

Class PA442

Book .54

1832

258

Adolph Pettich

Washington City

Doc of Columbia

1840

~~_____~~
~~_____~~

Handwritten text, possibly a name or title, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a date or a short phrase, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a name or title, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a date or a short phrase, written in a cursive script.

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE

GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM:

STUDIO ATQUE OPERA

JOSEPHI HILL, JOANNIS ENTICK, GULIELMI BOWYER,

NEC NON

JACOBI SMITH, S. T. P.

ADACTUM.

INSUPER QUOQUE, AD CALCEM ADJECTÆ SUNT

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS

OMNIA GRÆCÆ LINGUÆ PRIMITIVA COMPREHENDUNTUR:

ITEM

TRACTATUS DUO,

ALTER DE RESOLUTIONE VERBORUM, DE ARTICULIS ALTER

UTERQUE PERUTILIS, ET ÆQUE DESIDERATUS.

HANC EDITIONEM XXII CURAVIT ET AUCTIONEM FECIT

PETRUS STEELE, A. M.

EDITIO HÆC AMERICANA, CUM NITIDA ILLA (XXII) EDINENSI
NUPERRIMA, ACCURATE COMPARATA ET EMENDATA.

qui Antiquus de Guarallo Hunter

New-York:

Stereotyped by Hammond Wallis.

PUBLISHED BY COLLINS AND HANNAY,

230 Pearl-Street.

1832.

1788

PA 442
SA
1832

THE NEW YORK MERCHANTS

AND SHIPPERS ASSOCIATION

OF THE CITY AND PORT OF NEW YORK

RESOLUTIONS

ADOPTED

AT A MEETING HELD AT THE

CHAMBERS OF COMMERCE

987270

'29

987270

'29

ON THE 15TH DAY OF

APRIL 1832

BY THE FOLLOWING

MEMBERS OF THE ASSOCIATION

RESOLVED THAT

THE ASSOCIATION DO

HEREBY RECOMMEND

James M. Smith

34-37597

108-3359

J. A. D.

R. 30

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

—

GRÆCAM Linguam celebrare, cujus existimatio apud literatos omnes tanta est, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat, nec mihi opus est, nec studiosa indoles id exposcit. Di iis igitur solummodo verba facere in animum induxi, quæ præsens omnino spectant institutum : quò penes unumquemque sit faciliùs de eodem rectiùsque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium, plurimùm refert consilium perinde instituti operis, ac ipsum opus habere compertum. Quibus igitur de causis hosce suscepimus labores, et quem ad usum eosdem dirigimus ; ne, hoc non benè perspecto, iniqua (ut plerumque fert consuetudo) in nos operamve nostram lata esset sententia ; paucis te, Amice Lector, à primo admonendum duxi. Quisquis enim secum recolit quot Lexica annis jam antea multis prodierunt in lucem, nos forsitan imprudentiæ coarguet, quasi frustra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet ea omnia vel *χρησιώτερα* esse, (nonnullaque per omnia Græca) atque ideò non attemperata ad captum juventutis, sed viris peritis duntaxat accommodata ; vel pretiù saltem molisque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. Idcirco Cl. Schrevelius, qui multis nominibus de rep. literariâ benè meruit, meliùsque mereri pergit quotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs ; idemque nos in usum Britannorum jam auctum ivimus ; ut studiosæ Gr. Ling. adolescentiæ, in superandis difficultatibus, quæ teneriorem istam ætatem ut plurimùm torquent, foret subsidio : et tenuioribus insimul fortunis, humerisque parum firmis meliùs aliquantò consuleretur. Quò verò adolescentibus salebrosa ad Athenas via planior fieret, itaque compen-

R. 30

diosior; id in primis et Cl. Schrevelio, et nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Testamenti, et scriptorum qui in Scholis trivialibus terantur; necnon usitatiora, quæ cum alibi apud Poëtas, et Oratores occurrunt, tum maximè in Veteris Testamenti versione Græcâ (quæ multis perperam LXXII. dicitur), explicata forent et enucleata. Anomala etiam et Themata quæ difficilius investigantur, uti et hujus linguæ dialecti variæ, quæ molestiam minùs exercitatis (ut quæ maximè) creare solent; ea serè omnia, et inventu et intellectu facta sunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non solum Futura et Præterita (quod ab aliis Lexicographis factum), sed alia etiam assignavimus tempora, quibus difficultas inesse videbatur, et potissimum Indefinita; Græci quippe plurimum hæc pro Perfectis solent usurpare. Ut verò à cæteris dignosci possint, literis capitalibus signata sunt primitiva; sub quibus plerumque et derivata et composita communiora (quæ suâ etiam serie relata sunt), memoriæ ergò commemorantur. Græca πολύσημα, per primigenias suas significationes primùm plerumque, deinde per postnatas (nisi quando unica sufficiat) Latinè reddidimus. Quid enim id genus voces (quæ serè sunt innumeræ) primò et propriè signant, quid verò translâtè et μεταφορικῶς, permagni interest exploratum habere. Cùm enim translata vocabula et plus habeant ornatùs quàm propria, ac plus etiam ad significandum valeant (concisæ utpote sunt similitudines, quæ rem planè subjiciunt oculis), iis quàm sæpissimè utuntur Scriptores: quo fit necesse ut juxtâ in alienis in quæ migrârunt, vel ubi saltem diversantur, ac propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid insuper in hâc Editione præstitum est, admonendus es porrò, Candide Lector. Nonnulla Schreveliana, sed oppidò pauca, deleta sunt (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus), alia quædam mutavimus; ἔτυμα desiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout series verborum tulit, intertexuimus; et vocabulorum denique quinque ampliùs millia in album retulimus. Adjectivis unius, uti et trium terminationum, ut ab iis quæ duarum sunt, et substantivis discriminari possint (quod sæpiùs pueris negotium facessere jam inde ab adolescentiâ memini), nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus, ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata sunt, sed Graiis prosapiam suam referunt acceptam, literis majusculis imprimerentur. Quod tametsi à nemine

(quod sciam) adhuc tentatum fuerit, et quantumcunque videbitur; magni tamen (nisi me valdè fallit conjectura) erit adolescentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non solùm eorundem origines, et in plurimis orthographia etiam, et syllabarum quantitates multò faciliùs innotescere possint: verùm etiam ambæ unâ eâdemque operâ addiscuntur linguæ; citiùsque et altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior est nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ prægustatis, de pronomibus verbisque substantivis, quòd frequentissimè occurrunt; de vi præpositionum item, ob earum usum cùm singillatim, tum in compositione (apud Græcos præsertim) longè uberrimum; conjunctionumque ad assequendum sermonis nexum; de verborum et nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligentèr; et per notas voces ignotas addiscere, et memoriâ retinere. Cujus rei testis adeò locuples est omnium experientia, ut nemo, nisi in linguis planè hospes, ignorare possit. Quòd si in iisdem duriusculè subindè *ἐτυμολογίσεις* videamur: at certè nihilo secùs id fecimus, quàm à doctissimis Etymologis ante nos factum; tametsi quò minùs, literarum varias permutationes ostendendo, etyma firmaremus, cùm brevitatis, tum ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iisdem omnino conveniunt literis (quod in plurimis vocibus, et nominibus præsertim propriis, sæpe accidit), minùs fuimus solliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens sit istiusmodi vocabulorum multitudo, ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (Fabio teste) totum penè sermonem Latinum pro suâ sobole vendicare possit; tantaque incertitudo sit, quânam familiâ, imò vel gente oriunda sunt plurima; nemini sit mirum si nonnulla hunc in modum fortè indigitanda, à nobis sint prætermissa: quando neque per tempus semper licuit, nec (fateor) placuit semper, multis ex Etymologis *ἔτυμα* usurpari. Quin facile est signatis addere: et in vocabulariis Latinis, si ad eundem modum daretur, ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, et solâ terminatione sæpissimè discrepant, diversis literis vel characteribus quibuscunque innotescerent: opus (nisi plurimùm fallor) non minùs utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret. Quod ut in Latino-Anglicano fiat, auctor fui; et brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda nostratium gratiâ admiscuntur: nonnullaque à nemine (quantùm uspiam mihi contigit videre) hucusque observata. Dum hæc continentî labore in

Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit J. Hutchinsonus vir supra ætatem doctus. Ubi vocabulorum seriem in ordinem Alphabeti cum restituit; Græca aliquammulta Latinis addidit; et utriusque generis tria circiter millia suppeditavit; prout unicuique collationem instituenti constare poterit. Hisce Lubini sententias Græco-Latinas subjunximus; et tractatus duos nunquam antea editos; quos humanitèr mecum communicavi Doctiss. Rhodocanacides; qui alia similis monetæ, si literatorum calculi hæc approbari senserit, excudenda pollicetur. Reliquum est, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (si quis alius) jure optimo meruisse videbitur; quippe omnem curam, operam, et diligentiam adhibuit, ut hæc quàm emendatissimè tuum in conspectum prodirent. Typis fatetur minutioribus se usum;* ne opus, hoc tanto auctario, justam molem, pretiumve solitum excederet; eoque magis, quòd ejus sunt generis hujusmodi libri, non in oculorum usque defatigationem perpetuò sint legendi, sed consulendum tantum prout tulerit occasio. *Σφάλματα* si qua irrepserint, (et in tantâ varietate aliter quàm fieri potuit?) ea tamen omnia adeò esse *εὐαπολόγητα* vehementèr confidit; ut nihil sit causæ, cur Cl. Schrevelius in posterum vereatur ne corruptè in Angliâ, hæc saltem ex officinâ,† prodeat. Hæc sunt, Benigne Lector, de quibus te admonitum velim; nec superest quicquam, nisi ut nos omniū labores æqui bonique consulas. Vale.

A. D. MDCLXVIII.

* Cl. Schrevelius, in Præf. ad Lexici sui editionem quartam, de ejusdem editione Anglicanâ Jos. Hill dixerat: "Laudo quidem diligentiam et industriam Cl. Hillii, modò typis nitidioribus illud (sc. Lexicon) edidisset."

† Sc. Academ. Cantabrig. Typographi.

 Additiones BOWYERIANÆ notantur asterisco (*).

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JACOBUS SMITH.

IN SCHREVELII LEXICI hâc Editione, ineptiis quibusdam, quæ editionibus prioribus adhæreant, abjectis, voces complures et phrases nonnullæ ex Lexicis celeberrimis selectæ passim inseruntur. Quinetiam syllabarum quantitatem plurimis in locis notandam curavi. Porro, autem, verborum tempora, modi, et personæ, aliquatenus sed parcâ manu delentur. Quis enim juvenis ingenuus, grammaticæ artis, uti debet, peritus, ea parùm necessaria ante ei oculos perpetuò obversari, tolerare possit? Verùm, si lumnules mei labores præceptorî docto et juventuti studiosæ minùs displiceant, meipsum ad editionem aliam vocibus et phrasibus locupletatam strenuè accingam. Interea, Lector Benevole, inceptis faveas, maculisque paucis ut spero, ignoscas. Vale.

AD LECTOREM.

IN hâc SCHREVELII LEXICI novâ Editione, operam dedimus, ut quàm exactissimum prodiret: ideoque non solùm curæ fuit ut typis nitidioribus excuderetur, mendisque typographicis, quantum fieri potuit, careret, verùm etiam ut hic et illic, ubi res occasionem præbuit, multis verbis locupletaretur. Nec in mensurâ syllabarum minùs elaborandum esse putavimus; hanc enim ad rem, omnia fere Lexica minora, quæ adhuc in manus tyronum tradita sunt, prorsus inutilia. Alienum tamen à nostro consilio fuit, omnes vocales ancipites notare; neque semper quidem potuissemus: nam in plurimis verbis, præsertim in *άνω, άω ίνω, ίω ύνω, ύω*, &c. nominibusque exinde derivatis, eadem vocales alios apud scriptores breves sunt, apud alios longæ, et quæ sit multorum mensura, nequaquam adhuc exploratum habetur. Rebus igitur ita se habentibus, ne vitio nobis vertatur, si hæc in præsentia interdum neglecta sunt: munere enim in hâc re, ut nobis quidem videtur, functi fuerimus, si quæcunque jam certa sint atque tyronibus utiliora, inserta fuisse invenientur. Proveciores quidem, eosdem ad fontes sese conferent, è quibus nos etiam, omnia quæ in hâc editione inveniantur, deduximus;—Morelli scilicet Thesaurum à Maltby editum, Kusteri Indicem, atque Prof. Dunbar Prosodiam Græcam. Postremò Græci verbi paradigma à Prof. Dunbar jam pridem editum, propè finem Lexici inseruimus.

P. STEELE.

Edinburgi, A. D. 1818.

L E X I C O N

GRÆCO-LATINUM.

AA

AB

AB

A Prima est apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, à primâ Hebræorum *Aleph*. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β, secundum; γ, tertium, &c. sed cum lineollâ infernè positâ mille denotat. In compositione verò multiplicem habet usum; aliquando enim est *επιρρητικόν*, et vim privandi obtinet: βέβαιος, *stabilis*; ἀβέβαιος, *instabilis*; &c. Aliquando est *επιπλητικόν*, quasi dicas *intensivum*; l'oc est, vim addit significationi; ut in ἀγαγες, *aditus*. Interdum idem va et quod δὲς, ut ἀδατος pro δὲς βατα. Nota autem, quòd in quibusdam dictionibus a impunè absit, vel adsit, ut otiosum dici possit: ἀδληχρός, βληχρός, ἀσαχus, εἰχχus, ἀναριται, νηοί-υ' εἰραβέλοι, ἀερά-βειλοι.

A pro ε Doricè: ut αἰτε pro εἰτε. A pro ἦ, Dor. articulus. ἦ, quo, Dor. pro ἦ, adv.

A pro ω, Do. in gen. pl. simpl. v sine accentu, et ἄν, cum circumflexo. Sic a pro ω, in nom. quintæ decl. simpl. ut Ποσειδών, ἄνος, ἦ, pro Ποσειδών, ἄνως. Sic χρυσάσιων pro χρυσάσων, ἄ χρυσάω; βόισι pro βοῶσι.

'A, quæ: articulus postpos. n. g. pl. num. ab ἄ, quod.

'A, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut et ἄ, ἄ, ah, ah, lamentantis, ab ἄ.

'A, ἄ, ha, ha, he, ridentis, ut apud Lat.

'Αἰάτος, per dupl. privationem, vel per Pleonasm. τῆ a, talidè noxius et innocius: ab a et ἄω, vel ἄωω, βλάπτω. Th. ἀτάω. ἄατος, idem.

'Αἰγῆς, ἴος, ὁ ζ ἦ, *infragilis*: ab a et ἄγω, *frango*.

'Αἰε, molestus fuit: aor. 2. pro ἦε, solutione η in aa, verbi ἀάδη.

'Αἰῆς, Dor. pro ἀήδης.

'Αἰ'ΖΩ, exhalo: f. σω, p. κα, à sono.

'Αἰθην, *deceptor fui*: pro ἦθην, a. 1. pass. verbi ἀαμαι, quod ab ἄω, seu ἄμη.

'Αἰδίκτος, υ, ὁ ζ ἦ, *incurruptibilis*; damno non obnoxius; ex a pleon et ἀήικτος intactus.

'Αἰμυς, θος, ἦ, aucupii instrumentum.

'Ααπτος, υ, ὁ ζ ἦ, non tangendus: ex a priv. et ἄπτο seu ἰάπτω, *tanga*.

'Ααρὼν, ὄ, nom. viri Hebr. indecl. q. d. *Montanus*.

'Αασμην, ω, ατο, offendi: pro ἡσάμην, aor. 1. med. verbi ἀάζω vel ἄάκω, *noceo*: aor. 1. ἄσα, Dor. pro ἡσα, et solutione τῷ η in dupl. breve ἄσα, et in med. ἀασμην a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἡσθην. Th. ἀτάω.

'Αἰσι, *fluit*: 3. pl. ab ἄμη' ut ἴσμη, ἴσαι. Th. ἄω.

'Αασπός, ὀ, ὄ, habitus calidi efflato, exhalatio, ab ἄζω, *halo*.

'Αασχερον, intolerabile: ex a et ἔχω, vel σγέω, *teneo*: cujus 3. pers. perf. pass. ἔσχηται, unde σχηρός, ζ ἀσχετος, et Pleonasm. τῷ α, ἀασχετος.

'Αἶται, saturatur: 3. sing. ab ἴταται. Th. ἄμη. Sed ἄται, 3. sing. ab ἀάμαι.

'Αἶτος, υ, ὁ ζ ἦ, *insatiabilis, innoxius*: ex a et ἄτη, *damnum*.

'Αἰδιδών, nomen Antichristi; vastatio.

'Αβαθῆς, ἴος, ὁ ζ ἦ, *profunditate carens, ἄνεν βάθω*.

'Αβαι, teneræ: Dor. pro ἦβαι, ab ἦβα, *pubes*.

'Αβαιον, parvum, ex a et βαῖον, idem.

'Αβακίως, quietè: ab

'Αβᾶκῆς, ἴος, mutus: ab a et βᾶζω, loquor.

'Αβᾶκσαν, nescierunt: a. 1. act. Ion. ab ἀβακῆς, *taceo*. Th. βᾶζω.

'Αβακίον, υ, ἴωω, *taceo*.

'Αβάκιον, υ, τῷ, *mensa, seu tabula calculatoria*.

'Αβάκισκος, υ, ὄ, tessella pavimenti.

'Αβᾶ'ΑΕ, utinam, heu: forsans ab ἄβᾶ abal, *lugere*.

'Αβαντα, acc. sing. ab 'Αβας, αντος, ὄ, nom. propr. viri.

'ΑΒΑΞ, κος, ἦ, abacus: item tabula seu mensa calculatoria:

hinc forsans Angl. BOX, BENCH. hinc BANK, mensa nummulivorum.

'Αβᾶπτίος, υ, ὄ, ζ ἦ, *immersabilis*: ab a et βαπτίω.

'Αβαπτος, υ, ὁ ζ ἦ, *intinctus*. ex a et βάπτω.

'ΑΒΑΡ, ρος, τῷ, *placentæ genus*.

'Αβάρης, ἴος, ὁ ζ ἦ, non onerosus: ex a et βάρος. Th. βάρος.

'Αβας, Dor. pro ἦβας, gen. ab ἦβη.

'Αβασαι, a. 1. inf. act. verbi ἀβᾶζω, *præclarè ago, extollo*: ex a pro ἄγαν, et βαζω.

'Αβασάντιος, υ, ὁ ζ ἦ, *inexploratus*: ex a et βαανίω.

'Αβασανίσις, adv. re non examinatal.

'Αβασίλευτος, υ, ὁ ζ ἦ, unde ἀβασίλευτος, sine rege: ab a et βασιλεύω, *regno*.

'Αβόσκᾶνος, et 'Αβόσκαντος, υ, ὁ ζ ἦ, *invidiâ vacuus; verus*: ex a et βασκίω, *invideo*.

'Αβίστακτος, υ, ὁ ζ ἦ, *portatu difficilis*: ex a et βσταζω, *onus fero*.

'Αβῆτος, υ, ὁ ζ ἦ, *inivius*: hinc etiam ἀβᾶτα, Dor. pro ἀβᾶτη, ης, ἦ' ex a et βετῶς, *privius*: quod à βαῖνω.

'Αβῆα, ὄ, nomen Syriacum, indecl. q. interpret. Lat. *pater*.

'Αβῆαι, pro ἀπέβαλε, vel, ut alii, pro ἀνέβαλε, *rejecit*: a. 2. ab ἀναβάλλω.

'Αβῆβαιος, υ, ὁ ζ ἦ, *infirmus*: ex a et βέβαιος.

'Αβεβαιότης, ητος, ἦ, *infirmitas*.

'Αβῆλ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Vanitos*.

'Αβῆλερος, stolidus: ἰ τῷ βῆλιον μὴ γινώσκων' hinc ἀβῆλετια, ἦ.

'Αβῆν, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater meus est Domitius*.

'Αβῆθᾶρ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater excellens*.

'Αβῆθλος, ὀ, ὄ, qui libris caret.

'Αβῆληνη, ἦς, ἦ, nomen regionis.

'Αβῆος, υ, ὁ ζ ἦ, cui non suppetunt ad victum necessaria: ab a priv. et βίος, *victus*: item *vitas, longævus*: ab a epitat. et βίος, *vita*. Est et

'Αβῆος, talidè *robustus*; item non violentus: à βία, *vis, robur*.

'Αβῆδ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater decoris*. vel *Decus patris*.

'Αβίωτος, υ, δ ζ η, sine vitā, non vitalis: à βιάω, vivo. Th. βίος.
'Αβλαβώς, ἰπποξίς: ab ἀβλαβής, ἴος, δ ζ η, innoxius: ab ἀλας a et βλάπτω.
'Αβλάπτως, υ, δ ζ η, nocæ expers, vel innoxius: ex a et βλάπτω.
'Αβλῆς, ἦτος, δ ζ η, nondum factus, potus. Sed ἀβλητής, nondum icus. Utrumque ex a et βάλλω.
'Αβληχρός, ἀ, δν, debilis, c: ab a priv. vel pleon. et βληχρός, debilis. Apud Pindarum accipitur pro fortis.
'Αβλοει, sacrificia: præ. imperat act. verbi ἀβλοεῖω.
'Αβοῶτι, Poët. et Dor. adv. pro comm. ἀβοητέ, τυτίξιν ἀνευ βοῆς, ἀνευ πολέμου.
'Αβοῦθητος, υ, δ ζ η, destitutus ore vel remedio: ab a et βοηθεῖω.
'Αβόλησαν, occurrerunt: Ion. pro ἠβόλησαν, 3. pl. a. 1. verbi ἀβόλω.
'Αβολος, υ, δ, qui nondum amisit dentes atatis indices, i. e. γνώμονας. Th. βάλλω.
'Αβυλία, ος, ἦ, ἰνορία, consilii: ex a et βυλίη. hinc
'Αβυλος, υ, δ ζ η, consilii expers.
'Αβέλωσ, adv. inconsideratè.
'Αβελότατα, adv. inconsultissimè.
'Αβυτίω, gen. Ion. pro ἀβύτιω, ab
'Αβύτης, υ, δ, bobus carens: ex a et βύς, bos.
'ΑΒΡΑ, ας, ἦ, vel Ἄβρα, ancilla: ab ἸΜ, viror.
'Αβρῶμα, nomen v. leri, indecl. q. interpret. Lat. Pater excelsus, vel Pater multitudinis.
'Αβράκησαν, sonuerunt: 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀβρακέω.
'Αβράχης, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ἀβράχω. Poët. pro βράχω.
'Αβρεκτος, υ, δ ζ η, idem quod ἀβροχος.
'Αβρίζομαι, delicato cultu utor, delicatè me orno: ab ἀβρός.
'Αβρίζω, f. ἴζω, à cibo sumpto dormio: ex a int. et βρίζω, dormito.
'Αβρίθης, ἴος, δ ζ η, sine pondere: ab a et βρίθω.
'Αβρίζαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, à cibo sumpto dormire.
'Αβροβάτης, υ, δ, molli incessu utens: ex ἀβρός et βαινω, eo, incedo.
'Αβρόβιος, ab ἀβρός et βίος? et
'Αβροδίατρος, υ, δ ζ η, mollitè et delicatè vivens: ab ἀβρός et διατρα.
'Αβρομος, υ, δ ζ η, strepitum magnum edens: q. ἄρα βρόμω. Th. βρέμω.
'ΑΒΡΟΨ, ἀ, δν, mollis, delicatus: ab ἸΜ virens, vel ἸΜ fortis.
'Αβρότας, ατος, ἀ, Dor. pro Ἄβρότης; q. v.
'ΑΒΡΟΨΗ, ης, ἦ, nox: ab a et βροτός: ἐν ἡ βροτός δ πρόεισι. nonnunquam νύξ additur. hinc ἀβροτάω, in nocte vagor: et ἀβροψέω, noctu occurro: ἀβροψῆσαι, a. 1. inf. act.
'Αβρότης, ητος, ἦ, mollities; ab Ἄβρός.

'ΑΒΡΟΨΤΟΝΟΝ, υ, τὸ, abrotanum, genus herbae.
'Αβροτος, υ, δ ζ η, immortalis: ab a et βροτός.
'Αβροχάτρας, α, δ, Dor. et Ἰολ. pro comm. δ, ἀβρός τὴν χαιτήν ὄν, vel δ ἀβρὴν τὴν χαιτήν ἔχων, qui est delicatè teneraque comâ. Anacreon.
'Αβροχος, immadidus: ab a et βροχέω.
'ΑΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, τὰ, μοτα: παρὰ τὴν ἀβρότητα.
'Αβρύνομαι, f. ἔμαι, delicior, glorior.
'Αβρύνω, f. νῶ, orno. Th. ἀβρός.
'Αβρωτος, υ, δ ζ η, non voratus: ex a et βρώσκω? item esui ineptus.
'Αβυδος, υ, nomen urbis. Ἄβυδοῖ, Abydo oriundus, et ibidem habitans.
'Αβυσσος, υ, ἦ, infinita profunditatis vorago, gehenna: ex a et βυσσός, Ion. pro βυθός, fundum.
'Αγάσθαι, obstupescere: ab ἄγαμαι, per Pleonasm. Poët. inde etiam.
'Αγάσθε, inviditis.
'Αγῆδος, υ, δ, nomen viri.
'Αγάγας, qui dixit: Ion. pro ἀγαγών, part. a. 2. verbi ἄγω.
'Αγαγέιν, Dor. pro ἀγαγέιν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejusd.
'Αγάγος, ducat: a. 2. opt. act. Att. ἀγαγον, es, ε, a. 2. ind. Att. Ion. ἀγαγών, part. a. 2. Att. pro ἀγών, subj. ἀγάγω. ab eod. verbo.
'Αγάζομαι, f. σομαι, succenseo, invideo, admiror. Th. ἀγάω, vel ἀγάσομαι. Hinc fortassè, Angl. TO GAZE.
'Αγαθαρκία, ας, ἦ, boni principium: ab ἀγαθός, bonus, et ἀρχή, principium.
'Αγαθεός, Dor. pro ἡγάθεος, valdè divinus.
'Αγῆθις, ἴδος, ἦ, glomus. Th. ἀγαθός.
'Αγαθοεργέω, ῶ, f. ἴσω, perf. ηκα, benefacio.
'Αγαθοεργίη, ης, ἦ, Ion. beneficientia.
'Αγαθοεργός, et contractè ἀγαθοεργός, ῆ, δ, beneficus: ex ἀγαθός et ἔργον.
'Αγαθοκλής, εος, ες, vel ης, υς, δ, Ἰαθοctoles, nomen viri.
'Αγαθοποιέω, ῶ, f. ἴσω, a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι.
'Αγαθοποιία, ας, ἦ, benefactum.
'Αγαθοποιός, ῆ, δ ζ η, beneficus: ex ἀγαθός, et ποιέω.
'Αγαθός, ῆ, δ, bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis: ab ἄγαν, vel a intensivo et γηθέω, lætor: vel ab ἀγαστός, abjecto σ, τ mutato in θ? vel παρὰ τὸ ἄγαν δέειν, ἡμῶς. Angl. GOOD.
'Αγαθότης, ητος, ἦ, bonitas: ab ἀγαθός.
'Αγαθυργίη, Ion. per Crasin, pro ἀγαθοεργίη.

'Αγαθουργός, beneficus: vide ἀγαθοεργός.
'Αγαθονδής, gavisus: a. 1. part. pass. ab ἀγαθύνω, benefacio.
'Αγαθωσύνη, ης, ἦ, bonitas. Th. ἀγαθός.
'Αγαθωτάτω, dat. sing. superl. regularis, qu. ab ἀγαθός, -τερος, -τατος, optimo, præstantissimo.
'Αγαι, ἀί, litorâ, vulnera: ab ἄγω, frango.
'Αγατρευι, 3. pers. indic. ab ἀγατομαι, irascor, invideo. Th. ἀγάω.
'Αγαῖος, υ, δ, elegans, invidiosus. Hinc sono et sensu alludit Angl. GAY.
'Αγαῖων, ονος, ἦ, Sol.
'Αγακλειτός, δ, valdè, celebris, inclutus: ab ἄγαν et κλειτός, quod à κλέος.
'Αγακλῆς, ἴος, δ ζ η, Poët. pro ἀγακλήης, valdè gloriosus, idem quod ἀγακλυτός.
'Αγακλυτός, ῆ, δ, inclutus: ex ἄγαν et κλυτός, celebris: quod à κλέω, audio. Ἀγακλυτοῖσι, dat. pl. Ion.
'Αγακτιζάν, splendide edificatam, ἄγαν ζ λαμπρώς κεκτισμένην, Ἰολ. neglecto augmento, et σ metri causâ sublatam, κτιζάνος, κεκτισμένος, edificatus: ζ κτίζω.
'Αγαλλίαμα, τος, τὸ, exultatio.
'Αγαλλιάσις, ῶς, ἦ, ilem, ab
'Αγαλλιάω, ῶ, exulto: f. ἄσω, perf. ἡγαλλίακα, a. 1. m. ἡγαλλιάσῃην, ω, ατο; a. 1. pass. ἡγαλλιάσθην. Th. ἀγάλλω.
'Αγαλλομαι, gestio, exulto: ab ἄγαν et ἄλλομαι. Hinc fortè Angl. GALLOW.
'ΑΓΑΨΑΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.
'ΑΓΑΨΑΛΩ, f. λῶ, perf. κα, orno, facio delectabile. Quidni hinc ducamus nostrum GALLANT?
'Αγαλμα, ατος, τὸ, ornamentum, oblectamentum, simulacrum.
'Αγαμποτοῖός, ῆ, δ, statuarius, à ποιέω et τὸ ἀγαλμα. Omnia ab ἀγάω.
'Αγίμαι, admiror: f. ἀγάσομαι, a. 1. m. ἡγασάμην, pass. ἡγάσθην. Th. ἀγάω.
'Αγίμος, υ, δ ζ η, cælebs: ex a et γάμος.
'ΑΓΑΝ, adv. nimis, valdè.
'ΑΓΑΝΑΚΤΕΨΩ, ῶ, f. ἴσω, perf. ηκα, ὀδleo, indignor, ἀγρέ, fero. a. 1. ἡγανακτῆσα. part. ἡγανακτῆσας. gen. part. præ. ἡγανακτῆσας. Hinc ἀγανάκτησις, indignatio; ἀγανακτιζέω, δ, querulus. Forsan ab ἄγαν et ἀχθομαι.
'Αγανθῆ, ἴος, δ ζ η, mitis, lenis placidus, comis. Th. γάνος.
'Αγανθῆσι, dat. pl. Ion. pro ἀγανθῆσι, ἀγανθῆσι, m. g. ab ἀγανθῆσι, mitis, placidus, superl. ἀγανθῆσι. Th. γάνος.
'Αγανθῆσι, nivosus: ab ἄγα et νίψω.
'Αγανθῆσι, ἦ, δν, mitis, placidus, blandus, desiderabilis. Th. γάνος.

'Αγανοφορόσθη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo: ab
 'Αγαιόφθρον, ονος, ὁ ζ ἡ, qui leni est animo: ab ἀγανός et φθρον, animus.
 'Αγᾶνωρ, Dor. pro ἀγᾶνωρ.
 'Αγᾶραι, vide ἀγᾶω.
 'Αγᾶρτι, ana: præs. imp. ab ἀγᾶρτω, Poët. pro ἀγᾶρτω.
 'Αγᾶρτίοντι, Dor. pro ἀγᾶρτίοντι, diligunt.
 'Αγᾶρτι, convivia Christianorum, nom. pl. ab ἀγᾶρτι, dilectio, ex ἀγᾶρτω.
 'Αγᾶρτι, Dor. pro ἀγᾶρτι, pl. n. g. ab
 'ΑΓΑΠΙΑΨ, ῶ, f. ἡσω, perf. κα, diligo, amo, osculor, ἀγάπα, præs. imp. ἀγαπᾶν, inf. ἀγαπάσθαι, avtos, a. 1. part. ἡγαπημένος, dilectus, perf. part. pass.
 'Αγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio: à præced.
 'Αγάπημα, idem.
 'Αγαπήνωρ, fortitudinis, vel vitiorum amans: ab ἀγαπᾶω et ἄνωρ.
 'Αγαπητός, ἡ, δν, dilectus.
 'Αγαπητός, liberter.
 'Αγαπήτης, diligenter: Att. pro ἀγαπητοῖμι, præs. opt. ab ἀγαπᾶω, diligo.
 'Αγαρ, ἡ, nomen servæ, indecl. Peregrina, Ruminans, vel Timida.
 'ΑΓΑΡΙΚΟΨ, ῶ, τὸ, agaricum. Plin. xxv. 9.
 'Αγάρθοος, æstuosus: ab ἄγαν et θέω.
 'Αγᾶσαντο, admirabantur: 3. pl. a. 1. m. pro ἡγᾶσαντο, Ion. ἀγασαίνω, opt. ἀγᾶσασθαι, inf. ab ἀγαρται, vel potius ab ἀγᾶρται.
 'Αγασθαι, præs. inf. ab ἀγαρται.
 'Αγασθίς, admiratus: a. 1. part. pass. ἀγασθίην, opt.
 'Αγασθίμενος, laetatus, admiratus: a. 1. m. part. gemin. σσ, Poët. ab ἀγᾶρται, f. ἀσθίμαι.
 'Αγασθός, ἡ, δν, admirandus. Th. ἀγᾶω.
 'Αγᾶσωρ, ορος, ὁ, uterinus frater: consanguineus; quasi ὁμογᾶσωρ. Th. γασήρ.
 'ΑΓΑΣΥΛΛΙΨ, ἴδος, ἡ, frutex, unde Ammoniacum elicitur.
 'Αγανή, et Dor. ἄ, ἡ, nomen fœminæ, splendide.
 'Αγανός, nobilis, admirabilis: ab ἀγᾶω.
 'Αγανρός, ρᾶ, ρόν, valdè superbus, feroc. Th. γανρός a non est privativum, sed intensivum.
 'Αγᾶρθεγκτος, υς, ὁ ζ ἡ, valdè sonans: Poët. ab ἄγαν et φθῆγγορται.
 'ΑΓΑΨ, ἡσω, perf. ηκαΨ vel ἀγᾶομαι, demiror, stupeo. Hinc ἀγᾶς, ἀγᾶτος, ut et ἀγανός, ἀγᾶομαι, ἀγᾶμαι, ἀγᾶζομαι, ἀγᾶσμα, avtos, τὸ, venneratio, ἀγᾶσός. Angl. AGHAST.
 'Αγᾶρτα, ων, τὰ, stationes, in quas angarî, peracto dici penso, divertebant.
 'Αγᾶρται, et Ion. ἀγᾶρτίων.

Vocabulum Persicum; cursus angarorum.
 'Αγᾶρταίω, f. σω, angario, jubeo currere, vel aliquid ferre, adigo, impello.
 'ΑΓΓΑΡΟΣ, υς, ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Persarum, qui aliquid bajulat, servus.
 'Αγᾶρφορέω, ῶ, ἡσω, bajulo velut ἄγᾶρος.
 'Αγᾶς, pro ἄγᾶς, τὰ, vasa: nom. pl. ab ἄγγος; ἄγγᾶς, dat. pl.
 'Αγγεῖον, υς, τὸ, vas.
 'Αγγεῖωσι, pro ἀγγεῖωσι, nuntiabant: f. 1. dissolut. diphthongi: ab ἀγγεῖω.
 'Αγγεῖν, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγεῖν, præs. potestas denunciandi oraculi quod quis audivit; denunciatio. Th. ἀγγεῖω.
 'Αγγεῖνφόρος, υς, ὁ, nuntius, intertuntius.
 'Αγγεῖλδων, vide ἀγγεῖω.
 'ΑΓΓΕΨΑΩ, nuntio: f. λῶ, perf. κα. a. 1. ἡγγεῖω. a. 1. part. pass. ἀγγεῖθίς, εῖσα. p. m. ἡγγεῖω. ἀγγεῖλδων, Att. pro ἀγγεῖλδων, nuntient.
 'Αγγεῖω, υς, ὁ, nuntius, angelus, ἀγγεῖα, as, ἡ, nuntium. ἀγγεῖωπης, υς, ὁ, nuntius. ἀγγεῖωκός, angelicus. Hinc Angl. ANGEL.
 'Αγγεῖω, avtos, τὸ, nuntium. ab eod. Th.
 'Αγγᾶς, dat. pl. ab ἄγγος.
 'Αγγᾶς, υς, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖω.
 'ΑΓΓΟΣ, eos, τὸ, vas quodlibet; hinc ἀγγεῖωδης, eos, ὁ ζ ἡ, vasis formam habens: ἀγγεῖωδης, υς, τὸ, vasculum.
 'Αγγᾶριον, vel ἀγγᾶρον, cucumis.
 'Αγγᾶρτω, irritò dolore afficio. Angl. TO ANGER.
 'Αγᾶ, τὰ, delubra; vide ἄγος.
 'Αγᾶ, age, et ἀγᾶ' pro ἀγᾶς, agite: adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.
 'Αγᾶ, Dor. pro ἡγᾶ, duxit, a. 2.
 'ΑΓΕΨΩ, congreco, colligo: f. ερῶ. perf. ἡγᾶρκα. Att. ἀγᾶγᾶρκα. ἀγᾶρται, a. 1. inf. ἀγᾶρται, a. 1. part. ἀγᾶρται, 3. pl. a. 1. Ion. pro ἡγᾶρται. a. 1. pass. ἡγᾶρθη. f. 1. ἀγᾶρθησομαι. Hinc forsàn Angl. GATHER et TOGETHER.
 'Αγᾶτο, Dor. pro ἡγᾶτο, 3. sing. imp. verbi ἡγᾶμαι.
 'Αγᾶτων, ονος, ὁ ζ ἡ, qui vicinum non habet; ex a priv. et γᾶτων, vicinus.
 'Αγᾶζω, f. ἄσω, perf. κα, congreco: pass. ἀγᾶζομαι, gregatim vivo. Th. ἀγᾶρ.
 'Αγᾶταος, υς, ὁ, armentalis, ex grege.
 'Αγᾶταιῶν, ὄνος, ὁ, locus armentalis: ab ἀγᾶρ.
 'Αγᾶτᾶρχης, υς, ὁ, pecoris magister.
 'Αγᾶτᾶρχῶσα, quæ gregi præest. præs. part. act. f. g. ex ἀγᾶτᾶρχῶ. ἡ. ab ἀγᾶρ, grex, et ἀρχῆ.

'Αγᾶσῆ, adv. citrà risum; severè.
 'Αγᾶσος, υς, ὁ ζ ἡ, letricus, severus, non ridens.
 'Αγᾶσῆ, as, ἡ, gestus letricus: ab a et γᾶσῆ.
 'Αγᾶρ, Ion. pro ἀγᾶρ, as, ἡ, prædatrix: ab ἄγω et ἄρ, prædā.
 'ΑΓΕΨΑΗ, ης, ἡ, armentum, grex. ἀγᾶρθη, ex armento. ἀγᾶρθη, adv. gregatim. ἀγᾶρθη, in grege; nam φῆ et φῆν syllabæ sunt, quas poetæ interdum addunt dative casibus.
 'Αγᾶρτης, υς, ὁ, armentalis, ex grege.
 'Αγᾶρ, præs. inf. pro ἄγαν, Ion. ab ἄγω.
 'Αγᾶρται, Dor. pro ἡγᾶρται, ducem esse.
 'Αγᾶρται, ὄνος, ὁ, Dor. pro ἡγᾶρται.
 'Αγᾶρ, ducebat: imperf. Ion. et præs. inf. Dor. ab ἄγω, duco: vel Bæot. pro ἡγᾶρται, fracti sunt: a. 2. pass. ab ἄγαν, id autem ab ἄγανῆ seu ἄγω, frango.
 'Αγᾶρταίω, υς, ὁ ζ ἡ, sine genere: ex a et γενεῖωπης, verbi γενεῖωπῆ, à γενεῖωπῆ, genealogia scriptor, q. v.
 'Αγᾶρ, υς, ὁ, imberbis. Th. γᾶρται.
 'Αγᾶρ, εἶος, ὁ ζ ἡ, cuius genus est obscurum, ignobilis: ex a et γᾶρται.
 'Αγᾶρ, υς, τὸ, infectus: à γᾶρται.
 'Αγᾶρ, ingenitus: à γενεῖωπῆ.
 'Αγᾶρ, et ἡγᾶρ, pro ἡγᾶρ, præs. imp. verbi ἡγᾶρται, ducor.
 'Αγᾶρ, Dor. pro ἡγᾶρται.
 'Αγᾶρ, Poët. pro ἀγᾶρ, qui ducitur: præs. part. pass. ab ἄγω, duco.
 'Αγᾶρ, υς, ὁ ζ ἡ, sine munere: ex a et γᾶρται.
 'Αγᾶρ, Poët. pro ἀγᾶρ, congreco.
 'Αγᾶρ, Att. pro ἀγᾶρ, præs. inf. pass. ab ἀγᾶρ.
 'Αγᾶρ, congregatus est: et in pl. ἀγᾶρ, pro ἡγᾶρ, et ἡγᾶρ, a. 1. pass. Ion. ab ἀγᾶρ.
 'Αγᾶρ, ῶ, ὁ, collectio. Th. ἀγᾶρ.
 'Αγᾶρ, congregabantur: a. 2. m. ab ἀγᾶρ, alii volunt esse imperf. pro ἡγᾶρ, nam et Poëtæ dicunt ἀγᾶρ pro ἀγᾶρ.
 'Αγᾶρ, Æol. pro ἀγᾶρ.
 'Αγᾶρ, collectio, ab ἀγᾶρ.
 'Αγᾶρ, negligit: 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ἀγᾶρται.
 'Αγᾶρ, vigilare.
 'ΑΓΕΨΑΟΣ, υς, ὁ ζ ἡ, superbus, feroc: hinc ἀγᾶρ, superbe, ἀγᾶρ, ἡ, superbia: ab ἄγαν γᾶρται, q. ἀγᾶρ.
 'Αγᾶρ, pro ἀγᾶρ, age: præs. vel a. 2. imp. Poët. ab ἄγω, ἀγᾶρ, Ion. pro ἡγᾶρ, ducebat, imp. et ἄγᾶρ, Dor. pro ἡγᾶρ, ducebat.

* *Ἀγεσθαι*, praes. inf. pass. *ἀγεσθαι*, ducal, praes. imp. ab *ἀγω*.

* *Ἀγεσίλαος*, *υ*, *δ*, cognomen Plutonis; quoniam mortales universos ad se ducit. Est et nom propr. viri. *Agessilaus*.

* *Ἀγεσα*, machina bellica: à Lat. *aggesta*.

* *Ἀγέστρατος*, *υ*, *δ* *ξ* *ή*, *dux exercitatus*: ab *ἀγω* et *στράτος*.

* *Ἀγετ'* et *ἀγετε*, *agite*: adv. hortantis, vel praes. imperativi ab *ἀγω*.

* *Ἀγέτης*, *υ*, *δ*, *ductor*: ab *ἀγω*.

* *Ἀγεστος*, *υ*, *δ* *ξ* *ή*, *qui gustari non potest, vel gustatus non fuit*: ex *α* et *γεῖω*. Saepius autem accipitur activè pro *jejunus*, qui non gustavit.

* *Ἀγεωμέτρος*, *υ*, *δ* *ξ* *ή*, *geometriae ignarus*.

* *Ἀγεωργητος*, *υ*, *δ* *ξ* *ή*, *incultus*.

* *Ἀγη*, *ης*, *ή*, *stupor, admiratio*: ab *ἀγῶ*. Vel *ἀγη*, pro *ἄγνη*, Ion fractus est: a 2. pass. *ἤγην*, Att *ἄγνη*, et Ion. *ἄγνη*, *ης*, *η*, ab *ἀγω*, *frango*.

* *Ἀγηέραται*, Att. et Ion. pro *ἡγερέμιο* εἰσί, 3. pl. perf. pass. ab *ἀγίρω*.

* *Ἀγήγερα*, congregavi: perf. Att. pro *ἡγερα*, ab *ἀγίρω*.

* *Ἀγήγεμαι*, perf. pass. Att. pro *ἡγεμαι*, ab *ἀγίρω*.

* *Ἀγῆλαι*, sacrasse, ornasse: a 1. inf. act ab *ἀγάλλω*. a. 1. ἡγῆλα. part. *ἀγῆλας*.

* *Ἀγῆλατέω*, cum tenui, fugo:

* *Ἀγῆλατέω*, cum aspero, expello scelus.

* *Ἀγημα*, *τος*, τὸ, *AGMEN*, ab *ἀγω*.

* *Ἀγῆνορα*, acc. sing. ab *Ἀγῆνωρ*.

* *Ἀγηνορία*, *ας*, *ή*, *superbia*.

* *Ἀγηνορησιν*, dat. pl. Ion. ex *Ἀγῆνορία*.

* *Ἀγῆνωρ*, opor, *δ*, *strenuus*: ab *ἀγαν* et *ἀνήρ*. Est et *Ἀγῆνωρ*, nomen propr.

* *Ἀγῆχηα*, *δουξί*: perf. pro *ἤχηα*, Att. *ἀγχηα*, et Fleonasmo literæ *ο*, *ἀγῆχηα*, verbi *ἀγω*.

* *Ἀγῆρῶος*, *υ*, *δ* *ξ* *ή*, *senii expers*: pro *ἀγῆρατος*, Poët. ex *α* et *γῆρας*.

* *Ἀγῆρῶων*, *υ*, τὸ, herba diutissimè durans. v. Plin. xxvii. 4.

* *Ἀγῆρατος*, *υ*, *δ* *ξ* *ή*, *senii capers*: ex *α* et *γῆρας*.

* *Ἀγῆρως*, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, idem quod *ἀγῆρατος* et *ἀγῆρῶος*, in acc. *ἀγῆρως* sine *ν* reperitur.

* *Ἀγῆς*, *είος*, *δ* *ξ* *ή*, *scelustus*: vide *ἐναγῆς*.

* *Ἀγῆσασθαι*, Dor. pro *ἡγῆσασθαι*, et hoc pro *διηγῆσασθαι*, *narrare, recensere*.

* *Ἀγησι*, 3. sing. ab *ἀγημι*, inusitat. pro *ἀγαμαι*, *admiror*. Th. *ἀγῶ*.

* *Ἀγησιλάος*, *υ*, *δ*, *Agessilaus*: Princeps Lacedaemonius: ex *ἀγω* et *λαός*.

* *Ἀγησιχορος*, *υ*, *δ*, Poët. et Dor. pro *ἡγησιχός*, *υ*, *δ*, *qui choris praest*; ex *ἡγῶμαι* et *χορός*.

* *Ἀγητήρ*, *ῆρος*, *δ*, Dor. pro *ἡγητήρ*, comm. *ἡγεμῶν*, *dux*, *dux*, *princeps*.

* *Ἀγητός*, *ῆ*, *δν*, *admirabilis*: in pl. *ἀγητοί*. Th. *ἀγῶ*.

* *Ἀγηχα*, *δουξί*, pro *ἤχηα*, perf. verb. *ἀγω*.

* *Ἀγιάζω*, *sanctifico*: f. *σω*. perf. ka. a. 1. pass. *ἡγιασθην*. f. 1. *ἀγιασθήσομαι*. ab *ἀγιος*.

* *Ἀγίασμα*, τὸ, et *ἀγιασμός*, *sanctificatio*.

* *Ἀγιαστία*, *ας*, *ή*, *sanctimonia*: ab *ἀγιος*.

* *Ἀγύλαρος βότρυς*, *uva acinis carens*.

* *Ἀγίζω*, f. *σω*, *purifico*: pro *ἀγιάζω*.

* *Ἀγινέω*, *ω*, Poët. et Ion. idem quod *ἀγω*, *ago*, *duco*. Legitur et *ἀγίω*.

* *ἌΓΙΟΣ*, *ία*, *ιον*, *sanctus*: ab *ἄγιος*. hinc *ἀγιότης*, *πτος*, *ή*, *sanctitas*.

* *Ἄγιον*, τὸ, *sanctuarium*: *ἄγια*, *ων*, τὰ, *tabernaculum primum, caelum secundum* et *tertium*.

* *Ἀγιστεύω*, et *ἀγιστέω*, *veneratione habeo*: ab *ἄγιος*.

* *Ἀγιστία*, seu *ἀγιστία*, *ας*, *ή*, *sanctum, ceremonia*: ab *ἄγιος*, *veneratio*, *piaculum*.

* *Ἀγιστινή*, *ης*, *ή*, *sanctimonia, sanctitas*.

* *ἌΓΚΑΓ'*, *υλνα*: nom. pl. ab *ἀγκή*. Hinc

* *Ἀγκῆ*, *ἀγκάλις*, *ή*, *υλνα*: et *ἰγκάζομαι*, seu *ἀγκάλιζομαι*, *υλνῆ*, *complector*, et *foveo*.

* *Ἀγκάλις*, *είδος*, *ή*, *fisciculus, sarcina*: hinc *ἀγκάλιδαιωγός*, *ῆ*, *δ*, *hajulus*: et *ἀγκάλιδόφορος*, *δ* *ται*, *ἀγκάλιδας ὄγων ἡ φέρων*.

* *Ἀγκάλων*, *τεσσα*, a. 2. imp. pro *ἀνακαλον*, ab *ἀγκάλω*, Poët. pro *ἀνακαλέω*, *ἀγκάλει*, 3. praes. ind. Poët. pro *ἀνακαλέι*. Th. *καλέω*.

* *Ἀγκίς*, adv. in *ulnis*: ab *ἀγκή*.

* *Ἀγκια*, pl. *valles*: ab *ἀγκος*.

* *Ἀγκιμαι*, pro *ἀνάκειμαι*. Poët. Synop.

* *Ἀγκεράτεσσι*, pro *ἀνὰ κεράτεσσι*, *sursum cornua*: Poët.

* *Ἀγκῆ*, *ῆς*, *ή*, *υλνα*: vide *ἀγκάλ*.

* *Ἀγκιον*, *υ*, τὸ, *parva vallis*, dim. ab *ἀγκος*.

* *ἌΓΚΙΣΤΨΟΝ*, *υ*, τὸ, *hamus*: hinc *ἀγκιστρία*, *ας*, *ή*, *piscatura*: et *ἀγκιστρεύω*, *hamis venor*: et *ἀγκιστρώω*, *hamis capio*: et *ἀγκιστρώδης*, *hamatus*.

* *Ἀγκλιτος*, *jactabundus*: pro *ἀνάκλιτος*.

* *Ἀγκλίνας*, pro *ἀνακλίνας*, a. 1. part. ab *ἀνακλίω*, *reclino*.

* *ἌΓΚΟΙ'ΝΗ*, Poët. *υλνα*: ex *ἀγκών*, quasi *ἀγκώνη*: hinc *ἀγκοινίω*, *υλνῆ*, *complector*.

* *Ἀγκομίζειν*, pro *ἀνακομίζειν*, *reportare*: hinc *ἀγκομίζων*, per Enal. pro *ἀνακομίσων*, praes. pro fut. *ἀγκομισαίθ'*, pro *-σαιτο*. 3. sing. a. 1. opt. med. ejusd. verbi.

* *Ἀγκονέω*, studiosè in opere versor: ab *ἀνὰ* et *κονέω*, *festino*.

* *ἌΓΚΟΣ*, *είος*, τὸ, *vallis*.

* *Ἀγκόχασσι*, Macedonicè pro *ἰσηρόχασσι*, 3. pl. perf. med. verbi *πέρω*.

* *Ἀγκρίνω*, pro *ἀνακρίνω*, Poët.

* *Ἀγκρόμαι*, pro *ἀνακρόμαι*.

* *Ἀγκτηρ*, *ῆρος*, *δ*, *vinculum, sibilus*: ab *ἀγκῶ*.

* *ἌΓΚΥ'ΑΗ*, *ης*, *ή*, *amentum*: jaculi genus; *angus poculi*: vitium linguae. Hinc

* *Ἀγκυλίζομαι*, *jaculo*.

* *Ἀγκυλιστής*, *υ*, *δ*, *jaculator*.

* *Ἀγκυλόγλωσσον*, *υ*, τὸ, *linguae praepeditamentum*. Ex *ἀγκυλη* et *γλῶσσα*.

* *Ἀγκυλομήτω*, gen. Ion. ab *ἀγκυλομήτης*, *υ*, *δ*, *versipellis, versutus*: ex *ἀγκυλός* et *μήτης*.

* *ἌΓΚΥ'ΑΟΣ*, *υ*, *δ*, *UNCUS, curvus*. Hinc forsans Lat. *Angulus*: Angl. ANGLE et ANGLE.

* *Ἀγκυλότομον*, *υ*, τὸ, *instrumentum chirurgicum, quo ἀγκυλῆν, servitium linguae tollitur*: ab *ἀγκυλῆ*, et *τόμω*.

* *Ἀγκυλότοξος*, *υ*, *δ*, *curvum arcum habens*: ab *ἀγκυλός* et *τόξον*.

* *Ἀγκυλῶς*, *ω*, f. *ῶσω*, *curvo*, *tot tuosum reddo*.

* *Ἀγκυλῶ*, *curvo, retro flecto*.

* *Ἀγκυλῶς*, *toruosè*.

* *Ἀγκυλώσις*, *είως*, *ή*, *incurvantio*.

* *Ἀγκυλοχίλαια*, *τεπandi rostri*: pl. ab *ἀγκυλοχίλη*, *υ*, *δ*, ex *ἀγκυλῶ* et *χίλος*. Dicimus et *ἀγκυλοχίλιος*, *υ*, *δ*.

* *Ἀγκυλοχῆλαι*, *ungulis curvis*: pl. à *χρῆλή*.

* *ἌΓΚΥ'ΡΑ*, *ας*, *ή*, *anchora, praesidium*: hinc

* *Ἀγκυρῶσις*, *ἀνχο'νὰ firmo*: *ἀγκυρίζω*, *surplanto*.

* *ἌΓΚΩ'Ν*, *ῶνος*, *δ*, *cubitus*: hinc *Ἀγκωνικός*, *πτεγος cubitus*.

* *Ἀγλαέθεις*, *υ*, *δ* *ξ* *ή*, *splendidam comam habens*.

* *Ἀγλαΐαι*, *voluptates*, nom. pl. *ἀγλαΐων*, gen. pl. Æol. ab *ἀγλαΐα*, *ας*, *ή*, *praeclearum facinus, deus, lætitia*. *ἀγλαΐη*, dat. sing. Ion. *ἀγλαΐησιν*, dat. pl. Æon. Th. *ἀγλαΐας*.

* *Ἀγλαΐσθαι*, f. 1. m. Att. pro *ἀγλαΐσσειν*, ab *ἀγλαΐω*, *ornio, illustrem facio*. Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt *c* futuri primi, et ultimam circumflectunt; ut pro *ἴω* dicant *ῶ*. Th. *ἀγλαΐς*.

* *Ἀγλαΐζομαι*, Poët. pro *λαμπρύνομαι*, *splendo*. Angl. *TO GLISTER*.

* *Ἀγλαύγιος*, *υ*, *δ* *ξ* *ή*. Poët. *qui pulchra membra habet, vel facit*.

* *Ἀγλαδέσθρος*, *υ*, *δ* *ξ* *ή*, Poët. *qui pulchras fert arbores*.

* *Ἀγλαέθρονος*, *υ*, *δ* *ξ* *ή*, *splendidas sedes habens*. Musarum epithetum.

* *Ἀγλαθῶκος*, *υ*, *δ* *ξ* *ή*, Poët. *qui pulchram habet sedem, vel solum*.

* *Ἀγλαθᾶσπος*, *υ*, *δ* *ξ* *ή*, *buva pulchram habet carpum*, per Syn. pro *formosa*. Hom. passim *ἄγλαθᾶσπον* quam Pindar. *νοστή*

ἀργυρόκαρον. Item pulchrum fructum habens.

Ἀγλαόκαρος, υ, δ ζ η, qui illustres pueros habet.

Ἀγλαόκωμος, υ, δ ζ η, Poët. ab ἀγλαός et κώμος, qui decorat et ornit comitatum aliquem.

ἈΓΛΑΟ Σ, ε, δ, ζ, η, splendidus: q. d. in gra: admiratione dignus, παρὰ τὸ ἄγαν λαόν, εἶτε βλέπειν, i. e. vehementer intueri; quod fit quum res aliquas videmus admiratione et spectatu dignas: hinc ἀγλαά, splendida: e' hinc ἀγλαία, splendor. ἀγλαΐζω, illustro. ἀγλαΐσμα, τὸ, ornamentum.

Ἀγλοστραϊαν, τὸν, Epith. Neptuni: εὐ ἀγλοστραϊαν, pro comm. ἀγλοστραϊαν, υ, δ, ἀγλαδς τρῆλαιαν, incl. tuis tridentem.

Ἀγλωΐψ, ωπος, δ ζ η, aspectu splendidus: ex ἀγλαός et ὤψ, oculus.

Ἀγλευκός, εός, δ ζ η, insuavis, insipidus: ab a priv. et γλευκος, vel γ'υκος, suavis.

ἈΓΑΪ'Η, ης, η, cicatrix in oculo subalba.

ἈΓΑΙΘΕΣ, αί, aliorum capitum. Ἀγλωσσω, υ, δ ζ η, qui nullam habet linguam: Metonym. pro non facundus.

Ἀγμα, τος, τὸ, fragmentum: ab ἄγνυμι.

Ἀγμός, υ, δ, locus præruptus, litus: ab ἄγνυμι.

Ἀγνυμπος, non flexilis: ab α et γνύμπτω.

Ἀγνώμος, υ, δ ζ η, impetuosus: item novus: ex α et γνώμω.

Ἀγνεία, ας, η, castitas. Th. ἄγνος.

Ἀγνεύω, f. εὔσω, castus sum: ab ἄγνός.

Ἀγνήκαμεν, pro ἡγνήσκαμεν, Æol. ignoravimus, perf. act. ab ἄγνωω.

Ἀγνή, εός, δ ζ η, castus.

Ἀγνίζω, f. ἴσω, perf. κα, purifico, exipio: ab ἄγνός.

Ἀγνισμός, υ, ε, purificatio. Th. ἄγνός.

Ἀγνοῖω, ῶ, ignoro: imperf. ἡγνόεον, υν, f. ἴσω, perf. ηκα, a. 1. part. ἀγνοήσας: ex α et νόος.

Ἀγνόημα, ατος, τὸ, erratum: ex ἀγνοῖω.

Ἀγνοια, ας, η, ignorantia: ab ἀγνοῖω.

Ἀγνοιω, metri causâ, pro ἀγνοῖω.

Ἀγνοῖσιν, Ion. et Poët. pro ἀγνοῖ, ignoret: 3. sing. præ. sub. act. v. ἀγνοῖω.

ἈΓΝΟΣ, η, δν, castus, purus. Hinc ἄγνως, castè, ἀγνεύω, castus sum, ἀγνεία, ἔεε.

ἈΓΝΟΣ, υ, η, ritex, salix americana, piscis quidam.

Ἀγνόων, præ. part. n. g. verbi ἀγνοῖω.

Ἀγνοήσ, ητος, η, castitas, sanctitas, puritas: ab ἄγνος. Th. ἄγνος.

ἈΓΝΥΘΕΣ, lapides, quos sta-

mini inter tezdendum appendunt teliores.

Ἀγνυμι, vel ἀγνώω, fut. 1. ἀξω. a. 1. ἡξά et ἔαξα. a. 1. pass.

ἔαχθην. a. 2. pass. ἡγην et ἄγην, fractus sum: perf. med. ἡγα. Att. ἔαγα. part. ἔαγως: ab ἄγω.

Ἀγνυ' pro ἀγνυτο, 3. sing. imp. pass. ab ἄγνυμι.

Ἀγνώ, et ἀγνώω, pro ἄγω, duco.

Ἀγνωμονέστερα, acc. pl. comp. ab ἀγνώμων.

Ἀγνώμος, adv. stolidè.

Ἀγνωμοσύνη, ης, η, inhumanitas, imperitia: ab

Ἀγνώμων, onos, δ ζ η, mente et iudicio carens: ex α et γινώσκω.

Ἀγνώω, castè: adv. ab ἄγνός. Sed ἄγνως, inscienter, cum tenui, ex α et γινώσκω. Sed ἄγνως, ἄτος, δ ζ η, ignarus, ignotus.

Ἀγνώωσκει, Ion. pro ἡγνώσκει. 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοῖω, ἡγνορο.

Ἀγνώσια, ας, η, ignorantia. Th. γινώσκω.

Ἀγνώσω, εις, ει, ignoro: præ. ind. Hinc ἄγνωστος, υ, δ ζ η, ignotus. Hinc ἀγνώσασκω, idem, ex α et γινώσκω.

Ἀγνήτεutos, υ, ζ η, qui fascinari non potest. Hinc ἀγνήτετως, citrà præstigias et fucum. Th. γήσος.

Ἀγναι, pass. ab ἄγω, duco; capitur et activè pro ἄγω, duco; offero; ἀγοίωτο, ucerentur: 3. pl. opt. pass. præ. Ion. pro ἀγοίωτο; ἀγοί, præ. opt. act. Th. ἄγω.

Ἀγομφωτος, υ, ζ η, incontractus. Th. γόμφος.

Ἀγον, imp. Ion. vel Dor. pro ἡγον, duzi: at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, duco.

Ἀγονος, qui gignere non potest: ex α et γεινομαι.

Ἀγοντι, Dor. pro ἄγναι, ducent: 3. pl. ind. præ. ab ἄγω.

ἈΓΟΡΑ', ἄς, η, forum: item concio, oratio, annonæ, emptio, &c.

Ἀγοράσσαι, Poët. pro ἀγοράσθαι, seu ἀγοράσθαι, concionari: ab ἀγοράσσομαι. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, εμο: f. σω, perf. κα. pass. ἡγόρασμαι. a. 1. ἡγοράσθην. Th. ἀγορά.

Ἀγοραΐος, υ, δ ζ η, circumforaneus, vilis; item forensis. Sed ἀγοραΐος, dies festus. Th. ἀγορά.

Ἀγορανόμος, υ, δ, præfectus annonæ: unde ἀγορανομέω, et ἀγορανομία, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμει τὸ δικαίον.

Ἀγοράσσειν, Dor. pro ἀγοράζειν, emere.

Ἀγοραστα, ας, η, et Ἀγοραΐστας, υς, η, emptio.

Ἀγοράστω, τος, τὸ, res venalis: ab ἀγοράζω.

Ἀγοράσιον, ἄνω, et in pl. ἀγοράσσειν, emite: a. 1. imp. act. ἀγοράσσωμεν, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.

Ἀγοραστής, υ, δ, obsonator: ab ἀγοράζω.

Ἀγορεύειν, referre, narrare: præ. inf. Ion. pro ἀγορεύειν, et ἀγορεύω, pro ἀγορεύω, imperf. Ion. vel præ. imper. ut et ἀγορεύων, pro ἡγόρευον, imperf. ab

Ἀγορεύω, f. εὔσω, concionor. ἀγορεύω, nuntiavit: a. 1. Ion. pro ἡγόρευσε. Th. ἀγορά.

Ἀγορεύω, f. ἴσω, idem et ab eod. Usitatum in compositis.

Ἀγορεύων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.

Ἀγορή, Ion. pro ἀγορά ἀγορήνδε, ul forum, adv. ἀγορήφι, in foro.

Ἀγορηθεΐς, έντος, δ, a. 1. part. pass. ab ἀγορεύω, dico. Vel Poët. pro βηθεΐς, dictus. Vel ab ἀγορεύω, præ ἀγορεύω.

Ἀγορησται, concionatus est: a. 1. m. Ion. pro ἡγορήσται, ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

Ἀγορησται, concionatus est: a. 1. m. Ion. pro ἡγορήσται, ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

Ἀγορητής, υ, δ, orator: ut et ἀγορητός: ab ἀγορεύω.

Ἀγορητής, υς, η, eloquentia, concionandi facultas: ab eod.

ἈΓΟΣ, εος, τὸ, veneratio, piaculum; item scelus; ab ἡ dies festus, vel ab ἀξω.

Ἀγός, υ, δ ζ η, dux: ab ἄγω.

ἈΓΟΣΤΟΣ, υ, δ, manūs pars interior, vel vola: aliis cubitus: qu. ab ἄγω.

ἈΓΡΑ, ας, η, captura, præda, venatio.

Ἀγράμματος, υ, δ ζ η, illiteratus: ab α et γράμμα.

Ἀγραυλίω, ῶ, turi seu in agro pernocto: f. ἴσω, perf. ηκα: ab

Ἀγραυλός, υ, δ ζ η, in agro stabulans: ex ἀγρός et ἀλή.

Ἀγραφός, υ, δ ζ η, non scriptus. Th. γραφώ.

Ἀγραί, pro ἀγε' et ἀγραι μὲν, pro ἀγε δὴ, adv. hortandi, ab ἀγρός, venor. Hinc ἀγρεΐθ' pro ἀγρεΐτε.

Ἀγριεμα, τος, τὸ, quod venatu scriptum est, præda: ab ἀγρεύω.

Ἀγρούς, εος, δ, Poët. venator. Th. ἄγρα.

Ἀγρευτήρ, ἦπος, et ἀγρευτής, οὔ, δ, venator, ab

Ἀγρεύω, f. εὔσω, venor: ab ἄγρα.

Ἀγρη, Ion. pro ἄγραν, acc. sing. ab ἄγρα.

Ἀγριαίνω, f. ανῶ, exaspero, irrito: ab ἀγριος.

Ἀγριαύς, ἀέος, η, agrestis: ab ἀγρός.

Ἀγριελαϊος, υ, η, oleaster: ex ἀγριος et ἔλαια.

Ἀγριος, υ, δ, nomen viri.

Ἀγριος, ια, ιον, agrestis, ferus. Sic ἄγρια, rusticè, neut. plur. pro adv. Th. ἀγρός.

Ἀγριότης, ητος, η, rusticitas. Th. ἀγρός.

Ἀγριώω, sævire facio. Th. ἄγριος.

Ἀγρίππας, α, δ, Agrippa, viri nomen.

Ἀγριάδης, εος, δ ζ η, ferus: ab ἀγριος.

Ἀγριαώτρ, dat. sing. superl. ab ἄγριος.

Ἀγρόθην, ἀγρόθι, adv. ex agro, in agro.
 Ἀγροικία, ας, ἡ, villa, domus in agro: ab ἀγρός.
 Ἀγροκόταρος, superl. ab ἀγροκότος, rusticus.
 Ἀγροΐστας, acc. pl. ab Ἀγροΐστης, υ, δ, agrestis, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.
 Ἀγροκώδιμος, υ, δ, ζ ἡ, qui in agris tumultuatur: ab ἀγρός et κώδιμος.
 Ἀγρομένησι, dat. pl. Ion. pro ἀγρομέναις, per Sync. Sic ἀγρομένοιο, gen. Ion. ἀγρομένειω, congregatorum, pro ἀγρομένων, ab ἀγρόω.
 Ἀγρόνδε, adv. in agrum.
 Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri suburbanae administratio.
 Ἀγρονόμοι, agrorum definitores: ab ἀγρός et νόμος.
 ἌΓΡΟΣ, ὄ, δ, rus, ager: ab ἀρός, ἀρο: Hinc Angl. ACRE.
 Ἀγροτέρα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγροετικῇ, venatrix.
 Ἀγροτέρας, Ἰερά, gen. sing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρός.
 Ἀγρότης, υ, δ, rusticus: ab ἀγρός.
 Ἀγροπύεοντα, vigilantem: acc. part. præs. ab Ἀγροπύειν, vigilo: f. ἤσω, perf. κα. ab ἀγροπύω.
 Ἀγροπυλία, ας, ἡ, vigilia, ex ἀγροπύω.
 Ἀγροπυλῆν, ης, ἡ, Ion. pro ἀγροπυλία.
 Ἀγροπυς, pro ἀπυπος, insomnis. ἀγροπυσιον, vigiliibus: dat. pl. Ion. ex α et ἔπυος.
 Ἀγρόσσειν, θηρεύειν. Hinc nomen Poët. ἀγρόσσα, ης, ἡ, venatrix.
 Ἀγρόσσης, υ, δ, et ἀγρόσσω, δ, venator.
 Ἀγροσίς, gramen, Angl. GRASS: ab ἀγρός.
 Ἀγρότης, υ, δ, Poët. ectasi, pro ἀγρότης.
 ἌΓΥΙΑ, ἄς, ἡ, vicus, via: ab ἄγω et γυία.
 Ἀγυῖαις, ἴδος, Poët. in eodem vico habitans.
 Ἀγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.
 Ἀγύμνασος, υ, δ, ζ ἡ, inexercitatus: à γυμνάω, exerceo.
 Ἀγύνακος, et ἀγύνης, et ἄγυνος, υ, δ, caelebs: ab α priv. et γυνή, mulier.
 ἌΓΥΡΙΣ, ἔως, ἡ, catus, congregatio: qu. ab ἀγρός, Æol. mutato o in υ Hinc Ἀγυρέω, et ἀγυρίω, congreco.
 Ἀγύρης, υ, δ, agurta: ab ἀγύρω, vel ἀγυρίς. Hinc ἀγυράζω, colligo.
 Ἀγυρτος, υ, δ, congregatus.
 Ἀγχαίς, Poët. pro ἀνάχαζς et ἀγχασαί, pro ἀνάχασαί, à Th. ἀγχαζώ, pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, recedo.
 Ἀγχι, pro ἄγχι, propè, adv.
 Ἀγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, relato.

Ἀγχασεί, Dor. pro ἄγχαζε.

Ἀγχαυρον, crepusculum, diluculum: ex ἄγχι et αὔρα.
 ἌΓΧΙ, adv. propè, cum genitivo.
 Ἀγχιᾶλος, υ, δ, ζ ἡ, mari vicinus: ab ἄγχι et ἄλς item nomen propr. viri et urbis.
 Ἀγχιβάθης, ἴος, δ, ζ ἡ, prope terram profundus: ab ἄγχι et βάθος.
 Ἀγχιβάτακ, Dor. pro ἀγχιβίθηκε, propè accessit, perf. act. ab ἀγχιβάτων, f. ἔθωω, unde ἀγχιβάτης, et ἀγχιβατέω quod ex ἄγχι et βατνω.
 Ἀγχιβάνης, ἴος, δ, ζ ἡ, propè mortuus. Th. θνήσκω.
 Ἀγχιθεός, υ, δ, ζ ἡ, propinquus Deo.
 Ἀγχιθύροις, propinquus, dat. pl. ab ἀγχιθύρος, vicinus: ab ἄγχι et θύρα.
 Ἀγχιμαχητής, ὄ, δ, et ἀγχιμακος, et ἀγχιμαχος, euphoniae gratiā, comminūs pugnans. Th. μάχομαι.
 Ἀγχιμολον, adv. ex ἀγχιμολος, υ, δ, ζ ἡ, è propinquo veniens: ex ἄγχι et μολέω, seu μολω.
 Ἀγχινοία, ας, ἡ, solertia: ἀγχινοος, υς, δ, ζ ἡ, solers, ingeniosus: ab ἄγχι et νόος.
 Ἀγχιψόρος, υ, δ, ζ ἡ, cuius fluentia propè sunt. Th. ῥέω.
 Ἀγχισαο, gen. Æol. ab Ἀγχισης, υ, dat. Ἀγχισηρ, nomen propr. viri, Anchises.
 Ἀγχις, pro ἄγχις, proxime, maxime, superlat. cum gen. et dat. Pro ἄγχις et ἀγχιμάλις dicimus. Hinc Ἀγχισεύω, sum propinquus: ἀγχισεύς, δ, cognatus: ἀγχισης, υ, δ, proximus, ab ἄγχι.
 Ἀγχισηναι, vel ἀγχισηναι, nom. pl. f. g. coeervatue: ab ἄγχι et ἰσημι.
 Ἀγχισροφα, adv. celeriter, ἀγχισροφα βυδένεσθαι, sententiam mutare: ex ἄγχι et σρέφω.
 Ἀγχιστροφος, υ, δ, ζ ἡ, subito mutans, celer: ex iisdem.
 Ἀγχιθεν, ex propiore loco, propè.
 Ἀγχιθί, idem quod ἄγχι, vel ἀγχιθί, q. v.
 Ἀγχιθῆν, laqueus, quo aliquid ἄγχεται.
 Ἀγχιτάτω, proxime, adv. Ion. pro ἐγγύτατα.
 Ἀγχιότερος, Ion. pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι.
 Ἀγχιῶ, Poët. idem quod ἄγχι.
 Ἀγχιω, præs. imperat. pass. ab ἈΓΧΩ, strangulo, f. ζω, perf. χα. ab πη strangulare: Hinc forsen Angl. to HANG.
 Ἀγχιώματος, υ, δ, ζ ἡ, propemodum aequalis: ex ἄγχι et ὄματος.
 ἌΓΩ, duco adduco; offero; æstimo; rego; accipio; aufero; proficiscor, &c. f. 1. ἀώ. part. ἀζων, adducturus: perf. ἴχα, Att. ἀγνηχα, et per Epenth. τῷ ο, ἀγῶχα. a. 2. ἦγον, Att. ἦγαγον. imper. ἀγαγε, έτω, pl. ἀγάγετε. sub. ἀγάγω, ης, η, 3. pl. ἀγάγωσιν. inf. ἀγαγεῖν. perf. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἔχθην. f. 1. ἀχθῆσθαι. à ητ νααg, ducere.

Ἄγω, sed casitates ἀγγωμι, στραγο, f. ἀώω. perf. ἴχα. a. 1. ἴσα. a. 2. ἦγον. perf. m. ἦγα. Att. ἰαώω, ἰαχα, ἰαία, ἰεγον, ἰαγα.
 Ἄγωγι, ἦς, ἡ, vitæ ratio, educatio, ἀγώγιος, ἴως, δ, ductor. ἀγώγιμος, υ, δ, ζ ἡ, duci aut vehi facilis. ἀγώγιος, υ, δ, ζ ἡ, dux via. ἀγώγιον, υ, τῷ, onus quod curru vehitur.
 ἌΓΩΝ, ὄνος, δ, certamen, caelus: ab ἀγω. item circus, locus certaminis: ab α et γωνία.
 Ἀγωνία, ας, ἡ, angor, anxietas, certamen: ab ἀγών hinc ἀγωνιάω, certo. ἀγωνιάζω, id.
 Ἀγωνιώτα, Ion. pro ἡγωνισμένοι εἶσι, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἡγώνισαι, abjecto aug. et corruptâ penult. exempto sc. σ, et ejus loco insertâ δα.
 Ἀγωνισμαί, pugnabo, Dor. pro ἀγωνίσμαι, f. 1. m. Att. pro ἀγωνίσσομαι: ab.
 Ἀγωνισσομαι, certo, enitor, imperf. ἡγώνισσον, υ, ετο, perf. pass. ἡγώνισμαι. Th. ἄγών.
 Ἀγωνιστός, υ, δ, ζ ἡ, qui ad certamen spectat.
 Ἀγωνιστής, certavisse, a. 1. inf. act. et ἀγώνισσαι, certato, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, certo.
 Ἀγώνισμα, aros, τῷ, certamen: ab ἀγών.
 Ἀγωνιστής, ὄ, δ, pugil, histrio. ab ἀγωνίζομαι.
 Ἀγωνιστικός, ἡ, δν, certatorius, aptus ad certamina.
 Ἄδα, ας, ἡ, Ἄδα, nom. propr.
 Ἄδα, Dor. pro ἄδα, dat. sing. ab ἄδος.
 Ἀδαμηνία, ας, ἡ, imperitia; Ion ἀδαμηνίη, ης, ex Ἀδαίμων, ονος, δ, ζ ἡ, imperitus: ex α et δαίω.
 Ἄδαθς, ἴος, δ, ζ ἡ, indoctus. Th. δαίω.
 Ἀδαίτος, υ, δ, ζ ἡ, integer, non divisus: ex α priv. et δαίω, divido.
 Ἀδακρότος, υ, δ, ζ ἡ, sine lacrymis: ex α et δάκρυ.
 Ἄδαμ, Ἄδαμ, primus parens.
 Ἀδάμαντα, acc. sing. ab ἄδαμας Ἀδαμῆντινος, ἰνη, ἰνον, adamantinus, firmus, constans: ab Ἀδάμας, αντος, δ, adamas, quod ἀδάμασος, indomitus, ob duritiem. ex α pro δος, et δαμάω.
 Ἀδαίηται, prurire, a. 1. inf. act. verbi ἀδαίω vide ἀδαίω.
 Ἀδάπωνος, υ, δ, ζ ἡ, et ἀδαπῶνος, adv. sine sumptu. Th. δαπῶνος.
 ἌΔΑΡΚΗΣ, υ, δ, adarces, sals ugo quædam gelata seu concreta.
 Ἀδασαν, valde læserunt, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Ion. ab ἄωω, satio, ludo. Lacones enim utuntur in suis compositis particulâ ἄωω, ab ἄδην, satis, abundè; quæ auget.
 Ἀδασος, υ, δ, ζ ἡ, non divisus. Th. δαίω.
 Ἀδαχέω, ὤ, pruriginem excito, scabo.
 Ἀδοάων, aridissimum, pro ἀδοῶ, Laconicè.

'Αδέεις, Poët. pro ἀδέεις, audax ;
 ex ἀδέεις.
 'Αδέηκότες, vide ἀδηκότες, et
 ἀηκότες.
 'Αδῆν, pro ἀδην, multum, adv.
 'Αδσηγάγια, as, ἡ, voracitas : ab
 'Αδσηγάγος, sive ἀδσηγάγος, υ, δ ζ
 ἡ, vorax, helluo : ab ἀδσην et γά-
 γογία.
 'Αδδῖ, nom. viri, indec. i. e. via-
 tor, qui transit.
 'Αδδῖζ, mensura quatuor chœ-
 nicas capiens.
 'Αδέ ζ αὐτῆ, Dor. pro ἰδῆ δὲ ζ
 αὐτῆ, en eam ipsam! Est et ἀδε
 pro ἰδε. imperf. ab ἀδω.
 'Αδε, Dor. adv. pro ἦδη, hic ul-
 luc, hoc in loco.
 'Αδέης, εὐς, δ ζ ἡ, metu carens,
 intrepidus, contumax, ex a et εὐς,
 metus.
 'Αδει, cantat, 3. sing. ab ἄδω. 2.
 pl. ἴδεται. Part. fœm. g. ἀδουσα.
 'Αδει, Dor. pro ἴδει, dat. sing.
 ab ἴδω.
 'Αδεια, vide in ἀδέεις.
 'Αδεις, εὐς, δ ζ ἡ, intrepidus.
 Poët. pro ἀδείς, et ἀδέεις.
 'Αδείης, gen. sing. Ion. ab ἀδεια.
 immunitas à metu, securitas : à
 εὐς.
 'Αδελμαντος, υ, δ ζ ἡ, impavidus ;
 ex a et δειμα.
 'Αδειν, placere, præf. inf. ab ἀδέω.
 'Αδειντος, υ, δ ζ ἡ, incenatus.
 Th. δειπνον.
 'Αδεισάμαιωνος, sine ullo Deo-
 rum metu.
 'Αδέκαστος, υ, δ ζ ἡ, non corruptus
 muneribus. Th. δεκάτω.
 'Αδεκτικός, adv. justè.
 'Αδελφείδης, et ἀδελφείδης ὄ, δ, pro
 ἀδελφός, frater, Poët. et Ion.
 'Αδελφῆ, ἡς, ἡ, soror.
 'Αδελφείδης, υ, δ, fratris vel soro-
 ris filius.
 'Αδελφίδῃ, ἡς, ἡ, filia fratris vel
 sororis.
 'Αδελφίδιον, υ, τὸ, fraterculus.
 'Αδελφίδης, ὄ, δ, id. qu. ἀδελφείδης.
 'Αδελφίζω, f. ἰσω, perf. κα, fratris
 nomine compello. Th. omnibus
 ἀδελφός.
 'Αδελφικῶς, adv. fraternè.
 'Αδελφοκτόνος, υ, δ ζ ἡ, fratrici-
 da : ex ἀδελφός et κτείνω, occido.
 'Αδελφόν, Æol. pro ἀδελφός, fra-
 ter.
 'ΑΔΕΛΦΟΣ, υ, δ, frater : sumi-
 ter et pro cognato, et consanguin-
 eo, ab a, i. e. ἐμοῦ, et δελφός, qu.
 ἐμόδελφος.
 'Αδελφότης, πτος, ἡ, fraternitas,
 à pr.
 'Αδμίτος, υ, δ ζ ἡ, corpore exu-
 tus, mortuus : ex a et δίμας.
 'Αδέμην, canere, Ion. pro ᾄδειν,
 ab ᾄδω.
 'Αδένδρος, υ, δ ζ ἡ, purus ab ar-
 boribus. Th. δένδρον, arbor.
 'Αδες, Dor. pro δαψίλης, largum.
 'Αδες, pedes, pedum, pedibus :
 idem pro ἀνῆς, insuave, Hesych.
 'Αδιστος, υ, δ ζ ἡ, sine domino,
 sine certo auctore, ab a et δεσπότης.

ἀδεσπότης, adv. à pr.
 'Αδικεύς, εὐς, δ ζ ἡ, amarus : ab
 a et δίκω, dulcedo.
 'Αδέψητος, υ, δ ζ ἡ, crudus, ἀκα-
 τήγανος : à δεψώ, coquo et a priv.
 'ΑΔΕΨΩ, placco, f. ἡσω, perf. ηκα.
 Hinc ἀδος, υ, δ, lætitia.
 'Αδέω, lætudio afficior præ defati-
 gatione, ab ἀδω, satio, f. ἄσω, a. 1.
 Æol. ἀδῆσεια, et geminato δ, ἀδῆ-
 σεια.
 'Αδεῶς, adv. intrepidè.
 'Αδῆ, placuerit, a. 2. sub. ab ἀδέω.
 'Αδῆκότες, et metri gratià, ἀδῆ-
 κότες, perf. part. Ion. pro ἠδῆκότες,
 ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, laboribus de-
 fessus sum. Th. ἄδω, satio.
 'Αδῆκοτάτη, superl. f. ab ἀδῆ-
 κότες, υ, δ ζ ἡ, morsui non obnoxi-
 us, vel cariem non sentiens. à
 δάκνω.
 'Αδῆλτος, υ, δ ζ ἡ, integer, in
 columis : à δηλέω.
 'Αδῆλος, υ, δ ζ ἡ, non aparens, in-
 certus, obscurus : ex a et δηλος ;
 hinc ἀδῆλος, adv. obscure, incer-
 tum ; ἀδηλότης, πτος, ἡ, incertitudo.
 'Αδμήρυγτος, υ, δ ζ ἡ, qui nihil
 efficere potest.
 'ΑΔΗΜΟΝΕΨΩ, ᾠ, gravissimè
 angor. f. ἡσω, perf. ηκα, a. 1. ἠδῆ-
 νόμησα : ab ἀδέω, vel. ab a et δῆμος,
 q. d. extra populi consortium dego.
 'ΑΔΗΝ et ἀδῆν, affatim, adv.
 'ΑΔΗΝ, εὐος, δ, glandula, ton-
 sille.
 'Αδηνῆς, εὐς, δ, Poët. sine consi-
 liis et curis. Hinc adv. ἀδηνῆς.
 Ex a et δῆμος, consilium.
 'Αδῆριτος, υ, δ ζ ἡ, contentionis
 exars. Th. δῆρις.
 'Αδῆς, υ, δ, Poët. pro ἀδῆος, orcus,
 mors : in acc. ἀδῆν.
 'Αδῆσαις, gratificaberis : 2. sin.
 f. 1. v. ἀνδάνω.
 'Αδῆπαγία, v. 'Αδῆπαγία.
 'Αδῆγαντος, υ, δ ζ ἡ, discerni
 difficilis.
 'Αδίαρετον, indiscretum : ex a
 et διαρίω.
 'Αδιάκριτος, υ, δ ζ ἡ, non dubi-
 tans : ex a et διακρίνομαι.
 'Αδιάλειπτος, υ, δ ζ ἡ, non inter-
 missus, indesimens.
 'Αδιαλέπτως, indesinenter, adv.
 à λέπω.
 'Αδιάλλακτος, υ, δ ζ ἡ, irrecun-
 ciliabilis : à διαλλάττω.
 'Αδιάλυτος, υ, δ ζ ἡ, indissolu-
 bilis : ex a et διαλύω.
 'Αδιάντων, υ, τὸ, herbæ genus :
 ex ἀδιάντος.
 'Αδιάντος, υ, δ ζ ἡ, non asper-
 sus : ex a et διαίτω.
 'Αδιάπτωτος, υ, δ ζ ἡ, stabilis,
 firmus.
 'Αδιάτρεπτος, υ, δ ζ ἡ, immotus.
 'Αδιατορήτως, adv. immotè.
 'Αδιαφθορία, as, ἡ, integritas.
 'Αδιάφθορος, υ, δ ζ ἡ, incorruptus.
 Th. φθίρω.
 'Αδιάφορος, υ, δ ζ ἡ, indifferens :
 à διαφέρω.
 'Αδιάψευστος, υ, δ ζ ἡ, qui decipi
 nequit.

'Αδιδάκτος, υ, δ ζ ἡ, indoctus :
 ab a et διδάσκω.
 'Αδιεξήτατος, υ, δ ζ ἡ, inenarra-
 bilis.
 'Αδιήγητος, υ, δ ζ ἡ, lantus ut
 satis enarrari non possit : ex a
 priv. et διηγέομαι, enarro.
 'Αδικαίωτατος, in quo nulla est
 justitia.
 'Αδικέσαι, Ion. et Æol. pro
 ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi.
 'Αδικέω, injuriā officio, lado, f.
 ἡσω, perf. ἠδίκηκα. ἀδικήσατε, a. 1.
 imper. act. ἀδικήντα, accus. sing.
 part. præf. ἀδικέομαι, ἦμαι, inju-
 riam patior. perf. pass. ἠδίκημα,
 a. 1. ἠδίκηθην, ex a et δίκω.
 'Αδικημα, atos, τὸ, injuria. ἀδι-
 κήμασι, dat. pl.
 'Αδικητόν, facienda est injuria :
 verbale ab ἀδικέω.
 'Αδικία, as, ἡ, injustitia. Th.
 δίκω.
 'Αδικοδοξέω, gloriam iniquè ap-
 peto.
 'Αδικος, υ, δ ζ ἡ, injustus, ἀδικώ-
 τερος, comp. ἀδικῶς, injustè, adv.
 à δίκω.
 'ΑΔΙΝΟΣ, ἡ, δν, confertus : ab
 ἀδῆν, abundè.
 'Αδιον, suavius, Dor. pro ἡδισον,
 comp. ab ἡδύς.
 'Αδιορθώτως, ita ut corrigi et
 emendari nequeat.
 'Αδιψος, υ, δ ζ ἡ, non sitiens,
 vel sitim extinguens. Th. δίψα,
 sitis.
 'Αδματος, υ, δ, Dor. pro 'Αδμη-
 τος, nom. viri.
 'Αδμῆς, πτος, δ ζ ἡ, idem quod
 ἀδμητος, ἰνδομίτις : ex a et δαμάω.
 'Αδμήτη, nom. mulieris ; q. d.
 ἰνδομίτις.
 'Αδμολία, as, ἡ, ignorantia : ab
 a et ἴδμων, per Sync. et υ in λ
 verso.
 'Αδοιμι, a. 2. opt. verbi ᾄδω,
 placeo.
 'Αδῆκνητον, inopinatò, adv.
 'Αδῆκνητος, υ, δ ζ ἡ, ignobilis, in-
 opinatus, ex a et δοκέω, videor.
 'Αδῆκίμος, υ, δ ζ ἡ, judicii ex-
 pers, reprobus, rejectaneus : ex a
 et δῆκμος. Th. δοκέω.
 'Αδολεσχέω, ᾠ, f. ἡσω, affatim
 confabular, meditor : ab ἀδει λέσ-
 χης, satietate confabulationis : ἀδο-
 λεσχῆσαι, a. 1. inf. act.
 'Αδολέσχης, υ, δ, nugator, garru-
 lus : ab ἴσδ.
 'Αδολεσχία, ías, ἡ, loquacitas,
 confabulatio.
 'Αδολεσχος, υ, δ ζ ἡ, garrulus,
 loquax, verbosus : ab ἴσδ.
 'Αδολος, υ, δ ζ ἡ, sincerus. Th.
 δόλος, dolus.
 'Αδολώς, adv. nullo dolo, sedulo,
 candidè.
 'Α, δον, canebam, imperf. Dor.
 pro ἦδον : potest etiam esse part.
 neut. g. à masc. ᾄδων ab ᾄδω. At
 ᾄδων est a. 2. act. ab ἀνδάνω, vel
 ἀδίω. et ἀδοιμι opt.
 'Αδονά, as, ἡ, Dor. pro ἡδονῆ,
 voluptas.

'Αδοντι, *idos, h, qu. ἀδονίς*. Vide ἀδών.
 'Αδώντος, *u, δ ζ η, immobilis*.
 Th. δονίω.
 'Αδόντι νόω, *alacri animo*: ab δέω. α. 2. ἄδων.
 'Αδοξός, *u, δ ζ η, inglorius*.
 Hinc ἀδοξία, *as, h, ignominia*; et ἰδοξία, *gloriā careo, &c. à δοξα*.
 'Αδως, *u, δ, gaudium*: ab ἄδω, placeo.
 'Αδως, *eos, τὸ, satietas*: ab ἄδω, satio.
 'Αδω, *inferni, gen. sing. ab ἄδης*.
 'Αδραμυττηνός, *h, δν, Adramyttenus, a, um*; ab urbe *Adramyttium*.
 'Αδρανεία, vel ἀδρανια, *as, h, imbecillitas*: ab ἀδρανής.
 'Αδρανέω, *infirmus sum*: ab 'Αδρανής, *eos, δ ζ η, imbecillus*: ex a et δράω, *facio*.
 'Αδράσεια, *Ion. 'Αδρήσεια, Nemesis*.
 'Αδρασος, *u, δ ζ η, minimè fugitivus*: ab a et δράω.
 'Αδρασος, *u, δ, Adrastus, rex Argivorum*. Hinc ἐν 'Αδρασείῳ νόμῳ.
 'Αδρεψόδου, *u, τὸ, Long. felix successus, ubertas*: ab ἀδρός, *sublimis, et ἐψόδου, qu. ἐπιβόλου, voti compos*.
 'Αδρηστίνη, *Adrasti filia*.
 'Αδρησος, *Ion. pro ἀδρασος*.
 'Αδρία, *u, δ, Adria*: sinus Venetus.
 'ΑΔΡΟΣ, *ρὰ, ρὸν, dives, crassus*
 Hinc
 'Αδρόςνη, *ης, h, ubertas, copia*.
 'Αδρότης, *ητος, h, abundantia*.
 Th. ἀδρός.
 'Αδρόνομαι, *crassescō, adolescō*: ab ἀδρός. Hinc ἀδρονεις, *ætas adulta*.
 'Αδρόνω, *(pen. long.) crassum reddo, ad maturitatē n perduco*; f. νόω, *(pen. brevi) perf. ἤδρονκα* ab ἀδρός, *crassus*.
 'Αδῶ, *Dor. pro ἡδῶ, dulce*. Vide ἡδῶ.
 'Αδύγλωσσος, *u, δ ζ η, Dor. pro ἡδύγλωσσος, dulcilinguis*: ab ἡδῶς et γλῶσσα.
 'Αδυεπής, *εὸς, δ ζ η, Dor. pro ἡδυεπής, suaviloquus*: ab ἡδῶς et ἔπω, *dico*.
 'Αδύλογος, *u, δ ζ η, Dor. pro ἡδύλογος, suaviloquus*: ab ἡδῶς et λόγος.
 'Αδυμελής, *εὸς, δ ζ η, Dor. pro ἡδυμελής, dulcisonas*: ab ἡδῶς et μέλος.
 'Αδυναμία, *ης, Ion. pro ἀδυναμία, as, h, impossibilitas*: ex a et δύναμαι. Hinc
 'Αδυνασία, *impotentia*.
 'Αδυνατίω, *nequeo, impotens sum, f. ἡσω, a. 1. ἡδυνάτῃσ' ex a et δύναμαι*.
 'Αδύνάτον, *u, τὸ, impossibile*.
 'Αδύνάτος, *u, δ ζ η, in pl. neut. ἀδύνατα, in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατος*.
 'Αδυνάτως, *impotenter, ineptè*: à præcedente.

'Αδύπνοος, *Dor. pro ἡδύπνοος, u, δ ζ η, suaviter spirans*: ex ἡδῶ et πνέω.
 'Αδύς, *Dor. pro ἡδύς, suavis*.
 'Αδύτον, *u, τὸ, adytum*: ex 'Αδύτος, *u, δ ζ η, ad quem non patet ingressus*: ex a et δύνω, vel ἄδω.
 'ΑΔΩ, *satio, f. σω*. Sed ἄδω, *cano, contractè pro αἰδέω, f. ἄσω, perf. ἦκα, a. 1. ἦσα, perf. pass. ἦσαι* à ἦν *jada, vel ἦνν hoda, celebrare*. Sed ἄδω, *placeo, f. 2. ἄδω, perf. m. ἔαδα, (ἐνάδα, Poët.) pro ἦσα, part. ἐαδῶς, a. 2. ἔαδον pro ἦδον*.
 'Αδων, *onos, h, luscinia, Dor. pro ἀπῶν*.
 'Αδῶν, *οντος, δ, qui placuit, placens, a. 2. part. ab αδέω, vel ἀνδῶνω*.
 'Αδωνιν, *acc. sing. ab 'Αδωνι, ἰδῶς, δ, nom. propr. pueri Adonis*.
 'Αδύρητος, *u, δ ζ η, indonatus*: ex a et δῶρον.
 'Αδουροδόκητος, *u, δ ζ η, incorruptus, qui munera non accipit*: ex δῶρον, *δέχομαι, et a*.
 'Αδωρος, *u, δ ζ η, donorum ex-pers*: it. *qui non donat*.
 'Αδῶτη, *dat. sing. ab ἀδῶτης, u, δ, qui nihil dat*: ex a et δῶτης.
 'Αεθλεύω, *certo, collector, fut. εἴσω. perf. κα. ἀεθλεύσειεν, a. 1. opt. ἄεθ. ἀεθλεύσωιν, 3. pl. præ. subj. Th. ἀεθλος*.
 'Αεθλέω, *Ion. pro ἀθλέω, certo*.
 Hinc
 'Αεθλητήρ, *ἦρος, δ, certator*.
 'Αεθλιον, vel ἄεθλον, vel ἄθλον, *u, τὸ, certaminis præmium*: ab ἄεθλος, seu ἄθλος, *u, δ, certamen*. Hinc ἀθλιος, *ia, ion, miser, ærum-nosus*: ἀέθλιος, *certator*.
 'Αεθλονικία, *as, h, victoria, quæ ex certaminibus reportatur*: ab ἄεθλος et νίκη.
 'ΑΕΘΛΟΣ, *u, δ, certamen, labor*: ab a priv. et ἔθλω, *qu. ὄν ἔκ ἂν τις ἔθλοι*. 'Αεθλον *verò ab a intens. et ἔθλω*. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est πάνν *ἔθλητόν* vel ex τλῶ, *tolero*.
 'Αεθλόφορος, *u, δ ζ η, qui præmium ex certamine reportat*: ab ἄεθλον et φέρω.
 'ΑΕΙ, *semper, adv.*
 'Αειγενεάων, *gen. pl. ἄεθ. ab 'Αειγενέτης, u, δ, sempiternus*: ex αἰ et γενετός, *à γεινομαι*.
 'Αειδέλος, *Poët. pro αἰδέης, inconspicuus, obscurus*: ex a et εἶδω, *video*.
 'Αειδέν, *Dor. pro αἰδεῖν, canere*: præ. inf. act. v. αἰδέω.
 'Αειδέο, *cane, eo, Ion. pro u, præ. imper. pass. v. ejusd.*
 'Αειδέης, *εὸς, δ ζ η, obscurus*; item *deformis*: ab a et εἶδος.
 'Αειδοῖσα, *Dor. pro αἰδούσα, præ. part. f. g. et*
 'Αειδον, *1. vel 3. imperf. ind. act. Ion. pro ἡειδον, ἀεδομένων, gen. pl. part. præ. pass. αἰδῶν, οντος, præ. part. act.*

'Αειδοντι, *pro αἰδέσθαι, Dor. 2. pl. præ. ab*
 'ΑΕΙ'ΔΩ, *Poët. αἰδῶ, cano, celebrō*; f. *σω, perf. ἦσαι, Poët. ἦσαι, perf. pass. ἦσαι, Poët. ἦσαι*; perf. med. ἦοῖσα, *valde doctus, et αἰδοῖθ'*.
 'Αειζῶς, *u, δ ζ η, sempiternus*.
 'Αειζῶων, *τὸ, sempiternum, plantæ genus*: ab αἰεῖ et ζωή.
 'Αεικία, *sævum*: acc. sing. ab αἰκίης, *εὸς, indecens, δεικίης, n. g. ex a et εἰκω*.
 'Αεικίη, *Ion. pro αἰκεία, indignitas, contumelia*.
 'Αεικέλιος, *u, δ ζ η, ignavus, contemp-tus*: ferè idem quod αἰκίης, *non consentaneus*.
 'Αεικίζω, *Att. αἰκίζω, f. σω, indeceter aliquem tracto, sædo*: ab αἰκίης.
 'Αείμεναι, *Poët. pro Dor. ἀείμεναι, quod pro αἰεν, ab αἰω*.
 'Αείμνησος, *u, δ ζ η, semper memorandus*: à μνήσκω.
 'Αειναδόντων, *gen. pl. ab αἰενάων, οντος, perpetuò fluens, et αἰε-νάος* alii legunt *αἰενάων, ex αἰεῖ et ναῶ*.
 'Αείρα, *a. 1. act. Ion. pro ἡείρα, αἰερόμενος, suscipiens, a. 1. part. m. ab αἰερά* αἰερόμενος, *præs. part. pass. αἰερον, a. 1. imperat. act.*
 'ΑΕΙ'ΡΩ, *tollo, f. ρῶ, a. 1. ἡείρα, perf. ἡερα, a. 2. ἡερον, qu. εἰς αἴρα αἴρω*.
 'Αεῖς, *flans*: præ. part. ab ἀημι.
 'Αείσατ' *pro αἰεσατο, a. 1. m αἰεσατε, a. 1. imperat. act. αἰεσα, as, e, ind. Ion. αἰεσομαι, f. 1. m. αἰεσος, 2. sing. a. 1. sub. act. ab αἰεῶ*.
 'Αεῖται, *ἄεθ. pro αἰεῖται, spirant, 3. pl. verbi ἀημι*.
 'Αεῖσμα, *ατος, τὸ, Poët. pro ἦσμα, cantus*. Th. αἰεῶ.
 'Αεκαζόμενος, *inritus, præ. part. pass. ab ἀεκάζω, cogo*: ex a et ἐκῶν.
 'Αέκητι, *iniviti, adv. ἀκονητές, iniviti*. 'Αέκοντε, *dual. nom. pro ἄεκων, οντος, in. f. g. ἀέκω* pro ἄεκωσα. Th. ἐκῶν.
 'Αέλιος, *Poët. pro ἥλιος, Sol*.
 'ΑΕΛΛΑ, *ης, h, procella*.
 'Αελλής, *εὸς, δ ζ η, turbidus, pro cellustus*.
 'Αελλάδες, *velocissima, sicut procella, ab ἄλλα, dicitur de equis*. Soph. (Ed. Tyr. 475. ubi alii malè ἀελλοπόδων pro ἀελλῶων legunt.
 'Αελλοπόδες, *nom. pl. ab ἀελλοπός, οδός, δ ζ η, vel ἀελλοπος, δ ζ η, velox tanquam procella*: ab ἄλλα et ποῖ.
 'Αελλῶ, *nomen mulieris*: q. d. *procellosa*.
 'Αελλώδης, *εὸς, δ ζ η, turbidus, procellusos*: ab ἄελλα.
 'Αελλῆς, *εὸς, δ ζ η, insperatus*: ab ἐπις.
 'Αελοπυρες, *desperantes*: ἐκ ἐπι-ζουρες.

ἄδωτ' pro ἀέλπτα, non speranda : nom. pl. hinc ἀέλπτα, as, ἄδωτ. Poët. pro ἀέλπιστα, desperatio ex a et ἄωτς.

ἄδωτῶ, Poët. pro ἀέλπιστω, despero.

Ἀέλπῃ, ης, ἡ, Ion. id. q. ἀέλπτα, ἐξ ἀέλπτης, ex improviso, repente, contra spem.

Ἀέμναι, (exempto ε, et m ejus loco inserto, ἀμνναι) Dor. et Ion. pro αἶν, præ. inf. ex ἄω, pro ἄω, satio.

Ἀένυος, Poët. pro αἶνυος, perpetuū fluens : ut et ἀένων, pro αἶνώνων.

Ἀεννάσθαι, Poët. pro ἀενᾶσθαι, perfundi, præ. inf. pass. ab ἀενάσθαι.

Ἀέντες, stantes, nom. pl. ἀέντων, gen. pl. ab αἶς, έντος, ab ἄνηι.

Ἀετῆ, augebat, Ion. pro ἡετῆ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀεζω.

Ἀεζύγιος, υ, δ, ζ ἡ, qui membra auget. Epith. Athletarum, ab ἀεζω et γυίος.

ἈΕΨΩ, et αἰζω, augeo, f. ἀεζῶσω, Poët. pro αἰζῶσω, ἀεζετο, imperf. pass. Ion. ἀεζομένοιο, gen. Ion. part. pass. Reliqua tempora vide in αἰζάωω.

Ἀεπτος, ineffabilis, fortis : ab a et έπω, dico.

Ἀεργηλός, ὄ, δ, ζ ἡ, idem quod ἀργός, q. v.

Ἀεργός, έός, δ, ζ ἡ, et

Ἀεργός, vel ἀργός, υ, δ, iners, ἀεργῶ, dat.

Ἀεργίη, Ion. pro ἀεργία, as, ἡ, pigritia : ex a et έργον.

Ἀερίθραι, attollo, pendeo : Poët. dicitur et ηρόθραι, præ. ab ἀείρω.

Ἀερόνη, Boët. pro ηέρθησαι, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀερόνην, Ion. pro ηέρθην. Hinc ἀερόνης, elatus, euectus. a. 1. part. pass. Th. αείρω.

Ἀέριος, υ, δ, ζ ἡ, aërius. Th. ἀήρ.

Ἀεροβατέω, incedo per aërem : ab ἀήρ et βαίωω.

Ἀερούς, εσσα, cv, caliginosus, profundus. Th. ἀήρ.

Ἀερον, sustuli, extuli, a. 2. ind. act. ab αείρω. 2. sing. sub. αέρης.

Ἀεσσα, ros, Dor. pro έέρση.

Ἀεσιπόδες, celeres, pl. ab ἀεσιπόες' ex ἀήρ, vel αείρω, et πῦς.

Ἀεσιπόται, altè volantes, pl. ab ἀεσιπότης, υ, et προς, δ, ζ ἡ, αέρε suspensus : ab αείρω et πέτομαι, volo.

Ἀείρω, f. 1. Ἐολ. ab αείρω, pro αείρω.

Ἀεράζω, f. άσω, tollo. Th. αείρω.

Ἄσαι, a. 1. inf. act. ab inusit. άσω, spiro, dormio. Hesychio άσαι, κοιμηθῆναι. Angl. EASE.

Ἀεσίφρων, onos, δ, ζ ἡ, stultus, inconstans. ἀεσίφρονα, acc. sing. ex άω et φρήν. ἀεσιφροσύνην, dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσύνη, stultitia.

Ἀετιόεις, έός, υς, nullus aequilæ : pl. ἀετιόεις' nb αέτος.

ἌΕΤΟΣ, ὄ, δ, aquila : dat.

ἄετῶ, gen. pl. αέτων, dat. pl. αέτωσι. Poët. αἰτός. Forsan ab ωγ αἰτός, avis, propriè rapax : vel ab a et έτος, quia vivax est aquila.

ἌΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, ariditas, situs, squalor.

Ἄζαίλειος, gen. Ion. ab ἀζαίλος, έα, έός, aridus, torridus. Th. ἄζω.

Ἄζει, 3. præ. ind. act. ab ἄζω, sicco. Hinc ἄζονται, subj. pass. tristetur. Ab ἄζομαι, η, εται, propriè exaresco ; per Metaph. curâ et mæore conficior.

Ἄζω, cole, Ion. pro ἄζω, venerat. ab ἄζομαι. ἄζόμενος, præ. imperat. ab ἄζομαι, imperf. Ion.

Ἄζηλος, υ, δ, ζ ἡ, quem nullus amulatur, vilis : ex a et ζήλος.

Ἄζημιος, υ, δ, ζ ἡ, nullâ muletâ notatus : ex a et ζημία.

Ἄζημιός, άζο, impunitè : à præc.

Ἄζην, ένος, darba : ab ἄζω, quia à calore.

Ἄζητός, ἡ, ὄν, augustus, venerandus : ab ἄζω, veneror.

Ἄζηχός, έός, δ, ζ ἡ, magnam sonum edens : ex a et ηχος. Hinc ἄζηχός, adv. Sumitur et pro duro et arido : ab ἄζη, ariditas. it. pro indesinenter, quasi ἀδιεχτός, et ἀδνηχων, non disjunctus, et semper habens.

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, veneror. Hinc ἄζων', pro ἄζονται, 3. pl. præ. ind. vide ἄζω.

Ἄζυγος, υ, δ, ζ ἡ caelebs : injugatus.

Ἄζυγός, έός, δ, ζ ἡ, et

Ἄζυγός, γος, δ, ζ ἡ, idem ac Ἄζυγος, q. v.

Ἄζωμα, ων, τὰ, azuma. Th. ζύμος, fermentum. Inde ἄζυμος, injugatus.

Ἄζω, sicco, arefacio, unde et ἄζομαι, aresco.

Ἄζω, et ἄζομαι, veneror.

Ἄζωθ, nomen propr. viri.

Ἄζωτοι, discincti, pl. ex a et ζωτός.

Ἄζωτος, υ, ἡ, nom. urb. Ἄζωτος.

Ἄη, spirabat, 3. sing. imperf. act. ab ἄημι.

Ἄηδέερος, ingrator, comp. ab ἀήδης.

Ἄηδῆκρες, perf. part. Poët. pro ἡηδῆκρες' ab ἀηδέω, lædio officior : ab ἀδέω, vel ἄδω.

Ἄηδής, έός, δ, ζ ἡ, et τὸ ἀηδές, injucundus. ἀηδής, molestè, illibenter. ἀηδία, molestia. ab a et ἡδός.

Ἄηδίον, pro ἡηδίον, imperf. ab ἀηδίω. hinc ἀηδιόνην, infestabat, imperf. pass. Th. ἡδός.

Ἄηδόνα, acc. sing. ab ἀηδόν.

Ἄηδονίης, ων, οἱ, lusciniarum pulli.

Ἄηδονίς, ίδος, ἡ, lusciniola.

Ἄηδῶν, ὄνος, ἡ, luscinia : qu. ab αείδω, quia canora.

Ἄηθ', pro ἄητο, spirabat : ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄω.

Ἄηθειά, dat. sing. Ion. ab ἀηθεία, insolentia : ex a et ἡθος.

Ἄηθεσσα, pro ἡήθεσσα, euphonia gratiâ, imperf. act. ab ἀηθίσσω pro ἀηθῶ, insuetus sum : ab a et ἡθος.

Ἄηθεια, as, ἡ, insolentia : ab Ἄηθης, έός, δ, ζ ἡ, insolitus.

Ἄημναι, flare : præ. inf. act. Dor. vel Ion. pro ἄημαι, ab Ἄημι. Vide Ἄω.

Ἄηπ', αἶρος, δ, acr. In. f. g. significat caliginem : q. ab ἄω. Singl. AIR.

Ἄησι, 3. sing. ind. act. ab ἄημι, flo, 3. pl. ἄσοι.

ἌΗΣΥΛΟΣ, η, on, molestus, iniucius : dictio Poëtica : id. q. ἀετηπός, παράνομος : vel pro ἄσυλος, ab ἄσαι' vel ab a et ἡδω.

Ἄησῆρος, υ, δ, ζ ἡ, levis, tenuis, sublinis.

Ἄητας, acc. pl. ἀήτη, sing. ab ἀήτης, υ, δ, flatus, nom. pl. ἀήται, flamina. Dicitur et

Ἄητη, ης, ἡ, idem : ab ἄημι.

Ἄητο, 3. sing. imperf. ἄητον, dual. spirant. ab ἄημι' ἄηται, volitant.

ἌΗΤΟΣ, vel αἶητος, υ, δ, ζ ἡ, ventis expositus : ab ἄω, flo. Vel est insciliabilis : ex a et ἄδω. Sic αἶητος, Poët. pro αἶετός.

Ἄητητος, υ, δ, ζ ἡ, invictus. Th. ἡττάομαι.

Ἄθ' pro ἄτε, quippe, tanquam, utpotè.

Ἄθαμβός, έός, δ, ζ ἡ, intrepidus : ab a et θάμβος. Ἄθαμβῶ, adv. impavidè.

Ἄθανα, Dor. pro Ἄθηνη, ης, ἡ, Minerva : item Ἄθανάνα, as, ἡ, et Ἄθαναία.

Ἄθανασία, as, ἡ, immortalitas. Item ἕθαβα Angl. TANSY.

Ἄθανάται, immortales, nom. pl. f. g. ἀθανάτης, pro ἀθανάτας ; Ion. dat. pl. sic et ἀθανάτοιο, γνο ἀθανάτης, gen. sing. ἀθανάτοισιν pro ἀθανάτοις, ab ἀθάνατος, υ, δ, ζ ἡ. Ἄθανάταν, Dor. pro ἀθανάτην. Et a et θάνατος.

Ἄθανάτιω, f. ίω, immortalitate dono.

Ἄθαπτος, υ, δ, ζ ἡ, insepultus. Th. θάπτο.

ἌΘΑΨΑ, as, ἡ, pultis genus : quasi ab ἀθήρ, arista, pultis materia.

Ἄθειάτος, υ, δ, ζ ἡ, qui non videtur ; qui non videt : ex a priv. et θεόμαι, vidèo.

Ἄθει, adv. sine numine Diotam, ἀνευ θεῶ.

Ἄθειρα, Poët. pro ἀθέρα, non aspectanda : ex a et θεόμαι.

ἌΘΕΙΡΗΨ, vel Ἄθειρός, ve. Ἄθειρός, έός, δ, ζ ἡ, accuratus, contemplus.

Ἄθελγείω, ἀμελγειν, i. e. negligere.

ἌΘΕΛΓΩ, f. ξω, perf. χα, mίλγειο : qu. à θηλή, papilla : α, vel otiosus, vel congregr.

Ἄθειςτος, et ἀθεμιστος, υ, δ, ζ ἡ

injustus. Dicitur et ἀδίκος. Ex a et δίκης.

Ἀδίκτος, υ, δ ζ η, nefarius. τὸ ἀδίκτον, nefas. Ex a et δίκης.

Ἄθεος, υ, δ ζ η, Dei expers: ex a et θεός.

Ἀθεράπευτος, υ, δ ζ η, incurabilis, non serviens: ex a et θεραπεύω.

Ἀθέρizon, parvi pendérunt, imperf. ind. act. Ion. ab ἀθέρizω, f. σω. perf. ἠθερίκα. Th. ἀθήρ.

Ἄθεσία, ας, ἡ, inconstantia in pactis. Vide ἀθετέω.

Ἄθεσμος, υ, δ ζ η, nefarius. Th. θεσμός.

Ἀθισφύτος, υ, δ ζ η, ineffabilis: ex extensivo a et θεσφάτος, q. θεσφάτος, à Deo pronuntiatius. Sumitur, etsi rarissimè, pro nefando.

Ἀθετίω, ᾧ, abrogo, aboleo, sperno, f. ἴσω. perf. ἠθέτηκα' ab ἀθετός, υ, δ ζ η, irritus.

Ἀθέτημα, ατος, τὸ, improbatio, abolitio.

Ἀθέτησις, εως, ἡ, id. ab ἀθετίω.

Ἄθετος, υ, δ ζ η, inconstans, irritus: ex a et θετός.

Ἀθεώρητος, υ, δ ζ η, non contemptator. it. improvisus, non spectabilis.

Ἄθως, ἠπιεῖ: ab ἀθεός, q. v.

Ἀθήνη, qu. ἀθήνη, ex a et θηλή. Dicitur et Ἀθηνᾶ, gen. Ἀθηνᾶς, qu. ab Ἀθηνά. Sic Ἀθηναίη, ης, ἡ, ut et Ἀθηνεία, Minerva, oleæ inventrix, et Dea Doctrinæ. Hinc Ἀθήναι, ᾧ, αἱ, Athenæ. Ἀθήνηθεν, adv. Athenis. Ἀθηνάζε, Athenas.

Ἀθηναῖος, Atheniensis.

Ἄθη P, ἔρος, ὅ, ἀριστα: hinc ἀθερίζω.

Ἀθηρολόγος, υ, δ, sive ἀθερολόγος, υ, ventilabrum.

Ἄθικτος, υ, vel ἀθιγής, εός, ὁ ζ η, intactus. Th. θίγω.

Ἄθλ', pro θλά, pl. ab ἄθλον, υ, τὸ, præmium certaminis. Th. ἄεθλος.

Ἀθλεύω, pugno, labore.

Ἄθλέω, ᾧ, certo, f. ἴσω, perf. ἠθληκα. hinc ἄθλησις, εως, ἡ, certamen.

Ἄθλημα, ατος, τὸ, certamen, ab ἄθλέω.

Ἀθλήματα, certamina, pl. à pr.

Ἀθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητής, ἔ, δ, hinc. Th. ἄθλος.

Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miseria, ab

ἄθλιος, ἰα, ἰον, miser, ἀθλια: f. g. pl. ἀθλιωτάτης, acc. pl. superl. ab ἄθλιος.

Ἀθλοδέτης, υ, ὁ, munerarius, certaminis præses: ab ἄθλος, vel ἄθλον, et τιθῆμι. Hinc ἀθλοδέτιω, ludos præbeo; et ἀθλοθεσία, certaminis cura.

Ἄθλον, υ, τὸ, præmium certaminis: ab ἄεθλος. q. v.

Ἄθλος, υ, δ, id. quod ἄεθλος. q. v.

Ἀθλοφόρος, υ, ὁ, victor: ex ἀθλον et φέρω.

Ἀθλόωτος, υ, ὁ ζ η, limpidus, illuminis: ex a et θλόος.

Ἀθρόωτος, υ, ὁ ζ η, imperturbatus: ex a et θρόωτος.

ἌΡΑΓΕ'ΝΗ, ης, ἡ, arbor ex qua optima igniaria fiunt.

Ἄθραυστός, υ, δ ζ η, qui nequit frangi, integer: ex a priv. et θραύω, frango.

ἌΡΟΡ'Ω, ᾧ, f. ἴσω, perf. ἦκα, video, cerno, μετ' ἐπιτάσεως δέωρω.

Ἄθροίζω, congrego, f. σω. ἀθροίσαι, a. 1. inf. ἠθροικα, perf. act. Th. ἀθρόος.

Ἄθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab eod.

Ἄθροισμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, acervus: ab ἀθροίζω.

Ἄθροισμός, ἔ, ὁ, id.

ἌΘΡΟ'ΟΣ, ὄα, ὄον, confertus, repentinus: hinc

Ἄθροότης, ητος, ἡ, universitas. Huic alludit Angl. A THRONG.

Ἄθρόως, adv. confertim: ab ἀθρόος.

Ἄθρόπτος, υ, ὁ ζ η, non fractus luxu: ex a et θρόπτω.

Ἄθρομῆω, ᾧ, animam despondeo, f. ἴσω, perf. ἠθρομῆκα' ab ἀθρόμος.

Ἄθρομητιόν, desperandum est: verbale ab ἀθρομῆω.

Ἄθρομια, ας, ἡ, Ion. ἀθρομῖα, ἀνιμι dejectio, anxietas: ab ἀθρομος.

Ἄθρομος, υ, δ ζ η, qui animo destitit, anxius: ab a et θρόμος.

Ἄθρομωσ, adv. non animosè: ab ἀθρομος.

Ἄθρομα, ατος, τὸ, lusus puerilis, ludibrium: ab ἀθρόω.

Ἄθροπος, et ἀθρόωτος, υ, δ ζ η, patens sine janua. Th. θύρα.

ἌΘΥ'ΡΩ, ludo, cano, lusito: hinc ἄθροε, 3. sing. imperf. ἠθροε: forsan ab ἄγαν et θύω, vel à θύρα, quia foris ludi solent.

Ἄθροός, υ, δ ζ η, profanus: ex a et θύω.

Ἄθροως, υ, ὁ ζ η, impunitus, multam nullam passus, innocens: ex a et θρωή.

Ἄθροώω, ᾧ, f. ᾠσω, non mulcto, absolvo, sum sine jacturâ: ab ἀθρώος.

Ἄθρώωσις, εως, ἡ, absolutio, quâ quis innocens pronuntiat: ab ἀθρώος.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, hæc: αἱ art. postp. ab ἡ, quæ.

Αἶ, vel αἶ, heu, hei.

Αἷ, pro εἰ, Dor. σῆ, Ion. pro εἴθε, ultimam.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, terra: in prosâ, γῆ in acc. αἶαν.

ΑἶΓ'Α'Ω, lugeo, lamentor, f. ζω, vel σω' ab αἶ, heu.

Αἶκιδάω, gen. Ion. ab Αἶκιδῆς, υ, δ, Ἐακίδες, nom. propr. acc. pl. Αἶκιδάος.

Αἶκός, ἔ, ὁ, Ἐacus: ab Αἶαζ, ακος.

Αἶαν, voc. ab Αἶας, αντος, ὁ, Ajax: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

ΑἶΑΝ'Ο'Σ, ἡ, ὄν, vel αἶανθός, εός, ὁ ζ η, gravis, perpetuus: qu. ab αἶαζ' vel ab αἶως per Sync.

Αἶαντε, nom. dual. ab Αἶας.

Αἶαζ αντος, ὁ, Ajax.

Αἶ'ΡΟΙ': heu, hei, indignantis, dolentis, adv. ab Heb. אכזא aboi.

Αἶγα, acc. ab αἶξ, αἶγός, ὁ ζ η, caper et cupra, αἶγαν, Dor. pro αἶγόν, gen. pl.

Αἶγαθεν, adv. Dor. pro αἶγῆθεν, ἕκ τῆς Αἶγῆς, ἕκ τῶν Αἶγῶν ab Ἔγῆς.

Αἶγαίον, υ, τὸ, supple πελαγός, Ἐγαῶν mare.

Αἶγαίω', pro Αἶγαίωνα, acc. sing. Ἐγαῶνem.

ΑἶΓΑΝ'Α, ας, ἡ, vel αἶγαίον υ, τὸ, jaculum, tragula: ab ἄγαν ἰσθαῖ: quod in capras mitteretur; Eustath.

Αἶγῶδη, adv. subito, impetuose: ab αἶσσω.

Αἶγῆν, ης, Ion. caprina pellis. Th. αἶξ.

Αἶγείδον, acc. ab Αἶγείδης, υ, δ, Ἐγίδες: patronym. ab Αἶγῆς, εός, ὁ, Ἔγευς.

Αἶγειος, υ, ὁ ζ η, caprinus; dicitur quoque αἶγεος. Th. αἶξ.

Αἶγεως, Ἔγευς, nom. propr.

ΑἶΓΕΙΠΟΣ, υ, ἡ, populus nigra: ἀπό τῆς ἰγῆρας, proceram enim arbor est.

Αἶγιάλεια, ἡ, Ἐγιάλεια, nom. propr.

ΑἶΓΙ'ΑΔ'Ο'Σ, ἔ, ὁ, littus: hinc αἶγαλιτης, υ, δ, littoreus. αἶγαλιεῖς, εός, ὁ, piscator. qu. ab ἄγω, frango, et ἄλς, ἄλδς, mare.

Αἶγῖδ', acc. pro αἶγῖδα, ab αἶγῆς, pellis caprina, munimentum pectoris.

Αἶγῖδιον, υ, τὸ, purvus hædus: dim. ab αἶξ.

Αἶγῖζω, f. σω, perf. κα, capras pasco: potius verò dilacero: Hesych.

ΑἶΓΙΘΑΛ'Ο'Σ, ἔ, ὁ, parus, avis inimica apibus.

Αἶγιθος, υ, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit salus, Arist. Hist. l. ix. c. 1.

Αἶγίκτημος, υ, ὁ ζ η, crura caprina habens; ex αἶξ, capra, et κνήκη, crus.

Αἶγῖκῆ, excelsa, gen. ab αἶγῖλεψ, capris invidis, altus: ab αἶξ et λείπω. Est et Αἶγῖλεψ, urbs Epiri, excello loco sita.

Αἶγῖλω, Dor. pro Αἶγῖλω. Est autem Αἶγῖλος insula in mari Ligustico, Latine Capraria.

Αἶγῖλωψ, et αἶγῖλος, abscessus inter nares et oculi majorem angulum: ab αἶξ et ὤψ, quia capris esse familiare vitium.

Αἶγῖνήται, αἶ, Ἐγίνenses.

Αἶγῖχοσι, gen. Ion. ab αἶγῖχος, ægidem tenens: ex αἶγῆς et ἔχω.

Αἶγῖτῶς, οός, ὁ ζ η, pedibus caprinis præditus: ab αἶξ et πῆς.

Αἶγῖς, ἴδος, ἡ, pellis capræ. Th. αἶξ.

Αἶγῖλᾶντα, splendidem, Dor. pro αἶγῖλῆντα, acc. sing. Sic αἶγῖλᾶν pro αἶγῖλῆν. Th. αἶγῖλα.

ΑἶΓΑΗ, ης, ἡ, fulgor: hinc Αἶγῖλης, ἥσσοα, ἦεν, fulgens.

splendidus, in acc. αἰγλήνα pro αἰγλήννα.

Αἰγόβρας, α, ὁ, Dor. pro αἰγόβρας, α, ὁ, qui capras pascit: ab αἰγῆ et βόσκω. Αἰγιοβοσκός, idem.

Αἰγόκορος, ὄνος, ὁ, capricornus: ex αἰγῆ et κίρας.

Αἰγίς, gen. sing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἰγῆ.

Αἰγύλα, ἡ, ὁ, nom. insulte.

ΑἰΓΥΠΙΟΣ, α, ὁ, vultur: à γόψ.

Αἰγύπτιος, ἰα, ἰὸν, Ægyptiacus: gen. pl. Αἰγυπτίων Αἰγυπτία, Ægyptia: ab

Αἰγυπτός, α, ὁ, Ægyptus.

ΑἰΓΩΙΟΣ, ὄ, ὁ, ulula.

Αἰγών, ὄνος, ὁ, caprile. Αἰγών, ὄνος, ὁ, nom. propr. pastoris.

Ægon.

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἰγῆ.

Αἰδαο, gen. Æol. ab αἰδῆς, α, ὁ, Orcus: qu. ex α et αἰδῶ, non rideo.

Αἰδε, quæ, à nom. ἡδε, masc. ὄσδε.

Αἰδέσθαι, revereri, præ. inf. αἰδέσθε, præ. imperat. pass. ab

Αἰδέομαι, revereor, f. m. ἴσμαι, perf. pass. ἤδεσμαι. Th. αἰδῶς: hinc αἰδέομαι, venerabilis.

Αἰδέος, obscurum, n. g. ab αἰδῆς, ἰος, q. v.

Αἰδέσθεν, veriti sunt, pro ἡδέσθησαν ab ἡδέσθη, a. 1. pass. ab αἰδέομαι: hinc

Αἰδέσθητι, reverere, imperat. αἰδέσσαι, a. 1. imperat. m. Poët. Th. αἰδῶς.

Αἰδέσιμος, α, ὁ, ὅ, venerabilis.

Αἰδέω, gen. Ion. ab αἰδῆς, acc. αἰδῶν.

Αἰδήλα, arcana, acc. pl. ab αἰδήλος, tenebrosus, inexpectatus: ab αἰδῆς, vel α et δήλος.

Αἰδήμων, ὄνος, ὁ, ὅ, verecundus: ab αἰδῶς.

Αἰδῆς, ἰος, ὁ, ὅ, qui cerni nequit, abolitus: ex α et αἰδῶ.

ΑἰΓΔΗΣ, et in prosâ, αἰδῆς, α, ὁ, Pluto, orcus, inferi, mors: ab α et αἰδῆν.

Αἰδί, dat. sing. ab αἰς, αἰδός, pro αἰδῆς.

Αἰδίος, α, ὁ, ὅ, perpetuus: ab αἰ, semper.

Αἰδιότης, τῆτος, ἡ, æternitas, perpetuitas: à præc.

Αἰδέως, adv. perpetuò.

Αἰδῆς, dat. pl. Ion. f. g. ab αἰδῶς, ἡ, ὄν, tenebrosus: ex α et αἰδῶ.

Αἰδοῖ, reverentiæ, dat. sing. ab αἰδῶς.

Αἰδοίετατος, α, ὁ, Poët. pro αἰδοίετατος, ab αἰδοίος, ὄνερος, maxime venerandus.

Αἰδοῖν, ἡ, ὁ, veneranda. Th. αἰδῶς.

Αἰδοῖον, α, τὸ, inguen, pl. αἰδοῖα, pudenda.

Αἰδοῖος, venerandus, αἰδοῖοισι, dat. pl. Ion.

Αἰδοῖνω, reveriti, dual. part. præ. ab αἰδοῖμαι, pro αἰδέομαι.

Αἰδρέλα et Ion. αἰδρήν' rīde in αἰδρῆς.

Αἰδός, et αἰδῶ, gen. sing. ab αἰδῆς, ὄ, Orcus.

Αἰδῶ, reverere, imperat. ab αἰδοῖμαι.

Αἰδῶς, reverentiæ, gen. sing. ab αἰδῶς.

Αἰδῶρῆσι, dat. pl. Ion. pro αἰδῶρῆσαι, ab αἰδῶρῆ, ἡ, inscitia.

Ab

Αἰδῶρις, εως, ὁ, ὅ, imperitus. αἰδῶρῆ, imperitia, dat. αἰδῶρῆ, Ion. ex α et ἰδῶρῆ.

Αἰδῶροῦκος, α, ὁ, Poët. juris ac justitiæ nescius, injustus, perniciosus.

Αἰδῶ, acc. sing. ab αἰδῶς, dual. αἰδῶ. αἰδῶ καλῶσαι, pudorem tegere.

Αἰδῶνῆ, dat. sing. ab αἰδῶνεις, ἰος, ὄ, id. quod αἰδῶς, Pluto, orcus.

ΑἰΓΔΩΣ, ὄς, ὄς, ἡ, pudor, verecundia: ab α et αἰδῶ. Pudibundus enim intueri non audeat.

Αἰεῖ, et αἰεῖν, Poët. pro αἰεῖ, semper, adv.

Αἰεγενετών, gen. Æol. pro αἰεγενετών. αἰεγενεῖται, dat. Ion. pro αἰεγενεταί, ab αἰεγενέτης, α, ὁ, sempiternus: ex αἰε et γενεομαι.

Αἰετόν, aquilam, pro αἰετόν, metri gratiā: ab αἰετός.

Αἰεῖσιος, juvenilis: ab αἰεῖσιος.

ΑἰΓΖΗΣ, ὄ, ὁ, pro quo et αἰετός, juvenis, gen. pl. αἰεζῶν, q. d. αἰεζῶν.

Αἰης, gen. sing. αἰῆ, dat. Ion. ab αἰα.

Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτη, ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἰήτος, seu αἰήτος, ventis expositus, flabilis: ab αἰω.

Αἰῆ, quæ, pro αἰε, ab αἰε, ἡ, ὄ.

Αἰθᾶλη, ἡ, ὄ, fuligo, favilla: est et αἰθαλός, qu. ab αἰθῶ est enim ab ustione.

Αἰθαλίω, ὄνος, ardens, epith. cicadæ: ab αἰθῶ.

Αἰθαλέεις, εντος, ardens: acc. sing. αἰθαλέοντα ab αἰθῶ.

Αἰθᾶν, Dor. pro αἰθῶν, gen. pl. ab αἰθῶς.

Αἰθε, pro αἰε, Dor. utinam.

Αἰθαλώ, ὄ, f. ὄσω, comburo, uro, accendo.

ΑἰΘΗΡ, ἔρος, ἔρι, ὄ, æther: ab αἰθῶ. hinc αἰθέριος, æthereus: αἰθεροβατής, per æthera vagor: αἰθεροειδής, ἰος, ὄ, ἡ, ætheris speciem referens. Hinc Angl. WEATHER.

Αἰθιοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, σπος, ὄ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. Ion. ab Αἰθίοπεις, Æthiops: ab αἰθῶ et ὄψ.

Αἰθιοπίσσα, ἡ, ὄ, id.

Αἰθιομένιοι, gen. Ion. αἰθιομένιοι, dat. pl. præ. part. pass. ab αἰθῶ, ardeo.

Αἰθιοπα, acc. sing. ab αἰθίοψ, σπος, ὁ, ὅ, ὅ, calidus, niger: qu. αἰθῶν τῆν δψιν.

Αἰθῶς, εως, τὸ, æstus, ardor: ab αἰθῶ.

Αἰθῶς, ἡ, ὄν, niger: Poët. pro μελας ab eod.

Αἰθῶσι, dat. sing. ab αἰθῶσα, ἡ porticus: ab αἰθῶ.

ΑἰΘΡΑ, ας, ἡ, æris serenitas: qu. ab αἰθῶ. αἰθῶρος, α, ὄ, pruina.

Αἰθρινός, ἡ, ὄν, matutinus.

Αἰθρία, ας, ἡ, serenus ær. Th. αἰθρα.

Αἰθρηγενής, ἰος, ὁ, ὅ, frigus vel serenitatem inducens: ab αἰθῶ et γενεομαι. Αἰθρηγενέτης, α, ὄ, idem.

Αἰθροκοιτώ, sub dio dormio: quod ab αἰθρία et κοίτη.

Αἰθῶρος, α, ὁ, ὅ, ὅ, serenus: ab αἰθρα.

ΑἰΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus.

Αἰθῶσω, calefacio, moveo: ex αἰθῶ.

ΑἰΘΩ, f. ow, perf. κα, ιρω, accendo, fulgeo. αἰθῶς, εως, τὸ, ardor αἰθῶν, ὄνος, ardens, flagrans.

Αἰε', pro αἰκα, vel αἰκε, Dor. pro αἰεῖν, siquidem: et Æol. εἰκε.

ΑἰΚΑΛΑΣ, f. αλῶ, blandior: à κηλῶ vel à κάλλος' assentator enim omnia bellè: hinc

Αἰκῶλος, α, ὄ, adulator.

Αἰκῆ, ἡς, ἡ, violentus motus: ab αἰσσω.

ΑἰΚΙΓΑ, ας, ἡ, plaga, verbera, injuria, quæ fit cadendo: αἰκίον, ας, τὸ, idem. qu. ab αἰκίης. Hinc αἰκίζομαι, pulsor. αἰκίζομενος, præ. part. αἰκίσθῶς, ὄ, ὄ, pulsatio. αἰκίσμα, ατος, τὸ, plaga.

ΑἰΚΑΟΣ, α, ὄ, vesperlinus. αἰκῶν, αἰκα. Hesyeh. αἰκῶν, quod ab α et ἰκῶνεται, quoniam ad cœnam libentè venitur.

Αἰκῶς, turpiter, adv. pro αἰεκῶς.

Αἰλίνα, adv. Poët. pro αἰλίνας, lugubriter.

Αἰλῶρος, α, ὄ, felis, παρὰ τὸ αἰλίον τῆν ἰράν.

ΑἰΜΑ, et αἴμ', ατος, το, sanguis, cœdes, consanguinitas: ab αἰθῶ, per translationem spiritus.

Αἰμακορία, ας, ἡ, parentatio: et αἰμακορία, inferiæ: ex αἴμα et κορέω, satio: quasi mortui ecturentur sanguine eorum quæ illis imolantur.

Αἰμάσσα, a. 1. part. act. f. g. ab αἰμάσσω.

Αἰμασία, serps quæ spinas habet: ab αἴμα.

Αἰμασσω, cruento: f. ζω. perf. χα. ab eod. th.

Αἰματεκχυσία, ας, ἡ, sanguinis effusio: ex αἴμα et εκχυσίος.

Αἰματή, ἡς, ἡ, ensis, gladius.

Αἰματίζω, f. ἰσω, sanguinem elicito: ab αἴμα.

Αἰματικός, ἡ, ὄν, sanguineus.

Αἰματώ, ὄ, cruento. Th. αἴμα.

Αἰματοειδής, ἰος, ὁ, ὅ, sanguinis speciem exhibens.

Αἰματώσσα, cruentæ: pl. num. f. g. ab αἰματώεις, ὄσσα, den, ab αἴμα.

Αἰματώδης, α, ὁ, ὅ, sanguineus: ab αἴμα.

Αἰματόρος, α, ὁ, ὅ, sanguivorus: ex αἴμα et βορά.

Αἰμονα, pro δαίμονα, qu. δαίμων, ἡσπάρου. acc. sing. à δαίω, δαίω.

Αἰμονία, ἡς, ἡ, Harmonia, Græciæ regio.

Διμορφαγέω, f. ἴσω, sanguineum fundo: ab αἷμα et βόγγυμι hinc αἰμορραγία, as, ἡ, sanguinis eruptio.

Διμορβόω, ὠ, sanguinis profusio laboro, f. ἴσω, perf. ἡμορβόκα ab αἰμορβόος, us, ἡ, mulier quae menstrua patitur: ex αἷμα et βόος. hinc αἰμορβόσσα, praes. part. f. g.

Δίμος, υ, ὄ, locus arboribus densus, ditius: ab αἷμα.

Διμοφόρκτος, υ, ὄ, z ἡ, sanguine inquinatus: ab αἷμα et φόρσος.

Διμυλομήτης, υ, ὄ, blandiloquus: ab αἰμύλος et μήτις.

ΔΙΨΥΛΟΣ, υ, ὄ, z ἡ, blandus, festivus. αἰμύλοισι, dat. pl. Ion. Hinc αἰμύλα, as, ἡ, festivitas: et αἰμύλλω, decipio.

Διμωδέω, seu αἰμωδιάω, obstupesco: propriè de dentium stupore; qu. ex αἷμα et δῶς.

Δίμων, pro ἐπιμων, onos, ὄ, z ἡ, peritus.

Δίμων, cruentus, ab αἷμα.

Δινα, infelicitèr, pro αἰνώς, Poët.

Διναί, pl. f. g. ab αἰνώς.

Διναρτήμ, υ, ὄ, cuius virtus est in palium usum: ab αἰνώς et ἀρτή.

Δινείας, el Δινείας, υ, ὄ, Æneas, nom. propr. gen. Æol. Δινείαο, Ion. Δινείας, ab

Δινέω, ὠ, laudo, approbo, assentior, f. ἴσω et ἴσω. perf. ἦνεκα. perf. pass. ἦνμαι. a. 1. imperat. act. αἰνεσον. αἰνήσαι, inf. αἰνήσας, part. Th. αἰνός.

Δινείας, eus, ἡ, laus: à pr.

Δινή, ἦς, ἡ, ves gravis: f. g. ab αἰνώς. Sed αἰνή, ἡς, ἡ, laus, honor.

Δινημί, pro αἰνημι, et hoc pro αἰνώ. q. v.

Δινησα, as, e, a. 1. Ion. et Poët. pro ἦνεκα, vel ἦνεσα, verbi αἰνέω.

Δινησιον, Ion. pro αἰνῆσι, ab αἰνώς, gravis.

Δινησσεια, Æol. pro αἰνήσαιμι. a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Δινηγμα, atos, τὸ, ænigma, obscurus sermo; ab αἰνίσσομαι.

Δινηγματίας, υ, ὄ, z ἡ, qui ænigmatice et obscurè loquitur.

Δινηματιστής, ὠ, ὄ, obscurè, vel in parabolis, loquens.

Δινηματωδῶς, adv. obscurè in sermone.

Δινημδός, ὠ, ὄ, idem qu. αἰνηγμα. q. v.

Δινηζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.

Δινηκτός, ἡ, ὄ, obscurus, ænigmatice: ab αἰνίζομαι.

Δινησσομαι, vel αἰνίζομαι, f. ἴζομαι, perf. ἦνιγμα, obscurè significo; occulto vel ænigmatice innotuo: ab αἰνώς, oratio obscura.

Δινηθεν, adv. à re gravi. Th. αἰνώς.

Δινηλέων, ontos, ὄ, sævus ac formidabilis leo: ab αἰνώς et λέων.

Δινημόρος, υ, ὄ, z ἡ, infortunatus: ab αἰνώς, gravis, et μόρος, fatum.

Δινοπαθής, gravia passe, voc. sing. ab

Δινοπαθής, eos, ὄ, z ἡ, ex αἰνώς et πάσχω.

Δινοποιέω. ὠ, hymnum dico, cano.

Δινοπλήξ, ἦγος, ὄ, z ἡ, gravitèr percussus: ab αἰνώς et πλήττω.

ΔΙΨΥΛΟΣ, υ, ὄ, apologus, oratio proverbialis, item laus: ab αἰνέω.

ΔΙΨΥΛΟΣ, ἡ, ὄ, ὄ, gravis, horribilis: à δεινός, comp. αἰνώτος, sup.

αἰνώτατος, dat. αἰνώτατη. Δινώτατι, voc. sing. Angl. HEINOUS.

Δινώτεια, as, ἡ, Poët. pro αἰνώτοκος, υ, ὄ, quæ duritèr peperit: ex αἰνώς et τίκτω.

ΔΙΨΥΜΑΙ, capio. αἰνωτο, Ion. pro ἦνωτο. 3. sing. imperf.

Δινώων, ἡ, nomen urbis indecl.

Δινώος, gravitèr, adv.

ΔΙΨΥ, αἰγός, ἡ, capra, ab αἴσω. vel ab Hebr. יצ, ez, vel gez. hinc αἴγειος, αἴγις, αἰγοδοσκός, αἰγόκερος.

ΔΨΥ, αἴκος, ἡ, motus violentus, impetus, fluctus: ab αἴσω.

ΔΨΥ, irruens, a. 1. part. act. ab αἴσω.

ΔΨΥ, dat. pl. ab αἴξ, capra.

ΔΨΥ, Dor. pro αἴσσα, audiens: ab αἴω.

Διολήης, ἴδος, ἡ, Poët. pro Διολίς.

Διολίδα, acc. sing. ab Διολίς, ἴδος, ἡ, Æolia, nomen regionis.

Διολίδης, υ, ὄ, nomen viri: ab αἰώλος.

Διόλλειν, inf. act. ab αἰόλλω.

Διόλλονται. 3. pl. praes. pass. ab

Διόλλω, vario, f. λῶ. perf. κα. Th. αἰόλος hinc et αἰόλλέω, Poët.

pro αἰόλλω.

Διολοβρόντας, α, ὄ, Dor. pro αἰολοβρόντης, υ, ὄ, qui velocia tonitrua excitat. Jovis epith. ab αἰόλος et βροντή.

Διολοβύρηξ, ἡκος, ὄ, z ἡ, vario thoroce indutus: à θάραξ.

Διολομήτης, variis consiliis: et αἰολομήτης, υ, ὄ, Dor. αἰολομήτας, α, ὄ, serpens, prudens; ab αἰόλος et μήτις.

Διολομήτρης, υ, ὄ, acc. αἰολομήτρον, qui mitram variè ornata[m] habet: à μήτρα.

Διολόπωλος, υ, ὄ, z ἡ, varius seu veloces equos habens: ab αἰόλος et πῶλος.

ΔΙΟΨΥΛΟΣ, η, ον, varius, velox: ab αἰλλά inde αἰόλλω.

Διόλος, υ, ὄ, Æolus, Rex ventorum.

Διολοχαίτης, υ, ὄ, ποικίλας ἔχων τρίγας. à χαίτη.

Δίον, Ion. pro ἦιον, imperf. ind. act. ab αἴω.

ΔΙΨΥΛΟΣ, f. ἴσω, aspergo, perfundo: inde

Διόνισσις, perfusio.

Διοπάτα, vocabulum Scythicum. Græcè sonat, ἀνδροκτόνοι, viricidea.

Διπτιαν. acc. sing. f. g. ab αἰπτός.

Διπτή, ἡς, ἡ, aliu: ab αἰπτός.

Διπτερ, Dor. pro ἦπερ, ubi.

Διπτόιον, υ, τὸ, grex caprarum: ab αἰπτός, υ, ὄ, caprarius. περί τασίδες.

αἰπτός, hinc αἰπτοίαι, capras pascere, αἰπτοκίων, caprario dignum. Th. πολλὸς et αἴξ.

Αἶπος, eos, τὸ, altitudo, locus excelsum; mons.

Αἶπός, ἡ, ὄ, idem quod Αἶπτος, ἴος, f. αἶπτος, n. αἶπτο, altus, a. 1. acc. αἶπτο.

Αἶπτιος, idem cum αἶπος, vel possessivum ab Αἶπτος, nom. propr.

Αἶψα, as, ἡ, malleus, securis, lottium: ab αἶρω vel à βῆω, per

Metath. undè et βῆσις. Inde αἶρικός, et αἶριος, υ, ὄ, loliaceus.

Αἶρας, tollens, pro αἶρας, per Syncop. a. 1. part. ab αἶρω.

Αἶρει, Ion. pro αἶρε, et hoc pro ἦρε, cariebat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἶρω.

Αἶρθέωσι, a. 1. sub. pass. Ion. pro αἶρθῶσιν, ab αἶριομαι, inde ἦριθην.

Αἶρθῆν, captus est, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἦριθην, f. 1. αἶρθῆσομαι. αἶρθῆσις, a. 1. part.

Αἶρεῖ, praes. ind. act. αἶρεῖσθα, praes. inf. pass. ab αἶρω.

Αἶρεο, tolle, praes. imp. Ion. pro αἶρω, ab αἶρω.

Αἶρεῖσμος, υ, ὄ, z ἡ, captu facilis, ab αἶρω.

Αἶρεσις, eus, ἡ, electio, secta. inde αἶρετικός, ὠ, ὄ, hereticus: i. u. ab αἶρω.

Αἶρετός, eligendus, verbale ab αἶρετός, qui capit: quod ab αἶρω.

Αἶρετιεῖ, habitabil, Gen. xxx. 20. Dor. pro αἶρετιεῖ, 3. s. f. 1. ab αἶρετίω.

Αἶρετίω, eligo, f. ἴω, perf. κα. ab αἶρω.

Αἶρετις, ἴδος, ἡ, electrix.

Αἶρετός, ἡ, ὄ, eligendus, optabilis. Th. αἶρετός.

Αἶρετώτερον, optabilius, compar. ab αἶρετός.

Αἶτεω, capio, eligo: f. ἴσω. perf. ἦρηκα. f. 2. ἐῶ. praes. pass. αἶρομαι. perf. pass. ἦρημαι, sai, tai. a. 2. m. ἐλόμαι. sub. ἔλωμαι. inf. ἐλέσθαι. λιρή, ceperit, 3. praes. sub. αἶρῃκε, ceperat, pro ἦρῃκε, Ion. αἶρῃκει, 3. sing. perf. act. αἶρῃσμεν, f. 1. act. ἐῖλον, a. 2. αἶρέμεθα, 1. pl. pass. αἶρῶνται, 3. pl. praes. pass. αἶρέμενος, η, ον, praes. part.

*Αἶρος, υ, ὄ, infelix.

Αἶψω, tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo, f. ἀψῶ. perf. ἦρα. a. 1. ἦρα. 2. pl ἦρατε. ἄρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ης, η, a. 1. sub. ἄρας, atos, praes. part. ἦραμαι, perf. pass. ἦρσθη, a. 1. ἀρσθητι, ἦρω, imperat. ἀρῆσσομαι, f. 1.

Αἶς, quibus, dat. pl. ab ἦ, quæ Αἶς, αἶσα, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τῶψας, τῶψασα, dicunt τῶψαις, τῶψαισα, et sic in aliis.

Αἶψα, ης, ἡ, fatum, sors, parca: (indè αἶσιος, et αἶσιμος) quæ ἔει πα, vel ἀεί τση. vel à δαλω, ἀνιδε. Item officium.

Αἶψα ἄρν, ὄ, accipitris species.

***Ἄκω**, acuo : f. *σω*. perf. pass. **ἠκαομαι** ab **ἀκή**. Vide **ἀκαχμίνος**.
 ***Ἀκῆς**, *tos*, δ **ζ** *ή*, *tron* ustus. ex a et *kalw*, *uro*.
 ***Ἀκαθάρσια**, *as*, *ή*, *immundities*, *impuritas*. **ἀκαθάρτος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *impurus*. **ἀκαθάρτης**, per Sync. pro **ἐκαθάρτης**, *ητος*, *impuritus* : ex a et **καθαίρω**.
 ***Ἀκάθικτος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *qui non potest contineri* : ex a et **κατέχω**.
 ***Ἀκαίνα**, *as*, *ή*, *stimulus* : ab **ἀκή**.
 ***Ἀκαίρα**, *intempestivè* : adv. ab **ἀκαίρος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *quod ex a et καίρος*.
 ***Ἀκαίρομαι**, *opportunitate*, *temporis destitutor* : imperf. **ἠκαίρομαι**, *ήην*, *έυ*, *ῶ*, *έτο*, *έτρο*, f. *ήσομαι*. perf. pass. **ἠκαίρημαι** ab **ἀκαίρος**.
 ***Ἀκαίρια**, *as*, *ή*, *intempestivitas*, *ab eodem*.
 ***Ἀκαίριος**, *υ*, δ, *momentaneus*, *brevi durans*.
 ***Ἀκαίρος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *intempestivus*, *non opportunus* ; ex a et **καίρος**, *tempus*.
 ***Ἀκαίριως**, *adv. intempestivè*.
 ***ἈΚΑΚΑΛΙΣ**, *ιδος*, *ή*, *semen fruticos ex Ægypto*.
 ***Ἀκακήτα**, *voc. ab ἀκακήτης*, *υ*, δ, *nilhil mali faciens*, *vel nullo malo dignus* : ab a et **κακός**.
 ***Ἀκακία**, *ias*, *ή*, *innocentia*, *simplicitas* : item *genus arboris*. Ab eodem *th*.
 ***Ἀκάκος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *innocens*. Th. *κακός*.
 ***Ἀκακαρβήταο**, *gen. Æol. ab ἀκακαρβήτης*, *υ*, δ, *quicquid fluens* : ab **ἀκαλός** et **ῥέω**.
 ***ἈΚΑΛΗΨΗ**, *ης*, *ή*, *urtica* : Chald. **רְחַל**.
 ***Ἀκαλλής**, *εος*, δ **ζ** *ή*, *invenustus*. Th. *καλός*.
 ***Ἀκάλδς**, *ή*, *δν*, *quietus* : ab **ἠκα**, *quietè*.
 ***Ἀκαλύπτος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *apertus*, *reluctus* ; ex a et **καλύπτω**.
 ***Ἀκαλός**, *adv. quietè*, ab **ἀκαλός**.
 ***Ἀκάμαντι**, *dat. sing. ab ἀκάμας*, *αντος*, δ, *infessus* : ex a et **κάμνω**.
 ***Ἀκαμαντολογχῶν**, *gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν*, *ab ἀκαμαντολόγης*, *υ*, δ, *infatigabilis hastā* : quod ab **ἀκάμας** et **λόγχι**.
 ***Ἀκαμαντομάχης**, *υ*, δ, *infatigabilis puginator* : ab **ἀκάμας** et **μάχομαι**.
 ***Ἀκαμαντόπιος**, *οδος*, *ύ*, *qui pedes habet infessos* : ex **ἀκάμας** et **πίς**.
 ***Ἀκάμας**, *αντος*, δ **ζ** *ή*, *infessus*, *infatigabilis*.
 ***Ἀκάμας**, *αντος*, δ, *nomen viri*.
 ***Ἀκαμάτσει**, *dat. pl. Ion. f. g. ἀκαμάτσει*, *gen. sing. Ion. ab ἀκάματος*, *υ*, δ **ζ** *ή*, *infessus* : ex a et **κάμνω**.
 ***Ἀκαμπής**, *εος*, δ **ζ** *ή*, *et* ***Ἀκαμπτος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *inflexibilis*, *infrangibilis*, *ex a et κάμπω*.
 ***ἈΚΑΝΘΑ**, *ης*, *ή*, *spina* : forsan *ab ἀκή* et **ἀνόθεω**. Hinc **ἀκάνθινος**, *η*, *ον*, *spineus*, *a*, *um*. **ἀκανθίς**, *ιδος*, *ή*, *caribialis*, *ἀκανθώδης*, *εος*, δ **ζ** *ή*,

spinosus. **ἀκινθῶς**, *et ἀκινθίζω*, *spinonem reddo*.
 ***Ἀκανθός**, *υ*, *ή*, *acanthus*, *arbor* : quodam.
 ***Ἀκάνθος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *frutex spinosus* et *aculeatus*.
 ***Ἀκαπτός**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *sine fumo*. Th. *καπτός*.
 ***Ἀκάπιος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *vecors*, *ab a et καρδία*.
 ***Ἀκαρίς**, *momentum*, *ex*
 ***Ἀκάρης**, *εος*, δ **ζ** *ή*, *insecabilis*, *exiguus*, *momentarius* : ex a et **καίρω**, *seco*.
 ***Ἀκαρι**, *minutissimum animalculum*.
 ***Ἀκαριαῖος**, *ala*, *αἶον*, *paucillus*, *brevis*, *exiguus* : ab **ἀκαρίς**.
 ***ἈΚΑΡΝΑ**, *ης*, *ή*, *genus plantæ*.
 ***Ἀκαρπος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *sterilis* : ex a et **καρπός**.
 ***Ἀκάρπως**, *steriliter* : à *præced.*
 ***Ἀκάση**, *ης*, *ή*, *nomen mulieris* : ab **ἀκάσω**.
 ***Ἀκάσος**, *υ*, δ, *Acastus*, *nomen proprium*.
 ***Ἀκατάλητος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *qui dejici non potest*, *invincibilis*. ex a et **κατάβαλλω**, *dejicio*.
 ***Ἀκατάγητος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *qui dampnari nequit* : ex a et **καταγινώσκω**.
 ***Ἀκατακάλυπτος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *non velatus* : ex a, *κατὰ*, et **καλύπτω**.
 ***Ἀκατάκρητος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *cui indicta causa*, *pæna infligitur* : ex a et **κατάκρητος**.
 ***Ἀκατάληκτος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *cui in fine nihil deest*. Th. *λήγω*.
 ***Ἀκατάλλακτος**, *sine reconciliatione* : ex a, *κατὰ*, et **ἀλάσσω**, *placo*.
 ***Ἀκατάλυτος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *indissolubilis* : ex a, *κατὰ*, et **λύω**.
 ***Ἀκαταράγητος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *inepugnabilis*, *invictus* : ex a et **καταγέχομαι**.
 ***Ἀκαταμήρητος**, *immensurabilis* ; ab a, *κατὰ*, et **μετρώω**.
 ***Ἀκατάπνευστος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *cessare nescius*, *qui nequit cohiberi* : ex a et **κατάπνω**.
 ***Ἀκατάπληστος**, *adv. intrepidè*.
 ***Ἀκατάπιτος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *qui non potest devorari*, *deglutiri* : ex a et **κατάπινω**.
 ***Ἀκατασήμετος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *non obsignatus* : **ἀκατασήμετος**, *quod nullis signis probari potest* : ex a et **κατασημαίνω**.
 ***Ἀκατασκευαστος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *minimè elaboratus*, *carens elocutionis ornatu* : ex a et **κατασκευάζω**.
 ***Ἀκαταστασία**, *as*, *ή*, *sedilio*. ***Ἀκατάστος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *inconstans* : ab a et **καθίστημι**.
 ***Ἀκατάσχετος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *qui coerceri nequit* : ex a et **κατάσχετος**.
 ***Ἀκατάψευστος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *non ementitus* : ex a, *κατὰ*, et **ψεύδω**.
 ***Ἀκατοργαστος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *incompositus*, *ruidis*.
 ***Ἀκατηγόρητος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *sine accusatione*.
 ***ἈΚΑΤΟΣ**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *genus navigii actuarii* : *qa*. ab **ἀγω**, *quia*

agitur remis. Est et *genus poculi* : hinc **ἀκάτιον**, *υ*, *τδ*, *diminutivum*.
 ***Ἀκαυτος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *inustus* : ex a et **καύω**.
 ***Ἀκαχάτιο**, *Ion. et Poët. ἀκαχάτιο*, *pro ἀκχηντο*, *tristitia* *gravi* : plura. perf. verbi **ἀκαχέω**, *per redupl.* *pro ἀχέω*, *vel imperf. verbi ἀκάχημαι*. Th. **ἄχος**.
 ***Ἀκαχίω**, *Ἀκάχημι*, et ***Ἀκαχίζω**, *tristitia officio* : ab **ἄχος**.
 ***Ἀκαχίμενος**, *ex animo dolens* : *præs. part. ab ἀκάχημαι*.
 ***Ἀκαχίμνος**, *aculus* : *part. pass. pro ἠκασμίνος*, *ab ἀκάζομαι*, f. *δοομαι*, *et ex dialecto ἀκάζομαι*. perf. **ἠκαχίμαι**, *unde ἠκαχίμνος*. Alii **ἀκαχίμνος**, *pro ἠκαχίμνος*, *abjecto augmento* et Sync. *factā*, *perf. part. esse volunt* Ion. *ab ἀκαχέω*. Th. **ἀκή**, *vel ἄχος*.
 ***Ἀκάχοιτο**, *3. præs. opt. ab ἀκάχω*, *dolere officio*, *part. ἀκάχων*. Th. **ἄχος**.
 ***Ἀκάστος**, *qui frangi vel dissolvi nequit* ; ex a et **κάζομαι**, *findo*. Th. **κίω**, *findo*.
 ***Ἀκαέμενος**, *Ion. et Poët. pro ἀκέμενος*, *præs. part. ab ἀκέομαι*.
 ***Ἀκειροκμία**, *α*, *έ*, *Dor. pro ἀκειροκμής*, *υ*, δ, *idem quod ἀκερσεκόμης*.
 ***Ἀκελδομά**, *ager sanguinis*.
 ***Ἀκελύφος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *nullo cortice tectus*.
 ***Ἀκέντηος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *indomitus*. Th. **κενέω**.
 ***ἈΚΕΨΟΜΑΙ**, *medeor* : **ἀκίοντι**, *3. pl. imp. f. ἴσομαι*, et *ἴσομαι*.
 ***Ἀκέραιος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *innocens*, *simplex* : *q. d. cornibus non ferrens*. ex a et **κέραιος**.
 ***Ἀκέραιος**, *υ*, δ, *cornibus non ferrens*. ex a et **κέραιος**.
 ***Ἀκέραιος**, *υ*, δ, *cornibus vacans* : ab a *priv.* et **κέραιος**.
 ***Ἀκέρδεια**, *as*, *ή*, *βλάβη*, *dampnum*. Th. **κέρδος**.
 ***Ἀκέρδης**, *εος*, δ **ζ** *ή*, *minus lucrosus* : ex a et **κέρδος**, *lucrum*.
 ***Ἀκερσεκόμης**, *υ*, *Dor. ἀκερσεκόμης*, *α*, *έ*, *intonus* : ex a, **κέραιος**, et **κέρμη**.
 ***Ἀκίσσασθαι**, *mederi* : a. 1. inf. m. ab **ἀκίσμαι**.
 ***Ἀκίσμιος**, *Ἀκίσμιος*, et ***Ἀκείσιος**, *medicabilis*, *sanabilis*.
 ***Ἀκίσμα**, *ατος*, *τδ*, *Poët. pro ἀκίσσιος*, *εως*, *ή*, *remedium*. Th. **ἀκίσομαι**.
 ***Ἀκίσμω**, *ε*, *δ*, *idem*.
 ***Ἀκίσσεται**, *medicabitur* : f. 1. *Poët. pro ἀκίσσεται* : ab **ἀκίσμαι**.
 ***Ἀκίστης**, *υ*, *δ*, *medicus*.
 ***Ἀκεσορία**, *as*, *ή*, *medicina*.
 ***Ἀκεσός**, *ή*, *δν*, *sanabilis* : ab **ἀκίσμαι**.
 ***Ἀκέρα**, *as*, *ή*, *acus*.
 ***Ἀκέμενος**, *Ἔολ. et Dor. pro ἀκούμενος*, *audiens* : *præs. part. pass. verbi ἀκούω*.
 ***Ἀκέφυλος**, *υ*, δ **ζ** *ή*, *capite carens*, *mutuus* : Th. **κεφαλή**.
 ***Ἀκίων**, *facile* : *adv. ab ἀκήν*.
 ***ἈΚΗ΄**, *ης*, *ή*, **ACIES**, *cuspsis* : hinc **ἀκάσω**.

'Ακρόστος, υ, δ ζ η, *inhumatus, insepultus*: ab a et κρός, *exequia*. Est et *indefletus*, à κρός, *mæror*: ut et *incuratus*, à κρός, *cura*. Potest etiam esse superl. τῷ ἀκρόσθι.
'Ακρόθης, ἰος, δ ζ η, *negligens*: acc. ἀκρόθια ab a et κρός.
'Ακρόθια, las, η, *tædium, pigritia, tristitia, mæror, incuria*: ab a et κρός.
'Ακρόθια, f. σω, perf. κα' τædio afficio, *angor, mærore conficio, pigresco*.
'Ακρόθια, perf. m. Att. pro ἡκα' sic ἀκρόθισαν. pl. q. perf. pro ἡκείσασιν, seu ἀκρόθισαν, *audiverant*. ἀκρόθισται, inf. ἀκρόθιστες, part. pl. num. ab ἀκρόθω, q. v.
'Ακρόθιστος, dat. pl. ab ἀκρόθιστος, υ, δ ζ η, *implacabilis*: ex a et κρόθω.
'Ακρόθιστος, υ, δ ζ η, *immaculatus*: ex a et κρόθω. Th. κρόθις.
'Ακρόθια, τος, τῷ, idem quod ἄκος.
'Ακρόθια, q. d. ἀκρόθως, *taçitè*: ab a et κρόθω.
'Ακρόθιστος, υ, δ ζ η, idem quod ἀκρόθιστος, υ, δ ζ η, *purus, incorruptus*: ab a et κρόθω, vel ab a, κρόθω, cor, et ἀκρόθω, *fatum*.
'Ακρόθιστος, υ, δ ζ η, *exanimis, cor non habens, immortalis*: ab a et κρόθω, cor; sed ἀκρόθιστος, ab a priv. et κρόθω, mors, *immortalis*: usurpat iterum actus, non *lethifer*.
'Ακρόθιστος, adv. citra caduceatorum: ab
'Ακρόθιστος, υ, δ ζ η, per caduceatorem non *denunciatus*: à κρόθω.
'Ακρόθιστος, pl. perf. pass. Ion. pro ἀκρόθιστος, Atticè reduplic. ab ἀκρόθιστος, *tristitià afficio*: vel ut alii volunt, est imperf. Ion. verbi ἀκρόθισται. 'Εκκρόθισται, seu ἀκρόθισται, pro ἀκρόθισται, *dolore affecti sunt*, 3. pl. perf. ab ἀκρόθω, vel ἀκρόθισται, *tristitià afficio*. Th. ἄκος.
'Ακρόθιστος, vel ἀκρόθισται, *tristor*: præd. indic. hinc ἀκρόθισμένη, *dolens*. Th. ἄκος.
'Ακρόθιστος, υ, δ ζ η, *incorruptus, sincerus*: ex a et κρόθω.
'Ακρόθιστος, sincerè: à præced.
'Ακρόθιστος, η, δν, *infirmus, qui vix se movere potest*. comp. ἀκρόθιστερος: ab a et κρόθω.
'Ακρόθιστος, υ, δ ζ η, *cuspidatus*, ab ἀκός.
'Ακρόθιστος, eia, v, *impotens, imbecillus*.
'ΑΚΙΝΑΪΚΗΣ, υ, δ, *gladius Persicus*: ab ἀκός.
'Ακρόθιστος, υ, δ ζ η, *liber, extra periculum*: ex a et κρόθω.
'Ακρόθιστος, adv. tulò.
'Ακρόθιστος, as, η, *immobilitas, quies*.
'Ακρόθιστος, as, υ, Poet. et Dor. pro ἀκρόθιστος. Pro quo sapius legas.
'Ακρόθιστος, υ, δ ζ η, *immobilis*.
'Ακρόθισται, dat. pl. Ion. Ex a et κρόθω.
'ΑΚΙΝΟΣ, υ, δ, *acinus*: herbæ genus.

'Ακίος, *incorruptus, vermibus non corrosus*. Th. κίς.
'Ακίος, ἀ, δν, idem ac λοχίος, η, δν, *debilis*: ex a intens. et κίς, et βρω' quæ enim à vermibus corrosa, infirma sunt. Vel ab ἀκίος, quod antiquatum ac infirmum.
'Ακίος, ἰδος, η, *ACIES*; ut ἀκίη hinc *SAGITTA*.
'Ακίος, υ, δ ζ η, quem non possumus assequi. ἀκίοςτα, adv. pro ἀκίοςτως: ab a et κίοςημ.
'Ακίοςταται, firmissima: pl. superl. ab ἀκίος, *incorruptus*: q. v.
'ΑΚΚΩ, ῶ, η, *Acco*: mulier quædam notæ stultitiæ. Hinc ἀκκίωμαι, *simulatè recuso*, ἀκκίωμι, ῶ, δ, *fieta recusat*.
'Ακκίωτος, ω, δ ζ η. Dor. pro ἀκκίωτος, *exors*: ex a et κκίος.
'Ακκίωτος, vel 'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, *indeploratus*: ab a et κκίω.
'Ακκίωτος, ἰος, δ ζ η, et 'Ακκίωτος, Unde
'Ακκίωτος, Ion. et Poët. pro ἀκκίωτος, *ingloriè*: ex a et κκίος.
'Ακκίωτος, ῶ, f. ἦσω, perf. κα, sum *exors*, non sum *particeps*: ex a et κκίος.
'Ακκίωτος, ἰος, et 'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, *exors*: item *pauper, egenus*.
'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, non *vocatus*: ex a et κκίος.
'Ακκίωτος, ἰος, δ ζ η, non *vacillans*: ex a et κκίω.
'Ακκίωτος, floreō, *maturesco*: f. ἄσω, perf. ἡκαμα. Th. ἀκκίω.
'Ακκίωτος, a, ov, *florens ætate*.
'Ακκίωτος, Dor. pro ἀκκίωτος, q. v.
'Ακκίωτος, υ, δ, *vigens ætate* et *vivens*: ab ἀκκίωτος.
'ΑΚΚΗ, ῆς, η, *cuspis, vigor ætatis, punctum occasionis*: ab ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, adhuc, *etiamnum*: ex ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, η, δν, *adultus*: ab eod.
'ΑΚΚΗΝΟΣ, υ, δ ζ η, *jejunus, qui non gustavit, qui non bibit, siccus*.
'Ακκίωτος, ἦτος, δ ζ η, non *fatigatus, integer*: ab a et κκίωτος.
'Ακκίωτος, υ, τῷ, *lignum cui incus imponitur*: per Sync. pro ἀκκίωτος ab ἀκκίωτος et τῆσθι.
'Ακκίωτος, acc. pl. ab ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, c, δ, Dor. pro 'Ακκίωτος, υ, δ, *Acmonis filius*.
'Ακκίωτος, υος, δ, *incus*: ex a et κκίωτος. quod nullis ictibus *fatigatur*. q. ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, *inflexibilis*: Poët. pro ἀκκίωτος, ex a et κκίωτος.
'Ακκίωτος, eios, η, *spina dorsi*. Th. κκίωτος.
'Ακκίωτος, ἦς, η, et Dor. ἀκκίωτος, ἄς, ἄ, *auditis, fama, sermo*: q. à perf. med. verbi ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, a. 2. pass. Ion. v. ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, audior: f. 2. pass. verbi ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, gen. pl. ab ἀκκίωτος, υ, δ ζ η, *insonnis*: ex a et κκίωτος.
'Ακκίωτος, υ, τῷ, *incommunicabile*: ab a et κκίωτος.

'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, *maritus*, et Dor. ἀκκίωτος in acc. ἀκκίωτος, *maritum*.
'Ακκίωτος, ἰος, η, *marita*: ex a pro ἄμα, et κκίωτος.
'Ακκίωτος, *incontinentia*. Th. κκίωτος.
'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, qui non *puñitur*: ex a et κκίωτος.
'Ακκίωτος, ῶ, sequor, imperf. ἡκκίωτος, υ, f. ἦσω, perf. ἡκκίωτος. ἀκκίωτος, præd. part. act. pl. num. f. g. ab
'ΑΚΟΪΔΟΥΘΟΣ, υ, δ ζ η, *pedissequus, comes, acolythus*: ab a pro ὄμα, et κκίωτος. hinc ἀκκίωτος, sequitur: ἀκκίωτος, as, η, *secutio*.
'Ακκίωτος, adv. consequentè.
'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, *natandi inscius*: ex a et κκίωτος.
'Ακκίωτος, as, η, *incuria*: ab a et κκίωτος.
'Ακκίωτος, præd. inf. ab ἀκκίωτος, *exacu*: Th. ἀκκίωτος.
'ΑΚΟΪΝΗ, ης, η, *cos*: quasi ab ἀκκίωτος, quia ad acuendum adhibetur. Hinc Angl. a *HONÈ*.
'Ακκίωτος, adv. χωρίς κόπης, *avco ἄγῶνος, i. e. facillè, sine labore*.
'Ακκίωτος, υ, τῷ, *aconitum*.
'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, *pulveris expers*: ex a priv. et κόπης, *pulvis*.
'Ακκίωτος, acc. ab ἀκκίωτος, *invitum, retractantem*.
'Ακκίωτος, *inviti, dual. ἀκκίωτος, pl. ab ἀκκίωτος, q. per crasin ab ἀκκίωτος*: ex a et κκίωτος, *spontaneus*.
'Ακκίωτος, adv. invitò.
'Ακκίωτος, υ, δ, *jaculus, serpentis genus*: ab ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, *jaculor*: f. ἴσω, perf. ἴκα, a. 1. ἡκκίωτος, Ion. ἀκκίωτος, as, c. Th. ἀκκίωτος, q. v.
'Ακκίωτος, ἰς, τῷ, *jaculum, telum*: ab ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, υ, δ, *Acontius, propr. nom.*
'Ακκίωτος, eios, η, *jaculatio*: ab ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, υ, δ, *jaculator*, Dor. ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, ἰκκίωτος, pl. superl. ab ἀκκίωτος, υ, δ, *jaculandi peritus*.
'Ακκίωτος, υς, η, *jaculatio, jaculandi ars*: ab ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, *lassitudinis et laboris vacuus*: undè
'Ακκίωτος, adv. *sine labore et fatigatione*.
'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, *infessus*: ab a et κκίωτος.
'Ακκίωτος, adv. *sine labore*.
'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, *insatiabilis*: ex a et κκίωτος, *salio*.
'Ακκίωτος, adv. *insatiabilitèr*.
'Ακκίωτος, Poët. idem quod ἀκκίωτος.
'ΑΚΟΪΝΟΣ, υ, τῷ, *acorum; herba quædam*.
'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, idem quod ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, eios, τῷ, *medela*: ab ἀκκίωτος.
'Ακκίωτος, υ, δ ζ η, *inornatus*: ex a et κκίωτος.

'Ανοσπλα, ας, ἡ, immundities, status rerum perturbatus :
'Ανοσπός, υ, ὁ ζ ἡ, inordinatus, vel inornatus : item
'Ανοσπας, turpiter, adv. Ex a et κόσμος.
'Ανοσφώ, ὤ, f. ἡσω, abundo esu hordei : pascor hordeo : à seq.
'ΑΚΟΕΘΗ', ἡς, ἡ, hordeum, cibus quilibet.
'Ακωδίζω, idem quod ἀκώω.
'Ακνίμεν, præ. inf. Ion. pro ἀκνέειν.
'Ακνή, ἡς, ἡ, idem quod ἀκοή.
'Ακνόντασιν, dat. pl. part. Ion. et Poët. pro ἀκώω.
'Ακόντι, Dor. pro ἀκένει : 3. pl. præ. indic. ab ἀκώω.
'Ακρος, υ, ὁ ζ ἡ, intonsus. Th. κείρω.
'Ακρος' vide ἄκων.
'Ακρόαιεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκρόαιεν, ἄκρωα pro ἡκωσα, a. 1. Ion. ut perf. ἄκρωα pro ἡκωα.
'Ακρόασα, a. 1. part. f. g. ἀκρόασα, acc. sing. m. g. ἀκρόαυτες, nom. pl. ἀκρόασα, Æol. pro ἀκρόασα, a. 1. part. act. ἀκρόασα, Ion. pro ἀκρόσρ, 2. sing. f. m. ab ἀκώω.
'Ακρωιαζώω, cogo, f. σω, perf. κα.
'Ακρωϊα, υ, ὁ ζ ἡ, non voluntarius : ex a et ἐκώω.
'Ακρωϊως, adv. inconsultò, invidiò.
'Ακρωμα, ατος, τὸ, res quæ auditur, auditio. ἀκρωδός, ὄ, ὁ, αὐδιῶδης, ἀκρωϊόν, verbale. ab ἀκώω.
'Ακρωϊή, ὄ, ὁ, auditor.
'Ακρωϊκός, υ, ὁ, auditor, oblenperans.
'Ακρωϊτικῆς, audire facies : f. Att. pro ἀκρωϊτικῆς, ab ἀκρωϊζώω. Th. ἀκώω.
'ΑΚΟΥ'Ω, audio, obedio, intelligo : imperf. ἡκων, est, f. 1. m. ἀκρωμαι, η, etai, perf. act. ἡκωα' pass. ἡκωμαι. a. 1. ἡκώσθη. f. 1. ἀκρωθήσονται. perf. m. Att. ἡκώσκα.
'Ακωί, f. 2. undè a. 2. ἡκωί' hinc ἀκωϊή, ὄ, ὁ, auditor.
'Ακρα, ας, ἡ, summitas, extremitas, litus : et pro premio : ab ἄκρος.
'Ακράαντος, υ, ὁ ζ ἡ, imperfectus, irritus : ex a et κραίνω.
'Ακράντος, idem.
'Ακράτης, εὐς, ὁ ζ ἡ, flans in superficie : ab ἄκρος et ἀρηι.
'Ακρατός, υ, ὁ, summus, extremus : ab ἄκρος.
'Ακραφνής, εὐς, ὁ ζ ἡ, purus : qu. ἀκραφωφνής. item alacer.
'Ακρας' vid. ἄκρος.
'Ακρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia.
'Ακρατέβομαι, f. εὐσομαι, intemperanter vivo : ab ἀκρατής.
'Ακρατευτικός, ἡ, ὄν, ad intemperantiam proclivis : à præced.
'Ακράτης, εὐς, ὁ ζ ἡ, intemperans : ab a et κραίνω.
'Ακρατήτος, υ, ὁ ζ ἡ, qui contineri et cohiberi nequit : ex a et κρατέω.
'Ακράτίζω, merum bibo ; jentaculi

livi sumo ex panis frustis merorigulis : hinc
'Ακράτης, υ, ὁ ζ ἡ, qui stumpsit jentaculum.
'Ακράτεια, ατος, τὸ, jentaculum.
'Ακράτων, υ, τὸ, merum non dilutum : ex a et κραίνω.
'Ακράτος, et Ionicè ἄκρητος, υ, ὁ ζ ἡ, merus, validus, perspicuus : ex a et κραίνω.
'Ακράχολος, υ, ὁ ζ ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, ad iram valde proclivis : ab ἄκρος et χολή.
'ΑΚΡΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus grandis, virgultum : ὁ ἐπ' ἄκρη τῷ δέντρῳ ὄν.
'Ακρίσπειρον, Poët. adv. extremo vespere : ab ἄκρος et ἔσπερος.
'Ακρη, ἡς, ἡ, Ion. pro ἄκρα, summa : item neut. pl. ab ἄκρον, superl. ἀκρότατον.
'Ακρίθιος, υ, ὁ ζ ἡ, valde juvenis : ὁ ἐν ἄκρη ἡβη ὄν, qui est summè puerlale.
'Ακρητοποσίη, ἡς, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, meri potatio : hinc ἀκρητοποτής, υ, ὁ, meri potator : ab ἄκρητος et πόσις.
'Ακρητος, υ, ὁ ζ ἡ, non mixtus : ab a et κραίνω.
'Ακριβάζω, f. σω, perf. ακα, probò, diligenter indago, ἡκριβάσθη, probatum est, 3. sing. a. 1. pass. Hinc ἀκριβασμός, υ, ὁ, accuratio.
'Ακριβεία, ας, ἡ, accurata diligentia : ab ἀκριβής.
'Ακριβῆς, εὐς, τὸ, n. g. ab ἀκριβής.
'ΑΚΡΙΒΗ'Σ, εὐς, ὁ ζ ἡ, exquisitus, accuratus : compar. ἀκριβέστερος. superl. ἀκριβέστατος, παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βήσαι.
'Ακριβότικιον, τὸ, summum jus : ab ἀκριβής et δίκη
'Ακριβολογομαι, accuratè recenset : præ. inf. ἀκριβολογιέσθαι : ab ἀκριβής et λέγω.
'Ακριβώω, ὤ, exquiro : f. ὄσω, perf. ἡκριβώκα. Th. ἀκριβής.
'Ακριβῶς, adv. exquisitè : ab ἀκριβής.
'Ακριθόθηρα, ας, ἡ, decipula ad locustas capiendas : dicta παρὰ τὸ ἀκριθῶς θηρῆν.
'ΑΚΡΙ'Σ, ἴδος, ἡ, locusta. Sed ἄκρις, ιος, ἡ, summitas montis : ab ἄκρος.
'Ακρίτμεθος, υ, ὁ ζ ἡ, qui loquitur inconsideratè : ab ἀκριτος et μέθος.
'Ακρίτος, υ, ὁ ζ ἡ, indiscretus, confusus, anceps, qui causam non dixit : ex a et κρίνω.
'Ακρίτοφύλλος, υ, ὁ ζ ἡ, frondes habens indiscretus, frondosus : ab ἀκριτος et φύλλον.
'Ακρίτως, adv. indictà causà, extra judicium.
'Ακρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur : à perf. pass. verbi ἀκρόασμαι.
'ΑΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, f. ἀσομαι, audio, pareo : perf. pass. ἡκρόάμαι. part. ἀκρωόμενος, ἀκρούόμενος.
'Ακρόασει, dat. sing. ab

'Ακρόσσις, εὐς, ἡ, auditio, auditus.
'Ακροατήριον, υ, τὸ, auditorium : ab ἀκρόασμαι.
'Ακροάτης, ὄ, ὁ, auditor : ab eod.
'Ακροβυλιέσθαι ἔπεισι, Ion. velutari verbis : ab ἄκρος et βάλλω.
'Ακροβυλιζέω, et ἵσομαι, jaculor, velitor.
'Ακροβουλιός, υ, ὁ, jaculatio, præputium pugna.
'Ακροβυστία, ἀσ, ἡ, præputium : ex ἄκρος, extremus, et βύω, lego : quod extremam pudendi partem tegat.
'Ακρόβυστος, υ, ὁ, incircumciscus, qui est in præputio.
'Ακρογίνειος, cui longum est barbium ; ex ἀκρός et γίνειον, τὸ, barbū.
'Ακρογωνιαίος, ἀλα, αἶων, angularis, imus : ex ἀκρος et γωνία.
'Ακροδακτύλιον, pollex : ex ἄκρος et δακτύλος.
'Ακρόθηρα, ὤν, τὰ, fructus arborum : propriè qui lignosus putamen habent. ACORNUS. Th. ὄρσις.
'Ακροθίνια, ὤν, τὰ, primitiæ spohiorum decime : ex ἄκρον et θίς, vel θίν.
'Ακροθώραξ, ακος, ὁ ζ ἡ, levitèr ebrius : ab ἄκρος et θωρήσω.
'Ακροκελαινός, in summo vel superficie nigricò : ab ἄκρος, et κελαινώω, nigricò.
'Ακροκνέφαιος, υ, ὁ ζ ἡ, vesperinus : ex ἄκρος et κνέφας.
'Ακρόκομος, υ, ὁ ζ ἡ, comatus in vertice : ab ἄκρος et κόμη.
'Ακροκόρδων' Vid. ἀκροχορδών.
'Ακρομύνης, ὁ ζ ἡ, summè insanus : ex ἄκρος et μαινομαι.
'Ακρομύσθιον, υ, τὸ, parilla.
'Ακρόνησος, υ, τὸ, summa seu extrema pars navis : ex ἄκρος et ναῦς, Ion. νηΐς.
'Ακροπηθῆς, εἶς, summè tristis : ex ἀκρός et πίνθος, εὐς, τὸ.
'Ακροποδῆτι, adv. summis pedum digitis. Th. πῆς.
'Ακρόπολις, εὐς, ἡ, arx ; acc ἀκρόπολιν' ex ἄκρος et πόλις.
'Ακρόπολος, υ, ὁ ζ ἡ, excelsus : dat. pl. ἀκρόπολιν' Ion. ab ἄκρος et πόλις.
'Ακρόπορος, υ, ὁ ζ ἡ, extremà parte acutus : ex ἄκρος et πείρω, transadigo.
'Ακροσπθία, ας, ἡ, præputium ; item glans ipsa : ab ἄκρος et σπῶσθη, præputium.
'ΑΚΡΟΣ, α, ον, summus, extremus.
'Ακρόσοφος, υ, ὁ, summè sapiens : ex ἄκρος et σοφός.
'Ακροστατη, ἡς, ἡ, summa : superl. ab ἄκρη.
'Ακρόστης, πτος, ἡ, fastigium : ab ἄκρος.
'Ακρότομος, υ, ὁ ζ ἡ, durus, præruptus ; rupes.
'Ακρόχολος, idem quod ἀκράχολος.

ἄκροχρῶδων, ὄνος, ἡ, verruca: ab ἄκρος et χρῶδῃ.
 ἄκρο, Dor. pro ἄκρη, gen. sing. ab ἄκρος.
 ἄκρον, ὄνος, δ, extremitas membri: ab ἄκρος.
 ἄκρωτηριδίω, f. ὄσω, perf. κα, trunco: extremitates mutilo: ab ἄκρωτηριον.
 ἄκρωτηριασμός, ὄ, δ, mutilatio, amputatio extreme partis.
 ἄκρωτηριον, υ, τὸ, summitas, cacumen, vertex: ἄκρωτηριον νηός, navis fragmentum: ab ἄκρος.
 ἄκταις, ης, ἡ, Actæa, Nympha.
 ἄκταις, dat. pl. ab ἄκτῆ.
 Ἀκταίων, ὄνος, et ὄνος, δ, Actæon.
 ἈΚΤΗ, ης, ἡ, litus, fruges: ab ἄγω, frango.
 Ἀκτῆμων, ὄνος, δ, ἡ, inops. Th. κτῆμοιαι.
 ἈΚΤ'ΙΝ, ἴνος, ἡ, radius Solis: ἀκτίνεσιν, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἀκτίαι, qu. ab ἄγω, frango.
 Ἀκτιος, υ, δ, ἡ, littoralis: ab ἀκτῆ.
 Ἀκῦλας, υ, δ, Aquila, nomen viri.
 Ἀκῦλισος, υ, δ, ἡ, qui non voluitur.
 ἈΚΥ'ΑΟΣ, υ, ἡ, glans ilicis.
 Ἀκυρολογέω, f. ἡσω, perf. ἡκα, improprie loquor: ab ἄκυρος et λέγω.
 Ἀκυρος, υ, δ, ἡ, autoritate privatus: ex a et κύρος, eos, τὸ, auctoritas.
 Ἀκυρός, ὦ, antiquo, auctoritate spolio, f. ὄσω, perf. ἡκέρουκα' ab ἄκυρος, q. v.
 Ἀκωχῆ, ης, ἡ, acies: idem quod ἀκῆ.
 Ἀκώλιος, υ, δ, ἡ, membro aliquo carens: ex
 Ἀκωλός, υ, δ, ἡ, membrum truncatus, speciatim pedibus carens: ex a et κῶλον.
 Ἀκωῦτος, adv. sine obstaculo: ab ἐκωῦτος: quod ex a et κωλύω.
 ἈΚΩΝ, et ἄκως, ὄνος, δ, jaculum: ab ἀκῆ.
 ἄκων, et ἄκων, ὄσα, ὄν, invitus: ab a et ἐκῶν.
 ἄλι, acc. sing. ab ἄλς.
 Ἀλαβάρης, υ, δ, magister scripture: ab ἄλαβα, atramentum, et ἄρχω.
 ἈΑΒΑΣΤΡΟΝ, υ, τὸ, et ἀλάστρως, υ, δ, ἡ, alabastrum: ab a et λαβῆν, vel λαβή' quod hujusmodi vasa prehendere sit difficile.
 ἄλαδ' pro ἄλαδῆ, ad mare. Th. ἄλς.
 Ἀλαδρῶμος, υ, ἡ, in mari vagans.
 Ἀλαζονεία, ας, ἡ, jactantia: ab ἀλαζόν.
 Ἀλαζονεύομαι, f. εὔσομαι, me jacto, glorior: ab ἀλαζόν.
 ἈΑΖΩΝ, ὄνος, δ, ἡ, jactor, ostentator.
 Ἀλαβῆα, Dor. pro ἀλθῆα, ας, ἡ, veritas. Sic ἀλαθῆς, Dor. pro ἀλθῆς.
 Ἀλαθῆς, εντος, part. qui erravit:

ab ἡλάθην, a. 1. ind. pass. ab ἄληται, vel ἀλάω, perf. pass. ἡλαμαι.
 Ἀλαθῆω, Dor. pro ἀληθεῖω, quod vide.
 Ἀλάθρον, υ, τὸ, quod latere nequit: ex a et λανθάνω.
 Ἀλαῖς, αντιμύς: pro καλαός, v. Ἔschyl.
 Ἀλακῆτα, ας, ἄ, Dor. pro ἡλακῆ, q. v.
 Ἀλαλαγμός, ἄ, δ, et ἀλάλαγμα, ἄτος, τὸ, vociferatio et exultatio bellica, jubilatio: ab
 Ἀλαλάζω, τιννίω, ejulo: f. ἄσω, perf. ἀκα' ab
 ἈΛΛΑΗ, ης, ἡ, vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi solebat. Dor. ἀλαῶ, ἄς.
 Ἀλλάημαι,σαι, ται, ερῶναι, vagabundus sum, perf. pass. ab ἀλάμαι, per reduplic. literarum initialium. Quidam dicunt esse præsens ab ἀλλμαι: reduplic. iterum initialibus. Indè inf. ἀλλάησθαι, et part. ἀλλάημενος.
 Ἀλάητος, υ, δ, ἡ, inenarrabilis: ex a et λαητός.
 Ἀλαητός, ὄ, δ, Dor. ἀλαατός, clamor militum dicentium ἀλαη. Th. ἀλάη.
 Ἀλακομενής, εἰος, ἡ, pro ἀκομενής, potens auxiliari, epith. Minerv. à μένος et ἀλάκω.
 Ἀλακον, ες, ε, praestigabam, arcebam: imperf. Ion. ab ἀλάκω, per reduplicationem pro ἀλκω' vel est aor. 2. ind. pro ἡλακον, quod ab ἡλκον, ab ἀλέω, vel ab ἀλακίω.
 Ἀλάκω, expello, jumo, arceo.
 Ἀλάος, υ, δ, ἡ, mutus: ex à et λάος.
 Ἀλαύκτῆμαι, erro; molestè fero, metuo; perf. pass. Atticam reduplicationem habens: ab ἀλυκτέω, vel ab ἀλύσσω, ἀπῆντι sum, indignor, quod ab ἀλύω. Quidam verdè et præsentis esse temporis volunt ab ἀλύκτῆμαι, et per reduplic. ἀλαύκτῆμαι.
 Ἀλαζόνες, ὠν, οί, gens Scythiæ proxima.
 ἈΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ἡσομαι, vago, erro, incertus sum.
 ἸΛΛΩ'Σ, ὄ, δ, cæcus, luscus: qu. ex a et λάω, video, hinc ἀλάω, f. ὄσω, exασσο.
 Ἀλασκοπία, ας, ἡ, cæca speculatio: acc. Ion. ἀλασκοπήν' ex ἀλαός et σκοπός.
 Ἀλαπαδῆς, ἡ, ὄν, vastatu facilis, imbecillis: ab ἀλαπάζω.
 Ἀλαπαζοντα, dissipantem: acc. sing. part. præ. ab
 Ἀλαπάζω, f. ζω, diripio, extornio: aor. 1. ἡλάπαζα, Ion. ἀλαπάζα. ἀλάπαζαι, inf. Th. λαπάζω, a per pleonasm. præpositá.
 Ἀλας, ατος, τὸ, sal. Th. ἄλς.
 Ἀλασῆω, ὦ, mavore afficior: ab ἄλας.
 Ἀλάσσορα, acc. sing. ab ἄλάσω, ἄλαστο, nom. propr.
 Ἀλασος, υ, δ, ἡ, Dor. pro ἀλητος, grævius, non obliviscendus: ex a et λήθω.

Ἀλάστωρ, ὄρος, ὄ, qui perpetravit ἄλασα, i. e. non obliviscenda; excrepandus: pl. ἀλάστωρες' ex a et λήθω.
 Ἀλάτας, α, δ, Dor. 'pro Ἀλήτης, κ, δ, viri propr. nom.
 Ἀλάτο, vagabatur: 3. sing. imperf. Ion. pro ἡλάτο, ab ἀλάμαι.
 Ἀλατο, Dor. pro ἡλατο, salūtī, 3. sing. a. 1. m. verbi ἔλλομαι.
 Ἀλαωπῆς, ὄνος, ἡ, cæcitas: ab ἀλαός.
 Ἀλγέ, pro ἀλγαι, pl. ab ἀλγος, det. ἀλγεί.
 Ἀλγεῖος, ἡ, ὄν, molestus, asper gravis: ab ἀλγος.
 Ἀλγέω, ὦ, f. ἡσω, perf. ἡλγηκα, doleo animo vel corpore. Th. ἀλγος.
 Ἀλγηδών, ὄνος, ὄ, dolor: ab ἀλγέω.
 Ἀλγημα, ἄτος, τὸ, dolor: ab eod.
 Ἀλγηρός, ῥά, ῥόν, molestus. Th. ἀλγος.
 Ἀλγησας, ἀλγησασα, a. 1. part. ab ἀλγέω.
 Ἀλγησις, εως, ἡ, dolor. ab ἀλγέω.
 Ἀλγίνοντα, acc. ab ἀλγίνους, εντος, δ, molestus, ἀλγίνουσα, η, f. g. ab ἀλγος.
 Ἀλγιων, ἀλγισος, molestior, molestissimus: comp. et superl. ab ἀλγος.
 ἈΔΑΦΟΣ, εος, τὸ, dolor, mæror: ab ἀλγέω.
 Ἀλγῖσα, dolens, part. f. g. ab ἀλγέω.
 Ἀλγῖνω, f. ἔνω, dolore afficio: mavorem creō; ἀλγίνουμαι, doleo, mærorem.
 Ἀλδῶναι, idem ac ἀλδῶ, q. v.
 ἈΔΔΕ'Ω, vel ἀδῶ, f. ἡσω, perf. κα, augeo. Indè ἀλδῆσκα, augeor. f. ἡσω.
 ἈΔΕ'Α, ας, ἡ, Ion. ἀλήη, ης, ἡ, calor, seu tepor, qui est ex sole. hinc ἀλεινός, ὄ, δ, calidus, tepidus.
 Ἀλείσθαι, vitare: a. 1. inf. m. pro ἀλεισσοσθαι, ab ἀλείω. Th. et ἀλείσθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, molo, item vitō, caveo pro quo et ἀλέω. Sunt, qui ve lint dici in pres. infin. ab ἀλείμαι.
 Ἀλεγεινή, dat. sing. f. gen. ab ἀλεγεινός, ὄ, δ, curæ plenus, molestus, ab ἀλέω. Alii poni volunt pro ἀλεγεινός, gravis, molestus: ab ἀλγος.
 Ἀλεγιζώ, εις, ει, curo: .f. ἴου, perf. ικα, ab
 ἈΛΕ'ΤΩ, f. ζω, curo, rationem habeo aliquid.
 Ἀλεινω, evito: ἀλεινω, ες, ε, imperf. Ion. pro ἡλεινουν. Th. ἀλέω, vitō.
 Ἀλεῖη, ης, ἡ, fuga: ab ἀλέω, vitō.
 Ἀλέην, acc. Ion. ab ἀλεία.
 Ἀλεία, ἡ, idem quod ἀλεία, piscatus.
 Ἀλείαντος, υ, δ, ἡ, qui lævigatus non est.
 Ἀλειαρ, ἄτος, τὸ, forina: at ἀλέω, molo.
 Ἀλειλθα, unxi: perf. Att. πρέλειθα, ab ἀλείφω, ungo, f. ψω:

ἄλειμμα, atos, τὸ, unctio, unguentum.

ἄλειος, υ, ὁ, Dor. pro ἠλείος, Eleus.

ἄλειπτης, υ, ὁ, unctor: ab ἀλείφω. Undè

ἄλειπτρον, υ, τὸ, vasis unguentarii genus.

ἄλεις, part. præ. ab ἀλῆμι, contorqueo me et conglobo.

ἄΛΕΙΣΟΝ, υ, τὸ, poculum celatum: qu. ἢ λείον, non leve.

ἄλειπτης, υ, ὁ, peccator, scelertatus: idem quod ἀλιπτός, ab ἀλιπέω, vel ἀλείτω.

ἄλειτρονομία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis numeribus publicis: ab a priv. et λειτρονομία, ministri.

ἄλειφαρ, ut et ἀλείφα, atos, τὸ, unguentum: pro pice sumitur. Th. ἀλείφα.

ἄΛΕΙΨΩ, ungo: f. ψω, perf. ἤλειψα ab ἀλέω, calcfacio: a. 1. part. act. ἀλείψας, asa, av. a. 2. ind. ἤλοιψα, perf. m. ἤλοιψα, Att. ἀήλοιψα.

ἄλεκτήρ, ἦρος, ὁ, Poet. per Synop. pro ἀλέκτηρ, ὁ, propulsator. Th. ἀλέξω.

ἄλεκτορίς, ἰδος, ἡ, gallina.

ἄλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium, ab ἀλέκτωρ et φωνή.

ἄλεκτροῦν, ὄνος, ὁ ζ ἡ, gallus vel gallina.

ἄλέκτωρ, opus, ὁ, gallus, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquat: ex a et λέκτρον.

ἄλέματος, Dor. pro ἡλέματος, irritus.

ἄλες, pro ἄλῆσαν, Boeot. conclusi sunt: vide in ἑάλη.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandria, urbs: hinc

Ἀλεξάνδρεις, ἰος, civis Alexandria.

Ἀλεξανδρίνος, η, ον, Alexandrinus, a, um.

Ἀλεξανδρος, υ, ὁ, Alexander, rex Macedoniae: ab ἀλέξω et ἀνῆρ, qui fortis auxiliator.

Ἀλεξιάνεμος, υ, ὁ ζ ἡ, ventus arcens: ab ἀλέξω et ἀνεμος, ventus.

Ἀλέξασθαι, auxiliari: per Synop. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. ab ἀλέξω.

Ἀλεξέμεναι, auxiliari: Dor. et Ion. pro ἀλέξεν, seu ἀλεξείν, ab ἀλέξω.

Ἀλέξω, f. ἴσω vid. Ἀλέξω.

Ἀλεξήσειε, avertisset, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω.

Ἀλεξίστην, ης, ἡ imprecationum expultrix: ab ἀλέξω et ἀπί, in bonam et malam partem accipitur.

Ἀλεξίτακος, υ, ὁ ζ ἡ, malum pcellens, averruncus: ab ἀλέξω et κακός.

Ἀλεξιμβροτος, υ, ὁ ζ ἡ, propulsans ab hominibus mala: ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

ἄΛΕΨΩ, vel ἀλέξω, f. ἴσω, perf. κα, arceo, propulsor, opulitor.

Ἀλεξιμορος, υ, ὁ ζ ἡ, arcens mortem: ab ἀλέξω et μόρος, mors.

Ἀλεξιφάρμακος, υ, ὁ ζ ἡ, reme-

diū offerens adversus venenum: ab ἀλέξω et φάρμακον, venenum.

ἄλεις, υ, ὁ ζ ἡ, calidus: it. demens, pro ἡλεις.

ἄλεότης, ητος, ἡ, collectio.

ἄλεόφρων, ονος, ὁ ζ ἡ, demens.

ἄλεσιδωτος, υ, ὁ ζ ἡ, non squamatus.

ἄλετος, υ, ὁ, molitio, molitura. Th. ἀλέω.

ἄλετρις, ἰδος, ἡ, molitoris uxor. Th. ἀλέω.

ἄλετῶν, ὄνος, ὁ, pistrinum: ab eod.

Ἀλεύβαι, οί, οί τῷ Ἀλευῶ παίδες.

Ἀλευόμενος, devitans: a. 1. m. part. per Synop. pro ἀλευόμενος. Sic ἀλευσθαι, inf. ἀλεύατο, τίτανι, Ion. pro ἀλεύατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, τίλο. Vide ἀλέασθαι.

Ἀλεύμαι, Dor. pro ἀλύμαι, ab ἀλέω.

Ἀλευόμενος, αλευομένη, part. ab ἀλεύομαι vide ἀλέασθαι.

Ἀλεύρον, υ, τὸ, farina. Th. ἀλέω.

ἄΛΕΩ, molo: f. ἴσω, et ἴσω, perf. κα. It. τίλο, caveo, congrego, pro quo potius ἀλείομαι.

Ἀλεύωμεθα, vitemus: præ. sub. ab ἀλείομαι.

Ἀλεωρή, tutamen, munimentum: saepe idem quod ἀλεη, evitatio: ab ἀλέω.

ἄλη, ης, ἡ, error: ab ἀλάω.

ἄληθία, acc. ab ἀληθής.

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas: ἀληθείη, acc. Ion. Th. ἀληθής.

Ἀληθεστάταις, dat. pl. superl. f. ab ἀληθής, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

Ἀληθευτικός, ἦ, ὄν, verax; qui solet ἀληθεύειν, vera loqui: à seq.

Ἀληθεύω, vera loquor: f. εἴσω, perf. ἤληθευκα. a. 1. imperat. ἀληθευσον ab ἀληθής.

Ἀληθῆν, pro ἀληθεία.

ἄΛΗΘΗΣ, ἰος, ὁ ζ ἡ, et τὸ ἀληθής, verus: ab a et λήθη, rex.

Ἀληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

Ἀληθινός, ἦ, ὄν, verus: ab ἀληθής.

Ἀληθοσύνη, ης, ἡ, veritas: ab eodem.

Ἀλήθω, molo: f. ἴσω, perf. ἤληκα. Th. ἀλέω, molo.

Ἀληθῶς, et ἀληθινῶς, verè: adv. ab ἀληθής.

Ἀλήτιος, υ, ὁ ζ ἡ, pauper, sine prædâ: ex a et λήτις vel λεία. Vel quasi ἐκ ἔχων τὰ λήτια, segetibus carens: à λήτιον.

ἄληκτος, υ, ὁ ζ ἡ, incessabilis: ex a et λήγω.

ἄληκτος, υ, ὁ ζ ἡ, communis, sorte non divisus: ex a et λυχάω, sortior.

ἄληκτῶ, ὄος, ἡ, una ex Furiis: q. d. irrequieta.

ἄληλεκο, molui: perf. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω undè perf. pass. ἀλήλεσμαι, molitus sum: parl. ἀληλεσμένος.

Ἀλήλημαι, pro ἀλαμαι, ind. præ. Æol. pro ἀλῆμι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Att. ab ἀλάω, erro.

Ἀλήλημαι, perf. pass. Att. pro ἤλημαι, factâ reduplicatione, et correptâ penultima; undè part. ἀλήλημένος, pro ἡλεημένος, unctus, et ἀλήλεπται pro ἤλεπται.

Ἀλήλιφα, uncti, pro ἤλεφα, Att. ab ἀλείφω.

ἄλημα, atos, τὸ, vagatio, erratio. Th. ἀλάομαι.

ἄλημναι, congregari: præ. inf. Dor. pro ἀλῆμαι, ab ἀλῆμι et hoc ab ἀλάομαι.

ἄλημι, erro: ab ἀλέω.

Ἀλήμων, ονος, ὁ ζ ἡ, vagus, erro: ab ἀλάομαι.

ἄλημαι, a. 2. inf. pass. ab ἀλίσκω.

ἄληπτος, υ, ὁ ζ ἡ, qui capi nequii: ex a priv. et λαμβάνω.

ἄλης, ἰος, ὁ ζ ἡ, congregatus, confertus: Th. ἀλεις. Sed

ἄλης, εντος, fluvii nomen.

ἄλησος, υ, ὁ ζ ἡ, Dor. ἄλασος, cuius erit memoria perpetua: ex a et λαβάνω.

ἄληται, saliat: 3. pers. a. 1. sub. m. ab ἄλλομαι.

ἄλητεύω, f. σω, vagor: ab

ἄλήτης, υ, ὁ, vagus, erro: ab ἀλάομαι.

ἄλθαια, ας, ἡ, Althæa, quædam mulier.

ἄλθαινῶ, et ἀλθέω, medeor: ab ἀλθω.

ἄλθετο, sanata est: imperf. Ion. pro ἡλθετο, ab ἀλθομαι, sanor: Th. ἀλθω.

ἄΔΘΩ, ἀλθῶ, et ἀλθαίνω, f. ἴσω, sano, augeo. Deducunt ab ἀλθω, τὸ γὰρ ὑγιές ἀύξει.

ἄλθα, ας, ἡ, cætus hominum: ab ἀλεις.

ἄλθαῖς, ἰος, ὁ ζ ἡ, per mare flans: ab ἀλεις et ἄνημι.

ἄλτατος, vel ἀλιέτος, υ, ὁ, aquila marina: haliaetus; cuius esus vitatus est Judæis: ab ἀλεις et αλετός.

ἄλτακμονα, acc. ab Ἀλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἀλεις et ἀκμή, incrementum.

ἄλτατος, υ, ὁ ζ ἡ, inevitabilis: ab a et λέξω, jacto, devito, separo me: quod dicitur per Metaph. verbi ἀλέξω, congrogre: q. ab ἀλεις.

Ἀλιβάτος, υ, ὁ ζ ἡ, Dor. pro ἡλιβάτος, allus.

Ἀλιβροχος, υ, ὁ ζ ἡ, qui à mari abhūtur. Th. βρέχω.

ἈΛΙΓΚΙΟΣ, υ, ὁ, similis, Angl. LIKE, ALIKE.

Ἀλιεία, ας, ἡ, piscatio, piscatus: ab ἀλιέος, piscator.

Ἀλιεοκίς, ἰος, ὁ ζ ἡ, qui mari tauquam septo quodam coërcetur: ab ἀλεις et ἔρκος.

Ἀλιέος, ἰος, ὁ, piscator: hinc ἀλιεοτική, ἦς, ἡ, ars piscandi.

Ἀλιεῖω, piscor, f. εἴσω, perf. ἤλιεκα, ab ἀλεις, mare.

Ἀλίξω, sale condico, conspergo: fut. ἴσω, perf. ἤλιξα. pass. ἤλισμαι. a. 1. ἤλισθη. f. 1. ἀλισθήσμαι ab ἀλεις, sal. Sed

'ΑΜΩ, *congrego, coacervo*: q. ab *άμς, affutim*.
 'ΑΜΩΩω, gen. pl. *Halizonum*, nom. propr.
 'Αμυχία, *marisonium*: acc. ab *Δμυχός, έος, δ ζ ή*. Th. *άς et ήχος*.
 'Αμικός, υ, δ, Dor. pro *ήλίθιος, stultus, inanis*: *άδύθως, frustrā*.
 'Αμικός, Dor. pro *ήλικος, quantus*.
 'Αμικαζώνεις, nomen populi.
 'Αμικμενος, υ, δ ζ ή, *importuosus*. Th. *λμίν*.
 'Αμικμής, ης, nomen mulieris, q. d. *qua curat mare*: ex *άς et μής*.
 'Αμικος, υ, δ ζ ή, *marinus, salis*. Est et frutex quidam sic dictus, quod in maritimis nascitur: ab *άς*. Scribitur et *άμικος*, quia admorso eo fames interdiu non sentiat; ab *a et μικός*.
 'Αμικμήςεις, έντος, δ ζ ή, *in mare cum sonitu fluens*: ab *άς et μής*.
 'Αμινέω, ω, f. ήσω, *volvo*: ab *άμιν*.
 'Αμινθήρα, ας, ή, *volubrum*.
 'Αμινθήραι, versor, pro *καλινδούραι, q. v*.
 'Αμινος, ίνη, ιων, ex *sale confectus*: ex *άς*.
 'Αμινος, υ, δ ζ ή, *quod retibus caret, vel retibus non fit*: ex *a et λίνος*.
 'Αμιν, ακος, ή, *alica*: *άμιν, ίκος, ή ζ ά*, Dor. pro *ήλεις, coevus*.
 'Αμινιο, gen. Ion. ab *άμινος, υ, marinus*. Est et nom. propr. ab *άς, mare*.
 'Αμινικασος, Dor. pro *ήλινικασος, υ, δ ζ ά*, *sole tostus*: ex *ήλιος et κάω*.
 'Αμινον, Dor. pro *ήλινον*. Sic
 'Αμινος, υ, δ, Dor. pro *ήλιος, Sol*.
 'Αμινος, υ, δ ζ ή, *marinus*: item *vanus, inanis*.
 'Αμινος-ρής, έος, δ ζ ή, *qui in mari alitur*. Th. *τρέψω*.
 'Αμινω, vanum reddo: f. *άσω, perf. άκα* ab *άς*.
 'Αμινλαγκτος, υ, δ ζ ή, *marivagus*: *δ εν τή άλί πλαζόμενος, είνε πλανώμενος*.
 'Αμινπλος, υ, δ ζ ή, *marinatus*: ab *άς et πλώω*.
 'Αμινπλος, υ, δ ζ ή, *mare olens*: ex *άς et πνώω*.
 'Αμινπόρφύρος, υ, δ ζ ή, *marina purpura colorem habens*: ab *άς et πορφύρα*.
 'Αμινς, adv. *satis, abunde, affatim, confertim*.
 'Αμινς, έδος, ή, *salsugo*: ab *άς*.
 'Αμινς, έδος, ά, Dor. pro *ήλεις, Elis, urbs Peloponnesi*.
 'Αμινστεώ, f. ήσω, perf. *ήκα, polluo, contamino*.
 'Αμινσημα, ατος, τδ, *pollutio*: ab *άμινσηω*.
 'Αμινς'ερω, vel *Αμινωμ, cario, convulso, damno*, f. *άλώωω, perf. ήλωκα, Att. έλωκα*, a. 2. *ήλων, Att. έλών*. præs. inf. pass. *άμινσκεσθαι*

part. *άμινσκόμενος, η, ου, perf. pass. ήλωμαι, σαι, ται*.
 'Αμινσημα, άτος, τδ, *planta nomen*.
 'Αμινσρεφών, gen. pl. ab *άμινσρεφής, έος, δ ζ ή*, *qui in mare versatur*: ab *άς et σρεφω*.
 'Αμιντεώ, vel *άμιντεω, pecco, delinquo*: f. ήσω, perf. *ήλτηκα*, a. 1. *ήλτησα* hinc *άμιντης, υ, δ, peccator*: ab *a et λτη*.
 'Αμιντερ, *deliquerit*: a. 2. sub. ab *άμιντεω*.
 'Αμιντέμενος, *qui violatus est, in quem peccatum est*, part. perf. pass. Ion. pro *ήμιντέμενος*: ab eod.
 'Αμιντήμων, ονος, δ ζ ή, *peccator, peccatrix, inexcusable*: ab eod.
 'Αμιντήμωνος, vide *ήμιντήμωνος*.
 'Αμιντόντο, Ion. pro *ήμιντόντο, offenderunt*: 3. pl. imperf. pass. verbi *άμιντεω*.
 'Αμιντόζενος, υ, δ ζ ή, *qui in hospites peccat*: ab *άμιντεω et ζένος*.
 'Αμιντραίνετα, *malè agit*: 3. sing. præs. ind. pass. ab
 'Αμιντραίνω, pecco. Th. *άμιντεω*.
 'Αμιντρόπος, υ, δ ζ ή, *marit jactatus*, ab *άς et τρέπω*.
 'Αμιντρός, υ, δ, *peccator*: dat. pl. *άμιντροίς* ab *άμιντεω*.
 'Αμιντρώτος, υ, δ ζ ή, *qui in mari est attritus vel absumptus*: ab *άς et τρώω*.
 'Αμιντώ, *volvo*: f. *ίσω, perf. ήλικα*.
 'Αμινώς, adv. *frustrā*: ab *άμινος*.
 'Αμινκά, ας, ά, Dor. pro *άμινκός, robur*: hinc
 'Αμινκάεις, έντος, et contractè *άμινκός, Dor. pro άμινκής, strenuus*.
 'Αμινκάθοος, υ, δ, *nomen viri*.
 'Αμινκαία, ας, ή, *cauda leonis*.
 'Αμινκαϊδης, υ, δ, δ τω *άμινκαϊδης, παϊς*.
 'Αμινκαϊκός, υ, δ, *Alcaicus, nomen viri*.
 'Αμινκαϊοιο, gen. Ion. pro *άμινκαϊώω* ab *άμινκαϊος, nomen viri*: ab *άμινκός*.
 'Αμινκανόρος, υ, δ, *Alcander*: nom. propr.
 'Αμινκαρ, αρος, τδ, *tutamen*: ab *άμινκός*.
 'Αμινκεϊδω, gen. *Æol.* ab *άμινκεϊδης, υ, δ, nomen viri*: ab *άμινκός*.
 'Αμινκώ, ω, f. ήσω, *arceo, auxilior*: ab
 'Αμινκπ, ης, ή, *robur, vires, auxilium*.
 'Αμινκηςεις, έδος, *Alcestis, nomen mulieris*.
 'Αμινκ, dat. sing. ab *άμινκός, άμκός*.
 'Αμινκβια'άμινος, vel *άμινκβίος, anchusæ species, herba*.
 'Αμινκίρος, υ, δ ζ ή, *robustus, fortis*: ab *άμινκός*.
 'Αμινκμινώδαι, ων, οί, ab *άμινκαϊών, ονος, δ, τω* *άμινκαϊάρω νιδος, filius Amphiaræ*.
 'Αμινκμίνη, *Alcmene, nomen feminae*: q. d. *robur Lanæ*.
 'Αμινκτθρ, ήρος, δ, *defensor, propugnator*: acc. *άμινκτθρα* ab *άμινκός*.
 'Αμινκύνη, ης, ή, *Alyone, nomen mulieris*.

'Αμινκω, et *άμινκω, arceo, f. άμκω, vel άμκώω, et άμινκώω*, a. 2. *άμινκω*. Th. *άμκός*.
 'Αμινκ'ά, sed: *άμκ' pro άμκά, et pro άμκω. άμκάρε, at certè, sed latens*.
 'Αμινκ'άγθ, ης, ή, *mutatio*. Th. *άμκάσσω*.
 'Αμινκ'άγμα, ατος, τδ, *idem et ab eod*.
 'Αμινκ'άλοισιν, Dor. pro *άμκ'ήλοισιν, dat. pl. à gen. άμκ'ήλων*.
 'Αμινκ'άλοφονία, ας, ά, Dor. pro *άμκ'ήλοφονία, ή, mutua cædes*: ab *άμκ'ήλων et φόνος*.
 'Αμινκ'άλλαν, gen. Dor. pro *άμκ'ών* et acc. sing. pro *άμκ'ων* ab *άλλος*.
 'Αμινκ'άλλαντοποιός, υ, δ, *qui facit lucanicas, fartor*: ex *άλλας et ποίω*.
 'Αμινκ'άλλαντοπόλης, υ, δ, *qui farcinamina vendit*: ex *ιισ*.
 'Αμινκ'άλλάζατο, *permutaret*, a. 1. opt. m. *άμκ'άλλάζαται, inf. άμκ'άλλάζαι*, a. 1. inf. act. ab *άλλάσσω*.
 'Αμινκ'άλλας, άντος, δ, *lucanica, botulus*. Hinc
 'Αμκ'άλλ'άσσω, vel *άμκ'άλλ'άττω, Att. μκ'άλλ'άττω*: ab *άλλος*. f. *ξω, perf. ήλλάχα*, a. 2. *ήλλαγον, perf. pass. ήλλάχαται*, a. 1. *ήλλαχθην*, a. 2. *ήλλαχθην*, f. 1. *άμκ'άλλ'άχθισομαι*, f. 2. *άμκ'άλλ'άχθισομαι*.
 'Αμκ'άλλ'άττα, *reliqua*, pro *άλλ'άττα*.
 'Αμκ'άλλ'άχθ, et *άμκ'άλλ'άχθ, αμκ'ίβι: άμκ'άλλ'άχθεις, αμκ'ινδου*: ab *άλλος*.
 'Αμκ'άλλ'άων, *aliorum*, gen. *Æol.* pro *άλλ'ών* ab *άλλος*.
 'Αμκ'άλλεγον, pro *άμκ'άλλεγον, et hoc Ion.* pro *άμκ'άλλεγον, imperf. ab άμκ'άλλεγω*.
 'Αμκ'άλλεις, *congregati*, Poët. pro *άμκ'άλλεως*, nom. pl. ab *άμκ'άλλης*.
 'Αμκ'άλλεζαι, Poët. et metri causá pro *άμκ'άλλεζαι*, a. 1. inf. act. ab *άμκ'άλλεγω*.
 'Αμκ'άλλη, adv. *αμκ'ίβι: άμκ'ή, ης, αμκ'ία*, *άλλαις*, dat. pl. *άλλας*, acc. f. g.
 'Αμκ'άλληγορία, ας, ή, *mutatio*: vel figura quá aliud dicitur, aliud significatur.
 'Αμκ'άλληγορικός, ης, όν, *allegoricus* ab eod.
 'Αμκ'άλληγορίμενα, ων, τδ, *per quæ aliud præfiguratur*, præs. part. pass. ab *άμκ'άλληγορέω* quod ex *άλλος et άγορέω, vel potiùs άγορέω*.
 'Αμκ'άλληκτος, υ, δ ζ ή, *Æol.* pro *άμκ'ήκτος*.
 'Αμκ'άλλήσσει, *inter se*, dat. pl. Ion. pro *άμκ'άλλήσσαι, ab άμκ'ήλων*.
 'Αμκ'άλλήλοισιν, dat. dual. Poët. pro *άμκ'ήλοισιν*.
 'Αμκ'άλλήλοια, *Allelujah, i. e. laudate Dominum*.
 'Αμκ'άλληλοφάγιν, ης, ή, Ion. pro *άμκ'άλληλοφάγια, mutua depastio*: à *φάγομαι*.
 'Αμκ'άλλήλων, g. pl. *caret nom.* est triptot. dat. *άμκ'ήλων, αμκ'ίς, ομκ'ίς, acc. άμκ'ήλων, ας, α, per invicem, mutuò, alius alium*. Th. *άλλος*.
 'Αμκ'άλλογενής, έος, δ ζ ή, *alienigena*: q. d. *ξέ άλλο γένος, ex alià gente*.

Ἀλλόγλωσσος, υ, δ ζ ή, qui est diversa lingua: ab ἄλλος et γλῶσσα.
 Ἀλλόγνωτος, υ, δ ζ ή, alius cognitus: ab ἄλλος et γινώσκω.
 Ἀλλοδαπός, ή, δν, extraneus, alienigena: ab ἄλλος et δάπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γᾶ vel γῆ, et πέδον.
 Ἀλλοειδής, εός, δ ζ ή, formam mutatam habens: ab ἄλλος et εἶδος.
 Ἀλλοθεν, aliundē: adv. ἄλλοθεν ἄλλος, aliundē alius. ἄλλοθι, alibi, et ἄλλοθε.
 Ἀλλόθροος, υ, δ ζ ή, aliā linguā utens: ab ἄλλος et θρόος, vox.
 Ἀλλοία, ας, ή, f. g. ab ἄλλοιος, οία, οιον, diversus: ab ἄλλος.
 Ἀλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, alibi.
 Ἀλλοκῶτος, υ, δ ζ ή, monstrous: q. ἄλλῶτος.
 ἈΛΟΜΑΙ, salio: imperf. ἡλόμην, υ, ετο. f. m. ἄλμαι. a. 1. ἡλάμην, ω, ατο. Hinc forsān Angl. HALT, et Lat. salio, aspiratione in s versā.
 Ἀλλοπάθεια, ας, ή, aliorum passio.
 Ἀλλόπος, οός, δ ζ ή, velox.
 Ἀλλοπρόβαλλος, υ, δ ζ ή, mutabilis, nunc huic nunc illi adhaerens, epithet. Martis: voc. ἄλλοπρόβαλλε. Ex ἄλλος, πρός, et ἄλλος.
 ἈΔΔΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, ἈΛΙΟΣ, a, ud
 Ἀλλοσε, adv. aliō, aliorum.
 Ἀλλοτε, adv. aliās, interdum.
 Ἀλλοτέρηρος, Ἔολ. pro ἄλλοτερος.
 Ἀλλοτριεπισκοπος, υ, δ ζ ή, curiosus hospes alienae domus, alienarum rerum inspector: ex ἄλλοτριος et ἐπισκέπτομαι.
 Ἀλλοτριοβονείω, alienis invideo: ab ἄλλοτριος et φθόνος.
 Ἀλλότριος, α, ον, alienus. Th. ἄλλος.
 Ἀλλοτριόφρων, adversus aliquem sentio, diversarum partium sum.
 Ἀλλοφάσσω, turbor animo: ab ἄλλο et φᾶω, dico.
 Ἀλλοφρονέω, mente alienatus, insanus: ab ἄλλος et φρονέω.
 Ἀλλοφυλισμός, υ, δ, vitus alienigenarum.
 Ἀλλοφύλλος, υ, δ ζ ή, alienigena: ἰξ ἄλλο φύλλο, ex aliā gente.
 Ἀλλοφῶνος, υ, δ ζ ή, qui est in lingua.
 Ἀλλοφύεις, aliorum, Poët. pro ἄλλοφῆ, adv. ab ἄλλος.
 Ἀλλύσκει, Poët. et Ion. pro ἀλύει, resolvebat: imperf. act. ab ἄλλω, Poët. pro ἀναλύω.
 Ἀλλύτος, υ, δ ζ ή, Poët. pro ἄλυτος.
 Ἀλλωθεν, per ectasin pro ἄλλοθεν.
 Ἀλλως, adv. aliter, temerē, inconsultō: ab ἄλλος.
 Ἀλμᾶτι, dat. sing. ab ἄλμα, ατος, τὸ, saltus: ab ἄλλομαι.
 Ἀλμενος, per Sync. pro ἄλλομενος, et Ἔολ. tenuis pro aspirato: ab ἄλλομαι.

Ἄλμη, ης, ή, salsugo: ab ἄλς, sal.
 Ἄλμῆρος, υ, δ ζ ή, salsus. Th. ἄλς, sal. Hinc fortassē fluxerunt, ADMIRAL, Almirante, &c.
 Ἄλξ, κός, ή, idem quod ἄλξ.
 Ἄλοαθεῖς, tritrus, a. 1. part. pass. ab
 ἌΛΟΑΨ, trituro, comminuo, f. ἴσω, et ἄσω, perf. ἡκα. ἀλοούτος, ἄντος, gen. sing. part. præs. Dicitur et ἀλοιάω. Ab ἄλως: in area enim fit triturationio.
 Ἄλοισι, ᾶ, aspernor, contemno, fut. ἴσω. perf. ἡκα. ex α et λόγος.
 Ἄλογη, ης, ή, contemptio: ab ἀλόγω.
 Ἄλογιστος, υ, δ ζ ή, rationis expertus. Hinc ἀλογίσιως, inconsideratē: ex α et λόγος.
 Ἄλογος, υ, δ ζ ή, idem.
 ἌΛΟΨ, ης, ή, aloë, herba.
 Ἄλοητος, υ, δ, tempus tritrandi, tritura.
 Ἄλοθεν, adv. ex mari: ab ἄλς.
 Ἄλοια, pulsabat, 3. sing. imperf. Ion. pro ἡλοία, ab ἀλοιάω, pro ἀλοάω.
 Ἄλοην, captus sim, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἀλόην. Th. ἄλωμι.
 Ἄλοίμαν, Dor. pro ἡλοίμην, οιο, οιο, a. 2. opt. m. verbi ἄλλομαι.
 Ἄλοιφῆ, dat. ab ἀλοιφή, ης, ή, pinguedo, quod ab ἀλείφω.
 Ἄλύτε, capti, a. 2. part. act. dual. ab ἄλές.
 Ἄλοξ, οκος, ή, idem quod Ἀλύξ, q. v.
 Ἄλως, Dor. pro ἡλος, clavus.
 Ἄλοσύνη, ης, ή, epithet. Thetidis: fit ab ἄλς, mare: unde ἀλοσύνης, ἀλοσύνη, et per pleonasm. τῷ δ, ἀλοσύνη.
 Ἄλοργής, εός, δ ζ ή, purpureus.
 Ἄλως, ἄντος, ὄντι, captus: a. 2. part. act. ab ἀλείσκω.
 Ἄλοφος, υ, δ ζ ή, sine cristā. Th. λόφος.
 Ἄλοχος, υ, ή, uxor: dat. ἀλόχω, ex α πρό ἡμα, et λέχος.
 Ἄλως, εἴτα, 2. sing. imp. ab ἀλόμαι, ἄλως, αλῶ, Poët. ἄλως.
 Ἄλωνται, Poët. pro ἀλώται, ab ἀλόμαι.
 Ἄλπει, Ἄλπες, montes, dat. pl. Ἄλπειν.
 Ἄλπις, vel, ut alii leg. Ἄλπις, quod à Σάλπι, faveo: hinc Σάλπειν, Σάλπις, et, sublatō θ, ἀλπις, quod idem valet ac ἡδύς, jucundissimus. Vel à Σάλπος, εος, comp. Σάλπειν, Σάλπις, et, sublatō θ, ἀλπις, suavissimus.
 ἌΑΣ, ἄλδς, ή, sal: Angl. SALT.
 Ἄλς, ἄλς, ή, mare: ab ἄλς, vel ab ἄλλομαι.
 Ἄλκος, εος, τὸ, lucus, nemus, ubi stirpes ἄλλονται. ita saltus Latinis. Hinc
 Ἄσώδης, εος, δ ζ ή, frondosus, nemorosus.
 Ἄλτιος, ή, δν, agilis. Th. ἀλτιος.

Ἄλτο, salit, pro ἡλατο, ab ἄλλομαι. a. 1. m. ἡλάμην, ἡλω, ἡλατο, per Sync. ἡλατο, et Ion. ἄλτο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἡλμην, ἡλω, ἡλατο, Ἔolicē tenuis pro aspirato.
 ἌΛΥΨ, ης, ή, lignum cui insigunt stiva: qu. ab α et λῶ.
 Ἄλυκός, ή, δν, salsus. Th. ἄλς, sal.
 Ἄλοκτάω, metuo, anxius sum. Th. ἄλυω.
 Ἄλυκτοπέρι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέρι, ης, ή, q. d. ἀλυκτος πέρι, in dissolubilibus medicis, ἀλυκτος, metri causā, pro ἄλυτος.
 Ἄλύξαι, a. 1. part. act. ἀλύξεται, f. 1. m. ab ἄλῶσκω, vito, f. ζω. Th. ἄλυω.
 Ἄλυτο, pro ἀλύσσα, part. ab ἄλῶ.
 Ἄλυτος, υ, δ ζ ή, dolorum expertus, comp. ἀλυτότερος, ex α priv et ὄπη.
 Ἄλυς, υος, δ ζ ή, anxietas mentis: ab ἀλύω.
 Ἄλυσθαίνω, vel ἀλυσθένω, viribus destitutor, dolore afficior, ἄλυος σθένει.
 Ἄλυσθαινώ, doleo, vel anheho: ex ἀλύω et ἀσθμαίνω.
 Ἄλυσις, εως, ή, catena: q. ἄλυτος.
 Ἄλυσιτελής, εός, δ ζ ή, inutilis: q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, qui non solvit vectigalia.
 Ἄλυσκαζόντι, fugienti: dat. part. ab ἀλυσκάζω, evito. Th. ἄλυω.
 Ἄλυσμός, ή, δ, anxietas: ab ἄλυω.
 Ἄλυσσω, anxius sum: ab ἀλύω.
 Ἄλυσαινώ, imbecillus sum: ab ἄλυω.
 Ἄλυθής, υ, δ, licitor: ab ἄλυσις.
 Ἄλυτος, υ, δ ζ ή, insolutus, insolubilis: ex α et λῶ.
 Ἄλυχῆ, ης, ή, fastidium animi cum cerebrā oscitatione: q. ab ἄλυω.
 ἌΛΥΨ, f. σω, animo sum inquieto: ab α et λῶ. q. ἀλύω sit, λύειν τὸν κακὸν ἐχ εὐέλκω. vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. Ἄlycinor.
 ἌΛΨΑ, prima literae nomen. Hinc
 Ἄλψᾶνω, vel ἀλψέω, invenio: f. ἴσω, et ἴσω, a. 2. ἡλψον. opt. ἀλψοίμι.
 Ἄλψατος, υ, δ, Ἄλψατος, nom. viri propr. ab Hebr. ἄλψ, dur.
 Ἄλψιος, υ, δ, nomen fluvii: alii scribunt Ἄλψειός, α.
 Ἄλψισθοια, αἱ, virginis sic dicuntur, quae propter formam sponsos intenuant, a quibus munera accipiunt, boves potissimum: ab ἀλψέω.
 Ἄλψισσεν, Ion. pro ἀλψισαίς, ἀλψισῆς, υ, δ, inventor: ab ἀλψέω. Th. ἄλψα.
 ἌΛΨΙΤΩΝ, υ, τὸ, farina: forsan ab ἀλψω.
 Ἄλψός, ή, δν, albus. ἄλψός, δ, species vitiliginis albæ. ergo ab ἀλψός, albus.

ἄλωφ, idem quod ἀλάφω, ab ἄλωφ· hinc ἀλόφης.

ἄλω, 1. sing. sub. 2. aor. ἀβόλασκω.
ἄλωα, Dor. pro ἄλω, ἦς, ἡ, area, locus vitibus et arboribus consitus, arbutum, campus frumentarius, segetes. ἄλωων, gen. plur. Ἐολ. ἄλωας, acc. Th. ἄλωος.

ἄλωας, ἄδος, ἧ, arealis. Th. ἄλωος.
ἄλωη, Dor. vel Att. pro ἀλόη, captus sit, caperetur; a. 2. opt. ab ἄλωσκω.

ἄλωος, Aloeī, gen. ab ἄλωεός, ios, Att. ἦος, nomen propr.

ἄλωθι, capere, se capiaris: a. 2. imperat. ab ἄλωμι.

ἄλωκα, captus sum, perf. act. Ion. pro ἦλωκα, Att. ἰδλωκά, ab ἄλωσκω.

ἄλωμι· vide ἄλωσκω.

ἄλων, υνος, ἡ, area, in qua trituratur frumentum. Th. ἄλωος.

ἄλωναί, a. 2. inf. ab ἄλωσκω.
ἄλω Πηξ, εκος, ἡ, VULPES: ab ἄλω et ψ, ab fallendis oculis: vel ab ἄλω et παῖω. ἀλωπέκιον, υ, τὸ, vulpecula. ἀλωπεκή, ἦς, ἡ, vulpina pellis. ἀλωπεκίς, ἴδος, ἡ, cattulus vulpis. ἀλωπεκίω, fraudulentē agō. ἀλωπεκίως, ἔ, ὀ, fraudulentus, astutus. ἀλωπεκία, ας, ἡ, deplurimus capillorum.

ἄλωσ, ω, ἡ, area: ab ἄλις, seu ἄλιζω, παρὰ τὴν τῶν ἀσαχῶν συνάθροισιν. Item circulus et corona siderum. Hinc ἄλωεός, εως, ὀ, qui in areā frumentum terit.

ἄλωζήμος, υ, ὀ, ζ ἡ, qui capri vel expugnari potest.

ἄλωσις, εως, ἡ, captura. Th. ἄλωσκω.

ἄλωσιμῆτις, expugnandæ, f. 1. part. med. f. g.

ἄλωσις, ἡ, ὄν, captus: ab ἄλίσκω.

ἄλώω, pro ἄλω· q. v.

ἄμ, ex ἀμφί, circa: ἄμ· pro ἄμα.

ἄμα, adv. unā cum: à □ ham, cum: ἄμα, Dor. pro ἄμα· sed ἄμ, Dor. pro ὀμῶ.

ἄμάζονες, θων, αἱ, Amazones: ex a et μάζος.

ἄμαθάνω, indoctus sum: ab a et μανθάνω.

ἄμαθεια, ας, ἡ, ignorantia.

ἄμαθίς ἄτος, υ, ὀ, ζ ἡ, superl. ab ἄμαθίς, εος, ὀ, ζ ἡ, indoctus: ex a et μανθάνω.

ἄμαθῖ, acc. sing. ab ἀμαθίς.

ἄμαθί, adv. indoctē. ἄμαθίς, stultē.

ἄμαθία, ας, ἡ, ignorantia.

ἄμαθεις, εσσα, εν, arenosus; Ion. ἡμαθεις, pro ψαμαθεις: ab ἄματος, pro ψάματος. Th. ψάματος.

ἄματος, υ, ἡ, arena.

ἄμαθύνω, εις, ει, in vulverem redigo, præ. ind. ab ἄματος.

ἄμαίμᾱ κέτος, υ, ὀ, ζ ἡ, indomitus: ἀμαίμακτος, pro υ, gen. Ion. Ex a intensivo et μαίμῶ, vel ab a priv. et μάχομαι, cum duplicat. ut sit inexpugnabilis.

Significat etiam immensus: ex μήκος, Dor. μάκος, longitudo.

ἄμακισία, ας, ἡ, durities, magnitudo animi.

ἄμααδύ' ἄνω, corrumpo, consumo: ut molle: ab ἄμαλος. aliquando demolior: q. βραλόδνω, ab βραλόδος.

ἄμα' ἄοεία, ας, ἡ, Capra caelestis, quæ Jovem lactasse fertur: forsā ab ἄμαλθεύω, dito, nutrio.

ἄμααάα, ἡς, ἡ, manipulus: hinc

ἄμαλλεύω, in manipulos collo.

ἄμαλλοδέτης, ἦρος, et ἄμαλλοδέτης, υ, ὀ, manipulorum ligator: ab ἄμαλλα et δέω.

ἄμαάο' ἄς, ἡ, ὄν, mollis, tener: pro ἄπαλός, π mutato in μ, Ἐολ. ἄμα' ἄμυξ, υκος, ἡ, uvæ quod trahit genus.

ἄμῆν, metere, præ. inf. verbi ἄμάω.

ἄμαν' ἄτης, υ, ὀ, fungus, vel fungi species.

ἄμαΞα, ἡς, ἡ, currus: quia ἄμα ἄξων, cum axe rotæ, circa quem hæc agitur: vel dicitur, ἐκ τῶ ἄμα ἄξαι, quia in eo plures simul vehi possunt. Hinc

ἄμαξίς, ἴδος, ἡ, plaustrum: ab ἄμαξαι.

ἄμαξίτις, ὄς, ἡ, via vehicularis. ἄμαξύνω, plaustris transeo.

ἄμαξοπηγίω, ὤ, f. ἦσω, plaustra fabricor: ab ἄμαξαι et πήγγωμι.

ἄμαρ, ἄτος, τὸ, Dor. pro ἦμαρ.

ἄμαρα, ας, ἡ, aqua ductus, cloaca: q. ab ἄμα et ῥεῖν· vel ab ἄμη et αἶρω· ligone enim fiunt sulci: vel ab ἄμαρ, fovea.

ἄμα' ἄρακος, υ, ὀ, amaracus, herbæ species.

ἄμαράντινος, υ, ὀ, ζ ἡ, non marcescens: à μαράνω.

ἄμαράτος, υ, ὀ, ζ ἡ, idem.!

ἄμαρτά' ἄνω, aberro, pecco: a. 2. f. ἄμαρτήσω. perf. ἡμαρτήκα. a. 2. ἦμαρον. a. 1. part. ἡμαρτήσας, ἄτος, ὀ, dat. pl. ἡμαρτήσασαι. q. ex a et μάρτησ, assequor, attingo scopum.

ἡμαρτεν, a. 2. Ion. ἄμαρτη, sub. ἄμαρτῶν, part. derivatur fortē à ἡμαρ, mara, rebellare

ἄμαρτὰς, ἄδος, ἡ, peccatum: à præcedente.

ἄμαρτή, simul: ut ἡμαρτή, adv.

ἄμαρτηθῆν, a. 1. part. n. g. ab ἄμαρτάνω.

ἄμαρτημα, ἄτος, τὸ, peccatum: ab ἄμαρτάνω.

ἄμαρτήση, a. 1. sub. ab ἄμαρτάνω.

ἄμαρτία, ας, ἡ, peccatum: item victima pro peccato: ab ἄμαρτάνω.

ἄμαρτίνοος, υ, ὀ, ζ ἡ, cuius mens est prava: ex ἄμαρτάνω et νόος.

ἄμαρτοπέης, ὀ, ζ ἡ, qui dicendo peccat, aut decipit: ab ἄμαρτάνω et πέω.

ἄμαρτίρηνος, υ, ὀ, ζ ἡ, idem quod

ἄμαρτήρος, υ, ὀ, ζ ἡ, testimonii

εἰρησ: ex a et μάρτυρ.

ἄμαρτολόος, υ, ὀ, ζ ἡ, peccator, et peccatrix: ab ἄμαρτάνω.

ἄμαρτῆ, ἦς, ἡ, et ἄμαρτῆμα, τος, τὸ, micans fulgor. Ab

ἄμαρτῆσσω, splendo, fulgeo: f. ξω, perf. χα. ἀμαρτῆσσε, imperf.

Ion. qu. ex a intensivo et μαίρω.

ἄμας, Dor. pro ἡμας.

ἄμασος, Dor. pro ἀμάσας, a. 1. part. act. ab ἄμάω. a. 1. ἦμασα.

ἄμαστος et ἀμαστος, υ, ὀ, ζ ἡ, noui mansus: ex a et μασάμαι, manduco.

ἄμασθαι, metere, præ. inf. m. ab ἄμάω.

ἄματροχία, ας, ἡ, qui ἀματροχία, Poët. rotarum concursus: hinc ἄματροχάω, simul curro: ab ἄμα, vel ἄμαα, et τρέχω.

ἄμαρθηθῆν, intreat, a. 1. opt. pass. ab ἀμαρθῶ, obfusco. Th. ἀμαρθός.

ἄμαρπο' ἄς, υ, ὀ, ζ ἡ, obscurus: q. ab a et μαίρω. comp. ἀμαρποτέρος, ἴρα, Ion. ἀμαρποτέρη. Hinc forsā Maurus, a moor.

ἄμαρθῶ, ὤ, f. ὠσω, affusco, obscuro: à præc.

ἄμαχανία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία: ut et ἀμάχανος, pro ἀμήχανος.

ἄμαχητι, ἄμαχηί, et ἄμαχώς, sine prælio, adv. et ἄμαχος, υ, ὀ, ζ ἡ, alienus à pugnā, vel inexpugnabilis, impossibilis, superl. ἀμαχότατος. Ex a et μάχομαι.

ἄμα' ἄω, ὤ, meto, f. ἦσω, perf. ἦμαχα, forsā ab ἄμα, quoniam multa simul colliguntur.

ἄμαβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν ἄμαβαί, pro ἀναβαί.

ἄμαβαλεν, Dor. et Ἐολ. pro ἀμαβαλεῖ, a. 2. imperat. m. v. ἀμαβάλλω, pro ἀναβάλλω.

ἄμαβάλλομαι, Poët. pro ἀναβάλλομαι, differo, procrastino.

ἄμαβῆσσε, Poët. et Dor. pro ἀμβησσε, pro Syncop. pro ἀνέβησσε, et hoc pro ἀνέβησσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbū ἀναβιάζω, ascendere facio, impono in.

Thema βαίνω, quod sæpe apud poëtas transitivē sumitur pro ἀναβιάζω.

ἄμαβῆσ, ascendes, f. 1. m. Poët. et Dor. pro ἀναβησθ, ab ἀναβαίνω.

Idem ἄμαβῆσις, et ἀμαβῆσός, pro ἀναβῆσις, et ἀναβῆσός, Poët. ab ἀναβαίνω.

ἄμαβη, ἡς, ἡ, supercilium petrae, crepido: q. ab ἀμαβαίνω, pro ἀναβαίνω, vel ἄμαβη lapis.

ἄμαβηξ, υκος, ὀ, olla, calix.

ἄμαβλήθην, interruptē, pro ἀναβλήθην, et ἄμαβλήθην, pro ἀναβόληθην, procrastinando: ab ἀναβάλλω, remotor.

ἄμαβλυώνιος, υ, ὀ, ζ ἡ, obtusum angulum habens.

ἄμαβλύω, f. ὑῶν, obtundo.

ἄμαβύσσω, εἶα, ἔ, Gen. εος, εως, obtusus, hebes: hinc ἀμαβύσσω, hebetō, abortivum pario, ἀμαβύσσω, obtundo. Unde forsā Angl. blunt. ἀμαβύσσω, caecutio, caligo. ἀμαβλυώσσω, ἔ, ὀ, hebetudo visus. ἀμαβύσσω, abortiri facio.

'Αμβλώθη, abortiatur, 3. sing. a. 1. sub pass verbi ἀμβλώω. Vide ἀμβλῶ.

'Αμβλωθρίδιον, υ, τὸ, abortivus purtus. 'Αμβλωσις, εως, ἡ, abortus: ab ἀμβλώω. Vide ἀμβλῶς.

'Αμβολᾶδαν, Dor. pro ἀμβολᾶδην. Ἀμβολᾶδην, Ion. et Poët. pro ἀναβολᾶδην, procrastinando: ab ἀναβάλλω.

'Αμβολίς, ἄδος, ἡ, terra egesta, vel aggesta: ab ἀναβάλλω.

'Αμβολή, ἡς, ἡ, praeludium: Poët. Sync. pro ἀναβολή.

'Αμβολιερῶς, ὄ, δ, dilator operum: ab ἀναβάλλομαι et ἔργον.

'Αμβρόσιος, Ια, οἱ, immortalis. ἀμβροσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμβροσία, cibis Deorum, ἀμβροσίαν, Dor. pro ἀμβροσίαν, gen. pl. Ex a et βροτός.

'Αμβροτίω, ὤ, f. ἡσω, aberto, pro ἀβροτέω, ab ἀβρότη, nox.

'Αμβροτος, υ, δ ζ ἡ, immortalis: pro ἄβροτος.

'Αμβρώοισι, pro ἀνὰ βωμοῖς, ad vel super altaria: ἄ βωμοῖς.

'AMBΩN, ανος, δ, umbo: quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω.

'Αμβώσας, Ion. pro ἀναβοήσας, edito clamore, ab ἀναβοάω. Th. βοάω.

'Αμέ, Dor. pro ἔμέ, acc. sing. ab ἔγώ.

'Αεέγαρος, υ, δ ζ ἡ, immensus: ab a idem quod ὄνν et μέγας. Aliquando signif. invidiā carens: et sic ab a et μεγαίρω.

'Αεθύστος, υ, δ ζ ἡ, Amethystus: nomen gemmæ: ex a et μεθύω.

'Αεῖβετο, Dor. pro ἡεῖβετο, et tunc τὸ a longum; aliās Ion. est breve, 3. sing. imperf. m. verbi ἀεῖβω.

'ΑΜΕΙΨΩ, f. ψω, commuto, permuto, alterno, vices reddo, succedo, prætereo, perf. ἤμεψα, a. 1. inf. act. ἀμείψαι, perf. pass. ἤμεψμαι. f. 1. ἀμειψθήσομαι. perf. m. ἤμουθα. Hinc ἀμοιβῶς, δ, mutuis, alternis. ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὸν, et ἀμοιβήδην, vicissim, alternis vicibus.

'Αμειδής, εός, et 'Αμειδῆτος, υ, δ ζ ἡ, tristis, tetricus: ab a et μειδῶω.

'Αμειλικτων, gen. pl. ab ἀμειλικτος, υ, δ ζ ἡ, asper, durus: ex α et μελίσσω.

'Αμειλίχος, υ, δ ζ ἡ, implacabilis: idem quod ἀμειλικτος: ex a et μελιχος, blandius.

'Αμείνων, δ ζ ἡ, καὶ τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior. acc. sing. m. et f. et in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνοα, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθός, bonus.

'Αμείρω, privo aliquem portione: ex a et μείρω.

'Αμειρήνη, Dor. pro ἡμειρήνη, a. 1. ind. pass. ἀμειρήσαι, transiverit, f. 1. m. verbi ἀμειρήσαι, f. ψρσαι, verbi ἀμείρω.

'Αμείλις, Dor. pro ἀμείλις, mulges, 2. sing. præs. ind. act. verbi ἀμείλω.

'ΑΜΕΙΨΩ, f. ζω, perf. ἤμεψα, mulgeo, fructus immaturè carpo. Hinc Angl. TO MILK.

'Αμείλι, ne cura, ne sis sollicitus, imperat. verbi ἀμείλω hinc transit in adv. et significat certè, nimirum, utique: ex a et μελει.

'Αμείλια, as, ἡ, negligentia: ex a et μελει.

'Αμείλω, ὤ, negligo, f. ἡσω, perf. ἤμελῃκα. a. 1. ἤμελῃσα, gen. pl. sub. ἀμειλόντος, gen. sing. part. præs. ἀμειλόμενος, Ion. pro ἤμελημένος. perf. part. pass. verbi ἀμειλέω.

'Αμειλής, εός, δ ζ ἡ, negligens.

'Αμείλης, mulseris, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμείλω.

'Αμειζις, εως, ἡ, multio: ab ἀμείζω.

'Αμειλῶς, adv. indiligenter, negligentèr, contemptim.

'Αμειπτος, υ, δ ζ ἡ, inculpatus: hinc ἀμειπτος, inculpate, adv. Ex a priv. et μέφομαι.

'Αμείνας, Dor. pro 'Αμείνης, υ, δ, nom. fluvii.

'Αμεινήδος, ἰ ὄν, debilis, qui citò deficit: ex a et μένω, vel μένος. Hinc ἀμεινήδω. debilito.

'Αμεινής, εός, δ, imbecillis, evanidus, debilis.

'Αμέρα, Dor. pro ἡμέρα, as, ἡ, dies.

'Αμέρασι, ἐν diebus, interdū, Poët. et Dor. pro ἡμέραις.

'ΑΜΕΨΩ, premo, exsugo, proprie ex oleis amurcam exprimo.

'Αμέρω, privo, exarceo; item obscuro, obtundo: imperf. Ion. ἀμείρω, pro ἡμείρω. Ex a et μέρω. Δμερῆς, a. 1. pass. sub.

'Αμειρής, εός, δ ζ ἡ, individuum, indivisus, partes non habens. Ex a priv. et μέρος, pars.

'Αμειρινάω, ὤ, f. ἡσω, securus sum, animo sum libero; ab ἀμείρωσος.

'Αμειρινῆσια, as, ἡ, securitas.

'Αμειρινία, Ιας, ἡ, idem.

'Αμείρμος, υ, δ ζ ἡ, securus: ex a et μέρμνα, cura.

'Αμείρμος, adv. securè.

'Αμειρος, Dor. pro ἡμερος, milis. mansuetus.

'Αμείρσαι, pro ἀμείρσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμείρω, aliquem portione sua privo. Th. μείρω. Aut ἀμείρσαι, Æol. pro ἀμείρσαι, ut κέρσαι pro κέρσαι aut regularitèr ab ἀμείρω, privo.

'Αμείρης, 2. sing. a. 1. sub. ab eodem.

'Αμειρώσος, Æol. pro ἡμειρώσος, a. 1. part. verbi ἡμειρώω. Th. ἡμειρος.

'Αμεις, Dor. pro ἡμεις, nos.

'Αμειράθετος, υ, δ ζ ἡ, immutabilis. ἀμειράθετον, υ, τὸ, immutabilitas: ex a, μετά, et τίθημι.

'Αμειρακίντος, υ, δ ζ ἡ, immotus: ex a, μετά, et κινέω.

'Αμειρακίτης, υ, δ ζ ἡ, cuius non panitet: ex a et μετακίδομαι.

'Αμειρανθῆτος, υ, δ ζ ἡ, respiscere nesciens: ex a et μερανοίω.

'Αμειράτειος, υ, δ ζ ἡ, nulla persuasione mutabilis.

'Αμειρία, Dor. pro ἡμειρία, nostra.

'Αμειρήτα, as, ἡ, Dor. pro ἀμειρήτη, ης, ἡ, vel ἀμειρήτος, υ, δ ζ ἡ, immensa: ex a et μέτρον.

'Αμειροπέης, ὄ, δ ζ ἡ, sine modo loquax: ab a, μέτρον, et ἔπω.

'Αμειρος, υ, δ ζ ἡ, immensus: ex a et μέτρον.

'Αμειροπόπος, υ, δ ζ ἡ, gressus alternans: ex ἀμείω, muto, et πόπος.

'ΑΜΕΥΨΩ, vado, transeo, muto, vincio: qu. ab ἀμα ἔω, simul eo.

'Αμη, ης, ἡ, falx; item ligo. ab ἀμάω.

'Αμήν, verè: ἀμήν ἀμήν, verissimè. Hebr. אָמֵן, veritas.

'Αμήνιτος, υ, δ ζ ἡ, expers iræ. Th. μῆνις.

'Αμήνιτος, υ, δ ζ ἡ, colo non deductus, qui nequit evolvi, infinitus: ex a priv. et μινύω, revolvo.

'ΑΜΗΣ, υ, et ητος, ὁ, placente genus lactæ.

'Αμήσις, 2. sing. f. 1. ind. ab ἀμάω.

'Αμητήρ, ἥρος, δ, messor: ab ἀμάω.

'Αμητός, ὄ, δ, messis arista: et ἄμτος, messis tempus: ab eod.

'Αμητωρ, ορος, δ, qui caret matre: ex a et μήτηρ.

'Αμήχαν', pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, η, ον, nimis cautus, perplexus.

'Αμηχανίω, ὤ, f. ἡσω, inopid consilii laboro: item simpliciter, indigeo. ἀμηχανήσις χρίματος, Herod. Undè

'Αμηχανήσις, εός, δ ζ ἡ, inops consilii, ancius: ex a priv. et μηχανή, consilium.

'Αμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, difficultas: ex a et μηχανή.

'Αμήχανος, υ, δ ζ ἡ, cui nullum suppetit artificium seu adminiculum quod capit. Ex a priv. et μηχανή, machina.

'ΑΜΙΨΑ, as, ἡ, piscis nomen.

'Αμιαντος, υ, δ ζ ἡ, impollutus: ex a et μαίω.

'Αμιθεός, Dor. pro ἡμιθεός, υ, δ, semideus.

'Αμιθρεῖν, pro ἀρθρεῖν, per Metath.

'ΑΜΙΑΛΑ, ης, ἡ, certamen. Inde ἀμιλλάσθαι, certo: inf. præs. ἀμιλλᾶσθαι.

'Αμιν, Dor. pro ἡμιν.

'Αμινάδαθ, nom. viri indecl. populi princeps.

'Αμινάτος, a, ον, Aminæus; ἀμινάτα, dolium vino Aminæo repletum.

'Αμίζια χορηγῶν, ille rerum status quo nulla sunt inter aliquos libera commercia. a. d. rerum non imitatio.

'ΑΜΙ'Σ, ἴδος, ἡ, matula.
'Αμισθί, adv. sine mercede, gratia.
'Αμισθωτος, υ, non mercede conductus.
'Αμιοτροχίτων, υνος, ὁ ζ ἡ, spoliatus mitrâ ac tunica: ex a, mitra, et χιτών.
'Αμιχθάλωτος, δεσσα, ὄν, inaccessible: ex ἀμικτος et ἄλς, mare: alii reddunt ἀπρόσφοικτος, quia impetuosus est. alii qu. βμιχλόδη, nebulosum.
'Αμμάθω, Poët. pro ἀναμάθω, panileam.
'Αμμας, Æol. pro ἡμās.
'Αμμάτα, nequus: pl. ab ἄμμα, atos, τὸ, ab ἄπτω.
'Αμμι, nos: acc. pl. Poët. dicitur pro ἡμας, et in dual. Dor. et Æol. pro νῶι, νῶι.
'Αμμέγα, Poët. ἀνὰ μέγα, permagnum.
'Αμμείνας, Poët. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμείνω.
'Αμμεναι, satiatus esse: inf. ex ὦν, ἀεν, ἀμμεναι, Dor. seu Ion. et, exempto ε, ejusque loco inserto μ, ἄμμεναι.
'Αμμενόμεν, expectamus: Sync. pro ἀναμμενόμεν, 1. pl. verbi ἀναμμενῶ.
'Αμμενος, υ, ὁ, Dor. pro ἡμενος, sedens. Sed fortasse ἄμενος scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μ videtur opus esse τῷ μέτρῳ.
'Αμμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, et com. ἡμεῖς.
'Αμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, in medio.
'Αμμέων, Æol. pro ἡμῶν.
'Αμμι, εως, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris: et
'Αμμι, pro ἡμῖν, Æol.
'Αμμίγα, simul: qu. ἀνάμμιγα, Poët.
'Αμμίγδην, pro ἀναμμίγδην, permixtum: adv. ab ἀνὰ et μίγνυμι.
'Αμμιν, seu ἄμμι, nobis: dat. pl. Æol. et Dor. pro ἡμῖν.
'Αμμίξας, Poët. pro ἀναμμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμμίγνυμι.
'ΑΜΜΙΟΝ, υ, τὸ, minutum,
'Αμμορος, υ, ὁ ζ ἡ, expers, infelix: pro ἄμμος ex a et μέρος.
'Αμμος, υ, ἡ, arena, ἡ ψάμμος.
'Αμμώδης, εως, ἡ ζ ἡ, arenosus, sabulosus.
'Αμμων, υνος, ὁ, Hammon. 'Αμμων, Æol. ἡμῶν.
'Αμμωνίως, υ, ὁ, Ammonius.
'ΑΜΝΑΪΜΟΣ, υ, ὁ, nepos.
'Αμνᾶμων, υνος, ὁ, inimemor, Dor. pro ἀμνήμων.
'Αμνᾶς, ἄδος, ἡ, idem quod ἀμνή.
'Αμνᾶσει, Dor. Sync. pro ἀναμνήσει, 3. sing. fut. 1. verbi ἀναμνήσκω.
'Αμναςος, Dor. pro ἀμνησος, υ, ὁ ζ ἡ, ignotus, obscurus: ex a et μνάσμαι.
'Αμνεῖος, εἰα, εἶον, agnitus, a, ut. Th. ἄνός.

'Αμνή, ἡς, ἡ, agna: ab ἀνός.
'Αμνήμονα, immemorem: acc. ab ἀμνήμων, ὁ ζ ἡ' ex a et μνάσμαι.
'Αμνημονίω, ῶ, vel ἀμνημονεύω, ἡ, ἡσω, et εὔσω, obliviscor.
'Αμνηοικᾶκίω, injurias obliviscor.
'Αμνηοικᾶκος, adv. sine injuriarum memoriâ.
'Αμνήστρα, non initis sponsalibus: adv. ex a et μνάσμαι, ambio.
'Αμνήστρος, υ, ὁ ζ ἡ, innuptus.
'Αμνήστως, adv. non ducendo uxorem.
'Αμνηστᾶ, as, ἡ, præteritorum oblitio: à μνάσμαι, memoro.
ΑΜΝΙ'ΟΝ, υ, τὸ, membrana factum involvens, et vas ad accipiendum sanguinem: qu. ab αἷμα.
'Αμνίς, ἴδος, ἡ, agnacula: Dim. ab
'ΑΜΝΟ'Σ, υ, ὁ, agnus: qu. ab a et μένος, quia imbecillus.
'Αμνοφόρος, υ, ἡ, ovis fatum in utero ferens. Hinc ἀμνοφόρος, Dor. pro ἀμνοφόρος, acc. pl. ex ἀμνός et φέρω.
'Αμνογιή, sine labore: adv. ab a et μογιέω, laboro.
'Αμνόγητος, υ, ὁ ζ ἡ, indefessus.
'Αμνόθεν, alicunde: adv. ab ἀμός.
'Αμνοβάδεις, alternatim: adv. ab ἀμειβάω.
'Αμοιβαῖος, ala, αἶον, et ἀμοιβαῖος, υ, ὁ ζ ἡ, alternus.
'Αμοιβή, ἡς, ἡ, retributio, mutatio. ab eod.
'Αμοιβός, ὅ, ὁ ζ ἡ, mutuus: ab ἀμειβώ, ἀμοιβοί, auxiliariî.
'Αμοιρέω, ῶ, ἡ, ἡσω, careo: a sequ.
'Αμοιρος, υ, ὁ ζ ἡ, parte carens: ex a et μοῖρα.
'Αμολγαῖν, lactea: ab ἀμέλγω.
'Αμολγεῖς, εός, ὁ, mulctra, mulctrale. ἀμολγιον, idem. Th. ἀμέλγω.
'Αμολγός, ὅ, ὁ, tempus quo vacce mulgentur.
'Αμόν, Dor. pro ἡμέτερον.
'ΑΜΟ'ΡΑ, as, ἡ, simlago cum melle cocta.
'ΑΜΟΡΒΟ'Σ, ἡ, ὄν, obscurus: qu. ἀμορφος: item, comes, assecla: παρὰ τὸ ἄμα πορεύεσθαι. Hinc ἀμορβεύω, sequor, ἀμορβαῖος, et ἀμόρβιος, tenebrosus.
'Αμόργη, ἡς, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tingunt. Est et insula: 'Αμοργή, ἡς, ἡ, ΑΜΥΡ'ΑΙ: ab ἀμύργω.
'Αμορος, υ, ὁ ζ ἡ, vide supra ἄμμορος.
'Αμορφος, υ, ὁ ζ ἡ, tnfiformis, deformis: ex a et μορφή.
'ΑΜΟ'Σ, ὅ, ὁ, unus, aliquis, Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἑμός.
'Αμος, pro ἡμος, quando.
'Αμοτος, υ, ὁ ζ ἡ, inexplebilis: ex a et μότος: hinc ἀμοτον, insatiabilitèr: adv.
'Αμωσος, υ, ὁ ζ ἡ, inelegans: à μόσα.
'Αμοχθός, υ, ὁ ζ ἡ, labore carens: à μόθος.
'Αμωανίσαι, Poët. pro ἀναμωανίσαι, aor. 1. inf. verbi ἀναμωανίζω, Pæana recanto, quod ex ἀνὰ et Παῖαν.

'Αμῶλος, Poët. pro ἀνάμῶλος, resortitio, πάλος enim et κλήρωσι significat. Th. πᾶλλω.
'Αμῶλῶν, cum quassâssel: Poët. pro ἀναμῶλῶν, a. 2. part. ab ἀναμῶλλω.
'Αμῶνεται, Dor. pro ἀναμῶνεται.
'Αμῶνμα, solatium, pro ἀνάμῶνμα, atos, τὸ, ab ἀμῶνμαι, quiesco. Sic ἄμῶνταις.
'Αμῶνσασθε, requiescite: 2. pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro ἀναμῶνσασθε.
'Αμῶνσῆρος, pro ἀναμῶνσῆρος, Ion. ad quiescendum factus: ab ἀναμῶν.
'Αμῶσιον, per campum, adv. Poët. pro ἀνὰ et πεδῖον.
'Αμῶσρας, Poët. pro ἀναμῶσρας, a. 1. part. ex ἀναμῶσρω, transeo, transfolio. Th. πείρω.
'Αμῶσῶλος, per pelagum, pro ἀνὰ πέλαγος.
'Αμῶσῶν, ὦνος, ὁ, vinetum, vinea; Poët. pro ἀμπελῶν.
'Αμῶσῶν, υ, ὁ ζ ἡ, viteus, vinealis; ab ἀμπελος.
'Αμῶσιον, ὦνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελῶν, ὁ, ἀμπελόφυτος γῆ, vitibus consitus ager, vinea. 'Αμπελῶδες, δεσσα, ὄν, vitibus consitus: ab ἀμπελος.
'ΑΜΠΕΛΟΣ, υ, ἡ, vilis, vinea: qu. ab ἄμα et πῶλος, Ion. pro οἶνος.
'Αμπελῶς, Dor. pro ἀμπέλος, acc. pl.
'Αμπελοργία, as, ἡ, vinea cultura, putatio vitium; ab
'Αμπελοργός, υ, ὁ, vinitor: ex ἀμπελος et ἔργον.
'Αμπελῶν, ὦνος, ὁ, vinea. Th. ἄμπελος.
'Αμπερῶσας, remisisti, Poët. pro ἀνέτερῶσας, 2. sing. a. 1. verbi ἀναμπερῶω.
'Αμπερῶσας, sursum vibrans, a. 2. part. Poët. pro ἀναμπερῶσας, et inserto augmento præteriti: ab ἀναμπερῶω. Th. πᾶλλω.
'Αμπερῶσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμπερῶσαι, ex ἀμπερῶννυμι.
'Αμπερῶσαν, Poët. pro ἀναμπερῶσαν, a. 1. imperat. ab ἀναμπερῶω, expando, explico, aperio: ab ἀνὰ et περῶω, ἀζω, et περῶννυμι.
'Αμπερῶμαι, induor, Æol. pro ἀμπερῶμαι, ex ἀμπερῶω.
'Αμπερῶνον, υ, τὸ, vestitus: ab ἀμπερῶω, circumdo: ex ἀμπερῶω et ἔχω.
'Αμπερῶω, subsilio, sursum salio, pro ἀναμπερῶω. Th. πῆδῶ.
'Αμπερῶω, induere, præsent. inf. verbi ἀμπερῶω, vel a. 2. inf. ab ἀμπερῶω.
'Αμπερῶω, acc. Ion. ab ἀμπερῶω, as, ἡ, erratum. Th. πᾶζω.
'Αμπερῶω, qui erravit, a. 2. part. act. ab ἀμπερῶω, pecco, delinquo, ἡ ἡσω. Th. πᾶζω.
'Αμπερῶω, nomen viri. Lat. Amperias.
'Αμπερῶω, atos, τὸ, respiratio, Poët. pro ἀναμπερῶω ut et ἀμπερῶω, pro ἀναμπερῶω, idem. Th. πῆω

'Αμπνέω, et ἀμπνέω, <i>respiro</i> , pro ἀναπνέω.	'Αμπντήριος, <i>iv</i> , δ ζ ή, <i>auxiliatorius</i> .	<i>persequor</i> : II. λ. ex ἀμφι et ἔπω.
'Αμπνύθη, 3. sing. a. 1. ind. Ion. pro ἠμπνύθη, <i>respiravit</i> : ab ἀππνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poët. ex ἀνά et πνέω.	'Αμπνύτωρ, <i>oros</i> , δ ζ ή, et ἀμπνύτηρ, ἦρος, δ, <i>auxiliator</i> : sed 'Αμπνύτωρ, <i>oros</i> , δ, est nom. propr. viri.	'Αμφίρεσθαι, Poët. Syncop. pro ἀναφίρεσθαι, <i>recipere</i> : ab ἀναφίρω.
'Αμπολείν, <i>animo volutare</i> , Poët. Syncop. pro ἀναπολείν. Th. πολλῶ, <i>verto, versor</i> .	'ΑΜΥ'ΝΩ, f. ὠνά, <i>auxilior, pro-pello; arceor</i> . perf. ἤμυκα, a. 1. ἤμυα, a. 1. m. ἠμυάμην, ω, ατο, f. 1. m. ἀμυνῆμαι. ἀμύνω, ης, η, a. 1. sub. act.	'Αμφίρεσθαι, 1. sing. a. 2. ind. ab ἀμφίρεσθαι, <i>circumsto</i> . Th. ἴσημι.
'Αμπόλιν, <i>per urbem</i> , Poët. pro ἀνά πόλιν.	'Αμύξει, <i>lacerabis</i> , f. 1. verbi ἀμύσσω.	'Αμφιρέσθην, <i>utrinque in fugam conjeci sunt</i> , a. 1. pass. Bæot. pro ἀμφί ἐφοβήθησαν. à φοβόμαι.
'Αμπόνον, pro ἀνά πόνον, à πόνος. ΜΠΡΟ'Ν, η, τῶ, <i>funis quo boves ἄλυνitur</i> .	'Αμύξεις, <i>ewo</i> , ή, id. q. ἀμύγμα, q. v.	'Αμφίρεσθης, <i>evasisi</i> , 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιρέσθω. Th. φεύγω.
'Αμπάμενα, <i>revoluntia</i> , pro ἀναπάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνιταμαι. Th. ἴπταμαι.	'ΑΜΥ'ΣΣΩ, vel ἀμύττω, <i>rado unguibus, lacerō</i> , f. ξω, perf. ἤμυχα, a. 1. inf. m. ἀμύσασθαι. ab αἶμα, qu. αἰμύσσω. Hinc	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμπυκίην, acc. ab 'Αμπυκίδης, ή, δ, <i>Amphyci vel Ampryci filius</i> .	'Αμυξός, ή, δ, ac ἀμυξή, ης, ή, <i>laceratio, vulnus</i> .	'Αμφίρεσθαι, acc. sing. ab ἀμφι-ρεσθῆς, ἔος, δ ζ ή, <i>undique tectus</i> : ex ἀμφι et ἐρέφω.
'ΑΜΠΥΞ, <i>ukos</i> , δ vel ή, <i>reticulum muliebree</i> : qu. ab ἀμπέχω, <i>circundo</i> .	'Αμυσι, <i>adv. raptim, et sine respiratione</i> : ab a et μύω.	'Αμφίρεσθαι, acc. sing. ab ἀμφι-ρεσθῆς, ἔος, δ ζ ή, <i>undique tectus</i> : ex ἀμφι et ἐρέφω.
'Αμπωσις, <i>ewo</i> , ή, <i>reciprocatio astūs marini</i> , per Sync. pro ἀνάπωσις, <i>quod ab ἀναπίω, resorbēo</i> .	'Αμυσις, <i>idos</i> , ή, <i>poculi vel potandi genus, cum poculum largius exciscatur</i> : à μύω.	'Αμφίρεσθαι, acc. sing. ab ἀμφι-ρεσθῆς, ἔος, δ ζ ή, <i>undique tectus</i> : ex ἀμφι et ἐρέφω.
'Αμπωτίξ, f. Ιωα, <i>resorbēo</i> : ab ἀμπωσις.	'Αμψ, pro ἀμφί.	'ΑΜΦΙ, præp. <i>circa</i> : cum gen quoque <i>de, propter, per</i> ; cum acc. <i>circa, et circiter</i> ; cum dat. <i>circum, circa, de, propter, contra</i> .
'Αμπωτις, idem q. ἀμπωσις: q. v.	'Αμφάγῳντες, præp. part. pl. ab ἀμφαγάτω, <i>valde diligo</i> .	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'ΑΜΥΓΔΑΛΕ'Α, <i>as</i> , ή, <i>amygdalus</i> : Hinc per Metathesin, Angl. ALMOND.	'Αμφάδῳ, ἀμφάδην, et ἀμφάδων, <i>palldn</i> , <i>adv. pro ἀναφανδόν, et ἀναφανδῶ</i> hinc	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμυγμα, <i>atos</i> , τῶ, ἀμυγμός, ή, δ, <i>vellicatio, laniatio, scurificatio</i> : ab ἀμύσσω.	'Αμφάδιος, η, δ ζ ή, <i>manifestus</i> .	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμύδις, Poët. seu Æol. pro ἄμα.	'Αμφάδην, ης. ἀμφάδην, <i>manifestè</i> , <i>adv. Omnia à φαίνω</i> .	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'ΑΜΥΔΟ'Σ, à, ὄν, <i>subobscurus</i> .	'Αμφαι, Poët. pro ἀνέφαίαι, 3. sing. imperf. ab	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμυδρός, η, δ ζ ή, <i>humidus</i> : ab ἄμα et ὄδωρ.	'Αμφαίνο, pro ἀναφαίνο, <i>ostendo</i> .	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμυήτος, η, δ ζ ή, <i>non initiatus</i> : ab a et μνέω.	'Αμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης: q. v.	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμυθάν, ἄνος, δ, Poët. pro 'Αμυθάν, ἄνοτος, <i>nomen viri</i> .	'Αμφαι, Poët. pro ἀνέφαίαι, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνο.	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμυθῆτος, η, δ ζ ή, <i>dictu perdifficilis, ineffabilis, inenarrabilis</i> : ex a et μυθίομαι.	'Αμφαζόνειο, <i>exorbito, cum ἄζων curris in utroque latus vergit, et non rectè hæret</i> .	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμυήκτος, η, δ ζ ή, <i>qui est sine mugitu, tacuusibus</i> : ex a priv. et μυκάω, <i>mugio</i> .	'Αμφαράβιζον, <i>circumstrepebant</i> , imperf. Ion. ab ἀμφαράβιζω. ex ἀμφι et ἄραβος. <i>Sunt qui leg. ἀμφαράβιζον</i> .	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμυκλάθεν, <i>adv. ἐκ τῶν 'Αμυκλάων</i> , Ἀμύκλαι, ὠν, <i>al, Laconici zaleamenti genus</i> .	'Αμφασίη, ης, ή, <i>obmutescencia</i> , Ion. et Poët. metri gratiā, pro ἀμφασίω, <i>as</i> , ή, <i>loqui non posse, stupor quo vox interceptur</i> : ex a et φημί.	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμυκλαίσειν, <i>Laconicè loqui</i> .	'Αμφασίω, <i>as</i> , ή, <i>loqui non posse, stupor quo vox interceptur</i> : ex a et φημί.	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμύκος, η, δ, <i>Amycius</i> , nom. præp.	'Αμφασίω, <i>as</i> , ή, <i>loqui non posse, stupor quo vox interceptur</i> : ex a et φημί.	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμυλος, η, δ ζ ή, <i>non molitus</i> : à μύλη. It. <i>torboris species</i> : ἄμυλον, τῶ, <i>amylum</i> .	'Αμφασίω, <i>as</i> , ή, <i>loqui non posse, stupor quo vox interceptur</i> : ex a et φημί.	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμύνοια, acc. sing. ab	'Αμφασίω, <i>as</i> , ή, <i>loqui non posse, stupor quo vox interceptur</i> : ex a et φημί.	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'ΑΜΥ'ΜΩΝ, <i>onos</i> , δ ζ ή, <i>inculpatus</i> : q. d. ἀμύμων ἔν ἀμωμος, <i>qui nihil commisit tils μυγῆς, h. e. derisione dignum</i> : à μύζω, <i>derideo</i> : per Sync. τῷ γ, pro ἀμύμων.	'Αμφασίω, <i>as</i> , ή, <i>loqui non posse, stupor quo vox interceptur</i> : ex a et φημί.	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμύνα, ης, ή, <i>propulsatio injuriā</i> : et ἀμύνη, ης, ή, <i>auxilium</i> : ab ἀμύνω.	'Αμφασίω, <i>as</i> , ή, <i>loqui non posse, stupor quo vox interceptur</i> : ex a et φημί.	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμύναι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀμυνάσθαι, a. 1. inf. m. ἀμυνον, a. 1. imp. act. ἀμυνέμεν, inf. Ion. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνέοι, Ion. pro ἀμυνέοι, 3. pl. f. ab ἀμύνω.	'Αμφασίω, <i>as</i> , ή, <i>loqui non posse, stupor quo vox interceptur</i> : ex a et φημί.	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.
'Αμύνας, η, δ, <i>Amyntas</i> , nom. viri.	'Αμφασίω, <i>as</i> , ή, <i>loqui non posse, stupor quo vox interceptur</i> : ex a et φημί.	'Αμφίρεσθω, <i>utrinque acutus, aut anceps</i> : ab ἀκῆ, <i>mu-tero</i> : qu. ἀμφί ἀκῆν ἔχων.

**Ἀμφιγύγηθε*, circum oblectatus est. 3. sing. perf. m. ab ἀμφιγύθη. Th. γηθε.

**Ἀμφιγνώσκω*, aliquid ex parte cognosco, dubito, f. ἴσω, perf. κα. Ex ἀμφί et γνῶσκω, mens.

**Ἀμφιγυΐεις*, entos, ὁ ζή, utroque pede claudis, Vulcani Epith. ex ἀμφί et γυΐεις.

**Ἀμφίγυος*, υ, ὁ ζή, utrinque acutus: ab ἀμφί et γυΐεις, vel γυΐων. Ut ἀμφίγυον ἔγχοσ, quod potest utrinque lœdere.

**Ἀμφιδάμας*, αντος, ὁ, Amphidamas, nomen propr. q. à δαμάζω.

**Ἀμφιδάσεια*, acc. f. g. ab ἀμφιδάσειος, utrinque hirsutus. Th. δασείος.

**Ἀμφιδόξα*, perf. m. ἀμφιδόξαι, 3. sing. pl. perf. m. Ion. ex ἀμφί et δαΐω, divido, convitor, scio, comburo.

**Ἀμφιδέες*, ων, αἱ, catenæ, annuli: ex ἀμφί et δέω, ligo.

**Ἀμφιδέξιος*, υ, ὁ ζή, ambidexter, ambiguus. Th. δέξια.

**Ἀμφιδέρχης*, 2. sing. a. 1. pass. Ion. verbi ἀμφιδέρκομαι, circumspicio, f. ζομαι. Th. δέρκο.

**Ἀμφιδεύτατος*, υ, ὁ, postremus, minutissimus: ab ἀμφί et δεύτατος.

**Ἀμφιδένειω*, circumvolo: ἀμφιδένινα, perf. pass. à δένειω.

**Ἀμφιδοκέειν*, observare capiendi causâ. Th. δοκέων.

**Ἀμφιδόξω*, υ, ὁ ζή, anceps: ἀμφιδόξω, ambigo: à δόξα.

**Ἀμφιδρόπος*, υ, ὁ ζή, undique laceratus: Pro eodem dicitur ἀμφιδρόφης et ἀμφιδρόφος: à δρόπω, lacero.

**Ἀμφιδρόκος*, υ, ὁ ζή, quod utrinque potest duceri: i. e. subiri.

**Ἀμφιδός*, indutus: a. 2. part. act. ab ἀμφιδέω. Th. δέω.

**Ἀμφιέμενος*, indutus: perf. part. pass. ab ἀμφιέννυμι.

**Ἀμφιελίσσας*, utrinque agitata: acc. pl. f. g. ab ἀμφιελίσσος, υ, ὁ ζή, ab εἰλίσσω, volvo. Th. εἰλέω.

**Ἀμφιέννυμι*, vestio: f. ἴσω, perf. pass. ἠφίσταμαι, et ἠφίεμαι: ex ἀμφί et ἔννυμι.

**Ἀμφιέποντες*, gubernantes: præes. part. ex

**Ἀμφιέπω*, tracto, circa quidam versor, curo, persequor: ex ἀμφί et ἔπω.

**Ἀμφιεσόμενος*, a. 1. part. m. ab ἀμφιέννυμι.

**Ἀμφιέση*, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφιέσαι, Ion. pro ἠφίσταμαι, perf. ind. pass. ab ἀμφιέννυμι.

**Ἀμφιζάνω*, ab ἰζάνω, adhæreo, circumsedeo: fut. ἴσω. Th. ἰζώ.

**Ἀμφιθάλασος*, υ, ὁ ζή, qui utrinque mari cingitur: ex ἀμφί et θάλασσα.

**Ἀμφιθάλης*, ἴος, ὁ ζή, circumfloridus: item patrinus et matrinus. Th. θάλλω.

**Ἀμφιθέατρον*, υ, τὸ, Amphitheatrum.

**Ἀμφιθέτος*, υ, ὁ ζή, qui utrinque poni potest: ab ἀμφί et θέτω.

**Ἀμφιθέω*, f. θεύομαι, circumcurro: à θέω, curro.

**Ἀμφιθύρος*, υ, ὁ ζή, domus quarum anticâs et posticas fores habet. Th. θύρα.

**Ἀμφικαλύψη* 3. sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψοι, 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego. Th. καλύπτω.

**Ἀμφικάρης*, ἴος, ὁ ζή, utrinque ansatus, biceps. Th. καρνον, vel κάρη.

**Ἀμφικεάσας*, circumscindens, dividens: a. 1. part. act. Poët. pro κεάσας, vide ἀμφικεάω.

**Ἀμφικλύσιος*, υ, ὁ ζή, circumfluis: ἀμφιπέθεον κλυσις, ζ κλυσιμενος.

**Ἀμφίκομος*, υ, ὁ ζή, latè comis, undique frondosus: ex ἀμφί et κόμη.

**Ἀμφικρέμμαι*, f. ἴσω, circumpendeo. Th. κρέμω.

**Ἀμφικυλλισσας*, Æol. et Poët. pro ἀμφικυλλισάω, a. 1. Th. κυλλίω, f. ἴσω, perf. ικα.

**Ἀμφικύπελλον*, υ, τὸ, poculum rotundum et utrinque ansatum: ex ἀμφί et κύπελλον. δέπας semper cum ἀμφικύπελλον adjungitur.

**Ἀμφιλάβης*, ἴος, vel ἀμφιλαφής, ὁ ζή, amplius: ex ἀμφί et λαβάνομαι, quod utrinque capi debeat.

**Ἀμφιλαχάινω*, circumcirca johio: à λαχάινω.

**Ἀμφιλέω*, f. ξω, quasi ab utraque parte dico, ambigo, rixor: sed in usu est ἀμφιλόγω. ex ἀμφί et λέγω.

**Ἀμφιλογία*, ας, ἡ, disceptatio, ubi ex utraque parte contenditur: ex ἀμφί et λέγω.

**Ἀμφιλογος*, υ, ὁ ζή, controversus, dubius. ex iisd.

**Ἀμφιλοχος*, υ, ὁ, Amphilocheus, nom. viri.

**Ἀμφιλύκος*, υ, ὁ ζή, sublustris: à λύκη, lux prima; vel à λύκος, quò sit similis λυκεῖν, lupinae pelli, quæ est cinerei coloris; vel à λύγη, tenebræ.

**Ἀμφιμάσασθε*, ἀπομάζετε, abstergite: a. 1. m. imp. à μάζω, f. ξω et σω, purgo.

**Ἀμφιμάτριος*, υ, ὁ ζή, Dor. pro ἀμφιμήτριος, qui est in matrice seu utero. Th. μήτηρ.

**Ἀμφιμάχωναι*, circumpugnave-ro: præes. sub. Th. μάχομαι.

**Ἀμφιμέλαινα*, utrinque nigra. Sic dicuntur φόνες, quòd irâ tantam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

**Ἀμφιμύκε*, circummugit: perf. m. ab ἀμφιμύκω.

**Ἀμφιμόμαι*, circumpasco, incoler: à νέμω.

**Ἀμφιξέω*, circumtrado: f. ξέσω, a. 1. ἀμφέξω, à ξέω.

**Ἀμφίσιος*, υ, ὁ, Amphisius: nom. propr.

**Ἀμφιπάλας*, υ, ὁ ζή, peltis dentatus: à παλῶν.

**Ἀμφιπέδος*, υ, ὁ ζή, campis undique cinctus: ex ἀμφί et πέδω.

**Ἀμφιπένομαι*, operam pono, occupatus sum circa aliquid: à πένομαι.

**Ἀμφιπερικτῖνοι*, vicinis: dat. pl. ab ἀμφιπερικτῖνοτες. Th. κτῖνω.

**Ἀμφιπεριστρέφα*, inperfl. Ion. ab ἀμφιπεριστρέφω, circumverto: ex ἀμφί, περι, et στρέφω.

**Ἀμφιπέσσα*, απλεξα: a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπέπω.

**Ἀμφιπέζω*, circumpremo: ex ἀμφί et πέζω.

**Ἀμφιπέπειν τινά*, aliquem conplecti. Th. πέπω.

**Ἀμφιπέληκτος*, υ, ὁ ζή, utrinque percutiens, item utrinque percussus: ex ἀμφί et πλήσσω, percutio.

**Ἀμφιπέλης*, ἦγος, ὁ ζή, idem et ex iisdem.

**Ἀμφιπέλιω*, f. εύω, obambulo comitor: à πωλιώ, versor: Poët. πωλιώ.

**Ἀμφιπόλις*, εως, ἡ, Amphipolis. nom. urbis.

**Ἀμφίπολος*, υ, ὁ ζή, minister, vel ministrus. Hinc ἀμφιπέλειν, famulari: ex ἀμφί et πωλιώ, versor.

**Ἀμφιποτάομαι*, circumvolito: à ποτάομαι.

**Ἀμφιπύρος*, υ, ὁ ζή, utrinque ardens. Th. πύρ, ῥός, τὸ, ignis.

**Ἀμφιπύρην*, dat. sing. ab ἀμφιπύρηνος, υ, ὁ ζή, circumfluis: ex ἀμφί et βέω. Unde et

**Ἀμφιπῶ*, contr. nom. mulieris.

**Ἀμφίς*, utrinque, in medio, adv. Est et præposit. cum gen. sine seorsum, extra.

**Ἀμφισβανία*, ης, ἡ, serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἐκαστέρωθεν βαινει.

**ἈΜΦΙΣΒΗΤΕΨ*, ambigo, dubito, controversor. ἀμφισβητεΐα, a. 1. opt. Æol. ὁ ἀμφίς et βέω, eo. Hinc

**Ἀμφισβήτης*, εως, et ἀμφισβητή ης, ἡ, disceptatio, contentio, dubitatio.

**Ἀμφισελάνω*, colligatus: a. 1. part. m. ab ἀμφισέλλομαι. Th. σέλλω, ornō.

**Ἀμφισεφής*, ἴος, ὁ ζή, utrinque coronatus: item undique plenus: ex ἀμφί et σέφω.

**Ἀμφισομος*, υ, ὁ ζή, versipellis utrinque acutus. Th. σῶμα.

**Ἀμφιστρατόμαι*, obsideo: ab ἀμφί et στρατός.

**Ἀμφιτάθεις*, circum extensus: a. 1. part. pass. ab ἀμφιτένω. Th. τένω.

**Ἀμφιτάπης*, ητος, ἡ, et Ἀμφιτάπης, ἴδος, ἡ, et Ἀμφιτάπος, υ, ὁ, tapes utrinque villosus. Th. τάπης.

**Ἀμφιτίθει*, circumpono: præes. imp. act. qu. ab ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.

**Ἀμφιτρίτη*, (pen. longâ) uxor Neptuni: mare: ex ἀμφί et τρίω, strido.

**Ἀμφιτοομέω*, itemo ab omni parte. Th. τρομέω.

- 'Αμφιτρῶν, nomen viri: ex ἀμφι- τρώω. 'Αμώντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poët.
- 'Αμφιτρωνιάτης, υ, ό, per E-penthi. pro 'Αμφιτρωνιάδης, filius Amphitryonis.
- 'Αμφιφάλος, υ, ό ζ ή, clavis utriusque distinctus: ex ἀμφι et φάλος item splendendus.
- 'Αμφιφορέως, έως, Ion. ηος, ό, amphiora, utrinque auriculas habens: ab ἀμφι et φέρω.
- 'Αμφιγαίνω, absorbeo, proprie circumhio: à χαινίω.
- 'Αμφιγαίτος, υ, ό ζ ή, utrinque capillatus.
- 'Αμφιχέαι, a. 1. inf. ab ἀμφιχέω, ω, circumfundo, fundo seu spargo circa. Th. χέω.
- 'Αμφιχυθείσα, circumfusio: a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω.
- 'Αμφίχυτος, υ, ό ζ ή ή, terrā aggestā utrinque munus: ex ἀμφι et χέω.
- 'Αμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω. Th. χέω.
- 'Αμφιχυλος, υ, ό ζ ή, utroque claudus: à χυλός.
- 'Αμφόδιον, υ, τὸ, parvus vicus, parva platea.
- 'Αμφόδιον, υ, τὸ, via urbis, platea, vicus: ab ἀμφοδος, υ, ό ζ ή, divivium: q. d. ἀμφω δόω, ambā vice.
- 'Αμφοῖν, gen. et dat. dual. ab ἀμφω.
- 'Αμφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, per cædem.
- 'Αμφόριος, acc. plur. ab ἀμφορέως, per Sync. pro ἀμφοφόρεως.
- 'Αμφότερος, α, ον, uterque, ambō. ἀμφοτέρω, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφοτέρωσι ut et ἀμφοτέροισι, m. g. Hinc ἀμφοτέρωθεν, utrinque, adv. 'Αμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρωσι. Th. ἄμφω.
- 'Αμφόρασιτο, animalverteret, a. 1. opt. Poët. ab ἀνὰ et φάρασμα.
- 'Αμφυτῆ, pro ἀνὰ φυτῆ, per plantas.
- 'Αμφο, ambō, vel ambā. ἀμφοῖν, gen. et dat.
- 'Αμφώης, eos, ό ζ ή, utrinque aures habens: utrinque ansatus: ex ἀμφι et ὤς, ὠτός, auris.
- 'Αμφωτος, idem.
- 'Αμφωτίς, vel ἀμφωτίς, ἰδὸς vel ἰδός, ή, inauris, aurium ornamentum, vel munimentum: poculi genus utrinque ungas habens: ab ἀμφι et ὤς, ὠτός.
- 'Αμωγος, 'Αμωγ, Sacrorum rex.
- 'Αμώπητος, υ, ό ζ ή, inculpatus. ἀμώπητος, gen. Ion.
- 'Αμωπήτως, adv. Ex a et μωπή- τος, vituperabilis, quod à μωμήμαι. Th. μῶμος.
- 'ΑΜΩΜΟΝ, υ, τὸ, amomum, frutex et aroma.
- 'Αμωμος, υ, ό ζ ή, macule ex a τὸ μωμος.
- omen viri indecl. pro ἡμῶν.
- pl. ind. pass. ab ἀναβίβω, a. 2. opt. act. ab
- 'Αναβίδω, ω, revivisco. Th. βίωσ, vīta.
- 'Αναβιώσις, εως, ή, resurrectio.
- 'Αναβιώσκομαι, revivisco, reviviscere facio: ab ἀναβίδω.
- 'Αναβλάσων, et -σις, f. ἴσω, perf. κκα, repullulo. Simplex, βλάσωνο.
- 'Αναβλέπω, oculis attollo, visum recipio: f. ψω, perf. φα. a. 1. ψω. Th. βλέπω. Hinc
- 'Αναβλέψης, εως, ή, visus recuperatio.
- 'Ανάβλησις, εως, ή, dilatio: ab ἀναβάλλω.
- 'Αναβλύζω, scaturio: à βλύζω.
- 'Αναβόα, ω, exclamo, h. ἴσω. perf. κα. a. 1. ἴσα.
- 'Αναβοήσαν, n. g. part. a. 1. Th. βόω.
- 'Αναβόλιον, υ, τὸ, amiculum, pallium: ex ἀναβάλλω.
- 'Αναβολή, ης, ή, egestio, dilatio: ab eodem.
- 'Αναβος, ω, ό ζ ή, Dor. pro ἀνηβος, υ, ό ζ ή, impubes: ex a et ἠβη, pubes.
- 'Αναβράζω, et -σαω, fervescio. Th. βράζω.
- 'Αναβρώχω, resorbeo, a. 1. Ἄεολ. opt. ἀναβρώχεια ἀναβροχθεῖς, a. 1. part. pass. à βρόχω.
- 'Αναβροχάμαι, ὤμαι, f. ἴσομαι, cum rugitu desleo. Th. βρόχω.
- 'Αναβωλακία, γῆ, terra, quæ, dum aratro proscinditur, glebas in altum mittit. Th. βῶλος, gleba.
- 'ΑΝΑΓΑΛΛΑΓΊΣ, ἰδός, ή, Morsus gallinæ, herba.
- 'Αναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.
- 'Αναγγεῖλαι, imperat. ab ἀναγγέλλω, revivuntio, f. λῶ, τίς, εἶ. perf. ἀνήγγελλα. a. 1. ἀνήγγελλα. a. 2. ἀνήγγελον. perf. pass. ἀνήγγελμαι. a. 2. pass. ἀνήγγελην, ης, η Ex ἀνὰ et ἀγγέλλω.
- 'Αναγεῖσθαι, Dor. pro ἀνηγεῖσθαι, narrare.
- 'Αναγενάω, f. ἴσω, validè rideo: ex ἀνὰ et γελῶ.
- 'Αναγεννάω, ω, regenero, f. ἴσω. perf. ηκ. perf. pass. ἀναγενέννημαι. Th. γίνομαι, seu γίννομαι.
- 'Αναγινώσκω, [pro quo potius legendum videtur 'Αναγινώσκω] lego, item, perscrutator: ἀναγινώσκεις βασιλεῖα στρατεύεσθαι, Herod. f. l. m. ἀναγινώσκω. perf. act. ἀνίγνωκα. a. 2. ἀνίγνω. perf. pass. ἀνίγνωμαι, σαι, σαι. a. 1. pass. ἀνίγνωσθην. Th. γινώσκω.
- 'Αναγκάζω, cogō: imperf. ἠνάγκασον. f. ἴσω. perf. ἠνάγκασα. perf. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἠνάγκη.
- 'Αναγκαῖν, ης, ή, necessitas. ἀναγκαῖν, adv. necessitatio: ab ἀναγκαιός, αἰα, αἰον, necessarius, amicus: compar ἀναγκαιότερος. superl. ἀναγκαιότερος. gen. pl. ἀναγκαιότητων ab ἀνάγκη.
- 'Αναγκασθός, ή, ό, coactus. ἀναγκασθός, coactè. adv. ab ἀνάγκη.
- 'ΑΝΑΤΚΗ, ης, ή, et Dor. ἀνάγκη, necessitas: ab a priv. et ἄγκω

luci enim et impelli nequit. Hinc ἀναγκαῖος, necessarius, ἀναγκαῖως, necessarius. ἀναγκάζω, &c.

Ἀναγκυλός, υ, ἡ, ὅ, ζ ἡ, uncus, curvus.

Ἀναγκάλω, iterum dulce red- do. Ex ἀνά et γκαλίω.

Ἀναγλυκαίνω, dulcedinem ceperit : 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι. Th. γλυκός.

Ἀναγλύφος, υ, ὅ, ζ ἡ, sculptus, cœclatus. Th. γλύφω.

Ἀναγνᾶπτω, idem quod γνάπτω, f. ψω. perf. φα. a. 1. ψα. a. 1. pass. φθην.

Ἀναγνεία, ac, ἡ, scelus, impietas. ab a et ἀγνός.

Ἀναγνόντες, α, 2. part. pass. ἀναγνῶνας, inf. ab ἀναγνῶσκα.

Ἀναγνος, υ, ὅ, ζ ἡ, ἵππυrus : ex a priv. et ἀγνός, pius.

Ἀναγνωρίζω, f. σω. perf. ka. recognosco : à γνωρίζω.

Ἀναγνώσις, εως, ἡ, lectio, dat. ἀναγνώσει.

Ἀναγνώστης, υ, ὅ, lector : ab ἀναγνῶσκα.

Ἀνάγον, 3. pl. imperf. pro ἀνήγον. Sic ἀνάγοντο, reducti sunt : imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο : ab ἀνάγω.

Ἀναγοράν, Dor. pro ἀνά τὴν ἀγοράν.

Ἀναγορευσις, εως, ἡ, sententia declaratio, renunciatio.

Ἀναγορεύω, f. εὔσω, proclamo.

Ἀναγραμματίζω, transpositis literis ex una voce alium efficere. Hinc ἀναγραμματισμός, ὄ, ὅ. Th. γράφω.

Ἀναγραπτός, ὄ, ὅ, ζ ἡ, manifestè scriptus, in acta relatus : ex seq.

Ἀναγράφω, f. ψω, scribo.

ἈΝΑΓΥΨΙΣ, εως, ἡ, et ἀνάγυρος, υ, ὅ, ζ ἡ, fruticis nomen.

Ἀνάγω, εις, ει, subduco, augeo : f. ἀνάγω, perf. ἀνήγα. a. 2. ἀνήγον, Att. ἀνήγαγον. perf. pass. ἀνήγαμαι. a. 1. ἀνήθην. part. ἀναχθείς, έντος, ὅ, provelctus : ex ἀνά et ἄγω, duco.

Ἀναγωγή, ἡς, educatio : ab ἀνάγω.

Ἀνάγωγος, υ, ὅ, ζ ἡ, contumax, male institutus : hinc ἀναγωγία, defectus disciplinæ : ab a et ἄγωγῆ.

Ἀναδαίειν, dividere. Th. δαίω.

Ἀναδάσασθαι, dividere, a. 1. inf. m. Ἀναδασμός, ὄ, ὅ, divisio. Th. δαίω.

Ἀναδέδρομα, ας, ἡ, percurri : perf. m. verbi ἀνατρέχω. Ἀναδέδρομα, sursum eucurrimus, 1. pl. perf. m. per Sync. pro ἀναδερόμαμεν.

Ἀναδείκνυμι, ostendo : f. ζω. perf. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδείξαι. perf. pass. ἀναδείτταιμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδείξαμην, ω, ατο. Th. δεικνύμι.

Ἀνάδειξις, εως, ἡ, ostensio : ab ἀναδείκνυμι.

Ἀνάδεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, recipere, polliceri : Th. ἀδέχεται.

Ἀναδείκνυμι, ὄ, ὅ, ζ ἡ, videtur ostenditur.

tiva, vel sursum scandens in arboribus : ab ἀνά pro ἀνω, et δεικνόν.

Ἀναδείξαι, Ion. pro ἀναδείξαι, ostendisse : a. 1. inf. act. sic ἀναδείξασθαι pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

Ἀναδέσμεύω, f. εὔσω, religo.

Ἀναδέσμη, ἡς, ἡ, ornamentum capitis : ab ἀναδέω, vincio.

Ἀναδέχομαι, excipio : f. δέχομαι, perf. pass. ἰδέεμαι, à δέχομαι.

Ἀναδέω, ὦ, f. ἥσω, religo.

Ἀναδέσσαι, religasse : a. 1. inf. act. ex eod.

Ἀναδέχθεῖς, remorsus, a. 1. part. pass. ἀναδάκνω. f. δέχομαι, a. 1. ἔδακνω.

Ἀναδιδάσκειν, valdè docere, vel edocere, et dedocere. Th. διδάσκω.

Ἀναδίδωμι, reddo : f. ἀναδίδωσκω. a. 2. part. ἀναδίδς, έντος.

Ἀναδίπλωσις, εως, ἡ, Reduplicatio, figura : ex ἀνά et διπλόω.

Ἀναδοθείς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι, inf. ἀνάδω, Att. ἀναδοσθῆω. f. ἥσω. perf. ἀνατεθέωρηκα. Th. redde, a. 2. imp. m. ἀναδύναι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.

Ἀναδόχος, υ, ὅ, ζ ἡ, et Ἀναδοχεύς, εως, ὅ, susceptor, sponsor : ab ἀναδέχομαι.

Ἀναδράμειν, redire, crescere, a. 2. inf. ἀναδραμῆσα, part. f. g. ἀναδραμῶν, m. g. ab ἀνατρέχω.

Ἀναδύμι, emergo : et Ἀναδύομαι, respuo, recuso, fugio : ab ἀναδύω, existo, emergo, recedo. Th. δύω, vel δύμι, ingredior, a. 2. ἔδυν.

Ἀναδέωσις, υ, ὅ, ζ ἡ, dote carens, indotata : ex a et ἔδω, seu ἔδω.

Ἀναείρω, tollo in altum : ab ἀείρω.

Ἀνάελλα, insperata, pl. ab ἀελλπος, insperatus. ab a et ἐλλπίς.

Ἀναείω, ὦ, revivisco : f. ἥσω. perf. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα. ex ἀνά et ζῶω.

Ἀναεζέω, movere, discedere : a. 1. inf. act. ab ἀναεζέγγυμι, moveo, specialiter castra.

Ἀναεζέω, ebullio, f. ἥσω. perf. ηκα. a. 1. part. pass. ἀναεζοθείς, fervectus.

Ἀναεζήτω, ὦ, requiro : f. ἥσω. perf. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα : à ζήτητω.

Ἀναεζήθη, ἡς, ἡ, castrorum mutatio : ab ἀναεζέγγυμι.

Ἀναεζωγραφῆται, depingitur, 3. sing. præ. ind. pass. ab

Ἀναεζωγραφέω, ὦ, f. ἥσω, depingo.

Ἀναεζώνυμι, succingo : f. ζέσω. perf. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζώσαμην, ω, ατο. Th. ζώνυμι.

Ἀναεζώνυμι, vel ἀναεζώνυμι, succingo.

Ἀναεζωπυρέω, ὦ, exsuscito : f. ἥσω. perf. ἀνηζωπύρηκα : ex ἀνά et ζωπυρέω.

Ἀναεζωσόμενος, a. 1. part. m. ab ἀναεζώνυμι.

Ἀναεζαλω, ὦ, ἥσω : idem quod seq.

Ἀναεζάλλω, reviresco : f. ἄλλω. perf. ἀναεζάλλα. a. 2. act. ἀναεζάλλω. Th. εἰλλω.

Ἀναεζέλω, f. ψω, refoueo, τεξίλλω. Th. εἰλλω.

Ἀναεζέτω, ὦ, f. ἥσω, fiduciam resumo.

Ἀναεζέτω, (activè et transitivè) alacritatem de novo addo, animos fractos accendo.

Ἀναεζέτην, ἡς, ἡ, retulerim, a. 2. opt. act. a. 1. ind. ἀνέτην. inf. ἀναεζέτω. part. ἀναεζέτις. Th. τίθημι.

Ἀναεζημα, ατος, τὸ, anathema, exitio eterno destinatus : ab ἀναεζέτω, sepono, seorsum pono.

Ἀναεζηματίζω, executor, diris devotoe, anathema esse declaro : f. ἥσω. perf. ἀναεζηματίζω. a. 1. ἀνεεζηματίζω. perf. pass. ἀναεζηματίζομαι : ab ἀναεζημα.

Ἀναεζηματίζω, f. Att. pro ἀναεζηματίζω.

Ἀναεζημα, et ἀναεζημαί, Dor. Æol. et Ion. pro ἀναεζίμαι, a. 2. inf. act. verbi ἀναεζίθημι.

Ἀναεζωρέω, ὦ, contempro : f. ἥσω. perf. ἀναεζωρέωρηκα. Th. θεωρός.

Ἀναεζωρήσις, εως, ἡ, contemplatio.

Ἀναεζηλήσει, repullulabit. f. ab ἀναεζηλω, pro ἀναεζηλω. Th. εἰλλω.

Ἀναεζημα, ατος, τὸ, donarium, seu donum quod Deo consecratur : ab ἀναεζίθημι, sepono.

Ἀναεζησσι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναεζησσιν, inf. ab ἀναεζίθημι.

Ἀναεζορέω, ὦ, resilio, a. 2. ἀνεεζορον. Th. θεωρίω.

Ἀναεζορεμα, ατος, τὸ, idem ac εἰρήμη : q. v. item alumnus.

Ἀναεζορώσκω, insilio, saltu conscendo : à εἰρώσκω.

Ἀναεζυμῖσις, εως, ἡ, vapor : ab ἀναεζυμῖω, exhalo. Th. θυμῖω.

Ἀναεζία, acc. ab ἀναεζίης.

Ἀναεζία, ας, Ion. ἀναεζίης, ἡς, ἡ, impudentia, importunitas : cucus dat. sing. Ion. fit ἀναεζιήθησι per paragenon addito : ex ἀναεζίης.

Ἀναεζιην, impudenter : ex

Ἀναεζίης, εως, ὅ, ζ ἡ, impudens. Ex a priv. et αἰδώς, pudor.

Ἀναεζίως, impudenter : ex præced.

Ἀναεζίω, uro, accendo. Ex ἀνά et αἰθω.

Ἀναεζιμοες, exsanguis : pl. ab ἀναεζιμων, onos. Dicitur et ἀναεζιμος, υ, ὅ, ζ ἡ, quod ab a et αἶμα.

Ἀναεζιμοσάρκος, υ, ὅ, ζ ἡ, cuius caro sanguinis est expers : ex a priv., αἶμα, et σάρξ.

Ἀναεζιμοτι, et Ἀναεζιμοτι, adv. sine cruore : ab a et αἶμα.

Ἀναεζιμαι, recusat : præ. ind. ἀναεζιμαι, Ion. pro ἀναεζιμαι, 2. sing. ἀναεζιμειτο, recusabat, imperf. Ion. pro ἀνήμειτο, ab

ἈΝΑΪΝΟΜΑΙ, remio, recuso : ἀναεζιμῶμαι, præ. part. f. g. ab a et αἶμα, assensio.

Ἀναεζιμας, a. 1. part. ab ἀναεζιμοος.

Ἀναεζιδοθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀναεζιδοθῆναι, 3. sing. præ. imp. act.

ἀναρῶσαι, part. f. g. pl. ab ἀναίωθω.	ceo, tempero. Th. κεράννομι, misceo.	Ἀνακρίσεις, ἴως, ἡ, sublevatio allevatio: à prac.
Uudè		Ἀνακρίσω, exclamo: à κράω. I ξω.
Ἀναρῶσαι, εως, ἡ, caedes: acc. ἀναρῶσαι.	Ἀνακτες, et Ἀνακτεῖ, οἱ, Castor et Pollux. Ἀνάκειον, eorum festum.	Ἀνακράθεις, ὁ, permixtus: pro ἀνακρασθεῖς, a. I. part. pass. a κεράννομι.
Ἀναρῶσαι, tolle, aboleo, item reddo responsam, de oraculo: f. ἡσω. perf. ἀνήρακα. a. 2. act. ἀνείλω. subj. ἀνέλω, ἡς, ἡ, 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνελίην. a. 2. m. ἀνελίωμι, v, eto. a. 1. pass. ἀνέλωθην. f. I. ἀναρῶσθαι. Th. αἰρέω.	Ab ἀνακῶς, quoniam sedulo consulebant quieti Atheniensium: vel ab ἀνάσω, regno.	Ἀνακράσωσαν, suspenderunt: 3. pl. a. I. ind. act. Ion. à κερῶσω.
Ἀναρῶσαι, suscipere, sequi: Th. αἶρω.	Ἀνακεφαλαίω, capita seu summis repeto, summam repeto: f. ὄσω. perf. ἀνακεφαλαίωκα. praes. med. ἀνακεφαλαίωμαι, ἔμαι, sub unum caput reduco, recollo: aor. I. m. ἀνακεφαλαίωσάμην. Th. κερῶσθαι. Hinc	Ἀνακράσθαι, a. I. part. pass. ἀνακράσθην. Th. κρίνω. Hinc
Ἀναρῶσθαι, sentio: f. m. ἀναρῶσθαι ab ἀνὰ et αἰσθάνομαι. Potius non sentio: ab a et αἰσθάνομαι.	Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio, reductio in summum.	Ἀνακρίσις, ἴως, ἡ, inquisitio.
Ἀναρῶσθαι, v, ὁ, ἡ, carens sensu.	Ἀνακεχωρηκῆναι vid. ἀναχωρῶ.	Ἀνακρίσθαι, ἐπὶ πρόμην, pedentim recedere. Th. κρῶω.
Ἀναρῶσθαι, adv. sine sensu.	Ἀνακηκῖω, subsilio: sursum feror: ex ἀνὰ et κηκῖω.	Ἀνακτα, regem: acc. ab ἀνακτα.
Ἀναρῶσθαι, praes. inf. impendere, insumere. Th. αἰσιμῶ. Hinc	Ἀνακρησσω, f. ξω. voce praecognis renuncio. Th. κήρωξ.	Ἀνακτάομαι, ὄμαι, fut. ἡσμαι, recuro.
Ἀναρῶσθαι, atos, τὸ, sumptus, impensa.	Ἀνακιδονεύειν, iterum periclitari. Th. κίνδυνος.	Ἀνακτασι, dat. pl. Poët. ab ἀναξ.
Ἀναρῶσθαι, sursum ruo, surgo: f. ξω. Ex ἀνὰ et αἰσσω.	Ἀνακινέω, f. ἡσω, moveo, suscito: ex ἀνὰ et κινέω.	Ἀνακτασθαι, retocari, a. I. inf. m. ἀνακτασθαι, praes. inf. Ex ἀνακτάομαι.
Ἀναρῶσθαι, ὦ, f. ἡσω, impudens sum.	Ἀνακινῶσις, ἴως, ἡ, commotio, suscitatio: ex praecedente.	Ἀνακτορία, εως, ἡ, recuperatio.
Ἀναρῶσθαι, as, ἡ, impudentia: à seq.	Ἀνακινώμενος, permixtus: ex ἀνὰ et κινῶω.	Ἀνακτορία, as, ἡ, imperium.
Ἀναρῶσθαι, v, ὁ, ἡ, impudicus: ex a et αἰσῶω.	Ἀνακίω, f. ἀγῶ, clango, clamor: ex ἀνὰ et κλάω.	Ἀνακτορία, v, ὁ, ἡ, herilis, ab ἀναξ.
Ἀναρῶσθαι, v, ὁ, ἡ, insons: ex a et αἰτία.	Ἀνακίωσις, εως, ἡ, reflexio: ex ἀνακίω, ὦ, f. ἡσω, refringo: reflecto, repercutio. Th. κλάω, frango.	Ἀνακτορον, v, τὸ, regia, palatium.
Ἀναρῶσθαι, adv. absque causâ, sine culpâ.	Ἀνακλῆτωρ, opus, ὁ, revocator: ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικὸς, ὁ, ὁ, circumvolutio: ab ἀνακυλίω.
Ἀναρῶσθαι, 3. pl. f. I. med. vel 2. ab ἀνακαθαίρω, repurgo. Th. καθαίρω.	Ἀνακλήθηναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, residuo: f. ἴσω. perf. ἀνακαθήκω. a. 1. ἀνακάθω. Th. καινός.	Ἀνακλήσονται, 3. pl. f. I. ἀνακλέω, reducere, aor. I. infin. act. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, renovo: fut. ἴσω. perf. ἀνακαίνωκα. Th. καινός.	Ἀνακλίνω, repono, facio discumbere: et pro aperio: f. ἴω. perf. κινῶκα, a. I. ἀνέκλινα. a. I. pass. ἴνεκλεθην. f. I. ἀνακλίνωσθαι. Th. κλίνω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, renovo: fut. ὤσω. perf. ἀνακαίνωκα. Th. καινός.	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, accensus: perf. pass. ab ἀνακαίω, f. καύσω, comburo. Th. καίω.	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, et λέομαι, inclamo, retoco: à κελίω.	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, dies quo sponsa facie relecta prolis: τὴ καλυπτῆρα, nuptus nuptiale: ex ἀνὰ et κελύπτω.	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, deleo: f. ψω. perf. ἀνακαλύπω. perf. pass. λυμῶαι. Th. κελύπτω.	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, propr. reflecto, revertor: f. ψω. perf. φα. a. I. inf. ἀνακαίψηναι ex ἀνὰ et κίψω.	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, ex a et ἀκνωθα.	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, deglutire: Th. κίπτω.	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, Ion. pro ἀνάκεινται, disti sunt: 3. pl. praes. Th. εἶμαι.	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, discumbo. Th. κίπτω.	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, exclamans: Th. κράω.	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, et Ἀνακρανῶσαι	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.
Ἀναρῶσθαι, commisceo, permis-	Ἀνακλῖναι, a. I. inf. pass. ab ἀνακλέω.	Ἀνακτορικῶς, εως, ἡ, circumlatio.

- 'Αναπεπταμένῃ, ης, ὃ, perf. part. pass. f. g. ex eod.
- 'Ανάπειαι, 2. sing. aor. 1. imp. accumbere: 'Αναπεσείν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.
- 'Αναπετινάγνυμι, fut. ἄσω, aperio: aor. 1. inf. ἀναπετινάσαι. Th. πετάω.
- 'Αναπέφνω, visus sum, perf. m. ab ἀναφαίνω.
- 'Αναπίγνυμι, suspendo, suffigo. Th. πηγνύω.
- 'Αναπιδῶω, exilio, f. ἦσω. perf. ἴκα.
- 'Αναπιδῶσας, a. 1. part. act. à præced.
- 'Ανάπιδος, υ, ὃ ζ ἦ, mutilus. Th. πιδός.
- 'Αναπιπλάναι, præ. inf. à πίμπλημι, ἱμπλεο.
- 'Αναπίπτω, discumbo, recumbo: a. 1. m. ἀναπεσάμην, ω, ἀπο' imper. ἀνάπειαι. a. 2. m. ἀνεπεσάμην. Th. πίπτω.
- 'Αναπιπνύμεν, Ion. et Dor. pro ἀναπιπνύαναι, præ. inf. ab ἀναπίπνυμι. Th. πίπτω. Hinc
- 'Αναπιπνύμενα, ας, ἦ, Dor. pro ἀναπιπνύμενη, stirina.
- 'Αναπλάκτος, υ, ὃ ζ ἦ, quem fugere nequus, qui non errat. Vide ἄπλάκτος.
- 'Αναπλάσαντες, a. 1. part. act. pl. ab
- 'Αναπλάσσω, fingo, facio. Th. πλάσσω.
- 'Αναπλέκοντι, Dor. pro ἀναπλέκωντι, implicant, 3. pl. præ. ind. act. Th. πλέκω.
- 'Αναπλεύσασθαι, f. 1. m. ab ἀναπλέω, solvo ἢ portu, renavigo. Th. πλέω.
- 'Αναπλέω, ὃ ζ ἦ, Ion. et Att. pro ἀνάπλεος, plenus. Th. πλέος.
- 'Αναπλήθω, f. ω, impleo. Th. πλήθω.
- 'Αναπλήρω, ᾧ, compleo; f. ὶσω. perf. ἴκα. a. 1. ἀεπλήρωσα' ex ἀνὰ et πλήρω, impleo.
- 'Αναπλήρωσις, εως, ἦ, supplementum.
- 'Αναπλήσαι, a. 1. inf. ab ἀναπλήθω.
- 'Ανάπλοος, ὃ, Ion. pro πλάς, navigatio.
- 'Αναπλώειν, Ion. id. quod ἀναπλεῖν, solvere portu: quod à πλώω, seu πλώμι, q. v.
- 'Αναπνέειν, respirare, recreari. Th. πνέω. Hinc
- 'Αναπνευσις, εως, ἦ, respiratio, relaxatio.
- 'Αναπνευσος, υ, ὃ ζ ἦ, non respirans: ex a et πνέω.
- 'Αναπνέω, f. εῖσω, respiro. Th. πνέω.
- 'Αναπνοή, ης, ἦ, respiratio: ab eod.
- 'Αναπρόδικτος, υ, ὃ ζ ἦ, improbabilis.
- 'Αναποδίζειν, pedem referre, diligenter examinare: inf. ab
- 'Αναποδίζω, retrocedo. Th. ποδίζω.
- 'Αναποδοῖς, ο, ὃ, diligens inquisitio, regressus.
- 'Αναποικίω, ᾧ, formo, officio: f. ἦσω. perf. ἦκα. Th. ποίω.
- 'Ανάποιος, υ, ὃ ζ ἦ, sine pretio: ex a et ἀποιον, pretium redemptionis.
- 'Αναπολλέειν, Poët. pro ἀναπολλεῖν, versare in animo. Th. πολλω.
- 'Αναπολόγητος, υ, ὃ ζ ἦ, inexcusabilis: ex a et ἀπολογέομαι.
- 'Αναπρίθω, f. σω' aor. 1. part. ἀναπρίθωσας, cum gemitu effundens. Th. πρίθω.
- 'Αναπρίζομαι, resecor: ex πρίζω.
- 'Αναπτάσθαι. Vide ἀναπτήναι.
- 'Αναπτερυγίζω, f. ἴσω, alis me suscito.
- 'Αναπτερόν, animum addere, in spem erigere: ex ἀνὰ et πτερόν.
- 'Αναπτήναι, aor. 3. inf. ab ἀνίπτωμαι, revolvo, subvolvo, quod ab ἵπταμαι. aor. 2. act. ἔπτην. inf. πτήναι. part. πτῆς. a. 2. m. ἐπτάμην. inf. πτάσθαι. part. πτάμενος.
- 'Αναπτόομαι, ἴμαι, consternor: ex ἀνὰ et πτόω.
- 'Ανάπτομαι, circumjicio, induo: ex ἀνὰ et ἄπτω, neclo, alligo.
- 'Αναπτόμενιοι, accensi, gen. sing. Ion. præ. part. pass. ab ἀνάπτω.
- 'Αναπτύξας, ὃ, a. 1. part. ab
- 'Αναπτύσσω, explico: fut. ξω. perf. ἀνέπτυχα. a. 1. ἀνέπτυξα. Th. πτύσσω.
- 'Ανάπτω, accendo: f. ψω. perf. ἀνήφα. a. 1. ἀνήψα. a. 1. pass. ἀνήφθην. Th. ἄπτω.
- 'Ανάπτυσος, υ, ὃ ζ ἦ, pervulgatus, quod nobis innotuit. Th. πυνθάνομαι.
- 'Ανάπω, Dor. pro 'Ανάπω, gen. ab 'Αναπος, υ, ὃ, Siculi fluvii nomen.
- 'Ανάποσις, et ἀνάποσις, εως, ἦ, alii leg. ἀνάποτις, et per Sync. ἄμποσις, maris et aquarum recessus. Th. πίνω.
- 'Αναραϊρηκῶς, qui sustulit, Att. pro ἀνηρηκῶς, perf. part. verbi ἀναρείω. Th. αἰρέω.
- 'Αναρθρος, υ, ὃ ζ ἦ, minus compactus: ab a et ἄρθρον.
- 'Αναριθμητος, υ, ὃ ζ ἦ, innumeralis: ex a et ἀριθμητός. Th. ἀριθμός.
- 'Αναριθμος, υ, ὃ ζ ἦ, innumerus. Th. ἀριθμός.
- 'Ανάριστος, υ, ὃ ζ ἦ, qui nondum est pransus: ex a et ἄριστον.
- 'ΑΝΑΡΙΤΗΣ, υ, ὃ, piscis de genere concharum, qu. ab a et ἄρητις, Athen. lib. 3.
- 'Ανάριστος, υ, ὃ ζ ἦ, incongruus: ab ἄρμόζω.
- 'Αναράζω, f. ἄσω, sursum rapio, abripio. Th. ἄραζω.
- 'Αναράσας, aor. 1. part. ab ἀναράζω.
- 'Αναράσας, υ, ὃ ζ ἦ, raptus.
- 'Αναράγασσασθαι, eruptionem esse, f. 2. inf. pass. ab ἀναβρίγνυμι. Vide ἀναβρίθειν.
- 'Αναβρίαιηκῶς, ὅτος, ὃ, Ion. pro ἀνηρηκῶς, qui asportavit aliquid. Th. αἰρέω.
- 'Αναβρίθειν, f. 1. inf. ἀναβρίθειν, aor. 1. inf. ab ἀναβρίθωσσω, vel βρίγνυμι.
- 'Αναβρίπτω, sive ἀναβρίπτω, sursum jactō: f. ψω. aor. 1. ἀναβρίψα. Th. βίπτω.
- 'Αναβροῖδω, fut. ἦσω, resorbetur cum sonitu. Th. βροῖζος.
- 'Αναβρωγῶς, ὃ, apertus, hians, perf. part. m. pro ἀνεβρωγῶς.
- 'Αναβρωσθέντες, revalentescentes, a. 1. part. pass. à βρόννυμι.
- 'Ανάβρωσις, υ, ὃ, implacabilis, qui cum altero non convenit: ex a et βρω.
- 'Αναβρώω, suspendo, idem cum ἀβρώω.
- 'Ανάβρυτον, υ, τὸ, inconditum: ex ἀβρώω.
- 'Αναρχία, ας, ἦ, et Ion. -ίη, ubi nullus est magistratus: ex a et ἀρχή.
- 'Αναρχος, υ, ὃ ζ ἦ, principio vel principe carens. Th. ἀρχή.
- 'Ανασeldo, concito; f. σω. perf. κα. a. 1. ἀνέστεισα. Th. σείω.
- 'Ανασcurmύνος, η, ον, obscurus. perf. part. pass. ab ἀνασcurμαι, vide ἀνασcurταιν.
- 'Ανασκάπτω, f. ψω, perf. φα, fodio.
- 'Ανασκαίνω, labefacto; destruo; recedifico; instauro: in med. in vasa colligo: f. ἄσω. perf. ἀκα. perf. pass. ἀνεσκαίναμαι. Inde verbale ἀνασκαίνεσθαι. 'Ανασκαίνεσθαι, ἦ, ὄν, destructivus. ab ἀνὰ et σκαίνεσθαι.
- 'Ανασκαίνη, ης, ἦ, destructio, confutatio: dat. pl. ἀνασκαίνεις. Th. σκαίνος.
- 'Ανασκαίρω, exsilio, lascivio: f. ἦσω. perf. ἀνεσκαίρηκα. Th. σκαίρω, salio.
- 'Ανασκαλοπίζω, palo affixum tollo. Th. σκαλόψ, σπος, ὃ, præactus palus.
- 'Ανασκοπέω, ᾧ, ἢ ἦσω, considero, meditor; ex ἀνὰ et σκοπέω, q. v.
- 'Ανασπάω, sursum traho, retrahō; fut. ἄσω. perf. ἀνέσπακα. a. 1. pass. ἀνεσπάσθην. Hinc ἀνάσπασος, ὃ ζ ἦ, qui retrahitur. Th. σπάω.
- 'Ανασσα, ης, ἦ, regina: ab ἀναψ.
- 'Ανάσσαισι, Dor. pro ἀνίσσαισι, invicti. Th. ἦσανον.
- 'Ανάσαισι, præ. ind. ab ἀνάσσω.
- 'Ανασεισάσσα, quatiens: a. 1. part. f. g. Poët. ab ἀνασειώ, quatio. Th. σείω.
- 'Ανασειμέν, præ. inf. Ion. pro ἀνάσειμι. 'Ανασει, præ. imp.
- 'Ανασειον, Ion. et Poët. pro ἡρασειον, imperf. ab
- 'Ανάσειω, υ, εἰ, f. ξω, impero, regno.
- 'Ανάσαι, surge: vide ἀνίσαιμι
- 'Ανασειδῶν, stando desuper: adv. ab eod.
- 'Ανασαλέμενος, Ion. pro ἀνεσαλέμενος, sublativus, perf. part. pass. ab ἀνασάλλω. Th. σάλλω.
- 'Ανασαλέζειν, (si codices mendo carent) apud Anacreontem pro ἀνασετάζειν.

- ἄνασις, ἄντος, ὄ, f. g. ἀνασία, *verbo*: perf. pass. part. ἀνα-
 exurgens: a. 2. part. ab ἀνίστημι.
 ἄνσις, ἄντος, ὄ, h. resurrectio, ex
 sedibus suis expulsio.
 ἄνσις, ὄ, ὄ ἢ ἢ, ex suis sedi-
 bus expulsus, eversus, vastatus:
 ab ἀνίστημι.
 ἄναστα, ὄ, statim subverto,
 ad seditionem concito: f. ὄσω.
 perf. ἀναστῶκα. a. 1. ἄ. ὄ. ἄνωσα;
 ab ἀνάστω.
 ἄνασταυρῶ, et ἀνασταυρόω, ὄ, in
 crucem alio, de novo crucifigo:
 f. ὄσω. perf. ὄκα. Th. σταυρῶς.
 ἄναστει, per Sync. ex ἀνάστητε,
 factum aiant. 2. pl. aor. 2. imp.
 ab ἀνίστημι.
 ἄναστῆλασα, contrahens: a. 1.
 part. f. g. ab ἀνατέλλω. inhibeo:
 ex ἀνά τε γέλλω.
 ἄνασταλάω, alit̄ ingemisco: f.
 ἄζω. perf. acu. a. 1. ἀζο. Ex ἀνά
 pro ἄνω, et σεναζώ.
 ἄνασταλάζω, vehementer sus-
 piro, vel ingemisco: à σεναζώ,
 idem quod σένω.
 ἄνασταύω, graviter suspiro:
 à σεναζώ, Poët. pro σεναζώ.
 ἄναστη, aor. 2. sub. ab ἀναστῶ,
 ἀνάστη, Ion. pro ἀνέστη, a. 2. ind.
 ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω.
 ἄναστημα, τος, τὸ, substantia:
 ab ἀνίστημι.
 ἄναστηναί, a. 2. inf. act. ἀναστή-
 σασα, a. 1. part. f. g. ἄναστήσειν,
 dim. opt. ἄναστη, a. 2. ind.
 pl. a. 2. imp. act. ἀναστήτω, 3.
 sing. a. 2. imp. ab ἀνίστημι.
 ἄναστατοπέδω, f. εὔσω, perf.
 εὔκα, castra moveo.
 ἄναστρέφω, revertor, subverto,
 conversor: fut. ψω. perf. φα. a. 1.
 ψα. a. 2. ἀνέστρεφον. perf. pass.
 ἀνέστρημαι, a. 2. pass. ἀνέστρέφω.
 perf. m. ἀνέστρεφα. Hinc ἀναστρέφῃ,
 ἢ, ὄ, conversio. Th. στρέφω.
 ἄναστρέφῃ, convertere, præs.
 inf. act. ab ἀναστρέφω, à στρέφω,
 verso. Th. στρέφω.
 ἄναστρέφειν, vestes sursum tol-
 lere, ac pudenda revelare. Th.
 ὄσρω, traho.
 ἄναστρέφῃλαι, aor. 1. inf. act. ab
 ἀναστρέφω, resurgo ex lapsu, vel
 morbo: f. ἀλῶ. a. 1. ἀνέστρεφαι.
 Th. σπῆλλω, prosterno.
 ἄνασταξάω, repellere. Vide
 σχασθῆναι.
 ἄναστίθω, Poët. pro ἀνέχω,
 erigo. Th. ἔχω.
 ἄναστίσις, suffer, imp. Ion. pro
 ἀνίστισις, verbi ἀναστέω, vel ἀνέχω.
 ἀνοστίσω, aor. 2. part. Hinc
 ἄναστίσις, ἢ, ὄ, tolerabilis.
 Th. ἔχω, habeo.
 ἄναστίσω, divido, findo. Th.
 σχίζω.
 ἄναστίσσω, a. 2. opt. m. ἀνα-
 στίσσομαι, part. a. 2. ab ἀνέχω,
 lotero. Th. ἔχω.
 ἄναστίσσω, recipere, a. 1.
 inf. m. verbi ἀναστέω, quod à
 ὄσω.
 ἄναστίσσω et ἀναστίσσω, fut.
 ὄσω, perituro, permissivo, commo-
- ἄνασις, ἄντος, ὄ, f. g. ἀνασία, *verbo*: perf. pass. part. ἀνα-
 exurgens: a. 2. part. ab ἀνίστημι.
 ἄνσις, ἄντος, ὄ, h. resurrectio, ex
 sedibus suis expulsio.
 ἄνσις, ὄ, ὄ ἢ ἢ, ex suis sedi-
 bus expulsus, eversus, vastatus:
 ab ἀνίστημι.
 ἄναστα, ὄ, statim subverto,
 ad seditionem concito: f. ὄσω.
 perf. ἀναστῶκα. a. 1. ἄ. ὄ. ἄνωσα;
 ab ἀνάστω.
 ἄνασταυρῶ, et ἀνασταυρόω, ὄ, in
 crucem alio, de novo crucifigo:
 f. ὄσω. perf. ὄκα. Th. σταυρῶς.
 ἄναστει, per Sync. ex ἀνάστητε,
 factum aiant. 2. pl. aor. 2. imp.
 ab ἀνίστημι.
 ἄναστῆλασα, contrahens: a. 1.
 part. f. g. ab ἀνατέλλω. inhibeo:
 ex ἀνά τε γέλλω.
 ἄνασταλάω, alit̄ ingemisco: f.
 ἄζω. perf. acu. a. 1. ἀζο. Ex ἀνά
 pro ἄνω, et σεναζώ.
 ἄνασταλάζω, vehementer sus-
 piro, vel ingemisco: à σεναζώ,
 idem quod σένω.
 ἄνασταύω, graviter suspiro:
 à σεναζώ, Poët. pro σεναζώ.
 ἄναστη, aor. 2. sub. ab ἀναστῶ,
 ἀνάστη, Ion. pro ἀνέστη, a. 2. ind.
 ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω.
 ἄναστημα, τος, τὸ, substantia:
 ab ἀνίστημι.
 ἄναστηναί, a. 2. inf. act. ἀναστή-
 σασα, a. 1. part. f. g. ἄναστήσειν,
 dim. opt. ἄναστη, a. 2. ind.
 pl. a. 2. imp. act. ἀναστήτω, 3.
 sing. a. 2. imp. ab ἀνίστημι.
 ἄναστατοπέδω, f. εὔσω, perf.
 εὔκα, castra moveo.
 ἄναστρέφω, revertor, subverto,
 conversor: fut. ψω. perf. φα. a. 1.
 ψα. a. 2. ἀνέστρεφον. perf. pass.
 ἀνέστρημαι, a. 2. pass. ἀνέστρέφω.
 perf. m. ἀνέστρεφα. Hinc ἀναστρέφῃ,
 ἢ, ὄ, conversio. Th. στρέφω.
 ἄναστρέφῃ, convertere, præs.
 inf. act. ab ἀναστρέφω, à στρέφω,
 verso. Th. στρέφω.
 ἄναστρέφειν, vestes sursum tol-
 lere, ac pudenda revelare. Th.
 ὄσρω, traho.
 ἄναστρέφῃλαι, aor. 1. inf. act. ab
 ἀναστρέφω, resurgo ex lapsu, vel
 morbo: f. ἀλῶ. a. 1. ἀνέστρεφαι.
 Th. σπῆλλω, prosterno.
 ἄνασταξάω, repellere. Vide
 σχασθῆναι.
 ἄναστίθω, Poët. pro ἀνέχω,
 erigo. Th. ἔχω.
 ἄναστίσις, suffer, imp. Ion. pro
 ἀνίστισις, verbi ἀναστέω, vel ἀνέχω.
 ἀνοστίσω, aor. 2. part. Hinc
 ἄναστίσις, ἢ, ὄ, tolerabilis.
 Th. ἔχω, habeo.
 ἄναστίσω, divido, findo. Th.
 σχίζω.
 ἄναστίσσω, a. 2. opt. m. ἀνα-
 στίσσομαι, part. a. 2. ab ἀνέχω,
 lotero. Th. ἔχω.
 ἄναστίσσω, recipere, a. 1.
 inf. m. verbi ἀναστέω, quod à
 ὄσω.
 ἄναστίσσω et ἀναστίσσω, fut.
 ὄσω, perituro, permissivo, commo-
- ἄνασσω, Dor. pro ἀνέσσω, ἀ-
 clamāturū, 3. pl. a. 1. ind. verbi
 ἀνάσω. ἄνασσω, Dor. pro ἀνασσω,
 part. Th. ὄσω.
 ἄνασσω, ostendo: præs. imp.
 ἀνάστω. f. φῶν. perf. πέφακα.
 præs. pass. ἀνασσωμαι, ἢ, εἶαι.
 perf. ἀνασσωμαι, a. 2. ἀνέσσω,
 εἶραι. Th. φῶν.
 ἄνασσω, quod auferri non
 potest: ab ἀνασσω, auferendus:
 ex ἀνά τε αἴρω, capio.
 ἄνασσω, ἢ, ὄ ἢ ἢ, idem.
 ἄνασσω, calvus, re-
 calvus.
 ἄνασσω, ἢ, ὄ, idem.
 ἄνασσω, Ion. pro φανερῶς,
 palam: ab ἀνασσω.
 ἄνασσω, a. 2. part. pasa.
 ab ἀνασσω.
 ἄνασσω, offero, subduco: fut.
 ἀνάσω. a. 1. ἀνήσω. part. ἀνε-
 νήσω. a. 2. ἀνήσω. inf. ἀνενη-
 σῶ. Th. φῶν.
 ἄνασσω, a. 1. part. pass. ab
 ἀνάσω.
 ἄνασσω, exardescere: a.
 1. inf. pass. ab ἀνασσω. Th.
 φῶν.
 ἄνασσω, ἢ, ὄ, relatio: ab
 ἀνάσω.
 ἄνασσω, ἢ, ὄ, vectis bajulus.
 ἄνασσω, obstruo, obsepio.
 ἄνασσω, aliquid animo
 sepe volvere. Th. φροντίσω.
 ἄνασσω, renascor: à ῥω.
 ἄνασσω, idem quod φῶν, mis-
 ces.
 ἄνασσω, præs. part.
 Poët. pro ἀνασσω, ab ἀνα-
 σσω, quod à φῶν, anhelo.
 Th. φῶν.
 ἄνασσω, ὄ, exclamo: f. ἢ.
 perf. ἀνασσω. a. 1. ἀνεσσω.
 Th. φῶν.
 ἄνασσω, retrocedo: præs.
 ind. ἀνασσω, a. 1. inf. m.
 Poët. pro ἀνασσω, ab ἀνασσω,
 recedo. Th. χῶν.
 ἄνασσω, hisco, delisco.
 ἄνασσω, fut. ἢ. neut.
 usurp. significat contumaciter
 offeror: activè usurp. com̄ retrah-
 o, inhibeo: ap. Demosthenem
 resurgit, subverto: metaphorà
 ex equis desumptà qui jubam
 retrò jactant: ex ἀνά τε χῶν,
 juba.
 ἄνασσω, f. εὔσω, refundo: ex
 ἀνά τε χῶν, ἢ. v.
 ἄνασσω, adpariens, hians:
 ab εὔσω.
 ἄνασσω, pro ἀνασσω, regem, arc.
 sing. sequente aspiratione: ab
 ἀνάσω.
 ἄνασσω, ἢ, ὄ, refugio, meatus
 ab ἀνάσω.
 ἄνασσω, ὄ, redundans: a. 1.
 part. perf. verbi ἀνάσω. Th.
 χῶν. Hinc
 ἄνασσω, ἢ, ὄ, profusio.
 ἄνασσω, ὄ, recedo, secedo: f.
 ἢ, ὄ, perf. ἢ. a. 1. ἀνεσσω.

part. ἀναχωρήσας Hinc ἀναχώρησις, reditus. Th. χωρήτω.

Ἀναχωρητόν, recedendum est, verba le a praeced.

Ἀνάψης, affligas, a. 1. sub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ἀνάψα. part. ἀνάψας, avtos, ex ἀπτω.

Ἀναψύσαι, a. 1. inf. ab ἀναψύχω, refrigero, recreo. f. ψω. perf. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυσα. Ex ἀνά et ψύχω. Hinc

Ἀνάψυξις, eos, ἦ, et ἀναψυχῆ, ἦς, ἦ, refrigeratio.

Ἄνωτον, Dor. Sync. pro ἀναγυνοῖν, 3. sing. a. 2. opt. a verbo ἀναγινώσκω. Th. γινώσκω.

ἌΝΔ᾽ ἌΝΩ, placco: imperf. ἦν-δανον. fut. ἀδήσω, qu. ab ἀδέω. perf. m. ἦδα, Att. ἔαδα.

Ἄνδεῖσθαι, Poët. pro ἀναδεῖσθαι, coronari. Th. δέω, ligo. Sic ἀνδεδάμενος, a. 1. part. m. pro ἀναδεδάμενος.

Ἄνδεμα, villa. Poët. pro ἀνάδεμα. Th. δέω.

ἌΝΔΗΦΟΝ, ὤ, τὸ, summitas, cacumen, agger fluvii; παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν ὀρεῶν.

Ἄνδηςάμενος vide in ἀνδεῖσθαι.

Ἄνδκτης, laquet genus, Poët. pro ἀνδκτης, qu. ab ἀνά et δίκω, jacio.

Ἄνδῖχα, pro ἀνδῖχα, divisim, adv. à δῖχα.

Ἄνδρ' pro ἄνδρα, acc. sing. ἄνδρς, dual. ἀνδράσι et ἀνδρῆσι, dat. pl. Poët. et Ion. ab ἄνδρ.

Ἄνδραγάθημα, ατος, τὸ, virile facinus. ἀνδραγαθία, ας, ἦ, strenuitas: ab ἀνδραγαθέω, virum me praebeo; qu. ἀνδρὸς ἀγαθὸ ἔργον.

Ἄνδραγαχος, ὤ, δ ζ ἦ, qui strangulat homines: ab ἄνδρ et ἄγχω, strangulo.

Ἄνδράγρια, ὠν, τὰ, spolia homini detracta: ab ἄνδρ et ἄγρια.

Ἄνδράκως, adv. Poët. pro κατ' ἄνδρα, viritum: ab ἄνδρ.

Ἄνδραρίας, ὤ, δ, Ἄνδραρίας, nom. propr.

Ἄνδραπόδεσσι, Metaplasm. pro ἀνδραπόδοις.

Ἄνδραποδῖνται, f. m. pro ἀνδραποδῖνται, Att. pro ἀνδραποδῖσονται, mancipabuntur, seu in servitutum rapiuntur: ab ἀνδραποδίζω, quod ab

Ἄνδραπόδων, ὤ, τὸ, mancipium: ab ἄνδρ et πῖς.

Ἄνδραποδῖτης, ὤ, ἦ, plagiarius: ab Ἄνδραποδίζω, mancipio: f. ἰσω, perf. ἠνδραποδῖκα. perf. pass. ἠνδραποδῖσμαι' ab ἀνδράποδων.

Ἄνδραποδάτης, eos, δ ζ ἦ, servilis: ab eodem.

Ἄνδραρχθῆς, εος, δ ζ ἦ, viro ponderosus: ab ἄνδρ et ἄρθος.

Ἄνδραρχην, ἠς, ἦ, portulaca, herbae nomen.

Ἄνδρείας, ὤ, δ, Andreas: nomen viri, q. interpret. animosus.

Ἄνδρελα, ας, ἦ, fortitudo: ab ἄνδρ.

Ἄνδρείος, ελα, εῖων, et ἀνδρείος, virilis. dat. pl. ἀνδρείοις. comp.

ἀνδρείοτερος, superl. ἀνδρείοτατος, ἦ, ὠν' ab ἄνδρ.

Ἄνδρείοβότης, ὤ, δ, viricida: epithet. Martis: ab ἄνδρ et βῖνω, occido.

Ἄνδρείως, adv. viriliter.

Ἄνδρείμενος, Dor. pro ἀνδρέμενος, vir factus: perf. part. pass. ab ἀνδρέομαι. Th. ἄνδρ.

Ἄνδρεώλωσι, Ion. pro ἀνδρωλώσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἀνδρόρομαι, vir sis.

Ἄνδρέων, Ion. pro ἀνδρῶν.

Ἄνδρέων, ὠνος, δ, pro ἀνδρῶν, ὠνος, cubiculum virorum.

Ἄνδρῆλατέω, f. ἰσω, virum abigo, expello: ex ἄνδρ et ἐλάωνω, q. v.

Ἄνδρῖα, ας, ἦ, idem quod ἀνδρεία.

Ἄνδρῖαντα, acc. sing. ab ἀνδρῖας, q. v.

Ἄνδριαντοπιῖα, ας, ἦ, statuarum confectio, ars statuaria: à 1. praeced.

Ἄνδριαντοπιός, ὤ, δ, qui status facit: ab ἀνδρῖος et ποιέω.

Ἄνδρῖας, ἄντος, δ, statua. Th. ἄνδρ.

Ἄνδρῖζομαι, masculinè me gero: f. ἰσομαι. perf. ἠνδρῖσμαι' ab ἄνδρ.

Ἄνδρῖκός, ἦ, δν, virilis: compar. -κώτερος. superl. -κώτατος.

Ἄνδρῖον, ὤ, τὸ, homuncio: ab ἄνδρ.

Ἄνδρῖσι, virorum more: ab eod. Th.

Ἄνδροβρῶς, ὠτος, δ, qui viros vorat, telisque suis interficit. Pro eodem dicitur et ἀνδροβρός, ὤ, δ ζ ἦ. Ex ἄνδρ et βροά.

Ἄνδρογόνος, ὤ, ἦ, viripara, quae parit masculum: ab ἄνδρ et γίνομαι.

Ἄνδρόγυνος, ὤ, δ, semivir: ab ἄνδρ et γυνή.

Ἄνδρόδῆμαν, τῆν, mariti domatricem: acc. sing. ab ἀνδροδάμα, ας, ἦ, Dor. pro ἀνδροδάμη. Ex ἄνδρ et δαμάω. Sic et

Ἄνδροδάμας, ατος, δ, qui viros doxat.

Ἄνδροθεῖ Ἀθᾶνα, fortissima Minerva.

Ἄνδρόκητος, ὤ, δ ζ ἦ, ab homine laboratus: ab ἄνδρ et κᾶνω, perf. κέκηκα.

Ἄνδροκασία, ας, ἦ, caedes virorum, ἀνδροκασίη, dat. sing. ἀνδροκασιάων, gen. pl. Æol. ab ἄνδρ et κτείνω.

Ἄνδρόμοος, εἰα, ὠν, virilis, humanus. Th. ἄνδρ.

Ἄνδρόνικος, ὤ, δ, nomen viri Gr. Victor.

Ἄνδρολογία, ας, ἦ, virorum delectus.

Ἄνδρόρομαι, ἔμαι, f. ὤσομαι, virile robor consequor, ad aetatem virilem pervenio. Th. ἄνδρ.

Ἄνδρός, gen. sing. ab ἄνδρ, vir.

Ἄνδρόσθαι, virum fieri. ἀνδρωθήναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόσθω. Th. ἄνδρ.

Ἄνδρόσφιγξ, ἰγγος, δ, statua quae viri et sphingis figuram habet.

Ἄνδροσφῆγξ, ὠ, humanā carne vescor: ex ἄνδρ et φῆγξ.

Ἄνδροσφᾶγος, ὤ, δ ζ ἦ, humanā carne vescens.

Ἄνδροσφόνιοι, gen. Ion. ab ἀνδροσφᾶνος, ὤ, δ, homicida: ab ἄνδρ et φῖνω.

Ἄνδρόσω, ὠ, virilem me reddo: vide ἀνδρόσομαι.

Ἄνδρόσομαι, in tirum exresco, adolesco.

Ἄνδρώδεις, fortes, strenui: nom. pl. ab

Ἄνδρώδης, εως, ὤ, δ ζ ἦ' ἄεε sing. ἀνδρώδῃ' ab ἄνδρ.

Ἄνδρώδως, adv. viriliter, fortitèr, strenuè.

Ἄνδρῶς, ῶα, ῶον, ad virum pertinens.

Ἄνδρῶν, ὠνος, δ, pars domus viris propria.

Ἄνδρωθεῖς, δ, vir factus: aor. 1. part. pass. ab ἀνδρόρομαι.

Ἄνδρώσασθαι, a. 1. inf. m. ab eod.

Ἄνδύεται, pro ἀναδύεται.

Ἄνδοκς, Dor. et Poët. pro ἀνέδοκς, πορτεῖν, 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι. Th. δίδωμι.

Ἄνεδάλλοτο, 3. sing. imperf. ἀνεδάλλοτο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.

Ἄνέθη, conscendit, a. 2. act. ab ἀναβαίνω. 3. pl. ἀνέθησαν.

Ἄνεθῖσσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἀναθιβάω.

Ἄνεθοβροῦζαν, exclamantur, 3. pl. a. 1. ab ἀναδοβοροῦζω.

Ἄνεθρᾶχε, insonat, a. 2. verbi ἀναδραχέω.

Ἄνεδωσεν, Ion. pro ἀνεβόησεν, 3. sing. a. 1. verbi ἀναβόω, clamo.

Ἄνεγείρομαι, resurgo.

Ἄνεγείρω, f. ερῶ, excito sursum.

Ἄνεγκλητος, ὤ, δ ζ ἦ, qui in jus vocari nequit, inculpatus: ex a et ἐγκλητος, accusatus.

Ἄνεγγάμποντο, flectebantur, imperf. pass. à γνάμπω, pro κάμπω' aor. 1. pass. ἀνεγγάμψην.

Ἄνεγγωρίσθη, agnitus est, a. 1. pass. ab ἀναγνωρίζω. f. ἰσω, quod à γνωρίζω.

Ἄνεγγωσμαι, perf. pass. ἀνεγγώσθην, a. 1. ἀνεγγωπε, 2. pl. a. 2. act. verbi ἀναγνωρίζω.

Ἄνεγρετο, concitata est, imperf. pass. ab ἀνεγρομαι, pro ἀνεγείρομαι.

Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγείρομενος. Th. ἔγειρω.

Ἄνεδέγμεθα. plusq. perf. pass. 1. pl. ab ἀναδέχομαι, pro ἀνεδέεγμεθα, per Sync.

Ἄνεδέειξεν, a. 1. ab ἀναδέκνυμι.

Ἄνεδέξάτο, suscepit: aor. 1. m ab ἀναδέχομαι' ex ἀνά et δέχομαι.

ἌΝΕ' ΔΗΝ, licentèr, impudèr, adv. q. ab ἀνήμη, laxo, emitto.

Ἄνδρᾶκου, ες, ε, suspexi: a. 2 ind. act. ab ἀνά et δέκω.

Ἄνδρᾶμον, ες, ε, a. 2. ab ἀναρᾶχω.

Ἄνδῶν, prodiit, imperf. vel a. 2. ab ἀναδῶμι. Th. δῶμι.

Ἄνδῶνις, imperf. ab ἀναδῶνις egredior: ex ἀνά et δῶνω

- 'Ανεόδοστος, *emersit*, a. 1. med. ab ἀνάδοσθαι.
- 'Ανεόδοστος, *reddidit*, 3. sing. a. 1. ab ἀνεόδοσθαι.
- 'Ανεόργω, Poët. pro ἀνεόργω, q. v.
- 'Ανεόρθευεν, *discessit*, a. 1. act. ab ἀναεόρθημι. Th. ζευγνύω, seu ζεύγνυμι.
- 'Ανεόρθησι, *renixit*, 3. sing. a. 1. verbi ἀναεόρθησι, quod à ζωπύρω. Vide ζώπυρον.
- 'Ανεόρθησι, pro ἀνεόρθη, *impulit*, a. 1. Att. ab ἀνεόρθημι.
- 'Ανεόρθησι, 2. pl. a. 2. act. ἀνεόρθησι ab ἀνὰ et ῥάλλω, *reviresco*.
- 'Ανεόρθησι, δ, *remissus*, a. 1. part. pass. ab ἀνεόρθημι.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *involuntarius*: ex a et ἐθέλω.
- 'Ανεόρθησι, ας, ε, a. 1. ab ἀναεόρθημι, τιμωρο.
- 'Ανεόρθησι, ις, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνεόρθημι: item a. 2. ind. act. ab ἀναεόρθημι.
- 'Ανεόρθησι, ω, ατο, *nutrivi*, a. 2. 3. m. ab ἀναεόρθημι. Th. τρέφω.
- 'Ανεόρθησι, ω, f. ἡσω, *evolvo*, item *involvo*: ex ἀνὰ et εἰλέω, q. v.
- 'Ανεόρθησι, contractum est, perf. pass. 3. sing. ἀνεόρθησι, δ, perf. part. act. ab ἀναεόρθημι, *contraho*.
- 'Ανεόρθησι, es, e, *sustuli*, *intererit*, a. 2. act. ἀνεόρθησι, a. 2. m. ab ἀναεόρθημι.
- 'Ανεόρθησι, perf. part. pass. f. g. Sic ἀνεόρθησι, m. g. ab ἀνεόρθημι.
- 'Ανεόρθησι, adverb. *remissè*: ab ἀνεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, *redeo*. Th. εἶμι, eo.
- 'Ανεόρθησι, ος, δ ζ ή' ὁ ἕκ ἑστων εἶματα, *non vestitus*, seu *malè vestitus*.
- 'Ανεόρθησι, Ion. pro ἀνεόρθησι, *conficere*, *finire*.
- 'Ανεόρθησι, *remissè* vel *omissè*, inf. ab a. 2. ind. act. ἀνεόρθησι, part. ἀνεόρθησι, f. ἀνεόρθησι. a. 2. inf. m. ἀνεόρθησι. præs. inf. pass. ἀνεόρθησι. ab ἀνεόρθημι.
- 'Ανεόρθησι, f. ζω, *arceo*, *propello*, *repello*, *inhibeo*.
- 'Ανεόρθησι, Ion. pro πλέκειν, *nectere*. Th. εἶω.
- 'Ανεόρθησι, *subduxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Th. ἐρύω.
- 'Ανεόρθησι, 3. pl. a. 1. ὀνείσα, ab ἀνεόρθημι, *ascendo*, *redeo*: ex ἀνὰ et εἶμι, eo.
- 'Ανεόρθησι, *remissum esse*. Vide ἀνεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, 3. sing. imperf. act. ἀνεόρθησι, pass. ab ἀνεόρθημι, *sustineo*: a' ἀνὰ et ἔχω.
- 'Ανεόρθησι, Poët. pro ἀνίω, vel ἀνίω, Ion. vel Att. pro ἀνίω, a. 2. sub. ab ἀνίωμι.
- 'Ανεόρθησι, adv. *ab origine*, *desuper*: ἀνεόρθησι, Poët. idem. Th. ἰκάς.
- 'Ανεόρθησι, *supernè*, *eminis*. Th. ἀνίω, Ion. dat. pl. ἀνεόρθησι, q.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *incarnabilis*: ab a, ἔκ, et ἀνεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, vocem in altum *sustulerunt*, 3. pl. a. 2. ab ἀναεόρθησι. Th. κλάζω.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *ineffabilis*: ex a, ἔκ, et λαλέω.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *non cessans*, *perpetuus*: ab a, ἔκ, et λαλέω.
- 'Ανεόρθησι, adv. *incessantè*, *ubertim*.
- 'Ανεόρθησι, εως, δ ζ ή, idem.
- 'Ανεόρθησι, 3. sing. a. 1. ind. ab ἀναεόρθησι, *adfero*: f. ἰώ. Th. κομῶ.
- 'Ανεόρθησι, *percussus est*, 3. sing. a. 2. pass. ab ἀναεόρθησι. Th. κώπυμι.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *imperfectus*, *intraavidus*.
- 'Ανεόρθησι, adv. *intrepidè*.
- 'Ανεόρθησι, es, e, a. 2. ind. act. verbi ἀναεόρθησι. Th. κράζω, *clamo*.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *tolerabilis*: ab ἀνεόρθησι hinc
- 'Ανεόρθησι, *tolerabilis*: comp. ἀνεόρθησι, adv. *tolerabiliter*.
- 'Ανεόρθησι, *prerepsisti*, 2. sing. a. 1. pass. ab ἀναεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, adv. *crudeliter*.
- 'Ανεόρθησι, ονος, δ ζ ή, *immisericus*: ex a et ἐλεήμων.
- 'Ανεόρθησι, a. 2. inf. ἀνεόρθησι, 2. sing. sub. ἀνεόρθησι, part. ἀνεόρθησι, a. 2. inf. m. ab ἀναεόρθησι, *tollo*.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *illiberalis*: ex a et ἐλευθερος.
- 'Ανεόρθησι, a. 1. pass. ind. 1. sing. vide ἀναεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, vel ἀνεόρθησι, imperf. ἀνεόρθησι, *sursum traho*: ab ἔλω.
- 'Ανεόρθησι, acc. part. a. 2. act. ab ἀναεόρθησι, *aufero*. ἀνεόρθησι, *sumpservunt*, a. 2. m. Ion. pro ἀνεόρθησι, ab ἀναεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, *desperes*, a. 1. sub. ab ἀνεόρθησι, f. ἰώ, perf. ἰκα. Th. ἐλάτις.
- 'Ανεόρθησι, ac. ἡ, *desperatio*.
- 'Ανεόρθησι, υ, ο ζ ή, *desperatus*: ab ἀνεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, adv. *præter spem*, *ex insperato*.
- 'Ανεόρθησι, ἔντος, δ, aor. 2. part. ἀνεόρθησι, 3. pl. aor. 2. sub. ab ἀναεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, a. 1. ind. act. ἀνεόρθησι, 2. pl. verbi ἀναεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *carens invidiâ*, *non invidiosus*: ex a et νεμεσάω, *indignor*, *invidio*.
- 'Ανεόρθησι, -ω, *revomo*: ab ἐπέω.
- 'Ανεόρθησι, *ventis agito*: fut. ἰώω. perf. ἰνέμικα. part. præs. pass. ἀνεόρθησι, *ventis agitatus*. Th. ἀνεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, *expectabat*, 3. sing. imperf. ab ἀναεόρθησι, Poët. pro μέω.
- 'Ανεόρθησι, *recordatus est*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἀνεόρθησι.
- 'ANEMOS, υ, δ, *ventus*: gen. ἀνεόρθησι, Ion. dat. pl. ἀνεόρθησι, q.
- αι ἴημι. Hinc ἀνεόρθησι, εντος, δ ζ ή, *ventosus*. ἀνεόρθησι, *ventosissimus*, *ventosissimum*, ἀνεόρθησι, εως, δ ζ ή, idem. ἀνεόρθησι, -ω, *ventilo*. ἀνεόρθησι, υ, δ ζ ή, *vento plenus*, *vanus*. ἀνεόρθησι, ἀνεόρθησι, idem.
- 'Ανεόρθησι, εως, δ ζ ή, ἀνεόρθησι, *tegens*: ἀνεόρθησι et ἀνεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *vento persprepens*: ab ἀνεόρθησι et σφίραγος.
- 'Ανεόρθησι, et ἀνεόρθησι, εως, δ ζ ή, ἀνεόρθησι et ἀνεόρθησι, seu *corroboratus*: ab ἀνεόρθησι et τρέχω.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, qui à vento *versatur*. Th. τρέπω.
- 'Ανεόρθησι, as, ἡ, *semen quod vento perdit*, *corruptio que fit à vento*: ab
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, à vento *corruptus*: ab ἀνεόρθησι et φθίρω. *corrupturo*.
- 'Ανεόρθησι, ω, *ventilo*: ab ἀνεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *non impeditus*, *liber*: ex a priv. et ἐμποδίζω.
- 'Ανεόρθησι, adv. *sine impedimento*.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *frutibus*, q. ἀνεόρθησι. Hinc ἀνεόρθησι βάσειν. Ab ἀνεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, ης, ἡ, *papaveris genus*: ab ἀνεόρθησι, quod spirante vento aperiaur.
- 'Ανεόρθησι, εως, δ ζ ή, *non indigus*: ab a et ἐνόςτις.
- 'Ανεόρθησι, υ, -ῖ, quod fieri *non potest*: ab a et ἐνόςτις, fieri *potest*.
- 'Ανεόρθησι, a. 1. inf. ἀνεόρθησι, part. ἀνεόρθησι, a. 2. inf. ἀνεόρθησι, part. Ab ἀναεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, ἐπισί, 3. sing. a. 1. m. Ion. Poët. pro ἀνεόρθησι. Hinc ἀνεόρθησι, part. ἀνεόρθησι, a. 1. part. act. ἀνεόρθησι, a. 1. part. pass. ab ἀναεόρθησι, *sustulit*.
- 'Ανεόρθησι, a. 1. ex ἀναεόρθησι, quod à νεώ.
- 'Ανεόρθησι, ἡ, *erumpens*: perf. m. Att. part. f. g. verbi ἀναεόρθησι. Gen. xl. 10.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *non perturbatus*, *pacatus*, *quietus*: ex a et ἐνοχλέω.
- 'Ανεόρθησι, *remittentes*, nom. pl. aor. 2. part. ἀνεόρθησι, ἔντος, ab ἀνεόρθησι.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *indebilis*: ex a et ἔξελείφω.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, qui *refutari et coargui non potest*. Ex ἐλέγχω.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *imperfectus*: ex a et ἔξερωνάω.
- 'Ανεόρθησι, τὸ, *inquisitum*, *indicta causa*: ex a et ἔξερτάω.
- 'Ανεόρθησι, adv. *sine examine*.
- 'Ανεόρθησι, ἡ, *tolerantia* *malorum*, *clementia*, *patientia*.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *tolerantia* *malorum*: ab ἀνεόρθησι et κακός.
- 'Ανεόρθησι, υ, δ ζ ή, *impe-* *restigibilis*: ex a et ἔξερτάω.

- investigo**: f. *σω*, perf. *ακα*. Th. *προ ἀπροσδόκητος, improvisus*: ex *ἐπιφράζομαι, intelligo*.
- ἄνιξος**, *u, ó z h, qui nullum habet exitum*: ex *a* et *ἐξόδος*.
- ἄνιξομαι**, *tolerabo*, f. 1. m. ab *ἀνίξω*.
- ἄνιονται**, Ion. pro *ἀνεῖνται*, 3. pl. praes. ab *ἀνίημι, laxo*.
- Ἀνπαίσθητος**, *u, ó z h, qui non sentit, non intelligit. Item qui non sentitur*: ex *a* et *ἐπαισθάνομαι*.
- Ἀνεπαίσχυτος**, *u, ó z h, invencundus, impudens*: ex *a* et *ἐπαίσχυνομαι*.
- Ἀνεπίλμενος**, Poët. pro *ἀνεπαλόμενος*: ab *ἀναφάλομαι, resilio*: ex *ἀνά, ἐπί, et ἄλλομαι*.
- Ἀνέπιπτος**, *resiliit, erectus est*: ab *ἀνά, pro ἀνω, sursum, ἐπί, et ἄλλομαι*.
- Ἀνεπιρόθων**, *u, τδ, non emendabile*: ex *a* et *ἐπιανρόθω* hoc ab *ἀναρόθω, rursus erigo, corrigo*.
- Ἀνεπαχθῶς**, *non molestè*: ab *a* et *ἐπαχθῆς, molestus*.
- Ἀνείπαισα**, *persuasi*, a. 1. ab *ἀναπέπαιθω*.
- Ἀνεπέμψα**, *remisi*, a. 1. ab *ἀναπέμπω*.
- Ἀνείπαισα**, *as, e, discubui*, a. 1. *ἀνείπαισα, es, e, a. 2. ab ἀναπέπαιθω*.
- Ἀνεπήσκει**, *szllavit*, 3. sing. a. 1. ab *ἀναπησάω, f. ἴσω, Th. πηδάω, sulio*.
- Ἀνεπηρέασον**, *adv. sine ullis contumeliis*: ab *a* et *ἐπηρέω*.
- Ἀνεπίθευτός**, *u, ó z h, cui insidiari nemo potest, ab insidiis tutus*.
- Ἀνεπίγυφος**, *u, ó z h, titulo carens*. Th. *γράφω*.
- Ἀνετικαλύπτως**, *adv. non lectè, apertè*.
- Ἀνετικαλύτως**, *adv. citra impudèntiam*.
- Ἀνεπίληπτος**, *u, ó z h, inculpatus, irreprensus*. ex *a* et *ἐπιληπτός, reprehensus*. Th. *λαβάνω*.
- Ἀνεπίμικτος**, *u, ó z h, ab omni consortio sejunctus*.
- Ἀνεπινοητός**, *u, ó z h, inconsideratus, improvisus*. ex *a* et *ἐπινοέω, cogito*.
- Ἀνεπίτετος**, *u, ó z h, impolitus, imperfectus*: ab *a* et *ἐπίτεω, in superficie rudo*. Th. *ξέω*.
- Ἀνεπίρρεκτος**, *gen. pl. ab ἀνεπίρρεκτος, u, ó z h, quondam confectus, vel libatus*: ab *ἐπιρρέξω, szcrifico*. Th. *ρίζω*.
- Ἀνεπίσκεπτος**, *u, ó z h, inconsideratus, neglectus*: ex *a* et *priv. et ἐπισκέπτομαι, inspicio*.
- Ἀνεπίσημος**, *ovos, ó z h, imperitius*: ab *ἐπισημαίνω, sciens*.
- Ἀνεπιστρέφω**, *f. ψω, perf. φη, averto*.
- Ἀνεπιστρέφως**, *adv. sine retrogressu*.
- Ἀνεπίτηδεις**, Ion. pro *ἀνεπίτηδεις*, *inermis*: ab *a* et *ἐπιτήδειος*.
- Ἀνεπίφθονος**, *u, ó z h, ab invidia alienus*. Th. *φθίνω*.
- Ἀνεπίφραος**, *u, ó z h, Poët.*
- προ ἀπροσδόκητος, improvisus**: ex *ἐπιφράζομαι, intelligo*.
- Ἀνεπτόρην, sursum volari**, Dor. pro *ἀνεπτόρην, a. 2. in. verbi ἀνιπτόρην*. Th. *ἵπταμαι*.
- Ἀνεπτόρην, spe variè et stultè erigor**, perf. pass. ab *ἀναπτόρομαι*.
- Ἀνεπτόρητο, stupescere**, plusq. perf. pass. ab *ἀναπτόρομαι, f. ἴσομαι, perf. ἀνεπτόρημαι*. Ex *ἀνά et πτόω, ᾠ, terrefacio*.
- Ἄνιρ', pro ἀνίρα, acc. sing. ἀνίρες, n. pl. ab ἀνίρ**.
- Ἄνιρατος, u, ó z h, inamabilis, et ab amore alienus**: ab *a* et *ἐρίω*.
- Ἀνερέθιζω, f. ἴω, instigo, irrito**: ex *ἀνά et ἐρέθιζω, instigo*.
- Ἀνερείψαμένυ, abripiens**, a. 1. m. part. ab *ἀνερείπτωμαι*. Th. *ἱρέπτω*.
- Ἀνερμάτιστος, u, ó z h, nullo pondere firmatus**.—*γλώσσα, Chrys. lingua volubilis, loquacissima*: ab *a* et *ἐματίζω, suburro*.
- Ἀνερρήγην, ης, η, erupit**, a. 2. ind. pass. verbi *ἀναρρήγγυμι*. Th. *ρήγγυμι*.
- Ἄνερραμένος, u, ó, consultus, perf. part. pass. ab ἀναρρήπταμαι**. Th. *ράπτω*.
- Ἄνερρώγες, rescissum est**, perf. m. ab *ἀναρρήγγυμι*. Vide *ρήγγυμι*.
- Ἄνερχομαι, subeo, redeo**: f. *ἀνελεύσομαι, a. 2. ἀνήλθον*. Th. *ἐρχομαι, venio*.
- Ἄνες, remitte, omittle, imp. ab ἀνήν**.
- Ἄνεοίμι, reduzero, persuasero**, a. 1. opt. ab *ἀνέω*. Th. *έζω, vel έω, pono, colloco*.
- Ἄνεοαι, 3. pl. ab ἀνήν, a. 2. ind. act. ab ἀνιημι**.
- Ἄνεοις, eus, h, relaxatio**: ab *ἀνιημι*.
- Ἄνεσθῆτο, exsiliebat, plusq. perf. pass. verbi ἀνασέω**. Vide *έσσομαι*.
- Ἄνεσαν, Æol. Sync. pro ἀνέσησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέσα, Dor. pro ἀνέση, 3. sing. ab ἀνιημι**.
- Ἄνεσέωσι, Ion. pro ἀνεσέωσι, resurgere**, 3. pl. verbi *ἀνιημι*. Sic *ἀνεσέω, Ion. pro ἀνεσηέω, part.*
- Ἄνεσην, surrexi**, a. 2. ab *ἀνιημι*.
- Ἄνεσίος, u, ó z h, domo carens**. *qu. ἐτίαν μή έχω, qui incertis sedibus vagatur*: ex *a* et *έσι*.
- Ἄνεσχετο, sustulit**, 3. sing. a. 2. m. *ἀνεσχερην, u, ab ἀνέχω*.
- Ἄνετάζω, inquiri, questioni subijcio**: f. *ἴσω, perf. ἀνήτακα*. Ex *ἀνά et έταζω*.
- Ἄνετελε, producebat, aor. 1. 3. sing. ab ινατέλλω**.
- Ἄνετιθετο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, impono**.
- Ἄνετος, u, ó z h, latus**: ab *ἀνιημι, remitto*.
- Ἄνετως, adv. solutè**.
- Ἄνευ, absque, sine**: *adv. gen. regit: ἀνευτεκ, procul· ἀνευθεν, ἔκω, sine me*.
- Ἄνευάζω, fut. ἴσω, euan clamor, bacchor, ov. udo celestior**.
- Ἄνευκτος, u, ó z h, non oppositus**: ex *a* et *priv. et εύκτος*.
- Ἄνευθῆνα, incomplanata, non. pl. ab ἀνεύθηνος**. *Ἄνευθῆνος, adv. de illis dicitur qui nullis rationibus reddendis non obnoxi, ut sunt tyranni*. Th. *εύθῆς*.
- Ἄνευρεῖν, a. 2. inf. ab ἀνευρεσκω**.
- Ἄνευρετος, u, ó z h, non inventus**.
- Ἄνευρεσκω, invenio**: f. *ἀνευρέσω, perf. ἀνευρέσκη, a. 2. ἀνεύρου, es, e, Th. εύρεσκω*.
- Ἄνευφρήνω, ᾠ, f. ἴσω, celeberrimus**: ex *ἀνά et εύφρήνω*.
- Ἄνευφάνετος, imperf. pass. ἀνευφάνει, act. ab ἀνευφάνω, αρρατιο**. Th. *φάνω*. *Ἄνευφάνετος, 3. sing. a. 1. m. ἀνευφανα, a. 1. act.*
- Ἄνευφάνησε, 3. sing. a. 1. act. ab ἀνευφάνω, ᾠ, exclamo**: f. *ἴσω, perf. ἀνευφάνηκα*. Th. *φώνῃ*.
- Ἄνευχάζετο, recedebat, imperf. pass. ex ἀναυχάζω**.
- Ἄνευχθέντος, attracti, gen. sing. a. 1. part. pass. ab ἀνευχθην, quod ab ἀνῆ et έχω**. Alii pro *ἀνευχθέντος, et ἀνευφίρω*.
- Ἄνευχοίμαι, Dor. pro ἀνευχοίμην sustinere**, 1. sing. praes. opt. m. et
- Ἄνευχουτ', pro ἀνεύχιστο, ferret**, 3. sing. praes. opt. m. ab
- Ἄνευχῆμαι, tolero**: imperf. *ἀνευχῆμην et ηνευχῆμην, u, eto, f. ἀνεύχομαι, a. 2. m. ηνευχοίμην, u, eto, toleravi*. Th. *έχω*.
- Ἄνεύχω, f. ἀνέξω, perf. ἀνεύχηκα, sursum tollo, in altum erigo**.
- Ἄνεύχωμαι, sustinens, praes. part. ab ἀνέχω**.
- Ἄνευχώθησα, as, e, a. 1. act. ab ἀναυχωέω**.
- ἌΝΕΥΦΙΟΣ, ἦ, ó, fratris aut sororis filius, consobrinus, patruelis**. *ἀνευφία, ᾠς, h, consobrina*: q. ab *ἀνεύφω, annecto*: vel ab *έφίω, colloquium, ut inter familiares*. Angl. *A NEPHEW*.
- Ἄνεψυχθεν, pro ἀνεψυχθησαν**, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀνεψύχω, *refrigero, recreo*, f. *ξω*. Th. *ψύχω, frige facio*.
- Ἄνεψυ, multi, nom. pl. ab ἀνεψυ**.
- Ἄνεψυγα, perf. m. Att. ab ἀνειψυγω, aperio**.
- Ἄνεψυγμένος, apertus, perf. part. pass. ejusd.**
- Ἄνεψυτοι, dimissi sunt, pro ἀνεψυται, perf. pass. ab ἀνιημι**. Alii tamen volunt esse a. 2. subj. m. pro *ἀνεψυται, ut ἀφῶνται, pro ἀφῶνται*.
- Ἄνεψυτα, ης, e, aperui**, a. 1. ab ἀνειψυγω.
- Ἄνεψως, ω, ó, silens, mutus**: qui ab *priv. et ἄψω, clamo*.
- Ἄνεψυχα, perf. Att. ἀνεψυχθη, et in 3. pl. ἀνεψυχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνειψυγω**.
- Ἄνευ, us, h, perfectio**: item *ἱζσαν factum*: ab *ἄνω, perficio*

ἄνη, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνήμι.

ἄνηδῶν, præs. inf. ob ἀνηδῶ, -ῶ, repubescō, f. ἡσω. Th. ἦδη.

ἄνηθῶγον, es, e, a. 2. Att. pro ἀνηθῶ, subduxi, vel subduxerunt: ab ἀνήγω.

ἄνηγγεῖλαι, 3. pl. aor. 1. act. verbi ἀναγγέλλω.

ἄνηγγέλην, ης, η, a. 2. pass. ejusd. verbi.

ἄνηγεῖσθαι, ἀντί τῷ διηγείσθαι, narrare. Th. ἡγέμαι.

ἄνηδῶς, modestē, adv. ab a priv. et ἡδῶς, dulcis.

ἄνησσαν, redierant, Att. pro ἀνησεσαν, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἀνειμι.

ἄνησθ, pro ἀνή, dimississet, a. 2. sub. m. pro ἀνήε, Att. ἀνήθ.

ἄνηθον, υ, τῷ, anethum, herba: παρὰ τῷ ἄνω ζεῖν, quod citō crescat.

ἄνηΐζα, a. 1. ab ἀναΐσσω, pro-silio, q. v.

ἄνηϊόν, sursum vel rursum ibam: ab ἀνά et ἦϊόν.

ἄνηκᾶμην, 1. sing. a. 1. m. ab ἀνίημι.

ἄνηκε, remisit, 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι.

ἄνηκέστος, υ, ὁ ζῆ, insanabilis: hinc ἀνηκέτως, adv. Ex a et ἀκέστος, quod à 3. præs. sing. perf. ind. pass. verbi ἀκόμαι.

ἄνηκόντιζε, resiliit, imperf. act. ab ἀνακόντιζω, f. ἴσω. Th. ἄκων, jaculum.

ἄνηκοος, υ, ὁ ζῆ ἡ, qui non audit, imperitus: ex a priv. et ἀκούω, audio.

ἄνηκοεῖω, f. ἴσω, non ausculto: et ἀνίκοος, υ, ὁ ζῆ ἡ, qui audiri non potest. Ex a et ἀκούω.

ἄνηκος, conveniō, f. ἴξω. perf. ἦκα. part. præs. ἀνήκων, oia, on, ascendens, perveniens, elatus. Ex ἀνά et ἦκω.

ἄνηλετο, 3. sing. aor. 1. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἀλλομαι.

ἄνηλάτος, υ, ὁ ζῆ ἡ, indomitus. contumax.

ἄνηλθεν, rediit, aor. 2. ind. ab ἀνέρχεται. Th. ἐρχομαι.

ἄνηλώθην, ης, η, absumptus sum, a. 1. pass. ἀνήλωκα, perf. act. ἀνήλωσα. insumpsi, aor. 1. ab ἀναλίσκω.

ἄνημλεκτος, υ, ἡ, quæ non mulgetur. Th. ἀμέλω.

ἄνημεν, pro ἀνίμεν, dimissimus, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Sync. dieci volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejusd. verbi. At ἀνίμεν est imperf. ab ἀνιμι, significante ἀνέρχεται.

ἄνημερος, υ, ὁ ζῆ ἡ, immitis: ex a et ἡμερος.

ἄνην, a. 2. act. ab ἀνίημι, relazo.

ἄνηνασθαι, aor. 1. inf. m. recu-sasse, ab ἀνηνάσθην, ex ἀνίνομαι. perf. ἀνήνημαι, σαι, ται.

ἄνηνεκα, et Ion. ἀνήνεκα, a. 1.

ab ἀναφέρω, offero, a. 1. pass. ἀνήνη-
έχθην.

ἄνηνεύθηται, relati fuerunt, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναφέρω.

ἄνηνηται, repudiavit, perf. pass. ab ἀναίνομαι, vel 3. sing. a. 1. m. sub. Vide ἀνήνασθαι.

ἄνηνοθα, as, e, floru, perf. m. ab ἀνήθω, floreo: f. ἴσω, perf. ἦθηκα. perf. m. ἦθα, et per Epeuth. τῷ ὅ, et Att. reduplic. ἀνήνοθα. Th. ἄνθος.

ἄνηνορα, acc. ab ἀνήνωρ, oros, ὁ, iners: ex a et ἀνήρ.

ἄνηνυτος, vel ἄνήνυτος, υ, ὁ ζῆ ἡ, qui persici nequit. Th. ἀνύω,

ἄνηπται, dicatus est, perf. pass. ab ἀνήπτομαι. Th. ἄπτω.

ἄνηρ, υ, τὴν, ἀνερὸς, per Sync. ἀνρὸς, ἀνρῆ, ἀνρῆ, ὦ ἀνηρ' pl. ἀνρῆς, ἀνρῶν, ἀνρῆσι, ἀνρῆς.

ἄνηρηθη, interemptus est, aor. 1. ind. pass. ab ἀναίρω.

ἄνηροίφαντο, 3. pl. aor. 1. ab ἀνερῆπτομαι, rapio, corripio, pleonasm. τῷ ι, pro ἀνερῆπτω. Ab ἐρέπτω, εἶδω.

ἄνηρηκῶς, ὄτος, ὁ, qui sustulit, Att. ἀναρηκῶς, Ion. ἀναρηκῶς, part. præc. act. ἀνήρηται. dāso-luti, 3. pl. perf. pass. verbi ἀναίρω.

ἄνηρηθᾶμην, aor. 1. m. tē ἀναρηθῶμαι, enumerō, fut. ἴσω. ἄρηθῶς.

ἄνηροτος, υ, ὁ ζῆ ἡ, inaratus.

Th. ἀρώ.

ἄνηρᾶσε, rapuit, a. 1. ab ἀναίρω, q. v.

ἄνηρῶτεον, Ion. et Dor. pro ἀνηρῶτεον, 3. pl. imperf. verbi ἀνερῶτα, Ion. et Dor. pro ἀνερῶτάω, interrogo.

ἄνηρω, eis, ei, f. 1. ind. act. ab ἀνίημι, dimitto, relinquo. ἀνήσειν, inf.

ἄνηρῶθην, a. 1. pass. ab ἀνάπτω, accendo.

ἄνηρῶθην, a. 1. pass. ab ἀνίγω, subduco.

ἄνηώ, Ion. pro ἀνείω, Poët. pro ἀνίω, Ion. pri. ανῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.

ἄνιθ', vid. ἀντί.

ἄνιθᾶπτομαι, f. ψομαι, contra munus injicio, è contrario attingo: ex ἀντι et ἀπτομαι, lango.

ἄνιθεα, flores, nom. pl. ab ἀνίθος.

ἄνιθεῖ, florel, 3. sing. præs. ab ἀνίθω, floreo, fut. ἴσω, perf. ἦθηκα. Ab ἄνθος.

ἄνιθεια, as, ἡ, nomen propr. loci. Epith. Junonis.

ἄνιθεινόντα, in alterius locum delegerunt, 3. pl. aor. 2. m. ab ἀνιθίρωμαι, quod ab ἀντι, pro, et αἴρω, eligo, aor. 2. σίλων.

ἄνιθεινός, ἡ, ὄν, floridus: ab ἀνίθος.

ἄνιθελκω, fut. ξω, contra traho: ex ἀντι et ἔλκω, traho.

ἄνιθήμενος, Poët. pro ἀναθήμενος. aor. 2. part. m. Ex ἀνά et

τίθημι.

ἄνιθήμενον, ὄ, τὸ, nigella: à flori-
decor.

ἄνιθεῖς, ἴσος, ἡ, flos; etiam ἀνιθήμενον, hodie chumoniilla: ab ἀνίθος.

ἄνιθερεῖς, εσσα, εν, floridus: ab ἀνίθου.

ἄνιθου, υ, τὸ, flos: ab ἀνίθω.

Sic et ἀνιθερος, υ, ὁ, pro ἀνιθερεῖς, Poët.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθεῖων, ἄνθος, ὁ, mentum, acc. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἄνιθῆσθαι, η, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνιθίωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντι-
χομαι, adhæreo.

ἴσω. perf. ἀνοποδόμεκα. Ex ἀνί, οίκος, et δέμου.
 Ἄνοικος, ἡ, ὁ ζ ἡ, extorris: ex a et οίκος, donus.
 Ἄνοικτός, ἡ, ὁ ζ ἡ, apertus, apertilis: ab ἀνοικτός, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγωμαι.
 Ἄνοικτος, ἡ, ὁ ζ ἡ, immisericors: ex a priv. et οίκτος.
 Ἄνομοζώ, fut. ζω, ingenisco.
 Ἄνομιαι, a. 1. inf. ἀνοίσις, αντος, ὅ, part. ἀνοίσις, imp. ἀνοίχθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγω.
 Ἄνομιος, ἡ, ὁ ζ ἡ, apertio, reseratio; item ostina: ab ἀνοίσις, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγωμαι.
 Ἄνομοω, referam, fut. 1. act. ab ἀνομήρω.
 Ἄνομοτο, 3. sing. praes. opt. ab ἀνομοί.
 Ἀνομίην, dat. Ion. ab ἀνελέθια, as, ἡ, miseria: ex a et ὀλέθιος.
 Ἄνομότερος, infelicior, comp. ab ἀνομότης, infelicit. Th. ὀλέθιος.
 Ἀνομότερος, et ἀνώλεθρος, ἡ, ὁ ζ ἡ, ab exilio et damno immunis: ab a et ὀλέθρος.
 Ἀνομολογέωμαι, ejulatum tollo: ex ἀνί et ἀνομήρωμαι.
 Ἀνομοί, Poët. pro ἀνομοί, perficior.
 Ἀνομήρος, ἡ, ὁ ζ ἡ, imbribus caecus: ab a et ὄμβρος.
 Ἀνομώω, iniquè ago: f. ἴσω. perf. κα. Hinc
 Ἀνόμημα, ατος, τὸ, peccatum.
 Ἀνομία, as, ἡ, discrepantia à lege, iniquitas: ex a et νόμος.
 Ἀνόμιος, ἡ, ὁ ζ ἡ, dissimilis: ex a et ὄμιος.
 Ἀνομοίτης, ητος, ἡ, dissimilitudo: à praeced.
 Ἀνομος, ἡ, ὁ ζ ἡ, iniquus, sceleratus: à νῆρω.
 Ἀνόμος, adv. sine lege: à praeced.
 Ἀνόμητος, ἡ, ὁ ζ ἡ, inutilis, injucundus: ex a, et ὄνημι, juvo.
 Ἄνοος, ἄνος, ὁ ζ ἡ, amens: ab a et νόος.
 ἌΝΟΠΑΙΑ, seu ἀνοπαία, ἡ, ἌΝΟΡ.Ε.Α, avis: ab a et ὀπτομαι vel ὀπτα.
 Ἄνοπλος, ἡ, ὁ ζ ἡ, inermis.
 Ἄνοπλος, adv. more inermium.
 Ἀνορέα, as, ἡ, Dor. pro Ion. ἀνορέη, ης, ἡ, fortitudo, strenuitas: quod ab ἀνήρω.
 Ἀνορθοί, -ῶν, surrigo, sursum erigo: f. ὤσω. perf. ἀνορθώκα. a. 1. ἀνορθώσα. imp. ἀνορθώσω, αἴρω. a. 1. pass. ἀνορθώθη. Ex ἀνὰ pro ἀνω, et ὀρθῶ.
 Ἄνορος, ἡ, ὁ ζ ἡ, stationem navium non habens: ex a priv. et ὄρος, statio navium.
 Ἀνορθοσα, surrexi, aor. 1. Ion. verbi ἀνορθῶ, fut. ὤσω, perf. ἀνορθώκα quod ab ἀνώ, imperium do.
 Ἀνοροξίας, ατος, ὅ, aor. 1. part. ἀνοροξίας, refodias, 2. sing. a. 1. sub. ab ἀνί et ὄρπισσω.
 Ἀνόσιος, ἡ, ὁ ζ ἡ, non sanctus, sceleratus: comp. ἀνοσιώτερος, superlat. ἀνοσιώτατος. Ex a et ὀσιος.

Ἄνοσος, ἡ, ὁ ζ ἡ, immunis à morbis: ab a priv. et νόσος, morbus.
 Ἄνοστος, ἡ, ὁ ζ ἡ, inossis, sine osse: f. a et ὄστωρ.
 Ἄνοσίμως, ἡ, ὁ ζ ἡ, reditus expers: ex a et νόστος, reditarius.
 Ἄνοστος, ἡ, ὁ ζ ἡ, reditus expers: ab a et νόστος, reditus.
 Ἀνώστος, ἡ, ὁ ζ ἡ, qui est sine auribus. Poët. ὁ ἀνεο ἴατος. Th. ἴος.
 Ἀνοστέπτος, ἡ, ὁ ζ ἡ, repudiatus admonitionem: ex a et νεπέτω.
 Ἄνοστος, amens: ex a et νόστος, ὀδός.
 Ἄνοστος, pro ἀνοστος.
 Ἀνόσιτος, ἡ, ὁ ζ ἡ, non vulnerratus. Ἀνοστί, adv. sine vulnere. Th. ἴσιος, vulnere.
 Ἄνοσχῆ, ἡς, ἡ, tolerantia: ab ἀνέχομαι.
 Ἀνόστρος, non munitus.
 Ἄνοσι, et Ἄνοσι, Dor. pro ἀνάσθη, surge, a. 2. imp. Ἄνοσις, qui surrexit, Poët. pro ἀνάσθης, part. ἀνέσθη, aor. 1. ind. Ἄνοσθηναι, Att. Dor. pro ἀνάσθηαι, aor. 2. inf. act. sic ἰνέσθησθαι, pro ἀνάσθησθαι, f. 1. inf. m. Ἄνοσθον, aor. 1. imp. ab ἀνίσθημι.
 Ἄνοσθη, surrexerunt, pro ἀνέσθη, a. 2. ind. dual. ab ἀνίσθημι.
 Ἄνοσφεται, percurrit, pro ἀνέσφεται, praes. ind. à σφῆρω.
 Ἄνοσθεύω, inf. ab ἀνοσθεύω.
 Poët. pro ἀνέγω, emergo.
 Ἄνοσχο, tolera, Poët. pro ἀνάσχο, Ion. pro ἀνάσχω, aor. 2. imp. ab ἀνέχω.
 Ἄνοσχος Poët. pro ἀνασχοτός.
 Ἄνοσθεσθαι, toleraturus, pro ἀνασθεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνά, et σχῆω, vel ἔχω.
 Ἄνοσχοιτο, toleraret, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνέσχομαι, a. 2. m. ab ἀνέχω.
 Ἄν', pro ἀντί, è regione.
 Ἄντα, coram, è regione.
 Ἄνταγοράζω, fut. ὄσω, vicissim emeo: ex ἀντί et ἀγοράζω, emio.
 Ἄνταγωνίζομαι, decerbo, repugno: f. ἴσομαι. perf. ἀντηγωνίσθηναι. a. 1. m. ἀντηγωνισάμην. Ex ἀντί et ἀγωνίζομαι. Hinc
 Ἄνταγωνιστής, ἡ, ὁ, adversarius, certator: acc. pl. ἀνταγωνιστάς.
 Ἄνταγώνιστος, ἡ, ὁ, amicus, certator.
 Ἄνταδικέω, f. ἴσω, vicissim injuriam offero: ex ἀντί et ἀδικέω.
 Ἄνταείριον, Ion. pro ἀνταίρειον, adversus aliquem quid tollere, se ei opponere: ex ἀντί et αἶρω.
 Ἄνταείς, εντος, ὅ, Dor. pro ἀνταίρειος, contrarius, inimicus: ab ἀντην, contra.
 Ἄνταίρειον, et Ἄνταίρειον. Vide ἀνταίρειον.
 Ἄντακίοι, ὦν, οί, ingentia celestia.
 Ἄντακῶ, f. ὤσω, vicissim audio: ex ἀντί, et ἀκῶ, audio.
 Ἄνταλλαγμα, ἄτος, τὸ, compensatio: ab ἀντί et ἀλλάττω.
 Ἄνταμείβετο, Dor. pro ἀνταμείβετο, 3. sing. imp. ab ἀμείβομαι.

Ἄνταμείψις, ὤς, ἡ, compensatio.
 Ἄντῆν τι ὑπό τινος, aliquid ab aliquo pati: et ἀντῆν τινος, Ion. pro obtinere aliquid: ab ἀντῆρω.
 Ἄντανανίω, vicissim aufero.
 Ἄντανανίω, contrā destruo, demolior.
 Ἄντανανίω, -ῶν, vicissim expleo: f. ὤσω. perf. ἀντανανίωμαι. ab ἀντί, ἀνί, et πληρῶω, impleo.
 Ἄντανανίσθηναι, contrā exclare, aor. 1. inf. ab ἀντανανίσθημι ab ἀντί, ἀνί, et ἵσθημι.
 Ἄντανανίω, ὦν, οί, Dor. pro ἀντανανίω, ab Ἄντανανίω, η. v.
 Ἄντανανίσσια, pro ἀντανανίσσια, particip. aoristi primii, faem. gen. ab ἀντανανίω, sive ἀντανανίω, f. ὤσω, quod significat extendo, id. qu. ἀντανανίω. Th. τανῶω.
 Ἄνταξίος, ἰα, ἰων, existimatione par, aequalis pretii: ab ἀντί, contrā, aequè, et αξίος.
 Ἄνταποδίδωμι, retribuō, vicissim reddo: fut. ἀνταποδοῦμαι. perf. ἀνταποδοῦκα. a. 2. ἀνταπέδω, inf. ἀνταποδῶναι. a. 1. pass. ἀνταπέδω. Ex ἀντί, ἀπό, et δίδωμι.
 Ἄνταποδοθήσομαι, η, εται, fut. 1. pass. ab ἀνταποδῶμαι. Undè et Ἄνταποδομα, ἦτος, τὸ, retributio; ἀνταποδομα, ὤς, ἡ, merces: ἀνταποδοτικός, ἡ, ὁ ζ ἡ, retributorius.
 Ἄνταποδῶναι. Vide ἀνταποδῶμαι.
 Ἄνταποκρίνομαι, ex adverso respondere: a. 1. pass. ἀνταποκριθῶναι, inf. ἀνταποκριθῶναι, f. 1. ἀνταποκριθῆσομαι. Ex ἀντί, ἀπό, et κρίνω.
 Ἄνταποκρίσις, ὤς, ἡ, multa responsio.
 Ἄνταπόλλω, vicissim perdo: ex ἀντί et ὀπόλλωμι.
 Ἄνταποπέλλω, remitto.
 Ἄνταπτεσσα, Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, capessere.
 Ἄνταρσις, ὤς, ἡ, insurrectio, ἀντάρτης, ἡ, ὁ, qui insurgit contrā regem, rebellis. Ab ἀντί et αἶρω.
 Ἄντασπάρτομαι, f. ὤσω, vicissim amplexor: ex ἀντί et ἀσπίζομαι.
 Ἄνταγύεια, as, ἡ, lucis reflexio.
 Ἄνταυθῶ, f. ὄσω, aor. 1. ἀντήθησα, vicissim rocfior, vel strepitum edo: ab ἀντί, et ἄσω, clamo.
 Ἄντιω, obtinam eo. f. ἴσω. perf. ἴνηκα. Th. ἀντί, contra.
 Ἄντεδόθησα, as, ε, naclus (vel assequium) sum, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, -ῶ.
 Ἄντέγκλημα, ἦτος, τὸ, criminatio: ἀντεγκληματικός, ὃ, ὄν, criminatorius. Ab ἀντί, ἐν, et καλέω.
 Ἄντεξέμντο, 3. pl. imp. ab ἀντιδέξω, dextram porrigo.
 Ἄντεϊλας, Poët. pro ἀντεϊλας, oriri fecisti: 2. sing. aor. 1. verbi ἀνταίλλω.
 Ἄντεινον, extende, Dor. pro ἐνάτεινον, aor. 1. imp. verbi ἀνταίτεινω. Ἄντεινῶναι, pro ἀνταίτειναι, inf. Poët. Th. τείνω.

'Αντίω, pro ἀνατίω, Dorice. — αντος terminatio Patronymicorum ut nom. propr. in ας, ut Δοιάντιος, ἂ Δολας.

'Αντιπεῖν, contradicere; item loqui vicissim, a. 2. inf. act. ab ἀντίπω a. 1. ind. act. ἀντίπειν. a. 2. ind. act. ἀντίπειν' ex ἀντί, et ἔπω, dico.

'Αντιρροῖαι, vicissim interrogare, præs. inf. med. verbi ἀντιρροῖμαι, vicissim interrogo. Th. εἰρω.

'Αντιροῶ, fut. ῶ, vicissim introduco.

'Αντιροῦμαι, contrā occurrentes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντιρέω quod ab ἀντί, ἐκ, et τρέω, curro.

* Ἀντεκκόπτεσθαι, vicissim excindere.

'Αντελέειν, ex adverso innuebat, 3. sing. imperf. ind. act. cum v. ἔλεκα, ab ἀντικλίνω, ex ἀντί et κλίνω.

'Αντεκτίω, idem quod

'Αντεκτίω, fut. ἴσω, vicissim luo, rependo. Hinc ἀντεκτίσις, eus, ἡ, repensio, mulct. Th. τίσις, punio.

'Αντέλεγει, 3. sing. imp. ind. act. ab ἀντιλέγω.

'Αντέλλοισα, Dor. et per Sync. pro ἀνατέλλουσα, eozriens, fem. gen. præs. part. act. ab ἀνατέλλω, oriri, facio. Sic ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, oriuntur, 3. pl. præs. ind. act. ab eodem.

'Αντιβολή, ἤς, ἡ, injectio unius in locum alterius: ab ἀντεβιάλλομαι

'Αντεμπλήσσει, vicissim implete, a. 1. inf. act. ab ἀντί et ἐμπλήθω.

'Αντεζέγω, vicissim educo, repugno.

* Ἀντίεμι, invadenti hostiliter occurreo.

'Αντιετασιῶς, ἢ, ὁ, contrā quæsitōr: ab ἀντεταζέω, quod ab ἀντί, ἐξ, et ἐτάζω, quaero.

* Ἀντεπαῶ, fut. ξω, adversum tendo.

'Αντεπεξήσαν, Att. pro ἀντεπεξήσαν, in occursum ierant, 3. pl. plus. perf. m. ab ἀντεπέξω, quod ab ἀντί, ἐπι, ἐξ, et ἐπι, eo.

'Αντεπεριλόμαι, -οῦμαι, vicissim curam gerō. Th. μέλει, curæ est.

'Αντεπνεύει, contra spirabat, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω, cum v. ἔλεκα, ex ἀντί, et πνέω, spirō.

'Αντεροσῆς, ἢ, ὁ, rivalis: ab

'Αντεροῶ, -ῶ, redamo, sum rivalis; part. præs. pass. ἀντερώμενος. Ab ἀντί, et ἐρώω, amo.

'Αντεροῖκα, inhæreo, f. εἶσω, p. ἀντήροικα.

'Αντερεῖν, præs. inf. ab ἀντεροῖω, contradicō: ex ἀντί, et ἐρεῖω, dico.

'Αντεροῖσας, Æol. pro ἀντεροῖσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντεροῖω, vicissim firmo. Th. ἐρεῖω, firmo.

'Αντεροσσεῖν, repenti, a. 1. inf. m. ex ἀντί, et ἐρώω, libero, tralo.

'Αντερόμενος, η, ον, qui redamatur. part. præs. pass. ab ἀντεροῖω, redamo.

'Αντεσθαι, supplicare, obviam ire: præs. inf. med. ab ἀντομαι.

'Αντίστην, et in 3. pl. ἀντίστησαν, a. 2. ind. act. ab ἀντίστημι, resisto.

'Αντιστραμμένος, η, ον, in contrarium versus, part. præt. pass. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντιστραμμένος, adv. vice versa.

'Αντίταται, Poët. pro ἀνατίταται, circumjectus est, 3. sing. perf. ind. pass. ἀντίταται, 3. sing. imp. vel a. 1. ind. act. ab ἀντιτείνω, contrā intendo. Th. τείνω, tendo.

'Αντετόρησα, ας, transfixi: a. 1. ind. act. ab ἀντί, et τρώω, perforo.

'Αντετοῖς, ejusdem anni, Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἐτους.

'Αντιτέτοξο, similis eras: 2. pers. s. plusq. p. ind. pass. ex ἀντί, παρ, et τέτιγγω, 1. sing. plusq. perf. ind. pass. ἀ τεύγω, sum.

'Αντεκόπτος ζώνη, Zona temperata opposita, Laert. ab ἀντί et κόπτος. Th. κερύννυμι, tempero.

'Αντεφρόντο, ferebantur, 3. pl. imp. ind. pass. ex ἀντί, et φέρω, fero.

'Αντεφιλῶσαι, Dor. pro ἀντεφίλησαι, redamavit, 3. sing. a. 1. ind. act. ἀφίλω, amo.

'Αντέχομαι, adhæreo, sublevo, cum gen. imp. ἀντεχόμεν, f. ἀντέχομαι, η, εται. Ex ἀντί, et ἔχω, teneo, habeo.

'Αντέχρησε, suffecit: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀντεχράω. Th. χράω, do multo.

'Αντέχω, f. ἀντέξω, detineo.

'Αντέω, Ion. pro ἀντάω, obviam eo.

'Αντήδην, simpliciter, adv. ab ἀπτομαι.

'Αντημιέτετο, respondebat, 3. sing. imp. ind. med. ab ἀντί, et ἀμιβομαι, respondeo.

'Αντς, adv. coram, ex adverso. Th. ἀντί.

'Αντήνωρ, ορος, ὁ, Antenor, nom. propr. viri. Hinc Ἀντηνορίδης, Antenoride.

'Αντήρης, ὁ ζ ἡ, qui vicissim remigat, et per Metaph. quicquid vicissim datur. Th. ἐρήσω, remigo.

'Αντηρίς, ἴδος, ἡ, structura lapidea utrinque editoria ædificia fulciens: ab ἀντί, et ἐρείδω, firmiliter fulcio, innitor.

'Αντήρῖσα, ας, ε, certavi: a. 1. ind. act. ab ἀντηρίζω, contendo cum aliquo. Th. ἐρίς, contentio.

'Αντησις, εως, ἡ, supplicatio: ab ἀντάω, vel ἀντέω.

'Αντηχοῖσις, gen. præs. part. act. f. g. ab ἀντηχέω, resono: ex ἀντί, et ἵχσο, sonus.

'ΑΝΤΙ, pro, contrā: in compos. sæpè comparationem significat. Ab Hesychio ἀντί πολλῶν exponitur ἴσος πολλοῖς.

'Αντία, adv. ex adverso, contrā, acc. pl. neut. gen. ab ἀντίος. Th. ἀντί.

'Αντιάζω, f. ἴσω, id. q. ἀντιάω.

'Αντιάνεμα, virago, viris æquiparanda; ab ἀντί, et ἀνῆρ, vir.

'Αντιάει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. sing. f. 1. ind. act. vide ἀντιάσει.

'Αντιόμαι, vel ἀντιάζω, præs. ind. intersum, occurro: vide in ἀντίω.

'Αντιάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ἀντιάζω, ll. 1, 67. ἀντιάσας, Æol. idem.

'Αντιάσειν, occursum esse, f. 1. inf. act. ab ἀντιάω.

'Αντιαχέσει, Dor. et Æol. pro ἀντιαχέσει, ex adverso respondent: ex ἀντί et ἰάχω.

'Αντιάω, -ῶ, occurro, obviam venio: f. ἴσω, p. ἠντιάω ab ἀντί.

'Αντιβαίνω, resisto, adversor: ab ἀντί, et βαίω, eo.

'Αντιβάλλω, sermionem cum aliquo confero. f. ἄλω, p. ἀντιβέλλω, ab ἀντί, et βάλλω.

'Αντιβόλω, ex adverso. Vide ἀντιβόλω.

'Αντιβόλω, repugnare: a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίω.

'Αντιβῶν, ἀντιβία, et ἀντιβίον, contrā, obviam, adv.

'Αντιβίος, υ, ὁ ζ ἡ, et ἀντιβίος, ἰα, ἰοι, adversus, in dat. pl. ἀντιβίους, ex ἀντί, et βία, vis.

'Αντιβόλω, -ῶ, occurro; item nanctiscor, cum gen. f. ἴσω. p. ἀντιβέβωλω inf. act. præs. ἀντιβόλω, a. 1. inf. act. ἀντιβόλωσαι.

'Αντιβῶν, ἀντιβία, et ἀντιβίον: ab ἀντί, et γέγωνα.

'Αντιγενέας, υ, ὁ, Antigenides, nom. propr.

'Αντιγοροροφίω, ῶ, vicissim in senectute alo: ab ἀντί, et γοροροφίω, quod ἂ γήρας, senectus, et τρέφω, alo.

'Αντιγωνμονέω, -ῶ, fut. ἴσω, contrā sentio, dissentio, refragor: ab ἀντί et γνόμεν. Th. γινώσκω.

'Αντιγράφῃ, ἤς, ἡ, rescriptio, responsum quod datur per scriptum. Th. γράφω.

'Αντιθεῖνος, υ, ὁ ζ ἡ, alterius loco in cenā suffectus: ab ἀντί, et θέπιον, cena.

'Αντιδιπθέμενος, υ, ὁ, contrariō animo affectus, præs. part. pass. masc. gen. ab ἀντιδιπθέμῃ. Th. τιθῆμι, pono.

'Αντιδιδόται, 3. sing. ind. pass. præs. ab

'Αντιδίωμαι, do vicissim, rependo

'Αντιδικέω, ad causam occurro, iudicio contendo, f. ἴσω, p. ἡκα.

Hinc

'Αντιδικος, υ, ὁ ζ ἡ, adversarius: ex ἀντί, et δίκη, ius, lis.

'Αντιδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio: et

'Αντιδοτος, υ, ὁ ζ ἡ, vicissim (vel contrā) datus, item ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ, vel remedium adversus mala corporis datum. Th. δίδωμι, do.

'Αντιδωρον, υ, τὸ, donum dono relatum.

'Αντιζέσθαι, præs. inf. med. Ion. pro ἀντιζέσθαι, castra castris opposita habere. Th. ἴζω.

'Αντιζα, adversa, Ion. pro ἀντία, q. v. cx ἀντίος.

'Αντιθεμαι, Poët. pro ἀντιθεμαι, impono.

'Αντιθεος, υ, ὁ ζ ἡ, divinus, æquales deo: ex ἀντί, θεός, et θεός, deus

'Αντιθέσις, εως, ἡ, oppositio. et
'Αντίθετος, κ, ὁ ἢ, oppositus: ab
ἀντίθετον.

'Αντιποσειδόνος, η, ον, qui contra
aliquem est cursurus: f. I. part. ἂ
δίου, κύριος.

'Αντιθυμῖ, pro ἀντιθυμῖ, repono.

'Αντιθύουσι, κ, ὁ ἢ, vicissim (vel
contra) somnians: ab ἀντί et θυός.

'Αντιθύουσι, κ, ὁ ἢ, jamque oppo-
situs: ex ἀντί et θυός.

'Αντικαθήμενος, obdicens, oppug-
nans.

'Αντικαθίστημι, resisto: praes. inf.
ἀντικαθίστημι. Ex ἀντί, κατά, et ἵστημι.

'Αντικακχοῦμαι, ὦ, f. ἴσω, vicissim
miseri si feror: ex ἀντί et κακχοῦμαι.

'Αντικαλέω, -ῶ, vicissim invidio:
fut. ἴσω et ἴσῃ, perf. ἀντικαλέηκα. a.
I. ἀντικαλέω. Th. καλέω.

'Αντικαταλλάσσομαι, vel -τρομαι,
conmuto.

'Αντικαταλλίστω, comparo. Th.
ἀλλίστω.

'Αντικατάσχεται, εως, ἡ, relentio:
ab ἀντί, κατά, et σχέω. Th. ἔχω.

'Αντικατασκευάζω, contrastruo.

'Αντικατίσθαι, Ion. pro ἀντικατί-
σθῆαι, ἐ regione aliquid sedere:
ex ἀντί et κείσθαι. Th. ἴμαι.

'Αντικατίσθῃσι, Ion. pro ἀντι-
κατίσθῃσι, castris opposita
habere. 'Αντικατιζέουσι, Ion. pro
φύμενοι, et hoc pro -όμενοι, praes.
part. m. ἂ καθίζω.

'Αντικείμεν, opponor: fut. ἀντι-
είσθαι. praes. part. ἀντικείμενος, κ,
adversarius. Ex ἀντί et κείμαι.

'Αντικηρύσσω, praecone voce con-
tra edico, publice proclamo.

'Αντικιχναίω, -ῶ, τι ἴσῃ con-
quiesco: ab ἀντί et κίχῃσι.

'Αντικίοναμι, iudicio contendo
contra aliquid.

'Αντικίρω, comparo: ex ἀντί et
κίρω.

'Αντικρόω, f. ὄσω, rotundo: item
contra spem evenio: ex ἀντί et κρόω.

'Αντίκει, ἀντικῆς, ἐ regione,
CON'FL. cum gen. adv. Th. ἀντί

'Αντικρίσις, fut. σῶ, perf. κῆ.
contra vel vicissim sumor: ex
ἀντί et κρέσις. Th. κέρειν.

'Αντικρίσειν, κ, τῶ, helleborus,
sic dictus ab urbe Anticyra.

'Αντικρίσειν, αντος, ἡ, consequitus
(vel nactus) sum, pro ἀντικρύσειν,
aor. I. part. act. verbi ἀντικρούειν.

'Αντιλέβη, ἦς, ἡ, apprehensio:
ab ἀντίλαβῆναι.

'Αντιλέβω, vicissim accipias: 2.
sing. a. 2. opt. act. ab ἀντιλαβῆναι.

'Αντιλέθωμι et 'Αντιλάζωμι,
utrâque formâ ab Atticis usitatâ,
hâc frequentîs: vi ἴσῃ prehē-
do, relinco: ex ἀντί et λάζωμι sive
λάζωμι.

'Αντιλημ'άω, vicissim accipere:
ἀντιλαβῆναι, suscipio, libero
juro: cum gen. optulor. fut. λήψ-
ομαι. a. 2. m. ἀντελάθωμι, κ, ετο.

Ab ἀντί et λαβῆναι.

'Αντιλήμω, resplesco. Th.
ἀμψω, luceo.

'Αντιλέω contradico: fut. ζῶ, et

perf. ζῶ. imperf. ἀντιλέγων. perf.
π. ἀντιλέγωμι, cum dat. Ex ἀντί
et λέγω.

'Αντιληπῶν, suscipiendum, adj.
verbale, ab ἀντιλαβῆναι.

'Αντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor.

'Αντιλήψις, εως, ἡ, optulatio,
subsistit: ab aor. sing. 2. praes.
pass. verbi ἀντιλαβῆναι.

'Αντιλογία, κς, ἡ, contradictio, in
jure disceptatio, et causae dictio:
ex ἀντί et λόγος.

'Αντιλοιδόρῳ, -ῶ, contrilium re-
gero: imp. ἀντελοιδόρεαι, κς f.
ἴσω. perf. ἀντελοιδόρηκα. Th.
λοιδόρῳ.

'Αντιλοχος, κ, ὁ, Antiloclus, nom.
prop.

'Αντιλόπῳ, -ῶ, vicissim molestus:
ex ἀντί et λῶπι. Hinc

'Αντιλόπηρις, εως, ἡ, molestia vi-
cissim exhibita.

'Αντιλύτρον, κ, τῶ, redemptionis
pretium. Th. λύω, solvo.

'Αντιμαστῶριω, contrarium testor:
f. ἴσω.

'Αντιμαχετής, κ, ὁ, oppugnans,
vel qui pugnat contra aliquem: ex
ἀντί et μάχη.

'Αντιμεθισταί, in locum alterius
constituunt: ex ἀντί, μετά, et ἵστημι.

'Αντιμελιζω, contra modulor: ab
ἀντί et μέλις.

'Αντιμετάβολῆ, ἦς, ἡ, commutatio.

'Αντιμετρέω, -ῶ, vicissim melior,
rependo: f. ἴσω. perf. ἀντιμετρήκα.
aor. I. ἀντεμέτρησα. f. I. pass. ἀντι-
μετρηθῆσθαι. Ex ἀντί et μέτρον.

'Αντίμιος, κ, ὁ ἢ, œmulus. Th.
μίρομαι.

'Αντιμισθία, κς ἢ, compensatio,
reuneratio: ex ἀντί et μίσθος.

'Αντιμηστῶν, pro μιστολόγων.

'Αντιμολπίς, κς ὁ ἢ, contrarius
in cantu, diversi cantūs: ex ἀντί
et μολπή.

'Αντιόειν repugnare, Poët. pro
ἀντικατίσθαι. Hinc ἀντίφος, con-
trarius.

'Αντίον, licitatorium. Est et
malu, qui simili est licitatorio. It.
adv. ex adverso: ab

'Αντίος, κς, ἴν, adversus: ab ἀντί.

'Αντιόομαι, -ῶμαι, adversor: a. I.
ind. pass. ἠντιόσθην. Th. ἀντί.

'Αντιόσθαι, adversari: inf. verbi
praeced.

'Αντιόχεια, κς, ἡ, Antiochia, no-
men urbis.

'Αντιόχης, εὖς, ὁ, Antiochensis.

'Αντιόχος, κ, ὁ, Antiochus, nom.
prop.

'Αντιώων, et in f. g. ἀντιώωσα, oc-
currrens, Poët. pro ἀντιών et ἀντιώωσα,
praes. part. act. contr. ab ἀντιώω.
Th. ἀντί.

'Αντιώωτο, pro ἀντιώωτο, et
ἀντιώωτο, pro ἀντιώωτο, praes. opt.
pass. ab ἀντιώωμαι. Th. ἀντί.

'Αντιπῆλος, κ, ὁ ἢ, adversarius in
luctu, œmulus: ex ἀντί et πῆλος.

'Αντιπαράβλην, conferemus,
I. pl. fut. 2. act. ab ἀντιπαράβηλω,
Iud ex ἀντί, παρά, et βῆλω undē

'Αντιπαράβολῆ, ἦς, ἡ, comparatio
collatio.

'Αντιπαῶ, ω, retribuio, copias
hostibus oppono, resisto: f. ζῶ.
I. ἄγω.

'Αντιπαράβληω, -ῶ, ἐ diverso
colabor.

'Αντιπαράσκευάζομαι, contra ali-
quem ne peritum habeo, do operam
ut per sim: ex ἀντί et παρασκευάζω.

'Αντιπαράχειν, retribuere, a. 2.
inf. act. ab ἀντιπαρίχω. Th. ἔχω.

'Αντιπαοταίς, εως, ἡ, acies con-
tra instructa: ab

'Αντιπαράπτω, contra colloco in
acie, aciem contra instructo: ab
ἀντί, παρά, et πῆτω.

'Αντιπαρήχομαι, ex adverso pra-
tereo, Luc. x. 33. supervenio, Sap.
Salom. xvi. 10. f. I. m. ἀντιπα-
ρήσομαι. a. 2. act. ἀντιπαρήδων.
Ex ἀντί, παρά, et ἔρχομαι.

'Αντιπαρίημι, fut. ἴσω, promitto
alicui rem, niam alicui rei vice: ex
ἀντί et παρίημι.

'Αντίπαις, κ, ὁ, nomen viri Gr. q.
d. Vice omnium.

'Αντιπαρίς, ἴος, ἡ, nom. urbis.

'Αντίπατρος, κς, ὁ, qui patri adver-
satur: ex ἀντί et πατήρ.

'Αντιπᾶτρος, κς, ὁ, Antipater,
arsensis, philosophus Stoicus.

'Αντιπέπω, f. ψω, remitto: ex
ἀντί et πέπω.

Αντιπείραϊος, ex adverso situs.

'Αντιπείρια, loca ex adverso sita.

'Αντιπείραν, adv. ἐ regione, cum
gen. Omnia ex ἀντί et πείραν.

'Αντιπεριβάλλω, f. ἄλω, ex adver-
so cingo: h. βάλλω.

'Αντιπερίσπασμα, ατος, τῶ, strata-
genti, quum hostes alibi detinentur:
ab

'Αντιπερίσπῶ, ὦ, fut. ἄσω, re-
trahito.

'Αντιπερίσῆται, d generat: ex
ἀντιπερίσῆται.

'Αντιπεφύθησι, contra vel loco
alterius occidi, praet. inf. pass. ab
ἀντί et πέφῆμαι, perf. verbi inusitat.
φύομαι.

'Αντιπέπω, ohnitor: fut. ἀντι-
πέπωσ. perf. ἀντιπέπωκα. Ex ἀντί
et πέπω.

'Αντιπλήρω, expleo: fut. ὄσω:
ex ἀντί et πληρόω.

'Αντιπλέω, restare, praes. inf.
ex ἀντί et πείω.

'Αντιπνοια, εὖς, ἡ, status adversus.

'Αντιποιέω, ὦ, f. ὄσω, contra fa-
cio, assimulo: in pass. contra fio,
vicissim fio: in med. ἀντιποιέωμι,
vindico, mihi attribuo.

'Αντιποίησης, εὖς, ἡ, studium ali-
cujus rei conpugnatio, ut ἀρετής,
vindictam, tenenda.

'Αντιποιήμενος, κ, ὁ, contra fr-
cians: cum gen. assequi conans,
affectans. praes. part. pass. ab
ἀντιποιέω. Th. ποιέω.

'Αντιπολέμῳ, fut. ἴσω, resisto:
hinc

'Αντιπολέμιος, et ἀντιπόλεμος,
hostis, in bello adversarius. Th.
πολέμος.

Ἀντιπόλις, εως, ἡ, urbs adversariae urbi opposita.

Ἀντίπορος, υ, δ ζ η, oppositus, ἐ regione positus: ἀντιπόροι, gen. Ion. ab ἀντιπόρα, perf. m. verbi ἀντιπέρομαι.

Ἀντίπος, οδος, δ, adversa vestigia figens: nom. pl. ἀντιπόδες, **ANTIPODES**: ab ἀντι et πῶς.

Ἀντιπρίτω, obstituto: f. ζω. perf. ἀντιπεπραχα. Ex ἀντι et πρίτω.

Ἀντιπρόσσειν, Ion. pro ἀντιπρόσειν, adversari. Th. πρόσσειν.

Ἀντιπρόσσειαν, obviam prodierant, Att. pro ἤσειαν, 3. plur. perf. m. ab ἀντιπείδειν Th. ἴμι, perf. ζω, eo.

Ἀντιπρόσσωποι, οί, se mutuo aspicientes.

Ἀντιπρωρος, υ, δ ζ η, qui proram habet in aliquam conversam: ex ἀντι et πρῶρα.

Ἀντίπτωμα, atos, τὸ, ruina: ex ἀντιπτεῖν.

Ἀντιρήσις, εως, ἡ, contradictio: ab ἀντιρῆω, contradico: ex ἀντι et ῥέω.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, compensatio. Th. σήκωσις.

Ἀντισθένης, υ, δ, Antisthenes, nom. propr.

Ἀντισῆς, ἀντος, δ, ex adverso stans: a. 2. part. act. ab ἀντίσημι. Th. ἴσημι.

Ἀντισῆσις, εως, ἡ, resistentia.

Ἀντισσιώτης, υ, δ, adversa factionis homo. Hinc ἀντισσιώω, adversor. Th. idem.

Ἀντισοίχος, υ, δ ζ η, ἐ regione oppositus: item aequalis. **Ἀντισοιχία**, ας, ἡ, duarum rerum intense opposita collocatio. **Ἀντισοιχέω**, -ω, oppositus sum ἐ regione. **Ἀντισοιχῶς**, adv. oppositā serie. Omnia ab ἀντι et σοίχος. Th. σέλω.

Ἀντισοίως, υ, δ ζ η, adversam frontem habens: ex ἀντι et σοίω.

Ἀντιστρατεύομαι, repugno: fut. εἰσάμαι. perf. pass. ἀντιστρατεύμαι. Th. στρατός.

Ἀντιστρατοπέδω, ex adverso castrametor: ex ἀντι et στρατοπέδον, castrum.

Ἀντισχεῖν, idem quod ἀντίχων. **Ἀντισχέω**, ὀπποσι, aor. 2. imp. verbi ἀντίχων.

Ἀντιτάγμα, atos, τὸ, agmen quod alii agmini opponi potest, quod alii cui opponitur.

Ἀντιτακτικός, υ, δ, vim repugnandi habens, qui aciem contra hostem ordinat.

Ἀντιτάσσομαι, η, εἶμι, ordinē me oppono, obidere recuso, resisto: f. ἄσσομαι. perf. ἀντιτάσσομαι. Ex ἀντι et τᾶσσω. Inde Ἀντιτάξις, εως, ἡ, aciei instructio contra hostem: item repugnancia.

Ἀντιτείνειν, pres. inf. contra tendere: ex ἀντι et τεῖνω.

Ἀντιτείνω, pres. inf. ex ἀντι et τεῖνω.

Ἀντιτίθημι, resisto, retribuō, oppono, loco alterius pono, ex adverso statuo. Th. τίθημι.

Ἀντιτίθω, f. ἴσω, vicissim honoro, dignum dico vel statuo.

Ἀντιτόμον φάρμακον, est remedium, quod secatur, et paratur, adversus morbi dolores, et vim. Ex ἀντι et τόμος, perf. m. verbi τέμνω.

Ἀντίτρος, pro ἀντίτρος, per Sync. vicissim punitus: ex ἀντι et τρώ.

Ἀντίτυπον, υ, τὸ, typus alii typo respondens: ex ἀντι et τύπος.

Ἀντιτύπος, υ, δ ζ η, ictum propellens: ex ἀντι et τύπω.

Ἀντιτύχοις, consequaris, aor. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντι et τυγχάνω.

Ἀντιφερίζειν, obviam se afferre, contendere, pres. inf. act. Ex ἀντι et φέρω.

Ἀντιφερίζω, obviam se obtulisse, contendisse, Poët. et Dor. pro ἀντιφερίζω, aor. 1. inf. act. ἀντιφερίζω.

Ἀντιφέρομαι, resisto, obviam me fero, repugno: pres. inf. ἀντιφέρομαι. Th. φέρω.

Ἀντιφθέγγομαι, f. ξομαι, respondeo, contra loquor: ex ἀντι et φθέγγομαι.

Ἀντιφθέγμα, τὸ, echo.

Ἀντιφιλονεικέω, fut. ἴσω, contraritor.

Ἀντιφίλος, υ, δ, Antiphilus, nom. propr.

Ἀντιφύτευω, vicissim gigno: f. εύσω. perf. ka. ex ἀντι et φυτεύω. Th. φύω.

Ἀντιφωνέω, fut. ἴσω, alternatim respondeo, Th. φωνή.

Ἀντιφωνή, ης, ἡ, Antiphona. Th. φωνή.

Ἀντιχρᾶν, sufficere, pres. inf. ex ἀντι et χράω.

Ἀντιχρησις, εως, ἡ, mutuis usus.

Ἀντιχριστός, υ, δ, Antichristus, Christo adversarius.

Ἀντιόθηναι, aor. 1. inf. pass. verbi ἀντιόθωμαι.

Ἀντλέω, -ω, haurio: pres. inf. ἀντλέω. f. ἴσω. perf. ἤντληκα, a. 1. ἤντλησα. Th. ἀντλος.

Ἀντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἀντλος.

Ἀνατλημα, atos, τὸ, haustum.

Ἀντλησθαι, haurisse, a. 1. inf. et ἄντλησον, άτω, haurito, aor. 1. imp. verbi ἀντλέω.

ἌΝΤΑΟΣ, υ, δ, sentina. Hinc ἀντλοῖν, υ, τὸ, vas quo aqua sentinae exhauritur.

Ἀντοικοδομέω, f. ἴσω, loco alterius destructi aedificii novum exstruo, ex ἀντι et οἰκοδομέω.

Ἀνατολή, ης, ἡ, Poët. pro ἀνατολή, ortus.

Ἄντομαι, occurro, obvius fio: item supplico.

Ἄντορχίζομαι, ὄμαι, vicissim (vel contra) sallo: part. pres. ἀντορχόμενος. Ab ἀντι et ὄρχομαι.

Ἄντοφθαλμέω, -ω, cum dat. obtinator, obductor: f. ἴσω. perf. ἀντοφθαλμηκα. Ex ἀντι et ὄφθαλμός.

Ἄντοιᾶς, ἀδος, ἡ, in antris versans: ab ἀντρον.

Ἄντροθεν, ex antro, Poët. adv. ab

ἌΝΤΡΟΝ, υ, τὸ, **ANTRUM**.

Ἄντροδος, εως, ἡ, antris plenus, cavernosus ab eod.

Ἄντρον, gen. Dor. ἄντρον.

Ἄντρος, al. habena, nom. pl. ab **ANTYX**, ὄγος, ἡ, ambitus et circumferentia currus: in dat. pl. ἀντροῖς, παρὰ τὸ ἀνω περὶ ὄγος, quia sursum extenditur.

Ἄντροργεῖν, Ion. pro ἀντροργεῖν, vicissim inservire: ex ἀντι et ὄργος.

Ἄντροθῶ, -ω, repellō, renitor, obnitor: ἀντροθῶμαι, pres. inf. pass. Inde ἀντροσις, εως, ἡ, repulsio, renixus: Ab ἀντι et ὄθω.

Ἄνδριςτος, υ, δ ζ η, contumelia expertus: ex ἀνυ et ὄδρις.

Ἄνδρος, υ, δ ζ η, aridus, aqua carens: ex a et ὄδρω, υ inserto, euphoniae causa.

Ἄνυ, perficibat, 3. sing. imperf. Dor. vel Ion. verb. ἀνύω.

Ἄνυμεν, perficiebamus, Dor. Syn. pro ἠνύομεν, 1. pl. imp. act. verbi ἀνύω.

Ἄνυσα, quae perficit, pres. part. f. g. ab ἀνύω.

Ἄνυπαόξια, ας, ἡ, interitus, essentia privatio: ab a et ὑπαόξω, sum.

Ἄνυπέρολος, υ, δ ζ η, insuperabilis.

Ἄνυπέθενος, υ, δ ζ η, innoxius, legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur: ex a, ὑπό, et εἰδῶναι rationes.

Ἄνυπεθύσις, adv. cum libertate.

Ἄνυπόδοτος, υ, δ ζ η, Dor. pro ἀνυπόδοτος, discalceatus, sine calcceis: ab a et ὑπόδω. Th. ἴδω.

Ἄνυπόσις, υ, δ ζ η, intolerabilis, non ferendus: a, ὑπό, et οἶσος, ab οἶω, pro φέρω.

Ἄνυπόκριτος, υ, δ ζ η, minimè simulatus, non fucatus: ex a et ὑποκριομαι.

Ἄνυπομήντος, υ, δ ζ η, intolerabilis: ex a et ὑπομῖνω.

Ἄνυπονότος, υ, δ ζ η, non suspicans, impropitius: ex a, et ὑπονότος, suspectus.

Ἄνυπόπτος, et ἀνυπόπτωτος, υ, δ ζ η, non suspectus, suspicione vacans. Et

Ἄνυπόπτως, adv. citra suspicionem. Ex ἀνά, ὑπό, et ὀπτομαι.

Ἄνυπόστατος, υ, δ ζ η, intolerabilis, qui non potest subsistere: ab a et ὑποστάς. Th. ἴσθμι.

Ἄνυπόστακτος, υ, δ ζ η, refractarius: ex a et ὑπόστακτος.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἄνυόσθμν, Dor. pro ἠνυόσθμν, confeci, acquisivi, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

ἄνοδος, ἄ, δ ἢ ἡ, qui effici potest; item promptum, facile, ὡς ἀνοδόν ἴσι, quoad fieri potest pro viribus; ἄνοδος, ὡ, δ ἢ ἡ, vel ἀνοδικός, efficax. Ab ἀνοδία.

ἄνοτο, perficiebatur, Dor. pro ἄνοτο, imp. verbi ἀνοτω vel est 3. plusq. perf. pass. ab ἀνοτω.

ἄνοτω, erigo, sublevo: ex ἀνω et ἄνω.

ἄνω, ὦ perficio, prosum, impleo, consumo, impetro, festino: f. σω. perf. ἤνωκα.

ἄνω, cursum, adv. δ ἀνω, sc. ὦ, superius, ἢ ἀνω, sc. ὄσα, superius, τὰ ἀνω, sc. ὄντα, quae sursum sunt, compar. ἀνώτερον, superius, altius.

ἄνω, deseram, a. 2. sub. act. ab ἀνώ.

ἄνωγα, praet. m. Ion. pro ἤνωγα. jussi: ab ἀνώγα, et ἀνωγέω.

ἄνωγαίον pro ἀνώγειον, q. v.

ἄνωγειν, imp. vel a. 2. Ion. pro ἤνωγειν ἀνώγει, aor. 2. sub. ab ἀνώγειω.

ἄνωγειν, ἔ, τὸ, cœnaculum, et Att. ἀνώγειν, ὦ, τὸ. Scribitur et ἀνώγειον, q. d. ἀνω τῆς γῆς, supra terram.

ἄνωγέω, suadeo ab ἀνωγή vel ἀνώγα, q. v.

ἄνωγῆθι, et per Sync. ἀνωχθι, jube: praes. imp. ab

ἄνωγημι, idem quod ἀνώγα, q. v.

ἄνώγημι, ἔτι, κραί, aperit sum. perf. pass. verbi ἀνώγομαι part. ἀνώγητος, η, ου. Th. οἶγω.

ἄνώγημι, jubebam, pro ἠνώγημι, imp. Ion. ab ἀνωγέω, seu ἀνώγα.

ἄνωγῆτω, jubeo, lurtor: f. ἔτω. perf. ἠνώχη, a. 1. ἠνώχη.

ἄνωδία, as, ὅ, Poët. pro quo et νοδονία, indolentia, doloris vacuitas: à seq.

ἄνωδίνος, δ ἢ ἡ, dolorem nullum sentiens: et ἀνωδινον φάρμακον, quod dolorem sedat: ex a priv. et ἄνω.

ἄνωδίνως, adv. sine dolore, à praec.

ἄνωθεν, desuper, supernè, è loco superiori, è caelo, à principio, denudè rursum: à ἀνωθεν dicenter majores nostri, veteres. Ab ἀνω.

ἄνωθῶ, propulso, repello, sursum impello: fut. ἤσω et ὄσω. aor. l. inf. act. ἀνώσθαι. med. ἀνώσθησθαι. part. ἀνωσθημένος: indè

ἄνωσθησι, eous, ἦ, impulsio sursum, versus, vel repulsio. Th. ὄθῆω.

ἄνωστος, ὡ, δ ἢ ἡ, inoprius, inprovius: hinc ἀνωσίς, inopinald. Ex a et ὄσω.

ἄνωχθῆν, resolutà diphthongo, pro ἀνωχθην, a. 1. ind. pass.

ἄνωχται, apertus est: 3. sing. perf. pass. ἀνώχθαι, verbi ἀνοχθῶ.

ἄνωχθῶ, ὡ, δ ἢ ἡ, interitū non obnoxius: ex a et ἄνωχθῶ, mors.

ἄνωχθῶν, τὸ, inaequale. Hinc ἀνωχθία, as, ἦ, inaequalitas: ex a et ὄνωχθῶ. aequalis.

ἄνωχοι, sine jurejurando: adv. ex a et ἄνωχοι, juro.

ἄνωχοι, ὡ, δ ἢ ἡ, injuratus, non adactus jurejurando, citra jurejurandum: ex a priv. et ἄνωχοι, juro.

ἄνωχοι, ὡ, δ ἢ ἡ, expediens, pro part. ab ἀνωχῶ.

ἄνωχῶ, ὡ, δ ἢ ἡ, expers nominis. Th. ὄνωχοι.

ἄνωρθῆν, ης, η, aor. 1. ind. pass. ab ἀνορθῶ.

ἄνωρῖα, ac, et Ion. -η, ης, ἦ, in-tempestivitas: ex a et ὄρω, tempus.

ἄνωρῖα, retulisse, Ion. pro ἀνορῖσσαι vel ἀνεκῖσαι, et ἀνεκῖσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω. vel ἀνωρῖσσαι, repulisse, est a. 1. inf. act. ab ἀνορθῶ pro ἀνώρω, repello.

ἄνωρῖσται, ὅ, aor. 1. part. m. verbi ἀνωρθῶ.

ἄνωρῖσθαι, repulsum fuisse, a. 1. inf. m. verbi ἀνωρθῶ.

ἄνωρῖστος, ἦ, ὄν, superior: ex ἀνω et ἀνώτερος.

ἄνωφελῆς, ἴος, ὅ ἢ ἡ, inutilis: ex a et ὄφελος, eos, τὸ, utilitas.

ἄνωχθα, aperui, 1. sing. praes. ind. act. verbi ἀνώχθω.

ἄνωχθη, ἦ, ὄν, apertus fui, a. 1. ind. pass. verbi ἀνώχθω.

ἄνωχθι. Vide ἀνώγηθι.

ἄνωχθῶ, pro- ἀνωγέτω, jubeat, ut ἀνωχθῶ, pro ἀνώγε, per Metaplasm. ab ἀνώγα.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄνωχθῶ, aor. 1. opt. act. ἄνωχθῶ, seu ἀνωγῶ. f. ἄνω.

ἄλιολογος, ὡ, δ ἢ ἡ, laude dignus: ex ἄλιος et λόγος, fama.

ἄλιόμαχος, ὡ, δ ἢ ἡ, qui alicui resistere potest pugnando: ab ἄλιος et μάχη.

ἄλιονικῆς, ὡ, δ ἢ ἡ, victoriâ dignus: ab ἄλιος et νίκη.

ἄλιονιστία, as, ἦ, auctoritas fide digna: à seq.

ἄλιόπιστος, ὡ, δ ἢ ἡ, fide dignus: ex ἄλιος et πίστις, fides.

ἄλιόσιος, ia, ion dignus, cum gen. Hinc

ἄλιόσιος, ης, ἦ, dignitas, meritum.

ἄλιόν, praes. inf. vide ἄλιον.

ἄλιόχρεος, Ion. et Att. qui est par solvendo, ac proinde fide dignus: ab ἄλιος, et χρέω.

ἄλιώ, -ω, dignor, cum gen. cœnuncense: imp. ἤλιον, -ω fut. ὄσω, perf. ἤλιωκα. aor. 1. ind. ἤλιωσα. a. 1. sub. ἄλιώσω, ης, η. a. 1. inf. ἄλιώσω. pass. praes. ἄλιόμαι, -μαι, dignus censeor. 3. pl. praes. imperat. pass. ἄλιώσθωσαν, digni censentur. perf. ἤλιωμα. aor. 1. ἤλιώθη. f. 1. ἄλιώθησμαι. Th. ἄλιος.

ἄλιωμα, ἄτος, τὸ, dignitas, auctoritas: item enuntiatum: ab ἄλιώ.

ἄλιωματικός, ὡ, δ ἢ ἡ, auctoritate praeditus. augustus: ab ἄλιώμα.

ἄλιως, adv. dignè.

ἄλιώσσεια, as, e, dignatus fuerim. a. 1. opt. Æol. verbi ἄλιω.

ἄλιώσσεια, eous, ἦ, petitio, dignitas, auctoritas, amplitudo.

ἄλιωμα, obducam, f. 1. med. verbi ἄγω.

ἄλιον, aor. ἦ. imp. act. duc, vel frange: ab ἄγω vel ἄγνυμι. f. ἄλω.

ἄλιον, acc. sing. ἄλιον, dat. ab ἄλιον.

ἄλιον, ὡ, δ ἢ ἡ, ligno cœrens, vel plenus ligno: ab a, vel priv. vel epitat. et ἔνω.

ἄλιον, Dor. ἄλιον. fut. 1. act. ducam, vel frangam: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

ἄλιον, ὡ, δ ἢ ἡ, axiis asser: qu. ab ἄγω, quia circa axem rota agitur.

ἄλιον, ὡ, δ ἢ ἡ, admiratione dignus, admirabilis: ab ἄλιος et ἄγος.

ἄλιον, ὡ, δ ἢ ἡ, auditu dignus: item memorabilis. ab ἄλιος, et ἀκούω.

ἄλιον, ὡ, δ ἢ ἡ, idem. Th. ἀκρόσομαι, αὐδῶ.

ἄλιον, Ion. pro ἀλιόφητος, ὡ, δ ἢ ἡ, memorabilis: superl. ἀλιόφητος, et ἀλιόφητος.

ἄλιον, ὡ, δ ἢ ἡ, dignus admiratione: ab ἄλιος et θαυμάζομαι.

ἄλιον, ὡ, δ ἢ ἡ, celebris, de-canulatus.

ἄλιον, ὡ, δ ἢ ἡ, cantor, poeta. Th. αὐδῶ.

ἄλιον, ὡ, δ ἢ ἡ, canendi peritissima, cantu suavissima: superl. ab αὐδῶ.

ἄλιον, ὡ, δ ἢ ἡ, inhabitatus: ἄλιος, ὡ, δ ἢ ἡ, domo carens: ex a et οἶκος.

ἄλιον, ὡ, δ ἢ ἡ, vino carens: ex ἄλιος, ὡ, δ ἢ ἡ.

* **Ασκος** ὁ ζ ἡ, *impiger, intrepidus*: ex *ἀσκος*, *pigritia, ignavia*.
 * **Ἀλλείας**, εἰς, οἱ ζ αἰ, *conserti*, nom. pl. masc. et fœm. gen. ab ἀλλήω, ὁ ζ ἡ, acc. pl. similis nominativo contracto, ἀλλείας, εἰς dat. ἀλλείαι.

* **Ἀλλήσῃν**, *consertim, simul*, adv. Poët. ab

* **ἈΟΛΑΗΨ**, εὖος, ὁ ζ ἡ, *confer-tus, congregatus*. Hinc

* **Ἀολλήω**, et ἀολλήω, *congrego*.
 — **ἀούτι**, — **ᾠτι**, terminatio Dor.

3. pers. pl. præst. ind. act. contr. pro — **άσι**, vel — **ᾠσι**, ut *βοᾶντι*, pro *βοάσι*, *βοᾶσι*.

* **Ἀσπλος**, acc. pl. *inermes*, ab ἀσπλος, ὁ ζ ἡ, ex ὄπλα, τὰ, *arma*.

* **ἌΟΡ**, et ἄορ, *ros*, ὁ ζ ἡ, *ensis*: qu. ab ἄορα, quia *suspenditur*.

* **Ἀοραία**, as, ἡ, *cæcitas*: ex a priv. et ὄραω, *video*.

* **Ἀσράτος**, υ, ὁ ζ ἡ, *invisibilis*.

* **Ἀοράτως**, *invisibilitèr*, adv.

* **Ἀόρητος**, υ, ὁ ζ ἡ, *qui non irascitur*.

* **Ἀορία**, as, ἡ, *tenebræ*: ab a priv. et ὄραω, *video*.

* **Ἀορισάινω**, *dubito, nihil definio, hæsito*.

* **Ἀοριστομαι**, — **ᾠμαι**, *indefinitus sum*.

* **Ἀοριστία**, as, ἡ, *infinitas*.

* **Ἀοριστικός**, ὁ, ὄν, *indefinitivus*.

* **Ἀοριστος**, υ, ὁ ζ ἡ, *infinitus, in-terminatus*.

* **Ἀοριστως**, adv. *infinité, indeter-minatè*. Omnia ex a priv. et ὄρος, *terminus*.

* **Ἀορονος**, υ, ὁ ζ ἡ, *aribus carens*: item nomen fluvii, **ἈVERNUS**. Th. ὄρονis, *avis*.

* **ἈΟΡΘΗΨ**, ἡς, ἡ, *arteria magna*: quæ à sinistro cordis sinu exoritur; apud Aristot. item arca.

* **ἈΟΡΘΗΨ**, ἡρος, ὁ, *lorium*, (seu *finis*), *quo ensis, clypeus, aut pera, appenditur*, dat. pl. ἀορθηροσσι, Poët. qu. ab αἰέρω, vel quasi ἄορα τῆρων, ab ἄορ, et τῆρω, *servo*.

* **Ἀορτο**, *sublativus erat*, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. Ion. ab ἀορ-μην, pro ἠέρμην, plusq. perf. ind. pass. verbi αἰέρω. Quidam tamen ab ἦρτο factum volunt, η in a con-verso, et inserto ο, 3. sing. indie. plusq. p. pass. ἄορτο, ἄορτο.

* **Ἀοσσίω**, — **ᾠ**, *auxilior, opem fero, adjuvo*. Hinc

* **Ἀοσσηρῶ**, ὁ, *adjutor*; ἀνευ ὄσση; βοηθῶν, qui non vocatus, alteri opitulatur: ab ὄσσα, *vox*.

* **Ἀοψ**, υ, ὁ ζ ἡ, *illæsus*: ex a priv. et ὄψω, *vulnere, percutio*.

* **Ἀοχηλασία**, as, ἡ, *vacuitas à turbis*.

* **Ἀόχλητος**, υ, ὁ ζ ἡ, *qui molestiâ vacat à a priv. et ὄχλος, turba*.

* **Ἀοψ**, οπος, ὁ ζ ἡ, *visus expers, cæcus*: ab u et ὄπομαι, *video*.

* **ἈπΨ**, pro ἀπό.

* **Ἀπαγαγεῖν**. Vide ἀπάγω.

* **Ἀπαγγεῖλαι**, *renuntiâsse*, a. 1. illiteratus: ex a priv. et ἀπαγγεῖλον, ἄνω, *renun-tiatio*, et in 2. pl. ἀπαγγεῖλατε, *renun-tiatio*, a. 1. imper. act. ἀ-αγγεῖ-

λας, ἄνωτος, ὅ, *renuntians*, part. a. 1. act. ab ἀπαγγέλλω.

* **Ἀπαγγελία**, as, ἡ, *narratio*: ab ἀπαγγέλλω, *renuntio*, fut. ἀπαγγεῖλω, perf. ἀπήγγελα, a. 1. ind. act. ἀπαγγεῖλαι, a. 1. imper. act. ἀπαγγεῖλον, inf. a. 1. act. ἀπαγγεῖλαι, præs. part. act. ἀπαγγεῖλων, οντος, ὁ, pass. ἀπαγγελλόμενος, ex ἀπό, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

* **Ἀπᾶνως**, εὖος, ὁ ζ ἡ, *impenetra-bilis*: ex a intensivo, et ἔπαγον, a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι.

* **Ἀπαγνίειν**, Ion. pro ἀπάγειν, *auferte, abducere*. Th. ἄγω, *duco*.

* **Ἀπαγυζήμην**, αἰο, αἰτο, *me stran-gularem*, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγγω, *strangulo*.

* **Ἀπαγορεύω**, *strangulo*, fut. εὖσω, *abdico*, prohibeo, *interdico, recuso, nego*: ex ἀπό, et ἀγορεύω, *duco*.

* **Ἀπαγορευόμενος**, οντος, ὁ, *prohibens*, præs. p. act.

* **Ἀπαγορεύω**, — **ᾠ**, fut. ὠσω, *agreste reddo, effero, exaspero*: ex ἀπό et ἀγρός. Indè

* **Ἀπαγορεύω**, εὖος, ἡ, *effertio, exasperatio*.

* **Ἀπάγγω**, *strangulo, suffoco*, fut. ἀπάγξω, perf. ἀπηγχα, præs. ind. pass. ἀπάγχομαι, *strangulor*: f. 1. med. ἀπάγχομαι, a. 1. ind. med. ἀπηγξήμην, ω, ατο, ex ἀπό, et ἄγγω, *strangulo*.

* **Ἀπάγω**, *abduco*, f. ἄξω, p. ἀπῆ-χα, a. 2. ind. act. ἀπῆγον, Att. ἀπῆ-γῆγον, imperat. ἀπάγαγε, inf. ἀπα-γαγεῖν, part. ἀπαγίγων, οντος, ὁ, perf. ind. pass. ἀπῆγμαί, ζαι, κται, a. 1. ind. pass. ἀπῆγθημ, inf. a. 1. pass. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω, *duco, ago*.

* **Ἀπαγωγή φόρου**, *tributi pensio*.

* **Ἀπάδειν**, inf. præs. vela. 2. act. *displacere*: ex a priv. et αἰδῶ, ἄδω, seu ἀνάσσω, *placere*.

* **Ἀπάδεις**, ἰος, ἡ, *vis mentis, pro-videntia, cogitatio*: in acc. pl. ἀπάδειας, et per Crasin ἀπάδεις. Dicta qu. ἀπίεις, ab ἀπό, pro ἄπω-θεν, ζ πόρρωθεν ἰδέειν, quod mens et cogitatio res eminus, et ante quam acciderint, videant et prævideant.

* **Ἀπαισώμενος**, υ, ὁ, *discedens*, præs. part. m. ex ἀπό, et αἰέρω, *tollo*.

* **Ἀπαθανατίζω**, *immortalitate do-no, immortalæ facio*, f. ἴσω. Th. θάνατος, *mors*.

* **Ἀπάθης**, εὖος, ὁ ζ ἡ, *impatiens, qui non est pussus, affectione carens, illæsus, expers perturbationis, immolus, inoffensus*: ex a priv. et πάθος, εὖος, τὸ, *passio, affectus*.

* **Ἀπαί**, præspos. Poët. pro ἀπό, ab

* **Ἀπαίδευσία**, as, ἡ, *inscitia, imper-tilia*: ex a priv. et παιδεύω, *insti-tuto*. Th. παῖς.

* **Ἀπαίδευστος**, υ, ὁ ζ ἡ, *incredulus, non sub magistro exercitatus est*;

item *inexercitatus*: ab a priv. παῖς, et τῆρω, *exercico*.

* **Ἀπαίρειω**, *privaver*: Ion. pro ἀφαίρειω, 1. sing. a. 1. sub. pass. ab ἀφαίρομαι.

* **Ἀπαίρεισθαι**, præs. inf. pass. Ion. pro ἀφαίρεισθαι, *privari, spoliari*: ex ἀπό, et αἰρίω, *corio*.

* **Ἀπαίροσθημι**, οἰς, *fraudatî*: Ion. redupl. et Att. pro ἀφροσθημι, vel ἀφροσθημι, nom. pl. masc. gen. p. part. pass. ab ἀφαίρω.

* **Ἀπαίρω**, *tollo, discedo*; f. ἄρῶ, p. ἀπῆρα, a. 1. ἀπῆρα, imp. ἀπόρων, ἄνω, inf. ἀπάροι, p. passa. ἀπῆραι, a. 1. ἀπῆρην, pass. ἀπαρθῶ, ἡς, ἦ, ex ἀπό, et αἰρω, *tollo*.

* **Ἀπαῖς**, αἰδός, ὁ ζ ἡ, *liberis carens*: ex a pr. et παῖς.

* **Ἀπαῖστος**, υ, ὁ ζ ἡ, *infaustus, inauspicatus, mali augurii*: ab ἀπό, et αἰσος, *funis, latus*.

* **Ἀπαίσω**, f. ἴσω, *prosilio, cum impetu abeo*: a. 1. act. part. ἀπαί-σας. Th. αἰσῶν, *tu*.

* **Ἀπαίρει**, *repetit*, 3. sing. præs. ind. act. ἀπαίρει, *repetito*, 2. sing. imp. act. præs. ἀπαίρωσιν, 3. pl a. 1. sub. act. ab

* **Ἀπαίρειω**, ᾠ, fut. ἡσω, *repelo*: ab ἀπό, et αἰρίω, *peto*.

* **Ἀπαίτησις**, εὖος, ἡ, *repetitio, exactio*.

* **Ἀπαίτιζω**, f. ἴσω, *postulo, exigo*.

* **Ἀπαλῶ**, τὰ, *mollia, h. e. juveni-lia*. ἀπαλῶς, τῆς, *teneras, acc. pl. f. g. ab ἀπάλδς, ἡ, ὄν, mollis, tener*.

* **Ἀπαλάσσω**, υ, ὁ ζ ἡ, *qui lectâ, vel calliditate, vel imposturis, est invictus, insuperabilis*. Th. πα-λαῖσῃ.

* **Ἀπαλάσσω**, υ, ὁ ζ ἡ, *palæstræ imperitus*: ab a pr. et παλαίστρα. Th. παλῆ, *lucta*.

* **Ἀπαλακίεω**, *accere, repellere*: Dor. pro ἀπαλακίειν, præs. inf. act. ἀπαλάκω, *arceat*, 3. sing. præs. opt. act. verbi

* **Ἀπαλάκω**, *arceo, repello*. Th. ἀλκή, *robur, vis*.

* **Ἀπαλάμνος**, pro ἀπάλαμος, ου, ὁ ζ ἡ, *consilii inops, industriâ carens, difficilis*: ex a priv. et πάλαμν, *palma, manus, ars, via, ratio, quâ aliquid efficiamus*.

* **Ἀπάλαμος βίος**, *vis miserrima*: cui nemo παλάμην, i. e. *artem* (seu *auxilium*) reperire potest, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακὸν, *malum unde quis eluctari nequit*. Th. παλάμν.

* **Ἀπαλάομαι**, — **ᾠμαι**, *derro, vago*: ab ἀπό, et ἀλόομαι, *erro*.

* **Ἀπαλγίω**, ᾠ, *dedoleo, occalesco*: f. ἴσω, p. ἀπῆγληκα, ex ἀπό, et ἀλγίω, *doleo*.

* **Ἀπαλείψω**, *dele*: a. 1. imperat. act. ab

* **Ἀπαλείψω** f. ψω, p. φα, *deungo, doleo*. Th. ἀλείψω, *ungo*.

* **Ἀπαλεξίω**, *dele*, ᾠ, *immedicabi-lis*, ᾠ, *quo malum depelli nequit*: ab ἀπό, ἀλέω, et κακός.

* **Ἀπαληθεύω**, f. σω, p. κα, *vera prædico*; ab ἀπό et ἀληθεύω. Th. ἀληθῆς, *verus*.

Ἀπαλειμμένος, η, ον, obliteratus: part. præter. pass. Att. pro ἀπηλειμμένος, η, ον, ab ἀπαλείφομαι.
Ἀπαλόσται, vagabitur: 3. sing. f. 1. m. ab ἀπό et ἄλμυ, vel ἀλάομαι.
Ἀπαθίομαι, ἄραι, fut. ἡσομαι, curo: vide in ἄλω, ἄλθω, et ἀλθαίνω.
Ἀπαλός, ου, ὁ, hædus tenellus, seu delicatus. Th. ἀπαλός, mollis, tener.
Ἀπαλλάγῃ, ἤς, ἡ, dimissio; discessus, fuga, mors, interitus.
Ἀπαλλάκτιον, adimendum est.
Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, discedendi facultas: ab
Ἀπαλλίσσω, vel Att. -τρω, dimitto, abire jubeo, libero: f. ἀξίω, p. ἀπῆλλαξα· a. 1. ἀπῆλλαξα· 3. sing. a. 1. sub. act. ἀπαλλάξῃ· præter. ind. pass. ἀπῆλλαγμα, inf. ἀπῆλλάχθαι. Ex ἀπό, et ἀλλάσσει, multo.
Ἀπαλλοτριώ, -ῶ, ubialeno; ἀπαλλοτριῶ, 3. sing. præter. act. opt. fut. ὄσω, p. ἀπῆλλοτριώκα· p. pass. ἀπῆλλοτριώμαι, part. ἀπῆλλοτριώμενος, abalienatus: ex ἀπό, et ἄλλοτριώ, alieno. Th. ἄλλος, alius.
Ἀπαλότα, τῷ, teneri, mollis: gen. Ion. pro ἀπαλῷ.
Ἀπαλοφῆ, ἤς, ἡ, litura, deletio. Th. ἀλείφω.
Ἄπῆλο·ς, ἡ, ὄν, tener, mollis, delicatus: q. ἀπαλός, ab ἀφή, tactus, q. d. tactui cedens. Indè
Ἀπαλότης, ητος, ἡ, teneritudo, mollities. Th. ἄπτομαι, tango.
Ἀπαλοτρεφῆς, εός, ὁ, ζῆ ἡ, delicatè nutritus, saginatus. Th. τρέφω, nutrio.
Ἀπαλόσαρκος, υ, ὁ, ζῆ ἡ, carne mollis: ex ἀπαλός, et σάρξ, caro.
Ἀπαλόχρους, gen. ab ἀπαλόχρως, οος, ὁ, ζῆ ἡ, qui tenellum, seu molle corpus habet: ex ἀπαλός et χροῖς. Th. χροῖα, corpus seu cutis hominis.
Ἀπαλύνω, tenerum reddo, mollio, emollio; item delicatè attingo: f. νῶ. Th. ἀπαλός.
Ἀπαλῶς, adv. mollitèr. Th. ἄπτομαι.
Ἀπαμβλύνω, idem quod ἀμβλύνω, hebetō, obtundo. Th. ἀμβλός, hebes.
Ἀπαμειβετο, respondebat: 3. sing. imp. ind. med. Ion. ἀπαμειβόμενος, præter. part. med. ab
Ἀπαμειβομαι, respondeo: ex ἀπό et ἀμῖω.
Ἀπαμμένος, pendens, suspensus, Ion. pro ἀφήμμενος, sublatà aspiratione et augmento: ab ἀφάπτομαι. Th. ἄπτομαι.
Ἀπαμύνω, propello, arceo: f. ἑνῶ. Ex ἀπό et ἀμύνω.
Ἀπαυ, τῷ, omne: n. g. ab adj. ἄπας, q. v.
Ἀπαναίνεσθαι, respuit: 3. sing. præter. ind. ex
Ἀπαναίνομαι, renuo, respuo, reuiso, rejicio: cum acc. Ab ἀπό et ἀναίνομαι.
Ἀπαναισχυντέω, inuerecundè facio, f. ἡσω.
Ἀπανάλωσις, εως, ἡ, consumptio, ius.

Ἀπανάνω, respuit: Poët. et Dor. pro ἀπνηνάτω, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.
Ἀπανυχώρησις, discessus.
Ἀπαῦνεσθε, seorsim: adv. ab ἀνευθε. Th. ἀνευ.
Ἀπανύσασθαι, recusare: a. 1. inf. m. et ἀπνηνάμην, a. 1. ind. med. 1. sing. recusavi, renui: ab ἀπαναίνομαι.
Ἀπανυσμένης, τῆς, discedentis: gen. sing. part. præter. med. f. g. ab ἀπανύσῃμαι, quod ex ἀπό, ἀνά, et ἴσμη.
Ἀπανῶν, occurrere: præter. inf. et ἀπανῶντας, τοῖς, occurrentes: acc. pl. masc. part. præter. act. ab ἀπανύσῃμαι.
Ἀπανταχῶθεν, adv. undique.
Ἀπαντάω, -ῶ, fut. ἡσω, occurro: ab ἀπό et ἀντάω.
Ἀπάνη, ubique, adv. ab ἄπας, omnis.
Ἀπάνημα, ἄτος, ἡ, occursus, casus, evenus.
Ἀπάνησις, εως, ἡ, occursus; it. exceptio, obviàm itio: ab ἀπαντάω, occurro.
Ἀπαντίον, Ion. è regione. Th. ἀντί.
Ἀπαξ, adv. semel. ἄπαξ και δις, semel atque iterum.
Ἀπαξίπλῶς, universalièr: ex ἄπαξ et ἀπλῶς. Th. ἀπλῶς.
Ἀπαξίτις, ου, ὁ και ἡ, indignus. Hinc
Ἀπαξίτω, f. ὄσω, dedignor, recuso.
Ἀπαρός, υ, ὁ, ζῆ ἡ, Poët. pro ἀπῆρος, remotus: qu. ab ἀείρω, p. m. ἥρα, et neglecto augmento ἄρα.
Ἀπαρόβατος, υ, ὁ, ζῆ ἡ, non transitorius, perpetuus: ex a. pr. et παραβαίνω, transeo.
Ἀπαρά, sustulisse, decessisse, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω, tollo.
Ἀπαρισμένος, -εμένος, spoliatus, privatus: Ion. redupl. pro ἀφρισμένος, -εμένος, perf. part. pass. verbi ἀπαρισσομαι, ἔμμι, pro ἀφαιρίσομαι.
Ἀπαρτήτος, inevitabilis, inexorabilis, quod exorando evitari non potest. Ex a. pr. et παρτήσομαι, deprecor. Hinc
Ἀπαρτήτως, adv. qu. inexorabilitèr.
Ἀπαρακάπτως, aperte: adv. ab a. pr. παρῶ, et καλύπτω, tego, velo.
Ἀπαράλλακτος, υ, ὁ, ζῆ ἡ, immutabilis, per omnia similis. Ex a. pr. et παραλλάττω.
Ἀπαράλογιστος, η, ον, vel ὁ, ζῆ ἡ, infallibilis, e: ex a. pr. et παραλογίζομαι.
Ἀπαρᾶς, αντος, ὁ, tollens: a. 1. part. act. ab ἀπαίρω, tollō.
Ἀπαρσῆμαντος, υ, ὁ, ζῆ ἡ, non designatus.
Ἀπαρσκέυσις, εως, ὁ, ζῆ ἡ, imparatus: ex a. pr. et 3. pers. sing. præter. ind. pass. verbi παρσκέυζομαι. Th. σκέυος.
Ἀπαρσκέυσις, εως, ὁ, ζῆ ἡ, imparatus.

Ἀπαρσσω, dejicio, deturbo: f. ξω. Ex ἀπό, et ἀρᾶσσω, pulso, illido.
Ἀπαρτηρήτως, adv. sine observatione, negligenter.
Ἀπαρφυλάκτως, incautè: ex a. pr. et παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.
ἈΠΑΡΤΙ·Α, ας, ἡ, herbæ nomen.
Ἀπαρτῆμα, ἄτος, τῷ, primitiæ: ab ἀπαρχομαι.
Ἀπαρτεχειρήτως, tam similis, ul frustraneus sil omnis imitandi conatus, perfectè.
Ἀπαρτίσκομαι, displiceor, molestèr fero, aspernor.
Ἀπαρθενος, υ, ὁ, ζῆ ἡ, non amplius virgo: ex a. pr. et παρθενος, virgo.
Ἀπαρθῶ, ἤς, ἡ, ablatus fuero, a. 1. sub. pass. ab ἀπαίρω.
Ἀπαρθύησας, αντος, ὁ, qui recensuit vel numeravit, a. 1. part. act. ab ἀρθηρέω. Th. ἀριθμὸς, numerus.
ἈΠΑΡΙ·ΝΗ, ης, ἡ, Sparine, herba quedam, lappa.
Ἀπαρκτίας, seu ἀπαρκτίας, ου, ὁ, ventus septentrionalis. Th. ἀρκτος septemtrio.
Ἀπαρτίνομαι, ἔμαι, abnegō: f. ἡσομαι, ἴσῃ, p. ἀπήνημαι, f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι, a. 1. m. ἀπαρνησάμην, a. 1. imp. med. ἀπαρνησαι, -άσθω, inf. ἀπαρνησέσθαι. Ex ἀπό, et ἀρτίνομαι, recuso, nego.
Ἀπαρτος, υ, ὁ, ζῆ ἡ, qui pernegat: ab ἀπαρτίνομαι.
Ἀπαρόβεντος, η, ον, transitu carens inaccessus, per quem via non datur, seu munia est, &c.
Ἀπαῶρον, ἄτω, tollito, discedito: a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω, tollō.
Ἀπαρσις, εως, ἡ, projectio, ablitio, discessus: ab ἀπό et ἀίρω, tum enim tollunt sarcinas.
Ἀπαράω, -ῶ, f. ἡσω, suspendo, dirimo, qu. seorsim suspendo: ex ἀπό, et ἀράω, suspendo.
Ἀπαρότι, adv. ab hoc tempore: ex ἀπό et ἀρτί. Alii, et quidam doctiores, legendum esse censent ἀπαρτί, planè, omninò: ab ἀρτίος, par, integer.
ἈΠΑΡΤΙ·Α, ας, ἡ, supeller, quæ se instruat oí ἀπαίροντες, i. e. proficiscentes; item perfectio. Th. ἀίρω, tollō.
Ἀπαρτίσω, f. ἴσω, perficio, absolvo, quadro, æquiparo, æquo, divido.
Ἀπαρτολογία, ας, ἡ, integra summa, rotunda ratio: ab ἀπό, ἀρτίος, et λέγω, colligo, numero.
Ἀπαρτισμός, οῦ, ὁ, perfectio, absolutio: ab ἀπάρτιομαι, 1. per. sing. præter. pass. ind. verbi ἀπαρτίσομαι. Th. ἀρτίος.
Ἀπαρύνειν, exhaurire: ab ἀπό, et ἀρῶν, haurio.
Ἀπάρχης, Poët. pro ἀρχειν, imperare.
Ἀπαρξέσθαι, præter. inf. med. primitiis offerre: ab
Ἀπαρχῆ, ἤς, ἡ, frequentius in pl. ἀπαρχαί, αί, primitiæ: q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γεννημάτων τῆς γῆς, de πρῶταρχῶν φρούρασι.

ἄφρομαι, fut. ἀφρομαι, primitias solvo et decerpo, cum gen. item librantia facio. Th. ἀρχή, principium.

ἄπας, -άσα, -άν, omnis, e: gen. -αντος, -άσης: ex a pro ἅμα, et πᾶς, omnis.

ἄπασών, omnium, gen. pl. Ion. pro ἅπασών ab ἅπας, omnis.

ἄπασος, υ, δ ζ ή η, qui non gustavit, jejunus: ex a pr. et πᾶω, gustō.

Ἀπασράπτωσα, ή, emittens: praes. part. act. f. g. ex ἀπδ, et ἀσπράπτω, fulguro, emitto.

* Ἀπασχολέω, fut. ήσω, negotium facesso.

* Ἀπασχολία, ας, ή, occupatio, ut simplex.

ἄπατα, ας, Dor. pro ἀπάτη, ης, ή, fraus: et

Ἀπατάω, decipit: 3. sing. ind. praes. act. ab

ἈΠΆΤΑ'Ω, -ῶ, decipio, fallo: f. ήσω, p. ήπάτηκα a. 1. act. ind. ήπάτησα, et Ion. ήπάτησα, ας, e, praes. inf. act. ήπατᾶν, a. 1. ind. pass. ήπατήθη, part. ήπατήθεις, τισα, ήν.

Ἀπάθεο, seorsum: ab ἀπδ, et ἀθεοί, seu ἀθεο, sine.

Ἀπατῶν, ὄνος, δ, impostor: ab ἀπατάω.

Ἀπάτη, ης, ή, fraus: ab ἀπατάω.

Ἀπατηθῆναι, decipi: a. 1. inf. pass. ab eod.

Ἀπατήλιος, υ, δ ζ ή η, idem quod

Ἀπατηλός, ή, δν, vel ἔ, δ ζ ή η, fallax: ab ἀπατάω.

Ἀπατήσει, faller: 3. pers. sing. f. 1. ind. act. ήπάτησε, sefellit, a. 1. ind. act. 3. sing. Ion. pro ήπάτησε, ab ήπατάω.

Ἀπάτησις, εως, ή, fraus: ab eod. Th.

Ἀπατῶντες, οί, fallentes: praes. part. act. nom. plur. ab ήπατάω, fullo.

Ἀπάτωρ, ορος, δ ζ ή η, sine patre: ex a pr. et πατήρ, pater.

Ἀπαύγασμα, ἄτος, τδ, effulgentia, splendor: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαυγάω. Th.

ἀυγή, splendor.

Ἀπαυγή, ης, ή, splendor lucis, effulgentia: ab eod. Th.

Ἀπαυδῶν, renuntiare. Ἀ. ἀυδήσαντες, οί, a. 1. part. act. pl. num.

ab ἀπαυδάω, -ῶ, renuntio: item verbo, interdicto, prohibeo: f. ήσω. Ab ἀπδ et ἀυδάω. Th. ἀυδή, vox.

Ἀπαυθαδίσσθαι, ausurum esse: Att. pro ἀπαυθαδίσσασθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίσσασθαι, f. ήσασθαι, arrogantiē me gero. Vide in ἀυθῶδης.

Ἀπαυθίζομαι, f. ήσασθαι, seorsum stabulor, seu pernocto.

Ἀπαυθίστονος, υ, δ ζ ή η, seorsum stabulans seu pernoctans: ab ἀπδ, et ἀυθή, stabulum.

Ἀπαύθισις, εως, ή, diminutio, Longin.

Ἀπαυράω, -ῶ, aufero: imp. ind. act. ἀπύρωμαι, ἀπύρωμαι. Hinc

Ἀπαύρα, Ion. pro ἀπύρα. Ex ἀπδ et αἶρα.

ἄπασος, υ, δ ζ ή η, indesinens, non cessans, irrequietus; item sine carens, perperuus. ἄπασος δίψα, sitis quae sedari non potest.

ἄπασυς, et ἀπασυς, indesinenter, incessanter, irrequiete: adv. ab ἀπδ, et πᾶω, cessare facio.

Ἀπαυροολέω, -ῶ, transfugio, sum perfuga: ab ἀπδ et αὐροολός, Th. μόλι, venio, vado.

* Ἀπαυρηνίζω, f. ήσω, cervicem in-cido.

Ἀπαφρίζω, f. ήσω, desumpio. Th. ἀφρός, sputa.

ἈπἌ'ΦΩ, et ἀπαφάω, et ἀπαφίσκω, fallo, decipio: Poët. id. quod ἀπατάω. Vox Æol.

Ἀπαφθεις, δ, abactus: a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι: ex ἀπδ, et ἀγώ, duco.

Ἀπαφθής, εός, δ ζ ή η, gravis, molestus.

Ἀπαφθίζω, f. ήσω, gravo. Th. ἄφθος.

Ἀπάψας, δ, Ion. pro ἀφάψας, qui nequit: a. 1. act. part. Th. ἄπτω, necto.

Ἀπέα, Dor. pro ἀπέη, successit: 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ἀπέβαλον, ες, e, abjecti: a. 2. ind. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω, jacio.

Ἀπέβην, ης, η, discissi: a. 2. ind. act. ab ἀπέβημι, ω, ατω, idem.

a. 1. ind. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ἀπεγαλακτίσθην, ης, η, ablactatus sum: 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογαλακτίζω, f. ήσω, ab lacto. Th. γάλα, lac.

Ἀπέγγονος, υ, δ, pronepos: ab ἀπδ, et ἔγγονος, nepos. Th. γείνομαι.

Ἀπεγυλκάνθη, dulcis evasit: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογυλκάνω. Th. γυλκός, dulcis.

Ἀπεγυλκός, εως, ή, desperat: ab

Ἀπεγυλκός, νια, δε, rejectus: perh. part. act. ab ἀπογυλκάνω. Th. γυλκός, dulcis.

Ἀπεγυλκός, εως, ή, desperat: ab

Ἀπεγυλκός, νια, δε, rejectus: perh. part. act. ab ἀπογυλκάνω. Th. γυλκός, dulcis.

Ἀπεγυλκός, εως, ή, desperat: ab

Ἀπεγυλκός, νια, δε, rejectus: perh. part. act. ab ἀπογυλκάνω. Th. γυλκός, dulcis.

Ἀπεγυλκός, εως, ή, desperat: ab

Ἀπεγυλκός, νια, δε, rejectus: perh. part. act. ab ἀπογυλκάνω. Th. γυλκός, dulcis.

Ἀπεγυλκός, εως, ή, desperat: ab

Ἀπεγυλκός, νια, δε, rejectus: perh. part. act. ab ἀπογυλκάνω. Th. γυλκός, dulcis.

Ἀπεγυλκός, εως, ή, desperat: ab

Ἀπεγυλκός, νια, δε, rejectus: perh. part. act. ab ἀπογυλκάνω. Th. γυλκός, dulcis.

Ἀπεγυλκός, εως, ή, desperat: ab

Ἀπεγυλκός, νια, δε, rejectus: perh. part. act. ab ἀπογυλκάνω. Th. γυλκός, dulcis.

Ἀπεγυλκός, εως, ή, desperat: ab

Ἀπεγυλκός, νια, δε, rejectus: perh. part. act. ab ἀπογυλκάνω. Th. γυλκός, dulcis.

Ἀπεγυλκός, εως, ή, desperat: ab

Ἀπεγυλκός, νια, δε, rejectus: perh. part. act. ab ἀπογυλκάνω. Th. γυλκός, dulcis.

Ἀπεγυλκός, εως, ή, desperat: ab

Ἀπεγυλκός, νια, δε, rejectus: perh. part. act. ab ἀπογυλκάνω. Th. γυλκός, dulcis.

Ἀπείδω, 2. sing. imperf. ind. pass. ab ἀποίδωμι, reddo. Th. ἔδωμι, do.

Ἀπείδων, Ion. pro ἀπείδωσαν.

3. pl. imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἀπείδος, υ, δ ζ ή η, calceus carens, cacalecatus. Ex a pr. et πίδωλον, calcus.

Ἀπείδωτος, υ, δ ζ ή η, id. Ab a pr. et πίδωλον, calcus.

Ἀπεοκίρῃσα, ας, e, reprohavi: a. 1. ind. act. ab ἀποοκίρῃζω, f. ήσω, 1. sing. perf. ind. pass. ἀποοκίρῃσμαι. Ex ἴπδ, et δοκίρῃζω, probō: à δοκίω, existimo, probō.

Ἀπεόδημι, ου, το, venidi, sursum dedi: a. 2. ind. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀπέον, υ, τδ, Ion. et Poët. pro πέον, planities, campus.

Ἀπέοντο, vendiderunt: 3. pl. ind. a. 2. m. ab ἀποίδωμι.

Ἀπέος, υ, δ ζ ή η, planus, u' ἀπέος χώρα, plana regio. Th. πίδωλον, solum.

Ἀπέοσθε, 2. pl. ind. a. 2. m. al ἀποίδωμι.

Ἀπέρα, per Apocopen, pro ἀπέδρασα, ας, e, aufugi: a. 1. ind. act. Att. ab ἀποδιδάσκω, undē 1 pl. ἀπέδραμεν, et 3 pl. ἀπέδραν, au fugerunt. Alii ἔδραν, seu ἔδρην, à ἔδρημι, ducent.

Ἀπευόδημι, ω, ατω, exui: a. 1. ind. m. ab ἀποείρωμαι: ex ἀπδ, et ἔδω, induo, suheo.

Ἀπέω, abedo: a. 1. ind. pass. ἀπεήσθη, ης, η' ab ἀπδ, et ἔδω, edo.

Ἀπέωχ', per Apoc. pro ἀπέωκει, restituit: 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπδ, et δίδωμι, do.

Ἀπέιπον, ες, e, negabam: imperf. vel a. 2. ind. act. Att. per Prosthesis Poët. ab ἀπδ et ἔπω.

Ἀπέωσμένος, η, ου, exauctoratus: perf. part. pass. ab ἀποζώννυμι, exauctoror. Th. ζώννυμι.

Ἀπῆν, Poët. pro ἀπῆν, aberat: 3. sing. imperf. ind. ab ἀπειμι, absun, quod ex ἀπδ, et εἶμι, sum.

Ἀπῆθαν, ες, e, mortuus est. a. 2. ind. act. ab ἀποθήσκω, quod ex ἀπδ, et θῆσκω, morior.

Ἀπῆθῆρα, ης, ας, negabam: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποθαρήσκω.

Ἀπῆθῆρην, ου, ετο, deposui, distulit, a. 2. ind. m. Ἀπῆθῆρην, ω, ατω, a. 1. ind. m. verbi ἀποθῆρημι.

: h. τίθημι, pono.

Ἀπῆθῆλα, ας, e, deflorui: a. 1. ind. act. verbi ἀποθῆλλω. Th. θῆλλω, floreo.

Ἀπέθω, desuefacio: f. ήσω, p. ἀπέθωκα, part. perf. pass. ἀπέθωμένος, desuectus: ab ἀπδ et θῶω, Th. ἔθος, εος, τδ, mos, consuetudo.

Ἀπῆ, pro ἀπῆ, ΑΒΙ: 2. sing. praes. imperat. verbi ἀπῆμι, ubeo: ab ἀπδ, et εἶμι, eo. Item ἀπῆ, abes: 2. pers. sing. praes. ind. verbi ἀπῆμι, absun.

Ἀπέω, prospicio, è longinquo video: f. ἀπέομαι, a. 2. ind. act. ἀπέω, ες, e, a. 2. sub. act. ἀπῆ δω, ης, η. Ex ἀπδ, et εἶδω, video.

Ἀπαθῆναι, ας, ή, contumacia, in-

ΑΠ

ΑΠ

ΑΠ

obedientia : ab ἀπειθης. Th. περίθ, persuadeo.

Ἀπειθείς, acc. pl. ab ἀπειθής, q. v.

Ἀπειθῶ, -ῶ, non pareo, incredulus sum : f. ἡσω, p. ἡπειθήκα. a. 1. ind. act. ἡπειθήσα. Ex a pr. et πείθω, persuadeo.

Ἀπειθῶν, ης, η, Ion. pro ἀπειθῶν, dimissus sum : a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἡμι, mitto.

Ἀπειθῶς, ἴος, ὁ ζ ἡ, contumax, inobediens ; item incredulus : ex a pr. et πείθω, persuadeo.

* Ἀπειθία, τας, ἡ, incredulitas.

Ἀπεικάω, assimilo ; item comparo : f. ἄσω. Indē Ἀπεικασία, as, ἡ, assimilata et expressa figura : et a 1. pers. sing. præt. ind. pass. Ἀπεικάσα, ἄτος, τὸ, simulacrum, imago. Ex ἀπό et εικάζω. Th. εἴκω, f. ξω, similis sum.

* Ἀπεικοιζῶ, f. ἴω, ad imaginem, seu exemplar effingo : à cujus 1. pers. sing. præt. ind. pass.

Ἀπεικόνασμα, ἄτος, τὸ, adumbratio, imago, effigies.

Ἀπεικότως, id. quod ἀπεικότως.

Ἀπεικῶς, νία, ὄς, idem quod ἀπεικόως.

Ἀπειλῆς, τὰς, minas : acc. pl. ab ἀπειλή, ης, ἡ, comminatio, minæ.

Ἀπειλείσα, ἡ, minans : Poët. pro ἀπειλέυσα, præs. part. act. f. g.

Ἀπειλεῖς, minans, 2. pers. sing. præs. ind. act. ab

ΑΠΕΙΛΕῖΩ, -ῶ, Æol. ἀπέλλω, minitor, interminor ; item gloriator : imperf. ἡπέλειον, -ον, f. ἡσω, perf. ἡπέληκα, a. 1. ind. act. ἡπέλησα, a. 1. ind. m. ἡπέλησάμην, ω, ατο, a. 1. m. plur. ἀπέλησάμαι, η, ηται, cujus 1. plur. ἀπέλησώμεθα.

Ἀπειλή, ης, ἡ, minatio, minæ : ab ἀπέλλω, minitor.

Ἀπειλήσμαι, vide ἀπειλῆω.

Ἀπειλήτης, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτης, 3. dual. a. 1. ind. act. ab ἀπέλλω, minitor.

Ἀπειλησῶ, ἦος, ὁ, minax, jactor ; cujus f. ἀπειλήστω, minulator.

Ἀπειλησῶσι λόγῳ, minacia verba. Th. ἀπειλίω.

* Ἀπειλησῶς, ῆ, ὁ, minator, jactabundus, ostentator, minax.

Ἀπειλήφα, Att. pro ἀπολήφα, as, ε, recepi, in 3. pers. plur. ἀπειλήφασι, præt. ind. act. cujus part.

Ἀπειλεφῶς, νία, ὄς, Att. pro ἀπολεφῶς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, accipio, capio.

Ἀπειμι, absum, 1. sing. imperf. ind. act. ἀπην, aberam, f. 1. med. ἀπίσσμι, præs. inf. ἀπείναι, part. ἀπῆν, ὄσα, ὄν, absens : ex ἀπό, et ἔρι, sum.

Ἀπειμί, vel ἀπίμη, abeo, f. loti, cales : ab ἀπειρος, inexpertus, et λέχω, lectus, quod à λέχω anti-quo, vel λέγω, eubare facio.

* Ἀπειρομάχας, Dor. pro ἀπειρομάχης, υ, ὁ, vel ἀπειρομάχης, εος, ὁ, ἡ, ἀπειρος τῆς μάχης, imperitus praelii : ab a pr. κείρα, et μάχη, pugna, praelium.

Ἀπειρᾶν, ω, ατο, abdicavi, a. 1. ind. m. et in 1. plur. ἀπειρᾶμεθα.

Ἀπειρεῖ, interdixit, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act.

Ἀπειρῆν, interdicere, recusare, præs. inf. act. ab

Ἀπειρω, interdico, recuso, veto, retrahito, denego : Poët. pro ἀποείρω, q. ex ἀπό et ἔρω.

* Ἀπειραγῶς, adv. imperitè, sine omni probitate.

Ἀπειράκις, infinitè, infinitis modis, seu vicibus, adv. ab ἀπειρος, ὁ ζ ἡ, infinitus. Th. πέρας, finis, terminus.

Ἀπειράντος, υ, ὁ ζ ἡ, infinitus, Poët. pro ἀπειρος, quod à πείρηνω, pro πείρηνω. Th. πέρας, terminus.

Ἀπειράτος, υ, ὁ ζ ἡ, intentatus, qui tentari nequit : ex a pr. et πείρῶ. Th. πείρα, experimentum.

Ἀπειράτος, υ, ὁ ζ ἡ, inexpertus, Poët. pro ἀπειρος. Ab eod. Th. πείρα, lentio.

Ἀπειράχῳς, infinitis modis, adv.

Ἀπειρῶν, præs. inf. act. idem ferè quod εἴρω, arcere.

Ἀπειρῶ, arceo, inhibeo, prohibeo : f. ξω, a. 1. ind. act. ἀπέρρω, p. χυ. Ab ἀπό, et εἴρω, arceo.

Ἀπείρῳ, ὁ, arcens, prohibens, part. præs. act.

Ἀπείρσιος, υ, ὁ ζ ἡ, et ἴος, τα, ἰον, ingens, infinitus ; ex a priv. et πείρος, pro πέρας, terminus.

Ἀπειρῶς, νία, ὄς, fessus, part. p. act. ab ἀπείρκα, præt. ind. act. ἀπειρῆμένος, interdicius, præt. p. pass. verbi ἀπέρω ab ἀπό, et ἔρω, dico.

Ἀπείρτος, υ, ὁ ζ ἡ, inexpertus : ex a pr. et πείρα, experimentum.

Ἀπειρία, as, ἡ, imperitia : ab eod. Th.

Ἀπείριτος, υ, ὁ ζ ἡ, infinitus : ex a pr. et πείρος, finis.

Ἀπείρφα, as, ε, exclusi, prohibui, in 3. pl. ἀπείρφα, a. 1. ind. act. ab ἀπείρω.

Ἀπειρογάμος, υ, ὁ ζ ἡ, nuptiarum expertus, cales : ab ἀπειρος, et γάμος, υ, ὁ, nuptie, conjugium. Th. γαμέω, uxorem duco, nubo.

Ἀπειροβάλασος, et ἀπειροβάλατος, υ, ὁ ζ ἡ, maris seu navigandi inexpertus : ab ἀπειρος, et δάλασσα, mare.

Ἀπειροκάκος, υ, ὁ ζ ἡ, malorum inexpertus ; item minimè malus, simplex : indè

Ἀπειροκάκιω, -ῶ, simplicitate utor, malitia non utor : ab ἀπειρος, imperitus, et κακός, malus.

Ἀπειροκάλος, υ, ὁ ζ ἡ, honesti expertus : ex ἀπειρος, imperitus, et καλός, honestus, bonus.

Ἀπειρολεχῆς, ἴος, ὁ ζ ἡ, expertus loti, cales : ab ἀπειρος, inexpertus, et λέχω, lectus, quod à λέχω anti-quo, vel λέγω, eubare facio.

Ἀπειρομάχας, Dor. pro ἀπειρομάχης, υ, ὁ, vel ἀπειρομάχης, εος, ὁ, ἡ, ἀπειρος τῆς μάχης, imperitus praelii : ab a pr. κείρα, et μάχη, pugna, praelium.

Ἀπείρωνα, acc. sing. ab ἀπέρων, ὄνος, ὁ ζ ἡ.

Ἀπείρως, υ, ἡ, Dor. pro ἡπειρος, υ, ἡ, terra continens.

Ἀπείρους, υ, ὁ ζ ἡ, imperitus, infinitus, inmensus, interminatus : omnia ab a pr. et πείρος, vel πείρα.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inesperienza : ab ἀπείρος. Th. πείρα, experimentum.

Ἀπειροδῶν, ἴνος, ἡ, partus dolores non experta : ab ἀπείρος, et δῶν, dolor.

Ἀπείρων, ὄνος, ὁ ζ ἡ, infinitus, interminatus.

Ἀπείρων γαῖη, terra rotunda, Hom. Th. πέρας.

* Ἀπείρως, adv. imperitè.

Ἀπείσα, as, ε, abii, Att. ἀπέσα, a. 1. ind. act. et ἀπείσομαι, fut. 1. med. sing. verbi ἀπείμι.

Ἀπείσον, υ, ὁ ζ ἡ, pertinacia, contumacia : à seq.

Ἀπείσιος, υ, ὁ ζ ἡ, nulla persuasione flexibilis, contumax : ab a pr. et 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω, persuadeo.

Ἀπείχων, ες, ε, abstinēbam, imp. ind. act. ἀπείχῳρην, υ, ετο, imp. ind. pass. ab ἀπέχω, abstinēo.

Ἀπεκᾶλει, nominabat, 3. sing. imp. ind. act. ab ἀποκαλέω ex ἀπό, et καλέω, nominō.

Ἀπεκάλυφα, as, ε, relexi, revelavi, a. 1. ind. act. ab ἀποκαλέπω, telego.

Ἀπεκγονος, υ, ὁ, abnepros ; ab ἀπό, et ἐκγονος, ortus, nepos. Th. γέννομα.

Ἀπεκδέχομαι, exspecto ; f. ἀπεκδέχομαι, perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδέξαμην, ω, ατο. Ex ἀπό, ἐκ, et δέχομαι.

Ἀπεκδόμοι, exui ; f. ἀπεκδόμοισι, a. 1. ind. m. ἀπεξοδόμοισι, cujus part. ἀπεκδόσάμαι, υ, ὁ, exulus Hinc

Ἀπέκδοσις, εως, ἡ, spoliatio, ipse exuendi actus : ab ἀπό, ἐκ, et δόω, induo.

Ἀπεκκλαίω, υ, ετο, deslebam, et in 3. pl. ἀπεκκλαίνω, inap. ind. pass. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω, fleo.

Ἀπεκλυθῶ, oblitiscor, a. 2. ind. m. ἀπέξλυθῶρην, et Poët. per redupl. Ion. ἀπεκλεθῶρην. Ab ἀπό, ἐκ, et λυθῶ. Th. λήθω, lateo.

Ἀπέκλασα, as, ε, fregi, a. 1. ind. act. ab ἀποκλάω, quod ab ἀπό, et κλάω, frango.

Ἀπεκλέγομαι, in electione reprobo, non eligo : ab ἀπό, ἐκ, et λέγομαι

Ἀπέκλεισα, as, ε, oclusi, et in 3. pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπέκλω, occludo.

Ἀπεκλεθῶρην, ου, ετο, oblitus sum, Poët. per reduplicationem Ion. pro ἀπεκλεθῶρην, a. 2. ind. m. verbi ἀπεκλάθω. Th. λήθω, lateo.

Ἀπέκοψα, as, ε, amputavi, a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω, amputo, abscido.

Ἀπεκρίσθημι, ω, ατο, respondi, a. 1. ind. m. ab ἀποκρίσθαι. Th. κρίσθαι

'Απεκρυφάμην, ω, ατο, <i>occultavi</i> , a. 1. ind. m. ἀπέκρυφα, ας, ε, α. 1. ind. act. ab ἀποκρύπτω, <i>occulto</i> . Th. κρύπτω, <i>occullo, celo</i> .	'Απελευθερώσῃ, δ, δ, <i>manumissor</i> : ab eodem.	verbi ἀπεκρῶλω, -ω̄ quod ex ἀ- et ἰπολόω. Scribitur et ἐκρῶλω. cx ἰν et πῶλω, tendo.
'Απικτάνου, ες, ε, <i>occidi</i> , a. 2. ind. act.	'Απελούσομαι, η, εται, <i>recedam</i> , et in 3. plur. ἀπελούσονται, f. 1. ind. med. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι, eo, venio.	'Απερῶθέρην, υ, ετο, <i>dissuasi</i> , im perf. ind. pass. ab ἀπορῶθω. Th. μῶθος, <i>verbum, suasio</i> .
'Απικτῆταις, ως, ἦ, <i>extensio</i> .	'Απλήγηεν, <i>cessavit</i> , 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀπολήγω, quod ex ἀπό et λήγω, <i>cesso, desino, quiesco</i> .	'Απερῶθην, <i>ostendo, non convenio, declaro, dissimilis sum</i> : indē.
'Απικτεῖνα, ας, ε, <i>occidi</i> , a. 1. ind. act.	'Απλήλακα, ας, <i>abegi</i> , Att. pro ἀπῆλακα, perf. indic. act. ἀπελήλατο, <i>abactus fuerat</i> , 3. sing. plusq. perf. indic. pass. verbi ἀπελαύνω.	'Απερῶθεις, εως, ἦ, <i>declaratio, expositio, demonstratio</i> : ab ἀπό et ἰμφαίνω, <i>speciem præbeo, illustro</i> .
'Απέκτητος, υ, δ ζ ἦ, <i>idem quod ἀπεκτος</i> : à πέκω, <i>pecto</i> .	'Απλήθι, <i>recedito, abito</i> , 2. sing. 3. 2. imperat. act.	'Απερῶθεις, εως, ἦ, <i>dissimilis, absimilis</i> : ab ἀπό et ἰμπερῶθεις, <i>similis</i> . Th. φέρο.
'Απέκτεινα, ας, ε, p. iud. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω, <i>occido</i> .	'Απλήθειν, <i>abuisse, recessisse</i> , a. 2. inf. act.	'Απεναντι, et ἀπεναντιον, <i>coram, è regione, cum gen. item contrà</i> : ex ἀπό et ἐναντι, quod ex ἐν et ἀντι, <i>contrà</i> .
'Απεκτος, υ, δ ζ ἦ, <i>imprecus</i> : à πέκω, <i>pecto</i> .	'Απλήθων, ῶσα, ὄν, <i>qui recessit</i> , a. 2. part. act. ab ἀπέρχομαι quod ex ἀπό et ἔρχομαι, eo, venio.	'Απενύκασθαι, <i>abstulisse</i> , a. 1. inf. m. ἀπενύκων, ῶσα, ὄν, <i>qui abstulit</i> , a. 2. act. part. undē ἀπενύκων, <i>abstulisse</i> , a. 1. inf. act. ab ἀποφύρω. Th. φέρω.
'Απελάθοντες, <i>expulsi</i> , nom. pl. part. a. 1. pass. ab ἀπελαύνω, <i>expello</i> .	'Απλήτων, ῶσα, ὄν, <i>reliqui</i> , a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω, <i>linquo</i> .	'Απενύχθεις, ἐντος, δ, Ion. pro ἀπενυχθεῖς, vel ἀπενυχθεῖς, <i>delatus</i> , a. 1. part. pass. ἀπενύχθων, <i>delatus sum</i> , Ion. pro ἀπενύχθην, vel ἀπηνύχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀποφύρω. Th. φέρω.
'Απελαμπόρην, υ, ετο, <i>resplendebat</i> , imperf. indic. pass. ἀπελαμψα, ας, ε, <i>resplendui</i> , emicui, a. 1. ind. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω, <i>splendo</i> .	'ΑΠΕΛΛΑΓ', ὄν, αί, <i>fana, conciones</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελαστος, et ἀπλαστος, υ, δ ζ ἦ, <i>inaccessus, cui appropinquare tutum non est</i> : ab a priv. et πέλσω, <i>propinquo</i> .	'ΑΠΕΛΛΩ, Ἔολ. pro ἀπειλώ, <i>arceo</i> .	'Απενύκω, Dor. pro ἀπενύκω, a. 2. inf. act. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.
'Απελασθῶ, <i>abigo, expello, arceo</i> , f. ἀπελάσω, a. 1. ἀπῆλασα, p. ἀπῆλακα. Ex ἀπό, et ἐλαύνω, <i>agito</i> .	'Απελλῆς, ῶ, δ, <i>Apelles</i> , nomen viri.	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελασθῶ, <i>abigo, expello, arceo</i> , f. ἀπελάσω, a. 1. ἀπῆλασα, p. ἀπῆλακα.	'Απελογήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab ἀπολογέομαι.	'Απενύκω, Dor. pro ἀπενύκω, a. 2. inf. act. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.
'Απελασσα, et Ion. ἀπῆλασσα, ας, ε, <i>fructum cæpi</i> , a. 1. ind. act. ab ἀπολάσω. Th. λάω, <i>fruo</i> .	'Απελόθην, Ion. pro ἀφελόμενοι, <i>cum eripuissent</i> , nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.	'Απενύκω, Dor. pro ἀπενύκω, a. 2. inf. act. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.
'Απελαφρόνω, <i>sublevo</i> , f. νῶ. Ab ἀπό et ἐλαφρόνω. Th. ἐλαφρός, <i>levis</i> .	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελαφρόνω, <i>sublevo</i> , f. νῶ. Ab ἀπό et ἐλαφρόνω. Th. ἐλαφρός, <i>levis</i> .	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, Dor. pro ἀπενύκω, a. 2. inf. act. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.
'Απελαφρόνω, <i>sublevo</i> , f. νῶ. Ab ἀπό et ἐλαφρόνω. Th. ἐλαφρός, <i>levis</i> .	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελεγμός, ῶ, δ, <i>refutatio, redargutio, probrum</i> ; ab ἀπῆλεγμαι, vel ἀπῆλεγμαι, 1. pers. sing. præter. pass. ind. verbi	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελεγμῶ, <i>redarguo, fut. γέω</i> a. 1. indic. act. ἀπῆλεγξα' præter. indic. act. ἀπῆλεγξα' præter. ind. pass. ἀπῆλεγμαι' a. 1. ind. pass. ἀπῆλεγθην' a. 1. indic. med. ἀπῆλεγξάμην' ex ἀπό et ἐλέγγω, <i>arguo</i> .	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απέλευθος, υ, δ ζ ἦ, <i>immensus</i> : ex a priv. et πέλθρον, seu πλήθρον, <i>jugenum</i> .	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελεῖθε' per Apocopen pro ἀπελεῖθετο, <i>distillabat</i> , 3. sing. imperf. ind. med. ab ἀπολεῖθωμαι. Th. λείθω, <i>stillo</i> .	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελέκτητος, υ, δ ζ ἦ, <i>non dedolatus vel securi conprimatus</i> : ab a priv. et πέλικος, <i>securis</i> .	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελεῖσθαι, <i>abstulisse</i> , Ion. pro ἀφείσθαι, a. 2. infin. med. ab ἀφείδω, υ, ετο, a. 2. med. ab ἀφείρω. Th. αἰείω, <i>copio</i> .	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελευθερία, υς, ἦ, <i>manumissio, assertio in libertatem</i> : ab ἀπελεύθερος.	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελευθερίδος, ῶ, δ ζ ἦ, <i>libertinus</i> : ab eod.	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελεύθερος, υ, δ ζ ἦ, <i>libertus, libertate donatus</i> : ex ἀπό et ἐλεύθερος, <i>liber</i> .	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελευθερώω, f. ὄσω, p. ἔρωκα, <i>libero</i> .	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .
'Απελευθερώσις, εως, ἦ, <i>manumissio</i> : ab ἀπελευθερώω.	'ΑΠΕΛΟΟΣ, υ, δ, <i>ulcus, vulnus</i> .	'Απενύκω, et ἀπενύκω, <i>interdico, adversor</i> : ab ἀπό, ἐν, et ἔπω, <i>dico</i> .

* Ἀπείδμον, es, e, praecidi, a. 2. ind. act. ab ἀποτίμω.

* Ἀπεῖθρον, ης, η, depositus est, a. 1. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, pono.

* Ἀπεῖτινον, panas luebant, 3. pl. mperf. ind. act. verbi ἀποτινύω. Th. τίω, ruñio.

* Ἀπετράγον, es, e, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω, edo.

* Ἀπετρωπῶντο, non audebant, verbi fuerunt in fugam. 3. plur. imperf. indic. pass. contr. ab ἀποτρωπάω, f. ἤσω, perf. ἦκα quod ab ἀπὸ et τέρωπα, p. ind. mcd. verbi τρέω, verito.

* Ἀπειθής, εὖος, et ἀπειθος, υ, δ ζ ἡ, simlè inauditus; item imperitus: ab a priv. et τυθάνομαι, audio, cognosco, interrogo.

* Ἀπέφυγον, es, e, effugiebam, imperf. ind. act. ab ἀποφεύγω.

* Ἀπέφηννα, as, e, ostendi, a. 1. ind. act. ἀπεφηνάην, ω, ατο, a. 1. ind. m. idem, ab ἀποφαινόμεαι quod ex ἀπὸ, et φαίνω, ostendo.

* Ἀπεφθαρμένος, η, εν, corruptus, perf. part. pass. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω, corrumpo.

* Ἀεφθελγέμην, ω, ατο, locutus sum, a. 1. ind. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθίγγω, loquor.

* Ἀπέφθιτο, interierat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθίω, seu φθίω, corrumpo.

* Ἀπεφθός, υ, δ ζ ἡ, incoctus: ex a priv. et ἐφθός, coctus. Th. ἐψω, coquo.

* Ἀπέφυγον, es, e, aufugi, a. 2. ind. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω, fugio.

* Ἀπέχει, sufficit, impers. aliàs 3. sing. præs. indic. act. ab ἀπέχω, abstineo.

* Ἀπέχεσθαι, abstinere, præs. inf. pass. ab ἀπέχω.

* Ἀπεχθάρω, odio persequor, f. ἀρῶ. a. 1. ind. act. ἀπέχθηρα ab ἐχθαίρω. Th. ἐχθός, odium.

* Ἀπεχθάνομαι, invisus sum, præs. indic. fut. 1. med. ἀπεχθήσομαι, ἀπεχθάνη, 2. sing. præs. sub. pass. ἀπεχθῶμαι, a. 2. ind. med. Th. idem.

* Ἀπέχθει, eas, η, inimicitia, odium, simillas.

* Ἀπεχθέμεναι, invisus esse, et Ion. ἀπεχθέμεν, Att. et Dor. pro ἀπέθειναι, præs. inf. verbi ἀπέχω, vel ἀπεχθάνομαι.

* Ἀπέχθηναι, odio sis, 2. sing. præs. sub. pass. Ion. pro ἀπέχθη, ab ἀπέχθημαι, sive ἀπεχθάνομαι.

* Ἀπεχθής, εὖος, δ ζ ἡ, invisus: ex ἀπὸ, et ἐχθός, odium.

* Ἀπεχθόμεναι, invisus ero, f. 1. m. ἀπεχθῶμαι, invisus sum, a. 2. med. ind. Ion.

* Ἀπέχθοιτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι, odio sum.

* Ἀπεχθῶς, odiosè, abstinentèr, adv. ab ἀπέχω.

* Ἀπέχομαι. Vide ἀπέχω.

* Ἀπεχορέτο, impersonaliter positum pro

* Ἀπέχρη, satis erat, imperf. ind. impers. verbi ἀπέχρη, fut. ἔσει. satis est, sufficit: ex ἀπὸ et χρῆμι, pro χροάμαι.

* Ἀπεχῦρῶ, et ἀποχυρῶ, -ῶ, fut. ὤσω, munio: ex ἀπὸ et ἰχυρῶ. Th. ἰχυρός, firmus, munitus.

* Ἀπέχω, eis, ei, refero, absum, recipio, fut. ἀφέω, perf. ἀπέχηκα. a. 2. ind. act. ἀπέχου, cum acc. et in pass. ἀπέχομαι, abstinere, cum gen. imperf. ind. med. ἀπεχούην. a. 2. ind. m. ἀπεσχόμεν. a. 2. inf. m. ἀποσχίσθαι. Th. ἔχω, habeo.

* Ἀπεψία, as, η, quæ coquere (vel concoquere) nequit, indigestio: ab a priv. et πέψις, qu. à 2. sing. præt. ind. pass. verbi πέπω, coquo.

* Ἀπεψύχομαι, abstergebant, 3. pl. imperf. ind. m. ab ἀποψύχω. ex ἀπὸ, et ψύχω, frigeo, sicco.

* Ἀπεῶν, Poët. pro ἀπῶν, absens, præs. part.

* Ἀπέην, ἦς, ἦ, aberam, imperf. ind. act. ἀπέη, absit, 3. sing. præs. sub. verbi ἀπέιμι.

* Ἀπέηγον, es, e, abduxi, a. 2. ind. act. Att. pro ἀπέηγον, ab ἀπάγω, abduco.

* Ἀπέηγγειλυ, as, e, renunciavi, a. 1. ind. act.

* Ἀπεγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπεγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, nuncio.

* Ἀπέγημα, ἄτος, τῶ, Ion. pro ἀφήγημα, narratio. Vide in ἀφήγησις.

* Ἀπηγήσασθαι, a. 1. inf. med. narrasse, à verbo ἀφήγομαι.

* Ἀπήγησις, memoria; item narratio, Ion. pro ἀφήγησις, εως, η.

* Ἀπέγημαι, ζαι, κται, alductus sum, præt. ind. pass. verbi ἀπάγω, abduco.

* Ἀπηγέμην, ω, ατο, strangulavi, a. 1. ind. m. ab ἀπαγγώ, f. γέω.

* Ἀπέγων, Att. ἀπήγυγον, es, e, abduxi, duxi, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.

* Ἀπέγηγα, as, e, strangulavi, suffocavi, præt. ind. act. ab eod.

* Ἀπηδέσθην, ης, η, abesus sum, a. 1. ind. pass. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.

* Ἀπέην, ἦεις, ἦει, plusq. perf. ind. med. et in 3. plur. ἀπέησαν, et Att. ἀπέησαν, ab ἀπέιμι. ex ἀπὸ, et εἶμι, eo.

* Ἀπέησα, as, e, abii, Att. pro ἀπέησα, a. 1. ind. act. verbi ἀπέιμι, abeo.

* Ἀπέηκε, 3. sing. a. 1. indic. act. Ion. pro ἀπέηκε, dimisit, ab ἀπέημι.

* Ἀπέκοος, υ, δ ζ ἡ, inobediens; idem etiam quod ἀνήκοος: ab a priv. et ἀκοή, auditus, auris.

* Ἀπεκριβώμενος, η, εν, ad amissum (vel ad unguem) factus, præt. part. pass. Undè adv.

* Ἀπεκριβώμεως, absolutè, summâ cum diligentiâ, ad amissum: ab ἀκριβῶς, -ῶ, fut. ὤσω, summâ curâ ac diligentiâ aliquid facio. Th. ἀκριβής.

* Ἀπκτος, υ, δ ζ ἡ, incompactus; item non concretus: ex a priv. et πηκτός, ἦ, ἔν, compactus, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πήγνυω, seu πήγνυμι. et ἀπκτός, ἔ, Suid. est πορευόμενος.

* Ἀπῆλακα, as, e, abegi, perf. ind. act. ἀπῆλασα, as, e, idem, a. 1. ind. act. ab ἀπελάω. Th. ἰλαύω, agito.

* Ἀπῆλαον, es, e, et ἀπῆλαον, fructum cariebam, imperf. ind. act. sic ἀπῆλασα, et ἀπῆλασα, a. 1. ind. act. ab ἀπολάω. ex ἀπὸ, et λάω, fruor.

* Ἀπῆληκα, as, e, dedotui; item animum despondi, perf. indic. act. verbi ἀπαλήγω, -ῶ. Th. ἀλος, dolor.

* Ἀπῆλεγίως, adv. sanè, intrepidè: ab ἀπὸ, et ἀλέγω, curo, quia, nihil curat modò iræ suæ parcat.

* Ἀπῆλεγής, εὖος, δ ζ ἡ, atrox, letricus, immittis, ævus; quasi nullius curam gerens. Ex ἀπὸ, et ἀλέγω.

* Ἀπῆλεγυα, as, e, redargui, a. 1. ind. act.

* Ἀπῆλεγυήην, ω, ατο, idem, à 1. ind. m. verbi ἀπελέγω.

* Ἀπῆλείται, minatur, Gen. xxvii. 42. credo legend. ἀπειλείται, verbi ἀπειλέω, -ῶ.

* Ἀπῆλεγυθην, ης, η, redargutus sum, a. 1. indic. pass. verbi ἀπελέγω.

* Ἀπῆλον, es, e, abii, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἐρχομαι, eo venio.

* Ἀπῆλιώτης, υ, δ, ventus subsolanus: ex ἀπὸ, et ἥλιος, sol.

* Ἀπῆλλᾶγην, ης, η, liberatus sum, a. 2. pass. ind.

* Ἀπέλλαγμα, ζαι, ται, dismissus (vel liberatus) sum, perf. ind. pass. ἀπέλλαξα, as, e, dimisi, liberavi, a. 1. ind. act. et ἀπέλλαχα, as, e, idem, perf. indic. act. ἀπέλλαχαι, dimissus esse, perf. infin. pass. verbi ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω, mitto.

* Ἀπῆλλασσέτο, recessit, abiit, 3. sing. imperf. ind. ejusd.

* Ἀπῆλλοτριώκα, as, e, abalienavi, perf. ind. act. ἀπῆλλοτριώμαι, sai, ται, abalienatus sum, perf. ind. pass. cuius part. ἀπῆλλοτριώμενος, η, εν, à verbo ἀπαλλοτριώω, -ῶ, f. ὤσω, p. ὠκα, q. v.

* Ἀπῆλλοτριώσις, εως, ἦ, abalienatio: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαλλοτριώω, -ῶ, f. ὤσω, p. ὠκα, q. v.

* Ἀπῆλοῖσα, as, e, contrivi, a. 1. ind. act. verbi ἀπολοῖω. ab ἀπὸ et αλοῖω, pro αλοῖω. Th. ἄλως, η, αρα, in qua tritatur frumentum.

* Ἀπῆλιτα, as, e, indè sperovi; item desperavi, præt. ind. act. ἀπῆλιτσα, as, e, idem, a. 1. ind. act. cuius part. ἀπελιτίας, avros, η, quæ desperavit, à verbo ἀπελιπίω. Th. ἐπις, spes.

* Ἀπῆμαντος, υ, δ ζ ἡ, illæsus. Th. πημῶν, lædo.

* Ἀπῆμαρτοι, aberravi, Poët. pro ἀφῆμαρτον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀφμαρτάνω. Th. ἀμαρτάνω, pecco, erro.

* Ἀπημελημένος, η, εν, neglectus, p. part. pass. Undè adv.

* Ἀπημελημένος, neglectum, ab ἀπαμελόμαι, -οῦμαι. ex ἀπὸ, et ἔμελέω, negligo. Th. μέλει, cura est,

***Ἀπῆμα**, *abiimus*, per Sync. pro 1. sing. a. 1. ind. act. ἀπῆμα, a. ἀπέμα, 1. plur. plusq. perf. ind. 2. ind. act. ἀπῆμαρον, 1. sing. vel med. verbi ἀπέμα. Them. ἴμι, eo. 3. pl. imperf. ind. act. ab ἀπρωσία.

***Ἀπῆμοια**, τὸν, acc. sing. ab ἀπῆμων, ονος, ὁ ζή ή, innocuus, illasus. Th. πῆμα, damnium.

***Ἀπῆμονία**, ας, ή, idem quod Ἀπῆμοσύνη, ης, ή, incolumitas : ab ἀπῆμων, quod ἄ πῆμα.

***Ἀπῆμυεν**, *adjuvit*, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. cum ἔφελκ. ab ἀπῆμυω. Them. ἰμύω.

***Ἀπῆμυων**, ονος, ὁ ζή ή, illasus. Th. πῆμα, damnium.

***Ἀπῆμα**, *aberrant*, 1. vel 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀπέμα· ab εἰρή, sum.

***Ἀπῆμυχα**, ας, ε, abduxi, a. 1. ind. act. ἀπῆμυγον, ες, ε, idem, a. 2. ind. act. verbi ἀποφύω.

***Ἀπῆμυια**, ας, ή, crudelitas, inhumanitas : ab ἀπῆμυς.

***Ἀπῆμυος**, τῷ, crudelis, gen. sing. ab ἀπῆμυς.

***Ἀπῆμυολυ**, ης, η, *obstupefactus sum*, obmutui, a. 1. ind. pass. ab ἀπῆμυολυ· ex ἀπῶ et ἐνός, stupidus, mutus. Th. αῦω, clamo.

***ἈΠΗ'ΝΙ**, ης, ή, et Dor. ἀπῆνα, ας, ή, rheda.

***Ἀπῆνυμῖον**, ω, ατο, tenui, a. 1. ind. m. verbi ἀπῆναίωμα. Th. εἰναίωμα, tenuo, recuso.

***ἈΠΗΝΗ'Σ**, εος, ὁ ζή ή, crudelis, inimilis, saevus. Hinc ἀπῆμυια, ας, ή, inhumanitas : qu. ab ἀπῶ et ἐνός, εος, ὁ ζή ή, id est, πῆμος, lenis, mitis, mansuetus.

***Ἀπῆνον**, abii, Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. ind. act. verbi ἀπέρχομαι· ex ἀπῶ, et ἐρχομαι, eo, venio.

***Ἀπῆνυχα**, ας, ε, occurri, a. 1. ind. act. verbi ἀπῆνυχάω. Th. ἀντί.

***Ἀπῆρα**, ας, ε, recessi, sustuli, a. 1. ind. act. verbi ἀπῆραϊω.

***Ἀπῆραδῶν**, ω, ατο, intendi, a. 1. ind. m. ab ἀπερεῖδω.

***Ἀπῆρη**, ης, η, sublatus fui, a. 1. ind. pass.

***Ἀπῆρσι**, ας, ε, sustuli, discessi, per. ind. act.

***Ἀπῆραι**, σαι, ται, sublatus sum, perf. ind. pass. verbi ἀπῆραϊω.

***Ἀπῆρηται**, σαι, ται, suspensus vel remotus fui, perf. ind. pass. cuius part.

***Ἀπῆρημένος**, η, ον, suspensus, remotus : ab ἀπῆραταμαι, suspensor.

***Ἀπῆροισμαι**, perfectus reddor, absolutus sum, praet. ind. pass. cuius part.

***Ἀπῆροισμένος**, η, ον, perfectus, absolutus : undē

***Ἀπῆροισμένος**, adv. perfectē, absolutē : ab ἀπῆροισμαι. Th. ἀπῆροισ, perfectus.

***Ἀπῆρι**, abfuertis, 2. sing. praes. sub. ab ἀπέμα. Th. εἰμή, sumi.

***Ἀπῆρῶν**, ονος, ὁ, Ion. pro ἀπῆρῶων, emissurus, part. fut. 1. act. ab ἀπῆρη.

***Ἀπῆρα**, *auferat*, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἀπῆραε. Sic

***Ἀπῆρα**, per Sync. pro ἀπῆρηρα,

1. sing. a. 1. ind. act. ἀπῆρον, a. 1. ind. act. ἀπῆροισον, 1. sing. vel med. verbi ἀπέμα. Them. ἴμι, eo. 3. pl. imperf. ind. act. ab ἀπρωσία.

***Ἀπῆρα**, ας, ε, abduxi, duxi, perf. ind. act. verbi ἀπάγω, abduco.

***Ἀπῆρῶ**, -ῶ, dissono, absono : part. praes. act. ἀπῆρῶν, ὄσα, ἴν· ab ἀπῶ, et ἤχος, sonus.

***Ἀπῆρημα**, ἄτος, τῷ, resonantia dissonantia, vocis seu soni desinentia ; ab ἀπῆρῶ. Th. ἤχος, sonus ;

***Ἀπῆρης**, εος, ὁ ζή ή, absonus ; item otiosus : ab ἀπῶ, et ἤχος, sonus.

***Ἀπῆρησαι**, εως, ή, idem quod ἀπῆρημα.

***Ἀπῆρητο**, *invisus erat*, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. ἀπῆρηται, perf. indic. pass. ab ἀπάχθωμαι, vel ἀπεχθάνομαι.

***Ἀπῆρθην**, ης, η, *abductus fui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω.

***Ἀπῆρηρα**, odio persecutus sum, a. 1. indic. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος, odium.

***Ἀπῆρημένος**, η, ον, resonans, pro ἀπῆρημένος, part. praes. pass. ab ἀπῆρῶ, -ῶ, f. ἦσω, p. ἦκα. Th. ἤχος, sonus.

***Ἀπῆρωέντ'**, pro ἀπῆρωέντρο, suspensi erant, 3. plur. imperf. indic. m. Dor. pro ἀπῆρωέντρο· ἀπῆρωετα, ας, ε, ex sublimi dependi, a. 1. ind. act.

***Ἀπῆρωημένος**, η, ον, suspensus, part. praes. ab ἀπῆρωίωμα, -ῶμαι, Th. ἀπῆρωίω, -ῶ· ex ἀπῶ et αἰρωίω, -ῶ, sursum tollo, suspendo.

***Ἀπῆρωος**, υ, ὁ ζή ή, idem quod ἀπῆρωημένος.

***Ἀπῆσαι**, abeunt, Ion. pro ἀπῆσαι, 3. plur. praes. indic. verbi ἀπέρι. Th. εἰμι, eo.

***Ἀπῆσω**, ης, η, a. 2. sub. act. ab ἀπέσω vilco. Th. εἶδω, video.

***Ἀπῆμεν**, emittimus, 1. pl. praes. ind. act. et part. praes. med. ἀπέμεντος, η, ον, emittens, Ion. pro ἀπέμεν, et ἀπέμενος, ab ἀπῆμη.

***Ἀπέμαι**, abire, praes. inf. act. ab ἀπέμη. Th. εἰμι, eo. Et ἀπέμαι, emittere. Ion. pro ἀπέμαι, ab ἀπῆμη.

***Ἀπένται**, Ion. pro ἀπένται, emittunt, 3. pl. praes. ind. m. vel pass. ab ἀπέμαι. Th. ἴμι, millo.

***Ἀπέσθαι**, Ion. pro ἀπέσθαι. Th. idem.

***Ἀπέσαν**, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπέμαι, abeo : ex ἀπῶ, et ἴμαι, eo ; indic. praes. med. ἴμαι, imperat. ἴσω, part. ἴμενος· a. 2. act. part. εἰς, et compositum, παρῆς.

***Ἀπέσωσι**, Ion. pro ἀπέσωσι, emiserunt, 3. plur. sub. praes. act. verbi ἀπέμαι.

***Ἀπέσι**, abeas, a. 2. sub. act. 2. sing. ab ἀπέμαι· quod ab ἀπῶ, et εἰμι, eo ; a. 2. ind. act. ἴον.

***Ἀπέσι γῆσι**, Poët. pro ἀπέσι γῆσι. Vide ἀπέσι.

***Ἀπέσιπτος**, α, ὁ ζή ή, *improbabilis* : ex a priv. et πῆσιπτος, quod ab ἐπιπῆσι, a. 2. ind. act. verbi πῆσιπῶ.

***Ἀπῶ**, *inobedientem esse*, in fin. praes. act. ἀπῶσαι, ας, ε, inobediens sum, a. 1. ind. act. Ion. p. 1. pro ἡπῶσαι· ab

***Ἀπῶ**, -ῶ, non obtempero, morari non gero, imperium delictio. ex a priv. et πῶ, persuadeo, cli so.

***Ἀπῶκαται**, Ion. pro ἀπῶκαται, et hoc pro ἀφῆγγίνοι εἰσι, venerunt ; sic ἀπῶκατο, pro ἀφῆγγίνοι ἦσαν, illud 3. plur. perf. ind. pass. hoc 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφῆγγίνομαι.

***Ἀπῶκ**, Ion. pro ἀφῆκῆ, 2. sing. a. 2. sub. med. ἀπῶκείσθαι, Ion. pro ἀφῆκνείσθαι, praes. infin. med. ἀπῶκόμενος, Ion. pro ἀφῆκόμενος, progressus, a. 2. part. med. ab ἀφῆκνίωμα, pervenio : ex ἀπῶ et ἰκνίωμα, venio.

***Ἀπῶκος**, υ, ὁ ζή ή, non amarus, amaritudinis expers : ab a priv. et πῶκος, ῶ, ῶν, anarus.

***Ἀπῶλλῆθη**, ης, η, *clausus sum*, a. 1. ind. pass. Ion. ab ἀπῶλλῆω, -ῶ, f. ἴσω, p. ἦκα, excludo, arceo, claudio. Th. ἴλος, oculus.

***Ἀπῶμος**, υ, et ἀπῶμῆδης, εος, ὁ ζή ή, *pinguedinis expers* : ex a priv. et πῶμῆ, pinguedo.

***Ἀπῶνῆς**, εος, ὁ ζή ή, *purus à sordibus* : ex a priv. et πῶνος, υ, ὁ ζή ή, sordes, squador.

***Ἀπῶνῶσσω**, desipio ; item effluo ; à πῶνῶ, sorpio.

***Ἀπῶζεται**, *pervenit*, Ion. pro ἀπῶζεται, 3. sing. f. 1. m. ab ἀφῆκνίωμα· ex ἀπῶ et ἰκνίωμα, venio.

***Ἀπῶζεις**, pro ἀφῆζεις, εως, ή, *adventus, incursus* : à 2. pers. sing. praet. ind. pass. verbi ἀφῆκνίωμα.

***Ἀπῶον**, ες, ε, abii, a. 2. indic. act. verbi ἀπέμα. Th. εἰμι, eo.

***ἈΠῶ**, υ, ή, pyrus, arbor ; ἀπῶν, υ, τῷ, pygmy, fructus.

***Ἀπίος**, ια, ἴων, remotus, dissitus ; ab ἀπῶ, et ἴω. Τηλόθεν ἔξ ἀπίου γῆσις, Iliad. α. 270. ubi videtur esse nomen proprium Peloponnesi, quae nomen habuerit ἀπῶ τῆος

***Ἀπίδος** aut **Ἀπῶος** aut **Ἀπίος**, (ἔ **Ἀπῆς**) qui ibi antiquitus regnaret : Sed tamen et in genere notare γῆσιπῶ ἀπῶ εἰσεῶσαν εἰ ἀλλοδιπῆν, manifestum est ex Odys. η, 25. ubi eadem verba Ulysses loquitur, ex errore longo ad Phaeacis delatus, et manifestus etiam ex Odys. π, 13. **Ἐξ ἄπῆς γῆσις**. Iliad. γ', 49. re verà est, ex Peloponneso ; sed nomen loquentis sine dubio solum id cogitat ex remotà et longinquà terra.

***Ἀπίσῆναι**, *discedere*, Ion. pro ἀπίσῆναι, praes. inf. act. ab ἀπίσῆμη.

***Ἀπιστῆται**, Ion. pro ἀπιστῆνται, *deficiunt*, 3. pl. praes. ind. pass. sic ἀπιστῆστο, Ion. pro ἀπίσαντο. 3. pl. imperf. ind. pass.

***Ἀπιστώ**, -ῶ, *disfido* ; imperf. ἠπιστεύον, -ῶν· f. ἦσω· hinc ἀπιστεύομενος, praes. part. pass. ex a priv. et πίστις, fides, quod à 3. pers. sing. praet. ind. pass. verbi πῆσω.

* **Ἀπίσμη**, Ion. pro ἀπίσμη, *discedo*.
 * **Ἀπίστια**, *as, h, diffidentia*.
 * **Ἀπίστος**, *us, d, z, h, infidus*; in comparat. ἀπιστότερος, *fam. gen.* ἀπιστόταρα ex a priv. et πείσος, *h, d, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω*.
 * **Ἀπίστως**, *adv. perfidè, infidè, fraudulentè*.
 * **Ἀπλάτης**, *étos, d, z, h, non erraticus vel vagabundus*: ex a priv. et πλάτης, *erro*.
 * **Ἀπλάσιος**, pro ἀπέλασιος, *us, d, z, h, cui appropinquare tutum non est*: ex a priv. et πέλας, *adv. propè*. Alii vertunt infornis, *ineffigiatius, simplex*: ex a priv. et πλαστός, *h, d, fictus*: à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πλάσσω, vel ἄττω, *singo*.
 * **Ἀπλάτης**, *étos, d, z, h, latitudine carens*: ex a priv. et πλατύς, *iatus, vel πλάτος, latitudo*.
 * **Ἀπλάτος**, Dor. pro ἀπλητος, et hoc pro ἀπλητος, *magnitudine inmensus, inaccessus*, per Sync. τὸ σ' à πλῆθω, *impleo*. Th. πλείος. Quidam ἀπλάτος idem esse dicunt cum ἀπλαστος, à πλάσσω, *formo*: seu ἀπλάτος, à πέλω, *appropinquo, accedo*.
 * **Ἀπλάτίνε**, *credo legend. ἐπλάτννε, 3. sing. imperf. vel a. 1. indic. act. verbi πλατύνω, dilato, Gen. xxvi. 22*.
 * **Ἀπλητος**, Poët. pro ἀπλητος, *us, d, z, h, (Dor. ἀπλήτος), pro ἀπλητος, qui impleri non potest, infinitus, grandis, inmensus, arduus*: ab a pr. et πλῆθω, *quod à πλείος, plenus*.
 * **Ἀπλητος**, pro ἀπλητος, *qu. ab ἀπέλασιος, us, d, z, h, inaccessus, cui appropinquare tutum non est*: ab a priv. et πέλασος, *quod à 3. sing. præt. ind. pass. verbi πέλω, Th. πέλας, propè*.
 * **Ἀπλητος**, *us, d, z, h, cui latus non stipulatus est*: ab a priv. et πλευρά, *latus*.
 * **Ἀπλητός**, *étos, h, vestis simplex*, apud Sophocel. *m, quæ Homero est ἀπλοῖς* ab ἀπλή pro ἀπλή fit enim ἀπλητός, et Erenthesi τοῦ γ, ἀπληγίς. Hinc ἀπληγίος, *us, d, z, h, simplex, inivocem innotens*. Th. ἀπλόος.
 * **Ἀπληγίος**, *us, d, z, h, non percussus*.
 * **Ἀπλητος**, *us, d, z, h, idem*: ex a pr. et πλῆτω, *vel πλῆσσω, percutio*.
 * **Ἀπληρωτος**, *us, d, z, h, inexplētus, non completus*: ex a priv. et πληρώω, *ω*. Th. πλείος, *plenus*.
 * **Ἀπληστεύομαι**, *fut. εὔσομαι, sum avidus, insatiabilis*.
 * **Ἀπληστία**, *us, h, inexplēbilis, insatiabilis immensitas*.
 * **Ἀπληστος**, *us, d, z, h, inexplēbilis, insatiabilis, inmensus*. Indè *adv.*
 * **Ἀπλησώς**, *inexplēbiliter, insatiabiliter, inmensè*: ex a priv. et 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλῆθω, *Th. πλόος, plenus*.
 * **Ἀπλόη**, *us, h, simplicitas, candor*: ab ἀπλόος, *simplex*.
 * **Ἀπλόηρις**, *étos, d, z, h, qui pro-missum vel porrectum habet capil-*

lum; item qui raro est capillio: ex ἀπλόος, et θριξ, *capillus*.
 * **Ἀπλοία**, *as, h, tempus quo navigari non potest*: ex a priv. et πλόος, *navigatio*.
 * **Ἀπλοῖζομαι**, *f. ἴσομαι, simplicitate ulor*. Th. ἀπλόος, *simplex*.
 * **Ἀπλοῖς**, *étos, h, vestis simplex*; in acc. pl. ἀπλοῖδας cui opponitur διπλοῖς. In Homero jungitur, substantivo χλαῖνα, tanquam adject. Th. ἀπλόος, *simplex*.
 * **Ἀπλοκος**, *us, d, z, h, non plicatus*: ab a priv. et πέλοκα, *præt. ind. m. verbi πλέω, plico*.
 * **Ἀπλοκῶν**, *us, cognomen Antisthenis apud Laërtium, qu. Cynicus simplex veste utens, Cynicus verissimus*: ab ἀπλόος, et κῶν, *capnis*.
 * **ἈΠΛΟΨ**, *étos, d, ἀπλόη, -ῆ, h, ἀπλόον, -ῶν, τὸ, simplex*; compar. ἀπλόερος superl. ἀπλόστατος. Derivatur ab a unitatem significante, et πλώ, *sum, tanquam ἀπέλος, qui unicum est quod simplex est*: Eustath. et Etym. vel ab a priv. et πλόος, *quia quod simplex est non est multus*.
 * **Ἀπλόος**, ἀπλῶς, *d, z, h, navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis*: ab a priv. et πλόος, *navigatio*. Indè ἀπλοία, *as, h, tempus navigationi inopportunitum*. Th. πλώ, *navigo*.
 * **Ἀπλότης**, *ητος, h, simplicitas, candor*.
 * **Ἀπλητος**, *us, d, z, h, divitiis carens*: ab a priv. et πλάτος, *divitiæ*.
 * **Ἀπλώ**, *ω, expando, explico, ex-tendo*, *f. σω, p, ka'* imperf. ind. act. ἤπλωον, ἤπλεον a. 1. inf. act. ἀπλώσαι ἀπλώομαι, ἔμαι, *expandor, præt. ind. pass. ἤπλωσμαι, ejus part. ἤπλωμένος, us, on, expansus, simplex*. Th. ἀπλόος.
 * **Ἀπλωσία**, *as, h, immundities, illotio*; in pl. ἀπλωσία, *ai, spongia, quæ elui nequeunt*.
 * **Ἀπλώτος**, *us, d, z, h, illotus*; propriè, de vestimento: ex a priv. et πλώω, *lavo*.
 * **Ἀπλώς**, *simpliciter, benignè, adv.* ab ἀπλόος.
 * **Ἀπλωτος**, *us, d, z, h, innavigabilis*. Th. πλώω, *navigo*.
 * **Ἀπνεύς**, *étos, d, z, h, valdè spirans*: ab a epitat. et πνέω, *spiro*; vel non spirans, *flatu destitutus*: ab a priv. et πνέω, *spiro*.
 * **Ἀπνεύματος**, *us, d, z, h, à vento non perfusus*.
 * **Ἀπνευσί**, *adv. sine respiratione, sine interpellatione, confertim*.
 * **Ἀπνευσία**, *as, h, spiritus representio*.
 * **Ἀπνευσίζω**, *spiritum reprimo et contineo*.
 * **Ἀπνευστος**, *us, d, z, h, qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis*: omnia ab a priv. et præt. ind. pass. verbi πνέω, *spiro*.
 * **Ἀπνοια**, *as, h, carentia flatus*: ubi nullus est flatus; item sedali tempestas, *tranquillitas à ventis*.

* **Ἀπνοος**, ἀπνῶς, *d, z, h, in acc. sing. ἀπνου, ἀπνῶν, flatus, seu respiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis*: ab a priv. et πνοή, *flatus*. Th. πνώω, *spiro*.
 * **ἈΠΟ**, præpositio regens gen. *ab, ab, post, ante, pro, propter, per*; item *ex, de, absque*. Hujusmodi phrases non leguntur in iudè, sed etiam ediscantur. Οἱ ἀπὸ τῆς βουλήσ, *Seniores*.—τοῦ πλῆθους, *Plebei*.—φιλοσοφίας ἂν λόγων, *Philosophi ac Literati*.—τῆς σοφίας, *Stoici*.—τὸ περιπάτου, *Peripatetici*.—τῶν μαθημάτων, *Mathematici*. Item, *Ἀπὸ τῆς, Fortitudo*.—σφάματος, *memoriae, Memoriter*.—γλώσσας, *vitâ voce*.
 * **Ἀπο**, *adv. longè, procul*; et ἄπο, *pro absque, abest, ab absque*. Th. εἰμί, *sum*. Et ἀπο, *pro absque, abi, abique, ab absque, abeo*. Th. εἰμί, *eo*.
 * **Ἀπὸ αὐτοῖ**, *ab illo tempore*.
 * **Ἀποκίβηται**, *sai, tai, idem quod ἀπακίβηται, aufero, detraho, adimo*: imperf. ind. ἀποκίβην, *Ion. pro ἀποκίβην, so, to, auferbam*: ab ἀπὸ et κίβηται.
 * **Ἀποκίρθηται**, *auferri, præsent. inf. pass. pro ἀφαιρέσθαι, Poët. et Ion. ab ἀπὸ et κίρθη*.
 * **Ἀποκίρην**, *2. sing. præsent. imp. pass. ab eod.*
 * **Ἀποκίρμαι**, *Ion. et Poët. in Hom. et Herodot. pro ἀφαιρέομαι, -έμαι*.
 * **Ἀποκίρως**, *f. ἴσω, abeo, discedo*: ab ἀπὸ et κίρως. Th. βαίνω, *eo*.
 * **Ἀποκίρμα**, *as, h, scala quâ è navi descenditur*: ab
 * **Ἀποκίρνω**, *descendo, abeo, discedo, cedo*, *f. ἀποκίρμαι, p. ἀποκίρθηκα, part. ἀποκίρῶς, via, d'* a. 2. ind. act. ἀπέκίρην, *us, η, et in 3. pl. ἀπέκίρθησαν* a. 2. sub. act. ἀποκίρῶ, *us, ὄ, inf. ἀποκίρῶμαι, part. ἀποκίρῶς, étos, ὄ* ab ἀπὸ et βαίνω.
 * **Ἀποκίρῃ** *abjiceris*, *2. pl. a. 2. sub. act. ἀποκίρῶς, étos, ὄ, qui abjicit*, a. 2. part. act. ab
 * **Ἀποκίρῶ**, *abjicio, amitto, fut. ἀποκίρῶ, perf. ἀποκίρῆκα* a. 2. in 3. act. ἀπέκίρθη, *es, t'* a. 2. sub. act. i. sing. ἀποκίρῶμαι, *2. ind. pass. ἀποκίρῆμαι* a. 1. ind. pass. ἀποκίρθη, *us, η, ejus part. ἀποκίρῆς, εἶσα, ἐν'* p. ind. med. ἀποκίρῶμαι.
 * **Ἀποκίρτω**, *fut. ἴσω, inlingo, immergo lenitè*: ab ἀπὸ et κίρτω, *tingo*; f. 2. act. βαψῶ.
 * **Ἀποκίρως**, *étos, ὄ, qui descendit vel cessit*; nom. plur. ἀποκίρῶτες, *descendentes, egressi*, a. 2. part. act. verbi ἀποκίρῶ, *descendo*.
 * **Ἀποκίρως**, *étos, h, descensus*; item *erentus, exitus*: ab ἀποκίρῶ, *descendo*.
 * **Ἀποκίρῶς**, *Jovis cognomen*; ab ἀποκίρῶ.
 * **Ἀποκίρῶς**, *us, ὄ, quoddam certaminis equestris genus, qu. descensor dictum*; qui enim certabat, dicebatur, ἀποκίρῶναι, si Suidæ credimus. Et ἀποκίρῶναι τοχοῖ λιπὸ dicebantur, ut idem scribitur in si

quis ab apobate certamine dicat rotas apobaticas.

Ἀποβίθηκα, ας, ε, descendi, cessi, praet. ind. act. ejus part. ἀποβέθηκός, υἱά, δς, firmatus: à verbo ἀποβαίνω, descendo.

Ἀποβέθηκός, υἱά, δς, qui abiecit, in gen. plur. ἀποβέθηκόντων, part. praet. act. ab ἀποβάλλω.

Ἀποβήναι, descendere, a. 2. inf. act. ἀποβήσθαι, η, εται, ἄσκαμαι, f. 1. ind. med. verbi ἀποβαίνω, seu ἀποβήμι, conjug. secund.

Ἀποβήσω, et -τω, f. ζω, ἐκτίστω, ἐκτίσσειν, ejectione: ab ἀπό et βήσω, seu -τω. Th. βήξ, βηχός, ἡ, lussis.

Ἀποβιάζομαι, vin affero, vi cogo: item enitor, ut mulier in partu, et pass. vi cogor: ab ἀπό et βιάζομαι. Th. βία, vis.

Ἀποβιάζω, et ἀποβιάζομαι, judeo, vel facio aliquem descendere: item traficio: praes. inf. act. ἀποβιάζειν, pass. ἀποβιάζεσθαι' a. 1. ind. m. ἀποβιάζομαι, ω, ατο' ex ἀπό et βιάζω, ire vel venire facio. Th. βιάνω, eo.

Ἀποβίω, -ω, et ἀποβίωμι, de vitā discedo, morior; a. 2. ind. act. ἀποβίωμαι, ως, ω' praes. inf. act. ἀποβίωμαι' ex ἀπό et βίω, -ω. Th. βίος, vita.

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, obitus, interitus, mors: ex ἀπό et βίωσις, ipsa vivendi actio: indū ἀποβίωσις, quicquid fit propter obitum, adj ut ἀποβίωσις, mortis, testamentum. Th. βίος, vita.

Ἀποβλήπτουμαι, f. ψομαι, lædor, privor, jacturam facio: ex ἀπό et βλάπτω, f. 1. act. ψω' f. 2. act. βλαβῶ, lædo.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, lædo, oblaedo, privo.

Ἀποβλαστῶναι, f. σῶσαι, germino, egermino: ex ἀπό et βλαστῶναι, germino, produco.

Ἀποβλαστῶναι, ατος, τῶ, germen; item proles.

Ἀποβλήσις, εως, ἡ, germinatio: à 2. pers. sing. praet. ind. pass. verbi ἀποβλαστῶναι, germino.

Ἀποβλήσις, ἴσα, ἐν, privatus, a. 1. part. pass. verbi ἀποβλάπτω.

Ἀποβλήσω, inluco, respicio, oculos converti ad, f. ψω, p. ἀποβλήσω' a. 1. ind. act. ἀποβλήσω, α, 1. imperat. act. ἀποβλήσω, -ατω, et in 2. pl. ἀποβλήσθε' a. 1. part. 1. sub. act. ἀποβλήσωμαι' a. 1. ind. med. ἀποβλήσωμαι, ω, ατο.

Ἀποβλήσις, εἶσι, ἐν, abjectus, a. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβλήσις, ατος, τῶ, rejicentium, quod abjectur seu rejicitur: à 1. sing. praet. ind. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβλήσις, per Apocop. pro ἀποβλήσις, abjectura, rejicienda, respicienda, nom. n. pl. ab

Ἀποβλήσις, ε, δ, ζ, ἡ, abjectus, abjectiendus, rejiciendus, respiciendus, ἀποβλήσις, η, τῶ, abjectum, abjectiendum, rejiciendum, respiciendum.

Indē ἀποβλήσις, δ, δ, ζ, ἡ, qui abjectus vel amissus, vel abjectio vel amissio est: ex ἀπό et β. 1. sing. praet. ind. pass. verbi βάλλω.

Ἀποβλήτω, f. ἴσω, p. ἴκα, exprinendo aufero, ut è favis mel: ex ἴπῶ et βλήτω, exprinendo aufero, ut è favis mel.

Ἀποβλήζω, f. ἴσω, scaturio, emulso aquas; item evomo, praes. part. act. ἀποβλήζων' ex ἀπό et βλήζω, scaturio.

Ἀποβλώσκω, f. ὄσω, discedo: ex ἀπό et βλώσκω, advenio, vado.

Ἀποβόλη, ἡς, ἡ, abjectio, amissio, jactura: ab ἀποβέθω, praet. ind. m. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβόσκομαι, f. 1. med. βόσκομαι, vel βόσσομαι, vel βοσκήσομαι, depasco: ex ἀπό et βόσκω, pasco.

Ἀποβόσκω, -ω, abgreco, à grege abduco, à grege aberrare facio: item ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio, f. ἴσω, p. κα' a. 1. ind. act. ἀποβόσκω, ας, ε' ἀποβόσκομαι, -ῶμαι, abduco à grege, è grege aberro: à cujus 1. sing. praet. ind. pass. fit

Ἀποβόσκω, ατος, τῶ, è grege alieno abductio, impostura, deceptio.

Ἀποβόσκω, f. ἴσω, idem quod ἀποβόσκω' omnia ex ἀπό, βῆς, et κλον, cibus.

Ἀποβράζω, ἀποβράσω, et ἀποβράσω, f. ἴσω, fervendo seu æstuedo exsuro sive eructo, per æstium exsuro; item exæstuo, deferresco.

Ἀποβράσωμαι, per æstium exsuro ut ejicior: à cujus 1. sing. praet. ind. pass. fit ἀποβράσωμαι, ατος, τῶ, spuma; item furfur tritici: ex ἀπό, et βράζω, ferveo, bullio.

Ἀποβρέχω, perfundo, madesco, intingo, f. ζω' ἀποβρέχομαι, perfundo, madesco: à cujus 1. sing. praet. ind. pass. fit ἀποβρέχωμαι, ατος, τῶ, dilutum; item aqua, quā quid perfusum, vel prolatum est: ex ἀπό, et βρέχω, irriquo, madesco.

Ἀποβρέχω, crapulam edormio, dormio; f. ἴσω, et ἴσω, a. 1. ind. act. ἀποβρέχω, ας, ε, ejus part. ἀποβρέχων, ατος, δ, in nom. pl. ἀποβρέχοντες, ex ἀπό, et βρέχω, post sumptionem cibum paululum dormio.

Ἀποβρίω, f. ἴσω, degravio, vel neut. praepondere devergo: ex ἀπό, et βρίω, gravis sum.

Ἀποβροχίω, ἡς, ἡ, perfusio, madesfactio: ab ἀπό, et βροχίω, madesco.

Ἀποβροχίω, f. ἴσω, scribo, glutio, voto: ex ἀπό, et βροχίω, Th. βροχίω, guttur.

Ἀποβροχίω, f. ἴσω, illaqueo, laqueis implicio: ex ἀπό, et βροχίω, laqueus, restis.

Ἀποβροχίω, f. ζω, demordeo, abedo: ex ἀπό, et βροχίω, mordeo.

Ἀποβροχίω, εἶσι, ἐν, excusus; a. 1. part. pass. ab

Ἀποβροχίω, abedo, comedendo, consumo; f. ἴσω, p. βροχίω, part. ind. pass. βροχίωμαι, a. 1. ind. pass. ἀποβροχίωμαι, ης, η' ex ἀπό, et βροχίω, comedo, depasco.

Ἀποβῶν, obturo, obstruo, f. ἴσω' ex ἀπό, et βῶν, obturo, obstruo, impleo, lego.

Ἀποβῶν, ε, δ, ζ, ἡ, profanus, ab uris alienis: ex ἀπό, et βῶν, altare, arca, delubrum.

Ἀποβῶν, ε, δ, ζ, ἡ, à terrā remotus: ut ἀποβῶν, q. v. ab ἀπό, et γαία, terra.

Ἀποβῶν, -ω, in terram verto; f. ἴσω' ex ἀπό, et γαία, terra.

Ἀπογαλακτίζω, ablacto, à lacte depello. Ἀπογαλακτίζομαι, ablactor, à lacte depellor: à ejus 1. s. praet. ind. pass. fit Ἀπογαλακτίζομαι, ε, δ, ablactatio: ex ἀπό, et γαλακτίζω. Th. γάλα, lac.

Ἀπογεία, ας, ἡ, ventus qui è terrā exortus in mare fertur: cui contrarius est qui dicitur τροπία.

Ἀπογεία, τὰ, retinaculo navium, funes quibus navis alligatus in litore; undè ἀπογεία λέγειν, oram solvere.

Ἀπογείω, η, τῶ, vna mathematica quā denotatur summa planities altitudo, seu à terrā distantia: opponitur τῶ ἐπίγειοι, q. v.

Ἀπογείω, ε, δ, ζ, ἡ, à terrā remotus, ut et ἀπογείος, q. v. Omnia ex ἀπό, et γαία, terra.

Ἀπογείω, -ω, vel ἀπογείωσσω, fut. ὄσω, imbrico, imbricatum (vel suggrundiorum modo) facio vel lego: ex ἀπό, et γείωσσω, -ω, vel γείωσσω. Th. γείωσσω, vel γείωσσω, η, τῶ suggrunda.

Ἀπογείω, idem quod γείωσσω ex ἀπό, et γείωσσω, plenus sum.

Ἀπογείω, f. ἐμῶ, depleo, demo est quod plenus est.

Ἀπογεννῶ, -ω, genciro, produco: ex ἀπό, et γεννῶ, -ω, gigno, genero, pario. Th. γένωμα, gignor, nascor, procreo, sum.

Ἀπογεννῶμαι, f. εἶσομαι, degusto: ex ἀπο, et γείωσσω, gusto.

Ἀπογεγῶσσω, -ω, i. ὄσω, ponte jungo, pontem impono: ex ἀπό, et γεγῶσσω, -ω. Th. γέφυρα, pons.

Ἀπογηράσκω, consenesco; f. ἀπογηράσκω, p. ἀπογηράσκω' a. 1. ind. act. ἀπογηράσκω' a. 1. sub. act. ἀπογηράσκω, ης, η. Hinc

Ἀπογηράσκω, οντος, δ, consenescentis; in acc. pl. masc. ἀπογηράσκοντες, praes. part. act. ab ἀπό, et γηράσκω. Th. γήρας, senectus.

Ἀπογίνομαι, et ἀπογίνομαι, absumi, decedo; item morior; f. ἀπογίνομαι, p. ἀπογίνομαι' a. 1. ind. pass. ἀπογίνομαι, ης, η, a. 2. ind. m. ἀπογίνομαι, a. 2. med. part. ἀπογίνομαι, η, ον, mortuus: ex ἀπό, et γίνομαι, sum.

Ἀπογινώσκω, rejicio, non agnosco, abnuo, improbo; item absolvo, renuntio, despero; f. ἀπογινώσκω, p. ἀπογινώσκω, plusq. perf. ind. act. ἀπογινώσκω, a. 2. ind. act. ἀπογινώσκω, ως, ω, q. à γινώσκω, -ω, et in 3. pl. ἀπογινώσκω, a. 2. act. imperat. ἀπογινώσκω, a. 2. act. sub. ἀπογινώσκω, ης, η, a. 2. act. inf. ἀπογινώσκω, a. 2. act. part. ἀπογινώσκω, εἶσα, ἐν, perf. ind. pass.

ἀπεγνωσμαι,σαι,ται,α.1.ind.pass. ἀπεγνωσθη,ης,η,1.f.1.pass. ἀπογνωσθῆσομαι,praet.part.pass.ἀπεγνωσμένος,η,ον,perditus, rejectus: ex ἀπὸ, et γινώσκω, cognosco.

Ἀπογλυκύνω, -ω, f. ὤσω, caesium reddo. Hinc

Ἀπογλυκύνωμαι, ἄτος, τὸ, et ἀπογλυκύνωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucudo: à 1. et 2. sing. praet. ind. pass. Th. γλυκύνω, caesius.

Ἀπόγλυκτος, υ, ἔ ζ ἦ, qui exiguus est clunibus: ex ἀπὸ, et γλυκύνω, clunibus

Ἀπογλυκαῖω, f. ἀνώ, dulce reddo, dulcisco: ex ἀπὸ, et γλυκαῖω. Th. γλυκύνω, dulcis.

Ἀπόγνωαι, αι, ἡ, desperatio: à praet. ind. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνώ, ἡς, ᾗ, rejecerim; a. 2. sub. act. ἀπογνώ, ὄσα, ὄν, qui rejecit: à 2. part. act. ab ἀπογινώσκω. quasi ab ἀπογνώ, -ω, vel ἀπόγνωμι, conjug. sec.

Ἀπογνώμι, ονος, ὁ ζ ἦ, qui dentes cœtis indicis amittit, ἢ μή εἰναι δὲ τὸ γινώσθῃ à 1. sing. praet. ind. pass. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, desperatio: ab eod.

Ἀπογνώτης, υ, ἔ, qui desperat, desperator; ab eod.

Ἀπογνώ, Dor. pro -νῆ, ἡς, ἡ, progenies, posteritas.

Ἀπόγωνα, τὰ, secundam, ortu, originula; nom. pl. ab ἀπόγνος, υ, ὁ ζ ἦ, ortus, oriundus, et subst. nepos, posterus: ex ἀπὸ, et γέγωνα. praet. w. l. m. verbi γέγοναι.

Ἀπογυγίζω, senectutem aufero, juvenilem reddo. Th. γυγίζω, anus.

Ἀπογυγίζω, ἡς, ἡ, descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio.

Ἀπόγυγος, υ, ὁ ζ ἦ, ab exemplari vel ad exemplar effictus.

Ἀπόγυγος, υ, τὸ, exemplum libri vel tabulae descriptum, exscriptum, descriptio: ex

Ἀπογυγίω, in tabulis refero, describo; imperf. ind. act. ἀπεγυγίζω, f. ψω, p. ἀπεγυγίζω, a. 1. ind. act. ἀπέγραφα, a. 1. sub. act. ἀπογράφω, ἡς, p. Ἀπογράφωμι, describor; item nomen profiteor; verf. ind. pass. ἀπογράφωμι, conscriptus fui; a. 1. ind. pass. ἀπεγυγίζω, ἡς, η, a. 1. ind. m. ἀπεγυγίζω, ὤ, ατο, a. 1. inf. m. ἀπογυγίζωσθαι.

Ἀπογυγίω, -ω, enervo, membra debilito, deturbo, delumbo, f. ὤσω, p. ἀπογυγύνωκα, a. 1. subj. ἀπογυγίω, ἡς, η' ex ἀπὸ, et γυγίζω, -ω.

Ἀπογυγίζωμαι, exerceor, me exerceo: ut ἀπὸ, et γυμνάζωμαι. Th. γυμνός, nudus, inermis.

Ἀπογυγίω, -ω, nuño, denudo; f. σω, a. 1. part. act. ἀπογυγυνώδεις, εἶσα, ἔ, denudatus: ab ἀπὸ, et γυμνός, -ω. Th. γυμνός, nudus.

Ἀπογυγίωσις, εως, ἡ, denudatio: à 2. sing. praet. ind. pass. verbi ἀπογυγίζω, -ω.

Ἀπογυννικώσις, τως, ἡ, effeminatio. Th. γυνή, femina, mulier.

Ἀπογυνώδωμαι, -μαι, f. ὤσομαι, in

angulum me colligo; inf. praes. m. ἀπογυνώδωμαι' ex ἀπὸ, et γυνώδωμαι, -μαι. Th. γυνώα, angulus.

Ἀπόδα, τὸν, vel τὴν, pedibus carentem, acc. sing. m. vel f. ab ἄπυς. Th. πῦς. Est et ἀπόδα, nom. neut. plur.

Ἀποδάσσομαι, divido, distribuo, partior, impertio; f. 1. m. ἄσσομαι, et Poët. ἄσσομαι, f. 1. inf. m. ἀποδάσσομαι, et ἀποδάσσεσθαι, distributum esse. Th. δαίω, divido.

Ἀποδαῖω, comburo: ex ἀπὸ, et δαίω, uro.

Ἀποδάκνω, f. ὀήζω, demordeo, pramordeo: ex ἀπὸ, et δάκνω, mordeo.

Ἀποδάκρνω, lachrymas fundo, ilachrymo; f. ὄσω, p. κα' a. 1. ind. act. ἀποδάκρνω, υς, ε. Hinc

Ἀποδακρυντικά, ὄν, τὰ, medicamenta lachrymas moventia: ex ἀπὸ, et δακρύνω. Th. δάκρυ, lachryma.

Ἀποδάμειν, Dor. pro ἀποδημειν, pr. inf. act. peregrè proficisci; sic ἀποδάμος, Dor. pro ἀποδημος, υ, ὁ ζ ἦ, peregrè agens. Vide in ἀποδημῶ.

Ἀποδαρθῆναι, a. 2. inf. act. idem quod ἄρθηναι.

Ἀποδάριος, υ, ὁ ζ ἦ, quā tributum pendit, et tributum cujus sit divisio; item quod pro parte (seu portione) alicui cedit.

Ἀποδάριος, ὤ, ὁ, divisio, partitio, pars, portio: à 1. sing. praet. ind. pass. verbi ἀποδαρίζωμαι.

Ἀποδάσσεσθαι, et ἀποδάσσεσθαι, distributum esse. Poët. pro ἀποδάσσοσθαι, a. 1. inf. m. vel -σεσθαι, f. 1. inf. m. verbi ἀποδάσσομαι, distribuo.

Ἀποδαυγίζω, titione delolo vel contundo; item contundo: ex ἀπὸ, et δαυλός, Æol. pro δαλός. Th. δαῖω, uro.

Ἀποδέεγμα, exceptus sum, perf. ind. pass. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι, capio.

Ἀποδέεγμα, perf. ind. pass. demonstratus, approbatus sum; perf. pass. part. ἀποδέειγμένος, η, ον, demonstratus, approbatus: ab ἀποδέκνυμι.

Ἀποδέειλικός, υ, timidè, melitulosè, corum more qui conciderunt anime, adv. ab

Ἀποδέειλικός, νῆ, ὄς, timidus, part. praet. act. verbi ἀποδέειλιώ, -ω. Th. εἰλός, timidus.

Ἀποδέεκτα, υς, ε, aufugit, censeatur, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδέδομαι, redditus sum, praet. ind. pass. et ἀποδέδωκα, reddidi, praet. ind. act. verbi ἀποδίωμι, reddo.

Ἀποδέδρακα, υς, ε, aufugit, et in 3. plur. ἀποδέδρακας, praet. ind. act. verbi ἀποδέδρασκω. Th. δράω, facio.

Ἀποδέξω, ἔος, -εξ, ὁ ζ ἦ, inferior, vacuus, cui aliquid deest: ex ἀποδέω, absum. Th. δέω, exeo, deficio.

Ἀποδέω, deest, deficit, abest, 3. sing. praes. ab eod.

Ἀποδέειρω, -ισσω, et ἀποδέειρωμαι, -ισσομαι, deterreo; imp. ind. med. ἀποδέεισοσσην, -ω, ετο' ab ἀπὸ et δειλίρω. Th. δειδῶ, timeo

Ἀποδείκνυμι, f. ζω, p. χαι, ostendo, ostento, demonstro, probō; praes. part. act. ἀποδείκνυς, ὄσα, εν, praes. se ferens; praes. inf. pass. ἀποδείκνυσθαι, a. 1. ind. act. ἀποδείκνυμι, aς, ε, a. 1. inf. act. ἀποδείκνυμι, lon. ἀποδείξει, perf. ind. pass. ἀποδείξειμι, cujus part. ἀποδείξειγμένος, η, ον, approbatus. Th. δεικνυμι, vel δεικνύω, ostendo.

Ἀποδείκτικός, ἦ, ον, vel ε, ἔ ζ ἦ, demonstrativus.

Ἀποδείκτικός, demonstrativè, adv.

Ἀποδείκτος, ὤ, ὁ ζ ἦ, demonstrabilis, probabilis: omnia à 3. sing. praet. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι, demonstratio.

Ἀποδειλιότης, εως, ἡ, timor, ignavia: ex ἀπὸ et δειλιάω, -ω. Th. δειλός, timidus.

Ἀποδειλιάω, -ω, praes timore refugio, reformido, f. ὄσω, p. ἀποδειλιάωκα, cujus part. ἀποδειλιάωκώς, υια, ὄς' adv. ἀποδειλιάωκώς, timidè, melitulosè.

Ἀποδείξω, a. 1. inf. act. ἀποδείξειν, f. 1. inf. act. ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδείξις, εως, ἡ, lon. ἀπόδειξις, demonstratio, declaratio, probatio, item specimen: à 2. sing. praet. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδείκνυς, υ, ὁ ζ ἦ, qui carnem finivit, qui canatus est; qu. ὁ ὤν ἀπὸ τὸ εἶπ'ω vel incanatus: ab ἀπὸ, pro a priv. et εἶπ'ω, cana, ribus.

Ἀποδείρειν, lon. pro ἀποδείρειν, excoiriare, infin. praes. act. verbi ἀποδείρω.

Ἀποειροτόμω, ὤ, obtinico cervicem abscindo, decollo; item abscindo à cervice, f. ὄσω, p. κα, a. 1. ind. act. ἀποειροτόμησα, υς, ε, f. 1. inf. act. ἀποειροτομήσιν' ab ἀπὸ, ε, ὄω, lon. pro εἶρω, cervix, collium, et τέρωμα, 1. sing. praet. ind. med. verbi τέρωμα, seco, scindo.

Ἀποείχθεις, εἶσα, ἔ, demonstratus, approbatus, a. 1. part. pass. ἀποείχθεσθαι, f. 1. ind. pass. verbi ἀποείκνυμι.

Ἀποδέκ-τόν, -ω, decimo, decimam accipio; item decimus do, f. ὄσω, p. ἀποδέεκα, ὄσα' ex ἀπὸ, et ἐκατω, ὤ. Th. ἔκα, decem.

Ἀποδέκτισις, εως, ἡ, decinalio, decimarum exactio: à 2. sing. praet. ind. pass. verbi ἀποδέκτω, -ω.

Ἀποδέκτω, lon. pro ἀποδέκτω, recipere, praes. inf. m. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδέκτος, εἶ, εἶ, vel υ, ὁ ζ ἦ, recipiendus, admittendus.

Ἀποδέκτης, υ, ὁ, vel ἀποδέκτηρ, ἦρος, ἔ, receptor, in nom. pl. ἀποδέκται, et ἀποδέκτες, οἱ, coactores tributorum et eccligialium.

Ἀποδέκτος, ὤ, ὁ ζ ἦ, dignus qui admittitur et recipitur, receptus, acceptabilis, exatus, probatus: omnia à 3. sing. praet. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

* Ἀποδοῦναι, ἦρος, ὄ, redditor.

Ἀποδοτικὸς, ἦ, ὄν, retributorius: ab eod. Th.

* Ἀποδολος, υ, ὄ ζ ἦ, ex servo genitius: ex ἀπό, et δολος, servus.

* Ἀποδῶναι, reddidisse, a. 2. inf. act. ab ἀποδῶμι, reddo.

* Ἀποδοχεῖον, υ, τὸ, receptaculum, receptorium.

* Ἀποδοχῆ, ἦς, ἦ, receptio, admissio, approbatio, commendatio: ab ἀποδέχουμαι.

* Ἀποδοχμῶς, -ῶ, obliquo, incurvo: a. 1. part. act. ἀποδοχμῶσας, ὄ, inflectens, incurvans; a. 1. inf. act. ἀποδοχμῶσαι, inflexisse, incurvāsse: ex ἀπό et δοχμῶς, -ῶ. Th. δοχμῶς, ἦ, ὄν, obliquus.

* Ἀποδραγμα, ἄτος, τὸ, quod manū alicuius cepit: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράσω, vel -ρω, decerpo.

* Ἀποδράθειν, per Metaplasum pro ἀποδραθεῖν, dormisse, a. 2. inf. act. verbi ἀποδραθῶναι.

* Ἀποδράθι, aufuge, a. 2. imperat. act. ἀποδράθην, ἦς, ἦ, aufugerim, a. 2. opt. act, ἀποδράθης, ἄσα, ἄν, qui vel quæ aufugit, part. aor. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρα, per Sync. pro ἀπέδρασα, ab ἀποδράω, aufugio.

* Ἀποδράσεια, ας, ε, aufugerim, a. 1. opt. Ἄολ. ab ἀποδιδράσκω, aufugio.

* Ἀποδράσις, εως, ἦ, fuga, vitatio, desertio: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράω.

* Ἀποδρασις στρατίας, desertio aciei, detractio militiæ.

* Ἀποδράσω, vel -ρω, et ἀποδράσσομαι, vel -ττομαι, decerpo: ab ἀπό et δράσω, vel -ρω, f. ζω, perf. χα, carpo, prehendo.

* Ἀποδράω, -ῶ, fugio, effugio, aufugio, f. ἀποδράω, p. ἀποδιδράω a. 1. indic. act. ἀπέδρασα, et per Sync. ἀπέδρα, undè part. ἀποδράς, ἄσα, ἄν, quod ab ἀποδρήμι: a. 1. opt. Ἄολ. ἀποδράσεια, ας, ε' a. 2. ind. act. ἀπέδρην, et a. 2. opt. act. ἀποδραίην: a. 2. imperat. act. ἀπόδραθι' a. 2. inf. act. ἀποδράθαι' ab ἀπό et δράω.

* Ἀποδρέπει, decerpe, 2. sing. præs. imperat. act. ab

* Ἀποδρέπω, decerpo, f. ψω, p. φά' præs. ind. pass. ἀποδρέπομαι' ex ἀπό, et δρέπω, decerpo.

* Ἀποδρέψις, εως, ἦ, decerptio, collectio fructuum: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέψω.

* Ἀποδρήμι, Ion. pro ἀποδρήνι, aufugisse, a. 2. infin. act. verbi ἄποδράω, aufugio.

* Ἀποδρήσις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἦ, q. v.

* Ἀποδρόμος, υ, ὄ ζ ἦ, qui recurrit, cursu revertens; item cursu infertor: à præt. indic. med. verbi ἰττρεῖχω.

* Ἀποδρόπτω, dilucero, dilanio, discerpo, excorio; præs. infin. act. ἀποδρόπτειν' ex ἀπό, et δρόπτω, lacero.

* Ἀποδρόψω, idem quod ἀποδρόπτω' præs. infin. act. ἀποδρόψειν' præs.

opt. act. ἀποδρόψομαι, οἰς, οἰ' a. 1. sub. act. ἀποδρόψω, in 3. pl. ἀποδρόψωσι' n. 1. ind. pass. ἀπεδρόψθην, ἦς, ἦ' ab eod. Th.

* Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, q. v. Ex ἀπό et δρῶω.

* Ἀποδρῶμι, præs. optat. Att. pro ἀποδρῶομαι, aufugerem: ab eodem Th.

* Ἀποδύρομαι, f. οδυρῶμαι, lamentor, graviter conqueror: ex ἀπό, et δύρομαι, lamentor, ploro.

* Ἀποδύς, ὄσα, ὄν, exultus, part. præs. act. ἀποδύσσαι, exuere, spoliare, a. 1. inf. act.

* Ἀποδύσιμνος, ἦ, ὄν, resolvens, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.

* Ἀποδύσις, εως, ἦ, ἦσα actio exiendi, vestimentorum depositio: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδύω, exiio.

* Ἀποδυσπετέω, -ῶ, f. ἦσω, stomachor, ægrè fero, impatienter agitor; item venitor, resisto, difficulter cedo: ex ἀπό, δύς, et πέτω, cado, ruo. Th. πίπτω, cado.

* Ἀποδυσπέτης, εως, ἦ, stomachatio in rebus adversis, impatientia: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδυσπετέω, -ῶ, f. ἦσω.

* Ἀποδυτήριον, υ, τὸ, locus ubi vestimenta exiuntur: Th. ἀποδύομαι.

* Ἀποδύω, vel ἀποδύμι, exiio, f. ὄσω, p. κα' præs. ind. pass. ἀποδύομαι' imperf. ind. ἀπέδυρην, et in 3. pl. ἀποδύοντο' ex ἀπό et δύω.

* Ἀποδύω, ἦς, ὄ, reddidero, 'a. 2. sub. act. et ἀποδύσω, εἰς, εἰ, reddam, retribuam, in 1. pl. ἰποδύομεν, f. 1. ind. act. et

* Ἀποδύωμι, ὤης, ὤη, reddidero, retribuero, a. 2. opt. acc. Atti verbi ἀποδιδῶμι.

* Ἀπόδω, τῶν, pedibus carentium, gen. plur. ab ἄπος. Th. πῆς, pes.

* Ἀποείπ', pro ἀποείπε, 2. sing. a. 2. imperat. act. ἀποείπιν, refutore, u. 2. inf. act. Sic ἀποείπω, Poët. i. 2. indic. act. pro ἀπέπειν' ἀποείπη, a. 1. vel 2. sub. act. 3. sing. (b) ἀπό, et έπω, dico.

* Ἀπόεργω, Poët. pro ἀπέργω' ab ἀπέργω, f. ζω, arceo, dirimo. Th. έργω, arceo.

* Ἀπόεσσα, ας, ε, corruptil, a. 1. ind. act. Ἄολ. sine augmento, ind. act. ἰποεῖρω. Th. έρρω, f. 1. act. Ἄολ. έσω' hinc ἀέρσει, pro ἀπόερσει, f. 1. ind. act. 3. sing. Ἄολ.

* Ἀποζωνῶμι, vel ἀποζωνέω, f. ἦσω, discingo, zonom aufero; f. 1. ind. pass. ἀποζωθήσομαι, a. 1. infin. pass. ἀποζωθήναι, p. ind. pass. ἀπέζωμαι. Th. ζώνωμι, vel ζωνῶς, cingo.

* Ἀποθάλλω, defloresco, f. 1. indic. act. ἀποθάλλῶ' a. 1. ind. act. ἀπέθλα, ας, ε' prat. ind. act. ἀποθήλακα' p. ind. pass. ἀποθαλάμαι, ex ἀπό, et θάλλω, floreo.

* Ἀποθανίται, Ion. pro ἀποθανῖ, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. sing. f. 2. ind. m. verbi ἀποθνήσκω.

* Ἀποθανῆμι, a. 2. inf. act. ἀποθάθω, γ, n. a. 2. sub. act. ἀποθανῆμι

ros, et in sãm. gen. ἀποθανόντης, gen. sing. ὄ. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, morior.

* Ἀποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανούσα, mortua, a. 2. part. act. f. g Vide ἀποθανίτιν.

* Ἀποθαρήτω, f. ἦσω, audeo, confido. Ἀποθῆμενος, ἦ, ὄν, depositus, a. 2. part. m.

* Ἀποθίβαι, deponere, rejicere, a. 2. inf. med. ab ἀποθίβην' ex ἀπό, et τίβηνι, pono.

* Ἀποθερίζω, fut. ἴσω, demelo, spicas decutio, abscondo.

* Ἀποθείσις, εως, ἦ, depositio: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποθείθην. Th. τίθημι, pono.

* Ἀποθείσις, υ, ὄ ζ ἦ, abjectus, neglectus, cuius desiderio non tenentur: ex a priv. et ποθείς, qu. à ποθῶ, -ῶ. Th. πόθος, desiderium.

* Ἀποθετος, υ, ὄ ζ ἦ, qui reponi solet in apothecis, repositus, reconditus, conditus: ab ἀποθίβηνι.

* Ἀποθνεύομενος, ἦ, ὄν, cursu discessurus, f. 1. part. m. ex

* Ἀποθῶ, curro; f. 1. m. θεύομαι' ex ἀπό, et θίω, curro.

* Ἀποθώρησις, εως, ἦ, prospectus.

* Ἀποθῶσις, εως, ἦ, relatio inter deos seu divos, consecratio.

* Ἀποθήκη, ἦς, ἦ, repositorium, reconditorium, granarium, horretum; nom. plur. ἀποθήκαι, αἱ, ab ἀποθίβηνι' in a. 1. ind. act. ἀπέθηκα, deposui; quòd in horreo deponantur fruges.

* Ἀποθηρώσις, εως, ἦ, efferatio, vel efferus animus, feritas, immanitas.

* Ἀποθησανρίζω, recondo, congero, pro thesauro, f. ἴσω, p. ἀποθησανούκα' à θησανρίζω, thesaurus extruo. Hinc

* Ἀποθησανοισμός, οἶδ, ὄ, coacervatio pecuniarum, aut alius rei; aservatio, thesauri instar.

* Ἀποθῆσομαι, serponam, f. 1. ind. m. ex ἀποθίβηνι, serpono.

* Ἀποθλίβω, orprimò, f. ψω, p ἀποθλίψω' ex ἀπό, et θλίβω, premo

* Ἀποθίνακα, 3. sing. opt. præs.

* Ἀποθνήσκοντα, τὸν, acc. sing. m. g. part. præs. act. ab

* Ἀποθνήσκω, morior; fut. 2. ind. med. ἀποθνήσκμι' perf. ind. act. ἀποθνήσκω a. 2. ind. act. ἀπέθάνω, a. 2. sub. act. ἀποθάνω, ἦς, ἦ' a. 2. inf. act. ἀποθανεῖν' a. 2. part. act. ἀποθάνων, ὄσα, ὄν. Th. θνήσκω, morior.

* Ἀποθροῖνι, desilire, præs. inf. act. contr. pro ἀποθροῖεν, ab ἀποθροῖω, -ῶ, desilio.

* Ἀποθίεται, 3. pl. præs. ind. pass. ab ἀποθῶ, curro, aufugio.

* Ἀποθῶσκω, desilio, resilio, exsilio: ex ἀπό, et θῶσκω, salio.

* Ἀποθῶσκωσι, desiliant, 3. plur. præs. sub. act. præc. verbi

* Ἀποθῆμιος, υ, ὄ ζ ἦ, ingratus animo, invisus: ab ἀπό, et θῆμιος, ἦ, ὄ, mens, animus, qu. diversum à mente.

* Ἀπέτης, υ, ὄ ζ ἦ, zite arte far

Yus, infectus: ex a priv. et *ποιω*, *facio*.
 * *Αποικία*, -ῶ, f. ἡσω, aliunde habitatum venio, migro in *coloniam*, *procul habito*. Th. οἶκος, domus.
 * *Αποικία*, as, ἡ, *colonia*, *transmigratione* ab eod. Th.
 * *Αποικίζω*, in *coloniam deduco*: pass. ἀποικίζομαι, in *coloniū* *deducor*; praet. ind. pass. ἀποικισμένος, η, ον, in *coloniam deductus*, a. 1. ind. pass. ἀποικισθῆν, ης, η, *ejus praet. ἀποικισθείς, εἶσα, ἐν' ex ἀπό, et οἶκος domus*.
 * *Αποικίαι*, ἴδος, ἡ, et ἀποικίαι, υ, δ, *colonus, in coloniam aliquam missus*: ex ἀπό, et οἶκος, domus.
 * *Αποικισαί*, *colonus aliquē mittere*, a. 1. inf. act. verbi ἀποικίζω.
 * *Αποικισαί*, ῶ, δ, *colonia deductio*: à 1. sing. praet. pass. v. ἀποικίζω.
 * *Αποικίαι*, ον, τῆ, *praedia, loco praedia debita*: ex a pr. et ποιῶ, ης, ἡ, *praedia*. Vel ἀποικία, q. ἀφώνα, *nuenera, quae dantur ðeka φόνοι*.
 * *Αποικῆν*, *redimere, praes. inf. act. ab ἀποικῶν, ῶ, f. ἡσω, redimo, debiti praedia eximo*. Th. ἀποικία.
 * *Αποικισαί*, f. 1. act. 3. dual. auferent; ob ἀποφέρω, f. ἀποίω, a. 1. ind. act. ἀποίωκα. Th. φέρω, *fero*.
 * *Αποισά*, Dor. pro ἀποίσω, *auferam*, f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω, *fero*.
 * *Αποιχραί*, *transeo, praetereo, abeo*, f. 1. m. χήσονται, p. ind. pass. ἀπόχημαι, praes. part. ἀποιχόμενος, η, ον. Ex ἀπό, et οίχραμαι, abeo.
 * *Αποκαθαρίζω*, f. ἴω, *exurgo*.
 * *Αποκαθημένη*, ης, ἡ, *mulier menstrua*.
 * *Αποκαθισά*, *restituit*, 3. sing. praes. ind. act. ab ἀποκαθισάω, -ῶ.
 * *Αποκαθίστημι*, et ἀποκαθισάω, -ῶ, et ἀποκαθισάω, *restituo, fut. ἀποκαθισάω*, perf. ἀποκαθίστηκα, a. 1. ind. act. ἀποκατίσθησ' a. 1. ind. pass. ἀποκαθισθῆναι, *restitutus fui*; a. 1. sub. pass. ἀποκαθισάθω, *restitutus*. Ex ἀπό, et καθίστημι, quod ex κατῆ, et ἴστημι, slo.
 * *Αποκαθισών*, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ex ἀπό, κατῆ, et ἴστημι, slo, *statuo*.
 * *Αποκαίω*, f. αὔσω, *aduro, exuro*: ex ἀπό, et καίω, urō.
 * *Αποκαίω*, f. ἡσω, *praemali magnitudinis deficio*.
 * *Αποκαλέω*, f. ἴω, vel ἡσω, *revoceo, adveco*.
 * *Αποκαλύπτω*, *deligo, revelo*: f. φω, p. ἀποκαλύψω, a. 1. ind. act. ἀπέκλυψα, a. 1. inf. act. ἀποκαλύψαι, perf. ind. pass. ἀποκαλύσθηναι, a. 1. ind. pass. ἀποκαλύφθησθαι, a. 1. sub. pass. ἀποκαλύφθω, *revelatus fuero*, a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι, f. 1. ind. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπό, et καλύπτω, *tego, velo*.
 * *Αποκαλύψαι*, εως, ἡ, *revelatio, patefactio*: à 2. pers. sing. praet. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω, *revelo*.
 * *Αποκάνω*, f. ἀρῶ, *defatigor*.
 * *Αποκαπῶ*, *efflo, exipiro*: ab ἀπό,

et καπῶ, *flo, quod à κάπω, flo, spiro*.
 * *Αποκαρῶνισαι*, ac, ἡ, *attenta expectatio*. Ex ἀπό, κάρα, et δοκάω, *expecto*.
 * *Αποκαρτερῶ*, f. ἡσω, *inediā mortem viliā conscisco*.
 * *Αποκαλλάττω*, *reconcilio, f. ξω*, perf. ἀποκατήλλαξα, a. 1. ind. act. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπό, et καταλλάττω.
 * *Αποκατάσθαι*, εως, ἡ, in *pristinam formam vel statum restituito*: ab ἀποκαθίστημι, *restituo*.
 * *Αποκατάσθαι*, 3. pl. praes. ind. med. Ion. pro ἀποκαθίστηται, *resident*, quod ex κάθημι, *sedeo*. Th. ἤμαι.
 * *Αποκατάσθην*, ης, η, *restitutus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίστημι.
 * *Απόκειμαι*, σι, ται, *seponor, reponor*: ἀποκειται, *statutum est*, praes. part. ἀποκείμενος, η, ον, *sepositus, a, um*; f. ἀποκείσομαι, inf. perf. ἀπέκειναι, σσ, τω' praes. imp. ἀποκείσθαι. Ex ἀπό, et κείμαι, *jaeco*.
 * *Αποκείω*, *delondeo, incido*: item *decutio, spolio*; f. ἀποκείω, et Aeol. ἀποκείρω' a. 1. ind. act. ἀπέκειρα, et ἀπέκερα, as, e. Ab ἀπό, et κείρω, *tondeo*.
 * *Αποκεκλήτω*, Ion. pro ἀπεκλήθητω, vel -ετω, 3. pl. plus. perf. ind. pass. verbi ἀποκαλέω, *revoceo, advoco*.
 * *Αποκεκλεισμένος*, η, ον, *inclusus*, part. perf. pass. ab ἀποκλείω. Th. κλείω, *claudio*.
 * *Αποκεκρυμμένος*, η, ον, *occultatus*, perf. part. pass. Hinc
 * *Αποκεκρυμμένος, occultē*, adv. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω, *occulto, tego, celo*.
 * *Αποκένω*, -ῶ, *evacuō, f. ὠσω, p. ὠκα*.
 * *Αποκέντω*, -ῶ, f. ἡσω, *transfigo*: hinc
 * *Αποκέντησι*, εως, ἡ, *transfixio*.
 * *Αποκερῆω*, -ῶ, f. ἡσω, *lucrifacio, lucrum refero*: ex ἀπό, et κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.
 * *Αποκείρω*, Aeol. pro ἀποκερῶ, *delondeo*, f. 1. ind. act. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω, *tondeo*.
 * *Αποκεφαλίζω*, *amputo caput, delollo*; f. ἴω, perf. ἀποκεφάλισα, a. 1. ind. act. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπό, et κεφαλῆ, *caput*.
 * *Αποκένω*, -ῶ, f. ἡσω, *amoveo, remoueo*: ex ἀπό, et κινέω, -ῶ, *moveo*.
 * *Απόκινος*, υ, δ, *recessus, discessus, fuga*: ab eod. Th.
 * *Αποκλαίω*, εις, ει, *lugeo*; f. ἀποκλαίω. Ex ἀπό, et κλαίω, f. αὔσω, *fleo*.
 * *Αποκλάσας*, *qui exclusit*, a. 1. part. act. Dor. pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, *excludo*.
 * *Απόκλειος*, *exclude*, Dor. pro ἀποκλείσων, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab ἀπό, et κλείω, *claudio*; f. κλείω, et Dor. κλάζω, *verso ei in a'* hinc a. 1. ind. act. ἐκλάξα, a. 1. imperat. act. 2. sing. κλάζον.
 * *Απόκλαρος*, υ, δ, Poët. et Dor. pro ἀπόκληρος, *exsors*. Ex ἀπό, et κληρος, *sors*.
 * *Απόκλεισμα*, ἄτος, τὸ, *locus quo*

aliquid includitur, carcer, custo dia: ex
 * *Αποκλείω*, *occludo, includo, excludo*, f. ἀποκλείω, p. ἀποκλείω: a. 1. ind. act. ἀπέκλεισα' a. 1. sub. act. ἀποκλείσω, ης, η. Th. κλείω, *claudio*.
 * *Αποκλείπτω*, *furor, surripio*; f. 1. ind. act. ψω. Ex ἀπό, et κλείπτω, *furor*.
 * *Αποκληρίζω*, et ἀποκλητίω, Ion. et Poët. pro ἀποκλείω, *occludo*.
 * *Απόκληρα*, ατος, τὸ, *declivitas, acclivitas*: à 1. pers. sing. praet. ind. pass. verbi ἀποκλείω.
 * *Αποκλινοίς*, εἶσα, ἐν, *reclinatus*, a. 1. part. pass. Poët. pro ἀποκλινοίς, verbi
 * *Αποκλίνω*, *inclino, vergo*; f. ἴω. Ex ἀπό, et κλίνω.
 * *Απόκλιται*, εως, ἡ, *inclinatio*: à 2. pers. sing. praet. ind. pass. verbi ἀποκλίνω.
 * *Αποκλιζῶ*, *eluo, abluo*; f. ὠσω, p. κα.
 * *Αποκίζω*, f. σω, *vellico, pungo, amputo, decerpo*.
 * *Αποκορίζω*, fut. ἴω, *asporto, deporto, aufero*.
 * *Απόκομμα*, ἄτος, τὸ, *frustum, fragmentum*: à 1. pers. sing. praet. ind. pass. verbi ἀποκόπτω, *abscindo*.
 * *Αποκοπίης*, ης, *abscisse*, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. ab ἀποκόπτω, *abscindo*.
 * *Αποκοπή*, ἡς, ἡ, *abscissio, figura grammatica, quā à fine vocis aliqua auferitur*.
 * *Αποκοπή*, a. 2. inf. pass. ab ἀποκόπτω, *abscindo*; f. ψω, p. ἀποκόψα, a. 1. ind. act. ἀπέκοψα' a. 2. ind. pass. ἀπέκοπην' a. 2. inf. pass. ἀποκοπήσθαι part. a. 2. pass. ἀποκοπίης, εἶσα, ἐν. Ex ἀπό, et κόπτω, *secundo, seco, findo*.
 * *Αποκορῆβναι*, ται, *paucis rem expe dire, praes. inf. act. contr. ab ἀποκορῆβω*, -ῶ, f. ὠσω, *paucis rem expedito*. Th. κορυφή, *verruis, summa, caput*.
 * *Αποκος*, η, ον, vel υ, δ, ζ η, *celere arenis*: ab a pr. et πέκος, *pecolo*.
 * *Αποκόψην*, *abscissurum esse*; f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω, *abscindo*.
 * *Απόκρημος*, υ, δ, ζ η, *praeruptus*. Th. κρημνός, *rupes, precipitium*.
 * *Αποκριθῆναι*, a. 1. inf. pass. verbi ἀποκρίνομαι.
 * *Απόκριμα*, ἄτος, τὸ, *responsum, decretum*: à 1. pers. sing. praet. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.
 * *Αποκρίνασθαι*, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.
 * *Αποκριθῆντε*, *semoti*, dual. num. 1. part. pass. Poët. ab
 * *Αποκρίνομαι*, *respondeo*, f. 1. pass. ἀποκριθήσομαι, perf. ind. pass. ἀποκρίκαται a. 1. ind. pass. ἀποκριθῆν, ης, η, *respondi*: a. 1. imperat. pass. ἀποκριθῆτι, ἴτω, et in 2. pl. ἀποκριθῆτε, *respondeite*; a. 1. part. pass. ἀποκριθείς, εἶσα, ἐν' a. 1. ind. m. ἀπεκρινάμην, ω, ἄτω, *respondi*. Th. κρίνω, *cerno*.

Ἀπόκρισις, *eos, h, responsio*. Ἀ πόκριον δίδουσι, *responsum dare* In nom. pl. ἀποκρίσεις ἄ 2. pers. sing. præ. pass. ind. verbi ἀποκρίσμαι. Th. κρίνω, cerno.

Ἀποκριτικὸς, ἢ, δι, *judicialis, ex-cernendi vim habens*: ab eod. Th.

Ἀποκρίσθαι, *propulsare*, præ. inf. med. ab ἀποκρῶ, *executio, re-lundo, propulso*, fut. ἴσω: ab ἀπὸ et κρῶ.

Ἀποκρῖπτασκε, vel ἀποκρῖπτασκε, Ion. pro ἀπέρυπτα, 3. sing. imperf. ind. act. ab

Ἀποκρῖπτω, *abscindo*: f. ψω, p. ἀποκείρφα a. 1. ind. act. ἀπέρυψω a. 2. ind. act. ἀπείρβον perf. ind. pass. ἀποκείρμμαι, ψαι, πται. Th. κρῖπτω, celo, lego, occulto.

Ἀποκρῖφῶ, ἦς, ἢ, *latebra, latibulum*: ἄ præced.

Ἀποκρῖφος, υ, δ ζ ἦ, *occultus, absconditus*: ab eod.

Ἀπέρυψις, *eos, h, absconsio, occultatio*: ἄ 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποκρῖπτω.

Ἀποκρίμην, *intelligere*, a. 1. inf. act. Ion. ut et ἀποκρίμηναι, a. 1. inf. act. Dor. pro ἀποκρίμηναι.

Ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀποκτανθῶ, 1. sing. a. 1. sub. pass.

Ἀποκτείναι, a. 1. inf. act.

Ἀποκτείνας, *ασα, αν, a*. 1. part. act. verbi

Ἀποκτείνω, *occido, interimo, aboleo*: f. ἀποκτενῶ perf. ἀπείκταγκα a. 1. ind. act. ἀπέκτεινα a. 1. sub. act. ἀποκτείνω, ἦς, ἦ a. 1. inf. act. ἀποκτείνω part. a. 1. act. ἀποκτείνω, *ασα, αν, a* 2. ind. act. ἀπέκτανον præ. ind. m. ἀπέκτανα perf. ind. pass. ἀπέκταμαι, et ἀπέκταμαι, *ασαι, αται, vel υσαι, αυται, a*. 1. ind. pass. ἀπέκτανθη, *occisus fui*: a. 1. inf. pass. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω, occido.

Ἀποκτενεῖτε, 2. pl. ἀποκτενεῖς, 2. sing. ut et ἀποκτενεῖσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτείνονται, *occidere, necem inferre*: præ. inf. act. Ἀποκτείνονται, *occidentem*: acc. sing. præ. part. act. ex ἀπὸ, et κτείνω. Th. κτείνω, occido.

* Ἀποκτείνω, *alei, seu tesseriis ludo, fortuna casum subeo, periclitor*.

Ἀποκνῶ, -ῶ, *gigno, f. ἦσω, p. ἀποκεκνῶκα* a. 1. ind. act. ἀπεκνῶσα, *progenii*. Ex ἀπὸ, et κνῶω, in ulero habeo, q. v.

* Ἀποκνῶω, *develto, amoveo*: f. ἴσω, perf. ἀποκεκνῶκα a. 1. ind. act. ἀπεκνῶσα, perf. ind. pass. ἀποκεκνῶμεναι. Th. κνῶω, volvo, voluto, roto.

Ἀποκνῶω, fut. ὄσω, idem quod κνῶω, *impedio, prohibeo*.

Ἀπολαγχνῶω, f. 1. m. λῆζομαι, idem ferè quod λαγχνῶω, *sortior*.

Ἀπολαμβάνω, *recipio, recipero, recido, intercedo, intercipio, dirimo, capio, accipio*: f. ἀπολάβομαι a. 2. ind. act. ἀπέλαβον a. 2. sub. act. ἀπολάβω, ἦς, ἦ, perf. ind. act. ἀπολήθη, et Att. ἀπέληθα, *cujus* part. ἀπολήθησθε, *υἱά, ὅς, et Att.*

ἀπέληθῶς a. 2. ind. m. ἀτελαβέρην, *ε, ετο, abduxi*. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀπολαμπρῶω, f. ὄνω, idem quod λαμπρῶω, *clarum reddo*. Th. λάμπω, luceo.

Ἀπολάμπω, *emico, refulgeo, resplendo*: item *ejaculo, emitto*: f. ψω p. φα a. 1. ind. act. ἀπέλαμψα. Ab ἀπὸ, et λάμπω, splendo.

Ἀπολαμψθέντες, *interclusi, nom. pl. a. 1. part. pass. Dor. vel Ion. pro ἀποληψθέντες*. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam ἄ λάμψω. Itidem ἀποελαμμένοι, perf. part. pass. tanquam ἄ λάμψω. Ambo apud Herodotum frequenti sunt in usu. Ab ἀπολαμψῶω.

Ἀπόλαυσις, *eos, h, fruitio*.

Ἀπολαυσῶς, et Ἀπολαυστικός, ἔ, ἰ ζ ἦ, *in voluptate vivens*: omnia ab

Ἀπολαύω, *fruior, cum gen. præ. ind. act. ἀπολέλαυκα ἀπόλαυε, præ. act. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. act. ex ἀπὸ, et λαύω, pro λαύω, volo, video*: item fruior.

Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀποληφθέντες, *nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἀπολαφῶω*.

Ἀπολαφῶω, a. 2. inf. act. ab ἀπολαφῶω. Th. λαφῶω, sortior.

Ἀπολέγομαι, *sum defessus dicendo, succumbo, cedo, repudio*.

Ἀπολέγω, *delego, declaro, repudio, interdicto, seligo*: item, *velo, decerpo*: f. ζω, p. λῶεχα, a. 1. ind. act. ἔλεξα ex ἀπὸ et λέγω, colligo, dico.

Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολεῖ, *peribis, 2. sing. ind. f. 2. med. ἀπολεῖμαι, ἦ, εἶται*. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

Ἀπολεῖβω, et Ἀπολεῖβομαι, *distillo, fundo*: ex ἀπὸ, et λέιβω, stillo, libo.

Ἀπολείπω, *eis, ei, derelinquo, relinquo*: præ. imp. act. ἀπολείπετ præ. inf. act. ἀπολείπειν, f. ψω, p. ἀπολείψα a. 2. ind. act. ἀπέλιπον a. 2. part. act. ἀπολείπων, *όντος, ὄ, præ. ind. pass. ἀπολείπομαι, ἦ, εἶται, reliquus sum*: præ. ind. pass. ἀπολείπομαι præ. ind. m. ἀπέλιποιτα, *cujus part. ἀπολειπόμενος, υἱά, ὄς*. Ex ἀπὸ, et λέιπω, *linguo*.

Ἀπολείπεις, *perdes, 2. sing. f. 2. ind. act. ἀπολείπῃ, f. 2. inf. med.*

Ἀπολείπεθε, 2. pl. f. 2. ind. m. ut et ἀπολείπεται 3. sing. ind. ejusd. temp. ἀπολέμαι. Ab ἀπόλλυμι, quod vide.

Ἀπολείπω, *lingo, loquendo aufero*: imperf. ind. act. ἀπέλειπον, *ε, ε f. 1. ἀπολείξω perf. ἀπολέειχα a. 1. ind. act. ἀπέλειξα*. Th. λείχω, *lambo, linguo*.

Ἀπολείψις, *eos, h, defectus, relicto, derelictio*: ἀπολείψις τῆς σελήνης, *defectus lunæ*: ἄ 2. pers. sing. præ. ind. pass. verbi ἀπολείπω.

Ἀπολεαρμένος, Dor. pro ἀπολεαρμένος, ἦ, ον, perf. part. pass. vide in Ἀπολαμφθέντες.

Ἀπολελαυκα, *as, e, perf. ind. act. ab ἀπολαύω*.

Ἀπολεοσιτότες, *nom. pl. perf. part. m. ab ἀπολείπω*.

Ἀπόλεμος, υ, δ ζ ἦ, *imbellis, in-exprugnabilis, pacificus*.

Ἀπολεόμενος, Ion. pro ἀπολυόμενος, *periturus, part. f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι, quod vide*. Sic

Ἀπολούντες, pro ἀπολύντες, *perdituri, f. 2. act. part.*

Ἀπολετίξω, f. ψω, idem quod

Ἀπολέτω, f. ψω, et Ἀκυλίπομαι, f. ψομαι, *decortico*: ex ἀπὸ, et λέτω, decortico.

Ἀπολέτω, a. 1. inf. act. ἀπολέτω, 3. sing. f. 1. ind. act. ἀπολέτω, 3. sing. a. 1. sub. act. ἀπολέτω.

Ἀπολέτω, a. 2. inf. m. ἀπέλεσαν, *interfecerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἀπέλωσαν, ab ἀπόλλυμι*.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præ. opt. act. ab

Ἀπολήγω, *desino, f. ζω*. Th. λήγω.

Ἀπολήγῃσθαι, *per introcinium eripere*: quod ἄ λήζομαι, sortior. Th. λεία, *as, h, præda*.

Ἀπόληται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ἦ, ηται, ab ἀπόλλυμι.

Ἀποληφθεῖς, *είσα, ἰν, a*. 1. part. pass. ἀπολήφομαι, f. 1. m. ab ἀπολαφῶω. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀπολιβάω, f. ἀνώ, *celeriter recedo*. Th. λείβω.

Ἀπολιθῶμαι, f. θῶσομαι p. ἀπολεθῶμαι, *lupidesco, in lapidem concreasco*. Th. λίθος, lapis.

Ἀπολιπῶμαι, idem quod ἀπολείπω, pass. Ἀπολιπόμενος. Th. λείπω, *linguo*.

Ἀπολις, ἴδος, δ ζ ἦ, *extorris, patriâ pulsus*. Th. πόλις, *urbs*.

Ἀπολισθῆναι, f. ἴσω, *delabor*: ex ἀπὸ, et ὀλισθαίνω, labor. Th. ὀλισθος, lapsus.

Ἀπολιχῶμαι, -ῶ, *lambendo aufero*: f. ἴσω ab ἀπὸ, et λιχῶμαι. Th. λείχω, *lambo, linguo*.

Ἀπολήγω, *desino*, Poët. pro ἀπολήγω, et ἀπολήξω, fut. 1. act. pro ἀπολήξω.

Ἀπολλώωρος, υ, δ, Ἀpollodorus, *nom. propr.*

Ἀπολλῶμι, seu ἀπολλῶω, ἈBO-LEO, *perdo, præ. part. act. ἀπολλῶμι, οἷτος, ὄ, vasiator*: f. 1. act. ἀπολλῶω, f. 2. act. ἀπολλῶ. a. 1. ind. act. ἀπολλῶω, perf. ind. act. ἀπέλλε, et Ἀπέλλωλεκα, et in inf. ἀπολλέειναι. præ. ind. pass. ἀπέλλωμαι, ἦ, ηται, a. 2. inf. m. ἀπέλλομαι, a. 2. part. m. ἀπολλόμενος, p. ind. m. ἀπόλλα, Att. ἀπόλλα, et inf. ἀπολλῶμαι, et part. ἀπολλῶσθε, *υἱά, ὄς*. Th. ὀλλωμι, *perdo*.

Ἀπόλλεται, *deperit*: 3. sing. præ. ind. pass. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπόλλων, *ωιος, δ, et in acc. Ἀπόλλωνα, τῆς, APOLLO*, Jovis et Latonæ filius: Sol eo notatur: *cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius: bene igitur sic dicitur ab ἀπολλῶω, perdo*. Alii ducunt ἄ Συρίε

Συρία perditio: Platoni in Cratylo Ἀπόλλων dictus est, *εἰς α*

malis ἀπολούει vel ἀπολούει, vel quit
ἀποδύς in dividendo: vel αἰ μάλλων, *semper collineans.*
 * Ἀπολλωνία, ας, ἡ, *Apollonia, nomen urbis.*
 * Ἀπολλωνιάς, ἄσος, ἡ, *Apollini sacra.*
 * Ἀπολλώνιος ῥάδιος, *Apollonius Rhodius, Poeta heroicus.*
 * Ἀπολλωνόβλητος, ο, ἔξ ἡ, *hinaeticus, Iympridius: ex Ἀπολλων, et βλητός, à βάλλω, qu. ab Ἀpolline iclus.*
 * Ἀπολογείται, 3. sing. præs. ind. pass. ἀπολογιέσθαι, præs. inf. pass. ἀπολογούμενος, ο, præs. part. pass. ab
 * Ἀπολογόμαι, -ῆμαι, excuso, defendo sermone, loquor pro alicuius defensione: imperf. ἀπολογέμεν, -ομεν, ἔου, -οῦ, ἔτο, -έτο. f. 1. m. ind. ἡσσομαι, perf. ind. pass. ἀπολόγημαι, a. 1. ind. m. ἀπολόγησμαι, a. 1. ind. pass. ἀπολόγηθην. Vid. Eschin. contra Ctesiph. Plut. et Polyb. Ex ἀπό, et λόγος, verbum, oratio, sermo.
 * Ἀπολόγημα, ἄτος, τό, *excusatio, refutatio.*
 * Ἀπολογησάμεν, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογόμαι, -ῆμαι. Unde et
 * Ἀπολογία, ας, ἡ, *excusatio, defensio: gen. pl. ἀπολογιῶν. Hinc Anglicè, APOLOGY.*
 * Ἀπόλογος, ο, ὁ, *narratio longa et verbosa, seu fabulosa: fabula moraliis. Th. idem.*
 * Ἀπόλοιτος, ο, ὁ, *z h, reliquus.*
 * Ἀπόλοιτ', pr. ἀπόλοιτος, 3. sing. a. 2. opt. m.
 * Ἀπολόμαι, 1. sing. f. 2. ind. m. ab ἀπολύμι, perdo.
 * Ἀπόλω, ἀβλυο: f. ἀπολώσω, perf. ἀπολώσκα, a. 1. ind. act. ἀπέλωσα. a. 1. ind. m. ἀπέλωσάμην, ablutus sui; ἀπόλωσα, abluitor: 2. sing. a. 1. imperat. m. Th. λῶω, lavo.
 * Ἀπολωθῆσομαι, f. 1. m. ῆμαι, ejulatus prosequor, deploro: ex ἀπό, et ὄψωσομαι, lamentor.
 * Ἀπολωχόμαι, -ῆμαι, f. ὠσομαι, fructuo, fruticor, fruticesco, densis fructibus sylvesco. Th. λῶχος, cohors, insidiae; vel potius λῶχη, ης, ἡ, fructicetum, dunetum.
 * Ἀπολωθέντες, dimissi: nom. pl. o. 1. part. pass. ἵνα ἀπολυθῆτε, ut dimittantini, 2. pl. a. 1. sub. pass. vide ἀπολύω.
 * Ἀπολωμενίσθαι, *lustrari: præs. inf. pass. ab*
 * Ἀπολωμύνομαι, purgor: f. 2. m. ἀπολωμύνομαι. Ex ἀπό, et λῶμη, ης, ἡ, noxa: vel potius à λῶμα, ατος, τό, sordes.
 * Ἀπολύει, a. 1. inf. act. ἀπολύθεις, 3. pl. a. 1. sub. act. ἀπολύθεις, εἶσα, ἐν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω.
 * Ἀπόλυσις, εως, ἡ, *liberatio, refutatio, profectio, obitus, discessus, discessus, absolutio, confectio scilicet negotiorum mors.*

* Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio caritatis: ab ἀπολύτρωσις, quod ἀλυτρωσ, reddimo. Th. λύω.*
 * Ἀπολύω, dimittio, absolvo, libero: imperf. ind. act. ἀπύλυον, ες, ε, f. ὕσω, p. ἀπολύθκα, a. 1. ind. act. ἀπέλωσα, ας, ε, a. 1. imperat. act. ἀπολύσαι, a. 1. sub. act. ἀπύλυω, ης, η, a. 1. inf. act. ἀπολύσαι, a. 1. part. act. ἀπολύσας, ατος, ὁ ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. digressi sunt; ἀπολύθουμι, perf. ind. pass. ἀπελύθην, a. 1. ind. pass. et in 3. pl. ἀπελύθησαν. a. 1. sub. pass. ἀπολυθῶ, ης, η, et in 2. pl. ἀπολυθῆτε, a. 1. part. pass. ἀπολυθῆς, εἶσα, ἐν. Th. λῶω, solvo.
 * Ἀπολυθῶ, ὦ, f. ἦσω, et Ἀπολυθόμαι, -ῶμαι, injuriā (vel contumeliā) afficio. Ex ἀπο, et λυθῶω, -ῶω. Th. λῶδι, injuria.
 * Ἀπολυά, ας, ε, perii: perf. ind. m. et in 1. pl. ἀπολύλαμεν, peritimus: ἀπολυάκται, perdidisse, perf. inf. act. et ἀπολυάται, peritisse, perf. inf. m. ἀπολυάτω, quod perierat: perf. part. med. n. g. ab ἀπολύμι.
 * Ἀπολυτίζω, f. ἴσω, εαυο, denudoluo, vide λωπίζω. Th. λέπω, decortico, εαυο.
 * Ἀπολυφάω, vel -φέω, -ῶ, f. ἦσω, cedo, cessare facio: ex ἀπό, et λωφάω, -ῶ, cesso.
 * Ἀπομάνομαι, f. μανόμαι, furor, insanio, vel furere et insanire desino: ex ἀπό, et μανόμαι, furor.
 * Ἀπομανεῖσθαι, ἡ, *furere incitata: a. 2. part. pass. f. g. pr. verbi.*
 * Ἀπομανθάνω, dedisco: f. ἀπομάνθησομαι, a. 2. ind. act. ἀπμάνθην, perf. ind. act. ἀπομάνθηκα. p. ind. pass. ἀπομάνθημαι.
 * Ἀπομάνθησις, εως, ἡ, *eorum que didicimus oblivio: ab ἀπομανθάνω, dedisco.*
 * Ἀπομαραινῶ, labefacio: -ραίνομαι, flaccesco. Ἀπομαραινῶσις ὄρησι, ἵνα ἠμμινυλά, a. 1. part. pass. gen. sing. f. g.
 * Ἀπομαρτῆριω, -ῶ, f. ἦσω, allestor, testimoniam perhibeo.
 * Ἀπομαρῶσομαι, seu Ἀπομαρῶσω, -άτω, alicuius rei formam exprimo, abstergo: f. ἀπομαρῶσω, et μάσσω, abstergo.
 * Ἀπομαρῶσις, crepitus ventris emittere, quod à μαρῶσι, quod vide.
 * Ἀπομαρῶσθαι, repugnare: ex ἀπό, et μάρομαι, rugno.
 * Ἀπομαρῶχομαι, progugno, propulso hostes, pugnam sustineo, item, arceo simpliciter.
 * Ἀπομαρῶσις, vel -ίτω, fut. ἔξω, et ἀπομαρῶσσομαι, demulceo, delinquo, placo: ex ἀπό, et μαρῶσι, verbis factove demulceo, mellitum reddo.
 * Ἀπομαρῶται, sortitur, 3. sing. præs. ind. med. ex ἀπό, et μαρῶται, divido, seu potius, μέρομαι, partior: præt. ind. pass. μέραμαι, et Att. ἐμαρμαι, præt. ind. m. ἐμρορα, pro μέρορα.
 * Ἀπομαρῶται, sortitur, 3. sing. præs. ind. med. ex ἀπό, et μέρω, partior, 3. pl. Ion. ab ἀπομαρῶται, seu ἀπόμαρ, f. ονήσομαι, ονήσω, frutor: ex ἀπό, et ὄμη, juvo, frutor.
 * Ἀπομαρῶσις, Poët. gen. σσ, pro ἀπομαρῶσις, a. 1. sub. act. ab ἀπο-

* Ἀπομαρῶται, f. ἄνω, denigro, nigrum r. dolo: ex ἀπό, et μαρῶται. Th. μέλας, niger.
 * Ἀπομαρῶται, 1. sing. perf. ind. pass. vide in ἀπομαρῶται.
 * Ἀπομαρῶται, ας, ε, abstergi: præt. ind. act. verbi ἀπομαρῶσαι, abstergo.
 * Ἀπομαρῶται, f. ψομαι, accuso, increpro, reprehendo. Th. μέφομαι, queror.
 * Ἀπομαρῶται, f. ἐνώ, remanebo.
 * Ἀπομαρῶται, f. σσ, divido, tribuo, serpio.
 * Ἀπομαρῶται, -ῶ, f. ἦσω, p. κα, meptior, dimelior.
 * Ἀπομαρῶται, in longum extraho, produco, prolongo: f. ἴσω, p. γκα. Ex ἀπό, et μαρῶσι, longitudo.
 * Ἀπομαρῶται, ασα, av, ivalis, a. 1. part. act. ab
 * Ἀπομαρῶται, irascor: f. ἴσω, p. κα, Ex ἀπό, et μαρῶσι, succensco.
 * Ἀπομαρῶται, ἠμμινυλά, præs. inf. m. ab ἀπομαρῶται, -ῆμαι, part. præs. m. ἀπομαρῶται, perf. part. pass. ἀπομαρῶται. Th. μέρομαι, -ῆμαι, imitor.
 * Ἀπομαρῶται, ἄτος, τό, imilantoluo, similitudo, imitatio.
 * Ἀπομαρῶται, seu ἀπομαρῶσομαι, recordor: f. 1. ἀπομαρῶται, a. 1. m. ind. ἀπομαρῶται; ὦ, ατο, a. 1. inf. ἀπομαρῶσαι, perf. ind. pass. ἀπομαρῶται, a. 1. ind. pass. ἀπομαρῶται. Ab ἀπό, et μανόμαι, seu μανῶσομαι, memoro, recordor.
 * Ἀπομαρῶται, ἄτος, τό, dictum memorabile, res que memoretur, historia, pl. commentarii regum gestarum; gen. pl. ἀπομαρῶται, ῶν à 1. præs. sing. præt. ind. pass. verbi
 * Ἀπομαρῶται, f. εἶσω, contemnor, recordor. Th. μανόμαι, recordor.
 * Ἀπομαρῶται, repende, 2. sing. a. 1. imperat. m. ab ἀπομαρῶται.
 * Ἀπομαρῶται, injuria memoriam ex animo delere, vel memoriam injuriarum acceptarum servare: ex ἀπό, μανόμαι, et κακός.
 * Ἀπομαρῶται, præs. inf. act. interposito jurejurando aliquid affirmare. Th. ὄμηται, juvo.
 * Ἀπομαρῶται, us, ἡ, pars, portio. Th. μέρομαι, divido.
 * Ἀπομαρῶται, vel Ἀπομαρῶται, f. ἔσω, formam exprimo, abstergo; ind. a. 1. m. ἀπομαρῶται, quod ex ἀπό, et ὄμηται, tergo: ab antiquo, et insuato primit. μάροω, f. μάροω, p. μέρομαι, a. 1. ind. m. ἐμρομαίην.
 * Ἀπομαρῶται, a. 1. inf. act. Vide ἀπομαρῶται.
 * Ἀπομαρῶται, -ῶ, f. ἦσω, dissuadeo, prohibeo, imperf. ind. pass. ἀπομαρῶται. Th. μέθοω.
 * Ἀπομαρῶται, potiti sunt, freti sunt, imperf. 3. pl. Ion. ab
 * Ἀπομαρῶται, seu ἀπόμαρ, f. ονήσομαι, ονήσω, frutor: ex ἀπό, et ὄμη, juvo, frutor.
 * Ἀπομαρῶται, Poët. gen. σσ, pro ἀπομαρῶται, a. 1. sub. act. ab ἀπο-

νίω, -ω, f. άωω, ad habitandum me
coisfero, migrare facio. Th. νίω, eo,
habito.

'Απονίσθαι, redire, præs. inf.
med. I. ab άπονομίαι. Th. νίω, eo,
redireo.

'Απονομός, tribuo, f. I. act. άπονο-
μῶ, perf. ind. act. άπονομῆκα. Th.
νίωμ, tribuō.

'Απονευμένος, desperatus, part.
perf. pass. verb. άπονοῖω. Th. νῦς,
mens.

'Απονώστερος, υ, ό ζ ή, Poët. pro
άπονώτερος, υ, ό ζ ή, nūdis labrio-
sitas: ex a priv. et πόνος, labor, q. v.

'Απονώω, f. εύωω, p. νίωεκα, i. ν-
νω, declino. Th. νῦω, νωο, i. νωο.

'Απόνηκα, frutor, præs. ind. act.
quod ex άπό, et όνημι, frutor, j. νωο.

'Απονητή, sine labore, adv. hinc
superl. άπονητήτα, facillimè, adv.
ex a priv. et πόνος, labor. Th. πέ-
νομαι, facio, laboro.

'Απονησίμαι, a. I. inf. act. verb.
άπονησίω, -ω, f. ήσω, vīco, vīco. Th.
νίκη, victoria.

'Απονήω, f. ίσω, abluo, abstergo,
quod a νίω, lingua Tarentinorum
pro νίπω, lavo: propriè de mani-
bus.

'Απονήπω, f. ψω, abstergo, abluo.

'Απονοῖω, -ω, f. ήσω, ad desipien-
tiam redigo.

'Απόνοια, as, ή, amentia. Th. νῦς,
mens.

'Απονοῖστας, Dor. pro άπονοῖή-
στας, αντος, ό, υ. I. part. act. άπονο-
ῖσσει, f. I. inf. act. verb.
'Απονοῖτω, f. ήσω, redire alicundè
revertor. Th. νοῖέω, -ω.

'Απονοῖσι, seorsim ab, adv. undè
'Απονοῖσίω, f. ίσω, separo, sejun-
go; item privo, άπονοῖστας, as, ε, υ.
I. ind. act. Ab άπό, et νόσι, se-
orsim.

'Απονόω, -ω, in alienam terram
abigo, alium me esse simulo, digni-
tate privo, alieno, ezulem facio,
f. άπω.

'Απονόηταιώ, f. ξηρῶν, p. ζηρῶν-
κα, arefacio, exsiccō.

'Απονόσας, αντος, ό, abrasens a.
I. part. act. ab

'Αποξύω, abrado, f. ύσιο. Th.
ξέω, vel ξύω, rado.

'Αποπάγισσμαι, concresecam, f. 2.
ind. pass. ab άποπάγημι. Th. πήγ-
νομαι.

'Αποπαρθένω, f. ύρω, devirgino.

'Αποπάτω, -ω, f. ύρω, a viā reced-
do; item vultrem xonero, caco;
tum enim a viā receditur: indè

'Αποπάττωμαι, άτος, -ω, excrementum
merda.

'Αποπίπτος, υ, ό, idem, ut et se-
cessus ad ventrem levandum peti-
tus. Th. πῆτος, calco, protero.

'Αποπίπτω, abstinè, 2. sing. præs.
imperat. med. Ion pro ήτοπίω. 'Απο-
πίπτω υ, f. I. inf. med. ab άποπαίνο-
μα. Th. παίω, cesso, cessare facio.

'Απόπειρα, υς, ή, experimentum,
conitum experientia. Hinc

'Αποπειράσθαι, experiri. Th. πεί-
ρα, experimentum.

'Αποπίπτω, remittere, præs.
inf. act. verb. άποπίπτω. Th. πέ-
πω, mitto.

'Αποπερπῶν, præs. inf. act.
contr. quintam partem solcere. Th.
πέρπτος, quintus.

'Αποπέμφεις, υς, ή, dismissio: à
2. pers. sing. prat. ind. pass. ver-
bi άποπέμψω, dimitto, remitto.

άποπεπλάνηκα, as, ε, seduxi,
prat. ind. act.

'Αποπεπλάνημαι, σαι, ται, seductus
sum, prat. ind. pass. verb. άποπλε-
νάω, -ω, aberrare facio, seduco,
med. aberro.

'Αποπέπλευκα, as, ε, navi disces-
si, solvi, prat. ind. act. verb. άπο-
πλέω.

'Αποπέπλυκα, as, ε, abluvi, prat.
ind. act. άποπλύω.

'Αποπέπιγα, as, ε, suffocavi,
prat. ind. act. άποπέπιγμα, ζι,
κατα, suffocatus sum, prat. ind.
pass. verb. άποπέπιγο.

'Αποπέπτωκα, υς, ε, decidi, prat.
ind. act. verb. άποπέπτω.

'Αποπέπῶω, -ω, f. ήσω, resilio.

'Αποπέζω, fut. ίσω, exprimo.

'Αποπέτω, decido, f. άποπέτσω,
p. άποπέττωκα, υ, 2. ind. act. άπέ-
πω. Th. πίτω, calo.

'Αποπλάζω, vel -άγω, aberrare
vel eagarit facio; f. I. ind. act.
γζω. a. I. ind. act. άπέπλαζα, as,
ε, p. ind. act. γχα. præs. ind. pass.
άποπλάζμαι, vel -άγωμαι, aberro,
evagor, seu vagor, a. I. ind. pass.
άποπλάγγην, ης, η, a. I. ind. m.
άπεπλάγγηνω, άτω, ab άπό, et πλά-
ζω, vel πλάγω, errare facio.

'Αποπλάνω, -ω, seduco, f. ήσω.
p. άποπεπλάνηκα. præs. ind. pass.
'άποπλανῶμαι, aberro, perf. ind.
pass. άποπεπλάνημαι, σαι, ται. a. I.
ind. pass. άποπλανήθην, erravi. Th.
πλάνη, error.

'Αποπλείειν, remeare, renavigare,
præs. inf. act. Poët. pro άποπλείειν,
verb.

'Αποπλέω, navi discedo, solvo, f.
άποπλεύω, perf. άποπέπλευκα. a. I.
ind. act. άπέπλευσα. Th. πλέω, na-
vigo.

* 'Αποπληξία, as, ή, 'Αποπληξία,
corporis totius stupor. molis omnīs
ac sensūs subita privatio, vchemens
in toto corpore facta percussio, qua
attonitum reddi: ex άπό, et πλή-
σω, percutio.

'Αποπληρώω, -ω, f. άσω, impleo,
compleo: ex άπό, et πληρώω, -ω.
Th. πλέω, plenus.

'Αποπλήρωσις, υς, ή, expletio: à
2. pers. sing. prat. ind. pass. prac-
ced. verb.

'Αποπληρωτής, ό, ό, qui aliquid
complet ac perficit, excutor: ab
cod.

'Απόπλοος, υ, ό, Ion. pro άπόπλος,
discensus, propriè de navi: ab
άποπλέω, q. v.

* 'Απόπλωμα, άτος, τῶ, aqua sor-
dida: ex eo quod euliter, turpis: ab
άποπλέω, abluo, f. θῶω, p. άπο-
πέπλωκα, a. I. ind. act. άπέπλευσα.

Th. πλέω, lavo, propriè vestes
sordidus.

'Αποπλώειν, Ion. pro άποπλάειν.
navi discedere, solvere, pra' inf.
act. verb. άποπλέω, q. v.

'Αποπνεῖσα, ή, efflans, exhausta
expirans, pro άποπνέωσα, præs.
part. act. f. g. Poët. ab άποπνέω, s'
Poët. άποπνέω, efflo, exhilo, exspiri
ro, f. I. ind. act. άποπνεῖωσα, υ. I
ind. act. άπέπνευσα, a. I. ind. p.
άπεπνευσάμη, ω, ατο, prat. ind.
act. άποπνευκα, p. ind. pass. νεο-
πέπνευμαι, à cūjus 2. pers. sing.
ind. άποπνευσις, υς, ή, exhalatio
efflatio, expiratio: ab άπό, et πνέω.
πνέω.

'Αποπνευσόμενος, η, ον, suffoca-
lurus, f. 2. part. pass. ab

'Αποπνέω, suffoco, f. άποπνέω
p. άποπνέωκα, a. I. ind. act. άπέ-
πνευα, a. 2. ind. act. άπέπνευα, p.
ind. pass. άποπνέωμαι, a. 2. ind.
pass. άπέπνευμαι, f. 2. ind. pass.
άποπνέωσμαι. Th. πνέω, suffoco.

'Αποπνέωσις, αντος, ό, qui suffoca-
vit, a. I. part. act. à praeced.

'Αποπνέω, ης, ή, exhalatio, effla-
tio, expiratio: à prat. ind. m.
verb. άποπνέω.

'Απόπνοια, as, ή, flatus: ab cod

'Αποποιέω, -ω, f. ήσω, submovo

'Αποπομπάος, υ, ό, depulsor, et
aversor malorum, idem quod άδεί-
κακος.

'Αποπομπή, ης, ή, dismissio, re-
jectio, alegatio, repudiium.

'Αποπομπίζμαι, fut. ίσομαι, tendo.

'Απόπροθεν, et 'Απόπροθι, adv. pro-
cul, longè, eniuius. Th. πρό.

'Αποπράμνος, η, ον, a. 2. part.
m. ab άπίπταμαι, avolo: quod ex
άπό, et πταμαι, volo.

'Αποπράνουν, respiciunt ad, 3
pl. præs. ind. act. ab άποπράνω, qu
ab άπό, rursus, et όπράνω. Th.
όπταμαι, video.

'Αποπρίμαι, a. 2. inf. act. ab
ίπρίτην, a. 2. ind. act. άποπρίσμαι,

'Αποπρίσσει, respuunt, 3. pl. præs.
ind. act. ex άποπρίω, quod ex άπό,
et πρίω, spuo.

'Αποπρίσω, εις, ει, decidam, f. I.
ind. act. verb. άποπρίτω.

'Απορα, pro άπορον, idem quot
άδύνατοι, impossibile: vide in άπο-
οία.

'Αποργίζομαι, f. ίσομαι, irascor
Th. όργή, ira.

'Απορεί, 3. sing. præs. ind. act
ab άπορέω, f. ήσω, dubito, consilii
destitutus sum; præs. part. act
άπορών, οντος, ό' ex a pr. et πορός,
tū.

'Απορέομαι, dubito, perplexus
sum; f. ήσομαι, p. ήσσημαι, à πόρος,
q. à πέρος. Undè et

'Απόρημα, άτος, τῶ, dubitatio, que-
stio; de quo ambigunt.

'Απόρρητος, υ, ό ζ ή, inexplurabi-
lis, incolumis: ex a pr. et πέρω,
abluo, vasto, etc. το.

'Αποσία, υς, et m. -ίη, ης, ή, in-
opia, consilii: a) άπορος, q. v.

nuntio; cum dat. item *valdeico*, de
abeunte; interdum collocor, f. ἀφί-
μαι, p. ἀφίταγμα, a. 1. ind. m.
ἀφίταξιμην, *valdeici*, a. 1. inf. m.
ἀφίταξίσθαι. Th. τάσσω, vel τάρτω.
Ἀποτάτρω, f. ἀφί, p. ἀφα, collo-
co, seorsim pono, destino, renuntio;
item *secerno*, *altriduo*: ab eod.
Th.

Ἀποτίτω, *longissinè*, adv. su-
perl. τῷ ἀπὸ, *procul*, adv. Poët.

Ἀπότρεψος, υ, δ ζ ή, *privatus se-
culchro*; item *seorsim* ab aliis se-
pultus: ex ἀπὸ, et τάρψω, à δάπτω,
sepelio.

Ἀποταφρεύω, f. σω, *circumdo*
ἄσσι.

Ἀποθεΐεν, *referrentur*, per
Syncl. pro ἀποθεΐσαν, 3. pl. a. 1.
opt. pass. ab ἀποθήμι, *depono*, re-
pono.

Ἀποτεινῶ, f. -εῶ, p. τετάκα, ex-
tendo, intendo: ἀποτεινέει, *spectat*:
et ἀποτεινομαι, *pase. contendo, in-
vehor*. Th. τείνω.

Ἀποτειρίζω, f. ἰσω, p. ἀποτειρί-
κα, a. 1. ind. act. ἀπειρίχισα, *mu-
ro cingo, vallo*: à τερίζω, q. à τείχος,
murus.

Ἀποτειρίζεις, εως, ή, et Ἀποτει-
χισμός, ε, δ, *obstructio per murum*,
munitioni: et

Ἀποτειχισμα, ἄτος, τῶ, *murus*:
ab eodem Th.

Ἀποτεινῶ, orbabor, a. 1. sub-
pass. verbi ἀποτείνω, quod à τέ-
νον. Th. τίκτω, pario.

Ἀποτέλεσμα, ἄτος, τῶ, *effectio*,
effectus; item *eventus*: nom. p.
ἀποτέσματα, τὰ, *effectus stella-
rum, imagines sub certo sidere fac-
tae ad ejus vim detinendam*: undè

Ἀποτέλεσματικῆ, ής, ή, sc. τέχνη,
*scientia harum usus et modum con-
suetudini docens*.

Ἀποτέλεσματικός, δ, δν, *effectivus*,
efficiendi vim habens.

Ἀποτέλεσμαός, ε, δ, *effectio, effec-
tus*. Omnia à 1. pers. sing. præf.
pass. ind. verbi ἀποτελέω, -ῶ. Th.
τέλος, finis.

Ἀποτέλεσματικός, ε, δ ζ ή, *effectivus*,
effectus præstans, à 3. pers. sing.
præt. pass. ind. ejusd. verbi.

Ἀποτελευτώ, -ῶ, f. ήσω, *finem*
facio, morior, recido, desino: à
cujus 2. pers. sing. præf. pass. ind.
fit

Ἀποτελεύτησις, εως, ή, *mors*: ab
ἀπὸ et τελευτώ. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελέω, -ῶ, *efficio, perficio*,
præsto; f. ἰσω, et ήσω, p. ἀποτετέ-
λεκα, præf. pass. ἀποτελείομαι, -ῆμαι,
perficio; item *convalesco*, perf.
ind. pass. ἀποτετέλεκα, *cujus part.*
ἀποτετελεμένος, η, ον, a. 1. ind.
pass. ἀπετελέσθη, ης, η, cuius part.
ἀποτελεθείς, εἶσα, ἐν, consummat:
ab ἀπὸ, et τελέω, -ῶ. Th. τέλος, fi-
nis.

Ἀποτελέω, -ῶ, *pendo*, (vel *solvo*)
tributi nomine; item *persolvo*. Th.
τέλος, vectigal.

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, *deseco, re-
seco, abscondo*: et

Ἀποτμήνω, part. ejusd. fut. Th. sing.
ἀποτμήνω, *scindo, seco*.

Ἀποτίσθεσθαι, *enitituram esse*, f.
1. inf. m. ab ἀποτίσθαι. Th.
τίκτω, pario.

Ἀπότρεξις, εως, ή, *partus*: ab eod.

Ἀπότρεπος, *longinquus*: ab ἀπὸ,
procul, adv. Poët.

Ἀποτέρω, *longius*: adv. ab eod.

Ἀποτεταμένος, *dependens*, perf.
part. pass. ab ἀποτεινομαι' ἀποτί-
τανται, 3. pl. perf. ind. pass. Th.
τείνω, tendo.

Ἀποτετελεμένος, η, ον, *perfectus*,
consummatus, absolutus, part.
præt. pass. verbi ἀποτελείομαι, -ῆμαι.
Th. τέλος, finis.

Ἀποτέμνητο, *detrunctus erat*:
Ion. et Poët. pro ἀπετέμνητο, 3.

sing. plusq. perf. ind. pass. ab
ἀποτμήνομαι' hinc a. 1. opt. pass.

1. sing. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

Ἀπόττω, pro ἀπ' ὅ, vel ἀπὸ τῷ,
Ion.

Ἀπόττευγμα, ἄτος, τῶ, *damnum*:
opp. τῷ ἐπιτεύγματι' et

Ἀποττεύξις, εως, ή, *res malè gesta*:
sinister successus. Th. τεύχω, paro.

Ἀποτηγανίζω, f. ἰσω, è sartagine
comedo, uro, igne crucio, frigo: ex
τήγανον, sartago.

Ἀποτίρημι, *depono, expono, dif-
fero, confiro*; f. ἀποθήσω, p. ἀποτί-
θήκα' a. 1. ind. act. ἀπέθηκα' a. 1.

ind. pass. ἀπέτηθη' a. 1. ind. m.
ἀποθηκάμην, ω, ατο' a. 2. part. m.

ἀποθέμενος, η, ον' a. 2. inf. m. ἀπο-
θεσάμι' *reliqua tempora vide in τίθη-
μι, pono*.

Ἀποτίκτω, *gigno, pario*. Th.
τίκτω, idem.

Ἀποτίλλω, f. ἰδῶ, *evello, divello*,
depilo. Hinc

Ἀποτίλλω, ἄτος, τῶ, *laceramen-
tum, frusium*. Th. τίλλω, vello.

Ἀποτίρνω, f. ήσω, p. ήκα, *astimo*,
rependo, mulcto. Th. τίω, hono-
ro, punio. Hinc

Ἀποτίρνω, ἄτος, τῶ, *rigans*: et

Ἀποτίρνω, ε, δ, *pretium, pignus*:
item

Ἀπότιμος, υ, δ ζ ή, *inglorious*;
interdum, *oppignoratus*: ab eod.
Th.

Ἀποτινάγμα, ἄτος, τῶ, *purgamen-
tum, id quod excutitur, seu decuti-
tur*.

Ἀποτινάσσω, *excutio*, f. ἀφί, p.
ἀποτινάξω' a. 1. ind. act. ἀπετί-
ναξα' a. 1. imperat. act. ἀποτίναξον,

ἀπώ' a. 1. part. act. ἀποτινάξας, α-
υτος, δ' a. 1. inf. m. ἀποτινάξασθαι.

Th. τινάσσω, *quatio*.

Ἀποτινήσκω, υ, δ, *ulciscens*,
præs. part. m. ab ἀποτινύμαι, vel

ἀποτινύμι' idem quod Th. τίω,
punio.

Ἀποτινώ, *dependo, panas luo*,
ulciscor, solvo; f. ἀποτίσω, p. ἀποτί-
τίκα' a. 1. ind. act. ἀπέτίσω' ex ἀπὸ,
et τίνω, pro τίω, *persolvo*.

Ἀποτισμένος, a. 1. part. med.
ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω.
Th. τίω.

Ἀποτίω, *luet*: f. 1. ind. act. 3.

sing. ἀποτίω, *luet*; 3. pers. sing.
a. 1. sub. act. ἀποτίομεν. 1. pl. f.

1. ind. act. ab

Ἀποτίω, f. ἰσω, p. ἰκα, *punio*,
persolvo, reddo, rennucero. Th. τίω,
punio.

Ἀποτιγῆγω, seu ἀποτμήσω, ab-
scindo; f. ζω. a. 1. part. act. ἀποτι-
μήξας, a. 2. pass. ἀπετμήγην' quod
ex ἀπὸ, et τμήσω, idem quod inu-
sit, τμήω, *seco*. Th. τέμνω.

Ἀποτίμος, υ, δ ζ ή, *infelix, miser*
undè ἀποτμήματος, *infelicissimus*:
ex a pr. et πόμος, *sors*; ἀποτμος
πόμος, *sors miserrima*.

Ἀποτολάω, -ῶ, *audacia ulor*; f.
ήσω, p. ἀπετετόλμηκα. Th. τόλμα, ης,
ή, *audacia*.

Ἀποτομή, ής, ή, *abscissio*: et

Ἀποτομία, ας, ή, *rigor, severitas*:
ab

Ἀπότομος, υ, δ ζ ή, *adruptus*;
sic πέτρα ἀπότομος, *rupes prarupta*;
per metaph. *severus*. Hinc

Ἀποτόμως, *severè, præcise*: om-
nia à Th. τέμνω.

Ἀποτος, υ, δ ζ ή, *qui sine potu*
vivit: ἕδωρ ἀποτος, *aqua ad potan-
dum minime bona*: ex a pr. et τί-
νω, *poto, bibo*.

Ἀποτράγην, a. 2. inf. act. ab
ἀποτράγω, *comedo*. Th. τράγω, edo.

Ἀποτραχύνω, f. ἔνω, *exaspero*,
audeo. Th. τραχῆς, *asper*.

Ἀποτρέπτικός, ή, δν, *dissuasori-
us*: à seq.

Ἀποτρέπω, *averto, dehortor*; f.
ψω, p. ἀποτρέψω' a. 1. ind. act.

ἀπέτρεψα' a. 2. ind. act. ἀπέτρεπον'
in med. ἀποτρέπομαι, *aversor, repu-
dio*; cum acc. Th. τρέπω, *verto*.

Ἀποτρέχω, *abhorreo, recurro, fug-
gio*. Th. τρέχω, fut. σοίξω, *curro*.

Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, et

Ἀποτρίβω, f. ἰψω, *anoseo, purgo*,
altero, expello, impedio, conatum
frango, abstergo: à cuius 1. sing.

præt. ind. pass. fit

Ἀπότριμμα, ἄτος, τῶ, *res quæ de-
terendo decidit, ramentum*. Th.
τρίβω, *tero*.

Ἀποτροπάσθαι, *præs. inf. med.*
Poët. pro ἀποτροπάσθαι, *contr. ab*

Ἀποτροπίομαι, *aversor, declino*:
qu. à τροπίω, pro τρέπω, *verto*.

Ἀποτρώπιος, υ, δ ζ ή, *fugendus*,
odio dignus, malorum depulsor: et

Ἀποτρώπιος, ε, δ, *aversatio*;
item *emulatio*, Jos. l. i. c. 4. ab
eod. Th.

Ἀποτροπιαζω, *pro piculo expio*;
f. ἄσω, p. ακα.

Ἀπότροπος, υ, δ ζ ή, *aversandus*,
*segregatus, injunctandus, et declina-
tionis, dignus*: quod ab ἀποτρέπω-
μαι. Th. τρέπω, *verto*.

Ἀπότροφος, υ, δ ζ ή, *qui procul*
*à parentibus nutritus fuit, procru-
nus*. Th. τρέφω, *alo*.

Ἀποτρώγω, ᾶ, f. ήσω, *vindemia*.
Th. τρέγω, *vindemia*.

Ἀποτρώχω, f. ἔξω, *consumo, fran-
go domo*: et

Ἀποτρώω, f. ἰσω, *laboribus con-
ficio, abjicio, altero, labefacio*; ἀπο-

Ἀπραγμῶνος, negligētēr, nul-
lo negotio fieri; adv. et

Ἀπραγμῶσιν, ἡς, et ἀπραξία, ας,
ἡ, otium, tranquillitas, inertia, in-
curia: item

Ἀπραγμῶν, οἶος, ὁ ζή ἡ, quietus,
otiosus, segnius, iners: et

Ἀπρακτία, -ῶ, f. ἡσῶ, nihil pro-
ficio, otior: necnon

Ἀπρακτός, α, ὁ ζή ἡ, non factus:
et activè, nihil agens, otiosus, ig-
navus, inutilis: undè

Ἀπρακτός, adv. re infectā: Om-
nia ex a priv. et πράττω, facio.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, in-
decorum: et

Ἀπρέπης, ὁ ζή ἡ, τὸ ἀπρέπεις, ἔως,
-αὸς, indecorosus: ex a priv. et πρέ-
πει, coarctari, vel πρέπω, decorus
sum: hinc

Ἀπρέπως, indecorè, adv.

Ἀπρακτος, Ion. pro ἀπρακτος, α,
ἐνfectus: ἀπράκτοιαι, dat. pl. Ion.
et Poët. ex a pr. et πράττω, vel
πρίσσω, facio.

Ἀπριάτην, adv. non redemptus,
sine pretio, gratis: vel adj. acc.
sing. f. gen. ὅ, ἡ, ἀπριάτος, τὸ, -ον,
ab a priv. et πρίμαι, emō, redimo.

Ἀπρίξ, tenaciter: ut velserā de
securi nequeat: ab a priv. et πρίω,
serro.

Ἀπραιρέτος, α, ὁ ζή ἡ, qui non
fit consultò, involuntarius: et

Ἀπραιρέτως, non consultò; adv.
ex a pr. πρό, et αἰρέξ, quod ab
αἰρίω, capio.

Ἀπροβλεπτός, α, ὁ ζή ἡ, et ἀπρο-
βλεπτός, temerarius, inconsultus: et

Ἀπροβλεπτός, et ἀπροβλεπτός,
inconsultò; adv. et

Ἀπροβλήδια, ας, ἡ, temeritas: ex
a pr. πρό, et βυλῆ, consilium, deli-
beratio.

Ἀπρόθυμος, α, ὁ ζή ἡ, minimè alac-
cer, inivulus, non promptus: ex a
pr. et πρόθυμος, promptus. Th. Συμός,
Hinc

Ἀπρόθυμος, invitè; adv. ab eod.
Th.

Ἀπροτικός, α, ὁ ζή ἡ, dolis expers,
indolatus: ex a priv. et προίξ, per
Synæresin προίξ, dōs.

Ἀπρονοσία, ας, ἡ, imprudentia: et

Ἀπρονοήτως, α, ὁ ζή ἡ, inconsultus,
improvidus, temerarius: et indè

Ἀπρονοήτως, inconsultò, improvi-
δῆ, adv. ex a pr. πρό, et νόος, mens.

Ἀπροόπτως, α, ὁ ζή ἡ, et Ἀπροόρα-
τος, α, ὁ ζή ἡ, improvisus: et ex indè

Ἀπροόπτως, et Ἀπροόρατος, de
improbitate: ex a pr. πρό, ὄπτωαι, et
δραίω, video.

Ἀπροσπον, indecens, absurdum:
ab a pr. et πρίπω.

Ἀπροσπείης, εὐς, ὁ ζή ἡ, qui nulla
re indiget, non indigus.

Ἀπροσπίδουσα, ὠν, τὰ, absurda: ab

Ἀπροσπίδουσος, α, ὁ ζή ἡ, qui nihil
ad rem facit, absurdus.

Ἀπροσπίδουσαι λέγειν, absurda lo-
QUI. Vox manavit ex Proverbio
αὐτῶν πρὸς Διδύμοισιν.

Ἀπροσδόκητος, improvisò, et Ἀ-
προσδοκῆτος, ἔξω; ἄνωγ. ἄν

Ἀπροσδόκητος, α, ἡ, inexpectatus,
inopinatus: ex a pr. πρός, et δοκῶν,
expecto.

* Ἀπροσδοκῆσως, adv. inopinatò,
præter expectationem.

Ἀπρόσβατος, α, ὁ ζή ἡ, inaccessus:
ex a pr. πρός, et ἵκωμα, seu ἰκνύμαι,
venio.

Ἀπρόσβατος, α, ὁ ζή ἡ, inaccessus:
ex a pr. et πρόβατος, accessu facilis:

ἄ πρόσβασι, quod ex πρός, et ἔμι, eo.

Ἀπρόσβατος, α, ὁ ζή ἡ, sine offen-
diculo, inviolatus, inoffensus: à

πρόσβατος, adv. ex a pr. et προσκοπή,
offen-diculum, -sio, quod à προσκί-
νω, allido, offendo. Th. κόπνω, per-
cutio.

Ἀπρόσβατος, α, ὁ ζή ἡ, qui se cum
aliis non miscet, insociabilis: ex
a pr. πρός, et μίγνυμι, misceo.

Ἀπρόσβρατος, α, ὁ ζή ἡ, asperus
horrendus. ex a priv. πρός, et ὄραω,
video.

* Ἀπροσβρῆσις, η, εν, inportu-
sus: ex a pr. et προσβαίω, in por-
tu pervenio.

Ἀπροσωπὸς ἡγεῖται, adv. sine faciri
seu personarum respectu: ab a pr.
et προσωπολήπτης, quod à πρόσσωπι,
et λαβάνω, capio.

Ἀπροσώπως, adv. sine personā:
ab a pr. et πρόσσωποι, facies, persona.

Ἀπροσμίγνυτος, α, ὁ ζή ἡ, ineluctus,
incontaminatus: ex a pr. et προμι-
γνύω, pro προμίγνυω, lango. Th.
μίγνυω, lango.

Ἀπροσμίγνυτος, α, ὁ ζή ἡ, pretextu
carcus, inexcusabilis: et

Ἀπρόσφαιτος, α, ὁ ζή ἡ, non prædic-
tus, ex improviso accidens: ab a
pr. πρό, et φάω, dico.

Ἀπταιστος, α, ὁ ζή ἡ, immunis à
lapsu vel peccato, irreprehensibilis:
ex a pr. et πταισός, quod à πταιω,
impingo, pecco.

Ἀπτερος, α, ὁ ζή ἡ, implumis, alas
non habens, pennis seu pinnis des-
titutus. Ἀπτερος πύθος, verba que
non avolant, sed audientis infixā
sunt animo.

Ἀπτερώτος, et Ἀπτερώτος, α, ὁ ζή
ἡ, idem quod ἄπτερος. Omnia ab
a pr. et πτερῶν, ala.

Ἀπτεσθῶν, tangite, 2. dual. præ-
s. imperat. med. ab ἄπτεροι.

Ἀπτήν, ἦνος, ὁ ζή ἡ, involucris,
implumis: ex a pr. et πτηνός, volu-
cris, quod ab ἵκωμα, volo.

Ἀπτιός, α, ὁ ζή ἡ, vel -ός, -ῆ, -ὴν,
langendi vim habens: τὸ ἀπτικόν.

Ἀπτιός, α, ὁ ζή ἡ, langendi facultas: ἀπτικὴ αἰσθησις,
--δύναμις, langendi sensus, --poten-
tia: ab ἄπτεροι. Th. ἄπτω, lango.

Ἀπτιοπέης, ἔως, ὁ ζή ἡ, in dicendo
intrepidus: ex a pr. πτοίω, et ἔπος,
verbum; vel ἀπτιοπέης, audax, in
verbis audax: ab ἄπτεροι, et ἔπος,
verbum.

Ἀπτιοπέης, sive Ἀπτιοήτος, α, ὁ ζή
ἡ, intrepidus: ab a pr. et πτοίω,
conterno.

Ἀπτιόλιμος, α, ὁ ζή ἡ, imbellis: ex
a pr. et πτόλιμος, idem quod πλε-
λιμος, bellum.

* Ἀπτιόλιμος, η, εν, imbellis, in-
vado, capesso, eum gen. et Poët. dat.
aliquiddè appropriatum, vado; im-
perf. ἡπτιόλιμος, α, ετο, fut. 1. med.
ἡπτιόλιμαι, α. 1. ind. med. ἡπτιόλιμαι, ω
ατο, sub. ἡπτιόλιμαι, η, ηται.

ἈΠΙΩ, necto, alligo, lango, ac-
cendo; cum accus. f. ἄψω, p. ἡψω,
α. 1. ind. act. ἡψω, part. a. 1. act.
ἄψας, α. 2. ind. act. ἡψων, pr. pass.
ἄπτομαι, part. ἄπτόμενος, οἰκτερος,
aptus, prat. ind. pass. ἡψμαι, ψμαι,
α. 1. ind. pass. ἡψθη.

Ἀπτός, ὤτος, ὁ ζή ἡ, lapsus expers,
et ibilis: ex a pr. et πτώσις. Th.
πίπτω, cado.

Ἀπτῶτος, α, ὁ ζή ἡ, idem quod
præced. et ab eod.: item ὁ ἀάλιτος,
indeclinabilis, vel sine casu.

Ἀπτόμενος, α, ὁ ζή ἡ, curvus febrī,
non febricitans: et

Ἀπτόρος, α, ὁ ζή ἡ, ignis expers,
crudus; item qui igni non admo-
necetur: ex a pr. et πῦρ, πυρός, τὸ,
ignis.

Ἀπύρωτος, α, ὁ ζή ἡ, igni nunquam
admoctus, norus.

Ἀπύσος, α, ὁ ζή ἡ, fimo inaudi-
tus, famā ignotus: ab a pr. et πυ-
ρίθωμαι, audio, cognosco.

ἈΠΥΩ, sono, sonitum reddo:
item clamo, loquor, dico: fut. ἔσω,
p. ἤσωκα.

Ἀπύχια, ας, ἡ, nom. Hebr. pistrix.
ἈΠΥΧΥΣ, vel ἀπύχης, ὄος, ὁ, pu-
ter: q. ab ἀπύχω, exorior.

Ἀπώδωτος, 3. sing. imperf. vel
α. 2. ind. m. ab ἀπώδωμαι, lamentor.
Th. ἄδωμαι, idem.

Ἀπώθεν, adv. Poët. procul, emi-
nans: pro ὄσθεν, quod ab ἀπό,
procul, adv. Poët.

Ἀπώδωτοι, οἶμαι, f. ἴσονται, in
mediū fornā, repello, abijcio, de-
trudo; ἀπώδωρα, pro ἀπώδωρα,
abijctimus, 1. pl. præ. sub. med.
α. 1. ind. med. ἀπώδωμαι, ω, ατο.
Ex ἀπό, et ὄδωω, ἴωω, trudo.

Ἀπώσω, -ῶ, ἰδῶ, f. ἀπώσω, p.
ἄπωκα, p. pass. ἄπωσαι. Th. ὄδωω,
-ῶ, trudo, f. ἴωω, vel ὄδωσω, p.
ἴωκα, vel ὄδωκα, &c.

Ἀπωσιμένους, η, εν, in colomiam
deductus, part. prat. pass. ab
ἀπωκίζωμαι, præ. ind. pass.

Ἀπωλεία, ας, ἡ, perditio, amissio,
exitium: ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπό,
et ἄλλωμι, perdo.

Ἀπώλειος, ας, ε, perdidit, α. 1. ind.
act. ab ἀπόλλυμι. Undè et

Ἀπώλημος, α, ετο, perit, α. 2. ind.
med.

Ἀπώλωκεν, perieram, plusq. perf.
ind. m. Att. ab ἀπώλω. prat. ind.
med. et. Att. ἀπώλωκα; ab eod. Th.

Ἀπών, ἔσα, ὄν, absens; Ion.
ἄπών, præ. part. ab ἀπειμι. Th.
ἔπι, sum.

Ἀπῶρος, ἔγος, ὅ, scissura, pro-
rago.

Ἀπωρχήσασ, saltando amovisti,
2. sing. α. 1. ind. m. Ion. αο πῶ
ω. verbi ἀπωρχόμαι, desulto, i. e.
imperitè saltando perito.

Ἀπωσάμενος, α, ατο, remisi, α. 1.
ind. m. ab ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

Ἀπώσσωμαι, remittō

- *Απωσις, εως, ἡ, et 'Απωσμός, ἡ, ὄ, *expulsio, rejectio*: à præc. ind. *vass. τὴ ἀπωθείω.*
- *Απωσμίαι, 1. pl. f. 1. ind. m. *āpōsus, a. 1. part. act. ab ἀπωθεύω.*
- *Απωσικός, ὄ, vel ὄς, ἡ, ὄν, *vini hūens expellendi*: et
- *Απωσός, ἡ, vel ὄς, ἡ, ὄν, *qui pulsari potest, expulsus*: à præc. ind. *pass. ejusd. verbi.*
- *Απώτερος, *remotior*: ἀπώτατος, *remotissimus*: ab ἀπέ, *procul.*
- *Απωτίρω, *remotius*, et 'Απωτάω, *remotissimè*; *adverb.*
- *Απόχοντος, 3. pl. imp. ind. med. *verbi ἀποίχομαι, abeo.* Th. οίχομαι.
- *Αρ, per Metathesin pro ῥα, particula expletiva, *certè, utique.*
- *Αῖ et ῥα, ablatō a in fine vel principio, *Poët. pro ἄρα.*
- *Αρα, *utique, igitur, nempe*: τίς ἄρα; *quisnam?* τί ἄρα; *quidnam?* ἐπεὶ ἄρα, *aliouquin*: ἄρα ἔν, *aut ἄραγε, igitur, ergo, quoniam*; *remotè etiam redundat.*
- *Αρα, (interrogat.) *an? utrum?* ἄρ᾽ γε, *et ἄρα ἔν; utrum? ἄρα οὐ; nunquid? ἄρα μὴ πάντα; hæcine?*
- *ΑΡΑ, ἄς, ἡ, *preces*; *item diræ, imprecatio, noxa*: qu. ab αἶρω, *vel ἄρω.*
- *Αραβῆσαι, Dor. pro ἀραβῆσαι, *conculientis non sine stridore*, præc. part. act. f. g. pl. num. nom. cas. ab
- *Αραβῆω, -ῶ, *strepitum seu fraxorem edo*, f. ἴσω, p. ἡράθηκα. Th. ἀραβος, *strepitus.*
- *Αραβισε, *insonuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. præced. verbi.
- *Αραβία, ας, ἡ, *Arabia, nom. regionis*, Hebr. *eremus*. Hinc
- *Αραβίαι, pro *Αραβίαι, et *Αραβικῶς, ἡ, ὄν.
- *ΑΡΑΒΟΣ, α, ὄ, *stridor dentium, strepitus*: *proprie armorum in terram cadentium*, qu. ἐν ἄραι βοῆ.
- *Αραγῆ, *nempe, fortè, igitur.*
- *Αραγμός, ὄ, ὄ, *collisio, pulsatio, strepitus*. Th. ἀράττω, seu ἀράσσω, f. ζω, pulso, quod vide.
- *ΑΡΑΔΟΣ, α, ὄ, *cordis pulsus post vehementem exercitium.*
- *Αραι, a. 1. inf. act. ab αἶρω, *tollo.*
- *Αραία, ας, ἡ, *venter et intestina*, ubi est multa ἀραιότης. Hinc *μεταραίον* est *μεσεντήριον*, ex μέσος, et ἀραιότ, *foem. gen. τῷ.*
- *ΑΡΑΙΟΣ, ἄ, ὄν, *rarus, imbecillis, tenuis, angustus*: cui opp. *πυκνός, frequens, &c.*
- *Αραίος, α, ὄν, *imprecationibus et diris devotus*; *item diris devovens*. Th. ἀρά, *imprecatio.*
- *Αραιότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas spongiosa*. Th. ἀραιός, *rarus.*
- *Αραιῶ, -ῶ, f. ὄσω, p. ὡκα, *rarefacio*: *unde ἀραιῶμαι, rareresco*: ab eod.
- *Αραισημένος, part. perf. pass. Att. et Ion. pro ἡρημένος, *emévis, cæpius*: ab αἶρω, *capio.*
- *Αραϊσσις, εως, ἡ, *laxatio*. Th. ἀραιός.
- *ΑΡΑΚΟΣ, ὄ, ὄ, *leguminis species.*
- *ΑΡΑΚΤΟΝ, ὄ, τὸ, *atranentum sutorium.*
- *Αράμενος, *qui suscipit*, a. 1. part. m. ab αἶρω, *suscipio, tollo.*
- *Αράν, ὄ, *nomen viri ἄκλιτον*. Hebr. *altus.*
- *Αράξει, 1. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἡραξο, *et ἄραξεν pro ἡραξεν*, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, *impulo*: et
- *Αραξει, Dor. pro ἀράξει, 3. sing. fut. 1. ind. act. ejusd. verbi.
- *Αρασο, 2. sing. impers. ind. med. ab ἔραμαι, *emio*, imperf. ἡράμην, ἡρασο, et Ion. ἡρω, et Dor. ἄραο.
- *Αράσμαι, -ῶμαι, f. -ίσμαι, *precor, vota facio*: *item imprecor, maledico*: ἀράσμαι ἄρας, *imprecari ἄρας*. Th. ἀρά, *preces.*
- *Αράσαι, ας, ε, *me accommodari, placui*: p. ind. m. Sic ἀράση, 3. sing. sub. præc. m. verbi αἶρω, *apto*; p. ind. m. ἡρω, *et facta reduplicatōne ἀραρα*, *Poët. ἀραρα*. Hinc part. p. m. ἀραρός, ἀραρούα, ὄς, *adaptatus, a, ἰον.*
- *Αράσσει, *adaptavit*, 3. sing. impers. ind. act. Ion. verbi ἀραρίσκω, *idem quod ἀράσω, apto*: quod à præc. ind. m. verbi αἶρω *vide ἀραρα*.
- *Αραυῖστο, Ion. pro ἀραρίστο, *convenissent*, 3. pl. a. 2. opt. med. per Att. reduplicat. verbi αἶρω, *apto*.
- *Αρασον, per reduplic. pro ἡρον, a. 2. ind. act. sic ἀραρόν, pro ἀρῶν, a. 2. part. act. ab ἡρω, *apto*.
- *Αραρότως, adv. *commodè, firmitèr, fixè.*
- *Αραρός, præc. m. part. vide ἀραρα.
- *Αρας, a. 1. part. act. ab αἶρω, *tollo.*
- *Αρασθαι, *solvisse*, a. 1. inf. m. ab ἡράμην, a. 1. ind. m. verbi αἶρω, *tollo, &c.*
- *ΑΡΑΣΣΩ, seu ἀράττω, f. ζω, a. 1. ind. act. ἡραξα, *impulo, abscedo*, *proprie ferro*; *item pulso.*
- *Αραται, *precatu*, 3. sing. præc. ind. med. contr. pro ἀράται, *verbi ἀραταίμαι, precor.*
- *Αρατῶ, 3. sing. a. 1. imp. act. ἡρατῶ, ἄτω, et in 2. pl. ἄρατε. Ab αἶρω, *tollo.*
- *ΑΡΑΧΙΔΑΝ, ης, ἡ, *planta quadam.*
- *Αραχναῖος, αἰο, αἰον, et *Αραχναῖος, εἰο, ἰον, *ad araneam pertinens*, aut ab *araneâ factus*: ab
- ΑΡΑΧΝΗΣ, α, ὄ, *ARANEUS*; et ἀράχνη, ας, ἡ, *ARANEÆ*, et *araneæ tela*: et
- *Αραχναῖος, α, τὸ, *araneæ tela*: *item aranea*, et *vitium olivis et vitibus peculiare, quod araneum dicitur.*
- *Αραχνοφῆς, εος, ab *araneâ textus*. Th. ἡράτω, *texo.*
- *Αραχνοφῆς, ὄ, *nomen Gentile, q. d. desertum incolens.*
- *ΑΡΒΗΛΟΣ, α, ὄ, *scalprum, cui Ion. sutorius.*
- *ΑΡΒΥΛΗ, ης, ἡ, *calceus qui dami cavus et profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπύτη seu πηλοβάτη.*
- *Αργαῖος, α, ὄ, *Argæus*: ab *Αργος, εος, τὸ, *nomen urbis in Peloponneso.*
- *Αργαλιός, εἰα, εἰον, *molestus, dissidius, præcitus*, pro ἀργαλιος, *euphonie gratiâ* ὁ pro ἄ Att. ab ἀργος, *dolor*: vel quasi ἀργαλιος, ab ἔργον, ὄρως.
- *ΑΡΓΑΣ, ἄντος, et ἀργῆς, α, et ἀργῆς, ἄ serpentis genus. Quidam draconis epithetum esse volunt. Hoc nomine vocavit Demosthenem Æschines propter mores ferinos et agrestes.
- *Αργαῖ, Ἀργίς, dat. sing. ab *Αργος, εος, τὸ, *nomen regionis*. Hinc *Αργεῖν, ης, ἡ, Ion. Ἀργίβα. *Αργεῖοισι, dat. pl. m. g. *Αργεῖων gen. pl. ab
- *Αργεῖος, εἰα, εἰον, *Argivus*. Th. *Αργος, εος, τὸ, *Argos.*
- *Αργεῖφόντης, α, ὄ, *Argi occisor*, Ἀργίδα, epith. Mercurii: ex *Αργός, (ἐκατόβηλος,) et φόντης *pro φοντής, occisor*. Th. φένω, *occido.*
- *Αργεῖνός, seu ἀργεῖνός, ἡ, ὄν, *albus*. Th. ἀργός, *idem.*
- *Αργῆς, εἰος, εἰτι, *per μεταβολήν, et συσολλήν, dicitur pro ἀργῆς, ἡτος, ὄ, albus.*
- *Αργεῖης, ὄ, et Ἄεol. -ῶ, ὄ, *albus, velox*: ab eod. Th.
- *Αργεω, -ῶ, *olior*, fut. ἴσω, perf. ἡργεκα, a. 1. ind. act. ἡργεω: ὄ ἀργός: *otiosus, q. v*
- *Αργῆς, α, ὄ, *nomen proprium Cyclopis.*
- *Αργῆς, ητος, ὄ, *albus*. Th. ἀργός, *idem.*
- *Αργῆς, εος, ὄ ἔ ἰ, *otiosus, serialis*: *forsan pro ἀεργῆς*. Th. ἔργον, *opus.*
- *Αργητός, ὄ, ὄ, *Poët. pro ἀργῆς, idem quod ἀργός, albus.*
- *Αργῆ, ας, ἡ, *sequitius, otium*: *item festivitas, quâ Deo otiamur*: ab ἀργός, *otiosus, ex a priv. et ἔργον, ὄρως.*
- *ΑΡΓΙΛΙΟΣ, seu ἀργίλλος, α, ὄ ἔ ἡ, *ΑΡΓΙΛΙΕΣ, *terra alba et pura.*
- *Αργινεῖος, εἰτος, *candidus, albus, splendidus*: ab ἀργός.
- *Αργιόεις, οντος, ὄ ἔ ἡ, *albos dentes habens*: ex ἀργός, et ὄδους, *dens.*
- *Αργμα, ἄτος, τὸ, *vel potius. ἡργματα, ἄτων, τῷ, primitiva*, sicut ἄρασμα, vel ἀπαργμα, *idem*. Th. ἀρχομαι, *incipio.*
- *Αργμέος, Ion. pro ἡργμέος, *qui caput*, perf. part. pass. ab ἀρχομαι, *capit.*
- *Αργοῖ, Ἀργεῖ. Sic *Αργος, *pro Ἐσάρτη, et Ἀργεῖοι, pro Σταρτίαι.*
- *Αργολογεῖν, præc. inf. act. *verba supervacanea dicere vel scribere*. et
- *Αργολογία, ας, ἡ, *otiosus sermo*
- *Αργος, α, ὄ, *nomen proprium*

viri, Argus: ἑκατόφθαλμος, qui habuit centum oculos.

Ἄργος, eos, τὸ, Argos, oppidum Thessalia: urbs in Peloponneso; item pro tota Peloponneso, et sapè pro Gracià universà: undè Ἄργος, Argivi, Graci dicti.

Ἄργος, ἂ, ὄν, albus; item oliosus, segnis, socors, piger; nec non rudis, de lapide non cæso: ab ἀργός, ab a priv. et ἔργον, opus.

Ἀργουσιον, u, τὸ, officina argentarii. Th. ἄργος, u, ὁ, argentum.

Ἀργυρεῖα, εἰα, εἰων, et ἄργυρος, fa, ior, et contr. ἀργυροῖς, ρᾶ, ρῆ, argenteus; ἀργυρεῖς, dat. plur. Ion. pro ἀργυρεῖς' ab ἀργυρος, argentum.

Ἀργυρικός, ἦ, ὄν, pecuniarius, argenteus: ab eodeni.

Ἀργύριον, u, τὸ, pecunia, nummi argentei: ab eod. Th.

Ἀργυρεῖς, ἰδὸς, ἦ, argentea phiala. Ἀργυροδίαιτος, ὁ, ἦ, argenteus, id est, limpidus habens vortices: ἀργυροῖς (indè omnia quæ nitent, ab Homero dicuntur ἀργυρεα) et ἰνι, vortez.

Ἀργυροῖδιον, u, τὸ, parvum argentum, pecuniola, dim. ab ἀργύριον.

Ἀργυρολόγος, u, ὁ, ἦ, argenteos habens clavos: ab ἀργυρος, et ἦλος clavus.

Ἀργυροκόπος, u, ὁ, ἦ, argentearius, monetarius, argenti signator: ex ἀργυρος, et κόπος, a κόπτω, cudo.

Ἀργυρορετιθός, ἦ, ὁ, argentearius, τραπεζίαι, παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀρετιθεῖν.

Ἀργυροπέδι, ἦ, ὄν, et -ος, u, ὁ, ἦ, argenteos pedes habens, id est, argentei coloris, candidos: ex ἀργυρος, et πέδι, ἦ, Dor. pes, malloolus pedis, vel à πέδι, simbria.

Ἀργυρορίζος, η, ον, argenteas radices habens: ab ἀργυρος, et ῥίζα, radix.

Ἀργύριος, u, ὁ, argentum. Ἀργυροτάξ', pro ἀργυροτόξες, voc. sing. ab

Ἀργυροτόξος, u, ὁ, ἦ, argenteo arcu decorus: ab ἀργυρος, et τόξον, arcus.

Ἀργυροῦν, et ἀργυροῦς, contractè ab ἀργυρεος.

Ἀργυροχόος, ὄν, ὁ, fuber argentarius, argenti fisor.

Ἀργυρόω, f. ὄσω, p. ωκα, argento duco, pecunià dono.

Ἀργυροῦ, dat. sing. contractè pro ἀργυροῦν, ab ἀργυροῖς.

Ἀργυροῦνται, αἰων, τὰ, vasa argentea, ornatus, supplex argentea. Th. ἄργυρος.

Ἀργυροῦντος, u, ὁ, ἦ, argenteo emplus: ab ἀργυρος, et ὠρέομαι, emo.

Ἀργύφος, et ἀργυφός, u, ὁ, ἦ, ex albâ texturâ constans, item albus: ex ἀργός, albus, et ὄφος, textile, qu. ab ἔφω, texo.

Ἀργυφός, ἦ, ὄν, idem.

Ἀργῶ, ὄος, ἦ, Argo, item sidus quoddam. Erat autem Argo na-

vis illa celeberrima, quâ Jason cum suis heroibus, qui indè Ἰησονταυρὶ dicebantur, è totâ Graciâ delectis, navigavit in Colchum id aufere: dum Aureum Vellus, sic dicta forsâ ab adjectivo ἀργός, relox.—Dalzel.

Ἀργῶς, adv. otiosè, sequitur: item tencrè, frustrâ qu. ab ἀργῶς, ex a priv. et ἔργον, opus.

Ἄρδα, inquinamentum, quia solum let ἀρεσται' πολυμόδος, Hesych. Hinc

Ἄρδαλος, u, ὁ, ἦ, immundus: et

Ἄρδαλω, fut. ὄσω, contaminatio, inquinatio: à seq. verbo.

Ἄρδειν, Att. et Dor. pro ἄρδειν, rigare, præf. inf. act. verbi ἄρδω, rigo, &c.

Ἄρδειω, f. εἰσω, perf. ευκα, idem quod ἄρδω, rigo, irrigo.

Ἀρδήμιος, ἦ, ὁ, idem qu. ἀρμός.

Ἄρην, altè, funditis, planè, oneripò, adv. ab αἰρω, lollo.

Ἄρρηκος, ἦ, ὁ, nomen fluvii. Ἄρρῖος, ios, et eos, ἦ, arma, quibus continuis pugnant, cuspidi teli: qu. ab αἰρω, vel ab ἄρω, opto.

Ἄρρῖος, ἦ, ὁ, irrigatio, adaquatio, potus. Th. ἄρρω, rigo, irrigo.

Ἄρρῖοντι, Dor. pro ἄρρῖοντι, riganti, 3. pl. præf. ind. act. verbi seq.

Ἄρρω, f. σω, p. κα, rigo, irrigo, potum præbeo; ἄρρωμαι, irrigor: [ἄρρω, rigo; ἄρρη τε νήπιον, et ventrem rigel, pro quo lege ἀρρωῶν, rigel terrum siccam, Eurip. Mul. 207. Mark.] ἀρρόμενος, madens.

Ἀρροῖσα, Dor. pro Ἀρροῖσα, ἦ, ὄν, nomen fontis in Ithacâ. Alia fuit Ἀρροῖσα ἐν Σμύρνη, alia ἐν Χαλκίδε τῇ κατὰ Εἰθῖοιαν, alia ἐν Συδακασίαις, quæ posterior maximè celebris apud antiquos.

Ἀρροῖ, ἂς, ἦ, minù: ab ἀρῶ, imprecatio, quia maledictionis denunciatio.

Ἀρροῖος πόρος, qui fortasse meliis scribitur ἀρροῖος πόρος. In rjectus minarum: locus in Sicilia sic appellatus, ubi Penorum minaces contumelias sunt retusa in bello.

Ἀρροῖντος, u, et ἀρροῖντης, ἦ, ὁ, ἦ, bellicosus, Marte furens: ab ἄρρω, et μῆναι, furor.

Ἀρροῖπαγίτης, vel Ἀρροπαγίτης, seu Ἀρροπαγίτης, u, ἦ, ἦ, Arcopagita, senator vel iudex Atheniensis; qui de rebus capitalibus iudicabat ab

Ἀρροῖ-ἄγος, seu Ἀρροῖος πάγος, curia Atheniensis sic dicta; ad verbum, Martius collis.

Ἀρροῖς, et Ἀρροῖος, ὁ, ἦ, Martius: ab Ἀρρος, Mars.

Ἀρροῖτερος, melior comparat. pro ἀρροῖω.

Ἀρροῖται 3. sing. f. 1. vel 2. ind. in. ab ἀρροῖται, verbi αἰρω, lollo.

Ἀρροῖων, ὁ, ἦ, et in u. g. ἄρροῖων, melior, irrog. compar. ab ἀγαθός: ab Ἀρρος, Mars.

Ἀρρος, gen. sing. ab Ἀρρος, Mars.

Ἀρροῖται, a. 1. inf. act. et

Ἀρροῖται, Dor. pro ἀρροῖται, 1. sing. aor. 1. opt. med. et

Ἀρροῖται, Ion. pro ἄρροῖται, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἀρροῖται, placeo.

Ἀρροῖται, a, e, aor. 1. opt. act. Tol. ab ἀρροῖται, placeo.

Ἀρροῖται, a. 2. inf. med. ab αἰρω lollo.

Ἀρροῖται, a, e, ἦ, placitum: item facelia, lepos in sermone: ab ἀρροῖται, placeo.

Ἀρροῖται, adv. gratè: ab ἀρροῖται, placeo.

Ἀρροῖται, n, on, placendi studiosus, blandus; quod ab

Ἀρροῖται, placeo, plus imperf. indic. act. ἄρροῖται, f. ἄρροῖται, p. ἄρροῖται, u. 1. ind. act. ἄρροῖται, inf. ἄρροῖται, particip. ἄρροῖται: ἄρροῖται, in mediâ formâ cum dativo, acquiesco; a. 1. ind. m. ἄρροῖται, et Ion. ἄρροῖται, ω, ato, præf. inf. pass. ἄρροῖται: hinc ἄρροῖται, ἀνθρωπάρεσκος ἰπαρῆκος, εὐπάρεσκος, εὐπάρεσκος, εὐπάρεσκος, de quibus in suis locis.

Ἀρροῖται, f. 1. ind. m. ab ἀρροῖται, placeo.

Ἀρροῖται, placens, a. 1. part. m. Poët. pro ἀρροῖται: ab ἀρροῖται, placeo.

Ἀρροῖται, τὰ, placila: undè Curie placila, arresta: Angl. ARRESTS. Ab

Ἀρροῖται, ἦ, ὄν, gratus, a, um; ἄρροῖται ἔστιν, equum est: à 3. sing. perf. ind. pass. ἄρροῖται, ab ἀρροῖται, placeo.

Ἀρροῖται, adv. gratè: ab ἀρροῖται. Ἀρροῖται, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. med. Ion. pro ἄρροῖται, verbi ἄρρω, opto.

Ἀρροῖται, Dor. pro ἀρροῖται, gen. pl. ab

Ἀρροῖται, ἦ, ὄν, virtus, probitas, industria, fortitudo, integritas: potestas, vis, robur; superbia, divitiâ.

Ἀρροῖται, f. ἰσω, placeo, q. ab ἀρροῖται, idem.

Ἀρροῖται Dor. pro Ἀρρος, gen. sing. contr. ab Ἀρρος, Ἀρρος, Ἀρρος, Mars.

Ἀρροῖται, imprecatioman, gen. pl. Ion. pro ἀρροῖται, ab ἀρῶ, præces, diræ, imprecatio.

Ἀρροῖται, pro Ἀρροῖται, acc. sing. ab Ἀρρος, eos, et -nos, Mars.

Ἀρροῖται, auferas, Ion. pro ἄρρω, 2. sing. a. 2. sub. m. ἄρρωμαι, ἦ, ἦται' ab αἰρω.

Ἀρροῖται, præf. inf. act. Ion. pro ἀρροῖται, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ἄρροῖται, pro ἄρροῖται, ab ἀρροῖται, auxilior.

Ἀρροῖται, Dor. pro ἀρροῖται, præf. part. act. nom. sing. f. g. ab ἀρροῖται, auxilior.

Ἀρροῖται, auxiliatores, pl. num. ab ἀρροῖται, ὄνος, ὁ, ἦ, auxilior: ab

Ἀρροῖται, f. ἦ, p. χα, auxilior, open fero

Ἀρροῖται, ὄνος, ὁ, ἦ, auxilior defensor, tutor et tutrix à part. preced. Th.

Ἀρροῖται, pl. Maroria. Ab

α, πρὸς ἄν. art. ḡ. verbi
 ἀριστέως, fortiter me gerō.
 Ἀριστῆος, ἴος, ἡ, primum, omnium
 fortissimus: ab ἀριστος, opti-
 mus. Th. Ἄρισ, Mors.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἰώσω, p. ἀρίστευκα, c.c.
 cello, primum tenens, fortissimè
 me gerō. Th. Ἄρισ, Mors.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, nom. pl. Ion. pro
 ἀριστῆος: item optima-
 tes, seu pueros: ἀριστῆος, d. l.
 pl. Ion. pro ἀριστῆος, ab ἀρίστευς,
 ἴος.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἰκα, prandi-
 um præbent, primum accipio ali-
 quem: prandens, in act. et mel.
 Th. Ἄριστιν, prandium.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, adv. optimos quosque
 delizen lo.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, nom. viri. Gr.
 optivus consiliarius.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, nom. propr.
 viri. Gr. optimus vicinus.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 optime prolis: ab ἀριστος, et γόνος,
 soboles. Th. γείνομαι, sum, gigno,
 nascor.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, quasi propiti-
 princeps: ex ἀριστος, et ἴος, ἴος,
 pulvis.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, vel ἀριστοκράτεια,
 as, ἡ, stalis reip. quæ ab optimati-
 bus gubernatur: unde sequentia.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 optimè impero. Ἀριστῆος, ἡ, ἴος,
 sub optimitate regimine vivo.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 Aristocrætes, ἴος, ἴος, ἡ, Aristocra-
 cætes, nom. propr.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, ad aristocra-
 tialium pertinens: item aristocra-
 tie studiosus.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, adv. more opti-
 matum romp. gubernantium, pro statu
 optimatum. Omnia ab ἀριστος,
 optimus, et κρατῆος, impero, quod ἡ
 κράτος, imperium, potestas.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 stinus in prælio: δ ἐν ταῖς μάχαις
 ἀριστος, in præliis præstantissimus.
 ἈΡΙΣΤΟΝ, ἡ, ἴος, prætantissimus.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 finitè mente præditus: ex ἀριστος,
 et ἴος, mens.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 boratus: ab ἀριστος, et πῆνος, l. thor.
 quod à p. iud. m. πῆνος, verbi
 πῆνος, laboro.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 optimus, præstantissimus, præstan-
 tissimus, propriè Morte, sive ar-
 mis: optimus generalitèr: egre-
 gius: maximè idoneus ἴος, ἴος, ἴος,
 aptimales, primores, proceres, su-
 perl. ab ἀγαθός, bonus, cump. ἴος,
 ἴος. Th. Ἄρισ, Mors.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 les, philosophus.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 optimos liberos parit: ἀριστῆος, ἡ,
 optimo partu editus, præstantissi-
 mus: et ἀριστῆος, quæ, &c. ab
 ἀριστος, et τῆος, pario.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 Dor. pro Ἀριστῆος, ab
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 Poëta comicus.

Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, manibus
 strenuus, fortissimus. Ab ἀριστος,
 et ἴος, manus.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, tempus prouidi:
 ἴος, ἴος, Hesyrl.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 breuis, fallax: ἀριστῆος, ἡ, ἴος, dubii,
 facile decepti: ab ἴος, et σφαλῆς,
 quod a σφάλω, decepto.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 lè: ab
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 nifstus, insignis: quod ab ἴος,
 p. ἴος, et φραδῆς, prudens Th.
 φραδῆος.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 deus. Th. φραδῆος, mens.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, nom. viri.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, regio Arcedum.
 Vœata ulim et ἡ Πλασγία, et Πυ-
 θῆος, Ἀνεωνία, et Γραντις, et Ἄζο-
 νῆος principibus qui ibi regnârunt.
 Gens Arcadum pro antiquissimis
 Graecis habebatur, undè et προ-
 ἴος, ἴος, dicti sunt.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 ront. sufficit, impersonal. ab ἀ-
 ἴος, sufficio: a. l. ind. act. ἀ-
 ἴος, ἴος, ἀρκῆσθαι, præsent. inf.
 pass.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, pro ἀρκῆσθαι,
 adv. sufficentèr. Th. ἀρκῆος, suf-
 ficio.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 act. verbi ἀρκῆος, propulso.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 f. l. ind. pass. ab ἀρκῆσθαι, vide
 ἴος.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 nom. propr.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 utilitas, auxili-
 um. Et
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 κῆος, sufficit, pro ἀρκῆος ἴος, quod
 pro ἀρκῆος. Th. ἀρκῆος, sufficio.
 Hinc
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 ἴος, idem.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 ἴος, juniperinus: ab
 ἈΡΙΚΕΥΘΟΣ, ἡ, ἴος, juniperus,
 arbor et fructus.
 ἈΡΙΚΕΥΘΟΣ, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 pro sum, contentus sum: opi-
 tulor, adquiesco, ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 a. l. ind. act. ἴος, p. ἴος, et Ion. ἴος,
 præsent. ind. pass. ἀρκῆσθαι perf.
 ind. pass. ἴος, p. ἴος, a. l. ind. pass.
 ἴος, fut. l. pass. ἀρκῆσθαι,
 cum dat.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 ἴος, sufficiens, satis dig-
 nus: septentrionalis.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 ἴος, ursinus: ab
 ἴος.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 incipiendum, verbale:
 ἴος, ἴος, orilior.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 ἴος, ἴος, septentrionalis.
 Th. ἴος, ursus, ursus.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 mus ursinus:
 sic dictus quod incellit bipes, et
 prioribus pedibus tanquam manu-
 bus utitur: quod arsorum propri-
 um. Vox Hellenistica: ex ἴος, et
 ἴος, ἴος, ἴος, ἴος.

sa: item signum caeleste; Angl
 CHARLES'S WAIN
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, Arceturus: stella
 just Ἀρκῆος, nam ἴος, ἴος, ἴος,
 caudæ.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 lar, custos urso, sidus humid et
 boules. Ex ἴος, et φάλαξ, custos.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 ἴος, ἴος, septentrionalis.
 ἈΡΙΚΥΣ, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 villa.
 ἈΡΙΜΑ, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 drigue, vehiculum.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 q. d. exercitus m. lediclus.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 demensum. Th. ἴος, ad-ἴος: παρὰ
 τὸ ἴος, ἴος, ἴος, ἴος, ἴος, ἴος, ἴος,
 Hesyrl.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 acc. sing. Ion. à pra c.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 strum, rieda. Th. ἴος, currus.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 ἴος, ἴος, ad currum pertinens, curru-
 ris: ab eod.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 ritus: et
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 tur: ex ἴος, currus, et ἴος, ἴος,
 agilo.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 victoria curulis: ex ἴος, currus, et
 ἴος, victoria.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 Th. ἴος, currus.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 lomen: ab ἴος, currus, et ἴος, ἴος,
 currus, quod à τρέχω, curro.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 fabricatur: ab ἴος, currus, et
 ἴος, ἴος, fabricor.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 pro ἴος, nom. vel acc. plur.
 præsent. part. pass. neut. gen. ab
 ἴος, pro ἴος, præsent. part.
 pass. ab ἴος, apto. Sic ἴος, pro
 ἴος, ubi est Syncope, et
 spiritus mutatio Æolica.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 ut congruum et necessarium opi-
 ficæ. ab ἴος, apto.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 familiaris, aptus. Th. ἴος, apto.
 Est et
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 Dor. pro ἴος, ἴος,
 ἴος, ἴος, conveniens, præsent. act. f
 g. ab
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 necto, iusto, quadrò, conventio, con-
 gruo, iungo communib, et pro ordi-
 no, fut. ἴος, perf. ἴος, a. l. ind
 med. ἴος, ab ἴος, apto.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 ἴος, modò, nuper, adv. sed
 ἴος, congruentèr: ex ἴος, apto.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 Musicos, contentus: ab eod. Th.
 Hinc Angl. HARMONY.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 Musicos, contentus: ab eod. Th.
 Hinc Angl. HARMONY.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 quod ule.
 Ἀριστῆος, ἡ, ἴος, p. ἴος, p. ἴος, p. ἴος,
 pertinens, harmonium habens,
 item musica peritus: ex ἴος, ἴος, ἴος, ἴος.

Ἀβρηνώδης, adv. masculinè, fortitèr. **culos**, in acc. dual. ab ἄρην, vel ἄβρηνωπός, et ἄβρηνωπός, ἄ, ὁ ἔ ἄβρην, eius, **mas**: et ἄβρηνωπός, ἄ, ὁ ἔ ἄβρην, eius, masculinus: ab eod.

Ἀρσενόκοιτις, ἡ, ὁ, qui cum maribus concumbit, **cinadus**: ex ἄρσενος, et κοίτη, cubile.

Ἀρσην, ενος, ὁ ἔ ἡ, et τὸ ἄρσενος, **mas masculus**. Vide ἄβρην, **mas masculus**.

Ἀρσις, εως, ἡ, **subrectio, elevatio**; item **ablutio, detractio, onus, tributum**: ab ἄρσω, **tollo**.

Ἀρσιν, adapti, 2. sing. a. 1. imperat. act. à fut. 1. indic. act. Ἄρσιν, verbi ἄρσω, opto. Vide ἀρσίζω.

Ἀρσιν, 1. sing. f. 1. indic. act. Ἄρσιν, verbi ἄρσω, f. ῥῶ, et Ἄρσιν, ῶ, u. 1. indic. act. ἡρσιν, et Ἄρσιν, ἡρσιν.

ἈΡΤΑΪΒΗ, ης, ἡ, **mensura Persica**.

Ἀρταίης, ἴδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, Διῶνα.

ἈΡΤΑΜΟΣ, ἡ, ὁ, **lanius, coquus**: παρὰ τὸ εἶς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, **laqueus**; item **suspensivum**: ab ἄρτῶ.

Ἀρταίωζης, ἡ, ὁ, **nomen proprium Persarum**; **magnus bellator**.

ἈΡΤΑΪΩ, (et ἄρτω, Ion.) f. ἡρῶ, p. κῆ, in altum tello, suspendo, **appendo**; et ἄρταίωμαι, -ώμαι, **pendo** ex aliquo, **spem in aliquo collocatum habeo**: qu. ab ἄρτω, **attollo**.

Ἀρτεμῆς, ἑ, ὁ, **Artemas, nomen proprium viri, Gr. incolomis**.

Ἀρτεμῆς, acc. sing. ab Ἄρτεμις.

ἈΡΤΕΜΙΣ, ἴος, ὁ ἔ ἡ, **integer, sanus, salvus, perfectus, validus, incolomis**.

Ἀρτεμῆς, ἴος, et ἴδος, ἡ, **Diana**; acc. -ιν et -ίδα voc. ὦ Ἄρτεμι' quod ab ἄρτεμῆς, **perfectus**. Vel παρὰ τὸ τὸν ἄρτα τέμνειν' nam venationi praest, undè **venatrix dicitur**. **Subbita mortes mulierum referunt ad Dianam, ut Lunam**; sicut **virorum ad Apollinem, ut Solem**.

Ἀρτεμίσια, ἡ, **Artemisia, herba**.

Ἀρτεμῆσιον, **Dianæ festum, templum aut statua**: ab Ἄρτεμις, **Diana**.

ἈΡΤΕΜΩΝ, ὄνος, ὁ, **artemo, velum naveis majus, antenna**.

Ἀρτεμῶν, ὄνος, **nomen proprium viri**; qui **περιφορητὸς cognominatus** est, quod **ob mollitiem lecticâ circumferretur**.

ἈΡΤΕΪΟΜΑΙ, Ion. pro ἀρταίωμαι, f. ἡρῶμαι, p. ind. pass. ημαι, **paro, sperno**: qu. ab ἄρτω.

Ἀρτεμβλος, ον, ὁ, **nomen muris**: ab ἄρτος, panis, et ἐπιβλος, **invidiator**, ex ἐπι, et βολή, **consilium**.

Ἀρτῶ, Ion. idem quod ἀρτῶ, **suspendo**.

Ἀρτῆμα, ἄτος, τὸ, **suspensum, apparatus**; ἀρτῆματα, **vocantur omnia quae pendunt ex aliquo loco**; à 1. sing. praet. indic. pass. verbi ἀρτῶ.

Ἀρτῆρ, ἦρος, ὁ, **sonat ad verbum**

sublator, quasi ab aëro, tollo. Vel **luciferus, quo onus sublatum fertur**; item **genus calcemennsi**. Sed in Nchemia sumitur pro instrumento (ἰσοσφῆρον, gen. plur. id. est,) **bajulatorum**: ex ἀρτῆρ, Pleonasmō τῷ α, sit ἀρτῆρ, ἦρος, ὁ, **lorum seu funis, quo ensis, vel clypeus, vel pera appenditur**; seu **theca, in qua reconditur, quasi ἄρτα τῶν ὄντων** ab ἄρ, **ensis, et τῆρῶ, servo**.

ἈΡΤΗΡΙΑ, ἡ, ὁ, **arteria, spiritalis semita, spiritus receptaculum**; **omnis veni pulsans à motu oscillatorio**: παρὰ τὸ ἄρτα τῆρῶν. **Undè**

Ἀρτηριῶδης, ἡ, ὁ, **arteriacus, ad arteriam pertineus**: et

Ἀρτηριοτομία, ἡ, ὁ, **arteria dissectio**: à τορῆ, quod à τέμνω, **seco, et ἀρτηρία, arteria**.

Ἀρτηριώδης, εως, ὁ ἔ ἡ, **arteriosus, arteria similis**.

ἈΡΤΙ, modò paulò, **antè, nupèr, nunc**: ὡς ἄρτι, **huc usque**; ἀπ' ἄρτ., **vel ἀπ' ἄρτι, ex hoc tempore**; et ἀπ' ἄρτι, **jam nunc**. In compositione interdum significat **brevitatem, et integritatem seu perfectionem**; interdum etiam **novitatem**.

Ἀρτιῶδης, adv. **paritèr, i. e. pari numero**: et

Ἀρτιῶζω, fut. ἄρσω, **perf. aka, ludo par impar, interdum παραparo**: et

Ἀρτισμός, ὁ, ὁ, **lusus eorum, qui ludunt par impar**: ab ἄρτιος, **par**.

Ἀρτιβλαστῆς, ἴος, ὁ ἔ ἡ, **recens germinans**. Th. βλαστῶν, **germino**.

Ἀρτιγάμος, ἡ, ὁ ἔ ἡ, **qui nuper uxorem duxit, recens nupta**: ab ἄρτι, et γάμος, **nuptia, conjugium**, qu. à γαμίω, **uxorem dico, nubo**.

Ἀρτιγένεθλος, ἡ, ὁ ἔ ἡ, **ab ἄρτι et γενέθλη, genitus, idem quod Ἀρτιγενῆς, ἴος, ὁ ἔ ἡ, et Ἀρτιγέννητος, ἡ, ὁ ἔ ἡ, recens genitus, modò natus**: ex ἄρτι, et γεννητός, **à γεννῶ, progigno, pario**. vel à γαίνομαι, **nascor, procreo**.

Ἀρτιπέπαι, **veridica**; **nom. plur. ab ἄρτιπέπαι, ἡ, ὁ, verum, dictum, veridica**.

Ἀρτιπέπῆς, ἴος, ὁ ἔ ἡ, **loquax, non multans verba, in dicendo perfectus, verborum concinnator**; item **veridicus**: ab ἄρτιος, **perfectus**, et ἔπω, **dico**.

Ἀρτίζω, fut. ἄρσω, **compono, paro, instruo, perficio**; **cujus composita sunt usitataura**: ab ἄρτιος.

Ἀρτιβλήης, ἴος, ὁ ἔ ἡ, **recens florens**: ab ἄρτι, et βάλω, **floreo**.

ἈΡΤΙΟΣ, ἡ, ὁ ἔ ἡ, **par, ut numerus**: **integer, perfectus, omnibus partibus suis constans; sanus, consentaneus, paratus ad aliquid faciendum**.

Ἀρτίτος, ἡ, ὁ ἔ ἡ, **Poët. pro ἀρτίπος, ὄδος, ὁ ἔ ἡ, pedibus integer, et talens**: ex ἄρτιος, **integer, et πῶς, pes**.

Ἀρτίφῆτος, ἡ, ὁ ἔ ἡ, **recens perceptus**: ab ἄρτι, et φῶς, **intellectus**.

Ἀβρηνώδης, adv. masculinè, fortitèr. **culos**, in acc. dual. ab ἄρην, vel ἄβρηνωπός, et ἄβρηνωπός, ἄ, ὁ ἔ ἄβρην, eius, **mas**: et ἄβρηνωπός, ἄ, ὁ ἔ ἄβρην, eius, masculinus: ab eod.

Ἀρσενόκοιτις, ἡ, ὁ, qui cum maribus concumbit, **cinadus**: ex ἄρσενος, et κοίτη, cubile.

Ἀρσην, ενος, ὁ ἔ ἡ, et τὸ ἄρσενος, **mas masculus**. Vide ἄβρην, **mas masculus**.

Ἀρσις, εως, ἡ, **subrectio, elevatio**; item **ablutio, detractio, onus, tributum**: ab ἄρσω, **tollo**.

Ἀρσιν, adapti, 2. sing. a. 1. imperat. act. à fut. 1. indic. act. Ἄρσιν, verbi ἄρσω, opto. Vide ἀρσίζω.

Ἀρσιν, 1. sing. f. 1. indic. act. Ἄρσιν, verbi ἄρσω, f. ῥῶ, et Ἄρσιν, ῶ, u. 1. indic. act. ἡρσιν, et Ἄρσιν, ἡρσιν.

ἈΡΤΑΪΒΗ, ης, ἡ, **mensura Persica**.

Ἀρταίης, ἴδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, Διῶνα.

ἈΡΤΑΜΟΣ, ἡ, ὁ, **lanius, coquus**: παρὰ τὸ εἶς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, **laqueus**; item **suspensivum**: ab ἄρτῶ.

Ἀρταίωζης, ἡ, ὁ, **nomen proprium Persarum**; **magnus bellator**.

ἈΡΤΑΪΩ, (et ἄρτω, Ion.) f. ἡρῶ, p. κῆ, in altum tello, suspendo, **appendo**; et ἄρταίωμαι, -ώμαι, **pendo** ex aliquo, **spem in aliquo collocatum habeo**: qu. ab ἄρτω, **attollo**.

Ἀρτεμῆς, ἑ, ὁ, **Artemas, nomen proprium viri, Gr. incolomis**.

Ἀρτεμῆς, acc. sing. ab Ἄρτεμις.

ἈΡΤΕΜΙΣ, ἴος, ὁ ἔ ἡ, **integer, sanus, salvus, perfectus, validus, incolomis**.

Ἀρτεμῆς, ἴος, et ἴδος, ἡ, **Diana**; acc. -ιν et -ίδα voc. ὦ Ἄρτεμι' quod ab ἄρτεμῆς, **perfectus**. Vel παρὰ τὸ τὸν ἄρτα τέμνειν' nam venationi praest, undè **venatrix dicitur**. **Subbita mortes mulierum referunt ad Dianam, ut Lunam**; sicut **virorum ad Apollinem, ut Solem**.

Ἀρτεμίσια, ἡ, **Artemisia, herba**.

Ἀρτεμῆσιον, **Dianæ festum, templum aut statua**: ab Ἄρτεμις, **Diana**.

ἈΡΤΕΜΩΝ, ὄνος, ὁ, **artemo, velum naveis majus, antenna**.

Ἀρτεμῶν, ὄνος, **nomen proprium viri**; qui **περιφορητὸς cognominatus** est, quod **ob mollitiem lecticâ circumferretur**.

ἈΡΤΕΪΟΜΑΙ, Ion. pro ἀρταίωμαι, f. ἡρῶμαι, p. ind. pass. ημαι, **paro, sperno**: qu. ab ἄρτω.

Ἀρτεμβλος, ον, ὁ, **nomen muris**: ab ἄρτος, panis, et ἐπιβλος, **invidiator**, ex ἐπι, et βολή, **consilium**.

Ἀρτῶ, Ion. idem quod ἀρτῶ, **suspendo**.

Ἀρτῆμα, ἄτος, τὸ, **suspensum, apparatus**; ἀρτῆματα, **vocantur omnia quae pendunt ex aliquo loco**; à 1. sing. praet. indic. pass. verbi ἀρτῶ.

Ἀρτῆρ, ἦρος, ὁ, **sonat ad verbum**

sublator, quasi ab aëro, tollo. Vel **luciferus, quo onus sublatum fertur**; item **genus calcemennsi**. Sed in Nchemia sumitur pro instrumento (ἰσοσφῆρον, gen. plur. id. est,) **bajulatorum**: ex ἀρτῆρ, Pleonasmō τῷ α, sit ἀρτῆρ, ἦρος, ὁ, **lorum seu funis, quo ensis, vel clypeus, vel pera appenditur**; seu **theca, in qua reconditur, quasi ἄρτα τῶν ὄντων** ab ἄρ, **ensis, et τῆρῶ, servo**.

ἈΡΤΗΡΙΑ, ἡ, ὁ, **arteria, spiritalis semita, spiritus receptaculum**; **omnis veni pulsans à motu oscillatorio**: παρὰ τὸ ἄρτα τῆρῶν. **Undè**

Ἀρτηριῶδης, ἡ, ὁ, **arteriacus, ad arteriam pertineus**: et

Ἀρτηριοτομία, ἡ, ὁ, **arteria dissectio**: à τορῆ, quod à τέμνω, **seco, et ἀρτηρία, arteria**.

Ἀρτηριώδης, εως, ὁ ἔ ἡ, **arteriosus, arteria similis**.

ἈΡΤΙ, modò paulò, **antè, nupèr, nunc**: ὡς ἄρτι, **huc usque**; ἀπ' ἄρτ., **vel ἀπ' ἄρτι, ex hoc tempore**; et ἀπ' ἄρτι, **jam nunc**. In compositione interdum significat **brevitatem, et integritatem seu perfectionem**; interdum etiam **novitatem**.

Ἀρτιῶδης, adv. **paritèr, i. e. pari numero**: et

Ἀρτιῶζω, fut. ἄρσω, **perf. aka, ludo par impar, interdum παραparo**: et

Ἀρτισμός, ὁ, ὁ, **lusus eorum, qui ludunt par impar**: ab ἄρτιος, **par**.

Ἀρτιβλαστῆς, ἴος, ὁ ἔ ἡ, **recens germinans**. Th. βλαστῶν, **germino**.

Ἀρτιγάμος, ἡ, ὁ ἔ ἡ, **qui nuper uxorem duxit, recens nupta**: ab ἄρτι, et γάμος, **nuptia, conjugium**, qu. à γαμίω, **uxorem dico, nubo**.

Ἀρτιγένεθλος, ἡ, ὁ ἔ ἡ, **ab ἄρτι et γενέθλη, genitus, idem quod Ἀρτιγενῆς, ἴος, ὁ ἔ ἡ, et Ἀρτιγέννητος, ἡ, ὁ ἔ ἡ, recens genitus, modò natus**: ex ἄρτι, et γεννητός, **à γεννῶ, progigno, pario**. vel à γαίνομαι, **nascor, procreo**.

Ἀρτιπέπαι, **veridica**; **nom. plur. ab ἄρτιπέπαι, ἡ, ὁ, verum, dictum, veridica**.

Ἀρτιπέπῆς, ἴος, ὁ ἔ ἡ, **loquax, non multans verba, in dicendo perfectus, verborum concinnator**; item **veridicus**: ab ἄρτιος, **perfectus**, et ἔπω, **dico**.

Ἀρτίζω, fut. ἄρσω, **compono, paro, instruo, perficio**; **cujus composita sunt usitataura**: ab ἄρτιος.

Ἀρτιβλήης, ἴος, ὁ ἔ ἡ, **recens florens**: ab ἄρτι, et βάλω, **floreo**.

ἈΡΤΙΟΣ, ἡ, ὁ ἔ ἡ, **par, ut numerus**: **integer, perfectus, omnibus partibus suis constans; sanus, consentaneus, paratus ad aliquid faciendum**.

Ἀρτίτος, ἡ, ὁ ἔ ἡ, **Poët. pro ἀρτίπος, ὄδος, ὁ ἔ ἡ, pedibus integer, et talens**: ex ἄρτιος, **integer, et πῶς, pes**.

Ἀρτίφῆτος, ἡ, ὁ ἔ ἡ, **recens perceptus**: ab ἄρτι, et φῶς, **intellectus**.

Ἀρτίως, adv. nup̄er, paul̄o ant̄e. | *integre, apte ut cohereret.*; Att. dis-
tinguunt ἄρτιως, πρὸ τῷ ὄλιγῳ, et *im erecto, aut ambio*: ab iisdem.

Ἄρτυκος, ἄ, ὁ, frustra: *panis*.

Ἄρτυκος, οὐ, ὁ ἔ ἡ, pistol̄ et
pistr̄ix: ab ἄρτυς, panis, et κόπτω,
sciudo, pino.

Ἄρτυκος, ἄ, ὁ, pistol̄, pistr̄ix:
vel adj. ὁ ἔ ἡ, pistorius.

Ἄρτος, ἄ, ὁ, panis, quivis ci-
vibus.

Ἄρτοφάγος, ἄ, ὁ, panivorus, qui
pane vescitur; nomen muris apud
Hom. ex ἄρτος, et φάγω, comedo.

Ἄρτυμα, ἄτος, τὸ, condimentum:
ab

ἌΡΤΥΩ, vel ἀρτύω, Dor. f. σω,
p. ἦτοκα, ἠρτιρο, adorno, instruo,
condio: qu. ab ἄρω a. 1. ind. act.
ἦρτυσα part. pras. pass. ἠρτυόμε-
νος, η, οἰ, conditus: prat. ind.
pass. ἦρτυμαι, part. ἦρτυμένος, con-
ditus; a. 1. ind. pass. ἦρτιθην, f.
1. pass. ἠρτυθήσομαι.

Ἄρτυμένος, part. a. 1. med. ab
ἀρῳω, haurio.

Ἄρτυς, ἦρος, ὁ, quoddam men-
suræ genus, cyathus, haustum:
ab

ἌΡΥΨΩ, et ἀρῦτω, fut. σω, perf.
ἦρυκα, haurio; ex profundo traho:
hinc ἀρῦτης, ἦρος, ὁ, cochlear, hau-
strum.

Ἄρφαξίς, ὁ, nomen viri, ἀκραιῶν,
Heb. sumans vastationem.

Ἀρχάγγελος, ἄ, ὁ, Archangelus:
q. d. ἀρχων ἀγγέλιω, princeps an-
gelorum, ἀρχω, verò, impero, ab
ἀρχῆ, principatus; ἀγγελος, verò,
ab ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀρχαγέτας, ἄ, ὁ, Dor. pro ἀρχη-
γέτης, ἄ, ὁ, dux.

Ἀρχαγός, Dor. pro ἀρχηγός, ἄ, ὁ,
idem: ex ἀρχῆ, principatus, et
ἡγέομαι, duco.

Ἀρχαθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv.
ab initio, antiquit̄us. Th. ἀρχῆ,
initium, principium.

Ἀρχαί, ἄν, αἰ, primitia, princi-
pia; pl. ab eod. Th.

Ἀρχαίω, f. ἴω, p. ικα, antiquus
imitor, antiquo: ab eod.

Ἀρχαῖος, ἡ, ὄν, et Att. ἀρχαῖ-
κός, ὁ, vetustus, sine moribus, stul-
tus, simplex: et

Ἀρχαῖως, adv. prisco more: ab
eod. Th.

Ἀρχαῖον, ἄ, τὸ, (supple δίνειν)
multum, sors usurarum, redditus.

Ἀρχαῖος, αἴα, αἴων, antiquus, a-
um: et ἀρχαῖος, Ion. pro ἀρχαῖ-
ος, ὁ, ἀρχαῖος, οἰ, maiores, vete-
res.

Ἀρχαῖότερος, compar. et ἀρχαῖ-
ότατος, superl. antiquior, antiquissi-
mus: ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαῖότης, ἦτος, ἡ, vetustus, an-
tiquitas: ab eod. Th.

Ἀρχαιρσία, ἄς, ἡ, magistratum
electio: ex ἀρχῆ, imperium, et αἰρε-
σις, electio, ex αἰρῖω, eligo: et

Ἀρχαιώσια, ἴων, τὰ, comitia ma-
gistratibus, creandis.

Ἀρχαιρσία, ἴω, f. ἴω, ad magis-
tratus creandos convenio, magistratu-
tinguunt ἄρτιως, πρὸ τῷ ὄλιγῳ, et *im erecto, aut ambio*: ab iisdem.

Ἀρχαῖος, ἄ, ὁ, p̄riscorum inulo-
l̄io; maximò in sermone; unde
nomen est figuræ apud Gram. ab

ἀρχῆ, exordium, initium.

Ἀρχαῖος, ἀντίκω, adv. ab eod.

Ἀρχιδήμος, ἄ, ὁ, nomen propr.
viri. Gr. princeps popul̄i.

Ἀρχεῖκος, ἄ, ὁ, prop. auctor ju-
ris, qui justè imperat; ὁ ἀρχων ἐν
δικῇ.

Ἀρχεῖσις, εὐς, ἡ, vilis alba.

Ἀρχαί, 3. sing. indic. pras. act.
ἴρχαι, pras. infin. act. ἀρχεσθαι
pras. infin. pass. ἀρχεται, 3. sing.
pras. indic. pass. ab ἀρχω, vel ἀρ-
χομαι, impero.

Ἀρχαῖον, ἄ, τὸ, domus principis,
ut magistratum curia; ἀρχῆ,
principatus.

Ἀρχαῖος, εἴα, εἴων, idem q. ἀρ-
χαῖος, antiquus.

Ἀρχαῖκος, ἄ, ὁ ἔ ἡ, auctor, seu
origo malorum: ab ἀρχῆ, et κωός,
malus.

Ἀρχεῖλος, ἄ, ὁ ἔ ἡ, populi rector,
princeps: ex ἀρχῆ, et λαός, populus:
item.

Ἀρχεῖλος, ἄ, ὁ, Archelaüs, no-
men viri. Gr. princeps popul̄i.

Ἀρχεῖτολις, ἴος, et εὐς, ὁ ἔ ἡ, im-
perans civitati; ὁ ἀρχων τῆς πόλεως.

Ἀρχετο, Ion. pro ἠρχετο, 3. sing.
imperf. ind. med. vel pass. verbi
ἀρχω.

Ἀρχεῖτος, ἄ, archetypus, qui
primam rei aliquid formam exhi-
bet; in neut. τὸ ἀρχεῖτοπον, exemplar
primogenium: ab ἀρχῆ, et τύπος,
forma, exemplar.

Ἀρχω, Dor. pro ἀρχω, 2. sing.
pras. imperat. med. vel pass. ab
ἀρχω.

Ἀρχεῖω fut. εἴω, idem quod
ἀρχω ab

ἈΡΧΗ, ἦς, ἡ, principium, exor-
dium; fund. mentum, magistratus,
principatus, imperium; ὄργον, curi-
a, extremum. Ab ἀρχῆ verò est
ἀρχαῖος, ἀρχω et ἀρχομαι, δέμορχος,
ἐξάρχος, ἐπαρχος, ἑπαρχος et ἑπαρ-
χης, μόνιρχος vel μονίρχης, ναύαρ-
χος, ὄλιγαρχία, πειθαρχίω, χιλιάρ-
χος, &c. de quibus alibi suis in
locis.

Ἀρχηγετεύειν, et ἀρχηγεῖται,
pras. infin. act. principatum obti-
nere.

Ἀρχηγέτης, ἄ, ὁ, et Dor. ἀρχη-
γέτα, dux, praeses, princeps, auctor. et

Ἀρχηγίτις, ἴδος, ἡ, praeses, duc-
tria, πλῆτρα; metropolis imperii.

Ἀρχηγός, ἄ, ὁ ἔ ἡ, dux, princeps,
actor, inventor, in voc. ἀρχηγί.
Omnia ex ἀρχῆ, et ἡγέομαι, dux
sum, praece.

Ἀρχηθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, ab
initio, antiquit̄us, deinde, adv. Th.

Ἀρχῆ, initium.

Ἀρχῆ, et τῆν ἀρχῆν, adverbia-
liter, primum primit̄us, principia-
et interdum omninò, ante omnia, et
ἐμπρῖσις.

Ἀρχὴν, acc. sing. masc. a. 1
part. pass. ab ἀρχω.

Ἀρχιᾶτρος, ἄ, ὁ, medicorum prin-
cipis, vel inter medicos primarius:
ab ἀρχῆ, et ἱατρός, medicus, quod
ab ἰσորαι, medeor.

Ἀρχιγραμματεὺς, ἴος, ὁ, scriba-
rum princeps: ab ἀρχῆ, et γραμ-
ματεὺς, scriba, q. à γραφῶ, scribo.

Ἀρχιδάμος, ἄ, ὁ, Archidamus,
nomen propr.

Ἀρχιεισφορῶλαξ, ἄκος, ὁ, custos et
princeps, seu princeps carceris.
Th. φυλάττω, custodio.

Ἀρχιερέμης, ἄ, ὁ, idem.

Ἀρχιερεῖω, fut. εἴω, fungor
sacerdotio summo.

Ἀρχιερατικός, ἡ, ὄν, pontificus: et

Ἀρχιερεῖς, ἴος, et Att. εὐς, ὁ,
summus pontifex, summus sacro-
rum praeses, summus sacerdos; q.
d. ἀρχων τῶν ἱερῶν, princeps sacer-
dotum: qu. ab ἀρχῆ, principatus,
et ἱερεὺς, sacerdos, quod ab ἱερός
sanctus.

Ἀρχιεραῖος, ἄ, ὁ, praecipuus so-
dalis.

Ἀρχιευθός, ἄ, ὁ, Eunuchorum
princeps seu princeps.

Ἀρχεῖλος, ἡ, ὄν, principalis. pri-
marius, aptus ad regendum, impe-
rans: ab ἀρχω.

*Ἀρχικυβερνήτης, ἄ, ὁ, gubernator
principis.

Ἀρχιλοχος, ἄ, ὁ, Archilochus,
Poeta, lambici carminis inventor

Ἀρχιμίγειρος, ἄ, ὁ, praefectus
coquorum: ab ἀρχῆ, imperium, et
μίγειρος, coquus.

Ἀρχιουεχθός, ἄ, ὁ, pincerna, po-
culorum vel pocillatorum magister.
ex ἀρχω, impero, οἶνος, vinum, et
χίω, finido.

*Ἀρχιπειρατής, ἄ, ὁ, piratarum
princeps.

Ἀρχιποίμην, εὐος, ὁ, pastorum
princeps: ab ἀρχῆ, principatus, et
ποιμήν, pastor.

Ἀρχιππος, ἄ, ὁ, propr. nomen
cavari. Gr. magister equorum. Th.
ἵππος, equus.

*Ἀρχιπροεβούτης, ἄ, ὁ, legatorum
princeps.

Ἀρχιπροποῖός, ἄ, ὁ, pistor, pis-
torum princeps: ex ἀρχω, impero,
πίστος, fragmentum panis, et ποῖω,
facio.

Ἀρχιπρατῆγός, ἄ, ὁ, imperator
exercitus: quod ab ἀρχῆ, princi-
patus, et στρατῆγός, dux, quod ex
στρατός, exercitus, et ἄγω, duco.

Ἀρχιπροβήγος, οἰ, ὁ, praefectus,
vel rector synagoga: ab ἀρχω, et
προβήγος, conventus, quod à εὐνάς,
convoygo. Th. ἄγω, duco.

Ἀρχιπροβήγος, ἡ, (subauditur
τεχνί) architectura: form. ab

Ἀρχιτεκτονικός, ἡ, ὄν, ad archi-
tecturam pertinens, peritus archi-
tectura: ab

Ἀρχιτεκτοῖα, ἄς, ἡ, architectura,
ars fabricandi, fabricatio.

Ἀρχιτεκτονικός, ἡ, (subauditur
τεχνί) architectura: form. ab

Ἀρχιτεκτοῖα, ἡ, ὄν, ad archi-
tecturam pertinens, peritus archi-
tektura: ab

Ἀρχιτέκτων, οἶος, ὁ, ARCHI

TECTUS, fabricorum princeps; uem Metaphor. structor, machinator: ex ἀρκων, et τέκτων, fabricer, q. à τέκω, fabricor.

Ἀρχιτελώνης, ἄ, ὄ, q. d. ἄρκων τῶν τελωνῶν, magister publicanorum.

Ἀρχιτελώνης, ἄ, ὄ, architriclinus, triclinii praefectus symposiarum: qui praest appurandis conuivio: ex ἀρχή, principatus, et τρίκλινον, ἄ, τῶ, triclinium, id est, lectus tribus constratus lectis ad dis-cumbendum; q. ex τρεῖς, et κλίβη, lectus, à κλίω, reclino.

Ἀρχιτέλλος, ἄ, ὄ, praefectus tribus; ἀρχιτέλλοι, αἱ, principes tribuum. Th. φολή, tribus.

Ἀρχηγός, per Sync. pro ἀρχή-γεός, ἀνώτατος, pres. part. pass. ab ἀρχομαι, impero. Th. ἀρχή, imperium. Vel etiam ἀρχηγός, pro ἄρχηγός, et hoc iterum pro ἄρχηγός, part. perf. pass. γ. mutato ἄρχ.

Ἀρχομαι, q. v. sub ἄρχω.

Ἀρχός, ἄ, ὄ, dux, princeps. Hinc uij. Angl. ARCH.

Ἀρχω, incipio; principium, actor, vel origo sum; prior aliquid incipio; dominor, praesum, impero; magistratu fungor: cum gen. fut. ἴω, p. ἄρχω, a. 1. ind. act. ἤρξα, a. 1. part. act. ἄρξας, ἄρξας pres. ind. med. ἄρχομαι, incipio, inchoo, impero; pass. subditus sum, sum sub imperio alterius; pareo, obtempero, imperium accipio: imperf. ind. med. vel pass. ἄρχομαι, ἄ, ετο, pres. part. pass. ἀρχόμενος, subjec-tus, f. 1. med. ἄρχομαι, ἄ, ετο, a. 1. ind. med. ἠέξομαι, ἄ, ατο. Dif-ferunt haec duo uerba ἀρχω et ἄρχομαι eo, quod actum ἀρχω semper relationem habeat ad alios sig-nificetque prior incipio; seu inci-pio ideo ut illi me sequitur; seu exempto meo aliis praebere initium et ans in aliquid sciendi; seu aliis praeco ad aliquid faciendum: ἀρχομαι uero in medio, ipse mihi praeco ad aliquid sciendum; seu simpliciter, incipio aliquid facere, ne-mine qui mihi sequente. Kuster de uero usu Verb. Med. sect. i. 33.

Ἀρχω, in v. act. interdum signifi-cat impero; unde ἀρχομαι, in v. pass. subditus sum, pareo, obtem-pero. Dalzel. Th. ἀρχή, princi-pium, imperium, &c.

Ἀρχομεθα, ordiamur; Dor. vel Poët. pro ἀρχομεθα, 1. pl. praes. sub. m. ab ἀρχω.

Ἀρχων, σιτος, ἄ, rector, praes, magistratus, princeps: ἀρχόμενος, subditus, part. praes. pass.

ἈΡ2, aplo, adaplo, congruo, f. ἀρό, p. ἄρα, a. 1. ind. act. ἄρα, et ἔολ. ἄρα, et ἄρα, part. ἄρας, ἄρας, p. ind. m. ἄρα, et factā reduplicatione ἄραρα, et Poët. ἄραρα. Et ἄρα potest etiam esse 1. sing. a. 1. sub. act. uerbi ἄρω, tolle. Ἀρωγή, ἄς, ἔ, auxilium, remedi-um: et

Ἀρωγός, ἄ, ὄ, ἔ, ἄ, auxiliator, vin-dex, defensor: ab ἄρωγος, auxilior; uersa u in ω.

ἈΡΣΜΑ, ἄτος, τῶ, ἀroma, ὀdu-ramentum; ἀρώματα, ω, τὰ, aroma-ta: ab ἄρι, et ὄζω, oleo: hinc Ἀσμηριτῆς, ἄ, ὄν, ἀσμηριτικός, adoratus: et τῶνδης, εως, ὄ, ἔ, ἄ, ὀ-mula redolens.

ἈΡΣΗΝ'Α, ἄς, ἄ, mespilis arbor. Ἄριος, ως, ὄ, Dor. pro ἦριος, ὄ, heros.

Ἄς, adu. usquequō, Hesych. af-fert pro ἄως, ὀπως, μέχρις ἄ.

Ἄς, acc. pl. ab ὄς, ἄ, ὄ, qui, quae, quod.

Ἄσπ, ὄ, nomen uiri, ἄκλιτον, Syr. Medicus.

Ἄσπ, Dor. pro ἄσα, 1. sing. et ia 2. sing. ἄσας, Dor. pro ἄσας, a. 1. ind. act. uerbi ἄειῶ, ετο, et ἄσω, per contract. ἄσων, imperf. ind. act. et Dor. ἄσων.

Ἄσπ, a. 1. inf. act. uerbi ἄω, sitio, f. ἄω. At ἄτω, f. ἄω, ε sub-scripto, cano.

Ἀσάλευτος, ὄ, ὄ, ἄ, inconcussus, inmutus: ex a pr. et ἀσλεύω, ἀγί-το. Th. ἄσλος, ἄ, ὄ, ἄσθην.

Ἀσάλπιγκτος, seu ἠσάλπιγκτος, ἄ, ὄ, ἄ, ἄ, tubā non proclamatus: ἀσάλ-πιγκτος ὄρα, μεσούγκτος. Hesych. quōd τιμὴ σολῆν, et uespere, tubā canere solerent: ab a pr. et σάλ-πιγξ, tuba.

Ἀσάμενος, ἄ, ὄ, dolens, maestus; part. a. 1. med. ab ἄω, satie, vel ἄω, laedo.

ἈΣΑ'ΜΙΝΘΟΣ, ἄ, ὄ, pelvis, soli-tum, librium, in quo uetores se habant balneis nondum repertis.

Ἀσῆν, fistidio afficere; praes. inf. act. contr. ab ἄσῆω, f. ἄσω, p. ἄσῆ, fistidio, vel molestiā afficio. Th. ἄσω, stultio.

Ἀσινάλλος, ἄ, ὄ, ἄ, sandalii carens: ab a pr. et ἀσνάλλω, san-dalium.

Ἀσπῆς, ἄς, et ἄσπτος, ἄ, ὄ, ἄ, ἄ, non putrefactus, putredini non ob-noxius: ab a pr. et σῆπω, putrefa-cio.

Ἀσπρως, ἄ, ὄ, ἄ, carnis expers; item gracilis, macilentus: et

Ἀσπρωτις, ἄς, ἄ, gracilitas, macies, cernis privalio: ab a pr. et σπρῶ, caro.

ἈΣΑΡΟΝ, ἄ, τῶ, ἈΣΑΡΟΝ, πατρις sylvestris.

Ἄσας, lon. pro ἄσας, cecinsisti, 2. sing. a. 1. ind. act. uerbi ἄσω, cano.

Ἀσφεία, ἄς, ἄ, obscuritas: et

Ἀσφῆς, ἄς, ἄ, ὄ, ἄ, obscurus: ex a pr. et σφῆδης, manifestus.

Ἀσφῆτος, ἄ, ὄ, ἄ, vel -ος, -η, -οι, inextinctus, inextinguibilis: ἀσφῆ-τος, in f. g. apud Hom. ex a pr. et σφῆτος, quod à σφῆνυμι, extinguo.

ἈΣΒΟ'ΑΗ, ἄς, et ἄσβολος, ἄ, ἄ, fuligo, macula, favilla: q. ab ἄσας, et βάλω.

Ἀσθόμεις, ἄσασα, ὄν, gen. εντος, ἄσας, εντος, fuliginosus, Poët. et Ἀσθόλω, -ῶ, f. ἄσω, et ἀσθόλω,

-ῶ, f. ἄσω, fuligine inficio, πολιο Th. ἀσθόλω, suprā.

Ἀσθόλωτης, εως, ὄ, ἔ, ἄ, idem, apud Oratores.

Ἀσθούβιαλ, Asdrubal, dux Carthaginensis.

Ἀσέβεια, ἄς, ἄ, impietas: ab ἀσε-βῆς.

Ἀσέβω, -ῶ, impie ago; f. ἄσω, p. ἄσῆκα, a. 1. inf. act. ἀσέβῃσαι ex u pr. et εἰβω, colo.

Ἀσέβη, impius, nom. pl. n. g. ab ἀσεβῆς.

Ἀσέβημα, ἄτος, τῶ, facinus impi-um, facinus nefarium, impietas, péculum: et

Ἀσεβῆς, εως, ὄ, ἔ, ἄ, τῶ ἀσεβῆς, qui numen diuinitum, vel nullum Deum colit, impius, ex a pr. et εἰβω, colo.

Ἀσελγεια, ἄς, ἄ, lasciuia, obscenitas, petulantia: et

Ἀσελγέω, -ῶ, f. ἄσω, et ἀσελγαί-νω, f. ἄνω, petulantē et lasciuē ago, lasciuio: et

Ἀσελγῶς, seu ἀσελγῶς, petulantē, lasciuē, impudicē, insolentē: omnia ab

ἈΣΕΛΓΗΣ, ἄς, ὄ, ἄ, petulans, proteruus, lasciuus; impudicus, flagitiosus, obscenus, libidinosus, incestus; uolens, luxuriosus.

Ἀσελγῶς, ἄ, ὄ, ἄ, illunis, ob-scureus: ex a pr. et σελένη, Luna, q. sine Luna.

Ἀσεμνος, ἄ, ὄ, ἄ, minima venerationis, inhonestas, incustus, fœdus: ab a pr. et σεμνός, tenerabilis.

Ἀσεπτος, ἄ, ὄ, ἄ, ἄ, idem quod ἀσεβῆς. Ex a pr. et εἰβω, colo.

Ἀσετῆς, ἄς, ὄ, ἄ, ἄ, impius, Gen. xviii. 25.

Ἀσσομαι, Dor. pro ἄσομαι, f. 1. ind. med. ab ἄσω, cano.

Ἀσση, ἄς, ἄ, fistidium, nausea; item molestia animi, sordes, dolor: ab ἄσω, satio.

Ἀσση, cantibus, 2. sing. f. 1. ind. m. Dor. pro ἄσομαι, ἄ. Th. ἄσω ετο.

Ἀσσησῆν, molestiā afficiar, 1. sing. a. 1. opt. pass. ab a. 1. ind. pass. ἄσθην.

Ἀσσηδης, maestus fueris, 2. sing. u. 1. sub. pass. ab a. 1. ind. pass. ἄσθηη, uerbi ἄσσομαι, -ῶμαι, f. ἄσσομαι, fistidio laboro, irascor. Th. ἄσω, satio.

Ἀσσημαντος, ἄ, ὄ, ἄ, non signa-tus, incustoditus, incertus, rectore carens: ut ἀσσημαντα μῆλα, oves carentes signo, i. e. non custodite: ab a pr. et σσημαιο, signo, signum do.

Ἀσσημος, ὄ, ὄ, ἄ, cui signum, seu nota non est impressa; per con-sequens, obscurus, qui nihil signi-ficat, ignobilis: ex a pr. et σσημα, signum.

Ἀσσημος, adu. obscure: ab eod.

Ἀσσηπος, ἄ, ὄ, ἄ, ἄ, incorruptus; idem quod ἄσσηπῆς ab u pr. et σῆ-πω, putrefacio.

Ἀσσηση, 2. sing. a. 1. sub. med. uerbi ἄσσομαι. Vide ἀσσηδης.

Ἀσθηδης, ἄτος, cantatus, a. 1.

pprit. pass. ex a. 1. inl. pass. ἡσθην, verbū ἡσω, cantlo.

*Ἀσθίειν, *as, h, debilitas, aegritudo, languor, infirmitas; ignavia, inopia.* Vide ἀσθένεια, infra.

*Ἀσθενέτερος, *inbecillior; comp.* ab ἀσθενής.

*Ἀσθένεια, -ῶ, *aegrotol, languet, nihil ago, infirmus sum; item infirmior: imperf. ind. act. ἡσθίνεον, -ου, f. ἡσω, p. ἡσθίηναι, a. 1. incl. act. ἡσθίησα, praes. part. act. ἀσθενέων, -ῶν, -όντος, -όντος, aegrotol, rudis, et in f. g. ἀσθενέουσα, -ουσα, ης, infirmū, ἀσθενέουσα, αντος, et in f. g. ἀσθενέουσα, a. 1. part. act. ex a pr. et σθένος, vis, robur, potentia. Unde et*

*Ἀσθένεια, ἄτος, τὸ, *inbecillitas, aegritudo, morbus: et*

*Ἀσθενής, ἴος, ὁ ζή η, *debilis, infirmus, impotens, aegrotol, lenis, pauper: ab eod. Th.*

*Ἀσθενία, Ion. pro ἀσθένεια, *debilitas.*

*Ἀσθενικός, ἦ, ὄν, *inbecillus, vilitudinarius, pauper: ab eod. Th.*

*Ἀσθενός, adv. *invalidè, infirmè: ab eod. Th.*

*Ἀσθη, *dehimentum passus est; Ion. pro ἡσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἡω, laedo: pro quo tamen potius, ἀάσκω, vel ἀάω, dicitur.*

*ΑΣΘΜΑ, ἄτος, τὸ, *fltus, spiritus, anhelatio; spirantuli difficultas: ab ἄω, flo, spiro. Hinc*

*Ἀσθμαίω, f. ἄσω, et

*Ἀσθμαῖον, f. ἄνω, p. ἡσθμαγικα, *anhelo, spiritum difficultè traho; ἀσθμαίνοντα, anhelantem, acc. sing. masc. praes. part. act.*

*Ἀσθματικός, ἦ, ὄν, *ad anhelationem, seu respirationem pertinens, difficultè spirans. Th. ἀσθμα, anhelatio.*

*Ἀσία, *as, h, Asia, nom. reg. G. Ἰνδός, tertia orbis terrarum pars, denominata secundum quosdam ab Ἀσιᾷ Promethei matre, secundum alios ab Ἀσιῷ quodam Lydo, secundum alios ἀπὸ τῆ πολλῆν ἀσπεχην, i. e. Ἰδῶν. Indè*

*Ἀσιανός, ἦ, ὄν, *Asianus, a, um.*

*Ἀσιάρχης, *us, b, Asiarcha, nomen magistratus Asiatici, qui curam sacrorum habet; Asia princeps. ou. ἀρχων τῆς Ἀσίας.*

*Ἀσπίονος, *us, ὁ ζή η, qui sine ferro est, qui sine ense est.*

*Ἀσίη, *limosus; Ion. pro ἀσία, f. g. ab ἀσιος, ἴη, ἰόν, limosus, a, um: ab ἀσις, limus, sordes.*

*Ἀσιμος, *us, ὁ, argentum, Hesych. ἄσιμος, ἀργυρος.*

*ΑΣΠΙΧΗ, *ης, ἦ, herbae species.*

*Ἀσίη, *est etiam nom. propr. urbis Graeciae, Iliad. β. 360.*

*Ἀσίνης, ἴος, ὁ ζή η, *illiusus, nullo malo affectus, innocuus, Aesch. Agam. 1550. Th. εἰνω, nocet.*

*ΑΣΠΑΚΟΣ, *us, ὁ, locustae genus, pinnis carens, et praelonga habens crura.*

*ΑΣΙΣ, *ews, h, limus, sordes, caeni: qu. ab ἄσω, sicco. Ἀσις,*

cantio, cantus, cantilena: ab ἄσω, εἰνω, cantlo.

*Ἀσίστα, et ἀσίστα, *as, h, inedia, esurient, abstinentia: a cibo: ab*

*Ἀσίστος, *us, ὁ ζή η, qui cibum non sumpsit, jejunius, inipastus: ex a pr. et σίστος, cibus.*

*ΑΣΚΑ'ΑΛΒΟΣ, *us, sive ἀσκαλαβώτης, us, ὁ, stello, animalculum simile lacertae: et per Apharesin σκαλαβώτης, et κλαβώτης.*

*ΑΣΚΑ'ΑΛΦΟΣ, *us, ὁ, avis nomen. Est et nomen propr. viri.*

*Ἀσκάλιος, *us, ὁ ζή η, non fossus, incultus: ex a pr. et σκάλλω, fudio.*

*ΑΣΚΑΛΩΠΙΑΣ, *us, ἦ, g. illinago, avis gallinae magnitudine: rectè scribitur σκαλόπιος.*

*ΑΣΚΑ'ΑΝΤΗΣ, *us, ὁ, vilis lectus, scamnum, grabatulus: q. ab a priv. et σκνήθ.*

*ΑΣΚΑΡΙΣ, ἴος, ὁ ζή η, *genus vermium.*

*Ἀσκέθης, ἴος, ὁ ζή η, *illicus, incolumis. Scribitur et ἀσχεθής, et ἀσκηθής' ab ἄσχετος, quem nemo prohibet ad agendo: ex a pr. et ἔχω, vel σχέω, coëreco.*

*Ἀσκέλιος, *adv. durè, assidue, graviter: ab*

*Ἀσκέλης, ἴος, ὁ ζή η, *qui non obduruit: qui supra mollem ex truit, vel obduruit, praedurus; cruribus cretus; immobilis, adsidens, indolens: ex a priv. vel intens. et σκέλλω, exsicco, vel σκέλλος, erus.*

*Ἀσκεπτος, *us, ὁ ζή η, inconsideratus, non circumspectus: et*

*Ἀσκέτιος, *adv. temerariè, inconsullò: ab a pr. et σκέπτομαι, contemplor.*

*Ἀσκενός, ἴος, ὁ ζή η, *et ἀσκενος, us, ὁ ζή η, qui caret instrumentis, imparulus. Th. σκενός, vas.*

*ΑΣΚΕ'Ω, -ῶ, *colo, exerceo, doceo, meditor, orno: f. ἡσω, p. ἡσκηκα' a. 1. incl. act. ἡσκησα, part. ἰσκήσας, αντος. Hinc*

*Ἀσκησις, *ews, h, exercitatio, studio, assuetulo, meditatio, insilitio.*

*Ἀσκηθριον, *us, τὸ, locus exercitationis, gymnasium; monasterium.*

*Ἀσκητής, ἦ, ὄν, *qui exercet se in divinis rebus, exercitator: qu. dic. athleta, certator, meditator.*

*Ἀσκητός, ἦ, ὄν, *exercitatus, armum; arte elaboratus, ornatus: ab ἀσκήω, exerceo.*

*Ἀσκιος, *ia, ion, umbrosus, opacius, qui densam habet umbram: ex a intensiva particulà, et σκία, umbra; item umbrà carens, inopacius: ἀσκίον, μὴ ἔχον σκία, Hesych. ab a priv. et σκία, umbra.*

*Ἀσκληπίδης, ῶ, ὁ, *Dor. pro Ἀσκληπίος, us, ὁ, Aesculapius.*

*Ἀσκληπιάδης, *us, ὁ, Aesclepiades, nom. propr.*

*Ἀσκοπος, *us, ὁ ζή η, idem quod ἀσκεπτος, us, ὁ ζή η' et Ἀσκόπιος, id. quod ἀσκήπιος, adv. supra; ab eod. Th.*

*ΑΣΚΟΣ, ῆ, ὁ, *ater, ultris; urna, pellis, follis.*

*Ἀσκούμεν, *1. pl. praes. ind. act. contr. ab ἀσκήω, exerceo.*

*Ἀσκρον, *dat. sing. Ion. pro Ἀσκρα, ab Ἀσκρα, as, h, nomen proprium pugi; ἀσκρα, as, h, quercus sterilis, apud Hesych.*

*Ἀσρια, ἴος, τὸ, *cantus, canticum, cantilena, carmen: ἴσριος, us, ὁ, idem: et*

*Ἀσρίτιον, *us, τὸ, cantinacula, diu. cantilena: ab ἄσω, cantlo.*

*Ἀσρηνέζον, *gratius, licentius: et ἀσρηνέζατα, libentissimè: adv. ab ἀσρηνός.*

*Ἀσρηνάσια, *as, et, a. 1. opt. act. Acol. ab*

*Ἀσρηνίζω, *fut. ἴσω, comitèr excipio, adulesco, gratum et acceptum habeo: ab*

*ΑΣΜΕΝΟΣ, *ἐνη, ενον, alacris, grudens, gratus, libens: ab ἄσω, delecto: perf. ind. pass. ἡσμαι, part. ἡσμένος, et Ion. ἀσρηνός' deinde ἀσρηνός, aspiracione mutata, itemque translato accentu Ἀσρηνέ; quod in comparat. habet ἀσρηνέτερος, superlat. ἀσρηνέτατος, pro ἀσρηνέτερος et -άτατος.*

*Ἀσμένως, *adv. libentèr, cum gaudio; jucundè.*

*Ἀσφία, *us, h, insipientia, stultitia, imperitia: ex a pr. et σοφία, sapientia.*

*Ἀσφοφος, *us, ὁ ζή η, insipiens, imperitus: ex a pr. et σόφος, sapiens.*

*Ἀσφόφος, *adv. stultè, imperitè, insipientèr.*

*ΑΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *saluto, amplector, osculor, blandior, cupidè apprehendo, amice et familiaritèr excipio: imperf. ἡσπαζομαι, f. 1. med. ἄσμαι, a. 1. ind. m. ἡσπαζομαι, ω, ιατο, imperat. a. 1. med. ἀσπάσαι, ἴσσω, subj. a. 1. med. ἀσπάσσομαι, ἦ, ηται, part. ἀσπαζόμενος, prat. ind. pass. ἡσπαζομαι. Ex a, quod idem est cum ἄμα, simul, et σπάω, traho. Hinc*

*Ἀσπαίρω, *f. ἄρω, et ἀσπαίρω, f. ἴσω, tremo, singultio, pabilo: At ticè pro σπαίρω, f. ἄρω, propriè de iis, qui morti oblectando animam efflant: à σπάω, traho. Hinc Angl. SPRAWL.*

*ΑΣΠΑ'ΑΛΘΟΣ, *us, ὁ, frutex, multis spinis horrens.*

*Ἀσπάλας, ἴκος, ὁ, *talpa, animal oculis carens: herbae genus. ἀσπάλακος τυλότερος, prov. τὰρὰ κακίω: q. à σπάω, traho, ἀσπασπὶ γὰρ τὸν γῆν.*

*Ἀσπαλιεύς, ἴος, vel ἴος, ὁ, *piscator: ab ἀσπαλος, piscis, quod à σπάω, et ἄλς, vel λίωρ, qui ex mari trahitur lino.*

*ΑΣΠΑ'ΑΡΓΟΣ, *us, ὁ, vel ἀσάργος, Attice, asparagus; planta turionibus nobilis. Graeci verum omnes fermè teneros cauliculos, quum augeant ad fructus et seminis emissionem, ἀσπαργίους vocant, signa Galeno fides, in lib. 2. de Alimentis.*

*Ἀσπίσιος, *us, ὁ ζή η, non soltus, inseminatus, cui semen non committitur: et*

*Ἀσπίσιος *adv. semine non fac-*

converti, immobilis, non respiciens
ex a priv. et ἰστέρω, verito.

* Ἀστρολόγημα, ἄστρος, -ῶ, asterismus.
id. q. ἄστρος, Dilyum. in ll. ὄ.

* Ἀστρολογία, ας, ἡ, astrologorum
scientia, γενεθλιασλογία et

* Ἀστρολογικός, ἡ, ὄν, ad astrolo-
giam seu astrologos pertinens: ab

* Ἀστρολόγος, ον, ὄ, antiquioribus
idem quod ἰστρονόμος, eterioribus
vero qui effectus siderum predicat,
γενεθλιαστικός. Th. ἄστρον, et λόγος,
sermo, q. à λέγω.

* Ἀστρομαντεία, ας, ἡ, divinationis
astronomicæ peritia.

* Ἀστρομαντικά, scil. τέχνη, idem.

* Ἀστρῶν, ας, τὸ, astrum, sidus, con-
stellatio. Signum scil. cœlestis
multis stellis constans; et interdum
stella. Th. ἀσθή.

* Ἀστρονομία, ας, ἡ, astrorum scien-
tia, αστρονομία: et

* Ἀστρονομικός, ἡ, ὄν, ad astrono-
miam pertinens; item idem quod

* Ἀστρονομικός, ἡ, ὄ, astrorum scien-
tiæ peritus, astronomus: ab
ἄστρον, qu. ab ἀσθή, et νόμος, qu. à
νέμω, distribuō.

* Ἀστρονόμος, υ, ὄ, astronomus:
ab eod.

* ἈΣΤΥ, ὄος, vel eoc, τὸ, astutia,
urbis; peculiariter Athenæ. * Ἀστύ,
peculiare fecerunt Athenienses
urbis suæ nomen: sicut et poste-
πῶλις vocata fuit peculiari nomine
Alexandria.

* Ἀστυάδης, ὄ, nomen propr. filii
Hectoris: ab ἄστυ et ἀναξ, quia
Hector pater et princeps civitatis
Trojæ fuit.

* Ἀστυδόκης, υ, ὄ ἐν ἄστει βυῶν, ἐν et
urbis clamans; epith. præconis.

* Ἀστυγόρευτος, ἡ, ὄν, et

* Ἀστυγεῖται, ὄος, ὄ, ἡ, suburbana-
nus, urbi vicinus; item finitimus,
propinquus: ab ἄστυ, et γειτῶν,
vicinus.

* Ἀστυδός, ἡ, ὄν, qui in urbe ha'i-
tal, oppidanus; scitus, urbanus.
Vide ἄστυς, idem.

* Ἀστυνόμος, υ, ὄ, ἡ, urbanus, ci-
vilitas; ἄστυνομοί, οί, inferiores magis
tribunus, ἄστυες, tribuni; curatores
scil. varium, ædificiorum. et de cor-
poris urbium: ex ἄστυ, vos vel eoc,
τὸ, urbs, et verdo νέμω, distribuō,
colo, rego.

* Ἀστυνόος, ον, ὄ, ἄστυνος, nomen
propr.

* Ἀστυφύλας, η, ὄν, vel υ, ὄ, ἡ, ἡ,
minimè durus: ex a priv. et φυφελδς,
durus. Th. φύσω, adstringo.

* Ἀστυγῶστος, αν, epith. pecu-
niæ sine syngraphâ dacta: à στυ-
γροφῆ, ἡς, ἡ, syngrapha, cautio
scripturæ.

* Ἀστυκρίτος, υ, ὄ, incomparabilis,
dissimilitis; item qui concrecere seu
coalescere nequit, item qui cum alio
non habet commercium. Est etiam
nomen proprium viri, Gr. incompa-
rabilis. Th. κρίνω, judico.

* Ἀστυλά, adv. tutè: et

* Ἀστυλία, α', ἡ, sanctitas loci;

item jus libertatis, et venia, quod tus

quis apud aras olim consequutus
est; Asylum ipsum, apud Jos. ho-
licè immunitis Ecclesiæ. Th. ἄσλη,
spolium, prædatio.

* Ἀστυλόγητος, υ, ὄ, ἡ, malè colli-
gens, aut collectus; rationis ex-
pers, imprudens: et

* Ἀστυλόγητος, υ, ὄ, ἡ, sine ratiocina-
tione: ab a priv. et συλλογίζομαι,
colligo, ratiocinor, quod à σῦν, et
λέγω, colligo.

* Ἀστυλον, ον, τὸ, Asylum, locus
sacro-sanctus, sub. τέμενος, vel χω-
ρίον: ab

* Ἀστυλος, υ, ὄ, ἡ, et ἀστυλιος,
inviolabilis, inspoliatus; a violenti-
tute tutus, sacer: ex a priv. et σῦλη,
spolium.

* Ἀστυβόλος, υ, ὄ, ἡ, immunis,
quæ nihil symboli affert, qui nihil
in medium attulit; item inutilis:
ab a priv. et σύμβολον, qu. à σῦν,
et βάλω, jectio.

* Ἀστυβόλος, υ, ὄ, ἡ, expers con-
sili, inconsultus. Th. βουλή, con-
siliū.

* Ἀστυμετρία, υ, ας, ἡ, proportionis
carentia; chorda in circulo: ab

* Ἀστυμετρός, υ, ὄ, ἡ, inconcinuus,
incongruus, immoderatus: ab a
priv. σῦν, et μέτρον, mensura.

* Ἀστυπῆθης, ἰος, ὄ, ἡ, qui non
compatitur; item affectuum expers,
durus, immitis.

* Ἀστυπῆθως, adv. sine ulla con-
miseratione.

* Ἀστυφφοσος, υ, ὄ, ἡ, incommodus,
noctius: ex a priv. et σύμφωρος, com-
modus. Th. φέρω.

* Ἀστυφωνία, ας, ἡ, discrepantia.

* Ἀστυφωσος, υ, ὄ, ἡ, absontus,
discors; abhorrens, dissentiens:
ex a priv. σῦν, et φωνή, sonus, vox.

* Ἀστυνέτος, υ, ὄ, ἡ, non copul-
tus, irreligatus, solutus, dissociatus,
conjunctione carens.

* Ἀστυνέτοι, υ, τὸ, figura quæ dis-
solutio dicitur; cui πολυσύνδετος
opponitur: ab a priv. et σύνδετος,
quod à συνδέω, copulo; ex σῦν, et
δέω, ligo.

* Ἀστυνέτια, ας, ἡ, insolentia: ab

* Ἀστυνέθης, εος, ὄ, ἡ, insuetus,
insolens: ex a priv. σῦν, et ἔθος,
eas, τὸ, mos, ritus.

* Ἀστυνεσία, ας, et ἀστυνεσις, εως, ἡ,
insuetudo, insuetudo, stultitia: et

* Ἀστυνετώ, -ω, f. ἡσω, desipio, non
intelligo: et

* Ἀστυνέτος, υ, ὄ, ἡ, desipiens,
amens: ab a priv. et συνετός, intel-
ligens, quod à συνίημι, intelligo.
Th. ἰσημι, scio.

* Ἀστυνέσις, ας, ἡ, violatio fede-
ris.

* Ἀστυνέτιω, f. ἡσω, p. ἡσυνδέθηκα,
reprobo.

* Ἀστυνέτος, υ, ὄ, ἡ, non compo-
situs aut concertus, simplex; fa-
difragus: ex a priv. et συνίημι,
compono, paciscor. Th. τίθημι,
pono.

* Ἀστυνεκτος, υ, ὄ, ἡ, inordinat-
us: item immunis à muneribus;

in nullum ordinem ascriptus: ex a
priv. σῦν, et τάσσω, ordino.

* Ἀστυνεκτος, υ, ὄ, ἡ, imperfec-
tus, ad finem non perductus: et

* Ἀστυνετής, ἰος, ὄ, ἡ, imperfec-
tus, inutilis; immunis: ex a priv.
σῦν, et τέλειω, perficio. Th. τέλος,
finis.

* Ἀστυνης, ἰος, ὄ, ἡ, scelestus, tem-
merarius.

* Ἀστυνης, υ, ὄ, ἡ, qui consistere
nequit, non coherens, patriam sibi
constans: ex a priv. et συνιστηί.
Th. ἰσημι, eio.

* Ἀστυφλος, υ, ὄ, ἡ, vilis, abjectus:
ab ἄστω, f. ἄσω, p. ἡκα, nocere, et
φῆλος, impostor. Alii interpretan-
tur etiam, stolidus; et derivari
posse creditur ab a priv. et σαρφός,
supiens, o in v verso Æol.

* Ἀστυχα, Dor. pro ἡστυχα, adv.
pro ἡσυχως, quietè Th. ἡσυχος.
Hinc

* Ἀστυχία, Dor. pro ἡστυχία, ας, ἡ,
quies.

* Ἀστυχίος, υ, ὄ, Dor. pro ἡστυχίος,
υ, ὄ, ἡ, undè ἡσυχίος, υ, ὄ, ἡ, ἡ,
quiescens.

* Ἀστυχίος, Dor. pro ἡστυχίος, idem

* Ἀστυφλας, ἄκος, ὄ, pro ἀστυφλῆς,
ἄκος, (π verso in φ) ὄ, culpa: à
σπῶω, traho.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

* Ἀστυφλεια, ας, ἡ, securitas; cau-
tius; fides publica; firmitas, veritas:
ab ἄστυφλῆς, q. ab a priv. et
σφάλω, supplantio, fallo, evertio.

'ΑΣΦΟΔΕΛΟΣ, υ, ὁ, *Asphodelus*, planta genus.

'Ασφιδέλης, adj. qu. d. *asphodelosus*; idem quod *ασφιδελώδης*, eos, ὁ ζ ἡ, *Dilym* in *Odyssey*. ὄ.

'Ασχαλά, Poet. pro *ασχαλῆ*, αὐ

ασχαλίω, idem quod

'ΑΣΧΑΛΑΩ, et *ασχάλλω*, -ῶ, *nuero*, *dolere*, *agere fero*, *succensere*, *præs.* imperat. *ασχαλλε*, fut. *ἄλω*, vel *ἴσω*, perf. *ἄσχαλα*, vel *ἴκα'* *præs.* inf. act. *ἄσχαλῶν*, -*αλλεῖν* qu. ab *ἄσχος*, interjecto *σ*, adeo ut *ἀσχαλεῖσσι*, *ἄχος ἄλις ἔχειν*, *affatim doloris habere*.

'Ασχερός, υ, ὁ ζ ἡ, *intolerabilis*, qui *cohiberi nequit* : dicitur et *ἀσχερός* ex a priv. et *σχέω*, seu *ἔχω*, *coherere*.

'Ασχημονία, -ῶ, *inlecorè ago*, fut. *ἴσω*, perf. *ἠσχημόνηκα*, a. 1. ind. act. *ἠσχημόνησα*, u. 1. inf. act. *ἠσχημόνησι* et

'Ασχημόνω, adv. *inlecorè*; item *Ἀσχημοσύνη*, ης, ἡ, *fædi actio*, cum turpissimis gestibus, et

'Ασχημός, ονος, ὁ ζ ἡ, *lurpis*, *indecorus* : ex a priv. et *σχήμα*. Th. *ἔχω*, *habere*.

'Ασχημόμαι, -ῆμαι, *occupatus sum*, *præs.* ind. pass. *ἠσχημόμην*, 1. pl. *præs.* opt. pass. et

'Ασχολεύω, fut. *ἴσω*, p. *ἠσχολεύηκα*, *exercere*, *occupare*, *negotium facere*.

'Ασχολιά, ἄς, ἡ, *occupatio* : ex a priv. et *σχολή*, *otium*.

'Ασχολες, υ, ὁ ζ ἡ, qui non *habet otium*, *occupatus* : ab eod. Th.

'Ασω, *contriteris*, ab *ἄσας*, -ῶ, 2. sing. *præs.* imperat. pass. (vel Dor. pro *ἄσω*, f. 1. ab *ἄσω*, *cano*) ubi *ἄσισμαι*, *nauseo*, q. v. Th. *ἄδω*, *scire*.

'Ασωγία, ας, ἡ, *profusio*, *luxus*, *prodigalitas*, *luxuria*, *vita dissoluta* : ab

'Ασωτος, υ, ὁ ζ ἡ, qui *servari nequit*, *luxuriosus*, *perditus* : ex a priv. et *ἄσω*, *conservo*, q. d. non *servatus*. Hinc

'Ασωτως, adv. *profusè*, *perditè*.

'Αταισι, dat. pl. Ion. pro *ἄταις*, ἄ) *ἄτη*, ης, ἡ, *dammum* : ab *ἄται*, *lædo*.

'Ατακίω, -ῶ, *inordinatè me gero*, f. ἴσω, p. *ἠτάκτικα*, a. 1. ind. act. *ἠτάκτισα* ἠτάκτων, *præs.* part. act. neut. g. ex a priv. et *τάσσω*, *ordino*.

'Ατακτός, υ, ὁ ζ ἡ, *perturbatus*, *inordinatus*, *petulans*, *confusione gaudens* : et hinc

'Ατάκτως, adv. *inordinatè*, *inconpositè*, *petulantèr* : ab eod. Th.

'Αταλαίωρος, υ, ὁ ζ ἡ, *molestis carens* : item *facilis*, *manifestus*, *iners* : ab a priv. et *ταλαίωρος* q. *τλάω* *πύρον*, *luctum ferens*.

'Αταλάντη, ης, ἡ, *Atalanta*, *nomen proprium mulieris*.

'Ατάλαντος, υ, ὁ ζ ἡ, *paris poulteris*; *æqualis*, *par*, *similis*; *incomparabilis*. Th. *τάλανρον*, *statera*, *talentum*.

'Αταλάφρον, ὁ ζ ἡ, *infans*, *puerilia sapientia*, *involuntè*, *inprovidè* : ab

a priv. et *τάλω*, *patior*, et *φρόν*, *animus*; vel potius ab *ἄταλός*, *tenax*, *animus*.

'Ατάλλω, seu *ἀτάλλω*, fut. *ἄλω*, *creasco*, *adulesco*, *delicatè more pueri alor*, *lulsito*, *exulto*; dicitur et *ἀτεράλλω* ab

'ΑΤΑΛΑΪΟΣ, ἡ, ὄν, *tener*, *mollis*, *juvenilis* : q. ab a priv. et *τάλω*, *perfero*, qu. *nondum potens ferre multa*.

'Αταλία, υς, ἡ, *confusio*; item *incontinentia*, *ordinis in multitudine desertio* : ab a priv. et *τάλις*, quod ab *τάττω*, *ordino*.

'Ατίσμαι, fut. 1. med. *ἴσμαι*, p. ind. pass. *ἠτίσμαι*, *patior*, *dammum* : ab *ἄται*, *lædo*, q. v.

'ΑΤΑΡ, sed, ut, *verum*, *caterum*, *propterea*, Poet. pro quo aliquando *ἰούρι* ἠτίρι ἔν, *quambobrem*.

'Ατίμωχος, ὁ ζ ἡ, *sedatus ac defæccatus*, *intrepidus*, *imperturbatus*.

* *Αταρῆχος*, *intrepidè*, *sine pavore*.

'Ατάρβατος, ω, vel οιο, Dor. et Ion. pro

'Ατίσθητος, seu *ἀτασθής*, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus*, *imperterritus* : quod ex a priv. et *ταρβή*, *timeo*. Th. *τάρβος*, *terror*.

'Ατίρρυκτος, υ, ὁ ζ ἡ, *zui oculos non claudit*; *non comivet*; *intrepidus*, *impavidus* : ex *ἄτερο* et *ρύω*, vel a priv. et *ταρρύσσω*, *terreo*.

'Αταρον, υ, τὸ, *ferrum in modio loco* : ab a priv. et *ταίρω*, *tero*; *ταίρει τὸν ἄζωνα*.

'Αταρτίδος, et *ἀταρπός*, *vide* in *ἀτραπίδος*, et *ἀτραπός*.

'Αταρτήδης, ἡ, ὁ ζ ἡ, vel -*ρδης*, -*ρηδης*, *noxius*, *dammosus*, *contumeliosus* : ex a priv. et *ἄτηρος*, *noxius*. Th. *ἄτη*, *dammum*, quod ab *ἄται*, *lædo*.

'Ατίρωχος, υ, ὁ ζ ἡ, *insepultus*; ex a priv. et *ταρῶω*, *sepelio*.

'Ατασθάλια, υς, ἡ, *improbitas*, *vecordia*, *amentia*, *petulantia*; *ἀτασθάλιη*, dat. sing. Ion. quod *ἄτη θαλίης* et

'Ατασθάλλω, f. *ἄλω*, *præter. κα'* et *ἀτασθαλίω*, fut. *ἴσω*, p. *ἴκα*, *inperè ago*, *protervè me gero* : ab

'ΑΤΑΪΣΟΪΛΟΣ, υ, ὁ ζ ἡ, *scelestus*, *iniustus*, *impius*, *perniciosus*, *inignorum*, *malorum auctor*; q. *ἄτρω* *θάλλω*, à quo quasi mala *germinant*.

'Ατάφος, υ, ὁ ζ ἡ, *sepulchro carens*, *insepultus*, *inhumatus* : ex a priv. et *τάφος*, *sepulchrum*, quod ab *ἄτιπω*, *sepelio*.

'Ατῆγος, Dor. pro ἡ *τάχος*, *quàm celerrimè*.

'ΑΤΑΩ *lædo*, *noceo*, f. *ἴσω*, perf. *ἠτῆκα* hinc *ἄτη*, *ἀτηρός*, de quibus *iurfa*.

'ΑΤΕ, *utpote*, *quippe*, *quã*, *quasi*, *quum*, *veluti*; *ἀτιδὴ*, *utpote*, *quippe*, et Dor. pro *ὄτε*, *quum*; sed *ἠτε*, Dor. pro *ἠτε*, *ubi*.

'Ατεκτός, υ, ὁ ζ ἡ, *non tinctus et mæfectus*; qui *tingi et humectari nequit* : cuius *causam* *μοῦρι*

non potest, *durus*, *rigidus*. Th. *τίγγω*, *tingo*.

'Ατίειν, Ion. pro *ἄταιν*. *Vide* *ἄταιν*, *lædo*.

'Ατειρός, ἴος, ὁ ζ ἡ, *indomitus* : ex a priv. et *τίρω*, *domo*.

'Ατειχιστος, υ, ὁ ζ ἡ, *sine muris*, *non muratus* : ex a priv. et *τίχος*, *murus*.

'Ατεκνος, υ, ὁ ζ ἡ, *liberis*, seu *prole carens*, *sive sterilis*, *sive orbis* : ex a priv. et *τέκνοι*, *proles*. Th. *ρίκτω*, *pario*.

'Ατεκνόω, f. ὄσω, *liberis et prole orbo*; *sterilem efficio* : ab eod. Th.

'Ατίλειον, υς, ἡ, et *ἀτελίη*, Ion. *imperfectum*; item *immunitas à publicis vectigalibus et tributis* : ab a priv. et *τέλος*, *finis*, *vectigal*.

'Ατίλειον, adv. *frustrà sine fine* : ab eod.

'Ατίλειστος, υ, ὁ ζ ἡ, *infectus rudis*, *infirmus*, *non initiatus*; item

'Ατελοσφόρητος, υ, ὁ ζ ἡ, *ad maturitatem non perducitur* : ex a priv. *τέλος*, et *φύρω*, *fero*.

'Ατελευτητός, ὄς, ὁ ζ ἡ, *imperfectibilis*, *interminatus*; *fine carens*, *eternus* : ex a priv. et *τελευτάω*, *finio* : ab eod.

'Ατελητή, ης, ἡ, Ion. pro *ἄτελεια*.

'Ατελής, ἴος, ὁ ζ ἡ, *irritus*, *immunus*; *inanis*, qui *nihil perficit*, *imperfectus*; sic *Pindarus*, *ἀτελῆ νόον*, appellat *mentem*, quæ *nihil eorum perficit* quæ sibi *peragenda* proposuit : ab a priv. et *τέλος*, *finis*; item *à pendendo vectigali immunus* : ex a priv. et *τέλος*, *vectigal*.

'ΑΤΕΜΒΩ, f. ψω, p. φας, *tristitia afficio*; *privo* : q. ab *ἄτη*, et *ἔμβαιω*, *in cladem quasi incido*.

'Ατινής, ἴος, ὁ ζ ἡ, *fixus*, *obstinatus*, *intentus* : ex a intens. pro *ἄγαν*, *valdè*, et *τίνω*, *tento* : hinc

'Ατενίζω, *oculus in aliquem defigo*, fut. *ἴσω*, p. *ἠτένικα*, a. 1. inf. act. *ἠτένισαι*, part. *ἠτένισας*, *avtos*.

'ΑΤΕΡ, *ἀτερθε*, et *ἀτερθεν*, *sine*, *extra*, *præter*, *absque*, *cum*, *gen.* idem quod *ἄνευ*, *χωρίς*.

'Ατερᾶμων, *diri*, *gen.* sing. Dor. pro *ἀτερᾶμων* ab

'Ατέρμων, υ, ὁ ζ ἡ, *durus*, *inocacilis*, *insuperabilis* : ex a priv. et *τέρμων*, *mollis*, *coctus facilis*. Th. *τέρω*, *tero*.

'Ατερομότης, ητος, ἡ, *durities* : ab eod. Th.

'Ατεροῦσιν, ονος, ὁ ζ ἡ, idem quod *ἀτέρμων* ab a priv. et *τεράμων*, idem ac *τέρμων*, et ab eod. Th.

'Ατερθη, Æol. pro *ἄτερθε*, seu *ἄτερθε*, *absque*, *sine*. Th. *ἄτερ*.

'Ατερος, *alter*, Att. pro *ὁ ἔτερος*, sic porro *ἄτεροι*, pro *οἱ ἔτεροι*.

'Ατερπη, acc. sing. ab

'Ατερπής, ἴος, ὁ ζ ἡ, *ingratus*, *insuavis*, *injucundus* : et

'Ατερπος, υ, ὁ ζ ἡ, idem : ab a priv. et *τέρω*, *deflecto*.

'Ατερψία, ας, ἡ, et *ἀτερψίη*, *non molestia* : ubi eod.

'Ατερψις, ἴος, ὁ ζ ἡ, *rudis*, *inpro-*

ritus, qui est sine arte vel fraude : ex a priv. et τέχνη, ars, f. ius.

* Ἀτεχνία, ac, h, imperitia : et Ἀτεχνός, v, ó z h, inartificialis, callidus, imperitus : ex a et τέχνη.

* Ἀτεχνῶς, verè, certè, valdè, simpliciter, adv.

* Ἀτεχνός, imperitè, negligentèr, sine artificio : ab a priv. et τέχνη, ης, h, ars, f. eus.

* Ἄτη, ης, h, damnum, noxa, mecatum : dat. pl. Ion. ἀτησι, pro αἰταις. Th. ἀτιώ, ludo.

* Ἀτημέλειω, -ω, f. h, eus, perf. ηκα, negligo.

* Ἀτημέλειος, ἀτημέλειος, vel ἀτημέλειος, adv. inscitè, negligentèr : item Ἀτημέλητος, v, ó z h, neglectus, inornatus : et Ἀτημέλεια, seu ἀτημέλεια, as, h, negligentia : ab Ἀτημέλειος, ó z h, neglectus, inornatus : quod ex a priv. et τημέλη, diligens. Th. μέλεια, cura est, impers.

* Ἀτηρός, ρῖ, ρόν, et ἀτηρός, εός, h, z h, noxius, contumeliosus : in acc. pl. f. g. ἀτηρῆς, perveritas : ab ἀτιώ, ludo.

* Ἀτθίς, ὕδες, Athia, Orithyia, nomen propr.

* Ἀτίε, contemnit, 3. sing. indic. præs. act. ab ἀτιώ quod ex a priv. et τιώ, honoro.

* Ἀτίω, f. ἴωα, p. ικα, vilipendo, privo : ex a pr. et τιώ, honoro, quod vide.

* Ἀτιθίσεντας, v, ó, z h, qui mansueferi nequit, intractabilis, indomitus : ab a priv. et τιθασέναι, mansuefactus, intractabilis.

* Ἀτιθίσσος, v, ó z h, asper, intractabilis.

* Ἀτιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, v, h, qui spernit erigem : hinc ἀτιμαγέλιος, præs. inf. act. contr. erigem contemnerè, et ἀτιμαγεύτης, præs. part. act. pro -όντες, Dor. ab ἀτιμαῖν ἀγέλην.

* Ἀτιμάσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et Poët. pro ἀτιμαζέ ab Ἀτιμάζε, honore privi, contumelii officio, f. ἴωα, p. ἤτιμακα, p. ind. pass. ἤτιμασμαι, a. 1. indic. pass. ἤτιμάσθην, a. 1. inf. pass. ἀτιμασθῆναι, idem qu. ἀτιμάω, et ἀτιμάω ab a priv. et τιώ, honoro.

* Ἀτιμασμός, θ, δ, id. quod ἀτιμάω.

* Ἀτιμαστέω, adv. quod ἀτιμάω, quod debet contemni : ab ἀτιμάω, q. v.

* Ἀτιμάω, f. ἴωα, p. ικα, despicio, vituperio, dekonesto : ab ἀτιμας, inhonestus, q. v.

* Ἀτιμάτος, v, ó z h, inhonoratus, contempnus : item inastinabilis : ab eod. Th.

* Ἀτιμία, ac, h, ignominia, infamia, dedecus : et ἀτιμασμός, οθ, ó, idem : ab eod. Th.

* Ἀτιμός, v, ó z h, ignominiosus, inhonoratus, cui aditus ad honorem non patet : ab a priv. et τιώ, honoro : urdè

* Ἀτιμότατος, inhonoratissimus,

superf. ab ἀτιμος comp. ἀτιμότερος : ab a priv. et τιώ, honoro.

* Ἀτιμός, idem quod ἀτιμάω, et ἤτιμαζω, ignominia officio, infamia nolo, f. ἴωα, p. ἤτιμακα, perf. pass. ἤτιμασμαι, part. ἤτιμασμένος ab eod. Th.

* Ἀτιμόρητος, v, ó z h, nullus, inmundus : et Ἀτιμωρήτος, et ἀτιμωρητή, adv. inmundè : ab a priv. et τιμωρίω, punio, q. ab ἄριω, animadverto.

* Ἀτιμός, adv. sine honore, cum infimii : ab ἀτιμός.

* Ἀτιν, pro ἀτινι, quæ, nom. plur. neut. ab ὄσις.

* Ἄτις, pro ἤτις, Dor. quæ.

* Ἀτιτάλλ, pro ἤτιτάλλε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀτ.τάλλω, delicatè nutrio.

* Ἀτιταλλόμεναι, Dor. pro ἀτιταλλεῖν, pro ἀτιτάλλει ab Ἀτιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epeuth. τῶ τι, delicatè nutrio, curo, vel augeo. Th. ἀτάλλω, molles, tener.

* Ἀτιτύος, v, ó z h, nullus, inmundus : inhonoratus : ab a priv. et τιώ, punio.

* Ἀτλαγερέων, gen. pl. ab Ἀτλαγερέης, εός, ó z h, Ἄτλη γενίτης : ab Ἀτλας, αντος, ó, Atlas, et γένεσθαι, nascor.

* Ἀτλας, αντας, ó, Ἄτλος, nomen proprium : extrema colli vertebra qui aliquid more Atlantis rectif r' i' julat : statua aliquid capite sustinens : qui non est audax : qui nihil patitur : ex a priv. vel pleon. et πλημ, perfero.

* Ἀτλάτος, ω, ó, Dor. pro ἀτλητος, v, ó z h, intolerabilis.

* Ἀτλατης, ὕας, h, filia Atlantis. Th. Ἀτλας.

* Ἀτλατης, a, nom. pl. neut. g. intolerabilis : ἄτλη ω, dat. sing. ab Ἀτλητος, v, et Dor. ἀτλάτος, ω, ó z h, intolerabilis, intolerabilis : ab a priv. et τάλω, seu πλημ, perfero.

* ἈΤΜΕΝΟΣ, v, ó, et ἀτρήν, εός, i, f. mulus, serrus : subjectus alterius potestati.

* Ἀτρη, ης, h, vapor : ab ἀτρός, i, v.

* Ἀτρίζω, f. ἴωα, perf. ικα, παρορο, excludo. Th. ἀτρός, vapor.

* Ἀτρίς, ὕας, h, vt

* ἈΤΜΟΣ, θ, δ, f. l. tus, vapor, humilitas, f. ius, q. ab ἄω, spiro : hinc ἀτρός, ἀτρίς, et ἀτρίζω de qui bus suprâ.

* Ἀτμόματος, ω, ó, Dor. pro ἀτμόματης, v, ó, non audendus, non suscipiendus : ab a priv. et τόμω, audaci.

* Ἀτμος, v, ó z h, insectilis, indidius : ἀτομα, ai, minuta corpuscula : ἐν ἀτρωμ, in momento, illicet : ab a priv. et τρωω, seco : p. ind. med. ετρωμ : hinc per Metath. Angl. A MOTE vel AN ATOM.

* Ἀτοιώ, -ω, f. ἴωα, p. ἤκα, deficio, infirmus enim, languens : ab a priv. et τόνος, tonus, quod à τείνω, tendo.

* Ἀτοίη, ης, h, defectus, languor, infirmus : ab eod.

* Ἀτολία, as, h, insolentia, turpitudine, absurditas : inconscientia, obscuritas : ab Ἀτοπος, v, ó z h, insolens, inconscientius, importunus, absurdus, improbus : ab a priv. et τοπος, locus : hinc Ἀτόπως, adv. absurdè, inconscientier.

* Ἀτος, v, ó z h, insaliabilis, per Crasin pro αἰτος ab a priv. et ἄω, salio.

* ἈΤΡΑΚΤΟΣ, v, ó z h, f. susus, colus : z ex illi, jactation.

* Ἀτρακτύλις, et ἄλλης, ὕδος, h, ἔπινα genus : ab ἀτρακτος, q. v.

* Ἀτράπιδος, vel ἀτράπιδος, θ, h, τιο trita, lames, callis, semita : legitur et ἀτραπίδος, et ἀτραπίδω : ex a epitat. et τρατίω, calco.

* ἈΤΡΑΦΑΞΙΣ, εως, h, et ἀτροφαξος, ὕος, h, utriplex, oleus genus.

* Ἀτρείδαι, ωι, ωι, Doricè pro Ἀτρείδαι, Atrides.

* Ἀτρείδα, Atridar, dual. num. ab Ἀτρείδης, v, ó, Ἀποφύς παῖς, Atrei filius, Atrides : ut Agamemnon et Menelaus : Ἀτρείδης, dat. plur. Ion.

* Ἀτρείων, ωιος, ó, id. ac Ἀτρείδης, Atreides, nom. propr.

* Ἀτρέκεια, as, h, et ἀτρεκίη, Ion. veritas, certitudo, perspicuitas : ab ἀτρεκίη, verus.

* Ἀτρεκίστα, nom. plur. neut. superi ut. ab

* ἈΤΡΕΚΗΣ, εός, ó z h, ternus, accuratus, certus : q. ab a pr. et τρωώ, trepido : quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.

* Ἀτρεκώς, et Ion. ἀτρεκίως, verè, certè.

* Ἀτρήμα, et ἀτρήμας, adv. quietè, licitè, sine aliquo motu : intrepidè.

* Ἀτρώμος, intrepidus, quod ab a priv. et τρωώ, tremo, trepido.

* Ἀτρωμέθει, præs. infin. pass. act. al

* Ἀτρωμός, 3. pl. præs. sub. act. al

* Ἀτρωμός, immotus, maneo, f. ἴωα p. ἤτρωμκα ex eod. Th.

* Ἀτρωγία, ης, h, audacia, quies q. non trepidatio : ab eod. Th.

* Ἀτρωρίζω, f ἴωα, st. dōlio, firmo item id. qu. ἀτρωμέω, q. v.

* Ἀτρωπτος, v, ó z h, immectus, inmutabilis, firmus, rectus : et Ἀτρωπίως, adv. immutabiliter, rectè. Th. τρωώ, verito.

* Ἀτρεύς, εός, ó, Atreus, nomen propr.

* Ἀτρώδης, εός, ó z h, non tritus, insultatus : item inexcerritatus, impersitilis : Th. τρωώ, lero.

* Ἀτρωπτος, v, ó z h, idem ac ἀτρωδής : item indomitus, et laboris inexcerrtus : ab eod. Th.

* Ἀτρώχος, v, ó z h, capilli carens, sine capillis : ἀτρώχα, neut. pl. ex a priv. et τρωί, τρωχός, capillus.

* Ἀτρωκώ, -ω, f. ἴωα, non treno. et

* Ἀτρωπος, v, ó z h, intrepidus : ex a priv. et τρωέω, trepido.

* Ἀδελον, τὸ, vestibulum, atrium.
* Ἀδελων, υ, ὁ ζ ἡ, vestibularis, atriensis.

Ἀδύω, *tibi* εἰμο, fut. ἴσω, perf. ἠύκα. Th. ἀδύ, υ, ὁ, *tibi*.

Ἀδύκω, ὦ, ὁ ζ ἡ, vel -ος, -ῶ, δι, ἀν, ἠλικός; qui est ex principis auli: ab ἀδύ, *aula*: vel *fistularis, tibia-lis, infirmitas tibiae peritus*: ex ἀδύ-ος, *tibi* ἴ, *fistula*.

ΑΥ ΑΗ', ἦς, ἡ, ΑΥΛΑ, domus regia; locus σὺλιδις, atrium, stabulum. Hinc Angl. HALL.

Ἀδύῃσονται, Dor. pro ἀδύῃσσαι, *tibi* ἴ *ludent*, 3. plur. f. 1. iad. act. verbi ἀδύλω, *tibi* ἴ *ludo*.

Ἀδύῃσων, *tibi* ἴ *cane*, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab ἀδύλω, q. v.

Ἀδύῃς, ὦ, ὁ ζ ἡ, *tibi* εἰεν; ut et ἀδύῃς, ἦρος, ὅ, idem et in f. em. g. ἀδύῃς, ἴδος, et ἀδύῃς, ἴδης, ἡ. *tibi* εἰεν, quae *tibi* *cauit*. Th. ἀδύ, ἴ, *tibia*.

Ἀδύῃς, ἡ, δι, ἀν, *ad tibi*ς perti-nens, *tibi* arum peritus: ab eod. Th.

Ἀδύῃς, gen. sing. ab Ἀδύς, ἡ, regiuncula Bæotiæ.

Ἀδύῃς, *diversor, fibulor*; imperf. ἠδύῃς, υ, εἶπ' item *dormio, pernocto, castra, loco*, f. ἴσται, perf. ἠδύῃς, a. 1. ind. pass. ἠδύῃς. Th. ἀδύ, *aula, stabulum*.

Ἀδύ, vel -ῶ, acc. sing. ab

Ἀδύς, ἴσος, vel εἶς, ἡ, *aula, cudi-le*; *castra, tentorium, stabulum*. Th. ἀδύ, *aula*. Est et

Ἀδύς, ἴδος, ἡ, Ἀδύς, regiuncula Bæotiæ.

Ἀδύων, υ, τὸ, *stabulum, domicili-um*. Th. ἀδύ, *aula*.

Ἀδύσκουσι, dat. pl. Ion. ab

Ἀδύσκος, υ, ὁ, *parva tibia, fistula*: dim. ab

ΑΥ'ΑΟΣ', α, ὁ, *tibi, fistula, fol-lis*; *paris hastilis, annulus fibule*; *sanguinis ἔκκarribus torrens*; *jaculum, ferrum*; item *piscis qui onax, sive dactylus, dicitur*: qu. ab αὖω, vel αὖω, *flo*; hinc ἀδύλω, ἀδύῃς, &c.

* Ἀδύος, υ, ὁ ζ ἡ, *materie exprers*, id q. ἰσάματος, υ, ὁ ζ ἡ, *incorpore-us*: ab α *priv.* et ἄδω, *meri*.

Ἀδύων, ὄνος, ὅ, *vallis, convallis, planities, pratium*.

* Ἀδύωνειός, εἶος, ὁ ζ ἡ, *vallis figuram habens, anfractuosus*.

Ἀδύῶντι, *galeæ*, dat. sing. ab

Ἀδύῶντις, ἴδος, ἡ, *galeæ*; ab ἀδύω, ὦ, ὁ ζ ἡ, *fistule similes hibernas oculos*: ex ἀδύς, ἴδης, vel quicquid ὄνλονγιον est, et ὄψ, *oculus*, quod ab ὄπται, *video*.

Ἀδύῶν, vel ἀδύῶν, *augeo, cresco*, f. ἀδύῶν, p. ἠδύῃς imperf. vel a. 2. ind. act. ἠδύῶν perf. in l. pass. ἠδύῃς, a. 1. ind. pass. ἠδύῃς, ὄνη' a. 1. pass. sub. ἀδύῃς, ἦς, ἡ, u. 1. infin. pass. ἀδύῃς. Th. ἀδύ.

Ἀδύε, *adjura*, pres. imperat. act. ἀδύε, 3. sing. pres. indic. act. ab ἀδύω, *augeo*; ἀδύεσται, *augetur*, 3. sing. pres. indic. pass. ab ἀδύε-σται: ab eod. Th.

Ἀδύῃς, a. 1. part. pass. V. 537.

Ἀδύῃς, a. 1. infin. act. ἀδύῃς, ἦς, ἡ, a. 1. sub. pass. ἀδύῃς, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἀδύῃς, *Th. ἀδύῶ, augeo*.

Ἀδύῃς, ὠς, ἡ, *augmentum, incrementum*. in dat. plur. ἀδύῃς, ab eod. q. v.

Ἀδύῃς, *crevit*, Ion. pro ἠδύῃς, 3. sing. p. revf. ind. pass. ab ἀδύῃς, *creseo*, q. v.

Ἀδύῃς, ὦ, ὁ ζ ἡ, vel -ος, -ῶ, δι, *augenti vel crescenti vi hibernis*, qui *augetur*: item *augens*: ab eod. q. v.

Ἀδύῃς, *crescens*, pres. part. med. ab

Ἀδύῃς, vel ἀδύῃς, f. ἀδύῃς, perf. ἠδύῃς, *augeo amplifico, cumulo*: i. e. *item quod læwo, augeo, quod vido*.

Ἀδύῃς, ἡ, ἡ, *clamor*; item *arilitis, siccitas*: ab αὖω, *clamo* vel *sicco*.

Ἀδύς, ἡ, ὄν, vel -ος, -ῶ, -ον, *siccus, aridus*: ab αὖω, *sicco*.

Ἀδύῃς, *siccior*, comparat. ab αὖω, *siccus*.

* Ἀδύῃς, ὦ, ὁ ζ ἡ, *vigil, insomnis*; *in quo somnus non capitur*: q. ἠν *quoniam* ex a *priv.* et ὄπνος, *somnus*.

ΑΥ'ΡΑ, vel ἀδύ, ac, ἡ, *ventus levior, aura*; dat. pl. ἀδύῃς.

ΑΥ'ΡΙΟΝ, *cras, crastino die*; *civilis, adv.* ἠδύ ὅ, ἡ, τὸ, *aridum, cristinus, a, uis, q.* ab αὖω, *luceo*. Est *lux sequentis diei*.

Ἀδύῃς, *clamasse* a. 1. inf. act. verbi ἀδύω, *clamo*.

Ἀδύς, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ἀδύω, per Dialysin. pro αὖω, *clamo*. Sic ἀδύων, pro ἠδύων, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἀδύῃς, *éa, éon, siccus, squalidus*: ab ἀδύς, q. v.

Ἀδύῃς, as, ἡ, *austeritas, tetricitas*: ab

ΑΥ'ΣΤΗΡΟΣ', ἡ, δι, *austerus, se-verus, agrestis, tetricus, durus*; q. ab αὖω, *exsicco*.

Ἀδύ', pro ἀδύε, *nursus*

Ἀδύῃς, Dor. pro ἀδύῃς, ἡς, ἡ, *ipsa*, Dor. pro αὖῃς.

Ἀδύῃς, υ, ὁ, *qui sibi nunci- cius est, qui ultro nunciatus venit*: ex αὖῃς, et ἠγγέλλω, *nuncio*.

Ἀδύῃς, vel ἀδύῃς, υ, ὁ ζ ἡ, *sui ipsius admirator*; seipsum ἠγγέλλω, i. e. *nirans*: ex ἀδύῃς, et ἠγγέλλω, *admiror*.

Ἀδύῃς, υ, ὁ ζ ἡ, *seipso col- lectus, sumptus, et electus*: ex αὖ- ῃς, et ἠγγέλλω, *congrego*.

Ἀδύῃς, ὠς, τὰ, *quæ sunt ar- bitrii nostri, in potestate nostrâ*; *ultrâ oblata*.

Ἀδύῃς, nom. pl. f. g. ab ἠδύς, αὖ- ῃς, ἡ, q. v.

Ἀδύῃς, acc. sing. f. em. Dor. pro αὖῃς, ἡ, q. v.

ΑΥ'ΤΑ', *sed, deinde, autem, postquam cæterum*: hinc Angl. AF- TER, *manasse videatur*; q. ἀδύε ἡ.

Ἀδύῃς, as, ἡ, *sufficere, aliis, con- tentatio*: ab

Ἀδύῃς, -ῶ, fut. ἴσω, perf. ἠεῖ *sufficio, satis sum*; *duro*.

Ἀδύῃς, εἶος, ὁ ζ ἡ, *contentus, sibi satisficiens, opportunus, idoneus*.

Ἀδύῃς, adv. *sufficiens, satis, commode*: *omni ex αὖῃς, ipse, et ἀδύῃς, sufficio*, q. v.

Ἀδύῃς, gen. sing. f. em. Dor. pro αὖῃς.

Ἀδύῃς, *ipsorum*, Dor. pro αὖ- ῃς, gen. pl. ab αὖῃς; ἡ, q. v.

Ἀδύῃς, adv. *rursus, iterum, por- τὸ*. Th. αὖ, *rursus*.

Ἀδύῃς, ἡς, Ion. pro αὖῃς, ἡς, ἡ, *ipsa*: ab αὖῃς.

Ἀδύῃς, ὄνος, ὁ ζ ἡ, *qui sui juris, vel suæ est potestatis*: ex αὖῃς, et ἡσῃς, *potestas, quod ab ἡσῃς, licet*. Hinc

Ἀδύῃς, ὄνος, ἡ, *libera potestatis*.

Ἀδύῃς, ἡ, ὁ ζ ἡ, *ipse iudi- cius, sponte pollicens, non rogatus*: ex αὖῃς, ἡ, et ἡγγέλλω, *anun- cio*. Th. ἠγγέλλω, *nuncio*.

* Ἀδύῃς, Dor. pro ἠδύῃς, *resona- vant*; 3. pl. imperf. ind. act. contr. ab

* Ἀδύῃς, *clamo*; f. ἴσω, p. ἠδύῃς ab αὖω, vel αὖω, *idem*.

Ἀδύῃς, Ion. pro αὖῃς, gen. pl. f. ab αὖῃς ἡ, ὁ, ἡ, *ipse, a, un.*

Ἀδύῃς, ἡς, ἡ, *clamor, vox pugnae commissæ*: et ex consequenti, *pugna*. Th. αὖω, vel αὖω, *clamo*.

Ἀδύῃς, Att. pro αὖῃς, *ipsa*: ab αὖῃς, q. v.

Ἀδύῃς, υ, ὁ ζ ἡ, *qui suis au- ribus aliquid audivit*; *interdum qui sui est juris*: ex αὖῃς, et ἡσῃς, p. ind. m. verbi ἀδύῃς, *audio*, q. v.

Ἀδύῃς, adv. *eodem die*: ab αὖ- ῃς, et ἡμαρ, *aros, τὸ, pro ἡμέρα, as, ἡ, dies*.

Ἀδύῃς, *ipsis*, Ion. pro αὖῃς, dat. pl. f. em. ab αὖῃς, q. v.

Ἀδύῃς, pro αὖῃς.

Ἀδύῃς, et ἀδύῃς, pro Ἀδύῃς, *statim, protinus, excen- plis, actulum*; *exempli causâ, vici- sim*, adv. ab αὖῃς: ὁ αὖῃς, *præ- sens, momentaneus, subitus*; τὸ αὖῃς, *in presentia*; ἀδύῃς, *in tunc, i. e. quom advespe- rasset*; ὡς ἀδύῃς, *quom clamerrimē*; ἀδύῃς ὄνη, et ἀδύῃς ἡ, *principio, vel jamprimum*; ἀδύῃς, et ὄνη ἡ, *quamprimum, confes- sim, brevi animodum, propediem*.

Ἀδύῃς, Dor. pro αὖῃς, adv. *rur- sum, post, deinceps*. Th. αὖ, *nursus*.

ΑΥ'ΤΗ', ἡς, ἡ, *hælitus, spiritus, vapor*: q. ab αὖω, *spiro*.

* Ἀδύῃς, ἡ, ὁ, *idem*.

Ἀδύῃς, τὸ, ἡ, *absque r*, Att. εἶς, τὸ αὖῃς, *in unum, in idem, tri- riter*; κατὰ τὸ αὖῃς, *simul*; ἐπὶ τὸ αὖῃς, *in eundem, vel in unum lo- cum*; αὖῃς ὄνη, *dumlaxa*; ἡ αὖῃς ὄνη, *id ipsum est, sicque res* habet.

Ἀδύῃς, *lestari de seipso, eadē voce seipsum predicare*. Th. βῶω.

ραι, a. 2. ind. act. ἀτίπην, a. 2. ind. m. ἀπετίρην vel -όρην, a. 2. part. m. ἀποτίρημενος. Th. ἴπ. ἴ. ραι, seu τράω, ρολο, -ις.

*Αφισμῖν, sejuungo, amoveo; ab- sisto, desicco, desisto; recedo, dis- cedo, defecio; abluco, deduco; item abesse, distare; in med. rependo, in pass. voce, disjungo, occelli: Hom. II. v. 74. f. fut. ἀποσίωμι, praet. ἀφίσκαμ, a. 2. ind. act. ἀπέσην, a. 2. imperat. act. ἀποσίθη, ἦτο, et in 2. pl. ἀποσητε. a. 2. sub. act. ἀπέσηται, η, η, a. 2. inf. act. ἀπέσηται, a. 2. part. act. ἀποσῶς, άίτος, praes. ind. m. ἀφίσκαμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ἀφίσκονται, ά ficiunt, praes. imperat. m. ἀφίσκαο, f. I. ind. m. ἀποσῆσομαι, deficiam: ex ἀπ. et ἴσμι, sto.

*Αφίχθαι, devenisse: perf. ind. pass. a perf. ind. pass. ἀφίχθαι, ul ἀφικέμαι, pervenit, &c.

*Αφίστων, u, τὸ, summa pars e. ornamentum marris; ex u priv. e. φλασῶ, nisi contendi facile nequit.

*Αφλογισία, us, ή, inflagravitabi- latis inepti.udo. Et

*Αφλογισος, u, ὁ ζ ή, non ustulu- tus, qui inflammari nequit. Ab u pr. et φλογισῶ, quod à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi φλογίζω. Th. φλεγυ, ιο, flammio.

*Αφλοισμῶ, δ, ὁ, idem quod ἀφρόδ, δ, ἴ, spiritus; nutaw ρ in λ, e. Πλεονασμ. τὸ ι.

*Αφροειδῶ, δ, ὁ ζ ή, dives; (comp. ἄφροτος, ditior; super. ἄφροτος, ε. tiessimus) Poet. pro ἀφροῦ. comp. ἄφροτος. Th. ἀφροεις, dititiae.

*Αφροειῶ, Dor. pro ἀφροειδῶ, genit. sing. ab ἀφροειῶ, q. v.

*Αφρωῶ, adv. repente, subito, pro- tinus; per Synec. τὸ u, et Apr. e τὸ σ, pro αφρωῶς. Ex u pr. et φρωω, ostendo.

*Αφροβία, us, ή, securitas: et

*Αφροβία, i, ὁ ζ ή, uclum non ad- ferens, intripidus: et inucl

*Αφρόβω, intripidè, sine uclu: ex a pr. et φρόβω, netus; quod à ρ. ind. m. d. πέφρω, verbi φέβωμαι, netuel, vel φροβέω, irreo, timeo.

*Αφρόδωμαι, atos, τὸ, excremen- tum: et

*Αφρόδωτημι, u, τὸ, latrina: εἰδ

*Αφροειῶ, f. ενσω. p. ἀφρόδωκα, ca- co, excreto, αλωνι ιουτερο.

*Αφρόδιον, u, τὸ, Poet. ἀφρόδιον, q. v. ab

*Αφρόδος, u, ή, discessus, digressus, reditus: item excessus ad exoueren- dam αλωνι; trivra, steruus, excre- mentum: p. ἀφρο, et δόδς, via.

*Αφρόμι, u, ὁ ζ ή, absinthis, dis- similis, i to similis. Ex ἀφρο, e. ὄμοιος, similis.

*Αφρομοίω, -ω, similem reddo. as similo: f. ὠσω, p. ἀφρομοίωκα, p. ind. pass. ἀφρομοίωμαι, part. perf. p. ss. ἄφρομοίωμενος, assimilatus, ad ὄμοιος, similis. Th. ὄφροδ, ή, ὄρ, idem.

*Αφροπλίζω, f. ἴσω, p. ικα, armii spolio; med. vel pass. arma exio: uent. absolut. Hinc ἀφροπλίζωτο,

exerunt: 3. pl. in. perf. ind. pass. ἔφρωτο, ὦ, inducor, respicio, adspicilo. f. ἴσω, p. ἀφρόμοικα, et Atticè ἀφρόμοικα. Ex ἀφρο, et ἴσάω, rid o.

*Αφρόρδοι, u, τὸ, pro ἀφρόδοι, u, τὸ, q. v. ρ inserto metri ergo, exerci- mentum: ex ἀφρο et ἴδός, τιν.

*Αφρόρδοι, u, ὁ ζ ή, intolerabilis, uolestus, verhale ex u pr. et φ ρώ, iero sero. Th. φρω, sero.

*Αφροῖα, us, ή, s. erilitus frugum, agrorum.

*Αφροῖτι, 3. sing. f. I. ind. act. Att. ab

*Αφροῖζω, separo, segrego, disti- guo; finio, termino; deligo, desig- no; excommunico, recludo, &c. in. perf. ind. act. ἀφροῖζομαι, f. ἀφρο- ῖσω, et Att. ἀφροῖω, εἰ, ἰ, p. ἀφρο- ῖωκα, a. I. ind. act. ἀφροῖσω, imper- rat. ἀφροῖσαι, ἄτω, a. I. ind. pass. ἀφρωσθη, ης, η, a. I. imperat. iass. ἀφροῖσθητι, et in 2. pl. ἀφρο- ῖσθητι, ex ἀπ. et ὄρω, distinuo. Th. φρος, terminus, finis.

*Αφροισμῖος, perf. part. pass. Ion. ab ἀφροῖζω, separo.

*Αφροισμῖος, atos, τὸ, suis terminis descriptio, et ab aliis separatum. Et

*Αφροισμῖος, δ, ή, deterninatio, distinctio, separatio: brris senten- tia: ἀφροισμῖοι, ὦν, ο, brris sen- tentia: à I. pers. sing. praet. ind. pass. verbi ἀφροῖζω, q. v.

*Αφροισμῖω, ὦ, f. ἴσω, proripio uel x. liquo loco; dicere, proficiscor. Ex ἀπ. et ὄρωμαι, pecururo.

*Αφροισμῖος, ης, ή, impetus, per fugio, auxiliu; occasio, opportuni- tas; pecunia ad pecururum usum destinata: ex ἀπ. et ὄρω, impetus.

*Αφροισμῖον, pro ἀφροισμῖον, i. pl. a. I. opt. pass. ab ἀφροισμῖο, ἴσω, e. aliquo loco me proripio, proficiscor: ex ἀπ. et ὄρωμαι, quod b ὄρω, impetus.

*Αφροισμῖον, u, ὁ ζ ή, innumi- t tributo.

*Αφροῖς, u, ὁ ζ ή, sterilis, non frugifer. Ex u priv. et φρω, sero.

*Αφροῖσώ, f. ὠσω, p. ωκα, rapio, uenore, devoreo; iusta facie, ubu- amor; perfunctoriè agro, unde est, exiter defungor, uelut auspicand. i tantum causā; deprecor, recuso, &c. ab ἀπ. et ὄσω.

*Αφροισμῖος, atos, τὸ, p. iuculen. Et

*Αφροισμῖος, εως, ή, expiatio: à praet. ind. pass. praeced. verbi.

*Αφ' ἢ τότε, pro ἀπὸ τῶ τότε χρόνῳ, ib eo tempore.

*Αφρ, 2. sing. a. 2. imperat. m. d. pro ἀφρω, et hoc Ion. pro φρω, libera, ab ἀφρω, q. v.

*Αφρῶ, pro ἀφρω, ἀφρωσσο, ὄπο- ἴσθητι.

*Αφρωῶτα, pro ἀφρωῶτα, acc. sing. part. praes. act. contr. ab ἀφρω, p. lro, conueto: quod ab ἀφρῶ, uclus. Th. ἀπρωμαι, tango.

*Αφρωῶτοι, inscienti: dat. sing. praes. part. act. ab

*Αφρωῶτω, f. ἴσω, p. ικα, iucou-

sult' ερω; uel stulte loquor, iusa Ion. Ex ἀπ. et ἴσω, τὰ, ὄρωμαι.

*Αφρωῶτω, ὦ, inducor, respicio, adspicilo. f. ἴσω, p. ἀφρόμοικα, et Atticè ἀφρόμοικα. Ex ἀφρο, et ἴσάω, rid o.

*Αφρόρδοι, u, τὸ, pro ἀφρόδοι, u, τὸ, q. v. ρ inserto metri ergo, exerci- mentum: ex ἀφρο et ἴδός, τιν.

*Αφρόρδοι, u, ὁ ζ ή, intolerabilis, uolestus, verhale ex u pr. et φ ρώ, iero sero. Th. φρω, sero.

*Αφροῖα, us, ή, s. erilitus frugum, agrorum.

*Αφροῖτι, 3. sing. f. I. ind. act. Att. ab

*Αφροῖζω, separo, segrego, disti- guo; finio, termino; deligo, desig- no; excommunico, recludo, &c. in. perf. ind. act. ἀφροῖζομαι, f. ἀφρο- ῖσω, et Att. ἀφροῖω, εἰ, ἰ, p. ἀφρο- ῖωκα, a. I. ind. act. ἀφροῖσω, imper- rat. ἀφροῖσαι, ἄτω, a. I. ind. pass. ἀφρωσθη, ης, η, a. I. imperat. iass. ἀφροῖσθητι, et in 2. pl. ἀφρο- ῖσθητι, ex ἀπ. et ὄρω, distinuo. Th. φρος, terminus, finis.

*Αφροισμῖος, perf. part. pass. Ion. ab ἀφροῖζω, separo.

*Αφροισμῖος, atos, τὸ, suis terminis descriptio, et ab aliis separatum. Et

*Αφροισμῖος, δ, ή, deterninatio, distinctio, separatio: brris senten- tia: ἀφροισμῖοι, ὦν, ο, brris sen- tentia: à I. pers. sing. praet. ind. pass. verbi ἀφροῖζω, q. v.

*Αφροισμῖω, ὦ, f. ἴσω, proripio uel x. liquo loco; dicere, proficiscor. Ex ἀπ. et ὄρωμαι, pecururo.

*Αφροισμῖος, ης, ή, impetus, per fugio, auxiliu; occasio, opportuni- tas; pecunia ad pecururum usum destinata: ex ἀπ. et ὄρω, impetus.

*Αφροισμῖον, pro ἀφροισμῖον, i. pl. a. I. opt. pass. ab ἀφροισμῖο, ἴσω, e. aliquo loco me proripio, proficiscor: ex ἀπ. et ὄρωμαι, quod b ὄρω, impetus.

*Αφροισμῖον, u, ὁ ζ ή, innumi- t tributo.

*Αφροῖς, u, ὁ ζ ή, sterilis, non frugifer. Ex u priv. et φρω, sero.

*Αφροῖσώ, f. ὠσω, p. ωκα, rapio, uenore, devoreo; iusta facie, ubu- amor; perfunctoriè agro, unde est, exiter defungor, uelut auspicand. i tantum causā; deprecor, recuso, &c. ab ἀπ. et ὄσω.

*Αφροισμῖος, atos, τὸ, p. iuculen. Et

*Αφροισμῖος, εως, ή, expiatio: à praet. ind. pass. praeced. verbi.

*Αφ' ἢ τότε, pro ἀπὸ τῶ τότε χρόνῳ, ib eo tempore.

*Αφρ, 2. sing. a. 2. imperat. m. d. pro ἀφρω, et hoc Ion. pro φρω, libera, ab ἀφρω, q. v.

*Αφρῶ, pro ἀφρω, ἀφρωσσο, ὄπο- ἴσθητι.

*Αφρωῶτα, pro ἀφρωῶτα, acc. sing. part. praes. act. contr. ab ἀφρω, p. lro, conueto: quod ab ἀφρῶ, uclus. Th. ἀπρωμαι, tango.

*Αφρωῶτοι, inscienti: dat. sing. praes. part. act. ab

*Αφρωῶτω, f. ἴσω, p. ικα, iucou-

AX

'Αφύκτος, υ, δ ζ η, Poët. prof. φρενικτος, qui pilari nequit, inevitabilis, necessaria: ex a pr. et φεύγω, fugio. Hinc
'Αφύκτως, adv. sine fugæ spe, inevitabiliter.
'Αφύλακτος, υ, δ ζ η, non observans, securus, incantus: item non observatus, incustoditus.
'Αφολκίτως, iucunde, incustoditè, adv. ab a pr. et 3. pers. sing. præterit. ind. pass. verbi φύλασσω, vel -άτω, custodio.
'Αφύξω, Dor. pro ἀφίξω, hauri-ant: 1. sing. f. 1. ind. act. ab ἀφύσσω, haurio. Th. ἀφύω, idem.
'Αφύσιως, f. ἰσως, εὐπροσφύσιος, ἰσωνιο exilio. Ex ἀπό, et ὕπνος, somnus.
'Αφύσιω, sapior, obdormisco: f. ὄσως, p. ἀφύπεσκα, a. 1. ind. act. ἀφύπνωσα, neut. ab ἀπό, et ὕπνος, somnus.
'Αφυσχερός, α, δ ζ η, hustus, ile-proprius: ab ἀφύω, haurio.
'Αφύσσαι, Poët. pro ἀφύσαι, a. 1. inf. act. ab ἀφύω, haurio.
'Αφύσσω, haurio, hauriendū pro- mo: f. ξω. f. 1. inf. act. ἀφύζειν, p. χα. Th. ἀφύω.
'Αφυσχερώ, ω, f. ἴσως, p. ηκα, de- fraulo.
'ΑΦΥΩ, f. ὄσως, p. υκα, haurio, hauriendū pronū, ex haurio.
'Αφ' ὧ, Dor. pro ἀφ' ὧ, subaudi χροῖνω, ex quo, sc. tempore.
'Αφ' ὧν ἔδωκατο, pro viribus.
'Αφ' ὧτε, sc. χροῖνω, Dor. pro ἀφ' ὧ χροῖνω, ex quo.
'Αφωμοιωμένος, assimilitus: perf. part. pass. ab ἀφωμοῖω, -ῶ, assi- milo: ex ἀπό, et ὄμοιος, similis. Th. ὄμος, ἦ, ὄν, idem.
'Αφώνητος, υ, δ ζ η, et
'Αφωσος, υ, δ ζ η, privatus sicul- tate edendi vocem, mutus: ex a pr. et φωνή, vox, sonus.
'Αφώρην, es, e, imperf. ind. act. ἀφώρῃσσι, ας, es, a. 1. ind. act. ab ἀφώρῃω, serpo: ex ἀπό, et ὄρος, terminus.
'Αφώρην, demiserint: 3. pl. a. 2. subj. act. ab ἀφώρῃ, q. v.
'Αχάϊς, δ, Ἀχαιῶ, nom. viri, in decl.
'Αχαΐα, ας, ἡ, Cereris epitheton ab ἀχος, dolor, II. Steph.
'Αχαΐα, ἴδως, ἡ, territorium Achaëorum seu Græcorum, II. Steph.
'Αχαϊκός, ἦ, ὄν, Achaicus, Græ- cius.
'Αχαΐδης, ἄδως, nom. propr.
'Αχαΐς, ἴδως, ἡ, mulier Gr. in pl.
'Αχαιίδες.
'Αχαιῖν, Achivi, nom. pl. in acc. pl. 'Αχαιῖδς. Ab 'Αχαιῖς, Græcia, q. v.
'Αχαιναί, οἱ ζ νι, cervi, ab Achai- neâ urbe, Opriani.
'Αχιλῆϊνος, υ, δ ζ η, effrenatus: ex a pr. et χυλῆϊνῶν, frenum.
'ΑΧΑΪΝΗ, ns, ἡ, venus mensura frumentarie quid Persæ, aut cis- sâ frumentaria: sortè ab

AX

'Αχιλῆς, ἴδως, ὁ ζ η, non hians, undè, mutus, ab defectum virum, vel animi, qui hincere non potest, sibilanti d-ficus. Ab a pr. et χυλῆϊνω, hinc. At a intens. vaddè hians, vastum hiatum habens unde et, non tectus, de edificio: vastus, immensus.
'Αχιρῖ, injucundum, n. g. ab
'Αχιρῖος, ἴδως, ὁ ζ η, ingratus, injucundus, insulsus, molestus: tristis, durus, acerbus: brutifici immemor: ex a pr. et χάρῖς, grati- ti.
'Αχιρῖτω, ὧ, f. ἴσως, ingratus sum, non gratificor, grati- tu non recipi- to. non indulgeo, non obsequor: in- passivo, ἀχαρῖστῶμαι, -ῶμαι, debitum grati- tu non accipio, ingratum ali- quid m experior: ab ἀχάρῖστος, ingratu- tus.
'Αχαρῖστῖν, ας, ἡ, ingratiulo.
Et
'Αχάρῖστος, υ, δ ζ η, ingratus: ab a pr. et 3. pers. sing. præter. ind. pass. vel ἡ χαρῖστῶμαι, gratificor, quod ἡ χάρῖς, grati- ti.
'Αχαρῖστος, ingratiè, adv. ab ἀχάρῖστος, q. v.
'ΑΧΑΪΤΗΣ, υ, δ, gemma quædam τῷ Achate fluv. Sicilia sic dicta: quin et propr. nomen viri, Aeneâ fidi socii.
'Αχρῖ, primâ longâ, Dor. pro ἤχει, r-soubat: 3. sing. imperf. ind. act. ab ἔχειν, -ων, -εις, -εις, -ει, -ει' ab ἤχῳ. Th. ἤχος, sonus. Sed
'Αχρῖ. Dor. pro ἤχρῖ, 3. sing. præter. ind. act. vel 2. sing. præter. imperat. act.
'Αχρῖο, ρος, ὁ, ἡ, τῶ, id. q. ἀχρῖ- οῦς.
'Αχρῖοτες, qui sinem tribus sul: nom. pl. ab
'Αχρῖοῖς, ἴδως, ὁ ζ η, manu sen manibus creans, natus.
'Αχρῖοσπιπτος, υ, δ ζ η, non manu vel manibus factus, non humeris structus artificis: ex a pr. χρῖν, manus, et ποιητῶ, factus. Th. ποιῶ, facio.
'Αχρῖοτῶ, υ, δ ζ η, id. quod ἀχρῖοτες.
'Αχρῖοστος, υ, δ ζ η, qui subigi non potest, in manu non factus. Th. χρῖν, manus.
'Αχρῖοσι, Dor. pro ἀχρῖοσι.
'Αχρῖοσι, pro ἤχρῖοσι, dolens: præter. part. act. f. g. ab ἀχρῖω. Th. ἤχος, idolor.
'ΑΧΕΡΩΟΣ, υ, ὁ vel ἦ, spūa quantu.
'ΑΧΕΡΩΪΣ, ἴδως, ἡ, populus al- bî: q. ab 'Αχρῖω, quod Hercules ex Acheronte can detulerit.
'Αχρῖων, Acheron, fluvius Epiri: item inferni: et hic est ἀχρῖος βῶσι, lotoris fluvius.
'Αχρῖων, Æol. et Dor. pro ἤχρῖ- ων, resougit, modulatur: 3. pl. præter. ind. act. ab ἀχρῖω, Dor. pro ἤχρῖω, quod ab ἤχρῖο, sonus.
'Αχρῖω, f. ἴσως, idem quod
'Αχρῖω, f. ἴσως, p. ηκα, p. pass. πασι, doleo, agrè sero. Th. ἄχος, dolor. Esque.

AX

'Αχρῖω, Dor. pro ἤχρῖω, resonò. Th. ἤχος, sonus.
'Αχρῖω, præter. part. act. ab ἔχρῖω, doleo.
'Αχρῖω, ἴδως, ὁ ζ η, pauper, men- dicus: ex a pr. et ἔχω, quod nihil habet: vel ab a intens. et χρῖω, χροῖνω, hinc, ut sit caddè r'it'us, ul- tiimum finelicus, Ern. Hinc
'Αχρῖω, ας, ἡ, pauperis, men- diculus.
'Αχρῖος, ductus. a. 1. part. pass. ab ἴω, duco.
'Αχρῖοσι, feres molestè: At- pro ἀχρῖοσι, 2. sing. f. 1. ind. m. ab
'Αχρῖοσι, ingemo sub pondere, gr. τωρ, agrè sero, succensio: cum dat. f. 1. m. ἴσονται, et ἴσονται, p. pass. ἤχρῖομαι, ab absocto, ἀχρῖο- μαι. Th. ἀχρῖος, pomulus, dolor.
'Αχρῖος, εως, τῶ, pomulus, onius, s' r'c'ni, i, dolor gr. τ'is, molestia: hinc ἀχρῖομαι, gravor, ἐταχθῆς, oner- osus, &c.
'Αχρῖοφόριω, ὧ, f. ἴσως, onera fero, onus sustineo, et
'Αχρῖοφόρος, υ, δ, qui sarcinâs ei oner' fert, bufubus, sarcinarius: ab ἀχρῖος, eos, τῶ, onius, et φέρω, fero.
'Αχρῖ, vel ἄχρῖ, f. cilè, adv.
'Αχρῖ, ubi: Dor. pro ἦ, vel ἤχρῖ.
'Αχρῖῶν, pro 'Αχιλλῶν, occ. sing. Ion. et Poët. ab 'Αχιλλεύς, ἴδως, ὁ, Achilles.
'Αχιλλεύς, ἴδως, ἴδως, et Att. ἴδως, ὁ, Achilles: hinc 'Αχιλλῆων, ἴα, ἴων.
'Αχρῖω, ὠσος, ὁ ζ η, qui tuniceam non habet. Ex a priv. et χερῖν, tunica.
'Αχλαινος, υ, δ ζ η, qui est sine lacu: vel veste: ὁ ἀνευ χλαῖνης ὤν
'Αχλαῖος, ὄσως, ἡ, caligo, tenebrâ, nebula, oculatorum caligatio, tri- stitia. Hinc
'Αχλῶω, f. ὄσως, p. υκα, obtene- bror: undè verisimile Angel. a clud.
'ΑΧΝΑ, sive ἤχρῖ, ns, ἡ, gl'v'ia, acus: stumus, fuligo, spūia, sori es. tenuissima et minima pars alieujus rei.
'Αχρῖομαι, doleo: f. ἴσονται, p. ἤχρῖομαι. Th. ἄχος.
'Αχρῖο, dat. Dor. pro ἤχοσι, (ut ἄντοι pro ἄνται.) ab ἤχρῶ, ὄσως, -ῶ, ἡ, Echo. Th. ἤχος, sonus.
'Αχρῖος, υ, δ ζ η, bile, seu felie carens: item bilem abigenus: ab a pr. et χολῆ, bilis.
'Αχρῖοστος, υ, δ ζ η, sine choris: ex a pr. et χορός, chorus.
'ΑΧΟΣ, eos, τῶ, maior, dolor, tristitia: Angl. ache, et indè ache.
'Αχρωτος, υ, δ ζ η, impollutus, immaculatus, purus, intactus: ex a pr. et χρωῖω, coloro. Th. χρῖω.
'ΑΧΡΑΪΣ, ἴδως, ἡ, pyrus silves- tris, fructus pyri silvestris.
'Αχρῖος, εἰα, εἰω, imultus, e; in- eptus: et hinc

Βεβολήσθαι, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. et Pleon. τὸ ε, pro βεβλήσθαι à βάλλω. Sed.

Βεβολήσθω, ejeti erant, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. et abjecto augmento pro βεβλήσθω, ab βεβλήσθην, plusq. perf. ind. pass. verbi βάλλωμαι, undè 3. pl. Ion. βεβλήσθω, et interjecto ο βεβόλησθω, et Ion. abjecto augmento ε, βεβόλησθω. Alii à βολῶ, f. ἴσω, inusitato, pro βάλλω, jacio, derivari malunt.

Βεβολήμενος, agitataus, pro βεβλήμενος, p. perf. pass. verbi βάλλω, jacio, q. v.

Βέβωλα, volui, p. ind. m. verbi βολήσθαι, q. v.

Βεβόλευμαι, deliberavi, perf. ind. pass. βεβούλεσθαι, perf. infin. pass. verbi βολέω, consulto. Th. βολῆ, consilium.

ΒΕΒΡΑΣ, et βεβράς, ἄσος, δ. Att. pro μεβράς, quæ species ἀπῆα, pisciculus; in nom. pl. βεβράδες, ω, ὀ.

Βεβραγμαι, irrigatus sum, 1. sing. perf. ind. pass. et part. βεβραγμένος, madidus: à βρέχω, rigo, q. v.

Βεβραγκα, strepui, 1. sing. p. ind. act. à βρέω, fremo, q. v.

Βεβρακες, ων, pars illa, quæ inter nasillas est.

Βεβρίδα, gravis fui, 1. sing. perf. ind. med. verbi βρίθω, q. v. perf. part. med. βεβριθώς, et in fœm. g. βεβριθία.

Βεβρισμένος, obrutus, perf. part. pass. à βρίθω, f. ὦω, sum gravis, q. vide.

Βεβροχα, 1. sing. p. ind. m. vel Att. pro βεβρεχα, 1. sing. perf. ind. act. à βρέχω, f. ῶω, irriquo, q. vide.

Βεβροῦχα, fremui, 1. sing. p. ind. act. vel med. verbi βρόχω, f. ῶω, strideo, q. v.

Βεβρώθεις, comederes, 2. sing. opt. præsent. act. verbi βεβρώθω, f. ὦωω, comedo, depasco. Alii dicunt esse positum pro βεβρώκεις, 2. sing. opt. perf. act. à βρώσσω, f. ὦωω, p. βεβρώσκα, comedo, q. v.

Βεβρώκα, comedi, perf. indic. act. Βεβρώκειν, plusq. perf. ind. act. Ion. pro βεβρώκειν, verbi βρώσσω, comedo, f. βρώσσω, q. v.

Βεβρώς, per Sync. pro βεβρωκώς, perf. part. act. ejusd. q. v.

Βεβωκα, vel βέβωκα, pavi, perf. ind. act. verbi βῶσκω, ab inus. βῶω, q. v.

Βεβωμένος, Ion. et Dor. pro βεβωμένος, celebris, clarus, perf. part. pass. à βῶω, f. ἴσω, ὄω, clamo, q. vide. Alii à βῶω, pro βῶσκω, f. βῶω, vel βῶσω, p. βῶσκα, vel βῆσκα, pasco, formant; sed diverso sensu.

Βεβώς, ὄτος, Att. et Ion. pro βεβωκώς, progressus; undè Att. βεβωκώς, et sublato κ, βεβωός, contractè βεβώς, perf. part. act. verbi βαίνω, eo, q. v. Alii tamen dicunt esse part. perf. med. contr. à βῆσκα, q. v.

Βέβω, aqua, Phrygibus.

Βεβλήσθω, δ, pro βεβλήσθω, nomen idioli. indecl. Hebr. Dominus muscarum. Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βέβη, ivet, Ion. pro βῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. à βαίνω, seu potius à βῆμαι, conjug. sec. id. signifi.

Βεβομαι, vivam, pro βείσομαι, Poët. f. 1. ind. med. rejecto σ, à verbo inus. βείω, f. βείσω, vivo.

Βείω, ivero, Poët. pro βῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. enim Iones dicunt βείω, inde à inserto βειω' sic βείομαι, 1. pl. pro βῶμαι' à βαίνω, seu βῶω, vado, eo.

Βέικες, Phryges, quia panem vocant bec et beccuni.

Βεκεστληνος, υ, ὁ ζ ἦ, delirus, stupidus: item antiquus, quasi ante βέικον, panem, et σελῆναι, lunam.

ΒΕΚΚΟΣ, seu βέκος, υ, ὁ, paviis, Phrygum lingua: item apens.

Βέλας, tela, acc. pl. item

Βελέσσει, et βελέσσειν, Ion. et Poët. pro βέλσει, dat. pl. à βελος, telum, q. v.

Βελεμον, υ, τὸ, idem quod βέλος, telum, sagitta.

Βελέσσειν, dat. pl. pro βέλσει, Poët. à βελος.

Βελιάλ, δ, Belial, indecl. nomen origine Heb. Lat. sine iugo, vel nequam.

ΒΕΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, matala. Etymol. à βάλλω, q. v.

Βελλεροφόντης, υ, ὁ, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephrayæ filius.

Βελόνη, ης, ἡ, acus; item nomen piscis: à seq.

ΒΕΛΟΣ, εος, vel εως, τὸ, telum, jaculum, sagitta, fulmen; ictus, et dolor ex ictu illatus: dat. pl. Βελέσσειν, Ion. et Poët. qu. à βάλλω, jacio.

Βελοῦσσις, εως, ἡ, locus ad tela constitutus, vallum: item machina bellica, aries, balista: qu. à βελῶν, ῥάσι.

ΒΕΛΤΕΡΟΣ, ἴρα, ερον, melior; Poët. pro βελτίων, q. v.

Βελτέω, f. ὦωω, p. ωκα, meliorem reddo: à βελτίων.

Βέλτερος, adv. optimè: à βέλτερος.

Βελτίω, acc. sing. nom. voc. vel acc. pl. à βελτίονα, eliso τ, ωα, contr. ω, compar. ab ἀγαθός, ὄνους.

Βελτίων, ὄνος, ὁ ζ ἦ, compar. irreg. ab ἀγαθός, bonus, superl. βέλτιστος, ἴση, ἴσων, optimus.

Βεμβηκίζω, f. ἴσω, p. ἴκω, in gyrum ago, circumago, valvo. "Ἰν' ἐφ' ἡνυχίας, ἡμῶν, πρῶσθαι βεμβηκίζωσιν ἐαυτῶς, Arist. Vesp. 1516. à βέμβηξ.

ΒΕΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, turbo, trochilus. Scribitur et βέμβριξ, ικος, ἡ, idem.

Βένθεα, nom. pl. à

Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum: dat. pl. Ion. Βένθεσσι. Th. βάθος, idem.

Βενιαίρι, δ, nomen viri, ἀκλειτος; Hebr. filius dextræ.

Βέντιος, Dor. pro βελτίος, optimus, superl. ab ἀγαθός.

Βενομαι, et βείνομαι, vivam, 1. sing. f. 1. ind. med. Poët. pro βείσομαι, à verbo inus. βείω, vi o.

ΒΕΡΒΕΡΙ, τὸ, Indicæ lingua concha, quæ unones, continet.

Βέρβρον, Att. et per Sync. βέρβρον, pro βάρβρον, υ, τὸ, barathrum, fossa, profunditas: à βάρως, profundus.

Βερνίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, per Ἀποκρον pro Βερνίκη, ἡ, Gr. afferens victoriam.

Βερσός, ας, ἡ, Βερσά, nomen urbis, qu. βαρσία, ponderosa. Hinc Βερσοίως, αἰω, αἰωσ, et Βερσοῖος, Βερσενσις.

Βερσόνικα, ας, ἡ, Dor. pro Βερσόνικη, ης, ἡ, nomen mulieris: alii leugunt Βερσόνικα. Βερσόνικη autem Macedonicè dictum pro Φερσένικη, propr. nomen mulieris, q. d. ferens victoriam.

ΒΕΤΙΟΝ, υ, τὸ, betium, herba: aliter dictannus.

ΒΕΥΔΟΣ, εος, τὸ, vestis genus, varium aut purpureum.

ΒΗ', imitatio vocis ovium balantium; undè, βήω, clamo, balo.

Βῆ, ivit, pro βῆν, Ion. 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἔβην, βῆς, iveris, 2. sing. a. 2. sub. act. à βαίνω, vel βῆμι, vado, eo.

Βῆκα, ων, τὰ, οὐδες, Hes. βηκία, τὰ, Hipp. à βῆ, q. v.

Βηθαβάρ, ας, ἡ, nomen loci Hebr. interpretat. domus transiitūs.

Βηθανία, ας, ἡ, nom villæ Hebr. interpretat. Lat. domus afflictionis.

Βηθεσά, ἡ, nomen piscinæ, domus beneficentia.

Βῆθ, vade, pro quo βᾶ, et βᾶθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. à βαίνω, vel βῆμι, vado, eo.

Βηθλέμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. interpret. domus panis: vocatur et urbs Davidis.

Βηθαϊδὰν, et Βηθσαϊδὰν ἡ, nomen urbis, ἀκλειτον. Hebr. domus piscationis.

Βηθφαγῆ, ἡς, ἡ, nomen villulæ. Hebr. interpret. domus ficuum præcocium.

Βῆλος, ες, ὁ, propr. nomen viri; œcnon fluvii.

ΒΗΛΟΣ, ῆ, ὁ, limen domus, vel templi quod calcatur: q. à βᾶω et ἰαν, quod per limina sapientis eatur.

Βῆμα, atos, τὰ, gressus, vestigiū; item tribunal, suggestus; à 1. pers. sing. præter. ind. pass. verbi βαίνω, vel βῆμι, ascendo.

Βῆμαι, Dor. et Poët. pro βῆναι, a. 2. infin. act. à βαίνω, vel βῆμι, vado, eo.

Βῆν, βῆς, βῆ, Ion. et Poët. sine augmento, pro βῆναι, &c. βῆναι, a. 2. inf. act. à βῆμι, vel βαίνω, eo, vado, q. v.

βῆξ βηχός, ἦ, tussis.

ΒΗΨΟΣ, *birrus*, vestis genus.

ΒΗΨΥΛΛΟΣ, *υ*, δ ζ ἦ, *beryllus*, gemma.

Βησάμενος, nom. sing. masc. a. 1. part. med. qui ascendit : à βαίνω a. 1. ind. med. ἐβησάμην.

Βῆσαν iverunt : 3. pl. Ion. a. 1. vel 2. ind. act. pro ἐβησαν, ab ἐβησα, a. 1. vel ἐβην, a. 2. ind. act. à βῆμι, vel βαίνω, eo, vado, q. v.

Βῆσε, impositus : pro ἐβησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab inusitat. βάω, f. βῆσω, ire facio, q. v.

Βῆσθεσθαι, f. 1. inf. m. ab eodem, q. v.

Βῆστρο, ascendebat : 3. sing. imperf. ind. m. Ion. pro ἐβῆστρο, verbi βῆσμαι, quod à f. 1. ind. m. verbi βαίνω, transformatur in prææs. undè ἐβῆστρον, imperf. ind. med.

Βῆσμαι, progrediar ; f. 1. ind. m. verbi βαίνω, eo, vado.

Βῆσομεν, 1. pl. f. 1. ind. vel per systolen pro βῆσομεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à βαίνω, eo, seu βάω, ire facio, f. βῆσω, a. 1. ind. act. ἐβῆσα.

Βῆσος, eos, *υ*s, τὸ, vallis, concavitas.

ΒΗΨΣΑΙ, *ων*, alī, loca in montibus, pro quæ gradi possumus ; saltus, valles profluae, convalles ; reperitur et in sing.

Βῆσσις, ἦσσα, ἦεν, gen. εντος, saltuosus : à βῆσσαι, q. v.

Βῆσσις, vallibus, dat. pl. Ion. ab eodem.

Βῆσω, vel -τω, f. ζω, p. χα, tussio : qu. à βία, vis, vel potius à βῆξ, q. v.

Βησαρμός, ἄ, δ, saltatio concinno gressu, seu ad sonum : et indè

Βησαρμ, ονος, ἄ, saltator aditus in Biblinis montibus Thraciæ ; churtaceus. Βιβλινος οἶνος, vinum Biblinum : à vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βεβλία.

Βησιογράφια, *ας*, ἦ, librorum scriptio : et

Βησιογράφος, *ος*, ἄ ζ ἦ, librorum scriptor, librarius : à βιβλίον, quod à βιβλος, et γραφή, quod à γράφω, scribo.

Βηλιοθήκη, *ης*, ἦ, bibliotheca, libraria : ex βιβλίον et θῆκη, quod à τίθημι, pono.

Βηλιοπώλης, *ς*, ἄ, voc. sing. βιβλιοπώλα, bibliopola, venditor librorum. Th. πωλέω, vendo.

Βηλιοφόρος, *ς*, ἄ ζ ἦ, libellio, librum ferens, tabellarius.

Βηλιοφυλάκιον, *ς*, τὸ, bibliotheca, locus ubi libri custodiuntur et observantur.

ΒΙΨΑΟΣ, *ς*, ἦ, liber ; liber arboris, ut filice. Ern.

Βιρώσω, f. βρώσω, p. βέρωκα, edo, comedo, depasco ; idem ac βρώσσω, comedo.

Βιῶντες, Dor. pro βιῶντες, viventes : prææs. part. act. nom. pl. à βίωω, vivo, f. ὄσω. Th. βίος, *ς*, ἄ, vita.

Βίη, Ion. pro βία, *ας*, ἦ, vis, fortitudo, q. v.

Βιῶσαο, cogebat, 3. sing. a. 1.

præs. inf. med. à βιάσμαι, idem ac βιάζομαι, quod vide.

Βιάσθω, urgeat, vim inferat ; 3. sing. prææs. imperat. m. contr. βιάω, -ῶ, βιασθῶ, -άσθω, à βιάσμαι, idem ac βιάζομαι, q. v.

Βιασις, ἄ, ἄ, qui vim inferat, latro, violator : Matt. xi. 12. Philo- dede Agricultura ; vix alibi : ab eodem.

Βιατής, ἄ, ἄ, Dor. pro Βιατῆς, ἄ, ἄ, fortis, strenuus : ab eodem, q. v.

Βιάω, ὦ, Poët. idem ac βιάζω, f. ἄσω, p. ακα, et ηκα, Ion. et Poët. hinc perf. ind. pass. βεβίημαι, et part. βεβιημένος, coactus.

Βιάζω, f. σω, p, ακα, ire vel venire facio, vi admovéo, admitto, inco. Th. βαίνω, eo, vado.

Βιβάς, άντος, gradiens, ascendens, prææs. part. act. à βίβημι, loco βῆμι, vel part. à 2. act. pro βἄς, ab eodem, q. v.

Βιβάω, -άζω, et βίβημι, gradior, incedo. Poët. pro βαίνω, eo ; f. ἄσω, in compos. βιβῶ, et f. 1. m. ἄσομαι. a. 1. ind. act. ἐβίβασα, part. prææs. act. βιβῶν, -άζων, et βιβῶς

præs. ind. pass. βιβάζομαι, incoer. a. 1. ind. pass. ἐβιβάσθην, f. 1. med.

βιβάσομαι, a. 1. ind. m. ἐβιβάσάμην.

Βιβλαρίσιον, βιβλῆριον, et βιβλίον, *ς*, τὸ, libellus, codicillus ; duo priora contemptum habent. Th. βέβλος, liber.

Βιβλία, *ων*, τὰ, pl. Biblia, Scriptura Sacra : à

Βιβλίον, *ς*, τὸ, liber, scheda. Th. βέβλος, liber.

Βιβλίνος, ἰνη, ἰνον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ ; churtaceus. Βιβλινος οἶνος, vinum Biblinum : à vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βεβλία.

Βιβλιογράφια, *ας*, ἦ, librorum scriptio : et

Βιβλιογράφος, *ος*, ἄ ζ ἦ, librorum scriptor, librarius : à βιβλίον, quod à βιβλος, et γραφή, quod à γράφω, scribo.

Βιβλιοθήκη, *ης*, ἦ, bibliotheca, libraria : ex βιβλίον et θῆκη, quod à τίθημι, pono.

Βιβλιοπώλης, *ς*, ἄ, voc. sing. βιβλιοπώλα, bibliopola, venditor librorum. Th. πωλέω, vendo.

Βιβλιοφόρος, *ς*, ἄ ζ ἦ, libellio, librum ferens, tabellarius.

Βιβλιοφυλάκιον, *ς*, τὸ, bibliotheca, locus ubi libri custodiuntur et observantur.

ΒΙΨΑΟΣ, *ς*, ἦ, liber ; liber arboris, ut filice. Ern.

Βιρώσω, f. βρώσω, p. βέρωκα, edo, comedo, depasco ; idem ac βρώσσω, comedo.

Βιῶντες, Dor. pro βιῶντες, viventes : prææs. part. act. nom. pl. à βίωω, vivo, f. ὄσω. Th. βίος, *ς*, ἄ, vita.

Βίη, Ion. pro βία, *ας*, ἦ, vis, fortitudo, q. v.

Βιῶσαο, cogebat, 3. sing. a. 1.

ind. m. Ion. pro βιῆσαο, à βιάω Th. βία, vis.

Βίητι, pro βίη, dat. sing. adverbialiter, vi, violenter : *φι* est Paragoge Poët. et reddit vocem ἀκλιτον' à βίη, vis, Ion. pro βία, q. v.

Βιθυνία, *ας*, ἦ, nomen provinciae Asiæ minoris. Gr. q. d. βαθυνία, à βᾶθυνω, *ς*, ἄ, fovea, quod à βᾶθος, profunditas.

ΒΙΨΟΣ, *ς*, ἄ, urna ansata, urceus ; doliohim. βικλον, et βικρίδιον, *ς*, τὸ, dim. urceolus ; est etiam vitia.

ΒΙΝΕΨΩ, -ῶ, inco, coëto : f. ἦσω, p. βεβίηκα.

Βίσι, vivit : 3. sing. prææs. ind. act. contr. à βίωω. Hinc βιῶμην, vivam, opt. prææs. med. contr. à βίος, vita, q. v.

Βιολογέω, -ῶ, f. ἦσω, p. ηκα, vitam alicujus describo, part. prææs. pass. contr. βιολογούμενος.

ΒΙΨΟΣ, *ς*, ἄ, vita, victus, facultates ; vivendi ratio instituta, annona ; res omnis ad vitam sustentandum necessaria ; vulgus, populus. At

βιός, ἄ, ἄ, arcus, nervus arcus qu. βία, i. e. vi tenditur.

Βιοτέω, victum quero, vivo : f. σω βιοτέωσθαι, 2. pers. sing. a. 1. sub act. à βίος, *ς*, ἄ, vel

βιοτή, ἦς, ἦ, vita ; à βίος, q. v.

Βιότης, ητος, ἦ, idem, et ab eod.

Βιοτήκος, ἦ, ἄν, idem ac βιωτήκος ἦ, ἄν, q. v.

βιότοιον, victus : gen. sing. Ion. qu. βίωω, i. e. vi tenditur.

Βίωτος, *ς*, ἄ, vita, victus, facultates : idem Poët. ac βίος, q. v.

Βιός, qui vivit : a. 2. part. act. ex βίωω, ut ὄδς ex ἔδωω' quod βίωω est 1. sing. a. 2. ind. act. à βίωμι, inus. sec. conjug. quod à βίωω, vi vo. Th. βίος, vita.

Βιῶσθαι, prææs. inf. med. Ion. et Poët. pro βιῶν, prææs. inf. act. verbi βιάω, vivo, ab eodem, q. v.

Βιοφθόος, *ς*, ἄ ζ ἦ, vitam corrumpens : et in voc. sing. βιοφθόρε' ex βίωω, et φθείρω, corrumpo, q. v.

Βίωω, -ῶ, vivo : f. ὄσω, et f. 1. m. ὄσομαι, p. βεβίωκα. a. 2. ind. act. 1. sing. βίωω, à βίωμι, conjug. sec. inus. indè opt. βιῶμην, inf. βιῶμαι. part. βιός, perf. ind. pass. βεβίωμαι.

a. 1. ind. m. ἐβιῶσάμην. Th. βίος, vita.

Βίωον, vel βίωων, *ος* quidam silvestris.

Βίωια, *ης*, ἦ, idem quod βίκος, urna, q. v.

Βιῶν, viverem : Att. pro βιῶνην a. 2. opt. act. à βίωμι, vel prææs. opt. act. à βίωω, -ῶ, vivo. Th. βίος, vita.

Βίωθι, vive, 2. sing. imperat. a. 2. act. verbi inusitat. βίωμι, vivo.

Βίωω, ἄ, Bion, nom. propr.

Βιῶμαι, vivisse : a. 2. inf. act. ab inus. βίωμι, quod à βίωω. Th. βίος, vita.

Βιῶσαι, a. 1. inf. act. ab eodem.

Βιάσιμος, u, δ ζ η, *spem vitæ ser-
vanda habens, sanabilis; vitalis*
ab eodem.

Βιάσις, εως, η, *ipsa vivendi actio,
vita antealecta.*

Βιωτικός, η, δν, *vitalis, ad vitam
sustentandam pertinens, secularis,*
&c. à βίωω, vel βίωμι, vivo, q. v.

Βιωτός, η, δν, *vitalis: à βίωω, vi-
vo, q. v.*

Βιώτω, vitulo, 3. sing. a. 2. im-
perat. act. à βιωθι, quod à βίωμι.
Vide βίωω, vivo.

Βιωφελής, εός, δ ζ η, *vita utilis*
ex βίος, vita, et ώφελεία, prosum.

Βλαβείς, læsus: et in f. g. είσα, a.
2. part. pass. à βλάπτω, lædo, q. v.

Βλαβερός, ρά, ρίν, *noxius, u, um,
damnosus: et inde*

Βλαβερός, adv. *perperam: à βλάπ-
τω, noceo.*

Βλάβη, ης, η, *noxa, damnum, de-
trimentum: à p. ind. m. βέλβαα,
verbi βλάπτω, lædo, noceo, q. v.*

Βλαβηται, læsum esse: a. 2. inf.
pass. et

Βλαβήσομαι, f. 2. ind. pass. ab
eod. q. v.

Βλάβος, εως, τδ, *idem quod βλάβη,
q. v.*

Βλαβῶ, noceo, 1. sing. f. 2. ind.
act. à βλάπτω, noceo, quod vide.

Βλαβός, η, δν, *tardus, inbellis: à
βλάζω, quod à βλάξ.*

Βλάβος, stultus sum: qu. à βλάξ,
inuilitus, q. v.

ΒΛΑΙΟΣ, η, δν, *vulgus, cui
distorta sunt crura, blæsus, bal-
bus: dicitur et βλαισός, gem. σ*
Poët.

Βλακεία, as, η, *hæcordia, stupor,
mollities: et*

Βλακεύω, f. εύωω, p. ευκα, *socor-
diæ me dædo, stupore, torpore: huic
opp. σπονδαίω. Item*

Βλακτικός, η, δν, *ignavus, socors,
mollis, stultus: et exindè*

Βλακικός, adv. *ignavè, tardè.*
Omnia à βλάξ, iners, q. v.

Βλάνος, u, δ ζ η, *vel-ος, η, ον, lip-
rus, acutiens; ignavus.*

ΒΛΑΪ, βλακός, δ, *piscis quiddam
inutilis, siluro similis; item igna-
vus, iners; obsecævus, nefarius.*
fædus, inpius: qu. à βάλω, abjici
vignus.

Βλάπτη, 3. sing. præ. sub. act.
βλάπτω, pro βλάπτωσα, præ. part.
act. f. g. à

ΒΛΑΪΤΩ, lædo, noceo; damno
adficio; sum impedimento: cum
acc. f. ψο, p. βέλβαα, a. 1. ind.
act. έλλαφα, a. 2. ind. act. έλλαβον,
f. 2. ind. act. βλαβῶ, præ. ind.
pass. βέλβαμαι, a. 1. ind. pass. έλλά-
βην, a. 2. ind. pass. έλλάβην, a. 2.
part. pass. βλαβείς, et in f. g. είσα.
a. 2. inf. pass. βλαβήναι, f. 2. ind.
pass. βλαβήσομαι, præ. ind. med.
βέλβαα. Hinc Angl. TO BLAST.

ΒΛΑΪΤΑΝΩ, germino, fruticor;
produco, profero: f. βλαστῶν, p.
βελάστηκα, a. 2. ind. act. έλλαροι.
βλαστῆμα, atos, τδ, *germen: à 2.*

pers. sing. præ. ind. pass. verbi
βλαστάνω. Angl. A BLOSSOM.

Βλαστησάτω, 3. sing. a. 1. impe-
rat. act. et

Βλαστήσω, germinabo: f. 1. ind.
act. ab eodem.

Βλαστός, u, δ, *nomen viri: sed*
βλαστός, δ, *germen.*

Βλασφημέω, obscæna, fæda, malè
ominata loquor; impidè loquor, con-
viciis, maledictis laceσso: imperf.
ind. act. έβλασφήμεον, -ων, f. ήσω. p.
ηκα. præ. ind. pass. βλασφημέμαι,
malè audio, tanquam blasphemus
accusor: perf. ind. pass. βέλβλασ-
φήρημαι, f. 1. ind. pass. βλασφημη-
θήσομαι: et

Βλασφημία, as, η, *blasphemia, ob-
scænitatis, fæditas, vel impietas ser-
monis, maledictia: à*

βλάσφημος, u, δ ζ η, *obscævus,
injustus; impius in Deum, blas-
phemus, conviciator, maledicus: qu.*
à βλάπτειν φήμην, vel potius à βλάξ,
impurus, et φήμι, dico, q. v.

* Βλασφημῶς, adv. *ignominiosè.*

ΒΛΑΪΤΙΟΝ, Βυζάντιον apud Actu-
arios et recentiores medicos
Græcos dicitur os anteriorum
purpuræ. Matthiolus dicit esse
onychem, vel conchulam Indicam.

ΒΛΑΪΤΑΙ, αί, *genus calcæcan-
ti, sicut et βλαύδες. Hesych.*

ΒΛΑΪΤΙΟΝ, u, τδ, *crepidula
seu sandaliolum.*

ΒΛΑΪΤΟΥΝ, induere aut ver-
berare sandalio. Hesych.

Βλαφθείς, læsus: a. 1. part. pass.
βλαφθήναι, a. 1. inf. pass. à βλάπ-
τω. lædo, q. v.

Βλάμη, είο, είτο, a. 2. opt. m. à
βλήμη, percussio: quod à βάλω ut
φέρω, είο, είτο, à τίθημι.

Βλαίς, percussus: a. 2. part. act.
vert. βλήμη, percussio; vel per Sync.
pre βληθείς. a. 1. part. pass. à
βάλω, jacio, q. v.

Βλεμαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *truci-
bus oculis circumspicio, minor:*
quod à

Βλέμμα, atos, τδ, *vultus, intuitus,
aspectus: à βλέπω, aspicio, q. v.*

ΒΛΕΪΝΝΑ, ης, η, *mucus: frigi-
dus humidusque succus quem om-
nes φλέγμα vocant, ut scribit GAL.*
lib. 2. de facult. natur. Hippo-
crates ita nominare consuevit cras-
siorem pituitam, qualis è cerebro
per palatum et nares descendit.

Βλεννός, η, δν, *ignavus: et*

Βλεννώδης, εως, δ ζ η, *mucosus.*

Βλεπεδαίμων, ονος, δ ζ η, *retortis
oculis horrificoque adspectu intu-
ens: strabus, attonitus. Ex βλέπω,
et οαίμων, dæmon.*

Βλέποισα, Dor. pro βλέπωσα, aspi-
ciens: præ. part. act. f. g. à

ΒΛΕΪΠΩ, είς vel πρός, aspicio,
intueor; spectro, vergo; item sedulo
caveo; rationem habeo, vivo: f.
ψω, præ. βέλβεφα, a. 1. ind. act.
έβλεφα, præ. ind. pass. βέλβεμαι
qu. βάλω ὤπα.

Βλέγγες, et βλεκνγες, ων, αί, *nu-
γε: ου. à βάλω, quia rejectanea.*

Βλεφαρίζω, f. ίσω, *nictio, crebrò
convulso: et*

Βλεφάρις, ίδος, η, *cilium; seu*
βλεφαρίδες, ων, αί, in plur. frequen-
tius, *cilia, pili palpebrarum; iteia*
palpebræ.

ΒΛΕΪΦΑΡΟΝ, u, τδ, *palpebra,
pillis legens oculos.*

Βλέψις, εως, η, *ipsa intuenti oc-
tio, intuitus: à 2. sing. præ. ind*
pass. verbi βλέπω, intueor, q. v.

Βληθείς, ictus, trajectus: a. 1.
part. pass. βληθήναι, a. 1. inf. pass.
βληθηί, a. 1. imperat. pass. à
βιλλω, percutio, q. v.

Βλημα, atos, τδ, *jaetus, ictus, vul-
nus. Th. βάλλω, jacio.*

Βλήμενος, ictus: per Αφάρη. vel
Ion. et Poët. pro βεβλημένος, perf.
part. pass. à βάλλω, perf. ind. pass.

βέβλημαι. Alii volunt à βλήμη.

Βλησθαι, jactum esse, abjecto
augmento et redupl. pro βεβλησθαι,
perf. ind. pass. à βάλλω, q. v.

Βλητο, Poët. et Ion. pro έββλητο,
3. sing. plusq. p. ind. pass. ejusd.
verbi.

Βλήτροισι, dat. pl. Ion. à

βλήτρον, u, τδ, *clarus ferreus aut*
ligneus, pessulus: ab eod. Th.

ΒΛΗΧΑ ΟΜΑΙ, ὀμαι, f. ήσομαι,
p. ημαι, *balò ut otis; vagio ut in-*
fans.

Βλήχθεσθαι, (præ. inf. med. à
βλήχθωμαι) Poët. pro βληχασθαι,
balare, à βληχάομαι. Undè
βληχθῆς, η, *balatus: undè Angl.*

BLEAT.

Βλήχημα, atos, τδ, *idem, et ab*
eodem Th.

ΒΛΗΧΡΟΣ, à, δν, *debilis, imbe-*
cillus; validus, robustus: ut et
άδληχρός. Hinc βληχρός, adv.

Βλῆξ, continetèr, assidue, adv.
qu. à βολή, ictus.

ΒΛΙΤΟΝ, u, τδ, *blitum, olus in-*
spidium.

ΒΛΙΤΤΩ, f. βλίωω, p. βέλδακα,
exprimendo aufero, ut è favis mel.

Βλοσυροίω, gen. sing. Ion. pro
-ῶ, à

Βλοσύρος, ρά, ρίν, *terribilis as-
pectu, torvus, trivalentus.*

Βλοσυρόπις, ίδος, η, *habens oculos*
truces: et

Βλοσυρόπις, η, δν, *terribilis as-
pectu: ab ὤψ, oculus, et βλοσυρός,
trivalentus.*

ΒΛΥΪΖΩ, et βλώω, f. βλίωω, p.
βέλδωκα, scaturio; effundò, manò
Sic dictum à marmure aquarum.

Βλωθρός, ρά, ρὸν, *celsus, procerus;*
frondosus, viridis, tener: è βλώ-
ω, ascendo, q. v.

ΒΛΩΜΟΣ, ῶ, δ, *buccella, frag-
mentum, panis portio.*

Βλώσις, εως, η, *adventus: à*

ΒΛΩΣΤΕΩ, f. ὠωω, p. ὠωκα, *adve-
nio, ascendo, cresco; vado, clamo.*

Βωξ, rebolat: 3. sing. præ. ind.
act. contr. pro βοάει, à βοάω, q. v.

Βοάα, Poët. pro βοῶ. Pleonasmò
literè a. 3. sing. indic. præ. act. ab
eodem Th. q. v.

Βοάσκον, I. sing. imperf. indic.
99

act. Ion. et Poët. pro ίδών, verbi βοῶν, clamor, q. v.	vel abductrix: à βοῖς, et ελαῖω, agito, q. v.	Βοῦραρον, ου, τὸ, fovea in terra excavata.
Βοῦργιον, υ, τὸ, scutum, ex boum agrestium pelle: à βῦς, et ἄγριος, agrestis, q. v.	Βοῦν, Ion. et Dor. pro βοῦν, præ. inf. act. contr. à βοῶν, clamor, et βοῦς, Ion. et Dor. pro βοῦς, 2. sing. præ. sub. act. ab eod.	Βορβοροκότης, ου, ὁ, qui cubat in caeno vel luto: nomen raris: ex βόρβορος, et κοῖτη, cubile.
Βοῦργιος, υ, Boagrius, Locrensi-um amnis.	Βοῦνμος, υ, ὁ, boum pastor, bubulcus; παρὰ τὸ βοῦς νίμειν, id est, boves pascere.	ΒΟΨΦΟΡΟΣ, ου, ὁ, caenum, lutum, limus; propriè ἐκ τῆς βορᾶς. Hinc
βοῦσός, υ, ὁ, Dor. pro βοησός, Poët. pro quo frequentius βοησός, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, opitulatur, auxiliator, bellator, in prælio velox. Th. βοησός.	Βοῦνός, υός, ἡ, idem ac βοή, clamor. Th. βοῶν, clamor.	Βορβορώ, ὦ, ἴ, ὠω, caeno, contamino.
Βοανεργίς, Syriac. Gr. υἱὸς βοαν-ῆς; Lat. filii tonitru: Marc. iii. 17.	Βόβριον, ου, τὸ, parva scrobs; dim. à	Βορβορυγῆ, ἦς, ἡ, et βορβορυγός, ῆ, ὁ, intestinorum strepitus: à βορβορίζω.
Βόας, ακος, ὁ, piscis, à clamore dictus; q. et Βόηξ, item βῶξ, dicitur: à βοῶν, clamor.	ΒΟΨΦΟΣ, ου, ὁ, fovea, scrobs: qu. βῆσρος, à βάθος, profunditas.	ΒΟΡΒΟΡΥΖΩ, ἴ, ὠω, strepo; propriè de intestinis crepitantibus.
Βοῦται, Dor. pro βοῶν, 2. sing. præ. ind. pass. verbi βοῶν, clamor.	Βόθνους, ου, ὁ, idem, sed Ἀττικώ-τερος, qu. à βαθύων, excavo in profundum.	Βορέας, gen. Ang. Æol. pro Βορέν, ut et Βορέω, gen. sing. Ion. à
Βοῦσας, αντος, Dor. pro βοῦσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.	Βοῦδαῖριον, vel βοῦδίων, ου, τὸ, bubula: à βοῦς.	ΒΟΡΕΑΣ, et Ion. Βορέης, υ, ὁ, Boreas, aquilo; septentrio. Hinc
Βοῦσι, clamant, Dor. pro βοῦσι, 3. pl. præ. ind. act. contr. à verbo βοῶν.	Βοῦκός, ἡ, ἄν, bubulus; ab eod. Th. q. v. Ζεύη βοικᾶ, (nom. pl.) juga boum.	Βορήθεν, adv. Poët. a septentrionali plaga: et
Βοῦλιον, υ, τὸ, boum stabulum, bubile. Ex βῦς, et ἀλλή, aula.	Βοιωτία, ας, ἡ, Bœotia. Hinc	Βόρειος, et Βορήσιος, Poët. υ, ὁ ἔξ ἡ, Borealis: ὑπερβόρειος, qui ex remotissima regione venit.
ΒΟΑΨ, ὦ, ΒΟΟ, clamor, vociferor, cum clamore dico, clamando roco, celebror: usurpator et de inanimatis: f. ἦσω, imperf. ind. act. ἔδῶον, -ων p. βέθηκα, a. 1. ind. act. ἔδῶσα. a. 1. imperat. act. βοῦσον, ἄτω.	Βοιωτὸς, ὦ, ὁ, Bœotus.	Βορῆν, acc. sing. Ion. pro βορᾶν, à βορᾶ, pabulum.
Βοῦσι, ας, ἡ, pellis bubula; scutum, sive clypeus è corio bubulo factus. Th. βοῦς.	Βοιωτάρχω, vel ἔω, ἴ, ζω, vel ἦσω, impero Bœotius.	Βόρμαξ, et βύρμαξ, ακος, ὁ, formica: quia diligenter βορᾶν μάει, id est, cibum querit: vel à κέρμηξ, Æolicè μ pro β ponitur, et certè μ et β cognata sunt.
Βόαις, ας, ἡ, pellis bubula; scutum, sive clypeus è corio bubulo factus. Th. βοῦς.	Βολίαν, ἴκτιον: gen. pl. Æol. à βόλη, ictus. Th. βάλλω, jacio.	Βόρος, ρα, ρον, edax, vorax: à βορά.
Βόαις, εἰα, ειον, bovinus, bubulus: ut et	Βόλγειον, et Βόλγιον, υ, τὸ, stercus, f. πῦς: à βόλη, quia ejicitur.	Βορῆας, ἄ, ὁ, Boreas: sic et Βορῆης, nom. sing. Ion. Βορῆθεν, adv. à Boreâ.
Βόας, εἰα, εον, idem, et ab eod. Th.	ΒΟΒΟΨ, οῦ, ὁ, BULBUS, radix quævis rotunda. Hinc	Βόσις, εως, ἡ, pastus, cibus. Th. βοῶν, inusitat. pascor.
Βόες, nom. pl. à βοῦς, βοῦς, ὁ ἔξ ἡ, q. v.	Βολῶδης, εος, ὁ καὶ ἡ, bulbosus.	Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus animal; item pascua: à βόσκω, qu. ab eod. Th.
Βοῆ, ἦς, ἡ, clamor; item rugna: à βοῶν, clamor, q. v.	Βολή, ἦς, ἡ, jactus; item ictus, plaga; gen. pl. Æol. Βολῶν, à præ. ind. med. βέθω, verbi antiqu. βέλλω, βελέω, vel βόλλω, pro βάλλω, jacio, usitat.	Βόσκησις, εως, ἡ, pastio: ab eod. Th.
Βοῆ, Ion. et Dor. pro βοῆ, 3. sing. præ. sub. act. contr. à βοῶν, clamor, q. v.	Βολίω, βοῖδεν demitto: f. ἴσω, p. βέθωκα. a. 1. ind. act. ἔθωκα. a. 1. part. act. βολίσας, ἄντος; à	Βόσκησις, εως, ἡ, pastio: ab eod. Th.
Βοηρόμος, ου, ὁ, ad clamorem aliequus accurrens, auxiliator, opitulatur. Ex βοῶν, et ἔριμω, curro.	Βολίς, ἴδος, ἡ, jaculum, sagitta; item finis aligato plumbo, quo nauata profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, jacio.	Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, pas- cunt, 3. pl. præ. ind. act. à
Βοηθεια, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βόλος, ου, ὁ, jactus, vel tessera aut tali, vel retis, undè et captura; demittio. Ion. et Poët. funda, ver- riculum: ab eodem Th. q. v.	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθός, ου, ὁ, ad clamorem aliequus accurrens, auxiliator, opitulatur. Ex βοῶν, et ἔριμω, curro.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	*Βόσπορον, υ, το, planta et fructus Indicus.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -εῖσι, Dor. pro βομ- βῶσαι, βομβέσσα, Dor. pro βομβῶσα, susurrans: præ. part. act. contr. nom. sing. f. g. à	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
Βοηθία, ας, ἡ, ἰδumentum, auxiliium: depulsio invalorum; persecutio fugientium: à verbo	Βομῆν, -ῶ, ἴ, ἦσω, p. ἦκα, bom- bium edo vel facio, susurro, resono; à ΒΟΨΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombyx, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc	Βόσσω, βῶω, et βοσκέω, PASCOR. f. βῶω, βῶωω, βοσκῆσω p. βέθωκα, βέθωκα, βέθωκα; a. 1. ind. act. ἔδῶσα, ἔδῶσα, ἔδῶσκησα. Ab obsoleto βῶω, q. v.
ΒΟΗΘΕΨ, -ῶ, auxiliator, opitulor, succurro; open fero, occurro hostibus; patrocinator: f. ἦσω, p. βεβοῦθηκα. a. 1. ind. act. ἔβοῦθησα. a. 1. imperat. act. Βηθησοι, ἄτω. 2. sing. præ. imperat. act. βοῦθει, contractè pro βοῦθε.	Βομῆντι, -ε	

Βαρδιον, ου, τὸ, herba pusilla, herbula: ab eod. Th.

Βορῆ, ἦρος, ὅ, Poët. pastor: ab eodem Th.

Βορῆ, ἦ, τὸ, pecus, armentum, pl. τὰ, βοτῆ, ὄν, oves: à βῶω, inus.

Βορῆ, ὄβ, ὅ, pasuum, alimentum: ab eod. Th.

Βορῆιον, α, τὸ, racemulus; acinus. Dian. et

Βορῆιδῶν, adv. racematim, in eodem racemi. Th. βότρος, racemus.

Βορῆταις, ὅ ζ ἡ, vitis, quæ hortol., ut liberus, seu prolem fert: ex βότρος et παῖς.

ΒΟΨΥΞ, nos, ὅ, bolrus, uva racemus; nom. herbe; Met. de capillis: voc. ὦ βόψυ, acc. pl. βόψυρας. Hinc βορψυεῖς, εσσα, εν, gen. εως, racemostus.

Βῆ, particula nominum quibus præponitur significationem augens: à bovis magnitudine (ut et ἵππος) veluti in βένεβρος, βάταις, q. v.

Βῆ, etiam Poët. pro βῶός.

Βοῦδῶλις, ἴος, ἡ, bubula, vacca silvestris: et

Βῶδλος, α, ὅ, bubulus, silvestris bos: à βῆς, bos, q. v.

Βῶδτος, α, ὅ, Dor. pro βῶδότης, α, ὅ, boum pastor, bubulus: à βῆς, et βῶω, inus. pascō.

Βῆρωσις, vel βῆρωσις, εως, ἡ, magna fames: à βῆ, particulâ augentis, et βῶσις, cibus: quod à βῶσσω, comedo.

ΒΟΥΒΩΝ, ὄνος, ὅ, inguen. Sic et tumor dicitur circa inguina, vel in quacunque corporis parte.

Βουγίος, α, ὅ ζ ἡ, qui valde se jactat: à γαῖω, gloriator, et βῆ, q. v.

Βούγλωσσος, et ου, α, ὅ ζ τὸ, lingua bubula, herba: Angl. BUGLOSS; et

Βούγλωσος, ου, ὅ, solem, piscis: Angl. A SOLE: ex βῶς, et γλῶσσα, q. v.

Βῶβρος, α, ὅ ζ ἡ, boves excoarices: à βῶς, et βῶρα, pellis: qu. à δῆρω, pellem detraho.

Βῶθυσία, ας, ἡ, immolatio boum: ex βῶς, et θῦω, mactō, q. v.

Βουκαῖος, ut et βοῦκος, et βῶκος, Dor. α, ἡ, buculus, et bubulus, messor: idem quod βῶτης, α, ὅ, Th. βῶς.

Βῶκεντρον, α, τὸ, stimulus boum: κέντρον, quo aguntur βῶς.

Βουκῆω, -ῶ, Γ. ὄσω, p. ἡκα, boves pascō; item generaliter pascō et lacto; pass. erro, vagor; blandis verbis decipio; demulero: βουκῆλοντι, dat. sing. part. pres. act. ex βῶς, bos, et κῶλον, cibus.

Βουκῆλια, ας, ἡ, idem ac βουκῆλιον, α, τὸ, q. v.

Βουκῆλιζῶ, item βουκῆλιζῶ, et βουκῆλιζῶω, Dor. Γ. ὄσω, vel ἄσω, pastoritium carmen cano: et inde

Βουκῆλιασθῶς, ἦ, ὅ, pastoritii carminis modulatio, tibie cantu et tripudio: et

Βουκῆλιασθῆς, ἦ, ὅ, pastoriti carminis modulatio: à βῶς, bos, et κῶλον, cibus.

Βουκολιδῶς, ἡ, δι, pastoralis, pastoridius; et

Βουκολιον, vel -ος, α, τὸ, vel ὅ, grex, vel armentum boum: item

Βουκολιστῶς, ἦ, ὅ, pastoralis cantilena; et

Βουκόλος, et Dor. βουκόλος, α, ὅ, bubulus, armentarius; ex iisd. Th. q. v.

Βουλαφόρος, Dor. pro βουληφόρος, α, ὅ, q. v.

Βῶλει, vis, Att. pro βῶλη, 2. pers. sing. pres. ind. med. à βῶλομαι, volo, q. v.

Βῶλο, malis: 2. sing. pres. imperat. med. Ion. pro βῶλε, ab eodem Th. q. v.

Βῶλετ', pro ἰβῶλετο, 3. sing. imperf. ind. med. ejusd. verbi.

Βῶλεσ, Ion. pro βουλεύω, 2. sing. pres. imperat. med. vel pass. à βουλεύω, consulto, q. v.

Βουλεύσθαι, consulas, pro βουλεύης, 2. sing. pres. subj. act. Ion. per Paragogen τῷ ῥα, à verbo βουλεύω, q. v.

Βῶλεγμα, ατος, τὸ, consilium: à βουλεύω, consulto, q. v.

Βουλεύμενος, Dor. et Poët. pro βουλεύμενος, volens, pres. part. n. à βῶλομαι, volo.

Βῶλευσαι, 2. sing. a. 1. imperat. n. βουλεύσασθαι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi βουλεύω, consulto.

Th. βῶλη, consilium.

Βουλεύσασθε, a. 1. part. act. nom. dual. βουλεύση, 3. pers. sing. a. 1. sub. act. à βουλεύω, q. v.

Βουλεύσει, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab eod. Th. q. v.

Βουλεύσις, εως, ἡ, consultatio: et Βουλεύτήριον, α, τὸ, consilii locus, curia, senatus: item

Βουλεύτης, ἦ, ὅ, consultor, senator: ab eod. Th.

Βουλεύτικός, ἡ, δι, in deliberatione cadens: ab eodem Th.

Βουλεύω, consulto, delibero, mediator, consilia agito, Γ. ὄσω, p. βεβῶλεκα. a. 1. ind. act. ἐβῶλευσα. a. 1. ind. m. ἐβουλεύσαμην. Th. βῶλη, consilium.

Βουλέων, consiliorum, gen. pl. Ion. pro βουλῶν, à

ΒΟΥΛΗ, ἦς, ἡ, consilium, consultatio; curia; locus consilii: hinc βουλεύω, consulto, βουλεύτης, ἦ, ὅ, senator; βουλεύτῆροι, α, τὸ, curia; consilium ἰδο, ῥε.

Βῶληαι, Ion. vel Poët. pro βῶλη, 2. sing. pres. subj. vel ind. med. à βῶλομαι, volo, q. v.

Βουληθήναι, ης, η, voluerim, 1. 2. et 3. sing. a. 1. opt. pass. ab eod.

Βουληθῆς, εἶσα, ἐν, qui voluit, a. 1. part. pass. ejusd. verbi, q. v.

Βῶλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propositum, decretum. Th. βῶλομαι, volo.

Βουλήσιν, et βουλήσι, consiliis, dat. pl. Ion. pro βουλαῖς, à βουλή, consilium, q. v.

pl. Ion. pro βουλαῖς, à βουλή, consilium, q. v.

Βῶλησις, εως, ἡ, idem ac βῶλημα, ατος, τὸ, et ab eod. q. v.

Βουλητικός, ἡ, δι, voluntarius: et Βουλητός, ἡ, δι, sub voluntatem cadens: à βῶλομαι, volo, q. v.

Βουληφόρος, α, ὅ ζ ἡ, consultor, consiliarius; princeps, magistratus; voc. ὦ βουληφόρε. Ex βουλή, et φέρω, q. v.

* Βουλιμῶω, -ῶ, Γ. ὄσω, p. ακα, fame ingenti et intolerabili premor, fame enecor: Xen. Cyropæd.

Βῶλορ', Poët. per Apocopen pro ΒΟΥΛΟΜΑΙ, volo; item ἵναλο, cupio, orio; βῶλαι, Att. et βῶληαι, Poët. vis, 2. sing. pres. ind. med. pro βῶλη, pres. opt. med. βουλοίμην, οιο, οιο. imperf. indic. med. ἐβουλόμην, et ἡβουλόμην, Att. α, ετο. Γ. 1. med. βουλόσομαι, p. ind. pass. βεβῶληται, tanq. ab antiquo βουλόσομαι. a. 1. ind. pass. ἐβουλόσθην, et Att. ἡβουλόσθην. præt. ind. m. βῶθηα, in compos. tanq. à βῶλώω, obsoleto: ex partic. aug. βῆ, et ὄσω, volo.

Βῶλος, intestina, undè farcina solvunt. Lat. bolus.

Βουλότος, ἦ, ὅ, tempus quo boves solvuntur à jugis: à βῶς, et ὄτω, solvo.

Βένεβρος, α, ὅ, hinnulus magnus: ex βῆ particulâ augente, et νεβρός, hinnulus. Invenitur et τὸ βένεβρον.

* Βουνοῖδης, ἴος, ὅ ζ ἡ, montanus, clivatus: à sequen. et εἶδος, εος, τὸ, species, forma.

ΒΟΥΝΟΣ, ἦ, ὅ, collis, tumulus, clivus, acerrus.

Βουνοῖης, εος, ὅ ζ ἡ, clivosus: à βουνοῖς, et εἶδος, species.

Βῶταις, αἶδος, ὅ, puer vel adolescens grandis, vel pinguis. Ex βῆ particulâ intens. et παῖς, puer. Hinc fortassis Angl. BOOBY.

Βῶπᾶλος, α, ὅ, magnus, propriè luctator; item magnus asinus; vel simpl. magnus: à βῶς, et πᾶλη, lucta.

Βουπλήξ, ἦγος, ὅ ζ ἡ, stimulus, quo boves punguntur; id. ac βουκεντρον, q. fitus πλήττω. Vel scutica, quæ fit ex bubulâ pelle.

Βουπόροι ἔδελοι, ων, οἱ, magna verua, qu. ad boves transfigendos. Ex βῶς, et παίρω, transfigo: p. ind. m. πέπορα.

Βῶρασσοσ, sive βῶρασσοσ, α, ὅ, fructus, qui clauduntur elatè; i. e. palmâ suo involucrio inclusâ.

ΒΟΥΣ, ὀδῶ, ὅ ζ ἡ, BOS, taurus, vacca; bovina pellis; flagellum ἐ corio bubulo factum; item scutum, ῥε. α. βῶσι, vacca; dat. pl. βῶσι, et Ion. βῶσσιν' in acc. sing. βῶν, acc. pl. βῶσι, βοῶν contr.

Βῶσις, ὅ, in acc. sing. Βουσίριον, Bustris, rex Agrigentinum.

Βῶτας, Dor. pro

βῶτης α, ὅ, pastor boum, bubulus; et hoc à βῶτης, pro quo et βοτήρ, ἦρος, ὅ, pastor. Th. βῶω, inus, pascō.

Βῶτομος, ὅ, et -ον, α, τὸ Bulo

mum herba, quam βοῖς τίμωσι, *boves carpunt*.

Βούρον, *υ*, τὸ, **BUTYRUM**, lactis spuma. Gen. xviii. 8. à βῆς, vacca, et τυρός, caseus, quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. **BUTTER**.

Βοφόνεω, *ω*, f. ἦσω, p. ἦκα, boves mactat: et hinc

Βοφόνος, *υ*, δ̄ ζ ἦ, qui boves cædit et mactat: sacerdos boves immolans: à βῆς, et φένω, occido: p. ind. med. πέφωνα. hinc φόνος, cædes, q. v.

ΒΟΨΩ, f. ὄσω, et ὄσω, p. κα, pasco, thema inusit: pro quo in usu est βόσκω, idem. Hinc βοτήρ, βοτῆρ, βοτάνη, ἱπποβότης, μελοδοότης, &c.

Βοῶν, clamarem, 1. sing. præ. opt. act. Att. pro βοάωμι, contr. βοῶμι et

βοῶμενος, præ. part. pass. contr. celebratus: à βοάω, q. v.

Βοῶν, clamabant, Ion. et contr. pro βόων, 3. pl. imperf. ind. act. à βοάω βοῶντος, gen. sing. part. præ. act. contr.

Βοῶντι, clamant, Dor. pro βοῶσι. 3. pl. præ. ind. act. contr. à βοάω, q. v.

Βοῶπις, *υ*, δ̄, et Βοῶπις, ἰδός, ἦ, magnos (i. e. pulchros) oculos habens: cui bovini sunt oculi, magni et venusti: ex βῆς, et ὦψ, ὠπός, δ̄, oculus, quod à p. ind. med. ὦπα, verbi ὄπτομαι, video.

Βοῶσις, vociferantis, gen. sing. præ. part. act. f. g. contr. verbi βοάω, q. v.

Βοῶτω, f. ἦσω, p. ἦκα, atq; præ. inf. act. contr. βοῶτεῖν ex βῆς, et ὦθῶ, pello.

Βοῶτης, *υ*, Ion. ἔω, δ̄, Bootes. Nomen signi cælestis, quod et *Arc-tophylax* dicitur; ex βῆς, et ὠθῶ, trudo. Est enim boum agitator; item bubulcus.

Βοῶτεια, *ας*, ἦ, moderatio certaminis, et de eod. *dijudicatio*: et

Βοῶτίων, *υ*, τὸ, præmium victorie: à seq. Th. Hinc Angl. **BRAVE**. **BRABEY'S**, ἔος, vel ἔως, qui dat præmium certaminis; certaminis moderator et arbiter.

Βοῶντης, *ος*, ἦ, idem: à Βραβύω, præmium do certaminis, certaminis sumi arbiter et moderator, de victoria decerno; item impero, morderor; βραβύτω, 3. sing. præ. imperat. act. f. εἶσω, p. βραβύτωκα a. 1. ind. act. ἔβραβύτωσα. Th. βραβύς.

ΒΡΑΒΥΨΑΑ, *ων*, τὰ, pruna Damascena.

ΒΡΑΨΥΧΟΣ, *υ*, δ̄, vel eos, τὸ, rauceo, rauceitas.

Βραχχόδης, *ος*, δ̄ ζ ἦ, rauceus: ἔβραχχός.

Βραδύω, *α*, τὸ, tardè; item segnitèr et cunctantèr; βραδύερον, tardius, segnius; βραδύτατα, tardissimè, adv. à βραδύς, q. v.

Βραδύς, *ος*, ἦ, Ἐαλ. pro βραδινός, *ος*, ἦ, gracilis, q. v.

Βραδύω, tardius, comparat. et in superl. βραδύτων: à βραδύς, tardus, q. v.

Βραδυνόαις, tardantibus, dat. pl. præ. part. act. f. g. à

Βραδύνα, tardò, cunctator, f. ὄνω. p. νηκα a. 1. ind. act. ἔβραδύνα. Th. βραδύς, tardus.

Βραδύνω, *ω*, τὰ, tardè navigo, f. ἦσω, p. βεβραδύνωκα ex βραδύς, et πλός, *υ*, δ̄, navigatio: quod à πλέω, navigo.

ΒΡΑΔΥΨ, *α*, ἦ, tardus, a, uni, segnis; tardus ingenio: in compar. βραδύων, et βράσσων, vel βραδύτερος, superl. βράδισος, vel βραδύτατος. Hinc

Βραδύτης, ἦτος, ἦ, tarditas, segnities.

ΒΡΑΨΥΩ, et βράσσω, f. σω, p. κα, ferreo, bullio.

ΒΡΑΨΥΩ, *ος*, τὸ, sive βράδύς, *ος*, ἦ, herba. Lat. *sabina*, seu *savina*.

Βράδινος, *υ*, τὸ, agreste obis. Βράδκος, *ος*, τὸ, idem ac βράδκα, ἦς, ἦ, velum, seu tegmen pupendorum; bracca nunc dicta.

Βραθεῖς, ferrefactus, a. 1. part. pass. ab ἔβραθην, a. 1. ind. pass. verbi βράζω, ferreo, q. v.

Βράτμα, *ατος*, τὸ, et βρατμός, *ος*, δ̄, æstus, ebullitio, fervor. Th. βράτμα, ferreo.

Βράσσω, idem quod βράζω, quod vide

Βράζει, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. Ion. à βάχω, strepitum edo, q. v.

Βραχέα, *ων*, τὰ, brevia.

Βραχέη, Ion pro βραχέα, nom. sing. f. g. à βραχύς, q. v.

Βραχέης, et in f. g. βραχέισα, perfusus: a. 2. part. pass. à βραχέομαι, seu βρέχω, madsfacio. a. 2. ind. pass. ἔβραχην, a. 2. inf. pass. βραχέηναι.

Βραχέος, adv. breviter; paucis; ad breve tempus.

ΒΡΑΧΥΩΝ, *ανος*, δ̄, **BRACHIUM**, læcertus; armus.

Βραχίων, etiam brevior; compar. ut et βραχύς, brevissimus; superl. à

ΒΡΑΧΥΨ, *α*, ἦ, ἔος, brevis, e; parvus, exiguus, celer, subitus: μετὰ βραχὺ, paulò post; ἐν βραχέϊ, brevi tempore, repenti, paucis;

κατὰ βραχὺ, sensim, paulatim; βραχὺ τι, paululum; διὰ βραχέων, paucis.

Βραχυσίδαρος, Dor. pro βραχυσίδρος, *υ*, δ̄ ζ ἦ, quibrevè ferrum, seu cuspidem habet: ex βραχύς, et σίδρος, ferrum, q. v.

Βραχυῶτης, ἦτος, ἦ, brevitatis: à βραχύς, q. v.

* Βραχυοράχλος, *υ*, δ̄ ζ ἦ, qui breve collum habet.

ΒΡΑΨΥΩ, f. ξω, p. χα, sono, strepo; propriè de iis, quæ franguntur. Hinc fortasse Angl.

BRAKE.

Βράγμα, *ατος*, τὸ, et βραγμός, *ος*, δ̄, ἦ, sinciput: à βράχω, madsfacio.

Βρεκεξί, *ων*, τὰ, τανταριμ.

Βρέμεισθαι, frenere, præ. inf. m. verbi

ΒΡΕΨΩ, **FREMO**, murmuro, f. μῶ, p. ind. m. βέβρωκα inde βρόμος, frenitibus.

Βρέθεις, et βρέθεις, ἦ, lactuca.

ΒΡΕΨΩΣ, *υ*, δ̄, avicula incerta, unguentum quoddam Lydorum, item tumor, superbia, fastus, inde βρενθῆσθαι, arrogantem esse: cum fastu incidere, Luc. Timon.

Βρέξαι, pluere: a. 1. infinit. act. βρέξω, f. 1. ind. act. à βρέχω, pluo, q. v.

ΒΡΕΨΤΑΣ, τὸ, simulacrum rude è ligno; imago, statua, idolum.

ΒΡΕΨΦΟΣ, *ος*, τὸ, infans. Hinc Βρεψύλλιον, *ου*, τὸ, infantulus; dim.

Βρέγμα, *ατος*, τὸ, et Βρεγμός, *ος*, δ̄, sinciput, caput: à

ΒΡΕΨΩ, madsfacio, humecto, irrigo, bibo, pluo, f. ξω, p. χα. a. 2. ind. act. ἔβραχον. a. 2. ind. pass. ἔβραχην, p. ind. m. βέβρωχα. p. ind. pass. βέβρωμαι. Hinc Angl. derivari videtur brook.

Βρέσω, f. ξω, p. χα, tussiendo æspuro; qu. à βήσσω. Undè forsan Angl. **BREAST**.

ΒΡΨ, particula epitat. in composit. significans *avang*, valdè, vehementèr.

Βριάει, 3. sing. præ. ind. act. à βριάω, q. v.

Βριάεως, acc. sing. à Βριάεως, *ω*, δ̄, Att. pro

Βριάεος, *υ*, δ̄, **Eriareus**, centimanus; nomen gigantis; ex βρι particula intens. et Ἄρης, *Mars*; vel à

Βριάος, *ος*, ἦ, ῥόν, fortis, robustus, validus; qu. à

ΒΡΙΑΨΩ, *ω*, f. ὄσω, robustum reddo, robustus sum; vel potentem reddo, potens sum, extollo, excello, tumesco.

ΒΡΨΩ, f. ὄσω, et ἔσω, post sump-tum cibum paululum dormio.

Βρήπιος, *υ*, δ̄ ζ ἦ, vehementèr, clamans, Martis Epithet. ex βρι, et ἦπιω, sono, clamo.

Βριθος, *ος*, τὸ, et Βριθοσῆη, *ος*, ἦ, pondus, gravitas.

Item

Βριθός, *α*, ἦ, gen. ἔος, elas, *tos*, gravis: à

ΒΡΙΘΩ, sum gravis, onustus sum, deorsum tergo præ pendere; propendo, cum impetu inclino; abundo, plenus sum, gravo, f. σω, p. κα, p. ind. m. βέβριθα.

Βρίμη, *ος*, ἦ, robur, potentia: à βριάω, q. v.

ΒΡΙΜΟΜΑΙ, *εῖμαι*, et ἄομαι, ὤμαι, fremo, frendo, excandescio irà: qu. à βρέμω, fremo, q. v.

Βρισάριτος, *υ*, δ̄ ζ ἦ, currum gravans: ex βριθω, gravo, et ἄριμα, currus, q. v.

Βρισός, ἦος, δ̄, nom. propr. viri.

Βρισῆδα, acc. sing. à Βρισῆς, ἦ, nomen mulieris.

ΒΡΙΨΩΣ, *υ*, δ̄, echini marini genus.

ΒΡΟΨΧΟΣ, *u, b, guttur, fauces*; **aspera arteria**: βρόχθος, *u, b, idem*, qu. à βρόχθω, sorbeo, q. v.

Βρόδον, *rosa*; **Æol.** pro βρόδον, q. v.

Βρόμιος, *u, b, Bromius*, cognomen Bacchi; adj. -ιος, -ια, -ιον, fremens, fremebundus: à

βρόμος, *u, b, fremitus, fragor*; item **avena**: à βρόμω, fremo. Hinc βρομία φέρμηξ.

Βροντῶν, *ω, f. ἦσω, p. ἦκα, tonō*: à **ΒΡΟΝΤΗ**, *ἦς, ἦ, tonitru*.

Βροτεῖν, Dor. pro βροτέων, gen. pl. fem. à

βρότεος, *ίας, εον, et βρότειος, u, b, z ἦ, mortalis, humanus*: qu. à βροτῆς, mortalis.

Βροτῆσιος, *u, b, z ἦ, Poët.* idem ac præc. et ab eod.

Βροτοῖμον, *ονος, b, z ἦ, calcator hominum*: ex βροτῆς, homo, et βήμα, gressus: quod à βαίνω, eo, vado, gradior.

Βροτείς, *δέσσα, δέν, saniosus, cruore respersus*; in acc. sing. masc. vel pl. neut. βροτέντα: à βρότας, cruor.

Βροτολιγδῆς, *ῆ, b, homicida*: ex βροτῆς, et λαιγδῆς, perniciēs.

Βροτοῖαν, mortalius; dat. pl. à **ΒΡΟΤΟΣ**, *ῆ, b, mortalis, homo*; à βρόσσω, comedo, derivari videtur.

Βρότος, *u, b, (παροξύτονον) sanguis, cruor*; sanguis pulvere permixtus.

Βροτῶ, *f. ὄσω, cruore inficior, cruento*; à βρότος, cruor; item hominem facio; βροτωθῆναι, mortalis fieri; à βροτῆς, homo, quod vide.

ΒΡΟΥΚΟΣ, seu βράχος, *u, b, species locustarum*.

Βροχῆ, *ἦς, ἦ, pluvia vehemens, nimbus*. Th. βρέχω, humecto.

Βρόχθος, idem ac βράγχος, guttur, q. v.

Βροχθῶδης, *εος, b, z ἦ, inaquosus, aridus, non irriguus*.

ΒΡΟΧΟΣ, *u, b, loquens, restis*.

ΒΡΟΧΩ, *f. ξω, p. χα, sorbeo*, nusit. undè ἀναβρόχω, καταβρόχω, ἧ, à βρέχω, q. v.

Βρόγμα, *ατος, τδ, morsus*: à βρόκω, mordeo.

Βρυγῆς, *ῆς, b, stridor, propriè dentium*; fremitus: item rugitus: à βρόχω, strideo.

ΒΡΥΚΩ, *f. ξω, p. χα, mordeo, rodo*; item deglutio.

ΒΡΥΝ, vox infantium potum petentium, pro πειν.

ΒΡΥΝ, *u, τδ, muscus, alga*; est et herba genus.

ΒΡΥΤΟΝ, *u, τδ, et βρυτῆς, ῆς, b, cerevisia: potus ex hordeo; vinum hordeaceum*: qu. à βρόω, Hinc forsān Angl. TO BREW.

ΒΡΥΧΩ, *f. ξω, p. χα, frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium*; fremo; mugio; geno; m. furo. perf. ind. pass. βέβρυγα: inde βρυγῆς, q. v.

ΒΡΥΩ, *f. σω, p. βέβρυκα, scateo, fundo is, germino, pullulo; floreo*;

abundo; **mano**: inde Έβρυον, *u, τδ, infans utero conclusus*.

Βρωθῆς, *τυρος, rosus: a. 1. part. pass.* à βρώσσω, q. v.

Βρώμα, *ατος, τδ, cibus, esca*: à βρώσσω, comedo.

Βρωμῶ, *ω, f. ἦσω, fateo*: à **ΒΡΩΜΟΣ**, *u, b, graveolentia, factor*; virus: et hinc

Βρωμῶδης, *εος, b, z ἦ, fetidus*.

Βρώσιμος, *u, b, z ἦ, edulis, esculentus*; βρώσιμον, edulium: à βρώσσω.

Βρώσις, *ιος, εος, et εως, ἦ, cibus, edulium*; et ipsa comedendi actio; item erosio: à

ΒΡΩΣΚΩ, comedo, consumo, despascō, *f. βρώσω, p. βέβρωκα*: p. ind. pass. βέβρωμαι, *σαι, ται, a. 1. ind. pass. εβρώθην*. Angl. TO BROWSE.

Βρωτῆς, *ἦ, δν, qui comedi potest, esculentus*: undè forsitan Germ. broat. Angl. EREAD.

ΒΥΑΣ, *u, b, bubo, avis nocturna*.

ΒΥΒΑΟΣ, *u, ἦ, papyrus Ægyptia; herba quædam papyri similis*; liber: scribitur et βύβλος.

Βύβω, *f. ὄσω, confertim impleo*; vagio; hūbulo: inde βέβην, adv. densè. Th. βύω, abturo; vel βύ, vox infantilis; vel βύας, bubo, q. v.

Βυβήσω, *mergo, f. ἴσω, p. βεβήσω*. *κα. τ. 1. ind. act. εβήσω*: à

ΒΥΘΟΣ, *ῆ, b, fundum, imus*; gurgēs, profundum: qu. à βάθος, quod vide.

ΒΥΚΑΝΗ, *ης, ἦ, BUCCINA*.

Inde

Βυκανίζω, *f. ἴσω, buccino*: et **Βυκανιστής**, *ῆ, b, buccinator*.

Βύκτις, *u, b, sonans, spirans*, venti Epithet. à βύζω, confertim impleo, q. v.

Βυλλῆς, *ῆ, adj. confertus*: à βύω, impleo.

ΒΥΝΗ, *ἦς, ἦ, hordeum madefactum, quod coctores cerevisiarii vocant malt*.

Βυτῶ, *ω, f. ἦσω, mergo*: **He-sych.** βυπτεῖν, βαπτίζειν. **Æol.** est à βάπτω, q. v.

ΒΥΨΕΑ, *ης, ἦ, corium, pellis*: indè Angl. BURSE et FURSE. Et

Βυρσῆς, *ῆς, et Att. ἴως, b, coriarius*.

Βυρσοδέψης, *u, b, cerdo, coriarius*: ex βύρα, et δέψω, excorio.

Βύσμα, *ατος, τδ, obturamentum*: à 1. pers. sing. præc. ind. pass. verbi βύσω, abturo.

Βύσσινος, *η, ον, BYSSINUS*: metaph. βύσσινια ἱμάτια, ornata verba. Th. βύσσος.

Βυσοδομῆω, *f. εύσω, profundè cogito, aliquid in animo molior, machinor*; item fundamenta probè jacio: à βύσος, Ion. pro βυθός, fundum, et δομῆω pro δομῆω, ædifico. Th. λέμω, struo.

Βυσοθεν, *ex imo, adv. à*

Βυσοδῆς, *ῆ, b, fundum, profunditas*, Ion. pro βυθός. Indè ἀβυσοδῆς, *ῆ, ἦ, q. v.*

ΒΥΣΣΟΣ, *u, ἦ, byssus*; lini pretiosissimi genus.

Βύσσμα, *ατος, τδ, id quod βύσος*.

ΒΥΩ, *f. σω, p. βέβωκα, obturo, obstruo*; item impleo, tego: βόζω, *f. ὄσω, idem*.

Βω, *βῆς, et βέω, βῆς, Ion. a. 2. sub. act.* à βαίνω, seu potius βῆμι, vado, eo.

Βωθειν, præc. inf. act. per contr. et Ion. pro βωθηθῆναι.

Βωκολιαζέις, 2. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro βωκολιάσεις, bucolicum carmen cantabis: et

Βωκολιάσω, -άζω, Dor. pro βωκολιάζω, *f. ὄσω, vel ἄσω, Dor. pastorali more cano*: βωκολιάσειν, Dor. 2. sing. præc. imperat. med. pro βωκολιάζων. Hinc et

Βωκολιάσας, *ᾶ, b, Dor. pro βωκολιασῆς, ῆ, b, bucolici carminis cantor*: ex βούς, bos, κόλον, cibus, et ἄσω, cano.

Βωκολικός, *ἦ, δν, Dor. pro βωκολικός, ἦ, δν, pastoralis*: et

Βωκλος, *ω, Dor. pro βωκόλος, u, b, bubulcus*: à βούς, bos, et κός, cibus.

Βώκος, *ω, b, Dor. pro βώκος, u, b, id. quod βωκαίος, bubulcus, messor*, q. v. Th. βοῖς, bos.

Βωλά, consilium, Dor. pro βουλή, q. v.

Βωλαξ, *ακος, ἦ, gleba*, Poët. idem quod βώλος, q. v.

Βωλίτης, *u, b, boletus*; fungi genus: à

ΒΩΛΟΣ, *u, ἦ, gleba, ager, masa*; item bolus. Angl. BOLE. Hinc

Βωλόδης, *εος, b, z ἦ, glebosus*.

ΒΩΜΟΣ, *ῆ, b, basis*; item ara, altare, templum, delubrum.

Βών, Ion. et Dor. pro βούν, acc. sing. à βῶς, *b, z ἦ, Dor. pro βῆς, ovis, bos*, et in acc. pl. τούς, βῶς, et in dat. pl. βῶσι.

Βῶξ, *κος, b, piscis*, à clamore dictus: nempè à βῶν, (contr. à βοάω, clamo,) Dor. βῶξ, item βῶξ, idem.

Βώρος, *u, b, Borus*; nomen propr. viri. Item urbis Lydiae, quæ nunc Sardis.

Βῶς, acc. pl. Dor. pro βοῖς, vide in βών, suprâ.

Βῶσαι, vocare; contr. Ion. et Dor. pro βοῖσαι, a. 1. inf. act. verbi βοάω, q. v.

Βῶσας, *ατος, et βῶσμαι, ac βύσασθαι*, apud Poëtas sæpè reperuntur, pro βοῖσας, a. 1. part. act. et βοῖσμαι, f. 1. m. et βοῖσασθαι, f. 1. inf. m. per contract. à βοάω, clamo, q. v.

Βωρῆσomes, vocatus, Dor. et Poët. Th. pro βωρῆσόμεν, 1. pl. præc. ind. act. à

Βωρῆω, *f. ἦσω, clamo, voco*: τι με βωρῆεις, vocas? Aristoph. Ach. 964. et in aliis. Dor. verb. pro βοάω, voca. Hinc

Βωρῆσώμες, Dor. et Poët. Th. pro βωρῆσώμεν, 1. pl. a. 1. sub. act.

Βῶρας, *α, b, Dor. pro βῶρας, u, b, pastor*.

Βωριανίον, populosa, dat. sing. f. g. Ion. à

Βωτιδένειρος, υ, δ ζ η, vel -ος, ρ, ρόν, alens et educans viros. Epith. agri, ex cuius cultura colonis vic-tus satis redit; ex βώτης, δ, et βώ-σις, η, pastor; (ἀβώω, inus. pasco,) et ἀνθρ, vir.

Βώτωρ, ορος, δ, idem quod βώτης, υ, vel βωτήρ, ἵππος, δ, pastor; ἀ βώω, inus. pasco, q. v.

Γ.

TEST tertia apud Græcos li-tera et ternarium numerum denotat. Γ interdu pro δ ponitur: et γ' pro γε, quidem, certè.

Γά, Dor. pro γά, et γά, Dor. pro γά, terra, q. v.

Γαββαθ, ἡ, indecl. Hebr. interpret. Lat. pavementum elation.

Γαβριήλ, δ, nomen angeli, indecl. Hebr. interpret. Robur Dei.

ΓΑΡΑΤΗ, υ, δ, Gagates, lapis; a γάρης, quod est fluv. Lycie.

Γαργαλζω, f. ἴσω, p. ικα, titillo: ἀ γάω τὸ γελῆν, facio ridere; vel ἀ γάωσι, eos, τὸ, lætitia, q. v.

ΓΑΓΓΑΜΗ, ης, ἡ, sagena, retis piscatorium.

ΓΑΓΓΥΤΙΣ, λίθος, seu γαγγύτης, ε, δ, gemma quædam: ἀ Gange fluv.

ΓΑΓΓΑΙΟ'Ν, ἄ, τὸ, nervi præter naturam contortio.

ΓΑΤΤΑΙΝΑ, ης, ἡ, G. Γ. Ν. GRÆΝΑ, partis alicujus mortificatio; Angl. GANGRENE, qu. ἀ γράω, vel γράωιν, depasco, comedo.

Γὰδ, Gad, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. turma.

Γαδάρεις, ἔως, vel ἔως, δ, Gada-rensis. Α Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlesyria.

Γαδάρηος, ἡ, δ, Gadarenus, nomen Gentile; ab eodem Hebr. interpret. Lat. septo cinctus.

ΓΑ'ΔΟΜΑΙ, gaudeo.

ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, gaza, Persica vox, opes, divitiæ; item thesaurus.

* Γαζοφυλακίον, præ. inf. act. gazæ custodiam agere.

Γαζοφυλάκιον, υ, τὸ, gazophylaci-um, ἀρκαίον Ecclesiasticum; et pro loco ipso: ex γάζα, et φυλακία, custodia; quod ἀ φυλάσσω, custodio.

Γαζοφύλας, ακος, δ ζ η, ἀρκαίον, vel thesauri custos. Ab eod. q. v.

Γαθεῖν, gaudere, Dor. pro γηθεῖν, præ. inf. act. contr. ἀ γηθεῖω, gau-deo, Dor. γαθεῖω.

Γάθησεν, garisus est, Dor. pro γηθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐγηθησε, verbi γηθεῖω, gau-deo, lator, q. v.

Γαῖ, pro γαία, as, et Poët. γαίν, ης, ἡ, terra, tellus; item regio, patri-a: et per Apharesin αἰα' in prosâ γῆ. Hinc

Γαίηθεν, adv. ἀ τὴν γῆν, et

Γαίσιος, γήσιος, et γήσιος, υ, δ ζ η, item γαϊώδης, eos, δ ζ η, terreus, terrenus, terraneus, terrestris, cor-ruptioni obnoxius; mortalis. Th. γαία.

Γαίω, υ, δ ζ η, et γαϊώχος, υ, δ ζ η, terram cingens et continens: dicitur et pro eodem contractè, γαϊο-χος, et γαϊώχος, υ, δ ζ η, idem: ex γαία, et ἔχω, contineo.

Γαίωω, γείωω, γήωω, et γάωω, om-nia jam inus. ἀ quibus tamen manant f. 1. act. γαῖω, a. 1. ind. act. ἐγήωα, item med. ἐγήμην, a. 1. act. subj. γήωω, ης, η, infin. γήωμαι, part. ejusd. γήωας; et jam usitat. verb. γαίωω, uxorem duco, nubo, q. v.

Γαῖος, υ, δ, Gaius, vel Caius, nomen viri: adj. terrenus: ἀ γαία, terra.

ΓΑΙΟΣ'Σ, vel γαῖος, υ, δ, gæ-sum, cantus, armaturæ genus.

ΓΑΙΩ'Ω, f. γαίωω, gloriolæ, super-bio; præ. part. act. γαίωω, undè Angl. GAY.

ΓΑ'ΛΑ, ακτος, (tanquam ἀ γά-λας,) τὸ, L. A. C.; succus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. lac: ἀ Gr. ut casus ejus secundus et tertius demonstrant.

Γαλαθηνός, ἡ, δν, lacteus; subs. -ος, οὐ, δ, hinnulus qui non ablac-tatur: ἀ γάλα, lac.

Γαλακτικός, -ινός, γαλαθηνός, ἡ, δν, et γαλακτώδης, eos, δ ζ η, lacte-us, lacti similis, lac referens: ab eodem Th. q. v.

Γαλακτοπότης, υ, δ, qui lac potat: ex γάλα, et πίνω, bibo, potō.

Γάλανα, as, ἡ, Dor. pro γαλήνη, ης, ἡ, serenitas.

Γαλαζούρη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.

Γαλαζίας, κύκλος, circulus lacte-us in cælo, et γαλαζίας λίθος, lapi-dis genus.

Γαλάτης, υ, δ, nom. Gentilitium, Galata.

Γαλατία, as, ἡ, nomen regionis in Asiâ minori. Galatia et Gal-logracia, Gr. lactea.

Γαλατικός, ἡ, δν, Galaticus; Gal-licus.

Γαλαῖα, as, ἡ, cava ferrea, gem-mus canceris, decipula, muscipu-la.

ΓΑΛΕ'Η, ης, et in prosâ γαλή, ης, ἡ, mustela, catus; nam felis est propriè ἀιδουπος, υ, δ ζ η' hinc

Γαλεῖς, ἄ, δ, mustelus, piscis ge-nus.

Γαλερός, ρὸ, δν, γαληνός, ἡ, δν, et γαληνός, ἰα, ἰων, tranquillus, sereneus, hilaris, et γαλερός, ρὸ, δν, Th. γαλήνη, infra.

Γαλεῖς, ἴος, δ, catulus, felis: γα-λεώτης, υ, δ, stellio: ἀ γαλήνη.

Γαλή, ης, ἡ, felis, mustela. Vide γαλήνη.

Γαληναία, ac, Poët. pro

ΓΑΛΗΝΗ, ης, ἡ, serenitas, tran-quillitas et hilaritas vultus, tran-quillitas maris, μαλακία, qu. ἐγλαήνη' ἀ γελάω. Est et nomen pro-prium mulieris.

Γαληνιάω, f. σω, p. κα, tranquil-lus sum. Th. γαλήνη.

Γαλήνιος, υ, serenus; γαληνός, οὐ, idem, vide γαλερός, suprâ.

Γαληνιάωω, acc. sing. part. præ. act. f. g. ἀ γαληνιάω, f. σω, p. κα, tranquillus sum. Th. γαλήνη.

Γαλιλαία, as, ἡ, nomen regionis, Hebr. interpret. Lat. limes.

Γαλιλαῖος, αἰα, αἰων, Galilæus. ΓΑΛΙ'ΟΥΙΣ, eos, ἡ, frutex urticæ similis, urtica mortua.

Γαλλίων υνος, δ, nomen viri, Gallio.

ΓΑ'ΛΛΟΣ, υ, δ, seu γαλλός, gal-lus eviratus, spado: q. ab ἄλλος, qui naturam suam mutavit; vel ἀ Gallo, Phrygiæ fl. ubi initiaban-tur.

ΓΑ'ΛΩΣ, ω, vel ωος, et γάλωος, ωω, ἡ, GLOS, soror mariti, vel uxor fratris.

Γάμαι, nupsisse: Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. act. ἀ γάμω, id. qu. γα-μῶω, nubo.

Γαμαλήλ, δ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. retributio Dei.

Γαμβρέωω, f. εὔσω, p. κα, commu-bio jungo, vel socio: ἀ

ΓΑΜΒΡΟΣ, οὐ, δ, gener, socer; item frater uxoris: in dat. pl. γαμ-βροῖσι, Ion.

Γαμετρίων, matrimonio jungan-tur, 3. plur. præ. imperat. act. ἀ γαμέω.

Γάμεν, Dor. et Ion. pro ἐγημεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ἀ γαίμω, id. qu. γαμέω.

Γαμέσεται, gem. σ, pro γαμέσ-ται, 3. sing. f. 1. ind. m. verbi γαμέω, uxorem duco.

Γαμετός, verbale ἀ γαμέω.

Γαμητή, ης, ἡ, et γαμητής, ἴδος, ἡ, uxor: et

Γαμήτης, υ, δ, maritus: ἀ

ΓΑΜΕ'Ω, -ω, et γαίμω, uxorem duco, nubo: fut. -ήσω, -ίσω, vel -αῖω, præ. γαμέωμαι, -εκα, a. 1. ind. act. ἐγάμωμαι, -εσα, et ἐγημα' undè aor. 1. subj. act. γήμω' infin.

aor. γῆμαι' et part. aor. γήμας' aor. 1. ind. med. ἐγημάμην' a. 1. ind. pass. ἐγαμήθη' Plurimum, sponsus uxoris, sponsa γαμέσθαι dicitur: qui accepit uxorem, dicitur, γαμή-σαι' parentes filii, qui eam dan-t uxorem, γαμέσαι. Hinc

Γαμήλιον, υ, τὸ, munus nuptiale: et

Γαμήλιος, υ, δ ζ η, nuptialis, con-jugalis.

Γαρηλιών, -ῶνος, δ, October, aut Januarius: ἀ celebratione nuptia-rum sic dictus.

Γαρισσειώ, nupturia, uxorem du-cere cupio, nuptias desidero: ἀ γαρίσω, uxorem duco.

Γαρίσω, f. ἴσω, p. γεγάμια, nup-tium do: γαρίζομαι, f. 1. m. ἴσομαι, p. pass. ἴσομαι, nuptiis, collocor, elo-cor; τὸ, γαρίζω, est parentum.

Sponsus dicitur γαρίζομαι, sponsa verò γαρηθῆναι. Item

Γαρίκος, ἡ, δν, nuptialis: et

Γάμος, ἰα, ἰων, Poët. idem: ἀ γά-μος, matrimonium, quod ἀ γαμέω.

Γαμίσκος, item quod γαρίσω, et γαμίσκοι, quod γαρίζομαι.

Γάμος, gen. sing. Ion. pro γάμου à γάμος.

Γαμοῖρο, nubar: 3. sing. præ. opt. pass. contr. à γαμοῖρο.

Γαμοκλόριος, -ῶ, f. ἡσω, p. ἡκα, furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo: à γάμος, et κλέπτω, furor: p. ind. m. κέκλοπα.

Γάμορος Dor. pro γημόρος, ὁ, δ, ἀγροκόλα: à γῆ, terra, et μέω, dicitur: præ. ind. m. ἔμωρα, per M. tati. pro μέωρα.

Γάμοσι, -σ, δ, et Ion. gen. γάμοσι, conjugium, matrimonium: vel ὀ γάμοι, ὠν, nuptiæ: ita conjur: à γαμῖο.

Γαμοσῶλος, -ος, δ, ζ ἡ, nuptias parans, ornans: γαμοσῶλος, ἡδξ προῦδα νόξ: à γάμος, et σέλω, orno: hinc γαμοσῶλιῶ, -ῶ, f. ἡσω, nuptias paro.

Γαμμένη, dat. sing. præ. part. pass. f. gen. contr. à γαμῖο, nubo.

Γαμφῆλαι, -ῶν, οἰ, mater, maxilla: à

Γαμφῶς, -ῆ, -ὄν, incurvus, inflexus, aduncus: idem quod καμφῶς, q. à κάμπω, flecto.

Γαμφῶνυξ, ἄχος, ὁ, ζ ἡ, cui curvi sunt angues: à γαμφῶς, et ὄνυξ, unguis.

Γαμφῶνυχος, ὁ, ζ ἡ, idem, et ab iisdem.

ΓΑΨΟΣ, eos, τὸ, lætitia, voluptas, item splendor: item quod est in quaque re pulchrum, nitidum, ἄλλω, venustum.

Γάψω, -ῶ, fut. ὄσω, præ. ἡκα, lætitiæ officio: item splendeo, potio: et

Γάνυμαι, seu γάνυμαι, et γανόμαι, fut. 1. med. ὄσομαι, p. ind. pass. ὦμαι, lætor, gaudeo: undè γανύσομαι, idem. Th. γάνος.

Γάνυμης, eos, ὁ, Ganymedes, nom. propr.

Γάνωμα, ἄτος, τὸ, lætitia, splendor: et

Γάνωσι, eos, ἡ, idem. Th. γάνος, idem.

ΓΑΨ, nam, enim, igitur, quippe, scilicet, conjunctio causalis: à γάψω, non profectò, Act. xvi. 37.

ΓΑΡΓΑΨΕΙΝ, præ. infin. act. splendere, q. ex γαργαΐρειν, item plenus esse, vibrare, palpitare, multiplicare.

ΓΑΡΓΑΨΙΖΩ, fut. ἴσω, titillo, lætitiæ officio: id. cum γαργαΐζω, q. γάψω γέλω, γίγνα risum. Hinc

Γαργασιρῶς, ἦ, δ, titillatio: et **Γαργαΐς**, ὁ, δ, idem.

ΓΑΡΓΑΨΕΙΝ, præ. inf. act. splendere: vide γαργαΐρειν. Hinc

Γαργῶρα, ὠν, τὰ, dicitur de multitudine insigni.

ΓΑΡΓΑΡΕΩΝ, ὄνος, δ, gurgulio. Esse autem à non fictum hoc vocabulum tradunt Alex. Aphr. et Etymol. et Eustath. scribit Gorgugulionem esse carnem fungosam oblongam, à palato juxta narium meatus propendentem, superioris quidem parte latiore, inferiori

riori verò, in modum pyramidis æntem, eamque ad vocis modulationem facere. Hinc

Γαργαρίξω, f. ἴσω, os aquæ, sive alio aliquo liquore collu, gargarizo. Hinc Angl. GARGARISM.

ΓΑΨΟΝ, ὁ, τὸ, garum, liquamen piscium sale conditorum.

Γαρεύειν, Dor. pro γηρεύειν, præ. inf. act. à γαρεύω, Dor. pro γηρεύω, f. ὄσω, sono, loquor.

Γαρεύειν, Dor. et Ion. pro γηρεύειν, et γαρεύειν, dual. præ. ind. act. Dor. pro γηρεύειν.

Γαρούμαι, Dor. et f. 1. m. γαρούσμαι, pro γηρούμαι, f. 1. m. γηρούσμαι, et γαρούσμαι, Dor. pro γηρούσμαι. 3. pl. a. 1. opt. med. ejusd.

ΓΑΣΤΗΡ, -τέρος, per Sync. -τέρος, ἡ, (quondam gen. γαστήρος.) dat. pl. γαστήρσι, venter, ventriculus in quem cibus recipitur, uterus: ἐν γαστρί ἔχειν vel φέρειν, gravidam esse.

Γάστρη, ns, et γάστρα, as, ἡ, fundum vasis, vel navis, et similitum: vas ventricosum: à γαστήρ, venter.

***Γαστήριος**, ὁ, ζ ἡ, ventri deditus: à γαστήρ, et ὄριος, servus.

Γαστήριος, f. ἴσω, p. ἡκα, ventrem expleo, sagino: ab eodem Th.

Γατρίμαργος, ὁ, ζ ἡ, gulosus, cibi avidus: ex γαστήρ, et μάργος, ὁ, ζ ἡ, insanus.

Γάστριος, f. ἴσω, p. ἡκα, ventrem expleo, sagino: ab eodem Th.

Γάστριος, ios, et γάστριος, ὁ, δ, item γάστρω, ὄνος, δ, gulosus, hurco, ventri deditus.

ΓΑΤΑΟΣ, ὁ, δ, mulctra, mulctrale, situla: à γάλα, quod recipit.

Γαῦλος, ὁ, δ, navigii genus, sentina.

Γαυλῶς, mulctras: Dor. pro γαυλῶς, acc. pl. à γαυλός.

Γαυρίαμα, ἄτος, τὸ, exultatio: ex γαυρία, -ῶ, f. ἄσω, p. ἡκα, superbio, glorior, exulto, efferor, jactolo me. Undè

Γαυριώσωντες, Poët. pro γαυριώσωντες, nominat. pl. part. præ. act. contr. à

ΓΑΥΡΟΣ, ὄρα, ὄον, elatus, superbus, arrogans, ferax: qu. à γάψω, superbio. Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, ferocia, elatio, avaritas.

Γαυρήμενος, elatus, superbiens: præ. part. m. à γαυρόμαι, ὄμαι, f. 1. m. ὄσομαι, superbio. Hinc

Γαυρῶς, efferaris, 2. sing. præ. imp. pass. Th. γαυρῶς.

Γαυρός, -ῶ, f. ὄσω, p. ἡκα, glorior, superbio: idem quod γαυριώω, q. v. et ab eod. Th.

ΓΑΥΣΟΣ, ὁ, δ, vel γαΐσος, ὁ, ὄν, curvus, tortuosus: hinc

Γαυσῶς, -ῶ, f. ὄσω, reddo γαυσῶν, curvo, incurvo, intorqueo.

ΓΑΨ, f. γήσω, inusit. p. ind. m. γέγασα, q. v. genero: nascor: capio: pario: lætor.

ΓΕ, Doricè, γῆ, quidem, certè. Et est idem esse puto. Aliquando

est syllabica adjectio: separa-

tim rarè legitur, sed aliis dictionibus postponitur, ubi sæpè vacat, præsertim articulo δ, vel relativo δς, adjuncto: frequentius sine accentu pingitur: φελέδονγε, utinam sanè: κατγε, et quidem: δίαγε, lamena: κατρυγε, etsi: μενῆρυγε, inò, verò.

Γεία, as, et contractè γῆ, γῆς, ἡ, terra: patria.

Γεῶχος, ὁ, ζ ἡ, terram complectens: γεῶχος, γαιῶχος, et Ionicè γαιῶχος, ὁ, ζ ἡ, terram circumgens et continens. Neptuni epithet. Vide in γαιῶχος.

Γέγασα, genitus sum: 1. sing. præ. ind. m. Poët. verbi γάω, inusit. pro γείνομαι, nascor. Alii volunt esse perf. ind. act. pro γίγνηκα, undè γεγῶσεν, pro γενηκός.

Γεγάυτε, et γεγάυται, pro γεγάασεν, Hom. 2. et 3. pl. ejusd. γέγασα.

Γεγαῶς, ὄτος, Dor. pro γεγηθῶς, ὄτος, gaudens. Vide γέγηθα, infra.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγαυμένος, perf. part. pass. à γανύομαι, f. 1. m. ὄσομαι, p. pass. ὦμαι, lætor, gaudeo: quod à γάω.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγαυμένος, perf. part. pass. à γανύομαι, f. 1. m. ὄσομαι, p. pass. ὦμαι, lætor, gaudeo: quod à γάω.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγάμεν, Dor. pro γεγάειν, inf. præ. m. à γέγασα, perf. ind. med. à γάω, pro γείνομαι, nascor, q. v.

Γεγάω, eis, ei, Poët. pro γίνομαι, p, erai, natus sum: à γάω.

gymnasii praefectus sum: ab ἀρχή, principatus, et γυμνάσιον, locus exercitationis: quod à γυμνός.

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. à γυμνάω, f. άω, exerceo. Th. γυμνός, nudus.

ΓΕΤΩΝΑ, clarè clamavi, p. ind. m. verbi γνώω, inus. per Metathesin pro γέγωνα hinc γεγώνω, pro γέγωνα, 1. sing. praet. ind. m. in praesens transeunte: vel est praet. ind. m. à γεγωνέω, -ω, f. ήσω. Vide Periz. ad Ælian. V. H. et Clarke ad II. 3. 469.

Γεγονάμεν, Dor. pro γεγωνέν, praes. inf. act. et γεγωνέν, Ion. et Dor. pro έγεγωνέν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. contr. à

Γεγονάω, -ω, f. ήσω, p. ηκα, clarè vociferor, clamo, jactito: quod ex praet. ind. med. verb. γέγωνα.

Γεγωνητέον, verbal. celebrandum est.

* Γεγωνός, ή, όν, alto clamore enuciatus.

Γεγώς, ότος, natus, pro γεγαώς, part. perf. med. à γέγαα, quod vide, perf. ind. med. verbi γάω, inus. pro γίνομαι, nascor.

Γεγών, ό, nomen herois, indecl. Hebr. interpret. Lat. evulsor.

ΓΕ'ENNA, ης, ή, gehenna, locus suppliciorum aeternorum. Hebr. vallis Hinnomi.

Γεθημαθή, Gethemune: nomen loci Hebr. Lat. vallis pinguisima, fertilissima.

Γενάμενος, η, ον, natus, part. a. 1. med. id. quod γενηθείς: à γενίωμαί, nascor.

Γενάμην, ω, ατο, natus sum; vel genui, a. 1. ind. med. Ion. pro έγενάμην, ω, ατο ab eod. verbo.

Γενάσθαι, natum esse, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Γενέθ', pro έγενέτο, et γενέθελ', pro έγενέθηθα, 3. sing. et 1. pl. imperf. ind. med. verbi γίνομαι. Vel ut alii volunt γενέθην, Poët. dici pro έγενέθην, a. 2. ind. med. abjecto augmento, et i metri causâ inserto. Sic γίνετο pro έγένετο, &c.

Γένεσαι, Ion. pro γένη, 2. sing. praes. inu. 2nd à

ΓΕ'INOMAI, γενίωμαί, gignor, nascor. ατινέ de mare et fami- nâ pario, gigno, procreo; sum. Sed apud Oratores etiam a. 1. ind. med. γεινάμην, frequens in activâ signif. genui: et de utrovis et utroque parente dicitur: de matre, peperit; a. 2. ind. med. έγενόμην, inf. a. 2. med. γενέθαι' part. γένόμενος, natus; a. 1. med. inf. γείνασθαι' et part. γενάμενος. Vide γίνομαι, nascor, &c.

ΓΕΓ'ΕΩΝ, vel γέισον, ή, τδ, suggrunda, seu suggrundium; id est, pars tecti prominens, q. pluvias à parietibus εις γέαν σείει, in terram amovet. Hinc forsân Angl. a joist.

Γέισος, eos, τδ, idem; est κεφαλις, capitellum

Γεϊσώω, vel γεϊσώω, f. άωω, p. ωκα, suggrunda munito; in suggrunda modum conformo. Hinc Γεϊσώμα, άτος, τδ, suggrundatio, imbricamentum. Vide γέισον, su- pra.

Γεινία, as, et γεινιάσις, eus, ή, vicinitas; et

Γεινιάω, -ω, et -άζω, f. άωω, p. ακα, vicinus sum; adfinis; cognatus sum: part. praes. act. contr. γεινιάν, ώσα, ών. Th. γειτνών, vicinus.

Γειτονέω, -ω, f. ήσω, part. praes. act. γειτονέν, έντος, idem, et ab eod. Th.

Γειτόνημα, άτος, τδ, item Γειτόνησις, eus, ή, et

Γειτονία, as, γειντία, as, ή, vicinias: à

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ό ζ ή, vicinus, adfinis, similis; q. à γία, q. γειτων, quia ejusdem terræ.

Γεϊώρος, υ, ό, peregrinus, advena: opponitur αυτόχθονι, ut advena, opp. indigenâ.

Γελᾶ, rident, 3. sing. praes. ind. act. contr. à γελάω, rideo; est et

Γέλα, splendor solis; q. à γελέω, splendeo.

Γελαῖν, ridere, praes. inf. act. Æol. pro γελᾶν et

Γελαῖς, rides, Æol. pro γελᾶς, 2. sing. praes. ind. act. à γελάω, rideo.

Γελᾶν, Dor. pro γελᾶν, ridentis, praes. part. act. contr. ejusd. verb. γελᾶν, verò, iota subscripto, est praes. inf. act. contr. undè nonnullis, per Metath. Angl. το LAUGH.

Γελᾶνής, έος, ό ζ ή, hilaris; Poët. pro Ιλαρός, q. v.

Γελίζω, Dor. pro γελίσσω, rideo, f. 1. ind. act. verbi γελάω, f. άωω, rideo.

Γελοιαίω, f. άωω, p. ακα, irrideo, jocos: hinc

Γελοιασμός, ή, ό, irrisio.

Γελοιασής, ή, ό, irrisor.

Γελοιασα, Dor. pro γελάουσα, praes. part. act. f. g. verbi γελάω, rideo.

Γελάσιμος, υ, ό ζ ή, ridiculus, risu dignus: ab eod. Th.

Γελασός, ή, όν, idem, et ab eod. Th.

Γελάσωων, rideanus, 1. pl. a. 1. sub. act. à

ΓΕΑ'Ω, rideo, item irrideo; item splendeo, niteo, floreo, hilaro, f. άωω, et f. 1. med. άσμαι, p. γείλακα' a. 1. ind. act. έγίλασα' perf. ind. pass. γεγέλασμαι' a. 1. ind. pass. έγελάσθην.

ΓΕ'ΑΗ, ης, ή, omnis generis merces; color, tinctura.

ΓΕ'ΑΠΕ, eos, et γελγίς, ίδος, ή, alii caput, seu nucleus alii, aut spica alii, ut Plin. et Columella vocant. Theophrastus autem discriminis aliquid facit inter γελγίδα et γελγιν, illoque nomine caput totum alii vocat, hoc autem nucleus ejus et spicas.

Γέλω, f. έω, p. χα, tingo, colo: à γέλα, splendor solis.

Γελῶσα, Dor. pro γελῶσα, praes. part. act. f. g. à γελῶ, Ion. pro γελᾶω, rideo. Nam Dor. et Ion. verba in άω, per έω, efferunt.

Γελῶ, f. ήσω, p. ηκα, splendeo à quo γέλα.

Γελῆς, rides, 2. sing. praes. ind. act. Dor. pro γελῆς: à γελᾶω vox etiam Atticis usitata.

Γελοία, ridenda, item jocosa, nom. pl. n. g. è γελοῖος, q. v.

Γελοιαίω, f. άωω, ridicula seu jocosa dico, jocos: à

Γελοῖος, οία, οῖν, jocosus, facellus, urbanus; at γελοῖος, ut Grammaticis placet, ridiculus, irridendus: γελοῖον, ου, τδ, substantivè pro joco; γελοῖος, Poët. hinc γελοῖος, f. άωω, pro γελάω, rideo: à γέλως, seu γελάω, q. v.

Γελοῖοντες, et γελῶντες, Poët. pro γελῶντες, nom. pl. part. praes. act. contr. à γελάω.

Γελῶν, ridentis, nom. sing. et in pl. γελῶντες, praes. part. act. à γελᾶω, et in 3. pl. praes. ind. act. contr. γελῶν.

Γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, rident, 3. pl. praes. ind. act. contr.

Γελῶς, υτος, ό, risus, maris serenitas; et γέλως, gen. sing. ω, acc. sing. γέλων, dat. sing. γέλω, à γελάω, rideo.

Γεμίω, impleo, onero, f. γω, p. γεγίμκα' a. 1. ind. act. έγέμισα' p. ind. pass. γεγέμισμαι' a. 1. ind. pass. έγεμίσθην. Th. γέμω, plenus sum.

Γεμίτας, a. 1. part. act. γεμίσατε, a. 1. imperat. act. 2. pl. à γέμισον, άτω, 2. et 3. sing. imperat. a. 1. act. verbi γεμίω, impleo, ab eod. Th.

Γεμισθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à γεμίω, impleo.

Γέμομεν, pleni sumus, 1. pl. ind. praes. act. γεμῶσαι, dat. pl. part. praes. act. f. g. à

ΓΕ'ΜΩ, f. γεμῶ, plenus sum, vel onustus: praes. part. act. γέμων, οσα, ον' p. ind. med. γέγομα' unde γόμος, ου, ό, onus navis: indè Lat. gemo.

Γενῆ, άς, et Ion. γενεή, ης, ή, natales; από γενεάς, à natalibus, à puero: generatio, progenies, atas: εις γενεάς γενεών, in omnes atates. Th. γίνομαι, nascor.

Γενεαλογία, -ω, genus recensio, natales progenitorum investigo, f. ήσω, p. γεγενεαλόγηκα' γενεαλογίωμαί, annumeror in prosapia aliqua; γενεαλογόμενος, praes. part. et

Γενεαλογία, as, ή, genealogia, generis recensio: à γένος, genus, et λόγος, à λέγω, colligo.

Γενέσθην, generatione, dat. sing. Ion. φιν additur per Paragogen, a γενεθῆ, Ion. pro γενεά.

Γενέθην, ης, ή, origo, generatio: à γενεά hinc

Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia: item Γενεθλιακός, ή, όν, ad natalitia

vertinens, natalitius; substantivè astrologus: et

Γενέλιος, υ, δ ζ η, natalis, natalitius, auctor generationis; θεολ γενέλιος, penates: à γίνομαι, nascor.

Γένοι, dat. sing. à γένος, eos, τὸ, progenies, genus: ab eodem.

Γενεῖν, barbatus esse, præs. inf. act. contr. à γενεῖω.

Γενεῖσθαι, Dor. pro γενεῖσθαι, pubescens, præs. part. act. à γενεῖσθαι, f. ἄω, id. quod

Γενεῖω, -ῶ, barbam gesto, pubesco, f. ἄω a. 1. part. act. γενεῖσθαι, autos: à γένειον, barba. Th. γένυς, mentum.

Γενεῖσθαι, υ, δ, Dor. et Poët. pro γενεῖσθαι, υ, δ, barbatus, et hoc pro γενεῖσθαι, scem. γενεῖσθαι: à γενεῖω.

Γένειον, υ, τὸ, mentum, barba. Th. γένυς.

Γένεο, Ion. pro γένυ, et hoc pro γένου, fuisse, 2. sing. a. 2. ind. m. ab ἰγενέμην, υ, ετο, à γέινωμαι, sum.

Γενεῖσθαι, a. 2. inf. m. γένεσθαι, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενεῖσθαι, 3. sing. imperat. ejusd. temporis, ab eod. Th.

Γενεῖσθαι, ων, τὰ, natalitia: à γενεῖω, generatio; quod à γίνωμαι, nascor, p. pass. γέινωμαι, sai, tai.

Γενεῖσθαι, -ος, υ, ε, auctor ortus et generationis.

Γένεσις, εως, ἡ, origo, creatio, generatio, natalitas, ortus: ab eod. Th.

Γένερ', pro ἔγενετο, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. à γίνωμαι, vel γέινωμαι.

Γενεῖρα, as, ἡ, genitrix, parens, à 3. pers. sing. p. ind. pass. verbi γίνωμαι. Hinc

Γενεῖρ, ἡς, ἡ, natalitas, ortus; et Γενεῖρ, ἡς, ἡ, δ, et

Γενεῖρ, υ, δ, πατὴρ, genitor.

Γένετο, fuerit, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἔγενετο. Th. γίνωμαι, vel γέινωμαι.

Γενεῖω, opos, ὁ, (Ion. et Poët. pro γενεῖω, ios, vel εως, δ,) GENITOR, parens.

Γένυ, Ion. et Dor. pro ἔγενυ, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi γίνωμαι, vel γέινωμαι, nascor.

Γένυ, 2. sing. sub. a. 2. med. ab eod.

Γενεῖς, ἐντος, natus, factus, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Γενεῖσθαι, ἴτω, fias, imperat. 2. et 3. sing. a. 1. pass. ejusd.

Γένεσθαι, 2. pl. a. 2. sub. med. sic γένεσθαι, 3. sing. sub. a. 2. med. ejusd. verbi.

Γενεῖσθαι, f, erat, f. 1. m. ejusd. verbi, vel f. 2. pass. ut aliqui resolvunt, à f. 2. act. γενεῖω, a. 2. ind. act. ἔγενον' à γέινω, inus. undè a. 2. ind. pass. ἔγενον, ης, η.

Γενεῖς, ἡ, δν, generalis, item genitius, ut γενική πῶσις, apud Grammaticos: à γένος, genus.

Γένυα, ης, ἡ, genus, progenies; à γέινωμαι.

Γενεῖας, ου, δ, strenuus, audax; generosus, ingenuus. Th. γέινωμαι, q. v.

Γενεῖος, ἀλα, αἰών, cognatus, ingenuus, nobilis; naturalis, insitus; generosus, validus, strenuus, vehemens: à γενεῖω. Th. γίνωμαι.

Γενεῖσθαι, ης, ἡ, generositas, et Γενεῖσθαι, adv. generose, fortitèr: ab eod. Th.

Γένετο, Ion. et Æol. pro ἔγενετο, 3. sing. a. 1. ind. med. ejusd. verbi; vel ex ἔγενεσθαι, per Sync.

et Aphær. à

ΓΕΝΝᾶΩ, GENERO, pro GIGNO, de viris; pario, de mulieribus; pario, Metaph. f. ἴσω, p. γέγινηκα. a. 1. ind. act. ἔγεννησα, perf. pass. γέγινημαι, natus sum; a. 1. ind. pass. ἔγεννήθην. Th. γίγνηται. Indè Angl. TO GENDER.

Γέννημα, ἄρος, τὸ, progenies, fructus: à 1. pers. sing. præter. ind. pass. præced.

Γεννησθαι, f. ἴσω, germen seu fructum profero.

Γεννησθαι, a. 1. inf. act. à γεννᾶω.

Γεννησθαι, ἡ, nomen regionis in Galilæâ, indecl. Syr. interpret. hortus principis.

Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio: à 2. pers. sing. p. ind. pass. verbi γεννᾶω, quod à γίνωμαι.

Γεννητής, ὅ, δ, generator, et Γεννητός, ἡ, δν, genitus, natus; item mortalis; et

Γεννητῶν, ὅπος, δ, genitor, parens; γεννητῆρα, as, ἡ, genitrix: à 3. pers. sing. p. ind. pass. verbi γεννᾶω, quod à γίνωμαι.

Γενεῖω, Ion. pro γέινω, et γέινω, 3. pl. et 3. sing. a. 2. opt. m. à γίνωμαι, nascor.

Γενεῖω, Dor. pro γέινω, sim, essem, 1. sing. opt. a. 2. m. à γίνωμαι, sum.

Γενεῖω, υ, ον, factus, a. 2. part. m. γένεω, Ion. pro ἔγενεω, a. 2. ind. med. à γέινωμαι, vel γίνωμαι, nascor.

Γένος, εως, τὸ, GENUS, progenies, familia; gens, natio, stirps; genus, cui opp. species; in dat. pl. γένοιαι, ab eod. verbo. Hinc Angl. apud Gramm. GENDER.

Γένυ, ἐσθω, esto, 2. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

ΓΕΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ἡς, ἡ, Gentiana, herbæ genus. Angl. GENTIAN.

Γένο, 3. sing. a. 2. ind. m. Poët. pro ἔγενετο, fuisse: ab ἔγενεω, a. 2. ind. med. verbi γίνωμαι, vel γέινωμαι, sum.

ΓΕΝΥΣ, ὄος, ἡ, mentum, barba; maxilla, acies.

Γένωμαι, fiam, 1. sing. a. 2. sub. m. et in 3. pl. γένωμαι, à γέινωμαι, seu γίνωμαι, nascor, fio.

Γεγάσται, dat. pl. Ion. et Poët. pro γέρασι, à γέρας, munus, q. v.

Γεραῖα, ἄς, ἡ, matrona, anus: à Γεραῖος, αἰά, δν, senilis; et masc. senex, vir venerabilis, magnæ auctoritatis; comp. γεραῖος, superl. γεραῖωτος, per Syncop γεραῖα ἄς, ἡ, anus: à γέρον, senex,

Γεραῖος, αλα, αἰών, Poët. pro Γερονταῖος, εια, ειν, γεροντικός ἡ, δν, senilis: à γέρον, senex.

Γεροντιον, υ, τὸ, vetulus, senecio; dim. à γέρον.

Γέροισι, senibus, dat. pl. à γέρον, senex.

Γερούα, as, ἡ, senatus: à Γερούος, α, ον, vel -ος, υ, δ καὶ ἡ, ad senes vel principes reipublicæ pertinetis. Th. γέρον, senex.

ΓΕΡΡ'ΟΝ, υ, τὸ, scutum Persicum ex vimine lectum; quodvis instrumentum defensionis.

Γέρρα, parva rana.

ΓΕΡΡΩΝ, οντος, δ, vestustus, senex; voc. sing. ὦ γέρον, dat. pl. γέροισι.

Γερούς, ὅ, δ, et Γερούα, ἄρος, τὸ, gustus: à γέω, gusto.

Γερούα, Ion. et Dor. per Aphær. pro γερούα, gustavimus, 1. pl. perf. ind. pass. verbi γέω, gusto.

Γερούαμος, a. 1. part. m. γερούαμαι, a. 1. inf. m. γέουμαι, et γέ-

Γερα, pt. venerare, 2. sing. præter. imperat. act. γεραίνε, inf. Dor.

pro γεραίνε, honorare: à

Γεραῖω, f. ἄρω, numeror honoris causâ, orno; et veneror. Th. γέρας, munus.

Γεραῖος, per Sync. pro γεραῖος, compar. γεραῖωτος, per Sync. pro γεραῖωτος, superl. à γεραῖος, senilis, senex.

ΓΕΡΑΝΟΣ, υ, ἡ, grus, avis vigilans et prudens: undè γέρανοι λίθοις καταπεποκνῖται, proverbialiter de providis hominibus dicitur; quoniam grus quum tempestate præsigunt, lapillis se saburrant ut à ventis non abripiantur vel deiciantur: machina tollendis operibus comparata; γεράνιον, υ, τὸ, idem, et pro herba. Angl. A CRANE.

Γεραῖα, a. 1. inf. act. à γεραῖω, Poët. pro γεραῖω, honoro, et

Γεραῖος, ἄ, δν, honorandus, augustus; compar. γεραῖωτος, honorabilior, augustior; superl. γεραῖωτατος, augustissimus: à seq. Th.

ΓΕΡΑΪΣ, ἄρος, r elis. aos, contr. ως, τὸ, præmium, munus, honor.

Γεραῖος, υ, δ ζ η, honoratus, honorificus, senilis: et

Γεράων, gen. pl. Ion. pro γεράων' à γέρας, munus.

Γεργυσιός, ἄ, δ, nomen gentile, Hebr. interpret. Lat. vicinus peregrinationi.

Γερόσις, γερόσις, et γέροσις, υ, δ, textor, Suid. et γερόδια, as, ἡ, textrix.

Γέρα, Ion. pro γέρατα, nom. pl. à γέρας, præmium.

Γερόσις, υ, δ ζ η, epith. Nestoris, ap. Hom. honoratus: à γέρας, honor, aut à Gerina seu Gerino oppido, in quo profugus fuit educatus.

Γέρον, senex, voc. sing. γέροντος, γέροντα, gen. et acc. sing. à γέρον, senex.

Γερονταῖος, αλα, αἰών, Poët. pro Γερονταῖος, εια, ειν, γεροντικός ἡ, δν, senilis: à γέρον, senex.

Γεροντιον, υ, τὸ, vetulus, senecio; dim. à γέρον.

Γέροισι, senibus, dat. pl. à γέρον, senex.

Γερούα, as, ἡ, senatus: à Γερούος, α, ον, vel -ος, υ, δ καὶ ἡ, ad senes vel principes reipublicæ pertinetis. Th. γέρον, senex.

ΓΕΡΡ'ΟΝ, υ, τὸ, scutum Persicum ex vimine lectum; quodvis instrumentum defensionis.

Γέρρα, parva rana.

ΓΕΡΡΩΝ, οντος, δ, vestustus, senex; voc. sing. ὦ γέρον, dat. pl. γέροισι.

Γερούς, ὅ, δ, et Γερούα, ἄρος, τὸ, gustus: à γέω, gusto.

Γερούα, Ion. et Dor. per Aphær. pro γερούα, gustavimus, 1. pl. perf. ind. pass. verbi γέω, gusto.

Γερούαμος, a. 1. part. m. γερούαμαι, a. 1. inf. m. γέουμαι, et γέ-

συναρα, 1. sing. et 3. pl. a. 1. sub. m. γεῖσσι, a. 1. inf. act. à γεῖω.
 Γεῖσις, eos, ἡ, gustatio, et
 Γευστικός, ἡ, ὄν, gustatorius : item
 Γευστός, ἡ, ὄν, gustabilis : à
 ΓΕΥΪΩ, gustare facio, gustandum præbeo ; item cibum potumve do, GUSTO, f. γεῖωσσι, p. γέγεωσμαι m. γεῖομαι, gusto, f. 1. m. γεῖομαι a. 1. ind. m. ἐγεύομαι, ω, ἀο a. 1. inf. m. γεύσασθαι part. γευσάμενος p. pass. γέγευμαι.
 ΓΕΨΥΡΑ, as, ἡ, pons, quia eis γίαν φέρει, in terram desert : hinc Γεψύριον, ὄ, τδ, dim. ponticulus : et
 Γεψύρωσ, -ῶ, f. ἡσω, p. ἡκα, pontem jungo, pontem impono ; γεψύρωσ, pontem sternere, præes. infin. act. contr.
 Γεωγραφία, -ῶ, f. ἡσω, p. ἡκα, terrarum orbem describo ; et
 Γεωγραφία, as, ἡ, terræ descriptio ; tanquam à γία, inus. pro γαία, terra, et γράφω, scriptio, pictura ; quod à γράφω, scribo.
 Γεωδαισία, as, ἡ, terræ distributio, partitio, seu divisio. Th. γέα, terra, et δαίω, dividio.
 Γεώδης, eos, ὁ ζ ἡ, terreus, terrenus, terrestris.
 Γεώλοφος, υ, ὁ ζ ἡ, et terrâ instar tumuli, suis collis emittens ; sub. ὄ, tumulus ; homo crassus, stupidus, inutile terræ pondus : à γέα, terra, et λόφος, jumentis cervicæ, item conus in galed et cristâ ; λόφοι etiam dicuntur colles et tumuli ; qui et γήλοφοι, et ἐγώλοφοι.
 Γεωμέτρως, -ῶ, f. ἡσω, terram metior ; et
 Γεωμέτρος, υ, ὁ, geometra, agrimensuror ; et
 Γεωμετρία, as, ἡ, geometria, terram dimetiendi scientia : à γία, terra, et μέτρον, mensura.
 Γεωμετρικός, ἡ, ὄν, geometricus, peritus artis geometricæ : ab iisd.
 Γεωπείνως, υ, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parvum terræ possidet, famelicus : à γία, terra, et πείνω, seu πείνω, fames. Th. πείνωμαι, laboro.
 Γεωπονία, as, ἡ, agricultura : à γία, γέα, terra, et πόνος, labor ; quod à πένωμαι, laboro ; à p. ind. med. πένωσσι.
 Γεώπων, ὄδω, ὁ, agricola, qui in agro colendo pedum operâ utitur.
 Γεωργία, -ῶ, f. ἡσω, p. γεωργήσμαι, a. 1. ind. m. ἐγεωργήσω, q. v. operor, quod ex ἔργον, opis.
 * Γεωργήσιμος, υ, ὁ ζ ἡ, ad colendum idoneus, fertilis : ab eod.
 Γεωργία, as, ἡ, agricultura ; et
 Γεωργικός, ἡ, ὄν, ad agriculturam pertinens, rusticus : γεωργικά, ὄν, τδ, libri de agriculturâ ; et
 Γεωργιον, υ, τδ, arvum, ager aratus ; et
 Γεωργός, ὄ, ὁ, agricola, abivitor, colonus quivis : à γεωργία, q. v.
 Γεωργίχως, -ῶ, f. ἡσω, fodio : à γία, terra, et ὄρσσω, fodio.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio qu. ex inus. γία, contr. γῆ, in prosâ pro γαία, idem.
 Γηγενής, υ, ὁ, idem, et ab iisd. ac γηγενής, quod vide.
 Γηγενίων, terrigenum, gen. pl. à Γηγενής, ἰος, ὁ ζ ἡ, terrigena, terræ filius, indigena ; γηγενής, pl. gigantes : ex γῆ, terra, et γίνωσσι, genitus, quod à γίνομαι, nascor.
 Γήδιον, υ, τδ, agellus, dim. et
 Γήθεον, adv. ἐκ τερρῆ : à γῆ.
 ΓΙΘΕΩ, -ῶ, gaudere, lactor, f. ἡσω, p. ind. act. γεγῆθηκα, et per Syac. γέγηθα p. ind. med. γέγηθα, undè et part. γεγηθώς, f. 2. act. γηθῶσ, et γήθειον, Ion. pro ἐγῆθειον, 1. sing. vel. 3. pl. imperf. ind. act.
 Γήθειον, lactati sunt, pro ἐγῆθειον, 3. pl. a. 1. ind. act. γηθῆσσι, a. 1. part. act. γηθῆσσι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. à præced.
 Γηθήσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd.
 Γήθως, eos, τδ, et
 Γηθόσση, υς, ἡ, gaudium, latitia, et
 Γηθόσσης, υ, ὄν, lætus, -a, -um, exultans : à γῆθεω.
 ΓΗΘΥΟΝ, vel γῆθειον, υ, τδ, genus cepæ ; q. ἐκ γῆ θύει.
 Γῆθω, inusit. f. γῆσω, p. γέγηκα f. 2. act. γηθῶσ p. ind. m. γέγηθα part. p. m. γεγηθώς, ὄσος idem qu. γηθῶσ, gaudeo, lactor.
 Γήνως, υ, ὁ ζ ἡ, et
 Γήνως, υ, ὁ ζ ἡ, terrenus ; corruptioni obnoxius ; mortalis : à γῆ, terra.
 Γῆμαι, a. 1. inf. act. γῆμασ, a. 1. part. act. γῆμαι, Ion. et Poët. ab a. 1. ind. act. ἔγημασ, as, e' à verbo γαίρω, inusitat. f. γαιρῶ, p. -ηκα, uxorem duco, &c. vel ut alii volunt, per Sync. pro ἐγάμησα, as, e, verbi γαιρέω, f. ἡσω, p. -ηκα, uxorem duco, nubio, matrimonium contrahio ; tanquam à γαιρω, inusitat. format. Vide γαιρέω.
 Γηογίω, præes. inf. act. quasi γῆνέχων, terram habere, aut agrum possidere. Et de Neptuno dici potest, quia terram ambit et continet, et propterea, γεῖχος, γεῖωχος, et passim γαιροχος, appellatur.
 Γῆρα, dat. sing. à γῆρας, q. vide.
 Γηραιός, ἡ, ὄν, senex, senilis, antiquus, grandævus, senio confectus : γηραιά, ὄν, αἰ, vetule. Th. γῆρας, senectus.
 Γηραλέος, ἑά, ἰον. Poët. id. quod γηραιός.
 Γηρανέσσει, senescensibus, Poët. vel Ion. pro γῆσσι, dat. p. a. 1. part. act. et hoc pro γηράσσει, à γῆρας, avtos, senescens, pro γηράσσει, à γηράω, f. ἡσω, senesco ; unde a. 1. ind. act. ἐγήρασα, et per Sync. ἐγήρα. Th. γῆρας.
 ΓΗΡΑΣ, τδ, gen. sing. ἄρος, τδ, elis. aos, contr. ωσ, dat. γῆρασι, τδ, elis. ai, contr. a senectus.
 Γηράσσι, υ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. à γηράσσω, f. ἡσω, senesco ; γηράσαι, a. 1. inf. act. à

Γηράσσω, senesco, consenesco, f. ἡσω, p. γεγῆρακα a. 1. ind. act. ἐγήρασα a. 1. sub. act. γηράσσω, υ, ἡ acc. pl. part. præes. act. γηράκωντας. Th. γῆρας, senectus.
 Γηράω, -ῶ, f. ἡσω a. 1. ind. act. ἐγήρασα, et per Sync. ἐγήρα, undè part. γῆρας' perf. ind. act. γεγῆρακα et part. γεγηρακώς, senio affectus.
 Γηροδοκίω, -ῶ, f. ἡσω, in senectute alo, et
 Γηροδοκία, as, ἡ, senis sustentatio, senilis educatio : à γῆρας, et ὄσσω, pasco.
 Γηροδοκός, ὄ, ὁ ζ ἡ, senum nutritor, qui aliquem in senectute alit : ab iisd. Th.
 Γηροκορία, as, ἡ, cura et nutritio secum, et
 Γηροκόμοιο, gen. sing. Ion. à
 Γηροκόμοιο, υ, ὁ ζ ἡ, qui curam habet senum : à γῆρας, et κομέω, curam gero.
 Γηροτροφέω, -ῶ, f. ἡσω, in senectute alo : ἐ γῆρας, et τρέφω, alo, p. ind. m. τρέφοσθαι.
 Γηροτρόφος, υ, ὁ ζ ἡ, senes nutritens : ab iisd.
 Γηροτέρ', conqueritur, pro γηροταί, 3. sing. præes. ind. m. γηροταί f. 1. m. ὄσσομαι. Th. γῆρας, vox.
 Γηρόνα, as, et γαρύνα, Dor. pro γηρόννη, υς, ἡ, vocalis, garrula q. γηρόνασα. Th. γῆρας, vox.
 Γηρόνας a, ὁ, Dor. pro Γηροβῆς, υ, ὁ, Geryones, nomen viri.
 Γηρωσῆα, acc. sing. à Γηρωσῆός, vel Ion. ἡσος, ὁ, nomen viri, Γηρωσῆα.
 ΓΗΨΥΣ, ὄσος, vel eos, ἡ, vox lineæ
 Γηρώ, f. ἡσω, p. ἡκα, sono ; velut pro mugire, canere, &c. loquor, dico, conqueror ; et γηρούμαι, f. 1. m. ὄσσομαι, idem.
 Γῆρας, acc. sing. ἐ γῆρας, ἄτος, τ elis. aos, et contractè γῆρας, senectus.
 * Γῆρας, υ, ὁ, agricola, rusticus ; à γῆ, γῆς, ut à πόλις, eos, πολίτης, υ, ὁ, civis.
 Γιγανταίος, αἰα, αἰων, et γιγαντεῖος, εἰα, εἰων, gigantæus vel -eus, a, um : à γίγας, gigas.
 Γιγαντες, nom. pl. γιγαντων, gen. pl. ab eod.
 Γιγαντιώ, -ῶ, ὄ, gigantes imitor, gigantum similis sum : ab eod.
 Γιγαντομαχία, as, ἡ, pugna, seu bellum gigantum ; ἐ γίγας, et μάχη, pugna ; quod à μάχομαι, pugno.
 ΓΙΓΑΡΤΟΝ, υ, τδ, quod in acinorum vinaceo osseum aut lapidosum est.
 Γιγαρτῶνός, eos, vel eos, ὁ ζ ἡ, vitnaceus, acinosus.
 ΓΙΓΑΣ, avtos, ὁ, gigas : qu. à γία, γῆ, terra, et γάω, nascor, q. v. nam terræ filii dicuntur.
 ΓΙΓΥΨΙΔΙΟΝ, υ, ὁ, herbula e olerum genere, pastinaca silvestri similis.
 ΓΙΓΥΨΙΣΜΟΣ, ὄ, ὁ, titillatio

qu. à γαγγλιζω, f. *λω*, quod idem est cum γαγγλιζω, q. v.

ΓΙΤΑΥΜΟΣ, ὄ, ὄ, *cardo januae* vel *portae*; qui cum ipsa portā vertitur.

ΓΙΤΡΑΣ, ὄ, ὄ, *particula tibia*, lamentabilem sonum edens.

Γίνομαι, vide γίνομαι, infrā.

Γίνομαι, *fiat*, 2. sing. præs. imperat. pass. à γίνομαι.

Γιγνώσκω, *eis, ei, et γιγνώσκοντα*, acc. sing. masc. part. præs. act. Vide in γινώσκω, cognosco, infrā.

Γίver, *fielab*, Ion. et per Apostro. pro *lylivero*, 3. sing. imperf. ind. pass. γίverσθαι, fieri, præs. infinit. med. à

ΓΙΝΟΜΑΙ, vel γίνομαι, *sum, fio*: nascor, gignor; orior, accido, evenio, contingo: à γάω, hoc modo, γί(γ)νομαι manasse videtur;

γάω (u mutato in eiω) fit γα-ειω, contr. γάνω, per Sync. γείνω, quod habet in f. 1. act. γείνω, ε inserto

γείνω, fit in m. voce γείνομαι cum γε reduplic. γεγενηομαι, per Sync. γιγνηομαι, per Sync. iterum γί(γ)νομαι f. 1. med. γενηομαι p. pass.

γεγενημαι a. 1. ind. pass. γεγενηθη, f. 1. pass. γεγενηθησμαι, a. 1. ind. med. γεγενησμαι a. 2. ind. med. γεγενησμαι, u, eto, factus sum;

a. 2. imperat. med. γείνω, εσθω a. 2. opt. med. γενοίμην, οιο, οιοτο, ut nō γένοιτο, absit: a. 2. sub. med. γένομαι, η, ηται a. 2. infin. med. γενοσθαι a. 2. part. med. γεόμενος, p. ind. med. γίγωνα à γείνω vel γίνομαι, inus. 1. sing. plusq. perf. ind. m. εγεγονειν p. m. inf. γεγονειναι, et γεγαίμαι, à γέγαι, p. ind. m. à verb. inus. γάω, q. v. part. præt. med. γεγονώς, et γεγαώς, via, ὄς.

Γινώσκεν, Dor. pro γινώσκειν, præs. inf. act. et.

Γινώσκοντι, cognoscunt, Dor. pro γινώσκουσι, 3. pl. præs. ind. act. à

ΓΙΝΩΣΚΩ, vel γινώσκω, COGNOSCO, Angl. TO KNOW, exinde etiam f. 1. med. γνώσομαι a. 1. ind. act. γίνωσα p. ἐγνώκα. plusq. p. ἐγνώκων a. 2. ind. act. ἐγνώκα, ὄς, ω 3. pl. ἐγνώσαν a. 2. imperat. act. γνώθι a. 2. opt. act. γνώθι a. 2. 2. sub. act. γνώθι, γνώθι a. 2. inf. act. γνώθι a. 2. part. act. γνώθς, ὄσα, ὄν a. 2. γνώμι, sec. conjug. quod à γνώω, prin. conjug. inus. sig. nosco; p. pass. ἐγνώκα a. 1. ind. pass. ἐγνώσθην f. 1. pass. γινώσθησμαι p. ind. m. γέγνω, per Metath. pro γέγνω part. γεγνωώς, pro γεγνωώς-ὄσας form. à γνώω inus.

Γλάγος, eos, τὸ, lac: à γάλα, q. v.

Γλάζω, expando alas, clamo; item promium expando me, f. σω, p. κα a. 2. ind. act. ἐγλάζων, es, e,

Γλακκρόβαγος, pro γαλακκρόβαγος, ὄ, ὄ, ὄ, per Sync. lacte victitans: à γάλα, lac, et φάγω, edo.

Γλαμάω, et γλημάω, f. ἄσω, (id. quod λημάω), gramiā laboro, lippitio a.

Γλάμη, ης, ἡ, et γλάμα, Dor. (pro

Th. λήμη, Plconsam. τὸ γ), gramiā, lippitudo; oculorum sordes.

ΓΛΑΝΙΣ, ἰδός, ἡ, Hesyeh. ἀργός, iners. Sed addit, esse etiam piscis genus. Legitur et γλανίς, ἰδός, id. Nomen ei dedit Glanis fluv. Cumā.

Γλάξ, per Sync. q. γάλαξ, antiq. lac; herba γαλακτοποιητικῆ, apud Plin.

Γλάρις, ἰδός, ἡ, instrumentum fabricatorum ad lapides excavandos et poliendos; lima; γλαρίδες, pl. architecti instrumentu. Th. γλάρω, cavo, fodio.

Γλαῖς, et γλαῖκας, acc. sing. et acc. pl. à γλαῖξ, κός, ἡ, noctua. Th. γλαυκός, cæsius

Γλαῖκε, voc. sing. à Γλαῖκος, ὄ, ὄ, Glauicus, nomen propr.

Γλαῖκη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris; sed

Γλαυκῆ, ης, ἡ, f. g. à γλαυκός, glaucus.

Γλαυκιάω, -ῶ, glaucis oculis terribiliter intucor, et

Γλαυκίων, Poët. pro γλαυκίων, præs. part. act. contr. Th. γλαυκός.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟΣ, ἡ, ὄν, GLAUCUS, cæsius, cæruleus: qu. à γλαύσω, splendo.

Γλαυκότης, ης, ἡ, color cæruleus, et

Γλαυκόχροος, contr. -ος, ὄ, ὄ, ὄ, Poët. δ γλαυκὸν χροά ἔχων, qui glaucium colorem habet.

Γλαυκός, -ῶ, f. ὄσω, cæsius reddo. Th. γλαυκός.

Γλαυκόςπις, ἰδός, ἡ, cæsius habens oculos: Minervæ epith. acc. sing. γλαυκότην et -ῶτα: ex γλαυκός, et ὄψ, oculus, quod ab ὄπτομαι, video.

Γλαυκόςπις, ὄ, ὄ, ὄ, ὄ, glaucis oculis præditus: ab eod.

Γλαυκώσις, eus, ἡ, seu γλαυκώμα, ἄτος, τὸ, vitium in oculo, vulgō dictum glaucedo: à γλαυκός, q. v. Th. γλαυκός.

Γλαυκόςψ, ὄπος, ὄ, καὶ ἡ, qui cæsius habet oculos; hinc γλαυκώπις, pl. nom. δ γλαῖξ, noctua (hoc à γλαυκός, glaucus), et ὄψ, ὄ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Γλαῖξ, κός, ἡ, seu γλαῖξ, ulula, noctua. Th. γλαυκός, cæsius.

Γλαύσω, splendo, cerno: undē fortasse γλαυκός.

Γλάφω, ὄος, τὸ, spelunca, antrum, caverna: à γλάφω.

Γλαφύρησι et γλαφύρης, dat. f. g. Ion. à γλαφύρος, ῶ, ῶν, concinnus.

Γλαφύρος, ῶ, ῶν, cavus. Vide in γλάφω, cavo.

ΓΛΑΨΩ, vel γλόφω, cavo, fodio, sculpo, f. ψω, p. φα: hinc γλάφω, vos, τὸ, antrum, spelunca; γλαφύρος, ὄ, cavus, profundus; elegans, scitus, venustus; lautus; concinnus; aptus, appositus; festivus.

Γλάχων, Dor. pro γλήχων, uicos, ἡ, pulegium.

ΓΛΕΥΚΟΣ, ἰός, τὸ, mustum, succus dulcis: à γλυκός, dulcis.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo; idem quod λήμη, q. v.

Γλήμα, ὄν, τὰ, res ornatae, pretiosa, spectaculo dignae; oculi: à

ΓΛΗΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi, oculus, pupa; cavitas ossis quae aliud os recipit; item furus: q. αἰγλήνη: ab αἰγλή, splendor, vel per Sync. παρὰ τὴν γαλήνην, quia serenitas mentis in oculis maximē conspicitur. Hinc γλήμα, ὄν, τὰ, res ornatae, q. v.

Γλήνος, eos, τὸ, stella, lumen; à

ΓΛΗΧΩΝ, et γλάχων, Dor. ὄνος, ἡ, pulegium, herba. Angl. PENNY-ROYAL.

Γλία, as, ἡ, gluten; affine est κόλλι, ης, ἡ, q. v. Angl. GLUE.

ΓΛΙΓΝΟΣ, seu γλείνος, ὄ, ὄ, genus, aceris campestris, gallica.

ΓΛΙΣΧΡΟΣ, ὄ, ὄ, ὄ, vel -ρος, -ρα, -ρον, lentus, viscosus, lubricus; tenax, parvus; jejunus; valdē sordidus; æruginosus; gulosus; stultus; humilis; adulator. Reperitur etiam γλισχρός, ῶ, ῶν, id. undē γλισχρός, adv. tenaciter, lubricē; q. à γλία, gluten: hinc

Γλισχρότης, ης, ἡ, viscositas, tenacitas; lubricitas; avaritia, sordides: et

Γλισχρώδης, eos, ὄ, ὄ, ὄ, lentus, tenax, viscosus.

ΓΛΙΨΟΜΑΙ, f. 1. med. -ζομαι p. pass. -γμαι, cupio, affecto, appeto, GLISCO: qu. à γλυκός.

ΓΛΟΙΟΣ, ὄ, ὄ, ὄ, ὄ, invalidus, sordidus, malignus, malus, vel sordidus moribus imbutus: item substantivē strigmentum, olei sordes: hinc

Γλοιώδης, eos, ὄ, ὄ, ὄ, strigmentosus, glutinosus.

ΓΛΟΥΤΟΣ, ὄ, ὄ, nates, clunes, oasa: qu. à γλοιός.

Γλυκάζω, f. ἄσω, dulce reddo, dulcesco; et

Γλυκαίνω, f. ἄνω, idem. Th. γλυκός, dulcis.

Γλυκίσμα, ὄνος, τὸ, et γλυκισμός, ὄ, ὄ, dulcedo.

Γλυκερόσι, gen. sing. Ion. et γλυκερό, gen. sing. Dor. pro γλυκερό a. 2. γλυκερός, ῶ, ῶν, dulcis: à γλυκός, dulcis.

Γλυκός, ὄ, ὄ, compar. ab eod.

Γλυκίκαρπος, ὄ, ὄ, ὄ, qui dulcem fructum fert. Vitis epith. ex γλυκός, et καρπός, fructus.

Γλυκίκαρον, ὄ, τὸ, suav-amatum: à γλυκός, dulcis, et πικρός, amarum, quod vide.

ΓΛΥΚΥΣ, εἶα, ὄ, dulcis, e; jucundus; mollis, clemens; gen. sing. -ίος, -είας, -είος γλυκεία, substantivē de radice dulci; item γλυκός, passivum, i. e. vini dulcis genus: in comp. γλυκίω, γλυκίσσω, et γλυκίτερος: in superl. γλυκίστος et γλυκίτατος: hinc

Γλυκίτης, ης, ἡ, dulcedo.

* Γλυκυφωλία, as, ἡ, dulcis vox,

caplus dulcis : à γλυκός, et φωνή, voz, sonus.

Γλύμμα, ἄρος, τὸ, sculptura, calatura, opus calatum.

Γλυπτήρ, ἦρος, ὁ, sculptor.

Γλύπτῃς, υ, ὁ, idem.

Γλυπτὸς, ἦ, ὁ, sculptilis, sculptus.

Γλυφάσιον, gen. sing. Ion. à

Γλυφάσιος, ἦ, ὁ, sculptorius. Th.

γλύφω, sculpo.

Γλυφὴ, ἦς, ἡ, sculptura, calatura, sigillum,

Γλυφίς, ἰός, ἡ, crena vel incisura sagittæ; sagitta ipsa; incisura, in quam nervus inseritur: ab eod. Th.

Γλύφω, f. ψω, p. φα, scalpo, sculpo, celo, rado, polio.

ΓΛΩΣΣΑ, et Att. γλώττα, ης, ἡ, lingua; dicendi facultas; sermo unicuique genti peculiaris: hinc compos. ἐπιγλωττίς, εὐγλωσσοσ, ἀγλωσσοσ, ἐπιγλωττοσ, &c. et Angl. TO GLOSS.

Γλωσσαλία, ας, ἡ, lingua dolor: à γλώσσα, et ἀλγέω, doleo.

Γλωσσάριον, υ, τὸ, lingua: dim. à γλώσσα.

Γλώσση, Ion. pro γλώσσα, lingua, γλώσσησι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, theca lingualis, tibiarium recondendis idonea; item marsupium: à γλώσσα, et κομῆ, servo.

Γλωσσότμητος, υ, ὁ ἢ ἡ, locus, cui Ægyptii includebant cadavera condita; linguam habens præcisam: à

Γλωσσοτμήω, -ω, f. ἴσω, p. γλωσσοτμήω, linguam incido, linguam amputo.

Γλωσσοχαριτῆνες, των, οί, decipientes lingua blandimentis: ex χαριτέω, f. ἴσω, blandior: à χάρις, gratia, blanditia, et γλώσσα.

Γλωσσόδης, εος, ὁ ἢ ἡ, lingualatus; lingua similis; linguax, loquax: à γλώσσα, et εἶδος, species.

Γλωττίκος, ἦ, ὁ, ad linguam pertinens: à γλώττα, Att. pro γλώσσα.

Γγώχες, ὦν, αί, spicæ vel aristæ tanquam à γλῶξ, ωχός, spica, vel arista.

ΓΑΣΧΙΣ, vel γλωχιν, ἴνος, ἡ, cuspis teli, angulus, acies: q. αἰ πῶν ἀκίων ἔξοχαί.

Γαθρός, ἦ, ὁ, idem quod

ΓΝΑ΄ΘΟΣ, υ, ἡ, mala, maxilla; dentes, bucca. Hinc

Γαθῶω, f. ὦωω, cædo in malis: et

Γαθῶων, υνος, ὁ, parasitus: item propr. nom. Gnatho.

Γαμπροίσι, dat. pl. Ion. à

Γαμπρός, ἦ, ὁ, incurvus, item flexibilis; à

Γνάπτω, f. ψω, p. ἔγναφα, in-flecto, domo, frango; q. à κάπτω, idem. Et

Γνάπτω, vel κνάπτω, sive γνάφω, f. ψω, p. ἔγναφα, carpendo, vel tellicando polio, mollio, carmino: undè Angl. NAP; de pano, et fortasse etiam de somno.

Γνάφεις, ἴος, ὁ, fullo: à præced.

Γνήσιος, ἰα, ἰος, vel γνήσιος, υ, ἡ, ἢ, legitime genitus, germanus;

sincerus, genuinus: in compar. γνησιώτερος γνησίως, adv. legitime, genuine. Dicitur q. γονήσιος, vel

γνήσιος, à γνομαι, nascor.

Γνοῖν, ης, η, novero: a. 2. opt. act. à γινώσκω, cognosco; 1. sing.

a. 2. ind. act. ἔγνω, ab eod.

Γνός, γνόντος, sciens, a. 2. part. act. ejusd.

Γνοφρός, ρά, ρόν, tenebrosus, caliginosus: à

ΓΝΟ΄ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebra, item turbo, opacitas aëris, nubes; q. à νέφος, hinc.

Γνοφῶω, -ω, f. ὦωω, et γνοφέω, -ω, f. ἴσω, obtenebro: et

Γνοφώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, caliginosus.

Γνώω, f. ὦωω, p. ἔγνωκα, nosco, inus, à quo tamen γνώω, et γινώσκω, vel γινώσκω' à νόος, mens.

Γνῶξ, adv. genu flexo: per Sync. dictum, q. γόνυξ' à γόνυ, genu.

Γνώ, cognovit, Ion. et Poët. γινώω, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔγνω, ωσ, ω' at

Γνώ, ost. 1. sing. a. 2. sub. act. γνώθι, a. 2. imperat. act. γνώνα, a. 2. inf. act. à γινώσκω, cognosco.

Γνώμα, ας, ἡ, Dor. pro γνώμη, ης, ἡ, mens, &c. Sed γνώμα, ἄρος, τὸ, Ion. et Poët. notitia, experientia. Th. γινώσκω.

Γνώμη, ης, ἡ, sententia, mens; voluntas; consilium; sententia, seu dictum aliquod insigne: undè

Γνωμίκος, ἦ, ὁ, sententiosus: et Γνωμολογικός, adv. sententiôsè: à γινώσκω.

Γνώμεναι, Dor. et Att. pro γνώμηναι, a. 2. inf. act. à γινώσκω, cognosco.

Γνώμονος, gen. sing. à

Γνώμων, υνος, ὁ ἢ ἡ, (interdum addito genitivo ὠρολογίω) cognitor; index in horologio; gnomon, stylus horas indicans; norma, amussis; dens pullinus, quod sit ætatis in jumentis index. Frequentius tamen plur. num. γνώμονες, quod et apud Xenoph. extat, de equis. Th. γινώσκω.

Γνώμαι, vide in γνώ, suprâ.

Γνωρίζω, noscito, agnosco, cognosco; probe, exploro; notum facio, indico, in memoriam revoco, in N. T. f. ἴσω, et Att. γνωρίζω, p. ἔγνωρικα' a. 1. ind. act. ἔγνωρίσα' a. 1. inf. act. γνωρίσαι' a. 1. part. act. γνωρίσας, ἄντος præs. ind. pass. γνωρίζομαι, innolesco, patefio: hinc γνωρίζεσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. innolescat: p. pass. ἔγνωρίσμαι' a. 1. ind. pass. ἔγνωρίσθη' η. 1. sub. pass. γνωρίσθω, ἦς, ἦ. Th. γινώσκω, cognosco: hinc

Γνωρίζω, υ, ὁ ἢ ἡ, notus; item familiaris; item clarus, celebris: in compar. γνωριώτερος, notior: superl. γνωριώτατος, notissimus: et

Γνωρίστω, ἄτος, τὸ, indicium, no-

ta; proprietas; insigne ornamentum, decus.

Γνωρίζω, αἴς, αἴ, fut. 1. act. Att. verbi γνωρίζω, noscito.

Γνώσται, Ion. pro γνώση, 2. sing. f. 1. ind. m. à γινώσκω.

Γνώση, cognosces: 2. sing. f. 1. ind. m. verbi γινώσκω' f. 1. m. γινώσομαι, η, etai.

Γνωσθίς, cognitus: a. 1. part. pass. à γινώσκω' a. 1. ind. pass. ἔγνωσθη' inf. ejusd. γνωσθῆναι.

Γνωσιμάχιν, præs. inf. act. contr. mutata sententiâ, suarum virium imbecillitatem agnoscere.

Γνώσις, εως, ἡ, cognitio, notitia; scientia, doctrina, sapientia, &c. à γινώσκω.

Γνώσομαι, f. 1. m. ab eod. Th. Γνώσιος, verbal. cognoscendus.

Γνώσης, υ, ὁ, gnarus; item divinator, ariolus.

Γνωσθῆ, ἦ, ὁ, notus, a, um, cognitus: amicus: ut et

Γνωσθῆ, ἦ, ὁ, notus: item consanguineus, propinquus, frater: ab eodem Th.

Γνώτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à γνώθι, nosce: ab eod. Th.

Γνώωσι, Poët. pro γνώωσι, agnoscut; a. 2. sub. act. 3. pl. ejusd. verbi; seu 3. pl. sub. præs. act. verbi inusit. γνώω, nosco, f. ὦωω, p. ἔγνωκα' p. ind. m. ἔγνωναι' part. Ion. γινώωδης, ὄρος' vel γνώω, Poët. pro γνώ, 1. sing. a. 2. sub. act. ab ἔγνω, a. 2. ind. act. ab eodem Th.

Γοάντι, Dor. pro γοάσαι, γοάσαι 3. pl. præs. ind. act. à

ΓΟΑ΄Ω, -ω, f. ἴσω, gemo, deploro, defleo, lugeo: Poëticum à sono fictum. Reperitur et γοήμεναι, Dor. inf. a. 2. act. pro γοήναι' qu. à γόμη, conjug. sec. et γοηθίς, deflelus: a. 1. part. pass. à γοάω, de-fleo, conjug. prin.

ΓΟ΄ΓΓΟΣ, ἦ, CONGRUS, piscis.

ΓΟΓΓΥΨΩ, murmur, f. ἴσω, p. γεγγύσσω' a. 1. ind. act. ἐγγύσσω perf. ind. pass. γεγγύσσωμαι' indè γογγύσσω, q. v.

Γογγύλλος, ἦ, ὁ, vel γογγύλιος, υ, ὁ ἢ ἡ, idem quod γογγύλιος, rotundus: atque indè dicunt γογγύλλη, ης, et γογγύλις, ἰός, ἡ, substantivè, rapium, quod rotundum.

Γογγύσμος, ἦ, ὁ, murmur, fremitus, sussuratio: et

Γογγύσις, οἴ, ὁ, murmurator: à γογγύζω.

Γοῆ, ης, ἡ, pro γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ: vide γόβη.

Γοήμεναι, q. 2. inf. act. Dor. pro γοήναι' à γόμη. Th. γοάω, gemo, q. v.

ΓΟ΄ΗΣ, ἦτος, ὁ, incantator, præstigiator, impostor quivis: hinc

Γοηταί, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio; et

Γοητεύω, ἄτος, τὸ, præstigiæ, incantamentum: et

Γοητεύω, f. ἰώωω, p. ενκα, incanto, fascino, præstigiis decipio: item

Γοητῆδες, ἡ, ὄν, incantatorius.
 Γολγοθά, nomen loci ἁελιτον,
 Syr. locus calvaria.
 Γομφία, as, ἡ, nomen urbis, Syr.
 habitatio.
 Γόμος, υ, δ, omnis navis, merces:
 à præt. ind. m. γέμομα, verbi γέ-
 μου, plenus sum.
 Γομφιάζω, f. ὄσω, dentibus stu-
 peo; et
 Γομφιασμός, ὄ, δ, contractio, vel
 stupor dentium: à
 Γομφίος, υ, δ, dens molaris; quod
 à
 ΓΟΜΦΟΣ, υ, δ, cuneus; clavus;
 piscis quidam: dat. pl. Ion. γόμφου-
 σιν hinc ortum aliquibus videtur
 Angl. GUMS.
 Γομφώω, -ῶ, f. ὄσω, clavis com-
 pingo; et
 Γομφώωσι, εως, ἡ, articulationis
 species, cum os ossi, clavi modo,
 infigitur.
 Γοναίς, parentes, nom. pl. contr.
 à
 Γονεὺς, ἴος, vel ἑως, δ, parens;
 gen. pl. γονέων, acc. pl. γονήτας, ἑας,
 contr. γονεῖς, similis nomin. contr.
 dat. pl. γονεῖσι: à præt. ind. med.
 γέγονα, verbi γίνομαι.
 Γονή, ἡς, ἡ, genitura; semen ge-
 nitale; factus, soboles: hinc γοναί
 Ἑρακλεῖα, semen Herculeum: ab
 eod. Th.
 Γόνιμος, υ, δ, ζ ἡ, genitilis, pro-
 ficuus; item facundus: à γίνομαι.
 Γονόβροια, vel -ία, ἡ, genitura,
 vel seminis genitilis profluviū;
 et
 Γονοβρύειω, -ῶ, f. ἴσω, p. ηκα, flux-
 um seminis patior: à
 Γονοβρύης, υ, δ, vel γονοβρύιος, ου,
 δ, ζ ἡ, qui seminis fluxum patitur,
 cui γονή βέει, i. e. genitura fluit.
 Γόνος, υ, δ, soboles; generatio;
 genus; semen: à γίνομαι, nascor;
 p. ind. med. γέγονα. At
 Γόνος, (δέξτονον,) ὄ, δ, pro quo
 γυνός, Poëticum, Ionicā Epenthesis
 factum, facundus, γόνωος: item
 substantivè, locus vel solum fertile;
 comp. γονώτερος, fertilior: ab eod.
 Th.
 ΓΟΝΥ, τὸ, GENU, gen. sing.
 γόνυος, γόνυατος, per transposit. vel
 Metath. γυνός, et per Epenth. γόνυ-
 ατος: dat. pl. γόνυασι, γόνυασι, et γόνυα-
 σσι γυνός, adv. genu flexo, in genua;
 per Sync. q. γόνυς, et πρόγνυ, per
 Sync. pro προγόνυ, idem, q. v. Indè
 Angl. GOWN, quia tegit genua.
 Γονυπέτιω, -ῶ, ad genua accido,
 procido, f. ἴσω, p. γεγυνοπέτηκα a.
 1. indic. act. ἔγονυπέτησα: à γόνυ,
 et πέτω, cado.
 Γός, υ, δ, luctus: acc. sing. γόνυ
 nom. pl. γούσι: à γόαω, lugeo.
 Γοργεῖη κεφαλή, Gorgonium cap-
 put: à γοργών, vide in Γοργόνες.
 Γόργειος, ἴα, εἰω, f. g. Ion. -είη,
 et Γοργόνιος, ἴα, εἰω, Gorgonius.
 Γοργεῖω, f. εἴσω, horrifico; fes-
 tino, velocitibus gradior.
 Γοργόνες, ων, αἰ, dictæ sunt Phor-
 ci Elicæ, Medusæ, Sthenoy, et Eu-

ryale: à γοργών, ὄνος, δ, nomen
 animalis noxi in Africâ.
 ΓΟΡΓΟΣ, ἡ, ὄν, velox, acer, vi-
 vidus; terribilis; quasi γαλῶν ἔργω.
 Hinc
 Γοργότης, ητος, ἡ, celeritas, torvi-
 tas; et
 Γοργός, gen. sing. à γοργώ, gen.
 ὄος, contr. ὄς, celeritas, torvitas; id.
 q. præc. item, nomen mulieris.
 Aliàs γοργός, est acc. pl. à γοργός,
 velox.
 ΓΟΡΓΥΠΑ, vel γόργυρα, as, ἡ, ἡ,
 canalis subterraneus, per quem
 aqua effluit: à γῆ, et ὄρυσσω, fodio.
 Γόνυ, pro γ' ὄν, igitur, certè, qui-
 dem, saltem, etiam: è γέ, et ὄν.
 Γονάζομαι, genua amplectens oro:
 f. 1. med. ὄσομαι a. 1. ind. med.
 ἔγγυασάμην. Th. γόνυ, genu.
 Γόνυθ', pro γόνυατα, acc. pl. γόνυ-
 ασι, dat. pl. à γόνυ gen. γόνυατος, & c.
 Γονοίστην, dat. pl. Ion. à γυνός,
 pro γονός.
 Γονομαί, -ῶμαι, f. 1. m. ὄσομαι.
 genua amplector supplex; hinc
 γυνόμενος, præc. part. m. contr. Th.
 γόνυ, genu.
 Γονοπαχῆς, ἴος, δ, ζ ἡ, genua pin-
 guia vel crassa habens: è γόνυ, et
 παχός, crassus.
 Γυνός, ἡ, ὄν, fertilis; item subst.
 solum ferax. Vide γονός.
 Γυνή, fertili, ejusd. dat. sing.
 Γύνωω, pro γονώωω, genuum, gen.
 pl. à γόνυ.
 Γούσα, gemens, præc. part. act.
 f. g. contr. à γοῶω, geno.
 ΓΡΑΒΙΟΝ, υ, τὸ, tædæ genus,
 nempè lignum inspicatum pro face.
 Dicitur lignum quernumve lign-
 num, quod fractum fissumve et
 accensum iter facientibus lucem
 præbet, teste Athenæo.
 ΓΡΑΪΑ, as, ἡ, anus, vetula: à
 γραιά, per Sync. γραιάν, Dor. pro
 γραιών, gen. pl. Hinc fortassis
 Angl. GRAY.
 Γραΐδιον, ου, τὸ, vetula, anicula,
 dim. et
 Γραικός, ἡ, ὄν, et γρηῖος, υ, δ, ζ ἡ,
 anilis: à γραιά, anus. At
 Γραικός, ἡ, ὄν, gentiliū est,
 Græcus, a, um.
 Γραῖω, comedo. Th. γράω.
 Γράμμα, ἄτος, τὸ, litera scripta;
 liber; scriptum; tabulæ; seu chi-
 rographum; in pl.
 Γράμματα, scripta; epistola, lite-
 ra, i. e. eruditio; acta publica.
 Th. γράφω, scribo: hinc
 Γραμματία, clas, ἡ, literatura, et
 Γραμματέως, ἴος, δ, scriba; et in
 N. T. legis interpres, præco verbi
 divini, Theologus; et
 Γραμματικῆ, (sub. τέχνη,) ἡς, ἡ,
 grammatica, sc. ars: à
 Γραμματικός, ἡ, ὄν, literarius,
 grammaticus; et
 Γραμματιστής, οῦ, δ, grammatica
 præceptor; γραμματοδιδάσκων, υ,
 δ, ludi literarii magister, qui docet
 literas; item iterator, librarius:
 ab eod. Th.
 Γραμμῆ, ἡς, ἡ, linea; item carce-

res, seu initium curriculi, quod
 olim lineâ ductâ notabatur; et
 Γραμμικός, ἡ, ὄν, linearis: ab
 eod. Th.
 Γράπις, ἴδος, ἡ, senecta, exuvie
 serpentis, & c.
 Γραπτέον, scribendum, adj. ver-
 bale: à γράφω, scribo; perf. ind.
 pass. γέγραμμαι, ψαι, πται' hinc
 etiam.
 Γραπτός, ἡ, ὄν, scriptus, a, um.
 ΓΡΑΨΟΣ, υ, δ, sordes quæ in
 ovium lanis colliguntur; alarum
 fœtium. Dicitur et γράσος, γράσος,
 et γράς.
 ΓΡΑΨΟΣ, υ, δ, clamor militum
 in congressu acierum. Puto à γῆ-
 ρος, vox, clamor.
 Γράσις, εως, ἡ, gramen: qu. à
 γράω quia pabulum pecorum.
 Hinc Angl. GRASS.
 Γραῖς, ἡ, ὄν, anus; Ion. γρηῖς,
 et per Dialysin γρηῖς: à γραιά,
 idem.
 Γραφεῖον, υ, τὸ, graphium, styli,
 scriptorius; penicillus.
 Γραφεῖς, ἴος, δ, scriptor, pictor:
 à
 Γραφή, ἡς, ἡ, scriptura, scriptio;
 pictura; accusatio; γραφαί, ὄν, αἰ,
 divinæ literæ: à γράφω, scribo.
 Γραφήτισσαν, 3. pl. a. 2. imperat.
 pass. γράφῃτο: à γράφω, scribo; a.
 2. part. pass. γραφεῖς.
 Γραφικός, ἡ, ὄν, scriptorius; item
 pingendi peritus: undè
 Γραφικός, graphicè, expressè: ab
 eod. Th.
 Γραφίον, υ, τὸ, et
 Γραφίς, ἴδος, ἡ, stylus; penicil-
 lus; lineamentorum ductus: à
 ΓΡΑΨΩ, scribo, pingo; olim in-
 sculpo, fero legem ad populum,
 sancio; f. ψω, p. γέγραφα: a. 1.
 ind. act. ἔγραψα: perf. ind. pass.
 γέγραμμαι, ψαι, πται' hinc Angl.
 TO GRAVE, GRAFF, & c.
 Γράψης, imprimas, 2. sing. a. 1.
 sub. act. ejusd. γράφω.
 ΓΡΑΨΩ, (undè γραῖω, quod fit
 per contr. γραῖω,) f. σω, comedo.
 a. 1. ind. act. ἔγρασα: undè forsân
 Angl. TO GRAZE, herbas depascere.
 Γραῖδης, εως, δ, ζ ἡ, anilis: à γρα-
 ῖς, anus.
 Γρηγορέω, -ῶ, vigilo, f. ἴσω, p.
 γεγρηγορέκα a. 1. ind. act. ἔγρη-
 γόρησα: præt. ind. med. γεγρηγόρησα.
 Dicitur γρηγορέω, per Aphar. pro
 ἔγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω,
 excitō.
 Γρηγορήσις, εως, ἡ, vigilantia.
 Γρηγορός, qui vigilavit; item
 vigilans; præt. med. part. carens
 augmento, Ion. ab ἔγρηγορα, p. m.
 ind. verbi γρηγορέω.
 Γριπέδς, ἴος, vel ἑως, δ, piscator:
 à γρίπος, q. v.
 Γριπίζω, f. ἴσω, piscor: undè
 Γρίπισμα, ἄτος, τὸ, lucrum, cap-
 tura.
 ΓΡΙΨΟΣ, υ, δ, relem, et γρίφος, υ,
 δ, et eos, τὸ, idem. Item ænigma
 sig. quo irrefiri solent.
 Γριψόμα, scribo: à γράφω

Γρομφάς, ádos, ἡ, vetula porca, Hesych.

Γρομφαίς, οἱ, ζωγράφοι, pictores. à γραφαί.

ΓΡΟΣΦΟΣ, υ, δ, pilum, teli genus; vel hastæ cuspis quam terrea insignimus.

ΓΡΥ΄, vel γρῦ, quicquid minimum est; sordes unguum, Hesych. Hinc

Γρύζω, f. ἕζω, p. ὄχα, grunnio; nutio; hisco, leniter loquor.

Γρουλλίζω, f. ἴσω, p. ἰκα, grunnio: undè

Γρουλλισμός, υ, δ, et γρούλλη, ης, ἡ, grunnitius.

Γρυμια, ας, ἡ, peræ quoddam genus, res vilis et minimi pretii.

Γρυξ, locus unguis. Hesych. à γρῦ, q. v.

Γρυμῶς, υ, δ, grunnitius: à γρούζω.

Γρύπη, ης, ἡ, et γρυτάρια, ων, τὰ, scruta, frivola à γρῦ.

Γρυτοπόλης, υ, δ, sorutorum venditor: à γρύπη, et πωλέω, vendo.

ΓΡΥΨ, ὑπὸς, δ, GRYPS, GRYPHUS. Angl. GRYPHON, indè etiam GRIPE; et γρυπὸς, ἡ, ὄν, incurtus, inflexus; item qui naso, vel rostro est adunco.

ΓΡΥΨΝΗ, ης, ἡ, caverna, saxium exesum, foramen; qu. à γράω, exedo: hinc

Γρῦνος, η, ον, cavus, profundus.

ΓΥ΄Α, seu γύν, Ion. et γύνια, ης, ἡ, arvan, jugerum, via, fossa.

Γυάλαι, ων, αἱ, pocula. Vox Megarica.

Γυάλοιο, gen. sing. Ion. γυάλοιοι, dat. pl. à

ΓΥ΄ΑΛΟΝ, υ, τὸ, cavitatis; undè vola, vallis, &c. Hinc

Γυάδης, ἡ, ὄν, qui manu comprehendendi potest.

Γυαρκίς, ἑὸς, δ, ζ, ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores, vegetus: à γυῖον, membrum, et ἀρκέω, sufficio.

Γέγυ, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύγης, υ, δ, Gyges, rex Lydiae.

Γύης, υ, δ, dentale, pars aratri; à γύα, seu γύν, jugerum.

Γυισάμας, α, δ, Poët. et Dor. δ τὰ γυία δαμών, qui membra domat.

Epith. athlete.

Γυιοκρόπος, υ, δ, ζ, ἡ, membra depascens, membra fuligans: à γυῖον, membrum, et κορέω, satio, depasco.

ΓΥΙΟΝ, υ, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes mammae; in pl. γυία.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica, vinculum, quod membra vincit atque ligat: à γυῖον, et πέδη, pedica.

Γυιός, ἡ, ὄν, claudius: à γυῖον.

Γυιῶς, -ῶ, f. ὄσω, membra frango; claudum reddo, enervo: à γυῖον, membrum.

Γυιόχαλος, υ, δ, ζ, ἡ, qui membra ærea habet, robustissimus. à γυῖον, membrum, et χαλκός, æs.

Γυιωθίς, multilotus, a. l. part.

pass. à γυῖω, claudum reddo. Th. γυῖον, membrum.

ΓΥΛΙΟ΄Σ, υ, δ, vasculum militare, vinivum in primis, in quocibus adscrabatur.

Γυμνάζω, exerceo, f. ἄσω, p. γεγύμνακα. a. l. ind. act. ἐγύμνασθαι perf. ind. pass. γεγύμνασμαι: à γυμνός, nudus.

Γυμνασία, ας, ἡ, et γυμνάσις, εως, ἡ, exercitatio: ab eod.

Γυμνασιαρχέω, -ῶ, f. ἴσω, p. ηκα, exercitacionibus præsum, gymnasiū præfectus sum: et

Γυμνασιάρχης, υ, δ, vel γυμνασιάρχος, υ, δ, gymnasiū præfectus, ludimagister: et

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnasiū præfectura. Th. ἀρχή, principatus.

Γυμνάσιον, υ, τὸ, exercitatio; item palastra, gymnasiū, locus ubi olim nudi se exercebant, et jam proscholam. Th. γυμνός.

Γύμνασμα, ἄτος, τὸ, exercitatio: ab eod. Th.

Γυμναστής, υ, δ, præfectus pueris exercendis: ab eod. Th.

Γυμναστής, ἡ, ὄν, palæstricus, exercitatorius: ab eod. Th.

Γυμναστικῶς, adv. more palæstrico: ab eod. Th.

Γυμνής, ἴτος, vel γυμνήτης, ου, δ, miles levis armaturæ, veles, incermes enim illi cum armatis prælimio faciebant: à γυμνός, q. v.

Γυμνητικῶς, nudus sum; propriè, sum miles levis armaturæ; f. εἶσω, p. γεγυμνήτευκα, à γυμνός vel γυμνήτης ab eod. Th.

Γυμνοπαῖδιά, ας, ἡ, puerorum nudorum exercitatio: à γυμνός, nudus, et παῖς, puer.

ΓΥΜΝΟΣ, ἡ, ὄν, nudus; inermis; qui γυῖα μόνα habet, et Poët. pro γυμνικός, ἡ, ὄν, gymnicus.

Γυμνοσφισαί, ὄν, αἱ, Indorum sapientes, sic dicti quod nudi vitam voluptatis expertem agerent: à γυμνός, et σφισίης, sapiens: quod à σοφός, idem.

Γυμνήτης, ητος, ἡ, nuditas; paupertas: et

Γυμνώω, ῶ, f. ὄσω, p. ωκα, nudo; spolio; detego: à γυμνός.

Γυμνωθέντα, acc. sing. masc. a. l. part. pass. à γυμνώω, denuo: γυμνώσαι, a. l. inf. act. ἐγυμνώθην, a. l. ind. pass. Th. γυμνός, nudus.

Γυμνώσας, ασα, αν, nudus, nudatus, part. a. l. act. verbi γυμνώω, nudo.

Γύμνωσις, εως, ἡ, nudatio, nuditas: à γυμνός, nudus.

Γυνά, Dor. pro γυνή, mulier.

Γύναι, O mulier! voc. sing. (ab inus. γυναιξί) à γυνή, mulier; in acc. γυναικία.

Γυναικάριον, υ, τὸ, muliercula, dim. ejusd. Th.

Γυναικίον, υ, τὸ, scilicet ὄμμα.

ΓΥΝΕΨΕΥΜ, conclare mulierum: et γυναικία, ων, τὰ, unctura: à

Γυναικίος, εἰα, εἰα, muliebris. hinc

Γυναικίης, ης, ἡ, idem quod γυναικίον, q. v.

Γυναικίος, Ion. pro γυναικίος, q. v.

Γυναικίας, υ, δ, muliebris, effeminatus, mollis.

* Γυναικισμός, οῦ, δ, muliebres blanditiæ.

Γυναικοκράτομαι, -ῶμαι, f. l. m. ἴσμαι, p. pass. ημαι, femininarum imperio regor, famine pareo: à

Γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebri imperium.

Γυναικοκράτεμος, ου, part. præ. s. pass. qui sub mulierum est imperio; uzortus.

Γυναικομανής, ἑὸς, δ, ζ, ἡ, mulierum amore insanus; mulierosus: à γυνή, et μανέωμαι, insanio.

Γυναικός, γυναικί, gen. et dat. sing. à γυνή.

Γυναικοφίλας, α, δ, Dor. pro Γυναικοφίλης, υ, δ, mulierum amator, effaminatus: à γυνή, mulier, et φίλος, amicus.

Γυναικώδης, εὸς, δ, ζ, ἡ, effeminatus: à γυνή.

Γυναικῶν, ὄνος, δ, et Γυναικωνίτης, υ, δ, item Γυναικωνίτης, εἶδος, ἡ, mulierum conclare: à γυνή.

Γυναιμάνης, pro γυναικομανής, quod vide.

Γύναιον, υ, τὸ, muliercula: dim. à γυνή.

Γύναιετιν, dat. pl. cum v. ἔφελε. à ΓΥΝΗ΄, ἡ, mulier, uxor: q. à γονή, genitura; q. à γίνομαι, pario, gen. sing. γυναικός, dat. -κι, acc. γυναικα, Dor. γυνήν, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γύναισι. Hinc

Γύναις, v. gen. Poët. pro γύναι, εἶδος, δ, mollis, effeminatus.

Γυπός, μακρός, Hesych. altus.

ΓΥΨΘΟΣ, υ, δ, canistrum à vimine.

ΓΥΨΙΣ, εως, ἡ, pollen: à γυρος, gyrus, nempe molle.

ΓΥΨΟΣ, ῶ, δ, ῥῖν, curvus, incurvus; rotundus; δ, substant. serobs.

Γύρος, υ, δ, GYRUS, circulus, vel ambitus.

Γυρῶς, -ῶ, f. ὄσω, incurvo; item in gyrum colligo; in serobem con do: hinc

Γύρωμα, ἄτος, τὸ, et Γύρωσις, εως, ἡ, circumactio in orbem: circus. Th. γυρῆς.

ΓΥΨ, γυπός, δ, vultur: hinc γυπῖος, ἴση, ἰον, vulturinus.

ΓΥΨΟΣ, υ, δ, GYPSUM: à γή, et ἔψω, q. coctæ terra. Hinc

Γυψῶς, -ῶ, f. ὄσω, gypso illino.

Γῶ, contr. ἐ γάω, inus. capio, gigno, pario, lætor, glorior: et

Γῶ, ego, per Apharesin, pro ἐγώ.

Γῶ, etiam pro ἐαυτῶ, ἰδίω ζῶ σῶ, sibi ipsi, privatim, tuo. Hesych

Γῶν, δ, nomen regis et gentis, vulgò tectum interpret.

ΓΡΑΕΑ΄, ὤν, τὰ, spelunca et laticulibus, seu lustra ferarum.

Γραι, Ion. pro γῶν, saltem, igitur

Γώναρα, genua, Dor. pro γώνυ-
 να, nom. vel acc. pl. à γόνυ, genua.
 ΓΩΝΙΑ, as, h, angulus; item
 locus additus: hinc
 Γωνιατός, αία, αίων, et γωνιαδής,
 εος, δ ζ η, angularis.
 Γωνιόσι, υ, τδ, purvus angulus;
 item locus angustus vel additus,
 dim. à γωνία.
 ΓΩΠΙΑΩ, subsummo, verbum
 Laconicum,
 Γωσπός, vel χωσπός, σ, δ, phare-
 tra: à χωρεῖν τὰ βύρα, i. e. τὰ ἐλ-
 κυστὰ βέλη, quodd capiat jacula.

Δ.

Δ est quarta litera, et quater-
 narium numerum desig-
 nat. Ion. et Dor. pro σ, sic
 δέμη pro δέμη, odor, et subinde
 pro γ, ut δά, δάς, Dor. pro γά, γάς,
 et hoc pro γή, γής. Tum etiam
 pro ϑ, et τ.

Δά, particula per se nihil signifi-
 cans. sed in compositione auget;
 ut δάσκος, valde umbrosus: à δά,
 et σκιά, umbra; θαρούνος, cædis ad-
 modum avidus: à δά, et φόνος,
 caedes.

Δά, verò, et δάς, Dor. pro γά et
 γάς, et hoc pro γή, γής.

Δαδίο, nomen regis ἄκλιτον.
 Hebr. dilectus.

ΔΑΪΥ'Ε, ὄσος, h, crystalhus, gla-
 cius.

Δαδίων, υ, τδ, facula. Th. δαίω,
 uro.

ΔΑ'ΔΙΞ, κοσ, h, mensurae genus.
 Δαδωχίω, -ῶ, f. ἴσω, facem teno.
 prælucco: et

Δαδωνχία, as, h, facis gestatio; et
 δαδωχος, υ, δ, qui facem gestat, τα-
 δίφερ: à δάς, fax, et χω, teneo.

Δάδων, ταδάρω, gen. pl. à δάς,
 δάδός, δ δάς, per contr. Th. δαίω,
 uro.

Δαείς, doctus, a. 2. part. pass. à
 δαίω, disco, a. 2. ind. pass. ἰδάνη.

Δαίω pro δαίω, disc: hinc δαί-
 είης, in 2. sing. sub. præc. act.

Δαερός, à, δν, niger, ra, rum: à
 δαίω, uro.

Δάέω, -ῶ, disco, scio, f. ἴσω, p.
 δεδάηκα, et perf. ind. pass. δεδάηκα
 inf. δεδάσθαι. -ῆσθαι part. δαήσμε-
 νος' a. 2. ind. pass. ἰδάνη' inf. in.
 δαήναι' f. 1. m. δαήσομαι, perf. δέδαα'
 part. δεδάδς. Th. δαίω.

Δάσσομαι, f. 1. m. ἀσσομαι' p. pass.
 ασμαι, divido, lacerò, dissecò; 3.
 sing. perf. ind. pass. ἔδασσας' à
 δαίω.

Δάδω, divido, distribuo, f. δάσω,
 p. δέδωκα ab eod.

Δάν, ης, h, et δαίς, -ἴδος, h pug-
 na; fax, lumen: à δαίω, incen-
 do.

Δαήμεναι, didicisse, a. 2. in pass.
 Dor. pro δαήναι' f. 2. pass. δαήσο-
 μαι, et in 2. sing. δαήσται, Ion. pro
 δαήση' a. 2. ind. pass. ἰδάνη' p.
 ind. m. δέδαα' à δαίω, inus. quod
 vide suprâ. Hinc

Δάμων, ονος, δ ζ η, doctus, gna-
 rus, peritus; comp. δαημονίετος;
 superl. δαημονίετατος. Th. δαίω, dis-
 co, scio.

ΔΑΗ'Ρ, ἴσος, δ, (δ ἀνδρόδουλός,)
 LEVIR, πατρί frater.

Δαηρός, ρά, δν, lucidus, a, um: à
 δαίω, uro.

Δαί, pro δέ, anten; significat
 discretionem: à δαίω, divido.

Δαί, verò per Apoc. pro' δαίδι,
 dat. sing. à δαίς, ἴδος, h, fax, tæda;
 pugna ardens: à δαίω, uro.

Δαιδαλείο, gen. sing. δαιδαλεί-
 σι, dat. pl. Ion. à

Δαιδαλίος, εα, εον, seu -λος, υ, δ
 ζ η, artificiosus, varius. Th. Δαι-
 δάλο, Didedalus, q. v. Undè et

Δαιδάλω, f. ἄλω, et δαιδάλω, -ῶ,
 f. ὦσω, artificiosè facio, vel varie-
 go, orno.

Δαιδάλμα, ἄτος, τδ, opus artifi-
 ciosum, vel egregium: à δαιδά-
 λω, orno, quod à

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, υ, δ, D. E. D. ALUS,
 ingeniosus artifex Cretensis; adj.
 artificiosus, varius: q. à δαίω,
 scio, à interpositio.

Δαίδων, gen. pl. à δαίς, ἴδος, h,
 fax, tæda. Th. δαίω, uro.

Δαίτε, et δαίτεν, lucebat, 3. sing.
 imperf. ind. act. Ion. à δαίω.

Δαίτεο, 3. sing. imperf. ind.
 pass. Ion. à δαίωμα, divido; a. 2.
 ind. pass. ἰδάνη.

Δαίτω, f. ἴτω, a. 1. ind. act. ἰδάν-
 ξα, præc. pass. δαίξομαι' perf. ind.
 pass. δεδάγωμαι, part. δεδάγμένος.
 Omnia Poëtica, divido, decerpo,
 occido: à δαίω, divido. Hinc

Angl. ΔΑΙΣΥ, quod sit flos multifidus.
 Δαίγυες, ον, δλ, D. E. ΜΟΝΕΣ,
 (καταχθόνιοι, manes; κατοικίτιοι,
 lares;) nom. pl. à δαίμων, ονος.

Δαίμονι, pro δαίμονις, voc. sing.
 à δαίμονος, q. v. undè

Δαίμονιάδης, ἡ, δν, à δαίμονιο ob-
 sessus, aut afflatus. Th. δαίμων.

Δαίμονιάω, -ῶ, f. ἴσω, p. ηκα, in-
 sano, sum dæmoniacus: et

Δαίμονίζομαι' f. 1. m. ἰσομαι'
 δαίμονιο vexor, torqueor; præc.

part. pass. δαίμονιζόμενος, υ, δαίμο-
 niacus; perf. ind. pass. δεδαιμόνισ-
 μαί' a. 1. ind. pass. ἰδαιμόνισθη.
 Th. δαίμων.

Δαίμονις, Ion. pro δαιμόνια, as,
 δαίμων, h, divina; item misera; in dat.
 pl. Ion. δαιμονίησι, pro δαιμονιάς;
 à δαίμων.

Δαίμόνιον, υ, τδ, D. E. ΜΟΝΙ-
 ΟΝΙΟΝ, i. e. spiritus impurus, seu
 Diabolus, in N. T. Apud
 prophanos scriptores, Numen; item
 larva; genius; fortuna: dim. à
 δαίμων, quod vide; δαίμονια, ὄν,
 τὰ, Dii et Dæ.

Δαίμόνιος, υ, δ ζ η, divinus, felix,
 augustus; item in malam partem,
 miser, miserandus; scelustus, fu-
 riosus: ab eod. Th.

Δαίμονιάδης, εος, δ ζ η, δαίμονι
 similis dæmoniacus, præter modum
 magnus: et

Δαίμονιάω, sum dæmoniacus,

præs. part. act. contr. à δαιμόνισθω,
 -ω, f. ἴσω, eujus Th. et

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, δ ζ η, Deus;
 heros; genius; fortuna cum bona,
 tum adversa; DÆMON; apud
 sacros scriptores, tametsi in ma-
 lam partem accipitur pro spiritu
 impuro, Diabolo; q. δαίμων, sci-
 ens: è δαίω, scio.

Δαίνω, pro δαίνεθι, per Apocop.
 præc. conviviium, 2. sing. præc.
 imperat. act. à δαίνεμι. Th. δαίω,
 epulum præcico.

Δαίνεμαι, convivor, epulor: undè
 Δαίνεθ' et δαίνεσθ', pro δαίνω-
 ῖτο, convivati sunt, 3. pl. inperf.
 ind. med. Ion. ejusd. et

Δαίνεσθ', pro δαίνεσθαι, epulari,
 comessari, præc. inf. m. Th. δαίω,
 epulum præcico.

Δαίξαι, divisisse, a. 1. inf. act.
 à δαίξω.

Δαίσομαι, f. 1. med. σομαι, divido,
 et divisor; item incendor: à δαίω,
 divido, uro.

Δαίος, αία, αίων, prudens, vel hos-
 tilis; δαίον, in nom. pl. hostes: à
 δαίω, disco, vel uro.

Δαίρω, f. ἄρῶ, cædo, verbero.

Δαίς, ἴδος, h, acc. sing. δαίδα,
 T. E. D. A, item pugna accensa et
 ardens, prælium, bellum: à δαίω,
 uro.

Δαίς, δαίτος, et δαίς, δαίτος, h,
 epulum, convivium, D. A. P. E. S; ut
 et δαίτη, ης, h, Poët. à δαίω, epulum
 præcico. Hinc Angl. DAINTIES.

Δαίσις, γάμος, celebrare nuptiale
 convivium; quod à δαίς, epulan.
 Th. δαίω, epulum præcico.

Δαίσωμαι, a, 1. part. m. δαίσω,
 comedas, 2. sing. a. 1. sub. med. à
 δαίω, epulor.

Δαίτα, acc. sing. δαίτας, acc. pl.
 à δαίς, δαίτος, h, cibus. Th. δαίω,
 epulum præcico.

Δαίτηθεν, Poët. adv. (qu. ἐκ τῆς
 δαίτης,) ex convivio. Th. δαίω.

Δαίτηρω, f. ἔσω, divido cultro;
 coquum ago: à

Δαίτηρός, ες, δ, coquus, qui carnes
 δαίτει, id est dividit. Aliquandò
 δαίτηρος, adv. divisim, viritim, par-
 ticularim.

Δαίτηρων, ὄνος, δ, epulo, convivia,
 et qui δαίτα instruit.

Δαίτης, ὄος, h, convivium: idem
 quod δαίς.

Δαίφρων, ονος, δ ζ η, bellicosus,
 in bello prudens; in dat. sing.
 δαίφρονι' à δαίω, disco; vel à δαίς,
 pugna, et φρήν, mens.

Δαίχθεϊς, έντος, a. 1. part. pass.
 à δαίχθω, interficio, caucio: à
 quente.

ΔΑΙ'Ω, vel δαίω, universè di-
 vido; speciatim instrumenti acie
 eujusre acuti divido, e. g. ferri,
 vel gladii, i. e. seco, vel cædo;
 igne, vel incendio divido, i. e. uro,
 vel incendio; loco alicui ignemque
 ferrum infero, i. e. pugno, bellum
 gero; antiquitùs convivis, victiùs in
 partes diversas divisione factâ,
 sua cuique portio dapum appone-

batur, undè signifi. epulum præbeo; epulum accipio; et, quia, *ἔξ ἡρόματων ἀναλύσας*, (è rerum divisione in partes suas, melius causâ investigandi), scientia exquisita sæpe oritur, et doctrina, signifi. scio, disco. f. 1. act. *δαῖσω*, vcl *δαῖσω*, p. act. *δαῖκα* p. pass. *δαῖμαι*, *divisus sum*: f. 2. act. *δαῖω* p. med. *δέδωγα*, vcl *δέδαα*, *combussus*: plusq. perf. med. *ἔδεσθην*: a. 2. act. *ἔδασον*: a. 2. pass. *ἔδάνην*, *novi, divisus sum*.

ΔΑΪΚΑΡ, genus quoddam cassiæ. Δάκε, 3. sing. Ion. a. 2. ind. act. pro *ἔδακον*, *es*, *e*, *momordi*: à *δάκνω*.

Δακείν, Poët. pro *δακείν*, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Δακείνμος, *v*, *δ* *ξ* *ή*, *mordens animalium*; *gravis, molestus*: à *δάκνω*, *mordeo*, et *θύμος*, *animus*.

ΔΑΚΝΩ, *mordeo*; *pungo*, *molestiâ adificio*; *format tempora q.* à *δάκνω*, ut fut. 1. act. *δάξω* fut. 2. act. *δάκω* a. 1. ind. act. *ἔδηξα* a. 2. ind. act. *ἔδακον* inf. *δακείν* perf. ind. act. *τέδηξα* perf. pass. *ἔδηγμαι*, *ξαι*, *κται* a. 1. ind. pass. *ἔδηχθην*, et part. *δηχθεῖς*, *είσα*, *έν* a. 2. ind. pass. *ἔδάκην* f. 1. med. *δέξομαι* a. 1. ind. med. *ἔδῆξάμην* a. 2. ind. med. *ἔδακῆμην*.

Δακόντος, et *δακόντης*, gen. sing. masc. et fem. g. a. 2. part. act. à *δάκνω*, *mordeo*.

Δάκος, *eos*, *τὸ*, *morsus*; (Poët. pro *δήξας*, *εως*, *ή*), *proprie animal veneratum morsu homini nocens*, *ἰρπετών*, Hesyeh. de aliis etiam *belluis ac feris dicitur*. Th. *δάκνω*, *mordeo*.

ΔΑΚΡΥΪ, *vos*, *τὸ*, *lachryma*; *humor*, *vel succus è plantis distillans*; in nom. pl. *δάκρυ*, pro *δάκρυα* dat. pl. *δάκρυα*.

Δάκρυμα, *átos*, *τὸ*, *LACHRYMA*, idem quod *δάκρυον*, et Th. *δάκρυ*.

Δάκρυδες *δέσσα*, *έν* gen. *έντος*, *έσσης*, *έντος*, *lachrymosus*: in acc. sing. *δάκρυνέντ*, pro *δάκρυνέντα*. Th. *δάκρυ*.

Δάκρυνέν, adv. *lachrymis effusus*: ab eodem.

Δάκρυν, *v*, *τὸ*, idem quod *δάκρυ*. * *Δακρῦβροῦω*, *-ω*, *f*, *ήσω*, *lachrymis fluo*, *lachrymor*: à *δάκρυ*, et *βέω*, *fluo*.

Δάκρυσας, a. 1. part. act. à *δακρῦω* *lachrymor*. Δάκρυα, dat. pl. à *δάκρυ*, *vos*, *τὸ*, *lachryma*.

Δάκρυχίων, *lachrymas fundens*, *præs. part. act.* à *δακρῦχέω*, *-ω*, *f*, *ένωω* quod è *δάκρυ*, *lachryma*, et *χέω*, *fundo*.

Δάκρυω, *f*, *ύσω*, *p* *κα*, *lachrymor*. Th. *δάκρυ*.

Δακρῦώδης, *eos*, *δ* *ξ* *ή*, *lachrymosus*: ab eod. Th.

Δακτυλήθρα, *as*, *ή*, *digitale*, *digitorum involucrum*, *tormentum digitum manuum et pedum adhiberi solitum*, *annuli pala*: à *δάκτυλος*.

Δακτύλιος, *v*, *δ*, *anellas*, *annulus*: à

ΔΑΚΤΥΛΟΣ, *v*, *δ*, à *δείκω*, *inuis*. *digitus*, *pes metricus*, *è syllabâ longâ et duabus brevibus constans*; *palma fructus*. Undè Angl. *DATE*.

Δάκω, *mordebo*, *pungam*, *f*. 2. à *δάκνω*.

Δακίων, *όντος*, *qui momordit*, *vel pupugit*, a. 2. part. act. à *δάκνω*.

Δάλε, *Dele*, Dor. pro *δήλε*, *voc. sing.* à *δήλος*.

Δαλείτο, Dor. et Ion. pro *ἔδηλείτο*, *lædebat*, 3. sing. imperf. ind. med. contr. verbi *ἔδηλω*, *lædo*; sic *δάλησσο*, pro *ἔδηλῆσσο*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Δάλιος, *ξένος*, *δ*, *Ἀπέλλων*, *Poëtium*, et Dor. pro *ἄηλιος*, *Delius Apollo*.

Δαλμανθῦ, *ή*, *nomen regionis* in Judæa, *ἄκλιτον*, Hebr. *pauperis hæreditas*.

Δαλματία, *as*, *ή*, *nomen regionis* ad mare Adriaticum sitæ.

Δαλός, et *δαυλός*, *ξ*, *δ*, *lampas*, *fulgor*; *tilio*, *torris*: à *δαίω*, *uro*.

Δάλος etiam Dor. pro *ἄηλος*, *Delus*.

Δαμά, *domat*, 3. sing. præs. ind. act. à *δαμάω*, *q*. *v*.

Δαμάω, *domo*, *interficio*, *f*, *σω*, *p*. *δέδαμακα* a. 1. ind. act. *ἔδαμασα* a. 1. infin. act. *δαμάσαι* perf. pass. *δέδαμασαι* præs. part. pass. *δαμαζόμενος*. Th. *δαμάω*.

Δαμάτος, *ου*, *Poët.* pro *δαμαζτικός*, *ή*, *δν*, *vel δαμάζων*, *domans*, *domitor*. Th. *δαμάω*, *domo*.

Δαμάλη, *ης*, *ή*, *id.* quod *δαμαλῖς*. Δαμάλιζω, *f*, *ίσω*, *domo*; *Poët.* pro *δαμάζω*, *f*. *άσω*, quod vide: *δαμαλίζεσθαι*, *juvenca more lascivire*.

Δαμάλις, *εως*, *ή*, *juvenca*, *vitula*, *ovicula*; à *δαμάω*, quod dometur ad laborem.

Δάμαρ, *vel δάμαρος*, *αρος*, *ή*, *uzor*: à *δαμάω*, quia domatur jugo matrimonii. Hinc Angl. *DAME*.

* *Δαμαρέτιον*, *nummus quidam aureus apud Siculos*, à *Damareta Gelonis*, *Syracusanorum principis*, *conjugis*, *nomen sortitus*.

Δαμάρις, *ιδος*, *ή*, *nomen mulieris*, *Gr*. idem quod *δάμαρ*, *uzor*.

Δαμάσαι, a. 1. inf. act. *δάμασε*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro *ἔδαμασε* *δάμασον*, *mitiga*, 2. sing. a. 1. imperat. act. à *δαμάω*, *domo*.

Δαμαρσείν, Dor. pro *δαμαζείν*, *præs. inf. act.* à *δαμάζω*, *domo*.

Δαμασίμβροτος, *v*, *δ* *ξ* *ή*, *domitor mortalium*; *παρά τὸ*, *δαμάσαι τῶς βροτές*.

Δαμασίφρων, *ονος*, *δ* *ξ* *ή*, *qui domat mentem*: à *δαμάω*, *domo*, et *φρήν*, *mens*.

Δαμασκός, *ῶ*, *ή*, *Damascus*, *nomen urbis* in Asiâ, *Syriæ μητροπόλεως* urdè *DAMASK*, *rosæ*, item *panno adjectitur*; *primitus siquidem istiusmodi pannus eâ in urbe inventus*.

Δαμασκηνός, *ή*, *δν*, *Damascenus*

Hinc *DAMSON* per contr. à *DAMASCENE*, *de arbore et fructu*, quod circa hanc urbem primò creverit.

Δάμασσα, Ion. et Poët. pro *ἔδαμασα*, a. 1. ind. act. *δαμάσατο*, pro *ἔδαμάσατο*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi *δαμάω*, *domo*.

Δαμασσίον, *v*, *τὸ*, *herba quædam*.

Δαμάτηρ, Dor: pro *Δημήτηρ*, *Ceres*.

ΔΑΜΑΪ, *DOMO*, *subigo*, *af-fligo*; *occido*, *f*. *άσω* p. *κα*, *f*. 2. act. *δαμῶ* a. 2. ind. act. *ἔδαμον*, *p*. *m*. *δέδαμα*.

Δαμείη, *domitus sil*, 3. sing. a. 2. opt. pass. à *δαμάω*.

Δάμεν, Poët. et Bæot. pro *ἔδαμῆσαν*, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab eodem.

Δαμέντε, a. 2. part. pass. dual. num. *δαμέντα*, *acc. sing.* ejusdem: à *δαμάω*, *vel fortassè à ἔδω*, *q*. *v*.

Δαμήμεναι, Dor. pro *δαμῆναι*, a. 2. inf. pass. vide *έδω*, *vel δαμάω*.

Δαμαίμεν, *domer*, Dor. pro *δαμναίμεν*, 1. sing. præs. opt. pass. à *δάμνημι*, *domo*: quod à

Δαμνάω, *-ω*, *f*. *ήσω*, *id.* quod Th. *δαμάω* undè Lat. *damno*. Vide *έδω*.

Δάμνημι, pro *δάμνημι*, *ης*, *ησι*, *domo*: et

Δάμνησι, *reprimit*, 3. sing. præs. ind. act. à *δάμνημι*, quod à *δαμνάω*.

Δαμόιτας, *α*, *δ*, Dor. pro *δημότης*, *v*, *δ*, *propr. viri nomen*, *q*. *δημότης*, *popularis*.

Δάμος, *ω*, *δ*, Dor. pro *δημός*, *v*, *δ*, *popularis*. Hinc

Δαμότας, *α*, *δ*, et *δαμότης*, *ου*, *δ*, Dor. pro *δημότης*, *v*, *δ*, *popularis*.

et

Δαμότις, *ιδος*, *ή*, Dor. pro *δημότης*, *ιδος*, *ή*, *popularis*, *fem.* Th. *δημός*, *populus*.

Δάμων, *ονος*, *δ*, *Damon*, *nom. propr.*

Δαμοσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. Dor. pro *δημοσώμεθα*, à verbo *δημοσάω*, *aliquid ad populum affero*.

Est et *δημῶσθαι*, *εὐφραίνεσθαι*, *ένθουμείσθαι*.

Δανάας παῖς, *Danae filius*.

ΔΑΝΑΪ, *ης*, *ή*, *laurus Alexandrina*; item *Danaë*, *nomen mulieris*.

Δαναΐδα, *ων*, *οί*, *Argivi*: à

Δαναΐδης, *v*, *δ*, *filius Danai*: à *Δανάος*, *v*, *δ*, *Danaüs*.

Δανακή, *ης*, *ή*, *nummus quidam barbaricus*; item *obolus Charontis solutus*, *Plut*.

Δανείζω, *mutuum do*, *fænero*; *f*.

σω, et Att. *δανείω*, *p*. *δέδανεικα* a. 1. ind. act. *ἔδανεισα* præs. ind. med. *δανείσθαι*, *mutuum sumo*, *vel accipio*, *fæneror*: a. 1. ind. m. *ἔδανέσάμην*, *ω*, *ατο*: a. 1. inf. med. *ἔδανείσθαι* a. 1. part. med. *δανείσάμενος*. Th. *δάνος*, *donum*.

Δάνειον, *v*, *τὸ*, *fenus*; *mutuum*, *æs alienum*, *debitum*: ab eod. Th.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. *δανείσάμενος*, a. 1. part. m. à *δανείζω*.

ΔΔ

ΔΔ

ΔΔ

Δδνεισμα, ἄτος, τὸ, pecunia *faneratio*; item ipsa *faneratio*: et *Δδνεισμός*, ἦ, δ, *faneratio, mutatio*: et *Δδνειστής*, ἦ, δ, *creditor, fanerator*; acc. pl. *δδνειστής* omnia à perf. ind. pass. verbi *δδνειῶ*, cuius Th. *δάνος, donum* *Δδνειήλ*, δ, nomen Prophetæ, Hebr. *iudee Dei*.
ΔΔ'ΝΟΣ, εὖς, τὸ, *donum, munusculum*.
Δδνός, ἦ, δν, *aridus*: à *δδλω*, uro. *Δδναιῶν*, præf. inf. act. à *ΔΔΠἈΝῶ*, -ῶ, *consumo, impendo, sumptus facio*; *εχλaurio*, *impendo, sumptus facio*; *εχlaurio*, *impendo, sumptus facio*; a. 1. i. d. act. *δδπαίνω* a. 1. imperat. act. *δδπαίνου*, ἄτω. Hinc *Δδπαίνη*, ης, ἦ, *sumptus, impendium*: et *Δδπανήθιν*, *expensum, neut. gen. part. a. 1. pass.*
Δδπαίνημα, ἄτος, τὸ, *impensa, sumptus*.
Δδπαίνῆσαι, a. 1. opt. act. *δδπαίνῶσαι*, 3. pl. a. 1. sub. act. à *δδπαίνω*, *consumo*.
Δδπαίνῆτος, ρά, ρόν, *sumptuosus, profusus*: et *Δδπαίνος*, υ, δ ζ ἦ, *idem*; et *consumens vim habens, consumptor*: à *δδπαίνω*, *consumo*, q. v.
ΔΔ'ΠΕΔΟΝ, υ, τὸ, *pavimentum, solum*: q. à *δδ* et *πέδον*, *solum*.
ΔΔ'ΠΤΩ, f. ἄψω, p. ἄφα, *voro, dilatio*: q. à *δδ*ω, *divido*.
Δδρδανῶων, gen. pl. Æol. pro *Δδρδανῶων*.
Δδρδανῶος, gen. sing. Æol. à *Δδρδανῶος*, υ, δ, *Dardanides, Priamus*.
Δδρδανός, υ, δ, *DARDANUS*, Trojæ conditor.
Δδρδάνω, f. ἄψω, *idem* quod Th. *δδρδω*, per redupl. factum.
Δδρδωκος, σ, σ, *nummus aureus Persicus*: à *Δδρδωκος*, ου, ὀ, *DARIUS*, Rex Persarum.
Δδρδως, Dares, nom. propr. viri. *Δδρδῶσαι*, η, εται, *varipulatio*, f. 2. ind. pass. *δδρδῶσαι*, 2. pl. et in 3. pl. *δδρδῶσαι*: à *δδρδω*, *excorio, verbero*.
ΔΔΡῶ'ΝΩ, *dormio*; f. 1. med. *δδρδῶσαι* perf. ind. act. *δδρδῶθηκα*, et part. *δδρδῶθῆς*. f. 2. act. *δδρδῶ* a. 2. ind. act. *δδρδῶθον*, pro quo *δδρδῶθον*, inf. *δδρδῶθῆν*, et part. *δδρδῶθῆν* q. à *δδρδῶθω*, f. ἴσω, *inus in pellibus cubo*: q. à *δδρδω*, seu *δδρδω*, *pellis*.
Δδρδῶθῆν, a. 2. inf. act. à *δδρδῶθω*.
Δδρδῶ, Dor. pro *δδρδῶ*, adverbialiter, *diu*: à *Δδρδῶ*, ἦ, Dor. pro *δδρδῶ*, adj. *diuturnus*. Th. *δδν, diu*.
Δδρδῶς, et *δδρδῶς*, ἦ, δν, *excoriat; item carnosus lestium tunica*: à *δδρδω*, *excorio*.
Δδρδω, δδρδῶς, ἦ, in gen. pl. *δδρδῶων*, *cauda, fax*, per contr. à *δδρδω*, quod à *δδλω*, uro.
Δδρδῶων, Ion. pro *δδρδῶων*, 3. pl. a. 1. ind. m. Undè *δδρδῶσαι*, a.

1. inf. m. à *δδρδῶω*, *idem* quod *δδρδῶω*, *divido*; ex quo fit, abjecto i. Th. *δδρδῶω*, *idem*.
Δδρδῶω, Dor. pro *δδρδῶω*, a. 1. part. act. à *δδρδῶω*, ligo, q. v.
Δδρδῶω, distribuebat, Poët. et Ion. pro *δδρδῶω*, 3. sing. a. 1. ind. med. interposito *σκε*: à *δδρδῶω*, f. ἴσω, *divido*; nisi à *δδρδῶω* derivare malis.
Δδρδῶω, distribuo, Poët. et Ion. à *δδρδῶω*, f. δδρδῶω, p. δδρδῶω.
Δδρδῶω, as, ἦ, vide in *δδρδῶω* item *signum vocalis aspiratæ*.
Δδρδῶω, Dor. pro *δδρδῶω*, 3. sing. f. 1. ind. med. circumflectunt enim Dores futura sua; à *δδρδῶω*, *divido*. Th. *δδρδῶω*.
Δδρδῶω, adv. aspiratè. Th. *δδρδῶω*.
ΔΔ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ου, ἦ, *DASCYLUS*, piscis, qui cæno et stercore vescitur.
Δδρδῶω, υ, δ ζ ἦ, *valdè umbrosus, densam et spissam umbram faciens*: à *δδρδῶω*, particula augente, et *σκια*, *umbra*, q. v. Hinc fortassè Angl. *busky*.
Δδρδῶω, f. ἴσω, p. ηκα, *tributum colligo*; *δδρδῶω*, *tributum colligo*; et *δδρδῶω*, *tributum pendo*: et *Δδρδῶω*, as, ἦ, *tributi collector*: et *Δδρδῶω*, υ, δ, *tributorum collector, quæstor*: à *δδρδῶω*, *tributum*, et *λέγω*, *colligo*.
Δδρδῶω, ἦ, δ, *divisio, portio*; item *tributum, vectigal*; à *δδρδῶω*, quod à *δδρδῶω*, *divido*.
Δδρδῶω, υ, δ ζ ἦ, *qui tributum pendit, tributarius, stipendiarius*: à *δδρδῶω* et *φέρω*.
ΔΔΣΙΛΗ'Σ, ἦτος, δ ζ ἦ, *magnorum malorum plenus, atrox*: q. à *δδρδῶω*, et *πλάω*, *impleo*.
Δδρδῶω, εως, ἦ, (*δδρδῶω*, *accessu difficilis*. Th. *δδρδῶω*).
Δδρδῶω, *diviserint*, Ion. et Poët. i. d. gem. σ, pro *δδρδῶω*, 3. pl. a. 1. ind. m. Hinc *δδρδῶω*, et *δδρδῶω*, a. 1. part. m. et a. 1. inf. med. verbi *δδρδῶω*, quod à *δδρδῶω*, *divido*.
Δδρδῶω, υ, δ ζ ἦ, *cui villosa est cauda*: à *δδρδῶω*, *densus*, et *κέρυκος*, *cauda*.
Δδρδῶω, f. ἴνω, *DENSO*, *pilosum reddo*: item apud Gram. *spiritu aspero vocabulum nato*
Δδρδῶω, οδος, δ, *lepus, cuniculus*; ab *hirsutis pedibus*.
ΔΔΣΥ'Σ, εὖς, *δδρδῶω*, *δδρδῶω*, *DENSUS*, *pilosus, hirsutus*.
Δδρδῶω, υ, δ ζ ἦ, *hirsutum pectus habens*: à *δδρδῶω*, et *στέρον*, *pectus*.
Δδρδῶω, gen. pl. à *δδρδῶω*.
Δδρδῶω, ητος, ἦ, *densitas, pilositas, hirsutia*: et apud Gram. *aspiratio vocum*. Th. *δδρδῶω*.
Δδρδῶω, inf. pass. pro *δδρδῶω*, a pro *ε* à *Δδρδῶω*, ἦται, f. ἴσω, *divido, partior*; *absumo comedo*. Th. *δδρδῶω*, *idem*.

Δδρδῶω, *dividebant*, ejusd. 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro *δδρδῶω*.
Δδρδῶω, pro *δδρδῶω*, 3. pl. imperf. ind. med. Dor. et Ion. ab eod. verbo et Th.
Δδρδῶω, *diviserimus*, præf. sub. med. 1. pl. à *δδρδῶω*, ab eod. Th.
Δδρδῶω, υδος, δ, *Datis*, Persarum satrapa. Hinc **ΔΔΤΙΣΜΟΣ**, ἦ, δ, *Datismus*, i. e. *barbarismus, vel solacismus*; *Datidis imitatio*, id est, odiosa ejusdem rei pluribus verbis repetitio: à *Datide* quodam Persâ, qui cum Græcè loqui affectaret, dicebat v. g. *ἦτομαι ζ τέρομαι καὶ χαίρομαι*, (pro *χαίρω*.) pluribus eadem de re coacervatis synonymis, et quidem barbarè.
Δδρδῶω, voro, *helluor*: à *δδρδῶω*, *epulum pravo*.
ΔΔΥΚΟΣ, υ, δ, *audax*; item *υος*, υ, ἦ, *herba quædam Cretica, quæ et δδρδῶω*, ου, τὸ, appellatur.
Δδρδῶω, ἦ, δν, *densus*: à *δδρδῶω*, ἦ, δν, *silva*.
Δδρδῶω, ἦ, δ, pro *δδρδῶω*, q. v. Pleonasmò Æol. *titio, torris*: à *δδρδῶω*, uro.
Δδρδῶω, υ, δ, *Daphnæus, Apollinis epith.* à *δδρδῶω*, quam adamavit.
ΔΔ'ΦΝΗ, ης, ἦ, *laurus*. *Πυθική* dicitur ἦ *δδρδῶω*, quoniam in Pythæis certaminibus eâ coronari solebant victores; ut Delphicam laurum appellatam Plinius innotuit, quòd eâ Delphis victores coronarentur. À *δδρδῶω* 'Αλεξάνδρεια, *laurus Alexandrina*, dicta fuit herba quædam lauro assimilis, quoniam Alexander ex eâ coronas gestare solcabit. Item nomen propr. Nymphæ: in laurum conversâ. Hinc *Δδρδῶω*, ησσα, *hen*, gen. *ἦντος, νέσσης, ἦντος* et per contr. *δδρδῶω*, ἦσσα, ἦν, gen. *ἦντος, ἦσσης, ἦντος, laureus*.
Δδρδῶω, ου, δ ζ ἦ, *lauri comestor*; Epith. vaticinantium: à *δδρδῶω*, et *φάγω*, *comedo*.
Δδρδῶω, f. ἴσω, *laurum gero*; *laureatus sum*: et *Δδρδῶω*, υ, δ ζ ἦ, *lauriger*: à *δδρδῶω* et *φέρω*.
Δδρδῶω, ἦ, δν, item *δδρδῶω*, ἦ, δν, et *Δδρδῶω*, *laureus, laurinus*. Th. *δδρδῶω*, *laurus*.
Δδρδῶω, υδος, ἦ, *laurea*; item *laurina bacca*.
Δδρδῶω, υ, δ ζ ἦ, *valdè cruentus valdè fustesius, ruber*: seu *δδρδῶω*, ἦ, δν, *cædis admodum avidus*: à *δδρδῶω* particulâ augente, et *φέρω*, *occido*; p. ind. m. *πέφωω*: undè *φόνος, cædes*.
Δδρδῶω, as, ἦ, *copia, abundantia*; item *liberalitas*: et *Δδρδῶω*, f. 1. med. *εὖσμαι*, *copiosè et abundantè subministro, liberalitate utor*: à *ΔΔΨΙΑ'Σ*, εὖς, δ ζ ἦ, *DAPSIS*.

LIS, largus, copiosus; multus, etiam in malam partem. Hinc *Δαψιλῶς, largè, lautè, abundanter, adv. contr. à δαψιλῆως, idem.*

Δάωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δαίω, vel δαίω' at

Δαῶμεν, a. 2. sub. pass. 1. pl. ab ἐδάην' possit tamen δαῶμεν esse 1. pl. præs. sub. act. à δαίω.

Δ', vel δέ, conjunctio discretiva, verò, at, tamen, autem, igitur, sed, sanè, quàn, porro, &c. respondet enim ad μὲν, interdum verò μὲν non præcedente. Aliquandò in compositione est ut syllabica adjectio: ut ὅδε, ἦδε, τόδε δὲ sæpe pro γάρ. Sæpe Poët. pro εἰς, ut οἰκῶνδε, (εἰς οἶκον,) domum, adv.

Monendi tirones sunt, licèt μὲν et δὲ tam crebrò usurpentur, nunquam tamen simul usurpari, quin absolutè reddi possint, per quidem et verò. Monendi præterea, conjunctionibus illis partè etiam dissimiles conjungi posse. Μὲν, δὲ elegantèr etiam exprimunt cum, tum. Porro, serviunt enumerationibus rerum, aut hominum, diversorum quidem, sed tamen eòdem spectantim. Atticè quoque sæpius repetuntur, crebris negationibus illigatè. Insigne hoc in genere est illud Demosthen. pro Coron. Οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, ἢ ἔγραψα δὲ ἢδ' ἔγραψα μὲν, ἢκ ἐπίσθεσσα δὲ ἢδ' ἐπίσθεσσα μὲν, ἢκ ἔπεισα δὲ ἔπαισα. Vid. Transact. of the R. S. Edin. Vol. I. p. 113. Lit. Cl.

Δείρατα, detracto aug. et redupl. pro δέδαται, Ion. ligatù sunt, et hoc pro δέδενται, 3. pl. p. ind. pass. à δέουαι, ligor, præs. ind. pass. à δέω, ligo.

Δέγμενος, accipiens, Æol. pro δε-δεγμένος, perf. part. pass. à verbo δέχομαι, capio. Alii pro δεχόμενος, præs. part. med. factà Syncope, et χ in γ mutato, euphoniae gratià.

Δέδαα, p. ind. med. novi; perf. part. med. δέδαως, et

Δεδάκηκα, didici, novi, perf. ind. act. à δαίω, disco, f. δαήσω' a. 2. ind. pass. ἐδάην' p. ind. pass. ἐδάην' undè par

Δεδαιμένος, doctus, perens. Alii pro δέδακα, accipiunt: à δαίω.

Δεδαίραται, divisi sunt, pro ἐδά-δαιραται, 3. pl. p. ind. pass. Ion. item δεδαίρατο, pro ἐδάδαινο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. abjecto augmento, et Ion. à verbo δαίω.

Δεδαιγμένος, η, ον, perf. part. pass. à δαίω, f. ζω, vel σω, divido, vulnèro, cædo. Th. δαίω, divido.

Δεδόμασαι, σαι, ται, perf. ind. pass. à δαμάω, domo.

Δέδανον, divisi, per redupl. Poët. pro ἔδασον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω; seu δαίω.

Δέδαρμαι, excoriatus sum, 1. sing. perf. ind. pass. à δέρω, perf. ind. act. δέδαρκα. Th. δέρας, pellis

Δέδασαι, distributum est, 3. sing. perf. ind. pass. δέδασαι' à δάσω, -ομαι, divido. Th. δάσω, divido.

Δηδῶτος, doctus, part. præf. med. à δίδαα, præf. ind. med. à δαίω.

Δεδέτημαι, rogavi seu indigni, 1. sing. perf. pass. ind. à δέτομαι, f. 1. m. δεῖσμαι, tanq. à δέτομαι.

Δεδειπναμεν, 1. pl. præs. ind. act. per redupl. Ion. à δειπνημι, vel ut alii volunt, 1. pl. præf. ind. med. à δεῖπνέω, cæno. Th. δεῖπνον, cæna.

Δεδέσαι, Ion. redupl. pro δέσαι' a. 1. inf. act. verbi δαίω, timeo.

Δέδεχα, Ion. δέδεχα, 1. sing. perf. ind. act. à verbo δέκνυμι, ostendo, f. ζω, p. χα.

Δέδεκται, 3. sing. perf. ind. pass. δέδεκτο, neglecto augmento, Ion. pro ἰδέδεκτο, exceperat, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab ἰδέδηνμι, verbi δέχομαι, capio.

Δέδεμαι, σαι, ται, et δέδεμην, abjecto aug. ligatus eram, Ion. pro ἰδέδεμην, σο, το, et in 3. pl. ἰδέδεντο, perf. et plusq. p. ind. pass. verbi δέω, sine σ, contra aliorum formam: irregularitèr etiam pro ἐδήμαι et ἐδέδημην' nam facit f. δέσω, p. δέδηκα.

Δεδεμένος, η, ον, vinculus, ligatus, part. perf. pass. præced.

Δεδέμηκα, exstruxi, 1. sing. perf. ind. act. verbi δέμω, exstruo.

Δέδεντο, 3. pl. plusq. p. ind. pass. Ion. abjecto aug. vide in δέ-δεμαι.

Δέδεξεται, mox capiet, 3. sing. f. 1. ind. med. Ion. redupl. à δέχομαι, capio, pro δέξεται, 3. sing. f. 1. ind. m. ejusd.

Δεδέξω, excipe, 2. sing. præf. imperat. pass. à δέχομαι.

Δέδετο, pro ἰδέδετο, 3. sing. pl. perf. ind. pass. abjecto aug. Ion. ligatus erat: à δέω, ligo.

Δεδέχεται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰ-οῖ' item.

Δεδέχαστο, pro δεδεγμένοι ἴσαν, 3. pl. p. et plusq. p. ind. pass. à δέ-χομαι, capio.

Δέδηκα, ης, ηε, combusti, p. ind. med. δηθήεν, ηεις, ηει, plusq. p. ind. med. Ion. abjecto aug. pro ἰδέδηεν, verbi δαίω, uro.

Δέδηγμαί, ζαι, κται, morsus vel punctus sum, et loco presentis Metaph. tristior, angor, perf. ind. pass. verbi δάκνω, mordeo, pungo.

Δεδηλόκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. à δηλέω, declaro. Th. δηλος, manifestus.

Δεδημύσθηται, 3. sing. perf. ind. pass. δεδημύσθηται, nomin. pl. item. perf. part. pass. à δημύρω, fabricor. Th. δῆμος, populus, et ἔργον, opus.

Δεδημένοι, ητε, 2. pl. perf. sub. pass. à δέω, ligo, perf. ind. pass. δέδημαι, -εμαι.

Δεδήσομαι, vinciam, 1. sing. f. 1. ind. med. Ion. ejusd.

Δέδηχα, momordi, pupugi, 1. sing. perf. ind. act. verbi δάκνω.

Δεδήμαι, σαι, ται, spoliatus sum, perf. ind. pass. verbi ἔρω, seu ἑπιώω hostilitèr depopulor: et

Δεδημένος, η, ον, part. perf. pass. casus, spoliatus, depopulatus, vastatus. Th. δάσω uro.

Δέδι' pro δέδια præf. med. a fut. 2. dia, quod vel activè sumitur, et

indè persequor, exagito, significat, vel intransitivè, hincque timeo, fu-geo.

Δεδιδάγμένος, η, ον, doctus, part. perf. pass. à δίδασκω, doceo.

Δεδιηκόνηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi διακονέω.

Δεδιήθηκα, arbitratus sum, pro δεδίαθηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi διατρέω, arbitror.

Δέδιθι, time, (et Poët. διέδιθι.) 2. sing. præs. imperat. act. verbi δέ-διμι, conjug. sec. quod. à δέω, inus. timeo, formatur.

Δεδικαιμένος, η, ον, justificatus, part. perf. pass. à δικαιώω, justifi- co.

Δέδιμεν, et δέδιτε, veremur, vere- minni, per Sync. pro δεδίαμεν, et δε-δάτε, (ab inus. δέω, timeo, formatur.) 1. et 2. pl. p. ind. m. verbi δέδιω.

Δεδίττω, -σω seu -ομαι, terreo; timeo, metuo; f. 1. med. ἴξομαι' p. pass. γυμαι.

Δεδίωκηται, 3. sing. perf. ind. pass. duplici augm. pro διόκηται' vide διοκίω, administro. Th. οἶ-κος, domus, q. v.

Δεδῶς, ὄτος, (ab inus. δέω, formatur,) part. perf. med. sæpe pro præs. timens: à δέδιω.

Δεδώμηνθ', per Sync. Dor. et per Apocop. pro δεδέμηται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi δέμω, stuo.

Δεδωήματο, domiti sunt, pro ἰδέδ-μητρο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. à δέμω, inus. pro δαμάω, cujus præf. pass. per Sync. δέδημαι, et plusq. p. ind. pass. δέδμητρο, et Ion. δέδμηστο, à tertià sing. ἰδέδ-μητο, sublato augmento, et inter-posito a.

Δέδημκα, edificavi, pro δεδέμηκα, per Sync. perf. ind. act. undè

Δέδημαι, σαι, ται, exstructus est: à δέμω, exstruo; item

Δέδημκα, domitus sum, per Sync. pro δεδέμημαι, p. ind. pass. undè part. δεδμημένος' à δέμω, inus. pro δαμάω, domo. Vide δέμω.

Δέδημτρο, exstructus erat, 3. sing. pro ἰδέδμητρο, ab ἰδέδμητρο, plusq. perf. ind. pass. verbi δέμω, edifico.

Δέδογμα, institutus sum, 1. sing. perf. ind. pass. à δόκω vel δόκω, f. ζω, p. χα.

Δέδογμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. ind. med. verbi δέδιω, timeo; p. ind. med. δέδοικα, euphoniae gratià, pro δέδοικα' et

Δεδοίκαμεν, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. ind. m. ejusd. verbi.

Δεδόκω, Poëticum verbum à pass. med. ἰέδοικα deductum. Vel perf. med. sub. loco presentis Dor.

ΔΕ

Δεδόκηται, vel δέδοκται, visum est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δοκίω vel δόκω.

Δεδοκιμασμένα, 1. pl. perf. ind. pass. verbi δοκιμάζω, probō.

Δεδοκιμασμένος, η, ον, probatus, part. præt. pass. à δοκιμάζω, probō. Indè

Δεδοκιμασμένος, adv. opinatè.

Δέδοκται, visum est, decretum est, sancitum est, 3. sing. perf. ind. pass. à δέδογμα, verbi δόκω vel δοκίω.

Δεδόναντο, Dor. et Ion. pro δέδονητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi δόνειν, quatio, agito, q. v.

Δεδοξασμένος, η, ον, perf. part. pass. à δοξάζω.

Δέδορα, vidī, δέδορα, videtur, apparet, cernitur, præt. ind. m. undè δέδορακως, part. perf. med. à δέρο.

Δέδορατο, 3. sing. perf. ind. pass. à δέδορα, do.

Δέδορακα, serrivi, 1. sing. perf. ind. act. à δέλω.

Δέδορα, cecidi, 1. sing. præt. ind. m. undè part. præt. m.

Δέδορατος, mortuus: à δώπειο.

Δέδορακα, 1. sing. perf. ind. act. hinc part. δέδορακως, ότος, in perf. ind. pass. δέδοραμαι undè part. δέδοραμένος: à δράω, facio.

Δεδράμηκα, (ab inus. δραμείω, format.) cucurri, 1. sing. perf. ind. act. verbi τρέχω, curro.

Δέδοραται, excoariatus est, per Metathes. pro δέδοραται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δέρω, excoario.

Δέδορακα, vidī, pro δέδορακα, per Metathes. 1. sing. præt. ind. m. verbi δέρω, video.

Δέδρομα, (ab inus. δρέμω, format.) cucurri, 1. sing. p. ind. m. verbi τρέχω.

Δεδροσμένος, aspersus, roscidus, part. perf. pass. à δροσώ. Th. δρόσος, ros.

Δέδωκα, subii, ingressus sum; item immersus sum, 1. sing. p. ind. act. δέδοκται, pro δέδοκται, Poët. vel Dor. perf. inf. act. à δέω vel δδω, subeo.

Δέδωκα, Ion. pro δέδωκα, 3. sing. plusq. perf. ind. act. ejusd. hinc

Δέδωκα, Poët. verbum à perf. ind. act. δέδωκα formatum.

Δεδώνημαι, sai, tai, perf. ind. pass. verbi δώνημαι, possum.

Δεδωσύχηκα, infelix fui, 1. sing. perf. ind. act. verbi δωσύχην, à δός, et σύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, sum.

Δέδωκα, 1. sing. et in 3. pl. δέδωκασι, perf. ind. act. à δέδομαι, do.

Δεδώρηται, 3. sing. perf. indicat. pass. verbi δωρήομαι, dono.

Δέλος, Poët. pro δηλος, manifestus.

Δέω, opus habeo, indigeo, precor, f. δέσω, a. 1. pass. δέσθην, rogavi, activè signif. med. δέομαι, f. 1. m. δέδομαι.

ΔΕ

Δέω, 3. sing. præs. sub. à δέω, oportet: et

Δέω, eges vel egeas, 2. sing. præs. ind. vel sub. m. à δέομαι, indigeo.

Δέσθητε, orate, 2. pl. imperat. a. 1. pass. à δέομαι, oro.

Δέσσαι, a. 1. part. act. n. g. δέσσει, f. 1. impersonal. δέσσαι, f. 1. part. n. g. impersonal. à δέω, q. v. tanquam à δέω.

Δέσαι, εως, ή, obsecratio; deprecatio; etiam simpliciter supplicatio; δέσαι, nom. pl. preces. Th. δέομαι, oro.

Δέσσομαι, rogabo, seu egebo: f. 1. m. à δέομαι, q. à δέομαι.

Δεσπτικός, ή, όν, precatorius, item supplex; ab eod. Th.

Δέω, oportet, convenit; caret, vacat, deest: impersonal. cum acc. in sub. δέω, imperf. δέω, f. δέσει, a. 1. δέσει, præs. inf. δέω, part. δέων. Th. δέω, ligo.

Δέγμα, ότος, τό, exemplum, specimen mercis quod emporiticus ostenditur; conjectura: à δέκνυμι, monstro: præt. ind. pass. δέδειγμα. Indè

Δεγματίζω, palàm traduco; pro prie aliquem in exemplum spectandum propono: f. γω, perf. δέδειγματάκα, a. 1. ind. act. δέδειγματάκα. Th. δέκνυμι, ostendo.

Δέδεκται, pro δέδεκτο, exceperat: 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. et Poët. Ectasi primæ syllabæ pro δέδεκτο. Sic in perf. inf. pass. δαδέχθαι, pro δέδεχθαι, verbi δέχομαι, capio.

Δεδέχθαι, exceperunt, Ion. pro δέδεγμένοι, εσοί, 3. pl. perf. ind. pass. Sic δεδέχθαι, exceperant, pro δέδεγμένοι ήσαν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. et per Ectasin Poët. verbi δέχομαι, capio.

Δέδωκα, per Ectasin Poët. pro δέδωκα, (ab inus. δέω, formatur) præt. ind. m. verbi δέω, timeo.

Δέδωθι, eod. modo, pro δέδωθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi δέδωμι, conjug. sec. ab obsol. δέω, format. vel pro δέδω, time, p. m. imperat. 2. sing. præced. εδίδα.

Δεδώμεν, timuimus: itidem pro δέδωμεν, 1. pl. præt. ind. m. ejusd. verbi

Δεδίξεται, porterrebit; 3. sing. f. 1. ind. med. Poët. pro δεδίξεται, à δέδοσμαι, seu -ίτρομαι, terreo.

Δεδιώτες, mutuentes: nom. pl. perf. part. m. à δέδω, verbi δέδωμι, pro quo et δέδοκομαι, metuo; item humanitèr excipio, aut præbeo: et

Δεδιώτομαι, et Att. δεδιώτομαι, (à δέδωτομαι, per Epenth. τω.) f. ίτομαι, p. γμαι, terreo, item timeo, metuo; ab eod. Th. q. v.

Δεδώκα, timui, Poët. pro δέδοκα, 1. sing. præt. ind. m. à

Δεδώκα, timeo, parvo, trepido: f. δέω, pro δέδωκα, imperf. ind. act. δέω, inus. 2. sing. imperat. præs. act. δέδωθι, et δέδωθι, Poët.

ΔΕ

ab inus. δέδωμι. a. 1. ind. act. δέω, et δέδωκα, a. 1. act. opt. Plool. δέωκα, inf. δέωκα, præs. pass. sub. δέωκα, à δέω, obsolete; inf. δέδωσθαι, et per Aphær. δέσθαι, quasi à δέομαι, à δέω, metus: f. 1. m. δέδομαι, a. 1. ind. m. δέδοσμαι, sub. δέδοσμαι, perf. ind. m. δέδοκα, (et δέδοκα, Poët.) quasi à δέω, obsol. pro δέδοκα, euphon. gratiâ.

Item δέδο, et δέδω, ac Poët. δέδω, part. perf. ind. med. δέδω, inus. plusq. perf. ind. med. δέδωκεν, et δέδωκεν, Poët. δέδωκεν perf. inf. med. δέδωκα, et part. δέδωκα, et δέδωκα. Poëtice sæpè præterita præsentis significationem obtinent. Hinc aliqui ortum volunt Angl. DIE, DEAD, &c.

Δεελίω, ω, f. ήω, meridior: hinc

Δεελίησος, αντος, cœnans: a. 1. part. act. ejusd. à δέωλος, vesper. Th. δελη.

Δεελίνος, ή, όν, Poët. pro δελίνος, ή, όν, pomeridianus, vespertinus: à δέωλος.

Δέωλον, υ, τό, merenda; crepusculum. Th. δελη.

Δέωλος, υ, δ ή, vespertinus; subst. δ, vesper: à δέωλον.

Δεκαμόριαι, contr. ήν, præs. inf. act. Poët. pro δεκαμόριαι, ostendere: à prisco δέωμο, deducitur δεκαμόριαι hinc

Δεκαμόριαι, ων, ας, αι, -α, ostendo, commonstro, signo: et hinc præsens Poët. δεκαμόριαι, idem, et imperf. Ion. δεκαμόριαι, es, e. Th. δέκνυμι, ostendo; vel ut alii volunt δέχομαι, dextrâ prehendō.

Δεκαμόριαι, ήμαι, f. ήομαι, committèr et benignè accipio; saluto: à δέκομαι, quod est Ion. pro δέχομαι.

ΔΕΙΚΗΛΟΝ, vel δέωκελον, ον, τό, simulacrum.

Δέκνω, per Apoc. pro δέκνωσι, 3. sing. præs. ind. act. à δέκνυμι. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro δέκνω, ostendebat: vel pro δέκνωθι, ostende, 2. sing. præs. imperat. act.

Δέκνωσι, 3. sing. præs. ind. act. à δέκνω, ostendo.

ΔΕΙΚΝΥΜΙ, vel δέκνωθι, (δέκω, inusitatum est primitivum; ab eo tamen tempora formantur:) ostendo, monstro, indicō; f. δέξω, præt. δέδειχα, aor. 1. ind. act. δέδειχα, a. 1. imperat. act. δέξω, a. 1. sub. act. δέξω, ης, η, a. 1. inf. δέξαι, perf. ind. pass. δέδειγμα, a. 1. ind. pass. δέδειχθην, a. 1. part. pass. δέδειχθεις, έτος.

Δέκνωθαι, ostendere: præs. inf. act. δέκνωθαι, nom. pl. præs. part. act. à δέκνωμι, ostendo hinc

Δέκτης, υ, δ, ostensor, demonstrator: et

Δεκτικός, ή, όν, ostensivus, demonstrativus: compos. άποδεικτικώς, ή, όν, idem: à Th. supradicta

Δεῖλ', pro δεῖλα, nom. pl. u. g. à δεῖλος, ἦ, ὄν, timidus.

Δεῖλαιος, αἰά, αἰον, timidus, miser: ab eod. Th.

Δεῖλαιος, Dor. et Att pro δεῖλαιος.

Δεῖλαινω, f. ἄνω, et -αἰνωμαι, f. 1. m. ἀνώμαι, timidus sum; à δεῖλος, timidus.

Δεῖλαν, Dor. pro κατὰ δεῖλην, vesperi: à

ΔΕΙΛΑΗ, ης, ἦ, pomeridianum tempus; vespera, diluculum; item crepusculum.

Δεῖλης, quum πρώτῃ opponitur, vesperi.

Δεῖλια, as, ἦ, timiditas: à ἔδειλος.

Δεῖλιάζω, f. ἄσω, vide δεῖλιάω.

Δεῖλαινω, f. ἄνω, terrefacio: item

Δεῖλῆσις, εως, ἦ, pavor, formido: à δεῖλος, timidus.

Δεῖλιάω, -ῶ, formido, ob ignaviam refugio; fut. ἄσω, p. δεδελιάκα, aor. 1. ind. act. ἔδειλῆσα: a. 1. part. act. δεῖλῆσας: præs. imperat. act. δεῖλαιε, -α, δεῖλαιέτω, -άτω. Th. εἰλῆσις, ignavus.

Δεῖλῆν, ἦ, τὸ, substantivè merenda: adverbialitèr, subint. χρόνον, vespertino tempore: à

Δεῖλῆς, ἦ, ὄν, pomeridianus, vespertinus. Th. εἰλη.

Δεῖλιότης, ητος, ἦ, idem quod δεῖλια, et ab eod.

Δεῖλδομαι, -ῶμαι, fut. 1. med. ὠσομαι, timeo, paveo: undè δεῖλωθεῖς, territus: a. 1. part. pass. à

ΔΕΙΛΟΣ, ἦ, ὄν, timidus, ignavus; miser; debilis; improbus, malus.

Δεῖλότερος, ου, compar. à δεῖλος, timidus.

Δεῖλότης, ητος, ἦ, timiditas: ab eod.

Δεῖμα, ἄτος, τὸ, et δεῖμος, οῦ, ὄ, timor, metus: à δεῖω, timeo.

Δεῖμαινω, timeo: f. ἄνω, p. γκα, ab eod.

Δεῖμαλός, εἰ, εἶν, timidus, terribilis: ab eod. Th.

Δεῖμαρμαι, ὦμαι, metuo, Hes. à δεῖμα, q. v.

Δεῖμας, qui œdificavit: a. 1. part. act. δέμα, vel δέμεν, cum v. ἐφέλε. Ion. pro δέμαε, 3. sing. a. 1. ind. act. δέμασθαι, (δεῖμασθαι enim timere, sig. m.) et δεῖμαμένος, a. 1. inf. et part. m. verbi δέμα, struo.

Δεῖματώ, -ῶ, f. ὠσω, terrefacio, pro φόβω 3. sing. imperf. ind. act. contr. ἐδέματε, terrefaciebat. Th. δεῖω.

Δεῖμος, ἦ, ὄ, idem quod δεῖμα, metus, terror: ab eod. Th. At

Δεῖμος, α, ὄ, nomen viri: ab eod. Th.

Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, oportet.

ΔΕΙΝΑ, ὄ, ἦ, τὸ, gen. εἵνος, dat. δειν, acc. εἵναι, quidam. Vocabulum est infinitum. Et δεῖνᾶ, adv. pro δεῖνω, vehementèr: à δεῖνος, quod in pl. n. g. habet δεῖνᾶ.

Δεῖνάω, fut. ἄσω, molestè fero, indignor.

Δεῖνοθέτας, α, Dor. pro

Δεῖνοθέτης, α, ὄ, gravitèr homines tractans: Amoris epithet. à δεῖνος, gravis, et τίθημι, impono.

Δεῖνοτο, terribilis, gen. sing. Ion. pro δεῖνω, dat. pl. Ion. δεῖνοῖσι: à δεῖνος.

Δεῖνολογέομαι, ὦμαι, f. 1. m. ἡσομαι, gravitèr conqueror: à δεῖνος, et λέγω, dico.

Δεῖνομένιος παῖς, ὄ, τὸ Δεῖνομένιος υἱὸς Ἴέρων, Pindar.

Δεῖνωπείθεια, as, ἦ, querela gravis: et

Δεῖνωπῆθew, ὦ, f. ἡσω, gravitèr afficio, ægrè fero: et

Δεῖνωπῆθης, εἰός, ὄ, ἦ, gravi affectus injurià, gravitèr ferens: quod à δεῖνός, et πῆθος, à πάσχω, patior.

ΔΕΙΝΟΣ, ἦ, ὄν, universè, qui est in aliquo genere multus, vehementer, excellens, undè speciatim, gravis; solers; peritus; validus; magnus; nefarius; terribilis; aliquid gravitèr faciens; splendidus; τὰ δεῖνᾶ, mala quævis, etiam mors: qu. à εἶος, metus, vel δεῖω, timeo, compar. δεῖνότερος, superl. δεῖνότερος.

Δεῖνότης, ητος, ἦ, vis; solertia; atrocitas; gravitas; dicendi facultas.

Δεῖνώω, -ῶ, fut. ὠσω, contorqueo, in orbem ago; sicuti δεῖνωποῶ, exoggero: à δεῖνός.

Δεῖνω, duo terribiles: nom. dual. à δεῖνός.

Δεῖνωποῖ, graves adspectu: nom. pi. à

Δεῖνωπός, ὄ, ὄ, ἦ, idem quod ἰεῖνωψ, ὠπος, ὄ, ἦ, torus, adpectu gravis: à δεῖνός, et ὠψ, ὠπός, ὄ, facies. Th. ἡπομαι, video.

Δεῖνωσις, adv. vehementèr, terribilitèr, mirè, accuratè: à δεῖνός.

Δεῖνωσις, εως, ἦ, gravitas; item exaggeratio, et amplificatio, apud Orat. quæ et δεῖνωλογία dicitur. Th. δεῖνός.

Δεῖνωσις, monstrares: 2. sing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, a. 1. inf. act. δεῖξαις, avros, a. 1. part. act. à δεῖκναι, ostendo, fut. δεῖξω.

Δεῖξω, vel δεῖξεν, ostendit, pro δεῖξω, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. sic δεῖξης, 2. sing. a. 1. sub. act. ab eod. Th.

Δεῖξω, εως, ἦ, ostentatio; item indicium, argumentum: ab eodem Themate.

Δεῖξω, ostende: 2. sing. a. 1. imperat. act. ejusd.

Δεῖξω, εἰ, εἰ, ostendam: f. 1. act. ab eod. Th.

Δεῖω, eos, Poët. pro εἶω, εως, τὸ, metus: à δεῖω, timeo.

Δεῖνωπύτης, Dor. pro δεῖνωπύτης, cœnantes: præs. part. act. nom. pl. à

Δεῖνω, cæno; item simpliciter comedo: fut. ἡσω, præter. δεῖνωπύκα, a. 1. ind. act. δεῖνωπύσα, a. 1. inf. act. δεῖνωπύσαι, a. 1. part. act. δεῖνωπύσας. Th. δεῖπνον, cæna.

Δεῖνωπύτης, ἦ, ὄν, ad cænam pertinens.

Δεῖνωπύτης, ἦ, ὄ, idem quod δεῖπνον, at

Δεῖνωπύτης, α, et

Δεῖνωπύτης, ἦ, ὄ, cæna tempus: à δεῖπνον, cæna, q. v.

Δεῖνωπύτης, fut. ἡσω, perf. ἰκα, cænam præbeo. Th. δεῖπνον, cæna.

Δεῖνωπύτης, pro δεῖνωπύτης, Att. à Δεῖνωπύτης, α, ὄ, καὶ ἦ, propriè qui convitiis insidiatur, et accuratè illa observat; parasitus: ex δεῖπνον, cæna, et λόγος, insidiæ.

ΔΕΙΠΝΟΝ, α, τὸ, cæna; cibus; convitium, epulum.

Δεῖνωπύτης, -ῶμαι, f. 1. m. ἡσομαι, cænam insitruo: à ποίω, facio, et δεῖπνον, cæna.

Δεῖνωπύτης, acc. sing. part. præs. act. verbi δεῖπνέω. Th. δεῖπνον.

Δεῖρας, avros, a. 1. part. act. à εἶρω, excoquo; f. ῶ, a. 1. ind. act. εἶρα. Th. εἶρας, corium.

Δεῖρας, ἄτος, ἦ, jugum montis: à δεῖρη, cervix.

Δεῖρειν, præs. inf. act. Ion. pro εἶρειν, excoquere.

Δεῖρη, ης, ἦ, collum; cervix: idem quod εἶρη at

Δεῖρη, ης, ἦ, urbs Æthiopiæ.

Δεῖριθᾶ, ὦ, probris scindo: verbum Laconicum. Th. εἶρας, pellis.

Δεῖρος, ἦ, ὄ, collis, Hes. Th. εἶρη, collum.

Δεῖροτόμιον, ὦ, f. ἡσω, p. ηκα, decollo: à εἶρη, collum, et τομός, quod à τέμνω, seco.

ΔΕΙΣΑ, vel δέισσα, ης, ἦ, humor; stercus; fator.

Δεῖσαντε, avros territi; nom. dual. à Δέισας, duos, veritus: a. 1. part. act. verbi δέισω.

Δεῖσις, veritus est: Ion. pro δέισις, 3. sing. a. 1. ind. act. à δεῖω, timeo.

Δεῖσθαι, præs. inf. med. contr. pro δέισθαι, à εἶρωμαι, precor: et à δεῖδομαι, vereor.

Δεῖσθαι, as, ἦ, superstilitio, metus deorum; item religio; à Δεῖσιθῆμων, onos, ὄ, ἦ, superstitionis: à εἶδω, perf. ind. pass. δέισμαι, cæna, ται' in compar. δεῖσιθῆμονες, α, ον, religiosior, -us.

ΔΕΚΑ, οἰ, αἰ, τὰ, DECEM, pl. num. Hinc

Δεκαβάτων, α, τὸ, genus monetæ et sa rificii: à decem bobus sic dicitur, Plutarch. in Theseo.

Δεκαγονία, as, ἦ, generatio ad decimum usque gradum, Lucian.

Δεκάδα, 1. e. τὰξιν τινὰ, Hesyech. à δεκάς, infrâ.

Δεκάδάρχης, et δεκάδάρχος, α, ὄ, decurio: à ἐκάτα, et ἀρχή, principatus: et

Δεκάδορχία, as, ἦ, decemviratus, decurionatus: δεκαδάρχια, ον, αἰ, decuria.

Δεκάδω, omn. gen. duodena, duodecim, ἄκλιτον dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα' à δέκα, decem, et δώ, duo.

Δεκάδωρος, α, ὄ, ἦ, longus decem palmis: à ἐκάτα, decem, et δώρον, palmus, donum.

ΔΕ

Δεκάξ, οί, αί, τὰ, indecl. sexdecim.

Δεκαεπτὰ, οί, αί, τὰ, ind. septemdecim.

Δεκαετής, τός, δ ζ η, decennis, decennalis : et

Δεκαετία, ας, ή, decennium : à δέκα, et έτος, annus.

Δεκάξω, f. άσω, p. aka, do decimam ; item munere corrumpo : et δεκάξομαι, muneribus corruptum esse : qu. à δέκω, pro δέχω, -ομαι, accipere facio.

Δεκάξιος, decies ; adv. à δέκα, decem.

Δεκακάρια, ας, ή, decimanus fluctus, i. e. magnus. Th. κύμα, fluctus, q. v.

Δεκαλόγος, υ, δ, DECALOGUS, Angl. et Gall. THE DECALOGUE ; à δέκα et λόγος, q. v.

Δεκάμηνος, υ, δ ζ η, decemestris, decem mensium : à δέκα, decem, et μήν, μηνός, δ, mensis.

* Δεκαναία, ας, ή, decem navium classis.

Δεκανόμαϊ, -ώμαι, humanitèr excipio, Hes à δέκομαι, pro δέχομαι.

Δεκαοκτώ, octodecim : άκλιτον, omn. gen. uti

Δεκάπεντε, quindecim ; omn. gen. άκλιτον à πέντε, quinque, et δέκα, decem.

Δεκάπυχος, εος, δ ζ η, decemcubitalis, decem cubitorum.

Δεκαπλασιάζω, f. άσω, p. aka, decuplo.

Δεκάπλευρος, υ, δ ζ η, qui decem pleyhorum, seu jugerum est : à δέκα et πλεύρον, Poët. πλεύρον.

Δεκαπλόξ, adj. decuplex.

Δεκάπολις, εως, ή, nomen regionis trans Jordanem. Gr. decem urbium.

Δεκαρχης, υ, δ, decurio, et δεκαρχία, ας, ή, decurionatus, et δεκαρχικός, decurionalis : à δέκα, et αρχή, principatus.

Δεκάς, άδος, ή, DECAS, numerus denarius. Angl. A DECADE ; item decuria.

Δεκάσμος, δ, δ, decimatio, decimæ ; item corruptio numerum largitione : à δεκάξω.

Δεκάται, ων, αί, decimæ : à δεκάτη, ης, ή, decima pars. Th. δέκα, decem.

Δεκατέσσαρες, ων, οί ζ αί, et δεκατέσσαρα, ων, τὰ, quatuordecim : à τέσσαρες et δέκα.

Δεκατευτής, δ, δ, decimator, qui decimam colligit : à

Δεκατεύω, f. εύω, decimo, decimas do : à

Δεκάτη, ης, ή, decima pars.

Δεκάτος, ης, ων, decimus, a. um.

Δεκάτωα, -ώ, decimas accipio, f. άσω, p. δεδεκάτωκα' præς. m. δεκατόμαι, -ώμαι, decimor ; perf. pass. δεδεκάτωμαι' à δέκα, decem.

Δεκατρείς, -τριών, οί, ζ αί, δεκατρία, τὰ, tredecim. à δέκα et τρία.

Δεκάχακον, υ, τδ, decussis, de-

ΔΕ

cem chalci, decem arci nummi, decenarius.

Δεκάχιλοι, -χλιοι, αί, α, decem millia : à δέκα, decem, et χλιοι, mille.

Δεκάχορδος, υ, δ ζ η, decem chordas habens. Ex δέκα, et χορδή, fides, chorda : δεκάχορδον ψαλτήριον, decem chordarum psalterium.

Δεκέλη, Ion. pro Δεκέλια, ας, ή, Decelia. De qua Stephanus, Δεκέλια, όημος της 'Ιπποθωνίδος φυλής, &c.

Δέκεν, Ion. et Dor. pro δέξω, accipe, 2. sing. præς. imperat. à Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, capio. Sic δεκόμεθα, 1. pl. pro δεχόμεθα.

Δεκνίξος, ή, όν, ad recipiendum aptus, capax : ab eod. Th.

Δέκερδ, ή, όν, acceptus, a. um, gratus. Th. δέχομαι, capio.

Δελέαζω, inesco ; escam impono ; Metaph. allitico, f. άσω, p. δεδελέαζα, a. 1. ind. act. δελέασα' à

ΔΕΛΕΑΡ, άτος, τδ, esca. Hinc Δελέασμα, άτος, τδ, et δελεασμός, δ, δ, illicium, illectamentum.

ΔΕ'ΑΕΤΡΟΝ, υ, τδ, laterna, fax.

Δελλίδες, vel δελλίδες, ων, αί, vesperum cella.

ΔΕ'ΑΤΑ, quarta litera Græcorum, Delta ; pars Ægypti ; rudendum mulieb're.

Δελτοιον, libellis, dat. plur. Ion. à Δελτος, υ, ή, liber. Th. δέλτα

ιτείν

Δελτος, υ, ή, pugillares, quia forma literæ Δ plicabantur.

ΔΕ'ΑΦΑΞ, άκος, δ ζ η, porcellus. Propriè tamen ελφακες sunt porcella seu sucula potius quam porcelli.

ΔΕ'ΑΦΙΝ, seu δελφίς, ίνος, δ, DELPHIN, piscis, in pl. δελφίνες.

Δελφίς μελισσα, Pind. Angl. A DOLPHIN.

Δελφός, δ, δ, civis Delphicus.

ΔΕΛΦΥΨ, ύος, ή, et Έολ. βελφός, VULVA, uterus : undè δελφοί, uterini fratres.

Δελω, f. ελώ, inesco : qu. à δαίω, epulor.

Δέμα, άτος, τδ, vinculum, fasciolum : à δέω, vincio.

ΔΕ'ΜΑΣ, τδ, corpus, nom. indecl. tam de inanimatis quam animatis rebus apud poetas. Dictum, teste Eustathio, quasi δώμα ψυχής, domicilium animæ. Fortè à δέμω, struo, vel δέμα, vinculum ; est etiam

Δέμας, sicut, adv. similitudinis.

ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, υ, τδ, stratum, lectulus ; ubi δέμας νεβίε, corpus inclinatur ad quietem ; δέμνια, ων, τὰ, cubilia maritorum.

ΔΕ'ΜΩ, struo, ædifico ; est inusitat. sicut et δέμομαι, in usu hæc, a. 1. ind. act. έδεμα, part. a. "

act. δέμας, p. ind. m. δέδομα' perf. ind. act. δέδομα, a. 1. ind. med.

ιτείνάρην, et cætera in suis locis.

ΔΕ

Δέμω, item, vel δέμνω, inus. pro δαμάω, domo, subigo, interficio, f.

1. act. δέμω, perfectum έδδηκα, per Sync. pro δεδέμηκα' f. 2. act. δαρω, a. 2. ind. act. έδάρων, a. 2. indic. pass. έδάρην, infin. δαμήναι, et δαμήμεναι, part. ejusd. δαμείς, έντος, perf. indic. pass. δέδημαι, part. ejusd. δεδμημένος.

Δενόαλιδας, sunt qui velint esse άνθως τι.

ΔΕΝΔΑΛΙ'ΑΔΕΣΣ, ων, αί, placente, panes : à τένδω, edo, q. v.

Δενόδλλω, (verbum Ion.) oculos, huc illuc verto ; oculis nvo vel adnvo, f. λώ, p. κα' ab έλλος, oculus, et ένέτω, volvo.

Δενόρεον, υ, τδ, arbor, lignum, Poët. pro δένδρον, idem

Δενόρηεις, ήσσα, ήεν, nemorosus, arboribus abundans. Th. δένόρον arbor.

Δενόριον, υ, τδ, arbuscula, Poët. dim. à

ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, υ, τδ, et δένδρος, εος, τδ, arbor ; stirps : undè

Δενόρώεις, εος, δ ζ η, arboreus.

Δεννάω, f. άσω, p. aka, maledico, probris incesso : à

ΔΕ'ΝΝΟΣ, υ, δ, probrum, contumelio.

Δέξαι, suscipe, 2. sing. a. 1. imperat. med. à δέχομαι, vel Ion. pro δέξαι, ostendere, a. 1. inf. act. à δέικνυμι.

Δεξμενή, ης, ή, receptaculum, vulgò aquarum, cisterna, lacus : à

Δεξάμενος, ης, ον, a. 1. part. med. δεξασθαι, a. 1. inf. m. verbi δέχομαι, recipio.

Δεξσθε, 2. pl. a. 1. imp. med. ejusd. verbi.

Δεξτα, exceperat, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro έδέξατο' à έχομαι, capio.

ΔΕΞΙΑ, ας, ή, et Poët. δεξίτερη, (sub. χειρ.) DEXTRA. (sub. manus,) item fides per dextram data : q. à δέχομαι, capio. Hinc

Δεξιάδην, adv. à dextrâ.

Δεξιάομαι, -ώμαι, dextram jungo, dextrâ prehendo, saluto.

Δεξιάόγιος, υ, δ καί ή, Poët. δ δεξιά γυία έχων, qui dextra et agilia membra habet.

Δεξιάόλιθος, υ, δ, satelles ; stipulator, lancearius ; jaciator ; παρὰ τδ λαβείν την τοῦ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιάόμοι, -ώμαι, fut. ώμομαι, perf. ώμοι, dextram jungo, dextrâ prehendo ; item humanitèr excipio : à δεξιά.

Δεξιάός, à, όν, dexter ; faustus ; solers ; urbanus ; agilis ; promptus ; άμφιδέξιος, υ, δ ζ ή, ambidexter, et

Δεξιάόςτης, ητος, ή, dexteritas, solertia : ab eod.

Δεξιάόοντο, Poët. pro ιδεξιάοντο, -όντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi δεξιάομαι, -ομαι, dextram jungo. Th. δεξιά, dextra.

Δεξίτερος, à, όν, dexter ; idem valet quod δεξίός' δεξίτερο, dat. sing. Ion. f. g. a δεξιά dextra.

Δεξιός, adv. dextrè; prosperè; item solertèr : ab eod.

Δεξιότης, eus, h, susceptio per dextram, gratulatio : ab eod. Th.

Δεξιότερον, adverbialitèr, dextrorsum, commodiùs; et δεξιώ-αρα, commodissimè.

Δεξιότερος, dexterior, compar. et δεξιότατος, dexterrimus, superl. à δεξιός.

Δέξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. δέξωμαι, 1. sing. a. 1. subj. med. ejusd. verbi δέχομαι.

Δέχομαι, δοῦμαι, ligor, vincior, pass. à δέω, ligo, vincio.

Δέχομαι, et δέομαι, inus. oro, rogo; item indigeo, cum gen. imperf. ind. med. ἐδέχην, ἐς, ἐέτο, fut. 1. med. δέξομαι, perf. ind. pass. δέομαι, ab inus. δέομαι, a. 1. ind. pass. ἐδέχην, rogavi, act. signif. a. 1. imperat. pass. ἐδέθητι, et in 2. pl. ἐδέθητε, orale; præ. part. med. δέομενος : à δέτ, opus est. Th. δέω, opus habeo.

Δέον, ligabant, Ion. pro ἰδέον, 3. pl. imperf. ind. act. à δέω, vincio, et

Δέον, -οντος, τὸ, decens, æquum, commodum; item deficiens; necessarium, præ. part. neut. g. ut δέον ἐστὶ, necessarium est, in pl. δέοντα : ab impers. δέτ, oportet : hinc δέοντως, adv. commodè.

Δέος, eos, τὸ, et Poët. δέιος, eos, τὸ, metus. Th. δέλω, timeo.

Δέοσσιον, poculis, dat. pl. Ion. pro δέτασι : à δέτας.

Δεπάζω, f. ἄσω, p. aka, bibo : à ΔΕΨΑΣ, ἄτος, et aos, τὸ, poculum; item patera; quia πᾶσαι δέονται, potu irrigatur. Hesychio ποτήριον, παρὰ τὸ πῆμα.

Δέρα, as, h, jugum montis. Hesycho quâ significatione δειρᾶς dicitur.

ΔΕΨΑΣ, ἄτος, τὸ, pellis, corium. Δέρθη, ης, h, nomen urbis; Hebr. stimulus. Hinc Δερβαῖος, s, δ, ligo. Derbensis.

Δέρμα, ἄτος, τὸ, aspectus : à δέρω, video.

ΔΕΡΗ, ης, h, et δειρή, ης, h, cervix, collum.

Δέρθρον, s, τὸ, rostrum avis, tanquam instrumentum excoriandi.

Δερκίσκα, seu -ομαι, idem quod δέρκω, et -ομαι.

Δερκιάομαι, -ῶμαι, video : à δέρκω.

Δερκιάωνται, Poët. pro δερκιάονται, 3. pl. præ. ind. m. contr. à δερκιάομαι, video. Th. δέρκω, idem.

Δέρκομαι, video, aspicio. Sed in activâ significatione potius usurpatur. Vide δέρκω.

Δερκομέναιον, Æol. pro δερκομένων, gen. pl. fem. g. à δερκομένη, part. præ. med. fem. g. à δέρκω, seu δέρκομαι, video.

Δερκομένιοι, intuentis, gen. sing. Ion. part. præ. med. δερκομένιος, nom. et acc. dual. ejusd. verbi.

ΔΕΨΚΩ, et δέρκομαι, video, aspicio, f. ζω, p. χα, f. 2. act. δαρκῶ, per Metath. δαρκῶ. a. 2. ind. act.

ἐδάρακε, per Metath. ἐδάρακα, a. 2. inf. act. per Metath. δαρκέειν, præ. ind. med. δέδαρκα, pro quod et δέδακα, per Metath. perf. indic. pass. δέδεργμα, a. 1. indic. pass. ἰδέρχομαι, part. δερχθῆς.

Δέρμα, ἄτος, τὸ, idem quod Th. δέρας : item cutis : à δέρω, excorio, quod à δέρας, corium.

Δερματίνος, ἴνυ, inon, coriaceus, et Δερμῶλλω, f. λῶ, sanguinem a cule sugo; excorio, delego : à δέρμα. Th. δέρας, corium.

Δέρξις, eus, h, visio, ipsa actio videndi : à 2. sing. perf. ind. pass. verbi δέρκω.

Δέρπος, eos, τὸ, idem quod δέρας, pellis, corium.

Δέρρις, eus, h, pellis; cilicium; à δέρας, corium.

Δέρτρον, s, τὸ, membrana : omentum; item rostrum : ab eod. Th.

Δερχθῆς, ἐντος, obtutus, a. 1. part. pass. ab ἰδέρχομαι, verbi δέρκω, video.

Δέρω, pellem detraho, excorio; item verbo, caedo, f. 1. act. δερῶ, f. 2. act. ἐδῶ, perf. act. δέδαρκα, a. 1. ind. act. ἔδερα, a. 2. ind. act. ἔδαρον, perf. ind. pass. δέδαρμαι, et per Metath. δέδαρμαι, sai, sai, a. 2. ind. pass. ἔδαρον. f. 2. pass. δαρήσομαι. Th. δέρας, pellis.

ΔΕΨΙΟΣ, s, δ, mensis Junius : apud Macedonas dicitur Junius mensis, ut Suidas tradit.

Δέαις, eus, h, ligatio, nodus, junctura : et

Δέρμα, ἄτος, τὸ, vinculum. Δερούω, ligo, vincio, colligo, f.

είσω, p. δέδεμενκα, a. 1. ind. act. ἐδέμενσα : à δερούς, s, δ, vinculum. Th. δέω, ligo.

Δερούω, -ῶ, f. ἦσω, p. δέδεμηκα, imperf. ind. pass. ἐδερούμην, οὔμην, -έω, s, -έτω, εἶτω, idem, et ab eod. Th.

Δέσμα, ης, h, fasciculus. Th. δέω, ligo.

Δέσμιος, s, δ, vinculus : ab eod. Th.

Δερούς, s, δ, vinculum, ligamen; in pl. oi δερούσι, et τὰ δερούα, compedes : ejusd. Th.

Δεσοφύλαξ, ἄκος, δ, s, h, pro δεσοφύλαξ, commentariensis vincitorum custos : à φυλασσο, custodire, et δέσμιος, vinculus. Th. δέω, ligo.

Δερούω, -ῶ, in carcerem conjicio; item vincio, ligo, f. ῶσω, p. indic. pass. δέδερωμαι, et

Δερωτήριον, s, τὸ, carcer, et Δερωτής, s, δ, vinculus, captivus. Th. δέω, ligo.

Δερωτῆς, ἴδος, h, captiva : ab eod.

ΔΕΣΠΟΨΩ, f. ῶσω, dominor, dominium obtineo : in pass. domino alicujus pareo, acquiror : quasi à δέω, ligo, et πῆς, pes.

Δέσποινα, ης, h, domina, hera, regina : à δεσπέω, dominor.

Δεσποσύνη, nc. h, herilis filia, fem. à δεσπόσινος. Item Ion. et

Poët. pro δεσπορία, dominatur imperium. Th. δεσρός, dominor. Δεσπόσινος, η, -ου, vel -ος, s, δ, h, herilis; idem quod δεσπορικῶς, h, ὄν, ad dominum pertinens; item ὁ δεσπόσινος, s, substantivè herilis filius : ab eod.

Δεσπορία, as, h, dominatus, et Δεσπότης, s, h, herus, dominus; imperator, rex; alicujus rei possessor; in dat. sing. δεσπότη, voc. sing. ὁ δεσπότη : ab eod. Th. Δεσπότης ναῦν, pro Neptuno.

Δεσποτικός, h, ὄν, herilis; item imperiosus : τὸ δεσποτικόν, s, dominandi potestas : et hinc

Δεσποτικός, adv. herilitèr, dominorum more : ab eod. Th.

Δεσπότης, ἴδος, h, idem ac δεσποίνα, domina : ab eod. Th.

Δεσποτὸς, h, ὄν, dominalitatis : ab eod. Th.

Δέτα, as, δ, Dor. pro δέτη, ης, h, fistula, et per Metalepesin pro τὰτα. Δεταί, fascies in fasciculum colligatae : à

Δετὸς, h, ὄν, vinculus, ligatus. Th. δέω, ligo.

Δεῦε, pro εἴεε, 3. sing. imperf. ut δέουσι, Poët. pro εἴεον 1. sing. imperf. ind. act. à δέω, ir-rigo.

Δεῦσομαι, indigebo, fut. 1. med. Poët. pro δεῦσομαι : à δεύομαι, per Epenth. Æol. τῷ v, pro δέομαι. Th. δέω, opus habeo.

Δευκαλίων, υντος, et -ίων, υνος, δ, nomen propr. DEUCALION.

ΔΕΥΚΟΣ, eos, τὸ, dulcedo, apud Ætolos.

Δεουάτο, indigerent, 3. pl. præ. opt. med. Ion. pro δεύοιτο : à δέομαι, Æol. pro δέομαι. Th. δέω, opus habeo.

Δεύομαι, f. 1. m. δεύομαι, mado, ir-rigo; part. præ. med. δεύομενος, madens. Th. δέω, rigo.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τῷ v, pro δέομαι, f. 1. med. δέουσομαι, indigeo : undè

Δεύομενος, η, on, indigenis, ejusd. part. præ. Poët. pro δέομενος, η, on : à δέτ, opus est. Th. δέω, opus habeo.

Δεύοτο, rigabantur, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. verbi δέω, rigo.

Δεῦρ', (Att. δευρὶ, item δεύρω,) pro

ΔΕΥΡΟ, adv. huc, hunc in locum; adesdum.

Δεύση, 3. sing. a. 1. sub. act. à δέω, rigo, f. δέσω.

Δευσοπίδης, s, δ, infector, tinctor; item adject. bene tinctus; et Metaph. indelebilis : à δέω et ποίεω, facio.

Δευτάτος, ἀττ, ατον, ultimus, postremus : à δεύτερος, secundus.

Δεῦτε, (seq. aspiratâ, δέουθ'), adv. huc agite, adeste, venite; δεῦτε ἐθ, eja accedite : à δεῦρο, huc.

Δευτέρω, pro δεύτερον, vel δευτέρως, secundò, secundò loco, iterum.

Δευτεράιος, αλα, ατιον, secundarius,

secundā, die aliquid faciens. ab eod. Th.

Δευτεράια, ων, τὰ, secundā part. ind.

Δευτερώ, f. εἶσω, secundus sum, sequor, proximus sum; vincor, superior; dissimilis sum.

Δευτεροεκάτη, ης, ἡ, secundaria sacer, à Levitis lego Mosaicā decima sacerdotibus solvenda.

Δευτερολογία, secundā satisfactioe edita.

Δευτερολογέω, -ῶ, f. ἴσω, iterūm sermone habeo.

Δευτερολογία, ας, ἡ, secunda actio, secunda dicendū vel agendū vices: à δεύτερος, et λέγω, dico: prat. ind. m. λέλογα, undē λόγος.

Δεύτερον, adverbialitēr, secundū, acc. sing. neut. g. à δεύτερος.

Δευτερονόμιον, υ, τὸ, repetitio legis; ita inscribitur quintus liber Mosis. Angl. DEUTERONOMY: à

Δευτερονόμος, υ, δ, secunda aut posterior lex: ex δεύτερος, et νόμος, lex.

Δευτερόπρωτος, υ, δ, ζ, ἡ, à secundus primus: à πρῶτος, primus: et

ΔΕΥΤΕΡΟΣ, ἔρα, ερον, secundus, a, um; posterior, alter; δεύτερος, ἰκαίνυ, secundus ab illo; δεύτερον, postpositum, posthabitu, apud

Demost. item adverbialitēr, secundū; g. ἰκόντερος, secundā vice: à δούα, q. δούτερος. Hinc

Δευτέρω, -ῶ, f. ὄσω, secundū facio, iterō, repeto; item

Δευτέρωια, ἄτος, τὸ, idem quod δευτέρωια.

Δευτέρως, adv. secundariē, secundū, secundo loco.

Δευτέρωσις, εως, ἡ, secundus actus, aut ordō, iteratio, repetitio.

ΔΕΥΨΩ, ἴγω, f. δεύω, p. δέουσα: a. 1. ind. act. εἴουσα: a. 1. sub. act. δεύω, ης, η, undē Angl. DEW.

ΔΕΨΩ, excorio, g. glandem penis demodo, f. ψω, p. δέεφα.

ΔεΨάται, redupl. et aug. abject. pro δεύεσθαι, Ion. perf. ind. pass. 3. pl. pro δεύεσθαι εἰσὶν à δεύωμαι, capio.

Δέχεσθε, 2. pl. præs. imperat. m. à δεύωμαι, η, εται.

Δεχηλεύω, f. εἴσω, unquam scissam habeo.

Δεχήμερος, υ, δ, ζ, ἡ, decem dies durans: à δεύω, pro δεύα, Euphr. grat. et ἡμέρα, dies.

Δέχθαι, suscepisse, perf. inf. pass. Ion. et Poët. pro δεύεσθαι: δεχθεῖς, a. 1. part. pass. à δεύωμαι, q. v.

Δέχμενος, per Sync. pro δεύόμενος, præs. part. med. scribitur et δέχμενος, per Sync. et mutat. τῷ χ in γ, pro eod. vel pro δεύεσθαι, part. perf. pass. ab eod. verbo.

Δέχουμαι, capio, idem quod ΔΕΨΟΜΑΙ, capio, accipio; pericijio; excipio, suscipio; admulto, recipio; sustineo, approbo; credo; expecto; f. 1. med. δεύωμαι: p. præs. δεύεσθαι, εται, και: a. 1. ind. w. ἰδέεσθαι, ω, ατο, a. 1. imperat.

m. δεύω, a. 1. sub. m. δεύωμαι, η, ηται, et in pl. δεύομεθα, ποθε, ωνται

a. 1. inf. m. δεύεσθαι, a. 1. part. m. δεύόμενος, η, ου, prat. ind. med.

δέδοκα, -χα, qu. à δέκω, -χω, inus. Hinc δεκτὸς, δεκτικός, ἀναδέχομαι, &c.

ΔΨα, ης, ἡ, pellis, corium, Suid. à δεύω, excorio.

Δεψώ, DEPSO, subigo, mollio coriariorum more; f. ἴσω, a. 1. ind. act. ἰδέψωσα, part. δεψήσας, à δέψω, excorio.

ΔΕΨΩ, ligo, vincio; in vincula conjicio, fut. εἴσω, vel εἴσω, perf. εἴδωκα, vel εἴδωκα, a. 1. ind. act. εἴδωσα, vel εἴσωσα, a. 1. imperat. act. εἴδω, vel εἴσω, a. 1. plur. εἴσατε, vel εἴσατε, ligate; a. 1. sub. act. εἴσω, vel εἴσω, ης, η, a. 1. part. act. εἴσας, vel εἴσας, αϊτος, perf. pass. εἴεμαι, -ημαι, perf. inf. pass. εἰδέσθαι, perf. part. pass. εἰδεμένος, -ημένος, η, ου, vinculus; a. 1. ind. pass. εἰδέθη, -θήνη, ης, η, a. 1. inf. pass. εἰδῆναι, f. 1. pass. εἰδήσομαι, vel εἰδήσομαι.

ΔΕΨΩ, opus habeo, indigeo, deficio; oro, rogo, precor, f. εἴσω, (à εἴω, inus. format. q. v.) a. 1. ind. pass. εἰδέθη, rogati, activē.

Undē δεῖ, oportet, εἴδει, δεσται, εἰδέσσεῖομαι, oro; indigeo, &c.

ΔΗ, sanē, profectō, equidem, porrō, verō; igitur, protinē; demum: ironicum scilicet, videlicet.

Dion. Hal. iii. 23. Interrogationi servit; abundat; est etiam repetentis, ut inquam: quasi à δαίω, scio. Pro eodem dicitur et εἴπω, et εἴπωθεν: in carmine verō δὴ βα.

In carmine modō postponitur, modō præponitur: at in solutā oratione postponitur tantūm. Scæpē etiam est explicativa particula: ut in ὅς ἐσθ, ὃ δὴ, &c. et sæpē à δὴ pro εἴ δὴ δήγε, utique; εἴδε κάκιστε, hic atque illuc; τὶ δὴ, quid itā? ὅς δὴ, ceu planē; δὴ αἰριστο, longē optimi; δὴ ποτε, tandem; σὺ δὴ, tu ne? μὴ ἐσθ, quare ne?

Δῆ, pro εἴπω, oportet, 3. sing. præs. sub.

Δῆγμα, ἄτος, τὸ, morsus: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω, mordeo.

Δηγρός, ῆ, δ, idem, et ab eod. Th.

Δηγῶ, f. ὄσω, impleo, Hesych. Δητετε, invenietis, 2. pl. præs. ind. act. verbi εἴσω, invenio: quod significationem futuri obtinet.

Δηθ', pro εἴπω, diu; item εἴπω, vel εἴπω, credēto, adv. à εἴπω, diu, q. v.

Δηθαγρός, υ, δ, ζ, ἡ, loquax, qui diu loquitur: ex εἴπω, diu, et ἀγορεύω, loquor.

Δηθεν, scilicet, videlicet: adv. à εἴπω, sanē.

Δηθῶ, f. ἴνω, p. νγκα, tardo, moror: præs. part. act. δηθῶων, οντος, et in acc. sing. masc. δηθῶοντα: à δηθῶ, quod à ὄνω, diu.

Δηῖω, -ῶ, igne ferroque vasto,

depopuler: ut et δεῖω, et δηῖω, à δαίω, uro.

Δηκῶωντα, acc. sing. à Δηκῶων, DEICOON, nomen propr.

Δηῖος, la, ion, vel -ος, υ, δ, ζ, ἡ Ion. pro δῖος, la, ion, hostis; infestus, hostilis; bellicosus, ardens; Ion. Ion. δηῖοιο, pro -ω, dat. pl. Ion. δηῖοιο: à δαίω, uro.

Δηῖότης, ἦτος, ἡ, pugna; bellum: à δηῖος, hostilis, quod à δαίω, uro

Δηῖῶ, -ῶ, et per Sync. εἴπω, -ῶ, vasto, uro: à δαίω.

Δηῖπυλος, υ, δ, Deipylos, nomen propr. viri.

Δηῖπυρος, υ, δ, Deipyrus, nomen propr. viri.

Δηῖς, ἴδος, ἡ, pugna; bellum: à δαίω, q. v.

Δηῖος, gen. pl. à δηῖος, hostilis.

ΔΗΚΟΚΤΑ, scil. ὄδατα, decoctū, scil. aqua: à Lat. fit Græc.

Δηκτήριος, υ, δ, ζ, ἡ, mordax: undē forsān Lat. Dicterium. Th. δάκνω, mordeo.

Δηκτῆς, ῆ, δ, et Δηκτικός, ῆ, δν, idem, et ab eod. Th.

Δήκω, f. ἴχω, p. ηχα, inus. mordeo; quasi εἴδω, ab εἴω. Vide δάκνω.

Δήκωσις, malē legitur, pro δάκωσις, εως, ἡ, contignatio: à εἴω, contigno.

Δηλῶθ, adv. videlicet: q. à δηλαεθ, manifestē, certē. Th. δὴ, certē.

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλόμενος, præs. part. pass. contr. à ΔΗΛΕΨΩ, -ῶ, L'EDO, noceo, corrumpo, impr. incantando et veneficiis; deludo, decipio; fut. ἴσω, perf. δεύθηκα, a. 1. ind. act. εἰδέθησα, α, ε. Hinc

Δηλημα, ἄτος, τὸ, nocimentum.

Δηλήμων, ονος, δ, ζ, ἡ, nocivus: à δέλω, lado.

Δηλησις, εως, ἡ, læsio; et Δηλητή, ἄτος, δ, qui lædit, nocivus: ab eod. Th.

Δηλητήριον, υ, τὸ, nocivum, scil. pharmacum, venenum, DELETERIUM.

* Δηλητήριος, α, ον, nocivus, lethalis: à δηλέω, lado.

Δηλια, ων, τὰ, Apollinis festa in Delo: à Δηλος, insula sic dicta.

Δηλιον, υ, τὸ, urbs Bœotiae.

Δηλιος, adj. Delius; item Apollo; à Delo insulā sic dictus. Et in proverbio Δηλιος κολυμβητής, de peritissimo natatore: quoniam tales Delus ferebat.

Δηλομαι, volo, Dor. à εἴλω, ἦς, ἡ, voluntas, volo, à εἴλω.

Δηλοι, υ, τὸ, Apollinis templum; item neut. gen. à δηλος, manifestus, q. v.

Δηλονότι, nimirum, omnino, profectō, quippe, adv. qu. à δηλον εἴπω, φανερόν εἴπω.

ΔΗΛΟΣ, η, ον, manifestus, nolutus, certus, perspicuus.

Δηλος, υ, ἡ, DELUS, nomen insulæ, sic dictæ, quod repente enata apparuit, ut Arist. vel ob

ejus celebritatem: sive quod ex-
indè δηλα seu oracula.

δηλώω, -ω, declaro, manifesto,
notum facio, indico; imperf. ind.
act. ἐδῆλων υν, -αες, υς, -οι, υ, fut.
ώσω, perf. δεδήλωκα. a. 1. ind. pass.
ἐδηλώθην. Th. δηλος.

δήλωμα, ἄτος, τὸ, quod declarat,
indicium: et

δήλωσις, adv. palam, manifestè
item

δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, signi-
ficatio, enunciatio: ab eod. Apud
LXX. Urim et Thummim.

δημαγωγία, -ω, populum duco
quò volo, populì gratiam capio, au-
ræ populari servio; atque capio,
concilio mihi; in pass. ab aliquo
capi, delectari, impr. oratione, fut.
ήσω' hinc

δημαγωγία, ας, ἡ, populi regi-
men: administratio reipublicæ
concio.

δημαγωγός, ὢ, ὁ, populi ductor,
popularis, populo gratus: à δήμος,
populus, et ἄγω, duco.

δημοχρία, ας, ἡ, tribunatus ple-
bis: à δήμος, populus, et ἀρχή,
principatus.

δημῆς, ἄ, ὁ, nomen viri. Gr. po-
pularis.

δήμειςσι, εως' -ια, -ιας, ἡ, pro-
scriptio: à

δημέω, f. εὔσω, publico; pro-
scribo; in exilium mitto. Th. δη-
υος.

δημηγορία, -ω, concionor, oratio-
nem ad populum habeo; imperf.
ind. act. ἐδημηγόρουν, -ον, f. ήσω, p.
δεδημηγόρηκα' à δημηγόρος, orator,
quod ex δήμος, populus, et ἀγορεύω,
id. q. ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγο-
ρά, forum.

δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio,
deliberatio: et

δημηγορικὸς, ἡ, ὄν, concionatori-
us, orationem habens: à δημηγο-
ρέω.

δημηγόρος, υ, ὁ, orator, conscio-
nator: ab eod. Th.

δημήτηρ, ερος, vel -τρος, ἡ, Ceres,
Dea frugum, fruges: à δη, i. e. γῆ,
terra, et μήτηρ, mater: Doribus
autem usitatum εἰα, pro γῆ. Undè
et Atticè Δάματα, in voc. sing.
vel per Sync. q. δημημήτηρ, altria
populorum.

δημήτρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ,
Ceres.

δημήτρια, ὤν, τὰ, festum Cereris,
Cerealia, εορτὴ Δημήτρος.

δημητριάδης, ἡ, ὄν, et

δημήτριος, υ, ὁ, ἡ, Cerealis: à
Δημήτηρ.

δημήτριος, υ, ὁ, nomen viri. Gr.
Cerealis.

δημητροῦν μὴν, appellatus ἀπο-
τῆς Δημήτρος, quia Cereris sacer,
qui et Δημήτριος vocabatur.

δήμια, ὤν, τὰ, res à populo dona-
tæ; item adverbialitèr, publicè:
à δημοίς, quod à δήμος, q. v.

δημιδίων, υ, τὸ, prebecula, propel-
lus, dim. à δήμος.

δήμιος, ia, ion, vel -ος, υ, ὁ, ἡ,
mos.

publicus, plebeius; item substan-
tivè -ος, υ, ὁ, pro ministro publico,
licitor, carnifex. Th. δήμος, popu-
licus.

δημηργεῖον, υ, τὸ, officina: et
δημηργέω, -ω, f. ήσω, p. ηκα, sum
opifex, opificium exerceo, fabricor,
condo, efficio, item

δημηργημα, ἄτος, τὸ, et δημηργλα,
ας, ἡ, opificium; quicquid ab aliquo
effectum est: et

δημηργικὸς, ἡ, ὄν, fabrilis: à
δημηργός, et Poët. δημησεργός, ἄ,
ὁ, ἡ, conditor, opifex, qui ὄμιον
ἐργάζεται, publicum operatur: A-
chæi suminos magistratus δημηρ-
γοῦς appellabant, Liv. xxxviii. 30.
et Peloponnesii, Cic. Fam. ix. 22.

à δήμιος, q. à δήμος, et ἔργον, ὄπυς.
δημοβόρος, υ, ὁ, ἡ, qui bona popu-
lì devorat: à δήμος, populus, et
βόρα, pabulum.

δημογέροντες, senatores, nom. pl. à
δημογέρων, ὄντος, ὁ, senator; qui
in populo honoratior est propter
ætatem: à δήμος, populus, et γέρων,
senex.

δημόθεν, adv. populo, ex plebe:
à δήμος.

δημοκατάρτος, υ, ὁ, ἡ, populo
invisus: publicæ execrationi ob-
noxius: à δήμος, κατὰ, et ἀράσμαι,
precor.

δημόκλεις, Democles, nomen pro-
prium viri.

δημοκράτεροι, -εῖμαι, fut. 1. m.
ήσομαι, sub populi regimine vivo: et
δημοκρατία, -cia, ας, ἡ, popularis
status, imperium populare; Demo-
cratia. Angl. DEMOCRACY: à δη-
μος, populus, et κρατέω, regno. Th.
κράτος, potentia. Hinc

δημοκρατίω, f. ήσω, imperio po-
pulari fauceo.

δημοκρατικός, ἡ, ὄν, ad democra-
tiam sive imperium populare per-
tinens: et

δημοκρατικῶς, adv. juxta popula-
rem statum.

δημόκριτος, υ, ὁ, Democritus, Phi-
losophus, q. ὄμιμ, κριτής.

* Δημόλευστος, υ, ὁ, ἡ, à populo
obrutus lapidibus, Soph. Ant. 36.
à δήμος, et λεύω, lapidibus obruo.

δημόπρακτος, η, ὄν, vel -ος, υ, ὁ, ἡ,
publicus, à populo factus, decre-
tus, &c. à δήμος, et πρακτὸς, à πράτ-
σω, -ττω, facio.

δημορρίφης, εὸς, ὁ, ἡ, à popu-
lo jactatus, seu vulgatus, popularis:
à δήμος, et ῥίπτω, jacio.

δημόνικος, υ, ὁ, Demonicus, voc.
à Δημόνικε, nomen. propr.

ΔΗΜΟΣ, υ, ὁ, populus, plebs,
vulgus. Propriè autem volunt δη-
μον significare hominum multitu-
dinem, seu hominum multorum cæ-
tum: (partes tribuum Atheniæ-
sium dictæ, δήμοι) à verbo δειν-
id est colligare: ut sit δήμος quasi
δεσμός.

δημῶς, ε, ὁ, pinguedo; fortè quod
uri possit, vel in sacrificiis soletet:
à δαίω, υρο: vel subincl. Th. δη-
μοίς.

δημοσβίνης, εὸς, υς, ὁ, Demosthe-
nes, orator Atheniensis celeberrim-
us: q. ὄμιμ σβίνος, robur seu po-
tentia populi: hinc
δημοσβινικός, ἡ, ὄν, ad Demosthe-
nem pertinens.

δημοσίω, adverbialitèr, publicè;
cui opponitur ἰδίω, privatim, dat.
sing. scem. à δημοσίως.

δημοσίω, f. εὔσω, activè divul-
go; item neutralitèr, publica civita-
tis negotia gero; cui oppon. ἰδιω-
τέω, f. εὔσω.

δημόσιος, ia, ion, publicus, a, um:
solennis; subst. servus, publicus;
cui oppon. ἰδίος, item τὸ δημοσίω,
erarium, carcer: à δήμος.

δημοσίω, -ω, f. ήσω, publico;
divulgo: ab eod.

* Δημοσιώνης, υ, ὁ, publicanus,
vilis, plebeius: et

δημοσίως, adv. publicè: ab eod.
Th.

δημότης, υ, ὁ, homo plebeius:
popularis.

δημοτικός, ἡ, ὄν, plebeius, popu-
laris, civilis: à δήμος, plebs: undè
δημοτικῶς, adv. popularitèr, ple-
beio more; humanitèr: et

δημοτικώτατος, η, ὄν, superl.
δημότις, γένος, ἡ, scem. à δημότης.

* Δημήχιος, υ, ὁ, Demuchus, præ-
ses populi apud Thespienses.

δημοφάγος, υ, ὁ, ἡ, plebivorus:
à δήμος, υ, ὁ, plebs, et φάγω, come-
do.

δημώδης, εὸς, ὁ, ἡ, plebeius, po-
pularis, publicus; in acc. pl. n.
g. δημώδην' à δήμος, populus.

* Δημωφελής, εὸς, ὁ, ἡ, populo
utilis: hinc τὸ δημωφελές, εὸς, publica
utilitas.

ΔΗ'Ν, et δη'ν, adv. diu: hinc
Δηναϊδς, à, ὄν, diuturnus, longæ-
vulus; velus, qui jam olim fuit; et
δηρὸς, à, ὄν, idem, q. v.

ΔΗΝΑ' ΠΙΟΝ, υ, τὸ, denarius
genus numismatis Romanis, valens
tres obolos et semissem; ut in Pan-
dect. tradit Bud.

Δήνε', pro δήνεα, consilia; nom.
pl. à

ΔΗ'ΝΟΣ, εὸς, τὸ, consilium, ars,
vaftrumatum: à δην, diu, enim
deliberatur.

δηξ, κός, ἡ, teredo, vermis qui
lignum corrumpit: à δάκνω, mor-
dillo.

δηξίς, εὸς, ἡ, morsus: ab eod.
Th.

δηξέω, mordebo, pungam; 1.
sing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω,
velus; qui jam olim fuit; et

δηξίω, idem, q. v.

ΔΗΝΑ' ΠΙΟΝ, υ, τὸ, denarius
genus numismatis Romanis, valens
tres obolos et semissem; ut in Pan-
dect. tradit Bud.

Δήνε', pro δήνεα, consilia; nom.
pl. à

ΔΗ'ΝΟΣ, εὸς, τὸ, consilium, ars,
vaftrumatum: à δην, diu, enim
deliberatur.

δηξ, κός, ἡ, teredo, vermis qui
lignum corrumpit: à δάκνω, mor-
dillo.

δηξίς, εὸς, ἡ, morsus: ab eod.
Th.

δηξέω, mordebo, pungam; 1.
sing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω,
velus; qui jam olim fuit; et

δηξίω, idem, q. v.

ΔΗΝΑ' ΠΙΟΝ, υ, τὸ, denarius
genus numismatis Romanis, valens
tres obolos et semissem; ut in Pan-
dect. tradit Bud.

Δήνε', pro δήνεα, consilia; nom.
pl. à

ΔΗ'ΝΟΣ, εὸς, τὸ, consilium, ars,
vaftrumatum: à δην, diu, enim
deliberatur.

δηξ, κός, ἡ, teredo, vermis qui
lignum corrumpit: à δάκνω, mor-
dillo.

δηξίς, εὸς, ἡ, morsus: ab eod.
Th.

δηξέω, mordebo, pungam; 1.
sing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω,
velus; qui jam olim fuit; et

δηξίω, idem, q. v.

Δίπυ, δῆπυθιν, nimirum; certè, utique, profectò : à πῦ, ubi? Th. πῦς, πῦ, πῦ, antiq. interrog. et δῆ, sanè.

Δηριῶν, -ῶν, (Poët. pro ἐρίῳ, καὶ μάχομαι,) contendò, pugno.

Δηριῶν, et ὄηρισσα, -ττω, idem.

Δηριῶνθην, duo contendebant, 3. dual. a. 1. ind. pass. abjecto aug. Ion. à

Δηριῶν, f. ἰῶν, idem quod δηριῶν, pugno. Th. ὄηρις, pugna.

Δηριῶμαι, f. 1. m. ἰσομαι, pugno, certo : à

ΔΗΡΙΣ, εως, ἦ, contentio, rixa, pugna, praelium, in acc. sing. δηριν' q. ἑάρις, à δῆ partic. intens. et ἰρις, contentio.

Δηρισάντων, duobus certantibus; gen. et dat. dual. a. 1. part. act. ἑάρις, αντος, à ὄηρις, f. ἰσω, idem quod δηριῶν, pugno; ab eod. Th.

Δηρίω, seu ὄηριῶμαι, f. 1. m. ἰσομαι, contendò, certo : ab eod. Th.

Δηριῶν, adv. pro ὄην, à

Δηριῶς, ῶν, ῶν, diuturnus : q. à ὄην, διῶ.

Δῆσαν, pro ἑῶσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ὄησαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ὄησαι, ligate, 2. pl. a. 1. imperat. act. à ὄησαι, ἄνω, ὄησαι, a. 1. inf. med. à δῆω, ligo.

Δησάσκετο, alligabat; Ion. 3. sing. imperf. ind. m. verbi Poët. δησάσκομαι vel potius pro ὄησατο. 3. sing. a. 1. ind. med. ab eod.

Δῆσαι, abjecto augm. Ion. pro ἑῶσαι, 3. sing. a. 1. ind. act. ὄησαι, η, 2. et 3. sing. et in 2. pl. ὄησαι, a. 1. sub. act. à ὄησω, f. 1. act. ejusd.

Δῆτα, igitur, certè, tandem, demum : adv. à δῆ, sanè.

Δῆτος, ἦ, ὄν, postremus. Hes. à δῆτατος, quod à δῆω, relinquo.

Δηχθεῖς, εἶσα, ἐν, demorsus; part. a. 1. pass. à δάκνω, mordeo.

ΔΗΩ, invenio; à ὄην, διῶ, quasi diu quesitum. Sed crebris futuri habet significationem.

Δῆω, ὄης, -ῶς, ἦ, Poët. pro Δημήτηρ, Ceres.

Δῆωσειν, interfectorius, f. 1. inf. act. verbi ὄησω, pro ὄητώ, f. ὄσω, p. ὠκα, vasto, uro.

Δῆρ, pro Δία, Jovem; acc. sing. à Ζεὺς, gen. sing. Διός, (ab antiquo Δις, Jupiter;) dat. Δι, acc. Δία, voc. Ὁ Ζεῦ, Jupiter.

Δία, et Ion. εἶη, divina, dia, egregia; f. g. à διος, εἶα, εἶον, contr. pro διος, εἶα, ἰων εἶα γυναικῶν Helena dicitur apud Homerum : à Διός, gen. sing. à Ζεὺς.

ΔΙΑ, præp. cum gen. per. ex. in, post, inter; notat causam instrumentalem, et redditur Latine ablativo. Cum nominibus temporis redditur per quoque, vel quaque, v. gr. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo quoque anno; facit periphrasin adverbii, v. gr. διὰ τάχος, celeritèr, διὰ βραχυῶν, breviter; notat spatium vel intervallum, διὰ βίη, tota vità; ἐπὶ

ἔτους, toto anno. Cum accusativo, per, propter; in compositione, notat diversitatem, ut διασκεδάζω, dispergo; mediūm, per quod, ut διαβαίνω, transeo vel co per; continuum, ut διαμένω, permaneo; vehementiam aut excellentiam, διοράω, perspicio; rem fieri inter duos, pluresve, ut διαγωνοθετεῖα, certamen committo inter, &c. Redditurque adeo per di, vel dis, per, trans, de, circum, ex, post, ob, contra. et sub, cum, inter; præter, ut διὰ τῆς ἀνδρῶν ἐρχεσθαι. Sæpissimè significationem simplicis non mutat; interdum verò minuit, ut διαπεινάω, subrideo.

Διαβαίνω, transeo, trajicio; item divarico; fut. 1. m. βήσομαι, præter. act. βέθηκα, a. 2. ind. act. διέβην, a. 2. inf. act. βῆναι, part. a. 2. act. βῆς, ἄντος. Th. βαίνω, eo.

Διαβάλλω, trajicio, transfero; item calumniar, defero, criminor; odiosum reddo; fut. βιάλω, præter. βέβληκα, a. 2. ind. act. διέβλην, a. 1. ind. pass. διεβλήθη, p. ind. m. βέβηλα.

Διαβάς, emensus a. 2. part. act. à διαβαίνω, transeo, q. v. [* εὐ διαβάς, Il. 12, 458. stans firmiter pedibus rectè divaricatis.]

Διαδῶσις, εως, ἦ, transitus; divaricatio crurum : ab eod. Th.

Διαδασάζω, f. ἄσω, idem quod βαζάζω, porto.

Διαδασάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διαδατήρια, ὠν, τῶ, sacrificia, pro transitu; et

Διαδατήριος, (Ζεὺς,) ον, ὄ, qui felicem transitum dat illis quibus favet : à διαβαίνω, transeo, q. v.

Διαδῆτὸς, ἦ, ὄν, de loco dicitur qui transiri potest : ejusd. vide.

Διαδευαίνομαι, -ῆμαι, assevero; f. 1. m. ὄσωμαι, p. διαδευαίνομαι et

Διαδευαίω, -ῶ, f. ὄσω, confirmo, certentem reddo : à διῶ, per, intens. et βεβαίω, stabilio. Th. βεβαίως, stabilis.

Διαδελιγμένος, η, ον, traductus; part. perf. pass. à διαβάλλω, quod vide.

Διαδῆν, transierit, 3. sing. a. 2. sub. act. διαδῶ, ἦς, ἦ' à διῶ, et βαίνω, eo.

Διαδῆως, ἄτος, τῶ, transitus, gressus : ab eod.

Διαδιβάζω, trajicio; item peragro, perambulo; f. ἄσω, p. ἀκα' διῶ et βεβάζω. Th. βῶω, ire fucio.

Διαδιῶ, -ῶ, f. ὄσω, et -ῶμαι, f. no.

Διαδιῶμαι, vitam transigo seu traduco : à διῶ, et βίωω, vivo; q. à βίος, vita.

Διαδῆπω, perspicio, despicio; f. ψω, p. διαδῆλεφα' à διῶ, et βλέπω, video.

Διαδληθεῖς, ἐντος, delatus; a. 1. part. pass. à διαβάλλω.

Διαδῶω, -ῶ, divulgò celeberrò; f. ἦσω, p. ἦκα' διαδοθῆς, ἐντος, a. 1. part. pass. sanà decantatus : à διῶ et βῶω.

Διαδῶτος, η, ὄ ζ ἦ, celebris in signis; item in malam partem, famosus : ab eod. q. v.

Διαδοθῆ, ἦς, ἦ, calumnia, obtreccatio : à διαβάλλω, traduco; p. ind. m. διαδῶθολα, q. v.

Διαδοθῆ, ἦς, ἦ, idem, et ab eod.

Διαδοθῆ, ejusd. dat. sing. Ion.

Διαδοθῆς, ἦ, ὄν, ΔΙΑΒΟΛΙ CUS, calumniatorius : et

Διάβολος, η, ὄ, calumniator; ΔΙΑΒΟΛUS, Satan : ab eod. Th.

Διάβορος, η, ὄ ζ ἦ, assumptus, exesus; item excedens : à διῶ, et γορά, rabulum, q. v.

Διαδυκολέω, -ῶ, f. ἦσω, permulceo, delinco, decipio. Διαδυκολεῖ αὐτὸς ἔπελεπτεῖ, Luc. Ex diῶ, et βυκολεῖω, boves pascò, demulceo.

Διαδυλετομαι, f. 1. m. εἴσομαι, exesus; item excedens : à διῶ, et διδέρω, decerno.

Διαδυλία, ἄς, ἦ, et

Διαδύλιον, ον, τῶ, consilium, delibatio : à διῶ, et βυλή, q. v.

Διαδυνεύομαι, -εῖσθαι, trajicere; alii legunt διαδύνομαι, præter. inf. med. verbi διαδύνομαι, -ῆμαι. Verbum rarissimum.

Διαδῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. vide in διαβῆ.

Διαγγέλλω, annuncio, divulgo; f. εἰῶν, p. διγγέλλα, a. 1. ind. act.

διγγέλλα διαγγέλλομαι, Dor. pro -ουσα, f. g. præter. part. act. à διῶ, et ἀγγέλλω, nuncio.

Διάγγελμα, ἄτος, τῶ, annunciatio; et

Διάγγελλος, η, ὄ, internuncius. ab iisd.

Διάγω, Dor. pro διήγε, degit; 3. sing. a. 2. ind. act. διήγον, ες, ει, verbi διῶ. Th. ἄγω, duco.

Διάγει, tamen, propter : à διῶ, per, et γέ, q. v.

Διαγελῶ, -ῶ, f. ἄσω, p. ἀκα, derideo, arrideo : à διῶ et γελῶω.

Διαγεγῆτος, exactus, a. 2. part. m. à

Διαγίνομαι, intersum, absolvor; item permaneo, perennes; f. 1. m. διαγεγῆτομαι, p. pass. διαγεγῆται, a. 2. ind. m. διεγεγῆται, a. 2. part. m. διαγεγῆμενος : à διῶ, et δῆνομαι, sum.

Διαγιγῶσκω, pernosco, planè cognosco; f. 1. m. διαγιγῶσκω, p. act. διεγῶσκα, a. 2. ind. act. διεγῶν, perf. pass. διεγῶσμαι : à διῶ, et γινῶσκω, cognosco.

* Διαγυβῶω, -ῶ, f. ἦσω, digitos ameno jaculi interso.

Διαγλύφω, f. ψω, insculpo, designo.

Διαγυρῶω, notifico, divulgo; f. ἴσω, p. διεγυρῶκα, a. 1. ind. act. διεγυρῶσα' à διῶ, et γυρῶω, agnosco, q. v.

Διαγυρῶσις, εως, vel εως, ἦ, discretio, cognitio causæ, plenior judicatio : à διαγυρῶω.

Διαγυρῶμαι, f. 1. m. ab eod.

Διαγογγύζω, obturisco, imperf. ind. act. διεγογγύζω, f. ὄσω, p. διεγογγύζω, a. 1. ind. act. διεγογγύζω. Th. γογγύζω, turmuro.

Διαγορεύω, f. εἶσω, publicè disse-
ro, concionor; sancio, jubeo, veto:
à διὰ ἐγορεύω, q. ab ἀγορά, fo-
rum, oratio.

Διάγραμμα, ἄτος, τὸ, titulus; bre-
viarium; item decretum; item
descripta tabella; diagramma, seu
figura geometrica: διαγράμματα, ὠν,
τὰ, theorematà geometrica: et

Διαγράψθῃ, ἦς, ἡ, descriptio, tabel-
la descripta: à

Διαγράψω, f. ἀψω, p. ἄψα, descri-
bo, conscribo, deligo; deleo, abro-
go; διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν,
non instare accusationi instituto.

Διαγράφωμεν, 1. pl. f. 1. act. à
διαγράφω.

Διαγρηγορέω, -ῶ, evigilo; f. ἡσω,
p. διαγρηγόρηκα, a. 1. Ind. act. διε-
γρηγόρησα. Th. ἡγρηγορέω, vigilo.

Διαγρυνέω, ὦ, f. ἦσω, insomnem
noctem transigo: ab ἀγρυνέω,
quod ab a priv. et ὑπνέω, dormio,
quod ex ἦπος, somnus.

Διάγω, traduco, trajicio; vitam
dego; abduco; f. διαζώ, p. δῆζα, a.
2. ind. act. δῆζον, Att. δῆζάγον
à διὰ, et ἄγω, duco.

Διαγωγῆ, ἦς, ἡ, deductio, produc-
tio; vitæ institutum; item oblec-
tamentum; statio: ab eod. Th.

* Διαγωνίζομαι, f. 1. m. ἴσομαι,
certo, prætor.

Διαγωνίζω, v. δὲ ἡ, ab angulo ad
angulum perductus, diagonalis:
ex διὰ, et γωνία, angulus.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. v. διαδάσ-
σομαι, f. 1. m. ἴσομαι, divido. Th.
δαλο.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, ostendo.
Διαδείξιμενος, a. 1. part. m. à
δειδέχσομαι, accipio per alium.

Διαδέξιος, v. δὲ ἡ, dexter, faus-
tus. Th. δεξιὰ.

Διαδέρω, f. ξω, perspicio; a. 2.
ind. act. per Metath. ἐδέρκων. Th.
δέρκω.

Διαδέχομαι, accipio per alium, q.
per manus traditum; succedo; f.
ξομαι, p. διαδέχσομαι, a. 1. ind. m.
διεδέχσομαι, ω, ατο, a. 1. part. m.
διαδέχσομενος. Th. δέχομαι, capio.

Διαδέω, f. ἡσω, p. ἡκα, coronor,
redimio, cingo; item connecto, in-
tertexo: à διὰ, et δέω, ligo.

Διάδηλος, v. δὲ ἡ, valde mani-
festus, apertus, nolut.

Διάδημα, ἄτος, τὸ, **DIADEMA**,
candida fascià quâ regum frons
præcingebatur: Angl. **A DIADAM**;
item corona: à διαδέω.

Διαδιέρσσω, diffusio, aufugio,
effugio, evito, elabro; f. ἴσω, p. ἀκα.

Διαδίδωμι, traditio per manus, item
distribuo, dissemine; f. διαδώσω,
(et διαδιδώσω, quod in 3. pl. δια-
διδώσονται, q. à διαδίδω, inus.) p.
διαδέωκα, a. 2. ind. act. δίδω, a.
2. imperat. act. διάδος, ὄτω, distri-
buo; imperf. ind. pass. διεδίδωμι,
σο, το. Th. δίδωμι, do.

Διαδικάζομαι, f. 1. m. ἴσομαι, ju-
dicio contendo; propriè actoris
est, qui reum in judicium vocat.
Hinc

Διαδικάζομενος, v. δὲ, litigator;
cum actoris, tùm rei: et

Διαδικάζω, f. ἴσω, p. ἀκα, dju-
dico, judicium fero; quod judicis
est. Th. δίκη, jus.

Διαδιδάσκω, as, ἡ, disceptatio: et
Διαδιδασκῶς, ῶς, ἡ, id. ab eod. Th.

Διαδορατίζομαι, f. 1. m. ἴσομαι,
hasta certo, dimico.

Διάδος, distribue, 2. sing. a. 2
imperat. act. à δίδω, a. 2. ind.

act. verbi διαδίδωμι.

Διάδοχῆ, ἦς, ἡ, successio; et
Διάδοχος, v. δὲ ἡ, successor; vi-
carius, Jos. Ant. xv. 13. à p. ind.

m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι.

Διαδῶναι, a. 2. inf. act. verbi δια-
δίδωμι.

Διαδράκω, 3. sing. a. 2. opt. act.
à διαδέρκω. Vide in δέρκω, video;

a. 2. ind. act. per Metath. ἐδρα-
κον.

Διαδράμειν, percurrisse, a. 2. inf.
act. et

Διαδράμωσα, à 2. act. part. f. g.
à διατρέχω, percurro. Th. τρέχω,
curro, a. 2. ind. act. ἐδράμων, part.

δράμων.

Διαδράναι, aufugisse, a. 2. inf.
act. Dor. à διέδρην, ἦς, ἡ, a. 2. ind.

act. ab inus. verbo διαδέρμαι, pro
quo διαδιδράσκω, a. 2. part. act.

διαδράς, a. 2. inf. act. Dor. διαδρά-
ναι, pro διαδράναι, a. 2. opt. act.

διαδραίν. Th. δρώ, fugio; item

Διαδράσα, a. 2. part. act. f. g. à

διαδράς, a. 2. part. act. m. g. quod
à διάδρην, idem quod διαδιδράσκω,
vel

* Διαδράω, -ῶ, f. ἴσω, p. ἀκα, ef-
fugio.

Διαδρήσεται, Ion. pro διαδράσεται,
diffugiat, v. δὲ ἡ, a. 1. sub. m.

ejusd. verbi.

Διαδρομέω, -ῶ, f. ἡσω, p. ἡκα, Dor.
ἀκα, discurro: et

Διαδρομή, ἦς, ἡ, discursatio: à
p. ind. m. verbi διατρέχω.

Διάδύομαι, f. 1. m. ἴσομαι, subeo,
per medium evado: et

Διαδύνω, vel -ῶ, item διαδύμι,
idem: unḗ

Διαδύς, ἄντος, ὅ, subiens, a. 2.
part. act. ejusd. Th. δύω, seu δύω,
vel δύμι, subeo, a. 2. ind. act.

δύνω.

Διαείμενος, trajectus; pro διειμέ-
νος, perf. pass. part. à διὰ, et ἡμι,
mitto, perf. pass. εἶμαι. Th. εἶω,
mitto.

Διαείσομαι, f. 1. m. verbi διαείω,
seu διείδω, f. ὦ, p. κα, perspicio,
cognosco. Th. εἶω, scio.

Διαζῶ, -ῶ, f. ἴσω, vivo, vitam
ago.

Διαζυγνῶ, vel -ῶ, f. εἴσω, dis-
jungo, abgreco, repudio: et

Διαζευγνῶς, ῶ, ὄν, disjunctivus:
item

Διαζεύξω, εως, ἡ, separatio, dis-
junctio.

ΔΙΑΖΟΜΑΙ, stamini addo quod
deest; διάζεται, orditur: qu. à δια

εἴσω, colloco.

Διαζῶγια, as, ἡ, separatio: et

Διαζῶγιον, v. τὸ, divortium: à
διὰ ἐζυγνῶ, jungo.

Διαζῶννυμι, præcingo, succingo,
cum acc. f. διαζῶσω, p. δέζωκα, v.

1. ind. act. δέζωκα, a. 1. ind. m. δέζωσάμι,
ω, ατο. Th. ζῶννῶ vel ζῶννῶμι,
cingo.

Διασῶ, Poët. pro εἴσῶ, trans-
mittit, 3. sing. f. 1. ind. act. ver-
bi δαίνῶ, pro δάινῶ, transmitto.

Th. ἴμι, mitto.

Δάσῶ, perf. flat, 3. sing. præ-
ind. act. à δάινῶ. Th. ἄω, vel
ἄμι, flo.

Διαθεράνω, f. πῶν, p. διαθερί-
μαγκα, calefacio, fervefacio.

Διαθεῖς, εως, ἡ, dispositio; item
affectio, affectus; acc. sing. διάθε-
σιν, à διατίθημι, dispono.

Διαθέτης, v. δὲ, dispositio, dispen-
sator; venditor, Herod. vii. 6
ab eod.

Διαθῶ, f. εἶσω, percurro, dis-
curro: à θῶ, curro.

Διαθήκη, ἦς, ἡ, fœdus, testamen-
tum, dispositio: à διατίθημι, dispo-
no. Th. τίθημι, pono.

Διαθῆς, 2. sing. a. 2. sub. act
διαθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. m.
διαθήσεται, 1. pl. διαθήσομεν, 1. pl
a. 2. sub. act. à διατίθημι, dis-
pono.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. à δια-
τρέφω. Vide διατροφή.

Διαθρόπτεσθαι, præ- inf. act
gestibus ad cantandum se præpa-
rare: à

Διαθρόπτω, dissolvo, frangi
luxu: f. ὑψω διαθρομμένως, adv.
delicatè, mollitèr. Th. θρόπτω
frango.

Διαθύσσω, f. ξω, vide in αἰθύσσω
Th. αἶθω, urro.

ΔΙΑΪΝΩ, f. ἀνῶ, humecto, made-
facio, irrigo.

Διαρίπειν, -εἶν, dirimere; et δια-
ρεῖν, præ- inf. act. dividere, dis-
serere.

Διαρίσει, εως, ἡ, divisio, distribu-
tio; discrimen; apud Gram. Συ-
ναρίσει opponitur: à διαρίπει. Th.
αἰρέω, capio.

Διαρίπω, -ῶ, divido, distribuo: f.
ἴσω, p. δέσσοκα, a. 2. ind. act. εἰ-
λον, præ- part. act. διαρίπων, -ῶν,
εἶσοσα, -οσσα, εἶον, -οῖν, ejusd. Th.

Διαρῶ, f. ἄρῶ, attollo, erigo:
διαρῶμενος ἀπαλλάττεσθαι, sese effe-
rentes correpto gradu abire. Theo-
phr. περὶ Ἀλολεσχ. Th. αἶρω, tol-
lo.

Διασθάνομαι, f. εἴσομαι, præ-
sentisco, perspicuo, percipio, planè
sensu percipio. Ex διὰ, et αἰσθ-
νομαι, sentio.

ΔΙΑΙΤΑ, ἦς, ἡ, vivendi institu-
tum, mos, genus vitæ: **DIÆTA**,
certa victus ratio, quial à medicis
præscribitur; Angl. **DIET**. Item
habitu, item arbitrium.

Διαίτομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ἴσο-
μαι, vitam dego; commoror: et
in pass. alor, certà victus ratione
utor: et

Διαίρασεν, Poët. et Dor. pro δι-
ψασεν, peregit; 3. sing. aor. 1.
ind. act. à διαίρω, quod à δι-
αιρα.

Διαίρω, -ῶ, alo seu nutrio me-
dicè; item judico, rego, arbi-
tror, discepto, ordino: f. ἥσω, ρ.
ἡκα et δειδήθηκα, pro -αίθηκα, p.
pass. δειδήθημαι: à διαίρα, victus, ar-
bitrium.

Διαιτητής, ὁ, arbiter: et
Διαιτητικός, sc. τέχνη, ἡς, ἡ, pars
medicinæ quæ de victus ratione
agit: à διαίτω, -ῶ, f. ἥσω, quod
ab eod. Th.

Διαιωμένη, præs. part. f. g. à
διαίωμαι, -ῶμαι, vilam dego. Th.
διαίω.

Διαιωρίζω, Att. pro διαιωρίζω, 3.
sing. f. 1. ind. act. à

διαιωρίζω, f. ἴσω, idem quod αλω-
ρίζω, perpetuo duro, perennes. Th.
αλῶν, ævum.

Διακαθαρίζω, 3. sing. f. 1. act.
Att. à

διακαθαρίζω, perpurgo; f. ἴσω,
et Att. διακαθαρίζω, εἰς, εἰ, p. διακα-
θαρίζω, a. 1. ind. act. διακαθαρίζω.
Th. καθαίρω, purgo.

Διακαθίζω, -εω, f. ἥσω, et -ίζω,
f. ἴσω, Att. ἴω, seorsum colloco, se-
paratim consideo.

Διακάμπω, f. ψω, incurvo.

Διακαρτέω, præs. inf. act.
perdurare, tolerare: vide in καρ-
τερίω.

Διακατελέγχομαι, magis ac ma-
gis redarguo: imperf. ind. m.
διακατελέγχωμαι, ἡ, εἶ, f. 1. m.
διακατελέγχομαι: p. pass. διακατε-
λέγχομαι: à δια, κατά, et ἐλέγχο, ar-
guo.

Διακατέχω, f. θέσω, et διακατα-
σχέω, -ῶ, f. ἥσω, detineo, possideo:
moror; retardo.

Διάκειμαι, constitutus sum, affi-
cior; præs. part. διακείμενος, dis-
positus; præs. inf. διακίσθα: à δια,
et κείμαι.

Διάκεισο, 2. sing. præs. imperat.
à preced.

Διακλιέομαι, f. 1. τν. εὐσομαι, p.
pass. εἰμαι, hortor, admonéo, ju-
beo: à δια, et κλέω, jubeo.

Διακνήσῃς et διακνήσῃς, adv. super-
vacuè, frustrâ, inanitér: et

Διάκνησῃς, ὁ, ὅ, ἡ, vacuus, in-
pans; item maolentus: à δια et
κνήσῃς, vacuus.

Διακρίσαι, discindere, interse-
care: Æol. pro διακρίσαι, a. 1. m.
inf. act. à δια et κρίω, tondeo,
scindo; f. κέρω, Æol. κέρω, indè
a. 1. ind. act. ἐκέρω.

Διακρησισμένος, segregatus, part.
p. pass. et -ένωσ, adv. discretè, se-
paratim: à διακρίω.

Διακρινόμενος, f. εὐσο, periclitor,
periculum subeo; item periculum
facto: à δια, et κινδύνω, idem.
Th. κινδύνος, periculum.

Διακινώ, -ῶ, f. ἥσω, pernioveo,
incito. Th. κινώω, moveo.

Διακλάσας, qui infregit; a. 1.
part. act. gem. α, verbi

Διακλάω, -ῶ, f. ἥσω, diffringo,
communio, frango. Th. κλάω, fut.
ἄσω, frango.

Διακλέπω, f. ψω, furtim amo-
veo, suffuro, occultè distraho.

Διακλονομήμενος, distribulus, di-
visus, part. præs. pass. contr. à
διακλονομήω, -ῶ, f. ἥσω, distribuo,
divido.

Διακολυβάω, -ῶ, f. ἥσω, trans-
nato. Th. κολυβάω, nato.

Διακολυβώντων, ejusd. gen. pl.
part. præs. act. contr.

Διακορίζω, f. ἴσω, transveho; per-
fero, ut bajulus: à δια, et κορίζω,
porto. Th. κορίζω, curo.

Διακονέω, -ῶ, f. ἥσω, ministro,
famulor, inservio, cum dat. imperf.

ind. act. διηκονέω, -εν, p. διηκονέω,
a. 1. ind. act. διηκονέω, præs.

pass. διακονέομαι, alii mihi inser-
viant; p. pass. διηκονέομαι, a. 1.
ind. pass. διηκονέομαι: à δια, et κο-
νέω, festino. Hinc

Διακονοβέω, ejusd. a. 1. part.
pass. f. g.

Διακονία, as, ἡ, ministerium, offi-
cium publicum, functio: ab eod.
Th.

Διάκονος, ὁ, ὅ, ἡ, minister, qui
in administrandâ redupl. vel fami-
liâ, vel ecclesiâ versatur: spe-
cialitér **DIACONUS**, præfectus
ærarum ecclesiasticarum. Angl. a DE-
ACON, compar. ἐκκλεσιάζονος, expedi-
tior: à δια, et κονέω, festino, fam-
mular.

Διακονίζω, f. ἴσω, jaculor: ex
διὰ et ἀκονίζω.

Διακοπή, ἡς, ἡ, intercisio, separa-
tio: à δια, et κόπτω, secundo.

Διακόπτω, f. ψω, p. φα, amputo,
disseco, intercido: à δια, et κόπτω,
secundo.

Διάκορος, ὁ, ὅ, ἡ, satiatius, re-
pletus. Th. κορέω, satio.

Διακόσιοι, αἱ, α, ducenti, α, a;
à δια, vel dis, bis, et εκατόν, centum.
Hinc

Διακοσιοσῶς, ἡ, ὄν, ducentesi-
mus.

Διακοσμέω, -ῶ, f. ἥσω, distribuo,
ordino, dispono, exorno. Them.
κόσμος, ordo.

Διακοσμηθείμενος, per Sync. pro
διακοσμηθήμενος, ejusd. a. 1. opt.
pass. 1. pl.

Διακοσμησις, εὐς, ἡ, dispositio:
ab eod.

Διακούομαι, planè audio; f. 1. m.
ind. act. διακούωμαι, a. 1. ind. med. διη-
κουώμαι, ω, ατο. Th. ἀκούω, audio.

Διακούω, f. ἥσω, audio; propriè
ut discipulus præceptorem: à δια,
et ἀκούω, audio, q. v.

Διακραδάω, f. ἄνω, quasso, con-
cutio, commoveo. Ex δια, et κρα-
δάω, quatitio.

Διακρανῶν, aperire; q. caput ape-
rire; præs. inf. act. contr. à

διακρανῶω, -ῶ, f. ἥσω, (per Sync.
pro διακρανῶω) aperio; q. caput
aperio. Th. κάρηνον, caput.

Διακράτῶω, -ῶ, f. ἥσω, pertinaci-
tèr obtineo, conservo.

Διακριβῶω, -ῶ, f. ἥσω, exactè dis-
cutio; accuratè elaboro.

Διακριβῶω, adv. discretè, ezimè
à διακρίνω, discerno. Th. κρίνω,
judico, q. v.

Διακριβέτω, Poët. Sync. pro δια-
κριβέτω, 2. pl. a. 1. opt. pass.
ejusd. verbi.

Διακριβήμαι, Dor. pro διακριβή-
μαι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Διακριβήτω, 2. pl. a. 1. sub. pass.

Διακρίνετε, pro εἰ, Ion. dissolut.

3. sing. f. 1. ind. act. et

Διακρινέσθε, discreti: Poët.
pro διακρινέσθε, nom. pl. a. 1.
part. pass. à

διακρίνω, **DISCERNO**, diri-
mo; adjudico, discepto; perficio:
imperf. ind. act. διακρίνω, f. ἴνω,
p. διακρίνω, a. 1. ind. act. διακρί-
νω, præs. pass. διακρίνομαι, sæpè

ambigo, dubito; διακρινόμεθα, 1.
pl. præs. sub. pass. διακρινόμεθα, ἡ,
εἶ, imperf. ind. pass. p. διακρί-
νομαι, a. 1. ind. pass. διακρίνομαι, a. 1.
sub. pass. διακρίνω, ἡς, ἡ, part. δια-
κρίνομαι. Th. κρίνω, judico.

Διακρίσις, εὐς, ἡ, discretio, secre-
tio; examinatio, dijudicatio; cer-
tamen: à διακρίνω.

Διακρίσιδος, ἡ, ὄν, discernendi
vim habens, perspicax; item segre-
gativus: ab eod.

Διακρίσιος, ὁ, ὅ, ἡ, discretus, exi-
mius: ab eod.

Διακρίσονται, 3. pl. f. 1. ind.

m. à

διακρίνω, f. ἥσω, pidsando tran-
sigo; med. potiùs, depello inter-
pello, impedio, &c. Th. κρίνω, f.
σω, pulso.

Διακτορία, as, ἡ, functio perfe-
rendi mandata: acc. sing. Ion.
διακτορίην: à διακτώ, nuncius.

Th. διάγω, traduco.

Διάκτορος, ὁ, ὅ, ἡ, minister; nun-
cius, internumcius; qu. genit. à

διακτώ, opus, ὁ, idem. Th. διά-
γω, traduco.

Διακυβερνάω, -ῶ, f. ἥσω, guberno,
rego.

Διακύπτω, f. ψω, per aliquem lo-
cum, ut rimam, vel fenestram, vel
simile, perspicio, prospicio. Th.
κύπτω, incurvo me ad videndum.

Διακωλύω, obtinè prohibeo: im-
perf. ind. act. διεκώλυον, f. ἴσω, p.
διακωλύω, a. 1. ind. act. διεκώλυ-
σα. Th. κωλύω, impedio.

Διαλαγχάνω, f. 1. m. ἤζομαι, a.
2. ind. act. διέλαχον, sortior, sor-
tè dividit. Th. λαγχάνω.

Διαλακτίζω, f. ἴσω, calcitrando
repello: à δια, et λακτίζω.

Διαλάλω, -ῶ, colloquo; divul-
go, imperf. ind. act. διέλαλον, -εν,
f. ἥσω, p. διέλαλῶκα, imperf. pass.
διέλαλέμενος, -οῦσθ, ἐν, -ῶ, ἐτο, -εἶ-
το: à δια, et λαλέω, loquor.

Διαλαμβάνειν, præs. inf. act. di-
visim et sigillatim accipere, inier-
cipere, dividere, distinguere, dis-
serere de re aliqua, comprehendere,
intelligere, dijudicare, consultare,

tractare, &c. Th. λαμβάνω, *capio*; ubi flectionem videas.

Διαλανθάνω, f. *honor, perlatore, delitesco*: à δια, et λανθάνω, *lateo*.

Th. λήθω, *idem*.

Διαλάχειν, a. 2. inf. act. διαλάχων, a. 2. part. act. à διαλαγχάνω, *sortitū dividō*: à δια, et λαγχάνω, *sortior*.

Διαλύγομαι, *dissero, colloquor, cum dat. imperf. ind. m. διελεγομαι, u, ετο, p. pass. διαλέγομαι, a. 1. ind. pass. διελέχθην, à δια, et λέγω, dico*.

Διαλύω, f. ξω, p. χα, *discerno, animadverto, deligo*.

Διαλείπω, f. εἴπω, p. εἶπα, *intermitto, interjicio*. Th. λέιπω, *linquo*.

Διαλεκτική, (sub. τέχνη) ης, ή, *DIALECTICA, ars disserendi*, f. g. à

Διαλεκτικός, ή, όν, *disserendi peritus, DIALECTICUS*: à διαλέγομαι, *dissero*. Th. λέγω, *dico*.

Διαλεκτος, u, ή, *modus loquendi peculiaris, idioma linguae, Dialectus*; item *lingua*: ab iisd.

Διαελαμμένος, Ion. pro διαελημμένος, *distinctus, distributus, captus, comprehensus, perf. part. pass. à δια, et λαμβάνω, capio*.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor; διελέχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Th. λέγω, dico*.

Διαλήσσω, 2. sing. f. 1. ind. med. διαλήσομαι, à διαλανθάνω, *prorsus lateo*. Th. λήθω.

Διαλήψις, εως, ή, *interceptio; propositum, consilium; disceptatio*. Διαλιπῶν, *intermitto, idem qu. διαλείπω*.

Διαλίπτειν, a. 2. inf. act. διαλίπεις, 2. sing. a. 2. sub. act. à διαλείπω, *abstineo*. Th. λέιπω, *linquo*.

Διαλλάγη, ης ή, *differentia; item reconciliatio*: à δια, et άλλάσσω, *mito*.

Διαλλάγηθι, ήτω, *reconciliator, 2. et 3. sing. a. 2. imperat. pass. a διαλλάσσω*.

Διαλλακτής, ου, ό, et διαλλακτήριος, ου, ό, z ή, *reconciliator, pacificator; reconciliandi vim habens*: ab eod. Th.

Διαλλάσσω, et Att. -τω, *reconcilio; permuto*; à *dissero, fut. διαλλάξω, praet. διήλλαξα, a. 1. ind. act. διήλλαξα, a. 2. ind. act. διήλλαν, praes. pass. διαλλάττομαι, perf. pass. διήλλαγμαί, a. 1. ind. pass. διήλλάχθην, a. 2. ind. pass. διήλλαγην, a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Th. άλλάσσω, mito*.

Διάλλομαι, fut. 1. med. άλλόμαι, *transilio, desilio*.

* Διαλώω, -ω, fut. άσω, vel ήσω, *percutio*: à δια, et άλώω, *percutio*.

Διαλογή, ης, ή, *idem quod ειαλογισμός*.

Διαλογίζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor, discepto*: imperf. ind. med. διελογίζομαι, ου, ετο, a. 1. ind. m. διελογισάμην, ω, ετο, p. ind. pass. διαελεδύομαι. Hinc

Διαλογισμός, ου, ό, *confabulatio, cogitatio, dubitatio, disceptatio*: à δια, et λέγω, *dico, quod vide*.

Διάλογος, ου, ό, *DIALOGUS, colloquium, sermocinatio*: à διαλέγομαι, *quod vide*.

Διαλοιοόρησις, εως, ή, *maledictio, contumelia*.

Διαλυμαίνεσθαι, praes. inf. act. *nocere, corrumpere; dilaniare, excarnificare*: quod à δια, et λυμαίνω, *vasto*. Th. λήμη, *exitium, quod vide*.

Διάλυσις, εως, ή, *dissolutio; item decisio, pacificatio, sedes*: à

Διαλύω, *DISSOLVO, DILUO*; item *litem compono*, f. ου, p. διαλέλυκα, a. 1. indic. act. διέλυσα, perf. pass. διαελέθυμαι, a. 1. ind. pass. διελύθην, *dispersus fui*: à δια, et λύω, *solvo*.

Διαμαρτάνοι, 3. sing. praes. opt. act. à

Διαμαρτάνω, *assequi nequeo vel efficere quod conor, Scap. ferē idem quod άμαρτάνω, (ab obsol. άμαρτήν,)* pecco, à σκοπο aberro, *fallor*, f. άμαρτήσω, praet. ήμαρτηκα, a. 2. ind. act. ήμαρτον.

Διαμαρτυράμενος, a. 1. part. m. διαμαρτυράσθαι, a. 1. inf. m. à

Διαμαρτυρόμαι, *etiam atque etiam obtestor; item contestor, testificor*; f. 1. m. διαμαρτυρούμαι, a. 1. ind. m. διαμαρτυράμην, ω, ετο, a. 1. sub. m. διαμαρτυρώμαι, η, ηται, a. 1. inf. med. διαμαρτυράσθαι, à δια, et μάρτυρ, *testis*. Hinc

Διαμαρτύρια, εως, ή, *contestatio, genus est exceptionis instantis litis, apud Demosth.*

Διαμασάομαι, et διαμασάομαι, f. 1. m. ήσομαι, *commenduco*. Th. μασάομαι, seu uασάομαι, -ώμαι, *mando, manuco*.

Διαμαχετέον, verbal: *pugnandum est*.

Διαμάχη, ης, ή, *pugna, oppugnatio*.

Διαμάχομαι, *DIMICO, depugno, acriter pugno*; imperf. ind. med. διεμαχόμην, u, ετο, f. 1. med. διαμαχέσομαι, -έσομαι, p. pass. διαμεμαχέθημαι. Th. μάχομαι, *pugno, quod vide*.

Διαμάω, -ω, fut. ήσω, *demeto, abscindo*. Th. άμάω, *meto, f. ήσω, quod vide*.

Διαμεθόμαι, f. 1. m. εἶθομαι, p. pass. εἶμαι, *commuto, permuto*: undē

Διαμεψις, εως, ή, *commutatio, permutatio*: et

Διαμεψόμεθα, *commutabimus, f. 1. med. 1. pl. a δια, et μεψω, mito*.

Διαμελεσι, adv. *per partes, membratim, pro quo διαμελειστι, apud Hom. per Epenth. Poët. Th. μέλος, membrum*.

Διαμέλλω, -έω, fut. ήσω, *cunctor, procrastino*. Th. μέλλω.

Διαμενεκότες, qui *permanse-runt, nom. plur. masc. perf. part. act. à διαμένω, permaneo*.

Διαμεφόμαι, *incuso, accuso*: à δια, et μέφομαι, *conqueror, accuso*; f. 1. med. φομαι, p. pass. μέμεν-μαι.

Διαμένω, *permaneo, perduro, fut. μενῶ, p. διαμενήκα, a. 1. ind. act. διέμεινα, a. 1. sub. act. διαμείνω, ης, η, imperf. ind. act. διέμεινον, à δια, et μένω*.

Διαμερίζω, *partior, distribuo, discrepo*: imperf. ind. act. διαμερίζον, f. ίσω, p. διαμερίεκα, a. 1. indic. act. διαμερίσα, a. 1. imperat. act. διαμερίσον, άτω, perf. pass. διαμερίσομαι, a. 1. ind. pass. διαμερίσθην, *discidi*; f. 1. pass. διαμερισθήσομαι, a. 1. ind. m. διαμερισάμην, ω, ετο, à δια, et μερίζω, *separo*. Th. μέριψ, *divido*.

Διαμερισμός, ου, ό, *distributio, discidium*: à διαμερίζω.

Διαμετρέω, -ω, *dimetior, f. ήσω, p. διαμετρέεκα, à δια, et μέτρον, mensura*.

Διαμετρήσοσθαι, *meliri, ejusd. a. 1. inf. m.*

Διαμετρήσις, εως, ή, *dimensio; et Διαμετρητός, ή, όν, dimensus, mensuratus*: ab eod. Th.

Διαμετρός, ου, ή, (sub. γραμμή) *DIAMETER, linea recta figuram quā longissimē patet, ex aequo secans*. Th. μέτρον, *mensura*.

* Διαμιλλάσθαι, -ώμαι, f. 1. m. ήσομαι, *magno studio decerto, contendo*.

Διαμινυρίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *querulā voce lamentor*: semel Aristoph. et

* Διαμινύρομαι, f. 1. m. θμαι, *idem*.

Διαμνημονεύω, fut. εύσω, *in memoriam revoco, commemoro*: à δια, et μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνόςμαι.

Διαμοιράομαι, -ώμαι, f. 1. med. ήσομαι, *dispartio, in partes dirimo, dividō*: à δια, et μοίρα, *pars, quod à μέριψ, divido*.

Διαμονή, ης, ή, *permanio, stabilitas, perennitas*: à διαμένω.

Διαμορφώω, -ω, f. ώσω, *deformo*: à δια, et μορφή, *FORMO*. Th. μορφή, *FORMA*.

ΔΙΑΜΠΙΑΞ, adv. *in totum, utrinque; diā παντός*.

Διαμπερές, et διαμπερίως, adv. *prorsus, in totum, perpetuo, exactē, utrinque, perforatum*: à δια, et άμπερές, per Tmesin, pro *διαναπερές*: à δια, άνὰ, et πέριψ, *transadigo*.

Διαμπαρθείν, a. 2. inf. act. Αἰολ. et Poët. pro *διαναπαρθείν, à διανα-πέρθω, devasto*.

Διαμυλλάνω, f. άνω, p. αγκα, *ric-tus os distraho; tortis labris illudo, et irrideo*; item *pastoritia fistula prosequor*. Th. μυλλός, *curvus*.

Διαμυρδύειν, praes. inf. act. *μίπιμα frustra dissecare*. Vide *υμυρδύειν, in parva seco*.

Διαμυρσητέω, -ω, *controversor, discepto*; διαμυρσητέται, *controvertitur, in disceptationem venit, seu dubitatur et ambigitur passim*.

(Pro disceptare et contendere apud Demosth. H. Steph.)

Διαμφοσθησις, εως, ἡ, altercatio, vel dubitatio.

Διδάσκει, humectāsde, a. 1. inf. act. à διδάσκω.

Διαναπαύω, f. αἴσω, recreo, quietem do, interquiescere facio : à διὰ, ἀνά, et παύω.

Διανανυμάχων, præs. infin. act. navali prælio dimiticare. Vide νανυμάχια, navale prælium.

Διάνδιχα, bifariam, adv. Poët. à διὰ et ἀνδιχα, contractè ex ἀνάδιχα, idem ; uti etiam simplex διχα, per Tmesin, διὰ δ' ἀνδιχα, &c. Hesiod. Th. δις, adv. bis.

Διανέειν, præs. inf. act. à διανέω, f. νέωσω, enato : periculum vel molestiam evado. Vide in νέω, nato.

Διανέμω, a. 1. inf. act. et

Διανέμωμι, serpat, 3. sing. a. 1. sub. pass. à

Διανέμω, divido ; administro, rego, f. μῶ, a. 1. ind. act. διένεμα, p. ind. m. διανένομα, p. act. διανένεμα, præs. pass. διανέρομαι, serpo ; divulgor, distribuor ; perf. pass. διανένεμημαι, a. 1. ind. pass. διανέμην : à διὰ et νέμω, tribuo.

Διανέω, annuo, innuo, f. εύω, p. διανένεκα, a. 1. ind. act. διένεσσα : à διὰ et νέμω, tribuo.

* Διανόχομαι, fut. 1. m. ζομαι, transeo, pervenio ; pertranseo.

* Διανόξω, f. έσω, floridum reddo.

Διανόσημι, f. έσσω, excito ; incito ; in a. 2. conjurgo ; impeturo facio, cum eis : in voc. med. assurgo.

Διανοόμαι, -οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, ratiocinor, mente agilo, sentio : à διὰ et νοῦν, cogito. Th. νόος, vel νοῦς, mens.

Διανοηθεῖς, ejusd. a. 1. part. pass.

Διανόημα, ἄτος, τὸ, cogitatum, cogitatio ; sententia ; à 1. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διανοηθε, 2. pl. sub. præs. pass. contr. ab eod.

Διανοητέδες, ἡ, δν, ad cogitationem pertinentes, intellectualis : à 3. sing. perf. ind. pass. ejusd.

Διάνοια, as, ἡ, agitatio mentis, cogitatio ; ratiocinatio ; mens, animus ; sententia : ab eod. Th. quod vide.

Διανοίγω, adaperio, præs. part. act. διανοίγων, ονσα, ov, imperf. ind. act. διήνοιγον, f. διανοίξω, a. 1. ind. act. διανοίξα, a. 1. ind. pass. διανοίχθην : à διὰ et ανοίγω, quod ex ἀνά et οίγω, aperto. quod vide.

Διανομή, ἡ, ή, distributio, divitio, argitio ad populum : à p. ind. med. verbi διανέμω, distribuō.

Διανοόμενος, præs. part. pass. contr. à διανοόμαι, mente agilo.

Διανυκτερεύω, pernocto, f. εύω, p. διανυκτέρευκα, a. 1. ind. act. διενυκτέρευσα : à διὰ et νυκτερεύω, noctem transigo, quod à νυκτερος, nocturnus. Th. νύξ, νυκτός, ἡ, nox.

Διάνοσμα, ἄτος, τὸ, iter ; itineris confectio, progressus : à

Διανῶ, propriè iter absolvo, ex-pedito ; perficio, f. ὄσω, p. διήνωκα, a. 1. ind. act. διήνωσα : à διὰ et ἀνώ, perficio.

Διιάζεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. sed διαζεις, Dor. 2. sing. f. 1. ind. act. à διάζω, dego, f. ζω, p. διόχα, a. 2. ind. act. διόχων. Th. άγω, dico.

* Διαζόμαρα, ων, τὰ, striges ; cava vel sulci inter strias colum-narum.

* Διαπανυχισμός, ἡ, δ, pernoctatio, pervigilium.

Διαπαντός, adv. semper. Legitur ut vox una ; et διὰ παντός, scil. χρόνου, adv. per omne tempus, sempiternum.

Διαπαρθενέειν, præs. inf. act. virginem vitiare. Th. παρθένος, virgo.

Διάπασμα, ἄτος, τὸ, medicamentum quod corpori sicco inspergitur, q. d. aspergimentum, Diosc. l. 1. Sic etiam dicitur, quod potui inspersum seu inditum bibitur, apud Gal. Scap.

Διαπέσσω, et Att. -άτω, f. άσω, conspergo. Th. πέσσω, -τω, f. άσω.

Διαπαύομαι, f. 1. med. παύσομαι, desisto, desino.

Διαπειλέω, -ῶ, fut. ήσω, interminor, interpositis minis territo. Th. άπειλέω.

Διάπειρα, as, ἡ, experientia, periculum, experimentum. Hinc

Διαπειράω, -ῶ, et -άζω, fut. άσω, experior, exploro : à πειράω, -ῶ, vel -άζω, fut. άσω, tentio. Th. πέτρα, conatus, experientia.

Διαπέμω, f. ψω, dimitto, trans-mitto. Th. πέμω, mitto.

Διαπεραίνω, f. ἄνω, ad finem per-duco, absolvo, efficio. Th. πέρας, finis.

Διαπεράναι, ejusd. a. 1. inf. act. Διαπεράσας, avros, a. 1. part. act. à

Διαπεράω, -ῶ, trajicio, pertranseo, f. άσω, et ήσα, p. διαπεπέρακα, a. 1. ind. act. διεπέρασα pro διαπεράω, per Sync. etiam dicitur διαπεράω, hinc f. διαπήσω, et Poët. gem. s, διαπήσω. Th. περάω, transeo.

Διαπεροδικίω, f. έσω, idem quod έκπεροδικίω, f. έσω, decipio, effugio. Th. πέροξ, perdid.

Διαπέρθω, f. πέρω, devasto, depopulo. Th. πέρθω.

* Διαπερονώ, -ῶ, f. ήσω, fibulā trajicio, necto.

Διαπέρομεν, destruxerimus, 1. pl. f. 1. ind. act. à διαπέρω.

Διαπεσοῖσθαι, f. 2. med. inf. διαπεσείν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, intercedo. Th. πίπτω, cado, fut. 2. m. πεσοῖμαι, a. 2. ind. act. έπεσον.

Διαπετάζω, -άω, sive Διαπετάννυμι, fut. άσω, aperio, expliro, expando.

Διαπηδάω, -ῶ, f. ήσω, transilio, saltu supero. Διαπηδῶν τόφρους, Hen. ex διὰ et -ηδάω, salio.

Διάπηγα, ων, τὰ, intercolumnia, parvæ columnæ, quæ inter maiores διαπήγνυται, disponuntur.

Διάπερος, ρα, ρον, peramarus : à διὰ, per, intens. et περός, amarus.

Διαπύτω, f. 2. m. πύσμαι, intercedo, interlabor ; intereo, vanesco, diffillo. Th. πύτω, cado.

Διαπιστεύω, f. εύω, credo, con-credo, seu fidei alicujus committo : à διὰ et πιστεύω. Th. πείθο.

Διαπιστέω, -ῶ, f. ήσω, prorsus dis-fido, fidem non habeo : à διὰ et άπιστέω, non credo, ab eod. Th. quod vide.

Διάπλασμα, ἄτος, τὸ, unctio, fo-mentum totum corpus oblinens ; formatio, conformatio : à

Διαπλάσσω, et Att. -άττω, fut. άσω, fingo, formo ; item illino : à πλάσσω, vel -άττω, f. άσω.

Διαπλατύνω, f. ἄνω, dilato.

Διαπλεῖν τὸν βίον, vitam traduce-re. Vide διαπλέω.

Διαπλέξαισα, contexens, Æol. pro διαπλέξασα, a. 1. part. act. f. g. à διὰ et πλέω, necto.

Διαπλεῖσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. à

Διαπλέω transnavigo, pernavigo, f. πλεύω, perf. διαπέλευκα, a. 1. ind. act. διέπλευσα. Th. πλέω, navigo.

Διαπηκτιζομαι, et διαπηκτιζῶ, fut. 1. med. ήσομαι f. 1. act. έσω, decerto, pugno, contendo.

Διαπηήσω, f. ζω, ictu perfringo, diffundo ; dissipor. Ex διὰ et πήσω, percutio.

Διαπιδώω, f. έσω, Poët. idem qu. διαπλέω.

Διαπνέω, (et -είω, Poët.) f. εύω, perspiro, persfo ; difflo ; respira. Th. πνέω, spiro.

Διαπολεμέω, -ῶ, fut. ήσω, debello, bello decerto. Th. πόλεμος, bellum.

Διαπονέω, -ῶ, et διαπονεόμαι, -θμαι, f. εύω, vel ήσω, f. 1. m. έσομαι, vel ήσομαι, elaboro ; operam do ; exerco ; ægrè fero : a. 1. ind. pass. διεπονήθη, a. 1. part. pass. διαπονηθεῖς : à διὰ et πονώ, laboro. Th. πένωμαι, ago ; p. ind. m. πέπονα undè πόνος, πονώ, &c.

Διαπόντιος, υ, δ ζ ή, (δ διὰ πόντου πλέω,) qui per mare navigat ; transmarinus ; maratimus.

Διαπόρευμα, ἄτος, τὸ, transitus : à Διαπορεύομαι, f. 1. med. εύσομαι, prætereo, pertranseo ; perambulo, proficiscor ; imperf. ind. med. διεπορεύομην, p. pass. διαπεπόρευμαι, a. or. 1. ind. pass. διεπορεύθην. Th. πέρω, transeo ; p. ind. med. πέπορα undè πέρας, transitus, &c.

Διαπορέω, -ῶ, f. ήσω, hesito, ambigo, addubitan quæro ; imperf. ind. act. διηπόρεον, -εν, εες, -εις, εε, -ει. Th. πέρω, transadigo, p. ind. m. πέπορα undè πόρος, άπορος, άπορέω, dubito, &c.

Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio ; à 2. pers. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διαπορθεῖν, præs. infin. act.

διαθανῆναι, a. 1. inf. pass. à διαθανῆναι, -ομαι, exstico, desicco. Th. **αὖθ, arefacio, accendo.**

διαυγός, et -ός, illucesco: f. ἡσ, vel ἡσ, p. διήγυκα, vel -κα, a. 1. ind. act. διήγυσα à δια, et ἀγός, lux. Th. αὖθ, splendor, lux.

διαύγεια, as, ἡ, pelluciditas: à διαύγης, ἑός, ὁ ζ ἡ, pellucidus: à δια, et αὖθ, lux.

διαυλόδρομος, u, ὁ, qui diaulum currit, qui cursum circensem, i. c. διςάκιον, peragil: à διαυλος, et δρόμος, cursus, qu. à p. ind. med. v. τρέχω, curro. Legitur et διαυλόδρομῶν, gen. pl. Dor. pro διαυλόδρομῶν: à διαυλόδρομος, u, ὁ, idem.

Διαυλος, u, ὁ, circumactus curriculum hujusmodi, ut, quum ad metum pervenissent, flectentes, eò rursùm recurrant undè cursum inierant: cursus duplex à carcerem ad metum, et à meto ad carcerem; mensura duorum stadiorum; studium abeundi, sed et mox redeundi: à δια, et αὖθ.

Διαφᾶγν, comedat, devoret; 3. sing. sub. pres. ind. act. à διαφάγω, comedo; quod à δια, et φάγω, edo.

Διαφάγων, οσα, ον, comedens, exedens, part. pres. act. ejusdem verbi.

Διαφαίνω, f. ἄνω, demonstro; luceo: à δια, et φαίνω, ostendo.

Διαφανεία, -ια, as, ἡ, perspicuitas et

Διαφάνης, ἑός, ὁ ζ ἡ, perlucidus, qui transparent; clarus, illustris: à διαφαίνω, ostendo; p. ind. m. διαπέφνηνα. Th. φαίνω.

Διαφαινώ, -φαινώ, f. σω, p. κα, illuceo, illucesco. Th. φάω.

Διαφέροντα, ων, τὰ, discrepantia; praestantia, potiora; nom. pl. neut. part. pres. act. à

Διαφέρω, DIFFERO; dissipo, divulgo; traduco: sustineo; antecello, &c. f. διόσω, a. 1. ind. act. διήνεγκα, a. 2. ind. act. διήνεγκον, a. 1. vel 2. sub. act. διενέγω, ης, η, pres. pass. διαφέρομαι, disseminor, item hinc indè jactor, &c. Th. φέρω, fero.

Διαφεύγω, evito, effugio: f. ζω, p. πέφυγα, (χ in γ mutato, Euphoniae causâ,) f. 1. m. διαφεύξομαι, a. 2. ind. act. διέφυγον, a. 2. opt. act. διαφύγοιμι, p. m. διαπέφυγα. Th. φεύγω, fugio.

Διαφημέω, -ω, spargo famam; f. ἡσ, p. ηκα: à δια, et φήμη, fama. Th. φάω, dico.

Διαφηρίζω, divulgo, dissemino: f. ἡσ, p. διαπεφήμικα, a. 1. ind. pass. διεφημίσην, ab eod.

Διαφθάρῃ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à

Διαφθείρω, corrumpo; stupro; interficio: f. 1. act. διαφθερῶ, f. 2. act. διαφθάρῃ, p. act. διέφθαρκα, a. 1. ind. act. διέφθειρα, a. 1. inf. act. διαφθείραι, a. 2. ind. act. διέφθειρον, perf. pass. διέφθαρηται, part. εὐφθάρμενος, corruptus; a. 2. ind. pass.

διεφθάρην, p. ind. m. διέφθορα: à δια, et φθείρω, corrumpo, quod à φθείω, idem.

Διαφθορά, ἄς, ἡ, corruptio, corruptela; stupratio; abortus: interitus, pernicies: à p. ind. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, corrumpo.

Διαφθορέω, -ω, f. ἡσ, diripio, vasto.

Διαφθόειω, -ω, f. ἡσ, p. ηκα, terreo; undè

Διαφθόημα, ἄτος, τὸ, terror.

Διαφθοιᾶω, -ω, f. ἡσ, p. ηκα, pertrago.

Διαφορά, ἄς, ἡ, differentia, discrimen; dissensio, dissidium: à διαφέρω, differo. Hinc

Διαφείρω, -ω, f. ἡσ, p. ηκα, (id. q. διαφέρω,) differo; dissensio, diripio: digero: a. 1. inf. act. διαφροσθῆται in pass. exaurior, dissipor. Th. φέρω, fero.

Διαφορητικός, ἡ, ὄν, discutiendū vim habens, τ. gr. per sudorem; vox medica: (Διαφορητικὴ φάρμακ.) à 3. pers. sing. perf. ind. pass. praeced. verbi.

Διάφορος, u, ὁ ζ ἡ, diversus; excellens; διάφορον, u, τὸ, pretium; compar. διαφορᾶτερος, a, ον, excellentior, -us: à διαφέρω. Hinc

Διαφόρος, adv. cum differentiâ variè, diversè.

Διαφράγη, ἡς, ἡ, ruptura.

Διάφραγμα, ἄτος, τὸ, interseptimentum, quod intersepit, seu intersepiendo discludit; membrana, quæ cor et pulmones à jecore et liene, distinguit; præcordia: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. seq.

Διαφράσσω, seu -ττω, f. ἄσω, p. ἀχα, intersepio, obstruo. Th. φράσσω, sepio.

Διαφυσῆ, ἄδος, ἡ, idem quod διαφυσῆ, ἡς, ἡ, interstitium inter artus, rima, fissura.

Διαφύγοι, 3. sing. a. 2. act. opt. verbi διαφεύγω, effugio; a. 2. ind. act. διέφυγον. Th. φεύγω, fugio.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. à Διαφυλάσσω, vel -ττω, f. ἄσω, p. ἄχα, custodio, conservo. Th. φυλάσσω, -ττω.

Διαφωνέω, ὦ, f. ἡσ, discrepo, dissentio; item dissono, &c. à δια, et φωνέω, vocem edo; quod à φωνή, vox.

Διαφώσκω, illucesco. Th. φάω, luceo.

Διαφωρίζω, f. ἡσ, lucidum reddo, dissinno. Th. φῶς, lux.

Διαχίαι, a. 1. inf. act. à διαχίω.

Διαχειρίζομαι, f. 1. m. ἴσομαι, violentis manibus occido, interficio: à

Διαχειρίζω, in manibus habeo, administro; f. ἡσ, p. διαχειρίμικα, a. 1. ind. act. διεχειρίσκα, a. 1. ind. m. διεχειρίσασθην, ω, ατο: à δια, et χειρίζω, manu tracto. Th. χεῖρ, manus.

Διαχειρόμαι, idem.

Διαχειροῦνείν, praes. inf. act. adjudicare vel decretum facere, propriè per manuum elevatio-

nem, διαψηφίζεω, verò calculis e et

Διαχειροτονία, as, ἡ, adjudicatio: qu. suffragiorum divisio: à δια, χεῖρ, et τείνω, extendo.

Διαχέω, f. χέσω, et χέσω, difundo: a. 1. ind. act. ἔχυσσα, ἔχυνα, et ἔχχα. Th. χέω, fundo.

Διαχρόσμαι, -ῶμαι, f. 1. m. ἡουμαι. p. pass. ἡομαι, interficio, supplicis officio. Th. χράω, quod vide.

Διαχρόσθαι μίν, seipsum interficere: hinc διαχρασίται, Dor. pro διαχρήσεται, interficiet, 3. sing. f. 1. ind. m.

Διαχρόσται, praes. inf. à διαχράω, vel διάχρημι.

Διαχρόσθαι idem quod simplex χροσθαι, q. v.

Διάχρυσος, ὁ ζ ἡ, deauratus, inauratus.

Διαχρῶς, f. χέσω, id. q. διαχέω, diffundo.

Διαχρῶω, ὦ, f. ἡσ, pervado, peregrinor. Th. χῶρος, locus, ὑπερ

Διαχωρίζω, separo, disjungo: f. ἡσ, p. διακεχώρικα, a. 1. ind. act.

διεχωρίσκα, praes. m. διαχωρίζομαι discedo: διαχωρίσθητι, a. 1. imp. part. pass. à δια, et χωρίζω. Th. χωρίς, seorsum.

Διάχωσις, εως, ἡ, actio eggerandi et obstruendi aquam; aggeris oppositio: à διαχῶ, f. χέσω, aggero perduco. Th. χῶς, aggero.

Διάψαλμα, vocis inter canendum mutatic, rythmi commutatio, vicissitudo canendi: alii pausam; alii alterius sensus eozardium; et alii eujusd. musicae varietatis silentium, dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω.

Διαψεύδομαι f. 1. m. εὐσομαι, fallo, decipio, mentior; item fallor frustror. Th. ψεύθω, fallo.

Διαψευθίζω, f. ἡσ, sibilos facio fraudulentos; susurro.

Διδάσκει, u, ὁ ζ ἡ, bis tinctus, purpuræ Epith. εἰσάφος, u, ἡ, vestis purpurea: à δις, bis, et βάπτω, tingo.

Δίγαμμα, duplex gamma; Æolica litera figurâ et vi similis Latine F. Sic dicta quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Δίγληνος, u, ὁ ζ ἡ, qui geminas oculorum pupillas habet: à δις, et γλήνη, oculi pupilla.

Διδάγμα, ἄτος, τὸ, documentum: à διδάσκω, doceo; praet. ind. pass. δεδίδαγμα.

Διδασκαί ἀρετᾶς, virtutes doctrinâ comparatæ: διδάσκῃ, scil. πράγματα.

Διδασκτικός, ἡ, ὄν, aptus ad docendum: et

Διδασκός, ἡ, ὄν, doctus, a, um: idem quod δεδιδασμένος et de rebus quæ doceri discere possunt. Th. διδάσκω, doceo.

Διδασκῶν, u, τὸ, mineral: ab eod. Th.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. διδάξε, 3.

sing a. 1. ind. act. Ion. pro διδάσκει, verbi διδάσκω, doceo: f. διδάσκω.

Διδάξῃς, 2. pers. sing. a. 1. sub. act. dōdāxō, f. 1. vel a. 1. sub. act. à διδάσκω, doceo.

Διδάξῃς, εως, ἡ, docendi actus, doctrina, praecipitio: ab eod.

Διδάσκ', pro διδάσκει, doce, 2. sing. præs. imperat. act. à διδάσκω.

Διδασκαλίον, υ, τδ, locus docendi manus; interval: ab eod.

Διδασκάλος, υ, δ, magister, praecipitor: ab eod.

Διδασκόμενος, ε, δ, discipulus, præs. inf. act. Ion. et Dor. pro διδάσκεται, à διδάσκω, doceo.

Διδάσκου, discere: Dor. 2. sing. præs. imperat. pass. pro διδάσκου, ejusd. verbi.

Διδασκείω, f. ἴσω, Att. pro διδάσκω, f. ἴω, doceo.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδάσκω, idem quod

ΔΙΔΑΣΚΕΩ, doceo, discere facio: f. διδάσκω, p. δεδιόχην, a. 1. ind. act.

act. διδάξαι, ε, ε. Διδάσκω δρᾶμα, fabulam edere in theatro aut alias publicè; quod Cic. imitatus dixit fabulam docere; præs. pass. διδάσκονται, disco, certior fio: in med.

erudendum curo, etiam, docendum loco vel mandato, quo sensu dicitur pater διδάσκειναι filium, Plato. p. pass. δεδιόχην, a. 1. ind. pass. διδάχθην, η, η, et in 2. pl. ἐδιδάχθητε, didicistis.

Διδάχθῃ, η, η, doctrina: à διδάσκω.

Διδάχθῃς, docearis: 2. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Διδάσσει, 3. pl. præs. ind. act. Poët. pro διδάσει, seu διδάσει, à διδάσκω, idem quod εἶω, ligo.

Δίδῃ, Ion. et Poët. pro εἶδῃ, 3. sing. imperf. ind. act. à δίδωμι, quod à εἶω, ligo.

Δίδωμαι, pro δίδωμι, 1. pl. præs. ind. act. Plecnasmo literæ a, à εἶδωμι, do.

Δίδωσι, 3. sing. præs. ind. act. contr. διδῶσι, pro διδῶσι, 2. sing. præs. ind. act. contr. et per Paragog. ἄλω. syllabæ α à διδῶμι, pro εἶδωμι, do: sic et διδοί, Dor. pro εἶδω, 2. sing. præs. imperat. act. contr. à διδοί, -ε, pro εἶδοι, conjug. sec.

Δίδωμι, Ion. pro δίδοναι, præs. inf. act. à δίδωμι, do.

Δίδωσι, Dor. pro δίδωσι, dat: 3. sing. præs. ind. act. δίδοντι, Dor. pro δίδωσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. act. à δίδωμι, do.

Δίδωτω, 3. sing. præs. imperat. act. à δίδωσι, 2. sing. et in 2. pl. εἶδοτε, date; à εἶδωμι.

Δίδω, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro εἶδω, dabit; à διδῶ: potest etiam esse imperat. præs. med. εἶδω, pro εἶδοσο, da; et διδῶναι, Poët. Epenth. pro εἶδῶναι,

præs. inf. act. εἶδῶς, præs. part. act. διδῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à δίδωμι, do.

Δίδων, Ion. et Poët. pro δίδοναι, dare; præs. inf. act. à δίδωμι vel inf. à

Διδῶω, ω, f. ὠσω, idem quod εἶδωμι.

Διδράσκω, fugio: f. δράσω, p. ἀκω, q. à δρᾶω, pro fugio, inus; pro fugio, usitat. a. 1. ind. act. εἶδρασα, per Apocor. εἶδρα, opt. εἶδραην, inf. δρᾶναι, Dor. pro εἶδραναι, part. δρᾶς: à δρᾶμι, conjug. sec.

Διδραχμον, υ, τδ, (sub. νόμισμα), DIDRACHMUM, nummus duas continens drachmas, neut. gen. à

Διδραχμος, υ, δ ζ ἡ, qui duarum drachmarum pretii est: à δις, bis, et δραχμή, drachma.

Διδυμάριος, gemini -os: nom. et acc. dual. à διδυμάων, onos, quod à διδύμος, υ, δ ζ ἡ, geminus.

Διδυματικός, υ, ἡ, gemellipara: à δίδωμι, geminus, et τίτω, vario: p. ind. m. τέτωκα.

Διδυμέσσα, η, η, quæ gemellis est fetibus, Cant. iv. 2.

ΔΙΔΥΜΟΣ, υ, δ ζ ἡ, geminus, duplex: δίδυμοι, gemelli; διδυμάρες, idem, et etiam vini: q. à δῶω, duo.

Διδυμοτόκοι, ων, αἱ, parientes gemellos.

Διδυμοχρῶσος, contr. υ, δ ζ ἡ, bicolor: à δίδωμι, duplex, et χρῶσα, color.

Διδῶ, ῶς, ῶ, præs. sub. et δίδωσι, Poët. et ἄλω.

2. sing. præs. imperat. act. ΔΙΔΩΜΙ, do, dono, constituio: imperf. εἶδῶμι, ως, ω, vel εἶδῶν, υ, υ, q. à εἶδῶω, f. δῶσω, a. 1. sub. a. 1. ind. act. δῶω, η, η, pro δῶκω, η, η, p. εἶδῶκα, plusq. p. εἶδῶκεν, et δεδῶκεν, Joh. xi. 57. a. 1. ind. act. εἶδῶκα, α, ε, (habens -κα, pro -σα, a. 1. cum ἴημι, mitto, et τίθημι, pono, q. v.) a. 2. ind. act. εἶδῶν, ω, ω, a. 2. imperat. act. 2. sing. δῶς, et in 2. pl. δῶτε, date; a. 2. sub. act. εἶδῶ, ῶς, ῶ, a. 2. opt. act. εἶδῶν, et Attic. εἶδῶν, η, η, a. 2. inf. act. εἶδῶναι, a. 2. part. act. εἶδῶς, εἶδῶν, qui dedit; perf. pass. εἶδῶμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. εἶδῶην, η, η, a. 1. opt. pass. εἶδῶειν, η, η, f. 1. pass. εἶδῶσμαι, η, ται. Διδῶναι δίκην, et εἶδῶναι τιμωρίαν, signif. habent pass. ut Lat. dare pœnas. Tale est et εἶδῶναι εὐθυνας, rationem reipsci seu rationes administrato reipublica, Demosth.

Διδῶν, dare: præs. inf. act. Dor. pro εἶδῶν.

Διε, pro εἶε, timebat: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δῖω, pro δέδῶω. Alii volunt esse a. 2. ind. act. verbi δέλω, pro εἶδῶω, cujus a. 2. ind. fit. εἶδῶν, ε, ε.

Διέβαινε, 3. sing. imperf. ind. verbi διαβαίνω, transuado. Th. βαίνω, eo.

Διελίξασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, trajicio.

Διεδόθη, delatus fui: a. 1. ind. pass. à διωβάλλω, trajicio, calumnior. Th. βάλλω, jacio.

Διελύρω, excito, suscito, expergefacio: f. διελύρω, p. διέλγηκα, a. 1. ind. act. διέλγηκα, imperf. ind. pass. διηγερθήην, υ, ετο, a. 1. ind. pass. διηγερθήην. Th. γέρω, excito

Διελύρω, excitalus: a. 1. part. pass. ejusd.

Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio: ab eod.

Διέγνωκα, dixjudicavi, decrevi: perf. ind. act. εἶδῶν, a. 2. ind. act. à διαγιγνώσκω.

Διηγγῶω, ω, oppignero; in mod. spondeo; sponsores do.

Διεδάσατο, distribuit: 3. sing. a. 1. ind. m. Poët. gcm. σ, sic διεδάσσατο, 2. sing. ejusd. temp. pro διέδασσω, Ion. ω mutatur in α: à διαδάσσω, distribuo; f. δάσω. Th. δάω, dividō.

Διέβη, et διέβησαν, Ion. pro διέβη, et διέβασαν, 3. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, f. α, p. χα, ostendo.

Διέβη, adv. διὰ τῶν, Hesyeh à δῖημι, trajicio, aut transeo.

Διεδόδωμι, σο, το, imperf. ind. pass. à διαδίδωμι, trado per manus. Th. εἶδωμι, do.

Διέδοξεν, 3. sing. a. 1. ind. verbi διαδοκῶω, vel διαδοκῶω, videor; f. δοκῶω, vel δόξω.

Διέδρα, effugit: Dor. pro διέδρα, 3. sing. a. 2. ind. act. à διαδράμι, effugio, quod à εἶδῶ, et ἄρημι, inus. pro quo εἰδράσκω usurpatur.

Διέδοκα, a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι, per manus trado.

Διέζωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à διαζώννυμι, praeingo; f. ζῶσω. Th. ζῶω, ζωννύω, vel ζώννυμι, cintho.

Διέθετο, pepigit; 3. sing. a. 2. ind. m. à διατίθημι, a. 2. ind. act. εἶθη, a. 2. ind. m. εἶθημι, et

Διέθηκα, α, ε, a. 1. ind. act. à διατίθημι, dispono: à διῶ, et τίθημι, pono.

Διέτι, 3. sing. imperf. ind. act. (tanq. à εἶδῶ) verbi δῖημι, transmittō, trajicio. Potest enim esse

3. sing. præs. ind. act. verbi δῖω, pro εἶδῶω, timeo. Tum δῖω, trajice, est 2. sing. præs. imperat. (ut τίθι, vel εἶ, 3. sing. ἴτω, ab inusit. εἶω) verbi εἶμι, eo.

Διεδῶς, εος, vel εως, et τδ διεδῶς, conspicuus, clarus, a, um. Th. εἶδω, video.

Διείδω, et διαείδω, dignosco, perspicio. Th. εἶδω, scio.

Διείδω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαίρω, dividō; f. ἴσω, p. ἴθηκα, a. 2. ind. act. εἶδιλον ε, ε.

Th. αἴρω, capio.

Διελκίμενος, υ, interceptus, distinctus; part. perf. pass. à διαλαμβάνω.

Διελκίφα, ejusd. verbi perf. ind. act.

* Διείμι, transeo, penetro, prosequor, narro.

Διαιρο, interroga; 2. sing. præ. imperat. m. Ion. pro διεύρω à Διαιρομαι, inquirō, interrogo: à διὰ, ἐκ, et ἐρω.

Διεβάλλω, trajicio, per medium emitto; p. διεκέβληκα à διὰ, ἐκ, et βάλλω, jacio. Hinc

Διεβολή, ης, ἡ, trajectio, eruptio.

Διέκειτο, constitutum erat: 3. sing. imperf. ind. m. à διάκειμι. Th. κείμαι, f. 1. m. κείσομαι, jaceo.

Διεκκύπτω, f. ψω, perspicio: à διὰ, ἐκ, et κύπτω.

Διεκόπη, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi διακόπτω, dissecō. Th. κόπτω, scindo.

Διεκπλέω, f. εύω, enavigo.

Διέκπλους, contr. -υς, υ, δ, transitus, educio, enavigatio: à διὰ, et ἐκπλέω, enavigo. Th. πλέω, navigo.

Διεκπλώνειν, Ion. et Poët. pro διεκπέειν, navigio trajicere: præ. inf. act. contr. ab eod. verbo.

Διέκριθεν, Bœot. pro διεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à διακρίνω, discerno.

Διέκροος, contr. -υς, υ, δ, fluxus aquarum per aliquem locum: à διὰ, et ἐκροή, quod ab ἐκρέω, effluo. Th. βέω, fluo.

Διεκόλυθον, ες, ε, imperf. ind. act. à διακόλυθω, f. ύσω, omnixè prohibeo. Th. κωλύω, impediō.

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, lateo prorsus; f. 1. m. λήσομαι, p. act. λήληκα. Th. λανθάνω, lateo.

Διέλαυν, imperf. ind. act. contr. à διαλάλω, divulgō. Th. λαλέω, loquor.

Διelaύνω, f. λάσω, decurro in armis, transeo, trajicio.

Διελέγοτο, 3. sing. imperf. ind. m. vel pass. à διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διελέγχομαι, f. ζω, p. χα, redarguo, refello; præ. pass. διελέγχομαι, redarguor, reus fio: p. pass. διήλεγμαι, vel -εγγμαι, ζαι, και, part. διηλεγμένος, vel -εγγμένος, accusatus. Th. ἐλέγχομαι, arguo.

Διελείν, divisisse; a. 2. inf. act. διελών, a. 2. part. act. à διαίρω, divido. Th. αίρω, capio; a. 2. ind. act. εἶλον, (ab obsol. ἐλέω, vel εἰλω), indè fort. Angl. TO DEAL, A DEAL.

Διελυσόμεθα, transibimus: 1. pl. f. 1. ind. m. verbi διέρχομαι, transeo; f. 1. m. διελύσομαι.

Διελύθη, 1. sing. et in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. pass. à διαλέγομαι, dissero, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διελήλυθα, transivi; Att. perf. ind. m. et

Διελήλυθθα, acc. sing. mas. part. præ. m. à διέρχομαι, transeo, quod vide: et in p. ind. m. Att. διελήλυθα.

Διέλπς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαίρω.

Διελθείν, a. 2. inf. act. à διέρχο-

μαι, percurro. Th. έρχομαι, venio; f. 1. m. διέσομαι, a. 2. ind. act. ἦλθον.

Διελδορόντο, convitiis afficiebantur; 3. pl. imperf. ind. pass. à διαλοδορέω, convitior. Gh. λοιδορος, convitiator.

Διείλοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. pro διείλωτο, à διαίρω, divido; a. 2. ind. act. διείλον. Th. αίρω, eligo.

Διεμαρτυρήμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. à διαμαρτύρομαι, eliam atque etiam obtestor; f. 1. m. διαμαρτυρούμαι. Th. μάρτυρ, testis.

Διεμάχετο, 3. sing. imperf. ind. m. à διαμάχομαι, dimico. Th. μάχομαι, rugno; f. 1. m. μαχήσομαι.

Διεμβάλλω, f. 1. vel 2. act. ἄλλω, injicio, immitto.

Διεμερίσθη, ης, η, a. 1. ind. pass. à διαμερίζω, partior, distribuo; à διὰ, et μερίζω, divido. Th. μείρω.

Διεμπιπλάω, -ημι, f. πλήσω, impleo.

Διεμπολάω, -ω, f. ἡσω, coëto, mercor, divendo. Ex διὰ, et ἔμπολάω, negotior.

Διενέγκας, et διενεγκών, præstans, erigitus; part. a. 1. et 2. act. à διωφέρω.

Διενέγκω, ης, η, a. 1. vel 2. sub. act. à διαφέρω, differo.

Διενείκαι, conficere; a. 1. inf. act. Poët. verbi διαφέρω.

Διενεώντο, Ion. pro διενεόντο, 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi διανοόμαι, -σμαι, cogito: à διὰ, et νοέω. Th. νοός, mens.

Διενήνοχα, ας, ε, præ. ind. m. à διαφέρω, differo; f. οίσω, p. ind. m. ήνοχα, et Att. ενήνοχα.

Διεναντιζω, f. ύσω, totum animum in aliquo loco transigo, vel alicui rei incumbō: à διὰ, et εναντιός, annus.

Διενοήθη, doluit in corde: 3. sing. a. 1. ind. pass. à διανοόμαι.

Διεζάγω, f. άζω, traduco, transigo, liêm dirivō: à διὰ, ἐξ, et άγω, duco.

Διεζαγωγή, ης, ἡ, traductio, transactio, compositio; ab eod.

Διεζάϊξε, Dor. pro διεζήϊξε, cum impetu transiit: 3. sing. a. 1. ind. act. à διὰ, ἐξ, et άϊσω, irruo; f. ζω, a. 1. ind. act. ήζα, ας, ε.

Διέζειμι, narro, edissero, mente revolvō; quæcilo; item transeo: à διὰ, ἐξ, et εἶμι, eo.

Διέζειναι, ejusd. 3. pl. præ. ind. cum v. έφακ.

Διεζέλαν, seu διεζελαύνειν, transire, præ. inf. act. Th. ελαύνω, agilo, f. ἰλάσω.

Διεζελυσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. et

Διεζεληλυθθα, ας, ε, transii; præ. ind. m. Att. verbi διεζήχομαι, pertranseo.

Διεζέθειν, transiisse: a. 2. inf. act. ab eod.

Διεζέλισεν, præ. inf. act. explicite quod est implicitum, dissol-

vere: à διὰ, ἐξ, et ἰλάσω, circumvolvo. Th. ἰλίω, volvo.

Διεζερυνάω, -ω, f. ἡσω, pervestigo, perscrutor. Ex διὰ, ἐξ, et ἱρυνάω, indagō.

Διεζήρχομαι, pertranseo, digredior, enarrio: item legendo percurro: à διὰ, ἐξ, et ζήρχομαι, venio, eo.

Διεζήρχονται, ejusd. 3. pl. præ. ind. et διεζήρχμενος, η, ον, præ. part. ejusd.

Διεζιέμαι, enarrare; Dor. pro διεζιέμαι, præ. inf. act. à διέζιμι, vel διεζιέμαι, enarrio, transeo; quod à διὰ, ἐξ, et εἶμι, vel ἱημι, eo, vid. Th. ζω, eo.

Διεζιέμαι, pro διάγειν, traducere: vide in διεζιέμαι.

Διεζόδος, υς, ἡ, compositum, digressus, decursus, exitus latior: à διὰ, et ζέσδος, via quâ exitur. Th. ὁδός, via.

Διεζόρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à διαπέραω, trajicio. Th. πέρω, transeo; f. άσω, p. πεπέρακα quod à πέρας, terminus, vel πέρα, ultra.

Διέπσον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαπίπτω, intersedo, elaboro. Th. πίπτω, cado; f. 2. ind. med. πεσόμεαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. ind. act. έπεσων.

Διεπέφραδε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro διεφραδον, ες, ε, dixi, disserui; à διὰ, et φράζω, dico; f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ind. act. έφραδον, p. m. πέφραδα.

Διέποντι, gubernant; Dor. pro Διέπσοι, 3. pl. præ. ind. act. à διέπω, rego.

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi διαπέρω, devasto. Th. πέρω, vasto; a. 2. ind. act. per Metath. έπαρθον.

Διέπρησον, ezegi: 1. sing. imperf. ind. act. Ion. à διήρησω, Ion. pro διαπράσω, officio. Th. πράσω, vel -ρω, facio. Est et διαπρήσω, pertranseo; factum per Synact. et Epenth. τῷ τ, à διὰ, et fut. περήσω, quod à περάω, transeo, venit.

Διέπω, administro, rego, gubernō: à διὰ, et έπω, curo, ago, oportor, q. v.

Διεπέθεσθαι, præ. inf. conficere, interficere: vide ἐργάζομαι.

Διερεθίζω, f. ύσω, valde irritō, excito; undè διερεθισμα, άτος, τὸ, irritamentum.

Διερείδω, f. εἰσω, infigo; διερείδομαι, innitor; urgeo, insto; διερείδομαι σκίπτων χερσός, baculo innitor, Eurip. Hec. 65.

Διερεύνω, -ρω, f. ύω, trajicio, revestigo, perscrutor: à διὰ, et ἱρυνάω, indagō.

Διερεύνηω, ejusd. part. præ. act. contr.

Διερόν, acc. sing. f. g. Ion. à διερός, ρά, ρόν, humidus, maudius. Th. διαίνω, vel εἶημι, humecto.

Διερμηνεύς, ε, δ, interpret: à διερμηνεύω, interpretor; imperf.

ΔΙ

ind. act. διαρμήνευον, es, e, præc. Imperat. act. διαρμήνευε, έρω, f. l. act. εύσω, p. act. διαρμήνευκα: à δια, et ρημνεύω, interpretor: quod ab ρημνεύω, interpres.

Δειρνήγυμνη, σο, το, imperf. ind. pass. verbi διαρνήγυμι, dirumpo. Th. ρήγνυμι, frango; f. βήσω, p. ῥήθηχα.

Δειρνήζα, as, e, ejusd. aor. 1. ind. act.

Δειρνήφα, as, e, a. 1. ind. act. à διαρνήπτω, disjicio: à δια, et ρήπτω, jacio; f. φω, p. ῥήριφα.

Δειρνωμαι, transeo, præter. reo, progredior, enarrio, percurro, conficisco, perago; obambulo: imperf. ind. m. διηρόχουμι, u, ετω, f. l. m. διελδοσομαι, a. 2. ind. act. διήλθον, es, e, a. 2. sub. act. διήλθω, ης, η, a. 2. inf. act. διελθείν, a. 2. part. act. διελθών, όντος, præc. m. Att. διελήλυθα. Th. έρχομαι, eo, venio.

Δειρωτός, ώ, perconor, interrogor: fut. ήσω, præc. διηρώτηκα, a. 1. ind. act. διηρώτησα, a. 1. part. act. διηρωτήσας, αντος. Th. έρωτάω, quero.

Δεισάφησα, as, e, et in 3. pl. διεισάφησαν, a. 1. ind. act. à διασάφω, significo; p. act. διασάφηκα. A δια, et σαφής, perspicuus.

Δεισις, eos, h, divisio; transmissio; item musicus, tonus minimus: à δειμι, transmitto; quod à δια, et ίμι. Est et δεισις, perfusio; à δειμι, perfundo.

Δεισικιάσα, as, e, a. 1. ind. act. verbi διασικιάω. Th. σκεδιάω, dispergo.

Δεισκορπίσα, as, e, a. 1. ind. act. δεισκορπίσθαι, a. 1. ind. pass. à διασκορπίσω, dispergo; f. ίσω. Th. σκορπίω, spargo.

Δεισπάραξα, as, e, a. 1. ind. act. à δια, et σπαράσσω, vel -άτω, discerno, lincero; f. ζω, p. έσπάραχα, a. 1. part. act. σπαράξας.

Δεισπάρην, l. sing. et in 3. pl. δεισπάρησαν, a. 2. ind. pass. sic έισπαρον, es, e, a. 2. ind. act. à δεισπέω, dispergo; f. ερώ, a. 1. ind. act. δεισπειρα. Th. σπείρω, semino.

Δεισπάθει, perf. ind. pass. à δεισπάω, discerno; f. άνω, p. διέσπακα, a. 1. ind. pass. δεισπάσθην. Th. σπείω, traho.

Δεισπειρα, as, e, a. 1. ind. act. à διασπείρω. Vide δεισπάρην, suprâ.

Δεισπείρω, motus est; 3. sing. plusq. p. ind. pass. Poët. per δεισπέιστο, à perf. έσπαιμι, per Metathesin per σπείρωμαι, ab inus. σπώ, vel à σπώω, agito; f. l. pass. σπύθησομαι. Th. σπείω, qualio.

Δεισπλήσαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Δεισπλήμι, ω, ατο, et in l. pl. δεισπλήμθαι, a. 1. ind. m. à διασπλώ, mando; f. ελώ, p. διέσπυλοκα, a. 2. ind. m. διέσπυλον, p. m. έισπυλα. Th. σπύλλω, mitto.

Δεισπν, ης, η, disjunctus fui; a. 2. ind. act. à δεισπνμι, disto; f.

ΔΙ

διασήσω, p. διέσηκα, -ακα, as, e, a. 1. ind. act. διέσησα. Th. ίσημι, sto.

Διέσχη, discessit; 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διασέχω, f. ζω, discedo. Th. σέχω, vado.

Διετραμμένος, η, ον, perversus, a, um; perf. part. pass. à διασπρίω, perverto; f. ψω, p. διέσπρεφα. A δια, et σπρίω, verto.

Διεσπρήν, ης, η, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Διεσώς, et in f. g. διεσώσα, et in acc. pl. fœm. διεσώσας, dissilas; perf. part. act. per Crasin, pro

διεσώκεις, -εσάκεια, et Ion. -εσάωδ, et per Crasin, -εσώδ, ότος, et in f. g. -εσώσα, -ώσης, et in n. g. -εσώδ. Th. ίσημι, sto.

Διέσχε, divisit; 3. sing. a. 2. ind. act. à διέχω. Th. έχω, habeo.

Διεσώθην, ης, η, et in 3. pl. διεσώθησαν, a. 1. ind. pass. Hinc a.

1. opt. pass. διασώθην, verbo διασώζω, conseruo. Th. σώζω, seruo.

Διέσωσα, as, e, a. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, seruo.

Διέταξε, disprouit; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διατάσσω, vel -τω, ordino; f. ζω, p. τάταχα. Th. τάσσω, -τω.

Διτασώχθην, ης, η, perturbatus fui; a. 1. ind. pass. à διατασώω, vel -τω, perturbo; f. ζω, p. χυ. Th. τασώω, turbo.

Διτεκμήρανω, destinârunt; 3. pl. a. 1. ind. m. à διατεκμήρω, certis signis proba, vel ostendo; f. αρώ, a. 1. ind. act. διτεκμήρα. Th. τέκμαρ, signum.

Διτελέη, 3. sing. imperf. ind. act. contr. verbi διατελέω, perimneo; f. έσω, et ήσω, a. 1. ind. act. διατελέσα. Th. τέλος, finis.

Διτετέχθη, Ion. pro διατεταχθέναι ήσαν, instructi fuerunt; 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi διατάσσω, q. v.

Διτηρεί, 3. sing. imperf. ind. act. διτηρέω, -ων, es, -εις, verbi διατηρέω, conseruo; f. ήσω, p. ηκα. a. 1. ind. pass. διετηρήθην, ης, η, Th. τηρέω, seruo.

Διτηρός, ύδος, ή, idem ac διετία, et ab iisd.

Διτηρός, έος, δ ζ ή, biennius, biennis: à δι, pro dis, bis, et έτος, annus.

Διτερία, as, ή, biennium; à δις, bis, et έτος, annus.

Διτέμαγε, divisit sunt; pro διατέμαγον, 3. pl. a. 2. ind. pass. Bœot. Sync. à διατρέγω, vel -τρέπω, dissecō: f. 2. act. -τραγώ, a. 2. ind. act. έ-μάγον. Th. τέμνω, seco, q. v.

Διτέμαζεν, Dor. pro διέ-μηζεν, discidit, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διτρέθω, es, e, imperf. ind. act. verbi διατρέθω, commoror. Th. τρίθω, tero; f. ψω, p. τέτριφα.

Διτρέψεν, dilapidavit; 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διευκρινέω, ώ, f. ήσω, discerno, distinguo, dijudio, disputo, disci-

ΔΙ

tio, accuratè examino. Ex δια et εβρινής, dijudicavit facilis.

Διευκρινέω, eos, ή, discretio, discussio. Th. ελεῖναι, έμαι, f. l. m. ήσομαι, metuo; caueo.

Διευνόω, f. άνω, conspicio: à δια et εύνάω, σορία. Th. εβνή, lectus.

Διέφανον, illuxit; 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν έφέκ. à verbo διαφάσκω, f. φάσω. Th. φάω, luceo, q. v.

Διεφάρην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διαφείρω, corrumpo; f. ερώ, p. διέφαιρακα, a. 1. ind. act. διέφθειρα, a. 1. inf. act. διαφθείραι, p. η.

Διέφθορα: à οια et φείρω, corrumpo. Th. φθείω, idem.

Διέφθαραι, perf. pass. εδύφθαρέμενος, part. perf. pass. ejusd. verbi.

Διέρη, 3. sing. a. 2. ind. act. à δια, et ήμι, vel φώω, gigno, nascor; a. 2. ind. act. έρον, us, v.

Διεχειρίσασθε, interfecistis; 2. pl. a. 1. ind. m. διεχειρίσασθην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, interficio: f. έσω, p. διαχειρίκα, a. 1. ind. act. διεχειρίσα. Th. χείρ, ρος, ή, manus.

Διεχής, έος, δ ζ ή, disjunctus, discretus; cui opp. συνεχής, continuus.

Διεχρήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. διεχρησάμην, ω, ατο, à διαχράωμαι, f. l. m. ήσομαι, idem quod χράωμαι, ulor, quod à χράω, commodo.

Διέχω, disjungo, distineo; disto: à δια, et έχω.

Διέψευσαι, 3. sing. perf. ind. pass. διέψευκα, sai, sai, verbi διαψεύδομαι, mentior. Th. ψεύδω, fallo, decipio.

Δίξω, quare, 2. sing. præc. imperat. m. Ion. pro δίξω, præc. inf. m. δίξωσαι et

Δίξαι, Poëticè Ectasi, pro δίξαι, Ion. pro δίξωσαι, 2. sing. præc. ind. m. à

Δίξηναι, -εμαι, et -ημι, quæro: f. l. m. διξίσσομαι. Th. δίξω, idem.

Διξήμεθα, 1. pl. præc. ind. διξήμενος, perquirens; præc. part. ab eod. verbo.

Διξύγες, nom. pl. à

Διξύς, ύγος, δ ζ ή, bijugis, e, vel bijugus, a, um, duplex: à δις, bis, et ύγος, jugum, à ζεύγνυμι, jungo: invenitur et διξύγος, u, δ και ή, idem: ex antec. gen. factum.

ΔΙΨΔ, dubito; quæro; studeo: f. σω, p. ka. Hinc διψύμι, f. ήσω, (qu. à διψέω, obsol.) idem, de quo suprâ.

Διψών, Dor. pro διψών, geminum, n. g. contr. à διψός, us, et διψός, duplicis vitæ: à δις, bis, et ψών, vita.

Διψώος, u, δ ζ ή, qui geminam habet vitam: à δις, et ζωή, vita.

Δίω, divina, Ion. pro δια, f. g. à διος, q. dios, Jovialis: à διός, gen. à Ζεύς, Jupiter.

Διήγειρα, as, e, et in 3. pl. διήγου

παρ, a. 1. ind. act. verbi διεγέρω. exortio; f. ερώ, p. διεγέρωκα, a. 1. ind. pass. διηγύρθην ex oīā, et έγέρωμαι, exortio, q. v.

Διηγόμαι, -μαι, narro, commemo, dissero; διηγής, contr. -ή, narra, præs. m. imperat. f. 1. m. διηγύσσομαι, p. pass. διήγημαι, a. 1. ind. m. διηγησάμην, ω, ατος, a. 1. sub. m. διηγησάμαι' à διὰ, et ήγολμαι, duco, q. v.

Διήγημα, άτος, τὸ, et Διήγησις, εως, ή, narratio; commemoratio: à perf. ind. pass. preced. verbi.

Διήγειν, plusq. p. ind. m. et in 3. pl. διήσαν, -εισιν, Att. a. εἰπειν, transeo: à διὰ, et εἰπῶ, eo, q. v.

Διηθῶ, ω, et διηθῶ, percolo, eluo: f. θῶ' à διὰ, per, et ήθῶ, vel ήθω, colo.

Διηκόνω, -ων, ες, -εις, εε, -ει, imperf. ind. act. contr. à διακονέω, ministro: f. ήσω, p. διηκόνηκα. Th. κονῶ, festino, q. v.

Διηκονῶ, ministro, et διήκωνος, u, ό, minister; Ion. pro διακονέω, et διάκωνος, q. v.

Διηκόσοι, ducenti: pro διακόσοι' à δις, bis, et ἕκατον, centum, q. v.

Διήκω, peruado, pertranseo, pertinēo; f. ζω' à διὰ, et ήκω, venio, q. v.

Διήλθεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à διέρχομαι, transeo. Th. έρχομαι, venio; f. 1. m. διέεσομαι, a. 2. ind. act. per Sync. ήλθον, ες, ε.

Διήλλατον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διαλλάττω, litem dirimo, permuto. Th. άλλάττω, niulo; f. ζω, p. χα.

Διημαρτήκωσι, 3. pl. perf. ind. act. à διαμαρτάνω, aberro. Th. άμαρτάνω, pecco; f. άμαρτήσω, p. ήμαρτήκα, a. 2. ind. act. ήμαρτος.

ΔΙ ΗΜΙ, f. ήσω, humecto, perfundo, diluo.

Διήνεγκα, as, ε, a. 1. ind. act. à διαφέρω, disfero; f. εἰσοῦ, a. 2. ind. διήνεγκον. Th. φέρω, fero, q. v.

Διηνεκέσσω, dat. pl. Poët. à Διηνεκής, ό ζ ή, et τὸ διηνεκής, gen. εός, perpetuus, perennis, continuus: à διὰ, et ήνεκής, continuus, διηνεκής, adverbialitèr, et

Διηνεκῶς, et διηνεκίως, apud Poët. adv. continuò, assidue, perpetuò.

Διήνεμος, u, ό, locus venti flatus expositus: δι' ή, ό άνεμος πᾶσι. Vel qui à vento fertur, vel instar venti velox. Th. άνεμος, ventus, q. v.

Διηνήχθην, -ήχθην, dissensi; aor. 1. ind. pass. à διαφέρωμαι.

Διήνοιξα, as, ε, aor. 1. ind. act. άνοιχθην, ης, η, apertus fui; a. 1. ind. pass. à διανοίγω, adaperio: quod ex άνοίγω, compos. ex άνά, et οίγω, aperio, q. v.

Διήξει, per Crasin Ion. pro διεξίξει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ήλασσω, cum impetu transeo per aliquem locum. Th. άσσω, ruo, irruo, q. v.

Διηπῶμαι, 3. sing. imperf. ind. act. διηπῶμαι, -ω, à διαπῶμαι, ambigo; fut. ήσω, præt. διηπῶρηκα' à διὰ, et πῶμαι, trans. uligo: præt. ind. med. πέπρωι.

Διήρσα, τραϊεί; a. 1. ind. act. irregul. tritèr, à διέρσσω. Th. ήρσσω, vel -ττω, remigo.

Διήρησι, εως, ό ζ ή, sub. ναῦς, (vel διήρης πλοῦς) biremis, navis que binis remis agitur: à δις, bis, et ήρσσω, remigo, q. v.

Διήρηται, -εται, 3. sing. perf. ind. pass. διηρημένος, -μένος, u, perf. part. pass. à διαρίζω, distinguo. Th. αρίζω, capio, q. v.

Διηροῦσενον, ες, ε, imperf. ind. act. à διερμηνεύω, interprelor; f. εἰσώ, p. εἰρημή. ευκα. Th. έρμηνεύς, interpres.

Διηροῦσα, -ξα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi διαροῦσώ, diripio.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass. qu. à διείργω, dirimo. Th. έργω, includo, q. v.

Διηρχόμην, ου, ετο, imperf. ind. med. verbi εἰσχομαι, transeo. Th. έρχομαι, eo, venio, q. v.

Διήσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. regularitèr, à διέμι, transmitto, fut. διήσω, quod à διέω. Th. ήμι, mitto, q. v.

Διητάω, 3. sing. imperf. ind. m. contr. à διοιτάωμαι, vitam dego. Th. οἶτα, vivendi mos, q. v.

Διήτησα, arbitratr suis; pro εἰλατήσα, a. 1. ind. act. verbi διατάω. Th. διατα, arbitrium.

Διηχῶ, -ω, f. ήσω, persono. Th. ήχος, sonus, q. v.

Διθάλασος, vel -ατος, u, ό ζ ή, bimaris: à δις, bis, et θάλασσα, mare. Est ergo locus qui utrinque mari adluitur.

Διθυραμποποιέω, ω f. ήσω, dithyrambos facio: à

Διθύραμβος, ου, ό, DITHYRAMBUS: genus carminis in honorem Bacchi; ejus quoque cognomen est, quòd bis natus duas q. januas penetravit. Ex διθύρος, biforis, et ήρβάνω, ingredior.

Διθύρος, u, ό ζ ή, biforis, bivalvis: à δις, bis, et θύρα, janua, q. v.

Δι, Jovis; dat. sing. à Ζεύς, Διός, Joviler.

Δίσημι, transmitto, trajicio; dimitto: undè διεμῆνος, part. perf. pass. dimissus: à διὰ, et ήμι, mitto.

Διτικνέομαι, -ῶμαι, vado, perneo: peruenio; enarro: præs. part. m. διτικνέμενος, f. 1. m. διήξομαι, p. pass. διήξωμαι, a. 2. ind. m. διήξομαι, u, ετο. Th. ήκνέομαι, venio, q. v.

Διζήρω, perneabo; ejusd. f. 1. ind. m.

Διπτέτης, vel Διοστέτης, εός, ό ζ ή, à Jove deiparus, qui cœlitus decidit: ut pluvia, &c. undè fluvios διπτέτης appellat Hom. à dat. et gen. Ζεύς, Joviler, et πίπτω, cado.

Διπτέρονος, præs. part. m. à διπτέτωμαι, pervolo. Th. ίπτωμαι, volo; f. 1. m. πτήσομαι.

Διςῆνοι, dirimere; præs. inf. act. verbi διήνημι.

Διςῆνω, dirimo, divello: à Διήνημι, distinguo, separo, divelo; f. διαήσω, p. διήνηκα, a. 1. ind. act. διήνησα, a. 1. part. act. διαήνησας, ατος, a. 2. ind. act. διήνησι, ης, η, disjunctus fui: à διὰ, et ήνημα, statuo, q. v.

Διασχυρίζομαι, affirmo, essevero: imperf. ind. m. διασχυρίζομαι, u, ετο' à διὰ, et ίσχυρίζομαι, quod at ίσχυρος. Th. ίσχυς, robur.

Διάσθαι, perf. ind. pass. à διανόμαι, pervenio.

Δια, as, ά, Doricè pro έκκ, ης ή, mos, consuetudo, q. v.

Δικασίμαι, decernere; præs. inf. act. Ion. pro εἰκάσσει; et

Δικάζομαι, juicio p'rimi: præs. inf. pass. à

Δικαίω, jus dico, juicio; item à litigo, in jus voco: f. άσω, p. ακα, part. præs. act. δικαίω, οτος' præs. part. pass. εἰκαζόμενος. Th. έικη, jus, q. v.

Δικαιά, pro εἰκαία, justa: à εἰκαίος. Δικαία, as, ή, Poët. pro δικη, ης, justitia.

Δικαιέμαι, præs. ind. pass. Dor. pro εἰκαίεμαι, mulctor: vide εἰκαίω.

Δικαιοσύνη, as, ή, jurisdictio, item causa idonea: et

Δικαιοσύνης, u, ό, juris dator, juridicus: à δικη, jus, et δίδωμι, do, q. v.

Δικαιοσθε, -σθε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. pass. verbi δικαίω.

Δικαιοσύνη, as, ή, justum judicium; q. d. dikala krivis' à δικaios, et κρίνω, juicio, q. v.

Δικαιοκρίτης, ου, ό, justus judex; qu. δικaios κριτής' ab eod.

Δικαιολογία, -ω, f. ήσω, juicio contendio; accuso; defendo: et

Δικαιολογία, as, ή, causa sue defensio; allegatio. Th. λέγω, colligo, q. v.

Δικαιοπόλις, εως, ό ζ ή, justitiam in suis urbibus colens; Epith. in-sula, Pind. à πόλις, urbs, et έικη, jus.

Δίκαιος, αία, αων, justus, a, um; æquus, dignus, innocens, probus: in compar. δικαιοῦτος, superl. δικαιοῦτατος. Th. έικη, jus.

Δικαιοσύνη, ης, ή, justitia, æquitas: ab eod.

Δικαιοῦ, -ω, justifeco, justum et equum pronuntio; justum censo, præs. inf. act. δικαιοῦν, contr. -έν, part. præs. act. δικαιοῦν, -ών, -όνος, -όντος, fut. όσω, præt. δεδικαίωκα, præs. ind. pass. εἰκαίωμαι, -ῶμαι, justificor, absolvor; item mulctor: præs. inf. pass. εἰκαίωσθαι. -σθαι. perf. pass. δεδικαίωμαι part.

perf. pass. δεδικαίωμένος, a. 1. ind. pass. εἰκαίωθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. δικαιοῦσθι, ήτω, a. 1. sub. pass. δικαιοῦσθω, ης, ή, fut. 1. pass. εἰκαίωθήσομαι, η, εται. Them.

δικη, jus, q. v. Hinc

Δικαιώνω, άτος, τὸ, justè factum; jus; privilegium; justificatio;

ἐκασθῆτα, ὡν, τὰ, mandata Dei de externis cerevoniis.

δικαίως, adv. justè, meritò, jure : ἐκαίως, q. v. Et

δικαίως, ἑως, ἡ, justificatio : ab eod.

δικῶν, judicare; Ion. pro ἐκάειν.

δικαιῶδ, ἡ, ὄν, forensis, judicialis; item causidicus Th. δικη, jus, q. v.

δικαῶδ, ἡ, ὄν, causidicus, qui de cas tractat : à Th. supradict.

δικάρονος, ὁ, ὁ ἄξ ἡ, biceps; δικάραντι, ὡν, dicipites : à δῖς, bis, et κάρονος, caput, q. v.

δικας, acc. pl. à δίκη, ἡ, jus, q. v.

δικῶς, ἡ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. à δικάζω, jus dico, q. v.

δικασπῶδ, ὡ, ὄν, judex, qui versatur circa jus : ruder : à δίκη, et πῶδ, versor.

δικάσαι, gem. o. Poët. pro ἐκάσαι, a. 1. inf. act. δικάσει, 3. sing. f. 1. ind. act. à δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus, q. v.

δικαστήριον, ὡ, τὸ, forum judiciale, tribunal; judicium : et

δικαστής, ὁ, ὄν, judex, ultor : à δικάζω, perf. ind. pass. δέδικασμαι.

δικαστικός, ἡ, ὄν, ad judicium pertinens; judiciarius : ab eod. verbo.

ΔΙΚΕΛΑΑ, ἡ, ἡ, ligō bifidus, bidens, instrumentum rusticum : q. à δῖς, et κέλλω, moveo, q. v.

δικέρως, ὡ, ὄν ἡ, item δίκιρός, ὡ, δίκωος, δίκιραιος, δίκραιος, δίκραιος, δίκραιος, et δίκραιος, ὡ, ὄν καὶ ἡ, bicornis : à δῖς, et κέρως, cornu, q. v.

δικεφάλως, ὡ, ὄν καὶ ἡ, biceps : à δῖς, et κεφάλῳ, caput, q. v.

ΔΙΚΗ, ἡ, ἡ, propriè jus, νόμος, lex, et Sémus, fas : justitia, DICA, causa, judicatio; pœna, vindicta; item mos jure receptus : ἔκην δίδοναι, dare pœnas, causam dicere, judicio sisti : ἔκην λαβεῖν, sumere pœnas.

δικῶν, (sub. κατὰ) mere : à δίκη, mos, q. v.

δικῶσις, ἑως, ἡ, vindicta : qu. à δικάω.

δικλῖς, ἑὼς, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores : à δῖς, bis, et κλέω, claudo; vel à κλέις, clavis.

Δικογραφία, ἑως, ἡ, scriptio causarum. Th. γράφω, scribo, et ἱκῆ, causa, q. v.

δικράνος, ὡ, ὄν ἡ, biceps : cui duo cornua.

ΔΙΚΤΑΜΝΟΝ, seu ἐκταμον, ὡ, τὸ, et ἐκταμονος, ὡ, ὄν, DICTAMNUM, -US, herba sic dicta : Angl. DITTANY : à

Δίκη, ἡ, ἡ, mons in Creta.

ΔΙΚΤΥΟΝ, ὡ, τὸ, rete : q. à δίκω, jacio. Hinc

δικτύωδ, -ῶδ, ἡ, ὄν, irrortin.

Δικτυωτός, ἡ, ὄν, ad formam retis factus, reticulatus : à δίκτυον, rete, q. v.

ΔΙΚΤΩ, jacio, dejicio : δίκειν pro βάλλειν.

Διλήμμα, ἄτος, τὸ, DILEMMA, syllogismus utrinque constrin-

gens : à δῖς, et λήμμα, quod à λυμῶνω, capio, q. v.

Διλόγως, -ῶ, f. ἡ, bis idem dico, res easdem, vel antedictas repeto.

Διλόγος, ὡ, ὄν ἡ, bilinguis, fallax : a δῖς, et λόγος, sermo.

Διλόφος, ὡ, ὄν ἡ, vel -ος, -η, -ον, duplicem cristam habens : à δῖς, et λόφος, q. v.

Διμάχαιοι, ὡν, οἱ, binis gladiis armati.

Διμερῆς, ἑὼς, ὁ ἄξ ἡ, bipartitus, bimembris : et

Διμερῶς, adv. bipartitò : à δῖς, et μέρος, pars, quod à μείρω, dividō.

Διμηλαῖον, f. ἄνω, labra moveo, distorqueo : à διῶ, et ἡλα, labra, q. v.

Διμίρον, ὡ, τὸ, ligamen duplex : à δῖς, et μίτρον, cinctus, q. v.

Διμναῖος, ἀτά, αἰών, qui duarum minarum est, duarum minarum pretium æquans : ex δῖς, et μνά, mina.

Δίνασι, Dor. et Ion. pro ἐδύνασι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐδύνω, moveo. Th. ἐδύω, vortex, q. v.

Διπέρι, vertere; præ. inf. act. Ion. ut διπέριαι, Æol. pro διπέριαι, à διπέρω, moveo, ab eod.

Διπέσκα, pro ἐνεύεσκε, volutabat se; 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδύνευε : à

διπένω, f. ἐδύνω, Æol. pro διπένω, instar vorticis circumago, moveo, verso : moveo vel voluto me, versor : f. ἡ, p. δεδύνηκα : à

ΔΙΨΝΗ, ἡ, ἡ, vortex, gurgis : ἐδύνω, dat. pl. Ion. pro ἐδύνας.

Διψήεις, ἐσσα, εν, vorticosus, a, um. Th. δῖν, vortex, q. v.

Διψήεις, ἡ, ὄν, volubilis. Th. ἐδύνω, ἡ, ὄν, violentus vortex : quasi δῖν βίατα.

Δίπνος, ὡ, ὄν, idem ac δῖν, turbo, gyrus; item vertigo, tornus, poculum : at

Διπνός, ἡ, ὄν, vorticosus : et διπνός, ἑὼς, ὁ ἄξ ἡ, idem, à δῖν, q. v.

Διπῶδ, ὡ, f. ὄσω* et ἐδύνω, f. νῶ, torno : ab eod. q. v.

Διπυρός, ἡ, ὄν, rotundus, versatilis, torno factus : ab eod. verbo.

Διζός, ἡ, ὄν, geminus : Ion. pro δῖςζός, ἡ, ὄν, idem.

Διζο, conj. idèd, propterea, idcirco, proindè, quapropter, quamobrem : à διῶ δ, propter quod.

Διοβόλος, ὡ, ὄν ἡ, à Jove missus Soph.

Διογενῆς, ἑὼς, ὁ ἄξ ἡ, Jove genitus, seu ortus; generosus : voc. ὦ Διογενῆς : à Ζεῦς, gen. Διός, Jupiter, et γίνομαι, nascor, q. v.

Διογένης, ἑὼς, ὁ, DIOGENES : nom. propr. Philosophi Sinopen- sis Stoici.

Διόγεντος, ὡ, ὄν ἡ, Jove generatus, generosus : Efiam nom. propr. à Διός, gen. Ζεῦς, et γεντός, per Sync. pro γεντός. Th. γίνομαι, nascor, q. v.

Διοδεῦω, iter facio per, transeo conneo : imperf. ind. act. διώδεων

f. ἐδύω, p. διώδευκα, a. 1. ind. act. διώδευσα : à διῶ et δόδω.

Διοδοιπέριον, -ῶ, f. ἡ, ἡ, permeco. à δῖος, et πέριον, p. ind. m. πέπορα.

Διόδος, ὡ, ἡ, transitus : à διῶ, et δόδω, transeo, q. v.

Διόθεν, adv. à loco, à Jove. Th. Ζεῦς, gen. Διός, Jupiter.

Διοδαῖνον, intumescor, erumpo.

Διοκίω, -ῶ, seorsum habito; item activè ordino, rego, administro; præ. imperat. act. 2. sing. contr. διοκίει, f. ἡ, p. ἐύρηκα, 3. sing. præ. ind. pass. contr. διοκίεται, f. 1. m. διοκίσηται : à διῶ, et οκίω, domum habeo, habito. Th. οἶκος, domus, q. v.

Διοκίησαι, ejusd. a. 1. inf. act. Διοκίσεις, ἑὼς, ἡ, administratio, moderatio : à perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διοκρητής, ὁ, ὄν, negotiorum gestor, dispensator.

Διοκίω, fut. ἡ, p. præ. t. κα, dis- socio, incolas dispergo, sparsim colloco : à διῶ, et οκίω, ædifico, ab οἶκος, domus, q. v.

Διοκῆντας, acc. pl. præ. part. act. contr. à διοκίω, q. v.

Διοισπρία, ὡ, f. ἡ, vehementi cupiditate ac propè insanâ incendio.

Διοίω, differam : 1. sing. f. 1. ind. act. verbi διαφέρω, differo.

Διοκλέυς, ἡ, ἡ, DIOCLEUS : accusat. sing. Διοκλήα, nom. propr.

Διοκλήος, ἑὼς, ὄν, contract. pro Διοκλῆς, DIOCLES, nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διοκτύπος, ὡ, ὄν ἡ, fulmine ictus.

Διολεσθαινα, -θῆω, ὡ, f. ἡ, labor, dilabor, effugio.

Διολκος, ὡ, ὄν, Tractatus in Isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum et vicissim traherentur : à δεικω.

Διόλημι, ἡ, ὄν, f. διολέω, disperdo : à διῶ, et ὄλλωμι, q. v.

Διόλω, adv. omninò, in totum perperdo. Th. ὄλος, q. v.

Διομήνη, ἡ, ἡ, Diomedea, nom. proprium mulieris.

Διομήδης, ἑὼς, ὄν, Diomedes, nom. propr. viri.

Διόμυμαι, σαι, ται, f. 2. m. διομύμαι vel δῖομυμι, f. ὀμύω, dejecto, juro : à διῶ, et ὀμυμι, juro : f. ὀμύω, p. ὄμωκα. Att. ὀμύωκα.

Διόν, et ἐτε, pro ἐδῖον, et ἐτε, 1. et 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi ἐδύω, f. ὄω, expello, timeo : pro δῖδω, quod vide.

Διόν, acc. sing. à ἐδῖος, ἐλα, δῖον, dicitur, a, um. Th. Ζεῦς, Jupiter : gen. Διός, q. v.

Διονύσια, ἑὼν, τὰ, Bacchanalia, sacra Bacchica : et

Διονυσίαζω, f. ἡ, ὄσω, bacchanalia ago, festum Bacchi celeberrimum : à δῖονυσος.

Διονύσιον, ὡ, τὸ, ades vel templum Bacchi : à Διόνυσος, Bacchus : q. v.

Διονύσιος, υ, δ, Dionysius. nom. viri.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, υ, δ, Bacchus: quia quum nasceretur, femur Διός ἐνύεν.

Διόπερ, conj. quapropter, quare, proinde, idcirco, quocirca: à Διᾷ, propter, et περ, quod.

Διοπέτης, εὖς, δ, ζή, à Jove delapsus, de caelo descendens; (et τὸ διοπέτης, caliditas delapsus, sc. ἀγάλμα, simulacrum Dianæ è caelo delapsum); à Ζεὺς, Διός, Jupiter, et πτώω, cado, q. v.

Διοπτέω, f. εἶσω, et εὐόπτωμα, f. l. m. εὐόφμαι, inspicio, curo, speculo; pervideo, perspicio. Th. εὐόπτωμα, video, q. v.

Διόπτρα, as, ἦ, instrumentum geometricum quo ex intervallo turris vel istiusmodi altitudo exploratur. Ab eodem Th.

Διοράω, -ῶ, f. ἄσω, perspicio. Th. ὁράω, video; f. ἄσω, p. ὄρακα, Att. εὐράκα.

Διορθῆμι, præf. med. vel pass. et

Διορθῶ, ῶ, corrigo, emendo; f. ὦσα, p. διορθῶκα, perf. ind. pass. διορθῶμαι, sai. Th. ὁρθός, rectus, quod vide.

Διορθῶν, ejusd. part. præf. act. contr.

Διόρθωσις, eus, ἦ, emendatio, correctio: et

Διορθῶτης, υ, δ, corrector: acc. pl. διορθῶτᾶς à perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διορίζω, fut. ἴσω, præf. ικα, distingo, distinguo, definitio, constituo. Th. ὄρος, terminus, q. v.

Διόρισμα, ἄτος, τὸ, et

Διόρισμός, υ, δ, distinctio, definitio: à perf. ind. pass. verbi διορίζω.

Διόροφος, vide in διώροφος.

Διορύγη, ἦς, ἦ, fossa, perfossio: et

Διόρυγμα, ἄτος, τὸ, fossa, fossa: neonon

Διορύγηται, a. 2. inf. pass. à

Διορίζω, Att. -ύττω, perfodio.

fut. διορύξω, præf. διόρυχα, a. 1. ind. act. διορύξα, a. 2. ind. act.

διόρυχθον, præf. ind. pass. διορύχμα, a. 2. ind. pass. διορύχην, ης, η,

a. 2. inf. pass. διορύγηται. Th. ὁρύσσω, fodio, q. v.

Διός, Jovis, gen. sing. à Ζεὺς, Jupiter; dat. Διᾷ, acc. Δία. Sed Διός, ia, tov, pro dios, Jove oriundus, DIVUS, divinus; excellens, præstantissimus: à gen. Διός, q. v.

Διόδοτος, υ, δ, ζή, à Jove datus: à δίδωμι, do, et Ζεὺς, gen. sing. Διός, Jupiter.

Διοσημία, -εἶα, as, ἦ, signum in caelo, à Jove datum: à Διός, et σημεῖον, q. v.

Διὸς Κόρινθος, proverbium in eos qui eadem semper dicunt et faciunt, Hesych.

Διέο υροῖσι, vel -ροῖσι, ων, οἱ, Jovis filii, Castor sc. et Pollux; re-

ges: à Διός, Jovis: quod à Ζεὺς, et κῆρος, pro κόρος, juvenculus. Th. κορίων, verro, q. v.

Διοσφῆροι, ων, οἱ, bis decies mille, viginti millia.

Διότι, quoniam, et interrogativè quambobrem? conjunct. a διᾷ, propter, εἰς, et τίς, q. v.

Διοτρεφέσαι, dat. pl. Ion. et διοτρεφέος, gen. sing. à

Διοτρεφῆς, εὖς, δ, ζή, à Jove nutritus, Jovis alumnus: Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διός, Jovis, quod à Ζεὺς, et τρέφω, alo: f. ψω, p. τρέψα.

Διουρητικός, ἦ, δι, urinum ciendi vim habens: à εὐριώω, -ῶ, f. ἦσω, permeio. Th. ἔρω, urina, q. v.

Διτάλαϊς, υ, δ, ζή, duorum palmorum, bipalmis: à δις, bis, et παλαιή, palmeus, q. v.

Διτηχναῖος, αἴα, αἰον, et οἰτηχῆς, εὖς, δ, ζή, bicubitalis: à δις, et πήχῆς, cubitus, q. v.

Διτάλιω, f. ἄσω, p. ακα, geminus sum; duplico: à διπλός, duplex, quod vide.

Διπλάξ, (DUPLEX), ἄκος, δ, ζή, ἦ, duas crustas habens; duplicata vestis: à δις, et πλάξ, crusta, vel ἔδιπλάω, duplico. Th. διπλός, duplex, q. v.

Διπλασιάζω, f. ἄσω, duplico, gemino, itero: hinc

Διπλασιασμός, υ, δ, duplicatio: à διπλάσιος, ia, τος, et διπλασιών, bis.

ονος, δ, ζή, διπλό major, item duplex: ab eod.

Διπλή, adv. dupliciter: à διπλός, quod vide.

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος, quod vide.

Διπλόεις, ἴλος, ἦ, lana duplicata: item tunica, pallium, chlamys: à Διπλόος, εὖς, -ος, ε, δ, DU-

PLUS, duplex: in f. et n. g. εἰπλόη, -ῆ, ὑπλόον, -ων.

Διπλότερον, διπλό magis: adv.

Διπλόω, -ῶ, duplico: f. ὦσα, a. 1. imperat. act. διπλώων, ἄτω, et in 2. pl. διπλώσατε, p. δεύπωμαι. Th. διπλός, υς, quod vide.

Διπλωμα, ἄτος, τὸ, DIPLOMA, literæ principum, vulgò patentes: item vas duplex: ab eod.

Δίπυς, οὖος, δ, ζή, BIPES: à δις, et πύς, quod vide.

* Διπρόσωπος, υ, δ, ζή, biceps, bifrons.

Δίπυξ, ἔχος, δ, ζή, duplex: et Δίπυξος, adv. dupliciter: item

Δίπυξος, υ, δ, ζή, duplex, geminus: à δις, bis, et πύς, plica, quod à πύσσω, plico.

Δίρα, as, ἴ, Dor. pro εἶρα, ης, ἦ, fons.

ΔΙΡΚΑΤΑ, vel κερκαῖα, as, ἦ, herbæ nomen.

ΔΙΣ, adv. bis, quod in compositis, sequente vocali vel diphthongo, s. ferè retinet, sequente consonante verò plerumque amittit, v. gr. δισεκτος, bissexus, δίπυς, bipes.

Δις, Jupiter: inus. nom. pro quo Ζεὺς, gen. Διός, &c. Est et αἰὲρ, à Διᾷ, quia omnia transit.

Δισήρμαι, Dor. pro δίσημα, q. v.

Δισευσος, υ, δ, qui duas habet uoces: à δις, et εὐνή, cubile, quod vide.

Δισκεύς, εὖς, δ, cometa quidam, à disci figurâ.

Δισκίω, f. εἶσω, et

Δισκίω, -ῶ, f. ἦσω, disco ludo, discum jacio. Th. δίσκος, discus, quod vide.

Δισκήσας, Æol. pro δισκήσας, discum jaculatus; ejusd. a. 1. part. act.

Δισκοβόλα, as, ἦ, disci jactus: et Δισκοβόλος, υ, δ, disci jaculator: à δίσκος, et βολή, seu βόλος, quod ab antiquo βῆλω, jacio, manare dicitur.

ΔΙΣΚΟΣ, ου, δ, DISCUS, orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergo, jaculari solebant Græci (apud quos frequens hujusmodi lusus): item orbis Solis; numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur. Hinc Angl. DISH, q. à δίσκος, jacio, quod vide.

Δισκορα, terminus; qui disci jactu petitur: à δίσκος, et Ionico ἔρος, pro ἔρος, terminus.

Δισσοί, duæ: nom. pl. f. g. à Δισσός, ἦ, δι, (Att. διπλός, et Ion. διζός,) duplex, geminus. Th. δις, bis.

Δισταγμός, ου, δ, dubitatio, ambiguitas: à

ΔΙΣΤΑ ΖΩ, dubito: f. ἄσω, vel ἄω, p. δεύσακα, vel ἀχα' q. à δις, et ἄω, q. v.

Ζεὺς, gen. Διός, &c. Est et αἰὲρ, à Διᾷ, quia omnia transit.

Δισήρμαι, Dor. pro δίσημα, q. v.

Δισευσος, υ, δ, qui duas habet uoces: à δις, et εὐνή, cubile, quod vide.

Δισκεύς, εὖς, δ, cometa quidam, à disci figurâ.

Δισκίω, f. εἶσω, et

Δισκίω, -ῶ, f. ἦσω, disco ludo, discum jacio. Th. δίσκος, discus, quod vide.

Δισκήσας, Æol. pro δισκήσας, discum jaculatus; ejusd. a. 1. part. act.

Δισκοβόλα, as, ἦ, disci jactus: et Δισκοβόλος, υ, δ, disci jaculator: à δίσκος, et βολή, seu βόλος, quod ab antiquo βῆλω, jacio, manare dicitur.

ΔΙΣΚΟΣ, ου, δ, DISCUS, orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergo, jaculari solebant Græci (apud quos frequens hujusmodi lusus): item orbis Solis; numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur. Hinc Angl. DISH, q. à δίσκος, jacio, quod vide.

Δισκορα, terminus; qui disci jactu petitur: à δίσκος, et Ionico ἔρος, pro ἔρος, terminus.

Δισσοί, duæ: nom. pl. f. g. à Δισσός, ἦ, δι, (Att. διπλός, et Ion. διζός,) duplex, geminus. Th. δις, bis.

Δισταγμός, ου, δ, dubitatio, ambiguitas: à

ΔΙΣΤΑ ΖΩ, dubito: f. ἄσω, vel ἄω, p. δεύσακα, vel ἀχα' q. à δις, et ἄω, q. v.

Δισακτικός, et -ατικός, ἦ, δι, dubitativus: ab eod.

Διζήσις, εὖς, ἦ, dubitatio: à διζήω

Διζηνία, as, ἦ, duplex tectum, vel domicilium duobus tectis seu contiguationibus duabus instructum: à διζηνος.

Διζηνός, υ, δ, ζή, duplex tectum habens: à δις, pro δις, et ζηνός, tectum, q. v.

Διζήχος, et εἰζήχος, υ, δ, ζή, duos ordines habens: duobus veribus constans: à δις, et ζήχος, seu ζοίχος, ordo, versus: quod à ζήχω, vado.

Διζήμος, υ, δ, ζή, geminum os habens; anceps, utrinque acutus: à δις, pro δις, et ζήμα, os, q. v.

Διζήλιοι, ai, as, bis mille; duo millia: à δις, et χίλιοι.

Διτάλαντος, υ, δ, ζή, qui duorum talentorum est, duo talenta ponderans. Ex δις, et τάλαντον, talentum.

Διτρός, ἦ, δι, duplex; Att. pro δις, bis.

Διτρώδης, υ, δ, ζή, vel -ος, -ης, -οι, duplicem gibbum habens, Epith. camelorum: à δις, et τρώδης, calum.

Διυλίω, defæco, percolo, per colum transfundo; f. διυλίω, p. -ύλιχα' ex διᾷ, et ἕλιω, defæco. Th. ἕλη, materia fæces, q. v.

Δνοφεῶσι, dat. pl. Ion. f. g. à Δνοφερός, à, ðν, obscurus, caliginosus, tenebrosus: et
 Δνοφείας, εσσα, εν, idem: à
 ΔΝΟΨΟΣ, υ, ð, tenebra, caligo: idem quod γνόφος, ejusdemque formationis, à γνόφος, undè γνόφος, et (accessione ð) ἄνγφος.
 Δόσσατο, secundum quosdam pro δοῖαστο, detracto ι, et geminato σ, estque 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. à δοιάζω, dubito, consulto; secundum alios, pro ἰδοξάσατο, ξ, cum aug. exempto, et Æol. σ gem. à δοξάζω, existimo.
 Δόγμα, ἄτος, τὸ, edictum; placitum, **DOGMA**: δόγματα, ων, τὰ, ritus, instituta, traditiones: à δοκέω, censeo, q. v.
 Δογματίζω, dogma aliquid introduco, dogmata trado; ritibus onero; consulto, censeo: f. ἴσω, p. δεδογματίκα.
 Δογματίζομαι, pass. ritibus oneror: ab eod.
 Δογματικός, ἦ, ðν, **DOGMATI-CUS**, qui certa dogmata in aliquâ scientiâ prosequitur.
 Δογματιστής, ἦ, ð, qui dogmatis alicujus est auctor, vel defensor: à δογματίζω.
 ΔΟΨΑ, as, ἦ, potio, seu quoddam jusculum.
 Δοθεῖς, εἶσα, ἐν, datus, a, um: a. 1. part. pass. à δίδωμι, do; a. 1. opt. pass. δοθήην.
 Δοθῆναι, datum esse; a. 1. inf. pass. δοθήσομαι, f. 1. pass. ab eod.
 ΔΟΘΗΨ, ἦνος, ð, furunculus, tumor in carnosus corporis partibus.
 Δοιά, n. g. nom. pl. Poët. et δοιαί, f. g. pro δῶω, duo.
 Δοιάζω, f. ἴσω, dubito; consulto.
 ΔΟΙΑΥΞ, ὕκος, ð, pistillum mortarii, cochlear quo contusa eximuntur.
 Δοῖεν, darent; pro δοῖσαν, Bœot. et Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δοῖν, verbi δίδωμι, do, q. v.
 Δοῖν, daret; ejusd. 3. sing. a. 2. opt. act.
 Δοῖν, ἦς, ἦ, dubium. Th. δύο, duo, q. v.
 Δοῖσι, pl. et δοῖω, dual. Poët. pro δύο, duo, in dat. pl. δοῖοισι, duobus.
 Δοῖς, à, ðν, geminus: à δύο.
 ΔΟΚΑΨΩ, observo, expecto, arbitror; f. ἴσω, p. δεδόκακα.
 Δοκῆσαι, Dor. pro δοκῆσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. à δοκέω, f. ἴσω, arbitror.
 Δοκέω, f. ἴσω, p. ἦκα, idem valet quod δοκάζω, q. v.
 Δοκεῖ, videtur, placet; imperson. δοκε, præsent. imperat. à δοκέω, q. v.
 Δοκεῖ, δοκεῖ, 2. et 3. sing. præsent. ind. act. contractè, verbi δοκέω, quod vide.
 Δοκέω, f. εἴσω, idem quod δοκάζω, item insidiar.
 ΔΟΚΕΨΩ, -ῶ, (qu. ideam habeo) video; censeo, existimo; probro;

in aliquâ existimatione sum, laudor: imperf. ind. act. ἰδοκεον, -ν, f. δόξω, (ab absol. δόκω), raro δοκῆσω, p. ἰδοκῆσα, et δεδοκῆσα, quæ sunt inus. a. 1. ind. act. ἰδοξα, a. 1. sub. act. δόξω, ἦς, ἦ, perf. ind. pass. ἰδοκῆμαι, δοκῆτον, ἔν, præsent. part. act. n. g. κατὰ τὸ δοκῆν, prout ipsis videbatur: οἱ δοκῆντες, qui censentur; item, qui sunt in aliquâ existimatione, clari. Hinc impers. δοκεῖ, videtur, placet.
 Δοκῆτω, pro δόκω, ap. Herimpp. comicum.
 Δόκμα, ἄτος, τὸ, idem quod δοκῆσι: à δοκέω.
 Δόκησις, εως, ἦ, opinio; suspicio; expectatio: à δοκέω, q. v.
 Δοκιμάζω, probro, exploro, existimo, examino: f. ἴσω, p. δεδοκιμάκα, perf. ind. pass. δεδοκιμασμαι, et in pass. tutelæ mee permittor, togam virilem sumo. Th. δοκέω, q. v.
 Δοκιμασία, as, ἦ, probatio, exploratio, experimentum: à δοκιμάζω, probro.
 Δοκιμαστής, οὔ, ð, approbator, declinator, censor: ab eod.
 Δοκίμη, ἦς, ἦ, experientia; documentum: et
 Δοκίμιον, υ, τὸ, exploratio: item Δόκιμος, υ, ð ζ ἦ, probus, probatus, acceptus: à δοκέω, q. v.
 Δοκίς, ἴδος, ἦ, trabecula; trabs: à ΔΟΚΟΣ, ὄ, ἦ, trabs, tignum; hasta vel lancea: at
 Δόκος, υ, ð, Poët. idem ac δόκησις, et ab eod.
 Δοκώω, f. ὄσω, contigno. à δοκός, tignum, q. v.
 Δόκωσις, εως, ἦ, contignatio; Eccles. x. 18. malè δῆκωσις.
 Δολερός, à, ðν, idem quod δολέεις, dolosus. Th. δόλος, fraus, q. v.
 Δολερῶς, adv. dolosè: ab eod.
 Δολίαισι, dat. pl. Ion. f. g. à δόλιος, fa, ion, dolosus: in acc. sing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, dolus, q. v.
 Δολίσις, ἦτος, ἦ, fraus, dolus.
 Δολίωω, -ῶ, dolo utor, decipio; f. ὄσω, p. δεδολῶκα ἰδοῖσι, pro ἰδολίην, 3. pl. imperf. ind. act. Bœot. à δόλιος, quod à δόλος, dolus.
 Δολιχ', pro δολιχά, longa; acc. pl. n. g. à δολιχός, longus, q. v.
 Δολιχρέτης, υ, ð ζ ἦ, qui longis remis utitur: à δολιχός, longus, et ἑρετός, remus, quod ab ἑρέτω, remigo, q. v.
 Δολιχόδερος, seu δολιχόδερος, (metri gratiâ inserto υ), υ, ð ζ ἦ, collum longum habens: à δολιχός, longus, et δεῖρη, cervix, collum, q. v.
 ΔΟΛΙΧΟΣ, ἦ, ðν, longus, promilius; nullus. Substantivè submitit pro curriculi spatio 12 aut 24 stadiorum; in quâ signif. etiam δολιχός, υ, ð, retracto accentu, invenitur.
 Δολιχόσκιος, υ, ð ζ ἦ, longam faciens umbram, itaque longus: à δολιχός, et σκία, umbra, q. v.
 Δολίως, adv. dolosè.

Δολεῖς, δίσσα, ὄεν, dolosus; dolosè factus: à δόλος, q. v.
 Δολομάχῆνος, υ, ð, dolum machinator; Poët. Dor. pro δολομάχωνος: à δόλος, dolus, et μηχανή, machina, q. v.
 Δολομήτα, voc. sing. à Δολομήτης, ου, ð, vaser, dolosus, quod et
 Δολομήτης, εος, ð ζ ἦ, idem; à δόλος, dolus, et μήτης, consiliū, q. v.
 Δολόπισσι, dat. pl. Ion. et Poët. à Δόλοψ, nom. propr.
 Δολοπίων, ονος, ð, **Dolopion** nom. propr.
 Δολοπλοκία, as, ἦ, dolus: à δόλος, dolus, et πλέκω, necto: p. ind. m. πέλποκα.
 Δολοπλόκος, υ, ð ζ ἦ, dolus neciens, veritatus, dolosus: ab iisd. quod vide.
 Δολορράφης, εος, ð ζ ἦ, ex dolis consutus; dolosus: à δόλος, dolus, et ῥάπτω, suo, q. v.
 Δολορραφία, (et Ion. -της), as, ἦ, vafrities: ab iisd.
 ΔΟΨΑΟΣ, υ, ð, **DOIUS**, fraus.
 Δοῖόντες, nom. pl. part. præsent. act. contr. à δολῶω, quod vide: δολῶν, præsent. inf. act. contr. ab eod.
 Δολορραδής, εος, ð ζ ἦ, qui dolum cogitat: à δόλος, dolus, et φράζω, dico, q. v.
 Δολοφρονέω, -ῶ, fraudes cogito: f. ἴσω à δόλος, et φρονέω, cogito, quod à φρήν, mens.
 Δόλοψ, οτος, ð, speculator, explorator, insidiator: à δόλος, et ὄψις
 Αλιοqui δόλοπος, Thessalia incolæ.
 Δολῶω, -ῶ, falsò vel dolosè ago, dolis capio, decipio; adultero, depravo: f. ὄσω, p. δεδολῶκα. Th. δόλος, dolus, q. v.
 Δόλωψ, dat. sing. δόλους, acc. pl. à δόλος, υ, ð, dolus, q. v.
 Δολωθεῖς, ἔντος, a. 1. part. pass. à δολῶω, dolos machinator, circumventio: ab eod.
 Δόλων, ονος, ð, sica, gladiolus, seu pugio occultus, quo dolosè aliquem petimus: item minimum in navi velum. Th. δόλος, dolus: est et
 Δόλων, ονος, ð, nom. propr. **DO-LON**, Eumedis filius apud Hom. ab eod.
 Δολῶν, decipiens; part. præsent. act. contr. à δολῶω, q. v.
 Δόλωσις, εως, ἦ, fraus, decipitio. Th. δόλος, q. v.
 Δόμα, ἄτος, τὸ, donum, quocum que modo datum: è ὄρων verò donum gratuitum. Th. δίδωμι, do; p. ind. pass. ἐδῶμαι.
 Δόμεν, Ion. et δόμεναι, Dor. et Æol. pro δόμαι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, do; f. ὄσω, a. 2. ind. act. ἔδω.
 Δομέω, -ῶ, f. ἴσω, p. ἦκα, ædifico; à
 Δομή, ἦς, ἦ, ædificium, murus, structura corporis. Th. δέμω, struo, q. v.
 Δόμνος, υ, ð, dominus; δόμνα,

η, ἡ, domina, id est, δειποινα. Post-terres Græci à Latinis sumpserunt.

Δόμος, ου, ὅ, DOMUS, gen. pl. δόμων· δομῶνδε, adv. domum versus. Th. δῆμα, ædificio; p. ind. m. δῆ-δομα.

Δοναθεῖσα, commota, concitata; Dor. pro δονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. à δονῶ, quod vide.

Δονακῆς, ἴως, ὅ, arundinosus: à δόναξ, arundo. Hinc Δονακῆα, acc. sing. Ion. pro -λα.

Δονακοτρόφος, υ, ὅ ζ ἡ, arundinifer: à δόναξ, arundo, et τρέφω, alo; p. ind. m. τέτροφα.

ΔΟ'ΝΑΞ, ἄκος, ὅ, arundo, sagitto, utpote ex arundine, ut Lat. arundo pro telo; itemque calamus scriptorius; q. à δονέω, agito, quod faciliè à ventis agitetur.

Δονεῶν, f. εῶνα, idem quod ΔΟΝΕ'Ω, -ῶ, agito; f. ἦσω, præ. part. act. f. g. ἔσωα.

Δόνημα, ἄτος, τὸ, motus, (pass. signif.) et

Δόνησις, εως, ἡ, agitatio: à perf. ind. pass. verbi δονέω.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à δός, gen. δόντος, a. 2. part. act. verbi δίδωμι, do; a. 2. ind. act. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, opinio, fama; in Novo Testamento gloria.

Δόξαι, ων, αἰ, dignitates: à δοκέω, in existimatione sum.

Δοξάζω, laudo; existimo; suspicor; glorifico; imperf. ind. act. ἰδοξάζων, f. ἄσω. a. 1. ind. act. ἰδοξάσα, ad gloriam evezi; δόξασον, ἄτω, a. 1. imperat. act. δοξάσω, ης, a. 1. sub. act. δοξάσαι, a. 1. inf. ct. δεδοξάκα, perf. ind. act. δοξάζομαι, glorificor; præ. ind. pass. ἐδοξάσθην, a. 1. ind. pass. δοξασθῶ, ης, ἦ. 1. sub. pass. à δόξα, cuius Th. δοκέω.

Δοξασθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Δόξακος, ἦ, ὄν, quod faciendum videtur: ab eod.

Δοξιστῶ, ἦ, ὄν, opinabilis: ab eod.

Δόξητις, 2. pl. a. 1. sub. act. à δοκέω, quod vide.

Δοξικός, ἦ, ὄν, gloriosus: à δόξα, gloria, q. v.

Δόξισ, εως, ἡ, visio: à δοκέω, videor.

Δοξολογέω, -ῶ, f. ἦσω, laudibus celebrot: et

Δοξολογία, ας, ἡ, collaudatio, celebratio, quæ fit recensendis iis quæ ad gloriam alicujus pertinent. Angl. DOXOLOGY: à δόξα, gloria, et λόγος, quod à λέγω, dico.

Δοξῶσθαι, præ. inf. pro δοκέω, videri, haberi; verbi δοξῶ, f. ὠσω, a. 1. ind. pass. ἰδοξώθην.

Δέω, videor; f. 1. act. ἔδοξα, a. 1. ind. act. verbi δοκέω, q. à δόκα, intus.

Δορά, αῖ, ἡ, pellis detracta, ex-

coriatio: q. à δέρω, excorio. Th. δέρας, pellis, q. v.

Δόρας, ἄτος, τὸ, Ion. et Poët. pro præced. et δέρας, ἄτος, τὸ, lancea. Hinc

Δοράτιον, υ, τὸ, hostile, dim. Δοράτος, δόρυος, (et per Metath. δορδς,) gen. sing. à δόρυ, hasta; in pl. τὰ δόρατα.

* Δορικτητος, υ, ὅ ζ ἡ, bello captus: à δόρυ, et κτάσμαι, acquirō, q. v.

Δορικτύπος, υ, ὅ ζ ἡ, (Poët.) hastifremus, bellicosus: à δόρυ, lancea, et κτύπος, strepitus. Th. τύπη, pulso, q. v.

Δορίς, ἴδος, ἡ, culter, quo utuntur coqui ad excoriandum: à δορὰ, excoriatio. Th. δέρας, pellis.

Δορκάδιον, ου, τὸ, parva caprea, damula: dim. à

Δορκῆς, ἄδος, ἡ, caprea, dama, caprea sylvestris; item propr. nomen mulieris, quæ et Syr. Ταβιθὰ dicta, Act. ix. 36. Et

Δόρκος, υ, ὅ, capreolus: necnon Δόρκων, ὠνος, ὅ, idem; ceruus: à Δορξ, κδς, ἡ, caprea, dama.

Δοροῦθκος, υ, ὅ, lignum quod tecum domus sustinet, trabs: à δοκός, trabs.

Δορός, ῶ, ὅ, uter, culeus, saccus è corio factus. Th. δέρας, pellis, q. v.

Δορός, etiam gen. sing. Poët. à δόρυ, hasta, q. v.

Δορπη, -ῶ, f. ἦσω, cæno: à δόρπον, cæna, q. v.

Δορπητή, ης, ἡ, Ion. pro ΔΟ'ΡΗΘION, υ, τὸ, et δόρπος, υ, ὅ, cæna.

ΔΟ'ΡΥ, τὸ, hasta, lancea, pilum; lignum, trabs: lignum oblongum navis; gen. sing. δόρῳτος, et δορδς, (per Metath. pro δόρδς,) et Poët. δορδς, dat. sing. δόρατι, et δορι, Poët. ἐπὶ δόρυ, ad dextram; ἡ δόρῳτος, à dextrâ.

Δορῳλωτος, υ, ὅ ζ ἡ, bello captus, captivus, mancipium: à δόρυ, lancea, et δλισκω, capio, quod vide.

Δορυσσός, υ, ὅ ζ ἡ, hastâ impetuosus, bellicosus: à δόρυ, et ὄσος, impetus, quod à σείω, agito.

Δορῳσσω, f. ἴξω, p. υχα, hastâ rugno; rugno: à δόρυ, hastâ, q. v.

Δορῳφορέω, -ῶ, f. ἦσω, lanceam fero, stipō, numus satellitis obæo; δορῳφορῆμος, stipatus; part. præ. pass. et

Δορῳφορία, ας, ἡ, satellitium.

* Δορῳφορῳκός, ὄν, τὸ, prætorium, prætoriana cohortes.

Δορῳφῳρος, υ, ὅ, satelles prætorianus; sic dictus à δόρυ, hasta, et φέρω, fero, q. v.

Δός, et δόθι, da; 2. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι, do; f. δόσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δόσαν, dederunt, Ion. pro ἔδωσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδω, verbi δίδωμι, do, q. v.

Δόσεις, dona; nom. pl. contr. à δόσις, εως, ἡ, δωσιον: quod ab eod. verbo.

Δορῳτικός, υ, ὅ ζ ἡ, qui alicujus

peccati dat penam: à δόσις, et δίκη, pena, q. v.

Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio: quod à 2. sing. perf. ind. pass. δέδοσαι, verbi δίδωμι, do, q. v.

Δόσκων, ες, ε, imperf. ind. act. Poët. (q. à δόσκω) pro ἰδίδων, ως, ab eod. verbo.

Δότε, 3. pl. a. 2. imperat. act. ab eod.

Δότερα, ας, ἡ, dux: à Δοτήρ, ἦρος, ὅ, DATOR: quod

ct

Δότης, υ, ὅ, idem; à δέδοται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δίδωμι, do, q. v.

Δοτῳκός, ἦ, ὄν, ad dandum propensus: ab eod.

Δοτῳς, ἦ, ὄν, qui dari potest; datus: à δίδωμι.

Δῶ, Att. pro δῶο, et hoc Ion. pro δῶσο, 2. sing. aor. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Δωλαγωγέω, -ῶ, f. ἦσω, in servitutem redigo: cum acc. à Δωλαγωγός, ῶ, ὅ, καὶ ἦ, servorum ductor: à δῶλος, servus, et ἀγωγός, dux viæ; quod ab ἀγω, duco, q. v.

Δωλῳρίων, υ, τὸ, servulus: dim. à δῶλος, q. v.

Δωλεία, ας, ἡ, servitus: et Δῶλειος, υ, ὅ, καὶ ἦ, servilis: à δῶλος, servus, q. v.

Δῶλευσαν, pro ἰδέλευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Ion. et

Δῶλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à

Δῶλευῶ, servio, inservio, sum servus; f. εῶσω, a. 1. part. act. δῶλεύσας, p. ἐδέλευκα: à δῶλος, servus, q. v.

Δῶλη, ης, ἡ, ancilla, serva: ab eod.

Δωλήτη, ης, Ion. pro δῶλεια, ας, ἡ, servitus. Hinc

Δωλήσιος, Ion. pro δῶλειος, υ, ὅ ζ ἦ, servilis: et

Δῶλῳκός, ἦ, ὄν, servilis: item Δῶλειος, υ, ὅ ζ ἦ, servilis: à δῶλος, servus, q. v.

Δωλιχόδερος, υ, ὅ καὶ ἦ, longam habens cervicem: à δωλιχός, Ion. pro δολιχός, et δερῳ, cervix, q. v.

Δωλοπρεπής, εως, ὅ ζ ἡ, servo con- veniens, servilis, illiberalis: à δῶ- λος, et πρέπω, q. v.

ΔΟΥ'ΔΟΣ, υ, ὅ, servus; adj. -ος, -η, -ον, servus; part. a. um.

Δωλοσύνη, ης, ἡ, servitus. Th. δῶ- λος, servus, q. v.

Δωλοσύματα, ων, τα, mancipia, servi, famuli: ex δῶλος, et σῶμα, corpus.

Δωλότερος, α, ων, qui servitutis jugo magis premitur; compar. ab eod. q. v.

Δωλέμενος, præ. part. pass. contract. à Δωλόω, -ῶ, in servitutem redigo, servum facio; f. ὠσω, p. δεδῶλωκα, præ. ind. pass. δῶλωμαι, servus fio; perf. ind. pass. δεδῶλωμαι, part. δεδῶλωμένος, mancipatus; a. 1. ind. pass. ἐδῶλωθην, part. δῶλω- θῆς, ἐντος: ab eod. q. v.

Δουλοσύνη, *servitus*; Ion. pro δουλοσύνη, q. v.
 Δύναι, *desisse*; a. 2. inf. act. δὲς, gen. δόντος, et iu f. g. δόντος, a. 2. part. act. verbi δίδωμι, do; f. δῶσω, a. 2. ind. act. ἔδωω.
 Δουπέω, -ῶ, *sonitum edo, cadendo sono*; f. ἦσω, p. ἦκα, a. 2. ind. act. ἔδωπον, perf. ind. m. δίδοντα, cecidi; part. δεδωπῶς, *mortuus*, apud Homerum: à δῶπος, *sonitus*, q. v.
 Δούπουν, *sonuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi δουπέω à ΔΟΥΠΟΣ, υ, δ, *sonitus proprie ad terram allisorum*.
 Δῶρα, *ligna, trabes, hastæ*; nom. et acc. pl. à gen. sing. δωρῶς vel à δῶρον, antiq. *lignum*; alii pro δῶρατα, per Apoc. et Poët. Epenth. pro δῶρατα à δῶρυ, gen. δῶρατος, et δωρῶς, τὸ, *hastâ, lignum*: δῶρας, ἄτος, τὸ, idem, Ion.
 Δῶρας, ἄτος, τὸ, Poët. pro δῶρυ, q. v.
 Δύραρ', pro δῶρατα, vide δῶρα.
 Δυράτεος, ἔα, εον, et Δυράτεος, υ, δ ζ ἦ, item *δέριτος, τα, ion, ligneus*; undè Lat. *durateus*: ab antiq. δῶρον, in pl. δῶρα, *ligna*. Th. δῶρυ, *lignum*, q. v.
 Δυρηκεῖς, ἔος, δ ζ ἦ, *tantum intervallum continens quantum hastæ jactus*; à δῶρυ, *hastâ, et ηκεῖς, longus*, q. v.
 Δυρί, dat. sing. pro δῶρατι, vel δῶρι, à δῶρυ, gen. δῶρατος, τὸ, *hastâ*, q. v.
 Δυρικλειτὸς, ὤ, δ ζ ἦ, *hastâ clarus, præclarus bellator*: à δῶρυ, *hastâ, et κλειτὸς, inclutus*: q. à κλειώ, *celebro*.
 Δυρικλῆτος, et δυρικλῆτος, υ, δ ζ ἦ, idem; sed à δῶρυ, et κλυτὸς, *clarus*: quod à κλύω, *audio*.
 Δυρικητος, Poët. pro δυρικητος, *hastâ acquisitus, captivus, captivus*: à δῶρυ, *hastâ, et κτάομαι, possideo*, q. v.
 Δυρῶς, gen. sing. (per Metath. pro δῶρους,) dat. δυρί: à δῶρυ, *hastâ*, q. v.
 Δοχεῖον, τὸ, *receptaculum*: à δέχομαι, q. v.
 Δοχη, ἦς, ἦ, *epulum, convivium*: à δέχομαι, q. v. Est et δοχὸς, ἦ, δν, *capax*: ab eod.
 Δοχη, ἦς, et δοχη, ἦς, ἦ, *palmitis*: à δέχομαι, *capio*, q. v.
 ΔΟΧΜΟΣ, et -χμὸς, ἦ, δν: item δόχμος, υ, δ ζ ἦ, *ortus, obliquus*: indè
 Δοχμῶς, -ῶ, *incurvo, obliquus, flecto*; f. ὠσω, a. 1. part. pass. δοχμῶεις, *sese obliquans*.
 Δοχὸς, ἦ, δν, *capax*: à δέχομαι, τ. εριο.
 Δώω, f. δῶσω, DO: inus. pro δίδωμι, q. v.
 ΔΡΑΨΗ, ἦς, ἦ, *herbæ nomen*.
 Δράγμα, ἄτος, τὸ, *manipulus*; ἄρξ, ακὸς, δ, *pugillus*. Th. δράσσω, ἔξω, *prehendo*, q. v.
 Δραγμαῖω, seu δραγματεύω, f. εὔσω, *manipulos colligo*: à δράγμα, ἄτος, τὸ, quod vide.

Δραχθίν, a. 2. inf. act. à δαρθίνω, *dormio*, f. 1. vel 2. med. δαρθήσομαι, q. à δαρθίω, f. 2. act. δραθῶ, per Metath. a. 2. ind. act. ἔδραθου.
 Δραήν, *fugerem*; 1. sing. a. 2. opt. act. ab ἔδρην, a. 2. ind. act. verbi inus. δρήμι, pro δίδρασκω, *fugio*, q. v.
 Δραίνω, id. qu. δράω, *fugio*, quod vide.
 Δράκα, *pugillum*; acc. sing. à δράξ, ακὸς, δ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*, q. v.
 Δρακίς, εἶσα, ἐν, *visus*; a. 2. part. pass. et
 Δράκον, *aspiciebant*; Ion. pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. ind. act. à δέκω, *video*; a. 2. ind. act. per Metath. ἔδρακον, p. ind. m. δέδρακα, a. 2. ind. pass. per Metath. ἔδρακην.
 Δράκουτε, dual. num. δράκοντος, gen. sing. à
 ΔΡΑΚΩΝ, οντος, δ, *DRACO*; item nomen propr. legislatoris Atheniensis; dat. pl. δράκων: in f. g. δράκαινα, ἦς, ἦ, *dracena*: q. à ἔκω, *video*; a. 2. ind. act. ἔδρακον, part. δρακῶν.
 Δράμα, ἄτος, τὸ, *DRAMA, fabula, Tragedia, vel Comædia*. Th. δράω, *ago*: quomodo et partes fabulæ dicuntur *actus*.
 Δραματικός, ἦ, δν, *activus, poetivus, fabulosus*: à δράμα, q. v.
 Δράμειν, a. 2. inf. act. δραμῶν, ῶσα, δν, *currens*; a. 2. part. act. δραμῆμαι, f. 2. m. à τρέχω, *curro*; f. θρέξω, p. δεδράμικα, q. à δραμῆω, obsoi. a. 2. ind. act. ἔδραμον, p. ind. m. ἔδραμα* q. à δρέμω, antiq.
 Δράμημα, ἄτος, τὸ, Ion. pro δράμος, υ, δ, *cursus, quod vide*.
 Δραμῆν, cucurrisse, Dor. pro δραμῆν, q. v.
 Δραμῆσα, a. 2. act. part. f. g. vide δραμῆν.
 Δραῖναι, *facere*; a. 2. inf. act. Dor. pro δρῆναι, à δρῆμι, vel δρανω, id. q. δράω, *facio, vel δραῖναι, fugere*; est a. 2. inf. act. à δρῆμι, vel διδράσκω, *fugio*; f. δράσω, a. 2. ind. act. ἔδραν, ας, ε, a. 2. opt. act. δραῖν, inf. δραῖναι, pro δρῆναι, part. a. 2. act. δράς.
 Δραξ, ακὸς, ἦ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*, q. v.
 Δραξάμενος, *arripuens*; a. 1. part. med. vide δράσσομαι.
 Δραπετεύω, f. εἶσω, p. ευκα, *fugio*: à
 Δραπέτης, υ, δ, *servus, fugitivus*: à δράω, *fugio*, q. v.
 Δραπετίδας, α, δ, Dor. pro Δραπετίδης, υ, δ, idem, quod δραπέτης, q. v.
 Δραπετίσκος, υ, δ, *servulus fugitivus*, dim.
 Δραπῶν, ῶσα, δν, a. 2. part. act. velox: à δρέπω, *decerpo*; f. ψω, a. 2. ind. act. ἔδραπῶν.
 Δραμῶς, ὤ, δ, *fuga*: à δράω, *fugō*, q. v.

Δράσσομαι, præ. ind. m. vey pass. à
 ΔΡΑΣΣΩ, seu -τω, fut. ξω, *prehendo, manu arripio*; δράσσομαι, seu -ττομαι, *carpo*; f. 1. m. δράζομαι, a. 1. ind. m. δραζάμην, ω, ατο, a. 1. m. imperat. δράζει, et in 2. pl. δράξασθε, perf. pass. ἔδραγμαi. Undè Angl. TO DRAG.
 Δράσις, α, δ, Poët. et Dor. pro δράσης, υ, δ, *servus*: et
 Δραστήρ, ἦρος, δ, (pro quo δρηστήρ, Ion.) *fanulus, minister*. Th. δεῶω, *famulor*: item
 Δραστήρ, ἦρος, et
 Δραστήριος, τα, ion, *efficax, strenuus, industrius, promptus, impiger*: à δράω, *facio*, q. v.
 Δρατὸς, pro δαρτὸς, *excoriatus*: à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, *pellis*, q. v.
 ΔΡΑΧΜΗ, ἦς, ἦ, *DRACHMA*; monetæ et ponderis nomen: indè διδραχμος, υ, δ ζ ἦ, *qui duarum drachmarum prelli est*.
 ΔΡΑΨΑ, f. ἄσω, *ago, facio*; famulor, ministro; pro fugio, sed inusit.
 Δραπένη, ἦς, ἦ, *falsæ*; acc. pl. δρεπάνας et
 Δραπανόφορον ἄρμα, *curvus falcatus*: item
 Δραπανόφορος, υ, δ ζ ἦ, *falcifer falcatus*.
 Δρέπανον, υ, τὸ, idem ac δρεπάνη, q. v. à
 ΔΡΕΠΩ, fut. ψω, *decerpo, meto, fructus colligo*; δρέτομαι, idem: binc verissime Angl. TO REAP.
 Δρεψέμεναι, Dor. pro δρεψόμεναι, et hoc Ion. pro δρεψόμεναι, nom. pl. f. 1. part. m. f. g. verbi supradict.
 Δρηπέτης, υ, δ, Ion. pro δραπέτης, *fugitivus*.
 Δρήσις, *faciens*, a. 1. part. act. Ion. à δράω, *facio*, f. ἄσω.
 Δρησμός, ὤ, δ, Ion. pro δρασμός, *fuga*. Th. δράω, *fugio*.
 Δρησσύνη, Ion. pro δρασσύνη, ἦς, ἦ, *strenuitas, sedulitas*: ab eod.
 ΔΡΙΛΟΣ, υ, δ, *lumbricus*. In Epigram.
 Δριμῶς, υ, δ ζ ἦ, *aliquantum acris seu acerbus, acrisculus*: à ΔΡΙΜΥΣ, εἶα, ὤ, *acris gustu, vel sapore asper: vehementis; astutus; iracundus*: hinc δριμύτης, τητος, ἦ, *acrimonia; asperitas, acumen*.
 Δρίον, υ, τὸ, *locus arboribus consitus*: à δρῆς, *arbor*.
 Δρίος, εος, τὸ, id. qu. δρίον, *silva*: ab eod.
 Δροίτη, ἦς, ἦ, *solum, alveus balneariorum*: à δρῆς, quod ex quercio ligno fiat.
 Δρομαῖος, ατα, αἶων, *cursus valens, velox*: et
 Δρομῶς, ἄδος, δ ζ ἦ, *cursitans, velox*; item
 Δρομῶς, ἄδος, ἦ, *DROMAS, piscis*; item δρομῶς κάμηλος, (*DRO-*

MEDIA camelus,) vulgò DROMEDARIUS; item vagum scortum: et

Δρομίδης, ἴως, δ, cursor: et Δρόμος, υ, δ, cursus: omnia à o. ind. med. δρόμα, verbi τρίχω, curro, q. v.

ΔΡΟΜΩΝ, ονος, δ, DROMO, sarvus cancer.

Δροσέρδης, ἄ, δν, et δρόσμος, υ, δ ζ ή, id. quod δροσώδης, q. v.

ΔΡΟΣΟΣ, υ, δ, ros; δρόσοι, plur. lachrymæ.

Δροσώδης, εως, δ ζ ή, roscidus, rorulentus. Th. δρόσος, ros.

Δρούργος, υ, δ, cohors et globus militum, drungus. Vide Lat. Etymol.

Δρούλλα, ης, ή, nomen mulieris, à Druso.

Δρυάδες, ων, αι, Dryades, nymphæ; (et ἀμαδρυάδες, ων, αι, silvarum Nymphæ.) Th. δρῦς, quercus.

Δρυάδος, υ, δ, nomen viri, qui quercum satiss habet.

Δρυαντα, acc. sing. à Δρύας, αντος, δ, propr. nomen patris Lycurgi.

Δρύωνος, ινη, ινον, roboreus, quercinus: et

Δρυμίδης, ἴ, δ, silva quærna, quercetum; nemus; item δρυμιν, ἴ, τδ, idem: à δρῦς.

* Δρυμιάδης, εως, δ ζ ή, silvatus: ab eod. et fortè ἔιδος, species, quod vide.

Δρυμῶς, Dor. pro δρυμῆς, accus. pl. à δρυμῆς.

Δρύων, -ος, υ, τδ, nemus: à δρῦς.

Δρύοχος, υ, ή, carina, alveus navis; παρὰ τὴν δρῦν ἔχειν à δρῦς, et ἔχω.

Δρυπηθῆς, ἴος, δ ζ ή, oliva drupæ; fructus maturus: à δρῦς et πέπτω, quæ in arbore fuit, et ad maturitatem perducta: sed melior lectio est

Δρυπηθῆς, ἴος, δ ζ ή, idem; sed à τίπτω, cado; fructus, q. d. jam casurus.

Δρύπηψ, πος, δ ζ ή, idem, et ab iisd.

ΔΡΥΠΤΩ, fut. ψω, lacerò, laniò, perf. δέδρῦφα fut. 2. act. δρῦφω indè δρυφῆ, ης, ή, laceratio unguibus.

ΔΡΥΣ, υδς, ή, quercus; arbor, quercus species; item quævis arbor, impr. fructifera; in accus. δρῦς, quercus, vel arbor, et ἄρνω, seco; p. ind. m. τέτραµα undè τδ-µος, qui secat, vel quod secatur.

Δρυτῶν, υ, δ ζ ή, per Apoc. pro δρυτῶμος, quercium vel arborum incisor, faber lignarius: à δρῦς, quercus, vel arbor, et τῶνω, seco; p. ind. m. τέτραµα undè τδ-µος, qui secat, vel quod secatur.

Δρυφῆ, ης, ή, vide in δρῦπτω.

Δρύωνων, Att. pro δρυάωνων, 3. plur. imperat. præ. act. à δρῶω, facio, vel fugio. Potest etiam esse gen. pl. præ. part. pro δρῶντων.

Δρώαµι, pro δρώµι, seu δρώαµι, præ. opt. act. verbi δρῶω, facio, q. v.

ΔΡΩΠΙΑΞ, ἴκος, δ, DROPAX, medicamentis species, ad evellendos pilos; adj. vulsus, gluber.

Δῦ, Ion. pro ἔδω, ab ἔδυν, υς, υ, a. 2. ind. act. et pro δῦθι, a. 2. imperat. act. à δῦµι, subeo.

Δῦ, pro δῦω, duo.

Δυῖς, ἄδος, ή, qu. dualitas, binarius: à δῦο, duo. Hinc Angl. DUCE.

Δυῖω, ῶ, in miseria et calamitate conjicio, undè Homericum δῦοσι, pro δῦοσι, quod contractum est pro δῦάσιν. A δῦη.

Δύεται, 3. sing. præ. ind. pass. à δῦομαι, et δῦω, subeo.

ΔΥΉ, ης, δ, infortunium, calamitas; dolor anxietas.

Δύης, 2. sing. præ. sub. act. ejusd. verbi

Δῦθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. ejusd.

Δυῖκός, ή, δν, dualis: à δῦω, quod vide.

Δύµεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. act. à

Δῦµι, subeo. Vide δῦνω, idem.

Δῦν', pro δῦνε, Ion. pro ἔδυνε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi δῦνω, subeo.

Δύναι, potes, 2. sing. præ. ind. per Sync. pro δύνασαι, vel Dor. pro δῦνη, à δύναιµαι, q. v.

Δύναιτ', pro δύναιτο, 3. sing. præ. opt. δύναιµην, αιο, αιο, à δύναιµαι, q. v.

Δύναιµ, pro δύναιµαι. Vide mox ΔΥΝΑΜΑΙ,σαι,ται, possum, vaseleo; æstimor, de nummis; efficio;

in sub. præ. δύναιµαι, η, ηται' imperf. ἠδύναιµην, ω, ατο, Att. pro ἠδύναιµην fut. 1. med. δῦνησοµαι' a. 1. ind. pass. ἔδυνῆσθην, ης, η, Att. pro ἔδυνῆσθην' a. 1. sub. pass. δῦνηθῶ, ης, η' legitur etiam a. 1. pass. ἔδυνῆσθην, et ἠδύνῆσθην' et a. 1. med. ἔδυνῆσάµην' qu. ab antiq. δυνάζοµαι, vel δυνάοµαι, conjugatur.

Δυνάµει, dat. sing. et δυνάµεϊς, nom. pl. à δύναιµαι.

Δυναμένη, ης, ή, f. g. à δυνάµενος, part. præ. verbi δύναιµαι' item nomen propr. mulieris; q. d. potens.

Δυναµέσθα, Poët. pro δυνάµεθα, possumus, 1. pl. præ. ind. à δύναιµαι.

Δυνάµις, εως, ή, potentia, vis, virtus; dexteritas; copia, exercitibus; ai δυνάµεις, plur. angeli, miracula, virtutes, potestates; ἔξουσία, moralis facultas, naturalis verò δυνάµις' ab eod.

Δυναµοῦµενος, -ύµενος, corroboratus, part. præ. pass. verbi seq.

Δυνάµωσ, -ῶ, confirmo, roboro, f. ὄσω, perf. δεδυνάµωκα, præ. pass. ἔδυνάµωκα, -ύµαι.

Δυνάσσει, 2. sing. præ. ind. pro δῦνη, potes, à δύναιµαι.

Δυνασθηναί, potuisse, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Δυνάσις, εως, ή, potentia: ab eod. q. v.

Δυναστία, ας, ή, magistratus, imperium: et

Δυναστεύοντας, acc. pl. part. præ. act. à

Δυναστεύω, impero, sum princeps, f. εἶπω quod à

Δυναστῆς, υς, δ, DYNASTA, potens, dominus: à δύνάοµαι, vel -ζοµαι, possum: undè δύναιµαι, conjugatur.

Δυνάτῃω, -ῶ, potens sum, fut. ἴσω, perf. δεδυνάτῃκα' à

Δυνάτῃς, ἄ, δν, potens; corpore validus; δυνατὸς, εἰµί, idem quod δύναιµαι, possum; δυνατὸν, et τδ ἐν δυνατῷ, possibile, quod fieri potest; δυνατώτερος, comparat. in superl. δυνατώτατος. Th. δύναιµαι, possum, q. v.

Δύνε, ingressus est, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. à δύνω, subeo.

Δυνῆται, possunt, Ion. pro δύναιµαι, 3. pl. præ. ind. med. verbi δύναιµαι, possum.

Δύνῃ, possis, 2. sing. præ. sub. δύνωµαι, η, ηται' ab eod.

Δύνῃται, Ion. pro δύνῃ.

Δυνῆσθην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνῆσθῶ, ης, η, a. 1. sub. pass. à δύναιµαι.

Δυνήσσαι, poteris, Ion. pro δυνήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. δυνήσοµαι, indè part. δυνήσοµενος' ab eod.

Δύνοντος, gen. sing. præ. part. à δύνω, occido.

Δύνωσ', pro δύνουσι, ingredientur, 3. plur. præ. ind. act. verbi δύνω, q. v.

Δύνωτα, occidentem, acc. sing. masc. aor. 2. part. act. à δῦς, δύνωσ, quod à

ΔΥΝΩΩ, δῦω, vel potius δῦµι, subeo, ingredior; occido. induo; δῦνω tantum in compos invenitur

δῦω, fut. δῦσω' a. 1. indic. act. ἔδῦσα' perf. δέδῦκα' p. pass. δέδῦμαι' δῦµι, a. 2. ind. act. δῦν, υς, υ' a. 2. inf. act. δύναι' a. 2. part. act. δῦς, δύνωσ.

ΔΥ'Ο vel (Att.) δῦω, DUO, gen. dual. δῦοῖν' gen. pl. δῦῶν' dat. pl. δῦοι' sæpè etiam indeclinat.

Δυῖοσι, Poët. pro δῦωσι, à δῦάω, subeo, pro δῦω.

Δύπητης, υ, δ, urinator, qui aquas subit: à

Δύπτω, f. ψω, aquam subeo: à quo fluxisse videtur Angl. TO DIP, TO DIVE.

Δῦς, δύνωσ, part. a. 2. act. à δῦµι, quod in δῦνω, videas.

ΔΥ'Σ, particula inseparabilis, in compos. pro αγρῆ, malè infelicitèr; pro α priv. item pro α intensiv.

Δύσάβος, υ, δ, Dor. pro δύσθηος, υ, δ, infelix pubes: à δῦς et ἤθῃ, pubes.

Δυσαιγρώω, ῶ, f. ἴσω, infelici captivè utor, infelix sum in venando, vel piscando. Ex δῦς et ἀγρω, venatio.

Δυσάως, gravitèr spirantis, gen. sing. à

Δυσάως, ἴος, δ ζ ή, gravitèr spirans: à δῦς et ἄω, vel ἀηµι, flospiro.

Δύσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύω, subeo, f. ω, præt. δύσκα: a. 1. ind. act. δύσα: a. 2. ind. act. δύω, subii.

Δυσάλων, ανος, δ ζ ή, cui ærumnosa est vita.

Δυσάλια, ας, ή, sordes.

Δυσάλυκτος, υ, δ ζ ή, inevitabilis.

Δυσάμμος, vel δόσμος, υ, δ ζ ή, infelix; δόσμοιως: à δύς et μόρος, fatum, quod à μείρω, divido; p. ind. m. μέμωρα, per Metath. έμμορα.

Δυσαντή, dat. sing. à Δυσαντής, εος, δ ζ ή, cuius malus, seu sinister est occursum; difficilis, arduus: à δύς et άντρω, occurrō. Th. άντι, contrā.

Δυσάντητος, idem, et ab iisdem.

Δυσασπιστάτως, adv. ita, ut ægrè avelli possit; tenacitèr; firmitèr.

Δυσασπείω, -ω, f. ήσω, morosum me præbeo, offenso sum animo: à

Δυσάσπετος, υ, δ ζ ή, morosus: et τὸ δύσασπετον, υ, morositas. Th. άρίσκω, placeo.

Δυσαριστοκεία, ας, ή, quæ optima prolem peperit, sed malo folo: à δύς et άριστοκός, quæ optimos parit; quod ab άριστος, optimus, superl. ab άγαθος, et τίκτω, pario; præt. ind. med. τέτοκα.

Δυσάφαιρετος, υ, δ ζ ή, difficilis ablatu: à δύς et άφαιρετος, quod ab άφαιρέω, aufero. Th. αίρέω, capio.

Δυσβάστακτος, υ, δ ζ ή, difficilis portatu: à δύς, et βαστακτός, portabilis: à βαστάζω, porto.

Δυσβάτος, υ, δ ζ ή, inaccessus, impervius: à δύς, et βατός, pervius: à βαίνω, eo.

* Δυσβοήθητος, υ, δ ζ ή, cui vix succurri potest.

Δυσγένεια, ας, ή, generis obscuritas, ignobilis: et

Δυσγενής, εος, δ ζ ή, ignobilis: à δύς, et γένος, genus, quod à γίνομαι, seu γίνομαι, nascor.

* Δυσδιάβατος, υ, δ ζ ή, transitu difficilis, impervius.

* Δυσδιάκριτος, υ, δ ζ ή, qui discerni ægrè potest.

* Δυσδιέξλητος, υ, δ ζ ή, qui difficultèr percurre potest.

* Δυσδιήγητος, υ, δ ζ ή, enarratu difficilis: à δύς, et διηγέομαι, narro, q. v.

Δύσεια, induus, vel indues, 2. sing. a. 1. sub. vel f. ind. med. Ion. pro δύση, verbi δύω, induo.

Δυσειδής, εος, δ ζ ή, deformis, turpis: à δύς, et είδος, forma, q. vide.

* Δυσείσβολος, υ, δ ζ ή, accessu difficilis, inaccessus: à δύς, et είσβολή, ingressus.

Δυσελπιστος, υ, δ ζ ή, qui est abjectæ spei; cui oppon. είδελπιστος: à δύς, et είπις, spes.

Δυσεντερία, ας, ή, DYSENTE-

R.I.I, morbus viscerum torminatus, mors. Th. ένήσκω, morior dictus: à δύς, et έντερον, intestinum, quod ab έντός, intus: hinc

Δυσεντερικός, ή, δν, dysentericus; qui dysenteria laborat.

* Δυσεντευξία, ας, ή, morositas, asperitas in congressu.

* Δυσείδληπτος, υ, δ ζ ή, qui difficultèr deletur.

* Δυσείληπτος, υ, δ ζ ή, impervius, ægrè pervius.

* Δυσείλητος, υ, δ ζ ή, idem

Δυσεπανόρθωτος, υ, δ ζ ή, vix emendabilis: à δύς, επί, άνά, et όρθώω, erigo. Th. όρθός, rectus.

* Δυσεπίβāτος, ου, δ ζ ή, aditus difficilis; scil. χώς, regio quæ difficultèr aditur.

* Δυσεπίτευκτος, υ, δ ζ ή, qui ægrè obtineri potest, cum magna difficultate conjunctus vel successu carens.

Δύσεργος, υ, δ ζ ή, piger, ad opus faciendum lentus. Th. έργον, opus, q. v.

Δυσερευνητος, υ, δ ζ ή, inscrutabilis. Th. έρευνάω, scrutor.

Δύσερις, ύδος, δ ζ ή, pertinax, morosus, rixosus: à δύς, et έρις, lis, quod vide.

Δυσερμήνευτος, υ, δ ζ ή, explicatu difficilis: à δύς, et έρμηνεύω, interpretor, quod ab έρμηνεύς, interpretēs, q. v.

Δύσερως, ωτος, δ ζ ή, infelix in amore: à δύς, et έρως, ωτος, ό amor. Th. έρώω, ano.

Δύσεται, se condit, 3. sing. præt. ind. verbi Poët. δύσσαι: à fut. 1. m. δύσομαι, verbi δύω.

Δύσετο, et δύσετο, 3. sing. imperf. ind. Ion. à δύσομαι, Poët. ab eod.

Δυσέτερος, υ, δ ζ ή, inventu difficilis: à δύς, et εύρετός, inventus. Th. εύρίσκω, invenio.

* Δυσέφικτος, υ, δ ζ ή, ad quem vix perlingere possumus.

Δυσήκοος, υ, δ ζ ή, difficultèr audiens; inobediens. Th. άκώω, audio, q. v.

Δυσηλεγές, molesti, α, nom. pl. masc. et fem. à

Δυσηλεγής, εος, δ ζ ή, molestus, gravis: quod à δύς, et άλέγω, curo; q. δύσαλεγής: vel ut alii volunt, à λέγομαι, cubo, dormio.

Δυσημερέω, -ω, f. ήσω, p. έρηκα, infelix sum: et

Δυσημερία, ας, ή, infaustus dies; adversitas: à δύς, et ήμέρα, dies, q. v.

Δυσήπιεν, imperf. ind. act. cont. verbi δύσπιστέω, -ω, f. ήσω: à δύς et άπιστέω, non credo, q. ab a priv. et πίστις, iew, ή, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Δυσήπις, εος, δ ζ ή, horrosomus: à δύς, ægrè, malè, et ήχος, sonus, quod vide.

Δυσθάλπης, εος, δ ζ ή, calefactu difficilis, frigidus: à δύς et θάλπω, foveo, calefacio.

Δυσθανάτέω, -ω, f. ήσω, iniquo animo mortem obeo: à δύς et θάνα-

τος, mors. Th. ένήσκω, morior q. v.

Δυσθημέω, -ω, f. ήσω, animum despondeo: à δύς et θυμός, animus, q. v.

* Δυσθυμία, ας, ή, animi moror, et

Δυσθύμος, υ, δ ζ ή, gravitèr animo affectus; tristis, anxius, remissus: ab iisd.

Δυτι, duobus, dat. plur. à δύς, duo, q. v.

Δύσις, iew, ή, occasus; acc. sing. δούσιν: à δύς, subeo.

* Δυσκατάληπτος, υ, δ ζ ή, comprehensio vel intellectu difficilis.

Δυσκαταμάθητος, υ, δ ζ ή, difficilis ad discendum, obscurus, et

Δυσκαταμάθητως, adv. vix intelligibile: à δύς et καταμάθω, pernosco, quod ex κατά et μάθω, disco.

* Δυσκαταμάχητος, υ, δ ζ ή, vix expugnabilis.

* Δυσκατανόητος, υ, δ ζ ή, qui vix potest animadverti vel percipi.

* Δυσκαταπόληπτος, υ, δ ζ ή, vix bello subigendus.

* Δυσκατάσβεστος, qui non facilèr extingui potest. Th. σβέω, σβέννω, et σβέννω, extinguo.

Δύσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi Poët. δύσκα, pro δύω, vel δύω, adeo, subeo.

Δυσκείδος, υ, δ ζ ή, malum sonum edens, horrosomus: à δύς, et κέλαος, sonus, vox.

Δυσκίνητος, υ, δ ζ ή, difficilis motu, segniss, tardus: à δύς et κινέω, mobilis, q. à κινέω, moveo.

Δυσκλειής, εος, -εις, δ ζ ή, ingloriosus; infamis: à δύς et κλειός, gloria. Th. κλείω, celebros.

Δύσκλητος, υ, δ ζ ή, idem: à δύς et κλύω, audio.

Δυσκολαίνω, fut. άνώ, perf. αγκα, morosus sum, ægrè fero, indignor, succenseo, et

Δυσκολία, ας, ή, morositas, morum difficultas: à

Δύσκολος, υ, δ ζ ή, difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus, et

Δυσκόλιως, adv. difficultèr: à δύς, et κόλον, cibus.

* Δύσκρατος, υ, δ ζ ή, malè temperatus. Th. κεράνημι, misceo, quod vide.

* Δύσκριτος, υ, δ ζ ή, judicatu difficilis. Th. κρίνω, judico.

Δύσκωφος, υ, δ ζ ή, surdaster. Th. κωφός.

Δύσληπτος, υ, δ ζ ή, captu difficilis. Th. λαμβάνω, capio.

Δύσλοφος, υ, δ ζ ή, onerosus cervici; qui cervici non convenit, quod difficultèr portatur: à δύς et λόφος, cervix in jumentis.

Δύσλυτος, υ, δ ζ ή, nodosus, solutu difficilis: à δύς et λύω, solvo, quod vide.

Δυσμάθης, εος, δ ζ ή, indocilis, hebes. Th. μάθω, disco.

Δυσμάχητος, υ, δ ζ ή, et Δύσμάχος, υ, δ ζ ή, vix expugnabilis. Th. μάχμαι, pugno

Δυσμενέεισιν, inimicis, dat. pl. Ion. et Poët. à δυσμενής, q. v.

* Δυσμενεία, as, ή, odium, inimicitia: à

Δυσμενής, εός, δ ζ ή, infestus, hostis; acc. sing. δυσμενή, malevolun: hinc

Δυσμενής, adv. inimicè, infestè: à δός et μένος, animus, ira.

Δυσπραχείριος, υ, δ ζ ή, tractatu difficilis: à δός et μεταχειρίζομαι, administro. Th. χείρ, ρός, ή, manus. Δυσρη, ής, ή, occasus, propriè solis. Th. δύνα, subeò.

Δυσμήτηρ, ερος, ή, mala seu infesta mater, nomine suo indigna. Th. μήτηρ, mater.

Δυσμνησέοντων, υ, τὸ, memoratu difficile: à δός et μνημονεύω, memor sum. Th. μνάομαι, recórdor.

* Δυσμνησέοντος, υ, δ ζ ή, qui difficulter memorià retineri potest.

Δύσμορ, infelix, voc. sing. à

Δύσμορος, υ, δ ζ ή, cui difficile fatum obtingit, infelix: à δός et μόρος, fatum, quod à μείρω, divido; p. ind. m. έμμορα, pro μέμορα, per Metath.

Δυσμορφή, ης, Ion. pro δυσμορφία, as, ή, deformitas. Th. μορφή, forma.

Δυσμορφος, υ, δ ζ ή, deformis: ab eod.

Δυσνόητος, υ, δ ζ ή, difficilis intellectu: à δός et νοητός, intelligibilis. Th. νοέω, cogito.

Δυσνομία, as, ή, et δυσνομία, ης, ή, Ion. malarum legum institutio, licentia: à δός et νόμος, lex, quod à νέμω, tribuo; præf. ind. med. νένομα.

Δύσσοδος, υ, δ ζ ή, avius, invius: item subst. via difficilis. Th. δός, via.

Δυσσέκνος, υ, δ ζ ή, segnis, piger; hinc

* Δυσσέκνω, adv. segnitèr, pigrè.

Δυσσύνειρος, υ, δ ζ ή, molestis somniis vexans; ύπνος, scil. somnus somniis interpellatus.

Δυσσέρατος, υ, δ ζ ή, vix visibilis. Th. δρώω, video.

Δύσσοργος, υ, δ ζ ή, iracundus. Th. όργή, ira.

Δυσσέριστος, υ, δ ζ ή, difficilis definitu: à δός et όριστός, definitio. Th. όρος, terminus.

Δυσσέπαιδος, υ, δ ζ ή, ascensu difficilis: à δός et πάταλα, ων, τὰ, loca prærupta.

Δυσσέπαιδος, εός, δ ζ ή, difficilis, qui luctu difficulter superare potest: à δός et πάλη, lucta.

* Δυσσέπαπλος, δ ζ ή, υν, τὸ, prætervectu difficilis, transitu arduus.

Δύσπαρις, ίδος, δ, voc. sing. Δύσπαρι, infelix Paris.

Δυσσέπειδος, εός, δ ζ ή, difficilis persuasui, et

Δύσπειτος, υ, δ ζ ή, incredulus: item creditu difficilis: à δός, et πέθω, persuadeo.

* Δυσπέλαγία, fœmin. τῷ δυσπέλαγίως, infestus ob maris fluctus, tempestuoso pelago expositus.

Δυσπέμφελος, υ, δ ζ ή, trajectu

difficilis: à δός et πέπω, mitto; p. ind. m. πέπομφα.

* Δυσπερλήπτος, υ, δ ζ ή, qui difficulter, comprehendi potest: à δός, περι, et λαμβάνω, capio.

Δυσπέττημα, άτος, τὸ, casus adversus, adversitas: à δός et πέτω, cado, pro πίπτω.

Δυσπετής, εός, δ ζ ή, malè cadens, difficilis: ab iisd.

Δύσπιστος, υ, δ ζ ή, incredulus; item creditu difficilis: à δός et πίθω, persuadeo.

Δυσπνοίω, -ω, f. ήσω, spirandi difficultate laboro, agrè respiro, et

Δυσπνοία, as, ή, spirandi difficultas, suspirium.

Δυσπνοϊκός, ή, όν, suspiriosus: à δός et πνοή, spiritus, quod à πνέω, spiro.

Δυσπολιόρκητος, υ, δ ζ ή, obsessu difficilis: à δός et πολιορκέω, obsideo. Th. πόλις, urbs.

* Δυσπόρηντος, υ, δ ζ ή, impervius, inaccessus, invius.

* Δυσπόρτιος, υ, δ ζ ή, agrè parabilis.

Δύσποτμος, υ, δ ζ ή, infelix: à δός et πότμος, sortis.

Δυσπραγείω, -ω, f. ήσω, p. πεπραγκα, infelix sum, et

* Δυσπραγία, ίας, ή, infelicitas in rebus agendis; infelicitas quævis: à δός, et πράσσω, f. ζω, ago, facio, quod vide.

Δυσπραξία, as, ή, idem: à δός et πράττω, -σσω, f. ζω, facio, ago, quod vide.

Δυσπρόβητος, et δυσπρόβητος, υ, δ ζ ή, auditu difficilis; qui non est affabilis.

* Δυσπροβήμιτος, υ, δ ζ ή, quò naves appelli non possunt, scil. χώρα, terra impulsu difficilis.

Δύσρηγος, υ, δ ζ ή, frigoris impatiens: à δός et ρήγος, eos, τὸ, FRIGUS.

Δυσσέβεια, as, ή, impietas, et

Δυσσέβειω, -ω, f. ήσω, impie ago; item

Δυσσέβημα, άτος, τὸ, impietas, necnon

Δυσσέβης, εός, δ ζ ή, impius: à δός et σέβομαι, colo.

Δύσσοο, indue, Poët. pro δόσοο, Ion. pro δύσοο, έσθω, præf. imperat. med. verbi δύσομαι, η, erai, et Poët. δύσεται' imperf. ind. med.

έδύσθημν, υ, ερο, quod præf. formatum est à f. 1. med. verbi δύω, in-duo.

Δυσσομένων, gen. plur. fœm. g. Æol. et Poët. pro δυσσόμενων, præf. part. med. verbi Poët. δύσομαι, mergor. Th. δύνω, subeò.

Δύσσοος, υ, δ ζ ή, qui vix servari potest; infelix, æger. Th. σός, salvus.

Δύσανος, Dor. pro

Δύσρηος, υ, δ ζ ή, infelix, miser: à δός et σένω, gemo: aut secundum alios, à δός et σῆναι, quod malè stet. Th. ίσημι, slo.

Δυσσέρητος, υ, δ ζ ή, observatu difficilis: à δός et τήρω, servo.

Δυσσέλευτος, υ, δ ζ ή, investigatu difficilis: ex δός et σιτέω.

Δυσσέκασσα, a. 1. part. act. fœm. à

Δυσσέκω, ω, difficulter pario, fut. ίσω et ήσω' à δός et τόκος, parvus.

Th. τίκτω, pario; p. indic. med. τέτοκα.

Δύσροος, υ, δ, mensis sextus, apud Syromacedonas; qui aliqui 'Ελαφρηολιών.

Δυσυχήματος, υ, infelicissimus, superl. à δυσύχης, εός, δ ζ ή, infelix: quod à δός et τύχη, fortuna.

Th. τυγχάνω, sum.

Δυσύχέω, -ω, infelix sum, f. ήσω, p. ηκα' a. 1. part. act. δυσυχήσας, avτος' τὰ δυσυχθέντα, adversa, a. 1. part. pass. à δός et τύχη, fortuna, quod à τυγχάνω, sum.

Δυσύχημα, άτος, τὸ, afflictio, infortunium; dat. pl. δυσυχήμασι' à δυσυχέω.

Δυσυχία, as, ή, miseria, adversitas: ex eod.

Δυσυχώντας, acc. pl. part. præf. act. contr. δυσυχῶσι, 3. pl. ind. præf. act. à δυσυχέω.

Δυσυπόστατος, υ, δ ζ ή, cujus impetus vix sustineri potest: à δός et ύψίσταμαι, impelsum excipio, quod vide.

Δυσυχημία, as, ή, miseria, adversitas: ex eod.

Δυσυχώντας, acc. pl. part. præf. act. contr. δυσυχῶσι, 3. pl. ind. præf. act. à δυσυχέω.

Δυσυπόστατος, υ, δ ζ ή, cujus impetus vix sustineri potest: à δός et ύψίσταμαι, impelsum excipio, quod vide.

Δυσυφημέω, -ω, f. ήσω, p. ηκα, maledico, infamè, impie loquor, malè ominor, et

Δυσυφημία, as, ή, maledicentia, obsecronitis verborum: à

Δύσφημος, υ, δ ζ ή, maledicus, infestus: à δός et φήμη, fama, quod à φήμι, dico. Th. φάω, idem q. vide.

Δυσυφήμιοι, ominosi; ejusd. gen. sing. Ion.

Δυσυφορέω, -ω, fut. ήσω, perf. ηκα, difficulter porto; indignor, agrè fero, et

Δυσυφορής, εός, δ ζ ή, item

Δυσυφόρητος, υ, δ ζ ή, et

Δυσυφόρος, υ, δ ζ ή, difficilis; iatu vel portatu gravis, molestus: à δός et φέρω, fero.

* Δυσυφόρος, adv. ita, ut vix portari queat; agrè, molestè: ab eod.

Δύσφρονα, ων, τὰ, molestæ curæ; quas Hesiod. δυσφρόνας, vocat.

Th. φρήν, mens, q. v.

Δυσφρονέω, -ω, f. ήσω, animum abjicio, agrè fero: à δός et φρήν, mens.

Δυσφρονείων, ejusd. part. præf. act.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à

Δυσφροσύνη, ης, ή, animi ægritudine: à δός et φρήν, mens.

Δυσφρονία, as, ή, asperitas vocis seu soni, et

Δύσφρωνος, υ, δ ζ ή, dissonus: à δός et φωνή, vox, sonus.

Δυσυχείματος, υ, δ ζ ή, infestus hierno frigore, frigidus, procellosus: à δός et χείμα, hiems.

Δύσχειμος, υ, δ ζ ή, idem, et ab iisd.

Δυσυχείρωτος, υ, δ ζ ή, que difficulter, subigitur et capitur, invic-

tus; in superl. δυσχερώτατος. Th. χείρ, manus.
 Δυσχεράτω, molestè fero; gravior, indignor; hasitò, f. ἀνδ' in 3. plur. præs. in 3. δυσχεραίνω in acc. plur. part. præs. δυσχεραίνου- ras, et
 Δυσχίρεια, as, ή, difficultas, molestia: à
 Δυσχερής, έός, δ ζ ή, difficilis, molestus, odiosus; in compar. δυσ- χερέστερος. u' à δύς et χείρ, manus. q. v. hinc
 Δυσχερώς, adv. difficultèr, moles- tē.
 Δυσχερήσεται, -θήμαι, fut. 1. in. ήσεται, usu rei cupidiam offendor; incommode et impeditèr versor: à δύσχερτος, q. v.
 Δυσχρήσημα, άτος, τδ, difficultas, incommodum: ab ejusd. perf. ind. pass. cui oppon. εύχρήσημα' sicuti
 Δυσχρήστια, as, ή, incommoditas, difficultas; oppon. εύχρηστια' à
 Δύσχερτος, υ, δ ζ ή, cujus usus difficultis est; inutilis, incommodus: à δύς et χρήσθς, utilis, quod à χράσ- μαι, utor, à χράω, commodo.
 * Δυσχωρία, as, ή, difficultas loci.
 Δυσώδη, εος, δ ζ ή, gravitèr olens, fœtidus.
 Δυσωδία, as, ή, malus odor, fœtor: à δύς et ὀζω, oleo; p. indic. med. ὀδα.
 Δυσωήμος, υ, δ ζ ή, infaustus, inauspicatus: à δύς et ὄνομα, atos, τδ, nomen; Ἄολ. ὄνομα, Poët. οὔνομα.
 Δυσωπέω, -ω, f. ήσω, pudore affi- cio; undè Metaph. εἴπορο, per- suadeo; δυσωπθῆμαι, erubescò, flec- tor, et
 Δυσωπία, as, ή, pudor: à δύς et ὀψ, ὀπς, vultus, quod ab ὀπτομαι, video.
 Δυσωρέω, -ω, fut. ήσω, difficultèr custodio: à δύσωρος, υ, δ ζ ή, custo- ditudo difficilis: à δύς et ὄρος, cus- todire.
 Δυσωρήσονται, 3. plur. ejusd. f. 1. med.
 Δύτης, υ, δ, urinator, qui aquas subit. Th. δύνω vel δύω, subeo.
 Δυτός, ή, δν, qui indui vel subire potest.
 δύω, (Poët.) pro δύο, duo, gen. dual. δύοιν, gen. pl. δύοιν, dat. δύοϊ, vide δύο.
 ΔΥΩ, f. δύσω, p. δέδωκα, subeo, ingredior; occido; induo; undè δύνω et δῆμι, idem.
 Δυώδεκα, δυωκαδέκα, et δώδεκα, οί, αί, τὰ, DUODECIM: ἄκλιτα.
 Δυώδεκάδρομος, υ, δ, qui duode- cim curricula absolvit. Th. ὀρό- μος, cursus.
 Δυώδεκάμηνος, υ, δ ζ ή, qui duode- cim mensium est; δυώδεκάμηνος τῆλος παράσι, id est, annum, ma- gistratum transigere: à δύώδεκα, duodecim, et μήν, μηνός, δ, mensis.
 Δυώδεκον-τινε. adi. quo duodeci- mo v. gr. die. αυτ' ἡμερο αἰσιναιδ φα- cil αυτ' παύτιτ: à δύώδεκα et έτος, annus.

Δυωδέκατος, άτη, ατον, duodeci- mus: à δύο, et δέκα, decem.
 Δυῶν, gen. plur. vel Att. et Ion. προ δύοιν, duorum, gen. dual. à δύο, duo.
 Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, do- mum, acc. sing. et δῶματα, domus, acc. pl. à δέμα, struo.
 Δῶ, δῶς, δῶ, a. 2. sub. act. à δέ- ῶμι, do.
 Δυώδεκα, οί, αί, τὰ, duodecim, ἄκλι- τον' à δύο et δέκα.
 Δυώδεκάγναμπος, υ, δ ζ ή, qui duodecim flexus habet: à δύοδεκα et γνάμπω, f. ψω, flecto.
 Δυώδεκάκις, duodecies, adv. à δύο et δέκα.
 Δυώδεκάμηνος, δ ζ ή, duodecim mensium, subaud. χρόνος, tempus.
 Δυώδεκαταίος, αία, αιον, qui per duodecim dies alicubi manet, vel abest: et
 Δυωδέκατος, η, ον, duodecimus: à δύο, et δέκα, decem.
 Δυωδέκαφύλλον, υ, τδ, duodecim τρί- bus: q. δύοδεκα φύλα.
 Δυωδόνασθεν, adv. Dor. pro Δωδῶ- νησθεν, q. εκ τῆς Δωδώνης.
 Δυωδοναίος, αία, αιον, DODONÆ- US: à
 Δωδώνη, ης, ή, DODONA; urbs Thesprotiæ, in qua Jovis templum et oraculum erat et vaticina quer- cus, undè ipse Jupiter Δωδωναίος dicitur, et fatidica illa quercus Δω- δωναία' item χαλκεϊον Δωδωναϊον dicebantur ærei quidam lebetes sese mutuo contingentes, et ex ordine sonantes si unus ex illis impelleretur: undè proverbio in loquaces dicitur, et qui verborum finem invenire nequeunt. Apud Herodot. etiam Δωδωνίδες ιρηταί, Sacerdotes Dodonææ.
 Δύπη, ης, η, Att. pro δόπη, ης, η, a. 2. opt. act. à δίδωμι, do; a. 2. ind. act. εἶδων.
 Δύπησι, dederit, 3. sing. a. 2. opt. act. Ion. et Att. pro δόπη. Sin verò sit δάπησι, erit 3. sing. sub. præs. act. verbi antiq. δύο, f. δά- σω, sub. præs. act. δάω, δάψ, δάη, et Ion. δάησι, vel a. 2. sub. act. pro δῶ, δῶς, δῶ' à δίδωμι, do.
 Δῶκ', pro δῶκε, dedit, pro εἶδωκε, per Apoc. Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Sic δῶκαν, pro εἶδωκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι, do.
 Δῶλος, ω, δ, Dor. pro δῆλος, υ, δ, servus.
 Δῶμα, άτος, τδ, domus, lectum; pl. δάματα, et in dat. pl. δῶμασιν hinc Angl. a dome. Th. δέμω, extruo; p. ind. m. δέδομα.
 Δωμάριον, υ, τδ, domucula, cu- biculum; tectum: dim. à δῶμα.
 Δωμάω, ω, f. ήσω, extruo, ædifi- co: ab eod.
 Δῶναξ, Dor. et Poët. pro δόναξ, άκος, δ, arundo.
 Δῶμεν, dederimus; per Systolen pro δῶμενν, Poët. pro δῶμεν. 1 pl. 2. sub. act. à δίδωμι, do.
 Δῶρ', pro δῶρα, acc. pl. à ἄδωρον, υ, τδ, donum.

Δωρεά, άς, ή, donum, donatio: et Δωρεάν, adv. (sub. καρδ.) gratis immeritò, frustrà. Th. δῶροι donum.
 Δωροίμαι, -θήμαι, et δωρέω, -ω, f. ήσω, dono, largior; f. 1. m. ήσω mai, perf. pass. δέδωρμαι, σαι, ται, a. 1. ind. m. ἔδωρησάμην.
 Δῶρημα, άτος, τδ, donum, manus, beneficium: et
 Δωρητός, ή, δν, muneribus placa- bilis, seu corruptus; item donatus: à p. ind. pass. verbi δωροίμαι, dono.
 Δωροίξεν, Doricè loqui; præs. inf. act. Poët. pro Δωροίξεν, quod à Δῶρος, τα, ον, Poët. pro Δωροί- κός, ή, δν, Doricus, a, un. Dicitur et Δωρεός, έως, δ, idem.
 ΔΩΡΙΣ, ἔδος, ή, Doris, regio Græciæ; item nomen Nymphæ.
 Δωροίδεν, Dor. pro Δωροίξεν, Doricè loqui; præs. inf. act. verbi Δωροίξω, fut. ήσω, Doricè loquor.
 Δωρισί, adv. Doricè: à Δωρις.
 Δωροδοκέω, -ω, f. ήσω, donis inhiò munera accipio; item muneribus corrumpo; acc. pl. part. præs act. contr. δωροδοκόντας: à δῶρον, donum, et δίχομαι, capio.
 Δωροδοκήμα, άτος, τδ, munus per corruptionem acceptum: à præ- ced. perf. ind. pass.
 Δωροδοκία, as, ή, munerum ac- ceptio, serdes.
 Δωροδόκος, υ, δ ζ ή, munerum ac- ceptor, donis inhians: à δῶρον, et δέχομαι, capio, q. v.
 Δωροκοπέω, -ω, f. ήσω, muneribus corrumpo: à δῶρον, et κόπη, seco.
 Δωρολήπτης, υ, δ, qui munera accipit: à δῶρον, et λαμβάνω, capio
 ΔΩΡΡΟΝ, υ, τδ, donum; item palmus minor: hinc fortè manavit Angl. DOWRY.
 Δωροφάγος, υ, δ ζ ή, qui dona devorat, donivorus: à δῶρον, do- num, et φάγω, edo.
 Δωροφάρος, υ, δ ζ ή, (Poët.) qui dona fert alicui danda: à δῶρον, et φέρω, fero.
 Δωρῆττομαι, Dor. pro δωρόμαι, -θήμαι.
 Δῶς, ή, DOS, donum; indeclina- bile Poët. idem quod δύοσι. Th. δίδωμι, do.
 Δωσέμενα, Dor. pro δώσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.
 Δώση, tradat, 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. pro δώκη, ab a. 1. inf. act. εἶδωσα, pro εἶδωκα, ab eod.
 Δῶσι, Ion. pro δῶξ, 3. sing. a. 2. sub. act. Sin absque i, est 3. pl. sub. ejusd. temporis, verbi supra- dict.
 Δωσῆτι, Dor. pro δώσσει, 3. pl. f. 1. ind. act. δώσω, verbi δίδωμι, do.
 Δωσῶ, Dor. pro δώσω, dabo; f. 1. ind. act. ejusd. verbi.
 Δῶτειρα, as, ή, datrix: et Δῶτη, datori; dat. sing. à δῶτης υ, δ, dator; sed usitatius δότης υ, τδ, idem.
 Δῶτηρ, ἥτορ, δ, (Poët. pro δῶτηρ,) dator, datoris: ab eod.
 Δωτήρες, ejusd. nom. pl.

Δωριάνω, f. ἄσω, dona colligo, et accipio : à δωρίων, donum.

Δωριάν, Dor. pro δωρίων, acc. sing. à

Δωρίη, ης, ἡ, donum, munus, proprie quod consumitur, ut vinum, vestis : forte à δωτός, gen. inusit. τῷ δώτῳ. Th. δῶτωμι, do.

Δωριάνοι, donis ; ejusd. dat. pl. Ion. pro δωρίαναις.

Δώτορες, nom. pl. à δώτωρ, q. v. Δωτός, ὄτος, ἡ, cibis, alimenta, donum.

Δώτωρ, ὄτος, DATOR, donet + : à δίδωμι, do.

Δώωσ', pro δώωσι, delissent : per Epenth. Ion. et Poët. pro δῶσ', 3. pl. a. 2. sub. act. ab eod. vel 3. pl. sub. præ. act. verbi ὀστῆσθαι δῶω, f. δῶωω, δῶωωα, id quod δίδωμι, do.

E.

E Quinta apud Græcos litera, quæ e φιλόν, sive E tenue, atque exile dicitur, ad differentiam ἀπό τῆ η, quod E latius et pingue sonat ; nota numer. 15 valens quinque, et cum additâ infernè lineolâ ε, quinque mille, seu quinque millia.

"E, HE, dolentis particula, quæ geminari solet.

"E, SE, pronominis 3. pers. acc. sing. δε, HE Anglicè ; ἔ, sui, οἷ, sibi : hinc εὐς, vel δε, HIS, οφέτερος, THEIR, Anglicè, &c.

"Ea, ah, vah, adv. querentis vel admirantis : ab

"Ea, sine, 2. sing. præ. vel imperf. imperat. act. contr. pro εαι, verbi εἶω, sino.

"Ea, Ion. et Poët. Ectasi ἤα pro ἦν, 1. vel 3. sing. imperf. ind. verbi εἶμι, sum.

"Ea, et ε, sua bona, peculium : ex εὐς, suus ; vid. ε, se.

"Ea, concedit, 3. sing. præ. ind. act. ab εἶω, sino, f. εἶσω, a. 1. sub. act. εἶσω, ης, η, p. act. εἶκαα. Vide Moor Elementa L. Gr. pag. 128.

"Ea, sinit, Poët. pro εἶ, per Pleonasm. τῷ a.

"Ea, as, ε, fregi ; p. ind. m. Att. pro ἤα, per resolutionem augmenti η in ea, (quod frequens etiam in aliis temporibus,) ab ἀγνυμι, seu ἀγω, frango ; f. ἀξω, p. ἤα et εἶαα, p. m. part. ἐαγῶς, a. 1. ἤα et εἶαα' et

"Ea, ἡν, fractus sum ; Att. eod. modo pro ἤην, ejusd. a. 2. ind. pass. Hinc a. 2. part. pass. ἐαγείς, inf. ἐαγῆναι.

"Eada, as, ε, demulsi ; pro ἤδα, præ. ind. m. Att. "resolutione augmenti η in ea, pro quo εβαδα, Poët. ab ἀνδάωω, vel ἀδωω, placeo ; præ. m. part. ἐαδῶς, pro ἤδῶς, sic in a. 2. act. ἐαδον pro ἤδον, Æol. εβαδον.

"Eadota, placentem, pro ἤδῶτα, ejusd. p. m. part. acc. sing. masc. q. v.

"Eaka, permisi, pro εἶακα, p. ind. act. verbi εἶω, sino ; f. σω.

"Ealoka, captus sum ; Att. eod. modo pro ἤλωκα, perf. act. verbi ἀλωκα, capio ; fut. ἀλώσω, a. 2. act. ἤλων, a. 2. act. part. ἀλῶς, inf. ἀλῶναι, (ab ἀλωω, conjug. secund. quod ab obsoleto ἀλωω, f. ἀλῶωω, formatur ;) et pass. ἀλῆναω.

"Ealwn, captus fui ; Att. similiter pro ἤλων, ἄ. 2. act. ejusd. verbi. Præt. autem, et aor. sec. act. passivè sæpissimè sumuntur.

"EAN, si ; conjunct. connexiva, constructur cum subj. et opt. εἰν μὴ, nisi ; εἰν δὲ μὴ, sin aliter, alioqui ; particula potentialis pro εἰν sæpè postponitur, ut εἰπον ἄν, dixissem ; quandoque deest ἄν sed rarius præponitur, ut δε εἰν, quicunque : cum τε notat sive ; εἰνπερ, si, dummodo, &c.

"Eánōdon, placebam, 1. sing. imperf. ind. act. Att. et Ion. pro ἦν-δονον, (ea pro augmento η,) verbi ἀνείνωω, placeo, q. v.

"Eánōs, ἡ, ὄν, indutu pulcher, tenuis, subtilis ; subst. pallium, pepulum, pro ἰμάτιον' ab εἶω, induto.

"Eanper, conj. si, dummodo.

"Eanrai, 3. pl. præ. ind. Att. vel Ion. pro ἦνται' et ἔαντο, pro ἦντο' ab ἤμαι, sedeo.

"Eaζa, fregi, 1. sing. a. 1. ind. act. Att. resolutione augmenti pro ἤζα, verbi ἀγνυμι, vel ἀγω, frango. Vide εἶαα.

"EAP, ὄος, τὸ, et contract. Poët. ἦρ, ἠρῶς, (et Ion. βῆρ,) ver ; sanguis ; pinguedo.

"Eapnῆ, ἡ f. g. ab

"Eapnōs, ἡ, ὄν, vernus ; et per Epenth. εἰαρινός. Th. εαρ, ver.

"Eapropōhēs, εὐς, ὁ ζ ἡ, vere nutritus, veri natus, vernus : ex εαρ, ver, et τριφω, alo ; p. ind. m. τέτροφα.

"Eas, sinis, 2. sing. præ. ind. act. contr. verbi εἶω. Tum εασ', pro εασε, permisit ; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

"Eas, suas, pro ἄς.

"Easa, Att. pro ἦσα, a. 1. ind. act. verbi ἀνδάωω, placeo. Vide εαδα.

"Easamev, vivimus, 1. pl. a. 1. ind. act. Ion. sed εἶσαμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. εἶσαι, a. 1. inf. act. verbi εἶω, sino : f. εἶσω, p. act. εἶκαα, a. 1. ind. act. εἶσαω.

"Easere sinetis, 2. pl. f. 1. ind. act. εἶσῆς, sinus ; 2. sing. a. 1. sub. ab eod.

"Easai, Ion. et εασσαι, Poët. pro εἶσι, sunt : (ut τειῆσαι, Ion. pro τειθῆσι) ab εἶμι, sum.

"Easke, 3 sing. imperf. ind. act. Ion. pro εἶαε, contr. εἶα, verbi εἶω, sino.

"Easomev, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi εἶω, sino ; f. εἶσω, p. εἶκαα.

"Easosa, existens ; Dor. pro οἶσα, ης, præ. part. f. g. ab εἶμι, sum,

"Eἶται, et ἔστω, Ion. pro ἦνται, et ἦντο, ab ἤμαι, sedeo : quod for niam præterita, præsens autem habet significacionem. Ab inusit. εω, q. v.

"Eate, Ion. pro ἔτε, 2. pl. in perf. verbi εἶμι, sum.

"Eaiton, sinendum ; verbale ab εἶω, sino, q. v.

"Eautῆ, ἡ, ε, et contr. αὐτῆ, ἡς, ε, sui ipsius ; pronomina reciproca, m, singulari pluralique numero casus habens tantum obliquos.

Ex εο, pro ε, sui, et αὐτός, ipse.

"Eáphn, accensus sum ; Att. pro ἤφην, a. 1. ind. pass. ab ἴπτομαι. Vel εἰάφην, Ion. Dialys. pro εἰφθην, a. 1. ind. pass. ab εἶμαι, sequor.

"EÁΩ, sino, permitto ; imperf. ind. act. εἶαον, -ων, -αις, -ας, -ε, -α, f. εἶαω, a. 1. ind. act. εἶασα, a. 1. imperat. act. εἶασον, ἄτω, a. 1. part. act. εἶσας, αντος, perf. act. εἶακα, quod recipit i post ε pro augmento.

"Eáwv, bonarum, gen. pl. fem. Æol. pro εἰών' ab εὐς, ἡ, ὄν, suus, a, um.

"Eba, Dor. pro εἶη, venit ; 3. sing. ab εἶην, a. 2. ind. act. verbi βαίωω, vel βῆμι, eo ; f. 1. m. βήσομαι. Item Laconicè pro εα, sine, interposito β' ab εἶω, sino.

"Ebadēci, 3. sing. a. 1. ind. act. à βαδίζω, ire facio, vado ; f. εἶω, et Dor. εἶω. Th. βάω, idem.

"Ebane, ibat, 3. sing. imperf. ind. act. à βαίωω, eo ; f. 1. m. βήσομαι, a. 2. ind. act. εἶην.

"Ebalon, es, ε, jecti ; a. 2. ind. act. verbi βάλλωω, jacio ; f. βαιῶω, p. m. βέβηλα.

"Eban, per Sync. Dor. et Poët. pro εἶησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ind. act. Sic εἶω, pro εἶη, 3. sing. ab εἶην, aor. sec. ind. verbi βαίωω, vel βῆμι, eo ; f. 1. m. βήσομαι.

"Eáπtero, tingebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. à βάπτω, intingo, mergo ; f. ψω, præ. βέβαφα.

"Ebarōpēsan, caligant, 3. pl. a. 2. ind. pass. cum duplici augmento, verbi βαρύνωω q. ex βαρῶς, gravis, et ὀπτομαι, video. Alii volunt esse 3. pl. a. 1. ind. act. verbi βαρυνῶω, -ω, f. ἦσω, τίσω sum gravato : ab ἴω.

"Ebason, pro εασον, sine ; a. 1. imperat. act. 2. sing. interposito β' Laconicè, ab εἶω, sino. Laco nes et Syracusii dixerunt εἶάω.

"Ebasōsa, as, ε, portavi ; 1. sing. a. 1. ind. act. à βαράωω, f. σω.

"Eđáphn, tinctus sum ; 1. sing. a. 2. ind. pass. εἶαφον, τίπτῃ ; 1. sing. a. 2. ind. act. (pro εβαπον, euphoniae gratiâ,) verbi βάπτω, tingo, mergo ; f. ψω, p. βέβαφα, q. v.

"Eđdlygēmos, η, on, perf. part. pass. et

"Eđdlyxámeθα, 1. pl. a. 1. ind. m. verbi βδελύσσομαι, abominor

Th. βδέω, pedo.

'Εβδομαίος, αία, αἰον, qui septimo die aliquid facit, septimanus: et
'Εβδομάς, ἄδος, ἡ, **HEBDOMADA**, septimana, numerus septenarius, septima dies, seu septima quaque dies: ab ἑπτὰ, septem.
'Εβδομῆτι, ἡς, (subint. ἡμέρα), septima dies: f. g. ab
'Εβδομός, ἀτης, ατον, septimus: et
'Εβδομήκοντα, οί, αί, τὰ, septuaginta; ἀκλιτον. Th. ἑπτὰ, septem.
'Εβδομηκονταῖς, septuaginta sex; leg. tanquam vox composita ex ζῆ, sex et ἑβδομήκοντα.
'Εβδομηκοντάκις, adv. septuagies: et
'Εβδομηκοσδς, ἡ, ὄν, septuagesimus. Th. ἑπτὰ, septem.
'Εβδομος, η, ον, septimus, α, um; τῇ ἑδόμῃ, (subint. ἡμέρα) die septimo: ab eod. Th.
'Εβδαιώω, 3. sing. a. 1. ind. act. à βεβαιῶω, ὦ, confirmo; f. ὥωω, p. βεβεβαίωκα. Th. βίβαιος, firmus, q. v.
'Εβελήμην, σο, το, ictus eram, 1. sing. plussq. p. ind. pass. à βάλλω, jacio; f. λῶ, p. pass. βέβλημαι.
'ΕΒΕΛΟΣ, sive ἔβενος, υ, ὄ, **EBENUS**, lignum gravissimum.
'Εβέρ, ὄ, vel, leni spiritu, Ἐβέρ, nom. viri, ἀκλιτον, transiens.
'Εβην, ἡς, η, veni, 1. sing. a. 2. ind. act. à βαίνω, vel βῆμι, eo, venio; f. 1. m. βήσομαι, p. act. βέβηκα, a. 2. part. act. βάς.
'Εβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. (tanq. à βῶω) verbi βαίνω, eo, venio; ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ind. act. ejusd.
'Εβήσετε, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι, qu. (Poët. more), ex fut. in præsens translatum est. Th. βῶω, ire vel venire facio.
'Εβήσατο, et ἰβήσατο, per vim aemii; 3. sing. a. 1. ind. m. à βιάω, f. ἦσω, vel ἄσω. Th. βία, vias.
'Εβίω, 3. sing. imperf. ind. act. à βιώω, ὦ, vivo; f. ὥωω, p. βέβιωκα, a. 2. ind. act. ἔβιω, qu. à βιωμι, inus. Th. βίος, vita.
'ΕΒΙΣΚΟΣ, υ, ἡ, seu ἰβίσκος, herba quæ et ἀλθαία vocatur, **HIBISCUS**, **ALTHÆA**, malva silvestris.
'Εβίωω, βιώω; a. 2. ind. act. à βιώω, vel βιωμι, vide ἔβιω.
'Εβίβωω, ποκού; 1. sing. a. 2. ind. act. ἔβιβην, 1. sing. a. 2. ind. pass. à βλάπτω, pocco; f. ψω, p. φα.
'Εβλάκεμαι, dissolutus sum; Att. pro βεβλάκεμαι, p. pass. verbi βλακύνω, socordia me dedo. Th. βλάξ, ακός, ὄ, piscis quidam omnino inutilis.
'Εβλαμμαι, laesus sum; Att. pro βέβλαμμαι, perf. pass. verbi βλάπτω, pocco; f. ψω, p. φα.
'Εβλασηκότες, Att. pro βεβλασηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλασάνω, germino; f. ἦσω, q. v.

'Εβλάθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et
'Εβλασων, germinavi: a. 2. ind. act. ejusd. verbi, q. à βλασῶω, ἡμαρτον ab ἁμαρτίω, pecco, quod vide.
'Εβλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βλασφημίω, impiè loquor; à βλάξ, ετ, φήμη, fama, q. v.
'Εβλαψα, ας, ε, et in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, pocco; f. ψω.
'Εβλασπον, ες, ε, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi βλάπτω, video: f. ψω.
'Εβλητο, per Sync. pro ἰβέλητο, 3. sing. plussq. perf. ind. pass. verbi βάλλω, jacio, quasi à βλίω.
'Εβλα, clamabat; 3. sing. imperf. ind. act. verbi βοάω, clamo; f. ἦσω, p. βεβόηκα, a. 1. ind. act. ἔβόησα, ας, ε.
'Εβλοησάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi βλοηῶω, succurro, auxilior: f. ἦσω.
'Εβλοσκω, ες, ε, imperf. ind. act. verbi βόσκω, pascō.
'Εβωλίτω, et ἰβώλεντο, Ion. pro ἔβόλοντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi βέλομαι, volo.
'Εβούλεκα, Att. pro βεβούλεκα, perf. act. verbi βουλεύω, consulto; f. σω. Th. βουλή, consilium.
'Εβούλευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἔβουλευσάμην, ω, ατω, a. 1. ind. m. ejusd. verbi.
'Εβούλησθην, volui: a. 1. ind. pass. à βέλομαι, volo; f. 1. m. βούλησομαι, q. à βέλομαι. Th. βέλομαι, volo, q. v.
'Εβόλω, 2. sing. ἔβλετο, 3. sing. imperf. ind. m. ejusd.
'Εβραῖος, f. ἴσω, **HEBRÆORUM** more loquor, seu vivo: et
'Εβραϊκός, ἡ, ὄν, **HEBRÆICUS**: et
'Εβραῖος, αία, αἰον, **HEBRÆUS**, α, um: ab Ἐβέρ, ὄ, Parens Hebræorum, ut Gen. x. 21. Numb. xxiv. 24. Alii alitè ἰτυμολογίσει, ut videre est apud Voss. in Etymol. ad verbum suprâ.
'Εβραῖς, ἴδος, ἡ, **Hebræa**; Ἐβραῖς, διάλεκτος, lingua Hebræa; et
'Εβραϊζέ, adv. Hebræicè; ab eod.
'Εβράσθην, ebullitus sum; a. 1. ind. pass. verbi βράζωω, vel. βράσσω, ferveo, bullio.
'Εβραχέ, pro ἔβραχε, et
'Εβράχων, ες, ε, madefeci; a. 2. ind. act. à βρέχω, madefacio, undè a. 2. ind. pass. ἔβραχην, part. βραχεῖς. Alii volunt esse imperf. ind. act. à βράχωω, crepitem do, sono.
'Εβρεζα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βρέχωω, pluo.
'Εβρόντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à βροντάω, tonō; f. ἦσω. Th. βροντή, tonitru.
'Εβρος, propr. nom. fluvii in Thraciâ.
'Εβρουχάτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à βρουχάωμαι, rugio. Th. βρήχωω, f. ξωω, fiendo.

'Εβρω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi βρώω, ut ἔωω, ex ἰδύωω.
'Εβώσατο, Dor. pro ἰβήσατο, vocavit; 3. sing. a. 1. ind. m. et
'Εβωσει, pro ἰβήσει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo vide Hesych.
'Εβώθησαν, Ion. pro ἰβήθησαν celebres facti sunt; 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic ἰβώθητε, pei Crasin pro ἰβήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi βοάω, clamo.
'Εγανόθην, gavisus sum; 1. sing. a. 1. ind. pass. à γανῶω, ὦ, voluptate officio; f. ὥωω. Th. γάνος, lætitia.
'Εγγαγίς, πέτρον, eadem gemma quæ γαγγίτις ab ἐν, et Γάγγης, quia in Gange reperitur.
'Εγγασφραντίς, εως, ὄ ζ ἡ, vaticinator è ventre: ex ἐν, γαστήρ, et μάντις.
'Εγγασφρίωω, υ, ὄ καὶ ἡ, qui è ventre vocem reddi, ventri loquus; quia habet dæmonem q. ἐν γαστρὶ μυθεύων item magus, arctolus, apud LXXII. Ab ἐν, γαστήρ, et μῦθος.
'Εγγέλλω, p. m. verbi ἐγγίνωμαι, tanq. ex ἔγγωω, et in 2. dual. p. ind. m. ἐγγέλατον, et metri causâ per Sync. ἐγγέλατον sic ἐγγέλαμεν pro ἐγγέλαμεν, et part. ἐγγεγώς, υἷα, &c. Th. γίνωμαι, nascor.
'Εγγεγύκα, pollicitus sum; pro ἡγγύκα, perf. ind. act. (augmento syllabico intrinsecus assumpto,) verbi ἐγγυῶω, spondeo, f. ἦσω. Th. ἐγγυή, sponsio.
'Εγγεγυμνασμένος, p. part. pass. ab ἐγγυμνάζωμαι, exercor. Th. γυμνός, nudus.
'Εγγεῖβαν, υ, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans: quasi ab ἐγγιον βαίνειν. Vitruv. engibata dicit.
'Εγγεῖος, et ἐγγαῖος, ὄ ζ ἡ, qui in terrâ seu in ipso solo est; δαυείματα ἐγγεῖα, res usura in fundis.
'Εγγελάω, ὦ, f. ἦσω, irrideo; ἐγγελάω τι, alicui ἰλλudere: ex ἐν, et γελάω, rideo
'Εγγενής, εἰος, ὄ ζ ἡ, indigena, ingenitus, consanguineus: ex ἐν et γίνωμαι, nascor.
'Εγγενήται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἐγγενόμενος, υ, a. 2. part. m. ab ἐγγίνωμαι, insum, innascor. Th. γίνωμαι, nascor; f. 1. m. vel f. 1. 2. pass. γενήσομαι, a. 2. ind. m. ἐγενήσαν, a. 2. sub. m. γένωμαι, η, ηται
'Εγγίζω, appropriquo, accedo immineo, insto, cum dat. item accus. sequente eis, ἐπι, πρός, imperf. ἡγγίζων, ες, ε, f. 1. act. ἐγγίζωω. Att. ἐγγίω, p. ἡγγίκα a. 1. part. act. ἐγγίσιος. Th. ἐγγός, propè, q. v.
'Εγγίνεσθαι, Ion. pro ζέτειναι, licere; ut et pro συμβαίνειν, accedere, contingere; ab
'Εγγίνωμαι, seu γίνωμαι, insum vel innascor; intersum, interjicior; (de tempore,) contingo, crenio; ἐγγίνεται, impers, licet fieri potest. Th. γίνωμαι, nascor.

**Ἐγγιον*, adv. propius; compar. ab *ἔγγος*, propè.

**Ἐγγυάτωσαν*, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi *ἔγγισω*, quod vide.

**Ἐγγισα*, adv. proximè; superlat. ab *ἔγγος*, propè; comp. *ἔγγιον*, et *ἔγγιτρώ* superl. *ἔγγυάτω*, et *ἔγγυάτα*.

**Ἐγγίσωμα*, ἄρος, τὸ, cranii fissura; in quâ os fractum ad subjectam membranam *ἔγγισαι*, id est, appropinquat.

**Ἐγγίσσω*, dulcedinem affero, qu. indulco; γλῶσσων est dulcior, pro γλῶσσων ἂ γλῶκός, dulcis.

**Ἐγγλῆφω*, f. ψω, insculpo: *εἶν*, et γλῶφω, sculpo.

**Ἐγγύνατον*, ἡ, τὸ, species horologii, apud Vitruv. lib. ix. q. in genu plicatum, aut angulatum: sic *ἔγγύνατον*.

**Ἐγγύνη*, ἡ, neptis: et

**Ἐγγονος*, ἡ, δ, nepos: et *ἔγγονον*, ἡ, τὸ, fœtus; q. ab *ἔν*, et γόνος, proles, ἂ γίνομαι, nascor.

**Ἐγγραπτος*, ἡ, δ ζ ἦ, inscriptus; à 3. pers. sing. præter. ind. pass. verbi *ἔγγράφω*, inscribo.

**Ἐγγράφῃ*, ἡ, ἡ, inscriptio: et

**Ἐγγράφος*, ἡ, δ ζ ἦ, scriptus: cui oppon. *ἀγράφος*: ab

**Ἐγγράφω*, inscribo, insculpo; f. ψω, p. *ἔγγεγράφα*, a. 1. ind. act. *ἔνεγραψα*, præter. pass. *ἔγγεγραμμαι*, part. ἔγγεγραμμένος. Th. γράφω, scribo. Indè Angl. TO ENGRAVE.

**Ἐγγυαλίξω*, f. ἴσω, et ζω ἢ in manus trado, trado, insero, præbeo: ab *ἔγγυη*, sponsio; vel ἂ γυάλω, ἡ, natis cavitas.

**Ἐγγυαλίξαι*, tradere, ejusd. a. 1. inf. act. et *ἔγγυαλίξαι*, as, e, a. 1. ind. act. Ion.

**Ἐγγύσσομαι*, Dor. pro *ἔγγυήσσομαι*, f. 1. m. ab

**Ἐγγύσω*, ὠ, f. ἴσω, spondeo, promitto, despondeo; ab *ἔγγυος*, ἡ, δ ζ ἦ, præter: quod ab

**ΕΓΓΥ΄Η*, ἡ, ἡ, sponsio, fidejussio; q. *ἐν γυίοις*, in manibus deponit.

**Ἐγγύσσει*, as, e, spondendi, pro ἔγγύσσει, a. 1. ind. act. Ion. verbi *ἔγγυόω*.

**Ἐγγύσσει*, ἡ, ἡ, fidejussio, vadium: et

**Ἐγγυητής*, ἡ, δ, sponsor, fidejussor. Th. *ἔγγυη*.

**Ἐγγυητός*, ἡ, ἡ, promissus; *ἔγγυητή*, sponsa, desponsata: ab eod. q. v.

**Ἐγγύθει*, comitibus, propè; et

**Ἐγγύθει*, Poët. pro *ἔγγος*, propè, cum gen.

**Ἐγγυμάζομαι*, exerceor; hinc præter. part. pass. *ἔγγυμαζόμενος*, a. 1. part. m. *ἔγγυμαζόμενος*, verbi *γγυμάζω*, exerceo: f. ἴσω. Th. γυμνός, nudus.

**Ἐγγύος*, ἡ, δ ζ ἦ, præter; idem quod

**Ἐγγύος*, ἡ, δ, sponsor: ex *ἐν*, et γυίον, manus. Th. *ἔγγυη*, sponsio, q. v.

**ΕΓΓΥ΄Σ*, adv. propè; cum gen. sæpe absolutè, et pro *ἔγγυθεν*.

**Ἐγγυτάτος*, et *ἔγγιστος*, (præc. superl.) proximus; et

**Ἐγγυτάτω*, *ἔγγυτάτα*, et *ἔγγισα*, adv. proximè; superl. et

**Ἐγγυτέρος*, et *ἔγγυων*, propior, propinquior, similior: et

**Ἐγγυτέρω*, et *ἔγγυον*, adv. propius; comparat. ab *ἔγγος*, propè, q. v.

**Ἐγγραφήκειν*, scripseram; plusq. perf. ind. act. verbi *γράφω*, f. ἴσω, Att. pro *γράφω*, scribo; f. ψω.

**Ἐγείνω*, genuisti; Ion. pro *ἔγείνω*, 2. sing. a. 1. ind. m. *ἔγεινῆμην*, ὠ, ατο, verbi *γίνομαι*, nascor; a. 2. ind. m. *ἔγενόμην*, ἡ, ετο, p. m. *γέγονα*, a. 1. ind. m. *ἔγενήσαμην* et *ἔγεινῆμην*.

**Ἐγείραι*, a. 1. inf. act. *ἔγειραι*, surge, a. 1. imp. m. ab *ἔγείρω*, suscito; *ἔγείρειν ἀγλαίαν τινὰ τοῖς νικηφόροις*, id est, victores aliquo splendido carminis ornamento decorare.

**Ἐγείρει*, suscitavit; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. *ἔγείρω*, suscite!; 3. sing. præter. vel a. 1. sub. act. ab eod. sed cum *iota* sub.

**Ἐγείρειν τινὶ λιγὸν ἐπέων οἶμὸν*, Pindar. Excitare alicuj canoram carminum viam, id est, præclarum carmen in alicujus laudem scribere, seu canere.

**Ἐγείρομένω*, excitati; gen. sing. Dor. pro -ω, præter. part. pass. verbi

**ΕΓΕΙΡΩ*, excito, suscito, expermanio trado, trado, insero, præbeo: reddo in N. T. f. *ἔγερῶ*, p. ἤγερκα, Att. *ἔγήγερκα*, a. 1. ind. act. ἤγερκα, præter. pass. *ἔγερμαι*, resurgo, excitator: perf. pass. ἤγερμαι, Att. *ἔγήγερμαι*, sai, tai, a. 1. ind. pass. *ἔγερθη*, ἡ, ἡ, a. 1. imperat. pass. 2. sing. *ἔγέρθητι*, a. 1. inf. pass. *ἔγερθηται*, a. 1. part. pass. *ἔγερθείς*, f. 1. pass. *ἔγερθήσομαι*, surgam: a. 1. ind. m. *ἔγειράμην*, ὠ, ατο, a. 1. imperat. m. *ἔγειραι*, p. m. ἤγορα, Att. *ἔγήγορα*, et cum Epenthesis litera ὀ, *ἔγρηγορα*, undè part. præter. m. *ἔγρηγορός*, ὄτος, vigilans: unaç *ἔγρηγορος*, vigil; et *ἔγρηγορέω*, et per Aphær. *γρηγορέω*, vigilo.

**Ἐγέλασα*, as, e, Dor. pro *ἔγελασα*, as, e, a. 1. ind. act. verbi *γέλω*, rideo.

**Ἐγέλασσε*, risit, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. gem. σ, ἂ γελῶω, rideo; f. 1. act. ἴσω. f. 1. pass. *γέλασθήσομαι*.

**Ἐγεμον*, imperf. ind. act. verbi *γέμω*, onustus sum.

**Ἐγενηθήν*, a. 1. ind. pass. *ἔγενήθησα*, as, e, a. 1. ind. act. ἂ γενῶω, gigno: f. ἴσω. Th. *γίνομαι*, nascor.

**Ἐγέννησα*, as, e, a. 1. ind. act. verbi *γεννώω*, gigno.

**Ἐγέννησεν*, ἡ, ετο, et in 3. pl. *ἔγένοντο*, a. 2. ind. m. verbi *γίνομαι*, sum, fio.

**Ἐγένετο*, factus est; Dor. per Syncl. pro *ἔγένετο*, 3. sing. a. 2. ind. m. ab eod. verbo.

**Ἐγέρθη*, sum expectatus; a. 1. ind. pass. hinc Ion. *ἔγερθεν*, Dor. seu Bæot. pro *ἔγερθησαι*, 3. pl. a. 1. pass. ind. *ἔγέρθης*, a. 1. pass. part. *ἔγερθηναί*, a. 1. pass. inf. *ἔγέρθητι*, 2. pl. a. 1. imperat. pass. ab *ἔγείρω*, suscito.

**Ἐγείριστος*, ἡ, δ ζ ἦ, excitabilis, ab *ἔγείρω*, excito.

**Ἐγείρισ*, ὤσ, ἡ, resurrectio, exaltatio, extractio; à 2. pers. sing. perf. ind. pass. *ἔγειρσαι* ab *ἔγείρω*, resurgo.

**Ἐγγηρίπτο*, Ion. et Att. pro *ἔγγηρμένοι ἦσαι*, 3. pl. plusq. p. ind. pass. ab *ἔγγηρω*, excito, q. vide.

**Ἐγγήγερμαι*, sai, tai, excitatus sum: Att. pro *ἤγερμαι*, sai, tai, perf. ind. pass. et part. *ἔγγηγερμένος*, ejusd. verbi.

**Ἐγγήθω*, lætatus sum: 1. sing. a. 1. ind. pass. à *γῆθῶ*, vel *γῆθω* gaudeo: f. ἴσω.

**Ἐγῆμα*, us, e, uxorè duci: a. 1. ind. act. verbi absol. γάμω, vel γάμω, uxorem ducor. Alii tamen per Syncl. ex *ἐγάμησα*, factum aiunt, (verbi γάμω,) a in η converso, undè part. γῆμα, inf. γῆμαι.

**Ἐγῆρα*, pro *ἔγερη*, ut *ἴβω*, pro *ἴβῳ*, à γῆρῳ, senesco, deduci, quod vide. Th. γῆρας, senectus, q. v.

**Ἐγκάειν*, præter. inf. act. Ion. et Att. pro *ἔγκαιεν*, incendere. Th. *καίω*, uro; fut. *καίσω*.

**Ἐγκάβετος*, ἡ, δ ζ ἦ, insidiator; qu. clam submissus; ab *ἔγκαιημι*, immitto, quod ab *ἐν*, κατὰ, et *τημι*, mitto.

**Ἐγκάθημαι*, insideo; in insidiis sum.

**Ἐγκαθίστημι*, fut. *καταθήσω*, colloco; *constituo in*; *interpono*; aliquando *intersum*; part. p. act. *ἐγκαθισθῶς*, *interpositus*; ab *ἐν*, κατὰ, et *ἵστημι*, slo.

**Ἐγκαινία*, ὤν, τὰ, *ΕΝΚΑΙΝΙΑ*, festus dies novi peritis memoriae dicitur: ab *ἐν*, et *καινός*, novus, q. v.

**Ἐγκαινίζω*, renovo; *confirmo*: *dedico*: f. ἴσω, p. *ἐγκεκαινικα*, a. 1. ind. act. *ἐνεκαινισα*, perf. pass. *ἐγκεκαινισμαι*: ab *ἐγκαινία*, quod vide.

**Ἐγκαινισθῶς*, ἡ, δ, renovatio, *dedicatio*: à præced. perf. ind. pass. 1. sing.

**Ἐγκαιρος*, ἡ, δ ζ ἦ, opportunus, *tempestivus*: et

**Ἐγκαιρός*, adv. *opportune*: à *καιρός*, occasio.

**Ἐγκάκτω*, f. ἴσω, *fastidio*, *malè in aliquid affectus sum*.

**Ἐγκάκτω*, in jus voco; *accuso*, scil. in causâ capitis; cum dat. in imperf. *ἐνεκάκτω*, -ω f. ἴσω vel ἴσω, a. 1. ind. act. *ἐνεκάκτω*, -ησα, perf. act. *ἐγκέκληκα*, -εκα, perf. pass. *ἐγκέκλημαι*, -εμαι, sai, tai, part. præter. *ἐγκαλούμενος*, *teus*: ex *ἐν*, et *καλίω*, voco.

**Ἐγκαλοσεκλής*, ὄσ, ὁ ζ ἦ, *quis ha*

bet crura in ligno; τὰ σκέλη ἐν κάρυ, vinculus numellis.

Ἐγκάλυμμα, ἄτος, τὸ, velamentum: à p. ind. pass. seq.

Ἐγκαλύπτω, f. ὤψω, velo, obtego. Th. καλύπτω, tego; f. 2. act. καλύβω.

Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, velatio: à præc. p. ind. pass.

Ἐγκαναχάρομαι, f. 1. m. ἡσομαι, cachinnum emitto: à καναχίω, f. ἡσω, rersono.

Ἐγκαναχίω, -ῶ, f. ἡσω, cum sonitu infundo. Ἐγκάναζον, (qu. à κανάχω, -άζω), a. 1. imperat. act. ἔγκαναχίωσασθαι, a. 1. iuf. m. Th. ἔχως, sonus.

Ἐγκαρ, ἄρος, τὸ, cerebrum; pediculus. Sed hæc vox cum his significationibus tantum grammaticorum auctoritate nititur, eorum scilicet qui apud Homerum, II. I. v. 378. pro ἐν καρὸς, legebant ἔκαρος, minus bene.

Ἐκαρπος, υ, δ ἕ ἡ, fructum in se habens; sæcundus; item gravidus. Th. καρπὸς, fructus.

Ἐκαρπίς, ας, ἡ, obliquitas: ab

Ἐκάρσιος, υ, δ ἕ ἡ, obliquus. Th. κάρσιος, idem.

Ἐκαρσίχολος, υ, δ ἕ ἡ, iracundus, amarus, invidiosus: ab ἐν, κάρα, pro κάρνον, caput, et χολή, bilis.

Ἐκαρτερίω, -ῶ, f. ἡσω, patienter vel forti animo fero, constans maneo in re aliqua. Ex ἐν, et καρτερίω, toloro, patienter fero.

Ἐκάς, adv. profundè, altè.

Ἐκάσι, dat. pl. pro ἔγκάσιος: ab ἘΓΚΑΤΑ, ὠν, τὰ, intestina, viscera, Gen. xliii. 30. Sic et ἔγκατ', pro ἔγκατ' ex ἔκαρος, q. v.

Ἐκαταθήξω, reposueris, 2. pers. sing. a. 2. subj. act. ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, pono.

Ἐκατακείσθαι, insidere, incumbere, præc. infinit. ex ἐν, κατὰ, et κείμαι, jaceo.

Ἐκατάλειμμα, ἄτος, τὸ, reliquid; monumentum: ex

Ἐκαταλείπω, derelinquo, desero in discrimine, f. ψω, p. ἔγκαπαλέλειφα' a. 2. ind. act. ἔγκατέλιπον, ες, ε, supersitem reliqui; a. 2. sub. act. ἔγκαταλίπω, ης, η' ab ἐν, κατὰ, et λείπω.

Ἐκαταλιμπάνω, idem.

Ἐκαταμιγνύω, εις, ει, insero, immisceo: ab ἐν, κατὰ, et μιγνύω vel μιγνυμι, misceo, fut. μίξω, perf. μίμριχα.

Ἐκαταπαίξω, illudo, f. ὠω, vel ζω, p. κα, vel χα' ex ἐν, κατὰ, et παίξω. * Ἐκαταπήνυμι, f. ζω, infigo. * Ἐκατασκευάζω, f. ἄσω, inlūs conficito.

Ἐκατασπείρω, f. ερῶ, spargo ἐν; disseminō.

Ἐκατέβα, Poët. et Dor. pro ἔγκατέβη, intransit. 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἔγκαταβαίνω. Th. βαίνω, eo, vel potius βάω, inefacio.

Ἐκατέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἔγκαταλείπω.

Ἐγκάθετο, per Sync. pro ἔγκατέθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. ab

ἔγκατατίθημι, condo: ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, pono.

Ἐγκατίζεσθαι, præc. inf. m. Ion. pro ἔγκατίζεσθαι, sedere in aliquo loco. Th. ἴζω, sedeo.

Ἐγκατοικίω, -ῶ, inhabito, incolatum, 2 Pct. ii. 8. f. ἡσω, p. ἔγκατόκηκα' ex ἐν, et κάτοικος, incola, quod ex κατὰ, et οἶκος, domus.

Ἐγκάτος, υ, δ ἕ ἡ, interior: ab ἐν, et κείμαι, jaceo.

Ἐγκανυχάω, -ῶ, ἄομαι, -ῶμαι, f. 1. m. χήσομαι, glorior.

Ἐγκάφος, υ, δ, bucella, bolus: ab ἔγκάπτω, f. ψω, devoro. Th.

κάπτω, comedo.

Ἐγκειμαι, q. d. jaceo in, insum, inhæreo, invado, incumbō, insto; ἔγκειμένος, part. insitus. Th. κείμαι, jaceo.

Ἐγκείται, 3. sing. præc. v. præc.

Ἐγκεκάνισται, 3. sing. perf. ind. pass. ἔγκεκάνισμαι, σσαι, σται' ab ἔγκαινίω, dedico.

Ἐγκεκαλυμμένος, occultus, velatus; perf. part. pass. ab ἔγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, tego, quod vide.

Ἐγκέλαδος, υ, δ ἕ ἡ, cui inest strepitus: ἔξ ἐν, et κέλαδος, strepitus; τὰ γκέλαδα, animalcula de genere insectorum: et

Ἐγκέλαδος, υ, δ, Enceladus, nom. propr. gigantis.

Ἐγκελεύω, f. εὔσω, hortor, incito; ab ἐν, et κεύω, f. εὔσω, idem. Th. κέλω, jubeo.

Ἐγκεντρίζω, stimulo; insero, fut. ἴσω, p. ἔγκεκέντρικα' a. 1. ind. act. ἔγκεκέντρισα' a. 1. inf. act. ἔγκεντρίσαι' a. 1. ind. pass. ἔγκεντρίσθην, insitus fui; fut. 1. pass. ἔγκεντρίσθησομαι' ex ἐν, et κεντρίζω, pungo: hoc à κέντρον, quod à κεντέω, stimulo.

Ἐγκεντρίς, ἴδος, ἡ, aculeus; calcar; stylus: à κέντρον, quod à κεντέω, stimulo.

Ἐγκερᾶν, immiscere, perturbare, præc. inf. act. ab ἐν, et κερᾶω seu κερᾶννυμι, misceo.

Ἐγκέφαλος, υ, δ ἕ ἡ, qui in capite est. Hinc ὁ ἔγκεφαλος, sc. μυελὸς, cerebrum: ex ἐν, et κεφαλή, caput.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἔγγεξω, caco in: ex ἐν, et χέξω, f. ἔσω, cūco, ventris onus depono.

Ἐγκεχηρημένος, η, ὠν, qui est in usu, quo quis utitur, præc. part. pass. verbi χηρομαι, utor, f. χηρομαι. Th. χηρᾶω, commodo.

Ἐγκεχυράσμενος, perf. part. pass. verbi ἔγχυράσσομαι, idem quod ἐνεχυράσσομαι, oppigneror: ab ἐνεχῦρον, pignus. Th. ἐχυρὸς, munitus, tutus.

ἘΓΚΙΣΣΑΪΩ, coitum appeto, concipio; ἔγκισσῶσαι, a. 1. inf. act. q. ab ἐν et κίσσα, pica, morbus mulierum prægnantium.

Ἐγκισσέω, f. εὔσω, hederæ modo

convolvor atque plior. Th. κισσός, hederæ.

Ἐγκισσῶσαι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ἔγκισσῶ.

Ἐγκλείω, f. εἶσω, p. εἰκα, includo; p. pass. ἔγκεκλεισμαι' p. inf. pass. ἔγκεκλεισθαι' part. ἔγκεκλεισμένος, inclusus. Th. κλείω, claudo.

Ἐγκληθεῖς, ἔντος, accusatus, a. 1. part. pass. et

Ἐγκλημα, ἄτος, τὸ, crimen, id de quo quis accusatur: ab ἔγκάλω, accuso. Th. κάλω.

Ἐγκληματικός, ἡ, ὄν, litigiosus. ab cod.

Ἐγκλίνω, f. ἴνω, INCLINO fugio, de acie. Th. κλίνω, reclino.

Ἐγκλίσις, εως, ἡ, inclinatio; apud Gram. modus: et

Ἐγκλιτικός, ἡ, ὄν, qui inclinari potest; encliticus, sive qui accentum in vocem præcedentem reclinat, vel rejicit: à verbo ἔγκλίνω. Hinc Angl. ENCLITIC.

Ἐγκλοῖω, -ῶ, f. ὄσω, includo, seu illigo vinculo, quod collo circumdatur, Prov. vi. 21. ab ἐν, et κλοῖος, collare. Th. κλείω, claudo.

Ἐγκοιλία, ὠν, τὰ, intestina. Vide ἔντερον, intestinum.

Ἐγκοιλῆς, υ, δ ἕ ἡ, concavus, cavus.

Ἐγκόλαμμα, ἄτος, τὸ, sculptura: ab

Ἐγκολάπτω, insculpo, f. ψω, p. ἔγκεκολάφα. Th. κολάπτω, fundo.

Ἐγκομβόομαι, -ῆμαι, intūs me vestio, induor; orno, f. ὄσομαι a. 1. ind. med. ἐνεκομβώσασθην, ω, απο' a. 1. imperat. med. ἔγκομβώσαι, ὄσθη, 2. pl. ἔγκομβώσασθε' a. 1. part.

pass. ἔγκομβώσθεις' ex ἐν, et κομβέω, orno. Th. κόμβος, nudus, (ad ornatum in vestitu): hinc κόμβωος, vestitus elegans.

Ἐγκοιτούσα, festinans in, præc. part. act. f. g. ab

Ἐγκοίω, accelero, f. ἡσω' ex ἐν, et κοίω, festivo.

Ἐγκονητί, adv. Poëticum, laboriose, cum labore: ab ἐν, et κόνις, pulvis.

Ἐγκοπή, ἡς, ἡ, obstaculum, offendiculum, incisio: ex ἐν, et κοπή, sectio. Th. κόπτω, seco.

Ἐγκοπος, υ, δ ἕ ἡ, in quo est labor, laboriosus: ex ἐν, et κόπος, labor, quod à κόπτω, vel κόπτομαι, laboribus et molestiis premor; p. m. ἔκοπτα.

Ἐγκόπτω, incido, interpello, impedio, f. ψω' a. 1. ἐνέκοψα' p. ἔγκέκοφα' imperf. pass. ἐνεκοπτήμην' p. med. ἔγκέκοπα. Th. κόπτω.

Ἐγκομέω, ordine colloco. Th. κόσμος.

Ἐγκοτέω, -ῶ, idem quod simplex κοτέω, irascor. Th. κότος, ira.

Ἐγκότεια, ἄτος, τὸ, et

Ἐγκότεις, εως, ἡ, idem quod Th. κότος, ira vetus. à p. pass. verbi ἔγκοτέω.

Ἐγκοτος, υ, δ ἕ ἡ, iratus, in quo est κότος, ira vetus, et substantivè pro ira.

Ἐγκρῶς, f. ἄω, p. ἄω, incl. mo : à κράτος, clamor.
 Ἐγκρασίχολος, piscis ex aquis ; sed rejici solet, quia κρατὶ χολῆν ἔχει.
 Ἐγκράτεια, as, ἡ, continentia, temperantia, moderatio : ab ἔγκρα- τῆς, compositus, qui potitur, superior : quod ab ἐν, et κράτος, robur.
 Ἐγκρατεῖς, nom. pl. ab ἔγκρατῆς.
 Ἐγκρατεύομαι, contineo me, sum continens, f. εὐσομαι, p. ἔγκεκράτευ- μαί : ab ἔγκρατῆς.
 Ἐγκρατέως, adv. firmiter : ab ἔγκρατῆς, ἰός, ὁ ζῆ ἡ, continens, sum superior ; nom. pl. ἔγκρατεῖς. Th. κράτος, robur.
 Ἐγκρίνω, admitto, adopto, ad- jungo, f. ἐγκρίνω, p. ἐγκρίκται· a. 1. ἐνέκριται· a. 1. inf. ἐγκρίναι. Th. κρίνω, judico, decerno.
 ἘΓΚΡΙΨ, ἴδος, ἡ, opus dulcificari- um ex similita et oleo, vel oleo, melle et aqua.
 Ἐγκροτέουσαι, Dor. pro ἔγκροτέ- ουσαι, -ουσαι, pulsantes, nom. pl. part. praes. scem. g. à κροτέω, pul- so. Th. κρότος, s, ὁ, pulsus.
 Ἐγκρώω, f. ἴσω, p. ἐγκέκρουκα, ad numeros incedo, impello, salto.
 Ἐγκροπῶω, condo, integro, f. ψω, p. ἐγκέκρουφα· a. 1. ἐνέκρουφα. Th. κροπῶω, occullo.
 Ἐγκροφῆς, s, ὁ, genus panis, qui coquitur ἐγκροφῆς, occultatus in cinere ; panis subcineritius.
 Ἐγκρῆσις, compositus, s, ἡ, acquisitio.
 Ἐγκρητος, s, ὁ ζῆ ἡ, acquisitus, comparatus, possessus. Th. κτάο- μαί, acquiro.
 Ἐγκρίκειν, in aliquo loco conde- re. Th. κτίζω, condo.
 * Ἐγκυθήκη, ns, ἡ, incitega, ful- crum, apud Simonidem, ubi verò legendum ἔγκυθήκη, ut ex ea de- torta vox Latina indicat.
 Ἐγκύκλιος, s, ὁ καὶ ἡ, circularis, rotundus ; τὰ ἐγκύκλια, vulgaria, obvia, vulgò fieri solita : ab ἐν, et κύκλος, orbis, circus.
 Ἐγκυκλοπαίδεια, as, ἡ, ENCY- CLOPEDIA, orbicularia disci- plinarum series : ex ἐγκύκλιος, et παιδεία, disciplina.
 Ἐγκύκλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.
 Ἐγκυκλῶω, f. ὦω, circumago. Th. κύκλος.
 Ἐγκυλίω, et -λίωμαί, f. ἰώω, p. ἰκα, ἰπλοιο, ἰμπlico.
 Ἐγκύμων, ους, ὁ καὶ ἡ, gravida, praegnans ; plenus, referlus : ab ἐν, et κύω, f. σω, uterum gero, sum gravida.
 Ἐγκυος, s, ἡ, gravida, praeg- nans : ab eod.
 Ἐγκυόμηνος, praes. part. ab ἐγ- κυόμαι, in utero gestor : ex ἐν, et κύω, idem quod κύω, in utero fero.
 Ἐγκυρσας, αντος, illapsus, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκέρ- σθ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἡ
 Ἐγκύρω, incido, obvio, f. ὦω· a. 1. act. ἐνέκωσα. Th. κύρω, f. Ael. κύρωω, incido.

Ἐγκωμιάζω, eis, ei, audio, f. ἴσω, p. ἔγκωμιάκα· part. praes. pass. ἔγκωμιάζομαι· a. 1. ἔγκωμιασθεῖς. Th. ἔγκωμιον, laus.
 Ἐγκωμιασθῶν, verbale, quod lau- dandum est : ab eodem. Etiam
 Ἐγκωμιαστής, ὁ, ὁ, laudator : et Ἐγκωμιαστικός, ἡ, ὁ, et Poët. ἐγ- κώμιος, ἰα, ον, laudatorius, a, um ; ab eod. verbo, quod ab
 ἘΓΚΩΜΙΟΝ, s, τὸ, praeconium, laus.
 Ἐγκυκάνθην, ns, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, dulco, as. Th. γυκνός, dulcis.
 Ἐγμεν, per Sync. ex ἐχέμεν, Dor. inf. praes. verbi ἔχω, habeo, f. ἔξω, et σχήσω.
 Ἐγνων, 3. sing. ab ἔγνω, novi, sapivi, sensi, a. 2. ind. act. tanq. à γνώμῃ, verbi γνώσκω, f. 1. γνώ- σσομαι, cognosco.
 Ἐγνοκα, as, ei, perf. act. ind. ἔγνωκται, perf. inf. ἔγνωσα, as, ei, a. 1. ejusd. verbi
 Ἐγνον, a. 2. ind. act. et in 3. pl. ἔγνωσαν et ἔγνων, Poët. Vide ἔγνω.
 Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. et
 Ἐγνωρίσει, 3. sing. a. 1. ind. act. à γνωρίζω, notum facio, f. 1. γνωρίσω, p. ἐγνώρικα· à γνωρίζω, notus, pro γνώσιμος. Th. γνώσκω, cognosco, f. γνώσομαι.
 Ἐγνοσσαι, vide ἔγνων.
 Ἐγνοσμαι, σσαι, σται, perf. pass. ἔγνώσθην, ns, η, a. 1. ind. pass. verbi γνώσκω, cognosco.
 Ἐγράφσαν, scripti sunt, 3. pl. a. 2. pass. ἐγράψην, verbi γράφω, scribo, f. ψω, p. φα· a. 2. ἐγ- ράβον.
 Ἐγραφα, as, ei, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
 Ἐγροεο, surge, Att. per Sync. ut volunt nonnulli, pro ἐγείροεο, praes. imperat. pass. Ion. pro ἐγείρου. verbi ἔγρομαι, excitor, pro ἐγείρομαι, undè imperf. ἔγροεο, pro ἐγείροετο. Th. ἐγείρω, excito.
 Ἐγρήγορα, as, ei, vigilavi, et sæ- pè in praes. vigilo, ut part. ἐγρηγο- ρῶς, vigilans, praet. m. verbi γρη- γορέω, vel, ut alii malunt, ab ἐγεί- ρωω, excito.
 ἘΓΡΗΓΟΡΕΨΩ, vigilo, f. ἴσω· a verbo ἐγείρω, p. m. ἦγορα, Att. ἐγήγορα, et per Epenth. ρ, ἐγρήγορα· undè ἐγρηγορέω, et per Apher. γρηγορέω, f. ἴσω· a. 1. ἐγρηγόρησα· perf. ἔγρηγόρηκα.
 Ἐγρήγορσαι, suscitatur esse, Poët. pro ἐγρηγορέναι, Pleon. τοῦ Ἔ, et Sync. literum e et v, estd. perf. inf. med. verbi γρηγορέω, vigilo. Vide ἐγρήγορα.
 Ἐγρηγόρῃσιν, vigilaverunt, Dor. pro ἐγρηγόρησιν, 3. pl. p. ind. m. Vide ἐγρήγορα.
 Ἐγρηγορή, et γροτῶς, adv. vi- gilanter : ab ἐγρηγορέω, vigilo.
 Ἐγρησσω, Poët. pro ἐγρηγορέω, vigilo.
 Ἐγρομαι, Att. per Sync. pro

ἐγείρομαι, excitor : sic ἔγρομος, pro ἐγείρομος.
 Ἐγθίναζον, eis, ei, imperf. ind. act. verbi γυμνάζω, exerceo, f. ἴσω, p. κα. Th. γυμνός, nudus.
 Ἐγθίνασμαι, Att. pro γεγθίνασ- μαί, p. ind. pass. ejusd. verbi.
 Ἐγθυμόσθην, ns, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνώω. Th. γυμνός, nudus.
 Ἐγχε', pro ἐγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, eos, τὸ, hasta.
 Ἐγχεα, as, ἡ, seu ἐγχεῖν, hasta, seu perilia hastà certandi ; gen. pl. Ael. ἐγχεαῶν. Th. ἔγχος hasta.
 Ἐγχεθρομος, s, ὁ ζῆ ἡ, bellicosus, qui hastà fremit ac strepitum edit. ab ἔγχος, hasta, et θρέμω, fremo. Hinc et Παλλῆς dicta à πᾶλλειν.
 Ἐγχεκίρανος, s, ὁ, Jovis epith. qui fulmine tanquam gladio solet uti : ab ἔγχος, hasta, et κερανός, fulmen.
 Ἐγχειρίω, aggredior, tracto, f. ἴσω, p. κα· ἐγχειρόντες, praes. part. pl. num. ab ἐν, et χεῖρ, manus.
 Ἐγχεισημα, ἄρος, τὸ, id quod ali- quis aggreditur, conatus : ab ἐγ- χειρίω, q. v.
 Ἐγχειρήσις, eus, ἡ, tractatio : ab eod. verbo.
 Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, ENCHIRI- DIUM, libellus gladiolus, pugio, manubrium : ab ἐν, et χεῖρ, ma- nus.
 Ἐγχειρίζομαι, in manus sumo, commissum habeo : ab
 Ἐγχειρίζω, in manus trado, por- rigo ; f. ἴσω, p. ἰκα. Th. χεῖρ, manus.
 Ἐγχειρίθετος, ὁ ζῆ ἡ, in alicujus manu positus : ex ἐν, χεῖρ, et τίθη- μι, pono.
 Ἐγχελεῶν, ὄνος, ὁ, vivarium an- guillarum : ab ἐγχελεος.
 Ἐγχελις, eus, ἡ, idem quod ἘΓΧΕΛΥΣ, ὄνος, ἡ, ANGUIL- LA.
 Ἐγχεω, Poët. et Ion. ab ἐνέχε- ου, ejusd. imperf. ab ἐν, et χέω, f. χεύωω.
 Ἐγχεσφωρος, s, ὁ ζῆ ἡ, et ἐγχεμό- ρος, bellicosus, qui fato quodam has- tae studio est adductus : ab ἔγχος, hasta, et μόρος, fatum, verso o in ω. Th. μείρω, divido.
 Ἐγχεσπᾶλος, s, ὁ, qui hastam vi- brat, bellicosus : ab ἔγχος, hasta, et πᾶλλω, vibro.
 Ἐγχεύντα, infundentem, crasi Dor. pro ἐγχεύοντα, acc. sing. praes. part. act. ab
 Ἐγχεύω, f. εὐσω, infundo.
 ἘΓΧΟΣ, eos, τὸ, hasta, ENSIS, dat. pl. ἐγχεσι.
 Ἐγχεραῖεν, infligere : quod à χραῖω, livere, saucio. Th. χράω, coloro.
 Ἐγχερίμπεσθα τι, Ion. in ali- quem incidere : ab
 Ἐγχερίμπτω, idem quod χρίμπτω, admovco, f. ψω.
 Ἐγχερίμψείσα, ns, propinqua, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

**Ἐγχεῖον*, άνω, άνωγε, a. 1. imperat. act. ab *ἔγχεω*.

**Ἐγχεύσας*, forte *ἔγχευέσας* scribendum, a. 1. part. verbi *ἔγχευε*, idem quod *χορμύτω*, *admoveo*.

**Ἐγχεῖω*, f. *ἰσω*, p. *ἔγχευε* a. 1. *ἔγχευσα*. Th. *χρῖω*, *ungo*.

**Ἐγχεορίζω*, *immunoror*, *larido*, f. *ἰσω*, p. *ἰκα* ab *ἐν*, et *χρονίζω*, idem. Th. *χρόνος*, *tempus*.

**Ἐγχερός*, υ, δ *ζ* ή, *temporarius*: ab eod. Th.

**Ἐγχερώσας*, a. 1. part. act. ab *ἔγχεω* *ώννυμι*, qu. ab *ἔγχεω*, *colore*, *imbuo*: ab *ἐν* et *χρῖω*.

**Ἐγχεράζω*, f. *άσω*, p. *ἔγχευε* *ράκα*, *oppugno*, *pignoro*, *capio*.

**Ἐγχεύω*, f. *ἰσω*, idem quod *ἔγχεω*, *infundo*.

**Ἐγχεώω*, f. *ἴσω*, *concedo*, *admitto*: undē *ἔγχεοῖ*, imperf. *licet*, *locus vel facultus esi*. Th. *χωρεῖω*, *eo*.

**Ἐγχεώριος*, υ, δ *ζ* ή, *domesticus*, *patrius*, *rusticus*; et τὸ *Ἐγχεώριον*, subst. *in eo loco ubi habitas*; *pignus*: ab *ἐν*, et *χωρεῖω*, *locus*.

**ΕΓΩ*, *ἔμοι*, &c. *EGO*, Att. *ἔγωγε*, Dor. *ἔγώνη*, et *ἔγώνα* *Æol.* *ἔγών*, et *ἔώνα*. Hinc *ἔμδς*, ἤ, *meus*; *νώτερος*, υ, *nostrer duorum*; *ἡμέτερος*, υ, *nostrer*.

**Ἐδέειν*, *docuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *δαίω*, *disco*: hinc

**Ἐδάην*, *novi*, seu *divisus sum*, a. 2. ind. pass. à *δαίω*, *disco*, *scio*, p. *δέδακα*, q. à *δαίω* part. perf. pass. *δέδαμμένος* perf. m. *δέδαα*, pro *δέδαη*, *novi*, a. 2. inf. pass. *δάηται*, Dor. *δάημεναι*.

**Ἐδαίετο*, *dividebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi *δαίω*, *divido*. Th. *δαίω*, idem.

**Ἐδαίσατο*, *epulatus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi *δαίμαι*, *epulor*. Th. *δαίω*, *epulum præbeo*.

**Ἐδάκ'*, pro *ἔδακε*, *momordit*, *purpugit*, 3. sing. a. 2. act. *ἔδακον*, *es*, *et*

**Ἐδάκην*, *morsus vel punctus fuit*, a. 2. pass. verbi *δάκνω*, *mordeo*, *pungo*.

**Ἐδάμασσα*, *as*, *ε*, *domitū*, a. 1. act. gem. σ, Poët. verbi *δαμάω*, *domo*, f. σ, p. *κα*.

**Ἐδάμην*, ης, η, *domitus sum*, a. 2. ind. pass. à *δαμάω*, seu *δάμνω*, vel *δάμνυμι* f. 2. *δαμῶ* a. 2. *ἔδαμον*. Vel ut alii volunt à *δάμω*, p. *δέδαμκα* p. pass. *δέδαμμαι* a. 2. *ἔδάμην*.

**Ἐδάμνα*, *domabatur*, 3. sing. imperf. ind. act. à *δαμνάω*, pro *δαμάω*, *domo*.

**Ἐδάπδς*, ἤ, *suavis*: ab *ἠδύς*, idem, per Systolen literæ η.

**Ἐδάρα*, et *ἔδαρ*, άτος, τὸ, *esca*: ab *ἔδω*, *edo*.

**Ἐδάρθον*, *dormivi*, a. 2. verbi *δαρθάνω*, seu *δαρθέω*, f. 1. m. *δαρθήσομαι* a. 1. ind. pass. *ἔδάρθην*, ης, η.

**Ἐδαρσκον*, per Metath. pro *ἔδρασκον*, *vidi*, a. 2. act. verbi *δέρκομαι*. Sic p. m. *δέδρακα*, pro *δέδρακα*.

**Ἐδασάμην*, υ, *ατω*, et Poët. *δα-*

σάσκετο, a. 1. m. Hinc *δάσασθαι*, a. 1. inf. m. à *δάζω*, idem quod *δαίω*, *divido*.

**Ἐδασάμην*, *divisimus*, f. pl. a. 1. m. sed pro *ἔδασάμην*, et in 3. sing. *ἔδασατο*, ejusd.

**Ἐδαφείτ*, 3. sing. et in 3. pl. *ἔδαφῆται*, f. 1. Att. ab

**Ἐδαφίζω*, *solo σρωο*, *solo allido*, *parvo*, f. *ἔδαφίσω*, et Att. *ἔδαφῶ*, p. *ἠδάφικα* quod ab *ἔδαφος*, *solum*. Th. *ἔζομαι*, *sedeo*, f. *ἔζομαι*.

**Ἐδάφος*, *eos*, τὸ, *solum*, *pavimentum*: ab *ἔζομαι*, *sedeo*.

**Ἐδαψεν*, *dilaceravit*, 3. sing. a. 1. act. à *δάπτω*, *dilatio*, fut. *ψω*, perf. *φα*.

**Ἐδέησε*, *timuit*, Poët. pro *ἔδεισε*, 3. sing. a. 1. verbi *δέϊω*, *timeo*, f. *δέσω*, p. *δέσεικα* p. m. *δέδοικα*, *δείδια*, et *δείδια*.

**Ἐδέη*, pro *εἰδέη*, q. v.

**Ἐδέοι*, Ion. pro *ἔδην*, 2. sing. sub præ. verbi *ἔδομαι*. Th. *ἔδω*, *edo*.

**Ἐδέοισα*, υ, δ, *prægustator*: ab *ἔδω*, quia edit ante alium, *præfectus epularum*.

**Ἐδέγμην*, per Sync. Poët. verbi *δέδεγίμην*, plusq. p. pass. verbi *δέχομαι*, *capio*, f. *δέχομαι*, p. *δέδεγμα* a. 1. *δέδεχθην*.

**Ἐδεδιάρτο*, Ion. pro *εδέειντο*, *ligati fuerunt*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi *δέω*, *ligo*.

**Ἐδεδίει*, 3. sing. plusq. p. m. à p. m. *δέειν*, verbi *δα ω*, *divido*.

**Ἐδεδείην*, *timueram*, plusq. p. m. verbi *δέϊω*, *timeo*, f. *δέσω* p. m. *δέδεια*.

**Ἐδεδήητο*, Ion. pro *εδέδημνο*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi *δέμω*, *struo*, f. *δεμῶ*, p. *δέδεμηκα*, et per Sync. *δέδημκα* perf. pass. *δέδεμημαι*.

**Ἐδεδοίκει*, 3. sing. plusq. p. med. verbi *δείω*, *timeo*, f. *δείσω*, p. m. *δέδοικα*, pro *δέδοικα*, et *δείδια*.

**Ἐδεε*, Ion. pro *ἔδει*, *oportebat*, imperf. verbi *δέω*, *oportet*, impers. quod à *δέω*, *ligo*.

**Ἐδεήσθην*, *indignū*, seu *oravi*, a. 1. ind. pass. verbi *δέομαι*, tanq. à *δέομαι*, f. *δέησομαι*, *oro* et *indigeo*. Th. *δέω*, *ligo*.

**Ἐδέησε*, *opus fuit*, a. 1. ind. verbi *δέω*, *opus est*, impers.

**Ἐδέθην*, *ligatus sum*, a. 1. indicat. pass. verbi *δέω*, *ligo*. perf. pass. *δέθεμαι*.

**Ἐδει*, *oportebat*, imperf. verbi *δέω*, *oportet*, impers. et interdu. pro *εἰ* usurpatur, ut *ἐχρῆν*, pro *χοῆ* et *προσῆκεν*, pro *προσῆκει*. Item

**Ἐδει*, *comedes*, Att. pro *ἔδην*, 2. sing. ind. f. 2. m. *ἔδομαι*, verbi *ἔδω*. Item

**Ἐδει*, *ligabat*, 3. sing. imperf. verbi *δέω*, *ligo*.

**Ἐδειδίμεν*, pro *ἔδειδίμεν*, *timueramus*, 1. pl. et

**Ἐδειδίσαν*, *timuerant*, per Sync. pro *ἔδειδίσαν*, 3. pl. plusq. perf. med. verbi *δείω*, *timeo*; p. med. *δείδια* plusq. p. *ἔδειδίεν*. Vide *δείδιω*.

**Ἐδειμα*, *as*, *ε*, *extruxi*, a. 1. ind. act. *ἔδειμαντο*, 3. plur. a. 1. med. *ἔδειμάμην*, ω, *ατο*: à *δέμω*, *struo*.

**Ἐδειμα*, *as*, *ε*, *ostendi*, a. 1. ind. act. verbi *δεικνύω*, seu *δεικνυμι*, *ostendo*, fut. *δείξω*, perf. *ἔδειξα* a. 1. part. *δείξας* a. 1. pass. *ἔδειχθην*.

**Ἐδειρα*, *as*, *ε*, *excoriari*, a. 1. ind. act. et in 3. pl. *ἔδειραν*, verbi *δέρω*, *excorio*, f. *δέρω*, p. *ἔδειρα* a. 2. pass. *ἔδάρην*, f. 2. pass. *ἔαρησομαι*.

**Ἐδεισα*, a. 1. act. Vide *δείτω*, *timeo*.

**Ἐδειρα*, *susciperat*, Dor. Sync. pro *ἔδεικετο*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi *δέχομαι*, *capio*, f. *δέχομαι*, perf. pass. *δέδεγμα*.

**Ἐδῆμ*, regio *Babylonis*.

**Ἐδέμεναι*, et per Sync. *ἔδμεναι*, *comedere*, Dor. pro *ἔδειν*, præ. inf. ab *ἔδω*.

**Ἐδέητο*, 3. sing. a. 1. m. verbi *δέχομαι*, *capio*.

**Ἐδέχθην*, *obtutus sum*, a. 1. pass. verbi *δέκω*, *video*; a. 2. *ἔδρασκον*, præ. m. *δέδρακα*.

**Ἐδέσμα*, άτος, τὸ, *cibus*. Th. *ἔδω*.

**Ἐδέσθης*, ἤ, δ, *esor*, *qui edit*: ab eod. Th.

**Ἐδέυετο*, *inligebat*, 3. sing. im. perf. verbi *δέομαι*, Poët. pro *δέομαι*, *eggo*, *oro*.

**Ἐδέυσει*, Poët. pro *ἔδσει*, seu *ἔδσεισε*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *δέομαι*, pro *δέομαι*, *oro*, *opus habeo*.

**Ἐδέων*, *sedibus*, gen. pl. ab *ἔδος*, *eos*, τὸ, *sedes*.

**Ἐδέη*, *sedebis*, 2. sing. f. 2. *ἔδωμαι*, *verbi ἔω*, *sedeo*.

**Ἐδέη*, *præt. m. Att. reduplicatiōe ex ἦδα*, præ. part. *ἔδῆδς*, verbi *ἔδω*, *edo*: et

**Ἐδέηται*, et *ἔδῆδτο*, Ion. pro *ἔδῆδμενος ἐστ*, et *ἔδῆδμενος ἦν*, 3. sing. perf. et plusq. perf. pass. verbi *ἔδω*, *edo*, f. act. *ἔδῆσω*, p. *ἔδεκα*, Att. *ἔδῆδεκα*, undē perf. pass. *ἔδῆσεμαι*, *cujus tertia pers. ἔδῆδσαι*, abjecto σ, *ἔδῆσεται*, et Ion. *ἔδῆδσται*.

**Ἐδέησκα*, *edī*, perf. et pro ἦκα seu *ἔδῆκα* ab *ἔδω*, vel q. ab *ἔδω*, *facit f. 1. ἔδῆσω*, undē p. ἦδῆκα, et Att. reduplicatis initialibus literis, et η in o converso, *ἔδῆσκα*, et in plusq. p. *ἔδῆδσκαι*, part. *ἔδῆδσκαι* p. pass. *ἔδῆδσομαι*, *σαι*, *ται*.

**Ἐδῆδς*, vide in *ἔδῆδα*.

**Ἐδῆκα*, *edī*, perf. Att. pro ἦκα, ab *ἔδω*, quod est interjectā syllabā δο, *ἔδῆσκα*, dicitur: undē perf. pass. *ἔδῆδσομαι*.

**Ἐδῆλῆσαν*, pro *ἔδῆλῆσαντο*, *laserunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi *ἔδῆλω*, *lædo*, f. ἦσω: à *δαλδς*, *τίτιο*: q. à *δαίω*, *uro*.

**Ἐδῆλῆν*, 3. plur. imperf. act. *ἔδῆλθω*, 3. sing. imperf. pass. à *ἔδῆλω*, *manifesto*, *declaro*. Th. *δηλος*, *manifestus*.

**Ἐδῆξα*, *momordi*, a. 1. act. à *ἔδῆκω*, (q. à *ἔδῆκα*), *mordeo*.

ἔδωσαν, ligaverunt, 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, ligo, f. δέσω, p. δέδεκα, pass. ἴδωμαι.
 ἔδωγες, vos, ἡ, cibus: ab ἔδω, edo.
 ἔδωχθην, vs, η, morsus vel punctus sum, a. 1. p. verbi δάκνω.
 ἔδωξα, as, ε, a. 1. ind. act. à δίδω, doceo; a. 1. pass. ἔδωχθην, vs, η, doctus est; perf. pass. δέδωχμαι, ζαι, ται.
 ἔδωξας, ους, αν, pro ἔδωξας, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, do; q. à δίδω. Sic et ἴδως, dabaris, pro ἴδωσσο, 2. sing. imperf. pass.
 ἔδωξο, quærebatur, 3. sing. imperf. pass. verbi δίδω, idem quod ζητώ, quero.
 ἔδωρα, as, ε, a. 1. ind. act. à δίδω, ἴττιγο, f. άνω.
 ἔδωξάσθω, as, ε, a. 1. ind. act. à δεισάω, dubito, f. άσω, vel άζω, p. δέδωξάσθω, vel -χα. Th. δις, bis.
 ἔδωψα, a. 1. ind. verbi διψάω, sitiō, vehementer expeto, f. ήσω, p. δέδωψάσθω. Th. διψα, sitiō.
 ἔδωκων, ες, ε, imperf. ἔδωξας, as, ε, a. 1. verbi διώκω, persequor, f. ζω.
 ἔδωμαι, Att. et per Sync. pro ἔδωμαι, Dor. et Poët. pro ἔδειναι, verbi ἔδω, comedo.
 ἔδωνα, seu potiùs ἔδωνα, et ἔδωνα et ἔδωνα, (Pleonas. τῷ ε) ων, τὰ, dos, munera, quæ sponsæ sponsus dat. Hinc
 ἔδωνος, τα, ιον, sponsalis.
 ἔδωνω, -ω, f. ώσω, despondeo. Th. ἔδωνα, τὰ, dos.
 ἔδωνης, et ἔδωνης, ῆ, δ, socer; qui filiam dat. additâ dote: ab eod. Th.
 ἔδωσι, 2. sing. opt. præ. ab ἔδω, edo.
 ἔδωκα, videbatur, 3. sing. ab ἔδωκον, -ων, εεις, -εις. verbi δοκέω, video, f. ήσω, et ζω.
 ἔδωκήμε, arbitrabamur, Dor. pro ἔδωκίμεν, 1. plur. imperf. act. verbi ejusd.
 ἔδωλιον, Bæot. pro ἔδωλιον, 3. pl. imperf. act. verbi δολιόω, dolo ulor, f. ώσω, p. δέδωλιωκα. Th. δόλος, dolus.
 ἔδωμαι, comedam, Att. pro ἔδωμαι, ut φάγομαι, pro φαγῶμαι, f. 2. m. verbi ἔδω, edo.
 ἔδωσαν, dederunt, Dor. et Bæot. pro ἔδωσαν* ab ἔδω, a. 2. verbi δίδωμι.
 ἔδωσάντο, agitabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi δονέω, agito, f. ήσω, p. ηκα.
 ἔδωσι, comedunt, Dor. seu Æol. pro ἔδωσι, 3. pl. præ. verbi ἔδω.
 ἔδωξας, putavi, a. 1. ind. act. à δοκέω, pulo, videor, f. σω, et δέξω, præ. pass. ἔδωξαι.
 ἔδωσ, εος, τῶ, sedes, sella; delubrum, templum, ades; simulacrum, firmamentum, basis. Th. ζῶμαι, f. ἔδωμαι, sedeo.
 ἔδωσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδω, verbi δίδωμι, do

ἔδω, pro ἔδωσο, 2. sing. a. 2. m. ejusd.
 ἔδωλευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi δωλέω, scribo, f. έσω, p. δέδωλευκα. Th. δώλος, servus.
 ἔδωμαι, fut. 2. med. verbi ζῶ, scæto.
 ἔδωμαι, verò f. 2. m. ab ἔδω, edo.
 ἔδωπον, a. 2. ind. act. verbi δωπέω, sonitum edo; fut. 2. δωπέω. Th. δῶπος, υ, δ, sonitus.
 ἔδωσ, pro ἔδωσι, edunt, 3. pl. præ. ind. ab ἔδω, edo, p. ἔδωδοκα, cætera temp. non ita usitata.
 ἔδωρα, cucurri, per Sync. pro ἔδωρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω, a. 1. ind. act. Th. δράω, f. δράσω, et Ion. δράσω, indè f. 1. med. διαδράσσομαι* a. 1. m. διεδράσσομαι. Sunt qui volunt esse a. 2. ἔδωρα, as, a, verbi δρῆμι, seu δίδρῆμι, Alioquin potest esse et imperf. verbi δράω, contract. ex ἔδρατ.
 ἔδωρα, as, ή, sella, sedes, basis, statua, altare, templum, scil. sacra sedes; ζῶμαι, f. 2. ἔδωμαι* undè ἔδωσ, seates.
 ἔδωράω, f. άσω, colloco, stabiliō.
 ἔδωραθον, dormivi, pro ἔδωραθον, a. 2. act. per Metath. literar. verbi δαρθάνω, dormio. Sunt tamen qui à δρῆθω formari malint.
 ἔδωρατος, αία, αϊων, stab'lis, firmus, sedentarius: ab ἔδωρα, sella, basis. Th. ἔδω, colloco.
 ἔδωρατώω, stabilio, f. ώσω, p. ήδωρατώω* perf. pass. ήδωρατώμαι* ab eod. Th.
 ἔδωρατώμαι ἄτος, τῶ, stabilimentum, fundamentum: à 1. pers. perf. præced. verbi.
 ἔδωρασκον, per Metath. pro ἔδωρασκον, τιδί, a. 2. act. verbi δέρκω, video, f. ζω, p. χα.
 ἔδωραμ, pro ἔδωραμ, vide ἔδωραμον.
 ἔδωραμεν, fugimus, 1. pl. a. 2. ἔδωρα, as, a, verbi διδράσκω. Vide ἔδωρα.
 ἔδωραρον, ες, ε, cucurri a. a. 2. act. verbi τρέχω, curro: f. φρέξω, p. δέδωραρακα* p. m. δέδρομα.
 ἔδωρα, fugerunt: per Sync. pro ἔδωρασαν, 3. pl. a. 1. verbi διδράσκω, f. δράσω. Alii volunt esse a. 2. pl. numeri pro ἔδωρασαν, (ut ἔβαν, pro ἔβησαν,) verbi δρῆμι, seu δίδρῆμι.
 ἔδωρασα, aufugi; a. 1. act. verbi διδράσκω, q. à δράω.
 ἔδωρασα, ἄτος, τῶ, sedes. Th. ζῶμαι.
 ἔδωρα, vs, Ion. pro ἔδωρα, as, ή, sella. Th. ζῶμαι, sedeo.
 ἔδωρασ, pro ἔδωρασα, feci: a. 1. Ion. pro ἔδωρασα, à δράω, facio: f. δράσω.
 ἔδωράω, f. άσω, colloco, firmo: q. ab ἔδωρα, sella: quod vide.
 ἔδωράω, sedeo: ab eod. Th.
 ἔδωρίωνται, sedem habent: 3. pl. præ. ind. pass. verbi ἔδριώνται, ab ἔδριώω, -ωι, Poët. ἔδριω. Sic in imperf. ἔδριώντο, pro ἔδριώντο,

Th. ζῶμαι, f. ἔδωμαι, sedeo.
 ἔδωρασιολιός, ως, δ, instrumentum, quo chirurgi hominis animum diducunt, ut exerceneta transmittere possint. Ex. ἔδωρα, et διαστέλλω, diduco.
 ἔδωρασφόρος, υ, δ ζ ή, luctatoris epithet. qui inter luctandum, sedem partesque quibus sedemus, agitatur ac versatur: ab ἔδωρα, sella, et σφέω, verto: p. m. ἔδωραφα.
 ἔδωροτο occidebat: 3. sing. imperf. verbi δῶμαι. Th. δῶνω.
 ἔδωρ, vs, υ, subii: a. 2. act. verbi δῶμι* interdum ἔδωρ est 3. pl. more Bæot. pro ἔδωσαν. Th. δῶνω, subeo.
 ἔδωρῆθην, Dor. pro ἔδωρῆθην, potui.
 ἔδωρῆατο, Dor. pro ἔδωρῆατο, nisi legend. ἔδωρῆατο, 3. pl. imperf. verbi δῶμαι, possum.
 ἔδωρῆατο, poterant: et in 3. sing. ἔδωρῆατο, imperf. ejusd. verbi.
 ἔδωρῆαθην, et Att. ἠδωρῆαθην, potui: a. 1. pass. verbi δυνάω, valeo: ab eod. Th.
 ἔδωρῆατο, apud Herodot. sumi videtur pro δύνατον ἦν, passibile erat.
 ἔδωρῆα, induit: 3. sing. imperf. act. verbi δῶνω, induo.
 ἔδωρῆατο, Ion. pro ἔδωρῆατο, vide ἔδωρῆατο.
 ἔδωρῆαθην, et Att. ἠδωρῆαθην, potui: a. 1. pass. verbi δύναιμαι, possum: f. δύνωμαι, p. δέδωρῆαμαι.
 ἔδωρῆα, subii: a. 1. act. verbi δῶνω, vel δῶνω*
 ἔδωρῆατο pro ἔδωρῆατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët.
 ἔδωρῆακα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi δύσκειω, difficultè pario: f. ήσω* ex δύς et τικτω, pario: p. m. τέτακα.
 ἔδωρῆαροι, 3. sing. imperf. verbi δύσφορέω, agrè fero: ex δύς, et φέρω, fero.
 ἔδωρῆα, EDO: præ. ἔδωδοκα, (pro ἔδωκα, ab ἦκα inus.) part. ἔδωδοκός* perf. pass. ἔδωδοκα et ἔδωδοκαμαι, part. ἔδωδοκένος* a. 1. pass. ἠδέσθην, part. ἔδεσθεις* præ. m. ἔδωραμαι, quod frequens pro f. 2. ἔδωμαι, perf. ἔδωρα, part. ἔδωρῶς. Hinc
 ἔδωρῶ, as, ή, Dor. pro
 ἔδωρῶ, ης, ή, cibus, esus. Th. ἔδω.
 ἔδωρῶτος, υ, δ ζ ή, esculentus: ab eod. Th.
 ἔδωρα, as, ε, dedi: a. 1. verbi ἔδωμαι, do: f. δώσω, p. δέδωκα* a. 2. ἔδω, ως, ω.
 ἔδωρα, ων, τὰ, navium transtra, fori, sedes: ab ἔδος, sedes. Th. ζῶμαι, sedeo.
 ἔδωραται, vescantur: 3. pl. præ. sub. m. ab ἔδω, edo.
 ἔδωρασαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, dono: f. ήσω. Th. δῶρον. υ, τῶ donum.
 ἔδωσαν, scribendum credo ἔδωσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδω,

vel est 3. pl. ab inus. a. 1. ἴδωσα pro ἴδωκα, verbi δίδωμι.
 *Ἐδνα, vel ἔδνα per Pleonasm.
 Poët. pro ἔδνα, dos, sponsalia.
 *Ἐικοσι, vigintri: per Proth. pro εἰκοσι.
 *Ἐικοσῆς, ἔ, similiter pro ἑικοσῆς, vigesimus.
 *Ἐικται, similis est: Poët. Pleonasm. pro εἰκται, 3. sing. perf. pass. ab εἰκω, similis sum.
 *Ἐίπα, as, ε, dixi: Att. pro εἶπα, a. 1. ab εἶπω, dico.
 *Ἐιπον, es, ε, dixi: vel Att. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον, a. 2. ejusd. verbi.
 *Ἐεις pro εἶς, unus: per Proth. Poët. f. μι, n. ἕν.
 *Ἐεις, Ion. pro ἦς, eras; 2. sing. imperf. ab εἶμι.
 *Ἐισάμενος, pro εἰσάμενος, assimilatus: a. 1. m. ab
 *Ἐισάμην, assimilatus sum: pro εἰσάμην, a. 1. m. ab εἶδω, video: sed
 *Ἐισάμην, indui: pro εἰσάμην, aor. 1. m. verbi εἶω, induo.
 *Ἐίσω, pro εἶσω, 2. sing. a. 1. m. εἰσάμην, εἶσω, pro εἶσω, verbi εἶδω.
 *Ἐισάτην, duo illi ivcrunt: 3. dual. a. 1. εἶσα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, co.
 *Ἐἰδοται, appetit: 3. sing. præs. ind. Poët. verbi ἔλδομαι, capio: ic
 *Ἐἰδώω, ορος, Pleonasm. Poët. pro ἔλδωω, τὸ, desiderium. Th. ἔλδομαι, desidero.
 *Ἐλμαι, obvolutus sum: perf. pass. pro εἰλμαι, verbi εἰλω, sum εἰλέω, volvo: et
 *Ἐλμένοι, dissolutā diphthongo ei in e' alii ab ελάνω, compello, deducunt; nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι, per Sync. et Proth. τὴ ε, ἐλάσαι hinc *Ἐλμαι' alii ab εἰλέω, congrego: p. part. εἰλμένος, et per Sync. ελμένος, Poët. ελμένος.
 *Ἐλπετο, simpliciter pro ἔλπετο, seu ἕλπετο, 3. sing. imperf. pass. et ἔλπομεν, pro ἕλπομεν, 1. pl. opt. Poët. verbi ἔλπω, sperare facio: præt. m. ἔλπω, Att. seu Ion. pro ἕλπω. Th. ἐλπῆς, spes.
 *Ἐέλσαι, abegisse: per Pleon. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. verbi ἐλάνω, abigo: f. ἐλάσω, a. 1. ἕλσασα.
 *Ἐένδονεν, eodem modo pro ἐνδονεν, sive ἐνδόνεν, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύω, induo. Th. δύνω, subeo.
 *Ἐεργ', pro ἔεργε, cohibe: præs. imperat. ab ἔεργω.
 *Ἐεργαθε, disjunctit. 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐργάω, distraho: imperf. ἐργαθον, per dissol. Poët. et per Pleonasm. ἐεργαθον. Th. εἶργω, arceo.
 *Ἐεργε, quoque pro ἔργε, seu εἶργε, avertē, præs. imperat. Sic et ἔεργει, continet: 3. sing. præs. ab ἔεργω.
 *Ἐεργμένοι, muniti: pro ἐεργμένοι, perf. part. ut ἐεργμαι, pro ἐεργμαι, verbi εἶργω, arceo.

*Ἐεργνοσθαι, eadem ratione pro ἐεργνοσθαι, ab ἔεργνυμι, idem quod ἐεργνυμι, seu εἶργω, arceo.
 *Ἐεργω, pro ἔργω, seu εἶργω, f. ζῶ, arceo, prohibeo, includo.
 *Ἐεργω, ης, ἦ, per Pleonasm. Poët. pro ἔργη, ros: et
 *Ἐεργήεις, εντος, similiter pro ἐεργήεις, rosculus.
 *Ἐεργτο, arcuit: pro ἔργτο, seu εἶργτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἶργω, arceo: perf. pass. εἶργμαι.
 *Ἐερχάτο, pro ἔρχατο, seu εἶρχατο, 3. pl. plusq. perf. Ion. pro εἶργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἶργω, arceo.
 *Ἐες, pro ἦς, eras, 2. sing. imperf. Poët. ab εἶμι, sum.
 *Ἐέσθω, pro ἔσθω, 3. sing. perf. pass. imperat. verbi ἐννυμι, seu ἔω, induo.
 *Ἐέσθω, pro ἔσθω, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ' ab eod. Th.
 *Ἐέσω, indutus est, pro εἶσω, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.
 *Ἐεζε, fervebat: 3. sing. imperf. act. à ζῶ, ferveo: f. ζέω.
 *Ἐεξίας, ε, nomen regis Hebr. et interpretatur Lat. fortitudo mea Dominus.
 *Ἐεζ' et ἔζωτο, Poët. pro εἶζωτο, sedebat: 3. sing. imperf. Ion. εἶζομαι, fut. 2. m. ἰδοῦμαι, vel ab ἔζω.
 *Ἐζη, Dor. pro ἔζαι, 3. sing. imperf. verbi ζάω, vivo.
 *Ἐζήλωσα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi ζήλω, invidio.
 *Ἐζημιώμαι, mulcatus sum: perf. ind. pass. verbi ζημιώω, damnium affero. Th. ζημία, damnium.
 *Ἐζην, ης, η, Dor. pro ἔζων, ζέως, ζῶ, vivebam, imperf. verbi ζάω, f. ζῶσα, a. 1. ζήσα, as, ε.
 *Ἐζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζήτω, -ω, quaero, studeo: imperf. ζήτειον, -ων, -εις, -εις, -ει' f. ἴσω, p. ζήτηκα, imperf. pass. ἐζήτημην, -μην, -ες, -ς, ἔτο, εἶτο.
 *EZOMAI, f. ἔσομαι, f. 2. εἶδομαι, SEDEO.
 *Ἐζόμενος, η, ον, sedens: præs. part. verbi ἔζομαι.
 *Ἐζύγην, junctus sum: a. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι, f. 2. ζυγῶ, a. 2. ζύγον.
 *Ἐζω, colloco, sedere, facio: imperf. εἶζον, (nam pro augmento post e adsciscit i) f. ἔσω, a. 1. εἶσα, a. 2. εἶσον, f. 2. εἶδω, perf. pass. εἶσασα, a. 1. pass. εἶσθην, ab ἔω, pono: undē ἦμαι, ἔζομαι, sedeo.
 *Ἐζωγρημένος, captivus factus: p. part. pass. verbi ζωγρέω, vivum capio: f. ἔσω, præt. ἐζώρηκα, perf. pass. ἐζώρημαι, quasi ζῶν ἀγρέω, seu ἀγρέω, venor. Th. ἄγρα, captivura.
 *Ἐζων, vivebant: 3. pl. imperf. act. pro ἔζων, verbi ζάω, vivo: f. ζήσω, p. ἔζηκα.
 *Ἐζωσα, as, ε, a. 1. ind. act. et
 *Ἐζωσμαι, cinctus sum, perf. ind. pass. ζῶσμένος, perf. part. pass. à

ζώνυμι, vel ζωννώ, cingo: f. ζῶσα, p. ἔζωκα, a. 1. m. ζῶσάμην, ω, ατο.
 *Ἐη, sit: Poët. pro ἦ, 3. sing. sub. ab ὦ, ἦς, verbi εἶμι, sum. Sed
 *Ἐἦ, sive: dat. sing. f. g. Poët. ab ἰός, ἐἦ, ἔδν, suus, a, um: ab ἦ, sui.
 *Ἐηκα, as, ε, misi: pro ἦκα, Att. a. 1. verbi ἦμαι, mitto: f. ἦσω.
 *Ἐην, eram, erat: Ion. et Poët. pro ἦν, 1. et 3. sing. imperf. verbi εἶμι, sum.
 *Ἐηυῶνον, pro ἠυῶνον, placebam: imperf. Poët. verbi ἀνόδω.
 *Ἐηος, boni: gen. sing. pro ἑίος, sed per Poët. Ectasin ἥιος, et Metath. ἑίος, ab ἰός, bonus: gen. sing. ἑίος. Sed
 *Ἐηος, sui: gen. sing. ab ἰός, suus.
 *Ἐηθα, eras: Poët. pro ἦθα, et hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἶμι, Ἄol. enim personis in σ ad dunt Ἄ. Alii voluit esse a. 2. sub. pro ἦς, et Poët. ἑης, et per Paragog. Ἄol. ἦρθα.
 *Ἐησι, sit: Ion. pro ἦ, 3. sing. præs. sub. verbi εἶμι, sum.
 *Ἐησον, idem, quod ἔασον, a. 1. imperat. Ion. verbi εἶω, sino, f. εἶσω.
 *Ἐητε, Poët. pro ἦτε, miseritis: 2. pl. a. 2. sub. verbi ἦμαι, mitto: a. 2. ind. ἦν.
 *Ἐε', pro ετ', propter sequent. aspirat. et id pro ἔτι, adhuc, adv.
 *Ἐεκάς, Dor. pro ἔθηκας, reddidisti: vide ἔθηκα.
 *Ἐεῶλον, vigui: a. 2. act. verbi θάλλω, vivo: f. ἠῶ, p. τίθαλκα.
 *Ἐεῶνον, mortuus sum: a. 2. verbi θνήσκω, morior: f. 2. m. θῆνμαι, præt. act. τίθηκα, p. m. τίθησθα.
 *Ἐεαύραζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, admiror: f. άσω, perf. pass. τιθαύραμαι, a. 1. pass. ἔθανμασθη.
 *Ἐεαψα, sepelivi: et in 3. pl. ἔθαψαν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, sepelio: f. θάψω, p. τίθαφα, a. 2. act. ἔταψον, a. 2. pass. ἐτάθη, p. m. τίθηται, pro τεταψα.
 *Ἐεεθασάνην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi θεασάμαι, spectro: f. 1. m. θεεσσαι, perf. pass. τεθεάμαι.
 *Ἐεεεν, currebat: imperf. act. verbi θέω, curro: f. m. θεεσμαι, seu θεουσμαι.
 *ἘΕΕΙΡΑ, as, ἦ, coma, caesaries
 *Ἐθειράω, comatum alo: f. ἄσω, p. ακα' à præced.
 *Ἐθειρῆς, ἄδος, ἦ, idem ac θεειρα.
 *Ἐθείς, missus: a. 1. part. pass. ab ἔθην, quod et ἔθην, a. 1. pass. verbi ἔθην, mitto.
 *Ἐθλει, 3. sing. ind. præs. ἐθέλη, 3. sing. sub. ἐθέλησαι, a. 1. inf. ab ἐθέλω, volo.
 *Ἐθλεσκε, volebat: pro ἐθελε, 3. sing. imperf. (per Epenth. τῷ εκ) ejusd. verbi.
 *Ἐθέλημος, voluntarius: ab eod. Th.
 *Ἐθελρησα, velis: Poët. Para-

gog. pro ἰθελος, 3. sing. præs. sub. ejusd. verbi.
 *Ἐθλοποιον, voluerit: pro ἰθελος, 3. sing. sub ἰθελαντων, dual. sub. ejusd. verbi.
 *Ἐθελῆσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. ejusd. verbi.
 *Ἐθλοθηρακία, ας, ἡ, cultus sponte electus, superstitione: ab ἰθελω, volo, et θρησκεία, superstitionis deorum cultus. Th. θρησκευός, superstitionis ceremonias Deum colo.
 *Ἐθλοισι, 3. sing. et ἰθελοισι, plur. præs. opt. verbi ἰθελω, volo.
 *Ἐθλοκακίαν, rem ultrò ignavitàr gerere: ab ἰθελω et κακός.
 *Ἐθλοκακίω, ἥσω, rem ultrò ignavitàr gero.
 *Ἐθλοκοφίω, sum ἰθελόντως κόφος, sponte surdus, audire nolo.
 *Ἐθλούντ', pro ἰθελοντα, acc. sing. part. act. et ἰθελοντι, Dor. pro ἰθελουσι, volent: 3. pl. præs. ab ἰθελω, volo.
 *Ἐθελουτην et ἰθελουτηδὸν, ultrò, suá sponte, adv. et
 *Ἐθελουτης, οὐ, ἰθελουτός, οὐ, et ἰθελούσιος, υ, voluntarius: et
 *Ἐθελουτι, adv. voluntariè, ultrò: ab
 *ἘΘΕ'ΑΩ, vel Ἐδω, volo, opto, delector; possum, ap. Hom. II. σ. 366. v. 106. Dem. c. Phil. i. 1. imperf. ἔθελον, es, ε' f. Ἐλῆσω' p. τεθελῆκα' perf. pass. τεθελῆμαι' undè Ἐδῆμα, voluntas.
 *Ἐθεν, per Sync. Ion. pro ἔθεν, et hoc pro ἔ, sui: Iones etiam pro ἔ dicunt ἔ. Attici addunt ἔεν' ita etiam ἔμῃ et σῆ se habent. Est et ἔθεν pro ἔ, se.
 *Ἐθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἔθην, σο, το, posui: verbi τίθημι, pono; f. ἔθω, p. τίθηκα, a. 2. ἔθην.
 *Ἐθεράτευε, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπέω, medeor, famulor. Th. θεράτωρ, minister.
 *Ἐθεσσε, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τίθημι.
 *Ἐθεν, Dor. pro ἔθεν, 2. sing. a. 2. ind. m. pro ἔθεσο, ἔθεο et ἔθου, ab eod. Th.
 *Ἐθηνεν, 3. sing. imperf. à ἔθηνω, f. ἔθω, acuo.
 *Ἐθηνέμεθα et ἰθηνέντο, Ion. pro ἰθηνέμεθα, et ἰθηνέντο, ἰθηνέντο, 1. et 3. pl. imperf. à ἰθηνόμοι, quo Iones utuntur pro θεάομαι, specto.
 *Ἐθῆσαντο, insperaverunt: 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἰθελείσαντο, verbi θεάομαι, specto.
 *Ἐθῆτο, inspiciebat; Ion. pro ἰθελάτο, 3. sing. imperf. verbi ejusd.
 *Ἐθῆκα, ας, es, posui: et in 3. pl. ἔθῆκαν, a. 1. act. verbi τίθημι, pono; f. ἔθῆω, a. 2. ἔθην.
 *Ἐθῆκα, Ion. pro ἰθῆκα, 2. sing. a. 1. m. sic ἰθῆκατο, 3. sing. ejusd. temp. verbi τίθημι, pono: a. 2. ἔθην.
 *Ἐθῆλα, ας, es, florui: a. 1. ind. act. verbi θάλλω, vireo.
 *Ἐθῆμονος, gen. sing. ab
 *Ἐθῆμων, ovos, ὁ ἔς ἡ, consuetus. Th. ἔθος.

*Ἐθην, pro ἔθην, missus sum: a. 1. ind. pass. ab ἔθημι, mitto.
 *Ἐθίζε, assuesce, præs. imp. act. ἰθίζεο, Ion. pro ἰθίζε, præs. imperat. pass. ab
 *Ἐθίζω, assuefacio, instituo: (quod pro augmento i post ε adsciscit) f. ἔθω, p. εἰθίκα, a. 1. εἰθίσα, præs. pass. ἰθίζομαι, assuefio, p. pass. εἰθίσμαι, p. part. εἰθιζόμενος, a. 1. inf. pass. εἰθισθῆναι. Th. ἔθος, consuetudo.
 *Ἐθλασε, comminuit: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, frango: f. ἄσω.
 *Ἐθνάρχης, υ, ὁ, gentis præfectus: ex ἔθνος, gens, et ἀρχος, vel ἀρχων, princeps. Th. ἀρχω, impero.
 *Ἐθνικός, ἡ, ὄν, gentilis, ETHNICUS. Hinc
 *Ἐθνικῶς, adv. ETHNICE, gentilitèr: ab
 *ἘΘΝΟΣ, εος, τὸ, gens, natio, populus, sexus.
 *Ἐθνεύει, 3. sing. imperf. pass. q. à θνεύομαι, devoro: a. 1. m. ἔθνευσάμην, ω, ατο' à θνεύω, epulor. Th. θνεύη, epulum.
 *Ἐθνεύω, depascebant: 3. pl. imperf. à θνεύω, epulor: f. ἔσω, p. τεθνεύκα' ab eod. Th.
 *ἘΘΟΣ, εος, τὸ, ritus, mos, consuetudo. Hinc ἔθω, p. m. εἴωθα, consuevi: ἰθίζω, assuefacio.
 *Ἐθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, et Ion. ἔθεο, et per Crasin Att. ἔθου, verbi τίθημι, pono: a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἰθίμην, σο.
 *Ἐθούσα, excitavi: a. 1. ind. act. ab inus. Th. θούω, acuo: vel per ἰθούσα, à θούω, celeritèr moveo. Th. θούος, celer.
 *Ἐθραξέ, conturbavit: per Sync. pro ἔθραξε, a. 1. ind. act. à ταραξάω, turbo: f. ἔξω.
 *Ἐθρεξα, euarri: a. 1. ind. act. à τρέχω, curro: f. θρέξω, p. εἰθρέμικα, a. 2. ἔθραμον, p. m. εἰθρόμα.
 *Ἐθρέφθη, ης, η, innutritus sum: a. 1. pass. pro ἐθρέφθη, verbi τρέφω, alo: f. θρέψω, p. τέτρεψα, a. 1. ἔθρεψα, præt. pass. τέθραμμα, a. 2. ἐθρέφην, p. m. τέτροφα.
 *Ἐθρεψά, alui: a. 1. ind. act. verbi τρέφω vide ἰθρέφθη.
 *Ἐθρήνεν, Æol. et Dor. pro ἔθρήνεν, lugēbant; 3. pl. imperf. act. verbi θρηνέω, lamentor. Th. θρήνος, luctus.
 *Ἐθρήθη, ης, η, sacrificatus fui: aor. 1. ind. pass. à θρέω, mactō: f. θρέω, p. τίθηκα.
 *Ἐθρῶδην, ης, η, excaudū: a. 2. ind. pass. à θρῶδω, irrito: f. ἔσω, p. τεθῶωκο. Th. θῶμος, animus, ira.
 *Ἐθύνον, furebant, 3. pl. imp. ind. verbi θύνω, ἰδ. q. θύω, seu θύω, f. θύω, cum impetu ruo.
 *Ἐθυσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à θύω, sacrifico, mactō: f. ἔσω, p. τίθηκα, perf. pass. τίθημαι, a. 1. pass. ἰθίθη.
 *Ἐθω, ex consuetudine facio, consuesco: p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, mos.

*Ἐθῶσι, mittuntur: 3. pl. a. 1. sub. pass. ἰθῶν, seu ἔθῶν, t. 1. ind. pass. verbi ἔθημι, conno.
 *ἘΙ, SI: conj. connexiva, cum ind. constructur; significat etiam, an, ultram, num, ulinam.
 Εἰ, es: 2. sing. præs. ab εἶμι, sum.
 Εἰ vel εἰς, vadis: 2. sing. ab εἶμι, eo: et imperf. εἶν, εἰς, εἰ, ἴθα; et Εἶ, i: pro ἰθι, ejusd. præs. imperat. et in compos. εἶα, εἶε.
 * Εἰ δὲ μὴ, alioquin, sin; εὐδεις βάλῃ—εἰ δὲ μὴ, Marc. ii. 22. nemo mittit vinum novum in veteres utres, sin mittat—εἰ δὲ μὴ post negativam sententiam habet vim affirmativam, εἰ ἄρα, si fortè: εἰ γὰρ, pro ἔθε, γὰρ, utinam enim: εἶγε, εἶπε, εἰ δὲ, si quidem, si modò: εἶγον, si salten: εἰ δὲ ἄγε, age dum: εἰ ἔ, etsi: εἰ μὲν, εἰ δὲ, εἰ, sin: εἰ μὴ, nisi: εἴ τις, siquis: εἰ του, si cuius: εἴ τω, si cui.
 Εἶ'Α, vel εἶα, EJA, adv. hortantis.
 Εἶα, εἶας, εἶε, ivi, ivisti, p. m. verbi εἶμι, eo, pro quo etiam Attici dicunt ἦα, &c.
 Εἶα, pro εἶας, sinebat: 3. sing. imperf. act. verbi εἶω, sino: imperf. εἶαον. Est et
 Εἶα, ας, ἡ, herba, gramen: Angl. HAY.
 Εἶ'ΑΜΕ'ΝΗ, ης, ἡ, locus, humectus, irriguus, herbosus; pratium.
 Εἶλνός, ὁ, ὄν, subtilis, λεπτός, pro εἶλνός, Poëtice.
 Εἶλνω, Poët. meti causà pro ἔλνω, quod Ion. dicitur pro ἦνω, 3. pl. imp. verbi ἦμαι, sedeo.
 Εἶσιν, imp. act. verbi εἶω, sino; (quod pro augm. recipit i post ε) a. 1. εἶασα, p. εἶακα.
 Εἶρα, dat. sing. Poët. pro εἶρι, εἶαρ, ros, τὸ, ver.
 Εἶροτὸς, ἡ, ὄν, vernus, a, um, dat. pl. εἶροτῶν: ab εἶαρ, ver.
 Εἶας, sinebas, 2. sing. imperf. verbi εἶω, sino, (quod aliud non vindicat augmentum quàm i post ε) imperf. εἶαον, -ων, -ας, -αε, -α, perf. εἶακα.
 Εἶασε, et Poët. εἶασσε, reliquit, 3. sing. a. 1. act. ab εἶώ, sino: f. εἶσω, a. 1. εἶασα.
 Εἶασκε, Ion. Paragog. τοῦ σκε, pro εἶα, 3. sing. imperf. verbi εἶώ. Εἶασχ', ob seq. aspirat. pro præced. verbo.
 Εἶαται, et εἶατο, Poët. pro εἶται, et εἶατο, quæ Ion. dicuntur pro ἦται, et ἦτο, quorum aliud est 3. pl. ind. præs. verbi ἦμαι, sedeo; hoc 3. imperf. ἦμην, ἦσω.
 Εἶβεται, distillat, 3. sing. ind. præs. pass. Ion. et Poët. pro λείβεται sic εἶβεν pro λείβεν, εἶβένος pro λείβένος. Th. λείβω, f. ψω, λιβό, fundo.
 Εἶγε, si quidem; si modò; conj. cum ind.
 Εἶγμα, ἄτος, τὸ, IMAGO: ab εἶκα, similis sum.
 Εἶδ', eja; adv. hortantis.

Ειδαινομαι, et εδδλωμαι, assimilor, similis fio : et
Ειδάλλωμος, υ, δ ζ ή, speciosus, formosus, ab ειδος, species; quod ab ειδω, video.
Ειδαρ, άτος, τδ, pro εδαρ, esca, dapes : ab ειδω, edo.
Ειδε, scito, a. 2. imperat. et in alia significat. pro ειδηκε, per Sync. dici posset ab ειδέω, scio.
Ειδέα, seu ιδέα, as, ή, IDEÆ, forma, species : ab ειδω, video.
Ειδέην, viderem, præ. opt. act. verbi ειδημι, f. ειδήσω. Hinc præ. infin. *ειδέναι ut τιθέην, et τιθέναι, ex τιθημι.* Alii malunt per Sync. esse pro *ειδηκέναι, verbi ειδέω.* Sunt qui pro *ειδέναι* ponant à p. m. *οίδα, verbi ειδω.*
Ειδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. εδον, es, e, vidi : ab ειδω, video ; a. 2. ειδον, et ιδον, 1. fut. m. *εισομαι.*
Ειδέναι, vel est præ. infin. ab ειδημι, vel perf. infin. act. per Sync. pro ειδηκέναι, ab ειδέω.
Ειδεας επαμμένοι, παιδες, pueri egregia forma præditi.
Ειδέσθαι, Ion. et Poët. pro εοικέναι, similem esse : et pro *δοκείν, videri.*
Ειδεται, videtur, 3. sing. præ. ind. ab ειδομαι.
 * *Ειδέχθεια, as, ή, deformitas, quæ nauseam parit. Sap. Sol. xvi. 3.*
Ειδεχθής, εος, δ ζ ή, aspectu deformis, qui odioso aspectu est : ab ειδος, aspectus, quod ab ειδω, video, et εχθος, odium.
Ειδέω, scio : f. *ειδήσω, p. ειδηκα, plusq. p. ειδηκει, et per Syncop. είδα, et ειδειν, Atticè verò ήδειν, εις, ει, et in 3. pl. ήδισαν* pro quod Poët. *ηείδην, et Ion. ήδεα, as, e, contractè ήδη, ης, η, perf. infin. ειδηκέναι, et per Sync. ειδέναι, perf. part. ειδηκώς, et per Sync. ειδώς, ότος, &c. et in f. g. ειδένια, as, et in n. g. ειδός: ειδήσαι, a. 1. inf. Lys. pro milite : vox paulò insolentior. præ. m. οίδα : ab ειδημι, inus. idem quod ειδέω, est ειδέην. Th. ειδω, idem.*
Ειδη, simul, adv. Alii volunt esse επιειή, alii ει δη scribunt. Homer. Iiad. a.
Ειδημόνος, adv. scienter, peritè ; ab
Ειδημων, onos, δ ζ ή, sciens, peritus ; ab ειδω, scio.
Ειδης, noveris, 2. sing. præ. sub. ab ειδέω, -ω, scio : f. ήσω.
Ειδήσις, ewς, ή, scientia, peritita : ab eod.
Ειδήσω, f. 1. ind. ειδήσειν, f. 1. infin. ejusd.
Ειδήτε, 2. plur. præ. sub. act. verbi ειδέω.
Ειδήθ', pro ειδότω, peritum, acc. sing. perf. part. per Sync. pro ειδηκόσα, verbi ειδέω.
Ειδόθεια, et Ion. Ειδόθεια, as, ή, filia Protei, dei marini.
Ειδοι, αι, idus; vox Latina : ab iduo, quod Thuscis est divido.

Ειδομαι, et ιδομαι, Poët. assimilor : p. *ειδημαι* ab ειδω, video, q. v.
Ειδόμενος, et ειδόμενος, Poët. similis, ejusd. part. præ.
Ειδόμες, vidimus, Dor. pro ειδόμεν, 1. pl. præ. ind. verbi ειδω, video.
Ειδον, et ιδον, a. 2. ind. act. ab eod.
Ειδος, eos, τδ, species præstans formã, facies. Hesych. *ειδος* testatur accipi non solum pro *species, forma*, sed etiam *ardor astutus.* Th. ειδω, video.
Ειδόσαν, noverunt, Bæot. pro ειδον, 3. pl. a. 2. ind. act. ejusd.
Ειδότε, dual. et ειδότες, plur. perf. part. act. ab ειδώς, ότος, pro ειδηκώς, per Crasin, verbi ειδέω, vel ειδημι, scio : f. ήσω, p. ειδηκα.
Ειδένια, as, et in dat. Ion. ειδένη, pro ειδηκός, perf. part. act. f. g. ειδένηται, pro ειδένιας, dat. pl. Ion. verbi ειδέω, quod vide.
Ειδόλλιον, υ, τδ, IDYLLIUM, parvum roëma, ειδέλλα, qualia Theocriti, varia sunt roëmatum genera : ab ειδος, quod ab
ΕΙΡ'ΑΩ, video : f. m. *εισομαι, et ήσομαι, Poët. a. 2. ειδον, et ιδον, es, e, (in indic. apud Poëtas ιδον, in reliquis modis apud Oratores) a. 2. imperat. ιδε, vel Att. ιδε, a. 2. sub. ιδω, ης, η, a. 2. infin. ιδέν, a. 2. part. ιδών, όσα, όν, a. 1. m. ειδάμην, et ειδάμην, simulavi, opt. ειδάμην, infin. ειδάσθαι, part. ειδάμενος, a. 2. m. ειδόμην, imperat. ιδοῦ.*
Ειδω, præ. sub. verbi ειδημι, vel ειδέω, contractè ut τίδω, a τίδημι, sic præ. opt. ειδέην, præ. infin. ειδέναι. Alii Syncopen aiunt esse τῷ ειδήκω, perf. sub. ab ειδέω.
Ειδωλειον, on, τδ, IDOLEIUM, delubrum : 1 Macc. i. 17. 1 Cor. viii. 10. ab ειδωλον, idolum, ab ειδος, species. Th. ειδω.
Ειδωλόστον, υ, τδ, quod idolo immolatur : ab ειδωλον, et θώω, maculo, immolio.
Ειδωλοτραπεία, as, ή, IDOLO-LATRIA; idoli cultus : et
Ειδωλολάτρης, υ, δ, IDOLO-LATΡΑ : ex ειδωλον, et λάτρης, εος, δ ζ ή, servus.
Ειδωλον, υ, τδ, IDOLUM, simulacrum : ab ειδος, species. Th. ειδω.
Ειδωλοποιά, as, ή, fictio idoli : ex ειδωλον, et ποιέω, facio.
Ειδως, qui novit, perf. part. act. per Syncop. pro ειδηκώς, ότος, verbi ειδέω, vel ειδημι, scio : f. ήσω.
Ειδεν, essent : 3. pl. præ. opt. per Sync. Att. pro ειδησαι, ab ειδην, verbi ειδημι, sum.
Ειδεν, etiam, age verò, esto, adv. concedentis : ab eod.
Ειδην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ημι, mitto : f. ήσω.
Ειδην, εής, εην, essem, et in pl. εηνμεν, εητε, εησαν, et per Sync. ελμεν, ελτε, ελεν, præ. opt. verbi ελμει sum.

ΕΙΟ', pro ετρα, propter seq. aspiratiōnem, deinde.
ΕΙ'ΟΑΡ, adv. Poët. statim, confestim.
Ειδε, utinam. Th. ελ, ει : pro quo *ελ, ελτε, sive.*
Ειδην, seu εδην, missus sum : a. 1. ind. pass. verbi ημι, mitto : f. ήσω.
Ειδικώς, assuetus, perf. part. act. et
Ειδισα, assuevi, a. 1. ind. act. ab ειδίω, quod loco augmenti a post e adsciscit : sic perf. *ειδικα* et
Ειδισμαι, assuetus sum, p. pass. undè ειδισμένος, p. part. ejusd. Th. εδως, mos.
Εικ', pro εικε vel εικεν, sequi dem. Th. ελ, et particula Poëtica *κε* vel *κεν.*
Εικα, similis sum, p. m. (pro quo Attici εοικα dicunt, repetitã initiali præsentis literã, et e in o verso) verbi εικω. Quidam tam volunt esse a. 1. Bæot. pro είζα.
Εικα, as, e, misi : perf. ind. act. verbi ημι, mitto : f. ήσω, a. 1. ήκα.
Εικάδι, dat. sing. ab εικàs, άδος, ή, numerus vicenarius : ab εικοσι, viginti.
Εικάζω, f. άσω, assimilo. Th. εικω, similis sum.
Εικαί, etiamsi, conj. discret. cum ind. ex ελ, ει, et και, etiam.
Εικας, άδος, ή, numerus, vicenarius.
Εικάσι, miserunt, 3. pl. perf. ind. verbi ημι, mitto, p. part. εικώς. Sed
Εικάσι, videntur : 3. pl. p. m. ab εικω.
Εικασμα, άτος, τδ, simulacrum : ab εικω, similis sum.
Εικάσαις, conjectare poteris, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro εικάσαις, verbi εικάζω, conjicio; f. άσω, a. 1. infin. εικάσαι. Th. εικω, similis sum.
Εικασι, Dor. pro εικοσι, viginti, quod vide.
Εικε, cede, et in pl. εικετε, cedite, præ. imperat. ab εικω, cedo; f. ήσω.
Εικειν, et Att. ήκειν, iteram. plusq. p. à perf. *εικα, verbi εμι, εο.*
Εικελος, υ, similis. Th. εικω.
Εικελοφονος, on, vocem similem (sc. alteri) habens.
ΕΙ'ΚΗ, adv. frustrã, temerè, sine consilio, casu; inde εικαιος, αία, αιον, temerarius : q. ab εικω, cedo.
Εικονίζω, assimilo, exprimo : ab εικων, imago. Th. εικω, similis sum.
Εικός, ότος, τδ, verisimile : ab εικω.
Εικοσάκις, adv. vicies : ab εικοσι.
ΕΙ'ΚΟΣΙ, et Poët. ελκοσι, οι, αι, τã, viginti; pl. tantum et ακλιτον Dor. εικασι.
Εικοσιετής, ή, δ ζ ή, viginti annorum : et
Εικοσιμετρος, on, viginti mensuras capiens : ab εικοσι, viginti, έτος, annus, et υτροον, mensura.

* Εικοσλήϊνος οίκος, domus viginti lectisterniis instructa.
 Εικοσινήϊτος, ὁ ζή, de quo viginti contendent: ab εἰκοσι, viginti, et ἰσῖν, contendo.
 Εικοσός, ἡ, ὄν, vigesimus: ab εἰκοσι, viginti.
 Εἰκόσως, adv. similiter, ut par est: ab εἰκός, ὄτος, similis. Th. εἰκώ.
 Εἰκοσαι, cedunt, 3. pl. praes. ab εἰκώ, ced.
 Εἰκῆτην, similes erant; pro εἰκῆτην, 3. dual. imp. per Sync. et soluta diphthongo εἰκῆτην, verbi εἰκώ. Vel, ut alii volunt, est plussq. p. m. εἰκῆν, et in dual. εἰκῆτην, per Sync. εἰκῆτην, et per Dialysin εἰκῆτην.
 Ἐἰκῆτο, pro εἰκετο, assimilatus erat, 3. sing. imperf. pass. ab εἰκώ, similis sum. Vel plussq. p. ab εἰκῆτην, ζο, κτο.
 Εἰκυῖαν, decoram, aptam, acc. sing. p. part. m. f. g. ab εἰκα, p. m. pro εἰοκα, verbi εἰκώ, similis sum.
 Εἰκῶ, similis sum; item cedo, non repugno; f. ζω, p. m. εἰοκα.
 Εἰκός, ὄτος, ὄσις, ἡ, Poët. pro εἰκός, ὄτος, imago, effigies.
 Εἰκων, cedens: praes. part. ab εἰκώ.
 Εἰκῶν, ὄνος, ἡ, imago: ab eod.
 Εἰκός, decens, praet. part. m. ab εἰκα.
 Εἰλαμῖς, ἴδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens: ab εἰλέω, involvo.
 Εἰλαπινέζω, f. ἄσω, Poët. epulor: et
 Εἰλαπινάσης, ὄ, ὄ, contriva: ab Εἰλαπίνῃ, ἡ, ὄ, EPU-LUM: unius scil. sumptibus; ut ἴωνος, plurium, Hom. Od. a. 205. dat. pl. εἰλαπινῆσι q. ab εἰλη, congregatio, agmen, et πίνω, bibo.
 Εἰλαρ, ὄος, τὸ, (quod et εἰλαρ) proprius λαωμ: ab εἰλέω, coarcto.
 Εἰλάτνος, pro ἐλάτνος, Poët. abiectus: ab ἐλάτη, ὄβιος.
 Εἰλε, cepit, 3. sing. a. 2. act. ab αἰόω, capio.
 Εἰλεγμαι, dictus sum, Att. pro λέγομαι, perf. pass. verbi λέγω, dico.
 Εἰλαεΐθῤῥια, as, ἡ, Lucina, Dea qua parturientibus opitulatur. Sed et pro ipso partu ponitur ab Hesiodo: ab εἰλέθω, undē et Ἐλεθώ dicta.
 Εἰλείται, 3. sing. praes. pass. ab εἰλέω.
 Εἰλέως, υ, ὄ, ILEUS, volutus, morbus intestinorum; item vitis: ab εἰλέω.
 Εἰλέσιον, civitas Bœotia.
 Εἰλετ, et εἰλετο, elegit, 3. sing. a. 2. m. Vide εἰλετ ab αἰρέω, eligo.
 Εἰλεν, cepisti, eripuisti, Dor. pro εἰλω, 2. sing. ind. a. 2. med. verbi αἰρέω.
 Εἰλόντο, pro εἰλόοντο, seu εἰλόντο, Dor. 3. plur. imperf. pass. verbi εἰλέω, versio.
 Εἰλέχα, Ἄτ. pro λέδχα, perf. à λέγω.

Εἰλαεῖω, cogō, coarctō, concūdo, congrego; εἰλέω verò, verso, circumago, involvo, fut. ἴσω, perf. ἴκα. Est et εἰλέω, ὦ, f. ἴσω, ἴσολο.
 Εἰλη, ἡ, ὄ, agmen, græc: ab εἰλέω, congrego.
 Εἰλη, et ἔλη, ἡ, ὄ, splendor, color: ex sole prodiens.
 Εἰληθείσα, a. 1. part. pass. scem. circumdata: ab εἰλέω.
 Εἰληθερῖς, ἴος, ὄ ζή, à sole calefactus: ab εἰλη, splendor, et θερῖω, calefactio.
 Εἰλήλυθα, as, ε, veni, Poët. pro ἐλήλυθα, p. med. Att. verbi ἔρχομαι, venio, p. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.
 Εἰληλούθει, venerat, ejusd. 3. sing. plussq. p. med.
 Εἰληλούθειν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, venimus, 1. plur. ab εἰλήλυθα, p. med.
 Εἰλημμαι, perf. Att. pro λημμαι, et
 Εἰλημένος, pro λημμένος, p. part. pass. verbi λαμβάνω.
 Εἰληπται, assumptus est, 3. sing. perf. εἰλημαι, verbi λαμβάνω.
 Εἰληφα, sumpsit, perf. Att. pro λέληφα: hinc
 Εἰληφός, ὄτος, perf. part. act. ejusd.
 Εἰληχα, sortitus sum, perf. Att. verbi λαγχάνω, sortior.
 Εἰληγος, υ, ὄ, vortex, gyrus, tor-men intestinorum; etiam vertigo capitis, σκότωσις: ab εἰλέω, verso.
 Εἰληγμα, ἄτος, τὸ, involutio: ab εἰλίττω.
 Εἰληγμαί, circumvolutus sum, perf. pass. et part. εἰλημένος: ab εἰλίττω. Th. εἰλέω, verso.
 Εἰληγῶς, ὄ, ὄ, vortex, gyrus: ab εἰλίττω.
 Εἰλίκες βόες, dicuntur apud Poëtas, vel nigri, vel flexiles, vel à retortis cornibus: ab εἰλίξ.
 Εἰλικρίνεια, as, ἡ, sinceritas: ab Εἰλικρινῆς, ἴος, ὄ ζή, distinctus, sincerus, clarus; in nom. pl. εἰλικρινεῖς: ab εἰλη, splendor, solis, vel potius εἰλη et κρίνομαι, secerno.
 Εἰλιξ, vel ἔλιξ, ἴκος, ἡ, involutum, gyrus; item species hedera: sumitur etiam adj. pro implicito: ab εἰλίσσω, idem ac Th. εἰλέω, verso.
 Εἰλίποδες, gradiente. pl. cuiuspedes, vel curvè gradientes: dat. pl. Ion. εἰλίπόδεσσι: ab
 Εἰλίπους, ὄος, ὄ ζή, flexipes: ex ἔλω, pro quo usitatum εἰλέω, slecto, et πῆς, pes.
 Εἰλίσσόμενος, ἡ, ὄν, convolutus, a, um, praes. part. pass. ab
 Εἰλίσσω, vel -ττω, circumvolvo, pro quo etiam dicitur εἰλίττω, fut. ἴσω, perf. εἰλικα p. pass. εἰλημαι. Th. εἰλέω, verso.
 Εἰλίχᾶτο, pro εἰλιγμένοι ἴσαν, 3. plur. plussq. p. pass. verbi εἰλίσσω, Th. εἰλέω, verso.
 Εἰλῆκον, imperf. act. ab ἔλω, traho, et
 Εἰλῆσε, traxit, a. 1. εἰλκον, im-

perf. ab ἔλω, quod perindē ac Th. ἔλω, i post e pro augmento addeiscit.
 Εἰλόμενος, υ, ὄ, praes. part. pass. ab εἰλομαι, verbi εἰλέω, arcto, includo.
 Εἰλόμην, elegi, indic. a. 2. med. verbi αἰρέω.
 Εἰλον, es, ε, accepit, a. 2. ind. aet. εἰλοντο, 3. pl. a. 2. med. ab αἰρέω, eligo.
 Εἰλω, 2. sing. a. 2. m. ejusd.
 Εἰλώται, Ion. pro εἰλόμενοι εἰσι, perf. pass. verbi εἰλόω, seu εἰλῶμι, verso, volvo. Th. εἰλέω, idem.
 Εἰλωμα, τος, τὸ, involutum.
 Εἰλῶς, ὄος, ἡ, πηλῶδες τὸ ποταμῆ, Hesych. id. q. ἰλῶς, limus.
 Εἰλόφαζε, respeldebatur, 3. sing. imperf. verbi seq.
 Εἰλόφᾶζω, vel -ᾶω, f. ἄσω, verso, torqueo. Th. εἰλέω, verso.
 Εἰλοφῶντες, Poët. pro εἰλοφῶντες, perf. part. nom. plur. ab εἰλω, verso. Th. εἰλέω, idem.
 Εἰλώω, s. εἰλῶμι, (cum tenui; tamen reperitur etiam aspero nota- tum spiritu:) f. ὄσω, verso, volvo: ab eod.
 Εἰλω, s. εἰλω, id. quod εἰλέω, s. εἰλέω.
 Εἰλᾶωσι, ὄτος, ὄ, vel εἰλώτης, υ, ὄ, HELOS, vel HELOTA. Ita apud Laedæmonios dicebatur servus, minister, quoniam totum ferè servitium quo utebantur, erat ex Helotis captis. Et enim quum diu et infestis animis oppugnarent Helos, urbem Peloponnesi ipsis vicinam, quoscumque indē cape- rent, in servitum sibi redigebant, et retento gentis nomine εἰλωτας vocabant, non δέλωσι, in ma- jorem vocatum contumeliam.
 Εἰλωσία, as, ἡ, servitus: et
 Εἰλωτεύω, f. εἰλώω, servio: ab Εἰλωσις, ἴκος, ἡ, serva: et εἰλωσις.
 Εἰμ, pro εἰμι, eo, vado.
 Εἰμα, ἄτος, τὸ, vestis, Ἐολ. ἔμμα: ab ἔω, indio, vel ἐνώω.
 Εἰμη, εἰσαι, sedi, sedisti, seu in- dutus sum, perf. pass. verbi ἔω, induo; a. 1. εἰση: plussq. p. pass. εἰμη, part. perf. ἐμείνος. Est et
 Εἰμαι, missus sum, p. pass. ver- bi ἔμη, mitto.
 Εἰμαρμαι, sai, tai, Att. pro μέ- μαρμαι, perf. pass. et part. εἰμαρμέ- νος, fato decretus, fatalis, et indē
 Εἰμαρμένη, ἡ, ὄ, fatum, divinitus decretum: à μέρω, divido, quia suum cuique divisum est.
 Εἰμαρτο, fato decretum erat, 3. sing. plussq. p. pass. ejusd.
 Εἰμέν, Poët. Dor. et Ἐολ. pro εἰμῆν, 1. pl. praes. ind. verbi εἰμῆ, sum.
 Εἰμεν, simus, per Sync. per Syn- c. praes. opt. 1. pl. ejusd.
 Εἰμεναι, Poët. et Dor. pro εἰμῆαι, esse, Att. ἔμναι, Ἐολ. ἔμναι, praes. inf. verbi εἰμῆ, sum.
 Εἰμένος, ἡ, ὄν, indutus, part. ab εἰμαι, perf. pass. ab ἔω, indio.
 Εἰμῆς, Dor. εἰμέν, Poët. pro ἔ-

ἐν, 1. plur. præs. ind. verbi *εἰμι*, *sum*.
Εὐμή, nisi, conj. idem pro *ἄλλα*, *sed*.
Εὐμή, *ai*, vel *εἰς*, *ἐστὶ*, **SUM**, **ES**, **EST**; imperf. *ἦν*, *ἦς*, et *Æol.* *ἦσθα*, *ἦ*, et *Att.* in *Nov. Test.* *ἦν*, *fuī*; a. 2. sub. *ῶ*, *fuero*; plusq. p. *ἦμην*, *ἦσο*, *ἦτο*, *fueram*; præs. imperat. *ἴσθι*, vel *ἔσθι*, vel *ἔσω*, *ἔστω*, *Att.* *ἦτω* præs. opt. *εἴην*, *ἦς*, n. præs. sub. *ῶ*, *ἦς*, *ἦ*, *sim*; f. *ἔσμαι*, *ἦται*, et per *Sync.* *ἔσται*, præs. infin. *εἶναι*, fut. 1. infin. *ἔσσεσθαι* part. præs. *ὄν*, *ῶσα*, *ὄν*. Th. *ἔω*, inus. idem.
Εἴμι, *eo*, et in dual. *ἴτων*, 3. plur. *ἴσιν* imperf. *εἶν*, dual. *ἴτων*, 3. plur. *ἴσαν* a. 2. ind. *ἴων*, *ἴος* præs. imperat. *ἴθι*, *ἴτω* a. 2. imperat. *ἴε* perf. med. *εἶα*, (ab *εἶω*) *Att.* *ἦα*, et solutione factā *ἦα*, *as*, *c*, plusq. p. *ἦεν*, 3. pl. *ἦεσαν*, *Att.* *ἦεσαν*. Th. *ἔω*, inus. pro *EO*.
Εἶν, *in*, pro *ἐν*, Poët. cum dativo.
Est et **Εἶν**, *ibam*, imperf. verbi *εἶμι*, *eo*, et **Εἶν**, Poët. pro *ἦν*, imperf. verbi *εἰμι*, *sum*.
Εἰνάτες, et **ἐννάτες**, adv. per novem annos, ab *ἐννάτης*, novemnis: ab *ἐννέα*, novem, et *ἔτος*, annus.
Εἶναι, esse, præs. inf. ab *εἰμι*, *sum*.
Est et **Εἶναι**, per Metath. pro *λέναι*, inf. ab *εἶμι*, *eo*: indē *ἀπέναι*, *abire*, at **Εἶναι**, *misisse*, a. 2. infin. ab *ἔημι*, *mitto*.
Εἰνάλη, *ns*, *ῆ*, et *εἰνάλιος*, *v*, *maritimus*, pro *ἐνάλιος*: ab *ἐν*, et *ἄλς*, *ἄλδς*, *ἦ*, *mare*.
Εἰνάνυχες, per novem noctes, adv. pro *ἐννάνυχες* ab *ἐννέα*, novem, et *νύξ*, *nox*.
Εἰνὰς, *ādos*, *ῆ*, pro *ἐννὰς*, novemnis numerus: Hesiodo est, nona dies mensis. Th. *ἐννέα*.
ΕἰΝΑΪΤΕΙΡ, vel *εἰνάτηρ*, *ros*, *ῆ*, *fratris*, id est, *uxor fratris*.
Εἰνᾶτος, *ns*, *ov*, novus, pro *ἐννᾶτος*: ab *ἐννέα*, novem.
Εἰνέικαντο, Ion. et Poët. pro *ἠνέικαντο*, et *ἐνέικαντο*, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. m. Vide in *ἐνείκα*, verbi *φέρω*.
Εἰνεκα, per *Causam* Poët. pro *ἐνεκα*, *propter*, *et* *ἐτασθ*, *regit gen.* et *ἀνεκεν*, Ion.
Εἰνός, *v*, in *viā situs*, in *viā habitans*: ab *ἐν*, *in*, et *ὄδος*, *viā*.
Εἰνοσφύλλος, *v*, ὁ *ξ* *ἦ*, *quatuor* frondes, frondosus: ἀ *φύλλον*, *foliū*, et *εἰνοσις*, pro *ἔνοσις*, *molus*: ab *ἐνώω*, *impello*, *agito*.
Εἶνται, *sedērunt*, 3. pl. perf. pass. *εἶμαι*, et in plusq. p. 3. pl. *εἶντο*, *sedērunt*: ab inus. *ἔω*.
Εἶζα, *similis sum*, et in 1. plur. *εἶζαμεν*, a. 1. indic. act. verbi *εἶκω* *εἶζας*, *cedens*, a. 1. part. *εἶζαν*, *cesserunt*, 3. pl. a. 1. act. ejusd.
Εἶο, pro *οἶ*, Poët. gen. sing. *μετὰ ἐλό*, *secum*.
Εἶπα, *as*, *c*, *diāi*, et in 3. plur. *ἴσαν*, a. 1. indic. act. *εἶπα*, a. 1. γνῶμι

infin. *ἔπον*, *es*, *c*, a. 2. Et *εἶπατε*, 2. pl. a. 1. imperat. ab *ἔπω*, *dico*, quod post *c*, pro augmento, adsciscit *t*, idemque in omnibus modis servat.
Εἶπαθ', pro *εἶπατε*, 2. plur. a. 1. imperat. et
Εἶτε, *dic*, *Att.* pro *εἶτε*, a. 2. imperat. et *εἶτεῖν*, *dirixisse*, a. 2. inf. ejusd.
Εἶπόμεν, infin. Ion. pro *εἶπείν*, ejusd. a. 2. inf.
Εἶπεο, *siquidem*, *si*, *ἔπερ ἄρα*, *siquidem*. Th. *ei*, *si*.
Εἶπεσκε, *diāil*, Ion. pro *εἶπε*, 3. sing. a. 2. *ἔπον*, verbi *ἔπω*, *dico*.
Εἶπν, *sicubi*, *siqua*, *siquo modo*: ab *ei*, *si*.
Εἶπης, *dicas*, 2. sing. a. 2. subj. hinc *Æol.* *εἶπῃθα*, 2. sing. ejusd. temporis, verbi *ἔπω*.
Εἶποθεν, *siquo ex loco*: et
Εἶποῖ, *si aliquōd*. Th. *ei*, *si*.
Εἶπόμεν, *sequebar*, et in 3. pl. *εἶποντο*, imperf. vel a. 2. verbi *ἔπομαι*, *sequor*, f. *ἔφομαι*, p. *εἶμαι*.
Εἶπον, *es*, *c*, a. 2. indic. *εἶπον*, a. 2. 1. imperat. verbi *ἔπω*, *dico*.
Εἶποτε, *si quando*, adv. ex *ei*, *si*, et *πότε*, *quando*: qu. ab *ἔτε*, idem.
Sic
Εἶπου, adv. *sicubi*: ex *ei*, *si*, et *πού*, *ubi?* ab *ἔς*, *qui*.
Εἶπω, *dixero*, a. 2. sub. *εἶπὼν*, *ῶσα*, *ὄν*, a. 2. part. verbi *ἔπω*, *dico*.
Εἶπως, adv. *si quo modo*, *si quā ratione*, *si fortē*: ex *ei*, *si*, et *πῶς*, *quomodo?*
*** Εἶρ**, *procella*, *fulgor*
Εἶρανα, *as*, *ā*, Dor. pro *εἶρήνη*, *ns*, *ἦ*, *pax*.
Εἶραφιῶτης, *v*, ὁ, Bacchi epitheton. Dicit volunt *παρὰ τὸ ἐρράφθα*, quia *insutus fuit femori*, scil. *Jovis*, undē et *μηρορράφης*.
Εἶργᾶθω, *prohideo*, *distraho*; imp. *εἶργαθον*, et dissol. Poët. *ἔργαθον* ab *ἔργω*, vel *εἶργω*, idem.
Εἶργασάμην, *ω*, *ατο*, *exercui*, a. 1. m. *εἶργαζόμεν*, *ov*, *ετο*, imperf. verbi *ἐργάζομαι*, *operor*, *laboro*. Th. *ἔργον*, *opus*.
Εἶργάσθην, *confeci*, a. 1. ind. pass. et
Εἶργασμαι, *σαι*, *ται*, *confectus sum*, p. indic. pass. et part. *εἶργασμένος* ab *ἐργάζομαι*, ab eod.
Εἶργει, *cohibet*, 3. sing. præs. ind. act. *εἶργεσθαι*, *dimoveri*, præs. inf. pass. ab *εἶργω*, *arceo*.
Εἶργημι, *vincetus sum*, perf. indic. pass. et part. *εἶργμένος* ab eodem verbo.
Εἶργυός, *ῆ*, ὁ, *inclusio*: ab eod.
Εἶργωμα, *facesso*, *abeo*, *submovo*.
Εἶργον, *coercens*, præs. part. neut. g. *εἶργυ*, *abstine*, præs. imperat. pass. *εἶργου*, 3. pl. præs. indic. act. ab *εἶργω*, f. *ἔω*, *arceo*.
Εἶρῖσι, *includo*, *in carcerem conficio*, f. *ἔω*, p. *χα'* item *arceo*, *prohibeo*, *vilo*: indē *πολιόρκει*, *urbem obsideo*. Est et *εἶργω*, et *εἶργημι*, cum spiritu aspero.

Εἶρα, *as*, vel Ion. *εἶρα*, *ns*, ὁ *concio*, *catulus*: ab *εἶρω*, *dico*.
Εἶρασι, Ion. pro *εἶρη*, *interrogas*, 2. sing. præs. indic. verbi *εἶρομαι*, pro *ἔρομαι*. Th. *εἶρω*, *dico*.
Εἶρέεται, Ion. pro *εἶρήναι*, 3. pl. perf. pass. à *ἔρω*, *dico*. Vide *εἶρη μένος*.
Εἶρέσθαι, *εἶσθαι*, Ion. et Poët. pro *ἔρεσθαι*, *interrogare*, *inquirere*.
Εἶρο, Ion. pro *εἶρω*, *interroga* præs. imperat. verbi *εἶρομαι*. potest esse et imperf. ab *ἔρομαι*. Th. *εἶρω*.
Εἶρεος, *v*, ὁ, *captivitas*, *servitus*: ab *εἶρω*, *necto*.
Εἶρεσθαι, Ion. pro *ἔρεσθαι*, *quæere*, *interrogare*.
Εἶροσώνη, *ns*, ἦ, *ramus oleaginus*, *lanā obvolutus*, quem circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant, ad famem arcendam: ab *εἶρος*, *lana*.
Εἶροσάται, *enumerantes*, Dor. pro *ἔρσαι*, præs. part. pl. num. sœm. g. ab *ἔρω*, *dico*; Poët. *εἶρω*. Th. *ἔρω*.
Εἶρηκα, perf. Att. à *ἔρω*, *dico*, f. *ἔρησα*, p. *ἔρρηκα*, perf. part. Att. *εἶρηκώς*, et
Εἶρημένος, *ns*, *ov*, *dictus*, part. ab *εἶρημαι*, Att. pro *ἔρρημαι*, perf. pass. à *ἔρω*. Alii ab *ἔρω*, derivari malunt.
Εἶρην, *ēnos*, ὁ, *puer*, qui *jam fieri potest*: ab *εἶρω*, *loquor*. Sic dicti sunt tamen *εἶρηνες* à *Lacedæmoniiis* (teste *Plutarcho* in *Lycurgo*) qui *jam secundum post puritiam annum attigerant*.
Εἶρηναῖος, *as*, *ov*, *pacificus*: ab *εἶρην*, *pax*.
Εἶρηνορχης, *v*, ὁ, **IRENARCHA**, magistratus quidam apud *Juriconsul* ab eod. Th. et *ἀρχή*, *principatus*.
Εἶρηνεύω, *pacem colo*, in *pace vivo*, f. *εἶρω*, p. *εἶρηνευκα*: ab *ΕἶΡΗΝΗ*, *ns*, ἦ, *pax*; παρὰ τὸ *εἶν*, *ἐν εἶρην* (à connectendo). Hinc
Εἶρηνικός, *ἦ*, *ὄν*, *pacificus*, et *Εἶρηνοποιέω*, *-ῶ*, *reconcilio*, f. *ἔρω*, p. *εἶρηνοποιήκα* et indē *Εἶρηνοποιός*, *ῆ*, ὁ *z* *ἦ*, *pnis studiosus*, *pacificus*: ex *εἶρην*, *pax*, et *ποιέω*, *facio*.
Εἶρηνός, *ῆ*, ὁ, *laneus*: et pro eod. *ἠρηνέος*. Th. *εἶρος*, *lana*.
Εἶριον, id. quod *ἔριον*. Vide *εἶρος*.
Εἶροκάρπος, *v*, ὁ *z* *ἦ*, *lanas carpens*, vel *tractans*: ab *εἶριον*, q. ab *εἶρος*, *lana*, et *κοιέω*, *curro*.
Εἶρομαι, vide in *εἶρω*.
Εἶροπέος, *v*, ὁ *z* *ἦ*, *laniger*: à *πέικω*, vel *πέκω*, *pecto*, (f. *ἔω*, p. m. *πέποκα*, hinc *πέκος*, *vellus*), et *εἶρος*, *lana*.
Εἶρῖπος, *eos*, τὸ, *lana*, *ἔριον*, *v*, τὸ, *idem*, q. ab *εἶρω*, *necto*, quia *nextilis*.
Εἶροπιες, Dor. pro *εἶροπιεν*, *idamus*, 1. pl. imperf. ind. ab *ἔρω*, *repro*.

ΕΙ

ΕΙ

ΕΙ

Ἐρῶται, Ion. pro εἰρονται, 3. pers. pl. perf. indic. pass. Iones enim et perfecti et plusq. p. tertiam pl. à tertiâ sing. formant, ante ται, vel τω, a breve inserentes. Sic ἐρῶται, Ion. pro εἰρῶμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. verbi εἰρῶω, Poët. pro ἔρῶω, custodio.

Ἐρῶκα, sustuli, perf. act. ejusd. verbi.

Ἐρῶμεναι, præ. inf. Dor. pro εἰρῶω ab ἐρῶω, vel ἔρῶω, traho.

Ἐρῶντο, pro ἐρῶοντο, 3. plur. imperf. ind. verbi ἔρῶμαι, per Sync. pro ἐρῶομαι, custodio, servo: sic ἐρῶσθαι, pro ἐρύεσθαι, præ. inf.

Ἐρύσασθαι, custodire, a. 1. infin. med. Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἔρῶω.

Ἐρύτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab eod. Th.

Ἐρύω, Poët. pro ἔρῶω, fut. σω, traho.

Ἐρχῶται, et ἐρχῶτο, Ion. pro ἐρχῶμένοι εἰσι, et ἐρχῶμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. et plusq. p. verbi ἐρχῶμαι, seu εἰργω, includo.

Ἐρῶφα, erepsi, a. 1. indic. verbi ἔρῶω, serpo, f. ψω, p. φα.

ΕἰΨΩ, necto; item dico, interrogo, nuntio, in quâ signif. præ. est inus. ἐρῶω, et ἐρῶω, Poët. fut. ἐρῶω, et in 2. plur. ἐρῶετε, dicetis; præ. ἐρῶκα, tanq. ab ἐρῶω, quod i post ε pro augmento adsciscit; perf. pass. εἰρημαι, paulò post f. ἐρῶσμαι præ. m. ἔρῶμαι, ἐρῶομαι et εἰρομαι; Poët. interrog. f. ἐρῶσμαι a. 1. εἰρησάμην, et ἠράμην a. 2. ἠράμην, et Poët. εἰρόμην.

ΕἰΨΩΝ, ωνος, ὄ, dissimulatur in oratione, dissimulatè loquens. Qui aliter loquitur ac sentit, ut Cic. Offic. "Atque in omni oratione dissimulatorem (quem εἰρῶνα Græci nominaverunt) Socratem accipimus."

Ἐρῶνεία, as, ἡ, IRONYA; dissimulatio in oratione. Hinc Angl. IRONY, et

Ἐρῶνικός, ἡ, ὄν, qui dissimulatioe in loquendo gaudet: et indè Ἐρῶνικῶς, ironicè, fidè, adv. ab εἰρῶν, ωνος, ὄ.

Ἐρῶτᾶ, 3. sing. præ. indic. et εἰρῶτα, et εἰρῶτων, 3. sing. et pl. imperf. ab εἰρῶτᾶω.

Ἐρῶτᾶν, Ion. pro ἐρῶτᾶν, quod pro ἐρῶτᾶειν, præ. inf. ab

Ἐρῶτᾶω, Ion. et Poët. pro ἐρῶτᾶω, f. ἦσω, rogo; imperf. ἠρῶτᾶον, -ων, ἀες, -ās, &c.

ΕἰΨ, vel ἐς, ad, in; item erga, contra, super, post, propter, apud, per, inter, de, pro, ac. soli jungitur, in compos. in, ad, intra, ex; jungitur et quibusdam adverbis temporis, ubi ferè vacat. Sic εἰς ἀριον pro ἀριον, cras, εἰς ἀει pro ἀει, semper, εἰς ἅπαξ pro ἅπαξ, semel, εἰς τῆ μάλιςα pro μάλιςα, maxime: εἰς τῆ, quorsum? Hinc εἰσω, in, intra.

Ἐς, eras, Poët. pro ἡς, 2. sing.

imperf. verbi εἰμι, sum, pro quo etiam ἰδ dicitur.

Ἐς, vel εἰ, vadis, 2. sing. præ. vel imperf. sed εἰδ', pro εἰσι, vadit, 3. sing. præ. verbi εἰμι, eo.

Ἐς, εντος, qui misit, a. 2. part. ab ἦν, a. 2. verbi ἵημι, mitto.

ΕἰΨ, ἡς, ἐν, unus, a, um, quidam; idem quod πῶτος, Matt. xxviii. 1. gen. ἐνδς, μῆς, ἐνδς.

Ἐσα, a. 1. act. vel verbi εἰδω, scio, vel εἰμι, eo; pro quo ἦσα, etiam dicitur a. 1. med. εἰσάμην.

Ἐσα, sedi, a. 1. ind. ab ἐννυμι, seu ἔω, sedeo, f. ἔσω.

Ἐσαγγῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. Att. verbi εἰσάγω, introduco, f. ζω. Th. ἄγω.

Ἐσαγγελία, as, ἡ, delatio; accusatio, et

Ἐσαγγέλλω, f. ἔλω, p. ελκα, renuntio, refero; item defero accuso. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Ἐσαγγεῖν, ingreditor, præ. vel a. 2. imperat. ab

Ἐσαγγω, eis, ei, introduco, fut. ζω, perf. εἰσήγα' a. 2. εἰσήγον, et Att. εἰσήγαγον' a. 2. imperat. εἰσάγαγε, ένω' a. 2. sub. εἰσαγάγω, ης, η; a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν, præ. part. pass. εἰσαγόμενος, ης, ον, initiatus: ex eis, in, et ἄγω, duco.

Ἐσαγωγῆ, ἡς, ἡ, introductio, et

Ἐσαγωγικός, ἡ, ὄν, introductorius, et

Ἐσαγωγίμος, ὄ, ὄ, ὄ, importatio: ab εἰσάγω.

Ἐσαι, adv. semper; ὄ εἰσαι, semperiternus: ab ἀει, semper.

Ἐσαθ', pro εἰπάτο, statuâ honoravit, 3. sing. a. 1. m. verbi εἰω, statuo, f. ἔσω' a. 1. εἰσα.

Ἐσακῶω, exaudio, fut. ὄσω, perf. εἰσήκωκα' a. 1. pass. εἰσηκῶσθην, exauditus fui; f. 1. pass. εἰσακωσθήσομαι, cum gen. ex eis et ἀκῶω, audivo.

Ἐσαλλομαι, vel ἐσάλλομαι, fut. ἄλλωμι, insilio. Th. ἄλλομαι, salio.

Ἐσάμενοι, Ion. pro ἐσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἔωω, colloco, fundo; a. 1. εἰσα.

Ἐσάμην, ω, ατο, similis sum, scivi, a. 1. ind. med. ab εἰδῶω, seu εἶδω, scio, et

Ἐσάμην, a. 1. ind. med. ab εἶω, vado.

* Ἐσάμην, penetravi, II. ὄ. 138. ε'. 538. διὰ πρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς, perforavit tamen et ipsam, pro προεἶσατο, a. 1. ex πρὸ et εἶμι, eo.

Ἐσαν, collocarunt, 3. pl. a. 1. act. εἶσα, et Poët. ἔσσα' ab ἔω, seq. ἐννυμι, idem quod ἔζω, colloco.

Ἐσαναβαίνω, conscendo, f. βήσομαι, p. βιθήκα' a. 2. ἔβην' a. 2. part. εἰσαναβῆς, a. 2. opt. εἰσαναβῆην' ex eis, ἀνὰ, et βαίνω, eo.

Ἐσανῶν, ὄντος, scandens, a. 2. part. act. ab eis et εἰμι, eo.

Ἐσαῖπαξ, adv. semel: ex eis et ἅπαξ, idem.

Ἐσαριθέω, f. ἦσω, annuero.

Ἐστατο, videbatur, 3. sing. a. 1. m. ab εἶδω, f. video, εἶσομαι' a. 2. εἶδον, et

Ἐισατο, penetravit, 3. sing. a. 1. m. verbi εἶω, eo. Vide * εἰσάμην.

* Ἐισάτω, insilio: ex eis et ἔρω.

Ἐισαυθίς, et εἰσαυθίς, in posterum, posthac: ab αἰθίς et αὐθίς, rursus. Th. αῖ, idem.

Ἐισαφίκανε, reversus est, 3. sing. imperf. ind. act. ab

Ἐισαφικάνω, accedo, redeo: ex eis, ἀπὸ, et κἄνω, venio. Th. ἰκνέομαι, idem; fut. ἔζομαι, p. ἵγμαι' a. 2. m. ἰκόμην.

Ἐισαφίκαται, venias, 2. sing. a. 2. sub. m. Ion. pro εἰσαφίκα' ab

Ἐισαφικνέομαι, f. ἴζομαι, p. ιγμαι, accedo, advenio: ab eod. Th.

Ἐισάλλω, fut. ἄλω, perf. βέβηλκα, ἰνιγιο, ingredior, invado. Th. βάλλω, jacio.

Ἐισιάζομαι, vim infero, vi ingredior: à βιάζομαι, idem. Th. βία, vis.

Ἐισοβιάζω, f. ἄσω, ascendere facio: à βιάζω, ineo; quod à βαίνω, incedo.

Ἐισοβλή, ἡς, ἡ, ingressus, incursum, expeditio militaris: ab εἰσοβάλλω.

Ἐισόχομαι, intrò admitto, fut. 1. med. εἰσοδέχομαι' ex eis et δέχομαι, accipio, perf. εἰδέχομαι' a. 1. pass. εἰδέχθην.

Ἐισοραμῖσα, introcurrens, a. 2. part. act. fœm. g. Vide εἰσοέραμον.

Ἐισούνω, subeo, ingredior.

Ἐἴσε, a. 1. indic. act. verbi εἶω, colloco, induco, f. ἔσομαι' a. 1. med. εἰσάμην, perf. εἶμαι.

Ἐἴσαι, scies, pro εἴπη, Ion. 2. sing. f. 1. med. verbi εἶδω, scio, f. εἶσομαι.

Ἐἰσοδῶμον, introcucurri, a. 2. ind. act. ab εἰσρέχω, f. Σρέχω, f. εἰστέρεχα' a. 2. part. εἰσοδραμόν, ὄσα, ὄν' ex eis et τρέχω, curro, f. Σρέζω, p. δερδρημακα, et τέρεχα.

Ἐἰσέν, ingressus est, 3. sing. a. 2. indic. εἰσόμε' ex eis et ὄμι, vel ὄνω, subeo, f. ὄσω.

Ἐἴσεμι, vel εἰσίμη, intro, ingredior; in 3. pl. ind. præ. εἰσιταῖν, Ion. pro εἰσιταῖ' ex eis, in, et εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ἐἴσεισι, pro εἰσεισι, Ion. εἰσειᾶσι, immittunt, 3. plur. præ. indic. ab εἰσίμη. Vide ἵημι.

Ἐἰσελεύσω, f. ἄσω, p. κα, invahor, ingredior, irrumpo: ab εἰλεύσω, agito.

Ἐἰσεδέσσομαι, ης, ηται, f. 1. m ab εἰσέρχομαι, ingredior; a. 2. εἰσλήθον' p. med. εἰσελήθηα. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐἴσεθε, έτω, a. 2. imperat. act. εἰσελθῆν, a. 2. inf. εἰσελθῆς, 2. sing. a. 2. sub. εἰσελθῶν, ὄσα, ὄν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι.

Ἐἴσεθωμες, Dor. pro εἰσεθῶμεν, ingrediamur, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi εἰσέρχομαι, q. v.

Ἐἴσεν, sedere fecit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἔω, statuo, f. ἔσω, a. 1. εἶσα.

ἔλω, ης, η, pro ὄ, ἦς, ἦ, præ:s. sub. ab εἶμι, sum.

ἔλω, εἶψ, η, misissem; a. 2. sub. pro ὄ, ἦς, ἦ, ab ἔμω, mitto.

ἔλω, Ion. pro ὄ, sui.

ἔλωθα, consueri; perf. m. (pro αἶθα per Pleonasm. ω) inf. εἰωθέ- vai, in 1. pl. εἰώθαμεν, et in 3. pl. εἰώθασιν: εἰωθός, soliti, præt. n. part. ab εἰωθός, ότος, ab ἔθω, soleo.

ἔλων, sinebam; 1. sing. imperf. contract. ex εἰαον, ων, verbi ἔλω, sino: quod non aliud quam i post c vindicat augmentum: sic perf. εἰακα.

ἔλω, Poët. et ἔως, ut, dum, inter- rith, idem ac ὄς, ex quo fiunt per Proth. Att.

ἔλωσι, Poët. pro ἔωσι, 3. pl. præ:s. ind. vel sub. ab ἔλω, sino; f. ἔλω, a. 1. εἰασα, ut recipiens pro augmento.

EK, vel ξ, E, EX, a vel ab, dc, pro, propter, per, in; pro περί, per, vel pro ἐκτός, extra, Hom. II. σ'. 431. φ'. 370. regit gen. 'Ek ante consonantes, ξξ ante vocales ponitur: pro παρά vel ὑπέρ, cum acc. ad præstantiam indicandum, et pro κατά. In compos. plurim- que significat ex, extra, item, ab, in, re, abs: seorsim augmentum, ornamentum, contrarium.

'Εκῆθη, ης, ἦ, HECUBA, Priami uxor.

'Εκῆθενον, Dor. pro ἐκῆθενον, imperf. act. verbi κηδεύω, curam alicujus rei gero. Th. κῆσός, cura.

'Εκαίργος, υ, δ ζ ἦ, longè jaciens: ex ἔκας, procul, et εἶργω, arceo. Apollinis epithet. qui sic dictus putatur quasi ἔκας seu ἔκαθεν εἶργον' quod suis telis seu sagittis procul arceat.

'Εκῆνη, a. 2. ind. pass. à καίω, uro; f. καίω, a. 2. act. ἔκασω.

'Εκαθεζόμενη, υ, ετο, imperf. à καθίζομαι, sedeo. Th. ἔζομαι, idem, fut. 2. ἔζομαι.

'Εκῆθεν, adv. procul, eminùs: id. q. ἔκας.

'Εκαθεύδω, dormiebam; imperf. act. à καθεύδω, dormio: ex κατά, et εὔδω, idem.

'Εκαθήμην, σο, το, sedebam; in- imperf. à καθήμεναι. Th. ἦμαι, sedeo.

'Εκάθηρον, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθάωω, purgo; f. αρῶ, p. αρκα. Et Dor. pro ἐμάσιζεν.

'Εκάθισεν, imperf. act. verbi καθίζω, sedeo; a. 1. ἐκάθισα, as, e, p. κεκάθικα' ex κατά, et ἔζω, seu ἔζομαι, idem quod ἔζομαι, sedere fa- cio.

'Εκάθισα, Dor. pro ἐκάθισα, a. 1. ind. act. vide ἐκάθισον.

'Εκαίνυτο, vinebat; imperf. 3. sing. ab εκαινύμην, verbi καινύμαι, supero. Th. καινώ, peritmo.

'Εκάκωσα, as, e, a. 1. ind. act. verbi κάκω.

'Εκάλει, 3. sing. imperf. ab ἐκά- λων, verbi καλέω, -ῶ, voco.

'Εκάλεσε, Poët. pro ἐκάλεσε, 3. sing. a. 1. act. ab eod Th.

'Εκαλήμην, Ἄολ. pro ἰκαλούμην, q. pro ἰκαλόμην, imperf. pass. ejusd. verbi.

'Εκαλλωπίαστο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi καλλωπίζω, propriè pulchros oculos facio.

'Εκάλος, ω, Dor. pro ἐκλος, ου, quietus, tranquillus.

'Εκάλυψα, as, e, et in 3. pl. ἐκά- λυψαν, co-operuerunt; a. 1. ind. act. à καλύπτω, lego, f. ψω, p. φα- λω. a. 2. ἐκάλυβον.

'Εκάμμνον, Poët. pro κατέμνον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμσα, as, e, u, b, longè jaculans: Apollinis verbi καμύω, per Sync. pro κατα- μύω, idem quod μύω, f. σω, claudio.

'Εκάμρον, et ἐκαρόμην, laboravi; a. 2. ind. act. et med. verbi κάμ- νω, laboro; f. καμῶ, p. κέμμηκα, a. 2. sub. κάμω, ης, η.

'Εκάνον, es, e, occidi; a. 2. ver- bi καίνω, f. 2. κανῶ.

'Εκάον, a. 2. ind. act. verbi καίω, uro; f. καύσω, a. 2. pass. ἐκάην.

'Εκάρη, tonsus est; 3. sing. a. 2. pass. verbi κείρω, tondeo; f. κε- ρῶ, a. 1. ἔκειρα, a. 1. m. ἐκεράμην.

'Εκαρτέναντο, confirmabant; 3. pl. a. 1. m. verbi καρτένω, f. νυνῶ. Th. κράτος, et per Metath. κάρτος, robur.

'Εκῆ'Σ, adv. procul, eminùs; ἔκῆθεν, idem.

'Εκασῆτο, superl. longissimè; et compar. ἕκασέρω, magis procul, ulterius. Th. ἕκας.

'Εκασῆχθ, ubique, ubilibet: et 'Εκασάχθεν, undique: et

'Εκασ, passim, ubique gentium. 'Εκασαχσε, quocumque, quoque- versum: et

'Εκασῆχθ, ubilibet, ubique; om- nia adv. loci, ab

'ΕΚΑΣΤΟΣ, η, ον, quisque, sin- guli; δ vel οί καθ' ἕκασον, singuli; τὸ, vel τὰ καθ' ἕκασα, singula; καθ' ἕκασον, singularitè; καθ' ἕκά- σην, (subaud. ἡμέραν) quotidid; εἰς, vel πᾶς, vel αὐτὸς ἕκασος, etiam, unusquisque, singuli.

'Εκασοτε, et ἕκασοτε, semper, et ubique, adv. ab ἕκασον.

'Εκαστέρω, Poët. adv. pro comp. πῶρρωτέρω, longiùs: ab ἕκας, procul.

'Εκᾶςω, Herodot. pro ἕκας, pro- cùl.

'Εκατῶβολος, υ, δ, Poët. et Dor pro ἐκατῆβόλος, longè jaculans. Apollinis epithet. ab ἕκας, procul, et βάλλω, jacio.

'Εκαταίος, υ, δ, ζ ἦ, centesimus: ab ἐκατόν.

'Εκατάτο, sedebant; Ion. pro ἐκάθηnton, 3. pl. imperf. ind. verbi καθήμεναι, quod vide.

'Εκατέρθεν, utrinque; Poët. pro ἐκατέρωθεν, per Sync. regit gen. ab 'ΕΚΑΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, alteru- ter, alter ex duobus, utervis, uter- que. Hinc

'Εκατέρωθεν, ἐκατέρωθι, et ἐκατέ- ρωσει, utrobique, ex alterutrâ parte: et

'Εκατέρως, adv. alterutro, seu utroque modo.

'Εκάτη, ης, ἦ, HECATE; Lu- na, tanq. soror 'Εκάτη, longè jacu- lantis Apollinis.

'Εκατηβελτάω, gen. Ion. vel Ἄολ. pro -έτω' ab

'Εκατηβελήτης, ου, δ, longè jacu- lans: ab ἕκας, procul, et βολῆ, jactus: quod à βάλλω, jacio. Alii à βέλος, eos, τὸ, telum, derivari ma- lunt.

'Εκατηβολήτης, ου, et 'Εκατηβόλος, υ, δ, longè jaculans: Apollinis epith. ab ἕκας, procul, et βάλλω, ja- cio; p. m. βέβoλα.

'Εκατηγόρησα, as, e, accusavi; a. 1. ind. act. à κατηγόρειω, accuso; f. ἦσω. Th. ἀγορά.

'Εκάτι, Dor. pro ἐκῆτι, causâ, gratiâ, propter, voluntate. Th. ἕκόν, ότος, voluntarius.

*'Εκάτινος, vel ἕκατικός, sub. σφῶβαλος, Hecatica sphaera, rhom- bus, vel turbo in sacris expiatoriis et magicis usurpata.

'Εκατοκεφάλος, α, δ, Dor. pro ἕκατοκεφάλος, υ, δ, qui centum ca- pita habet, centiceps: ab ἐκατόν, centum, et κεφαλή, caput.

'Εκατόγχειρ, eiros, et ἕκατόγχειρος, υ, δ, centum manus habens, centi- manus: ex ἐκατόν, centum, et χεῖρ, ρός, manus.

'Εκάτοις, gen. Ion. ab ἕκατος, longè jaciens. Th. ἕγας, longè.

'Εκατόμβη, ης, ἦ, sacrificium cen- tum boum seu pecorum. Nam in ἐκατόμβη Homerom complectitur etiam ἀρνάς, et αἰγας et inde.

'Εκατόμοιος, valens centum bo- ves, vel constans centum nummis, bovis notâ apud Athenienses per- cussis: ex ἐκατόν, centum, et βῆς, dos.

'Εκατόμοδοι κέλευθοι, viæ centum pedum, i. e. late: ab ἐκατόν, et πῆς, pes.

'Εκατόπολις, εως, ἦ, habens cen- tum, i. e. multas et præclaras urbes; Cretæ epith. ex ἐκατόν et πόλις.

'Εκατόπυλος, υ, δ ζ ἦ, centum, i. e. multas portas habens. Θῆβαι ἐκατόπυλοι, Thebæ centiportæ: ex ἐκατόν, et πύλη, porta.

'ΕΚΛΪΤΟΝ, οί, αἱ, τὰ, CEN- TUM: sumitur indefinitè etiam pro multis et magnis. Capitur inter- dum pro infinito πολλοί, sicut et μέγιστοι, teste Eust. Sic quoque ac- cipi posse ἐκατόμβη, ἐκατόγχειρ, ἐκα- τόνφυγος, et similia. Hinc

*'Εκατοννάς, ἄδος, ἦ, centuria.

'Εκατόσφυγος, ναῦς, navis centire- mis, &c.

'Εκατονπλασίωv, vel ἕκατομπλα- σίωv, δ ζ ἦ, centuplicatus.

'Εκατονταῖτης, υ, et ἕκατονταῖτης, εος, δ ζ ἦ, centenarius, qui vixit centum annos: ex ἐκατόν, centum, et ἔτος, eos, τὸ, annus.

'Εκατοντακάρανος, υ, δ ζ ἦ, Poët. et Dor. pro

'Εκατοντακάρανος, υ, δ ζ ἦ, qui

Ἐκδύνασι, *emergere*, a. 2. inf. act. ab *ἐκ*, et *δύμι* vel *δύνω*, *subeo*: f. ἴσω. aor. 2. ἴδων.

Ἐκδύμηνον, dat. sing. praes. part. pass. ab ἰκδύω.
Ἐκδύσις, *ews, h, exitus*: ab ἰκδύω.

Ἐκδύω, *exuo*; f. ἰκδύω, p. ἰκδύουκα. a. 1. ἰξίδωσα. a. 1. m. ἰξιδύσασθαι, ω, ἰότο, *exutus fui*; a. 1. m. inf. in. ἰκδύσασθαι ἃ δύνω vel δύνω, *subeo*.

Ἐκδύσομαι, η, εται, f. 1. m. verbi ἰκδύωμι, *eloco*. Th. δύνωμι, *do*.

Ἐκιδάσσει, *dissipavit*; 3. sing. a. 1. act. m. Poët. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, *dispergo*.

Ἐκεῖ, *illuc, illuc, ed, oi ἐκεῖ, qui illuc sunt aut degunt*. Ἐκεῖ, non solum de alio loco dicitur, sed et de eo in quo is est quem alloquimur, *adv. loci*: et

Ἐκεῖθεν, *illinc, adv. à loco*: ab ἰκείνος.

Ἐκεῖν, *cedere*; Poët. pro *εἰκναι*. Ἐκείνα, Dor. pro *εἰκνῆν, illa*. Vide *εἰκνός*.

Ἐκεῖνών, Ion. pro *εἰκνών, illorum*; gen. pl. ab

ἘΚΕΓΝΟΣ, η, ο, *ille, a, ud*. Dicitur et *κεῖνος*, Poët. et *τήνος*, Dor. pro *εἰκνός*.

Ἐκεῖσι, *illuc, illuc, ed, adv.* Th. ἰκείνως, *ille*.

Ἐκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἰκείμην, *so*, verbi κείμαι, *jaceo*; f. κείσομαι.

Ἐκεκασμένη, et in 3. sing. ἰκέκαστο, *instructus erat*, plusq. p. verbi κέκασθαι, f. ω, *orno*; praet. pass. κέκασμαι.

Ἐκέκλετο, *acclamabat, jubebat*; 3. sing. imperf. verbi κέκλωμαι, Poët. pro *κέλωμαι*, per *Ephentes*. τὸ κ. Th. κέλω seu κέλωμαι, *jubeo, hortor*.

Ἐκείλονται, plusq. p. act. Att. verbi κείλω, *furor*: f. ψω, p. κείλω, p. m. κείλωσα.

Ἐκείλιτο, *declinatus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. ῶ, p. κέκλικα. a. 1. ἴδων. perf. pass. κέκλιμαι, *σαι, ται*; undè κλίμα, *aitos, τὸ, regio*.

Ἐκείκομιτό, Ion. pro *εἰκδομένη*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κοσμέω, *orno*.

Ἐκεκράγαιτε, 2. pl. plusq. perf. ind. m. Vide *κράζω*.

Ἐκείπντο, 3. pl. plusq. p. pass. ind. verbi κτάσμαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. pass. κέκτιμαι.

Ἐκείττω, 2. sing. plusq. p. ind. pass. verbi κτάσμαι, *possideo*: f. f. ἴσω, *curro*; f. m. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro *εἰκδύνασι*, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι.

Ἐκείτω, Dor. pro *εἰκνῆν, jubebas*: 2. sing. imperf. ind. à κέλωμαι.

Ἐκείτρωμεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. ἰκείτρωθην, ης, η, verbi κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

Ἐκείλευσα, *as, e, aor. 1. ind. act.* et in 3. pl. ἰκείλευσαν, verbi κελεύω, *jubeo*: ab eodem.

Ἐκείρδανον, a. 2. ind. act. à κερ-

δαίνω, *lucror*: f. ἄνω. Th. κέρδος, *lucrum*.

Ἐκέρδησα, *as, e, a. 1. act. verbi κερδαίνω, lucror*: f. κερδάνω et κερδήσω, p. κεκέρδηκα. a. 2. ἰκέρδανον. Th. κέρδος, *eos, lucrum*.

Ἐκερσα, *totondi*: a. 1. Aol. pro ἰκερσα, verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, p. κέκαρκα.

Ἐκεχειρία, *as, h, iduciat, ab ἔχειν χείρως, id est, cohidere manus*.

Ἐκεχρήν, *hiaveram*: Att. pro ἰκεχρήνεν, plusq. p. m. sic et tertiam personam pro ἰκεχρήνει, Att.

ἰκεχρήν, verbi χαίνω, *hisco*: fut. ανῶ, p. m. κέχρηνα.

Ἐκζητέω, -ῶ, *requiro, exquiro*; fut. ἴσω. a. 1. ἐξέζητσα. a. 1. sub.

ἰκζητήσω, ης, η, perf. ἐξέζητηκα. perf. pass. ἐξέζητημαι. a. 1. ind. pass. ἐξέζητηθην, ης, η' ab *εκ*, et *ζητέω, quaro*. Undè

Ἐκζητηθῆ, *reposcatur*; 3. sing. a. 1. sub. pass.

Ἐκζητητής, θ, δ, *inquisitor*.

Ἐκπρα, *combusti*: a. 1. act. à f. κήσω. (sublatâ futuri consonante)

verbi καιώ, *uro*: f. καιώω, κήσω, et καύσω. a. 2. ἴκαον.

Ἐκρηβόλα, *as, h, peritia jaculandi eminus*: ab

Ἐκρηβός, *us, δ, longè jaculator*: quod ab ἰκός, *procul*, et βάλλω, *facio*, p. m. βέβολα.

Ἐκρός, *affligebat*: imperf. à κήδω, *merore afficio*. Th. κήδος, *cura, meror*.

Ἐκρικιον, *es, e, exibat*, imperf. act. à κηκίω, quod per reduplicationem dictum est, à κίω, *eo*.

ἘΚΗΛΟΣ, *us, δ, z, h, quietus, mitis, pacificus*: q. ab εἰκω, *cedo*.

Ἐκρηρχθην, ης, η, *pradicatus fui*, a. 1. ind. pass. à κρηρσσω, *praedico*: f. ὄζω, p. χα. Th. κήρως, ἴκος, δ, *præco*.

Ἐκητι, dat. Poët. *causâ*: ponitur adverbialitèr, pro ἰκόντι, ab ἰκόν, *όντος, voluntarius*.

Ἐκθαμβίομαι, -ῆμαι, *expravesco, attonitus sum*: a. 1. pass. ἰκθαμβήσθην, ab ἰκ, et θάμβος, *eos, τὸ, pavor*.

Ἐκθαμβίω, f. ἴσω, p. ηκα, idem.

Ἐκθαμβός, *us, δ, z, h, expravefactus, attonitus sum*, ab eod. verbo et Th.

* Ἐκθεάζω, *Deo dedico*.

Ἐκθεμα, *aitos, τὸ, aliquid expositum, publicum programma*: ab ἰκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐκθέμεν, Dor. pro ἰκθεῖν, *excurrere*, praes. inf. ab ἰκ, et θέω, f. ἴσω, *curro*; f. m. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἰκθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι.

* Ἐκθεράπτω, *demereo, mihi concilio*.

Ἐκθερίζω, f. ἴσω, *mito*.

Ἐκθερμαίνω, *excalesco, icthermano*, *decalesco*: ab ἰκ et θεομαινω, f. ἄνω, idem quod θέρω, -ρω, *calescio*.

Ἐκθερμάνασα, *ejud. a. 1. part. f. g.*

* Ἐκθεσις, *ews, h, expositio, acc. sing. ἰκθεσιν*: ab ἰκτίθημι, *expono*.

Ἐκθίσθαι, a. 2. inf. med. ἰκθίμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Ἐκθίσφάτα, *ων, τὰ, oracula, nom. pl. ab*

Ἐκθίσφαιτο, *us, τὸ, scicntia divina*: ab ἰκ et θέσφατος, *us, δ, z, h, fatalis, divino ore pronuntiatus*: q. à θεός et φάτος, q. à φημι, *dico*.

Ἐκθετικός, *h, ὄν, expositus, a, um*: ab ἰκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐκθετός, *us, δ, z, h, expositus, ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, exponere infantès*: ab eod. verbo et Th.

Ἐκθηλάζω, f. 1. ἄσω, *exsugo, ex ik et θηλάζω*.

* Ἐκθηλύνω, *efflamino*.

Ἐκθλίω, f. ψω, p. φα, *exprimo, elido*; undè ἰκτεθλιμμένος, *qui elisis est testicularis*, apud LXX. Th. Σλίω, *premo*.

Ἐκθλιψίς, *ews, elisio*; item figura quâ litera aliqua eliditur: à verbo praeced.

Ἐκθύειν, ἰκθύεσθαι, *sacrificiis expiare*. Th. θύω, *sacrifico, macto*.

* Ἐκθύμως, *adv. acriter*.

Ἐκίνησα, *as, e, a. 1. ind. act. verbi κινέω, f. ἴσω*.

Ἐκίον, imperf. à κίω, *eo, accuro*: ex ἴκω, per *Metath.*

Ἐκίρον, Dor. pro *εἰκίνας*, 3. sing. imperf. verbi κινάω, *miscéo*. Th. κεράννυμι, idem.

Ἐκίχανε, 3. sing. imperf. ἐκίχηε, a. 2. verbi κίχων, vel κίχέω, *invenio, assequor*.

Ἐκκαθαίρω, *expurgo*; f. ἰκκαθάρω, a. 1. ἰξεκθάρα, a. 1. imperat. ἰκκάθαρον, *átω*, et in 2. pl. ἰκκαθάρατε, *expurgate*, a. 1. sub. ἰκκαθάρω, ης, η' ab ἰκ, et καθαίρω, *purgo*.

Ἐκκαθάρατε, *expurgate*, ejusd. 2. pl. a. 1. imperat. act.

* Ἐκκαίδικα, *sedecim*.

Ἐκκαίω, *exuro, accendo*; f. ἰκκαίω, a. 1. ἰξέκανσα, p. ἰκκέκασα, p. pass. ἰκκέκαυμαι, a. 1. pass. ἰξεκάσθην, ης, η, *exarsi*: ab ἰκ, et καίω, *uro*; f. καιώω, κήσω, et καύσω, a. 2. ἰκῶον.

Ἐκκαίτω, *segnesco, malis succumbō, deficio*; f. ἴσω, p. ἰκκεκάνηκα, a. 1. ἰξεκάκησα, 2. pl. a. 1. sub. act. ἰκκακήσητε, *ne segnes siliis*: ab ἰκ, et κακός, *malus, ignavus*.

Ἐκκαλίσασθαι, a. 1. inf. m. ab

Ἐκκαλίω, *evoco*; ab ἰκ, et καλέω, *voco*; f. ἴσω, p. κέκληκα.

Ἐκκαλύπτω, *faciem detego*.

Ἐκκατιδών, a. 2. part. act. ab ἰκ, et κατιδω, *conspicor*: quod ex κατὰ, et ἰδω, *video*, a. 2. ἴδων et ἴδω.

* Ἐκκαυμα, *aitos, τὸ, fames*.

Ἐκκαίμαι, *expositus sum*. Th. κείμαι, *jaceo*.

Ἐκκινῶν θυμόν, *animō, vacuum redire*, scilicet corpus, hoc est, animam efflare; praes. inf. verbi

Ἐκκινέω, -ῶ, f. ὄσω, *evacuo, extipnatio, exheruro*. Th. κείς, *us*.

Ἐκκεντίω, seu -άω, (vel -ίζω) ab *εκ*, et κομίζω, porto. Th. κομίω, cuius.
 transiivo, transverbergo; f. ἦσω, p. ἐκκεκέντηκα, a. 1. ἔκκεκέντησα, ab *εκ*, et κεντέω, pungo.

Ἐκκέχθυι, 3. sing. perf. pass. ab ἐκθύω, vel ἐκθύων, effundo; f. χύσω, praet. ἐκκέχυκα. Th. χύω, f. χέσω, effundo.

Ἐκκίρρυκτος, ὁ ζή, *ejectus*, expulsus.

Ἐκκρήρπτειν, *eddicere*: à κρήρσσω, f. 1. ζώ, edico. Th. κήρξ, ὁ, πρῆσο.

Ἐκκλέω, *defringo*, f. άσω, p. ἐκκέλακα, perf. pass. ἐκκέλασμαι, a. 1. pass. ἐβεκλάσθη' ab *εκ*, et κλάω, frango.

Ἐκκλείω, *excludo*; f. κλείω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἔκκλεισα, a. 1. inf. ἐκκλείσαι, perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, a. 1. pass. ἔξεκλείσθη, *excludo sum*: ab *εκ*, et κλείω, claudo.

Ἐκκλέπτω, f. 1. ψω, *seduco*furtim.

Ἐκκληίεσθαι, Ion. pro ἐκκλείεσθαι, *excludi*; ejusd. inf. pass.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, *concilio*, *caetus convocatus*, **ECCLESIA**, conventus populi ordinatus, perque suos ordines distinctus; ἀγορά, verò confusa promiscuaque congregatio: ab ἔκαλιέω, *evoco*, perf. pass. ἐκκέκλημαι, *sai*. Th. καλιέω, *voco*.

Ἐκκλησιάζω, *concionor*, *conventionem celebno*, ad concionem *voco*; in 3 pl. ἐκκλησιάζουσι, f. σω, p. κα' ab ἐκκλησία.

Ἐκκλησιαστής, ὁ, δ, *concionator*: et

Ἐκκλησιαστικός, ἡ, ὄν, **ECCLESIASTICUS**, ad Ecclesiam pertinens; item *concionalis*: à 3. sing. perf. pass. verbi ἐκκλησιάζω.

Ἐκκλητός, ὁ, δ ζή, *evocatus*, is ad quem provocatur, is qui appellatur.

* Ἐκκλίμα, τος, τὸ, *inclinatio in fugam*, vel *fuga*.

Ἐκκλίνω, *deflecto*, f. ἴνω, p. ἐκκέκλικα, a. 1. ἔξεκλίνα, a. 1. imperat. ἐκκλινον, άτω, 2. pl. ἐκκλίνατε' ab *εκ*, et κλίνω, *inclino*.

Ἐκκλίσις, εως, ἡ, *declinatio*, à 2. sing. perf. pass. antecedd. verbi.

Ἐκκλίσζω, *eluo*, *ablavo*: ab *εκ*, et κλύζω, *idem*.

Ἐκκναίσεντι, Aol. et Dor. pro ἐκκναίσουσι, *odiosè stridunt*; 3. pl. praes. ind. ἐκκναίσει, quod à κναίω. Th. κνάω, *tado*, &c.

Ἐκκνῆν, *eradere*, praes. inf. Th. κνάω, *tado*.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, p. ἐκκεκόλαφα, *excindo*, *deleo*.

Ἐκκολυβάω, *enalo*; f. ἦσω, p. ἐκκεκολύβηκα, a. 1. ἔξεκολύβησα, a. 1. part. ἐκκολύβησας, -ανσος' ab *εκ* et κολυβάω, f. ἦσω, *nato*.

Ἐκκορῖθῆ, ἡς, ἡ, *exportatio*, *elatio*, ἔκκορῖθῆ νεκροῦ, *funus*, *exequitè*: ab

Ἐκκορίζω, *effero*, *exporto*; fut. ἴσω, p. ἐκκεκόμικα, a. 1. ἔξεκόμισα, **imperf. pass.** ἔξεκοιζόμην, *υ, ετο'*

ab *εκ*, et κομίζω, porto. Th. κομίω, cuius.

Ἐκκορῖσαι, *exporta*, ejusd. a. 1. imperat. m.

Ἐκκορῆ, ἡς, ἡ, *excisio*: ab

Ἐκκόπτω, *eis*, *ei*, *excido*, *excindō*; f. ψω, p. ἐκκόφα, a. 1. ἔξέκοψα, a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω, a. 1. sub. ἐκόψω, ἡς, ἡ, a. 2. ἔξέκοποι, perf. pass. ἐκέκομαι, a. 2. pass. ἔξέκοπην. f. 2. pass. ἐκκόπησμαι, ἡ, *itai* praet. m. ἐκέκοπα' ab *εκ*, et κόπτω, *scindo*.

Ἐκκοῦφόω, *summam dico*, f. ὄσω. Th. κορυφή, *vertea*.

Ἐκκοῦσθαι, *excide*, a. 1. imperat. act. ab ἐκόπτω.

* Ἐκκραιπάλω, *ebrius sum*.

Ἐκκρεμάνυμαι, et ἐκκρεμῆμαι, *sai*, *ta*, *pendeo* ab aliquo, *dependeo*, cum gen. ἔκκρεματος, 3. sing. imperf. Th. κρεμῶ, *suspendo*.

* Ἐκκρεμῆς, ἑος, δ καὶ ἡ, *pendulus*.

Ἐκκρίνω, fut. ἴνω, **EXCERNO**, *expello*, *eximo*, *rejicio*: à κρίνω, *scerno*.

Ἐκκρῖσις, εως, ἡ, *excretio*: à 2. pers. sing. perf. pass. praeced. verbi.

Ἐκκρίτος, *selectus*, *ezimius*: à 3. pers. sing. perf. ejusd. temp. et verbi.

Ἐκκρούω, fut. σω, *expello*, *excutio*, *impulso*: à κρούω, *pulso*.

Ἐκκυλίω, *evolvo*, *devolvo*: ab *εκ*, et κυλίω, *volvo*, fut. ἴσω, perf. κέκυλίμαι. a. 1. ἐκύλισα' perf. pass. κέκυλισμαι.

Ἐκκύπτω, *prospicio*, *appareo*, *progreديو*.

Ἐκλαγαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλάγω, *clango*, *strido*, *sono*, fut. 1. κλάγω' a. 1. ἐκλαγα, *as, ε'* perf. act. κέκλαγα' p. m. κέκληγα.

Ἐκλάγουν, *clamavi*, vel *clamaverunt*, a. 2. act. ejusd. verbi.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. med. ab ἐκλαθίω, *obliviscor*, q. v.

Ἐκλάλιω, *effutio*, fut. ἦσω' perf. ἐκλελάληκα. a. 1. ἔξελάλησα' a. 1. inf. ἐκλαλήσαι. Th. λαλιέω, *loquor*.

Ἐκλαμβάνω, *excipio*, *percipio*, f. med. λήψομαι. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐκλαμπρός, ὁ, δ ζή, *lucidus*, *fulgidus*.

Ἐκλάμπω, *eis*, *ei*, *effulgeo*, fut. ἐκλάμπω. a. 1. ἔξελαμψα' ab *εκ*, et λάμπω, *splendo*.

Ἐκλαμψίς, εως, ἡ, *fulgor*.

Ἐκλαυθάνω, *oblivionem induco*, f. ἐκλήσω. a. 2. ἔξελάθων' praes. med. ἐκλαυθάνομαι, *obliscor*, f. 1. ἐκλήσομαι' perf. med. ἐκλήθηθα' p. pass. ἐκλέληθμαι' ab *εκ*, et λαυθάνω, *laleo*.

Ἐκλαξέω, *expolio*, *dolo*.

Ἐκλάπην, ἡς, ἡ, *furto sum subtractus*, a. 2. indic. pass. ἐκλάπον, *furalis sum*, a. 2. act. verbi κλέπω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα' praet. m. κέκλοπα.

Ἐκλατομέω, f. ἦσω, *lapides excido*, *lapidibus construo*: ab *εκ* et λατομέω, quod à λάς, *lapis*, et τέμνω, *seco*, p. m. τέτομα.

Ἐκλάωσα, *fregi*, a. 1. indic. act.

verbi κλάω, *frango*, f. κλάσω. a. 1. pass. ἐκλάσθη, ἡς, ἡ.

Ἐκλαωσα, *steti*, a. 1. indic. verbi κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Ἐκλέγω, f. ξω, p. χα, **ELIGO**, et ἐκλέγομαι, *in media forma*, *eligo*, imperf. ἔξελεγάμην, *υ, ετο*, ἡ, ἐκλέξομαι, a. 1. *τα*. ἔξελεξάμην, *ω, ιτο*, p. m. ἐκλέλογα, *pass.* ἐλίγο; praet. pass. ἐκλέλεγομαι. Th. λέγω.

Ἐκλεπίτης, ἡ, ὄν, *defectivus*: τὰ ἐκλεπτικά, **ECLIPTICI**: ab

Ἐκλείπω, *deficio*, *derelinquo*: ἐκλείπη, 3. sing. praes. sub. f. ἐκλείψω, p. ἐκλείψομαι. a. 2. ἔξελιπον. 2. pl. a. 2. sub. act. ἐκλίπετε. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐκλείσθη, *inclusus sum*, et in 3. pl. ἐκλείσθησαν, a. 1. indic. pass. verbi κλείω, *claudo*.

Ἐκλείσις, εως, ἡ, *defectio*, *defectus*, **ECLIPSIS**: multus etiam perperam figura in oratione, quae E lipsis dicitur: à perf. pass. verbi ἐκλείπω.

Ἐκλεκτός, ἡ, ὄν, *electus*: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*, perf. pass. ἐκλέλεγα, et in 3. sing. ἐκλέλεκται.

Ἐκλελάθων, Poët. pro ἔξελιθων, a. 2. ind. act. ab ἐκλαυθάνω, quod vide.

Ἐκλελήσθη, 2. plur. perf. pass. ἐκλελήσθη, verbi ἐκλαυθάνω, *oblivionem induco*, f. ἐκλήσομαι. a. 2. ἔξελιθον. Th. λήθω, *laleo*.

Ἐκκληροχρισμένος, *selectus*, *perf. part. pass.* ab ἐκλοχίζω, f. ἴσω, *seligo*. Th. λόχος, *cohors*.

Ἐκκληρομένος, *adv. solutè*: ab ἐκλύω, *dissolvo*, q. v.

Ἐκλέεσθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκλέγω.

Ἐκλευκος, ὁ, δ ζή, *canidissimus*, *intensè albus*, *exalbidus*.

Ἐκλευκαίω, *intensè dealbo*: ex *εκ* et λευκαίω.

Ἐκλεψ', pro ἐκλεψε, *surrupit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κλέπω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεψα, *med.* κέκλοπα.

Ἐκλήθη, ἡς, ἡ, a. 1. indic. pass. verbi κλέω, *voco*.

Ἐκλήθω, *idem quod ἐκλαυθάνω*, q. v.

Ἐκλήθησαν, *includerunt*, Ion. pro ἐκλεισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλείω, *claudo*.

Ἐκλεικρώ, -ω, *ventilo*: ex *εκ* et κλέρω.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, *vehemens fames*. Th. λίμος.

Ἐκλίταν, *in fugam verterunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi κλίνω, *inclino*, f. ἴω.

Ἐκλίτιέω, -ω, f. ἦσω, *de retibus evado*, seu *effugio*. Ex *εκ* et λίνω, *linum*, *rete ex lino factum*.

Ἐκλίθημι, *rectuivimus*, Dor. pro ἐκλίθημεν, 1. plur. a. 1. ind. pass. et

Ἐκλίθη, ἡς, ἡ, *inclinatus sum*, Poët. pro ἐκλήθη, a. 1. ind. pass.

Ἐκουσίως, adv. ultro, spontè.

Ἐκαγλή, pro ἔκαγλα, et ἔκαγλον, adv. pro ἔκαγλωσ, vehementissimè: et

Ἐκαγλόμαι, -ῆμαι, Ion. et Poët. pro ἔκαγλήττομαι, lettor, stupeo: ab

Ἐκαγλωσ, ου, ὁ καὶ ἡ, horribiliter, stupendus, vehementer, per Poët. Met. pro ἔκαγλωσ, quod ab ἔκπλωσσω, percello, perterrefacio: ab ἔκ et πλώσσω, fut. ζω, percussio: a. 2. ἐπλώω.

Ἐκαγλότατ', pro ἔκαγλότατε, terribilissime, voc. sing. superl. ab ἔκαγλωσ, q. v.

Ἐκαγλωσ, horridè, vehementèr, adv. Poët. ab ἔκαγλωσ, quod vide.

Ἐκάθως, εὐσ, ὁ ζ ἡ, illatus; item immunè effectus: ab ἔκ et πάθος, quod à πάσχω.

Ἐκαίδεω, f. εὐσώ, instituo, erudio. Th. παῖς.

Ἐκαίφασσω, insanio, seu fanatico more irruo: ab ἔκ, et παίφασσω, oculos undique verto: et per redupl. ex φάω, ut quidam dictum volunt: elii qu. πάντη τὰ φάη ἀίσσω. Th. φάω, luceo.

Ἐκάλαι, adv. jam, olim. Th. παλαι, olim.

Ἐκαπαύομαι, quiesco: ab ἔκ et παύομαι.

Ἐκπειράζω, vel ἔκπειράω, tento, experior; ἔκπειράζωμεν, 1. pl. præs. sub. fut. ἔσω, perf. ἔκπειράκα. a. 1. ἔκπειρασα. Th. πείρα.

Ἐκπέμψω, emitto, f. ψω. a. 1. ἔξεπεψα. p. ἔκπεπεψα. perf. pass. ἔκπεπεψμαι, ψαι, ται. a. 1. pass. ἔξεπέμφθην. a. 1. part. pass. ἔκπεμφθεῖς, et in pl. ἔκπεμφθέντες. ab ἔκ, et πέμψω, mitto.

Ἐκπεπλήσσομαι, perf. ind. pass. ab ἔκπλωσσω, percello.

Ἐκπεπόρευκα, ας, ε, perf. act. verbi ἔκπορεύω, q. v.

Ἐκπεπότῃσαι, evolasti, Dor. pro ἔκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἔκποτόσθαι, -ῶμαι, evolo, f. ἡσθαι, p. πεπότῃμαι. quod αὐ ἔκ, et πέτομαι, volo, -as.

Ἐκπεράω, -ῶ, transeo, traduco: ab ἔκ et περάω.

Ἐκπεράω, f. ἄσω, exeo, trajicio: à περάω, transeo.

Ἐκπερόκιζω, decipio, effugio more perditis: ab ἔκ et πέροξί, perdit.

Ἐκπέρθω, everto, decasto, f. 1. ἔκπέρσω. ἔκπέρσθη, in 3. pl. Sic ἔκπέρσθη, 3. pl. a. 1. sub. ab ἔκ et πέρσθη, vasto; f. 2. παρθῶ, et per Metath. παρθῶ. a. 2. ἔπρθον. p. m. πέρθοθα.

* Ἐκπεριέρχομαι, usquehinc circumdo: ex ἔκ, περι, et ἔρχομαι.

Ἐκπεριπορεύομαι, pertranseo undè, circummeo. Th. πορεύομαι.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἔκπερσαντ', pro ἔκπερσαντι, dat. sing. a. 1. part. ab ἔκπερθω.

Ἐκπεσο, pro ἔξπεσο, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἔκπεσείν, a. 2. inf. ἔκπεσών, ἴσα, ὄν, a. 2. part. act. ab ἔκπίπτω, excido, q. v.

Ἐκπέσωσι. Vide in ἐκπίπτω.

Ἐκπετάνωμι, expando, f. ἔκπετάσω. a. 1. ἔξπέτασα, cum acc. ab ἔκ et πετάω, f. 1. ἄσω, pando, aperio.

Ἐκπέφρασαι, 3. sing. perf. pass. ab ἔκφράζω, eloquor, enarro, edissero: ab ἔκ et φράζω, fut. σω, dico, memoro; a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Ἐκπέφρα, p. med. et ἔκπέφρα, p. act. edilus sum, iutus sum: et

Ἐκπεφούκω, ὄτος, enatus, edilus, part. perf. act. et

Ἐκπεφουῖα, scem. g. plur. num. part. prat. med. ἔκπεφούκω ab ἔκφραμαι, enascor. Th. φού, gigno.

Ἐκπεθῶω, exsilio, f. 1. ἡσω. Th. πηθῶω, salio, f. ἡσω.

Ἐκπεθῆσας, avtos, elapus, ejusd. a. 1. part.

Ἐκπηνίεται, Att. pro ἔκπνίεται, 3. sing. f. 1. m. verbi

Ἐκπηνίζω, f. ἴσω, et Att. ἴω, αἶς, αἶς, stamen, seu filum educo, extrico: ab ἔκ, et πῆνος, textum, seu tela.

Ἐκπίξω, f. ἔσω, p. ἔκπεπέκα, ex primo, deprimo.

Ἐκπικραίνω, f. ἄνω, p. ἔκπεπικραγω, exacerbatio: à πικραίνω,

Ἐκπίνω, ebibo, epoto: ab ἔκ et πίνω, f. πώσω, bibo.

Ἐκπίπτω, excido, expellor, erumpo, f. ἔκπώω, præt. ἔκπέπτοκα. a. 2. ἔξπεσον, ες, ε. a. 2. sub. ἔκπέσω, ης, η, et in pl. ἔκπέσωσι. ab ἔκ et πίπτω, cado, f. πώσω.

Ἐκπίττω, f. ἴσω, pitisso, pitissando exhaustio: ab ἔκπινω.

Ἐκπλάγεις, έντος, animo percussus, a. 2. part. pass. verbi ἔκπλωσσω, q. v.

Ἐκπλευρίζειν, plethrum, seu jugerum cursu metiri, exercitii genus: ab ἔκπλεύρον, quod ab ἔκ et πλεύρον, Poët. πέλευρον, jugerum.

Ἐκπλεύρον, ε, τὸ, plethri, seu jugeri mensuram excedens.

Ἐκπλείω, gen. sing. ab ἔκπλειος, pro ἔκπλειος, α, ον, expletus. Th. πλείος, plenus.

Ἐκπλεύσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἐκπλέω, enavigo; imperf. ἔξπλεω, -ων, ες, -εις, f. ἔκπλεύσω. a. 1. ἔξπλευσα, a. 1. inf. ἔκπλεύσαι.

Th. πλέω, navigo, f. εὐσω.

Ἐκπληκτικός, ἡ, ὄν, terrorem adferens, horribilis: et

Ἐκπληκτός, ἡ, ὁ ζ ἡ, attonitus: ab ἔκπλήττομαι, attonitus reddor, f. ζομαι, p. pass. ἔκπέπληγμα, ζαι, και. Th. πλώσσω, percutio.

Ἐκπληξίς, εὐσ, ἡ, stupor, pavor, consternatio.

Ἐκπληρώω, impleo, f. ἄσω, p. ἔκπεπλήρωκα, a. 1. ἔξπλήρωσα, p. pass. ἔκπεπλήρωμαι. ab ἔκ et πληρώω, repleo. Th. πλώω, plenus.

Hinc

Ἐκπλήρωμα, atos, τὸ, supplementum: et

Ἐκπλήρωσις, εὐσ, ἡ, expletio.

Ἐκπλήρσσειν, perturbare, præs. inperat. pass. Ion. pro ἔκπλώσσειν, verbi ἔκπλωσσομαι, perturbor. Th. πλώσσω, f. ζω, percutio.

Ἐκπλώω, vel Att. -τω, percello, perterrefacio, stupefacio, f. ζω.

Ἐκπέπληχα, a. 2. ἔκπέπλωγον, in perf. pass. ἔξπλησθην, ε, ετο, ε in 3. pl. pass. ἔξπλωσσομαι, a. 2. pass. ἔξπλάγην, ης, η, percussus fui: al eod.

* Ἐκπλῆω, ε, ὁ, pro ἔκπλειος, α, ον, expletus.

Ἐκπλώω, elio, obliuo: ab ἔκ et πλώω, f. ἴνω, laeo.

Ἐκπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. extrumentum navigare, h. e. de sano mentis statu delirare: quod à πλώω, seu πλώρι, Poët. pro πλώω, navigo.

Ἐκπνεύεις, εὐσ, ἡ, expiratio: ab Ἐκπνέω, expiro, efflo, f. ἔκπνέσω. p. ἔκπνευκα, a. 1. ἔξπνευσα. ab ἔκ et πνέω, spiro.

Ἐκποδῶν, eminus, procul, adv. q. ἔκ ποδῶν, ex pedibus.

Ἐκποιέω, subduco, ad adoptandum, alienum officio: à ποιέω.

Ἐκποιέοις, εὐσ, ἡ, emancipatio, alienatio: et

Ἐκποιήτος, ε, ὁ ζ ἡ, adoptatus, emancipatus: à p. pass. verbi ἔκποιέω.

Ἐκπολεμέω, f. ἡσω, debello, expugno: et

Ἐκπολεμῶ, f. ὄσω, ad bellum concito. Th. πόλεμος, bellum.

Ἐκπολοκίω, -ῶ, f. ἡσω, expugno, τι capio.

Ἐκπονέω, elaboro, excolo, exerceo, conficis; labores persero: à πόνος, labor, quod à πίνομαι, facis

Ἐκπορεύομαι, egredior; imperf. ἔξπορεύομαι, ε, ετο, f. ἔκπορεύομαι, p. ἔκπερέυομαι, 3. sing. præs. imperat. ἔκπορεύσθω. ab ἔκ et πορεύομαι, eo, quod à πόρος, transitus. Th. πέρω, f. πέρω, transadigo; p. m. πέπορα.

Ἐκπορθῶ, -ῶ, f. ἡσω, depopulo, devasto, capivros duco.

Ἐκπορίζω, f. ἴσω, p. κα, excoquito, quato, comparo, suppedito: à πόρος.

Ἐκπορεύω, effusè scortor, f. εὐσω, p. ἔκπερέυκα. a. 1. ἔξπερευσα, a. 1. part. ἔκπορεύσας, αων, av' ab ἔκ et πορεύω, scortor, quod à πόρις, meretrix. Th. πέρω, vendito.

Ἐκποτόμαι, idem quod ἔκποτόμαι, et hoc pro ἔκπέτομαι, evolo. Th. πέτομαι, volo.

Ἐκπράκτης, η, δ, tributorum collector: ab

Ἐκπράττω, seu -σσω, f. ζω, percifico, exigo: à πράττω, ficio.

Ἐκπρεπής, εὐσ, ὁ ζ ἡ, eximius, elegans, decens: ab ἔκ et πρίτω, decorus sum.

Ἐκπρήσας, operatus, a. 1. part. act. Ion. ab ἔκ et πράττω, Ion. πρήττω, ficio, f. ζω.

Ἐκπρίμαι, eximo, pecunià corumpo. Th. πρίμαι, emo.

Ἐκπρίσσειν, ejusd. præs. inf.

Ἐκπρίω, -ῶ, redimo: ab eod

Th.

Ἐκποδῶμαι, relinquo: et inddè

*Εκάρτο, *interfectus fuerat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab ἐκάρμην, σα' verbi κτείνω, p. ἐκτακα, p. pass. ἐκταμαι.

*Εκτίετο, Ion. pro ἐκτηντο, seu ἐκίκτητο, 3. pl. plusq. p. pass. Sic δατίεται, Ion. pro ἐκτύνται, 3. pl. perf. Nota verò et ἐκτημαι, pro κίκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut et ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. ind. verbi κτίζομαι, possideo, f. κτῆσομαι.

*Εκτείντα, a. 1. part. pass. acc. sing. masc. verbi ἐκτίθω, exprobo.

*Εκτεθραμμένως, acc. pl. perf. masc. part. pass. verbi ἐκτρέφω, enutrio: ab ἐκ et τρέφω, alo: f. ψω, p. φα. a. 2. ἐτραφόν.

*Εκτείνας, αντος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, extendere, a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

*Εκτεινε, occidit, 3. sing. a. 1. act. ἔκτεινε, es, e, imperf. à κτείνω, occido: f. κτενῶ, p. ἐκτακα, a. 2. ἔκτανον.

*Εκτείνω, EXTENDO, educo; ἐκτενῶ, p. ἐκτέτακα, a. 1. ἕξεινα, a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω, a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ab ἐκ et τείνω, tendo.

*Εκτελέω, pro ἐκτελείοιτε, 2. pl. præs. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

*Εκτελέσαιο, Æol. pro ἐκτελέσας, quum complevisset, a. 1. part. act. in. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

*Εκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, efficiet: 3. sing. f. 1. act. à τελευτάω, ad finem perduco. Th. τέλος, eos, τὸ, finis.

*Εκτελέω, perficío: ἐκτελέειν, præs. inf. f. έσω p. ἐκτετέλεκα, a. 1. ἕξειλεσα, a. 1. sub. ἐκτελέσω, ης, η, a. 1. inf. ἐκτελέσαι' ab ἐκ et τέλος, finis.

*Εκτελής, έος, δ ζ ή, perfectus: ab iisd.

*Εκτέμνω, f. ἐκτεμῶ, p. ἐκτέτρηκα, a. 2. ἕξειτμον, a. 2. inf. ἐκταμείν, exacido, amputo, castrò. Th. τέμνω, scindō, f. τεμῶ.

*Εκτενεία, as, ή, perpetuitas: ἐν ἐκτενεία, perpetuò, pro ἐκτενώς, ab ἐκ et τείνω, tendo.

*Εκτενέστρον, adv. intensiùs, enixiùs, comp. ab

*Εκτενής, έος, δ ζ ή, intentus, assiduus, diligens, vehemens: et hinc ἐκτενώς, Ion. pro ἐκτενώς.

*Εκτενώ, f. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

*Εκτενώς, adv. vehementèr, impensè, prolità: ab ἐκτείνω.

*Εκτίον, habendūm, adv. positionis, ab ἔχω, habeo.

*Εκτη, SEXTA, ab ἔκτος, sextus. Th. ἕξ, sex.

*Εκτημαι, pro κίκτημαι, obtinui, Ion. vel Att. perf. ét

*Εκτημένος, η, ον, qui possidet aliquid, perf. pass. part. verbi κτίζομαι, possideo.

*Εκτύνται, pro κίκτηνται, possident, 3. pl. perf. ejusd. verbi.

*Εκ τήνω, scil. χρόνω, Dor. pro ἕξ ἐκείνω χρόνω, ex illo tempore.

*Εκτησάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐκτῆσαντο, a. 1. m. verbi κτίζομαι, possideo: f. κτῆσομαι, p. κίκτημαι.

*Εκτῆσθαι, per Aphaρ. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἐκτῆμαι, pro κίκτημαι, perf. verbi κτίζομαι, acquiro.

*Εκτίθωμαι, exprobo: et 1. pl. ἐκτιθίμεθα, imperf. ἕξειθίμεν, σο, το, a. 2. m. ἕξειθίμην, σο, το, et in 3. pl. ἕξειθοντο' ab ἐκ et τίθωμι, pono.

*Εκτίκῃ, ής, ή, HECTICÆ febris. sœm. ab

*Εκτίκως, ή, όν, in habitu positus: item qui hecticâ febrî laborat. Th. ἔχω, habeo.

*Εκτίκτω, f. ἐκτέζομαι, pario, in lucem edo.

*Εκτίλλω, f. λά, p. ἐκτέιλκα, evellō, evideo.

*Εκτίμαω, f. ήσω, valdè honoro, colo, aestimo: et

*Εκτίμος, η, δ ζ ή, expers honoris: ab ἐκ et τιμή, quod à τίω, honoro.

*Εκτιναγμὸς, ὦ, δ, excussio: et

*Εκτινάζετε, 2. pl. a. 1. imperat. ab

*Εκτινάσσω, excutio: f. ξω, a. 1. ἕξειναζα, a. 1. imperat. ἐκτινάζον, άτω, et in 2. pl. ἐκτινάζετε, a. 1. m. ἕξειναζάμην, a. 1. part. m. ἐκτιναζάμενος' ab ἐκ et τινάσσω, quatit.

*Εκτινώ, et

*Εκτίνω, f. έσω, exsolvo, luo. Th. τίω, punio, solvo.

*Εκτίσσει, creavit, a. 1. ind. act. verbi κτίζω, f. σω, condo: p. ἐκτίκα, a. 1. part. κτίσας.

*Εκτίσσει, eos, ή, persolutio: et

*Εκτίσμα, άτος, τὸ, mulcta, judicialium: à τίω, solvo, punio.

*Εκτίσαι, 3. sing. perf. pass. ἐκτίσμαι, sai' verbi κτίζω, creo: a. 1. pass. ἐκτίσθη.

*Εκτίσσωσκω, f. ώσω, p. ἐκτέρωκα, vulnero: pass. ἐκτέρωμαι, pario abortum.

*Εκτίω, f. έσω, punio, luo, solvo, rependo. Th. τίω, idem.

*Εκτοθεν et ἐκτοθι, pro ἐκτοσθεν et ἐκτοσθι, extrâ; regit genit. ab ἐκτός, extrâ. Th. ἐκ, ex.

*Εκτοστε, ex eo tempore.

*Εκτοκίζω, f. έσω, et Att. ιῶ, ιείς, ιαί, fenoρι do: à τόκος, usura, quod à τίκτω, pario; p. m. τέκοκα.

*Εκτομήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ et τολμάω, audeo. Th. τολμά, audacia.

*Εκτολυπέσας, a. 1. part. act. verbi

*Εκτολυπέω, perficío; f. έσω' ab ἐκ et τολυπέω, glomero. Th. τολύπη, lana carpta et operi parata.

*Εκτομή, ής, ή, excisio: et

*Εκτομίας, η, δ, et ἐκτομος, exsecutus, castratus: ab ἐκ et τέμνω, secō: dicitur et Ion. ἐκτομίας, et

*Εκτορίς, ίδος, ή, sectrix.

*Εκτονι, præt. m. verbi κτείνω, occido; f. κτενῶ, perf. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα.

*Εκτοξέω, f. έσω, exhaurio,

propriè pharetram. Th. τείρον, άτ cis.

*Εκτοπίζω, f. έσω, à loco moveo peregrè abeo: ab ἐκ et τόπος, locus.

*Εκτόπιος, δ ζ ή, peregrinus: et

*Εκτοπος, δ ζ ή, à loco suo emotus, inusitatus: ab iisd.

*Εκτορ', pro *Εκτορα, acc. sing. ab *Εκτωρ, quod vide.

*Εκτος, η, ον, SEXTUS, J. U. M. Th. ἕξ, sex.

*Εκτός, adv. extrâ, cum genit. Th. ἐκ vel ἔξ, ex, è, à, ἐκτός ἐλ μὴ, sin minus, 1 Cor. xv. 2.

*Εκτοσει, seu ἐκτοσει, extrâ: ab ἐκτός, idem. Th. ἐκ.

*Εκτοσθεν, extrâ, cum genit. ab ἐκτός, idem. Th. ἐκ.

*Εκτραπίδοισι, dat. pl. Ion. ab

*Εκτραπίδος, aversandus: ab ἐκ et τρέπω, verto.

*Εκτραπή, defleat, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab

*Εκτραπομαι, diverto, deflecto, aversor. cum acc. a. 2. pass. ἕξειτροπήν, ης, η, deflexi: f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι' ab ἐκ et τρέπω, verto.

*Εκτρέπω, f. ψω, p. φα, deflecto: ab ed. o. Them.

*Εκτρέφω, enutrio. Th. τρέφω f. θρέψω, nutrio.

*Εκτρέχω, excurro. Th. τρέχω, curro, quod videas.

*Εκτρῆσομαι, fut. 2. pass. ab ἐκτρέπω, perdo. Th. τρέβω, tero.

*Εκτρέβω, f. ψω, p. φα, extero. Th. τρέβω, tero.

*Εκτρίψαι, absumere: ejusd. a. 1. inf. act.

*Εκτριψίς, eos, ή, deletio, oblietatio.

*Εκτροπή, ής, ή, deflexio, digressio, diverticulum: et

*Εκτροπος, η, ι ζ ή, deflexus, malè moratus, dissentaneus: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, verto: p. m. τέτροπα.

*Εκτροφή, ής, ή, enutritio, educatio. Th. τρέφω, nutrio: præt. m. τέτροφα.

*Εκτροβία, f. ήσω, vindemia: à τρυβία, idem; quod à τρύγη, triticum, vindemia.

*Εκτρομα, άτος, τὸ, abortus: ab ἐκτιρώσκω, f. ἐκτώσω, perf. pass. ἐκτέτωμαι' ab ἐκ, et τιρώσκω, vulnero.

*Εκτύπτε, in tonitru, 3. sing. a. 2. act. verbi κτυπέω, resono. Th. τύπτω, verbero: f. ψω.

*Εκτύπος, η, δ ζ ή, expressus ex archetypo: et

*Εκτύπῶ, -ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo, informo: ab ἐκ et τυπέω, idem; quod à τύπος, Th. τύπω.

*Εκτύπωμα, άτος, τὸ, effigies, expressio: et

*Εκτύπωσης, eos, ή, idem: à perf. pass. anteced. verbi.

*Εκτυφλώω, -ῶ, f. ώσω, excaeco et indè

*Εκτυφλώσις, eos, ή, excaecatio, à Them. τυφλός, caecus.

*Εκτωρ, ερος, δ, HECTOR, Trojanorum dux, Priami filius

Ἐκιδάσσω, 2. sing. a. 1. med. Ion. et Poët. pro ἔκιδάσω, verbi ἐκιδάω, conuivitor. Th. κιδός, u, δ, conuivium.

Ἐκιδάσσω, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κιδάω, cingō, quod vide.

ἘΚΥΡΟΣ, ᾧ, ὁ, **SOCER**, vel **SOCERUS**, mariti pater. Et ἔκυρα, Ion. ἔκυρη, socrus, mariti mater: ut πενθερός, et πα, socer, et socrus, uxoris pater et mater.

Ἐκურσα, incidit, et in 3. pl. ἔκυσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, incidō; f. ρῶ, et Ἐολ. κύρω.

Ἐκυσήθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κύρω, sanio. Th. κύρος, εος, τὸ, auctoritas.

Ἐκυσέ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κύρω, incuturo me; f. ψα.

Ἐκψάω, profero, evulgo: ab ἐκ, et ψάω, in lucem edo, f. ψῶν, p. πέψασκα, a. 1. ἔψηνα.

Ἐκψάω, pro ἐξεψάησαν, Poët. et Bæot. 3. pl. a. 2. pass. cjsud. verbi.

Ἐκψᾶνός, ὅς, ὁ, ἡ, manifestus, illustris: ab eod. verbo.

Ἐκψαλίξω, et ἐκψαρίζω, f. ἴσω, parvi facio, extenuo, ejicio: ab ἐκ et ψαλίξω.

Ἐκψερίμεν, Ion. pro ἐκψέριεν, efferte, præ. inf. ab.

Ἐκφέω, ας, ε, **EFFERO**, profero, profero, f. ἐφέω, a. 1. ἔφευγα, a. 1. imperat. ἔφευκον, ατος, a. 1. part. ἔφευκας, ατος, a. 2. inf. ἔφευκεῖν, ab ἐκ, φέω, fero.

Ἐκφεύγω, **EFFUGIO**; f. m. ἐκφεύξομαι, η, εται, et ἐκφευξέμαι, a. 2. act. ἔξφύγω, a. 2. sub. ἐκφύγω, ης, η, p. m. ἐκπίφυγα. Th. φεύγω, fugio.

Ἐκφεύξω, 2. sing. et ἐκφευξέμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, η, εται, verbi ἐκφεύγω, quod vide.

Ἐκφοβία, ἡμαι, pertimesco: et Ἐκφοβία, terrefacio, f. ἴσω, perf. ἐκφοβήκα, a. 1. ἐκφοβήσα, ab ἐκ, et φοβία, terrefacio, quod ἄφοβος, timor. Th. φέβομαι, fugio, timeo, p. m. πέφοβα.

Ἐκφοβός, u, ὁ, ἡ, exterritus, consternatus: ab eod. Th.

Ἐκφορᾶ, ᾧ, η, exportatio, elatio funeris, divulgatio: ab ἐκφύρω.

Ἐκφορᾶω, effero, exporto, f. ἴσω. Th. φέρω.

Ἐκφορίων, u, τὸ, **terma** proventus: et

Ἐκφορός, u, ὁ, ἡ, exportatitius, lividulus, percutus: ab ἐκφύρω, fero. Th. φέω, fero.

Ἐκφράω, eloquor, eunoro, edis: et; part. præ. ἐκφράζω, οντος, part. præ. pass. ἐκφραζόμενος, η, u, ab ἐκ, et φράω, dico; f. σω, p. α, η, a. 2. ἐφράδον, p. m. πέφραδα.

Ἐκφράσις, εως, ἡ, descriptio; ucc. ἐκφρασειν, gen. plur. ἐκφρασέων, ab ἐκφράω, quod vide.

Ἐκφρατέων, ucc. adject. verbale, ab eod. Th.

Ἐκφροντίζω, excogito, non curo. Th. φρονίς, cogitatio.

Ἐκφύγε, pro ἔξφύγε, a. 2. ind. act. verbi ἐκφύγω, effugio: ab ἐκ, et φύγω, fugio: f. φεύξομαι, a. 2. ἔφθγο. Hinc ἐκφύγωσι, 3. pl. a. 2. sub. πέφθα, præt. m.

Ἐκφύρωμαι, inquino, concubito fado.

Ἐκφύρω, inquino, concubitu fado.

Ἐκφύσσω, efflare, pro ἐκφυσάω, præ. inf. act. Th. φυσάω, inflo.

Ἐκφύω, enascor, germino; f. ἴσω, p. ἐκπέφυκα, a. 2. ἔξφυν, us, u. Th. φύω, nascor.

Ἐκφώνω, f. ἴσω, exclamo, evoco, pronuntio. Th. φωνή, vox.

Ἐκφώνοις, εως, ἡ, exclamatio, pronuntiatio, evocatio: à perf. pass. præced. verbi.

Ἐκχέω, effundō, exhaustio; f. ἐκχέωσι, f. 2. ἐκχέω, a. 1. act. ἔξχυσσα, ἔξχεσσα, et ἔξχεα, ας, ε, a. 1. imperat. act. ἔχου, ατος, 2. pl. ἐκχίστε, effundite, a. 1. inf. act. ἐκχέω, imperf. pass. ἔξεχέμεν, -έμεν, χέω, -ῆ, ἔτο, -έτο. Th. χέω, fundō.

Ἐκχρᾶν, sufficere, satis esse, præ. inf. à χράω, do nutū.

Ἐκχρήσει, utile erit; impers. f. 1. q. d. ἐν χρήσει ἔσται, ab eod.

Ἐκχρηθείς, ἔτος, effusus, a. 1. part. pass. et

Ἐκχρηθίσομαι, f. 1. ind. pass. et Ἐκχρηστο, effundebantur, pro ἔξεκχρηστο, 3. pl. plusq. p. pass. ab

Ἐκχύνω, vel ἐκχύνω, effundo; f. ἐκχύνω, p. ἐκκέχυνκα, a. 1. ἔκχυσσα, præ. pass. ἐκχύνομαι, perf. pass. ἐκκέχυνται, a. 1. pass. ἔξεκχύνω, ης, η, f. 1. pass. ἐκχυνθίσομαι, η, εται, ab ἐκ, et χύνω, seu χύνω, idem ac Th. χέω, fundō.

Ἐκχωρέω, excede, discedo: ἐκχωρείωσαν, 3. pl. præ. imperat. act. excedant; f. ἴσω, p. ἐκχωρήσκα, a. 1. ἔξεχωρήσα. Th. χωρέω, proficiscor.

Ἐκψύχω, animam efflo, expiro; f. ψω, p. ἔξψυχα, a. 1. ἔξψυξα, ab ἐκ, et ψύχω, spiro.

Ἐκώλω, prohibeō, 3. sing. a. 1. ind. act. à κωλῶω, impedio, velo; f. σω, p. κα.

ἘΚΩΝ, ὄντος, voluntarius: in f. g. ἐκῶσα, ης; et in n. g. ἐκῶν, ὄντος, volens. Hinc ἐκῶσιος, u, ὁ, ἡ, spontaneus, ἀκῶσιος, adverb. ultro, spontè, ἀκῶν, et ἀκῶσιος, ἄκων et ἀκῶσιος, non voluntarius, inuilitus.

Ἐκων, Dor. pro εἰκω, celebrans, obtemperans. Pind. Olymp. xiii. 121.

Ἐλᾶ, ας, ἡ, **OLIVA**, fructus oleæ. Th. δαία, olea arbor.

Ἐλᾶν, incitare, Poët. pro ἐλάειν, ἔλῃν, præ. inf. ab ἐλάω: sic in 3. sing. præ. ind. ἔλαε, ἔλα, et Poët. ἐλάω, cursum init: verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, agito; f. ἐλάω.

Ἐλάσκον, ες, ε, ducebam, imperf. Ion. pro ἤλαον vel ἤλαον, ες, ε, ab ἐλάω vel ἐλαύνω, a. 1. ἤλασα.

Ἐλῆβος, ες, ε, et Dor. ἐλάβον, sumpsi, a. 2. verbi λαβάνω, caula; f. λέβωμι.

Ἐλάθεις, transfixus, a. 1. part. pass. ab ἠλάθην, verbi ἠλαύνω, agito: f. ἐλάσω, perf. pass. ἠλαμην.

Ἐλάθων, ες, ε, latui; a. 2. act. ἠλαθῆν, a. 2. ind. m. verbi λαβάνω, lateo; f. ἠλώω, p. m. λέθηθα.

ἘΛΑΪ'Α, ας, ἡ, **OLEA**, **OLIVA**, arbor: hinc Ἀγριελαιία, ας, ἡ, agrestis olia, oleaster: et Ἀγροειθαίος, u, ὁ, ἡ, oleaster: ex agresti olivâ confectus.

Ἐλαίνιος, ἑα, εον, et Ἐλαίνος, ἰνη, uor, oleaginus.

Ἐλαίνος, η, ον, et ἐλαίνος, (Poët. Epenath. τῆ εἰ) ἑα, εον, oleaginus: ab ἐλαία.

Ἐλαιον, u, τὸ, **OLEUM**. Th. ἐλαία.

Ἐλαίω, Dor. pro ἐλαῖον, ab ἐλαίων.

Ἐλαίων, ὄνος, ὁ, olivetum, ἐλαῖον, idem. Th. ἐλαία, olea.

Ἐλάκοον, ες, ε, a. 2. verbi ληκίω, sonitum do; præ. m. ἑλάκα.

Ἐλαμίτης, ον, ὁ, nomen gentile Hebr. latitans.

Ἐλαμψα, ας, ε, splenduit, a. 1. act. verbi λάμψω, luceo.

Ἐλασ', pro ἔλασε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐλαύνω, quod vide

Ἐλάσαι, conpulisse, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, agito; f. ἐλάσω.

Ἐλάσαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, a. 1. part. ἐλάσας, ατος, et Paët. ἐλάσασα.

Ἐλάσασκε, Poët. et Ion. pro ἤλασε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐλαύνω, impello.

Ἐλάσσια, ας, ε, a. 1. opt. act. Ἐολ. pro ἐλάσαιμι, αἰς, verbi ἐλαύνω.

Ἐλάσιπος, u, ὁ, equorum agitator, ἐλαίνω ἵππου.

Ἐλάσις, εως, ἡ, et ἐλασία, ας, ἡ, ἀγίτιλιό, militaris expeditio: ab ἐλαύνω, agito.

Ἐλασκει, Ion. et Poët. pro ἤλα, seu ἤλαυε, 3. sing. imperf. verbi ἐλαω seu ἐλαύνω, f. ἐλάσω.

Ἐλασμα, ἄτος, τὸ, lamina ductilis: ab ἐλαύνω, agito.

Ἐλασάμενος, Poët. a. 1. part. m. ἤλασσα, ας, ε, a. 1. ind. act. Poët. ab eod. verbo.

Ἐλασσε, trajecit, 3. sing. a. 1. Poët. ut et ἐλάση, abigat, 3. sing. a. 1. sub. ejusd. verbi.

Ἐλάσσω, accus. contr. pro ἐλάσσομαι, -σα, -ω, ab

Ἐλάσσω, vel At. ἐλάττων, (et ἐλαχίω) ὄνος, ὁ, ἡ, minor: ἐλάττωνας, pauciores: compar. à positivo ἐλαχίω, parvus; in superl. ἐλάχιςτος.

Ἐλαστῶω, agito, impello: ab ἐλαστῆς, ᾧ, ὁ, impulsor. Th. ἐλαύνω, f. ἄσω, agito.

Ἐλάσω, abigam, f. 1. verbi ἐλαύνω.

Ἐλάτεια, ας, ἡ, **Elatea**, nomen propr.

ἘΛΑΪ'Η, ης, ἡ, abies: at ἐλάττης et ἐλάττης, pro ἐλάταις, ἄτ. ἰ. Ion. inde ἐλάτινος, οβίςκω.

'Ελάτηρ, ἄρος, ὁ, *agitator, auriga*. Th. ἑλαίνω, ἀγίτω; f. ἑλάσω, perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.
'Ελατίνη, herbae nomen: et
'Ελάτνιος, η, ον, et Poët. ἑλατί-
νος, *abiegnis*: ab ἑλάτη, *abies*.
'Ελατόρησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λατομέω, *excindo*: f. ἥσω ἂ λατόμος, υ, ὁ, *lapicida*: quod ex λάς, λάος, ὁ, lapis, et τόμος, *frustum*: ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo*.
'Ελαττον, adverbialitèr, pro ἑλαττόνως, *minùs, parùm*; et
'Ελαττονάκις, μινύς, *rariùs*; et
'Ελαττονέω, μινύς habeo; f. ἥσω, a. 1. ἡλαττόνησα. Th. ἑλαχὺς, *parvus*.
'Ελαττονηθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.
'Ελαττώ, vel -σώω, μινίω, *diminuo*; f. ὄσω, a. 1. ἡλαττώσα, perf. ἡλάττωκα, *præs. inf. pass. ἡλαττώσθαι*. Th. ἑλαχὺς, *parvus*: ἑλάσσων vel -ττων, *minor*.
'Ελάττωμα, vel -σώμα, ἄτος, τὸ, *vitiium, defectus*; à præced. verbo.
'Ελάττων, vide ἑλάσσων.
'Ελάττωσις, εως, ἡ, *diminutio*: ab ἡλαττώ, quod vide.
'Ελαυίμεν, *præs. inf. Ion. pro ἑλαύνειν, ἑλαύνειν σκοπέων, scopum attingere, ἑλαυνε, præs. imperat. verbi ἑλαύνω, ἀγίτω; f. ἑλάσω*.
'Ελαῦνοι, 3. sing. *præs. opt. act. et*
'Ελαύνω, pro ἑλαύνοντε, *impellentes, nom. dual. part. præs. ab*
'ΕΛΑΥΝΩ, Dor. ἑλαῦω, ἀγίτω, *provehò, duco*; f. ἄσω, q. ab ἑλάω, p. ἡλάκα, et Attic. ἐλήλακα. Hinc perf. part. act. ἐηλακὼς, ὅτος, imperf. pass. ἑλαυνόμεν, υ, ετο, Ion. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.
'Ελάφεις, υ, ὁ ζ ἡ, *cervinus*; et
'Ελάφοιο, gen. Ion. ab
'ΕΛΑΦΟΣ, υ, ὁ ζ ἡ, *cervus cervæ*: quasi ἐλαῖν ὄρεις, quod serpentes è cavernis trahat.
'Ελαφρία, ας, ἡ, *levitas*: ab
'ΕΛΑΦΡΟΣ, Ἔ, ὁ ζ ἡ, *levis et celer*, instar cervi, (dictum enim volunt qu. ελαφρός, ab ελαφος) item *levis*: hinc
'Ελαφρότερος, α, ον, *levior*: compar. et
'Ελαφρός, *levitèr, celeritèr*: ab ελαφρός, *levis*.
'Ελάχεν, *sortitus est*, 3. sing. a. 2. verbi λαχάνω, *sortior*; f. λήσεται, λάσεται, et κληρώσομαι, perf. Att. εἰληχα, a. 2. ἑλάχον, ες, ε, p. m. λλόυχα.
'Ελάχωνε, 3. sing. a. 1. act. verbi λαχάνω, *judicò*.
'Ελάχιστα, adverbialitèr, *minimè, οὐκ ἐλίχιστα, imprimis*: ab
'Ελίχιστος, η, ον, *minimùs, paucissimus, brevissimus*; superl. et compar. ἑλάσσων, *minor*: à μικρός, vel Them. ἐλαχός, *parvus*.
'Ελαχιστότερος, μινίω minor: ab ἑλάχιστος. Ephes. iii. 8.
'Ελάχων, ες, ε, a. 2. vide ἑλαχεν.
'Ελαχυντήρις, γος, ὁ ζ ἡ, qui

alas, vel *pinnos parvas habet*: μικροπτερός, ab ἑλαχός, *parvus, et πτερός, γος, ἡ, ala*.
'ΕΛΑΧΥΣ, εἰα, ὁ, *parvus, ut μικρός, comp. ἑλάσσων, superl. ἐλαχιστός, minimus*.
'Ελάω, ἀγίτω, *arceo*; Poët. pro Th. ἑλαίνω.
'Ελδεαι, Ion. pro ἑλδῆ, 2. sing. *præs. ab*
'ΕΛΔΟΜΑΙ, η, εται, et per Proth. Poët. ἑλδομαι, *desidero, cupio, appeto*: hinc
'Ελδωρ, et ἑλδωρ, ορος, τὸ, *desiderium*.
'Ελε, et 'ΕΛ', *interfecit, rapuit*, 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἶλον, ες, ε, verbi αἶρω, *capio*; f. ἥσω, p. ἤρηκα, a. 2. inf. ἐλείν.
'Ελεάζαρ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *Dei auxilium*.
'Ελεαίρω, f. ἄρω, *misereor, idem quod ἑλεῖω, Poët. Th. ἑλεος, misericordia*.
'Ελεακέρ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *Deus restituet*.
'ΕΛΕΑΣ, ὁ, avis nomen. Eadem avem forsàn avis est quæ à Callimacho ἑλεας, dicitur.
'Ελεγείον, υ, τὸ, *ELEGIACUM carmen*: ab ἑλεγος, idem.
'Ελεγκτικός, ἡ, ὄν, *redargutorius, reprehensorius*: et
'Ελεγκτός, ἡ, ὄν, *reprehensibilis*; et
'Ελεγμός, Ἔ, ὁ, *redargutio, reprehensio*: omnia ab ἐλέγχο.
'Ελεγζάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. et
'Ελεγξῆς, *spreveris*, 2. sing. a. 1. sub. act. ἐλεγξον, ἄτω, *argue, a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχο, arguo, reprehendo*.
'Ελεγξίς, εως, ἡ, *redargutio, reprehensio*: ab eodem Them.
'Ελέγον, Dor. pro ἐλεγον, imperf. verbi λέγω.
'ΕΛΕΓΟΣ, υ, ὁ, *lamentatio, luctus, ab ELEGIA, carmen lugubre*: quod ab ἐλείω, vel ab ἐλέγω, *flentium vox*.
'Ελεγχέη, ης, ἡ, *probrum*: et
'Ελεγχός, ἑός, ὁ ζ ἡ, *vituperabilis*; et
'Ελεγχῶ, 3. sing. a. 1. subj. pass. ab ἐλέγχο, quod vide.
'Ελέγχιτος, ejusd. superl. *probris dignissimus, vel notatus*; et
'Ελεγχος, εος, τὸ, *probrum, dedecus*; et in pl. ἐλέγχεα et
'Ελεγχος, υ, ὁ, *ELENCHUS, argumentum, probatio*: ab
'ΕΛΕΤΧΩ, f. ζω, *arguo, argumentis, (vel exemplis) demonstrò, convinco, refuto*, a. 1. ἡλεγχα, a. 1. imperat. ἑλεγξον, ἄτω, perf. ἡλεγχα, *præs. pass. ἐλέγχομαι, redarguor, reprehendor, perf. pass. ἡλεγμαι, ζαι, κται, a. 1. pass. ἡλεγχῆν, a. 1. sub. pass. ἐλεγχῶ, ἦς, ῆ*.
'ΕΛΕΔΩΝΗ, ης, ἡ, *ELEDO-NÆ, species quædam polypti*.
'Ελείν, *capere, Dialvs. Ion. pro εἶται, a. 2. inf. act. verbi αἶρω,*

capio: f. ἥσω, p. ἤρηκα, a. 2. εἶλον, ες, e.
'Ελεεινός, ἡ, ὄν, *miserabilis*: ab ἑλεος, υ, ὁ, *misericordia*.
'Ελεεῖσθαι, *præs. inf. ab*
'Ελεείωμαι, *consequor misericordiam*: vid. seq.
'Ελεέω, -ῶ, *misereor, cum accus. f. ἥσω, a. 1. ἡλέησα, a. 1. imperat. ἑλεσον, ἄτω, a. 1. sub. ἑλεσω, ης, η, a. 1. inf. ἑλεῖσθαι, perf. act. ἡλέηκα, præs. pass. ἐλεείμαι, misericordiam consequor, perf. ἡλείμαι, part. ἡλεημένος, a. 1. ἡλεῖσθην, a. 1. sub. ἑλεσῶ, ἦς, ῆ, part. ἑλεθεῖς, έντος, f. 1. ἑλεθησομαι. Th. ἑλεος, υ, ὁ, misericordia*.
'Ελεηθῶσεν, *misericordiam consequuntur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.
'Ελεηροσύνη, ης, ἡ, *misericordia, ELEMOSYNA*: donum quod in pauperes erogatur. Angl. contractus, ALMS, et indec AN ALMONER; ut Lat. Eleemosynarius: ab ἑλεηρον.
'Ελεήμων, ονος, ὁ ζ ἡ, *misericors*: ab ἐλεέω.
'Ελεῖσθε, *misertus fuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ἐλεῖσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.
'Ελεῖσθον, ἄτω, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.
'Ελεητός, ἕος, ἡ, *commiseratio*, Poët. Th. ἑλεος, idem.
'Ελεῖθια, ας, ἡ, idem quod Εἰλεῖθια, *Lucina*, quod vide.
'Ελείν, *interfecit, a. 2. inf. act. verbi αἶρω, interfecit, capio*; f. ἥσω, p. ἤρηκα, a. 2. εἶλον, τὸ, *palus*.
'Ελεῖός, Ἔ, ὁ, *glis*: ab ἐλεος, εος, τὸ, *palus*.
'Ελεῖψακον, *reliqui*, Ion. pro ἐλεψα, a. 1. ind. act. verbi λείπω, *linquo*; f. ψω, p. φα, a. 2. ἐλεπον.
'Ελεκτο, *concubuerat*, Poët. pro ἐλέεκτο, 3. sing. plusq. p. verbi λέγομαι, *cupio*; f. ζομαι, p. λέγεμαι.
'ΕΛΕΛΕΥ, *acclamatio bellica*.
'Ελελήθει, pro ἐλελήθει, Ion. *oblitus erat*, 3. sing. plusq. p. m. et in 3. pl. ἐλελήθεισαν, *corruptâ Att. penultima*: verbi λαθάνω, *lateo*; f. λήσω, a. 2. ἐλάθον, *præt. m. ἐλεθη*.
'Ελελίξεν, *torquebat*, 3. sing. imperf. Ion. ab
'Ελελίξω, f. ζω, *quasso, contolo*. Them. εἰλω, *verso*.
'Ελελίξω, etiam *clamo*: ab ἐλελεῖ.
'Ελελίκτο, *convolutus erat*, pro ἐηλίκτο, 3. sing. plusq. p. pass. ab ἐλάσω, *volvo*: f. ζω, p. ἡλιχα, perf. pass. ἡλεγμαι, et per redupl. Attic. ἐηλεγμαι, unde plusq. p. ἐηλεγμαι, ζω, κτο, *sublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione*. Th. εἰλω, *verso*.
'Ελελίξαις, Æol. pro ἐλελίξας, a. 1. part. act. ab ἐλελίξω, *pulso, quatio*. Them. εἰλω, *verso*.
'Ελελίξεν, *commovit, a. 1. ind. act. Ion. ab*
'Ελεδίττω, f. ζω, p. χα, *circumago, torqueo, concutio*, quod ab ἐλάσω, *volvo*. Th. εἰλω *verso*

Ἐλελίχθον, Bæot. pro ἐλαλίχθησαν, ejusd. 3. pl. a. 1. ind. pass.
Ἐλελόγγει, 3. sing. plusq. p. m. verbi λυγάρω, sortior, f. λήζομαι, i. 2. ἔλαχον, p. m. ἄλλογχα.
Ἐλελοῦσαν, omiserant, Att. pro ἐλελοῦσαι, 3. pl. plusq. p. m. verbi λείπω, linquo, f. ψω, p. λείψω, a. 2. ἔλιπον, p. m. λείποιτα.
Ἐλεν, pro εἰλεν, *invasit*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. (dempto augmento) verbi αἰρέω, capio, f. ἴσω, p. ἴρηκα, a. 2. εἶλον, ες, ε.
ἘΛΕΝΗ, ης, ἡ, et Dor. Ἐλένη, HELENA, item vas. Sed ἐλένη, seu ἑλένη, lampas, fax.
Ἐλένιον, υ, τὸ, festum in honorem Helenæ. Est et ἐλένιον, herba quædam è lachrymis Helenæ nata.
Ἐλέγαστο, dormiuit, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγομαι, f. λίζομαι.
Ἐλεόστροφος, υ, ὁ ζή, genitius, seu nutritus in paludibus: ab ἔλος, εος, τὸ, palus, et τρέφω, alo.
Ἐλεοῖται, mensis, dat. pl. Ion. ab ἔλεος, quod vide.
Ἐλεόν, miserè, per Sync. pro ἐλεονδῶ, ab ἐλεονδῶ, miser, quod ab ἐλεῖω, misereor. Th. ἔλεος, υ, ὁ, misericordia.
Ἐλεος, υ, ὁ, misericordia, compassio: vel -εος, -υς, τὸ. Hinc ἐλεονδῶ, miserabilis: ἐλεῖω, misereor: ἐλεήμων, misericors; ἐλεηροσύνη, eleemosyna, misericordia.
ἘΛΕΟΣ, υ, ὁ, sive ἐλεόν, υ, τὸ, mensa coquinaria.
Ἐλέπια, ας, ε, a. 1. verbi λείπω, decortico, quod vide.
Ἐλέσθαι, instituisse, capere, a. 2. inf. m. verbi αἰρέω, capio; f. ἴσω, p. ἴρηκα, a. 2. m. ἐλόμην.
Ἐλεσθε, sumite, 2. pl. ἐλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.
Ἐλετή, ἡς, ἡ, quæ capi potest: ab ἐλετός, ἡ δὴ, quod ab αἰρέω, capio.
Ἐλέτην, interfecerunt, 3. dual. a. 2. act. ἔλετο, pro ἐλετο, abstulit, 3. sing. a. 2. m. verbi αἰρέω.
Ἐλεν, elige, Dor. pro ἐλξ, ἔσθω, a. 2. imperat. m. verbi αἰρέομαι.
Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas; et * Ἐλευθεριαῖος, aliis Ἐλευθέριος, liberator; Iovis epitheton.
Ἐλευθέρως, υ, ὁ ζή, liberalis, ingenuus; et
Ἐλευθερίως, ας, πτος, ἡ, ingenuitas, liberalitas; et
ἘΛΕΥΘΕΡΟΣ, υ, ὁ, LIBER; cui δούλος opponitur: Ἐλευθερά, ας, ἡ, libera. Adjectivè Ἐλευθερός, α, ον, liber, a, um, innumus.
Ἐλευθεροῦντας, acc. pl. part. præ. ab
Ἐλευθερώ, libero, f. ὦσα, perf. ἠλευθέρωκα, a. 1. ἠλευθέρωσα, a. 1. sub. ἠλευθερώω, ης, η, perf. pass. ἠλευθέρωμαι, a. 1. pass. ἠλευθερώθη, a. 1. part. pass. ἠλευθερωθείς, έντος, f. 1. pass. ἠλευθερωθήσομαι. Them. ἠλευθέρως, liber.
Ἐλευθέρως, et -ρίως, adv. liberacitèr, ingenuè: ab eod. Th.

Ἐλευθέρως, εως, ἡ, liberatio; et
Ἐλευθέρωτης, υ, ὁ, liberator: à perf. pass. verbi ἠλευθερώω, cuius Them. ἠλευθέρως, liber.
Ἐλευθῆρος, et ἠλευθῆρ, ἡρος, ἡ, nomen propr. urbis in Bæot.
Ἐλεύθω, venio, inus. ab ἑλῶ. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, venio: at
Ἐλευθός, Εἰλεθία, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem: ab ἐλεύθω, venio.
Ἐλευσις, εως, ἡ, adventus: ab inusit. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι.
Ἐλεύσομαι, η, εται, veniam, et in 3. pl. ἐλεύσονται, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. m. verbi ἔρχομαι, venio: a. 2. m. ἤλθον, et per Sync. ἤλθον, ες, ε.
ἘΛΕΦΑΓΓΩ, et ἐλεφαίρομαι, decipio, noceo, lædo: 3. sing. imperf. m. vel pass. ἠλεφαίρετο.
Ἐλεφαντόρην, υ, ὁ, dux eorum qui pugnant ex elephante, -τόρχει, qui sexdecim elephantibus præsentat.
Ἐλεφαντίτιος, ἡ, ον, ELEPHANTINUS; eburnus: ab ἐλεφας.
Ἐλεφαντίτιος, εως, ἡ, lepra; et * Ἐλεφαντόμαχοι κνηροί, venatores cum elephantibus pugnantes: ab
ἘΛΕΨΑΣ, αντος, ὁ, ELEPHAS; item ebur; dens elephantis.
Ἐλέχθην, ης, η, dictus, sum; a. 1. ind. pass. à λέγω, dico; f. ζω, p. λέεχα, a. 1. ἔλεξα.
Ἐλεψε, decorticauit, 3. sing. a. 1. indic. act. à λέπω, fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.
ἘΛΗ, vel ἐλη, ης, ἡ, calor solaris. Hinc εἰλεσις, εως, ἡ, æstus. Sed
Ἐλη, 3. sing. a. 2. sub. act. quod ab ἔλω, inus. pro quo αἰρέω, capio; a. 2. εἶλον, et dempto ι, (quod pro augmento accipit) ἔλον, in sub. ἔλω, ης, η.
Ἐλησα, pro ἔλησα, Poët. à λάω, λάω, volo, pro ἔλω, per Aphæresin syllaba initialis.
Ἐληται, ceperis, 3. sing. a. 2. sub. med. Ion. pro ἔληται' ab αἰρέω, capio, f. ἴσω, p. ἴρηκα, a. 2. med. εἰλομην, et sub. ἔλωμαι, tanquam ab ἔλω, inus.
Ἐληθετο, oblitus est, Ion. pro ἑλάθετο, 3. sing. a. 2. med. verbi λαθάνω, fut. λήσομαι, a. 2. ἐλάθον.
Ἐληθάκα, abegit, perf. Att. pro ἠλάκα, verbi ἐλάνω, agito, fut. ἐλάω.
Ἐληλάκεσαν, ejecerant, Att. pro ἠλάκεσαν, 3. pl. plusq. p. ejusd.
Ἐληλακότες, protecti, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejusd.
Ἐληλάμαι, et ἐληλάμην, perf. et plusq. perf. pass. abactus sum, et Ἐληλαμένος, sunnotus, abactus, pro ἠλαμένος, perf. part. pass. Att. ab ἐλάνω, abigo.
Ἐληλάται, Att. pro ἠλάται, ejusd.
Ἐληλάτω, et ἐλέλάτω, inmissus erat, Att. pro ἠλάτω, plusq. perf. Ἐληλέγκται, redargutus est, 3.

sing. perf. Att. pass. pro ἠλέγκται, verbi ἐλέγκω, redarguam.
Ἐληλέγκται, convictus sum, pro ἠλέγκμαι, perf. indic. pass. Att. ab eod. Th.
Ἐληλήθαι, Ion. pro ἐλήλθαι seu ἠληλαμένοι εἶσι, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἐλάνω.
Ἐληλυθώς, perf. part. med. Att. et Æol. pro ἠληλυθώς, verbi ἔρχομαι, venio, fut. ἐλεύσομαι, p. med. ἤλθω, et
Ἐληλύθα, Att. et Æol. ἠλήλυθα, pro ἤλυθα, veni, perf. med. ejusd.
Ἐληλύθεν, veneram, et in 3. pl. ἠληλύθεισαν, Att. pro ἠληλυθείσαν, plusq. p. med. ejusd.
Ἐληλυθότες, nom. pl. perf. part. med.
Ἐληλυθῖα, adveniens, præter. part. med. scem. g. à masc. ἠληλυθώς, quod à præter. med. ἠλήλυθα, verbi ἔρχομαι.
Ἐληξας, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, cesso, f. ζω.
Ἐλήφθης, sumptus es, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, sumo, f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.
Ἐλθῆ, Att. pro ἔλθε, veni, a. 2. imperat. et
Ἐλθεῖν, a. 2. infin. ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. ἔλθης, 2. sing. a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, venio.
Ἐλθέμεν, Ion. et ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejusdem.
Ἐλθῆν, etiam et
Ἐλθῆν, Dor. pro ἐλθεῖν venire vel venisse, a. 2. inf. act. ab a. 2. ἤλθον, verbi ἔρχομαι.
Ἐλθης, ἔλθη, 2. et 3. sing. a. 2. sub. act. sic et ἔλθησι, pro ἔλθησι, quod ejusdem verbi Ion. pro ἔλθηθι, 3. sing. a. 2. sub. σι, Paragog.
Ἐλθοι, venerit, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο, το, a. 2. opt. m. ejusd.
Ἐλθῶ, a. 2. part. neut. g. ἐλθόντων, pro ἐλθόντα, nom. dual. ἐλθόντα, acc. sing. masc. g. ab ἐλθῶν, a. 2. part. act. verbi præced.
Ἐλθόντων, advenientibus, dat. pl. ejusd. part. Ion. et Poët. pro ἐλθόντων.
Ἐλθοσαν, Bæot. pro ἤλθον, 3. pl. a. 2. ind. Sic ἐλθοσαν, in Bibliis, pro ἐλθοιεν, 3. plur. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.
Ἐλθῶς, pro ἐλθῶσα, a. 2. part. scem. g. ab eod.
Ἐλθω, ης, η, a. 2. sub. act. et
Ἐλθῶν, ὄσα, ὄν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio; a. 2. ἤλθον.
Ἐλύσομαι, complicabor, fut. 2. ind. pass. verbi ἔλω, vel -τω, a. 2. ἠλύγον, a. 2. pass. ἠλύγην Th. εἰλέω, verso.
Ἐλύγος, υ, ὁ, vortex; pl. umbages.
Ἐλιξερ, ὁ, Eliezer, nomen viri, indecl. Hebr. Deus restituet.
Ἐλιβοβάειον, -ων, imperf. ἐλιβοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, lapidibus ferio: à λίθος, lapis, et βάλλω, jacio; p. med. βέβωθα.

***ΕΛκας**, acc. pl. *curtus*; *ελκασων*, dat. pl. ab *ελιξ*, *ικος*, *η*, *volu-*
men; et adj. sumitur pro *intor-*
tus. Th. *ελω*, verso.

***Ελκτη**, *ης*, *η*, nomen urbis in Achaia, terra motu sublata; item *Ursi Major*, inter astra; item ab Arcad. *salix*, quod tortilis sit.

***Ελκοντιφάρος**, *υ*, *δ* *ζ* *η*, cui palpebrae sunt volubiles, tortiles, aut nigrae: Veneris Epitheton: ab

***Ελκός**, *η*, *δν*, *volubilis*, niger: ab *ελκω*, *volvo*. Th. *ελω*, idem.

***Ελικτός**, *η*, *δν*, *involutus*, *intor-*
tus, *curvus*: quod ab *ελισσω*, *circ-*
umvelto: ab eod. Th.

***Ελικών**, *ωνος*, *δ*, nomen montis, nomen habens ab anfractuosius viis. Hinc

***Ελκωνιάδες**, *αι*, *Musae*; dat. pl. ***Ελκωνιάδεσσι**, et

***Ελκωνιαί πυθβόνοι**, pro Musis.

***Ελικώτες**, Graeci ita dicebantur, *από τῶ ἔλισσειν τὰς κόπας, ἃ ῥετις* circumvertendis.

***Ελικώπιδα**, acc. sing. *limis oculis* conluentem: ab

***Ελικώπις**, *υδος*, *η*, dicitur de puella quae amantium oculis ad se trahit, vel quae nigris oculis est decora, vel oculi sunt cui volubiles et rotundi: ab iisd. ac *ελικωψ*, quod vide.

***Ελικωψ**, *δ* *ζ* *η*, cui oculi versatiles, blandi, vel rotundi; nigris oculis praeclitus: ab *ελικός*, *volubilis*, niger, quod ab *ελισσω*, *volvo* (Th. *ελω*, verso), et *ωψ*, *ωπός*, *δ*, *oculus*. Th. *δπτοια*, *video*.

***Ελινύς**, *υός*, *δ* *ζ* *η*, otiosus, Poëtyb. in Excerpt. Ursini.

***ΕΛΙΝΥΨ**, et *ελινύω*, quiesco, otior, *sedo*; qu. ab *ελίω*, *concludo*; ut sit conclusus velut vivere.

***ΕΛΙΝΟΣ**, *υ*, *δ*, *ramus*: quod ab *ελείσθαι*, circumangi: agitur in arbore.

***Ελιξ**, et *ελιξ*, *γκος*, *η*, *volumen*, *involutum*, *gyrus*, *clavicularis*, *armilla*, *annulus*; item *species hederæ*. Adjectivè etiam pro *intortio*, implicito, volubili: ab *ελισσω*. Th. *ιελω*, *volvo*.

***Ελιωδ**, *δ*, nomen viri indecl. Hebr. *Ilus Dei*.

***Ελιπάνια**, *υς*, *ε*, a. 1. act. à *λιπαίνω*, pinguefacio, f. *ανω*.

***Ελιπών**, *υς*, *ε*, *reliqui*, et in 3 pl. *ελιπον*, a. 2. act. verbi *λείπω*, *linquo*, fut. *ψω*, perf. *φα*, p. med. *λέλιπα*.

***Ελιζάβητ**, *η*, *Elizabetha*, nomen Galieris indecl. Hebr. interpret. *Deus juravit*.

***Ελισσαίος**, *αίς*, *δ*, nomen prophetae Hebr. interpret. Lat. à *Deo salus*.

***Ελισσέμεν**, et *ελισσέμεναι*, Dor. pro *ελισσέν*, praes. infin. verbi *ελισσω*, circumvolvo. Th. *ελω*, *volvo*.

***Ελισσεν**, 3. sing. et *ελισσένθ* pro *ελισσοντο*, 3. pl. imperf. pass. verbi *ελισσομαι*, *supplicio*.

***Ελισσομένη**, praes. part. pass. f. gen. ab

***Ελισσω**, vel *-τω*, et *ελισσω*, seu *-τω*, *volvo*, circumvolvo, circumlico, f. *ξω*, p. *ελίχα*, (pro augmento enim *ελισσω* post *ε* adsciscit *ι*) perf. pass. *ελιγγραι*, *ζαι*, *κται*. Th. *ελω*.

***Ελιφθεν**, *relicti sunt*, Boeot. seu Acol. Sync. pro *ελιφθσαν*, 3. pl. a. 1. pass. verbi *λείπω*, *linquo*, fut. *ψω*, a. 2. *ελίπον*.

***Ελιχορούος**, vel *ελιχορούος*, *υ*, *δ*, planta agrestis florem aureo coloris habens, *ειδος φυτῶ, ἃ τὸ ἀνθος ἁμοιον κρόκω, ζ οἶον χρυσοειδές*. Interp. Theocr. in Idyll. 1. Est *Gnaphalium Stæchas* Linn. Angl. *SIRUBBY EVERLASTING*: Sic dicitur ab ejus flore, qui aureum habet colore. Vocabatur, teste

Dioscoride, *χρυσάνθερον*, et *ἀπαρίσθον*, quia non exarescit; atque adeo in usu fuit ad ornandas statuas deorum.

***Ελκε**, *trahebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro *ελκον*, *εσ*, *ε* *ελκω*, Ion. pro *ελκν*, praes. imperat. pass. verbi *ελκω*, *traho*; f. *ελξω*, quod vide.

***Ελκει**, *ulceri*, dat. sing. ab *ελκος*, *ulcus*.

***Ελκίμεν**, praes. inf. act. Ion. pro *ελκειν* ab *ελκω*.

***Ελκω**. Vide in *ελκε*.

***Ελκεσίπελος**, *υ*, *δ* *ζ* *η*, *longius veste induta*: ab *ελκω*, *traho*, et *πέλος*, *υ*, *δ*, *vestimentum muliebre*.

***Ελκεσ**, *traxit*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro *ελκεσθ* ab *ελκω*, *traho*, q. v.

***Ελκεχτόν**, *ωνος*, *δ* *ζ* *η*, cui *longa est tunica*: ab *ελκω*, *traho*, et *χέτόν*, *tunica*.

***Ελκίω**, *-ω*, f. *ήσω*, id. quod *ελκω*, *traho*; item *dilacero*, *violo*.

***Ελκηδόν**, adv. *tractim*, *luctando*, *atrahendo*, ut supplantetur. Th. *ελκω*.

***Ελκηθρός**, *δ*, *violenta tractio*: ab *ελκίω*.

***Ελκίωξ**, fut. *ήσω*, idem ac Th. *ελκω*, *traho*. Hinc

***Ελκίωδς**, *η*, *δν*, *tractorius*, *attractivus*.

***ΕΛΚΟΣ**, *εος*, *τὸ*, *ULCUS*: dat. sing. *ελκει*, contr. *ελκει* quod ab *ελκω*, *traho*: ob distractionem cutis et continui divulsionem: vel quod vitiosus attrahat humores.

***Ελκώω**, *exulcero*, fut. *ώσω*, perf. *ήλκωκα*, p. pass. *ήλκωμα*, unde part. *ήλκόμενος*. Th. *ελκος*, *ulcus*.

***Ελκτός**, *η*, *δν*, *tractus*, *ductilis*. Th. *ελκω*, *traho*.

***Ελκνεις**, *ως*, *η*, *tractio*, et *Ελκνέδς*, *δ*, idem.

***Ελκνάζω**, f. *ήσω*, *trahendo rapto*: ab

***Ελκῶω**, *traho*, f. *ήω*, a. 1. *ελκῶω*, (per *ι* enim *ελκῶω* facit incrementum.) a. 1. inf. act. *ελκῶσαι*, a. 1. part. *ελκῶσας*, *αίτος* ab

***ΕΛΚΩ**, *traho*, et Metaph. *trahere aliquid*; imperf. *ελκων*, (augetur etiam *ελκω*, *ι* post *ε* recipi-

endo) f. *ξω*, p. *χα*. Hinc *ελξεις*, *εως*, *η*, *tractio*; *ελκῆ*, *ης*, *η*, *ideum*; *ελκός*, *η*, *δ*, *tractus*; *ελκῶω*, *ι* *ελκῶω*, *traho*; *ελκυστικός*, *αλι*. ac *ιτις*.

***Ελκώδης**, *εος*, *δ* *ζ* *η*, *ulcerosus*, et *Ελκωμα*, *άτος*, *τὸ*, *ulceratum*, et *Ελκωματικός*, *η*, *δν*, *ulcerativus*, et

***Ελκωσις**, *εως*, *η*, *ulceratio*: omnia à Th. *ελκος*, *ulcus*.

***Ελλάβη**, *sumpsit*, Poët. pro *ελλάβε*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *λαμβάνω*, *capio*, fut. *λήψομαι*, perf. *λήληθα*, et Att. *είληθα*, a. 2. *ελλάβη*, gen. sing. ab *Ελλάβη*, q. v.

***Ελλαμβαίνεμος**, *η*, *ον*, *captus*, *apprehensus*, pro *ελλαμβαίνεμοσ*, Th. *λαμβάνω*.

***Ελλάμπω**, *illustro*, et *Ελλάμπωσθαι*, Ion. et Poët. fut. 1. inf. ni. pro *λαμπρῶν γενήσασθαι*, *clarum ac illustrem fore*: ex *ιν*, et *λαμπω*, *splendo*.

***Ελλάω**, *ανος*, *δ*, Dor. pro *Ελλην*, Att. etiam pro *Ελλη* *ιως* *ρονitur*. Hinc

***Ελλάϊγυς πατήρ**, pro *Ελληγιος*.

***Ελλανοίτικας**, *α*, *δ*, Dor. pro *Ελλανοίτικς*, *υ*, *δ*, idem valet ac si dicas, *Ελληνον δικαστής*, *Graecorum iudex*.

***Ελλάς**, *αδος*, *η*, *Græcia*, dat. *Ελλάδι*, acc. *Ελλάδα*. Interdum adjectivè pro *Ελληνική*. Th. *Ελλην*, quod vide.

***Ελλάσαι**, Poët. pro *ελάσαι*, *abegisse*, a. 1. inf. verbi *ελαύνω*, *agitare*, f. *ελάσω*.

***Ελλάσποντος**, *ω*, *δ*, Dor. pro *Ελλησποντος*, *υ*, *δ*, *HELLESPONTUS*.

***Ελλάχων**, Poët. pro *ελάχων*, *sortitus sum*, a. 2. ind. act. verbi *λαγχάνω*, *sortior*; a. 2. sub. *λάχω*, *ης*, *η*, p. med. *λέληχα*.

***ΕΛΛΕΒΟΡΟΣ**, seu *ελλεβωρος*, *υ*, *δ*, *HELLEBORUS*, *veratrum*; *παρά τὸ εἶναι βροτῶ*, quod capiat seu suffocet esu.

***Ελληδανόσιαι**, dat. pl. Ion. ab *Ελληδανός*, *υ*, *δ*, *vinculum*, *resilis*: ab *ελλω*, *stringo*. Th. *ελλω* *coarctio*.

***Ελλημα**, *άτος*, *τὸ*, *defectus*: et *Ελληπησ*, *εος*, *δ* *ζ* *η*, id. quod *ελλπησ*: ab

***Ελληπω**, *eis*, *ει*, *relinquo*, *pretermitto*, *deficio*: à *λείπω*, *linquo*, f. *ψω*, p. *φα*, a. 2. *έλιπω*.

***Ελληψεις**, *εως*, *η*, *derelictio*, *pretermisso*, *defectus*; item *Figura Grammatica* quæ vox eleg atèr omittitur: à Th. *praeced*.

***Ελληρα**, *mala*: quasi ab *ελλω*, *perdo*.

***Ελληραχος**, *δ* *ζ* *η*, *vulgatus*, *qui est in omnium ore et sermone*: ab *ει*, et *ληρα*, *ης*, *η*, *sermocinatio*.

***ΕΛΛΗΝ**, *ης*, *δ*, *HELLEN*, *filii Deucalionis*, à quo *Incolæ Phthiotidis* primum *Ελληνες* dicti, quoniam *Heilen* illius partis *Thes-salix* rex erat. Ante hunc *Γραικοί* dicti quod Latini *retinuerunt*.

Ἑλληνίζω, cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor, fut. γω, perf. ἠλλήνικα, p. pass. ἠλλήνισμαι, undè est ἠλληνισμός, ἢ, ὁ, Græcismus. Th. Ἑλλην, Græcus.

Ἑλληνικός, ἢ, ὁ, Græcus, a, um: item Græcanicus; et quod a Græcos attingit.

Ἑλληνικῶς, adv. Græcè, et Ἑλληῖνος, η, ον, idem ac Ἑλληνικός, q. v. et Ἑλλην, ἴδος, ἢ, Græcanica. Th. Ἑλλην.

Ἑλληνισμός, ἢ, ὁ, Græcismus: proprietas Græcæ linguæ, et Ἑλληνιστής, ἢ, ὁ, Græcanicus, et Ἑλληνιστί, adv. Græcè: à perf. pass. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἑλλην.

Ἑλληνοδικαί, ὄν, οἰ, præsesis ac judices certaminum Græcorum, qui et ἀγωνοθέται vocabantur. Th. ὄν, jus.

Ἑλληζα, Poët. pro ἑλῆζα, a. 1. ind. act. à λῆγω, cesso, f. ζω.

Ἑλλησπόντος, ἢ, ὁ, HELLES-PONTUS, mare, vel potius fretum inter Europam Asiaticam.

Ἐξ Ἑλλης, Helle, et πόντος, πινε, quasi πόντος τῆς Ἑλλης, mare Helles, quæ in ipso perit.

Ἑλλυπής, ἴος, ὁ, ἢ, ὁ, ἀλλυπής, τὸ, cui deest aliquid, imperfectum: ab ἄλλεπω, deficio. Th. λέπω, lingo.

Ἑλλογέω, ἱπρικό, cum dativo; ἄλλογαι, præs. imperat. fut. ἑλλογήσω, a. 1. ἐνελόγησα' ab ἑλλογος, ratiōnis participes: ex ἐν, et λόγος, ratio, quod à λογιζομαι, reputo. Th. λέγω, dico.

Ἑλλόγητος, η, ον, idem quod λόγος, celebris, nobilis. Th. λέγω, dico.

Ἑλλόγος, ἢ, ὁ, ἢ, ὁ, ratiōnis participes: ab ἐν et λόγος.

Ἑλλοπος, μῦτος, acc. pl. ab ἑλλοψ, q. v.

Ἑλλοπέω, et ἑλλοπιέω, piscor: ab ἑλλοψ, Epitheton piscium, q. v.

Ἑλλοπῆς, ἢ, ὁ, hīnīmulus; vertitur etiam mutus; quod ab ἑλλω, continuo.

Ἑλλοψ, ὀπος, ὁ, mutus piscis, accipenser: ab ὄψ, ὀπός, ἢ, vox, et λέτω, lingo.

Ἑλλω, continuo, quod ab εἰλω, coarcto.

Ἑλλώτις, ὤν, τὰ, dies festus, de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp. Od. 13.

ἙΛΜΙΝΣ, ἦτος, ὁ, lumbricus tinea: ab εἰλῆν, quia se volvit rospens.

ἙΛμῶν, ἢ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Deus mensurabit eos.

Ἑλξίς, εως, ἢ, tractio, attractus: ab ἔλω, traho.

Ἑλογίεθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λογιζομαι, quod vide.

Ἑλόν, λαβαται, Dor. pro ἔλδον, verbi λῶω, lavo; vel à verbo Poët. λῶω imperf. ἔλδον, ἔλδον, et Dor. ἔλδον.

Ἑλοιδορέω, 3. sing. imperf. act. verbi λουδορέω, convitiator, maledico. Th. λουδορος, ἢ, ὁ, convitiator.

Ἑλοίημι, οἰο, οἰο, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω, capio, f. ἦσω, p. ἦρκα' a. 2. εἶλον.

Ἑλοιμί, οἰς, οἰς, a. 2. opt. act. et Dor. pro ἔλδω, a. 2. part. f. g. et Ἑλόμην, Ion. pro εἰλόμην, a. 2. med. ejusd.

Ἑλον, Ion. pro εἶλον, cepi, a. 2. ind. act. ἔλοντ', pro ἔλοντε, dual. a. 2. part. ἔλοντα, acc. sing. part. ejusd. temp. ἔλοντο, sumptserunt, ἢ, pl. a. 2. m. Ion. ab ἔλω, inus. pro quo αἰρέω, capio.

ἙΛΟΣ, εος, τὸ, palus: inde ἑλώθης, εος, ὁ, ἢ, ὁ, palustris.

Ἑλῶ, elige, a. 2. imperat. m. ab αἰρέω.

Ἑλέμεν, lavabamus, per Synec. pro ἑλόμεν, ab ἔλδω, imperf. verbi λῶω, lavo, f. σω.

Ἑλέντες, nom. pl. f. 2. part. verbi αἰρέω, f. 2. εἶλω, εἰς, εἶ.

Ἑλῶσ', pro ἑλῶσα, a. 2. part. f. g. ἑλῶ, a. 2. imperat. m. ejusd.

Ἑλοχέεθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λοχέω, pario, f. εῴσω, a. 1. ἑλοχέουσα, ας, ε, peperit. Th. λοχός, ἢ, ὁ, ἢ, ὁ, gravis, vel λόχος, cohors.

Ἑλώσει, Poët. pro ἑλώσι, vel ἑλάνω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

Ἑλετω, 3. plur. præs. ab ἑλάω, quo Poëtæ pro ἑλαύνω utuntur.

Ἑλεται, speras, pro ἑλη, 2. sing. præs. ind. ἑλεσθαι, præs. inf. ab ἑλομαι, η, εται, Poët. pro ἑπιζῶω, spero. Th. ἐπις, ἴδος, spes.

ditur, Hes. Op. 430: ab ἔλω, traho. Th. εἰλω, venio.

Ἑλύμας, α, ἢ, nomen mugis Arab.

Ἑλυμνίτης, 3. sing. a. 1. m. ab ἑλυμνίτην, ω, ατο, verbi λυμνίωω, vasio; f. 2. med. λυμνίτημι. Th. ἑλυμνί, exiliium.

Ἑλυμος, theca citharæ, tibie genus è buxo, arcus: ab ἔλωω, intego est et ἑλυμος, panicum, Etymol. at ἔλος.

Ἑλύπει, 3. sing. imperf. act. ἑλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἑλύπηθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λυπέω, doleo, f. ἦσω, p. λελύπηκα. Th. λυπη, dolor.

Ἑλύσα, ας, ε, solvi, a. 1. indic. act. ἑλυσάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi λύω, solvo, fut. σω, perf. ἔλυκα.

Ἑλυτρον, ου, τὸ, involutum alijus rei, theca, alveus aquarum ab εἰλω, involvo.

Ἑλυτρώω, legmine involvo, f. ὤσω, à præced.

Ἑλυτρώσω, liberasti, 2. sing. a. 1. m. verbi λυτρώω, libero: à λῶτρον, pretium redemtionis. Th. λῶω, solvo, f. σω, p. λέλυκα.

Ἑλύω, vel ἑλύω, f. ὤσω, involvo, intego, implico: ab εἰλω, involvo.

Ἑλφος, εος, τὸ, butyrum, Cypriis.

Ἑλω, cariam, a. 2. sub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἰρέω, capio, fut. ἦσω, perf. ἦρκα' a. 2. εἶλον' ab ἔλω, inus.

Ἑλώδης, εος, ὁ, ἢ, ὁ, palustris: ab ἔλος, palus.

Ἑλωί, Syriacè, Hebr. ἑλῖ, hoc est, ὀεῖ μὲ, Deus mi.

Ἑλωμαι, auferam, a. 2. sub. in verbi αἰρέω, capio; a. 2. εἶλον.

Ἑλῶν, capiens, a. 2. part. act. ejusd.

ἙΛΩΡ, ωρος, τὸ, captura; plur. ἑλωρα, et

Ἑλώριον, α, τὸ, idem: q. ab ἔλω capio, inus. pro αἰρέω.

Ἑλωρος, ου, ὁ, fluvii Siculi iomen.

Ἑμ', pro ἐμῆ, acc. sing. ab ἐγὼ ego.

Ἑμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. et Ἑμάθων, ες, ε, didici, a. 2. verbi μαθήνω, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα' a. 2. part. μαθών.

Ἑμάθοσαν, didicerunt, 3. pl. a. 2. ind. act. ἕοτον. pro ἑμάθων, quod vide.

Ἑμαίμασσε, desideravit, 3. sing. a. 1. act. Poët. geminato σ, verbi μαίμωω. Th. μῶω, vehementer cupio.

Ἑμακαρίσεν, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi μακαρίζω. beatum prædico, f. ἴσω, p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, beatus.

Ἑμαλάχθην, emollitus sum, a. 1. pass. verbi μαλάσσω, seu ττω, molio, f. ἴσω, p. μελάλχα.

Ἑμαλοφῆται, Dor. pro ἐμλοφῆται, 3. sing. imperf. act. verbi μολοφῶω, μωμω fero: ex μῆλον, pomum et φῆρω, fero.

Ἑμάνην, insanitè, aor. 2. indi

pass. verbi *μαλνομαι*, insanio, fut. *μαλημαι*.

Ἐμάταρο, *extersit*, 3. sing. a. 1. m. verbi *μάσσω*, vel *-ττω*, *abstergo*, fut. *ζω'* aor. 1. *ἔμαξα'* p. pass. *μεμαργαμαι*.

Ἐμαρᾶνε, *tabefecit*, 3. sing. a. 1. act. à *μαραίνω*, undè etiam

Ἐμαράνην, *ης, η*, *extinctus sum*, et in 3. pl. *ἐμαράνησαν*, a. 1. pass. à *μαραίνω*, *mirrescere facio*, fut. *ανῶ*. perf. *μεμάραγκα*, perf. pass. *μεμάραγμα*.

Ἐμαργήναντο, 3. pl. a. 1. m. verbi *μαργαίνω*, *insanio*. Th. *μάργος*, *insanus*.

Ἐμαρνασθην, 3. dual. imperf. ind. verbi *μαρναμαι*, *rugno*.

Ἐμάς, acc. pl. f. g. ab *ἐμὸς*, *ἡ*, *dv*, *meus*, a, *um*. Th. *ἐγὼ*, *ego*.

Ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*, dat. *ἐμαυτοῦ*, *caret nom. sing. dual. necnon pl. Quoties verò pluralitèr effertur, id fit divisè, ἡμεῖς αὐτοί, nos ipsi: ἡμεῖς αὐτοί, vos ipsi. Sic ἐγὼ αὐτός, ego ipse; σὺ αὐτός, tu ipse; ἀπ' ἐμαυτοῦ, sponte meâ.*

Ἐμαχασάμην, *ω*, *ατο*, a. 1. med. à *μάχομαι*, *rugno*, 3. plur. imperf. *ἐμάχομαι*, f. *μαχῆσομαι*, et *έσομαι* p. pass. *μεμάχημαι'* aor. 1. pass. *ἐμαχῆσθην*.

Ἐμβα, pro *ἐμβηθι*, a. 2. imperat. verbi *ἐμβαίω*, *ingredior*; aor. 2. *ἐνέθη'* ex *ἐν*, et *βαίνω*, *eo*, fut. *βήσομαι*.

Ἐμβάλλειν, adv. *terrestri itinere*: ab *ἐμβαίω*.

Ἐμβάθυτος, *sapiens*, i. e. *profundus cogitatione*, Hesych. ex *ἐν*, *βάθος*, et *νόος*.

Ἐμβαίνον, imperf. act. Ion. pro *ἐνβαίνον'* ab

Ἐμβαίνω, *ingredior*, *progredior*, f. *ἐμβήσομαι*, p. *ἐμβήθηκα*, a. 2. *ἐνέβην*, a. 2. part. *ἐμβὰς*, *άντος*, *εις ναῦν*, Dem. Th. *βαίνω*, *eo*.

Ἐμβάλειν, a. 2. infin. act. verbi *ἐμβαλλω*.

Ἐμβαλεῖν κόπαισι, Poët. *incumbere remis*.

Ἐμβάλλει, *coniciebat*, 3. sing. imperf. pro *ἐνέβαλλε*, *irruebat*, et

Ἐμβάλλω, *præs. imperat. pass. Ion.* ab

Ἐμβάλλω, *injicio*, *infero*, *impello*, *ingredior*, *irruipio*, f. *ἔβω*, p. *ἐμβέθηκα*, a. 2. *ἐνέβωλον*, infin. *ἐμβάλειν* ex *ἐν*, et *βάλλω*, *jacio*.

Ἐμβάλοι, *conijceret*, 3. sing. a. 2. opt. act. *ἐμβάλοσα*, a. 2. part. f. g. et

Ἐμβάλον, pro *ἐνέβαλον*, a. 2. per Sync. ab *ἐμβάλλω*, q. v.

Ἐμβαμμα, *ἄτος*, τὸ, *intinctus*: ab *ἐμβαπτο*.

Ἐμβαπτίζω, f. *ἴω*, et

Ἐμβαπτο, *intingo*, *immergo*, fut. *ψω*, p. *ἐμβέβηθα*, a. 1. *ἐνέβηθα*, a. 1. part. act. *βάψας*, *αντος* ex *ἐν*, et *βάπτο*, *tingo*.

Ἐμβὰς, *άντος*, a. 2. part. act. ab *ἐμβαίω*, *ingredior*, q. v.

Ἐμβασίλειον, *es*, *ε*, imperf. act. Ion. pro *ἐνέβασιλειον* ab

Ἐμβασιλεύω, *regno in*, f. *εὔω*, p. *ἐμβεβασίλευκα*, a. 1. *ἐνέβασιλευσα*. Th. *βασιλεύς*, *rex*.

Ἐμβάσις, *εως*, *ἡ*, *ingressus*; *solium*, in quo lavamus: ab *ἐμβαίνω*, q. v.

Ἐμβασιχυτρος, *υ*, *δ*, *in ollas repens*, nomen muris, in *Batrachom.* Ex *ἐμβαίω*, *ingredior*, (Th. *βαίνω*, *eo*), et *χύτρον*, *olla*.

Ἐμβήτιόν, *fastuosè incedo*, *invado*, *ingero me*; *ingredior in possessionem rei oppignoratae*, f. *εὔσω*, p. *ἐμβέβητεκα*, a. 1. *ἐνέβητεσα* ex *ἐν*, et *βατεύω*, *ineo*: ab eod. Th.

Ἐμβήτος ἡ *χώρα ἱππίατος* ἢ *αἰς συνωρίσιν ἔμβατος*, *terra equitabilis et bigis pervia*.

Ἐμβήτιον, *υ*, τὸ, *acclabulum*, *vas quod lucernæ usum præstat*, et

Ἐμβάψας, *αντος*, a. 1. part. act. ab *ἐμβαπτο*, *intingo*, q. v.

Ἐμβέβαιον, Dor. et Poët. pro *ἐμβέθηκον*, *insistere fecit*, 3. sing. perf. act. et

Ἐμβέβασαν, per Sync. Poët. pro *ἐνέβηθηκισαν*, 3. pl. plusq. p. act. *ἐνέβηθηκον*, ab *ἐμβαίω*, *ingredior*.

Th. *βαίνω*, *gradior*, *eo*, f. *βήσομαι*, p. *βέθηκα*, Ion. *βέβηα'* et in 3. pl. plusq. p. act. Ion. *ἐβέβησαν*, per Sync. *βέβασαν*, *ingressi erant*.

Ἐμβεβαός, *vīa*, *ingressus*, *insistens*, et *ἐμβεθηκώς*, perf. part. ejusd.

Ἐμβή, Ion. pro *ἐμβῆ*, 3. sing. a. 2. sub. ab *ἐμβαίω*, *ingredior*: ex *ἐν*, et *βαίνω*, *eo*, fut. *βήσομαι* a. 2. *έβην*, et in sub. *βῶ*, *βῆς*, *βῆ*, et Ion. *βῶ*, *βῆς*, *βῆρ*, et Poët. *βείω*, *βείης*, &c.

Ἐμβη, Ion. et Poët. pro *ἐνέβη*, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Ἐμβῆρ, Poët. pro *ἐμβαῖρ*, 3. sing. a. 2. opt. act. (ut *σή* pro *σαῖ*), ejusd. verbi.

Ἐμβηθι, *inscende*, a. 2. imperat. act. et

Ἐμβῆναι, a. 2. infin. act. verbi *ἐμβαίω*.

Ἐμβιδάζω, *facio ut inscendat*, *impugno*, *impello*, fut. *ἔσω*, a. 1. *ἐνέβησα'* ex *ἐν* et *βιδάζω*, *ineo*. Th. *βαίνω*, *eo*.

Ἐμβίσις, *εως*, *ἡ*, *vila*, *victus*, *permansio in vilâ*.

* *Ἐμβωτήριον*, *υ*, τὸ, *habitaculum*.

Ἐμβέπω, *intueor*, cum dativo; imperf. *ἐνέβηπον'* f. *ἐμβέβησα*, a. 1. *ἐνέβλεψα*, *as*, *ε'* ex *ἐν*, et *βέπω*, *video*.

Ἐμβληθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. et

Ἐμβλημα, *ἄτος*, τὸ, *EMBLEMA*, *operi alteri insertum*: ab *ἐμβάλλω*, *immitto*. Th. *βάλλω*, *jacio*.

Ἐμβολα, *ων*, τὰ, *in mediâ fabulâ à mimis interposita*: ab *ἐμβολον*.

Ἐμβολῆ, *ἡς*, *ἡ*, *injunctio*, *interruptio*, *fluminis ostium*: ab *ἐμβάλλω*. Th. *βάλλω*, *jacio*.

Ἐμβολιμαῖος, *αἶα*, *αἶον*, *insertus*: sic

Ἐμβόλιμος, *υ*, *δ* ἢ *ἡ*, *intercalaris*: ab eod. verbo et Th.

Ἐμβόλον, *υ*, τὸ, q. d. *interjectio-*

rum, *pazillus*, *vectis*, *promontorium*: et

Ἐμβόλος, *υ*, *δ*, *navis rostrum*, *acies cuneata*; et loci nom. Pind. ab *iisd*.

Ἐμβοραμαι *falo destinatus sum*, pro *εἰμαραμί*, *Laconicè adjecto β*, *Euphoniae gratiâ*, et *sublato ε*, perf. ind. *pass. et inde*

Ἐμβοράμην, pro *εἰμαράμην*, *fatum*: à *μεῖρω*, *dividit*, *sortior*; p. med. *εἰμορα*, pro *μέμωρα*.

Ἐμβρήθης, *έος*, *δ* ἢ *ἡ*, *gravis*, *stans*, *firmus*, *fero*: ab *ἐν*, et *βρήθω*, *ingravesco*.

Ἐμβροθῶς, *severè*, *ferocitèr*, *στρουθῶν*.

Ἐμβροθόμα, *-ῶμαι*, *freno*, *gravidèr interminor*, cum dat. imperf. *ἐνεβροθασῆν*, *-ῶμην*, f. *ἔσομαι*, a. 1. m. *ἐνεβροθασῆν*, *ω*, *ατο* a' *ἐν*, et *βρέω*, *freno*.

Ἐμβροθίμα, *ἄτος*, τὸ, *conviniatio cum austeritate*, *mugitus*, *indignatio*.

Ἐμβρόνον, *μικρὸν καὶ ἀποφύρον ἰμάτιον Ἰθρηκίδων* q. ab *ἐν*, et *βρόνα*, ut in *co cibus capi possit*.

Ἐμβρόνοντα, *-ῶ*, f. *ἔσω*, *attonitum reddo*: undè -

Ἐμβρόντησια, *as*, *ἡ*, *stupor*, *resantia*; et

Ἐμβρόντητος, *υ*, *δ* ἢ *ἡ*, *attonitus*, *vesanus*: ab *ἐν* et *βροντάω*, *tono*.

Th. *βροντή*, *tonitru*.

Ἐμβρόν, *υ*, τὸ, (q. d. τὸ *ἐνδὸς τῆς γαστρὸς βρόνον*) *EMBRYON*, *infans utero conclusus*, *fatus*. Th. *βρόω*, *scateo*, *pullulo*.

Ἐμβρόος, *υ*, *δ* ἢ *ἡ*, *prægnans*, *genitalis*: ab eod.

Ἐμεγαλύνω, *as*, *ε*, a. 1. ind. act. v. *μεγαλύνω*, *prædico*, *-as*, q. v.

Ἐμέγγρα, *invidiâ*, a. 1. indic. act. verbi *μεγαίρω*, *invidio*, f. *αῶ*.

Ἐμεθα, 1. pl. *ἐμῆ*, 1. sing. ind. a. 2. m. verbi *ἵημι*, *mitto*, f. *ἥω*, p. *έκα*, a. 1. *ἦκα*, a. 2. *ἦν*, *ἦς*, *ἦ*.

Ἐμῶθεν, Att. pro *ἐμῶθεν*, Ion. pro *ἐμῶθεν*, gen. sing. ab *ἐγὼ*, *ego*.

Ἐμεθύσθην, *ης*, *η*, a. 1. pass. et *Ἐμεθυσθήσαν*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi *μεθύω*, *inebrio*. Th. *μίθε*, *vinum*.

Ἐμειναι, *as*, *ε*, *mansi*, a. 1. ind. act. verbi *μένω*, *maneo*, fut. *νῶ*, perf. *μεμένηκα*, a. 1. inf. *μείναι*.

Ἐμείο, gen. Ion. et Poët. *ἐμῶ*, ab *ἐγὼ*.

Ἐμελε, *curæ erat*, imperf. vert. p. *μελέηκε*.

Ἐμείλο, *curæ est*, impers. f. *μελέησι* p. *μελέηκε*.

Ἐμείλο, *curæ fui*, a. 1. indic. verbi *μέλει*, *curæ est*, impers.

Ἐμελλε, 3. sing. imperf. verbi *μέλλω*, *futurus sum*.

Ἐμεμῆκός, perf. part. act. ab *ἐμέω*, *vocto*, quod vide.

Ἐμεμίγην, *ξο*, *κτο*, plusq. p. pass. verbi *μίγνυμι*, *miscuo*, f. *μίζω*, p. *μίγηχα*.

Ἐμέμηπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi *μᾶμόμαι*, *memini*.

Ἐμέμφο, 3. sing. imperf. verbi *μέμφομαι*, *incuso*, f. *ψομαι*.

Ἐάν, *sumus*, Poët. pro ἰσάν.
 1. pl. præs. ab εἶμι, *sum*.
 Ἐεῖν, *esse*, Ion. pro εἶναι ab εἶναι.
 Ἐεῖν, et εἶναι, Dor. pro εἶναι.
 a. 2. inf. verbī ἴημι, *mitto*. Potest et ἔεν *esse* 1. pl. a. 2. act. ἦν, ἦς, in pl. ἦμην, et ἔμεν.
 Ἐεῖνολα, pro ἔμενολαε, 3. sing. imperf. verbī μερῖνῶν, *curo*. Th. μένως, *eos*, τὸ, *animus*.
 Ἐεῖνον, imperf. act. verbī μένω, *maneo*, f. μενῶ, a. 1. εἶνενα.
 Ἐεῖνος, a. 2. part. m. verbī ἴημι, *nitto*, f. ἦσω, a. 2. ἦν, a. 2. med. ἦην.
 Ἐεῖσας, a. 1. part. act. verbī ἔμει, *romo*.
 Ἐεῖσιθ, *dimissus fuit*, Ion. pro μεθίθ, 3. sing. a. 1. pass. à μεθίθι.
 Ἐεῖσιθ, *vomiturio*, et Ἐεῖσιθός, ἦ, ἐν, *vomiturius*, et Ἐεῖσιθός, ῶ, δ, *vomitus*; item *adj. vomitu eieclus*: ab ἐρέω, *romo*.
 Ἐεῖσι, *mei*, gen. Ion. et Æol. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.
 Ἐεῖσι, ῶ, *vomo*; f. ἐσω, p. ἔμεκα, et Att. redupl. ἐρήμεκα, a. 1. ἦμεσα, a. 1. imperat. act. ἔμεσον, ἄνω, a. 1. infin. ἐμέσαι.
 Ἐεῖσιτοῦ, Ion. pro ἐμνοῦ, *mei ipsius*. Sic in acc. ἐμνοῦτόν.
 Ἐεῖσι, acc. sing. f. g. ab ἐρῶς, ἦ, ὄν, *meus*, a. u. m. Th. ἐγὼ, *ego*.
 Ἐεῖσι, *misi*, a. 2. m. verbī ἴημι, *mitto* a. 2. act. ἦν.
 Ἐεῖσι, a. 1. ind. act. ἐρηνήμην, a. 1. m. verbī μαῖνομαι, *insantio*: a. 2. m. μαῖνμαι, p. m. μέμνηαι.
 Ἐεῖσι, 3. sing. imperf. act. verbī ηῖναι, f. ἴω, q. v.
 Ἐεῖσιθεν, Bœot. pro ἐρηνήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbī ηῖνῶν, *indico*; f. ἴσω, p. μεμήνηκα, a. 1. ind. pass. ἐρηνήθη, ης, η, a. 1. part. pass. ηῖνῶν, *εἶσα*, ἐν.
 Ἐεῖσι, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
 Ἐεῖσι, *excogitavit, paravit*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbī ἠδομαι, *delibero, cogito*; cum *solertia* quid *facio*; f. ἴσομαι. Th. ἠδος.
 Ἐεῖσι, pro ἠηχανάντο, *moliebantur*, 3. pl. imperf. verbī μηχανάομαι, ὄμαι. Th. μηχανή, *machina*.
 Ἐεῖσι, *as, e*, a. 1. ind. act. verbī μαῖνω.
 Ἐεῖσι, *miscui*, a. 2. ind. act. ἐμίγη, a. 2. pass. verbī μίγνυμι, *misceo*; f. μίξω, p. μέμικχα.
 Ἐεῖσι, *maculari*, a. 1. ind. act. verbī μαῖνω, f. ανῶ, ἰηκῖνο, *facdo*.
 Ἐεῖσι, Ion. pro ἐμῖκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbī μίγνυμι, *misceo*; f. ξω, p. χα.
 Ἐεῖσι, 2. sing. a. 1. ind. m. verbī μεμῖομαι, *imitor*; f. ἴσομαι.
 Ἐεῖσι, *expectabal*, 3. sing. imperf. verbī μίμνω, *maneo*. Th. μένω, f. νῶ, *maneo*: a. 1. ἔμενα.
 Ἐεῖσι, *mihi*, Dor. pro ab ἐμοῖ, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*.
 Ἐεῖσι, 3. sing. a. 1. ind. act.

verbī μίγνυμι, *misceo*; f. μίξω, a. 2. ἐμίγον.
 Ἐεῖσι, 3. sing. imperf. pass. verbī μίγγομαι, id. quod μίγνυμι, *misceor*; f. 1. pass. μίχθησομαι, μίμνυμαι, a. 1. pass. ἐμίχθη, a. 2. ἐμίγη.
 Ἐεῖσι, *oderunt*, 3. pl. a. 1. act. verbī μίσσω, *odî*; f. ἴσω. Th. μίσως, *eos*, τὸ.
 Ἐεῖσι, 3. sing. a. 1. ind. m. verbī μισθῶ, *mercede locc*. Th. μισθός, *merces*.
 Ἐεῖσι, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. p. verbī μίγνυμι, *misceo*; f. ξω.
 Ἐεῖσι, a. 1. ind. pass. ejusd.
 Ἐεῖσι, Æol. pro εἶμα, ἄτος, τὸ, *vestis*: ab ἔω, *induo*.
 Ἐεῖσι, Poët. pro ἐμάθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbī μαθήσθαι, *disco*; f. μαθήσομαι, a. 2. ἐμάθο.
 Ἐεῖσι, *adversus aliquem insantio*; fut. ἐμαῖνυμαι. Th. μαῖνομαι, *insantio*. Hinc Ἐεῖσι, ἴος, ὁ, ζ ἦ, *furens*.
 Ἐεῖσι, ὄν, *Salvatoris*, indecl. Hebr. interpret. *nobilis cum Deus*.
 Ἐεῖσι, ἦ, *nomen villæ indecl. Hebr. interpret. propugnaculum*.
 Ἐεῖσι, adv. dicto citidus, ἄμα, τῷ ἔπει' ab ἔπος, *verbum*. Th. ἔπω, *dicô*.
 Ἐεῖσι, *alrecto, palpo*: expon. ἐμαῖσσειν, ergo ab ἐμάτω, q. ἴνυς *tango*. Th. μάσσω, *abstergo*.
 Ἐεῖσι, a. 1. inf. act. verbī ἐμμένο, *permaneo*, q. v.
 Ἐεῖσι, f. ἴσω, *meditor*, quod à μελετάω, *curam gero*. Th. μελεῖ, *curæ est*.
 Ἐεῖσι, ἄτος, τὸ, *meditatio, exercitatio*: à præced.
 Ἐεῖσι, ejusd. *adj. verbale*.
 Ἐεῖσι, ἴος, ὁ, ζ ἦ, *aptus, concinnus*: ab ἐν, et μέλος, *carmen*.
 Indè Ἐεῖσι, et ἐμμελέως, *concinne, aptè*, adv.
 Ἐεῖσι, p. part. act. Ion. f. g. verbī ἐμάω, q. à μάω, *cupio*; f. ἴσω, p. μέμικχα, p. part. μεμικώς, *via, os*, et per Crasin μεμαῖος, *via, os*.
 Ἐεῖσι, *incitatus, præc. act. part. m. g. genit. ἄτος*, et per Ec-tasin Poët. μεμαῖος, acc. sing. ἐμμεμαῖωτα, *vide præced.*
 Ἐεῖσι, ind. p. m. verbī μαῖνομαι, *insantio*: ab ἐν, et μαῖνομαι, idem, f. μαῖνμαι.
 Ἐεῖσι, *ἐμμεναί*, et ἔμεναι, Poët. Æol. et Dor. pro εἶναι, *esse*: ab εἶμι, *sum*.
 Ἐεῖσι, ἴος, τὸ, *constantia*; et adverbialitèr *constantèr*: n. g. ab ἐμμενῆς et Ἐεῖσι, Poët. et ἐμμενῶς, *adv. constantèr, alacritèr*: ab Ἐεῖσι, ἴος, ὁ, ζ ἦ, *permanens*: a. 1. ind. act. Ἐεῖσι, *permaneo, persevero*: præc. inf. ἐμμένει, f. ἐμμένω, p. ἐμ-

μενῶ, *maneo*.
 Ἐεῖσι, ἴος, ὁ, ζ ἦ, *intermedius, qui medium habet*. Th. μέσος, *medius*.
 Ἐεῖσι, ἴος, ὁ, ζ ἦ, *servans modum*: ab ἐν, et μέτρον, *mensura*.
 Ἐεῖσι, ἴος, ὁ, ζ ἦ, et Ἐεῖσι, ἴος, ὁ, ζ ἦ, *menstruus, a, um*; τὰ ἐμνηνα, vel -ια, *menstruus mulierum*: ex ἐν, et μήν, *menstris*, ὄν, *mensis*.
 Ἐεῖσι, *sum*, Dor. et Æol. pro εἶμι, *existo*.
 Ἐεῖσι, ὄν, *nomen viri indecl. Hebr. luculentus*.
 Ἐεῖσι, *as, e, sortitus sum*, per Metath. pro μέμορα, ind. p. m. verbī μεῖρω, *divido, sortior*.
 Ἐεῖσι, ὄν, ὁ, *mola*; Ald. Num. xi. 8. ἐν τῷ ἐμῖλων' sed *rectius, ἐν τῷ μῖλῳ*. Th. μῖλη, *mola*.
 Ἐεῖσι, Dor. pro ἐμνήσοτο, 3. sing. a. 1. ind. m. vide in ἔμνοσα. Sic ἐμνήσεν, pro ἔμνησεν, *memoriam renovavit*.
 Ἐεῖσι, *perduca, perf. Att. per Redupl. et Pleonasm. pro τῷ v' ab ἠμῶς, inclino, cado*.
 Ἐεῖσι, *memini*, a. 1. ind. act. verbī μνησθῶ, *in memoriam revoco*; f. μνήσω, p. μέμνηται et Ἐεῖσι, ης, η, *memini*, a. 1. ind. pass. ejusd. Th. μνάομαι.
 Ἐεῖσι, pro ἐμνῶντο, q. pro ἐμνῶντο, *memores erant*, Poët. 3. pl. imperf. pass. verbī μνάομαι.
 Ἐεῖσι, *as, e, laboravi, defessus fui*: a. 1. ind. act. verbī εἴω, f. ἴσω, *tolero, laboro*. Th. μέγος, *labor*.
 Ἐεῖσι, *mihî*, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*: γε *adjecto Att.*
 Ἐεῖσι, Att. pro ἐμῷ, gen. ab ἐγὼ, et Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμός.
 Ἐεῖσι, *venit*, 3. sing. a. 2. act. verbī μολέω, *sive mólō, advenio*.
 Ἐεῖσι, *as, e*, a. 1. ind. act. verbī μολέω, *inquino*.
 Ἐεῖσι, ὄν, *MEUS, a, um*: ab ἐμοῦ, *mei*, gen. ἴω, *ego*.
 Ἐεῖσι, 3. sing. imperf. act. μολέομαι, 1. pl. à μολέω, *laboro*; f. ἴσω, p. μεμῶθηκα. Th. μολέω, *labor*.
 Ἐεῖσι, *lamen, idem quod ἔμπα*.
 Ἐεῖσι, *infelix*, a. 2. part. pass. verbī ἐμῆγγυμι, *infigo*; gen. pl. ἐμῆγγυον et ἐν, et πηγνῶ, seu πηγνῶ, *compingo*; f. πῆγω, p. πέπηγα, a. 1. ἐπηξα, a. 2. ἐπάγον, a. 2. pass. ἐπάγη, p. m. πέπηγα.
 Ἐεῖσι, Ion. pro ἐμῶν, 2. sing. præc. ind. ab Ἐεῖσι, *curò, rationem habeo*; f. ἴσομαι' hinc ἔμπαξ, *acos, ó, curator*.
 Ἐεῖσι, ἴος, ὁ, ζ ἦ, *affectibus deditus*: ex ἐν, et πάθος *eos*, τὸ, *morbus affectus*. Th. πάχω, *patior*: a. 2. ἐπαθον.
 Ἐεῖσι, ejusd. gen. sing.
 Ἐεῖσι, ἄτος, τὸ, *illusio, et*

'Εμπαίγρος, ὄ, δ, ludibrium: ab
'Εμπαίζω, illudo; cum dat. in-
verli. ἐνπαίζω, f. ζω, p. ἐμπαίχα, a.
1. part. ἐμπαίξας, avτος, p. pass.
ἐμπαίχεται, a. 1. pass. ἐνπαίχθην,
f. 1. pass. ἐμπαίχθασμαι. Th. παί-
ζω, ludo, f. ζω.
'Εμπακτής, υ, δ, irrisor: à præ-
ced.
'Εμπαίζομεν, 1. pl. f. 1. ind. act.
ejusd. verbi.
'Εμπαῖον, retrò, contrà, è con-
trario, adv. ἐμπαλιν γνώμας, præter
sententiam: sic ἐμπαλιν τέρψιος, in
contrarium delectationis. Th. πά-
λιν, tursus.
'Εμπαλάσσειν, Ion. pro ἐμπλέκειν,
involvere, illaqueare. Alii per sim-
plex l. scribunt: vide in παλάσσω,
inquino.
'Εμπαρογίνομαι, supervenio: ex
ἐν, παρά, et γίνομαι.
'Εμπαροινῶ, ἦσω, temulentèr ali-
qui! facio, cum dat.
ΕΜΠΑΣ, et Ion. ἐμπης, et Att.
vei. Dor. ἔμπαν ἔμπαν, tamen, omni-
nò, prorsus: q. ab ἐν, et πᾶς, omnis.
'Εμπάσσω, f. ἄσω, inspergo, in-
tezo. Th. πάσσω, vel -ττω, consper-
go variegò.
'Εμπεῖον, nom. pl. n. g. ab ἐμπε-
δον, firmum, tutum et constans:
ab ἐν, et πέδον, solium.
'Εμπεδῶ, -ῶ, vel ἐμπεδῶ, Ion
compedibus constringo: ex ἐν, et
πέδιω. Th. πέδη, pedica.
'Εμπεδῶς, Poët. adv. ab ἐμπίδως,
firmilèr, constantèr, assidué.
'Εμπεδύροχος, υ, ὄ ζ ἦ, Poët.
laboriosus, arduosus: ab ἐμπεδος,
firmus, (quod à πέδον, solium) et
μόχος, labor.
'Εμπεδόν, Poët. adv. quod et ἐμ-
πίδως, firmilèr, tulò, perpetuò: ab
ἐμπίδως.
'Εμπεδορκίειν, -ειν, fœdus servare:
ab ἐμπεδος, firmus, et ὄρκος, jusju-
randum.
'Εμπεδῶς, υ, ὄ ζ ἦ, stabilis, fir-
mus: ab ἐν, et πέδον, solium.
'Εμπεδοσθενής, ἰός, δ ζ ἦ, qui fir-
mum robur habet: ὄ ἐμπεδόν εθίνος,
ἔχων.
'Εμπεδῶ, f. ὦσω, stabilio, firmi-
lèr, et constantèr servo, seu obser-
vo: et
'Εμπίδως, adv. firmilèr, certè:
ab ἐμπεδος, stabilis. Th. πέδον.
'Εμπεδῶς, idem, per Crasin pro
ἐμπίδως, q. v. ab ἐμπεδος.
'Εμπειρία, as, ἦ, peritia, experien-
tia: et inde
'Εμπειρεῖκος, οὔ, EMPIRICUS:
medicus qui ab experimentis so-
lùm medicinam novit et tractat.
Angl. AN EMPIRIC. Utrumque ab
ἐμπειρος.
'Εμπειρεῖκος, adv. empiricorum
more: à præced.
'Εμπεῖρος, υ, ὄ ζ ἦ, peritus: hinc
τὸ ἐμπεῖρον, υ, peritia. Th. πείρα,
conatus.
'Εμπεῖρος, adv. more eorum qui
rei virtutis sunt, scitè, aplè, pruden-
tèr ab ἐμπειρος.

'Εμπελάδων et -ᾶδων, propè, juxtà,
adv. ab
'Εμπελάζω, et -ᾶω, f. ἄσω, idem
quod πελάζω, et -ᾶω, arproinquo,
advoco. Th. πῆλας, propè.
'Εμπελάσαντες, inter se commi-
tentes, a. 1. part. pl. num. ab ἐμ-
πελάζω.
'Εμπελάω, idem quod πελάζω, ar-
proinquo; ἐμπελά, præd. imperat.
Th. πῆλας, adv. propè.
'Εμπεραρμένος, perf. part. pass.
verbi ἐμπερῶ, infigo; f. οὔ, p. ἐμ-
πέραρα' ab ἐν, et πέρω, transfigo.
'Εμπερσιτυμένος, τὴν φυλακῆν,
custodià ejus fidei commissà; perf.
part. pass. ex ἐν, et περῶω, credo.
Th. πείθω, persuadeo.
'Εμπεπραμένος, perf. part. pass.
ab ἐμπερῶω, venulo. Th. πεπρά-
σκω, vendo, f. ὦω, p. pass. πέπρα-
μαι. Th. περῶω, idem.
'Εμπεριπᾶτιω, f. ἦσω, inambulo:
ab ἐν, περὶ, et πατίω, calco.
'Εμπεριπᾶμαι, ἄτος, τὸ, vestis fibu-
lis adstricta: Dor. pro ἐμπερόνημα,
quod à p. pass. verbi περονῶω. Th.
περόνη, sibiulo.
'Εμπεσε, inciderat, pro ἐνέπεσε,
3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπίσθ, 3.
sing. a. 2. sub. et in 3. pl. ἐμπίσω-
σι' ἐμπεσεῖν, a. 2. infin. verbi ἐμπί-
τω, incido, q. v.
'Εμπίσσει, 3. pl. a. 2. sub. act.
ejusd.
'Εμπεταννῶ, f. ὦσω, p. κα, exten-
do: ex ἐν, et πεταννῶ, id.
'Εμπετες, Dor. per Sync. et con-
versionem σ in τ, pro ἐνέπετες, 2.
sing. a. 2. ind. act. ab ἐμπίττω, in-
cido. Vel est imperf. ab ἐμπίτω,
pro ἐμπίττω, neglecto augmento
Th. πῆτω, cado, a. 2. ἐπισον, et
Dor. ἔπιτον.
'Εμπεφᾶ, impleta, perf. act.
part. f. g. à φύω, p. πέφυκα, et in
m. voce πέφω, p. part. πεφῶς, πε-
φῶτα, et per Sync. πεφᾶ.
'Εμπεφῶς, innata est, 3. sing. a.
2. ind. pass. cum præter. augmento,
pro ἐνεφῶς, ab ἐμφῶς, innascor.
Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub.
act. πεφῶς, ης, η, pro πεφῶω, per
Sync. ut πεφῶς, pro πεφῶω, sed
tunc i. subscribi deberet. Th. φύω,
nascor.
'Εμπεφῶκος, et ἐμπεφῶος, νῆα, δς,
inplexus, affixus, part. ab ἐμπίττω,
et in m. voce ἐμπίττω, perf. act.
verbi ἐμφῶ. Th. φύω.
* Ἐμπίηνῶμι, infigo, et concre-
cere fucio, et ἐμπίηνῶμαι, concre-
scò: à πῆνναι, figo, f. πῆζω.
'Εμπίδω, -ῶ, f. ἦσω, insilio, irruo.
'Εμπης, Ion. pro ἐμπης, q. v.
'Εμπιμπλάω, vel -ιπλάω, seu ἐμπί-
πλημι, vel -ιπλημι, impleo, satio;
f. ἦσω, p. ἐμπίπληκα' ex ἐν, et πί-
πλημι. id. quod πλῆθω. Th. πλείω,
plenus.
'Εμπίπλημι, f. ἦσω, p. ἐμπίπληκα,
incendo.
'Εμπίπληνται, 3. pl. præd. ind.
pass. et ἐμπίπλησθαι, præd. inf.
verbi ἐμπίπλάω: et

'Εμπίπλη, imple, Att. pro ἐμπί-
πλημι, seu ἐμπίπλημι, præd. imper-
rat. verbi ἐμπίπλημι ab eod.
'Εμπίπλησκόμενος, υ, præd. part.
ab ἐν, et πίπλησκω, vendo, perf.
pass. πίπλημαι, a. 1. ἐπάρθην. Th.
περῶω, vendo.
'Εμπίπτω, incilo, invade; obvius
fio; f. ἐμπίπτωκα, p. ἐμπίπτωκα, a. 1.
ἐνέπτα, a. 2. ἐνέπτεον, f. m. ἐμπί-
πτομαι' ab ἐν, et πίπτω, cado: p.
πίπτωκα.
'ΕΜΠΙΣ, ἴδος, ἦ, culicis genus:
q. ab ἐμπίτω, quia sorbet sangui-
nem ex cutè.
'Εμπίστεῶ, f. ὦω, fido, concredo,
fidei committo: à περῶω, idem
quod à πίσις, fides. Th. πείθω, per-
suadeo.
'Εμπίπλησκός, ἐντος, implicatus, a.
2. part. pass. ab ἐμπίπλω, implico, q. v.
'Εμπίπλω, vel -πτω, f. ἄσω, illi-
no, inspergo, obstruo; in massam
formo. Th. πλάσσω, fingo.
'Εμπίπλωος, et -αστικός, ἦ, δν, ad
illinendum optus: a.
'Εμπίπλωος, (sub φαρμακεία) vel
ἐμπλάσρον, (se. φάρμακον) EM-
PLASTRUM, compositio ex
emplastis; ἐμπλάσρον, composi-
tionem, ἐμπλάσρος, materiam respi-
ciens. Angl. A PLASTER: ab ἐμ-
πλάσσω.
'Εμπίπλη, as, ἦ, plena: Ion. ab
ἐμπλωος, quod ab ἐμπλωος, idem
quod simplex. Th. πλῆος, plenus.
'Εμπίπλημι, a. 2. opt. m. verbi
ἐμπίπλημι, seu ἐμπίπλημι, impleo:
ut δειρῆμι, ex τίθημι. Th. πλῆος,
plenus.
'Εμπίπλω, IMPLICO, irretito,
intexo: f. ἐμπίπλω, p. ἐμπίπληκα, a.
1. ἐνέπληκα, a. 2. ἐνέπληκον, præd.
pass. ἐμπίπλωμαι, cum dat. perf.
pass. ἐμπίπλωμαι, a. 2. pass. ἐν-
πλήκην, a. 2. part. pass. ἐμπίπληκίς,
ἐντος, p. m. ἐμπίπλωκα' undè ἐμπί-
πλω, notus: ab ἐν, et πλῆω, necto.
'Εμπίπλω, id. quod πλῆος, plenus.
'Εμπίπλω, innavigo, innato. Th.
πλῆω, f. ἐπῶω.
'Εμπίπλω, confertim, plene, adv.
ab
'Εμπίπλω, impleo, exple; f. ἦσω,
p. ἐμπίπλωκα, a. 1. ἐνέπλωκα, p. pass.
ἐμπίπλωμαι, impletus fui: aor. 1.
pass. ἐνέπλωθη, a. 1. sub. pass.
ἐμπίπλωθῶ' ab ἐν, et πλῆθω. Th.
πλῆος.
'Εμπίπλωτος, υ, ὄ ζ ἦ, attonitus,
stupidus, vecors: ab ἐμπίπλω, q. v.
'Εμπίπλωτος, per Sync. pro ἐμ-
πλωσκόμενος, a. 1. part. m. verbi ἐμ-
πίπλωμι, impleo. Sunt qui velint
dici præd. pass. verbi πλῆμι, à
πλῆθω. Sed apud Suid. scribitur
ἐμπίπλωτος, qui præteritum esse in-
nuit, augmento carens. Th. πλῆος,
plenus.
'Εμπίπλω, propè, adv. ab ἐμπίπλω,
vel -ᾶω, per Sync. pro ἐμπίπλω,
arproinquo. Th. πῆλας, propè.
'Εμπίπλωτο, Ion. pro ἐμπίπλωτο,
3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπίπλω,
innulo: f. ὦω. Th. πλῆος, plenus.

'Εμπλοθεῖς, έντος, a. 1. part. pass.
'Εμπλοθηθῆναι, a. 1. inf. pass. cjuslem verbī.
'Εμπλόσσω, vel -τω, feriēdo irruo, ingruo; obstupescō. Th. κλήσσω, perculio.
'Εμπλοκή, ἤς, ἡ, nodus, implicatio: ab ἐμπλέω, implico. Th. κλέω, necto.
'Εμπλόκη, οἷ, τᾶ, mundi muliebris species criminibus implicata; item festum Athenis.
'Εμπνεύσις, Ἔολ. pro
'Εμπνεύσας, αντος, a. 1. part. act. et
'Εμπνεύσις, εως, ἡ, inspiratio: et
'Εμπνεύσθς, θς, ἡ, inspiratio: ab
'Εμπνεῖω, et -εῖω, Poët. inspiro, spirō, cum gen. f. εὔσω, perf. ἐμπέπνευκα, a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, spirō.
'Εμπνεύς, et ἔμπνευς, u, ὁ ζ ἡ, spirans, vitius; acc. ἔμπνευ' ab ἐμπνέω, inspiro: ex cod. Th.
'Εμπνέθη, respiravit, ὃ ἐνεπνέθη, 2. sing. a. 1. ind. pass. à πνέμαι, spiro, sapio; p. πένπνμαι, p. part. πεπνυμένος, sapiens. Th. πνέω, spiro; f. εὔσω.
'Εμπόδιζω, f. ἴσω, pedes implico, impedimento sum: et
'Εμπόδιον, u, τὸ, impedimentum: ex ἐν et πῶς.
'Εμπόδισμα, ἄτος, τὸ, et -μὸς, θς, ἡ, idem et ab iisd.
'Εμποδοῦν, impedio, f. ἴσω, p. ἔμποδοῦσθῆκα' à seq. ἐξῆμαι, ito: et
'Εμποδοῦντι, u, ὁ, qui est impedimento: ab
'Εμποδῶν, adv. ante pedes, impedimento; ὁ ἐμποδῶν, obvius; τὰ ἐμποδῶν, presentia: ab ἐν, et πῶς, p̄s.
'Εμποθεν, coram, Dor. ex ἔμπροσθεν, in conspectu: ab ἐν, et πρὸ, ante. Alii pro πῶθεν.
'Εμποτιέω, f. ἴσω, efficio in aut extra, infero, induco. Th. ποιέω, facio.
'Εμποίησαν, fecerunt, pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.
'Εμπόλη, ἄς, ἡ, Dor. pro ἐμπολή, ἡ, mercatura, negotiatio. Th. πώλω, vendo.
'Εμπολάω, et -έω, f. ἴσω, vendo, comparo, emo. Vide ἐμπολόωντο, Hom. Od. ὁ. 453. Th. πώλω, vendo.
'Εμπολέμιος, pro ἐμπόλεμος, et ἔμπολεμικός, ὁ ζ ἡ, bellicus, ad bellum respiciens. Th. πόλεμος.
'Εμπολή, ἡς, ἡ, et
'Εμπόλημα, ἄτος, τὸ, emptum, comparatum: ab ἐμπολάω.
'Εμπολιτεύω, et -εύμαι, versor in republicā; administro rempublicam; item versor in: ab ἐν, et πολιτεύω, idem. Th. πόλις, civitas.
'Εμπολόωντο, sibi comparabant, pro ἐνεπόλῶντο, Ion. 3. pl. imperf. pass. verbī ἐμπολάω. Th. πώλω, vendo.
'Εμπορεύεσθωσαν, 3. pl. imperat. præc. pass. verbī

'Εμπορεύομαι, mundinor, mercor; licitor; f. εὔσωμαι, a. 1. m. ἔμπορεύομαι, ω, απο' quod ab ἔμπορος, mercator: ab ἐν, et πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo, p. m. πείρω.
'Εμπορία, ας, ἡ, mercatura, negotiatio; acc. sing. Ion. ἔμπορίην' ab iisd.
'Εμπορικὸς, ἡ, ἄν, mercatorius, negotiatorius: et
'Εμπορίων, ου, τὸ, EMPORIUM, forum mundinarium, uevcatu: ab
'Εμπορος, u, ὁ ζ ἡ, vector, mercator, viator: ab ἐν, et πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo, p. m. πείρω.
'Εμπορώω, -ῶ, f, ἴσω, p. ἐμπόρωμαι, in fibulo, conjungo. Th. πῶρω, fibula.
'ΕΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, EMPUSA, spectrum.
'Εμπροκτος, u, ὁ ζ ἡ, dicitur de re quæ fieri consicique potest, possibilis: ab ἐν, et πρόσσω, facio.
'Εμπροσθεν ἐν ἀνδράσιν, inter homines conspiciunt esse, decus inter homines obtinere: à πρῆτω, decorum sum.
'Εμπροθῶ, incendo; f. ἴσω, p. ἐμπρήσθῆκα, a. 1. ἐνέπρησα, p. pass. ἐμπρήσθῆσαι, a. 1. pass. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, uro.
'Εμπρήσθαι, incendisse, a. 1. inf. act. et
'Εμπρήσις, 2. sing. f. 1. ind. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. et
'Εμπρήσθεις, incensus, a. 1. part. pass. ejusd.
'Εμπρησις, εως, ἡ, et ἐμπρησθὸς, θς, ὁ, incensio, incendium: et
'Εμπρηστὴς, θς, ὁ, incendiarius: à perf. pass. verbī ἐμπρήθω, quod videas.
'Εμπρισθίς, sectus, a. 1. part. pass. ab
'Εμπρίω, serrā incido, f. ἴσω, p. κα, a. 1. pass. ἐνεπρίσθην' ab ἐν, et πρίω, serrā seco.
'Εμπροσθεν, coram, antè; πρόσθεν, idem: cum gen. Th. πρὸ, antè, coram.
'Εμπροσθενος, u, ὁ ζ ἡ, anterior: à præced.
'Εμπροσθόμενος, piatus, tunsus, Prov. xxvii. 22. nusquam alibi occurrens. Th. πτίσω, f. πτίσω.
'Εμπρυσμα, ἄτος, τὸ, sputum: ab
'Εμπρῦω, inspruo, conspruo, f. ἴσω, p. ἐμπέπυκα, a. 1. ἐνέπρυσσα, cum dat. vel seq. eis, perf. pass. ἐμπέπυσμαι, a. 1. pass. ἐνεπρῦσθην, f. 1. ἴσω, ἐμπρυσθῆσομαι' ab ἐν, et πρῦω, spruo.
'Εμπρῦρίζω, seu -ρῶω, vel ρεύω, incendo; f. ἴσω' et
'Εμπρυσθὸς, θς, ὁ, incensio: ab
'Εμπρῦσθς, u, ὁ ζ ἡ, igne urens. ignilus, igni admotus; ἔμπρυσθς, (sc. Σῦμα) holocaustum: ab ἐν, et πρῦω, πυρός, τὸ, ignis.
'Εμπρολογησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbī μυθολογέω, fabulas narro, f. ἴσω' ex μῦθος, fabula, et λέγω, dico,

'Εμβρον, mugiv', a. 2. act. verbī μούκω, mugio; f. ἴσω.
'Εμφάνουσι, 3. pl. præc. ind. act. ab
'Εμφάνω, repræsento, illustro: ex ἐν, et φαίνω, ostendo: f. φάνῶ, a. 1. ἔφηναι, a. 2. ἐφάνον, p. πύφωκα, p. m. κέφανα.
'Εμφανέστα, valdè manifestè, superl. ab
'Εμφάνης, εὸς, ὁ ζ ἡ, conspicuus, manifestus; et hinc ἐμφάνως, Ion. pro ἐμφάνως, aperte.
'Εμφανίζω, indico, -ας, patefacio, ante oculos pono; f. ἴσω, a. 1. ἐνέφηνισα, a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω, 2. pl. ἐμφανίσατε, præc. pass. ἐμφανίσομαι, urraro; ἐνεφανίσθην, a. 1. ind. pass. ἐφανίσθηναι, a. 1. inf. ab ἐμφάνης, quod ab ἐν, et φαίνω, ostendo.
'Εμφανισθὸς, θς, ὁ, indicium.
'Εμφάνως, adv. aperte: ab ἐμφάνω, q. v.
'Εμφασίς, εως, ἡ, repræsentatio, species expressa, simulatio: Latinis et Angl. quoque Emphasis: et
'Εμφατικός, seu -αντικός, θς, significativus, cum emphasi: Angl. EMPHATICAL. Undè
'Εμφατικῶς, seu -ατικῶς, adv. significatim: et
'Εμφατικώτερον, et -αντικώτερον, compar. significantiùs: ab ἐμφάνω. Th. φαίνω, ostendo.
'Εμφροῦς, εὸς, ὁ ζ ἡ, similis; quod refert ad aliquid: ab
'Εμφροῦμαι, f. ἐνέφρομαι, p. ἐνήνευμαι, deferor, circumferor, similis sum. Vide Is. Vos. Resp. ad obj. p. 307. quod ex ἐν, et φέρω, fero.
'Εμφροδονεῖς, adv. contentiosè.
'Εμφροδος, ε, ὁ ζ ἡ, perterritus, metu percussus: ab ἐν, et φόδος, metus. Th. φέβομαι, timeo; p. m. πέφοβα.
'Εμφροῦροι, -οῦμαι, f. ἴσομαι, p. ημαι, reperior, salior, fruior: ab
'Εμφροῦω, -ῶ, importo, infugio. Th. φέρω, fero.
'Εμφροῦσω, vel -άτω, f. ξω. p. χα, obturo, obstruo, infarcio; ἐμφροῦσθῆται, 3. sing. a. 1. sub. m. à φράττω, serpio, quod videas.
'Εμφρων, onos, ὁ ζ ἡ, meus compositus, prudens, sapiens: ab ἐν, et φρῶν, meus.
'Εμφρῶς, εὸς, ὁ ζ ἡ, Poët. naturā insitus et ingenuus, naturalis: idem quod ἐμφρωνος, q. v.
'Εμφρούς, u, et ἐμφρούς, u, ὁ ζ ἡ, tribulis, intestinus: ex ἐν, et φρούς, tribus.
'Εμφύς, ὅου, ἐν' ὑπὸς, inherens; a. 2. part. ab ἐνέφυν, us, v. ab ἐμφύμαι, iunascor. Vide in φῶς.
'Εμφύσάω, afflo, inspiro; f. ἴσω, a. 1. ἐνεφύσησα, ας, ε. Th. φύσάω sufflo.
'Εμφύσημα, ἄτος, τὸ, inflatio; item inflatum: à p. pass. præced.
'Εμφύτος, u, ὁ ζ ἡ, insitus, innatus: ab
'Εμφύω, f. ἴσω, p. ἐμφέπυκα, ingenerè: ab ἐν, et φύω, gigno.

**Ἐμφόχος*, *v*, δ *z* *h*, *animatus*, *spirans*, *vitus*: ab *ἐν*, et *ψυχή*, *anima*, *vita*.
 **Ἐμῶν*, vide *ἐγῶ*.
 *EN, (pro quo *ἐν* et *ἐν* Poët. Angl. IN: regit dat. et significat quietem. Vertitur etiam per cum, ut *ἐν* *ρόβω* et *inter*, ut *ἐν* *βρῖν* et *propter*, ad, *apud*, *de*, *pro*, *erga*, *pro* *διὰ*, *intra*, etiam *contra*, *per*, *penes*, *propter*, *coram*: imò verò in sacris literis per Hebraïsmum vim omnium præpositionum obtinet. Et *ἐν* cum acc. pro *eis*. In compositione plerumque significat *in*; interdum *ad*, *contra*, *inter*; augmentum quoque, et defectum.
 **Ἐν*, pro *ἐθα*, *ibi*; et *ἐν*, pro *ἐνεσι*, *licet*.
 **Ἐν*, unum, nom. sing. n. g. ab *εἷς*, *μία*, *ἐν*, *unus*, a, *un*.
 **Ἐν* *ἀμείβοντι*, scil. *χρόνῳ*, id. est, *alternatim*; *alternis vicibus*.
 **Ἐνα*, *as*, *á*, Dor. pro *ἐνα*, *ης*, *h*, *vesper*, *serò*. Th. *ἐνος*, *v*, *h*, *annuus*.
 **Ἐνάγης*, *εὐος*, δ *z* *h*, *sacer*. *piaculo obstrictus*; δ *ἐν* *τῷ* *ἀγῶ* *ἐνέχομενος* *ἐναγέες*, *εἷς*, *mystagogia*, *initia*.
 **Ἐναγίζων*, *iusta persolvere*, *parentare*. Th. *ἀγος*, *eos*, *τὸ*, *veneratión*: et
 * *Ἐναγισμα*, *ἄτος*, *τὸ*, *parentatio*: et
 * *Ἐναγισμός*, *ῥ*, δ, *parentatio*: à *præced*.
 **Ἐναγκάλισμα*, *in ulnas recipio*, *amplector*; *f*, *ῥομαι*, a. 1. m. *ἐνηγκαλισάμην*, *ω*, *ατο*, a. 1. part. m. *ἐναγκάλισάμενος*: ex *ἀγκλή*, *ulna*. Th. *ἀγκλ*, *ulnæ*.
 * *Ἐναγκυλόντες βελη*, *tela amenant*: ab *ἀγκύλη*, *amentum*.
 **Ἐναγκωνίεις*, *Att.* pro *ἐναγκωνίεις*, 2. sing. f. 1. ab
 **Ἐναγκωνίζω*, *cubito*, *incumbo*, *incubo*: ex *ἐν*, et *ἀγκών*, *ἄνω*, *δ*, *cubitus*.
 **Ἐναγῆς*, *nuper*: ab *ἐν*, et *ἀγχι*, *prope*.
 **Ἐνάγω*, *f*, *ξω*, *p*, *χα*, *induco*, *incito*. Th. *ἀγω*, *duco*.
 **Ἐναγωνίζεσθαί τι*, *adversari*, *seu resistere alicui*: quod ab *ἀγωνίζομαι*, *certo*. Th. *ἀγών*, *certamen*.
 **Ἐναγώνιος*, *v*, *qui in certaminibus versatur*, *certaminum studiosus*: ab eod. Th.
 **Ἐναθλέω*, *f*, *ῥω*, *exercito*: ab *ἀθλέω*.
 **Ἐναί*, *habitabat*, 3. sing. imperf. act. verbi *ναίω*, *habito*; *f*, *ω*, *p*, *νείαικα*.
 **Ἐναίρειν*, *præs. inf. act. ab*
 **ἘΝΑΪΡΩ*, *occido*, *interficio*, *spolio*; *Ἰδρω*, a. 1. *ἐνηρα*, a. 1. m. *ἐνηράμην*.
 **Ἐναίσιμος*, *v*, δ *z* *h*, *fatalis*, *aliquid portendens*, *idoneus*, *decens*, &c. ab *ἐν*, et *αἶσα*, *ης*, *h*, *fatum*, *parca*, *sors*.
 **Ἐναλίχιος*, *v*, δ *z* *h*, *similis*: ab *ἐν*, et *ἀλίχιος*, δ *z* *δ*, *idem*.
 **Ἐνάλιος*, *v*, δ *z* *h*, *marinus*, *maritimus*; *q*, *d*. *ἐν* *ἀλί*, scil. *ἄν* ex *ἀλ*, *ἀλός*, *h*, *mare*.
 **Ἐναλλάξ*, *ης*, *h*, *mutatio*, *immutatío*. Fig. *Grammat.*

**Ἐναλλάγμα*, *ἄτος*, *τὸ*, *permutatio*, *pretium*: et
 **Ἐναλλάξ*, *alternatim*, *vice versá*: adv. ab
 **Ἐναλλάττω*, *permuto*, *alterno*; in 1. pl. *ἐναλλάττομεν*, *f*, *ξω*, *p*, *χα*: ab *ἐν*, et *ἀλλάσσω*, vel *τρω*, *muto*.
 **Ἐνάλλομαι*, *insilio*, *pedibus conculco*: ab *ἀλλομαι*, *salio*.
 **Ἐναλλος*, *v*, δ *z* *h*, *varius*, *diversus*; *ἐναλλα*, *proprie dicuntur ea, quæ vicissim altera in alterorum naturam migrant*. Th. *ἄλλος*, *alius*.
 **Ἐναλόντες*, *nom. pl. a. 2. part.* act. ab *ἐναλόσκω*: ab *ἐν*, et *ἀλόσκω*, *capio*; *f*, *ἀλώσω*, *p*, *ἤλωκα*, *Att. εἰλώκα*, a. 2. *ἤλων*, a. 2. inf. *ἀλώμαι*, a. 2. part. *ἀλόντος*, *quod* ab *ἀλωμι*.
 * *Ἐναμμα*, *ἄτος*, *τὸ*, *vitulinum*: ab *ἐνάπτω*.
 **Ἐναντα*, *contra*, vel pro *ἐναντίον*: ab *ἐν*, et *ἀντί*, *coram*, *apertè*. Th. *ἀντί*, *pro*, &c.
 **Ἐναντι*, *coram*, *antè*; cum gen. ex *ἐν* et *ἀντί*. Th. *ἀντί*, *pro*, *contra*, &c.
 **Ἐναντία*, *as*, *contraria*; *ἕξ* *ἐναντίας*, *adverbialitèr*, *è regione*; *f*, *g*. ab *ἐναντίος*, *q*, *v*.
 **Ἐναντίον*, *adv. adversus*, *contra*: ab
 **Ἐναντιότιος*, *v*, δ *z* *h*, *adversarius*, *q*. *ἐναντίαν βίαν ἔχων*, *vim contrariam habens*: ex *ἀντί*, *contra*, et *βία*, *vis*.
 **Ἐναντιόμοι*, *ῥμαι*, *f*, *ῥομοι*, *adversor*: ab *ἐναντίος*, *quod vide*.
 **Ἐναντίον*, *adv. idem cum ἐναντι*, *quod vide*.
 **Ἐναντιοπράχων*, *adversarum sum partium*, *cum hostibus sentio*: ex *ἐν*, *ἀντί*, et *πράσσω*.
 **Ἐναντίος*, *ia*, *ion*, *contrarius*, *a*, *um*: ab *ἐν*, et *ἀντίος*, *adversus*. Th. *ἀντί*, *pro*.
 **Ἐναντιότης*, *ητος*, *h*, *contrarietas*: et
 **Ἐναντιωμα*, *ἄτος*, *τὸ*, *adversatio*: ab *ἐναντίομαι*, *quod vide*.
 **Ἐναντίως*, *adv. contrariè*: ab *ἐναντίος*, *quod vide*.
 **Ἐναντίσις*, *εως*, *h*, *repugnantia*: ab *ἐναντιόμοι*, *quod vide*.
 **Ἐναξ*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *νάσσω*, *αἶquo*, *complano*; *f*, *ξω*.
 **Ἐναπεδεικνύατο*, *Ion.* pro *ἐναπεδεικνυτο*, *se ostendebant*; 3. pl. imperf. pass. ex *ἐν*, *ἀπὸ*, et *δείκνυμι*, *ostendo*.
 **Ἐναπείδομαι*, *f*, *ἐναπείσομαι*, *p*, *ἐναπείσομαι*, *firmiter*, *inuito*. Vide *ἔπειδω*.
 **Ἐναποδείκνυμι*, *demonstro*: ex *ἐν*, *ἀπὸ*, et *δείκνυμι*.
 **Ἐναποθησκω*, *morior*: ex *ἐν*, *ἀπὸ*, et *θύσσω*, *morior*; *f*, *θανομαι*.
 **Ἐναποκυβέω*, *ludo*, *ac tessaris committo*. Th. *κυβέω*.
 **Ἐναπολαβάνω*, *intercipio*: à *λαβάνω*.
 **Ἐναποπέω*, *ut ἐναποπέυσαι ταῖς ἀνάγκαις*, *calamitatibus ultimis*, vel *tormentis immori*.
 **Ἐναποτίθημι*, *depono*: ex *ἐν*, *ἀπὸ*, et *τίθημι*.
 **Ἐνάρα*, *ων*, *τὰ*, *spolia*, *arma*, *quia*

interfectis detrahuntur: ab *ἐναίρω*, *occido*, *spolio*.
 **Ἐνάργει*, Dor. pro *ἐνήργει*, 3. sing. imperf. act. ab *ἐνεργέω*, *operor*, *quod vide*.
 **Ἐναργέως*, *apertè*, *adv. ab*
 **ἘΝΑΡΦΗ*, *εὐος*, δ *z* *h*, *clarus*, *evidens*, *manifestus*: *q*. ab *ἐν*, et *ἀργός*, *albus*.
 **Ἐναρίσκομαι*, *delector aliquid re*
 **Ἐναρέτος*, *v*, δ *z* *h*, *virtutis particeps*: ab *ἀρετή*, *virtus*.
 **Ἐναρίτως*, *adv. honestè*, *cum virtute*: ab eod.
 **Ἐναρῆς*, *εὐος*, δ *z* *h*, *ezecrandus*: ex *ἐν*, et *ἀρᾶ*, *ἀς*, *h*, *diræ*, *præces*. Sic *ἐνάριες*, *dici videntur*, *qui ἐναρέεις* vocantur.
 **Ἐναρίζω*, *fut. ἕξω*, *perf. ἕξα*, *interficio*, *spolio*: ab *ἐναίρω*, *idem*.
 **Ἐναριθμέω*, *f*, *ῥω*, *adnumero*, *curo*, *astimo*. Hinc
 **Ἐναριθμος*, et *ἐναριθμητος*, et
 **Ἐναριθμός*, *annumeratus*. Th. *ἀριθμός*.
 **Ἐναριθμότος*, *v*, *δ*, *qui cædit mortales*, *homicida*: ab *ἐναίρω*, *interficio*, et *βροτός*, *mortalis*.
 **Ἐνάριξ*, 3. sing. a. 1. indic. act. Poët. et Dor. pro *ἠνάριξ*: *ἐναρίζω*, 3. sing. f. 1. opt. act. verbi *ἐναρίζω*.
 **Ἐνάρισσα*, *as*, *ε*, a. 1. indic. act. verbi *ναρκέω*, *torpedo*. Th. *νάρκη*, *ης*, *h*, *torpedo*. Alii leg. *ἐνάρισσα*.
 **Ἐναρμόζω*, *fut. ὄσω*, *perf. ἐνήρμοκα*, *admoveo*, *accommodo*. Th. *ἄρω*, *aplo*.
 **Ἐναρμόνιος*, *v*, δ *z* *h*, *concinuus*.
 **Ἐναρμόζοι*, Dor. pro *ἐναρμόσαι ἀρταί*, a. 1. inf. act. ab *ἐναρμόζω* *f*, *ω*. Th. *ἄρω*, *aplo*.
 **Ἐναρζάμενος*, a. 1. part. med. ab *ἐνάρχομαι*, *incipio*, *q*, *v*.
 **Ἐνάρον*, *interfecerunt*, 3. plur. a. 2. act. pro *ἐνηρον*, vel *ἠναρον*, *es*, *ε*, verbi *ἐναίρω*, *occido*.
 **Ἐναρφόρος*, *spoliator*, pro *ἐναρφόρος*: ab *ἐνάρα τὰ*, *spolia*, et *φέρω*, *fero*.
 **Ἐνάρχομαι*, *incipio*, *auspicio*, *fut. ἐνάρξομαι*, a. 1. med. *ἐνηρξάμην*, *ω*, *ατο*, *incipi*; a. 1. med. part. *ἐναρξίμενος*: ab *ἐν*, et *ἀρχομαι*, *incipio*. Th. *δοχῆ*, *initium*.
 **Ἐνάσθην*, *habitavi*, a. 1. pass. verbi *νάω*, *inus*, pro *ναίω*, *habito*.
 **Ἐνασσα*, *habitandi causâ colloca*, a. 1. ind. act. Poët. *ἐνασσάμην*, *ω*, *ατο*, a. 1. ind. med. Poët. à *νάω*, pro *ναίω*, *habito*.
 **Ἐνάτη*, *nona*, Poët. pro *ἐνάτη*: ab *ἐνάτω*, *novem*.
 **Ἐναυδής*, *εὐος*, δ *z* *h*, *voce præditus*, *vocalis*; *vitus*, *spirans*. Ex *ἐν* et *αὐδή*, *vox*.
 **Ἐναυλίζομαι*, *f*, *ῥομαι*, *diversor*. Th. *αὐλή*, *stabulum*, *aula*.
 **Ἐναυλισάμενος*, *moratus*, *ejusd.* a. 1. part. m.
 **Ἐναυλος*, *v*, δ *z* *h*, *tibiis personans*: ab *ἐν*, et *αὐλός*, *tibia*, et
 **Ἐναυλος*, *v*, *δ*, *stabulum*. Th. *αὐλή*, *aula*, *atrium*, *stabulum*.
 * *Ἐναυζάνω*, *inuitur*.
 * *Ἐνανομα*, *ἄτος*, *τὸ*, *scintilla*, *fones*: *ἀπὸ* *τῷ* *ἐναύει*. *accendere*.

'Εναῖω, accendo. Th. αἶω, idem.
'Εναφίημι, f. ἐναφίσω, p. ἐναφίκα, inserio, inmittito, injicio.
'Ενδαῖς, ἴδος, ἄ, Dor. pro 'Ενδής, nom. prop.
'Εν δέ, Poët. pro ἐν, δὲ vel ἐνθῶν δέ, inerat verò, vel inerat. Tum ἐν δέ, Ion. pro ἐν δέ.
'Ενδοθεύμῳ, induti, perf. part. pass. ab ἐνδύω, induo, f. ὄσω, p. ἐνδύκα, a. 1. ἐνδύσα: ab ἐν, et δύω, uduo.
'Ενδύει, ἐνδύει, impers. deest, opus est: et
'Ενδοθεύων, compar. ab
'Ενδής, ἴος, δ ἢ ἡ, indigus, egenus: ab ἐν, et δύω, opus habeo.
'Ενδέα, ας, ἡ, **INEDIA**, inopia: ab ἐνδύει, q. v.
'Ενδείγμα, ἄτος, τὸ, manifestum indicium: ab
'Ενδεκνύμι, indico, præ. pass. ἐνδεκνύμαι, ασι, ραι, ostendo, et in 3. plur. ἐνδεκνύται, præ. inf. ἐνδεκνύσθαι, f. m. ἐνδεκνύμαι, præ. pass. ἐνδείγμαι, a. 1. med. ἐνδείξασθαι, ω, ατο' ab ἐν, et δείκνυμι, ostendo.
'Ενδείκτο, pro ἐνδείκτο, ostensus erat, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.
'Ενδέκα οἱ, αἱ, τὰ, undecim: ἄκλιτον ex ἐν, unum, et δέκα, decem.
'Ενδέκατος, adv. undecies, et
'Ενδέκατος, ἀτη, ατον, undecimus: ab ἐνδέκα.
'Ενδέκασθαι, Ion. pro ἐνδέχσθαι, admittere, probare. Th. δέχομαι.
'Ενδέλεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, assiduitas: ab
'Ενδέλεω, continuus sum.
'Ενδέλεχης, pro ἐντελεχῆς, perfectus: ab ἐντελός, perfectus, integer, vel ab ἐν, τέλος, et έχω.
'Ενδέλεχίζω, fut. ἔσω, sum assiduis, continuus, et
'Ενδέλεχισμός, ἔ, ὀ, assiduitas, continuatio, et
'Ενδέλεχῶς, adv. assidue: ab ἐνδέλεχῆς, q. v.
'Ενδέξια, adv. aptè, dextrè: ab
'Ενδέξιος, α, ον, qui est ad dextram, prosper, faustus. Th. δεξιά, dextra.
'Ενδέχομαι, fut. δεήσομαι, indigeo; item illigor; obligor. Vide ἐνδέω.
'Ενδέσμα, ἄτος, τὸ, vinculum, et
'Ενδέσμεύω, idem quod
'Ενδέσμευ-, ᾠ, illigo, implico: ab
'Ενδέσμος, υ, ὀ, illigatio, amentum, vinculum, fasciculus: ab ἐν, et ἐσμερ, vinculum, quod à εἶω, ligo.
'Ενδέχεται, licet, fieri potest, impers. ab
'Ενδέχομαι, η, εται, admitto, recipio, f. ἐνδέχομαι, perf. ἐνδέχμαι. Hinc ἐνδέχεται, impers. licet, fieri potest; ἐνδέχόμενος, conveniens, τὸ ἐνδέχόμενον, continens.
'Ενδῶ, ᾠ, f. ἔσω, p. ἐνδύκα, illigo, implaco, adstringo; item desum, opus habeo: ab ἐν, et εἶω, ligo, ego.
'Ενδῶμενος, incolo, fut. ἔσω, perf.

ἐνδῶμενος: ab ἐνδῶμος, qui manet cum populo suo: ex ἐν, et ὄμος, populus.
'Ενδῆριος, ὄσος, morbus cuidam populo peculiaris: ab cod. Th.
'Ενδῆμοιαι, dat. pl. Ion. ἐνδῆμων, gen. pl. ab
'Ενδῆμος, υ, qui in civitate vel domi est, domesticus: ab eod. Th.
'Ενδιδάσκω, Ion. pro ἐνέδιστον, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιδῶ, meridiolus, in loca umbrosa deduco. Th. ἐνδῖος, meridianus.
'Ενδιβάλλω, f. βάλῶ, p. ἐνδιβάλλωκα, criminor, adversor.
'Ενδιβάτετος, υ, δ ἢ ἡ, internus: ab ἐν, et διατίθημι, quod adeas.
'Ενδιαθρόπτεσθαι, ludificari, et
'Ενδιαθρόππω, per delicias, illudo: ex ἐν, διᾶ, et θρόππω, frango, fut. ψω, q. v.
'Ενδιατάρμαι, immoror: ab ἀτάρμαι.
'Ενδιαπρέπει γυμνασίαις πολεμικαῖς, bellicis tyrocinis se probare, ibi decentè et pulchrè agere.
'Ενδιατρίβω, immoror: ex ἐν, διᾶ, et τρίβω, tero, f. ψω.
'Ενδιατριπέον, immorandum, ejusd. adjectivum verbale.
'Ενδιόσκω, doceo, erudio, f. ζω, p. ἐνδεϊδῶχα.
'Ενδιόσαι, cedere, remittere, præ. inf. act. ex ἐν, et διδομαι, do.
'Ενδιόσκομαι, induor, cum accus. imperf. ἐνεδιδύσκωμαι, υ, ετο, est verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, induor: ab ἐν et δύω.
'Ενιδύσκω, induo. Th. δύω.
'Ενιδύωμαι, f. ὄσω, p. ἐνιδύωκα, in manus trado, præbo; cedo, renitolo. Th. διδομαι, do.
'Ενιδύσαν, inclabam, pro ἐνδιήσαν, 3. pl. imperf. act. ab ἐνδύην, verbi ἐνδύην, inmittito. Alii volunt esse ἐνδύην, mittito. Alii imperf. pro ἐνδύσαν, ab ἐνδύην, (ut ἐτίθεισαν, à τίθημι, Th. pro διώκω, ut sit insecuti sunt. Th. διώ.
'Ενιδύκος, υ, δ ἢ ἡ, Poët. pro δέκατος, justus: ab ἐν, et δίκη, jus.
'Ενιδύκος, adv. jure, meritò.
'Ενιδύνα, τὰ, intestina: ab ἐνδύον, intus.
'ΕΝΔΙΟΥΣ, α, ον, meridianus. Et ἐνδύον substantivè donitur pro διατρίβη' hinc ἐνδύω, meridiolus.
'Ενδογενής, ἴος, δ ἢ ἡ, intus genitus.
'Ενδοθεν, adv. ex interiori loco, et
'Ενδοθι, Poët. intus, in: ab ἐνδύον, idem.
'Ενδοῖ, **INTUS**, Dor. pro ἐνδύον, intus.
'Ενδοιάζω f. ἄσω, dubito: et indè
'Ενδοιασμός, ἔ, δ ἢ ἡ, et ἐνδοιασμός, dubius, incertus, et
'Ενδοιασμός, ἔ, δ, et ἐνδοιασῆς, εως, ἡ, dubitatio: ab ἐν, et διαιάζω, dubito, à δοῖν, dubium. Th. δύω.
'Ενδομάχας, α, ὀ, Poët. et Dor. pro
'Ενδομάχης, ἔ, δ, intus vel domipugnans: ab ἐνδύον, intus, et μάχεται, pugnet.

'Ενδομεντα, ας, ἡ, supellex: quæ sunt ἀσκή ἐνδύον μένοντα.
'Ενδορησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mania fulcienda; ab inus. ἐνδορῆς. Th. ὄρω, struo.
'Ενδορῆχος, υ, δ ἢ ἡ, intestinus ex ἐνδύον, intus, et ρῆχος, pene trale.
'ΕΝΔΟΝ, intus, adv. et pro ἐν. Hinc ἐνδοθεν, ex interiori loco, et ἐνδοθι, intus.
'Ενδοξάζω, glorifico, f. ἄσω, p. ἐνδοξάζωκα, perf. pass. ἐνδοξάσμαι: a. 1. pass. ἐνδοξάσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. ἐνδοξάσθω, α. 1. inf. ἐνδοξάσθηναι: ab ἐν, et δόξα, gloria: Th. δοκέω, videor.
'Ενδοξασθῆ, 3. sing. sub. a. 1. pass. ejusd. verbi.
'Ενδοξος, υ, δ ἢ ἡ, nobilis gloriosus, opinabilis; ἐνδοξα, τὰ, res gloriosæ; in compar. ἐνδοξότερος, in superl. ἐνδοξότατος: ab iisd.
'Ενδόως, adv. gloriosè.
'Ενδόσμον, υ, τὸ, carminis, orationis vel cantionis exordium: incitatio, occasio, et
'Ενδόσμος, υ, δ ἢ ἡ, gratuitus, et
'Ενδόσις, εως, ἡ, remissio: ab ἐνδύομαι. Th. διδομαι, do.
'Ενδόστος, intimus, et
'Ενδοσάτως, adv. intime, superl. inf.
'Ενδοστέρος, υ, interior, et
'Ενδοστέρος, adv. interioris, compar. ab ἐνδύον, intus.
'Ενδῶρον, υ, τὸ, cor et medulla arboris, et
'Ενδῶρον, seu -ος, lemo, aratum: ex ἐν, et ὄρω, vòs, ἡ, quercus.
'Ενδῶρῶδης, εως, δ ἢ ἡ, numerosus: ab ἐν, et ὄρωδης, quernus. Th. ὄρος, quercus.
'ΕΝΔΥΡΕΩΣ, prompto animo, diligentèr, Poët. adv. φιλοτιμος, ἀξίως.
'Ενδύμα, ἄτος, τὸ, **INDUMENTUM**, vestimentum: ab ἐνδύω, induo, q. v.
'Ενδύμι, idem quod ἐνδύω, a. 2. ἐνδύων, υς, υ.
'Ενδυνάμω, corroboro, f. ὄσω, p. ἐνδυνάμωκα, uor. 1. ἐνδυνάμωσα, præ. pass. ἐνδυναμῶμαι, invalesco; imperf. pass. ἐνδυναμοῦμαι, -ῶμαι, -ῶ, ἔστο, -ῶτο, a. 1. pass. ἐνδυναμῶθην' ex ἐν, et δυναμῶ, roboro. Th. δύναμαι, possum.
'Ενδυνασσω, f. εἰσω, ασι, loritate valeo, primas partes obtineo. Ex ἐν, et δυνασέω, potentulum obtineo
'Ενδύω, ἴρρητο, induco, f. ἐνδύσω, a. 2. ἐνδύων, υς, υ' ab ἐν et δύω, δύω, et ὄρω, subeo.
'ΕΝΔΥΟ, celeritèr, ocylus; quasi duobus momentis.
'Ενδύσα, induta, a. 2. part. f. g. ab ἐνδύς, εντος, verbi ἐνδύμι. Th. δύμι, vel εἶω, subeo.
'Ενδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. et
'Ενδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, induo, q. v.
'Ενδύσις, εως, ἡ, turpitas: ab

Ἐνδυσχέω, -ῶ, f. ἡσω, infelix et miser sum in. Ex ἐν, et δυσχέω, infelix sum.

Ἐνδύω, (ut et ἐνδύω, et ἐνδύομαι), **INDUO**, cum dupl. acc. f. ὕσω, a. 1. ἐνδύομαι, a. 1. imperat. ἐνδύσον, ἀτο, perf. ἐνδύκα, perf. pass. ἐνδύθημι, part. ἐνδεδυμένος, indulus; a. 1. m. ἐνδυσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. ἐνδύσαι, -σάτω ab ἐν, et δύω, seu δύω, subdo, induo.

Ἐνθάδην, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἐμβαλλῶ.

Ἐνεθιάσεν, a. 1. ind. act. verbi ἐμβαλάω, ἴππορο, f. ὄσω ab ἐν et θιάω. Th. βαίνω, incedo.

Ἐνεθρίσησάμην, ω, ατο, gravitèr interminatus sum, a. 1. med. verbi ἐβαράσμαι, fremo. Th. βρέω, idem.

Ἐνεγγάομαι, spondeo: ab ἐν, et ἐγγή, sponsio.

Ἐνεγγύσαι, sporondi, ejusd. a. 1. Ion. pro ἐνγγύσαι.

Ἐνεγγυς, adv. propè. Ex ἐν et ἐγγύς.

Ἐνέγκαι, tulisse, a. 1. infin. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ἐνέγγαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνεγκάσθαι, a. 1. inf. m. ἐνεγκίτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, fero, f. οἶσω.

Ἐνεγκέαι, a. 2. inf. act. ab ἤνεγκα, a. 2. ind. act. ἐνεγκῶν, ὄσαι, ὄν, a. 2. part. ab inus. ἐνέγκω.

Ἐνέγκω, inusitatum thema, à quo φέρω mutuatur futurum 2. ἐνέγκω, unde aorist 2. ἤνεγκον; mutuatur inde aorist 1. ἤνεγκα.

Ἐνεδῶς, 3. sing. imperf. act. quasi à δίδω. Vide ἐδῶς.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, insidiae; et indè Ἐνέδρους, insidorum, cum acc. fut. εἶσω, p. ἐνήδρευκα, a. 1. ἐνήδρευσα, imper. ἐνέδρευσον, ἀτο ab ἐνέδρα, q. ex ἐν, et ἔδρα, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo.

Ἐνέδρον, v, τῶ, idem ac. ἐνέδρα, q. v.

Ἐνεδρός, α, ὁ, ἡ, iniquilinus. Ab ἐν, et ἔδρα, sedes.

Ἐνεδύ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐνδύμι.

Ἐνέδυσσα, ας, ε, et in 3. pl. ἐνδύσαν, a. 1. indic. act. verbi ἐνδύω, induo, q. v.

Ἐνέεικα, ας, ε, pro ἐνεικα, seu ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inus. Th. φέρω, fero.

Ἐνέηκεν, Poët. et Ion. pro ἐνέηκεν, 3. sing. indie. a. 1. vel perf. act. verbi ἐνέημι, immitto: ab ἐν, et ἡμι, mitto. Th. ἔω, mitto, statuo, induco.

Ἐνεθίς, ἐντος, dilutus, infusus, a. 1. part. pass. ἐνεθῆται, a. 1. inf. pass. ab ἐνέημι. Vide ἐνέηκεν.

Ἐνέθηκα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐντίθημι, ἴππορο, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθη.

* Ἐνεθίζω, insuesco: ex ἐν et ἔθιζω.

Ἐνεθυμήθη, παντίτῳ, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι, q. v.

Ἐνεΐδω, ἱσπρίκιον ab εἶδω, q. v.

* Ἐνεΐην, pres. opt. ab ἐνεΐμι, in-

sum: quod ab ἐν, et ἐπι, sum: vel a. 2. opt. act. ab ἐνέημι, immitto: facit enim ἡμι, in a. 2. opt. act. ἄην, ut πῆμι, θέην.

Ἐνεικα, Poët. pro ἤνεκα, propter, q. v.

Ἐνεικα, ας, ε, attuli, a. 1. indie. act. Poët. pro ἤνεγκα ἔνεικαι, a. 1. inf. act. sed ἐνείκαι, 3. sing. a. 1.

ἔνεικας, a. 1. part. act. ἐνεϊκατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐνεϊκω, inus. pro φέρω, f. ὄσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνεϊκει, intulisset, 3. sing. a. 1. opt. Aol. ἐνεϊκη, ferat, 3. sing. a. 1. sub. ab eod. Th.

Ἐνεϊλέω, -ῶ, **INVOLVO**, f. ἡσω, a. 1. ἐνεϊλῆσα, praet. ἐνεϊλῆκα; ex ἐν, et εἰλέω, **VOLVO**.

Ἐνεϊλιδέω, -ῶ, f. ἡσω, volvo, voluto in. Ex ἐν, et εἰλιδέω, verso.

Ἐνεϊμαι, ας, ε, et in 3. pl. ζεϊμαι, distribuunt, a. 1. ind. act. verbi νεύω, τριβῶ, f. νεμῶ, p. νενέμηκα, p. m. νένομα.

Ἐνεϊμαι, 1. pl. praes. ind. Poët. pro ἐνεϊμεν ab

Ἐνεϊμαι, insum, ζεϊσι, (et per Apoc. Ion. ἐνι,) pro ἐστὶ, est; τὰ ἐνῶτα, pres. part. neut. g. pl. num. quae penes non sunt; ab ἐν, et ἐπι, sum.

Ἐνεϊς, ἐντος, qui misit, et in f. g. ἐνεϊσα, et in neut. g. ἐνέη, a. 2. part. act. verbi ἐνέημι q. ab ἐν, et ἡμι, mitto, f. ἡσω, p. εἶκα, a. 2. ἦν.

Ἐνεϊσθαί, perf. inf. pass. ab ἐνέημι, immitto; interdum ab ἐνέω, seu ἐνένημι. Th. ἔω perf. pass. εἶμαι.

* Ἐνεϊσι, insunt, 3. pl. praes. ind. ab ἐνεϊμι, insunt. Th. ἐπι, sum.

Ἐνεϊχει, Ion. pro ἐνέχει, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, in animo habeo.

Ἐνεϊχθην, latus sum, Ion. pro ἤνέχθην, a. 1. ind. pass. unde part. a. 1. ἐνεχθείς, verbi ἐνεϊκω, Ion. pro φέρω, f. οἶσω, fero.

ENEKA, et ἐνεκεν, et Poët. ἔνεκα, ἐνεκεν, et ἐνεικα, propter, causā, adv. regit gen. ἐνεκα σι, τῷ causā: interdum subauditur, ut τῆς ἀρετῆς, pro ἐνεκα τῆς ἀρετῆς; οὐ ἐνεκα, finem significat; ex quibus ὄνεκα, quia, ut τόνεκα, ex τῷ ἐνεκα, hujus rei causā, quapropter.

Ἐνεϊκίτο, ἱνεράλ, 3. sing. imperf. act. ab ἐγχεμαι quod ab ἐν, et ἐκείμαι, jaceo, f. κείσομαι.

Ἐνεκείλαπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐγκόλαπτο, ἱνσκιρο, Th. κολάπτο, tundo, f. ψω perf. f. ἔω.

pass. κεκλάμαι, ψαι, ται.

Ἐνεκέντρισθην, ἡς, ἡ, insitus fui, a. 1. ind. pass. ab ἐκέντροιζω, ἱνσέρο, f. ἔσω, perf. ἐκέντρικα ab ἐν, et κέντρον, stimulus. Th. κεντέω, pinguo.

Ἐνεκίσσων, pro ἐνεκίσσασον, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκισσάω.

Ἐνεκοπήμην, impediēbar, imperf. pass. ab ἐγκόπω, impedio, f. ἐκώψω, a. 1. ἐκέψω, p. ἐκέκοφα ab ἐν, et κόπω, scindō.

Ἐνεκῶται, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγκότω, odio habeo. Th. κῶτος, ira velus.

Ἐνεκόφα, ας, ε, a. 1. ind. act. Vide ἐνεκοπήμην.

Ἐνεκρῶσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκρότω, condo, intego, p. ἐγῆκρῶσα. Th. κρῶτα, oculo. f. ψω, p. κέρωφα.

Ἐνεκτόν, referendum, adj. verbale, à φέρω, fero; perf. pass. ἤνεγμα, ζαι, κται.

Ἐνεκῶσα, incidj; et in 3. pl. ἐνέκῶσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκῶρω. Vide ἐγκῶρας. Ahi per Sync. dici volunt pro ἐνεκῶσα.

* Ἐνελαύνω, agilo, Pind. Pyth. Od. viii. 11. ab ἐν et λαύνω.

Ἐνελαπταιν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐλλείπαινω, qu. ab ἐν, et λαίπαινω, pinguefacio. Th. λίπος, eos, τῶ, pinguedo.

Ἐνέμετο. Vide in ἐνέμοντο.

Ἐνεμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐν, et νέμω, tribuo, pasco, f. νεμῶ, p. νενέμηκα, a. 1. ἐνεμαι.

Ἐνέμοντο, depasebantur, 3. plur. imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἐνεμφύομαι, ἱνσασcor. Th. φύω, nascor.

Ἐνενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, πανάγιντα: ex ἐνεία, novem, et εἰκοσι, viginti.

Ἐνενήτο, cogitaret, Ion. pro ἐνενήτο, per contr. 3. sing. plusq. p. pass. verbi νοέω. Th. νόος, ἴσθι, mens.

Ἐνεπίπτε, Attic. redupl. pro ἤνεπτε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐνίπω, idem quod ἐνίπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνεψόμεν, cogitabamus, 1. plur. imperf. act. verbi ἐννοέω, et

Ἐνεψόασαι, per contr. Ion. pro ἐνεψόασαι, 3. pl. perf. ind. act. ab ἐν, et νοέω, cogito. Th. νόος.

Ἐνεψῶντο, cogitaverant, pro ἐνεψῶντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Ἐνεψοιάζομαι, f. ἄσομαι, p. ἐνεψοιάσομαι, mihi potestatem assumo.

Ἐνεός, ἄδην, mulus, surdus, stultus Ἐνεοτοποιήσαστο, 3. sing. a. 1. ind. med. à νεοτοποιέομαι, pullos excludo: à νεοτῶς, ἄ, ὁ, pullus, et ποιέω, facio.

Ἐνεόχημι, innovavit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi νεοχέω, -ῶ, innovo: à νέοχος, novus. Th. νέος.

Ἐνεπήγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab ἐμπήγγυμι, ἱνσφο: ab ἐν, et πήγγυμι, seu πηγνύω, compingo, f. ἔω.

Ἐνεπαίζον, illudebam, imperf. act. et

Ἐνεπαίξα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐμπαίζω, illudo, f. ἔω, p. ἐμπαίξα ab ἐν et παίζω.

Ἐνεπαίχθην, a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἐνεπαίζην, ἱνσxit, Dor. pro ἐνέπηζην, 3. sing. a. 1. indic. act. ab ἐμπήγγυμι, f. ἤζω.

Ἐνεπεορτιάτο, Ion. pro ἐνεπεορτήθητο, 3. plur. plusq. p. pass.

verbi κορπάω, vel κορπίω, *fibulis astringo*. Th. κόρπη, *fibula*.

'Ενεπεσον, *cecidērunt*, 3. pl. a. 2. indic. act. verbi ἐπιπίτω. Vide πίπτω, *cado*.

'Ενεπετάννες, *exlendebas*, 2. sing. imperf. act. verbi ἐπιετανύω.

'Ενεπήγγο, 3. sing. imperf. act. verbi ἐμπήγγω, *injigo*: ab ἐν, et πήγγωμι, f. ζω, *compingo*. Desinentium in -γνώ, vel -γνώμι, tempora formantur à finitis in -γω.

'Ενεπλήθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἐμπλήθω, *impleo*, f. σω, p. ἐμπέπληκα, a. 1. ἐνέπλησα' ab ἐν, et ἐπλήθω, *repleo*. Th. πλέος.

'Ενέπνευσαι, 3. plur. a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro*: ab ἐν, et πνέω, *spiro*, f. πνεύσω.

'Ενεπνύσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐμπνυμαι, *respiro, revivisco*: ab iisd.

'Ενεπώδισον, *impediēbant*, 3. plur. imperf. act. verbi ἐπωδίζω' ex ἐν et πῶς.

'Ενεποιήσαντο, *duxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐμποιῶ, *facio in*. Th. ποιῶ, *facio*.

'Ενέποιαι, Dor. pro ἐνέπαισι, *dicunt, vocant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐνέπω, *dico*.

'Ενέπρηθον, *incendebant*, 3. pl. imperf. act. et

'Ενέπρησα, ας, ε, *incendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, *incendo*, f. ήσω, p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, *uro*,

'Ενέπτῦσα, ας, ε, *inspui*, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. pass. ab ἐμπτύω, *inspui*, f. ύσω, p. ἐμπέπτυκα' ex ἐν, et πτύω, *spui*.

'Ενέπω, *insequor*: ab ἐπω, *sequor*, et

'Ενέπω, et Poët. ἐνεπέω, *dico, cano*. item *calumnior*; et

'Ενέπων, *alloquens*, ejusd. præs. part. ab ἐν, et ἐπω, *dico*; a. 1. ύπα.

'Ενεργάζομαι, *facio in, ingenero*: ab ἐργάζομαι, *operor*. Th. έργον.

'Ενεργεία, ας, ή, *actio, efficacia*: et

'Ενεργέω, -ῶ, *operor, intus efficio*, ago, f. ήσω, perf. ἐνήργηκα, præt. pass. ἐνήργημαι, a. 1. ἐνήργησα, imperf. pass. ἐνηργέμην, -έμην, ἐν, -ῶ, ἐέτο, -έιτο' ab ἐνεργής, *efficax*. Th. έργον, *opus*.

'Ενεργῆ, pro ἐνεργεία, acc. sing. ab ἐνεργής, q. v.

'Ενεργημία, άτος, τῶ, *affectus, operatio, facultas*: à 1. pers. perf. ind. pass. verbi ἐνεργέω, *operor*, q. v.

'Ενεργής, έος, ὁ ζ ή, *efficax*. Th. έργον, *opus*.

'Ενεργητικός, ή, ὄν, *activus, a, un:* ab ἐνεργής, quod. ab έργον.

'Ενεργός, ῶ, ὁ ζ ή, *operator, efficax*: qu. ἐν έργῳ ὄν.

'Ενεργώς, *efficacitèr*, adv. ab ἐνεργής, ὄν.

'Ενερθε, et ἐνερθεν, *infra*, adv. ab ἐν, et ἐρα, ας, ή, *terra*.

* 'Ενεροι, *mortui, manes, INFERI*, dat. pl. Ion. ἐνέροισι' ab iisd. et

'Ενιόρεος, *inferior*, per Sync.

pro ἐνερότερος, compar. ab ἐνερος, *inferus*.

'Ενιόρχεσθαι, Poët. pro ἐσιόρχεσθαι, *intrare, ingredi*. Th. ἰόρχομαι, *venio*.

'Ενεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι' ab ἐν, et ἴημι, *mitto*; a. 2. ήν. Alii volunt esse imperf. ab ἐνεμι, et per Systol. dici pro ἐνήσω.

'Ενεσία, ας, ή, *consilium*: ab ἐνίημι, *immitto*, quod ex ἐν et ἴημι, *mitto*.

'Ενέσαι, per Sync. pro ἐνίσεται, 3. sing. f. 1. ind. ab ἐμί, *sum*.

'Ενίσακτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐνσάζω, *instillo*, f. ζω. Th. σάζω, *stillo*.

'Ενεσῶτος, Ion. pro ἐνεσῶτος, gen. sing. ab ἐνεσῶς, q. v.

'Ενεστηρήν, a. 1. ind. m. verbi ἐνίστημι' ab ἐν, et ἴστημι, *sto*, f. σήσω, a. 2. ἔστην.

* 'Ενεστ, *inest*. Th. ἐμί, *sum*.

'Ενεσῶς, ὠτος, ὁ ζ τῶ, *præsens*; dat. sing. ἐνεσῶτι, p. part. per Crasin. pro ἐνεσηκός' ab ἐν, et ἴστημι, *sto*, f. σήσω' a. 2. ἔστην.

'Ενεσταλάμην, ω, ατο, a. 1. indic. med. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*, cum dativo, f. ἐντελέμαι, p. m. ἐντέτολα' ab ἐν et τέλλω, pro προ-σάσω.

'Ενέτη, ης, ή, *fibula*: ab ἐνίημι, *injicio*: ab ἐν, et ἴημι, *mitto*.

'Ενετία, ας, ή, *prop. nomem urbis, VENETIA*.

* 'Ενετορευώ, εῖσω, *rotundo*: ab ἐν et τορευώ.

'Ενετός, ῶ, ὁ, *VENETUS*.

'Ενετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor*: ab ἐν, et τυγχάνω, fut. τεύξομαι, *sum*; a. 2. ἔτυχον.

'Ενετύλιξε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐντυλίττω, *involvero*, f. ζω, p. ἐντετύλιχα' ab ἐν, et τυλίττω, *in modum culcitrae convolvero*, quod à τύλη, *culcitra*. Th. τύλος, *callus*.

'Ενετύχον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἐντυγχάνω, *occurro alicui, interpello*, fut. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, *sum*.

'Ενευδέν, Dor. pro ἐνευδέην, *in aliquo loco dormire, præs. inf. act.* ab ἐν, et εὔδω, f. ήσω, *dormio*.

'Ενευλογέω, *benedico*, f. ήσω, perf. ἐνευλόγηκα, fut. 1. pass. ἐνευλονηθήσομαι' ex ἐν et εὔλογέω. Th. λεγώ, *dico*.

'Ενεύσαν, *natârunt*, 3. plur. a. 1. act. verbi ἐνύω, f. νεύσω.

'Ενεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ενεφανίσθην, et in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, *conspicuum me exhibeo, indico, ostendo*, f. ίσω, a. 1. ἐνεφάνισα' imperat. ἐμφάνισον, άτω, a. 1. inf. pass. ἐμφαισθῆναι.

'Ενεφορέτω, *satiâoantur*, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐμφορέομαι, *repleor*: quod ab ἐμφορέω, *importo*. Th. φέρω, *fero*.

'Ενέφραται, *obstruuntur*, 3. pl. act. jussd.

a. 1. ind. act. à φράσσω, *obstruo*, fut. ζω.

'Ενέφω, υς, υ, a. 2. et part. ἐμφῶς, *inhærens*: ab ἐμφωμι, *adhæreo*. Th. φῶω.

'Ενεφύσησα, ας, ε, aor. 1. indic. act. verbi ἐμφυσῶ, *afflo*, fut. ήσω, perf. ἐμφύσηκα' ab ἐν, et φυσῶω, *flo*.

'Ενεψ', pro ἐνεκα, ob sequentem aspirat. *propter, gratiâ*.

'Ενεχάραττον, ες, ε, *insculpebam*, imperf. ind. act. verbi ἐγχάραττω. Th. χαράσσω, vel χαράττω, *sculpo*.

'Ενέχεα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐγχείω, *infundo*: ex ἐν, et χέω, *fundo*, f. χέσω, et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, et ἔχεα.

'Ενεχέρι, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, *moliar*, fut. ήσω, a. 1. ἐνεχέρισσα, ας, ε' ab ἐν, et χέρι, *manus*.

'Ενεχέσθαι, *detineri, implicari*: ab ἐν et ἔχω.

'Ενεχθείσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, *fero*, f. ὄσω, a. 1. ήνεκα, a. 1. pass. ήνεχθεν, a. 1. imperat. ἐνέχθητι, in opt. ἐνεχθήσῃ, et in sub. ἐνεχθῶ.

'Ενεχθῆναι, aor. 1. infin. pass. ejusd.

'Ενέχραε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐγχράω, vel ἐγφράω, *infligo*: ab ἐν, et χράω, *commodo*.

'Ενεχυράζω, f. άσω, *pignoro*; *pignora capio, loco pignoris accipio vel aufero*; oppignoro: ab ἐνεχυρον, *pignus*, q. v.

'Ενεχύρασμα, άτος, τῶ, *pignus, oppignoration*, et

'Ενεχυρασμός, ῶ, ὁ, *pignoratio, pignus*: à perf. pass. anteced. verbi.

'Ενέχυρον, υ, τῶ, *pignus, arrhabo*, q. d. quo aliquid tutum redditur: ab ἐχρῶς, *tutus*

'Ενέχω, *inminco, insto*, cum dat. f. ἐνέχω' imperf. ἐνέχων, ες, ε' præs. pass. ἐνέχομαι, *teneo, implicor, obstringor, obnoxius sum*: ab ἐν et ἔχω.

* 'Ενίωπος, *suspensus, animi dubius*.

'Ενη, ης, ή, *novilunium*. Th. ἔνος, υ, seu ἔνος, vel ἔννος, υ, ὁ, *annus*.

'Ενηθηρίον, υ, τῶ, *locus amarus in quo juvenes voluptatibus indulgent*: ex ἐν, et ήθηήριον, *locus amarus*. Th. ήθη, *pubes*.

'Ενηθέρων, *insidias collocaban*, imperf. verbi ἐνιθέρω, *insidiar*.

'Ενητία, ας, ή, *benignitas, mansuetudo*, ab ἐνήης.

'Ενηην, Poët. pro ἐνήην, *inera*, imperf. ab ἐνεμι, *insum*. Th. ἐμί, *sum*.

'Ενηός, *placida*, gen. sing. ab

'Ενηής, έος, ὁ ζ ή, *benignus placidus, mitis*: ab ἐνς, έός, *bonus*.

'Ενηθῆναι, *immissum esse*, a. 1. inf. pass. ab ἐνήθην, a. 1. pass. verbi ἐνίημι, *immitto*: ab ἐν, et ἴημι, *mitto*.

Ενίημι, ας, ε, *inmisci*. a. 1. indic. act. jussd.

* *Ἐνήμενος*, η, ου, *insidens*, *præs. part. ab ἐνήμαι* qu. ex *ἐν*, et *ἤμαι*, *sedeo*.

* *Ἐνημέριος*, η, ου, *alligatus, annexus*; item *indutus*, *part. perf. pass. ab ἐνάπτω*. Th. ἀπρω, *necto*.

* *Ἐνηρορέω*, pluribus *inhians*.
* *Ἐνήω*, imperf. verbi *ἐνεῖμι, insum*: ab *ἐν*, et *ἐπι, sum*.

* *Ἐνήνοθα*, *florū*, p. m. verbi *ἐναυθίω* ex *ἐν*, et *ἀνοθείω, floreo*, f. ἥσω, p. m. *ἤνοθα*, et inserto ο, *ἤνοθα*. Th. *ἄνθος, eos, τὸ, flos*.

* *Ἐνήνοχα*, *tuī*, *præt. med. Att. verbi φέρω, fero*, fut. οἶσω, a. 1. *ἤνευκα*, *præt. med. ἤνοχα*, et Att. *ἐνήνοχα*.

* *Ἐνήνοτο*, *interfecit*, 3. sing. a. 1. med. verbi *ἐναίρω, occido*, fut. ἀρῶ, a. 1. *ἐνηρα*: ab *ἐν*, et *αίρω, tollō*.

* *Ἐνηξίμην*, ω, ατο, *incepi, inchoavi*, a. 1. m. ab *ἐνάρχομαι, incipio*. Th. ἀρχή, *initium*.

* *Ἐνησα*, *nevi*, a. 1. ind. act. à *νέω, neo*, f. *νήσω*, p. *νήνηκα*.

* *Ἐνήσαν*, *inerant*, 3. plur. imperf. verbi *ἐνεῖμι, insum*; imperf. *ἐνήν*. Th. *ἐπι, sum*.

* *Ἐνήσαν*, *jaculatum esse*, fut. inf. ab *ἐνήμι*, fut. *ἐνήσω*: ab *ἐν*, et *ἤμι, mitto*.

* *Ἐνηχέω*, -ῶ, *insono, inculco*, et pass. *ἐνηχῆμαι, doccor*: ab

* *Ἐνηχος*, υ, ὁ ζ ή, *sonans, sonorus*: ab *ἐν*, et *ἤχος, sonus*.

* *Ἐνθ'*, pro *ἐνθα, hic, illic*, et Dor. *ἐνθε*, pro *ἐλθε*, Att. pro *ἔλθε, veni*.

* *ἘΝΘΑ*, adv. *hic, ibi, illic, ubi, tum*; *ἐνθαυθα, idem*; *ἐνθα μὲν, ἐνθα δέ, hic, illic*.

* *Ἐνθαδέ*, et Att. *ἐνθαδέ, hic, huc, illic*; et

* *Ἐνθαῖκεν, tunc, ibi*: ab *ἐνθα*.
* *Ἐνθαλώπ*, *foveo*. Th. *θάλλω*, f. ψω, *idem*.

* *Ἐνθαῖπερ, ubi*: ab *ἐνθα*.
* *Ἐνθαῖτα*, Ion. pro *ἐνθαῖτα, hic, tunc, q. v.*

* *Ἐνθεδέειν, divino spiritu afflatum esse*: ab *ἐνθεος, in quo Deus est*. Th. *θεός, Deus*.

* *Ἐνθεμα, ἄτος, τὸ, insutum*, et

* *Ἐνθίμεν, ἐνθέμεναι*, Ion. et Dor. pro *ἐνθεῖναι, inserere*, a. 2. inf. act. *ἐνθέμενος*, a. 2. part. med. ab *ἐν*, et *τίθημι, pono*, fut. *ἔθσω* aor. 2. *ἔθην*.

* *Ἐνθεν, ἐνθένδε, et ἐντῶθεν, hinc, illinc*, adv. de loco. Th. *ἐνθα, hic, illic*.

* *Ἐνθεσο*, pro *ἐνθέσο, seu ἐνέθο, imposuisti*, 2. sing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro *ἐνθεσο, verbi ἐντίθημι, concipio*: ab *ἐν*, et *τίθημι, pono*.

* *Ἐνθεος, υ, ὁ ζ ή, numine afflatus, divinus*: ab *ἐν* et *θεός*.

* *Ἐνθεος, impone*, a. 2. imperat. act. verbi *ἐντίθημι, impono*; a. 2. *ἐνέθην*.

* *Ἐνθεοίς, εως, ή, impositio manuum*; et

* *Ἐνθεός, υ, ὁ ζ, insitus*: ab *ἐντίθημι*.
* *Ἐνθεῶν*, Ion. pro *ἐντεῶν, hinc, illinc*.

* *Ἐνθης*, Dor. pro *ἔλθης, veneris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab *ἐρχομαι, venio*. Sic *ἐνθοί*, Ion. pro *ἐλθοί*, 3. sing. a. 2. opt. act.

* *Ἐνθρίω, insilio*, ut *admissarius*: ab *ἐν*, et *θρίω, seu Sopia, salio*.

* *Ἐνθορον, insilui*, pro *ἐνέθορον*, a. 2. ejusd. act.

* *Ἐνθω*, vel pro *ἐνθω*, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. ab *ἐνθέην*, vel est a. 2. imperat. m. ab *ἐν*, et *τίθημι, pono*.

* *Ἐνθως*, per contract. pro *ἐνθεος*.
* *Ἐνθυσιάζω*, seu -άω, f. ἄσω, p. ακα, *fanatico, seu divino furore agor, numine afflor*: ab *ἐνθως*.

* *Ἐνθυσιασμός, θ, ὁ, et ἐνθουσίαις, εως, ή, fanaticus, seu divinus afflatus*. Angl. *ENTHUSIASM*: et

* *Ἐνθουσίαις, υ, ὁ, numine afflatus, fanaticus*. Angl. *AN ENTHUSIASI*; et

* *Ἐνθυσιαστικός, ὁ ζ ή, numine afflatus, fanaticus*; item *active, furore corripis*: à perf. pass. antec. verbi. Angl. *ENTHUSIASTIC*.

* *Ἐνθυσιαδής, εως, ὁ ζ ή, idem*: ab *ἐνθως*. Th. *θεός*.

* *Ἐνθρέψασθαι, inserere*, a. 1. inf. m. *ἐνθρέψατο*, 3. sing. a. 1. ind. m. ab *ἐντρέφω, idem quod τρέφω, alo*, f. *θρέψω*, a. 2. *ἐτραφον, præt. m. τέτραφα*.

* *Ἐνθρονίζω, in throno loco*; et -ίζομαι, *in throno sedeo*; *ἐνθρονισθην*, a. 1. pass. ab *ἐν*, et *θρόνος, quod à θράω, sedeo*.

* *Ἐνθρόπιω*, f. ψω, *imminuo, initero*: a. 1. act. *ἐνέθρουσα*. Th. *θρόπιω*.

* *Ἐνθρόμαι, -ομαι, cogito, mente agito et verso*, f. *ήσομαι*, p. *ἐντεθύρημαι*, a. 1. pass. *ἐντεθύρηθην*, ης, η' ab *ἐνθυμος, qui est animo praesenti*. Th. *θυμός, animus*.

* *Ἐνθυμηθῆναι*, a. 1. inf. pass. *ἐνθυμηθῶ*, 3. pl. a. 1. sub. pass. à *praeced.*

* *Ἐνθύμημα, ἄτος, τὸ, cogitatio, conceptus animi, sensum*: *ΕΝΤΗΥΜΕΜΑ, syllogismus*; et

* *Ἐνθύμησις, εως, ή, cogitatio, commendatio*: à perf. pass. ejusd.

* *Ἐνθυμία, ας, ή, cogitatio*; et

* *Ἐνθύμιον, υ, τὸ, idem, et id quod in animo versatur*; et

* *Ἐνθύμιος, υ, ὁ ζ ή, qui in animo est, et de quo cogitamus*; et

* *Ἐνθυμῶμαι, -ῶμαι, irascor*: ab *ἐνθυμός*.

* *Ἐνθύμος, υ, ὁ ζ ή, qui est animo praesenti (cui ἄθυμος oppon.)* ab *ἐν*, et *θυμός, animus*.

* *Ἐνθύμω, ad iram provooco*.
* *Ἐνθυσιάζω*, f. ἄσω, p. *ἐνθευσίακα, sacrifico*: ab *ἐν*, et *θυσίαζω*. Th. *θύω*.

* *Ἐνθω, veniam*, Dor. pro *ἔλθω*, a. 2. sub. act. Sic *ἐνθῶν, veniens*, Dor. pro *ἔλθῶν, profectus*, a. 2. part. act. verbi *ἐρχομαι, venio*; f. *ἐλθέσομαι*.

* *Ἐνθωράκιος, thorace indutus, loricator*. Th. *θώραξ, lorica*.

* *Ἐνι*, per Apoc. Ion. pro *ἐνεῖς,*

licet, vel pro *ἐνεῖς, insunt*: ab *ἐνεῖμι, insum*. Th. *ἐπι, sum*.

* *Ἐνι, in*, Poët. pro *ἐν*.

* *Ἐνι, uui*, dat. sing. ab *εἶς, ἡ, ἔν, unus, a, um*.

* *Ἐνιαύσια, adv. quotannis*; et

* *Ἐνιαυσιαίος, υ, ὁ, ζ ή, anniculus, anniversarius*; et

* *Ἐνιαυσίος, υ, ὁ ζ ή, annuus, anniversarius*: ab

* *ἘΝΙΑΥΤΟΣ, θ, ὁ, annus, q. d. ἀπὸ τῶ ἐν ἐναυτῷ ἔναι*. Indè *ἐνιαυτίζω, annum alicubi ago*.

* *Ἐνιαυτή, adv. nonnullis in locis, aut partibus, id. quod*.

* *Ἐνιαυθῶ, adv. alicubi*. Th. *ἐνεῖς, aliqui*.

* *Ἐνιδῶ, a. 2. inf. act. ab ἐνιδῶ*. Th. *εἶδω, video*.

* *Ἐνιδρύς, ὄος, ή, ultra*; *credo legend. ἐνωδρίς, διὰ τὸ ἐν τῷ ὄδαρι ζῆν, quod in aqua vivat*.

* *Ἐνιδῶν*, a. 2. part. act. verbi *ἐνέδω*. Th. *εἶδω*.

* *Ἐνίς*, 3. sing. imperf. act. verbi *ἐνίημι, tanq. ab ἐνίω*. Th. *ἴημι, mitto, vel ἔω*.

* *Ἐνίεν, imit*, 3. sing. ab *ἐνίον, es, e*, a. 2. verbi *ἐνέμι*: ab *ἐν*, et *ἴμι, eo*.

* *Ἐνίεμαι, præs. inf. ut et ἐνίεις, præs. part. et*

* *Ἐνίετε, immittite*, 2. pl. imperat. præs. ab *ἐνίει*, *ἐνίτω*: ab

* *Ἐνίημι, immitto, injicio*. Th. *ἴημι, vel ἔω, mitto*; imperf. *ἴην*, a. 2. ἡν.

* *Ἐνίκα, pro ἐνίκατ, vincebat*, 3. sing. imperf. act. et in 3. pl. *ἐνίκαω*, pro *ἐνίκαω*, verbi *νικάω, vinco*, f. ἥσω, p. *νενίκηκα*.

* *Ἐνικάτθεο, terpone*, pro *ἐγκατῶθεο*, vel *ἐγκατῶθς*, Poët. et Ion. a. 2. imperat. m. verbi *ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατά, et τίθημι, pono*.

* *Ἐνικλάω, infringo*: ab *ἐνί* Poët. pro *ἐν*, et *κλάω, frango*.

* *Ἐνικρός, υ, ὁ ζ ή, humidus*. Th. *ἰκρῆς, humor*.

* *Ἐνικρόμαι, -ῶμαι, intro, penetrō*: ab *ἐνέομαι*.

* *Ἐνίκοδς, θ, singularis*: et

* *Ἐνίκοδς, adv. singularitèr*. Th. *εἶς, unus*.

* *ἘΝΙΟΙ, aut, quia, aliqui, nonnulli*: quasi *ἐνι οἱ, sunt quī*. Hinc

* *Ἐνίστε, interdum*: et *ἐνιαυθῶ, alicubi*: ab eod.

* *Ἐνιπῶ, αῖ, ἄ, Dor. pro*

* *Ἐνιπῆ, ἡς, ή, increpatio*: ab *ἐνιπῶ, objurgo*; quod ab *ἐν*, et *ἔπω, dico*.

* *Ἐνιπρίθω*, Poët. pro *ἐμπρίθω, ἴσω, ἴμω*. Th. *πρίθω, ὠω*.

* *Ἐνιπῶ, f. ψω, dico, objurgo*: ab *ἐν*, et *ἔπω, dico*; et pro *ἐνέπω, in-dico, declaro*.

* *Ἐνισκήπω, innitor, incumbo*, pro *ἐνισκῆτω*, Poët. Th. *οκῆπτω, nitor, incumbo*.

* *Ἐνισπε, dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi

* *Ἐνισπέω, -ῶ, f. ἥσω, dico*. *Ἐλ ἐνι pro ἐν*, et *ἔπω, dico*.

* *Ἐνίσπω, dico, enarro*; *increpo, objurgo*. Ex iisd.

* *Ἐνισσίμεν, terrere inf. præs. act.*
Dor. pro *ἐνίσσειν, verbi*

Ἐνίσσω, verbis asperis incesso, objurgo, injuriā adificio. Ab ἔνιπρω.

Ἐνίσταται, sustinent, 3. pl. præs. ind. pass. ab

Ἐνίστημι, insto, impendo, immineo; f. ἔνισθησθαι, p. ἔνισθηκα, perf. part. ἔνεσθηκός, ὄρος, et per Crasin ἔνεσθῶς, ὤρος, et in f. g. ἔνεσθῶσα, et in pl. n. g. τὰ ἔνεσθῶρα, præsentiā; a. 2. act. ἔνισθη, f. 1. m. ἔνεσθησομαι; ab ἐν, et ἴσθημι, sto.

Ἐνίσχειν, Ion. pro κατέχειν, impedire: ex ἴσχω, pro ἔχω, leneo.

Ἐνισχυρίζομαι, f. ἴσχομαι, p. ἔνισχυρίσομαι, insto, cause fiduciam in hoc colloco.

Ἐνίσχυω, corroboro; f. ἴσω, p. ἔνισχυκα, a. 1. ἔνισχυσα; ab ἐν, et ἴσχω, possum. Th. ἰσχύς, ὄος, ἡ, robur.

Ἐννάτες, et εἰνάτες, adv. per eorum annos: ab ἔνατης, q. v.

Ἐννατηρίς, ἴδος, ἡ, novem anni, aovenium: item festum, quod aovo quoque anno celebratur; et

Ἐννατήριος, ἡ, (ἔννατήριω, dual. num.) novennis: et

Ἐννατήρις, ἴος, ὁ, ἡ, novennis: ab ἐννέα, novem, et ἔτος, eos, τὸ, annus.

Ἐνναίρειν, præs. inf. Poët. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐνναῶν, inhabito. Th. ναῶν.

Ἐννακάσιοι, αι, α, nongenti: et

Ἐννακοσιάσδος, ἡ, ὄν, nongentesimus: ab ἐννέα, et -κόσιοι; vide infra ἐννεήκοντα.

Ἐννάνη, νοῖα, dat. sing. f. g. ab Ἐννῶτος, η, ον, nonus, α, un: ab

Ἐννέα, οί, αί, τὰ, NOVENM: ἀκλίτων.

Ἐννεάβητος, ἡ, ὁ, ἡ, novem bonum, seu ejus nominis numerum pretium valens: à βῆς, bos, et ἐννέα, novem.

Ἐννεακάδεκα, indecl. novemdecim.

* **Ἐννεακάδεκατηρίς**, novemdecimæ circuli tabula, à Metone, celeberrimo Atheniensium mathematico, inventa.

Ἐννεακαίδεκάτος, ὁ, decimus novus.

* **Ἐννεακλίτιος**, scil. οἶκος, ab ἐννέα, et κλίτη, canaculum novem lectorum.

Ἐννεάνυχες et εἰνάνυχες, adv. per novem noctes: ab ἐννέα, novem, et νύξ, nox.

* **Ἐννεάζετον**, κατακτύσασμα, structura novem conflagnationum.

Ἐννεάφωνες, ὁ, ἡ, novem voces habens. Epithet. fistulæ: ex ἐννέα, novem, et φωνή, vox.

Ἐννεάχιλοι, pro Ἐννεακισχίλιοι, αι, ια, novem, millia: ex ἐννέα, et χίλιοι, mille.

Ἐννεήκοντα, οί, αί, τὰ, nonaginta, ἀκλίτων. Ex ἐννέα, novem, et -ήκοντα vel -άκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in lingua Latinā -ginta. Sic -κόσιοι, est terminatio eorum quæ crescent per centum, &c.

Ἐννεός, ἄ, ὄν, attonitus, mutus, & ἄναός, ex ἐν, et αἶω, clamor, in

quo vox præ metu et stupore suppressa.

* **Ἐνεπε**, dixit, 3. sing. a. 2. Poët. et Ion. pro ἔνεπε. Est et 2. sing. præs. imperat. dic: sic ἐνέπετε, dicit, Poët. pro ἐνέπετε, 2. pl. ab ἐνέπω; ex ἐν, et ἔπω, dico; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Ἐνπέοισα, as, ἄ, Dor. et Poët. pro ἐνπέουσα, ns, ἡ, locuta, ejusd. a. 2. part.

Ἐνπέια, as, ἡ, consilium; ab ἐνεαίς, immissio, quod ab ἐνίημι, immitto. Th. ἴημι, mitto.

Ἐνεαίροι, ejusd. dat. pl. Ion. et Poët. pro ἐνεαίαις.

Ἐνεύω, INNUO, nutu significo; imperf. ἐνέυειν, f. ἐνεύσω, p. ἐνένευκα, a. 1. ἐννέυσα. Th. νεύω, innuo.

Ἐνέωρος, ἡ, ὁ, ἡ, novennis: ab ἐνεαίς, novem, et ὥρα, as, ἡ, annus, hora.

Ἐνέωρ, seu ἔνωρ, pro ἔνωρ, vetus, scil. ἡμέρα, dies. Th. ἔνωσ, seu ἔνωσ, annus.

Ἐνέωρα, adv. per novem dies: ab ἐννέα, novem, et ἡμέρα, τὸ, dies, Poët. pro ἡμέρα.

Ἐννήφι, in perendinum diem, perendit, perendino die: ab ἐννη, φιν est Paragoge Poët.

Ἐννοῖται, ἔμαι, et Ἐννοῖω, ᾧ, f. ἴσω, mente concipio, cogito, recorder: ab ἐννοός.

Ἐννόημα, ἄτος, τὸ, notio, mentis conceptus.

Ἐνόησα, as, ε, Poët. pro ἐνόησα, sensi, a. 1. ind. act. verbi νοῖω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἐνοια, as, ἡ, cogitatio: ab ἐνοός, cordatus: q. ab eod. Th.

Ἐνομο, legitimè: adv. et

Ἐνομος, ἡ, ὁ, ἡ, legitimus, subjectis legi: ab ἐν, et νόμος, lex. Th. νέμω, tribuo; p. m. νέμουα.

Ἐνοος et ἐννοός, ὁ, ἡ, mentis compos, sapiens, prudens: ab ἐν, et νόος, νῆς, mens.

Ἐνοσέμεν, Dor. pro ἐννοῖσαι, a. 1. inf. verbi ἐννοῖω, habente v gem. metri gratiā. Vide ἐνόθη.

Ἐνοσάγαιος, ἡ, ὁ, Neptuni Epithet. terræ quassator: ab ἐνόθη, moveo, et γαῖα, terra.

Ἐνοσίδας, α, ὁ, Poët. et Dor. ab ἐνόθη, pro κινᾶ, moveo, et τήν δαν, pro γῆν, terram.

Ἐνοσσεύω, f. εῖσω, p. ἐννεόσσευκα, nidifico, pullos gigno. Ex ἐν, et νοσσεύω, nidulor.

Ἐννοτο, 3. sing. imperf. ab ἐννομαι. Vide in ἐννώω, induo.

Ἐννύχον, vel -ύχιον, adv. noctu, multā nocte: ab

Ἐννύχος, η, ον, seu ἐννύχιος, ἡ, nocturnus, α, un: ab ἐν, et νύξ, νυκτός, ἡ, nox.

Ἐννουώτερον, maturiūs: compar. ab ἐννουχον.

Ἐννώα, ἐννομαι, et ἐννομαι, induo. Th. ἔνω, idem.

Ἐννωῶ, ferè Bellona affertur. Sed scribitur potius uno v.

Ἐνωσός, Ion. pro ἔνωσας, a. 1. part. act. verbi ἐνωῖω, mente concipio: ab ἐν, et νόος, νῆς, ὁ.

Ἐνώθα, as, ε, cognovi, a. 1. ind. act. verbi νοῖω, cogito; f. 1. ἴσω, ab eod. Th.

Ἐνώθη, f. ὄωα, quatio, agito, moveo, molo. Grammaticis dicitur thema nominis ἐνωσός, id est, motio, agilitio. Hesyeh. ἐνωσάμεν, ἐπιπλήτνει.

* **Ἐνοικεῖω**, familiarem, reddere, instillare.

Ἐνοικεῖωσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικεῖω, familiarem reddo: ab ἐν, et οἶκος, domus.

Ἐνοικέω, inhabito: f. ἴσω, p. ἐνόκηκα, a. 1. ἐνόκησα, præs. part. ἐνοικέων, -ῶν, ἔνασα, -ῶσα; ἴων, -ῶν, ab ἐν, et οἶκος, habito. Th. οἶκος.

Ἐνοικταίς, εως, ἡ, inhabitatio: à p. pass. superioris verbi.

Ἐνοικέω, f. ἴσω, a. 1. ἐνόκησα, a. 1. imperat. ἐνοικέων, in aedibus colloco, in domum introduco, domo excipio: ab ἐν, et οἶκίζω. Th. οἶκος.

Ἐνοικος, ἡ, ὁ, ἡ, incola, inquilinus, domesticus: ab eod. Th.

Ἐνομιζόντο, 3. pl. imperf. pass. verbi νομιζω, existimo; f. ἴσω, p. ἐνομίμκα, q. à νόμος, lex.

Ἐνομίλειω, -ῶ, f. ἴσω, in consuetudine sum alicujus, conversor: ab ἐν, et ὄμιλος, cætus, turba.

Ἐνωμλησσι, usus est consuetudine: ejusd. 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐνωσ, quum liceat, quod inest; et

Ἐνώτα, τὰ, quæ penes vos sunt; ubi Ellipsis præp. κατά, præs. part. ab ἐνεμαι, insum, quod vide.

* **Ἐνοῖσον**, 2. Reg. xx. 11. pro ἐνῶν, 3. pl. imp. act. cogitabant: ab ἐνοῖω.

Ἐνοπή, ns, ἡ, Ἐνοπε, nom. propr.

Ἐνοπή, ns, ἡ, clamor: ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω.

Ἐνοπλίζομαι, armis ornor.

Ἐνοπλίζω, armo. Vide ἐνοπλιθῶμεν.

Ἐνόπλιοι, ων, οί, armati: ab ἐν, et ὄπλον, arma.

Ἐνοπλιθῶμεν, 1. pl. aor. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, armis ornor: ab ἐν, et ὄπλον, arma.

Ἐνοπλος, η, ον, armatus: vide ἐνόπλιοι.

Ἐνορᾶν, pro ἐνοράειν, inspicere, animadvertere, præs. inf. act. ex ἐν, et ὄραω, video.

Ἐνορκίος, λόγος, verbum jurejurando firmatum.

Ἐνορκος, Poët. pro Ἐνορκος, ἡ, ὁ, ἡ, juratus, jurejurando obstrictus, vel compromissus: ab ἐν, et ὄρκος, jusjurandum.

Ἐνορχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνορχης, idem quod ἐνορχος, quod vide.

Ἐνορχέων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχῶν, ab

Ἐνορχης, ἡ, ὁ, ἐνορχος, ἡ, ὁ, ἐνορχος, ios, ὁ, testiculos habens, mas: ab ἐν, et ὄρχος, εως, ὁ, testiculus.

ἘΝΟΣ, et ἔνωσ, vel ἔνωσος, seu ἔνωσος, ε, ὁ, ANNUS: hirc.

Ἐνωσ, η, ον, ἀπρητος: ἐν καὶ ἴσω,

ultima dies mensis lunaris : q. velus et nova.

Ἐνόσει, 3. sing. imperf. act. ἀνοσίω, agrotō; f. ἡσω, p. νενόσηκα. Th. νόσος, morbus.

Ἐνοσις, εὼς, ἦ, motus : ab ἐνόθω, moveo.

Ἐνοσίχθων, terræ quassator : Neptuni Epithet. quod ab ἐνόθω, quatio, et χθών, terra.

Ἐνόσων, pro ἐνόσων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, agrotō. Th. νόσος, morbus.

Ἐνοσφίοθησαι, separati sunt : 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίοσθα, 3. sing. a. 1. m. ἀνοσφίζω, f. ἴσω, p. ἐνοσφίκα. Th. νόσφι, seorsim.

Ἐνόστις, ητος, ἦ, utilis : ab αἴς, ἐνός, unus.

Ἐνοχλῆω, -ῶ, turbō molestus sum : f. ἡσω, p. ἐνόχληκα ab ἐν, et ὀχλῆω, idem. Th. ὀχλος; turbō.

Ἐνοχλοῖαι, 3. pl. præ. ind. act. ejusd.

Ἐνόχος, υ, ὁ ζ ἦ, obstructus, obnoxius, reus : ab ἐνέχομαι, obstringor : ex ἐν, et ἔχω, habeo.

* Ἐνόχος, vel cum gen. vel cum dat. notat reatus criminis, et reatus rapæ. Deut. xix. 10. αἵματι ἔνοχος, et Marc. xiv. 64. εἶναι ἔνοχον Σατανῆς; subauditō ἐπί.

Ἐνόω, -ῶ, f. ὄσω, p. ἦνωκα, quasi unio, adunō : ab εἰς, ἐνός, unus.

Ἐνοσίω, f. εἰσώ, p. ἐνοσίσεικα, incutio, traho : ab ἐν, et εἰσώ, quatio

Ἐνοσηραῖνο, f. ἄνω, significo, exornō, inprimō : ab ἐν et σηραῖνω. Th. σημα, signum.

Ἐνοσίθηραι, convivia agito : ex ἐν et σιτέρομαι.

Ἐνοσκήτω, ingruo, irruo : de fulmine propriè. Th. σκήπτω, caelo, ruo; f. ψω.

Ἐνοσκολεῖσθαι, f. ἐσομαι, laqueis capio.

* Ἐνοσάζω, instillo. Th. σάζω, stillō.

Ἐνοσῆσις, εὼς, ἦ, exordium et auspiciatio rei institutio, instantia litis et causæ, institutio : item figura Oratoria : et

Ἐνοσῆσις, υ, ὁ, qui in viâ obsistit, adversarius : et

Ἐνοσῆσις, ἦ, ὄν, instans et urgens : ab ἐνίσταμαι, insto. Th. ἴσημι.

Ἐνοσῆσιν, Ion. pro ἐνόσειν, induere, vestire. Th. σῆλλω, amicio, orno.

Ἐνοσφίρομαι, η, εται, invertor; f. φομαι' ex ἐν, et σφίρω, verto; f. ψω, 1. 2. ἔσφραφον.

Ἐνοσφροῦ, vide σφροῦ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, deinceps, ordinè, propè.

Ἐνοσῆσις, a. 2. part. pass. ab ἐν, et ἴσχω, Dor. τάκω, liquefacio; f. ξω.

Ἐνοσῆσις, a. 1. part. pass. ab ἐν, et ἴσχω, faciendum iungo; p. pass. ἐνέταλμαι, p. m. ἐνέτολα' ab ἐν, et τέλλω, mando.

Ἐνοσῆσις, ἄτος, τὸ, mandatium : ab ἐν, et τέλλω. Vide præced.

Ἐνοσῆσις, intendere : ex ἐν et τυχῆσθαι, sum; f. τεύρομαι, a. 2. τάνω, idem q. Th. τέλω, tendo.

Ἐνοσῆσις, εὼς, ἦ, intentio, contentio, productio : et

Ἐνοσῆσις, ἦ, ὄν, intentus : et Ἐνοσῆσις, ἦ, ὄν, intendendi vim habens : omnia ab ἐντέλω. Th. τεῖνω, tendo.

Ἐνοσῆσις, et ἐνοσῆσις, hic, illic, hic, ed. Th. ἐνθα, hic, ibi.

Ἐνοσῆσις, ἐντος, sepultus : a. 2. pass. ab ἐνοσῆσις, idem quod

Ἐνοσῆσις, funero, ad sepulturam corpus compono; f. ἴσω, p. ἐντεταφίκα, p. pass. ἐντεταφίσαμαι

ex ἐν, et ταφῆ, sepultura. Th. θάπτω, sepelio.

Ἐνοσῆσις, ejusd. a. 1. inf. act.

Ἐνοσῆσις, εἰ, δ, funeratio : à perf. pass. verbi ἐνοσῆσις.

Ἐνοσῆσις, υ, τὸ, sepultorium lintheum, exequiæ : ab

Ἐνοσῆσις, υ, ὁ ζ ἦ, sepulchralis, funebris : ab ἐν; et τάφῆ, sepultura, quod à θάπτω, sepelio.

Ἐνοσῆσις, pro

Ἐνοσῆσις; et per contract. ἐνθη, ὦν, τὰ, arma, vasa convivialis.

Ἐνοσῆσις, a. 1. part. m. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo.

Ἐνοσῆσις, f. ἐνώ, p. ἐντέτακα, INTENDO, caelo, fero. Th. τεῖνω, tendo.

Ἐνοσῆσις, υ, ὁ ζ ἦ, qui muris se continet, qui muris inclusus est : ab ἐντεῖχος, muro cinctus.

Ἐνοσῆσις, 3. sing. f. 2. ind. m. ἐντέλλομαι vide ἐντέλλομαι.

Ἐνοσῆσις, as; ἦ, perfectio, actus : ab

Ἐνοσῆσις, εὼς, ὁ ζ ἦ, perfectus, assiduus; vide in ἐνοσῆσις.

Ἐνοσῆσις, εὼς, ὁ ζ ἦ, absolutus, perfectus : à τέλος, εὼς, τὸ, perfectio.

Ἐνοσῆσις, mando, jubeo : cum dat. f. 2. m. ἐντέλλομαι, perf. pass.

ἐντέταλμαι, sai, tai, a. 1. m. ἐντέλλομαι, ω, ατο, p. m. ἐντέτολα' ab ἐν et τέλλω, sum; fio, mando.

Ἐνοσῆσις, εὼς, ὁ ζ ἦ, intentus, contentus : et

Ἐνοσῆσις, f. σω, oculos figo : ab ἐν, et τεῖνω, tendo.

Ἐνοσῆσις, υ, τὸ, intestinum : ab ἐντός.

Ἐνοσῆσις, dat. pl. ab ἐντεα, ἐντέων, τὰ, arma.

Ἐνοσῆσις, Epithet. est mularum, subjugulis : fortè ab αἶρω, arceo, et ἔντεα, τὰ, arma.

Ἐνοσῆσις, υ, ὁ, arriorum opifex : ab ἐντεα, arma, et ἔργον, opus.

Ἐνοσῆσις, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, mando, jubeo; f. ἐντέλλομαι, p. ἐντέταλμαι, sai, tai' ex ἐν, et τέλλω, mando.

Ἐνοσῆσις, η, ὄν, intentus, a. 2. pass. verbi ἐντέλω, intendo. Vide ἐντέταται.

Ἐνοσῆσις, adv. vehementer : deriv. ab ἐντεταμένος, q. v.

Ἐνοσῆσις, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντέλω, q. v.

Ἐνοσῆσις, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, adipiscor, invenio . ab ἐν,

et τεύρομαι, a. 2. ἴτρω.

Ἐνοσῆσις, hinc, illinc, adv. loci. Th. ἐνθα, hic, illic.

Ἐνοσῆσις, εὼς, η, interpellatio, preces; in nom. pl. ἐντεῖσις; ab ἐντυγχάνω intercedo. Th. τυγχάνω, stans.

Ἐνοσῆσις, υ, ὁ ζ ἦ, peritum, artificialis. Th. τέχνη, ars.

Ἐνοσῆσις, f. ξω, illiquifacio, instillo, inprimō. Th. τέκω, liquifacio.

Ἐνοσῆσις, Dor. pro εἰς, et ἐσι' ab εἰμι, sum.

Ἐνοσῆσις, et ἐνοσῆσις, impono, insero, recondo. Th. τίθημι.

Ἐνοσῆσις, υ, ὁ ζ ἦ, pretiosus, honoratus; compar. ἐντιμότερος, dignior : ab ἐν, et τιμῆ, honor, pretium. Th. τίω, honoro.

Ἐνοσῆσις, adv. honorificè.

Ἐνοσῆσις, miserunt; 3. pl. ab ἔμην, a. 2. m. verbi ἴμι, mitto; f. ἡσω, a. 2. ἦν.

Ἐνοσῆσις, ἦς, ἦ, mandatium : ab ἐντέλλομαι, mandatium impono; p. m. ἐντέτολα' ab ἐν, et τέλλω, mando.

Ἐνοσῆσις, ὦν, τὰ, insecta; tum incisiones victimæ : ex ἐν, et τέμνω, seco; p. m. τέτομα.

* Ἐνοσῆσις, fauces, angustia loci : et

Ἐνοσῆσις, idos, ἦ, incisio : ab eod.

Ἐνοσῆσις, υ, ὁ ζ ἦ, exsectus, castratus : ab eod.

Ἐνοσῆσις, ὁ ζ ἦ, intentus, acer, vehementis : ex ἐν, et τεῖνω, tendo; p. m. τέτομα.

Ἐνοσῆσις, υ, ὁ ζ ἦ, inquietus : ejus loci incolæ, q. d. ὁ ἐν τὸπω ὦν.

ἘΝΤΟΣ, INTUS, intrâ, adv. hinc

Ἐνοσῆσις, et ἐνοσῆσις, pro eod.

Ἐνοσῆσις, a. 2. opt. pass. ab ἐντρέπομαι, q. v.

Ἐνοσῆσις, η, ὄν, illiberalis, turpis, quod quilibet adversari debet. Vide τραπέδος. Th. τρέπω.

Ἐνοσῆσις, erubescat; 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐντρέπῃθι, a. 2. imperat. ἐντραπέσομαι, η, εται, f. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐνοσῆσις, revertere; præ. imperat. act. Vide ἐντρέπω.

Ἐνοσῆσις, revesco, erubesco, curo; f. m. ἐφομαι, p. m. ἐντρέπομαι, imperf. ἐντραπέσομαι, υ, ετω, a. 2. pass. ἐντραπέπῃθι, erubui; a. 2. sub. ἐντραπέπῃθι, ἦς, ἦ, f. 2. pass. ἐντραπέσομαι, passive, nutor, flector : ab ἐντρέπω, pudore afficio; quasi facio, ut quis faciem avertat; f. ἐντρέψω, p. ἐντρέψα, a. 2. ἐντέτοπον' ab ἐν, et τρέπω, verto.

Ἐνοσῆσις, emulor; f. ἐντρέψω, p. ἐντρέψα, præ. pass. ἐντρέφομαι' ab ἐν, et τρέψω, alo; f. ψω, a. 2. ἔσφραφον, p. m. τέτροφα.

Ἐνοσῆσις, ὄς, ἦ, discursus, diligentia, industria : ab

Ἐνοσῆσις, εὼς, ὁ ζ ἦ, solers, diligens : ab

Ἐνοσῆσις, incuro, convenio, quadro, inhareo : ab ἐν, et τρέχω

curro; f. *ἄριος*, p. *δέδραμκα*, a. 2. *ἄδραμος*, p. m. *δίδραμα*.
 **Ἐντρίβια* f. *ἰψω*, p. *ἰφα*, intero, infricio; et metaph. *in* *ἰψω*, incutio, *impingo*. Th. *τρίβω*, *tero*.
 **Ἐντρίτος*, et *-ων*, *triplex*: ab *ἐν*, et *τρίτες*, *tertius*: et
 **Ἐντρίτος*, subst. *mediator inter duos*; Gl. Phil. *sequester*, *μεσίτης*.
 **Ἐντρίμος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *tremefactus*: ex *ἐν* et *τρίμος*, *tremor*; à *τρίω*, p. m. *τρίωμα*. Th. *τρίω*, *tremo*.
 **Ἐντροπαλίζω*, respecto, *reflectens inter eundem*: à *τροπαλίζω*.
 **Ἐντροπή*, *ἦς*, *ή*, *verecundia*, *pudor*: à p. m. *ἐντροπα*, verbi *ἐντροπιαμαι*, q. v.
 **Ἐντροφος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *innutritus*: ab *ἐντρέφω*, q. v.
 **Ἐντρίφάω*, *ἦ*, *ὄβ*, *oblecto me*, *luxuriosè utor*, *ludificor*; f. *ήσω*, p. *ἐντερφήκα* ab *ἐν*, et *τερφή*, *mollities*. Th. *φρίτω*, *frango*.
 **Ἐντρίφημα*, *ἄρος*, *τῶ*, *delicia*, *oblectamentum*.
 **Ἐντυχάνω*, *occurro alicui*, *adeo alicum precandi causâ*, *interpello*, *nanciscor*; f. *ἐντέχομαι*, a. 2. *τέχων* ab *ἐν*, et *τυχάνω*, *sum*.
 **Ἐντυε*, *παράβη*; Ion. pro *ἦντυε*, 3. sing. imperf. act. verbi *ἐντύω*, *armis*, *instruo*: ab *ἐντυε*, *τῶ*, *arma*.
 **Ἐντύλιτω*, *involo*; f. *ἰζω*, p. *ἐντετύλιχα*, a. 1. *ἐντετύλιχα*, perf. pass. *ἐντετύλιγμα* quod ab *ἐν*, et *τύλιτω*, *in modum culcitrae involvo*: q. à *τύλη*, *culcitra*, *stragulum*.
 **Ἐντυνάσθαι*, a. 1. inf. m. et
 **Ἐντυνον*, *para*: a. 1. imperat. act. ab
 **Ἐντυε*, f. *ἦν*, *apparo*, *instruo*. Th. *ἐντυε*, *τῶ*, *arma*.
 **Ἐντυπῆς*, adv. *impresso corporis vestigio*, *obvolutum*: ab
 **Ἐντυπος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *impressus*: q. ab
 **Ἐντυπῶ*, *imprimo*, *informo*, *in-sculpo*; f. *ἴσω*, p. *ἐντετύπωκα*, p. pass. *ἐντετύπωμαι* ab *ἐν* et *τύπος*, *vestigium*, *nota*. Th. *τύπω*, *verbero*.
 **Ἐντυε*, et *ἐντύω*, *instruo*, *apparo*. Th. *ἐντυε*.
 **Ἐντυλιος*, gen. Ion. ab
 **Ἐντυλιος*, *υ*, *Mars*, *Martius*. Th. **Ἐντυ*, *ή*, *Bellona*.
 **Ἐντυρίζω*, *contumeliâ afficio*; f. *ἴσω*, p. *ἐντυρίκα*, a. 1. *ἐντυρίκα*, a. 1. part. act. *ἐντυρίσας*, *avos* ab *ἐν*, et *ἔβρις*, *εως*, *ή*, *contumelia*.
 **Ἐντυβοισμα*, *ἄρος*, *τῶ*, *contumelia*, *ludibrium*: ab *ἐντυρίζω*.
 **Ἐντυγοθηρευτής*, *ἦ*, *δ* *ζ* *ή*, *piscator*. E. *θηρευτής*, *venator*: et
 **Ἐντυγρος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *humidus*, *madens*.
 **Ἐντυδριος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *aquatilis*, *irriguus aquis*. Th. *ὑδρω*, *aqua*. Undè et
 **Ἐντυδρος*, *δ* *ζ* *ή*, *aquosus*, *madidus*.
 **Ἐντυς*, *ἦος*, *δ*, *ENYEUUS*, nom. p. opr. viri.
 **Ἐντυφοκόμεσε*, *sponsam ornabit*: a. 1. ind. act. 3. sing. verbi *νυμφοκαμέω* ex *νύμφη*, *sponsa*, et *καμέω*, *orno*.

**Ἐνυθα*, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. verbi *νύττω*, vel *-σω*, *fodio*, *punctum caedo*; f. *ζω*, p. *νίνυχα*.
 **Ἐνυπνιάω*, *sonno*; f. *ἴσω*, p. 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi *ἐνυπνιακα*, f. 1. pass. *ἐνυπνιασθήσομαι* et indè à perf. pass. venit
 **Ἐνυπνιασής*, *ἦ*, *δ*, *insomniator*: ab
 **Ἐνυπνιον*, *υ*, *τῶ*, *insomnium*. Accipitur etiam adv. *per somnum*: ab *ἐν*, et *ὑπνος*, *somnus*.
 **Ἐνυθαζα*, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. *νυθάζω*, *nicto*, *præ somno capite nutulo*; fut. *ζω*, p. *νενυθαζα*. Dicitur *νυθάζω*, pro *νυθάζω*, à *νέω*, *νυο*.
 **Ἐνυθρον*, *υ*, *τῶ*, *magnum intestinum*: quia *ἐν* *ὑστέρω*, *in postremo corporis*. Th. *ἀνώ*, *perficio*.
 **Ἐνυθω*, *intexo*: et
 **Ἐνυθαντός*, *ἦ*, *ὄν*, *intextus*: ex *ἐν*, *in*, et *ὑθαίνω*, *tezo*. Th. *ὑθαίνω*, *idem*.
 **Ἐνυθάσματα χρυσῶ*, *textura aurea*.
 **Ἐνυχερῶ*, Poët. *perpetuâ serie*. Simpliciter dicitur *χερῶ*, q. v.
 **Ἐνυΐω*, *δος*, *-ῆς*, *ή*, *Bellona*, *Dea bellica*.
 **Ἐνύω*, *perimo*: qu. et *ἔνω*, *Etym.* pro *φέτω*, et ex eo fit per *Aphaeresin*.
 **Ἐνώμα*, *quætiebat*, pro *ἐνώμα*, 3. sing. imperf. verbi *νωμάω*. Th. *νέω*, *distribuo*.
 **Ἐνώπη*, *manifestè*, *coram*: datus adverbialitèr *usurpatus*; ab
 **Ἐνώπη*, *ἦς*, *ή*, *aspectus*: ab *ἐν*, et *ὄψ*, *ὄπης*, *ὄ*, *oculus*. Th. *ὄπτοιμαι*, *video*.
 **Ἐνώπια*, *τῶ*, *parietes domus qui sunt à regione janua*.
 **Ἐνωπίως*, adv. *perspicuè*: ab *ἐνώπιος*.
 **Ἐνώπιον*, adv. *in conspectu*, *con-*
 **ram*: ab
 **Ἐνώπιος*, *υ*, *qui in alicujus presentia quod dicit aut facit*, *adversus*: q. d. *ἐν* *ὀπί* ab *ἐνώπη*, *aspectus*: q. vide.
 **Ἐνώρησε*, 3. sing. a. 1. ind. act. *ἄολ*, et
 **Ἐνώρητο*, *irruerat*; 3. sing. plusq. p. pass. *ἐνώρηην*, *σο*, *το*, verbi *ἐνώρω* ex *ἐν*, et *ῥω*, *excito*; f. *ὄρω*, et *ἄολ*. *ὄρω*, p. *ῶρκα*, perf. pass. *ῶρμαι*.
 **Ἐνὸς*, *δ*, *nomen viri*, *ἄκτιστο*. Hebr. *hoio*.
 **Ἐνωσάμην*, *ω*, *ατο*, *cogitari*; per Crasin pro *ἐνωσάμην*, a. 1. m. verbi *νοέω*, *cogito*. Th. *νός*, *νῆς*, *δ*, *mens*.
 **Ἐνώσις*, *insint*; 3. pl. præs. sub. verbi *ἐνειμι*, *insum*. Th. *εἰμι*, *sum*.
 **Ἐνωσις*, *εως*, *ή*, *unitas*, *unitio*: ab *ἐνώω*, *unio*. Th. *εἷς*, *unus*.
 **Ἐνώθη*, *ἦς*, *ή*, *idem ac ἐνώτιον*, et ab *iisd*.
 **Ἐνωρίζομαι*, *auribus percipio*; f. 1. m. *ἐνωρίζομαι*, et Att. *-ρίζομαι* ab *ἐν*, et *ῥς*, *ὠτός*, *τῶ*, *auris*. Th. *ῥας*, *ατος*, *τῶ*, *idem*.
 **Ἐνωτίδος*, *ἦ*, *ὄν*, *tim uiendi seu timo*, et
 **Ἐνωτίον*, *υ*, *τῶ*, *inauris*: ab *iisd*. *tus*: et hinc τῶ *ἐνωτίον*, *merces*,

**Ἐνωτίσαι*, *ἰνωτίσασθω*, 2. et 3. sing. et
 **Ἐνωτίσασθε*, *auribus percipite*; 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi *ἰνωτίζομαι*, q. v.
 **Ἐνώχ*, *δ*, *nom. viri indecl. Hebr.* interpret. *consecratus*.
 **Ἐνωχλήθην*, *molestiâ sum affectus*; a. 1. ind. pass. verbi *ἐνοχλίω*, *molestiam exhibeo*: ab *ἐν*, et *ὄχλος*, *υ*, *δ*, *turba*, *molestia*.
 **Ἐνωχρος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *in quo pallor est*, *pallidus*: ex *ἐν*, et *ὄχρος*, *pallidus*.
 **ἘΞ*, *EX*; præposit. *regit gen.* scribitur *ἐκ*, *sequente conson.* quod vide.
 **ἘΞ*, *SEX*; adjectivum numerale, *ἀκλίτων*. Hinc *ἐξάκις*, *sexies*; *ἔκτος*, *sextus*.
 **Ἐξαγ*, pro *ἐξαγε*, *educit*; quod pro *ἐξήγε*, 3. sing. imperf. vel a. 2. act. Tum *ἐξαγε*, *educ*; præs. imperat. act. et
 **Ἐξάγαγε*, *ἔτω*, et in 3. pl. *ἐξαγαγέτωσαν*, a. 2. imperat. act. Att. verbi *ἐξάγω*, *educ*.
 **Ἐξάγασος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *admiratione dignus*, *admirandus*. Hesych. Ab *ἐξ*, et *ἀγασός*.
 **Ἐξαγαγείν*, a. 2. inf. act. *ἐξαγαγών*, a. 2. part. act. ejusdem verbi.
 **Ἐξαγγέλλω*, *prædico*, *annuntio*; f. *ἐξαγγέλω*, p. *ἐξήγγελκα*, a. 1. *ἐξήγγελα*, a. 1. sub. *ἐξαγγέλω*, *ἦς*, *η*. Th. *ἀγγέλλω*, *annuntio*.
 **Ἐξήγε*, a. 2. imperat. vel Dor. et Ion. 3. sing. imperf. vel a. 2. Vide *ἐξάγ*.
 **Ἐξήγειν*, *-εἶν*, Ion. pro *ἐξάγειν*, *educere*. Vide *ἐξάγω*.
 **Ἐξήγειον*, *υ*, *τῶ*, *sextula*; pondus pendens sex scrupula. Th. *ἐξ*, *sez*, et *ἀγω*, *pendo*.
 **Ἐξήγιτος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *scelertissimus*: ab *ἐξ* et *ἄγιος*, vel *ἄγιος*, *eos*, *τῶ*, *scelus*.
 **Ἐξήγνυμι*, *frango*, *rumpo*: ab *ἐξ*, et *ἀγω*, id. f. *ἄζω*.
 **Ἐξαγοραζόμενοι*, *redimentes*; part. med. ab
 **Ἐξαγοράω*, et *-ζομαι*, *redimo*; f. *ἴσω*, p. *ἐξηγόρακα*, a. 1. *ἐξηγόρασα*, a. 1. sub. *ἐξαγοράσω*, *ἦς*, *η*, ab *ἐξ*, et *ἀγοράω*, *emo*. Th. *ἀγορά*, *forum*.
 **Ἐξαγορεύεις*, *εως*, *ή*, *indicatio rei arcana*; *confessio*: ab
 **Ἐξαγορεύω*, f. *εἴσω*, *effulio*, *enar-ro*, *confiteor*: ab *ἀγορεύω*. Th. *ἀγορά*.
 **Ἐξαγορεύω*, *-ῶ*, f. *ἴσω*, p. *ἐξηγορεύω*, *agrestem reddo*.
 **Ἐξάγω*, *educ*, f. *ἐξάγω*, p. *ἐξήγαγον*, et Att. *ἐξήγαγον* sic. a. 2. inf. *ἐξαγείν*, et *ἐξαγαγείν* a. 2. part. *ἔξαγον*, et *ἐξαγαγών*, *όντος*. Th. *ἀγω*, *duco*.
 **Ἐξηγωγεῖς*, *ταῖς* *οἱ* *κατὰ* *πόλεις* *ἐξήγοντες* *φωρῆς*, *praesidiarum deductores*, *quæ ex urbibus praesidia deducunt*.
 **Ἐξαγωγῆ*, *ἦς*, *ή*, *eductio*, *exportatio*, et
 **Ἐξαγωγίμος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *exportatus*: et hinc τῶ *ἐξαγωγίμος*, *merces*,

græ exportantur: ab ἐδάγω, educo. Th. ἄγω, duco.

Ἐξαγώνιος, et ἔξαγώνος, sexangu-
lus.

Ἐξάδελφος, υ, δ, qui natus est ex
ἀδελφῷ, vel ἀδελφῆ.

Ἐξάδιος, υ, δ, nomen proprium
viri.

* Ἐξαδυνύτω, elanguo, deficio.
Th. δυνάτος, validus.

Ἐξαέτης, εἰος, et ἔξαέτης, υ, pro
quo et ἔξέτης, υ, sexennis, et

Ἐξαέτης, γῶος, ἦ, Poët. sexennis:
ex ἔξ, sex, et ἔτος, eos, annus.

Ἐξαθύμιος, -ῶ, penitus deficior
animo, exanimor. Ex ἔξ et ἀθύμιος.

* Ἐξάμιος, υ, δ ζ ἦ, exsanguis.

Ἐξάιντο, abstulerat, 3. sing.
imperf. pass. verbi ἐξάινμαι, exi-
mo: ab ἔξ, et αἶνμαι, capio.

Ἐξαίρησαν, expugnati sunt, 3.
pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαι-
ρέω.

Ἐξαίρεισθαι, præf. pass. inf. ἐξαι-
ρεῖται, 3. sing. præf. ind. pass. ab
eod. Th.

Ἐξάιρετον, Poët. eximie, supra
modum, vehementer: ab

* Ἐξάιρετος, υ, δ ζ ἦ, eximius, se-
lectus; et

* Ἐξαιρέτως, maximè, præcipuè.

Ἐξαιρέωμαι, Dor. et Ion. pro ἐξη-
ρόωμαι, 1. sing. imperf. pass. ab

Ἐξαιρέω, eruo, tollo, evello, seli-
go, everto; f. ἦσω, p. ἐξήρηκα, a. 2.
act. ἐξείλον, a. 2. imperat. ἐξέλε, a.
2. m. ἐξείλωμαι, υ, ετο, eripui, na-
vem exoneravi; a. 2. sub. m. ἐξέ-
λομαι, a. 2. inf. m. ἐξελείσθαι. Th.
αἰρέω, capio.

Ἐξάίρω, tollo, effero; f. ἐξήρῶ,
et in 2. pl. ἐξαιρέτε, præf. ἐξήρηκα,
præs. pass. ἐξήρωμαι, a. 1. pass. ἐξ-
ήρημαι, a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ἦς,
ἦ, tollatur: ab ἔξ, et αἰρω, tollo.

Ἐξάϊσιος, υ, δ ζ ἦ, iniquus, inde-
cens: ab ἔξ, et αἶσα, sors.

Ἐξαιτέομαι, -ῶμαι, expelo, postu-
lo; et passivè exposcor ad penam,
fut. ἦσομαι, a. 1. med. ἐξηρησάμην,
ω, ἀποῦ ab

Ἐξαιτέω, deosco, exposco ad
quæstionem: ab ἔξ, et αἰτέω, pelo.

Ἐξαιτήεις, εως, ἦ, postulatio ad
quæstionem vel penam; deprecia-
tio pro reo; à p. pass. præced.

Ἐξαιφνας, Dor. pro

Ἐξαιφνης, repentè, adv. et Poët.
ἐξαιφνης' ab ἔξ et αἴφνης, subitè, qu.
ab ἀφνω, per Sync. pro ἀφανώς, sub-
bitè, adjecto σ, quod ex a priv. et
φαίνω, ostendo.

Ἐξαιφνίδιος, υ, δ ζ ἦ, repentini-
us: ab ἐξαιφνης.

Ἐξάκσας, a. 1. part. act. ab

Ἐξάκτω, (quod et ἔξακτομαι) me-
deor, f. ἔσω, et ἦσω, p. κκα' ab ἔξ,
et ἀκτομαι, sano.

Ἐξάκις, adv. sexies. Th ἔξ, sex.

Ἐξακισμύριοι, sexaginta millia:
ab ἔξάκις, et μύριοι, decem millia.

Ἐξακισχιλίοι, sex millia: ab ἔξ,
sex, et χιλίοι, mille.

Ἐξακλοθέω, -ῶ, sequor, cum da-
μῶ, f. ἦσω, p. ἐξηκλόθηκα' ab ἔξ,

et ἀκλόθος, υ, δ ζ ἦ, pedissequus,
comes.

Ἐξακονάω, et ἔξακονῶ, exaudio.

Ἐξακόσιοι, αι, a, sexcenti. Th.
ἔξ, sex.

Ἐξακοσιόσδ, ῆ, sexcentesimus:
ab eod. Th.

* Ἐξάκσος, υ, δ ζ ἦ, qui facili-
ter exaudiri potest.

* Ἐξάκω, exaudio, fut. σω' ab
ἀκω, audio.

Ἐξαλαπάζω, diripio, populor, f.
ἐξαλαπάζω, εις, ἦ, ab ἔκ et λαπάζω,
seu λαπάσσω, f. ζω.

Ἐξαλατάζαι, vastare, a. 1. infin.
act. ejusd.

Ἐξάλατο, Dor. pro ἐξήλατο, exi-
luit, a. 1. med. 3. sing. verbi ἐξέλι-
λομαι.

* Ἐξάλεισθαι, evitare, a. 1. inf. m.
pro ἐξαλείσασθαι, per Sync. ab ἔξ
et ἀλεύω. Th. ἀλίω, vito, f. ἔσω. p.
ἦλεκα.

Ἐξάλειπτρον, υ, τδ, unguentari-
um vas: ab ἐξαλείφω, ungo, deleo.

Ἐξάλειφθῆναι, a. 1. infin. pass. ab

Ἐξάλειφω, unguentum abstergo,
deleo, oblitero, interdum ungo, f.
ἦσω, p. ἐξήλειφα, a. 1. pass. ἐξηλείφ-
θην' ab ἔξ, et ἀλείφω, ungo.

* Ἐξάλειψεια, ας, ε, ejusd. a. 1.
opt. Ἄολ.

Ἐξάλλαζεν, Poët. 3. sing. a. 1.
ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλ-
λαζεν' ab

Ἐξάλλάττω, f. ζω, p. χα, immu-
to, differo. Th. ἀλλάσσω, mutō.

Ἐξάλλομαι, η, ετι, exsilio, fut.
ἐξέλλομαι, a. 1. med. ἐξηλόμην, ω,
ατο. Th. ἄλλομαι, salio.

* Ἐξαλλος, δ ζ ἦ, clarus, præstans,
è numero exemptus.

Ἐξαλλοτριώω, f. ὦσω, p. ἐξηλλο-
τριώκα, alièno, vendo.

Ἐξαμαρτῶν, pecco, aberro, pec-
care facio; a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν' ab
ἔξ et ἀμαρτῶω, f. ἦσω, p. ἠμάρτηκα,
a. 2. ἠμαρτον.

* Ἐξαμεῖβeto, 3. sing. imperf.
pass. Ion. ab

Ἐξαμεῖβομαι, immuto: ab ἔξ, et
ἀμεῖβω, commuto, fut. ψω, perf.
ἦμεψα.

Ἐξαμελέω, idem quod ἀμελέω,
negligo, q. v.

Ἐξάμετρος, HEXAMETER,
versus sex pedum: ab ἔξ, sex, et
μέτρον, mensura.

* Ἐξάμηνος, υ, δ ζ ἦ, semestris,
ἠμων, τδ, semestre.

Ἐξαναδός, regressus, a. 2. part.
act. ab

Ἐξαναδύω, f. ὦσω, emergo, de-
treco: quod ab ἔξ, ἀνά, et δύω,
vel δύμι, subeo.

Ἐξαναλίσκω, consumo: ab ἔξ, et
ἀναλίσκω, absumo, quod ab ἀνά, et
ἀλίσκω, capio, fut. ἀλώσω, perf. ἦλω-
κα, et Att. ἐάλωκα, aor. 2. ἦλων.

* Ἐξαναλωθεῖς, ejusd. a. 1. part.
pass.

Ἐξανάστῃσις, εως, ἦ, resurrectio:
ab ἔξ, ἀνάστῃμι, excito.

Ἐξανασηῖναι, a. 2. inf. act. ἐξανα-
σηῖς, a. 2. part. act. ab eodem verbo.

Ἐξανασηῖσθαι, a. 1. inf. act. ἐξανα-
σηῖσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion.
ἐξαπατήσθαι, f. 1. inf. act.

Ἐξαναπατήσθαι, Poët. idem quod
ἐξαπατήσθαι.

Ἐξαναπατήσθαι, a. 1. inf. act. ἐξανα-
πατήσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion.
ἐξαπατήσθαι, f. 1. inf. act.

* Ἐξαναπατήσθαι, Poët. idem quod
ἐξαπατήσθαι.

Ἐξαναπατήσθαι, a. 1. inf. act. ἐξανα-
πατήσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion.
ἐξαπατήσθαι, f. 1. inf. act.

* Ἐξαναπατήσθαι, Poët. idem quod
ἐξαπατήσθαι.

Ἐξανασηῖσθαι, 3. sing. a. 1. sub
act. ἐξανασηῖσθαι, a. 1. infin. act
verbi præced.

Ἐξανατίλλω, exorior, fut. ἐξανα-
τελώ' ab ἔξ, ἀνά, et τίλλω, orior, sumi.

Ἐξανόραποδίσωμα, fut. ἴσομαι,
mancipio, expugno: ab ἔξ, ἀνήρ, et
ποδίσω.

* Ἐξανόραποδίσωμαι, Ion. et Att.
pro ἐξανόραποδίσωμενοι, in servitu-
tem abstracturi, f. 1. part. med. à
præced.

Ἐξανόραποδίσωμαι, εως, ἦ, directio
in servitutem: ab ἔξ et ἀνόραποδί-
σω, hoc ab ἀνόραποδον, mancipium,
ἐξ ἀνήρ, τίρ, et ποῦς, pes.

Ἐξανόρυσαν, egressi sunt, 3.
plur. a. 2. ind. act. ab ἔδυν, vel a.
1. ab ἔδωσα, in ἐξαναδύω.

* Ἐξανέστην, a. 2. ind. act. ab ἔξα-
νίστημι.

Ἐξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act.
verbi ἐξανατέλλω.

Ἐξανίχω, emineo, assurgo: ab
ἔξ, ἀνά, et ἔχω, habeo.

* Ἐξανήκεν, 3. sing. a. 1. act. ab
ἐξανήκημι, emitto: ab ἔξ, ἀνά, et ἤκημι,
f. mitto.

Ἐξανθέω, f. ἦσω, effloresco, pul-
lulo, erumpo, interdum defloresco:
ab ἔξ, et ἀνθέω, floreo. Th. ἀνθος,
flos.

* Ἐξανθίζω, f. ἴσω, floridis colori-
bus tingo: ab eod.

Ἐξανθρωπέω, -ῶ, f. ἦσω, ad hu-
manum cultum traduco: ab ἐξάν-
θρωπος.

Ἐξανίσταμαι, exsurgo. Vide ἐξα-
νίστημι' undè et

Ἐξανιστῆναι, funditus evertere,
præs. inf.

* Ἐξανίσσο, -άσθω, præf. imperat.
pass. ἐξανίσσας, -άντος, a. 2. part.
act. ab

Ἐξανίστημι, excito, surgo, f. ἐξανα-
ίστήσω, aor. 1. ἐξανίστησα, aor. 2.
ἐξανίστην, ης, η' ab ἔξ, ἀνά, et ἵστημι,
sto.

* Ἐξάντης, δ ζ ἦ, indemnis, inte-
ger, qu. ἐξω τῆς ἀτης, Plut. in Phæ-
dro.

Ἐξαντλέω -ῶ, exhaurio, ΕΞ-
ΑΝΤΛΩ: ab ἀντλέω, haurio. Th.
ἀντλος, sentina.

* Ἐξαντλέω, idem quod ἀνώω, persi-
cio, f. σω, perf. ἦνωκα. Dicimus et
ἀνώω, et ἀνώτω.

* Ἐξάξω, fut. 1. ind. act. verbi ἐξ-
άγω, educo.

Ἐξάπατῆμ, pro -άειν, præf. inf.
act. ab ἐξάπατῶ.

* Ἐξάπατας, blanditias, acc. 1.
ab ἐξάπατῆ.

Ἐξάπατῶ, -ῶ, seduco, decipio;
præs. imperat. ἐξάπατας, -α, αἶτω,
f. ἦσω, p. ἐξηπάτηκα, a. 1.
ἐξηπάτησα, a. 1. sub. ἐξηπάτησω, ης,
ἦ' ab ἔξ, et πατῶω, fallo.

* Ἐξάπατῆ, ης, ἦ, fallacia, deceptio:
ab eod.

* Ἐξάπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξά-
πατῆσαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion.
ἐξαπατήσθαι, f. 1. inf. act.

* Ἐξάπατῆσθαι, Poët. idem quod
ἐξαπατήσθαι.

* Ἐξάπατῆσθαι, a. 1. inf. act. ἐξά-
πατῆσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion.
ἐξαπατήσθαι, f. 1. inf. act.

* Ἐξάπατῆσθαι, Poët. idem quod
ἐξαπατήσθαι.

* Ἐξάπατῆσθαι, a. 1. inf. act. ἐξά-
πατῆσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion.
ἐξαπατήσθαι, f. 1. inf. act.

* Ἐξάπατῆσθαι, Poët. idem quod
ἐξαπατήσθαι.

* Ἐξάπατῆσθαι, a. 1. inf. act. ἐξά-
πατῆσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion.
ἐξαπατήσθαι, f. 1. inf. act.

* Ἐξάπατῆσθαι, Poët. idem quod
ἐξαπατήσθαι.

* Ἐξάπατῆσθαι, a. 1. inf. act. ἐξά-
πατῆσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion.
ἐξαπατήσθαι, f. 1. inf. act.

* Ἐξάπατῆσθαι, Poët. idem quod
ἐξαπατήσθαι.

* Ἐξάπατῆσθαι, a. 1. inf. act. ἐξά-
πατῆσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion.
ἐξαπατήσθαι, f. 1. inf. act.

* Ἐξάπατῆσθαι, Poët. idem quod
ἐξαπατήσθαι.

'Εξαπατῶ, fallens, ejusd. præs. part.
 'Εξαπατῶντι, decipiunt, Dor. pro ἑξαπατῶσι, 3. plur. præs. ind. act. ab ἑξαπατῶ, q. v.
 'Εξαπαροῦτο, 3. sing. præs. opt. act. imponet: ab
 'Εξαπαῖω, decipio: ab ἕξ et ἀπά-
 φω, seu ἀοαφῶ, decipio, Poët. pro ἀπατῶ.
 'Εξαπίσειλα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi ἑξαποσειλλῶ. Vide ἀπίσειλα.
 'Εξαπίνω, repente, adv. dicitur etiam ἑξαπίνωσι, Poët. pro ἑξαίφνης.
 'Εξαπιναῖος, υ, ὁ ζ η, subitus, improvisus: ex a priv. et φαίνω, ostendo.
 'Εξαπεινάω, repentinò, adv. à voce superiori.
 'Εξαπίνω, Dor. pro
 'Εξαπίνωσι, ex improviso, Poët. pro ἑξαίφνης, q. ex a priv. et φαίνω, in lucem profero.
 'Εξαπλήσιος, α, ου, Ion. pro ἑξαπλάσιος, sexuplo majus. Th. ἕξ, sex.
 'Εξαπλώω, -ῶ, fut. ὤσω, perf. ἕξή-
 πλωκα, explano, explico.
 'Εξαποδιῶμαι, expellam, præs. sub. ab
 'Εξαποδιῶμαι, quod ab ἕξ, ἀπό, et ὄω, expello.
 'Εξαπόλλυμι, funditus perdo, et ἑξαπολλῶμαι, emorior, perreo: ab ἕξ, ἀπό, et ὄλλυμι, perdo, f. ὄλλω, p. ἄλλεκα, præt. m. ὄλα.
 'Εξαπολοῖται', Ion. pro ἑξαπόλοιν-
 το, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἑξαπωλό-
 ω, a. 2. m. ejusd. verbi.
 'Εξαποροῖμαι, -ῆμαι, prorsus hæ-
 reo, et quid me vertam nescio: f. ἥσομαι, a. 1. pass. ἑξηπορήθη, a. 1. infin. ἑξαπορηθῆναι' ab ἕξ, α, et πεί-
 ρω, transeo.
 'Εξαποσέω, destitui, ad indigen-
 tiam redigo.
 'Εξαποσειλλῶ, ablego, f. λῶ, perf. ἑξαπέσειλα, a. 1. ἑξαπέσειλα' ab ἕξ, ἀπό, et στείλλω, mitto.
 'Εξάπτω, adnecto, appendo: ab ἕξ, et ἄπτω, necto, f. ψω, p. ἥφα.
 * 'Εξάπλωσι, υ, (subaudi ζειγῶσι, jugum,) à sex equis tractum.
 'Εξαρηρισμένος, Ion. et Att. pro ἑξηρημῆνος, emplus, eximie selectus, perf. part. pass. ab ἑξαίρω.
 'Εξαρηρίσθαι, Ion. pro ἑξήρηται, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.
 'Εξάρητο, 3. sing. a. 1. ind. med. Dor. vel Ion. pro ἑξήρατο, verbi ἑξαίρω, tolli, suscipio, f. αῶν, a. 1. ἥρα. Th. αῖω.
 'Εξαργυρίζομαι, pecuniâ vendo vel permuto: ab ἕξ, et ἄργυρος, ar-
 gentum.
 'Εξαργυρισάμενος, a. 1. part. med. ejusd.
 'Εξαργυρῶν, pro -δεν, redigere in pecuniam signalatam, præs. infin. act. ab
 'Εξαργυρῶω, are æstimo. Th. ἄργυρος, argentum.
 'Εξαριθμέω, enumero, suppleo, fut. ἥσω, a. 1. part. m. ἑξαριθμησά-
 μενος: ab ἕξ et ἀριθμός.
 'Εξαρκύν, κτάσσειν, sufficienter

abundare fortunis, i. e. tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit.
 'Εξαρκύν τοῖς φλοῖσι, amicis subvenire. Th. ἀρκῶ, sufficio.
 'Εξαρκύντως, sufficienter, satis: ab ἕξ et ἀρκῶ.
 'Εξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, nego.
 'Εξαρνησάμενος, ejusd. a. 1. part. med.
 'Εξαρνος, υ, ὁ ζ η, qui aliquid negat. Th. ἀρνέομαι, nego.
 'Εξαρηρίσθαι, f. ἄσω, p. ἑξήρηκα, diripio, aufero.
 'Εξαρσις, εως, η, evulsio.
 'Εξαρθῶμαι, dependeo: ab
 'Εξαρθῶω, -ῶ, f. ἥσω, suspendeo, annecto, devincio, attollo. Th. ἀρθῶω, arpendo.
 'Εξαριστίω, absolvo, preparo, fut. ἥσω, p. ἑξήρηκα, a. 1. ἑξήρηκα, a. 1. inf. ἑξαρηρίσθαι, perf. pass. ἑξήρη-
 μαί, et part. ἑξηρητισμένος, perfectè instructus: ab ἕξ, et ἀριστίω, perfici-
 ο. Th. ἀρτίω, perfectus, integer.
 'Εξαρητυμένωσι, instructi, Ion. pro ἑξηρητυμένοι, perf. part. pass. ab
 'Εξαρητύω, idem quod Th. ἀρτύω, instruo, adorno, f. ὤσω, p. κα.
 'Εξαρχῆς, pro ἑξ ἀρχῆς, ab initio, et idem quod πάλιν, cum quo junctum sæpè legitur.
 'Εξαρχος, υ, δ, inceptor, princeps, prætor: undè Angl. EXARCH: et
 'Εξάρχω, idem quod simplex ἀρ-
 χῶ, incipio, auspicor: ab ἕξ, et ἀρ-
 χῆ, initium, principatus.
 'Εξῆς, ἄδος, η, numerus senarius; nummus æreus Siculus. Th. ἕξ, sex.
 'Εξασθενῶ, -ῶ, viribus deficio, fut. ἥσω' ab ἕξ et ἀσθενέω.
 'Εξασθενίζω, debilito: ab eod.
 'Εξασκέω, f. ἥσω, exerceo, exor-
 no, perpolio. Th. ἀσκέω, exerceo.
 'Εξαστίας, villos vocant pannorum texturium; fortè ab ἕξθαι, à ξίω, rado, carnino.
 'Εξασράπτω, emico, refulgeo, fut. ψω, p. ἑξήσραψα' ab ἕξ, et ἀσράπτω, fulguro.
 'Εξατιμάζω, f. ἄσω, infamo, par-
 vi facio: ab
 'Εξατιμῶω, f. ὤσω, despicio: ab ἕξ, et ἀτιμῶω, dedecoro.
 'Εξαναίωω, idem quod ἀναίωω, arefacio. Th. αῖω.
 'Εξανύδα, pro -αι, dic, præs. imperat. act. ab
 'Εξανύδα, eloquor, fut. ἥσω, ab ἕξ, et ἀνύδα, loquor. Th. ἀνύη, vox.
 'Εξανυῆς, eodem momento, conti-
 nuè, statim: quod ab ἕξ et ἀνυῆς, (scil. ὄρος.) Th. ἀνύς, ipse.
 'Εξαιτύω, pro quo αὔτις, rursus, denuò, adv. Th. αὔ, rursus.
 'Εξαίτημι, omitto, dimitto, sino: ab ἕξ, ἀπό, et ἵτημι.
 'Εξαίψωω, exhanrio. Th. ἀψύω, haurio.
 'Εξήλαον, ες, ε, prosligavi, a. 2. ind. act. verbi ἑξήλαω, ejicio.
 'Εξήβαν, per Sync. pro ἑξήβησαν, exierunt, 3. pl. a. 2. ind. act. ἑξή-

βων, verbi ἐκβάλω' ab ἕκ, et βαίνω. eo: f. 1. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.
 'Εξεδίδασκοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκ-
 δίδασκω, vi adigo. Th. βία, vis.
 'Εξεγείρομαι, exsurgo: et
 'Εξεγείρω, excito, suscito: f. ἑξέ-
 γερῶ, p. ἑξήγηκα, a. 1. ἑξήγειρα' ab ἕξ, et ἐγείρω, excito.
 'Εξεγίνοντο, procreati sunt, 3. pl. ab ἑξεγενόμην, u. 2. ind. in. verbi ἑκτόμομαι' ab ἐκ, et γίνομαι, nascor.
 'Εξέγγοντο, Ion. et Poët. pro ἑξή-
 γροντο, 3. pl. imperf. per Sync.
 pro ἑξηγγείροντο ab ἑξίγγρομαι, per
 Sync. pro ἑξεγγείρομαι, excito. Th.
 ἐγείρω, excito.
 'Εξεδέχομαι, u. ετο, expectabam, imperf. m. verbi ἐκδέχομαι, f. ἐκδέ-
 ζομαι, p. ἐκδέδεγα' ab ἕξ, et δέχο-
 μαι, capio, excipio.
 'Εξέδικησα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, vindico: f. ὤσω, p. ἐκδεδίκηκα, a. 1. ἑξέδικησα, a. 1. im-
 perat. ἐκδίκησον, ἄτω, a. 1. inf. ἐκ-
 δικήσαι' ab ἕξ, et δίκη, jus.
 'Εξέδοτο, 3. sing. a. 2. ind. m. ἑξέδομαι, so, to, elocavi: verbi ἐκ-
 δίδωμι, f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, do; a. 2. ἔδω.
 'Εξέδρα, as, η, EXEDRA: ab ἕξ, et ἄδρα, sella. Th. ἕζομαι, sedeo: Undè et
 'Εξέδρος, υ, ὁ ζ η, loco suo emotus, expulsum.
 'Εξέδυσαν, exuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, exuo: f. ἑξέ-
 δύσω, a. 1. m. ἑξέδυσάμην, u. ατο, a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι' ab ἕκ, et ὄω, vel ὄωμι, subeo: a. 2. ἔδυν.
 'Εξέδω, EXEDO. Th. ἔδω.
 'Εξείνω, pro ἑξείνω, radebat: 3. sing. imperf. act. verbi ξίω, rado: f. ξίω.
 'Εξεθυμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθυμέομαι, -ῆμαι, ex-
 ravesco, attonitus sum: ab ἐκ, et θάμβος, stupor, pavor.
 'Εξέθεντο, exposuerunt: 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἑξεθέμην, so, to, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι.
 'Εξέθλιψα, expressi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, tero.
 'Εξέθηρα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθηρέω, prosilio: ab ἐκ, et θάρω, seu θορέω, salio.
 'Εξέθηρεψα, as, ε, a. 1. ind. act. et ἑξεθρέψατο, eduxit: 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκτρέψω' ab ἐκ, et τρέψω, f. θρέψω, alo, nutrio.
 'Εξει, pro ἐξίθη, Att. EXI, præs. imperat. ab ἑξείμι, q. ab ἑξέω. EXEO, ab ἕξ, et εἶμι, eo.
 'Εξει, habebit: 3. sing. f. 1. act. verbi ἕχω, habeo, f. ἕξω et σχίσω, p. ἐσχῆκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ.
 'Εξείης, Poët. pro ἑξῆς, deinceps, ordinè, adv. q. ab ἕχω.
 'Εξεικάσω, similem reddo: ab εἰ-
 κάσω. Th. εἶκω.
 'Εξεικάσω, assimilis erat, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἑξικάζω.
 'Εξεικονίζω, f. ἥσω, p. ἑξέκονηκα, singo. Ab εἰκονίζω, assimilo.
 'Εξέλε, 3. sing. a. 2. ind. act.

ἔξειλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἔξαιρω. Vide ἔξειλόμην

'Ἐξειλίω, -ῶ, f. ἡσω, *explico, evolvo*: ex ἔξ, et εἰλίω, *volo*.

'Ἐξειλάωσα, as, ε, a. 1. ind. act. ab ἔξειλάω, *extraho*. Th. ἔλω, *traho*.

'Ἐξειλόμην, υ, ετο, *ezemi*, a. 2. ind. m. verbi ἔξαιρέω, *eximo*: f. ἡσω, ab ἔκ, et αἰρέω, *capio*, f. ἡσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἶλον.

'Ἐξείμι, vel ἔξισμι, *exeo, egredior*, *præs. inf.* ἔξίμαι, a. 2. act. ἔξιον, es, ε, a. 2. part. ἔξιων, *όντος*, a. 1. act. Att. ἔξισσα, *egressus sum*: ab ἔξ et εἰμι, vel ἴσμι, *eo*.

'Ἐξίμαι, *licere, fas esse, præs. inf.* ab ἔξεις, *licet, impers.* ab ἔξ, et εἰμι, *sum*.

'Ἐξίνοσα, *hospitio excepti*, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, *pro ξενίζω*, f. σω, p. ἔξινικα. Th. ξίνος, et Poët. ξείνος, *hospes*.

'Ἐξίπα, dixi, a. 1. act. et

'Ἐξίπων, a. 2. act. et

'Ἐξίπω, *dicam*, a. 1. sub. act. ab ἔξπω' ab ἔξ, et ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα.

'Ἐξίργασμένος, η, ον, *perf. part. pass.* ab ἔξεργάζομαι, *elaboro*: f. ἄσομαι, p. εἰργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

'Ἐξίργομαι, vel ἔξίργεσθαι, *cohiberi*: ab

'Ἐξίργω, f. ξω, p. χα, *cohibeo, excludo*. Th. εἶργω, *arceo*.

'Ἐξίρούσαι, Ion. et Poët. *pro ἔξουσαι*, a. 1. inf. act. ab εἶρω, *traho*: f. σω.

'Ἐξίρω, f. ἔξερῶ, *EXERO*. Th. εἶρω, *necto*.

'Ἐξίς, *qui emisit*, a. 2. part. act. ab ἔξισμι, *emitto*: a. 2. ἔξην, ab ἔξ, et ἴσμι, *mitto*: f. ἡσω.

'Ἐξίς, *habebis*, Dor. ἔξίς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἔξω, *imperf. εἶχον*.

'Ἐξίσι, *prodit*, 3. sing. *præs.* ab ἔξισμι, Th. εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

'Ἐξικαύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. *pass.* ἔξικαύθη, *ezarsi*, verbi ἔκκαυσα, *uro*: a. 1. ἔξικαύσα' ab ἔκ, et καίω, *uro*: a. 2. ἔκαον.

'Ἐξεκέντησα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi ἔκκενω, *trahingo*: f. ἡσω, p. ἐκ-ἐκέντηκα' ab ἔκ, et κεντέω, *trahingo*.

'Ἐξεκένωσα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi ἔκκενω, *extinatio*. Th. κενός, *vacuus*.

'Ἐξεκκλησιάζω, f. ἄσω, *concionem audio, congreo*: ab ἔξ et ἐκκλησιάζω. Th. καλέω, *voco*.

'Ἐξεκλάσθη, ης, η, et in 3. pl. ἔξεκλάσθησαν, a. 1. ind. *pass.* verbi ἔκκλώω, *defringo*: f. ἄσω, p. ἐκκέκλασα, *perf. pass.* ἐκκέκλασμαι' ab ἔκ, et κλώω, *frango*.

'Ἐξεκλείσθην, ης, η, *exclusus sum*: a. 1. ind. *pass.* verbi ἔκκλείω, *excludo*: f. εἶσω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἔξκλεισα, *perf. pass.* ἐκκέκλεισμαι, *οσι, ζαι*' ab ἔκ, et κλείω, *claudio*.

'Ἐξεκλείψην, *furatus est*, 3. sing. a. 1. iad. act. verbi ἔκκλέπω' ab ἔκ,

et κλέπω, *furor*; f. ψω, p. φα, p. m. κέκλοπα.

'Ἐξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἔκκλινα, *deflecto*.

'Ἐξεκλόαψα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi ἔκκλόαπτω, *excursuro, tundendo* *eximo*: ab ἔκ, et κλόαπτω, *tundo*, *excavo*: f. ψω, p. κεκλόαφα.

'Ἐξέλααν, Poët. τῷ α Epanthesi *pro ἔξελῶν*, *præs. inf.* act. verbi ἔξέλαω, *expello*, hinc 3. pl. *præs.* ἔξέλανσι' ab ἔξ, et ἐλάω, Poët. *pro ἔλαύνω*, *agilo*.

'Ἐξέλαῖον, et Poët. ἐκλέλαθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλήθω et ἐκλανθάνω, *obliviscis facio*. Th. λήθω, *laleo*, f. λήσω.

'Ἐξελάησα, a. 1. ind. act. ab ἐκλαλίω, *effutio*.

'Ἐξελάβανε, 3. sing. *imperf. act.* verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.

'Ἐξέλασαι, *expellunt*, 3. pl. *præs. ind.* verbi ἔξέλαω.

'Ἐξέλασαι, a. 1. inf. act. ἔξέλασας, *qui abegit*, a. 1. part. act. ἔξήλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔξέλαύνω.

'Ἐξελασία, as, ἡ, *expeditio, profectio*: et

'Ἐξελασίς, ἰός, ἡ, *expulsio, discessus*. Th. ἐλαύνω, *agilo*: f. ἐλάσω.

'Ἐξελασεν, Poët. et Ion. *pro ἔξελασεν*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔξελαύνω, *expello*; *ejusd.*

'Ἐξελατόμησας, *fodisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. et ἔκλατομέω.

'Ἐξελαύνουσι, 3. pl. ind. *præs.* ab ἔξελαύνω, *expello, conylo, facio*.

Th. ἐλαύνω, *agilo*, f. ἐλάω.

'Ἐξέλαω, f. σω, et Att. ἔξελῶ, p. ἔξήλακα, et Att. ἔξελήλακα, Poët. *pro ἔξελαύνω*, *expello, abigo*. Th. ἐλάσω, *agilo*.

*Ἐξέλε, *erue*, a. 2. *imperat. act.* ab ἔξείλον, es, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔξαιρέω. Dicimus et ἔξελε *pro ἔξείλε*, Ion. et ἔξελον *pro ἔξείλον*, a. 2. ind. hinc ἔξελείν, a. 2. inf. ἔξελών, a. 2. part. ab ἔξ et αἰρέω, *capio*.

'Ἐξελέγχομεν, 1. pl. *præs. ind. act.* et ἔξελεγχίσθω, 3. sing. *imperat. pass.* ab

'Ἐξελέγγω, *redarguo, convinco*, f. γζω, p. ἔξήλεγχα, a. 1. ἔξήλεγχα, a. 1. inf. ἔξελέγχαι' ab ἔξ, et ἔλεγχομαι, f. ζω.

'Ἐξέλεθ', *delegit*, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. *pro ἔξείλετο*, verbi ἔξαιρέω. Vide ἔξειλόμην.

'Ἐξέλεξω, *elegeris*, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, *dico, eligo*, f. λέξω, p. λέλεχα.

'Ἐξέλεσθαι, *eripere*, a. 2. inf. m. ab ἔξαιρέω, *eximo, tollo*, a. 2. ἔξείλον' ab ἔξ, et αἰρέω, *capio*, f. ἡσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἶλον.

'Ἐξελυθερός, -ῶ, f. ὄσω, *liberum facio, libertate dono, manu mitto*; ex εξ, et ἐλυθερός, *libero*.

'Ἐξελύσομαι, f. 1. m. verbi ἔξερχομαι, *egredior*: ab ἔξ, et ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Sync. ἦλθον, a. 2. inf. ἔλθειν, p. m. ἦλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

'Ἐξελυθασαί, *carpulis*, Ion.

et Att. *pro ἔξηλάκασαν*, 3. pl. *plur. act.* verbi ἔξέλαω. Th. ἐλαύνω, *agilo*.

'Ἐξελήλυθα, *exiit*, *præt. m. Att. inf.* ἔξελήλυθεναι, et part. ἔξελήλυθώς' ab ἔξερχομαι. Vide ἔξειλούμαι.

'Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ἔξερχομαι' ab ἔξ, et ἔρχομαι, *venio*.

'Ἐξελθών, a. 2. part. act. n. g. ἔξελθώντα, f. g. ab eod. verbo et Th.

'Ἐξέλω, a. 2. sub. et 1. pl. ἔξελθωμεν' ἔξελθωσι, 3. pl. ἔξελθόν, a. 2. part. *ejusd.*

'Ἐξέλτοπον, es, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκείπω, *derelinquo*: ab ἔκ, et

ἔλτοπον, *linquo*: f. ψω, a. 2. ἐλιπον.

'Ἐξέλκω, f. ὄσω, et

'Ἐξέλκω, *austraho, extraho*: im. perf. ἐξέκλον, f. ἔξέκλω, *præs. part. pass.* ἔξελκόμενος, *abstractus*: ab ἔξ, et ἔλω, *traho*.

* Ἐξέλκωσις τῶν νοχῶν, *unguium fodiatio*.

'Ἐξελόμην, *diripiui*, *pro ἔξειλόμην* υ, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἔξαιρέω

'Ἐξελόμενος, *absolutè, navem exonerans*: ab ἔξ, et αἰρέω, *capio*: f. ἡσω, a. 2. εἶλον.

'Ἐξελον, *pro ἔξείλον*, *eripiui*, a. 2. ind. act. Ion. *ejusd.* verbi ἔξελῶ, a. 2. *imperat. m.*

'Ἐξελῶ, *eximam*, f. 2. act. verbi ἔξαιρέω' ἔξίλωμαι, a. 2. sub. m. Th. ἔξαιρέω, *capio*, a. 2. εἶλον.

'Ἐξελῶσι, *expellent*, est 3. pl. f. 1. Att. *pro ἔξέλασσι*, verbi ἔξέλαω

vel ἔξελαύνω, *abigo*. Th. ἐλαύνω, *agilo*: f. ἐλάω.

'Ἐξεμάς, as, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, *abstergo*; *imperf.* ἔξεμάσσω, f. ἐκμάζω, a. 1. part. act. ἐκμάσας, *asa*, *av. Th. μάσσω*, *idem*.

'Ἐξέμεν, et ἔξίμεναι, *emissis*, Ion. et Dor. *pro ἔξίμεναι*, a. 2. inf. verbi ἔξισμι, vel ἔξείμι, a. 2. ἔξην' ab ἔξ, et ἴσμι, *mitto*.

'Ἐξέμεν, *servare*, f. 1. inf. Ion. *pro ἔξειν*, verbi ἔχω, *teneo*; f. ἔξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον.

'Ἐξέμεω, f. ἔσω, *evomo*. Vide ἐμέω.

'Ἐξερπωλημένος, η, ον, *venditus*, Ion. *pro ἔξερπωλημένος*, *perf. part. pass.* verbi ἔξερπωλόμαι. Th. πω

λέω, *vendo*.

'Ἐξερμυκτηρίω, a. 1. sub. act. ἐκμυκτηρίω, *subsanno, irrideo*: ἔξερμυκτηρίωσα, a. 1. ind. Th. ρυκτηρή, *paris*.

'Ἐξεναρίζω, f. ἄρῶ, id. ac Th. ἐναρίζω, *interficio*.

'Ἐξενατίας, *adv. et divisim ἔξ ἐναντίας, ex adverso, adversum*: ab ἐναντίος, *idem ac ἀντίος, adversus*: quod ab ἄντι, *pro*.

'Ἐξεναρίζω, f. ἔξω, *idem quod simplex ἐναρίζω*, et Th. ἐναρίζω, *interficio*.

'Ἐξεναρίζε, *interfecit*, *ejusd.* a. 1. ind.

'Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. *imperat. act.* ἔξενεγκέιν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, *effero, promo*, f. 1. ἔξείσω, a. 1. ἔξήνεγκα, a. 1. *imperat. ἔξένεγκον*, ἄτω, a. 1. part. ἔξένεγκον, es, ε

ab ἔκ, et φέρω, *fero*.

'Ἐξενέγκα, Poët. *pro ἔξενέγκα*, a

* Ἐξήρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιρώσκω, abortum facio: ab eod. Th.

* Ἐξετόφλω, excaecabat: 3. sing. imperf. ab ἐκτυφλώ. Th. τύφλος, caecus.

* Ἐξευρίν, invenire, a. 2. inf. act. ἔξευρον, es, e, a. 2. ind. act. verbi ἔξευρισκα, adinvenio.

* Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, inventio, lucrum: ἀκ ἐσιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν, nihil lucri accrescit ex operibus eorum, Baruci, iii. 18. Malè vers. Angl.

* Ἐξευρηκότων, gen. pl. ab Ἐξευρηκῶς, ὄτος, qui invenit, part. perf. act. ejusd.

* Ἐξεύρημα, ἄτος, τὸ, inventum: à part. perf. pass. verbi seq.

* Ἐξευρίσκω, excoigito, comperio: ab ἔξ, et εὐρίσκω, idem, f. ἴσω, p. εὐρίσκα, a. 2. εὐρίων.

* Ἐξευρόντες, ejusd. a. 2. part. act. pl. nom. Vide ἔξευρίν.

* Ἐξεφαίθην, ης, η, emerisi, a. 1. ind. pass. pro ἔξεφάθην, per Epenth. τῷ α, verbi ἐκφαίνω, emergo. Th. φαίνω, ostendo, f. νό, p. πέφαγκα, a. 1. ἐφῆνα.

* Ἐξέφηναν, exorta sunt, Att. 3. pl. a. 1. act. pro pass. a. 2. ἔξεφάησαν, ab eod. Th.

* Ἐξέφερον, exportabant, 3. pl. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, f. οἶω, a. 1. ἤνεγκα.

* Ἐξεφρόμεν, Ion. pro ἔξεφρόμεν, 4. pl. præs. ind. act. ab ἐκφρέω, pro ἐκφίρω.

* Ἐξέφυον, vs, v, natus sum, cum gen. a. 2. act. ab ἐκ, et inus. φύμι, (idem quod Th. φύω, nascor.) Undè a. 2. εφύον.

* Ἐξέχετε, 3. sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, effundo: f. 1. ἐσχέουσα, f. 2. ἐκχέω, a. 1. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, et ἐξέχεα, as, e, a. 1. imperat. ἐκχεον, αῖω, 2. pl. ἐκχέετε, imperf. pass. ἐξέχεομένη, -όμεν' ab ἐκ, et χέω, fundo, f. χέσω.

* Ἐξέχρησε, suffecit, 3. sing. a. 1. act. Vide in ἐκχρόσθ, pro ἐξαρκείν, sufficere.

* Ἐξεχρόθην, ης, η, exii, penetraui: a. 1. pass. verbi ἐκχρώω, seu ἐκχρόνω, effundo: f. ὄσω, p. ἐκκέχρωκα' ab ἐκ, et χρώω, fundo. Th. χέω, χέσω

* Ἐξέχρω, f. ἔξω, p. ἐξέχρωκα, emineo, exsilo, exorior: ab ἔξ, et ἐχρω.

* Ἐξέψιψε, animam efflavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, animam efflo: f. ἔω' ab ἐκ, et ψύχω, f. ἔω, frigefacio.

* Ἐξέψω, coquo, elixio.

* Ἐξέωσαν, Att. pro ἔξωσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐξωθίω, impello: ab ἐκ, et ὠθίω, f. ὠσω, pello.

* Ἐξήγαγον, pro ἔξηγον, eduxit: a. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, educo.

* Ἐξήγγειλα, as, e, indicassem, a. 1. ind. act. verbi ἐξηγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, nuntio: f. λῶ, p. ἠγγέλλκα, a. 1. ἠγγείλα.

* Ἐξήγειρα, as, e, a. 1. ind. act. ab ἔξεγείρω, excito, suscito: f. ἔξεγειρωθῶ, p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, f. ἔξω.

* Ἐξηγίμαι, -ῆμαι, expono, enarro: præsumo, rego: censeo, differo: imperf. ἔξηγεόμην, -όμεν, ἐν, -ῆ, ἔτο, -εῖτο, f. ἔξηγήσομαι, a. 1. m. ἔξηγησάμην, ω, ατο, a. 1. part. ἔξηγησάμενος' ab ἔξ, ἡγίμαι, duco.

* Ἐξηγιόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἔξεγείρω.

* Ἐξήγημα, ἄτος, τὸ, enarratio, quod narratur: et

* Ἐξήγησις, εως, ἡ, enarratio, expositio: propriè divinatorum et excellentium, ut ἐρμηνεία, vulgarium: et

* Ἐξηγητῆς, ᾤ, ὀ, interpres, magus, conjector: ἐξηγηται, Athenis, sacrorum interpretes: et

* Ἐξηγητῆκος, ἡ, ὄν, enarrativus: τὰ ἔξηγητικά, libri Pontificiales: omnia à p. pass. verbi ἔξηγίμαι, expono.

* Ἐξηγόρασα, as, e, a. 1. ind. act. verbi ἐξηγοράζω, redimo: f. σω, p. ἐξηγόρακα, a. 1. sub. act. ἔξγοράσω, ης, η' ab ἔξ, et ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορά, forum.

* Ἐξηγορία, ιας, ἡ, accusatio.

* Ἐξηγόμενος, η, ον, præs. part. ἔξηγόμεται, 3. pl. præs. ind. verbi ἔξηγίμαι.

* Ἐξηγομήν, per Sync. pro ἔξηγεόμην, exsurrexi, expergefactus sum: imperf. pass. ab ἔξ et ἔγομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐγείω.

* Ἐξήσαν, egressi sunt, 3. pl. a. 1. Att. ἐξήσα, verbi ἔξειμι, exeo, vel ἔξιμι' ab ἔξ et εἶμι, eo: a. 2. ἔξιον, es, e, præs. inf. ἔξίεμαι.

* Ἐξήκειν, exire, exitum habere: ab ἔξ et ἦκω.

* Ἐξήκοντα, οί, αί, τὰ, sexaginta. Th. ἕξ, sex.

* Ἐξηκονταετής, ὀ, ὀ, sexagimarius. * Ἐξηκοντάκλιος, domus sexaginta lectorum.

* Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελάω, exagito, expello. Th. ελαίω, agito: f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα, p. ἤλακα.

* Ἐξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐξάλλομαι, exsilio. Th. ἀλλομαι, salio: a. 1. m. ἤλαμον, so, το, et per Sync. Ion. ἄλο.

* Ἐξήλατος, η, ον, extensus, extrinsecus obductus: ab ελαίω, ductile opus facio.

* Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. et

* Ἐξήλειψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελείφω, deleo.

* Ἐξήλυθε, 2. pl. a. 2. ἐξήλθον, es, e, verbi ἐξέρχομαι, exeo.

* Ἐξήλυθον, per Sync. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejusd.

* Ἐξηλίασα, crucifixi, a. 1. ind. act. verbi ἐξηλιάζω, crucifigo, sole aduro: ab ἔξ, et ἡλιάζω, solī expono. Th. ἡλιος, sol

* Ἐξηλλαγμένος, p. part. pass. ab ἐξάλλαττω, immuto. Th. ἀλλάττω, immuto.

* Ἐξήλασις, Ion. et Poët pro ἔξωδος, exitus: ab ἐξέρχομαι. Th. ἐρχομαι, venio.

* Ἐξήλοσαν, exierant, 3. pl. a. 2. act. pro ἐξήλθον, Exod. xvi. 27.

* Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, cicuratio.

* Ἐξίμεος, ενομήνι, a. 1. ind. act. ab ἔξίμεω, quod ab ἔμειω, vomo.

* Ἐξίην, licebat, verbi ἔξίεμαι, licere.

* Ἐξήνεγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, effero: f. ἔξοίω. Th. φέρω, fero: a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

* Ἐξήπατσα, as, e, decepi, frustratus sum, seduci: a. 1. ind. act. verbi ἐξπατάω, idem quod Th. ἀπατάω, decipio.

* Ἐξήπαθε, decepit, 3. sing. imperf. act. ab.

* Ἐξήπαθο, et ἔξηπαθίω, Odysseu, λ. ver. 216. Poët id. quod ἔξαπατάω,

* Ἐξήπεροπέω, f. εὔω, decipio, circumvenio falsis verbis: ex ἔξ, et ἤπεροπέω, quod idem notat. Est ab ἤπερος, lenis, mansuetus, blandus: et ἡ ὄψ, vox, quasi ἤπεροπέω, blandis vocibus utor in fraudem alterius. Damm.

* Ἐξήπλωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐξάπλω, expando, explico: ab ἔξ et ἀπλώω, idem. Th. ἀπλώος, et contractè ἀπλώος, simplex.

* Ἐξήρα, sustuli, a. 1. act. verbi ἔξαιρω, effero. Th. αἶρω, tollo.

* Ἐξήραμαι, seu ἔξήραμαι, perf. pass. verbi ξηραίνω, sicco: f. αἰώ, p. ἔξήραγκα. Th. ξηρός, aridus.

* Ἐξήρανα, arefecit, a. 1. ind. act. ejusd.

* Ἐξήρασθην, exarui, a. 1. ind. pass. ejusd.

* Ἐξήρες, 2. sing. imperf. vel a. 2. act. verbi ἔξαιρω, aufero. Th. αἶρω, tollo.

* Ἐξήρετο, 3. sing. imperf. m. vel pass. verbi ἐξίρομαι, interrogo. Th. εἶρω, dico. Hinc εἶρομαι, et ἔρομαι, idem.

* Ἐξηρένησα, as, e, et in 3. pl. ἔξηρένησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐξερένω, penitus scrutor.

* Ἐξηρέζωτο, 3. sing. ab ἔξηρέζωμαι, a. 1. ind. m. ab ἐξερύω, f. ἔξω, eructo, ructum effundo. Th. ἐρεύω, ructo.

* Ἐξηρισμένους, perfectè instructos: perf. part. pass. verbi ἐξαρτίω, planè perficio.

* Ἐξηρμήνευοι, instructi, muniti, p. part. pass. ab ἔξ, et ἀρμήνευοι, instruo.

* Ἐξήρχον, incipiebant, duces erant, 3. pl. imperf. act. ab ἔξωρχω' ab ἔξ, et ἀρχω, incipio.

* Ἐξήρχη, initium, imperium.

* Ἐξηρώσα, Poët. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἔξερωίω, cum impetū feror, celeritèr recedo. Th. ἐρωίω eo, fluo.

* ΕΞΗΨ, adverbialitèr deinceps, consequentèr: ἐφξῆς, idem: ὀ, ἐξῆς, ordine sequens: ἡ ἐξῆς, scilicet ἡμέρα, sequens dies: Poët. ἐξείης, qu. ab ἐχω.

* Ἐξήτασα, Dor. pro ἔξητασα, a. 1. ind. act. verbi ἔξετάω, exatimulo, exploro: f. σω, et Dor. ἔω.

* Ἐξηγίμαι, -ῆμαι, persono: 1 ἡσομαι, p. pass. ἐξήχημαι, sai, tai' ab ἔξ, et ἡχέω, sono. Th. ἡχος, sonus.

* Ἐξήχέω, resono.

ἔξιεν, Ion. pro ἔξιέναι, exire, et pro ejicere sumitur: vel ab ἔξ, et ἴσμι, mitto; vel ἴσμι pro ἔω, εἶμι, vado.
ἔξιεν, seu ἔξιην, expando. Pindar.
ἔξιόσθην, Dor. pro ἔξιόσθην, 3. dual. a. 2. ind. m.
ἔξιεν, pervenit, 3. sing. a. 2. ind. m. ἔξιόσθην, ἡ, ετο' ab
ἔξιόσθην, pervenio: ab ἔξ, et ἰκνύομαι, venio; f. ἔξιομαι, ἴσμαι, a. 2. m. ἰκνύην.
ἔξιεν εἶσθαι, ejusd. præs. inf.
ἔξιόσθην, ἡ, ετο, perveni; ejusd. a. 2. m.
ἔξιλόομαι, et ἄσκομαι, placo. Th. ἰλάω, propitius sum.
ἔξιόσθην, εως, ἡ, placatio; et ἔξιλασμα, ἄσος, τὸ, placamen; et ἔξιλασθός, ἡ, b, placatio; à perf. pass. verbi ἔξιλόομαι.
ἔξιλόομαι, placabo; f. 1. m.
ἔξιέναι, exire; Dor. pro ἔξιέναι, vel ἔξιέναι, præs. inf. ab ἔξ, et εἶμι, eo.
ἔξιόντων, gen. pl. part. a. 2. verbi ἔξιμι, exeo. Th. εἶμι, eo; a. 2. ion. a. 2. part. ἰδν.
ἔξιπέσομαι, equitando animi gratiā expatiar, evagor.
ἔξιπτημι, evolo à ἴπτημι.
ἔξις, εως, ἡ, habitus; in acc. ἔξιν. Th. ἔχω.
ἔξισάω, f. ἴσω, adæquo et æquiparo.
ἔξισθῆναι, præs. inf. pass. ab ἔξισάω, adæquo: ab ἔξ, et ἴσθην, æquo, f. ἴσω. Th. ἴσος, vel ἴσος, par, equalis.
ἔξισθῆναι, obstupesco, cedo.
ἔξισάντο, percellebantur, 3. plur. imperf. m. verbi præced. q. f. ab ἔξισθην, et ἔξισάω, obstupescio, immuto, f. ἐκσῆσα, a. 1. ἔξισθην, a. 2. ἔξισθην, ης, η, percussus fui; imperf. m. ἔξισθην, σο, το' ab ἔξ, et ἴσθην, slo.
ἔξισθῆναι, et acquiritur quid, Ion. et Poët. pro ἐκσθῆναι, quod ex ἴσθῆναι, cognosco. Th. ἴσθω, sciens.
ἔξισθῆναι, valeo, possum, f. σω, p. ἔξισθῆναι, a. 1. ἔξισθῆναι, a. 1. sub. ἔξισθῆναι, ης, η' ab ἔξ, et ἴσθῆναι, robur, vires.
ἔξισθῆναι, ἡ, ε, vanidus, exolescens: ab ἔξιέναι, exire, evanescere.
ἔξισθῆναι, verbale, οἷς ἂν ἔξισθῆναι, quibus non exire licet: ab ἔξιέναι, exeo. Th. εἶμι, eo.
ἔξισθῆναι, f. ἴσω, vestigo, pervestigio.
ἔξισθῆναι, f. ἴσω, p. κα, idem: undè ἔξισθῆναι, ἡ, b, investigatio.
ἔξισθῆναι, indecl. sexdecim: ab ἔξ, καί, et δέκα.
ἔξισθῆναι, f. ἴσω, p. ἔξισθῆναι, excedo, morior.
ἔξισθῆναι, ἡ, b, egressio, expeditio: et indè
ἔξισθῆναι, exire facio, expendo: ab ἔξισθῆναι, exire, quod ab ἔξ, et ἴσθῆναι, vĩa.
ἔξισθῆναι, ἔντος, ab eunte illatus ejusd. a. 1. part. pass.
ἔξισθῆναι, ἡ, τὸ, EXODIUM, exitus: et

ἔξισθῆναι, ἡ, b, exitus: item mors: ab ἔξ, et ἴσθῆναι, vĩa.
ἔξισθῆναι, f. ἴσω, emigro: et ἔξισθῆναι, f. ἴσω, domo ejicio, expello: ab
ἔξισθῆναι, ἡ, ε, exul: ab ἔξ et ἴσθῆναι.
ἔξισθῆναι, efferemus, 1. plur. et ἔξισθῆναι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, efferro, f. ἔξισθῆναι. Th. φέρω, fero: a. 1. ἡνεγκα, a. 2. ἡνεγκον.
ἔξισθῆναι, egrediuntur. pro ἔξισθῆναι, Dor. et Ion. 3. plur. præs. ind. act. verbi οἰχθέναι, idem quod οἰχθῆναι, abeo, fut. οἰχθῆναι, perf. ὄχημαι.
ἔξισθῆναι, f. ελῶ a. 1. ἔξισθῆναι, delabor, impingo; item averto: ab ἔξισθῆναι. Th. κέλλω.
ἔξισθῆναι, perdat, 3. sing. a. 1. optat. act. Ἄεολ. ab ἔξ, et ἄλλομαι, perdo, f. ἄλλω, p. ὄλεκα, p. med. ὄλα.
ἔξισθῆναι, deperdamus, 1. pl. a. 1. sub. act. ejusd.
ἔξισθῆναι, effugio, elabor, excido, eludo, f. ἄνω, p. ἔξισθῆναι.
ἔξισθῆναι, ἄλλομαι, f. ὄλεω, perdo. Th. ἄλλω.
ἔξισθῆναι, ἄσος, τὸ, et ἔξισθῆναι, εως, ἡ, perditio: ab ἔξισθῆναι, funditus perdo, fut. εἴσω, perf. ἔξισθῆναι, præs. pass. ἔξισθῆναι, dispereo; p. pass. ἔξισθῆναι, a. 1. pass. ἔξισθῆναι, f. 1. pass. ἔξισθῆναι, ab ἔξ, et ὄλεθρος, exitium. Th. ἄλλομαι, perdo.
ἔξισθῆναι, ἡ, ε, a. 1. ind. act. ab ἔξισθῆναι, ululatus edo. Th. ὄλοθῆναι, ululo, f. ξω, p. χυ.
ἔξισθῆναι, f. 1. m. verbi ἔχω, habeo.
ἔξισθῆναι, f. ἡσω, p. ἔξισθῆναι, pluo, stillo; ἔξισθῆναι, βόδιγμα, implebitur maledictione, Eccl. x. 13. Th. ὄμβρος, pluvia.
ἔξισθῆναι, et frequentius ἔξισθῆναι, f. ὄσω, p. ὄσω, abjuro, ejuro: ab ἔξ, et ὄσθῆναι, f. ὄσθῆναι, juro.
ἔξισθῆναι, ὄσω, fut. ὄσω, p. ἔξισθῆναι, assimilo, effingo: undè ἔξισθῆναι, similitudinem refero.
ἔξισθῆναι, ἔξισθῆναι, confiteor, gratias ago, celebroy glorifico, cum dat. f. ἡσομαι, a. 1. m. ἔξισθῆναι, ὄσω, ὄσω, ab ἔξ, et ὄσθῆναι, similis, et λόγος, quod à λέγω, dico.
ἔξισθῆναι, εως, ἡ, confessio, prædicatio, gratiarum actio: à perf. pass. superioris verbi.
ἔξισθῆναι, præs. part. n. g. ab ἔξισθῆναι, licet.
ἔξισθῆναι, nomine voco, invoco, loquor: et
ἔξισθῆναι, f. ἄνω, nuncupo. Th. ὄνομα, nomen.
ἔξισθῆναι, Poët. pro
ἔξισθῆναι, adv. à tergo, in posterum, è longinquo; cui opponitur κατόπιν, proximè: et
ἔξισθῆναι, adv. retrò, in postremum, postè. Th. ὄπισθεν, retrorsum.
ἔξισθῆναι, penitèns armis instruo, instituo, f. ἴσω, p. pass. ἔξισθῆναι.
ἔξισθῆναι, pro ἔξισθῆναι, præs. à

inf. act. excoquere. Th. ὄσθῆναι, asso, f. ἴσω.
ἔξισθῆναι, ἡ, b, exterminatio, exitium: ab ἔξ, et ὄσθῆναι, terminus.
ἔξισθῆναι, præs. inf. act. exterminare, ab ἔξισθῆναι, exterminio. Th. ὄσθῆναι, terminus.
ἔξισθῆναι, adjuro, f. ἴσω, et Att. ἔξισθῆναι, perf. ἔξισθῆναι, a. 2. ἔξισθῆναι, perf. pass. ἔξισθῆναι. Th. ὄσθῆναι, jusjurandum.
ἔξισθῆναι, ἡ, b, adjuratio: à 1. sing. perf. pass. et
ἔξισθῆναι, ἡ, b, EXORCIS- TA: à 3. pers. perf. pass. superioris verbi.
ἔξισθῆναι, f. Att. ejusd.
ἔξισθῆναι, ἡ, b, exitium jusjurandum, vel jusjurandum contrarium aliorum verbis. Th. ὄσθῆναι, jusjurandum.
ἔξισθῆναι, pro ἔξισθῆναι. præs. inf. act. ab
ἔξισθῆναι, ὄσω, fut. ὄσω, perf. ὄσω, idem quod ἔξισθῆναι, jurjurando obstringo. Th. ὄσθῆναι, jusjurandum.
ἔξισθῆναι, εως, ἡ, jusjurandum; à 2. pers. sing. perf. pass. superioris verbi.
ἔξισθῆναι, f. ἡσω, erumpo, profisciscor, impello; ναῦν, navem ex statione leduco: ab ἔξ, et ὄσθῆναι, impetu feror. Th. ἰσθῆναι.
ἔξισθῆναι, εως, ἡ, eruptio: à 2. pers. præter. pass. superioris verbi
ἔξισθῆναι, pro quo etiam dicitur ἔξισθῆναι, f. ἴσω, perf. ἔξισθῆναι, erumpo.
ἔξισθῆναι, exitio, prosilio: ex ἔξ, et ὄσθῆναι, irruo.
ἔξισθῆναι, πυργος, turris sex contignationum. Vide ὄσθῆναι.
ἔξισθῆναι, ἄσος, ἡ, Dor. pro ἔξισθῆναι, ramus. Th. ὄσθῆναι, idem.
ἔξισθῆναι, εως, ἡ, effusio: ab
ἔξισθῆναι, effodio, perfodio, f. ὄσθῆναι, a. 1. ἔξισθῆναι, a. 1. part. ἔξισθῆναι, αντος. Th. ὄσθῆναι, vel -τω, fodio. p. ὄσθῆναι, et Att. ὄσθῆναι.
ἔξισθῆναι, celebroy.
ἔξισθῆναι, Dor. pro ἔξισθῆναι, oles. Th. ὄσθῆναι, oleo, f. ὄσθῆναι.
ἔξισθῆναι, fut. ἴσω, in exitium mitto, testarum suffragiis: ab ἔξ, et ὄσθῆναι, idem. Th. ὄσθῆναι, testa.
ἔξισθῆναι, ἡ, b, EXOSTRA- CISMUS, relegatio, per testarum suffragia, exitium: à 1. pers. perf. pass. superioris verbi.
ἔξισθῆναι, et ἔξισθῆναι, ex quo, scil. tempore.
ἔξισθῆναι, ὄσω, idem quod ἔξισθῆναι.
ἔξισθῆναι, εως, ἡ, contentus: et
ἔξισθῆναι, ἡ, b, contemptor: à perf. pass. verbi ἔξισθῆναι.
ἔξισθῆναι, ὄσω, nihil facio, pro nihil habeo, f. ἴσω, p. ἔξισθῆναι, perf. pass. ἔξισθῆναι, a. 1. pass. ἔξισθῆναι, a. 1. sub. pass. ἔξισθῆναι, a. 1. part. pass. ἔξισθῆναι, ἔντος: ab ἔξ, et ἔξῆναι, qu. ab ἔξ, et ἔξῆναι, Th. εἶς.
ἔξισθῆναι, ἄσος, τὸ, despectio.
ἔξισθῆναι, εως, ἡ, contemptor: à perf. pass. verbi ἔξισθῆναι.

Ἐξουθενώ, -ῶ, et ἰξουθενίζω, nihil facio, aspernor, f. ἴσω, p. ἰξουθενή-
κα, a. 1. ἰξουθενήσα, *sprevi*: a. 1. sub. act. ἰξουθενίσω, *ps*, *pi*, perf. pass. ἰξουθενήμαι, perf. part. ἰξουθενή-
νημένος, *pi*, *ov*, pro nihilo habitus; ab ἰξ, et θεός, ἴσος, nullus, idem quod ἰδέσθαι, *qu*, ex ἰδῆ et εἰς; ἰδέσθαι, *ver* ex ὄρε, *neque*, (ubi τ, propter sequentem aspiratam mutatur in θ) et εἰς, unus.

Ἐξουθενῶ, ἴπρηνο; Dor. est pro ἰξουθενῶ ab ἰξουθενῶ.

Ἐξουσία, *as*, ἡ, licentia, potestas, auctoritas, dignitas; est jus sive facultas moralis; at δόναμις, *vis* activā, seu facultas naturalis; ἰξου-
σίαι, ὦν, αἰ, potestates, magistratus: ab ἔξει, licet.

Ἐξουσίαι, potestatem habeo, do-
minor, in potestate habeo, cum gen.; sed cum dat. potestatem do; f. ἴσω, p. ἰξουσίαικα, f. 1. pass. ἰξουσιασθήσο-
μαι ab ἰξουσία.

Ἐξουσιάζης, ὅ, δ, dominus: à perf. *pass.* superioris verbi.

Ἐξοχῶ, pro ἔξοχα, et Poët. ἔξο-
χος pro ἔξοχον, *eximie*, præter alia, *excellenter*, adv. ab ἰξίχω, *excello*. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξοχή, ἡς, ἡ, eminentia; κατ' ἔξο-
χην, *per excellentiam*, egregiè: et Ἐξοχον, et ἔξοχα, adv. *eximie*: n. g. ab

Ἐξοχος, *us*, ὁ ζ ἡ, eminentis, *excellens*: ab ἰξίχω, *excello*. Th. ἔχω.

Ἐξοχώτατος, *excellētissimus*; superl. à superiori verbo.

Ἐξουμένους, *us*, *ov*, ligno stratus; apud LXX. Th. ὄλη, *syllva*.

Ἐξυμένω, -ῶ, f. ἴσω, *hymnis prosequor*, celebros: ex ἔξ, et θυμέω, *hymnum cano*.

Ἐξυνήκα, vel ζυνήκα, *as*, *e*, a. 1. ind. Att. à συνήμι, *intelligo*. Th. ἔημι, *emitto*; a. 1. ἴκα, Att. ἴκα, et ζῶν pro σῶν.

Ἐξυπνίζω, è somno *excito*; f. ἴσω, p. ἰξυπνίκα, a. 1. ἰξυπνίσα, a. 1. sub. ἰξυπνίσω, *ps*, *pi*, et ὕπνος, *somnus*.

Ἐξύπνος, *us*, ὁ ζ ἡ, *expergefactus*, qui *vigilavit*: ab eod. Th.

Ἐξόρατο, 3. sing. a. 1. med. ἰξο-
ράμην, *us*, *ato*, verbi ζοῦσθαι, *abrado*: quod à ζοός, *acutus*. Th. ζέω, *radio*.

Ἐξόρημαι, *rasis sum*, perf. pass. verbi ζοῦσθαι, *abrado*: ab eod. Th.

Ἐξόρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ejusd. et ab eod. Th.

Ἐξοράτω, f. ἴνω, *texo*, *telam ab-
solvo*: ab ἔξ et ὄρωμαι, idem quod Th. ὄρωσθαι, *texo*.

Ἐξοφῆρα, *as*, *e*, *texui*; ejusd. a. 1. ind. act.

Ἐξοψώω, f. ὦσω, *sublino*. Th. ὕψος, *altitudo*.

Ἐξω, adv. *foras*, *foris*, *extru-*
ξω τῆς πόλεως, *extra civitatem*; ὁ ἔξω, scil. ὦν, *exterior*. Th. ἐκ vel ἔξ, *ex*.

Ἐξω, habeo; f. 1. act. verbi ἔχω. habeo.

Ἐξώθηκα, perf. act. verbi ἰξοῦδω, *extumesco*. Th. οἰδῶ vel οἰδῶσθαι, f. ἴσω, *tumeo*.

Ἐξωθεν, adv. *extrinsecus*, *foris*; cum gen ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἔξ, *ex*.

Ἐξωθῶ, -ῶ, expello, *extrudo*; impello; Act. xxvii. 39. f. ἰξῶσω, p. ἰξῶκα, a. 1. ἰξῶσα, a. 1. inf. ἰξῶ-
σαι. Th. ὠθῶ, *pello*.

Ἐξώκισα, *domo ejeci*, a. 1. ind. act. verbi ἰξοικίζω, f. ἴσω, p. ἰξώκι-
κα; ab ἔξ et οἶκος.

Ἐξωλίκειν, *eis*, *ei*, *plur* p. act. verbi ἰξόλλυμι, *funditius perdo*. Th. ὄλλυμι, *perdo*; f. ὄλισω, p. ὄλεκα, p. m. ὄλα, Att. ὄλωλα.

Ἐξώλης, *eis*, ὁ ζ ἡ, *perditus*, *de-*
ploratus, *perniciosus*: ab ἰisd.

Ἐξώλισθον, *es*, *e*, a. 2. ind. act. verbi ἰξολισθῆω seu ἰξολισθαίω, *il-*
labor, *incido*: ab ἔξ, et ὄλιθος, *lapsus*. Hinc ὄλισθῆω, *laboro*.

Ἐξωλόθηρσα, *as*, *e*, a. 1. act. ab ἰξολοθρεύω, *funditius perdo*: qu. vide.

Ἐξωμοιωμένους, ἡ, *ov*, *assimilatus*; ab ἰξωμοιωμαι, *præt. ind. pass.* verbi ἰξομοίω.

Ἐξωμοσος, *us*, ὁ ζ ἡ, *abjuratus*, *ex-*
peditus.

Ἐξωπιος, *us*, ὁ ζ ἡ, *extra conspec-*
tum positus: ab ὠψ, *oculus* vel *as-*
pectus. Th. ὀπτομαι.

Ἐξώπλιος, *instruxit*, 2. sing. a. 1. ind. act. ab ἰξοπλίζω, *armo*: ab ἔξ, et ὀπλίζω, idem. Th. ὀπλον, *arma*.

Ἐξώργισται, perf. pass. *iratus* vel *irata sum*: ab ἔξ, et ὀργίζω, *irascor*. Th. ὀργῆ.

Ἐξώρικος, imperf. act. ab ἰξορ-
κίζω, idem quod ὀρκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὄρκος, *jurandum*.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἰξορμάσθαι, *cum impetu feror*, *erum-*
pro: ab ἔξ, et ὄρμη, *impetus*.

Ἐξωρος, *us*, ὁ ζ ἡ, *intempestivus*, *exoletus*. Th. ὠρα, *tempus*, *vigor ætatis*.

Ἐξῶροτο, *exiluit*, 3. sing. plur. p. pass. ἰξῶρην, *sc*, verbi ἰξῶρω, *excito*. Th. ὄρω, idem, f. ῶω, et ὄρωσθαι, p. ὠρα.

Ἐξῶσα, *expellere*, a. 1. inf. pass. Act. xxvii. 30. ἰξῶσον, *άτω*, a. 1. part. imperat. ἰξῶσας, *avros*, a. 1. part. verbi ἰξῶθῆω. Th. ὠθῶ, *pello*; fut. ὠσω, a. 1. ὠσα.

Ἐξῶσμα, ἄτος, τὸ, *expulsio*: ab eod. Ἐξῶσης, *us*, ὁ, *expulsor violentus*; quod ab ἰξῶθῆω, quod vide.

Ἐξῶσρακισμένος, *us*, *per Ostracis-*
mum ex aliquo loco pulsus; perf. part. pass. verbi ἰξῶσρακίζω. Vide in ὄσρακον, *testa*.

Ἐξῶτατος, *us*, *ov*, *extimus*, undè Ἐξῶτάτω, adv. *extimè*; utrum-

que cum

Ἐξωτερικός, ἡ, *ov*, *externus*, *tri-*
vialis: et

Ἐξώτερος, *a*, *ov*, *exterior*: ab ἔξω, *foras*.

Ἐξωτίω, adv. *exterioris*: et

Ἐξωτικός, ἡ, *ov*, *EXOTICUS*, *peregrinus*: ab eod. Th. Hinc

Ἐξήχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἰξήχομαι, *exeo*. Th. οἰχομαι, *eo*; fut. οἰχίσσομαι, *præt. ὄχημαι*.

Ἐξήχουρος, *valde pallidus*. Th. ὄχρους, *pallidus*.

Ἐο, pro ἡ, *sui*; alii. αὐτῶ, *Pron*: à quo

Ἐοῖ, Poët. pro οἰ, seu αὐτῶ, *ipsi*.

Ἐοῖ, *sit*, 3. sing. *præs. opt.* ab ἰομαι, *ἔοις*, Poët. pro εἶην, *ps*, *pi*, tanq. ab ἔω, verbi εἶμι.

Ἐοιγμεν, *videbamur*; per Sync. pro εοικαμεν, 1. pl. p. m. Att. ab

Ἐοικα, *as*, *e*, *assimilatus sum*, *visus sum*; *præt. med. Att.* pro εοικα, *similis sum*; undè

Ἐοικε, *deceit*, p. m. Att. pro οἰκε, et Ἐοικεσαν, *similes facti erant*; Att. pro εοικεσαν, 3. pl. plur.

perf. med. verbi εἶκω, *similis sum*.

Ἐοικῶτα, *similem*; acc. sing. et Ἐοικότες, *similes*; nom. pl. ao

εοικῶς, q. v.

Ἐοικῶτος, *eodem modo*, adv. ab Ἐοικῶς, *dotus*, *similis*; perf. part. m. ab εοικα, *Th. εἶκα, similis sum*.

Ἐοιμι, *immitterem*; Poët. pro εἶπην, *præs. opt.* act. verbi ἔπιμι, *mitto*: quasi ab ἔω.

Ἐοῖο, gen. Ion. pro εἶω ab ἔος, *suus*; Poët. pro ὄς.

Ἐοῖς et εἶοις, *suis*; dat. plur. ab ἔος, ἔῃ, ἔων, Poët. pro ὄς, ἡ, ὄ, *SUUS*, a. *um*. Sed εἶοις vide in εἶοι.

Ἐοῖσα, Dor. pro εἶσα, *præs. part* f. g. ab εἶμι, *sum*.

Ἐολπα, *speravi*; *præt. m.* Att. pro ἔλπα, Att. seu Ion. verbi ἔλω Th. ἔλπις, *spes*.

Ἐων, *eram*; imperf. Poët. pro ἔην. Alii volunt esse a. 2. Poët. pro ἔην, verbi εἶμι.

Ἐὼν, ἰόντος, *præs. part.* Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἔων pro ὦν ἔοντος pro ὄντος, ἔοντι, et in plur. ἔοντες; εἶ

Ἐὼσθ', pro εἶοντα, acc. sing. part. *præs.* pro ὄντα, Poët. ab ὦ et

ἔόντες, dual. nom. ἔόντες, pl. *præs. part.* Ion. pro ὄντε et ὄντες; ab εἶμι.

Ἐόργα, *fecit*; *præt. m.* Att. εἶοργα, plur. perf. med. verbi ἔργω, f. ἔργω, et per Metath. ἔρξω, tanq. ab ἔρω, *præt. m.* ἔρρογα, et ἔρογα, et per Metath. ἔοργα. Hinc εἶοργῶς, *præt. præt. med.*

Ἐόργαν, *fecerunt*, 3. pl. p. m. pro εἶοργᾶσι. Atticè enim 3. pl. in *σi*, tam in perf. act. quàm med. mutatur Chalcidicè et Bœoticè in *us*, ut τέτυθαν pro τετέφασι. Vide in ἔοργα.

Ἐόργες, Ion. et Poët. pro ἰόργες, 3. sing. plur. p. m. ab eod.

Ἐόργη, *us*, ἡ, *tudicula*, *cohleare*: ab ὀορ-άξω, f. ἄσω, *festum celebros*: et Ἐορτάσιμος, *us*, ὁ ζ ἡ, *sollemnis*, *festus*: unà cum

Ἐορτάσιδος, *us*, *ov*, *festus*: ab Ἐορθη, ἡς, ἡ, *festum*.

Ἐδς, *id*, *id*, Poët. pro τῆς, τῆς, τῶν, *communiter ὁς, οἱ, σὸν, tuus*, a. *um*.

Ἐδς, ἔδ', ἰδῶ, Poët. pro ὄς, ἡ, ἡ *SUUS*, a. *um*.

'Ἐῖσα pro ῥοα, et ἰὼν pro ὠν.	ἀγορεύω, orationem habeo. Th.	'Ἐπαινέοντι, laudant, Dor. pro
ci. s. s. part. Ion. ab εἰμί, sum; ἰσο	ἀγορά, forum.	ἐπαινέοντα, 3. pl. præs. ind. act. ab
ῥο ῥοι, dat. pl.	'Ἐπάρριος, ὤ, δ ἄ, agrestis, fer-	col. ut et
'Ἐπ' pro ἐπί, in, &c. q. v.	rox: ex ἐπί, in, &c. q. v.	'Ἐπαινέσαι, a, 1. inf. act. et
'Ἐπῆβολος, ὤ, δ ἄ, compos, Dor.	Th. ἀγρός, ager.	'Ἐπαινέσεις, 3. sing. a. 1. opt.
pro ἐπῆβολος, q. vide: ab ἐπιβάλλω,	'Ἐπαγρίως, agreste reddo, effero:	act. Æol. pro ἐπαινέσαι' et
σ pro ἰ, Poëticā licentiā.	ab eod.	'Ἐπαινέσεις, probaverit, a. 1.
'Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. et	'Ἐπαγρυπνέω, -ῶ, f. ἦσω, p. ἦκα,	opt. act. Æol. praced. et
'Ἐπάγαιες, Dor. pro ἐπάγαιες	ἰνυτίγilo; ab ἐπί, et ὑπνέω, dormio;	'Ἐπαινέσω, ἦς, ἦ, a. 1. sub. act.
adducisti; a. 2. ind. act. verbi	per Pleonasm. literar. γρ. Th	Poët. gem. σ, omnia ab ἐπαινέω,
ἐπάγω, induco; per Att. redupli-	ὑπνος, sompnus.	laudo, f. ἴσω, quod vide.
cat. Th. ἄγω.	'Ἐπάγω, adduco, induco; fut.	'Ἐπαινετός, laudandus, adj. verb.
'Ἐπαγάλλω, exulta, præs. impe-	ἐπάξω, perf. ἐπῆχα, a. 1. ἐπῆξα, a.	et
rat. pass. Ion. pro ἐπαγάλλω' ex	1. part. ἐπάξας, avtos, a. 2. ἐπῆγον,	'Ἐπαινέτης, ὤ, δ, laudator: et
ἐπί, et ἀγάλλομαι, ornor, glorior.	Att. ἐπῆγυγον. Hinc a. 2. inf. ἐπα-	'Ἐπαινετικός, ἦ, ον, qui solet lau-
Th. ἀγάλλω, ornor.	γαγεῖν' cx ἐπί, et ἄγω, duco, quod	dare: et
'Ἐπαγάλλομαι, exulto, effero:	vide.	'Ἐπαινετός, ἦ, δν, laudabilis: et
ab eod.	'Ἐπαγωγῆ, ἦς, ἦ, ingressus, induo-	'Ἐπαινέτος, οὐ, δ, nomen viri Gr.
'Ἐπίσῃμαι, admiror, affecto: ex	ctio, subvectio: et	quod interpretatur laudabilis: omnia
ἐπί, et ἀσῃμαι, admiror: ab inusit.	'Ἐπαγωγός, ἦ, δν, blandus, ad	ab
ἀσῃω, idcm.	persuadendum aptus; et indē su-	'Ἐπαινέω, -ῶ, laudo; f. ἴσω, et
'Ἐπαγνακτέω, indignor: ex ἐπί,	perlat.	Poët. ἦσω, p. ἐπῆνεκα, et ἦκα, a. 1.
et ἀγνακτέω, idcm.	'Ἐπαγωγότατος, qui maximam	ἐπῆνεσα, a. 1. imperat. act. ἐπαινε-
'Ἐπαγγελάμενος, a. 1. part. m.	vinū habet suadendi: ab ἐπάγω, in-	σον, ἄτω' ab αἰνέω, idem. Th. αἰ-
quod cum	duco. Th. ἄγω	νός, laus.
'Ἐπαγγελία, ας, ἦ, promissio: et	'Ἐπαγωνίζομαι, decerto; f. ἴσθμι,	'Ἐπαινῆ, κύρα: n. s. f. ab ἐπί, et
'Ἐπαγγελλέται, 3. sing. præs.	p. ἐπῆγωνίσμαι' ex ἐπί, et ἀγών, cer-	αἰνός, ἦ, δν, gravis, horrendus.
ind. pas. et	tamen.	'Ἐπαινῆσις, Æol. pro ἐπαινῆσις,
'Ἐπαγγελόμενος, ἦ, ον, præs.	'Ἐπῆδω, f. ἦσω, accino, incanto:	a. 1. part. act. et
part. pas. ab ἐπαγγέλλομαι, de-	ex ἐπί et ἄδω, contract. ex αἰείδω.	'Ἐπαινῆσι, laudaverit, 3. sing.
unior: simul cum	cano.	a. 1. sub. act. et
'Ἐπαγγέλλονται, promittunt, Dor.	'Ἐπαίδειν, Poët. pro ἐπάδειν, ac-	'Ἐπαινῆται, pro ἐπαινῆται, lau-
pro ἐπαγγέλλομαι' ab	cūcere: ex eod.	delur, 3. sing. præs. sub. pas. ab
'Ἐπαγγέλλω, indico, denuntio;	'Ἐπαίριος, elevans, a. 1. part. act.	ἐπαινέω quod vide.
f. ἐπαγγελά, p. ἐπῆγγελκα, a. 1.	verbi ἐπαίριος, attollo, incito. Th.	'Ἐπαινέω, οὐ, δ, laus: ex ἐπί, et
ἐπῆγγελα, præs. m. ἐπαγγέλλομαι,	αἴρω, tollo, f. αἴρω.	αἰνός, laus.
polliceor, profiteor, spondeo; præ.	'Ἐπαίρουσι, extollunt, Dor. pro	'Ἐπαινέμεν pro ἐπαινέμεν, lauda-
pass. ἐπῆγγεμαι, promisi; a. 1.	ἐπαίρουσι, 3. pl. præs. ind. act. ex	mus, 1. pl. ἐπαινέται pro ἐπαινέουσι,
ἐπῆγγελάμην, ω, ατο' ab ἐπί, et	ἴisdem.	3. pl. præs. ind. act. et
ἀγγέλλω, nuntio; f. λῶ, p. ἦγγελα.	'Ἐπαίρω, sollicito, erigo: ex ἐπί,	'Ἐπαινέμενος pro ἐπαινέμενος, lauda-
'Ἐπῆγγελα, ἄτος, τὸ, promissum:	et αἴρω, tollo.	tus, præs. part. pass. ab ἐπαινέω,
ab ἐπῆγγελαί, perf. pass. verbi	* Ἐπαθλον, ὤ, τὸ, præmium cer-	laudo, quod vide.
ἐπαγγέλλω.	tamini.	'Ἐπαίξαι, irruere, a. 1. inf. act. et
'Ἐπάγειν, inducere, præs. inf.	'Ἐπαθροῖζω, congrego; f. οἴσω,	'Ἐπαίξας, irruens, a. 1. part. act.
act. verbi ἐπάγω.	p. ἐπῆθροικα, præs. pass. ἐπαθροί-	ab ἐπί, et αἴσω, ruo; f. ζω.
'Ἐπάγειν, congrego: quod ex	μαί' ex ἐπί, et ἄθροίζω, cogo. Th.	'Ἐπαίρομαι, attollo: f. ζω.
ἐπί, et ἀγείρω, idem; f. ἀγέρω,	ἄθροός, confertus.	'Ἐπαίρω, attollo, erigo; exigo, πε-
p. ἦγερκα, Att. ἀγῆγερκα, a. 1.	'Ἐπαίδω, illacrymor: ex ἐπί et	ρισσὸ ἐπαίρειν, plusquam optebeat
ἠγερτα.	αἰδέω.	exigere: ex ἐπί, et αἴρω, tollo; f.
'Ἐπάγεσις, εὐς, ἦ, collectio; à	'Ἐπαίδων, adv. cum impetu, im-	ἄρω, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 1. part.
præcedenti.	petuosè; item in superficie, levitèr,	ἦρας, avtos.
'Ἐπάγεσθαι, induci, præs. inf.	Th. αἴσω.	'Ἐπαισε, percussit, 3. sing. a. 1.
pass. verbi ἐπάγω.	'Ἐπαγίξω, irruo, impetuose spi-	ind. act. à παῖω, percutio; f. ω.
'Ἐπάγην, concretus sum, a. 2.	ro: ab ἐπί, et αἰγίς, ἦ, procella,	'Ἐπαισθάνομαι, sentio: et
pass. ab a. 2. act. ἐπάγον, fixi;	quod ab αἴσω, irruo.	'Ἐπαισθῆμα, ἄτος, τὸ, sensus: ab
verbi πῆγνυμι, seu πηγνῶ, compin-	'Ἐπαίδομαι, -ῆμαι, erubescō. Th.	αἰσθάνομαι, sentio.
go; fut. πῆξω, f. 2. παγῶ.	αἰδός' undè et	'Ἐπαίσσομαι, irruo: et
'Ἐπαγνέειν, adducere, Ion. et	'Ἐπαίδεσθεις, reveritus; part. a.	'Ἐπαίσσονται, irruentem, acc.
Poët. pro ἐπάγειν.	1. præced. verbi. Th. αἰδός, δός,	sing. part. præs. act. ab
'Ἐπαγλαίει, Att. dictum pro ἐπα-	contr. -ῆς, ἦ, pudor.	'Ἐπαίσσω, irruo, cum dat. ali-
γλαίσαι, 3. sing. f. 1. ind. act. ver-	'Ἐπαίδεσθῆν, ἦς, ἦ, a. 1. ind. pass.	quandò occurro, et cum gen. item
bi ἀγλαίξω, illustro. Th. ἀγλαός,	à παιδένομαι, erudiri, castigor. Th.	insequor, impero, percutio, invado;
splendidus.	ταῖς, παιδός. δ, puer.	cum acc. aliquandò insurgo: ex
'Ἐπαγλαίειν, Ion. illustrare, ce-	'Ἐπαίειν, audire, percipere. Th.	ἐπί, et αἴσω, ruo.
lebrare: ab eodem verbo et Th.	αἶω, audio.	'Ἐπάξος, ὤ, δ ἄ, ἣ, cuius facinora
'Ἐπαγλαίζομαι, exulto ob aliquid:	'Ἐπαίκελα, et ἐπαίκεια, ὠν, τὰ,	innotuerunt. Vide ἀξος.
ab eodem quod sup.	quæ post cænam apponuntur, del-	'Ἐπασχύνομαι, erubescam; f.
'Ἐπαγμένος, præs. part. m. alli-	caria: ab ἐπί, post, et αἰκλον vel	1. pass. ab
ciens; Ion. pro ἐπηγμένος, vel pro	αἰκλον, cibus, cæna. Th. αἰκλος, ves-	'Ἐπασχύνομαι, pudet me, erubes-
ἐπαγόμενος' ab ἐπάγω.	pertinus.	co, cum acc. a. 1. pass. ἐπασχύνθην.
'Ἐπάγωμαι, adduco, allicio, item	'Ἐπαῖνῃ, 3. sing. præs. ind. act.	Th. ἀσχος, eos, τὸ.
cito auctorem: ab ἐπάγω, adduco.	ab ἐπαινέω, laudo, q. v.	'Ἐπαίτεω, mendico; f. ἦσω, p. ἐπῆ-
Th. ἄγω, duco.		ἦκα. Th. αἰτέω, pto.
'Ἐπαγον, vide in ἐπάγην.		'Ἐπαίτης, ὤ, δ, mendicus: à præ-
'Ἐπαγορεύω, dictis afficere: ab		ced.

* **Ἐπαιρέομαι**, conquieror, &c. vid. atireoμαι.

* **Ἐπαίτιος**, υ, ὁ ζ ἡ, qui vel qua est in culpa. Th. αἰτία, culpa.

* **Ἐπαίθη**, lusus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παίζω, ludo; f. ζω, et σω.

* **Ἐπαῖω**, exaudio: ab αἶω, audio.

* **Ἐπαῖωρος**, elevo, suspendo: et

* **Ἐπαῖωρόμαι**, pro -ίομαι, efferor: et

* **Ἐπαῖωρόμενος**, pro -τόμενος, ou, erectus: ab αἰώρω, elevo.

* **Ἐπαήκουα**, as, ε, perf. m. vide in ἐπακῶ.

* **Ἐπακμάζω**, vigeo: ex ἐπι, et ἀκμάζω, vigeo. Th. ἀκμή, flos aetatis.

* **Ἐπακοθέω**, subsequor; f. ἦσω, p. ἐπικολύθηκα, a. 1. act. ἐπικολούθησα, a. 1. sub. ἐπακολούθησα' ex ἐπι, et ἀκόθεος, υ, ὁ ζ ἡ.

* **Ἐπακολύθησις**, εως, ἡ, consequentia: à perf. part. præc. verbi.

* **Ἐπάκουσ**, υ, ὁ ζ ἡ, Dor. pro ἐπήκουσ, auditor. Th. ἀκούω, audio

* **Ἐπάκσε**, animum adfice, præc. imperat. act. et

* **Ἐπακῶσαι**, a. 1. inf. act. ab ἐπακῶ.

* **Ἐπάκωσος**, υ, ὁ ζ ἡ, qui auditur, auscultabilis: ab

* **Ἐπάκωσ**, exaudio, obtempero, f. ὦω, p. ἐπήκωκα, a. 1. ἐπήκωσα' hinc a. 1. sub. ἐπακῶσω, η, perf. pass. ἐπήκωμαι, p. m. ἐπήκουα, et Att. ἐπακήκωα. Th. ἀκῶω, audio.

* **Ἐπακρίβωμαι**, pro -όμαι, accuratè et diligenter curo; f. ἔσονται' ex ἐπι et ἀκρίβω.

* **Ἐπακρόαμαι**, -ῶμαι, exaudio, imperf. ἐπικροάμην, -ῶμην, &c. ex ἐπι, et ἀκροάομαι, audio; f. ἄσονται.

* **Ἐπακρόάσις**, εως, ἡ, auscultatio: à superiori.

* **Ἐπακταῖος**, α, ον, littoralis: ex ἐπι et ἀκτῆ.

* **Ἐπακτῆρ**, ἦρος, ὁ, venator: et

* **Ἐπακτῆσις**, ἡ, ὄν, illex, uvena: ab ἐπάγω.

* **Ἐπακτικῶσ**, adv. per inductionem.

* **Ἐπακτιῶσ**, ὄ, ὁ ζ ἡ, littoralis: ab ἀκτῆ, littus.

* **Ἐπακτῶσ**, ἡ, ὄν, adscitilius, peregrinus; ἐπακτῶσ ὄμβρος, impetuusos imber: ab ἐπάγω. Th. ἀγω, impello.

* **Ἐπακτῶσις**, venator, qui canes in feras ἐπάγει, impellit: et

* **Ἐπακτῶσις**, ἦρος, ἡ, navigiolum: et

* **Ἐπακτῶσις**, υ, τὸ, navigium piscatoriū: ab ἐπάγω, impello.

* **Ἐπαλαίειν**, luclabatur, 3. sing. imp. act. verbi παλαίω, luctor.

* **Ἐπαλαλάζω**, f. ἀζω, p. ἀχα, acclamo tatus: ex ἐπι, et ἀλαλάζω, acclamo. Th. ἀλάλη.

* **Ἐπαλόμαι**, pervagor: ab ἀλόμαι, vagor.

* **Ἐπαλασῶω**, graviter afficio ob mala: ex ἐπι, et ἀλασῶω, idem: q. ab ἀλασῶω, Dor. pro ἀλησῶω, cuius oblivisci non possumus. Th. λήθω, lateo.

* **Ἐπαλασῶσασα**, miserata, ejusd. a. 1. part. act. fem. gen.

* **Ἐπαλείφω**, superillino: ab ἀλείφω, ungo.

* **Ἐπαλεξήσομαι**, auxiliatura, f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπι, et ἀλέξω, vel ἀλέξω, arceo.

* **Ἐπαλλάγη**, ἡς, ἡ, permutatio: et

* **Ἐπαλλάττω**, f. ζω, permuto: ab ἀλλάσσω, vel -ττω, multo; f. ζω'.

* **Ἐπάλλω**, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, vibro, agito: alii poni volunt pro ἐφήλλω, imperf. ab ἐφάλλομαι, insilio.

* **Ἐπάλληλος**, ε, ὁ ζ ἡ, alternus: ex ἐπι, et ἀλλήλων, multo: q. ab ἄλλω, alius.

* **Ἐπάλμενος**, insiliens, per Sync. pro ἐφάλλόμενος, Æol. mutato etiani spiritu aspero in tenuem: ab ἐφάλλομαι, q. v.

* **Ἐπαλξίς**, εως, ἡ, propugnaculum muri: ex ἐπι, et ἀλξι, robur.

* **Ἐπαλπνος**, ou, apud Pindarum hoc vocabulum tantum reperitur: et dici puto de vento secundo navisque grato: q. per Sync. pro ἐπιθαλπνος' ex ἐπι et θάλπνος, splendidus, et per Metath. lucis instar gratul: à θάλπω, caleficio, foveo.

* **Ἐπαλτο**, insiliebat, imperf. Æol. prg ἐφάλλετο, vel plusq. p. pass. pro ἐφῆλτο' ab ἐφάλλομαι: vide ἐπαλμμενος.

* **Ἐπαμῆν**, pro ἐπαμαίν, et ἐπαμάσθαι, pro ἐπαμαέσθαι, accumulare; præc. inf. act. et m. ab ἀμάω.

* **Ἐπαμείβω**, vel ἐπαμείβομαι, permuto, alterno; f. ψομαι' ab ἐπι, et ἀμείβω, multo, f. ψω, p. ἤμειβα.

* **Ἐπαμεινῶδας**, υ, ὁ, **ΕΡΑΜΙΝΟΝ ΟΝΔΑΣ**, Thebanorum dux.

* **Ἐπίμειπτο**, responderat, Ion. pro ἐπίμειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐπαμείβω.

* **Ἐπίμερος**, υ, ὁ ζ ἡ, Poët. Æol. acc. Ion. pro ἐφήμερος, unius diei, qui durat unum diem: ab ἐπι, et ἡμέρα, dies.

* **Ἐπαμρόμενος**, obrutus, a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, coacervo: quod ex ἐπι et ἀμάω.

* **Ἐπαμοιβῶσις**, vel ἐπαμοιβῶδῶν, adv. vicissim: ab ἐπαμείβω, alterno.

* **Ἐπαμοιβῶσις**, ἡ, ὄν, alternus: ab eod. Th.

* **Ἐπαμῖναι**, propugnare, a. 1. inf. act. ἐπαμῖνον, ἄτω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμῖνω, f. ὄνω, auxiliior, defendo. Th. ἀμῖνω, auxiliior.

* **Ἐπαμφοροεῖζω**, f. ἔωω, in utramque partem vergo, in ancipiti sum, oratione ambigui ator: ex ἀμφοτερος, uterque. Th. ἀμφω, ambo.

* **Ἐπῖν**, postquam; conj. ex ἐπι et ἔν, v. ἔν.

* **Ἐπιναβαίνω**, ascendo super: ab ἐπι, ἀνὰ, et βαίνω, eo.

* **Ἐπιναβιλλεσθαι**, differre, præc. inf. m. Vide ἀναβάλλω.

* **Ἐπιναβληθῶν**, adv. quasi injec-tim, injiciendo. Th. βάλλω.

* **Ἐπιναβοῶω**, f. ἦωω, acclamo: ex ἐπι, ἀνὰ, et βοῶω, clamo.

* **Ἐπιναγαγῖν**, a. 2. inf. act. ab ἐπιναγῶω, q. v.

* **Ἐπιναγινώσκω**, relego, -is: ex

ἐπι ἀναγινώσκω, lego. Th. γινῶσκω, cognosco.

* **Ἐπιναγκάζω**, f. ἄωω, urgeo, compello: ex ἀναγκάζω, cogo. Th. ἀνάγκη, necessitas.

* **Ἐπιναγκῆσ**, adv. necessè, necessarium; τὰ ἐπιναγκῆσ, scil. ὄντα necessaria, Act. xv. 28. Th ἀνάγκη, necessitas.

* **Ἐπιναγῶω**, redeo, commoveo, fut. ἀγῶ, a. 2. ἐπιναγῶω, a. 2. imperat. act. ἰπιναγάγε, provehe: ex ἐπι, ἀνὰ, et ἀγῶ, duco.

* **Ἐπιναδίπλωσις**, εως, ἡ, repetitio verbi: ex ἐπι, et ἀναδίπλωσις, reduplicatio. Th. ἐπιπλοσ, contract. -ῆσ.

* **Ἐπιναδείγγυμι**, f. ζω, revertor: ex ἐπι, ἀνὰ, et ζεύγγυμι.

* **Ἐπιναεῖρομαι**, suscipio: ex ἐπι, ἀνὰ, et αἰρίω, capio.

* **Ἐπιναεῖροις**, εως, ἡ, occisio, interitus: ab ἀναεῖρο, occido. Vido præced.

* **Ἐπιναεῖρω**, f. ἄρω, elevo: ex ἐπι, ἀνὰ, et αἰρω, tollo.

* **Ἐπιναέκιναι**, repositus sum: ex ἐπι, ἀνὰ, et κείμαι, jaceo.

* **Ἐπινακῆσις**, εως, ἡ, revocatio, restitutio: ex ἐπι, ἀνὰ, et καλέω, voco.

* **Ἐπιναλαβῶω**, repelo, apprehendo. Th. λαβῶω, capio.

* **Ἐπιναλήψις**, εως, ἡ, repetitio: à superiori verbo.

* **Ἐπιναλογῖν**, præc. inf. act. alitius, repelendo aperire: ex ἐπι, ἀνὰ, et λέγω, dico.

* **Ἐπιναμένω**, exspecto: ex ἐπι, ἀνὰ, et μένω, f. ενῶ, maneo.

* **Ἐπιναμνήσκω**, commonefacio, cum acc. f. ἦσω, p. ἐπιναμνήσκω' ex ἐπι, ἀνὰ, et μνήσκω, in memoriam revoco. Th. μνάομαι, recorder, f. μνήσομαι, p. μνήμηται.

* **Ἐπινανεῖω**, reitio, f. ὦωω, perf. ἔωκα' ex ἐπι, ἀνὰ, et νεῶω, idem. Th. νέωσ, nouus.

* **Ἐπιναπαύομαι**, acquiesco, cum dat. f. ἀύσομαι, p. ἐπιναπαύομαι a. 1. med. ἐπιναπαύομαι, ω, ατο' ab ἐπι, ἀνὰ, et παύω, cesso; a. 2. ἐπαύω.

* **Ἐπιναπλέειν**, crebrè navigare, præc. inf. act. Th. πλέω.

* **Ἐπιναπῖσις**, εως, ἡ, rebellio: ex ἐπι, ἀνὰ, et πῖσις. Th. ἰσημι, sto.

* **Ἐπιναπέλλω**, cohibeo. Th. σέλλω, inhibeo.

* **Ἐπιναπέσημα**, ἄτος, τὸ, prominentia: et

* **Ἐπιναπέσημαι**, fut. 1. med. ab ἐπιναπέσημαι, insurgo: ex ἐπι, ἀνὰ, et ἰσημι, sto.

* **Ἐπιναστρέφω**, revertor: ab ἐπι, ἀνὰ, et στρέφω.

* **Ἐπιναστροφῆ**, ἡς, ἡ, reversio, reflexio: à p. m. præced.

* **Ἐπινασθῖσθαι**, præc. inf. pass. ab ἐπινασθῖμαι, insuper inprobo, acceptum fero: ex ἐπι, ἀνὰ, et θῖσθαι.

* **Ἐπιναστρέφω**, revertor: ab ἐπι, ἀνὰ, et στρέφω.

* **Ἐπιναστροφῆ**, ἡς, ἡ, reversio, reflexio: à p. m. præced.

* **Ἐπινασθῖσθαι**, præc. inf. pass. ab ἐπινασθῖμαι, insuper inprobo, acceptum fero: ex ἐπι, ἀνὰ, et θῖσθαι.

* **Ἐπινασθῖσθαι**, post vindictam que sit ejus colligo: ex ἐπι, ἀνὰ, et ἰσθῶω, vindemio. Th. τρέψω, εἶν' ἔπινα.

Ἐπαθήθην, ης, η, *calcatus sum*, a. 1. pass. verbi πατήω, f. ἤσω, *calco*, a. 1. ἐπάτησα.

Ἐπάτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπαυλέω, f. ἤσω, p. ἡκα, *præcino*, accino: ex ἐπι, et ἀυλέω, *cano tibia*. Th. αὐλός, tibia.

Ἐπαυλίζομαι, *stabulor*, in loco immoror: ab αὐλίζομαι, *stabulor*. Th. αὐλή, aula.

Ἐπαυλις, εως, ἡ, *commoratio*, villa: ab eod.

Ἐπαυξάνω, vel ἐπαύξω, f. ἐπαυξήσω, a. 1. ἐπηύξησα, p. ἡκα, *adaugeo*, *amplifico*: ex ἐπι, et αὐξάνω, *augeri*, *augeo*. Th. αὐξω.

* Ἐπαύξησις, εως, ἡ, *amplificatio*: à præced.

Ἐπαυρέϊ, *fruitur*, 3. sing. ind. et Ἐπαυρέμεν, seu Ἐπαυρέμεναι, Dor. pro Ἐπαυρέναι, præs. inf. act. et

Ἐπαυρέω' 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπηύρησα, *adeptus est*; ab ἐπαυρέω, -ω, f. ἤσω, a. 2. m. ἐπηυρόμην, υ, ετο, Dor. ἐπαυρόμην.

Alii volunt esse imperf. verbi seq. Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, et ἐπαυρόμαι, *fruior*, *consequor*; item *pænas luo*, Ἐπαυρέναι βασιλῆος, *luere pænas propter regem*, Il. á. 410. *κακοῦρα φησι, pænas insidiarum*, Il. ó. 17.

sub. *κακῶν ἐκ*, vel *ἐνεκα*, quod exprimitur, Od. σ. ' 106. Πλείων δέ τε νυκτός, ἐπαυρέϊ, *magis autem nocte laborat*, Hes. Op. 419. sub. *καμάτῳ*. Th. αὔρα, aura.

Ἐπαυρήμι, *fruaris*, Ion. pro ἐπαύρη, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαυρόμαι, id. q. præced.

Ἐπαυρίου, *cras*, adv. ἡ ἐπαυρίου, sc. ἡμέρα, *crastinus dies*. Th. αὔριον, *cras*.

Ἐπαυρίσκει, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαυροίτο, 3. sing. a. 2. opt. m. et Ἐπαυρον, Dor. pro ἐπηύρον, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπαυρώνται, *fruantur*, 3. pl. præs. sub. m. vel pass. verbi ἐπαυρόμαι, *fruior*: ab eod.

Ἐπαυσάμην, *auso*, *ausato*, a. 1. m. verbi παύω, *cesso*; f. σω, a. 2. ἔπαυον.

Ἐπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπαύσουσ, *acclama*, a. 1. imperat. act. ex ἐπι, et αὐω, *clamo*.

Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. ind. m. vide ἐπαυσάμην.

Ἐπαυτεῖν, *acclamare*, ἐπαυτεον, *acclamabant*, Ion. pro ἐπηύτεον, 3. pl. imperf. act. ex ἐπι, et αὐτέω, Poët. pro αὐω, *clamo*.

Ἐπαυτοφόρῳ, in *flagranti delicto*, in ipso, *facto*; ex ἐπι, in, et αὐτόφορος, quod ex αὐτός, ipse, et φόρος, *furtum*. Th. φύρ, φύρος, δ. *fur*.

Ἐπαυχήνιος, υ, δ. ζ. ἡ, Poët. qui supra cervicem fertur, qui cervicem imponitur; δ. ἐπι τῷ αὐχένει φερόμενος. Th. αὐχὴν.

Ἐπαυχέω, -ω, f. ἤσω, *glorior ob*. Th. αὐχέω.

Ἐπαφάρομαι, -ωμαι, *contracto*, *demulceo*; vide in ἀράω, *palpo*. Th. ἀπτομαι, *tango*.

Ἐπαφανάθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαναίνω, *exsiccio*: quod ex ἐπι, ἀπό, et ο'αίνω, *arefacio*. Th. αὐω, *siccio*, *acendo*.

Ἐπάφηναι, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐπάφηναι, *immitto*, f. ἐπαφίσω, p. ἐπαφῆκα, a. 2. sub. ἰπάφω' ab ἐπι, ἀπό, et ἴημι, *nullo*.

Ἐπαφῆρας, ᾧ, δ, *nomen viri*, Gr. *spumosis*.

Ἐπαφρίζω, *despumo*, f. ἴωω, p. ἐπήφρικα' ex ἐπι, et ἀφρός, *spuma*.

Ἐπαφρόδωτος, υ, δ, *nom. viri*, Gr. *venustus*.

Ἐπάφω, *immisero*, a. 2. sub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι.

Ἐπαχῆθης, ἰός, δ. ζ. ἡ, *gravis, molestus*. Th. ἀχθος, *pondus*.

Ἐπαχύνωσεν, *vezavit*, *constrinxit*, a. 1. ind. verbi παχύνω, f. ὠσω. Th. πᾶχυν, *pruina*.

Ἐπαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παχύνω, *crassum reddo*, *pinguefacio*. Th. παχύν, ἰός, *crassus*.

* Ἐπε', pro ἔπεισ, *nom. vel acc. pl. ab ἔπος, eos, τὸ, verbum*. Th. ἔπω, *dicō*.

Ἐπεῖν, Ion. pro ἐπᾶν, *postequam*, vel pro ἐπᾶν vel ἔταν, *quando*.

Ἐπέβη, Dor. pro ἐπέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. et ἐπέβαν pro ἐπέβησαν, 3. pl. a. 2. ἐπέβην' q. ab ἐπίβημι.

Ἐπέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπεβαίνω, *accedo*. Th. βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐπέβαλλον, 3. sing. imperf. act. ab ἐπιβάλλω, *injicio*: ex ἐπι, et βάλλω, *jacio*; f. βᾶλλω, p. βέβηκα, a. 2. ἔβαλον.

Ἐπέβῳλον, a. 2. ind. act. vide præced.

Ἐπέβασε, Dor. pro ἐπέβησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπέβᾶσε, *ascendere fecit*, *imposuit*, *restituit in*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπέβην, ης, η, *peragravi*, a. 2. ind. act. ab ἐπιβαίνω, *quasi ἐπίβημι* ex ἐπι, et βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐπέβησα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. pl. a. 1. act. et

Ἐπέβησατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab eod.

Ἐπέβῳσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβῳάσω, *impono*, *ascendere facio*; f. ἄσω' ex ἐπι et βαίνω, *eo*.

Ἐπέβω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιβῳω, *supervivo*: à βῳός, *vivo*; f. ὄσομαι, a. 2. ἔβωμαι, a. 2. imperat. βῳωθι, a. 2. opt. βῳίσην, a. 2. inf. βῳίθην, a. 2. part. βῳός. Th. βῳός, *vita*.

Ἐπέβλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, *respicio*; f. ψω, p. ἐπιβλέψα' ex ἐπι et βλέπω, *video*.

Ἐπέβλευσε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπιβλέω, *insidior*: ex ἐπι et βουλέω, *consulto*: quod à βουλῆ, *consilium*.

Ἐπεγγελάω, *ridens insulto*: ex ἐπι, ἐν, et γελάω, *rideo*; f. ἴσω, p. ἀκα.

Ἐπεγέρε, præs. imperat. act. et

Ἐπεγέροντες, præs. part. pl. num. ab

Ἐπεγέρομαι, *excito*: f. ἐρώ, p. ἐπήγερα, a. 1. ἐπήγερα' ab ἐπι et ἐγείρω, *excito*.

Ἐπέγυτο, per Sync. pro ἐπέγυετο, 3. sing. a. 2. m. ἐπεγύονην, υ, ετο' ex ἐπι et γύνομαι, *sum*.

Ἐπεγκολάπτω, f. ψω, p. ἔφα, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐπεγνώσκω, dat. pl. p. part. act. ἐπεγνώκως, verbi ἐπιγνώσκω, *agnosco*; f. 1. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπιγνώκα' ex ἐπι, et γινώσκω, *agnosco*.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. pass. et Ἐπίγυωται, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπίγυων, ως, ω, ab ἐπίγυωμι.

Ἐπίγυτο, *carperge siebat*, 3. sing. imperf. pass. per Sync. Poët. pro ἐπεγέρετο' ab ἐπεγέρομαι. Vide ἐπεγέρομαι.

Ἐπεχᾶνειν, *inhicere*, a. 2. inf. ex ἐπι, ἐν, et χαίνω, *hisco*; a. 2. ἔχᾶνον inf. χαίνεῖν.

Ἐπέδειξάτο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, *commonstro*, a. 1. act. ἐπέδειξα, f. δείξω, p. δέδειχα' ex ἐπι, et δέκνυμι, *ostendo*.

Ἐπέδησα, ας, ε, *ligavi*, a. 1. ind. act. verbi πεδάω, *ligo*; f. ἤσω. Th. πῆδη, *pedica*.

Ἐπέδιτο, pro ἐπέδι'ω, 3. sing. imperf. act. q. ab ἐπιδιδώω, verbi ἐπιδιδώμι, *insuper do*; f. δώσω. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐπέδραμεν, *accurrui*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιτρέχω' ex ἐπι, et τρέχω, *curro*; f. δρέξω, p. δέδραμκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Ἐπέδρη, ης, η, Ion. pro ἐφέδρα, *morā*, *obsidio*: vide ἔδρα, *sella*.

Ἐπέδυν, *exortus sum*, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύμι, *exorior*: ex ἐπι, et δύμι, vel δύνω, f. δύσω, p. δέδωκα, *subeo*.

Ἐπέδωκα, ας, ε, a. 2. ind. act. ex ἐπι, et δίδωμι, *do*; f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδωκα.

Ἐπέουσι, dat. pl. et Ion. Poët. pro ἔπεισ' ab ἔπος, *eos, τὸ, verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπέβάρρασαν, pro ἐπ.βάρρασαν, *dixit* Eustath. existimat: β mutatur in ζ, Ion.

Ἐπέζυσα, *superstes fui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιζῳώ. Th. ζῳώ, *vive*; f. ἤσω, p. ἔζηκα.

Ἐπέζητε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιζητέω, *requiro*. Th. ζητέω, *quæro*; f. ἤσω, p. ἔζητηκα.

Ἐπέθετο, 3. sing. ἐπέθετο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ἐπιθήμι, *impono*. Th. τίθημι, a. 2. ἔθην.

Ἐπέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπεθύμησα, et in 3. pl. ἐπιθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμῳω, *conspicuo*: ex ἐπι, et θυμέω. Th. θυμός, *animus*.

ἘΠΕΙ, et ἐπειδὴ, *postquam, quoniam, quanguam*; conj. cum indicat. ἐπεῖ ἄρα, *alioquin*, 1 Cor. vii. 14. ἐπεὶ δὲ deinde: ἐπεὶ τάχιστα, *stimul atque*.

Ἐπέιγεται, Ion. et Dor. pro ἐπέι-

γη *urgetis, properas*, 2. sing. præs. ind. pass. et
 **Ἐπιγυροῦ, festinabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro *ἠπιγυροῦ* ab
 **Ἐπιγυροῦ, impellor, urgeor*: quod ab *ἐπιγυροῦ*.
 **Ἐπιγυροῦτο, festinantis*, gen. sing. Ion. præs. part. pass. pro *ἐπιγυροῦτο*, à præced. et
 **ἘΠΙΓΙΩ, urgeo, impello, festino*; f. ζω, p. ἠπιγχα.
 **Ἐπιδῶν, postquam*; pro *ἐπειδὴ* ἄν. Th. ἐπέι.
 **Ἐπειδὴ, idem quod ἐπί*.
 **Ἐπειδῆσθε, quandoquidem*, cum ind. ab eod.
 **Ἐπειδῆτε, alioqui*, Soph. Elect. 325.
 **Ἐπειδοί, 3. sing. præs. opt. act.* ab
 **Ἐπειδω, intueor, respicio*; f. ἐπίσω, vel *ἐπίσομαι*, a. 2. *ἔπειδον*, a. 2. imperat. *ἐπίδῃ*: ex *ἐπί*, et *εἶδω, video*.
 **Ἐπειδῶ, pro ἐπειδῆ, cùm, quoniam*. Th. ἐπέι.
 **Ἐπειθῶ* pro *ἔπειτα*, adv. deinde, postea. Th. *εἶτα, postea, tum*, quod vide.
 **Ἐπειθετο, obedivit*, 3. sing. imperf. verbi *πειθεμαι, pareo*; f. σομαι, a. 2. m. *ἐπειθήσομαι, ετο*. Th. *πειθω, persuadeco*; a. 2. *ἐπίθον*.
 **Ἐπέικα, Dor. pro Poët. ἐπίεικε*, et hoc pro *ἐπίεικναι, quum*.
 **Ἐπέικτης, v, δ, instigator*. Th. *ἐπέικω, urgeo*.
 **Ἐπειλημῆν, tenens, p. part. pass.* f. g. verbi *ἐπιλαμβάνω, f. λήψομαι*. Vide in *ἐλλημμαι*.
 **Ἐπέμι, succedo, invado*, a. 2. *ἐπιον, es, e*, a. 2. part. act. *ἐπιών, ὄσα, ὄν, sequens*: hinc *ἐπίσιος, v, δ, ῆ, jūgis*: ex *ἐπί*, et *εἶμι, eo*.
 **Ἐπειμι, supersto, immineo*: ab *εἶμι, sum*.
 **Ἐπεινάω, Ion. pro ἐφείναι, permittere, immittere*; a. 2. inf. ab *ἐφίηναι*, quod ab *ἔηναι, seu ἔω, mitto*.
 **Ἐπεινόσθαι, indui, præs. inf.* verbi *ἐπίνωμι, quod ex ἐπί*, et *ἔω, induo*: hinc Ion. *εἰνώω*.
 **Ἐπεισι, εως, ἡ, festinatio*. Th. *ἐπέικω*.
 **Ἐπειτερο, quandoquidem*, conj. cum indicat ab *ἐπί*.
 **Ἐπειπῶν, a. 2. part. act. ἐπειπεῖν*, insuper dicere, a. 2. inf. act. ab *ἐπί*, et *ἔπω, dico*; a. 1. *εἶπα, a. 2. εἶπον*.
 **Ἐπειρα, as, e*, et in 3. pl. *ἐπειραν*, a. 1. ind. act. verbi *ἐπιείρω, transfigo*; f. *ἔρω, p. πέπαρκα, a. 2. ἐπάρου, p. pass. πέπαρκα, a. 1. pass. ἐπάρου*.
 **Ἐπειράθην, n, η, et in 1. pl. ἐπειράθωμεν, a. 1. ind. pass. et*
 **Ἐπειράσω, tentasti*, 2. sing. a. 1. m. *ἐπειρασάμην, v, ατο, à πείρω, f. ἄσω, et ἦσω, conor, tento*. Th. *πειρα, conatus*.
 **Ἐπειράτο, pro -αέρο, 3. sing. imperf. pass. verbi πείραμαι, tento*: ab eod.
 **Ἐπειρέσθαι, interrogare, præs.* uf. m. ab *εἶρω*.
 **Ἐπειρόν, Ion. pro ἐπειρα, 3. sing.*

imperf. act. verbi *πειράω, conor*. Vide *ἐπειράσω*.
 **Ἐπειρέσθαι, attrahere*; q. ab *εἶρω*, Poët. pro *εἶρω, traho*.
 **Ἐπειρώτο, Ion. pro*
 **Ἐπειρώτο, q. pro ἐπειρόντο, periculum faciebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi *πειράμαι, tento*. Th. *πειρα*.
 **Ἐπειρωτῶν, præs. inf. act. Ion.* pro *ἐπειρωτῶν, verbi εἰρωτάω, Ion. et Poët. pro ἔρωτάω, f. ἦσω, rogo*.
 **Ἐπειρώτεν, Ion. pro ἐπειρώταον, imperf. act. et*
 **Ἐπειρώτης, εως, ἡ, Ion. pro ἐπειρώτης, interrogatio*: ab eod.
 **Ἐπεισα, as, e, a. 1. verbi ἐπέμι, adeo*: ex *εἶμι, eo*; a. 1. inus. *εἶσα*. Potest etiam formari à *πειθω, persuadeo*; f. *πέισω, undè a. 1. ἐπέισα*.
 **Ἐπεισάω, f. ζω, p. ἦχα, superinduco*: et
 **Ἐπεισαγωγή, ἦς, ἡ, superinductio*: ex *ἐπί, eis, et ἄγω, duco*.
 **Ἐπεισακτος, δ και ἡ, ascititius (reæ)*.
 **Ἐπεισέρχεται, subit*, 3. s. ind. ab
 **Ἐπεισέχομαι, ingredior*: quod ex *ἐπί, eis, et ἔρχομαι, venio*; f. *ἔλίσσομαι, a. 2. ἦλθον*.
 **Ἐπεισηγομαι, insuper induco*.
 **Ἐπεισθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πείθομαι, obedio*. Vide *πειθω, persuadeo*.
 **Ἐπεισιν, adeat*, 3. sing. præs. ab *ἐπέμι*, addito *ν* finali: ex *ἐπί, et εἶμι, eo, a. 2. ἰον*.
 **ἘΠΕΪΣΙΟΝ, v, τὸ, aqualiculus, ima ventris pars, τὸ αἰδοῖον* an ab *ἐπί et οἶον, moveo?* an ab *ἐπεισιναι*;
 **Ἐπεισκωμάζω, impulerè et velut temulerè me infero in aliquid societatem*: ex *ἐπί, eis, et κομάω, comessor*. Th. *κῶμος, comessatio*.
 **Ἐπεισῶδον, v, τὸ, pars fabulæ quasi adventitia*. Th. *ὄδός, via*.
 **Ἐπεισῶδιος, superinductus, adventitius*: et
 **Ἐπεισοδιώδης, idem* ab eod. Th.
 **Ἐπεισπῆδάω, superinsilio*; f. ἦσω, p. *ἤκα*: ex *ἐπί, eis, et πῆδάω, salio*.
 **Ἐπεισφέρομεν, 1. pl. præs. ind. act. ab*
 **Ἐπεισφέρω, adfero*: ex *ἐπί, eis, et φέρω, f. οἶσω, a. 1. ἦνευκα*.
 **Ἐπειτα, deinde*, adv. Th. *εἶτα, postea*.
 **Ἐπειθήην, properavi*, a. 1. ind. pass. *ἐπειθήητι, a. 1. imperat. ab ἐπιγυρομαι*.
 **Ἐπέιχω, es, e*, imperf. verbi *ἐπέχω, inhæreo, attendo*, q. v.
 **Ἐπεκάθισα, as, e*, et in 3. pl. *ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, colloco*: f. *ἴσω, perf. ἐπικαθήκα*: ex *ἐπί, et καθίζω, colloco, sedere facio*. Th. *ἴξω, f. ἴσω, idem*.
 **Ἐπεκαλέτο, 3. sing. imperf. pass.* ab *ἐπικάλειω, advoco*. Th. *καλέω, voco, fut. ἔσω et ἦσω, p. κέλημαι*.
 **Ἐπεκαλύθησαν, clausi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi *καλύπτω, q. v.*
 **Ἐπεκιάτο, Ion. pro ἐπέκιντο,*

instabant, irruerunt, 3. pl. imp. verbi *ἐπικέμαι, q. v.*
 **Ἐπικείνα, trans, adv. cum gen* pro *ἐπὶ ἰκίνα, ad illa usque*.
 **Ἐπικέιτο, ἐπικέιτο, 3. sing. et pl. imperf. verbi ἐπικέμαι, jaceo super, impositus sum*. Th. *κέμαι, jaceo*.
 **Ἐπικέκλετῶ, pro ἐπικέκλετο, ἵννο-cabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab *ἐπί et καλέω, voco*; f. *ἴσω et ἦσω* p. *κέλημαι, perf. pass. κέλημαι*.
 **Ἐπεκλώσαντο, destinârunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi *ἐπικλώω, futu-lia stamina duco*: quod ex *ἐπί, et κλώω, neo*.
 **Ἐπεκράτει, pro ἐπεκράτες, 3. sing. imperf. ab ἐπικράτειω, pravaleo*. Th. *κράτος, robur*.
 **Ἐπεκρέμῃσθε, as, e, appendi*, a. 1. ind. act. ab *ἐπικρέμω, q. ab ἐπί, et κρέμω, suspendo*; f. *ἄσω, a. 2. ἐκρέμαδον, q. ἂ κρεμίζω*.
 **Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extensio*: et
 **Ἐπεκτείνωμι, ης, εται, contendor, nitior, extendor, fut. ἐπεκτείνωμαι, a. 1. m. ἐπεκτείνωμην, v, ατο, ab*.
 **Ἐπεκτείνω, extendo*: quod ab *ἐπί, ἐκ, et τείνω, tendo*; f. *τένω, p. τέτακα*.
 **Ἐπεκτέσω, 2. sing. a. 1. ind. m.* verbi *ἐπικτέσσομαι, insuper acquiro*. Th. *κτέσσομαι, q. v.*
 **Ἐπειλάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλαμβάνω, apprehendo*; f. *λήψομαι, a. 2. ἐπέλαβον*: ex *ἐπί et λαμβάνω, capio*.
 **Ἐπειλάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviscor; fut. λήσομαι, a. 2. ἐπέλαθον*: ex *ἐπί, et λαθάνω, seu λήθω, lateo*; f. *λήσω*.
 **Ἐπελάνω, invado*: ex *ἐπί, et λαθάνω, agito*; f. *ἄσω, p. ἦλακα*.
 **Ἐπελευσις, εως, ἡ, invasio, impetus*. Th. *ἐρχομαι, f. ἐλεύσομαι, venio*.
 **Ἐπελθῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, superventio*: quod ex *ἐπί, et ἔρχομαι, venio*; f. *ἔλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, et per Sync. ἦλθον*.
 **Ἐπελθῶν, ὄσα, ὄν, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος*. Vide *ἐπελθῆναι*.
 **Ἐπελίξω, f. ἴσω, in spem erigo*: ex *ἐπί, et ἐλίξω, spero*. Th. *ἄπις, spes*.
 **Ἐπέλιον, es, e, a. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, explico*; f. *ύσω, p. ἐπέλυκα, a. 1. pass. ἐπέλυθην*. Th. *λύω, solvo*.
 **Ἐπεματεῖ* pro *ἐπεματετο, instigabat*, 3. sing. imperf. verbi *ἐπιμαίωμαι, incito*: quod ex *ἐπί, et μάω, vehementer curio*.
 **Ἐπεμάζατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μάσσω, f. ζω, abstergo*.
 **Ἐπεμβαίνω, ingredior*: ex *ἐπί, ἐν, et βαίνω, eo*; f. *βήσομαι, a. 2. ἔβην*.
 **Ἐπεβάλε, injecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. pro *ἐπενέβαλε, verbi ἐπι-mβάλλω, superinjicio*. Th. *βάλλω, jacio*; f. *βαλῶ, p. βέβηκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα*.
 **Ἐπεβάλλεσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπεβάλλομαι, insessor*: ab eod. Th.
 **Ἐπεμβῆτης, v, δ, sessor, qui equo insidet*: et
 **Ἐπεμβεβῶσι, conscendens, perf.*

part. act. Ion. pro ἐπεμβήκως, δόν, ab ἐπιβαίνω, ingredior: ex ἐπί, ἐν, et βαίνω, eo; fut. βήσομαι, p. βίθηκα, a. 2. ἔβην.

Ἐπέμεινα, as, e, a. 1. ind. act. et in 1. pl. ἐπέμειναμεν, verbi ἐπιμένω, permaneo; f. ἐπιμένω, p. ἐπιμεμένικα: quod ex ἐπί, et μένω, maneo.

Ἐπεμελήθην, ης, η, curavi, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελόμαι, curam gero; f. ἴσομαι. Th. μέλει, cura est.

Ἐπεμέφετο, 3. sing. imperf. pass. ex ἐπί, et μέφομαι, accuso; f. φομαί, p. μέμεμαι.

Ἐπέμεινε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. Vide ἐπιμέναινα.

Ἐπεμνήμην, ω, ατο, insanivi, a. 1. m. verbi ἐπιμνέομαι. Th. μαινομαι, insanio; f. μανίμαι, p. m. μέμνηνα.

Ἐπεμπε, imperf. act. verbi πέμπω, mitto; f. ψω.

Ἐπέμυξα, as, e, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω, subsannio: ex ἐπί, et μύττω, vel -σω, mungo, emungo. Th. μύξω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto.

Ἐπεμψα, as, e, misi, a. 1. ind. act. verbi πέμπω, mitto; f. ψω, p. πέπεμψα, a. 1. imperat. πέμψον.

Ἐπενάχχοτο, Dor. pro ἐπενήχχοτο, supernatabat: 3. sing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νήω.

Ἐπενώδουμαι, superinduo vel superinduor: p. ἐπενώδουμαι, indutus sum, undē part. ἐπενώδουμένος, indutus: et

Ἐπενώτης, η, δ, amiculum, inducium: ab

Ἐπενώθω, superinduo: f. ὄσω, p. ἐπενώθευκα, a. 1. m. ἐπενώθευμαι, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐπενώθευσαι: ex ἐπί, ἐν, et ὄσω, induo.

Ἐπενεγκύν, a. 2. inf. act. et

Ἐπενεγκύ, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. act. et

Ἐπενεγκών, a. 2. part. act. ab ἐπιφέρω, q. v.

Ἐπενεικαντες, nom. pl. part. a. 1. act. ab ἐπί, et ἐνεικα, quod vide: Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπένεμα, as, e, distribui: a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, à νέμω, tribuo; f. μῶ, a. 1. ἐνεμα.

Ἐπένεμτο, 3. sing. imperf. ab ἐπινέμομαι, depascor: ab eod. Th. Ἐπενήνεον, accumulabat: imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινέω, accumulo: ex ἐπί, ἐν, et νέω, glomero: imperf. ἔνεον, et ἤνεον, undē ἐνήνεον et ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθα, florui super: p. m. pro ἐπνήθα, Epenth. τῷ ο, et redupl. Att. ab ἐπανάθω, superfloreo; ex ἐπί, et ἀνθῶ, floreo. Seu in 3. sing. potius aor. 2. ἐπενήνεον, ut ostendit Clarkius ad II. β'. 219. ex significatione temporis. Th. ἐνθος, flos.

Ἐπενήχχοτο, innatabat: 3. sing. imperf. m. ab ἐπινήχχω, f. ζω. Th. ἐπινώ, παίο.

Ἐπέθει, 3. sing. imperf. verbi πενθῶ, lugeo.

Ἐπενθῶν, Dor. pro ἐπεθῶν, a. 2. pass. verbi ἐπέρχομαι, supervenio. Th. ἔρχομαι.

Ἐπέξικμι, erumpo, egredior adversus: ex ἐπί, ἔξ, et ἴκμι, eo.

Ἐπέξελυσόμθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ab ἐπέξίχομαι, procedo: quod ex ἐπί, ἔξ, et ἔρχομαι, venio: f. ἐλύσομαι, a. 2. ἤλυον.

Ἐπέξελθῆν, a. 2. inf. act. ex iisdem.

Ἐπέξεργάσομαι, elaboro: ex ἐπί, ἔξ, et ἐργάσομαι, laboro: f. σομαι, p. ἐργάσομαι. Th. ἔργον, opus.

Ἐπέξερχομαι. Vide in ἐπέξελυσόμθα.

Ἐπέξυρομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi ἐπιξυρίσκω, invenio: ex ἐπί, ἔξ, et ξυρίσκω, idem f. ἴσω, a. 2. ξυρον.

Ἐπέξῆς, Ion. pro ἰφέξῆς, deinceps: id. q. ἔξῆς.

Ἐπέξίναι, cum dat. reum peragere et convincere: item erumpere vel edisserere: et

Ἐπέξιδε, perseguere, percense: praes. imperat. ab ἐπί, ἔξ, et ἴδμι, eo. Ἐπέοικε, convenit: 3. sing. ind.

p. m. ex ἐπί, et ἴκω, similis sum. Vide ἔοικα.

Ἐπεπειθῆθ' pro ἐπεπειθετο, obediuit: 3. sing. imperf. pass. et

Ἐπεπειθῶσαν, per Sync. pro ἐπεπείθησαν, 3. pl. a. 1. pass. forte legend. ἐπεπείθησαν, quod pro ἐπεποιθείσαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἐπί, et πείθω, persuado: f. πείσω, a. 2. ἐπίθω, p. m. πέπειθα.

Ἐπέπειν, Ion. pro ἐπέπειν, insequor: ex ἐπί, et ἔπω, sequor.

Ἐπεπερήατο, Ion. pro ἐπεπερήνητο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi περήσσω, conor: f. ἄσω, et Ion. ἴσω, p. pass. πεπερήσμαι. Th. πείρα, conatus.

Ἐπέπεσον, es, e, incidi: a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, ἵγνιο: cum dat. f. ἐπιπτώσω, p. ἐπιπέπτωκα: ex ἐπί, et πίπτω, cado.

Ἐπεπήγε, 3. sing. plusq. p. m. quod ex ἐπί, et πήγνυμι, seu πήσω, figo: f. ζω, p. πέπηγα, p. m. πέπηγα.

Ἐπέπιθεν, persuasimus; per Sync. Æol. pro ἐπεπιθόμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπέπιθον, Ion. redupl.

primis duab. literis à πείθω, a. 2. ἐπιθον. Alii volunt esse 1. pers. plusq. p. m. pro ἐπεποιθειμεν, à p. m. πέπειθα.

* Ἐπίπλας, a. 1. part. act. pro ἐπίπλω, idque pro ἐπιπλώσας: et

Ἐπέπλον, adnavigabam: 3. pl. imperf. act. verbi ἐπιπλώ. Th. πλέω, navigo: f. πλεύσω.

Ἐπέπληγον, percussi; per reduplicationem pro ἐπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, percutio: f. ζω, a. 2. ἐπληγον et ἐπλήγω, vel est a.

2. verbi compos. ab ἐπιπλήττω, q. v.

Ἐπέπληξα, as, e, a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel -ττω, fut. ζω, incre-

ditur: ex ἐπί, et πλῆσσω, percutio.

Ἐπέπλων, ως, ω, adnavigabam:

imperf. vel a. 2. act. ab ἐπιπλώω pro ἐπιπλέω, ut ἰδών vel ἰδών, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo.

Ἐπεπῶθει, confisus fueram: plusq. perf. m. ex ἐπί, et πείθω, persuadeo: f. πείσομαι, p. m. πέπειθα.

Ἐπεπόνθη, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ἦδη pro ἦδων, plusq. perf. m. verbi πάσχω, patior: f. πείσομαι, a. 2. ἐπάθον, p. m. πέπειθα.

Ἐπεπράγισαν, egerant: pro ἐπεπράγισαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐπεπράγην, verbi πρόσσω, vel -ττω, fut. ζω, praet. m. πέπραγα.

Ἐπέπταρον, es, e, a. 2. act. verbi ἐπιπτάρω, insuper sternulo: ex ἐπί, et πταίρω, f. αρῶ.

Ἐπέπτατο, 3. sing. a. 2. ind. m. adsolavit. Vide ἐπάρην.

Ἐπεπτόκει, excederam: plusq. p. act. verbi πέπτω, cado: f. πτώσω, p. πέπτωκα.

Ἐπέπυσο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi πυνθάνομαι, audio, interrogo: f. πείσομαι, p. pass. πέπυσομαι, a. 2. m. ἐπύθην.

Ἐπεραιώθη, transgressus sum a. 1. ind. pass. verbi περαιώω, transeho. Th. τέρα, ultra.

Ἐπεργάζομαι, colo, aro, subigo: ex ἐπί, et ἐργάζομαι, fut. ἄσομαι, a. 2. m. ἐπύθην.

Ἐπεργασία, as, η, aratio, cultura.

Ἐπερείδω, f. ἔσω, fulcio, firmo: et

Ἐπέρισε, adigit: 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπί, et ἐρείδω, f. σω, p. κα, figo, firmo.

Ἐπέριστοι, sciscilari: verbi ἐπέρομαι, sciscitor, f. ἐπερήσομαι. Vide ἐπίρεισθαι.

Ἐπερήρισμαι, perf. pass. verbi ἐπερείδω, pro redupl. Att. Vide in ἐπέρισε.

Ἐπέρησα, as, e, transivi, trajeci: a. 1. ind. act. verbi περάω, f. ἴσω, et ἄσω, p. πεπέρακα.

Ἐπερήβην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπέρήβην. Th. βήσσω, frango: f. ζω.

Ἐπερήβην, ης, η, a. 2. ind. pass. tanq. ab ἐπέρβη, pro ἐπέρβητω, injicio: ex ἐπί, et βήτω, projicio: f. ψω, p. ἐρβηθα.

Ἐπερήβωσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἐπερήβωσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐπέρήβην, confirmo, impello, fortiter moveo: ex ἐπί, et βώννυμι, fut. βήσω, perf. ἐρβωκα, a. 1. pass. ἐρβώθη.

Ἐπέρομαι, supervenio: f. ἐπελεύσομαι, a. 2. ἐπλήθον: ex ἐπί, et ἔρχομαι, venio: p. m. ἤλυθα. Att. ἐπλήθη.

Ἐπέροχον: pro ἐπέροχον, 3. pl. praes. ejusd.

Ἐπερωτάω, interrogo: imperf. ἐπρωτάσω, -ων, as, -as, α, -α, f. ἴσω, p. ἐπρωτήκα, a. 1. ἐπρωτήσα, a. 1. imperat. ἐπερωτάσω, -άτω: ex ἐπί, et ἔρωτάω, rogo, sciscitor.

Ἐπερωτάω, ἄτος, τὸ, interrogatio: et

Ἐπαρτήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπαρτάω, quod vide.
 Ἐπερωτήσας, εως, ἡ, interrogatio: ab eod.
 Ἐπισάξεν, 3. sing. a. 1. verbi ἐπισάττω, sternō: f. ζω. Th. σάττω, onero.
 Ἐπισθοδία, ας, ἡ, convitium: et Ἐπιθολος, ὁ ἄ ἡ, verba probrosa in aliquem jaciens: ex ἐπί, eis, Att. τί, et θάλλω, jactō: p. m. βέθολα, vel qu. ἔπειν, ὡς, βίλειαι, βάλλων, verbis, tanquam telis, impetens.
 Ἐπεισεν, cecidit: 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, cado: fut. πεσῶμαι, praet. πέστωκα, a. 2. ἔπεισον.
 Ἐπεισθίω, insuper edo, post aliud edo: ex ἐπί, et ἰσθίω, edo. Th. ἔσθω, idem.
 Ἐπίσθω, sequatur: 3. sing. praes. imperat. et
 Ἐπίσθων, 3. dual. praes. imperat. verbi ἔπινομαι, sequor: praes. inf. ἔπεισθαι.
 Ἐπεισον, dat. pl. ab ἔπος, ἔπος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico: a. 2. ἔπιον.
 Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. act. verbi σκάω, claudico: f. σω.
 Ἐπέσκαπεν, legebat: 3. sing. imperf. act. verbi ἐπισκέπω, f. ψω. Th. σκάτω, lego.
 Ἐπεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπισκέψαμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, inviso, visito: f. ψομαι, p. pass. ἐπίσκεμμαi ex ἐπί, et σκέπτομαι, circumspicio.
 Ἐπεισκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάω, inumbro: cun dat. fut. ἄσω, praet. ἐπεισκάκα, a. 1. sub. ἐπεισκάσσω, η, η' ex ἐπί, et σκιά, umbra.
 Ἐπεισκήρτισε, insulvit: 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπί, et σκίρτάω, salto. Th. σκίρω, salio.
 Ἐπεισκήτῃσι, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκορτέω, obtenebro: f. ἥσω, p. ἐπισκορτήκα' ex ἐπί, et σκόρος, tenebrā.
 Ἐπεισον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, cado: f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα.
 Ἐπίσπεσθαι, Ion. et Poët. pro ἐρίσπεσθαι, sequi: et
 Ἐπίσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπῶν, a. 2. part. ἐπισπῶν, ab inus. ἐπισπῶ, assequor: ex ἐπί, et σπῶ, fact. ex ἔπω, per transit et Pleonasm. τὸ σ. Th. ἔπω.
 Ἐπίσσομαι, gem. σ, pro ἐπίσσομαι, Poët. 3. sing. f. ἴσομαι. Ex ἐπί, et verbi εἶμι, sum.
 Ἐπίσσομαι, impetun fecit, per Metath. pro ἐπίσσομαι, 3. sing. perf. pass. et
 Ἐπίσσομαι, pro ἐπίσσομαι, 3. sing. plusq. p. pass. ex ἐπί, et σπῶμαι, concito, verbum inus. pro σπῶμαι, idem. Th. σπῶ, qualio.
 Ἐπίσσωμαι, missus sum: perf. pass. verbi ἐπιστέλλω, mitto: quod vide.
 Ἐπίσειλα, ας, ε, misi: a. 1. ind. act. ejusd.
 Ἐπεισενάχιζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπεισενάχιζω, ingemisco:

ex ἐπί, et σενάχιζω, gemo, f. σω. Th. σενός, angustus.
 Ἐπίσινε, ingemiscebat, 3. sing. imperf. act. ex ἐπί, et σίνε, gemo: ab eod. Th.
 Ἐπεστέφαντο, coronaverunt: 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, coronō: f. ψω, p. ἐστέφα.
 Ἐπεισῶς, ὄτος, per Crasin Ion. pro ἐφασκῶς, et ἐφασῶς, perf. part. act. et
 Ἐπέσην, ης, η, superveni, a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, insto; f. ἐπίσῃσω, p. ἐφίστηκα' ex ἐπί, et ἴστημι, slo.
 Ἐπεσῆρικτο, 3. sing. plusq. p. pass. vide ἰσῆρικται' a. 2. sup. firmiliter statuo: f. ζω.
 Ἐπεσῆριζα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισηρίζω, confirmo: ab eod. Th.
 Ἐπέσθων, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐπέσθων, q. v.
 Ἐπεισι, imminet, aliquando licet, 3. sing. praes. verbi ἔπειμι, supersto, immino. Th. εἶμι, sum.
 Ἐπεσονάχιζε, idem quod ἐπεισενάχιζε' ex ἐπί, et σενάχιζω, gemo. Th. σενός, angustus.
 Ἐπεσραμμένα, perversa et asperiora verba, perf. part. pass. n. g. pl. Vide seq.
 Ἐπεσρᾶσθη, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιστρέφω, converto: f. ψω. Th. σρῆφω, verto, a. 2. ἔσραφον.
 Ἐπέσρῃψα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi
 Ἐπεσρῆξιζον, verberabant: 3. pl. imperf. ex ἐπί, et σρῆξιζω, duriliter tracto. Th. στόφω, adstringo: fut. ψω.
 Ἐπεισχε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔπειχον' ab ἐπέχω.
 Ἐπέσχετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.
 Ἐπειτα, sequitur: 3. sing. praes. ind. ab ἔπινομαι, sequor: a. 1. m. εἰψάμην. Th. ἔπω.
 Ἐπέτας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro ἐπέτης, η, ὁ, assecla, comes, famulus: ab eod. Th.
 Ἐπέτασθην, a. 1. ind. pass. à πετάννυμι, seu πετάζω, f. ἄσω, pando, velo. Th. πετάω.
 Ἐπέτελα, ας, ε, jussi: a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω' ex ἐπί, et τέλλω, inusit.
 Ἐπέτειος, η, ὁ ἄ ἡ, anniversarius. Th. ἔτος.
 Ἐπέτελλε, imperabat: 3. sing. imperf. act. et
 Ἐπετέλλε' pro ἐπιτέλλετο, 3. sing. imperf. pass. Vide ἐπέτελα.
 Ἐπετέρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιτέρομαι, delector. Th. τέρω, delecto: f. ψω.
 Ἐπετέρευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτερεύω, sector studiosè, operam dō: fut. εύσω. Th. ἐπιτερύδω, idoneo.
 Ἐπετέρευος, η, ὁ ἄ ἡ, vel la, ion. annuus, totum annum durans. Th. ἔτος, annus.
 Ἐπετίθειν, pro ἐπιτίθειν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. qu. ab ἐπιτίθειν, verbi ἐπιτίθημι, quod vide.

Ἐπετίμα, pro ἐπετίμας, 3. sing. imperf. act. ab ἐπιτίμαω, objurgo: fut. ἥσω, p. ἐπιτετίμηκα, q. v. ex ἐπί, et τίω, punio.
 Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd.
 Ἐπετίμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπιτίμων, ων, verbi ἐπιτίμαω, objurgo, q. v.
 Ἐπέτοσσα, ας, ε, incidi in, ostendi, nactus sum: 1. a. Poët. pro ἐπέτοσα, verbi πέτω, ω, f. ἄσω, q. à prisco verbo πείτω. Th. πέπωτα.
 Ἐπετρέπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω, permitto: f. ἔψω p. ἐπιτρέπεθα, a. 1. ἐπέτρεψα, p. m. ἐπιτρέπομαι' ex ἐπί, et τρέπω.
 Ἐπέτρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab eod. verbo.
 Ἐπέτρυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιτυγχάνω, assequor: ex ἐπί, et τυγχάνω, sum: fut. τεύρομαι.
 Ἐπευᾶδον, imperf. vel a. 2. ἄολ. Pleonasm. τῷ υ, pro ἐπιάδων, ab ἔαδον, resolutione Ion. pro ἦδον, mutato q in π, ab ἀνάδων, vel ἄδω placeo: f. ἀδήσω.
 Ἐπευθόμειθα, intelleximus: 1. pl. imperf. πευθόμαι, id. quod πυνθόμαι. f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσται a. 2. m. ἐπυθόμην.
 Ἐπευθυμέω, ω, f. ἥσω, p. ἐπευθόμεθα, æquo animo sum. Th. θυμός, animus.
 Ἐπευκτός, ἡ, δν, optabilis: et Ἐπευλάδομαι, metuo, non audeo.
 Ἐπευζάμενος, a. 1. m. part. ab ἐπέυχομαι, apprecor. Th. εὐχομαι, precor: fut. εύσομαι, p. εύρωι.
 Ἐπευφημέω, f. ἥσω, laudibus prosequor, benedico: ex ἐπί, et εὐφώνος, laudatus, quod ab εὐ, benè, et φημί, dico. Th. φάω, dico.
 Ἐπευφήμησα, ας, ε, laudavi, et in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπυφήμειω, f. ἥσω' ex ἐπί, et εὐφώνος, laudatus, quod ab εὐ, benè, et φημί, dico. Th. φάω, dico.
 Ἐπέυχεο, Ion. pro ἐπέυχω, praes. imperat. ab
 Ἐπέυχομαι, η, εται, glorior. Vide ἐπευζάμενος.
 Ἐπεωνίξω, fut. ζω, p. ἴκα, vilis pretii factio. Th. ὠνέομαι, emō.
 Ἐπέφραντο, apparebant, 3. pl. plusq. p. pass. Poët. pro πεφραμένοι ἦσαν, à verbo φαινομαι, appareo, fut. φανήσομαι, p. pass. πέφραμαι, et Att. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φάω, ostendo.
 Ἐπέφρον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, infero, fut. ἐφύλω, a. 2. ἐπέφρονον. Th. φέρω.
 Ἐπέφυν, occidit, 3. sing. imperf. act. verbi πέφνω, idem quod φέω, occido; p. m. πέφονα. Alii volunt esse ab ἐπιφονίω, quod in a. 2. ἐπέφονον, et per Sync. ἐπέφον, occidi. Alii à φέω, deducunt, et per redupl. πέφνω, per Sync. πέφνω' undè a. 2. ἐπέφονον. Aut à φέω, a. 2. ἐπέφρον, per redupl. Syracus. ἐπέφρονι, per Sync. ἐπέφρον.
 Ἐπέφρδον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, induco, indico, f.

σα, p. ἐπιπέφρακα, p. m. πέφραδα. Alii volunt ἐπιφράδον, Syracusanā reduplicacione dici pro ἐφράδον, ut in voce superiori: vel potest esse imperf. factio præsenti πεφράδω, ex p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico.

Ἐπεφράσατ', pro ἐπεφράσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπιφράζομαι, ex cogito: ab eod.

Ἐπεφράσατο, Poët. pro ἐπεφράσατο. Vide præced.

Ἐπεφύετο. Vide ἐπεφύεσθην.

Ἐπέφωκε, es, e, enatus vel enata erat, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύω, idem quod φύω, nascor, f. σω, p. πέφωκα, a. 2. ἔφω.

Ἐπεφύονην, ου, ετο, adnascabar, imperf. ind. pass. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, gigno.

Ἐπεφώνει, 3. sing. imperf. act. ab ἐπεφώνω, ουν, es, -eis' verbi ἐπιφώνω, acclamo, f. ἴσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνῆ, voc.

Ἐπέχεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐπιχέω, infundo. Vide ἐχέω.

Ἐπέχεται, abstinere, occupare, præf. inf. act. ἐπέχεται σκοπῆ τόξων, arcum intendere in scopum: ab ἐπέχω, q. v.

Ἐπεχείρσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior, imperf. ἐπιχειρέον, -ον, f. ἴσω, p. ἐπιχειρέομαι ex ἐπι, et χεῖρ, manus.

Ἐπέγειτο, pro ἐπεγέγυτο, infundebat; 3. sing. imperf. m. ex ἐπι, et χέομαι. Th. χέω, fundo, f. χέσω.

Ἐπέχθη, ης, η, a. 1. pass. verbi πέω, idem quod πέω, pecto, tondeo, f. πέσω.

Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐπιχράω, seu ἐπιχράω. Th. χράω, ἔνδαδο furiosè.

Ἐπέχρῃσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχράω, ἴλινο, f. ἴσω, p. ἐπιχέχρηκα. Th. χράω, ungo.

Ἐπέχω, ἰνδίδεο, item attendo: Job. xviii. 2. 1 Tim. iv. 16. imperf. ἐπάχον, es, e, cum dat. f. ἐπέχω, vel ἐπισχέω, p. ἐπίσχηκα, a. 2. ἐπίσχω ex ἐπι, et χέω.

Ἐπέψα, as, e, a. 1. ind. act. verbi πίπτω, coquo.

Ἐπέων, gen. pl. et

Ἐπη, pro ἔπια, carmina, nom. pl. ab ἔπος, eos, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico, a. 2. ἔπιον.

Ἐπῆ, ἰνσί; 3. sing. præf. sub. ab ἔπειμι, ἰνsum: ex ἐπι, et εἰμι, sum.

Ἐπέβολος, Poët. pro ἐπίβολος, ὁ ἡ, compros, qui aliquid adeptus est: ab ἐπιβάλλω, q. v.

Ἐπήγαγε, adduxit; Att. pro ἐπήγε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel p. m. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἤξα, a. 1. ἤξα.

Ἐπηγάγοντο, 3. pl. imperf. pass. Att. ab ἐπόγομαι, adducor, ab eod. Th.

Ἐπηγγελάμην, ω, στο, a. 1. ind. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto: ex ἐπι, et ἀγγέλλω, nuntio, f. λῶ, p. ἔγγελα.

Ἐπηγεῖρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπαγγέλλω, ex cito, f. ρῶ, p. ἐπηγεῖρα ex ἐπι, et γέω.

Ἐπηγευίδης, αἱ, tabule narium à προρά ad purpura extensa, dicuntur quasi ἐπιγευίδες. Th. φέω, fero, f. ὄσω, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐπηγορεύει, Ion. pro ἐπηγορεύει.

Ἐπήεν, ἦεις, ἦεις, plusq. p. m. verbi ἐπιέμι, accedo, adeo. Th. εἰμι, eo.

Ἐπήεν, pro ἐπῆν, inerat, 3. sing. imperf. ex ἐπι, et εἰμι, sum.

Ἐπηετύδης, ἦ, ὄν, annuus: ex ἐπι, et ἔτος, annus.

Ἐπηθηκνία, perf. part. act. f. g. ab ἐπαθεῖω, quod ex ἐπι, et ἀθεῖω, video, f. ἴσω.

Ἐπήκην, Ion. pro ἐφήκην, 3. pl. a. 1. ind. act. immiserunt; ab ἐφήμι, quod ab ἔφη, mitto. Sic

Ἐπήκε, Ion. pro ἐφήκε, 3. sing. ab eod. temp.

Ἐπηκολύθησα, as, e, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολυθῆω, subsequor, f. ἴσω, p. ἐπηκολύθηκα, a. 1. sub. act. ἐπακολυθῆσω, ης, η' ex ἐπι, et ἀκόλυθος, pedissequus.

Ἐπήκοος, υ, ὁ ἡ, propitius, qui rem aliquam audivit. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακούω, ex audio, disco.

Ἐπηκροῦντο, pro -οῦντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροῦσθην, -ώμην, -άν, -ῶ, -αετο, -ᾶτο, ab ἐπακροῦμαι, ὡμαι, ex audio: ex ἐπι, et ἀκροῦμαι, audio.

Ἐπηλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπῆλω, vidio, f. ἀλώ, a. 1. ἐπῆλα.

Ἐπήλθον, es, e, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo, f. ἐπέλευσομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλυγάζω, vel -ίζω, obumbro, veluti umbraculo tego: ex ἐπι, et ἡλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, tenebra.

Ἐπήλυδες, οἱ ἡ αἱ, advena, nom. pl. ab ἐπῆλυς, ὕδος' ab ἐπέρχομαι. Vide ἐπῆλυθον.

Ἐπήλυθῶ, 3. sing. p. m. vel a. 2. ind. act. et per Sync. ἐπήλυθε' ab eod. verbo.

Ἐπῆλυς, ὕδος, ὁ ἡ, advena, ex-transitus: vid. ἐπῆλυδες.

Ἐπηλύστια et ἐπηλυσίη, ἡ, Ion. adventus; item incantatio, quæ fit veneficiis. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλύτης, υ, et ἐπῆλυτος, υ, ὁ ἡ, ἰνδνθηα: ab eod. Th.

Ἐπήμναν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi πημνάω, noceo, damnium do: f. ἀνώ. Th. πῆμα.

Ἐπημιθῶς, ἦ, ὄν, mutinus, alternans: ab ἡμιθῶ, alturno.

Ἐπήν, aderat; 3. sing. imperf. verbi ἐπιέμι. Th. εἰμι, sum. At

Ἐπήν, quandoquidem, Ion. pro ἐπᾶν' ab ἐπει, postquam, et ἄν, si.

Ἐπήνεον, laudabant, et contractè ἐπήνεον, imperf. act. verbi ἐπαίνω, laudo, f. ἴσω, et ἔω, a. 1. ἐπήνεσα, a. 1. pass. ἐπήνηθην ex ἐπι, et αἶνος, laus.

Ἐπήνεσαν, approbaverunt, 3. pl.

a. 1. ind. act. Poët. gem. s, pro ἐπήνεσαν. Vide ἐπήνεον.

Ἐπήνησαν, laudaverunt; 3. pl. a. 1. act. Poët. pro ἐπήνεσαν' ab ἐπαίνω, vel etiam regularitèr, à f. ἴσω.

Ἐπήθη, p. m. verbi ἐπαυθῆω, suscipio: ex ἐπι, et ἀνώ. Th. ἄνωθι, flos. Vide ἐπαυθῆω.

Ἐπήθησα, as, e, a. 1. ind. act. verbi ἐπαυθῆω, occuro, f. ἴσω, p. ἐπήθηκα' ex ἐπι, et ἀνώ. Th. ἀνώ, contrā.

Ἐπήθησα, completa erat; 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπαυθῆω, expedio. Th. ἀνώ, perficio.

Ἐπήζατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi πηγγίμι, f. ἴω, compingo, figo; p. m. πέπηγα.

Ἐπήξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπηπέλησε, minatus fuerat, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαυθῆω. Th. ἀπέλειψ, minor, f. ἴσω.

Ἐπήρα, sustuli; a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, a. 1. ind. m. ἐπηράμην. Vide ἐπήρην.

Ἐπήρατος, υ, ὁ ἡ, amabilis: ex ἐπι, et ἴρα, f. ἴσω, amo.

ἘΠΗΡΕΑΣ'Ω, damnio officio, infesto, tezo, calumnior, f. ἴσω, p. ἠπεράκα' qu. ex ἐπι, et Ἄρης, Mars.

Ἐπηρεασῶς, ῶ, ὁ, vexatio, malevolentia, contumelia: et

Ἐπηρεαστικός, ἦ, ὄν, injuriosus, infestus: et

Ἐπήρεια, us, ἡ, damnium, injuria, calumnia, odium, Diod. Sic. Ab ἐπηρεάζω.

Ἐπήρην, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπαίρω, attollo, f. ἐπαρώ, p. ἐπήρκα, a. 1. part. ἐπάρας, ἄντος, a. 1. pass. ἐπήρθη. Ex ἐπι, et αἶρω, tollo.

Ἐπήρετρος, υ, ὁ ἡ, ad remigationem accinctus, remis instructus, ab ἐρετρος, renus. Th. ἴρισω, vel -ττω, remigo.

Ἐπήρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπέρωμαι, interrogo: ex ἐπι, et εἶρω, dico. Att. ἐπήρετο, cum e subscript. est imperf. pass. verbi ἐπαίρωμαι, attollo. Th. αἶρω, tollo.

Ἐπηρεφίας, acc. pl. ab ἐπηρεφῆς, lectus, cooperatus: ex ἐπι, et ἐρέφω, tego, f. ψω.

Ἐπήρθη, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, attollo. Vide ἰν ἐπήρην.

Ἐπήρκει, 3. sing. imperf. act. ab ἐπαρκέω, sufficio, subvenio, f. ἴσω, p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, propulso.

Ἐπήρκεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπηρόμενος, elatus, part. præf. pass. ab ἐπαίρωμαι. Vide ἐπήρην.

Ἐπήρσα, us, e, a. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπι, et ἄρω, ἄρω, f. Æol. ἄρωσ, undè infin. ἄρωσαι, &c.

Ἐπηρημένος, p. part. pass. ab ἐπαράωμαι, ἰνπιπτεο: quod ab ἐπι, et ἄρω, suspendo, f. ἴσω.

Ἐπήρωτα, 3. sing. imperf. ab ἐπαράωσιν, -ων, -ας, -ας, verbi ἐπαράω, interrogo, f. ἴσω, p. ἐπήρω-

'Επιδώρα, ωρ, τῷ, sacrificia. Th. βωμῶν, ara.
'Επιδώσασθαι, Ion. et Poët. pro ἐπιδοῦσασθαι, introisse, u. 1. inf. m. verbi βῶδω, clamo; sic ἐπιδώρανται, pro ἐπιδοῦσονται, vocaverint, 3. pl. a. 1. sub. m.
'Επιδώσμεθα, invocabimus, contr. pro ἐπιδοῦσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ἃ βῶδω, clamo; sic βῶσαντι, pro βῶσαντι.
'Επιδωσρεῖν, Dor. pro. ἐπιδοῦν, invocare; ab ἐπιδωσρεω, q. ἃ βῶδω.
'Επιδῶστω, opus, ὁ, pastor: ab ἐπιδῶσκω, pasco; qu. ἃ βῶω, idem.
'Ἐπῆγαιος, hūni repens.
'Ἐπῆγαβρένω, affinitatis jure duco, fut. εἶνω, p. ἐπιγαβρένωκα, a. f. 1. pass. et
'Ἐπῆγαβρένωσ' ab ἐπι, et γαβρός, genēr.
'Ἐπῆγαμλα, ας, ἡ, affinitas, jus conubiale, et
'Ἐπῆγῆμος, υ, ὁ ἃ ἡ, nubilus; ἃ γάμος, nuptiæ. Th. γαμέω.
'Ἐπῆγαστριον, υ, τὸ, EPIGASTRIUM, venter exterior. Th. γαστήρ, venter.
'Ἐπιγεγονῶς, ὄτος, perf. part. m. verbi ἐπιγινομαι, supervenio, quod vide.
'Ἐπιγεια, ωρ, τὰ, funes quibus navis litori alligatur, et
'Ἐπίγειον, υ, τὸ, apud Mathematicis ὅμα planetarum, vulgò, auge; ἃ ποιεῖω opponitur. qu. et
'Ἐπίγειος, υ, ὁ καὶ ἡ, et ἐπίγειος, terrestris; τὰ ἐπίγεια, terrena; 'ex ἐπι et γεία, ας, ἡ, et contract. γῆ, idem ac γαία, terre.
'Ἐπιγελᾶω, -ῶ, f. ἄσω, arrideo, il-ludo, insulto. Th. γελᾶω, rideo.
'Ἐπιγεμῖζω, super impleo, onero super.
'Ἐπιγυνόμενος, υ, a. 2. part. med. verbi ἐπιγινομαι, supervenio, quod vide.
'Ἐπίγυια, ωρ, τὰ, funes quibus puppis ἃ terrâ religatur: ab ἐπι, et γεία, vel γαία, melibus igitur ἐπίγεια.
'Ἐπιγινομαι, præs. ind. hinc
'Ἐπιγυνόμενος, præs. part. idem quod
'Ἐπιγινομαι, η, εται, supervenio, supernascor, succedo, f. ἐπιγενησομαι, a. 2. m. ἐπιγυνῶμην, p. med. ἐπιγίγνομαι' ex ἐπι, et γίνομαι, nascor.
'Ἐπιγυνόμενοι, ων, οἱ, posteri, ejusd. part. præs.
'Ἐπιγινώσκω, agnosco, (ἐπιγινώσκω, non est in usu), f. m. ἐπεγνώσασμαι, p. ἐπέγνωκα, a. 2. ἐπίγνωσα, sequent. sunt è formâ ἐπίγνωμι, a. 2. ἐπίγνωω, ω, ἃ, 2. imperat. ἐπίγνωθι, a. 2. opt. ἐπιγνώθη, a. 2. sub. ἐπιγνώθω, φς, φ, a. 2. inf. ἐπιγνώθαι, a. 2. part. ἐπιγνώθων, ὄντος, p. pass. ἐπέγνωσμαι, a. 1. pass. ἐπεγνώσθη' qu. ex ἐπι, et γινώσκω, cognosco.
'Ἐπιγλωσσις, seu -ωτῆς, ἴδος, ἡ, lingua, apud Medic. caruncula palato annexa. Th. γλωσσα, lingua.
'Ἐπιγνώπτω, inflecto, f. ψω, p. ὄω' a. 1. ἐπίγνωψα. Th. γνώπτω, flecto.

'Ἐπιγνώψας, ασα, ejusd. aor. 1. part. act.
'Ἐπιγνώθη, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐπιγνώσασθαι.
'Ἐπιγνώθωντες, nom. pl. ab
'Ἐπιγνώθων, ὄντος, aor. 2. part. act. verbi præced.
'Ἐπίγνωθι, aor. 2. imperat. act. ejusd. verbi.
'Ἐπιγνώσομεθι, ης, ἡ, arbitrium, cognitio, et
'Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ἃ ἡ, arbiter, judex, intercessor, et
'Ἐπιγνώτω, cognosce, a. 2. inf. act. et
'Ἐπιγνώθω, 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιγνώθω, φς, φ' ἐπιγνώσθήσομαι, η, εται, f. 1. pass. et
'Ἐπιγνώσασθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσασμαι' ab ἐπι et γινώσκω, q. v.
'Ἐπιγνώσις, εως, ἡ, agnitio.
'Ἐπίγνωστος, cognitus; ab eodem verbo.
'Ἐπίγνοι, ων, οἱ, posteri, filii. Th. γίνομαι, sum, fio; p. m. γέγονα.
'Ἐπιγυνίδεις, genibus impositus: ab
'Ἐπιγυνίς, ὄθος, ἡ, femur, genu musculus; os quo legitur genu: ex ἐπι, super, et γόνυ, τὸ, genu.
'Ἐπιγυρᾶδον, strictim, adv. ab ἐπιγυρᾶω.
'Ἐπιγυρᾶμμα, ἄτος, τὸ, EPIGRAMMA, inscriptio, et
'Ἐπιγυρᾶφεις, quæstor: et
'Ἐπιγυρᾶφῆ, ἡς, ἡ, inscriptio, titulus; indictio; descriptio censûs: omnia ab
'Ἐπιγυρᾶω, inscribo, subscribo, acceptum refero, f. ψω, p. ἐπιγυρᾶφα, a. 1. ἐπέγραψα, perf. pass. ἐπιγυρᾶμαι, plusq. p. ἐπιγυρᾶμην, ψω, πτω' quod ex ἐπι, et γράφω, scribo.
'Ἐπιδαίσιος, υ, ὁ ἃ ἡ, communis. ab ἐπι, et δαίω, partior.
'Ἐπιδάσκω, mordeo super, pugno: ab ἐπι et δάκνω.
'Ἐπιδασιζομαι, pecuniam iterum sub eadem hypothecâ accipio; ab ἐπι et δασιζομαι, Dem. c. Locritum.
'Ἐπιδαψιλέσθαι, et -εύει, præs. inf. act. et m. liberalitèr exhibere, verbi ἐπιδαψιλέω' ὅτι ἃ ἐπιδαψιλέωσθ τῷ παραδείγματι, Luc. Dial. quod copiosus exemplum à me productum, explices. Th. δαψιλῆς, εὖος, ὁ ἃ ἡ, largus, copiosus, q. v.
'Ἐπίδε, respice, a. 2. imperat. act. verbi ἐπίδω, respicio, intueor, fut. ἐπίδω, a. 2. ἴδω, et ἴδω' ab εἶδω, video.
'Ἐπιδαδάκωτα, accus. sing. perf. part. act. ἐπιδαδάκω, ab ἐπίδωθω, insuper do, cresco: ex ἐπι et δίδωμαι, fut. δώσω, perf. δέδωκα' aor. 2. ἴδω.
'Ἐπίδεθς, εὖος, ὁ ἃ ἡ, idem quod ἐπίδευθς, εὖος, ὁ ἃ ἡ, indigens, quod vide.
'Ἐπίδειλα, adv. post meridiem; malim ἐπι δείλα, circa pomeridianum tempus: ab
'Ἐπίδελεος, υ, ὁ ἃ ἡ, pomeridianus. Th. δειλη, tempus pomeridia-

num, quod ἃ δέω, et δλη, quum so-lis splendor deficere incipit.
'Ἐπίδειγμα, ὄτος, τὸ, indicium, specimen: ab
'Ἐπίδεικνυμι, vel ἐπίδεικνω, ostendo, demonstro; præs. part. ἐπίδεικνύς, ὄντος, f. ἐπίδεικω, p. ἐπίδεικω, a. 1. ἐπίδειξα, a. 1. imperat. ἐπίδειξέω, ἄτω, et 2. pl. ἐπίδειξαι, a. 1. inf. ἐπίδειξαι, præs. part. m. ἐπίδεικνύμενος, ex ἐπι, et δεικνυμι, monstro.
'Ἐπίδεικτικός, ἡ, δν, demonstrativus, ostentans; ἃ super. verbo.
'Ἐπίδειξαι, a. 1. inf. act. ἐπίδειξασθαι, a. 1. inf. m. ἐπίδειξαι, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπίδειξάτω, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἐπίδεικνυμι, q. v.
'Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonstratio, ostentatio, specimen; acc. sing. ἐπίδειξιν' ab ἐπίδεικνυμι.
'Ἐπίδεκάτω, η, ον, decimus; τὸ ἐπίδεκάτω, decima pars. Th. δέκα decem.
'Ἐπίδεξις, η, ον, sincerus, elegans, dexter; ἐπίδεξία χειρὸς, Poët pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς, χειρὸς, ad dextras partes manûs, dextrâ manu: ab ἐπι, et δεξία, dextera.
'Ἐπίδομαι, insuper ego, indigeo. Th. δέω, idem.
'Ἐπίδορεται, inspicit, 3. sing. præs. ind. m. ab
'Ἐπίδορως, inspicio: ex ἐπι, et ὄρρω, video; fut. 2. ὄρακω, aor. 2. ἴδρακω.
'Ἐπίδοσει, Ion. pro ἐπίδεη, ab-sis, 2. sing. præs. sub. med. verbi ἐπίδοσομαι, egeo: ex ἐπι, et δέω, pro δέω, egeo.
'Ἐπίδοεις, egeas, 2. sing. præs. sub. act. ejusd.
'Ἐπίδοεις, εὖος, ὁ ἃ ἡ, et ἐπίδεης, indigens; nom. plur. ἐπίδοείες, contr. ἐπίδοεῖς' ab ἐπίδωθω, indigeo: quod ab
'Ἐπίδοσομαι, idem quod ἐπίδοσομαι, indigeo: ab ἐπι et δέω, pro δέω, egeo.
'Ἐπίδοσμενος, ejusd. præs. part. med.
'Ἐπίδοχομαι, excipio; imperf. ἐπιδοχῶμην, υ, ετω' fut. ζομαι, perf. ἐπίδοχῶμαι. Th. δέχομαι, capio.
'Ἐπίδω, f. ἴω, et ἴω, ligo. Th. δέω.
'Ἐπίδηλος, υ, ὁ ἃ ἡ, manifestus: ab ἐπι et δηλος.
'Ἐπίδημω, Poët. pro
'Ἐπίδημη, advena sum, advenio peregrè domum, domi sum, in urbe versor, f. ἴω, p. ἐπίδημηκα, a. 1. ἐπίδημησα, a. 1. part. ἐπίδημησας, ἄντος, et in acc. ἐπίδημησάντα' ab
'Ἐπίδημη, ας, ἡ, adventus, et
'Ἐπίδημος, et ἐπίδημος, υ, ὁ ἃ ἡ, versans in populo, civilis, domesticus: ex ἐπι, et δημος, populus.
'Ἐπίδιαρέω, -ῶ, f. ἴω, p. ἐπίδιαρῶκα, distribuo, partior: ab ἐπι, et διαίρω, divido.
'Ἐπιδιατάσσομαι, insuper mando vel constituo; item insuper addo, f. ζομαι. a. 1. med. ἐπιδιατάζωμην,

* *pro*: ex *lpi*, *dià*, et *rdaw*, vel *trw*, *ordino*.
 * *Ἐπιείατριδος*, f. *ψω*, p. *φα*, *tem-
 pus tero*: ex *ἐπι*, *διὰ*, et *τρίδος*.
Ἐπιέδωμι, *insuper do*, *creasco*;
ἐπέδω, 3. sing. imperf. acti. pro
ἐπέδω, f. *ἐπίδωσα*, p. *ἐπίδωκα*, a. 1.
ἐπίδωκα, a. 2. *ἐπίδω*, a. 1. pass.
ἐπέδωθη, *ης*, *η*. Th. *δίδωμι*, *do*.
Ἐπιεικλέμενοι, *inter se partiti*;
ἐπιεικῶ.
Ἐπιείζομαι, *inquirere*, verbi *ἐπι-
 ζῶ*, *inquiro*. Th. *δίζω*, *quæro*.
 * *Ἐπιεικτής*, *tos*, ὁ *ζ* ἢ, *qui bien-
 nium excessit*; *ἐπιεικτής*, *hōsantes*,
biennium ex ephelis egressi.
Ἐπιεικάβομαι, *hæriditate peto*
vel jure oblineo; *adjudico*: ab *ἐπι*
 et *δικάζω*. Th. *δικῶ*.
Ἐπιδικος, ὁ *ζ* ἢ, *litigiosus*, *con-
 troversus*: ab eod. Th.
Ἐπιδίνω, *in orbem ago*, *verso*;
ex ἐπι et *δινέω*, idem. Th. *δίνω*,
vortex.
Ἐπιδινήσας, ejusd. a. 1. part. act.
Ἐπιδιορθῶ, *ω*, *corrigo*, fut. *ώσω*,
 perf. *ἐπιδιόρθωκα* aor. 1. act. *ἐπι-
 διόρθωσα*, a. 1. sub. act. *ἐπιδιορθώ-
 σω*, *ης*, *η*, a. 1. sub. m. *ἐπιδιορθώσω-
 μαι*, *η*, *ηται*: ex *ἐπι*, *διὰ*, et *ὀρθός*,
rectus.
 * *Ἐπιδιπλασιάζω*, *duplico*. Th.
διπλασιός, *duplex*.
Ἐπιδιπλώω, *ω*, f. *ώσω*, *duplico*.
Ἐπιδοφριάς, *ἀδος*, ἡ, *locus quidam
 in curru*, *pars currus*, et
Ἐπιδοφρός, *υ*, ὁ *ζ* ἢ, *qui sedet
 aut ponitur in curru*; aliquando
otiosus: ex *ἐπι* et *δόφρος*.
Ἐπίδοξα, *seorsum*, *separatim*,
 Poët. adv. pro *χωρίς*. Th. *δῖς*,
bis; hinc *δίδοξα*, *seorsum*.
Ἐπίδοξον, aor. 1. imperat. acti.
 verbi *διδάσκω*.
Ἐπίδοτος, nom. plur. a. 2. part.
 act. ab *ἐπίδοτος*. Vide *ἐπιδιδώμι*.
Ἐπίδοτος, *υ*, ὁ *ζ* ἢ, *de quo est
 opinio*, *futurum*; ut *ἐπίδοτος* ἦν *βα-
 σιλεύει*, *de eo erat opinio*, *fore ut
 regnaret*, et
Ἐπίδοτος, pro *ἐνδοξος*, *celebris*,
gloriosus: à *δόξα*, *opinio*, *gloria*.
 Th. *δοκέω*.
Ἐπίδοτος, adv. *gloriosè*.
Ἐπίδοτος, ἴδος, ἡ, *cæna secunda*-
ria: ab *ἐπι* et *δόρον*.
Ἐπίδορπιον ὕδωρ, *agua ad cœ-
 nam*; ex *ἐπι* et *δόρπον*, *cæna*.
Ἐπίδοτος, -ότος, a. 2. imperat. acti.
 verbi *ἐπιδιδώμι*.
Ἐπίδοσις, *εως*, ἡ, *accessio*, *incres-
 centum*: ab eod.
Ἐπίδομαι, a. 2. inf. act. *ἐπίδομαι*,
 a. 2. part. act. ejusd.
Ἐπίδορμόντος, gen. sing. a. 2.
 part. act. *ἐπίδορμότος*, nom. f. g. a.
 2. part. ab *ἐπιτρέχω*, *percurro*.
 Th. *τρέχω*, fut. *φρέξω*, a. 2. act.
ἔδραμον.
Ἐπίδορμῶ, *ης*, ἡ, *incursus*, *irrup-
 tio*, et
Ἐπίδρομος, *υ*, ὁ, *accessu facilis*,
planus; ab *ἐπιτρέχω*, *percurro*.
 Th. *τρέχω*, *curro*, f. *ῶ*, p. *δέδρα-
 μῆκα*, p. m. *δέδρομα*.

Ἐπίδω, *occido*, f. *ώσω* *ἐπίδωμι*,
 3. sing. præ. imperat. Th. *δῶ*,
subeo.
Ἐπίδωμεν, 1. plur. a. 2. sub.
 act. verbi *ἐπίδωμι*.
Ἐπίδωμεν, 1. plur. a. 2. sub.
 act. *ἐπίδωμεθα*, 1. pl. a. 2. sub. m.
 ab *ἐπίδω*, pro *ἐφοράω*, *inspicio*.
Ἐπίδων, ejusd. a. 2. part. act.
Ἐπίδωσω, *εις*, *ει*, f. 1. ind. act.
 verbi *ἐπίδωμι*, q. v.
Ἐπιείκεια, *ας*, ἡ, *æquitas*, *moder-
 ratio*, *clementia*, *lenitas*: ab *ἐπι-
 εικός*, *æquus*, q. v.
Ἐπιείκελος, *υ*, ὁ *ζ* ἢ, *similis*: ab
εἴκελος, idem. Th. *εἴκω*, *similis*
sium.
Ἐπιεικέω, f. *είσω*, *milesco*, *mil-
 isis* flo.
Ἐπιεικής, *τος*, ὁ *ζ* ἢ, *æquus*, *de-
 cens*, *consentaneus*, *qui æquitate*
stricto juri præfert; *clemens*, *man-
 suetus*; *ἐπιεικής*, scil. *ἐσι*, *consenta-
 neum est*, *debet*: et
Ἐπιεικτός, ἡ, *δν*, *tolerabilis*, *fac-
 ile cædens*: et
Ἐπιεικῶς, adv. *æquè*, *moderatè*,
clementer: ex *ἐπι*, et *εἴκω*, *cedo*,
similis sum.
Ἐπιειμένος, *indutus*, pro *ἐφειμέ-
 νος*, perf. part. pass. Poët. et in
 scem. *ἐπιειμένῃ* ex *ἐπι* et *ἔω*, vel *ἐν-
 νυμι*, *induo*, f. *ἔσω*, a. 1. *είσω*.
Ἐπιειν, Ion. pro *ἐπιειν* et *ἐπιεί-
 ναι*. Vide *ἐπιέναι*.
Ἐπιέλπω, pro -*υ*, *spera*, præ.
 imperat. Ion. ab
Ἐπιέλπομαι, quod et simplex *ἐλ-
 πορι*, Poët. pro *ἐλπίζω*, *spero*: f.
σω, p. ἢ *πικα*. Th. *ἐλπῖς*, *spes*.
Ἐπιέναι, præ. inf. ab *ἐπιέναι*, *ac-
 cedo*, vel *ἐπιέναι*, *admitto*: vel Ion.
 pro *ἐπιέναι* ex *ἐπι*, et *έναι*, *eo*, vel
έναι, *mitto*.
Ἐπιέσασθαι, gen. σ, pro *ἐπιέσα-
 σθαι*, Poët. pro *ἐπίεσασθαι*, a. 2. inf.
 m. *ἐπιέσασμένος*, a. 1. part. m. ab
ἐπιέννυμι, f. *ἐπιέσω*, quod ab *ἐπι* et
έννυμι, seu *ένω*, *induco*: f. *ἔσω*, a. 1.
 m. *είσω* *ην*.
Ἐπίεσται, 3. sing. perf. pass. ab
ἐπιέω, *induo*: f. 1. *ἐπιέσω*, a. 1.
είσω, perf. pass. -*ίται*, et *assump-
 to* σ, fit *ἐπιέσται*, *σαι*, *σαι*. Hinc
ἐπιέσαι.
 * *Ἐπιζῆρω*, *ἔσω*, *gravo*, *premo*,
 pro *ἐπιζῆρω*, Eurip. Phœnis. χ.
 45.
Ἐπιζῆφελος, *υ*, ὁ *ζ* ἢ, *vehemens*;
 et *indè*
Ἐπιζῆφελῶς, adv. *gravidè*: ex
ἐπι, et *ζαφελῆς*, *vehemens*, *agres-
 tis*.
Ἐπιζῆω, -*ω*, f. *ήσω*, *sum superstes*:
 ex *ἐπι*, et *ζῆω*.
Ἐπιζυγνύω, vel -*νυμι*, *conjungo*.
 Th. *ζυγνύω*, vel -*νυμι*, *jungo*; f.
ζῶ.
Ἐπιζυγίς, *εως*, ἡ, *conjunctio*:
ΕΠΙΖΕΥΧΙΣ, *figura*, *cum dictio-
 ne in versu*, *aliis non interjectis*
geminatur: à perf. pass. superio-
 ris verbi.
Ἐπιζυμῶς, *υ*, ὁ *ζ* ἢ, *damnosus*,
morius: ex *ἐπι*, et *ζυμῶς*, *damnum*.

Ἐπιζῆν, præ. *supervivere*, et *ἐπι-
 ζῆσαι*, a. 1. inf. act. Vide *ζῆν*.
Ἐπιζήτω, *requiro*, *effragito*: f.
ἔσω, p. *ἐπέζηκα*, a. 1. *ἐπέζησα*
ex ἐπι, et *ζήτω*, *quæro*.
Ἐπίη, 3. sing. a. 2. sub. act. ab
ἐφήτω, *immitto*: f. *ἐφήσω*, Ion. *ἐφή-
 σω*, a. 2. *ἔφην*, et Ion. *ἔφην*, hinc
 a. 2. sub. *ἔπω*.
Ἐπίηλεν, 3. sing. a. 1. ind. act.
 verbi *ἐπιβάλλω*, *immitto*: quod ex
ἐπι, et *βάλλω*, f. *ιάλω*, *mitto*: a. 1.
ἔηλα.
Ἐπίηρα, *amabilia*. Vide
Ἐπιήρανος, quasi *ἐπιήρατος*, τ in
 u mutato, et per Sync. *ἐπιήρατος* et
ἐπίηρος, ὁ *ζ* ἢ, *amabilis*: ab *ἔρω*,
amo; verso ε in η.
Ἐπιουθόντες, Ion. vel Poët. pro
ἐφουθόντες, nom. pl. a. 1. part. ver-
 bi *ἐφύδομαι*, *gaudeo super aliquâ re*:
 ex *ἐπι*, et *ἕδομαι*, *delector*. Th. *ἠδός*,
suavis.
Ἐπιθαλάμιος, *υ*, ὁ *ζ* ἢ, *nuptialis*:
 τὸ *ἐπιθαλάμιον*, *ΕΠΙΘΑΛΑΜΙ-
 ΟΝ*, *carmen nuptiale*. Th. *θάλα-
 μος*, *thalamus*.
Ἐπιθανάτιος, et *ἐπιθανάτος*, *υ*, ὁ *ζ*
 ἢ, *morti destinatus*: ex *ἐπι*, et *θά-
 νατος*, *mors*. Th. *θνήσκω*, *morior*;
 f. *θανῆμαι*, a. 2. *ἔθανον*.
Ἐπιθῆναι, *inducere*: a. 2. inf.
 act. *ἐπιθῆς*, *έντος*, a. 2. part. *ἐπιθῆτε*,
 pro Sync. pro *ἐπιθῆτε*, 2. pl. a. 2.
 opt. act. ex *ἐπι*, et *τίθηναι*, *pono*; f.
θήσω, a. 2. *ἔθην*.
Ἐπιθήμα, *ἄτος*, τὸ, *additamentum*.
Ἐπιθέσις, *εως*, ἡ, *impositio*, *inva-
 sio*: ab *ἐπιτίθημι*, *impono*: quod vide.
Ἐπιθέτος, *υ*, ὁ *ζ* ἢ, *adjectivus*,
accessarius, *impositus*: *ἐπιθέτων*,
 scil. *ἄνομα*, apud Grammat. *ΕΠΙ-
 ΘΗΤΕΤΟΝ*, *adjectivum*: ab eod.
 verbo.
 * *Ἐπιθῆω*, *incurro*, *irruo*. Th.
ἔθω, *curro*.
Ἐπιθῆναι, 3. et 2. sing. a. 1. sub.
 act. *ἐπιθῶ* ab *ἐπιτίθημι*.
Ἐπιθήκη *ης*, ἡ, *accessio*, *additio*:
 et
Ἐπιθήμα, *ἄτος*, τὸ, *operculum*,
tegmen: ab *ἐπιτίθημι*, *impono*. Th.
τίθημι.
Ἐπιθήσεται, 3. sing. fut. 1. m.
ἐπιθήσομαι, ab eod. verbo et Th.
Ἐπιθῆ, *invade*: præ. imperat.
 ab *ἐπιτίμι*, quod ab *ἐπιμι*, *eo*; præ.
 imperat. *ἔθι*, *ἔτω*, a. 2. *ἔθι*.
Ἐπιθῆναι, per Sync. pro *ἐπιθῆναι*.
 1. pl. a. 2. act. verbi *πεῖθω*, *persua-
 deo*; f. *πέισομαι* et
Ἐπιθῆναι, a. 2. ind. act. *ἐπιθῆναι*,
 3. pl. a. 2. m. verbi *πέθω*, *persua-
 deo*; p. m. *πέποιθα*, perf. pass. *πί-
 πεισμαι*, f. 1. pass. *πέπεισμαι*.
Ἐπιθρασύων, *audacem reddo*: ex
ἐπι, et *θράσος*, *eos*, τὸ, *audacia*: per
 Metath. pro *θράσος*, *eos*, τὸ, idem.
Ἐπιθρέξας, 2. sing. a. 1. ind.
 act. Ion. ab *ἐπιτρέχω*, *percurro*, *in-
 curro*. Th. *τρέχω*, f. *φρέξω*, p. *δι-
 δράμηκα*, a. 2. *ἔδραμον*.
Ἐπιθρόσκωσα, *insiliens*: præ.
 part. f. g. ab *ἐπιθρόσκω*, *insilio*,
subsulto. Th. *θρόσκω*, *salio*.

Ἐπιθῆμι, concupiseo, desidero : imperf. ἐπιθέμεον, -ου, εις, -εις, fut. ἔσω, p. ἐπιθέθηκα, a. 1. ἐπιθήθησθα, a. 1. inf. act. ἐπιθῆναι. Hinc

Ἐπιθυμητής, ὁ, cupidus : ex ἐπι, et θυμῶς, animus : et

Ἐπιθύημα, ἄτος, τὸ, et ἐπιθύησις, ἡ, necnon

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, concupiscentia, cupiditas, desiderium, libido.

Ἐπιθῶ, f. ὄσω, p. κα, cum impetu feror in aliquem, innolo : ex ἐπι, et θῶ, idem.

Ἐπιθῶνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιθῆμι, improbo ; a. 2. m. ἐπιθῆμι. Th. τίθημι, pono.

* Ἐπικαθῆμαι, insideo : τραπέζης, insidens mensæ, ut mos fuit numulariorum.

Ἐπικαθίζω, colloco ; f. ἴσω, p. ἐπικαθίσκα, a. 1. ἐπικαθῶ, a. 1. pass. ἐπικαθίσας, αὐτος : ex ἐπι, et καθίζω, sedere facio. Th. ἴω, f. ἴσω, idem, sedeo.

Ἐπικαθίσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ejusd.

Ἐπικαίριος, et ἐπικαίρος, υ, ὁ ζ ἡ, tempestivus, opportunus. Th. καιρός, tempus.

Ἐπικαλῶμαι, -οῦμαι, invoco, appello ; item cognominor : f. ἔσομαι, p. ἐπικέκλημαι, plusq. p. ἐπεκεκλήμην, σο, το, a. 1. m. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ἐπικαλέσωμαι, η, εται, a. 1. pass. ἐπεκλήθην, a. 1. part. pass. ἐπικληθείς, εἶσα, ἐν : ex ἐπι, et καλέω, voco.

Ἐπικαλέωμενα χρήματα, pecunia, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conqueritur : ex ἐπικαλέωμαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ἄτος, τὸ, telamen : ab

Ἐπικαλύπτω, contego, obscuro : ex ἐπι, et καλύπτω, tegeo ; f. ψω, p. φασ, perf. pass. κεκάλυμαι, a. 1. part. pass. ἰκαλύθην.

Ἐπικάμπτω, seu ἐπιγνάμπτω, inflecto, persuadeo ; f. ψω. Th. κάμπτω, flecto.

Ἐπικάρσιος, α, ον, idem quod Th. κάρσιος, obliquus.

Ἐπικατακλύωαι, a. 1. inf. act. Vide in κατακλύω, inundo.

* Ἐπικαταλαμβάνω, supervenio, immineo. Th. λαμβάνω.

* Ἐπικαταπλέω, adnavigo. Th. πλέω.

Ἐπικατάρωμαι, maledico : et

Ἐπικατάρῶτος, υ, ὁ ζ ἡ, execrabilis : ex ἐπι, et κατάρωτος, diris devotus. Th. ἀρά, ἄς, ἡ.

Ἐπικαντός, ὁ ζ ἡ, præustus. Th. κλω, υρο ; f. κνώσω.

Ἐπικέμαι, incumbo, insulo, urgeo : 3. pl. ἐπικεῖνται, imperf. ἐπεκείμην, σο, το, pres. inf. ἐπικεῖσθαι, pres. part. ἐπικείμενος, f. ἐπικείσομαι. Th. κείμαι.

Ἐπικείσθαι, pres. inf. ἐπικεῖσθαι, 3. sing. pres. imperat. ἐπικείσο : verbi ἐπικέμαι, quod vide.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. pass. verbi ἐπικαλέωμαι, ἰννοcc, quod vide.

Ἐπικερδής, εὖς, ὁ ζ ἡ, questuosus. Th. κέρδος, τος, τὰ, lucrum.

Ἐπικερταίω, f. ἔσω, p. ηκα, verba profero mordacia, ac quasi corproscindentia. Vide in κερταίω.

Ἐπικερτομία, Dor. pro ἐπικερτομία, pres. part. act. f. g. ab eod. verbo.

Ἐπικέσω, celabo : fut. 1. ind. act. verbi ἐπικέσω, quod ex ἐπι, et κέσω, oculo ; fut. κέσω, prat. κέκευκα.

Ἐπικηδόν, υ, τὸ, EPICEDIUM, ab

Ἐπικηδέσιος, υ, ὁ ζ ἡ, funebris : ab ἐπι, et κηδός, cura, funus.

Ἐπικηρκεύεσθαι, per præconem aliqui agere. Th. κήρξ, præco.

Ἐπικηρσοσεν ἀργύριον τινί, capit alicujus pecuniâ licitari : ab

Ἐπικηρῶσω, vel -τω, f. ξω, p. χα, per præconem denuntio, edicto pronuntio : ex ἐπι, et κηρῶσω, vel -τω, pronuntio. Th. κήρξ, ἄκος, ὁ, præco.

Ἐπικίδημι, f. σω, diffundo super ; quod à κέδημι, seu κενάω, hoc autem à εκδῶ, dispergo.

Ἐπικίνδυνος, υ, ὁ ζ ἡ, periculosus. Th. κίνδυνος, periculum.

Ἐπικινέω, f. ἔσω, p. ηκα, comoveto : à κινέω.

Ἐπικίρνασθαι, misceri, pres. inf. act. à κίρνώ, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, misceo.

Ἐπικλέπτω, furor ; f. ψω. Th. κλέπτω, furor ; fut. ψω, p. m. κέκλοπα.

Ἐπικληθείς, εἶσα, ἐν, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέωμαι, ἰννοcc ; quod vide.

Ἐπικλήρος, υ, ἡ, ad quam universa hæreditas pertinet, locuples : ex ἐπι, et κλήρος, sors.

Ἐπικλήρω, ejusd. dat. sing.

Ἐπικλήσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω, appello ; f. ἴω, p. ἐπικέκληκα : ex ἐπι, et καλέω, voco.

Ἐπικλήσις, εως, ἡ, cognominatio, ἰννοccio : ab eod. verbo. Th. καλέω, voco ; p. pass. κέκλημαι, sai.

Ἐπικλήτος, υ, ὁ ζ ἡ, accersitus : ex ἐπι, et καλέω.

Ἐπικλίνον, acclina, a. 1. imperat. act. vide κλίνω.

Ἐπικόπος, υ, ὁ ζ ἡ, furax : item subdolis : ab ἐπι, et κλέπτω, f. ψω, furor ; p. m. κέκλοπα.

Ἐπικόλω, proloco, inundo ; quod ex ἐπι, et κλώω, f. σω, abluo ; a. 1. ἔκλυσα, p. κέκλυκα.

* Ἐπικόλωτος, η, ον, aquis irriguus, à præced.

Ἐπικόλωσσα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Ἐπικόλωω, f. ὄσω, p. ωκα, neo, fataktia stamina duco : ex ἐπι, et κλώω, neo ; f. κλώσω.

Ἐπικουδῶμαι, -ῶμαι, f. ἴσομαι, obdormisco, incubo : à κοιμάω, quod vide.

Ἐπικοῖνον, (scil. γένος) EPICOLYUM apud Grammat. item adverbialiter, in commune ; n. g. ab

Ἐπικοῖνος, υ, ὁ ζ ἡ, communis, promiscuus. Th. κοινός, communis.

Ἐπικοινωνία, f. ἔσω, communicio, sum communis : ab eod.

Ἐπικορμία, f. ἔσω, p. κα, ezorno, excolo : à κορμίω, q. v.

Ἐπικῆρεῖος, υ, ὁ, EPICUREUS, nomen Sectæ ab Epicuro, philosopho celebri : ab ἐπικῆρος, auxiliator.

Ἐπικῆριός, f. ἔσω, auxiliator, auxiliatio : f. ἔσω, ab eod. Th.

Ἐπικῆρῆσις, f. σω, p. ἐπικηροῦσθαι, auxiliantem : acc. sing. a. 1. part. act.

Ἐπικῆρια, ας, ἡ, auxilium, remedium : ab

ἘΠΙΚΗΡΟΥΣΕΙ, υ, ὁ ζ ἡ, auxiliator, auxiliatrix : ab ἐπι, et κῆρος, quod juvenum sit belligerare.

Ἐπικηρῆσις, f. σω, p. ἐπικηροῦσθαι, allevo, subvenio : ex ἐπι, et κηρῆσις, levo. Th. κηρῆσις, ἡ, levis.

Ἐπικράθη, Poet. pro ἐπικράτην, quod vide.

Ἐπικραίνω, perficio ; f. ἄνω, a. 1. ἐπέκρηνα : q. ex ἐπι, et κραίνω, f. νῶ, effectum reddo.

Ἐπικράνια, capite annuisse : ejusd. a. 1. inf. act. et ἐπικρανέεις, 2. sing. f. 1. ind. act.

Ἐπικράνην, amarus factus sum : a. 1. ind. pass. à πικραίνω, amarus reddo : fut. ανῶ, p. πεπικραγκα. Th. πικρός, amarus.

Ἐπικραταίω, -ῶ, f. ὄσω, insuper confirmo : ἐπικραταίωθην, a. 1. ind. pass. πρᾶνυλοι, invalui. Th. κράτος, vis.

Ἐπικράτεια, ας, ἡ, continentia : ab eod.

Ἐπικρατέοντο, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. præes. part. act. ab

Ἐπικρατέω, πρᾶνυλο, potior, dominium obtineo, supero, cohibeo ; f. ἔσω, p. ἐπικρατέηκα : ex ἐπι, et κράτος, eos, τὸ, robur.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, validd, adv. ab iisd.

Ἐπικρατήσεια, ας, ε, a. 1. opt. ἔσολ, ab ἐπικρατέω, vinco. Th. κράτος, vis.

Ἐπικρατίδες, sudaria, lintea sudatoria : quæ ἐπι κρατῶς ponuntur : à κράς, ἄτος, ὁ vel τὸ, capit. Th. κάρηνον, idem.

Ἐπικρεμάμαι, impendo, immineo. Th. κρεμάω.

Ἐπικρήνον, pro ἐπικρήνον, perfice : a. 1. imperf. act. per Epenth. τῶ η, verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπι, et κραίνω, efficio ; f. ανῶ, a. 1. ἐκρηνα.

Ἐπικρήνομεν, 1. pl. a. 1. act. sub. ab eod. Th.

Ἐπικρήσαι, a. 1. inf. act. Ion. pro ἐπικερῶσαι, verbi ἐπικραίνω, admisceo : q. ex ἐπι, et κεράννυμι, misceo ; f. 1. κερῶσω, q. v.

Ἐπικρήω, f. νῶ, decerno, arrprobo. Th. κρίνω.

Ἐπικροῖω, f. ἔσω, p. ἐπικροῦσθαι, applaudo, crepilo : hinc

Ἐπικροῖσις, εως, ἡ, complosio.

Ἐπικρῶ, f. ὄσω, p. ἐπικρῶσκα, implaudo. Th. κρῶω, pulso.

Ἐπικρῶτω, f. ψω, idem ac Th. κρῶτω, abscondo, celo, dissinulo.

'Επικρῖφος, η, ον, Poët. pro quo et κρῖφος, λα, ιον, et κρῖτος, oculatus. Th. κρῖτω, oculatus.
'Επίκτητος, υ, δ ζ ἡ, acquisitus: ex ἐπί, et κτῖομαι, acquiro; f. κτῖσομαι, p. κέκτημαι.
'Επισκῖω, -ῶ, f. ἴσω et
'Επισκῖωσκω, et -ομαι, superlatio: ex ἐπί, et κῖω, in uero gesto.
'Επικυλιάρης, ῆ, δ, supervolutio: ab
'Επικλιῶ, f. ἴω, volvo super.
'Επικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσας, a. 1. part. ἐπικύρσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, iucido. Vide κυρτός.
'Επικυρόντες, attollentes: dual. præ. part. Poët. ab ἐπικυρώ, incurto. Th. κυρτός.
'Επικώμιον, υ, τῶ, Poët. pro ἐγκώμιον, υ, τῶ, encomium, laus: et hinc 'Επικώμιος, λα, ιος, pro ἐγκώμιος, vel ἐγκωμιστήδης, ἦ, δι, laudatorius, υ, αι, laudator. Th. ἐγκώμιον, laus.
'Επιλάβεσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλάβομαι, a. 2. part. m. ἐπιλάβωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, q. v.
'Επιλαβέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, obliviscor, q. v.
'Επιλάθηναι, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd.
'Επιλέλω, f. ἴω, p. κα, superloquor, vocifero à λαλέω.
'Επιλαμβάνομαι, apprehendo, capio, assumo, cuius gen. nanciscor; f. 1. m. ἐπιλήψομαι, υ. 2. m. ἐπιλάβομαι, υ, ετο, a. 2. imperat. m. ἐπιλάβῶ, a. 2. sub. m. ἐπιλάβωμαι, ἴσθηται, a. 2. inf. m. ἐπιλαβέσθαι, a. 2. part. m. ἐπιλαβόμενος et
'Επιλαβάνω, ἔνsuper accipio, corripio, occupo, retineo: ex ἐπί, et λαβάνω, capio; perf. λέληθα, Att. εἴληθα, a. 2. εἴλαθον.
'Επιλαμπος, υ, δ ζ ἡ, manifestus: ex ἐπί, et λάμπω, luceo: hinc
'Επιλάμπαντος, ἔαρος, effulgentis vere, a. 1. part. act. gen. sing.
'Επιλανθάνωσκω, 3. sing. præ. imperat. pass. ab
'Επιλανθάνουσι, obliviscor; f. ἐπιλήσομαι, p. pass. ἐπιλήσομαι, a. 2. m. ἐπιλάθωμαι, υ, ετο, a. 2. inf. m. ἐπιλαβέσθαι, cum gen. ex ἐπί, et λαθάνω, idem quod Th. λήθω, λατέω; f. λήσω, a. 2. εἴλαθον, p. m. λέληθα.
'Επέλασις, ιος, ἴ, Dor. pro ἐπιλασις, ιος, ἡ, oblitio: ab ἐπιλανθάνομαι, q. v.
'Επιλασίνω, lævigare, polire: à λασίνω, idem. Th. λείος, λείτις.
'Επιλέγωμαι, nominor dicor, subijcior, eligo, ratiocinor: præ. pass. ab
'Επιλέγω, dictis addo, concludo: item eligo; f. 1. m. ἐπιλέξωμαι, i. m. ἐπελεξάμην, ω, ατο, allegi: ex ἐπί, et λέγω, dico, deligo; f. ἴω, p. ἄλεξα.
'Επιλείπω, deficio, et in 3. pl. λείπωσι, f. ψω, p. ἐπιλείψω, a. 2. ἐπέλιπον, p. m. ἐπιλείποια. Th. λείπω, linquo.

'Επιλεκτός, υ, δ, electus: ab ἐπιλέγομαι.
'Επιλάθα, Dor. pro ἐπιλάθη, oblitus sum, præ. m. et
'Επιλήσθαι, perf. inf. pass. et ἐπιλησμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor.
'Επιέσσω, prospicio, præ. iud. ex ἐπί, et λείσσω, video: Poëticum est.
'Επιθήσω, obliviscere, Ion. pro ἐπιθήσω, præ. imperat. ab
'Επιθήσομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. Th. λήθω.
'Επιθήσοι ἕμνοι, Hymni qui ad vindictæ torcularia canuntur. Th. ληθός, q. v.
'Επιθηπέσομαι, Jer. xlix. 3. in lucis quasi morbo comitiali apprehendor.
'Επιθηπίζω, et -πτομαι, morbo comitiali laboro: à sequente ἐπιθηπτος.
'Επιθηπτικός, ἦ, δι, et ἐπιθηπτος, υ, δ ζ ἡ, comitialis, comitiā morbo laborans: ab ἐπιλαμβάνω, q. v.
'Επιθημονή, ἡς, ἡ, oblitio: quod ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor; p. pass. ἐπιέλησομαι.
'Επιθήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιθήσομαι, obliviscor; utrum libet videas.
'Επιθηψία, ας, ἡ, invasio, EPILEPSIA, morbus comitialis: ab ἐπιλαμβάνω, corripio, q. v.
'Επιθήσων, idem quod Th. λήσων, strictim, levitèr: adv.
'Επιλήξω, f. ἴω, oculis innuo. Th. ἴλλος, oculus.
'Επιλογος, υ, δ, EPILOGUS, conclusio: ab ἐπιλέγω. Th. λέγω. Angl. EPILOGUE.
'Επιλοιπος, υ, δ ζ ἡ, reliquus: ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λείτω, linquo.
'Επιλόπως, adv. cum magnâ tristitia. Th. λῆπη, tristitia.
'Επιλόσις, εως, ἡ, explicatio; item impetus, egressio, ἑφοδος: quo primo sensu usurpatur, 2 Pet. i. 20. ab
'Επιλύω, explico, solvo, f. ω, p. ἐπιλύσκα, a. 1. ἐπέλυσα, a. 2. ἐπέλυον, p. pass. ἐπέλυμαι, a. 1. pass. ἐπέλυθην, f. 1. pass. ἐπιλυθῶμαι. Ex ἐπί, et λύω, solvo.
'Επιμαίνομαι, insanio: Metaph. furiosè απο: ab ἐπί, et μαίνομαι, f. 2. m. μανῶμαι, a. 1. m. ἐμανῶμαι, Att. ἐμνάμην.
'Επιμαίρομαι, attracto, instigo, cupio, inquitro: ab ἐπί, et μαίρομαι, idem ac μάω, cupio, et quæro.
'Επιμάρτυρος, υ, δ ζ ἡ, testis. Th. μάρτυρ.
'Επιμάρτυρα, testem, acc. sing. præced.
'Επιμαρτύρω, testificor, f. ἴω, p. ἐπιμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, testis: hinc et
'Επιμάρτυρος, υ, δ ζ ἡ, testis.
'Επιμαρτύρομαι, testes appello; attestor: et
'Επιμάσασθαι, gem. ε, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. ab
'Επιμάσομαι, f. ἴσομαι, tactu ex-

ploro, prehendo, abstergo: à μάσσω, vel -τω, tango, f. ἴσω, p. μύρακα.
'Επιμάχος, δ ζ ἡ, expugnabilis. Th. μάχομαι, pugno: hinc superl. ἐπιμαχότατος.
'Επιμηθέος, ἴος, δ, (an 'Επιμηθέος scribend.?) EPIMETHEUS, nomen viri.
'Επιμείθεος, αυτος, a. 1. part. act. m. g. verbi ἐπιμείδω, subrideo. Th. μείδω, f. ἴω, p. rideo mollitèr.
'Επιμελία, ων, τὰ, munera quibus aliquem demulcemus: aut illa dos quæ sponso datur: quod à μελίσσω, mellitum reddo, vel à μελεῖ, cura est.
'Επιμελήθητι, a. 1. imperat. pass. ab ἐπιμελόμαι.
'Επιμελεια, ας, ἡ, cura, diligentia, studium: ab ἐπιμελής. Th. μελεῖ, cura est
'Επιμελόμαι, -ῆμαι, curam gero, curo: cum gen. f. ἴσομαι, perf. ἐπιμελέθημαι, a. 1. pass. ἐπιμελήθη, ης, η, a. 1. imperat. pass. ἐπιμελήθητι, ab ἐπιμελής. Th. μελεῖ.
'Επιμελέστα, nom. pl. n. g. superlat. grad. adverbialitèr diligentissimè: ab ἐπιμελής, diligens: compar. ἐπιμελέστερος, ab eod.
'Επιμελής, ἴος, δ ζ ἡ, sedulus, diligens, sollicitus; item quod cura est: τὸ ἐπιμελὲς interdum substantivè pro diligentia: ab ἐπί, et μελεῖ, cura est.
'Επιμηπέον, curandum: adj. verbale: ab ἐπιμελήσομαι, q. v.
'Επιμηπέτης, υ, δ, curator, acc. pl. ἐπιμηπέτας, ab eod.
'Επιμελή, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιμελεια, diligentia.
'Επιμέσομαι, idem ac ἐπιμελόμαι, q. v.
'Επιμελῶ, præ. imperat. pass. ab ἐπιμελόμαι.
'Επιμελῶς, adv. accuratè, sollicitè: ab ἐπιμελής, diligens. Th. μελεῖ, cura est.
'Επιμέμπα, nom. pl. n. g. ab
'Επιμέμπος, υ, δ ζ ἡ, curpandus, accusabilis: ab ἐπιμέμφομαι.
'Επιμέμφοι, Ion. pro ἐπιμέμψη, 2. sing. sub. m. ab
'Επιμέμφομαι, incuso, reprehendo: ex ἐπί, et μέφομαι, conqueror, accuso; f. ψομαι, p. μέμφομαι, -ψαι, -πται.
'Επιμένω, permaneo, persevero; præ. imperat. ἴπιμενε, imperf. ἐπιμένω, f. ἐπιμενῶ, a. 1. ἐπίμενα. a. 1. imperat. ἐπίμενον, perge; a. 1. sub. act. ἐπιμένω, ης, η, a. 1. inf. act. ἐπιμείναι, p. act. ἐπιμέμηκα. Th. μένω, maneo.
'Επεμερισμός, ῆ, δ, partitio. Th. μέρος.
'Επιμετρέω, f. ἴω, p. ἐπιμετρέηκα, in mensurâ addo, certâ mensurâ mutuum do; et
'Επιμετρον, υ, τῶ, auctarium, adiumentum: ab ἐπί, et μέτρον, mensura.
'Επιμήθεια, ας, ἡ, consilium quod iuriter re peractâ: cuii κρομήθεια, oppon. et

'Επιμηθέος, *ως, δ ζ ή, serò sapi-*
ens: et
 'Επιμηθέος, *ως, δ ζ ή, prudens*
ab ἐπι, et μήθος, ως, τδ, cura.
 * 'Επιμηθέος, *ως, porrecta (acies)*
 'Επιμήνια, *menstrua sacra: ab*
 'Επιμήνιος, *υ, δ ζ ή, menstruus:*
à μήν, μηνός, δ, mensis.
 'Επιμεικτός, *υ, δ ζ ή, pernixtos*
ex ἐπι, et μίγνυμι.
 'Επιμίξ, *promiscuè, mixtè; et*
 'Επιμίξια, *ας, ή, commercium: ab*
iisd.
 'Επιμίξιας, *ἄολ. pro ἐπιμίξιας, a.*
1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι.
Th. μίγνυμι, misceo.
 'Επιμίξις, *ως, ή, congressus: ab*
eod. Th.
 'Επιμιγέται, *commiscetur, 3.*
sing. præ. ind. ab
 'Επιμιγομαι, *in consortium venio*
aut sum, accido, præ. part. ἐπι-
μισγομένος. Th. μίγνυμι, misceo;
f. ζω.
 'Επιμύνομαι, *recorder, mentionem*
facio; f. ἐπιμύνομαι, p. ἐπιμύνημαι,
a. 1. ἐπιμύνησθαι. Th. μύνομαι, idem.
 'Επιμνησθείς, *έντος, recordatus: a.*
1. part. pass. ejusd.
 'Επιμοιράομαι, *impertior: ex ἐπι,*
et μοίρα, partior: quod à μοίρα,
pars. Th. μοίρα, dividio, p. m. ἐμ-
μορα.
 'Επιμοιράσθαι, *ejusd. præ. inf.*
pass. pro ἐπιμοιράσθαι.
 'Επιμομφά, *ās, ά, Poët. et Dor.*
pro
 'Επιμομφή, *ής, ή, objurgatio, re-*
prehensio: ab ἐπιμόμφομαι.
 'Επιμοχθος, *υ, δ ζ ή, laboriosus:*
à μόχθος, labor.
 'Επιμπλέτο, *Ion. pro ἐπιμπλάστο,*
-άτο, et hoc pro ἐπιμπλάτο, 3. sing.
imperf. et
 'Επιμπλω, *impletus eras, pro*
ἐπιμπλάστο, Ion. ἐπιπλαο, et contrac-
tè ἐπιμπλω, 2. sing. imperf. à
πιμπλάμαι, impleor, quod à πιμ-
πλημι, f. πλώω. Th. πλώω, plenus.
 'Επιμπρα, *urebat, 3. sing. imperf.*
pro ἐπιμπρη, à πιμπρημι, quasi à
πιμπράω, comburo, imperf. ἐπιμ-
πρασιν, -ων, -ας, -ας, -α. Th. πρό-
θω, incendio.
 'Επιμύζω, *f. ύζω, p. κα, submisse*
suspiro: à μύζω, gemo.
 'Επιμύθιοι, *υ, τδ, affabulatio,*
quod fabulæ annectitur: ex ἐπι, et
μύθος, fabula, verbum.
 'Επιμύθιοι, *υ, τδ, superior mo-*
la: et
 'Επιμέλιος, *φδη, molaris cantile-*
na: ex ἐπι, et μέλι, mola.
 'Επιμύσσω, *vel -τωω, f. ζω, p. χα,*
subsanno. Th. μύσσω, vel -τωω,
mingo.
 'Επιμωμητός, *δ, δν, vituperabilis:*
ex ἐπι, et μώμος, dedecus.
 'Επίον, *υ, τδ, navale emporium:*
ex ἐπι, et νείος, navalis. Th. ναύς,
navis.
 'Επινέμεσθαι, *depassci, præ. inf.*
pass. Th. νέμω, pasci, f. μω, a. 1.
ένειμα.
 'Επινενσημέιος, *perf. part. pass.*

ab ἐπινέθω, fatalibus filis attribuo.
a. 1. part. pass. f. g. ἐπινενσημέ-
ιος, η' ex ἐπι, et νέω, neo.
 'Επινενσήκα, *perf. act. ind. verbi*
ἐπινέω, considero: ex ἐπι, et νόω,
cogito. Th. νόος.
 'Επινεύω, *annuo, f. σω, p. ἐπινέ-*
νυεκα. a. 1. ἐπινέυκα' ex ἐπι, et νέω,
annuo.
 'Επινεφής, *είος, δ ζ ή, nubilus, nu-*
hibus tectus.
 * 'Επινιχόμαι, *f. ζομαι, in fluo,*
innoto: à νιχόμαι, q. v.
 'Επινιχός, *vel ἐπινιχός, et ἐπινιχός,*
f. ήω, p. ηκα, in acervos aggero:
ex ἐπι, et νιχό, vel νιχέω, idem quod
νέω, glomero.
 'Επινικάω, *f. ήω, vinco, supero:*
ab ἐπι, et νικάω, vinco, f. ήω, σω.
 Hinc
 'Επινικίον, *υ, τδ, victoriale. Est*
et hymnus in alicujus victoriam: ab
 'Επινικίος, *υ, δ ζ ή, ad victori-*
am pertinens.
 * 'Επινίσσομαι, *advenio, Callim.*
Hymn. in Jovem, χ, 13. Theocr.
Idyll. viii. 43. Q. Calabr. ii. 561.
Apol. iv. 261. 817. Ex ἐπι, et νί-
σσομαι, venio.
 'Επινόω, *f. ήω, comminiscor,*
cogito, animadverto, destino; et
 'Επινόια, *ας, ή, cogitatio: ex ἐπι,*
et νόω, cogito. Th. νόος, νός, δ,
mens.
 'Επινόμος, *Dor. pro ἐπινόμοι, δι-*
bebamus, 1. pl. imperf. act. verbi
πίνω, bibo.
 'Επινόμος, *υ, δ, Poët. δ σύννομος,*
qui in eodem regionis tractu et pas-
cuis versatur. Vide νόμος.
 'Επινόω, *imperf. act. verbi πίνω,*
bibo, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἐπιον.
 'Επινύσσω, *admoveo, impello, idem*
quod νύσσω, vel -τωω, f. ζω, p. νένυ-
σσω, χα.
 'Επιτυσάζω, *f. ζω, p. χα, dormio,*
inclino: à τυσάζω.
 'Επι ζήνης, *vel conjunctim,*
 'Επιζήνης, *in terrâ peregrinâ, et*
 'Επιζενόομαι, *-ἔμαι, hospitio exci-*
pior, hospitor, peregrinar, peregrè
advenio: à ζενύμαι, hospitio conjun-
gor. Th. ζήνος, hospes.
 * 'Επιζήνωσις, *actio, quâ quis ali-*
ena hospitio excipit, vel necessitudo
hospitiâ.
 'Επιζήνος, *υ, δ ζ ή, communis,*
promiscuus: à ζηνός, ἄ, communis,
idem quod κοινός.
 'Επιόινος, *an legend. ἐπιόινος,*
vinosus: ex ἐπι, et οίνος, υ, δ, vi-
num.
 'Επιον, *bibi, vel diderunt, 1. sing.*
vel 3. pl. a. 2. act. pro quo ἐπιόσαι,
Jerem. li. 7. verbi πίνω, bibo, f.
πώσω, p. πέπωκα.
 'Επιον, *Ion. pro ἔπιον, aor. 1. ab*
ἐπιόμι, immitto. Vide ἐπι.
 'Επιόν, *τδ, accedens, irruens; τδ*
ἔπιοντα, futura, et
 'Επιόντα, *accedentem, contra te-*
nientem, accus. sing. a. 2. part. ab
 'ἔπιμι, *accedo. Th. ἐμι, eo; a.*
2. -τον.
 'Επιόπτομαι, *sive ἐπόπτομαι, in-*

spicio: ex ἐπι, et ποπτομαι, video, f.
δύσσομαι, p. ὄμμα.
 'Επιόρκος, *πέροτο, f. ήω, p. ἐπι-*
όρκηκα' præ. inf. ἐπιόρκει, præ.
part. act. plur. num. ἐπιόρκετες'
præs. part. pass. ἐπιόρκενός' ex
ἐπι, contrâ, et ὄρκος, jurjuram-
dum.
 'Επιόρκορος, *2. sing. a. 1. sub.*
act. ejusd.
 'Επιόρκοι, *υ, τδ, perjurius, et*
 'Επιόρκος, *υ, δ ζ ή, perjurus: ab*
ἐπι, et ὄρκος, juramentum.
 * 'Επιόρκως, *adv. perjurè: à præ-*
ced.
 'Επίουρα, *τὰ, intervalla, Ion. pro*
ἐπίουρα' ab ὄρος, terminus.
 'Επίουρος, *υ, δ, custos: ab ἐπι, et*
ὄρος, υ, δ, idem.
 'Επίουσα, *sequens, et in dat. sing.*
ἐπίουσα, a. 2. part. f. g. ab ἐπιμι.
Th. ἐμι, eo.
 'Επίουσιος, *δ ζ ή, de die in diem*
sufficiens, quotidianus, nobis sus-
tentandis idoneus: ab a. 2. part.
ἐπιών, ἐπίουσα, verbi ἐπιμι, succedo,
sequor. Th. ἐμι, eo.
 'Επιόψομαι, *videbo, f. 1. m. verbi*
ἐπιόπτω, q. v.
 'Επιόψω, *prorsus: adv. ex ἐπι,*
et ψάχσω, pro πάνω, valdè.
 'Επίπας, *in totum, omnino, adv.*
ab ἐπι, et πās, πāsα, πāv, omnis,
is, e.
 'Επιπαρασκευάζω, *f. άω, paro, a.*
1. opt. med. ἐπιπαρασκευασαμένη
σαιο, σαιτο.
 * 'Επίπας, *idem quod πās, Vet.*
inscript. ap. Salm. de modo usur.
 * 'Επίπασσω, *fut. άωω, conspergo.*
Th. πāsω.
 'Επιπειθεο, *pro ἐπιπειθός, obtempe-*
ra, præ. imperat. pass. Ion. ἐπι-
πειθήται, 3. sing. sub. præ. part. pass.
f. g. ab
 'Επιπειθόμαι, *pareo, pulo, credo,*
f. πέισομαι. Th. πείθω, persuadeo,
f. σω' a. 1. ἐπιθει.
 'Επιπέμπτος, *υ, δ, quintus.*
 'Επιπέπτω, *f. ψω, immitto, super-*
mitto: à πέπω, mitto.
 'Επιπεπτώκος, *perf. part. act. n.*
g. ab ἐπιπέπτω, incido. Th. πέτω,
cado; f. 2. m. πεσέμαι, perf. πέτω-
κα, a. 2. έπεσον.
 'Επιπεσών, *όντος, a. 2. part. act.*
verbi ἐπιπέπω, irruo.
 'Επιπέπυκα, *ας, e, insuper pro-*
duci seu edidi, p. ind. act. verbi:
ἐπέφω. Th. φώω, nascor.
 * 'Επιπιδάω, *f. ήω, p. κα, insilio:*
à πιδάω.
 'Επιπίπτω, *irruo, cum dativo, f.*
ἐπιπτώω, perf. ἐπιπέπτωκα' a. 2.
ἐπίπεσον, es, e, incidi; a. 2. part.
ἐπιπεσών, όντος. Th. πίπτω, cado;
f. 2. m. πεσέμαι.
 * 'Επιπλάσθω, *δ, δ ζ ή, factus: à*
πλάσσω.
 'Επι πλείον, *ul plurimum.*
 'Επι πλείους, *frequentissimè,*
maximè: adv. à πολλός, multus;
compar. πλείον' superl. πλείστος.
 'Επιπλέκο, *permiscisco implico: ex*

ἐπί, et πλέω, nocto, fut. ζω, perf. πλέωχα· a. 1. πλέωχα.
 *Ἐπιπλέοντα, acc. sing. part. præ. ab ἐπιπλέω, innato. Th. πλέω, navigo, f. πλεύω.
 *Ἐπὶ πλῶν, adv. copiosius, amplius: ab
 *Ἐπίπλος, ἐα, ον, plenus. Th. πλῶς, idem.
 *Ἐπιπλήξει, a. 1. inf. act. ἐπιπλήξῃς, gen. sing. a. 1. part. fœm. g. ἐπιπλήξῃ, 3. sing. a. 1. sub. ab ἐπιπλήσω, vel -ττω, increpo, quod vide.
 *Ἐπιπλήξις, εως, ἡ, increpatio, ob-jurgatio.
 *Ἐπιπλήσσιο, increpare, præ. imperat. pass. Ion. ab
 *Ἐπιπλήσω, vel -ττω, increpo, castigo, cum dat. f. ζω, p. ἐπιπέπλωχα, a. 1. ἐπιπέπλωχα, a. 1. sub. act. ἐπιπλήξω, ης, v' ex ἐπί, et πλέω, vel -ττω, percutio.
 *Ἐπιπλήττω, Vide suprâ in ἐπιπλήσω.
 *Ἐπίπλοα, Ion. pro ἐπεπλα, sup-pelles: q. ab ἐπιπλοαίος, superficialis: hinc τὰ ἐπιπλοαία, et per gem. Sync. ἐπίπλοα, et ἐπιπλα. Th. ἐπιπλοῆς, q. v.
 *Ἐπιπλοκῆ, ης, ἡ, implicatio: ab ἐπί, et πλέω, plico, p. m. πέπλοκα. Th. ἐπιπλομένοιο, pro -ουένο. vol-vente, gen. Ion. ab
 *Ἐπιπλόμενος, præ. part. pro ἐπιπλόμενος. Th. πέδομαι, sum.
 *Ἐπιπλον, implebam, vel implebant, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. qu. à πειλάω, pro πιμπλέω, seu πιμπλημι, impleo: ut à τιμάω, τιμῶν. Th. πλῆος, plenus.
 *Ἐπίπλος, et ἐπίπλος, -ός, -ῶ, -ῆ, navigatio adversùs aliquem, confictus: ab ἀπιπλέω, classe invado. Th. πλέω, navigo.
 *Ἐπιπλώσσι, Dor. pro Poët. ἐπιπλώσσι, et hoc pro ἐπιπλέωσι, innavigant, 3. pl. præ. ind. act. ab ἐπιπλέω, navigo: f. πλεύω. Vide ἐπιπλώσσι.
 *Ἐπιπλώδης, navigans, per Sync. pro ἐπιπλώσας, a. 1. part. act. ab ἐπιπλώω, à πλώω, Poët. pro πλέω, navigo: f. πλεύω. Alii deducunt à præ. πέπλευκα, p. m. πέπλευκα, undè part. πεπλεύδης, et per Aphar. et Sync. πλώδης, in compos. ἐπιπλώδης, ab ἐπιπλέω, classe invado. Th. πλέω, navigo
 *Ἐπιπλώσας, -αντος, δ, navigans: a. 1. part. ab ἐπιπλώω. Vide ἐπιπλώδης.
 *Ἐπιπνεύουσα, ης, ἡ, respirans: præ. part. act. f. g. ab
 *Ἐπιπνεύω, inspiro: ex ἐπί, et πνεύω, Poët. pro πνέω, spiro: f. πνεύω.
 *Ἐπιπνέω, suffoco: f. ἴσω, p. ἐπιπέπνιχα, a. 1. ἐπιπέπνιχα ex ἐπί, et πνέω, strangulo.
 *Ἐπιπνοία, ας, ἡ, afflatus, instinctus divinus: ab ἐπιπνέω, afflo. Th. πνέω, flo.
 *Ἐπιπνοῖα, exopto, desidero, intin-mè amo: f. ἴσω, p. ἐπιπεπνοῖα, a.

1. ἐπιπεπνοῖα ex ἐπί, et ποθῶ. Th. ποθός, desiderium.
 *Ἐπιπεπνοῖσι, εως, ἡ, desiderium: et
 *Ἐπιπεπνοῖος, δ ζ ἡ, exoptatus: et
 *Ἐπιπεπνοῖα, ας, ἡ, desiderium: ab ἐπιπεπνοῖω.
 *Ἐπιπολάω, f. ἄσω, p. ἀκα, innato, in superficie sum: et
 *Ἐπιπολάιος, υ, δ ζ ἡ, superficialis, qui in superficie tantum corporis alicujus extat: ἐπιπολάιος κτήσις, bona mobilia: et
 *Ἐπιπολάω, superficialitèr: ab
 *ἘΠΙΠΟΛΗΨ, in superficie, in summitate: τὸ, ἐπιπολής, ipsa superficialis: q. ab ἐπί, supra, et πέλω, sum.
 *Ἐπὶ πολλῶ, magni vel magno: et
 *Ἐπὶ πολῶ, adv. magnâ ex parte, multum: ὡς ἐπιπολῶ, plerumque. Th. πολῶς, nullus.
 *Ἐπιποπέω, f. εὔσω, p. κα, tri-umpho, rompari duco: ex ἐπί, et πομπέω, idem. Th. πέπω, f. ψω, mitto.
 *Ἐπιπονος, υ, δ ζ ἡ, laboriosus: hinc
 *Ἐπιπόνως, laboriosè: à πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro: p. m. πέπονα.
 *Ἐπιπορέομαι, proficiscor, peragro: f. σύσομαι, p. ἐπιπεπόρομαι: ex ἐπί, et πορέομαι, quod à πείρω, transeo: p. m. πέπορα.
 *Ἐπιπορῶ, infibulo, fibulis subnecto. Th. πόρη, fibula.
 *Ἐπιπρασκον, imperf. act. verbi πειράσκω.
 *Ἐπιπραῦνον, mansuescivo: ab ἐπί, et πραῖνον.
 *Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, decus: et
 *Ἐπιπρέπης, εος, -ῆς, δ ζ ἡ, decorus. Th. πρέπω, decorus sum.
 *Ἐπιπρέπω, decorus sum in. vel super: ab eod.
 *Ἐπιπροέκην, insuper misit: 3. sing. a. 1. act. Att. ab ἐπιπροίημι, quod ex ἐπί, πρό, et ἵημι, mitto: f. ἴσω, p. ἴκα, a. 1. ἴκα, et Att. ἴκα, a. 2. ἴκα, a. 2. inf. εἶνα.
 *Ἐπιπροέμεν, Ion. pro ἐπιπροίημι, a. 2. inf. act. ab eod. verbo.
 *Ἐπιπροιάλλω, f. ἄλλω, p. κα, pro-tendo, foras emitto: ex ἐπί, πρό, et ἰάλλω, mitto: a. 1. ἴηλα.
 *Ἐπιπροίημι, insuper mitto. Vide ἐπιπροέκην.
 *Ἐπιπροίος, frater vel avus patrum reliquum hæreditatem possidens: nam cui universa hæreditas obvenit, fit κληρῶς, Salm. de modo usur. c. 4. p. 165, 6.
 *Ἐπιπροσθεν, adv. antè: ex πρόσθεν, idem. Th. πρό, antè.
 *Ἐπιπτόθαι, a. 2. inf. m. ex ἐπίπτω, ad volo: ex ἐπί, et πταμαι, volo, -as; fut. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτόθην.
 *Ἐπιπτου, es, ε, imperf. act. verbi πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἐπεσοῦ.
 *Ἐπιπτύχῃ, ης, ἡ, plicatura. Th. πτύσσω, plico.
 *Ἐπιπυλώομαι, f. ἴσομαι, obambu-lo, lustro: ex ἐπί, et πλώω, idem cum πλώω, verto

*Ἐπιπράτω, f. ἄνω, p. ἐπιπράτωκα, inspergo. Th. πρῶνω, f. ανῶ, idem.
 *Ἐπιπράντις, f. ἴσω, p. κα, super-aspergo, inspergo: à præced.
 *Ἐπιπράπτω, insuo: f. ψω, p. ἐπιπράφα: ex ἐπί, et πρῶτω, suo.
 *Ἐπιπράσσω, irrituo, illidor: ex ἐπί, et πρῶσω, allido, deficio: f. ζω, p. ἐππράχα.
 *Ἐπιπρήνω, influere. Th. πρῶνω, f. ἴσω.
 *Ἐπιπρήνις, εος, -ῆς, δ ζ ἡ, propensio: ab
 *Ἐπιπρήνω, f. ψω, p. ἐππρήνω, ver-go, propendo: ex ἐπί, et πρῶνω, f. ψω, idem.
 *Ἐπιπρήνω. Vide ἐπιπρήνω.
 *Ἐπιπρήνω, ἄτος, τὸ, adverbium: pars orationis apud Gramm. Th. πρῶνω, dico.
 *Ἐπιπρήσεσκε, clauderebat, irruebat: 3. sing. imperf. Ion. pro ἐππρήσεσκε, verbi ἐππρήσσω, illidor, irrituo: vel ab ἐπαράσσω, idem; ex ἐπί, et ἀράσσω, vel -ττω, f. ζω, amputo, tundo. Sunt qui malint esse imperf. Ion. verbi ἐππρήσσω, infringo: ab ἐπί, et ῥάσσω, vel -ττω, seu ῥήγγυμι frango: f. ζω.
 *Ἐπιπρήνον, ον, τὸ, frontale, ornamentum frontis, et aurium naribus impendens.
 *Ἐπιπρήνω, incicio, conjicio, cum acc. f. ψω, p. ἐππρήνω, a. 1. ἐππρήνω, a. 1. part. ἐππρήνω, -αντος. Ex ἐπί, et πρῶνω, ψω, projicio.
 *Ἐπιπρήνος, υ, δ ζ ἡ, qui magnâ animi contentione aliquem juvat, auxiliator, vel auxiliatrix: item utilis: ex ἐπί, et ῥέθος, undarum strepitus.
 *Ἐπιπρήνω, et ἐππρήνω, f. ῥῶνω, p. ἐππρήνω, corroboro. Th. ῥῶνω, idem.
 *Ἐπιπρήνω, εντος, confirmatus, corroboratus, a. 1. part. pass. ex ἐππρήνω, confirmor: ab eod. Th.
 *Ἐπισαγμα, ἄτος, τὸ, centones qui supponuntur clitelis, et ipsæ clitelæ: ab
 *Ἐπισάτω, insterno. Th. σάτω, f. ζω, onero.
 *Ἐπισαίω, incutio. Th. σαίω, f. σω, p. σάσεικα.
 *Ἐπισημανθῆβα, 1. pl. præ. ind. pass. ab
 *Ἐπισημανθῆω, indico: f. ἄνω, p. ἀγακα. Th. σημα.
 *Ἐπισημος, υ, δ ζ ἡ, insignis, illustis, signatus; ἐπίσημος τῆς νηδός, navis insigne: ab eod.
 *Ἐπίσις, adv. æquè ac, perinde: ex ἐπί, et ἴσος.
 *Ἐπισιτιεύμενος, part. ab Att. fut. ἐπισιτιέμαι, communiter ἐπισιτισομαι, hinc. f. part. ἐπισιτιεύμενος, Att. ἐπισιτιεύμενος, Ion. versâ dipth. σ in εν, fit ἐπισιτιεύμενος: ab
 *Ἐπισιτιζομαι, cibaria sumo. præ. pass. ab
 *Ἐπισιτιζω, cibaria præbeo, f. ἴσω, p. ἐπισιτιστικῶ perf. pass. ἐπισιτιστικῶ: ex ἐπί, et σιτος, frumentum.
 *Ἐπισιτισμῶς, ῶ, δ, cibaria, cibus, victus: à perf. pass. super. verbi.

'Επισκέδω, f. ἄσω, p. ἐπισκάκα, claudico. Th. σκάζω, idem.

'Επισκέπτομαι, inviso, visito, f. -φομαι' p. pass. ἐπισκέμμαι, recensilius sum; a. 2. pass. ἐπισκόπη, ης, η, lustratus fui; a. 1. in. ἐπισκέψμεν, ω, ατο' a. 1. imper. m. ἐπίσκεψαι, -άσω, 2. plur. ἐπισκέψασθε, deligitur, despice; a. 1. med. subj. ἐπισκέψομαι, η, ηται' ex ἐπι, et σκέπτομαι, circumspicio, viso.

'Επισκέπτο, f. ψω, p. φα, considero, aspicio. Th. σκέπω.

'Επισκευάζω, f. ἄσω, p. ακα, sarcio, instauro, insterno: ex ἐπι, et σκευάζω, instruo. Th. σκευός, vas.

'Επισκευάζεις, ἦ, ὄ, instaurator.

'Επισκευή, ἦς, ἡ, instauratio, refectio: ab eod.

'Επισκέψω, εως, ἦ, visitatio, acc. ἐπίσκεψιν' ab ἐπισκέπτομαι, q. vide.

'Επισκηνόω, in tabernaculo habito, f. ὄσω, p. ἐπισκηνώκα' a. 1. ἐπισκηνώσα' a. 1. sub. ἐπισκηνώσω, ης, η' ex ἐπι, et σκηνή, tabernaculum.

'Επισκήπτει, cum impetu deferat, accusare, obtestari. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

'Επισκιάζειν, obumbrare, praes. inf. ab

* 'Επισκιάζω, obumbro. Th. σκιά, umbra.

'Επίσκοπα, ut scopum assequaris: adv. quod a σκοπος, scopus Th. σκέπτομαι, circumspicio.

'Επισκόπει, considera, praes. imperat. act. ab

'Επισκοπέω. visitationi, vaco, prospecto, f. ἄσω, perf. ἐπισκόπηκα' ex ἐπι, et σκοπέω, contempior, video. Th. σκέπτομαι, f. φομαι, circumspicio, video, p. ἐσκεμμαι.

'Επισκοπή, ἦς, ἡ, visitatio: ab eod. Th.

'Επίσκοπος, υ, ὄ, EPISCOPUS, Angl. a BISHOP: inspector, praes: ab ἐπίσκοπος, praet. m. verbi ἐπισκέπτομαι, circumspicio, quod vide.

'Επισκοτέω, obtenebro. Th. σκότος, tenebrae.

'Επισκύζονται, indignentur, 3. pl. praes. sub. med. verbi ἐπισκύζομαι' ex ἐπι, et σκύζομαι, irritor, quod à κύων, κυνός, canis.

'Επισκυβίλει, Scytharum more largius potare; a. 1. imperat. act. ἐπισκυβίσον' a. 1. inf. act. ἐπισκυβίται. Th. Σκύθης, υ, ὄ, Scythia.

'Επισκύνιον, υ, τὸ, supercilium: ex ἐπι, et σκύνιον, summa palpebra, cilium.

'Επισκώπτω, f. ψω, p. φα, irrideo, diceris. Th. σκώπτω, diceris ulor, f. ψω.

'Επισομή, Ion. pro ἐπισομά, q. pro ἐπισομά, 3. sing. praes. indic. act. ab ἐπισομάω, idem quod σομάω, abstergo, detergo.

'Επισομήγει, ἦς, ἡ, arummosa, Hisiod. ab ἐπι, et σομήγω, fut. ξω, vasto, corrumpo.

'Επισοβίω, -ω, f. ἄσω, incedo. Th. σοβίω, q. v.

'Επίσος, υ, ὄ, aequalis. Th. ἴσος.

'Επισπάρμαι, -ώμαι, attraho; ἐπισ-

πάρω, 3. sing. praes. imperat. in. f. ἄσμαι, p. ἐπασπάρμαι' a. 1. m. ἐπισπάρωμην, ω, ατο' ex ἐπι, et σπάρω, traho.

'Επισπαστήρες, -ων, οί, cardines ostii: à praeced.

'Επισπαστρον, υ, τὸ, laqueus, funis; tentorium, velum, quo aliquid ἐπασπαται, id est, attrahitur: ab ἐπισπάρμαι, q. v.

'Επισπῶ, -ῶ, fut. ἄσω, perf. κα, attraho: à σπάρω, traho.

'Επισπείεις, εως, ἡ, libatio. Th. σπένδω, libo, f. σπέσω.

'Επισπένδεις, praes. inf. act. infundere, libare: ab eod. Th.

'Επισπέρχης, ἑός, ὄ ζ ἡ, festinus. Th. σπέρχω, urgeo.

'Επισπέρχω, urgeo: ab eod. Th.

'Επισπύω, propero, urgeo. Th. σπύω, festino, f. σω, p. ἐσπυκα.

'Επισπῆ, 3. sing. aor. 2. sub. ab ἐπισπῶ, abeo: ab ἐπι, et verbo σπῶ, Poët. pro έπω, sequor.

'Επισπότη, comitetur, 3. sing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπῶμαι, pro έπομαι. Vide σπῶ, sequere:

hinc ἐπισπόμενος, part.

'Επισπορίη, ης, ἡ, iterata satio: ab ἐπι, et σπερίω, sero, f. ερῶ' p. med. ἴσπορα.

'Επισπυδάζω, f. ἄσω, p. ἐπισπυδάκα, festino: à σπυδάζω, q. v. hinc et

'Επισπυδάφης, ἦ, ὄ, accelerator.

'Επισπώμενος, η, ον, attractus, praes. part. m. ab ἐπισπάρμαι, attraho. Th. σπῶ, traho.

'Επίσσωτρα, nom. pl. ab ἐπίσσωτρον, υ, τὸ, canthus; ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotā affigitur, ne continuā agitatione conteratur: ex ἐπι, et σῶτρον, lignum orbiculare rotā: qu. à σείω, agilo.

'Επίστω, Poët. et Dor. pro ἐπίστωαι, scis, nósti, 2. sing. praes. ind. pass. ab ἐπίστωμαι, q. v.

'Επίστωμεια, ας, ἡ, diversatio: ab ἐπιστῶμειω, fut. εύσω, perf. κα, stativa habeo, diversor: ab

'Επίστωμος, υ, ὄ, mansionum curator: ex σῶμος, stabulum, statio. Th. ἴστω, sto.

Επίστωμαι, σαι, ται, peritus sum, scio, et in 1. pl. ἐπίστωμεθα, praes. part. ἐπίστωμενος, η, ον, sciens; imperf. ἐπίστωμην, et ἡπίστωμην, σο, ατο' fut. ἐπίστωμαι' ex ἐπι, et ἴστωμαι, vel ἴστω, scio; factā Epenth. lit. τ.

'Επίστωμος, η, ον, sciens, part. superioris: item superstans. Vidē ἐπέστωθα.

'Επιστῶμενος, scienter, adv. ab ἐπίστωμαι, q. v.

'Επιστῶντες, instantes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιστῶς, άντος, verbi ἐπίστωμαι, insto, f. ἐπιστῶσω, p. ἐπίστωκα' a. 2. ἐπίστω' a. 2. sub. ἐπιστῶ' ex ἐπι, et ἴστω, sto.

'Επιστῶς, άντος, aor. 2. part. act. Vid. sup.

'Επίστωαι, 2. sing. praes. verbi ἐπίστωμαι, q. v.

'Επίστωθαι, Ion. pro ἐπίστωσθαι, supra stare; sic ἐπίστωμενος, Ion.

pro ἐπίστωμενος, praes. part. pass. verbi ἐπίστωμαι, insto, q. v. vel part. a. 2. med.

'Επιστάα, ας, ἡ, inspectio, animadversio, curatio: et

'Επιστάσις, εως, ἡ, idem. Th. ἴστωμυ, sto.

'Επιστάτης, fut. ἦσω, p. ἦκα, praes. sum: ab

'Επιστάτης, υ, ὄ, magister, praefectus, ab ἐπίστωμαι, proficisco: ab eod. Th.

'Επίστατο, novat, 3. sing. imperf. verbi ἐπίστωμαι, q. v.

* 'Επίσταντον, υ, τὸ, crateris basis vel fulcrum, Insc. Sig. à praeced. verbo.

'Επιστάντες, nom. plur. part. praes. act. verbi ἐπίστωμαι, praesum, praefectus sum: ab ἐπι, et ἴστωμαι, sto

'Επίστανται, Ion. pro ἐπίστανται, 3. pl. praes. ind. act. ab ἐπίστωμαι, q. v.

'Επιστάλα, scribere, a. 1. inf. act. ab

'Επιστάλλω, mitto, fut. ἐπιστελώ, perf. ἐπέσταλλα' a. 1. ἐπέσταλα' p. med. ἐπέστολα' ex ἐπι, et σταλλω, mitto.

'Επιστέρο, 3. sing. imperf. pass. verbi πιστεύω, credo, f. εύσω, quod à πίστις, fides. Th. πέτω, persuadeo.

'Επιστέρω, commissum erat: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.

'Επιστέφης, ἑός, -ός, ὄ ζ ἡ, coronatus: ab

'Επιστέφω, f. ψω, p. ἐπέστεφα, corro. Th. στέφω, idem, f. ψω.

'Επιστῆνται, sciant: Ion. pro ἐπίστανται. Vide ἐπίστωμαι.

'Επιστῆ, scis: Att. pro ἐπίστωσαι, 2. sing. praes. ind. ab eod.

'Επιστῆθι, ἦτω, insta: a. 2. impeg. rat. act. ab ἐπίστωμαι, insto, quod vide, vel ἐπιστάντες.

'Επιστῆθιζομαι, f. ἴστωμαι, pectori alicujus incumbo. Th. στήθος, pectus.

'Επιστῆμαι, dat. pl. ab

'Επιστῆμη, ης, ἡ, scientia, peritia, ars: ab ἐπίστωμαι, scio. Th. ἴστωμαι, idem.

'Επιστῆμων, onos, ὄ ζ ἡ, scientiā praeditus: ab eod. verbo et Th.

'Επιστῆναι, instare: a. 2. inf. ab ἐπίστωμαι, supersto, incumbo. Th. ἴστωμυ, sto.

'Επιστῆριζω, confirmo: f. ἴξω, et -ώ, Att. p. ἐπεστῆριχα, a. 1. ἐπεστῆριχα' ex ἐπι, et σπῆριζω, firmiter stituo.

'Επιστῆση, scies: 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίστωμαι, quod vide.

'Επιστῆσιον, Ion. pro εἰσῆσιον, domicilium: et

'Επιστῆσιος, Ion. pro ἐφῆσιος, domesticus, incolae: ab ἐπι, et ἴστια, focus, lar.

'Επιστῆσισκεν, Ion. pro ἐπεστῆσεν, seu ἐπιστῆσκον, imperf. act. verbi ἐπιστῆσκω pro ἐπιστῆσκω, f. ἄσω, p. κα, irrideo, contumeliā afficio: ex ἐπι, et στῆμα, os.

'Επιστῆσθην, adv. ornate, succinēte: ex ἐπι, et σταλλω, mitto; item orno; f. σταλώ, p. ἐσταλα, a. 1. ἐσταλα, p. m. ἐστολα.

'Επιστῆσθω, f. ἄσω, p. ἐπέστολακα, infero, cumulo: ab eod.

Ἐπιστολή, ἡς, ἡ, **EPISTOLA**: ab ejusd. verbi præter. m.

Ἐπιστολῆς, ἡ, ὄν, **epistolaris**: à præced.

Ἐπιστολή, ὡς obtulo: f. ἴσω, p. ἐπιστολήκα: ex ἐπί, ὄν στόμα, ὄς, ὄρις.

Ἐπιστόμιον, υ, τὸ, **EPISTOMIUM**: ab eod.

Ἐπιστρατεύω, f. εὔω, p. κα, **expeditionem suscipio adversus**: ex ἐπί, et στρατεύω, **avercitum educo**. Th. στρατός, **exercitum**.

Ἐπιστρατήν, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιστρατεία, **militaris expeditio adversus aliquem**: à præced.

Ἐπιστρέφεις, εἶσα, ἐν, in gen. ἐπιστρέφεις, a. 2. part. pass. ab ἐπιστρέφω, **converto**. Th. στροφή, **verbo**: f. ψω, p. ἐστρέφα, a. 2. ἐστραφον, p. m. ἐστράφα.

Ἐπιστρέφω, præter. imperat. act. et ἐπιστρέφεται, 3. sing. præter. pass. ab ἐπιστρέφω.

Ἐπιστρέφω, Ion. et Poët. **accusate, fraudulenter**: adv. ab ἐπιστρέφω, ἰός, ὅ ζ ἡ, **industrius, versutus, perversus**.

Ἐπιστρέφω, **converto**: f. ψω, p. ἐπέστρεφα, a. 1. ἐπέστρεφα, a. 1. imperat. ἐπέστρεφον, ἄτω, a. 1. sub.

Ἐπιστρέφω, ης, η, a. 1. inf. ἐπιστρέφαι, a. 1. part. act. ἐπιστρέφας, αντος, a. 2. pass. ἐπεστράφην, ης, η, **converti me**: a. 2. imperat. pass. ἐπιστράφηται, ἴτω, a. 2. sub. pass. ἐπιστράφω, a. 2. part. pass. ἐπιστράφεις, έντος, p. m. ἐπέστροφα. ἐπιστράφομαι. Med. curo, Anacr. ap. Longin. ὃ xxx. Th. στροφή, **verbo**.

Ἐπιστρέφαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo et Th.

Ἐπιστρέφαντα, **advertentem**; acc. sing. masc. a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ἐπιστροφῶν, adv. **huc illuc se convertendo, fortiter**: et

Ἐπιστροφή, ἡς, ἡ, **conversio**: à præter. m. ἐπέστροφα, verbi ἐπιστρέφω, quod vide.

Ἐπιστροφός, υ, ὅ ζ ἡ, **qui versatur inter; item flexuosus**: à præced.

Ἐπιστρονύω, **insterno**: ex ἐπί, et στρονύω, **sterno**; fut. σρώσω, a. 1. ἴσρωσα. Th. στροφή, **sterno**.

Ἐπιστω, sciebas: per contract. pro ἐπίστασ, Ion. pro ἐπίστασσο, 2. sing. imperf. ἐπιστάμην, ὄσ' ab ἐπίσταμαι, scio. Th. ἴσμη.

Ἐπιστώσαντο, **facti sunt**: 3. pl. a. 1. m. verbi πισθώ, **fidem exigo**: quod à πίστις, **fides**. Th. πείθω, **persuadeo**.

Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. infin. act. ab ἐπισυνάγω, **congrego, cogo**: f. ἐπισυνάξω, p. ἐπισυνήξα, a. 1. ἐπισυνήξα, a. 1. inf. ἐπισυνάξαι, a. 2. ἐπισυνήξα, a. 1. part. pass. ἐπισυνήγαγον, a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν, præter. pass. ἐπισυνήγαμαι, perf. part. pass. ἐπισυνήγαμην, η, ὄν, a. 1. pass. ἐπισυνήχθην, a. 1. part. pass. ἐπισυναχθεῖς, εἶσα, ἐν' ἐξ ἐπί, ὄν, et ἀγω, ago.

Ἐπισυναγωγή, ἡς, ἡ, **congregatio**: à præced.

Ἐπισυνάπτω, f. ψω, p. ἐπισυνήφα, **coagmento, conjugo**: ex ἐπί et συνάπτω, idem. Th. ἄπτω, **necto**.

Ἐπισυναχθεῖσιν, gen. pl. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. ὡδ ἐπισυνάγω, **cogo, quod vide**.

Ἐπισυνήχοντες, part. ducentes, vel habentes uxores alienigenas: ap. 1. iii. Esdræ, ix. 17. Th. ἔχω, **habeo**.

Ἐπιανέλω, **contineo, apto**.

Ἐπιανηγμένη, perf. part. pass. f. g. ab ἐπιανάγω, **cogo**.

Ἐπιανυῖμαι, **conspiro, insurgo in aliquem**: vide ἐπισύσασις.

* Ἐπιανυῖσθαι, **ad seditionem excitato**. Th. ἴσμη.

Ἐπιαντρέχω, **simul occuro**: ex ἐπί, ὄν, et τρέχω, **curro**: f. σπείρω, a. 2. ἔδραρον, p. m. ἔδραρα.

Ἐπιᾶρω, **traho post me; item ambage verborum, rem de qua agitur implicare, neque cardinem causæ attingere**. Met. ducta ab anguibus, qui super terram reptant, et vestigia solo non imprimunt. Th. ᾶρω, **traho**.

Ἐπιᾶσᾶσις, εὖς, ἡ, **coitus, agmen**: ex ἐπί, et συνῖσθαι, **conflo, ad deflectionem sollicito**. Th. ἴσμη.

Ἐπιαντρέφω, f. ψω, **inverto ad aliquid suscipiendum contra aliquem**.

Ἐπισφαιγίσται, 3. sing. f. 2. ind. pass. ab ἐπισφάω, seu σφάπτω, **jugulo, macto**; f. ἔω, a. 2. ἐσφάγον, pass. σφάγην.

Ἐπισφάλλης, ἰός, ὅ ζ ἡ, **periculosus, lubricus**: ex ἐπί, et σφάλω, **supplanto**.

Ἐπισφάλλως, **adv. periculose**.

Ἐπισφραγίζω, f. ἴσω, p. ἐπισφραγίκα, **insignio, sigillo**: ab ἐπί, et σφραγίζω, **signo**.

Ἐπισφύριον, υ, τὸ, **fibula ocreæ**: ex ἐπί, et σφυρῶν, **malleolus pedis**. Th. σφύρα, **malleus**.

Ἐπισχε, **cohibe**: præter. imperat. act. ab ἐπισχω, q. ab ἴσχω, pro ἔχω, **habeo**.

Ἐπισχέω, Ion. pro ἐπίσχειν, a. 2. inf. Vide in ἐπίσχω.

Ἐπίσχω, Ion. pro ἐπίσχειν, a. 2. imperat. m. ἐπίσχει, a. 2. imperat. act. (q. à σχῆμι) ἐπισχόμενος, a. 2. part. m. ἐπισχών, a. 2. part. act. ἐπισχέειν, a. 2. inf. act. ab eod. verbo et Th.

Ἐπισχερῶ, **adv. deinceps, ordine**: ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, **inhibeo**. Th. ἔχω, **habeo**.

Ἐπισχόμενος, **tenens**: a. 2. part. m. Vide ἐπίσχω.

Ἐπισχῶ, **invalesco, magis ac magis urgeo**: imperf. ἐπίσχων, ες, f. ἰώσω, p. ἐπίσχωκα, a. 1. ἐπίσχωσ' ἐπί, et ἰσχύω, **valeo**. Th. ἰσχύς.

Ἐπισχῶν, **adhibens**: a. 2. part. act. ab ἐπέχω. Th. ἔχω, **habeo**: f. ἔξω, p. ἔσχωκα, a. 2. ἔσχω, imperf. ἔλχων.

Ἐπισωρεύω, **coacervo**; f. εὔω, p. ἐπισωρεύεκα: ex ἐπί, et σωρεύω, **cumulo**. Th. σωρός, **acervus**.

Ἐπιράδῃ, ἡς, ἡ, **imperium, præceptum**: ab ἐπιράσσω, **impero, quod vide**.

Ἐπιράγμα, ἄτος, τὸ, **subsidiaria cohors; item mandatum**: ab eod.

Ἐπιράδεις, Ion. pro ἐπιράδεις, **adv. idoneus**.

Ἐπιρακτήρ, ἦρος, ὅ, **qui aliis imperat**.

Ἐπιρακτής, **imperator**: part. perf. pass. ab ἐπιράσσω, q. v.

Ἐπιράμην, Ion. pro ἐπιράμην, **incidere**. Th. τέμνω, **seco**.

Ἐπιράξεις, εὖς, ἡ, **imperator, jussus**: ab ἐπιράσσω, q. v.

Ἐπιραράτω, f. ἔω, p. χα, **inter turbo, interpello**. Th. ταράτω, **torso, turbo**: f. ἔω.

Ἐπιτάβηρος, υ, ὅ ζ ἡ, **adjutor**: pro ἐπιβήρος, idem: ex ἐπί, et βήρος, **undarum strepitus**.

Ἐπιτάσις, εὖς, ἡ, **intentio, vehementia**: ab ἐπιτέω, p. pass. ἐπιτέωμαι, **scio**.

Ἐπιτάσσω, vel **πρω, colloco, impero**: f. ἔω, præter. part. ἐπιτάσσω, ὄντος' ex ἐπί, et τάσσω, **ordino**: f. ἔω, p. τέταχα, a. 1. ἔταχα, p. m. τέταγα, **undè ἐπαγαγῆ, suprâ**.

Ἐπιτάφιος, υ, ὅ ζ ἡ, **funerbris**: ex ἐπί, et θάπτω, **sepelio**: a. 2. ἔταφοι.

Ἐπιταχύνω, **accelero**: à ταχύνω, idem; f. νῶ. Th. ταχὺς, **celer**.

Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act.

Ἐπιτεῖλαις, **qui jussit**: a. 1. part. act. et

Ἐπιτεῖλον, a. 1. imperf. act. ab ἐπιτέλλω, **mando, jubeo**. Th. τέλλω, **inus**.

Ἐπιτείνω, **intendo**: ex ἐπί, et τείνω, **tendo**: fut. νῶ, p. ἐπιτέτακα.

Ἐπιτειχίζω, **muro cingo, excito**: muro oppugno: ex ἐπί, et τειχίζω, **murum struo**: f. ἴσω, p. ἰκα. Th. τείχος, **murus**.

Ἐπιτειχισμα, ἄτος, τὸ, **propugnaculum adversus aliquem**: à præced.

Ἐπιτέκα, **acc. ab ἐπιτέξ, q. v.**

Ἐπιτέλεσθαι, **acc. sing. m. g. a. 1. part. pass. à perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι, a. 1. pass. ἐπιτετέλεσθην** ab

Ἐπιτελέω, **perago, exequor**: fut. ἔσω, p. ἐπιτετέλεκα, a. 1. ἐπέτελεσα, **absolvo**: ex ἐπί et τέλος.

Ἐπιτελής, ἰός, **ῶς, ὅ ζ ἡ, absolutus, perfectus**. Vide ἐπιτελέω.

Ἐπιτέλλω, Ion. pro ἐπιτέλλω, **præter. imperat. pass. ab**

Ἐπιτέλλομαι, η, **scio, exortor**: et Poët. pro ἐντέλλομαι, **impero**. Hinc

Ἐπιτελλομένων, **exorientium**: gen. pl. Æol. part. præter. m. f. g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, **inus**.

Ἐπιτέμνω, f. μῶ, p. μηκα, **brevisius reddo, dissecō**: à τέμνω, **seco**.

Ἐπιτέξ, **kos, ἡ, pro ἐπιτοκος, partium vicina**: ex ἐπί, et τέκτω, **partio**: πέζομαι, p. med. τέτοκα.

Ἐπιτεπέτερον, **jucundius**: comp. ab

'Επιτελής, εος, δ ζ ή, *jucundus*. Th. τέρω, *delecto*; f. ψω.
'Επιτέρομαι, *oblector*: ab eod. Th.
'Επιτερόμενος, *præs. part. præc.*
'Επιτέταται, 3. sing. perf. pass. ab *επιτείνω*, *intendo*, *contendo*. Th. τείνω, *tendo*.
'Επιτέτραπται, *commissum est*; 3. sing. p. pass. et
'Επιτετράφαται, Ion. pro *επιτετραμμένοι*, εσί, 3. pl. perf. pass. *επιτέτραμαι*, verbi *επιτρέπω*. *committo curæ alieujus*. Th. τρέπω, *verbo*: f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα.
'Επιτήδεια, et Ion. *επιτήδεια*, *arta*: nom. pl. n. g. ab
Επιτήδειος, υ, *idoneus*, *commodus*, *opportunitus*. Th. *επιτηδής*, idem.
'Επιτηδής, Ion. adv. *de industriâ*. ab *επιτηδής*.
'Επιτηδέουμα, ἄτος, τὸ, *studium*, *institutum*: ab
'Επιτηδέω, εἰς, εἰ, *natâ operâ aliquid facio*, *operam do*: f. εῶσω, a. 1. *επετήδεσσα*, quod et
'Επιτηδέων, *accuratè*: Ion. pro *επιτηδῆως*: ex *επιτήδεις*, *aptus*: ab
'ΕΠΙΤΗΔΗΑΣ, εος, δ ζ ή, *idoneus*, *aptus*.
'Επιπήκει, *liquefactum infundere*: *præs. inf. act. verbi επιτήκω*, f. ζω, *liquefacio*. Th. τήκω, idem.
'Επιτήκω, *conservo*. Th. τηρέω, *servo*: f. ήσω, p. χα.
'Επιτηρήσας, a. 1. part. act. superioris verbi.
'Επιτιθέαισι, Ion. pro *επιτιθεῖσι*, 3. pl. *præs. ind. act. et*
'Επιτίθει pro *επιτίθει*, *præs. imperat. ab*
'Επιτίθειμι, *impono*: *επιτίθει*, *præs. imperat. act. pro επιτίθει*, quasi ab *επιτιθέω*, fut. *επιθήσω*, p. *επιθήσκω*, a. 1. *επέθηκα*, a. 2. *επέθην*, a. 2. *imperat. επιθῆς*, ένω, a. 1. *pass. επετέθην*, a. 1. *sub. pass. επιτεθῶ*, ής, ή, f. 1. *επιθήσομαι*, ή, εται, a. 2. m. *επιθήμην*, σο, το. Th. τιθήμι, *pono*.
'Επιτιθῆς, ή, *præs. sub. act.* Vide *suprà*.
'Επιτιμᾶ, 3. sing. *præs. ind. act. et*
'Επιτιμᾶς, 2. sing. *præs. sub. ab*
'Επιτιμᾶω, -ῶ, *prætiũ augeo*: item *objurgo*: cum dat. *imperf. επετιμαων*, -ων, f. ήσω, p. *επιτετιμακα*, a. 1. *επιτιμῶσα*, a. 1. *imperat. act.* *επιτιμῶσω*, ἄτω' a. 1. opt. *επιτιμῶσαιμι*, αἰς, αἰ' ex *ἐπι*, et *τίω*, *honoro*.
'Επιτιμῶτος, υ, δ, *morosus reprehensor*, qui *frequentèr alios carpit et reprehendit*.
'Επιτιμῶσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. *act. præcod.*
'Επιτιμῆσαισι, dat. pl. ab
'Επιτιμῆσαις, εως, ή, *inerepatio*, *caritas etna*, *caritas annonæ*: et
'Επιτιμῆς, ας, ή, idem: et
'Επιτιμίον, *mulcta*, *pæna*: ab *επιτιμᾶω*, q. v.
* *Επιτιμίος*, υ, δ ζ ή, *cuĩ honos suus integer est*: ab eod. Th.
'Επιτιμῶνται, pro *-δονται*, *reprehenduntur*. 3. pl. *præs. ind. pass. et*

'Επιτιμῶνται, acc. *-δοντας*, acc. pl. *præs. part. act. ab eod.*
'Επιτιμόσιος, υ, δ ζ ή, idem ac *ὑποτίμοσιος*, *lacteus*. Th. τίθος, *manna*.
'Επιτοσαυρὸν, vel *divisum ἐπὶ τὸ αὐτὸν*, adv. *eodem loco*, *simul*, *adhæc*. Th. αὐτὸς, ή, δ, *ipse*.
'Επιτοκος, υ, δ ζ ή, *partui propinqua*. Th. τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.
'Επιτολή, ής, ή, Ion. pro *ἐντολή*, *mandatum*. Th. τέλλω, *mando*.
'Επιτολιμῶν, *sustinerè*: *præs. inf. act. ab*
'Επιτολιμῶω, *audeo*: f. ήσω, p. ήκα. Th. τόλμα, *audacio*.
'Επιτομῆ, ής, ή, *ampulatio*, *EPI-TOME*, *compendium*. Th. τίμνω, *seco*: p. in. τέτομα.
'Επιτοξόζομαι, f. ἄσομαι, *in aliquem arcum intendo*: ex *ἐπι*, et *τοξάζομαι*, idem. Th. τόξον, *arcus*.
'Επιτοποδῶ, adv. *ul plurimum*: ex *ἐπι* et *ποδῶς*.
'Επιτόσοις, (si *codex sanus*) part. a. 1. act. ab *επιτόσω*, f. όσω, a. 1. *επιπέτοσα*, a. 1. part. *επιπετόσας*, Ἄολ. et gem. σ, et per Sync. *επιτόσσαις*. Vide *πετῶν*. Vel est a. 1. part. act. Ἄολ. formatum ab *επιτοπίσω*, fut. *ίσω*, a. 1. part. *επιτοπίσας*, et Ἄολ. et Poët. *επιτοπίσσαις*, et per Sync. *επιτόσσαις*: *επιτοπίζειν*, *allicubi in aliquem incidere*, *eumque nancisci*.
'Επιτρέπται, et *-τέον*, *permittedum*: *verbale ab*
'Επιτρέπω, *permitto*, *committo*: f. ψω, p. *επιτρέψω*, a. 1. *επέτρεψα*, perf. *pass. επιτέτραμαι*, ψαι, παι, a. 2. *pass. επιτρέπη*, p. m. *επέτρεπτα*. Th. τρέπω, *verbo*.
'Επιτρέψων, ατω, a. 1. *imperat. act. et*
'Επιτρέψοντι, *permittunt*: Dor. pro *επιτρέψωσι*, 3. pl. f. 1. *ind. act. verbi επιτρέπω*.
'Επιτρέξω, f. *δρέξω*, p. *επειδεδράμωκα*, a. 2. *επέδραμον*, *occurro*, *inourro*. Th. τρέχω.
'Επιτρέβω, *altero*, *affligo*. Th. τρέβω, *tero*; f. ψω, p. φα.
* *Επιτρέπος*, υ, δ ζ ή, *scquitertius*; idem quod *τρίτος*. ἐπὶ τρίτος τόκος, *usura quæ tertiam partem sortis singulis annis reddit*.
'Επιτρέψις, εως, ή, *expon. fluctus*. Psal. xcii. ab *επιτρέβω*.
'Επιτροπαία βασιληή, *regnum alicui commissum*, ut ab eo *administraretur quamdiu quis in ejus tutelâ manet*: ab *επιτρέπω*.
'Επιτροπεύμαι, *educor*; et
'Επιτροπεύω, f. εῶσω, p. κα, *procuracionem festino*, *administro*: ab *επιτροπος*.
'Επιτροπή, ής, ή, *procuratio*, *tutela*, *ipsa actio procurandi aliquid*: à p. m. verbi *επιτρέπω*.
'Επιτροπος, υ, δ, *procurator*, *tutor*: ab eod.
'Επιτροχᾶδον, adv. *succintè*, *naturè*: à *τροχᾶσω*, *curro*, *festino*. Th. τρέχω, idem.

'Επιτυγχάνοις, 2. sing. *præs. opt. act. ab*
'Επιτυγχᾶω, *ossequor*, a. 2. *ἐπιτύχω*, ες, ε' ex *ἐπι*, et *τυγχᾶω*, *adipiscor*; f. *τεθῶμαι*, p. *τίτνωμαι*.
'Επιτυμβίδιος, υ, δ ζ ή, *cristata*: Epith. quod *alaudis cristatis* tributur; ex *ἐπι*, et *τύμβος*, *tumulus*: vel quod ut plurimum circa *busta* versantur, vel quod veluti *τύμβον* in capite ferant.
'Επιτυχῶν τινι, *incidere in aliquid et invenire*, a. 2. *inf. verbi επιτυγχάνω*.
'Επιτύχη, ας, ή, *felix successus*.
'Επιτυχῶν, -όντος, *quilibet vilis*: a. 2. part. act. ab eod.
'Επιφαίνω, et *-φμαι*, *appareo*; *præs. imperat. ἐπιφαίνε*, f. *επιφάνω*, p. *επιπέφαγκα*. u. 1. *επέφρα*, p. *pass. επιπέφραμαι*, et Att. *επιπέφραμαι*, a. 2. *pass. ἐπεφάνην*, ης, η' ex *ἐπι*, et *φαίνω*. ostendo.
'Επιφᾶναι, a. 1. *inf. præcod.*
'Επιφάνεια, ας, ή, *apparentia*, *superficies*: ab *επιφανής*, εος, δ ζ ή, *illustris*: quod et
'Επιφάνεις, a. 2. part. *pass. ab επιφαίνω*, q. v.
'Επιφᾶνής, *illustris*: vide *επιφάνεια*.
'Επιφάω, *illucesco*, f. *επιφάσω*, et *-ομαι*: à *φαύω*, Ἄολ. pro *φάω*, *luceo*.
'Επιφέρωσα, *afferens*, Dor. pro *επιφέρωσα*, *præs. part. f. g. ab επιφέρω*.
'Επιφέρωμαι, *pass. incumbo* *irruo*.
'Επιφέρω, εἰς, εἰ, *infero*, *objicio*, *imperf. ἐπέφερον*, εἰς, εἰ, f. *επέσω*, p. *επένευκα*, a. 2. *επένευκον*, a. 2. *inf. ἐπενευκῶν*. Th. φέρω, *fero*.
'Επιφημίθεσθαι, *malè ominari*; *præs. inf. pass. à φημίω*, *divulgo*. Th. φάω, *dico*.
'Επιφθᾶς, *præveniens*, a. 2. part. act. ex *ἐπι*, et *φθάνω*, f. *φθίσω*, *prævenio*; p. *εφθᾶκα*, a. 2. *εφθην*, qu. φθῆμι.
'Επιφθονος, υ, δ ζ ή, *invidiosus*.
* *Επιφθίνωσ*, adv. *invidiosè*.
'Επιφθόσασα, Dor. pro *επιφθόσασα*, *præs. part. f. g. ab επιφθόσω*, idem quod *επιπύω*, *inspuro* *venficarum more*. Th. πύω, *spuo*.
'Επιφλέγω, *splendo*, *refulgeo*: id. quod *φλέγω*, *incendo*; sed *Metaph. illustro*.
'Επιφώρα, ἄς, ή, *impetus*, *impresio*. Th. φέρω, *fero*.
'Επιφορέω, -ρῶ, Ion. id. qu. *επιφέρω*, *infero*.
'Επιφορημάτα, ων, τὰ, *bellaria*: à *præcod.*
'Επιφορος, υ, δ ζ ή, *commodus*, *pronus*, item *uterum ferens*. Th. φέρω, *fero*.
'Επιφράζομαι, *intelligo*, *considero*: ab *επιφράζω*, *indico*, *moneo*, *dissertor*, *declaro*. Th. φράζω, *dico*, a. 2. *εφραδον*.
'Επιφρονα, acc. sing. ab *επιφρώνος*, δ ζ ή, *prudens*: ab *ἐπι*, et *φρῶν*, *mens*.
'Επιφροσύνη, υς, ή, *prudencia*: ab eod.

'Επιφροσύνησι, consiliis, dat. pl. Ion. ejusd.

'Επιφύας, ἄδος, ἡ, propago; et in pl. ἐπιφύαδες, et

'Επιφύσσω, accrescat, adhæreat; 3. sing. imperat. præ. ab

'Επιφύομαι, f. ἴσομαι, adnascor, accresco. Th. φύω, gigno.

'Επιφύς, ἴσα, ὄν, præ. part. act. ab ἐπιφύμι, adnascor; ab eod.

'Επιφώνει, exclamo, imperf. ἐπιφώνεον, -ον, αἰς, -εις, εἰ, -ει, f. ἴσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. pass. ἰπιπεφώνημαι. Th. φωνῆ, voc.

'Επιφώνημα, ἄτος, τὸ, exclamatio: à præced.

'Επιφώνησις, εως, ἡ, exclamatio; dat. ἐπιφώνησει, ab eodem verbo.

'Επιφώσκω, illucesco, imperf. ἐπιφώσκον, ες, ε. Th. φάω, luco: unde φάος, et contractè φῶς, lux.

'Επιχαίρω, f. ἄρω, p. ἐπικέχαρκα, gaudeo; item insulto. Th. χαίρω, gaudeo; f. χαρήσομαι, a. 2. pass. ἐχάρην.

'Επιχάλαω, laxo. Th. χαλάω, idem, f. ἄω, p. κα.

'Επιχάλκος, υ, ὁ ζ ἡ, æreus, æratus. Th. χαλκός.

'Επιχαράττω, insculpo. Th. χαράττω, vel -σσω, idem, f. ξω, p. κειράραχα.

'Επίχαρμα, ἄτος, τὸ, ludibrium, irrisio: à χάσμα, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

'Επιχειρεί, pro -ρει, aggredere, præ. imperat. ab.

'Επιχειρέω, -ω, aggredior, imperf. ἐπιχειρέω, -ων, conabar; f. ἴσω, p. ἐπιχειρήρκα, a. 1. ἐπιχειρήσα' ex ἐπι, et χεῖρ. manus.

'Επιχειρήμα, ἄτος, τὸ, argumentum: et

'Επιχειρήσις, εως, ἡ, idem, et aggressio, conatus, conspiratio: ab eod. verbo et Th.

'Επιχειροτόνειω, scisco, decerno, suffragia fero: ex ἐπι, et χειροτόνειω, idem; f. ἴσω, p. κα, quod à χεῖρ, manus, et τείνω, tendo; f. τεινῶ, p. τέτακα.

'Επιχίω, infundo: vide suprὰ ἐκχίω.

'Επιχθόνιοι, terrestres, in terris versantes, gen. pl. ἐπιχθονίων, dat. pl. Ion. ἐπιχθονιοῖσι, et in f. g. ἐπιχθονίησι, pro ἐπιχθονίας' ex ἐπι, et χθών, terra.

'Επιχολότατος, η, ον, amarissimus, a, um: à χολῆ, bilis.

'Επιχορηγέω, supposito, subministro, f. ἴσω, p. ἐπιεχορηγήκα, a. 1. ἐπιχορηγήσα' ex ἐπι, et χορηγός, dux chori; quod ex χορός, cælus saltantium, et ἄγω, duco.

'Επιχορηγία, as, ἡ, suppeditatio: ab iisd.

'Επιχράω, vehementi cum impetu adior: ex ἐπι, et χράω, f. ἴσω, p. κα, commodo, ἵναδω furiosè.

'Επιχράεμενος, Ion. pro ἐπιχράεμενος, familiaris, necessarius: ex ἐπι, et χράομαι, ulor. Th. χράω, idem.

'Επιχρίω, illino, f. ἴω, p. ἐπικί-

χρῖκα, a. 1. ἐπίχρῖσα' ex ἐπι, et navigavinus: à πλώ, navigo; f. χρίω, ungo.

'Επίχρυσος, υ, ὁ ζ ἡ, inauratus. Th. χρυσός.

'Επίχυνω, infundo, f. ἴσω, p. ἐπιτέχνηκα. Hinc

'Επίχυσσις, εως, ἡ, infusio, libatio.

'Επιχώρειω, f. ἴω, p. ἐπιεχώρηκα, cedo, concedo. ἐὰν ἐπιχωρήθῃ, si concederetur.

'Επιχώρησις, εως, ἡ, permissio: Esd. iii. 17.

'Επιχώρια, familiaria, nom. pl. n. g. ab

'Επιχώριος, υ, ὁ ζ ἡ, indigena, patrius: ab ἐπι, et χώρος, locus.

'Επιψάλλω, superpsallo, f. ἄλω, p. ἐπιψάλλα' à ψάλλω, cano.

'Επιψάω, præ. part. act. ab ἐπιψάω, contingo, quod à ψάω, idem quod ψάω, tangō.

'Επιψεκάζω, f. ἴω, p. κα, irroto, instillo; ex ἐπι, et ψεκάζω, roto, stillo: quod à ψεκός, idem quod Th. ψακός, ἡ, ros.

'Επιψήριζεν τινί, alicui suffragari: suffragio meo confirmo: à ψηρίζω. Th. ψήφος, υ, ἡ, calculus.

* Ἐπίψογος, υ, ὁ ζ ἡ, qui representationem meretur.

'Επιών, ὄντος, instans, insequens, a. 2. part. ab ἐπιέμι, aggredior.

Th. εἰμι, eo.

'Επλάγην, stupui, de animi consternatione: sed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω, vel -ττω, ferio; ξω, a. 2. ἐπλάγον.

'Επλάγχηθην, aberravi: pro ἐπλάχθηθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, errare, facio; f. πλάξω, p. πέπλαγα, a. 1. ἐπλάγξα.

'Επλανᾶτο, pro -ἄτο, 3. sing. imperf. m. verbi πλανᾶσμαι, erro. Th. πλάνη, error.

* Ἐπλαξέ, ἵπλαξί, Dor. pro ἐπλασε, 3. sing. a. 1. et

* Ἐπλασ', pro ἐπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

* Ἐπλάσθη, a. 1. ind. pass. verbi πλάσσω, -ττω, vel fingō, formo; f. πλάσω, p. πέπλακα.

* Ἐπλεε, navigabat, 3. sing. imperf. act. verbi πλέω, navigo; f. πλεύσω.

'Ἐπλεν, per Sync. pro ἐπλεν, 3. sing. imperf. verbi πέλω, sum.

* Ἐπλεο, eras, 2. sing. imperf. m. ab ἐπελόμην, ἐπέλω, Ion. ἐπέλεο, per Sync. ἐπλεο, et ἐπλω, Dor. ἐπλεω, à πέλομαι, sum. Th. πέλω.

'Ἐπλεον, imperf. act. à πλέω, navigo.

'Ἐπλενάσα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi πλενάσσω, plus habeo, abundo, f. ἄσω, p. κα. Th. πολὺς, multus; comp. πλείων, et πλέων, amplior.

* Ἐπλετ', pro ἐπλετο, et hoc per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. m. à πέλομαι, sum. Vide ἐπέλεο.

* Ἐπλεν, Dor. per Sync. pro ἐπέλυ, ab eod.

* Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act.

'Ἐπλήγη, cæsus sum, a. 2. pass. ind. verbi πλήσσω, vel -ττω, ferio; f. ξω, a. 2. ἐπλάγον. Vide ἐπλάγην.

'Ἐπλήθη, a. 1. ind. pass. à πλημι, impleo; f. πλήσω, p. pass. ἐπλήθημι. Th. πλείος, plenus.

* Ἐπληθύνθη, crevi, a. 1. ind. pass. à πληθύνω, multiplico, cresco; f. ὑνώ, p. πεπλήθυγκα, a. 1. ἐπλήθυνα, p. pass. πεπλήθυμαι, a. 1. opt. pass. πληθυνθείην' à πλήθω, impleo. ab eod. Th.

* Ἐπληθον, impleverant, pro ἐπλήθηον, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πληπλημι, impleo, f. πλήσω. Alii mullunt esse imp. pass. verbi πλημι, impleo, imperf. ἐπλήθηον, so, to, implebat. Th. πλείος, plenus.

* Ἐπληξε, stupefecit, 3. sing. a. 1. ind. act. à πλήττω, -σσω, f. ξω, a. 2. ἐπλήγον, a. 1. ἐπλήξα.

* Ἐπληρώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πληρώω, impleo: et

* Ἐπλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, impleo; f. ἴσω, p. πέπληκα, a. 1. ἐπλήσα, as, ε. Th. πλείος, plenus.

* Ἐπλήθηθην, η, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et Th.

* Ἐπλητο, implebatur, 3. sing. imperf. pass. verbi πλημι' vel plusq. p. per Sync. pro ἐπέπλητο' à πλήθω, impleo. Th. πλείος.

* Ἐπλήθησα, as, ε, dives evasi, a. 1. ind. act. à πλεύω, f. ἴσω, p. πεπλήθηκα. Th. πλέθος, divitiæ.

* Ἐπνευσα, σπύριαν, a. 1. ind. act. à πνέω, spiro; f. πνεύσω.

* Ἐπνίγει, 3. sing. imperf. act. et

* Ἐπνίγη, suffocatus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. à πνίγω, suffoco; f. ξω, p. πέπνιχα, a. 1. ἐπνίξα, a. 2. ἐπνίγον.

* Ἐπνύθηθην, ης, η, a. 1. ind. pass. tanquam à πνεύω, idem cum πνέω, flo, spiro; f. πνεύσω.

* Ἐπογμένω, f. εὔσω, sulcum duco: ab ὄγμος, sulcus.

* Ἐπόγμιος, Δημήτηρ, Ceres sulcum ducens.

'Ἐπόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐπόδια, viaticum, commeatu: et

'Ἐποιάζειν, Ion. pro ἰφοδιάζειν, viaticum alicui præbere: ex ἐπι, et δόδς, vi.

* Ἐποῦρομαι, desleo: ab δούρομαι, f. ὕμαι, ploro.

'Ἐπόω, f. ἴσω vel ἴσω' ab ὄω, ἐποιάζει, computrescit, Exod. vii.

'Ἐπόθεσα, as, ε, desideravi; dicitur et ἐπόθησα, as, et

'Ἐπόθησα, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποθέω, desidero, amo; f. ἴσω. Th. πόθος, desiderium.

* Ἐποίη, 3. sing. imperf. et

* Ἐποίησα, as, ε, a. 1. ind. act. à ποίω, facio; f. ἴσω.

* Ἐποικοδομῶ, ædifico, superstruo; f. ἴσω, p. ἐποικοδομήκα' et inde

* Ἐποικοδομήθην, ædificati, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἐπι, et οἰκοδομῶ, ædifico; f. ἴσω, p. ἐποικοδομήκα, a. 1. pass. ἐποικοδομήθη' ab οἶκος, domus, et ὄεμω, struo; p. m. δέδομα

* Ἐποικος, υ, δ, ζ ἡ, *advena, domus dominus*. Th. οίκος, domus.

Ἐποίμανε, α. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, pasco, q. v.

Ἐποίησαι, intulisse, α. 1. inf. act. et

Ἐποιοί, *inferet*, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Ἐποισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. et

Ἐποισίον, verbale, *inferendum*: ab ἐπιφέρω, *infero*; f. ἐποίησα, ab inus. ἐποίη. Th. φέρω.

Ἐποίηχο, *accede*, Ion. pro ἐποίηχμ, præs. imperat. m. ab

Ἐποίχομαι, eo adversum, adeo, irruo, imperf. ἐπιφάχμην, υ, ετο, f. ἴσμαι, p. ἐπιφάχημαι' ex ἐπί, et εἰχμαι, abeo.

Ἐποίχμενος, præs. part. pass. præced.

* Ἐποιοῦσαι, pro imperf. ἐποίουν, faciebant, Joh. i. 4.

Ἐποκέλλω, *impingo, illido*, f. ἐποκέλω, α. 1. ἐπόκειλα, p. ἐπόκελκα' ex ἐπί, et ἐκέλλω, idem quod κέλλω, *appello, applico*.

Ἐποκίζατο, vide in ποκίζατο.

Ἐπολιτεύοντο, 3. pl. imperf. pass. à πολιτεύομαι, *administro*; f. εἴσομαι. Th. πόλις, urbs.

Ἐπομβρία, υς, ἡ, *imbrium, copia*. Th. ὄμβρος.

Ἐπομαι, *sequor*, f. ἔψομαι, imperf. vel α. 2. m. εἰψόμην. Th. ἔψω, *sequor*.

Ἐπόμενος, η, ον, præs. part. præced.

Ἐπομύνηθι, *jura*, præs. imperat. act. ab

Ἐπομύνημι, *juro*, f. ἐπομύσω, p. ἐπόμωκα, α. 1. ἐπόμωσα' ex ἐπί, et ὀμνημι, seu ὀμνέω, *juro*; f. ὄμσω.

Ἐπομόσαι, α. 1. inf. act. et

Ἐπομόσθη, Poët. pro ἐπομόσθη, *juraverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπομύνημι, supra.

Ἐπομφάλλον, ου, τὸ, *umbo clypei*: ex ἐπί, et ὄμφαλός, *umbilicus*.

Ἐπόνισσαν, Dor. pro ἐπόνισσαν, *elaborarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἐπόνει, 3. sing. imperf. act. à πονέω, *laboro*; f. ἴσω, p. πεπόνηκα, quod à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.

Ἐπονειδίω, *probrio afficio*, f. ἴσω, p. ἔπωνείδικα' ex ἐπί, et ὄνειδός, *probrum*.

Ἐπονειδίσιος, υ, δ, ζ ἡ, *probrosus*: à præced.

Ἐπονήσθη, ης, ἡ, *laboravi*, α. 1. ind. pass. à πονέω, *laboro*, f. ἴσω. Th. ἔπομαι, *facio*.

Ἐπονηρέοντο, *malitiosè faciebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi ποιηρέομαι, q. v.

Ἐπονομάω, *cognomino, nuncupo: nominatim consecro*; f. σω, p. ἐπονόμακα, præs. pass. ἐπονομάζομαι, p. εταί, *cognominor*: ex ἐπί, et ὄνομα, *nomen*.

Ἐπόνων, pro -νεον, *laborabant*; 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, *laboro*, f. ἴσω.

Ἐπα αι, *sequuntur*; 3. pl. præs.

ind. m. ἔποντο, *sequebantur*, pro ἔποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἐπομαι, *sequor*. Th. ἔπω.

Ἐποζύω, f. ὄνω, p. ἐπόζυγα, *exacuo, accelero*.

Ἐποπτεύω, *inspecto*; f. εἴσω, p. ἐπόπτευκα, α. 1. ἐπόπτευσα' quod ex ἐπί, et ὀπτομαι, *video*; f. δέψομαι, p. ὄψομαι.

Ἐποπτης, υ, ὁ, *testis oculatus, inspector, præses*: ab eod. Th.

Ἐπόπτομαι, *inspicio, viso*; f. ψομαι. Th. ὀπτομαι, *video*.

Ἐπορῶν, Ion. pro ἰφορῶν, *inspicere*; præs. infin. act. ab ὄρω, *video*.

Ἐποργίζομαι, *irascor ad, ob*. Th. ὄργη, *ira*.

Ἐπορῶγομαι, *porrecta manu capto*; ex ἐπί, et ὀρῶγομαι, seu ὀρῶννυμι, *porrigo, extendo*, fut. ζω, perf. ὄρεκα.

Ἐπορῶζήμενος, *porrectus*; ejusd. α. 1. part. m.

Ἐπορεύετο, 3. sing. et ἐπορεύεμεθα, 1. pl. imperf. verbi πορεύομαι, *proficiscor, ἐπορεύθησαν*, 3. pl. a. 1. pass. Th. πείρω, *transeo, p. med. ἴσπορα*: indè πόρος, *transitus, &c.*

Ἐπορεύθησαν, vide in ἐπορεύετο.

Ἐπόρθην, imperf. act. verbi πορθέω, *vaslo, imperf. ἐπόρθην*, -υν, f. ἴσω, p. πεπόρθηκα, quod à πέρθω, *diruo, f. πέρσω*, α. 2. ἔπαρθον, p. m. πέπορθα.

Ἐπορίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi πορίζω, *præbeo viam, aperio, pargo, f. ἴσω*. Th. πείρω.

Ἐπορμῆν, -εῖν, Ion. pro ἐφορμῆν, *in statione stare*. Th. ὄρμος, *statio navium*.

Ἐπορῶνμενος, *irruens*, præs. part. ab ἐπόρνημαι' ex ἐπί, et ὀρνημι, idem quod ὄρω, *excito*, f. ῶθ, p. ὄρεκα.

Ἐπόρως, *irruit*; 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπόρως, *irruo*; f. σω, p. ἐπόρεκα. Th. ὄρω, *concito*, f. ὄρῶ, et Æol. ὄρσω.

Ἐπορσων, *incita*; α. 1. imperat. act. ab

Ἐπόρω, *concito adversus*. Th. ὄρω, *concito*, f. ὄρῶ, Æol. ὄρσω.

Ἐπορωρέχατο, vide ἰπορωρέχατο.

Ἐπος, εως, τὸ, *verbum, carmen, oraculum*: ab ἔπω, *dico*.

Ἐποταῶ, *volabat*; 3. sing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτῆ, ἦς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, *volo*, -ας.

Ἐποτίσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi ποτίω, *potum do, rigo*, f. ἴσω, p. πεπότικα, α. 1. pass. ἐποτίσθη. Th. πίνω, *bibe*.

Ἐποτρύνω, *instigo*: ab ἐπί, et ὀτρύνω, *incito*, f. ἴνω, p. ὄτρυνγα.

Ἐποτρύνιος, υ, δ, ζ ἡ, *calestis*: ἐπὶ τράνια, ὠν, τὰ, scil. ὀμότα, *caelum*: ex ἐπί, et ὀρανός, *cælum*.

Ἐποφείλω, *insuper debeo*; 1. pl. ἐποφείλομεν' ex ἐπί, et ὀφείλω, *debeo*, f. ὀφείλισθω.

* Ἐποχόομαι, f. ἴσομαι, *invehor*: ab ἔποχος.

Ἐποχῆ, ἦς, ἡ, *relentia, remora*. EPOCHĀ, *status cæli, positusque*

siderum, apud Matth. item, *relentia assensus* apud Philos. ab ἐπίχω, *inhideo*. Th. ἔχω, *habeo*.

* Ἐποχων, υ, τὸ, *instratum equi*: ab ἔχος.

* Ἐποχος, υ, ὁ, *compos, insiaens equo*: ab eod.

* Ἐποχυρόω, idem cum simpliciter ὀχυρόω.

Ἐποψ, τὸ, τῷ ἔποπος, *urupa*.

Ἐπόψιος, υ, δ, ζ ἡ, *spectabilis*: et

Ἐπόψις, εως, ἡ, *aspectus*: ab ὀπτομαι, *video*, f. ὀψομαι.

Ἐπράδειν, Ion. pro ἐπιπράδειν, plusq. p. m. verbi πέρωω, *pedo*, f. 2. παρῶω, α. 2. ἐπαρῶω, f. 2. pass. παρῶομαι, p. med. πέπορα, *peredi*.

Ἐπράθην, *tenditus sum*; α. 1. ind. pass. à πηράσσω, *tendo, factum à πρᾶσσω*, per Sync. pro περᾶω, f. πρᾶσω, p. πέπρακα, p. pass. πέπραμαι, α. 1. ἐπράθην. Th. περᾶω, *tendo*.

Ἐπράθων, *es, e, per Poët. Metath. pro παρθον, populatus sum*, α. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto*, f. 2. πρᾶθῶ, p. m. πέπορθα, α. 2. m. ἐπράθθημι, *pro παρθόμην*.

Ἐπραζα, ας, ε, α. 1. ind. act. ἐπραζάμην, α. 1. m. verbi πρᾶσσω, vel -ττω, *facio*.

Ἐπρασα, ας, ε, α. 1. ind. act. verbi πηράσσω, *tendo*: vide ἐπράθην.

Ἐπράχθη, ης, η, α. 1. ind. pass. à πρᾶσσω, *facio*, f. ζω.

Ἐπρεσε *pro ἔπρησε*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, *incendo*, f. σω.

Ἐπρηζα, *fecit*; α. 1. Ion. pro ἔπραζα, q. v.

Ἐπρησε, *incendit*; 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Ἐπρήσθη, *concrematus sum*; α. 1. pass. à πρήθω, *incendo*, f. πρήσω, p. πέπρηκα, p. pass. πέπρημαι.

Ἐπρησθήην, *conficiebar*, Ion. pro ἐπρησάσθημι, imperf. pass. verbi πρᾶσσω, *facio*, f. ζω.

Ἐπρήχθη, Ion. pro ἐπράχθη, *factus sum*, aor. 1. indic. pass. ejusd.

Ἐπριάμην, *emi*; imperf. verbi πρίαμαι, *emo*, vel est aor. 1. med. ἐπρησάμην, et per Sync. ἐπριάμην.

Ἐπριόθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω, vel πρίζω, *dissecto*, f. πρίσω, p. πέπρικα, α. 1. ἔπρησα, p. pass. πέπριμαι, α. 1. pass. ἐπρίσθη.

Ἐπρίω, *emisi*; 2. sing. imperf. Ion. ἐπρίασο, et Crasi, ἐπρίω' à ἐπριάμην, q. v.

Ἐπρωσεν, *pro ἐπέρωσεν*, 3. sing. a. 1. ind. act. per Sync. ut πεπρωμένος, per Sync. pro πεπερωμένος, tanq. ex πρῶω pro περατώω, *finio, termino*. Th. πέρω, *atos*, τὸ, *terminus*.

ἘΠΤΑ, οί, αί, τὰ, *SEPTEM*.

Ἐπταβόεις, υ, δ, ζ ἡ, *ex septem bubulis pellibus factus*: ex ἐπτά, *septem*, et βίς, *bos*.

Ἐπτάγλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, *septilinguis*. Sic Pind. Appolinois citharam vocat, ob septem chordarum

sonus, nam singulæ proprium
edunt sonum: ab ἐπτά, et γλώσσα,
lingua.

* Ἐπταήτης, et -ετής, ἴος, ὁ ζ ή, sep-
tēnis, ἐπτάετος, adv. septennium:
ab ἐπτά et ἔτος.

* Ἐπτακάθεκα, οἱ αἱ, τὰ, septende-
cim.

* Ἐπτακαίδεκάτος, ἄ, ὁ ζ ή, deci-
mus septimus.

* Ἐπτάκις, septies; adv. ab ἐπτά,
septem.

* Ἐπτακισχίλιοι, αι, α, septies mille.

* Ἐπτακόσιοι, αι, α, septingenti.

* Ἐπτάκτυπος, υ, ὁ ζ ή, septisonus.

Ἐπιθ. citharæ septem sonos cden-
tis: ab ἐπτά, et κύτος, sonitus.
Th. πύτω, pulso.

* Ἐπτάμη, et in 3. sing. ἔπτατο,
a. 2. m. verbi ἔπταμαι, volo, -as, f.

πτήσομαι, a. 2. ἔπτην, a. 2. part. m.
πτάμενος, a. 2. infin. πτάσθαι. Alii
per Sync. dici volunt pro ἑπτησά-
μη, a. 1. m. Sunt qui velint esse
imperf. pass. ἑπτάμην, verbi πτά-
μαι, quod à πτήμ, a. 2. ἔπτην, un-
dè a. 2. inf. πτήναι, part. πτάς.

* Ἐπτάμημος, υ, ὁ ζ ή, septimes-
tris; τὸ ἑπτάμηνον, (sc. ἔβρουον)
partus septimestris. Th. μὴν, -νος,
mensis.

* Ἐπταζαν, Dor. pro ἑπτηζαν, 3.
pl. a. 1. ind. act. à πτήσσω, f. ζω,
præ metu trepido. Th. πτοίω, ter-
refacio.

* Ἐπταπλάσιος, υ, et

* Ἐπταπλασίων, ονος, ὁ ζ ή, septu-
plus;

* Ἐπταπλασίως, adv. septuplò: ab
ἐπτά, septem, et πλάσιος, termina-
tio numeralis.

* Ἐπταπόδη, septempedalem, acc.
sing. ab

* Ἐπταπόδης, ἴος, ὁ ζ ή, septempe-
dalis: ex ἐπτά, septem, et πῆς, πο-
δός, pes.

* Ἐπτάπορος, propr. nomen. fluvii:
q. habens septem vias: à πόρος,
transitus, q. à περίω.

* Ἐπτάπυλος, υ, et Ion. οιο, ὁ ζ ή, ἑπ-
septem portas habens: Thebarum
Epith. ex ἐπτά, septem, et πύλη,
porta.

* Ἐπτάρον, a. 2. ind. act. verbi
πταίρω, f. ἀρῶ, sternuto.

* Ἐπτάχᾶ, et -χῆ, adv. septempli-
citér. Th. ἐπτά, septem.

* Ἐπτήρκα, as, ε, perf. act. sup-
plantavi: verbi πετήρνω vel legend.
ἐπτήρκα, perf. à πετήρνω, supplan-
to. Th. πτήρνα, calx. Gen. xxvi. 36.

* Ἐπτήρην, ης, η, a. 2. ind.
pass. verbi πετήρσομαι, f. ζομαι,
alis latera facio. Th. πετήρην, ἔ, τῶ,
ala.

* Ἐπτην, ης, η, volavi, in 3. pl. ἑπ-
τησαν, a. 2. ind. act. verbi πτήμ,
seu ἑπτημ. Vide ἑπτάμη.

* Ἐπιπτήται, 3. sing. perf. pass.
verbi πτοίω, Poët. pro πτοίω, ter-
refacio, attonitum reddo; item ani-
mo specto, attendo.

* Ἐπτήρην, quidam dici tradunt,
pro ἑπτάμην, a. 2. m. quod vide.

Alii per Sync. dici volunt pro ἐπι-
τόρη, imperf. verbi πέτομαι, volo,
-as.

* Ἐπτόροφος, septem tectis vel
cameris constans: ab ὄροφος, cul-
men.

* Ἐπτωκός, Ion. pro πεπτωκός,
perf. part. act. verbi πίπτω, cado,
f. πούμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἐπι-
σον.

* Ἐπυδρος, υ, ὁ ζ ή, Ion pro ἔφυ-
δρος, ulius. Th. ὑδωρ, aqua.

* Ἐπυδρήν, υ, ετο, et in 3. pl. ἐπό-
θοντο, a. 2. m. verbi πυθάνομαι,
interrogo, f. πύσομαι, p. pass. πέ-
πυομαι.

* Ἐπυθάνετο, 3. sing. imperf. ver-
bi πυθάνομαι, interrogo.

* Ἐπύργωσας, 2. sing. a. 1. ind.
act. verbi πύργω, turri munio, (f. θύ-
σω. Th. πύργος, turris.

* ἘΠΩ, dico, inus. in præ. (f. θύ-
σω. Th. πύργος, turris.)
augmentum post ε adsciscit ε, idem-
que per omnes modos servat) a. 1.
εἶπα, as, ε, a. 2. εἶπον, es, ε, Poët.
ἔειπα, et ἔειπον, et in 3. pl. εἶποναι,
Ruth iv. 11. a. 1. imperat. εἶπον,
ἴτω, et in 3. pl. εἰπάτωσαν, a. 2.
imperat. εἰτέ, a. 2. opt. εἴποιμι, οἰς,
οι, a. 2. sub. εἶπω, ης, η, a. 2. inf.
εἰπών, a. 2. part. εἰπών, ὄντος, et in
f. g. εἰπῶσα, ης.

* ἘΠΩ, simuli eo; ἔπομαι, sequor.
Hom. II. δ' 202. indè ἐπῆης, υ, ὁ,
pedissequiis.

* Ἐπωάω, f. ἄω, incubo, ovnis in-
cubo; ab ὄων, ovum: hinc et

* Ἐπωασμός, ὁ, ἔ, incubatio.

* Ἐποδός, ης, ή, et Poët. ἑποιδή,
et -ία, EPODIA, incantamentum;

* Ἐπόδιον, υ, τὸ, quod odæ occini-
tur, versiculus: et

* Ἐποδός, ἄ, ὁ, Ion. ἑποιδός, in-
cantator. Ab ἐπι, et ὄδη, carmen:
quod à p. m. verbi αἰδῶ, cano.

* Ἐπόκειλαν, illiserunt, 3. pl. a.
1. ind. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω,
appello, moveo; δέλλω, id.

* Ἐπόλυν, pro -εον, vendiderunt,
3. pl. imperf. act. verbi πωλέω,
vendo, f. ἴσω.

* Ἐπωρίς, ἴδος, ή, ea pars jugulo-
rum. quæ cum scapulis operitis
connectitur, vicina humero; it.
chlamys.

* Ἐπωνόμᾶσα, as, ε, a. 1. ind. act.
Vide ὀνόμασα.

* Ἐπωνύμια, as, ή, cognomentum,
gen. pl. ἑπωνυμίω· ab ἐπι, et ὄνομα,
nomen.

* Ἐπόρα, inspiciebat, Ion. pro ἐφό-
ρα, 3. sing. imperf. verbi ἑφοράω,
Th. ἑράω, video.

* Ἐπορορήχᾶτο, Ion. pro ἑπορωρε-
μένοι ἴσαν, 3. pl. plusq. p. pass.
facta ex tertiâ sing. ἑποράρεκτο, in-
serto a ante το, verbi ὀρέγω, porri-
go, extendo, f. ζω, p. ὄρηχα, et Att.
ὄουρηχα.

* Ἐπόρσε concitavit, 3. sing. a. 1.
ind. act. sic ἐπόρσαν, 3. pl. ab ἐπό-
ρω. Th. ὄρω, excito, f. Æol. ἄρωσ,
a. 1. ὄρσα, p. ὄρκα.

* Ἐποφίληθ, ἴος, ὁ ζ ή, profutu-
rus.

* Ἐποφίλητος, υ, utilis; dat. pl.
ἐποφίλημοι· ex ἐπι, et ὠφέλιω, ju-
vato, prosum.

* Ἐπόψᾶτο, inclusi erant, 3. pl.
plusq. p. pass. Ion. pro ἑποψᾶντο,
ἴσαν, facta ex tertiâ sing. ἐπόψτο,
inserto a ante το, et tenui versâ in
aspiratam, ab ὄψω, aperio: fut. ζω,
p. ὄψχα, p. pass. ὄψμαι, plusq. perf.
ὄψμην, ζω, κτω.

* Ἐπόψητο, 3. sing. imperf. vel
ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐποί-
χομαι, ἴττω, adeo. Th. οἰχομαι,
adeo, f. οἰχέσομαι, p. ὄχημαι.

* ἘΡΑ, as, ή, TERRA, et Angl.

EARTH.

* Ἐραζ, pro ἑραζε, adv. ad locum,
in terram, humi: ia prosâ χαρά,
Th. ἑρα.

* Ἐραίμαν, Dor. pro ἑραμην, optâ-
rim, 1. sing. præ. opt. ab ἑραμαι,
amo, q. v.

* Ἐραίσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
à ῥαίω, profugo, corrumpo, f. σω.
p. ῥήρακα.

* Ἐράμαι, σοι, ται, amo, cupio,
gestio, Poët. pro ἑράω, f. ἄω.

* Ἐράν, pro ἑράειν, amare, præ.
inf. ab ἑράω, -ῶ, αἰς, -ῆς, amo, f.
ἑράσω.

* Ἐραρίζω, f. ἴσω, stipem confero:
ἐραρίζομαι, med. stipem peto, colligo,
accipio. Th. ἑρανος, collecta.

* Ἐρανής, ἀμάνεα, gen. s. f. g. ab

* Ἐρανήος, ή, ὄν, amabilis, jucun-
dus; ab ἑράω, amo.

* ἘΡΑΝΟΣ, υ, ὁ, collecta, collati-
tia cæna; collatio, beneficium gra-
tia. Est. verò etiam ἑρανος, pecu-
niam, quâ erogatâ, pauper amicus
sublevatur.

* Ἐρασοέ, Dor. pro ἑρασε, adv. q. v.
Ἐρασοθην, amatus sum, pro ἑράσ-
θην, Ion. a. 1. pass. ἑράσθαι, Ion.
pro ἑράν, ab ἑράω, amo, f. ἄω.

* Ἐρασιμολπος, υ, ὁ ζ ή, amans
carminis, cantus: ab ἑράω, amo, et
μοῦση, cantilena. Th. μέλω, cano.

* Ἐρασιπλόκᾶμος, υ, ὁ ζ ή, studio-
sus, capillitii: ab ἑράω, amo, et
πλόκαμος, cincinni. Th. πλέω,
necto.

* Ἐρασίμος, υ, amabilis, desidera-
bilis: ab ἑράω, amo.

* Ἐρασοαι, amas, Poët. pro ἑρασαι,
2. sing. ab ἑραμαι, σοι, q. v.

* Ἐράσαστο, ἀτανί, 3. sing. a. 1.
m. gem. σ, ut ἑρασσάμενος, a. 1.
part. m. ab ἑράω.

* Ἐραστής, ἄ, ὁ, amator, ab eod. Th.

* Ἐραστῆς, ἄ, ὁ, nomen viri, Gr.
Lat. interp. amabilis.

* Ἐρασθός, ἄ, ὁ, amabilis: et

* Ἐρατινός, ή, ὄν, amabilis: ab
ἑράω, amo.

* Ἐράτῃ, ης, ἀματα: ab ἑρατός.

* Ἐρατίζω, amo, cupio, f. ἴσω. Th.
ἑράω.

* Ἐράτῶς, ή, ὄν, amabilis; ab eod.
Th.

* Ἐράτῶ, ὄος, -ῆς, ή, ERAITO, no-
men mulieris, vel Muse; ab ἑράω.

* Ἐρατῶν, gen. pl. ab ἑρατός, ama-
bilis.

* ἘΡΑ'Ω, amo, amore prosequor,

eupio, appeto, f. δω, p. κα' ἰράμαι, Poët. idem. Est et ἰράω, depleo, evacuo.

*Ἔργη, pro ἔργα, opera, nom. pl. ab ἔργον, v, τὸ, opus.

*Ἐργῆ, Bœot. pro ἔργασθ, 2. sing. fut. m. nam sublato σ, ἔργῆ, undè, per Crasin, ἰργῆ, verbi ἔργάζομαι, q. v.

*Ἐργάζε, Dor. pro ἔργάζε, præ. imperat. ab

*Ἐργάζομαι, operor, laboro, lucrator: ἔργάζοιτο, 3. s. p. opt. pass. imp. εἰργάζοιην, v, ερο, f. ἔργασομαι, a. 1. m. εἰργασάμην, ω, ατο, (augetur enim recipiendo ε post ε) p. pass. εἰργασμαι. Th. ἔργον, opus.

*Ἐργαθεν, Poët. pro εἰργαθεν, imperf. act. Ion. ab ἔργαθω, id. quod εἰργω, arceo.

*Ἐργαλίον, Ion. pro ἔργαλιον, v, τὸ, instrumentum: ab ἔργον, opus.

*Ἐργάζῃ, operaberis; Dor. pro ἔργασθ, 2. sing. f. 1. ind. m. verbi ἔργάζομαι.

*Ἐργάσιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

*Ἐργασθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

*Ἐργασία, ας, et Ion. -ῆ, ης, ἥ, opera, operatio, cultura, lucrum, quaestus: ab ἔργον, opus.

*Ἐργάσιμος, v, δ, ῆ, confectus, elaboratus, cultus: ab ἔργάζομαι, operor.

*Ἐργασμαι, Ion. pro εἰργασμαι, perf. pass. Hinc part. ἔργασμένος, Ion. pro εἰργασμένος, verbi ἔργάζομαι, q. v.

*Ἐργαστηράκος, ἡ, δν, operarius, sedulus: ab

*Ἐργαστήριον, v, τὸ, officina, fornix, item carcer. Th. ἔργον.

*Ἐργαστικός, ἡ, δν, ad faciendum idoneus: Th. ἔργάζομαι.

*Ἐργατέομαι, opus conficere: ab

*Ἐργάτης, v, δ, operarius, acc. pl. ἔργάτας' ab eod.

*Ἐργατίης, v, δ, Poët. pro ἔργατῆς.

*Ἐργάτις, ἴδος, ἡ, operatrix, mercenaria: ab ἔργον, opus.

*Ἐργάω, -ω, et δόμαι, -ώμαι, id. quod ἔργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

*Ἐργει, arcet, 3. sing. præ. ab ἔργω, Ion. idem quod εἰργω, arceo, repello.

*Ἐργῆτι, operi, facinori: dat. sing. per Metath. pro βέγματι' sic in dat. pl. ἔργμασι': à βέζω, f. ζω, et per Metath. ἔρζω.

*Ἐργοδιώκτις, -ω, f. ἦω, exigo opera; ἰργοδιώκοντες, operibus, præfecti: ab

*Ἐργοδιώκτης, v, δ, exactor operum: ex ἔργον et διώκω.

*Ἐργολάβειν, præ. inf. act. ab

*Ἐργολάβω, f. ἦω, opus faciendum suscipio, quaestum facio: ab ἔργον, opus, et λαμβάνω.

*Ἐργολάβια, τας, ἡ, merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, conductio.

*Ἐργόμενος, prohibitus: vide ἔργω. *Ἐργωμικός, v, δ, illusor, qui ἔργω μωκτικῶς. Est et adulator; indè ἔργωμικός, adulatorio.

*ἘΡΓΟΝ, v, τὸ, opus; πρῶτον τι, quod opera pretium est.

*Ἐργω, Poët. εἰργω, includo. Th. εἰργω, idem.

*Ἐρδεν, facere, præ. inf. act. ab ἔρδω, idem quod βέζω, facio.

*Ἐρδσκε, perpetrabat: pro ἤρδε, Ion. addito σκε, 3. sing. imperf. ab ἔρδω pro βέζω, facio.

*Ἐρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, facientes: acc. pl. m. g. part. præ. ἔρδοντι, dat. sing. ab ἔρδων, οντος, præ. part. act. ab

*Ἐρδω, pro βέζω, facio.

*Ἐρδενῆ νύξ, obscura nox: ab

*Ἐρδενδς, ἡ, δν, obscurus. Th. *Ἐρδως, eos, τὸ, Erebus.

*Ἐρδουσφιν, pro Ἐρδουσφιν, gen. sing. per Paragog. Poët. ab *Ἐρδουσος, Erebus.

*Ἐρδουθίνος, η, ον, cicerinus: ab

*ἘΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, v, δ, cicero.

*ἘΡΕΒΟΣ, eos, τὸ, Erebus, Orcus, inferi: q. ab ἔρα, quia subterraneus, vel ab ἐρέφω, lego: *Ἐρεβθεν, ex Erebo: ἔρεβενδς, obscurus.

*Ἐρεῖνω, interrogo, imperf. ἔρεῖνον, es, e, quod ab ἐρέω, seu εἶρω, dico.

*Ἐρεῖσιν, irritet, 3. sing. præ. sub. act. per Paragog. Ion. pro ἔρεθ' ab ἐρέθω, lacesco, irrito.

*Ἐρεθίξ, irrita; præ. imperat. act. ἐρεθίζεμεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præ. inf. act. ἐρεθίζων, imperf. Ion. ab

*Ἐρεθίζω, f. ἴω, idem quod ἐρέθω, irrito.

*Ἐρεθισδεν, irritare, Dor. pro ἐρεθίζειν. Vide in ἐρεθίζε.

*Ἐρεθισμα, ἄτος, τὸ, et

*Ἐρεθισμός, ὄ, δ, provocatio, irritatio: et

*Ἐρεθιστής, ὄ, δ, protervus irritator: ab

*ἘΡΕ'ΘΩ, irrito, lacesco: hinc ἐρεθίζω, idem: ἐρεθισμα, τὸ, irritamentum: q. ab ἔρεθ, lis.

*Ἐρεῖ, dicit, 3. sing. præ. ind. ab ἐρέω, dico. Th. εἶρω, idem: et

*Ἐρεῖ, dicit, 3. sing. f. ab εἶρω, f. ἦω, dico.

*ἘΡΕΙ'ΔΩ, figo, firmiter fulcio, innitor: et pro ἀντερέιδω, resisto: f. ἐρέιδω, p. ἤρεικα, a. 1. ἤρεικα, a. 1. part. ἐρέικας, ασα, av, perf. pass. ἤρεικμαι.

*Ἐρεικτδς, ἐρικτδς, et ἐρηκτδς, οὔ, confractus, vel fissus: ab

*ἘΡΕΙ'ΚΩ, (et ἐρικω) frango, contundo: f. ζω.

*Ἐρειο, interroga: præ. impe-

rat. Ion. et Poët. pro ἔρε, et adscito ε, metri gratiâ, verbi ἔρομαι, imperf. εἰρόμην. Th. εἶρω.

*Ἐρείομεν, rogamus, Poët. Ectasi pro ἐρείομεν, verbi ἐρέω. Th. εἶρω, dico.

*Ἐρείδς, ὄ, Dor. pro ἐρεῖκτδς, ἡ, δν, contentiosus. Th. ἔρεῖς, lis.

*Ἐρείπιον, v, τὸ, rudus, in pl. ru-

dera, παραπτώματα τῶν οἰκων' ab ἐρείπω, everto.

*Ἐρειπομένης, gen. sing. præ. part. f. g. ab

*ἘΡΕΙ'ΠΩ, everto, diruo: f. ψω, p. φα, a. 2. ἤριπτον' hinc ἐρείπη, ης, ἡ, rupes.

*Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. et 3. sing. f. 1. verbi εἶρω, necto et dico: f. ἴρω.

*Ἐρελοστο, hæsit, 3. sing. a. 1. ind. m. ἔρεισο, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐρείδω, q. v.

*Ἐρεισμα, ἄτος, τὸ, firmamentum, fulcimentum, columen: à p. pass. verbi ἐρείδω.

*Ἐρεῖτω, dicit: 3. sing. imperat. præ. verbi ἐρέω, dico: p. εἶρηκα.

*Ἐρεμνῆς, gen. sing. f. g. ab

*Ἐρεμνός, ἡ, δν, tenebrosus, obscurus, niger: pro ἔρεβενδς. Th.

*Ἐρεβος, Erebus, inferi.

*Ἐρεζα, ας, e, feci, et in 3. pl. ἔρεζαν, a. 1. ind. act. verbi βέζω, facio.

f. ζω, et per Metath. ἔρζω, perf. ἔρρεζα. *Ἐρείοντο, interrogabant, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τῆ ε, pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἶρω, dico.

*Ἐρένω, dictura: f. 1. part. act. f. g. ab ἐρέω, dicam, per Dialysin pro ἐρῶ. Th. εἶρω, dico. Alii dicit volunt in præ. part. f. g. ab ἐρέω, dico

*ἘΡΕ'ΠΤΩ, edo: Poët. lego, orno, coronno, f. ψω, p. φα' hinc ἔρεπτόμενος, præ. part. m.

*Ἐρέπιπτο, projectus erat, 3. sing. plusq. p. pass. pro ἔρεπιπτο, per reduplic. Att. verbi βέπω, projicio, f. ψω, p. ἔρεπιφα, Poët. βέριφα' sic perf. pass. ἔρεπιμαι, Poët. βέριμαι, plusq. p. ἐρεπιμην, ψο. Sunt qui ἔρεπιπτο, dicit volunt pro ἐρήριπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐρεπτο, everto.

*Ἐρεστέμεναι, remigare, Dor. pro ἐρέσσειν, præ. inf. ab

*ἘΡΕ'ΣΣΩ, vel -τω, remigo: et Metaph. impello: f. ζω, p. χα.

*ἘΡΕΣΚΕΛΕ'Ω, cavillor, rixor: f. ἦω, p. κα.

*Ἐρέτης, v, δ, remex, acc. pl. ἐπέρας' ab ἐρέσσω, remigo.

*Ἐρετοις, remis, dat. pl. ab

*Ἐρετωδς, ὄ, δ, et ἐρετωδ, οὔ, τὸ, REMUS: ab

*Ἐρέτω, remigo, vide ἐρέσσω.

*Ἐρετυγδς, et ἐρυγδς, ὄ, δ, ructatio: ab ἐρύγω.

*Ἐρεθυγμα, eructo, dico: f. ἐρέθυζομαι, p. ἤρευγμα. Th. ἐρεύγω, ructo.

*ἘΡΕΥΓΩ, ERUCTO: f. ἐρεύζω, p. ἤρευχα, a. 2. ἤρευγον.

*ἘΡΕΥ'ΘΟΣ, eos, τὸ, rubor: hinc ἐρυθρός, ruber, et ἐρυθραῖος, idem.

*Ἐρεθω, f. εἶσω, p. ἤρευκα, rube-

facio: à præced.

*Ἐρεύομεν, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευόμενον, ab ἔρευω, investigo: alii verò ἐρεύομενον dicit volunt pro ἐρέομενον, Dor.

ab εἶρω, seu ἐρέω, dico.

*Ἐρευνα, ας, ἡ, indagatio, scrutinium: et

*Ἐρεύνη, pro -αι, quare, præ. imperat. act. ab

'ΕΡΕΥΝΑ, ὦ, indagō, investi-
go : f. ἥσω, p. ἠρεύνηκα, a. 1. ἠρέυ-
νησα, a. 1. imperat. ἠρεύνησον, dno.
'Ερευνή, Dor. pro ἠρευνή, q. pro
ἠρευνάς, 3. sing. præ. ind. act. ab
ἠρευνάω.
'Ερευνῶν, pro -ῶν, præ. part.
act. ab ἠρευνάω, investigo, q. v.
'ΕΡΕΨΩ, tego : f. ψω, p. ψα
hinc δροφῆ, confignatio, tectum, et
δροφος, tectum.
'Ερεψθῆς, gen. Ion. ab 'Ερεψθῆς, φα
ios **ERECHTHEUS**.
'Ερεχθόμενος, jactatus, molestiâ
affectus, præ. part. ab ἐρέχθομαι,
quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, scindo.
'Ερεψα, coronavi, a. 1. ind. act.
ab ἐρέψω, coronō ; f. ψω.
'Ερεψίς, eως, ἡ, lectura, tectum :
à perf. pass. verbi ἐρέψω, lego.
'Ερέω, dico, interrogo, nuntio :
præs. ind. vel per Dialysin pro
ἔρω, dicam, &c. f. verbi εἶρω, im-
perf. εἶρων, (: post ε pro augmento
recipiens), præ. m. ἐρέομαι inter-
rogo : f. 1. ἐρέσομαι ab εἶρω, necto,
vel ἔρω, dico.
'Ερεῖ, Dor. pro ἐρεῖ, q. pro ἐρεῖ,
amat ; 3. sing. præ. ind. act. ab
ἐρέω, amo.
'Ερημάσσομαι, imperf. Ion. pro
ἠρημάζω ab
'Ερημάζω, f. ἄσω, in solitudine
vago. Th. ἠρημος.
'Ερημάτος, Poët. idem quod ἠρη-
μος.
'Ερημίτα, ας, ἡ, desertum, solitudo,
penuria : ab ἠρημος, q. v.
'Ερημιάς, ἄδος, ἡ, idem quod ἠρη-
μιάς, ἄδος, ἡ, deserta, solitaria. Th.
ἠρημος.
'Ερημικός, ἡ, δν, solitarius : et
'Ερημίτης, υ, ὁ, solitarius, **ERE-
MITA** : hinc Angl. **EREMITE**,
quod vulgò **HERMIT** : ab
'ΕΡΗΜΟΣ, υ, ὁ, z ἡ, et -ἡμν-
μον, et Ion. et Att. ἠρημος, desertum,
solitarius, destitutus.
'Ερημος, υ, ἡ, sc. χώρα, **ERE-
MUS**, desertum, solitudo.
'Ερημῶτα, vastatur, 3. sing.
præs. pass. ab
'Ερημῶω, vasto, desertum reddo,
derelinquo : f. ὠσω, p. ἠρημωκα, a.
1. ἠρημῶσα, præ. pass. ἠρημῶμαι,
et in 3. pl. ἠρημῶνται, perf. pass.
ἠρημῶμαι, p. part. pass. ἠρημῶμενος,
η, ον, vastatus, a, um, a. 1. pass.
ἠρημῶθην, ης, η, præ. inf. ἠρημῶσαι.
Th. ἠρημος.
'Ερημῶσις, eως, ἡ, vastatio, deso-
latio, destitutus : et
'Ερημῶσις, υ, ὁ, vastator, desertor :
à p. pass. præced.
'Ερημῶται, niri sunt, Ion pro
ἠρημῶσμενοι εἰσι, 3. pl. perf. pass.
verbi ἐρεῖω, figo : f. σω, p. κα, p.
pass. ἠρησμαι, et Att. redupl. ἐρη-
ρῆσαι, p. m. ἠρεῖδα, et Att. ἠρηρεῖδα.
'Ερηρῆκα, firmavi : perf. act. Att.
ἐρηρῆσαι, fitus sum et obfirmatus,
perf. pass. ἐρηρεῖδα, perf. Att. m.
ab ἐρεῖω, firmo.
'Ερηρῆσιμῶς, firmatus ; part. p.
pass. ejusd. verbi : vide ἐρηρῆκα.

'Ερηρῆσο, 3. sing. plusq. p. pass.
Att. Vide ἐρηρῆσθαι.
'Ερηρῆκα, contendi ; perf. act.
Att. per redupl. pro ἠρῆκα, verbi
ἐρεῖω, contendo : f. σω, perf. pass.
ἐρηρῆσμαι. Th. ἐρεῖς, contentio.
'Ερηρῆμαι, dirutus sum : perf.
pass. Att. redupl. pro ἠρηρῆμαι,
plusq. perf. ἐρηρῆμην ab ἐρεῖω,
everto.
'Ερηρῆφα, dirui : p. Att. pro ἠρε-
ρῆφα ab eod.
'Ερηρῆτηκα, interrogavi : Att.
redupl. pro ἠρηρῆτηκα, p. act. verbi
ἐρωτάω, interrogo.
'Ερηρῆσομαι, interrogabo ; f. 1. m.
verbi ἐρωμαι, seu ἐρέομαι. Th. εἶρω,
dico.
'Ερηρῆτες' pro ἠρηρῆτες, 3. sing.
imperf. pass. verbi ἐρηρῆτομαι, η,
ται, prohibeor. Th. ἐρηρῆω, inhi-
beo.
'Ερηρῆθεν, tenuerunt, Bæot. Sync.
Ion. pro ἠρηρῆθησαν, 3. pl. a. 1.
pass. ἠρηρῆθη' et
'Ερηρῆσασκε, Ion. pro ἠρηρῆσαι,
inhibuit ; 3. sing. a. 1. ind. act.
verbi ἐρηρῆω.
'Ερηρῆσαιε, compesceret ; 3. sing.
a. 1. opt. act. Æol. pro ἐρηρῆσαι ab
'ΕΡΗΤΕΥΩ, vel ΤΥ'Ω, in hideo :
f. εῖσω, vel ἔσω, a. 1. opt. Æol.
ἐρηρῆσαιε, as, e.
'ΕΡΙ, nihil per se significat, sed
est particula augens significati-
onem in compositione.
'Ερια, τὰ, lana : ab ἐριον, υ, τὸ,
idem quod εἶρος, eos, τὸ, lana.
'Εριασχήν, cervicem elatam ha-
bens : ab ἐρι, et ασχῆν, ἔνος, ὁ, cer-
vix.
'Εριδός, ὤ, ὁ, clamorosus : ex ἐρι,
valdè, et βοάω, clamo.
'Εριδρεμετῶν, Dor. pro ἐριδρεμε-
τῶν, gen. pl. ab
'Εριδρεμετής, υ, ὁ, z ἡ, gravitèr
fremens, gradifremus : ex ἐρι, et
βρέμω, fremo.
'Εριδρῶμος, υ, ὁ, z ἡ, idem, et ab
iisdem.
'Εριδρυχέω, gen. Ion. pro ἐριδρύ-
χω' ab
'Εριδρύχης, υ, ὁ, z ἡ, valdè stu-
rgiens : ex ἐρι, valdè, et βρύχω, stri-
deo : f. ζω.
'Εριδῶλακα, acc. sing. ab
'Εριδῶλαξ, ἄκος, ὁ, z ἡ, valdè gle-
bosus, fertilis : ab ἐρι, valdè, et βῶ-
λος, υ, ἡ, gleba.
'Εριδῶλος, υ, ὁ, z ἡ, idem, et ab
iisdem.
'Εριδῶσωρ, opus, ὁ, ventricosus :
ab ἐρι, et γαστήρ, venter.
'Εριδῶσσοιο, gen. sing. Ion. ab
'Εριδῶσσο, υ, ὁ, z ἡ, Poët. pro
ἐριδῶσπος, (γ interpositio) valdè so-
nans : ex ἐρι, valdè, et ὄσπος, soni-
tus.
'Εριγίεια, vide ἠριγίεια.
'Εριδαίετον, contenditis, dual.
num. præ. ind. ab
'Εριδαίωω, certo, contendo : f. αῖω,
a. 1. ἐριδίω. Th. ἐρεῖς, contentio.
'Εριδῶσασθαι, a. 1. inf. m. ab
'Εριδέω, contendo. Poët. pro ἐρι-

δέω, quod ex f. 2. ἐριδέω, verbi ἐρεῖω.
Th. ἐρεῖς, lis.
'Εριδῶω, f. ἥσω, p. ἠρίδωκα, idem
quod ἐρεῖω, contendo : ab eod.
'Εριδῶνα, contendi, a. 1. ind. act.
verbi ἐριδαίνω. Th. ἐρεῖς, lis.
'Εριδῶσασθαι, Poët. pro ἐριδῶσθαι,
ejusd. a. 1. inf. m.
'Εριδι, dat. sing. ab ἐρεῖς, conten-
tio.
'Εριδῶλοντι, Dor. pro ἐριδῶλο-
νται, 3. plur. præ. ind. act. verbi
'Εριδῶλον, Poët. Pleonasmus τοῦ
μ, pro ἐριδαίνω, contendo, quod vi-
deas suâ serie. Th. ἐρεῖς, contentio.
'Εριζε, certabat, 3. sing. imperf.
act. pro ἠριζε' potest etiam esse
præs. imperat. ab ἐρεῖω, certo : f.
ἔσω, p. ἠρῆκα, ab eod. Th.
'Εριζέμεν et ἐριζέμεναι, contendere,
præs. inf. Dor. pro ἐριζειν verbi
ἐρεῖω' ἐριζομαι, nom. pl. præ. part.
f. g. ab eod. Th.
'Εριζοντι, contendunt, certant,
Dor. pro ἐριζομαι, 3. pl. præ. ind.
ab
'Εριζω, f. ἔσω, p. ἔκα, contendo,
certo : item exaspero. Th. ἐρεῖς, ἴδος,
ἡ, contentio.
'Εριήρες, Ion. pro ἐρήροι' ab ἐρή-
ρος, amabilis. Hinc ἐριήρ, perama-
bilis : ab ἐρι, et ἐράω, amo. Alii
deducunt ab ἄρω, adapto.
'ΕΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, **ERITHACE**,
cibus apum, vel gluten ad confici-
endos favos.
'Εριθαία, vel ἐριθαία, ας, ἡ, conten-
tio : ab
'Εριθεῖω, vel potiùs ἐριθεῖομαι, f.
εὔσμαι, λίγιο, pro ἐριδέω, quod ab
ἐρεῖς, ἴδος, ἡ, lis : item lamam tracto,
laboro, servio : ab εἶρος, lana.
'Εριθηλέω, gen. pl. ab
'Εριθηλῆς, εἶος, ὁ, z ἡ, valdè virens,
Ion. pro ἐριθῆλῆς' ab ἐρι, valdè, et
θάλλω, germino.
'Εριθος, υ, ὁ, z ἡ, lanificus, textrix,
ancilla : ab εἶρος, eos, τὸ, lana. Est
et ἐριθος, υ, ὁ, agricola, messor :
q. ab ἔρα, terra, quam colit.
'Ερικλάκτας, a, ὁ, Dor. et Poët.
pro
'Ερικλάκτης, υ, ὁ, z ἡ, valdè stre-
pens : ex ἐρι et κλάγω, clamo, f.
γζω.
'Ερικτύπος, υ, ὁ, z ἡ, valdè sonans
ex ἐρι, valdè, et κτύπος pro τύπος,
sonus pulsus factus. Th. τίτυπο, pulso.
'Ερικτύδης, εἶος, ὁ, z ἡ, valdè illus-
tris, admodum gloriosus : ab ἐρι,
valdè, et κτύδος, eos, τὸ, gloria.
'Εριμύκος, υ, ὁ, z ἡ, valdè mugie-
ns : ab ἐρι, valdè, et μυκάω, mugio.
'ΕΡΙΝΕΟ'Σ, seu ἐρινός, ὤ, ὁ, cap-
rificus arbor.
'ΕΡΙΝΝΥΣ, υ, ὁ, z ἡ, **ERINNYIS**,
Furia, peccatorum ultrix : in acc.
pl. 'Εριννύς, contr. 'Εριννίς. Ali-
quandò ἐριννός dicitur, qui injuri-
am alicui illatam prosequitur : et
qui fecit injuriam : hinc
'Εριννύεν, indignari : quasi ab
ἐρεῖς, ut litium auctor.
'Εριον, υ, τὸ, lana : ab εἶρος, eos
τὸ, idem, q. ab εἶρω, necto.

'Επίθετος, seu ἐπίθετος, u, valdè utilis. Epithet. Mercurii, sic dicti, quasi ἐπι δυνάτους; ab ἔπι, prosum.

'Επιουργίω, lanificium exerceo: ab ἔπιον, lana, quod vide.

'Επιπ', pro ἔπιπε, cecidit, interfectus est: 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔπιπε, ἔπιπε, a. 2. inf. act. ἐπιπῶν, ἔπι, ὄν, a. 2. part. act. ab ἐπιπῶ, everso, f. ψω.

'Επιπνη, ης, ἡ, cacumen: ab ἐπιπνεῖσθαι, quia valdè persatur.

'ΕΠΙΣ, ἴδος, ἡ, lis, contentio: acc. sing. τὴν ἐπίδα, et ἐπι.

'Επίσταντε, contententes, nom. dual. ab ἐπίστας, avros, a. 1. part. act. ab ἐπίστω, f. ἴσω, contendo. Th. ἐπίσ, lis.

'Επίσταν, Dor. pro ἐπίσταν et

'Επίστων, Dor. pro ἐπίστων, præc. part. act. Vide ἐπίσταντε.

'Επισθενής, ἔος, ὁ ζή ἡ, valdè potens: ab ἐπι, valdè, et σθένης, eos, τὸ, robur. Th. σθένω.

'Επίσμα, ἄτος, τὸ, contentio, certamen: à p. pass. verbi ἐπίσω.

'Επισπαράγοιο, gen. Ion. ab

'Επισπαράγος, u, ὁ ζή ἡ, valdè tonans: ab ἐπι et σπαράγο, magnos strepitus edo.

'Επισπαράδοιο, gen. Ion. ab

'Επισπαράδος, u, grandifremus. Th. ἀραδός, strepitus, seu cordis pulsus vehementes post exercitium.

* Επιστάφυλος, u, ὁ ζή ἡ, magnas ferens uvas.

'Επιστάς, ἡ, ὁ, litigator: et

'Επιστάκος, ἡ, ὄν, contentiosus: à 3. pers. p. pass. verbi ἐπίσω. Th. ἐπίσ, lis.

'Επίσχυλος, u, promptus ad convitiā: ab ἐπίσ, lis, et χυλος, eos, τὸ, labrum.

'Επίτιμος, u, ὁ ζή ἡ, pretiosus, valdè honoratus; ἐπίτιμοιο, gen. Ion. ex ἐπι, valdè, et τιμή, pretium. Th. τῶ, honoro.

'Επίφον, ου, τὸ, parvus hædus: dim. ab

'ΕΠΙΦΟΣ, u, ὁ, hædus: et ἐπίφως, acc. pl. Dor. pro ἐπίφως, q. ἔπιον φαίνόμενος, quod vere nasci solet.

'Επιχθόνιος, u, ὁ, ERICHTHONIOUS, filius Vulcani et Minervæ.

'Επικιον, u, τὸ, et

'Επικος, eos, τὸ, septum: pl. τὰ ἔπικα ab ἐργω, includo.

'Επικτή ἡς, Ion. pro ἐπικτή, ἡς, ἡ, carcer: ab ἐργω, Poët. pro ἐργω, includo.

'ΕΠΜΑ, ἄτος, τὸ, fulcrum, stabilimentum, saburra, scopulus, inanis: q. ab ἐπίω, necto: vel per Syncep. pro ἐπισμα: ab ἐπίσω. figo.

'Επιμάγορος, ὁ, HERMILGORAS, nomen propr. viri.

'Επιμάδος, f. ἄσω, fulcio, saburro. Th. ἐρμα.

'Επιμαία, ων, τὰ Mercurii sacra: ab 'Επιμαίος.

'Επιμαίον, u, τὸ, lucrum insperatum: ab

'Επιμαίος, ου, ὁ ζή ἡ, vel 'Επιμαίος, αία, αίων, Mercurialis. Th. 'Επιμαίος, ὁ, Mercurius.

'Επμάς, ἄ, ὁ, nomen viri, Dor. pro 'Επμάς. Sed

'Επμάς, ἄδος, ἡ, scopulus in mari occultus: ab ἐρμα, idem.

'Επμαίω, f. ἴσω, idem ac ἐπμάς.

'Επμάω, ἄνωος, Poët. pro 'Επμάς, ὁ, Mercurius.

'Επμαίος, et 'Επμάς, u, ὁ, Poët. pro 'Επμάς, ὁ, Mercurius.

'Επμῆν, acc. sing. Ion. pro 'Επμῆν, à præced.

'Επμή, dat. sing. ab 'Επμάς, ὄν, ὁ, Mercurius.

'Επμηνεία, as, ἡ, interpretatio, elocutio: ab

'ΕΠΜΗΝΕΥ, ἔος, et Att. -εύς, ὁ, interpres: q. ab 'Επμή.

'Επμηνεύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπμηνεύω.

'Επμηνευτής, ὁ, ὁ, interpres: ab

'Επμηνεύω, interpres, explicor: f. εύω, p. ἡρμήνευκα. Th. ἡρμηνεύς, interpres.

'ΕΠΜΗΨ, ὄν, ὁ, Mercurius: et Poët. 'Επμάς, et είας, idem. Hinc

'Επμαίος 'seu -αίος, et 'Επμαϊκός, Mercurialis, q. ab ἐπίω, vel ἐπίω, dico.

'Επῖν vel ἐπῖς, ἴνος, ὁ, fulcrum toti: ab ἐπιμα.

Επμογίτης, eos, ὁ, nom. viri. Gr. ex Mercurio genitus.

'ΕΠΝΟΣ, eos, τὸ, planta, germen, ramus.

'Επῖν, facere: a. 1. inf. act. et

'Επῖαν, fecerunt: Ion. pro εἰδῖαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐπῖω, per Metath. pro βέσω, facio, f. βέσω, eis, ei, et per Metath. ἐρῖω' ἐρῖον, fac: a. 1. imperat. ἐρῖας, avros, a. 1. part. ἐρῖης, 2. sing. a. 1. sub. ἐρῖαι, pro βέξαι, a. 1. inf.

'Ερῖει, 3. sing. f. 1. act. ab eod.

'Ερῖω, eis, ei, f. 1. ejusd.

'Ερογα, per Metath. pro ἔρογα: p. m. ejusd.

'Ερῖεις, βεσσα, βεν, -εντος, amibilis: ab ἐρως, amor. Th. ἐράω, amo.

'Εροίην, Att. pro ἐροίω, ut ποίω, ην pro ποιήμι' ab ἐρίω, dico, interrogo. Th. ἐρίω, loquor.

'Ερομαι, interrogo: a. 2. m. ἐρόμην, ab eod. verbo et Th.

'Ερον, acc. sing. ab

'Ερος, u, ὁ, amor: Æol. pro ἐρως, ὁ, idem. Th. ἐράω, emo.

'Ερῶμεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ἐρίω, dico: f. ἐρίω.

'Ερῶσιν, dicent: 3. pl. ab ἐρίω, f. ejusd.

'Ερῶπεδός, ἡ, reptilis: ἐρῶπεδός, τὰ, reptilia, serpentes, &c. ab ἐρῶ, repo: f. ἐρῶω, a. 1. ἐρῶω, as, e.

'Ερῶπην, serpente: Dor. pro ἐρῶπην, ab eod.

'Ερῶπη, ητος, ὁ, morbus: à serpendo sic dictus, quod per corpus serpat, estque tumor è bile puriore ortus, cum ulceratione.

'Ερῶπης, ὁ, ὁ, reptator: et

'Ερῶπης, ἡ, ὄν, reptilis, à 3. pers. p. pass. verbi ἐρῶω.

'Ερῶπις, ἴμιον, Ægyptiorum lingua: ab eod. Th. Reptit enim vitis, si i pedamentis religatur.

'Ερῶσω, idem quod ἐρῶω.

'Ερῶυλλος, u, ὁ, seu ἐρῶυλλος, ου, τὸ, SERPYLLUM: ab

'ΕΡΠΝΑ, f. ψω, SERPO, REPO, vado: imperf. ἐρῶπαι, 1. ἐρῶω, (nani e loco augmeti post e adsciscit) indè ἐρῶπτός, reptilis.

'Ερῶυμες, eamus: Dor. pro ἐρῶυμεν, 1. pl. præc. sub. ind. verbi præced.

'Ερῶυδίσθον, ης, η, a. 2. ind. pass. à βαδίσω, virgins cædo: f. ἴσω. Th. βάδος.

'Ερῶυγην, rupi: et in 3. pl. ἐρῶυγῶσιν, a. 2. ind. pass. ab

'Ερῶυγον, rupi: a. 2. ind. act. à ῥήγγωμι, seu ῥήσσω, frango, rum-po: f. ἴω, p. ἐρῶυχα' a. 1. ἐρῶυχα, a. 1. part. act. ῥήξας.

'Ερῶυδάται, aspersi sunt, 3. pl. Ion. p. pass. pro ἐρῶυδαίωι εἰσι, Sic ἐρῶυδάτω, pro ἐρῶυδαίωι ἴσων, 3. pl. plusq. p. pass. factum ex 3. sing. ἐρῶυδαίωι, correpta penultima; deinde, ante ται et τω inserto δα. Sunt qui ex p. m. ἐρῶυδα formant, adjecto, ται et τω' verbi βέσω, idem quod βάτωω, perfundo, aspergo: f. αὐῶ.

'Ερῶυδαίωι, consulus, p. part. pass. à βάπτω, consuo; f. ψω, p. f. a. p. pass. ἐρῶυδαίωι.

'Ερῶυταίωι, conspersus, perf. part. pass. à βαντίω, aspergo: f. ἴσω. Th. βανίω, perfundo.

'Ερῶυός, ἐρῶός, et ἀρίε, ARIES.

'Ερῶυάσιον, 3. pl. a. 1. act. verbi βαντίω, bacillo cædo, percussio: f. ἴω, p. ἐρῶυάτικα. Th. βανίς, virga.

'Ερῶυάσθην, inspersus sum, a. 1. ind. pass. verbi βάσω, perfundo.

'Ερῶυάσθην, ης, η, a. 2. ind. pass. et

'Ερῶυάσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi βάπτω, suo: f. ψω, p. ἐρῶυα.

'Ερῶυε, peri, 2. sing. præc. imperat. act. verbi ἐρῶω, dolens eos; f. σω.

'Ερῶυε, fluebat, 3. sing. imperf. à βέω, fluo: f. βέσω.

'Ερῶυέθην, sine ἐρῶυέθην, dictus sum, a. 1. ind. pass. verbi βέω, dico; perf. pass. ἐρῶυεμαι, quod et ἐρῶυεμαι, a. 1. part. pass. ἡβέθης.

'Ερῶυέξ, fecit, sacrificavit; 3. sing. a. 1. act. verbi βέσω, facio, f. βέσω.

'Ερῶυέτω, abeat in malam crucem; præc. imperat. ab ἐρῶω. Vide ἐρῶω.

'Ερῶυεν, Ion. et Dor. pro ἐρῶυην, ex ἐρῶω, fluebant, 3. pl. imperf. verbi βέω, fluo: f. βέσω.

'Ερῶυεωσ, 3. sing. a. 1. act. à βέω, fluo; f. βέσω.

'Ερῶυέθην, declaratus est; 3. sing. a. 1. pass. Vide ἐρῶυέθην, à βέω, dico.

'Ερῶυέξας, frugerunt; 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγγωμι frango; f. ἴω, a. 1. ἐρῶυέξας, as, e, a. 2. ἐρῶυέξας, p. m. ἐρῶυέξας.

'Ερῶυέξας, præc. m. verbi βέω, horreo; f. ἴσω, p. ἐρῶυέξας, a. 2. ἐρῶυέξας, p. m. ἐρῶυέξας.

'Ερῶυέξας, Ion. Paragoge pro ἐρῶυέξας, 3. sing. præc. sub. act. et

'Ερῶυέξας, formidant; dat. sing. præc. part. act. ab

'Ερῶυέξας, horreo, fact. ex præc.

m. ἔριγνα, verbi ῥιγλω, exhorto.
Th. ῥίγος, εὐς, τὸ, horror.

Ἐρρίζωμαι, radicatus sum, perf.
pass. ἔρριζωμένος, τῆς, ον, stabilitus; part. perf. pass. verbi ῥιζώω, radico; a. 1. pass. ἔρριζώθη. Th. ῥίζα, radix.

Ἐρρίψαι, projectus sum, perf.
ind. pass. ἔρριψμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, projicio; f. ψω, p. ἔρριψα, a. 2. ἔρριψον.

Ἐρρίνον, u, τὸ, medicamentum purgando capiti naribus infusum: à ῥιν, nasus.

Ἐρρίπτω, projiciebam, imperf. act. verbi ῥίπτω.

Ἐρρίψω, projiciantur illi duo; 2. dual. perf. imperat. pass. ἔρριψέω, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ἐρρίψω, 3. sing. a. 1. ind. aet. verbi ῥίπτω, abjicio; f. ψω, a. 1. ἔρριψα, as, e, a. 1. part. ῥίψας, avros, a. 2. pass. ἔρριψθη.

Ἐρρίψκα, fluxi; perf. act. q. à ῥεύω, pro ῥύω, fluo; a. 2. pass. ἔρριψθη, undè inf. ῥήναι, part. ῥυείς, à Th. ῥέω, fluo; f. ῥεύω.

Ἐρρίψκηνα, a. 1. ind. aet. verbi ῥυπαίνω, sordidum reddo, maculo, insanam reddo. Th. ῥήπος, sordes.

Ἐρρίψωμαι, ω, avo, arripui; a. 1. m. verbi ῥύω, traho; f. ῥύω, p. ἔρριψκα, a. 1. pass. ἔρρίψθη.

Ἐρρίψθη. Vide in ἔρριψωμαι.

ἘΡΨΩ, f. ἔρσω, agrè eo, dolens et afflictus eo, pereo: dicuntque Æolicè diei pro ἔρσω, idem quod φθέρω, pro quo et φθέρω, Æol. vel ut alii ab ἔρα, et ῥέω, ut sit, ad tertiam fluo.

Ἐρρύω, as, e, Att. pro ἔρρηγα, ruptus sum, p. m. à ῥήννυμι, vel ῥήσω, frango; f. ξω, a. 2. ἔρρυγον.

Ἐρρύωμαι, confirmatus sum; perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥώννω, f. ῥύω, p. ἔρρυκα.

Ἐρρύωμενέτερος, fortius, robustius, adv. ab ἔρρυωμενέτερος, vehementior, compar. ab

Ἐρρύωμενος, robustè, adv. à perf. part. pass. ἔρρυμένος, qui animo est forti; item validus; comp. ἔρρυωμενέτερος, superl. ἔρρυωμενέτατος. Th. ῥώννω, seu ῥώννυμι, corroboro; f. ῥύω, p. ἔρρυκα.

Ἐρρύω, præ. part. act. verbi ἔρρω, agrè eo.

Ἐρρύωτρο, ruebant, 3. pl. imperf. pass. à ῥύω, vel ῥύομαι. Th. ῥώννω, robo: vel est 3. pl. plusq. p. pass. Poët. pro ἔρρωτρο, ejusd. verbi ῥώννυμι, f. ῥύω.

ἘΡΨΩΣ, ῥ, ὄ, aper, vel aries; q. ab εἶ, valdè, et ῥύω, robo.

Ἐρρύωτρο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ῥώννυμι, corroboro; f. ῥύω, a. 1. act. ἔρρωσα, tanquam à ῥύω.

Ἐρρύωσθαι, perf. inf. pass. ἔρρύωσθη, convalui; a. 1. ind. pass. ἔρρύωσθε, 2. pl. perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἐρρύωσο, ὠσθη, vale; et in 2. pl. ἔρρύωσθε, valete, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἐρρω, a. 1. act. Ion. ab ἔρρω, f. σω, agrè vel dolens eo.

ἘΡΨΗ, seu ἔρση, ῆς, ὄ, ros. Hinc Ἐρρησίης, ἡσσα, ἦεν, et ἔρρησιος, avros, roscidus.

Ἐρρη, Ion. pro ἄρσην, mas, quod vide.

Ἐρρω, f. 1. Æol. verbi ἔρρω, afflictus eo.

Ἐρρυγείν, a. 2. vel fut. 2. inf. aet. verbi ἔρρυγω, ructo; f. ξω, a. 2. ἔρρυγον.

Ἐρρυγῆλος, pro ἔρρυγλος, gravitèr hoars, vel eructans cibos: ab ἔρρυγω, ructo.

Ἐρρύομαι, liberare, præ. inf. ab ἔρρωμαι. Th. ἔρρω, custodio.

Ἐρρυθαιετο, rubebat, 3. sing. imperf. pass. ab

Ἐρρυθαινω, rufescio, f. ἄνω, a. 1. ἔρρυθη. Th. ἔρευθος, eos, τὸ, rubor.

Ἐρρυθία, as, et dat. Ion. ῆς, ἡς, ERYTHEI, insula: nomen proprio loci.

Ἐρρυθία, ἄτος, τὸ, radix, quâ mulieres faciem pingunt: ab ἔρρυθια. Angl. ROUGE.

Ἐρρυθίω, a. 1. part. aet. verbi ἔρρυθαινω.

Ἐρρυθίω, rufescio. Th. ἔρευθος, ros, τὸ, rubor.

Ἐρρυθίσω, rufefactum, ejusd. præ. part. acc. sing. f. g. Poët. pro ἔρρυθίσω, q. pro ἔρρυθίσω, à præced.

Ἐρρυθίω, rufescio.

Ἐρρυθίω, αία, αίων, ERYTHREUS, ruber: ab ἔρρυθός.

Ἐρρυθραίω, gen. pl. ab Ἐρρυθραίοι, incolæ urbis, cui nomen Ἐρρυθρά, ἄς, ὄ. Fortè scribendum ἔρρυθραίων, gen. Ion. pro ἔρρυθρών ab ἔρρυθρα.

Ἐρρυθρός, ῥα, ῥόν, RUBER: ab ἔρρυθος, rubor.

Ἐρρυθρέω, coërcere, præ. inf. ab Ἐρρυθρέω, et ἔρρυθρέω, idem quod Th. ἔρρυθω, inhibeo; f. ξω.

Ἐρρυθέω, et ἔρρυθέω, Dor. pro ἔρρυθω, præ. inf. et

Ἐρρυθίοι, 3. sing. præ. opt. act. ab ἘΡΥΘΩ, inhibeo, contineo, impedio; f. ξω, p. ῥα.

Ἐρρυθί, pro ἔρρυθμα, ἄτος, τὸ, lutamen, præsidium, munitio: ab ἔρρυθω, servo, traho.

Ἐρρυθί, per Synecop. pro ἔρρυθίω.

Ἐρρυθός, ἡ, ὄν, munitus, fulus. Th. ἔρρυθω.

Ἐρρυθότης, τῆτος, ἡ, munitio.

Ἐρρυθία, custodio, servo: f. ἔρρωμαι, p. εἰρρωμαι.

Ἐρρωσά, a. 1. inf. aet. ab ἔρρω, custodio.

Ἐρρωσάϊτο, eriperet, pro ἔρρωσάτο, Ion. inserto a, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἔρρω, traho.

Ἐρρωσάτο, 2. sing. a. 1. opt. m. ab eod.

Ἐρρωσάι, Æol. pro ἔρρωσά, a. 1. part. act. m. g. ab ἔρρω, traho.

Ἐρρωσαν, Ion. pro εἰρρωσαν, 3. pl. a. 1. act. sie et ἔρρωσαν, traxerunt, 3. pl. a. 1. m. verbi ἔρρω.

Ἐρρωσαρμάτας, per Metaplas. pro ἔρρωσαρμάτας, currum trahentes: ab

Ἐρρωσαρμάτος, currum trahens. ab ἔρρω, traho, et ἄρμα, avos, τὸ, currus.

Ἐρρωσά, pro ἔρρωσά, a. 1. part. f. g. ab ἔρρω, traho.

Ἐρρωσῆς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐρρωσθαι, προἔρρωσθαι. Vide ἔρρωμαι.

Ἐρρωσίη, ῆς, ἡ, rubigo: vitium segelis, quo spicæ fiunt marcidæ, et in fetidum pulverem friabiles.

Ἐρρωσίω, u, τὸ, herbæ et seminis genus: ab ἔρρω, traho.

Ἐρρωσπιδίος, ἰος, ὄ, ῥ, ἡ, custus urbis: ab ἔρρω, custodio, et πτόλις, Poët. pro πόλις, urbs. Poëtest etiam exponi quæ urbes vastat; nam ἔρρω, tam significat. ἔρρωσπιδίω, tam significat. ἔρρωσπιδίω, tam significat.

Ἐρρωσάμενος, extrahens, a. 1. part. m. gem. σ, sic ἔρρωσαν pro ἔρρωσαν, traxerunt, 3. pl. a. 1. aet. Ion. ab ἔρρω, traho.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἐρρωσάμενος, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ' vel per Systol. pro ἔρρωσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

*Ερψόμενος, Dor. pro ἔρψομαι, idi-
mus: 1. pl. f. 1. ab ἔρπω, τερπο.

*Ερψώ, Dor. pro ἔρψω, f. 1.
ejusd. verbi.

*Ερῶ, dicam: f. 1. vel 2. verbi
εἶρω hinc et ἔρῳ, contractè ἔρῳ.

*ΕΡΩΔΑΣ, ἄδος, et ἔρῳδιος, η, δ,
ARDEA, avis species: q. ab
ἔρως, amor: quia venerea avis.

*Ερῶαι, quiesce: præs. imperat.
ab

*ΕΡΩΕΨΩ, f. ἥσω, p. ηκω, eo, fluo,
impeto feror, casso, retrocedo, in-
hibeo, repello.

*Ερωή, ης, ἡ, impetus, remissio,
cessatio: à verbo præced.

*Ερωήσει, fluet: 3. sing. f. 1.
act. ab eod.

*Ερωμανέσσι, dat. pl. Ion. et
Poët. ἔρωμανῶν, gen. pl. ab

*Ερωμάνης, ἔως, δ ζ η, amatorius:
ab ἔρως, amor, quod ab ἔρῳ, ἀνο,
et μανία, ας, ἡ, furor. Th. μανιο-
μαι, insanio.

*Ερώμενος, ὁ, amasius, -μένη, ἡ,
amica.

*Ερωῶν, ὄντος, et in pl. ἔρωντες,
præs. part. act. et

*Ερωος, ὄτος, δ, amor; item *Cu-
pido*, Amor, deus amoris. Th.
ἔρῳ, ἀνο.

*ΕΡΩΤΑΪΩ, interrogatio, oro: f.
ἥσω, p. ἠρώτηκα, a. 1. ἠρώτησα, perf.
pass. ἠρώτηκα. Hinc

*Ερωτήν, interrogare: Ion. pro
ἔρωτῶν q. pro -άιν, præs. inf. act. et

*Ερωτηθείς, ἔντος, interrogatus:
a. 1. part. pass. et in f. g. ἐρωτη-
θείσα. Sic ἐρωτήσας, ατος, a. 1.
part. act. et

*Ερωτήμα, ἄτος, τὸ, interrogatio,
quæstio: et

*Ερωτηματικός, ἡ, δν, interrogati-
vatus: et indè

*Ερωτηματικός, interrogativè:
adv. et

*Ερωτήσεις, εως, ἡ, idem quod
ἔρωτημα' item ipsa interrogandi
actio: omnia à perf. pass. verbi
ἔρωτάω, interrogo.

*Ερωτῆεις, Anacreon vocat par-
vos Amoris pullos: ab ἔρως, ὄτος,
δ, amor: et

*Ερωτικός, ἡ, δν, amatorius: et

*Ερωτικός, adv. amatorie: et

*Ερωτικός, ἡ, ἀνικυλα, scortil-
lum: ab ἔρως, ὄτος, δ, amor. Th.
ἔρῳ, ἀνο.

*Ερωτοκόμος, η, δ ζ η, amorem
pariens: ab ἔρως, ὄτος, δ, amor
(quod ab ἔρῳ, ἀνο) et τίκω, πα-
ριο: p. m. τέτοκα.

*Ερωτύλος, η, δ, amatorculus,
parvus amator, amatorius. Th. ἔρῳ.

*Ερωτών, ὄντος, (in pl. ἐρωτών-
τες, ἐρωτώντων,) pro -άων, -άοντος,
ἔc. præs. part. act. et

*Ερωτόω, interrogeris: 2. sing.
præs. opt. pass. ἐρωταοίμην, ὤμην,
ἐρωτάοιο, ῶο' ab ἐρωτάω.

*Ες, mittito: a. 2. imperat. verbi
ἔμμι, mitto: f. ἥσω, p. εἶκα, a. 1.
ἦκα, a. 2. ἦν.

*Ες, Poët. et Att. pro εἰς, in,
quod vide εἰς φάος, in lucem: εἰς
δέναι, influere. Th. δίδωμι, do.

πλῶν ἀρχεσθαι, navigationem au-
spiciari.

*Εσαγγελεύς, ὁς, δ, internuncius:
ab εἰς, et ἀγγέλλω, nuncio.

*Εσαιρέμενος, tollens: a. 1. part.
m. ab ἔσαιρω, quod ab εἰς, pro εἰς,
et αἶρω, f. ἀέρῳ, a. 1. ἦερα, indè
ἀειράμενος. Th. αἶρω, tolle.

*Εσαθρίω, -ῶ, f. ἥσω, p. ἐσθρηκα,
conspicio: ex εἰς et Th. ἀθρίω, f.
ἥσω, video.

*Εσαθρῶσειεν, videt: 3. sing. a.
1. opt. act. Æol. ejusd.

*Εσακοντίζω, f. ἴσω, p. ικα, jacula
in aliquem jaculo: ab ἄκοντιζω,
jaculo. Th. ἄκων, ὄτος, ὅ.

*Εσακύνω, morem gerere, obtem-
perare, præs. inf. act. verbi ἔσακνω.
Th. ἄκνω, audio.

*Εσάλλομαι, insilio. Th. ἔλλομαι,
salio: f. ἀλῶμαι, a. 1. m. ἤλῳμι.

*Εσάλλισον, clangebant: 3. pl.
imperf. verbi σαλπίζω, tubā cono:
f. σω. Th. σαλπιγῆς, ιγγος, ἡ, tuba.

*Εσάλο, insilierat: Dor. pro
ἔσηλο, 3. sing. plusq. p. pass. vel
ut alii per Sync. pro ἐσάλο, imperf.
aut ἐσηλο, a. 1. m. verbi
ἐσάλλομαι, carentis augmento.

*Εσαν, per Systol. pro ἔσαν,
erant: 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἶμι,
sum.

*Εσαν, miserunt, 3. pl. a. 2. ἦν
verbi ἔμμι, mitto. Vide ἦς.

*Εσανε, 3. sing. a. 1. ind. act. à
σαίνω, f. ανῶ, idem quod σείω, moveo.

*Εσαντο, Ion. pro εἴσαντο, 3. pl.
a. 1. m. verbi ἐννυμι, seu ἔω, in-
duo: a. 1. εἴσα.

*Εσάπην, putrefactus sum: a. 2.
pass. à σήπω, putrefacio: f. σήψω,
a. 2. ἐσάπον, et ἐσηπον, p. m. σήσηπα.

*Εσαράσειεν, impressionem in ali-
quem facere. Th. ἄρασσω, pulso.

*Εσαῖθεν, Bæot. Sync. pro ἔσαῖ-
θεναν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσαῖθην,
verbi σαῖζω, idem quod σαῖω, quod
à σάζω, servo. Th. σάος, salvus.

*Εσάσωκα, servavi, a. 1. ind.
ejusd.

*Εσάβαλλεν, immittere, intrunpere:
præs. inf. act. verbi ἐσάβαλλω, Th.
βάλλω.

*Εσάβαντες, pro εἰσάβαντες, a. 2.
part. act. pl. num. ab εἰσάβαινω, in-
gredior. Th. βαίνω, eo: f. βήσο-
μαι, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βάς.

*Εσάβαντες, extinxit: 3. sing. a. 1.
act. et ἐσβέσθην, extinctus sum: a. 1.
pass. verbi σβέννυμι, extinguo:
f. σβέσω, perf. ἔσβεκα: et

*Εσβην, incendi: a. 2. act. à
σβήμι, quod ab σβέννυμι refertur.
Alii dicunt esse a. 2. act. verbi
σβέω. Th. σβέννυμι, extinguo: f.
σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. ἔσβασα, a. 1.
pass. ἐσβέσθην, f. 1. pass. σβεσθήσο-
μαι.

*Εσβιβάξεν, præs. inf. act. inter-
ponere in, introducere: quod à βι-
βάξω, admitto. Th. βαίνω, eo.

*Εσβλή, ἦς, ἡ, ingressus. Th.
βάλλω, jacio; p. βέβηκα.

*Εσβλήν, Ion. et Poët. pro ἐσβί-
δεναι, influere. Th. δίδωμι, do.

*Εσδόμενοι, sedentes: Dor. pro
ἰζόμενοι, præs. part. ab ἰζομαι.

*Εσδόμεθα, sedentus: Dor. pro
ἰζόμεθα, 1. pl. præs. sub. m. ab
ἰζομαι, sedeo, Dor. ἰζομαι, f. 2. m.
ἔδωμαι.

*Εσται, eris: Ion. pro ἔσθ, 2. sing.
f. verbi εἶμι, sum: f. ἔσομαι, η, εται.

*Εστιάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind.
pass. ἐστιάσθην, colui: verbi σιτά-
ζομαι, colo: f. ἄσομαι, p. σιτάσασμαι.

Th. σθω, idem.

*Εσται, eris: Att. pro ἔσθ, 2. sing.
f. verbi εἶμι, sum.

*Εστίμι, ingredior: præs. ind. ab
εἰς, pro εἰς, et εἶμι, eo.

*Εστίσαστο, excussit: 3. sing. a.
1. ind. m. à σείω, quatio: f. σείω,
p. σείσικα, a. 1. ἔσεισα.

*Εσίσθην, ης, η, aor. 1. ind. perf.
pass. σείσομαι, ab eod. Th.

*Εσίσται, Dor. pro ἔσται, 3. sing.
fut. verbi εἶμι, sum. Dores enim
circumflectunt f. act. et m. ut ἔσθ-
μαι, vel ἔσθμαι, ἔσθ, ἔσται.

*Εσθλθίν, subire, in mentem ve-
nire: a. 2. inf. act. ex εἰς, Att. εἰς,
et Th. ἔρχομαι, venio: a. 2. ἦλθον.

*Εσσειθεῖς, εἴσα, ἐν, illatus, a,
um: a. 1. part. pass. et

*Εσσεινείχθαι, perf. inf. pass. ab
εἰς, et ἐνείκω, Ion. pro ἐνέγκω, verbo
inus. fero: f. ζω, p. ἦνειχα, præt.
pass. ἦνειγμα, Att. ἐννειγμα, in
inf. ἐννειχθαι. Vide ἐνείχθην, a.
1. pass. à φέρω, f. οἶσω, fero: a. 1.
part. ἦνεικα.

*Εσέπαστο, advolavit: 3. sing. a.
1. m. Vide ἐπάμην, ἠ, ατο.

*Εσεργύναι, includere: ab εἰς, et
ἐργυμι, idem quod ἔργω, seu εἶργω,
arceo.

*Εσείαχάτο, 3. sing. plusq. p. m.
pass. verbi σάπτω, onero: f. ζω,
p. χα, fit enim Ion. ex 3. sing.
ἔσασατο, inserto a ante το, et tenui,
quæ præcedit, conversâ in
aspiratum.

*Εσείσθη, 3. sing. plusq. p. m.
à σέσθη, præt. m. sum apertus,
hio, rideo. Th. σάρω, scopis pur-
go: f. σαρώ.

*Εσεσθαι, f. 1. inf. et

*Εσσεθε, 2. pl. ind. verbi εἶμι, sum.

*Εστίως φανέντος ἄλλε, redeunte
donec anno. Fortè leger. d. ἐς'
ἔτος, q. ἐς τε ἄλλο ἔτος, donec alio
anno. Vel leg. ἐς ἔτος, q. ἄ. ἐς νέ-
ωσα, pro ἐς ἔτος ἔτος, in sequentem
ac novum annum.

*Εσενα, concitavi: a. 1. ind. pro
ἔσεισα, à σείω, moveo, agito. Th.
σειώ, quatio: f. σείω.

*Εσῦμαι, ero: Dor. pro ἔσομαι, f.
verbi εἶμι, sum. Vide ἐσῦται.

*Εσέβθη, a. 1. ind. pass. à σέβο-
μαι, seu σέβω, colo.

*Εσείχαι, effluere, exire, ingredi.
Th. ἔχω.

*Εσείχυντο, Ion. pro ἐσείχυντο,
3. pl. plusq. p. pass. ex εἰς, vel ἐς,
et χέω, fut. χείσω, fundo: tanquam
à χέω.

*Εσῆ, eris: 2. sing. fut. ἔσομαι,
verbi εἶμι, sum.

'Εσκαθεον, Bœot. Sync. pro *εσκαθεον*, 3. pl. a. 1. ind. pass. à σκαθίζω, *stabulo*, includo. Th. σκαθός, *stabulum*.
'Εσκε, *immisit*: 3. sing. a. 1. ind. act. ab *εσκήμι*, pro *εσκήμι*, *immitto*: ab *εσμι*, *mitto*: f. ἔσω, a. 1. ἔκα.
'Εσκατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi *εσκαλλομαι*, *insilio*: ex *εἰς*, et *ἀλλομαι*, *salio*: f. ἀλλέμαι, a. 1. m. ἄλλην.
'Εσκάνα, *as, e, indicavi*: a. 1. ind. act. à *σκαίνω*, *significo*: f. ανῶ, p. γκα, a. 1. ἐσκάνα, et ἐσκήνα. Th. σκα, *signum*.
'Εσ' pro *εἶ*, ob sequent. aspirat. ab *εἰμι*, *sum*.
'Εσθαι, *misisse*: a. 2. inf. m. ab *εσθημι*, *mitto*: a. 2. ἔν, a. 2. m. ἔμην, *iso*.
'Εσθās, *āros, ā*, Dor. pro *εσθής*, *ἦτος, ἦ, vestis*. Th. ἔω, *induo*.
'Εσθειν, *præs. inf. ab ἔσθω*, *comedo*.
'Εσθμενος, *indutus*: perf. part. tanquam ab *εσθόμαι*, quod ab *εσθής*, *vestis*. Th. ἔω, *induo*.
'Εσθής, *ἦτος, ἦ, vestis*: in acc. ἐσθῆτα'.
'Εσθηεις, *εως, ἦ, vestitus*: ab eod. Th.
'Εσθίει, *ede*, *præs. imperat. act. et ἔσθιειν*, *edere*: *præs. inf. ab ἔσθω*, *edo*: *præs. sub. ἔσθω*, *ἦς, ἦ*, 3. pl. *εσθίωσι*, *imperf. ἥσθιον*, *εἰς, ε*, f. *εσθίω*, p. *ἥσθικα*. Th. ἔσθω, *idem*.
'ΕΣΘΑΟΣ, ἦ, ὄν, *bonus, a, um*; dat. pl. Ion. *εσθλοῖσι*.
'Εσθλότης, *ἦτος, ἦ, bonitus*: à *præced.*
'Εσθορε, *Poët. et Ion. pro εἰσθορε*, *insuluit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *εσθορέω*, *insilio*. Th. ἔδρω, seu *υ*, *salio*.
'Εσθοτε, *pro ἐσθίτε*, *est quandò*.
'ΕΣΘΩ, *vel ἐσθίω*, *comedo*: f. *εσθω*, p. *εκα*.
'Εσθω, a. 2. *imperat. m. ab ἔμην*, *mitto*: a. 2. ἔν, a. 2. m. ἔμην.
'Εσθῶ, *inspicio*: ab *εἰς*, et *εἶδω*, *video*: a. 2. *εἶδον*, et *ἴδον*.
'Εσιγάθη, *Dor. pro εἰσγάθη*, 3. sing. a. 1. ind. pass. à *εσιγάω*, *sileo*, *taceo*: f. *ἥσω*.
'Εσιείν *pro εἰσείν*, a. 2. inf. et *εἰσείν*, *inspexerit*: *Poët. pro εἰσείν*, 3. sing. a. 2. sub. act. et *εἰσείδω*, aor. 2. part. ab *εἰσείδω*, quod *vide*.
'Εσιέναι, *immittere, intrare*; *præs. inf. ab ἔσθην*, ab *ἔμην*, *mitto*: *verbi ἔμην*, *pro εἰμι*, *eo*.
'Εσιέναντο, 3. pl. a. 1. ind. m. à *εσιέναι*, seu *εἶνω*, *noceo*, *lædo*.
'Εσις, *εως, ἦ, desiderium, cupiditas*: ab *εἶμαι*.
'Εσιτήρια, *sive εἰσιτήρια*, *Calendæ Januarii*, *seu dies ille in quo totus magistratus apparebat Athenis ut felix anni auspicius foret*: ab *εἰσείμι*, *ingredior*. Th. ἔω, *vel εἰμι*, *eo*.
'Εσιώπα, 3. sing. imperf. act. à

εἰσώπω, *ἴλω*, f. *ἔσω*, p. *εσιώπηκα*.
'Εσκαρμαι, *fossus sum*, *perf. pass. verbi σκάπτω*, *fodio*: f. *ψω*, p. *εσκαφα*, a. 2. act. *εσκάφον*, a. 1. pass. *εσκάφην*.
'Εσκάθητο, *condidit*, *pro εἰσκαθήθητο*, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi *εἰσκαταθήμι*: ex *εἰς*, *κατά*, et *τίθημι*, *pono*; f. *ἔσθω*, a. 2. m. *εθίμην*, *σο*, *το*.
'Εσκάφα, *fodi*; *perf. act. et εσκάφην*, a. 2. pass. à *σκάπτω*, *fodio*. *Vide εσκαρμαι*.
'Εσκε, *erat*; 3. sing. imperf. Ion. *pro ἦ* ab *εἰμι*, *sum*.
'Εσκεῖας, *pro ἐκείδασε*, *dispersit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à *σκεδάω*, *dissipo*: f. *άσω*.
'Εσκεμμαι, *consideravi*, *perf. pass. verbi σκέπτομαι*.
'Εσκεμένως, *adv. consideratè*, *circumspectè*: à *præced.*
'Εσκενάθηται, *instructi sunt*, Ion. *pro εσκαυσμένοι εἰσι*, 3. pl. perf. pass. et *ε*.
'Εσκενάθητο, Ion. *pro εσκαυσμένοι ἦσαν*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi *σκενάω*, *paro*, *instruo*. Th. *σκεῖος, vas*.
'Εσκαυσμένος, *paratus*, *perf. part. pass. ab eod. verbo et Th.*
'Εσκευόμην, *perf. pass. à σκευόμαι*, *vasa custodio*; item *struo, molior*: à *σκεῖος, vas*, et *ἔρος, custodis, inspector*.
'Εσκήνωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à *σκηνώω*, *commoror, habito*. Th. *σκηνή, tabernaculum*.
'Εσκιδναντο, *dispergebantur*, 3. pl. imperf. pass. à *σκιδνῆμι*, in pass. *σκιδῆμαι*, imperf. *εσκιδῆμην*. Th. *σκεδάω*, *dissipo*.
'Εσκίρα, *pro -αι*, 3. sing. imperf. act. et *ε*.
'Εσκιρτων, *pro -ων*, 3. pl. imperf. act. à *σκιρτάω*, *salio*. Th. *σκαίρω*, *idem*.
'Εσκλην, *ἦς, ἦ, ezarui, mortuus sum*, aor. 2. ind. act. verbi *σκληῖμι*, quod à *σκέλλω*, *per Sync. pro σκελέω*, p. *ἔσκληκα*, part. *εσκληκῶς*, et *εσκληκῶς, aridus*. Th. *σκέλλω*, *exsiccò*.
'Εσκομίσαι, *importare*, a. 1. inf. act. ab *εἰς*, *in*, *pro εἰς*, et *κομίζω*, *porto*; f. *ίσω*. Th. *κομῆω*, *curo*.
'Εσκον, *εἰς*, imperf. Ion. *pro ἦν*, *eram*; verbi *εἰμι*, *sum*.
'Εσκορδόςας με, *me irritasti*, *veluti comesto allio*; *vel ad lacrymas cœgisti*, *tanquam intrito*, à *κορδίζω*, *allio*, *pasco*. Th. *σκόρον*, *allium*.
'Εσκοτισθην, *ἦς, ἦ, a. 1. ind. pass. à σκοτίω*, f. *ίσω*, p. *εσκότικα*, *perf. pass. ἐσκότιμαι*. Th. *σκότος*, *tenebra*.
'Εσκόπτω, *intueor*, *in rem aliquam prosequendo*. Th. *κόπτω*, *inclino caput*; f. *ψω*.
'Εσκωπτεν, 3. sing. imperf. act. verbi *σκόπτω*, *cavillor*; f. *ψω*, p. *εσκωψα*, a. 1. *εσκωψα*.
'Ελι, ὄ, *nomen viri δελκίτου*.

'Εσλδ; Dor. *pro εσθλδν*, *bonum* ab *εσθλδς*.
'Εσλδς, *pro εσθλδς*, *bonus*, Dor. *Vide præced.*
'Εσμαρίνησαν, 3. sing. a. 1. ind. act. à *σμαρίνω*, *fragorem edo*: *line σμαραγίζω*, *idem*.
'Εμάρσσω, *imprimo*. Th. *μάρσσω*, *abstergo, tango*.
'Εμῖν, *sumus*, 1. pl. *præs. ind. ab εἰμι*, *sum*.
'Εμρηγμαί, *abstersus sum*, *perf. pass. à σμήγω*, f. *ξω*, *idem quod σμάω*, *abstergo*.
'Εμρδς, ὄ, ὄ, *examen arum*: ab *ἔω*, *mitto*. *Est enim agmen quod emittitur natali sede*.
'Εσο, *esto*, *tu*, *præs. imperat. ab εἰμι*, *sum*.
'Εσοδος, *vel εἰσόδος*, *υ, ἦ, ingressus, vestibul*: ab *εἰς*, *in*, et *δῶδς*, *via*.
'Εσοικίω, *domum recipio*. Th. *οἶκος*, *domus*.
'Εσοιντο, 3. pl. fut. opt. ab *εἰμι*, *sum*.
'Εσοισθε, 2. pl. f. opt. *εσοίμην*, *eiusd. verbi*.
'Εσομαι, *ero*, et *Εσόμεθα*, 1. pl. f. *erimus*: et *Εσοντ'*, *pro Εσονται*, *erunt*; 3. pl. f. ab *εἰμι*, *sum*.
'Εσόπτομαι, *inspicio*. Th. *όπτομαι*, *video*; f. *δψομαι*, p. *ώμαι*.
'Εσοπτρον, *υ, τῶ*, *speculum*: à *præced.*
'Εσορῆν, *præs. inf. ab Εσορῆν*, *aspicio*. Th. *δράω*, *video*.
'Εσορῆς, et *εσορῆ*, Dor. *pro εσορῆς*, et *εσορῆ*, quæ *pro εσοράεις* et *εσοράει*, 2. et 3. sing. *præs. ind. act. et*
'Εσορῆτε *pro εσοράτε*, 2. pl. *præs. ind. act. verbi εσοράω*, *intueor*. Th. *δράω*, *video*.
'Εσορῶμες, Dor. *pro εσορῶμεν*, *aspicimus*; 1. pl. *eiusd. temp. et verbi*
'Εσορῶν, *præs. part. act. in pl. εσορῶντες* et
'Εσορῶσιν, *pro -άνσιν*, 3. pl. *præs. ind. act. ab eod. verbo*.
'Εσῶμαι, ἦ, εἶται, Dor. *pro εσομαι*, *ἦ, εἶται* f. 1. m. verbi *εἰμι*, *sum*.
'Εσοφίσαστο, 3. sing. a. 1. ind. m. à *σοφίζομαι*, *comminiscor, doceor, cognosco*; f. *ίσομαι*, p. *εσοφίμαι*. Th. *σοφός*, *sapiens*.
'Εσόψομαι, *video*; f. 1. m. ab *εἰς*, et *όπτομαι*, *video*.
'Εσπᾶθημαι, *perf. pass. à σπᾶθάω*, *texo, dilapido*. Th. *σπᾶθη*, *texturum instrumentum*; item *spathula*, &c.
'Εσπαθῆνός, *cumulatus*; *præced. part. pass.*
'Εσπᾶθων, *pro -ων*, *accumulabam*, 1. sing. imperf. act. ab eod. Th.
'Εσπᾶκα, *attraxi*; *perf. act. verbi σπᾶω*, *traho*; f. *άσω*.
'Εσπᾶραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *σπαράσσω*, *lacero*: f. *ξω*, *εσπᾶραχα*.
'Εσπᾶρβα, *vatum esse*; *perf. inf.*

pass. à σπέρω, sero, f. πῶ, p. ἐσπάρκα, a. 1. ἐσπείρα, perf. pass. ἐσπάρμαι.

Ἐσπαρμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd.

Ἐσπάσατ', pro ἐσπάσατο, evulsit; 3. sing. a. 1. ind. m. et

Ἐσπε, evulsit; 3. sing. a. 2. ind. act. ἔσπον, ες' à σπῶ, traho.

Ἐσπειρα, a. 1. act. verbi σπέρω, sero; f. ἐρῶ.

Ἐσπεισα, libavi; a. 1. act. et

Ἐσπεύσθην, ης, η, sacrificio placatus sum; a. 1. pass. et ἔσπεισαι, 3. sing. perf. pass. ἔσπεισμαι' à σπένδω, libo.

Ἐσπέρα, ας, ἡ, VESPERA. Th. ἑσπερος.

Ἐσπέρας, adverbialitèr, vespèri: à præced.

Ἐσπερίδες, ω, αἱ, HESPERIDES: et

Ἐσπερίος, υ, δ, ζ, ἡ, vespertinus, occidentalis: ab

ἘΣΠΕΡΟΣ, ου, δ, VESPER: quasi ἔω πέρασ, diei finis.

Ἐσπεσθαι, sequi; Poët. pro ἔπεισθαι, præ. inf. m. verbi ἔπωμαi, sequor.

Ἐσπετε, dicite; 2. pl. imperat. præ. act. ab ἔσπω, dico; Poët. pro ἔπω, a. 1. εἴπα.

Ἐσπετο, sequebatur; Poët. pro εἰσπετο, 3. pers. sing. imperf. verbi ἔσπομαι, pro ἔπωμαi, sequor.

Ἐσπευδον, festinabant; 3. pl. imperf. act. à σπένδω, festino; f. σῶ, u. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.

Ἐσπιλωμένος, η, ον, perf. part. pass. à σπιλόω, maculo; f. ὥσω, p. ἔσπιλωκα. Th. σπιλος, macula.

Ἐσπλαγγίσθην, ης, η, misericordià dià tactus fui; a. 1. ind. pass. verbi σπλαγγιζομαι, misericordià moventor; f. ἴσσομαι, p. ἐσπλάγγισμαι. Th. σπλάγγων, viscus, commiseratio.

Ἐσποιέω, idem quod εἰσποιέω, adscisco, adopto. Th. ποιέω, facio; f. ἦσα, p. ἦκα.

Ἐσπόμεθ', pro ἐσπόμεθα, consequimur; 1. pl. præ. ind. Poët. ab

Ἐσπομαι, sequor; 3. pro ἔπωμαi, in opt. ἐσπόμεην, part. ἐσπόμενος. Th. ἔπω, idem.

Ἐσπον, ες, ε, evulsi; a. 2. verbi σπῶ, traho; hinc a. 2. inf. σπένν, part. σπῆν, et in a. 2. m. ἐσπόην, a. 2. inf. σπείσθαι, part. σπέρμενος.

Ἐσπυδα, p. m. à σπένδω, festino, quod vide.

Ἐσπύδωσα, a. 1. act. verbi σπυδέω, studeo; fut. ἄσω' ab eod. Th.

Ἐστω, loquor; Poët. pro ἔπω.

Ἐστώμ, δ, nomen viri indeclinabile. Hebr. interpret. sagitta exultationis.

Ἐσσα, ας, ε, indui, sedere feci; a. 1. Poët. pro εἶσα: ab ἔω, vel ἔννυμι, induo. Vel ab ἔω seu ἔζω, sedere facio.

Ἐσσαί, pro ἔσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἔω, vel ἔζω, sedere facio; vel 2. sing. perf. pro εἶσαι: ab εἶμαι, perf. pass. verbi ἔω, induo vel

sedeo. Sunt qui velint ἔσαι ab ἔσσαι, indutus es, poni quasi ab ἔσμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐσσαμίνη, involuta; a. 1. part. f. g. pro ἔσαμίνη, Poët. verbi ἔω seu ἔννυμι, induo; ἔσάμνοι χοροὶ χαλδῶν, med. cum nosmet ipsi armaverimus.

Ἐσσαν, Poët. Systole pro ἔσαν, erant, 3. pl. imperf. verbi εἶμαι, sum.

Ἐσσαι, a. 1. part. act. Poët. pro ἔσαι' et

Ἐσσασθαι, pro ἔσαισθαι, a. 1. inf. m. ab ἔω, induo, vel sedeo.

Ἐσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἔσα.

Ἐσσαι, eris, Ion. et Poët. pro ἔσπ, 2. sing. f. 2. verbi εἶμαι, sum.

Ἐσσαι, sedisti seu indutus es; Poët. pro εἶσαι, 2. sing. perf. pass. εἶμαι' ab ἔω, sedeo, induo.

Ἐσσαιται, Poët. et Dor. pro ἔσαι, 3. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἶμαι, sum.

Ἐσσεται, erit; 3. sing. fut. pro ἔσται, ejusd.

Ἐσσεσθαι, Poët. pro ἔσσεσθαι, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσσεσθαι' et

Ἐσσεσθαι, pro ἔσσεσθαι, 3. pl. a. 1. m. à σέω, idem quod αἰώ, agito, cieo.

Ἐσσεσμαι, perf. pass. pro ἔσσεσμαι, Ion. pro εἰσσεσμαι' et

Ἐσσεσθαι, eriderunt, pro εἰσσεσθαι, 3. pl. imperf. à σέωμαι. Th. αἰώ, agito.

Ἐσσην, ἦρος, ὅ, rex, præcipuus arum; παρὰ τὸ εἶναι, id est, stabillire, scil. subditos.

Ἐσσί, ες; Poët. pro εἶ seu εἷς, 2. sing. et

Ἐσσο, esto tu; Poët. pro ἔσσο, præ. imperat. ab εἶμαι, sum.

Ἐσσο, gem. σ, pro ἔσο, quod Ion. pro ἔσω, 2. sing. plusq. p. pass. verbi ἔω, seu ἔννυμι, induo; fut. ἔσω, p. εἶκα, perf. pass. εἶμαι, plusq. p. εἶμην.

Ἐσσομένα, futura; f. part. n. pl. ab

Ἐσσομένος, η, ον, futurus, a, um, pro ἔσομένος, in dat. plur. Ion. ἐσομένοισι' ab εἶμαι, sum.

Ἐσσον pro ἔσον indue; a. 1. imperat. act. verbi ἔω, induo.

Ἐσσοβομαι, vincor, Ion. pro ἔσσομαι' ab ἡσσομαι, -ωμαι. Th. ἔσσω, minor, inferior.

Ἐσσῶν, Ion. pro ἔσσω, sed usitatius ἡσῶν, præ. inf. ab eod. Th.

Ἐσσθεν, eruperunt; Bæot. et

gem. σ, pro ἔσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἔσθη, verbi σῶω, vel αἰώ, agito. Th. αἰώ, idem.

Ἐσθῆμαι, σαι, ται, Poët. et per Metathes. pro εἰσθῆμαι, perf. pass. et

Ἐσσομένος pro σσομένος, p. part. pass. ejusd.

Ἐσσορίνω, adv. incitatè: à præced.

Ἐσσω' pro ἔσσωται, et hoc pro εἰσσωται, irritat; 3. sing. perf. pass. et

Ἐσσωτο pro εἰσσωτο, 3. sing.

plusq. perf. pass. à σῶω, quod pro αἰώ, agito. Th. αἰώ, idem.

Ἐσσω, Poët. pro ἔσω, fut. 1. act. verbi ἔω, sedere facio; a. 1. εἶσα.

Ἐσσωμαι, Ion. pro ἔσσωμαι, viculus sum; perf. verbi ἔσσομαι, Ion. pro ἡσσομαι, vincor. γοναϊκὸς ἡσσομένος, ab uxorè victus, Eurip. Alcest. 697. Hecub. 1252. δεξιῶ δ'extro cornu victus, Suppl. 205. Th. ἡσσω, minor.

Ἐσσων, ονος, ὅ, ζ, ἡ, Ion. pro ἡσσω, inferior.

Ἐς' pro ἐστ', est; 3. sing. ab εἶμαι, sum.

Ἐσα, steli; Ion. Sync. pro ἔσηκα, perf. act. verbi ἔσημι, sto.

Ἐσάθην, steterunt; Bæot. Sync. pro ἔσάθησαν, 3. pl. seq.

Ἐσάθην, statutus sum, a. 1. ind. pass. ab ἔσημι, sto.

Ἐσαζε, stillabat; 3. sing. imperf. act. verbi εἶζω, f. ζω, stillo.

Ἐσαι, erit; per Sync. pro ἔσσαι, 3. sing. f. verbi εἶμαι, sum.

Ἐσαίν, præ. opt. act. verbi ἔσημι pro ἔσημι, sto; undè imperat. ἔσάθι, inf. ἔσάθαι, part. ἔσάσ.

Ἐσάκα, steli; pro ἔσηκα, perf. act. verbi ἔσημι, sto; a. 2. ἔσην.

Ἐσακτο, stillabatur; Ion. pro ἡσακτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἡσακτο' à εἶζω, stillo, f. ζω, p. ἔσαχα.

Ἐσαλάττω, Ion. Pleonasmò syllaba ῶ, pro ἐσάλλτω, quod pro ἔσαλμειν ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ἐέλλω, orno, instruo; f. λῶ, a. 1. ἔσειλα, p. m. ἔστολα.

Ἐσάλατ', succincti erunt; pro ἔσάλλται, quod Ion. pro ἔσαλμειν εἶσι, 3. pl. perf. et

Ἐσάλλτω, Ion. pro ἔσαλμειν ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass.

Ἐσαλον, missus sum; a. 2. pass. ab ἔσαλον, a. 2. act.

Ἐσαλκα, p. act. à εἶλλω, mitto, orno; f. 2. εἶλλω, p. pass. ἔσαλμαι, a. 1. pass. ἔσάλλθην.

Ἐσάμεν, stantius; Ion. pro ἔσαμεν, 1. pl. præ. verbi ἔσημι, Poët. pro ἔσημι, sto; undè et ἔσατε, ἐσάσαι' ἐσάταιν, inf. ἐσάταιν, opt. Sunt qui velint ἔσταμεν per Sync. dici pro ἔσηκαμεν, perf. act. verbi ἔσημι.

Ἐσάμεν, Ion. pro ἔσάταιν, quod pro ἰσάταιν, præ. inf. act. verbi ejusd.

Ἐσαν, steterunt; Bæot. Sync. pro ἔσησαν, 3. pl. a. 2. act. ἔσην' ab eod. verbo.

Ἐσαίαι, stētisse; per Sync. pro ἔσακίναι, perf. inf. ab ἔσημι. Alii volunt esse præ. inf. ab ἔσημι, ut ἔσανάι ab ἔσημι.

Ἐσαότ', pro ἔσαότα, acc. sing. vel ἔσαότε, stantes; nom. dual. à nom. ἐσαός, per Sync. pro ἔσακός, ότος, perf. part. act. verbi ἔσημι, sto.

Ἐσάσω, steterunt; et Dor. ἐσάσαν, 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔσησαν, ab ἔσην, a. 1. ejusdem verbi. Mutat spiritum in coristis, vel si utriusque, ἔσασσαι, per Sync. noni-

tur pro ἰσθηκείων, vel ἰσθηκείων, pass. ἰσθηκίμαι, ξαι, plusq. p. ἰσθηκίμην, ξα, κτο.

3. pl. plusq. p. ab ἰσθημι. Vel est 3. pl. imperf. act. pro ἰσσαν ab ἰσθημι, pro ἰσθημι, sto.

Ἐσάσαντο, Dor. pro ἰσθήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. et

Ἐσάσατο, Dor. pro ἰσθήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἰσθημι, sto.

Ἐσᾶσι, stant; 3. pl. præs. ind. act. ab ἰσθημι, Poët. pro ἰσθημι, sto. Vel ἰσᾶσι per Sync. dicitur pro ἰσθήκασι, 3. pl. perf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐσᾶτω, 3. sing. imperat. act. Ἐσᾶθι, -άτω, ab eod. verbo.

Ἐσᾶτος, contractè pro ἰσθακῶς, perf. part. act. verbi præced.

Ἐσῆ, estis; 2. pl. præs. ind. ab εἰμι, sum. Sed

Ἐσῆ, estote; 2. pl. præs. imperat. act. Ἐσῆω, ejusd. verbi. Est et

Ἐσῆ, donec; ab ἐς pro εἰς et τέ.

Ἐσῆλα, nisi; a. 1. ind. act. verbi σέλλω, mitto, orno; f. λῶ, p. ἔσῆλα.

Ἐσεῖλδμην, ω, ατο, aor. 1. med. ejusd.

Ἐσταιχον, ibant; 3. pl. imperf. act. verbi σείχω, ordinè eo; f. ξω, p. ἔσταιχα.

Ἐσενει, 3. sing. imperf. act. verbi σένω, gemo; f. νῶ. Th. σενίδς, angustus.

Ἐσερέωθησαν, confirmati sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi σερέωω, firmo; f. ῶσω, a. 1. ἰσερέωσα, ας, ε. Th. σερέως, solidus.

Ἐσερήμαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi σερέω, privo; f. ἥσω, a. 1. pass. ἰσερήθην, a. 1. inf. σερηθῆναι, a. 1. ind. act. verbi σερανίζω, fut. ἴσω, vel ἴξω. Th. σέρω, coronò.

Ἐσεφανῆτο, pro -όετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐσεφανώσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. et

Ἐσεφάνωται, cinctum est, 3. sing. perf. ind. pass. ἰσεφάνωμαι, σαι, ται; à σεφανίζω, coronò. Th. σέρω, idem.

Ἐσερε, 3. sing. imperf. act. ejusd. Th.

Ἐσεῶς, ὄτος, per Epenth. Poët. τῷ ε, pro ἐσεῶς, stans; per Crasin pro ἰσακῶς, p. part. act. verbi ἰσθημι, sto; f. σῆσω, p. ἔσακα, a. 2. ἔσην.

Ἐσῆη, stetit, 3. sing. a. 2. ind. act. ejusd.

Ἐσῆη, pro ἔσῆκα, ας, ε, perf. act. et

Ἐσῆκανται, Dor. pro ἰσῆκασι, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.

Ἐσῆκω, sto; præsens ortum a perf. ἰσῆκα, verbi ἰσθημι, præt. m. ἰσῆκα, plusq. p. ἰσῆκειν, et in 3. pl. ἰσῆκασαν, Att.

Ἐσῆκῶς, ὄτος, part. perf. ab eod. verbo.

Ἐσῆη, a. 2. ind. act. Vide ἔσῆη.

Ἐσῆζει, et ἰσῆζεται, 3. sing. f. 1. ind. act. m. verbi ἰσῆχω, sto, facti more Syracusano ex perf. ἰσῆκα, verbi ἰσθημι.

Ἐσῆοιμίνος, perf. part. et

Ἐσῆοικται, 3. sing. perf. pass. à σῆρῖξω, statuo; f. ξω, p. χα, perf.

pass. ἰσθηκίμαι, ξαι, plusq. p. ἰσθηκίμην, ξα, κτο.

Ἐσῆσα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐσῆσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. et

Ἐσῆσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔσῆην, ab ἰσθημι, sto.

Ἐσῆσῶς, qui stetit; per Sync. pro ἰσῆκῶς, ὄτος, perf. part. ejusd. verbi.

Ἐσῆ, 3. sing. præs. εἰμι, sum.

ἘΣΤΙ'Α, ας, ἡ, focus, lar, domus: item VESTĀ.

Ἐσιάθην, Ion. pro εἰσιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab εἰσάω, domo accipio: quod à præced.

Ἐσίλαμα, ατος, τῶ, epulum.

Ἐσιᾶς, ἄδος, ἡ, Vestalis: ab εἰσάω.

* Ἐσίσις, εως, ἡ, cæna: ab eod.

Ἐσιᾶσων, f. 1. part. act. verbi εἰσάω, convivio excipio: ab εἰσάω, domus, lar.

Ἐσιαιορῆα, ας, ἡ, epulatio: et

Ἐσιαιορῆιον, ον, τῶ, cœnaculum: et

Ἐσιᾶω, convivio excipio: f. ἄσω, perf. εἰσιᾶκα. Sumit enim i post e loco augmenti: ab εἰσάω, lar.

Ἐσίθεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à σείθω, calco: f. ψω.

Ἐσίθους, υ, δ, domus custos.

Ἐσιχέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. à σείχω, ordine eo: f. ξω, a. 2. ἔσιχον.

Ἐσιχῶντο, ordine ibant; 3. pl. imperf. pass. Poët. pro ἰσυχῶντο, q. pro ἰσυχᾶντο, verbi σιχάω, ab eod. Th.

Ἐστο, sederal, seu inditus erat: Poët. seu Ion. pro εἰστο, vel εἶστο, 3. sing. plusq. p. pass. εἰμην, verbi ἔω seu ἔννομι, sedeo, induo: f. ἔσω, perf. pass. εἶμαι.

Ἐσθῆον, imperf. act. verbi σοθῆω, maledico: Æol. pro σομῆω. Th. σόμα, os.

Ἐσθουῶθην, apertus sum: a. 1. pass. verbi σομῶω' f. ῶσω, adapero: ab eod. Th.

Ἐσθον, est 2. dual. num. imperat. ἔσθ, estω. A verbo εἰμι, sum. Ponitur et pro ἦτον, 2. dual. num. imperf. ejusd.

Ἐσθονάχιζεν, suspirabat, 3. sing. imperf. act. verbi σοναχίζω, fut. ἴσω, p. ἰσθονάχικα. Th. σενίδς, angustus.

Ἐσθοογα, ανατι, perf. m. verbi σέργω, f. ξω, amo, acquiesco.

Ἐσθοσῶς, ὄτος, part. præt. med. superioris verbi.

Ἐσθόρσα, στρᾶνι, a. 1. ind. act. verbi σορέω, sterno: f. ἔσω, et ἥσω, a. 1. pass. ἰσθούθην.

Ἐσθόρεται, stratus est: Dor. pro ἰσθόρσαι, 3. sing. perf. pass. à σορίω, sterno. Alii volunt ἰσθόρται, 3. pers. à σορῶω, f. σορῶω, id. p. σορίω.

Ἐσθραμῆται, ψαι, πται, versus sum: perf. pass. verbi σρέφω, verto: f. ψω, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαγοι, ες, ε, a. 1. ind. act. verbi στραποπέδιω, castra melior: quod à σορῶς, exercitus, et πέδον, solum.

Ἐσθραπῶντο, Poët. pro ἰσθραπῶντο, q. pro -άοντο, 3. pl. imperf.

verbi στρατόμας, castra pono. Th. στραῶς, exercitus.

Ἐσράφῆτο, aversi erant, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἰσραμῆτοι ἴσαν, verbi σρέφω, verto: f. ψω, p. φα, perf. pass. ἔσραμῆται.

Ἐσράφην, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐσρέφθην, versus sum: a. 1. pass. et

Ἐσρέφον, ες, ε, imperf. act. à σρέφω, verto; fut. ψω.

Ἐσρηνίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi σρηνιάω, dissolutè vivo: f. ἄσω, p. ἰσρηνιάκα. Th. σρῆνος, luxus.

Ἐσρηνιάζω, f. ἄσω, p. ἰσρηνιάκα, dissolutè vivo. Th. σρῆνος.

Ἐσροφα, verti: præt. m. verbi σρέφω.

Ἐσρωμαι, constratus sum, perf. pass. et

Ἐσρωμένος, perf. part. pass. verbi σρώννυμι, f. σρώσω, id. quod σορέω, sterno.

Ἐσρῶσα, a. 1. act. et

Ἐσρωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab eod.

Ἐσρῶγον, a. 2. ind. act. verbi σρῶγέω, vel inusitat. σῶγω, odio prosequor: f. σῶγῶ.

Ἐσρῶλιξεν, dispulit, 3. sing. a. 1. ind. act. à σρῶελλίζω, f. ξω, duritèr tracto. Th. σῶφω, adstringo. f. ψω.

Ἐσω, ESTO, 3. sing. imperat. verbi εἰμι, sum.

Ἐσωμλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi σωμῆλλω, idem quod σωμυλέω, loquax sum. Th. σόμα, os.

Ἐσων, 3. dual. imperat. verbi εἰμι, sum.

Ἐσωρ, ορος, δ, clavus temonis: ab ἔω, mitto: melius ἔκτωρ, ab ἔχω, quia continet.

Ἐσῶς, ὄτος, stans: in f. g. ἔσῶσα, perf. part. act. pro ἰσακῶς, per Sync. ἰσεῶς, et per Crasin ἰσεῶς, ὄτος, in gen. pl. ἰσῶτων, ab ἰσθημι, sto.

Ἐσῶσαν, sint, vel sunto, 3. pl. imperat. præt. ab εἰμι, sum.

Ἐσῶτες, nom. pl. ab ἔσῶς, quod vide.

Ἐσῶθην, commotus sum, a. 1. pass. à σῶω pro σῶω, moveo. Th. σῆω, agilo.

Ἐσῶλα, spoliat, 3. sing. imperf. verbi συλάω, f. ἥσω. Th. σῆη, præda.

Ἐσῶλυον, prædati sunt, imperf. act. verbi συλεύω, spolio: ab eod. Th.

Ἐσῶνῆκα, ας, ε, intellexi: a. 1. ind. act. Att. pro σῶνῆκα, verbi σῶνῆμι, intelligo: f. σῶνῆω' ex σῶν, et ἔω, mitto, &c.

Ἐσῶστρον, postèd: ex ἰς, et ἔστρος, posterior.

Ἐσῶσῆν, ης, η, jugulatus sum, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαγοι, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάπτω, seu σφῆίζω, f. ξω, jugulo: perf. pass. ἔσφαγῆται.

Ἐσφαγμένος, ejusd. perf. part. pass.

**Ἐσφάζον, mactabant*, 3. pl. imperf. act. verbi σφάζω, *macto*; f. ζω.
 **Ἐσφαύρωτο*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi σφαυρώω, in globi modum rotundum facio: f. ὠσω. Th. σφαύρω, globus.

**Ἐσφάλην, ης, ἡ, deceptus sum*, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαλον, *es, e, a*. 2. ind. act. verbi σφάλλω, *decipio*: f. αλῶ, p. ἔσφαλκα.

**Ἐσφαλαίμαι, perf. pass. ab ἔσφαλκα, perf. act. cjsud.*

**Ἐσφαζάν, trucidārent*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi σφάζω, *jugulo*: f. ἀζω, p. m. ἔσφαγα.

**Ἐσφαράγιον, sonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάρραγος, sonus.

**Ἐσφήλα, decepi*, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.

**Ἐσφιγγεν, stringebat*, 3. sing. imperf. act. et

**Ἐσφιγξέ, adstrinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σφιγγω, *stringo*: f. γξω.

**Ἐσφράγιον, obsignabat*, 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*: f. ἰω, p. ἔσφράγικα, a. 1. pass. ἔσφραγίσθη. Th. σφραγίς, sigillum.

**Ἐσφραγίσθητε*, 2. pl. a. 1. ind. pass. et

**Ἐσφραγισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo et Th.*

**ΕΣΧΑΡΑ, as, ἡ, focus, ara cruenta ex adustione vulneri adhaerens*: undē Angl. a SCAR.

**Ἐσχαρῶν, ὠνος, ἡ, Poët. idem.*

**Ἐσχάρις, ἴδος, ἡ, focus, craticula*. Th. ἔσχαρα.

**Ἐσχάτια, ἀς, ἡ, extremitas*: et

**Ἐσχάτη, ης, ἡ, Ion. pro eod.*

Theor. in Hylam, xliii. 25. Angl. THE DOWNS, extremitas agri incultior.

**Ἐσχατογῆρος, ω, ὁ, decrepitus, defectus aetate.*

**Ἐσχάτων, υ, τὸ, extremitas*; item adv. ultimē: ab

**ΕΣΧΑΤΟΣ, η, ον, extremus, ultimus*: ἰσχατή τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, post filios mortua est mater, 2. Macc. vii. 41. subintelligē ἀπὸ et

**Ἐσχατώσωσα, pro ἰσχατώσσα, f. g.* ab ἔσχατός, *extremus*.

**Ἐσχάτως, adv. extremē, ad extremum*: ἰσχατός ἐχει, Marc. v. 23. Diod. Sic. Exc. de Virt. et Vit. 554. ed. Wess. Non igitur barbaricē, ut Salm. de ling. Helten. p. 109. Th. ἔσχατος, *extremus*.

**Ἐσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi ἔχω, habeo*; f. ἔξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχοι, a. 2. sub. σχῶ, perf. pass. ἔσχημαι.

**Ἐσθήην, ης, η, a. 1. ind. pass. et* **Ἐσχηκα, perf. act. ab ἔχω* vide ἔσχε.

**Ἐσχηματίζω, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, effingo*: ἀτχῆμα, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.

**Ἐσχηκα, perf. act. verbi σχίζω, a. 2. pass. fut. ἴσω, perf. pass. ἔσχημαι*.

**Ἐσχίσθη, ης, η, et in 3. pl. ἔσ-*

χίσθησαν, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

**Ἐσχέμην, a. 2. ind. m. et*

**Ἐσχον, es, e, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, habeo*: imperf. ἔχον. Vide ἔσχε.

**Ἐσω, f. 1. verbi ἕζω, sedere facio*: vel ἔω, *induo*.

**Ἐσω, intra, adv. cum gen. et*

**Ἐσωθεν, intrinsecus*: ab εἰς, in.

**Ἐσώθην, servatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi σώζω, *servo*: f. σω, perf. pass. σώσωμαι.

**Ἐσωσα, a. 1. act. ejusd. verbi.*

**Ἐσώτερος, α, ον, interior, -tus, intimus*.

**Ἐσωφρονίσθη, ης, η, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω, sapere facio*: f. ἴσω, p. σεσωφρονίκα ἄ σώφρων, *lenipræans*: q. ex odos, seu sados, contractē σῶς, *sanus, et φρῆν, mens*.

**Ἐτ' pro ἐτι, adhuc, etiam*.

**Ἐτάγην, constitutus sum*, a. 2. ind. pass. ἄ τάσω, vel. -ττω, *ordino*: f. ξω, p. χα, a. 2. ἔταγον.

**Ἐτάζω, exanimio, inquirō, scrutor, castigo, Sap. Salom. vi. 3. xi. 10. (sed in istis locis quidam legunt ξετάζω) f. ἄσω, et Dor. ζω'* ab ἔτεος, *verus*.

**Ἐτάθην, extensus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τείνω, *tendo*: f. τένω, p. τέτακα, perf. pass. τέταμαι.

**Ἐται, familiares, nom. pl. ab*

ἔτης, υ, ὁ, socius.

**Ἐταίρα, as, ἡ, amica, meretrix*: et

**Ἐταίρελα, as, ἡ, societas*: et

**Ἐταίριώ, prostituo me*: f. ἥω' ab ἔταίρος.

**Ἐταιρήν, ης, ἡ, Ion. pro ἔταιρελα, sodalitiū*: et

**Ἐταιρήσιος, Ion. pro ἔταιρείος, Jovis Epith. qui sodalitiū præest*: ab eod. Th.

**Ἐταρῆσις, εως, ἡ, impudicitia*: ab ἔταίριώ.

**Ἐταρία, as, ἡ, sodalitiū*: et

**Ἐταιρίζω, f. ἴω, sodalis fio, opitulator*: et

**Ἐταιρικὸς, ὄ, sodalitiū, meretricius*: ab

**ἘΤΑΙΡΟΣ, υ, ὁ, sodalis, socius*.

**Ἐτάκς, Dor. pro ἐτάκς, labescebās*: 2. sing. imperf. ἄ τήκομαι, *liqueasco*: et

**Ἐτάκην, liquefactus sum*, a. 2. ind. pass. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ζω, a. 2. ἔτάκον.

**Ἐταλάνιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω, miserum et ærumnulosum voco*: f. σω, ἄ τάλας, *ἄνος, miser*. Th. τάλῶ, f. -άσω, *suffero*.

**Ἐταμον, scidi*, a. 2. act. verbi τέμνω, *scindo*: f. 1. τεμῶ.

**Ἐτανύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, tendo*. Th. τένω, *idem*.

**Ἐταξά, as, e, a. 1. fut. ἔταξαι et*

**Ἐτάξην, ω, ατο, a. 1. m. ἄ τάσω, vel -ττω, ordino*: f. ζω, p. χα.

**Ἐτάρασα, as, e, a. 1. ind. act. verbi παράσσω, conturbo*: f. ζω, p. τετάραγα, præter. pass. τετάραγαί, a. 2. pass. ἔταράσθην.

**Ἐταράχθισαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced.*

**Ἐταρίζω, Poët. pro ἔταρίζω, q* vide

**Ἐταρισσοτο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, Poët. à præced.*

**Ἐτάρος, υ, ὁ, Poët. pro ἔταρος, sodalis*: gen. pl. ἔταρων.

**Ἐτάροδς, ὄ, ὁ, inquisitio, tormentum, flagra*: 2. Macc. vii. 37. ab ἔτάζω, *inquirō*: f. ἄσω.

**Ἐτασον, ἄτω, a. 1. imperat. verbi præced.*

**Ἐτάφην, sepultus sum*, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, *sepelio*: f. ψω.

**Ἐτάφον, stuprum, admiratus sum*: a. 2. ind. act. et τίθησα, p. m. idem, vel *stupreo, admīro*: ab eod. verbo. Vide ἐτίθηκα.

**Ἐτάχυνον, es, e, imperf. verbi ταχύνω, accelero*. Th. ταχύς, *celer*.

**Ἐτα, nom. vel acc. pl. ab ἔτος, εως, τὸ, annus*.

**Ἐτεθήλα, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάλλω, vivo*: f. αλῶ, p. m. τίθηλα.

**Ἐτέθη, positus sum*: a. 1. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

**Ἐτέθητε, Ion. pro ἐτέθειται, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάπτω, sepelio*. Alii ἄ θήτω, *stupreo*, vel θήτω, f. ψω, p. τίθησα, p. m. τίθησα.

**Ἐτεθνῆκην, obieram*: 1. sing. plusq. p. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανῆμαι, p. τέθηκα, a. 2. ἔθανον, p. m. τίθησα, hinc inf. τεθάναι.

**Ἐπειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, perficio, facio*: a. 1. ἔτειλα.

**Ἐτεινα, extendi*, a. 1. act. verbi τείνω, *tendo*: f. τένω, p. τέτακα.

**Ἐτειος, εἰα, εἰον, annuus, a, um*. Th. ἔτος, τὸ, *annus*.

**Ἐτειρον, affligebat*, 3. sing. imp. act. vide

**Ἐτερίστο, confectus erat*: 3. sing. imperf. pass. ἄ τείρω, *affligo, vexo*: f. τέρω, p. τέτακα, a. 1. ἔτειρα.

**Ἐτεκ' pro ἔτεκε, peperit*, 3. sing. a. 2. ἔτεκεν, *es, e, verbi τίκτω, pario*: fut. τίξομαι, p. m. τέτοκα.

**Ἐτεκνοποίησατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi τεκνοποιέω, liberos procreo*; ἔτεκνοποίησας, 3. sing. imperf. act. ἄ τέκνον, *factus, (quod ἄ τίκτω, pario,) et ποιέω, facio*.

**Ἐτεκνοθήσων, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἄ τεκνώω, liberos procreo, gigno*.

**Ἐτελείετο, perficiebatur*: 3. sing. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἐτελείετο, per Pleonasm. τοῦ ε, verbi τέλειω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

**Ἐτέλειον, perfecerunt*: pro ἐτέλειον, 3. pl. imperf. act. ab eod. verbo et Th.

**Ἐτελέωσα, as, e, consummavi*: a. 1. ind. act. verbi τέλειω, *perficio*; f. ὠσω, ejusd. Th.

**Ἐτέλεσα, as, e, perfecti*: a. 1. ind. act. verbi τέλειω. Th. τέλος, *finis*.

**Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. Th.*

**Ἐτέλεσσα, as, e, Poët. pro ἐτέλεσα, q. v.*

Ἐτελεύτω, pro -αι, 3. sing. imperf. act. à τελευτώ, ad finem perueno, desino: f. ἥσω, a. 1. ἐτελεύτησα, es, e. Th. τέλος, finis.

Ἐτέλλω, imperf. act. à τῆλλω, mando: a. 1. ἔτελλα.

Ἐτεμον, incidi: a. 2. act. verbi τέμνω, vel τάρμνω, seco: f. τεμῶ, et τάρμῶ, p. τέτρηκα, a. 2. ἐτάμον et ἔτεμον, p. m. τίτομα.

Ἐτεόλοισι χάριτες, sic appellatæ ab Eteole Cephisi filio, qui primum Gratiis sacrificium fecisse fertur.

Ἐτεόν, adverbialitèr, verùm, verè: v. g. ab

Ἐτεός, ἀ, ὄν, Poët. idem quod ἐτός, ἄ, verus: undè etiam formatur per interposit. τῦ c. Th. ἐτεμῖ, cum.

Ἐτεράκης, ἕος, ὁ ζή ἡ, dubius, quæsi anceps robur. Et sic dicitur victoria, quia alteri semper tribuit ἀλῆν ab ἔτερος, alter, et ἀλκή, robur.

Ἐτερρηφί, alitèr: Poët. adv. pro nomine ἔτερα. Th. ἔτερος, alter.

Ἐτερόγλωσσος, ἡ, qui diversæ linguæ est: ab ἔτερος, alter, et γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ἐτεροδιδασκάλειω, -ῶ, diversam doctrinam doceo, f. ἥσω: ab ἔτερος, alius, et διδάσκω, doceo.

Ἐτεροδοξέω, -ῶ, alterius sum opinionis, orthodoxis non assentior: et

Ἐτεροδοξία, as, ἡ, opinio diversa, vel prava: et

Ἐτεροδόξος, ἡ, ὁ ζή ἡ, qui alterius est opinionis, vel sectæ: Angl. HETERODOX omnia ab ἔτερος, alter, et δόξα, opinio: q. à δοκέω, censeo.

Ἐτεροζήλωσ, adv. iniuquè: ab ἐτεροζήλωσ, qui alio zelo ducitur: ab ἔτερος, alius, et ζήλωσ, æmulatio.

Ἐτεροζήγιέω, -ῶ, alteram jugi partem traho: et

Ἐτεροζήγιος, altera libræ pars: ex ἔτερος, alius, et ζήγιος, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Ἐτεροῖος, οἶα, οἶον, diversus à reliquis: et indè

Ἐτεροῖώω, -ῶ, f. ὤσω, p. ἡτεροῖώωκα, altero, immuto: ἐτεροῖωθηναί, a. 1. inf. pass. ab ἔτερος, alter.

Ἐτερόκλητος, ἡ, ὁ ζή ἡ, alitèr declinat: sc. ὄνομα, HETEROCLITON. Th. κλίνω, declino, inflecto.

Στεροκωφῶν, Sirac. xix. 27. Sed rectius opinor, ἐθελοκωφῶν, qui surdum se simulat.

* Ἐτερόπλοος, contr. ἐτερόπλους, ὁ ζή ἡ, ab alterâ parte navigationem præbens: ἐτερόπλουν δάνεισμα, usuram periculo creditoris navi trans mare vehunt.

ἘΤΕΡΟΣ, as, ὄν, alter, alius, μηδῆτερος, et δότερος, neuter: ἐν ἐτέρῳ, sc. τόπῳ, alibi, ἔτερα λαβεῖν, sinistra manu capere, i. e. nullo negotio, sub. χειρ.

Ἐτερότης, ητος, ἡ, diversitas: et Ἐτερός, f. ὤσω, altero: et

Ἐτέρωσις, ὤσις, ἡ, alteratio: ab ἔτερος, alter.

Ἐτερπεν, delectabat: 3. sing. imperf. act. à τέρπω, delecto: f. ἔψω.

Ἐτεροε, 3. sing. a. 1. act. Æol. à τέρω, affligo, vezo. Vel, ut alii volunt, à τέρωω, exsiccio: undè τερατοῖον, idem.

Ἐτέρω, dat. sing. Vide ἔτερος. Ἐτέρωθε et -θει, adv. ex alterâ parte. Th. ἔτερος, alter.

Ἐτέρως, adv. alitèr: ab eod.

Ἐτετάμην, σο, το, jussus eram: plusq. p. pass. verbi τέλλω, mando, perf. τέταλκα, a. 1. ἔτελλα.

Ἐτεταπείνωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ταπεινώω, humilio: f. ὤσω, p. τεταπείνωκα. Th. ταπεινός, humilis.

Ἐτετάχῃτο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto a ante το, et κ verso in aspirat, χ, verbi τάσσω, ordino: f. ζω, p. τέταχα, perf. pass. τέταγαμι.

Ἐτετύχῃτο, Ion. pro ἐτετυγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi τεύχω, fabrico: f. ζω, p. τέτυχα, p. pass. τέτυγμαι et τέτυγμαι.

Ἐτεμην, 3. sing. imperf. act. verbi τέμνω, invenio: quod derivatur à τέμνω, seco, scindo: f. τεμῶ, p. τέτρηκα, a. 1. ἔτεμον, es, e' et hinc per Pleonasm. τῦ τ, ἔτεμην, es, e, ut quidam volunt.

Ἐτετρήχειν, εις, ει, plusq. p. verbi τρήχω, asper et salebrosus sum: f. ζω, p. τέτρηχα. Th. τραχὺς, ἕος, asper, scaber.

Ἐτετύκτο, faciūs erat: 3. sing. plusq. p. pass. ἐτετύγμη, ζω, κτο, verbi τεύχω, fabrico, quod vide.

Ἐτετύφεα, Ion. pro ἐτετύφειν, 1. sing. et ἐτετύφει, pro ἐτετύφει, 3. sing. plusq. p. act. à τῦπτω, verbero: f. ψω.

Ἐτετύποντο, 3. pl. a. 2. m. verbi τυγχάνω, assequor: f. τεύθομαι, a. 2. m. ἐτυχόμην, et per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, ἡ, ετο.

Ἐτεχ' pro ἔτεκε, ob sequent. aspirat. 3. sing. a. 2. act. verbi τίκτω, pario: f. τέθομαι, a. 2. ἔτεκον.

Ἐτέχθη, natus sum: a. 1. ind. pass. à τίκτω, pario.

Ἐτη, nom. et acc. pl. et contract. ab ἔτος, eos, τὸ, annus.

Ἐτήκετο, liquescebat, 3. sing. imperf. m. verbi τήκω, et Dor. τάκω, liquefacio: f. ζω, p. m. τέτηχα.

Ἐτήρην, servabam, imperf. act. à τηρέω, servo: imperf. ἐτήρειον, ὄν, f. ἥσω, p. τετήρηκα.

ἘΤΗΣ, ἡ, ὁ, socius, amicus: ὦ τῶν pro ὦ ἐτῶν, O amice, vel amici: q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ consuetudo, vel ἔτος, ut sit coætaneus, vel ἔτεδός, ut sit verus amicus.

Ἐτήσιος, ἡ, ὁ ζή ἡ, annuus, annivertarius: ab ἔτος, annus.

Ἐτητόμακα, vel ἐπητοίμακα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, præparavi, verbi ἐτοιμάζω, paro. Th. ἐτοιμος, promptus et paratus.

Ἐτήτυμος, per Anadipn. seu

Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ἡ, ὁ ζή ἡ verus: ἔτυμον, et ἐτήτυμον, adv. verè.

ἘΤΙ, adhuc, insuper, amplius, posthac.

Ἐτίθει, ponebat, 3. sing. imperf. act. q. à τίθειω, imperf. ἐτίθειον, ὄν, es, eiς. Th. τίθημι, pono: f. θέσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθη, a. 2. opt. θέλη, a. 2. ind. m. θέλημι, σο, το, a. 2. inf. m. θέσθαι.

Ἐτίθει, Dor. pro

Ἐτίθω, ponebaris, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτίθεισο' ab ἐτίθειμι, σο, imperf. ejusd.

Ἐτικτον, es, e, imperf. act. verbi τίκτω, pario, f. τέθομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 2. sub. τέκω, a. 1. pass. ἐτέχθη, p. m. τέτοκα.

Ἐτίμησα, as, e, a. 1. ind. act. ἐτιμήσαμην, ὦ, ατο, et in 3. pl. ἐτιμήσαντο, a. 1. m. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Ἐτινέσσετο, concutiebatur: 3. sing. imperf. pass. à τινάσσω, quatit: f. ζω, p. τετίναχα.

Ἐτιομεν, honorabamus, solvebamus: 1 pl. imperf. act. verbi τίω.

Ἐτίσα, as, e, colui: a. 1. ind. act. verbi τίω, honoro, solvo: f. σο, p. τίτικα.

Ἐτιταλνετο, extendebatur: 3. sing. imperf. pass. à τιτάλω, quod à τείνω, tendo.

Ἐτλην, ης, η, sustinui: a. 2. ind. act. à τλήμι, tolero: f. τλήσω, p. τέτληκα. Th. τάλω, idem: hinc per Sync. τλάω et τλήμι.

Ἐτμάγειν, dissecti sunt: Bæot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ἐτμάγη, verbi τμήγω, vel τμήσω, f. 2. τμάγω, a. 2. ἐτμάγον. Th. τέμνω, seco.

Ἐτρηγον, a. 2. ut et ἔτραγον, ejusd.

Ἐτρηθη, excisus sum: a. 1. ind. pass. verbi τέμνω, seco: f. μῶ, p. τέτρηκα.

Ἐτρηξά, scidi: a. 1. ind. act. verbi τρήσσω, seco: f. ζω. Th. τέμνω, idem.

ἘΤΝΟΣ, eos, τὸ, puls ex leguminibus: q. ab ἔτω, edo.

Ἐτοίμα, que jam parata sunt, possessiones, nom. pl. n. g. ab ἐτοιμος.

Ἐτοιμάζω, paro, f. ὤσω, p. ἡτοίμακα, a. 1. inf. act. ἐτοιμάσαι, a. 1. imperat. act. ἐτοιμάσον, ἄτω, et in 2. pl. ἐτοιμάσατε, perf. pass. ἡτοίμασμαι, σαι' et indè

Ἐτοιμασία, as, ἡ, præparatio: ab ἘΤΟΙΜΟΣ, ἡ, ὁ ζή ἡ, sive ἔτοιμος, Att. promptus paratus: hinc

Ἐτοίμως, adv. promptè. Ἐτοίμως ἔχειν, paratum esse.

Ἐτόλμα, 3. sing. imperf. verbi τολμάω, audeo, imperf. ἐτόλμαον, ὦν, ας, -ας, -αι, -α, f. ἥσω, p. τετόλμακα, a. 1. ἐτόλμασα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἐτον, ἔτην, dual. a. 2. ind. act. verbi ἔτημι, mitto: a. 2. ἦν

ἘΤΟΣ, eos, τὸ, annus.

Ἐτός, ἡ, ὄν, et ἔτεδός, ἀ, ὄν, verus, bonus: et

Ἐτός, adv. frustrâ, temerè: ab ἐτίμ, sum.

Ἐρωγων, a. 2. ind. act. verbi ῥώγω, *rodo*: f. *ῥώζομαι*.

Ἐράπ' pro ἔραπε, *evertil*: 3. sing. ubi ἔραπον, a. 2. ind. act. verbi *τρέπω*, *verto*: fut. *ψω*, p. *φα*, a. 2. pass. *ἔραπην*, p. m. *πέτροπα*, a. 2. m. *ἐτραπόμην*, et in 3. pl. *ἐράπαντο*.

Ἐράπειον, *uvas calcabant*; 3. pl. imperf. act. verbi *τράπω*, *factum* ex fut. 2. *τραπῶ*, verbi *τρέπω*, *verbo*.

Ἐράπει' pro ἔραπευ, 3. sing. a. 2. ind. m. Vide ἔραπ'.

Ἐράπην, *ης, η*, a. 2. pass. à *τρέπω*, *verbo*: vide ἔραπ'.

Ἐράπῳ, *u*, *ετο*, a. 2. m. ab ἔραπον, a. 2. act. verbi *τρέπω*. Vide ἔραπ'.

Ἐράφην, *educatus sum*, et in 3. pl. *ἐράφισαν*, a. 2. ind. pass. verbi *τρέφω*, *alo*: f. *θρέψω*, p. *τέτρεφα*, fut. 1. *θρεψήσομαι*, p. *τίθραμαι*.

Ἐράφον, *es, ε*, ejusd. a. 2. act. Vide ἔράφην.

Ἐτρεμε, *tremebat*: 3. sing. imperf. act. à *τρέμω*, *tremo*: quod à *τρέψω*, *idem*.

Ἐτρεσα, *as, ε*, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi *τρέω*, *tremo*, *trepidō*: f. *τρίσω*.

Ἐτρέφε' pro ἐτρέφετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐτρεφον, *es, ε*, imperf. act. verbi *τρέφω*, *alo*: f. *θρέψω*, p. *τέτρεφα*, a. 2. ἔραφον, p. m. *τέτρεφα*.

Ἐτρεσε, *perforavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *πετρώ* seu *τίτρημι*, *terebrō*: f. *πρήσω*, tanq. à *τρώω*.

Ἐτρίγων, a. 2. ind. act. verbi *τρίξω*, *strideo*; p. m. *τέτριγα*.

Ἐτρώγων, *vindemiabant*: 3. pl. imperf. act. *ἐτρώγασον*, *-ων*, verbi *τρώγω*. Th. *τρώγω*, *vindemia*.

Ἐτρώπη, Dor. pro ἐτρώπα, et hoc Ion. pro ἐτρώπαι, 3. sing. imperf. act. verbi *τρώπω*, *perforo*. Th. *τρώπα*, *fortamen*.

Ἐτρώφην, *ης, η*, a. 1. ind. pass. verbi *θρύπτω*, *frango*, *frango luctu*: f. *ψω*, p. *φα*, perf. pass. *τέθρυμμα*.

Ἐτρωφήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi *τρωφάω*, *in deliciis vivo*: f. *ήσω*, p. *πετρώφηκα*. Th. *θρύπτω*, *frango luctu*.

Ἐτρωσα, *vulneravi*: a. 1. ind. act. verbi *πιτρώσκω*, *vulnere*, *lædo*: f. *ώσω*, q. à *τρώω*.

Ἐτύθην, *immolatus sum*, *Euphoniae gratiâ*, pro *θύθην*, a. 1. ind. pass. à *θύω*, f. *σω*, *macto*, *sacrifico*.

Ἐτυλίχθην, *ης, η*, a. 1. ind. pass. verbi *τυλίσσω*, *involo*, *perscrutor*: f. *ζω*. Th. *τύλος*, *caltus*.

Ἐτύμα, *vera*, nom. pl. n. g. ab ἔτυμος, *verus*.

Ἐτυμολογία, *as, ή*, **ETYMOLOGIA**, *originis verborum indicatio*: ab ἔτυμος, *verus*, et *λόγος*, *sermo*, quod à *λέγω*, *dico*.

Ἐτύμον, *u*, τὸ, **ETYMUM**, *vera origo aliquid vocabuli, ejusque originis ratio*; item.

Ἐτύμον, *necon ἐτήτυμον*, *adverbial. verè*; p. n. g. ab

ἘΤΥΜΟΣ, *u*, δ *ζή η*, *verus*: dat.

pl. Ion. *ἐτύμοισιν*. Ἐτή-τύμος, *u*, δ *ζή η*, per Epenth. *idem*.

Ἐτυμπατισθῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à *τυμπαρίζω*, *distendo*: f. *ίσω*, p. *τετυμπάνικα*: à *τύμπανοι*, seu *τύμπανος*, *instrumentum*, quo pulsato, *sonus* cietur.

Ἐτυμόνος, *u*, δ *ζή η*, *verus*: et Ἐτύμος, *adv. verè*: ab ἔτυμος.

Ἐτύπαν, Dor. pro ἐτύπην, *sauciatu* *sum*, a. 2. ind. pass. à *τύπτω*, pro *ἐτύπασαν*, *Bæot.*

Ἐτύφθην, *Bæot.* pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à *τύπτω*, *verbero*.

Ἐτύχη, 3. sing. a. 2. act. *ἐτυχον*, *es, ε*, verbi *τυγχάνω*, *nanciscor*: f. *τεύχομαι*, perf. pass. *τέτυγμα*.

Ἐτύχθην, *ης, η*, a. 1. ind. pass. pro ἐτεύχθην: à perf. pass. *τέτυγμα*, *sum*, a. 2. ind. pass. *τεύχομαι*, *fabricor*.

Ἐτύχον, *es, ε*, vide *ἐτυχε*.

Ἐτύων, *gen. pl.* ab ἔτος, *eos*, τὸ, *annus*.

Ἐτώσια, *inania*, acc. pl. item *adverbialiter*, *frustrâ*: ab ἐτώσιος, *iners*, *vanus*.

Ἐτωσιεργός, *qui incassum laborat*: ab ἐτώσιον, *inane* et *ἔργον*, *opus*.

Ἐτώσιος, *u*, δ *ζή η*, *iners*, *vanus*: ab ἐτός, *adv. frustrâ*. Th. *εἰμὴ*, *sum*.

Ἐΰ, *benè*, *bellè*, *feliciter*, *adv.* in compos. *plerumquè*, *facilè*: item *benè*, *feliciter*, *valdè*. Th. *εὖ*, *bonus*.

Ἐΰ, *Æol.* et *εὖ*, Dor. pro *εὐ*, *suè*.

Ἐΰα, *as, ή*, **EVVA**, *nom. primæ matris*. Heb. *interp. vivificans*.

Ἐυαγγέλια, *as, ή*, *nunciatio*. Vide *εὐαγγέλιον*.

Ἐυαγγελίζω, **EVANGELIZO**, *læta annuncio*: f. *ίσω*, et Att. *εὐαγγελίζω*, p. *εὐηγκίλικα*, a. 1. *εὐηγγελίσα*, a. 1. inf. *εὐαγγελίσαι*, perf. pass. *εὐηγγέλισμαι*, a. 1. pass. *εὐηγγέλισθην*, *ης, η*, a. 1. part. pass. *εὐαγγελισθεῖς*, imperf. pass. *εὐηγγελίζομαι*, *u*, *ετο*, f. 1. m. *εὐαγγελισομαι*, a. 1. m. *εὐηγγελισμένη*, *u*, *ατο*, a. 1. inf. *εὐαγγελισσασθαι*: ex *εὖ* et *ἀγγέλλω*, *nuncio*.

Ἐυαγγελικός, *ή, όν*, **EVANGELICUS**: et

Ἐυαγγέλιον, *ου, τὸ*, **EVANGELIUM**: *faustus ac lætus nunciu*: ab *εὖ*, et *ἀγγελία*, *nunciu*. Th. *ἀγγέλλω*, *nuncio*.

Ἐυαγγελιστής, *ς, ό*, **EVANGELISTA**, *Evangelii præco*: à perf. pass. verbi *εὐαγγελίζω*. Hinc Angl. **EVANGELIST**.

Ἐύγγελος, *u*, δ *ζή η*, *qui fausta nunciat*: ab *εὖ* et *ἀγγελος*, *nunciu*. Ἐδύγαι, *-ῶ*, *sanctè ago*, *purus sum*: ab

Ἐδύγης, *ίος, ό*, *ζή η*, *sanctus*, *purus*, *prout*

Ἐδύγητος, *u*, δ *ζή η*, *mobilis*: ab *ἀγω*, *duco*.

Ἐυάγρα, *as, ή*, *nomen mulieris*.

* *Εὐαγρία*, et *εὐαγρησία*, *prosperativa venali*: ab *εὖ* et *ἀγρία*, *venatio*.

Ἐδύγων τιμῶ, *honor qui sequitur*

aliquem ob certamina præclarè cer-

lata: ex *εὖ* et *ἀγών*, *όντος*, quod ab *ἀγω*, f. *ἄω*. Alii rectiùs putant hoc *εὐάγων* esse gen. pl. qui cum *μαρόνων* iungendus: et duct. ab *εὐαγος*, *u*, δ *ζή η*, pro *rectè instituto in re aliquid*: hinc

Εὐαγωγία, *recta educatio et institutio*: παρά τὸ εὖ ἀγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Ἐυαίε, *placidi*, 3. sing. a. 2. ind. act. pro *ευαίε*, *Pleonasm.* *Æol.* τῷ *u*, et *mutato simul spiritu*, *ευαίε* *verò* per resolutionem Ion. pro *ἦε*, a. 2. verbi *ἀυάδω*, vel *ἄδω*, *placico*. Alii volunt esse præf. m. verbi *ἄδω*, *placico*; p. med. *ἦδα*, et *solutione ευαίε*: part. m. *εὐαδός*.

Ἐυαίε, dat. sing. ab

Ἐυαῖος, *ίος, ό*, *ζή η*, *salubriter spirans*, qui *benè à ventis perflatur*: ex *εὖ*, *benè*, et *ἄω*, vel *ἄημι*, *spiro*.

Ἐυαιμονίδης, **EUEMONIDES**, *nomen propr.*

Ἐυαίνητος, *u*, δ *ζή η*, *Poët.* *benè* vel *valdè laudatus*: ex *εὖ*, *benè*, et *αἰνέω*, *laudo*.

Ἐυάλπερος, *u*, δ *ζή η*, *qui facilè capi potest*: ex *εὖ*, et *αἰρίω*, *capio*.

Ἐυαισθησία, *as, ή*, *sensuum vigor*: ex *εὖ* *benè*, et *αἰσθάνομαι*, *sentio*, p. *ἦσθημαι*.

Ἐυαῖων, *ωνος, ό*, *ζή η*, *beatus*, *felicis* (*εὐ*, **EUON**): accus. sing. *Ευαίωνα*.

Ἐυαλάκτος, Dor. pro *εὐηλάκτος*, *u*, δ *ζή η*, *qui bonam vel pulchram colum habet*: ex *εὖ* et *ἡλακήτη*, *colus*.

Ἐυάλωτος, *u*, δ *ζή η*, *captu facilis*: ab *εὖ* et *ἀλώκομαι*, *capio*.

Ἐυαμερία, *as, ά*, Dor. pro *εὐημερία*, *as, ή*, *diei bonitas et serenitas*; et pro *secundarum rerum statu et tranquillitate*: ex *εὖ* et *ἡμέρα*, *dies*.

Ἐυάνεμος, *Poët.* et Dor. pro *εὐάνεμος*, *u*, δ *ζή η*, *secundus ventus*: ex *εὖ* et *ἄνεμος*, *ventus*.

Ἐυανθεῖς, *florentes*, nom. plur. ab *εὐανθής*, *ίος, ό*, *ζή η*, pro *εὐθάλης*, *florens*, et τὸ *εὐανθής*: ab *εὖ* et *ἄνθος*, *eos*, τὸ, *flor.*

Ἐυάνθημος, *u*, δ *ζή η*, *floridus*. Vide *εὐανθεῖς*.

Ἐυανορία, *as, ά*, Dor. pro Ion. *εὐανορία*, *as, ή*, *strenuitas*, *fortitudo*: et

Ἐυάνωρος, *oros, ό*, *Poët.* et Dor. pro Ion. *εὐάνωρ*: ex *εὖ*, *benè*, et *ἄνωρ*, *ό*, *vir*.

Ἐυαπάνητος, *u*, δ *ζή η*, *obvius*, *comis*.

Ἐυαπάτητοι, *qui facilè decipiuntur*: ex *εὖ* et *ἀπατάω*, f. *ήσω*, *decipio*.

Ἐυαπήγητος, *δ, ζή η*, Ion. pro *εὐαπήγητος*, *facilis narratu*: ex *εὖ*, *ἀπὸ*, et *ἡγήομαι*, *duco*, *narro*.

Ἐυαρεςέω, *-ῶ*, *placico*, f. *ήσω*, perf. *εὐαρέσικα*, a. 1. *εὐαρέσισα*, a. 1. inf. act. *εὐαρέσῃσαι*, præf. pass. *εὐαρέσσομαι*, *delector*: ab

Ἐάρεςος, *u*, δ *ζή η*, *acceptus*: ex *εὖ*, *benè*, et *ἀρεςός*, *placitus*. Th. *ἀρίσκω*, *placico*.

Ἐυαρεςίος, *adv. ad placitum*: ab eodem.

Εὐάρματος, υ, δ ζ η, bonum habens currum: ab ἄρμα, currus.

* Εὐαρχος, qui mundinationis prima dat munera.

Εὐαχλῆς, ἴος, δ ζ η, Poët. et Dor. pro εὐαχλῆς, qui bonum habet sonum, canorus.

Εὐβοία, ας, η, EUBOEÆ; est nomen insulæ: ex εὐ et βῶω, pasco.

Εὐβοτός, υ, δ ζ η, benè pastus: ex iisd.

Εὐβούλειος, Jovis epitheton διὰ τὴν ἐν τῷ βελύεσθαι καλῶς σύνεσιν, propter eximiam in benè consulendo prudentiam.

Εὐβούλια, ας, η, bonum consilium: ex εὐ, benè, et βούλι, consilium.

Εὐβόλος, υ, δ ζ η, consulus, prudens; qui benè consulit alteri: item propr. nomen, EUBULUS: ex iisd.

* Εὐβόλος, adv. prudentèr.

Εὐγε, Lat. EUGE, laudantis et exultantis adv.

Εὐγένεια, et Ion. εὐγενία, ας, η, nobilitas: et

Εὐγενής, ἴος, δ ζ η, nobili genere ortus, generosus: ex εὐ, benè, et γένος, eos, τῶ, genus. Th. γένωμα, nascor.

Εὐγεως, ω, δ ζ η, Atticè, et

Εὐγεωσ, ω, τῶ, pro εὐγειος, fertilis. Th. γῆ.

Εὐγμαί, p. pass. ab εὐχομαι, precor, f. εὐχομαι.

Εὐγνώμων, ονος, δ ζ η, apuis, candidus: ex εὐ et γνώμων, ονος, ζ η, cognitor: quod à γνώμη, sententia. Th. γινώσκω, cognosco.

Εὐγνώμος, et εὐγνώτος, υ, δ ζ η, benè notus, nobilis, cognitu facilis.

Εὐδαιμονέζατα, adverbialitèr, felicissimè, neut. g. ab

Εὐδαιμονέζατος, felicissimus, superl. et

Εὐδαιμονέζερος, felicior, comp. ab εὐδαιμών, felix, q. v.

Εὐδαιμονέω, beatus sum, beatè vivo, f. ἴσω, et

Εὐδαιμονία, ας, η, felicitas: ab εὐδαιμών.

Εὐδαιμονίζω, f. ἴωω, beatum iudico: ab εὐδαιμών, quod ex εὐ et δαίμων, deus, fortuna.

Εὐδαιμονικός, η, δν, ad felicitatem idoneus vel pertinens, beatus, et

Εὐδαιμονικός, adv. beatè: ab iisd.

Εὐδαιμόνισμα, ἄτος, τῶ, felicitas: et

Εὐδαιμονισμός, ἄ, δ, beatitudinis existimatio vel prædicatione: à perf. pass. verbi εὐδαιμονέω.

Εὐδαιμόνως, adv. fortunatè, feliciter: ab

Εὐδαιμών, ονος, δ ζ η, beatus: ab εὐ et δαίμων, deus, fortuna.

Εὐδε, 3. sing. imperf. Ion. pro εὐδον, ες, ε' εὐδει, 3. sing. præres. ind. εὐδει, præres. inf. ab εὐδω, f. εὐδῶω, dormio.

* Εὐδεδόρος, υ, δ ζ η, (silva) arboribus densa.

Εὐδοτα, cessat, Ion. pro εὐθῆ, 3. sing. præres. sub. act. verbi εὐδω, dormio.

ΕΥΔΙΑ, ας, η, serenitas: ex εὐ

et δια, quod aërem significat, à Ζεύς, Jupiter, aër; gen. Διός.

Εὐδιανός, η, δν, Dor. pro

Εὐδιανός, η, δν, idem quod

Εὐδιος, υ, δ ζ η, serenus, tranquillus, tepidus. Th. εὐδία, serenitas.

Εὐδμάτος, υ, δ, Dor. pro εὐμῆτος, quod vide.

Εὐδμητος, υ, δ ζ η, benè ædificatus: ex εὐ, benè, et δέμω, struo, f. μῶ, p. δέμωκα.

Εὐδοκία, -ω, acquiesco, aliquo oblector; benè alicui cupio, volo, bonâ existimatione sum, f. ἴσω, p. εὐδόκηκα, a. 1. εὐδόκησα, et Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, videor, f. ἴσω, et δόξω hinc

* Εὐδόκησις, εως, η, approbatio.

Εὐδόκητος, υ, δ ζ η, placens, gratus: et

Εὐδοκία, ας, η, benevolentia gratuita, favor, beneplacitum, decretum: ab εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, benè exploro, fut. ἴσω, a. 1. part. εὐδοκιμάσας* ex εὐ, et δοκιμάζω, exploro. Th. δοκέω, videor.

Εὐδοκιμῶ, benè audio, clarus sum, f. ἴσω, perf. ηκα* ex εὐ et δόκιμος, probatus: ab eod. Th.

Εὐδοκιμηκότες, plur. num. perf. part. act. εὐδοκιμήσαι, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμῶ, q. v.

Εὐδοκίμος, υ, δ ζ η, probatus, et laudatus: ab eod.

Εὐδον* pro εὐδοντα, dormientem, accus. sing. part. præres. ab εὐδω, dormio, f. ἴσω.

Εὐδοξία, ας, η, celebritas: ab εὐ, et δόξα, gloria. Th. δοκέω, videor.

Εὐδράνεια, vel via, ας, η, vis, potentia: ex εὐ, benè, et δράω, facio.

EY*Δω, dormio, f. εὐδῶω, p. κα* hinc καθέδωω, idem.

Εὐδώρα, ης, η, nomen mulieris.

Εὐέλανος, υ, δ ζ η, decenter velatus: ex εὐ et ἑλάνος, q. v.

Εὐε, torret, 3. sing. præres. indic. verbi εἶω, vel εἴωω, uro, f. σω.

Εὐειδής, ἴος, δ ζ η, speciosus: ab εὐ et εἶδος, eos, τῶ, forma. Th. εἶωω, video.

Εὐειδότης, benè scientis, gen. sing. p. part. ab

Εὐειδῶς, ὄρος, per Crasin pro εὐειδῶς* ab εὐ et εἶδω, scio, fut. ἴσω.

Εὐεκτέω, -ω, f. ἴσω, valeo, sanus sum, benè me habeo: ab εὐ et ἔχω, habeo.

Εὐελπίς, ἴδος, δ ζ η, et εὐέλπιτος, benè sperans: et

Εὐελπιστία, ας, η, bona spes: ab εὐ et ἐλπίς, spes.

Εὐεξία, ας, η, bona corporis habitudo: ab εὐ et ἔχω, habeo.

Εὐεπής, ἴος, δ ζ η, facundus: et

Εὐεπία, et εὐεπία, ας, η, facundia: ab εὐ et ἔπος, verbum, quod ab εἶπω, dico.

Εὐεπίνη, facundiam, ejusd. accus. sing. Ion.

Εὐεργός, subrefactum, neut. g. ab εὐεργής, q. v.

Εὐεργασία, ας, η, beneficentia: ab

Εὐεργεσιῶν, ejusd. gen. pl. Eol. pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργάτης, υ, δ, Dor. pro εὐεργήτης, υ, q. v.

Εὐεργετώ, f. ἴσω, p. εὐεργήτωκα, beneficulus. Th. ἔργον.

Εὐεργηθείς, ejusd. a. 1. part. pass. et εὐεργήθηται, 3. sing. præres. sub. pass.

Εὐεργήτημα, ἄτος, τῶ beneficium: à perf. pass. verbi εὐεργετώ.

Εὐεργήτης, υ, δ, beneficulus, gen. pl. εὐεργετῶν, acc. pl. εὐεργέτας* ab εὐ et ἔργον, opus.

Εὐεργητικός, η, δν, beneficulus.

Εὐεργής, ἴος, δ, ζ η, benè fabricatus: et

Εὐεργῆς, ἄ, δ ζ η, Poët. pro εὐεργασμένος, benè factus: ab iisd.

Εὐερέσσω, credo scribend. εὐερέσσω, q. v.

Εὐερκής, ἴος, δ ζ η, benè septus, benè minutus: ab εὐ, benè, et ἔρκος, eos, τῶ, septum. Th. εἶργω, cohibeo.

Εὐεφόδος, υ, δ ζ η, aditu facilis: ex εὐ et δόδος.

Εὐζωῶ, ἄς, ἄ, Dor. pro εὐζωῆ, η, bona et beata vita: ab εὐ et ζωῆ, vita. Th. ζῶω.

Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab

Εὐζωνος, υ, δ ζ η, benè cinctus, formosus, expeditus: ex εὐ et ζωνίω, cingo, fut. ζώσω hinc ζώνη, zona.

Εὐγγελην, nunciatus sum, a. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω* ex εὐ, benè, et ἀγγέλλω, nuntio, fut. λῶ, a. 1. ἡγγεῖλα.

Εὐγγελλίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελλίζω, læta nuncio, quod vide.

Εὐγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. med. ejusd.

Εὐγενής, ἴος, δ ζ η, per Pleonasm. τῆ η, pro εὐγενής, generosus: ex εὐ et γίνομαι, nascor.

Εὐήθεια, ας, η, innocentia, stultitia: et

Εὐήθιος, εος, δ ζ η, bonis moribus præditus, simplex; item stultus: ex εὐ et ἥθος, eos, τῶ.

Εὐήθως, simpliciter, adv. ab eod.

Εὐήκης, εος, δ ζ η, valdè acutus: ex εὐ et ἀκή.

Εὐήκοος, υ, δ ζ η, benè audiens, qui benè auditur.

* Εὐηκόα, ας, η, facilitas audiendi.

Εὐήκτως, imperf. act. verbi εὐεκτέω, bonâ corporis habitudine sum, ab εὐακτής* ex εὐ et ἔχω.

Εὐήλιος, υ, δ ζ η, aprius: ex εὐ, benè, et ἥλιος, υ, δ, Sol.

Εὐήμερος, -ω, f. ἴσω, feliciter dego, plausus fero. Th. ἡμέρα.

Εὐήμερημα, ἄτος, τῶ, prosperitas diei.

Εὐημερία, ἴας, η, idem, serenitas diei.

Εὐηνίη, ης, η, Eveni filia, nomen propr.

Εὐήνον, nomen fluvii.

Εὐήπατος, ἄ, δ ζ η, Poët. valdè amabilis: ab εὐ, benè, et ἑπάω, amo.

Εὐήρησσω, a. 1. ind. act. ἴβρι εὐαρεσιῶ, libens acquiesco, placeo.

ex *εὔ* et *ἀρετός*, *gratus*. Th. ἀρίσκω, f. *ἴσω*, *placeo*.
Εὐχος, *υ*, *δ*, *ζ* *ή*, *benè sonans, canorus*.
Εὐθαλής, *ἴος*, *δ* *ζ* *ή*, *Poët. pro εὐ θαλλων*, *benè florens, floridus*. Th. *θάλλω*, *virco*.
Εὐθανασία, *ας*, *ή*, *bona et facilis mors*: ex *εὐ*, *benè*, et *θάνατος*, *mors*. Th. *θνήσκω*, *morior*.
Εὐθαρός, *ἴος*, *δ* *ζ* *ή*, *confidens, audax*. Th. *θάρος*, *audacia*: *hirc* et *Εὐθαρώς*, *adv. confidentèr*.
Εὐθέη, *dat. sing. Ion. f. g.* ab *εὐθέα*, *ας*, *recta*: ab *εὐθύς*, *rectus*.
Εὐθενέω. Vide *εὐθνήω*.
Εὐθεράπτεο, *quibus facilè mederi licet*: ab *εὐ* et *θεραπέω*.
Εὐθείς ἦν, *illud placebat*. Vide *εὐθύς*.
Εὐθετέω, *-ω*, *fut. ἴσω*, *apertus sum*; et *idem quod*.
Εὐθερίζω, *f. ἴω*, *concinne dispono*: ex *εὐ* et *τίθημι*, *pono*.
Εὐθετέας, *αντος*, *ejusd. a. 1. part. act.*
Εὐθετος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *appositus, apertus*: ex *εὐ*, *benè*, et *θετός*, *positus*. Th. *τίθημι*, *pono*.
**Εὐθεράπτος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *facilis spectatū*. Th. *θεωρίω*, *specto*.
Εὐθεῶς, *adv. statim*. Th. *εὐθύς*, *rectus*.
Εὐθημοσύνη, *ης*, *ή*, *concinna rerum dispositio*: ab
Εὐθύμων, *ονος*, *δ* *ζ* *ή*, *concinuus, aptè dispositus*: quod à *τίθημι*, *pono*.
Εὐθηνέω, *-ω*, *prospero successu utor*: ab *εὐ* et *θύη*, *idem quod θίν*, *θινός*, *cumulus, acervus*.
Εὐθηνία, *ας*, *ή*, *prosper successus*: ab *iisd.*
Εὐθηνήντα, *affluentem, acc. sing. m. g. part. præ. act. ab εὐθηνέω*, *quod vide*.
Εὐθύς, *ἴος*, *δ* *ζ* *ή*, *placens*.
Εὐθικτός, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *lactu facilis*: item *facetus, dicax*: à *θίγω*, *tango*: *hinc*
Εὐθικτως, *aptè, congruè*, *adv.*
Εὐθραμνος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *facilis contusus, friabilis*: ex *εὐ*, *benè*, et *θραύω*, *frango*.
Εὐθρονος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *pulchrum thronum habens*: ex *εὐ* et *θρόνος*, *thronus*. Th. *θράω*, *sedeo*, *f. θρήσω*.
Εὐθύ, *adv. rectà*, *vel pro εὐθύς*, *statim*: ab *εὐθύς*, *q. v.*
Εὐθύγλωσσο, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *Poët. qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus*: ab *εὐθύς*, et *γλῶσσα*, *lingua*.
Εὐθύδρομέω, *-ω*, *rectum cursum teneo*, *f. ἴσω*, *p. εὐθύδρόμηκα*: ab *Εὐθύδρομος*, *qui recto cursu pergit*: quod ex *εὐ* et *δρόμος*, *cursus*. Th. *τρέχω*, *curro*; a. 2. *ἔδραμον*, *præt. m. δέδρομα*.
Εὐθυμάχης, *α*, *δ*, *Poët. et Dor. pro εὐθυμάχης*, *υ*, *δ*, *qui rectà ad prælium tendit, vir fortis*: ex *εὐθύς*, et *μάχομαι*, *pugno*.
Εὐθύμειω, *-ω*, *bono animo sum*, *fut. ἴσω*, *p. εὐθέμηκα*, *a. 1. εὐθέμησα*: ex *εὐ* et *θύμω*.

Εὐθύμια, *ας*, *λατλία*, *u. faciltas*, et *εὐθυμοσύνη*, *ης*, *ή*, *idem*, et
Εὐθύμος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *qui est bono et hilaro animo*: et
Εὐθυμότερον, *alacrius, comp. ab*
Εὐθύμος, *adv. alacriter*: ex *εὐ* et *θύμος*, *animus*.
Εὐθύνατε, *2. plur. a. 1. imperat. verbi εὐθύω*.
Εὐθύνη, *ης*, *ή*, *disquisitio, inquisitio, pana, crimen*: et
Εὐθύνομος ὁδός, *directa via*: et
Εὐθυνήρ, *ἦρος*, *δ*, et *εὐθυνής*, et *εὐθύνος*, *υ*, *δ*, *director, corrector*: *omnia ab*
Εὐθύω, *complano, erigo, dirigo*; *item rectus sum*: *εὐθύων* *λαοίσι δικας*, *rectè administrare jura populis*; *f. ἔνω*, *p. εὐθυγκα*, *a. 1. εὐθύνα*, *a. 1. imperat. εὐθύονον*, *-άτω*, *a. 1. ind. pass. ἠϋθύθην*, *Att. pro εὐθύθην*. Th. *εὐθύς*, *rectus*.
Εὐθύπνοιο Ζεφύροιο πομπαι, *rectà spirantis seu secundi Zephyri flatus*: ab *εὐθύς*, *rectus*, et *πνέω*, *spiro*.
Εὐθύφομος αἰών, *rectè duccens ævum*: ab *εὐθύς*, et *πέμω*, *mitto*.
Εὐθυπορεύ, *Poët. pro εὐθύονον*, *dirigere*. *Hinc εὐθυπορεύ ὁδόν*, *rectè viam ire*.
Εὐθύ πορεύεσθαι, *rectà ire*: ab *εὐθύς*, et *πόρος* *transitus*. Th. *πείρω*, *transseo*.
ΕΥΘΥΣ, *εἶα*, *υ*, *-έος*, *rectus*, *a. um*; *ἐπὶ εὐθείαν*, *ad rectam viam*.
Εὐθύς, *etiam adv. statim*, *cum gen. εὐθύς τῷ Δία*, *rectà ad Jovem*, *Aristoph. in Pace 67*.
Εὐθύτερος, *rectior*; *compar. ab εὐθύς*, *q. v.*
Εὐθύτης, *ἦτος*, *ή*, *rectitudo*, et *Metath. aquilas*: *ab eod. Th.*
Εὐθύτονος, *υ*, *Poët. in rectitudinem extensus*: ab *εὐθύς*, et *τείνω*, *tendo*; *p. m. τέτανα*.
Εὐθύλατος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *propitius*: ex *εὐ*, *benè*, et *ἰλάω*, *propitius sum*.
Εὐθύλατέω, *propitius sum*; *f. εὐθύσω*, *p. κα*: à *πράced*.
**Εὐθύχθης* *θάλασσα*, *mare piscosum*.
Εὐκαίρειω, *opportunitatem nanciscor, vocat mihi*; *imperf. Att. ἠεκαίρειον*, *-ον*, *f. ἴσω*, *p. ἠεκαίρηκα*, *a. 1. Att. ἠεκαίρησα*. Th. *καίρειω*, *occasio*.
Εὐκαιρία, *ας*, *ή*, *opportunitas*: et *Εὐκαιρος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *opportunus*: et *Εὐκαιρώς*, *opportundè*, *adv. ex εὐ*, et *καίρος*, *temporis opportunitas*.
Εὐκαρίδιος, et *Poët. εὐκαρίδιος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *magnanimus stomacho conveniens*. Th. *καρδία*.
Εὐκαταγάνισος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *expugnati facilis*.
Εὐκαταφρόνητος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *despicendus, φρονητότερος contemptior, compar.*
Εὐκάταος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *Poët. pro εὐκάταος*, *qui facilè scindi secarique potest*: ex *εὐ*, et *κάττω*, *findo*. Th. *κέω*, *idem*.
Εὐκαλή-ειρα, *ας*, *ή*, *placatrix*: ex *εὐ*, et *καλέω*, *mulceo*.
Εὐκαλῶς, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *Æolico Pleo-*

nasimo dicitur pro ἔκαλος, quælibet mitis.
**Εὐκινήτως*, *facili motu*: ab *Εὐκίνητος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *facilè mobili agilis*. Th. *κινέω*.
**Εὐκίνησις*, *facilis motus, mobilitas*: *ab eod.*
Εὐκλέα, *incluytus*; *acc. sing. pei Sync. pro εὐκλέα*, *dat. εὐκλέῃ*, *Poët pro εὐκλέῃ*: ab
Εὐκλής, *ἴος*, *δ* *ζ* *ή*, *gloriosus*. Th. *κλέω*, *celebro*.
Εὐκλέα, *splendor nominis, gloria*: ex *εὐ*, et *κλέος* seu *κλείος*, *τῶ*, *gloria*: *ab eod. Th.*
Εὐκλέη, *splendor nominis, gloria*: ex *εὐ*, et *κλέος* seu *κλείος*, *τῶ*, *gloria*. Th. *κλέω*.
Εὐκλέϊζα, *a. 1. inf. act. Dor. pro κλεία*. Vide *κλέϊζα*.
**Εὐκλήρημα*, *ἄτος*, *τῶ*, *prosperu fortuna*. Th. *κλήρω*.
Εὐκνήμις, *ἴδος*, *δ* *ζ* *ή*, *benè ocreatus, vel armatus*: ex *εὐ*, *benè*, et *κνήμη*, *tibia*.
Εὐκόλια, *ας*, *ή*, *facilitas*: et *Εὐκόλος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *facilis, qui non est stomacho fastidiosus, simplex*: ex *εὐ*, et *κῶλον*, *cibus*.
Εὐκόλιω, *adv. expeditè*: ab *εὐκόλος*, *q. v.*
Εὐκομισασθαι, *benè recondere*; *a. 1. inf. m. ex εὐ*, et *κομίζω*, *curro*. Th. *κομῶ*, *idem*.
Εὐκομος, *Poët. ἠέκομος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *benè vel pulchrè comatus*: ex *εὐ*, et *κόμη*, *coma*.
Εὐκοπία, *ας*, *ή*, *facilitas*: et *Εὐκόπος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *facilis*: ex *εὐ*, et *κόπος*, *labor*. Th. *κόπτω*, *scindo*; *f. ψω*, *p. m. κέκοπα*.
Εὐκοσμέω, *-ω*, *modestè me gero, officio fungor*: et
Εὐκοσμία, *ας*, *ή*, *decentia, modestia, mores compositi*: et
Εὐκοσμος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *benè ordinatus, concinnus*: et
Εὐκοσμίματα, *ornatissimè, superl. neut. pl. adv. loco sumitur*: et *Εὐκόσμως*, *adv. concinnè*, *rectè*: *omnia ex εὐ*, et *κόσμος*, *ordo*.
Εὐκραῖος, *gen. sing. ab*
Εὐκραής, *ἴος*, *δ* *ζ* *ή*, *temperatus*. Th. *κεράννμι*, *f. άσω*, *miscuo*; *vel εὐκραής*, *per Sync. pro εὐκραής*.
Εὐκράτη, *ης*, *ή*, *nomen mulieris*.
Εὐκρινέες, *nom. plur. sunt venti Etesii, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ*: ab
Εὐκρίνης, *ἴος*, *δ* *ζ* *ή*, *purus, liquidus, ordine collocatus*. Th. *κρίνω*, *discerno*.
**Εὐκραῖος*, *αἶα*, *αἰον*, *optabilis*: et *Εὐκρίκός*, *ἦν*, *δ*, *optativus*: ab *εὐχόμεαι*, *præcor*; *f. εὐχόμεαι*, *p. εὐχόμεαι*.
Εὐκρίτως, *optativè*, *adv. ab εὐκρίκός*.
Εὐκρίτειν, *vel Poët. ἐκρίτειν*, *benè adificata*; *perf. part. pass. f. g. pro εὐκκριτιμέν*, *detracto augmento* *Ion. et abjecto c. verbi εὐκρίτίζομαι*. *Alii scribunt εὐκρίτινος diei Æol. pro ἐκτισμένος*, *vel per Sync. pro κτίξιμος*, *verbi κτίξω, fabricor*, *f. σω*, *p. κα*.

Εὐκείτος, η, ου, benè structus :
ex εὐ, et κτίω, condo.

Εὐκτής, ἡ, ον, optabilis, volivus :
ab εὐχραι, precor.

Εὐκυκλος, υ, δ ζ ἡ, rotundus : ex
εὐ, benè, et κύκλος, circulus.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia,
circumspectio : ab εὐλάβης, ἴος, δ ζ ἡ,
ἡ, qui benè res capessit, circum-
spectus : ab εὐ, et λαβάνω, capio ;
f. λήψομαι, a. 2. Ἐλάβον.

Εὐλάβιομαι, -ῆμαι, vereor, caveo,
vilo ; πύλαβετο, metuebat ; 3. sing.
imperf. Att. f. ἴσσομαι, p. εὐλάβημαι,
a. 1. pass. εὐλαβήθη, Att. πύλαβή-
θη, ης, η, a. 1. part. εὐλαβήθεις, ἐν-
τος, veritus. Th. λαμβάνω.

Εὐλάβης, ἴος, δ ζ ἡ, circumspectus,
timidus, religiosus, verecundus.
Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβήθην, cavendum est ; ver-
bale ab εὐλαβίωμαι, vereor.

Εὐλαβής, cautionis ; gen. Ion.
ab εὐλάβια, ας, ἡ. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβῆ, præ. imperat. m. ab εὐ-
λαβίωμαι, q. v.

Εὐλάβως, adv. timidè, cautè, reli-
giosè : εὐλάβως ἔχειν, vereri : ab
εὐλαβής, q. ab εὐ, et λαβάνω, capio.

ΕΥ'ΑΔΙ', ὦν, αἱ, vermes, propriè
qui in corpore nascuntur.

ΕΥ'ΑΑΚΑ, ης, ἡ, vomer, bidens,
ligo : q. ab εὐ, et λαχαίνω, fodio ;
vel potius ab αἰλαξ, ακος, ἡ, sulcus.
Thucyd. 1. 5.

Εὐάλλος, υ, δ ζ ἡ, benè loquens,
facundus : ab εὐ, et λαλέω, loquor.

Εὐλαπτότατα, facilitimum capti,
commodissimè : neut. superl. pl. ab

Εὐληπτος, facilis, capti. Th. λαμ-
βάνω.

ΕΥ'ΑΗΡΑ, ὦν, τὰ, lora, habenæ.

Εὐλήμην, ης, ἡ, nomen mulieris ;
q. bonus portus.

Εὐλογίω, benedico ; cum acc. feli-
cicia precor, præsto ; item celebro,
laudo, gratias ago ; f. ἴσω, p. εὐλό-
γηκα, a. 1. Att. πύλόγησα, perf.
pass. εὐλόγημαι, part. perf. pass.
εὐλόγημένος, η, ον, benedictus : ex εὐ,
et λέγω, sermo. Th. λέγω, dico ;
f. ξω, p. m. λέλογα.

Εὐλογησονται, 3. pl. f. 1. ind.
med. et

Εὐλογημαι, p. pass. εὐλογημένος,
p. part. et

Εὐλογητός, ἡ, ον, benedictus, a.
um : à 3. pers. sing. perf. pass.
verbi εὐλογέω.

Εὐλογία, ας, ἡ, benedictio, gratia-
rum actio, laus ; ἐν' εὐλογίαις, be-
nignè : et

Εὐλογος, υ, blandus sermo ; item
rationalis : ab εὐ, et λόγος, sermo,
ratio ; quod à λέγω, dico, præ. m.
λέλογα.

Εὐλόγως, rectè, aptè, opportunè :
à præced.

* Εὐλύτως, nexu facilè solubili :
à λύω, solvo.

Εὐλύθης, ἴος, δ ζ ἡ, docilis, inge-
niosus ; item intellectu facilis : ab
εὐ, et μάθω, disco.

Εὐλύθως, facilè discendo, cum
discitulate.

Εὐμήκης, εος, δ ζ ἡ, Dor. pro
εὐμήκης, longus, &c. quod vide.

Εὐμάλος, Dor. pro εὐμήλος, υ, δ
ζ ἡ, pecorosis, bonas habens oves :
ex εὐ, et μήλα, oves. Th. μήλα,
ας, ἡ, malus, arbor.

Εὐμαρεία, seu -ρία, ας, ἡ, facili-
tas : et

Εὐμαρίας, et -ρως, adv. facilè : ab
Εὐμαρής, ἴος, δ ζ ἡ, facilis : ex
εὐ, et μάρη, manus, q. tractabilis.

* Εὐμαρῶς, facilè.

Εὐμαρία, pro secusso, quo itur,
ut alvus exoneretur : q. d. com-
moditates. Vide εὐμαρής.

Εὐμεγεθής, ἴος, δ ζ ἡ, ingens.
Th. μέγας.

Εὐμεθδώς, et εὐμεθοδῶκος, com-
pendiosè : ex εὐ, et μεθοδός, υ, ἡ, via,
compendium : q. ex μετά, et ὀδός,
ς, ἡ, via.

Εὐμελής μουσική, musica quæ ver-
satur in melodiâ.

Εὐμελής, υ, δ, Ion. pro εὐμελίας,
υ, δ, frazini peritus, i. e. frazine
hastæ. Th. μελία, frazinus.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia.
Vide εὐμένειω.

Εὐμενεστῆρος, benigniùs : adv.
comp. ab εὐμένης.

Εὐμένειω, benevolus sum : εὐμε-
νέοντος, gen. sing. part. præ. ab
εὐ, et μένος, εος, τὸ, animus.

Εὐμένης, ἴος, δ ζ ἡ, benevolus,
benignus : comparat. εὐμενεστῆρος ;
ab iisd. Et hinc

Εὐμενῶς, adv. benignè, benevolè.

Εὐμετάβλητος, υ, δ ζ ἡ, et

Εὐμετάβλητος, υ, δ ζ ἡ, facilè mu-
tabilis : ex εὐ, benè, et βάλλω, ja-
cio : f. λῶ, p. m. βέβηλα.

Εὐμετάδοτος, υ, δ ζ ἡ, ponitur
pro μεταδοτικός, et vertitur, facilis
ad impertendum : ex εὐ, et μετα-
δίδωμι, impertior. Th. δίδωμι, do.

Εὐμέτριος, Ια, Ιον, et εὐμέτρος, υ,
δ ζ ἡ, modum servans, moderatus.

Εὐμήκεις, nom. pl. ab

Εὐμήκης, εος, δ ζ ἡ, benè longus :
ex εὐ, et μήκος τὸ, longitudo.

Εὐμήλος, ον, δ ζ ἡ, onibus abun-
dans, pecorosis : à μήλον, ovis.

Εὐμνησένουτος, memoratu facilis :
adj. verbale ab εὐ, et μνημονεύς,
qui memoriâ tenetur : quod à μνη-
μονεύω, memoriâ teneo. Th. μνάσ-
μαι, recordor : f. μνήσομαι, p. μέμ-
νημαι.

* Εὐμορία, ἡ, bona sors.

Εὐμολπος, υ, δ, EUMOLPUS,
nom. propr.

Εὐμορφία, ας, ἡ, elegans forma :
ab

Εὐμορφος, υ, δ ζ ἡ, formosus : ab
εὐ, et μορφή, forma.

Εὐμαζε, præ. imperat. act. εὐ-
μάζην, cubitum teris, 2. sing. præ.
sub. pass. ab

Εὐμάζω, sopio, dormio : f. ἄσω,
p. εὐμακα. Th. εὐνή, cubile.

Εὐναί, nom. pl. ab eod. Th.

Εὐναίμενος, η, ον, benè habita-
tus, a, um, præ. part. pass. ab εὐ,
et ναίω, habito.

Εὐνάτεια, ας, ἡ, Dor. pro εὐνή-
acc. sing. ab

τεια, ας, ἡ, concubitrix, conjus ;
ab εὐνή, ἡς, ἡ, cubile.

Εὐνάτη, εὐνάτης, ἡρος, et εὐνά-
τωρ, εὐνάτωρ, ορος, δ, concubitor,
maritus : ab eod. Th.

Εὐνάω, -ῶ, f. ἴσω, p. εὐνηκα, so-
pio : ab eod. Th.

Εὐνείκη, ης, ἡ, nom. mulieris,
benè litigans.

EY'NH', ἡς, ἡ, cubile, concubitus.

Εὐνηθείσα, concumbens : a. 1.
part. pass. f. g. ab εὐνάω, sopio ;
f. ἴσω. Th. εὐνή.

Εὐνέιστερος, Icn. pro εὐνέστερος,
benevolentior, comp. Vide in εὐ-
νέστατος.

Εὐνίκη, ἡ, et Dor. Εὐνίκα, no-
men mul. Gr. bona victoria.

EY'NIO', ἴος, δ ζ ἡ, orbis, privatus.
acc. εὐνιν, ab εἰς, unus. Sed

Εὐνίς, ἴδος, ἡ, uxor : ab εὐνή.

Εὐνοία, benevolus, vel benè af-
fectus sum : f. ἴσω, p. εὐνόηκα' et

Εὐνοία, ας, ἡ, benevolentia : ab
εὐνοός, -ος, δ ζ ἡ, benevolus : ex εὐ,
et νόος, νῶς, δ, mens.

Εὐνοικός, ἡ, ον, benevolus : et

Εὐνοϊκῶς, adv. benevolè : comp.
par. εὐνοϊκωτέρως, superl. εὐνοϊκό-
τατα, ab iisd.

Εὐνομεῖν, præ. inf. act. bonis
legibus instituire : hinc

Εὐνομισθεῖν, præ. inf. pass. bonis
legibus uti : εὐνομήθησαν, 3. pl.
a. 1. pass. et

Εὐνομος, qui bonis legibus utè-
tur : ex εὐ, et νόμος, lex.

Εὐνομή, ης, ἡ, nomen mulieris,
Gr. legitima : ab iisd.

Εὐνοός, et εὐνός, υ, δ ζ ἡ, bene-
volus : εὐνέστερος, compar. et εὐνό-
τατος, superl. et

Εὐνόν, amicum : acc. sing. ab
εὐνοός, -ος, benevolus : ab εὐ, et
νόος, mens.

Εὐνόστατος, η, ον, benevolentissi-
mus ; superl. ab εὐνοός, benevolus.

Εὐνέστερος, α, ον, benevolentior ;
comp. ab eod.

Εὐνηχίας, υ, δ, spado : et

Εὐνηχίω, castro ; f. ἴσω, p. εὐ-
νόηκα, p. pass. εὐνόηκαίμαι, a. 1.
pass. εὐνόησθην' ab

Εὐνόηχος, υ, δ, EUNUCHUS ;
item dynasta : à gynaecis custo-
diendis sic dictus : ab εὐνή, cubi-
le, lectus, et ἔχω, habeo, servo.

Εὐντα, Dor. et per Crasin pro
ἴοντα, sive ὄντα, acc. sing. part.
præ. ab ὄν, verbi εἶμι, sum.

Εὐζαιο, 2. sing. a. 1. opt. m.
verbi εὐχομαι, oro ; f. ζομαι, a. 1.
m. ξάμην, ω, ato.

Εὐζήμενος, η, ον, a. 1. part. m.
ab eod. Th.

Εὐζήμιος, vel -νος, υ, hospitalis : et

Εὐζήμιως, adv. hospitalitèr, ami-
cè : ab εὐ, et ζήμιος, hospes.

Εὐζήστος, υ, δ ζ ἡ, benè rarus,
politus. Th. ζέω, rado.

Εὐξήη, oraveris ; 2. sing. a. 1. m.
sub. εὐξωμαι, η, ηται' ab εὐχομαι,
precor.

Εὐξοον, benè rarus, politum.
acc. sing. ab

Εὐδός, idem quod εὐξείτος. Th. ξίω
Εὐδός, f. ἥσω, p. εὐδόςκα, pros-
perè progredior; et prosperum iter
præbeo: et

Εὐδοία, as, ἡ, prosperum iter;
item propter nomen mulieris, Gr.
rosperè agens: ab εὐ, et δός, via.

Εὐδοίος, u, δ, Poët. Ion. et Dor.
προ εὐδοίος, odoratus: ex εὐ, et
δός, oleo.

Εὐδοός, u, δ, ἡ, pervius, prospere-
ritem vel expeditum habens iter: ex
εὐ, et δός, via.

Εὐδοῖω, -ῶ, prosperum iter præ-
beo; f. ὥσω, p. εὐδῶκα, præ. pass.
εὐδοῖμαι, -ῆμαι, prosperum iter
habeo, prospero: perf. pass. εὐδῶ-
ῶμαι, a. l. pass. εὐδῶῶθην, ης, η,
f. l. pass. εὐδῶῶσθαι: ab εὐδός,
u, δ, ἡ, iter expeditum habens:
ex εὐ, et δός, via.

Εὐδῶκα, as, ε, ejusd. perf. act.
Ion. pro εὐδῶκα.

Εὐδῶς, adv. prospero, itinere.
Εὐδῶσαν, a. l. imperat. act.
præced. verbi.

ΕΥΟΙ', ΕΥΟΕ, vox quâ Bac-
cho acclamabatur, indè Ἔδιος, u,
Bacchi cognomen.

* Εὐοιάντων, u, τὸ, bonum au-
guriū, omen.

Εὐομνοί, assati; præ. particip.
pass. verbi εὐω, seu εὔω, f. σω, uro.

Εὐοπλος, u, δ, benè armatus, seu
felix in armis; hinc superl. pl.

Εὐοπλότατοι, armis instructissi-
mi. Th. ὅπλον.

Εὐοπτος, u, δ, conspicuus. Th.
δπτομαι, video.

Εὐορκέω, religiosè, juro, f. ἥσω, p.
εὐορκέω, præ. infin. εὐορκέιν.
Vide εὐορκος.

Εὐορκία, as, ἡ, jurisjurandi fides:
ab

Εὐορκος, u, δ, ἡ, qui jurisjuran-
dum religiosè colit; ab εὐ, et ὄρ-
κος, jusjurandum.

Εὐορκος, u, δ, ἡ, tutus: ab εὐ,
et ὄρκος, u, δ, statio navium: quod
ab εἶρω, figo.

Εὐπᾶγής, ἴος, δ, ἡ, benè compac-
tus: ex εὐ, et πήγνυμι, seu πηγνύω,
compingo.

Εὐπάθεια, et -θία, as, ἡ, pro quo
Ion. -θείη, et θίη, natura quæ facillè
affici potest voluptas, beneficium:
et

Εὐπάθειω, -ῶ, f. ἥσω, indulgeo vo-
luptatibus, facillè afficio, seu benefi-
cium afficio. Th. πάσχω, patior,
f. πέσομαι, aor. 2. ἔπαθον.

* Εὐπάθεια, ἄτος, τὸ, majestas,
spiritus.

Εὐπάθης, ἴος, δ, ἡ, qui facillè af-
ficitur, injuriæ obnoxius: ab eo-
dem. Th.

Εὐπαΐδία, as, ἡ, felicitas quam
doni liberi adferunt: et

Εὐπαΐς, αἰδός, δ, ἡ, felix nulla
prole, seu bonos habens liberos.
Th. παΐς, puer.

Εὐπακτος, u, δ, ἡ, Dor. pro εὐ-
πηκτος, q. v.

Εὐπαροκλήθης, u, δ, ἡ, intel-
lectu facilis; item perspicax: ab

εὐ, et παρακλήθειω, assequor. Th.
ἀκλόηθος, pedissequus.

Εὐπᾶρος, u, δ, ἡ, Poët. et Dor.
pro εὐπᾶριος, ὁ, ἡ, habens pulchras
genas: ex εὐ, et πάρεια, ἡ, genu.
Εὐπᾶρῆρος, u, δ, ἡ, elegantè
textus.

Εὐπαρίτειος, εια, ειον, claro patre
natus, generosus; ab εὐπάτηρ, vel
εὐπάτωρ, nobilis. Th. πατήρ, ἴσος,
δ, pater.

ΕΥΨΑΤΟΠΙΟΝ, u, τὸ, ΕΥΨΑ-
ΤΟΡΙUM, herbi quædam: ab
εὐψάτωρ, vel potius ab ἤπαρ, dicitur
enim et ἡπατόριον.

* Εὐψαυρίδης, u, δ, homo Rom.
patricii generis, nobilis.

Εὐπειθεῖν, obtemperare, præ. inf.
act. ab εὐ, et πείθω.

Εὐπειθής, ἴος, δ, ἡ, obsequens:
ex εὐ, et πείθω, persuado.

Εὐπειθῶς, obsequiosè, et
Εὐπειστος, u, δ, ἡ, facillè cedens,
moriger: ab εἰσδ.

Εὐπένθετος, qui nobilem socerum
habet. Th. πενθερός, ὄ, δ, socer.

Εὐπέπλος, seu εὐπέπλος, u, δ, ἡ,
pulchrum habens peplum: ab εὐ,
et πέπλος, peplum.

Εὐπεριστάτος, u, δ, ἡ, ad circum-
cingendum proclivis: ex εὐ, et πε-
ριστάμαι, circumstio, tango, quod
ex περί, et ἴστημι, sto.

Εὐπέτιω, as, ἡ, et
Εὐπέτειη, ης, ἡ, Ion. facilitas, et
Εὐπετής, ἴος, δ, ἡ, facilis; comp.

εὐπετεστέωρος, facilis, adv. ab εὐπε-
τέωρος: ex εὐ, et πίτω, caudo.

Εὐπετώσ, et -έως, adv. facillè: ab
eod. Th.

Εὐπηκτος, u, δ, ἡ, benè ædifica-
tus: ex εὐ, et πήγνυμι, compingo,
ædifico.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab

Εὐπλεκής, ἴος, δ, ἡ, benè junctus,
flexibilis, necilis: ex εὐ, et πλέκω,
plecto, necto, f. ζω.

Εὐπλοσίη, Ion. pro εὐπλεῖν, uti
prosperâ navigatione. Th. πλέω,
navigo.

Εὐπλοία, as, ἡ, et
Εὐπλοῖη, ης, ἡ, bona navigatio:
ex εὐ, et πλέω, navigo, f. πλεύω.

Εὐπλοκάμις, ἴδος, ἡ, et
Εὐπλοκάμος, u, δ, ἡ, pulchros
cincinnus vel cirros habens; ex εὐ,
et πλόκαμος, cincinnati, q. à πλοκή,
implicatio. Th. πλέκω, plecto, f. ζω

p. m. πέλοκα.

Εὐπλόνης, ἴος, δ, ἡ, benè lotus,
mundus: ab εὐ, et πλόω, lavo.

Εὐπνοος, et εὐπνυς, benè sperans,
perflabilis. Th. πνέω, spiro.

Εὐποιεῖ, 3. sing. præ. ind. act.
verbi εὐποιέω, benefacio. Th. ποιέω,
facio.

Εὐποιέω, -ῶ, f. ἥσω, p. εὐποιήκα,
beneficio: et

Εὐποιήτος, u, δ, ἡ, benefactus,
elegans: ab eod.

Εὐποιτία, as, ἡ, beneficentia: à
præced.

Εὐπολεῖ, ΕΥΠΟΛΙΣ, nomen
proprium.

Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορία, -ῶ, abundè possum, est
mihi facultas; item simpl. possum,
f. ἥσω, p. εὐπόρκα, et in 3. sing.
imperf. pass. Att. ἠπόρειτο: ex εὐ,
et πόρος, transitivus. Th. παίρω,
transeo; p. in. πίπορα.

Εὐπορία, as, ἡ, facultas, copia: et
Εὐπορος, u, δ, ἡ, expeditus: ab
eod. Th.

Εὐπραξία, as, ἡ, idem quod εὐ-
πραξία: a p. m. πίπραγα, verbi πράσ-
σω, facio.

Εὐπραξία, as, ἡ, res cecundæ,
prosperitas, pulchrum facinus.
Th. πράττω, facio, f. ζω.

Εὐπρίτεια, as, ἡ, decor eximus,
ornatus: ab

Εὐπρίτης, ἴος, δ, ἡ, valdè deco-
rus, excellens: ex εὐ, et πρίτω, deco-
rus sum. Hinc

Εὐπρίτῶς, adv. decorè, elegantèr.

Εὐπρίτης, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία.

Εὐπροδέκτος, u, δ, ἡ, acceptus:
à προσδέχομαι, suscipio probò, ex
εὐ, πρός, et δέχομαι, capio, fut. ἐξω-
μαι.

Εὐπροσέωρος, u, δ, ἡ, aptè adha-
rensens et assiduus in aliquo nego-
tio; ex εὐ, et προσέωρος, assidue oc-
cupatus; item assessor, quod ex
πρός, et ἔωρα, as, ἡ, sella. Th. ἔω-
μαι, f. ἔδωμαι, sedeo.

Εὐπροσηγορία, as, ἡ, affabilitas;
ex εὐ, et προσηγοέω, compello, quod
ex πρός, et ἀγορεύω. Th. ἀγορεύω,
forum.

Εὐπροσηγορος, u, affabilis: ab iisd.

Εὐπροσίτα, accessu facilia: ab

Εὐπρόσιτος, u, δ, ἡ, accessibilis:
ex εὐ, πρός, et ἔπι, eo.

Εὐπρόσδος, u, δ, ἡ, idem. Th.
ὁδός, via.

* Εὐπροσόρμις, η, ον, appulsus
et aditu facilis: ab εὐ, et προσορ-
μίζωμαι, pervenio.

* Εὐπρόφορος, u, δ, ἡ, facundus
in sermone.

Εὐπροσώπιος, -ῶ, f. ἥσω, speciosus
appareo: et

Εὐπρόσωπος, u, δ, ἡ, speciosus,
pulcher: ex εὐ, et πρόσωπον, u, τὸ,
facies. Th. ὀπτομαι, video; p. m.
ὄπω.

Εὐπροσώπων, ejusd. gen. pl.

Εὐπρυμνος, u, δ, ἡ, pulchram
ruppim habens: ex εὐ, et πρόμα,
ης, ἡ, ruppis. Th. πρόμας, extrenus.

Εὐπρυγος, u, δ, ἡ, pulchras tur-
res habens. Th. πύργος, turris.

Εὐπῶλος, u, δ, ἡ, produçens bo-
nos equos: ex εὐ, et πῶλος, pullus.

Εὐραί, ὄν αι, ferramenta axi in-
fixa, adèd ut à rotâ non atteratur.
Th. εὐραῖς, latus.

Εὐράμην, invenî, per Sync. pro
εὐρησάμην, u, ατο, a. l. m. verbi
εὐρίσκω, invenio.

Εὐραξ, ex obliquo, positâ re in
αἴρος, eos, i. e. latitudinè. Alii
volunt Ion. dici pro πλευράξ per

Aphæ: à πλευρά, ἄς, ἡ, latus, costa.

Εὐρέ, aor. 2. imperat. act. Att.
mutatum habens accentum pro
εὐρε, ut εἶπε pro εἶπε, λαβέ, pro λά-
βε: ab εὐρίσκω, invenio.

Εὔρε, invenito tu, aor. 2. imperat. act. Vide præced. vel invenit.
3. sing. a. 2. ind. act. ab eod.

Εύρεία, Ion. pro εύρεία, lata.

Εύρεῖθην, inventus sum, a. 1. ind. pass. et

Εύρεθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab εύρεσκω, invenio.

Εύρεία, lata, f. g. ab εύρος, εὸς, q. v. Εύρεϊα, a. 2. inf. act. ab εύρεσκω, quod vide.

Εύρεσις, εὼς, ἡ, inventio, et Εύρετής, ὅ, δ, inventor: ab εύρεσκω, invenio.

***Εύρεσις, ἴδος, ἡ, inventrix: ab eod.**

Εύρετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ct

***Εύρετρία, as, ἡ, inventrix: et**

Εύρηκα, perf. act. εύρηκαίαι, perf. inf. act. ab eod. Th.

Εύρημα, ἄτος, τὸ, inventum: ab eod. Th.

Εύρην, Dor. pro εύρεϊν.

Εύρησις, 2. sing. εύρήσετε, 2. pl. f. 1. ind. act. εύρήσω ab εύρεσκω, invenio.

Εύρησιπέης, εὸς, δ ἡ, Poët. pro εύρεσιπέης, verborum inventor: ab εύρεσκω, invenio, et ἔπος, τὸ, verbum, q. ab ἔπω, dico.

Εύρητε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab εύρεσκω.

Εύριζος, υ, δ ἡ, benè radicatus. Th. βίβα.

Εύριν, ἴνος, δ ἡ, sagax: ex εὔ, benè, et ῖν, nasus.

ΕΥ'ΡΗΠΟΣ, υ, δ, EURIPUS, fretum reciprocum, i. e. sepè undas absorbens et removens: Hesych. certè εύριπος interpr. δοχὰς ὑδάτων, et Eust. τόπος πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ὑδάτων.

Εύριπτος, υ, δ ἡ, proverbialitèr ponitur, ut εύριπος ἀνθρώπος, εύριπος τυχὸ, ob inconstantiam.

ΕΥ'ΡΙ'ΣΚΩ, invenio, deprehendo, f. εύρήσω, p. εύρηκα, a. 1. εύρησα, a. 2. εύρον, a. 2. opt. εύρομι, οἰς, οἰ, a. 2. sub. εύρω, ης, η, a. 2. inf. εύρεϊν, a. 2. part. εύρων, ότος, perf. pass. εύρημαι, a. 1. pass. εύρεθην, ης, η, inventus sum; fut. 1. pass. εύρεθήσομαι, aor. 1. m. εύρήμην, ω, ατο, per Sync. pro εύρησάμην, acquisivi. εύρεθῆν ἰν γαστρὶ ἔχουσα, Matt. i. 18. idem quod ἦ, erat, ut Luc. xvii. 13. 1 Pet. ii. 22. Gal. ii. 17. absque Hebraismo, quæ deprehendisse Olearius putavit Obj. in Matt. p. 40. sic Jos. Ant. vii. 7. Eurip. Iphig. in Taur. 777. Hieroc. in Carm. Pyth. Antonin. l. ix. p. 269.

Εύροια, as, ἡ, facilis fluxus. Metaph. affluentia, prosperitas. Th. βέω, fluo.

Εύροίμην, invenero, a. 2. opt. m. et Εύροισ, 2. sing. a. 2. opt. act. et

Εύροισα, as, ἡ, Dor. pro εύρεσθα, ης, ἡ, a. 2. part. act. fœm. g. ab εύρεσκω, invenio.

Εύροκλύδιον, υνος, δ, Euroclydon, ventus quidam procellosus, Act. xxvii. 14. ex Εύρος, Eurvus (ventus ab oriente flans, et ferè ingentem maris commotionem et fluctuatio-

nem excitans), et κλύδιον, fluctus. Th. κλύζω, lavo.

Εύρομες, Dor. pro εύρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. εύροσκω, invenio.

Εύρων, es, ε, a. 2. ind. act. εύρων, ότος, a. 2. part. ab eod.

Εύροσα, 3. pl. a. 2. ind. act. pro εύρον, Ps. cxvi. 3.

Εύρος, υ, ἡ, EURUS. Th. βέω, fluo. Εύροσα, aor. 2. part. act. f. g. ab εύροσκω.

***Εύρβέτης, υ, δ ἡ, pulchrè fluens: εύβρεϊτάο, gen. Æol. pro εύβρέτῃ, εὔ, et βέω, fluo.**

Εύράγυια, as, ἡ, latas vias habens: ab εύρος, εἰ άγυία, via.

Εύρύαλη, ης, ἡ, EURYALE, una Gorgonum, et soror ejus ἡ Σθενώ, ambæ immortales; tertia ἡ Μείδουσα, mortalis.

***Εύρύαλως, ωος, δ ἡ, latus, amplius: ex εύρος, et ἄλως, area.**

Εύρυβάτης, υ, δ, EURYBATES, nomen propr.

Εύρυβίης, Ion. pro εύρυβίας, ὀ, δ, cuius vis se latè extendit, latè patens: ex εύρος, latus, et βία, vis.

Εύρυδάμας, αντος, δ, EURYDAMAS, nomen propr.

Εύρυθμος, υ, δ ἡ, numerosus, concinnus: ex εὔ, et ρυθμός, rhythmus, concinnitas.

***Εύρυθμος, adv. concinnè.**

Εύρυπτεών, latè dominans: ex εύρος, latus, et κρείων, όνος, δ, regnator. Th. κραινω.

Εύρπλείων, υνος, δ ἡ, qui lata prata habet, spatiosus, amplius: ab εύρος, latus, et λειμών, pratum.

Εύρυπτεωπος, υ, δ ἡ, latam frontem habens: ab εύρος, et μέτωπον. Th. ἴππομαι, video.

Εύρυνμήη, ης, ἡ, EURYNOME, nomen mulieris.

Εύρυναν, 3. plur. a. 1. act. εύρυναν, as, ε, et

Εύρυνοντι, dilatant, Dor. pro εύρόνσιν, 3. pl. præ. ind. act. ab

Εύρυνω, dilato, f. vā. Th. εύρος, latus.

Εύρουδέης, gen. Ion. ab εύρουδέα, as, ἡ, spatiosa, et

Εύρουδέιος, δ ἡ, habens latas vias: ab εύρος, latus, et ὀδός, ἡ, via.

Εύρούπα, voc. sing. ab εύρούπηης, υ, δ, latè sonans, vel latè perspicuus: ab εύρος, latus, et Th. ὄψ, vox; vel ut alii volunt ab ὄψ, vultus, quod ab ὄπταμαι, video. Tum etiam εύρούπα, potest esse accus. casus ab εύρούψ, οπας, et -ωπος, latum oculum nabens: ab eod. ὄψ, oculus.

Εύρύπυλος, υ, δ, EURYPYLUS, nomen propr.

ΕΥ'ΡΥ'Σ, εὸς, et in f. g. εύρεϊα, latus, a, um.

Εύρυθενής, εὸς, δ ἡ, potens: ab εύρος, latus, et σθενός, robur.

Εύρυσθέης, εὸς, δ, EURYSTHEUS, rex Mycanorum.

Εύρυσθίως, gen. præced. Att. pro -εὸς.

Εύρυσθηα, Poët. pro Εύρυσθία, acc. sing. ejusd.

Εύρυςενος, υ, δ ἡ, qui habet latum pectus: ab εύρος, et στρον, pectus.

Εύρυτιών, υνος, δ, EURYTION, nomen propr.

Εύρυχαίτας, α, δ, Dor. pro εύρυχαίτης, υ, latam comam habens, laticomus: ab εύρος, et χαιτή, juba, coma.

Εύρυχώροιο, spatiosæ, gen. Ion. ab εύρύχωρος, υ, δ ἡ, in quâ amplii chori duci possunt: ex εύρος, et χορός, chorus, chorea; vel Poët. ponitur pro εύρυχώρον ab

Εύρυχωρος, υ, δ ἡ, latus, amplius: ab εύρύ, latè, et χῶρος, υ, locus.

Εύρω. Vide in εύρωμεν.

Εύρώδης, εὼς, δ ἡ, putris; item situ obsitus, et

Εύρώεις, -εσσα, -εν, putris; obscurus; item amplius: acc. sing. εύρώεντα: ab εύρός.

Εύρωμεν, invenerimus, 1. pl. a. 2. sub. act. εύρωμεν, ab εύρεσκω, invenio

Εύρων, ὄσα, ὄν, aor. 2. part. act. ab eod.

Εύρωπεός, εὸς, δ, et Εύρωπαῖος, υ, δ, EUROPEÆ, ex Europa.

Εύρώπη, ης, ἡ, EUROPA, ex quâ Jupiter genuit τὸν Μίνωα ἡ Ξεῦδάμανθον. Habet nomen à magnis oculis. Etiam pars telluris sic dicta.

ΕΥ'ΡΩ'Σ, ὄτος, δ, silus, mucor, caries.

Εύρωσος, υ, δ, robustus, sanus: ab εὔ, et ῥώνυμι.

Εύρώσως, adv. robustè: ab ἴψδ.

Εύρούτας, υ, δ, EUROTAS, nomen propr. fluvii Laconiae.

Εύρωτιάω, fut. άωω, curiem sentio, situ sum obsitus: ab εύρός.

***ΕΥ'Σ, εὸς, δ, bonus: dicitur et ἡς.**

Εὔσα, as, ε, et in 3. pl. εὔσαν, a. 1. ind. act. verbi εὔω, seu εὔω, uro, ululo, f. εὔωω at

Εὔσα, as, ἡ, Dor. et Æol. pro εὔσα, vel ὄσα, ης, ἡ, existens, præ. part. f. g. verbi f. g. εὔωω at

Εὔσειε, 2. sing. præ. imperat. vel 3. sing. imperf. ind. act. verbi εὔσειεω, -ῶ, colo, fut. ἡσω, p. ἡκα: ex εὔ, et εἶωω, colo.

Εὔσειεια, as, ἡ, pietas, et

Εὔσειεῖαι, ων, αἰ, pietas officia, et

Εὔσειθς, εὸς, τὸ, pietas, et

Εὔσειθω, colo, cum acc. item ἰν pietate instituo, informo, f. ἴσω, p. εὔσειθηκα: a. 1. εὔσειθησα: ab ἴψδ.

Εὔσειθως, πῖδ, adv. et

Εὔσειθης, εὸς, δ ἡ, pius: et

Εὔσειθώς, πῖδ, adv. contractè pro εὔσειθως, ab eod. Th.

Εὔσειλος, vide in εὔσειελος.

Εὔσημος, υ, δ ἡ, benè significans. ex εὔ, et σήμα, signum.

Εὔσηθενός, as, ἡ, virium integritas, robur; et

Εὔσηθενώ, viribus polleo; f. ἴσω, p. εὔσηθηκα, et

Εὔσηθενής, εὸς, -ῶς, δ ἡ, validus: ex εὔ, et σθένω.

Εὔσηκος, υ, δ, opacus, qui facilè adumbratur. Th. ακία.

Εὔσηκαρθμος, benè callans, agilis;

ex eū, et σκαρομῶς, saltus. Th. σκαρῶ, salto.

Ἐσκοπος, υ, δ ζ ἡ, per Dialysin pro εἰσκοπος, qui scopum perile assequitur: providius, opportunus: ex eū, et σκοπέω, finis. Th. σκίπτομαι.

Ἐσσοος, υ, δ ζ ἡ, benè salvus, incolumis: ex eū, et σός, integer.

Ἐσπλάγχχνος, υ, δ ζ ἡ, misericors: ex eū, et σπλάγχχνον, viscus, cor.

Ἐσσελιμος, seu ἔσσελιμος, Poët. pro εἰσελιμος, benè tabulatus: ex eū, et σέλιμα, τὸ, transtrum. Th. σελις, spatium inter lineas, vel inter tubulata navis.

Ἐσθάβεια, ας, ἡ, constantia, columnæ; et

Ἐσθάβιος, -ῶ, f. ἡσω, consto stabilio; et

Ἐσθάβιος, ἶος, δ και ἡ, stabilis: ab eū et ἴσημι.

* Ἐσθάβως, facilè, primò (rebellare:) ab eod.

* Ἐσθάβως, ἶος, δ ζ ἡ, expeditus: ab eū et εἰδλω.

* Ἐσθάβως, expeditè (currerè:) ab eod.

* Ἐσθέβιος, υ, δ και ἡ, formosus, benè coronatus: ex eū, et στέφανος, corona. Th. στέφος, coronò; f. ψω. Ἐσθμος, υ, δ ζ ἡ, qui pulchro ore est, disertus: ex eū, et σθόμα, τὸ, os.

Ἐσθώσιω, f. ἡσω, jaculandi peritius sum, solerè conjicio; et

Ἐσθόχια, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, solertia in conjiciendo: et Ἐσθόχος, υ, δ ζ ἡ, felix in jaculando, solers: à Th. στοχάζομαι, collimo.

Ἐσθόχως, adv. cautè.

Ἐσθρέφης, ἶος, δ και ἡ, et Poët. ἐσθρέφης, pulchrè tortus, flexilis: ex eū, et στρέφω, flecto.

Ἐσθροφία, ας, ἡ, facilitas ad severtendum.

Ἐδούβλητος, υ, δ ζ ἡ, quod per conjecturas facilè cognosci potest: ex eū, et συβάλλω, conjicio. Th. βάλλω, jacio.

Ἐδοφόρος, υ, δ ζ ἡ, cui est elegans pedum forma: ex eū, et σφόδρον, malloolus pedis, pes. Th. σφόρα, malleus.

Ἐδοφόρω, pro ἐσφόρω, gen. Dor. præced.

Ἐδοχημόνος, decenè, adv. et

Ἐδοχημοσύνη, ης, ἡ, decor: ab

Ἐδοχημων, ονος, δ ζ ἡ, decens, spectabilis, honoratus: ex eū, et εἶχημα, τὸ, gestus, habitus. Th. ἔχω, habeo.

* Ἐδοστρος, υ, δ ζ ἡ, vel εἰσωστρος, bonas habens rotas circumtaturas ligneas: ex eū et σῶτρον, lignea circumferentia rota. Th. σείω, quatit.

Ἐδ' pro εἰτε, quando, adv.

Ἐδοτακίω, ordinem et disciplinam servo; et

Ἐδοτακτος, υ, δ και ἡ, ordinem servans; et

* Ἐδοτάκτος, decenè ordine; et

Ἐδοταξία, ας, ἡ, bonus ordo: ex eū, et τάσσω, ordino: f. ξω, p. χα.

EY' TE, quando, quum, sicut, adv. ἥτε, Ion. et Poët. Dialysi, sicut.

Ἐδοτέχεα, benè munitum: acc. sing. ab εἰδοτέχης.

Ἐδοτέχεος, ἑῦ, δ ζ ἡ, benè munitus: ab

Ἐδοτέχης, eos, δ ζ ἡ, id. ex eū et τεύχος.

Ἐδοτεκνία, ας, ἡ, felicitas sobolis: ex eū, et τέκνον, filius. Th. τίκτω, pario.

Ἐδοτεκνος, υ, δ ζ ἡ, prole felix, secundus: ab iisd.

Ἐδοτελεστα, ων, τὰ, superl. grad. ab

Ἐδοτέλης, ἶος, δ ζ ἡ, frugalis: ab eū et τέλος.

Ἐδοτέρπη, ης, ἡ, EUTERPE, nom. Musæ; et

Ἐδοτέρπης, ἶος, -ῆς, δ ζ ἡ, valdè jucundus: ab eū, et τέρω, delecto.

Ἐδοτήκτος, υ, δ ζ ἡ, qui facilè colliquescit.

* Ἐδοτήκτος, υ, δ ζ ἡ, benè sectus et paratus: ex eū, et τέμνω, seco.

Ἐδοτοκία, ας, ἡ, fecunditas: ab

Ἐδοτοκος, υ, δ και ἡ, fecundus: ab eū et τίκτω, pario: p. m. τίτοκα.

Ἐδοτομία, ας, ἡ, animi presentia: ex eū et τομάω.

* Ἐδοτομος, υ, audax.

Ἐδοτονία, ας, ἡ, firmilus tenoris; et Ἐδοτονος, υ, δ ζ ἡ, validus, firmus, intensus; et

Ἐδοτόνος, adv. acriter, magnè contentione: ex eū, et τείνω, tendo.

* Ἐδοτόξια, ας, ἡ, scientia benè jaculandi arcu.

* Ἐδοτραπελεύομαι, lepidè joco; et Ἐδοτραπελία, ας, ἡ, urbanitas; item scurrilitas: ab

Ἐδοτράπελος, υ, δ ζ ἡ, lepidus, urbanus; qui sua verba potest εὑτρέπειν, scilè vertere. Th. τρέπω, a. 2. ἔτραπον.

Ἐδοτρεπής, ἶος, δ ζ ἡ, paratus, aquus; qui facilè ad aliquid τρέπεται, vertitur: et

Ἐδοτρεπίω, paro: ab eod. Th.

Ἐδοτρητος, υ, δ και ἡ, benè perforatus: Poët. ἔδοτρητος, accipitur et pro εὑτρητος, lato ore hians. Th. τετρώω, perforo; f. τρήσω,

Ἐδοτρίανον, acc. sing. Dor. 1. decl. ab εὑτριάτης, υ, δ, inclylus tridentis: ex eū, et τρίανα, tridens. Th. τρεῖς, tres.

Ἐδοτρόχλος, υ, δ και ἡ, rotundus, planus; et

Ἐδοτροχος, υ, δ και ἡ, Poët. ἔδοτροχος, benè currens, volubilis, agilis: ex eū, et τρέχω, curro: f. φρέγω, p. δεράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Ἐδοτύκος, υ, δ και ἡ, metri gratià pro

Ἐδοτυκτος, υ, δ ζ ἡ, benè fabricatus: ab eū, et τεύχω, fabricor: a. 2. ἔτυχον, p. pass. τίτυγμαί, ζαι, και.

Ἐδοτύχειν, secundà fortunà uti, præ. inf. act. ab

Ἐδοτύχῳ, felix sum; f. ἡσω, p. εἰτύχηκα. Ex eū, benè, et τυχή, fortuna. Th. τυγχάνω, assequor.

Ἐδοτυχώς, Ion. et Poët. pro εἰτυχῶς, adv. prosperè: ab iisd.

Ἐδοτύχηκα, benè cessit mihi: p. act. ab εἰτυχέω.

Ἐδοτύχημα, ἄτος, τὸ, felicitas: ab eod. Th.

Ἐδοτύχης, ἶος, δ ζ ἡ, fortunatus: ab eū, benè, et τυχή, fortuna. Th. τυγχάνω, assequor.

Ἐδοτύχησις, Ἰβόλ. pro εἰτυχέσις, a. 1. part. act. verbi εἰτυχέω, felix sum; quod et

Ἐδοτύχια, ας, ἡ, secunda fortuna: ab εἰτυχίς.

Ἐδοτύχος, υ, δ, EUTYCIUS, nomen propr. q. à præced.

Ἐδοτύχος, υ, δ ζ ἡ, aqua abundans: ex eū, et τυώω, aqua.

Ἐδοτύχη, ας, ἡ, Dor. pro εἰτυχηία, ἡ, faustu, vel læta accinatio; et

Ἐδοτύχος, Dor. pro εἰδοτύχος, bonis verba dicendo: vido εἰτυχηίω.

Ἐδοτύρητρας, υ, et Dor. -α, δ, Apollinis epith. pulchram pharetram habens: ex eū, et φαιρέτω, pharetra.

Ἐδοτύριω, -ῶ, ἑίς, -εἰς, ἑίς, -εἰ, celeberr, laudo, gratulor; f. ἡσω.

Ex eū, et φήμη, fama, quod à φημί, dico. Th. φώω, idem.

Ἐδοτύρησαι, fausta precari, a. 1. inf. act. præced.

Ἐδοτύρία, ας, ἡ, bona fama, laus, bonum omen: et

Ἐδοτύριος, υ, δ ζ ἡ, boni nominis, boni ominis: et

* Ἐδοτύριώω, votis excipio et acclamatione: vide εἰτυρηίω.

Ἐδοτύρησῶνα, ας, ἡ, Poët. et Dor. pro

Ἐδοτύρησῶνη, ης, ἡ, admonitio, mandatum: vido εἰτυρηίω.

Ἐδοτύβογγος, υ, δ ζ ἡ, benè sonans: ex eū, et φθόγγος, sonus. Th. φθίζομαι, sono; f. γζομαι, p. ἔφθογμαί, p. m. ἔφθογγα.

Ἐδοφώω, ezubero, fertilis sum, f. ἡσω, p. ἐδοφώκηκα, a. 1. ἐδοφώκηκα, ab

Ἐδοφωρος, υ, δ ζ ἡ, ferax, qui facilè ferri tolerarique potest. Th. φέρω, fero; f. οἶσω.

Ἐδοφώρα, exhilario, oblecto; f. ἐδοφῶνῶ, p. ἐδοφῶγαί, a. 1. ἐδοφῶσα, Att. ἡνα, præ. pass. εἰδοφῶομαι.

Ἐδοφωρος, genio indulget: a. 1. pass. ἐδοφῶσθην, ης, η, a. 1. imperat. ἐδοφῶσθητι, f. 1. pass. ἐδοφῶσθήσθε, λαβωρ: ex eū, et φωή, mens.

Ἐδοφρανία, Ion. pro ἐδοφῶνῆ, 2. sing. fut. 1. m. ἐδοφῶομαι, à præc.

Ἐδοφρανείω, Ion. pro ἐδοφῶνείω, f. 1. inf. act. ab eod.

Ἐδοφρανῆθ, ης, η, Att. ἡδοφρανῆθ, Psal. xvi. 9. a. 1. pass. ἐδοφῶνῆθητι, ἡτω, a. 1. imperat. ἐδοφρανῆθην, a. 1. opt. in 3. pl. -θείσθαι, ἐδοφρανῆσθαι, a. 1. inf. pass. ab ἐδοφῶνῶ, exhilario.

Ἐδοφρῶνα, acc. sing. ab ἐδοφῶν, ονος, δ ζ ἡ, hilaris. Th. φρήν, mens.

Ἐδοφρῶναι, noctes, nom. pl. ab ἐδοφῶν, ηος: παρὰ τὸ ἐδοφῶναι, quia nox ad considerationem et consilia multum conferre putatur: ab eod.

Ἐδοφρῶνῶ, sapio: f. ἡσω, p. ἡκα ex ev, et φρήν, mens.

Ἐδοφροσύνη, ης, ἡ, et Dor. ἐδοφροσύνα, ας, ἡ, lætitia: ab

Εὐφρών, *mens*, ὁ ζή, *hilaris*: ex eū, et φρήν, *mens*.

Εὐφρόης, *ios*, ὁ ζή, *nobilis, ingeniosus*; acc. sing. εὐφρία dual. εὐφρε. Ex εὐ, bene, et φρία, nascor.

Εὐφρία, *as, ἡ*, *bona indoles, ingenii dexteritas*: et

Εὐφρός, *adv.* *ingeniosè, scilè*: ubi εὐφρός.

Εὐφρώνας, *benè sonans, canorus*: ex εὐ et φωνή.

* Εὐφραντα, *as, ἡ*, *vocum (in scribendū) suavis compositio*.

* Εὐχαίτης, *us, ὁ ζή ἡ*, *benè seu pulchrè jubātus*.

Εὐχαριστία, *-ῶ*, *gratias ago, cum dat. f. ἡσω, p. εὐχαριστικα, a. 1. εὐχαριστικός, præs. pass. εὐχαριστόμαι, -ῆμαι, gratiarum actione celebror*: a. 1. pass. εὐχαριστήθην, *us, η, a. 1. sub. pass. εὐχαρισθῶ, ἡς, ἦ. Th. χάρις, gratia.*

Εὐχαριστία, *as, ἡ*, *gratiarum actio*: et

Εὐχαρίστος, *us, ὁ ζή ἡ*, *gratus*; et

Εὐχαρίστως, *adv.* *placidè*: ab eod. Th.

Εὐχάς, *acc. pl. ab εὐχῆ, ἡς, ἡ*, *precator*. Th. εὐχομαι, *precor*.

Εὐχαια, *Ion. pro εὐχη, 2. sing. præs. sub. verbi εὐχομαι, precor*; fut. εὐχῶμαι, *p. εὐχῆμαι*.

Εὐχεῖο, *ros, ὁ ζή ἡ*, *manu præstans, forlis*: ab εὐ, et χεῖρ, *manus*.

Εὐχειρία, *as, ἡ*, *artificium, dexteritas*: à præced.

Εὐχεο, *Ion. pro εὔχην, 2. sing. imperf. vel præ. imperat. verbi εὐχομαι, precor*.

Εὐχέριαι, *as, ἡ*, *facilius*; et

Εὐχερός, *ios, ὁ ζή ἡ*, *facilius*; et

Εὐχερώς, *facilè*: ex εὐ, et χεῖρ, *manus*.

Εὐχρίσθω, *precetur*; 3. sing. præ. imperat. verbi εὐχομαι.

Εὐχεράσθαι, *Poët. pro εὐχέρασθαι, præ. inf. ab*

Εὐχετόμαι, *preces fundo*. Th. εὐχέμαι.

Εὐχουόμην, *Poët. pro εὐχετόμην; præ. opt. pass. εὐχεταίμην, φέρω, à præced.*

Εὐχῆ, *ἡς, ἡ*, *totum*: ab εὐχομαι, *precor*.

Εὐχθω, *dedecet*; 3. sing. perf. imperat. pass. εὐχθω; ab

ΕΥΧΟΜΑΙ, *glorior, dico, precor, opto, imperf. Att. πύχθην, ου, ετο, pro εὐχόμεν, f. εὐχόμεν, p. εὐχόμεν, a. 1. m. εὐχάμην, ω, ατο, a. 1. opt. m. εὐχάμην, ατο, ατρο.*

Εὐχος, *eos, τὸ*, *gloria, honor, deus*: à præced.

Εὐχρηστέομαι, *communè tractor*: et

Εὐχρηστος, *us, ὁ ζή ἡ*, *utilis, valdè utilis*: ex εὐ, et χρῆσω, *commodo, utendum do*: f. χρῆσω.

Εὐχρως, *benè coloratus*: ex εὐ, et χρῶμα, *color*.

Εὐχρῶδῃ, *ἡς, ἡ*, *voluum*, *Poët. pro εὐχρῶ. Th. εὐχρῶμαι, precor*.

Εὐχρῶμαίος, *us, ὁ*, *qui volu facit, vel facit aequè conatur*: à præced.

Εὐφύραχτι, *f. ἡσω, p. εὐφύραχτα,*

bono sum animo: ab εὐ et ψυχῆ, *animus, anima*.

Εὐφύραχτι, *tos, ὁ ζή ἡ*, *jucundo et salubri expositus frigori*.

Εὐφύραχτα, *as, ἡ*, *latitia, magnanimitas*: et

Εὐφύραχος, *us, ὁ*, *latus, magnanimus*: et

Εὐφύραχος, *adv. latè, magnanimè*: ab εὐ et ψυχῆ.

ΕΥΨ, *seu εὐω, f. σω, p. εὐκα, uro, ustulo*.

Εὐώδη, *acc. sing. ab*

Εὐώδης, *eos, ὁ ζή ἡ*, *benè olens*: ab εὐ, et ὄζω, *oleo*; f. ἡσω, et ἔσω, *p. m. ὄδα, Att. ὀδῶδα*.

Εὐωδία, *as, ἡ*, *fragrantia*; à præced.

Εὐωδιῶζω, *sum boni odoris*: ab eod.

Εὐωνος, *us, ὁ ζή ἡ*, *qui boni pretii est*; *viti pretio exponitur: qui faciliè emi potest*. Th. ὠνέομαι, *emio*.

Εὐώνυμος, *us, ὁ ζή ἡ*, *fausti nominis ac ominis, clarus, sinister*; quod sinistra certis in rebus felicia habebantur: ex εὐ, et ὄνομα, *nomen*.

Εὐώπις, *ἔδος, ἡ*, *que pulchrum vultum, aut oculos habet*: ab εὐ, et ὄψ, *vultus, oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Εὐωχῆ, *f. ἡσω, p. εὐώχηκα, convivio exipio*; et

Εὐωχίω, *convivens, latus*; præ. part. act. præced. ab

ΕΥΨΥΧΙΑ, *as, ἡ*, *convivium, epulum*: q. ab εὐ, et ὄχη, *cibus*.

ΕϋΨ, *pro ἐπι, in, super, cum gen. et acc. Att.*

ΕϋΨ, *dixit, pro ἐρη, a. 2. verbi φημι, dico*.

ΕϋΨα, *dixit, Dor. pro ἐψη, a. 2. ejusd.*

Εϋψάνθη, *apparuit, Poët. pro ἐψάνθη, a. 2. ind. pass. verbi φαίνω, f. ανῶ, pret. pass. πέφαμαι*.

Εϋψάτικός, *Dor. pro ἐρητικός, ἡς, ἡ, puerilis*. Th. ἡσθ, *pubes*.

Εϋψάθος, *Dor. pro ἐρηθος, us, ὁ, adolescens*: ab eod. Th.

Εϋψάγον, *es, e, et Dor. ἐψάγον, a. 2. verbi ψάγω, comedo*; pro quo in

3. pl. ἐψάγουσαν, *Psal. lxxviii. 29. f. 2. in. ψάγομαι, pro ψάγωμαι, a. 2. inf. act. ψάγειν*.

Εϋψάθ' *pro ἐψάτο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημι, dico*.

Εϋψαίνω, *videbaris, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐψαίνω, ab ἐφαίνω, verbi φαίνω, apparere*: f. ανῶ, a. 1. ἐψήνα, *p. πέφαγκα, f. 2. pass. φαίησθαι*.

Εϋψαίνον, *ostendebant, 3. pl. imperf. act. ejusd. pro quo ἐψαίνσαν, 1 Mac. iv. 50*.

Εϋψάλλομαι, *insilio, imperf. ἐψηλάμην, us, ετο, f. ἐψήλλμαι, a. 1. m. ἐψηλάμην, ω, ατο. Th. ἄλλομαι, salio*.

Εϋψάλος, *us, ὁ ζή ἡ*, *maritimus*: ab ἐπι et ἄλς.

Εϋψάλῶν, *Dor. pro ἐψηλῶν, q. pro -δων, præ. part. art. ab ἐψηλάω, clavo affigo*; ex ἐπι, et ἦλος, *clavus*.

Εϋψάμαν, *Dor. pro ἐψάμην, q. v.*

Εϋψαμαρτῶω, *ad peccandum induco*.

Εϋψαμεν, *1. pl. imperf. verbi φημι, dico*.

Εϋψαμέριος, *la, ov, Poët. et Dor. pro ἐρημέριος, diurnus, temporarius*. Th. ἡμέρα, *die*.

Εϋψάμην, *a. 2. m. verbi φημι, dico*.

Εϋψάμιλλος, *us, ὁ ζή ἡ*, *pat, aqualis, amulus*. Th. ἄμιλλα, *certamen*.

Εϋψαν, *dicebant, Bæot. Sync. pro. ἐψασαν, 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἐψην, dixi, a. 2. vel imperf. à φημι, dico*.

Εϋψάνε, *apparuit, 3. sing. a. 2. ind. act. et*

Εϋψάνην, *us, η, emersi, a. 2. ind. pass. à φαίνω, apparere, f. ανῶ, a. 2. ἐψανον, perf. pass. πέφαμαι, p. m. πύψηναι*.

Εϋψάνθη, *apparui, a. 1. ind. pass. ejusd.*

Εϋψανίσθησαν, *apparuerunt, 3. pl. a. 1. pass. verbi φαίνω, f. τσω, perf. pass. πέψανισμαι, a. 1. pass. ἐψανίσθην. Th. φαίνω*.

Εϋψάταξ, *senel, adv. ex ἐπι et ἄπαξ*.

Εϋψάπηνε τινὶ πότμον, *Poët. q. d. alligare alicui mortem, pro θανατόν τινὶ ἐπιφέρειν, mortem alicui inferre*. Th. ἄπτω, *tango*.

Εϋψάπτομαι, *attingo, cospesso: ex ἐπι, et ἄπτω, tango, f. ἄψω, p. ἦφα*.

Εϋψαρογῆ, *ἡς, ἡ*, *convenientia, coherentia*: ab

Εϋψαρμόζω, *accommodo, vel ἐφαρμόζω*.

Εϋψαρμόσειν, *Dor. pro ἐφαρμόζειν, adærare*.

Εϋψαροττω, *accommodo, quadrò; ex ἐπι, et ἄροτῶζω, seu ἄροτῶω, f. σω, p. ἦροκα, congruo*. Th. ἄρω, *opto*.

Εϋψάρατο, *obstruebantur, pro ἐψάρατο, 3. pl. a. 1. m. verbi ψάραω, vel -ττω, sepio, obstruo, f. ῥαω, p. χσ, a. 1. m. ἐψάραμην, ω, ατο, et in 3. pl. ἐψάρατο, et per Metath. ἐψάρατο*.

Εϋψασαν et ἐψάσαν *dixerunt, Dor. pro ἐψασαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φημι, dico; vel ἐψασαν est 3. pl. imperf. Dor. ἐψασαν*.

Εϋψάσις, *as, e, a. 1. ind. act. verbi ψάλλω, flocci facio*. Th. ψάλλω, *vilis*.

Εϋψαφαμίτη, *us, amplexata, a. 1. part. m. f. g. ab ἐψάπτομαι: ex ἐπι, et ἄπτω, tango, f. ἄψω*.

Εϋψάφατο, *Dor. pro ἐψάφατο, 3. sing. a. 1. m. ab eod. verbo et Th.*

Εϋψέλλον, *3. pl. imperf. verbi ψέβομαι, timere, effugio, p. m. πέφομαι*.

Εϋψέρεώω, *insideo, insideor, f. εἶσω, p. κα' ab*

Εϋψέροος, *us, ὁ ζή ἡ*, *qui in sellâ sedet, assessor, adversarius*: ex ἐπι et ἔδρα, *sedes*. Th. ἔζομαι.

Εϋψέζω, *insidebat, 3. sing. imperf. et*

Εϋψέζομενος, *insidens, præ. part. ab ἐψέζομαι, qu ab ἔζωμαι, sedeo, f. 2. m. ἔζωμαι*.

Εϋψήκα, *as, e, Poët. seu Ion. pro*

ἔψηκα, as, e, immisi: a. 1. act. ab ἔψημι. Th. ἴημι, vel ἔω, mitto.

Ἐφθεῖς, a. 1. part. pass. ab ἔψημι, immitto: ab eod. Th.

Ἐφείδετο, parcebat, 3. sing. imperf. pass. à φείδομαι, parco, f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, indultus, p. part. pass. Poët. pro ἐπειμένος, ab ἐπιδύνει: ex ἐπι et ἔω, indulo. Sed

Ἐφειμένος, immissus, est a. 2. part. m. ab ἔψημι immitto, assumpto i. Th. ἴημι, vel ἔω, mitto.

Ἐφείναι, a. 2. inf. act. ab ἔψημι, immitto: ex ἐπι et ἴημι, f. ἴσω, a. 2. ἴν.

Ἐφείντο, irruerant, 3. pl. plusq. p. pass. ἐφείνυν, σο, το, ab iisd.

Ἐφείσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐφείσομαι, parco, f. σομαι, p. πέφισομαι.

Ἐφείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. ab ἔψημι.

Ἐφείσκειν, per Pleonasm. literæ i, pro ἐφείσκειν, plusq. p. verbi ἐφείσκειν, insulo.

Ἐφείσω, repercisti, 2. sing. a. 1. ind. m. vide in ἐφείσατο.

Ἐφείω, Poët. pro ἐφῶ, a. 2. sub. act. ab ἔψημι, immitto: vide ἐφείνω.

Ἐφέλκομαι, extrahor: ex ἐπι et ἔλκω, traho, f. ζω.

Ἐφελκομένω, dat. sing. part. præs. præced.

Ἐφελκῶν, et ἐφελκω, alitraho, elicio.

Ἐφέμεν, Ion. pro ἐφείναι, a. 2. inf. act. ab ἔψημι, immitto. Th. ἴημι, vel ἔω, mitto, a. 2. ἴν.

Ἐφεζῆς, adv. deinceps: ab ἐξῆς, idem.

Ἐφέζω, prohibeo, continebo, f. 1. act. ab ἐπέχω, cohibeo. Th. ἔχω, habeo, f. ζῶ.

Ἐφέπειν κράταιον ἔγχος, tractare validam hastam. Et pro regere, gubernare. Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἔπω, sequor.

Ἐφεπασκου, es, e, Ion. pro ἐφείπον, es, e, imperf. ab

Ἐφίπω, persequor. Th. ἔπω, sequor, a. 2. εἶπον.

Ἐφερον, es, e, ferebam, imperf. verbi φέρω, fero, pro quo in 3. pl. ἐφέροσαν, 1 Chron. xxii. 4. f. οἴσω, a. 1. ἵνεγκα.

Ἐφερσει, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi φέρω, fero, fut. 1. Æol. φέρω.

Ἐφες, immittle, a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἴημι, vel ἔω, mitto.

Ἐφεις, eos, ἡ, desiderium, appetitus; item provocatio de iudicio ad iudicium, appellatio: ab iisd.

Ἐφείσος, υ, ἡ, EPHEBUS, nomen urbis.

Ἐφείσπετο, sequebatur, 3. sing. imperf. Ion. ab ἐφείσομαι, Poët. pro ἐφείσομαι, Th. ἔπω, sequor.

Ἐφείσσω, collata, Poët. pro ἐφείσω, a. 1. imperat. m. verbi ἐφείσω, vel ἐφείω, f. 1. ἐφέζω, a. 1. m. ἐφείσθω, et Poët. ἐφείσομαι, indē ἐφείσθω, a. 1. part. m. Th. ἔω, col-

loco.

Ἐφείσσομαι, imponere, gem. σ, pro ἐφείσσομαι, f. 1. inf. m. vide in ἐφείσομαι.

Ἐφίστασαν, instabant, 3. pl. imperf. act. ab ἔψημι pro ἔψημι, insto; alii volunt dici pro ἐφείσκεισαν, per Syuc. 3. pl. plusq. p. ab ἔψημι, slo.

Ἐφίστηκα, as, e, p. act. verbi ἐφίστημι, insto.

Ἐφίσιος, υ, b z ἡ, domesticus, civis, indigena; qui domi est, vel qui domum rediit: ab ἐπι, et ἔστια, focus, domus.

Ἐπισφίς, ἴδος, ἡ, sagum, chlamys, vestimentum. Th. ἔω, vel ἐννυμι, induo.

Ἐφίστωτα, per Crasin pro ἐφείσθηκτα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, insto.

Ἐφεστρέων, mandatorum, gen. pl. Ion. pro ἐφεστῶν, ab

Ἐφεστῆ, ἡς, ἡ, mandatum: ab ἐφίημι, immitto. Th. ἔω, mitto.

Ἐφευρετῆς, δ, δ, inventor: ab

Ἐφευρίσκω, invenio, vide in ἐφεύροισι.

Ἐφεύροι, inveniret, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω, ex ἐπι et ἐφρίσκω, invenio, f. εὐφρίσω, p. εὐφρίκα, a. 2. εὐφρον.

Ἐφειψιῶντο, Poët. pro ἐφειψιῶντο, q. pro -ιάοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφειψιῶμαι, illudo: ex ἐπι et ἐψιάμαι, colloquor, ludor: q. ab ἐψία, colloquium, lusus. Th. ἔπω, dico.

Ἐφεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφώραω, intueor: ex ἐπι, et ὄρωω, video, imperf. ἑώραον, -ων, f. ἄσω, p. ἑώρακα.

Ἐφη, dixit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φημι, dico.

Ἐφηβία, ἱας, ἡ, pubertas: et

Ἐφηβικόν, ε, τὸ, pubes, puberum multitudino: ab

Ἐφηβος, υ, δ, EPHEBUS, puer, adolescens. Th. ἦθη, ἡς, ἡ, pubes, pubertas.

Ἐφῆδομαι, delector, vel gaudeo aliquid re: ex ἐπι, et ἦδομαι, gaudeo.

Ἐφήκα, as, e, perf. act. verbi ἐφίημι, immitto, f. ἐφῆσω. Th. ἴημι, mitto.

Ἐφῆλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐφάλλομαι, insilio. Th. ἀλλομαι, salio.

Ἐφῆλις, ἴδος, ἡ, fibula: ab ἐπι, et ἦλος, clavus.

Ἐφῆλις, ἴδος, et ἰος, ἡ, vilium faciei asperse: ex inflammatione vel ustione Solis: ab ἐπι, et ἡλιος, Sol.

Ἐφῆλος, υ, δ, clavus affixus: ab ἦλος, clavus; item maculis solarium effectus: vel Soli expositus: ex iisd.

Ἐφῆμενος, insidens, præ. part. ab ἐφῆμαι, insideo: ex ἐπι, et ἦμαι, sedeo.

Ἐφῆμερεῖν τοῖς κινδύνοις, totum diem periculis immorari, pericula sustinere: et

Ἐφῆμερία, as, η, series, classis: et

Ἐφῆμερία, ai, vices: ab ἐφῆμερος, unicum diem durans: ex ἐπι, et ἡμέρα, dies.

Ἐφῆμερίοι βροτοί, unius diei homines, qui scil. brevissimum vitæ tempus vident: ab

Ἐφῆμερίος, υ, b z ἡ, idem quod ἐφῆμερος.

Ἐφῆμερίος, ἴδος, ἡ, EPHEMERIS, libellus in quo acta quotidianæ continentur: et

Ἐφῆμερος, ης, η, quotidianus, diurnus. Th. ἡμέρα, dies.

Ἐφῆμοσθένη, ης, ἡ, idem quod ἐφετη, mandatum: ex ἐπι, et ἔω, mitto.

Ἐφῆν, ης, η, dixi, a. 2. vel imperf. ind. act. verbi φημι, dico.

Ἐφῆνάμην, υ, ατο, a. 1. m. verbi φάλω, ostendo, f. ανῶ, p. πέφωγα.

Ἐφῆρνε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐφῆπται, 3. sing. perf. ind. pass. ἐφῆμαι, φαι, πται, ab ἐφάπτομαι, attingo, assequor. Th. ἀπτομαι, tango.

Ἐφῆρροσε, adaptavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐφαρμίζω, quod ex ἐπι, et ἀρμίζω, adapto. Th. ἀρω, apto.

Ἐφῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi φημι, dico.

Ἐφῆσεις, impelles, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἐφίημι. Th. ἴημι, mitto.

Ἐφῆσθα, dicebas, Æol. Paragoge pro ἐφῆς, 2. sing. imperf. act. verbi φημι, dico.

Ἐφῆσθεῖν, per Sync pro ἐφῆσθεῖσαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφῆδομαι, delector super aliquid re: ex ἐπι, et ἦδομαι, delector. Th. ἡδῶς, suavis.

Ἐφῆσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, immitto: ab ἴημι, mitto. Th. ἔω, idem. Vel etiam ab ἐφῆδομαι, delector super aliquid re, quod ab ἦδομαι, delector, f. ἡσομαι. Th. ἡδῶς, suavis.

Ἐφῆσθα, praveni, perf. act. verbi φθάνω, pravenio, f. φθάσω, a. 2. ἐφθην, q. à φθῆμι, idem.

Ἐφθαζα, Dor. pro ἐφθασα, a. 1. act. ab eod.

Ἐφθᾶσθη, perii, a. 2. pass. verbi φθείρω, corrumpo, f. εῶν, p. ἐφθαρκα, a. 1. ἐφθειρα.

Ἐφθαρκα, corrumpi, vide præced.

Ἐφθαρμένος, interemptus, part. perf. pass. ἐφθαρμαι, ab eod. verbo.

Ἐφθασα, as, e, praveni, praveni, a. 1. ind. act. à φθάνω, f. φθάνω, tanq. à φθᾶω.

Ἐφθέγγωτο, 3. pl. imperi. verbi φθέγγωμαι, loquor, f. φθέγγομαι, p. ἐφθέγγωμαι, p. m. ἐφθόγγα.

Ἐφθέγγω, Ion. pro ἐφθέγγω, 2. sing. a. 1. m. et

Ἐφθέγγατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd. verbi.

Ἐφθῆν, praveni, a. 2. ind. act. verbi φθάνω, f. φθάνω, q. à φθῆμι.

Ἐφθιάθω, pro ἐφθιάθω, corrumpi crant, 3. pl. plusq. p. pass. ἐφθίμην, et ο, το, factio ex 3. sing. inserto a

gio : f. ζω, p. m. *πίφρυγα*, pro *πίφυγα*.

**Ἐφυγοσαν*, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. *Ἐφενθη*, pro *ἔφυγον*, verbi ejusd.

**Ἐφύη*, *enatus*, est : 3. sing. a. 2. ind. pass. à *φύω*, vel *φύμι*, nascor.

**Ἐφύλαξα*, *as*, *e*, a. 1. ind. act. verbi *φύλασσω*, vel *-τρω*, *custodire* : f. ζω, p. *πεφύλαξα*.

**Ἐφυνμίω*, *decanto*, *celebro* : ex *ἔπι*, et *φυνμίω*.

**Ἐφυν*, *us*, *u*, a. 2. et *ἔφυν*, per Sync. pro *ἔφυσαν*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi *φύμι*, a *φύω*, nascor.

**Ἐφύτρεθε*, et *-θεν*, *desuper*, quod ex *ἔπι*, et *φύτρεθε*. Th. *ὑπέρ*, *super*.

**Ἐφύρον*, *rigabant*, 3. pl. imperf. act. verbi *φύρω*, *riego* : f. ῥω, et *Ἄολο*, *φύρω*.

**Ἐφύσα*, pro *ἔφυσας*, 3. sing. imperf. act. verbi *φύσσω*, *sufflo*, *insflo*.

**Ἐφυσώθησαν*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi *φυσάω*, *insflo* : f. ῥω, p. *πεφυσάωκα*, ab eod. Th.

**Ἐφύση*, Dor. pro *ἔφυσσα*, 3. sing. imperf. à *φυσάω*, pro quo et *φυσάω*. Vide in *ἔφύσα*.

**Ἐφύτε*, 2. pl. imperf. act. Vide *φύμι*, nascor.

**Ἐφύτεν*, pro *ἔφύτενσε*, *plantavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *φύτενω*, *planto*. Th. *φύω*.

**Ἐφθαθά*, verbum Syriacum, *vertitur apertor*, Marc. vii. 34.

**Ἐφωτίσθη*, *ns*, *n*, a. 1. ind. pass. verbi *φωτίζω*, *illumino* : f. τω, p. *πεφώτικα*, q. à *φῶς*, *φωτός*, τὸ, *lumen*. Th. *φάω*, *luceo*.

**Ἐφώνεε*, 3. sing. imperf. act. verbi *φώνεω*, *loquor*. Th. *φωνή*, *vox*.

**Ἐχ'*, pro *ἔχε*, *contine*, *præs.* imperat. ab *ἔχω*, *habeo*.

**Ἐχάδον*, *es*, *e*, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi *χάσσω*, *f. χάσω*, *hio*.

**Ἐχαιρον*, *es*, *e*, imperf. verbi *χαίρω*, *gaudeo* : f. χαρῶ, p. *κέχαρκα*, a. 1. m. *ἐχάρημην*.

**Ἐχάλασθη*, *ns*, *n*, a. 1. ind. pass. verbi *χάλαω*, *dimitto* : f. ἄσω, p. *κεχάλακα*.

**Ἐχάλπηνα*, *difficilem me præbuit*, a. 1. ind. act. verbi *χάλπηνω*, *irascor* : quod à *χάλεπός*, *difficilis*, *gravis*. Th. *χάλιπτω*, *lædo*.

**Ἐχάνον*, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi *χάνω*, *hisco* : f. ανῶ, a. 1. *ἔχηνα*, p. m. *ἐχηννα*.

**Ἐχαράκω*, pro *ἐχαράκος*, 3. sing. imperf. act. verbi *χαράκω*, *vallum circumduco* : quod ex *χάραξ*, *akos*, *δ*, *vallum*, seu *agger quo castra muniri solent*. Th. *χαράσσω*, f. ζω, *scilicet*.

**Ἐχάρασσον*, *infrendebant*, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

**Ἐχάρησθ*, *ns*, *n*, et in 3. pl. *ἐχάρησαν*, *gavisii sunt*, a. 2. ind. pass. verbi *χαίρω*.

**Ἐχαρίσθη*, *ns*, *n*, a. 1. ind. pass. verbi *χαρίζομαι*, *gratificor* : f. τωμαι. Th. *χάρις*.

**Ἐχε*, *præbe*, *præs.* imperat. act. *ἔχε*, imperf. Ion. pro *εἶχεν*, 3. sing. imperf. act. verbi *ἔχω*, *habeo*.

**Ἐχεα*, *effudi*, pro *ἔχεσσα*, a. 1. ind. act. verbi *χέω*, *fundo*, f. *χέσω*, a. 1. *ἔχεσσα*, *ἔχενα*, et *ἔχεα*.

**Ἐχέγγυθος*, *u*, *δ* *z* *h*, *fide dignus*, ab *ἔχω* et *ἔγγυθ*, *sponsio*.

**Ἐχεν* ἰπ' *ἔργοισιν*, *ἀμφὶ τε βυλαῖς*, *habere se in operibus et circa concilia*, id est, *in factis et consiliis occupatum esse*. Et *ἔχεν*, pro *εἶνα*, *esse*, *versari*. Et pro *διακείν*, *administrare*.

**Ἐχειροτονηθη*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi *χειροτονέω*, *per suffragia creo* : ex *χείρ* et *τενω*.

**Ἐχέμεν*, Ion. et Dor. *ἔχέμενα*, 3. sing. præs. infin. act. ab *ἔχω*, *habeo*.

**Ἐχέμονα*, acc. sing. ab *Ἐχέμωνος*, *δ*, nom. propr.

**Ἐχεν*, *habebat*, Ion. pro *εἶχεν*, 3. sing. imperf. act. vel Dor. pro *ἔχεν*, infin. verbi *ἔχω*.

**Ἐχενής*, *ἴδος*, *h*, *ECHENEIS*, *pisciculus*, qui et *remora*, appellatur : ab *ἔχω*, *delineo*, et *νήσ*, *navis*.

**Ἐχεν*, præs. imperat. pass. Ion. pro *ἔχεν*, ab eod. verbo.

**Ἐχεπευκῆς*, *είος*, *δ* *z* *h*, et τὸ *ἔχεπευκῆς*, *amarus*, *mortifer* : et *ἔχεν* et *πέυκη*, *ns*, *h*, *amaritudo picea*; quasi *lacryma picea*.

**Ἐχισκε*, Ion. vel Poët. pro *εἶχε*, 3. sing. imperf. verbi *ἔχω*.

**Ἐχίσονος*, *u*, *δ* *z* *h*, *quii gemitus* : ac *suppiria effert*, *perniciosus* : quod ab *ἔχω*, *habeo*, et *σόνος*, *gemitus* : quod à *σένω*, *gemo*. Th. *στενός*.

**Ἐχετ'*, pro *εἶχετο*, Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi *ἔχω*, *teneo*, *habeo*. Vel *ἔχετ'* pro *εἶχε*, et *τε*, enclit.

**Ἐχέτην*, *tenebant*, pro *εἶχέτην*, 3. dual. imperf. act. *εἶχον*, verbi *ἔχω*.

**Ἐχέτης*, *u*, *h*, *dives* : ab *ἔχω*, *habeo*.

**Ἐχέτην*, *ns*, *h*, *stiva* : παρὰ τὸ *ἔχεσθαι*, quia manu tenetur. Th. *ἔχω*, *teneo*.

**Ἐχετος*, *u*, *δ*, *nomen propr.*

**Ἐχενα*, *effudi*, et in 3. pl. *ἔχεναν*, a. 1. ind. act. verbi *χέω*, *fundo*, f. *χέσω*, a. 1. *ἔχεσσα*, *ἔχενα*, et *ἔχεα*.

**Ἐχέουτο*, *effudit*, 3. sing. a. 1. ind. m. ab *ἔχενα*, a. 1. act.

**Ἐχέφρονες*, nom. pl. οἱ *z* *α'* : et **Ἐχέφρονως*, adv. *prudenter* : ab

**Ἐχέφρων*, *ovos*, *δ* *z* *h*, *cordatus* : ex *ἔχω*, *habeo*, et *φρήν*, *mens*.

**Ἐχηρα*, a. 1. ind. act. verbi *χαίρω*, *gaudeo*, f. ῥω.

**Ἐχης*, *habeas* : 2. sing. præs. sub. act. verbi *ἔχω*.

**Ἐχθαίρ'*, pro *ἔχθαρε*, *odia persequere* : præs. imperat. act. ab *ἔχθαίρω*. Th. *ἔχθος*, *odium*.

**Ἐχθαίρη*, *oderit* : 3. sing. præs. sub. act. ejusd.

**Ἐχθαίροντι*, Dor. pro *ἔχθαίρωσι*, *odio persequuntur*, 3. pl. præs. ind. act. ab

**Ἐχθαίρω*, f. ῥω, a. 1. *ἔχθηρα*, *odio persequor*. Th. *ἔχθος*, *odium*.

**Ἐχθει*, *oderit* : 3. sing. præs. ind. act. ab *ἔχθω*, *odio persequor*, quod ab eod. Th.

**Ἐχθές*, idem quod *χθές*, *heri* : adv.

**Ἐχθῆραι*, *inimicus sit* : 3. sing. a. 1. opt. act. *Ἄολο*, pro *ἔχθηραι*, verbi *ἔχθαίρω*.

**Ἐχθῆρω*, *odio habeam* : a. 1. sub. act. ejusd.

**Ἐχθῆραμαι*, *inimicus ero* : fut. 1. m. verbi *ἔχθῆρομαι*, tanq. ab *ἔχθῆρομαι*. Th. *ἔχθος*.

**Ἐχθῆρατος*, *ιστη*, *ιστων*, *inimicissimus* : superlat. grad. ab *ἔχθῆρος*, *inivisus*, comp. *ἔχθλων*, superl. *ἔχθιστος*, ab eod. Th.

**Ἐχθροπαῖω*, *-ω*, f. ἦσω, *altercor*, *inivisus fio*, *sum odio* : ab

**Ἐχθροπαῖος*, *h*, *δν*, *odiosus*, *inivisus* : quasi *ἔχθροπαῖος*, *Pleonasm.* τὸ *δ*, ab *ἔχθος*, *odium*, et *δψ*, *δπός*, *h*, *visus*, seu *vox*, *quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum*. Th. *δπτομαι*, *video*. Quid si ab *ἔχθος*, et *δουπέω*, ut sit *odium resonans*, *abiens in vitia*?

**Ἐχθος*, *eos*, τὸ, *odium*, *inimicitia*.

**Ἐχθρα*, *as*, *h*, *inimicitia* : et

**Ἐχθραῖω*, *odi*, *odio persequor*, *inivisum reddo* : et

**Ἐχθροῦω*, f. *εἶσω*, *inimicus sum* : et

**Ἐχθρός*, *u*, *δν*, *inimicus*, *a*, *um* : ab *ἔχθος*, *eos*, τὸ, *odium*.

**Ἐχθρότατος*, *u*, *δ*, *inimicissimus* : Poët. pro *ἔχθιστος*, superl. à *præced.*

**Ἐχίονα*, *ns*, *h*, *verbi*, *fœmina* : ab *ἔχης*. Est et *nomen mulieris*.

**Ἐχίδιον*, *u*, τὸ, *viperula*, seu *catulus viperæ* : *dimin*, ab *ἔχης*.

**Ἐχίνοσ*, *u*, *h*, *echinus*, qui vel *marinus* est, vel *terrestris*; *erinaeus*; *testa echini marini*; *ollæ species*; *capsa vel scrinium forense in quod acta conjiciebantur*. Est et *venter mediis in animalibus ruminantibus*, ob *asperitatem echino similem*.

**Ἐχιδόντος*, *u*, *δ* *z* *h*, *morsus vel ictus à viperâ* : ab *ἔχης* et *ὄπκτος*, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi *δάκνω*.

**Ἐχίς*, *ios*, vel *eos*, *h*, *ANGUIS*, *viperâ*, *mas*. Hinc *ἔχίονα*, *ns*, *h*, *viperâ*, *fœmina*; et *ἔχίδιον*, *u*, τὸ, *viperula*.

**Ἐχμα*, *ἄρος*, τὸ, *retinaculum*, *junctionura* : idem quod *ὄχημα*. Th. *ἔχω*, *teneo*.

**Ἐχοίεν*, 3. pl. præs. opt. act. verbi *ἔχω*, *habeo*.

**Ἐχοισα*, Dor. pro *ἔχωσα*, *habens*, præs. part. act. f. g. ab *ἔχω*.

**Ἐχόλωσε*, *ad iram commotus*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *χολώω*. Th. *χολή*, *bilis*.

**Ἐχομεν*, 1. pl. præs. ind. act. verbi *ἔχω*, *habeo*.

**Ἐχομένω*, *ns*, *h*, præs. part. f. g. verbi *ἔχομαι*, *prehendo*, *subaudi* *ἡμέρα*, *perendinus dies*.

**Ἐχόμενος*, *hesternus*, *proximus*, *contiguus* : *ἔχόμενος* *κομπόλαις*, Marc. 1. 33. *vici vicini*, *Hebraismus*, sec. Ham. At sic *Xenoph.* *Memor. Socr.* l. iii. *Exped. Cyri*, l. 1. *Isocr.* de *permutatione*. *Plato*, *ἔχόμενον ἐστὶ*, *proximum est*; *sequitur deinceps*. Hinc

**Ἐχομένως*, adv. *proximè*, *contiguè*.

*Έχον, pro έχων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ab έχω, habeo.
 *Έχονδ', pro έχοντα, acc. sing. m. g. part. præ. act. ejusd. verbi έχοντι, Dor. pro έχουσι, habent.
 *Έχόντων, Att. pro έχέτωσαν, 3. pl. præ. imperat. verbi έχω.
 *Έχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω, herbis pascō, saturo, f. άσω, p. κειχόρτικα. Th. χόρτος, gramen.
 *Έχου' pro έχουσι, habent, 3. pl. præ. act. ab έχω.
 *Έχραον, a. 2. act. verbi κραύω, levitèr saucio: ut παύω, έπαον. Alii volunt esse imperf. à χράω, polluo, commodo, vaticino. Vel per Tmesin pro λέξήραον.
 *Έχραον, imperf. à χροή, oportet, impersonale, infin. χροήναι.
 *Έχροσάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. m. έχροσάμην, ω, ατο, verbi χράσμαι, ulor, f. χροσάμαι, p. κέχρημαι. Th. χράω, commodo.
 *Έχρόσθην, ης, η, et in 3. pl. έχρόσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi χράω, oracula edo.
 *Έχοήτο, Ion. pro έχράτο, 3. sing. imperf. verbi χράμαι. Vide έχρησάμεθα.
 *Έχοιεν, unxit, 3. sing. imperf. act. à χρώω, ungo, f. ίσω, p. κέχρικα.
 *Έχοισι, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
 *Έχρόνισα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi χροήζω, moror.
 *Έχρόνωτο, Poët. pro έχρόνωτο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράσμαι, ωμαι, ulor. Th. χρώω.
 *Έχύν, 3. sing. a. 2. indic. pass. verbi χύω, vel χέω, fundo.
 *Έχύνθη, ης, η, effusus sum, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
 *Έχύνθη, et in 3. plur. έχύντο, 1. sing. et 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro έκεχύνθη, et έκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω, f. χύσω, p. pass. κέχρημαι.
 *ΈΧΥΡΟΣ, ρά, ρόν, munitus, firmus, tutus; άχυρός, ή, idem.
 *Έχύρω, ης, η, munio, firmo, et
 *Έχύρωσ, adv. tutò, firme: ab έχύρωσ.
 *ΕΧΩ, habeo; possum; ago; impetro; administro, guberno; affectus sum; præ. opt. έχοιμι, et in 3. pl. έχοιεν' imperf. αίχον, ες, α, i recipiens loco augmenti, f. έξω, et σχήσω, ab inus. σχέω' p. έσχηκα, f. 1. pass. σχέθησομαι, p. pass. έσχημαι, a. 2. έσχον, ες, ε, a. 2. imperat. σχείσ, a. 2. sub. σχώ, ής, ή. cum adv. adject. vel participio pro verb. καλώς έχειν, gaudere; τόν δ' άτιμώσας έχει, contumeliá alterum affecit; αίχον ήσώχος, tacui, Eurip. Supplic. 305. έχόμενα σωτηρίας, Heb. vi. 9. salutis vicinia; παροσίαν έχων, Soph. Aj. 540. adesce. Έχω επιμέλειαν curo; ήσυχίαν έχω, quiesco; συγγνώμην έχω, ignosco; άγανάκτησιν έχω, indignor; κατάμεψιν έχω, reprehendo; έχω έτος, metuo; έχω

ρόμον, curro. Hinc δάφνος, facem habens.
 *Έχωντι, Dor. pro έχουσι, habeant, 3. pl. præ. sub. ab έχω,
 *Έχύρει, 3. sing. imperf. act. verbi χυρέω, capio, accedo, eo.
 *Έχύσατο, iratus est, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi χύομαι, f. χύσομαι, a. 1. part. m. χυσάμενος. Th. χυλή, bilis.
 *Έχώσθην, ης, η, aggestus fui, a. 1. ind. pass. verbi χώω' undè χωνώνω, vel χώννυμι, fut. χώσω. Th. χέω, terrá aggestá extruo.
 *Έψαθάλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ψαθάλλω, tracto, contrecto turpiter, q. à ψάω, tango.
 *Έψάλλεται, Ion. pro έψαλλίνοι εις, 3. plur. perf. ind. pass. verbi ψάλλω, psallo, tango lenitèr, f. -λω, p. έψαλλκα.
 *Έψάτο, tetigit, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi έψω, tracto.
 *Έψει, pro έψη, 2. sing. fut. 1. ind. m. verbi έπομαι, sequor. Th. έπω, idem.
 *Έψειν, et Ion. et Poët. ήψειν, præ. inf. act. ab έψω, coquo.
 *Έψεται, 3. sing. f. 1. ind. med. et έψεσθαι, f. 1. infin. med. verbi έπομαι, sequor.
 *Έψέδετο, 3. sing. imperf. pass. à ψέδωρα. Th. ψέδω, fallo.
 *Έψέσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à ψέδω, fallo, f. σω, a. 1. έψεσσα. Hinc έψέσω, 2. sing. a. 1. ind. m.
 *Έψηλάφησα, as, ε, aor. 1. verbi ψηλας' ω, contrecto.
 *Έψη, άτος, τή, pulmentum: et
 *Έψ σις, εως, ή, coctio, elixatio: et
 *Έψ ής, ή, δ, coctor: et
 *Έψητός, ή, όν, coctus; item subst. pisciculus quidam: omnia a p. pass. verbi έψω, coquo.
 *Έψία, as, ή, colloquium. Th. έπω, dico.
 *Έψιάσθαι, Poët. Pleonasm. pro έψιάσθαι, dixisse, verbi έψιάω, quod formant ab έψω, fut. verbi έπω, dico.
 *Έψιθυρίσομεν, Dor. pro έψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, susurro. Th. ψιθύρος, susurrus.
 *Έψιδώντο, Poët. et Ion. pro έψιδώντο, qu. pro έψιδόντο, 3. pl. imperf. verbi έψιάσμαι, colloquor. Th. έπω, dico.
 *Έψυχάγεται, 3. sing. imperf. act. verbi ψυχαγώνω, animam flecto seu allicio: ex ψυχή, anima, άγω, dico.
 *Έψύχον, imperf. act. à ψύχω, refrigero, f. ζω:
 *Έψω, coquo, f. έψήσω, p. ηκα.
 *Έσω, fut. έσω, induo; item mitto, colloco: undè άμφιέννυμι, circuminduo.
 *Έσω, f. έσομαι, sum, eo.
 *Έω, ής, miserim, a. 2. sub. Poët. pro ώ, ής, ab ήμι, mitto, f. ήσω, a. 2. ήν.
 *Έω, acc. siag. ab έως, aurora.
 *Έω, ής, ή, sim, sis, είτ, Poët.

pro ώ, ής, ή, præ. sub. verbi είμ, sum.
 *Έω, suo, dat. sing. ab έδς, ή, όν, suus, a, ut. Th. δς, qui.
 *Έω, contractè pro έώω, sino, fut. έάσω, p. είακα.
 *Έωγα, aperui, p. med. Att. pro ώγα, verbi οίγω, aperio, f. ζω.
 *Έωγμαί, palefactus sum, perf. ind. pass. Att. έγγυμιός, perfr. part. pass. ejusd.
 *Έωγία, aperta, perf. part. m. f. g. ab έωγα, Att. pro ώγα, præ. med. verbi οίγω' p. m. part. Att. έωγός.
 *Έών, Att. pro έώ, q. pro έάσι, 3. sing. præ. opt. act. verbi έάω, -ω, sino.
 *Έωθα, p. med. Æol. et Ion. pro έωθα, solitus sum, ab έωω, soleo, p. m. part. είωθός, via, ός, et Ion. έωθός, ότος. Th. έθος, mos.
 *Έωθεν, adv. manè, diluculo: ab έως, aurora.
 * Έωθινός, ή, όν, matutinus, έξ έωθινώ, à mane.
 *Έώθην, pellebant, imperf. act. Att. pro ώθεον, -ον, verbi ώθείω, f. ώθήσω, et έσω, tanquam ab ώθω, trudo, pello.
 *Έώκειν, similis eram, plusq. p. m. Poët. et Att. p. m. έωκα, verbi είκω, p. m. οίκα, et είκα.
 *ΈΩΛΟΣ, υ, δ ζ ή, hesternus, pridianus: q. ex έως et άλλως, quod est perditè seu prateritè dicitur; propriè dicitur de cibis relictis, per Metaph. pro marcido, et obsoleto.
 *Έώπειν, speraveram, plusq. p. m. Poët. et Att. pro ήλώπειν, verbi έλπω, sperare facio; p. m. έολπα.
 *Έώμεν, Poët. pro ώμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ab ήμι, pro έω, i; ignificante πληρω, impleo.
 *Έώμι, sinerem, contractè pro έάοιμι, verbi έάω, sino, f. έάσω, p. είάκα.
 *Έών, qui est, Poët. vel Ion. pro ών, præ. part. verbi είμ, sum.
 *Έωω, contractè pro έάσι, vel pro έωω, Ion. sinebam, imperf. act. verbi έάω, sino; a. 1. είασα.
 *Έώνημαι, επί, perf. Att. pro ώνημαι' hinc έωνήθην, a. 1. indic. pass. verbi ώνίομαι, emō.
 *Έωνύμην, emebam, Att. pro ώνύμην, et έωνύτο, 1. sing. et 3. plur. imperf. pass. verbi ώνέομαι, emō, f. ώνήσομαι.
 *Έωονόχον, vinum fundebam, Att. pro ώονόχον, imperf. act. verbi οίνοχέω, f. ήσω' ex οίνος, vinum, et χέω, fundo, f. χέσω.
 *Έπος, υ, ΕΟΥΣ, matutinus, orientalis; έρα, oriens: ab έως, aurora.
 *Έφεία, aperui, Att. pro έφα, a. 1. act. verbi οίγω, aperio.
 *Έφρα, intuebatur, 3. sing. imperf. act. Att. pro έφρα, verbi ήφάω, video; sic έφράκα, pro έφράκα, perf. Att. έφρακός, p. part. έφράκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.
 *Έφρα, as, ή, pro αίφρα, suspen-

diūm; vas pensile. Th. ἀλωπτό, suspendo.

Ἐώργουν, feceram, plusq. p. med. Poët. et Att. à p. m. ἔοργα, verbi ἔργω, seu potius βέλω, facio, f. βέλω, et per Metath. ἔρρω, p. m. ἔρογα, et per Metath. ἔρογα.

Ἐώρταζον, celebrabam festum, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτή, festum.

Ἐώρων, pro ὄρων, videbam, imperf. Att. act. verbi ὄρω.

Ἐως, et Poët. εἰως, idem quod ὠς, ex quo factum est per Att. Pleonasm. τῷ ε, ut, dum, usque, interim, cum genitivo; item sine casu, rariùs cum subjunct. non addatur εἰάν.

Ἐως, ω, ἡ, Apollo, eōus Apollo qui in Thyniade insulâ colebatur, quod sub diluculum in eam Argonautæ appulissent, Ἀυρορα; in acc. Ἐω' apud oratores pro Ἡώς, -ός, et contraetè ἔς, idem. Æolicè Ἀῖως.

Ἐωσα, repuli, Att. pro ὄσα, a. 1. act. et

Ἐωσάμην, et in 3. plur. ἔωσαντο, a. 1. ind. Att. verbi ὠθέω, pello, f. ὠσω.

Ἐώσθην, rejectus sum, a. 1. indic. pass. Att. pro ὠσθην' ἔωσμαί, perf. Att. pro ὠσμαί, verbi ὠθέω, fut. ὠσω.

Ἐωσι, et ἔωσι, Ion pro ὠσι, sint, 3. pl. præ. sub. ab eluî, sum.

Ἐωσαι, Att. pro ὠσαι, 3. sing. p. pass. Vide ἑώσθην.

Ἐωσει, pro ὠσει, ut, ita ut: ab ὠς, et τε.

Ἐωσφῆρος, υ, lucifer: ab ἔως, pro ἠώς, Ἀυρορα, et φέρω, f. ὠσω.

Ἐωστῆ, suâ ipsius, Ion. pro ἑαντῆ, vel pro σταντῆ, tui ipsius, et

Ἐωστῆ, pro ἑαντῆ' sic ἑωστῆ, Ion. pro ἑαντῆ, sibi.

Z.

ZEXTA, apud Græcos litera, in numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε et ζ, interponitur ς, pro senario. Septenarium millenarium denotat: subscripto. Z, Dor. impletisque nominibus ac verbis in σō resoluitur; ut μελίσσομαι, pro μελιζομαι. Za, in compos. ἐπιτρασι, significat, ut ἐρι, et ἀγαν, valdè, admodum; Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος, pro διαβάλλειν et διάβολος. Est etiam

Zᾱ pro ζαί, 3. sing. præ. act. à ζᾶω, vivo.

Zαβαρείον, repositorium: est id ἐν ᾧ αἱ ζᾶβαι ἀπόκεινται.

Zάβη, ης, ἡ, lorica.

Zαβός, curvus, ἀγκύλος, σφελβός.

Zαβυλῶν, ὄ, nomen viri, indecl. Hebr. interpr. Lat. cohabitatio.

ZΑΤΚΑΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Sculos est falx, per Sync. dici volunt q. ζάγκλον, à ζα et ἀγκύλον. Indè Angl. A SICKLE.

Zαῖς, præ. part. act. à ζάην, Poët. idem ferè quod ἄω, flo, spiror. Th. ἄω, idem.

Zᾶης, ἴος, ὁ ζ ἡ, vehementer flans; Hesych. affert et ζαῖς, pro μέγα, πολλὸ, τοχῶρον, πλαμρόν' ab ἄω, ἀρη, flo, spirito, et ζα, in compos. valdè.

Zαθίου, gen. et dat. dual. Ion. vel Poët. à

Zᾶθεος, ἑη, εον, valdè divinus; in acc. som. g. ζυθῆην, plur. ζαθίας' ex ζα, et θεός, Deus.

Zαῖεν, viriscent, per Sync. pro ζαῖσαν, 3. plur. præ. opt. ζαῖην, ης, η' à ζῆμι, pro ζᾶω, vivo; inf. ζῆν, pro ζᾶν.

Zάκανον, adscriptio dati in literis, Suid.

Zακελιθῆς, vel ζεκελιθῆς, rapa vel cucurbita; etiam ζακυνθίδες, ab insulâ Zacyntho.

Zάκοτος, υ, ὁ ζ ἡ, furiosus, valdè iracundus: ex ζα, et κότος, ira velus.

Zακχαῖος, υ, ὁ, nomen viri, Syriac. interpr. Lat. justus.

Zακχαρίας, υ, ὁ, nom. viri, Hebr. interpr. Lat. memoria Domini.

Zάκχος, υ, ὁ, gazophylacium; in γανζάχος, legend. vox ab Hebræo סֶפֶר חַיִּים?

ZΑ'ΔΕΙΑ, as, ἡ, ZΑΛΙΑ, laurus Alexandrina: an à θαλά? Zalῆ, Dor. pro ζηλῆ, præ. imperat. pass. à ζηλώ, amulor. Th. ζῆλος, amulatio.

Zᾶ'ΔΗ, ης, ἡ, turbo procella: à ζα et ἄλλα, vel à ζέω.

Zᾶλος, υ, ὁ, agitata aqua et fluctuans: à præced.

Zαλῶ, Dor. pro ζηλῶ, amulor, beatum prædico. Th. ζηλος.

Zαλωτῶς, Dor. pro ζηλωτῶς, amulandus.

Zαμβακλειον, υ, τὸ, oleum è dactilis olivarum: an à ἰωω, qui nucleus olivarum?

Zᾶμένω, f. ἴσω, magnâ vi ago, intendo: à

Zαμνήδ, ἴος, ὁ ζ ἡ, vehemens, validus; ὁ μέγα μένος, ἔχω, magnanimus valdè iracundus: ex ζα et μένος, τὸ, mens, robur.

Zαμνήσας, vires intendit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμνέω.

Zᾶν, Ζάνος, Dor. pro Ζᾶν, quod pro Ζεὺς, Jupiter, gen. Διός, quasi à ζᾶω, vivo, qui dat omnibus vitam.

Zᾶνω, ὄος, -ῶς, ἡ, JUNO: à præced.

Zάπλωτος, υ, ὁ ζ ἡ, prædives: à ζα, et πλῆτος, divitiâ.

Zαρά, ὄ, nom. viri indecl. Heb. ortus.

Zαράνθη, vide σαργάνη.

Zαροβοτάνη, ης, ἡ, machina quadam bellica.

Zατέσσα, Dor. pro ζητῶσα, præ. part. act. f. g. verbi ζητέω, quaero, f. ἴσω, p. ἐζήτηκα.

Zατέω, quaero, Dor. pro ζητέω.

Zατρέω, in pistrino torqueo: ex ζα et τρέω, limeo, vel τείρω, tero.

Zατρέφης, ἴος, ὁ ζ ἡ, saginatus, pinguis: ex ζα, et τρέφω, nutrio, f. ψω, a. 2. ἐτρέφον.

Zατρικιον, υ, τὸ, genus lusûs; ζατρικίζειν, ludere zatricium; an ludus sacchiorum qui tremidam militiam pingi? quod à ζα et τράειν

ZΑΦΕΛΗ'Σ, ἴος, ὁ ζ ἡ, simplex; durus, agrestis, vehemens: qu. ex ζα, et ἀφελῆς, simplex.

Zαφελῶς, adv. valdè simpliciter, iracundè: à præced.

Zαφλεγῆς, ἴος, ὁ ζ ἡ, valdè urens, florens: ex ζα, et φλέγω, uro.

Zαχρηῆς, et ζαχρηῆς, ἴος, ὁ ζ ἡ, valdè utilis, vehemens, acris, gen. pl. ζαχρηῶν' ex ζα, valdè, et χροῖω, invado furiosè; vel ut alii volunt à χροῖα, necessitas, utilitas.

Zαχροῖος, υ, ὁ, qui est valdè egens: ex ζα, et χροῖα, necessitas.

Zαχρῶσος, υ, ὁ ζ ἡ, dives auri: à ζα, et χρῶσος, aurum.

Zᾶψ, mare, fortassè à fervore aquæ: à ζέειν.

ZΑ'Ω, vivo, vigeo, revivisco, lætus sum; imperf. ἔζων, præ. part. ζῶν, ζῶν, ζῶσα, ζῶν, ζῶν, f. ζήσομαι, η, εται, a. 1. ἔζησα, as, ε, a. 1. sub. ζήσω, ης, η, a. 1. part. ζήσος, as, av.

ZΕ'Α, vel ζεῖα, ἄς, ἡ, ΖΕΑ, fur, frumenti species, spelta.

Zεῖδαῖος, υ, ὁ, nomen viri, Heb. δῶς, dos.

Zεγύρες, nomen Libyæ, quod Græcè sonat βουνοί, id est, colles. Sic autem apud Lybys quoddam murium genus appellatur.

Zείδωρος, υ, ὁ ζ ἡ, fertilis, pro ζήδωρος. Epitheton terræ, quia dat. necessaria ad vitam: à ζῆν, et ὄρων, munus.

Zείνοα, pro ζείνοα, Ion. vel Poët. præ. part. f. g. verbi ζέω, ferveo, f. ἴσω, a. 1. part. ζεῖσθῆς.

ZΕΙΡΑ', ἄς, et Ion. ζειρῆ, ἡ, testis genus, catena.

Zειρέω, aromata facio: puto à ζειρός.

Zειρός, ποικίλος, varius; an à ζα et ἴρω, necto? ut sit valdè nectus

Zείω, pro ζέω, ferveo.

Zείκια, olera, Phrygibus: q. à ζᾶω, quòd indè sit victus.

Zέλλω, jacio, Hesych.

Zείμα, ἄρος, τὸ decoctum: à Ζεννώ, et ζεννώμι, fervescio: à ζέω, ferveo.

Zέος, Ion. pro ἔζετε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Zεοθεῖς, εντος, fervescit, a. 1. part. pass. à ζέω, a. 1. pass. ἐζίσθην.

Zείος, ἴος, ἡ, fervor: et Ζεῖδός, ἡ, ὄν, ferridus, a, um: à ζέω, ferveo.

* Ζευγίπαι, biva: è quibus olim pugnabatur; sige ζεύγη πολεμιστήρια Ζευγίτης, υ, ὁ, jugalis, jugc strictus: et

Ζεύγη, ης, ἡ, jugum: à ζεύνομ. Th. Ζευγνώ, jungo.

Ζεύγμα, ἄρος, τὸ, junctura, conjunctio; item ΖΕΥΓΜΑ, Figura apud Gram. connexionem, plurium ad unum vocabulum significans.

à 1. pers. p. pass. verbi ζευγνώ, jungo.

Zevyvdāi, Ion. pro ζευγυδοι, 3. pl. praes. ind. act. et
 Ζεύοντι, Dor. pro ζεύοντι, 3. sing. praes. ind. act. à ζεύοντι.
 ΖΕΥΓΥΝΩ, vel ζεύγνυμι, jungo, copulo, fut. ζεύξω perf. ἐξέυχα, p. pass. ζεύομαι: hinc compos. υποζεύγωμαι, subjugo: υπεζεύξαι, subjunctio: υποζεύγιος, subjugis; ἔζυξος, ὁ ζή, bijugis; εὐζύγιος, ὁ ζή ἰdem.
 Ζεύγος, eos, τὸ, jugum, par, biga, vehiculum. Th. ζεύγνυμι, jungo.
 Ζευκτηρία, as, ἡ, vinculum; et Ζευκτὸς, ὁ, ὁ ζή ἡ, conjugatus, junctus: à perf. pass. verbi ζεύγνυμι, jungo.
 Ζεύξαι, a. 1. inf. act. ζεύξάμενος, jungens, a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.
 Ζεύξαι, eos, ἡ, connexio: à 2. pers. perf. pass. ejusd.
 Ζεύω, jungam, f. 1. act. à ζεύγνυμι, tanq. à ζεύγω.
 Ζεύω, ὄος, ἡ, nomen mulieris, q. d. conjungans: à ζεύγνυμι.
 Ζεύομαι, Dor. pro ζεύομαι, gusto, apud Hesyeh. Th. ζεύω: sic ζεύοσθεαι, pro γεύσασθεαι.
 ΖΕΥΣ, Jupiter, Deus; gen. Διός, dat. Διι, acc. Δία, voc. Ζεῦ: ponitur etiam pro aëre; hinc ὀϊός, a, ov, divinus.
 ΖΕΨΥΡΟΣ, ὡ, et Ion. οἴο, ὁ, ZEPHYRUS, Favonius; q. ζωψύφος, vitam ferens, ant ea quæ ad vitam attinent; hinc Ζεφυρή πνοή, Zephyrius flatus.
 ΖΕΨΩ, fervreo, bullio, scateo, fut. ζίσω. perf. ζέκα, verbum fictitious a sono. Hinc Angl. TO SEETH.
 Ζῆ, vive, Dor. pro ζῆ, contr. pro ζῆς, praes. imperat. à ζάω, vivo; vel ζῆ, vivit, Dor. pro ζῆ, contr. pro ζῆς, 3. sing. praes. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἐζῆ, à ζῆμι.
 Ζῆθι, vive, praes. imperat. vel a. 2. imperat. act. à ζῆμι, ut εἶθι, ab εἶθμι. Alii ex ζῆς, ζῆ, formant praes. imperat. ζῆθι, indeque ζῆθι, adjectâ syllabâ θι, à ζάω, vivo.
 Ζῆθος, idem quod ζῆθος, qu. vide.
 Ζηλήμων, onos, ὁ ζή ἡ, invidus, zelotypus: q. à ζῆδω, amulor. Th. ζῆλος, amulatio.
 Ζηλοῖ, pro ζῆλοει, 3. sing. praes. ind. act. à ζῆδω, amulor: ab eod. Th.
 ΖΗΛΟΣ, ὡ, ὁ, amulatio, invidia, ZELUS, amor cultus divini: q. à ζῆω, fervreo. Est enim fervidus affectus. Hinc Angl. ZEAL, ZEALOUS.
 Ζηλοῦπέω, f. ἡω, zelotypus sum, zelo ducor, amulor, invade: et Ζηλοτυπία, as, ἡ, ZELOTYPY, amulatio: à Ζηλοῦπος, ὡ, ὁ ζή ἡ, ZELOTYPUS, invidiâ percussus: qu. ζῆλω τυπεί: ex ζῆλος, et τύπω, percutio.
 Ζῆλω, amulor, ambio, probo, invade: item depereo, eum ace. fut. ζῶω, p. ἐζῆλωκα. Th. ζῆλος.
 Ζῆλωσι, eos, ἡ, amulatio, zelotypia: à perf. pas. præced.

Ζηλώσωσι, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ζῆλώω, amulor. Th. ζῆλος.
 Ζηλωτόν, nomen verbale, à ζῆλώω, amulor: ab eod. Th.
 Ζηλωτής, ὁ, ὁ, amulor, accensus zelo. Angl. A ZEALOT: quod et Ζηλωτὸς, ὁ, amulatio: in comp. ζηλωτότερος, et in superl. ζηλωτότατος: à perf. pass. verbi ζῆλώω, amulor.
 ΖΗΜΙΑ, as, ἡ, damnum, pœna, mulcta: hinc Ζημίω, damnum affero, mulcto, f. ὄσω, perf. ἐζημίωκα: a. 1. pass. ἐζημίωθην: à præced.
 Ζημιώθῃ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.
 Ζημιώμα, ἄτος, τὸ, mulcta, damnium: et Ζημιώσις, eos, ἡ, mulctatio: à, p. pass. verbi ζημιώω.
 Ζῆν, Dor. pro ζῆν, contr. pro ζῆεν, praes. inf. verbi ζάω, vivo.
 Ζῆν, Ζηνός, pro Ζεύς, Jupiter; acc. Ζῆν, pro Ζῆνα: item Ζῆν, Ζηνός, et Dor. Δῆν, Δάν.
 Ζηνάς, ἄ, ὁ, nomen jurisperiti Gr. Lat. Jovius.
 Ζῆς, Dor. pro ζῆς, contr. pro ζῆεις, viris, 2. sing. praes. ind. act. à ζάω, a. 1. inf. act. ζῆσαι.
 Ζῆσθι, vide in ζῆσομαι.
 Ζῆσομαι, ἡ, etai, vivam, f. 1. m. ejusd. verbi ζάω.
 Ζῆσας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, nomen proprium filii Boreæ.
 Ζῆσσει, -ει, quære, praes. imperat. act. à ζῆτέω, quæro.
 Ζητέης, quæras, 2. sing. praes. sub. act. à Ζητέω, quæro, Poët. pro ζητέω, q. v.
 ΖΗΤΕΩ, -ω, quæro, studeo, requiro; imperf. ἐζήτην: f. ἡω, p. ἐζήτηκα: praes. pass. ζητέομαι, quæror; imperf. ἐζητέμην, -έμην, -έμ, -ῆ, -έτρο, εἶτο: hinc Ζήτημα, ἄτος, τὸ, quæstio, quæsitium: et Ζήτησις, eos, ἡ, inquisitio, quæstio: et Ζητητικός, ὁ, inquisitivus: omnia à perf. pass. verbi ζητέω, quæro.
 Ζητήσωμεν, inquiramus, a. 1. pl. a. 1. sub. act. et Ζητήσιν, quærent, 3. plur. praes. ind. act. à ζητέω.
 Ζητήσιον, ὡ, τὸ, locus in quo servi puniuntur: à ζῆ, et τρέω, timeo.
 Ζῆτω, Dor. pro ζῆτω, vivat, praes. imperat. act. à ζάω.
 Ζητώμεν, 1. pl. praes. sub. act. à ζῆτέω, quæro.
 Ζιβόνη, ἡ, ἡ, idem quod οἰβόνη, jaculum seu spiculum ferream. Vide in Lat. Etym. Sibyna.
 ΖΙΓΓΙΒΕΡΙΣ, eos, ἡ, ZINGIBERIS, planta. Vide in Lat. Etymol. Angl. GINGER.
 Ζίγγος, ὡ, ὁ, sonus apum: Hesychie est ὁ τῶν μελισσῶν ἢ τῶν δμοίων, ἡχος, sonus seu bolarum quem vifico, fut. ἡω, perf. ἐζόγγηκα: apes et similia insecta reddunt. perf. pass. ἐζόγγημαι: quod ex ζω: ZIZANION, ὡ, τὸ, ZIZANTIS, vivus, (quod à ζάω, vivo,) et ἄγρᾱ, captura.

Ζίω, quæro.
 Ζῆν, ὡ, Ion. pro ζῆν, ὡ, ἡ, vita.
 Ζορκάδες, ὡ, αἱ, Ion. pro δορκάδες, εὐπρεπεί.
 Ζοροβάβελ, ὁ, nom. principis indecl. Hebr. interpret. Lat. exulans in Babel.
 Ζῶσθω, praes. imperat. pass. à ζῶω, pro quo ζῶννυμι, cingo.
 Ζοφεροῖ, gen. Ion. à Ζοφερός, ῥᾶ, ῥόν, caliginosus. Th. ζῶφος, caligo.
 Ζοφός, ὄσσο, ὄεν, tenebrosus, obscurus. Poëticum est, à ΖΟΨΘΣ, ὡ, ὁ, caligo, tenebræ, occasus.
 Ζοφώ, -ω, fut. ὄσω, obtenebro: à ζῶω.
 Ζοφώδης, eos, ὁ ζή ἡ, et ζῶφερος, ὡ, idem quod ζωφός: ab eod. Th.
 Ζοφώσις, eos, ἡ, obscuratio, tenebræ, obscuritas: à perf. pass. verbi ζῶφος.
 Ζυγάσρον, ὡ, τὸ, et τὸ ζυγάσιον, arca, capsula, Xenoph.
 * Ζευγηλάτης, ὡ, ὁ, qui agil boium jugum.
 Ζυγύεντες, nom. plur. a. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, fut. ζεύξω, jungo.
 Ζυγίη, ἡ, ἡ, conjugium: ab eod. Th.
 Ζύγιος, ὡ, jugalis: à Ζυγός, ὡ, ὁ, et ζυγόν, τὸ, JUGUM; in pl. ζυγοί. et ζυγά, statera, αἱ ὑπὸ ζυγῶν, nuptiæ. Th. ζευγυνοῦ, jungo.
 Ζυγώω, -ω, f. ὄσω, JUGO, jungo, submitto: à ζυγός.
 Ζυγώμα, ἄτος, τὸ, jugamentum: à perf. pass. præced. verbi.
 ΖΥΨΟΣ, ὡ, ὁ, vel eos, τὸ, ZYTHUS, potus ex hordeo; cerevisia: quia fit ζέσι, αἶθις, fervore ignis. Est enim ζῆθος, ζέμα quoddam, id est, potus coctus.
 ΖΥΜΗ, ἡ, ἡ, fermentum: qu. à ζέω, quia massam fervere facit.
 Ζυμάω, -ω, f. ὄσω, p. ἐζύμακα, fermento: à ζέω.
 Ζύμαμα, ἄτος, τὸ, fermentum: et Ζυμώσις, eos, ἡ, fermentatio: à perf. pass. verbi ζυμάω.
 Ζωαγράφω, et ζωαγράφω, depingo à ζωά et γράφω.
 Ζωαγραψάμενος, a. 1. part. med. ejusd.
 Ζωάγιον, ὡ, τὸ, præmium pro vitâ servatâ: à ζωρέω, vivum capio, et cæde conservo: à ζωῆ, vita, (quod à ζάω, vivo,) et ἄγρᾱ, captura.
 Ζωγράφω, f. ἡω, pingo: et Ζωγραφή, as, ἡ, pictura: et Ζωγράφος, ὡ, ὁ, pictor: et Ζωγράφω, qui ζωά γράφει.
 Ζώραει, -ει, vivum cape, praes. imperat. à Ζωρέω, -ω, quasi ζωὸν ἄγρᾱν vivum capio, vitæ parco; item vivideo; item depereo, eum ace. fut. ζωάω, p. ἐζῶλωκα.
 Ζῶσι, eos, ἡ, amulatio, zelotypia: à perf. pas. præced.

Ζωγία, et -*elia*, as, ἡ, idem quod **ζωγία**.
Ζωγίας, u, ὁ, vivus; in acc. **ζωγίας** et hinc
Ζωγίην, ης, ἡ, q. d. *viva captio*: ab iisd. Vide in **ζωγίω**.
Ζωδιακός, ὁ, ὁ, **ZODIACUS**; in quo **ζώδια**: à
ζώδιον, u, τὸ, animalculum, signum caeleste in Zodiaco. Th. **ζάω**, vivo.
Ζῶε, vivebat, 3. sing. imperf. act. Ion. **ζῶειν**, præs. infin. act. verbi **ζάω**, Poët. pro **ζάω**, vivo.
ζῶειν, Ion. et Poët. pro **ζῆν**.
ζώσκον, imperf. Ion. et Poët. pro **εἰζών**, verbi præced.
ζωή, ης, ἡ, *vita*; item *sumptus ad vitam sustentandam*. Th. **ζάω**, vivo.
ζῶν, vivat, 3. sing. præs. sub. act. à **ζάω**, Poët. pro **ζάω**.
ζῶν, vivere, præs. opt. Att. pro **ζῶμι**, contractè ex **ζάοιμι**, verbi **ζάω**.
ζῶντιν, dat. pl. Ion. pro **ζωαίς**, a **ζῶν**, *vita*: ab eod. Th.
ζωθάμιος, u, ὁ, ζῆ ἡ, *vividus, almus*; quia **ζῶν** δάμνει, *vitam fovet*.
ζωία, as, ἡ, pro **ζῶν**, ης, ἡ, *vita*.
ζωϊκός, ὁ, animalis: à **ζῶν**, animal. Th. **ζάω**.
ζῶμα, ἄτος, τὸ, *lorica, vestimentum quo cingimur*; idem quod **ζωστήρ**. Th. **ζῶννώ**, cingo.
ζῶμεν, pro **ζάομεν**, vivimus, 1. pl. præs. ind. act. verbi **ζάω**.
ζωμφοῖς, eos, ἡ, trulla ad hauriendum jusculum: ex **ζωμός**, jus, et **ἀρῶν**, haurio.
ΖΩΜΟΣ, ὁ, ὁ, jus, jus esculentum: indè **ζωμίδιον**, jusculum.
ζῶν, præs. part. à **ζάω**.
ζῶν, ης, **ZONĀ**, cingulum, *pera*; dat. plur. **ζῶνται**, pro **ζῶνταις**, Ion. **ζῶνται**, etiam dicuntur circuli quidam lati cælum terramque veluti cingula quædam ambièntes; quos cingula Cicero quoque appellat in Somn. Scip. Th. **ζῶννώ**, cingo.
ζῶννώμι, idem quod **ζῶννώ**.
ζῶννώσκειτο, cingebatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro **εἰζῶννώτο**, verbi **ζῶννώμι**, cingo. Alii volunt esse imperf. à **ζῶννώσκειν**.
ΖΩΝΝΥΨΩ, **ζῶννώμι**, et **ζῶννώσκειν**, cingo; imperf. **εἰζῶννώσκειν**, es, e fut. **ζῶσω**, pro **εἰζῶσκα** perf. pass. **εἰζῶσμαι**, a. 1. med. **εἰζῶσάμην**, ω, aro, hinc **ζῶστηρ** et **ζῶν**, zona, cingulum; **περιζῶμα**, ventrale.
ζῶνταιον, vel **ζῶνταιον**, u, τὸ, *mola*; quia ibi esca ad **ζῶν**, id est, *vitam*, paratur: vel qu. **ζῶνταιον**, à **ζῆα**, spelta.
ζῶογονέω, vivifico, f. ἡσω, p. **εἰζῶογονήκα**: à
ζῶογόνος, u, ὁ, ζῆ ἡ, *vitalis*: ex **ζῶν**, *vita*, et **γόνος**, *generatio*, qu. à **γίνομαι**, nascor.
ζῶογράφος, u, ὁ, idem quod **ζωγράφος**.
ζῶομι, *vivam*, præs. opt. act. à **ζάω**, Poët. pro **ζάω**.

ζῶοισι, animalibus, dat. plur. Ion. à
ζῶων, u, τὸ, *animal*: qu. à **ζῶν**, *vita*. Th. **ζάω**, vivo.
ζῶοντε, *viventes*, dual. num. Poët. pro **ζῶντε**: sic **ζῶοντες** in pl. pro **ζῶντες**, præs. part. **ζῶοντι**, Dor. pro **ζῶοσι**, verbi ejusd.
ζῶοποιέω, vivifico, f. ἡσω, p. **εἰζῶοποίηκα**, a. 1. pass. **εἰζῶοποίηθην**, a. 1. part. **εἰζῶοποιηθεὶς**, *vivificatus*: ex **ζῶος**, *vivus*, (qu. à **ζάω**), et **ποιέω**, *facio*.
ζῶοποίησις, eos, ἡ, *vivificatio*.
ζῶος, ἡ, ὁ, *vivus*, a, um. Th. **ζάω**.
ζῶότης, ητος, ἡ, ex Cic. interpr. *animabilis, spirabilisque facillitas*. Th. **ζῶή**.
ζῶοτοκέω, -ῶ, *animal genero*, seu *pario*: et
ζῶοτοκία, as, ἡ, *animalis generatio*: à
ζῶοτόκος, u, ὁ, ζῆ ἡ, *animal gig-nens vel pariens, viviparus*: ex **ζῶος**, *vivus*, et **ρίκτω**, *pario*.
ζῶοφύτρα, ων, τὰ, *que mediæ sunt naturæ inter plantam et animal*. Th. **φύω**, nascor.
ζῶω, *vivam reddo*: à **ζῶος**, *vivus*, quod à **ζάω**, vivo.
ζῶοπύρω, fut. ἡσω, *ignem sopitum accendo, suscito, ad vigorem pristinum revoco, refocillo, inaugeo*: à
ζῶοπύρον, u, τὸ, *reliquia ignis cineribus sopiti*; **σπέρμα πυρὸς**, undè ex mortuo, quasi *vivus fieri potest*: à **ζῶν πυρ**, 1. *ignis vivens*; 2. *suscitabulum*; *suscitandi vim habens*, ut *foliis, flabellum*.
ΖΩΡΟΣ, ὁ, ὁ, *merus, efficax*; et **ζῶρος οἶνος**, *merum vinum*; frequentius in compar. **ζῶροτερος**, *meracior*: qu. à **ζέω**.
ζῶροτερος, vide **ζῶρος**.
ζῶος, *vivus*, pro **ζῶος**: à **ζάω**, vivo.
ζῶοσι, a. 1. inf. act. **ζῶοσθαι**, a. 1. inf. med. à **ζῶννωμι**, f. **ζῶσω**, cingo. Potest et **ζῶοσι** esse præs. part. act. sœm. g. pl. num. verbi præced. **ζάω**, vivo.
ζῶσάμην, ω, aro, a. 1. med. Ion. pro **εἰζῶσάμην**: à **ζῶννώ**, cingo.
ζῶοσι, 3. sing. fut. 1. act. ejusd. verbi.
ζῶοσθαι, fut. 1. inf. med. verbi præced.
ζῶοθείσα, *cincla*, a. 1. part. pass. sœm. g. à **ζῶννωμι**, cingo, f. **ζῶσω** perf. pass. **εἰζῶομαι**, a. 1. pass. **εἰζῶοσθην**, part. **ζῶοθείς**.
ζῶοθηναί, *cingulum esse*, a. 1. inf. fin. pass. ejusd.
ζῶοσι, *vivunt*, 3. plur. præs. ind. act. verbi **ζάω**.
ζῶοσμος, u, ὁ, ζῆ ἡ, *vitalis, qui vivere potest*: ab eod.
ζῶοσις, eos, ἡ, *cinclura*, et
ζῶοστήρ, ητος, ὁ, *cingulum, balteus*; accus. sing. **ζῶοστήρα**: à **ζῶννωμι**, cingo.
ζῶοσπον, u, τὸ, *cingulus, vestis ad præcingendum idonea*: ab eod. Th. **ζῶοσπον**, *cingam*, fut. 1. act. ejusd. verbi.

ζῶοτικός, ὁ, ὁ, ζῆ ἡ, *vivificus, vitalis, vegetabilis*.
ζῶω, Poët. pro **ζάω**, *vivo*: sed **ζῶω**, dat. sing. à **ζῶος**, ὁ, *vivus*: ab eod. Th.

H.

H SEPTIMA litera apud Græcos, sonat e longum, et est in numeris octonarius. Declarat octo millia hoc modo, η.
H, hæc, artic. præpos. ἡ, *quæ*, artic. postpos. ἡ, *vel, an*; et Poët. ἡ. Tum ἡ, ἡ, *ha, ha*, vox desideratè jubentis; item ἡ, *miseri*, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἡμι, *nillo*; et ἡ, dat. sing. ab ἡ, artic. postpos. ἡ, *sit*, 3. sing. sub. ab εἰμι, *sum*; ἡ, *dixit*, 3. sing. per Aphær. pro φῆ, et hoc pro εῖρη, a. 2. ind. act. à φημί, *dico*. Tunc etiam ἡ, est adv. *sanè, profectò*; et ἡ, *erat*, 3. sing. imperf. ab εἰμι interrogat, Il. 1. 533. ἡ, *cum superl. quam*; ἡ *μάλιστα, quam maxime*.
H, *quâ, quomodo, quâ ratione, quâ via*, dat. sing. f. ab ὅς, ἡ, ὅ, *quasi ἡ δὲ, quâ viâ*.
H, *quâm*, postponitur comparativis et adjectivis indè formati, ὑπεραιός, προτεραιός, ut τῆ ὑπεραιῶ ἢ ἡ τὰ ἐπινικία εἶθεν, Plat. Symp. sub. init. ἡ post comparativa nonnunquam subintelligitur: *μεῖζονα ἀγάπην δέεις ἔχει, ina*,—Joan. xv. 13. 3. Ep. Joan. 4. Mat. xvii. 2. Subintelligitur aliquandò ὡσεὶ *ὄνασθαι*: ut *νόσημα μεῖζον ἢ φέρον*, Sophoc. (Œdip. 1316. Xenoph. Socr. Memorabilia, iii. ed. Wol. Subintelligitur μάλλον' ut *δ' χρεῖαν ἔχει, ἢ τὰς πόδας νίψασθαι*, Joan. xiii. 10. *non opus est ut plusquam pedes lavet*. Bédor' ἐγὼ σὸν ἐμμεναὶ ἢ ἀπολέσθαι, Il. d. v. 117. vel pro *ei μὴ εἶρον ἐν ἐμοὶ ἀδικῆμα*—ἢ περὶ μίας ταύτης φωνῆς, Act. xxiv. 20. In extremâ parte propositionis *nonne*: *ὡκὸν ἦν τις ἀποκτείνῃ τινὰ ἔτος δὴπν ποιεῖ ἂ δ' οὐκὲ ἀντῶ, ἢ γὰρ*; Plat. Gorg.
Ha, *eram*: imperf. Ion. pro ἦν, verbi εἰμι, *sum*; imperf. ἦν, Ion. *ta*, *Ectasi* Poët. *ha*.
Ha, *has, he, ivi*; perf. m. Att. pro *ela*, as, e, et *solutione hia*, verbi εἰμι, eo.
Ha, *leguminum stipula*: ab *aïos, aridus*. Th. *aïω, sicco*.
Hæro, Ion. pro ἦντο, 3. plur. imperf. verbi ἦμαι, *sedeo*: quod in 3. pl. ἦνται, et Ion. εἴται. Th. *ω, sedeo*.
Hæa, as, á, Dor. pro ἦθη, quod vide.
Hæaδν, *pavululum*: ἰδ' *hæaδν, ne tantillum quidem*. Pleonasm. τῆ η. Ab
Hæaδς, *exiguus, parvus*: à *baδς*, idem.
Hæω, vel *hæσκω*, *adulesco, pubesco*; f. *hβήσω*, p. *hβηκα*: ab *hβη*, *pubes*; *pubertas, juventa*.

* ΗΒΗ, ης, ἡ, **PUBES, pubertatis Dea, juvenus**: est etiam, vigor *atatis*, in senes licet.

Ἡβήδην, adv. juveniliter, *virilim*.

Ἡβήκως, *adultus*; perf. part. act. verbi ἡβώω, *pubesco*: et

Ἡβήσαντες, *pubescentes*; num. dual. a. 1. part. act. et

Ἡβήσαι, *annos pubertatis attigisset*; 3. sing. a. 1. opt. act. Ἔολ. ejusd. verbi; et

Ἡβήθρων, ἡ, τὸ, *locus exercitii literarii adolescentum*. Sumitur et pro loco amano et conviviorum. Omnia ab ἡβη, *pubes*.

Ἡβήθηθην, *volui*: Att. pro ἰβήθηθην, a. 1. ind. verbi βήθωμαι, *volo*; f. βήθησομαι. Sic in imperf. ἡβήδωμην, Att. pro ἰβήδωμην.

Ἡβήση, ης, η, *pubescerem*: Att. pro ἡβήσαι, -ῶμαι, *præs. opt. act. verbi ἡβώω, pubesco*.

Ἡβήσομαι, ἡβήσους, *pubescerem, -es, præs. opt. act. ab ἡβώω, Poët. pro ἡβώω*.

Ἡβώωσα, *Poët. pro ἡβώωσα, præs. part. f. g. ab ἡβώω*.

Ἡγ', *pro ἡγε, duxit*; 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, *duco*; f. ἄξω, p. ἦχα.

Ἡγάγετ', *pro ἡγάγετο, duxit*; 3. sing. a. 2. m. Att. pro ἡγετο, verbi ἄγω.

Ἡγάγον, ες, ε, *Att. redupl. pro ἡγον, a. 2. ind. act. pro quo ἡγάγοσαν, 3. Ezr. 1. 19. ejusdem verbi*.

Ἡγάθη, dat. sing. f. g. ab

Ἡγάθεις, ἡ, *valdè divinus*; Ion. pro ἀγάθεις, qu. d. ἀγανθεῖς. Th. *Zeús, Deus*.

Ἡγαλλιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, *exulto*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

Ἡγάμην, *admirabar*; imperf. verbi ἀγάμαι, *idem quod ἀγάω vel ἀγάρομαι, admiror*.

Ἡγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανάκτεω, *indignor, doleo*; f. ἦσα, p. ἦκα.

Ἡγάπα, *pro ἡγάπαε, 3. sing. imperf. act. verbi ἀγάπῶω*.

Ἡγάπευ, Dor. et Ἔολ. pro ἡγάπων, *amabant*; 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπίω, *pro ἀγαπίω, diligo*.

Ἡγάπησος, *dilexit*; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγαπάω, *diligo*, f. ἦσα, p. ἡγάπηκα.

Ἡγασάμην, ἡ, ατο, *admiratus sum*: a. 1. m. verbi ἀγάσσομαι, f. ἄσομαι, p. ἡγασμαι. Th. ἀγάω, *admiror*.

Ἡγάθηθην, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi et Th.

Ἡγάσοατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, *pro ἡγάσσομαι, vide ἡγασάμην*.

Ἡγάρρυσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγγαρεύω, *cogo*; f. ἐρύσω, p. ἡγγάρρυσκα. Th. ἀγγαρως, *tabularius regius*.

Ἡγγελάμην, *nuntiavi*; a. 1. ab ἄγειν et ἔλάν, ἀγγελάω, *ex quo m. verbi ἀγγελλω, nuntio*; f. ἐλάω, p. ἡγγελακα, a. 1. ἡγγελα.

Ἡγγελες, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἡγγελάθην, a. 1. ind. pass. ἡγγελάθην, a. 2. ind. pass. ἡγγελάμαι, *perf. pass. verbi ἀγγελλω, nuntio*; f. ἐλάω, a. 2. ἡγγελον.

Ἡγγελλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

Ἡγγίκα, ας, ε, *perf. act. ἡγγίσα, a. 1. ind. act. verbi ἡγγίζω, appropinquo*; f. ἦσα. Th. ἡγγύς, *propè*.

Ἡγγυῶτο, *sponsores accipiebat*: 3. sing. imperf. pass. verbi ἡγγυῶμαι. Th. ἡγγύη, *sponsio*.

Ἡγε, *abduxit*: 3. sing. a. 2. ind. act. Att. ἡγάγε, *verbi ἄγω, f. ἄξω, duco*.

Ἡγερα, *excitavi, a. 1. ind. act. verbi ἡγείρω, f. ἐρώ, perf. ἡγερακα, a. 1. pass. ἡγέθην*.

Ἡγεῖσθαι, *cogitare, præs. inf. ab ἡγέομαι, duco, arbitror*; f. ἡγέσομαι.

Ἡγεῖται, 3. sing. præs. ἡγεῖτο, *ducebat*, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

Ἡγεμονεὺς, ἕως, Ion. ἦος, *δ, dux*; Ἡγεμονεύω, f. ἐσώω, p. κα, *sumi dux*: imperf. ἡγεμόνευον, *es, e'* et

Ἡγεμονίω, -ῶ, *principatum teneo*, ut Cic. apud Plat. *veritit*.

Ἡγεμονῆα, *ducem, acc. sing. ab ἡγεμονεύς, dux*: et

Ἡγεμονίᾱ, ας, ἡ, *imperium*: et Ἡγεμονίους, ἡ, *δ, dux, princeps* et

Ἡγεμονίη, Ion. *pro ἡγεμονία, imperium*: et

Ἡγεμονικὸς, ἔ, ὁ ἄ ἡ, *imperatorius*: hinc τὸ ἡγεμονικόν, *principatus animi*: et

Ἡγεμῶν, ὄνος, ὁ ἄ ἡ, *dux, præsens, rector*: gen. pl. ἡγεμόνων, *dat. pl. ἡγέμοσι*: ab

ἩΓΕ'ΟΜΑΙ, -ῶμαι, *duco, dux sum, existimo*; imperf. ἡγεόμην, f. ἦσομαι, p. ἦμαι, q. ab ἄγω, *duco*.

Ἡγερίθωντο, *coibant*, 3. pl. imperf. pass. ab ἀγείρομαι, *Poët. pro ἀγέρομαι, congrego*: hinc imperf. ἡγείρετο. Th. ἀγείρω, *congrego*; f. ἐρώ, p. ἡγερακα.

Ἡγεροθεν, *convenerunt*: Bæot. et Sync. *pro ἡγέρθσαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, congrego*; vel ut alii, ab ἡγείρω, *excito*.

Ἡγέρθην, *sum excitatus*: et in 3. pl. ἡγέρθσαν, a. 1. ind. pass. verbi ἡγείρω* *sin verò collectus sum, ab ἀγείρω*.

Ἡγερακα, *collegi, perf. ind. act. ab ἀγείρω* seu excitavi, ab ἡγείρω*.

Ἡγεσθε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἡγέμην, *verbi ἄγω, duco*: ἡγετο, 3. sing. a. 2. m.

Ἡγέτης, ἡ, *δ, idem ac ἡγεμῶν*.

Ἡγετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἄγω.

Ἡγγερίκειν, *excitaveram*: plusq. p. act. Att. verbi ἡγείρω, *excito*: f. ἐρώ, p. ἡγερακα.

Ἡγγελάξω, f. ἄσω, *duco, præco*: a. 1. ab ἄγειν et ἔλάν, ἀγγελάω, *ex quo m. verbi ἀγγελάειν formari vult Eustathius*.

Ἡγγηρα, ἄτος, τὸ, *consilium, voluntas*. Th. ἡγέομαι.

Ἡγγην, et Att. ἐγγην, a. 2. ind.

pass. verbi ἀγνύμι, *vel ἄγω, frango*; f. ἄξω, a. 1. ἦξα, et ἔισα.

Ἡγῆσαι, ἄσθω, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι.

Ἡγῆσάμην, ὦ, ατο, *prævi*: a. 1. m. et

Ἡγῆσάσθω, *dux sit*, 3. sing.: a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Ἡγῆσατ', *pro ἡγῆσατο, 3. sing. a. 1. m. ἡγῆσάμην*.

Ἡγῆσιος, ἡ, *δ, HEGESIAS, nomen Philosophi*.

Ἡγῆσις, ἕως, ἡ, *principatus*.

Ἡγῆτ', *pro ἡγῆται, vedent*: 3. sing. præs. sub. m. verbi ἡγίομαι, *duco*.

Ἡγῆτιόν, *putandum est*: verbale.

Ἡγῆτηρ, ἦρος, ὁ, *ductor*. Th. ἡγέομαι.

Ἡγῆτωρ, ὄρος, ὁ, *idem*; in pl. ἡγῆτορος.

Ἡγιασμένος, *sanctificatus, perf. part. pass. ab ἀγιάζω, sanctifico*: f. ἄσω. Th. ἄγιος.

Ἡγμαι, *actus sum*: perf. pass. verbi ἄγω, *ago*; f. ἄξω, *perf. ἦχα*, *perf. part. pass. ἡγμένος*.

Ἡγνικότες, *nom. pl. ab*

Ἡγνικῶς, ὄτος, *perf. part. act. et Ἡγνισμένος, perf. part. pass. ab ἀγνίζω, purifico, expio*; f. ἔσω, *perf. ἡγνικα, perf. pass. ἡγνισμαι*. Th. ἀγνός, *castus*.

Ἡγνῆκα, *ignoravi*: perf. ind. act. ἡγνόσα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνώσκω* *ex a priv. et νόος, mens*.

Ἡγνοῖσθε, *ignoravit*: Poët. et Dor. *pro ἡγνόσατε, 3. sing. a. 1. ind. opt. ejusd. verbi*.

Ἡγνόν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. part. act. verbi ἀγνώσκω, *ignoro*: f. ἦσω, p. ἡγνόηκα* *ex a pr. et νόος, mens*.

Ἡγζά, ας, ε, a. 1. ind. act. ἡγζάμην, ὦ, ατο, a. 1. m. et ἡγζα, *perf. act. ab ἀγζω, strangulo, suffoco*.

Ἡγόμεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἡγόμεν est 1. sing. a. 2. med. verbi ἄγω, *duco*.

Ἡγόν, *ducebam, imperf. vel a. 2. act. ejusd.*

Ἡγόντ', *pro ἦγοντο, ducebant*, 3. pl. imperf. vel a. 2. m. ejusd.

Ἡγόρασας, *emisti*: 2. sing. et ἡγόρασαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, *emto*; f. ἄσω, p. ἡγόρακα. Th. ἀγορά, *forum*.

Ἡγόρασθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἡγορασμένος, *perf. part. pass. ejusd. verbi*.

Ἡγορεύθησαν, *renuntiati sunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, *verba facio*: ab eod.

Ἡγορώωντο, *concionabantur*: Poët. *pro ἡγορώντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀγορόμαι*: ab eod. Th.

Ἡγούμενος, ἡ, *δ, dux, imperator*: substantivè à præs. part. verbi ἡγέομαι, -ῶμαι, *duco*; in 3. pl. ἡγούμαι* f. ἡγούσομαι.

Ἡγυν, *adv. idem quod ἦτοι, sive, item videlicet*: ab ἦ, *sive*.

Ἡγυρο, *Poët. Sync. pro ἡγύρο*.

το, 3. sing. imperf. pass. verbi ἡγείρω, excolo.
 ἡγρεθῆν, a. 1. ind. pass. et
 ἡγρεσκα, perf. act. et ἡγρεσσα, as, e, a. 1. act. ab ἡγρεθῶ, f. εἶσω, capto, venor. Th. ἄγρα, captura.
 ἡγρεσσειν, a. 1. vide in ἡγρεσκα.
 ἡγρῶσαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἡγρῶω, *effero, effertatum red-
 do*; fut. ὠσω, p. ἡγρῶκα, perf. pass. ἡγρῶμαι, perf. inf. pass. ἡγρῶσθαι.
 Th. ἄγρος, rus, ager.
 ἡγρῶσθαι, perf. inf. pass. Vide ἡγρῶσαι.
 ἡγροικισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἄγροικέω, ab ἄγροικος, *rusti-
 cus, qui in agro vivit*. Th. ἄγρος, rus, et οἶκος, domus.
 ἡγχα, as, e, strangulavi, suffo-
 cari: prat. ind. act. verbi ἡγχα.
 ἡγωνίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἄγωνίζομαι, certo; γομαι, perf. ἡγώνισμαι, perf. part. ἡγώνι-
 μένος. Th. ἄγών.
 ἡγώνισμαι, certavi: vide ἡγω-
 νίζετο.
 ἡδ', pro ἡδὲ, et
 ἡδα et ἔαδα, Att. seu Ion. prat. m. verbi ἄνδῶω, seu ἄδω, *placeo*.
 ἡδάφωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἑδαφῶω, f. ὠσω, p. κα, quod ab ἑδαφίζω, solo æquo: quod ab ἑδῶσος, solum. Th. ἔξομαι, sedeo.
 ἡΔΕ', Poët. et: at ἡδὲ, hæc.
 ἡδεα et ἡδῆ, cognoveram: Att. et Ion. pro ἡδεῖν, seu εἶδεν, plusq. perf. act. verbi εἶδω, scio; perf. εἶδκα, et per Syncop. εἶδα, in plusq. perf. εἶδεν, Att. ἡδεῖν, et Ion. ἡδεα, -eas, -ee.
 ἡδεῖα, suavilèr, adv. ab ἡδῦς, qu. vide: et in acc. pl. n. g. ἡδέα, ab ἡδῦ.
 ἡδεῖα, as, f. g. ab ἡδῦς, *suavis*: compar. ἡδέωρ, superl. ἡδέισος.
 ἡδεμεν, pro εἶδεμεν, 1. pl. plusq. perf. act. Vide ἡδεῖν.
 ἡδεῖν, eis, ei, *noveram, et εἶδεν*, per Sync. pro εἰδέκειν, 1. sing. pl. p. act. et ἡδεῖν, *noverat*, 3. sing. plusq. a. Arist. Vesp. 362. verbi εἶδῶ, scio; f. ἡσω, prat. med. οἶδα
 ἡδεῖσαν, ejusd. 3. pl. plusq. perf. act. Vide ἡδῦ.
 ἡδεῖσθα, *noveras*: Æol. Paragoge pro εἶδεις, 2. sing. plusq. p. act. Vide ἡδεῖν.
 ἡδεκα, *comedi*, perf. act. Att. pro ἡκα, verbi ἑδω. Alii ab εἶδω formari volunt, et in perf. Att. dici εἰδήκα.
 ἡδέος, *jucundi*, gen. sing. ab ἡδῦς vel ἡδῦ, *suavis, -e*.
 ἡδέσαν, *noverant*, 3. pl. plusq. perf. act. pro ἡδεῖσαν. Atticè correptâ penultimâ. Vide ἡδεῖν.
 ἡδέσθην, *veritus sum*, a. 1. pass. verbi αἰδέσθαι, *veneror*; f. εἶσθαι et ἡσθαι, perf. ἡδέσθαι. Th. αἰδῶς, -δος, -ῆς, ἡ, pudor.
 ἡδέται, 3. sing. præs. ind. ἡδέ-
 το, 3. sing. imperf. verbi ἡδέομαι, *delector*. Th. ἡδῦς.
 ἡδέως, *libentèr*, adv. ab ἡδές, *suavis*: comp. ἡδέωρ, superl. ἡδέισα, libentissimè.
 ἡΔΗ, adv. *jam, mox, protinùs*: ἡδὴ ἐκ πολλῶ, *jamdudum*.
 ἡδῆ, *nōram et noverat*: Att. pro ἡδεῖν, q. v. Aristoph. in Av. 511.
 ἡδέκασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀδέκτω, *lædo, injuriâ afflicto*: perf. part. pass. ἡδέκμενος. Ex a priv. et ἔκην, *jus*.
 ἡδέων, *libentiùs, jucundiùs*: compar. u. g. ab ἡδῦς.
 ἡδέισα, adv. *suavissimè, liben-
 tissimè*: ab
 ἡδέισος, u, *suavissimus*: superl. ab ἡδῦς, εὖς, *suavis*.
 ἡδέων, *ovos, suavior, libentior*: compar. ab eod. Th.
 ἡδέομαι, f. ἡσομαι, p. ἡσμαι, *delector, lætor*: ab eod. Th.
 ἡδέομεν, ης, præs. part. f. g. Hinc ἡδέομενοι, dat. pl. præs. part. ab eod. Th.
 ἡδον, et Dor. ἡδον, imperf. vel a. 2. verbi ἄδω, contractè pro αἰ-
 δῶ, cano: at ἡδον, a. 2. verbi ἀν-
 δῶω, placeo; f. ἀδήσω.
 ἡδονῆ, ης, ἡ, *voluptas, jucundi-
 tas*: ab ἡδῶ, *delecto*: et
 ἡδός, eos, τὸ, *suavitas*: sed ἡδός, *acetum*. Th. ἡδῦς, *suavis*.
 ἡδέσσεια, as, e, a. 1. ind. act. verbi εἰδῶσσω, *stabilio*: f. ἄσω, perf. pass. ἡδῶσσομαι ab ἑδρα, *sedes*. Th. ἔξομαι, *sedeo*.
 ἡδῶρκῶς, ὄτος, *adultus*. perf. part. act. ab ἀδρέω. Th. ἀδρῶς, *nullus, magnus*.
 ἡδῶρῆσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀδρῶω, *crassum reddo*. Th. ἡδρῶς, *crassus*.
 ἡδῶ, *suavilèr*, adv. est n. g. ab ἡδῦς, εἶα, ὀ, *suavis, -e*: compar. ἡδῶτερον et ἡδιον, *suaviùs*.
 ἡδῶτεται, *suaviloquæ*, nom. pl. f. g. ab ἡδῶτεπῆς, *suaviloquus*: quod ab ἡδῶς, et ἔπω, *dico*.
 ἡδῶτεπῆς, vide ἡδῶτεται.
 ἡδῶναιτο, Ion. pro δῶναιτο, 3. pl. opt. Alii legendum censet ἡδῶ-
 νέατο, pro εἰδῶναιτο, *poterant*, 3. pl. imperf. f. δῶναιται.
 ἡδῶνάμην, ω, ατο, Att. pro εἰδῶνά-
 μην, *poteram*; imperf. m. verbi δῶνάμην, *possom*; f. εἰδῶνῶμαι, 1. pass. εἰδῶνῆσθην, Att. ἡδῶνῆσθην, et ἡδῶ-
 νῆσθην, quasi à δῶνάω.
 ἡδῶνῆσθην, *potui*: et in 3. pl. ἡδῶ-
 νῆσθησαν, aor. 1. pass. Vide in ἡδῶ-
 νάμην.
 ἡδῶνομαι, *jucundus sum*, f. 1. m. ἡδῶνῶμαι.
 ἡδῶνται, *pacatus est*, 3. sing. perf. pass. ab
 ἡδῶω, *suavere reddo*; f. ἡδῶω, perf. pass. ἡδῶμαι. Th. ἡδῦς, *suavis*.
 ἡδῶσμον, ἄ, τὸ, *mentha, herba*: qui ejus ἡδέτα ὄσμη, *suavis odor*.
 ἡΔΥ', ἑός, ὀ, et in f. g. ἡδέτη, et Ion. ἡδέτη, et in n. g. ἡδῦ, *SUA-
 VIS, jucundus, lætus*: q. ab ἡδῶ, *delecto*; compar. ἡδέων, superl. ἡδέ-
 σος, et ἡδέτερος, ἡδέτατος. Hinc
 ἡδέσση, ἄτος, τὸ, *suavitas, con-
 ducuntium*; et

ἡδῶσμον, ἄ, ὀ, idem; *dulcedo*.
 ἡδῶσση, as, ἡ, *vocis suavitas*: ab ἡδῶς, *suavis*, et φωνῆ, *vox*.
 ἡδῶ, f. ἡσω, a. 1. act. ἡσα, *delec-
 lo*. Th. ἡδῶς, *suavis*.
 ἡδῶ, Hesych. ἡδῶ ἔπος ἡγυν τῶζων.
 Legitur æ vox Job xxxvi. 50.
 ἡδῶ, Poët. pro ἡ, *quam, aut, vel*.
 ἡε, *eral*, 3. sing. imperf. verbi εἰμῶ, *sum*; imperf. ἡν, Ion. εἶα, *Ecclasi-
 tasi Poët ἡα, as, e*.
 ἡε, *ivil*, 3. sing. prat. m. ἡα, pro εἶα, verbi εἰμῶ, *eo*.
 ἡεα, *iveram*; Ion. pro ἡεῖν, 1. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.
 ἡεα, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.
 ἡεῖδεν, eis, ei, *Pleonasmo τῷ η*, pro εἶδεν, plusq. perf. ab εἶδῶ vel Att. Epenth. pro ἡδεῖν, quod pro εἰδέκειν, plusq. p. et per Crasin εἶ-
 δειν, verbi εἶδῶ.
 ἡεῖσθην, pro εἶδῆς, plusq. p. m. *Pleonasmo τῷ η*, vel Att. Epenth. pro ἡεῖσθην, ab ἡδεῖν, pl. perf. m. verbi supradict.
 ἡεῖν, ης, ἡεῖ, plusq. p. m. verbi εἰμῶ, *eo*.
 ἡερα, *Pleonasmo τῷ η*, pro εἶρα, a. 1. act. verbi εἶρω, *necto*; vel est a. 1. act. verbi αἶρω, *effero, attollo*.
 ἡελίος, u, ὀ, Sol, Poët. pro ἡλιος, gen. Ion. ἡελίοιο, dat. ἡελίω.
 ἡεν, *eral*, pro ἡν, vel ἡ, 3. sing. imperf. verbi εἰμῶ, *sum*. Vide ἡε.
 ἡεν, 3. sing. perf. med. verbi εἰμῶ, *eo*. Vide ἡε.
 ἡεξεν, pro ἡέξην, *cresecbas*, 2. sing. imperf. ab αἶξομαι, *Callim. Hymn. in Jovem*.
 ἡεός, et per Metath. ἡεος, pro gen. sing. ab εἶς, *bonus, fortis*; et per Poët *Ecclasin ἡδ*.
 ἡεπεο, *quam*; idem quod ἡεπεο. Th. Poët. ἡε.
 ἡερα, *nebulam, acc. sing.* ab ἡηρ, Poët. pro ἀηρ, *aër, caligo*. Vide ἡερί.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισθῶμαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἡερισθῶμαι. Th. αἶρω, *attollo*.
 ἡερίην, et in 3. pl. ἡερίσσαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 ἡερί, dat. sing. Poët. pro ἀερί, ab ἀηρ, *ἀερος, ὀ, aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἡερίν, ἡ, *matutina*.
 ἡερισθῶται, 3. pl. præs. ind. et ἡερισθῶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερισ

aërea : quod ab ἠῆρ, Poët. pro ἀῆρ, *aër*, et φοιτῶν, *eo*.
 *Ἡερα, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi εἰρω, attollo.
 *Ἡεαν, *iverant*; Att. pro Ἡεσαν, 3. pl. plusq. p. Ἡεαν, verbi εἰμι, *eo*.
 *Ἡεριαν, *ωνος, δ*, *EETION*, nom. propr.
 *Ἡεῖον, *ης, η*, a. 1. ind. pass. verbi ἀεῖω, idem quod ἀεω, *sicco*.
 *Ἡεη, *eram* seu *erat*; Poët. Ἡην, et Att. Ἡην, imperf. verbi εἰμι, *sum*.
 *Ἡεσ, *ἱρος, δ* ἡ, Poët. pro ἀῆρ, *aër*, *caligo*.
 *Ἡεσ, *consueri*; Att. pro εἰωθα, seu εἶθα, p. m. verbi ἔθω, *soleo*.
 *Ἡεσ, *consuetam*, acc. sing. ab Ἡεσ, *ἄσος, δ* ἡ, *consuetus*. Th. ἔθω, *mos*.
 *Ἡεσιος, *δ, ὁ*, Poët. pro συνηθῆς, *eos, δ*, *familiaris*: ab eod. Th.
 *Ἡεσιον, *ς, τὸ*, *peculi quoddam genus*.
 *Ἡεσις, *ἄδος, δ* ἡ, *familiaris, assuetus*. Th. ἦθος, *mos*.
 *Ἡεσι, pro ἦθια, *mores, sedes, domicilia*; nominat. vel acc. pl. ἦθεσι, dat. pl. ab ἦθος, *eos, τὸ*, *domicilium, indoles*.
 *Ἡεσι, pro ἦθει, *venerande, vox junioris ad seniore*; vocat. usit. ab
 *Ἡεσιος, *εἰα, εἰον*, per Prosth. pro θεσιος, *venerandus, colendus, patris*. Th. θεός, *Deus*.
 *Ἡεσι, vide ἦθω.
 *Ἡελε, 3. sing. imperf. verbi ἐθέλω, *volo*.
 *Ἡελέσσα, *ας, ε*, *vulvi*; et in 3. pl. ἦθίλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω, fut. θελήσω.
 *Ἡελεον, *ες, ε*, imperf. ejusd. verbi.
 *Ἡελώ, f. ἦσω. Vide in ἦθω.
 *Ἡεη, *ων, τὰ*, *mores, pl.* ab ἦθος.
 *Ἡεηκα, *colui*; perf. act. ab ἐθίω, seu ἦθω, *colo*; f. ἦθσω, perf. part. pass. ἦθημένος.
 *Ἡεθικός, *ἡ, δν*, *ETHICUS, moralis*: ab ἦθος.
 *Ἡεθικός *ωνος, vinum colatum*: ab ἦθω, *colo, -as*.
 *Ἡεθικός, adv. *moralitèr, honestè*: ab ἦθικός, quod ab ἦθος.
 *Ἡεθός, *ὄν, δ*, *colum, cribrum*: ab ἦθω, *colo, -as*.
 *Ἡεθοποιέω, *-ῶ*, *mores formo, vel fingo*; et
 *Ἡεθοποιά, *ας, ἡ*, *morum fictio, affectum expressio*, gen. pl. ἡεθοποιῶν, ab ἦθος, *mos, et ποιέω, facio*.
 *Ἡεθοποιός, *ἔ, δ* ἡ, *mores instituens, vel exprimens*: ab iisdem.
 *Ἡεθος, *εος, τὸ*, *domicilium, consuetæ sedes, indoles, ingenium, morum proprietas, mores*; kar' ἦθεια, *oppidatum*, Hes. Op. 137. *benignitas*, Plat. Intes. p. 709.
 *Ἡεθμεν, Att. pro ἰθῆμεν, *contr. pro -εον*, imperf. act. verbi θυμέω, *ad iram provoco*. Th. θυμός, *ira*.
 *Ἡεθ, f. ἦσω, p. ἦκα, seu ἦθίω, f. ἦθσω, *colo, per colum mitto*: hinc ἦθμός, *ἔ, ὁ*, *colum*.
 *Ἡι, pro ἦσι, *ivil*, 3. sing. ab ἦσι, perf. med. Ion. et

*Ἡεεν, per solutionem pro ἦεν, plusq. p. in. ab εἰμι, *eo*.
 *Ἡι'ΘΕΟΣ, *ς, δ*, *adolescens, juvenis, caelebs*: q. ab αἶθω, quia calidioris sanguinis: vel ab ἀίσσω, *impetuosè ruo*.
 *Ἡικτο, *similis erat*; 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἰκω, *similis sum*; f. εἰξω, p. εἰκα, perf. pass. εἰγμα, εἰξαι, et per solutionem, versoque *ε* in *η*, ἦξαι. Sic in plusq. perf. ἦγμην, ἦξο, ἦκτο. Alii volunt esse 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀίσσω, ruo, f. ἀἰξω.
 *Ἡιμεν, per solutionem diphthongi pro ἦμεν, q. per Sync. pro ἦμεν, 1. pl. plusq. p. m. ἦμεν, verbi εἰμι, *eo*.
 *Ἡιζα, *irruvi*; et in 3. pl. ἦξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀίσσω, *irruo*; f. ἦζω, p. ἦχα.
 *Ἡιζα, *similis factus es*, 2. sing. perf. ind. pass. Vide ἦκτο.
 *Ἡιδεις, *εντος*, per Sync. pro ἠιδέεις, *habens magnas ripas*; in dat. ἠιδεντι. Th. ἠῖων, *ἄνος, ἡ*, *ripa, litus*.
 *Ἡιον, *ς, τὸ*, *viaticum, esca*: ab εἶω, seu εἰμα, *eo*.
 *Ἡιον, imperf. vel a. 2. ab εἶω, vel εἶω, *inuit. vado*.
 *Ἡιόν, pro ἠιόνα, acc. sing. ab ἠῖων, ἠιόνος, *ἡ*, *litus, ripa*.
 *Ἡιόνεσσα, dat. pl. Ion. ejusd. Th.
 *Ἡιόνη, *ης, ἡ*, *nomen mulieris*.
 *Ἡιονῆσαι, per solutionem diphthongi Ion. vel Poët. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἰονάω, *aspergo, perfundo*.
 *Ἡιος, *ς, δ*, per Apharesin dictum volunt pro ἠίος. Est autem modò Apollinis Epitheton, ex eo quòd ipsi acclamatur ἠὶ παῖων, vel quoniam jaculorum mittendorum peritus est παρὰ τὸ λέγειν. Modo Bacchi Epitheton est hoc ἦιος et εἰος, παρὰ τὸ ἔσθαι, à quo μεθίσθαι.
 *Ἡισ, pro ἦσι, et hoc pro αἶς, dat. pl. f. g. ab ἦς, ἦ, ἔ, *qui, quæ, quod*.
 *Ἡισαν, *iverunt*; per Pleonasm. τῶ *η*, pro ἰσαν. 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἰμι, *eo*. Alii formant ab a. 1. εἶσα, et in 3. pl. εἶσαν, per solutionem diphthongi et *ε* verso in *η*, quasi ab εἶω. Alii volunt esse 3. pl. plusq. perf. m. dempto *ε* pro ἦεσαν, sed tunc *ε* deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf. ἰσην, Ion. ἰσαν, et Att. εἶσαν, et *ε* in *η* mutato ἦσαν, sciebam: ab ἰσημι, *cognosco*.
 *Ἡισκεν, *assimilabat*, 3. sing. imperf. verbi εἰσκω, *assimilo*. Th. εἰκω, *similis sum*.
 *Ἡιστῶσα, *ας, ε*, *everti*, a. 1. ind. act. verbi ἀίσσω, *memoriam alicujus aboleo, deleo*: ab αἶστος, *ς, δ* ἡ, *de quo nihil sciri potest*: ex a. priv. et εἶω, *scio*.
 *Ἡίχθην, *ης, η*, *excurri*, a. 1. ind. pass. verbi ἀίσσω, *irruo*; f. ἦξω, p. ἦχα.
 *Ἡίχι, *ubi*, pro ἦχι, quod vide.
 *Ἡι'Ω Ν, *ἄνος, ἡ*, *litus, ripa*; q. ad αἰονάω, *aspergo*. Alii ab αἶω, *audio*, quòd resonet fluctibus.
 *Ἡκ', pro ἦκ. *misit*, 3. sing. a. 1.

ind. act. verbi ἔημι, *mitto*. Th. ἦ idem.
 *Ἡκα, et ut alii etiam legendum ἠκα, *ad. lenitèr, quietè*, sensim: quod ab ἀκην, *quietè*.
 *Ἡκα, perf. act. verbi εἶω, *comedo*, pro quo etiam ἔθηκα dicitur, et verbi ἔθω, *soleo*; necnon verbi ἦθω, *colo*; ἦκα, perf. act. ab αἶω, *cano*.
 *Ἡκα, a. 1. ind. act. verbi ἔημι, *mitto*; et perf. ab ἦω, f. ἦσω, *delecto*; necnon perf. m. ab ἦκω, *venio*.
 *Ἡκαζον, *assimilabam*; imperf. Att. *η* pro *αι*, verbi εἰκάω, *assimilo*. Th. εἰκω, *similis sum*.
 *Ἡκᾶλδς, *quietus*. Th. ἦκα, *sensim, lenitèr*.
 *Ἡκᾶχον, a. 2. ind. act. Att. pro ἦχον, verbi ἀχω, vel ἀκαχίω, *doleo*. Th. ἄχος, *dolor*.
 *Ἡκε, *inmisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔημι, *mitto*; f. ἦσω, p. εἰκα, a. 2. ἦν. Potest etiam esse 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἦκω, *venio*.
 *Ἡκεν, *εις, ει*, plusq. p. pass. Att. pro εἰκεν' ab εἰκω, *similis sum*. Vel ut alii ab εἰμι, *eo*; perf. inus. εἰκα.
 *Ἡκεν vel ἔ κεν, adv. pro ἦ, *aut, an*: et
 *Ἡκεν, vel ἦ κεν, adv. *certè*.
 *Ἡκεάμην, *ω, ατο*, *medicinam adhibui*; ἰθεράπευσα, Hesyeh. a. 1. m. ab ἀκέομαι, *sano*; f. ἀκέομαι.
 *Ἡκηκείν, *audieram*, pro ἀκηκείν, et in 3. pl. ἠκηκείσαν, Att. pro ἠκηκείσαν, plusq. p. m. ab ἀκήκω, perf. m. Att. verbi ἀκίω, *audio*; f. ούσω, p. ἦκωκα, p. m. ἦκωκα, et Att. ἀκήκωκα.
 *Ἡκισάμην, *ω, ατο*, a. 1. m. verbi ἀκίξω, *contumeliosè tracto, pulso*: f. ἰσω, p. ἦκωκα, perf. part. pass. ἦκισμένος. Th. ἀκία, *verber, pulsatio*.
 *Ἡκισα, adv. *minimè*: ab
 *Ἡκισος, *η, ον*, *minimus*. Th. ἦκα, *sensim*.
 *Ἡκολῆθησα, *ας, ε*, a. 1. ind. act. verbi ἀκολθίω, *sequor*; f. ἦσω, p. ἠκολῆθηκα. Th. ἀκόλθος, *pedissequus*.
 *Ἡκομεν, 1. plur. præ. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἦκω, *venio*; f. ἦω.
 *Ἡκόνημαι, *sum acutus*, perf. pass. verbi ἀκονάω, f. ἦσω, *acuo*. Th. ἀκόνη, *cos*.
 *Ἡκω, Ion. pro ἦπυ, *certè*.
 *Ἡκωκα, perf. act. verbi ἀκίω, *audio*; f. σω, p. m. ἦκωκα, Att. ἀκήκωκα.
 *Ἡκω', pro ἦκωσα, *ας, ε*, *auditi*; a. 1. act. ἦκῶσθην, *ης, η*, a. 1. pass. ejusd.
 *Ἡκριβμένος, *η, ον*, *accuratus*; perf. part. pass. verbi ἀκριβῶ, *plane cognosco*. Th. ἀκριβῆς, *diligens, accuratus*.
 *Ἡκριβμένως, adv. id. cum ἀκριβῶς, *accuratè*: à præ. ind.
 *Ἡκρίωσα, *ας, ε*, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβῶ, f. ὠσω, p. ἠκριβῶκα, *exquirito*. Th. ἀκριβίως, *exquisitus*.
 *Ἡκράσατο, 3. sing. a. 1. ind.

m. verbi ἀκρωδομαι, f. σομαι, idem quod ἀκρω, αὐδίο.

ἤκρωτῆριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκρωτηρίομαι, αὐδίο: ab eod.

ἤκτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἤκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἄγω, ago; f. ἄσω, p. ἤχα, perf. pass. ἤγμα.

ἠκρώσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀκρώω, αντίκω, irritum facio: ex a priv. et κῶρος, eos, τὸ, auctoritas.

ἠκώ, venio, pertineo, veni, adsum, Eurip. Med. 932. Hec. 1. imperf. ἤκω, es, e, f. ἤξω, p. m. ἤκα, as, e, a. 1. ἤξα, a. 1. sub ἤξω, ης, η, et in 3. pl. ἤξωσι.

ἠκῶθη, ejection sum, a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, agito; f. ἐλάσω.

ἠκλινομαι, stultesco, insanio: ab ἤλεος.

ἠλάκα, expulsi, perf. act. verbi ἐλαύνω, agito.

ἠαῖκᾶ' τῆ, ης, ἡ, colus, in pl. τὰ ἠλάκατα, fusus, fila, stamīna, q. ab ἠλακα, perf. verbi ἐλαύνω, moueo; vel ἠλάκω, vagor, circumpeo.

ἠλακᾶτήν, ἦνος, δ, piscis quidam, à similitudine colli.

ἠλάραζα, as, e, et in 3. pl. ἠλάραζαν, clamarunt, aor. 1. ind. act. verbi ἀλαράζω, clamo alata. Th. ἐλάρα, vox militum ante pugnam.

ἠλάρην, ω, ατο, exilii, et in 3. pl. ἠλαντο, a. 1. ind. med. verbi ἄλλομαι, salio.

ἠλάσῃ, pro ἠλάσει, percussit, 3. s. a. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω.

ἠλαΐσκω, et ἠλασκάζω, vagor, erro, devio: q. ab ἄλη, error, vel ἐλάω, agito.

ἠλάσειον, -ων, imperf. act. verbi ἐλάσειω, indignor, magis afficior: ab ἄλαος, Dor. pro ἄλητος, cuius memoria erit perpetua: ex a priv. et λήθω, lateo.

ἠλάσρεις, agebas, 2. sing. imperf. act. verbi ἐλασρίω, idem quod ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

ἠλάτω, saltavit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἄλλομαι, salio; f. 1. m. ἄλωμαι.

ἠλαττονῶ, 3. sing. imperf. pass. ab ἠλαττόω, diminutio. Th. ἐλαχός, parvus; comp. ἐλάττων, vel -σσων' superl. ἐλάχιτος.

ἠλάττωσα, as, e, a. 1. ind. act. verbi ἐλαττώω, mīnuo, f. ὦσω, perf. ἠλάττωκα' ab eod. Th.

ἠληγκα, perf. act. verbi ἄλγω, doleo, f. ἦσω, perf. part. ἠληγκός. Th. ἄλγος, dolor.

ἠληγον, pro ἠλεγον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. præced. verbi.

ἠληγξα, as, e, argui, argumētis vel exemplis demonstravi, a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχο, arguo, f. ζώω.

ἠλειμμαί, unctus sum, perf. pass. verbi ἀλείφω, ungo, f. ψω, p. φα, a. 2. ἠλφρον, a. 1. m. ἠλειψάμην, ω, ατο.

ἠλειφα, unxi, perf. act. et ἠλειψα, as, e, aor. 1. act. Vide in ἠλειμμαί.

ἠλεκτήρ, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, q. v.

ἠλέκτρη, ης, ἡ, ELECTR. filia Agameñnonis.

ἠλέκτρος, υ, ἡ, et τὸ ἠἔκτρον, ELECTRUM, succinum, et μύγω, πὶ χροσᾶ ἄργύρω' à λέκτρον, lectus: vel ab ἠλέκτωρ, Sol, quod refert fulgorem Solis. Th. λέγομαι, cubo.

ἠλεκτρώων, ὠνος, ἰ, ELECTRYON, rex Argi, et filius Persei.

ἠλεκτρώονη, ης, ἡ, ELECTRYONE, nomen mulieris.

ἠλέκτωρ, ορος, δ, Sol, quia homines ἀλέκτρος, facit i. e. non sinit in lectis jacere, sed excitat ad opera; aut quia ipse est ἀλέκτρος, i. e. non cubat, sed in perpetuo motu est: à λέκτρον, lectus. Th. λέγω, cubare facio.

ἠλέμᾶτος, η, ον, vanus: ex ἠλεός, stultus, et μάταιος, vanus.

ἠλεός, ἔ, ὄν, stultus, stolidus: q. ab ἄλη, error.

ἠλευα, Poët. et Æol. pro ἠλευσα, effugi, a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per Epenth. τοῦ υ, pro ἀλιω, vitio; ἠλευάμην, ω, ατο, a. 1. med. à præced.

ἠλευθήρωσα, as, e, liberavi, a. 1. ind. act. verbi ἐλευθερώω, libero, f. ὦσω. Th. ἐλεύθερος.

ἠλήγατο, transfugus est, &c. pro ἐήλατο, 3. sing. plusq. p. Att. in 3. pl. ἠήλαντο' ab ἐλαύνω, agito, fut. ἐλάσω, perf. ἠλακα' p. pass. ἠλαμαι, et Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἠλατο, simili redupl. ab ἄλημι, erro, vagor. Th. ἀλάομαι, -ῶμαι, idem.

ἠληγίμην, pro ἀληγίμην, plusq. p. pass. Att. redupl. et Syst. diphthongi: ab ἀλείφω, ungo, f. ψω, p. ἠλειφα, p. Att. ἀλήφιφα.

ἠλό, pro ἠλόθε, venit, 3. sing. ab ἠλθον, es, e, venit, per Sync. pro ἠλθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἠλόθα, Att. ἐλήθηθα.

ἠλοσαν, venerunt, 3. pl. a. 2. ind. act. Bæot. pro ἠλθον, Ex. xvi. 27. Ps. xlviii. 4.

ἠλό, vox Hebraica, et interpret. Lat. Deus mi; item ELLI, nomen viri indeclinabile, Hebraic. interpret. Lat. ascensus.

ἠλιόχομαι, apricor; item in Hebraicā iudico: ab

ἠλιαία, as, ἡ, HELIÆA, forum Athenis in quo iudicia in aprico exercebantur. Th. ἡλιος, Sol.

ἠλιος, υ, δ, ELLIΣ, nomen Prophetæ, Hebr. interpret. Lat. Deus meus.

ἠλιώτος, ου, et Ion. ἠλιότωτο. δ ζ ἡ, tam altus ut Soli uni sit perventus: ab ἡλιος, Sol, Æol. ἡλιος, et βαίνω, eo. Alii formant ab ἀλιεῖν, aberrare, et βαίνω.

ἠλιέων, es, e, imperf. act. verbi ἀλείψω, piscor: ab ἀλιεῖς, piscator. Th. ἄλις, mare.

ἠλιῶθα, adv. frustrā, copiosè, et ἠλιθιάζω, stultè ago: ab

ἠλιθίος, υ, δ ζ ἡ, stultus, vicos.

ἠλιθιότης, ητος, ἡ, stoliditas: à præced.

ἠλικία, as, ἡ, satura, ætas adolescentiæ, vigor; quod ab ἠλικίος, quantus; ἐν ἠλικίᾳ τᾷ σῆ ἐν ταῖς temporibus, Eurip. Suppl. p. 283.

ἠλικιώτης, ου, δ, et Dor. ἠλικιώτας, coactaneus: à præced.

ἠλίκοσ, η, ον, quantus: sed ἠλικος, gen. sing. ab ἠλιξ, infra.

ἠλινόθησται, perf. inf. pass. verbi ἀλινώω, idem quod ἄλω, volvo.

ἠλιξ, ἴκος, δ ζ ἡ, coactaneus, æqualis: ab ἠλικία, statura.

ἠλιός, υ, ἐ, Sol: quasi ab ἔλη, splendor.

ἠλιῶσθαι, Sole aduri vel illustrari: à præced.

ἠλιόκοτο, 3. plur. imperf. pass. ab ἀλιέω, capio, f. ἀλώσω, p. ἠλωκα, et Att. ἐάλωκα, a. 2. ἠλων, Att. ἐάλω.

ἠλίτεν, peccavit, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω, vel ἀλείω, pecco; a. 2. ἠλίτω.

ἠλιτόμενος, et ἀλιτόμενος, υ, δ ζ ἡ, natus ante completos menses: ab ἀλιτέω, aberro, et μῆν, mensis.

ἠλιψ, ἱπος, ἡ, calceus: quasi ab ἀλείφω, ungo, quia ex corio est, quod ungi solet.

ἠλιωθείς, έντος, Sole æstuans, a. 1. part. pass. ab

ἠλιώθη, a. 1. pass. verbi ἠλιώω, insolto. Th. ἡλιος, Sol.

ἠλιῶσαι κόμαι, aureæ et flavæ comæ, nom. pl. part. præc. fæm. g. ab ἠλιώω, f. ἄσω, colore radios Solis refero: ab eod. Th.

ἠλκον, Dor. pro ἔλκω, imperf. act. verbi ἔλκω, traho.

ἠλκωμένος, perf. part. pass. ab ἔλκω, exculcero, f. ὦσω. Th. ἔλκος, ulcus.

ἠλλάγησαν, mutati sunt, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω, vel -ττω, f. ζω, a. 2. ἠλλάγω, p. pass ἠλλάγαμαι, a. 1. pass. ἠλλάχθην, a. 2 ἠλλάγη.

ἠλλαγμένος, p. part. pass. et

ἠλλαξα, as, e, a. 1. act. et

ἠλλάχθαι, perf. infin. pass. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, muto. Vide ἠλλάγησαν.

ἠλλοίωμαι, mutatus sum, perf. pass. verbi ἀλλοιῶω, abalio, f. ὦσω, perf. ἠλοίωκα. Th. ἄλλος, alius.

ἠλλοτριώνται, alienati sunt, 3. pl. perf. pass. ab ἀλλοτριῶω, abalieno, f. ὦσω, p. ἠλλοτριώκα' ab ἀλλότριος, alienus. Th. ἄλλος.

ἠλοσθήν, contusus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοῶω, trituro, comminuo, f. ὦσω, et ἴσω.

ἠλοίσεν, amputavit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλοίσω, Poët. pro ἀλοῶω, trituro, f. ἴσω.

ἠλός, ἡ, ὄν, per Sync. pro ἠλεός, stolidus, q. v.

ἠλος, υ, ἐ, clavus: quod ab ἔω.

mitto, quia immittitur: indè fort.

Angl. AN AWL.

Ἡλικα, p. ind. act. et

Ἡλικα, a. 1. indic. act. verbi ἑλπίω, spero, fut. ἑσω. Th. ἑλπίς, spes.

Ἡλατο, saltavit, per Sync. pro ἤλατο, 3. sing. a. 1. med. mutato etiam spiritu: ab ἀλλομαι, salio.

Ἡλύγη, ης, vel ἡλύθη, ης, ἡ, tenebra, umbra. Th. λύγη, idem.

Ἡλυθ', pro ἡλυθεν, 3. sing. a. 2. n. d. act. ἡλυθον, quod vide.

Ἡλυθον, ες, ε, in 1. pl. ἡλυθαμεν, perf. ind. m. verbi ἔρχομαι, venio, f. ἡλυθισμαι' a. 2. ἡλυθον.

Ἡλυθον, ες, ε, et per Sync. ἡλυθον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

Ἡλυθα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀδέσκω, evito, effugio, fut. ἕω, tanq. ab ἀλύω. Th. ἀλύω, vito.

Ἡλυσιον, sc. πεδον, Elysiū Canipi. Ἡλυσιον, ες, ε, inveni, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω, vel ἀλφω. Th. ἄλφα.

Ἡλωκα, captus sum, Att. ἑάλωκα, a. ind. act. verbi ἀλίσκω, capio, f. ἑάλωσα, tanq. ab ἀλώω, vel ἀλωμι, a. ἡλωω, et Att. ἑάλων.

Ἡλώμην, vagabar, imperf. ind. m. verbi ἀλόμαι, vago, erro.

Ἡλων, Att. ἑάλων, a. 2. ind. act. et Ἡλωσαν, 3. plur. a. 1. indic. act. ἡλων, q. v. in ἡλωκα.

Ἡμα, ἄτος, τὸ, telum missile: ab ἰσμη, mitto. Th. ἔω, idem.

Ἡμάθρον, Att. pro ἡμάθρον, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμαθαίνω, in ignorantia versor: ab ἀμαθής, indoctus, ex a priv. et μαθηθῶν, disco, fut. μαθήσω' aor. 2. ἡμαθον.

Ἡμαθία, as, ἡ, Macedonia.

Ἡμαθίων, onos, EMATHION, rex Macedoniae.

Ἡμαθίσις, ἄσσα, ὄεν, arenosus, Ion. pro ἀμαθίσις' ab ἀμαθος, pro ψάματος, idem quod Th. ψάμος, arena.

Ἡμαι, sai, tai, sedeo, qu. ab ἔω, colloco.

Ἡμαρ, ἄτος, τὸ, dies: in pl. ἡμερα. Th. ἡμέρα, dies.

Ἡμαρτες, 2. sing. a. 2. ind. act. ἡμαστον, et

Ἡμαρτῆκα, perf. ind. act. et Ἡμαρτῆκα, accus. sing. perf. part. ab ἀμαρτάνω, pecco, fut. ἀμαρτήσω.

Ἡμαρτον, ες, ε, a. 2. indic. act. praeced. pro quo in 3. pl. ἡμαρτοαν, Deut. xxxvi. 5.

Ἡμάτιος, ἰα, ἰον, diurnus: ab ἡμαρ, dies. Th. ἡμέρα, idem.

Ἡμάτωμαι, cruentatus sum, perf. ind. pass. verbi ἀματῶω, cruento, f. ὄσω. Th. αἷμα, sanguis.

Ἡμδακον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi Ποῆτ. ἀμβλακίω, fortè ἀμπλακίω, pecco: quod à πλᾶκια, error. Th. πλάζω, errare facio, f. γζω.

Ἡμλόθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀμλόθω, f. ὄσω. Th. ἀμλόθω, obtusus.

Ἡμροτον, ες, ε, aberravi, a. 2. ind. act. pro ἡμαρτον, Ποῆτ. tanq.

ab ἀμροτίω, pro ἡμαρτάνω, pecco. Ἡμε παρήμην, Dor. pro ὡσε μί παρήμην, ut ego praesens adessem.

Ἡμέας, accus. plur. Ion. pro ἡμᾶς' ab ἐγώ' nom. pl. ἡμέες, pro ἡμεῖς.

* Ἡμεδῆπός, ἡ, ὄν, qui est à nostro solo, nostras: ab ἡμέες, et δᾶπεδον, pavimentum, solum.

Ἡμεθα, fuimus, 1. plur. imperf. ind. m. ἡμην, vel pl. perf. vel a. 2. m. ab εἶμι, sum.

Ἡμεθερο, respondit, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀμείβω, permulto, f. ψω, p. ἡμείφα.

Ἡμεθηκα, as, ε, perf. indic. act. et Ἡμεθηκῶς, perf. part. act. ab ἀμείδῶω' quod ex a priv. et μειδῶω, rideo, f. ἦσω.

Ἡμέες, nos, nom. plur. ab ἐγώ. Ἡμελον, nostrum, Ion. pro ἡμῶν, gen. pl. ejusd.

ἩΜΕΚΤΕ'Ω, aegrè fero, indignor: fortè ab ἐκίω, et ἔχω, quasi vomitum et fastidium habeo.

Ἡμέληκα, neglecti, contempsi, perf. ind. act. et

Ἡμελημένος, neglectus, p. part. pass. ab ἀμελέω, negligo. Vide ἡμέλων.

Ἡμελλ', pro ἡμελλε, 3. sing. imperf. ind. act. Att. verbi μελλω, futurus sum, f. μελλήσω.

Ἡμελν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀμελέω, negligo, f. ἦσω, perf. ἡμέληκα' qu. ex a priv. et μέλει, curae est, impersonale.

ἩΜΕ'Ν, Ποῆτ. et conjunct. copulat. cui respondet ἡδέ, Att. ἡμὲν, sanè, profectò.

Ἡμεν, eramus, 1. pl. imperf. ind. act. verbi εἶμι, sum. Est et ἡμεν, praes. infin. Dor. pro εἶναι, ejusd. verbi. Est et ἡμεν, per Sync. pro ἡμεμεν, iheramus, 1. pl. imperf. ind. Att. verbi εἶμι, eo.

Ἡμενος, η, ὄν, sedens; praes. part. ab ἡμαι, sedeo.

ἩΜΕ'ΡΑ, as, ἡ, et Ion. ἡμέρη, dies, lux; veteres ἡμέραν, ἡμέραν vocabant, ab ἡμερω, appeto, quod appetibilis ob lucem: ἡμέρα κυριακή, dies dominicus.

Ἡμερεῖω, f. ὄσω, diem transigo: à praeced.

Ἡμερέων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, dies.

Ἡμερήσιος, ἰα, ἰον, vel ἡμερησιος, ὡ, δ ζ ἡ, unius diei, et

Ἡμερίδος, ἡ, ὄν, diurnus, et Ἡμερίος, ὡ, δ ζ ἡ, idem: ab ἡμέρα, dies.

Ἡμερίς, ἴδος, ἡ, mansueta, cicur. Th. ἡμερος, mansuetus. Est et species roboris; item vitis.

Ἡμερόβιος, ὡ, δ ζ ἡ, qui in diem vivit, ut mendici omnes; peculiariter sic dictus est Diogenes, qui quotidianè victum mendicabat; item insecti genus unicum diem vivens, ἐφήμερον, etiam dicit.

* Ἡμεροδανειστής, ὤ, ὄ, fœnus diarium, Diog. Laërt. vit. Menippi Cynici.

Ἡμεροδρόμος, ὡ, ὄ, diurnus circus, tabularius: ab ἡμέρα, dies, et ἑρπύχω, curro; p. ind. med. διδρομα.

Ἡμεροκόπος, ὡ, ὄ ζ ἡ, qui tota die dormit: ab ἡμέρα, dies, et κοιῆ, lectus.

Ἡμερολογέω, -ῶ, dies numero: ab ἡμέρα, et λέγω, lego, numero.

Ἡμερομα, ὡ, ὄ ζ ἡ, mansuetus, cicur: ab ἡμέρα, quia dies jucundus.

Ἡμεροσκοπός, ὡ, ὄ, speculator diurnus: ἡ ἡμέρα, et σκοπός, speculator. Th. σκέπτομαι, circumspicio.

Ἡμερώω, f. ὄσω, perf. ὤκα, mansuefacio: ab ἡμερος, cicur, quod vide.

Ἡμες, praes. inf. Dor. pro εἶναι, esse, ab εἶμι, sum, vel eramus, Dor. pro ἡμεν, 1. pl. imperf. ind. act. ejusd.

Ἡμετέρης, gen. sing. Ion. f. g. ab Ἡμέτερος, a, ὄν, noster: ab ἡμέας, nos. Th. ἐγώ, ego.

Ἡμημένος, perf. part. pass. verbi ἀμάω, meto, colligo, f. ἦσω.

Ἡμην, adv. certè, Heb. vi. 14. Vide ἡ μὲν, profectò, sanè.

Ἡμη, ἦσο, fueram, vel eram, plusq. p. vel potius imperf. ind. m. vel a. 2. m. verbi εἶμι, sum.

Ἡμη, sedebam, imperf. ind. verbi ἡμαι, sedeo.

Ἡμησε, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἀμάω, meto, fut. ἦσω, perf. ἡμηκα.

Ἡμι, liquor, Att. Aphæresi pro ὄμη.

Ἡμιλάρος, ὡ, ὄ, senivir: ex ἡμισος, dimidius, et ἀγήρ, vir.

Ἡμιάρην, ενος, ὄ ζ ἡ, semivir: ab ἡμισος, dimidius, et ἀρῆν, mas.

Ἡμιβρωτος, ὡ, ὄ ζ ἡ, semesus: ex ἡμιενος, dimidius, et βρωτὸς, edulis. Th. βρώσκω, comedo.

Ἡμιγένειος, ὡ, ὄ ζ ἡ, semibarbatus: ex ἡμισος, dimidius, et γένειον, barba.

* Ἡμιγυμος, ὡ, ὄ ζ ἡ, seminudus.

* Ἡμιολία, usura frugum, ita ut ad duos modos tertius usura nomine adjiciatur. Salm. de m. usur. p. 313. de fœa. trap. p. 43.

Ἡμιέφθος, ὡ, ὄ ζ ἡ, semicoctus. Th. ἐφέω.

Ἡμιθάνης, ἑός, ὄ ζ ἡ, semivivus, semimortuus: ab ἡμισος, dimidius, et θᾶνον, a. 2. ind. act. verbi θνήσκω, morior.

Ἡμιθῆοι, SEMIDEI, et in gen. pl. ἡμιθέων' ab ἡμισος, dimidius, et θεός, Deus.

Ἡμιθνητος, ὡ, ὄ ζ ἡ, semimortalis. Th. θνήσκω.

Ἡμίνα, ης, ἡ, HEMINA, dimidium sextarii. Th. ἡμισος, dimidius.

Ἡμίονος, ὡ, ὄ ζ ἡ, mulus, -a, quasi seniasinus, dat. pl. Ion. ἡμιόνισσι' ab ἡμισος, dimidius, et ὄνος, asinus.

Ἡμιπέλεκον, ὡ, τὸ, securivica, dimidiata securis: ab ἡμισος, dimidius, et πέλεκυς, securis.

Ἡμιπλεθρον, ὡ, τὸ, dimidium ζ'

γενί: ex ἡμισους, dimidius, et πλιθρον, Poët. πλιθρον, jugerium.
 Ἡμισπλινθιον, u, τὸ, dimidiatus later: ab ἡμισους, dimidius, et πλιθρος, later.
 Ἡμισπνοος, contr. ἡμισπνος, u, δ ζ ἡ, semivivus: ab ἡμισους, dimidius, et πνοῶ, spiro.
 Ἡμισσα, elas, ἡ, dimidia, Ion. ἡμισσα.
 Ἡμισσα, ἄτος, τὸ, dimidia pars: ab ἡμισους.
 Ἡμισση, τὰ, contractè pro ἡμισσα, nom. pl. u. g. et
 Ἡμισσος, gen. sing. contract. pro ἡμισσος, ab ἡμισους.
 Ἡμισσίων, ου, τὰ, HEMISTICHUM, dimidium versus: ex ἡμισους, dimidius, et σίχτος, versus. Th. σίχτος, eo.
 Ἡμισύς, ἡμισα, ἡμισου, dimidius, a, um, SEMI vel SEMIS.
 Ἡμιστάλαντον, ου, τὸ, SEMITALENTUM: ex ἡμισους et τάλαντον, talentum.
 Ἡμιστελής, εὐος, δ ζ ἡ, imperfectus, semiteperfectus: ab ἡμισους, dimidius, et τέλος, finis.
 Ἡμιστόμον, u, τὸ, dimidiata pars: et
 Ἡμιστόμος, u, δ ζ ἡ, dimidiatus: ex ἡμισους et τέμον, seco: p. ind. m. τέτομα.
 Ἡμισώριον, ου, τὸ, SEMIHORA: ab ἡμισους, dimidius, et ὄρα, hora.
 Ἡμμαι, accensus sum, perf. pass. ind. et
 Ἡμμένος, incensus, p. part. pass. verbi ἄπτομαι. Th. ἄπτω, tango, accendo.
 Ἡμοῦδα, as, e, commutavi, permutavi, vices reddidi, p. ind. m. verbi ἀμείνω, commuto.
 Ἡμοιρηκός, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, exorsor et expers sum: ab ἀμοιρος, expers, quod ex a priv. et μοιρα, portio. Th. μείω, partior.
 ἩΜΟΣ, adv. quando, cum, sine interrogatione: cui respondet τήρος, tum.
 Ἡμπεσχόμην, induebar, cum duplici augmento, scil. prater commune a pro e, habens etiam η pro a, pro ἀμπεσχόμην, imperf. ind. pass. verbi ἀμπίχμαι vel ἀμπίχω, pro ἀμπίξω, f. ἀμπίξω, circumdo, induo: ex ἀμφί, circum, et έχω, habeo: imperf. ind. εἶχον, a. 2. ind. εσχον.
 Ἡμπεσχόμην, ἰδὲμ pro ἀμπεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀμπίχω. Vide præced.
 Ἡμπεσχόμην, induebar, imperf. ind. pass. verbi ἀμπίχω, idem quod ἀμπίχω, vide Ἡμπεσχόμην.
 Ἡμπόλησι, vendidit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐμπολέω, vendo: ἀπ aliquo loco. Th. πολέω, vendo.
 Ἡμω' pro ἡμω, ultus est, 3. sing. imperf. vel a. 1. vel a. 2. ind. act. verbi ἀμύνω, auxiliior, κενι υλέεω, f. νῶ, a. 1. ind. act. ἡμύνα.
 Ἡμύνατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd.

Ἡμυσι, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἩΜΥΪΩ, inclino, cado: fut. ἔσω, p. ἡμυκα, Att. ἡμύκα.
 Ἡμψαγγύον, imperf. ind. act. verbi ἀμψαγγύω, ex parte ignoro: ex ἀμψί et ἀγνοῦσ, ignoro: ex a priv. et νόος, vñ, mens.
 Ἡμψιένυτος, indutus, perf. part. pass. verbi ἀμψιένυμι, f. ἀμψίσω vel ἀμψίω, perf. ind. pass. ἡμψιένυμαι, utrinque assumpto augmento η pro a, et ει pro e' ex ἀμψί, circum, et ἔω, induo.
 Ἡμψιβάλλον, dubitabam, imperf. ind. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμψιβάλλω. Th. βάλλω, jacio, f. βάλω, p. βέβηκα, a. 2. ἔβαλον.
 Ἡμψιγύον pro ἡμψιγύον, dubitabam, imperf. ind. act. foris etiam sumpto augmento, ab ἀμψιγύω, ex parte cognosco, dubito, undè etiam a. 1. ind. act. ἡμψιγύθησα' ex ἀμψί, circum, et νόω, cogito. Th. νόος, vñ, mens.
 Ἡμψιεννύμην, indutus eram, imperf. ind. pass. foris assumpto augmento, verbi ἀμψιένυμι' ex ἀμψί et έννυμι, seu ἔω, induo: f. ἔσω, Poët. ἔσω, a. 1. εἶσα.
 Ἡμψίσα, vestivi, pro ἀμψίσα, a. 1. ind. act. ejusdem verbi, sumpto augmento ab initio.
 Ἡμψίσμαι, indutus sum, perf. pass. ind. ab ἀμψιένυμι, f. ἀμψίσω. Th. έννυμι seu ἔω, induo.
 Ἡμψιστέμνος, indutus, part. præced. perf. pass. Pro eo supra habuimus ἡμψιένυτος.
 Ἡμψισθῆν, contractè pro ἡμψισθῆν, contendebar, imperf. ind. act. verbi ἀμψισθητέω, f. ἦσω, contendo de re aliquâ.
 Ἡμυον, υνος, δ ζ ἡ, jaculator: ab ἡμι seu ἔω, mitto. Sed
 Ἡμῶν, nostrum, gen. pl. ab ἐγώ, ego.
 ἩΝ, si, cum subj. ἦν μή, nisi.
 ἩΝ, quam, accus. f. g. ab ἦς, ἦ, ὅ.
 ἩΝ, eram, vel eras, 1. vel 3. sing. imperf. ind. act. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ejusdem ab ἐμι, sum; item pro ἐξῆν, licebat: at
 Ἡν, ἦς, ἦ, Att. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἐφῆν, ἦς, η, dixit, a. 2. ind. act. verbi φημι, dico. Sed
 Ἡν, ἦς, ἦ, misi: est a. 2. ind. act. verbi ἡμι, mitto.
 Ἡνάγκασα, as, e, a. 1. ind. act. et
 Ἡναγκάσθην, a. 1. ind. pass. ab ἀναγκάζω, cogo, imperf. ind. act. ἡνάγκαζον, f. ἄσω, p. pass. ἡνάγκασμαι, p. part. pass. ἡναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, necessitas.
 Ἡναϊδῆκότες, nom. pl. p. part. act. verbi ἀναϊδέω, impudens sum: ab ἀναϊδῆ, impudens, ex a priv. et αϊδῶς, pudor.
 Ἡνάλωκα pro ἀνάλωκα, perf. ind. act. verbi ἀναλίωκα, absumo, quod ab ἀλίωκα, capio: f. ἀλώω, p. ἦλωκα, et Att. ἔάλωκα.
 Ἡνάλωσα, consumpsi, a. 1. ind. act. pro ἀνάλωσα, à præced.

Ἡναντιόθην, adversatus sum; a. 1. ind. pass. et
 Ἡναντιόμαι, perf. ind. pass. undè
 Ἡναντιώμενος, p. part. ab ἐναντιόμαι, adversor, quod ab ἐναντιός, adversus, oppositus. Th. ἀντί, contra.
 Ἡναζα, as, e, imperavi: a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, rego: f. ζω, p. χα. Th. ἀναζ, rex.
 Ἡναρα, interfeci: a. 1. ind. act. verbi ἐναντιώω, occido: f. ἀρῶ.
 Ἡνασσειν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀνάσσω, impero: vide ἡναζα.
 Ἡνδῶνον, ετ, e, placebam: imperf. ind. act. verbi ἀνδῶνω, placeo.
 Ἡνδραγαθηκίνας, perf. inf. act. verbi ἀνδραγῆθω, viriliter ugo: ab ἀνῆρ, τίρ, et ἀγαθός, bonus.
 Ἡνδρῶθην, ad virilem pervenirentalem: a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρῶω, virilem reddo. Th. ἀνῆρ, τίρ.
 Ἡνεγκα, as, e, tuli, et in 3. pl. ἡνεγκαν, a. 1. ind. act. et
 Ἡνεγκάμην, ω, ατο, tuli, a. 1. ind. m. verbi φέρω, fero: f. εἶσω, a. 1. ἡνεγκα, q. ab ἐνίγωκα, undè etiam
 Ἡνεγκον, a. 2. ind. act. ἡνεκέμην, a. 2. ind. m. et
 Ἡνεγμα, perf. ind. pass. et
 Ἡνεγμένος, perf. part. pass. à φέρω. Vide ἡνεγκάμην.
 Ἡνίθην, laudatus sum, a. 1. ind. pass. ab αἰνέω, laudo: f. εἶσω, et ἦσω, p. ἦνεκα, p. pass. ἦνημαι. Th. αἶνος, laus.
 Ἡνεικα, as, e, tuli, et in 3. pl. ἡνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἡνεικα, a. 1. ind. act. verbi φέρω, f. εἶσω' et
 Ἡνεικαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. pro ἡνέικαντο, velut præced.
 Ἡνέπει, edixit, velut: 3. sing. a. 1. ind. p. pro ἀνέπει, pro quo etiam ἀνεπέτας dicitur Poëtis per Anapiasiamum. Th. έπω, dico: a. 1. εἶσα, as, e, a. 2. εἶπον.
 Ἡνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἡνέχθην, quod vide.
 Ἡνεχόμην, sustinebam, pro ἀνεχόμην, 1. sing. imperf. ind. m. duplici augmento: et
 Ἡνεχόντο, 3. pl. ejusd. ab ἀνέχομαι, tolero. Th. έχω, habeo: imperf. ind. act. εἶχον.
 ἩNEKH'P, εὐος, δ ζ ἡ, porrectus, continuus, perennis.
 Ἡνερόεις, εσσα, ετ, ventosus, ventis expositus: ab ἡνεμος, Poët. pro ἀνεμος, ventus.
 Ἡνεπον, dixi, allocutus sum; a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpositione sumente augmentum: ex ἐν, et έπω, dico.
 Ἡνεσα, laudavi: a. 1. verbi αἰνέω, f. εἶσω, vel ἦσω, p. ἦνεκα.
 Ἡνεσεθῆν, sustinui, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, atollo: f. ἀνέξω et ἀνασεθῆσω, tanq. à σχέω, a. 2. ἀνέσχομαι, p. ἀνέσκηκα, perf. pass. ἀνέσχημαι, a. 1. ind. pass. ἀνεσεθῆθη, et auctà præpositione ἡνεσεθῆθη. Th. έχω, habeo.
 Ἡνεσεχόμην, sustinui: itidem pro ἀνεσεχόμην, a. 2. ind. m. verbi ejusd.
 Ἡνέχθην, ης, η, delatus sum: a.

2. ind. pass. verbi φέρω, fero: f. αἶσω, a. 2. ind. act. ἡνεκα, qu. ab ἐνέγω, perf. ind. pass. ἡνεγμαι.

Ἠνέφυγα, aperui: pro ἀνέφυγα, quod Att. pro ἀνέφυγα, p. ind. m. et Ἠνέγγυμαι, perf. ind. pass. Att. et Ἠνέφχθη, a. 1. ind. pass. Att. ab ἀνέφυγω, aperio; f. ξω. Th. οἶγω, idem.

Ἠνεώχθησαν, 3. pl. praeced. Ἠνήλωμαι, consumptus sum: eum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. pass. et

Ἠνηλωμένος, a. 2. part. pass. pro ἀνηλωμένος, in a. 2. part. pass. ἡνηλώθη, pro ἀνηλώθη, itidem in a. 2. act. ἡνήλωσα pro ἀνήλωσα, ab ἀναλώσω, consumo. Th. ἄλωκα, capio: fut. ἀλώσω, p. ἤλωκα, Att. ἐάλωκα.

Ἠρηγάμαι, ω, ατο, renui: a. 1. ind. m. et

Ἠρήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. ab ἀνατομαι, recuso.

Ἠθε seu ἦθεν, Dor. pro. ἦθε' vide ἦθον.

Ἠθησιμένος, tinctus: perf. part. pass. a. perf. ἦθησιμαι, verbi ἀνθήζω, floridum reddo. Th. ἀθος, flos.

Ἠθον, es, ε, Dor. pro ἦθον, es, ε, et in 1. pl. ἦθομες, pro ἦλομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio: f. ἐλέσομαι.

ἨΝΓ, ecce! pro quo et ἠνδε. ἨΝΓ'Α, as, ἦ, habena: ἐφ' ἠνίαν, ad sinistram, q. ab ἐνώω, colligo.

Ἠνιάζω, f. ἴσω, frango: a. praeced.

Ἠνίγμαι, obscurè dixi: perf. ind. pass. undè ἡνιγμένος, perf. part. ἡνιγάμαι, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi ἀνιγττομαι, obscurè innuo: fut. ξομαι. Th. ἀλνος, apologus, dictum fabulosum.

Ἠνιδε, ecce! pro ἠνι, idem.

Ἠνίησαι, mærore confectus es: 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνιδώω, f. ἦσω, p. ind. pass. ἠνίημαι, sai, tai. Th. ἀνία, mæror.

Ἠνικ, per Apostrophen pro

ἨΝΚ'Α, quum, quando; 2 Cor. iii. 15, 16. adv. extra interrogationem: in interrogatione verò est πηρικα, quando; ap. Atticos de horâ diei, quâ horâ?

Ἠνιον, ἠ, τὸ, habena: ab ἠνία, idem.

Ἠνιοποιέω, rego, moderor: ab ἠνία, habena, et ποιέω, facio,

* Ἠνιοχεία, as, ἦ, aurigatio.

Ἠνιοχέω, aurigo, auriga sum: ex ἠνία, habena, et ἐχῶ, habeo.

Ἠνιοχέως, ὀ, auriga. Vide ἡνιοχίης, ἡνιοχίη, ἦ, ἦ, HENIOCHE, nomen mulieris: q. agitatrix.

Ἠνιοχίης, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχέως, auriga, gen. ἴως, Att. et ἦος, Ion. ex ἠνία, habena, et ἦος, teneo.

Ἠνιόχος, υ, ὀ, auriga: ab iisd.

Ἠνιπάτε, dixit: Pleonasm. Poët. pro

Ἠνιπεν, 3. sing. perf. ind. m. vel a. 2. ind. act. verbi ἐνίπτω, f. ψω, idem quod ἐνέπω, dico minitabundus. Th. ἐπω, dico.

Ἠνις, eos, ἦ, annicula: ab ἐνος, annus.

Ἠνισσάμην, ω, ατο, absurdè dixi:

pro ἡνισσάμην, a. 1. ind. m. verbi ἀνίσσω, f. ξω, p. ἡνισα. Th. ἀλνος, apologus: at

Ἠνισσάμην, maledixi: sine subscripto, est a. 1. ind. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνέπω, objurgo. Th. ἐπω, dico.

Ἠνισσαστο, obscurè dicebat: 3. sing. ab

Ἠνισσάμην, imperf. ind. m. verbi ἀνίσσωμαι, occultè innuo. Th. ἀλνος, apologus.

Ἠνιχθῶ, ænigmatidè dicta sint: 3. sing. perf. imperat. pass. ἦνιξο, χθῶ' ab eod. verbo et Th.

Ἠνοθα, flori: p. ind. m. interposito ο, pro ἦνωθ, ab ἀνθέω, floreo. Th. ἄθος, flos.

Ἠνοίγην, ης, η, apertus sum: a. 2. ind. pass. cum augmento in initio, more simplicium; vel pro ἀνοίγην' ab ἀνοίγω, aperio; fut. ξω. Th. οἶγω, idem.

Ἠνυίξα, as, ε, aperui: a. 1. ind. act. ejusd. quod vide.

Ἠνυίξαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναφέρω, vel ἐμφέρω, ab inusit. themate οῖω, aucto extrinsecus.

Ἠνον, perficiebam: imperf. ind. act. verbi ἀνω, Poët. pro ἀνώω, vel per Sync. pro ἦνωω, imperf. ind. act. verbi ἀνώω, fut. ὴσω, perficio.

Ἠνορία, as, vel Ion. ἠνορήη, ης, ἦ, virilitas; fortitudo. Th. ἀνῆρ, vir.

Ἠνοχα, et Att. ἐνήνοχα, p. ind. m. verbi φέρω, fero: f. οἶσω, a. 1. ἡνεκα. Th. ἄνωψ, ὀτος, ὀ ζ ἦ, sonorus, vocalis; item perspicuus. Th. ὀψ, voc.

Ἠντα, 3. pl. præ. ind. verbi ἦμαι, sedeo.

Ἠντεον, imperf. ind. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, occurro, obvius fio. Th. ἀντί, contrâ.

Ἠντερο, occurrebat, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἀντομαι pro ἀντάω, occurro. Th. idem.

Ἠντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi praeced.

Ἠντιθέην, occurrebam, imperf. ind. act. verbi ἀντιβολέω, occurro, supplico: ab ἀντιβάλλω, contrâ jactō. Th. βάλω, jacio; perf. ind. m. βέθελα.

Ἠντιόικην, contradicebam, imperf. ind. act. verbi ἀντιόικέω, quod ab ἀντιόικτος, adversarius: ex ἀντί, contrâ, et οἶκν, jus.

Ἠντεν, pro ἦντενα, quam? acc. sing. ab ἦτις, ἡοτηνός, quæ? Vid. ὄστις Th. ὄς, quί, et τίς, quis?

Ἠντιόθην, ης, η, adversatus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἀντιόθμαι. Th. ἀντί, contrâ.

Ἠντρο, sedebam, 3. pl. imperf. ind. verbi ἦμαι.

Ἠνθῆν, ης, η, perfectus fui, a. 2. ind. pass. et

Ἠνθῶν, es, ε, perficiebam, imperf. vel a. 2. ind. act. et

Ἠνθσα, a. 1. ind. act. ab ἀνώω, perficio, f. ὴσω, p. υκα.

Ἠνυστρον, υ, τὸ, ventriculus secundus.

Ἠνωγα, mandavi, p. ind. m. et

Ἠνώγειν, eis, ei, mandaveram, f. ζω.

piusq. p. ind. m. verbi ἀνώγω, ju-
deo, f. ξω, p. ἦνωχα.

Ἠνώγων, jubebam, imperf. ind. ejusd. verbi.

Ἠνωμαι, unitus sum, perf. ind. pass. verbi ἐνώω, unio. Th. εἶς, unus, gen. ἐνός.

Ἠνωμένος, η, ον, continuus: ab ἐνώω.

Ἠνωξα, as, ε, jussi, a. 2. ind. act. verbi ἀνώγω, f. ξω.

Ἠνώρθην, corrigebam, imperf. ind. act. verbi ἀνορθόω, corrigo: ex ἀνά, et ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθός, reclusus.

Ἠνώρθωσα, emendavi, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠνώχλην, imperf. ind. act. cum duplici augmento, ab ἐνοχλέω, turbō; f. ἦσω, a. 1. ἠνώχλησα, p. ἠνώχληκα: ab ἐν, et ὄχλος, turba.

Ἠξα, as, ε, veni, a. 1. ind. act. verbi ἦκω, venio; f. ξω.

Ἠξα, as, ε, duxi, a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω, duco: et

Ἠξα, fregi; Att. ἐαξα, a. 1. ind. act. verbi ἄγω seu ἀγνῆμι, frango; f. ξω' at.

Ἠξα, impetum feci, a. 1. ind. act. verbi αἶσω pro ἀίσσω, irruo.

Ἠξίς, 3. sing. imperf. ind. act. contract. ab ἀξίω, dignum censeo. Th. ἀξίως, dignus.

Ἠξίωθην, aor. 1. ind. pass. ab ἀξίωμαι, -ῆμαι, dignus habeor: quod ab iisd.

Ἠξίωσα, a. 1. ind. act. verbi ἀξίω, dignum censeo: ab eod. Th.

Ἠξιώται, dignus habitus est, 3. sing. perf. ind. pass. a. praeced. verbo.

Ἠξοι, venient, 3. pl. f. 1. ind. act. ab ἦκω, venio; f. ἦξω.

Ἠξῶ, veniam: Dor. pro ἦξω, à verbo praecedenti.

Ἠοί, aurora, dat. sing. ab ἠώς, gen. ἠός, contract. ἠός, dat. ἠοί, contract. ἠοί.

Ἠοιδά, cecini, perf. ind. m. verbi δεῖδω, f. σω, cano.

Ἠοῖς, οία, οἶον, orientalis, matutinus: ab ἠώς, aurora.

Ἠομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἦον, es, ε, Att. pro εἶον, es, ε, vulgaritèr ἶον, es, ε, ab εἶμι, eo.

Ἠον, es, ε, vide praeced.

Ἠόνα, acc. sing. ab ἠών, ὄνος, ἦ, ῥιπα: pro ἦών, ὄνος, ἦ, λίττω.

Ἠορημένος, vide seq.

Ἠόνσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi αἰονάω, aspergo, perfundo; fut. ἦσω, perf. part. pass. ἡονήμένος.

Ἠῶς, gen. sing. ab ἠώς, ὄνος, et contractè ἦς, ἦ, aurora.

Ἠπαλύνθην, aor. 1. ind. pass. ab ἀπαλύνω, emollio. Th. ἀπαλός, mollis.

Ἠπανία, as, ἦ, ἰορία, et ἦπανεῖ, egei. Hesyech. fortè ex ἀπά, et ἀνίημι, remitto, desino.

ἨΠΑΡ, ἦτος, τὸ, HEPAR, jecur; in pl. τὰ ἦπατα' quasi ab ἐπώ, vel ἐπομαι, operor, et ἦα, sanguis, ver;

Ἠπατίθην, ης, η, deceptus eram;

a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, f. ἦλω;

f. ζω.

Ἡπατοσκοπῆσθαι, *exta considerare*, a. 1. inf. m. ex ἥπαρ, *hepar*, et σκοπέω, *exploro*. Th. σκέπτομαι, *video*.

* Ἡπατοσκοπία, *ias*, ἡ, *jecinoris inspectio*.

* Ἡπατοσκόπος, *us*, ὁ ζ ἡ, *haruspex*.

* Ἡπατοργός, *us*, ὁ ζ ἡ, *hepatis dissectio*.

Ἡπάρε, 3. sing. aor. 2. ind. act. ἥπαρον, verbi ἀπαρίσκω, vel ἀπάφω, *decipio*, verbi Poët. deduct. ab ἀπάρω, idem.

Ἡπάω, *perforo, sarcio*: hinc ἡπάσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ἀπῆ, *foramen*.

Ἡπεδῶνός, ἡ, ὄν, q. ἀπεδῶνός, *claudus infirmus, stolidus*: ab a. pr. et πεδῶνός, *humilis, firmus*: ἀ πεδόν, *solum*.

Ἡπειέτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἔπειω, f. ζω, *urgeo, festino*.

Ἡπειγμαι, *acceleratus sum*, perf. ind. pass. et

Ἡπειγμένος, *perf. part. pass. ejusd. verbi*.

Ἡπειθήσα, *as, e*, et in 3. pl. ἡπειθήσαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo, incredulus sum*; fut. ἡσώ ex a. priv. et πείθω, *persuadeo*.

Ἡπειθῶν, *imperf. ind. act. verbi ἀπειθέω* vide præced.

Ἡπειλησεν, *minatus est*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀπειλίω, *minor*; f. ἡσω.

Ἡπειλοσ, *gen. Ion. pro ἡπειρος* ab

ἩΠΕΙΡΟΣ, *us, ἡ, terra continens ac mediterranea*; quasi ἀπειρος ex a. priv. et πέρας, *finis*: item *EPIRUS*, regio sic dicta, pars Græciæ.

Ἡπειρώτης, *us, ὁ, EPIROTA, in continente natus*: à præced. quod vide.

Ἡπειρωτῶν, *gen. pl. præcedentis nom.*

Ἡπειτα, Poët. pro ἔπειτα, *deinde: ex ἐπὶ, et εἶτα, postea*.

Ἡπειρ, *aut, conj. disjunct. Th. ἡ, aut.*

Ἡπεροπέσας, *qui decipit*, aor. 1. ex part. act. verbi ἡπεροπέω.

Ἡπεροπευτής, *us, ὁ, deceptor*: ab eodem.

Ἡπεροπέω, f. εἶσω, *decipio, fallo*. Th. ὁ ψ, *vox*.

Ἡπεχθάνον, *offensi fuerunt*, 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἀπεχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι, *invisus sum*: ex ἀπό, et ἐχθός, *odium*.

Ἡπίσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἡπάω, *sarcio*, q. v.

Ἡπίης, ὅ, ὁ, *sartor*: ab eod. Th.

ἩΠΙΪΛΑΟΣ, *us, ὁ, EPIALUS, febris quotidiana species*: q. ἡπιος, per Aantiphrasiam.

Ἡπίω, *mitigo, placo*; f. ἄσω, et ἡσω. Th. ἡπιος, *lenis*.

Ἡπίθην, *us, ἡ, aor. 1. ind. pass. verbi præced.*

Ἡπίθυρος, *us, ὁ ζ ἡ, lenis, qui milia i*: ex ἡπιος, *mitis*, et ἄθρον, *δοσιω*

ἩΠΙΟΣ, *us, ἰον, clemens, placidus, mitis sermoque*; quasi ab ἔπος, *verbum*.

* Ἡπίως, *adv. lenitèr*; *aqueo animo, humanissimè*.

Ἡπίωτης, *us, ἡ, lenitas*: à præced.

Ἡπίωτο, *Ion. et Att. pro ἐπίωτο*, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἐπίωμαι, idem quod simplex ἴσθμι, *scio*.

Ἡπίωτο, *Ion. pro ἐπίωτο*, 3. pl. ejusd. imperf.

Ἡπίωθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπίστω, *diffido, non credo*; f. ἡσω, p. ἡπίσθην, a. 1. ἡπίσθηα, et in 3. pl. ἡπίσθησαν ex a. priv. et πίσις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἡπίσθηθην. Att. dici pro ἐπίσθηθην ab ἐπίωμαι, *scio*.

Ἡπίσθησεν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀπίστω. Vide ἡπίσθηθην.

Ἡπίσθην, *imperf. ind. act. ejusd. verbi*.

Ἡπίωμην, et εἰπίωμην, *imperf. ind. m. verbi ἔπομαι, sequor*. Th. ἔπω, idem.

Ἡπορείτο, 3. sing. imperf. ind. pass. et

Ἡπόρων, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπορίω, *dubito*: ab a. priv. et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. ind. m. πέπορα.

Ἡπω, *aut profectò*: ab ἦ, *aut, et*, *quod*: q. ab ὄς, *quod*: sed

Ἡπῶ, *utrum? an? certè*: ab ἦ, idem. Th. ἦ, *vel*; vide præced.

Ἡπῶται, *clatus est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἦμαι, verbi ἄπτω, *lan-go*; f. ψω, p. ἦφα.

Ἡπυον, *clamabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπύω vel ἡπύω, *sono*; fut. ὄσω, quasi ab ἔπω, *loquor*.

Ἡπύτα, *vocat. sing. ab*

Ἡπύτης, *us, ὁ, vociferator*: ab

Ἡπύω, *pro ἀπύω, clamo*: vide ἦπυον.

Ἡρῶ, *pro ἡρα, numquid? ex ἦ, certè, item an? et ῥα, enclit. particula, vel xplet.*

Ἡρῶ, ἡρος, τὸ, *VER*; contract. ex Th. ἔαρ, idem.

Ἡρα, *as, et Ion. ἡρη, us, ἡ, Juno*. Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἄρη. Vel quasi ab ἐράω, *amo*.

Ἡρα, *tuli*, aor. 1. ind. act. verbi αἶρω, *tollo*; f. ἀρῶ, p. ἡρκα at

Ἡρα, sine *ι* subscripto est perf. ind. med. verbi ἄρω, *arpo*: sed perf. ind. med. Att. ἀρηρα est usitatus.

Ἡρα, *amabat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*; f. ἄρω.

Ἡρᾶθ', *pro ἡρᾶτο*, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἀράομαι, *imprecor*, imperf. ἡράομην, ἡρῶμην. Th. ἀρᾶ, *preces, imprecatio*.

Ἡρακλῆς, et contractè Ἡρακλῆς, *HERCULES*: gen. -ηρος, dat. ἡϊ, acc. ἦα' ab ἡρος et κλέος, *qu. heroum gloria, vel Ἡρας κλέος, quod à Junonis odio gloriam referret*. Th. κλέϊω, *celebro*.

Ἡρακλῆϊδης, *us, ὁ, HERACLI DES*: nomen propr.

Ἡρακλῆϊα, τὰ, *Herculis festa vel sacrificia*: et

Ἡρακλῆϊα, *as, Herculeæ*; et Ἡρακλῆς, *HERCLE, puræ. adv. jurantis per Herculem*.

Ἡρακλῆς, *HERCULES*; vide Ἡρακλῆϊδης.

Ἡραμαι, *amatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἐράω, *amo*.

Ἡράμην, *ω, ατο, extulsi*, a. 1. ind. m. verbi αἶρω, *tollo*. Vide ἦρα.

Ἡραν, 3. pl. a. 1. ind. act. ἦρα, *ejusd. verbi*.

Ἡράνος, *us, ὁ, rex*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἡραρα, *accommodavi, pro ἀρηρα*, p. ind. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *arpo*. Vide ἡρήρειν.

* Ἡράρον, *es, e, arlareram*, aor. 2. ind. act. II. δ'. 110. quod alii falsò perfecto ascribunt. Clarke in loc.

Ἡρας, *amabas*, 2. sing. imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*.

Ἡρασύμην, *deuonoi*, a. 1. ind. med. verbi ἀράομαι. Th. ἀρᾶ, ἡ, *preces*. Alii volunt csse ab ἐράομαι, *amor, vel ἐράομαι, idem*: à Th. præced.

Ἡράσθην, *adamatus sum*, a. 1. ind. pass. ab eod.

Ἡράσσω, *Ion. et Dor. pro ἡράσω, ἀπάσθι*; 2. sing. a. 1. ind. m. verbi præced.

Ἡράτω, *excrcabatur*, 3. sing. im. perf. ind. pass. verbi ἀράομαι, *ωμαι*. Th. ἀρᾶ, ἡ, *diræ, imprecatio*.

Ἡράτω, *imperf. ab ἐράω, vel per Sync. pro ἡράσατο*, 3. sing. a. 1. ind. m.

Ἡρατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab αἶρω, *tollo*.

Ἡργάσθην, *us, ἡ, a. 1. ind. pass. ab ἀργάλω, albico*; f. ἀνώ. Th. ἀργός, *albus*.

Ἡργάζομην, *Dor. pro εἰργάζομην* imperf. pass. ab ἐργάζομαι, *operor*, quod vide.

Ἡργμαι, *orsus sum*, perf. ind. pass. et part. ἡργμένος, ab ἀρχω, *incipio*; f. ζω, p. ἡρχα, a. 1. part. pass. ἀρχθεῖς.

Ἡρεα, *interrogas*, 2. sing. *Ion. pro ἔρη, verbi ἔρομαι*: dicitur et εἶρομαι, *interrogo*. Th. εἶρω, *dico*.

Ἡρέθην, *electus sum*, aor. 1. ind. pass. verbi αἶρω, *eligo*; f. ἡσω, p. ἡρκα, aor. 2. εἶδον, ἡρμαι, perf. ind. pass. elegi.

Ἡρεθοί, 3. pl. imperf. ind. verbi ἐρέθω, *laccio*.

Ἡρεῖ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἶρω, *eligo*.

Ἡρεῖκα, 3. sing. plusq. p. verbi ἐρείδω, *firmo, fulcio*; f. σω, p. ἡρεῖκα, et in part. ἡρεῖκῶς, a. 1. part. m. εἰρησάμενος.

Ἡρεικον, *es, e, proscindebam*, imperf. ind. act. verbi ἐρείκα, *frango*; f. ζω.

Ἡρείσατο, *sustinuit se*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐρείδω, *fulcio*; f. σω.

Ἡρείτω, 3. sing. imperf. ind.

Ἡρακλῆϊδης, *us, ὁ, HERACLI DES*: nomen propr.

Ἡρακλῆϊα, τὰ, *Herculis festa vel sacrificia*: et

Ἡρακλῆϊα, *as, Herculeæ*; et Ἡρακλῆς, *HERCLE, puræ. adv. jurantis per Herculem*.

Ἡρακλῆς, *HERCULES*; vide Ἡρακλῆϊδης.

Ἡραμαι, *amatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἐράω, *amo*.

Ἡράμην, *ω, ατο, extulsi*, a. 1. ind. m. verbi αἶρω, *tollo*. Vide ἦρα.

Ἡραν, 3. pl. a. 1. ind. act. ἦρα, *ejusd. verbi*.

Ἡράνος, *us, ὁ, rex*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἡραρα, *accommodavi, pro ἀρηρα*, p. ind. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *arpo*. Vide ἡρήρειν.

* Ἡράρον, *es, e, arlareram*, aor. 2. ind. act. II. δ'. 110. quod alii falsò perfecto ascribunt. Clarke in loc.

Ἡρας, *amabas*, 2. sing. imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*.

Ἡρασύμην, *deuonoi*, a. 1. ind. med. verbi ἀράομαι. Th. ἀρᾶ, ἡ, *preces*. Alii volunt csse ab ἐράομαι, *amor, vel ἐράομαι, idem*: à Th. præced.

Ἡράσθην, *adamatus sum*, a. 1. ind. pass. ab eod.

Ἡράσσω, *Ion. et Dor. pro ἡράσω, ἀπάσθι*; 2. sing. a. 1. ind. m. verbi præced.

Ἡράτω, *excrcabatur*, 3. sing. im. perf. ind. pass. verbi ἀράομαι, *ωμαι*. Th. ἀρᾶ, ἡ, *diræ, imprecatio*.

Ἡράτω, *imperf. ab ἐράω, vel per Sync. pro ἡράσατο*, 3. sing. a. 1. ind. m.

Ἡρατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab αἶρω, *tollo*.

Ἡργάσθην, *us, ἡ, a. 1. ind. pass. ab ἀργάλω, albico*; f. ἀνώ. Th. ἀργός, *albus*.

Ἡργάζομην, *Dor. pro εἰργάζομην* imperf. pass. ab ἐργάζομαι, *operor*, quod vide.

Ἡργμαι, *orsus sum*, perf. ind. pass. et part. ἡργμένος, ab ἀρχω, *incipio*; f. ζω, p. ἡρχα, a. 1. part. pass. ἀρχθεῖς.

Ἡρεα, *interrogas*, 2. sing. *Ion. pro ἔρη, verbi ἔρομαι*: dicitur et εἶρομαι, *interrogo*. Th. εἶρω, *dico*.

Ἡρέθην, *electus sum*, aor. 1. ind. pass. verbi αἶρω, *eligo*; f. ἡσω, p. ἡρκα, aor. 2. εἶδον, ἡρμαι, perf. ind. pass. elegi.

Ἡρεθοί, 3. pl. imperf. ind. verbi ἐρέθω, *laccio*.

Ἡρεῖ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἶρω, *eligo*.

Ἡρεῖκα, 3. sing. plusq. p. verbi ἐρείδω, *firmo, fulcio*; f. σω, p. ἡρεῖκα, et in part. ἡρεῖκῶς, a. 1. part. m. εἰρησάμενος.

Ἡρεικον, *es, e, proscindebam*, imperf. ind. act. verbi ἐρείκα, *frango*; f. ζω.

Ἡρείσατο, *sustinuit se*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐρείδω, *fulcio*; f. σω.

Ἡρείτω, 3. sing. imperf. ind.

pass. verbi αἰστώ. Th. αἰστώ, capio, eligo; a. 1. iud. pass. ἤρθην.
 *Ἡελύσαντο, corripuerunt, 3. pl. 1. ind. med. verbi ἑλίσσω, evertio; f. ψω, a. 1. ἠρεψα, a. 2. ἤρτην.
 *Ἡέρμα, tacitè, sensim, paulatim, adv. ab ἠέρμος.
 *Ἡερμίζω, f. ἄσω, mæreo.
 *Ἡερμάλως, idem ac ἠέρμα.
 *Ἡερμῶ, -ῶ, f. ἦσω, quiesco: et
 *Ἡερμα, ac, ἦ, quis: ab
 *ἩΕΜΟΣ, ἦμα, εμον, quietus, mitis, placidus: ab ἑρμος, vel ἡμωσ, per Metath. vel q. ab ἦρος, amabilis: quod ab ἐρῶ.
 *Ἡερεν, 3. sing. aor. 1. vel 2. ind. act. verbi αἰρω, tollo. Vide ἦρα.
 *Ἡεσαν, capiebant, imperf. ind. act. verbi αἰστώ, capio; a. 2. ind. act. εἶλον.
 *Ἡεσται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἑρῶ, lego; f. ψω.
 *Ἡεστα, as, e, placui, aor. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, placo, et placeo.
 *Ἡοίτεια, as, e, a. 1. ind. act. ἡοιτάσμαι, ω, στο, aor. 1. ind. m. verbi αἰρεῖω, eligo; f. ἴσω, p. ἡοίτεια. Th. αἰρέω, capio.
 *Ἡοτο, 3. sing. imperf. ind. Att. verbi ἑρομαι, interrogo; imperf. ind. Ion. εἰρόμαι, υ, ετο. Sunt qui velint esse a. 2. ind. med. ἡρόμαι. Tum ἡομαι, e subscripto, imperf. ind. pass. est verbi αἰρω, tollo.
 *Ἡοεν, venabantur, imp. ind. act. Dor. pro ἰθρην, verbi ἡρηεύω, venor. Th. θῆρ, fera.
 *Ἡοεν, imperf. ind. act. Dor. pro ἦσεν, verbi αἰστώ, capio; f. ἦσω, p. ἦκα, a. 2. εἶλον.
 *Ἡοένισσα, sorulatus sum, a. 1. ind. act. verbi ἐπυνάω, f. ἦσω, indagor, scrutor.
 *Ἡον, Ion. pro *Ἡοα, as, ἦ, Juno.
 *Ἡομαι, Dem. Ol. 1. 56. elegi vel electus sum. Aristoph. Eccles. perf. ind. pass. ἡομένως, qui delegit, ejusd. part. ab αἰστώ, eligo, capio; f. ἦσω, p. ἦοκα, et in 3. pl. ἦοκασι.
 *Ἡομαι, Varia. per Sync. dici tradit pro ἡοκαμαι, 1. pl. perf. ind. act. ἦοκα, verbi pracedentis.
 *Ἡομάθη, η, η, aor. 1. ind. pass. verbi ἐρηύω, vaslo: fut. ὠσω, perf. ἡοήσωκα. Th. ἐρημος, solitudo.
 *Ἡομαμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. verbi.
 *Ἡοῦμαι, accommodaveram, plusq. p. ind. med. Att. verbi ἄρω, apto; f. ἀρῶ, p. ἦοκα. p. m. ἦρα, Att. ἄσπονι, et cum adhuc novo augmento ἦορα: hinc plusq. p. ἦομαι.
 *Ἡοῦσιστο, inhæserat; 3. sing. plusq. p. ind. pass. ἡοῦσισμαι, σο, σο, verbi ἐρεῖω, f. ὠω, perf. pass. ἦοισμαι, et Att. ἐρηρεύομαι, et cum novo augmento ἡοῦσισμαι.
 *Ἡοῦσαντο, optūrunt, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αἰστώ, seligo; f. ἦσω, a. 1. ind. act. ἦρσα: inde a. 1. ind. m. ἦοσα ἄμην.
 *Ἡοσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Ion. pro ἡόσαντο, verbi ἀράομαι, precor. Th. ἦρα, ἦ, preces.

*Ἡοθην, sublatus sum, aor. 1. ind. pass. verbi αἰρω, tollo; perf. ἦρα.
 *Ἡοθωσας, 2. sing. a. 1. ind. verbi ἀρθρωσώ formo, fingo; f. ὠσω. Th. ἄρθρον, artus.
 *Ἡοι, manè, adv. vel vere: ab ἦρ, ἦρος, τῶ, ver: factum ex ἔαρ, ἔαρος.
 *Ἡοιγέσια, as, ἦ, Aurora Epi-thet. quia ἦρι γίνεται, i. e. manè existit, oriente Sole: et
 *Ἡοιγενῆς, εὖος, ὁ ζῆ ἦ, vernus, matutinus: ab ἔαρ, et contractè ἦρ, ver, vel ἦρ, pro ἀρῶ, αἶρ, et γλυνομαι, sum.
 *Ἡοιδῶνδς, ὤ, et Ion. οῖο, ὁ, ERI-DANUS, nomen fluvii.
 *Ἡοίζον, imperf. ind. act. verbi ἐρεῖω, contendo; f. ἴσω, p. ἦοκα. Th. ἐρις, lis.
 *Ἡοιθημῆναι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀριθμῶ, numero; f. ἦσω, perf. ἡοιθημκα, a. 1. ind. act. ἡριθμησα, as, e, perf. part. pass. ἡριθμημένος, η, ον. Th. ἀριθμὸς, numerus.
 *Ἡοίκει, 3. sing. plusq. p. ind. act. verbi ἐρεῖω, contendo, litigo: f. ἴσω, p. ἦοκα. Th. ἐρις, lis.
 *Ἡοίκου, es, e, secui, a. 2. ind. act. verbi ἐρεῖω, frango; f. ἴσω.
 *Ἡοίνος, as, ον, vel potius ἡοίνεος, lanæus: pro εἰρίνεος. Th. εἶρος, eos, τῶ, lana.
 *Ἡοίνος, ἦ, ὄν, per Crasin pro ἐαρινὸς, vernus. Th. ἔαρ, -ρος, τῶ, ter, et contractè ἦρ.
 *Ἡοῖον, υ, τῶ, monumentum, sepulchrum: q. ab ἔρα, in terrâ enim humanur mortui.
 *Ἡοῖπος, es, e, cecidi, lapsus sum; a. 2. ind. act. ἡροπέην, dirutus sum; a. 2. ind. m. verbi ἐρεῖω, evertio; f. ψω.
 *Ἡοιπέθην, η, η, aor. 1. ind. pass. verbi ἐρεῖω, id. quod præcedit, ab eod. Th.
 *Ἡοῖσα, as, e, contendî; a. 1. ind. act. verbi ἐρεῖω, contendo. Th. ἐρις, contentio.
 *Ἡοκα, tulî; perf. ind. act. verbi αἰρω, tollo; f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.
 *Ἡοκει, sufficiebat; 3. sing. imperf. ind. act. ἡοκῆτο. 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀρκέω, auxiliator, sufficio.
 *Ἡοκεσα, as, e, suffeci; a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
 *Ἡοκαται, incepit; 3. sing. perf. ind. pass. ἡοκαται, ξαι, verbi ἀρχομαι, incipio; seu ἀρχω, idem. Th. ἀρχή, initium.
 *Ἡοκῶς, perf. part. act. verbi αἰρω, tollo; p. ἦοκα.
 *Ἡοκασι, sublatus sum; perf. ind. pass. verbi αἰρω, tollo: aor. 1. ind. pass. ἦοθην, a. 1. part. pass. ἀρθεῖς.
 *Ἡομοξε, 3. sing. imperf. ind. act. ἦμοσα, as, e, a. 1. ind. act. verbi ἀμρῶζω, apto; f. ὠσω. Th. ἄρω, apto.
 *Ἡομοσμένως, ἀπὲ, congruentè.
 *Ἡοπέτο, 3. sing. imperf. ind. pass. ἡοπέθη, -θη, verbi ἀνο-

μαι, recuso; f. ἦσομαι, a. 1. m. ἦρυσάμην, ω, ατο.
 *Ἡορυντο, 3. plusq. imperf. verbi ἀρῆναι, capio, consequor.
 *Ἡορῶμαι, ω, ατο, a. 1. ind. m. et in 3. pl. ἦρσαντο, verbi ἀρχομαι, incipio; f. ἀρξομαι. Th. ἀρχή, initium, imperium.
 *Ἡορῶτο et ἦρξατο. Vide in ἦρξάμην.
 *Ἡοξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρχω, incipio, impero: f. ἴσω. Th. ἀρχή, imperium.
 *Ἡορότος, υ, ὁ, HERODOTUS: historicus Græcæ vetustissimus.
 *Ἡορμαι, aratro conscissus sum: perf. ind. pass. verbi ἀρῶ, aro: f. ὠσω, p. ἦροκα.
 *Ἡορῶμαι, interrogavi: imperf. vel a. 2. ind. m. verbi Ποετ. ἑρομαι, interrogo.
 *Ἡορῶμαι, imperf. ind. pass. verbi αἰρω, tollo.
 *Ἡορος, as, ον, amabilis, jucundus: ἦρα, τῶ, plur. grata; ab ἐρῶ, amo: ἐκτασιν habens τῶ ε.
 *Ἡοσσα, as, e, a. 1. ind. act. verbi ἀρῶ, aro: f. ὠσω, p. ἦροκα.
 *Ἡοσσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἦρον, sustulerunt: ab αἰρω, tollo, Josh. iii. 14.
 *Ἡορ, interrogasti: 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. verbi ἑρομαι, interrogo.
 *Ἡοσ, 2. sing. imperf. ind. pass. ἦρόμαι, ab αἰρω, tollo.
 *Ἡοσ, 2. sing. imperf. ind. pass. et ἦοστω, 3. pl. imperf. ind. pass. ἦρόμαι, verbi αἰρω, capio.
 *Ἡοῦς, gen. sing. ab Ἡοῶ, gen. -ῶος, contract. -ῆς, ἦ, Ero, nom. propr. virginis. Vide Ἡοῶ.
 *Ἡοῦτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀρῶ, aro.
 *Ἡοῦσεν, rapui; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπάζω, rapio: f. -σω, et -ξω, p. ἦρακα, a. 2. pass. ἡοῦσην, perf. m. ἦραπαγα.
 *Ἡοσα, a. 1. ind. act. Ἐοί. verbi ἄρω, apto, congruo; f. ἀρῶ, et Ἐοί. ἄρω.
 *Ἡοσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἄρῶ, humecto.
 *Ἡοσαι, 3. sing. perf. ἦρομαι, verbi αἰρω, tollo.
 *Ἡοσκμαι, appensus sum: perf. ind. pass. verbi ἀρτάω, appendo: f. ἦσω: hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἡοτήσθω.
 *Ἡοσο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ex ἦρην, verbi αἰρω, tollo.
 *ἩΕΥΤΤΙΟΝ, ον, τῶ, ERYNGIUM, herba quædam aculeata.
 *Ἡεργος, villus dependens ex mento hircorum aut caprorum, quasi ab εἰρῶν, lanugo.
 *Ἡεῦγε, cructavit: 3. sing. a. 2. ind. act. ἦεργον, verbi ἐρεῖω, ructo; f. ἴσω.
 *Ἡεῦκακε, inhiabit; 3. sing. imperf. act. verbi ἐρεῖω, idem quod ἐρεῖω, inhiideo.
 *Ἡεκεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐρεῖω, inhiideo, impedio: f. ἴσω.

Ἡδον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἠδῶ, *haurio*; f. ἴσω.

Ἡδῶν, plusq. p. ind. pass. 3. sing. verbi ἠδῶ, *traho, custodio*. An pro ἠδῶσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. f.

Ἡρχ' pro ἠρχε, *incipit*; 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἠρχω, *incipio*.

Ἡρχάτο, Ion. pro ἠρχῆται ἦσαν, 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi ἠρχω, idem quod εἶργω, *coëreco*. Vel ab ἠρχω, *incipio, impero*. Th. ἀρχή, *impertium, initium*.

Ἡρχε, *præibat*; 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἠρχω, *incipio*.

Ἡρχῶν, ἦς, ἦ, a. 1. ind. pass. verbi ἠρχομαι, ab ἠρχω, *incipio, impero*. Th. ἀρχή.

Ἡρχόμην, ε, ερο, imperf. ind. ab ἠρχομαι, *venio*.

Ἡρω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἠράμην, ω, αρο, verbi αἶρω, *tollo*.

Ἡρω, contract. pro ἠρωα, acc. sing. et ἠρω, dat. sing. pro ἠρωί, ab ἠρωα, *heros*.

Ἡρώδ, vel Ἡρώδ, *heros*, contract. ἦς, ἦ, *ERO, vel HEROS* nomen proprium adolescentulæ pulcherrimæ.

Ἡρώης, et ἠρωας, nom. et acc. pl. ab ἠρωα, *uos, ô, heros*.

Ἡρώδης, υ, ô, *HERODES*, nomen regis, qu. ab *heroë oriundus*. Undè

Ἡρωδιανοὶ, οί, *Herodis ministri*.

Ἡρωδιάς, ἄδως, ἦ, *HERODIAS*, nomen Herodis concubinæ.

Ἡρωδίτων, ωνος, ἦ, nomen viri, qu. ab ἠρωα, et δίων, *herosus profi-gans*.

Ἡρώησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐρωέω, *fluo*.

Ἡρωίδης, ἦ, δν, *HEROICUS*. Th. ἠρώς.

Ἡρωίνα, et ἠρήνην, ἦς, ἦ, *heroina*; i. e. *semidea*: ab ἠρωα.

Ἡρώϊος, ἰα, ἰορ, et κατὰ συναρτέσειν, ἠρώϊος, ῶα, ῶον, idem.

Ἡρωον, *amabam*, imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*; contract. pro ἠραον.

ἩΡΩΣ, ωος, ô, *HEROS*; nom. pl. ἠρωες, acc. ἠρωας.

Ἡρώτα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*; f. ἠσω.

Ἡρώτων, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ejusd.

Ἡς, *suæ*, gen. ab ἦ, *sua*, quod ab ἦς.

Ἡς, et ἦσιν, pro αἶς, dat. pl. Ion. ab ἦ. Th. ἦς, *suus*.

Ἡς, *eras*; 2. sing. imperf. ind. et Dor. pro ἦν, 3. sing. Sed ἦς, *sis*, 2. sing. sub. ab εἶμι.

Ἡς, *dicisti*, 2. sing. imperf. ind. act. ab ἦμι, pro φημί. Vel per Aphæ. pro φῆς, quod pro ἐφης, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi φημι, *dico*.

Ἡσα, et ἦσαν, 1. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἦδω, contract. pro ἠίδω, *cano*.

Ἡσεί, 2. s. præ. ind. ἦμαι, *sedeo*.

Ἡσαίης, υ, ô, nom prophætæ, Hebr. interpret. Lat. *solus à Demônio*.

Ἡσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ind. verbi εἶμι, *sum*. Sed

Ἡσαν, Att. pro εἶσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi εἶμι, vel εἶω, *eo*. Vel per Synær. pro ἦσαν, vel ἦσαν, 3. pl. imperf. ind. act. Potest. etiam ἦσαν esse 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἦδω, *cano*. Sunt qui volunt ἦσαν etiam dici pro ἠείσαν, 3. pl. plusq. p. ind. act. per Crasin pro εἰδῆκεισαν, verbi εἰδέω, *scio*; Eurip. Rhes. 854. f. ἦσω, p. εἰδῆκα.

Ἡσας, 2. sing. a. 1. ind. act. ἦσα, verbi ἦδω, *delecto*: f. ἦσω. Th. ἦδῶς, *suavis*.

Ἡσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἠδομαι, *delector*.

Ἡσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἠδω, *cano*.

Ἡσαῦ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *factus*.

Ἡσέβκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀστέω, *impidi ago*; f. ἦσω, a. 1. ἠσέβκα' ex a priv. et ἀσέω, *colo*.

Ἡσει, *mittet*; 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἦμι, *mitto*, f. ἦσω, p. εἶκα. Potest etiam esse f. 1. verbi ἦδω, *delecto*.

Ἡσέλγημαι, *petulans fui*; perf. ind. pass. verbi ἀσέλγέω, *petulantèr ago*; f. ἦσω. Th. ἀσέλγης, *petulans, insolens*.

Ἡσέλγηνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσέλγαινω, *petulantèr ago*, id. qu. ἀσέλγέω.

Ἡσεα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔω seu ἔξω, *sedeo*.

Ἡσειν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἦδω, *cano*.

Ἡσεβα, *eras*, Paragoge Æol. τῷ ὅα, pro ἦς, 2. sing. imperf. ind. Sed ἦσεθα, *sis*, Æol. etiam pro ἦς, 2. sing. præ. sub. verbi εἶμι, *sum*. Sunt etiam qui ἦσεβα per Synæop. poni erant pro ἠδείσεθα, *noveras*, et hoc pro ἦδεις, ὅα Æol. Paragoge, quod est 2. sing. plusq. p. ind. act. ἦδειν pro εἰδῆκειν, verbi εἰδέω, vel εἰδέω, *scio*, f. ἦσω, p. m. οἶδα.

Ἡσεβα, *sedere*, præ. inf. ab ἦμαι, *sedeo*.

Ἡσεβειν, a. 1. opt. pass. verbi ἠδομαι, *delector*. Th. ἦδῶς, *suavis*.

Ἡσέβηγκα, *elangui*, perf. ind. act. verbi ἀσθενέω, *sum infirmis viribus*, fut. ἦσω' ab ἀσθενής, *invalidus*, qu. ex a priv. et σθένω, *valleo*.

Ἡσέβην, *languēbam*, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἡσέβητες, *gavisi*, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἠδομαι *delector*. Th. ἦδῶς, *suavis*.

Ἡσετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ἠσέβμην, υ, ερο, verbi ἀσθάνομαι, *sentio*; f. ἀσθήσομαι, p. ἠσέθημαι.

Ἡσέθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἠδομαι, *delector*. Th. ἦδῶς, *suavis*.

Ἡσέθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἦδω, *cano*.

Ἡσέθημεν, *sensi*, perf. pass. ind. hinc in 3. sing. plusq. p. ind. ἠσέθη-

ρο, et in perf. inf. ἠσέθησθαι, verbi ἀσθάνομαι, *sentio*, a. 2. ind. m. ἠσέβημην.

Ἡσέθημ, ἦς, η, *lætatus sum*: et in 3. pl. ἠσέθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἠσέθησαι, a. 1. inf. verbi ἦδω, *delector*. Th. ἦδῶς, *suavis*.

Ἡσέθησάμην, ω, αρο, *sensi*, a. 1. ind. m. verbi ἀσθάνομαι. Vide ἠσέθετο.

Ἡσέθησθαι, *sensisse*, perf. inf. pass. ejusd. verbi. Vide ἠσέθημαι.

Ἡσέθησομαι, *lætabor*, f. 1. ind. pass. verbi ἠδομαι, *delector*, a. 1. ind. pass. ἠσέθημ. Th. ἦδῶς, *suavis*.

Ἡσέθητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi inusit. ἰσέθημ, pro ἐν-νέμαι, *induor*, perf. part. pass. ἠσέθημενος, ab ἰσέθης, ἦτος, ἦ, *vestis*. Th. ἔω seu ἐννμν, *induo*.

Ἡσέθητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀσθάνομαι, *sentio*. Vide ἠσέθημαι.

Ἡσέθιον, ες, ε, *decorabam*, im. perf. ind. act. verbi ἐσθίω, *edo*, f. ἴσω, p. ἦσθικα. Th. ἔσθω, idem.

Ἡσέθημα, ας, ε, *anhelavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀσθημαίνω, *anheleo*: f. ανῶ, p. ἠσθημαγκα. Th. ἀσθημα, *flatus*.

Ἡσέθημην, et in 3. pl. ἠσέθηοντο, a. 2. ind. m. verbi ἀσθάνομαι, *sentio*: f. ἀσθήσομαι.

Ἡσει, *sit*, Ion. pro ἦ, 3. sing. sub. ab εἶμι.

Ἡσει, per Apoc. pro φησι, 3. sing. præ. ind. act. à φημί.

Ἡσειν, per Paragoge. Poët. pro ἦ, 3. sing. sub. ab εἶμι, *sum*. Sed

Ἡσειν, *suis*, dat. pl. Ion. pro αἶς, *suis*, vel *quibus*; ab ἦς, ἦ, δν, *suis*, a. um; vel ab ἦς, ἦ, δ, *qui, quæ*, quod.

Ἡσιόδος, υ, ô, *HESIODUS*: poëta Græc. antiquissimus, Æscraus vulgè dictus, ab Æscrà Bœoticiæ vico: ex ἦσις, *delectatio*; et ἰόδος, *vita*.

Ἡσις, εως, ἦ, *voluptas, delectatio* ab ἦδω, *delecto*. Hinc. Angl. *EASE*

Ἡσέτην, *inediã premebar*, imperf. ind. act. verbi ἀστέω' quod ex a priv. et στέος, *frumentum*.

Ἡσεκιν, Ion. vel ob sequentem voealem, pro ἦσεκι, *exercebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀστέω' *exerceo, elaboro, orno*; f. ἦσω, p. ἦσεκκα, p. pass ἦσεκμαι, *cai, tai*.

Ἡσέθηην, *exercitatus sum*, a. 1. ind. pass. et

Ἡσεκκα, *exerceki*, perf. ind. act. ejusd.

Ἡσεκσαν, *exercuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἡσεκν, *exercebam*, imperf. ind. act. ejusd. verbi ἀστέω.

Ἡσεμαι, *decantatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἦδω, *cano*.

Ἡσεμαι, *lætatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἠδομαι, *delector*. Th. ἦδῶς, *suavis*. Sunt qui ἦσεμαι, *sedî*, velint esse perf. ind. pass. verbi εἶξω, *sedeo*, perf. ἦκα.

Ἡσεμεν, *severamus*, per Synæop. pro ἦσειμεν, 1. pl. plusq. p. ind. act. ἦδειν, Att. pro εἰδειν, quod per

Crasin pro εἰδῆκειν, verbi εἶδω, vel εἶδω, scio.

Ἦσο, eras vel fueras, 2. sing. imperf. ind. med. ἤμην verbi εἶμι, sum.

Ἦσο, 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἦμαι, sedeo.

Ἠσπάζοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ἀσπάζομαι, amplector, f. ἄσπασμαι, p. ἡσπασμαι.

Ἠσπῆκα, tutatus sum, perf. ind. act. hinc part. ἡσπῆκότες verbi ἀσπίζω, defendo. Th. ἀσπίς, clypeus.

Ἠσσα seu ἦσσα, ης, ἦ, inferiores partes, clades: et

Ἠσάομαι vel ἦσάομαι, contract. -ῶμαι, f. ἡσάομαι, inferior evado, tincor, superes, succumbo, frangor: ἡσάοντο, 3. plur. imperf. ind. Eurip. Th. ἡσάων, minor.

Ἠσσε, pro ἦσε, cecini, 3. sing. aor. 1. ind. act. ἦσα, verbi ἦσω, cano.

Ἠσθήην, aor. 1. ind. pass. verbi ἡσάομαι, superior. Th. ἦσσω, minor.

Ἠστων, minus, n. g. ab

ἨΣΣΩΝ, et ἦττων, onos, δ καὶ ἦ, minor, inferior; et in n. g. ἦσσαν, vel ἦττον, minus: inde ἡσάομαι, superior.

Ἠσαί, 3. sing. perf. ab ἦσαι, sedi, quod vide.

Ἠσαν, vide in ἦσε.

Ἠσάτων, imperf. ind. act. verbi ἀσπῆται, instabilis sum, vacillo: ex a priv. et ἦσμαι, slo.

Ἠσε, sciebatis, per Sync. pro ἦσετε, 2. pl. plusq. p. ind. act. ἦσαν, per Crasin pro εἰδῆκειν, verbi εἶδω. Sic ἦσαν, pro ἦσεσαν, 3. pl. plusq. p. et

Ἠσαν, scieverant, 3. dual. plusq. p. ind. act. per Sync. pro ἦσετην, iusd. verbi.

Ἠσαν, erant, 3. dual. imperf. ind. Poët. pro ἦσαν, et in 2. pl. ἦσε, pro ἦτε, verbi εἶμι, sum.

Ἠσαν, pro ἦσαν, sedebant, 3. dual. imperf. ἦμην, verbi ἦμαι, sedeo.

Ἠσιπῶσι, ex particulâ expletivâ ἦν, et ὅσις, ἦσις, ὄσις quod facit in gen. f. g. ἦσινος, cuiusque, supple poιότητος, qualitatıs, vel aliquid simile.

Ἠσο, sedebat, Poët. pro ἦτο, 3. sing. imperf. ind. verbi ἦμαι, sedeo: vel est plusq. p. ind. pass. ab ἔζω.

Ἠσων, ἦσαν, eratis erant, Poët. pro ἦτον, ἦτων, dualis imperf. ind. verbi εἶμι, sum.

Ἠσπαπτε, illuminabil, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀσπαπτω, fulguro; f. ψω, p. φα.

Ἠσυνθέηκα, perf. ind. act. verbi ἀσυνθετέω, non sto pactis; quod ex a priv. et συνθετήμι, compono. Th. τήμη, pono.

Ἠσυχάζω, quiesco, laceo, f. ἄσω, p. ἡσυχάκα à Thucydide, lib. 8. ἡσυχάζειν dicuntur, qui tumultuari desinunt. Apud eundem plurimis in locis (sicut et apud ceteros historicos) dicuntur ἡσυχάζειν, qui

bellum non movent. Th. ἡσυχος, quietus.

Ἠσυχῶς, ου, δ ζ ἦ, idem quod Th. ἡσυχος.

Ἠσυχῶσαν, 3. pl. a. 1. v. ἡσυχάζω.

Ἠσυχῶ, adv. quietè, tacitè: ab eod.

Ἠσυχία, as, et Ion. ἦη, ης, ἦ, tranquillitas, otium, silentium: ab eod. Th.

Ἠσυχίος, υ, δ ζ ἦ, idem quod ἨΣΥΧΟΣ, υ, δ ζ ἦ, quietus: qu.

ἦσιν ἔχων, Gall. qui est à son aise; ab ἦσω, delecto.

Ἠσυχῶς, adv. quietè, tranquille.

Ἠσφαλίσαντο, muniverunt; 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω, firmo, f. ἴσω, p. κα. quod ab ἀσφάλῃς, tutus; hoc ex a priv. et σφάλλω, everto.

Ἠσχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχαλλω, molestè fero.

Ἠσχαλίσθησαν, operam dederunt; 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχαλλέω, occupatus sum, quod ab ἀσχαλός, υ, δ, ζ ἦ, cui otium non est: quod ex a priv. et σχαλλῶ, otium.

Ἠσχόνετο, erubescerebat; et in 3. pl. ἡσχόνοντο, imperf. ind. pass. verbi ἀσχύνομαι, perf. ἡσχυμμαι. Th. αἴσχος, turpilitudo.

Ἠσω, militam, f. 1. ind. act. verbi ἔτημι, nullo; a. 2. ind. act. ἦν.

Ἠσω, ibo, f. 1. verbi εἶμι ab ἔσω, inus. eo.

Ἠτ', pro ἦτε, hæcque, articulus præp. habetque accentum ob sequentem dict. encliticam τε.

Ἠτέεν, 3. sing. a. 1. indie. act. verbi εἰτάω, examino, f. ἄω.

Ἠτε, eratis, 2. pl. imp. v. εἶπτε.

Ἠτε, et ἦτε, sequente vocali, et contractè ἦτε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἰτέω, peto; f. ἦσω, p. ἦτηκα.

Ἠτέκε, certe, nimirum, adv. Th. ἦ, certè.

Ἠτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνώω, a. 1. ind. act. ἡτεκνώω, as, ε, sterilem efficio: ex a priv. et τέκνω, filius. Th. τίκτω, pario.

Ἠτηκα, as, ε, petii, perf. ind. act. et

Ἠτῆκειν, accusaveram, plusq. p. verbi αἰτέω, peto.

Ἠτην, erant, 3. dual. imperf. ind. verbi εἶμι, sum.

Ἠτήσαοτε, 2. pl. ἡτήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab αἰτέω, f. ἦσω, a. 1. ἦτσα.

Ἠτι, verè, certè, adv. Th. ἦ, certè.

Ἠτιάτο, objurgabat, 3. sing. imperf. ind. m. ab αἰτιάομαι, accuso. Th. αἰτία, culpa.

Ἠτιμάσθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω. Vide seq.

Ἠτιμῶς, pro ἡτίμωσι, inhonoravit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀτιμῶ quod ex a priv. et τιμή, honor. Th. τιώ, honoro.

Ἠτοι, sive, seu, vel, certè. Th. ἦ, αυτ.

Ἠτοίμαζε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ἠτοίμασα, as, ε, et in 3. pl. ἡτοί-

μασαν, a. 1. ind. act. verbi ἡτοίμαζω, paro, f. ἄω, p. ἡτοίμακα perf. part. pass. ἡτοίμαμένος, η, ου. Th. ἡτοίμος, paratus.

Ἠτοίμασαι, 3. sing. ἡτοίμασαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi præced.

Ἠτον, eratis, 2. dual. imperf. ind. ab εἶμι, sum.

Ἠτρον, opus, τὸ, cor, animus. Sunt tamen qui indeclinabile esse dicant. Hinc μεγαλήτρον, opus, δ ζ ἦ, magnanimum.

Ἠτῶντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi αἰτέω, peto, f. ἦσω, p. ἦτηκα.

Ἠτραίος, ατα, αἶον qui ad inum ventrem pertinet. Ab ἦτρον.

ἨΤΡΙΟΝ, υ, τὸ, stamen, textum. Schol. Nicandri etiam ἦτριον, afferret pro hepate: An à texturâ venarum?

ἨΤΡΟΝ, υ, τὸ, imus venter, pars, umbilico subjecta: ubi scil. ἦτριον, intestinorum; aut ab ἔτω, quia ibi vasa cibaria.

Ἠττα, vel ἦσσα, ης, ἦ, clades. Th. ἦττων, minor.

Ἠττίομαι, contract. -ῶμαι, vel ἡσάομαι, superior, inferior evado; perf. ind. pass. ἦττημαι ἡττάσθαι, ab aliquo vincì, 2 Pet. ii. 19. Rarior constructio; a. 1. ind. pass. ἦττίσθη, ης, η. Th. ἦσσαν, minor.

Ἠττώ, f. ἦσω, vinco, supero.

Ἠττημα, ἄτος, τὸ, diminutiv. defectus, clades; à 1. pers. sing. perf. ind. pass. superioris verbi: ab eod. Th.

Ἠττων, onos, τὸ, minus: item damnium; eis τὸ ἦττων, cum detrimento: ab ἦσσω, vel ἦττω, minor.

Ἠτῶχει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀτῶχίω, adversâ fortunâ ulor: quod ex a priv. et τῶχη, fortuna.

Ἠτω, sit vel esto, pro ἔσω, 3. sing. imperat. ab εἶμι, sum: ab inus. ἔω, quod in imperat. ἔε, ἔτω, et Crasi. ἦτω.

Ἠτύνεινος, υ, δ ζ ἦ, nullum barbatus, pulcrè barbatus. Ex ἦτι, pro εὔ, et ὕνεινος, barba.

Ἠγείε, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἠγέε: ab αἰγέω, pro ἀγέω, gloriôr.

Ἠδῶα, et ἦδωα, 3. sing. imperf. ind. act. ἠδῶα, dicebam, verbi ἀνδῶω, f. ἴσω. Th. αὐδῶ, vox.

Ἠδῶζαντο, Dor. pro ἠδῶσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἀνδῶομαι, loquor, idem quod ἀνδῶω. Th. αὐδῶ, vox.

Ἠδηκῶς, qui dixit, perf. part. act. ab ἀνδῶω, f. ἴσω, vocem edo: ab eod. Th.

Ἠδῶκησα, Att. pro εὐδῶκησα, a. f. ind. act. verbi εὐδοκῶ, volo.

Ἠδῶν, impero, fut. a. 2. ind. act. verbi εὐδω, dormio, fut. εὐδῶσω.

Ἠδῶνα, arefeci, a. 1. ind. act. verbi ἀναίω, arefacio. Th. αἰω, sicco.

Ἠδῶσθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi εὐδῶω, dirigo, f. ενῶ, p. γκα. Th. εὐδῶς, reclus.

Ἠκαίρων, imperf. ind. act. Att. pro ἐκαίρων, -ων, verbi ἐκαίρω,

ταcat mihi, f. ἦσω quod ex εὖ, bene, et καίρος, occasio, tempus.

Ἴπκομος, υ, δ, ζ ἢ, habens pulchros crines, Poët. Diæresi pro εὐκομος' gen. Ion. ἰπκόμοιο' ex εὖ ἐπὶ κόμη, coma.

Ἡῤεαι, pro ἠῤεαι, 3. sing. imperf. ind. act. ἠῤεω, -ου, verbi αὐλέω, tibiâ cano. Th. αὐλός, tibiâ.

Ἡῤησαίμην, 1. plur. a. 1. ind. act. ἠῤησα, verbi αὐλέω, tibiâ cano, f. ἦσω, p. ἠῤηκα. Th. αὐλός, tibiâ.

Ἡῤίσθη, ης, η, et in 3. pl. ἠῤίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi αὐλιζέωμαι, stabulor, pernecto, excubo, perf. ἠῤίσθηκα. Th. αὐλή, aula.

Ἡῤόγει, 3. sing. imperf. ind. act. Att. verbi εὐλογέω, benedico, f. ἦσω, p. εὐλόγηκα' ex εὖ ἐπὶ λόγος, verbum; quod à λέγω, dico; p. ind. m. λέλογα.

Ἡῤν, bonum, acc. sing. ab ἦς, bonus. Th. ἦς, εἶος, δ, idem.

Ἡῤζαν, 3. sing. imperf. ind. verbi αὐξάνω, augeo, inualeo, f. αὐξήσω, p. ἠῤζηκα, a. 1. pass. ἠῤζήθη. Th. αὐξήω, idem.

Ἡῤζατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Att. verbi εὐχομαι, oro.

Ἡῤζεν, ingemuit, a. 1. ind. act. verbi αὐω, et per Dialysin, αὐω, f. αὐσω. Hinc præsens, geminato σ, αὐσσω, f. ζω' a. 1. ἠῤζα. Vel à comm. fut. αὐσω, Dor. αὐξω.

Ἡῤζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ab αὐξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo; f. 1. ind. m. αὐξήσομαι. Th. αὐξήω, idem.

Ἡῤζήθη, auctus sum, a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω, f. ἦσω, a. 1. ind. act. ἠῤζήσα' perf. pass. ἠῤζήματ'.

Ἡῤζήσα, a. 1. ind. act. ejus. Vide ἠῤζήθη. Th. αὐξήω.

Ἡῤπορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. Att. verbi εὐπορέω, abunde possum, est mihi facultas, f. ἦσω, p. εὐπόρηκα' quod ab εὐπορος, pervius. Th. πεφορ, transeo; p. ind. med. πέπορα.

Ἡῤράμην, ω, ατο, invenni, per Sync. Att. et Æol. pro εἰρηάμην, a. 1. ind. med. verbi εὐρίσκω, invenio.

Ἡῤρησθαι, perf. ind. pass. Att. ejusd.

Ἡῤρω, 2. sing. a. 1. ind. med. ἠῤράμην, q. v.

Ἡῤς, Poëticâ Ectasi pro ἦς, bonus, fortis; gen. ἦεος.

Ἡῤσα, ας, ε, clamavi, dissolut. diphthong. pro ἦσα, a. 1. ind. act. verbi αὐω, clamo.

Ἡῤτ' pro ἦτε, sicut, tanquam; per Ectasin et Dialysin Ion. pro εἶτε, adv.

Ἡῤφρανα, ας, ε, a. 1. ind. act. Att. pro εὐφρανα' et

Ἡῤφράνθη, ης, η, Att. pro εὐφράνθη, a. 1. ind. pass. ab εὐφραίνω, exhalato; quod ab εὖ ἐπὶ φρήν, mens.

Ἡῤρα, perf. ind. act. ab ἄπτω, necto, f. ψω' a. 2. ἦφον' p. pass. ἦματ' a. 1. pass. ἦφθη.

Ἡῤραῖσος, εἶα, εἰον, Vulcanius; τῷ Ἡραῖσιον, scil. ἰσφρῶν, Vulcani

templum, et τῷ Ἡραῖσιον, Vulcanalia: ab

ἩΦΑΙΣΤΟΣ, υ, δ, Vulcanus, ignis: quod ab ἄπτω, accendo, et ἀψω, destruo.

Ἡφανισθη, ης, η, disparavi, a. 1. ind. pass. et

Ἡφάνισμαι, σαι, σαι, perf. ind. pass. ab ἀφανίζω, f. ἴσω, extinguo, obscuro: ab ἀφανής, obscurus; quod ab a priv. et φαίνω, appareo.

Ἡφασα, contractavi, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, tracto: quod ab ἀφή, tactus. Th. ἄπτομαι, tango.

Ἡφαιδῆσαι, 3. plur. plusq. p. ind. act. ab ἀφαιδέω, non parco, contemto: ab ἀφαιδής, qui non parci: ab a priv. et φείδομαι, parco.

Ἡφείθη, concessi, pro ἀφείθη, a. 1. ind. pass. verbi ἀφήμι, dimitto, permitto: quod ex ἀπὸ ἐπὶ ἡμι, mitto. Th. ἦω, idem.

Ἡφηνιακός, auctâ præposit. pro ἀφηνιακός, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, habenas detracto: ex ἀπὸ ἐπὶ ἡνία, ας, ἦ, habena.

Ἡφθα, Dor. pro ἦφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. et

Ἡφθαί, attigisse, perf. ind. pass. ab ἄπτω, tango, f. ψω, p. ἦφα' p. pass. ἦματ.

Ἡφει, permisit, a. 2. ind. act. verbi ἀφείω, seu ἀφήμι, permitto; cujus a. 2. ἀφιον, et cum augmento præpositionis, ἦφιον, ες, ε. Vel potius dicendum esse, a. 2. ind. act. verbi ἀφίω, dimitto; f. 2. ἀφίω, a. 2. ἦφιον. Rarissimè in usu. Pro quo

Ἡφίει, emittebat, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἦφίη, ut ἐπίθει, pro ἰρίθη, verbi ἀφήμι, vel, ut alii volunt, ἀφίημι. Th. ἦω, mitto.

Ἡφυσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, haurio, f. ἴσω, p. ἦφυκα.

Ἡφωροσθαι, perf. infin. pass. Att. ab ἀφωρίζω, termino, definio, f. ἴσω, p. ἠφωρικά' quod ex ἀπὸ ἐπὶ ὄρος, terminus, limes.

Ἡφω, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἦγω, ducō.

Ἡφεί, 3. sing. indic. pass. verbi ἠχέω, sono, fut. ἦσω. Th. ἦχος, sonus.

Ἡφείτα, pro ἠχίητα, voc. sing. ab ἠχίητης, υ, δ, sonator, canorus: ab eod. Th.

Ἡφετικός, et ἠχητικός, ἦ, δν, sonatoris, canorus. ab ἠχίητης, sonator.

Ἡφέω, -ῶ, f. ἦσω, sono: ab eod. Ἡχῆ, ἦς, ἦ, idem quod ἦχος.

Ἡχίησις, et in sœm. g. ἠχησεσσι, resonans, adj. ab ἠχῆ, idem ac Th. ἦχος, sonus.

Ἡχθέσθη, agrè tuli, a. 1. indic. pass. verbi ἀχθομαι, agrè fero, fut. ἦσομαι, vel ἴσομαι, quasi ab ἀχθέωμαι. Th. ἀχθος, eos, τῶ, pondus.

Ἡχθημαί, inimicus fui, perf. ind. pass. verbi ἐχθάνομαι, quasi ab ἐχθρομαι, f. 1. ind. med. ἐχθησομαι. a. 2. ind. m. ἠχθῶμην. Th. ἀχθος, eos, τῶ, odium. Sunt qui velint ab ἀχ-

θομαι, derivari. Th. tunc est ἀχθος, onus.

Ἡχθῶν, ης, η, ductus sum, a. 1. indic. pass. verbi ἄγω, ducō.

Ἡχθῆρα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθάρω, odio prosequor, f. αρῶ, p. ἦχθάρκα. Th. ἐχθος, eos, τῶ, odium.

Ἡχθῆρην, odio fui, et in 3. plur. ἠχθῶντο, a. 2. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, odio sum: qu. ab ἐχθίομαι. Vide ἦχθημαι. Vel est imperf. ind. verbi ἀχθομαι, succenseo, f. ἴσομαι, vel ἦσομαι. Th. ἀχθος, eos, τῶ, pondus.

Ἡχι, pro ἦ, ubi, adv. Th. ἦς, ἦ, ε, qui, quæ quod.

Ἡχλυσε, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἀχλῶω, caligo, f. ἴσω. Th. ἀχλῦς, υός, ἦ, tenebræ.

Ἡχμαλώττειται, 3. sing. p. ind. pass. verbi αλχμαλωτεύω, captivum ducō; a. 1. act. ἠχμαλώτεω, as, ε. Vide in αλχμαλώτος.

Ἡχον, Dor. pro εἶχον, imperf. ind. act. ab ἔχω, habeo, f. ἕω.

Ἡχόπτες, οδος, δ, ζ ἦ, sonitipes, pedibus sonitum edens. Ex ἠχος et πῆς, pes.

ἩΧΟΣ, υ, δ, sonus, sonitus, clamor.

Ἡχρειώθη, et in 3. pl. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀχρειώω, inutilem reddo, f. ἴσω, p. ἠχρεωκα' ex a priv. et χρεῖα, as, ἦ.

Ἡχρῶς, ὄσος, -ῶς, ἦ, ECHO, sonus reciprocus, vox repercussa. Th. ἦχος, sonus.

Ἡχῶδης, eos, δ, ζ ἦ, sonotus, resonabilis, sonans: ab ἠχος.

Ἡψησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἔψω, coquo, f. ἔψησω' indè ἔψημα, pulmentum.

Ἡῶθ', pro ἠῶ τε. Vide ἠῶς.

Ἡῶθεν, manè; est et ἔωθεν, dilucidò. Th. ἠῶς, aurora.

Ἡῶθι, adv. in aurorâ: ab ἠῶς, aurora.

Ἡῶν, ὄνος, ἦ, litus, ripa. Ab ἠῶν.

Ἡῶνικαι, 3. sing. plusq. p. ind. act. verbi αἰωνίζω, æternò. Th. αἰών, ævum.

Ἡῶος, ῶα, ῶον, EOUS, matulinus, orientalis: ab ἠῶς, aurora.

Ἡῶρετο, 3. sing. imperf. indic. verbi αἰωρέομαι, attollor, evehor. Th. αἰωρέω, sursum tollò.

Ἡῶρην, imperf. ind. act. verbi αἰωρέω, in sublime attollo.

Ἡῶς, ὄος, -ῶς, ἦ, aurora, dilucidò, dies, Sol; acc. ἠῶα, ἠῶ, et ἠῶθ', pro ἠῶ τε, vel ἠῶ τε, q. ab αἰῶς, splendo.

Θ. OCTAVA apud Græcos li-notat. Θ, ϑ, θ, cum puncto sive lineolâ infra positâ, novies mille. Sonum habet τῷ τ, additâ aspiratione. Θ Ion. pro τ, δ in ϑ ϑ in φ, Æol. ut φθρ' interdum πλονάζει, ut θαμᾶ, pro θα

Θ, pro τε, et, sequente aspiratione.

Θάσασεν, sedebat, 3. sing. imperf. indicat. act. Ion. verbi θάσσω, idem quod θαζώ, sedeo, celeritèr mouetur. Th. θαός, ἄ, ὄν, celer, velox.

θαγή, 2. sing. fut. 2. ind. med. θαγῆμαι, verbi θάσσω, proprio, pro θαίσσω. Vide θάσσω.

Θαδδαίος, υ, ὄ, THADDÆUS, nomen Apostoli, Syr. interpret. Lat. uber.

Θαεῖτο, Dor. pro θεῖτο, et hoc Ion. pro ἰθατο, 3. sing. imperf. ind. verbi θαεσμαι, et Ion. θεῖομαι, -ῆμαι, specto.

Θαετο, Ion. pro θάου, vide, præc. imperat. pass. verbi θάομαι, pro θαίσσομαι, specto, f. θαίσσομαι.

Θάη, α, ἄτος, τῶ, Dor. pro θάημαι, τῶ, spectaculum: ab eod. Th.

Θαητός, ἦ, ὄν, mirus, admirandus, conspicuus, Dor. pro θαητός' ab eod.

Θαῖω, agito, impello, Hesych. pro εἰάω.

Θαμῆς, οκία, σπόρος, Hesych. an corruptum à ὄδμος?

ΘΑΙΡΟΣ, ἄ, ὄ, cardo, axis: à θύρα, janua, Hesych.

Θακῆς, f. εἶσω, sedeo; et Θακῆ, f. ἦσω, idem: à θαῖος, υ, ὄ, sedes.

Θαλαμείομαι, intra thalami parientes me contineo, domi maneo, in thalamo habito, Hesych.

Θαλάμη, ης, ἦ, cubile, piscium latibulum. Th. θαλαμος, cubile.

Θαλαμηία δοῦρα, ligna thalamo struendo apta: ab eod. Th.

Θαλαμηόculos, υ, ὄ, z ἦ, cubicularius, circa cubiculum versans: ex θαλαμος, cubiculum, et πολῶς, verso.

Θαλαμία, ας, ἦ, Ion. θαλαμήη, ης, navis foramen, per quod remus in aquas exsertus exstat. Th. θαλαμος, q. v.

Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à ΘΑΛΛΑΜΟΣ, υ, ὄ, THALAMUS, cubiculum, nidus; thesaurus, ubi reponuntur pecuniæ et alia pretiosa; pars sanctior templi; et cava capitis, in quibus oculi sunt; pars navis inferior; nuptiarum locus et dies.

ΘΑΛΑΣΣΑ, seu -ττα, ης, ἦ, mare.

Θαλασσεύς, εως, ὄ, piscator: à θαλασσα, f. εἶσω, in mari versor, mare frequento: ab eod.

Θαλάσσιος, υ, ὄ, z ἦ, marinus: à præced.

Θαλασσοβίωτος, υ, ὄ, z ἦ, ἐ mare victum parens. Ex θαλασσα, et βίος, victus.

Θαλασσοειδής, εως, ὄ, z ἦ, maris speciem referens, qui est coloris marini. Ex θαλασσα, et εἶδος.

Θαλασσοκράτω, maris imperium teneo, obtineo; et

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὄ, qui maris imperio potitur: ex θαλασσα, mare, et κρατῶ, fortitèr impero.

Θαλασσοπόρος, υ, ὄ, z ἦ, per mare

iter faciens: à θαλασσα, mare, et πόρος, transitus.

Θαλάττιος, υ, ὄ, z ἦ, marinus: à θαλαττα, ης, ἦ, mare.

Θαλέει, 3. sing. præc. ind. act. verbi θαλώ, Poët. pro θαλλω, floreo.

Θαλθοντες, florentes, præc. part. act. verbi θαλέω, idem quod θαλλω, floreo.

Θάλεια, ας, ἦ, THALLIA, nomen Musæ. Est et

Θαλεια, sed pro θαλα, ας, ἦ, epulum solenne, dies festus, omnium rerum affluentia. Th. θαλλω, floreo.

Θάλειος, εια, ον, virens, floridus; et

Θαλερός, ἄ, ὄν, in flore existens, floridus: ab eod. Th.

Θαλέω, -ῶ, f. ἦσω, Poët. floreo, vireo; Metath. decoror, ornor: ab eod. Th.

Θαλής, ἄ, ὄ, et Θάλης, ητος, THALES, nomen propr. Philosophi civis Milesii.

Θαλία, ας, Ion. θαλίη, ης, ἦ, convivia: vide θαλεία' item frons oleagina. Vide θαλλία. Est etiam

Θαλία, Ion. θαλίη, ης, ἦ, nomen mulieris.

Θαλιζώ, f. ἄσω, convivia florida ago; sertis virentibus redimitus convivor: à θαλία.

Θαλιαί, ον, αί, convivia, solemnitates: et

Θαλλία, seu θαλα, ας, ἦ, ramus virens, germen: ab eod. Th.

Θάλλουσα, ας, Dor. pro θαλλουσα, ης, ἦ, florens, præc. part. fœm. g. à θαλλω.

Θαλλός, ἄ, ὄ, oleæ ternes, omnis frons virens.

Θαλλοφορέω, -ῶ, oleaginam frondem gesto: à φορέω, gestare.

ΘΑΛΛΩ, fut. λῶ, vireo, pullulo, floreo, perf. τθαλκα.

Θάλος, εος, τῶ, germen, proles, filius; et τριμή, ὄζα, honor, gloria, decus: à præced.

Θάλπειαι, Ion. et Dor. pro θαλπει, cremaris, 2. sing. præc. sub. pass. à θαλπω, foceo.

Θάλπειος, οῦ, ὄ, THALPIUS, nomen propr. quod ab eod. Th.

Θαλπιδών, pro θαλπιών, præc. part. Poët. à θαλπιώω, culesco. Th. θαλπω, foceo, f. ψω.

Θαλπιδώ, Cantic. iv. 4. εἰς θαλπιδῶ: ubi Aquila εἰς ἐπάξεις. Hieron. in propugnacula; Junius, in armaria. Alii turres præcaltas vertunt.

Θαλπνός, ἦ, ὄν, et θαλπρός, ἄ, ὄν, ὄτερος, ὄταος, calidus, fervidus; item splendidus: ct

Θάλπος, εος, τῶ, calor, æstus: à ΘΑΛΠΩ, fut. ψω, foceo, calefacio.

Θαλπῶρ, ἦς, ἦ, fomentum; item solamen, spes; quia calefacit: ut contrā metus frigefacit: à præced. ab eod.

Θάλλισια, ἰων, τῶ, festum post comportatas fruges; primitiæ frugum. Th. θαλλω, vireo.

Θαλόσιος, α, ον, ex novis fructibus

factus; ut pauls θαλόσιος. Vide præced.

Θαλφθεις, calefactus, a. 1. part. pass. et

Θαλφθῶ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi θαλπω, f. ψω, foceo.

Θάλψις, εως, ἦ, calefactio, calor, tepor, fomentum: ab eod. Th.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi θαλλω, floreo.

ΘΑΛΜῶ, adv. crebrò, frequentèr q. ab ἄμα.

Θάμμορ, ἦ, THAMMAR, nomen mulieris indecl. Hebr. interpret Lat. palma.

Θάμβει, obstupuit, 3. sing. 1m perf. ind. act. Ion. à

Θαμβέω, -ῶ, obstupescio, extravesco, f. ἦσω, p. τεθάμβηκα, præc. ind. pass. θαμβέομαι, extravesco, obstupesco; imperf. ind. pass. ἰθαμβέομαι, et in 3. pl. ἰθαμβέοντο οἶντο, a. 1. ind. pass. ἰθαμβήθη, ης η. Th. θαμβος, stupor.

Θάμβησεν, extravit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.

Θάμβησις, εως, ἦ, pavor: ab eod. ΘΑΜΒΟΣ, εος, τῶ, stupor, attonita admirato.

Θαμερός, εια, εἰδὸν, frequens; quod et Θύμης, εος, ὄ, z ἦ, frequens, creber; in nom. pl. θαμῆς: à θαμῶ, crebrò.

Θαμίζω, frequento, frequens sum; ab eod. Th.

Θαμιασάδης, Scythicè Neptuneus appellatur.

Θαμινά, frequentèr, crebrò, Poët. adv. à

Θαμίνος, ἦ, ὄν, creber, frequens: à θαμῶ, crebrò.

ΘΑΜΝΟΣ, υ, ὄ, DUMUS, fruticetum, quasi creber ramis: à θαμνός, suprâ

Θαμνός, εος, ὄ, z ἦ, fruticosus. à præced.

Θάμνρες, solemnis cæstus; qui θαμῶ, id est, cum frequentia congregatur.

Θανάσιος, υ, ὄ, z ἦ, lethalis, mortifer: à θνήσκω, morior, quod vide.

Θανάτῶ, -ῶ, mori cupio, mortem mihi opto: à θανάτος.

Θανατηφόρος, υ, ὄ, z ἦ, lethifer: à θάνατος, mors; quod à θνήσκω, morior, et φέρω, fero.

Θανατοίς, εσσα, ὄν, lethalis: à θανάτος, υ, ὄ, mors; gen. Ion. θανάτοιο: θ θνήσκω, morior; θανάτω πόρειν, dare letho.

Θανατῶν, præc. inf. act. à seq.

Θανατῶω, -ῶ, occido, f. ὤσω, p. τεθανάτωκα, a. 1. ind. act. ἰθανάτωσα, a. 1. sub. act. θανατώω, ης, η, a. 1. infin. act. θανατώσαι, a. 1. ind. pass. ἰθανατώθη, ης, η, a. 1. part. pass. θανατωθείς, εντός: à θάνατος, mors, q. v.

Θανατῶδης, εος, ὄ, z ἦ, lethalis: ab eod.

Θανάτωσις, εως, ἦ, cædes, mors: ab eod.

Θανατώσει, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi θανατώω, q. v.

Θανείν, Ion. et θάνιμι, Ion. et Dor. pro
 Οάνειν, mori, a. 2. inf. act. verbi
 θνήσκω, morior; a. 2. ind. act. θθανον.
 Θάνοιμι, a. 2. opt. act. c. j. v.
 Θανολας, mortua, gen. Dor. pro
 θανολης, a. 2. part. fem. gen. à
 θνήσκω, morior: et
 Θανόντ', pro θανόντα, acc. sing.
 m. gen. ab eod.
 Θάομαι, sugo: θνητός τε γυναικά
 τε δήσατο μαζόν, Il. 24, 58.
 Θάοντα, Dor. pro θείοντα, acc.
 sing. part. presentis activi, verbi
 θείω, pro θείομαι, specto.
 Θάπτειν, 3. sing. imperf. ind.
 act. Ion. à
 ΘΑΠΤΩ, igne, vel quovis modo
 condo, sepelio, f. ψω, p. τίθηρα,
 a. 1. ind. act. θθαψα, a. 2. ind.
 act. έθάφον, a. 2. ind. pass. έτάφην,
 ης, η, sepultus fui; a. 2. inf. pass.
 ταφῆναι, fut. 2. ind. pass. ταφήσο-
 μαι, perf. ind. m. τίθηρα. Apud
 Eurip. Cic. θάπτειν, humare verbo
 reddidit. Sciendum est autem
 inveniri etiam θάπτειν πύρι apud
 Plut. Sic autem Philostrat. quo-
 que dixit θάπτειν πυρ. Habet
 et significationem obscenam θάπ-
 τειν apud Aristophanem, sicut θάπ-
 τεισθαι apud Theocritum.
 Θάρα, δ, THARA, nomen viri
 indeclinabile, Hebr. spirans.
 ΘΑΡΓΗΛΙΑ, as, ή, scil. έορτή,
 vel θαργῆλια, τὰ, scil. ιερά, festum
 et sacra in honorem Apollinis et Di-
 anae, cum pro primitiis sacra fa-
 cerent, q. à θέρω, calefacio, et γῆ,
 terra, nam inde frugum maturitas.
 Θαρρηλιών, ύνος, δ, undecimus
 mensis Atheniensium; quia θῆρι-
 τήν γῆν, i. e. terram calefacit:
 Aprili enim respondet.
 Θαρρήλιος, έα, έον, idem quod
 θαρρήλιος, fidens. Th. θάρσος, fi-
 ducia; unde
 Θαρρήλιος, audacter, confidenter,
 adv.
 Θαρρήτιν, præs. inf. act. à
 Θαρρήτιν, -ω, confido, bono animo
 sum, f. ήσω, p. θεθήρηκα, a. 1.
 ind. act. θεθήρησα' à θάρσος, idem
 qu. θάρσος, fiducia. Hinc Angl.
 TO DARE.
 Θαρρήτικός, ή, δν, fiducia fretus,
 animosus: à θαρρήτιν.
 Θάρσος, eos, τὸ, audacia. Vide
 θάρσος.
 Θαρρήντως, audacter: à θαρρήτιν.
 Θαρρήνω, fiducia m'affero, animum
 addo.
 Θαρσάλιος, έα, έον, fidens, audax;
 compar. θαρσολέωτερος, audacior,
 animosior. Th. θάρσος, fiducia.
 Θαρσάλιος, audacter, adv. à præ-
 ced.
 Θάρσει, confide, præs. imperat.
 act. à θαρσειν, fiduciam habeo;
 præs. part. act. θαρσών, ούσα' θαρ-
 σήσας, a. 1. part. act. θεθήρηκα,
 perf. act. Th. superadict.
 Θαρσείς, έος, δ, Tharsensis: à
 θάρσος, υ, ή.
 Θαρσεισα, as, part. præs. fem.

gen. Dor. pro θαρσεισα, ης, ή, con-
 fidens. Vide in θάρσει, confide.
 Θαρσέω, f. ήσω, p. ήκα, confido,
 prarditus sum fiducia, animum su-
 mo: ab eod. Th.
 Θαρσήσας, a. 1. part. act. c. j. v.
 verbi.
 ΘΑΨΕΟΣ, eos, τὸ, et per Meta-
 thesin θρῆσος, eos, τὸ, fiducia, audacia.
 Θάρσος, υ, ή, THARSUS, no-
 men urbis, Apostoli Pauli patria,
 teste Jos. Ant. l. vi. 1. ut ab ori-
 gine scriptum. Actor. ix. 11. xxi.
 39. Ponitur et pro Oceano, l
 Reg. xxii. 48.
 Θαρσυνέσκω, imperf. act. θαρσύν-
 νεσκον, Poët. pro
 Θαρσύνω, fiduciam affero, f. ύνω.
 Th. θάρσος, fiducia.
 Θαρσός, έια, ύ, audax: à θάρσος.
 Θάσαι, Dor. pro θείσαι. Poët.
 vel Ion. a. 1. imperat. med. verbi
 θείομαι, specto, pro quo Poëtæ
 θείομαι.
 Θάσεύς, έως, Dor. pro θειούς,
 Theseus.
 Θάσομαι, ponam, Dor. pro θήσο-
 μαι, f. 1. m. verbi τίθημι, pono.
 Θασόμενος, Dor. et per Crasin
 pro θείόμενος, fut. 1. med. part.
 à θείομαι, specto. Vide θάσαι.
 ΘΑΣΟΣ, υ, δ, THASUS, insu-
 la quædam maris Ægei.
 Θάσσον, celeritèr, citiùs, compar.
 pro τάχιον' ex ταχύς, celer.
 Θάσω, celer, contractè pro θα-
 άσω, id. q. θάζω, celeritèr moveo;
 item sedeo; propriè celeritèr in
 sedile insilio. Th. θός, celer.
 Θάσωω, celerior: comparativus
 ex ταχύς, celer, ταχίωω, θάσωω, vel
 θάττων.
 Θάτερος, alteruter: à τός, pro θ, et
 έτερος, alter, Sic θάτερον, pro τῷ
 έτέρω, et sic porro θάτεροι, Dor.
 pro αἱ έτεροι' επί θάτερα, in diver-
 sum, in alteram partem.
 Θάττων, celerior. Vide θάσωω.
 Θαύη, άτος, τὸ, res miræ, admi-
 ratio, miraculum; et
 Θαυμάζω, 1. pl. præs. ind. act.
 θαυμάσμεθα, 1. pl. f. 1. m. à
 ΘΑΥΜΑΖΩ, f. άσω, miror, ad-
 miror, colo; observo cum approbatione,
 Luc. ix. 43. cum indignatione,
 Joan. vii. 21. Marc. vi. 3. cum διὰ,
 Diod. Sic. iv. p. 193. et cum
 stre construend. Joan. vii. 21.
 Strab. l. xvii. p. 1138. Ælian. V. H. xii. c. 6. cum acc. rarè,
 Dem. Ol. π, ver. 4. ed. Monten.
 p. θεαύμεθα, perf. ind. pass. θεαύ-
 ρασμαι, a. 1. ind. pass. θηυμάσθην,
 ης, η' a. 1. inf. pass. θαυμάσθηναι,
 admirationi esse; f. 1. ind. med.
 θαυμάσομαι, η, εται.
 Θαυμάνω, admiror: à θαυμάζω
 inde θαυμάνντες, fut 1. part. pl.
 Θαύμας, avτος, δ, THAUMAS,
 nomen proprium.
 Θαυμάσιος, a, ov, admiratione dig-
 nus; et
 Θαυμασμός, υ, δ, admiratio; et
 Θαυμαστής, υ, δ, admirator lauda-
 tor; et

Θαυμασός, ή, δν, admirabilis: à
 θαυμασόν, non est mirum: à θαυ-
 μάζω.
 Θαυμασώω, -ω, f. όσω, admirabi-
 lem reddo: à θαυμασός.
 Θαυμασώω, adv. sapienter.
 Θαυμάζομαι, f. γομαι, rei admi-
 rabilitate obstupesco: à θαύμα.
 Θαυμαργέω, -ω, f. ήσω, miracula
 edo, prestigiis ulor: à θαυμα-
 ρργός, υ, δ ζ ή, qui miracula edit.
 Ex θαύμα, et έργον, opus.
 Θαφθείς, έισα, έν, sepultus, a, um:
 in dat. plur. θαφθείσι, a. 1. part.
 pass. à θάπτω, sepelio.
 Θαψεία, as, ή, herba quædam fer-
 rulacea: à Thapso insulâ sic
 dicta.
 ΘΑΨΕΟΣ, υ, ή, lignum Scythicum,
 vel herba, ad tigidum apta; quia
 lanam rubefacit: à Thapso flumi-
 ne ubi nascitur.
 Θάω, video, scilicet, cum stupore,
 contract. pro θείω, idem quod
 θείομαι, specto. Est et θάω, nut-
 ricio: unde θάομαι, sugo.
 Θεά, άς, ή, DEÀ; θεών, gen. pl.
 Dor. et θεώνω, Æol. pro θεών. Th.
 θεός, Deus.
 Θεά, as, ή, spetaculum, spectandi
 locus, quævis res jucunda spectatu;
 acc. sing. θεών. Th. θεομαι, spec-
 to. Potest θεά, etiam dici in præ-
 terito, imperat. act. à θείω, specto.
 Θεάθηναι, a. 1. inf. pass. verbi
 θεομαι, specto, q. v.
 Θεάινα, idem quod θεά, dea.
 Θεάμα, άτος, τὸ, spectaculum.
 Th. θεομαι.
 Θεάνω, όος, -ός, ή, THEANO.
 ΘΕΑΨΟΜΑΙ, specto, contempler,
 f. 1. ind. m. άσομαι, perf. ind. pass.
 θεάσθαι, a. 1. ind. pass. θεάσθην, a.
 1. inf. pass. θεάσθηται, a. 1. ind. m.
 θεάσομαι, ω, ατο, a. 1. inf. m. θεό-
 σοσθαι, a. 1. part. m. θεάσομενος.
 Θεάριον, υ, τὸ, pro loco sacro, vel
 templo: vide in θείωρος.
 Θεαρχία, as, ή, suprema divinitas
 Deus supremus, divinum et eter-
 num principium omnium rerum:
 ex θεός, et αρχή, principium.
 Θεασόμενος, a. 1. part. m. et
 Θεάτης, υ, δ, spectator; acc. pl.
 θεάται, ab eod. Th.
 Θεάτός, ή, δν, spectabilis, dignus
 spectatu. Th. θεομαι, specto.
 Θεατριώ, in teatro ago fabulam,
 in theatrum omnibus spectandum
 produco; f. γω, p. τεατρικά, perf.
 ind. pass. τεατρίομαι.
 * Θεατροικός, έός, δ ζ ή, theatri
 formam habens.
 Θεάτρον, υ, τὸ, THEATRUM,
 locus in quo spectantur ludi, spec-
 tulum. Th. θεομαι, specto.
 Θείς, discurrebat; pro έδει, 3.
 sing. imperf. ind. act. Ion. verbi
 θείω, curro; f. θεοομαι.
 Θεί, τὸ καί τὰ, legitur 1 Reg.
 xiv. 28. et Ezech. xl. passim, pro
 thalamo. Symnachus vertit ούδος,
 Aquila πρόσθρον.
 Θείον, Poët. et Ion pro θεών, υ,
 τὸ, sublimèr; q. θεών τι, divinum

quid: indd θεῖον, sulphure fumigo. Th. θεός, Deus.

Θείος, Poët. pro θεῖος, a, on, divinitus.

Θεόμενος, Ion. pro θεόμενος, p.æs. part. m. à θεομαι, -όμεναι, specto.

Θεῖος, Poët. pro θεῖος, quod pro θεῖος, divinus. Th. θεός, Deus.

Θεῖς, deabus, Ion. pro θεαῖς à θεά, dea: ab eod. Th.

Θεοσάβηαι, contemplari; Ion. pro θεοσάβηαι, a. 1. inf. m. et

Θεοσην, Ion. pro θεοσην, 2. sing. f. 1. ind. m. verbi θεομαι, specto; f. θεοσημαι, et Ion. θεοσημαι, η, ται.

Θεητός, ἡ, ὄν, Ion. pro θεητός, cum admiratione spectandus; à θεῶω, verb. Ion. cum admiratione specto: ab eod. Th.

Θεῖα, ἡ, nom. mulieris. Sed θεῖαν, divinam, Ion. pro θεῖαν à θεῖος, divinus. Th. θεός, Deus.

Θεῖαι, Ion. vel Poët. pro θεῖ, currit; 3. sing. præ. ind. act. à θεῶω, curro; f. θεῖομαι. Sic θεῖαι, pro θεῖν.

Θεῖν, ης, η, a. 2. opt. act. Sed θεῖν, cum i subscripto, ponat; 3. sing. præ. sub. act. à θεῶω, pono; pro quo Poëtæ θεῖω vel est a. 2. sub. act. Poët. pro θεῖν à τῖθημι, pono, a. 2. ind. act. ἔθην.

Θελοπέλειω, in loco solis calori exposito exsiccio, insolo: à

θελοπέδον, ὡ, τὸ, fact. ex artic. τὸ, et εἰδπέδον, locus solis calori expositus, et apricus: ex εἰλη, idem quod εἰλη, color solaris, et πέδον, orbem.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τῖθημι, pono.

ΘΕΪΝΩ, ferio, percutio; Poët. f. θεῖω, præ. ind. pass. θεῖομαι, percutior, vapulo.

Θείοιο, gen. Ion. pro θεῖοῦ à θεῖος, divinus.

Θεομεν, ponamus, 1. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro θεόμεν, verbi θεομαι, f. θεομαι, a. 2. ind. act. ἔθην, a. 2. sub. act. θεῶω, Poët. θεῶω, et θεῶω, in pl. θεώμεν, et metri gratiā θεώμεν, et Systole θεώμεν.

Θεῖον, ὡ, τὸ, sulphur: quod à Deo sit tanquam πῦρ κεράνιον, ignis fulmineus: et

Θεῖον, ὡ, τὸ, divinitas, numen: et θεῖος, εἰα, εἶον, divinus, a, um; Poët. θεῖος; et

Θεοτέρως, et Θεώτερον, divinitus, adv. compar. et

Θεοτήs, ηs, ἡ, divinitas, divina majestas: omnia à θεός, Deus.

Θεῖτε, per Sync. pro θεῖτε, a. 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τῖθημι, pono.

Θεῖω, Poët. pro θεῶω, curro; f. θεῖομαι, item Poët. pro θεῶω, a. 2. sub. act. verbi τῖθημι, pono.

Θεῖωδης, εος, ὡ, τὸ, sulphureus: à θεῖον, sulphur.

Θεῖωσα, consecravi; Ion. pro θεῖωσα, a. 1. ind. act. verbi θεῖωω, Deo consecro. Th. θεός.

ΘΕΛ', pro θελε, præ. imperat. act. à θελω, volo; f. θελήσω, a. 1. part. act. θελήσας.

Θελήν, ἴνος, ὡ, τὸ, veneficus: à θελήω, decipio.

Θελογόνη, gestiens; præ. part. pass. f. g. à

ΘΕ'ΑΓΩ, mulceo, delinio, decipio; f. ζω, q. eis τὸ θελεῖν ἀγώω, impello quocumque velim.

Θελεῖς, velis, 2. sing. præ. ind. act. à θελω, volo.

Θελεμον, ὡ, τὸ, fundamentum; à θεῶω, pono. Th. θεμηλον, idem.

Θελημα, ἄτος, τὸ, voluntas: et Θελησις, εως, ἡ, idem: à θελω, volo.

Θελησω, volam, f. 1. ind. act. ejusd.

Θελητής, ὅ, ὡ, τὸ, qui vult, qui libenter facit: ab eod. Th.

Θελητός, ἡ, ὄν, expetitus, cupitus: ab eod. Th.

Θελητήρ, ἄτος, ὡ, τὸ, delinitor: et Θελητήριον, ὡ, τὸ, illecebra: à θελήω, mulceo.

Θελητώνω, permulcentium; gen. pl. à θελητώνω, mentem demulcens: à θελήω, f. ζω, mulceo, et νόος, mens.

Θελοισα, Dor. pro θελοισα, volens; præ. part. fœm. gen. et

Θελοισι, Dor. pro θελοισι, volens; 3. pl. præ. ind. act. et

Θελοισα, volens; præ. part. act. f. g. à θελω, volo; f. θελήσω.

Θελομμον, ὡ, τὸ, fundamentum: q. à θεῶω, pono. Th. θεμηλον, fundamentum.

Θελω, seu ἰθελω, volo, delector, orlo; item possum; Att. imperf. ind. act. ἦθελον, es, e, f. θελήσω, perf. ind. act. θεθέληκα, a. 1. ἰθέλῃσα, es, e, et Atticè ἠθέλῃσα. Vide ἰθελω.

Θέμα, ἄτος, τὸ, id quod ponitur, questio quæ pro fundamento dissertationis ponitur: legio provinciarum alicui imposita: ipsa provincia, pecunia in mensam posita, Cebes in tabula, Tobit. iv. 9, 40. et passim: à τῖθημι, pono. Est et θέμα, sidus natalitium, et horoscopus. Hinc Angl. a THEME. Ab Hesych. exponitur ἔξῃς, τόπος, στάσις, μῆμα.

Θεματικός, ἡ, ὄν, positivus, provincialis, primitivus apud Grammaticos: θεματικοὶ ἀγῶνες, certamina, in quibus deposito premio certabatur; θεματικὸν ἦμα, verbum primitivum: à τῖθημι, pono.

Θεμηθλον, ὡ, τὸ, idem quod θεμηλον, q. v.

Θεμηθλον, Poët. pro θεμηθλον, ὡ, τὸ, fundamentum: ab eod. Th.

Θεμηθλον, ὡ, τὸ, fundamentum. Vide præced.

Θεμηθλώω, fundamentum facio; f. ὡω, p. θεμηθλώωκα, perf. pass. ind. θεμηθλώωμαι, plusq. p. ind. pass. ἔθεμηθλώωμαι, ωσο, ωτο, Ion. θεμηθλώωτο, in 3. sing. à præced

Θεμηθλώωσις, εως, ἡ, fundamenti substructio.

Θέμεν, Ion. et θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, ponere; a. 2. inf. act. θέμεν, σπῆδαν ἅπασαν, ἡμφί τινας πράγματα,

ponere: omne studium circa rem aliquam Th. τῖθημι.

Θέμενος, ηs, on, a. 2. part. m. al. eod. verbo.

Θεμερός, ἄ, ὄν, gravis, venerandus. Th. θέμις, jus.

Θεμεθλον, Poët. id. q. θεμηθλον, ὡ, τὸ, fundamentum: quod à

ΘΕ'ΜΗΑΘΝ, ὡ, τὸ, fundamentum: q. à θεῶω, pono: θεμηθλον, ὡ, τὸ, idem.

Θεμηπλεκτος, ὡ, Poët. à Themide conplexus, ὡ ὑπὸ θεμῖδος πλεκτός: à πλέω, plico, necto, et θεμῖς.

Θεμῖς, ις, ὡ, τὸ, jus, lex, fas, Dea juris. Plat. in Tim. ὁ μὴ εἰπεῖν τὴν θεμῖς, quod ne dicitur quidem fas est, ut Cicero interpretatur. Θεμῖσις, dicuntur etiam tribula et vectigalia quæ principum populum persolvere jus imperat.

Θεμισκέρων, οντος, juris studiosus, qui jura colit, et justitiam exerceat: ex θεμῖς, jus, et κέρω, pro κέρωω, vel κεράννυμι, misceo.

Θεμισκοπος, ὡ, ὡ, ὡ, Poët. juris inspector et præses: à θεμῖς, jus, et σκέπτομαι, video.

Θεμισω, f. ἴσομαι, a. 1. ind. m. ἰθμισωσάμην, Poët. justè judico, guberno: et

Θεμισα, justitiam; acc. sing. θεμῖσις, nom. pl. vectigalia, oracula: à θεμῖς.

Θεμισείος, a, on, justus: et

Θεμισείω, f. εῖσω, do jura et leges, vaticinor: et

Θεμισείων, gen. pl. Ion. à θεμισείῃ, ἡs, ἡ, quod à θεμιστός, legibus consentaneus: omnia à θεμῖς, jus.

Θεμισοκλήης, ἡs, ὡ, gen. εἶος, -έως, THEMISTOCLES, nomen proprium viri.

Θεμισονόη, ηs, η, nom. mulier. q. quæ sapit ex legibus.

Θεμισός, ἡ, ὄν, legibus consentaneus: à θεμῖς, lex.

Θεμισώ, ὡs, -ῶs, ἡ, nomen mulieris.

Θεμητόν, ὅ, τὸ, consentaneum θεμῖδος licitum. Th. θεμῖς.

Θεμῖς, dispositio, monitio; θεμῖς, Hesych. affert pro διαβίαις, παραινεῖσις. Th. τῖθημι, pono.

Θεμῖω, ὡω, appropinquare facio, accedere cogo: q. à θεῶω, pono; ut sit ponere in conspectu. Alii à θεμῖς, quatenus est δυνατός.

Θέν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans.

ΘΕ'ΝΑΡ, ἄτος, τὸ, vola, cavum manūs et pedis.

Θένω, cedo, pulso, lundo; ut θεῖνω, f. ενῶω, a. 2. ind. act. ἔθῶον. Hinc θένωτος.

Θεολάβεια, as, ἡ, læsio deorum, impietas, dira stoliditas: et

Θεολάβηs, εος, ἡs, ὡ, τὸ, cui Deus mentem eripuit: ex θεός, et βλάπτω, noceo; f. ψω, a. 2. ἐβλάδον.

Θεόγνις, ἡs, ἡ, THEOGNIS, nom. propr. Poëtæ.

Θεοδιάκτος, ὡ, ὡ, ὡ, à Deo doctus: ex θεός, Deus, et διδάσκω, doceo

Θεοδώρας, Dor. pro Θεοδωρος, u, b z h, divinitus edificatus, tributus. Sic Θεοδωρῶν, Dor. pro Θεοδωρῶν, divinitus conditum: ex θεός, Deus, et δῶμα, struo; perf. ind. pass. θεδωρηται, sai, tai.

Θεόδοτος, u, b z h, divinitus et à Deo datus; idem ac Θεόδοτος.

Θεόδωρος, u, b, THEODORUS, nomen proprium viri.

Θεοειδής, εός, -ῆς, b z h, formā Deum referens: ex θεός, c. εἶδος, forma. Th. εἶδω, video.

Θεοεικέλῃ, pro Θεοεικέλε, voc. s. à Θεοεικέλος, u, b z h, Deo similis: ex θεός, Deus, et εἶκελος, similis. Th. εἶκω, assimilo.

Θεόθεν, divinitus, à Deo, adv. à θεός, Deus.

Θεοῖο, gen. Ion. pro θεῶν à θεός, Deus.

Θεία, Dor. pro θείονα, ης, h, currens, præ. part. act. f. g. à θείω, curro.

Θεοῖτο, δοῖτο, 3. sing. a. 2. m. opt. Ion. à θείω, -ω, pro commun. θεῖον, θεῖο, θεῖτο· à τίθημι, pono.

Θεοκλήτω, f. ἦω, Deum invoco, sc. ut preces meas audiat, Deum audio, Deo obedio: à θεός, Deus, et κλέω, audio.

Θεοκρίτος, u, b z h, divino judicio electus; item deorum iudex, Peryphras. Paradis: à θεός, et κρίνω, judico.

Θεοκτίστος, u, b z h, à Deo conditus: à θεός, et κτίω, condo, creo.

Θεολογία, as, h, THEOLOGIA, dissertatio de Deo: à θεός, et λέγω, dico. Angl. THEOLOGY.

Θεολόγος, u, b καὶ h, THEOLOGUS, qui de Deo disserit. Tribuitur Joanni Evangelistæ κατ' ἐξοχήν· à θεός, Deus, et λέγω, dico; p. ind. m. λέλογα.

Θεομάχῃω, Deo repugno; f. ἦω. p. ind. act. τεθεομάχηκα et

Θεομάχια, as, h, Deorum pugna: et

Θεομάχος, u, b z h, Deo repugnans: ex θεός, et μάχομαι, pugno.

Θεομεν, Poët. pro θεμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. à τίθημι, pono.

Θεομίσης, εός, -ῆς, b z h, Deo invidiosus: à θεός, et μίσος, τὸ, odium: at Θεομίση, eos, -ῆς, b z h, qui Deum odit: ab iisd.

Θεομοίρος, u, b z h, Poët. ὁ θεομοίρος ἔχων, qui sortem divinitus est adeptus; et hinc præstantissimus: ex θεός, Deus, et μοῖρα, factum. Th. μεῖρω, divido, sortior.

Θεόντων, gen. pl. part. præ. act. à θείω, curro; f. θεοσται· ὀδόντων λέυκα θεόντων, pro ὀδόντων λευκῶν, Hes. in Scut. 146.

Θεοπνεύστος, u, b z h, divinitus inspiratus: ex θεός, et πνεύω, f. πνεύω.

Θεοπομπός, u, b, THEOPOMPUS, nomen proprii viri.

Θεοπρεπής, εός, b z h, Deo conveniens, divinum quid præ se ferens; et neutro genere τὸ θεοπρεπές, divinum decus, divina majestas. Undè θεοπρεπῶς, divine.

Θεοπροπέω, vaticinor; f. ἦω, p. ἤκα et

Θεοπροπία, as, h, vaticinatio: et Θεοπροπίων, u, τὸ, vaticinium: et Θεοπροπίος, u, b z h, vates: à θεός, Deus, et προπίω, qui loco dei prædicat. Qui oraculum consultit.

Θεόρτος, u, b z h, Poët. a Deo exalatus: ex θεός, et ῥῶω, exiit.

ΘΕΟΣ, ὄ, δ, Deus, et aliquando etiam f. g. pro dea: q. à θείω, pono, facio: hinc ἀθεότης, ητος, h, impietas, &c.

Θεόδοτα, divinitus data; n. gen. pl. à

θεόδοτος, u, b z h, à Deo datus: ex θεός, et δίδωμι, do.

Θεοθεῖα, as, cultus Dei: et Θεοθεῖος, εός, b z h, Dei cultor, religiosus: ex θεός, Deus, et θείω, colo.

Θεοσεβῶς, adv. piè: à præced.

Θεοσὺγγής, εός, b z h, Dei osor: ex θεός, et σὺγγέω, odi.

Θεόταυρος, u, b, deus taurus; Epithet. Jovis: ex θεός, et ταῦρος, taurus.

Θεότης, ητος, h, divinitas. Th. θεός, Deus.

Θεότημος, u, b z h, THEOTIMUS, nomen proprii. Vel divinitus honoratus: ex θεός, et τιμή, honor. Th. τίω, honoro.

Θεοφάνη, ης, h, Ion. Dei apparitio: ex θεός, et φαίνω, appareo.

Θεοφίλε, voc. à Θεοφίλος, Theophilus, nomen proprii. idem valet quod Θεοφίλης, εός, -ῆς, b z h, pius, amans deorum, Deo gratus: à θεός, et φίλος, amicus.

Θεοφῶν, divinitus, adv. interdum et dat. pl. pro θεοῖς à θεός.

Θεοφράστος, u, b, THEOPHRASTUS, nomen proprii.

Θεοφρών, ονος, b z h, divinâ mente præditus, vates, propheta: ex φρῶν, mens, et θεός.

Θεοφύλακτος, u, b, z h, à Deo servatus, qui est in Dei tutela: à θεός, et φυλάσσω, custodio, f. ῥω.

Θεοράπινα, ης, h, ancilla: et Θεοράπιον, υδος, h, idem. Th.

Θεοράπων, ονος, δ, servus.

Θεοράπεια, as, h, sanatio, famulatus: à Θεοράπew.

Θεοραπειθία, dat. sing. a. 1. part. pass. f. g. et

Θεοραπειτεύειν, 3. sing. a. 1. opt. act. ἄω. à Θεοραπew, servio.

Θεοραπειτέον, sanandum est, verb.

Θεοραπειτής, ὄ, δ, minister, medicus: et

Θεοραπειτικός, η, ὄν, obsequiosus, sanandi vim habens, ad gerendam curam alicujus rei aptus: et

Θεοραπειτός, u, b z h, sanabilis: à Θεοράπew, famulor, servio, curo, sano, cum acc. f. εῖσω, p. τεθεοράπειω, a. 1. imperat. act. Θεοράπew, ἄτω, imperf. ind. pass. ἰθεοραπειθήμην, u, ετο, p. ind. pass. τεθεοραπειθήμην, u, ετο, a. 1. ind. pass. ἰθεοραπειθήμην, ης, η. Th. Θεοράπων, minister, servus.

Θεοραπήν, Ion. pro Θεοραπεία, mi-

nisterium, famulatus; sanatio: à præced.

Θεράπινα, as, ὄ, Dor. pro Θεοράπην, ης, h, nomen urbis, et ancilla, pro Θεράπινα. Item Θεοραπίδιον, ancilla, pro Θεοραπιδίων.

Θεράποντα, acc. sing. Θεράποντε, nom. dual. Θεράποντι, dat. pl. à ΘΕΡΑΠΙΩΝ, ονος, δ, minister, famulus, servus: q. à θείω, curo.

Θεραφεύω, Hebr. Lat. interpret. imagines, idola: Ang. TERAPHIM.

Θερεῖν, ης, h, Ion. pro θείρεα, vel θερεία, id quod θείρος, aestas.

Θείριος, ela, elon, astivus.

Θεοειράτη, per Synop. pro θεοειράτη, fervidissima, superl. f. g. à præced. Th. θείρος, aestas.

Θείρος, Dor. pro θείρος, gen. sing. à θείρος, eos, τὸ, aestas.

Θερίω, idem quod θείρω, calefacio.

Θερίω, astatem traduco, meto, cum accusat. sæpè absolute ponitur, f. ἴσω, p. τεθερίωκα, a. 1. part. act. θερίσας, asa, av, perf. ind. pass. τεθερίσμαι, a. 1. ind. pass. ἰθερίσθην· à θείρος, messis.

Θερίδος, ἦ, ὄν, astivus: ab eod. Th. θερίσειν, Dor. pro θερίσειν, præ. infin. act. à θερίω, meto.

Θερισμός, ὄ, δ, messis: et Θερισήριον, ον, τὸ, falx messoria: et Θεριστής, ὄ, δ, messor: et Θεριστικός, η, ὄν, messorius. et

Θερίσμων, seu θερίσμων, u, τὸ, vestis astiva. Th. θείρω, calefacio.

Θερμά, nom. pl. n. g. à θερμός calidus. Th. θείρω, calefacio.

Θερμαί, ὦν, al, thermæ, balnea calidâ: ab eod.

Θερμαῖον, calefacio, f. ἄνω, a. 1. ἰθέρμᾶνα, p. τεθέρμᾶγκα, præ. pass. θεοραπewμαι, perf. ind. pass. ἰθερίσμαι, a. 1. ind. pass. ἰθερίσθην. Th. θείρω, calefacio.

Θέρμετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. verbi Poët. θέρμεμαι, pro θεοραπewμαι, calefacio, ejusd. Th.

Θέρμη, ης, h, calor, aestus. Th. θείρω, calefacio.

Θερμότης, f. ἦω, labor calidâ calidâ perfundor: à θερμός, calidus, et λέω, lavo.

Θερμοπύλαι, ὦν, al, quasi dicas, calida porta, THERMOPYLÆ, locus quidam Græciæ, sic dictus quod propè eas Græciæ fauces calidâ sint aquæ.

Θερμός, ὄ, b z h, calidus, a, um; in superl. θεορότατος. Th. θείρω, calefacio.

Θερότης, ητος, h, calor.

Θέρω, calefacio. Poëticum tantum est.

ΘΕΨΟΣ, eos, τὸ, messis, aestas.

Θεσπίτης, u, b, THERSITES, nom. proprii.

Θείρος, ἄω. pro θάρρος, eos, τὸ, fiducia.

Θείρω, f. 1. ind. act. ἄω. pro θέρω, et θεορῶμενος, f. 1. part. m. à ΘΕΨΩ, calefacio, medeor, curo; f. θέρω, et ἄω. θέρω.

Θεῖς, pro θεί, pono, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, pono: a. 2. ἰθην

Θίσαν, posuerunt, Ion. pro *ἴθισαν*, 3. pl. a. 2. ind. act. *ἴθην*, ejusd. verbi.
Θίσαι, a. 2. infin. m. *ἴσθω*, 3. sing. a. 2. imperat. m. à *τίθηναι*, pono.
Θίσαις, *ως, ή*, **THESIS**, positio, depositio, sors pecuniae, Dem. c. Apat. *Θίσαις ἔλτω*, carminum compositio. Th. *τίθηναι*, pono.
Θίσκλος, *υ, δ ζ ή*, per Sync. pro *θεσκέλος*: sic in pl. n. g. *θεσκέλα*, divina, *Deo similia*: ex *θεός*, *Deus*, et *εἰκέλος*, *similis*, quod ab *εἶκω*, *similis* sum.
Θίσμος, *ία, ιον*, *legitimus*: à *θεός*, *lex*.
Θεσπότης, *υ, δ*, *legislator*: à *θεσπός*, *lex*, et *τίθηναι*, *pono*.
ΘΕΣΜΟΣ, *ῆ, δ*, *lex*, *strues ligamentorum*.
Θεσμοφορεῖον, *υ, τὸ*, *sacrum Cereis*: et
Θεσμοφορία, *festā in Cereris honorem*: ex *θεσμός*, *lex*, et *φέρω*, *fero*.
Θεσπεσία, *ας, ή*, et Ion. *θεσπεσίη*, f. g. à
Θεσπέσιος, *υ, δ ζ ή*, *divinus*, gen. Ion. *θεσπεσιου*. Th. *θεσπέσιος*, *vaticinūs*.
Θεσπέσιος, *υ, δ ζ ή*, *divinitus ardens*: à *θεσπέσιος*, *divinus*, et *δῶλω*, *uro*.
Θεσπίσσα, Dor. pro *θεσπίσσα*, a. 1. part. act. f. g. à
Θεσπίω, *vaticinor*: f. *ἴσω*, à **ΘΕΣΠΙΣ**, *ιος, δ ζ ή*, *vates divinus*.
Θεσπιμα, *ἄτος, τὸ*, *oraculum*: à *praeced*.
Θεσσαλονικέος, *ἑως, δ*, *Thessalonicensis*: à
Θεσσαλονίκη, *ης, ή*, **THESSALONICA**, *nom. urbis*; sic dict. Gr à *victoriā Thessalis reportatā per Philippum*.
Θέσαν, Ion. et Poët. pro *ἔθεσαν*, 3. pl. a. 2. ind. act. à *τίθηναι*, *pono*.
Θεστίης, *υ, δ*, **THESTIENS**, *nom. propr.*
Θέστωρ, *opos, δ*, **THESTOR**, *Aenopis filius*: hinc *Θεστωρίδης*, *υ, δ*, *Thestoris filius*.
Θεσπᾶτα, *τὰ*, *responsa divina*: à *θεσπᾶτος*, *υ, δ ζ ή*, à *Deo dictus*; *fatalis*: ex *θεός*, et *φημί*, *dico*.
Θετίον, *ponendum*, *nomen verbale*: à *τίθηναι*, *pono*.
Θετίκός, *ή, δν*, *positivus*, a, *um*: in pl. n. g. *θετικά*, ab eod. Th.
Θετικῶς, *adv. affirmativè*, cui oppositur *ἀρνητικῶς*, *negativè*: à *praeced*.
Θέτις, *ή*, **THETIS**, *nom. propr.*
Θέτο, *repositus*, Ion. pro *ἔθετο*, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi *τίθηναι*, *pono*.
Θετός, *ή, δν*, *positus*, *adoptivus*: ab eod. Th.
Θετράλα, *ας, ή*, **THESSALIA**, *nomen regionis*: hinc *Θετράλοι*, *οί*, *Thessali*.
Θεῦ, Dor. pro *θεῦ*, vel *θεῖο*, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.
Θευγενής, *ἰώος, ή*, per Crasin pro *θεογενής*, à *Deo natus*.
Θεύεσθαι, *Cretensium dialecto pro δέλεσθαι*, *Hesych*.
Θεῦσας, *α, δ*, Dor. decl. **THEU**;

DAS: *nomen pseudoprophetae*, Lat. *torrens*.
Θευμερῆ, Dor. pro *θεομερεῖ*, quod Att. *θεομερῆ*, dat. sing. à *θεομερής*, *ἑός, δ ζ ή*, Att. pro *θεομερής*, *divinus*: q. *ἐπὶ θεῶ μεμερισμένη*, à *θεός*, *Deus*, et *μερίζω*, *partior*. Th. *μερίζω*, *divido*.
Θεῦμορος, *υ, δ ζ ή*, per Crasin et Dor. pro *θεῦμορος*, à *Deo datus*, seu per *distributionem alicui à Deo datus*: ex *θεός*, et *μερίζω*, *partior*, p. ind. m. *μέμορα*, Poët. *ἐμμορα*.
Θεῦσαι, Ion. pro *θεῦσαι*, 2. sing. f. 1. ind. m. et
Θεῦσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi *θεῦω*, *curro*: f. *θεῦσομαι*.
Θευσόμενος, Dor. pro *θεουσόμενος*, f. 1. part. m. ejusd.
Θευχαρῆλα, Dor. pro *θεοχαρῆλα*, *fœmina nomen*.
ΘΕΨΩ, f. *θεῦσομαι*, *curro*, *cursum contendo*. Sed **ΘΕΨΩ**, f. *θήσω*, *pono*: *undè τίθηναι*.
Θέμεν, pro *θᾶμεν*, Ion. 1. pl. a. 2. sub. act. à *τίθηναι*, *pono*.
Θεάντων, gen. pl. part. præs. act. contract. pro *θεάντων*, *spectantium*: à *θεᾶω*, *specto*.
Θεωρεία, seu *-ία, ας, ή*, *speculatio*, *contemplatio*. Th. *θεωρῆς*, *spectator*.
Θεωρέω, *specto*; f. *ἴσω*, p. *τεθεώρηκα*, a. 1. sub. act. *θεωρήσω*, *ης, η*, Th. *θεωρῆς*. Undè et
Θεωρήμα, *ἄτος, τὸ*, *quod contemplatur*; *praecipuum*.
Θεωρητικός, *ή, δν*, *contemplativus*.
Θεωρικός, *ad speculationem*, *ludorum pertinens*: à *θεωρία*.
Θεωρίζω, f. *ἴσω*, *aspicio*, *specto*.
Θεωρίς, *ἴδος, ή*, *nomen navis publicae*, *quā Athenienses suos θεωρῆς*, et *sacrorum publicos ministros*, *ad oraculum Deliacum consulendum mittebant*.
ΘΕΩΡΟΣ, *ῆ, δ*, *spectator*, *contemplator*: qu. à *θεῦμαι*, *specto*; *signif. etiam qui rerum divinarum curam gerit*: à *θεός*, et *ῥορα*, *cura*.
Θήβη, Dor. pro *Θήβρη*, seu *ἐν ταῖς Θήβαις*, *Thebis*.
Θηβαγενής, *ἑός, δ ζ ή*, *ex urbe Thebanorum oriundus*: ex *Θήβη*, et *γείνομαι*, *nascor*.
Θήβαζε, *Thebas*, *adv. à Θήβη*.
Θηβαῖος, *ατα, αιον*, *Thebanus*: et in pl. *Θηβαῖοι*, *οί*, *Thebani*.
Θήβη, *ης, ή*, **THEBÆ**: *nomen urbis*; hinc
Θήβηθεν, *Thebis*, *adv.*
Θηγᾶνη, *ης, ή*, *cos*. Th. *θήγω*, *acuo*.
ΘΗΤΩ, *acuo*, *incilo*, *instigo*: f. *θηξω*, p. ind. act. *τήθηχα*, a. 1. *ἔθηξα*.
Θηεῖσθαι, Ion. pro *θεᾶσθαι*, *præs. inf. med. et*
Θηεῖτο, *contemplabatur*, Ion. pro *ἴθηετο*, et hoc pro *ἔθετο*, 3. sing. imperf. med. à
Θηέμαι, Ion. pro *θεῖομαι*, *specto*: q. v.
Θηεόμενος, *spectans*: Ion. et Dor. pro *θεόμενος*; *præs. part. med. à θεῖομαι*.
Θηεῖντο, Dor. pro *ἴθηεντο*, quod

Ion. pro *ἔθεῖ*
 pl. imperf. ind.
Θηεᾶντο, *concl*
 pro *ἰδίσαντο*, 3. p.
 verbi *θήσθαι*, Ion. p.
Θηεᾶσθαι, Ion. p.
 a. 1. inf. m. ejusd. verbi
Θηητός, ή, δν, *mirandus*
 à *θήσθαι*, Ion. pro *θεᾶσθαι*,
Θήϊον, Ion. pro *θεῖον*, *τὸ, sui*
 quod vide.
Θηκαῖος, *α, ον*, q. *theca destinatus ad aliquod condendum vel recipiendum*: à *θήκη*.
Θηκάμενος, *ponens*: a. 1. part. m. verbi *τίθηναι*, *pono*.
Θηκαν, Ion. pro *ἔθηκαν*, 3. pl. a. 1. ind. act. et
Θηκατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et
Θηκε, *posuit*; Ion. pro *ἔθηκε*, 3. sing. a. 1. ind. act. à *τίθηναι*, *pono*: f. *θήσω*, a. 1. *ἔθηκα*, p. *τέθεικα*.
Θήκη, *ης, ή*, **THECA**, *ubi aliquid reponitur*, *sepulchrum*: ab eod. Th.
Θήκιον, *τὸ conditorium*, *entaphium*, *sepulchrum*: à *θήκη*.
Θηλαῖω, f. *ἄνω*, p. *γακα*, *papillam sugendam*, *præbeo*. Th. *θηλή*, *papilla*.
Θηλάζω, *lacto*, *lac præbeo*; item *sugo*; f. *ἄσω*, p. *τεθήλακα*. Th. *θηλή*, *papilla*.
Θηλαμών, *δ ζ ή*, *nutritor*, *nutrix*: à *præced*.
Θηλάσις, *ας, ε*, *suxerin*: aor. *ἔθλασα*, *germino*, *pubesco*.
Θηλέω, Ion. pro *θαλέω*, *id. quod θαλλω*, *germino*, *pubesco*.
Θήλεως, gen. Att. à *θηλυς*, quod vide.
ΘΗΛΗ, *ης, ή*, *papilla mamma*, *uberis apex*, *tuma*.
Θηλητήρ, *kuynhγός*, apud Hesych. *fortè legem θηρητήρ*, *venator*: à *θηρ*, *fera*.
 * **Θηλυγονία**, *ας*, *materna generatio stirpis*.
Θηλυδότης, *υ, δ*, *mollis*, *effeminatus*: q. à *θηλυς*, et *δράω*, *ut sit feminam ago*.
Θηλυκός, *ή, δν*, *femininus*.
Θηλυμάνης, *ἑός, δ ζ ή*, *insatiens mulierum amore*: ex *θηλυς*, *femina* et *μάνια*.
Θηλυμω, *effemino*, *feminarum more lascivio*: hinc *θηλυμένσθαι*, *præs. inf. med.*
 * **Θηλυπραγής**, *ἑός, δ ζ ή*, *fœminis conveniens*: ex *θηλυς*, et *πρέπει*.
ΘΗΛΥΣ, *eos, δ ζ ή*, *vel υς, εια*, *υ*, *fœmineus a, um*; *vel fœmina vim habens fovendi*: *θηλυς*, *ἔιση*, *ros herbas vegetans*, *Hes. Scut. Herc. ver. 396*. *ποιῖσα θάλλειν*, *vel à θάω*, *nutrio*; *τὸ θηλυ*, *sub. γένος*, *fœmininum genus*: item *τὸ θηλυ*, *ingenium muliebne*. *Plato in Cratylō*, *τὸ θηλυ*, *denominatum videri ait*, *ἀπὸ τῆς θηλῆς*, à *mammâ fœmineâ*.
Θηλυτερῶν, *mulierum*: gen. pl. *ἔθλυτεραι*, *compar. f. g. à*

ἰλότερος, effaminator, mollior : à ranced.
 Ἰσχυροτέρως, ὁ δὲ ζή, *femineis carnis partum edens, habilis feminae procreanda* : ex Ἰσχυρος, femina, et τίκτω, pario : p. m. τέτοκα.
 Ἰσχυρός, ὄνος, contrac. ἰς, ἦ, Hesych. τροφός, τήθη, alitrix, nutrix : à Ἰσχυλή, manima.
 Ἰσχυρών, ὄνος, ὁ, *acervus rerum simul positarum, cumulus* : à τίθηαι, pono.
 Ἰσχυρώνια, ας, ἦ, *acervus, tumulus*.
 Ἰσχυρὸν, ὄνος, ὁ, *acervus* : idem quod Ἰσχυρὸν. Est et
 Ἰσχυρὴ, explivata particula : et pro quidem sumitur, et certè.
 Ἰσχυρίον, lac : γάλα, Hesych. à δάω, nutrio, lacto.
 Ἰσχυρῆς, εως, ἦ, punctum, momentum, celeritas ; curatio in vulneribus per suturæ commissionem.
 Ἰσχυρία, 2. sing. opt. præ. pass. à Ἰσχυρῆσαι, Ion. pro Ἰσχυρῆσαι, specto, video.
 Ἰσχυρῶ, stupeo, cum stupore admiror : q. à Ἰσχυρῶ, miror.
 Ἰσχυρῶ, ῥός, ἦ, Æol. φήρ, *FERA*, item lep. gen. pl. Ἰσχυρῶν, dat. pl. Ἰσχυρῶι, qu. à Ἰσχυρῶ, curro. Hinc
 Ἰσχυρῆ, ας, ἦ, *venatio, item præda venatu captâ*. Est et
 Ἰσχυρῆ, ἦ, *THERA*, insula.
 * Ἰσχυρῶντες, οἱ, *belluorum duces*.
 Ἰσχυραίων, ἔπος, *vaticinium in insula Thera redditum*. Th. Ἰσχυρῆ.
 Ἰσχυρῆρα, ἄτος, τὸ, *venatio, captura* : à
 Ἰσχυρῶν, præ. infin. à Ἰσχυρῶ, venor. Th. Ἰσχυρῶ.
 Ἰσχυρῶσαι, ἦ, ὄνος, *venator, sectator* : et Ἰσχυρῆτικός, ἦ, ὄνος, *venaticus* : à Ἰσχυρῶ, fera.
 Ἰσχυρῶς, venor, sector. Th. Ἰσχυρῶ.
 Ἰσχυρῶν, πέπλον, ποκίδον, Atticis, inquit Hesych. q. à Ἰσχυρῶ, bellua ; alii à Ἰσχυρῆ, Thera insula.
 Ἰσχυρῶντε, præ. imperat. act. et Ἰσχυρῶντες, præ. infin. act. Ἰσχυρῶνται, a. 1. infin. act. à Ἰσχυρῶ, ferarum venor. Th. Ἰσχυρῶ, fera.
 Ἰσχυρῶντες, venari, assectari ; præ. infin. act. Ion. pro Ἰσχυρῶντες.
 Ἰσχυρῶνμα, ἄτος, τὸ, *venatio* : à Ἰσχυρῶ, ferarum.
 Ἰσχυρῶντης, ὄνος, ἦ, ac Ἰσχυρῶντης, ἦρος, ὄνος, *venator, et*
 Ἰσχυρῶντικός, ἦ, ὄνος, *venaticus* ; unde δὲ Ἰσχυρῶντικῆ, *venandi scientia, venatio* : à
 Ἰσχυρῶ, ferarum venor, insidiosè observo, capto, f. εἶσω, p. τεθήρευκα à Ἰσχυρῶ, fera.
 Ἰσχυρῶς, gen. sing. Ion. à Ἰσχυρῆ, ας, ἦ, *fera captâ* : ab eod.
 Ἰσχυρῶντης, ἦρος, ὄνος, *venator* ; idem quod Ἰσχυρῶντης : à Ἰσχυρῶ, venor, quod à Th. præced.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, *venator* ; ab eod. verbo et Th.
 Ἰσχυρῶντικῆ, scil. φάρμακα, medicamenta, quibus venatorum animalium morsus sanantur : et

Ἰσχυρῶντικῆ, scil. ἀντίδοτος, *THE-RIACIA*, antidotus adversus venena. Th. Ἰσχυρῶ, fera.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, ἦ, à *feris captus* : à Ἰσχυρῶν, fera, et ἀλλίσσω, capio.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, ἦ, à *feris comestus* : à Ἰσχυρῶν, et βρώσκω, comedo.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, ἦ, à *belluis pugno*, f. Ἰσχυρῶν, p. τεθηριωμάχηκα, a. 1. Ἰσχυρῶντος, ας, ἦ, à Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, ἦ, qui cum feris pugnat : compos. ex Ἰσχυρῶν, idem quod Ἰσχυρῶ, fera, et μάχομαι, pugno.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, ἦ, qui cum feris pugnat.
 Ἰσχυρῶν, ὄνος, τὸ, *fera, bestia* ; apud medicos, *bestia venenata*. Th. Ἰσχυρῶ, idem.
 Ἰσχυρῶς, ὄνος, ὄνος, ἦ, *ferinus*.
 Ἰσχυρῶν, ἦ, *in naturam ferinam converto, irrilo*.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, ἦ, *feris refertissima, neut. gen. pl. superl. à*
 Ἰσχυρῶντος, εως, ὄνος, ὄνος, ἦ, *ferus, a, um ; ferinus*. Th. Ἰσχυρῶ, fera.
 Ἰσχυρῶντος, adv. *ferino more* : à præced.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ἦ, *fericida* : ex Ἰσχυρῶ, fera, et φένω, occido ; p. med. πέφωνα.
 Ἰσχυρῶντος, præ. part. pass. à Ἰσχυρῶν, venor. Th. Ἰσχυρῶ, fera.
 Ἰσχυρῶντος, captans, præ. part. act. ab eod. verbo et Th.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, ἦ, *operarius, servus mercenarius*.
 Ἰσχυρῶντος, lactasse, a. 1. infin. act. verbi δάω, nutrio, lacto, vel per Sync. pro Ἰσχυρῶντος. Sic Ἰσχυρῶντος, suavit, à δάω vel pro Ἰσχυρῶντος, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. à Ἰσχυρῶ, lacto. Th. Ἰσχυρῶ, papilla.
 Ἰσχυρῶντος, 3. pl. a. 1. opt. med. contemplati sint, Ion. pro Ἰσχυρῶντος, ea in η coalescentibus, et v in a verso : à δάω, specto, f. Ἰσχυρῶντος, a. 1. ind. med. Ἰσχυρῶντος, a. 1. opt. med. Ἰσχυρῶντος.
 Ἰσχυρῶντος, thesaurus extruo, congero, fut. Ἰσχυρῶντος, perf. τεθησαύρικα perf. ind. pass. τεθησαύρισμαι : à Ἰσχυρῶντος.
 Ἰσχυρῶντος, ἄτος, τὸ, *repositorium ; thesaurus* : à præced.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, ἦ, *THERIAURUS*, à τίθημι εἰς αὐρίον, in crastinum repono. Vel ab αὐρῶς, dives, ut sit divitiarum repositio.
 Ἰσχυρῶντος, ἄτος, ὄνος, ὄνος, ἦ, thesauri custos.
 Ἰσχυρῶντος, acc. sing. à Ἰσχυρῶ, εως, ὄνος, ὄνος, ἦ, *Theseus, nomen propr.*
 Ἰσχυρῶντος, 3. sing. f. 1. ind. act. et Ἰσχυρῶντος, f. 1. inf. act. et Ἰσχυρῶντος, Dor. pro Ἰσχυρῶντος, Dor. et Æol. pro Ἰσχυρῶντος, ponemus, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi τίθημι, pono, f. Ἰσχυρῶ, a. 2. Ἰσχυρῶντος.
 Ἰσχυρῶντος, εως, ὄνος, ὄνος, ἦ, *THESEUS*, nomen propr.
 Ἰσχυρῶντος, lactare, Ion. pro Ἰσχυρῶντος, quod contractè pro δάω, præ. inf. pass. verbi δάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro Ἰσχυρῶντος, a.

præs. inf. pass. à Ἰσχυρῶ, lacto. Th. Ἰσχυρῶ, papilla.
 Ἰσχυρῶντος, f. 1. ind. med. Ἰσχυρῶ, f. 1. ind. act. in pl. Ἰσχυρῶντος, et Ἰσχυρῶντος, Dor. pro Ἰσχυρῶντος, 3. pl. f. 1. ind. act. à τίθημι, pono.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ἦ, et Ἰσχυρῶντος, ἦ, ancilla mercenaria. Th. Ἰσχυρῶ, servus mercenarius.
 Ἰσχυρῶντος, (Dor. Ἰσχυρῶντος) f. 1. ind. act. à τίθημι, pono.
 Ἰσχυρῶντος, acc. sing. à Ἰσχυρῶ, servus.
 Ἰσχυρῶντος, ας, ἦ, *servulus*.
 Ἰσχυρῶντος, mercede servio, f. εἶσω.
 Ἰσχυρῶντος, ἦ, ὄνος, mercenarius. Omnia à Ἰσχυρῶ.
 Ἰσχυρῶντος, ἦ, ancilla. Vide Ἰσχυρῶντος.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, panis qui diis proponebatur.
 Ἰσχυρῶντος, f. ἄσω, choros duco, tripudio : à
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, *caelus et multitudo tripudiantium ; παρὰ τὸ θεῖα ἴσσαι, quod divina canant*. Sunt qui legunt Ἰσχυρῶντος, et si ad Bacchum respicias, Ἰσχυρῶντος, est Bacchica orgia celeberrima : à Ἰσχυρῶ, Cret. et Æol. pro θεῶς unde Lacon. αἰός.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, οἱ, *soadales, qui simul choros exercent ; frequentius dicitur de iis qui sacrificiorum et cultus divini prætextu, veluti soadales, coibant festis diebus, epulisque indulgebant* : à præced.
 Ἰσχυρῶντος, ἦ, fiscella è viminibus in modum arcule.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, *totus sub carbonibus ; item tener, venerabilis*.
 Ἰσχυρῶντος, a. 2. inf. act. et Ἰσχυρῶντος, Ion. pro Ἰσχυρῶντος, præ. inf. à Ἰσχυρῶ, tango.
 Ἰσχυρῶντος, Dor. pro Ἰσχυρῶντος, tangens, præ. part. act. f. g. et Ἰσχυρῶντος, tange, Dor. pro Ἰσχυρῶντος, a. 2. imperat. act. à
 Ἰσχυρῶντος vel Ἰσχυρῶντος, TANGO, attingo, f. ζω, p. τίθηκα, a. 1. Ἰσχυρῶντος, a. 2. Ἰσχυρῶντος. Hinc
 Ἰσχυρῶντος, εως, ἦ, *lactus*.
 Ἰσχυρῶντος, aut Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, ἦ, *acer vus, cumulus* ; item litlus, Est et Ἰσχυρῶντος, acc. sing. pro Ἰσχυρῶντος, litlus.
 Ἰσχυρῶντος, Deus ; Cretens. a θεός.
 Ἰσχυρῶντος, malus, pro Ἰσχυρῶντος, comestus à vermibus vel tineis, quod à Ἰσχυρῶ, pl. à Ἰσχυρῶ, et βρώσκω, comedo.
 Ἰσχυρῶντος, conjicio, Hesych. puto à Ἰσχυρῶ, ut sit vatis instar divinare.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, *eunuchus* ; propriè cui testes contusi : à δάω, frango.
 Ἰσχυρῶντος, ὄνος, ὄνος, pro eodem.
 Ἰσχυρῶντος, ἄτος, τὸ, *fractura, collisio* : à δάω.
 Ἰσχυρῶντος, ἰος, τὸ, *THLASPI*, à herba : à δάω, quia semen habet quasi contusum.
 Ἰσχυρῶντος, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro Ἰσχυρῶντος : à
 Ἰσχυρῶντος, elido, frango, f. ἄσω, p. ἀκε.
 Ἰσχυρῶντος, idem ac Ἰσχυρῶντος, spado cui testes τεθηλιμέται, seu Ἰσχυρῶντος : à

ΘΑΙΓΩ, premo, elido, affligo, f. φω, p. φα, perf. ind. pass. τεθλιμμαι, part. p. pass. τεθλιμένος, presens, pro θλιώ, Aol. φάγω undē Lat. FLIGO.

Θλιψίς, εως, ή, afflictio, anxietas: à præced.

Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, morior, θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, et θνάτς, Dor. pro θνήτς, mortalis. Th. θνήσκω.

Θνατά μέλη, mortalia membra, nom. vel acc. pl. neut. gen. à θνατς. Vide præced.

Θνήσκει, f. 1. ind. med. et θνησμαιός, ala, αἶον, mortificatus. Hinc τὸ θνησμαιός, u, cadaver.

Θνήσκει, εως, ή, mors: et θνήσκω, moriebantur, pro θνησκων, 3. pl. imperf. ind. act. et θνήσκοντες, nom. pl. præ. part. act. omnia à

ΘΝΗΣΚΩ, morior, f. θνήσκει, η, ιται, f. 2. ind. m. θανάμαι' p. τήνκα q. à θνάω, plusq. p. ind. act. ετεθνήσκει, εις, ει, a. 2. εθίω, εις, ει, q. à θείνω, percutio: p. med. τίθνα' inf. p. med. τεθνάται, contractè pro τεθναίται. Hinc θνήτς, mortalis.

Θηπογαμία, as, ή, nuptia mortaliū, vel à ded cum mortali contractæ: ita dic. nuptiæ deæ Thetidis cum Peleo mortali: à θνητς, et γάμος.

Θηπότο, gen. Ion. à θνητς, ή, δν, mortalis: dat. pl. θνητόται.

Θηπών, gen. pl. à θνητς.

Θοάξ, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θοήσι, f. άω, celeritèr moveor: in sedem insilio: sedeo: à θοός, celer.

Θολώντα, acc. sing. part. præ. à θολός, f. ώω, p. ωκα, turbo caeno, succulento excitato, turbo, perverbo animum. Th. θολός, f. η.

ΘΟΟΣ, à, δν, celer, velox: q. à θείω, celeritèr eo.

Θόρς, desiliit, 3. sing. a. 2. act. Ion. à

Θορώ, vel θόρω, salio, f. ήω, a. 2. θορον. Hinc

Θορώνω, et θορόνυ, libidine agitator, coitum appeto; πρὸς τὴν θορὴν ἐρύνεσθαι, ad genitale semen excrementum enpetu quodam ferri.

Θορον, Ion. pro θορον, imperf. indic. act. vel a. 2. indic. act. verbi θόρω.

Θορός, ή, δ, et θορή, ης, ή, semen genitale: θόρος, u, δ, admissarius, Hes. Th. θόρω, salio.

Θοροβέσω, Dor. pro θοροβέσω, 3. pl. præ. ind. act. tumultuantur: à θοροβέω, tumulturo, perturbo; applaudo, Dcm. Phil. ii. f. ήσω, p. τεθοροβήκα, imperf. ind. act. θοροβέω, -ων. Th. θοροβός, tumultus.

Θοροβήγῃ, obstrepit, 3. sing. a. 1. sub. act. à præced.

Θοροβός, u, δ, tumultus, turba: à θόρος, tumultus, et βοή, clamor. Hinc θοροβέω, tumulturo.

Θοροβύντες, tumultuantes, præ. part. act. pl. num. masc. gen. ab eod. Th.

ΘΟΡΩ, sive θορώ, salio: q. à θείω βήον, præ. part. θόρων.

Θῆ vel θέσω, θέσω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, pono: a. 2. ind. m. ἐθήμη.

Θουκυδίδης, u, δ, THUCYDIDES, in dat. Θεουκιδίῃ.

Θούριος, impetuosa, gen. sing. à θούρις, ή. Th. θόρω, salio.

Θούριος, u, δ, impetuosus; in f. g. θούρις' ab eod. Th.

Θύρος Συβαρίτης, THURUS Sybarita, nomen viri.

Θώκος, Poët. pro θώκος, sedile, solium: à θώκος, sedeo.

Θώων, acc. sing. à θώω, Thoon, nomen propr.

Θώω, adv. celeritèr. Th. θοός, celer.

Θώτης, τητος, δ, nom. propr. Θράκη, ης, ή, THRACIA.

Θράκιος, et Θρακίος, Ion. Θρηκίος, ia, ion, Thracius: à θράξ.

Θράκις, Thracum more. Th. θράξ, Thraz.

Θράμις, arces, Hesych. Hinc verisimile per Aphar. Anglicè RAM.

Θράνος, u, δ, sella. Th. θράω, sedeo. Θρανίδιον, u, τδ, dim. à θράνος, ΘΡΑΞ, ακός, et Poët. Θρηξ, -ηκος, δ, THRAX.

Θρασεία, as, ή, f. g. à θρασύς, audax.

Θρασείω, adv. audactèr: à θρασύς, θράσος, eos, τδ, audacia, per Metath. pro θράσος, idem.

Θράσσω, perturbo, vellico, Poët. pro τάρασσω, turbo, per Sync.

Θρασύγιος, u, δ, z ή, Poët. qui audacia habet membra; δ θρασείων γεία.

Θρασυκάρδιος, u, δ, z ή, audax, praeditus corde: à θρασύς, audax, et καρδιά, cor.

Θρασυμάχων, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων' à θρασύμαχος, u, δ, z ή, audax in pugna, quod vide.

Θρασυμάχωνος, u, δ, z ή, Poët. et Dor. pro θρασυμάχωνος, u, δ, z ή, audax machinator, qui consilium init audax: ex θρασύς, audax, et μηχανή, machina.

Θρασυμάχης, et Θρασυμάχος, u, δ, audax in pugna; item THRASYMACHUS, nomen proprium: q. audax in bello: ex θρασύς, et μάχη, pugna.

Θρασυμένονα, acc. sing. à θρασυμένονος, u, δ, z ή, audax, qui audactèr hostem irruentem sustinet: ex θρασύς, audax, et μένω, maneo, expecto.

Θρασυμήδεα, acc. sing. à θρασυμήδης, eos, THRASYMEDES, nomen propr.

Θρασύνη, audacem reddo. Hinc θρασύνημος, meipsum audacem reddo, vel audax fio; item audactèr loquor. Th. θρασύς, audax.

Θρασύπτονος, u, δ, z ή, Poët. δ εν τούτς πτόνιος, θρασύς, qui labores audactèr adit, et tolerat.

Θρασύς, cia, δ, audax. Th. θρασύς, fiducia.

Θρασύς, ή, δν, fragilis: à ΘΡΑΥΩ, frango, serio: q. à θλώω, mutato l in p.

ΘΡΑΨ, sedeo, f. ήω, a. 1. ind. med. ἐθραψάμην, a. 1. infin. med. θραψασθαί.

Θρήσσα, as, ή, Dor. pro θρησσα legit. et Θρήσσα, vel -ττα, Threissa.

Θρήμμα, άτος, τδ, pecus, omne quod alitur, pro θράμμα: à τρέφω, alo, fut. θρέψω, perf. ind. pass. τέθραμμαί.

* Θρεμματροφέω, pecora alo vel habeo.

Θρέξασκον, cucurri, vel cucurrunt, 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro θρέξαι, vel θρέξαν, verbi τρέχω, curro, fut. θρέξω, perf. ind. act. δέδραμκα, a. 2. ind. act. εδδραμον, p. med. δέδραμα. Alii volunt esse imperf. ind. act. verbi θρέξασκον, idem quod τρέχω, curro.

Θρέξω, fut. 1. med. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.

Θροκάριος, u, δ, z ή, Poët. cui præ metu cor in pectore trepidat et salit: à θροέω, et per Sync. θρέω, et καρδιά, cor.

Θρέπτα, τὰ, per Sync. pro θρεπτήρια, q. v.

Θρεπτήρια, τὰ, educationis præmia. Th. τρέφω, alo, f. θρέψω.

Θρεπτός, ή, δν, altitils, nutritus. Θρεπτήρια, as, ή, nutrix.

Θρέφθη, 3. sing. a. 1. indic. pass. Ion. ab eod. Th.

Θρέψαι, a. 1. inf. act. θρέψαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Θρέψαμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Θρέψασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Θρήψε, pro ἔθρηψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Θρέψω, nutrio, a. 1. imperat. act. et Θρέψω, alam, fut. 1. ind. act. à τρέψω, alo.

ΘΡΕΨΩ, vel θρόμαι, tumultuando clamo seu loquor. Hinc θρός, clamor.

Θρηκίος, ia, ion, Thracius: à Θρηξ, ηκός, Ion. pro Θρήξ.

Θρηξί, Ion. pro Θρήξ, quod pro Θρήξ, Thrac.

Θρηκη, ης, ή, THRACIA, nomen regionis.

Θρηκθην, adv. ex Thracia.

Θρηκῶν, gen pl. Ion. pro Θρακῶν à Θρήξ, Thrac.

Θρήνη, præs. imperat. act. à Θρηνώ, lamentor, odas lugubres cano; imperf. ἔθρηνεον, -ων f. ήσω, perf. τεθρήνηκα, a. 1. imperat. act. θρήνησον, άτω, plange: à

ΘΡΗΝΟΣ, υ, δ, luctus, planctus; q. à θρέω, tumultuando clamo, vel loquor. Alii παρὰ τὸ θράνεον τὸν νέν, quòd luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à Θρηνώ, q. v.

Θρήνυς, ὄος, δ, scabellum pedum. Th. θράω, sœdo, f. ήσω.

* Θρηνώδης, eos, δ ζ ή, ad lamentandum propensus, flebilis, querulus: ex θρήνος, et ὄδι.

* Θρησκεία Θεῦ, cultus Deo præstandus. Jos. Ant. iv. 4. iv. 8, 44, i. 25. et passim, quod negant Suicerus, Elsnerus, et Wolfius dici: gen. scil. object.

Θρησκεία, as, et Ion. -η, ης, ή, religiosus, superstitiosus cultus Deorum: à

ΘΡΗΣΚΕΥΩ, superstitiosè Deum colo, veneror, q. Θεῶ ἀρεσκείν. Hinc Θρησκός, υ, δ, religiosus: à præced.

Θρητῆνον, υ, τὸ, ea pars currus cui onera imponuntur: an à θρησαι, sedere?

Θρηαί, ai, calculi, quos, sortilegi in urnam mittunt: an à θραώω, frango? quia fragmenta lapidum.

Θριαμβεύω, TRIUMPHO de aliquo, triumphare facio: cum acc. f. εύω, a. 1. part. act. θριαμβεύσας, ανος et

Θριαμβήτης, η, δν, triumphalis: à ΘΡΙΑΜΒΟΣ, ον, δ, TRIUMPHUS: ex θρίων, folium, et ἐμβαίνω, incedo; enim triumphantes solebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum foliis, seu festâ fronde incedere.

ΘΡΙΓΚΟΣ, seu θριγχός, ος, δ, pinna seu corona murorum, vallum, septum, maceria, templum: à θριξ, quin ut capillus muri.

ΘΡΙΑΞ, άκος, ή, lactuca; herba nota.

Θριμύς, idem ac γογγυμύς, murmur, fremitus. Hesych. an à τριζώ, strido?

Θρίαξ, άκος, δ, vannus, vannulus. Alii leg. τρίαξ.

ΘΡΙΞ, τριχός, ή, capillus, seta, villosus; dat. pl. θριξί: hinc τριχώδης, eos, δ ζ ή, pilosus; τριχώδης, η, δν, idem.

Θρίων, vel θρίων, ον, τὸ, folium ficus, frons ficulnea; qu. à θρέω, sono θρίος, υ, δ, extremus rudens, qui laxatur primum in prorâ, vento favente: ab eod. Th.

Θρίψ, θριπός, δ, vermis qui lignis innascitur. Th. τριβω, tero.

Θροίω, turbo, tuultuando clamo; item loquor, fut. ήσω, perf. τεθρόηκα à θρός, clamor tumultuantium, quod à perf. med. τέθροα, verbi θρέω, vel θρέομαι, tumultuando clamo.

Θροθῆναι, turbatum esse, a. 1. inf. pass. θροθεις, a. 1. part. pass. à θροίω, turbo.

ΘΡΟΜΒΟΣ, υ, δ, grumus, v. gr. sanguinis concreti.

Θρομβόμαι, in grumos concreasco, infin. præs. med. θρομβῶσθαι, a. 1. part. pass. θρομβωθείς, είσα, εν, concretus: à θραced.

ΘΡΟΝΟΝ, υ, τὸ, flos, pigmentum, rosa.

Θρόνος, υ, δ, THRONUS, solium, regnum: q. θράνος à θράω, sedeo.

Θρός, contr. θρῆς, ἔ, δ, tumultuantium clamor, rumor, fama, sonus: à θρέω, clamo.

ΘΡΥΛΛΙΣ, ἴδος, ή, ellychnium, herba cujus folia sunt apta ad ellychnia.

ΘΡΥΓΑΝΑΨ, frico, scalpo.

Θρυλώ, idem quod θρυλλίζω.

Vide in θρόλλος, susurrus.

Θρύλλημα, άτος, τὸ, murmur: à θραced.

Θρυλλίζω, et θρυλλίσσω, susurro, murmurro: à

ΘΡΥΛΛΟΣ, υ, δ, susurrus, murmur, tumultus: qu. à θρέω, sono.

Hinc θρυλλέω et θρυλλίζω, susurro, murmurro: πολυθρύλλητος, υ, δ ζ ή, omnium sermone celebratus.

Θρύμμα, άτος, τὸ, fragmentum: à θρόπτω, frango. Hinc Angl. THRUMS.

ΘΡΥΨΟΝ, υ, τὸ, junco, herba palustris, ulva: qu. à θρόπτω, quia fragilis.

Θρυπτόμενος, contritus, præs. part. pass. à

ΘΡΥΠΤΩ, frango, comminuo, frio, frango luxu, f. 1. ψω, f. 2. τριψῶ, pro θρυψῶ, θ in τ mutato

Euphonia ergò; perf. ind. act. τεθρυψα perf. indic. pass. τεθρυμμα. Hinc

Θρύψις, εως, ή, fractio, comminutio.

ΘΡΩΣΚΩ, salio, insilio. Hinc Θρωσμός, υ, δ, tumultus, locus eminers: q. à θροίω, salio.

Θυά, arbor quædam odorata, THY. dicta: à θέω, suffio.

Θυάζω, orgia celebros. Th. θέω, sacrificio.

Θυαί, -ών, οί, haruspices, qui è sectis victimis divinant.

Θυάπης, άγος, δ, sacrilegus, Hesych. legendum credo θυάπης.

Θυαπος, lolium: Diosc. an quòd cum impetu nascitur, et veluti currit inter fruges? à θέω, vel θέω.

Θυάς, άδος, ή, quæ furore percita fertur. Scribitur etiam θυάς et θυιάς: qu. à θέω item

Θυάς, solennis; qu. à θέω, sacrificio: at

Θυάς, quod est Dan. ii. 27. τὸ μυσήριον ἐκ ζει σοφῶν γαζαρηῶν. Symnachus vertit θυάω.

Θυάσος Sic alibi scriptum pro θλασος.

Θυάτερα, -ων, τὰ, THYATIRA, nomen urbis, Gr. Lat. interp. victimas abstinens.

Θυάω, udebo; à θέω.

ΘΥΓΑΤΗΡ, filia, nata, gen. έπος, per Syncop. ατρός, acc. θυγάτερα, ατρα, voc. ὠ θυγάτερ, dat. plur. θυγατράω.

Θυγάτριον, υ, τὸ, filiola, Dim. à θυγάτηρ.

Θυε, astuabat, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro ἔθου: à θέω, macto, impetu feror, f. θέσω, p. τέθουκα.

Θυέσσι, sufficientis, dat. pl. Ποέτ. à θύος, eos, τὸ' ab eod. Th.

Θυεί, insanit, 3. sing. præs. ind. act. ab eod.

Θυεία, as, ή, mortarium, pila, έγδη. Puto à θέω, vehementer moveo, aut ab odore aromatum; nam θέος, τὸ, est odoramentum.

ΘΥΈΛΛΑ, ης, ή, procella: qu. à θύειν, et ειλίν' vel ex θέω, et έλλα, procella; an à θέω, impetuose ruo?

Θυελλοφόρω, pro impetu fero: et hinc θυελλοφόρομαι, ind. præs. med. cum procellâ ruo, feror.

Θυέσσι, dat. pl. Ποέτ. pro θύει: à θύος, θέος, τὸ, victima, sufficientium: ab eod. Th.

Θυείς, υ, θέος, voc. sing. à θυέτης, υ, δ, Thyestes.

Θυέτω, sacrificet, præs. imperat. act. à θέω.

Θυήεις, ήεσσα, ήεν, redolens sufficientis: à θύος, eos, τὸ, victima, sufficientium; quod ab eodem Th.

Θυηκόος, υ, δ, qui thura adoleo, sacrificus: à θύος, eos, τὸ, sufficientium, et κέω, id est, καίω, uro.

Θυηλά, an potius θυηλή, ης, ή, libamenta, primitia sacrorum? à θέω, sacrificio.

Θυηλαίς, dat. pl. à

Θυηλή, ης, ή, haruspicium, libamenta, sacrificium: à θύος, eos, τὸ, victima. Th. θέω, sacrificio.

Θυηπολέω, f. ήσω, sacrificio, mactato: et

Θυηπόλος, υ, δ ζ ή, qui circa sacra versatur, sacerdos, sacrificus: ex θέος, eos, τὸ, victima, et πολέω, versor.

Θυηφάγος, υ, δ ζ ή, victimam consumens. Th. φάγω.

Θυίνος, η, ον, THYINUS: è θέω, thyia, arbor quædam odora. Th. θέω, suffio.

Θυισκη, ης, ή, thuribulum, mortarium: ab eod. Th.

Θυόκος, eos, τὸ, vas, in quod conjiciuntur θέω, id est, sufficientia.

Θυλακίον, υ, τὸ, et θυλακίος, υ, idem quod
 ΘΥ'ΑΛΚΟΣ, υ, δ, vel Θύλαξ, ἄκος, δ, sacculus, siliqua, folliculus, vestimenta curralia, Angl. TROWSERS.

Θυλακτοῦρῶς, τρώγος, δ, mus, vel locustia, qui saccos escarios τρώγει, id est, rodit. Vid. præced.

Θύλαξ, ἄκος, δ. Vide Θύλακος. Θυλήμα, ἄτος, τὸ, farina quæ diis datur, irrorata vino et oleo.

Θύμα, ἄτος, τὸ, odoramentum, sacrificium, victima; hinc deducitur θυμιάω, suffio; θυμιάμα, suffimentum; θυμιατήριον, thuribulum. Th. Θύω.

Θυμάνω, succenseo, irascor. Vide in θυμῆνας.

Θυμάλγία, acc. sing. à θυμάλγης, ἴος, δ ζ ἡ, afferens dolorem animo: ex θυμός, animus, et ἄλγος, τὸ, dolor.

Θυμάλωψ, ἄπος, δ, titio ambustus: à τήφω, incendo, f. θήψω: unde θήψις, ustio.

Θυμαρῆς, gratum, acc. sing à θυμαρῆος, ἴος, δ ζ ἡ, gratus, placidus: hinc θυμαρῖος, alitius animo placeo: ex θυμός, animus, et ἄρω, apto.

ΘΥΜΒΡΑ, as, ἡ, THYMBRA, herba odorata: fortè ἀπὸ τοῦ θύειν, ὡς fragrantiam: hinc θυμβροφάγος, ι, δ ζ ἡ, thymbrâ victilans, parcus, frugalis.

Θύβρις, ἴδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe Tiberis. Hinc θυμβρεῖς, αἰδῖ, Romana vox.

Θυμῆλη, ης, ἡ, altare, ubi θύεται specialitèr ara Bacchi post orchestram; tum farina quæ in arâ offertur; scena, theatrum.

Θυμῆλκος, ἡ, δν, ad thymelen pertinentem in thyme versans, ludens, theatricus. Isidor. 18. orig. cap. 44.

Θυμῖομαι, f. ἡσίομαι, irascor. Th. θυμός, ira.

Θυμῆγρέω, animum recolligo; qu. θυμόν ἀγείρω.

Θυμῆδω, -ῶ, f. ἦσω, animo sum læto et hilari: ex θυμός, animus, et ἡδῶμαι, delector.

Θυμῆδης, ἴος, δ ζ ἡ, animo gratus; ex iisd.

Θύμημα, ἄτος, τὸ, ira: à verbo θυμῖω.

Θυμῆνας, et in f. g. θυμῆνασα, a. 1. part. act. verbi θυμῆναι, irascor, f. θυμῆναι, a. 1. act. ἐθύμῆνα' à θυμός, animus, ira.

Θυμοβόρω, animum exedo tristitid: ex θυμός, animus, ira, et βόρω, rabulum.

Θυμοβόρος, υ, δ ζ ἡ, animum vorans: ex iisd.

Θυμοδόκη, ἴος, δ ζ ἡ, molestus, animum mordens: ex θυμός, animus, et δάκνω, mordeo: a. 2. ind. act. ἐδάκων.

* Θυμοειδής, ἴος, δ ζ ἡ, iracundus. * Θυμοειδῶς, ferocitèr (res gerere).

Θυμολέοντα, acc. sing. à θυμολέων, οντος, δ, leonitino animo præditus: ex θυμός, animus, et λέων, leo.

Θυμολέω, infenso animo bellum gero; cum dat. fut. ἦσω, perf. ind. act. τεθυμολέσχηκα, ex θυμός, ira, et μάχομαι, pugno.

Θυμοζάλη. Vide ἀζάλη. Θυμοραϊστής, et Poët. Dyalysi θυμοραϊστής, ῖ, δ, animum destruens: scribitur etiam θυμορραϊστής: ex θυμός, et ῥατω, destruo.

ΘΥΜΟΣ, ῶ, δ, animum, mens, ira, venenum, Deut. xxii. 22. Job. xxi. 16, 21. Apoc. xiv. 8. ut exponi debet, de quo vide Jos. Med. Op. p. 910. qu. à θύω, cum impetu fero.

Θύμος, δ, sive θυμόν, ῖ, τὸ, THYMUS, sive THYMUM, herba: qu. à θύω, suffio, quia odorata. Angl. THYME.

Θυμομῆνοις, dat. pl. præ. part. pass. à θυμός, qu. v.

Θυμοσφόρος, υ, δ ζ ἡ, animum labefactans: ex θυμός, animus, et σφείρω, qu. à σφείω, corrumpro.

Θυμός, -ῶ, ad iram provoco, concito, incito, fut. ὤσω, perf. ind. act. τεθύμωκα' præ. ind. pass. θυμώμαι, -οῖμαι, exardesco; præ. part. pass. θυμώμενος, perf. ind. pass. τεθύμωμαι, a. 1. ind. pass. ἐθύμωθην. Th. θυμός, ira, animus.

Θυμώδης, εος, δ ζ ἡ, animosus. Θυμώδεις, a. 1. part. pass. et θυμώδης, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à θυμός, qu. v.

Θυμωθήνα, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Θύειν, imperf. ind. act. Ion. pro ἔθνε, currebat; potest etiam esse præ. imperat. act. à θύω, idem quod θύει, cum impetu feror.

ΘΥΝΝΟΣ, υ, δ, THYNNUS, piscis, in fœm. gen. θύννη, et θυνῆ, et θυννὰς, ἄδος, et θύννα, ης.

Θυννώδης, εος, δ ζ ἡ, thynnum referens: crassus et ineptus: à præced.

Θύνοντ', pro θύνοντα, acc. sing. præ. part. à θύω, et -έω, cum impetu feror, proprio, festino. Th. θύω, idem.

Θύοεις, ἄσσα, ἄεν, odoratus: ab eod. Th.

Θύοισα, Dor. pro θύοισα, ruens, ferens, præ. part. fœm. gen. à θύομαι, sacrificio, vel sacrificor, mactor: ab eod. Th.

Θύον, furens, præ. part. neut. g. à Th. præced, ἔθοντι, Dor. pro θύοισα, sacrificant, 3. pl. præ. ind. act. verbi θύω.

Θύος, εος, τὸ, sacrificium, suffimentum: indè TIIVS: à θύω, sacrificio.

Θυροσκόπος, υ, δ, aruspex, qui intelligit ea quæ per ignita sacrificia significantur: à θύος, τὸ, sacrificium, et κόω, Ion. pro νοέω, intelligo; vel ut alii à κύω, uro.

ΘΥΡΑ, as, ἡ, janua, ostium: qu. à θύω, irruo.

Θύραξ, adv. foràs, et φύρρη: à præced.

Θυράν, Dor. pro θυρών, gen. pl. à θύρα.

Θυράσσω, extra fores ago: ab eod. Th.

Θυραυλέω, f. ἦσω, excubo, ad foras pernocto: et

Θυραυλία, as, ἡ, ante fores pernoctatio: à θύρα, janua, et ἀλλή, atrium, stabulum.

Θυράων, gen. pl. Æol. pro θυρῶν: à θύρα, janua.

Θυρογανῶ, Hesych. κρίνω, judico. Θυροῦς, ῖ, δ, scutum: à similitudine januæ. Est et saxum claudens speluncæ ingressum: apud LXX. Psal. xli. 2. videtur poni pro curru. Th. θύρα. Hinc

Θυροφόρος, υ, δ ζ ἡ, scutifer. Θύροτρον, υ, τὸ, janua: Poët.

Θυρήσσω, thorace munio, armo. Θύρηφι, adv. vel dat. adverbialitèr positus, additâ particula φι, Poët. foris, extra. Th. θύρα, janua.

Θύριον, υ, τὸ, et θυρίς, ἴδος, ἡ, ostium; item fenestra: ab eod. Th.

Θύρω, -ῶ, f. ὤσω, januis munio. Θύρσος, υ, δ, THYRSUS, hastula frondibus vestita, baculus, Bacchicus: à θύω, qui agitur à vento vel manibus; in pl. θύρα, Poët. pro θύρσοι' at

Θυρσός, ῖ, δ, nuptialis corona. * Θυρσός, hastam hederâ cingo, ut thyrsus fiat.

Θύρωμα, ἄτος, τὸ, janua; item tabula ad januas, faciendas: à θύρα.

Θυρωρός, ῖ, δ ζ ἡ, janua custos, janitor, pro θυρωρός' ex θύρα, et ῥος, custos: Dor. v. mutat. in ω' vel à ῥα, as, ἡ, cura, et θύρα, janua.

Θύσαι, sacrificare: a. 1. infin. act. à θύω.

Θυσανόεις, sive Θυσσανόεις, ἄσσα, ἄεν, fimbriatus: à ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, ὄι, fimbria, villi seu nodi, à crumenis dependentes.

Θύσειν, f. 1. infin. act. à θύω, mactio.

Θύσθλα, ὤν, τὰ, sacra liba, thyrsi vel γαμί: a θύω.

δέματα, quæ diis offeruntur: sed *δούσκη, acerra, mortariolum.*
Θυσανόεις, et in f. g. Θυσανόισσα, fundriatus, a, um. Th. Θύσαιοι, fimbria.
Θύσσω, quatio, moveo: à θύω.
Θυσάς, áδος, ή, sacrificia, sacrificialis: et
Θύτης, υ, δ, sacerdos, sacrificus: et
Θυτικός, ή, δν, sacrificus: à
Θύ'Ω, suffio, thura adoleo, odores accendo; sacrificando cerebro, macto, sacrifico: At in med. exza inspicio, de Harusp. qu. à θύω, facio; item impetu feror, furo; ferreo, astuo: qu. à θύω, curro: f. θύσω, p. τίθωκα' a. 1. imperat. act. θύσων, áτω, perf. ind. pass. τίθουμαι, a. 1. ind. pass. έθθθην, ης, η. Hinc
θύων, pras. part. act. à præced.
Θύωνα, áς, á, Dor. pro θυώνη, ης, ή, eadem quæ Senele. Vide Suidam.
Θυωρίς, ή, δ ζ ή, ut τράπεζα θυωρίς, mensa quæ sacris usibus dicitur: quia θύη ώρει, id est, φυλάττει.
Θύ', contractum ex θύω, pono, colloco; undè τίθημι, item curro. Contractum ex θύω, significat nutritio, lacto; item cæno, epulor.
Θύ, θής, θή, a. 2. sub. act. à τίθημι, pono; a. 2. ind. act. έθην.
Θύη', ης, ή, multa, damnum, alicui impositum: q. à θύω, pono: hinc άθώος, υ, δ ζ ή, impunus.
Θύκος, idem quod θάκος, υ, δ, sedile, officina, taberna. Hes. Op. 493
Θυμάς, ή, δ, THOMAS. nom. pr. Apostoli. Hebr. Lat. interp. geminus. Est et θυμάς, abyssus.
Θύμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. θύω, à τίθημι, pono, f. θήσω, a. 2. έθην.
Θύμυξ, γος, δ, funiculus tenuis: à Θύμι'Ω, vel θυμύσσω, funiculis ligo, flagris cædo.
Θύμισσος, Hesyche. idem ac μισθός, merces, præmium laborum: à θυμός, acervus.
Θύμισον, Att. pro τὸ ήμισον, dimidium; ut θύτερον, pro τὸ έτερον.
Θυμός, ή, δ, acervus.
Θυπέια, áς, ή, assentatio: à θυπέω, assentor.
Θυπέοντες, nom. pl. præ. part. à θυπέω, adular, assentor: quod à Θύπι'Ω, assentor, colo; item cavillor, irrideo.
Θυρακίζω, thorace munio, armo.
Θυρακίων, υ, τὸ, lorica, propugnaculum, pars mali nautici.
Θυρακίτης, υ, δ, miles thoracatus.
Θύ'ΡΑΞ, άκος, δ, THORAX, pectus, vestis quæ tegitur pectus, lorica.
Θυρηκοφόρος, υ, δ ζ ή, Ion. pro θυρακοφόρος, thoracem ferens: ex θύρηξ, έτ φέρω, fero.
Θύρηξ, Ion. pro θύραξ, pectus: acc. sing. θύρηκα.
Θυρήξας, a. 1. part. act. à θυρήσσω, f. ξω, pectus lorica munio. Th. θύραξ.
Θυρήσσετε, armabatur, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à
Θυρήσσω, armo: f. ξω, p. τρώ-

θηχα, a. 1. ind. pass. ίδωρήχθην, ab cod. Th.
Θυρηχθεις, a. 1. part. pass. et
Θυρηχθηναι, crinari, a. 1. inf. pass. à θυρήσσω.
Θύς, θύδος, animal lupo simile, lynx: à θύω, curro: vel à θύδος, celer.
Θύτερον, Att. pro τὸ έτερον, alterum.
Θύμμα, άτος, τὸ, miraculum, Ion. pro θάμμα. Hinc
Θυμμάζω, miror.
Θυμμάσιος, ία, ίων, pro θυμασίος, ία, ίων, admirandus.
Θυμμάσης, ή, δ, pro θυμασής.
Θυμμάσος, ή, δν, pro θυμασός, ή, δν, admirandus.
Θύ'Υ'ΣΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor, latro, impetu belluino feror: qu. à θύσσω, quod à θύω, impetu feror.
Θυώτος, ή, δν, mirabilis, Ion. pro θυμασός, ή, δν, θύωμα pro θάμμα. Th. θυμμάζω, miror.

I.

I EST nona apud Græcos litera; in numeris valet decem, et cum lineolâ infrâ additâ i, decem millia: dicitur *ιώτα*, et idem est ac minimum quid, velut punctum, Matth. v. 18.

'Ia, vox: quasi ab άωω, clamo.
*'Ia, vis, ex ίς, robur. 'Ia, sola, ex οία, vide οιος, et ίος. Tum et ία ex ία esse possit, abjecto μ. Est et 'Ia, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesyeh. ait. Hebr. interp. Lat. *Jah.**

** Iaboi, et alboi, dolentis interjectio.*
'Iairos, υ, δ, JAI'RUS, nom. viri Heb. interp. Lat. illuminabit.
'Iáθην, ης, η, sanatus fui: a. 1. ind. pass. et
'Iáθησμαι, η, εται, fut. 1. ind. pass. ab ίάομαι, sano.
'Iáivetai, gaudet, 3. sing. præ. ind. med. verbi seq.
'Iáiv'Ω, calefacio, liquefacio, perfundo lætitiâ, exhiloro, floreo; item ad iram concito. Hesyeh.
'Iákος, ή, δν, Ionicus, ab 'Iωω.
'Iakγος, υ, δ, IACCHUS, BACCHUS: ab ίάχω, clamo. Hinc ίακχάζειν, Bacchari.
'Iakώb, δ, JACOB, nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. plantam tenens.
'Iá'AEMOΣ, υ, δ, IALEMUS, vir in carne ineptus ac frigidus: carmen lugubre: adj. miser.
'Iáλλων, ες, e, imperf. ind. act. ab
'Iá'AAΩ, f. άλω, mitto, emitto, volo, -as, appelo.
'Iáλμενος, ου, δ, IALMENUS, nom. propr. viri.
'IAMA, άτος, τὸ, sanatio, remedium, medicamentum: ab ίάομαι, sano.
'Iáμβίξω, proscindo, maledictis et convitiis insector: ab
'IAMBOΣ, ου, δ, IAMBUS, pes metricus, vel carmen.

'Iambρός, οδ, δ, alias Μαμβρός
IAMBRES, nomen Magi Ægyptii, q. rebellans.
'Iáμεν ή et ίαμενος, idem quod έλάμεν, locus irriguus et herbosus; pratium, viretum.
'Iáμεδών, Ion. pro ίαμεδών, gen. pl. ab
'Iáμδαι, ών, οί, Iamidæ.
'Iáνηθ, ης, ή, nom. mul. ab ίάνω, exhiloro.
'Iáνηθην, ης, η, florum: a. 1. ind. pass. verbi ίάνω, floreo, exhiloro.
'Iáνηθων, ίνη, ιων, violaceus.
'Iáνηθων, ου, τὸ, flos quidam; color purpureus: q. ab ίών.
'Iáνηθ, δ, nom. viri indecl. Luc. iii. 24.
'Iáνηθς, ού, δ, JANNES, nom. Magi Ægyptii: q. responsans, 2 Tim. iii. 8.
'Iáολκός, ού, ή, et per Crasin 'Iωλκός, IOLCUS, nom. urbis Thesalicæ.
'Iá'OMAI, ώμαι, f. άσσομαι, medeor, sano, curo: cum acc. imperf. ind. ίάομαι, -άμην, -άμε, -ώ, άετο, -άτο, p. ind. ίάμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ίάθην, ης, η, f. 1. ind. pass. ίάθήσομαι, a. 1. ind. m. ίασάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ίάσωμαι, η, ηται. Hinc ίάσίμος, υ, δ ζ ή, sanabilis: ίάτρωω, medeor.
'Iάπεροίο, gen. pl. Ion. ab
'Iάπετός, JAPETUS, nom. viri, Cœli et Terræ filii: ab ίάπτω, mitto, maledictis læcesso. Hinc
'Iάπεριονίδης, υ, δ, Japeti filius: voc. 'Iάπεριονίδη.
'Iáπι'Ω, mitto; item noceo.
'IáΠΥΞ, έγος, δ, IAPYX, ventus ex Apulia flans, cujus pars Ιαπυγία.
'Iάροάνη νύμφη, Omphales periphrasis.
'Iάροδ, nomen propr. viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. dominabitur.
'Iάσσοθαι, a. 1. inf. m. ίάση, 2. sing. f. 1. ind. m. ίασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. ab ίάομαι, medeor.
'Iάσθαι, præ. infin. pass. ejusd
'Iάσι, eunt, 3. pl. præ. ind. Ion. pro ίσι, verbi έμτι, eo.
'Iάσι, mitunt, Att. contractè προίεσαι, et hoc Ion. pro ίσαι, 3. pl. ind. præ. act. verbi ίημι, mitto: a. 2. ind. act. ήν.
'Iάσίμος, υ, δ ζ ή, sanabilis: ab ίάομαι.
'Iάσις, εως, ή, sanatio: ab ίάομαι, sano, medeor.
'Iάσιψ, dat. sing. ab 'Iάσιος, υ, δ, nomen viri: qu. ab ίάομαι.
'Iάσιων, ονος, δ, nomen viri.
'IΑΣΙΩ'NH, ης, ή, IASIONE, olus quoddam sylvestre.
'IΑΣΠΙΞ, έδος, ή, IASPIS, gemma.
'Iάσω, όος, -ός, ή, Dea ίάσιος, i. e. sanationis.
'Iάσων, ονος, δ, JASON, nomen viri Gr. interp. Lat. sanaturus.
'Iάτιον, curandum, adj. verbale ab ίάομαι, sano.

ἰάτρῃ, et Ion. ἰατῆρ. ἦρος, ὁ, medicus: ab ἰάομαι, sano.

ἰατρῶν, f. εἰσῶ, medeor, curo. ἰατρῶνται, suum medicus.

ἰατρικός, ἡ, ὄν, ad medicos, vel ad medicinam pertinens. Hinc

ἰατρική, ἡ, ὄν, sc. τέχνη, ars medica, medicina: ab

ἰατρῶς, ὁ, ὄν, medicus. Th. ἰάομαι, sano.

ἰΑΤΤΑΤΑΙ, heu, adv. et ἰατταραῖξ, idem.

ἰΑΥ, interjectio indignantis. ἰουθῆς, ὁ, ὄν, locus quietus, cubile, somnus.

ἰαυόν, traduxi, imperf. ind. act. ab

ἰΑΥΩ, commoror, tempus tero, dormio: f. σῶ.

ἰαφίτης, ὁ, ὄν, qui sagittas emittit: ab ἰδς, et ἀφίημι.

ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἰάπτω, mitto; f. ψῶ.

ἰαχάσι, dat. pl. Ion. ab ἰάχῃ, ἡ, clamor. Th. λάχω, clamo.

ἰάχε, resonabat, 3. sing. imperf. ind. act. ἰαχόν, verbi λάχω, clamo; p. ind. act. ἰαχα.

ἰάχῃ, ἡ, clamor, fremitus: ab eod.

ἰάχημα, ἄρος, τὸ, vociferatio, clamor.

ἰαχόν, es, e, imperf. ind. act. ἰαχῶσα, præs. part. act. f. g. et

ἰαχῶα, resonans, p. part. act. f. g. ab

ἰΑΧΩ, et -ΕΩ, f. ζῶ, p. χα, vociferor, clamo: q. ab ἰα, vox, et χίω, fundo.

ἰαχῶς, p. part. act. præced.

ἰαῶ, nomen Dei.

ἰαωλκός, ὁ, ὄν, nomen urbis.

ἰάων, ονος, ὄ, Poët. pro ἰων, q. v.

ἰάωνο, haurio: ex ἰμάω, μ in v. commutatio. Hinc ἰβαναπίς, funis haustorius.

ἰΒΑΗΣ, ὁ, ὄν, clavus in fundo navis, quo ducto aqua effluit.

ἰΒΗΡ, ἦρος, ὄ, IBERUS, gentile. Iberia una Orientalis, circa Persiam: altera Occidua, quæ Hispania.

ἰΒΗΡΙΣ, ἡ, IBERIS, herba; quæ et καρδάμανθη.

ἰΒΙΣ, ἰδος, seu ἰος, ἡ, IBIS, avis Ægyptia serpentes devorans.

ἰΒΙΣΚΟΣ, ον, ὄ, HIBISCUS, species malvæ sylvestris, althæa.

ἰβύ, Ion. adv. significans multum et magnum.

ἰβύω, verbero, clamo: q. à præced.

ἰγόν, ἡ, ὄν, mortarium, pila: an ab ἄγω, frango?

ἰγμένος, profectus, p. part. pass. ab ἰνέομαι, venio: f. ἰζομαι, p. ἰγμαι.

ἰγγύα, as, ἡ, INGUEN, poples, quod ibi sit ἰα γένως, vis genu: à γόνυ, genu.

ἰδ', pro ἰδέ, idem quod ἠδέ, et, atque.

ἰΔΑ, ἡ, ὄν, IDA, mons in Phrygiâ, ejus cacumen Gargarus, etiam in Cretâ; hinc ἰδαίος, ata, αἰών, IDÆUS

ἰδδῆμος, ὁ, ὄν, astutus, sudorificus: à Th. ἰδος, eos, τὸ, sudor.

ἰδδῶς, ὁ, ὄν, JUCUNDUS. Hesyh.

ἰδέ, et Att. ἰδέ, aspice, item ecce, adverbialitèr: a. 2. imperat. act. Est et ἰδέ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi εἶδω, video: f. εἶσομαι, a. 2. εἶδον et ἰδον, es, e. Sed

ἰδέ, et, atque, ex ἠδέ. Illud Ion. hoc Att. ab ἠ, vel.

ἰδέα, as, ἡ, visus, species, IDEÆ, forma, vultus. Matt. xxviii. 3, quod non est Græcè assertit. Thom. Magister, pro quo δέην vel εἶδος usurpat. Sic tamen Dem. de falsâ legat. εἰ δέ τις ὦν ἐπ' ἡλικίας τὴν ἰδέαν ἐτίρον βέλτων, Si quis vero adulescens aliis fornâ præstantior, in pl. ἰδέαι' ab εἶδω, video.

ἰδέων, Ion. pro ἰδεῖν, vidisse: ab a. 2. ind. act. ἰδον, verbi εἶδω, video, vide ἰδέ.

ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἶδω, video, vide ἰδέ.

ἰδέμεν, Ion. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. et

ἰδέν, a. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, q. v.

ἰδέω, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν, qui simul ac vidit, amat. Suid.

ἰδέομαι, a. 2. inf. m. ab εἶδω, video, f. εἶσομαι, a. 2. εἶδον, et ἰδον, unde ἰδόμεν, a. 2. ind. m.

ἰδέσκε, Ion. Paragoge pro ἰδέ, vidit: 3. sing. a. 2. ἰδον, Poët. pro εἶδον, verbi εἶδω, video.

ἰδεχθῆς, εὐος, ὄν, deformis, fædus: ab ἰδέα, et ἔχθος, eos, τὸ, odium.

ἰδέω pro εἶδω, video. Sed ἰδέω, gen. Ion. pro ἰδού, ab ἰδέης, ὄ, ἰδα, nom. propr.

ἰδῶ, Ion. pro ἰδα, q. v.

ἰδῶν, videtis, 3. sing. a. 2. sub. act. ab εἶδω, video, a. 2. ind. act. ἰδον.

ἰδῶται, Ion. pro ἰδῶ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi εἶδω, video, a. 2. ind. act. ἰδον.

ἰδῶν, Dor. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. qu. vid.

ἰδῶς, eod. verbo: sed

ἰδῶς, gen. sing. ab ἰδα, ἡ, ἡ, mons Cretæ.

ἰδῶσῶ, Dor. pro ἰδῶσω, f. 1. ab εἶδω, video, q. v.

ἰδῶτε, videritis, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi εἶδω, video, a. 2. ind. act. ἰδον.

ἰδα, adv. privatim, cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἰδῶς, proprius.

ἰδαίω, f. ἄσω, sum seorsim ab aliis, in recessu dego: ab eod. Th.

ἰδῆ, Ion. idem quod ἰδαί, q. v.

ἰδουθεῖω, meo consilio utor: ab ἰδῶς, proprius, et βολή, consilium.

ἰΔΙΟΣ, a, ον, proprius, a, um, privatus, suus, suæ species: qu. ab ἰδέα, species: κατ' ἰδίαν, privatim. Sæpè ponitur pro εαυτῷ, ἡς, ut τὸ ἰδῶν φορῶν, pro τῷ εαυτῷ sic ἐκ τῶν ἰδῶν λαλεῖ, i. e. ἄφ' εαυτῷ, à se ipso; οἱ ἰδοῖοι, familiares. Hinc

ἰδῶτης, ἦρος, ἡ, proprietas.

ἰδῶτη, acc. sing. præc.

ἰδῶ, f. ἰσῶ, SUDO. Th. ἰδῶς, eos, τὸ, sudor.

ἰδιωμα, ἄρος, τὸ, IDIOMA, proprietas linguæ. Th. ἰδῶς, proprius.

ἰδῶν, gen. pl. ab ἰδῶς, proprius.

ἰδῶς, propriè: adv. ab eod.

ἰδῶνδύτων, gen. pl. m. vel n. præc. part. ab

ἰδῶνδύω, f. σῶ, privatam vitam ago. Th. ἰδῶς, privatus.

ἰδῶτης, ὁ, ὄν, IDIOTA, privatus.

ἰδῶντικός, ἡ, ὄν, privatus: et

ἰδῶντιπός, ὁ, ὄν, loquendi genus à vulgo sumptum: ab ἰδῶτης, privatus. Th. ἰδῶς, idem.

ἰδμεν, scimus, Dor. seu Æol. pro ἰσμεν, per Sync. pro ἰσμεν, 1. pl. præc. ind. act. verbi ἰσμη, scio. Hinc ἰδμεν, peritus, et ἰδμοσύνη, peritia. Alii volunt ἰδμεν, per Sync. etiam poni pro ἰδμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἰδον, verbi εἶδω. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἰδμεν, Ion. seu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἶδω.

ἰδμεναι, scire, per Sync. pro ἰδέμεναι, Dor. et Att. ut ἰδμεν, Ion. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἶδω, video, f. εἶσομαι, a. 2. ind. act. εἶδον, et ἰδον.

ἰδμοσύνη, ἡ, scientia: et

ἰδμων, sciens, vide ἰδμεν' ab ἰσμη

ἰΔΝΩ, f. ὦσα, incurvo, inflecto; qu. ab ἰς, ἴνος, nervus. Vel ab ἰς, et νέων' nervorum enim virtute fit ut flectamur, nuamus, &c.

ἰδοίω, visi fuissent, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἰδοῖνω, ab εἶδω, video, a. 2. ἰδον.

ἰδοίμι, οἰς, οἰ, a. 2. opt. act. ejusd.

ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδῶσα, quæ vidit, a. 2. part. act. f. g. ab εἶδω, video, a. 2. ἰδον.

ἰδῶν, a. 2. ind. m. ejusd.

ἰδον, es, e, vidi, a. 2. ind. act. et ἰδόντες, nom. pl. m. vel f. g. a. 2. part. act. ab εἶδω, video, a. 2. εἶδον, et ἰδον.

ἰδόντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd.

ἰΔΟΣ, eos, τὸ, sudor.

ἰδοσαν, Bæot. pro ἰδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἶδω, video, Deut. vii. 19.

ἰδῶ, ecce, adv. distinguitur accentu ab ἰδῶ, a. 2. imperat. m. verbi εἶδω.

ἰδομαῖα, as, ἡ, IDUMÆA, nomen regionis Syr. interpret. Lat. rufa.

ἰδῶσα, intuita; a. 2. part. f. g. ab εἶδω, video, f. εἶσομαι, a. 2. ind. act. εἶδον, et ἰδον, a. 2. part. ἰδον.

ἰδέα, et ἰδρία, as, ἡ, peritia: ab ἰσμη, scio.

ἰδρίας, peritus, nom. pl. ab ἰδρίας, eos, ὄν, et

ἰδρίη, ἡ, ὄν, Ion. pro ἰδρία, vel ἰδρία, peritia: ab ἰσμη, scio.

ἰδρίης, εὐος, ὄν, peridus, providus: unde formica sic dicta, Hes. Opp. 778.

Ἰδρώ, Poët. ἰδρώω, f. ὥω, p. ὠκα, sudo: ab ἰδρῶς, sudor. Th. ἰδος, εως, τῶ, idem.
 Ἰδρύμα, ἄτος, τὸ, firmamentum.
 Ἰδρύμενος, fundatus, part. perf. pass. ab
 Ἰδρύμι, seu ἰδρῶν, id. quod ἰδρῶν, q. v.
 Ἰδρυνθείς, εἶσα, ἐν, collocatus, a. 1. part. pass. pro ἰδρυνθείς, et
 Ἰδρυνθῆναι, pro ἰδρυνθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἰδρῶν. Thuc. 1. iv. Plut. in Rom. p. 18.
 Ἰδρυνίς, εως, ἡ, constitutio, fundatio.
 Ἰδρῦν, seu ἰδρύμι, f. ὥω, sedere facio, statuo, colloco: q. ab ἰζῶ.
 Ἰδρῶ, per Apoc. pro ἰδρῶτι, vel ἰδρῶτα, dat. vel acc. ab
 Ἰδρῶς, ὠτος, ὅ, sudor: ab ἰδος, εως, τῶ, idem.
 Ἰδρῶν, f. ὥω, sudo. Poët. vel Att. pro ἰδρῶα, ab ἰδρῶ, sudor. Th. ἰδος, idem.
 Ἰδύια, docta, sciens: p. m. part. f. g. ex p. ind. m. ἰδῶ, verbi εἶδω, scio. Alii formari posse credunt ex p. part. act. εἰδῶς, in f. g. εἰδύια, abjecto ε, ἰδῶς, ἰδύια: per Crasin. pro εἰδῶκός, νῖα, ὅς, ejusd. verbi. Est et ἰδύια, as, ἡ, nom. mul. q. εἰδύια, gnara.
 Ἰδύμα, a. 2. sub. m. ab εἶδω, a. 2. ἰδον.
 Ἰδῶν, ὄσα, intuens; a. 2. part. act. ejusd. verbi.
 Ἰδῶων, 3. pl. a. 2. sub. act. ab εἶδω, video, a. 2. ἰδον.
 Ἰε, vade; a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, eo; a. 2. ἰον, es.
 Ἰεζαβὴλ, ἡ, JEZABEL, nomen reginæ indecl. Syr. Lat. interpret. in insulâ habitans.
 Ἰεθι, ἰέω, mitte, mittat; præ. imperat. act. verbi ἰημι, mitto.
 Ἰε, mittebat: 3. sing. imperf. ind. act. pro ἰη, tanq. ab ἰέω, verbi ἰημι, mitto.
 Ἰεῖν, νῆ, η, mittam: præ. opt. act. verbi ἰημι, mitto.
 Ἰεις, ἰει, mittebas, -bat; 2. et 3. sing. imperf. ind. act. pro ἰης, ἰη, ἰημι, tanquam ab ἰέω, mitto.
 Ἰεις, ἔντος, mittens; præ. part. act. et
 Ἰεῖσα, mittentes: nom. pl. ejusd. f. g. ab ἰημι, mittit.
 Ἰεῖσι, et Ion. ἰεῖσι 3. pl. præ. ind. act. ab eod. verbo.
 Ἰεμαι, et ἰημι, eo: ab ἔω, item: pro quo jam εἶμι.
 Ἰεμαι, mittor, cupio: ab ἰημι, mitto.
 Ἰέμεν, Ion. sed ἰέμεναι, Att. et Dor. pro ἰέμαι, mittere: præ. inf. act. verbi ἰημι, mitto, præ. part. ἰέμενος.
 Ἰέμεν, et ἰέμεναι, itidem Ion. et Dor. pro ἰέμαι, præ. inf. act. ab εἶμι, eo.
 Ἰεν, mittebant: Bæot. pro ἰεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἰημι, mitto: sed
 Ἰεν, 3. sing. a. 2. ἰον, es, e, verbi εἶμι, eo: v additur ob sequentem vocalem.

Ἰέμαι, mittere: præ. inf. act. verbi ἰημι, mitto; at
 Ἰέμαι, ire; præ. inf. act. verbi ἰημι, vel εἶμι, eo: διὰ λόγων, vel διὰ γλώσσης ἰέμαι, loqui. Eurip. Troad. 916. Medea, 262.
 Ἰένται, 3. pl. præ. ind. pass. et Ἰέντες, nom. pl. præ. part. act. ab ἰέσι, et
 Ἰέντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἰημι, mitto.
 Ἰερά, τὰ, sacra: ab ἰερός, sacer. Est et
 Ἰερά, as, ἡ, medicamenti compositio, et serpentis nomen; item major anchora, tutiorque, utpote extremum navis subsidium: ἰερά νόσος epilepsia, morbus comitialis.
 Ἰεῖων, Dor. pro ἰεῶν, gen. pl. ab ἰερός, sacer.
 ἸΕΨΑΞ, ακος, ὅ, accipiter: quia ἰεταί ἔνι ἀέρι ῥαδίω, id est, fertur in aëre velocitèr, vel quia ales ἰερός.
 Ἰεῖσαι, sacerdos sum. Vide in ἰεράται.
 Ἰεράπολις, εως, ἡ, HIERAPOLIS, nomen urbis Gr. interpret. Lat. sancta civitas.
 Ἰεῖσαι, 3. sing. præ. ind. med. verbi ἰεῖσαι, -ῶμαι, sacerdotio fungor. Th. ἰερός, sacer.
 Ἰερατία, as, ἡ, functio sacerdotalis, sacerdotium: ab eod. Th.
 Ἰερατεύω, sacerdotio fungor, f. ἰερω, p. ἰεράτευκα, p. ind. pass. ἰεράτευμαι' undè
 Ἰεράτευμα, ἄτος, τὸ, sacerdotium, ejusd. Th.
 Ἰερατικός, ἡ, ὄν, sacerdotalis.
 Ἰεῖων, Dor. pro ἰεῶν, gen. pl. f. g. ab ἰερός, sacer.
 Ἰεῖα, as, ἡ, et Ion. ἰεῖα, sacerdos, in pl. ἰεῖαι' ab eod.
 Ἰεῖον, ον, τὸ, victima: ab ἰερός, sacer.
 Ἰερεῖας, ον, ὅ, HIEREMIAS, nomen Prophetæ Hebr. Lat. interpret. exaltans Dominum.
 Ἰερεῖς, εως, ὅ, sacerdos, pontifex maximus, 1 Mac. xv. 1. 2. Heb. v. 6. qui τὰ ἰερά curat: hinc et ἀρχιερεῖς, pontifex maximus, ssumus, sacerdos: ab ἰερός, sacer.
 Ἰερεύω, f. εὔσω, sacrifico, macto, dico, consecro: ab eod.
 Ἰεῖν, Ion. pro ἰερά, ἄς, ἡ, vide ἰερός.
 Ἰεῖον, ὄ, τὸ, victima: Ion. Dialysi pro ἰεῖον. Th. ἰερός, sacer.
 Ἰεῖς, ἰδος, ἡ, sacerdos: ab eod. Th.
 Ἰεῖχῶ, HIERICHO, nom. urbis.
 Ἰερογλυφικά, τὰ, sacra quedam monumenta apud Ægyptios, non literis, sed variis figuris animalium, aliarumque rerum exarata: ex ἰερός, sacer, et γλύφω, sculpo.
 Ἰερόδουλος, ὄ, ὅ, ἡ, sacris inserviens, sacer servus.
 Ἰεροῖται, dat. pl. Ion. ab ἰερός.
 Ἰεροκάρτω, adoleo, pass. holocausti et victimæ loco adoleor. D. S.
 Ἰερωννία, as, ἡ, sacer festus, sacer mensis. Vel totus ille mensis in quo

Nemea celebrabantur: ex ἰερός, sacer, et μῆν, μηνός, ὅ, mensis.
 Ἰερόν, ὄ, τὸ, acil. δῶμα, sacra, ædes, templum. It. sacrificium, victimam.
 Ἰερονίκης, ον, ὅ, victor in sacris Græcorum.
 Ἰεροποιέω, f. ἴσω, dico, consecro: ex ἰερός, sacer, et ποιέω, facio.
 Ἰεροπραπής, ἰός, ὅ, ἡ, sanctimonian decens: ex ἰερός, sanctus, et πρῆμα, convenio.
 ἸΕΡΟΣ, ἄ, ὄν, sacer, a, um, præstans, magnus: τὰ ἰερά, res sacra.
 Ἰεροδόλμα, ης, ἡ, et Ἰεροδόλμα, ὦν, τὰ, Matt. ii. 3. Rarè in scem. Ita, tamen, Jos. c. App. et Bell. Jud. vii. 8. et Ἰεροδόλμα, ἡ, indecl. HIEROSOLYMA, Hebr. et interpret. Lat. terribilis Schalem.
 Ἰεροσολυμίτης, ὄ, ὅ, Hierosolymitanus.
 Ἰεροσύλιω, sacrilegium committo. f. ἴσω, p. ἰεροσύληκα' et
 * Ἰεροσύλησις, εως, ἡ, sacrilegium.
 Ἰεροσύλια, as, ἡ, sacrilegium: ab Ἰεροσύλος, ὄ, ὅ, ἡ, sacrilegus, a, um: ex ἰερός, sacrum, et συλλάω, polio.
 Ἰεροργέω, sacra, celebro, celebror sacris; cum accus. f. ἴσω, p. ἰερόργηκα' ex ἰερόν, τὸ, sacrum, et ἔργον, opus.
 * Ἰεργία, as, ἡ, sacrificium: ex ἰερός, et ἔργον, opus.
 Ἰερωσάλημ, ἡ, indecl. Vide Ἰεροδόλμα.
 Ἰεροφαντίω, f. ἴσω, sacrorum antistes sum, sacra doceo: et
 Ἰεροφάντης, ὄ, ὅ, qui sacra et ceremonias docet, sacrorum antistes: et
 Ἰεροφαντικός, ἡ, ὄν, sacerdotalis: ab ἰερός, sacer, et φαίνω, ostendo.
 Ἰεροψάλης, ὄ, ὅ, qui sacra canit: ab ἰερός, et ψάλλω, cano.
 Ἰερώ, -ῶ, sacro, dedico.
 Ἰερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium. Th. ἰερός.
 Ἰεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ἰη' ex ἰημι, mitto: a. 2. ind. act. ἦ.
 Ἰέσθην, 3. dual. ἰεσθε, 2. pl. imperf. ind. pass. verbi ἰεμαι, cupio.
 Ἰεσσαῖδ, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interpret. senex.
 Ἰετο, expiabat: 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἰεμαι, desidero. Th. ἰημι, mitto.
 Ἰέττα, pater, et sylvestris caper: q. ab ἄττά.
 ἸΕΥ', HUI, adv. irridendi.
 Ἰεθθᾶς, ὅ, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interpret. apertor.
 Ἰεχονίας, ὄ, ὅ, nomen viri Hebr. preparatus à Domino, Lat.
 Ἰέω, mitto: ab ἔω. Sed ἰέω, et ἰημι, Ion. pro εἶμι, eo.
 Ἰζάνω, f. ἴσω, q. ab ἰζέω, idem quod ἰζώ, sedere facio.
 Ἰζε, sede: præ. imperat. act. et Ἰζεο, Ion. pro ἰζε, præ. imperat. pass. ab eod. Th.
 Ἰζεν, sede: Dor. pro ἰζε, præ. imperat. pass. ejusd. verbi.
 Ἰζημα, ἄτος, τὸ, sedile, vallis.
 Ἰζήσας, a. 1. part. act. verbi ἰζέω, f. ἴσω, sedere facio, instituo, sedeo.

ἴσους, Dor. pro ἴσους, ἡ, sedens : præs. part. f. g. et ἴσον, εἶς, ε, sedebam : imperf. ind. act. ab ἴσῳ, f. ἴω, sedere facio, sedeo, colloco : q. ab ἴω, colloco. Hinc καθίζω, idem.
 ἴη, adv. super. interjectio, in lætitiæ acclamationibus adhiberi solita, ut ἴη καὶ, &c. Est et ἴη, vox. Vide ἴα.
 ἴη, æquali : dat. sing. ab ἴος, qu. in gen. et dat. circumflecti dicitur ab Aristarcho; sed fortassè Ion. ponitur pro μῆ, à μῆ, μῆς, una. Vide ἴος.
 ἴσιος, ἡ, δ, Ἀπολλο, qu. ab ἰάομαι, sano.
 ἴσικος, ἡ, δ, ἡ, doloribus medens : ab ἰάομαι, medeor, et κόπος, labor. Th. κόπτω, secc, tundo : f. ψω, p. m. κίκοπα.
 ἴλλα, ἰνῆσι : a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, mitto : f. ἴλλω.
 ἴημι, mitto : imperf. ind. act. ἴην, ἡ, vel ἴων, -ων, εἶς, fut. ἴσω, perf. ἴκα, a. 1. ἴκα, a. 2. ἴην, ἴς, ἴς, præs. pass. ἴμαι, mitto, desidero, imperf. ἴμην, σο, το, perf. ἴμαι, a. 1. pass. ἔην, a. 2. med. ἔμην, ἔτο, ἔτο, a. 2. part. med. ἔμενος. Th. ἔω, mitto. Sed ἴημι, eo, vado : ut αἶμ' ex ἔω, id. ἴησασθαι, curare : Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, curo : f. ἄομαι. Sic ἴησατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. ab eod. verbo.
 ἴησι, mittit : 3. sing. præs. ind. act. verbi ἴημι. Sed ἴησι, vadit : 3. sing. verbi ἴημι, eo, ab εἶμι, seu ἔω, eo : at ἴησι, eas : Ion. Paragoge pro ἴησι, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi εἶμι, eo : a. 2. ind. act. ἴων, vel Ion. et Poët. pro ἴη, eat : 3. sing. a. sub. act. ejusd. verbi.
 ἴησον, dat. sing. ab ἴησον, δ, nom. viri.
 ἴησους, οἱ, δ, JESUS, nomen Salvatoris Hebr. quod interpret. Lat. Salvator.
 ἴηται, ὡν, οἱ. Sunt οἱ τῶν Ἰων νῆσον οἰκόντες.
 ἴητήρ, Ion. pro ἰατήρ, δ, medicus : ab ἰάομαι, sano.
 ἴθαγενής, ἰός, δ ἡ, originalis, indigena, recte et legitime natus : ab ἴθω, rectè, et γέννομαι, nascor.
 ἴθικη, ἡ, ἡ, ITHACA : nomen insulæ, Ulyssis patriæ.
 ἴθαρ, celeritèr : ab ἴθω, statim.
 ἴθια, Ion. pro ἰθία. Vide ἴθω.
 ἴθια, as, ἡ, recta : ἴθικην νέμειν, jus reddere. Hes. Op. 224. sub. ἴθικη' nom. sing. f. g. et ἴθια, nom. pl. f. g. ab ἴθω, εἶα, δ, rectus, a, um, dat. pl. Ion. ἴθικη' ai ab ἴθην, Ion. pro ἰθία.
 ἴθιος, Ion. pro εὐθίως, celeritèr.
 ἴθι, vade : præs. imperat. ab εἶμι, eo.
 ἴθιαθ', pro ἴθιατι, dat. sing. ab ἴθια, ἄτος, τὸ, gressus, passus; ab ἔω vel εἶμι, vado.

ἴθωρος, vox incitantis et adhortantis : qu. ab ἴθαρ, celeritèr, vel ἴθι, vade, et ἄρωσ, ruo, vel ἄρω, excito.
 ἴθρις, ἔπαιο : cui ἴς τερψίραι, vis demessa est. Th. δίρος, astus.
 ἴθω, adv. rectè, obviam, statim. Th. ἴθω, rectus.
 ἴθωδίκαιοι, dat. pl. Ion. ab ἴθωδίκης, ὡν, δ, cujus judicia sunt recta : ab ἴθω, rectus, et δίκη, jus.
 ἴθωριξ, τὸ ἴχος, δ ἡ, qui rectos capillos habet : ab ἴθω, rectus, et Σπίξ, ἡ capillus.
 ἴθωράχλη, ἡ, ἡ, legitima pugna, quæ apertio Martè fit : ex ἴθω, rectus, et μάχομαι, pugno.
 ἴΘΥΜΒΟΙ, ὡν, οἱ, genus carminis et saltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris : q. ab ἴθύνω βοῆ, prorumpere clamore.
 ἴθύναι, dirigit, 3. sing. præs. ind. act. ab ἴθύνω, dirigo. Th. ἴθω, rectus.
 ἴθύνω, direxit, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἴθύνω, dirigo, f. ἴθύνω' præs. indic. pass. ἰθύνομαι, rego, dirigo. Th. præced.
 ἴθυστιών, ὠνος, δ ἡ, rectè volans, qui recto cursu fertur : ab ἴθω, rectus, et πέτομαι, volo, -as.
 ἴθυσ, ἰθία, ἴθω, rectus, non obliquus, verus : sed.
 ἴθως, ὅς, ἡ, impetus : ab ἴθω, rectè feror, q. à præced.
 ἴθωτῆραι, rectiores, nom. pl. fem. g. ab ἴθωτῆρος, comparat. ab ἴθω, rectus.
 ἴθω, f. ἴωω, rectè feror, impetu feror. Th. idem.
 ἴζω, æruginosus reddor : ab ἴς, ærugo.
 ἴκαε, vel ἴκάνειν, pervenit, 3. sing. imperf. et ἴκάνεγον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi ἴκάνω' imperf. ἴκάνω' opt. ἴκάνοιμι, οἰς, οἱ. Th. ἴκω, venio.
 ἴκάνομαι, -ῆμαι, idoneus et aptus fio : f. ἴωομαι' perf. indic. pass. ἴκάνομαι' ab ἴκάνω, idoneus, sufficiens, congruus; λαβόντες τὸ ἴκάνον παρὰ τῷ Ἰάσονος, cum accepissent Jasonis satisfactionem, Act. xvii. 9. indè ἴκάνωτης, ἡ, ἡ, habilitas, sufficientia : à præced.
 ἴκάνοσθω, sufficient, satis sit, 3. sing. imperat. pass. ab ἴκάνω, idoneum vel sufficientem reddo, fut. ὄσω, perf. ἴκάνωκα. Th. ἴκάνος, idoneus.
 ἴκάνω, convenio, adeo, assequor, suppleo, Hesyck. Th. ἴκω, venio.
 ἴκάνως, adv. sufficientèr, abundè, affatim, admodum, valdè. Th. ἴκάνως, sufficient.
 ἴκανώτατος, superl. ab ἴκάνος.
 ἴκελος, ἔλη, ἔλον, similis : ab εἴκω, similis sum.
 ἴκεν, ἴθατ, imperf. ind. act. verbi ἴκω, venio, f. ἴκω, a. 1. ἴκα.
 ἴκει, veni, Ion. pro ἴκω, præs. imperat. pass. verbi ἴκομαι, vel 2. sing. a. 2. ind. med. ἴκόνην, ἡ, et

Ion. ἴο, ετο, verbi ἴκτομαι, f. ἴκομαι, venio.
 ἴκσθαι, a. 2. infin. med. verbi ejusd.
 ἴκσθην, 3. dual. a. 2. ind. med. verbi ejusd.
 ἴκσθα, as, ἡ, supplicatio, preces : ab ἴκσθης, supplex.
 ἴκσθιος, ἰα, ἰον, supplex; ἴκσθιος Ζεὺς, supplicum præsides Jupiter : per Sync. pro ἴκσθιος, idem : ab eod. Th.
 ἴκε', pro ἴκετο, pervenit, 3. sing. a. 2. ind. med. ab ἴκτομαι, venio, q. v.
 ἴκέτας, a, δ, Dor. pro ἴκσθης, ἡ, δ, supplex, q. v.
 ἴκέτης, 3. sing. imperf. ind. act. et ἴκέτευμα, ἄτος, τὸ, supplicatio, et ἴκέτωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἴκτέω, supplico, fut. εἴσω. Th. ἴκέτης.
 ἴκετήρια, as, ἡ, supplicatio : ab ἴκέτης, ἴδος, ἡ, supplex : ab ἴκε' τῆς, ἡ, δ, supplex : ab ἴκω, vel ἴκτομαι. Hinc ἴκετήσιος, ἰα, ἰον, supplex : ἴκετήσιος Ζεὺς, supplicum præsides Jupiter.
 ἴκηαι, venias, Ion. pro ἴκηαι, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ἴκτομαι, venio; f. m. ἴκομαι, p. pass. ἴμαι, a. 2. med. ἴκονην, ἡ, ετο' a. 2. sub. med. ἴκομαι, ἡ, ηται.
 ἴκηται, veniat, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.
 ἴκμάζω, f. ἄωω, humecto, et ἴκμαῖος, humidus : ab ἴκμα' Σ, vel ἴκμας, ἄδος, ἡ, humor, vapor; indè ἴκμενος, fluens, secundus de vento, per Sync. pro ἴκμενος, Euphonia causâ spiritu mutato. Sunt tamen qui ἴκμενος, scribunt. Estque vel præs. part. m. verbi ἴκομαι, vel a. 2. part. m. verbi ἴκτομαι, venio, fut. ἴκομαι, a. 2. m. ἴκονην. Sunt qui ἴκμενος, expon. humidus, à Th. ἴκμας, humor.
 ἴκνη' ὄμαι, -ῆμαι, venio, advenio, supplico, pertineo, invado; f. m. ἴκομαι, p. pass. ἴμαι, a. 2. m. ἴκονην, ἡ, ετο.
 ἴκόμενον, Ion. pro τὸ ἴκονον, id quod sufficit et decorum est; et ἴκόμενος, sive ἴκονόμενος, τὴν, congruè, adv. à verbo ἴκτομαι, venio.
 ἴκόμενός χρόνος, temporis progressus, Ion. et Dor. pro ἴκονέμην.
 ἴκόνται, Ion. et Dor. pro ἴκόνται, veniunt, 3. pl. præs. ind. med. verbi ἴκτομαι.
 ἴκόνμενος, veniens, congruens, justus; ut ἴκονόμενος, μέγιστος, justa magnitudo : part. præs. m. ejusd.
 ἴκοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἴκτομαι, venio.
 ἴκοίμην, Dor. pro ἴκοίμην, a. 2. opt. m. verbi ejusd.
 ἴκομαι, venio : ab ἴκω, idem; quod usitatus.
 ἴκονην, ἡ, ετο, veni, a. 2. ind. m. verbi ἴκτομαι, venio.
 ἴκονιον, ἡ, τὸ, pro Εἰκόνιον, ICONIUM, nomen urbis. Gr. ἰκόνια guncula.

ἴκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἴκω, q. v.

ἴκω, præs. imperat. med. verbi inus. ἴκομαι. Th. ἴκω, venio. Vel 2. sing. a. 2. ind. m. ἴκωμην, verbi ἴκνομαι sed

ἴκοῦ, est a. 2. imperat. m. verbi ἴκνομαι, venio; a. 2. ἴκωμην, v. eto.

ἴκω, s. τὸ, tabula, tabulatum; quasi ἀκρίον, quod eis ἀκρά factum, vel ab ἰκνέσθαι, ire; super tabulatis enim itur. Eustath. scribit ἴκριν.

ἴκροφιν, nom. Poët. indecl. pro præced.

ἴκταρ, adv. προπέ, celerrimè: ἀπὸ τῷ ἰκνέσθαι.

Ἰκτερίκος, ἦ, ὄν, **ICTERICUS**: ab

ἸΚΤΕΡΟΣ, v, δ, z ἦ, morbus regius, **ICTERUS**; et pro ave galbula. Scribitur et ἰκτερός.

Ἰκτῆρ, ἦρος, δ, καὶ ἦ, supplex: ab ἰκτῆς, idem.

Ἰκτίδος, et per Aphær. κτιέδος, è mustela confectus: ab ἰκτίς, mustela; per Aphæresin κτίς, ἰδος, ἦ.

ἸΚΤΙΝ, ἰδος, vel ἰκτίος, v, δ, milvius.

ἸΚΤΙΣ, ἰδος, ἦ, mustela sylvestris.

Ἰκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἰκνέομαι, venio, f. m. ἴξομαι, a. 2. m. ἴκωμην, p. pass. ἴξμαι. Vel per Sync. dicitur pro ἴκτο, 3. sing. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

ἸΚΩ, venio, fut. ἴξω, a. 1. ἴξω. Hinc ἰκάω, Poët. idem.

Ἰκωμαί, a. 2. sub. med. verbi ἰκνέομαι, venio; a. 2. ἴκωμην.

Ἰκωντι, Dor. pro ἰκωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἴκω, venio.

Ἰκδόν, turnatim, adv. ab ἴκη, agmen, turma, quod et εἴλη. Th. εἰλέω, congrego.

Ἰκδὸν, propitius esto, præs. inperat. ab ἴκημι, undè et part. ἴκας. Alii verò volunt ἴκδον, per Sync. dici pro ἴκασθαι, a. 1. inperat. pass. verbi ἴκασκομαι, propitium reddo: f. m. ἴκασμαι, perf. pass. αἴμαι, σαι, σαι. Th. ἴκω, vel ἴκημι, f. ἴσω, propitius sum.

Ἰκδός, v, δ, z ἦ, et Att. ἴκως, ω, propitius, hilaris: q. ab ἴκη, splendor; qui se serenum exhibet. Th. ἴκω.

Ἰκδός, ἦ, ὄν, **HILARIS**, lætus, et Ἰκδότης, πτος, ἦ, **HILARITAS**: ab eod. Th.

Ἰκδός, -ῶ, f. ὴσω, exhilaro.

Ἰκδῶνα, f. ἦνῶ, p. ἰκδῶνγκα, lectifico, exhilaro.

Ἰκας, Dor. et per Sync. pro ἴκω, v, δ, viri nomini.

Ἰκασθαι, propitius esto, et per Sync. ἴκασθαι, et Poët. Ectasi ἴκασθαι, a. 1. imperat. pass. verbi ἴκασκομαι, placō: f. m. ἴκασμαι, perf. pass. ἴκασμαι, a. 1. pass. ἴκασθην, ἦς, η. Th. ἴκω, propitius sum.

Ἰκασκομαι, præs. inf. pass. ab ἴκασκομαι, placō; Ἰκασκοτο, 3. pl. imperf. ind. fut. ἴκασκομαι, præs. part. m. fœm. g. ἰκασκομένη ab eod. Th.

Ἰκασκομαι, propitius fio, exhilaro; fut. med. ἴκασκομαι, reperitur et ἴκασκομαι, perf. pass. ἴκασμαι, a. 1. imperat. ἴκασθαι, cum dat.

Ἰκαστός, ε, δ, propitiatio.

Ἰκασσομαι, placabo, f. 1. m. verbi ἴκασκομαι, vel ἴκασμαι, a. 1. med. ἴκασσῶμην.

Ἰκασσόμενος, v, δ, a. 1. part. m. gem. σ.

Ἰκασσομαι, places, Ion. pro ἴκασθαι, a. 1. sub. m. in 2. sing. ab ἴκασκομαι, placō.

Ἰκασσόμεθα, placemus, gem. σ, 1. pl. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Ἰκαστήριον, v, τὸ, piaculum; sic Christus est verè Ἰκαστήριον, quia sua oblatione nobis placavit Deum: et

Ἰκαστήριος, ἰα, ἰον, piacularis; habens vim τῷ ἰκασκεσθαι, et

Ἰκαστής, ἦ, δ, qui placat, reconciliator: omnia ab

ἸΑ'Α'Ω, et ἴλημι, propitius sum, f. ἴσω, p. κα, præs. imperat. ἴλῶθι, et per Ectasin ἴληθι.

ἸΑΕ'ΩΣ, ἦ, δ, foramen, ubi latet serpens; aut alicujus feræ cubile. Est et ἰλεός, **ILEUS**, convolutus, morbus intestinorum: ab εἰλέω, verso, involvo.

Ἰεδω, placō, propitium reddo. ab ἴκω, ω, δ, z ἦ, Att. pro ἴκω, propitius. Th. ἴκω, propitius sum.

Ἰλη, pro εἰλη, ἦς, ἦ, agmen. Th. εἰλέω, congrego.

Ἰληθι, pro ἴλαθι, q. v.

Ἰλήκη, Ion. Paragoge pro ἴληκη, 3. sing. perf. subj. act. verbi ἴλημι, seu ἴλω, propitius sum.

Ἰλιάδας, a, δ, Dor. pro Ἰλιάδης, v, δ, quod per Aphæresin pro Ὀϊλιάδας, a, δ, Ajax Oilei filius, δ τῷ Ὀϊλέως παῖς.

ἸΛΙΑΣ, ἦ, ὄν, **ILIAS**, Poëma Homeri de rebus Iliacis; item turdi species; et congeries, ut ἰλιάς, κακῶν, ἴλις malorum.

Ἰλιάς, μάχη, Poët. pro Ἰλιάκη μάχη, Πάριον prælium.

Ἰλιγγιδω, vertigine laboro: ab ἴλιγγος, ἦ, δ, vortex. Th. εἰλέω, verso.

Ἰλιον, **ILIUM**, Troja: ab ἴλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιουραῖος, ἦ, δ, Ilii populator: ab ἴλιον et ἴλαιω, destruo.

Ἰλλῶς, ἦ, ὄν, vinculum contortum: ab ἴλλω, volvo.

ἸΛΛΟΣ, v, δ, oculus: q. ab εἰλέω, verso; quia oculi volubiles: indè

ἴλλω, oculis connovo, volvo.

Ἰλλυρέων, ἦ, τὸ **ILLYRICUM**, nomen regionis: indè

Ἰλλυριοί, ὠν, οἱ, Illyrii.

Ἰλυδός, ἦ, δ, latebra ferarum.

ἸΛΥΣ, ὄσος, ἦ, limus, caenum: qu. ab ἴλος, palus, vel ἴλύω, pro εἰλέω, verso; quia oculi volubiles: indè

ἴλλω, oculis connovo, volvo.

Ἰλῦ, oblimo, limo obduco: à præced.

Ἰμῆτος, αἴα, αἴον, molaris; hinc habemus ἰμαῖον ἕσμα, ἦ ἐπιμέλιος

ἴδη, molaris cantilena, sive que cani solebat ab iis qui molas versabant, aut aquam è puteis hauriebant. Eadem cantio et ἰνατοῖς dicta. Th. ἴμας, lorum, loreus funis.

Ἰμαλα, cumalata farina mensura: ab eod.

Ἰμάλιος, ἰα, ἰον, abundans, copiosus: à præced.

Ἰμαλῖς, Dea farinae, Ceres.

Ἰμασ', pro ἰμασ', verberavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἰμάω, vel ἰμάσσω, loris caedo, verbero, f. ἴσω ab

ἸΜ'ΑΣ, ἄντος, ἦ, lorum, fumiosus ex loris butulis: inde ἰμάω, f ἴσω, loreo fune extraho, haurio.

Ἰμάσθη, ἦς, ἦ, scutica, flagellum: à præced.

Ἰμάσι, dat. pl. ab ἰμάς, ἄντος, ἦ, lorum, q. v.

Ἰμάσας, Poët. pro ἰμάσας, a. 1. part. act. ab

Ἰμάσσω, loris caedo, verbero, fut. ἴσω. Th. ἴμας, lorum.

Ἰματίω, vestio, f. ἴσω, p. ἰμάτωκα, perf. pass. ἰματίσμαι, perf. part. pass. ἰματισμένος, ἦ, ὠν, vestitus: ab εἴμα, ατος, τὸ, vestis. Th. εἴω, seu ἐνυμν, ἰνδύω.

Ἰμάτιον, ὠν, τὸ, vestimentum, pro εἰμάτιον ab εἴμα. Vide ἰματίω.

Ἰματιοφύλαξ, ἄκος, δ, καὶ ἦ, custos vestium.

Ἰματισμένος, vestitus, indutus. Vide ἰματίω.

Ἰματιδός, ἦ, δ, vestis, vestitus: ab eod. Th.

Ἰμάω, loreo fune extraho, haurio, fut. ἴσω. ἰμαῖον μέλος, cantilena quam canit ὁ ἰμαῖν, ὁ ὑδατογός. Vide ἰμαῖος.

Ἰμείρομαι, idem quod

ἸΜΕΙΡΩ, desidero, cupio, cum gen. quod ab ἴμαι, cupio, et ἴρω, amo.

Ἰμεν, ἴτε, imus, ilis, 1. et 2. plur. præs. indic. εἴμι, eo. Dicitur et ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi et

Ἰμεν, ἴτε, Ion. sed pro ἴμεναι, pro ἴναι, εἴναι, et ἴναι, præs. infin. ab εἴμι, vel ἴμημι, eo.

Ἰμερά, ας, ἦ, fluvii nomen; et Ἰμεράς, α, δ, Siciliae fluvius.

Ἰμερδεις, ἔντος, ἦ, et in fœm. gen. ἰμερδέσσα, desiderabilis; in superl. ἰμερδέσσαντος ab

Ἰμερος, v, δ, desiderium. Th. ἰμεῖρω.

Ἰμερόφωτος, v, δ, καὶ ἦ, qui vocem habet optabilem ac dulcem: ab ἰμερω, desidero, et φωνή.

Ἰμερτός, ἦ, ὄν, desiderabilis: ab ἰμεῖρω.

Ἰμπω, ἴδαο, pungo, terreo: ex ἴπτω. Tum ἴμπω, jungo: q. ab ἴν, pro ἐν, et ἴπτω, alligo.

ἸΝ, mensurae nomen; item sibra. Vide ἴς. Tum ἴν, ipsum, vel ἴpsam, pro quo Poëtæ μιν dicunt. Latinis olim etiam ἴν et ἐν pro eum. ἴν, ἸΝ, præpositio; etiam pro ἐν, et in compositione.

Ἰν', pro ἴνα, fortitudinem, acc. sing. ab ἴς, ἴνός, ἦ, nervus, fibra

Ἰν', pro ἴνα, ut.

lds, sagitta, et χείω, fundo, vel χαλρω, gaudeo, Epithet. Diana.

* Ἴπνός, vel ἴπνος, ου, δ, furnus, caminus, culina, sterquilinum: ἴπνος ἰλεφάντινος, Aristoph. Plut. 816. sella familiarica. Angl. AN IVORY CLOSE-STUPL. Th. ἴπνω.

Ἴπος, υ, δ, muscula, quæ ἴπτει, id est opprimit, murem: sed ἴπος, pressura: ab

Ἴπνω, προμο, πείζω ut ἴπνοθαί, συμφοραῖς, premi calamitatibus. Th. ἴπνω, noceo.

Ἴππαγωγός, ὄ, δ, ἡ, q. d. equorum ductorius. seu Epithet. navis quæ equi trajiciuntur: ex ἴππος, et ἴγω, duco.

Ἴππάζω, et ἴππάζομαι, equito: ab ἴππος, equus.

Ἴππαίχος, ου, δ, ἡ, Poët. qui hastâ vel lanceâ ex equo pugnat: ex ἴππος, et αἰχμή, cuspis.

Ἴππαλίδης, ἀδ, δ, Dor. pro ἴππαλίδης, idem quod ἴπείδης, ἴος, δ, equus.

Ἴππαρχέω, fut. ἴσω, sum magister equitum, prævicum equitatum: et

Ἴππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum: ex ἴππος et ἀρχή, imperium.

Ἴππαρχικός, ἡ, δν, ad magistrum equitum pertinens: ex iisd.

Ἴππαρχος, υ, δ, HIPPARCHUS, nomen viri. Est et equitum præfectus, magister equitum: et sic vocatur Neptunus: ex ἴππος, et ἀρχή, principatus.

Ἴππᾶς, ἀδός, ἡ, Ion. pro ἴππική, equestris: hinc

Ἴππᾶσμος, υ, δ, καὶ ἡ, equitabilis, equus idoneus: ab ἴππος, equus.

Ἴππαῖα, ας, ἡ, equitatus, equitatus.

Ἴππεδός, ἴος, δ, equus, et in pl. ἴππεις, ejusd. Th.

Ἴππευτός, ὄ, δ, equestris vel equitandi peritus: ab

Ἴππεύω, equilo, f. ἴσω, p. ἴππευκα. Th. ἴππος, equus.

Ἴππήσσι, dat. plur. Ion. pro ἴππεισι, ab ἴππεις, eques.

Ἴππηλασία, scil. ὄδος, equestris via, quæ equi aguntur: ab

Ἴππηλαστικός, ἰα, ἰων, equestris, equitabilis, per quem equi aguntur: ab ἴππος, equus, et ἑλάσω, impello, f. ἑλάσω.

Ἴππηλάρα, voc. sing. ab

Ἴππηλάτης, υ, δ, equitator, agitator equorum: ex ἴππος, et ἑλάσω, agito.

Ἴππηλάτος, υ, δ, καὶ ἡ, equitabilis, per quem equi agi possunt, amplius, spatiosus: ex iisd.

Ἴππικόν, ὄ, τδ, equitatus: ab

Ἴππικός, ἡ, δν, equestris. Th. ἴππος, equus.

Ἴπποδότοιο, gen. Ion. ab

Ἴπποδοτός, υ, δ, ἡ, equus nutritus: ex ἴππος, et βόσκω, pascō.

Ἴπποδάμοιο, gen. Ion. ab

Ἴπποδάμος, υ, δ, ἡ, equorum domitor: ex ἴππος, et δαμάω, domo; a. 2. ind. act. ἑδάμων.

Ἴπποδάμους, εἰα, υ, densus, instar equi hirsutus: ἴππος, et δασός, densus, pilosus.

Ἴπποδιώκτας, α, δ, Dor. pro ἴππο-

διώκτης, υ, δ, equorum agitator, equus: ex ἴππος, equus, et διώκω, persequor.

Ἴπποδρομία, ας, ἡ, cursus equestris: et

Ἴπποδρόμιος Ποσειδῶν, Neptunus equestrium certaminum præses: ex ἴππος, equus, et δρόμος, cursus. Th.

τρέχω, curro; p. ind. m. δίδρομα.

Ἴπποδρόμος, υ, δ, HIPPODROMUS, circus: ex iisd.

Ἴπποθότης, ης, ἡ, nomen mul. Gr. celer instar equi, valde celer: ex ἴππος, et θύω, impetu feror.

Ἴπποῖν, pro ἴπποιν, gen. dual. ἴπποισιν, dat. plur. Ion. ab ἴππος, equus.

Ἴπποκένταυρος, υ, δ, ἡ, HIPPOCENTAURUS: ex ἴππος, equus, et Κένταυρος, Centaurus, quod à κεντήω, pingo, et ταῦρος, taurus.

Ἴπποκορυμβός, ὄ, δ, galeatus, equus bellicosus: ex ἴππος, equus, et κορυμβόω, galeâ armo. Th. κόρυς, ὄθος, ἡ, galea.

Ἴπποκρότος, υ, δ, ἡ, equus perstrepsens: ex ἴππος, equus, et κρότος, sonus.

Ἴππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἴππολύτεια, Hippolyti filia.

Ἴππομάνης, ἴος, τδ, herba quæ datur equis lethalis, virus ex equorum inguinibus defluens, equina cupidio coitibus.

Ἴππομάνιος, ὄ, δ, libidinis furore, æquarum more extimulor: ab

Ἴππομάνης, ἴος, δ, ἡ, equino more libidinis furis extimulatus, valde insanus: ex ἴππος, et μάνομαι, insanio.

Ἴππομάχια, ας, ἡ, equestre prælium: ex ἴππος, et μάχομαι, pugno.

Ἴππομήτης, ἴος, δ, ἡ, rei equestris peritus: ex ἴππος, et μήτης, ἴος, ἡ, consilium.

Ἴππονίκος, υ, δ, HIPPONICUS, nomen viri: qu. ex ἴππος, equus, et νίκη, victoria.

Ἴππονός, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. valde intelligens, Lat.

Ἴπποπερίης, υ, δ, Poët. δ τῷ ἴππου καὶ τῆς ἴππικῆς πείραν λαθῶν, καὶ ταύτης ἔμπειρος, qui equi ac artis equestris periculum fecit.

ἼΠΠΟΣ, υ, ὄ vel ἡ, equus, in f. g. equa et equitatus; sed ἴππος, Dor. pro ἴππος: q. ab ἑσθαί seu ἴτασθαί ποσιν, est enim celerimum animal. Vel quia humum ἴπποι ποσὶ, premit pedibus admodum undè sonipes. Hinc ἑπίππιον, υ, τδ sella equina. Sed

ἴππος, ἡ, substantia, Gen. xiv. 21.

ἴπποσία, ας, ἡ, equorum agitatrix; ἡ τῶν ἴππων ὄσθα, τῶν τῶν σθένεα, ἡ κινῶσα, quod ab ἴππος, et σθένω, agito. Hinc et

ἴπποσας, α, δ, Poët. et Dor. pro ἴπποσότης, υ, δ, qui equos agitat. Vide præced.

ἴπποσύνη, ης, ἡ, equitandi peritia, gen. plur. ἄλο. ἴπποσυνῶν, ab ἴππος, equus.

ἴπποτα, voc. sing. ab ἴπποτης, υ, δ, equus: ab ἴππος, equus.

ἴπποτοξότης, υ, δ, equus sagittarius: ex ἴππος, et τόξον, arcus.

ἴπποτροφέω, f. ἴσω, equos alo: et

ἴπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio, sumptus in equis alendis factus: ex ἴππος, et τρέφω, alo.

ἴπποτρόφος, υ, δ, καὶ ἡ, qui equos alit: ex iisd.

ἴππουκρήνη, q. equi fons, nomen fontis in Bæot. ex ἴππος, et κρήνη, fons.

ἴππουρις, ἴδος, ἡ, Epith. galeæ cristam ex setis equinis habentis: ex ἴππος, et ἵρα, cauda.

ἴπποφρόβιον, υ, τδ, locus pascentis equis: ex ἴππος, et φέρω, pasco; p. ind. med. πέφορβα.

ἴπποφορβός, ὄ, δ, equorum pastor: ab iisd.

ἴπποχάρμας, α, δ, Dor. pro ἴπποχάρμης, υ, δ, equus gaudens: ab ἴππος, et χαίρω, gaudeo.

ἴππωνία, equos emo: ex ἴππος, et ἐνώριαι, emo.

ἴππωνία, ας, ἡ, equorum emptio: à præced.

ἴΠΤΑΜΑΙ, volo, -as, præ. inf. med. ἴπτασθαι, f. med. ἴπτήσομαι, qu. à πτάω, a. 2. ind. m. ἑπτήμην, vel ἑπτάμην.

ἴπτήσομαι, volabo, fut. 1. ind. m. verbi ἴπταμαι.

ἴπτω, contr. pro ἴπτασο, volabis, 2. sing. imper. inf. ejusd. verbi.

ἴΠΤΩ, vel ἴτω, noceo, lardo: indè ἴψ, ἴπτος, δ, vermis cornua corrodens; ἴπτος, seu ἴππος, ου, δ, furnus; ἴπος, υ, δ, musculipula.

ἴρα, sacra: ab ἴρα, Ion. pro ἰερόν, sacrum, sacrificium: at

ἴρα, ἄς, ἡ, concio: quod ab εἶρω, loquor.

ἴραται, pro ἰεράται, 3. sing. præ. m. ἰεράομαι, sacerdos sum, inf. m. ἰεῖσθαι. Sic ἰεράω, pro ἰεράω, 3. sing. imperat. Th. ἰερός, sacer.

ἴρεός, pro ἰερέος, Ion. sacerdos: ab eod. Th.

ἴρέω, pro εἰρέω, loquor, Hesych.

ἴρη, ἡς, ἡ, HIR, nomen regionis.

ἴρηται, Ion. pro ἰερέται, sacerdotes: et

ἴρητον, υ, τδ, Ion. pro ἰερέτον, hostia, victima. Th. ἰερός, sacer.

ἴρηξ, Ion. pro ἰεραξ, acus, δ, accipiter.

ἴΡΙΓΓΕΣ, ὤν, αἱ, arteriæ, Hippocrat.

ἴΡΙΣ, ἴδος, ἴος, ἴως, ἡ, arcus celestis, IRIS, Dea; in acc. ἴριον, q. ab εἶρω, dico, prædico, nuntio:

ἴρισσιν, pro ἴριαι, dat. pl. ab ἴρις, q. v.

ἴρός, Ion. pro ἰερός, sacer: sed

ἴρός, ὄ, δ, IRUS, nomen propejusdam mendici apud Hom.

ἴσουργία, ὤν, αἱ, sacra, ceremoniæ: ex ἴδος, pro ἰερός, sacer, et ἔργον, opus.

ἴσοφάντης, υ, δ, Ion. pro ἰεσοφάντης, qui et ἰεσοφάης, aliàs vocatur; sacerdos, sacrorum antistes: ex ἴρος, sacer, et φαίω, in lucem edo.

ἴσων, Ion. ἰερόν, gen. pl. ab ἰερόν, sacrum.

ἱερεῖον, ἡ, Ion. pro ἱεροσθύν, sacerdotium, q. v.

ἼΣ, ἱδός, ἡ, fibra, robur, FIS.

Ἴο', pro Ἴσα, αἰκέ, adv. ab Ἴος, vel Ἴος, αἰqualis.

Ἴοαῖς, ἡ, nomen viri. Hebr. ridebit.

Ἰαγγέλος, υ, ὁ ζ ἡ, qui est Ἴος, τοῖς ἀγγέλοις, par sanctis angelis.

Ἰαῖω, f. ἴωω, adaequo. Th. Ἴος, αἰqualis.

Ἰαῖος. Vide supra Ἰοαῖος.

Ἰαῖος, υ, ὁ, ISÆUS, nomen propr.

Ἰαῖος, paribus, dat. plur. f. g. ab Ἴος, par.

ἸΑΪ ΑΗ, ἡ, vestis è pelle caprina; rectius ἐζάλη, vel ἰζάλη. Vide ἰζάλος.

Ἰαῖμι, scio, Dor. pro ἴσημι.

Ἰαῖν, ibant, 3. pl. imperf. ind. verbi ἴημι, eo.

Ἰαῖν, sciebant, per Sync. dicitur pro ἴσσαν ab ἴσην, imperf. ind. act. verbi ἴσημι, scio.

Ἰαῖντι, Dor. pro ἴσῶσι, sciunt, q. vide.

Ἰαῖριμος, υ, ὁ ζ ἡ, par numero: ex Ἴος, αἰqualis, par, et ἀριθμός, numerus.

Ἰαῖσ', pro ἴσασι, 3. plur. ind. præs. at

Ἰαῖς, αντος, præs. part. verbi ἴσημι, scio.

Ἰαῖσαι, pro quo et ἴση, 2. sing. præs. med. ἴσημαι, scio.

Ἰαῖσαι, et ἴσασιν, sciunt, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἴσημι, scio.

Ἰαῖσι, scit, Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. ind. act. ejusdem.

ἸΕΛ' ΤΙΕ, ἰδός, ἡ, herba glastum.

Ἰσαυδής, ἴος, ὁ ζ ἡ, cognominis: ex Ἴος, αἰqualis, et αὐδή, vox.

Ἰση, sciebat, 3. sing. imperf. ind. ab ἴσημι, scio: sed

Ἰση, scis, Att. pro ἴσασαι, 2. sing. ind. med.

Ἰσηγοσία, -ω, et Ἰσηγορία, -ῆμαι, αἰκέ et liberè loquor: ex Ἴος, αἰqualis, et ἀγορεύω, loquor.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, aqua loquendi libertas, aequalitas: à præced.

Ἰσημερία, ας, ἡ, æquinoctium; Ἰσημερία μετσωρικῆ, æquinoct. autumnale; ἐρινῆ, vernum: ex Ἴος, αἰqualis, et ἡμέρα, dies: q. d. æquidiarium.

Ἰσημερίως, (νῆ, ἰνῶ, æquinoctialis, q. d. æquidialis: ex ἴσι.

Ἰσημ, ἴσος, ἴσησι, scio.

Ἰσηρς, εὐός, ὁ ζ ἡ, αἰqualis, par: ab Ἴος, idem et ἴρω, apto.

Ἰση, scias, per Sync. pro ἴσῶθι, præs. imperat. act. ab ἴσημι, scio: sed

Ἰση, sis, esto, præs. imperat. ab ἴημι, sum.

Ἰσηθῆ, corruptè pro ἰζάλη, pellis caprea.

Ἰσηια, ων, τὰ scilicet ἱερὰ, sacra ISTHMIÀ in honorem Neptuni, ludii Isthmii. Th. ἱδρός, isthmus.

Ἰσημῆκοι ἀγῶνες, οἱ, Iudi ISTHMIACI: et

Ἰσημῆς, ἴδος, ἡ, in plur. Ἰσημῆδης, ων, ab, Isthniaca; ut Ἰσημῆς

ἴλην, Isthmiaca victoria: ab ἱδρός, q. v.

Ἰσημιον, υ, τὸ, quod circa fauces est, colli ornamentum: ab ἱδρός, quod vide.

Ἰσημιος, Ια, ἴων, in isthmo habitans, Isthmius, Epith. Neptuni.

Ἰσημια, sacra Isthmia in honorem Neptuni.

Ἰσημι, adv. in Isthmo; apud Isthmum.

ἸΣΘΜΟΣ, ὁ, ὁ, ISTHMUS, terra angusta duplici mari interclusa; item aliquid isthmo simile, ut fauces, pars inter os et gulam; collum clepsydri, imbrex narium.

Ἰση, eunt, 3. plur. ind. præs. pro εἶσι, et Ion. ἴσσι: ab ἴημι, eo.

Ἰσηκος, υ, ὁ, et ἰσίκιον, υ, τὸ, lucanica; edulii genus è carne minutissimè incisa.

Ἰση, ἴδος, ἡ, ISIS, nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

Ἰσηκιδότης, υ, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. quæstor ararii.

Ἰσηκον, ες, ε, imperf. ab ἴσημι, scio, fingo, assimilo, comparo, pro ἴσηκω, idem. Th. εἶδω, scio, video; vel εἶκω, similis sum.

Ἰσημεν, scimus, per Sync. pro ἴσημεν, 1. pl. ind. præs. ab ἴσημι, scio.

Ἰσημιον παντίων, ISMENTUM oraculum.

Ἰσηθεος, υ, ὁ ζ ἡ, Deo similis: ab ἴος, similis, et θεός, Deus.

Ἰσηκοῦτης, ἴος, -ῆς, ὁ, ISOCRATES, orator Atheniensis; pater eloquentiæ à Tullio vocatur: item

Ἰσηκοῦτης, ἴος, ὁ ζ ἡ, pari potestate præditus: ex ἴος, αἰqualis, et κράτος, robur: hinc

Ἰσηκρατία, ἡ, ἡ, Iou. pro -ία, -ίας, αἰqualis potentiæ.

Ἰσηλογία, ας, ἡ, honoris aequalitas.

Ἰσημάτωρ, ορος, ὁ ζ ἡ, Dor. pro ἴσημάτωρ, αἰqualis matri: ex ἴος, et μήτηρ, mater.

Ἰσημῆσιον ἰμάτιον, vestis Milesiæ par. i. e. mollis et delicata.

Ἰσημορέω, fut. ἴσω, æquam portionem capio: ex ἴος, par, et μοῖρα, portio. Th. μεῖω, parior.

Ἰσημοιρος, υ, ὁ ζ ἡ, æqualem partem habens, qui idem juris habet.

Ἰσηον, adv. æqualitèr: ab ἴος, par.

Ἰσηοντι, ibunt, Poët. pro ἴσηνται, 3. pl. fut. 1. med. verbi ἴνηομαι, venio, f. ἴημαι.

Ἰσηπάλης, ἴος, ὁ ζ ἡ, Ion. et ἴσηπαλος, υ, ὁ ζ ἡ, in luctu sua pugná αἰqualis: ex ἴος, et πάλη, luctus.

Ἰσηπέδον, υ, τὸ, planities: ab ἴσηπος, υ, ὁ ζ ἡ, planus: ex ἴος, αἰqualis, et πῆδον, solum.

Ἰσηπετρος, η, ον, durus.

Ἰσηπλευρος, υ, ὁ ζ ἡ, æquilateralis.

Ἰσηπληθής, ἴος, ὁ ζ ἡ, αἰκέ ple-

nus.

Ἰσηπερσους, εως, ὁ, pari ætate.

Ἰσηροπία, ας, ἡ, æquilibrium: et Ἰσηρόπος, υ, ὁ ζ ἡ, par, æquilibrium: ex ἴος, par, et ἴρω, propen-

sus sum.

ἸΣΟΣ, vel ἴος, η, ον, αἰqualis, par: q. ab εἶδω, assimilo. Hinc τὸ ἴσην, υ, αἰqualitas, αἰqualis, portio; ἴσα καί, perinde ac; ἴσος, totidem

Ἰσητης, πτος, ἡ, par conditio, αἰqualitas: à præced.

Ἰσητιμος, υ, ὁ ζ ἡ, αἰκέ pretiosus: ex ἴος, par, et τιμή, pretium.

Ἰσηθαί, pro ἴσησθαι, præs. infin. med. vel pass. ab ἴσηω, æquo. Th. ἴος, par.

Ἰσηφαρίω, adæquo, æquiparo: q. ἴσηφάριω: ab ἴος, αἰqualis, et φάριω, fero: hinc ἴσηφάροι, boves aquales ferendo oneri apti; vel ἴσηφάριω, indutus sicut pariter indumentis: à φάρος, eos, τὸ, pallium.

Ἰσηφάριον, Dor. pro ἴσηφάριον, inf. vel act. præced.

Ἰσηψηφος, υ, ὁ ζ ἡ, qui par est in suffragiis ferendis, parem auctoritatem habens. Versus ἴσηψηφοι, dicuntur in quibus omnes literæ pro numeris acceptæ eundem numerum efficiunt. Quale epigr. Leonidæ Alexandrini in Anthol. epigr. l. vi. p. 12. et 563. quod fessellit H. Stephanum in Thes.

Ἰσηψηφος, υ, ὁ ζ ἡ, unanimis, eodem vel pari animo præditus: ex ἴος, par, et ψυχή, anima.

Ἰσηω, adæquo, f. ἴσω, hinc ἴσησασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἴος, par.

Ἰσηω, dico, tempora sumit ab ἴπω, idem.

Ἰσηρήλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indecl. Hebr. princeps Dei. Hinc

Ἰσηρηλίτης, υ, ὁ, Israhelita: et Ἰσηρηλίτης, scem. g. Israhelitis: à præced.

Ἰσησάχαρ, ὁ, Issachar, nomen viri, Hebr. est merces.

Ἰση, statue, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἴσημι, Att. contractè pro ἴσηθῆ, vel pro ἴσα, verbi ἴσάω. Vel 3. sing. imperf. ind. act. ἴσηον, ων, αες, -ας, αει, -α, verbi ἴσάω, seu ἴσημι, statuo: sed

Ἰση, esto, 3. sing. præs. sub. ab ἴσημι, sto.

Ἰσημαι, σαι, ται, sæpè pro ἴσάμαι, scio; in composit. ut ἐπισάμαι, idem. Th. ἴσημαι, scio.

Ἰσημένος, η, ον, stans; gen. Ion. Ἰσημένοιο. Τὸ μὲν φθινότοσ μηνός, τὸ δ' Ἰσημένοιο, Od. ξ'. 162. Hoc quidem exæunte mense, isto autem instante; Ἰσημένος μὴν, ad primam solum decadem mensis prorigebatur posterioribus temporibus; et Hesiodi ævo ad diem vigesimum, ut Op. 797. ab ἴσημι, statuo; in pass. ἴσημαι, sto.

Ἰσηντι, Dor. pro ἴσησι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἴσημι, sto

Ἰσηο, Ion. pro ἴσησο, statuebas, 2. sing. imperf. ind. pass. ἴσημαι, verbi ἴσημαι.

Ἰσησο, 2. sing. præs. imperat. pass. verbi ἴσημαι, sto.

Ἰσητο, 3. sing. imperf. ind. pass. ejusdem.

Ἰση, scitis, per Sync. pro ἴσητε, 2. plur. præs. ind. act. ab ἴσημι, scio

Et per Sync. dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴσω, et in pl. ἴσθε.
 Ἰσταν, sciendum, verbale pro εἰδω, ab εἶδω, scio; p. pass. εἶσμαι, εἶσσαι, εἶσαι.
 Ἰση, sisle, pro ἴσθι, Att. imperat. fit à 3. sing. imperf. Invenitur quoque Dor. pro ἴσα, 3. sing. imperf. ab ἴσάω, pro ἴσημι, statuo. Vel cum a subscripto est 2. sing. præs. pass. Att. pro ἴσηται, sed ἴση, dicitur pro ἴσται, 3. sing. præs. sub. act. ab
 ἸΣΤΗΜΙ, statuo, erigo, colloco, cohibeo, SISTO; appendo; (Jenecror, idem quod δαρίζω, Hesych. Salm. de usur. c. 15. &c.) q. à ἴσάω, fut. ἴσσω, perf. ἴσηκα, perf. part. ἴσικως, et per Sync. ἴσως, pro Crasin ἴσως. Sic perf. inf. ἴσάσαι, pro ἴσακέναι, (sed ἴσάσαι est præs. inf. ab ἴσημι, pro ἴσημι) a. 2. ἴσημι, ης, η, perf. pass. ἴσημαι, a. 1. pass. ἴσηθην, a. 1. inf. pass. ἴσηθαι, a. 1. part. pass. ἴσηθείς, f. 1. pass. ἴσηθίσσμαι, η, εται.
 Ἰσην, Ion. pro ἴσην, acc. sing. ab ἴση, Vesta, focus, domus.
 Ἰσητόριον, η, τδ, Ion. pro ἴσητόριον, canaliculum: ab eod. Th.
 Ἰστω, η, τδ, navis velum; in plur. τὰ ἴστια, ab ἴσδς, malus navis. Th. ἴσημι, slo.
 Ἰσοδοτή, temoni, dat. sing. Att. ἴσοδοῦς, εος, δ, temo, stiva, Hes. Op. 431. ab ἴσος, (quod ab ἴσημι, slo.) et ἴσος, slo.
 Ἰσοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali: ab ἴσδς, malus navis, et δέχομαι, capio.
 Ἰσορα, acc. sing. ab ἴσωρ, opus, δ, sciens.
 Ἰσορέω, fut. ἴσω, perf. ἴσκα, inquirō, sciscitor, lustrō, memoria tradō: à præced.
 Ἰσορία, as, ἡ, cognoscendi studium, lustratio locorum, inquisitio, verum gestarum expositio, HISTORIA.
 Ἰσορικός, ἡ, δν, HISTORICUS: à Th. ἴσωρ, opus, δ ἡ, sciens.
 Ἰσοροῖται, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἴσορέω, cognoscō, memoria tradō; perf. ἴσθηκα, præs. part. pass. ἴσορήμενος, η, ον. Th. ἴσωρ.
 Ἰσδς, ὄ, δ, malus navis; [* instrumentum textorium, è quo stamina ducuntur, Hes. Op. 779.] ab ἴσασθαι, quia erigitur. Th. ἴσημι, sisto.
 Ἰσρον, acc. sing. ab Ἰστρος, η, ὄ, nomen fluvii Germanici, Danubius, Ister.
 Ἰσω, scito ille, per Sync. pro ἴστω, præs. imperat. sic ἴσων, pro ἴσάτω, ib. Th. ἴσημι, scio: sed Ἰσω, contr. pro ἴσω, quod Ion. pro ἴσασσ, 2. sing. imperf. ind. pass. vel præs. imperat. pass. verbi ἴσημι, slo.
 Ἰστων, stabam, imperf. ind. act. 7. ab ἴσάτω, slo.
 Ἰσων, per Sync. pro ἴσάτων, vel pro ἴσάτωσαν.
 ἸΣΤΩΡ, opus, δ ἡ, sciens, per-

tus, testis, arbiter: q. ab ἴσημι, scio.
 Ἰσχή, pro ἴσχε, vel præs. imperat. vel 3. sing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχ, η, habeo.
 Ἰσχανάα, Poët. pro ἴσχανᾶ, cupit, 3. sing. præs. ind. act. ab
 Ἰσχανάω, appeto, delinco: ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, habeo.
 Ἰσχανεῖ, delinet, 3. sing. præs. verbi ἴσχανω, idem quod ἴσχω, cohibeo, reprimo: quod ab ἔχω, habeo.
 Ἰσχανώσα, pro ἴσχανώσα, præs. part. act. fœm g. verbi ἴσχανάω, cohibeo: quod ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, habeo.
 Ἰσχανώσω, Poët. pro ἴσχανώσω, reprimit, 3. plur. præs. sub. act. cjasd.
 Ἰσχάω, comprimo, cohibeo. Vide in ἴσχανεῖ.
 Ἰσχᾶς, ἄδος, ἡ, carica; quia λοχύνθι, siccando gracilis facta. Th. ἴσχυός.
 Ἰσχει, cohibet, 3. sing. ind. et Ἰσχειν, præs. inf. act. verbi ἴσχω, pro ἔχω, cohibeo.
 Ἰσχέμεν, et ἴσχέμεναι, Ion. et Dor. pro præced.
 Ἰσχεο, Ion. pro ἴσχε, contine, præs. imperat. med. ejusd.
 Ἰσχευ, Dor. pro præced.
 Ἰσχιον, η, τδ, vel ἴσχιον, coxa, coxendix; τὰ ἴσχια, clunes: ab
 ἸΞΙΣ, εως, ἡ, lumbus: q. ab ἴσχυός, in lumbis enim est robur. Vel lumbis nos ἴσχομεν, sustinemus.
 ἸΞΚΝΟΣ, ἡ, δν, macer, gracilis, lenvis, propriè et metaphoricè.
 Ἰσχύοτης, ητος, ἡ, macies, gracilitas: à præced.
 Ἰσχύόφωνος, η, δ ἡ, qui gracilem et exillem vocem habet: ex φωνή, vox, et ἴσχυός, gracilis.
 Ἰσχυοται, cohibent, 3. plur. præs. ind. med. verbi ἴσχω, pro ἔχω, contineo.
 Ἰσχυόζομαι, fut. ἴσομαι, contendo viribus, nilor; item assevero, affirmo: ab
 Ἰσχύος, ἄ, δν, robustus, a, um: in compar. ἴσχυρότερος, superl. ἴσχυρότατος. Th. ἴσχύς, robur.
 Ἰσχυρόω, -ω, firmo, corroboro, fut. ὄσω, p. ἴσχύρωκα, imperf. ind. act. ἴσχύροον. -εν, -οεις, -ους, -οει, -ου.
 Ἰσχυρόως, adv. validè, vehementè, ἐπιπλά: à præced.
 ἸΞΥΣ, ὄος, ἡ, robur, vires, dat. ἴσχυί, acc. ἴσχυί.
 Ἰσχύσει, 3. sing. f. 1. act. ab
 Ἰσχύω, possum, f. ὄσω, p. ἴσχυκα. Th. ἴσχύς.
 Ἰσχω, eis, ei, retineo, occupo, delinco. Th. ἔχω, habeo, contineo.
 Ἰσχωσ', pro ἴσχωσαι, 3. pl. præs. sub. act. à præced.
 Ἰσώνμος, η, δ ἡ, qui idem nomen habet, cognominis: ab ἴσος, par, aequalis, et ὄνομα, nomen.
 Ἰσως, adv. aequalitèr, fortassè.
 Ἰσωσι, norunt, 3. plur. a. 1. sub. act. ab εἶδω, scio, f. εἶσω, vel ἴσω, nisi sit pro ἴσσαι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἴσημι, scio.

Ἰταλία, as, ἡ, ITALIA.
 Ἰταλικός, ἡ, δν, Italicus, Latinus.
 Ἰταλιώτης, η, δ, Italus.
 Ἰταλιώτης, ἴδος, ἡ, Italia.
 Ἰτάλδς, ὄ, δ, Italus.
 Ἰταλδς, ὄ, δ, taurus, bos: qu. ab ἴτης, quia animosus.
 Ἰταμία, las, ἡ, temeritas, imprudentia et
 Ἰταμδς, ἡ, δν, temerarius, audax, animosus, magnanimus. Th. ἴτης, η, δ, idem.
 Ἰτε, accedite, 2. plur. præs. imperat. ἴτε, ἴτω, ab ἔτι, eo.
 ἸΤΕ Α, as, et ἰτέη, ης, ἡ, salix hasta saligna: q. ab ἰταί, quia celeritèr in altum exerebit.
 Ἰτίον, eundem, verbale ab ἔτι, η, ἴσω.
 Ἰτιν, iverunt, 3. dual. imperf. ind. verbi ἔτι, eo.
 ἸΤΗΣ, η, δ, temerarius, audax, animosus; ἴταμδς, idem.
 Ἰτον, dual. præs. et 2. dual. imperf. ind. verbi ἔτι, eo.
 Ἰταραία, as, ἡ, nomen regionis, Iturea. Syr. interpret. Lat. montosa.
 Ἰτριον, η, τδ, à quo ἴτρια, ὠν, τὰ, ima pars ventris, abdomen, sumen; bellaria.
 Ἰτριον, iterum, Lat. Gr. barbar.
 Ἰτρος, virus, Gl. Cyr. Lego ἴτρος.
 Ἰτρω, apud Aristoph. pro ἴσω, sciat, q. v.
 Ἰτυν, acc. sing. ab
 ἸΤΥΣ, vos, ἡ, circumferentia et curvatura rota. Homerus ἴτυν ἴocat quæ ἀψίς. Tum ἴτρος est omnis extremitas rotunde rei. Est item umbo.
 Ἰτω, ito ille, 3. sing. præs. imperat. ἴτε, ἴτω, verbi ἔτι, eo.
 Ἰτυγή, ης, ἡ, sibilus, clamor: et
 Ἰτύμδς, ὄ, δ, clamor: ab ἰτύω, sibilum edo, clamor.
 Ἰτύζ, γγος, ἡ, motacilla, avicula in veneficiis usa, illecebræ amoris, illecebræ ἠραῖς.
 Ἰτύω, sibilum edo; item fistulâ cano. clamor. Th. ἰδ, adv. exultantis.
 Ἰκτὰ, pro
 Ἰκτῆτι, ὄ, δ, sibilator: ab ἰτύω, clamor.
 Ἰφα, læsi, perf. ind. act. verbi ἴπτω, seu ἴπω, noceo, f. ψω.
 Ἰφθίμδς, η, δ ἡ, robustus, animosus: ab ἴφι, fortitèr. Th. ἰς, ἰνδς, ἡ, fibra, robur. Alii componi malunt ab ἴφι, fortitèr, et δνμδς, animus.
 Ἰφί, fortitèr, adv. ab ἰς, ἰνδς, ἡ, fibra, robur.
 Ἰφιον, pingue: hinc ἴφια ἠγλα, Iliad. é. ver. 559. item magnum, speciosum.
 Ἰφιάνασσα, ης, ἡ, IPHIANASSA, nomen mulieris.
 Ἰφικλείδης, η, δ, nomen viri.
 Ἰφικλής, Ἰφικλής, ὄ, δ, nomen viri, q. d. valdè honoratus.
 Ἰφίς, ἡ, IPHIS, nomen propriè mulieris.
 Ἰχθυόαντες, piscibus inhiantes, nom. part. præs. act. ab
 Ἰχθύω, piscor. Th. Ἰχθύς, piscis.

Ἰχθυόων, ὡ, τὸ, pisciculus: Dim. ab ἰχθύς.
 Ἰχθυοῦς, ῥα, ῥδν, aptus ad pisces captandos: piscarius.
 Ἰχθυοῖς, ἦ, ὄν, ut ἰχθυοῖς πύλη, piscaria porta.
 Ἰχθυόεις, ὄισσα, ὄεν, piscosus: ab ἰχθύς.
 Ἰχθυοῦς, id. q. ἰχθυοῦς: ab ἸΧΘΥ΄, ῥος, ὄ, piscis; [* locus ubi pisces veniunt, Aristoph. in Vesp. Vide plura in Græv. ad Hes. Scut. Herc. ver. 312.]
 Ἰχθυοῖν, dat. pl. ab ἰχθύς, ὡς, τὸ, q. v.
 Ἰχθυόμων, ICHNEUMON: piscis quidam, qui et ἰχθυοῦς, tanq. vestigator crocodili, et Ἰχθυοῦς, ὡ, ὄ, indagator: ab Ἰχθυόω, f. ὡ, vestigo, per vestigia, sequor: ab ἰχθύς.
 Ἰχθυέω, -ῶ, ὄ, accedo: ab eod.
 Ἰχθυῖν, nom. pl. ab ἰχθύς, ὡς, τὸ, q. v.
 Ἰχθυόλατῆω, f. ἦω, indago, investigo: ex ἰχθύς, vestigium: et λαύω, persequor.
 Ἰχθυοῖν, ὡ, τὸ, vestigium: ab ἸΧΘΥΣ, ὡς, τὸ, vestigium, inna pedis pars, gressus.
 ἸΧΘΥ΄, ὄπος, ὄ, songuis crudus, sanies, tabum. Sumitur et pro sero, et pro humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.
 Ἰψ, ἴπος, vermis quæ ligna vel cornua corrodit. Th. ἴπτω, noceo.
 Ἰψάω, læstidi, Ion. pro ἴψω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἴψάμην, verbi ἴπτω, seu ἴπω, noceo.
 ἸΨΟΣ, suber, arbor, ἴψος verò, hederà.
 ἸΨ, heu, eheu, adv. dolentis et exclamantis; sed Ἰψ, dat. sing. ab ἴος, ἦ, ὄ, sagitta; item adject. unus; ut ἴψ, ἦμαρ, uni diei. Vide ἴος: at Ἰψ, ἴης, mittam, -as, pres. sub. act. verbi ἴημι, mitto: et Ἰψ, pro ἴψω, Scholiast. Aristoph.
 Ἰωάβη, ἦ, nomen viri, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. à Deo perfectus.
 Ἰωακίμ, ὄ, nomen viri, indecl. Heb. q. d. Lat. Dominus excitabit ipsum.
 Ἰωάν, ὄ, nomen viri, indecl. Alii Ἰωάν.
 Ἰωάννα, ἦς, ἦ, Hebr. gratiosa.
 Ἰωαννῆς, ἦ, ὄ, idem. Vel Ἰωαννᾶ est indecl.
 Ἰωάννης, ὡ, ὄ, nomen viri, Hebr. gratiosus.
 Ἰδῆ, nomen viri, indecl. Hebr. ejulans.
 Ἰόγα, Poët. pro ἰγῶ, ego.
 ἸΩΓΗ, ἦς, ἦ, tegmen diversorium, litus, clamor.
 Ἰωγῆς, per Aphar. τὸ ὄ, pro ὄιωγῆς, persecutio, tumultus bellicus. Th. διώκω, persequor.
 Ἰόδης, ὡς, ὄ, ἦ, violaceus: ab ἰοῦ.
 ἸΩΗ, ἦς, ἦ, clamor, vox, status. q. ab ἴημι, mitto.
 Ἰωήλ, ὄ, nomen Prophete, indecl. Hebr. acquisicist

Ἰωκᾶς, acc. pl. ab Ἰωκᾶ, per Aphar. pro δεικᾶ, id. quod διώξεις, persecutio. Th. διώκω, persequor.
 Ἰωλκός, ἦ, ἦ, urbs Thessalia.
 Ἰωμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἶμι, eo.
 ἸΩΝ, ὄνος, ὄ, ION, à quo Iones dicti: sed Ἰών, cho, heus: ex ἰώ. Est et Ἰών, ἴσσα, profectus, -a, prodians, iturus, part. verbi εἶμι, eo.
 Ἰών, Bæot. pro ἰγών.
 Ἰωνάς, ἦ, ὄ, nomen viri. Hebr. columbus.
 Ἰωνία, violetum, ubi nascuntur. Th. ἰών, violæ: sed Ἰωνία, as, ἦ, IONIA, regio. Th. Ἰων, Ion.
 Ἰωνικός, ἦ, ὄν, IONICUS, Ionam proprius: ab eod. Th.
 Ἰωνικός, adv. Ionice; item moliter et delicatè: à præced.
 Ἰώξ, ἰωκός, ὄ, apud Homer. id. quod ἰωκᾶ, q. v.
 Ἰωράμ, ὄ, nomen regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. ex Domino excelsus.
 Ἰωρεῖμ, nomen viri, indecl.
 Ἰωσαφάτ, ὄ, nomen pii regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. Dominus judicabit.
 Ἰωσή, ὄ, nomen viri, indecl. Hebr. senex.
 Ἰωσήφ, ὄ, nomen viri, indecl. Hebr. addat.
 Ἰωσίας, ὡ, ὄ, nomen viri, Hebr. qu. interpret. Lat. qui est à Domino.
 Ἰώτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos, indecl.
 Ἰωχμῶς, ἦ, ὄ, persecutio; idem quod ἰωγμῶς. Th. διώκω.
 ἸΩΨ, ἴψος, ὄ, piscis nomen.

K.

K DECIMÆ literæ Græcæ signum, viginti in numeris valet, et cum lineolâ infrâ positâ (κ) viginti millia.
 ΚΑΒΑ΄ΑΛΗΣ, ὡ, ὄ, CABALLUS, equus, clitellarius.
 Κάβαλλ, et κάβαλλε, prostravit, Dor. seu Poët. pro κατέβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. Sic κατέβαλεῖν, pro καταβάλεῖν, a. 2. inf. act. et Κατέβαλετ', 3. sing. a. 2. ind. m. pro κατέβαλετο à καταβάλλω, dejicio. Th. βάλλω, jacio, fut. λῶ, perf. βέβηκα' a. 2. ἐβαλον' p. m. βέβαλα.
 Καβάδης, ἄντος, ὄ, descendens, Poët. Sync. pro κατὰβάς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, q. v.
 Κάβη, ἦς, ἦ, cidus: qu. à κάπτω, edo: à ΚΑ΄ΒΟΣ, ὡ, ὄ, frumentacea mensura genus.
 Κάγγον, pro κατὰ γόνυ.
 ΚΑΤΚΑΜΟΝ, ὡ, τὸ, lacryma Arabici ligni.
 Κάγκανος, seu κάγγανος, aridus, siccus: à καρχαίναω, calefacio.
 ΚΑΤΧΑ΄ΖΩ, fut. ἄσω, perf. ἀκα,

C. ICHINNOR, convitior: indè καρχαμῶς, cachinnus.
 ΚΑΤΧΑ΄ΙΝΩ, calefacio, arefacio.
 Καρχαλάω, cachinnor, video, exulto, gaudeo: à καρχαζώ.
 Καρχαλόωσι, Poët. pro καρχαλόωσι, 3. plur. præ. sub. act. præced.
 Καρχαλάω, f. ἴσω, tristor, laboro, infelicitèr ago.
 Κάγῶ, pro κ' ἰγῶ, et ego.
 Κάδδ', pro κατὰ δέ, κάδδ' ὄρα, Dor. pro κατὰ δέ ὄρα.
 Κάδδ' ἐβάλε, pro κατέβαλε ἔλ. Sic κάδδ' ἔθορε pro κατέθορε δέ.
 Κάδδ', Poët. pro κατὰ δέ.
 Κατέπεισι, Poët. pro κατέπεισι ὄ, 3. sing. a. 2. ind. à καταπίπτω.
 Κατάραβήτην, Dor. et Eol. pro κατέραβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi καταραβάνω, seu καταράβω, dormio. Th. ραβάνω, idem: a. 2. ind. act. ἐραβον, et per Metath. ἐράβον, f. med. ραβήσομαι.
 Καδδὴνᾶμιν, pro κατὰ δύναιμιν, pro virili.
 Καδδῶσι, pro καταδῶσι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, subeo, penitus ingredior. Th. δύνω, et δύνω, idem.
 Καδίον, ὡ, τὸ, pera, parvus cadus.
 Καδμείος, εἰα, εἰών, CADMEUS: à Κάδμος, q. v.
 Καδμείωνας, acc. pl. à Καδμείων, ὄνος, ὄ, Cadmiensis: et Καδμητῶν ἀπὸ Θηβᾶν, Dor. pro Καδμητῶν ἀπὸ Θηβῶν, Cadmeis à Thebis: et Καδμητῆς, ἴδος, ἦ, Cadmea: à Κάδμος, ὡ, ὄ, CADMUS, filius Agenoris, regis Phœnicia.
 Κάδος, ὡς, τὸ, Poët. pro κήδος, ὡς, τὸ, funus et ipsa cadaveris elatio, funerisque pompa; affinitas: ac ΚΑ΄ΔΟΣ, vel κάδος, ὡ, ὄ, CADUS, vas viliarium; et situla pro suffragiis colligendis.
 ΚΑΔΥ΄ΤΑΣ, ὡ, ὄ, herbula quædam Syriaca.
 Καῖς, deustus, crematus, a. 2. part. pass. à καίω, uro, f. καίω, a. 2. ind. pass. ἐκάην.
 ΚΑ΄ΖΩ, orno, fut. ὦ, p. pass. κέκασμαι hinc ἐκέκασο, 3. sing. plusq. p. pass.
 Καῖ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et Καῖναι, a. 2. inf. pass. à καίω, uro, fut. κάσω' a. 2. ἐκασον' a. 2. pass. ἐκάην, et Ion. κάην.
 Καῖσομαι, ardebo, f. 2. ind. pass. verbi καίω, uro. Vide præced.
 Καβᾶ, adv. sicut: ex κατὰ, et à secundum quæ.
 Καθαρίζω, consero; item solvo justa, perago exequias, adoleo, cremo: ex κατὰ et ἄγιζω, consero. Th. ἄγος, τὸ, venratio; item purificatio, lustratio.
 Καθαγιάμῶς, ἦ, ὄ, consecratio; item parentalia: à præced.
 Καθαίρειος, ὡς, ἦ, destructio, subversio, cædes: à Καθαίρειο, delraho, everto, destruo, [* de imperio dejicio: vid. Spanhem. ad Julian. p. 212. Freinsh.

ad Curtium iii. 20.] f. ἡσω, f. 2. καθελῶ. p. καθήρακα' a. 2. καθείλον, ες, ε, a. 2. part. act. καθελῶν, ὄντος, comp. ex κατὰ et ἀρῆω, ελιγο; a. 2. ειλῶ ex ἔλω, inus. [* Voce mediâ non reperitur, inquit Budæus, sed occurrit passivè destrui, Act. xix. 29. et cum acc. Eurip. Supplic. 748.]

ΚΑΘΑΙΨΩ, purgo, mundo, lustrō, flagris cædo, f. καθάρῳ, p. κεκάθαρκα, p. pass. κεκάθαμαι, perf. part. pass. κεκαθαμένος, η, ον. Hinc καθαρμα, ἄτος, τῶ, purgamentum; καθάρως, ἄ, ὄν, purus; καθάριος, υ, ὁ ζή, idem.

Καθίλλομαι, desilio. Th. ἄλλομαι, salio, f. ἄμαι.

Καθᾶπαξ, omninè, adv. ex κατὰ, et ἀπαξ, semel.

Καθᾶπερ, sicut: ex κατὰ et ἄπερ, quod ab ὄπερ, ἦπερ, ὄπερ.

Καθαπτῆδς, ἦ, ὄν, invecivus, mordax.

Καθάπτομαι, fut. ψομαι, attingo, tango, incesso, incesso, mordeo, manuis in jicio, invado: καθαπτόμενος, præ. part. ex κατὰ et ἄπτομαι, tan-go, f. ψομαι.

Καθάπτω, apto, annecto, alligo, f. ψω, p. καθῆφα' a. 1. καθῆψα' ex κατὰ et ἄπτω, necto.

Καθάραος, scu καθάριος, υ, ὁ ζή ἦ, mundus. Th. καθάριω, purgo.

Καθαρεύω, purgo, purus sum: ab eod.

Καθάρθαι, purum factum esse, Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. infin. pass. et

Καθαρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, purgo, f. ἄρω, p. ind. pass. κακάθαρμαι.

Καθαρίζω, purgo, f. ῖσω, a. 1. ind. ἐκαθάρισα, a. 1. imperat. καθάρισον, ἄτω, a. 1. sub. καθάρισω, ης, η, a. 1. inf. καθάρισαι, perf. act. κεκαθάρικα, perf. pass. κεκαθαρίσμαι, a. 1. pass. ἐκαθαρίσθην, a. 1. imperat. pass. καθάρισθητι. [* ἐκαθαρίσθη ἀντὶ-ἡ λέ-παα, Matth. viii. 3. expurgata est ejus lepra, ut Joan. xv. 2. quod damnat Heumannus in Com. imeritid. Vide Hom. Od. ζ'. 93.]

Th. καθάιρω, purgo.

Καθαρισμός, ἔ, ὄ, purgatio: ab eod.

Κάθαρμα, ἄτος, τῶ, purgamentum: hinc

Καθάρματα, τὰ, dicuntur homines viles et abjecti; item sacri vel piacularæ, scil. qui ad avertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, purgo.

* Καθαρός, ἔ, ὄ, purgatio; vibex: ut καθαίρω, flagris cædo.

Καθῆρῶς, ἄ, ὄν, purus, nitidus, sincerus, candidus, simplex, qui se non contaminavit scelere; expeditus, præstans: à καθαίρω, purgo.

Καθαρότης, ητος, ἦ, puritas: ab eod.

Καθάρισον, υ, τῶ, purgatio, expiatio: à

Καθάρισος, υ, ὁ ζή ἦ, purificus; καθαρίσων ὕδω, aqua lustralis. Th. καθαίρω, purgo.

Κάθαρος, εως, ἦ, purgatio, expiatio: ab eod.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαρῶ, gen. à καθαρῶς, purus; item f. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo.

Καθάρως, adv. purè, manifestè: à καθαρῶς.

Καθαρώτερος, purior, comparat. à καθάρως.

Καθεῖμαι, ἦ, εῖται, sedebo, f. 2. ind. med. verbi καθίζομαι, sedeo. Th. ζῶ, scu ἔω, colloco.

Καθίερα, as, ἦ, suggestum C. I. THEDRA, sella, sessio: à

Καθίζομαι, sedeo; præ. part. m. καθιζόμενος, imperf. m. ἐκαθίζομαι, f. 2. m. καθεῖμαι' ex κατὰ et εἶω, colloco.

Καθίζω, sedere facio.

Καθεικέναι, perf. infin. act. à καθίημι, demitto. Th. ἦμι, seu ἔω, mitto, perf. εἶκα.

* Καθειλον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi καθαίρω, destruo.

Καθειμένος, demissus. perf. part. pass. verbi καθίημι, demitto. Th. ἔω, mitto.

Καθειναι, a. 2. inf. act. à καθίημι, demitto, q. v.

Καθειντο, 3. pl. plusq. p. pass. à καθίημι, demitto, perf. pass. καθεῖμαι' ex κατὰ, et ἦμι, mitto, f. ἦσω' a. 1. ἦκα, p. εἶκα.

Καθειννῆμι, idem quod καθεῖρω.

Καθειρῶ, concludo, coërceo: f. ζῶ, a. 1. καθεῖρῶ' ex κατὰ, et εἶρω, includo.

Καθειρκαί, et καθεῖρκατο, 3. sing. perf. et plusq. p. pass. præced.

Καθεῖς, a. 2. part. act. à καθίημι, demitto; a. 2. ind. act. κάθημι. Th. ἦμι, mitto. Sed

Καθεῖς, unusquisque, sigillatim, unus post alium: ex κατὰ, et εἶς, unus.

Καθεῖσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθίζω, sedere facio: ex κατὰ, et εἶω' a. 1. εἶσα.

Καθεστήκησαν, 3. plur. plusq. p. indic. act. verbi καθίστημι, constituo.

Καθεῖτο, 3. sing. plusq. p. indic. pass. à καθίημι. Vide καθεῖντο.

Καθίκασος, η, ον, unusquisque: ex κατὰ, et ἔκασος, quisque: hinc καθεκάσην, scil. ἡμέραν, quotidid.

ἰndies; et καθέκασον, in unoquoque loco, singulatum.

Καθεκούσιος, υ, ὁ ζή ἦ, voluntarius: ex κατὰ, et ἐκούσιος, idem quod ἐκόν, voluntarius.

Καθεκτῶς, ἦ, ὄν, qui delineri potest, qui potest ferri: à κατέχω, delineo. Th. ἔχω, habeo.

Καθέλης, 2. sing. a. 2. sub. act. à καθαίρω, q. v.

Καθελέω, f. ὕσω, detraho.

Καθέλω, f. ζῶ, idem.

Καθελῶ, εἶς, εἶ, fut. 2. ind. act. verbi καθαίρω, destruo.

Κάθεμα, ἄτος, τῶ, monile ex variis gemmis in pectora mulierum descendens, ornamentum collare, Isa. iii. 15. Ezech. xvi. 11. à καθίημι, demitto. Th. ἦμι, seu ἔω, mitto.

Καθίμενος, a. 2. part. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἦμι, seu ἔω, mitto; a. 2. med. ἔμην, ἔσο, ἔτο.

Καθεῖς, adv. ordind, deinceps: ex κατὰ et εἶς, idem.

Καθίζω, f. 1. act. verbi καθίζω, delineo, rectineo. Th. ἔχω, habeo, f. εἶω.

Κάθεο, demitto, Ion. pro κάθεσο, vel κάθη, a. 2. imperat. m. verbi καθίημι. Th. ἦμι, mitto; a. 2. ἦν a. 2. ind. m. ἔμην.

Κάθες, demitte, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Καθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. κάθημι, verbi καθίημι, demitto.

Καθίσαντο, Ion. et Poët. pro καθέσαντο, collocarunt, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi καθίζω, colloco: ex κατὰ et εἶω' a. 1. εἶσα.

Καθεσημένος, p. part. pass. verbi καθίημι, constituo, statuo; p. ind. pass. καθεῖσμαι' ex κατὰ, et ἔστημι, sto.

Καθεσηκα, as, ε, perf. indic. act. in 3. pl. καθεσηκασι' et hinc

Καθεσηκῶς, perf. part. à καθεσημι, constituo, q. v.

Καθεσῶς, per Sync. pro καθεσηκῶς, p. part. ejusd. verbi.

Κάθετος, υ, ἦ, perpendicularium, linea perpendicularis: à καθίημι, quia deorsum milititur.

Καθευδῶ, dormivi, pro ἐκάθευδε, 3. sing. imperf. ind. Ion. vel præ. imperat. act. verbi καθευδῶ.

Καθευδῶ, dormio; f. καθευδῶσω. Th. εὔω, dormio.

Καθευερα, vel -ρημα, ἄτος, τῶ, lucrum, inventum: ex κατὰ, et εὔρισκω, invenio.

Καθεψέω, decoquo, mollio, frango. Th. εψω.

Καθεψησις, εως, ἦ, decoctio: à præced.

Καθεψῶν, despiciabant, 3. pl. imperf. Att. à καθορῶς, est et 1 sing. Th. ὁρῶς, video.

Κάθη, sedes, Att. pro κάθησαι, et Ion. κάθηται, 2. sing. præ. verbi καθίημι, idem quod ἦμαι, sedeo.

Καθηγεμῶν, ὄνος, ὁ ζή ἦ, dux viae, suavor, præceptor: à

Καθηγέομαι, -οὔμαι, dux sum viae, duco, præceo: ex κατὰ, et ἡγέομαι, duco.

Καθηγητής, ἔ, ὄ, dux viae; item institutor, præceptor: à præced.

Καθηονπᾶθῶ, -ῶ, fut. ἦσω, per luxum et voluptatem absumo: ex κατὰ, ἡδῶς, suavis, et πάσχω, patior.

Καθηκα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi καθίημι, demitto.

Καθηκον, ὄντος, τῶ, decorum, officium, quod decet vel convenit alicui.

Καθηκω, convenio, pertineo; καθήκει, convenit, officii est, cum dat. Hinc

Καθηκων, ὄσω, ἦκον, conveniens, decens.

Καθηλώω, clavo defigo vel configo: ab ἦλω, clavus.

Καθηλωσις, εως, ἦ, confisatio.

Καθήμαι, sedeo, imperat. κάθησο' imperf. ἐκαθήμην, so, to. Th. ἦμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, *insidens*, præs. part. a. præced. [*ἵψαν καθήμενοι*, Act. ii. 1. ubi *commorabantur*. Inter Hebraismos recensent Vorstius et Heumannus ad Luc. xxiv. 49. At sic Xenoph. l. iv. p. 74. ed. Basil. et l. i. p. 177. ubi cum *ἐισαριθῶν* jungitur.]

Καθημέραν, *quotidid*; positum adverbialitèr, et sæpè præponitur τῷ et *Καθημερινός*, ἡ, δν, *quotidianus*: ex κατὰ, et ἡμέρα, *dies*.

Καθῆρε, *abstersit*, Ion. 3. sing. a. l. ind. act. verbi *καθαίρω*, *purgo*, f. αρῶ.

Καθηρέθην, per Systolen pro *καθηρήθη*, a. 1. ind. pass. verbi *καθαίρω*, *destruo*, q. v.

Καθῆρητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ejusd.

Καθῆσθαι, *sedisse*, præs. infin. à *καθήμεναι*, *sedeo*. Th. ἦμαι, *idem*.

Καθῆσο, *sede*, præs. imperat. ejusdem.

Καθῆσομαι, *sedebo*, f. 1. ind. m. a. *καθήμεναι*, *sedeo*. Th. ἦμαι, *idem*.

Καθῆσο, *sedebat*, Poët. pro *καθῆσθαι*, penultimâ circumflexâ, Ion. pro *ἐκάθητο*, 3. sing. imperf. verbi *καθήμεναι*. Alii volunt esse 3. sing. plusq. ind. pass. ab *ἔζω* p. pass. ἦσμαι plusq. p. ἦσμαι, ἦσσο, ἦστο.

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi *καθάπτω*. Th. ἄπτω, *necto*, f. ψω, p. ἦφα.

Κάθιός, υ, δ ζ ἦ, *lassus et fessus ad sudorem usque*: ex κατὰ, et ἰδρός, *sudor*.

Καθιόρνησάντες, nom. plur. a. 1. part. pass. à

Καθιόρνω, pro *καθιόρνω*, *sedeo*, colloco. Th. ἰόρνω, *sedere facio*.

Καθιόρνω, f. ὄσω, p. υκα, *colloco*, construo: ab eod. Th.

Καθίει, *demittebat*, 3. sing. imperf. indic. act. quod à *καθίτω*, verbi *καθίημι*, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἔω, *mitto*.

Καθιέρω, -ῶ, f. ὄσω, *consecro*, *dedico*, *deveneo*. Th. ἱερῶς, *sacer*.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. *καθίην* à *καθίημι*, q. v.

Καθίζανω, *sedeo*, *insideo*: ex κατὰ, et ἰζάνω, *idem* quod ἰζώ, *sedere facio*, *sedeo*.

Καθίζεν, *sede*, Dor. pro *καθίζου*, præs. imperat. m. à *καθίζω*.

Καθίζουσαν, acc. sing. præs. part. fœm. g. à

Καθίζω, *eis*, *ei*, *sedeo*, *colloco*, fut. ἔω a. 1. *ἐκάθισα*. Hinc a. 1. imperat. *κάθισον*, *άτω*, et in plur. *καθίστατε* a. 1. part. act. *καθίσας* a. 1. sub. *καθίσω*, ἦς, ἦ' a. 1. inf. *καθίσαι*: perf. act. *κεκάθισα* præs. m. *καθίζομαι* a. 1. m. *ἐκαθισάμην*, ω, *ατο* a. 1. sub. m. *καθισώμαι*, η, ἦται, et in 2. plur. *καθισαθε*: [*elegantèr cum participio vel adjective, *efficio*; ut *κλαίοντα καθίζειν*, *efficere ut aliquis fleat*, Plato in Ione. Is. Casaub. Lect. Theoc. i. ver. 50.] ex κατὰ, et ἰζώ, *sedere facio*.

Καθίημι, *demitto*, [*per Metaph.

exploro; γνάμια καθίειναι τῆς πόλεως, Aristoph. Concion. *sententiam civitatis tentare et explorare*, ut nau-tæ, demissâ bolide, maris altitudinem tentant.] f. ἴσω, a. 1. *καθίκα*: a. 2. *κάθην*: præs. pass. *καθίεμαι*, *demittor*: præs. part. pass. *καθίμενος*, η, ον' ex κατὰ, et ἵημι, *mitto*.

Καθίκετο, Ion. pro *καθίκο*, 2. sing. a. 2. med. verbi *καθικνέομαι*, *contingo*, *pervenio*, *assequor*: ex κατὰ, et ἰκνέομαι, *venio*, f. ἰζομαι, a. 2. m. *ἰκόμην*, υ, *ετο*.

Καθίκετε, 3. sing. imperf. ind. act. à

Καθίκετέω, fut. *εύσω*, perf. *εύκα*, *idem* quod *ἰκετέω*, *supplico*. Th. *ἰκέτης*, *supplex*.

Καθικνέομαι, *contingo*, *assequor*: ab ἰκνέομαι, *venio*, fut. ἰζομαι' a. 2. m. ἰκόμην.

Καθίξας, a. 1. part. act. Dor. pro *καθίξας*: à *καθίζω*, f. ἴσω, *sedeo*.

Καθίξῃ, forte scribendum *καθίξῃ*, Dor. pro *καθίξω*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi *καθίζω*, *sedeo*, vel legend. *καθίξει, 3. sing. f. 1. Dor. *καθίξω*,*

eis, *ei*, pro *καθίσω*, *eis*, *ei*.

Καθίξω, Dor. pro *καθίσω*, fut. 1. verbi *καθίζω*, q. v.

Καθιόμαι, *sedebo*, Att. pro *καθίσομαι*, f. 1. ind. m. ejusd. verbi.

* **Καθιπέω**, *obsequio*: ex κατὰ et ἱπέω.

Καθιπέμαι, *develo*, f. m. *τήσομαι* a. 2. sub. *κατάπτω*, *devolvemur*; a. 2. part. *καταπτῆς*, *devolans*; a. 2. m. *κατεπτᾶμην*.

Καθίσας, a. 1. part. act. et **Καθίσασθε**, 2. plur. a. 1. imperat. act. et

Καθίσει, 3. sing. f. 1. act. et **Καθίσεσθε**, 2. pl. f. 1. m. et **Καθίση**, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi *καθίζω*.

Καθίσω, *eis*, ἡ, *sessio*, et **Καθίσμα**, *άτος*, τὸ, *sessio*, *sedile*: à *καθίζω*.

Καθίσω, *appono*, per Apocopen pro *καθίσθη*, præs. imperat. act. verbi *καθίστημι*.

Καθίσῃμαι, *constituo*; item *instituo*, et pass. *constituor*, *colloco*, *componor*: item *venio*, *sum*, *fit*. Th. ἵστημι, *statuo*, *sisto*.

Καθισάνα, præs. inf. act. verbi *καθίστημι*.

Καθισῆ, 3. sing. imperf. act. à *καθίστημι*, vel *καθισάω*, *constituo*, f. *καταξίσω*, p. *καθίσηκα* plusq. p. *καθισήκειν* a. 1. *κατίστησα* a. 2. ind. act. *κατίστην*, ἦς, ἦ' præs. pass. *καθισᾶμαι*, *σαι*, *ται* a. 1. ind. pass. *κατεςᾶσθην*, ἦς, ἦ' [**καθίσταμαι* πόλεμον, voc. Med. rarâ locutione, pro *instituo* vel *committo bellum*, Eurip. Suppl. 523.] ex κατὰ, et ἰσᾶσθαι, *statuo*.

Καθίστησι, 3. sing. præs. ind. act. à præcedente verbo.

Καθισῶσα, Att. pro *καθισᾶσα*, præs. part. fœm. g. q. à *καθισάω*, ab eodem verbo.

Καθῶ, sicut, quod, in quantum, in hoc adv. ex κατὰ, et ὅ, quod.

Καθοδηγῶ, -ῶ, in viam *reduco*, f. ἴσω, p. *καθοδηγῶ*: ex κατὰ, et ὀδηγῶ, *dux viæ sum*.

Καθόδο, υ, ἡ, *reditus*, *regressus*. Th. ὀδός.

Καθολικός, ἡ, δν, *generalis*: ex κατὰ, et ὀλικός, *universalis*. Angl. CATHOLIC. Th. ὀλος, *totus*.

Καθόλου, adv. *proorsus*, in univèrsam, in summâ, in genere: ab eod. Th.

Καθομᾶλλω, fut. ἔω, *complano*, et Metaph. à *ferocità* in mansuetudinem *redigo*. Th. ὀμαλός, *planus*.

Καθομολογῶ, *confiteor*; item *paciscor*, *despondeo*; præs. pass. *καθομολογούμαι*, *despondeo*; item pass. *despondeor*, *promitto*: ex κατὰ et ὀμολογῶ.

Καθοπλίζω, fut. ἔω, ἄρμο; præs. pass. *καθοπλίζομαι*, ἄρμο; præs. infin. *καθοπλίζεσθαι*, perf. pass. *καθόπλισμαι*: perf. part. *καθόπλισμένος*, ἡ, ον' ex κατὰ, et ὀπλίζω, ἄρμο. Th. ὀπλος, ἄρμο.

* **Καθορᾶ**, *intuetur*, 3. sing. ind. act. seq.

Καθώρα, f. ἄσω, p. *καθώρακα* Att. *καθώρακα*. Th. ὀρώς, *vidéo*.

Καθορμίζω, f. ἔω, *stationem subeo*, in portum *appello*. Th. ὄρμος, *stationis navium*.

Καθόρμος, υ, τὸ, *monile*, *Hos ii. 13*. ex κατὰ, et ὄρμος, *idem*.

Καθοσιῶ, f. ὄσω, *sanctum reddo*, *exprio*, *dico*, *deveneo*, *despondeo*: ex κατὰ et ὀσιῶ.

Καθόσον, et *καθ' ὄσον*, *quantum*; *quemadmodum*, pro *καθώς*, Heb. ix. 27. ex κατὰ, et ὄσος, *quantus*.

Καθότι, *eo quidd*: ex κατὰ et ὄτι.

Κάθου, *demitte*, a. 2. imperat. m. *κάθεισο*, *κάθει*, et *κάθω*, verbi *καθίημι* item

Κάθου, *sede*, pro *κάθησο*, undè *κάθησο*, et per Systol. *κάθει*, *sublato se*, et Crasi factâ, *κάθω*: à *καθήμεναι*, *sedeo*: quod ex κατὰ, et ἵημι, *idem*.

Καθυβρίζω, fut. ἔω, *insolentèr afficio injuriis*, *injuriâ lacesso*, *dedecore afficio*: ex κατὰ, et ὑβρίζω, *idem*. Th. ὑβρις, *injuria*.

Καθυγρός, υ, δ ζ ἦ, *aquosus*: ex κατὰ, et ὑγρός, *humidus*.

Καθυμνέω, -ῶ, *hymnum cano*, *laudo*, f. ἦσω.

Καθυπερθε, in summo loco, *suprà*, adv. ex κατὰ, et ὑπερθε, *suprà*. Th. ὑπερ, *super*.

Καθυπνώω, -ῶ, *obdormio*: ex ὑπνώω, *dormio*.

* **Καθυπκνέομαι**, *assimulo*, *Didod. Sic*. Ex κατὰ et ὑποκνέομαι.

Καθυστερέω, -ῶ, f. ἴσω, p. *καθυστερέωκα*, *sum posterior*, *tardius advenio*: ex κατὰ et ὑστερέω.

Καθυφαίνω, f. φᾶνῶ, p. *καθύφαγκα*, *conlezo*: ex κατὰ et ὑφαίνω.

Καθύφεις, a. 2. part. act. verbi *καθυφίημι*, *subtrahō*: hinc

Καθυφέσθαι, a. 2. inf. m. ejusd. verbi.

Καθυφίημι, *submitto*, *cedo*, *prodo* *causam adversariis*, *prevaricor*, *subtrahō*: ex κατὰ et ὑφίημι.

Kαθός, sicut, quum: ex καρά, et ἐός, idem.

ΚΑΙ, et, etiam, ἀπεὶ, nam, igitur, aut, conj. copul. καίπερ, quamvis. [* Cum, ἤξουσι ἐπιβουλῆσι, Luc. xix. 43. Grot. ad Matt. xv. 25. et Beza ad Mar. xv. 38. Hebraismum fingunt. Sic tamen Hom. Odys. i. 262. Τέταρτον ἡμῶν ἔην, ἔ τῷ τεταλίστο ἅπαντα, quartus dies erat, cum illi omnia absoluta sunt. Sed, ἔ ἐ πάντως τοῖς πόροις, 1 Cor. v. 10. καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ ὄδον, Joan. viii. 28. ἔ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα, Matt. xv. 5. Redundat, Matt. xxviii. 9. Mar. xiii. 54. Act. xiv. 22. Rom. v. 22. Jac. ii. 4. Ἐτσί, ἔ μέγα ὄδῳ, etsi multum dederit, Hes. Op. 375. καί τοι σμίκρον ἔον, etsi sit exiguum, ibid. 360. Exponendi vim habet, hoc est, κακῶς ἐπραττεν καὶ πένυς ἦν, malè egit, hoc est, pauper erat, Aristoph. Plut. Vide Græv. ad Hes. Op. 328.

ΚΑΙΑ΄ ΔΑΣ, ου, ὁ, carcer subterraneus, in quem sones conjiciebant Spartani; barathrum seu fossa, in quam cadavera eorum, qui publico supplicio fuerant affecti, projiciebantur. Lacon. vox. Alitè καιάρας, Hesyeh.

Καϊάφας, α, ὁ, nomen pontificis. Hebr. q. d. circulator vel blasphemans.

Καίης, et quidem: ex καί, et, et ye. Καίε, pro ἔκαε, adolebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi καίω, uro, f. καύσω, a. 2. ind. act. ἔκαον. ΚΑΙΚΙΑΣ, υ, ὁ, CÆCIAS, venus ab ortu æstivo spirans: à Καίκο, fl. Mysia, sic dictus.

Καίρ, Κάιν, vel Cain, nomen primi fratricidæ, indecl. Hebr. acquisitus.

Καίρην, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. possessor.

Καίρεια, acc. sing. à Καίρεις, εός, ὁ, nom. propr. regis. Καίρεις, ἴδους, ἡ, mors: v. in καίρω. ΚΑΙΝΟΣ, ἦ, ὄν, novus, a, um: quasi à ἔ νῦν compar. καινότερος, a, ov' superl. καινότατος.

Καινοτέρας, novis, dat. pl. fœm. g. compar. grad. à præced. quod vide.

Καινότης, ητος, ἡ, novitas. Th. καινός, novus.

Καινοτέρω, fut. ἦσω, innovo, res novas molior: ex καινός, novus, et τέρω, seco; perf. ind. m. τέτορα.

* Καινοτομία, ας, ἡ, πείσμα. Καινοργέω, rebus novis studeo, res novas molior: ex καινός, et ἔργον, opus.

Καινοφονία, ας, ἡ, novitas vocum: ex καινός, novus, et φωνή, vox.

Καινύμι, vincio: undè καινία, ας, ἡ, victoria, Hesyeh. à

ΚΑΙΝΩ, peritimo, occido: qu. à κείω, fundo, vel à κνάω, seco: inde καινός, ἴδους, ἡ, mors.

Καινομένη, incensis, dat. plur. Ion fœm. g. præ. part. pass. à καίω, uro.

Καλοντε, incendebantur, Ion. pro ἔκαλοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. ejusd. verbi.

Καίπερ, etsi, quamvis: ex καί, et περ.

Καίρτος, υ, ὁ, ἔ, ἡ, tempestivus, opportunus, lethalis: à καιρός.

Καιρός, ὄρασα, ὄεν, benè textus: à καιρός.

ΚΑΙΡΟΣ, ὄ, ὁ, occasio, opportunitas temporis, loci, quæcunque opportunitas, (in primis vitæ tuendæ, undè) victus; ut καιρός ὄνον, pro gramine; tempus, status rerum, culamitas; eis καιρὸν, ἐν καιρῷ, in tempore, opportunè: qu. à κερύει, accidere; at

ΚΑΙΡΟΣ, υ, ὁ, licium: qu. à κέρω, tondeo: hinc καιρῶν, stamen connecto.

Καιροσίων, gen. pl. fœm. g. per Metath. pro καιροσίων' à καιροίς, benè textus.

* Καιροσπρέω, fut. ἦσω, temporis opportunitatem ddservo, D. S.

Καιρῶν, -ῶ, stamen connecto.

Καίσαρ, ἄρος, ὁ, CÆSAR, nomen primi imperatoris inter Romanos. Latine à cædendo.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. CÆSARĒA.

* Κάισροι, imò verò, H. Steph. ad Philoct. Soph. ver. 1280.

Καίτοιγε, quanquam, conj. cum ind. ex καί, τοι, et γε.

ΚΑΙΩ, uro, accendo, cremo, pass. uro; item amo; cum genitivo; f. καύσω, perf. κέκαυκα' perf. pass. κέκαυμαι' a. 1. ind. pass. ἐκαύθην' a. 2. pass. ἐκάην' f. 1. pass. καιθίσσομαι, a. 1. sub. pass. καιθήσομαι, η, ηται, 1 Cor. xiii. 3.

Κακ', pro κακά, nom. vel accus. pl. n. g. et κακά, ἄς, ἡ, Dor. pro κακή, ης, ἡ, improba: à κακός, malus.

Κακάγγελος, υ, ὁ, ἔ, ἡ, malus nuntius, mala nuntians: ex κακός et ἄγγελος. Th. ἄγγελλω, nuntio.

Κακαγορία, ας, ἡ, Dor. pro κακηγορία, idem, maledicentia. Vide in κακηγορέω. Sic et κακάγορος, Dor. pro κακηγορός.

Κακαγῶν, excito, acuo, Lacon. vox: ab ἀκονάω, idem.

Κακέ, et illuc: ex καί et ἐκέ. Th. ἐκείνος, ille.

Κακέϊθεν, et illinc: ex καί et ἐκέϊθεν' ab eod. Th.

Κακέϊνος, et ille: ex καί et ἐκείνος, Κακέϊσε, ex ἔ et ἐκέϊσε, illuc, eò: ab eod. Th.

Κακέϊφάτος, υ, ὁ, ἔ, ἡ, de quo κακῶς φαίν, inglorius, ignobilis; τὸ κακέϊφατον. apud Hesyeh. Est figura, quæ cum juncturá vocum insuaviter sonat, quod et κακέϊφατον.

Κακηγορέω, maledico: hinc κακηγορός, υ, ὁ, ἔ, ἡ, maledicus; κακηγορία, ας, ἡ, maledicentia: ex κακός, malus, et ἄγορεύω, dico. Th. ἄγορεύω, formo.

Κακηπέλω, malè affectus sum, malè valeo, κακῶς πέλω.

Κακήσι, dat. plur. fœm. g. Ion. pro κακαῖσι: à κακός, ἡ, ὄν, malus, a, um.

Κακία, ας, ἡ, malitia, vitium, ignavia, molestia. Th. κακός, malus κακίζω. Vide in κακίασι.

Κακίον, pejor, neut. g. et κακίων, pejor, ὁ, ἔ, ἡ, comparat. à κακός, malus.

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, vitupero, labefacto, improbo; præ. pass. κακίζομαι, vituperor; item ignavè me gero, ignavus fio; præ. part. pass. κακίζόμενος. Th. κακός.

Κάκιστος, pessimus, superl. ab eod.

Κακίων, tonos, ὁ, ἔ, ἡ, deterior.

ΚΑΚΚᾶ' ΒΑ, ης, ἡ, perdis; κακκαβίς, ἴδους, ἡ, idem: à sono.

ΚΑΚΚᾶ' ΒΗ, ης, ἡ. CACABUS, olla testacea.

Κακκείν, præ. infin. act. Æol. Sync. pro κατακείν, dormire; et Κακκείοντες, pro κατακείοντες, præ. part. à κατακείω, dormito: quod ex κατὰ, et κείω, cubare cupio.

Th. κείμαι, jaceo.

Κάκερᾶλλῆς, pro ἔκ κεφαλῆς, et ex capite.

Κακήαι, a. 1. inf. act. per Sync. pro κατακῆαι, seu κατακαῖσαι, nam καίω, uro, facit a. 1. ἔκαυσα, et ἔκρη.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, in galeam: à κόρυς, υθος, ἡ, galea; in acc. κόρυθα et κόρυν.

Κακκορύθην, id est, κατὰ κορυθῆν, in vertice.

Κακκρόπτων, pro κατακρόπτω, præ. part. act. verbi κατακρόπτω, occulto, dissimulo. Th. κρόπτω, abscondo, fut. κρούψω, a. 2. act. ἐκρύβω.

Κακοδόξιος, ᾧ, sum pravæ opinionis: item infamidi laboro: et

Κακοδόξος, υ, ὁ, ἔ, ἡ, ignobilis: à κακός, malus, et ὄρα, opinio, fama. Th. δοκέω, videor.

Κακοεργός, ὄ, ὁ, ἔ, ἡ, maleficus: ex κακός, et ἔργον, opus.

Κακοζηλία, ας, ἡ, mala et infelix æmulatio.

Κακόζηλος, υ, ὁ, ἔ, ἡ, malus et infelix æmulator.

Κακοζῶτα, ας, ἡ, misera vita.

Κακοζῆθεια, ας, ἡ, prava consuetudo, malignitas: à

Κακοζῆθης, eos, ὁ, ἔ, ἡ, malignus, a, um: ex κακός, malus, et ἦθος, τὸ, mos, consuetudo.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia, pro pridè cum res malè geruntur et disponuntur: à

Κακοθήμων, onos, ὁ, ἔ, ἡ, ignavus: ex κακός, et ἴμω, onos, ὁ, aceruus rerum simul congestarum.

Κακοῖλιον, infelix Ilium: ex κακός et ἴλιον.

Κακοῖσι, gen. Ion. et κακοῖσι, dat. pl. Vide κακός.

Κακοκρίβεια, ας, ἡ, turpis quæstus: à κακός, malus, et κέρδος, τὸ, lucrum.

Κακοκερδέισιν, Ion. et Poët. pro κακοκερδέϊαις, dat. pl. præced.

Κακόκνημος, Dor. pro κακόκνημος, υ, ὁ, ἔ, ἡ, qui crura habet exilia: ex κακός, et κνήμη, tibia.

Κακόληγιω, -ῶ, maledico, cum

acc. à κακόλογος, υ, δ ζ η, maledicus; fut. ήσω, perf. κεκακόλογυκα' a. 1. έκκακόλογος' a. 1. inf. act. κακόλογησαι' ex κακός, malus, et λόγος. Th. λίγω, dico; p. ind. ni. λέλογα' undè λογός.

Κακομηχάνος, υ, δ ζ η, malorum machinator: ex κακός, et μηχανή, machina.

* Κακομιλία, ας, ή, mala conversatio, Diod. Sic.

Κικλόν, ή, τδ, detrimētum, malum. Κακόμορος, υ, δ ζ η, qui malis legibus utitur: à νόμος, lex

Κακοπάθεια, ας, ή, vezatio, molestia: à κακοπάθης, έός, δ ζ η, πρυνnosus, quod ex κακός, et πάθος, τδ, passio. Th. πάσχω, patior; a. 2. έπάθον' undè πάθος.

Κακοπάθειω, patior mala, αgerem animo, tolero adversa, f. ήσω, perf. κεκακοπάθηκα' a. 1. έκκακοπάθησα' a. 1. imperat. κακοπάθησον, άτω' ex iisd.

Κακοπατρίς, ίδος, δ ζ η, malo patrie ortus, qui obscuris est natalibus, cui mala est patria; in acc. κακοπατριν' ex κακός, et πατήρ, pater, vel πατριά, familia, vel πατρίς, patria.

Κακοποιέω, malefacio, f. ήσω, p. έκκακοποιήκα' a. 1. έκκακοποίησα' a. 1. inf. act. κακοποιήσαι' ex κακός, et ποιέω, facio. Hiac

Κακοποιήεις, εως, ή, maleficium: et Κακοποιία, ας, ή, maleficientia, maleficium: et

Κακοποιός, ή, δ ζ η, maleficus, a um: ex iisd.

Κακόπος, οδος, δ ζ η, qui infirmis est pedibus: ex κακός, et ποός, pes.

Κακοπράγέω, -ώ, confictor malis, infelix sum: ex κακός, et πράσσω, facio, f. έω' p. m. πείραγα.

Κακοπραγία, ας, ή, jactura, infelicitas: et

Κακοπράγμων, ονος, δ ζ η, malè res agens, improbdè vivens: ex iisd. Th.

Κακορραβία, ας, ή, malorum machinatio, insidie: ex κορός, et βράπτω, conspio, f. ψω, p. act. έβράφα' a. 2. pass. έβράφην.

ΚΑΚΟΣ, ή, δν, malus, perniciosus, infestus, pauper, improbus ignobilis, imperitus, ignavus, tividus. Κακότας, άτος, ή, Dor. pro κακότης, ητος, ή, calamitas, malum: à præced.

Κακοτηχένω, maleficio uior, aialis artibus depravo: et

Κακοτηχία, ας, ή, mala ars, maleficium: à

Κακότηχος, υ, δ ζ η, male artibus deditus, malignus: ex κακός, et τέχνη, ars.

Κακότης, ητος, ή, improbitas, malitia, vitium. Th. κακός, malus.

Κακότητι, dat. sing. ex κακότησα, acc. sing. à præced.

Κακώλητος, -ώ, maleficus s un et fraudulentus, damno, officio: et Κακωλύα, ας, ή, improbitas: à

Κακώρος, υ, δ ζ η, contractè pro κακωρρός, maleficus, improbus: ex κακός, malus, et έργον, opus.

Κακωχέω, -ώ, malè tracto, malè habeo aliquem, f. ήσω, p. κεκακώχηκα' ex κακός, et έχω, habeo: hinc κακωχίμαι, malè vexor.

Κακοφρόνης έός, δ ζ η, malum cogitans aut machinans: ex κακός, et φρόναι, dico, meditor; a. 2. έφρόδον.

Κακοφροσύνη, ης, ή, mala cogitatio, insania.

Κακόφρων, φρονος, δ ζ η, malevolus, insipius: ex κακός, et φρόν.

Κακόφρατος, υ, δ ζ η, alienis malis gaudens: ex κακόν, malum, et χαίρω, gaudeo.

Κακοχράσμων, ονος, δ ζ η, improbus: ex κακός, et χράσμαι, utor.

Κακοχυμία, ας, ή, redundantia vitiosorum humorum: ex κακός, et χυμός, succus.

Κακόψογος, υ, δ ζ η, maledicus; ex κακός, et ψέγω, f. έω, reprehendo, vitupero; p. m. έψογα.

Κακοψύχος, υ, δ ζ η, pusillanimis; qui animo est malo sine demisso.

Κακός, -ώ, affligo, vexo; proprie, vitiosum reddo, malo seu damno afficio, infesto, vasto, malè tracto. [* Καί έπιγειραιν, καί έκδικουσαν, κατ' έτων άδελφών. Act. xiv. 2. — malè affectos reddiderunt animos contra fratres; άπαξ λεγόμενον, inquit Beza. έκάκοντο δέ κατ' άπάντα έπισεουσι, Jos. Antiq. xvi. 1. 2. easperubantur, — omnibus credebant. At κακός τινα κατ' άντας forsan non reperitur, et accus. Act. xiv. 2. cum remotiori verbo έπιγειραιν, in constructione fortè jungendum.]

Κακάρμναι, occidere. Dor. pro κατακάρμναι, et hoc pro κατακτείναι, a. 1. inf. act. à κατάρκτημι, pro κατακτείνω, occido. Th. κτείνω, idem, f. κτενώ, p. έκταγκα' a. 2. έκτάων.

Κακάρνη, Sync. Dor. pro κατάρκτανε, a. 2. imperat. act. vel pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.

Κακείναι, per Sync. pro κατέκτεινε, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ΚΑΚΕΤΟΣ, υ, ή, spinosa quædam planta, carduus.

Κηκτέτω, Dor. pro καί εκ τώτω, scil. χρόνω, ex hoc tempore.

Κακείθειαι, effudisse, per Sync. Έολ. pro καταχεύσαι, a. 1. infin. act. verbi καταχέω. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.

Κακός, malè, improbdè, perperam, [* infelicitèr, κακός πρόσσοτες, Eupr. Orest. 1591, qui sunt in rebus adversis. At κακός ποιείν τινα, Dem. Phil. 1. 8. aliquem malè afficere; κακός είδότες ώς, Isoc. Panath. ignari quodd, Angl. ILLAWARE THAT.] adv. à κακός, malus.

* Κάκωσις, εως ή, clades.

Κακώσσειν, 3. pl. fut. 1. ind. act. verbi κακώω.

Κακώτερος, Poët. pro κακίων, pejor.

Κακωτικός, ή, δν, infestus, noxius: à κακός.

Καλά, ligna: à nom. τδ κάλον, ή, lignum: sed

Καλά, opportune, adv. à καλός pulcher.

Καλαβός, et καλαβάτης, υ, δ, piscis lucerti similis.

Καλαβρίζω, Calabros imitor, Hesyech.

ΚΑΛΑΘΟΣ, υ, δ, CALATHUS, quasillum: q. à κάλον et θέτιν, quod in ejus structura ligna in orbem currant.

ΚΑΛΑΙΣ, δ, nomen lapidis cuiusdam, item velum, Hesyech. qu. à κάλωσ, funis nauticus, eo enim et velum tenditur.

Καλαμαία, ας, ή, alli καλαμαίων, υ, τδ, cicada minima; από της καλάμης, quia inter calamos stipulasque versatur.

Καλαμάροι, -ώμαι, stipulas lego; item spicas colligo post messoros; item racemo, inus. et Metaph. spolio post alium. Th. κάλαρος, arundo.

Καλαμενός, α, δ, Dor. pro Καλαμενής, ή, δ, messor: à

Καλαμεύω, f. σω, meto: à κάλαμος.

Καλάμη, ης, et Dor. καλάμα, ας, ή, stipula; item Metaph. corpus senectute confectum, et quasi arecens: expon. etiam cadaver hominis interempti: ab eod.

Καλαμίνθη, ης, ή, CALAMINTHA, nepta: similis menthæ agresti. Th. μίνθα, mentha.

Καλαμίνθιος, nomen ranæ: à καλαμίνθη, q. v. vel à κάλαμος.

Καλαμίντος, ης, ον, arundineus.

Καλαμός, ίδος, ή, arundo piscatoria; à item calamaría theca.

Καλαμίσκος, υ, δ, parva arundo.

ΚΑΛΑΜΟΣ, υ, δ, CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica: hinc

Καλαμοστέφων, gen. pl. à Καλαμοστέφης, έός, δ ζ η, calamis circumdatus: ex κάλαμος, et στέφω, coronò.

Καλαμώνης, υ, δ, stellio.

ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ, εως, ή, vestis lineæ ad talos demissa, Ægyptiis et Persis in usu: qu. à χαλάω, demitto: aut à κάλον et σύρμα, quod elegans syrmatè, est enim fimbriata.

ΚΑΛΑΥΡΤΙΣ, spuma argenti. à Calauria sive Calabria.

Καλαῦρον, οπος, ή, pedum in summo repandum; quasi κάλον αῦρέπον: à βέπω, vergo.

Καλέσκον, ες, ε, Ion. Epenth. τῷ εσκ, pro έκάλων, ες, εε, imperf. ind. act. verbi καλέω, voco.

Καλέμναι, vocare, inf. Poet. pro καλέμναι, quod Ion. pro

καλείν, vocare, præs. inf. act. à καλέω, quod vide.

Καλείμην, præs. opt. pass. et

Καλείοισι, Dor. pro καλέοισι, vocant; 3. pl. præs. ind. act. ab eod. Th.

Κάλεον, Ion. pro έκάλων, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Καλίοντες, ότων, οί, recta ligna quæ telas sustinent, telæ jugum.

Καλίοντι, Dor. pro καλέοισι, -οισι, vocant, 3. pl. præs. ind. act. et

Καλέσαντο, vocāvunt: Ion. pro έκάλεσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. et

Καλίσσα, pro καλίσσα, a. 1. part. act. fem. gen. et
 Καλίσσατο, vocatīv. 3. sing. a. 1. m. gen. σ, et Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσοίμενος, a. 1. part. m. gen. σ, et
 Καλεῦνται, dicuntur, Dor. pro καλοῦνται, 3. pl. præs. pass. et
 Καλεῦντο, Dor. pro ἐκαλοῦντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καλέω. Sic καλεῦμαι, Dor. pro καλοῦμαι' καλεῖσα, Dor. pro καλοῦσα' à
 ΚΑΛΕ΄Ω, voco, accerso, imploro, nomino; f. ἴσω, et ἴσω, p. κέκληκα, a. 1. ἐκάλεσα, a. 1. imperat. κάλεσον, ἄνω, a. 1. inf. κάλεσαι, a. 1. part. κάλεσας, perf. pass. κέκλημαι, a. 1. pass. ἐκλήθην, f. 1. pass. κληθσομαι, η, εται. Hinc fort. Angl. το CALL.
 Καλῆμεναι, Dor. et Poët. pro καλοῦνται, 3. pl. inf. act. quod à κάλημι, idem quod καλέω, voco.
 Καλῆμενος, Æol. pro καλούμενος, q. est præs. part. pass. à καλέω, vel præs. part. pass. à κάλημι.
 Καλῆσφο, oros, δ, vocalis, canorus; Epithet. præconis: à Th. eod.
 Καλιὰ, ἄς, ἡ, nidus; acc. Ion. καλίη' hinc καλιαί, horrea. Th. κάλον, lignum.
 Καλιὰς, ἄδος, ἡ, tugurium, domicula, sacellum: à præced.
 Καλιῆς, gen. sing. Ion. καλίην, acc. sing. à καλιὰ, nidus; quod vide.
 Καλινέω, volvo, verso: à κυλίω, idem.
 Κάλλιον, τὸ, barba galli gallinacæi, Hesych.
 Κάλλεια, nom. pl. à κάλλος, eos, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.
 Καλλεῖτω, Poët. pro καταλείτω, relinquo; fut. καλλεῖψω, pro καταλείψω' ex κατὰ, et λείπω, linquo; f. ψω.
 Καλλία, ας, ἡ, nom. propr.
 Καλλιόσας, υ, δ, qui pulchram et suavem vocem habet, δ καλὴν βοῆν, εἶτε φωνὴν ἔχων' ex καλὸς, pulcher, et βοῆ, vox.
 Καλλιγύναικα, acc. sing. à Καλλιγύναιξ, αικος, δ ζ ἡ, pulchris mulieribus abundans: ex καλὸς, pulcher, et γύνη, mulier.
 Καλλειλαιος, υ, δ, frugifera olea: q. καλὴ θλαία, pulchra olea. Ei opponitur ἀγριελαιος, oleaster.
 Καλλεῖπω, f. ἴσω, ornatè et elegantè dico: ex κάλλος, τὸ, pulchritudo, vel καλὸς, pulcher, et ἔπω, dico.
 * Καλλεργέω, f. ἴσω, pulchrè fabricor: ex καλὸς, et ἔργον, opus.
 Καλλιερέω, lito, qu. felici eventu sacrificio, καλῶς, ἱερεύω. Th. ἱερός, sacer.
 Καλλιθέμβλος, υ, δ ζ ἡ, pulchrè fundatus: ex καλὸς, pulcher, et θέμελλον, idem quod θέμηλον, υ, τὸ, fundamentum.
 Καλλίβοιξ, καλλιτρέχος, habens pulchros capillos: ex καλὸς, et σφιξ, τριχός.
 Καλλίκαρπος, υ, δ ζ ἡ, fructuosus, bonum fructum ferens: ex καλὸς et καρπός.

Καλλικαλῶνη, ης, ἡ, locus quidam amenissimus, propriè pulcher collis aut tumulus: ex καλὸς, et κολῶνός, tumulus.
 Καλλίκορος, υ, δ ζ ἡ, pulchram comam habens: ex καλὸς, pulcher, et κόρη, coma.
 Καλλίκορος, υ, δ ζ ἡ, apud Poët. pro καλὸς, pulcher.
 Καλλινίκον, υ, τὸ, Poët. præclara victoria, ἡ καλὴ, νίκη Et inter salutationum genera ponit Pollux: item carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam canî solebat: ex καλὸς, et νικάω, vinco
 Καλλινίκος, υ, δ ζ ἡ, victor egregius: ex iisd.
 Κάλλιοι, melius, compar. u. g. vel adv. à καλὸς, pulcher.
 Καλλιόπη, ης, et Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, C. ALLIOPE, nomen Musæ: ex καίλλος, τὸ, pulchritudo, quod à καλὸς, pulcher, et ὄψ, ὄπός, ἡ, vox.
 Καλλιόω, -ω, f. ἴσω, venusto, pulchrum facio vel reddo.
 Καλλιπίορος, Æol. pro καλλιπέριος, pulchras genas habens: ex καλὸς, pulcher, et παρεῖω, Æol. παρῖω, ἄς, ἡ, mala, gena.
 Καλλιπέπλος, υ, δ ζ ἡ, qui pulchrum perlium vel vestem habet: ὁ ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.
 Καλλιπλόκαμος, υ, δ ζ ἡ, pulchricomus, pulchras comas vel cincinnos habens: ex καλὸς, et πλόκαμος, cincinnus. Th. πλέκω, necio.
 Καλλιπλωτος, υ, δ ζ ἡ, qui præclaras opes habet: ex καλὸς, et πλοῦτος, divitiæ.
 Καλλίππος, Æol. Sync. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, relinquo, Th. λείτω, linquo, fut. ψω' a. 2. ἔλιπον.
 Καλλιπῶλος, υ, δ ζ ἡ, qui pulchros equos habet: ex καλὸς, et πῶλος, pullus equinus.
 Καλλιπέτρον, pulchrè fluens: ex καλὸς, pulcher, et πέτρον, Poët. fluentum, q. à βέω, fluo, f. βέωω, p. ἔβρεκα.
 Καλλιρόη, ης, ἡ, C. ALLIRHOE, nomen mulieris.
 Καλλιροθρος, υ, δ ζ ἡ, Epith. fontis, liquidus, pulchrè fluens.
 Καλλιροος, et καλλιρροος, υ, δ ζ ἡ, idem: ex καλὸς, pulcher, et βέω, fluo.
 Καλλίσα, ας, ἡ, Dor. pro καλλίση, pulcherrima: sed κάλλισα, adv. superl. pulcherrimè, optimè; καλλίση νήσος, sic dicta Thera insula: à καλὸς, pulcher, et καλλίον, κάλλισος.
 * Καλλίσευμα, ἄτος, τὸ, præmium pulchritudinis, Eur. Or. 1677.
 Καλλισεύω, f. εἴσω, pulchritudine excello; fortissimè rem gero, idem quod ἄρισεύω. Th. καλός.
 Κάλλιστος, η, ον, superl. à καλὸς, pulcher; compar. καλλίων.
 Καλλισφύρος, υ, δ ζ ἡ, pulchros talos habens: ex καλὸς, et σφυρόν, malleolus pedis. Th. σφύρα, malleus.
 Καλλιτρέχας, pulchricomas, acc. plur. à καλλιτρέξ, τριχός, pulchros crines habens: ex καλὸς, et σφιξ, τριχός, ἡ, pilus.

Κάλλιψ', obsequentem aspiratam, pro κάλλιπτε, Æol. Sync. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo, f. ψω' a. 2. ἔλιπον' p. m. λδοιτα.
 Καλλιχόρος, υ, δ ζ ἡ, Poët. pro καλλιχώρας, qui pulchram regionem aut locum habet; δ καλὴν χώραν ἔχων.
 Καλλονῆ, ἡς, ἡ, Eccles. xxii. 22, 23. idem quod
 Κάλλος, eos, et contractè καλλῆς, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.
 Κάλλυτρον, υ, τὸ, id quod aliquid ornatur; scopæ: à
 Καλλύω, f. ἴνω, pulchrum reddo, comò, orno; item verro; præs. pass. καλλύνομαι, ornor, pulcher reddo; item elegantè me habeo, glorior, mihiq; ipsi placeo: à κάλλος, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.
 Καλλωπίζω, decoro: propriè pulchros, oculos facio; præs. pass. καλλωπιζομαι, efflor: à καλὸς, pulcher, et ὦψ, oculus. Th. σπουμαι, video.
 * Καλλώπισμα, ἄτος, τὸ, ornamentum.
 Καλλωπιστής, υ, δ, nimis pulchritulini et elegantiae addictus: ex iisd.
 Καλοδιόσκαλος, υ, δ, honestatis magister, honesta docens: ex καλὸς, pulcher, et διόσκαλος, magister: quod à διόσκω, doceo.
 Καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas et honestas: à voce sequente.
 Καλοκαγᾶθος, υ, δ ζ ἡ, probus, integer: comp. ex καλὸς, ζ, et γαθός.
 ΚΑ΄ΔΟΝ, υ, τὸ, lignum. Sed
 Καδὸν, à καλὸς, quod vide.
 Καλοπέδιλον, υ, τὸ, et in pl. τὰ, lignea compedes: τὰ ἐκ κάλων, τινεῖσι ἔζλων, πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ, calcæus.
 Καλοποιέω, -ω, f. ἴσω, benefacio: ex καλὸς, et ποιέω, facio.
 Καλόπυς, ὄδος, δ ζ ἡ, pulchros pedes habens, pulcher: à καλὸς, et πούς, ποδός, pes; item lignæum pedem habens; ipse pes ligneus: à κάλον, lignum. Est et nomen animalis Indici.
 Κάλος, υ, δ, funis, rudens.
 ΚΑΛΟ΄Σ, ἡ, ὄν, pulcher, honestus, bonus, decens, probus, strenuus, jucundus, suavis, compar. καλλίων, superl. κάλλιστος. Sed τὸ καδόν, substantivè, decus, commodum, honestas. [* Pro πρόπει, eleganter, Theocrit. Idyll. xxvii. 7. Gal. iv. 1S.]
 Καλῶμαι, præs. ind. pass. καλοῦμαι, η, ον, præs. part. pass. καλοῦμαι, 1. pl. præs. act. καλῶ, 3. pl. præs. act. verbi καλέω, voco.
 Καλπάζω, equum in gressum exultantem urgeo, summis pedibus et molliter incedo. Vide κάπης.
 ΚΑ΄ΔΠΗ, ης, ἡ, urna, situla, hydria: q. à κάππος, quod sit sinuosa: aut à καλέπτω, quod occultet liquorem.
 Κάπης, ἴδος, et eos, ἡ, urna: à præced. idem equus toltularis, to-

huma currens, cursor, cursus species, Hesych. Hinc καλῶν, equum ad gressum exultantem urgere. Hinc fort. Angl. TO GALLOP.

Καλύβη, ης, ἡ, tugurium: à καλύβω, abscondo.

Καλύβων, ὄνος, ἡ, CALYDON, nomen urbis.

Καλύβων, gen. pl. à καλύξ, υκος, ἡ, theca.

Κάλυμμα, ἄτος, τὸ, velamen: à καλόπτω.

Κάλυξ, υκος, ἡ, CALYX, flos, rose pondum apertus, id quo aliquid includitur, ut folliculus, putamen, &c. numeratur etiam in mundo muliebri.

Καλυπτήρ, ἦρος, ὁ, tegmen, operculum: ab eod.

Καλυπτήριον, υ, τὸ, operimentum.

Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebri.

Καλύπτρον, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebri: à ΚΑΛΥΠΤΩ, tego, velo, operior; f. ψα, a. 1. ἐκαλύψα, a. 1. imperat. κάλυψον, ἄτω, et in 2. pl. καλύψατε, perf. act. ἐκαλύψα, a. 2. ἐκαλύθον, p. pass. κεκαλύμμαι, ψαι, πται, perf. part. pass. κεκαλυμμένος, η, ον.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, tegens, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à καλόπτω, tego.

Καλυψοί, dat. sing. à καλυψώ, ὄος, ὤς, ἡ, CALYPSO,

Dea quæ καλύπτει τὸ διανοήμενον.

Κάλυξ, αντος, ὁ, nomen vatis proprium: à

Καλχαίω, purpureo colore tingo, altā mente cogito, quod à

ΚΑ'ΑΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal, quo tingitur purpura.

Καλῶ, vocabo, f. 1. Att. pro καλέω, verbi καλέω, voco.

Καλάδιον, υ, τὸ, funiculus nauticus: à

ΚΑ'ΔΩΣ, -ω, vel -ωος, δ, rudens, funis nauticus.

Καλῶς, adv. pulchrè, rectè: à καλός.

ΚΑ'ΜΑΞ, ἄκος, ἡ, vitis pedimentum, palus, pertica, lignum hastæ.

ΚΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, CAMERÆ, fornix, testudo, vehiculum, navis, pars auris iuxta foramen.

ΚΑΜΑΣΙΝΕΣ, οί, pisces quidam marini. Alii καμασίνες.

Καμάσσω, μοσχο, Hesych.

Καματήρ, ρά, ὄν, laboriosus, defessus, arumtarum plenus. Th. κάμων, lassesco.

Καμάτος, υ, ὁ, labor: καμάτως, pro καμάτες, acc. pl. Th. κάμνω.

Καματώδης, εος, ὁ, ἡ, gravis, laboriosus.

Καμβαίω, Æol. pro καταβαίω, descendo.

Καμβάλω, deponui, pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi κατεβάλλω, ex κατά, ἐν, et βάλλω, jacio; f.

κῶ, p. βέβηκα, a. 2. ἔβαλον.

Καμβρίζω, cessator sum: Æol. Sync. pro καταβρίζω, Hesych.

Καμβύσης, υ, ὁ, CAMBYSES, nomen proprium.

Κάμη, vel κάμιν, elaboravit, afflictabatur, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. verbi κάμνω, fatigor; f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκῆμον.

Καμείται, 3. sing. f. 2. m. καμῶμαι' καμείθε, 2. pl. ejusd. temporis: ab eod.

Καμηλαΐκιον, vel καμελαΐκιον, ου, τὸ, pileus, quia κατὰ ἐλαύνει, astum avigil.

Καμηλίτης, υ, ὁ, camelī agitator, vel curator: à κάμηλος, camelus.

Καμηλοπόδῶλις, εος, ἡ, CAMELOPARDALIS, animal de genere camelorum; à κάμηλος et πόδῶλις. Th. πόδος.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, υ, ὁ, ἡ, CAMELUS, Angl. A CAMEL: παρὰ τὸ κάμνειν, quod sit animal ferendis laboribus idoneum.

Κάμητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Κάμηλος, υ, ὁ, funis crassus.

Καμναίος, αἰα, αἰων, ad cunnivum pertinens: et

Καμνευτήρ, ἦρος, ὁ, in camino excoquens, ad fornacem laborans: et

Καμνευτής, ὁ, ὁ, idem: à seq.

Καμνεύω, f. ἔσω, in camino excoquo: à

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, υ, ὁ, ἡ, CAMINUS, fornax, ignis, flamma, ardor: q. καμίνος, ab inusit. καύω, pro kalw, uro.

Καμινῶ, ὄς, ἡ, ut γρηῖς καμινῶ, amus camini fuligine oppleta: à

καμίνω, per Sync. pro καταμάρψαι, Hesych.

Καμνῆν, pro κατὰ μὲν, utique.

Καμνεῖν, præ. inf. act. pro καταμνεῖν.

Κάμμες, Æol. pro ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονία, Ion. per Sync. pro καταμονία, perseverantia, victoria: à καταμῆνω, constantèr permaneo. Th. μένω, maneo.

Κάμμορος, υ, ὁ, ἡ, infelix: Poët. pro κακμόρος, cui κακός μόρος, malum fatum.

Καμνῶ, per Sync. pro καταμῶ, conniveo, claudio oculos: f. ἔσω, a.

1. ἐκάμῶσα, p. κέκμηκα, pro καταμῆμκα. Ex κατά, et μῶ, claudio; f. σω, p. μέμκα.

Κάμνε, laborabat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

ΚΑ'ΜΝΩ, lassesco, fatigor, deficio, laboro, agrotō; f. κῶμῶ, vel καμῶμαι, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκῆμον, a. 2.

sub. κάμω, ης, η.

Κάμω, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. et

Καμῶντες, mortuī, nom. pl. a. 2. part. à κάμνω, agrotō.

Καμῶσα, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Καμῶνς, statera, Gl. Cyr.

Καμῶ, ἡς, ἡ, flexura; item articulus: à κάμπτω, flecto. Sed

Καμῶ, ἡς, ἡ, eruca, Gl. Cyr. sub. eod. Th.

Καμῶς, ὄ, ὁ, ἡ, flexibilis, flexilis: et

Καμῶτρα, ας, ἡ, capsula, quæ fiebat ex lignis flexis: à

ΚΑ'ΜΠΤΩ, flecto, inflecto: f. ψω,

p. κκαμῶτρα. [* κάμψαι κακῶ, declinare mala, Eurip. Suppl. 748.] Hinc fort. Angl. ΗΑΜΜΟΚ.

Καμπῶλος, ὄλη, ἕλον, curvus, inflexus. Th. κάμπτω

Κῆμφισειρομένη, Dor. pro καὶ ἀμφισειρομένη, superinduta. Th. σέλλω, ὄρη.

Κάμψα, ας, ἡ, theca, CAPS. 1. καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium. Th. κάμπτω.

Καμῶν, ὄσα, ὄν, fatigatus, a, um, mortuus; a. 2. part. act. à κάμνω, fatigor; f. μῶ, a. 2. ἔκαμον.

Κῆψ, etsi, quamvis, saltem, tantum non, ac si. Anacr. vii. 8. pro καὶ ἄν.

* Κῆψ, sine accentu, pro καὶ ἐν.

Κανᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. possessio: at

Κανᾶ, canistra, Gen. xl. 16. pro κανᾶε' vide κανών.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, υ, ὁ, lignum tenue, cui pictores ceram vel limum circumlinunt: q. à κάννη, arundo.

Κάναβοι, οί, fontes rivo multiplici sparsi.

Κάναθρον, υ, ὁ, currus ex storea à κάννη, storea.

Κανανίτης, υ, ὁ, Cananites, id. quod Ζηλωτής, nomen gentile Hebr.

q. interpret. Lat. emulador, zelotes.

Κάναςρον, υ, τὸ, CANISTRUM: scribitur et κάνισρον. Th. κάνης, idem.

Καναφόρος, Dor. pro κανηφόρος.

Κανᾶχέω, f. ἡω, resono, strepitum seu crepitum edo: à seq.

Κανᾶχῆ, ἡς, ἡ, crepitatio, sonitus: ab ἡχος, sonus.

Καναχηδᾶ et καναχηδᾶν, adv. cum strepitu: à præced.

Καναχίε, substrepebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Καναχίω, f. ἔσω, idem quod καναχέω, resono. Th. ἡχος, sonus.

ΚΑΝΔΑΚΗ, ης, ἡ, CANDACE, nomen commune omnibus Æthiopyum reginis.

Κανδαύλης, υ, ὁ, CANDAULES, nomen propr.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, υ, ὁ, edulis genus, ex amylo, caseo, lacte, melle.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, ὄος, ὁ, indumentum Persicum.

Κανέιν, a. 2. inf. act. à καίνω, perimo; a. 2. part. κανών.

Κανέιον, gen. Ion. pro κανέου, à κανέων, contractè κανοῖν, τὸ, canistrum. Th. κάνης, ἦτος, ὁ, idem.

Κανέον, -οῦν, τὸ, canistrum, ejusd. Th.

Κανῆν, Dor. et Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, perimo, f. κανῶ, a. 2. ἔκανον.

ΚΑ'ΝΗΣ, ἦτος, ὁ, CANISTRUM, calathus, q. ex κάννη, canna, ex qua plectitur. Vide κάναςρον.

Κανθᾶρις, ἴδος, ἡ, scarabeus frumentum erodens; insectum virosium, vulgo musca Hispanica: à

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, scarabeus. Est et κάνθωρος, poculum, CAN-

THARUS: item navigiū cuiusdam genus.

Καυθίλια, *ων, τὰ, clitelia*: à seq. Καυθίλιος, *υ, δ, asinus*; à κάθων.
 ΚΑΝΘΟΥΣ, *οῦ, δ, oculi angulus*, *hirquis*, **CANTHUS**, *ferrum quo rotæ vincuntur*.
 ΚΑ'ΝΘΩΝ, *ωνος, δ, asinus*.
 ΚΑ'ΝΝΑ, seu *κάννη, ης, ή, storea*, **CANNAL**. Hinc Angl. **A CANE**, **A CAN**.

Καννάβιον, *ινα, ιων, ex cannabe factus*: à
 ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, *εως, ή, et κάναβος*, **CANNABIS**.

Καννεύσας, *pro κατανεύσας, ammens, a. 1. part. act. verbi κατανεύω*.
 Κάννη, *vide κάννα*.
 Κάννομος, *υ, δ, ζ ή, per Crasin pro kai έννομος, quod vide*.
 Κανονικός, *ή, δν, regularis*; à κανών.
 Κανών, *canistrum: vide κανίσιον*.
 * Κανταθα, *pro και ένταθα, et hic quoque*.

Κάνυπόδατος, *υ, δ, ζ ή, Dor. pro και άνυπόδατος, υ, δ, ζ ή, discalceatus, et nudis pedibus: ex a priv. et υποδέω, subligo*.
 ΚΑΝΥΝ, *δνος, δ, CANON*, *regula, in librâ, mensurâ et aliis: qu. à κάννη*.

ΚΑ'ΝΩΜΟΝ, *υ, τὸ, sambuci flos*.
 Κήξ, *Dor. et per Crasin pro και ξξ*.
 Κήξήγειρε, *excitavit quoque, Dor. et Att. per Crasin pro και ξξήγειρε*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ξξήγειρω. Th. ξξήγειρο, *excitatio*.

Καπᾶνάξ, *nomen parvis in curru: à Καπᾶνη, ης, ή, præsepe, rheda, pars quædam currûs, galea è pilis: à κάπη*.
 Κᾶπειτα, *pro ζᾶπειτα, et deinde*.
 Καπερασίον, *ή, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. vicus consolatoris*.

Κάπερος, *ου, δ, fossa, per Aphæresin pro σκάπερος: à σκάπτω, fodio*.
 Κάπη, *ης, ή, præsepe; item pabulum equis in præsepi appositum: à κάπη, avidè comedo*.
 * Καπηλία, *ας, ή, ars cauponaria, omnis negotiatio, quæ non navigat, ars inſtitutoria*.

Καπηλεύω, *f. ω, cauponor, cauponariam exerceo; sæpè etiam ponitur Metaph. 2 Cor. ii. 17. καπηλεύοντες, i. e. callidè, avarè, fraudulenter tractantes: à κάπηλος. [* Moras nectere, Æschyl. de Parthenopæo. Vide Salm. de usur. c. xii. p. 346.]*
 Καπηλείων, *υ, τὸ, caupona*.
 ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, *υ, δ, CAUPO*, *insultor, eujusque rei propola*.
 Κᾶπι, *pro και επί*.
 Κάπνα, *ης, ή, caminus, fumarium: et*

Καπίνα, *ας, ή, fuligo: à καπνός*.
 Καπίθμενος, *funans, præ. part. pass. à*
 Καπίζω, *f. ω, fumo denigro, fumum excito. Apud Hom. ignem succendo conviviij gratiâ. Th. καπνός, fumus*.
 Καπνοδόχη, *ης, ή, vel καπνοδόκη, Ion. funarium, caminus: παρὰ τὸ καπνὸν δέχσθαι*.

ΚΑΠΝΟΥΣ, *υ, δ, fumus, et Poët. pro igne, q. à κάπτω, spiro*.
 Καπνοῦχος, *υ, δ, tubulus, per quem fumus exit: à καπνὸν ἔχειν*.
 Καπνός, *f. ὄσω, fumo denigro, Eurip. Suppl. 497. Troad. 585*.
 Καπνοῦδης, *εως, δ, ζ ή, fumosus, funidus*.

Κᾶπος, *ου, δ, Dor. pro κᾶπος, ου, hortus*.
 Καππαδοκία, *ας, ή, nomen regionis ab amne Cappadoce*.
 ΚΑ'ΠΠΙΑΡΙΣ, *εως, ή, CAPPARIS, frutex spinosus*.

Καππαίει, *per Sync. pro καταπαύει, sedat. Vide καταπαύω*.
 Καππεῖον, *pro κατὰ πέδιον, per campum. Th. πέδιον, solum, terra*.
 Κάππειε, *decidit, Sync. pro κατέπειε, 3. sing. a. 2. ind. act. in 3. dual. καππεῖσθην' et*

Κάππεισον, *pro κατέπεισον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω. Th. πίπτω, cado: f. m. πείσθην, perf. πέπτωκα, a. 2. έπεισον*.
 Καπποφόρος, *υ, δ, ζ ή, Lucian. equi Epith. ferens κάππα, literam inusitam vel quocunque modo impressam, quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω*.

Καπυρίσασα, *Dor. et Poët. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, inflamo; f. ω, a. 1. κατεπύρισα. Ex κατὰ, et πυρίζω, à πῦρ, πυρός, τὸ, ignis*.

Κάπρος, *υ, δ, ζ ή, aprugnis; item qui apri instar rostrum habet; et pro navi rostratâ: à*
 ΚΑ'ΠΡΟΣ, *υ, δ, APER, verres: qu. à*

ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè, spiro, flo; f. ψ, p. φα*.
 Καπυρίζω, *clarè et sonore rideo, gule indulgeo et ventri servio: à seq.*
 Καπύρος, *ά, δν, torridus, adustus, estans, expirans: à*

Καπύω, *flo, expiro: fut. σω, a. 1. έκάπσω, ας, ε. Th. κάπτω, idem*.
 Καπφάλαρ, *pro κατὰ φάλαρα, Æol. et Poët. Sync. quæ sunt ornamenta equorum. Th. φάλας, splendidus*.

Κάπω, *spiro, pro κάπτω*.
 Κάπων, *ωνος, δ, capro, gallus castrostratus*.
 ΚΑ'Ρ, *CAR, gentile nomen, homo nihili. Nam Cares serviles et barbari: at*

Κᾶρ, *pro κάρη, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, caput. Sumitur etiam pro κᾶρ, mors*.
 Κᾶρα, *τὸ, et κᾶρη, caput, vertex: q. à κείρω, tondeo; vel à κρείω, impero, quia est princeps pars corporis. Th. κάρηνον, idem: hinc Angl. GARRET*.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, *υ, δ, CARABUS, animal marinum è cancerorum genere. Hinc Angl. CRAB*.
 Καραδοκίω, *f. ήσω, p. ηκα, expecto; q. capite exerto ad videndum: à κᾶρα, et δοκίω, video*.

Καρεκάλλιον, *cuculla*.
 * Καρατομίω, *-ω, f. ήσω, caput amputo, Eur. Rhes. 535*.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, *ης, ή, vile et rusticum calcementum*.
 ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, *ου, τὸ nasturtium. Angl. CRESSLES*.

Καρδαμᾶλη, *ης, ή, nom. mulieris*.
 Καρδαμύσσα, *pro σκαρδαμύσσω, Etymol.*

Καρδάρμον, *υ, τὸ, CARDALOMUM: ex κάρδαμον et ὄμιμον, quia utriusque simile*.
 ΚΑ'ΡΔΑΙΑ, *ας, ή, Poët. κᾶρα, κᾶρος, et contr. κᾶρ, κᾶρος, τὸ, cor, animus, os ventriculi. Indè*

Καρδιώδης, *ή, δν, ad cor pertinens, cardiacus*.
 Καρδιογνώστης, *υ, δ, cordium cognitor: ex καρδιά, et γνώστης, cognitor. Th. γινώσκω, cognosco*.

Καρδιώκῆω, *contr. καρδιώκῶ, f. ήσω, cor evello: ex καρδιά, et ἔλκω, traho*.
 Καρδίω, *cordis dolorem sentio: etiam Cant. iv. 9. cor moveo, aut vulnero. Th. καρδιά*.

ΚΑ'ΡΑΟΠΟΣ, *υ, ή, mactra, alveus, in quo farina subigitur*.
 Κᾶρη, *τὸ, indecl. caput: per Apoc. pro Th. κάρηνον' et κᾶρηρα, ἄτος, τὸ, per Sync. κᾶρτος, idem*.

Κᾶρη, *3. sing. a. 2. sub. pass. à κείρω, fut. κερῶ, tondeo: a. 2. act. ἔκᾶρον, a. 2. pass. ἔκᾶρην*.
 Κᾶρητι, *dat. sing. à κᾶρηρα, caput. Vide κᾶρη*.

Καρκομῶντες, *comati: Poët. pro καρκομῶντες, nom pl. præ. part. à seq.*

Καρκομῶ, *ω, caput comatum habeo; f. ήσω' ex κᾶρη vel κάρηνον, caput, et κόμη, coma*.

Κᾶρηναί, *detonsum esse: a. 2. inf. pass. verbi κείρω, tondeo: a. 2. ἔκαρον, f. 2. καρῶ, a. 2. pass. ἔκᾶρην*.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, *ου, τὸ, caput, vertex, κᾶρη, τὸ, indecl. item κᾶρήνιον, υ, τὸ, cranium, sedes cerebri: ημι-κᾶρήνιον, υ, τὸ, dimidia capitis pars*.

Κᾶρήτος, *per Sync. pro κᾶρηάτος, gen. sing. à κᾶρηρα, ἄτος, τὸ, caput: idem quod κάρηνον*.

Καρκίω, *Carici, nom. pl. à Καρκίος, οῦ, δ, CARICUS. Th. κᾶρ, CAR, gentile nomen*.

Καρίνα, *αί, præfixe: à κᾶρ, mors, vel quòd è Caria esse solent*.

Καρίς, *ιδος, ή, squilla, piscis genus: qu. à κᾶρα, quia maxima pars corporis caput est. Th. κάρηνον, caput*.

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *resono, tremo*.
 ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, seu *καρκίνος, ου, δ, CANCER: piscis, signum cælestis, et morbus*.

Καρκίνω, *cancero assimilo, obliquè moveo: a καρκινῶσθαι dicuntur plantarum radices, quæ cancri instar divaricatis, et in latera dispersis fibris, terram apprehendunt: à Th. præced.*

Καρκίνωμα, *ἄτος, τὸ, CARCINOMA, cancer morbus. Th. καρκίνος, idem*.
 Κάρμηλος, *υ, δ, mons Carmelus*.

Κάρνος, εος, τὸ, *pediculus, ovis, pecus, Hesyech.*

ΚΑΨΟΣ, υ, δ, *sopor cum gravedine, marcor.*

Καρὸς, Dor. pro κηρός, gen. à κηρ, *parca, mors; vel καρὸς, δ, Dor. pro κηρός, β, δ, cera.*

Καρὸχίον, ου, τὸ, *rheda.* Augl. CAROCHE.

Καρῶν, ῶ, f. ὦσα, p. *κεκάρωκα, soporem cum gravedine afferro, et in pass. -ρῶμαι, gravidine soporis adgravor.* Th. καρὸς.

ΚΑΡΠΑΓ΄, ῶν, αἱ, *vermes, qui oleis innascuntur.*

ΚΑΡΠΑΓΑ, vel καρπαία, ας, ἡ, *sultationis quoddam genus: ὄρχησις ἐν τοῖς ὄπλοις.*

Καρπάλμιος, υ, δ, ζ ἡ, *celer; quasi ὄρπαλιμος. Hinc*

Καρπαλιμός, αἰδ, *raptim: qu. ὄρπαλιμός, adv. Th. ὄρπαλιω, rapio.*

Καρπασίνος, η, ου, *carbasinus.*

ΚΑΨΑΨΟΣ, ου, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum, carbasus.*

ΚΑΡΠΗ΄ΣΙΟΝ, υ, τὸ, *CARPESIUM, festuca tenuis: qu. à κάρφος, festuca.*

*Καρπιζομαι, in libertatem assero: à κάρφος, virgula. Salm. de modo usur. c. ult. p. 880.

Καρπιζο, fructum decerpo: à καρπός, fructus.

Καρπις, ἴδος, ἡ, *vindicta, assertio.*

Καρπισθῆς, οὔ, δ, *assertor, vindex.*

Καρπιστία, assertio in libertatem: quod manus brachiale caperetur quod carpus dicitur, apud Gellium lib. xx. cap. 9.

Καρπίμος, ἴμν, ἴμων, *ferax frugum, ad fructus edendos aptus.* Th. καρπός, fructus.

Καρπορότος, υ, δ, ζ ἡ, *fructum exesum habens: ex καρπός, et βρώσκω, comedo.*

Καρποσίαν, dat. pl. Ion. à καρπός, καρπομαί, -μαι, *fructum percipio, fruor, consequor; item exaurio, consumo.*

ΚΑΡΠΟΣ, οὔ, δ, *fructus, semen, factus, utilitas: καρπός, φρενῶν, fructus mentis, i. e. prudentia. Est et pars manus ubi pulsum explorant, CARPUS. Hinc ἄκαρπος, υ, δ, ζ ἡ, infructuosus: εὐκαρπος, υ, δ, ζ ἡ, fructibus abundans. Est et*

Καρπός, β, δ, *nomen viri.*

Καρποφόρεω, fructum fero, f. ἦσω, p. *εκαρποφόρῃκα, a. 1. εκαρποφόρῃσα: à*

Καρποφόρος, υ, δ, ζ ἡ, *frugifer, a: ex καρπός, et φέρω, fero.*

Καρπώω, fructum colligo, *CARPO ad fruentum, sacrifico; a. 1. ἐκαρπώωσα, Th. καρπός.*

Κάρπωμα, ἄτος, τὸ, *fructus, questus; item victima, oblatio, hostia: et ἐκάρπωσις, εως, ἡ, fruitio, usus rei fructuosus: à præced.*

Καρπωτός, ἡ, δν, q. *fructibus affectus, vel variorum fructuum figuras habens intextas; vel, ut H. Steph. exponit, manuleatus: Epith. v. stis: à eod. Th.*

Κάρρη, Carrhu, urbs Arabie.

Καρήξεν, Eol. Sync. pro καταβέξεν, præc. inf. et

Καρήξουσα, denulcens, præc. part. f. g. pro καταβέξουσα: ex κατά β, scyphus in nucis modum factus.

Κάρηον, υ, τὸ, *rheda, carrus.*

Κάρηον, Dor. pro κρείσσον, fortior, melior; q. κάρτων: à κάρτος, pro κράτος, robur.

Κάρηωτος, ου, δ, *quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.*

ΚΑΨΙΟΣ, la, ιον, obliquus; unde ἐκάρσιος, υ, δ, ζ ἡ, idem.

Κάρτα, valdè: à κάρτος, pro κράτος, robur; ἡ κάρτα, maximè, affirmandi modus.

Καρταλίμιον, ε, τὸ, *parvus κάρταλλος.*

ΚΑΨΤΑΛΛΟΣ, υ, δ, *coprinus, seu corbis in angustum desinens: mus, à καρτός, tensus, scissus, quia ex scissis virgulis contexti solet.*

Κάρτει, dat. sing. à κάρτος, εως, τὸ, pro κράτος, robur.

Καρτεράχμας, α, Poët. et Dor. pro καρτεράχμης, υ, δ, *bellator fortis, qui bellicis armis est potens: ex καρτέρω, robustus, q. v. et αλχμή, cuspis.*

Καρτέρω, -ῶ, *forti animo sum, persevero, tolero, patienter fero, duro, fut. ἦσω, perf. κεκαρτέρηκα, a. 1. ἐκαρτέρησα: a. 1. opt. Eol. καρτερήσεια, ας, ε' à καρτέρος, validus, quod à κάρτος, per Metath.*

pro κράτος, εως, τὸ, robur.

Καρτέρη, ας, ἡ, *tolerantia, patientia: et*

Καρτερός, ἡ, δν, *qui patientiâ præditus est: à καρτέρος, q. v.*

Καρτερόθυμος, υ, δ, ζ ἡ, *peritinax, qui tolerantia animo est: ex κάρτος, per Metath. pro κράτος, εως, τὸ, robur, et θυμός, animus.*

Καρτερόν είναι τινός, pro καρτεῖν τινός, *vincere aliquem: à καρτέρος, victus inferens.*

Καρτερόν, pro καρτερώς, *fortiter.*

Καρτεροπλήξ, ἦγος, δ, ζ ἡ, *validus ictus inferens.*

Καρτερός, ῥά, ῥόν, *robustus, potens, vehemens, qui re aliquâ potiri vel illam retinere potest, tolerans, magnanimus: à κάρτος, quod per Metath. pro κράτος, εως, τὸ, robur.*

Καρτερόφρων, ονος, δ, ζ ἡ, *perfractus, magnanimus: à καρτέρος, q. v. et φρήν, mens.*

Κάρτισος, υ, *præstantissimus, per Metath. pro κράτισος, superl. ἀγαθός, bonus: compar. κρείσσων.*

Th. κράτος, robur.

Κάρτος, εως, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, *vires, robur.*

Καρτῦναι, per Metath. pro καρτῦναι, a. 1. inf. act. à

Καρτῦνω, pro καρτῦνω, *firmum reddo, corroboro* Th. κράτος, robur.

ΚΑΨΥ΄Α, ας, ἡ, *nux juglans, arbor: κάρυον, υ, τὸ, nux juglans, fructus: quod à κάρα, quia est fructus rotundus, instar capitis.*

Καρυῖνος, ἴνη, ἴνον, *nuceus, amygdalinus: à præced.*

Καρυῖκος, speciem nucis vel amygdalis referens;—et subst. υ, scyphus in nucis modum factus.

ΚΑΨΥΚΗ, ης, ἡ, *inritum quoddam seu condimentum Lydorum.*

Κάρυξ, ὄκος, δ, Dor. pro κάρυξ, δ, præco.

Καρυῖαισα, A. Eol. pro κηρύσαισα, *quætu præconio promulgasset, a. 1. part. act. form. g. verbi κηρύσαισα, prædicto. Th. κάρυξ, præco.*

Κάρυξ, Dor. pro κάρυξ, qu. Ion. pro κέρυξ, a. 1. indic. act. ejusd. verbi.

Κάρυον, υ, τὸ, *nux juglans, fructus. Vide καρύα.*

Καρυῖσσω, Dor. pro κηρύσσω, q. v. Καρυῖτὰ, Exod. xxxviii. plur. à Καρυῖτων, β, τὸ, *scyphus in nucis modum factus: à κάρυον.*

Καρφῆλιος, ἑα, ἑον, *siccus, aridus. Th. κάρφω, sicco.*

Κάρφος, εως, τὸ, *palea, festuca, surculus, tabella, tessera, nidus è festucis, &c. à*

ΚΑΨΦΩ, sicco, aréfacio, f. ψω, p. *κέκαρφα: hinc κάρφος, τὸ, palea.*

Καρφῆλιος, apud Homerum pro καρφῆλιος, q. v.

Καρφαρόδοντα, *dentibus aspersum, acc. sing. à*

Καρφαρόδωτος, δοντος, δ, ζ ἡ: ex κάρφαρος, asper, et δόντος, ὄντος, δ, dens.

Κάρφαρος, υ, δ, ζ ἡ, *asper. Th. κάρφωσω, sculpro.*

Καρφαρίον, Dor. pro καρφαρίον, q. v. Καρφαρίονος, *Carthaginensis: à Καρφαρίων, ὄνος, CARTHAGO.*

ΚΑΡΧ΄ΣΙΟΝ, υ, τὸ, *CARCHESIUM, summa pars mali nautici, navis: poculum quoddam oblongum.*

Καρῶ, Dor. pro κηρῶ, dat. sing. à κηρός, β, δ, cera.

ΚΑΣΑ΄ΑΒΗ, ης, ἡ, et κασσαλάς, ἄδος, ἡ, *meretrix, scortum.*

ΚΑΣΑΣ, υ, δ, *tapes utraq. parte villosus.*

Κασαύρα, et κασωρίς, πόρνη, Hesyech. *ex κάσσα et ὤρα, cura.*

Κησθλόιη, et in bonis, dat. plur. Ion. à κησθλός, pro καὶ ἐσθλός, et bonus.

Κασία, ας, ἡ, *CASSIA, frutex lauro similis. Κασία, μέλαινα, cassia fistularis.*

Κασίγηνη, pro κασίγηνη, voc. à κασίγητος, quod vide.

Κασίγηνη, ης, ἡ, *sopor: à*

Κασίγητος, et Ion. οιο, δ, *frater ex utroque parente, germanus, consobrinus, consanguineus; adj. fraternalis, germanus: ex κάσις, et γεινομαι, nascor.*

ΚΑΣ΄ΣΙΣ, ἴος, δ, ζ ἡ, *frater vel soror, atate equalis, qu. γάσις: à γάω, genero.*

ΚΑΣΣΑ, ης, ἡ, *meretrix: quæ se illecebrosè κάζει, id est, ornata est succo.*

ΚΑΣΣΥ΄Α, ας, ἡ, *CASSIA, frutex aromaticus. Vide κασία.*

ΚΑΣ΄ΣΤΕΠΟΣ, υ, δ, et ἄλλ. καρ

τίτροπος, stannum: qu. à κάσσα, μεταλλεύει, videtur enim argentum, nec est.

ΚΑΣΣΪΨ, et Att. κάττω, fut. σσω, suppingo, consuo; ut ea, quae subtilis sunt, usu conterenda: ἀνδὲ κάττωμα, sola.

ΚΑΣΤΆΝΑ, ης, ή, C. I. S. T. A. N. A. urbs Thessalia: et Ponti: undè et καστανάικον κάρυον, nuc. castanea.

Angl. CASTAN-NUT, or CHESTNUT. Κάστανον, α, τὸ, C. A. S. T. A. N. E. A. à præcedente.

Καστρίον, sc. μέλος, Καστρίοι υἱοί. Vide Pindar. Isthmior. Od. i. p. 437. 5. erat cantilena, quâ utebantur in proeliis Spartani, ut fortitè agerent, mortemque contemnerent.

ΚΑΣΤΩΡ, ορος, ὁ, C. A. S. T. O. R. fiber, animal ventericosum: ideò ducunt à γαστήρ, venter.

Κάσχεθε, delinebat, 3. sing. imperf. indic. act. Æol. Sync. pro κατέσχεθε, verbi κατέσχω, pro κατέχω, inhibeo. Sic et

Κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. sing. a. 2. med. verbi κατέσχω, vel κατέχω, contineo. Th. έχω, habeo, f. έξω, a. 2. έχων.

ΚΑΤΑ, Præpos. cum genitivo, (1) Adversus; εἰ δ' θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, ris καθ' ἡμῶν; Rom. viii. 31. si Deus est pro nobis, quis contra nos? (2) De; ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τὸ θεοῦ, 1 Cor. xv. 15. quoniam de Deo testificati sumus. (3) Super; κατέχων αὐτὸ κατὰ τῆς κεφαλῆς, Marc. xiv. 3. effudit super caput ejus. (4) Per; έξορκίζω σε κατὰ τὸ θεῦ, Matt. xxvi. 63. adjuro te per Deum. (5) In, ἐν' ἡ κατὰ βλάβος πτωχία, 2. Cor. viii. 2. profunda paupertas. (6) In, εἰς' ἑξέσις καρ' ἐμῶ, Joan. ix. 11. non haberes potestatem in me.

Κατὰ, cum accusativo, (1) Secundum, κατ' εἰκόνα ἡμῶν, Gen. i. 26. secundum imaginem nostri. (2) In; καρ' ὄναρ, Matt. i. 20. in somnio: κατὰ τὴν χώραν ἐκίνην, Luc. xv. 14. in illa regione. (3) Ad; ἦλθε καρ' αὐτὸν, Luc. x. 33. venit ad eum. (4) Versus; κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. xv. 7. Bithyniam versus proficisci. (5) Juxta; καρ' Ἄργος, Eurip. Supplic. 366. circa Argos sita, Beza ad Act. Apost. xxvii. 4. (6) Ob; εἰς, καρ' ὀφθαλμῶς προεγράθη, Gal. iii. 3. quibus ob oculos prius fuerat depictus. (7) Cum; κατὰ σιαντὸν έχω, Rom. xiv. 22. tecum habe. (8) Inter; τὸς κατὰ τὸ ἔθνη πάντας, Act. xxi. 21. omnes qui sunt inter gentes. (9) Apud, πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίος ἰθῶν, Act. xxvi. 3. omnium qui apud Judæos sunt rituum. (10) Ex, vel propter; κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, Matt. xix. 3. quavis ex causâ; κατὰ χάριν, Rom. iv. 4. ex gratiâ. (11) Usque ad; ἀρὶνα ἐὰν γράζηται καθ' ἐν, Joan. xxi. 25. quæ si scribuntur usque ad unum; hoc est, singula. (12) Distributivum;

καθ' ἑνα, Eph. . 33. vos singuli.

Inservit Periphrasi Nominum; οἱ κατὰ πόλιν, Luc. viii. 4. civitatum incolæ, κατὰ λόγον, Act. xix. 14. qualenus equum est; κατὰ κράτος, ver. 20. fortitè; ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, qui nostrâ ætate vel memoriâ vixerunt; ὁ καθ' ἡμᾶς λόγος, nostrâ doctrinâ, aut seclâ. Κατὰ per Ellipsin omittitur: καὶ αὐτὸ, τῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν περιστενέγκαντες, 2 Pet. i. 5. in hoc omni studio incumbente. Eurip. in Androm. 906. τὰ αὐτὰ ζ' νοσῶμεν, hæc ipsâ in re languemus. Et cum gen. κατὰ πέτρων σπείρειν, seminare super petras; κατέχευεν αὐτὸ κατὰ κεφαλῆς, effudit super caput ejus, Marc. xiv. 3. ὀρνύειν καρ' έξωλείας, cum devotione capitis sui jurare, Dem. Mid. 5. 20.

In compositione notat, (1) oppositum τῷ ἀνω, de, vel deorsum, ut καταβαίνω, deorsum scando, descendendo; (2) contra, ut κατακαυχῶμαι, contra gloriari; (3) valdè, cum intendit significationem, ut κατείδωλος, refertus idolis; vel (4) retinet significationem simplicis, ut κατανήσκω, morior.

Κατάβα, descende, per Apoc. pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. à

Καταβαίνω, descendo; imperf. κατέβαινον' f. m. καταβήσομαι' p. καταβήσκα' a. 2. κατέβην, ης, η' a. 2. imperat. κατέβηθι, et κατάβαθι, 3. sing. -άτω, et per Apoc. κατάβα' a. 2. sub. act. καταβῶ, ης, η' a. 2. infin. καταβῆναι' a. 2. part. καταβῶν, -άντος' ex κατὰ in compos. deorsum, et βαίνω, eo.

Καταβάλλω, dejicio, everso, conjicio, prosterno, f. ἄλλω, perf. κατέβληκα' præs. m. καταβάλλομαι, fundamentum jacio; perf. pass. καταβλήσμαι' a. 1. pass. καταβλήσθην' perf. med. καταβέβηλα. Th. βάλω, jacio.

Καταβαπτίζομαι, immergor: f. m. ἴσομαι' p. pass. καταβάπτισμαι' a. 1. pass. καταβαπτίσθην. Th. βάπτω, intingo.

Καταβρέω, degravono, onero, f. ήσω, p. καταβέαρηκα' a. 1. καταβέαρσα' Th. βάρος, τὸ, pondus.

Καταβάρυνω, idem, et ab eod. Καταβῶν, άντος, et in scem. g. κατὰβασα, a. 2. part. act. verbi καταβάρυνω, descendendo, q. v.

Καταβάσσιος, υ, ὁ ζ ή, descendens. Καταβάσις, εως, ή, descendens: ab eod. verbo.

Καταβάσσω, descendat, 3. sing. a. 2. imperat. act. κατάβαθι' ab eod. Th.

Καταβαυκάλω, jucundâ cantillatione sorpio, ut solent nutrices; idem quod βαυκαλῶ' à βαυκός, jucundus, vel βαυβίω, dormio.

Καταβαίδομαι, -ῆμαι, affirmo, assevero. Th. βέβαιος, firmus, stabilis.

Καταβέλημενας, acc. plur. perf.

part. pass. scem. g. à καταβάλλω q. v.

Καταβερθῆσαι, onusta sunt, 3. pl. perf. ind. med. verbi καταβρίθω onero, gravis sum, f. σω, p. κα.

Καταβῆ, descendit, 3. sing. a. 2. sub. act. à καταβαίνω, quod vide Καλῶθι, a. 2. imperat. act. ejusd.

Καταβήσο, descende. Ion. pro καταβήσον, præs. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à fut. 1. m. verbi καταβαίνω, descendo. Th. βαίνω, eo.

Καταβήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. m. verbi ejusd. et ab eod. Th.

Καταβιάζομαι, superor, urgeor, opprimor; fut. med. σομαι, p. pass. βεβιάσμαι, a. 1. pass. κατεβιάσθην.

Καταβιάζω, facio descendere, deturbo, dejicio, deprimo, f. ἴσω, a. 1. act. κατεβιάσα' a. 1. pass. κατεβιάσθην' f. 1. pass. κατεβιασθήσομαι, η, εται' ex κατὰ et βιάζω.

Καταβιρώσκω, comedo; præs. inf. pass. καταβιρώσκεσθαι' ex κατὰ et βιρώσκω, idem q. βράσκω, comedo, f. βρώσω.

Καταβίω, vive, præs. imperat. à Καταβίω, f. ὠσω, vitam transigo finio. Th. βίω, vita.

Καταβίωσας, vitâ defunctus, a. 1. part. à præced.

Καταβίωσις, εως, ή, vita, vitâ finis: ab eod.

Καταβλέπω, despicio, q. d. deorsum aspicio, f. ψω, p. βεβλέψα.

Καταβληχόμαι, -ῶμαι, balo. Th. βληχόμαι, idem.

Καταβοῶ, -ῶ, f. ήσω, vociferor, reclamo, clamore persequor; καταβοῶσθαι, præs. inf. med. magnis clamoribus intehi in aliquem. Th. βοῶω, clamo.

Καταβήσεις, εως, ή, clamor, vociferatio.

Καταβολή, ἄς, ή, Dor. pro Καταβολή, ης, ή, fundamentum à καταβάλλω.

Καταβοσκομενάω, depascentium, gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præs. part. pass. verbi

Καταβόσκω, et καταβόσκομαι, depasco. Th. βόσκω, pasco.

Καταβρέβειω, debito præmio privo, imperiosè ago, fut. είσω' a. 1. καταβρέβεισα' ex κατὰ et βραβεύω, præmium do. Th. βραβεύς, εως, ὁ, qui dat præmium certaminis.

Καταβρέχῃ, adv. paulatim, non longè post.

Καταβρέχω, perfundo, irrigo mergo; Metaph. laudo; καταβρέχων σιγή, rigare silentio, pro silentio premore, tegere. Th. βρέχω, irrigo.

Καταβρίθω, fut. είσω, onero, onustus sum, copiâ supero. Th. βρίθω, gravis sum.

Καταβροχῆ, ης, ή, irrigatio madefactio.

Καταβρώμα, ἄρος, τὸ, esca, cibus.

Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. à καταβρώσκει, devoro. Th. βρώσκω, comedo.

KA

Κατάρσως, εως, ἡ, cibatio, *dero-
tio* : à
 Κατάρσωκα, *devero*. Th. βρώσκω.
 Καταβύθω, *demergo*, f. ἴσω, perf.
 καταβύθηκα' ex βυθίζω.
 Καταβύσσαι, Ion. pro καταβόσσαι
 μαι, f. 1. ind. med. καταβόσσαι τι-
 νος, magnis clamoribus in aliquem
 invehit. Th. βόσω.
 Καταγᾶγω, ης, η, a. 2. sub. Att.
 à κατᾶγω, *deduco*, q. v.
 Κατᾶγειος, υ, δ ζ ἦ, et κατᾶγειος,
 α, ον, *subterraneus*. Th. γαῖα,
 terra.
 Καταγγεῦς, εὖς, δ, *annuntia-
tor* : à
 Καταγγέλλω, *annuntio, celebroy*,
 fut. ελώ, perf. κατήγγελα' a. 1. ka-
 τήγγελα' aor. 2. κατήγγελον' hinc
 a. 2. pass. κατήγγελην, ης, η' p. m.
 κατήγγελα. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.
 Κατᾶγειν, *deducere*, præs. inf. à
 κατᾶγω, q. v.
 Καταγελάσθην, *irrideberis*, 2.
 sing. f. 1. ind. pass. verbi καταγελάω.
 Καταγελάσος, υ, δ ζ ἦ, *ridiculus*,
 adj. verbale : à
 Καταγελάω, -ᾶ, *derideo*, cum gen.
 imperf. ind. act. καταγελαυν, -ως,
 ας, -ας, αε, -α' f. ἄσω, p. καταγε-
 λάκα' a. 1. καταγελάσα. Th. γελάω.
 Καταγέλως, ωτος, δ, *irrisio, risio* :
 à præcedente.
 Καταγῆράσκει, 3. pl. præs. ind. à
 Καταγῆράσκω, *senesco*, fut. ἄσω,
 Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*.
 Καταγίζω, *consecro*, Ion. pro ka-
 θαγίζω' ab ἀγίζω, idem. Th. ἄγιος,
 εος, τὸ, *veneratio*.
 Καταγίνευ, Ion. pro κατᾶγειν,
deducere, reducere.
 Καταγινώσκω, *decerno adversus*
 aliquem, *condemno*; f. m. καταγι-
 νώσμαι' p. κατέγωκα' a. 2. κατέγ-
 ων, ως, ω' perf. pass. κατέγνομαι'
 perf. part. pass. κατεγνομένος, *dama-
nandus*. Th. γινώσκω, *nosco*.
 Καταγίπτω, f. ψω, *carmino*, item
 lamam carnimaliam repono, *recondo*,
 repono; μελέα μάτηρ γ', ἡ τὰς μεγά-
 λας ἐπιπλάσσει σοι κατέγναψε βίου,
 Eurip. Troad. 1252. γνάπτω verò
 rariùs in compositione occurrit.
 Καταγιόνην, ης, η, a. 2. opt. act.
 verbi καταγινώσκω, *damno*, q. v. a.
 2. sub. καταγῶ' a. 2. imperat. ka-
 τᾶγῶθι.
 Καταγῶν, *frango*. Vide κατᾶγω.
 Καταγῶν, ῶς, ῶ, a. 2. sub. act.
 καταγῶναι, a. 2. inf. verbi καταγι-
 νώσκω.
 Καταγῶσις, εως, ἡ, *damnatio* : ab
 eod. verbo.
 Καταγγυγίζω, *obmurmuro*, f. ἴσω,
 p. καταγγυγίκα.
 Καταγοητεύω, *præstigiis decipio*.
 Th. γόης.
 Καταγορασμός, ῶ, δ, *emptio*, κατα-
 γορασμός, τοῦ σίτου, *coemptio fru-
menti*, D. S.
 Καταγορεύσις, εως, ἡ, *expositio* : à
 Καταγορεύω, fut. εῖσω, *accuso*, vel
 εἰροπο. Th. ἀγορᾶ, *forum*.
 Καταγράφω, *describo, delineo*. Th.
 γράφω, *scribo*, f. ψω.

KA

Κατᾶγω, κατᾶγνῦμι, vel καταγῶν,
confrango, fut. κατᾶξω, legitur etiam
 Att. κατᾶξω' a. 1. Att. καταξά-
 præs. pass. κατᾶγνῦμαι, *confringor*;
 a. 2. pass. κατᾶγην, ης, η' a. 2. sub.
 pass. καταγῶ, ἦς, ἦ, et in 3. plur.
 καταγῶσιν' ex κατᾶ, et ἄγω, seu
 ἄγνυμι, *frango*.
 Κατᾶγω, *deduco, restituo*, τὸν υἱὸν,
 Isoc. Panath. filium in regnum *re-
stituere*. 'Ανάγεισθαι dicuntur ναυ-
 τᾶς, quando oram solvunt; f. καταξά-
 θηαι, quando portum subeunt, Act.
 xxvii. 2, 3. Κατᾶγομαι, *deducor, di-
versor, hospitor*; f. κατᾶξω, p. Att.
 καταγῶχο' Att. a. 2. κατᾶγῶχο' Att.
 a. 2. sub. act. καταγᾶγω, ης, η' a. 2.
 inf. Att. καταγᾶγειν' a. 2. part. act.
 καταγᾶγῶν, ὄσα, ὄν' perf. act. κατᾶ-
 ξα' a. 1. perf. pass. κατᾶγμαι, ἦσαι, ἦκατ'
 a. 1. pass. κατᾶγθην, ης, η, *dejectus*
 fui : ex κατᾶ, *deorsum*, et ἄγω, *duco*.
 Καταγῶγη, ἦς, ἦ, et καταγῶγιον,
 υ, τὸ, *diversorium* : à κατᾶγομαι,
diversor. Th. ἄγω, *duco*.
 Καταγῶνίζομαι, *debello* : f. med.
 ἴσομαι' perf. pass. κατηγῶνίζομαι' a.
 1. med. κατηγῶνισάμην, ω, ατο' ex
 κατᾶ et ἀγῶνίζομαι, *certo*. Th. ἀγῶν,
certamen.
 Καταδοίμαι, *devero, comedo* : à
 δαίω, *epulum præbeo*.
 Καταδόκνω, *mordeo* : ex κατᾶ et
 δόκνω, idem; f. m. δόξομαι' a. 2.
 εἰδόκω.
 Καταδομάζω, *domo, perdomo*, fut.
 ἄσω, perf. δεῶμακα' perf. pass. δε-
 δάμασμαι.
 Καταδαπάνῶ, -ῶ, *consumo*. Th.
 δαπανᾶω.
 Καταδάπτω, fut. ψω, *dilatio, la-
cero* : ex κατᾶ et δάπτω, *voro, dila-
tio*.
 Καταδείστρος, α, ον, *minor, infe-
rior*, compar. à
 Καταδείς, εὖς, δ ζ ἦ, *cui aliquid*
*deest, non expletus omnibus nume-
ris, imperfectus*. Th. δέω, vel δέ-
 μασι, *ego*.
 Καταδέει, pro δεῖ, *indiget* : ab eod.
 Th.
 Καταδείκνυμι, -νῶ, *ostendo, de-
monstro*.
 * Καταδειλιάω, -ῶ, f. ἄσω, *expra-
vesco*.
 Καταδείξαι, Ion. pro καταδείξειαι,
ostendere, a. 1. infin. verbi kara-
δείκνυμι. Th. δείκνυμι, *ostendo*, f.
 δείξω.
 Καταδέομαι, *deprecor*; fut. m.
 δεῖσομαι' p. ind. pass. δεδέημαι' a.
 1. pass. κατεδέσθην. Th. δέομαι.
 Καταδέμευ, *alligo*, f. εῖσω, p.
 καταδέδομευκα.
 Καταδέσθη, ἦς, ἦ, *fasciculus* : ex
 δέσθη.
 Καταδέθη, scil. δ βετὸς, apud Hes.
 3. sing. præs. sub. act. à
 Καταδέτω, *madefacio*. Th. δέω,
 ἴγω.
 Καταδέχομαι, *recipio*; item *pati-
or*.
 Καταδέω, *deligo, devincio, prohi-
beo*, f. ἴσω, a. 1. κατέδησα' p. kara-
δέδεκα, et -ηκα. Th. δέω, *ligo*.
 Κατάδηλος, υ, δ ζ ἦ, *valdè mani-*

KA

festus : ex κατᾶ, et δηλός, *manifes-
tus*.
 Καταδημαγωγίω, f. ἴσω, *blandè et*
*popularitèr loquor, populum demul-
ceo* : ex κατᾶ et δημαγωγίω, idem,
 quod ex δήμος, *populus*, et ἄγω,
duco.
 Καταδημοβορία, *populum devoro*,
 quæ sunt reipublicæ devoro : ex
 δημός, *populus*, et βορᾶ, *esca*.
 Καταδιαιρέω, -ῶ, *divido*, fut. ἴσω,
 p. καταδιήρηκα' a. 2. καταδιείλον.
 Th. αἰρίω.
 Καταδιαιτᾶω, *contemno*. Th. δαι-
 τᾶ, *vivendi mos*.
 Καταδιόω, Ion. pro καταδιόδωαι,
insfluere, præs. inf. à
 Καταδιόωμι, f. καταδῶσω, *distrib-
uo*; item *insfluo*. Th. εἰδῶμι, *do*.
 Καταδικάζω, *judicio contra* ali-
 quem, *condemno*, f. ἄσω, a. 1. pass.
 καταδικάσθην' f. 1. pass. καταδικασ-
 θῆσομαι, π, εται' ex κατᾶ et δικάζω,
judicio. Th. δίκη, *just*.
 Καταδικη, ης, ἡ, *multa, condem-
natio*.
 Καταδιώκω, *persequor*, f. ξω, a. 1.
 κατεδιώξω. Th. διώκω, idem.
 Καταδοκέω, -ῶ, fut. ἴσω, *arbitror*,
existino. Th. δοκέω, *video*.
 Καταδολοχέω, -ῶ, f. ἴσω, *nuqor*
deblateto.
 Κατᾶδομαι, *cantu aures mea*
feriuntur et personant : ab ἄδω, *cano*
 Th. αἰδῶ, idem.
 Καταδούλω, *in servitutem redi-
go*, f. ῶω, p. καταδούλωκα' a. 1.
 m. καταδούλωσάμην, ω, ατο' a. 1. sub.
 m. καταδούλωσμαι, η, ηται, et in 3.
 pl. καταδούλωσανται' præs. part. pass.
 καταδούλωμενος' ex κατᾶ et δούλω, à
 δάλω, *servus*.
 Καταδράω, et διδράσκω, *defugio*,
decurgo, f. καταδιδράσω, vel kara-
 δράσω.
 Καταδρέπω, idem quod δρέπω, *de-
cerpo*.
 Καταδρομή, ἦς, ἡ, *incursio, vel in-
cursus, decursus*; à κατατρέχω, *cur-
ro*, quod à τρέχω, *curro* : à 2. ἔρα-
 μων.
 Καταδρόπτω, f. ψω, *dilano*. Th.
 δρόπτω, *lanio*.
 Καταδύναι, *ingredi*, a. 2. inf. act.
 verbi καταδύνω, vel κατᾶδῦμι, *de-
mergo*.
 Καταδυναστεία, ἄς, ἡ, *oppressio*.
 Καταδυναστεύω, *sub potestatem re-
digo, tyrannidem in aliquem exer-
ceo*, fut. εῖσω, perf. καταδυναστεύ-
κα' ex κατᾶ et δυναστεύω, *sum prin-
ceps*. Th. δύναμαι, *possum*.
 Καταδύνει, præs. inf. act. verbi
 καταδύνω, vel -νυμι.
 Καταδύντα, *occidentem*, acc. sing.
 a. 2. part. act. à κατᾶδῦς, ὄντος' à
 κατᾶδῦμι' a. 2. κατᾶδῦν.
 Καταδύνω, vel κατᾶδῦμι, *subeo in*
*penitentiæ locum, abdo me, verectin-
dor, demergo, occido, induo*. Th.
 δύνω, *subeo*.
 Κατᾶδῦς, ὄντος, a. 2. part. act. à
 præced.
 Καταδύσσο, Ion. pro καταδύσσω,
 præs. imperat. pass. à κατᾶδύσομαι,
 277

submergor, abdo me, quod ex futuro in præsens abiit: ex κατὰ et δόσομαι, Poët. δόσομαι, mergor. Th. δόσω, subeo.

Κατάδυσις, εως, ἡ, q. demersio, latibulum, specus: à

Κατάδυσις, idem ac καταδύω, fut. ύω, a. 2. κατέδυ, vs, v.

Καταίδω, vel κατέω, occino, cantu obstrepro, incanto. Th. αείδω, seu ἄω, cano.

Κατακείμενος, lectus, densus, Poët. pro καθεμίνοι, perf. part. pass. verbi καθένυμι, seu καλέω quod ex κατὰ et έω, induo; a. 1. είσα' perf. pass. είμαι.

Κατακίβων, tegebant, 3. pl. imperf. act. ex

Κατακίβω, vel κατακίβυμι, induo, vestio: qu. ex κατὰ et κίβω, idem quod έω, induo.

Κατακίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατέμι, pro κέτιμι, descendo, proficiscor. Th. είμι, seu έω, eo.

Καταθαμβίω, vel καταθαμβέομαι, demiror cum stupore: ex κατὰ et θαμβέω, admiratione attonitum stupor. Th. θάμβος, eos, τὸ, stupor.

** Καταθήπτω, sepelio, inhumo.*

Καταθαράσσω, -ω, fut. ήσω, confido. Th. θαράσσω.

Καταθέβαι, deponere, persolvere, a. 2. inf. act. et

Καταθέω, pones, 2. sing. a. 2. med. opt. à κατατίθημι. Th. τίθημι, pono, f. ήσω a. 2. έθην' a. 2. med. έθην' a. 2. opt. med. θέμι, θέω.

** Καταθεματίζω, fut. ήσω, mihi anathema imprecor, Mat. xxvi. 74. Iren. i. 13. 2. Just. M. et Oecumen. ad Act. xxiii. 12. In Matt. apud quosdam codd. malè legitur, καταθεματίζειν, quæ vox nusquam aliàs occurrit. Beng. in Gnom.*

Καταθέβαι, reponere, a. 2. inf. m. et

Κατάθησο, reconde, Poët. κάπθεο, a. 2. imperat. med. verbi κατατίθημι.

Κατάθημι, deposueris, Ion. pro κατάθη, 2. sing. a. 2. sub. med. à κατατίθημι, a. 2. κατέθη.

Καταθήσει, f. 1. ind. act. καταθήσει, reronnes, 2. sing. f. 1. med. ejusd. verbi.

Καταθλάω, -ω, f. άσω, confringo. Th. θλάω, frango.

Καταθλέω, f. ήσω, athleticis exercitationibus operam do; item vincio: ex κατὰ et άθλω, certo. Th. άθλος, certamen.

Καταθηνήσις, ἡ, όν, mortalis; dat. pl. καταθηνήσις' ex κατὰ et θνήσις, quod à θνήσκω, morior.

Καταθράσας, avros, a. 1. part. act. à

Καταθράω, effringo. Th. θραύω, frango, f. σω.

** Καταθροπέω, multis lacrymis deplo-ro, D. S.*

Καταθύμιον, v, τὸ, desiderium, et Καταθύμιος, a, ος, gratus, a, um: ex κατὰ et θυμὸς, animus.

Καταθυμοβορέσις, animi affectibus devores, 2. sing. a. 1. sub. ex κατὰ et θυμοβορέω, animum excoelo trisli-

tià, quod à θυμὸς, animus, et βορέω, pabulum esca.

Καταθύσαι, a. 1. inf. act. à

Καταθύω, sacrifico, immolo, occido. Th. θέω, maclo, f. θέω.

Καταθύμεθα, deponamus, 1. plur. a. 2. sub. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, pono; a. 2. έθην' a. 2. med. έθην.

Καταγίγχομαι, tumultuor, sum inquietuosus; f. med. ήσομαι. p. κατήγισμαι.

Καταγίγς, γέος, ἡ, procella: ex κατὰ et αίγίς, idem, quod ab άίσσω, ruo.

Κατακιδέω, -ω, pudore perfundo; κατακιδέομαι, -θμαι, revereor: ab αλλέομαι, idem. Th. αιδός, ἡ, pudor.

Κατακίθσω, Poët. cum splendore eniteo: ab αιδόσω, splendo. Th. αιδώ, υρο, fulgeo.

Κατακίθω, Poët. comburo. Th. αἶθω, accendo.

Κατακίνω, -ω, fut. ήσω, comprobo, collaudo; annuo: ab αίνω, laudo. Th. αίνος, laus.

Κατακίρθεϊσα, eversa, a. 1. part. pass. et

Κατακίρθεμένος, Ion. pro καθαιρέμενος, præs. part. pass. à

Κατακίρω, Ion. pro καθαιρέω, everto, feliciter conficio. Th. αἰρέω, capio.

Κατακίρω, (de navigantibus) appello, applico, deferor, descendo, advenio. Th. αἶρω, tollo, f. άρω, p. ήρω.

Κατακίσσω, cum impetu delabor, deferor, êrruo: ex κατὰ et άίσσω, ruo.

Κατακίχθαι, a. 1. inf. act. à

Κατακίχθω, p. κατήσχυκα' a. 1. κατήσχυνα' præs. pass. κατακίχθωμαι, p. p. erubescio; imperf. κατήσχυθήνυμι, v, ετο' a. 1. ind. pass. κατήσχυθήνυμι, vs, η' a. 1. imperat. pass. κατακίχθηθη' a. 1. opt. pass. κατακίχθηθήνυ' a. 1. sub. pass. κατακίχθηθήνυ, ης, η' f. 1. pass. κατακίχθηθήσομαι, η, εται' ex κατὰ et αίσχινω, p. p. pudescio. Th. αίσχος, τὸ, turpitude.

Κατακίτῃ, 3. sing. præs. à

Κατακίτω, f. άσω, accuso, crimino. Th. αἰτία, crimen, causa.

ΚΑΤΑΚΙΤΥΞ, ύγος, ἡ, cassis, galea sine cristâ, et depressa, παρὰ τὸ κάτω τετέχθει.

Κατακίωρομαι, -θμαι, dependeo, vago hic illic sublimis, fluctuo. Th. αλωρώς, f. ήσω, in sublime tollo.

Κατακίεις, είσα, εν, a. 2. part. pass. et

Κατακίεσθαι, η, εται, a. 2. pass. à κατακίω ευρο, q. v.

** Κατακίνω, occido, perimo.*

Κατακίριος, v, ό ζή ή, lethalis, lethifer: à κίρως, occasio.

Κατακίω, ευτρο; imperf. κατέκασαι' fut. κατακίωσ' a. 1. κατέκασ' a. 1. inf. κατακίωσ' a. 2. κατέκασ' perf. κατακίωσ' a. 1. ind. pass. κατακίωσθην, evastus fui; fut. 1. pass. κατακίωσθαι' a. 2. ind.

pass. κατέκασθην, ης, η' fut. 2. pass. κατακίωσθαι' ex κατὰ et κίω, υρο.

Κατακίλω, f. ήσω, et έω, adtoco, accerso, exquirò, invoco, impleto; κατακίλωμαι, -θμαι, idem. Th. κατέω, -ω, voco.

Κατακίλωμα, άτος, τὸ, velamen: à Κατακίλωπτω, obtego, f. ψω, p. κατακίλωψα' a. 2. κατέκίλωθην. Th. καλώπτω, lego.

Κατακίρω, deflecto, detorqueo. Κατακίριος, v, ό ζή ή, in cor adactis, scilicet vulneribus: ad cor tendens, sententia animi conveniens: à καρδία, cor.

Κατακίρω, δ, ό ζή ή, dives. Th. καρδία.

Κατάκασμα, άτος, τὸ, adustus, et Κατακίω, exure, f. 1. ind. act. verbi κατακίω, q. v.

Κατακαχώρομαι, -ωμαι, glorior adverbis, aliquem. Th. καχώρομαι, glorior; f. m. ήσομαι.

Κατακίμαι, σαι, ται, jaceo, decumbo, accumbo; imperf. κατεκίμαι, σο, το' præs. inf. m. κατακίεσθαι' præs. part. med. κατεκίμενος, η, ον, f. κατακίεσθαι. Th. κίμαι, jaceo.

Κατακίρω, detondeo, Metaph. absumo. Th. κίρω, f. έρω, londco.

Κατάκίω, pro κατάκίω, recumbo, præs. imperat. verbi κατάκίωμαι, q. v.

Κατακίω, perf. part. pass. verbi κατακίωμαι, inclinor. Th. κίλω, inclino, f. νω, p. κέκλικα.

Κατακίρω, condemnatus est, 3. sing. perf. pass. à κατακίρω, condemno, judico, f. νω' a. 1. κατέκριναι. Th. κρίνω, judico.

Κατακίνω, -ω, f. άσω, evacuo, effundo.

Κατακίτω, f. ήσω, pungo, vulnereo.

** Κατακίρω, stimulis pungo, perfero, D. S.*

Κατακίρω, verbis mordacibus insector. Vide in κέρτωμα.

Κατακίωσται, effusi sunt, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro κατακίωσται' à κατακίω.

Κατακίω, Iliad. ή, ver. 403. cremare, Ion. pro κατακίω, a. 1. inf. act. verbi κατακίω, cremo: quod à κίω, idem, f. κάσω' a. 1. έκασα et έκρα.

Κατακίω, Iliad. ή, ver. 333. comburemus.

Κατακίρω, certâ tego: ex κατὰ et κίρω, à κίρω, cera.

Κατακίρωσσαντες, a. 1. part. act. verbi præced.

Κατακίω, frango, f. άσω' a. 1. κατέκασα, as, ε. Th. κλάω, frango

Κατακίωσθεις, v, ό ζή ή, ocllûsus, incarceratus: à

Κατακίω, includo, f. είω' a. 1. κατέκλεισα, as, ε, Th. κλείω, claudo.

Κατακίρωστω, sorte distribuo à κληροδότης, v, ό, testator: q. ex κληρος, sors, et δότης, dator.

Κατακίρωστω, f. ήσω, hæreditatem adeo, hæres, fio; item hæredem facio, et sorte distribuo: à κληρονομος, hæres, q. à κληρος, sors, et νόμος, distribuo.

Κατακληρῆμαι, sortitū accipio, sortior : ex κατά, et κληρῶς, sorte lego. Th. κληρῶς, sors.

Κατακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. et Κατακλίναι, a. 1. inf. act. à

Κατακλίνω, facio discumbere, discumbō ; fut. ἴνω, p. κατακλίκα, aor. 1. κατέκλινα, aor. 1. imperat. κατέκλινον, άνω, aor. 1. ind. pass. κατακλιθῶ, ἦς, ῆ, a. 1. inf. pass. κατακλιθῆναι' ex κατά, et κλίνω, reclino.

Κατακλῖνω, inundo, submergo ; f. ἴνω, p. κατακλέκκα, perf. pass. κατακλέκκαμαι, a. 1. pass. κατακλέκασθην, a. 1. part. pass. κατακλυσθεῖς, submersus : ex κατά, et κλύω, lavo.

Κατακλυσμός, ἦ, ὄ, diluuium : à præced.

Κατακλύθω, fili deduco, deduco stamina ; peculiaritèr fatalia stamina duco. Th. κλύθω, neo.

Κατακύνω, concido ; item carpō, abtreco ; item titulo, puritum ex-cito : ex κατά, et κύνω, rado. Th. κύνω, idem.

Κατακοιμάω, f. ἴσω, sorpio ; κατακοιμάομαι, -ῶμαι, dormio. Th. κοιμάω, cubare facio.

Κατακοιμήθω, cubet ; a. 1. imperat. pass. verbi κατακοιμάω.

Κατακοιμίζω, idem quod κατακοιμάω.

* Κατακοιμητής, ἦ, ὄ, cubicularius.

Κατακοιρῶνέω, -ῶ, dominor, rego, administro : ex κατά, et κοιρανέω, impero. Th. κοιρανός, princeps.

Κατάκοιτος, υ, ὄ ζ ἦ, qui in cubili est, jacet, aut dormit : ex κατά, et κώπη, cubile.

Κατακολέθω, -ῶ, subsequor ; cum dat. f. ἴσω, a. 1. κατακολέθησα, a. 1. part. act. κατακολούθησας, αντος, in f. g. asa, perf. act. κατακολέθηκα. Th. ἀκόληθος, υ, ὄ ζ ἦ, comes.

Κατακόλω, mutilo. Th. κολῶ, id.

* Κατακομίζω, f. ἴσω, defero, conporto ; κατακοιμάομαι, domum redeo.

Κατακονύλλω, f. ἴσω, pugnis percutio. Th. κόνυλλος.

Κατακονύλλω, lelis confodio. Th. ἄκω, ουτος, ὄ, jaculum.

Κατακοπέω, είσα, έν, concisus, a, um : à κατακόπτω, scindo, a. 2. ἴκτοπι, p. m. κέκοπα.

Κατάκοπος, υ, ὄ ζ ἦ, furiosus, insanius ; item defessus, labore confectus : ab eod. Th.

Κατακόπτω, concido, trucidō, percutio, f. ψω, p. κατακέκοφα, Th. κόπτω. Κατακόπος, υ, ὄ ζ ἦ, satur : et

Κατακόρω, adv. abundè, crebriùs. Th. κορέω.

Κατακορῶ, f. ἴσω, conpono, orno, digero in ordinem, colo : ex κατά, et κορῆ, orno, ordino. Th. κόρω, ordo, ornatus.

Κατακῶ, exaudio, ausculto, dicto sum audiens, obtempero. Th. ἄκω, audio.

Κατακῶνέω, f. ἴσω, vinco, supero. Th. κρατός, τὸ, robur.

Κατακράτος, εικῶν, per vim vince-re : legitur etiam disjunctè κατὰ κράτος.

Κατακρεγγέω, -ῶ, f. ἴσω, lanio-rum more concido : ex κατά, κρεγας, ατος, τὸ, caro, et ἔργον, opus.

Κατακρήθην, Iliad. π. v. 548 id. q. κατά κρατός, ex capite, prorsus, funditùs.

Κατακρηνίζω, præcipitem deor-sium ago, præcipito ; f. ἴσω, a. 1. κατακρηνισα, a. 1. inf. κατακρηνι-sai, p. act. κατακρηνισμα. p. pass. κατακρηνισμαί' ex κατά, et κρη-νίζω, à κρηνός, præcipitium.

Κατακρηνος, υ, ὄ ζ ἦ, præceps : à κρηνός, præcipitium.

Κατακρίδένω, loquacitate obtun-do, f. σω, p. κα' à κατά, et ἀκρίς, locusta.

Κατάκρίμα, άτος, τὸ, condemnatio : à

Κατακρίνω, iudico, fero sententiam contra aliquem, condemno, f. ῶ, a. 1. κατέκρινε, as, ε, p. act. κατακείρικα, p. pass. κατακείρικα, sai, ται, a. 1. pass. κατεκρίθην, ης, η, a. 1. sub. pass. κατακριθῶ, ῆς, ῆ, et in pl. ὄπει, ἦτε, ὄσι, f. 1. pass. κατακρήσσομαι, η, εται. Th. κρίνω, iudico, discerno.

Κατάκρίσις, εως, ἦ, condemnatio : à præced.

Κατακροτέω, -ῶ, valdè laudo, ce-lebro, applaudo, f. ἴσω, p. κεκρότη-κα' ex κατά, et κροτέω, à κρότος, plausus.

Κατακρόπτω, occulto, lego. Th. κρύπτω, abscondo, f. ψω, a. 2. ἐκρύβω.

Κατακρόψαις, Ἄολ. pro κατακρό-ψας, a. 1. part. act. et

Κατακρόψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρόπτω, occulto.

Κατακτάμεναι, interficere, a. 1. inf. Dor. pro κατακτείναι, verbi κρ-τακτείνω.

Κατακταίεσθαι, Ion. pro κατακτανίσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. κατακτανίμαι, verbi κατακτείνω, oc-cido.

Κατακτᾶς, άτος, qui interfecit, a. 2. part. act. à κατάκτημι, a. 2. κατίκτην.

Κατακτείνω, f. ενῶ, interficio, oc-cido : ex κατά, et κτείνω, occido.

Κατάκτημι, idem quod præced.

Κατακλύω, -ῶ, claudio, circum-cingo, f. ὄσω, p. κεκύλωκα.

Κατακλύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Κατακλύειν, devotio, f. ἴσω. Th. κυλίω.

Κατακλύπουσαν, acc. sing. part. præc. act. f. g. à

Κατακλύπω, incurvo me, decum-bo. Th. κύπτω, pronus sum, f. ψω.

Κατακυριεῶ, dominor ; cum gen. f. εῶω, a. 1. κατεκυριεῶσα, a. 1. part. κατακυριεῶσας, αντος, à κυριεῶν, à κύριος, dominus. Th. κύριος, εος, τὸ, auctoritas.

Καταλάβεσθαι, a. 2. inf. m. κατα-lάβητε, 2. pl. a. 2. sub. act. κατα-lάβησθε, a. 2. part. m. verbi κα-ταλαμβάνω, deprehendo, q. v.

Καταλάβέω, pro καταλαμβάνω, infra.

καταλάβω, ης, a. 2. part. act. f. g. à καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλαζονέομαι, f. m. εῶσομαι, jaclabundè aliquid dico vel facio ; arrogantèr et vanè commemoro : ex κατά, et ἀλαζονέομαι, me vendi-lo, glorior. Th. ἀλαζον, ostentator.

Καταλάλιω, obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho ; cum gen. f. ἴσω, p. καταλελάληκα. Th. καλίω, loquor.

Καταλαλή, ἄς, ἦ, obtreclatio, ob-loquutio : et

Κατάλαλος, υ, ὄ ζ ἦ, obloquitor, maledicus : ab eod. Th.

Καταλαμβάνω, deprehendo, [* of-fendo, comprehendo, assquor, comperio, invado, oceuro, præsidia inprono ; pass. dicitur etiam de iis qui 'Ενθεοι vocantur et à Deo quodam incitantur.] f. m. καταλή-φομαι, p. κατέληφα, perf. inf. κα-τελήφηναι, a. 2. act. κατέλεβον, a. 2. part. καταλάβων, ὄσω, ὄν, p. pass. κατελήμμαι, perf. part. pass. κατε-λήμμενος, η, ον, a. 1. pass. κατελήφ-θην, ης, η, a. 2. m. κατελάβομαι, υ, ετο, assecutus sum, a. 2. inf. m. καταλαβέσθαι, a. 2. part. m. κα-ταλαβόμενος' ex κατά, et λαβάνω, capio.

Καταλαμπτός, Ion. pro καταληπ-τός, deprehendendus : à præced.

Καταλάμπω, f. ψω, illustro, splen-dere facio.

Καταλέγω, deligo, ascribo. ex-istino, enumero, dico ; [* accuso, Deut. xix. 16.] f. ζω, p. καταλέλεχα, præc. pass. καταλέγομαι, allegor, cubo. Th. λέγω, lego, colligo.

Καταλείβω, effundo, destillo ; pass. δεψτω ; f. m. ψομαι, p. pass. λείπε-μαι. Th. λείβω, libo ; f. ψω.

Κατάλειμμα, άτος, τὸ, reliquiae : à Καταλείπω, εις, ει, relinquo ; f. ψω, p. καταλείψα, a. 1. κατέψα, a. 2. κατέλιπον, a. 2. part. act. κατα-λιπών, ότος, perf. pass. καταλε-ίμμαι, perf. part. pass. καταλε-ίμμενος, p. m. καταλείοπα' ex κα-τά, et λείπω, linquo.

Κατάλειψις, εως, ἦ, reliquiae : et Καταλειμμένος, perf. part. pass. à præced.

Καταλείοπα, p. m. verbi κατα-λείπω, q. v.

Καταλέξεται, cubabil ; f. 1. m. 3. sing. à καταλέγομαι.

Καταλέξω, Dor. pro καταλέξω, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλέω, lapidibus obruo ; a. 1. καταλέωσα' ex κατά, λέω, lapido.

Th. λάας, λάαος, ὄ, lapis.

Καταλέω, ex κατά, et ἄλέω, molo ; f. ἴσω, et ἴσω.

Καταλήγω, f. ἦσω, termino, desino.

Κατάληψις, εως, ἦ, deprehensio, occupatio : à καταλαμβάνω.

Καταλάβίζω, lapido ; cum acc. f. ἴσω, perf. καταλελίθακα, a. 1. κατε-λίθησα. Th. λίθος, lapis.

Καταλαθωδέω, -ῶ, f. ἴσω, lapido, p. λελιθόβληκα.

Καταλαμπάνειν, Ion. pro καταλέ-πειν, delinquere.

Καταλειπτός, -ῶ, f. ἦσω, *impensè* rogo, obtestor: ex κατά, et λιπαρίω, *assiduus sum, assidue rogo, efflagito, oro*. Th. λιπαρῆς, *assiduus*.

Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλιποῖμαι, *ois, oi*, a. 2. opt. καταλιπών, *σα, s*, a. 2. part. act. à καταλείπω, *relinquo*.

Καταλιπών, vide in καταλιπεῖν.

Καταλλάγη, έντος, a. 2. part. pass. καταλλάγηθι, ἦτω, et in pl. καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλάσσω, quod vide.

Καταλλάγη, ἦς, ἡ, *commutatio, reconciliatio*: à

Καταλλάσσω, *permuto, commuto, reconcitio*, f. ζω, a. 1. καθήλαξα, a. 1. part. καταλάξας, αντος' a. 2. ind. pass. καταλλάγηθι, ἦς, η. Th. ἀλλάσσω, vel -τω, *muto*.

Καταλόαω, -ῶ, *trituro, confringo, vulnèro*: ex κατά et ἀλοάω.

Καταλόαω, adv. *prostratatione*: à καταλέγω, *sigillatim enarro*. Th. λέγω, *dico*.

Καταλογία, ας, ἡ, *recensio*.

Καταλογίζομαι, ἴσομαι, *computo, annuero, ascribo*: et

Καταλογισμός, ὅ, δ, *computatio, numeratio*: à

Κατάλογος, υ, δ, *CATALOGUS, enumeratio*: à καταλέγω, *enumero*. Th. λέγω.

Κατάλοιπος, υ, δ ζ ἡ, *reliquus*: à καταλείπω.

Καταλοφώδια, adv. *supra cervicem, super humeros*. Th. λόφος, *cervix*.

Καταλοχίζω, f. ἴσω, *decurio, in decurias vel cohortes distribuo, distribuo in classes*. Th. λόχος, *cohors*.

Κατάλυμα, ἄτος, τὸ, *diversorium*: à καταλύω, *diverto, hospitium capio*. Th. λύω, *solvo*.

Κατάλοισι, 3. pl. præs. ind. à καταλύω, q. v.

Κατάλυσις, εως, ἡ, *destructio*: à καταλύω, *dissolvo, distruo*; item *diversor*, f. ὄνω, a. 1. κατέλυσα, a. 1. sub. καταλύσω, ης, η, a. 1. inf. καταλύσαι, a. 1. ind. pass. κατελύθη, a. 1. sub. pass. καταλυθῶ, f. 1. pass. καταλυθήσομαι. Th. λύω, *solvo*.

Καταμάτετε, *discite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. *κατάμαθε'*: à

Καταμαθᾶν, *disco, cognosco, aninadverto, considero*, [* Mat. vi. 28. nusquam aliàs in N. T. f. καταμαθήσω, p. καταμαθήσθε, a. 2. κατέμαθον, a. 2. imperat. act. *κατάμαθε*, et in 2. pl. *καταμάτετε*, a. 2. inf. καταμαθῆναι, part. *καταμαθῶν* ex κατᾶ, et *μαθᾶν, disco*.

Καταμαρπτέω, pro *καταμάρπτω*, f. ψω, *comprehendo, manu tungo*. Th. μάρπτω, *capio*; f. ψω.

Καταμαρπτέω, *testor contra aliquem*, f. ἴσω, p. *καταμαρπτήσκα*. Th. μάρπτω, υρος, δ ζ ἡ, *testis*.

Καταμάρψαισα, Dor. pro *καταμάρψασα, corripuens*, a. 1. act. f. g. à *καταμάρψας*.

Καταμάρψας, αντος, a. 1. part. act. et

Καταμάρψη, *opprimat*, 3. sing. a.

1. sub. act. à *καταμάρπτω, comprehendendo*. Th. μάρπτω, *capio*, f. ψω.

Καταμάω, *accumulo, sic ut solent facere οι ἀμώντες, qui metunt*. [* *καταμαμώνης τῆς κεφαλῆς, κόνινι*, Jos. Bell. Jud. II. xv. 4. *capita pulvere conspersa*.] Th. ἀμάω, *meto*.

* *Καταμεθῶω, καταμεθῶσκω, vide μεθῶσκω, edrium reddo*.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi *καταμῖνω, conmoror*. Th. μένω, *puisco*, a. 1. *μειναι*.

Καταμελέω, f. ἦσω, *negligo, contemno*: ex κατά, et μέλει, *cura est impersonale*.

Καταμελοῖσιν, 3. pl. præs. ind. verbi *præced*.

Καταμέφομαι, f. m. φομαι, *increpro, conqueror, accuso, reprehendo*. Th. μέφομαι, *expostulo*, f. m. μέμφομαι, perf. pass. μέμμαι, a. 1. m. ἐμψόμην.

Καταμεφόμεθα, 1. pl. præs. ind. *præced*.

Καταμῖνω, *conmoror*, f. νῶ, p. *καταμεμένηκα*, a. 1. *κατέμεινα*, a. 1. imperat. *κατάμεινον*. Th. μένω, *πιπνο*.

Καταμερίζω, f. ἴσω, *distribuo, dispartior*: ex κατᾶ et μερίζω.

Καταμετρέω, f. ἦσω, *metior, demetior*.

Καταμήκης, εος, δ ζ ἡ, *perlongus*. Th. μήκος, τὸ, *longitudo*.

Καταμήνιος, υ, δ ζ ἡ, *menstruus*: à μῖν.

Καταμαίνω, *polluo*. Th. μαίνω, *inquino*.

Καταμιάναις, *polluens*, Æol. pro *καταμιάνας*, a. 1. part. act. à *καταμαίνω*, f. ανῶ, a. 1. *κατεμίανα*.

Καταμίνυμι, *immisco*, f. μίζω, p. *μέμιχα'* à μίνυμι.

Καταμινήσκω, *in memoriam revoco*; f. μνήσω, p. *μνήσκω*, à μνήσκω.

Καταμῖνας, adv. *privatim*: ex κατᾶ, et *μόνος, unus, solus*.

Καταμοναχέω, f. ἦσω, *singulari certamine devinco*: ex κατᾶ, *μόνος, solus*, et *μάχομαι, pugno*.

Καταμῖξω, *laceravil*, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi *καταμῖσσω*.

Καταμῖσαι, *niclare*, a. 1. inf. act. verbi *καταμῖω*. Th. μῖω, *claudio*, f. σω.

Καταμῖσσω, vel -τω, f. ζω, *laceror, perstringo*. Th. ἀμῖσσω, f. ζω, p. ἡμῖχα, vide in *καταμῖξω*.

Καταμῖω, f. 1. μῖσω, *nicto*. Th. μῖω.

Καταμωκόμαι, -ῶμαι, *derideo*, f. m. ἡσομαι. Vide *μωκόω*.

Καταναγκάζω, εἰς, εἰ, *cogo, adigo*, idem quod *ἀναγκάζω*, f. σω. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Κατανάθεμα, ἄτος, τὸ, *anathema adversus quempiani, maledictum*: ex κατᾶ et ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, *sepono*: undè et

Καταναθεματίζω, *deveo*; f. ἴσω.

Καταναλέχω, *lambendo consumo, ut ignis*; Sap. xvi. 16.

Καταναλάσκω, *consumo*; f. καταναλώω, a. 1. *κατανάλωσα*, p. *κατανήλωκα'* et *ἀναλάσκω, abstu-*

mo: quod ex ἀνά, et ἀλάσκω, *capio*, f. ἀλώω, p. ἡλωκα, a. 2. ἦλων.

Καταναρκάω, -ῶ, *obtorpeo, torpidum reddo*; f. ἦσω, a. 1. *κατενάρκισα*, cum gen. ex κατᾶ, et *ναρκῶω, torpore afficio*. Th. *νάρκη, torpor veterius*.

Κατᾶνώ, *inuit*. undè a. 1. *κατένασσα, habitare feci, habitandum dedi*: ex κατᾶ, et *νάω, quod pro ναίω, habitō*.

Κατανῖνω, *distribuo, partior*: item *centurio, decurio, in numeris militares refero*. Th. νέμω, f. μῶ, a. 1. *ἐνεμα*, p. *νεμένηκα*.

Κατανῦσαι, a. 1. inf. act. et *Κατᾶνευσο, annuo*, a. 1. imperat. act. à

Κατανέω, *annuo*, a. 1. *κατένευσα*, p. *κατανένευκα*. Th. νέω, *annuo*.

* *Καταθίζω, floribus exorno*, D.S.

Κατανῖσθην, *contra aliquem insurgo*: ex κατᾶ, ἀνά, et ἰσθην, a. 2. *κατανῖσθην*.

Κατανοεῖν, præs. inf. *κατανοήσας* a. 1. part. act. à

Κατανοεῖν, *animadverto, considero, intelligo*; imperf. *κατενόειον*, -ον, f. ἴσω, p. *κατανοήσκα*, a. 1. *κατενόησα*, a. 1. imperat. act. *κατανόησον*, άτω, a. 1. inf. *κατανοήσαι*, a. 1. part. act. *κατανοήσας*, αντος. Ex κατᾶ et νοέω, *cogito*, Th. νόος, νῆς, δ, *mens*.

Κάτανος, *CATINUS*.

Κάταντα, ων, τῶ, *declivia*, Poët. pro *κατάντη*, à *κατάντης*, εος, δ ζ ἡ, *declivis*, Iliad. ψ. ver. 116. Est et *κάταντα*, adv. *sursum, deorsum*: ex κατᾶ, et ἀντί, *pro, contra*.

Κατανῶω, *perenio*; f. ἦσω, p. *κατήνηκα*. Ex κατᾶ, et ἀνάω, *obviam venio*. Th. ἀντί, *contra*.

Κατάνημα, ἄτος, τὸ, *occursus, fastigium aedificii*; item *finis, terminus*: à *præced*.

Κατανήλον, Ion. et *κατανήπερας*, è regione. Th. ἀντί, *contra*.

Κατανήγης, 2. sing. a. 2. sub. pass. *κατενήγησαν*, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi *κατανήσσω*.

Κατανήγητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. ejusd.

Κατάνυξις, εως, ἡ, *compunctio, molestia, dolor*: item *sopor, stupor*: à

Κατανύσσω, *compuncto*, f. ζω, a. 1. *κατανύξα*, a. 2. act. *κατένυγον*, a. 2. pass. *κατενήγηθι*, ης, η, *compunctus fui*, et in 3. pl. *κατενήγησαν*, a. 2. inf. pass. *κατανύγηται*, perf. pass. *κατενήγημαι*, ζαι, κται. Ex κατᾶ, et *νύσσω, pugno*.

Κατανυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. *præced*.

Κατανῶω, *conficio, perago*. [* *consequor, obtimeo, flectis γὰρ προεῖν κατήνυσαν*. Soph. Electra, 1478. *amicâ enim potiti sunt hospitâ*.] Th. ἀνώω, f. σω.

Καταξάλλω, *lucero, percutio*, f. ξῆνω, p. *κατέξαγκα*.

Κατάξεν, Ion. pro *κατάξεν*, f. 1. inf. act. verbi *κατάγω, deduco* *reduco*. Th. ἄγω, *duco*; f. ζω.

κα-αίω, derado, radendo et scal-
pendo polio. Th. ξίω, f. ξίσω.
Κατάξυρος, υ, δ ζ ή, peraridus,
siccus. Th. ξυρός.
Κατάξυω, -ω, dignum iudico, in
honore habeo, rogo, imploro; f.
ώσω, p. καταξύωκα, a. 1. pass. κατηξ-
ύωθην, ης, η, dignus habitus fui; a.
1. sub. pass. καταξύωθω, a. 1. inf.
pass. καταξυθήσθαι, a. 1. part. κατα-
ξυθείς, έντος. Ex κατά, et αξίωω,
ab αξίος, dignus.
Καταξύω. derado, abrado; item
ineido, et scarifico: ex κατά et ξίω,
f. ώσω, quod idem ac ξίω, rado.
Καταπαίω, illudo, f. ώσω, p. κατα-
τίπαιχα.
Καταπακτός, ή, δν, compactus: à
πυγνώ, compingo.
Κατασπάρω, conspergo.
Κατασπάρω, f. ώσω, p. χα, spargo,
conspargo.
Καταπάρω, concido, f. ήσω, p.
καταπάσθηκα, a. 1. καταπάσθαι, a.
1. part. καταπατήσας, αντος, a. 1.
ind. pass. καταπατήθην, ης, η. Th.
πατός, calco.
Καταπάρημα, άτος, τδ, concula-
λώ: ab eod.
Καταπάσθαι, εως, ή idem.
Κατάπαυα, άτος, τδ, idem quod
Κατάπαυσις, εως, ή, requies: à
καταπαύω.
Καταπαύωμεν, 1. pl. f. 1. act. à
Καταπαύω, compesco, requiesco:
f. αύω, a. 1. κατέπαυα, a. 2. κατέ-
παυα, p. καταπέταυκα, p. pass. κατα-
τέπαυα, σαι, ται. Th. παύω, ce-
sso.
Καταπειράζω, f. ω, tento, conor:
à πειράζω.
Καταπειρητήρια, ας, ή, nauticum
instrumentum, quo nauæ maris
altitudinem explorant: à καταπει-
ρω, tento. Th. πείρα.
Καταπελμάτω, -ω, pillacis con-
suo, resarcio, f. ώσω, p. -πεπλμάτω-
κα. Th. πέλμα, planta pedis.
Καταπέλτης, υ, δ, CATAPUL-
TA, machina bellica; ex κατά, et
πέλη, zeulum. Vel ut alii à πά-
λω, vitro.
* Καταπέτω, mitto literas.
Καταπειθίω, -ω, f. ήσω, defleto, lu-
geo. Th. πίνθος.
Καταπετηνία, ezterrita, p. part.
act. f. g. per Sync. pro καταπε-
τηνίου, verbi καταπάω, idem quod
καταπάσσω, perterrefio. Th. πούω,
exterro. Alii volunt per Sync.
diei pro καταπετηχηυία, à κατα-
πήσω.
Κατάπετρο, Ion pro καθάπετρο, quem-
admodum.
Καταπέτρων, όντος, a. 2. part. act.
à καταπέπτω, decido.
Καταπετάω, καταπετεινώω, vel
κα-απετάννυμι, f. ώσω, expano, ex-
plico, extendo; item obtego, velo.
Th. πετάω, pando.
Καταπέτασμα, άτος, τδ, aulam,
velum quod rei cuiquam obtendi-
tur: à καταπετάννυμι, expano;
quod à πετάω seu τετάννυμι, pando:
f. άσω.

Καταπέτρομαι, percolo, devolo. Vi-
de πέτρομαι.
Καταπετροκπέω, ad petras allisa
confringo, lapidibus iaciendis fran-
go, D. S.
Καταπερέγγασι, 3. pl. perf. m.
verbi καταφεύγω, perfugio. Th.
φεύγω, fugio.
Καταπέφνω, occido: ex κατά et
πέφνω, idem: quod est verbum Πο-
έτ. Th. φένω, occido.
* Καταπεφρονήκτως, contemptim,
D. S.
Καταπέψη, Iliad. á. ver. 81. 3.
sing. a. 1. sub. act. verbi καταπέψω,
idem quod πέπτω, coquo; f. πέψω.
Hinc καταπέψαι μέγαν δδλον, coqueret
magnam felicitatem, id est, frui
magna felicitate, ita ut in officio
conlineamur.
Καταπήνυμι, -γνώω, defigo; f.
πήξω vel πηγνώσω, p. πεπήνυκα.
Καταπήδω, -ω, desilio; ex πηδω,
salio, f. ήσω, p. καταπεπήδηκα.
Καταπήμνυει, 3. sing. a. 1. opt.
Æol. καταπήμνυει, ας, ε, verbi κα-
ταπημαίνω, idem quod πημαίνω, no-
ceo. Th. πήμα, τδ, damnium.
Κατάπικρος, α, ον, amarus; ex
πικρός.
Καταπύρημαι, f. ήσω, incendio, in-
flammo, comburo; ex κατά et πύ-
ρημαι, idem quod πρήθω, incendio.
Κατάπνυι, deglutiebal, 3. sing.
imperf. Ion. act. à
Καταπίνω, deglutio, f. m. καταπι-
ναι, pro -πίνμαι, a. 2. act. κατέπνω,
a. 2. sub. act. καταπίω, ης, η, perf. act.
καταπίπωκα, a. 1. pass. καταπέθην, ης,
η, a. 1. sub. pass. καταποθώ, a. 1. inf.
pass. καταποθήναι' ex κατά, et πίνω,
bibō.
Καταπίμαι, ης, εται, f. 1. m. ejusd.
Καταπίτω, decido; inf. præs.
καταπίπτει, a. 2. act. κατέπεσον, a.
2. part. καταπεσών. Th. πέτω, cado;
f. 2. m. ποσίμαι, p. act. πέπωκα, a.
2. έπεσον.
Καταπισέω, f. εύσω, committo,
trado; ex πಿಸέω.
Καταπλύνεις, a. 2. part. pass.
verbi καταπλύσω, percello. Th.
πλύσω, perculio, f. πλήξω, a. 2. έπ-
ληγον, et έπλαγον, p. m. πέπληγα.
Καταπλίσσω, -πτω, cataplasmale
curo, medeor. f. άσω, a. 1. κατέπλασα,
p. καταπέπλικα' ex πλάσσω, singo.
Καταπλέω, f. ζω, complico, necto;
καταπλέκειν την ζωήν, vitam finire.
Sic καταπλέκειν ήσιν, concionem
habere. Th. πλέω, complico.
Καταπλέω, navigo, f. εύσω, a. 1.
κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.
Καταπληκτίδω, ή, δν, terribilis,
stuporem adferens, admirabilis; et
Καταπλήξ, ήγος, δ ζ ή, percussus,
consternatus, pavidus, atomitus,
stolidus: à καταλήσσω.
Καταπλήξαι, a. 1. inf. à
Καταπλήσσω, percello, obstupesca-
cio; f. ζω. Th. πλήσσω, q. v.
* Καταπλόω, ές, υ, δ, lutus navis
reditus: χρομάτα χρωμώνει επί πλοΐς
καθ' έτερόβλην ή κατάβλην, pecuniam
mutuam dare sub usuris, eá condi-

tionē ut navis portum destingtum
pergere tangat, vel ut luid commeat
et redeat, Lex Rhodia, Salm. de
usur. c. 9. p. 366. επειδή Σκελικός
κατάβλην ήγέτο, Dem. c. Dionys.
cum naves ex Sicilia redirent onus-
ta frumculo.
* Καταπλομαρχέω, ήσω, opibus
vinco, divitiis contra aliquem
pugno.
Καταπλώω, Ion. pro καταπλέω,
navigo.
Καταπνοά, άς, ή, Dor. pro κατα-
πνοή, ης, ή, flatus. Th. πνώω, spiro.
Καταπόδας, Xen. adv. è vestigio.
Καταποθή, 3. sing. a. 1. sub. pass.
à καταπίνω, deglutio.
Καταπονέω, labore conficio, satigo:
f. ήσω, p. καταπεπόνηκα, præs. ind.
pass. καταπονίονμαι, opprimor; ex
κατά, et πόνος, labor. Th. πίνομαι,
laboro, p. m. πέπονα.
Καταπονίζω, demergo, f. ζω, p.
καταπεπόντικα, præs. pass. καταπον-
τίζομαι, demergor; a. 1. pass. κατε-
ποντίσθην, a. 1. sub. pass. καταπον-
τίσθω, ης, η. Th. πίνωτος.
Καταποντιστός, υ, δ, demersio: à
præced.
Καταπορεύομαι, redeo, f. εύσομαι,
p. pass. -πετόρηναι, a. 1. pass. κατε-
πορεύθην' ex κατά, et πορεύομαι, eo.
Καταπορευώ, f. εύσω, prostituo:
à πορευώ, scolor.
Κατάποσις, εως, ή, devoratio, vo-
ragio: ex καταπίνω.
Καταπόνιον, ον, τδ, CATAPO-
TIUM, medicamentum quod de-
glutiendo similur: à καταπίνω, da-
glutio.
Καταπραύνω, mitigo, lenio, demul-
ceo, compesco: ex κατά, et πραυνώ,
mitigo. Th. πρῶος, lenis.
Καταπρηνής, έος, δ ζ ή, pronus.
Καταπρησθῆ, 3. sing. a. 1. sub.
pass. à καταπρήσω, comburo, incen-
do. Th. πρήσω, f. σω.
* Καταπρώω, ίωω, serrā deseco.
Καταπροδίδοναι, prodere, præs
inf. verbi.
Καταπροδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι,
do.
Καταπροήσθαι, f. 1. inf. med.
verbi.
Καταπροήμι, projicio, elabi sino,
a. 2. inf. m. καταπροήσθαι' ex κατά,
πρῶ, et ήμι, mitto. Th. έω, id.
* Καταπροίκωμαι, progredior lon-
gūis: ex κατά, πρῶ, et ίκωμαι.
Καταπροίζομαι, impunè relinquo;
f. ίζομαι, a. 1. m. καταπροίζομαι, ω,
ατο' ex κατά et προίζ, ίκος, ή, dos.
Καταπρονομέω, in partem prædæ
obduco.
Καταπτός, άντος, a. 2. part. act.
Καταπτήναι, a. 2. inf. act. verbi
καθίπτειν, devoho. Th. ήπαται, volo.
Κατάπτεσθαι, Ion. pro καθάπτεσ-
θαι, perstringere, levitèr attingere:
præs. inf. m. verbi καθάπτομαι, tan-
go, attingo.
Καταπτέω, -ω, terreo, consterno;
f. πτήσω, p. κατέπτεκα.
Καταπτήσας, Iliad. χ'. ver. 191
metu percussus: à καταπτήσω.

Καταπτήσομαι, *devolabo*; f. med. **verbi καθιπτται**, Vide *καταπτήτην*.
 Καταπτήσω, *terreo, perterreficio*;
 f. ξω, p. χα.
 Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act.
 Ion. à *κατέπτην*, verbi *καθιπτται*, seu *καθιπτται*, *devolvo*: quod ex *κατά*, et *πτήμι*, seu *πταμαι*, *volō*, -as; f. dem. πτήσομαι, η, εται, a. 2. m. ἐπτήμην.
 Καταπτύχης, *lös, ð z ð, simuosus* et *multus plicis habens*: ex *κατά*, et *πτύσω*, *plico*.
 Καταπτύω, *despuo, respuo, rejicio*. Th. πτύω.
 Κατάπτωμα, *ÿτος, τὸ, ruina, lapsus*: ex *καταπίτω*.
 Καταπτύσσειν, *lūmere*, præs. inf. act. *καταπτύσσει*, 3. pl. præs. act. à
 Καταπτύσσω, *metu concido, trepido, extravesco*: ex *κατά*, et *πτύσσω* à *πνέω, exterreo*.
 Καταπύγων, *obscænus*: ex *κατά*, et *πυγή*, *nates*.
 * Καταπύγων, *barbatus*, D. S.
 Κατάρα, *as, ð, execratio*: ex *κατά*, et *ῥά*, *dira, præces*.
 Καταράκτης, *ou, ð, CATARRACTA*, locus *obruptus et præceps in flumine, undè aqua ruit potidus quàm fluit*; item *rectis, porta*. Est etiam *nomen avis cujusdam*: à *καταράσσω, impetuose deturbo*. Th. *ράσσω*, f. ξω, *allido, dejicio*.
 Καταράσσομαι, -ῶμαι, *execror, devoveo*; p. pass. *κατάρσσομαι*, p. part. *κατάρσσομαι*, a. 1. m. *κατάρσσομαι*, ω, *ato, καταρῶσθαι*, præs. infin. pass. Th. *ῥά*, *præces, diræ*.
 Κατάρασις, *ews, ð, execratio*.
 Κατάρασσω, *vel -τω, vel καταράσσω*, *frango, rumpo, impetuose deturbo, erumpo, defluo*. Th. *ράσσω*, f. ξω, *allido*.
 Κατάρατος, *u, ð z ð, maledictus*.
 Καταργέω, *inanem et inutilem, reddo, aboleo, facio cessare*; f. ἦσω, p. *κατήργηκα*, a. 1. act. *κατήργησα*, præs. ind. pass. *καταργέομαι*, *destruor, aboleor*; p. pass. *κατήργημαι*, a. 1. pass. *κατήργηθην, evanui, liberatus sum*; f. 1. pass. *καταργηθίσωμαι, η, εται*: ex *κατά*, *ἀργέω, cesso*: hoc ab *ἀργός*, per *Crasin* pro *ἀεργός, otiosus*: quod ab a. priv. et *ἔργον, opus*. [* Non facillè apud alium Scriptorem invenias præter sacros, inquit *Beza*, ad *Rom. iii. 31*. At apud *Eurip.* in *Phœniss. ii. 760*. 'Ἄλλ' ἐμ' ὄπως ἂν μὴ καταργῶμεν χεῖρα, *sed vado ne otiosam faciamus manum*.]
 Καταργῶσω, -ῶ, f. ὦσω, *argento obduco, vel tegeo, pecuniâ corrumpo*: ab *ἀργυρός, argento obduco*. Th. *ἀργυρον, argentum*.
 Καταρέω, *demulceo, manibus tracto*; f. ξω, pro quo et *καρρέω*. Th. *ῥέω, facio*.
 Καταρθέω, Ion. pro *καθαρθέω, éwros, purgatus*: a. 1. part. pass. à *καθαίρω, purgo*.
 Καταριθμέω, *annuvero*; f. ἦσω p. *κατριθμήκα*, p. pass. *κατριθμήμαι*, p. part. *κατριθμημένος u ov, annu-*

meratus: a. 1. m. *κατριθμῶμαι*, a. 1. opt. m. *κατριθμῶμαι*, et in 1. pl. *κατριθμῶμεθα*. Th. *ἀριθμὸς, numerus*.
 Καταρκέω, *idem quod ἀρκέω, sufficio*.
 Καταρράγειν, a. 2. inf. pass. verbi *καταρρήγνυμι, cum impetu defero*.
 Καταρράκτης, *u, ð, cataracta, vide καταράκτης*.
 Καταρρέβω, *circumago, vagari facio*.
 Καταρρέβω, *defluens*; præs. part. n. g. et
 Καταρρέβωσαν, *defluens*; a. 1. part. act. n. g. verbi
 Καταρρέβω, f. εῖσω, *defluo, decido, collabor*.
 Καταρρήγνυμι, *confringo, decidere facio, delabor, ruo cum impetu*: ex *κατά* et *ρήγνυμι, idem quod ῥέω, frango*.
 Καταρρίπτω, *projicio*, f. ψω a. 1. *κατέρριψα* p. *κατέρριφα* p. pass. *κατέρριψαμι, ψαι*. Th. *ρίπτω*.
 Κατάρρως, *u, ð, contractè κατάρρως, defluxus, distillatio, CATARRHUS*: et
 Κατάρρῶ, -ῶ, *defluo, f. ῥῶσω*, p. *κατέρρῶκα*. Th. *ῥέω, fluo*.
 Κατάρρῶτον, *u, τὸ, locus in quem defluit humor*; *copia, affluentia*.
 Κατάρρῶτος, *u, ð z ð, irriguus*: à *καταρρέω, defluo*. Th. *ῥέω, fluo*. f. βέσω.
 Κατάρρῶδew, *non meluo*: ex *κατά*, et *ῥῶδew, idem, eum a priv. vel pro ῥῶδew, ut Herodot. tum κατάρρῶδew, exlimesco, metu consternor, meluo*.
 Καταράσσω, *appendo, apto*; ab *ῥά*, *appendo*.
 Καταράσσω, *proprie luxata membra in locum suum repono*; item *perficio, sarcio, coagmento, fuso*. a. 1. indic. act. *κατάρσσω, as, e'* a. 1. opt. act. *κατάρσσομαι, ais, ai'* a. 1. inf. *κατάρσσομαι* perf. pass. *κατάρσσομαι* perf. part. *κατάρσσομαι, η, ηται*: ex *κατά*, *ἀρσσω, ω, ato, aptavi*: ex *κατά* et *ἀρσσω*.
 Κατάρρῶσις, *ews, ð, instauratio, et Καταρρῶσις, ð, ð, coagmentatio*: à *κατάρρῶ*.
 Καταρρῶσις, *ηρος, ð, compositor, moderator*: ab *eod*.
 Κατάρρῶσις, præs. part. f. g. à *κατάρρῶ*, *primus facio, imperito*, f. ξω. Th. *ἀρχή, principatus, initium*.
 Καταρρῶσις, *execrans*, præs. part. med. et
 Καταρρῶσις, *imprecantur*, 3. plur. ind. m. vel pass. à *κατάρρῶσις*.
 Καταρρῶσις, -βέννυμι, *extinguo, compesco, fut. σβίω* ex *σβέννυμι, idem*.
 Καταρρῶσις, *decutio, quasso, terreo, manu deorsum commolâ silentium præcipio, signum do manu*, fut. *εἶσω*, perf. *καταρρῶσις* a. 1.

ind. act. *κατάρρῶσις, as, e'* a. 1. part. act. *καταρρῶσις, αντος' ex κατά, et σίω, quatio*.
 Καταρρῶσις, *annoto, observo, item obsutno sigillo*: ex *κατά, et σμαίνω, fut. ἄνω, significo*. Th. *σημα, τὸ, signum*.
 Καταρρῶσις, -ῶ, *conticesco, f. ἦσω, perf. σσιόγηκα' ex κατά et σιάω, sileo*.
 * Καταρρῶσις, *ferro obduco*, D. S.
 Καταρρῶσις, f. ὦσω, *admodum laedò*: ex *κατά*, et *σῶω*.
 Καταρρῶσις, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. à
 Καταρρῶσις, *conticesco*. Th. *σιώπω, sileo*.
 Καταρρῶσις, τὰ, plur. *ruinæ*. Th. *σκάπτω*.
 Καταρρῶσις, *diruo, fut. ψω* a. 1. *κατάρρῶσις* p. *κατάρρῶσις* perf. pass. *κατάρρῶσις* perf. part. pass. *κατάρρῶσις, dirutus*. Th. *σκάπτω, fodio*.
 Καταρρῶσις, acc. pl. à
 Καταρρῶσις, *eversio*: à *καταρρῶσις*.
 Καταρρῶσις, fut. ἄσω, *dispergo, dissipor*: à *σκέδῶ, idem*.
 Καταρρῶσις, *exsiccio, pr. pass. -τέωμαι, aridus sum*.
 Καταρρῶσις, *idem*. Th. *σκέλλω*.
 Καταρρῶσις, fut. ψομαι, *speculor, providere*. Th. *σκέπτομαι, video*.
 Καταρρῶσις, *præparo, armis instruo, exædifico, probor argumentis, molior, efficio, fabricor, immulto, ut exploratorem, fut. ἄσω, perf. κατάρρῶσις* a. 1. act. *κατάρρῶσις, as, e'* a. 1. inf. act. *κατάρρῶσις*, a. 1. part. *κατάρρῶσις*, perf. pass. *κατάρρῶσις* a. 1. part. pass. *κατάρρῶσις* a. 1. ind. pass. *κατάρρῶσις, η, ηται*, ex *κατά* et *σκέδῶ*. Th. *σκέπτος, τὸ, vas*.
 Καταρρῶσις, *dat. plur. à καταρρῶσις, η, η, extructio, apparatus*: à præced. verbo.
 Καταρρῶσις, *ÿτος, τὸ, præparatio*: ab *eod*.
 Καταρρῶσις, τὰ, *ad assertionem facientia, nom. pl. n. g. à*
 Καταρρῶσις, *η, ðν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum*: et
 Καταρρῶσις, *η, η, extructio, apparatus, descriptio*; gen. plur. *καταρρῶσις* à *καταρρῶσις*, q. vide. Th. *σκέπτος, τὸ, vas*.
 Καταρρῶσις, *nidulus, nidulum elrivo, habito, f. ὦσω* a. 1. *καταρρῶσις*.
 Καταρρῶσις, *ews, ð, nidus*: à præced. Th. *σκηνῆ, tabernaculum*.
 Καταρρῶσις, f. ψω, *ingruo, impetuose irruo, invado*. Th. *σκήπτω, f. ψω*.
 Καταρρῶσις, *umbro, f. ἄσω*, p. *καταρρῶσις*. Hinc
 Καταρρῶσις, *u, ð z ð, opacus, obscurus*. Th. *σκιά, umbra*.
 Καταρρῶσις, -ῶ, et *καταρρῶσις, exploro, f. ἦσω, p. κατάρρῶσις* a. 1. inf. act. *καταρρῶσις* ex *κατά* et *σκηπτός*.

Κατόκοπος, κ, δ ζ ή, explorator : à κατασκοπίω.
 * Κατασκορπίω, dissipō, disjicio, D. S.
 Κατασκώπτω, cavillor : ex κατὰ et σκώπτω.
 Κατασκήρυνω, imminuo, deprimō, fut. ἐνῶ, perf. κατεμήκρυκα' ex σκερύνω.
 Κατασμήζαι, lliad. f. 649. 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à
 Κατασμήω, comburo, f. ζω. Th. σμῆνω, paulatim rem consumo ut ignis lutens, et sine flammā.
 Κατασοφίω, sophismatis et arguti- tis fallacis utror adversus aliquem, fut. ἴω, p. κατασοφίκα' præs. part. pass. κατασοφίζομενος' a. 1. med. κατασοφισμένη, ω, απο' a. 1. part. med. κατασοφισάμενος' ex κα- ρὰ, et σοφίω, à σοφός, sapiens.
 Κατασταλάω, -ῶ, deliciar, deli- cate tivo, f. ἄω, p. κα.
 Κατασπάω, -ῶ, distraho, divello, f. ἄω, p. κατέσπακα' ex κατὰ, et σπῆω, traho.
 Κατασπείρω, spargo : ex κατὰ, et σπείρω.
 Κατασπείδω, accelero, urgeo. Th. σπείδω.
 Κατάσπευσος, εως, ή, festinatio, acceleratio.
 Κατασπυράω, f. ἄω, rebus seriis operam do : à σπυράω, sedulo ago, ab eod. Th.
 Κατασάω, distillo, instillo, Th. σάω, f. ζω.
 Κατασάβεις, a. 1. part. pass. et
 Κατασάβισσαι, fut. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, constituo, quod vide.
 Κατασάντος, gen. sing. à
 Κατασᾶς, a. 2. part. f. g. κατασᾶ- σα, neut. g. -ἄν' à καθίστημι, consti- tuo, fut. κατασᾶσω' a. 1. inf. act. κατασᾶσαι' a. 2. inf. act. κατασᾶσθαι. Th. ἴστημι, sto.
 Κατασασιάζω, fut. ἄω, seditione opprimo et affligo, seditione circum- venio : præs. pass. κατασασιάζομαι, fuctione vincor, seditionibus fac- tor : à σασιάζω, quod à σάσις, fac- tio, quod autem ab ἴστημι, sto.
 Κατάσασιν, acc. sing. à
 Κατάσᾶσις, εως, ή, constitutio : à καθίστημι.
 Κατασενάζω, idem qu. Th. σέγω, lego.
 Κατασείδαι, a. 1. inf. act. et
 Κατασείδαις, quum repressisset, a. 1. part. act. à
 Κατασείλω, reprimo, sedeo, com- pono, vestio, amicio, orno, cum acc. f. 1. κατασείλω' f. 2. κακασείλω' a. 1. κατέσειλα' a. 1. part. κατασεί- λας' p. κατέσειλκα' perf. pass. κατέ- σείλαμαι' perf. part. pass. κατασει- λμένος, sedātus ; p. m. κατέσειλα, demi- si, ornavi. Th. σείλω.
 Κατασενάω, ingimisco, f. ἄω, p. ἐσενάκα' ex κατὰ, et σενάω, idem.
 Κατάσθημα, ἄτος, τὸ, habitus, sta- tus, constitutio : à καθίστημι, consti- tuo, quod vide.

Κατασθῆναι, evadere, exitum ha- bere, fieri, a. 2. inf. act. κατασθῆσαι, a. 1. inf. act. ejusl. verbi.
 Κατασθῆζω, confirmo, fut. ἴξω, p. κατέσθῆζα' ex κατὰ, et σθῆζω, firmo.
 Κατασθῆ, ης, ή, vestitus, amictus ; propriè verò actus τὸ κατασθῆναι, id est, demittendi, sedandi, cohi- bendi ; tum modestia in vestitu : à κατασθῆλλω, vel κατασθῆλομαι, ami- ctio ; perf. m. κατέσθουλα.
 * Κατασθῆζω, eis, ει, vestio, in- duo : ex κατὰ, et σθῆζω, vestio.
 Κατασθῆω, sterno humi ; item ὀβήθημι ; a. 1. κατέσθῆσα. Th. σθῆω, sterno, f. ἴσω, et ἴσω.
 Κατασθραγγίζω, distillare facio, guttatim perfluo, fut. ἴωω, perf. ικα- ex κατὰ et σθραγγίζω.
 Κατασθραπῆλω, fut. ἴσω, stratage- mate supero, bellicè astutiā decipio : ex κατὰ, σθραπῆ, exercitus, et ἄγω, duco.
 Κατασθραποπεδοῦμαι, vel -δέω, castra metor ; a. 1. m. κατεσθραπο- δευσάμην, ω, απο' ex σθραποπεδέω.
 Κατασθρέφω, subverto, f. ψω, perf. κατέσθρεφα' a. 1. κατέσθρεψα' p. m. κατέσθρεψα. Th. σθρέφω, verto.
 Κατασθρεψάμενος, a. 1. part. med. et
 Κατασθρέψασθαι, a. 1. inf. med. à κατασθρέφω.
 Κατασθρέφοντι, Dor. pro κατασθρέ- ψοντι, 3. pl. f. 1. ejusd. verbi.
 Κατασθρονιάζω, lascivio, fut. ἄωω, perf. κατεσθρονιάκα' a. 1. sub. act. κατασθρονιάω, ης, η. Th. σθρῆνος, τὸ, luxuria, deliciæ : inde σθρονία, lux- urior.
 Καταστροφῆ, ης, ή, CATASTRO- PHE, subversio : à καταστροφήω, quod vide.
 Καταστρονώνημι, prosterno, fut. σφῶσω, perf. κατέσθρωκα' a. 1. pass. κατεσθρόθην, ης, η. Th. σθρόω, sterno.
 Κατασθυγέω, aversor, odio prose- quor ; a. 2. κατέσθυγον. Th. σθυγέω, odi, f. ζω, q. à σθύγω.
 Κατασθύβελος, δ ζ ή, valdè durus : à σθυβελός, durus, asper. Th. σθύβω, adstringo, f. ψω.
 Κατασθῆω, pertraho, f. σθῶω, perf. κατασθῆσενυκα. Th. σθῶω, traho.
 Κατασθῆλιζω, munio, roboro, fut. ἴωω, perf. κατασθῆλικά' p. pass. -εσθῆλιζομαι, part. -εσθῆλισμένος.
 Κατασθῆάζετε, 2. pl. a. 1. impe- rat. act. à
 Κατασθᾶπτω, jugulo, fut. ζω' a. 1. κατῆσθᾶσα' a. 1. imperat. act. κατῆσθῆσθην, ἴωω. Th. σθᾶζω, seu σθᾶπτω, jugulo, mactō.
 Κατασθραγγίζω, obsigno, f. ἴωω, p. κατασθραγγίκα' perf. pass. κατε- σθραγγίσαι' p. part. pass. κατασθραγγισμένος, obsignatus. Th. σθρα- γίς, ἴδος, ή, sigillum.
 Κατασθεθῆτω, 3. sing. a. 1. im- perat. pass. verbi κατέχω, quod vide.
 Κατασχεῖν, occipare, appellere, a. 2. inf. verbi κατέχω, q. v. Th. ἴχω, habeo.

Κατάσχεσις, εως, ή, possessio oc- cupatio : ab cod.
 Κατάσχω, 3. sing. a. 2. sub. act. κατάσχω, ης, η' et
 Κατασχοῖσα, as, Dor. pro κατα- σχοῖσα, ης, qui cohibuit et retinuit, a. 2. part. act. f. g. et
 Κατασχόμενος, a. 2. part. m. et
 Κατάσχωμην, 1. plur. a. 2. sub. act. et
 Κατασχών, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.
 Κατατάξεις, Dor. pro κατατάξεις, extabefacies, 2. sing. fut. 1. act. verbi κατατάξω. Th. τήχω, liquefa- cio.
 Κατατάττω, in ordinem refero, colloco, deligo, comparo, instruo. Th. τάττω, ordino, fut. ζω' aor. 2. ἔταγον.
 Κατατείνω, extendo. Th. τείνω, tendo, f. νῶ.
 Κατατέμνω, concido, seco. Th. τείνω, idem.
 Κατατέπω, gaudio afficio.
 Κατατήκω, fut. ζω, colligefacio, emacio, extabefacio.
 Κατατίθεσθαι, κλειος, gloriam adi- pisci, Herodot. à
 Κατατίθημι, depono, repono, consti- tuto, comparo, consequor, suscipio (inimicitias), in eo (gratiam), tribuo, fut. θῆσω, perf. κατατίθεικα a. 1. κατέθηκα' a. 2. m. κατέθεμην, σο, το' a. 2. inf. m. κατατίθεσθαι. Th. τίθημι, pono ; a. 2. ἴθην.
 Κατατολμάω, -ῶ audeo, aggre- dior, f. ἴσω, p. τετόλημκα.
 Κατατομή, ης, ή, concisio : à p. m. κατατόμοι verbi κατέμνω, occi- do. Th. τήμνω, seco.
 Κατατοξέω, sagittā trajicio, telo configo, f. ἴσω, p. κατατετόξευκα f. 1. pass. κατατοξεύθησθαι. Th. τόξω, arcus.
 Κατατρέχω, incurro, insector ; a. 2. κατέτρεχον. Th. τρέχω, curro, f. θρέξω, perf. δέδραμκα' p. med. δέ- δραμα.
 Κατατρίβω, tero, attero, consu- mo. Th. τρίβω, tero, f. ψω, p. φα.
 Κατατρίψω, 2. sing. fut. 1. act. verbi præced.
 Κατατρύχω, exhaurio, affligo. Th. τρύχω, idem quod τρώω, tero, attero.
 Κατανέλω, f. ἴσω, libiā modulos : κατὰ, et ἀλλῶ, idem. Th. αὐδός, libiā.
 Κατανύκτα, pro αὐτίκα, statim.
 Καταφάγω, devoro ; f. 2. med. καταφάγομαι, pro καταφαγῆμαι' a. 2. act. κατέφάγον' a. 2. part. act. καταφάγων, όντος. Th. φάγω, comē- do.
 Καταφαίνομαι, η, εται, vidcor esse : καταφᾶνῆ 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. φαίνω, ostendo.
 Καταφάμιζω, et καταφάμισώω, Dor pro καταφάμιζω, divulgo, celebroy fut. ἴωω, et ἴξω. Vide in φημιζω.
 Καταφᾶνῆ, acc. sing. à καταφᾶνός conspicius, vel i subscripto, esse 3 sing. a. 2. sub. pass. à καταφαίνο- μαι, q. v.

Καταφάνης, *los*, δ ζ ή, *conspiciuus*, *apertus*, in nom. pl. καταφάνεις· ex κατὰ ἐτ φάλω.

Καταφέρης, *eos*, δ ζ ή, *proclivis*, *declivis*; à

Καταφέρω, fut. 1. κατοίω· a. 1. *κατήνεκα*, *tuli*; præs. pass. καταφέρομαι, *deorsum feror*, *mergor*; a. 1. indic. pass. *κατηνήχθην*· a. 1. part. pass. *κατηνεχθεῖς*. Th. φέρω, *fero*.

Καταφεύγω, *perflugio*, *aufugio*, *perflugium habeo ad aliquem*; f. m. φεύγομαι· a. 2. act. *κατέφυγον*, *es*, *e*, a. 2. part. act. *καταφυγών*, *όντος*. Th. *φεύγω*, *fugio*.

Καταφεύξεις, *eos*, ή, *perflugium*: à præced.

Καταφθάνω, *prævenio*, f. φθίσω, p. *κατέφθακα*· ex φθίω.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 2. pass. à seq.

Καταφθίρω, *corrumpo*, *depravo*, f. *καταφθεῖν*· perf. *κατέφθακα*· a. 2. *κατέφθαρὸν*· perf. pass. *κατέφθαρμαι*· a. 2. pass. *κατεφθάρην*· f. 1. pass. *καταφθάρσονται*, η, *etai*, *corrupturæ*: *καταφθεῖραι*, a. 1. inf. compos. ex κατὰ, ἐτ φθίρω, *corrumpo*.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi

Καταφθίω, f. *ίω*, *perdo*, *interficio*: à φθίω, *corrumpo*, fut. *ίσω*, perf. *ἔφθικα*· perf. pass. *ἔφθιμαι*· hinc perf. part. *φθίμενος*, pro *ἔφθιμενος*, vel per Sync. dicitur in præ. part. pass. pro *φθίμενος*· sic φθίθαι, perf. inf. pass. pro *ἔφθισαι*, Ion. vel per Sync. pro *φθίσθαι*. Th. *φθίω*, *perdo*, *corrumpo*.

Καταφθορά, *ās*, ή, *corruptio*, *destructio*: à καταφθείρω, p. m. *κατέφθορα*.

Καταφθίω, *deosculor*: imperf. *κατεφίλειον*, *-ῶν*, *ees*, *-εις*· præ. part. *καταφίλειον*, *-ῶν*, *έουσα*, *-ῶσα*· f. *καταφίλησά*· a. 1. ind. act. *κατεφίλησα*, perf. act. *καταπεφίληκα*· quod à φιλέω, idem. Th. *φίλος*, *amicus*.

Καταφλέγω, f. *έξω*, p. *εχα*, *comburo*: ex κατὰ, ἐτ φλέγω, *uro*.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Καταφλέξεις, *eos*, ή, *conflagratio*: à perf. pass. ejusd. Th.

Καταφλογίζω, f. *ίω*, a. 1. *κατεφλογίσα*, *comburo*: à φλογίζω, *uro*. Th. *φλύγω*.

Καταφόβος, *u*, δ ζ ή, *timidus*, *formidolosus*. Th. *φόβος*.

Καταφοιτάω, *-ῶ*, f. *ήσω*, *venio*, *discedo*: ex κατὰ ἐτ φοιτάω.

Καταφοιτέειν, *είν*, Ion. pro *καταφοιτῆν*· præ. inf. præced.

Καταφονεύω, *trucidō*; idem cum *φονεύω*. Th. *φένω*, *occido*.

Καταφορέω, *ās*, ή, *lapsus*, *ictus*, *gravis somnolentia*; *insectiva*: ex κατὰ ἐτ φέρω.

Καταφορέειν, Ion. pro *καταφέρειν*, *deserre*, q. v.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præ. imperat. pass. à

Καταφράζομαι, *considero*. Th.

φράζω, *dico*; f. *σω*, p. *πέφρακα*, a. 2. *ἔφραδον*, p. m. *πέφραδα*.

* Κατάφρακτος, δ ζ ή, *eataphractus*.

Καταφράσσω, vel *-ττω*, *munio*, *tego*, *operior*; f. *ξω*, p. *πέφραχα*, p. pass. *πέφραγμα*; *ξαι*, *ηται*.

Καταφρονῶ, *proprie sentio contra aliquem*; item *despicio*, *sperno*: [* *insidias struo*, Gen. xxvii. 12. *dolosè affecto*, Herodot. de Pisistrato.] cum gen. præ. imperat. *καταφρόνες*, *-ει*, et in 3. pl. *είψωσαν*, *είψωσαν*, f. *ήσω*, a. 1. act. *κατεφρόνησα*, a. 1. sub. *καταφρόνησω*, ης, η, a. 1. inf. *καταφρονήσαι*, perf. act. *καταεφρόνηκα*. Th. *φρόν*, *mens*.

Καταφρόνημα, *āros*, τὸ, *contemptus*, *despectio*: et

Καταφρόνησις, *eos*, ή, *idem*: et

Καταφρονήτης, *ῆ*, δ, *contemptor*: et

Καταφρονήντας, acc. pl. præ. part. act. à καταφρονέω, quod vide.

Καταφύγῃ ης, ή, *refugium*. Th. *φεύγω*, *fugio*.

Καταφυγῶσαν, acc. sing. f. g. part. a. 2. act. verbi *καταφεύγω*, *perflugio*: quod vide.

Καταφυλλοροῖω, vel *καταφυλλοροῖω*, f. *ήσω*, *proprie de arboribus quarum folia humi fluunt*, i. e. *cadunt*, et *delapsa marcescunt*; ex κατὰ, φύλλον, *folium*, et *ρέω*, *fluo*.

Καταφύτεύω, *planto*, f. *έσω*, p. *πεφύτευκα*.

Καταχάινω, *hisco*, *derideo*. Th. *χάινω*.

Καταχαλάζω, *idem* quod

Καταχάλαω, f. *έσω*, *demitto*, *perfunem*. Th. *χαλάω*, *laxo*.

Κατάχαλκος, *u*, δ ζ ή, *æratus*: et

Καταχάλκην, *ære vel ferro tegere*; præ. inf. verbi

* *Καταχαλκῶ*, *ώσω*, *ære obduco*: ex κατὰ ἐτ χαλκός, *æs*.

Κατάχαρμα, *āros*, τὸ, *ludibrium*: à χάρις, *gaudium*. Th. *χαίρω*, *gaudeo*.

Καταχεύειν, pro *καταχεύετο*, 3. sing. imperf. Ion. à

Καταχεύομαι, *effundo*. Th. *χέω*, *fundo*.

Καταχέω, *effundo*; f. *έσω*, a. 1. act. *κατέχεα*, *as*, *e*, ab eod. Th.

Καταχέην, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi *καταχάινω*, *hisco*, *derideo*.

Κατάχῆσις, *έος*, δ ζ ή, *resonans*: ex κατὰ, ἐτ ἦχος, *sonus*.

Κατάχθομαι, *rei alicujus molesti afficio*: quod ab *ἄχθομαι*, *ægrè fero*. Th. *ἄχθος*, *pondus*.

Καταχθόνιος, *u*, δ ζ ή, *subterraneus*, *infernus*: à χθών, *ονδς*, ή, *terra*.

Καταχορδέω, *rescindo*, *lanio*. Th. *χορδή*, *intestinum*, *chorda*.

Καταχύν, præ. inf. *καταχύνωσαι*, a. 1. inf. *humo congesta tegere*: verbi.

Καταχύνω, f. *ώσω*, *terrá aggestá obruo*. Th. *χέω*.

Καταχρῆν, *satis esse alicui*. Vide *ἀποχρῆν*.

Καταχράζομαι, *-ῶμαι*, *abutor*; *morale officio*: f. *ήσομαι*, a. 1. m. *κατεχρησάμην*, *ω*, *ατο*, a. 1. inf. m. *κατα-*

χρησασθαι, *abuti*, cum dat. Th. *χρόμοι* seu *χρόω*, *commodo*.

Καταχρησθαι, *interficere*, præ. inf. med. contract. pro *καταχρόσθαι*. Sic *καταχρησάσθαι*, *interficio* se; a. 1. inf. m. à *καταχρόμοι*, q. v. *καταχρησθῆναι*, a. 1. infin. pass.

Κατάχρησις, *eos*, ή, *abusio*, *abusus*; item *CATACHRESIS*, *figura*: et

Καταχρηστέος, ή, *δν*, *abusivus*: et

Καταχρηστέως, *adv. abusivè*: à *καταχρόμοι*, quod vide.

Κατάχρησις, *eos*, ή, *inunctio*: et

Κατάχρησμα, *āros*, τὸ, *unguentum*: et

Κατάχρησις, *u*, δ ζ ή, *inunctus*, *perlitus*: à

Καταχρίω, *inungo*, *illino*. Th. *χρίω*, *ungo*,

Κατάχρηστος, *u*, δ ζ ή, *inauratus*, et

Καταχρῶσος, *-ῶ*, *inauro*, *auro odduco* vel *tego*: à *χρῶσος*. Th. *χρῶσος*, *aurum*.

Κατάχρῶσις, *eos*, ή, *effusio*, *diffusio*.

Κατάχρῶσις, vel *καταχρῶνσις*, f. *καταχρώω*, id. quod *καταχῶω*, quod vide.

Καταχρῶζω, *divido*, *dispono*.

Καταχῶσαι. Vide in *καταχῶν*.

Καταψάω, f. *ήσω*, *tergendo siccano* demulceo. Th. *ψάω*, *lenitè tango*.

Καταψεύδομαι, η, *etai*, *mentior* f. m. *σομαι*, p. pass. *κατέψευσα*

Th. *ψέδω*, *fallo*.

Καταψευσιδς, *ῆ*, δ, *mendacium*.

Καταψηφίζομαι, f. m. *ίσομαι*, p. pass. *ίσηται*, *damno*, *censeo*, *sententiam fero negativam*: ex κατὰ ἐτ ψηφίζομαι. Th. *ψηφος*, *lapillus*.

Καταψύειν, 3. sing. a. 1. sub. act. *καταψύετε*, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Καταψύχω, *refrigero*; f. *έξω*, p. *κατέψυχα*, a. 1. *κατέψυσα*, a. 1. sub. *καταψύω*, ης, η. Th. *ψύχω*, *refrigero*.

Καταγείς, a. 2. part. pass. et

Καταγῆναι, perf. ind. m. à *κατάγνυμι*, *frango*. Th. *ἄγνυμι* vel *άγω*, idem, f. *άξω*, p. m. *ήγα*, et *per solut. έαγα*. Sic a. 1. *ήξα*, et *έαξα*, a. 2. pass. *ήγην* et *έάγην*. Hinc *καταγείς*, *part.*

Καταγῶς, *νῆα*, *δς*, *-ότος*, *fractus*: part. perf. m. ejusd. verbi.

Κατέλας, *as*, *e*, a. 1. ind. et

Κατέλας, *eis*, *ei*, f. 1. ind. act. Att. solut. pro *κατάδω*, à *κατέδω*, quod vide; vel in *καταγῆναι*.

Κατέταται, *sedent*: Ion. pro *κάθηται*, 3. pl. à *κάθημαι*, *sedeo*.

Κατέθα, Dor. pro *κατέθη*, 3. sing. a. 2. act. verbi *καταβαίνω*, *descendo*, quod vide.

Κατέβαλλεν, Dor. pro *κατεβάλλω*, *conjectebatis*; 2. sing. imperf. pass. à *βάλλω*, *jacio*, quod vide.

Κατέβην, ης, η, *descendi*, a. 2. ind. act. verbi *καταβαίνω*, *descendo*; f. m. *βήσομαι*, p. *βέβηκα*, a. 2. imperat. *κατέβηθι*, a. 2. part. act. *καταβῆς*, *άντος*· ex κατὰ, *deorsum* et *βαίνω*, *eo*.

Κατείδαστο, 3. sing. a. 1. m. verbi βιάζω.

Κατεβλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταβάλλω, dejicio; f. βλάβ, p. βέβληκα, p. m. βέβηλα. Th. βάλλω, jacio.

Κατεγγνώω, -ω, f. ήσω, vadimonio, vel sponsione, vel satisfactione obstringo. [* Quidem in manus tradit, tήν ναύην κατεγγνώω καὶ τὰς παίδας, Dem. c. Apaturium, pueros tradidi ut venderentur: malè in eod. sponsione obstrinxi. Salm. de m. usur. p. 712.] Th. εγγνώη, sponsio.

Κατεγέλων, 3. pl. ind. imperf. act. κατεγέλαον, -ών, aas, -as, à καταγέλωδ, derideo, f. ήσω, quod vide.

Κατέγγυσαν, 3. pl. a. 2. act. et

Κατεγγώσθη, ης, η, damnatus sum, a. 1. ind. pass. κατεγγώσθαι, perf. inf. pass. à καταγγώσκω, condempno. Th. γνώσκω, cognosco: f. m. γνώσκει, p. έγνωκα, a. 2. έγνωα, perf. pass. έγνωμαι.

Κατέειπεν, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi καταδάω, dividō, disco.

Κατέδαστο, 3. sing. a. 1. m. à καταδάω, quod vide.

Κατέδραβον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδραβήναι, obdormio. Th. δραβήναι, dormio.

Κατέδειξα, ες, ε, a. 1. ind. act. à καταδείκνυμι, ostendo; f. δείξω, p. δέδειχα.

Κατέδεννας, irrigasti, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi καταδέω. Th. δέω, rigo; f. δέσω.

Κατέδηκα, ες, ε, Att. pro κατέδηκα, perf. act. à κατέδη.

Κατέδηκοδός, ότος, perf. part. a. et κατέδηκομένος, part. pass. ejusd. Th. έδω, edo.

Κατέδιώκετο, 3. sing. imperf. pass. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, persequor.

Κατέδιωξα, ες, ε, a. 1. verbi καταδιώκω, persequor, ab eod. Th.

Κατέδοκον, imperf. verbi καταδοκέω, videor.

Κατέδυντο, 3. sing. imperf. pass. à καταδύνω, idem quod δυνώω, in servitutum redigo. Th. δδωός, servus.

Κατέδραβες, 2. sing. a. 2. act. per Metath. pro κατέδραβες. Vide κατέδραβον.

Κατέδρομον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, decurro, quod vide.

Κατέδην, occidit, 3. sing. a. 2. act. κατέδυνεν, 3. sing. imperf. ind. verbi καταδύνω, à δύνω, δύμι vel δύω, subeo; f. δύσω, a. 2. ένω, υς, υ.

Κατέδω, comedo, consumo, f. m. έδωμαι, p. act. κατήκα vel κατέηκα, et per Epenth. κατέδηκα.

Κατεγώος, ότος, fractus: Ion. pro κατεγώος, perf. part. m. Vide in κατεγώηναι.

Κατεδάρησεν, 3. sing. aor. 1. act. verbi καταδάρηω, fidenti animo sum; f. ήσω. Th. δάρσος, εος, τδ, fiducia.

Κατέβεγο, 3. sing. a. 2. m. verbi καταβιβημι, depono, quod vide.

Καταβονιάω, absumo, comedo. Th. βονη, eruthum.

Κατέβω, Æol. et Ion. pro καταλείβω, effundo. Th. λείβω, libo, fundo; f. ψω.

Κατέειδεν, vidit, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Κατέιδω, video: ab είδω, f. m. είσομαι, a. 2. είδον et ίδον.

Κατέιδωλος, υ, δ ζ ή, idolis referentus: ab είδωλον, idolum, quod ab είδος, εος, τδ, species. Th. είδω, video.

Κατέιεν, descendebat, 3. sing. perf. m. κατέια, ες, ε' à κατέιμι, quod ex κατὰ pro κάτω, deorsum, et είμι, εο; a. 2. ίον, p. m. εία.

Κατεικάζω, idem quod εκάζω, conjecturis assequor. Th. είκω, similitis sum.

Κατειλώ, idem ferè quod είλέω, involvo.

Κατειλημένος, η, ον, deprehensus, perf. part. Att. à καταλαμβάνω, deprehendo; f. m. λήψομαι, a. 2. έλαβον, p. είληφα' indè κατειλημένοι, perf. infin. act.

Κατειλίσσω, Ion. et Æol. pro καθειλίσσω, involvo: ab είλίσσω, vel -ττω, idem ac είλέω.

Κατειλύχτο, Ion. pro καθειλύχτο. Vide in είλύχτο.

Κατείλοχε, recensuit: Att. pro καταλέλεχε, 3. sing. perf. act. verbi καταλέγω.

Κατέιμι, descendo, revertor. Th. είμι, εο.

Κατέιναι, demisisse: Ion. pro καθείναι, a. 2. infin. verbi καθίμι, quod vide.

Κατέιπαι, accusare; a. 1. inf. κατείπειν, denuntiare: a. 2. infin. verbi κατέπω, contra aliquem loquor.

Κατεϊπών, όντος, δ, qui refragatur. Hesych.

Κατεργάσαστο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεργάζομαι, operor; f. m. έργασμαι, a. 1. ind. pass. κατεργάσθη, perf. pass. κατέργασμαι. Th. έργον, opus.

Κατεργώνω, coërcere, concludere, præs. inf. verbi.

Κατεργόνυμι, concludo. Th. είργω, arceo.

Κατερείκον, rescindebant, imperf. verbi.

Κατερείκω, f. ξω, frango, scindo. Th. έρεκω, frango.

Κατερίσσει, deducit, a. 1. ind. et κατερίσθη, deduci: à κατερύω, deduco. Th. έρύω, traho.

* Κατεριωνένωμαι, εύσομαι, deludo, cum gen. κατεριωνένετο τῷ πατρός, Jos. B. Jud. ii. 3. vid. et ii. 12. vii. 30, &c.

Κατέριον, 3. sing. vel pl. ind. præs. à κατέριμι, accedo. Th. είμι, εο.

Κατεκέρην, ης, η, exutus fui; a. 2. pass. verbi κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro.

Κατέκινε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακίνω, idem quod κίνω, perimo, occido.

Κατέκασσα, ες, ε, exussi; a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro.

Κατεκίμην, jacebam; imperf. ex κατακίμαι, jaceo.

Κατέκρη, 3. sing. a. 1. act. à κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro; f. καύσω, a. 1. έκρα.

Κατέκρη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακρήλω, idem quod κηλέω, permisceo; f. ήσω.

Κατεκλάζαστο, conclusit: Dor. pro κατεκλείαστο, a. 1. m. et

Κατεκλάσθη, Dor. pro κατεκλείσθη, 2. sing. a. 1. pass. et

Κατεκλάσθη, Dor. pro κατεκλείσθη, inclusus eras; 2. sing. a. 1. sub. pass. à κατακλείομαι. Th. κλείω, claudio.

Κατέκρησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Κατέκρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατακρίπτω, apuro, concido. Th. κρίπτω.

Κατεκρίθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, condempno. Th. κρίνω, jūdico.

Κατέκρηνα, ες, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.

Κατεκρήθη, ης, η, absconditus est; a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, abscondo; a. 2. έκρηθον.

Κατέκτα, 3. sing. a. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, interficio; à κτήμι, a. 2. έκτην, ης, η, Dor. έκταν, ες, α, a. 2. m. έκτάμη, part. κτάνεμος. Th. κτείνω, interficio. Alii ducunt per Apoc. dici pro κατέκτανε, 3. sing.

a. 2. ejusd. verbi.

Κατέκτανεν, Iliad. έ. ver. 553. interfecti sunt; Ion. seu Bæot. pro κατακτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, occido; f. νῶ, p. έκτακα, et Poët. έκταγκα, a. 2. έκτανον.

Κατέκτανεν, Bæot. Sync. pro κατακτάνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. ex κατὰ, et κτείνω, occido; a. 1. pass. έκτάνθη.

Κατέκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, deprehendo. Th. λαμβάνω, capio; f. m. λήψομαι, p. είληφα, a. 2. έλαβον.

Κατέλαεις, 3. sing. imperf. act. à καταλαίω, obloquor; imperf. -εον, &c. Th. λαίω, loquor.

Κατελαύνω, depello, comminuo. Th. έλαύνω, f. άσω, agilo.

Κατελογέχτω, redargual, 3. sing. imperat. act. à

Κατέλέγχω, redarguo, convinco. Th. έλέγχω, arguo; f. ξω.

* Κατέλειώ, ήσω, misereor.

Κατέλειν, demoliri: Ion. pro καθελείν, a. 2. infin. verbi καθαιρέω. Th. αίρω, capio: a. 2. είλον.

Κατελείφθη, ης, η, relictus sum: a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, linquo.

Κατέλεκτο, Ion. pro κατελεκετο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλείπω. Th. λείγω.

Κατέλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo; f. ψω, a. 2. έλειπον

Κατελιζάμην, ω, απο, cubui; a. 1. m. à καταλιζομαι' κατελιζας, 2. sing. a. 1. act. Th. λέγω, dico.

Κατέλεξε, recensuit; 3. sing. a. 1. act. à καταλέγω, ab eod. Th.

Κατελήφθην, ης, η, α. 1. ind. pass. καταλαμβάνω, deprehendo; q. vide.

Κατέλθε, descende: a. 2. imperat. ceter.

Κατελθίμεν, descendere: a. 2. inf. Ion. pro κατελθῆν, verbi κατέρχομαι.

Th. ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἔλθω, es, e.

Κατελθόμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. et κατελθῶν, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. [*κατέλιπον pro κατέλιπον, 3. pl. a. 2. Exod. xvi. 24.] verbi καταλείπω, relinquo; f. ψω. Th. λέπω, linquo;

a. 2. ἔλιπον, p. m. λείποιται.

Κατέλισσω, idem quod κατελιίσω, quod vide.

Κατελόμενος, Ion. pro καθελόμενος, qui detrahit; a. 2. part. m. verbi καθαιρώ. Th. αἰρώ, capio; a. 2. ἴδω.

Κατελῶσι, Ion. pro καθελῶσι, dat. pl. aor. 2. part. ejusd. verbi.

Κατελίψω, id. q. ἔλιψω, spero; q. v.

Κατέλυεν, 3. sing. imperf. κατέλυσε, dissolvit; 3. sing. a. 1. act. verbi καταλύω. Th. λύω, solvo.

Κατελύθησαν, corruerunt: 3. pl. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Κατεμάθηνον, es, e, imperf. act. à καταμαθάνω, disco.

Κατέμαρπτε, cepit; 3. sing. imperf. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. à καταμάρπτω, capio, f. ψω, a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, excogitavit; 3. sing. a. 1. med. verbi καταμήσομαι, fut. m. μήσομαι. Th. μήσοι, eos, τὸ, cura.

Alii exponunt pro accumulat: et volunt esse a. 1. m. verbi κατατάσσω, accumulo. Th. ἀτάω, fut. ἴσω, melo.

Κατεμάττω, manum immitto in gultur, vomitus ciendi causá; tanquam ab imo, vomo.

Κατέναντι, κατεναντία, et κατεναντίον, vel κατ' ἐναντίον, adv. cum gen. ex adverso, è regione, coram, in conspectu adversis: ex κατὰ, ἐν, et ἀντί, necnon ab ἐναντίος, pro ἀντίος, oppositus. Th. ἀντί, pro.

Κατέοπισσε, 3. sing. a. 1. ind. act. pro κατέωσσε: ab inusit. verbo κατανώω, habitandum do. Th. ναίω, habito.

Κατένευκε, detulit; 3. sing. aorist. 1. activ. Poët. et Ion. pro κατήνευκα, as, e, verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero; f. οἶσω, a. 1. ἠνευκα, as, e.

Κατένευσε, annuit; 3. sing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, innuo; f. νεύσω.

Κατενεχθεῖς, έντος, à. 1. part. pass. verbi καταφέρω.

Κατενηεκταί, 3. sing. perf. pass. per Att. reduplicationem pro κατήνεκται' ab eodem.

Κατενηοθεν, constraverat; 3. sing. perf. med. à κατενηίω, quod ab

ἐνθίω, per Metath. pro ἐνθίω, perf. med. ἦνοθα, et per redupl. Att. ἐνήνοθα.

Κατενήρατο, 3. sing. a. 1. m. verbi καταναίρω, idem quod ἐναίρω, f. αρώ, occido.

Κατενεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, descendere; a. 2. infin. à κατέρχομαι.

Κατενευκτης, ἔ, δ, oblocutor, accusator.

Κατενέγην, ης, η, compunctus sum; et in pl.

Κατενεύσαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi κατανύσσω, compungo; fut. ξω. Th. νύσσω, pungo; a. 2. ἐννυον.

Κατενώπα, vel κατένωπα, per Sync. pro κατενώπια' à

Κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον, in conspectu, coram; ex κατὰ, ἐν, et ὦψ, vultus. Th. δπτομαι, video.

Κατενῶσιάζω, cum gen. potestatem exerceo in aliquem; quod ab ἐξῶσια, potestas; hoc ab ἐξῆσι, licet. Th. εἰμί, sum.

Κατεπαγγέλλομαι, promitto: ex κατὰ, ἐπι, et ἀγγέλλω, nuntio; f. λῶ, p. ἠγγελλω.

Κατεπαίρομαι, insurgo, extollor, a. 1. m. -επρήραμην, p. pass. -επρήμαι, a. 1. pass. -επρήρθην' ex ἐπαίρω. Th. αἶρω.

Κατεπάλμενος, insiliens: ex κατὰ et ἐπάλμενος, Poët. pro ἐπαλλόμενος, quod ab ἐπι et ἄλλομαι, salio.

Κατεπαθήθην, ης, η, conculcatus sum; a. 1. pass. et

Κατεπάτησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπατέω, conculco; f. ἴσω. Th. πατέω, calesco.

Κατέπαυσε, diremit, sedavit; 3. sing. a. 1. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, cesso, f. σω, a. 2. ἔπαον.

Κατεπίγοντα, τὰ, negotia urgentia: et

Κατεπίγοντος, gen. sing. part. pres. à

Κατεπίγω, f. ξω, urgeo, incito, festino. Th. ἐπέγω, urgeo.

Κατέπεσον, es, e, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado; fut. 2. med. πεσῶμαι.

Κατεπέσσαν, 3 pl. a. 2. ind. act. verbi κατεπίσκημι, insurgo; ex κατὰ, ἐπι, et ἴσκημι, sto; fut. σήσω, a. 2. ἔσχην.

Κατέπεφνε, occidit; per Syncop. pro κατεπέφνε; 3. sing. a. 2. ind. act. ex κατὰ et ἐπιφένω. Alii formant à φῶ, vel φένω, occido, per reduplic. πεφένω, et per Sync. πέφνω, unde a. 2. ἐπέφνον. Vel à φένω est aor. 2. ἔφενον, per Syncop. ἔφνον, et per Anadiplosiam. ἐπέφνον. Vel est imperf. à πέφνω, id. quod. φένω.

Κατεπήδησα, as, e, a. 1. ind. act. verbi καταπήδω, salio.

Κατέπηξεν, defixit; 3. sing. a. 1. act. verbi καταπήγνυμι, f. ξω, p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo, struo.

Κατεπίπυθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, id. quod παίνω, pinguefacio; f. ἄνω. Th. πίω, onos,

pinguis.

Κατεπίθωσιν, ἔ, δ, ἡ, concupiscens: ex κατὰ et ἐπιθωμία.

Κατεπιλαμβάνω, accipio; a. 2. κατεπιλήθω' ex λαμβάνω, capio

* Κατεπιφεύγω, confugio, D. S.

Κατέπλευσα, as, e, et in 3. pl. κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, navigo; f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπλήγη, percussus est: Iliad γ'. ver. 31.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, deglutio; perf. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Th. πίω, bibo.

Κατεπράνω, a. 1. ind. act. verbi καταπραίνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis.

* Κατέπω, contra aliquem loquor, detego.

Κατεράσαι, defundere; ab ἐράω, depleo. Th. ἔρα, terra.

Κατεργάζομαι, efficio, operor, confero, intericio; f. ἄσομαι, a. 1. m. κατεργασάμην, ω, απο, a. 1. inf. m. κατεργασοῦσθαι, a. 1. part. m. κατεργάσομαι, qui confecit, superavit; a. 1. ind. pass. κατεργάσθην. ης, η' ex κατὰ, et ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Κατεργασία, as, η, confectio, officium, cultura, concoctio: à præced. verbo.

Κατεργασμένος, ης, ον, Ion. pro κατεργασμένος, confectus, paratus; perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργω, Ion. pro καθεργίω, coërcere, concludere. Th. ἔργω, vel ἄργω, includo.

Κατέργων, ἔ, τὸ, opus effectum: et Κάτεργος, ἔ, δ, ζ, ἡ, excultus: ab ἔργον, opus.

* Κατερύπτω, ώσω, everto, diruo. D. S.

Κατερέπω, f. ψω, diruo, dejicio

Κατέρεψεν, Iliad. d. ver. 361. demulcebat; a. 1. ind. act. verbi κατεράψω, fut. ξω. Th. βέζω, facio, perf. ἔβηχα.

Κατερέφω, idem quod. Th. ἐρέφω, lego; f. ψω.

Κατέρω, -ώ, obloquor, accuso, dico: ab ἐρίω, quod ab εἶρω, necto. Dico.

Κατέρητον, 3. pl. imperf. à

Κατερήτω, detineo. Th. ἐρητώ, inhideo.

Κατέρητρον, pro κατερέω, detraho. Th. ἐρώ, traho, f. ίσω.

Κατέρητως, ότος, raptus: part. perf. med. à καταρήγνυμι, confringo; p. m. κατέρηψα. Th. ῥήσσω, frango.

Κατέρυκε, 3. sing. imperf. act. Ion. vel pres. imperat. act. ex

Κατερύκω, inhideo, contineo; f. ξω.

Κατέρχομαι, descendo; f. m. κατελεύσομαι, a. 2. κατήλθω, es, e, a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, venio.

Κατέσθι, 3. sing. a. 2. act. verbi κατασθέννυμι, exlinguo. Th. σθέννυμι, idem; f. σθίσω, a. 2. ἔσθην, tanq. à σθῆμι.

Κατέτσι, 3. sing. imperf. act.

verbi κατασείω, decutio. Th. σείω, πιπέω.

Κατασθίω, deoro: imperf. κατασθίω, ες, ε, hinc κατασθίοντα, acc. sing. præ. part. Th. ἰσθίω, εδο.

Κατασκαρμένα, ruinae; perf. part. pass. neut. gen. pl. et

Κατίσκαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω, f. ψω, diruo. Th. σκάπτω, fodio.

Κατεσκεύασι, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi κατασκευάζω, instruo; f. άσω, p. κατασκευάκα. Th. σκείος, εος, η, εος.

Κατέσθην, oppositi sunt, pro κατέσθηναι, Æol. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, constituo. Th. ἴσθιμι, στο; f. σήσω, a. 2. ἴσθην, a. 1. ind. pass. ἴσθην.

Κατέσθηναι, vide in κατέσθην.

Κατίσθηναι, Ion. pro κατίσθηναι, 3. pl. a. 2. ind. act. vide κατίσθηναι.

Κατίσθηναι, ὄνος, Ion. pro καθίστημι, qui constituit; perf. part. act. verbi καθίστημι, q. v.

Κατίσθηναι, Ion. pro καθίσθηναι, instituerat, 3. sing. plusq. perf. act. et

Κατίσθηναι, Ion. pro καθίσθηναι, constituisse: perf. inf. et

Κατίσθηναι, ης, η, et in 3. pl. κατίσθηναι, a. 2. ind. act. verbi καθίσθηναι, constituo. Th. ἴσθιμι.

Κατεστέραν, Iliad. ω, ver. 798. straverunt; 3. pi. a. 1. act. à καταστέραν.

Κατεστέραν, Ion. pro κατεστέραν, μένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi καταστέραν, subigo. Th. στέραν, verito.

Κατεστέραν, 3. sing. imperf. pass. ejusd. verbi, et ab eod. Th.

Κατεστέραν, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κατεστέραν, prostrati fuerunt; 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταστέραν, prosterno; f. άσω, p. κατεστέραν, a. 1. pass. κατεστέραν, ης, η' ex κατά, et στέραν, sterno. Th. στέραν.

Κατεστέραν, Iliad. ρ'. ver. 694. 3. sing. a. 2. act. verbi καταστέραν, idem quod στέραν, horresco, odio prosequor; f. ἴσω, a. 2. ἴσθην, tanq. à στέραν.

Κατέσθηναι, tenebat; 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταστέραν, pro κατέσθηναι, q. v. et

Κατέσθηναι, 3. sing. a. 2. act. verbi καταστέραν, retineo. Th. ἴσθην, a. 2. ἴσθην, ος, ε.

* Κατέσθηναι pro κατέσθηναι, 3. pl. a. 2. ind. med. se retinuerunt, Nehem. iii. 5.

Κατέσθηναι, contabescens; Dor. pro κατέσθηναι, 3. sing. imperf. ind. med. à καταστέραν. Th. τήσκω, liquefacio.

Κατέσθηναι, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταστέραν, sagittâ trahit; f. άσω, p. καταστέραν. Th. τήσκω, arcus.

Κατέσθηναι, atterebant; 3. pl.

imperf. act. verbi καταστέραν. Th. τήσκω, tero; fut. ψω, p. τήσκημι.

Κατέσθηναι, stridebat; 3. sing. imperf. act. à καταστέραν. Th. τήσκω, strideo.

Κατέσθηναι, comederunt; 3. pl. a. 1. act. à τρώω, comedo; f. med. ζομαι, a. 2. act. ἔτραγον.

Κατεστέραν, 3. sing. a. 1. med. verbi καταστέραν, vulnere. Th. τεστέραν, idem, fut. τρώω.

* Κατεστέραν, f. ἴσω, præclarè rem administro, D. S.

Κατεστέραν, -ω, certo ictu vulnere infero.

Κατεστέραν, vel κατ' εὐθὺ, adv. rectâ.

Κατεστέραν, dirigo, rego, constituo, mulcto; f. ἴω, a. 1. κατέσθηναι, a. 1. opt. act. κατεσθύναι, a. 1. inf. act. κατεσθύναι: ex κατά, et εὐθύνω, dirigo, corrigo. Th. εὐθύς, reclus.

Κατεστέραν, -ω, prædico, extollo; f. ἴσω, p. γήσκω, p. pass. γήσκω.

Κατεστέραν, prospere succedat; 3. sing. præ. opt. act. à

Κατεστέραν, -θηναι, f. ώσομαι, prosperor: ex κατά, et εὐδοῦμαι, quod ab εὐ et δόμαι. Th. ὀδός, τία.

* Κατεστέραν, ἴσω, copiâ abundo, D. S.

Κατεστέραν, compono: ex κατά et εὐτεστέραν.

* Κατεστέραν, ἴσω, feliciter expedito, D. S.

Κατέσθηναι, imprecor, precor, opto, glorior, me jacto. Th. εὐχομαι, q. v.

Κατεστέραν, epulari; præ. inf. m. à κατεστέραν. Th. εὐχία, contivium.

Κατέσθηναι, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταστέραν, devoro, quod vide.

Κατέσθηναι, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi καταστέραν, videor; a. 2. ind. pass. κατέσθηναι, ης, η' ex κατά, et φάινω, ostendo.

Κατέσθηναι, Dor. pro κατέσθηναι, 3. sing. a. 1. act. verbi καταστέραν, q. v.

Κατέσθηναι, ης, η, a. 2. ind. pass. Vide κατέσθηναι.

Κατεστέραν, perf. part. pass. à καταστέραν, corrumpro; f. ερω, p. κατέσθηναι, a. 2. κατέσθηναι, perf. pass. κατέσθηναι: ex κατά et φθείρω. Th. φθίω, corrumpro.

Κατέσθηναι, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab eod.

Κατέσθηναι, insurgo; f. κατεστέραν, p. κατέσθηναι, a. 2. act. κατέσθηναι, ης, η' ex κατά, ἐπι, et ἴσθηναι, στο.

Κατέσθηναι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταστέραν, trucidio; f. εσω, p. καταστέραν. Th. φθίω, occido.

Κατέσθηναι, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταστέραν, perfusio; f. m. εἶσομαι, a. 2. part. καταστέραν, όπος. Th. φεύγω, fugio.

Κατέσθηναι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατέσθηναι, detineo: hinc κατέσθηναι, 3. sing. præ. sub. act. Th. ἴσθηναι, habeo.

Κατέσθηναι, 3. sing. a. 1. ind. act. κατέσθηναι, verbi καταστέραν, effundo.

Th. χέω, fundo; fut. χέσω, a. 1. ἔχουσα, ἔχουσα, et ἔχουσα.

Κατέσθηναι, ας, ε, a. 1. act. Vide supèr.

Κατέσθηναι, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Κατέσθηναι, præ. part. pass. à κατέσθηναι, detineo, retineo, teneo, occupo, possideo, sustineo (impetum), contineo, cohibeo, accedo: cum subst. varias accipit significaciones, ut fama κατέσθηναι, dic. quæ perculgata est; imperf. κατέσθηναι, f. καθέσθηναι, p. κατέσθηναι, a. 2. act. κατέσθηναι, ες, ε, a. 2. sub. κατάσθηναι, et in 1. pl. καταστέραν, imperf. pass. κατέσθηναι, p. κατέσθηναι, ε, ετο. Th. ἔχω, habeo.

Κατέσθηναι, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάσθηναι, reduco. Th. ἄγω, duco; f. ἴω, a. 2. ἴσθην, et Att. ἴσθηναι.

Κατεστέραν, ὄνος, ὁ ζή, dux viae, auctor, præceptor; Ion. pro καθέσθηναι, dux sum, narro. Th. ἴσθηναι, duco.

Κατεστέραν, præ. inf. act. κατεστέραν, 3. sing. imperf. pass. à

Κατεστέραν, -ω, recuso, reprehendo; cum gen. item indico, arguo, dico, vel prædico; f. ἴσω, perf. κατεστέραν, imperf. act. κατεστέραν, ης, a. 1. inf. κατεστέραν: ex κατά, contrâ, et ἀγορεύω, seu ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορεύω, forum.

Κατεστέραν, a. 1. part. pass. n. g. ab eod. verbo.

Κατεστέραν, ἄτος, τὸ, accusat' predicatum: à 1. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Κατεστέραν, ας, ἡ, accusatio, prædicamentum: gen. pl. κατεστέραν: ab eod. verbo.

Κατεστέραν, ὄνος, ὁ ζή, accusatorius; item delator: et

Κατεστέραν, ε, ὁ ζή, accusator: à κατεστέραν.

Κατεστέραν, præ. part. pass. ejusd.

Κατεστέραν, 3. pl. a. 1. m. verbi καταστέραν, debello; f. m. ἴσομαι, quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγών, ὄνος, ὁ, certamen.

Κατέσθηναι, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταστέραν, erubescere facio: ex κατά, et αἰδώς, pudor.

Κατεστέραν, perf. part. pass. f. g. à καταστέραν, idem quod αἰδώς, uro; fut. ὄσω. Th. αἰδώς, incendo.

Κατέσθηναι, descendit, 3. sing. perf. med. Att. pro κατέσθηναι: ab εἶμι, εο; p. m. εἶα, ας, ε.

Κατέσθηναι, Ion. pro καθέσθηναι, convenit: et κατέσθηναι, ὄνος, Ion. pro καθέσθηναι, id quod ad nos pertinet: à καθέσθηναι, pertineo.

Κατέσθηναι, imperf. act. verbi καταστέραν, contumeliosè fædo. Th. αἰκία, indigna verbera, injuria.

Κατέσθηναι, ε, ὁ ζή, moriger, attentus; explorator; subtilis: ex κατά, et ἀκούω, audio; p. m. ἴσθηναι.

Κατῆκω, *pertineo*; Ion. pro καθ-
ἦσω ex κατά, et ἦκω, *venio*.

Κατῆλθα, *subegi, percussi*; a. 1.
ind. act. verbi καταλῆθω, f. ἄσω.
Th. ἐλάθω, *agito*.

Κατῆλθον, *es, e, a. 2. act. verbi*
κατέρχομαι, *descendo*. Th. ἐρχομαι,
venio; f. m. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗΛΙΨ, *pos, vel fos, ἦ, tabu-*
latum, trabes scale.

Κατῆλλᾶν, *ns, η, a. 2. ind. pass.*
verbi καταλλάσσω, *reconcilio*; f. ξω,
a. 1. κατῆλλαξα, a. 1. part. act. κα-
ταλλάξας, *antos* ex κατά, et ἀλλά-
σσω, seu -τω, *mito*.

Κατῆλογέω, *contemno, nihili*, *fu-*
cio; in compos. a in ῆ, *vertitur*, ut
in κατῆγορέω ex κατά, et ἀλογέω,
contemno.

Κατῆλοκίζω, f. ἴσω, *idem quod*
ἀλοκίζω, seu ἀυλακίζω, *sulco*. Th.
ἀυλαξ, *acos, ἦ, sulcus*.

Κατῆλόκιζαι, 3. sing. perf. pass.
præced. verbi.

Κατῆλοκία, Ion. pro καθηλο-
κία, *perf. part. act. f. g. à καθήλω-*
μι, quod ex κατά, et ἄλωκω, capio;
f. ἄλωσω, p. ἦλωκα, a. 2. ἦλων, *qu-*
ab ἄλωμι.

Κατῆλύθη, 3. sing. a. 1. pass.
verbi καταλύσσω, *lacerō*. Th. λύ-
σω, f. ξω, *emungo*.

* Κατῆναγκασμένως, *adv. coactè,*
fatali quadam necessitate, D. S.

Κατῆναλώμενα, *perf. part. pass.*
n. g. pl. à καταναλίσκω, *absumo*;
ex κατά, et ἀναλίσκω, *idem*; f. ἀνα-
λώσω, p. ἀνήλωκα et ἠνάλωκα hinc
perf. pass. ἠνάλωμαι, *sai, tai*. Th.
ἀλώσκω, *capio*; f. ἄλωσω.

Κατῆναρε, 3. sing. a. 1. ind. act.
verbi κατενάρω, *idem quod ἐνάρω,*
interficio; f. ἐνάρω, a. 1. ἦναρα.

Κατῆνευκα, *as, e, detuli*; a. 1. ind.
act. verbi καταφέρω. Th. φέρω,
fero; f. οἶσω, a. 1. ἦνευκα, *perf.*
m. Att. ἐνήνοχα.

Κατῆνοχα, *perf. m. verbi κατα-*
φέρω. Vide præced.

Κατῆνητσα, *as, e, a. ind. act. à*
καταντῶ, *pervenio*; f. ἦσω ex κατά,
et ἄντω, *obviātm venio*. Th. ἀντί,
contra.

Κατῆνίζῶσαν, *digni sunt habiti*;
3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταζιζώω,
f. ἴσω, p. κατῆζιζωκα. Th. ζιζώω,
dignus.

Κατῆνῶν, *imperf. act. verbi κα-*
ταινώω, idem quod. Th. αἰωνάω,
aspergo, perfundo.

Κατῆπιάω, *miligo, placo*; f. ἴσω,
vel ἦσω. Th. ἦπιος, *u, δ, z, h, cle-*
mens, mitis.

Κατῆπιώωτο, 3. pl. imperf. ejusd.
verbi Poët. pro κατῆπιώντο.

Κατῆρασάμην, *ω, ατο, ᾠ. 1. m.*
verbi καταράσμαι, *quod ab ἀράσμαι*.
Th. ἀρά, ᾠς, ἦ, *precēs, dirē*.

Κατεράτο, *imprecatus est*, 3. sing.
imperf. ind. med. verbi καταράσμαι.

Κατῆργησα, *as, e, a. 1. ind. act.*
verbi καταργέω, *inanem reddo, abo-*
ideo; f. ἦσω, p. κατῆργηκα ab ἀργός,
idem quod ἀργός, otiosus. Th.
ἔργον, *opus*.

Κατῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act.
verbi καταίρω, *appello, advenio*. Th.
αἶρω, *tollo*; f. ἀρῶ, p. ἦρακα.

Κατῆρρει, *Ionice pro καθῆρρει, 3.*
sing. imperf. ind. verbi καθαιρέω,
deicio, evertō. Th. αἶρῶ, *capio*;
f. ἦρω, *perf. ἦρηκα, aor. 2. εἶδον*.

Κατῆρθετο, 3. sing. imperf. pass.
verbi κατερέθω. Th. ἐρέθω, *irrito,*
laccio.

Κατῆρφέ' pro κατῆρφέα, *acc.*
sing. κατῆρφέεσσι, *dat. pl. Ion. à*
Κατῆρφέης, *ἴος, δ, z, h, tectus*. Th.
ἐρέφω, *fut. ψω, tego*.

* Κατῆρρς, *suspensus, instructus:*
ex κατά, et ἄρω, *aplo, vel ἐρίσσω,*
remisso. Eurip. in Suppl. ver. 110.
ed. Markl.

Κατῆρίπε, *diruit*, 3. sing. a. 2.
verbi κατερέπω. Th. ἐρέπω, *evertō*;
f. ψω.

Κατῆρῖβξαν, *compulerunt*, 3. pl.
a. 1. ind. act. verbi κατῆρῖβξω,
impetuōse deicio; ex κατά, et βᾶ-
σσω, seu ἀράσσω, *deicio*; f. ξω.

Κατῆρσίμην, *ω, ατο, a. 1. m. et*
Κατῆρσίθαι, *perf. inf. pass. verbi*
καταρσίω, *luxata membra in suavi-*
locum repono, perficio; f. ἴσω, *perf.*
pass. κατῆρσιμαι. Th. ἄρσιος, *u, δ,*
z, h, par; *proprie de numero*.

Κατῆρσιμένος, *η, on, part. perf.*
pass. et

Κατῆρτίσω, 2. sing. aor. 1. m.
verbi καταρτίω, *vide κατῆρσίθαι*.

Κατῆσθιον, *es, e, imperf. act. verbi*
κατεσθίω, *comedo*. Th. ἔσθω, *edo*;
hinc ἐσθίω, *idem*; fut. ἴσω.

Κατῆσχύθη, *ns, η, a. 1. ind. pass.*
verbi καταισχύνω, *pudefacio*; f. υνῶ,
p. κατῆσχυκα. Th. αἰσχός, *eos, τὸ,*
turpilitudo.

Κατῆσχύθων, *es, e, imperf. act.*
ejusd. verbi.

Κατῆφεία, *as, ἦ, et Ion. κατῆφείη,*
vultus demissus seu pudor cum
maerore: à

Κατῆφείω, *sum vultu demisso præ-*
pudore: à

Κατῆφῆς, *ἴος, δ, z, h, subtristis, qui*
est vultu demisso ex pudore: ἀπό
τῆς κάτω, τὰ φάη βάλλειν. Th. φάω,
luceo.

Κατῆφῆσας, *Iliad. χ'. ver. 293.*
mæstus, a. 1. part. act. à κατῆφείω,
sum vultu demisso.

Κατῆφῆσας, *infames, Iliad. δ. ver.*
253. à verbo καταφάω, *incresco, laxo*.

Κατῆφῶ, *sono, insono, vivit voce*
doceo aliquem; item *doceo*, *simpl.*
doceo prima artis alicujus rudi-
menta, instituo, doceo prima ele-
menta Christianismi: fut. ἦσω, perf.
κατῆφῆκα' perf. pass. κατῆφῆμαι, sai,
ται, cum accusativo: ex κατά, et
ἦχος, sonus. [* Apud profanos vox
rara; occurrit in Plut. de fluminibus.]

Κατῆφῶν, -ῶν, *ἴοντος, ἔντος, qui*
tradit elementa religionis; κατῆ-
φῶμενος, ἔμενος, qui ea discit, C. A.
TECHUMENUS, part. præ.
superioris verbi.

Κατῆφῆσις, *eos, ἦ, CATECHE-*
SIS, institutio, quâ prima rudi-

menta alicujus scientiæ traduntur
à 2. pers. perf. pass. verbi κατῆ-
φῶ, *instituo*.

Κατῆφθην, *ns, η, et in 1. plur. κα-*
τῆφθηναι, a. 1. ind. pass. verbi κα-
τάγω, deduco, f. ξω, p. κατῆφα' a. 2
ind. act. κατῆφῶν' a. 2. inf. κατα-
γαγεῖν' perf. pass. κατῆφθαι, ζαι,
κται. Th. ἄγω, *duco*.

Κατῆφῆσις, *idem quod κατῆφῶ,*
et ab iisdem, *fut. ἴσω' perf. pass.*
κατῆφῆσμαι. *Angl. TO CATECHISE.*
Κατῆφῆσις, *ᾠ, δ, CATECHIS-*
MUS, idem qu. κατῆφῆσις. Angl.
CATECHISM.

Κατῆφῆσις, *ᾠ, δ, CATECHIS-*
ΤΙ, idem quod κατῆφῶν' à perf.
pass. verbi κατῆφῆσις.

Κατῆφῆμενος, *u, δ, qui prima ele-*
menta discit.

Κατῆφῆντων, *suspensi erant*, 3. pl.
imperf. pass. Dor. pro κατῆφῆντων,
verbi καταφῆρομαι, *dependeo: ex*
κατά, et ἀνωρίω, *in sublime tollo*, f.
ἦσω.

Κάθαν, et κάθᾶνε, *mortuus est,*
per Sync. Æol. pro κατῆθανε, 3.
sing. a. 2. ind. act. verbi καταθῆσθω-
κα. Th. θνήσκω, *morior*; fut. 2.
m. θανῆμαι' *perf. act. τίθνηκα' a. 2.*
ἔθᾶνον.

Καθῆμεν, per Æol. Sync. pro
καταθῆμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro
καταθῆναι, verbi καταθῆμι, *depono*
Th. τίθημι, *pono, fut. θήσω, perf.*
τίθεικα' a. 2. ἔθην' a. 2. m. ἐθέην

Κάθω, *depono, itidem pro κατα-*
θεο, Ion. pro καταθέω, vel κατάθω,
a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Κατῆσι, *descendant*, 3. plur. ind.
præs. verbi κατέμι. Th. ἐμι, *eo*
à καθῆσι, *dimittunt*, 3. pl. ind. à
καθῆμι' ab ἦμι, *mitto*. Th. ἔω.

Κατῆσειν, a. 2. inf. act. à κατέω,
perspicio. Th. εἶω, *scio*; f. m.
εἶσομαι' a. 2. εἶδω, et ἴδω.

Κατῆσόντες, *nom. plur. a. 2. part.*
κατιδών, *ἄντος, ab eod. verbo*.

Κατῆσιναι, *redire, præs. infn. ex*
κατῆ, et ἔμι, *pro εἶμι, eo*.

Κατῆσιν, Ion. pro καθῆσιν, *collo-*
care. Th. ἴω, *sedere facio*: hinc
κάτισεν, *collocavit*, a. 1. ind. act.

Ion.

Κατῆσιν, *rectâ, è regione*. Th. ἴδω,
rectus, qu. ab εἶδω, εἶα, ἔ, idem.

Κατῆσύνω, *dirigo*; ex κατά et ἰθῶ-
νω' ab eod. Th.

Κατῆκετέω, Ion. pro καθῆκετέω,
idem quod ἱκετέω, supplico. Th.
ἱκέτης, *supplex*.

Κατῆκρῖνω, *humecto, mollio, pro*
κατῆκρῖνω' ex κατά et ἱκρῖνω, *idem*.

* Κατῆλλῶπω, *contortis oculis*
intueor, Comicus ap. Clem. Alex.
Pæd. iii. c. xi.

Κατῆντα, *acc. sing. vel pl. neut.*
g. part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo*; a. 2.

ἴον.

Κατῆω, *ᾠ, rubigine vitio et con-*
sumo, f. ἴσω, perf. κατῆωκα' perf.
pass. κατῆωμαι *sai, tai*. Th. ἴω
ᾠ, δ, *rubigo*.

Κατῆπάσθαι, Ion. pro καθῆπά-
σθαι, *perequitate*. Th. ἵππος, *equus*.

Καυδός, malus : q. à καυδός, vanus.
 Καυδός, ὄ, ὄ, malus : q. à καυδός.
 Καυδία, as, ἡ, CAUSIA, pileus
 latus margines habens ad prohi-
 bendum solis æstum : et

Καυσιός, εως, ἡ, exustio. Th. καλω,
 uro, f. καύσω.

Καύσος, ε, ὄ, æstus, febris ardens
 et indè

Καύσος, -ῶ, inflammo ; f. ὥσω,
 perf. κεκαύσικα, præ.s. pass. καυσό-
 ομαι, Th. καλω, uro.

Καυσιός, ὄ, ὄ, ardens, fervens :
 ab eod. Iliad. 3. ver 342.

Καύστης, et Dor. καύστας, ε, ὄ,
 combustor, ab eodem Th.

Καυστικός, ἡ, ὄ, urendi vim ha-
 bens, CAUSTICUS, Plin. et

Καυστός, ἡ, ὄ, cremabilis, crema-
 bilis : ab eod.

Καύσω, incendam, f. 1. act. à
 καλω, uro.

Καύσων, ὠγος, ὄ, æstus : ab eod. et

Καυτήρ, ἦρος, ὄ, CAUTER, in-
 strumentum ad inurendum ; cre-
 mator.

Καυτηρίαζω, cauterio amputo, re-
 seco : f. ἄσω, p. κεκαυτηριακα, p.
 pass. κ.καυτηριασμαι, perf. part.
 pass. κεκαυτηριασμένος, cauterio re-
 sectus : à

Καυτήριον, ε, τὸ, CAUTERI-
 UM, quod urendi vim habet. Th.
 καλω, f. καύσω, uro.

Καυτός, Synel. pro καυτός, et ipse.

Καύχα, as, ἡ, Dor. pro καύχη, ης,
 ἡ, jaclantia, gloriatio. Th. καυ-
 χάομαι.

Καυχάσαι, ἄσαι, gloriaris, pro
 καυχᾶν, καυχῆ, 2. sing. præ.s. pass.
 seq.

ΚΑΥΧΑΪΟΜΑΙ, ὄμαι, gloriar, me
 jacto, exulto, jaclantèr prædico :
 καυχᾶσαι, 2. sing. præ.s. ad form-
 am ἴσαι, sai. f. 1. med. καυχῆσο-
 μαι, a. 1. m. ἐκαυχῆσάμην, ω, στο,
 a. 1. sub. m. καυχῆσομαι, ης, ηται.

Καυχᾶσαι, gloriaris, 2. sing. præ.s.
 med. præced.

Καυχάομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Καυχίνα, cervicem, acc. sing. pro
 καυχίνα' ab αὐχῆν, ἴνος, ὄ, cervix.

Καυχίημα, ἄτος, τὸ, gloriatio ; item
 id de quo gloriatur quispiam : à

Καυχίσις, εως, ἡ, gloriatio, osten-
 tatio : à perf. pass. verbi καυχάο-
 μαι.

Καΰω, spiro, anhele, exspiro ; f.
 ῥω' à κάπτω, flo ; f. ψω, p. κέφα.
 indè καΰω, perf. part. κεκαΰσθης,
 et per Crasin κεκαΰσθός, ὄτος, spi-
 rans, Iliad. ε. ver. 698. Indè
 Angl. TO GAPE.

Καΰσιος, ε, ὄ, Dor. pro Κηΰσιος,
 ὄ, CEPHESIOS : à Κηΰσιός,
 τῆς Ὀρχομενῆς ποταμῆς.

Καΰσιός, ὄ, ὄ, Dor. pro Κηΰσιός,
 ὄ, ὄ, Bœotie fluvius.

Κάφουρα, as, ἡ, CAPHUR.A :
 quæ vulgò camphora : ab Heb.
 קפח, idem.

Καχάζω, f. σω, et Dor. ξω, CIL-
 CHINOR : idem quod καχάζω,
 extrite, γ, per Onomatopœiam
 factum.

Καχάζω, Dor. pro καχάζω, ca-
 chinnos edam ; f. 1. ejusd.

Καχεκτώ, malo corporis habitu
 laboro : et

Καχέτης, ε, ὄ, et κάχικτος, υ, ὄ,
 ἡ, mulè habitus, labidus : et

Καχεΐτα, as, ἡ, malu corporis ha-
 bitudo : à κακός, malus, et ἕξις, ha-
 bitus ; ejuis Th. ἕχω, habeo.

Καχεταίελα, as, ἡ, malum con-
 sortium : ex κακός, malus, et ἑται-
 ρία, sodalitas. Th. ἑταῖρος, sodalis.

Καχεταίρεινς, ejusd. sing. gen.
 Ion.

Καχλιάζοια, as, ἡ, Dor. pro καχ-
 λιάζοια, ης, ἡ, bulliens, præ.s. part.
 f. g. à

Καχλιάζω, strepito, resono, tumeo,
 effereo, ebullio : undè Angl. to
 CACKLE : à

ΚΑΧΛΗΞ, ηκος, ὄ, lapillus, cal-
 culus.

ΚΑΧΥΡΥΣ, seu κάχυρος, ὄτος, ἡ,
 hordeum in forno tostum ; item
 rorismarinî semen : quasi ex κάω et
 χροῦ, ὄ ustum colorem. Est et
 κάχυος, quiddam, quod pihlā ferè
 p. n. n. in quibusdam nascitur ur-
 boribus, ut robore, nuce,abiète, &c.

Κάψα, ης, ἡ, capsula, quod Græci,
 posteriores à Latinus acceperunt :
 q. κάμψα, à κάμπτω, quod ex lignis
 flexis fiat.

Καψίχη, ης, ἡ, idem.

Κάω, (undè a. 1. ἔκηα, et a. 2.
 πάω, ἔκαην, et f. 2. καήσομαι) idem
 quod καίω, uro.

ΚΕ', et sequente vocali κεν. in
 carne idem valet quod in prosā
 ἄν potentiale

Καΰω, findo ; f. ἄσω, hinc κέασ-
 ος, 3. sing. a. 1. Ion. et Poët. pro
 ἔκασο. Th. κέω, findo.

ΚΕΑΝΩΘΟΣ, ε, ἡ, spina quedam.
 ΚΕΑΡ, ἄτος, τὸ, cor. animus :
 contractè κῆρ, quasi à καλω, quia
 cor fons caloris.

Κέασο, Iliad. π'. ver. 347. Ion
 pro ἔκασο, 3. sing. a. 1. ind. act.
 verbi κεύω, findo : hinc κέασος, a
 1. part. act. gen. σ. Th. ἔκω, idem

Κέεται, seu κείται, jacet : Ion.
 pro κείνται, 3. pl. præ.s. verbi κείμαι.

Κέτρο, jacebant, erant, Ion. pro
 ἔκειντο, 3. pl. imperf. à κείμαι, jaceo :
 sic κέεται, Ion. pro κείται, jacet :
 3. sing. præ.s. ind.

Κέων, ης, ἡ, caput Maced. pro
 κεφαλή.

Κεβήπις, avis quedam. Arist.
 ΚΕΒΠΙΟΝΗΣ, ε, ὄ, avis nomen.
 Est et nomen gigantis.

Κεχρηά, ὄν, αί, nomen portus
 Corinthiaci, Gr. κέχυρος, milium.

ΚΕΤΥΡΟΣ, ε, ὄ, milium, ser-
 pens, quiddam adamantis genus,
 ornamentum vestis : dat. pl. Ion.
 κέχυροι. κεχυρόνης, εως, ὄ ἡ,
 milio similis : q. à κέρυος.

Κεδασέντες, a. 1. part. pass. à
 κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, dis-
 pergo.

Κεδάω, pro σκεδάω, quod vido
 ΚΕΑΜΑΤΑ, ωι, τα, d. u. u. u. u. u. u. u.
 deflurione affe...

Κεδῶν, castæ, prudenti, dat. sing.
 à κεδός, ἡ, ὄν, dignus cujus cura
 habeatur. Th. κῆδος, εως, τὸ, cura.

Κεδός, ἡ, ὄν, penerandus, prudens,
 probus, pudicus. temperans, incli-
 tytus : superl. κεδόντατος, Il. t. ver.
 522. Th. κῆδος.

Κεδῶνος, ἰνη, ἰνον, CEDRI-
 NUS : à

ΚΕΔΡΟΣ, ε, ἡ, CEDRUS : -ωι,
 υ, τὸ, oleum cedri : qu. à κέω, uro,
 et ἰδῶς, sudor : quod inter uren-
 dum sudet.

Κέδρων, ὄ, nomen torrentis, in-
 decl. Hebr. Lat. opacus.

Κέδρωσις, εως, ἡ, vitis alba, quæ
 bryonia.

Κέεται, Ion. pro κείται, jacet.

Κέηται, 3. sing. præ.s. sub. κέω-
 μαι, κῆη, à κείμαι, inus. pro quo
 κείμαι, jaceo.

Κείαντες, a. 1. part. act. pro καύ-
 σαντες, quidam dici volunt : ut et
 κείαμενος, pro καυσάμενος, a. 1. part.
 m. à καλω, uro.

Κείνται, Ion. pro κείνται, 3. pl
 iud. præ.s. κείατο, Ion. pro ἔκειντο,
 3. pl. imperf. verbi κείμαι, jaceo.

Κεῖν, Dor. pro κείην.

Κεῖθεν, Ion. pro ἔκειθεν, illinc.

Κεῖθι, Iliad. γν'. ver. 402. illuc, et
 κείσθι, illuc, adv. Th. ἔκεινος.

ΚΕΙΜΑΙ, σα, ται, jaceo, positus
 sum, sepultus sum, pendeo, desideo,
 nihil ago, dicitur etiam de rebus
 deo conscratis. * pro ὑπόκειμαι,
 pignori obligari, Dem. c. Euerguin
 ap. Salm. de mod. us. p. 281. κεί-
 ται ἔχων, Eurip. Suppl. est habens,
 i. e. habet. nam verba gestus sæpe
 nihil volunt præter esse vel exis-
 tere.] f. m. κείμαι, imperf. m.
 ἔκειμην, σοι, το, præ.s. part. κείμενος,
 η, ου.

Κείμενος, η, ου, præ.s. part. κείμε-
 να, ται, pl. n. g. a. præced.

Κεῖμενός, ἡ, τὸ, locus in quo
 res pretiosæ reconduntur : à
 κείω, τὸ, τὸ, Iliad. ζ'. ver.
 47. suppellex deposita, pretiosa sup-
 pellex. Th. κείμαι.

Κεῖν, Poët. adv. illo modo, pro
 ἔκειν, ἴλλο.

Κείνος, contract Ion. pro ἔκεινος,
 ille, in dat. pl. κείνοισι. Sic κεί-
 νοιο pro ἔκεινοιο, stat. sing.

Κείνος, Poët. pro κείνω, acius.

Κείνω, ἴλλι, pro ἔκεινω, dat. sing.
 ἡ κείνω

Κείνω, Ion. pro ἔκεινω, illo modo.

Κεῖράσας, acc. pl. ex κεῖράς, tonsus.

Κεῖράμεναι, delon α. nom. pl. f.
 g. a. 1. part. med. à κείρω, tondeo ;
 f. ἐρώ, p. κέκαρα, λ. 1. κέαρα.

Κεῖράς, ὄτος, Jerem. xlviii. 36.
 ed. Cant. ἀνθρώπος κεῖράσας, viros
 tonsos.

Κείρω, tondeo, præ.s. imperat. act.
 κείρει, Dor. pro κείρειν, londere,
 præ.s. inf. κείρω, 3. sing. præ.s.
 pass. à κείρω, tondeo.

Κεῖρω, as, ἡ, fuscia, quæ mortuus
 involuitur, fasciæ sepulchralis. Est
 et ἡ κείρω, à κείω, mors, fatum.

Κεῖρω, londeo, abscondo, vasto,

Κεκοπῶς, perf. part. m. verbi κόπ-
ω, *tundo, scindo*, f. ψω, p. κέκο-
φα, perf. m. κέκοφα.

Κεκορεσμένος, perf. part. pass. à
κορέννυμι, *satio, f. έσω, et ήσω*. Th.
κορέω, idem.

Κεκορημένος, *satiatus*, perf. part.
pass. à κορέω, *satio, f. έσω, et ήσω*,
p. κέκορηκα.

Κεκορηῶς, Ion. pro κεκορηκῶς,
perf. part. act. ejusd.

Κεκορυθμένος, *galeæ armatus*, per
Sync. pro κεκορυθημένος, verbi κο-
ρυθῶ. Th. κόρυς, *uolus, ή, galea*.
Vel pro κεκορυσμένος, perf. part.
verbi κορύσσω, ab eod. Th.

Κεκοτησῶτα, *iratum*, acc. sing.
perf. part. act. Ion. verbi κοτιῶ,
irascor, f. ήσω, p. κέκοτηκα, hinc p.
part. κεκοτηκῶς, *otus, et Ion. κεκο-
τηῶς*. Th. κότης, *simultus, ira-
velus*.

Κεκοῦθαι, *scissum esse*, perf. inf.
pass. à κέπρω, *scindo, f. ψω, p.*
pass. κέκομαι.

Κεκοῦντο, *absoluti fuerunt*, Poët.
et Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. plusq.
p. pass. verbi κερῶνω, *efficio, f. ανῶ,*
p. κέκορα, perf. pass. κέκοραμαι.

Κέκραγα, *as, e, clamavi*, perf. m.
verbi κράζω, f. ζω, *clamo*.

Κεκράγω, *clamo, f. ζω, a. 1. ἐκέ-
κραξα, quod formant à κέκραγα, p.*
m. verbi κράζω.

Κέκρακα, *miscui*, per Sync. pro
κεκέρηκα, perf. act. verbi κεράννυμι,
miscuo, f. κερῶσω, et per Sync.
κράσω, p. pass. κέκοραμαι, perf. part.
pass. κεκραμένος, a. 1. part. pass.
κραθείς.

Κεκράζομαι, *nox clamabo, paulò*
post fut. verbi κράζω, *clamo, f. ζω,*
p. m. κέκραγα.

Κεκράχεται, Ion. pro κεκραχμένοι
είσι, 3. pl. perf. pass. ejusd.

Κέκραχται, *clamato, 2. sing. perf.*
imperat. pro κέκραχε, verbi κράζω.

Κέκραγα, pro κέκραγα, perf. m.
verbi κράζω, *clamo*.

Κέκρατο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3.
sing. plusq. p. verbi κερῶω, *miscuo,*
f. κερῶσω, p. κέκορακα.

Κεκριτότης, *inceritè loquentes*,
nom. pl. perf. part. m. à κρίζω,
strido, f. ζω, p. m. κέκριγα, hinc
κεκριγῶται, p. m. part. pl. num. f.
g. et in a. 2. act. ἐκρικον pro ἐκρι-
γοῦ.

Κεκριμένην, *diversam*, acc. sing.
perf. part. pass. f. g. à κρίνω, *sc-*
cerpo, f. νῶ, p. κέκρικα.

Κέκριται, *judicatum est*, 3. sing.
perf. pass. ejusd.

Κεκοτραμένος, Dor. pro κεκοτη-
μένος, p. part. pass. verbi κροτέω,
pulsō, f. ήσω. Th. κρότος, *pulsus*.

Κέκρωψ, *otus, ή, impostor, aut si-*
nia, per Metath. à κέρκωψ, quod
vide.

Κέκρυδα, p. m. verbi κρύπτω, *oc-*
culto: f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἐκρυ-
δοῦ.

Κεκρυμμένος, *h, ov, occultus*, perf.
part. pass. ejusd.

Κεκερῶλλος, *α, δ, reticulatus, quod*

mulieres crines revinciunt, aut si-
mile quid: à κρύπτω, cujus perf.
κέκρυφα.

Κέκρυφαται, *latent*, Ion. pro κε-
κρυμένοι είσι, 3. pl. perf. pass. ver-
bi κρύπτω, *abscondo*.

Κέκρωψ, *ωπος, ή, impostor*.

Κέκτημαι, *possedi*, perf. pass.
κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. et

Κεκτημένος, perf. part. pass. à
κτάομαι, *acquirō: f. ήσομαι, a. 1. m.*
ἐκτησάμην.

Κεκτηῖσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκόθωσι, Ion. et Poët. reduplic.
pro κέθωσι, 3. pl. a. 2. sub. verbi

κέθω, *oculto, f. ωω*.

Κελαεινός, *ή, δι, obstreperus,*
tumultuosus. Th. κελᾶδος, *strepitus*.

Κελαεινός, *canorus, clarus: Poët.*
pro præced. Hinc gen. pl. κε-
λαεινῶν, Dor. pro κελαιεινῶν.

Κελαῖοντι, *resonant*, Dor. pro
κελαῖοντι, 3. pl. præc. act. à

Κελαῖω, -ῶ, f. ήσω, *strepo, tu-*
multuro, sono, insono, resonō; item
murmuro, de aqua; et pro ἰνῶνῶ,
celebro. Th. κελᾶδος, *strepitus*.

Κελαῖητις, *ήτιδος, ή, quæ celebrat:*
à præced.

Κελαῖδιο, gen. Ion. pro κελᾶς, à
ΚΕ'ΑΛΛΑΟΣ, *α, δ, strepitus, tu-*
multus, clamor, sonus musicus: q.
à καλέω, *vel κέλω ᾄδην*.

Κελαῖδιον, *οιτος, Poët. idem ac*
κελαῖδιον, præc. particip. à κελαιῶ,
strepo: quod à præced.

Κελαινεγγής, *είος, δ, ζ ή, qui ni-*
gram ac funestam hastam habet:
Ἐκ κελαινός, *niger, (idem quod*
μέλας,) εἰ ἔγχοσ, τὸ, hasta.

Κελαινεφεί, dat. sing. à

Κελαινεφής, *είος, εἰ ζ ή, nubes atra*
reddens, vel cogens: ex κελαινός,
niger, (idem quod μέλας,) et νέφος,
τὸ, nubes.

Κελαινῆ, *nigra, dat. sing. f. g. à*

Κελαινός, *ή, δι, niger: qu. μελαι-*
νός, ή, δι. Th. μέλας, niger.

Κελαινότης, *ητος, ή, nigredo: à*
præced.

Κελαίνωψ, *ωπος, ή, qui nigrum*
vultum vel corpus habet, vel formi-
dadibilem aspectum. Εκ κελαινός, ni-
niger, et ὠψ, vultus. Th. ὄπτο, αι,
video.

ΚΕΛΑΠΥ'ΖΩ, *cum strepitu fluo,*
murmuro, strepito, f. ωω, p. κα, q.
à κελᾶδος, strepitus, et βῶω, seu βέω,
fluo: hinc

Κελαρύεις, *είος, ή, murmur, stre-*
pitatio.

Κελαρούσεν, Dor. pro κελαιρίζειν,
murmurare, præc. inf. à κελαιρύ-
ζω.

Κέλειαι, *jubes*, Ion. pro κέλη, 2.
sing. præc. ind. med. à κέλομαι,
hortor, f. ήσομαι.

Κελίθη, *ης, ή, et Dor. κέλεβα, po-*
culum.

ΚΕΛΕΟΣ, *α, δ, avis perniciosi-*
ma, galgulus; quod à κέλλω, cele-
ritèr curro.

Κελεῖθι, *jube, 2. plur. præc.*
imperat. m. verbi κέλομαι.

Κέλευ, pro κέλευς, *jube, 2. sing.*

præs. imperat. act. vel 3. sing.
imperf. Ion. verbi κέλευθαι, q. v.

Κέλευθα, *ων, τὰ, pro κέλευθοι, via,*
Poët. per Metaplas. à
ΚΕ'ΑΕΥΘΟΣ, *α, ή, via: qu. ab*
έλευθοσ.

Κέλευθα, 3. sing. a. 1. act. Ion.
à κέλευθω.

Κέλευσμα, *ἄτος, τὸ, CELEUS-*

ΜΑ, *clamor adhortatorius nauta-*
rum, mandatum: et

Κελευσοσύνη, *ης, ή, mandatum:*
à κέλευθω, q. v.

Κελευσίς, *ἑ, ή, hortator, peculia-*
ritèr qui κέλευσμα canit, proreta,
proxa præfectus: ab eod. verbo.

Κελευτιάω, Poët. pro κελευσιῶω,
idem quod

Κελεύω, *jubeo, hortor, f. έσω, p.*
κεκέλευκα, a. 1. ἐκέλευσα, a. 1. impe-
rat. κέλευσον, *ἄτω, a. 1. part. act.*

κελεύσας, *αντος. Th. κέλω, hortor*.

ΚΕ'ΑΗΣ, *ητος, ή, (scil. ἵππος,) CELES,*
equus desultorius: est

et navis minoris, generis quam
CELOCEM vocant: utrumque
qu. à κέλλω, *celeritèr moveo*.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκέλησατο, 3.
sing. a. 1. med. verbi ius. κέλο-

μαι, idem quod κέλω.

Κελήσομαι, *η, εται, f. 1. m. ejusd.*

Κελησίω, *equito, celele equo vo-*
hor, equum desultorium ago. Th.
κέλος, ητος, ή.

ΚΕ'ΑΔΩ, *f. λῶ, Æol. ωω, moveo,*
celeritèr curro, appello, pervenio
ad portum; a. 1. ἐκέλασ, Æol. pro
έκειλα, sic in a. 1. inf. Æol. κέλασι,
pro κέλα-

Κελοίμην, *hortaror, præc. opt. m. et*
Κελόμην, in perf. med. Ion. pro

έκελόμην, à κέλομαι, *hortor*.

Κέλουθ', pro κέλουτο, 3. pl. im-
perf. m. ejusd. verbi.

Κέλοισι, *εργηδισε, a. 1. infin. act*
Æol. verbi κέλλω, q. v.

Κελύθη, *τὰ, nom. pl. à*

Κέλυφος, *είος, τὸ, putamen, cortex.*
Th. καλύπτω, *tego*.

ΚΕ'ΑΩ, seu κέλομαι, *jubeo, hor-*
tor, fut. ined. κελήσομαι, ab inus-
itato κέλω.

Κεμάς, *ἄδος, ή, hinnulus cervi:*
qu. ἀπὸ τῶ κοιμάσθαι, *quòd adhuc in*
speliocivè dormiat.

ΚΕ'ΝΑΪ'ΑΛΑ, *ης, ή, inavna secu-*
ris ad naves fabricandas: qu. à
κείνω, secare

Κεῖσαυχής, *είος, δ, ζ ή, vana jactans:*
ex κενός, *vacuus, et αυχέω, glorior*.

Κενήθη, Poët pro κενήν, acc. sing.
f. g. à

Κενός, Poët. et Dor. pro κενός,
inanis: *κενὸ πνεῖν, inania spirare;*
id est, *inanon et gloria vacuum vi-*
tam degere.

Κενωσῶρον, dat. sing. à

Κενωσῶρος, *ητος, δ, ζ ή, stultus: ex*
κενός, *inanis, et φῶρον, mens*.

Κενώω, *ῶτος, ή, venter. Th. κωός,*
vacuus.

Κενωώτερος, *vaporos, compar. à*
κενός, *vapor*.

Κενοδοξία, *ας, ή, vana gloria: et*
κενοδοξίς, *α, δ, ζ ή, inanis gloria*

cupidus: ex κενός, inanis, et δόξα, gloria. Th. δοκτω.

Κενολόγιω, -ω, garrilo, inaniter loquor. f. ήρω, p. κενολόγηκα.

ΚΕΝΟΣ, ή, άν, vacuus, inanis: eis κενόν, frustrā.

Κενοτάφιον, υ, τδ, CENOTAPHIUM, inane sive honorarium sepulchrum: expon. etiam simulachrum seu imago. 1. Reg. xix. 13. Ex κενός, inanis, et τάφος, sepulchrum. Th. θάτω, sepelio: f. ψω, α. 2. Ίταφον.

Κενοτης, ητος, ή, inanitas, vanitas: à κενός.

Κενοφρωα, ονος, δ ζ ή, Poët. vana cogitatio, ή κενά φρονών. Th. φρήν, ηνς.

Κενοφωαία, ας, ή, clamor de rebus inanibus: ex κενός, vanus, et φωνή, vox.

Κενώω, -ω, exinanio, evacuo, de- primo, ad humilitatem redigo, inu- tilem reddo, echaurio, consumo, f. ώω, α. 1. Ικένωσα, perf. pass. κέκί- νωμαι, α. 1. pass. Ικενώθην, ης, η, α. 1. sub. pass. κενωθῶ, ης, η. Th. Κενός, inanis.

Κένσαι, stimula, per Sync. pro κένθησαι, α. 1. imperat. m. verbi κεντώω. Sic et κένσαι, stimulare, eodem modo pro κενθήσαι, α. 1. inf. act. Sunt qui velut pro κεν- τήσαι, poni, α. 1. imperat. m. à κεν- τήσω, idem quod κεντώω.

Κέντῶσε, Dor. et Ion. pro Ικένω- τήσε, punxit. Th. κεντώω, pungo: f. ήσω.

Κέντῶρος, ου, δ ζ ή, CENTAURUS: item signum caeleste: ex κεντώω, et ταύρος, taurus.

ΚΕΝΤΕΩ, pungo, stimulo: f. ήσω, p. κεντέηκα. Dicitur et κεν- τήω: q. à κένω, findo, et εντός, in- tus.

Κέντῶρες, stimulatōres: à κέντωρ, opor, ό, à præced.

Κεντρομικήα, acc. pl. à

Κεντρονικήα, los, δ ζ ή, stimulis agitatus: ex κεντρον, stimulus, (quod à κεντώω, pungo) et εικο, cedo.

Κέντροον, υ, τδ, stimulus, calcas: item CENTUMM. Th. κεντέω, pungo.

Κέντροον, υ, τδ, CENTO, vestis è variis panniculis ac diversis colo- ribus consarcinata: ab eod. Th.

Κεντρών, υ, τδ, centurio, vox origine Lat. à centum ducta.

Κεντρών, pungens, per Sync. part. act. α κεντρώω.

Κίνωμα, άτος, τδ, evacuatio, ex- inanitudo: à κενώω.

Κεΐναι, jacent, Ion. vel Poët. pro κείνται, 3. pl. præ. Sic κείντο, Ion. pro Ικεντο, 3. pl. imperf. et κείνω, 3. sing. opt. quasi à κείμαι, pro κείμαι, jaceo.

ΚΕΨΘΟΣ, υ, δ, avis quedam in terra levissima, quæ à quovis ven- to facile circumagitur; item homo levis, stolidus.

Κεψοθαβα, leviter effertur et cir- cumagi in modum τῷ κέψου, undè

κεψοθαβαί, α. 1. part. pass. elatus, agilitatus, incitatus.

Κεράδα, τῶ, Ion. pro κέρατα, cornua. Th. κέρας, ατος, τδ, cornu.

Κεράσσειν, cornibus, dat. pl. Ion. pro κέρασι, à κέρας.

Κεραία, ας, ή, cornu, antenna: item virgula inflexa: tum punctu- lum suprā literam: κεραία etiam sunt apices eminentes in aliquā re. Th. κέρας, cornu.

Κεραϊζέτον, scindebant, 2. dual. imperf. Ion. à

Κεραϊζω, f. ήω, cornibus dissipo: item vasto; excindo, deleo. Th. κέρας, quod vide.

Κεραϊρε, misce, præ. imperat. à Κεραίρω, idem quod κεράννυμι, quod vide.

Κεραΐς, υδος, ό, vastatrix: pecu- liariter verò vernis cornua infes- tans: à κεραϊζω.

Κεραϊεί, dat. sing. à κεραμεύς, quod vide.

Κεραμεία, ας, ή, subintell. τέχνη, ars figuli, figulina. Th. κεραμείς, quod vide.

Κεραμείων, υ, τδ, figuli officina: et

Κεραμείος, εια, ιον, figulinus: et Κεραμείος, εος, et Att. εως, ό, figu- lus. Th. κέραμος.

Κεραμείω, f. εώσω, fingo, figuli- ταν exercere: ab eod.

Κεραμίζω, Ion. pro κεράμειος, fi- gulinus: ab eod.

Κεραρής, ή, άν, fictilis: et Κεραρίων, υ, τδ, amphora, urceus fictilis: et

Κεραρής, υδος, ή, tegula: à ΚΕΡΑΡΗΟΣ, υ, ό, terra figularis; testa, tegula; vas fictile vel aliud; orator lapideus: qu. à κέρω, uro, et έρα, terra.

Κεραρῶν, dat. sing. à præced.

ΚΕΡΑΝΝΥΜΙ, seu κεραννώω et κερνώ, misceo: præ. part. κεραν- νύς, έντος, f. ήω, p. κεράρακα, υ. 1. Ικέρασα, α. 1. imperat. act. κέρασον, άτω, p. pass. κεράραμαι, per Sync. κέραραι, α. 1. pass. Ικεράσθην et Ικεράθην, f. 1. pass. κερασθήσομαι, et κερασθήσομαι. Hinc Ικράτος, υ, δ ζ ή, purus, impermixtus: ενκρασία, ας, ή, bona temperies. Eust. à κέρας derivat.

Κερατῶ, cornuti, et α, nom. pl. à

Κεράς, ή, δ ζ ή, cornutus: à ΚΕΡΑΣ, άτος, τδ, cornu: qu. à κεράα, caput, ejus est ornamentum.

Hinc βούκερα, -ω, ζ -ώτος, δ ζ ή, bubulis cornibus præditus.

Κέρασμα, άτος, τδ, mixtura. Th. κεράννυμι, miscebo.

ΚΕΡΑΣΕΟΣ, ου, ό, CERASUS, arbor, à Cerasunte urbe; τὰ κερά- σια, fructus cerasi. Hinc Angl. CHERRIES.

Κεραστῆς, υ, ό, CERASTES, ser- pentis genus: à cornibus dictum etiam vermibus sicos infestans. Th. κέρας, cornu.

* Κερασόφορος, υ, ό ζ ή, corniger, ex κέρας, cornu, et φέρω, fero.

Κεράσω, miscebo, et per Sync.

κέρσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, miscebo.

Κερατίζω, cornu pelo, f. ήω, p. κεκεράτικα.

Κερατίνη, ης, ή, buccina.

Κεράτιον, υ, τδ, siliqua, cornicu- lum: à κέρας, quia est, corniculata. Sic κεράτια, ων, τῶ, siliqua, seu fol- liculi fabarum, &c.

Κεράτινος, υ, ό ζ ή, cornicus, ex cornu factus.

Κερατῶμεν, Att. pro κερατῶμεν. 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, cor- nu pelo: f. ήω. Th. κέρας, cornu.

Κερατῶν, εος, ό ζ ή, cornutus.

Κερατῶν, gen. pl. à κέρας, ατος, τδ, cornu.

* Κεραυνίος, υ, ό ζ ή, fulmineus, à κεραυνός, fulmen.

* Κεραυνίας, υ, ό, fulmine ictus. Hes. et ut legi debet Sap. Salom. xix. 13. τῇ βίῃ τῶν κεραυνῶν.

Κεραυνόβλητος, υ, ό ζ ή, fulmine ictus: ex κεραυνός, fulmen, et βλη- τός, quod à βάλω.

ΚΕΡΑΥΝΟΣ, ε, ό, fulmen: q. à κέρων υ, αλευ, quia vasat et urit.

Κεραυνός, f. ώω, fulmineo.

Κεραυνόθεντος, gen. sing. ejusd. a. 1. part. pass.

* Κεραυνόσκοπια, ίας, ή, fulminum consideratio, D. S.

Κεράω, miscebo, Poët. vide κεράν- νυμι.

Κεράβιος, υ, ό, CERBERUS, can- nis infernus: q. κροβάτος: ex κρί- ας, caro, et βορός, vorax.

Κεράδιω, lucrōr, quantum facio, lucrifacio, [*to SAVE a loss, Act xxvii. 21. e. evitare.] præ. part.

κεράδιων, οντος, f. κερδάω, et κερ- δήσομαι, perf. κεκήρδηκα, α. 1. Ικέρ- δεσα, α. 1. inf. act. κερδέσαι, 3. 1. ind. pass. Ικερδήθημι, ης, η, f. 1. pass. Ικερδήθησομαι. [*Perquam in- solenti significatio, Jos. Ant. viii. 3. 1. εἰς ἧς διεισὺς ζ καταδύλον ό υἱός μου κερδανεί, ex quā ογροβητι- um et infania in nostram familiam redundabit.] Th. κέρδος, τδ, lu- crum.

Κεράδιον, ης, contract. η. ης, ή, vulpina pellis: à κέρω, εἴπω: quod vide.

Κεράδελος, έα, άν, lucrosus, quats- uosus, utilis, istulus. Th. κέρδος, τδ, lucrum.

Κεραδέω, ης, contract. η. ης, ή, vulpina mente præditus: à κεράδιος, αστι- λυς, et φρήν. Vel à κερδῶ, ες, ή, vul- pes, et λέων, leo, et φρήν, mens.

Κεραδέωτερον, questuosius, uti- lius, compar. à κεράδελος.

Κερανόμεν, Ion. pro κερνάμεν, quantum faciemus, 1. pl. f. 1. ver- bi κεράνω, lucrōr; f. κερνάω. Th. κέρδος, τδ, lucrum.

Κεράσαι, α. 1. inf. act. ο

Κεράσην, 2. sing. f. 1. m. verbi κεράδιω, lucrōr, quod vide.

Κεράδιον, utilius: à

Κεράδιον, αιος, ό ζ ή, questuosior, utilior; item versutior: et

Κεράδιος, superlat. utilissimus; item versutissimus: à

Κηπέλα, ας, ἡ, fascia, proprie pulehralis, quæ et κηρία, et κηρία. Th. κηρ, mors.

Κηροσπί, ὄνυχος, υ, δ ἄ ἡ, fatis agitalus vel adv. et us: à κηροσπ, agilo, sero, et κηρ, sars.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, cereus: et Κηροσπί, -τῶ, σφινυ: à κηροσπ, cera.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, gen. pl. à Κηροσπί, ἰνυ, ἰνυος, morti obnoxius: q. d. f. lo atritua: à κηρ, fadua, et ἰνυ, ἰνυος.

Κήρα, acc. sing. à Κήρῃ, ὄκος, δ, nomen regis.

Κήρ' ὄτι, Dor. pro καὶ εἰσ' ὄτι, et εἰσ, pro εἰσ, dicit.

Κήρα, Dor. pro καὶ εἰσ.

Κήρα, ἄ, δ, nomen Apostoli. Syr. Petrus.

ΚΗΡΗ'Ν, ἦνος, δ, fucus: exarum genere, dat. plur. κηρηνεσσι, pro κηρησαι.

Κήρα, Dor. Ion. et Eol. pro καὶ εἰσ, accensa est, 3. sing. a. I. pass. verbi ἄπτω, accendo, quod vide.

Κηριστίει, dat. sing. à Κηρισίσι, ἕλα, ἡ, Cephisis, lacus.

Κηρος, Dor. pro πᾶχος' à πῆ, quo?

Κηρός, eos, δ ἄ ἡ, et Κηρός, ὄσσα, ὤεν, bend olens, frugrans: à κηρ, uro.

ΚΙΒΑΗΑΟΣ, υ, δ ἄ ἡ, cui scoria immixta est, Met. ph. non sincerus, fucatus: quasi à κιβός, quod vide: superl. κιβόλτατος: ἀκίδῆλος, υ, δ ἄ ἡ, purus, sincerus.

Κιβόλιτον, nempè metallorum scoria: itam improbus.

ΚΙΒΪΣΙΣ, ιος, ἡ, pera, sacculus.

ΚΙΒΪΪΟΝ, υ, δ, fructus fabæ. Euphratica, et genus poculi, quod ex illo fractu fieri solitum.

ΚΙΒΡΤΟΣ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, 2. sing. imperf. med. Dor. pro ἐκινῶ, moveburis: à Κιβρίτῳ, ἰμιτορ' τὸν κίβριτον, crebro motu agilo, multo saepe, de inconstantia, Dor. pro κινῶ à κίβριτος.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιβρίτῳ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιθῶν, ὄνος, δ, Ion. pro χιθῶν, ὄνος, q. v.

ΚΙ'ΚΙ, ἰως, τῶ, CICI, plantæ nomen. Lat. ricinius.

ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, υ, δ, CINCIN' NUS, cirrus.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ, vox nocturnarum.

Κικκαυῶ, κέραξ, noctua, CICU- ΜΑ: à præced.

Κικκός, ἡ, δ, gallus: videtur à εο- no ita dici, et Angl. chick.

Κικλήσκου, pro κικλήσκουσα, vocans, præ. part. f. g. à Κικλήσκω, Poet. pro καλέω, voco.

ΚΙ'ΚΥΣ, υος, ἡ, vires, robur: qu. à κίω, moveo.

Κικλία, ας, ἡ, regio Asia Minoris: à Cilicie, filio Phœnicis.

Κικλιεν, υ, τῶ, CILICIUM, vestis ex hircis Cilicia villosioribus: à ΚΥ'ΑΙΣ, ἴκος, δ ἄ ἡ, Cilicia oriandis.

Κίλλα, ἡ, ἡ, urbs Æolia, Troadis, et Africa Propria.

ΚΙΑΙΒΑΝΤΕΣ, υω, οί, ligna tribus suffulla cruribus, quibus clipei imponebantur ab iis, qui quiescere volebant à belli laboribus; tripodes.

ΚΙΔΑΟΣ, ἡ, ἡ, asinus, apud Dores.

Κίλυφος, eos, τῶ, cortex.

KIMBE PINON, υ, τῶ, vel ut alii εμβριτικόν, et κηβερίτικόν, vestimenti pretiosi genus: an à Cimbrîa, vel Cimmerio, oppido Asiae?

ΚΙΜΒΗ, sen κίβη, κος, δ, ἀκίμβη, vel vespum vel apuni genere; item parvus, sordidus.

ΚΙΜΟΑΓ'Α, ας, ἡ, CIMOLLA, terra, ex insula Cimole.

KINA' BPA, ας, ἡ, canum cibus. item factor quem caprarum alæ red dunt, et generaliter factor.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κινάβω, oleo, futeo: à præced ΚΙΝ'ΑΔΟΣ, ἡ, τ, et υ, δ, vul pes: apud Siculos hono. vaser et versutus, est et κινάβος, vulpes, et κινάβος, vaser.

Κλάνιον, *υ*, τὸ, *armilla*
 Κλαζ, *ακός, ἡ, clavis, vox* Dorica
 κα à κλείω.

Κλῆζω, *vel ut alii κλαζῶ, fut. 1.*
 Dor. pro κληῖσω, ex κληῖζω, *claudio*,
 f. κληῖσω, et Dor. κλαζῶ, ἢ verso
 in *g* binc. a. 1. ἐκλαζα. sic κλαζον,
 Dor. pro κληῖσον, a. 1. imperat.

Κλάσισα, Dor. pro κλαῖσισα, *præs.*
 part. f. g. verbi κλαίω, *fleo*.

Κλάτεις, *έντος, α. 2. part. pass.*
 verbi κλείπω, *furor*, f. ψω, a. 2.
 ἐκλαῖπον.

Κλαρονόμως, *acc. plur. Dor. pro*
κληρονόμους, hæredes.

Κλῆρος, Dor. pro κληρος, *s, ὄ,*
sors, hæreditas.

Κλάρωσι, *conciliavit, Ion. et*
 Dor. pro ἐκλήρωσι, a. 1. verbi κλα-
 ρώω, pro κληρώω. Th. κληρος, *sors*.

Κλάσας, *αντος, α. 1. part. act.*
 et κλάσαι, a. 1. inf. et
 Κλασθήσις, *gen. sing. a. 1. part.*
 pass. f. g. à κλάω, *frango*, f. άσω,
 a. 1. pass. ἐκλάσθη.

Κλαῖσις, *ως, ἡ, fractio*: et
 Κλάσμα, *άτος, τὸ, fragmentum,*
frustum defractum: à perf. pass.
 verbi κλάω, *frango*.

Κλασῶ, *claudam, Dor. pro κλαί-*
 σω, f. 1. à κλείω, *claudio*.

Κλαύη, *ας, ἡ, nomen insulæ,*
Græcæ vox fracta.

Κλαυδία, *ης, ἡ, nomen mulieris,*
 Latine quasi *clauda*.

Κλαυθῶν, *ῶ, δ, fletus, ploratus*;
 à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Κλαυθυρίζω, f. ἴσω, *fleo, vagio,*
 et in *fletum adduco*: ab eodem Th.

Κλαυθυροτρῶς, *ῶ, δ, ejulatus*: à
 præced.

Κλαυθῶν, *ῶνος, ὄ, fletus, locus*
fletium. Th. κλαίω, *fleo*, fut.
 κλαύσω.

Κλαυσάται, 3. sing. fut. 1. med.
 Dor. verbi κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω,

Dor. κλαυσῶ, f. 1. m. κλαυσῶμαι,
 Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσσει, 2. plur. f. 1. ind. act.
 verbi præced.

Κλαυσῶ, f. 1. Dor. pro κλαύσω.
 Vide κλαυσάται.

ΚΛΑΨΩ, *frango, mutilo, fut. 1.*
 κλάσω, p. κέκλακα, a. 1. ἐκλάσω, a.
 1. inf. κλάσαι, a. 1. part. κλασας,
 αντος' perf. pass. κέκλασμαι, a. 1.
 pass. ἐκλάσθη, præc. part. pass.
 κλαμένους, *η, οι*.

Κλείρις, *voc. sing. à*
 Κλείριοςτος, *ῶ, nomen proprium.*

Κλεινός, *pro κλεινός, inclutus,*
celeber. Th. κλείω, *celebro*.

Κλειθῶν, *όνος, ἡ, Vide in κληῖω.*
 Κλειθῆσαι, 3. sing. fut. 1. pass.
 per Sync. pro καλεθῆσεται, à κλείω.

Κλεία, *res præclare gesta, nom.*
 plur. κλεία, et contr. κλεία' à κλέος,
 eos, τὸ, gloria. Th. κλείω, *celebro*.

Κλείωω, *CLAUDO, ὀδσερο*: à
 κλείς, ὀδς, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλείτε, *celebrate, 2. plur. præc.*
 imperat. act. verbi κλείω, *celebro*.

Κλειθρία, *ας, ἡ, rima*: et
 Κλειθρον, *υ, τὸ, claustrum, sera*;
 CLATHRUM: à κλέω, *claudio*

Κλεινός, *ἡ, ὄν, celebris*: à κλείω,
celebro.

Κλέξαι, Dor. pro κλείσαι, a. 1.
 inf. act. à κλείω, *celebro*.

Κλείωσαι, *celebres, nom. pl. part.*
 præc. s. om. g. à κλείω, *celebro*.

Κλείς, *κλειδός, ἡ, CLAVIS, acc. 3.*
 plur. κλείδς, et per Sync. κλείς,
 Th. κλείω, *claudio*.

κλείσαι, a. 1. inf. act. et
 Κλεισθῶ, *ῆς, η, a. 1. sub. pass. à*
 κλείω.

Κλεισός, *ἡ, ὄν, clausus, qui claudī*
solei.

Κλειτῆς, *acc. plur. κλειτῆν, acc.*
 sing. s. om. g. à κλειτός, *celebris*.

Κλειτορίς, *ἴδος, ἡ, myrtus, in na-*
 turâ muliebri: à κλείω, *claudio*.

Κλειτός, *ἡ, ὄν, celebris, incly-*
tus: à κλείω, *claudio*.

ΚΛΕΙΩ, *claudio*; item *celebro,*
metoro, fut. σω, perf. κέκλεικα, a.
 1. ἔκλεισα, a. 1. sub. κλείσω, *ῆς, η,*
 a. 1. inf. κλείσαι, perf. pass. κέκλει-

σμαι, et κέκλειμαι, perf. part. pass.
 ἐκκλεισμένους, *η, οι, a. 1. pass. ἐκ-*
 κλεισθῆν, *ῆς, η, a. 1. sub. pass. κλει-*
 σθῶ, *ῆς, η*.

Κλειῶ, *ῶος, contr. ῶς, ἡ, Clio, una*
musarum: à κλείός.

Κλέμμα, *άτος, τὸ, furtum, strat-*
agma: à κλέπω, *furor*. perf. pass.
 κέκλεμμαι.

Κλεμῶς, *χελώνη, testudo*: quia se
 sub testâ veluti κέπτει, id est, *oc-*
cultat.

Κλέοβις, *juvenis, filius Cydippes*;
 acc. Κλέοβιν.

Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, *cele-*
bro. Th. κλείω, idem.

Κλέοπας, *υ, ὄ, CLEOPAS, no-*
men viri, Gr. qu. interpret. omnis
gloria.

Κλέοπατρα, *ας, ἡ, nom. reginæ*
Ægypti et plur. mul.

Κλεοπάτρη, *dat. sing. Ion. à præc.*
 Κλέος, et κλείος, *ως, τὸ, gloria,*
celebritas; fama, rumor. Th. κλείω,
celebro.

Ελέπτας, *υ, ὄ, Dor. pro κλέπτης,*
υ, ὄ, fur.

Κλέπει, *falle, præc. imperat. et*
 κλέπειν, *furari, præc. inf. à*
 κλέπτο, q. v.

Κλέπτης, *υ, ὄ, fur*: ab eodem. Th.
 Κλεπτική, *ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars*
furandi: à

Κλεπτικός, *ὄ, ὄν, furax, furtis de-*
ditus: à κλέπτο.

Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα,
occlans, occultans, præc. part. s. om.
g. ab eod.

Κλεπτόμενος, *præc. part. pass. à*
 κλέπτ.

Κλεπτορία, *ας, ἡ, fur*. Th. κλέπτο.

ΚΛΕΨΙΤΩ, *furor, CLEPO, oc-*
cupio, s. om. facio aut dico, fallo, de-
capio, f. ψω, p. κέκλεσα, a. 1. ἐκ-

κλεψα, a. 1. sub. κλέψω, *ῆς, η, et in*
 3. pl. κλέψωσι, a. 2. ἐκλάτω, perf.
 p. κέκλεμαι, p. med. κέκλε-
 ται, à κλέω, *claudio*, dict.

volunt. Hinc Angl. τὸ κλεπ, id
 est, *annusmecti*, &c. pro κλεπτο
 claudendo suffragari.

Κλῆρας, *τὸ, rupes: quod à κλίω,*
 quia scil. *acclivis*.

Κλεβνίκος, Dor. pro κλεβνικός:
 ex κλείος, *gloria, et victr, victoria*.

Κλέψας, *furatus, a. 1. part. act. et*
 Κλέψεις, 2. sing. f. 1. κλέψωσι,
 3. plur. a. 1. sub. verbi κλείπω,

furor, q. v.

Κλεψύδρα, *ας, ἡ, CLEPSY-*
DRÆ, instrumentum horology-
um; fons quidam Athenis: ex
κλέπω, furor, et ὕδωρ, aqua.

Κλέων, *ῶνος, ὄ, CLEON, dux*
Atheniensium.

ΚΛΕΩΝΙΑ, *ας, ἡ, helenium, herba.*
 Κλή ην, *nomiatim, adv. à καλέω,*
voco.

Κληροῖσσομαι, *vaticinor, vates con-*
sulo: f. 1. med. ἴσομαι peculiaritèr
 κληροῖσσομαι, *de augurio dicitur,*
hariolari: hinc

Κληροῖσμέ, *ῶ, δ, vaticinium.*
 Κληρός, *έος, τὸ, serps*. à κλείω.

Κληρών, *όνος, ἡ, fama bona, glo-*
ria, omen bonum, Poët. κληρόν
 ex κληζῶ. Th. κλείω, *celebro*; at

Κληρόν, 2 Reg. i. 10. exponitur
armilla; sed pro τὴν κληρόνα, *rectius*
legitur χλιδῶνα.

Κληῖν, *præs. inf. Ion. pro κλείεν,*
claudere.

Κληζῶ, *pro κληζῶ, claudio*.

Κληθίντος, *gen. sing. a. 1. part.*
 pass. et

Κληθήσομαι, *η, εται, fut. 1. pass. et*
 Κληθήτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à

καλέω, *voco*.

Κληθρα, *ης, ἡ, alnus*; quod à
 κλάω, *frango*.

Κληθρον, *υ, τὸ, claustrum, sera,*
peragulum: à κλίω, *claudio*.

Κληθρος, *υ, ἡ, alnus*: q. a. κλάω,
frango.

Κληθῶ, *ῆς, η aor. 1. sub. pass.*
 verbi καλέω, *voco*.

Κληζῶ, *fut. ἴσω, claudio*: item
celebro. Th. κλείω, idem.

Κληζῆς, *ἴδος, ἡ, claris, ut κλείς, vel*
 aliquid clari si nile, *sedes nauclis,*
transitum: ab eod. Th.

Κλησιαι, a. 1. infin. act. verbi
 κληζῶ, vel

Κλησω, *pro κλείω, claudio celebrō*
 ΚΑΗΨΜΑ, *ατος, τὸ, palnes, virgo*
ritea, quia fragilis: à κλάω, *frango,*
 et κλάω est ὁσάδημα, Hesych. hinc

Κληψάτις, *έδος, ἡ, et*
 Κληψάτιον, *τὸ, villicula, partium*
sarmentum, dim. à præced.

Κληρατόμοι, *pampinis et sar-*
mentis opacor et sylvescu.

Κληρῆς, *ατος, ὄ, CLEMENS,*
nom. viri.

Κληροδοσία, *ας, ἡ, horriditatis di-*
 visio: à

Κληροδοσία, f. ἴσω, *sorte divido,*
hæredem scribo.

Κληροδότης, *υ, ὄ, testator qui per*
sortem dat: à præced.

Κληρονομία, *τὸ hæreditatem adeo*
hæreditatem iure obtineo, possideo

f. ἴσω, p. κληρονομήμα, a. 1. sub
 act. κληρονομῶ, *η, η, a. 1. infin.*
 act. κληρονομοῦμαι ex κληρος, *sors,*
 et ἴω, *scio*.

Κληρονομήτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομῶ, quod vide.

Κληρονομία, as, ἡ, hæreditas: actio κληρονομῆν ab eod.

Κληρονομός, u, ὁ, hæres, qui κληρονόμος, dividit.

ΚΛΗΡΟΣ, u, ὁ, sors, patrimonium, sortitio, portio, agrī coloro data; * quia olim hæreditas sorte dividebatur: mox omnia bona quacunque ratione parta, φθειρών τῶν κληρῶν τοὺς κλήρους, Herodot. Melpomene, Syrorum agros viduas. Sic et Hes. Op. 341. v. 1. (1. 1. v. 1.) Est et κλήρος, verniculus qui in fano nascitur, Plin. lib. ii. 11. 16.

Κληροχλία, hæreditatis aditio: à Κληροχός, u, ὁ καὶ ἡ, qui κλήροισι, qui aliquid sorte sibi attributum tenet.

Κληρώω, sorte lego, sorte deligo: f. ὄσω, p. κεκλήρωκα, præs. pass. κληρώομαι, ἔρω, in sortem adsciscor: a. 1. pass. ἐκλήρωθην, in sortem adscilus sum. Th. κλήρος, sors. Κληρώομαι, sortiar: f. 1. m. præced.

Κληρωτή, sortitio, in sortē, adverb. Th. κλήρος, sors.

Κληρώτης, ἡ, δι, sorte lectus Th. κλήρος, voc, f. vocatio, officium. Th. κλέω, voco.

Κληροί pro κλήσιον, a. 1. imperat. act. verbi κληίζω, clando, celebrō. Th. κλείω, idem. Lt.

Κληροί, sine i subscripto per Sync. pro κλάσειον, a. 1. imperat. act. verbi κλέω, voco: a. 1. ἐκλάσει.

Κληρέως, ἐς, ἐσ, =dj. verbal vocandus: à 3. sing. perf. pass. verbi κληρέω.

Κληρέω, in jus voco testimonii ζεεαδι causā, sum κληρέω ab eod. Κληρέωτος, ὁ, apparitor, qui in jus vocat: ab eod.

Κληρέω, gen. sing. f. g. à Κληρέω, ἡ, δι, appellativum, a. 1. m. Κληρέω, ὁ, u, uoculus, a, um: ab eod. Lt.

Κληρέω, u, ὁ, vocator, accersitor, prætor, nunciator, minister maioribus jus dicentis, testis: à κλέω.

ΚΑΛΒΑΔΙΟΝ, u, τὸ, herbo genus. ΚΑΙΒΑΝΟΣ, u, ὁ, CLIBANUS; qui et κλίβανος, in quo hordeum torrefactum: ex κλίβη, hordeum, et βαίνω, furax.

Κλίβανος, u, ὁ, τὸ, pluga, tractus, CLIMAX, dicitur, inclinatō: à κλίω.

Κλίμακός, ἡ, ὁ, scalæ gradus: annis scabillis: à ΚΑΙΜΑΞ, ἄκος, ἡ, scala, gradus, CLIMAX: qu. à κλίω. Hinc Angl. to CLIMB.

Κλίμαξ, ἡ, ὁ, vilis. Th. κλίμαξ, ἡ, ὁ, et Dor. κλίμαξ, lectus: à κλίω, reclino.

Κλίμαξ, Ion. pro κλίμαξ, dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίω, κλίμαξ, u, τὸ, lectulus: ab eod. Th.

Κλινικός, ἡ, δι, CLINICUS, in lecto decumbens, agrotus, lecto affixus: à κλίνω.

Κλινόμεν, 1. pl. præs. ind. act. et Κλινόμενος, inclinans: præs. part. pass. à κλίνω.

Κλινικός, u, ὁ, z ἡ, lectorum fabricer: à κλίνη, lectus.

Κλινέριον, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω. Κλινέριον, ἡ, ὁ, lectus, lectica, ciærus clausus: à κλίνω.

ΚΛΙΝΩ, inclino, reclino, reflecto, avertō: fut. ἴνω, perf. κέκλιθα, aor. 1. ἐκλίνα, perf. pass. κέκλιμαι, παται: undè est κλίμα, aros, τὸ, regio, cæli inclinatio, tractus: perf. med. κέκλινα, undè κλίνη, ἡ, lectus.

Κλίσια, as, ἡ, locus ubi discumbitur, discubitus, tabernaculum, tentorium, casa: et Κλίσιαδες, al, januæ bifores. Th. κλίνω.

Κλίσια, ἡ, ὁ, Ion. pro κλίσια, quod vide, et Κλίσιαθην, ex tentorio: adv. de loco: κλίσιαθῆ, ad tentorium: à præced.

Κλίσιαθον, u, τὸ, idem quod κλίσια, vel ovile, caula, stabulum. Th. κλίνω, reclino.

Κλίσιας, uos, ἡ, flexio: acc. κλίσιας ab eod.

Κλίσιας, u, ὁ, torus discubitorius, sella recubitoria, dat. pl. Ion. κλίσιας, et Κλίσιας, uos, τὸ, deveritas: latus in quod res aliqua κλίσιαται. Th. κλίνω, quod vide.

Κλίσιος, uos, ἡ, vallis, montis declivitas: à præced. Th. Κλίσιος, u, ὁ, collare, vinculum quo collum κλίσιαται. Th. κλίσια, claudō.

Κλίσιαθον, turbabantur: 3. pl. imperf. med. Ion. à Κλίσιαθω, -ω, f. fosi, commoveo, concutio, turbulentum reddo: à κλόσος. Undè

Κλόσισις, uos, ἡ, motus, agitatio. Κλόσισις, uos, ἡ, spinæ dorsi, coenzid, q. à κλίνω, uos, ἡ, venter.

Κλίσιαθῆ, gladiolus ad femora suspensus: à præced ΚΛΟΝΟΣ, u, ὁ, tumultus, strepitus, perturbatio. Hinc Angl. a CLOWN.

* Κλοπέω, f. εἶσω, furor. Κλοπέω, -ω, f. εἶσω, idem: à Κλοπέω, ἡ, furor: à p. m. κέκλοπα, verbi κλίω, furor.

Κλοπέρος, u, ὁ, furivus, a, um, furto alii: ab eod. Th. Κλοπέρος, adv. furtim: à præced Κλοπέρος, f. εἶσω, verba do, decipio, lotentèr furor et subduco tenipus, subterfugio tergiversor.

Κλίσιον, sigillum. Hinc περικλίσιον.

Κλίβανος, herba que et ἄκισθη, Latine parietaria dicitur. Κλίβανος, uos, ἡ, fluctus, unda, ostes. Th. κλίβανος, ohlio.

Κλίβανος, fluctibus, agitator, fluctio: f. m. ἴσσομαι, a. 1. pass. ἐκλίβανισθῆ, uos, n. ab eod.

Κλέω, audivit: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à κλέω, audio.

Κλέωσκον, abluēbat: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκλυε.

Κλέωσκον, inundanti; dat. sing. part. præs. pass. à ΚΑΥΖΩ, abluo, eluo, chlytere perluo, purgo, inundo; sonum, ut fluctus, edo: hinc κατάκλυσις, uos, ἡ, diluvium, inundatio.

Κλέω, audi: præs. imperat. à κλέω, vel ut alii volunt, pro κλέω, à κλέω, audio.

Κλέωσκον, uos, ἡ, uxor Iapeti; item ancilla Helenæ: à Κλέωσκον, uos, clorus.

Κλέωσκον, audirem: præs. opt. à κλέω, q. v. Κλέωσκον, Ion. pro ἐκλυον, audiverunt: 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κλυστή, ἡ, ὁ, CLYSTER, id quo alvus eluitur, item ipsum instrumentum quo medicamentum injicitur. Th. κλύω, abluo.

Κλυτή, nom. pl. n. g. à κλυτός, inclutus. Th. κλέω, audio.

Κλυταίμνηστρος, uos, ἡ, CLYTEMNESTRA, uxor Agamemnonis, quem trucidavit.

Κλυτάκροτος, uos, ὁ, z ἡ, qui fert inclutus fructus: ex κλυτός, inclutus, et κροτός, fructus.

Κλυτόπαις, uos, ὁ, z ἡ, inclutus equus: à κλυτός, inclutus, et πάλος, pulvis equinus.

Κλυτός, ἡ, δι, vel κλυτός, uos, ὁ, z ἡ, vocalis, cuius vox auditri potest, strepitum edens, inclutus, clorus: κλυτή, alma: à κλέω, audio.

Κλυτοτέχνος, uos, ὁ, z ἡ, inclutus artificium: ex κλυτός, inclutus, et τέχνη, artificium.

Κλυτοτόπος, uos, ὁ, z ἡ, arcu et jaculis insignis.

ΚΑΥΩ, uos, ἡ, cavea avium. ΚΑΥΩΖΩ, f. ζω, clamor more gaudiorum; item explodo è theatro, sibilo. Hinc Angl. to CLUCK, sive CLOCK, gallinarum vox.

ΚΑΥΩΘΩ, f. ὄσω, neo, torqueo, glomero: et fatalitèr destino: undè κεκλυώμενα dicuntur fato destinata. Hinc Angl. to CLOTHE, &c.

Κλυθώδης, uos, ἡ, Parcarum natum à κλέω, quia filium vitæ nel.

Κλυθώδης, uos, ὁ, asper, clivus: locus in quo sunt κλώμακας: à κλώμαξ, akos, ὁ, asperitas, quod à κλίμαξ, quasi κλιμακείος, scalæ cogens, ascensus difficilis: vel ut alii à κλάω, frango.

ΚΛΩΝ, ὄσος, ὁ, ramus, vel surculus, qui deputari solet; accus. singul. κλώνα, accus. plur. κλώνας. Hinc

Κλωνοι, uos, τὸ, ramulus: qu. à κλάω, frango.

Κλωπῆς, uos, ὁ, nomen viri contract. ex Κλέπας, gloria patris.

Κλωπῆς, uos, ὁ, furor. Th. κλέπω, furor. Κλωπέω, f. εἶσω, furor, ab eod.

Kofo, intelligo, sentio, pro volo aut. ex κοῖω, pro καὶω, quod vide.

KO'ΘOPNOC, υ, δ, COTHURNUS, calceus, utrique pedi et utrique sexui aptus; inde homo inconstans, &c.

Koθῆpoc, vulpes: et Koθῆpoc, υ, δ ζ η, caudam abscondens, et hinc fucus, quia aculeum abscondit; inde iners fur: ex κεῖθω, et ἐρά.

KOΓ', κοί, vox porcellorum.

Koίn, Ion. pro ποία, scil. ὀδῶ, quā τινά, quā ratione? Sic et κοίος, η, ον, Ion. pro ποίος, qualis?

Koικῶλλα, circumspicio, ut sit κύλω βλέπειν.

Koιλᾶδος, gen. sing. à κοιλᾶς, quod vide.

Koιλᾶνω, f. ἄνω, cavo, exintero, detraho, a. 1. ἐκοιλᾶνα. Th. κοίλος, cavus.

Koιλᾶς, ἄδος, ἦ, vallis caverna; item mare: ab eod. Th.

Koιλᾶς, et κοίησει, dat. pl. Ion. pro κοιλᾶσι: à κοίλος.

Koιλῆn, ης, ἦ, concavum, pars navis: ab eod. Hinc Angl. A KEEL.

Koιλῆpαvta, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλᾶνω, cavo.

KOIAI A, ας, ἦ, venter, alvus: qu. à κοίλος, cavus. Tum et canalis, pro quem aqua ducitur.

Koιλᾶϊκός, ἦ, ὄν, laborans morbo fluida κοιλίας, CÆLIACUS: à πρᾶced.

Koιλῶδαμων, ονος, δ ζ ἦ, parasitus, qui κοιλία servit, ut δαίμων, cuius venter Deus est.

Koιλῶσpῆpoc, υ, δ, ventrale: qu. sine in m ventris: quod supra ἐκιδῶν δέεται.

Koιλῶσῆpoc, υ, δ ζ ἦ, Epithetum loci qui cavam plantitiem habet: δ ἐκιδῶν πῆδον ἔχων.

KOIAOC, κοίη, κοίλον, cavus, concavus, depressus: κοίλος, ἀργυρῆ, argentum vivum, quia tangenti se aperit et cavum exhibet: nisi potius sit argentum excavatum sine celatum: κοίλον, vola, cavum pedis; τα κοίλα, ων, ilia, cava lateris. Hinc CÆLUM, apud. Lat.

à concavitate: et hinc Angl. TO COIL UP, i. e. ita convolvere, ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis et angulibus convolutis videre est.

Koιλoσapῆμῶ, fucio κοιλῶσapῆμῶν, fucio, camero: f. ἦσω, a. 1. ἐκοιλῶσα, ας, ε' à

Koιλῶσapῆpoc, υ, δ ζ ἦ, cava habens stabula, laqueatus, contignatus: ex κοίλος, cavus, et σᾶpῆpoc, stabulum.

Koιλῶσapῆa, ας, ἦ, vitium illud quo vox in ore quasi in specu obscuratur, et velut in recessu auditur. Quint. l. i. c. 9. à

Koιλῶσapῆpoc, υ, δ ζ ἦ, qui quasi cavo ore loquitur: ex κοίλον, cavum, et σᾶpῆpoc, τῶ, os.

Koιλῶσapῆa, ας, ἦ, CÆLOSYRII, regio sic dicta, Syriæ pars: rectius Κοιλῶσapῆa.

Koιλότης, ητος, ἦ, cavum: à κοίλωc.

Koιλῶω, f. ὠσω, cavo: à κοίλωc. Koιλῶμα, ἄτος, τῶ, cavum, ulcus in cornu tunica oculi, mare; item alvus flentis: à πρᾶced.

Koιλᾶθ', pro ἐκοιμῆτο, dormiebat, 3. sing. imperf. pas. Ion. à

KOIMATOC, ὠ, f. ἦσω, p. ηκα, ὄρητο, in lecto colloco: præs. pass. κοιμάμαι, -ῶμαι, dormio, obdormio, morior: præs. part. κοιμάμενος, -όμενος, perf. pass. κεκοιμημαι, perf. part. pass. κεκοιμημένος, η, ον, mortuus; a. 1. pass. ἐκοιμήθην, ης, η, f. 1. pass. κοιμηθήσομαι. Hinc

Koιμηθῆc, cīca, ἐν, sopitus, a. 1. part. pass. et

Koιμηθῆναι, a. 1. inf. pass. et Koιμηθῆτω, a. 1. imperat. pass. verbi κοιμάω.

Koιμησαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et Koιμησασθε, cubate, 2. pl. a. 1. imperat. m. ejusd.

Koιμησις, εως, ἦ, somnus, mors: Koιμητήριον, υ, τῶ, CÆMETERIUM, locus in quo dormitur vel sepelitur: à κοιμάω.

Koιμῶω, idem quod κοιμάω, q. v. * Κοινᾶ Ἀσίας, certamina communiter Asiæ consularis, urbium impensis et communi earum concursu celebrata, modo Smyrnæ, Ephesi, Pergami, &c. habita: Quæ inter regiones Ioniam, Lydiam, Cariam, Phrygiam, Mysiam, Æliam, continebatur, iis præsidebat Asiarcha, et victores civici coronabantur, ut ex eorum superstitiis nummis patet, Vid. Vaill. de Num. Græcis, p. 337. Spahn. de Præst. Num. Diss. ix. l. iv. p. 610. Ed. fol.

Koινῶσpῆa, Pind. pro κοινῶσpῆa, Th. κοινός, communis.

Koινῶσαντες, Dor pro κοινῶσαντες, vel pro κοινῶσαντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω, κοινῶω, communico: f. ὠσω, ab eod. Th.

Koινῶ, communiter: adv. à κοινῶc.

Koινοί, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. contract. pro κοινῶει' et in 3. sing. præs. sub. act. contr. pro κοινῶῃ et in 3. sing. præs. opt. act. contr. pro κοινῶοι. Et in 2. sing. præs. ind. et sub. med. et pass. contr. pro κοινῶῃ' à κοινῶω, quod vide.

Koινολογῶμαι, vel κοινολογῶμαι, aliquid cum aliquo communico: ex κοινῶc, et λέγω, dico.

Koινολογία, ας, ἦ, collocutio, consultatio: expon. et conjuratio; ex iisd.

Koινολογίζομαι, colloquor.

* Κοιμῆναι, ας, ἦ, canomya, Hieron. omne genus musarum. Exod. viii. 21. in Lxx. Psal. lxxviii. 45. idem quod παρμυῖα apud Aquilam, ex κοινῶ, et μυῖα. Rectius tamen forsitan ut in Editt. legitur κενῶμναι.

* Κοινῶ Ἀσίας, commune Asiæ, sic dictum corpus federatum civitatum, quæ s' prædictam socie-

tatem inibat. Vide Reines. Ins. v. 22. Vide Κοινᾶ Ἀσίας.

KOINO Σ, ἦ, ὄν, communis, publicus, vulgaris, sodietate gaudens; profanus, impurus, immundus, per Hebr. facili, comis ut Lat. communis; a quæ, jus, de judice. Hinc -ὸ κοινῶν, vel τὰ κοινᾶ, res publica, commune commodum.

Koινότης, ητος, ἦ, communitas, consortium, societas, lenitas, facilitas: à πρᾶced.

Koινῶω, -ῶ, communico, commune reddo, impertio, confero cum aliquo; item polluo, inquinio, pro impuro habeo, f. ὠσω, perf. κεκοινῶκα, a. 1. ἐκοινῶσα, a. 1. inf. act. κοινῶσαι, ab eod. Th.

Koινῶ, dat. sing. à κοινῶc.

Koινῶν, ὠνος, δ, Poët. pro κοινῶνός, socius, q. v.

Koινῶνω, -ῶ, communico, impertio, particeps sum, f. ἦσω, perf. κεκοινῶνηκα, a. 1. ἐκοινῶνησα. Th. κοινῶς, communis.

Koινῶνῆσαι, dat. plur. a. 1. part. act. κοινῶνῆσας, avtos, verbi præsced.

Koινῶνῆa, ας, ἦ, communico; beneficentia: elemosyna. Th. κοινῶc.

Koινῶνῆκός, ἦ, ὄν, sociabilis, non difficilis, non fastuosus, qui est facilis convictis: à

Koινῶνός, ἦ, δ ζ ἦ, socius particeps, in dat. pl. κοινῶνός. Th. κοινῶc.

Koινῶνῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi κοινῶνῶω.

Koινῶς, adv. communiter, uno animo.

Koινῶτερος, comp. grad. à κοινῶc.

* Κοινοφιλῆa, ας, ἦ, publica utilitas: ex κοινῶc, et ὠφελῶ, prosum. D. S.

KO'Ξ, ἶκος, δ, palmæ arboris quædam species.

Koιδῆς, sacerdos, qui et κοίης.

Koίos, qualis, Æol. pro ποίος; et Koίos, α, δ, CÆUS, filius Cæli et Terræ, pater Latonæ. Hes. Th. 135, et 405.

Koιφοῖpῆpoc, gravida, quia κοίος, id est κῆος φέρει.

Koιρανῶντα, acc. sing. part. præs. verbi κοιρανῶω.

Koιρανῶντι, Dor. pro κοιρανῶσαι, regunt, gubernant, à

Koιρανῶω, impero, princeps sum, f. ἦσω, p. κεκοιρανῆκα: à

KOIPANOC, υ, δ, princeps, dominus: quod à κῆος, auctoritas, quam dominator habet in subditos: hinc κοιρανῶω, dominor, impero: est et

Koιpᾶνός, υ, δ, CÆRANUS, auriga Merionæ, Hom. Il. 17.

KOIEY'PA, ἠτορ Alcæonidis Atheniensis, nobilis et opulenta, sed luxuriosa.

Koιτάω, et κοιτάω, in lecto colloco: et præs. med. κοιτάζομαι, jaceo, in lecto cibo: à κοίτη.

Koιρατός, αἶα, αἶων, qui cubitum, qui lectum petit; κοιταῖον γίνεσθαι,

cubare, noctu jacere. Th. κοίτη, lectus.

Κουτάζατα, Dor. pro κοιτάζατα, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, hinc κοιτάζω, dormio, f. σω, et ζω* hinc a. 1. κοιτάζα.

ΚΟΙΤΗ, ης, ή, cubile, lectus; κοιται, αν, αι, libidines; qu. à κείμαι, cubo: hinc

Κοιτιον, υ, τδ, dormitorium, cubiculum.

Κοιτις, ιδος, ή, parva κοίτη, lectulus, specialiter capsula in quâ mundus muliebris servatur: à præced.

Κοιτρον, acc. sing. à Κοιτρος, υ, δ, cubile; sompnus cubili. Th. κοιτρο, ilein.

Κοιτων, ανος, δ, cubiculum, et Κοιτωνιτης, υ, δ, cubicularius: ab eod.

Κόκαλον, υ, τδ, corona pretiosa, κόκαλα, όστρα.

Κόκκινος ης, ον, COCCINUS, cocco tinctus: à

ΚΟΚΚΟΣ, υ, δ, granum, bacca, COCCUS, color ex cocco factus puniceus, undè etiam pro purpura sumitur.

ΚΟΚΚΥ*ΑΙ, et κοκκίαι, αν, οι ζι αι, avi, majores.

Κοκκυει, canil, 3. sing. præc. ind. à

Κοκκύω, COCCUZO; canto ut cuculus vel gallus: à κοκκυξ, q. v.

Κοκκύηλον, prunum præcox, malum quod coccygis vocant: ex κόκκυξ, q. v. et μήλον, malum. Th. μηλέα, malus arbor.

ΚΟΚΚΥΞ, υγος, δ, CUCULUS: à sono, Angl. cuckoo: piscis quidam, grossus, galea, herba quædam, os in imo sacri ossis.

Κοκκύσειν, Dor. pro κοκκυζειν.

Κόκν, celeriter, Att. undè fortasse Angl. quick.

Κόλα, ή, venter; Suid. sive quia κόλον, id est, escam capit, sive quia κοίλη.

Κόλαβος, affula, buccæ parva: à κόλον, cibus.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, lascivè salto: indè genus saltationis petulantis et lascivæ κολαβριστός, est dictus. Sic Job. v. 4. κολαβρισθείσαν, vertitur κατεκλάσθησαν, à Sym. ταπεινωθήσαν.

Κολαβρος, υ, ή, porcellus, obscæna cantio.

ΚΟΛΑ*ΖΩ, punio, castigo, [* reprimo: άρχει τῷ άρματος ζι κολάζει τας τῶν ἱππων όρμας, currum regit, et impetum reprimit equorum.] f. σω, perf. κεκόλακα, præc. pass. κολάζομαι, punior, pænas do; a. 1. μέδωμαι, colasam, ω, ατο, a. 1. sub. m. κολάσμαι, η, ηται, p. pass. κεκόλασμαι,σαι,ται.

Κολάκας, acc. pl. à κολάζ, άκος, δ, adulator.

Κολακεία, as, ή, adulatio, assentatio; à κολακέω, adulator. Th. κολαξ.

Κολακείον, 3. sing. a. 1. sub. m. act verbi κολακέω.

Κολακεύτος, ία, τον, cui blanditidum est, adj. verbale à

Κολακέω, adulator, assentor, f. εόσω, p. κεκόλακευκα, a. 1. εκολάκευσα. Th. κολαξ.

Κολάκεις, υδος, ή assentatrix.

Κολακρίται, vel κολακρέται, et κωλακρίται, civilium pecuniarum questores.

ΚΟ*ΛΑΞ, άκος, δ, adulator, paravitus: à κόλον, cibus, quem questurit.

ΚΟ*ΛΑΙΠΤΩ, f. ψω, tundo, tundendo excavo, scalpo, sculpo: quod à κοίλος, cavus.

ΚΟ*ΛΑΪΣ, εως, δ, animal ultra ininitium.

Κολάσις, εως, ή, supplicium, cruciatus, punitio, [* amputatio arborum luxuriantium, obstaculum, 1. Joan. iv. 18. δ φόβος κόλασιν έχει, timor habet obstaculum, ubi Grot. legi vult κόλωσιν, male. 'Ο δέ * Αππιος άδρονών επί τησ' έλπίδος της κολάσεως, Appius insperato isto obstaculo perturbatus, Hal. Ant. 1. xi. p. 497. Sylburgius contra fidem Codd. legi vult κωλύσεως. Vid. Bos. Exerc. Phil.] à κολάζω, punio.

Κόλασμα, άτος, τδ, animadversio, cruciatus, pæna: et

Κολασμός, υ, δ, pæna, punitio: et Κολαστήριον, υ, τδ, carcer, locus supplicii, tormentum: à κολάζω, punio.

Κολάσονται, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κολάζω, punio.

Κολαφίζω, alaram alicui infringo, colaphum infingo, f. ψω, p. κεκολαφίκα hinc præc. pass. κολαφίζομαι, colaphis cædor: à seq. Th. κολάπτω, tundo.

Κολάφος, υ, δ, COLAPHUS, alapa. Th. κολάπτω, q. v.

Κολεϊτιν, gen. dual. Poët. pro κολεϊτιν, à κολεός, υ, δ, vagina.

Κολεϊτιον, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟΣ, et Ion. κηλεός, υ, δ, vagina, CULEUS: qu. κολεός, à κοίλος, cavus.

ΚΟΛΕΡΟΣ, -ά, -όν, glaber: hinc Κολεραϊ δίτες, oves glabræ seu brevem lanam habentes, apud Aristot. Hist. An.

ΚΟΛΕΤΡΑ*Ω, proculco.

Κολία, salatio quædam.

ΚΟΛΙ*ΑΣ, υ, δ, piscis quidam.

Κολιάω, salto, Hesyeh.

ΚΟ*ΛΛΑ, et κόλλη, ης, ή, gluten; quasi à κλείω, claudio.

Κόλλάβος, υ, δ, epitonium chordarum; verticillus citharæ, lyræ, &c.

à κόλλωψ, est et

Κόλλαβος, υ, δ, panis genus. Th. idem.

Κόλλω, glutino: f. ήσω, p. κεκόλληκα, præc. pass. κολλάομαι, τῶμαι, agglutinor, adhæreo, cum dat. a. 1. pass. εκολλήθηην, ης, η, a. 1. part. pass. κολληθείς, εντος. Th.

κόλλα, gluten.

Κολλήψης, qui κόλλαν έψει, glutinum coquit.

Κόλλη, ης, ή, gluten. Vide κόλλα.

Κόλλης, ησσα, ηεν, glutinatus Th. κόλλα, gluten.

Κολλήθητι, adjuuge, a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω, q. v.

Κόλλησις, εως, ή, glutinatio, concinatura, applicatio cucurbitula: Figura Rhetorica: à κόλλα.

Κόλλησις, panis Ægyptius.

Κολλησις, υ, δ, glutinator, et Κολλητός, η, όν, conglutinatus, benè compactus: à κολλάω, glutino.

Κόλλιξ, quod et κολιξ, panis rotundus, pastillus: à κόλον, esca.

Κολλήριον, υ, τδ, collyrium, idem quod κολλύριον.

ΚΟ*ΛΛΟΨ, οτος, δ, corium durius in cervicibus et dorsis boum, &c. in pl. κόλλωτες, dicuntur verticilli citharæ, quibus chordæ intenduntur. Hinc Anglice forsan COLLOPS.

Κολλυβισις, υ, δ, nummularius, trapezita: à

ΚΟΛΛΥ*ΒΟΣ, υ, δ, COLLYBUS, species numismatis; bus in numismate parvo sculptus, quasi κολλώμενος βῆς. Sumitur et pro permutatione: hinc vox præced.

ΚΟΛΛΥ*ΡΑ, as, ή, panis parvus, crustum, COLLYRÆA.

Κολλυρίζω, f. ψω, opus pistorium facio, placentas paro: à præced.

ΚΟΛΛΥ*ΡΙΟΝ, sive κολλήριον, υ, τδ, COLLYRIUM, genus medicamenti oculorum, quodvis medicamentum oculorum: quod adhibebatur ad resignandas literas, ne fraus sentiretur.

ΚΟΛΛΥ*ΡΙΩΝ, ονομα, ανισ, nomen.

Κολοβία, υ, τδ, COLOBIUM, subucula: qu. κολοβί, sive manicis.

Κολοβοκερκος, υ, δ, ζι ή, caudâ truncatus: est κολοβίς, mutilus, et κέρκος, υ, ή, cauda.

Κολοβός, υ, δ, ζι ή, mutilus, truncatus: Th. κολοβω, amputo. Hinc

Κολοβώω, -ω, dejecto, mutilo, truncato, contraho; f. ήσω, p. κεκολόβωκα, a. 1. pass. εκολοβώθη, ης, η, f. 1. pass. καλ βω ήσομαι, η, εται.

Κολοβώσονται, 3. pl. fut. 1. pass verbi præced.

Κολοισια, graculorum modo vocin edo: à

ΚΟΛΟΙΟ*Σ, υ, δ, graculus, monedula.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ*Α, as, ή, et Κολ κάσιον, υ, τδ, fabæ Ægyptiæ radix.

ΚΟΛΟΚΥ*ΝΘΗ, sive κολακύνθη, ης, ή, cucurbita.

Κολοκύνθεις, ιδος, ή, cucurbita præripina, vel Alexandrina, vel cucumer amarus: à præced.

Κολοκύνθη, ης, id. q. κολοκύνθη

ΚΟ*ΔΟΝ, υ, τδ, cibus, intestinum, pro κώλον.

Κόλος, υ, δ, ζι ή, mutilus, truncatus: à κολώω, amputo.

Κολοσσαί, υς, αι, Colossæ, in Phrygia, in Asiâ min.

* Κολοσσαίος, οια, αϊον, Colosso magnitudine æquivalis. D. S. à

ΚΟΛΟΣΣΟ*Σ, υ, COLOSSUS, Rhodi status immense magnitudinis.

Κολοσσῶν, ὄ, δ, strepitus sarriventorum quum per terram trahuntur, strepitus, turba, tumultus: ex αὐρω, traho, et κολλός, antiq. strepitus.

Κόλοιροι, οί, COLURI, sic in sphaerica doctrinā vocantur duo circuli majores quicumq; alter transit p̄uncta Equinoctiorum, alter Solstitiorum, mutuo se secantes in p̄ctis utriusq; ad angulos rectos sphaericae: ita dicti quod semper altera eorum pars sub horizonte lateat: à Κόλος, ἡ, ὄ ζ ἡ, caudā mutilus, truncus, qu. κόλος ἰρᾶν.

ΚΟΛΟΥΤΕΑ, ας, ἡ, COLUTEA arbor: si quis eam mutilet, ipsa moritur: ergo à

ΚΟΛΟΥΩ, amputo, decurto, imminuo, debilito, f. σω, p. κα' hinc κόλος, ἡ, ὄ ζ ἡ, mutilus; κολοδός, ἡ, ὄ ζ ἡ, idem; κολοδῶ, mutilo; κολόδιον, ἡ, τῷ, tunica.

ΚΟΛΟΦΩΝ, ὄνος, ὄ, fastigium, summa manus, finis: hinc Κολοφῶνα ἐπιτιθεῖναι, COLOPHONEM, seu ultimam manum imponere.

ΚΟΛΠΟΣ, ἡ, δ, sinus, gremium: à κύλος, quia cœvus. Hinc Angl. GULF, de maris sinu.

Κολπῶν, ὄ, f. ὄσω, in sinus contraho, sinum efficio: à præced.

Κόλπωμα, ἄτος, τῷ, locus sinuosus, vestis sinuosa: à præced. verbo.

* Κολπῶσι, εως, ἡ, sinuatio: ab eod.

ΚΟΛΥΜΒΑΩΝ, ὄ, ἡ, aquas subdeō, f. ἡσω, p. κεκολύμμαι, qui colymbῶ à κολλός, mutilus, et φάω, appareo; nantes enim multii apparent: hinc

Κολυμβήρα, ας, ἡ, piscina, locus ubi natāre possimus: à præced.

ΚΟΛΥΤΕΑ, ας, ἡ, arbor quaedam ἰσῶν, diversa à κολοτέω, de qua supra.

ΚΟΛΧΙΚΟΝ, ἡ, τῷ, COLCHICUM, herba quaedam venenata, à regione Colchiorum.

Κολχίδ, ὄ, αἰ, Colchi, Asiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. Colonia.

* Κολωνία, αἰ, ἡ, colonia, Act. xvi. 12. qua voce et Ptolemæus utitur.

Κολοσσῶν, ὄ, δ, idem quod ΚΟΛΩΝΟΣ, ὄ, δ, tumulus, collis: qui καλὸς ὄνος, à κολύω, qui celerem progressum itinerantium impedit.

Κολοδός, ἡ, ὄ ζ ἡ, strepitus, tumultus, à κολοίς, graculus.

ΚΟΜΑΡΟΣ, ὄ, ὄ ζ ἡ, arbutus; est et κόμαρος, vel κόμμαρος, pro κόμαρος, piscis.

Κομάσαι, Dor. pro κομῆσαι, comam ferat, 3. sing. aor. 1 opt. act. à

Κομάω, ὄ, comatus siue, comam alo, f. ἡσω, p. κεκόμηκα hinc κομήν ἐπι τυραννίῃ, tyrannidem affectare, Herod. Th. κόμη.

Κομῆς, sonum edo, puto crepulo molarium.

ΚΟΜΒΟΣ, ἡ, δ, nodus in culinis et arundine, in vestitu ad ornatum narsurupium, crumena: hinc

Κομβῶν, ὄ, f. ὄσω, nodum necto: à præced.

Κομῆς, præ. inf. verbi κομῆω.

Κομῆτην, Ion. pro ἰκομῆτην, 3. du. l. imperf. act. à

ΚΟΜΕΩ, ὄ, f. ἡσω, curam gero, nutrio, alo; κομῆσκε, curabat, 3. sing. imper. Ion. pro ἰκομει, ἰκομει.

ΚΟΜΗ, ἡς, et Dor. κόμα, ἡ, COMA, cesaries culta; quod à κόπτω, seco, ut caesaries dicitur à caedendo; vel à κομῆω, curam gero, alo, orno. [* Κόμη τριχῶν, comae capilli, Epicharm. de Monarchis crinitis, et Num. vi. 5. ut debuit legi, non τρέφων κόμην τρίχα, Salm. de Cæsarie, p. 243.] Hinc Angl. A COMB, TO COMB, &c.

Κόμης, comes, praefectus: à Lat. comes.

Κομήτης, ἡ, δ, comatus, crinitus; dicitur κομήτης, subst. ἀσῆρη, stella crinita, COMETA. Th. κόμη, coma.

* Κομῆν, admōdūn, vehementer.

Κομῆν, ἡς, ἡ, actio τῷ κομίζεσθαι, cura, diligentia, advection; receptio: à κομίζω, q. v.

Κομῆματα, Ion. et Dor. pro κομῆματα, 1 plur. fut. 1 med. Att. verbi.

Κομῆω, curo, fero, porto, adporto, adveho, duco, effero sepelienti causa: præ. imp. κόμίζε' f. ἡσω, p. κεκόμηκα' a. 1. ἐκομίσα' præ. med. κομίζμαι, accipio, recipio, recivero, proteiscor; imperf. ind. pass. ἰκομίζομαι, -ου, -ετο, ferebar, -aris, -atur; f. 1. m. κομίσομαι, et Att. κομῆσαι, a. 1. m. ἰκομίσαι, ω, ατο, obtinui, a. 1. imperat. κομίσαι. Th. κομῆω, curo.

Κομίζαι, Dor. pro κομίσαι, redicere: a. 1. inf. act. et

Κομίζας, αἰτος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω.

Κομῖται, ἡ, εἶται, f. 1. m. Att. pro κομίσται, et κομῖω, f. 1. act. pro κομῖω, verbi ejusd.

Κομίσαι, κομίσασθαι, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομίσασθωσαν' et

Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω.

Κομίσται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd.

Κομισθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eod.

Κομῖω, Att. pro κομῖω, f. 1. act. ejusd.

Κόμω, ἄτος, τῷ, segnen, pars mīnna, et orationis fragmentum; accipitur et pro mōnata: à ἐκομῖμαι, perf. pass. verbi κομῖω, scindō.

ΚΟΜΜΙ, τῷ, GUMMI, lacryma arborum quarundam siccata.

ΚΟΜΜΟΣ, ἡ, δ, ornatus nimis, decoratus et supervacaneus, nitor, fucosus, fucus.

Κομῖς, ἡ, δ, planctus: sed κόμῖς, molaris: utrumque à

Κομῶν, ὄ, f. ὄσω, fucō, propter et tropicē. Th. κομῖς.

Κομωτής, ὄ, δ, complor, mango. Κομῶνται, comam habent: Dor. pro κομῶσαι, 3. pl. præ. verbi κομῶσαι.

Κομπάζω, crepulo, glorior, jactō. et

Κομπάζω, ἡ, δ, jactulor. et Κομπάζω, ἡ, δ, jactulor. à κομπάζω' et

Κομπάζω, crepulo, glorior, jactō. à ΚΟΜΠΟΣ, ἡ, δ, crepulus, propter apri dentes acuentis, sonitus, jactantia.

Κομπῆμα, ἄτος, τῷ, scilicet mentum, speciosus sermo: à

Κομπῆω, seu potius κομπῆσθαι, scilicet dico aut facio, scilicet cavillor: à ΚΟΜΨΟΣ, ἡ, δν, scitus, elegans; bellus, facetus, loquaculus: vaser: compar. κομψότερος, a. ον, elegantior. [* Hinc Lat. COMIS, quae vox ab origine fuit COMS, Markl. Q. Gram. p. 134. ed. 2.]

Κομπῶτης, ἡς, ἡ, elegantia: à præced.

Κοναβῆω, ὄ, f. ἡσω, et κοναβίζω, f. ἡσω, resono, sonum edo. Th. κόναβος, sonitus.

Κοναβῶς, edidit fragorem: a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναβίζω, resono.

ΚΟΝΑΒΟΣ, ἡ, δ, sonitus, strepitus

Κονός, cœvus, parvus. Gl. Cyr. ΚΟΝΔΥ, τῷ, poculum Persicum, vel Asiaticum.

Κονύβλη, ἡς, ἡ, tuber, vibex, ictus. Κονυβλήω, cædo poculo, vel nodo digiti percuto. Th. κόνυβλος.

Κονυβλισμός, ἡ, δ, plaga pugno impressa: à κενονδύλομαι, perf. pass. verbi κόνυβλήω.

ΚΟΝΔΥΛΟΣ, ἡ, δ, digiti articulus et junctura, pugnis, ictus qui fit pugno.

Κονυβλήω, cædo.

ΚΟΝΕΩ, festino, curro; ministro, famulor.

Κονία, ας, ἡ, pulvis, arena, cinis, calx: à κόνις.

Κονιάκος, ἡ, δν, pulverulentus: ab eod.

Κονιάω, ὄ, debello, pulvere impleo vel aspergo: f. ὄσω, p. κεκονίακα, p. pass. κεκονίαμαι, p. part. pass. κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus. Th. κόνις, pulvis.

Κονίσι, dat. pl. Ion. pro κόνιας' à κόνια.

Κονίζω, seu κόνιω, f. ὄσω, pulvere impleo, respergo, fædo: ab eod.

ΚΟΝΙΔΗ, ἡς, ἡ, CUNILIA herba, thymbra.

Κονιόντες, pulverem excitantes: præ. part. act. à κόνιω. Th. κόνις.

Κονίσις, ὄτος, ὄ ζ ἡ, calcamentum multifidum: quod totum pedem non tegit, sed à pulvere aspergitur: ex κόνις, et πῖς.

Κονιότος, ἡ, δ, pulvis excitatus et in aërem elevatus, pulvis, homo squalidus: ex κόνις, idem, et ὄσω, excito.

Κονιότῳ, εως, ὄ ζ ἡ, pulverulentus: à præced.

Κονίσις, idem quod κονιότος.

KO NIE, εως, η, pulvis, cinis: eodē
κόνης, ἰδος, η, lens, ovum pellicu-
larium.

Κοιτασῖλος, υ, δ, pulvis motus:
κλιεσ σαλευομένη' vel ab ἄλλοιαι,
saliō.

* Κοιτῖρα, as, η, arena in qua ex-
ercitatur athletae, exercitium in pul-
vere, Pl. de Animal. l. vi. c. 14.

Κοιτῖρα, pulvere impleo, pulvere
sedi, pulverem moveo vel exco. To
κόνης, pulvis. Unde et

Κοιτωδης, εως, δ ζ η, pulverulentus.
ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, υ, δ, arbor apud
Alexandrinus, Athen. l. 14. c. 16.

Κόνις, δ, CONNIS, nomen viri.
ΚΟ'ΝΝΟΣ, υ, δ, barba: hinc
Κοννοφερῶν, qui villosam barbani
φέρει. Sic

Κοννόφων, qui barbā tenuis sapi-
ens est, stolidus, vanus.

ΚΟΝΤΟΣ, ὄ, δ, CONTUS, quic-
quid longa et robusta: qu. à
κέντω, pingo. [* Hinc fit dimini-
tivæ formæ κόνταξ, inde Lat. con-
dex postea colex, propriè idem
quod trincus ramū vel arboris; de-
in translatum ad librum sive volu-
men instar ramī. Salm. ad Vopis-
ci Firmum. c. 3. inter Hist. August.
Script. vol. ii.]

Κόνυα et κνύα, ης, η, herbæ que-
dam coronaria, Plin. lib. xxi. cap.
9. 10.

Κόνων, ανος, δ, CONON, Athe-
niensis.

Κοπάξ, desino, quiesco: f. ἄω,
p. κεκόπακα' à κόπος, labor, lassitu-
ao. Th. κόπτω, scindo, &c. f. ψῶ,
p. m. κέσπα.

Κοπανίζω, tundo, f. ἴωω, p. pass.
κεκοπάνισμαι, part. -πανισμένος, tu-
sus.

Κόπανον, υ, τὸ, pistillum, quo ali-
quid κόπτωμεν, id est, tundimus in
mortario. Th. κόπτω, pulso.

Κοπῖν, a. 2. inf. act. à κόπτω,
scindo: f. ψῶ, a. 2. ἔκοπον, a. 2.
part. pass. κοπέις, cæsus: p. m.
κέσπα.

Κόπειον vel κόπαιον, υ, τὸ, frustum
ab aliquo integro desectum: et

Κοπέτις, ὄ, δ, planctus: à κόπτω-
μαι, plango: et

Κοπέτις, ἰος, δ, cælum, quo lapides
et similia cælamus: à κόπτω.

Κοπέη, ης, η, sectio, incisio, cædes,
strages; à p. m. κέσπα' à κόπτω,
cædo.

Κοπήναι, a. 2. infin. pass. verbi
κόπτω.

Κοπιῶω, laboro, fatigor, molestè
fero, fastidio: f. ἄωω, p. κεκοπιῶω,
perf. part. κεκοπιῶκός, ὄτος, defati-
gatus: à κόπος, labor: ab eod. Th.

Κοπίς, ἰδος, η, gladius, seu culter
aptus ad cædendum; item securis:
ab eod.

Κοπιῶντες, præ. part. act. pl.
num. κοπιῶντων, in gen. pl. ex κο-
πιῶω.

Κόπος, υ, δ, labor, negotium, mo-
lestia, lassitudo. Th. κόπτω.

Κοπῶω, ὄ, f. ἴωω, lessō, fatigo
Κοπρέω, stercoro, Eust. a. κόπρος.

Κοπρέω, ὄ, f. ἴωω, stercoro: ab
eodem.

Κοπρία, as, η, stercus. Th. κό-
προς, ἴ, ἰdem.

Κοπρίζω, f. ἴωω, stercoro, stercore
saturō.

Κοπρίκός, ἡ δν, stercoreus.
Κόπριος, ἰα, ἰα, stercoreus, vilis;
unde κίπριος, ἀνὴρ, plebeus homo.

Κόπριος, εως, η, et
Κοπριῶς, ὄ, δ, stercorator.

Κοπριώδης, εως, δ ζ η, stercorosus.
Κοπριῶν, ὄτος, ὄ, scarabæus qui-
dam: ita dictus quia stercoreas
pilas provolvit: à

ΚΟ'ΠΡΟΣ, υ, η, stercus, funus,
lutum, cænum: hinc

Κοπρώω, εῶω, et κοπρίζω, stercoro.
Κοπρώων, ὄτος, δ, sterquilinum.
Κοπρώων, υ, δ, sterquilinarius,
homo ultima sortis: à κοπρώων.

Κοπτή, ης, η, COPTA, placenta,
tundendo facta: et

Κόπτοισα, Dor. pro κόπτωσα, cæ-
dens, tundens, part. f. g et

Κοπτομένη, excitata: præ. part.
pass. f. g à

ΚΟ'ΠΤΩ, cædo, scindo, vulnere;
pulso, tundo, imperf. ἔκοπτον, es, e
f. κῶπω, p. κέκοπτα, præ. m. κόπτο-
μαι, plango, cædor, &c. a. 1. m.
ἐκοψάμην, ω, ατο, p. m. κέκοπα' hinc
Angl. a corpe, id est, sylva cæpta.

Κόπωσις, εως, η, lassitudo, defati-
gatio: à κοπέω.

Κόρα, as, Dor. pro κόρη, ης, η,
puella.

Κοράκισσι, dat. pl. Ion. pro κό-
ραξί, à κοράξ, ἄκος, δ, corvus.

Κοράκι, dat. sing. ab eod. hinc
Κορακίνος, ηρον, corvinus.
ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, ου κου ἄλλια, τὸ,
CORALLIUM seu CURALLI-
UM, lapis marinus rubens.

Κοράβλι, ης, η, brass'ca.
ΚΟΡΑΞ, ἄκος, δ, CORVUS
dat. plur. κοράξι, et Ion. κοράκισσι.
Hinc Angl. a crow, TO CROAK,
&c. item signum caeste, machina
bellica, malleus quo fores pulsantur,
rostrum gallinaceum, repagulum.

Κοράξαι, efflagitasse: a. 1. inf.
act. verbi.

Κοράσσω, vel -τωω, precibus in-
sto: f. ξῶ' à κοράξ, malleus.

Κοράσιον, ου, τὸ, puella: à κόρος,
juvenculus. [* Matt. ix. 24. vo-
cem non bonæ notæ damaant
Phrynicus, et Tho. Magister, et
Jul. Pollux, l. ii. p. 83. τὸ κορά-
σιον occurrit apud Luc. in Asino,
et Diog. Laert. l. vi. c. 2. τὸ κορα-
σίον app. Arrian. Diss. Epist. se-
ries.]* Th. κορέω, verso.

Κοοβάρ, Hebraicè, oblatio, donum.
Syriacè κοοβανῶν.

ΚΟΡΔΑΞ, ἄκος, δ, saltatio quæ-
dam ridicula: q. à χορέω, salio.

ΚΟΡΑΪΑΗ, ης, η, clava caput,
quæ crassior pars, ipsa clava, et
quicquid simile, tuber: κόρδωλος,
piscis nomen.

Κορέ, δ, nomen viri ἀκρότο, Hebr.
Lat. interpret. Calvus.

Κορέι, 3. sing. f. 1. pro κορεσει,
per Sync. à κορέω.

Κοριννῆμι, f. κορέω, saturo: idem
quod κορέω, satio.

Κορίσσαθαι, a. 1. inf. m. à præ-
cedente verbo.

Κορέϊ, ειν, s. saturaverit: 3. sing. u.
1. opt. ἄολ. ab eod.

Κορεῖσθαι, satiat: a. 1. part.
pass. et

Κορεῖσθαι, a. 1. inf. pass. ab a.
1. indic. pass. ἔκορεσθην' a

ΚΟΡΕΪΑ, κοριννῆμι, κορέϊμι, f.
ἴωω, et ἴωω, satio, saturō.

Κορέω, f. ἴωω, verro, purgo, et
hinc orno.

Κόρη, ης, η, pupa, pupilla oculi,
puella, pulchra mulier.

Κόρηδον, υ, τὸ, scopæ: à κορέω.
Κορηῖται, altolitur: 3. sing.
præs. med. verbi κορέω, in acer-
vum colligo.

Κόρηεν, collegit: 3. pers. sing.
imperf. act. Ion. a

Κορηῖνω, vel κορθῶω, concervo,
colligo: à

ΚΟ'ΡΘΥΣ, ὄτος, η, acervus, agger,
tumulus.

Κοοῦω, accumulo, elero, vide
κέρβωω.

Κοριανιον, ου, τὸ, CORIAN-
DRUM. Idem et κοριανον et κό-
ριον. Th. κόρις, cimez.

Κοριζομαι, f. ἴωω, blandior, blan-
dè appello κόροι, aut κοροῦ.

Κοριανῶς, ε, ε, concubito concu-
bitu conceptus: ex eo scilicet quæ
in se virgo esse putabatur.

Κοριθίαις, ἰα, ἰα, CORINTHI-
US; à

Κορινθίς, ου, η, CORINTHUS;
urbs Achaïæ. Hæc nomen ab
ἑσπέρω ἡσπέρω antiquo. Antea vo-
cabatur ἡ Εὐρώα, ἀπὸ' Εὐρώπης τινὸς
ἡσπέρης. Nonnumquam etiam Ἠλιό-
πιλις, ἴα τὸ ἔργον εἰσὶ.

Κορίσσις, η, ἴα, parva clava, puellu-
la; item sacrificium pro κόροις, pu-
eris: et

Κορίσσι, ἴα, τὸ, est Coriandrum.
Vide κοριανῶναι.

ΚΟΡΙΣ, εως, ὄ, vel ἡ, cimez, her-
bæ seu fructicis nomen.

Κορίσσις, ὄ, δ, truncus, caudex, sti-
ps: à κείρω.

Κορίσσις, η, ἴα, nomen viri: Lat-
inè à cornu dictus

Κοροσῖα, cognomentum Herculis:
quod a fugatis locustis accepta a
ΚΟ'ΡΝΩΨ, οτος, δ, locusta

Κοροσῖος, υ, δ, stultus: à κοροσῖο
Corabo, stulto viro.

Κοροισ, satietatis: gen. Ion. a. 1. pass.
Κοροιλῆθος, υ, δ ζ η, qui pupas
effingit: ex κόρος, et πῶω, s. iungo.
Κόρος, υ, δ, [* idem quod κείρος,
infans nondum edulos, Callim.
Ἔγμν. in Del. ver. 212. et 214.
atque ita forsā intelligendus Hicm.
Il. vi. 59.] quer, pullus: scopæ, sa-
tietas, et insatiabilis et ptilantia,
quæ à satietate. Item CORUS,
mensura aridorum. Th. κορέω,
purgo, curo et satio.

Κόρρα, et κόρρα, as, Dor. pro

Κόρον, et Att. κόρη, ης, ἡ, *crinis*; item *caput, tempus, pars capitis, maxilla, gena*. Th. κέρω, *tondeo*.

Κορυβαίτιον, -ῶ, ἡ, ὄσω, *insanio* more *Corybantium*: à *κορύβαντος*.

Κορυβαίτιον, ἡ, ἴσω, *Corybantium* sacris initio: ab eod. Hinc

Κορυβαίτιον, ἡ, ὄσω, *lustratio, seu expiatio, quae fit à Corybante ore canoro: insanus furor*.

ΚΟΡΥΒΑΣ, αντος, ὄ, *CORYBAS, sacerdos Rheae seu Vestae*; ἡ τὸ τὸ κορυβαίτιον βαλεῖν ἀρχησιεύς.

Κορυβάλλις, ἴδος, ἡ, *herba, fumaria dulcior: alauda*: et

Κορυβάλλις, κορυβαίλλις, ὄ, ὄ, *alauda*: et

Κορυβὸς, ὄ, ὄ, *alauda, avis galerita, cassia*: à *κορυβ, galea*: item *galerita*.

ΚΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravidio, humor à capite fluens*; [* *superbi, justus, Luc. Dial. Menip. et Aëaci*] *micus*; quae ex *κάρη, et ζέω, quia velut à capite bullit*.

Κορυβάτις, ἴδος, ἡ, *quae κέρω ἀποει, galeam mor t: bellator*.

Κορυβαίτης, ης, ὄ, ὄ, ἡ, *qui habet galeam vari galan*: lege *κορυβαίτης, ex κάρη, ὄσος, ἡ, galea, et ἀόλος, varius*.

Κορυβάτις, γεν. sing. à *κορυβ, ὄσος, ἡ, galea*. Est et

Κορυβὸς, *frustum massæ: quae à κορυβ, saliare*.

Κορύκος, ης, ὄ, *vide in κάρυκος*.

ΚΟΡΥΜΒΟΣ, ης, ὄ, et *κορυμβόν, ὄ, τὸ, vertex, cacumen, cincinnus, rostrum, caulis, rucemus, ramus, COYMBUS, bacca; rostra*.

ΚΟΡΥΨΗ, ης, ἡ, *clava*.

Κορυψίτης, ης, ὄ, *qui clavâ pugnât; à præcedente*.

Κορυψήφορος, ης, ὄ, ὄ, ἡ, *satelles clatam gestans: ex κορυψή, et φέρω, fero*.

Κορυψήδος, ης, *cornupeta*: à

Κορυψή, *caputjacto, cornu ferio*. Th. κίσις.

ΚΟΡΥΞ, ὄσος, ἡ, *galea, cassis*; acc. sing. *κέρω* et *κέρων*: est et *galerita, alaudæ genus*.

Κορυψίταις, Ion. et Dor. pro *κορυψίταις*, præf. inf. à

Κορυψή, *galeâ armo; armo, orno, urgeo*. Th. κέρω, *galea*.

Κορυψίτης, ὄ, ὄ, *armiger*.

Κορυψίτης, ἡ, ὄ, *auctus*: à *κορυψή, augeo*.

Κορυψίταις, *ala, aior, verticalis, supremus, præcipuus CORYPHÆUS*.

ΚΟΡΥΨΗ, ης, ἡ, *vertex, summum in quavis re: hinc*

Κορυψή, ὄ, ἡ, ὄσω, *erigo, atollo, consummo*.

ΚΟΡΥΧΟΡΟΣ, ης, ὄ, *olus quoddam sylvestre vile: Scribitur et κέρκωρος*.

ΚΟΡΥΨΗ, ης, ἡ, *CORVIX*: Angl. a *crow*; item *malleus ferreus quo fores pulsantur, vel annulus quo fores altrahuntur: item summitis in curvamine arcus, et*

generalitèr *quavis summitas, corona*. Hinc

Κορυψή, ὄ, *cercicem vel cornua effero, incurvus et lunatus sum*.

Κορυψή, ὄ, *more cornicis stjmem colligo*.

Κορυψή, ἴδος, ἡ, *navis rostrata: item fastigium, summitas et epa in re aliquâ, finis*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *herba: quae et κορακόπις, à cornicis pede sic dicta*. Th. πῆς, pes.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *altus, cervicem attollens, elatus*. Th. κορυψή, *summitas*.

Ζῶσιος, αἰ, α, est *μετὰ δέξιος, seu finis numeri post centum usque ad mille: ut διακόσιος, αἰ, α, i. e. ἰς ἑκατόν, &c. et videtur κόσιος, dici, quae ἐκατόσιος*.

Κορυψή, ἴδος, ἡ, *vatis qui cribro ulitur ad raticinandum*. Ex *κωσκίον, cribrum, et πάντις, eus, ὄ, vates*.

ΚΟΡΥΚΙΝΟΝ, ης, τὸ, *cribrum*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *cribrarius*.

ΚΟΡΥΚΑΜΑΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præsegrina, quae abijciuntur*. An à *κῆς, pellis, et κολῶ, mutilo?*

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *ordo, compono, instruo, fungor magistratu: i. ἴσω, p. κέρω, α, i. ἐκορύψη, α, i, et Ion. κόρησα, α, i, a. 1. part. κορύψας, αντος, perf. pass. κέρωρημαι, α. 1. pass. ἐκορύψην. Th. κόρυψος, ordo*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *ornati sunt: Bœot. per Sync. pro ἐκορύψησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.*

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *ornamentum, insigne: à κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κορυψή, ὄ, ὄ, ἡ, *præs. inf. act. Dor. pro κορυψέιν, ornare, instruere: vide κορυψή*.

Κοτυλήδων, όνος, ό, idem quod κοτύλη· hinc κοτυλήδονόφιν, idem, indeclinab.
 Κοτυλήφρωτος, υ, ό, ζ ή, in poculum fluens: ex κοτύλη, poculum, et φέω, fluo.
 Κότυλος, υ, ό, poculum capiens quantum κοτύλη, inensura uaciarum quatuor.
 Κότυς, υος, ή, COTYS, daemon, turpitudinis praeses. Hinc sacra turpia, κοτύττια.
 Κότυ, Ion. pro πύ.
 Κόαρτος, υ, ό, nomen viri. Lat. Quartus. Sic κουαίτωρ, υρος, ό, quæstor.
 Κεβάρης, αsellus, qui sub aquariis vasis stabulatur, cutio: animalculi genus.
 Κέκ, pro ζ έκ, et non.
 Κέκείθ' pro ζ έκείτι, nec jam.
 Κέκι, τό, Cuci, arbor; fructus seu pomum arboris Cuci.
 Κέκλος, vagina, Ion. pro κολέος.
 Κέμα, est verbum Hebræum. Marc. v. 41. surge.
 Κερά, ας, ή, tonsura: q. à κείρω, tondeo. Hinc
 Κερέυς, εος, ό, tonsor: et Κερευετρα, ας, ή, tonsatrix: et Κερέω, f. εύω, tondeo.
 Κέρη, ης, ή, puella, Ion. pro κέρη.
 Κερήτες, υν, οί, CURETES, corybantes: dat. pl. Ion. κερήτεσιν.
 Κουράς, υ, ό, tonsus. Th. κείρω, tondeo.
 Κερούς, ας, ή, quæ virgo viro nupsit: à κέρως, pro κόρος, juvenculus.
 Κερούδιος, υ, ό, qui juvenili ætate uxorem duxit: ab eod.
 Κερούσιαν, à teneris educant, 3. pl. præ. act. à
 Κερούω, juvenilem ætatem ago, juvenilia sapio; item à puerili ætate educo: à κέρως.
 Κερούκός, ή, όν, tonsorius, ad tonsorem pertinens: à κερύ.
 Κερούξ, adv. per coman, comã, ab eod.
 Κέροιον, υ, τό, tonstrina: ab eodem.
 ΚΟΥΨΜΙ, CURMI, potionis genus, ut cerevisia.
 Κέρος, Ion. pro κόρος, juvenculus: ut et κέρη pro κέρη, juvencula.
 Κερότερος, junior: à κέρως pro κόρος, juvenculus.
 Κεσοτόφως, υ, ό, ζ ή, juvenclarum nutritor: ex κέρη, pro κέρη, juvencula, et τρέφω, alo.
 Κεσώδια, ας, ή, custodia: vox origine Latinã.
 Κέφα pro κέφως, levitèr, adv. à κέφως, levis.
 Κεφίζωσαν, acc. sing. f. g. præ. part. act. à
 Κεφίζω, levo, allevo, sublevo, adjuvo, erigo afflictum et consolor, levis sum: imperf. έκέφίζον, f. έσω, p. εκέφικα, a. 1. έκέφισα: à
 ΚΟΥΦΟΣ, η, ον, levis, exiguus, ventosus, inconstans, vucius, facilis.

Κερότερος, compar. levior.
 Κερότης, ητος, ή, levitas.
 Κεφός, et κουφίζω, levo, sublevo.
 Κέφως, levitèr, adv.
 ΚΟΨΙΝΟΣ, υ, ό, COPHINUS, corbis, qualis, mensura apud Bæotios cum liquidorum tum aridorum. Hinc fortè Angl. COFFIN.
 ΚΟΨΑΛΛΞ, ακος, ό, calculus lapillus.
 Κοχλιάριον, υ, τό, COCHLEARE: à κόχλος.
 Κοχλιάς, υ, ό, COCHLEA, ab eod. Th.
 Κόχλος, υ, ό, concha. Hinc Angl. A COCKLE: à
 ΚΟΨΑΛΩ, gyro, roto, torqueo.
 ΚΟΧΟΣ, υ, ό, humor abundè fluens.
 Κοχύδεσκον, Ion. pro έκοχύδον, imperf. verbi
 Κοχυόω, magna copiã abundè fluo: à κοχύω, idem.
 Κοχύσκεν, stillabat: 3. sing. imperf. Ion. pro έκόχυν, per Parag. τς σκεν' à
 Κοχύω, magna cum copiã defluo. Th. κόχος, quod vide.
 ΚΟΧΩΝΗ, ης, ή, et
 Κόχωνοι, υ, τό, coxendicis commissura cum femore, aut podice; item femus ipsum.
 Κόψας, αντος, a. 1. part. et
 Κόψεν, Ion. pro έκοψεν, 3. sing. a. 1. act. à κόπτω, scindo: f. ψω.
 ΚΟΨΙΜΟΣ, υ, ή, arbor mespilo similis.
 ΚΟΨΙΧΟΣ, seu κόψυχος, υ, ό, avis quadam, merula; idem quod κόσσοφος.
 Κράανον, pro κράων, vel κρήνον, a. 1. imperat. verbi κραίω, perficior; f. κραών, a. 1. act. έκρανα, Att. έκρανα' hinc a. 1. imperat. κρήνον et κρήνον.
 Κράατ', pro κράατα, nom. pl. à κρᾶς, ατος, τό, caput.
 ΚΡΑΪΒΑΤΟΣ, seu κρᾶβατος, υ, ό, GRÆBATUS, lectus humilis.
 Κράγγη, ης, ή, κράγγων, vel κόδων, ονος, ό, piscis è squillarum genere.
 Κράγεις, clamatus: a. 2. part. pass. κραγγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κράζω, clamo: f. έω, a. 2. act. έκράγον, a. 2. pass. έκράγην.
 Κραγγῆτης, υ, ό, vociferator, clamator. Th. κρίζω, clamo: p. m. κέκραγα.
 Κράδαίνω, seu κρᾶδάω, vibro, crispo, quasso: à
 ΚΡᾶΪΔΗ, ης, ή, ramus ficulnus, quodvis folium; ficus sylvestris, machina theatralis.
 Κραδηφόρια, ας, ή, gestatio ramorum, propriè ficulnorum: ex κρᾶδῆ, et φέρω, fero.
 Κραδία, ας, ή, cor: pro καρδία, per Metath.
 Κραδίον, ης, ή, cor: Ion. pro præced.
 Κράδος, υ, ή, ramus ficulnus, ficus sylvestris.
 ΚΡΑΪΩ, clamo, CROCITO: a. 1. imperf. έκραζον, f. 1. κράζω, a. 1.

έκραζα, et per redupl. έκέκραζα, paulò post f. εκεράζομαι, p. m. έκίταρα. Hinc Angl. CRACK et CRASH.
 Κραθίς, έντος, a. 1. part. pass. verbi κεράννυμι, misceo; f. κεράσω, et per Sync. κρασω, perf. pass. έκίκραμαι, a. 1. pass. έκράθην.
 Κραθῆναι, vinici: per Sync. pro κραθηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi κρατέω, f. ήσω, vinco. Th. κράτος, τό, robur.
 ΚΡΑΪΝΩ, perficior, effectum reddo; CREO; impero, regno, f. αιώ.
 * Κραιπαλώ, f. ήσω, ebrius sum.
 ΚΡΑΪΠᾶΪΔΗ, ης, ή, crapula, commessatio, oblenebratio mentis, à potu.
 Κραιπαλίζω, f. ήσω, crapulor: à præced.
 Κραιπνά, velocitèr: adv. pro κρατινώ; à
 ΚΡΑΪΠΝΟΣ, ή, όν, velox, celer.
 ΚΡΑΪΓΡΑ, ας, ή, caput: q. à κάρρα, et aliquandò idem est quod κέραια, antenna.
 Κράλης, υ, ό, rex: κράλαινα, ης, ή, regina.
 Κράμα, άτος, τό, mixtura, mixtum: peculiaritèr vinum aquã mixtum. Th. κεράννυμι, misceo.
 ΚΡΑΪΜΕΗ, ης, ή, brassica, caulis, CRÆMBE, gen. pl. κραιμβών.
 Κράμβος, η, ον, aridus, torridus; et Subst. vitium in uris è adustione.
 Κραμβοφάγος, υ, ό, ζ ή, nom. genæ: ex κράμβη, brassica, et φάγω, comedo.
 Κράνα, ας, Dor. pro κρήνη, ης, ή, fons: hinc κρανιάδες, υν, αί, Dor. pro κρηνιάδες, υν, αί, fontium Dea, quæ et Naiades, et Nymphæ vocantur; etiam κρανιάδες, dictæ pro κρηνιάδες.
 Κραναός, à, όν, asper, sterilis, montanus: à κάρνον, vertex, caput.
 Κρανίεσθαι, pro κρανίεσθαι, verbi κραίω, perficior; f. κρανώ, f. 2. m. κρανίμαι, f. 2. inf. m. κρανίεσθαι, et Dialysi Poët. seu Ion. κρανίεσθαι.
 ΚΡΑΝΕΪΑ, ας, ή, CORNUS, arbor: à κράνον, quia capitatum fructum fert.
 Κρανιάδων, Dor. pro κρανιάδων, gen. pl. à
 Κρανιάδες, υν, αί, fontium Dea; à κρήνη, fons: vide κράνα.
 Κράνειον, υ, τό, galea: à κράνον, quia capitulis tegumentum.
 Κράνιον, υ, τό, CRANIUM, calvaria, caput, item poculi genus. Th. κρήνον, caput.
 Κράνον, υ, τό, caput; et
 Κράνος, εος, τό, galea: ab eodem Th.
 Κραντήρ, ητος, ό, effector: et
 Κράντωρ, ορος, ό, rex princeps. Th. κραίνω.
 Κράζας, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, clamo: f. κράζω, a. 1. έκραζα.
 Κράς, κρατός, vel κράς, κράτος, τό, caput. Th. κρήνον, idem.
 Κράς, άτος, τό, contract. pro κρέας, caro.
 Κράσις, εος, ή, CRASIS, mix-

tura, temperamentum. Th. κεράννυμι, misceo.
 Κρίσπεον, υ, τὸ, *sinbria, margo retis, margo litoris, montis radix, velis sacerdotis*: qu. à κρίσις πέδῳ, quia miscetur velut solo, deorsum pendens: vel à κρίμαμαι, pendeo, et τὸ πέδον, solum. Hiuc ducamus Angl. to GRASP. i. e. circuire ut *sinbria*: à præced.
 ΚΡΑΣΤΙΣ, εως, ἦ, *gramen, faenum*: idem quod γράσις. Hinc Angl. GRASS.
 ΚΡΑΤΑΙΓΟΣ, υ, δ, *arboris species*.
 Κραταίων, ὄνος, ὅ, idem quod κρᾶταϊος.
 Κρατύγαλος, υ, δ ζή ἦ, *firmus, fortis*: ex κρατύς, fortis, et γυάλον, carum, vola.
 Κρατύς, ἄ, ὄν, *potens, fortis, robustus*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.
 Κραταίτης, ητος, ἦ, *vis, robur, fortitudo*: à præced.
 Κραταίω, -ῶ, *corroboro*: f. ὤω, perf. κεκραταίωκα, imperf. pass. ἐκραταίωμην, -ῆμην, ὄω, -ῶ, δεο, -ῶτο, præ. imperat. pass. 2. pl. κραταίωθε, fortis estote: a. 1. ind. pass. ἐκραταίωην, inf. ejusdem κραταίωθῆναι. Th. κράτος, *robur*.
 Κραταίπυδος, ὠν, οί, *qui pedes robustos habent*, nom. pl. à
 Κραταίπυς, ὀδος, β ζή ἦ, *Epithet. tauri, qui validos et firmos pedes habet*: ex κρατύς, validus, et πῆς, pes.
 Κραταίω, ἄτος, τὸ, *robur*: à κραταίω.
 Κραταίως, adv. *potentèr, fortitèr*.
 Κραταίωσις, εως, ἦ, *corroboratio*.
 Κρατεῖ, *dominatur*: 3. sing. præ. ind. verbi κρατέω.
 Κρατεῖ, imperio: dat. sing. a. κράτος, εως, τὸ, *robur*.
 Κρατεῖ, 2. sing. præ. imperf. sed
 Κρατεῖ, 3. sing. præ. ind. verbi κρατέω.
 Κρατεράων, pro κρατεράων, gen. pl. Æol. f. g. à
 Κρατερός, ἄ, ὄν, *fortis, validus, acer*. Th. κράτος, *robur*.
 Κρατερόφρον', dat. vel acc. sing. à Κρατερόφρων, ὄνος, ε ζή ἦ, *invictus animo, magnanimus*: ex κρατερός, validus, et φρήν, *animus*.
 Κρατεράνυξ, ὄχος, β ζή ἦ, *solidus, firmus et robustus unguis habens, solidas unguulas habens*. Ex κρατερός, fortis, et ὄνυξ, *unguis*.
 Κρατερός, adv. *validè, fortitèr, strenuè, tolis viribus*: à κρατερός, *validus*.
 Κρατεράι, ὠν, αί, *vervum fulcra*: ab eod.
 Κρατεράων, gen. pl. Æol. præced. pro κρατεράων.
 Κρατέω, ὠ, *imperium obtineo, impero, possideo, potior, vinco, præsto, invalesco, contino, retinco, memoriâ teneo, apprehendo*: f. ἦσω, a. 1. ἐκράτῃσα, a. 1. imperat. κράτησον, ἄτω, a. 1. sub. κρατήσω, ης, η,

a. 1. inf. κρατήσαι, a. 1. part. κρατήσας, *avtos, perf. act. κεκράτηκα, perf. inf. act. κεκρατηκῆναι, imperf. pass. ἐκρατέωμην, ἔμην, 3. pl. ἴοντο, ἴντο, perf. pass. κεκράτημαι, et in 3. plur. κεκράτηται*. Th. κράτος, *robur*.
 Κρατηθεῖς, a. 1. part. pass. præced.
 Κρατήρ, et Ion. κρητήρ, ἦρος, β, **CRATER**: à κεράννυμι, *misceo*.
 Κρατήρ, κρατή, 2. et 3. sing. præ. sub. verbi κρατέω.
 Κρατήσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.
 Κρατησίμχος, υ, δ ζή ἦ, *qui victoriam in præliis obtinet*: ex κρατέω, et μάχουμαι, *pugno*.
 Κρατησίπυς, ὀδος, β ζή ἦ, *qui pedibus cursuque pedum vicit*: β τοῖς ποσὶ κρατήσας.
 Κρατήσιππος, υ, δ ζή ἦ, *qui vicili equis*: β τοῖς ἵπποις κρατήσας.
 Κράτης, εως, ἦ, *potentia, retentio*. [* Vox Alexandrina, qua occurrit in Ægyptiis seu Alexandrinis nummis Galbæ et Othonis, et notat Spanhem. de Usu Num. Diss. III. p. 146. ed. fol. quo interprete significatur virtus: sed Moyleus post Harduinum interpretatur IMPERIUM, ut Chron. Alex. ὁ Κομποδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως παῖτι τὸν διωγμὸν, Commodus imperator adeptus, persecutio-ni finem imponit. Vid. Moyl. Op. vol. ii. p. 264.] A κρατέω.
 Κρατί, *capilli*, dat. sing. à κράς, κράτος, τὸ. Th. κάρηνον, idem.
 Κράτιστα, adv. *optimè*: à Κράτιστος η, ον, *validissimus, a, um, præstantissimus, superl. grad.* Th. κράτος, εως, τὸ, *robur*.
 ΚΡΑΤΟΣ, εως, τὸ, *robur, potentia, imperium, victoria*; **CARPUS**, in quâ manûs *robur*.
 Κρατὸς, *capitis*, gen. sing. à κράς, *caput*. Et κρᾶτος, η, ον, *mixtus*.
 Κρατῶντες, nom. pl. præ. part. v. κρατία. [* Absque articulo Iphig. Taur. 1301. quod rarum. Usitatius cum articulo, ut Cic. ad Attic. ii. 25. Τὰς τῶν κρατούτων, ex Phœniss. 406. qui rerum potentur, non victores, prout vertitur. Vid. Markl. ad Eurip. Supplic. Mul. 18. Κρατῶντες τὴν παράοσιν τῶν προσβουτῶν, Marc. vii. 3. memoria tenentes. Ὁφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατῶντο, Luc. xxiv. 16. oculi eorum cohibiti sunt, per Hebraismum et ensent Heumannus. Sic tamen Eurip. in Helenâ, 1403. στήθεόν μοι, καὶ σε προσποιώμενος εἶπεν, κρατεῖν τε τῷ σώματι, tacendum est mihi, et te etiam præsumimus benevolam, os cohibeturum esse.] Th. κρατέω.
 Κρατῶνα, *confirmo, munio, impero, stabilio, roboro, induro*: à Κρατῶς, εἴω, ἄ, fortis: à κράτος, *robur*. Hinc
 Κρατῶνός, ῶ, β, *corroboratio*.
 Κραυγίζω, *vociferor*; *regio*; f.

ἄσω, p. κεκραυγῆκα à κραυγή, *clamor*. Th. κράζω, *clamo*.
 Κραυγῆς, idem.
 Κραυγασίδης, υ, δ, *nom. rana*: à Κραυγή, ἦς, ἦ, *clamor*. Th. κράζω, perf. ἠκεκράγα: undè, per Eperath τῷ v, sit κραυγῆ.
 ΚΡΑΥΓΟΣ, ῶα, ὄν, *avidus, siccus*; et subst. *stroma, morbus boum*.
 Κρέα, *nom. vel acc. pl. contract.* pro κρέατα: à κρέας.
 Κρέαγυρα, ας, ἦ, *fuscina, harpago*: ex κρέας, et ἄγυρα, *captura*.
 Κρεανορέω, -ῶ, *carnes distribuo aliorum carnes disseco, coquo ac toto*: f. ἦσω, *ex vivo*, et κρέας.
 ΚΡΕ'ΑΣ, ἄτος, (Ion. κρέας, et Att. κρέως), τὸ, **CARO**: in pl. κρέατα, κρέα κρέα, gen. pl. κρεάτων, et κρεῶν.
 Κρέα Κρέα, Dor. pro κρέωσα, *regina*, præ. part. à κρέω, *impero*: Poët. κρέω.
 Κρέων, υ, τὸ, *vas carnarium, adhenum*: à κρέας, *caro*. Est et κρέω, acc. sing. à κρέω.
 Κρέως, υ, *nom. viri*.
 Κρέοντα, *regem, regnatorem*, acc. sing. à κρέων, *ovtos, β*.
 Κρέισσωνα, *nom. pl. n. g. κρείσσω- ves, nom. pl. m. et f. g. et*
 Κρείσσωσι, et κρείσσωσι, *præstantioribus*, dat. pl. à
 Κρείσσω, vel -των, *gen. ovos, β ζή ἦ, præstantior, potentior, melior, invictus ab aliquâ re, et τὸ κρείσσω, comparat. ab ἀγαθός, bonus*, [* Κατ' ἔξοχην, in pl. Διὶ, ἰδεξίντρο ὄντινα τῶν κρατῶντων, *Deorum quempiam exceperunt*, Luc. Epist. Saturnal. et passim Ælian. V. H. iii. 1.] Th. κράτος, εως, τὸ, *robur*.
 Κρέω, Poët. pro κρέω, *impero*: hinc
 Κρέων, *ovtos, β, regnator*. Est et Κρέϊων, *ovtos, β, nom. propr.*
 Κρεῶν, Poët. pro κρεῶν, *gen. pl. à κρέας, avtos, τὸ, caro*.
 ΚΡΕ'ΚΩ, *pectine seu radio pulso; pulso; item strepitum, seu stridulum eod sonum*: f. ἔω, p. χα, qu. à κροῖω, *pulso*: vel à sono factum. κρέκω ἴσθον, *texere telum*: hinc Angl. TO CREAK, SCREAM, et A CREEK: ibi quippe aquæ strepitum faciunt.
 Κρεμάσθαι, a. 1. inf. m. à κρέμαμαι. Th. κρεμάω, *suspendo*: a. 1. part. κρεμάσας, *avtos*.
 Κρεμασθεῖς, ἔντος, a. 1. part. pass. κρεμασθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. pass. à κρεμάω.
 Κρεμασθῆρ, ἦρος, β, *qui suspendit*: ab eod. Hinc
 Κρεμασθῆρος, υ, δ ζή ἦ, *pensilis*.
 Κρεμασθῆς, ἦ, ὄν, idem: à seq.
 ΚΡΕΜΑ'Ω, -ῶ, *κρεμάνω, et κρεμάνωμι, suspendo*: f. ὤω, a. 1. ἐκρέμασα, præ. pass. κρεμάμαι, σαι, ται, *pendeo, suspendo*: part. ejusd. κρεμάμενος, *pendens*: a. 1. pass. ἐκρεμάσθην, a. 1. sub. pass. κρεμασθῶ, a. 1. part. pass. κρεμασθεῖς.
 ΚΡΕΜΒΛΑON, υ, τὸ, *cremabw*

lum, crepitaculum, quod digitis agitatae strepitum edit.

KPE'MYΣ, *as, ē*, quidam piscis: vide Athen. lib. vii. cap. 15.

Kpῆξ, *kōs, h*, CREX, avis pugnax, rostrum acutum ac serratum habens, nuptisque in auspiciata, quæ et κρέκας, à κρέκω, sono. Est et κρέξ, capillus.

Κρέισσα, *as, á*, Dor. pro Κρέισσα, *ns, h*, Nymphæ nomen proprium: CREÛS. *á* vel Regina.

Κρεουργός, *lanius sum*, carnes lanii more concido: à κρεουργός, *lanius*.

Κρεουργήδω, *adv. in parva frusta dissecando*.

Κρεουργία, *as, h*, carniū dissecatio, concisio, laniatus, visceratio: à κρεουργός.

Κρεουργός, *ᾱ, ὅ, h*, lanius, laniō: ex κρέας, et ἔργω, *opus*.

Κρείσσονες, *præstantiores*, nom. pl. à

* Κρείσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præstantior*. Th. κράτος, *robur*.

Κρέω, *impero, regno*; Poët. κρέω. * Κρεωβορέω, *f. 1. ἥσω, carnibus vescor*, D. S.

Κρέων, *onros, ὁ*, Rex: à κρέω, *impero*: hinc Κρέισσα, *Regina*.

Κρεωπώλης, *ᾱ, ὅ*, laniō, macellarius: et

Κρεωπώλιον, *ᾱ, τὸ*, macellum, laniena: ex κρέας, *caro*, et πωλέω, *vendo*.

Κρεωφάγος, *ᾱ, ὅ, h*, qui carnes edit: ex κρέας, *caro*, et φάγω, *edo*.

ΚΡΗΤΥΟΣ, *von, bouis, placidus, jucundus*: q. κρηὶ ἡδῦ, *cordi jucundum*, undè κρηδύος, et per Sync. κρηδύος, et ὁ in γ mutato κρηγύος.

ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, *ᾱ, τὸ*, capitis ligamentum, vitta; item pinnæ murorum; item vasis operculum; qu. κρηδέμνον' ex κάρα, *caput*, et δέω, *ligo*.

Κρηνηατε, *perficite*, 2. pl. et

Κρηνον, *perficite*, 2. sing. a. 1. imperat. act. κρηναί, a. 1. inf. act. verbi κραινω, *perficio*, f. κραινώ, a. 1. ἔκρανα, à quo a. 1. imperat. κρηνον, Poët. Pleonasm. tanqu. à κραιναίνω.

Κρηθείδας, *a, ὁ*, Dor. pro Κρηθείδης, *ᾱ, ὅ*, τῷ Κρηθείω παῖς, *Λίσων, Crethei filius*, Æson.

Κρηθεν, *adv. à capite*: ex κράς, *atros, caput*. Th. κάρηνον, *idem*.

ΚΡΗ'ΘΟΜΟΝ, *ᾱ, τὸ*, herbæ genus.

Κρηθων, ὁ, CRETHON, *nomen propr.*

Κρητίον, *ᾱ, τὸ*, placenta quæ carnes immistas habet: à κρέας, vel κρης.

Κρηνώω vel κρηνώμη, *præcipito*: κρηνώμαι, *pendeo, suspensus sum*: præ. inf. act. κρηνώναι part. præ. act. κρηνώς, *átros*. Th. κρηνώδης, *præcipitum*.

Κρηνη, *præcipita*, per Apoc. pro κρηνηθι, *præs. imperat. præced.*

At imperf. ἐκρηνην, *ns, η*, ita ut κρηνη possit esse imperf. Ion.

Κρηνώω, *præcipito*: à

ΚΡΗΜΝΟΣ, *ᾱ, ὅ*, *præcipitum*, omne excoelsum et prominens, ut alta ripa, et Metaph. labrum ulceris; quasi κρημένοιο, *id est, pendens locus*: à κρημάω, *suspendo*.

Κρημνήτης, *ᾱ, ὅ*, fons.

Κρημνώδης, *eos, ὅ, h*, *præruptus, arduus*: à κρημνός.

Κρηναί, *a. 1. inf. act. κρηνον, perficite*, a. 1. imperat. act. verbi κραινω.

Κρηνώων, *gen. pl. Æol. pro κρηνώων' à*

ΚΡΗ'ΝΗ, *ns, h*, fons, vas aquarium.

Κρηπιδύω, *-ῶ*, proprie crepidas seu calceos induo; item fundo, f. ὥσω. Hinc

Κρηπιδύω, *átros, τὸ*, proprie crepidarium indutus; item fundamentum. Th.

ΚΡΗΠΙΣ, *ῖδος, h*, CREPIDA, *basis, fundamentum*.

Κρης, Dor. pro κρέας, *atros, τὸ*, *caro*.

Κρης, *ηδης, CRES, Cretensis, ὁ*, Κρητες, *Cretenses*: et Κρησσα, *ns, h*, *Cretensis familia*.

ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, *as, h*, cribrum seu pannus rarus per quem aliquid colatur.

Κρησκης, *εντος, ὁ*, nom. viri. Lat. Crescens.

Κρησφύγητον, *ᾱ, τὸ*, asylum, refugium; qu. à Κρης, *Cretensis, sc.*

Minois, et φέγω.

Κρητη, *ns, CRET.á*, *nomen insulæ*. Indè Κρητες.

Κρητηρ, Ion. pro κρατηρ, *ἦρος, ὁ*, crater. Th. κεράννυμι, *f. ὥσω, misceo*.

Κρητιζω, *cretisso, Cretenses imitor*.

Κρη, *τὸ*, hordeum: contract. ex κρηθῆ, *ἦς, h*, *idem*, per Apoc.

Κρηαδέω, RIDEO, Hesyeh. qu. κρη ἀδείν, *cordi placere*.

Κρηγίε, Ion. pro ἐκρηγίε, 3. sing. a. 2. verbi κρηίζω, *strideo*.

Κρηγυός, *ᾱ, ὅ*, et κρηγυ, *ns, h*, strideo: à

ΚΡΙ'ΖΩ, *strideo, striuorem edo*: f. ζω, p. ἴχα, p. m. κέκριγα, à sono factum.

Κρηθεν, Bæot. Syncop. pro ἐκρηθσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κραινω.

ΚΡΙΘΗ' ἦς, *h*, hordeum.

Κρηθῆναι, a. 1. inf. pass. κρηθίσσομαι, *f. 1. ind. pass. à κραινω*.

Κρηθίνος, *ινη, ινον*, hordeaceus: à κρηθῆ, *hordeum*.

Κρηθώδης, *eos, ὅ, h*, *idem*, et ab eod. Th.

Κρηθών, *gen. pl. à κρηθῆ*.

Κρηκεν, *resonuit, stridebat*, est 3. sing. vel perf. Ion. pro κέκρικε, vel

a. 2. Ion. et Poët. pro ἐκρηγε, *verbi κρηίζω, strideo*. Si cum sensu conveniret, posset etiam esse 3. sing. perf. Ion. verbi κραινω.

Κρήκος, *ᾱ, ὅ*, *idem quod κρέκος, circulus, anulus*.

Κρήμα vel κρήμα, *átros, τὸ*, *judicium, pæna, damnatio, vindicta, decretum*: τὰ κρήματα, *lites*; indè Lat. CRIMEN, et Angl. a CRIME. quia ob crimen aliquis judicatur et damnatur. Th. κρήνω, *judico*.

ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, *ᾱ, τὸ*, *farina crassior, mica*.

Κρήναι, a. 1. inf. κρήνας, a. 1. part. act. κρήνω.

Κρηνάμενος, *qui delegit*, a. 1. part. m. κρηναίτο, 3. pl. a. 1. m. Ion.

Κρητε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκρητε κρήνιτε, 2. pl. imperat. præ. ejusd. verbi.

Κρητέωσι, Poët. pro κρηνώσι, 3. pl. præ. sub. verbi κρήνω.

ΚΡΙ'ΝΟΝ, *ᾱ, τὸ*, *lilium, cucurbita, pauper, genus saltationis*. Dicitur et κρηνώεος, *τὸ*, *lilium*. Est et

Κρήνω, *judicavi*, imperf. vel a. 2. Ion. κρήνω, a. 1. imperat. act. verbi κραινω, *judico*.

ΚΡΙ'ΝΟ, CERN'NO, *secerno, discerno, seligo, discepto, judico, adjudico, aestimo, sentio, accuso, culpo, condemno, exploro*. [* κρηνεσθαι τιμῶν, *certare de honoribus*, sub. ἐνκα, Theogon. 882.]

f. κρήνω, a. 1. ἐκρήνω, [* ἐκρηνώσαν, 3. pl. a. 2. pro ἐκρηνω, Exod. xviii. 26.] a. 1. imperat. κρήνω, *átros*, a. 1. inf. act. κρήναι, a. 1. part. κρήνας, *átros*, perf. act. κέκρικα, *præs. pass. κρηνομαι, in judicium vocor; perf. pass. κέκριμαι* a. 1. pass. ἐκρηθην, a. 1. sub. pass. κρηθῶ, ἦς, ἦ, f. 1. pass. κρηθήσομαι.

ΚΡΙ'ΟΣ, *ᾱ, ὅ*, *aries*, q. à κρέας, *quia cornutus*.

Κριπρήσωπος, *ᾱ, ὅ, h*, *arietis vultu præditus*.

Κρησίν, *ἦ, nomen mulieris*.

* Κρηστίμος, *ᾱ, ὅ, h*, *judicabilis, dies sic dictus, in quo judicatur de agro vel de morbo*, Salm. de annis clim. p. 7, 8.

Κρησις, *eos, h*, *judicatio, sententia, æstimalio alicujus rei, damnatio, accusatio, disceptatio, judicium, eventus belli, morbi in melius deteriusve*: à κρήνω.

Κρησκραα, *ων, τὰ*, *regis scrinia*, Ctesias.

Κρηστος, *ᾱ, ὅ*, *nomen viri Lat. origine, Crispus*.

Κρητήριον, *ᾱ, τὸ*, *vis et instrumentum judicandi; tribunal, controversia, iudices ipsi; nota ex quâ judicium facimus*: Angl. CRITERION: à κρήνω, *judico*.

Κρητής, *ᾱ, ὅ*, *judex*: et

Κρητικός, *ἦ, ὄν*, CRITICUS. *solers ad judicandum; item qui judicat*: hinc Angl. CRITIC; decretorius.

Κρητός, *ἦ, ὄν*, *selectus, delectus, eximius*: à 3. sing. perf. pass. verbi κραινω, *seligo*.

Κρώ, *ἦ, nomen mulieris*.

Κρωαίω, *f. ᾱῶν*, *p. γκαα, pulso pedibus, cum strepitu cano*, q. κρωαίω. Th. κρώω, *pulso*.

ΚΡ

Κρόβυλος, idem quod κρόβυλος.
 Κροίσος, υ, δ, CROESUS, Lydo-
 rum rex.
 Κρόκα, tramat, per Syncop. pro
 κροκίδα, acc. sing. à κροκίς, ίδος, ή.
 Th. κρόκη, υς, ή, trama.
 ΚΡΟΚΗ, ης, ή, trama, subteg-
 men, id quod staminē inscribit τῶ
 κροκίω, pulsando. Est et κρόκη, lit-
 litus, quod κρέκει vel κρέει, flueli-
 dius.
 Κροκίς, ίδος, ή, ιδ. q. κρόκη, trama.
 ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, υ, δ, CRO-
 CODILUS, qui κρόκον δειλίῳ, cro-
 cum meluit. Vel quia est animal
 timidum, δειλὸν, et colore crocile
 imitatur. Hinc Angl. CROCODILE.
 Κροκίεις, θέσσα, ὄεν, croceus, α,
 um: à κρόκος.
 Κροκόπελος, υ, δ, ή, croceo pe-
 plo velatus: ex κρόκος, υ, δ, crocus,
 ή πέπλος, υ, τὸ, vestis muliebris.
 ΚΡΟΚΟΣ, υ, δ, et κρόκον, υ, τὸ,
 CROCUS vel CROCUM.
 Κρόμβιον, et Poët, κρόμμον, υ, τὸ,
 cera: à κάρμ, capul.
 Κρονήτης, υ, δ, filius τοῦ, Κρόνου,
 seu Saturni, Jupiter, gen. Ion.
 Κρονοῖος, voc. ᾧ Κρονοῖον.
 Κρονοῖός, ή, δν, Saturnius, pra-
 sentio delirus: et
 Κρόνιος, ία, ιον, idem: à Κρόνος.
 Κρονοῖων, υνος, idem quod Κρονοῖ-
 ος: à
 ΚΡΟΝΟΣ, υ, δ, Saturnus, senex
 morosus et maleficus.
 Κροσαί, αί, sunt πύλαι μυροῦν
 et λίπασιν. Alii pro scalis acci-
 piunt. Th. κροσός, σμβρία.
 ΚΡΟΣΣΟΣ, υ, δ, extrema vestis
 ora, σμβρία, limbus, villus.
 Κροσσωτός, υ, (sub. χιτῶν) tunica
 σμβριάτα, seu villis prae-texta: à
 praeced.
 ΚΡΟΣΦΟΣ, υ, δ, cuspis ferrea,
 pilum: vide γρόσφος.
 Κροταλίω, f. ἰσω, pulso, crepi-
 tare facio: à κρόταλον, quod à κρο-
 τέω, pulso. Th. κρότος, pulsus.
 Κροτάλον, υ, τὸ, CROTALUM,
 crepitaculum, quo et
 Κροτάλος, υ, δ, homo garrulus:
 ab eod.
 ΚΡΟΤΑΦΟΣ, υ, δ, tempus, pars
 capitis, dat. pl. κροτάφοισιν, κροτά-
 φως, acc. pl. Dor.
 Κροτέω, pulso, verbero, plaudo, f.
 ήσω, p. ηκα' à seq.
 ΚΡΟΤΟΣ, υ, δ, pulsus, plausus:
 q. à κρόω.
 ΚΡΟΤΩΝ, υνος, δ, ricinus, mus-
 ca canina.
 ΚΡΟΤΩΝΗ, ης, ή, vitium in oleā
 arbore, tanq. κρότων.
 Κρόμα, ἄτος, τὸ, sonitus, ex pul-
 satione instrumentorum. Th. κρόω.
 Κρομηδόν, instar scatebra, ad
 modum fontis salientis: à κρόω.
 ΚΡΟΥΝΟΣ, υ, δ, scatebra, sa-
 liens fons.
 Κρόπαλα, ων, τὰ, lignei, calcei,
 quasi à κρόω, et πάλω, quod vibrent
 quæ illis pulsantur calcata. Ea-
 dem ac κρόπιζα, ων, αί, et κροπέ-
 ζια, ων, τὰ, ex κρόω et πίζα.

ΚΡ

Κρόσας, α. 1. part. act. à κρόω,
 pulso.
 Κρόσας, εως, ή, pulsatio; à 2.
 pers. perf. pass. seq.
 ΚΡΟΥΩ, pulso, serio, collido: f.
 κρόωω, p. κέρκωα, α. 1. έκρουω.
 Κρόβδα et κρόβδην, et Dor. κρόβ-
 δαν, clam, adv. à κρούπω, occulto.
 Κρούβεις, έντος, absconditus, α. 2.
 part. pass. κρούβηναι, α. 2. inf. pass.
 verbi κρούπω, abscondo, f. ψω, α.
 2. έκρούβον, f. 2. pass. κρούβσομαι,
 α. 2. pass. έκρούβην.
 Κρουερός, ρά, ὀν, et Ion. κρουερός,
 οία, οίον, frigidus. Th. κρούος, εος,
 τὸ, frigus.
 Κρούος, υ, δ, frigus, glacies, rigor
 hiemis. Th. κρούος.
 Κρούβεις, θέσσα, ὄεν, frigidus: à
 ΚΡΥΪΟΣ, εος, τὸ, frigus, gelu.
 Κρυπτάδιος, ία, ιον, apud Poetas
 idem quod κρυπτός, occultus: à
 κρούπω, abscondo.
 * Κουπτάζω, f. ἄσω, cooperio, oc-
 culto, D. S.
 Κουπτάσκω, cooperio; à κρούπω,
 idem.
 Κρούπτω, 3. sing. imperf. Ion. vel
 2. sing. præs. imperat. verbi κρούπ-
 τω, abscondo.
 Κρυπτάδος, ή, δν, CRYPTICUS,
 celandū peritus: et
 Κουπτός, ή, δν, occultus, abditus.
 Th. κρούπτω.
 Κρούπτωσι, pro κρούπτωσι, occultant,
 3. pl. ind. præs. verbi κρούπω.
 ΚΡΥΠΤΩ, abscondo; oculo, te-
 go; celo; [semper cum duplici ac-
 cusativo. Vid. Markl. Eurip. Sup-
 plic. 296.] f. ψω, α. 1. έκρυψα'
 hinc κρούψης, 2. sing. α. 1. sub.
 κρούψας, α. 1. part. act. et p. κέρ-
 κωα, α. 2. έκρούβον, perf. pass. κέρ-
 κωομαι, α. 1. pass. έκρούβην, α. 2.
 pass. έκρούβην, α. 2. inf. pass. κρυ-
 βήναι, α. 2. part. pass. κρούβεις.
 Hinc
 Κρυπτός, adv. occultè, clam, ab-
 ditè.
 Κρυσταλίω, instar crystalli splen-
 deo: à κρύσταλλος.
 Κρυσταλλίνος, ίνη, ιον, CRY-
 STALLINUS: à
 Κρυσταλλομαι, ἔμαι, glaciator, gelo:
 κρυσταλλωθεις, α. 1. pass. congelati-
 us, gelu concretus.
 ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, υ, δ, vel ή, gla-
 cies, gelu; item CRYSTALLUS,
 lapis pellucidus.
 Κρύφᾶ, latenter, clam; Dor. pro
 κρυφῆ.
 Κρύφαιος, αία, αιον, idem quod
 κρύφιος, -ια, -ιον, occultus, α, um: à
 κρούπω.
 Κρυφῆ, occultè, adv. à κρύφιος,
 occultus.
 Κρυφιδόν, idem, et ab eod.
 Κρύφιος, ία, ιον, et κρύφιος, υ, δ
 ή, occultus: dat. pl. Ion. κρυ-
 φίοισι: κρύφιον, κρυφίως, occultè,
 clam. Th. κρούπω, abscondo: f. ψω.
 Κρύφος, υ, δ, latebra: ab eod.
 Κρύφια, celure: α. 1. inf. act.
 κρύφασα, avtos, et in f. g. κρύφασα,
 α. 1. part. act. et

ΚΤ

Κρούει, 3. sing. α. 1. act. Ion.
 pro έκρουει, κρούει, ή, 2. et 3. sing.
 α. 1. act. sub. verbi κρούπω, occulto.
 Κρούεις, εως, ή, occultatio: à 2.
 pers. perf. pass. verbi ejusd.
 ΚΡΩΒΥΛΟΣ, υ, δ, crinis re-
 tortus, cincinni puerorum. Scribitur
 et κρόβυλος.
 Κρωγίδς, υ, δ, crociliatio: et
 ΚΡΩΖΩ, crocilo, garrilo: κρώζη,
 3. sing. præs. sub. qu. 2. à κράζω,
 vel à sono corvi factum.
 ΚΡΩΜΑΞ, ακος, δ, cervinus lapi-
 dum: aliter κλώμαξ.
 ΚΡΩΜΗΘΝ, υ, τὸ, falx.
 ΚΡΩΣΣΟΣ, υ, δ, hydria, urceus.
 Κτά, Ion. pro έκτα, quod per
 Apoc. pro έκτανε. Alii verd for-
 mant ab α. 2. έκτην, τροπή τῷ η,
 (ut έκτα pro έκθη) verbi κτείνω, occido,
 vel κτῆμι.
 Κτάμεν, Ion. et κτάμεναι, Dor.
 pro κτείνω, α. 1. inf. act. à κτείνω,
 occidō: vel κτάμεν, Ion. et κτάμεναι,
 Dor. pro κτάναι, à κτῆμι, idem
 quod κτείνω.
 Κταμένοιο, gen. Ion. à
 Κταμένος, qui interemittit, aut in-
 teremptus est: α. 2. part. m. verbi
 κτῆμι, idem quod κτείνω, interficio;
 α. 2. έκτην, α. 2. m. έκτάμην. Alii
 volunt κταμένος, dici pro κτενόμε-
 νος' sic έκτάμην, pro έκτενόμενῃ, verbi
 κτείνω.
 Κτάν, possederunt, 3. pl. α. 2. ind.
 act. verbi κτῆμι, possideo: α. 2.
 έκτην, et in 3. pl. έκτησαν, et per
 Sync. έκταν, et depositio augmen-
 το, κτάν. Th. κτάομαι. Posset eti-
 am eodem modo derivari à κτῆμι,
 pro κτείνω, occidō: α. 2. έκτην.
 Κτάνε, Ion. pro έκτάνε, interfe-
 cisset, 3. sing. α. 2. ind. act. verbi
 κτείνω, f. κτενώ, p. έκτάκα, α. 1.
 έκτευνα, α. 2. έκτάνον.
 Κτανείσθαι, per Dialysin pro
 κτανείσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτε-
 νώ, interficio, f. 2. m. κτανῆμαι.
 Κτανόντες, Ion. Dialysi pro κτα-
 νόντες, nom. pl. fut. 2. part. act.
 ejusd.
 Κτανίσει, pro κτανῶσι, 3. pl. f. 2.
 act. ejusd. verbi.
 Κτάνον, Bæot. Syncop. et sim-
 pli Ion. pro έκτάνθησαν, 3. pl. α.
 1. pass. verbi κτείνω, interficio.
 Κτάντης, υ, δ, Dor. pro κτάντης,
 υ, δ, interfector. Th. κτείνω.
 ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, ᾶμαι, acquiro, com-
 paro, possideo, [* gigno, Soph.
 (Edip. Tyr. 1512.) fut 1. med.
 κτήσομαι, perf. pass. κέκτημαι, (pro
 quo et έκτῆμαι) part. κεκτῆμένος,
 possessor, dominus; et -μένη, domi-
 να; α. 1. pass. έκτέβην, ης, η, α. 1.
 m. έκησάμην, ω, ατο. Hinc
 Κτάσθαι, præs. inf. med. verbi
 praeced. at
 Κτάσθαι, α. 2. inf. m. verbi κτῆμι,
 pro κτείνω, interficio; α. 2. έκτην, α.
 2. m. έκτάμην.
 Κτάτο, Ion. pro έκτάτο, 3. sing
 imperf. med. verbi κτάομαι, possi-
 deo: sed.
 Κτάτο, Ion. pro έκτάτο, 3. sing

a. 2. m. *ἐκράμην*, verbi κτήμι, pro κτείνω, interficio.

Κράω, *oculo, occido*: sic et κτάω, pro κτάομαι, possideo.

Κρέναρι, υ, τὸ, *possessio, facultates, opes*: idem quod κτήρια, ατος, τὸ, et ab eod.

Κρέαρ, ἄτος, τὸ, idem, et ab eod. Κρεάτευσι, *possessionibus*: dat. pl. Ion. et Poët. pro κρέασιν, pro κρέασι, à κρέω, ατος, τὸ, idem quod κτήρια. Th. κτάομαι, possideo.

Κρεαρίζω, *acquirō, possideo*: fut. ἴσω, Poëticum: à κρέατος, genit. à κρέαρ' ab eod. Th.

Κρεατίζω, Ion. et Poët. pro ἐκρεάτις, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

Κρείναι, a. 1. inf. act. et in acc. m. g. κτείναντα, a. 1. part. act. verbi κτείνω, occido: f. κτείνω, a. 1. ἐκτείνα, p. ἐκτάκα, a. 2. ἐκτάνον.

Κτείνε, *præs. imperat. act. κτείνεσθαι, Dor. pro κτείνεσθαι, præf. inf. κτείνεσθαι, præf. inf. pass. ejusd.*

Κτείνόμενος, *qui occiditur*: præf. part. pass. ejusd. verbi.

ΚΤΕΙΝΩ, *interficio, occidi*: f. κτείνω, p. ἐκτάκα, a. 1. ἐκτείνα, a. 2. ἐκτάνον, p. pass. ἐκτάμαι, a. 1. pass. ἐκτάνθη, f. 1. pass. κτανθήσομαι, perf. med. ἐκτονα. Legitur et κτένω, κτενύω, et κτενύμι.

ΚΤΕΙΣ, *enōs, δ, pecten*: hinc Κτενίζω, *pecto*; f. ἴσω.

Κτενώ, f. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, ἄτος, τὸ, *res possessa, donum*. Th. κτάομαι, possideo.

ΚΤΕΡΕΑ, *ων, τὰ, exsequia, inferia, justa*: q. à κτάω, occido. Hinc

Κτερίζω, et κτερίζω, *exsequias, justa facio*.

Κτερσίαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. præced.

Κτέρισμα, ἄτος, τὸ, *parentatio, funus, justa, quicquid in honorem mortui fit*: à κτερίζω.

Κτερίσι, pro κτερίσσι, Att. 3. pl. f. 1. ejusdem verbi κτερίζω.

Κτέω, idem quod κτίω.

Κτέωμεν, *possideamus*: Ion. pro κτώμεν. 1. plur. a. 2. sub. act. verbi κτήμι, vel κτίω. Alii volunt deduci à κτήμι pro κτείνω, occido, eodem tempore et modo.

Κτηδών, *όνος, δ, propriè pecten, deinde quicquid simile pectini, ut, venarum cursus in arboribus, filamenta et fibrae tunicarum in corpore humano*. Th. κτεís, pecten.

Κτήμα, ἄτος, τὸ, *possessio, fundus*. Et in pl.

Κτήματα, *των, τὰ, bona, facultates, opes*. Th. κτάομαι, possideo.

Κτήμι, *occido*: inus. ejusd. fut. κθήσω, perf. ἐκθηκα, a. 2. ἐκτην, a. 2. part. κτῆς. Th. κτέω, vel κτάω, idem.

Κτήνη, κτήνων, *nom et gen. pl. à ΚΤΗΝΟΣ, eos, τὸ, jumentum, pecus*: hinc κτηνήδων, *pecudum more, adv.*

Κτηνοτρόφος, υ, δ, ζ, ἡ, *jumentorum*

orum pastor: ex κτήνος, et τρώω, alo.

Κτηνώδης, *eos, δ, ζ, ἡ, jumentarius, bellivinus, brutus, stolidus*: ex αἶδος, species, et κτήνος.

Κτήσατο, 3. sing. a. 1. opt. m. κτήσασθαι, a. 1. inf. med. κτήσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. sed κτήσαθι. 2. pl. a. 1. sub. med. verbi κτάομαι.

Κτησίας, υ, δ, *CTESIAs*, *nom. propr.*

Κτήσις, *eως, ἡ, possessio, res quæ possidetur, facultates, opes, fortuna*. [* Κατ' ἴσῳ κτήσιον, pro rerum aucturâ, procul se res habet, Soph. Trach. 234.]

Κτήσομαι, η, εται, f. 1. m. verbi κτάομαι.

Κτητή, n. g. nom. pl. à κτητός, *acquisibilis*.

Κτητὴ, ἡς, ἡ, *funula eupta*: à κτητός, ab eod. Th.

Κτητικός, ἡ, ὄν, *acquirendi peritus; possessivus*. Hinc κτητικὴ, ἡς, seil. τέχνη, *ars questuaria*; et

Κτητός, ἡ, ὄν, *acquisibilis, acquisitus, emptus*; et

Κτητώω, *oros, δ, possessor*: à 3. pers. perf. pass. verbi κτάομαι.

Κτίδος, *δ, per Aphar. pro ἐκτίδος, vitære pelle silvestris pelle confectus*: à κτίς, ἴδος, ἡ, *mustela*.

ΚΤΙΖΩ, *condo, creo, fabricor*: f. κτίσω, a. 1. ἐκτίσω, a. 1. imperat.

κτίσω, α. 1. inf. κτίσαι, a. 1. part. κτίσας, υντος, p. ἐκτίκα, perf. pass. ἐκτίσμαι, a. 1. pass. ἐκτίσθη, et part. κτιθείς, ἔντος, *conditus*.

ΚΤΥΪΟΣ, υ, δ, *aries, dux ovium*: [* quivis dux, princeps; ierêta Ἰφροδίτης, principem sacerdotem Veneris, Pind. Od. ii. ver. 211.] adj. *civis, mansuetus*.

Κτιλώ, *mansuefacio, demulceo*: à præced.

Κτήμενος, Poët. pro ἐκτιμέμιος, perf. part. pass. à κτίσω, *condo, creo*.

Κτίς, idem quod ἰκτός, *riverra*: qua est à mustelis silvestribus.

Κτισόσθαι, Dor. et Ion. pro ἐκτισάσθαι, dual. num. a. 1. m. verbi κτίω, *condo*; f. ἴσω.

Κτίσις, *eως, ἡ, creatio, fabrica, regeneratio, res condita, creata, rerum creatarum universitas, totum genus humanum; magistratus*: et

Κτίσμα, ἄτος, τὸ, *creatura, opus, structura*: à perf. pass. verbi κτίσω, *condo*.

Κτίσιον, *crea*: a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Κτις, υ, δ, *creator*: [* *incola*, Eurip. Orest. 1659.] et κτιτής, υ, δ, idem, *extrito σ, et retracto accentu*: quod et

Κτιστός, ἡ, ὄν, *creatus, conditus*; et Κτιστός, υος, ἡ, *ædificatio*: à 3. pers. perf. pass. verbi κτίω, *creo*.

Κτυπέω, *strepo, strepito*, [* *tundō*, cum gen. accus. κτύπησε κωπὰ τα μέλους πλάγῳ, Eurip. Orest. 1486.] *inflixit capiti tristem plagam.*] f. ἴσω. Th. τύπτω, *pulso*.

Κτύπημα, ἄτος, τὸ et Κτύπος, υ, δ, *sonitus, strepitus*: à κτυπέω, eujus Th. τύπτω.

ΚΥΪΟΣ, *CYATHUS, cotula*. quod à χύω, *fundo*.

Κυαμεντός, ὄν, δ, *qui fabis eligit sortilequos*; et

Κυαμετός, ἡ, ὄν, *fabis vel sorte electus*: à perf. pass. seq.

Κυομεύω, *fabis eligo, sortior*: à Th. κύμαος.

Κυαροβόλος, *judeo*: à ΚΥΪΜΟΣ, υ, δ, *fabæ; calculus sors, quæ alicui obtingit*.

Κυαροπώξ, ἄτος, δ, *fabarum vocator, qui in suffragiis ferendis quæstui faciendo studet*: ex κύμαος et τρώω, *edo*.

Κυαναγίς, ἴδος, ἡ, Poët. *nigram ac formidabilem ægidem gestans*: ex κυανός, *cæruleus, et alius*.

Κυανέω, Dor. pro κυανέω, seil. νήσῳ, *CYANEÆ insula*.

Κυανή, ης, ἡ, *nigra*: dat. pl. Ion. κυανήσῳ gen. pl. Æol. κυανέων' à

Κυάνεος, ἑα, et ἐν, *εων, idem (empto ι) quod*

Κυάνεος, *εα, ειν, CYANEUS, cæruleus, niger*. Th. κύανος, seu κυανός, *color cæruleus*.

Κυανότριξ, *τρίχος, δ, ζ, ἡ, cæruleæ habens pilos*: ex κύανος et τρίξ, τριχός, ἡ, *capillus*.

Κυανόπεζα, *de mensâ: ex κυανόπεζος, nigros pedes habens*: ex κύανος, *niger*, et πῆς, *pes*.

Κυανόπελος, υ, δ, ζ, ἡ, *cæruleo prolo utens*: ex κύανος, *cæruleus*, et πέλον, *peplum*.

Κυανόπρωρος, υ, δ, ζ, ἡ, *cæruleam habens proram*: ex κύανος et πῶρα, *as, ἡ, anterior pars navis*.

ΚΥΪΝΟΣ, υ, et κυανός, υ, δ, *color cæruleus*: hinc

Κυανόφρυς, υος, δ, ζ, ἡ, *nigrum habens supercilium*: ex κύανος et φρύς, υος, ἡ, *supercilium*.

Κυαιοχαίτης, υ, δ, *qui est nigris setis, ejus crinus κύανον referunt*: ex κύανος et χαιτή, *coma*.

Κυανόπις, *nigrocolum, acc. sing. à Κυανώπις, ἴδος, ἡ, cæruleo aspectus*: ex κύανος et ὤψ, ὠπός, δ, *oculus*. Th. ὀπτομαι, *video*; p. m. ὤπα.

ΚΥΪΕ, *κῦάτος, τὸ, foramen acús item pars auris interna*.

Κύββα, *poeculum, CUPPA*, quia κυβάν. Hinc Angli. *cup*.

Κύββα, *inclinato capite*: à κύπτω.

Κυβία, *ας, ἡ, lusus alex: item astutia et fraus*: à κύβος, *lessera*.

Κυβέλη, ης, ἡ, *CYBELE, mater Deorum*.

Κυβερνάεις, ἡ, *Dores legunt pro κυβέρνησις*.

Κυβερνάτας, Dor. pro κυβερνήτης.

Κυβερνάτηρ, ἦρος, δ, Dor. pro κυβερνήτηρ.

ΚΥΒΕΡΝΑΪΩ, -ῶ, -αίσις, -ῆς, -αίει, -ᾶ, *GUVERNŪC*; propriè *navem rego*, f. ἴσω, quasi κύμα ἔρηνω *fluctus secutor, vel ab Heb. רָבַן praxalere, gubernare*. Hinc Angli. *TO GOVERN*.

KΥ

KΥ

KΥ

Κυβερνήσις, εως, ἡ, gubernatio.
 Th. κυβερνώ
 Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix,
 et
 Κυβερνήτης, ἦρος, ὁ, Poët. idem ac
 Κυβερνήτης, ἡ, ὁ, gubernator.
 Κυβερνήτης, ἡ, ὁ, ad gubernato-
 rem pertinens: κυβερνητικῆ, (sub-
 τείχνη) gubernandi facultas: à
 præced.
 Κυβερνήτης, ἡ, ὁ, gubernatio.
 Κυβερνήτης, ἡ, ὁ, alator: et
 Κυβερνήτης, ἡ, ὁ, alatorius, peri-
 tus alæ: à perf. pass. verbi se-
 quentis.
 Κυβέω, f. εὔσω, alæ seu tesseri-
 bus, periculator. Th. κύβος, tessera.
 ΚΥΒΗ, ης, ἡ, caput, quia κυβή,
 curva: à κύπτω.
 Κυβήθη, ης, ἡ, Cybele, quæ suos
 ministros facit κυβήθειν, id est, κύπ-
 τειν, vel κυβισθῆν.
 Κυβηλίξω, securi percussio: à
 ΚΥΒΗΛΙΣ, εἰδος, ἡ, securis, bipen-
 nis.
 Κυβικός, ἡ, ὁ, CUBICUS: à
 κύβος.
 Κυβισάω, f. ἦσω, in caput me con-
 jicio, in caput salto: à κύβη, caput.
 Κυβισμα, ἄτος, τὸ, et κυβισμαίς,
 εως, ἡ, saltatio in caput: et
 Κυβισθῆν, ἦρος, ὁ, saltator, qui se
 in caput dejicit: à κυβισάω.
 ΚΥΒΙΤΩΝ, ου, τὸ, CUBITUS,
 nodus brachii: à κύπτω, inclino.
 ΚΥΒΟΣ, ου, ὁ, CUBUS, tessera;
 vel aliqui habens figuram quartam
 ΚΥΓΧΝΙΣ, εἰδος, ὁ, crater mag-
 nus. Martinius ex Galeno probat
 esse parvum calicem et doliohem
 medicum.
 ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, CYNCH-
 RISMUS, dux coturnicium.
 Κυδάζω, f. ἄσω, convitior, male-
 dico: à κύδος, ὁ, convitium.
 Κυδάω, celebrō, decoro, laudo,
 fut. ἄνω. Th. κύδος, εως, τὸ, gloria,
 decus.
 Κυδάμω, υ, ὁ, ἡ, gloriosus: ab
 eod. Th.
 Κυδάρις, CYDARIS, corona.
 Κυδάω, -ῶ, glorior, veneror: à
 εὔδος, gloria, decus.
 Κυδέης, ἡ, ἡ, gloriosus.
 Κυδέθηναι, decoratum esse, a. 1.
 inf. pass. ab ἐκυδέθην, a. 1. indic.
 pass. verbi κυδάω.
 Κυδέμενος, α, ου, honestans viros,
 claros viros continens: ex κύδος et
 ἀνήθ, vir.
 Κυδείω, glorior, jactito. Th. κύδος,
 gloria.
 Κυδέμιος, υ, ὁ, ἡ, gloriosus: ab
 eod.
 Κυδείων, exultans, Poët. pro κυ-
 δέω, præ. part. à κυδείω, quod
 vide.
 Κυδέσις, η, ου, gloriosissimus, a,
 um: superl. et
 Κυδέων, οες, ὁ, ἡ, κυδέτερος, ρα,
 ου, gloriosior, comparat. à κύδος,
 gloria.
 Κυδέος, ἡ, ὁ, inclutus, [* vox ni-
 hili; lege κυδέος, ubique. Græv.
 id Hes. Op. 257.]

Κυδοιδεῖω, -ῶ, tumultuos; qu.
 ex κυδοίμης et δουπέιν.
 Κυδοίμω, turbas excito: à
 ΚΥΔΟΙΜΟΨ, εἰδος, ἡ, turba, tumultus
 ΚΥΨΔΟΣ, εως, τὸ, gloria, decus. At
 Κύδος, υ, ὁ, convitium, probrum.
 Κυδρός, ῥα, ῥν, gloriosus: [* Hom.
 Il. σ'. 184. Od. á. 579. Hes. Op.
 257.] à κύδος, τό.
 Κυδών, ωιος, ἡ, CYDON, urbs
 Creta.
 ΚΥΔΩΝΙΟΣ, μηλέα, vel κυδωνία
 μηλέα, ας, ἡ, cotonia malus; κυδω-
 νιον, μῆλον, ου, τὸ, cotoneum seu
 CYDONEUM, malum: à κυδών,
 unde istiusmodi mala.
 Κύει, in utero fert, 3. sing. præ.
 verbi κύω.
 Κυείς, conceptus, a. 2. part. pass.
 ab ἐκύνη, a. 2. ind. pass. verbi κύω,
 f. σω, in utero gesto.
 Κυείω, f. ἦσω, idem quod κύω, q.
 vide.
 Κύημα, ἄτος, τὸ, quod in utero
 gestatur, factus: et
 Κύημα, εως, ἡ, graviditas, præg.
 κλυίω, conceptus: à perf. pass. ver-
 bi κυείω, ide. n. quod κύω, in utero
 gesto.
 Κυθήρεια, CYTHEREA, Ve-
 nus; ab insulâ Cythrá.
 Κυθήρα, urbs Cyprí.
 ΚΥΨΕ, κος, ἡ, CYIX, bulbosa à
 quædam planta. Theophrast. lib.
 vii. 13.
 ΚΥΚΑΣ, Æthiopice palmæ ge-
 nus Theophrast. lib. ii. 8.
 ΚΥΚΑΨ, -ῶ, f. ἦσω, misceo, pro-
 priè de liquoribus; perturbō: hinc
 Κυκία, -ας, ἡ, et κύκημα, -ἄτος,
 τὸ, permixtio, confusio: à præced.
 Κυκῶ, per Apoc. pro κυκῶνα,
 acc. sing. à
 Κύκων, ὄνος, ἡ, miscellanea potio.
 Th. κυκώ.
 Κυκηθήτην, Ion. pro ἐκκηθήτην,
 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κυκώω,
 misceo.
 Κύκλα, per Metaplasm. pro κύ-
 κλοι, rotæ: à κύκλος, quod vide.
 Κυκλῶς, εἰδος, ἡ, CYCLAS, ves-
 tus κύκλος; item adj. orbiculata.
 Th. κύκλος.
 Κυκλέω, idem quod κυκλώω.
 Κυκλέω, verso, toto, agito, in om-
 nes partes pello: à κύκλος, circusus.
 Κυκλῶδν, adv. instar circuli,
 undequeque: et
 Κυκλῶδης, ἡ, ὁ, et κύκλιος, ἡ, ἰον,
 idem ac
 Κυκλείς, εἰσσα, δειν, circularis,
 orbiculatus, rotundus: et
 Κυκλῶδεν, adv. in circuitu: om-
 nia à
 ΚΥΚΛΟΣ, υ, ὁ, circusus, orbis;
 item corona hominum; argumen-
 tatio circularis; locus ubi tende-
 bantur homines; ambitus verborum
 seu periodus; mania turbis; κύκλοι
 προσώτων malæ hominis: κύκλοι,
 orbis rotarum, rotæ ipsæ; κύκλω,
 pro ἐν κύκλω, circa, undique.
 Κυκλόει, adv. circulatim: à præ-
 ced.
 Κυκλωτερῆς, εως, ὁ, ἡ, tornando

rotundus factus: ex κύκλος, circu-
 lus, et τέρω, torno.
 Κυκλώω, cingo, circumdo; in or-
 ben ag. fut. ὠσω, perf. κεκύκλωκα
 a. 1. pass. ἐκυκλώθην, ης, η. Th.
 κύκλος.
 Κύκλω, pro ἐν κύκλω, circa, in
 orbem, in circuitu, undique.
 Κυκλωτός, ἡ, ὁ, rotundus: à κυ-
 κλώω.
 Κύκλωψ, ὠπος, ὁ, et οἱ Κύκλωπες,
 CYCLOPES: ex κύκλος, orbis,
 circusus, et ὠψ. Th. ὀπτομαι, video.
 ΚΥΚΝΟΣ, υ, ὁ, CYC-NUS, olor;
 est et nomen propr.
 Κυκῶντι, Poët. pro κυκῶντι, mis-
 centi, dat. sing. part. præ. à κυκῶω,
 f. ἦσω, misceo.
 ΚΥΛΑ, ὠν, τὰ, cava oculorum.
 Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ἰκος, ἡ,
 calix. Th. κυλίω, volvo.
 Κυλίνδερα, 3. sing. præ. pass.
 κυλίνδετο, 3. sing. imperf. pass.
 Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω,
 volvo.
 Κυλίνδρος, ου, ὁ, CYLINDRUS,
 corpus quodlibet teres: à
 Κυλίνδω, idem ac Th. κυλίω, volvo.
 Κυλίξ, ἰκος, ἡ, CALIX: ab eod.
 Th.
 Κύλιος, εως, ἡ, volutatio: et
 Κυλίωμα, ἄτος, τὸ, volutabrum:
 à perf. pass. verbi κυλίω.
 Κυλίωδης, ὁ, ὁ, volutatio: à κυλίω.
 Κυλίωτος, ἡ, ὁ, volutatus: ab eod.
 Κυλίχαι, αἱ, caliculi, seu parva
 vasa poloria oris compressoris;
 item eucurbitula: pl. à
 Κυλίχην, ης, ἡ, poculum, pyxis:
 à κύλιξ.
 Κυλίχιον, ου, τὸ, idem: Dim. à
 præced.
 Κύλιχος, υ, ὁ, idem quod κυλίχην.
 ΚΥΛΙΨ, volvo, voluto, f. ἦσω.
 Hinc κυλίνδω, κυλινδέω, et καλινδέω,
 idem.
 Κυλλοποδῖων, ὠνος, ὁ, ἡ, qui dis-
 tortis pedibus est, loripes; Vulcani
 Epith. ex κυλλός, claudus, et πῶς.
 ΚΥΔΔΟΣ, ἡ, ὁ, claudus; cur-
 vus; mancus; quod à κολός, multi-
 lus.
 Κυλοιδάω, -ῶ, sum oculis tumen-
 tidus; ex κύλον, pro κοilon, cavum
 oculi, et οἰδάω, tumeo.
 Κυλοιδῶντες, nom. pl. part. præ.
 à κυλοιδάω, q. v.
 Κύλων, ὠνος, CYLO, Atheniensis
 Κυλώγειος, CYLONIUM.
 ΚΥΜΑ, ἄτος, τὸ, fluctus, undā;
 Metaph. magna multitudo mala-
 rum rerum, ut magna lues; qu. κύ-
 κημα, à κυκῶω. Est et κύμα, pro
 κύημα, τὸ, factus uteri: à κύω, in
 utero gesto.
 Κυμαίνωτος, gen. sing. part. præ.
 act. κυμαίνω, in f. g. κυμαίνωσα:
 à Κυμαίνω, fluctuo, astuo, ferveo,
 lurgeo, f. ἄνω, p. γκα. Th. κύμα.
 Κύματ, pro κύματα, nom. pl. κῶ-
 μασι, dat. pl. à κύμα.
 Κυματῆν, ης, ἡ, tempestas.
 Κυματῆς, υ, Ion. pro κυματίας, υ,
 ὁ, ciens fluctus, impetuosus: ad
 eod. Th.

Κυμαρίζω, fut. ἴσω, undis agito, fluctuare facio. Th. κύμα.
 Κυμάτιον, υ, τὸ, parvus fluctus, pars columnæ, cymatium; Dim. ἀκύμα.
 Κυματώω, -ω, idem ac κυμαρίζω.
 Κυματοπλήθης, ἦγος, ὁ ζή ἡ, undis seu fluctibus pulsatus, iuctatus: ex κύμα, et πλήσσω, frango.
 Κυματώγη, ἡς, ἡ, et legitur, κυματώγη, ἡς, ἡ, ἡ, et quod undæ feruntur ac franguntur: ex κύμα, et ἄγω, seu ἄγννω, frango.
 Κυματώδης, εὐς, ὁ ζή ἡ, fluctuosus; ab eod. Th.
 Κυματωθείσα, ἡς, ἡ, a.1. part. pass. f. g. à κυματώ. Th. κύμα, ατος, τὸ, fluctus.
 Κυμάτωσις, εὐς, ἡ, fluctuatio, aestuatio: à κυματώ.
 Κυμβαλλίζω, fut. ἴσω, cymbalum pulso: à
 Κύμβαλον, υ, τὸ, CYMBALUM; à κύμβος.
 Κύμβάχος, υ, ὁ ζή ἡ, pronus in caput: à
 Κύμβη, ἡς, ἡ, CYMBĀ; item poculi genus, et caput: à κύμβος.
 Κυμβών, υ, τὸ, et
 Κύμβον, υ, τὸ, acetabulum: à ΚΥΜΒΟΣ, υ, ὁ, cavus, recessus; item olla fundum; quod à κυφός, curvus.
 Κύρη, ἡς, ἡ, nomen urbis Æol.
 ΚΥΜΙΝΔΙΣ, -εως, vel ἑός, ἡ, avis quædam nocturna.
 ΚΥΜΙΝΟΝ, υ, τὸ, CYMINUM, herba et semen.
 Κυμοδόκη, ἡς, ἡ, una Nereidum.
 Κυμοθός, ἡς, ἡ, una Nereidum.
 Κυμοσπίλαια, ας, ἡ, nomen mulieris.
 Κυμῶ, una Nereidum.
 Κυναγέτας, Dor. pro κυνηγέτης, quod vide.
 Κυνάγχη, ἡς, ἡ, qu. κυνός ἄγχος, canum suffocatio; angina. Hinc Κυναγχιδός, ἡ, ὄν, anginā laborans. Κυναγχιδὸν, πάθος, ipsum est κυνάγχη, morbi inflammantis species, de quo vide Steph. in Thes. D. S.
 Κυναγός, Dor. pro κυνηγός, υ, ὁ, venator: ex κύων, canis, et ἄγω, duco.
 Κυνάδες, ὠν, αἱ, canum pili; quæσι à κύων, canis.
 Κυνάμνια. Vide κυνήμνια.
 Κυνάθρωπος, υ, ὁ ζή ἡ, versipellis, impudens, qu. canis: ex κύων, canis, et ἄθρωπος.
 Κυνάριον, υ, τὸ, catellus; Dim. à κύων.
 Κύνας, acc. pl. κύνες, nom. pl. à præced. Th.
 Κυνέη, ἡς, contr. κυή, ἡς, ἡ, pelliſ canina, galea, pileus: ab eod. Th.
 Κύνειος, εἶα, εἰον, vel κύνειος, υ, ὁ ζή ἡ, caninus: ab eod. Th.
 Κύνειος, εἶα, εἰον, idem, et ab eodem.
 Κυνέων, Ion. et Poët. Epenth. τῶς, pro ἑκύνων, imperf. act. verbi κυεύω, idem quod κύω, osculor.
 Κύνες, nom. pl. κύνεσσι, canibus,

dat. plur. Ion. pro κύνιν' à κύων, canis.
 Κύντω, ὤ, f. ἴσω, osculor, blandior, adoro. Th. κύω.
 Κυνηγέσιον, υ, τὸ, canes venatores, et instrumenta venationis: à κυνηγός.
 Κυνηγέτης, υ, ὁ, venator: à Κυνηγίω, venor, f. ἴσω' à Κυνηγός, υ, ὁ, venator: ex κύων, et ἄγω.
 Κυνήσιον, υ, τὸ, catellus. Th. κύων, κυνός, ὁ ζή ἡ, canis.
 Κυνικός ἡ, ὄν, caninus, CYNICUS: ab eod. Th.
 Κυνόδης, οντος, ὁ, dens caninus: ex κύων, κυνός, canis, et ὀδός, dens.
 Κυνοθαράς, εὐς, ὁ ζή ἡ, et κυνοθαράς, εἶα, ὄν, impudens: ex κύων, canis, et θάρους, fiducia.
 Κυνόμνια, ας, ἡ, musca canina. [* Exod. viii. 21. Psal. lxxvii. 45. et Philo Vit. Mos. i. p. 401. ed. Mang. qui disertè ducit ex πύλας καὶ κυνός. Hinc de imprudente dicitur, Athen. Deipnos. iiii. 37. et ut scribi debet, iv. 14.] Alii legunt κυνάμνια.
 Κυνοσώσσωπος, υ, ὁ ζή ἡ, qui caninâ facie est: ex κύων, canis, et πρόσωπον, vultus.
 Κυνόσσυρα, CYNOSURA: quod κυνός σούρα, cauda canis, pro astro sumitur.
 Κύντερος, ον, impudencior; superl. κύντατος. Th. κύων, canis.
 Κυνώπις, voc. sing. à
 Κυνώπις, υ, ὁ, habens canis vultum; item impudens: quod ex κύων, canis, et ὤψ, vultus. Th. ὀπτομαι, video.
 Κυνώπις, ἴδος, ἡ, inverecunda: à κυνώπις.
 Κύος, εὐς, τὸ, fetus. Th. κύω, in utero gesto.
 Κυομένα, nom. plur. n. g. part. præſ. pass. à κύω, idem quod κύω, q. v.
 Κυοφορέω, fut. ἴσω, in utero fero, prægnans sum: à κύος, fetus, et φορέω, idem quod φέρω, fero.
 Κυοφορία, ας, ἡ, fœtus in utero gestatio: ab iisd.
 Κυπαρισσίνος, vel κυπαρίττινος, ἰν, ἰνωρ, cupressinus, è cupresso factus: à
 ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, κυπάριττος, υ, ἡ, CUPRESSUS, arbor.
 ΚΥΠΠΑΡΟΣ, ον, ὁ, vas m. gummi concavum et capax.
 ΚΥΠΑΨ, ἀδός, et κυπασις, εὐς, ἡ, pallium et lecti stragulum. [* Vestis ποδόςης, quam delicatioribus tum viri tum fœminæ gestabant, Anthol. Reiskii, p. 22. V. Toup. ii. p. 121.]
 ΚΥΠΠΕΙΡΟΣ, υ, ἡ, Cyperus, herba è junceorum genere.
 ΚΥΠΠΕΛΛΟΝ, υ, τὸ, poculi genus: deflexum à κύπελλον, quia curvum.
 Κυπριάρχης, υ, ὁ, CYPRI præfectus.
 Κύπρις, acc. sing. à Κύπρις, Venus.

Κυπρίζω, germino, venustè floreo Th. Κύπρος.
 Κύπρινον, υ, τὸ, unguentum Cyprium, et
 Κυπρίνος, CYPRIANUS, et
 Κύπριος, υ, CYPRIUS: ab eod.
 Κύπριος, ἴδος, ἡ, Venus; accus. Κύπριδα, et Κύπριν. Th. Κύπρος, Cyprus.
 Κυπρισμός, ὤ, ὁ, germinatio: à κυπρίζω.
 Κυπριγένεια, ας, ἡ, Epith. Veneris, quæ nata dicitur in insulâ Cypri. Dicitur et
 Κυπριγενής, εὐς, ὁ, ζή ἡ, idem: ex Κύπρος, et γενέσθαι, nascor.
 ΚΥΠΡΙΟΣ, CYPRIUS, arbor et insula.
 Κυπράζω, fut ἴσω, pronus specto, immoror, cunctor, tempus lero: à κύπρω.
 Κυπτός, ἡ, ὄν, inclinatus; superplex. Th.
 ΚΥΠΤΩ, pronus sum, incurro me ad videndum, f. ψω, a. 1. ἐκύψα, a. 1. part. κύψας, aa, ar.
 Κυπῶνα, ας, Dor. pro Κυρήνη, ἡς ἡ, CYRENE. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 298, &c.
 Κυψάδος, -αία, -αίων, sublimis, -e: à κύψος, q. v.
 ΚΥΨΑΞΙΑ, ας, ἡ, crista gallinæ; tiara, apex: ex κάρα, et ψάλω.
 ΚΥΨΙΕ, εὐς, ἡ, tabula triangula, cui lites inscribentur.
 Κύψω, Ion. pro ἔκυψε, imperf. verbi κύρω, incido, nancisor.
 Κυψεία, ας, ἡ, (per Sync. pro κυψεία,) dominatio. Th. κύψος.
 Κύψω, f. ἴσω, incido, assequor, evenio, sun. Th. κύρω, idem.
 Κύρη, ἡ, Ceres; sic dicta, quia κυρία τῷ ζῆν, domina vitæ.
 ΚΥΡΗΒΑΨ, cornibus pugno, fut. ἴσω' qu. à κύρας, cornu.
 ΚΥΡΗΒΙΑ, -ων, τὰ, acera et glutinæ hardel. Vide κηρύβια.
 Κύρηνα, et per Sync. κύρηνα, ἄτος, τὸ, id in quod aliquis incidit, præda. Th. κύρω, incido.
 Κυρήνη, ἡ, CYRENE, urbs Africa.
 Κυρήνιος, υ, ὁ, Quirinus, nomen Martis, Romuli, &c.
 Κυρήσαι, a. 1. inf. et
 Κυρήσας, -ασα, -αν, a. 1. part. pass. à κυρέω, idem quod κύρω, incido.
 Κυρθεῖς, adeptus, a. 1. part. pass. verbi κύρω' a. 1. indic. pass. ἐκύρθην.
 Κυρία, ος, ἡ, domina: à κύριος.
 Κυριακός, ἡ, ὄν, dominicus, a, um. Th. κύριος, τὸ, auctoritas.
 Κυριεύω, dominor, polior, in potestatem redigo, cum gen. κυριεύω σὺ, dominor tibi; σὲ, dominum te facio; fut. εἴσω, perf. κεκυριεύκα' à κύριος, dominus. Th. κύριος.
 Κυρίζω, vel κυρίσσω, cornibus pello: qu. à κύρας, cornu.
 Κύριος, υ, ὁ, dominus, herus; adj. κύριος, -ια, -ιον, qui auctoritate valet, præstans, præcipuus, item proprius. Th. κύριος, auctoritas.

KY

Κυρίατης, ηρος, η, dominatio : à
 κτύπος. Vide κυρῖω.
 Κυρανῶν, miscere : qu. à κυκα
 ῶν, p. interjecto.
 Κύρμα, ἄτος, τὸ, per Sync. pro
 κέρμα, ut in quod aliquis incidit,
 præda : à κίρω, vel κίρω, quod
 vide.
 Κύρω, pro κίρω, vocat. à
 κίρωτος, ὡς, δ, CYRUS, nom.
 propr.
 ΚΥΡΩΣ, ὡς, τὸ, auctoritas, edic-
 tum, cardo rei. Est et
 Κύρωσ, ος, δ, CYRUS, Persarum
 rex. Cyrus Major, cujus in-
 stitutum vocatur Κυρσπαίδεια : Cy-
 rus Minor, cujus expeditionis histo-
 ria inscribitur Ἀνάβασις.
 Κυρῶν, πρῆς. inf. act. et
 Κυρῶσα, πρῆς. part. f. g. à
 Κύρω, -ῶ, sanctio, auctoritatem
 δο, ratum facio, f. ὡσα, p. κεκίρω-
 κα' perf. pass. κεκίρωμαι. Th. κύ-
 ρος, εος, τὸ, auctoritas.
 Κύρασι, incidere, a. 1. inf. et
 Κύρσας, a. 1. part. act. à κύρω,
 incido, f. Æol. κύρωσα.
 Κύρωσα, adipiscar. V. in præced.
 ΚΥΡΤΟΣ, η, δν, Æol. κυρτός,
 CURVUS, gibbosus, convexus : at
 Κύρτος, υ, δ, sagena, massa ; di-
 citur et κύρτη, et κύρτις, quia cava
 seu gibbosa. Th. præced.
 Κυρῶσα, -ῶ, curvo, incurvum
 reddo. Th. κυρτός,
 Κύρωμα, ἄτος, τὸ, quod est incur-
 vatum, gibbus ; item tumor omnis
 præter naturam. Th. κυρτός, cur-
 vus.
 ΚΥΡΩ, incido, consequor, im-
 pingo, sum, f. 1. Æol. κύρω' κύ-
 ρω, idem quod κύρω.
 Κύσας, αντος, osculatus, a. 1.
 part. act. à κύω, oscular.
 Κύσει, seu κύσει, Ion. pro ἐκυσει,
 3. sing. a. 1. act. κύσει, a. 1. imper-
 rat. act. ejusd. verbi inf. κύσαι.
 Undè Angl. το kiss.
 ΚΥΣΘΟΣ, et κύσος, υ, δ, et κυ-
 σός, ὃ, δ, nates, podex ; item pro
 muliebri pudendo.
 Κύσει, dat. pl. à κύων, conis, q. v.
 Κυσαυείη, a. 1. part. med. f. g.
 pro κυσαμίη, quæ concepit, verbi
 κύω, q. v.
 Κύσει, Ion. et Poët. pro ἐκυσει,
 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.
 ΚΥΣΤΙΣ, εως, η, vesica ; accus.
 εἴςιν.
 ΚΥΤΙΝΟΙ, ων, οί, flores mali
 Punici.
 ΚΥΤΙΣΟΣ, υ, δ, CYTISUS,
 nomen herbæ.
 ΚΥΤΟΣ, εος, τὸ, cavum, sinus ;
 ubi aliquid κείται, corpus.
 Κύτραν, Dor. pro χύτραν, accus.
 sing. à χύτρα, olla ; idem quod
 χύτρος, q. v.
 Κύτταρος, υ, δ, loculamentum
 apum et vesparum : à κύτος, ca-
 vum.
 Κύφελος, -ων, τὰ, nubes, et om-
 nia cava : q. à κυφός, incurvus.

KΩ

Κύφος, η, δν, incurvus, gibbosus :
 q. à κύπτω, flecto.
 Κύφος, εος, τὸ, curvatio, tumor
 gibbus. Th. κύπτω.
 Κύφων, -ωνος, δ, locus testudina-
 tus, baculus incurvus, stiva ; item
 instrumentum quo vinciebantur
 nocentes aut torquebantur ; catasta,
 numella : à κυφός, curvus. Th. κύ-
 πτω, pronus sum.
 Κύφαντες, nom. plur. a. 1. part.
 act. à κύπτω, f. ψω, incurvo me ;
 κύψαι, a. 1. inf.
 ΚΥΨΕ'ΑΗ, ης, η, alveare apum :
 hinc κυψέλις, ίδος, η, alveus. Est et
 κυψέλη, auris foramen, ejusque
 sordes.
 Κυψέλλων, nomen propr.
 Κύψελος, υ, δ, CYPSELUS,
 hirundinum species, sic dicta ἀπὸ
 τῶν κυψέλλων, ab alveolis, quos è
 luto sibi construit. Item nomen
 pro. Eëtionis filii, ἀπὸ τῆς κυψέ-
 λης, in quâ latens ex periculo mor-
 tis evaserat.
 ΚΥΨ, f. κύσω, et κυέω, f. ἦσω, f.
 meo, comprehendo ; undè in utero
 gesto, sum prægnans, concipio
 oscular.
 ΚΥΨΩΝ, κυνός, ε vel η, CANIS ;
 acc. κύνα' dat. pl. κυσί.
 Κύσας, et κύσας, τὸ, pellis ovina.
 Vide κύω.
 ΚΩΒΙΟΣ, ὢ, δ, GOBIUS, seu
 GOBIO, piscis. Et Angl. GUB-
 GEON.
 ΚΩΔΕΙΑ, et κωδία, ας, η, caput
 papaveris, globulus ; κώρη, fructus
 papaveris.
 Κώδιον, υ, τὸ, CORIUM, ovium
 vellus, contr. pro κωδίων. Th. κύω,
 τὸ, pellis ovina villosa.
 ΚΩΔΩΝ, -ωνος, δ, tintinnabu-
 lum, nola, tuba ; Metaph. homo
 garrulus.
 Κώσα, nom. plur. à κύω, εος, τὸ,
 pellis agnina, stragulum.
 ΚΩΘΩΝ, -ωνος, δ, poculum quod-
 dam ; compositio largior.
 Κωθωνίω, f. ἦσω, largiùs potò,
 compro, f. à præced.
 Κωθωνιστήριον, υ, τὸ, verbale τὸ
 κωθωνιστέσθαι, quod extat. 3. Esdr.
 iv. 63. locus compositationibus des-
 tinatus, D. S.
 ΚΩΚΑΛΙΑ, -ων, τὰ, animalia
 quædam testis lecta. Antiq. κογ-
 χάλια.
 Κωκαλλε, υ, δ, Rex Sicænarum.
 ΚΩΚΥΨ, f. ἦσω, flecto, ploro :
 hinc κώκυσμα, ἄτος, τὸ, et κωκῦτός, ὢ,
 δ, fletus, ululatus.
 ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οί, qui τὰ κώλα,
 quæ ex sacrificiis, supererant, sa-
 cerdotibus distribuabant ; quæsto-
 rum.
 Κωλέα, ἄς, η, feni fasciculus ;
 item perna.
 Κώλεος, idem quod κώλον, quod
 vide.
 Κώληψ, ητος, η, talus, sura. Th.
 κώλον.
 Κωλίκος, η, δν, COLICUS, ad
 colli dolorem pertinens : à
 ΚΩΛΩΝ, υ, τὸ, membrum perio-

KΩ

di pars ; intestinum crassum, CO-
 LON, seu COLUM.
 Κωλίωτα, castiget, 3. sing. imper-
 rat. act. à κωλίω, q. v.
 Κώλημα, ἄτος, τὸ, et κωλόρη, ης,
 η, impedimentum prohibitio ; et
 Κώλοισ, η, idem ; et
 Κωλόστηρ, ἦρος, δ, qui impedit : à
 ΚΩΛΥΨΩ, prohibeo, impedio ; ve-
 to, inhibeo, fut. ὦσω, perf. κεκώλυ-
 κα' a. 1. inf. act. κωλύσαι' a. 1.
 pass. ἐκωλύθην.
 ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, υ, δ, stellio.
 ΚΩΜΑ, ἄτος, τὸ, somnus profun-
 dus, veterinus.
 Κώμαζον, imperf. Ion. pro ἐκώ-
 μαζον, et
 Κωμάζοντα, acc. sing. part.
 præc. à
 Κωμάω, COMESSOR, hymnis
 celebroy ; item salto, choreas ago ;
 κωμάζων, εἴςιν, τὰ, hymnum in ali-
 cujus laudem canere. Th. κώμος,
 comessatio.
 ΚΩΜΑΚΩΝ, ἔ, τὸ, fructus qui-
 dam aromaticus.
 Κώμαξ, ἄκος, δ, petulans nigra-
 tor : à κώμος.
 Κωμάζατε, Dor. pro κωμάσατε,
 hymno celebrate, a. 1. imperat. act.
 à κωμάζω, q. v.
 Κωμάρχης, υ, δ, pagi vel vici præ-
 fectus : ex κώρη et ἀρχω.
 Κωμάσσειν, Dor. pro κωμάζειν,
 comessari, inf. verbi κωμάζω.
 Κωμασία, ας, η, à κώμος, comessa-
 tio.
 ΚΩΜΗ, ης, η, pagus, vicus. Hinc
 Κωμηῶν, vicatim.
 Κωμητής, υ, δ, paganus ; κωμηταί,
 vicini.
 Κωμπολις, εως, η, oppidulum : ex
 κώμη, et πόλις, urbs. [* Mar. 1.
 38, nusquam alibi reperta.]
 ΚΩΜΟΣ, ου, δ, COMESSA-
 ΤΙΟ, lascivium convivium, lascivia ;
 qu. luxuria soporifera : à κώμα,
 somnus ; item Gerius, comessatio-
 num præses ; [* catus Baccho mī-
 nistrantium, catus virorum qualis-
 que : sed in isto sensu raro.
 Eurip. Hippol. 44. et Ion. 1126.]
 κώμων δεσποτής, appellatur is, in cu-
 jus laudem hymnus est ab aliquo
 scriptus.
 ΚΩΜΥΣ, ὄθος, η, laurus quæ an-
 te fores statuitur : fasciculum feni.
 Κώμω, dat. sing. à κώμος.
 Κωμῶδια COMEDIA, Satira :
 à κωμῶδός.
 * Κωμωδιογράφος, υ, δ, Comædia-
 rum scriptor : ex κωμῶδια, et γρά-
 φω, scribo, D. S.
 Κωμῶδός, οῦ, δ, COMÆDUS,
 qui διὰ τὰς κώμας, ἄδεις, per vicos canit :
 ex κώμη, pagus, et ἄδειω, cano.
 Κώτειον, υ, τὸ, cicuta.
 ΚΩΝΟΣ, υ, δ, CONUS, turbo,
 nux pini picæque, involucrem
 quorundam fructuum, apex galææ.
 Κωνοπέιον, υ, τὸ, CONOPE-
 ΟΥΜ, velamen ad culices ardeos,
 velum tentorii militaris. Th. κώ-
 νοψ, culcx, vel κῶνος, ob similitu-
 dinem figuræ Angl. a CONOPT.

Κώνωπες, nom. pl. à
 ΚΩ'ΝΩΨ, -ωπος, ὅ, vel ἡ, culex.
 Κῶος, εὐος, τὸ, vellus, stragulum
 velle villosā : q. à κέω, jaceo. Vide
 κῶς.
 Κωπίες, οἱ, remiges, nom. pl. à
 Κωπίεις, ἑως, ὅ, remex : à
 ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, remus, manubrium :
 qu. à κόπτω, quia tundit
 aquam. Hinc
 Κωπητήρ, ἦρος, ὅ, scalmus, cui
 alligantur remi.
 Κωπίον, οὐ, τὸ, parvus remus :
 Dim. à κόπη.
 Κῶρα, ας, ὅ, Dor. pro κώρη, ης, ἡ,
 sive κέρη, puella, oculi pupilla.
 Κῶρον, Dor. pro κέρον, q. v :
 Κωροσύνα, ας, Dor. pro κωροσύνη,
 ης, ἡ, pueritia : à κέρος.
 Κωροῦκλον, ε, τὸ, crumena, sacco-
 lus, folliculus : Dim. à
 ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ε, ὅ, pera, saccus
 coriaceous.
 ΚΩ'Σ, κωδός, τὸ, ovium pellis vil-
 losa, stragulum.
 Κῶς, ὠ, ἡ, COS, nomen insule.
 Κῶς, quomodo, Ion. pro πῶς.
 Κωσάμ, ὅ, nomen viri. Hebr.
 interpr. Lat. divinus.
 Κώταλις, hodie κοτάλι, tudicula,
 zochleare majus. An à κοτέλιτ,
 quia cava?
 ΚΩΤΥ'ΑΛΛΩ, fut. ἴλω, perf. ἔκα,
 fabulor, garrilo, blandis et fallaci-
 bus verbis decipio : hinc κοτίλλου-
 α, acc. sing. part. præ. κοτίλλου-
 σα, præ. part. f. g.
 Κώτιλος, -ίλη, ἴλον, loquax, gar-
 rulus, blandus, fallax, astutus : à
 κοτίλλω.
 Κωφέω, (pro κουφέω, (allego ;
 tem quiesco.
 ΚΩΦΟ'Σ, ἡ, ὄν, hebes, obtusus,
 propriè ; atque hinc, sensu aliquo
 captus, impr. auditu ; surdus ; ta-
 citus, stolidus, iners, invalidus, ir-
 ritus, obscurus de oratione : [* κω-
 φὸν βέτος, telum obtusum : κωφὸν
 κῶμα, fluctus qui non exauditur.]
 hinc
 Κωφῶα, -άω, et ἑο, exsurdo, sur-
 dum reddo, surdesco.
 Κῶφισθ', pro ζ' ἄκρω, et ἀβίτ, 3.
 sing. imperf. ab οἰχομαι, abeo.
 Κωχεύω, attollo, sustinco, Hesych

capio : f. m. λήφομαι, a. 2. ἔλαβον,
 a. 2. inf. λαβεῖν, perf. ἔλαβον, Att.
 εἰλήφα, a. 2. inf. m. λαβίσθαι.
 Λαβῖν, Dor. pro λαβεῖν, vide in
 præced.
 Λάβη, ης, ἡ, prehensio, ansa, man-
 ubrium, occasio, pratextus. Th.
 λαμβάνω, capio.
 Λαβῆν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf.
 act. vide in λαβέ.
 Λάβης, 2. sing. et λάβησι, Ion.
 Paragoge pro λάβη, 3. sing. a. 2.
 sub. act. à λαμβάνω, capio ; a. 2.
 ἔλαβον.
 Λάβηρος, forcea, Hesych.
 Λάβης, ἴδος, ἡ, ansa, manubrium,
 forceps, fibula : à λαβή.
 Λάβοιμεν, ceperimus, 1. pl. a. 2.
 opt. act. λάβοιμε, οἱ, οἱ, verbi λαμ-
 βάνω, a. 2. ἔλαβον.
 Λαβύσσα, Dor. pro λαβύσα, a. 2.
 part. f. g. ab eod. verbo.
 Λαβύρην, Ion. pro ἑλαβύρην, α, ετο,
 a. 2. m. λαβύμενος, a. 2. part. m. à
 λαμβάνω, capio : a. 2. ἔλαβον.
 Λάβον, Dor. pro λαβέ, a. 2. im-
 perat. act. et
 Λαβύσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd.
 verbi.
 Λάβρα, lupus piscis : à λάβρος,
 quod vide.
 Λαβραγάρης, υ, ὅ, proacitèr lo-
 quax : ex λάβρος, vorax, et ἀγορέω,
 loquar. Th. ἀγορά, forum.
 Λαβρεύομαι, præceps sum in lo-
 quendo : à
 ΛΑ'ΒΡΟΣ, α, ρον, valdè vorax,
 avidus : q. ex λα vel λία, et βόρος,
 vorax. Hinc
 Λαβρότης, ητος, ἡ, voracitas.
 Λαβρόνιον, υ, τὸ, poculum quoddam
 latium : q. à λάβρος.
 L'ABY'PINOΣ, υ, ὅ, L'ABY-
 RINTHUS, locus multis viarum
 anabazibus inflexus.
 Λαβυρινθώδης, εος, ὅ ζ ἡ, labyrin-
 theus, tortuosus, flexuosus : à præ-
 ced.
 ΛΑ'Τ'ΑΝΟΝ, υ, τὸ, L'AGANUM,
 placentæ genus.
 Λαγῶδς, ἰ, ὄν, laxus, non disten-
 tus, non plenus ; in quo sc. est λα-
 γὼν seu κενότης : hinc λαγαροί, homi-
 nes graciles, non ventricosi.
 Λαγγεύω, fugio ; περιφέγω.
 Λαγγέω, pigror ex fatigatione.
 Hinc Latine L'ANGUEO, Angl.
 TO LAG or TIRE.
 Λαγέτας, Dor. pro
 Λαγέτης, υ, ὅ, dux, ductor populi :
 q. λὸς ἡγέτης.
 ΛΑ'ΤΗΝΟΣ, υ, ὅ, L'AGEN'Α,
 poculi genus : scxtarius, genus
 mensuræ. Scribitur et λάγυνος.
 Λάγυθης, εως, ὅ, fæctus leporinus,
 cucullus : à λαγῶς.
 Λαγυρία, ας, Ion. ης, ἡ, salucitas.
 Th. λάγυνης, libidinosus.
 ΛΑ'ΤΗΝΗΣ, sive λάγυνης, υ, ὅ, ho-
 mo libidinosus, lascivus : superl.
 λυγυζατος' quasi λάγυνος, valdè
 mulierosus ; ex λα, et γύνη vel à
 λέγω, cubo.
 Λαγόνεσσιν, ilibus, t. pl. Ion.
 λαγῶν, ὄνος, ἴλια.

Λάγυς, υ, ὅ, L'AGUS, Macedo,
 nom. propr.
 Λαγός, ὄ, ὅ, Ion. pro λαγῶς : à
 λαγῶς, ὄ, ὅ, lepus, Atticè, λαγός,
 ὠ. Ex λα et γς, auris.
 ΛΑΓΧ'Α'ΝΩ, sortior, sorte acci-
 pio, conseqnor, tribuo actionem, li-
 tem intendo ; cum gen. et acc. f.
 m. λήζομαι, p. εἰληχα, pro λέληχα,
 part. εἰληχῶς et εἰληχῶς, a. 2. ἔλα-
 χων, a. 2. sub. λάχω, ης, η, a. 2.
 part. λαχῶν, ὄνος, p. m. λέλογχα,
 a. 1. med. inf. λήζοσθαι, p. pass.
 εἰληγμαί, part. εἰληγμένος.
 Λαγῶ, leporem, acc. sing. à λαγῶς.
 ΛΑΓΩ'Ν, ὄνος, ἡ, ἴλια, lateris ca-
 vitas laxior et exossis. Hinc λα-
 γαρός, laxus.
 ΛΑΓΩ'ΟΣ, ὄ, Att. λαγῶς, ὠ, Ion.
 λαγός, ὄ, ὅ, lepus : ex λα et γς, auris ;
 alii ex λα et γσῶς, multum genere.
 Λαγῶς, ὠ, φων, leporinus : à
 præced.
 Λαγῶς, ὠ, ὅ, lepus, vide λαγῶς.
 Λαδῶν, ὠος, ὅ, pater Daphnes :
 acc. Λαδῶνα. Est et nom. fluvii.
 Λαῖρτης, υ, ὅ, L'ARTES, pater
 Ulyssis.
 Λαίρτιδης, υ, ὅ, L'ARTIA-
 DES, nomen patronym. filius vel
 nepos Lærtis.
 Λαῖς, ὠν, οἱ, lapides : à λαῖς, λαῖος,
 idem quod λαας, ὅ, lapis.
 Λαῖραρος, υ, ὅ, per Aphæ. pro
 Ἐλεάρα.
 Λαῖξο, Ion. et λαξέ, Dor. pro
 λάξω, præ. imperat. pass. λάξτε,
 3. sing. imperf. Ion. verbi λάζομαι,
 capio.
 Λαξέ, Dor. pro λάξω, vide λάξω.
 Λαζοῖάτο, Ion. pro λάζοινο, 3.
 pl. præ. opt. pass. ejusd.
 ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, capio,prehendo : q.
 à λαβή, ut λαβάζομαι. Dicitur et
 λέζομαι.
 Λαζῶν, abjecto α, pro ἀλαζῶν,
 mendax, vanus, superbus.
 Λαήμεναι, Dor. pro λάειν. He-
 sych. exponit φθέγγεσθαι. Sic λάε,
 Ion. pro ἔλαι, verbi λάω, quod ta-
 men et alias habet significaciones.
 Λάθα, ας, Dor. pro λήθη, ης, ἡ,
 oblivio.
 Λαθαργος, υ, ὅ ζ ἡ, clam malus et
 mordens, clandestinus : ex præced.
 et ὄργος.
 Λάθε, 2. sing. a. 2. imperat. act.
 vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. λάθεσθε,
 2. pl. a. 2. imp. verbi λανθάνω, ob-
 liviscor, seu λήθω, f. m. λήσομαι, a.
 2. ἔλαθον, a. 2. inf. λαθεῖν, perf.
 pass. λήθημαι, p. m. ἐληθη.
 Λαθέμεν, Ion. et Dor. pro λαθεῖν,
 a. 2. inf. act. verbi λανθάνω.
 Λάθετο, 3. sing. aor. 2. m. Ion.
 ejusd.
 Λαθῆβης, ον, ὅ, immemor juventæ,
 senex : ex λήθω, ejus a. 2. ἔλαθον,
 et ἦβη, juvenens.
 Λάθητι, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi
 λήθω seu λανθάνω, obliviscor, a. 2.
 ἔλαθον.
 Λαθῆκῆδης, εος, ὅ ζ ἡ, curas obli-
 vione tegens : ex λήθω, et κῆδος,
 εος, τὸ, cura.

Λ.

UNDECIMA litera Græco-
 rum, in numeris triginta
 designat ; et cum lineolâ infra po-
 sitâ, (Λ.) triginta millia.
 Λα, particula, augens significa-
 tionem vocum cum quibus compo-
 nitur.
 ΛΑ'ΑΣ, λάας, ὅ, L'APIS, sax-
 um ; q. ex λα et ἄσ, sicco : λάς,
 idem quod λάω.
 Λάβα, Dor. pro Λάβς, gen. à Δά-
 βας, pro Δάβης, viri nomen.
 Λάβε, Ion. pro ἔλαβε, 3. sing. a.
 2. ind. act. At
 Λάβε, cape, et in pl. λάβετε, est
 a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, à

Λαθιφθόγγος, gen. Ion. à Λαθιφθόγγος, υ, δ ζ ή, vocis obli-
vionem inducens: ex λήθω, lateo,
et φθόγγος, sonus. Th. φθόγγωμα,
loquor.

Λαθόμεθα, obliviscimur, Dor. pro
λαθόμεθα, 1. pl. præc. à λάθομαι,
Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω,
lateo.

Λαθός, eos, Dor. pro λήθος, eos, τὸ
idem quod λήθη, oblitio.

Λαθρός, adv. clam, latentè: et
λαθραίως, ата, айон, clandestinus:
præced. et

Λαθραίως, clam, adv. à præced.
Th. λήθω, Dor. λάθω, lateo.

Λαίθη, Ion. pro λάθη, clam, quod
vide.

Λαθροίσιον, dat. pl. Ion. à
Λαθροίσιος, ία, ίον, occultus. Th.
λήθω, lateo.

Λαθροίσιος, ία, ίον, occultus: ab eod.
Λαθροίσι, herba è genere lithymal-
torum, Plin. 27. 11.

ΛΑΘΥΡΟΣ, υ, δ, bicercula, genus
leguminis.

Λαθών, qui latuit, a. 2. part. act.
verbi λήθω, seu λαθάνω, lateo, obli-
viescor, f. m. λήσομαι, a. 2. ελαθον.

Λαία, ας, ή, L. E. V. A.: à λαϊός,
quod vide.

Λαίγξ, ίγγος, ή, lapillus, calcu-
lus: à λας, lapis.

ΛΑΙΠΡΟΣ, ρά, ρόν, sinister, im-
pudens, procaz.

Λαϊκίζω, f. άω, calcipno, scolor:
ex λα et κίζω, orno.

Λαϊλαπίτω, -ω, f. ήσω, et λαϊλαπι-
τώ, per procellam aufero: ex

ΛΑΥΛΑΨ, άπος, ή, L. E. L. A. P. S.
turbo, ventus procellosus, ex λαί,
vel λα, et λάττω, lumbendo bibo.

Λαιμαργος, υ, δ ζ ή, gulosus, vor-
ax, insatiabilis: ex λαί, et μάργος.

Λαιμαρός, άπέρτος, ισθίω, Suidas:
άλαιρός.

ΛΑΙΜΟΣ, α, ή, guttur, gula, ju-
gulum.

Λαιμοτομέω, -ω, f. ήσω, jugulo, ju-
gulum incido seu seco: à λαιμός,
jugulum, et τέμνω, scindo.

Λαιμώχαστρον, -ον, τω, præmium ob-
λαίμω, σχάστρον, mures athletici ho-
nicidii.

Λαίπεος, ία, con, et λάπιος, ίη, ίον,
apideus. Th. λās, lapis.

Λαίον, υ, τὸ, segres, quâ frui pos-
sumus, à λαίω, sic fruges, à fru-
ndo. Vide λείον, et λήιον.

ΛΑΙΟΣ, α, άν, L. E. V. U. S., sinis-
ter.

Λαιοτομέω, -ω, segetem seco, meto:
ex λαίον, υ, τὸ, segres, et τέμνω, seco.

Λαίσιος, salax, impudicus. Λαί-
ος, ex λαί, et πείος, penis?

Λαισίον, υ, τὸ, breve scutum, par-
mita: à λαισίος, hirsutus, quia ex-
trudo corio: vel à λαίος, sinister,
quia in sinistra gestabatur.

ΛΑΙΣΘΗ, ης, ή, turpitud.

Λαισθών, onerosum, molestum: an-
à λα, et οίσθω, quod in eo ferendo
valde laborandum?

Λαίτηρ, άτος, τὸ, trajectory, lati-
tudo, σχηον, Poeticum ex λα, et

λείναι, quid in amphion eat seu ac-
tematur.

ΛΑΙΦΟΣ, eos, τὸ, vestis, velum.
Dicitur et λαίφη, q. λείον υφος.

Λαίψηροκίλευθος, υ, δ ζ ή, velox,
rapidus: ex λαίψηρος, et κέλευθος,
υ, ή, via.

Λαίψηρος ρά, ρόν, valde mobilis,
admodum velox: ex λα, et αίψηρος,
celer, rapidus, velox. Th. αίψη,
statim.

ΛΑΚΑΘΗ, ης, ή, L. A. C. E. T. H. A.,
arbor campestris.

Λάκαινα, L. A. C. E. N. A., nomen
mulieris Lacedæmoniensis.

ΛΑΚΑΦΘΟΝ, υ, τὸ, species qua-
dam spongiatis.

Λάκε, crepitabat, 3. sing. a. 2.
act. Ion. pro έλακε, verbi ληκίω,
crepitum cieo, a. 2. έλακον, p. m.
έλακα.

Λακεδαίμων, ονος, δ, L. A. C. E. D. E.
ΜΟΝ, urbs Peloponnesi. Hinc
Λακεδαίμονιοι, ων, οί, L. A. C. E. D. E.
ΜΟΝΙΗ.

ΛΑΚΕΡΥΖΑ, ης, ή, loquax, ger-
mula, maledica: hinc

Λακερύζομαι, garrilo, convitiator:
q. ex λα, et κρίζω, clamo.

Λακίω, apud Tragicos, pro λη-
κίω, Eurip. Orest. 162. άδω ζ ποτ'
άο' έλακεν. Vide in ληκίω, L. O.
Q. U. O. R.

Λακίζω, discindo, lacero: à
Λακίς, ίδος, ή, fissura, propriè eum
crepitu facta: à ληκίω, crepo.

ΛΑΚΚΟΣ, υ, δ, fossa, fovea, cis-
terna, puteus, L. A. C. U. S.

Λακτίσσα, Dor. pro λακτίσσα,
præs. part. f. g. à

Λακτίσω, calcitro, f. έσω, p. λε-
λάκτικα, præs. pass. λακτίσομαι, cal-
cibus petor. Th. λαί, adv. calce.

Hinc

Λακτίσης, δ, δ, calcitro.

ΛΑΚΩΝ, L. A. I. C. O., incola Lacedæ-
monis, seu agri Spartani.

Λακωνίζω, f. έσω, Lacedæmonios
imitor, brevis sum in loquendo, ut
quondam Lacones.

Λακωνική, ης, ή, sc. χώρα, regio
Peloponnesi: à

Λακωνικός, ή, άν, L. A. C. O. N. I. C. U. S.:
à Λάκων.

Λακωνικός, adv. L. A. C. O. N. I. C. E.,
brevitèr: à præced.

Λακωνισμός, δ, ό, L. A. C. O. N. I. S.
M. U. S., breviloquentia: à λακωνίζω,

άλα, L. A. L. L. A., undè lallare di-
cuntur infantes, quos nutrix carmi-
nino sopit.

Λαλαγγίτες, canentes, Dor. pro
λαλαγγίτες. Sic λαλαγγόντι pro
λαλαγγαί, garrunt, 3. pl. præc. à

Λαλαγγέω, resono, vociferor, canto,
tumultu verbis: à λαλαί, ayos.

Th. λαλέω. Hinc

Λαλαγγή, ης, ή, clamor, garrulus.

Λαλαίζω, vociferor: à λαλέω.

Αλάξ, άγος, clamor, sonitus. Th.
λαλέω.

Λαλόντι, Dor. pro λαλώσι, loqui-
untur: à λαλέω.

Λαλόμει, Dor. pro λαλώμεν, 1.
l. ab eod.

Λαλόντι, Dor. pro λαλώσι, 3. π.
præs. ind. act. ab eod.

ΑΛΛΕΨ, ω, sonum edo, loquor,
garrilo, f. ήσω, p. λελλάψα, a. 1.
έλλάψα, a. 1. sub. act. λαλήσω,
perf. pass. λελλάψηται, dictus sui,
aor. 1. pass. έλλάψην, f. 1. pass
λαλήθησομαι.

Αλλημα, άτος, τὸ, sermo, loquaci-
tatis: à 1. pers. perf. pass. præced.
Αλλησσο, a. 1. imperat. act. verbi
λαλέω, q. v.

Αλλιά, ας, ή, loquela, sermo, ru-
mor, fama, sermo de re aliqua, col-
loquium. Th. λαλέω.

Αλλισάτος, loquacissimus, sup. et
Αλλιστερος, compar. loquacior: à
λάλος.

Αλλός, υ, δ ζ ή, loquax, verbosus,
argutus: à λαλέω.

Αάμα, adv. interrogandi. Hebr.
vertitur Græcè Ινατί; Lat. quare?

ΛΑΜΒΑΪΝΩ, accipio, capio, conse-
sequor, capesso, emo, prendo, con-
vinco, concipio, de fœm. accipio
aliquid in bonam malivane partem,
cum prors, vel eis' in med. sæpè ac-
tivè dicitur, et cum gen. pro ar-
prehendere, pervenire ad locum,
nancisci: et pass. capior, corri-
pior, prehendor: f. m. λήφομαι,
perf. λήψα, Att. είληφα, cuius inf.
είληφέναι, et part. perf. λεληφός, via,
ds, et Att. ελληφός, a. 2. ind. έλά-
βοι, aor. 2. imperat. λάβε, et Att.
λαβέ, et in 2. pl. λάβετε, a. 2. opt.
acc. λάβομαι, οίς, οί, a. 2. sub. λάβω,
ps, ps, a. 2. inf. λαβέην, a. 2. part.
λαβών, όνος, perf. pass. Att. είληψ-
μαι, ψαι, πται, et part. είλημένος,
apud Poët. λελημμένος, a. 1. pass.
είληφθη, ης, η, inf. ληφθηναι, et part.
ληφθείς. Έλαμβάνωσαν, pro έλαμ-
βανον, acciperunt, 3. pl. imperf.
Ezech. xii. 12. έλάβοσαν, pro έλα-
βοι, 3. pl. a. 2. Deut. i. 25. Λαμ-
βάνειν μεταμέλειαν, penitere, Eurip.
Iphig. in Taur. 366. αίδα, vereri,
Soph. Aj. 348. κακόν, pati; τι όβρι-
λῶ, emere. Αθαλβέσθαι νόσω, cor-
ripit morbo.

Λάμχ, δ, nom. viri indecl. Hebr.
Lat. interpr. pauper.

ΑΛΜΙΑ, seu λαμία, as, ή, piscis
quidam galeorum maximus: dic-
tus à λαίμω, id est, gula amplitu-
dine; ΛΑΜΙΑ, bestia quædam;
monstrum; Lamie, sagæ, incan-
trices: significat et dæmonium
alios vorare existimatum.

Δάμα, lamella: ex Lat. lamina.

Λαμνιάς, άδος, Dor. pro Λημνιάς,
ή, Lemniaca. Λαμνίθην, Dor. pro
Λημνίθην, ex Lemno.

Λαμτωθήφορία, as, et Ion. ίη, ίης
ή, lampadum gestatio: ex λαμπάς,
fax, (quod à λάμπω, luceo) et φέρω,
fero.

Λαμπάδιον, υ, τὸ, facula, instru-
mentum seu vinculum quo in vul-
nere curando utuntur; tænia, fas-
cia, lacinia quæque; dimin. à

Λαμπάς, άδος, ή, L. A. M. P. A. S., fax:
à λάμπω, luceo. Angl. A LAMP
Λάμπειν, collycebat. imperf. Ion

act. λάμπω, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi λάμπω, luceo.
 Λαμπέω, -ω, idem quod Th. λάμπω, luceo.
 Λαμπέωντα, fulgentia, pro λαμπέωντα, Poët. acc. sing. præs. part. Sic λαμπέωντι, Poët. pro λαμπέωντι, dat. sing. part. verbi præced.
 Λαμπήν, ης, ή, vehiculi genus regium et περιφανής, qu. à λάμπω, splendeo.
 Λαμπήνικος, ad currum aut lecticam pertinens.
 Λαμπόρειοι, dat. pl. Ion. part. præs. pass. à λάμπω, luceo.
 Λαμπρίδα, gen. Dor. à Λαμπρίδην, υ, δ, nom. propr.
 Λαμπρός, α, όν, splendidus, clarus, de magno vento dicitur, benignus, perspicuus: compar. λαμπρότερος, superl. λαμπρότατος. Th. λάμπω.
 Λαμπρότης, ητος, ή, splendor: ab eod.
 Λαμπρόνω, f. ύνω, clarum reddo: à λαμπρός.
 Λαμπρός, splendide, clarè, adv. ab eod.
 Λαμπρότης, ητος, ό, fax fulgens: à 3. pers. perf. pass. verbi
 ΛΑΜΠΩ, luco, splendo, niteo, vico; item splendeo, splendesco, Metaph. q. à λιαν φώ, fut. λάμψω, p. φα, a. 1. έλαμψα, a. 1. imperat. λάμψον, άνω, a. 1. inf. λάμψαι.
 Λαμυρία, ας, ή, facultia, lepos; loquacitas, impudentia; limpiditas: à
 ΛΑΜΥΡΟΣ, vel λάμυρος, discretus, facetus, scurrilis.
 Λαμφεΐνη, ης, η, a. 1. opt. pass. Ion. pro ληφθεΐνη. Sic λαμφεΐνηαι, pro ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. λαμφθεΐς pro ληφθεΐς, a. 1. part. pass. Ion. à λαμβάνω, capio, f. m. λάψωμαι.
 Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi λάμπω, luceo.
 Λάμψακος, ΛΑΜΨΑΚΟΝ, urbs Asiae Min.
 Λάμψις, εως, ή, splendor: à 2. sing. perf. pass. verbi λάμπω, luceo.
 Λάμψομαι, η, εται, Ion. et Dor. λαμψῆμαι, pro λάψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, capio.
 Λανθάνω, ύρα, anni tempestas tranquilla, quā latet siletque ventus. Ex seq. et άνεμος, ventus.
 Λανθάνω, ΛΑΝΘΑΝΩ, delitescio, ignotus sum: [* cum participio junctum redditur imprudenter incivis; participium autem convertendum in suum verbum ejusdem temporis et modi, ejus est λανθάνω· έλαθόντινες ξενίσαντες άγγέλους, Heb. xiii. 22. incuit quidam angelos hospitio exceperunt et Arist. Nub. 137.]
 λανθάνομαι, obliviscor: sumit tempora à λήθω, f. λήσω, a. 2. έλάθην, perfecto activ. caret: sed format pass. έλεθημαι, a. 1. pass. έλάθην et έλεθη, p. m. έλεθη, videas. Th. λήθω.
 Λανθός, ώ, ό, Doricè pro λανθός, έ, έ, torcular.

ΛΑ'Ε, adv. calce, seu calcibus. Hinc Lat. CALX.
 Λάσασθαι, Dor. pro λήσασθαι, a. 1. inf. m. ab inusit. λήχω pro quod λαγχάνω, sortior, a. 2. έλαχον, p. m. έλεχα.
 Λαζευτήριον, υ, τδ, ascium, caelum.
 Λαζευτής, lapicida: et
 Λαζευτός, ή, όν, in saxo incisus: à Λαζεύω, lapides polio: ex λας λάος, lapis, et ζίω, polio, sculpo.
 * Λαζίωσις, εως, ή, lapides polientes ars, D. S.
 Λαζίς, εος, ή, sortis, portio, pro λήζις, vel à λάχεσις, per Sync. λήζις, vide in λαγχάνω, sortior.
 Λαοδίκεια, ας, ή, ΛΑΟΔΙCΕΑ, nomen urbis Gr. interpr. Lat. jus populi. Hinc
 Λαοδίκείως, εος, ό, Laodicensis: à præced.
 Λαοδίκη, ης, ή, Laodice, nomen mulieris.
 Λαοί, nom. pl. à λαός, q. v.
 Λαοκατάρατος, maledictus à populo, inivus populo.
 Λαομέδεια, nom. propr. mulieris.
 Λαομεδοντιάδης, υ, δ, filius Laomedontis.
 Λαοριέδων, οντος, ί, ΛΑΟΜΕΔΟΝ, nomen propr.
 ΛΑΟΣ, ή, ό, Att. λέως, ώ, ά, populus, turba.
 Λαοσεΐδης, εος, ό ζ ή, à populo cultus: ex λαός, populus, et σείδομαι, colo.
 Λαοσσός, υ, ό ζ ή, populum servans, populorum defensor vel servator: ex λαός, populus, et σώω, servo. Item, qui populum agit, seu concitat: ex λαός, et σείω, moveo.
 Λαοστροφος, υ, ό ζ ή, qui populum alit: et
 Λαοστροφος, υ, ό ζ ή, à populo nutritus: ex λαός, et τρέφω, alo: f. ψω, p. m. τετροφω.
 Λαοσφύρος, υ, ό ζ ή, populum corrumpens: ex λαός, populus, et σφύρω, corrumpo, p. m. έσφύρω.
 Λαοσφύρος, υ, ό ζ ή, populum occidens: ex λαός, et φύνω, occido.
 ΛΑΠΑ'ΩΣ, et λαπάσσα, sive άπτω, f. ζω, evacuo, mollio, perdo: hinc
 Λάπαθος, υ, ή, et λάπαθον, υ, τδ, fossa, terræ sulcus: item ΛΑΠΑΤΗΥΜ herba: à præced.
 Λάπαρα, ή, et λάπαρος, ον, τδ, pars infra costas, quia λαπαρά, i. e. caret costis; abdomen, illa: à
 Λαπάρος, ρά, όν, vacuus, inanis. Th. λαπάζω, et ίεω.
 Λάπιη, ης, ή, pituita: quæ λαπάζεται, è corpore.
 Λαπήναι, a. 2. inf. pass. à λάπτω, f. ψω, lambendo bibo.
 ΛΑΠΙ'ΩΣ, f. ύω, insolentis me effro, jacto me: q. ex λα et έπος.
 Λαπιθάων, gen. pl. Dor. pro Λαπιθών· à
 Λαπιθης, υ, δ, ΛΑΠΙΘΗ: qui cum Centauris congressus est.
 Λάπισμα, άτος, τδ, jaclantia: à 1. pers. perf. pass. verbi λαπίζω.
 Λαπιστής, ή, ό temerarius, men-

dax, volupciosus: jactator, nugax à λαπίζω.
 ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, p. φα, lambendo bibo, more canum bibo, ezinanio, consumo: undè per Apocopen fit Angl. TO LAP.
 Λάρδος, λάρδος, Gl. Cyr.
 ΛΑΡΙΝΟΣ, ή, όν, saginatus, pinguis.
 ΛΑΡΚΟΣ, ύ, ό, corbis è vimine plectus.
 Λαροακγυιος, υ, ό, quid significet, et ut Pani tribuatur, vide notas in Theocr.
 ΛΑ'ΡΝΑΞ, άκος, ή, capsula, loculus, in qua larina seu pinguis reponuntur.
 ΛΑ'ΡΟΣ, ου, δ, ΛΑΥΡΟΣ, avis vorax, qu. à λάω, appeto. Sed Λάρδος, ρά, όν, hilaris, jucundus, grolus, compar. λαρώτερος, superl. λαρώτατος· παρά τδ, έλαρόν.
 Λαρυγγίω, f. ύω, et Att. ύ, vocem dilatio, clamito: à
 ΛΑ'ΡΥΓΞ, υος, δ, guttur, gula.
 Λαρέζω, clamor: à λάρυξ.
 Λās, λάος, ό, lapis, contractè à λάας.
 Λααλα, ας, ή, nomen urbis Gr. Lat. interpr. hirsuta, herbida.
 Λαοάμενος, Dor. pro ληοάμενος, α, ον, oblitus, a, um, a. 1. part. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo, f. λήσω.
 ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, υ, τδ, ΛΑΣΑΝΟΝ, vasculum, olla; item cloaca, sella familiaris.
 Λάσσο, accipe, Dor. pro λίζω, præc. imperat. λάσσομαι, Dor. pro λάσσομαι, capio, quod vide.
 Λασσέμεθ, Dor. pro λησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi λανθάνω, f. 1. m. λήσομαι, et Dor. λασσοίμαι, et λασσοίμαι, ή, έται.
 Λασθίμεν, a. 1. inf. pass. Dor. pro λασθίμαι, verbi λήθω, et Dor. λάθω, lateo; p. pass. έλεθημαι, Dor. έλασμαι, a. 1. pass. έλάσθην.
 ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ή, sanna, contumelia.
 Λασώκωφος, υ, ό ζ ή, qui surdus ex hirsutia, κωφός ενά τδ λάσιον.
 ΛΑ'ΣΤΙΟΣ, υ, ό ζ ή, hirsutus, hispidus, pilosus, setosus, villosus; herbidus.
 ΛΑ'ΣΚΩ, loquor; q. à λαλιώ.
 Λάσαρος, υ, δ, hirsutus in parte vitivā: cuius ταύρος et λάσιος.
 Λασώ, Dor. pro λήσω, f. 1. à λήσω, lateo.
 ΛΑ'ΤΑΞ, άγος, ή, humum excidens è poculo, et strepitus ille. Est et nomen animalis quadrupedis.
 Λατίως, ό, ΛΑΤΙΝΟΣ, nomen viri.
 Λατοΐδης, ε, δ, Dor. Λητοΐδης, ου, ό, ΛΑΤΟΙΔΗΣ, Apollo, Latona filius: à Λητώ.
 Λατομέω, sacra caedo, excindo, excido, eum acc. f. ήσω, a. 1. έλατόμησα, perf. έλατόμηκα, perf. pass. έλατόμημαι, perf. part. pass. έλατομημένος, η, ον, à λατόμος.
 * Λατόμημα, lapis excisus: à præced. D. S.
 Λατομητός, ή, όν, incisus in lapides, excisus, excavatus è lapide: ab eod.

Δατόμος, υ, δ ζ ή, *lapicida*: ex
 λās, λās, υ, δ, *lapis*, et *τύμω*, scindō.
 ΛΑΤΟΣ, υ, δ, *LATUS*, nomen
piscis delicati.
 Λατρία, ας, ή, *servitus, cultus*:
 item *cultus religiosus*. Et pro δό-
 λη, *serva*: à λατρώω. Th. λάτρις.
 Λατρευτής, υ, δ, *cultor*: à 3. pers.
 perf. pass. seq.
 Λατρώω, *servio, fumulor, religio-
 sè eulo, sacrifico*, cum dat. f. σω, p.
 λελάτρευκα, a. 1. *λάτρευσα*, à λά-
 τρις: alii à λα, partic. intens. et
 τρώω, *trivno*.
 Λάτριον, acc. sing. λάτριον, dat.
 pl. à λάτρις, *ios, servus*.
 Λάτριος, α, υν, *funularis*. Th.
 ΛΑΤΡΙΣ, *ios, δ ζ ή, servus, fa-
 milia*: quos uxor secum afferebat,
 cum in viri sui potestatem se de-
 dit. Vox à λαδς, *populus, plebs*
inferior. Hinc nata distinctio inter
duōm, cultum ministerialem; et
latruium, cultum divinum.
 Λάτρον, υ, τδ, *merces, quæ scri-
 venti datur à λάτρος*.
 Λάτρυμον, υ, τδ, nomen montis.
 ΛΑΥΚΑΝΙΑ, vel λευκάνια, ας, ή,
 guttur, gula: q. à λαύω, *fruur*.
 Λαύρα, ας, ή, *platea lata, vicus*:
 q. λαύρα, *δῶδς*: à
 ΛΑΥΡΟΣ, ρα, ρον, *LARGUS*,
latus, multus, copiosus: q. ex λα,
 et *άρος, latus*.
 Λάρωος, adv. latè, *abundè*: à
 oræced.
 Λαύω, *fruur*: undè usitatum δπο-
 λαύω vid. λαύω, *volo*.
 Λάφωρα, τὰ, *spolia quæ vivis de-
 trahuntur*. Th. λαφύσσω.
 Λαφύριον, -ῶ, f. ήσω, *spolio*.
 ΛΑΦΥΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω,
voidè deglutio, helluor. evacuo: qu.
 à λάπτω.
 ΛΑΧΑΙΓΝΩ, *fofidio*: f. *ανῶ, p. αγκα*.
 Λαχαγία, ας, ή, *olerium collectio*: à
 Λαχαγίομαι, f. m. *εύσομαι, ole-
 ra produco*: à
 Λάχων, υ, τδ, *olus*: à λαχάω.
 Λάχεια, ας, ή, *fossi facilis*: item
 nomen insulæ: à λαχάω, *fofidio*.
 Λάχειν, *sortiri*, a. 2. inf. act. λά-
 χε, a. 2. imperat. act. verbi λαχ-
 άνω, *sortior*: f. λήξω, p. λήχηα,
 et Att. *ελήχηα*, a. 2. *ελάχων*, p. m.
έλλοχα. Λαχέιν, *άιδαν, μορι*, Pindar.
 Λίχεσις, *ios, ή, LACHESIS*:
 una Parearum: à λαχάω, *sortior*.
 Λάχη, ης, ή, idem quod λάχος,
eos, τδ, sor: ex eod.
 Λαχίνας, a. 1. part. act. à λαχά-
 ω, *fofidio*: f. *ανῶ*, a. 1. *ελάχνα*,
 et Att. *ελάχνα*.
 ΛΑΧΜΟΣ, υ, δ, *pilorum densitas*.
 Λαχμός, υ, δ, *micatio, sors*: à
 λαχάω, *sortior, mico digitis*.
 Λαχνάεις, *entros*, Dor. pro λαχ-
 νήεις, *villosus, hispidus*: à
 ΛΑΧΝΗ, ης, ή, *lanugo*: ex λα
 et χνός: hinc
 Λαχνήεις, *ήεσσα, ήεν, pilosus*: à
 प्राced.

Δάχος, *ios, τδ, sors*: à λαχάω,
sortior: a. 2. *ελαχον*.
 Λαχάσσα, *sortila*, a. 2. part. act.
 f. g. à
 Λάχων, *ῶσα, δι, sortitus, sortis*
particeps: a. 2. part. verbi λαχά-
 σω, *sortior, quod vide*; a. 2. *ελαχον*.
 Λαψώνη, ης, ή, *LAPSANA*, syl-
 vestris brassicæ genus: à λάπτω.
 Λαψέμαι, seu λαψύμαι, ή, *εταί*,
 Dor. pro λήψομαι, ή, *εταί*, f. 1. m.
 verbi λαμβάω, *capio*: f. m. *λήψο-*
μαι, a. 2. *ελαβον*.
 Λαψή, *sumes*, Dor. pro λήψη, 2.
 sing. f. 1. m. vide λαψέμαι.
 Λαψύμαι, vide in λαψέμαι.
 ΛΑΨΩ, *video, volo, fruor*, [* λῶ,
 Doricè, Markl. Eurip. Suppl. 221.]
 Hinc λαῶω, Epenth. τδ υ, unde usi-
 tatum ἀπολαύω, idem: quod vide.
 Λαυδής, *eos, δ ζ ή, popularis*: à
 λαός, *populus*.
 Λας, ας, ή, *lapis, quem textor stam-
 mini inter texendum appendit*: à
 λās, *contractè pro λās, δ, lapis*.
 Λάνα, α, ή, *LEANA*: à λέων,
leo.
 Λεάλω, idem quod λειάλω, *lævi-*
go: item *communiō*: f. *ανῶ*, a. 1.
ελέα. Th. *λείος, lævis, non asper*.
 Λεάναί, aor. 1. inf. act. praeced.
 verbi.
 Λεάνωρος, υ, δ, *LEANDER*,
nomen proprium.
 Λεβάτιος, *ov, δ, nom. Apostoli*.
 Hebr. interpr. Lat. *cordatus*.
 ΛΕΒΗΡΙΣ, *idos, ή, exuviae, pellis*
deposita: qu. à λέπω, *exuo*.
 ΛΕΒΗΣ, ης, δ, *LEBES, pel-*
vis: qu. à λέιβω, *fundō, libo*.
 Λεβωνά, *nom. oppidi, Jud. xxi.*
 19.
 Λέγω, *praes. inf. à λέγω, dico*.
 Λεγιών, *ῶνος, δ, legio*: à Latinis
sumpta vox.
 ΛΕΓΤΝΟΝ, υ, τδ, seu λέγων, ης, ή,
simbria, quæ assuitur extremae ves-
tis oræ.
 Λεγόμεθεν, *dicimur*, Æol. pro
 λεγόμεθα, 1. pl. praes. pass. verbi
 λέγω, *dico*.
 Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, *dici-*
mus, 1. pl. praes. et
 Λέγοντι, *dicunt*, Dor. pro λέγου-
 σι, 3. pl. ejusd. à
 ΛΕΓΩ, *LEGO, colligo*: p. *τιμω-*
ρο: *dico, loquor*: *cubare facio, ja-*
ceo, dormio: f. *λέξω*, p. *λέχηα*, a.
 1. *έλεξα*, a. 2. *έλεγον*, perf. pass.
έλεχηα, p. m. *έλλογα*. Λέγειν τὴν
 ἑμὴν χάριν, Eurip. Orest. 1547.
 "dicere in meam gratiam, sub. *εἰς*.
 "έλεγε δὲ τὸν ἱεῖον, Joan. vi. 17.
loquebatur de Judâ. Sic Theocr.
 Idyl. xv.
 Ληλασία, ας, ή, *praedatio*: actio
 ejus qui ληλάτει, id est, *praedam*
agit, qu. λειάν ελαύνει: item, *praeda*.
 Ληλατώω, ῶ, f. ήσω, *praedam ago*,
depopulo, praedor: ex λεία et ελαύ-
 νω.
 ΛΕΙ'Α, ας, ή, *praeda*: sed *λεία*,
lævis. Vide in λείος.
 Λειαγήνη, ης, ή, *nomen proprium*
mulieris: *suaviloqua*: ex λείος,

lævis, et dyorόρομαι, concisioner. Th.
dyorò, forum.
 Λειάινω, *LINO, lævigo, polio*, f.
ανῶ, a. 1. *λείηνα*. Th. *λείος, lævis*.
 Λειάετα, *stallal*, 3. sing. praes.
 pass. ab
 ΛΕΙΒΩ, *LIBO, fundo*, f. ψω, p.
λίλειφα. Dicitur et εἰβω, Ion. et Æol.
 Λειύμαι, Dor. pro λειύμαι, praes.
 pass. verbi λείβο, *lævigo*.
 Λείβαν, *explantur*, pro *έλεχ-*
ναν, 3. pl. Att. et Ion. a. 1. act.
 verbi λειάινω.
 Λείκνον, vel λίκνον, υ, τδ, *ventila-*
torum: hinc *λείκνίζω, vannō*.
 Λείμμα, *ἄρος, τδ, reservatio, reti-*
quica, idem quod λείψανον, υ, τδ.
 Th. *λείπω, linguo*.
 ΛΕΙΜΩΝ, *ῶνος, δ, pratium*: hinc
λειμώνιος, ία, ιον, pratensis: à
λειμώνθε, ex prato: à λειμών.
 Λειογίνεος, υ, δ ζ ή, *læves malas*
habens: ex λείος, *lævis, et γένειον*,
mentium.
 Λειβώλωσσιος, *lævis linguâ, sub*
dolè blandiens: ex λείος, *lævis, et*
γλώσσα, lingua.
 Λείων, υ, τδ, *lævor*: item *pluvius*: à
 ΛΕΓΩΣ, *εία, εἰον, LÆVIS, non*
asper: item *planus, lubricus, lenis*,
perfectus: hinc
 Λειώτης, ης, ή, *levitas, lævor*.
 Λείω, f. ὥσω, *lævigo*. Th. *λείος*.
 Λείωνιν, *leonibus, pro λέωνιν, per*
Ectasin Poët. dat. pl. à λέων, -ον-
τος, δ, leo.
 Λείπε, praes. imperat. verbi λεί-
 πω, vel Ion. pro *έλειπε*, 3. sing.
 imperf. ejusd.
 Λείπετο, Ion. pro *έλειπετο*, 3.
 sing. imperf. pass. ejusd.
 * Λειποθύμια, ας, ή, *animi deli-*
quium repente superveniens.
 Λείπομαι, ή, *εταί*, praes. ind. pass.
λειπόμενος, part. ejusd. à λείπω.
 Λειποσράτια, ας, ή, vel -ιον, υ, τδ
militiæ desertio: à seq.
 Λειποσράτιος, υ, δ ζ ή, *qui mili-*
tiam deserit: ex λείπω, et *στράτης*.
exercitus.
 Λειποψύχτω, *animâ linguor, f.*
ήσω: ex λείπω, et *ψυχή, ή, anima*.
 Λειποψυχούνητα, acc. sing. part.
 praes. praeced. verbi.
 ΛΕΙΨΩ, *LINQUO, relinquo*:
desum, deficio, f. ψω, p. *λέλειφα*, a.
 1. *έλειψα*, a. 2. *έλιπον*, perf. pass.
έλειμμαί, perf. med. *έλειπιτα*. Hinc
 Angl. TO LEAVE. [* Cum, genitio
 significat *minus quam*; ut, *επι*
βραχὺ λείποντα τῶν μυρίων καὶ δε-
τακισχιλίων, Diod. Sic. l. i. ἀπὸ
παυλο μίνους quam xviii. millia.
Defectus si exprimitur, ponitur in
dativo; ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα
δουὸν λείποντα τῶν τριακοσίων καὶ
τριάκοντα, Diod. Sic. l. i. p. 4.
duobus minis quam cccxxx annis;
ἐκ έλειποντο τῶν πολεῶν αἱ ἐπὶ θύρας
εἰσὶ τῆς Πίσης, Philostr. l. viii. c.
 15. *tamen non secis adveniebant*
quam civitates quæ propinque sunt
Pisæ.]
 Λείψωσα, Dor. pro λείψωσα, praes.
 part. fem. g. à λείπω, *linguo*.

Λειρίνος, ἰνη, ἰνον, neonon λειρίνος, ἰνη, ἰνον, idem quod sequens.

Λειριόεις, βόσσα, δεν, *liliceus*; *Floridus, suavis, tener.* Th. λειρίον, *lilium.*

Λειριόεσση, dat. sing. fœm. g. à λειριόεις.

ΛΕΙΡΙΠΙΟΝ, ἰ, τὸ, *LILIUM*, pro quo et λήριον.

Λειρός, οῦ, ῥόν, *gracilis, pallidus*: q. à λείος, *minutus.*

Λείζος, ἡ, ὄν, *prædabilis*: à λεία, ας, ἡ, *præda.*

Λειτός, ἡ, ὄν, *publicus, a, um*: à λαός, Att. λείως, *populus*: Ion. resolut. *λήϊτος.*

Λειτουργέω, -ῶ, *ministro, munus publicum obo*; tropicè *scrip. quocumque modo prosum*, f. ἦσω, p. λειτέργηκα, a. 1. ελειτέργησα, a. 1. infin. act. λειτεργήσῃ· à λειτέρω δέ.

Λειτουργία, ας, ἡ, *servitus, ministerium publicum, LITURGIA*: et hinc Angl. *LITURGY*: et

Λειτουργικός, ἡ, ὄν, *ad ministerium pertinens*: à

Λειτουργός, ὅ, δ ζ ἡ, *qui munus publicum obit, minister publicus*: ex λειτός, *publicus*, et ἔργον, *opus.*

ΛΕΙΧΗΝ, -ῆνος, ὅ, *LICHEN*, *summa cutis asperitus: callus in equorura genibus; herba species; lichenus sanans.* Angl. *LIVERWORT.*

Λειχηριάω, -ῶ, *licheus, seu impetigine laboro.*

Λειχήρωρ, nomen muris: ex λείχω et ἀνήρ.

Λειχομήλη, ης, ἡ, nomen propri. muris: ex λείχω, *lambdo*, et μύλη, *mola frumentaria.*

Λειχοπίνιαξ, nomen muris: à λείχω, *lambdo*, et πίνιαξ, *tabula.*

ΛΕΙΨΩ, *lambdo*, *LINGO*, f. ξω, p. χα.

Λείψαν, Ion. pro ελειψαν, 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linguo*. f. ψω.

Λείψαν', pro λείψανα, τὰ, *reliquia*, nom. pl. à

Λείψάνον, ἰ, τὸ, *reliquia*. Th. λείπω, *linguo*.

Λείψω, f. 1. act. ejusd.

Λείων, Poët. pro λέων, -οντος, ὅ, leo.

Λείωσις, -εως, ἡ, *levigatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi λείω. Th. λείος, *lavis.*

ΛΕΚΆΝΗ, -ης, ἡ, *pelvis, catinus, patina.*

Λεκάρον, ἰ, τὸ, *parva pelvis*: dim. à præced.

Λεκανίς, -ίδος, ἡ, idem et ab eod.

ΛΕΚΤΙΘΟΣ, ἰ, ὅ, *vitellus, ovi luteum*: at fœm. g. *pisum.*

Λεκός, ὅ, ὅ, vel λέκος, *eos, τὸ, scutella*: indè *lekis*, et dim. *lekiskos.*

Λεκτίον, *legendum*, adj. verbale: à λέγω, *lego.*

Λεκτικός, ἰ, ὄν, *eloquens*: undè Λεκτικώτατος, *superl.*

Λέκτο, Poët. pro λέλεκτο, Ion. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λέγω.

Λεκτός, ἡ, ὄν, *dicendus, dictus, selectus*: à 3. pers. perf. pass. ejusd.

Λέκτρον, ἰ, τὸ, *LECTUS*. Th. *λίγω, cubare facio.*

Λέκθος, idem ac λεικθος.

Δελαβῆσθαι, Poët. pro λαβῆσθαι, a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio*;

f. m. λήσσομαι, a. 2. ἔλαβον.

Δελαβῆσι, Ion. Anadiplasmio et Paragoge τῶσι, pro λάβη, 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Δελαβῆσθην, Poët. pro ἐλαβῆσθην, a. 2. m. ejusd.

Δελαθα, Dor. pro λελθηθα, perf. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*,

f. λήσω, a. 2. ἔλαθον.

Δελαθῆσθαι, pro λαθῆσθαι, a. 2. inf. m. et

Δελάθθῃ, pro λάθθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. et

Δελάθθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. et

Δελαθῆσθην, Anadiplas. Ion. pro ἐλαθῆσθην, a. 2. m. ejusd.

Δελακα, ας, ε, *strepo*, perf. med. sed præsentis significationem habet: hinc δελακῦα, perf. part. m. fœm. g. verbi ληκῶ, vel λακῶ, *resono, crepro*; a. 2. ἔλακον.

Δελακῦα, Vide in λθακα. Alii formant ab λαλέω, *vociferor*: perf. part. λελαληκῶς, *via*, et per Sync. λελακῶς, *λελακῦα.*

Δελάληκα, ας, ε, perf. indic. act. verbi λαλέω, *loquor.*

Δελάμπρυνται, *resplenduit*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρόνω, f. νῶ, p. δελάμπρυνκα, p. pass. λελάμπρυνμαι' ab λαμπρός, *splendidus*.

Th. λάμπω, *luceo.*

Δελάμεθα, Dor. pro λελήμεθα, 1. pl. perf. pass. sic

Δελαρμένος, Dor. pro λεληρμένος, perf. part. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω, *lateo.*

Δελασαι, oblitus est, Dor. pro λέλησαι, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Δελάχοιμι, pro λάχοιμι, a. 2. opt. et

Δελάχουσι, *sortiti fuerint*, Ion. Anadiplasi, pro λάχοισι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi λαχάνω, *sortior*,

a. 2. ἔλαχον.

Δελεμμένος, perf. part. pass. verbi λείπω.

Δελεπται, *relictus est*, 3. sing. perf. pass. λελειμαι, ψαι, πται' à λείπω, *linguo*, fut. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Δελειχότες, *lambentes*, perf. part. act. verbi λείχω, *lingo*, f. ξω, p. λείχιχα.

Δελέχθαι, perf. inf. pass. à λέγω, *dico.*

Δεληθα, ας, ε, *latui*, perf. med. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Δεληθῶτος, *adv. furtim, latentèr*: ab eod.

Δεληκα, *locutus sum*, perf. act. verbi λαλέω, f. ἦσω, p. λελέληκα, et per Sync. *λέληκα.*

Δεληκῶς, *via, òs*, ejusd. perf. part.

Δελημαι, *captus sum*, perf. pass. verbi λαμβάνω, *capio.*

Δελημμένος, ejusd. perf. part.

Δελήσθαι, *oblitum esse*, nerf. in-

fin. pass. verbi λήθω, seu λαιθάνω, *lateo*; perf. pass. λελήσμαι' sed

Δελησθαι, cum i subscripto, est à verbo ληίζομαι, seu λήζομαι, *prædor*. Th. λεία, *præda.*

Δελησμαι, perf. ind. pass. λελησμένος, perf. part. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω.

Δελησφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio.*

Δελησμένος, *charus, promptus*, perf. part. pass. verbi λιλῶ, -ῶ, *volo*, perf. pass. λελλήκα, perf. pass. λελλημαι, et Euphoniae gratià *λέλημαι.*

Δελογα, p. m. verbi λέγω, *dico.*

Δελογομεθα, 1. plur. perf. pass. verbi λογιζομαι.

Δελογομίνωσι, *prudentièr*, *adv.* ab eod.

Δελογχα, ας, ε, *sortitus sum*, p. m. et

Δελογχῶς, p. part. med. verbi λαχάνω, *sortior.*

Δελοποι, ας, ε, *reliqui*, p. m. et

Δελοποιῶς, *via, òs*, p. med. part. verbi λείπω, *linguo.*

Δελομμένος, *lotus*, perf. part. pass. verbi λῶω, *lavo*, fut. λῶσω, perf. λῆσκα.

Δελοχα, vel εἰδοχα, perf. indic. act. Att. pro λελεχα' hinc

Δελοχῦα, *epitax*, part. fœm. g. ejusdem perf. Alii perf. part. m. verbi λείχω, vel λείχομαι, *esse volunt.*

Δελύκα, ας, ε, *solvi*, perf. indic. act. verbi λῶω.

Δελύσαται, perf. pass. Att. pro λελύσαται' et hinc

Δελυσαμένος, *labefactus*, p. part. pass. Att. verbi λυγῶμαι, fut. ανῶ, perf. λελύσακα. Th. λύρη, *lues, poxa.*

Δελυμένος, η, ον, *solutus*, p. part. pass. et

Δελύται, 3. sing. perf. pass. λελυτο, 3. plur. plusq. p. pass. Ion. verbi λῶω, *solvo*. fut. σω, perf. λέλυκα, p. pass. λελυμαι, p. inf. pass. λελύσθαι.

ΔΕΜΒΟΣ, ἰ, ὅ, *LEMBO*, *parvum navigium.*

Δέρμα, ἄτος, τὸ, *cortex*, Th. λέπω.

Δέρφος, ἰ, ὅ, *mucus concretus*: sed Δερφός, *adj. mucosus, stultus.*

Δέντιον, ἰ, τὸ, *linteum, vultus*. Gr. ὀθόνιον, ἰ, τὸ.

Δέξαστο, *recensuit, numeravit*, Ion. pro ἐλέξαστο, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγω.

Δέξω, *cubato*, Ion. pro λέξω, *præs. imperat.* pass. verbi λίζομαι, quod formatur à fut. verbi λέγω f. ξω.

Δεξίδιον, ἰ, τὸ, *dictio parva, brevis*: dim. à λέξις. Th. λέγω.

Δεξικόν, ἰ, τὸ, (sub. βιβλίον,) *LEXICON*, *dictionaryum*: ab eod. nom. et Th.

Δέξις, *eos, ἡ, dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus, verbum*; acc. λέξιν. Th. λέγω, *dico.*

Δεξίντι, *dicunt*, Dor. pro λέξισσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd.

Λίοντα, acc. sing. à *λίον*, *οντος*, δ, *leo*; in pl. *Λίοντες* dat. pl. *Λίονσι*.
Λιοντήν, et contr. *Λιοντη*, *ης*, *ή*, *pellis leonis*: à *λίον*.
Λιοντιος, *ια*, *ειον*, vel *-ος*, *υ*, δ *ή*, *leoninus*: ab eod.
Λιοντηδόν, adv. *leonum more*.
Λιπαρόν, *υ*, τὸ, *lorum latum jumentarium, capistrum*: in plur. τὸ *λίπαρον*. Th. *λίπω*, *decoritico*.
Λιπαρός, *υ*, δ *ή*, *albus*, *Eustath.* q. ex *λεπίς*, et *ἀργός*, *albus*.
Λίπας, τὸ, *rupes, promontorium*. Th. *λίπω*.
Λίπας, *-ίδος*, *ή*, *LEP.ΙΣ*, *concha petrae adherens*: à præced.
Λεπιστή, *ης*, *ή*, *LEPIST.Α*, *genus calicis instar conchae*: à præced.
Λεπίδιον, *υ*, τὸ, *parva λέπις*.
Λεπίδιον, f. *ισω*, *decoritico*: à *λίπος*, *cortex*. Th. *λίπω*.
Λεπίς, *ίδος*, *ή*, *squama, cortex*: et *Λεπίμα*, *ἄτος*, τὸ, *idem*; et *decoritico*: et *λέπος*, *eos*, τὸ, *cortex, squama*. Th. *λίπω*, *decoritico*.
Λίπασ, *ας*, *ή*, *LEPR.Α*, *vitiligo*; *asperitas cutis profundior cum pruritu eam in squamas resolvens*. Th. *λεπρός*, *scaber*.
Λεπρός, *-άδος*, *ή*, *aspera*; *petrae Epith.* et *Λεπρός*, acc. pl. f. g. ab *λεπρός*, *scaber*.
Λεπρω, *-ῶ*, fut. *ήσω*, *scaber*, seu *leprosus fio*: ab eod.
Λεπρών, *ῶ*, τὸ, *lepra*.
Λεπρόμαι, *-ῖμαι*, *leprosus sum*.
ΔΕΠΡΟΣ, *ἄ*, *δν*, *scaber*; item *leprosus*.
Λεπτύλιος, *ία*, *έιν*, *idem quod λεπτός*, *tenuis, subtilis*.
Λεπτή, dat. sing. f. g. à *λεπτός*.
Λεπτολογία, *ας*, *ή*, *tenuis et inanis sermo*: ex *λεπτός*, *tenuis*, et *λόγος*.
Λεπτόν, *ῶ*, τὸ, *minutum quoddam nummi genus*, neut. g. à *λεπτός*.
ΔΕΠΤΟΣ, *ῆ*, *δν*, *tenuis, subtilis, gracilis, rarus, acutus, ingeniosus*.
Λεπτότης, *ητος*, *ή*, *tenuitas*: à *λεπτός*.
Λεπτήνω, f. *ένῶ*, *attenuo, extenuo*: à *λεπτός*.
Λεπτίριον, *παργυς cortex, squamula*: dim. à seq.
Λεπτρόν, *ῶ*, τὸ, *cortex, putamen ovii, testa*. Th. *λίπω*.
Λεπτρός, *ἄ*, *δν*, *corticosis, squamā lectus*.
ΛΕΠΩ, f. *ω*, *decoritico, exuo*.
Λερία, *ΛΕΡΙΑ*, *insula*: *ejus incolae Λέριοι*, ii malè audiebant ob malitiam.
Λερναίη, *ης*, *ή*, *nomen hydræ*: à *Λέρη*, *palus*, in qua versata fuerat.
ΛΕΡΝΗ, *ης*, *ή*, *ΛΕΡΝ.Α*, *palus in Argolide*, in quam sordes omnis generis confluunt. Hinc *Λέρηη κακῶν*, *Lerna malorum*.
Λεσβίος, acc. pl. à *Λεσβίς*, *ίδος*, *ή*, *Lesbīs*.
Λεσβίζω, et *Λεσβιάζω*, *Lesbīos imitor, obscens moribus*, et

Λεσβίς, *-ίδος*, *ή*, *Lesbia fumina*. et *Λεσβόθεν*, adv. à *Lesbo*: à *ΛΕΣΒΟΣ*, *LESBUS*, *insula maris Aegei*.
Λεσχίζοντες, *garrientes*, nom. pl. præ. part. verbī.
Λεσχίζω, f. *ἄσω*, *garrīo*: à seq.
ΛΕΣΧΗ, *ης*, *ή*, *sermocinatio, crebra confabulatio*: hinc *Λεσχηνεύω*, fut. *ένωω*, *sermocinor, confabulor*.
Λευγαλίος, dat. pl. Ion. f. g. pro *λευγαλίαις*: et *Λευγαλίωσι*, dat. pl. Ion. masc. g. pro *λευγαλίωσι*: à *Λευγᾶλιος*, *ία*, *έιν*, *perniciosus, gravis, tristis; invalidus; tenuis; quasi λογαλέος*, à Th. *λογός*, *perniciēs*.
Λεύτ, et *Λεύς*, *δ*, *Levi*, *nomen viri*, gen. τῷ *Λεύτ*, acc. *Λεύτ*. Heb. Lat. interpr. *additus*.
Λευίτης, *υ*, *δ*, *Levita*: et *Λευιτικός*, *ῆ*, *δν*, *Leviticus*: à *Λεύτ*.
Λευκ, pro *λευκή*, *alba*: à *λευκός*.
Λευκαίνω, *dealbo*, fut. *ένῶ*, a. 1. Att. *ἐλευκνάω*: a. 1. inf. *λευκάναι*: a. 1. indic. pass. *ἐλευκάνθη*. Th. *λευκός*, *albus*.
Λευκάναι, a. 1. inf. act. et *Λευκάνας*, a. 1. part. à *λευκαίνω*, *dealbo*.
Λευκανθίαις, a. 1. part. pass. à *λευκαίνω*.
Λευκανθής, *έος*, *δ* *ή*, *florem album habens*: ex *λευκός*, et *ἄθος*, *flos*.
Λευκανθίζω, *αἰθίω*, *candidus sum*. Th. *λευκός*, *albus*.
Λεύκη, *ης*, *ή*, *populus alba*; item *vitiligo alba*: ab eod. Th.
Λεύκιππος, *υ*, *δ* *ή*, *qui candidus equus habet*; q. *Λεύκιππος*: ex *λευκός*, *albus*, et *ἵππος*, *equus*.
Λευκίτης, *υ*, *δ*, *candidus*, apud Theocr. *hircus dicitur λευκίτας*, Dor. à colore: à *λευκός*.
Λευκίτη, *creta*, ejusd. Th.
Λευκόγειος, *υ*, vel Att. *λευκόγειος*, *ω*, *δ* *ή*, *cretosus, cujus terra alba est*: ex *λευκός*, *albus*, et *γῆ*, *terra*.
Λευκοθία, *LEUCOTHE.Α*, *Albinea mater*, *Matula*: q. *λευκή* *θεά*, *lux enim est alba*.
Λευκότιον, *callia, viola*: q. *λευκόν* *ῖον*, *viola alba*. Angl. SNOW-DROP.
Λευκοίται, dat. pl. Ion. à *λευκός*, *albus*.
Λευκότινον, *υ*, τὸ, *album linum*: ex *λευκός*, et *λίνον*, *linum*.
Λευκομέτωπος, *υ*, *δ* *ή*, *candidus habens frontem albam*: ex *λευκός*, et *μέτωπον*, *frons*. Th. *δοπτομαι*, *video*.
Λευκοπάρος, *υ*, *δ* *ή*, *candidas habens genas*: ex *λευκός*, *albus*, et *παρεία*, *Ε.Ολ.* *παρῆ*, *ἄς*, *ή*, *genā*.
Λευκόπυλος, *υ*, *δ* *ή*, *qui albis equis utitur et vehitur*: ex *λευκός*, *albus*, et *πῶλος*, *pullus equinus*.
ΛΕΥΚΟΣ, *ῆ*, *δν*, *albus, candidus, serenus, purus, integer*.
Λευκότης, *-ητος*, *ή*, *albor*: à præced.
Λευκότερος, *έρα*, *ον*, *candidior*, compar: à *λευκός*, *albus*.

Λεύκοφρος *ἄγορῆ*, *cana fora foecies*: ex *λευκός*, et *ὄφρος*, *supercilium*.
Λευκοχίτων, *-ωιος*, *δ* *ή*, *capdidam tunicanā gerens*: ex *λευκός*, et *χιτών*, *tunica*.
Λευκόχρωτος, contr. *λευκόχρως*, *δ* *ή*, *albicans, albo colore*: ex *λευκός*, et *χρῶμα*, *color*.
Λευκόχρωτος, *-ωτος*, *δ* *ή*, *candidam habens cutem*: ex *λευκός*, et *χρῶμα*, *color*.
Λευκός, *ἄτος*, τὸ, *tabula albo colore inducta album*. Th. *λευκός*.
Λευκός, *ῶ*, τὸ, *idem*; et *ἀλένη*, *ulna*.
Λεύκωμα, *ἄτος*, τὸ, *tabula albo colore inducta album*. Th. *λευκός*.
Λευρός, *ρά*, *ρόν*, *levis, æquus, planus, de loco*: à *λείος*.
Λεύσσετε, *videtis*, 2. pl. præ. ind. act. à *λείω*.
ΛΕΥΣΣΩ, *video, aspicio*.
Λευστήρ, *-ήρος*, *δ*, *lapidator, dignus qui lapidibus obruatur*: [**λευστήρα* *ὄρησ* *μόρον*, *Æsch.* i. 78. *mors ex lapidatione illata*.] à *λέσω*, *lapido*, q. v.
Λευχημονέω, *-ῶ*, fut. *ήσω*, *albis induor*: à *λευχέω*.
Λευχημόνος, *ονος*, *δ* *ή*, *candidatus; qui λευκόν*, *είμα* *gestat*.
Λεύω, fut. *ένωω*, *lapido*: à *λαῶς*, *lapis*.
Λεύεσσειν, dat. pl. Ion. à *λέχος*, *eos*, τὸ, *lectus*, q. v.
Λευχοίτης, *υ*, *δ*, *ferens herbas lectis idoneas*: ex *πῶα*, Ion. *ποιῶν*, *herba*, et *λέχος*, *eos*, τὸ, *lectus*. Th. *λέγω*, *cubo*.
Λευχῖον, *dictum*, a. 1. part. pass. neut. g. à *λέγω*, *dico*, fut. *ξω*, a. 1. pass. *έλέχθη*.
Λέχος, *εος*, τὸ, *lectus, cubile; nuptiæ, uzor*, Poët. Th. *λέγω*, vel *λέγομαι*, *cubo, cubare facio*.
ΛΕΧΡΙΟΣ, *ία*, *ιον*, *obliquus*.
Λεχῶ, *δος*, contr. *ῶς*, *ή*, *puerpera*: à *λέχος*, *εος*, τὸ, *lectus*; quo decumbit. Th. *λέγω*, *cubare facio*.
Λέχω, vel *λέχομαι*, *pario*. Vide præced.
Λεωδέμας, *-άντος*, *δ*, *LEOD.Α* *ΜΙΣ*, *nomen Philosophi*.
Λεῶμι, *vellum*, præ. opt. act. centr. pro *λεάομι*: à *λέω*, pro *λάω*.
ΛΕΩΝ, *-οντος*, *υ*, *LEO*; *λείανα*, *ης*, *ή*, *LEON.Α*: q. à *λάω*, quia *visu valet*.
Λεωπίτρα, vel *λειοπίτρα*, et *λειοπερία*, *ας*, *ή*, *lavēs*, seu *plana petra*.
Λεωρός, *ῶ*, *δ*, *hominum fabricator; audax, temerarius*: ex *λεῶς*, et *έργον*.
Λεωστέρος, *υ*, *δ* *ή*, *quem sua civitatis jure donant, civemque faciunt*: ex *λαός*, Att. *λεῶς*, *δ*, *populus*, et *στέρος*, *suus*, à *σφείς*.
Λεωφόρος, *υ*, *δ* *ή*, *ὁδός*, *via publica*: ex *λεῶς*, pro *λαός*, *populus*, et *φέρω*, *fero*.
Λῆ, *velit*, Dor. pro *ἐλήν*, 3. sing.

præs. sub. **ἔλω**, ης, η, **Dores** dicuntur **λω**, λῆς, λῆ. Alii malunt à **λώ** deducere: in sub. **λώ**, **λῆς**, **λῆ**, per Crasin **λω**, **λῆς**, **λῆ**, et Dor. **λω**, **λῆς**, **λῆ**, **velim**, -**ις**, -**ι**.
Λῆβω, inusit. pro quo **λαμβάνω**, capio; f. m. **λήφομαι**.
Λῆγ', pro **λήγε**, quiesce, præs. imperat. et
ληγέμεναι, Dor. pro **λήγειν**, præs. inf. verbi **λήγω**, cesso.
Λήγοιμεν, 1. pl. præs. opt. à **ΛΗΓΩ**, eis, ei, cesso, desino, quiesco.
ΛΗ΄ΑΔΟΝ, υ, τὸ, frutex, cisti species.
ΛΗ΄ΑΔΟΣ, εως, τὸ, vestis ex panino raro ac detrito.
Ληβαίος, ατα, αἴου, et **ληβαίος**, ατα, αἴου, **LETHEUS** oblivionem inducens, adj. à **λήθη**, oblivio. Th. **λήθω**, lateo.
Ληθαργός, υ, δ, **LETHARGUS**, veterinus morbus, **narcor**; sed ὁ ζή, **obliviosus**: ex **λήθη**, oblivio, et **ἀργός**, ignavus. Th. **ἐργάζομαι**, operor.
Λήθται, oblivisceris, Ion. pro **λήθη**, 2. sing. præs. med. verbi **λήθω**.
Λήθει, latet, 3. sing. præs. act. ejusdem verbi.
Λήθετ', et **λήθετο**, oblitus est, 3. sing. imperf. m. Ion. pro **ἐλήθετο**, ejusd. verbi.
Λήθη, ης, ἡ, oblivio: hinc Lat. **LETHUM**. Th. **λήθω**, lateo.
Λήθησα, præs. part. f. g. à **ΛΗΘΩ**, Dor. **λῆθω**, **ΛΑ΄ΤΕΟ**, f. **λήσω**, a. 2. **ἐλῆθον**, p. m. **λελήθα**. [* Med. **λήθομαι**, lateo meipsum, obliviscor.]
Ληϊδ', pro **ληϊδα**, accus. sing. à **ληϊς**, ἴδος, ἡ, pecus. Th. **λεία**, **πρᾶδα**.
Ληϊζετ', pro **λείζετο**, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi **ληϊζω**.
Ληϊζω, **prædor**, eripio, **sortior**, **nanciscor**, f. ἴσω, p. pass. **λελήστμαι**. Th. **λεία**.
Ληϊν, ης, ἡ, Ion. Dialysi pro **λεία**, **πρᾶδα**.
ΛΗΤΟΝ, υ, τὸ, **seges**; in plur. τὰ **λήτα**.
Ληϊς, ἴδος, ἡ, **πρᾶδα**, magna pecoris copia: à **λεία**.
Ληϊσσατο, Poët. et Ion. pro **ἐληϊσσατο**, 3. sing. a. 1. m. et
Ληϊσσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi **ληϊζω**, **nanciscor**, f. ἴσω.
Ληϊσῆς, ἡ, ὄν, **prædando captus**: à **ληϊζω**. Th. **λεία**, **ας**, ἡ, **πρᾶδα**.
Ληϊστωρ, -ορος, ὁ, **prædator**, **prædator furtivus**, **prædatorius**: ab eodem verbo et Th.
Ληϊτρια, **prædatrix**, Epith. **Minervæ**. Significat etiam **captivam mulierem**: à **præced**. Th.
Ληϊτικός, **publicus**, Ion. Dialysi pro **λείτος**: hinc **λήτιον**, υ, τὸ, **curia**.
ΛΗΚΕ΄Ω, vel Dor. **λάκτω**, sono, crepo, **ΛΑ΄CERO**, **LOQUOR**, fut. **ήσω**, a. 1. **ἐλάκησα**, a. 2. **ἐλάκων**, es, e, p. med. **ἐλάκηκα**, et **ἐλάκηκα**, hinc **λάκεις**, ἴδος, ἡ, **fissura** seu **scisura cum crepitu**; **λακίζω**, **lacero**.
ΛΗ΄ΚΥΘΟΣ, υ, ἡ, **LECYTHUS**, **ampulla olivaria**.

Ἀλφάντος, υ, δ, nomen propr.
ΛΗ΄ΜΑ, -ῖτος, τὸ, **propositum animi**, **virilis fortisque animus**, **dig-nitas**, **lucrum**.
Λημῆλιός, εἰ, ἴον, **gramiosus lip-pus**. Th. **λήμη**, **gratia**.
Λημῆς, -ῶ, **lippius**, **gramiosus ocu-los habeo**: à
ΛΗ΄ΜΗ, ης, ἡ, **gramia**, **lippientes oculi**, **sordes oculorum**; cum lacryma ὅ **pituita conerescit**; idem quod **γλήμη**.
Λημμα, -ῖτος, τὸ, **res quæ accipi-untur**; item **munus quo aliquis cor-ruptum**, **lucrum**, **reditus**, **sumptio**, **assumptio**, **argumentum**. Th. **λαμβάνω**, **sumo**.
Λημνίος, ια, ἴον, **Lemnius**: à **Λημνος**.
ΛΗΜΝΙΣΚΟΣ, υ, δ, **LEMNIS-CUS**, **fasciola è coronis dependens**.
Λημνος, υ, ἡ, **LEMNUS**, **insula Vulcano sacra**.
Ληναί, -ῶν, αἱ, **Bacchæ mulieres bacchantes**. Alii scribunt **Ληναί**, quas dicunt esse, **Nymphas torcu-larium præsidēs**. Vide **ληνός**.
Ληναίος, υ, **LENÆUS**, cognomen **Bacchi**: ab eod. Th
Ληναίωνα, acc. sing. à
Ληναίων, -ῶνος, ὁ, **Januarius**; quod **Ethnici vina libabant Baccho**. Th. **ληνός**, **lucus torcularii preli**, **torcular**.
ΛΗΝΟΣ, υ, δ, **lucus preli torcu-larii**, ubi **uvæ prelo exprimuntur**, **lacus seu concavus locus in prato**; qu. à **λαίνω**, **comminuo**; sed
Ληνος, εως, τὸ, **lana**, quia **λείον**, i. e. **molle**.
Ληξαν, Ion. pro **ἐληξαν**, 3. pl. a. 1. act. **ληξαι**. a. 1. inf. **λήσασθαι**, a. 1. inf. m. et
Ληξεία, **as**, e, a. 1. opt. act. **Ἐολ**. verbi **λήγω**, cesso, f. ζω.
Ληξίς, εως, ἡ, **cessatio**. Th. **λήγω**.
Ληξίς, εως, ἡ, **sortitio**, **sors**, **conditio**, **hereditas**: à **λήχω** pro quo **λαγχάνω**, **sortior**.
Ληρέω, **nugor**; quod à **λα** et **βέρω**.
ΛΗ΄ΡΟΣ, υ, δ, vel **λήροι**, -ων, οἱ, **nugæ**, **ineptiæ**, **triciæ**: hinc
Ληρωδης, εως, ὁ ζή **h, nugax**.
Λῆς, Dor. pro **ἐλης**, **velis**. Vide in **λη**.
Λήσεις, 2. sing. f. 1. act. et
Λήσεσθε, 2. plur. fut. 1. m. verbi **λήθω**, seu **λαθάνω**, **lateo**, f. **λήσω**, a. 2. **ἐλαθον**.
Λησιπαίγωμν, -ονος, ὁ ζή **h, qui lu-di oblivionem inducit**, Epith. **Bacchi**: ex **λήθω**, **lateo**, et **παίγωμν**, Sunt qui legunt **λυσιπαίγωμν** ex **λύω**, **solvō**, et τὸ **παίγωμν**, **ludus**.
Λησμοσῆνη, ης, ἡ, **oblivio**: et
Λησμομαι, **obliviscar**, f. 1. m. et
Λησμομαι, 1. pl. f. 1. act. à **λήθω**, seu **λαθάνω**, **lateo**, f. **λήσω**.
Ληστωδω, fut. **εύσω**, **latrocinor**: à **εἰα**, ὄν.
λησῆς.
Λησῆριον, υ, τὸ, **agmen latronum**, **latrocinium**: à **præced**.
Λησῆς, ὄν, ὁ, pro **λησῆς**, **latro**. Th. **λεία**, **ας**, ἡ, **πρᾶδα**.
Λησῆκος, ἡ, ὄν, et

Λησῆκος, ἡ, ὄν, **prædatorius**, 2. **prædā vivens**.
Λησῆρίς, ἴδος, ἡ, **prædatrix**.
Λησῆρων, **lutrina**; ubi scil. latent **ληροται**.
Λησῶ, Dor. pro **λήσω**, fut. 1. act. à **λώ**, -ῶ, **colo**, vel à **λήθω**, **lateo**.
Λητοῖδης, υ, δ, **Latonia filius**: à **ΛΗΤΩ**, ὄσπ, -ῶς, ἡ, **ΛΑ΄ΤΩΝΑ** mater **Apollinis**, acc. **Λητόα**, -ῶ.
Ληφβείς, **είσα**, ἐν, **captus**, a. 1 part. pass. et
Ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. à **λαμ-βάνω**, **capio**; f. m. **λήφομαι**, a. 2 **ἐλῆθον**, a. 1. iud. pass. **ἐλήφθην**, a. 2. inf. m. **λαβίσθαί**.
Ληφθῆτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. ab eod. verbo.
Λήχω, inusit. pro quo **ἴσω** **λαν-χάνω**, **sortior**.
Λήψις, εως, ἡ, **acceptum**, **acceptio** à **λαμβάνω**.
Λήφομαι, η, εται, et in 1. plur. **ληφόμεθα**, fut. 1. med. verbi **λα-βάνω**, f. 1. med. inf. **λήψεσθαι**.
Λία, pro **λεία**, **πρᾶδα**, Gl. Cyr.
ΛΙΑ΄ΖΩ, **agilo**, **jacko**, **turbo**, **pro-pero**; **λιδζομαι**, **separo me**, **secedo**, **abeo**, **eo**, **demitto me**, **claudio**, fut. **σω**, perf. **κατ' q.** à **λιαν**.
ΛΙΑ΄Ν, et **Λιαν**, adv. **valdè**, **admodum**.
Λιαρός, ἂν, ὄν, **tepidus**, pro **χλιαρός**.
ΛΙΒΑΝΟΣ, υ, δ, **LIBANUS**, nomen montis in Syria: **thus**.
Λιβανωτός, ὄν, ὁ, et **λιβανωτὸν**, ὄν, τὸ, **thus**, **thuribulum**: à **præced**.
Λιδῶς, ἄδος, ἡ, **gutta**. Th. **λείβω**, **fundo**.
Λιβερτινός, υ, δ, **Libertinus**, nomen sectæ.
Λιβόνωτος, υ, δ, **LIBONOTUS**, **ventus qui spirat inter Africum et Austrum**: ex **λιψ**, -ῶς, ὁ, **libis**, et **νότος**, **notus**.
Λιβυάθεν, adv. ἀπὸ τῆς **Λιβύης**, Dor. pro **Λιβυθῆεν**.
Λιβύης, ης, ἡ, **LIBYÆ**.
Λιβυρονος, υ, τὸ, **Liburnum**, species **navigioli**: à **Liburnis**, **Illyri-dis** populo.
Λιδύς, vos, ὁ ἀνήρ, **vir è Lybiā**, **Asfer**, **Penus**.
Λιδυσσα, **LIBYSSA**.
Λιγᾶ, **stridulè**, **argutè**, pro **λιγία**, **Hesyeh**.
Λιγαίνω, **oblecto**, propriè **arguto** sono, **vocis acutum edo sonum**. Th. **λίγυς**.
ΛΙΓΓΩ, **strideo**, **stridorem edo**, f. ζω.
Λιγδά, **cos**, **pulvis**: quod à **λείος**, **glaber**.
ΛΙΓΔΑΝΗ, **strictim**, **levitèr**.
ΛΙΓΔΟΣ, υ, δ, **pila**, **mortarium**; item **fornacula**, in quâ **conflantur metalla**.
Λιγέα, acc. pl. neut. g. à **λιγὸς**, ὄν.
Λιγέων, Dor. pro **λιγέων**, gen. pl. et
Λιγέλι, **canoræ**, dat. sing. **foem**. g. à **λιγός**, **stridulus**.
Λιγυός, **stridulè**, adv. ab eod.
ΛΙΓΝΥ΄Σ, ὄος, ἡ, **fuligo**, **fumus**, **flamma**.

ΔΙΓΝΩΤΟΣ, ὅ, δ, pinguis similit.
 Λιγέ, sonuit, pro λιγέ, 3. sing.
 u. 1. act. verbi λιγγω, strideo, fut.
 ζω.
 Λιγυός, pro λιγυός, suavi, dat.
 sing. f. g. et
 Λιγυόσι, dat. pl. fœm. g. Ion. à
 λιγυός.
 Λιγυόμιον, et λιγυόμιον, u, τὸ, lapis
 ligurius aut hincurius.
 Λιγυός, ἄ, δν, idem quod λιγυός,
 stridulus.
 ΛΙΓΥΣ, ἄ, δ, ὅ, ζ ἡ. Ligur, qui è
 Liguria, sed
 Λιγύς, εἰς, ἔ, stridulus, sonorus,
 canorus, suavis. Th. λιγγω, stri-
 deo.
 Λιγυόσκαός, ἡ, δν, Ligusticus : à
 Λιγυός, Ligur.
 Λιγυόφθογγοίσι, sonorâ voce præ-
 litis, dat. pl. Ion. à
 Λιγυόφθογγος, u, ὅ, ζ ἡ, stridulam
 vel suavem vocem habens, argutus :
 ex λιγύς, stridulus, (quod ex λιγ-
 γω, strideo,) et φθογγή, sonus. Th.
 φθγγόμαι, loquor ; p. m. ἔφθογγα.
 Λιγυόφωτος, u, ὅ, ζ ἡ, argutus : ex
 λιγύς et φωτός, vox.
 Λίαν, Ion. pro λιαν, valde, adv.
 Λιθάσις, cum acc. lapido, f. ἄωα,
 n. 1. λιθάσια, a. 1. scb. λιθίσιω, ης,
 ι, a. 1. inf. λιθάσαι, perf. act. κελ-
 θασαι, perf. pass. κελθασμαι, a. 1.
 pass. ἐλιθίσθη. Th. λίθος, lapis.
 Λιθάς, ἄκος, ὅ, ζ ἡ, lapillus, petra
 aspera ; item. adj. lapidosus.
 Λιθάς, ἄκος, ἡ, lupillus, lapis.
 Th. λίθος.
 Λιθασίς, αντος, a. 1. part. act. et
 Λιθασθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass.
 verbi λιθάσω.
 Λιθασθῶσιν, 3. plur. a. 1. sub. act.
 jusd. verbi.
 Λιθία, vel λιθία, κορῖα lapidum,
 massa auri : et
 Λιθεία, luxus, luxuries, ubertas ;
 q. ex λιαν et θίς, aceruus.
 Λιθίνος, η, σος, lapideus, a, um.
 Th. λίθος, lapis.
 Λιθοβόλιον, lapido, cum acc. im-
 perf. ἐλιθοβόλων, -ον f. ἦσω, a. 1.
 ἐλιθοβόλησα, a. 1. inf. λιθοβόλησαι, a.
 1. part. act. λιθοβόλησας, perf. act.
 κελιθοβόληκα, f. 1. pass. κελιθοβόλη-
 σμαι à λιθοβόλος.
 * Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidum jac-
 tus, D. S.
 Λιθοβόλος, u, ὅ, ζ ἡ, lapidibus ja-
 culans : ex λίθος, et βάλλω, jacio.
 Λιθόλευτος, u, ὅ, ζ ἡ, lapidibus ob-
 ruitus : à
 Λιθόλευω, lapido. Th. λάσας, lapis.
 Λιθοφόρος, u, ὅ, ζ ἡ, lapicida, statuari-
 us, qui lapides polit : ex λίθος, et
 ξίω, rado, polio.
 Λιθος, u, ὅ, ζ ἡ, lapis, saxum ;
 dat. pl. Ion. λιθόσι.
 Λιθόστροφος, u, ὅ, ζ ἡ, lapidibus
 stratus : ex λίθος, lapis, et στροφός,
 stratus : quod à στροφήννι. Th.
 στροφή, sterno.
 Λιθοστομία, αἰ, lapicidina : ex
 λίθος, et τέμνω, seco ; p. m. τέτομα.
 Λιθορριζώω, f. ἔσω, lapidem scindo,
 incido.

Λιθώω, -ω, f. ὦσω, in lapidem ver-
 to : à λίθος.
 Λιθώδης, εος, ὅ, ζ ἡ, lapidosus.
 Λιθωμότης, u, ὅ, δ, qui ad lapidem
 jurat : ex λίθος et ὄμνυμι, scu ὄμω,
 juro.
 Λιθωσις, εως, ἡ, mutatio in natu-
 ram saxeam : à λιθώω, in lapidem
 verto. Th. λίθος.
 Λικροβίω, salto inmodestè : ex
 λιαν, et σκιρῶ.
 ΔΙΚΙΓΓΕ, minima et exillissima
 avis vox.
 Λικμάω, ventilo, dissipō ; f. ἦσω,
 p. κελικρηκα. Th. λικμός, ventila-
 brium.
 Λικμησει, 3. sing. f. 1. verbi
 præced.
 Λικμητήρ, ἦρος, ὅ, et λικμητής, ἄ,
 ὅ, ventilator : ab eod.
 ΔΙΚΜΟΣ, ἄ, ὅ, ventilabrum,
 canuus.
 Λικμάτων, gen. pl. præ. part.
 act. verbi λικμάω.
 Λικμών, u, τὸ, idem quod λικρός,
 vauisus : qu. λείων κανών, plana cor-
 bis ; vel à λιαν κινεῖν, quia valde
 agilitur.
 Λικροφίς, adv. obliquè : à λέχρι-
 σος, obliquus.
 Λικροί, σί, tami cervinorum cor-
 nuum : qu. ex λιξ, et κίρας.
 Λίκτης, u, ὅ, qui lingit : qu. λεί-
 κτης, à λείχω, lingo.
 ΔΙΔΑΓΟΜΑΙ, Poët. curio, appe-
 tit, desidero, λιλαινι, Ion. pro λι-
 λαινι.
 Λιλέω, -ω, volo, f. ἦσω, perf. ηκα.
 Διμαγχεύω, -ω, et διμαγχανάω, -ω,
 fame neco, ango et affligo fame : ex
 λιμός, fames, et ἀγχανάω. Th. ἄγχω,
 stranguo.
 Διμαίνω, f. ἄνω, fame laboro. Th.
 λιμός, fames.
 ΔΙΜΗΝ, ἔνος, ὅ, portus ; acc.
 λιμένα : hinc λιμενάρχης, u, ὅ, portu-
 tor, qui portui præest.
 Διμηρός, ῥά, ῥόν, femelicus. Th.
 λιμός, fames.
 Διμηρός, ἄδος, ἡ, et λιμνήτις, ἴδος,
 ἡ, lucustris, palustris. Th. λιμνη-
 palus.
 Διμνήτις, Dor. pro λιμνήτις, vide
 præced.
 ΔΙΜΝΗ, ης, ἡ, stagnum, palus ;
 mare. At Διμναι, locus Atticæ.
 Διμνήσιος, u, ὅ, nomen ranæ ; à
 λιμνη, lacus.
 Διμνόφωρεῖς, qui fame adacti ali-
 quò demigrant : ut Dorienses à
 Peloponneso, qui Rhodium et Cni-
 dum incoluerunt : à λιμός, et Δωρι-
 εός.
 Διμνόχαρις, nomen ranæ : ex
 λιαν, et χαίρω, gaudeo.
 Διμοκτονίω, -ω, fame neco : ex
 κτείνω, occido, et seq.
 ΔΙΜΟΣ, ἄ, ὅ, fames : homo sor-
 didus : hinc βεῖλος, u, ὅ, et βελ-
 μιά, ας, ἡ, ingens fames.
 Διμψάω, lingo : à λείπω, idem.
 Διμψέω, f. εῖσω, decipio : à
 ΔΙΜΨΟΣ, ἄ, ὅ, sycophanta.
 Διμώτω, f. ὦσω, p. ωχα, esurio.
 Th. λιμός

Λιμώτω, -οντος, præ. part.
 præced.
 Λιμωσις, -ως, λιμωσί, -ης, λιμωσις, un
 LINEUS.
 Λινοθήρηξ, ηκος, ὅ, ζ ἡ, thoracem
 habens lineum : ex λίανος, et θάρηξ-
 Ion. pro θάραξ.
 Λινοκλάμη, lini stipula, λίνω κα-
 λάμη, Jos. ii. 6.
 ΛΙΝΟΝ, u, τὸ, LINUM, filum
 lineum, chorda, rete, linea piscato-
 ria, linteum velum : hinc Angl.
 LINE et LINEN.
 Λίνος, u, ὅ, ΛΙΝΟΣ, nomen
 viri.
 Λιξ, obliquus ; Hesyeh. à λέγω.
 Λίπα, obdeclinabile, pingue. Th.
 λίπος, adeps.
 Λίπ', pro λίπε, 3. sing. a. 2. ind.
 Ion. vel 2. sing. a. 2. imperat.
 verbi λείπω, lingo ; a. 2. ἐλιπον.
 Λιπαίνω, f. ἄνω, pinguefacio ; a.
 1. ἄλιπνα' et apud LXX. ἐλιπανα,
 ας, ε. Th. λίπος, pinguedo.
 Λιπαρόμυτος, ἔκος, ὅ, ζ ἡ, qui
 splendidus villis est ornatus : qu. à
 λιπαρόν ἄρτυκι κεκοσμημένος.
 Λιπαράς, acc. pl. f. g. à λιπαρός,
 ἄ, δν.
 Λιπαρέω, f. ἦσω, assiduis sum,
 præsto, persevero ; item assiduè et
 instantè rogo : à λιπαρός.
 Λιπαρότης, et contract. -ως, assid-
 dus, jugiliter : ab eod.
 Λιπαρό, Ion. pro λιπαρά, λιπαρή-
 σι, dat. pl. f. g. Ion. à λιπαρός.
 ΔΙΠΑΡΗΣ, ἔος, ὅ, ζ ἡ, assiduis,
 sedulus.
 Λιπαρία, ας, ἡ, assiduitas, à præ-
 ced. qu. à λιαν παρεῖναι, valde ades-
 se.
 Διπαρία, ας, ἡ, pinguedo : à λι-
 παρός.
 Διπαροκορδέμενος, u, ὅ, ζ ἡ, pul-
 chram habens villam : ex λιπαρός,
 splendidus, et κορδέμενος, villa.
 Διπαρός, ἄ, δν, pinguis, obesus,
 nitidus, pulcher, beatus. Th. λι-
 πος, τὸ, pinguedo.
 Διπαρόχρως, -ως, ὄς, -ὸς, ὅ, ζ ἡ, ni-
 tido corpore præditus ; λιπαρόχρως,
 acc. Dor. à λιπαρόχρως pro λιπα-
 ρόχρως, quod ex λιπαρός, pinguis,
 et χρός, corpus. Th. χροά, color.
 Διπασμα, ἄτος, τὸ, pinguefactio,
 saginatio : à λιπαίνω.
 Διπάω, pinguis sum. Th. λίπος.
 Δίπε pro ἐλιπε, 3. sing. a. 2. ind.
 act. vel 2. sing. a. 2. imperat.
 verbi λείπω, lingo ; f. λείψω, a. 2.
 ἐλιπον, p. m. ἔλειοιτα.
 Διπέιν, Dialsy Poët. pro λιπέιν, a.
 2. inf. act. ejusd. verbi.
 Διπερήν, ἔος, ὅ, ζ ἡ, qui ex agro
 in urbem fugit ; ὅ λιπών τὰ ἔρην.
 Διπεσήνωρ, ορος, ἡ, maritum dese-
 renis : ex λείπω, et ἀνήρ. Stesi-
 choros, τὰς νεογόνους παῖδας, τὰς
 λιπέσας τὸς ἐανθῶν ἀνδρας, id est,
 puellas recens nuptias, quæ suos
 maritos deseruerant, λιπεσήνωρ
 vocat.
 Διπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λεί-
 πω, lingo ; f. ψω, a. 2. ἐλιπον.
 Δίποι, 3. sing. a. 2. opt. act. λῆ

πομπή, a. 2. opt. m. λιποῖσα, Dor. pro λιπῶσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.
 Λίποιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. λιποῖμεν, ejusd. verbi.
 Λίπον, pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ab eod. verbo.
 Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, u, b, navis desertor: ex λείπω, λιπνο, et ναῦς, navis.
 ΛΙΨΟΣ, eos, τὸ, pinguedo, aders. Λιποφγγία, acc. sing. à Λιποφγγίης, eos, b z h, linquens lucem: ex λείπω, et φέγγος, τὸ, lumen.
 Λιπῶν, Poët. pro λιπῶν, præ. part. verbi λιπάω, pinguis, sum. Th. λίπος, eos, τὸ, pinguedo.
 Λιπῶν, ὄσα, ὄν, a. 2. part. act. verbi λείπω, f. ψω, a. 2. ἔλιπον.
 ΛΙΨΤΩ, cupio, desidero. Th. λάω, volo.
 ΛΙΨΟΣ, seu λιρὸς, ὄ, b z h, impudens, auidax: qu. à λίαν ὄρῶν, valde videre.
 ΛΙΨ, λιτὸς, ὄ, tenue et subtile linteum. Est etiam
 Λίς, leo: Poët. cujus acc. λίρ. Th. λέων, leo. Est et
 Λίς, per Apoc. pro λισσὴ, lævis. Λίσαι, precare: a. 1. imperat m. verbi λίσσομαι, supplico; f. m. λίσσομαι.
 ΛΙΨΗ, ης, ἡ, animalculum quoddam gracile: qu. à λίς, pro λισσὴ.
 Λίσπος, u, b, et ἡ λίσπη, ης, ατινί- tus usque, gracilis. Th. λίσπη.
 Λίσσεσθαι, præ. inf. m. et Λισσέσκεισθαι, præ. inf. m. et Λισσέσκειτο, supplicabat, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ἔλισσετο, verbi λίσσομαι.
 Λίσσομαι, pro λίσσομαι, precor; præ. ind. m. vel f. 1. m. Poët. pro λίσσομαι.
 ΛΙΨΣΟΜΑΙ, supplico, precor, oro; part. m. λισσόμενος. Dicitur etiam λίσσομαι.
 ΛΙΣΣΟΣ, ἡ, ὄν, lævis, glaber: qu. à λίαν ἴσος.
 * Λισραίνω, conplano, fodio, à λίστρον.
 * Λισρεύω, f. εἴσω, idem, Odys. ὄ. 231.
 ΛΙΣΤΡΟΝ, u, τὸ, scaphula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum.
 Λιτά, acc. sing. à λίς, λιτὸς, ὄ, tenue linteum.
 Λιτάζομαι, supplico, supplex oro. Hes. à λιτή
 Λιταί, ai, preces, Deæ præsidēs supplicationum. Th. λίσσομαι, precor.
 Λιταίνω, supplico, Eurip. ab eod. Λιταίαι, frugalibus; dat pl. f. g. à λιτὸς, vilis, tenuis.
 Λιταναί, as, ἡ, supplicatio, supplices preces; preces: à λίσσομαι, precor. Hinc Angl. LITANY.
 Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Ion. et Λιτάνευσι, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Λιτάνευω, f. εἴσω, idem quod λίσσομαι, precor, oro.
 Λιτῶν, precum; gen. pl. Ἄολ. pro λιτῶν: à
 Λιτῆ, ἡς, ἡ, preces. Hinc λιταί: à λίσσομαι.
 Λιτομην, 1. sing. præ. opt. med. à
 Λιτρομαι, idem quod λίσσομαι, oro.
 ΛΙΤΟΣ, ἡ, ὄν, simplex, nudus, vilis, tenuis, incultus: et
 Λιτὸς, ἡ, ὄν, supplex: qu. à λίσσομαι, supplico.
 ΛΙΤΡΑ, as, ἡ, LIBRA, mensura et ponderis nomen. [* Numismatis Siculi genus, exigui pretii, æstimatum vulgò obolo ἌEGINETICO, decima pars Δικαλίτρης, sive Denarii. Vid. Salm. de m. usur. c. vi. p. 245.]
 * Λιτρισθὸς, apud Epiphan. pondus centenarium mercatorium.
 Λιτρον, pro λίτρον, Att.
 ΛΙΧΝΟΣ, ὄ, b, index, digitus. hinc λιχῶς, mensura interstitii inter pollicem et indicem distentis.
 Λιχμάζον, imperf. Ion. à Λιχμάζω, lingo, lambō. Th. λιχῶ, idem; f. ξω.
 Λιχμάσομαι, -ῶμαι, lingo: ab eod. Th.
 Λιχρεία, as, ἡ, liguritia. Th. λιχῶ.
 Λιψ, λιθὸς, ἡ, petra, undè aqua stillat: à λιθῶ, stillo. Est et venti nomen, masc. gen. LIBS.
 Λίω, promptus sum, cupio.
 ΛΟΒΟΣ, ὄ, b, ima auris pars; extrema pars hepatis; siliqua, leguminum integumentum, quo plura simul involvuntur.
 Λογῶς, ἄδος, ὄ z h, electus; οἱ λογαδῶς, delecti: à λέγω, eligo. Est et album in oculo.
 Λογείον, u, τὸ, oraculum: à λόγος.
 Λογία, as, ἡ, collectio, collecta: [* 1 Cor. xvi. 1. 2. nova vox.] à λέγω, colligo: p. m. λέλογα.
 Λογιέσθαι, præ. inf. med. à
 Λογιζομαι, colligo, statuo, cogito; imperf. m. λογιζόμεν, fut. m. ἴσομαι, p. pass. λελόγισμαι, a. 1. pass. λογιόσθην, f. 1. pass. λογιόσθησμαι. Th. λέγω, dico.
 Λογικὸς, ἡ, ὄν, rationalis, verbalis, eloquens, doctus. Hinc τὸ λογικὸν, ὄ, ratio, et ἡ λογική, sc. τέχνη, logica: ab eod. Th.
 Λογίμος, ἡ, ἡ, ἡ, vel θόγιμος, u, b z h, idem quod λογικός.
 Λόγιοι, scriptores historici: et Λόγιοι, u, τὸ, oraculum, responsum divinum, τὰ λογία, eloquia: à Λόγιοι, ia, ion, disertus, facundus, eloquens, et orationis solutus scriptor, item vates: à λόγος.
 Λόγισται, a. 1. imperat. m. verbi λογιζομαι.
 Λογισθὸς, ὄ, b, ratiocinatio, cogitatio, ipsa ratio et mens, Syllogismus: ab eod. verbo et Th.
 Λογογράφω, f. ἡσω, scribo orationes forenses, scribo historiam: et λόγος, et γράφω.

Λογογράφος, or, b z h, qui orationes conscribit, orator; item tabula: Λόγοισι, dat. pl. Ion. à λόγος, verbum.
 Λογομάχῳ, verbis pugno; f. ἡσω, p. λελογομάχηκα: ex λόγος, verbum (quod à λέγω), et μάχομαι, pugno.
 Λογομάχια, as, ἡ, verborum pugna: à
 Λογομαχος, u, b z h, qui verbis pugnat: ex iisd.
 Λογοποιέω, f. ἡσω, fabulas fingo, seu scribo, perhibeo, dissero: à Λογοποιός, ὄ, b z h, fabularum et historiarum conditor: ex λόγος, et ποιέω, facio.
 Λόγος, u, b, verbum, sermo, oratio, rumor; opinio; cogitatio; fabula; verbum essentialē Dei, sive Christus: λόγος, studia artium liberalium. [* Species, λόγον ἔχοντα σοφίας, Col. ii. 23. habentia speciem sapientie: causa, ἐκ τίνι λόγῳ, Act. quam ob causam: quod non satis Græcum esse asserit Heumannus. At sic Eurip. Androm. 548. ἐκ τίνος λογοῦ νοσεῖ ὄσμος, quam ob causam laborat dormus. Idem in Iphig. in Taur. 1358. ἐκ τίνι λόγῳ πορθεῖτε;] quam ob causam mare trajecistis? Κατὰ λόγον, quantum equum est. à p. m. λέλογα, verbi λέγω, dico.
 Λόγασιαι, dat. pl. Ion. à Λόγῃη, ης, ἡ, sors, ΛΑΝΘΕΙΑ: à λαγγῶν, sortior, et assequor; aor. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.
 Λογχῶ, cuspide munio: qu. à λέγγῃ.
 Λογχῶτὸς, ἡ, ὄν, mucronatus: à præced.
 Λόγω, Dor. pro λόγω, gen. sing. Λοσσάμενος, ης, ὄν, lotus; a. 1. part. m. Poët. pro λουσάμενος, qu. à λούω, pro λούω, Dialysi in eo. Hinc λούσαν, a. 1. ind. act. Ion. abjecto augmento, et Poët. gem. σ, a. 1. inf. act. λούσαι: et sic πορῶ,
 Δέτρον, pro λούτρον, u, τὸ, lavacrum; balneum: à λούω, lavo.
 Λοτροχῶτος, -ῆς, ὄν, -ῆ, ὄ z h, apus ad lavacrum: ex præced. et χῶ, fundo.
 Λοῶω. Poët. pro λῶω, lavo.
 Λοιβῆ, libationi, dat. sing. à Λοιβῆ, ἡς, ἡ, libatio. Th. λείβω, libo, stillo.
 Λοιγῆεις, εσσα, εν, idem quod λοίγιος, et ab eod.
 Λοίγια, nom. pl. n. g. à Λοίγιος, ia, ion, exitialis, perniciosus: quod à
 ΛΟΙΓΟΣ, ὄ, b, perniciosus, exitium. Λοιδορέω, -ῶ, convitiator, maledico, f. ἡσω, p. λελοιδόρηκα, præ. inf. pass. λοιδορέσθαι, aor. 1. part. pass. λοιδορήθεις, præ. part. pass. λοιδορέμενος. Th. λείδορος, convitiator.
 Λοιδόρημα, -ῆτος, τὸ, probrum, convitium: à præced.
 Λοιδόρησις, εως, ἡ, idem.
 Λοιδορία, as, ἡ, convitium: à

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, gen. Ion. δ', *convitator, maledicus.*

Λοιμοίον, gen. Ion. δ'

ΛΟΙΜΟ'Σ, ἡ, δ', *pestis, contagium*: per Metath. de re aut homine pestilente et exitiali dicitur.

Λοιμώτω, *peste laboro, peste infestor*: à præced.

Λοιπός, ἡ, ὄν, *reliquus, a, um, itō λοιπόν, quod superest; λοιπὸν, aliquis; τὸ λοιπὸν, de cætero.* Th. λέπω, *linquo*; p. m. λέλοιπα.

ΛΟΙ'ΣΘΙΟΣ, *la, ion, et λοισθος, η, ον, ultimus, postremus; quasi à λέπω, relinquo.* Hinc λοισθηία, *eremica qua ultimo dantur; τὰ λοισθηα, postremo, tandem.*

Λοισθηάτην, *postremam, acc. sing. f. g. superl. à λοισθος, postremus.*

Λοκροί, *LOCRI, nom. nationis.*

Λοξά, *obliquè: adv. à λοξός.*

Λοξίης, Ion. pro Λοξίας, *υ, δ, ἌΠΟΛΛΟ*: ab eod. Th.

Λοξοβάται, *obliquè ingredienti*: nom. pl. à

Λοξοβάτης, *υ, δ, obliquè incedens: ex λοξός, obliquus, et βαίω, eo.*

ΛΟΞΟ'Σ, ἡ, ὄν, *obliquus, ambiguus, dubius.*

Λοξότης, *ητος, ἡ, obliquitas: à præced.*

Λοπάς, ἄδος, ἡ, *patella, patina; qu. à λέπω.*

Λοπήμος, *η, ον, qui potest ληπσθαι, id est, decorticari.*

Λοπής, ὄς, δ, *corlex: à λέπω, decortico.*

ΛΟΡΔΟ'Σ, ὄς, δ, ζ, ἡ, *curvus, cernuus, incurvus in anteriora.* Hinc Λορδός, -ῶ, *incurvo; undè Λορδωσις, εως, ἡ, incurvatio, inclinatio in anteriora; cum scil. quis, vitiatà dorsi spinâ, capite semper pronò est et cernuo.*

Λοτορήφος, *υ, δ, ζ, ἡ, lanista: qu. λέδον τρέφων, ludum alens.*

Λοκάς, ἄ, *LUCAS, nom. viri, et Λύκιος, υ, δ, Lucius, nomen Prophetæ, à luce sic dictum.*

Λόμα, Att. Sync. pro Λόμαι, *lavor*; imperf. ἐλύμην pro ἐλύομην, *præs. pass. λέσθαι pro λέεσθαι.* Th. λέω.

Λοιδός, ἡ, ὄν, *splendidus, a, um, Hesych.*

Λόοις, pro ἔλωσει, 3. *siug. a. 1. act. Ion. verbi λέω, lavo, f. σω.*

ΛΟΥ'ΣΣΟΝ, *LUSSUM, album quiddam in abiete nascens.*

Λουῶ, *lavabo: Dor. pro λέσω, fut. 1. à λέω.*

Λουήρ, -ήρος, δ, *pelvis, vas ad lavandum: ab eod. Th.*

Λουτρὸν, ἄ, τὸ, *balneum, lavacrum.* Sed

Λέτρον, *υ, τὸ, aqua sordida, quâ nos lavimus: à præced. Th. λέω, lavo.*

Λουτρῶ, dat. *siug. à λουτρὸν, balneum.*

Λουτρῶν, ὄνος, δ, *balneum: à*

ΛΟΥ'Ω, *LAVO; f. σω, p. λέλωκα, a. 1. ἔλωσα, a. 1. part. act. λέσας, perf. part. pass. λελωμένος, υ, ο, a. 1. m. ἐλωσάμην, ω, ατο.*

Λοφέι, *ας, ἡ, cervix, dorsum, iuba, seta, summitas, cacumen.* Th. λέφος, *idem.*

Λοφήν, *ας, ἡ, et λοφήνις, ἔδος, ἡ, fax; tanq. sit fax ex arboreo cacumine: ab*

ΛΟ'ΦΟΣ, *υ, δ, cervix in jumentis, collum; item crista galeæ; item λοφός, colles, tumuli; quicquid editum: hinc Angl. LOFT.*

Λόφωρα, *ων, τὰ, animalia quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ: ex λέφος, et ἔρα, cauda.*

Λόφωρος, *cristâ insignis, superbus.* Th. λέφος.

Λοχηγάδος, ὄς, δ, *ductor λέχου, i. e. turmæ.* Th. ἄγω, *duco.*

Λοχίω, -ῶ, *f. ἦσω, insidior, insidias pono; à λόχος, δ, insidia.*

Λοχηότο, gen. Ion. à

Λοχίος, ὄς, δ, *idem quod λόχος, insidia.*

Λοχηύω, *parturio; λοχηύομαι, partu edor.* Th. λοχός, ἡ, *gravidâ.*

Λοχηγέτω, -ῶ, *pro λοχηγέω, -ῶ, f. ἦσω, cohortem duco: ex λόχος, cohors, et ἄγω, duco.*

Λοχησομαι, *f. 1. m. verbi λοχάω.*

Λοχηζω, *f. ἴσω, in cohortes dispono; insidias pono: à λόχος.*

Λοχηίτης, *ου, δ, manipularis.*

Λοχημη, *ης, ἡ, locus virgultis plenus; indè insidiis aptus: à*

ΛΟ'ΧΟΣ, *υ, δ, cohors, agmen; item insidia; qu. à λέγομαι, cubo, insideo: hinc λοχάω, et λοχηζω, insidior.*

Λοχός, ὄς, ἡ, *puerpera, gravidâ: à λέγω.*

Λόα, Dor. vel λήη, *ης, ἡ, seditio, pugna, LUES: à λέω, solvo.*

Λυγαίος, -αία, -αίων, *tenebrosus, obscurus: à λύγη.*

Λυγγάνω, *singultio: à λέζω.*

Λυγγήος, gen. Ion. ab Λυγγεύς, *εός, ὄς, nomen gentis.*

Λύγθινος, -ίνη, *ιον, lævis, politus, candidusque, marmoris Parii instar: à*

ΛΥΓ'ΘΟΣ, *υ, ἡ, lapidis genus, candoris eximii: Parium marmor.*

ΛΥΓΗ, *ης, ἡ, obscuritas, tenebra.*

Λυγίζω, *f. ἴσω, Dor. ξω, flecto, torqueo, vicio, in med. in omnes partes me flecto, elabi conor.* Th. λύγος.

Λυγκεύς, *έως, ὄς, LYNCEUS.* Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse: à

ΛΥΓ'Ε, *λυγκός, ὄς, ἡ, LYNX, acutissimi visus.* Sed

Λυγέω, *λυγγός, ἡ, singultus: λυγμός, ὄς, δ, idem: à λέζω.*

ΛΥΓ'ΟΣ, *υ, ἡ, vilex, virga, bacillus.* Hinc λυγίω, et λυγίζω, *flecto.* Sed

Λυγός, ὄς, δ, *prelum quoddam quia λυγίζεσθαι, seu torqueri potest.*

Λυγρή, *ἡς, ἡ, Ion. pro λυγρὰ, tristis, odiosa: à*

ΛΥΓ'ΡΟΣ, -ρά, -ρόν, *gravis, dif-*

ficilis, funestus.

Λυγρῶς, *adv. gravitèr: à præced.*

Λύδδα, *ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.*

Λύδδα, *ας, ἡ, Lydia, regio Asiae Min. Mæonia.* Item nomen mulicris è Lydiâ regione. Λυδία μέτρα, *præclarus lymmus, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.*

Λυδοπάθης, *εός, ὄς, ἡ, qui Lydorum more deliciis et voluptatibus indulget.*

Λύδος, ὄς, δ, *LYDUS, pl. Λυδοί.*

Λύειν, *solvere, præs. inf. à λέω.*

ΛΥ'ΖΩ, *singultio: f. ζω, hinc λυγγός, singultus, et λυγέω, γγγός, ἡ, idem.*

Λύθεν, *soluti sunt; Bæot. Sync. et Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λέω, solvo; f. λέσω, a. 1. pass. ἐλύθη.*

Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. *siug. a. 1. pass. Vide λέθεν.*

ΛΥ'ΘΡΟΝ, *υ, τὸ, cruor, sanguis pulverem mixtus.*

Λυθρόω, *f. ἴσω, p. ωκα, cruento sanguine cum pulvere permisto ludo: à præced.*

Λυθρόδης, *εός, ὄς, ἡ, saniosus.*

ΛΥΚ'Α ΒΑΣ, *αντος, δ, annus: ex λύκος, id est, solis, et βάσαι, id est, progressu.*

Λυκαίος Διός βωμός, *LYCÆI Jo-*

vis ara.

Λυκαονία, *ας, ἡ, nom. regionis in Asia. Lat. interpret. lupina.*

Λυκαυγός, *εός, τὸ, crepusculum matulinum.* Th. ἀγνή, *splendor.*

Λυκάων, *ονος, δ, LYCAON, nom. propr.*

Λύκειος, -ελα, *ειον, vel λύκειος, υ, δ, ζ, ἡ, lupinus. Est et Epith. Apollinis; à λύκος.*

Λύκη, *ης, ἡ, Lux, quia lux λέσκεν, id est, alba.*

Λυκίεϊς, *οί, luporum catulî.* Th. λύκος, *lupus.*

Λυκιεργής, *εός, ὄς, ἡ, in Lyciâ factus: ex Λυκία, et ἔργον.*

Λυκίηρον, *adv. è Lyciâ: à Λυκία, Lycia.*

Λύκιοι, *LYCII, acc. pl. Λυκίης' ab eod. Th.*

Λυκομήδης, *εός, δ, LYCOMEDES, nomen viri.*

ΛΥΚ'ΟΣ, *υ, δ, LUPUS: est et λύκος, acc. pl. Dor. etiam λύκος, Sol, à λύκη, lux.*

Λυκέργος, *υ, δ, LYCURGUS, nomen viri.*

Λυκέρβρον, *ονος, δ, qui est lupinî anîmî: ex λύκος, lupus, et φέρν, animum.*

Λυκόφως, *τό, crepusculum: à λύκη.*

Λύκτος, *υ, ἡ, nomen urbis in Cre-tâ.*

ΛΥ'ΜΑ, -άτος, τὸ, *purgamentum sordes.*

Λυμαίνω, *purgo: à λῆμα' item perniciem affero, vasto, corrumpo.*

Λύμω, *a. 1. ἐλύμην, præs. pass. λυμαινόμεναι, f. pass. λυμαίνωμαι, a. 1. m. ἐλυμνήμην, -ω, -ατο, cum. ace.*

Th. λύμη, *ης, ἡ, exitium.*

ΛΥΜΗ, ης, ἡ, *lyes, noxa, exulium*.
Λύμην, λύο, λύτο, redimeret:
Pœt. pro *λελυμένος εἶρη*, plusq. p. opt. pass. à *λύω*. Alii volunt esse a. 2. opt. m. à *λύμι*.
Λυμνόμενος, a. 1. part. m. verbi *λυμαιω, μίγγω, ναστο*.
Λύτο, Ion. et Pœt. pro *ἐλλέλυτο*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi *λύω, solvo*.
Λδομαι, solvor, præ.s. pass. à *λύω*.
Λδύτω, tristem reddo, dolore afficio, f. ἴσω, p. κελύπηκα, a. 1. ἐλύπησα, præ.s. pass. *λυπέομαι, tristior*: a. 1. præ.s. *ἐλυπέθην, ης, η, a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ἧς, ἦ, a. 1. inf. λυπηθήναι, a. 1. part. pass. λυπηθείς, έντος. Th. λύπη, dolor*.
ΛΥΨΗ, ης, ἡ, *dolor, agritudo*.
Λυψῆν, Dor. pro λυπέιν.
Λυπηρός, -ρά, -ρον, molestus, tristis: compar. *λυπηρότερος*, et superl. *λυπηρότατος*: et inde
Λυπηρῶς, adv. molestè: à *λύπη*.
Λύπητος, molestus sis. 2. sing. præ.s. sub. act. verbi *λυπέω, q. v. f. λυπέω*.
Λυπῶ, luge, præ.s. imperat. pass. λυπομένοις, dat. pl. præ.s. part. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, dolor.
Λυπρός, à, ὄν, idem ac λυπηρός, (ex quo per Sync. fit) *molestus, a, um*. Est et *gracilis, jejunus, tenuis*, opp. *copioso et sufficienti*: ab eod. Th.
ΛΥΨΑ, ας, et Ion. ης, ἡ, *LYRA*, indè
Λυρικός, f. ἴσω, lyrá sono et lydo.
Λυρικός, ἦ, ὄν, LYRICUS: à *λύρα*.
Λυριστής, ὤ, ὀ, qui lyrá canit: à *λυρίζω*.
Λυροκτύπης, ὤ, ὀ, Lyricus qui lyram pulsat; *λυροκτύπος, ὀ, ζ, ἦ, usitatus*. Est ex *λύρα, lyra*, et *τύπω, pulso*.
Λύσαι, a. 1. inf. act. λύσαι, pro *λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λύσαν, pro λύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσατο, 3. sing. aor. 1. m. Ion. verbi λύω, solvo*: undè fortè Angl. το LOOSE.
Λύσαις, Æol. pro λύσας, qui solvit, liberavit: a. 1. part. act. m. g. ab eod. Th.
Λυσανίας, υ, ὀ, qui solvit dolores: ex *λύω, et ἀνία, ας, ἦ, mæror*. Est et nomen Præfecti Romani.
Λύσε, pro λύσει, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω.
Λύσει, dat. sing. à λύσει.
Λυσιάνασσα, ἦ, nomen mulieris.
Λυσίας, υ, ὀ, LYSIAS, nom. viri. Gr. interpret. Lat. *dissolvens*: à *λύω*.
Λυσίζωνος, υ, ὀ, ζ, ἦ, qui vel quæ solvit zonam: ex *λύω, solvo, et ζώνη, zona*.
Λυσικάκος, υ, ὀ, ζ, ἦ, solutor malorum: ex *λύω, solvo, et κακόν, malum*.
Λυσιμελής, έος, ὀ, ζ, ἦ, solvens membra, est somni Epith. Hinc Λυσιμελεια, palus in Ciliciá: ex

λύω, solvo, et μέλος, εος, τὸ, membrum.
Λύσιν, solutionem: acc. sing. à *λύσεις, εως, ἦ*.
Λύσιος, Ια, Ιον, vel υ, ὀ, ζ, ἦ, solvendi vim habens; Epith. Bacchi qui solvit curas: à *λύω*.
 * *Λυσιπαλγμων, ονος, ὀ, jocos tribens, [Epith. Bacchi, apud Anacreontem.] Vox corrupta est, et contra analogiam, ex quâ est, finiens ludos*: ex *λύω, et παίγμα*.
Λυσίππονος, υ, ὀ, ζ, ἦ, solvens labores. *Λυσίππονοι Δεράποντες, famulí, qui labores dominiorum absolunt, hisque dominos liberant*: ex *λύω, et πόνος, labor*; quod à *πένομαι, laboro*; p. m. *πίνομα*.
Λύσιος, εως, ἦ, solutio, dissolutio, acc. *λύσιν*. Th. *λύω, solvo*.
Λυσίτελεια, ας, ἦ, utilitas.
Λυσίτελέω, f. ἴσω, utilis sum, prosum; cum dat. hinc *λυσίτελεῖ, expedit*: à seq.
Λυσίτελής, έος, ὀ, ζ, ἦ, utilis, frugifer; in compar. *λυσίτελεςτερος*, superlat. *λυσίτελέστατος*: ex *λύω, solvo, et τέλος, vectigal*.
 * *Λυσίτελῶς, adv. utilitèr*.
Λύσων, άνω, aor. 1. imperat. act. λύσονται, 3. pl. fut. 1. m. λυσόμενος, fut. 1. part. med. verbi λύω.
ΛΥΨΕΑ, sive **ΛΥΤΤΑ**, ης, ἡ, *rabies, propriè canum*: qu. à *λύω*.
 Hinc
Λυσάω, seu -ττάω, furo; *λυσάω, Pœt. in rabiem ago*: à *λύσσα*.
Λυσῆν, Dor. pro λυσσῆν, præ.s. inf. act. verbi λυσσάω, furo: ab eod. Th.
Λυσσητήρ, ἦρος, ὀ, rabidus, rabiosus: à præcèd. Th.
Λυσσάω, Pœt. vel Ion. pro λυσσάωιν, præ.s. part. act. verbi λυσσάω.
Λυσσώδης, εος, ὀ, ζ, ἦ, rabidus, rabiosus. Th. *λύσσα*.
Λυσσοβείης, rabiosus fias; 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσάω, q. v. in λυσσάω.
Λυσσάσι, 3. pl. præ.s. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω, furo. Th. *λύσσα*.
Λύστρα, ας, ἦ, LYSTRA, nomen urbis.
Λύστρα, ων, τὰ, idem. Hinc
Λύστρος, α, ον, Lystrensis.
Λυτήριον, υ, τὸ, remedium, quod aliquo malo nos liberat: n. g. à *Λυτήριος, υ, ὀ, ζ, ἦ, solvendi seu liberandi vim habens, expiatorius*: à *λύω, solvo*.
Λύτο, Ion. et Pœt. pro *ἐλλέλυτο*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.
Λυτόν, justitiam: quum *λύεται*: à dictione juris.
Λύτρον, υ, τὸ, redemptionis seu solutionis pretium. Angl. RANSOM. Th. *λύω*.
Λυτρώω, redimo; f. ὄσω, p. κελύτρωκα, p. pass. *κελύτρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η, a. 1. m. ἐλυτρώσθην, ω, ατο, a. 1. sub. m. λυτρώσθωμαι, η, ηται*: ab eod. Th.
Λυτρώδης, vide λυθρώδης, saniosus.
Λύτρωσις, εως, ἦ, redemptio: et

λυτρωτής, ὤ, ὀ, redemptor: à perf. pass. verbi *λυτρώω*.
Λυτρώω, vide λυσσάω.
Λυχιεῖον, υ, τὸ, et λυχιον, necnon λυχνία, ας, ἦ, candelabrum: ab *λύχνος*.
Λυχιλίδιον, υ, τὸ, lucernula: ab *λυχνίς, έός, ἦ, idem*: ab eod. Th.
Λυχνόκαλα, ας, ἦ, dies festus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur: ex *λύχνος, et καλω, υρο*.
ΛΥΧΝΟΣ, υ, ὀ, **LYCHNUS**, *lucerna*: q. à *λύειν νόχος, solvere, noctem*. Hinc Angl. a LINK.
ΛΥΩ, **SOLVO**, [* *dimitto, pass. dimittor*. Med. *redimo, ὀ δύναιται λυθήναι ἡ γραφή*, Joan. *ποι potest irrita reddi Scriptura*. Heumanus ait nusquam alibi hoc sensu reperiri; at sic Eurip. Iphig. in Aulide, 1268. *Θέσφατ' εἰ λύσω θεάς, si oracula Dea falsa deprehendi fecero*; *λύειν νόμον, abrogare legem*; *ἐνόλην, Mat. v. 9. violare legem*; at non apud externos, *λύειν, pro ἐπιλέειν, Jos. Ant. viii. 6. explicare difficultatem. αίνγμα, σπῆγμα, χρυσάμιον, oraculum*. Plut. Symp.] imperf. *ἐλύων, ες, ε, f. λύω, p. λέλυκα, a. 1. inf. λύσαι, a. 1. sub. λύσω, ης, η, a. 1. ἐλύσαι, imperf. pass. ἐλύσθην, υ, ετο, p. pass. ἐλύμαι, a. 1. pass. ἐλύθην, ης, η, f. 1. pass. λυθήσομαι*.
ΛΩ, *λῆς, λῆν, volo, vis, vult*, Dor. pro *ἔλω*: hinc *λωίω, melior, quem magis volumus, λωίστος*: et *λωστός, optimus*.
Λωβάσμαι, injuriam infero; *contumelia officio, mutilo*; f. m. *λωβήσομαι*: inde *λωβάσθε, Dor. pro λωβήσθε, 2. pl. a. 1. sub. m. ἐλωβήθην, a. 1. pass. Th. λώβη, injuria*.
Λωβέω, f. έσω, idem, et ab eod. Th.
ΛΩΨΗ, ης, ἡ, *injuria, contumelia, dedecus, jactura, mutilatio*.
Λωπηθείς, Ιαsus, a. 1. part. pass. verbi λωβέομαι, q. v.
Λωπήσαιο, 2. sing. a. 1. opt. med. λώβησαι, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, injuriam affero. Th. *λώβη*.
Λωπητής, ὤ, ὀ, et λωπητήρ, ἦρος, et λωπητῶρ, ὀρος, ὀ, contumeliosus, et λωπητός, ἦ, ὄν, injuriá seu contumelia affectus; *mancus, mutilatus*: à 3. pers. perf. pass. ejusd. verbi, et ab eod. Th.
Λωψίς, έός, ἦ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. Lat. interp. *melior*.
Λωψίος, et contractè λψος, optimus. Vide in *λωίω*.
Λωπτερος, idem ac λωίωιν, et ab eod. Th.
Λωπών, contr. λφών, ονος, ὀ, ζ, ἦ, melior, quem magis volumus comp. et superl. *λωψίος, vel λψος, pos. αγαθός, bonus*. Th. *λω, volo*.
Λωλός, stultus, Græcis barbarus.
ΛΩΜΑ, άτος, τὸ, *fimbria, instita*.
Λωνήν, Dor. pro λώω, 3. pl. præ.s. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, volo; præ.s. part. f. g. *λώσα*.

Λόμα, acc. pl. à λώμα, contractè pro λώμαρ.

ΛΟΥΟΣ, vel λῶος, u, δ, *Lous*, mensis apud Mæcedonas, ejus primo die solstitium æstivum incidit.

Λουάριον, fut. ἴσω, *vestimenta ferre, spolio, veste exui*: quod ex λῶος, et ἴσω, induo.

Λουάριος, u, δ, *sic vestium, grassator*: à præced.

Λῶπος, eos, τδ, et λῶπη, ης, ἡ, et λωπῆς, αἴος, ἡ, *vestimentum tenue*: à λῶπος, *corlex*, quod per Ectasin factum vult Eustath. Th. λέπω, *decortico*.

Λῶσα, optima, superl. neut. g. pl. num. Vide in λωῶν.

Λῶρ, δ, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interp. *abscunditus*.

Λωτέντα, πείδια, canpi loto abundantes, Iliad. μ'. 233. Dor. pro λωτέντα, Att. λωπύντα' à λωπέεις, ἔεσσα, ὄν, loto abundans. Th. λωτῆς, lotus.

Λωτίω, lotum corpo, decerpo: à ΑΥΤΟΣ, u, δ, LOTUS, arbor, ejus fructus aded̄ dulcis, ut externi, eo degustato, patriæ suæ obliviscantur; undè proverb. λωτῆν φαγεῖν, de eis dicitur qui regionem externam præponunt suæ. Est etiam herbæ genus, trifolium.

Λάβρα, λάβραμα, ἄτος, τδ, *laxamentum*: à

ΛΩΦΛ' Ω, -ῶ, *respiro, interquiesco, cesso*; item transitivè *sedeo*, f. ἴσω: qu. à λῶφος, *collum*, propriè de jumentis; è quorum collo jugum deponitur.

Λάφρησις, eos, ἡ, *quies, respiratio*: à perf. pass. verbi λωφῶ.

Λῶων, ονος, ὁ ἢ ἡ, contractè pro λωῶων, *melior*, q. vide.

M.

M EST duodecima litera, μὲν δ, dicta. In numeris *quadraginta* et cum lineolâ subjectâ, (μ.) *quadraginta millia* denotat.

ΜΑ', *jurandi adv. ferè negare solet*; nonnunquam affirmat: undè val et b, adv. jungitur.

Μαῦδ, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interp. *vacillans*.

Μάγαις, ἡ, et μάγαιος, u, δ, *instrumentum musicum quoddam*: à

ΜΑΓΑΣ, αἴος, ἡ, *tabulatum citharæ vel testudinis chordas sustinens*; hinc μαγάζω, *rides pulso*.

Μαγανεία, as, ἡ, *veneficium, præstigiæ*: à

Μαγανεύω, f. εὔσω, *præstigiator*: à

ΜΑΤΓΑΝΟΝ, s, τδ, *machinamentum, pessulus, seræ vectis; venenum, quo quis mortem machinatur*; Ph. μάγγανον πολεμικὸν, *ballista*; μάγγανα πολεμικὰ, *tormenta*.

Μαγδάλῆ, nomen loci Hebr. Lat. interp. *turris*.

Μαγιάλην, ἡς, ἡ, nomen mulieris Syr. Lat. interp. *magnifica*.

Μαγδαληνὸς, ἡ, δν, ε̄ *Magdala, Magdalenensis*.

Μαγεία, as, ἡ, ΜΑΓΙΑ, *ars magica; incantatrix*: à μαγεύω.

Μαγειρίον, u, τδ, *culina*: à μάγειρος.

Μαγειρεύω, *coquo, artem coquinariam exerceo*, f. εὔσω.

Μαγειρίσσα, ης, ἡ, *coqua*.

ΜΑΤΕΙΡΟΣ, u, δ, *coquus, quicibos μάσσει*. [+ lanūs. Vide Davis et Markl. ad Max. Tyr. xxxv. 2.]

Μαγεύω, *artem magicam exerceo, sum magus*, f. εὔσω, p. μεμαγέυκα. Th. μάγος.

Μαγικός, ἡ, δν, ΜΑΓΙΚΟΣ, *veneficus*: ab eod. Th.

Μάγυς, ἴδος, ἡ, *vas subigende farinae, lanx*: à μάσσω, *sibigo*.

ΜΑΤΝΗΣ, ητος, ἡ, ΜΑΓΝΗΣ, *veneficus*: ab eod. Th.

Μάγυς, ἴδος, ἡ, *vas subigende farinae, lanx*: à μάσσω, *sibigo*.

ΜΑΤΝΗΣ, ητος, ἡ, ΜΑΓΝΗΣ, *Est et Magnes, Magnesiæ habitator, quæ est urbs Asiæ ad Mæandrum*. Hinc

Μαγνησία, as, ἡ, *Magnesia*.

Μάγνητας, acc. plur. à Μάγνης.

ΜΑΓΟΣ, ου, δ, *Magus, sapiens, præstigiator, vocabulum Persicum*.

ΜΑΓΥ' ΔΑΪΡΙΣ, eos, ἡ, *radix lasepiti*.

Μαγῶν, δ, nomen propr. Hebr. Lat. interp. *munimentum*.

Μαδάρω, -ῶ, *glabrum et calvum facio*, f. ὠσα, p. ωκα.

Μαδάω, -ῶ, *depilem reddo, glabrum sum*, f. ἴσω.

Μαδῶν, ἡ, nomen regionis indecl. Hebr. Lat. interp. *judicium*.

Μαδίζω, *glabrum reddo, vello*, f. ἴσω.

Μαδμαρίτης, *ad desertum*, Jos. xviii. 12. Alii legunt Μαδμαρίτης.

ΜΑΔΟΣ, ἡ, δν, *levis, glaber; μαδῶρς, ῥῖ, ῥδν, idem*: hinc μαδάω, et μαδίζω, *depilem reddo*.

Μαδῆθ, *instrumentum pneumaticum*, Psal. iii. 1.

ΜΑ'ΖΑ, vel μάζα, ης, ἡ, ΜΑΖΑ, *libum*: [**polenta farinâ conspersa, et subacta aquâ vel oleo*, Hes. Op. 590.] quod à μάσσω, *subigo*: hinc

Lat. *massa*.

ΜΑΖΟΣ, ὄ, δ; *mamma, nutrix*.

Μαζουῶθ, *signa caelestia*, Job. xxxviii. 32.

Μάθε, ἔτω, 2. sing. a. 2. imperat. act. *mathêiv*, a. 2. infin. verbi *μαθῆναι, disco*; f. m. *μαθήσομαι*, a. 2. ἔμαθον.

Μαθεύμαι, f. 2. m. Dor. pro *μαθῆμαι*, verbi *μαθῆναι*.

Μάθημα, ἄτος, τδ, *disciplina, doctum, doctrinæ, mathematicorum theorematum*. Th.

μαθῆναι, *discipulus*.

Μαθηματικός, ἡ, δν, *ad disciplinas pertinentes seu aptus*; ΜΑΤΗ-

ΜΑΤΙΚΟΣ: ab eodem Th.

Μαθήσομαι, *disces*, Ion. pro *μαθήσῃ*, 2. sing. f. 1. m. verbi *μαθῆναι*, f. 1. m. *μαθήσομαι*.

Μάθησις, eos, ἡ, *ipsa descendit actio, cognitio, disciplina*: à perf. pass. verbi *μαθῆναι, disco*.

Μαθητεύω, *doceo, cum acc. sum*

discipulus, f. εὔσω, p. *μεμαθήτευκα* a. 1. part. pass. *μαθητευθείς, ἔτος*: à *Μαθητής, ὄ, δ, discipulus*. Th. *μαθῆναι, disco*.

Μαθητεύω, -ῶ, *discipulus esse, discere cupio*: à præced.

Μαθοῖσα, Dor. pro *μαθοῦσα, quæ didicit*, a. 2. part. act. verbi *μαθῆναι*, a. 2. ἔμαθον.

Μαθοῦσα, δ, nomen filii Enochii indecl. Hebr. Lat. interp. *mortem pellens*.

Μάθυια, as, ἡ, *maxilla*: Hesyech. *μάθυιας*, legendum censet pro *ματάιως*, Psal. iii. sub. finem.

Μαθῶν, ὄντος, et in nom. plur. *μαθῶντες*, a. 2. part. act. verbi *μαθῆναι, disco*; a. 2. ἔμαθον' τὶ μαθῶν, pro simpliciter, ut notat Casaub. ad Athen. xiii. 9.

ΜΑΙΑ Α, as, ἡ, *obstetrix, nutrix, avia*: hinc *ματεύω, obstetricem ago; μαίωμαι, idem*.

ΜΑΙΑ ΝΑΡΟΣ, u, δ, ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, vel ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, *Phrygiæ fluvii sinuosus*: flexus.

Μαίη, Ion. pro *μαία*, quod vide Est et soror *Atlantis*.

Μαϊράω, *palpito, salio, fluctuor*, f. ἴσω' à μάω.

Μαϊράσω, *pinso, abstergo*, fut. ξω, p. χα' à μάσσω.

Μαϊράω, *vehementèr cupio*, f. ἴσω, pro quo Poët. *μαϊώω*. Th. *μάω*, idem.

Μαϊρῆσι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

Μαϊρώσσα, *prompta, præc. part. act. f. g. verbi μαϊρώω*, Poët. pro *μαϊράω*.

Μαϊράν, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interp. *preparatus*.

Μαϊνάς, ἄδος, ἡ, *furiosa, insana, vel quæ facit alios insanire*. Th. *μαϊνόραι*.

Μαινῆλης, qu. δ, *μαϊνῆμος, ὄλος, qui totus insanit ac furit*.

ΜΑΙΝΟΜΑΙ, *insanio, furo*; f. m. *μαϊνώμαι*, præc. part. med. *μαϊνώμενος*, u' perf. med. *μέμνην'*.

ἡνικ *μαϊνάς, as, ἡ, furor*; *ἱπποζῆνῆς, ἔος, τδ, equina cupidio coitus*.

Μαίωμαι, *cupio, quæro*; præc. part. *μαϊώμενος, inquirens*: à μάω, idem.

Μαίρα, *Canicula, sidus; æstus întensissimus*: à

Μαίρω, *luceo*: undè *μαρμαίρω*.

ΜΑ'ΚΑΡ, ἄρος, δ, ἢ ἡ, τδ, et *μάκαρ, ἡ, Poët. beatus, felix*; in nom. pl. *μάκαρες, ὁί καί α' dat. pl. μάκαρσι*, et Ion. *μακάρησι*.

Μακαρίζω, *beatum prædico*, fut. ἴσω, et Att. *μακαρίζω*, perf. *μεμακάρηκα*, perf. pass. *μεμακάρηται*: undè *μακαρισμός, beatitudo*. Th. *μάκαρ*.

Μακάρτος, a, ον, *beatus, a, uni*: hinc *μακαρία, as, ἡ, locus beatorum post mortem*; comp. *μακαριώτερος*. Th. *μάκαρ, beatus*.

Μακαρίτης, ητος, ἡ, *beatitudo*: à præced.

Μακαριστός, οὔ, δ, *beatitudo*: à *μακαρίζω*.

Μακαρίζεις, ἢ, ὄν, *beatus*: à perf. pass. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ. Μακαρίτης, υ, δ, et ἡ μακαρίτης, *felix*, de vitâ functis, qu. beatis: ab eod.

Μακαρίω, Att. pro μακαρίσω, f. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico*. Th. μάκαρ, *beatus*.

Μακαράτη, ης, ἡ, *felicissima*, f. g. à

Μακάρατος, *beatissimus*, superl. à μάκαρ, *felix*; comp. μακαριώτερος, et μακάρτερος.

Μακεδονία, as, ἡ, *nomen regionis*, Macedonia.

Μακεδονικός, ἢ, ὄν, *MACEDONICUS*: à

Μακεδών, ὄνος, δ, *MACEDO*; in plur. Μακεδόνες· q. ex μακος, Dor. pro μήκος, eos, τὸ, *longitudo*, et ἔδος, eos, -ης, τὸ, *sedes*, quod regio illa fuerit oblonga.

Μακίλη, ης, ἡ, *ligo*, Poët. et Ion. pro μάκελα, seu μάκελλα.

Μάκελλα, ης, ἡ, *ligo*: ex μά, et ἐλλα, *monere*.

Μάκελλον, υ, τὸ, *macellum*; vox Lat. Græcæ κρεπωώλιον, ου, τὸ.

ΜΑ'ΚΕΡ, cortex, qui ex India affertur.

ΜΑΚΚΟΑ'Ν, *desipere, fatuè* et *stultè se gerere*.

Μάκος, Dor. pro μήκος· adverbialitèr positum, pro in *longitudinem, longè, procul*.

Μακραγορία, Dor. pro μακρηγορία, as, ἡ, *prolixitas orationis*: ex μακρός, *longus*, (quod à μήκος, *longitudo*), et ἀγορά, *forum, concio*.

Μακρὰν, adv. longè, *procul*: à μακρός. Th. μήκος, eos, τὸ, *longitudo*.

* Μακρηγορέω, -ῶ, f. ἴσω, *multis verbis uti*: ex μακρός, *longus*, et ἀγορέω, *dicō*.

Μακρῆν, acc. Ion. pro μακρὰν· μακρῆσι, dat. pl. Ion. pro μακραις· à μακρός.

Μακρόβιος, υ, δ, z ἡ, *longævus*, *vivax*: ex μακρός, *longus*, et βίος, *vita*.

Μακροβίτης, ης, ἡ, *vivacitas*, *langævitas*, *vita longa*.

* Μακροβίως, eos, ἡ, *vita longævitas*, Baruc. iii. 14.

Μακρομέρευσις, eos, ἡ, *diei prolongatio*: ex ἡμερένομα, *diem dico*.

Μακρόθεν, adv. *eminèns, procul*: à μακρός, *cujus* Th. μήκος, ἀπὸ μακρόθεν, *è longinquo*, Apoc. xvii. 17. et apud LXX. Psal. xxxvii. 12. vel xxxviii. 11. Ita vix reperiat apud profanos antiquiores, præterquam Constantini Porphyrogen, Tacticis, p. 3. 4. 6. his. 16. 17.

Μακροθύμω, -ῶ, ἴραμ *differo, patientèr fero*, f. ἴσω, p. μεμακροθύμκα· a. 1. ἐμακροθύμσα, a. 1. imperat. act. μακροθύμσον, et

Μακροθυμία, as, ἡ, *lenitas*: à Μακρόθυμος, υ, δ, z ἡ, *longanimis*, *lenis*, *patiens*: ex μακρός, *longus*, et θυμός, *animus*.

Μακροθύμως, adv. *patientèr, longanimitèr*: à præced.

Μακρολογία, f. ἴσω, *prolixè loquor*: hinc μακρολογώμεν, 1. plur. præs. sub. et

Μακρολογία, as, ἡ, *sermonis prolixitas*: à

Μακρολόγος, υ, δ, z ἡ, *prolixus in sermonibus*: ex μακρός, et λέγω, *dicō*.

Μακροπρόθεμος, υ, δ, z ἡ, *è longinquo pugnans*.

Μακρός, ἄ, ὄν, *longus, a, um*; sed μακρὸν, et μακρῆ, dat. et μακρὰ, neut. g. pl. num. sæpè sumuntur adverbialitèr pro longè, *nullo*; comp. μακρότερος, a, ον.

[* Οὐ διὰ μακροῦ, brevè, cild, subint. χρόνον, Polyæ. i. 17.] Th. μήκος, Dor. μάκος, eos, τὸ, *longitudo*.

Μακρονίζω, maximè inveterasco, in longum tempus differo.

Μακρότης, ης, ἡ, *longitudo*.

Μακροχρόνιος, υ, δ, z ἡ, *longævus*: ex μακρός, *longus*, et χρόνος, *tempus*.

Μακρῦμα, ἄτος, τὸ, *elongutio*: à Μακρῦνω, f. ἔνω, p. κα, longè summo, in longum differo, extendendo, porrigo: à μακρός, *longus*.

Μακρῦν, longè. Vide in μακρός.

Μακρῶς, adv. longè, *prolixè*: à μακρός.

Μακῦνω, Dor. pro μηκῦνω, *produco*: à μήκος.

Μακῶν, in longum protensus, vociferatus, a. 2. part. act. à μακρός, vel μηκῶν.

Μάκος, eos, τὸ, *longitudo*.

Μάκων, -ωνος, Dor. pro μήκων, ἡ, *paraver*.

ΜΑ'ΔΛ, adv. valdè, *multum, admodum*; compar. μάλλον· superl. μάλιστα.

Μάλαγμα, ἄτος. Vide in μαλάσσω.

Μαλκείατος, ὄδος, δ, z ἡ, *molles et teneros pedes habens*. Metri causâ pro μαλακόπους· ex μαλακός, *mollis*, et πῦς, *pes*.

Μαλκῆι, dat. sing. μαλακῆσι, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακός, ἢ, ὄν, *mollis*.

Μαλακία, as, ἡ, *mollities, languor corporis*. Sumitur et pro κίττα, ης, ἡ, *rica*, stomachi ignavia: à μαλακός.

Μαλακίω, f. ἴσω, *mollio*, et med. languo, ægroto: ab eod.

Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. pass. præced.

Μαλκός, ἢ, ον, *MOLLIS*, *effeminatus, languidus, remissus, tranquillus*, comp. μαλακώτερος, a, ον.

Th. μαλάσσω, *mollio*.

Μαλακότης, ης, ἡ, *mollities*: ab eod.

Μαλακώχειρ, ης, ἡ, Poët. qui mollem habet, vel admoveat, manum: ex μαλακός, *mollis*, et χεῖρ, ἡ, *manus*.

Μαλακῦνω, emollio, *molle facio*; f. ἔνω.

Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακοῦ.

Μαλκῶς, adv. *mollitèr, lenitèr, placidè, languidè, effeminatè, remissè*.

Μαλᾶν, adv. *quantumlibet*. Th. μάλα, *valdè*.

ΜΑΛΛ'ΣΣΩ, seu μαλάττω, *mollio, placo, lenio*; f. ἄσω, p. χα, perf.

pass. μεμύλαμαι. Hinc μάλαγμα, ἄτος, τὸ, *quod ad molliendum adhibetur*, μαλακός, *mollis*, μαλακία, *mollities*.

Μαλᾶχη, ης, ἡ, *MALVA*. Th. μαλάσσω.

Μαλιεὶλ, δ, *nomen viri Hebræi* Lat. interpr. *laudans Deum*.

Μαλερός, ρά, ὄν, *ustivus, consumens*; ignis Epith. Th. μαλός, *lener*: idem quod ἀμαλός.

ΜΑ'ΑΗ, ης, ἡ, *ala*, *azila*: vide μασχάλη.

Μάλα, ης, ἡ, *cera emollita*. Th. μαλάσσω.

Μαλθιάκος, ἢ, ὄν, *mollis, lentus, effeminatus*: è μαλθίασσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, υ, δ, z ἡ, *qui mollem et suavem habet vocem*: ex μαλθακός, et φωνή, *vox*.

Μαλθίασσω, f. ἴσω, idem quod μαλάσσω.

Μάλιμον, υ, τὸ, *proprium loci nomen videtur*: vel Siciliae mons propriè refertur. Sed Portus legendum censet Στοιμάμινον· ex στόμα et λίμνη.

ΜΑ'ΔΙΣ, ἴδος, ἡ, et μαλιθ, ἡς, ἡ, *morbus jumentorum*.

Μαλις, ἴδος, Dor. pro μηλις, ἴδος, ἡ, quod et μαλία, as, *MALUS, arbor*. Est et

Μαλις, ἴδος, ἡ, *Nymphæ nomen*. Th. ἴδω, *maximè*; adv. superl. grad. à μάλα, *valdè*; comp. μάλλον.

Ἐν τοῖς μάλιστα, cum primis, *maximè*. ὄνος in τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος, Ælian. V. H. ii. 38. apud Romanos hæc lex maximè valebat. μάλιστα τρία, τάλεντα, Dem. i. c. Arphobum tria talenta et quod excurrit. τὸ δὲ ὄνος, ἡμίον μάλιστα ἐπέδισθη, ἢ δικνοεῖτο, Thuc. l. i. e. à altitudine [maris] quæ duplo major esset quam ille in animo haberet. ὁμοία τὰ μάλιστα, Herodot. passim, pro ἐν τοῖς μάλιστα. ἀνὴρ δόκιμος ὁμοία τὰ μάλιστα, vir quàm maximè probatus, l. vii. 118. et 141.

Μαλκίω, -ῶ, et μαλκίω, Ion. et Poët. *frigore contrahor*: à

ΜΑ'ΑΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedumque contractio et torpor ex frigore*.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. pl. à μαλλός, *vellus*.

Μάλλον, *magis*, comp. à μάλα, *valdè*; superl. μάλιστα· μάλλον z μάλλον, Phil. i. 9. Eurip. Iphig. in Taur. 1406.

ΜΑΛΛΟ'Σ, ἄ, ὄν, *vellus, lana promissa*.

Μαλλωτός, ἢ, ὄν, *villosus*: à præced.

Μᾶλον, -ω, Dor. pro μήλον, ου, τὸ ὄνις: et

Μᾶλον, Dor. pro μήλον, ου, τὸ *MALUM, pomum*.

Μαλοπάρος, υ, δ, z ἡ, *teneras ac molliculas genas habens*: ex μαλός, ἄ, *tener*, et παρειά, *gena*. Vel derives ex μάλον, pro μήλον, τὸ, *potum*, et παρειά, *gena*, quod de rotunditate et de colore pomorum intelligendum.

MA

MA

MA

ΜΑΛΛΟΣ, ἡ, ἄν, tener, q. d. mallos, et pro μάλως, villosus.
 Μαλοσοῶ. Dor. pro μηλοφορέω, poma fero: ex μήλον, malum, ut φέρω, fero.
 Μάλαχος, ὁ, ἄν, nom. propr. Hebr. Lat. interpr. regius.
 ΜΑΜΗΡΑ, seu μαμυρά, ἄς, ἡ, aut μαμυράς, medicamenti genus.
 Μάμα, ἄς, ἡ, mater et avia: à ΜΑΜΜΑ, et μάμηρ, ἡς, ἡ, et μαμαία, ἄς, ἡ, voces puerulorum ad matrem: avia.
 Μαρμακόσθος, ὁ, ἄν, stultus: q. à μάμηρ, avia, et κέθω, oculo.
 ΜΑΜΜΑ'Ν, vox est pueruli, significans panem: hinc μαμμάω, panem peto.
 Μαρμώνα, Mammona, τὸ, indecl. vox Syr. substantiae, divitiarum, Lat. Μάβ, Dor. pro μῆν, μῆνός, ὁ, mensis: et
 Μάβ, pro μάννα, manna: et
 Μάβ, Dor. pro μῆν, tamen, certè; ut ἀλλα μαν, &c.
 Μανῆν, ὁ, nom. viri indecl. Syr. Μανωσῆς, filius primogenitus Josephi. Hebr. Lat. interpr. faciens obtulisci.
 ΜΑΝΔΑΚΗ, ἡς, ἡ, corium, pellis.
 ΜΑΝΔΑΛΑΤΟ'Ν, ἄ, τὸ, oculi genus immodestum.
 ΜΑ'ΝΔΡΑ, ἄς, ἡ, stabulum, caula.
 ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ὁ, ἄν, planta, cuius est vis sonnifica.
 Μανδός, ὁ, ἄν, aut μανδύη, ἡς, ἡ, vestimenti militaris genus apud Persas.
 Μανείσα, furor percita, a. 2. part. pass. f. g. verbi μάνομαι, insanio; f. m. μανούμαι, a. 2. pass. ἐμάνην. Hinc ανείς.
 ΜΑΝΘ'ΝΩ, disco, intelligo, animadverto, cognosco, doceo; f. m. μανθόσομαι, a. 2. ἐμάνθω, a. 2. imperat. μάνθε, ἔτω, et 2. pl. μάνθετε, a. 2. part. act. μανθών, ἄντος, Att. τὶ μανθών; quare? perf. ind. act. μεμάνθηκα, perf. pass. μεμάνθημαι, indè μάνθημα, disciplina; μανθῆς, disciplina: μάνθησις, cognitio, discendi actio.
 Μάννα, ἄς, et Ion. μανίν, ἡς, ἡ, furor. Th. μάνομαι, insanio.
 Μανιδέης, ὁ, ἄν, torques, Gl. Cyr. μανιάξ, circulus, Dan. v. 7. 29. qu. à μῆν, LUNĀ, Dor. μάννα.
 Μάνις, ἴδος, Dor. pro μῆνις, ἴδος, ἡ, ira permanens et diuturna.
 ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, manna, indecl. vox Hebr. qu. d. cibis paratus.
 ΜΑ'ΝΝΟΣ, seu μάνος, ὁ, ἄν, ornamentum colli vel manuum.
 ΜΑΝΟΣ, ἡ, ἄν, rarus, laxus, fungosus, mollis.
 Μανόςης, ἡς, ἡ, raritas, laxitas: à πρæced.
 Μανύμαι, f. 1. med. verbi μάνομαι insanio.
 Μαντεύα, ἄς, ἡ, divinatio, vaticinatio: à μαντεύομαι.
 Μαντεύειν, ὁ, τὸ, vaticinium; locus ubi editur oraculum: à
 Μαντεύεις, ἑτα, ἑτων, ad vaticinationem pertinens, fatidicus: à Th. μάντης, vates.

Μάντεσι, vaticibus, dat. pl. à μάντης, ἑως, ὁ.
 Μαντεύομαι, vaticinor, auguror; conjunctio; oraculum consulo; præc. inf. m. μαντεύεσθαι, fut. med. μαντεύσομαι, a. 1. m. ἐμαντεύσάμην, ὠ, ατο. Th. μάντης, vates.
 Μαντήριον, ὁ, τὸ, Ion. pro μαντήριον, τὸ, oraculum. Sic μαντήριος, pro μαντεύεις. Th. μάντης.
 Μαντήρι, ἡς, ἡ, (sub. τέχνη) ars divinandi: ab cod. Th.
 ΜΑ'ΝΤΙΣ, ἑως, ὁ, vates, hariolus, q. à μάντομαι. [* vel fortè à μαντεύειν, i. e. μνήνει, interpretari, Is. Vos.]
 Μαντιχώρας, ὁ, ὁ, mantichora, bestia horrenda; de qua vide Aristot. Histor. Anim. lib. 2. cap. 1.: Elianum lib. 4. cap. 20.: Plin. lib. 3. cap. 21. et 30. Apud Ctesiam in Indicis scriptum μαρτιχώρας, ut et apud Philostr. in vitâ Apollonii; apud Pausaniam verò in Bœoticis μαρτιώρας, sine χ.
 Μαντοσύνη, ἡς, ἡ, vaticinium. Th. μάντης.
 Μάντε, Ion. et Dor. pro ἐμάντε, 3. sing. imperf. sic μάντε, Dor. pro μνήντε, 3. sing. præc. verbi μνήνω, indico.
 Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.
 Μανυτῆς, ἄ, ὁ, Dor. pro μνήντης, ὁ, ὁ, index, qui rem aliquam indicat. Th. μνήνω, indico.
 Μανίτιν, apprehendere, per Syncope. τῶ ρ, pro μαρτίειν, et hoc Poët. et Ion. pro μάρπειν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, capio.
 Μῦ ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω' præstare scribere μ' ἀποθάνω.
 ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ὁ, ὁ, gemma, quæ et σφάραγδος appellatur.
 ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ἡς, ἡ, flagellum scutica.
 ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ὁ, τὸ, ΜΑΡΑΘΡΟΝ, sceniculum.
 Μαρᾶθῶν, -ῶνος, nomen propr. Μαρᾶθῶν λιπαρά, ΜΑΡΑΘΗΟΝ, opulenta.
 ΜΑΡΑΓ'ΝΩ, f. ἄνῶ, narcescere facio, flaccidum reddo; p. ἀγκα' μαραινόμεναι, narcesco, perf. pass. μεμάρμαμαι, -νοσι, -νται, Att. μεμάρμασαι, a. 1. pass. ἐμαράνθην, f. 1. pass. μαρανθήσομαι.
 Μαρῶν ἄθῶ, hæc sunt Syriaca. Suidas veritè, ὁ Κύριος ἰδενόσται, Dominus (noster) veniet, scil. ad judicium.
 Μαραθῆναι, labefactum esse, a. 1. inf. pass. μαρανθήσομαι, ἡ, ἑται, f. 1. ind. pass. verbi μαρῶνω.
 Μάρασις, ἑως, ἡ, marcor, labes: et Μαρασμός, ὁ, ὁ, idem: à μαραίνω.
 Angl. MURRAIN.
 Μαργαίτω, f. ἄνῶ, insanio. Th. μάργος, insanus.
 Μαργαρίτης, ὁ, ὁ, ΜΑΡΓΑΡΙΤῆ, unio: à
 ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ὁ, τὸ, unio; pl. τὸ μάργατα, margaritæ.
 Μαργάλλη, corallium, species angillidis, lapis corallium.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, ἡ, ὁ, vel μάργος, ὁ, ὁ, ἄν, insanus, stolidus, vecors: q. à μαργός, otiosus.
 Μαργασῆν, ἡς, ἡ, insanus petulantia, procacitas: à πρæced.
 ΜΑ'ΡΗ, ἡς, ἡ, vel pl. μάραι, antiquâ voce manus: quibus dividimus et componimus: q. à μελω' hinc δυσμαρῆς, ἑος, ὁ, ἄν, ἡ, difficultas: ἐμαρῆς, ἑος, ὁ, καὶ ἡ, facilis.
 Μάρθα, ἡς, ἡ, nomen mulieris. Hebr. Lat. interpr. magistra.
 Μάρια, ἄς, ἡ, ΜΑΡΙΑ, B. Virginis, et aliarum mulierum nomen: et
 Μαρῖον, ἡ, nomen indecl. Hebr. Lat. interpr. amara.
 Μαριανδύνοι, mancipia, à gente subactâ.
 ΜΑΡΙ'ΑΑ, seu μαρίλη, ἡς, ἡ, pulvis carbonum, favilla: qu. à μαράνω.
 ΜΑΡΙΣ, ἑως, ὁ, ΜΑΡΙΣ, mensura quedam cotylarum sex capax.
 Μάρκος, ὁ, ὁ, nomen propr. viri.
 ΜΑΡΜΑΙ'ΩΝ, f. ἄρῶ, rutilo, splendo, vibranti splendore corusco: à μάρω.
 Μαρμάρειος, ἑτα, ἑτων, necnon μαρμάρειος, ἑτα, Ion. ἑν, cov, ΜΑΡΜΟΡΕΥΣ; et marmoris more candens; item
 Μαρμαρόντος, ἑτα, ἑτων, et μαρμαρόντος, ἑτα, ἑτων, idem: à μάρμαρος.
 Μάρμαρον, ὁ, τὸ, vide seq.
 Μάρμαρος, ὁ, ὁ, ἄν, albus, candidus; et substantivè pro μάρμαρος λίθος, ΜΑΡΜΟΡ: à μάρμαρω.
 Μαρμαρύγη, ἡς, ἡ, splendor: ejusd. Th.
 ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio, decerno, de eventu belli.
 Μαρναμεινοί, depugnantium, Ion. pro μαρναμένοι, gen. dual. part. præc. μαρναμένων, gen. pl. verbi μάραμαι.
 Μάρνανθ', Ion. pro ἐμαράννω, 3. pl. imperf. med. μάρνασθαι, præc. inf. ejusd.
 Μαρνώμεθ', seu μαρνώμεθα, Ion. pro μαρνώμεθα, 1. pl. præc. sub. med. verbi μάραμαι, pugno.
 Μάρων, ΜΑΡΩΜ, herba: ab Hebr. מָר amarus.
 Μαρπίειν, Ion. resol. pro μάρπειν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, prehendo.
 Μαρπίση, ἡς, ἡ, nomen mulieris.
 ΜΑ'ΡΠΙΩ, capio, prehendo, assequor, attingo scopum, f. ψω, p. φα, a. 2. ἐμαρπον, p. med. μέμαρτα' μάρπειν ἄνους, vires assumere.
 ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, μάρσιπος, et μάρσυπος, ὁ, ὁ, item μάρσιπιον, μάρσιπιον, et μάρσιπιον, ὁ, τὸ, ΜΑΡΣΥΠΙΟΝ, crumena.
 ΜΑ'ΡΤΥΡ, ἕπος, ὁ, καὶ ἡ, testis, ΜΑΡΤΥΡ.
 Μαρτύρεω, -ῶ, testor, prohibeo, significo, declaro, laudo, probro, imperf. ἐμαρτύρεω, -εν, f. ἴσω, p. μεμαρτύρηκα, perf. pass. μεμαρτύρημαι. Th. μάρτυρ, ὄπος, testis.
 Μαρτύρια, ὁ, ἄς, ἡ, testimonium. ejusd. Th.

Μαρτυρία, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίας; à μαρτυρία, et Ion. μαρτυρία, ns, ἡ, testimonium. Th. μάρτυρ, testis.

Μαρτύριον, ου, τὸ, testimonium, **MARTYRIUM**. Th. μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, testor, obtestor: ejusd. Th.

Μάρτυρος, ου, ὁ, idem quod Th. μάρτυρ, testis.

Μάρτυς, ὅς, ὁ vel ἡ, idem quod praeced. (ex quo per Sync. fit) acc. μάρτυρ, dat. pl. μάρτυροι.

Μαρύεται, Dor. pro μηδέεται, 3. sing. praes. pass. verbi μηρῶν.

Μαρυκαῖα, ruminat, Dor. pro μηρυκαῖα, 3. sing. à μηρυκάομαι. Vide ηρούκα.

Μάρψαις, corripuens, a. 1. part. act. pro μάσψαις, verbi μάρψω.

Μίρψης, corripueris; 2. sing. a. 1. sub. act. verbi μάρψω.

ΜΑΣΑΨΟΜΑΙ, seu μασσάομαι -όμα, mandulo, manduco; imperf. έμασσαόμην, -όμην, et in 3. pl. -άουτο, -όντο.

Μάσθα, as, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, pulecula.

Μασθός, -ῶ, Dor. pro μάζος, οἱ, ὅ, mamma, sinus.

ΜΑΣΘΑΗ, ns, ἡ, et μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum, pelvis; homo mollis et in improbitate exercitatus.

Μασθός, ὅ, ὁ, mamma, papilla: vide μαστός.

ΜΑΣΠΕΤΑ, -ων, τὰ, prima syll. phil'folia.

Μασσαγήτις, Massagetis, nomen propr.

ΜΑΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, p. χα, pinso, subigo, abstergo; item λινγω, quæro, in qua signif. format. fut. in ω.

Μάσσων, -ονος, ὁ ζ ἡ, idem quod μακρότερος, longior, major: (et μάσων, pl'us, Hesyeh.) q. à μακρός, longus, compar. μακρότερος, μακίων et μάσων, superl. μακρότατος et μάκιστος, hinc μήκιστος. Th. μήκος, eos, τὸ, longitudo.

Μάσακ', pro μάσκα, escam, acc. sing. à

Μάσαξ, ἄκος, ἡ, mandibula, os: esca, cibus. Th. μασάομαι, mando.

Μαστεύης, inquisitor: à

ΜΑΣΤΕΥΩ, f. εῶω, quæro, indago, vestigo, desidero, cupio: à μάω.

Μασῆρ, ἦρος, et μάστωρ, ορος, ὁ, idem quod μαστευτής.

Μαστιγείν, Ion. pro μαστιγῶν, praes. inf. verbi μαστιγῶ.

Μαστιγέως, ἴως, ὁ, flagellator: à μασίξ.

Μαστιγίας, ου, ὁ, **MASTIGIA**, flagrio. Th. μασίξ.

Μαστιγέσθω, flagellator, 3. sing. praes. imperat. pass. à

Μαστιγῶ, flagello, f. ὦω, p. με-μαστιγῶκα, a. 1. έμαστιγῶσα. Th. μασίξ, ἴγος, ἡ.

Μασίτην, flagellaverunt, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi

μασίω, Poët. pro μαστιγῶ, flagello;

hinc μαστιῶν, per Sync. pro μαστιγῶν. Th. μασίξ, flagellat.

Μασίξω, flagello; f. ξω, p. μεμάσιχα: hinc μασίξωντες, nom. pl. part. praes. à

ΜΑΣΤΙΞ, ἴγος, ἡ, flagrum, flagellum, scutica; et per Metaph. pena divina, item morbus: hinc μαστιγῶς, ὁ, flagrio; μαστιγῶς, flagello; et μαστιγῶς, ὁ, flagellator.

Ὀμομορμάξ, sic dictus fuit Zeiulus, juvèd Homeri carmina reprehendit.

Μάστιξεν, flagellavit; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μασίξω, f. ξω.

Μασιστέειν, Dor. pro μασίξειν.

Μασιστέειν, Dor. pro μασίξοειν, 3. pl. praes. opt. ejusd. verbi.

ΜΑΣΤΙΧΗ, ns, ἡ, **MASTICHE**, lentiscina resina.

Μαστιχῶν, τι, mandenti, Poët. pro μαστιχῶντι, dat. sing. part. praes. verbi μαστιχῶ, -ῶ. [Vox μοιήρης, ap. Hesiod. in Scuto, 387.]

Μασός, et μασθός, ὅ, ὁ, uber, mamma. Eam fortis μάει et μάσσει. Th. μάζος, ὅ, ὁ, mamma.

Μασρωπία, as, ἡ, lenocinium: à

Μασρωπέω, seu -οπέω, f. εῶω, lenocinor, prostituo: à

ΜΑΣΤΡΩΠΗΣ, ὅ, ὁ, seu μασρωπέος, ὅ, ὁ ζ ἡ, leno, lena.

ΜΑΣΧΑΪΑΗ, ns, ἡ, ala, axilla.

Μασχάλλης, ἴδως, ἡ, idem

Ματαία, vana, à μάταιος.

Ματαιοβδία, as, ἡ, inane consilium: ex μάταιος, vanus, et βωδῆ, consilium.

Ματαιολογία, as, ἡ, vaniloquentia: à

Ματαιολόγος, υ, ὁ ζ ἡ, vaniloquus: ex μάταιος, vanus, (quod à μάτην, frustrâ) et λόγω, dico; p. m. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, et μάταιος, υ, ὁ ζ ἡ, qui frustrâ fit, vanus, inaniss, ineptus, mendax. Th. μάτην.

Ματαιοσάτη, ἡ, vanissima, superl. à μάταιος, vanus, compar. ματαιώτερος, superl. ματαιώτατος.

Ματαιόσθητος, ἡ, vanitas: ab eod.

Ματαίω, vanum, irritum reddo; f. ὦω, p. μεματῶκα, praes. pass.

ματῶομαι, -ῆμαι, ineptè et stultè ago, vanus fio: a. 1. pass. έματῶόθην' ab eod. Th. μάτην, frustrâ.

Μάταν, Dor. pro μάτην, frustrâ.

Μάτῶω, torpescio, tempè tempus contero; f. μάτῶω. Th. μάτην.

Ματέω, f. εῶω, quæro, indago; per Ellipsin pro μαστέω, idem.

ΜΑΤΗΝ, adv. frustrâ, incassum, temerè, nequicquam.

Μάτηρ, ἑρος, Dor. pro μήτηρ.

Ματῆς, Æol. et Dor. pro ματίς, 2. sing. praes. verbi ματίω, undè

Poët. inserto υ, ματέω, et inserto σ, μαζέω, quæro, investigo.

Ματῆστον, 3. dual. f. 1. verbi ματῶω.

Ματθαίος, υ, ὁ, nomen Apostoli

Hebr. quod interpret. Lat. à Deo datus.

Ματῆύρ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interpr. donum.

Ματθίας, υ, ὁ, nomen Apostoli

Hebr. quod interpret. Lat. donum Dei.

Μαρία, as, ἡ, vanitas. Th. μάτην.

Μάτος, inquisitio. Th. μάω, quæro.

Ματραδέλφος, ὅ, ὁ, Poët. et Dor. pro μητροδέλφος, ὁ τῆς μητρός ἀδελφός, matris frater, avunculus.

Ματροδόχος, υ, ὁ ζ ἡ, Poët. et Dor. pro μητροδόχος, pro semine quod mater à viro in matricem recipit. Vel qui matrem suam recipit ac juvenat: ex μήτηρ, et ἔχομαι, accipio.

Ματρομάτωρ, ορος, Dor. pro μητρομήτωρ, ἡ, μητρός, μήτηρ, mater matris, avia.

Ματρόπολις, eos, Dor. pro μητρόπολις, ἡ, Metropolis, i. e. mater urbis. Th. πόλις, urbs.

Ματροπόδος, υ, ὁ, Dor. pro μητροπόδος, quæ cum matribus versatur, ἡ, sὸν ταῖς μητράσι πόδσσα.

ΜΑΤΡΥΛΑΗ, ns, ἡ, lena, quæ se matrem, fingit; à μήτηρ. Hinc ματρυλλεῖον, lupanar, et Angl. per Apher. A TRULL.

Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μήτρωες, matris fratres, avunculi; item majores: nom. pl. à

Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro μήτρως, maternus avunculus, maternus avus.

Μάττωθός, υ, stultus, fatuus: ex μάτην, et θωῶν, inaniter clamare.

Ματταθῶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. quod interpret. Lat. donum Dei.

Ματταθίας, υ, ὁ, idem.

Ματτῶα, as, vel -η, ns, ἡ, deliciæ ciborum, lautitie omnis generis, quæ in eduliis adhiberi solent; à μάττω, pro μάσσω.

Μάττω, pinso, subigo: id. q. μάσσω, q. v.

ΜΑΥΑΪΑΣ, υ, ὁ, gladius.

Μαυλίω, mercede prostituo: à seq.

Μαυλῖς, ἴδος, ἡ, culter; q. à μαυλίας, item quæ mercede aliquid facit.

Μαυρῖσι, obscurant, 3. pl. praes. ind. act. per Aphares. pro ἀμαυρόσσι. Sic μαυρόσθασι, praes. inf. ab ἀμαυρόω, obscuro. Th. ἀμαυρός, obscurus.

Μάχη, pl. num. à μάχη, ns, ἡ, pugna. Th. μάχομαι.

Μάχαρρα, as, ἡ, **MACHERA**, gladius, sica, culter: et

Μαχηρίδιον, υ, τὸ, gladiolus: et

Μαχαίρις, ἡ, novacula, culter tonsorius. Th. μάχομαι, pugno; f. 1. ἥσομαι, vel ἴσομαι.

Μαχινά, ἄς, Dor. pro μηχανή, ἡ

ΜΑΧΙΝΑ, molimen; res, opus; facultas, vires.

Μαχινάτης, ὅ, ὁ, Dor. pro μαχητήης, ὅ, pugnat, bellicosus. Th. μάχομαι.

Μαχιόμενος, υ, praes. part. med. verbi

Μαχέομαι, Poët. Epenth. pro μαχόμαι, id. q. μάχομαι, pugno.

Μαχίτοιο, praes. opt. med. in 3

pl. μαχίζοντο, verbi μαχίζομαι, Po-
ët. pro μάχομαι, pugno.

* Μαχίζομαι τινί, pugno alicui, i.
e. adversus aliquem, Aristoph. in
Ranis, 313.

Μαχισσάων, a. 1. opt. m. et
Μαχισσάσθαι, a. 1. inf. m. verbi
μάχομαι seu μαχίζομαι, f. 1. med.
μαχισσάμαι, et -ίσσασθαι.

Μαχισσάει, præs. inf. med. μα-
χισσάει, 3. dual. imperf. med. Ion.
μαχισσάει, 2. pl. præs. imperat. med.
verbi μάχομαι, pugno.

Μαχισσάομαι, et -ίσσασθαι, f. 1. m.
ejusdem.

Μαχισσάσθαι, pugnare: a. 1.
inf. m. gen. σ. Sic μαχισσάσμενα,
nom. dual. a. 1. part. m. ejusd.
verbi.

Μάχη, ης, ἡ, pugna; item lis,
rixa, jurgium: in pl. μάχαι. Th.
μάχομαι, pugno: indè fortè Angl.
MATCH.

Μαχήμεν, ονος, ὁ ζή η, pugnat: ab
eod. Th.

Μαχήμεται, fut. 1. m. verbi μά-
χομαι.

Μαχησόμενος, fut. 1. part. m.
verbi μάχομαι, pugno; f. m. μαχῆ-
σομαι vel -έσομαι, tanquam ex μα-
χίζομαι.

Μαχητής, ὁ, δ, pugnator, bella-
tor. Th. μάχομαι.

Μαχητικός, ἡ, ὄν, pugnat, ad
pugnā aptus, fortis: et

Μαχητός, ἡ, ὄν, expugnabilis: et
Μαχίμος, ἰμν, ἰμν, vel μάχίμος,
*, ὁ ζή η, idem quod μαχητικός: ab
eod. Th.

ΜΑΧΛΟΣ, υ, ὁ ζή η, libidinosus.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia: à
præced.

Μαχλόταται, nom. pl. f. g. su-
perl. à μαχλος.

Μαχλοῖτο, 3. sing. præc. opt.
med. ὄ.

ΜΑΧΟΜΑΙ, pugno, rixor, liti-
go: f. 1. med. μαχόμεσθαι, et -έσο-
μαι, f. 2. m. μαχέμαι, imperf. med.
ἐμαχέμην, υ, ετο, perf. pass. μεμά-
χημαι, a. 1. m. ἐμαχασάην, ω, ατο.

Μαχόμενοι, pro ἐμαχόμενοι, imperf.
med. Ion. μαχόμεθα, Poët. pro μα-
χόμεθα, 1. pl. præs. ind. med. verbi
præced.

Μάχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος, et
hoc pro μηχανή, machina.

Μαχῆμαι, f. 2. m. verbi μάχομαι.

ΜΑΨ, frustrâ, incassum.

Μαψαῖροι, -ῶν, αἱ, leves venti, αυ-
ταῖς leves: ex μᾶψ, et αἶρα, aura.
Hes. Theogon. 872.

Μαψίλος, ἰα, ἰος, inanis, vanus:
et hinc

Μαψιδίως, adv. incassum, vanè,
temerè. Th. μᾶψ.

Μαψιλάκας, seu μαψυλάκας, Dor.
pro μαψυλάκης, υ, β, garrulus, qui
nugas effluit, qui frustrâ garrit: ex
μᾶψ, et λακίω, Dor. pro ληκίω, so-
no, crepo.

ΜΑΨΩ, -ῶ, vehementer cupio, quæ-
ro: perf. μέψα, pro μέρακα, in part.
ejusdem temporis, μεψαός, pro μεμα-
κώς, μεμάνια, pro μεμακία, in fœm.

Μὲ, acc. sing. ab ἐγὼ, ego.

Μέγα, vel n. g. à μέγας, magnus:
vel Ion. adv. valdè, vehementèr,
magnoperè, multum, pro μεγάλως.

Μεγαθαροῦς, ἑός, ὁ καὶ ἡ, magnâ
fiduciâ præditus, magnanimus: ex
μέγας, et θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Μεγάθεος, Ion. pro μεγάλοι magni.
Μεγάθος, Ion. pro μέγεθος.

Μεγάθυμος, υ, ὁ ζή η, magnanimus:
ex μέγας, et θυμός, animus.

Μεγάρα, ας, ἡ, MEGÆRÆ, una
ex Furiis: à

ΜΕΓΑΙΡΩ, invideo; item curo,
respecto.

Μεγακίτης, εος, ὁ ζή η, magnus in-
star celi, acc. sing. μεγακίτης: ex
μέγας, et κίτος, τὸ, celus vel cele.

Μεγάλα, adverbialitèr, abundè,
valdè: vel magna, nom. pl. n. g.
à μέγας, μεγάλη, μέγα.

Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλων ab
eod.

Μεγαλανορία, ας, Dor. pro μεγα-
ληνορία, superbia: et

Μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro με-
γαλάνωρ, magnâ fortitudine prædi-
tus arrogans: ex μέγας, magnus, et
ἀνήρ, vir.

Μεγαλαυχέω, -ῶ, magnificè me ef-
fero, jactito: à

Μεγαλαυχῆς, ἑός, ὁ ζή η, vel μεγά-
λαυχος, υ, ὁ ζή η, qui valdè gloriatur:
ostentator: ex μέγα, in pl. μέγαρα,
et ἀύχέω, glorior.

Μεγαλία, τὰ, magnifica, gloriar,
laudes: nom. pl. neut. gen. à
Μεγαλείος, εία, ειον, magnificus:
à μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, majestas,
magnifica Dei virtus: à præced.
Μεγαλειώμα, ἄτος, τὸ, magnificen-
tia: ab eod. Th.

* Μεγαεπιβολος, υ, ὁ ζή η, qui
magna molitur, ut Hercules: ex
μέγας, et ἐπιβολή, impetus, D. S.

* Μεγαληγορέω, -ῶ, f. ἦσω, mag-
nificè verbis extollo: et

Μεγαληγορία, ας, ἡ, Ion. μεγαλη-
γορή, ης, ἡ, magniloquentia: à
seq.

Μεγαληγρός, υ, ὁ ζή η, grandio-
sus, jactabundus: ex μέγας, et
ἄγροσ.

Μεγαλήτορα, acc. sing. à
Μεγαλήτωρ, οος, ὁ ζή η, magnani-
mus, superbus: ex μέγας, et ἦτορ,
cor, animus.

Μεγαλίζω, pro -ς, præs. imperat.
pass. Ion. verbi

Μεγαλίζω, f. ἴσω, magnificè effero.
Th. μέγας, magnus.

Μεγαλόδοξος, υ, ὁ ζή η, magnam
habens vel efferens gloriam: ex μέ-
γας, et δόξα, gloria.

Μεγαλόδωρία, ας, ἡ, magnifica do-
natio, largitio: à seq.

Μεγαλόδωρος, υ, ὁ ζή η, qui magna
donat, munificus: ex μέγας, et
δώρον.

Μεγαλόθυμος, υ, ὁ ζή η, magnani-
mus: ex μέγας, et θυμός, animus.

Μεγάλιτος, υ, ὁ ζή η, valdè miser,
infelix: ex μέγας, et οἶτος, arumna.

Μεγαλοκευθῆς, ἑός, ὁ ζή η, qui mag-
-

na penetratua seu latibula habet:
ex μέγας, et κεύθος, τὸ, latibulum.

Μεγαλόμισθος, υ, ὁ ζή η, magnâ
conductus mercede: ex μέγας, et
μισθός, merces.

Μεγαλόμιος, υ, ὁ ζή η, magnos
oculos habens: ex μέγας, et ὄμμα,
oculus.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præstan-
tia, magnitudo animi, superbia: ex
μέγας, et νόος, τῆς, animus.

Μεγαλόνομος, υ, ὁ ζή η, celebris,
magnî nominis: ex μέγας, et ὄνομα,
Æol. pro ὄνομα, nomen.

Μεγαλοποιέω, -ῶ, magnifico, mag-
nî facio; f. ἦσω, p. μεμεγαλοποίηκα.

Μεγαλοπόλις Συράκωσαι, grandes
urbes Syracusæ: ex μέγας, et πόλις,
urbs.

Μεγαλοπρέπης, ἑός, ὁ ζή η, magni-
ficus: hinc

Μεγαλοπρέπεια, magnificèntia: ex
μέγας, et πρέπω, convenio.

Μεγαλοπρέπώς, adv. magnificè.

Μεγαλοπρέπης, υ, ὁ ζή η, magnis
allis præditus: ex μέγας, et πρέπω.

Μεγαλοπρήμων, ονος, ὁ ζή η, mag-
niloquus: ex μέγας, et πρῶ, loquor.

Μεγαλοπρήμωνέω, -ῶ, f. ἦσω, p. ηκα,
magna loquor, jacto.

Μεγαλόσαρκος, υ, ὁ ζή η, corpulen-
tus, carnosus: ex μέγας, et σάρξ.

Μεγάλως, acc. pl. m. g. à μέγας,
magnus.

Μεγαλοφρόνης, adv. fortitèr, mag-
nanimitèr: et

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, animi mag-
nilitudo: à seq.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ζή η, magna-
nimus: ex μέγας, et φρῖν, mens.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimi-
tas: à seq.

Μεγαλόψυχος, υ, ὁ ζή η, magnani-
mus: ex μέγας, et ψυχή, anima.

Μεγαλυθῆτω, vide in seq.

Μεγαλύω, prædic. verbi extol-
lo, magnifico: imperf. ἐμεγάλυνον,
εσ, ε, f. μεγαλύνω, a. 1. ἐμεγάλυνω,
p. μεμεγάλυνω, p. pass. μεμεγάλυνυ-
μαι, a. 1. pass. ἐμεγάλυνθη, et imper-
at. μεγαλύνθητι, ἦτω, f. 1. pass.
μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.

Μεγάλως, magnoperè: adv. et

Μεγαλωζί, Ion. pro μεγάλως, val-
dè: ab eod. Th.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, majestas: ab
eod.

Μεγᾶωρ, ορος, ὁ, superbus: ex
μέγας, et ἀνήρ, vir.

Μεγάρεισιν, pro Μεγάραισιν, dat.
pl. à

Μεγᾶρα, ὠν, τὰ, Megara, urbs
Attica, ubi τὰ Διόκλεια, celebra-
bantur, et ubi mos erat, victorum
nomina in lapides incidere. Vide
Theocr. Id. 12. 27. seq. ubi τὰ
Διόκλεια enarrantur.

Μεγᾶρα, ας, ἡ, filia Creontis, regis
Thebarum, conjux Herculis,
qui ex eâ suscepti liberos tres.
De hac Megarâ loquitur Pinda-
rus, l. 4. 109. Eurip. in Herc.
Fur. toto.

Μεγάρεις, pl. Μεγάρεις, Megaren-
ses.

Μεγάροισιν, *domibus* : dat. pl. à Μέγαρον, *v, τὸ, domus, domicilium, ædificium magnum.*

ΜΕΤΑΣ, μεγάλη, μέγα, **MAGNUS**, grandis, vehemens; gen. μεγάλη, μεγάλης, μεγάλῃ, acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα, in compar. μείζων, et μάσσων, major; in superl. μέγιστος, maximus. [**Natu grandiusculus*, Odys. ii. 313. μέγας πνέων, vehementer spirans, Eurip. fab. Rhesi, 322.]

Μεγαφρονέω, *eos, δ ζ ή, qui magnam potentiam habet, præpotens*: ex μέγας, et φρήν, mens.

Μεγαφρονέω seu μεγαλοφρονέω, *magnificè de me sentio*: ex μέγας, et φρήν, mens.

Μέγεθος, *eos, υς, τὸ, magnitudo, magnitudo animi, vehementia majestas, dignitas.* Th. μέγας.

Μεγέρα, *as, ή, Æol. pro Μεγάρῃ, Megara, Creontis filia.*

Μεγρήρατος, *υ, δ ζ ή, perquam anabilis*: ex μέγα, valde, et ἴραω, amo. Sunt qui legunt μεγρήριτος, Μέγης, ἦρος, δ, Meges, filius Phorlei. Mater ejus ή Κριμένη, soror Ulyssis. Princeps Dulichius, fortissimus.

Μεγιστάνες, *ων, οί, proceres*: dat. pl. μεγιστῆσι à μέγιστος.

Μεγιστόπολις, *εως, δ ζ ή, quæ redit urbes maximas.*

Μέγιστος, *η, ον, maximus, a, um*: superl. ex μέγας.

Μεδέσσα, *præs. part. f. g. verbi μέδω, à μέδω, impero.*

Μεδίεσθω, *3. sing. præ. imperat. pass. verbi μέδω, curam gero, impero.*

Μεδέω, *rego, curo*: à μέδω.

Μεδήσομαι, *curabo*; f. 1. m. verbi præced.

ΜΕΔΙΜΝΟΣ, *υ, δ, MEDIMNUS*, mensuræ genus.

Μεδοῖατο, *Ion. pro*

Μεδοῖοντο, *curarent*: 3. pl. præ. opt. m. verbi μέδω, curo, impero.

Μεδοῖσα, *as, Dor. pro Μέδουσα.*

Μεδόντες, *principes*; pl. part. præ. act. à μέδω, impero.

Μέδουσα, *ης, ή, MEDUSA*, Gorgonum una, mortalis: ab eod. Th.

ΜΕΔΩ, *impero, curam gero*: μέδω, idem.

Μέδων, *-οντος, δ, Oilei filius ex pellice, hinc νόθος Ὀϊλείδης dictus.*

Dux Methonensis, loco Philotetæ ægri. Occisus est ab Æνεά.

Μέζα, *ων, τὰ, genitalia*: à μέσον, quia in medio corpore.

Μεζόνως, *prolixius, majorem in modum*: à

Μεζών, *Ion. pro μείζων, major.*

Μεθ', *sequente, aspiratâ et μέτ' sequente leni, pro μετὰ, trans, cum, post.*

Μεθαιρέω, *-ῶ, accipio*: ex μετὰ, et αἰρέω.

Μεθαρμόζω, *vel μεθαριμόττω, f. ω, conuato, apto, accommodo, transfero*; item emendo: ex μετὰ, et ἀρμόζω, vel -ττω, apto. Th. ἄρω, apto.

Μεθῆκεν, *Ion. pro μεθῆκεν, 3. sing. a. 1. verbi μεθίμι, dimitto.*

Μεθῆλε, *3. sing. a. 2. act. verbi μεθαίρω.*

Μεθειμένος, *perf. part. pass. verbi μεθίμι, dimitto*: perf. pass. μεθῆμαι. Th. ἴμι seu ἔω, mitto.

Μεθεῖναι, *a. 2. inf. act. et*

Μεθεῖς, *a. 2. part. act. verbi μεθίμι.*

Μεθεῖτε, *per Sync. pro μεθεῖτε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejusd.*

Μεθεῖω, *Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. sub. act. ejusd. verbi.*

Μεθελεῖν, *a. 2. inf. act. verbi μεθαίρω, quod ex μετὰ, et αἰρέω, caprio*: a. 2. εἶλον.

Μεθειμέν, *a. 2. inf. act. Ion. pro μεθειναι, Dor. μεθίμεναι, verbi μεθίμι.*

Μεθεζομαι, *partem capiam*: f. 1. m. verbi μετέχω, particeps sum: f. 1. m. verbi μεθίω, habeo.

Μεθετε, *investigabat*: 3. sing. imperf. Ion. pro μεθετε' a. 2. inf. act. Th. ἔχω, habeo.

Μεθετω, *sequi facio, advenio, investigo*: ex μετὰ, et ἔπω, seu ἔπομαι, sequor.

Μεθερμηνεύω, *interpretor*; f. εἶσω, p. μεθερμηνεῦκα' ex μετὰ, et ἔρμηνεύω.

Μεθετε, *et in 2. pl. μεθετε, a. 2. imperat. act. verbi μεθίμι.*

Μεθεσῶναι, *per Sync. pro μεθεσθῆναι, perf. inf. act. verbi μεθίμι, amoueo*: ex μετὰ et ἴστημι, sto.

Μεθεσηκα, *perf. ind. act. et*

Μεθεσηκῶς, *per Crasin μεθεστῶς, perf. part. act. ab eodem verbo et Th.*

Μέθη, *ης, ή, vinolentia.* Th. μέθυ, τὸ, vinum.

Μεθηκα, *dimisi*: a. 1. ind. act. verbi μεθίμι, f. μεθήσω.

Μεθημενίδος, *ἡ, δν, diurnus*: ex μετὰ, et ἡμέρα, dies.

Μεθηροσύνη, *ης, ή, remissio, negligentia*: à

Μεθηρός, *-ονος, δ ζ ή, remissus, negligens*: à μεθίμι.

Μεθηρινῶν, *gen. pl. Dor. pro μεθηρινῶν à μεθηρινός pro μεθημερινός.*

Μεθῆς, *2. sing. a. 2. sub. act. act. verbi μεθίμι.*

Μεθῆσμεν, *Ion. pro μεθῆσιν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.*

Μεθει, *pro μεθί, 3. sing. imperf. (q. à μεθειέω) verbi μεθίμι.*

Μεθεινμαι, *Dor. pro μεθειναι, perf. inf. act. ejusd. verbi.*

Μεθειν, *Bæot. Sync. pro μεθειναι, 3. pl. imperf. μεθίην' à*

Μεθίμι, *dimitto, depono, negligo, permitto, remitto, condono*: f. μεθήσω' ex μετὰ, et ἴμι seu ἔω, mitto: p. εἶκα, a. 2. ἦν.

Μεθισῶω, *transféro, loco moveo, traduco*: f. μετασῆσω, p. μεθίσηκα, a. 1. μετίσησα, a. 1. pass. μετασῆθῶ' ab ἰσῶω, idem quod ἴσημι, sto.

Μεθίστημι, *statuo aliud pro alio, migro, transféro, submoveo, expello, migrare cogo, in exilium mitto*:

μεθιστῆμαι, *nuto me, degenero, migro, decesso, morior, dedo me*: f. μετασῆσω, p. μεθίσηκα, a. 1. μετίσησα, a. 2. μετίσην, a. 1. ind. pass. μετεσῆθην' ex μετὰ, et ἴσημι, sto.

Μεθοδία, *as, ή, fraudulenta circumventio, insidæ*: à

Μεθοδεύω, *machinor, circumventio*: f. εἶσω, p. μεθόδευκα. Hinc μεθοδεύοιτο, 3. pl. præ. opt. pass. deriv. à

Μέθοδος, *υ, ή, METHODUS, via, compendium, ratio et via docendi et discendi, ratio tractandi de re aliqua*: ex μετὰ, et δόδος, ἦ, ή, via.

Μεθομιλεον, *-ων, conversabar*: imperf. act. Ion. à

Μεθομιλω, *f. ήω, conversor, commercium habeo, cum*: ex μετὰ, et ἔμιλος, turba.

Μεθόριος, *υ, δ ζ ή, conterminus, qui duas res, velut terminus, dirimit*: μεθόριον, *υ, τὸ, confinium*: et in pl. μεθόρια, *ων, τὰ, confinia*: ex μετὰ, et ὄρος, terminus.

ΜΕΘΥ, *τὸ, vinum, hinc μέθη, ης, ή, ebrietas*: μεθύω, *ebrius sum*: μεθύσκω, *ebrium reddo, inebrio.*

Μεθύδωτος, *as, Dor. pro μεθύδωτης, υ, δ, vini dator*: Bacchi Epithet.

Ex μέθυ, τὸ, vinum, et δίδωμι, do.

Μεθυπαῖος, *dictus est Bacchus à nomine μέθυ, vel à Methymnâ insulâ in Lesbo, apud Plut. et Athen.*

Μεθύσαι, *3. pl. præ. ind. vel dat. pl. part. præ. verbi μεθύω, ebrius sum.* Th. εἶθι vinum.

Μεθύσθεις, *a. 1. part. pass. à*

Μέθυστος, *εως, ή, inebriatio*: à seq.

Μεθύσκω, *vel μεθύω, ebrium reddo*: f. εἶσω, a. 1. ἐμέθυσσα, præ. pass. μεθύσκομαι, inebrior: a. 1. pass. ἐμέθυσθη, a. 1. sub. pass. μεθύσθῶ, ἦς, ἦ, f. 1. pass. μεθύσθησομαι.

Th. μέθυ, τὸ, vinum.

Μεθύσος, *υ, δ ζ ή, ebrius*. [**Attici dicunt, ἦ μέθυσος, vel ή μέθυση. Barbari verò de viro etiam utuntur μεθύσος. Vide Græv. not. in Luc. Solæc. c. xvii.*]

Μεθύω, *ebrius sum*: à μέθυ.

ΜΕΙΔΑΩ, *seu μειδέω, rideo, subrideo*: ήω, a. 1. ἐμειδῶσα, p. μεμειδῶκα' hinc μειδάω, seu μειδέω, Poët. idem.

Μεῖδω, *ἄρος, τὸ, et in pl. μειδώματα, risus.* Th. μειδάω.

Μεῖδωσα, *as, ε, et in 3. pl. μειδῶσαν, a. 1. ind. act. Ion. et*

Μεῖδῆσασα, *in f. g. μεῖδῆσασα, a. 1. part. act. verbi μειδάω, rideo.*

Μεῖδῶς, *ῶ, f. ἄσω, seu μειδέω, Poët. rideo, subrideo.* Th. μειδάω.

Μεῖζων, *n. g. à μεῖζω, major.*

Μεῖζότερος, *ἔρα, ον, idem quod μεῖζω, 3 Ep. Joh. 4.*

Μεῖζω, *nom. vel acc. pl. n. g. μεῖζονα, eliso ν, μεῖζωα, et contractè μεῖζω.*

Μεῖζων, *-ονος, δ ζ ή, et τὸ μεῖζον, MAJOR, et majus*: comparat. à positivo μέγας, magnus.

Μεῖλαιων, *ωνος, δ, nomen proprium.*

ME

ME

ME

Μελιγμα, ἴσος, τὸ, lenimentum, placamentum. Th. μελλισσῶ, verbis demulceo.
 Μελίντος, η, ον, fraxineus, Poët. pro μελίνας; à μελία, fraxinus.
 Μελισσομέν, præ. inf. Ion. pro μελιισσέν, et
 Μελισσο, præ. imperat. pass. Ion. pro μελλισσῶ; à
 ΜΕΛΙΑΪ ΣΣΩ, f. ζω, verbis factove demulceo seu deñnio, concilio mihi, placo: qu. ex μελι, mel.
 Μελιχίοειν, dat. pl. Ion. à
 Μελιχίος, υ, δ ζ ή, idem quod μελιχίος, υ, δ ζ ή, blandus, mellifluus, suavis, jucundus, à verbo præced.
 Μείναι, a. 1. inf. act. et
 Μείνας, -αντος, in. pl. μείναντες, a. 1. part. act. verbi μίνω, maneo: f. μινῶ, p. μεμίνηκα, a. 1. ἔπεινα.
 Μείνατε, 2. pl. a. 2. imperat. act. et
 Μεινάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. à μίνω, maneo; f. νῶ, a. 1. ἔπεινα.
 Μείνης, η, maneat, -eat: 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi εἰζήθω.
 Μείνοια, acc. à μείων, -ονος, δ ζ ή, minor: et τὸ μείων, comparat. irregularis à μικρός, parvus.
 Μειονεκτίω, -ῶ, f. ἥσω, minùs habeo, deteriore sum conditione, inferior sum: qu. ex μείων, et ἔχω, habeo.
 Μειονεμία, -ας, ή, diminutio, deterior conditio, contemptus, injuria.
 Μείους, pro μέιους, aut μέλονας, pl. à μείων, minor.
 Μειοῦσθαι, minùs fieri, inf. pass. seq.
 Μείωω, -ῶ, minuo: f. ὀσω, p. κα, perf. pass. μεμείωμαι. Th. μείων.
 Μειράκιον, υ, τὸ, adolescens: à
 ΜΕΙΡΑΞ, ἄκος, δ ζ ή, puella, juvenula: in masc. exoletus, nisi ubi de molli et effeminato sermo est.
 Μείροο, vortire, accipe: præ. imperat. med. Ion. pro μείρου verbi μέρω.
 Μείρεται, 3. sing. præ. med. verbi μείρω dicitur et
 Μείρεται, desideratur: per Aphær. pro μείρεται, 3. sing. præ. med. verbi μείρω, desidero.
 Μειρόμεναι, pl. num. fœm. gen. part. præ. pass. à
 ΜΕΙΡΩ, vel potiùs μείρωμαι, dividio, partior sortior; perf. pass. εἰραρμαι, et Att. εἰραρμαι, perf. med. ἔμωρα.
 Μείς, μείνις, δ, mensis: Æol. pro μῆν, idem.
 ΜΕΙΨΝ, -ονος, δ ζ ή, MINOR, comparat. irregularis à μικρός, parvus. Hinc Angl. MEAN.
 Μείωσις, εως, ή, imminutio, extenuatio: ab eod. Th.
 Μελάγγαιος, μελάγγειος, et μελάγγειος, δ ζ ή, cujus solum nigrum est: ex μέλας, niger, et γαῖα seu γῆ, terra.
 Μελαγχάτην, acc. sing. à
 Μελαγχάτης, υ, δ ζ ή, nigram caesariem habens: ex μέλας, μελαινα, niger, -gra, et χάτην, juba, caesaries.

Μελαγχολία, as, ή, MELANCHOLIA, furor, seu desipientia ex atra bilis abundantia: ex μέλας, niger, et χολή, bilis.
 Μελάγχροος, -ες, -ῶ, -ῶ, δ ζ ή, qui nigri coloris est: ex μέλας, et χροά, color.
 ΜΕΛΑΘΡΟΝ, υ, τὸ, domus, Poët. et medium tecti lignum.
 Μέλαινα, ης, ή, nigra; gen. pl. Æol. μελαινῶων, dat. pl. μελαινησι, Ion. à μέλας.
 Μελαινέτο, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi seq.
 Μελαινω, f. ἄνω, nigrum reddo; μελαινομαι, nigresco. Th. μέλας, niger.
 Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, niger, et sumitur pro atramento.
 Μέλαιμος, -οδος, δ, Poët. pro
 Μελάρμος, -οδος, δ, nom. propr. viri.
 * Μελαρμόνης, εὖος, δ ζ ή, atris et fœdi aspectus, D. S.
 Μελάρμυλλος, υ, δ ζ ή, qui nigra folia habet: ex μέλας, et φύλλον, folium.
 Μελάνδρον, υ, τὸ, vaginā inclusum nigra: ex μέλας, et δέω, ligo.
 Μελάνθησαν, nigrescebant: 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, f. ανῶ.
 Μελάνθιον, υ, τὸ, papaver nigrum: ex μέλας, niger, et ἄνθος, εὖος, τὸ, flos.
 Μελάνθριος, -ωτος, vel μελανοχρῶς, -ῶτος, δ ζ ή, nigrum habens corpus, vel potiùs fusco colore præditus; niger: ex μέλας, et χρῶς, δ, corpus. Th. χροά, color.
 Μελάνοτης, -ητος, ή, nigredo: et
 Μελάνωω, -ῶ, infusco: à μέλας.
 Μελαντεχίης, εὖος, δ ζ ή, qui nigrum murum habet: ex μέλας, et τεῖχος, τὸ, murus.
 Μελάνυρος, υ, δ ζ ή, profundus: ex μέλας, et ὕδωρ, τὸ, aqua.
 ΜΕΛΛΑΣ, ἄνος, δ, niger, ater; Metaph. MALUS; in f. g. μελαινα, n. g. μέλαν.
 Μελόμενος, tabescens; præ. part. pass. à
 ΜΕΛΛΑΔΩ, liquefacio, macero, elico, coquo: undè Angl. TO MELT.
 Μελιά, δ, nomen viri indecl. interpret. Lat. pœnus.
 ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, MELEAGRIDES, gallinarum Africanae generis.
 Μελάγρος, υ, δ, MELEAGER, nomen propr. viri.
 ΜΕΛΕΑΓΙΝΩ, -εις, -ει, curo, desidero. Undè
 Μελέθημα, -ῆτος, τὸ, cura; et
 Μελεῶων, -ῶνος, δ, curator, rez, præfectus; et
 Μελεῶων, ης, ή, cura, meditatio, sollicitudo.
 Μελέεσις, et μέλεσις, membris: dat. pl. Ion. Poët. à μέλος, εὖος, τὸ, membrum.
 ΜΕΛΕΘΡΟΝ, υ, τὸ, pedica fumis: quo ligantur artus.
 ΜΕΛΕΙ, (imperson.) curæ est; imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε, vrbæ im-

perat. μελέτω, f. μελήσει, perf. act. μεμλήκει, perf. m. μεμλήκα.
 Μελείσσι, membratum; adv. à μέλος, τὸ, membrum.
 ΜΕΛΕΟΣ, -ία, -εον, ἰανίς, stultus, nihil efficiens, infelix.
 Μέλεται, idem est quod μέλει: à μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ est.
 Μελετῆς, 2. sing. præ. ind. à
 Μελετώω, curo, meditor, exerceo me, declamo: præ. imperat. μελέταε, -α, p. μεμελέτηκα, a. 1. ἐμελέτησα; à
 Μελέτη, ης, ή, meditatio, cura: à μέλει.
 Μελήτημα, ἄτος, τὸ, exercitatio, opus elaboratum curâ: à μελετώω.
 Μελετήκος, ἦ, δν, meditationis studiosus.
 Μελέτω, 3. sing. præ. imperat. verbi μέλει, curæ est
 Μελετώσαι, curantes, nom. pl. fœm. præ. part. à μελετό
 Μέλημα, ἄτος, τὸ, cura, σοι. :
 à Th. μέλει.
 Μελήσει, curæ erit; f. 1. impers. ab eod.
 Μελήσεται, f. 1. m. μελήσεται, curæ erunt, 3. pl. f. 1. act. ejusd.
 Μελτομύβροτος, υ, δ ζ ή, qui curæ est mortalibus: à f. μελήσει, verbi μέλει, curæ est, et βροτός, mortalis, quod vide.
 Μέληται, curæ est, Poët. pro μέλει, vel est 3. sing. sub. med. verbi μέλομαι.
 ΜΕΛ'ΑΙ, ἴσος, τὸ, MEL. De naturâ et usu mellis vide Plin. lib. 22. cap. 24.
 ΜΕΛΑΪΑ, as, ή, fraxinus; hasta fraxinea: hinc Μελία, pro Nymphis in tales arbores conversis.
 Μελιάδης, εὖος, δ ζ ή, Dor. pro μεληδής.
 Μελιάν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μέλα, as, ή, fraxinus.
 Μελιγῶος, υ, δ ζ ή, Poët. et Dor. qui mellis instar vocem fundit; ex μελι, mel, et γῆρος, -ῶνος, ή, vox; Dor. γῆρος. Hinc μελιγῶος, βμοι, suaviloquii hymni.
 Μελιγῶπος, υ, δ ζ ή, suavitèr sonans: ex μελι, mel, et ὄπος, strepitus.
 Μελιγῆρος, ῆος, δ ζ ή, suaviloquus; vide μελιγῶρος.
 Μελιῶων, ὄνος, ή, Poët. pro μελεῶων, q. v.
 Μελιζέμεν, Ion. et Dor. pro μελιζέειν, modulari, præ. inf. seq.
 Μελίζω, modulator, f. ἴσω, p. μεμλίκα. Th. μέλος, τὸ, carmen.
 Μελιθῆς, dulcem, acc. sing. et
 Μελιθηῖ, dat. sing. à
 Μελιθῆς, εὖος, δ ζ ή, dulcis instar mellis: ex μελι, mel, et ἥδύς, suavis.
 Μελικηρον, υ, τὸ, favus: ex μελι, mel, et κηρός, cera.
 Μελίκοπος, υ, δ ζ ή, qui mellis instar suavem vocem habet, vel qui voce mellis instar dulci gloriatur: ex μελι, τὸ, mel, et κόπος, crepitus, jactantia.
 Μελίκοδ, ῆ, qui cantilenas, scribit, Epith. Poët. præsertim Lyrici Th. μέλος, τὸ, carmen.

Μελικτᾶς, ᾄ, ὁ, Dor pro
Μελικτῆς, ᾄ, ὁ, suavis cantor. Th.
μῆλος, τὸ, carmen.

Μελίθη, ἡ, panicum: à μέλι,
mel.

Μελίπνοος, -ους, οὐ, ὁ ἢ, suavi-
tēr spirans: ex μέλι, mel, et πνέω,
spiro.

Μελισσοίς, 2. sing. præs. ind.
Dor. pro μελιζέεις· μελιόσσω, 2. sing.
imperf. Dor. et Ion. pro ἐμελιζέ-
μελιόσεται, modulator, pro μελιζέ-
ται, à μελιζέω, modulator.

Μελισμα, ἄτος, τὸ, cantus: à με-
λιζέω.

ΜΕΛΙΣΣᾶ, seu μέλιττα, ἡ, ἢ,
apis, gen. plur. μελισσῶων, Ἀ. Sol.
μελισσῶν, Dor. pro μελισσῶων.

Μελισσοῖς, epith. Jovis. Α μέ-
λισσα.

Μελισσοῖς, ἑως, ὁ, ariarius.

Μελισσοῖς, ἄ, ον, ab aribus factus.

Μελισθῆς, ᾄ, ὁ, Poët. cantor, vel
Lyricus Poëta: à μελιζέω, modulator.

Μελίτη, ἡ, ἢ, nomen insulae, et
mulieris. Lat. interpret. melliflua.

Μελίτθεις, ἄσσα, ὅεν, melleus, mel-
litus; serenus, placidus: à μέλι.

Μελίτος, gen. sing. à μέλι, ῥὸ, mel.

Μελιτοσυργεῖον, οὐ, τὸ, alveare: ex
ἔργον, et μέλι, mel.

Μελιτοσυργῆς, ᾄ, ὁ ἢ, mellarius:
ex iisd.

Μελιτόδους, εὐς, ὁ ἢ, mellis in-
star dulcis, melleus: à μέλι.

Μελίτωμα, ἄτος, τὸ, dulciarium.
Th. μέλι.

Μελιφθογγος, υ, ὁ ἢ, suaves so-
nos edens, dulcīa verba fundens:
ex μέλι, mel, et φθόγγος, sonus. Th.
φθέγγομαι, loquor.

Μελίφρονα, dulcem, acc. sing. à
Μελίφρων, ονος, ὁ ἢ, qui mellēō
dulcedine animum perfundit: ex
μέλι, mel, et φρῶν, anīmus.

Μελίχλωρος, υ, ὁ ἢ, flavus instar
mellis: ex μέλι, mel, et χλωρός, viridis,
in pallorem vergens.

Μελιχρῶς, ᾄ, ὄν, mellis instar fla-
vus: ex μέλι, mel, et χρῶς, color.

Μέλκα, ἡ, ἢ, lac: q. ab ἀμέλλω,
pulgeo. Hinc fortassē Angl. MILK.

Μέλλησα, α. 1. indic. Ion. pro μελλῶ.
Μέλλησα, à μελλέω, pro quo μελλῶ.

* Μέλλησις, εὐς, ἢ, mora.

Μελλήσω, f. 1. act. verbi μελλῶ.

Μελλογῆμος, υ, ὁ ἢ, qui vel quae
brevis nuptias contrahet: ex μέλλω,
et γαμίω, uxorem dūco.

Μέλλοντα. Vide in sum, cuncto.

ΜΕΛΛΩ, futurus sum, cuncto; et
imperf. ἐμελλον, f. μελλήσω, vel -σο-
μαι, præs. part. μέλλων, ὡσα, ὄν· τὰ
μέλλοντα, futura. [* Post μέλλω
sæpe subintelligendum verbum
quod præcesserat; ὧν τούτων μὲν
ἀνήσκηκε, τούτων δὲ ἐμέλλησεν, Julian.
Orat. i. quorum nonnullos occidit,
nonnullos interfecturus erat; ἑσσαν-
τὸν ἐφόνευσας, ἐμέλλησας δὲ καὶ ἡμᾶς,
scil. φονεῦεν, Luc. Dial. Ajaxis et
Agamem. ubi frustra emendat
Græv.]

Μέλομαι, curo. Th. μέλει.

Μελόντων, curæ sint, Att. pro με-

λόσων, 3. pl. præs. imperat. ver-
bi μέλει, curæ est.

ΜΕΛΟΣ, εὐς, τὸ, membrum;
item MELOS, carmen modulatorum.

Μέλωσι, curæ sunt, 3. pl. præs.
ind. verbi μέλει.

Μελήθηρον, οὐ, τὸ, ludibrium: à
μέλω, ludo, tripudio.

Μελτομῆνη, ἡ, ἢ, nomen musæ;
hinc Μελοτομῆνη, Dor. pro Μελοπο-
μῆτων, gen. pl. à μέλωμαι, cano.

Μέλποντι, dat. sing. part. præs.
à μέλω, cano. Sed et

Μέλποντι, Dor. pro μέλωσι, ca-
nunt, 3. pl. præs. ind. act. verbi

ΜΕΛΩΩ, cunto, cantu celebret;
μέλωμαι, cano, ludo, tripudio, fut.

ψω, perf. φα, p. med. μέλωσα.

Μελῆριον, υ, τὸ, dimin. à μέλος,
carmen.

Μέληχι, ὁ, nomen viri, indecl.
Hebr. q. interpr. Lat. rex meus.

Μελχισαδὲκ, ὁ, nomen proprium,
indecl. Hebr. q. interpr. Lat. Rex
justitiæ.

Μελωδέω, -ῶ, fut. ἦσω, modulator:
cano: à μελωδῆς.

Μελωδία, ας, ἢ, MELODIA,
harmonia, modulatio. Angl. ME-
LODY: à seq.

Μελωδός, ᾄ, ὁ ἢ, modulator: ex
μέλος et φῶς.

Μέραα, perf. act. Ion. et per
Sync. pro μέρηκα. Sic μέραμεν, pro
μερήκαμεν, 1. plur. perf. act. et in 3.

plur. μεράασι, verbi μάω, cupio.

Μεράθηκα, didici, perf. act. verbi
μανθάω, disco, fut. μάθῶ, a. 2.

ἐμάθοον.

Μερακῦα, Dor. pro μερηκῦα,
part. perf. med. f. g. à ηκῶμαι.

Vide μέρηκα.

Μεράλος, Dor. pro μερηλός. Sic
μέραλε, Dor. pro μέρηλε.

Μέραμεν, carpinus, 1. plur. perf.
act. per Sync. pro μερήκαμεν, verbi
μάω, cupio.

Μεράνημαι, perf. pass. à μανίω-
μαι, insanio; f. m. ἦσομαι. Th.
μανομαι, idem.

Μεράποιεν, corripuissent, 3. pl.
a. 2. opt. act. Poët. redupl. pro
μάποιεν, et hoc pro μάρποιεν, verbi
μάρπω.

Μέραραι, et Att. εἶμαραι, perf.
pass. verbi μέρω, dividō.

Μέραρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 2.
act. et

Μεραρπῶς, νία, ὄς, p. med. part.
verbi μάρπω, corripio.

Μέρασαν, per Sync. et Ion. pro
ἐμερήκεισαν, 3. plur. plusq. p. act.
verbi μάω, cupio. Vide μέραα.

Μεραυί, pro μεραυία, ας, ἢ, et in
n. g. μεραυός, ὄτος, et ὤτος, perf.
part. act. Ion. pro μερηκῶς, νία,
verbi μάω. Vide μέραα.

Μεραυός, ὄτος, contr. ὠτος, et in
dual. μεραυῶτε. Vide in præced.

Μέρατων, per Sync. pro μερηκα-
των, dual. perf. act. μέρηκα, verbi μάω.

Μέριδεται, pro μερήληται, et

Μέριδετο, pro μερήλητο, per Sync.
et Pleonasm. τῷ β, aut ex μέριδωμαι,
idēem quod μέλωμαι, curo.

Μέριδωκα, ας, ε, per Sync. et
Euph. pro μερόληκα, veni, cucurri,
perf. act. à μέλω, vel pro μεριδῶ-
κα, curavi, à μέλω, idēem quod
μέλω, curam gero.

Μεμβῶνα, ἡ, ἢ, membrana: ex
Lat.

Μεμβράς, ἄδος, ἢ, arma species
quædam: Angl. A BRAT.

Μεμῆλκε, curæ fuit, 3. sing.
perf. act. à μέλει, curæ est; qu. à
μελέω, inus.

Μεμῆλκα, mansi, perf. act. et

Μεμενήκεισαν, 3. pl. plusq. p. Ion.
verbi μένω, maneo, fut. μενῶ, α. 1.

ἔμεινα.

Μεμερισμένως, adv. partitē, divi-
sē. Α μεμερισμένος, quod est à με-
ρίζω, dividō.

Μεμερισμένοι, pleni sunt, perf.
part. pass. verbi μερῶω, impleo.

Th. μερῶς, plenus.

Μεμερίμενος, υ, Ion. pro μεμείμε-
νος, dimissus, à μερίμαι, Ion. pro
μῆτεμαι, dimittor, à μεθήμαι, dimittō.

Μεμερίσται, mensi sunt, 3. plur.
perf. pass. Ion. pro μεμήρησται,
verbi μετρέω, f. ἦσω, p. μεμήρηκα.

Th. μέτρον, mensura.

Μέμηκα, ας, ε, perf. m. verbi μη-
κάομαι, báio, perf. part. m. μεμη-
κῶς, et μεμακῶς.

Μέμηλε, vel μέμηλεν, curæ fuit,
perf. act. per Sync. pro μεμῆλκε.

Alii volunt esse perf. m. μεμηλός,
ὄτος, acc. μεμηλότα, pro μεμῆλκῶς,
part. ejusdem temporis: à μέλει,
curæ est.

Μεμήλην, curæ fuerit, 3. sing. perf.
sub. act. ab eod.

Μεμηλός, ὄτος, per Sync. pro
μεμῆλκῶς. Vide μέμηλε.

Μέμηνα, ας, ε, perf. m. verbi μα-
νομαι, insanio.

Μεμηχανήμενος, η, ον, perf. part.
pass. verbi μηχανάω, molior, strue,
f. ἦσω. Th. μηχανή, artificium.

Μεμίσαιμι, conspurcatus sum,
perf. pass. verbi μαινώ, conspurco,
sædo, f. ανῶ, perf. part. pass. μεμ-
ισαμένος.

Μέμυγμα, mixtus sum, perf. inā.
pass. et

Μεμυγμένος, υ, perf. part. pass.
verbi μίγνυμι, misceo, f. μίξω, p. χα.

Μεμυμημένος, effictus sum, perf.
part. pass. verbi μιμῶμαι, imitor,
f. m. ἦσομαι, p. pass. μεμυμηται.

Μεμίζεται, 3. sing. paulo post f.
verbi μίγνυμι, misceo, f. ξω, p. pass.

μέμυγμα, ξαι, κται.

Μεμισθῶμαι, perf. ind. pass. verbi
μισθῶ, mercede loco, hinc μεμισθο-
μένος, perf. part. pass. Th. μισθός,
merces.

Μεμισθημένος, invisus, exosus; perf.
part. pass. à μισέω, odi, f. ἦσω.

Μεμίχθαι, perf. ind. pass. à μίγ-
νυμι, misceo, f. ξω, p. χα.

Μεμνήμαι, Dor. pro μῆνημαι,
perf. pass. à μνάομαι, recordor, f.
m. μνήσομαι, perf. pass. μῆνηται.

Μεμεναμένος, memtor, Dor. pro
μεμνημένος, part. præced. perf. pass.

μεμνημένος, gen. Dor.

Μέμνηνται, *meminerunt*, Dor. pro *μνήνηται*, 3. pl. perf. pass. Vide *μνήμαι*.

Μέμνησαι, Dor. pro *μνήμηςαι*, 2. sing. perf. pass. ejusd.

Μεμνήσθω, *memor esset*, pro *μεμνήσθω*, per *Ectasin*: hoc autem per *Dialysin* pro *μεμνήσθω*, quod pro *μεμνήσθω*, 3. sing. perf. opt. pass. pro quo etiam legitur *μεμνήσθω*, et Dor. *μεμνήσθω*, verbi *μνήσθαι*, *recordor*, f. m. *μνήσθαι*, p. pass. *μνήσθαι* hinc perf. opt. *μεμνήσθω*, *αεμνήσθω*, *μεμνήσθω*.

Μέμνησι, *meministi*, 2. sing. perf. pass. Att. pro *μνήμηςαι*, et Ion. *μνήμηςαι* et *μνήμηςαι*, à *μνήσθαι*, *recordor*, f. m. *μνήσθαι*, p. pass. *μνήσθαι*, a. 1. pass. *μνήσθην*.

Μέμνηκα, *mansi*, per *Sync.* pro *αεμνήκα*, perf. act. verbi *μνήω*, *maneo*, f. *μνήω*.

Μέμνησαι, *sai, tai*, perf. pass. hinc *μνήσθω*, perf. imperat. pass. *μνήμηςαι*, perf. part. pass. verbi *μνήσθαι*.

Μεμνήσθω, *pro, memor, esses, esset*: 2. et 3. sing. p. opt. pass. *μνήμηςαι*, verbi ejusd.

Μέμνησθω, *recordare*, perf. imperat. pass. verbi *μνήσθαι*, perf. inf. pass. *μνήμηςθαι*.

Μεμνήσθην, perf. part. pass. f. g. dat. cas. à *μνήσθω*.

Μέμνησα, acc. sing. à *Μέμνηω*, nomen viri. Est et *μνήμων*, *almus*, q. à *μνήω*, *maneo*.

Μέμνησες, *aves quaedam, circa Aemmonis sepulchrum quotannis in Troade videri solitæ*.

Μέμνηω, Ion. pro *μνήμηςω*, q. v. *Μέμνηω*, vide in *Μέμνηω*.

Μεμνήσθω, Att. pro *μνήμηςω*, *memor esset*, perf. opt. pass. vide *μνήμηςω*.

Μεμνήσθωται, 3. sing. perf. pass. verbi *μνήσθαι*, sortitò *partem capio*: hinc perf. part. pass. *μνήμηςθω* à *μνήσθω*, *partio*. Th. *μνήσθω*, *divido*.

Μέμνησ', pro *μνήμηςω*, *mansi*, p. m. verbi *μνήω*, *maneo*, f. *μνήω*, p. *μνήμηςω*, a. 1. *μνήμηςω*.

Μέμνησθω, *partitus sum*, p. m. verbi *μνήω*, *divido*, f. *μνήω*.

Μέμνησθωται, *sai, tai*, Æol. pro *μνήμηςαι*, *sai, tai*, *sortitus sum*, perf. ind. pass. verbi *μνήω*, *partio*, f. *μνήω*.

Μεμνήσθω, *h, dn, incusandus, reprehendendus*; pl. *μνήμηςθω*. Th. *μνήμηςθω*, *accuso*, f. m. *μνήμηςθω*, p. pass. *μνήμηςθω*, *ψαι, πται*.

Μεμνησθωσάκιον, 3. pl. perf. act. verbi *μνήμηςθω*, *fabulator*, f. *μνήμηςθω* ex *μνήμηςθω*, et *λέγω*, *dico*.

Μέμνησα, *as, e, mugii*, p. m. verbi *μνήω*, *μνήω*, *mugio*; a. 2. *μνήμηςω*.

Μέμνησαι, *accusas*, 2. sing. Ion. pro *μνήμηςαι*, verbi seq.

ΜΕΜΝΩΜΑΙ, *conqueror, exposito, incuso, vituperor*, cum dat. f. m. *μνήμηςθω*, perf. pass. *μνήμηςθω*, *ψαι, πται*, a. 1. m. *μνήμηςθω*, *ω, ατο*.

Μεμνήσθω, *h, h, questus, querela*: à *preced.*

Μεμνήσθω, *h, h, questus, querela*: à *preced.*

Μεμνήσθω, *h, h, questus, querela*: à *preced.*

Μεμνήσθω, *h, h, questus, querela*: à *preced.*

Μεμνήσθω, *h, h, questus, querela*: à *preced.*

ΜΕΝ, conj. cum *de* sequente facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam: sine *de*, ponitur pro *de*, *sanè*, *profectò* quidem.

Μένανδρος, *υ, ό*, ΜΕΝΑΝΔΕΡ, nomen Poætæ.

Μένανθω, *enim*. Ex *μνήω*, *quidem*, et *γάρ*, *enim*.

ΜΕΝΑΔΗΣ, *hircus, seu caper*, Ægyptiorum lingua. Et *capripes Pan*.

Μενεαίνεω, Ion. pro *μνεαίνεω*, præs. inf. à

Μενεαίνω, *cupio, animi quodam impetu incitor, iratus sum*: f. *μνήω*, a. 1. *μνεαίνω*. Th. *μνήω*, *rd, animus*.

Μενεδότης, *υ, ό* *z h, aulax, bellipotus*: qu. *μνήω* *en tñ dnid, in pugna, perseverans*. Vel ex *μνήω*, *eos, rd, animus*, et *δότης*, *pugna*.

Μενείνα, et in 1. pl. *μνεαίνεω*, a. 1. ind. act. Ion. verbi *μνεαίνω*.

Μένει, 3. sing. ind. præs. *μνεαίνω*, præs. inf. *μνήω*, 3. sing. præs. sub. verbi *μνήω*, *maneo*: f. *μνήω*, a. 1. *μνεαίνω*.

Μενέλας, *a, Dor.* pro *Μενέλαος, υ, ό*, *Menelaus*.

Μενέμεω, Ion. pro *μνεαίνω*, præs. inf. verbi *μνήω*.

Μένος, gen. sing. à *μνήω*, *rd, animus ira*.

Μενεπτόλεμος, *υ, ό* *z h, qui in pugna firmus stat, nec cedit loco*.

Μενεπτόλεμος, *υ, ό*, *nobilis Græcus, πόδαρχος*, Il. v. v. 639. ubi *quidem* et *πόδαρχος* posset esse nomen proprium, et alterum illud appellativum; sed præstat tamen, ut posuimus. Fuit filius *Γρίφλου*, τοῦ Φυλακιδῶ, DAMM. Ex *μνήω*, *eos, rd, animus*, et *πόλεμος*, *bellum*.

Μενέσθην, acc. sing. à

Μενέσθης, *υ, ό*, *nom. propr.*

Μενεσθῶ, *bos, h, nom. mulieris*.

Μενεχάρμαι, *pugnaces, nom. pl.*

Μενεχάρμης, *υ, ό*, et *μνήμηςθω*, *υ, ό* *z h, promptus in bello*. Ex *μνήω*, *eos, rd, animus*, et *χαίρω*, *gaudeo*: f. *αρώ*, perf. pass. *κίχαρμαι*, undè *χάρμα*, *gaudium*.

Μενίω, Ion. Dialysi pro *μνήω*, f. verbi *μνήω*, *maneo*.

Μενίπην, *ης, h, nomen mulicris*.

Μενουκία, acc. sing. à

Μενουκίης, *ός, ό* *z h, animo gratulo*: ex *μνήω*, *eos, rd, animus*, et *εἶκω*, *cedo*.

Μενουσίω, *-ω, αἰς, -ῆς, αἰ, -ῆ, impetu quodam animi concitatus curio*, f. *ἦσω*, *μνήω*, præs. imperat.

act. Dicitur et *μνεοίνω*, *-ω, f. ἦσω* et *-ω, -ω, f. ὄσω*:

Μενουσίη, *ης, h, impetus animi, alacritas*. Th. *μνήω*, *eos, rd, animus*.

Μενουσιόδης, *υ, ό*, ΜΕΝΟΥΣΙΟΔΕΣ; *nom. patronym. à*

Μενουσιός, *υ, ό*, *nom. propr.*

Μένοντε, *nom. dual. part. præs. à μνήω*, *maneo*: part. præs. *μνήω*, *-οντος*.

Μένοντι, Dor. pro *μνήμηςαι*, 3. pl. præs. ind. act. vel dat. sing. part. præs. verbi *μνήω*.

ΜΕΝΟΥΣ, *eos, rd, animus, ardor animi, ira*; item *vis, robur*: periphrasi servit, ut *μνήω* *πυρός, ignis*.

Μενῶν, *imò*, verò, [* *ceterum, certè quidem*:] ex *μνήω*, *quidem* et *ῶν*, *igitur*.

Μενῶνγε, *imò*, verò: ex *ῶν* *iisd.* et *γε*.

Μένωσα, præs. part. f. g. à *μνήω*, *maneo*: in 3. pl. præs. ind. *μνήμηςαι*.

Μέντοι, *certè quidem, tamen*.

ΜΕΝΩ, ΜΑΝΕΩ, *permaneo, expecto*, [* *superstes sun*; *εἰὰν αὐτὸν μείνω* *ἐπὶ ἔσθω*, Joan. xxi. 22. D. Heinsius Syriacismum voci inesse censet. At Sophoc. in Triclin. *εἰ μὴ χορὴ μείνω*, πάντων ἀρίστων φωνῆς ἐσθρήμεν, *si me oporteat superstitem esse, omnium præstantissimum viro orbatam*, et Xenoph. Cyrop. l. viii.] imperf. *μνεοίνω*, *es, e, f. μνήω*, *μνήμηςαι*, plusq. p. *μνεοίνεω*, et in 3. pl. Ion. *μνεοίνεω*, a. 1. *μνεοίνω*, *as, e, a. 1. imperat. μνεοίνω*, *άτω, a. 1. sub. μνεοίνω*, *ης, υ, a. 1. inf. μνεοίνω*, a. 1. part. *μνεοίνω*, *ασα, αν, p. m. μνεοίνω*.

Μεράρχης, *υ, ό*, *qui parti imperat*: *μήμης ἀρχῆς* *præfectus, seu dux* *μεραρχίας*.

Μεραρχία, *as, h, agmen militum constans ex bis mille et quadraginta octo viris, Æl*.

ΜΕΡΔΑ, f. *σω, privo, noco*; item *intueor, video*.

Μερίδα, acc. sing. à *μνήω*.

Μερίδαρπαξ, *άγος, ό* *z h, nome muris*: ex *μνήω*, *idos, h, pars, fericulum*, et *άρπαξ*, *rapax*.

Μερίδαρχης, *υ, ό*, *qui particeps est principatus*: ex *μνήω*, *idos, h, pars*, et *άρχη*, *imperium*.

Μερίδαρχια, *as, h, societas principatus, præfectura, provincia*: à *preced.*

Μερίξην, Dor. pro *μνήμηςαι* at *μνήμηςαι*, 3. sing. imperf. Ion. pro *μνήμηςαι*.

Μερίξω, *partior, divido*, f. *ῶω*, p. *μνήμηςαι*, a. 1. *μνήμηςαι*, præs. pass. *μνήμηςαι*, *dissentio*, perf. pass. *μνήμηςαι*, a. 1. pass.

Μερίσθην, *ης, η, a. 1. part. pass. μερισθείς, εἶσα, εν, a. 1. m. μερισθῶμην, ω, ατο*. Th. *μνήω*, *divido*.

Μερισθῆς, *h, dn, particularis, quod ex parte est, partialis*: à *μνήω*.

Μερισθῶς, *adv. particulatim, particularitèr, partitè*. A *μνήω*.

ΜΕΡΙΜΝΑ, *ης, η, cura, sollicitudo*: gen. pl. Æol. *μνήμηςων*.

Μεριμνάω, *curo, sollicitè cogito*,

solicitus sum : f. ἤσω, p. μεμερήμηνκα, a. 1. ἐμερήμνησα, as, ε, a. 1. sub. μερημήνω, ης, η, à præced.

Μερημήνω, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi μερημνάω.

Μερίς, ἴδος, ἡ, pars, particula, *ferculum*. Th. μερῶ, divido.

Μερισσάσθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, divido.

Μεριστός, ὄ, b, divisio, distributio, portio, pars, *Figura rhetorica* : à μερίζω, f. ἴσω, perf. pass. μεμερίσμαι.

Μεριστής, ὄ, b, partitor : ab eod. verbo.

ΜΕΡΜΑΙΨΩ, μεμέρω et μερημρίζω, anxiè cogito, curo.

Μέρμερα, quæ sollicitum reddunt, acc. pl. à

Μέρμερος, curiosus, difficilis et arduus, anxius percontator. Th. μεμραῶ, curo.

Μέρμηρα, as, ἡ, sollicitudo, cura sollicita et anxia ; item somnus levis, qui occupat hominem sub Auroram : Schol. Aristoph.

Μεμηρήνω, gen. pl. Ἔολ. pro μερημρών, à μέρμηρα, as, ἡ, cura. Th. μεμραῶ.

Μεμηρίζω, f. ξω, anxiè cogito : ab eod.

Μεμηρίζειν, cogitavit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi præced.

ΜΕΨΜΙΣ, ἴδος, ἡ, funis, funiculum, filum.

Μεψέσσειν, dat. pl. Ion. pro μέροψι, à μέροψι, οπος, divisam vocem habens : gen. pl. μεψέστων' ex μέρος, pars, et δψ, vox : Hominum Epith. homines.

Μεψέτων, vide in præced.

Μέρος, eos, τό, pars, adjumentum, [* pro κατὰ μέρος, partim, Eurip. Iphig. in Taur. 1299. Suppl. Mul. 1077. ubi vide Markl. ἐν μέρει, vicissim, BY TURNS. Gronov. ad Arrian. l. iii. 26. Οὐκ ἐν ἐμέρει, ἐκάτερος ἐπάτω, Luc. Dial. Mort. Ergo vicissim uterque dicat. Hemsterhusius. ἀπὸ μέρους, ex parte.] ἐν μέρος, 1 Cor. xii. 27. singulatum, aliquatenus ; ἀπὸ μέρους, partim, 2. Cor. ii. 5. τὸ ὄν μέρος, quantum in te est. Th. μερῶ, divido.

Μέροψι, οπος, ὁ, homo : à μερῶ, divido, et δψ, vox quia vocem habet in diversis articulis et significantes sonos divisam.

Μεσάβω, υ, τὸ, lorium quo boves alligantur lemoni : dat. sing. μεσάβω· ἐξ μέσος, medius, et βῆς, bos.

* Μεσάζω, f. ἴσω, sum in medio.

Μεσαιπόλιος, υ, ὁ ζ ἡ, semicanus, qui medium canæ ætatis alligit : ex μέσος, medius, et πόλιος, canus.

Μεσαίτατος, η, ον, maximè medius, superl. pro inusitato μεσώτατος. Th. μέσος.

Μεσαμβρινός, Dor. pro μεσημβρινός, q. vide.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, et hoc pro μεσημβρινός, meridians.

Μεσαράριον, υ, τὸ, mesenterium : à μέση, media, et ἀραιά, venter.

Μεσάτος, η, ον, Poët. et per Sync. pro μεσώτατος, superl. à μέσος, medius.

Μεσαυλος, υ, ὁ, vel μεσαυλον, υ, τὸ, locus in medio stabulo vel caula, locus in mediâ casâ : janua media inter duas aulas : ex μέσος, et αὐλή, aula, stabulum.

Μεσεγγυόσμαι, -ῶμαι, apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor, vel contendo : item pass. arbor sequestrem deponor : ex μέσος, et ἐγγύη, sponsio.

Μεσηγός, et μεσηγῶ, adv. in medio, inter, interea, medio spatio vel tempore : à μέσος, medius.

Μεσήμες, ἡσσα, ἤεν, mediocris : ab eod. Th.

Μεσημέρια, as, ἡ, meridies ; q. medius dies : ex μέση, et ἡμέρα, item ἀκμή, ut ætatis glorie.

Μεσημβρινός, ἰ, ὄν, meridianus : à præced.

Μεσιτεύω, sum mediator, intervenio, sequestro : f. εὔσω, p. μεμεσιτεύκα' à

Μεσιτής, υ, ὁ, mediator, inter-nuntius. Th. μέσος, medius.

Μεσόβαια, as, ἡ, loca mediterranea : ex μέσος, et γαῖα, terra.

Μεσόγειος, α, ον, mediterraneus, a, um : Μεσόγειον, Mare mediterraneum ; 2 Mac. viii. 55. mendose legitur μεσόδειον' ex iisdem cum præcedente.

Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs per medianam domum trajectory : accipitur etiam pro foramine in mediâ navi, cui malus inseritur, aut potius trabs transversa pertusa, per quam demittitur, et à quâ relinetur : ex μέσος, et δῶμος, domus, quod à δέω, struo.

Μεσόμφυλος, υ, ὁ ζ ἡ, umbilicium in medio habens, in medio umbilico situs : ex μέσος, medius, et ὄμφαλις, umbilicus.

Μεσοῦνκτιον, υ, τὸ, media nox : q. d. μέση νύξ.

Μεσοπορίω, -ῶ, f. ἡσω, medium iter leneo : ex μέσος, medius, et πόρος, transitus.

Μεσοποταμία, as, ἡ, MESOPOTAMIA, nomen regionis. Gr. inter amnes. Spatium inter duo flumina apud Strab.

ΜΕΨΟΣ, η, ον, MEDIUS, præsens : τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præsentia, impedimenta : compar. μεσάλτερος, superl. μεσάλτατος.

Μεσότης, ητος, ἡ, mediētās, medium interjectum, modus, qualitas.

Μεσότηχον, υ, τὸ, intergerinus paries : ex μέσος, medius, et τοίχος, paries.

Μεσοῦρᾶνέω, -ῶ, f. ἡσω, sum in medio calo : ex μέσος, et ῥαῖνός, calum.

Μεσοῦρᾶνημα, ἄτος, τὸ, medium calî.

Μεσότης, gen. sing. præ. part. f. g. à

Μεσώω, -ῶ, f. ὄσω, sum in medio : præ. part. μεσῶν, -ῶν, ὄσα, -ῶσα, ὄον, -ῖν. Th. μέσος.

ΜΕΣΠΥΛΗ, ης, ἡ, MESPYLUS, arbor.

Μέσπυλον, υ, τὸ, MESPILUM, fructus mespili : Angl. MEDLAR.

Μεσάνιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσηνιος, υ, ὁ, Messenius.

Μέσάτος, pro μέσάτος, Poët. idem quod μέσος, medius.

Μεσσηγός, vel μεσσηγῶ, inter Th. μέσος.

Μεσσίας, υ, ὁ, Messias : vox Hebr. qu. interpret. Lat. unctus. Gr. Χριστός. Angl. CHRIST.

Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. et Poët. : à Μέσσος, Poët. pro μέσος, υ, medius : dat. μέσῳ, pro μέσῳ.

ΜΕΣΤΟΣ, ἡ, ὄν, plenus, referendus, cum gen.

Μεσῶω, -ῶ, repleo, refercio : f. ὄσω, p. μεμῆστωκα, præ. pass. μεμῆσσομαι, -ῆμαι, plenus sum impleor : p. pass. μεμῆσσομαι, perf. part. pass. μεμῆσσομένος. Th. μεσός, plenus.

ΜΕΨΦΑ, dum, donec, neque ad.

Μέσως, adv. mediocriter : intra modum. Th. μέσως, medius.

Μετ', pro μετὰ, quod vide.

ΜΕΤΑ', præpositio, cum gen. unâ, una cum, cum : cum dat. cum, in, per : cum accus. post, trans, in, inter, ad, adversus, propter. In compositione cum, post, trans, inter, in quâ tamen nonnunquam etiam abundat, sed sæpius mutationem infert. Periphrasi servit, ut οἱ μετ' αὐτῆ, socii ejus, οἱ μετ' ἑρᾶς, posteri. At

Μέτα, retracto accentu, est μέτροσι, simul est.

Μεταβαίω, transeo, migro, digredior : fut. med. μεταβήσομαι, perf. μεταβήκα, a. 2. μετέβην, ης, η, a. 2. imperat. μετάρθθι, a. 2. sub. μεταδῶ, ης, η, a. 2. part. μεταβάς' ex μετὰ, et βαίω, eo.

Μεταβάλειν, a. 2. inf. act. à

Μεταβάλλω, multo inverto, migro, transeo ; concoquo, corrumpo ; perdo, amitto ; in med. multo, transfero, transeo, perfero sum ; degenero ; panitet me ; vendo, et permulto, f. μεταβάλλω, p. μεταβίβηκα, a. 2. μετέβηλον, p. m. μεταβίβολα.

Μεταβάς, a. 2. part. act. verti metabaiw.

Μεταβάσαι, Dor. pro μεταβῆσαι, a. 1. inf. act. verbi metabaiw.

Μεταβεθήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi metabaiw.

Μεταβῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. et Μεταβῆθι, a. 2. imperat. act. verbi metabaiw.

Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. m. ejusd.

Μεταβλήθεις, εἶος, ὁ ζ ἡ, damnosus : à βλάπτω, noceo : f. ψω. ἄ

Μεταβολεύς, εἶος, ὁ, qui mercus mercibus vel pecuniâ commutat, propola, interpres : à μεταβάλλω.

Μεταβολῆ, ης, ἡ, mutatio : Figura quædam pro quam res diversæ conjunguntur : ut vult Quintilianus, lib. 9. cap. 3. ubi et exemplum vide : à μεταβάλλω, multo : p. m. μεταβέβηλα. Th. βάλλω, jactio.

Μεταβλήθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi μεταβάλλω.

Μεταβολα, as, h, *trajectio, permutatio* : et

Μεταβολος, u, δ ζ h, *mutabilis*; b, *negotiator, propola* : ab eod.

Μεταβόλομαι, *consilium vel sententiam muto* : ex μετά, et βολέω, *consulio*. Th. βυλλή.

Μεταγγελος, u, δ ζ h, *interuentius, nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Μεταγεινιών, ώνος, δ, *mensis secundus Atheniensium*, in quo Apollini μεταγεινιώνι sacrificabant : *γαινία est vicinialis*.

Μεταγενής, έος, δ ζ h, *posterior* : à Μεταγενόμε posterior sum : ex μετά, et γίνομαι.

Μεταγινώσκω, *pænilet me* : et *sententiam muto* : ex μετά, et γινώσκω, *cognosco* : f. m. γινώσμαι, p. έγνωκα, a. 2. έγνω.

Μεταγγύωσις, εως, h, *pænitentia* : à præced.

Μεταγράφω, *muto scriptum* : descripto, transcribo : ex μετά, et γράφω, *scribo*, f. ψω, p. φα.

Μετάγω, *transfero, circumago* : f. μεταγώ, *præs. pass. μεταγόμαι, ηται*. Th. άγω, *duco*.

Μεταδημιος, u, δ ζ h, *qui in populo versatur, præsens in populo*. Th. δημος, *populus*.

Μεταδίδωμι, *impertio* : f. μεταδώω, p. μεταδίδωκα, a. 2. μετίδω, ως, u, a. 2. imperat. μετάδος, ότω, a. 2. sub. act. μεταδῶ, ψς, ω, a. 2. inf. μεταδάναι, a. 2. part. μετάδς, όντος, *præs. inf. μεταδίδοναι, præs. part. act. μεταδίδως, όντος*. Th. δίδωμι, do.

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. *præced. verbi*.

Μεταδοκίω, *sententiam mutare*. Th. δοκίω, *censeo*.

Μεταδόν' pro μεταδόναι, *participium facere* : a. 1. ind. act. verbi μεταδίδωμι.

Μεταδόνκος, u, δ ζ h, *intercedens, i. e. inter alios medios cadens, intermedius, incertus* : ex μετά, et δόνκος, *sonus*.

Μεταδρομάην, *cursim, adv. et Μεταδρομή, ης, h, discursio, transursus* : à μετατρέχω, *transcurreo*.

Th. τρίχω, *curro*; f. θρίξω, p. δέδραμκα, a. 2. έδραμον, p. m. δέδρομα.

Μεταδῶ, ψς, ό, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι.

Μεταείσθαι, Poët. pro μετείσσασθαι, f. 1. inf. m. verbi μέτρω, *intersum*.

Μεταείν, *currere post*, inf. à μεταράθω.

Μεταείναι, a. 2. inf. act. μεταείθεις, a. 2. part. verbi μεταίθηναι, *transfere*.

Μετάθεσις, εως, h, *mutatio, translatio, amotio, METATHESIS, seu transpositio, Figura Gram. cum literæ transponuntur* : ab eod.

Μεταθέω, -ω, *transcurreo, cursu insequor*.

Μεταΐζας, aor. 1. part. act. à μεταίτσω.

Μεταίρω, *solvo, navi proficiscor* : f. μετάρῶ, a. 1. act. μέτρω, as, e ex μετά, et αίρω, *tollo*.

Μεταίτσω, fut. ξω, *irruo* : ex μετά, et αίτσω, *ruo*.

Μεταίτρω, -ῶ, fut. ήσω, *partem rei peto, stipem peto, mendico* : ex μετά, et αίτρω, *peto*.

Μεταίτρω, u, δ ζ h, *ejusdem causæ, culpæve participes, vel actor* : ex μετά, et αίτρω, *causa*.

Μεταίτχιον, u, τῶ, *campus, seu spatium inter duas acies*. Th. αίχμή, *cuspis, bellum*.

Μετακαλίομαι, -ῆμαι, *accerso* : cum acc. f. 1. m. καλίομαι, η, εται, a. 1. m. μετεκαλεσάμην, ω, απο, a. 1. imperat. m. μετακάλεσαι, *accerse* : ex μετά, et καλέω, *voco*.

Μετακιάθω, *adeo indè ad, transeo* : imperf. μετεκιάθων, es, e, ex μετά, et κιάω, *eo*.

Μετακινέω, *dimoueo* : f. ήσω, p. μετακίνηκα, a. 1. μετεκίνησα' ex μετά, et κινέω, *moveo*.

Μετακίνησης, εως, h, *dimotio, transpositio*.

Μετακρινόμαι, -ῶμαι, *mixtionem tempero*.

Μετακλαίω, *lacrymis et fletu prosequor* : f. 1. inf. m. μετακλαύσεθαι. Th. κλαίω, *fleo*, f. κλαύω.

Μετακλαύσεθαι, *vide in præced.*

Μετακορίζω, f. ίσω, *trajicio, transfero* : ex μετά, et κορίζω.

Μετακυλινδῶ, -ῶ, f. ήσω, *de loco in loco volvo* : ex μετά, et κυλινδῶ.

Th. κυλίω, *volvo*.

Μεταλᾶβῆν, a. 2. inf. act. μεταλάβη, 3. sing. a. 2. sub. act. seq.

Μεταλαμβάνω, *cupio, percipio, participes sum, commulo, med. imperf. μετελάμβανον, es, e, f. 1. m. μεταλήψομαι, interpretor verbum, a. 2. μετέλαβον, es, e' ex μετά, et λαμβάνω, capio*.

Μεταλήγω, fut. ξω, *desino, desisto, cesso* : ex μετά, et λήγω, *cesso*.

Μεταλήξαντι, *cessanti*, dat. sing. a. 1. part. act. verbi præced.

Μεταληπτός, η, όν, *cujus aliquis potest fieri participes, qui potest exponi*. A μεταλαμβάνω.

Μεταλήψις, εως, h, *participatio, commulatio, sumptio*; item **METALEPSIS**, *Figura* : à μεταλαμβάνω.

Μετάλλα, *perscrutare, præs. imperat. act. verbi μεταλλάω*.

Μεταλλάγη, ης, h, et

Μετάλλαξις, εως, h, *mutatio, immutatio* : à μεταλλάττω.

Μεταλλάσσοντας, Dor. pro μεταλλήσσοντας, acc. pl. fut. 1. part. act. verbi μεταλλάω.

Μεταλλάτῶς, Dor. pro μεταλήτῶς, *qui indagari potest* : à μεταλλάω.

Μεταλλάττω, *transmulo, inverso ordine quid facio* : f. ξω, p. μετέλλαξα, a. 1. μετέλλαξα, as, e' ex μετά, et άλλασσω, *vel -ττω, mulo*; f. ξω.

Μεταλλάω, -ῶ, *scrutor, diligenter inquirō* : f. ήσω, μεταλήσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μετάλλων.

Μεταλλευτικός, η, όν, *metallicus*. Hinc *μεταλλευτική, scil. τέχνη, ars metallica* : ab eod.

Μεταλλέω, f. εῶω, *metalla eruo* : et per *Metaph. scrutor* : item *cu-niculus ago*, in obsidone : ab eod.

Μεταλλικός, η, όν, **METALLICUS** : à ΜΕΤΑΛΛΟΝ, u, τῶ, **METALLUM**; *vestina*; item *μίταλλα, cuniculi ad evertendas urbes* : ex μετά, et άλλα, *quia aliud post aliud eruitur*.

Μεταλμενος, *transiliens, per Sync. pro μεθαλλόμενος, præs. part. m. ex μετά, et άλλομαι, salio*.

Μεταμάζιος, u, δ ζ h, *medius inter mamillas* : μεταμάζιον, n. g. *pectus* : ex μετά, *inter*, et μάζος, δ, δ, *mamilla*.

Μεταμαίεσθαι. *Vide simplex μαίομαι, quæro, vestigio*.

Μεταμανθάνω, *addisco, vel relicto priore aliud disco*; *præs. part. μεταμανθάνων, όντος* : ex μετά, et *μανθάνω, disco* : f. μαθήσω, p. μεμάθηκα, a. 2. έμαθον.

Μεταμέλει, *pænilet, impers. à μέλει, curæ est*.

Μεταμέλεια, as, h, *pænitentia, mutatio consilii* : à præced.

Μεταμεληθεῖς, εῖσα, εν, *pænitentia ductus*, a. 1. part. pass. μεταμελήσασαι, a. 1. inf. act. à μεταμελόμαι.

Μεταμελή, Ion. pro μεταμέλεια, *pænitentia*.

Μεταμέλομαι, et -ίομαι, -ῆμαι, *pænitentia ducor, pænilet me*; *imperf. m. μετεμελόμην, et -έορην, -ούωω, perf. pass. μεταμελήθημαι, a. 1. pass. μετεμελήθην, a. 1. part. pass. μεταμεληθεῖς, f. 1. pass. μεταμελήθησομαι, η, εται, pænitebit me* : ex μετεμελήθη, *post, et μέλομαι, curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μεταμέλος, u, δ, *pænitens*; item *pænitentia*.

Μεταμορφῶ, *transformo* : f. όσω, p. μεταμεμόρφωκα, a. 1. pass. μεταμορφώθη, ης, η. Ex μετά, *trans*, et μορφή, *forma*.

Μεταμορφῶσις, εως, h, **METAMORPHOSIS**, *transformatio* : à 2. pers. p. pass. præced.

Μεταμφεινόνμι, f. med. μεταμφέσομαι, *vestem muto* : ex μετά, et ἀμφεινόνμι.

Μεταμῶλιος, u, δ ζ h, *Att. pro Μεταμῶντος, u, δ ζ h, tamus, irritus* : q. ab άνεμος, *ventus* : vel à μετά, μη, et δῶν, *juvo*.

Μεταναίτης, u, δ, *colonus*; *idem quod μετανάστης* : ex μετά, et ναίτης.

Μεταναστέω, f. εῖσω, *migro, migrare facio* : à

Μετανάστης, u, δ, *quod et μετανάστως, u, δ ζ h, pulsus patriâ, exul, peregrinus* : ex μετά, et νάω, *seu ναίω, habito*.

Μετανείσσομαι, *mutato loco vado, transeo* : ex μετά, et νέισσομαι *seu νίσσομαι, idem quod νέομαι, eo, redeo*.

Μετανίομαι, *adeo, accedo* : ex μετά, et νέομαι, *seu νέω, eo, redeo*.

Μετανεύμενος, Dor. pro μετανέμενος, *accedens* : *præs. part. m. verbi præced.*

Μετανίσσασαι, Ion. pro μετανίσσω,

adis, persequeris : 2. sing. prææs. ind. med. à

Μετανοήσομαι, idem quod μετανοήσομαι.

Μετανοήμι, sedibus pello, migrare facio : ex μετά, ἀνά, ἐτίθημι.

Μετανοήω, post factum sapio, resipisco ; sententiam et mentem mutō ; f. ήσω, p. μετανοήκα, a. 1. μετενόησα, as, ε, a. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω, a. 1. sub. μετανοήσω, ης, η, et in 3. pl. μετανοήσωσι : ex μετά, et νοήω, cogito. Th. νόος, νός, ό, mens.

Μετανοία, as, ή, resipiscētia, pœnitētia : à præced.

Μετανοήντας, acc. pl. part. act. verbi μετανοήω.

ΜΕΤΑΞΕΑ, as, ή, sericum. Voc. barbarum.

Μεταξύ, adv. inter, in medio ; interim, interea ; interpret. interdum, postea, sed ea sig. dubia est : cum ό, ή, τὸ, mediū, intermedius, a, um : à μετά.

Μεταξύλογέω, -ώ, f. ήσω, inter dicendum multa interpono : ex μεταξύ, et λέγω.

Μεταξύλογία, as, ή, interlocutio ; à præced.

Μεταπίθω, traduco in aliam sententiam : μεταπίθωμαι, in diversam sententiam traducor : ex μετά, et πίθω, persuado : f. med. πείσομαι, a. 2. ἐπίθω, p. pass. πέπεισμαι, p. m. πέπειθα.

Μεταπίσσομαι, accerso : cum. acc. f. m. πίσομαι, a. 1. m. μετεπέψαμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. μεταπέψαι, a. 1. sub. m. μεταπέψωμαι, ης, ηται, a. 1. inf. m. μεταπέψασθαι, a. 1. ind. pass. μετεπέψθη, a. 1. part. pass. μετεπεψθίς, accersitus : ex μετά, et πίπτω, mīllo.

Μεταπίπτω, v, ό ζ ή, accersitus : à μεταπίπτομαι.

Μεταπήδω, -ώ, f. ήσω, transilio : ex μετά, et πήδω, salio.

Μεταπίπτω, recido ; dilabor ; transeo : ex μετά, et πίπτω, f. m. πεισθίμαι, cado.

Μεταπλασμός, ό, δ, transformatio, METAPLASMUS, Figura gram. à 1. pers. perf. pass. seq.

Μεταπλάσσω, transformo : prææs. part. μεταπλάσσω, οντος : ex μετά, et πλάσσω, seu -τω, fingo : f. ζω, p. χα.

Μεταπρέπει, eminet : 3. sing. prææs. à

Μεταπρέπω, decorus sum inter, præ aliis excello ; μετέπρεπον, imperf. ex μετά, et πρέπω, decorus sum.

Μεταρρυθμίζω, f. ίσω, apto, corrigo, commuto, immuto : ex μετά, et ρυθμίζω.

Μεταρσός, v, ό ζ ή, sublimis, altus ; superbus : à μεταρσός, q. vide.

Μεταρσίω, in altum tollo : à præced.

Μεταρσίω, eωs, ή, translatio, mutatio, elevatio : à μεταρσίω.

Μετασκεύαζω, transmuto, f. άσω, p. μετεσκεύακα : ex μετά, et σκεύαζω.

* Μετασκεύη, ης, ή, transformatio ; orationis ornatus. Dionys. de structurâ orat. § ix. à præced.

* Μετασκηνώ, tabernacula aliò transfero, D. S. ex μετά, et σκηνώ. Μεταστᾶσις, eωs, ή, transmutatio, migratio, exilium, mors. Fig. Rhetorica : à μετίθημι.

Μεταστίνω, f. νῶ, ingemisco : ex μετά, et στίνω, gemo.

Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, a. 1. inf. act. μεταστῆσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μετίθημι, anoveo : f. μεταστῆσω.

Μετασυναχίζετο, ingemiscēbat, 3. sing. imperf. Ion. à

Μετασυναχίζω, idem quod μεταστίνω, ingemisco : ex μετά, et συναχίζω.

Μεταστράφεις, conversus, a. 2. part. pass. verbi

Μεταστρέφω, retorqueo, convertō, invertō, pervertō, mutō : f. φω, p. μετέστρεφα, a. 1. μετέστρεψα, a. 2. μετεστράφον, a. 2. pass. μετεστράφην, ης, η, a. 2. imperat. pass. μεταστράφθη, ήτω, f. 2. pass. μεταστράφθωσι. Ex μετά, et στρέφω, verto.

Undè

Μεταστροφή, ης, ή, conversio, mutatio.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, particeps sum ; f. μετέξω, a. 2. μετέχοι.

Μετασχηματίζω, transfiguro ; f. ίσω, a. 1. μετεσχημάτισα, p. μετεσχημάτικα. Ex μετά, et σχηματίζω, effingo, quod à σχῆμα, atos, τὸ, figura.

Μετασχηματισμός, ό, δ, transfiguratio : à præced.

Μετατίθω, transpono, transfero : prææs part. μετατίθεις, έντος, f. 1. μεταθήσω, p. μετατίθεικα, a. 1. μετέθηκα, a. 1. pass. μετετέθη, ης, η, translatus fui. Th. τίθημι.

Μετατρέπη, -εται, commovetur, 2. et 3. sing. prææs. pass. à

Μετατρέπω, convertō : μετατρέπομαι, convertor, curam habeo : ex μετά, et τρέπω, verto.

Μετατροπαλίζω, convertō : ex μετά, et τροπαλίζω, verto.

Μετατροπία, as, ή, mutatio : vide μετατροπος.

Μετάρτοπος, v, ό ζ ή, qui potest converti, mutabilis : hinc μετάρτοπα έργα πελδοι, res in integrum restituiunt : à μετατρέπω, convertō.

Μεταδώω, f. ήσω, interlocutor, alloquor : ex μετά, et δίδωω, loquor.

Μεταύριον, adv. perendîè : ex μετά, et αύριον, cras.

Μετανύτκα, idem quod άντίκα, statim ; post : ex μετά, et άντίκα.

Μεταυτίς, Ion. pro μετά ταύτα, postea.

Μεταφερόμενος, transpositus, prææs. part. m. vel pass. à

Μεταφέρω, eis, ei, transfero, traduco : f. μετοίσω, a. 1. μετήνεγκα : ex μετά, et φέρω, fero.

Μεταφῆμι, interlocutor, inter alios loquor. Ex μετά, et φημι, loquor.

Μεταφορά, as, ή, translatio, ME-

TAPHORA, Tropus Rhetor. à præced.

Μεταφορικός, ή, όν, METAPHORICUS, translatus : à præced.

Μεταφορικός, adv. METAPHORICE : à præced.

Μεταφράζω, f. άσω, transfero, interpretor : μεταφράζομαι, post delibero : ex μετά, et φράζω, dico.

Μεταφράσις, eωs, ή, METAPHRASIS, translatio, interpretatio : à 2. pers. perf. pass. præced.

Μεταφρασμέσθα, Dor. pro μεταφρασθήσθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστῆς, ό, δ, interpres : à 3. sing. p. pass. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστῆδες, ή, όν, qui habet metaphrasin : à præced.

Μεταφρένον, v, τὸ, tergum, interstitium quod est inter lumbos et scapulas. Ex μετά, post, et φρένες, præcordia.

Μεταφυτεύω, f. εύσω, transplanto : ex μετά, et φυτεύω.

Μεταφωνέω, interlocutor, compello : ex μετά, et φωνέω, loquor.

Μεταχειρίζω, et μεταχειρίζομαι, f. med. -ίσομαι, p. pass. -ισμαι, administro, gero, rego : ex μετά, et χειρίζω, tracto. Th. χείρ, manus.

Μεταχειρόνται, in cælo degentes, nom. pl. f. g. à

Μεταχρόνιος, -ια, -ιον, sublimis, in cælo degens ; apud Script. Eccles. immortalia cogitans : ex μετά, trans, et χρόνος, tempus.

Μετέβαλον, es, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, mutō : f. μεταβάλω, p. μεταβέβηκα.

Μετίθη, ης, η, a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, digredior.

Μετίειπε, Poët. pro μετέπει, interlocutus est, 3. sing. a. 1. vel. 2. act. verbi μετέπω. Ex μετά, inter, et έπω, dico : a. 1. έίπα, a. 2. έπον.

Μετήσι, Ion. et Poët. pro μετήσι, interfuerit, Poët. Paragog. pro μετή, 3. sing. prææs. sub. verbi μέταμι.

Μετέθηκα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, transpono.

Μετέλη, ης, η, interessen, prææs. vel imperf. opt. verbi μέτεμι. Th. είμι, sum.

Μετέληφα, accēpi, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μετέμι, eo post ; persequor ; sector ; transeo ; redeo : ex μετά, et είμι, eo.

Μέτεμι, intersum : ex μετά, et είμι, sum.

Μετένεια, interesse, prææs. inf. μέντις, ades, 3. sing. verbi præced.

Μετᾶς, Ion. pro μεθίς, a. 2. part. à μεθίημι.

Μετέχες, adeptus es, 2. sing. imperf. act. verbi μετέχω.

Μετεκίθεν, adibat, 3. sing. imperf. verbi μετακίθω. Ex μετά, et κίω, vado.

Μετέδιδυανεν, 3. sing. imperf. act. verbi μεταλαμβάνω, particeps

μην; f. m. λέφονται, a. 2. -λάδων.
Th. λαρόδων, caprio.

Μέτελθε, persequere, a. 2. imperat. act. μετέλθω, a. 2. part. verbi μετέλθων, accedo. Th. έρχομαι, venio; f. med. λέυσομαι, a. 2. ήλθον, et per Sync. ήλθον, es, e.

Μεταελέθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. μεταελέθην, verbi μεταμέλομαι, seu -έμαι, pœnitet me, imperf. med. μεταελέθμην, quod ex μετά, et μέλωμαι, curo.

Μετάρμεσαι, Ion. et Dor. pro μετέρμαι, præes. inf. à μέτεται, in tersum.

Μεταρμόρφωσι, 3. sing. aor. 1. act. verbi μεταρμόρφω, transformo: f. ωω.

Μεταρψύχω, f. έσω, animam ex uno corpore in aliud traduco: ex μετά, εν, et ψύχω, animo. Th. ψύχω.

Μεταρψύχωσις, εως, ή, animæ ex uno corpore in aliud transmigratio: à præced.

Μεταρύνοχα, as, e, perf. m. verbi μεταρύνω, traduco.

Μετέξετεροι, αι, α, nonnulli: ex μετά, et -τερος, alter.

Μετέξω, Ion. pro μετόν, -όντος, τὸ, præes. part. n. g. verbi μέτεται.

Μετέπειτα et μετέπειτα, postea, adv. ex μετά, επί, et αίτα, deinde.

Μετέπεισο, præes. imperat. med. Ion. pro μετέπεισ' à

μετέπεισαι, adeo; transeo; insequor, quero, investigo; obsecro, alloror; ulciscor; consector: ex μετά, et έρχομαι, venio, f. med. λέυσομαι, a. 2. ήλθον.

Μετεώσις, conversa, Ion. pro μεθεώσις, gen. sing. p. part. act. f. g. à μετέωσι.

Μέτεσι, adest, μέτεσι μοι τοῦτου, participes hujus sum: 3. sing. à μέτεται.

Μετιόχηκα, as, e, perf. act. verbi μετέχω, f. μετίξω, a. 2. μετέσχον, es, e.

Μετιέθημι, ης, η, et in 3. pl. μετιέθησαν, a. 1. ind. pass. verbi μετιέθημι, transfero. Th. τίθημι, pono: f. έσω, p. τίθεικα, a. 2. έθημι.

Μετιέθει, 3. sing. imperf. quod à τίθει, pro μετιέθει, verbi μετάρθημι, transfero.

Μετιέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάρφημι, interloror: ex αερα, et φημι, dico.

Μετεφώνειν, allocutus est, 3. sing. imperf. act. verbi μεταφώνω.

Μέτεχε, præes. imperat. μετέχειν, præes. inf. à

Μετέχω, participes sum, cum genitivo, f. μετίξω, p. μετιόχηκα, a. 2. αετλον, es, e' ex μετά, et έχω, habeo.

Μετιώρα, ων, τὰ, METEORΑ, quæ in aère sunt: à μετέωρος.

Μετωρίζω, f. έσω, in sublime tollō, attollo, in spem erigo, animi tumore efflor, Luc. xii. 29. nusquam alibi in sacris literis.] Th. δῆμι.

Μετωρίζεαι, δ, h, elevato in al-

tum, animorūm clatio: à. 1. sing. p. pass. præced.

METEΩΡΟΣ, η, δ ζ ή, sublimis, exelsus, pendulus, vagus, fluctuans in alto mari: quod ex μετά, et αετλον, tollo; q. d. eis aéra αετλον, in aërem tollo.

Μετιώσω, Ion. pro μετέωσω, pro-secuti sunt, 3. plur. a. 1. act. ex μετέωμι, eo; a. 1. έσω, Att. ήσα, Ion. ήσω.

Μετιώθη, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετιόχομαι.

Μετιώλλασαι, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, transmuto.

Μετιήλυθεν, adivit, 3. sing. a. 2. verbi μετέρχομαι, adeo; fut. med. έλεύσομαι, a. 2. ήλυθον, et per Sync. ήλθον, es, e.

Μετιώρος, Poët. pro μεταιώρος, idem quod μετέωρος.

Μετιώρην, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταιώρω, solvo, navi proficiscor, fut. αρῶ' ex μετά, et αίρω, tollo.

Μετιώσθαι, Ion. pro μεθίσθαι, f. 1. inf. m. à μεθίημι, dimitto.

Μετιώδω, 3. sing. imperf. verbi μετανώδω.

Μετιών, Ion. pro μεθίων, et hoc pro μεθίνας, remittere, emittere, relinquare, præes. inf. à μεθίημι.

Μετιώναι, Ion. pro μεθίνας, præes. inf. act. ut et

Μετιώσθαι, pro μεθίνας, præes. inf. med. à

Μετιήμι, pro μεθίημι, dimitto, permitto; emitto: ex μετά, et ήμι, mitto.

Μετιώθι, præes. imperat. à μετέωμι, persequor, transeo: quod ex μετά, et αίω, eo, præes. imperat. έθι, έτω.

Μετιώχειν, pro μετέχειν.

Μετοικεία, as, ή, deportatio, transmigratio: vox Biblica, Jud. xviii. 30. 1 Par. v. 22. Mat. i. 17. à seq.

Μετοικίω, -ω, f. ήσω, migro, transmigro, incola sum et inquilinus: ex μετά, et οικέω, habito.

Μετοικίσις, εως, ή, migratio, incolatus: à p. pass. præced.

Μετοικία, as, ή, colonia: à μέτοικος.

Μετοικίζω, transfero incolas, fut. έσω, et Att. μετοικιῶ, a. 1. iud. μετάρκισα, p. μετάρκισα' ex μετά et οικίω, coloniam in aliquem locum mitto.

Μέτοικος, η, δ ζ ή, inquilinus, advena; item μέτοικοι, qui pœna causâ in aliam civitatem deportantur: ex μετά, et οικος.

Μετοκλάω, flexis genibus succumbo: ex μετά, et όκλάω, in genua procumbo.

Μετονομάζω, nomen alicujus mutolo; μετονομάζομαι, mutato nomine priori, alio nomine nominor: ex μετά, et όνομάζω, ab όνομα, nomen.

Μέτοπος, έδος, ή, idem quod έπις, ultio.

Μετρίπισθι, et -οθην, postea, pone, pōst, adv. ex μετά, et όπίσω, retrorsum.

Μετωπώϊδον, adv. in autumnno: à seq.

Μετωπώϊδες, ή, δν, autumnalis: à seq.

Μετωπωρον, η, τὸ, ultima pars autumnni: ex μεμά et όπάρι, as, ή, autumnus.

Μετωπία, communicatio, consortium: à μέτεται.

Μετωχετέω, derivio, per canales deduco: ex μετά et όχετέω.

Μετωχή, ης, ή, communitio, consortium; et participium, apud Grammat. à μέτοχος, particeps.

Μετωχλίω, f. έσω, velle trans moveo, transmoveo, transfero: ex μετά et όχλίω.

Μέτοχος, η, δ ζ ή, socius, consors: à μετέχω, particeps sum.

Μέτρα, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετράϊ, 3. sing. præes. ind. act.

Μετρίσθαι, præes. inf. pass. à Μετρίω, -ω, METIOR, cœlior,

μετρίομαι, -θημαι, dimensum accipio; f. ήσω, p. μετρίσκα, a. 1. έμέτρησα, a. 1. imperat. act. μέτρησον, -άτω' perf. pass. μεμέτρημαι, a. 1. pass. έμετρήθη, ης, η, fut. 1. pass. μετρήθησομαι. Th. μέτρον, mensura.

Μέτρημα, άτος, τὸ, dimensum, et

Μέτρησις, εως, ή, mensio, et

Μετρητής, ή, δ, mentor; item amphora Attica, continens tres urnas: à perf. pass. verbi μετρίω.

Μετριάζω, fut. έσω, sum μέτριος. Th. μέτρον.

Μετρίκός, ή, δν, pertinens ad mensuram, METRICUS: ab cod. Th.

Μετροπιάθεια, as, ή, mediocritas perturbationum s. adfectuum, moderatio: à μετροπαθής.

Μετροπαθέω, -ω, idem quod συμπαθίω, condoleo, vel condoleo quantum satis est, f. ήσω, p. μετροπιάθηκα' à

Μετροπιάθής, έος, δ ζ ή, modum tenens in affectibus, moderatus: ex μέτριος et πάθος, εως, τὸ, affectus.

Μέτριος, ία, ίων, vel μέτριος, η, δ ζ ή, mediocritas, moderatus, non nimis aquus, justus: μετρίοτος reperitur minor. Th. μέτρον.

Μετρίωτης, ητος, ή, moderaticus, modestia, mediocritas: à præced.

Μετρίφρονίω, modestè sentio: ex μέτριος, moderatus, et φρονίω, sentio. Th. φρήν, mens.

Μετρίως, modicè, ita ut satis sit. à μέτριος.

ΜΕΤΡΟΝ, η, τὸ, mensura, modus, METRUM; inservit periphrasi, ut μέτρον θαλάσσης, mare. Hinc. Angl. METRE.

Μετονομάζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μετονομάζω.

Μετωνόμια, as, ή, nominis permutatio; METONYMIA, Trophus Rhetor. ex μετά et όνομα.

Μετωνόμικός, ή, δν, ad Metonymiam pertiñens: à præced.

Μετωνομικός, adv. METONYMICE: à præced.

Μετωπῆδον, adv. adversâ fronte: à seq.

Μετώπιον, seu μετώπιον, η, τὸ, frons, pars faciei quæ post seu supra oculos, prora navis, frons

oclei militaris: μετώπων, gen. sing. Dor. Ex μετὰ, et ὄψ, oculus.

Μετώσκοπος, υ, ὁ ἔξ ἡ, frontis inspector, indèque futura augurans, **METOPOSCOPUS**: ex μέτωπον et σκοπός, qu. à σκίπτομαι, video; p. m. ἑσκόπα.

Μετώχετο, cursu pelebāt, 3. sing. imperf. μετώχονην, υ, ετο* ex μετὰ, et οἰχομαι, abeo; f. m. οἰχόσσομαι.

Μεῖ, pro μοῖ, mei, gen. Dor. ab ἐγώ.

ΜΕΨΧΙ, seu μέχρις, sequente vocali, adv. cum gen. usque ad, de termino ad quem: quoad, per, de tempore per quod. Hinc μέχρις ἄν, quamdiu; μέχρις οὐ, quatenus; μέχρις οὐ ἄν, quoad; μέχρις τίνος, quousque; μέχρις τινός, aliquatenus; μέχρις πότε, hactenus; μέχρις πολλόν, diu; μέχρις ζωῆς, quoad vitam; μέχρις παντός, in perpetuum. Aliquando sine casu donec.

ΜΗ, ne, non, nisi, numquid? ὁ μὴ, nequamquam; εἰ μὴ, nisi: [* ὅπως, μὴ πέσις, cum aor. 1. subjunct. Soph. Aj. 1108. cum fut. indic. ὅπως τῆρο μὴ πεισώμεθα, Dem. c. Leptin. p. 28. Hæc contra Dawes, p. 222, 223. ὅπως παλῶς λέγεται, Isocr. ad Evag. p. 81. ed. Battie, ubi male Wolfius corrigi λέγεται. Μὴ pro ὅ in recta enunciatione rarius ponitur, ut Arist. de Avibus: μὴ γὰρ νόημα κομψότερον ἦκονα. Interrogat: μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Rom. ix. 14, num injustitia est apud Deum? ὅσον μὴ, tantum non: ὅτι μὴ, præterquam: μὴ ἔ, μὴ ἔκ, ne non: μὴ γὰρ, μὴ γὰρ οὐ, μὴ δῆτα, absil enim: εἰ δὲ μήγε, cæteroquein, sin minus.]

Μήγε, alioquin: ex μὴ, non, et γέ, quidem.

Μηδᾶμῃ, et Dor. μηδᾶμᾶ, nusquam, et indè μηδαμῆγε, idem: item

Μηδαμθεν, adv. nullà ex parte: et Μηδαμθι et μηδαμσε, nusquam, nullum in locum: à seq.

Μηδᾶμδς, ἡ, ὄν, ne unus quidem, nullus: ex μὴ, non, ὄε, et ἄμδς, aliquis.

Μηδᾶμδ, adv. nusquam.

Μηδᾶμδς, adv. nullo modo, neutiquam: à μηδαμδς.

Μηδὲ, neque, nec, ne quidem, conjunct. Ex μὴ, non, et δέ.

Μηδέα, consilia; genitalia; uirina: à μηδός, eos, τό.

Μηδέια, ας, ἡ, **MEDEIA**, nomen proprium mulieris.

Μηδέιοι, ὠν, οἶ, pro Μηδοί, **MEDI**. Μηδέιος, ου, δ, **MEDEUS**, filius Jasonis et Medææ.

Μηδέις, ενδς, δ, nullus, nemo: μηδεμία, ας, ἡ, nulla: μηδέν, ενδς, τό, nullum nihil: qu. μηδὲ εἶς, ex μὴ, δέ, et εἷς, unus.

Μηδεμία, ας, et Ion. -ης, ἡ, nulla. Vide in μεδέις.

Μηδέν, n. g. à. μηδέις, q. v. μηδέι ἀλλὰ, diuclaxat: μηδέν ἦσαν, nihil minus: μηδέν μάλλον, nihil magis: μηδέν ὄτι, nihil nisi.

Μηδέο, Ion. pro μηδόν, præ. imperat. n. m. verbi μηδόμεαι, curam gero.

Μηδέιον, et μηδέιονε, adv. nunquam: ex μηδὲ, neque, et ποῖε, aliquando. Th. ὅτε, quando.

Μηδέπω, necdum, nondum: ex μὴ, non, et πω, enclitic. aliquatenus. Th. ὅς, qui.

Μηδέτερος, οα, ρον, neuter, a, um, q. μηδὲ ἕτερος* ex μὴ, δέ, et ἕτερος, alter.

Μηδέτο, pro ἐμδέτο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μηδόμεαι, curo; f. m. μήσομαι. Th. μήδος, eos, τό, cura.

Μηδδλως, μηδὲ ὄλως, nequamquam. Th. ὄλος.

Μηδόμεαι, curam gero, delibero, meditor, consulo, molior: f. m. μήσομαι, a. 1. m. ἐμψάμην, ω, ατο, cum dat. Poët. provideo, prospicio: à

ΜΗΔΟΣ, eos, τό, cura, consilium: in plur. μηδέα, consilia; ruenda.

Μηδός, υ, δ, **MEDUS**, nomen gentile. Hebr. qu. Lat. interpret. dimensio.

Μηδότην, adv. nihil quidquam, nullo pacto: ex μηδὲ, ὄτε, n. g. à ὄσις, et ὄν.

Μηθ', pro μήτε, neque. Th. μή. Μηθεῖς, ενδς, ὁ, nullus, et μηθέν, ενδς, τό, nihil quidquam: ex μήτε et εἷς, unus.

Μηκάζω, balo: à

ΜΗΚΑΪΟΜΑΙ, idem; proprie est caprarum: à sono.

Μηκάς, ἄδος, ἡ, capra: à præced. Μηκέτι, non amplius; ne posthac: ex μὴ, nou, et ἔτι, adiac.

Μηκέτια, longissimè, tandem: à

Μήκιστος, υ, ὁ ἔξ ἡ, longissimus, procerissimus: superl. à μήκος.

ΜΗΚΟΣ, eos, τό, longitudo, prolixitas, proceritas, statura, spatium.

Εἰ μήκος, Ion. pro μήχος, remedium. Hinc

Μηκύνω, prolongo; produco; f. ὄνω, a. 1. ἐμῆκύνω, præ. pass. μηκύνομαι, prolongor, succresco: à præced.

ΜΗΚΩΝ, υνος, ἡ, papaver.

Μηλα, oves, mala; item genæ; etiam μαμπαε puellarum: nom. pl. à μῆλον, υ, τό.

Μηλάνθη, ης, ἡ, scarabæorum genus ex floribus mali arboris nasci solitum. Ex μηλέα, et ἄνθος, flos.

ΜΗΛΑΕ'Α, ας, ἡ, malus arbor.

ΜΗ'ΑΗ, ης, ἡ, specillum, instrumentum chirurgicum.

Μηλῶω, specillum, demitto, specilli demissionis tento, demergo, insero, vel tetandi vel tingendi causa: à μῆλη.

Μηλιος, υ, δ, **MELIUS**: qui est ex insulâ quæ Μηλιος dicitur, quod vide: et Ion. pro πρωβάτειος, ovillus.

Μελδοσσις, ἡ, nomen mulieris, q. d. οὐμην ενδς.

Μηλοβο- ὦ, f. ἡσω, oves pasco: à seq.

Μηλοδοτήρ, ἦρος, ἡ, et μηλοδοτήρ, ὅ, δ, orium pastor, opilio: ex μῆλον, ovius, et βοσκω, pasco.

Μηλόδοτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, ab ovibus depastus; incultus, hostibusque vastatus, et pectoribus pascentis relictus: ex iisdem.

Μηλόδοχος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui oves recipit: ex μῆλον, pecus, et ἔχομαι, capio.

Μηλον, ου, τό, Dor. μάλον, **MELUM**, pomum; item ovius, pecus. [* opes facultates, quæ apud veteres erant ovies, Hes. Op. 162.] Th. μηλέα, ας, ἡ, malus, arbor.

ΜΗΛΟΣ, υ, ἡ, **MELUS**, insula, una ex Cycladibus.

Μηλωτή, ἦς, ἡ, dorâ, scil. ovina pellis: à μῆλον, ovius.

Μηλωτρίς, auriscalpium: Gl. Cyr. Μῆλωψ, opios, ὁ ἔξ ἡ, pomacei coloris; ex μῆλον, pomum, et ὄψ.

ΜΗ'Ν, autem, iamten, quidem; aliis particulis jungitur.

ΜΗ'Ν, μηνδς, δ, mensis: à μῆνη, Luna, quæ mensem describit cursu suo.

Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μαινόμεαι, insanio; f. m. μαινόμεαι, p. m. μέμνη.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, Luna: Dor. μάνα. Hinc fortè Angl. MOON, MONTH, &c.

Μήνη', pro μηνία, irascere; præ. imperat. act. verbi μηνίω. Th. μήνης, ιος, ἡ, ira.

ΜΗ'ΝΙΓΕ', ιγγος, ἡ, membrana, maxime quæ cerebrum ambit, dieta pia maler.

Μηνηθρός, οἶ, ἡ, ira divina, ira. Th. μήνης, idem.

Μήνημα, ἄρος, τό, idem. à

ΜΗ'ΝΙΣ, ιος, ἡ, ira permanens: acc. sing. μῆνιν, q. à μένω, maneo.

Μηνησας, ασα, αν, a. 1. part. act. à μῆνω, irascor. Th. μῆνις.

Μηνίσκος, υ, δ, lunula, ornamentum. Dim. à μῆνη, luna.

Μηνίσω, et μῆνίσω, irascor, iram exerceo; f. ἰσω, p. κα. Th. μήνης.

Μηνοσιδής, ἑος, ὁ ἔξ ἡ, lunæ similis, lunatus: ex μῆνη, luna, et ἑδος, species.

Μηνοσις, εως, ἡ, indicatio: et

Μηνητῆς, ὅ, δ, index: à

ΜΗΝΥ'Ω, indicio, significo, nuntio, certiore facio, declaro; f. ὄσω, p. μεμήνυκα, a. 1. ἐμήνυσα, a. 1. part. act. μῆνύσας, ης, η, a. 1. part. μῆνύσας, ασα, 'αν, a. 1. pass. ἐμῆνύθη, ης, η, a. 1. part. pass. μῆνυθείς, εἶσα, ἐν.

Μηπιβάλης, pro μὴ ἐπιβάλης, ne injicias.

Μηπιτάμης, pro μὴ ἐπιτάμης, ne incidas; 2. sing. a. 2. sub. act. à τέμνω, secō.

Μηπότε, ne quando, si fortè, fortitasse: ex μὴ ne et ποῖε, aliquando.

Th. ὄτε.

Μῆπω, nondum: μῆπως, ne quo modo, ne fortè, [* non, ἀλλὰ μῆπω τῆρο, Dem. c. Mid. 17. sed pone non ita fuisse, scil. Midiam, locum reverè ignorâs]

Μῆπω, non, sed pone non ita fuisse, scil. Midiam, locum reverè ignorâs]

Μῆπω, non, sed pone non ita fuisse, scil. Midiam, locum reverè ignorâs]

Μῆπω, non, sed pone non ita fuisse, scil. Midiam, locum reverè ignorâs]

Μῆπω, non, sed pone non ita fuisse, scil. Midiam, locum reverè ignorâs]

Μῆπω, non, sed pone non ita fuisse, scil. Midiam, locum reverè ignorâs]

Μῆπω, non, sed pone non ita fuisse, scil. Midiam, locum reverè ignorâs]

fellit Hulfium. Vid. Markl.] ex
μη, ne πῶς, aliquo modo?

Μηρά, nom. pl. à μηρός.

Μηρά, pro μηρία, nom. pl. à μη-
ρίον, femur. Th. μηρός, idem.

ΜΗΨΙΝΟΟΣ, ου ἡ, funiculus, si-
licum : qu. à μηρῶ, glomero.

Μηρίον, ου τὸ, idem quod. Th.
μηρίον.

Μηριόνης, υ, δ, MERIONES,
nom. propr.

ΜΗΡΟΣ, ἄ, δ, femur, femen : in
pl. μηροί, et τὰ μηρά.

Μηρυκισμός, υ, δ, ruminatio : à
Μηρυκῶ, μηρυκάω, et μηρυκάομαι,
ruminio : qu. à μηρῶ, quia rumi-
nare est revolvere cibum.

Μηρίμα, ἄτος, τὸ, glomeramen,
filium glomeratum. Th. μηρῶ.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi
ΜΗΡΨΩ, revolvo, glomero, et
filium deduco, f. ὄσω, p. κα.

Μήσαο, Ion. pro ἐμήσαο, 2. sing.
a. 1. m. ἐμήσαμην, ω, ατος, et Ion.
μησάμην, μήσω, μήσατο, verbi μήδο-
μαι, curam gero.

Μήσαι, Ion. pro μήση, 2. sing.
f. 1. med. verbi ejusdem.

Μήσι, Dor. pro μή ἐσί.

Μήσο, Ion. pro μέμσο, seu ἐμέ-
μσο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi
μήδομαι, curō.

Μήσωρ, ωρος, δ, consultor, consi-
liarius ; peritus. Th. μήσος, εος, τὸ,
cura. Hinc AnGL. MASTER.

Μήσωρε, ejusd. nom. dual.

Μήτ, et μήτε, neque ; conjunct.
ex μή, non, et τὲ, que.

ΜΗΤΗΡ, et Dor. μήτηρ, MA-
TER ; item matrix : et apud
Scrip. Eccles. baptisterium : gen-
eros, et per Sync. -τόρος, acc. μητέ-
ρος tantum. dat. pl. μητέρας, voc.
sing. ὡ μήτηρ.

Μήτι, nequid, num. [* Nedum,
multo minus, non modò, multo
magis : pro ratione augmenti. ἀλλ'
ὅδε καθ' ἑαυτὸν στρατιώτης, ἴσος ὀδε-
νός, ἐς' αἰῶς, μήτιγε τῶν ἄλλων, ἡγε-
μῶν, Demosth. si per se miles qui-
dem non habendus est, multo mi-
nus dignus qualis imperet. Ἐγὼ
εἰ ζῆ ἐν τοῖς δεύτοις ὀθῶ τὸς ἀγωνι-
στὰς ἐπὶ τῶν παίδων παροξυνομένους,
μήτι δὴ ἐπὶ γε τῶν φίλων, Plato Dio-
nyso, video luctatores in palastrá
à pueris excitatos, non modò [vel
multo magis] ab amicis. In μήτι,
transponuntur particulae : τὸς τῶν
δεύτων τὶ μὴ ποιεῖν, quae conve-
niunt neutquam faciunt, Isocr. ad
Nicolem, p. 75. μήτιγε, non so-
lum. Æl. V. H. xii. 2. μήτιγε,
quanto magis, nedum, multo magis,
1 Cor. vi. 3.] Ex μή, non, et τὲ,
aliquid.

Μητιάσθε, pro ματιάσθε, 2. pl.
imperat. pass. à seq.

Μητιάω, consulto, delibero, moli-
or, rem quamquam machinor : verb.
Poët. Th. μήτις, ἡ, consilium.

Μητιέρα, voc. sing. à

Μητιέρης, υ, δ, consiliarius, pru-
dens, consultor : à μητιάω.

Μητιζομαι et μητιομαι, consilia

agito, machinor, concito, ab eod.
Th.

Μήτιν, acc. sing. à μήτις, consi-
lium.

Μητιόεις, δεσσα, δέν, consilio abun-
dantis. Th. μήτις.

Μητιόοσι, Poët. pro μητιόωσι, 3.
pl. præs. ind. act. verbi μητιόω.

ΜΗΨΙΣ, ἴδος, ἡ, consilium, in-
telligentia, prudentia, sapientia,
usufrum consilium.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vul-
va. Th. μήτηρ, mater.

Μητραλοίας, υ, δ, Att. μητραλάς,
υ, δ, matrix percussor, matricida :
ex μήτηρ, mater, et ἀλοιάω, -ῶ, per-
cutio.

Μητρόθεν, adv. à matre. Th. μή-
τηρ.

Μητροκτονέω, -ῶ, f. ἤσω, matrem
occido : et

Μητροκτονία, ας, ἡ, matris ca-
edes : à

Μητροκτόνος, υ, δ ζ ἡ, matricida :
ex μήτηρ, ex κτείνω, occido : p. m.
ἔκτονα.

Μητροπάτωρ, ορος, δ, matris pa-
ter, avus maternus : ex μήτηρ, et
πατήρ.

Μητρόπολις, εως, ἡ, METRO-
POLIS : q. d. μήτηρ τῶν πόλεων,
mater urbium : quia sic se habet
ad coloniam ex eâ deductam, ut
mater ad filiam.

Μητροπολίτης, υ, δ, qui ex matrice
urbe est, et METROPOLIT-
ANUS : à præced.

Μητρόβροπος, υ, δ ζ ἡ, à matre
abjectus, de Paride dicitur : ex
μήτηρ, et βίπτω, projicio.

Μητρούα, ἄς, et Ion. μητρονίης, ἡ,
noverca, allera patria, hoc est, ubi
quis vivit, et tamen non ibi natus
est. Th. μήτηρ.

Μητρώος, φά, ῶων, maternus : ab
eod.

Μήτρως, -ωος, δ, avunculus ma-
ternus : ab eod.

Μηχανάται, Poët. pro μηχανάται,
machinator : 3. sing. ind. pass. à
μηχανάω.

* Μηχανάρραφος, υ, δ, dolorum
consultor. Eurip. ex μηχανῆν, et
βάπτω, suo.

Μηχανάω, ῶ, f. ἤσω, usitatus
μηχανάομαι, -ῶμαι, f. m. ἤσομαι,
machinor, molior, struo, agito : à
μηχανή.

Μηχανέω, f. εὔσω, excogito, ma-
chinor : f. 1. m. εὔσομαι, p. pass.
μεμηχανέμευμαι. Th. μηχανή.

ΜΗΧΑΝΗ, ἡς ἡ, MACHINA :
artificium, solertia, molitio, consi-
lium ; [* dubium : μηχανῆ, ὀδῆμα
ἐστὶ τὸ μὴ κείνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί,
nulla dubitatio quin in nobis in-
vidietur, Herod. Clio. c. 209.]
πάση μηχανῆ quovis modo ; ὀδῆμα
μηχανῆ dicitur de re impossibili.

Μηχάνημα, ἄτος, τὸ, machina,
machinamentum, dolus, ars, stra-
tagemata : à μηχανάω.

Μηχανέος, ἡ, δν, fabricandi ma-
chinas peritus, MECHANICUS :
à μηχανῆ.

Μηχανικός, adv. ad mechanicum
morem : à præced.

Μηχανόμοι, pass. part. pass.
verbi μηχανάομαι, machinor : ab
eod. Th.

Μηχάρ, ἄτος, τὸ, artificium, com-
mentum, conamen, adjumentum, re-
medium : à

Μήχος, εος, τὸ, consilium, com-
mentum, dolus, fraus : à μηχανή.

Μήωρ, ονος, δ ζ ἡ, Dor. et Æol.
pro μέωων, minor : quod vide.

Μήων, ανος, δ, nom. propr. viri.

Μία, ἄς, ἡ, una : dat. μίᾱ, et Ion.
μῆ, à masc. eis, unus.

ΜΙΑΝΩ, inquinio, polluo, consp-
suro, inficio, conscelero : f. ἀνώ,
a. 1. ἐμίθω, p. μεμίθω, p. pass.
μεμίθωμαι, et Att. μεμίσωμαι, p. part.
pass. μεμισμένος, a. 1. pass. ἐμίαν-
θω, ἡς, ἡ, a. 1. sub. pass. μιανθῶ,
ἡς, ἡ.

Μιαφονέω, cæde me polluo : f.
ἡσω. à

Μιαφόνος, υ, δ ζ ἡ, homicida :
qui cæde se pollut ; in voc. ὦ μι-
αίφονε ex μιάνω, polluo, et φόνος,
cædes. Th. φένω, occido, p. m. μέ-
φωνα.

Μιάνθην, Poët. pro ἐμίανθεν,
Bæot. pro ἐμίανθησαν, 3. pl. a. 1.
ind. pass. Vel per Sync. pro μι-
ανθήτην, 3. dual. a. 1. pass. verbi
μιάνω, polluo : hinc a. 1. sub
pass. μιανθῶ, et in 3. pl. μιανθῶσι.

Μιανίς, εως, ἡ, pollutio : à μιάνω.

Μιάνῶ, f. 1. act. ejusd. verbi.

Μιάρος, ρά, ρόν, pollutus, sceles-
tus, dirus, flagitiosus, obscanus :
ab eod. Th.

Μίασμα, ἄτος, τὸ, inquinamen-
tum, contagium, piaculum, stu-
prum : et

Μιασμός, ῆ, δ, idem : et

Μιάσωρ, ορος, δ, contaminator,
cæde vel alio scelere contaminatus :
à p. pass. verbi μιάνω.

Μίγας, ἄδος, δ ζ ἡ, mistus, prom-
iscuus : à μίγνυμι.

Μίγδα, adv. mistim, promiscuè :
à præced.

Μίγδην, idem, et ab eod.

Μιγείην, ἡς, ἡ, a. 2. opt. pass.
et μιγείς, εντος, in fem. gen. μιγεί-
ω, a. 2. part. pass. ab ἐμίγην, a. 2.
pass. verbi μίγνυμι, misceo : f. μίξω.

Μίγειν, Bæot. Sync. pro ἐμίγησαν,
3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ejusd.

Μιγέωσι, per Ectasin Ion. pro
μιγῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. et

Μίγη, pro ἐμίγη, 3. sing. a. 2.
pass. Ion. et

Μιγήμεναι, Att. et Dor. pro μι-
γῆναι, a. 2. inf. pass. et

Μιγῆσομαι, f. 2. pass. et

Μίγμα, ἄτος, τὸ, mistura, sarrago-
à 1. pers. perf. pass. omnia à

ΜΙΤΝΥΜΙ, seu μιγνύω, misceo.
pernisceo : pass. propè accedo, cons-
uesco, de concubitu : f. ξω, p. μέ-
γχα, a. 1. ἐμίξα, perf. pass. μέμιγ-
μαι, ξαι, κται, p. part. μεμιγμένος, ἡ,
ον, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. inf. pass.
μιγῆναι, Dor. μιγήμεναι, a. 1. pass.
ἐμίγην, paulò post. f. μεμίγομαι.

Μιγύλαι, præ. inf. act. à præced.
 Μίδης, bestiola, quæ fabas peredit; q. à μίω, edo: est et jactus tesserarum. Fuit et rex Phrygiæ di-tiss. istius nominis.
 Μίρακωθ, crater, Jer. lii. 19. μασμαρῶθ, legend. ex nonnullis editionibus.
 Μιθριδάτης, υ, δ, **MITHRIDATES**, Ponti et Bithyniæ rex: à quo exocgitatum est, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur MITHRIDATE.
 Μικρός, à, δν, Dor. pro μικρός, à, δν, parvus.
 Μικκύλος, parvulus: à μικρός.
 Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à μικρός.
 Μικροθύμιος, ὦ, f. ἴσω, animo sum pusillo: à μικρόθυμος.
 Μικροθύμις, ας, ἡ, pusillanimitas: ab eod.
 Μικρόθυμος, υ, δ, ζ ἡ, pusillanitus: ex μικρός, et θυμός, animus.
 Μικρολογία, ἰας, ἡ, oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta; cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus, tanquam magnis; sordes, avaritia: à seq.
 Μικρολόγος, υ, δ, ζ ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet; sordidus, præparcus: ex μικρός, et λόγος, verbum, ratio.
 ΜΙΚΡΟΣ, à, δν, et Att. σμικρός, parvus, qui parvi pretii est, pau-cus: compar. μικρότερος, superlat. μικρότατος vel irreg. ἑλάσσων, ἑλάχιςτος μετὰ μικρόν, pauld post: μικρόν, parvum: μικρῶ, ferè: μικρὸ δεῖν, pauld minus, penè.
 Μικρότης vel σμικρότης, ητος, ἡ, parvitas: à præced.
 Μικρόψυχος, υ, δ, ζ ἡ, pusillanitus. Ex μικρός, et ψυχή.
 Μικρός, adv. parvum: à μικρός.
 Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμίμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, misceo.
 Μικτός, ἡ, δν, mistus: ab eod. verbo.
 Μίλητος, υ, τὸ, et -ος, ἡ, nomen urbis: interpr. Lat. coccinea: à μίλτος, minium.
 ΜΙΛΗΔΟΣ, υ, δ, instrumentum quoddam artis plasticæ.
 Μίλιον, υ, τὸ, milliare; spatium mille passuum: vox Lat. Matt. v. 42.
 Μιλητήφης, ἑός, δ, ζ ἡ, minio illitus, vel lectus, miniatius: ex μίλτος, υ, δ, minium, et ἐλέφω, ungo.
 Μιλοπαῖρος, υ, δ, καὶ ἡ, rubras habens genas, vel proras: ex μίλτος, minium, et παρὰ pro παρὰ, ἄς, ἡ, gena. Poët. prora navis.
 ΜΙΛΤΟΣ, υ, ἡ, minium; rubrica, rubigine segetum.
 Μιλτώ, -ῶ, f. ὥσω, minio infico: à præced.
 ΜΙΦΑΙ, ὦν, αἰ, et μιλφωσις, defluvium pilorum palpebræ.
 Μίω, Dor. per Apocopen pro Μίλωνι, Miloni.
 ΜΙΜΑΪΚΨΑΛΟΝ, υ, τὸ, fructus arbuti, fragum.

Μίμαρτα, acc. sing. à
 Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.
 ΜΙΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, vel μίμαρκυς, υος, ἡ, farcininis genus.
 ΜΙΜΕΨΟΜΑΙ, -ῶμαι, imitor; cum acc. præ. inf. pass. μιμῶσθαι, f. med. μιμήσομαι, p. pass. μιμήσμαι, σαι, ται.
 Μίμημα, ἄτος, τὸ, imitamentum: à μιμήμαι.
 Μιμήσαντρο, imitentur: 3. pl. a. 1. opt. m. μιμήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μιμήσομαι.
 Μίμησις, εος, ἡ, imitatio: et Μιμητής, ῆ, δ, imitator: à perf. pass. μιμήσομαι.
 Μιμητικός, ἡ, δν, imitandi peritus: à præced.
 Μιμητός, ἡ, δν, imitabilis: à p. pass. verbi μιμήσομαι.
 Μιμνάζω, permaneo, præstolor, exspecto; à μένω.
 Μιμνάσκετο, Dor. et Ion. pro ἐμνήσκετο, recordabatur; 3. sing. imperf. pass. verbi μιμνήσκω, quod vide.
 Μίμνει, manet; 3. sing. præ. ind. μίμνω. Poët. pro μένω, maneo.
 Μιμνήσκω, facio recordari, maneo: præ. imperat. μίμνησκε: mutuatur sua tempora à Th. μνῶσμαι, f. μνήσω, p. μέμνηκα, præ. med. μμνήσκομαι, recordor, memini; perf. pass. μίμνημαι, memini; a. 1. pass. ἐμνήσθημι, et in 1. pl. ἐμνήσθημεν, a. 1. m. ἐμνήσθημεν, ω, ατο.
 Μίμνον, manebant: 3. pl. imperf. act. Ion. μίμνοντι, Dor. pro μίμνονται, 3. pl. præ. verbi μίμνω, idem quod μένω, maneo: præ. part. μίμνων.
 Μιμνόντεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro μίμνονται: præ. part. μίμνων, -οντος: à
 Μίμνω, maneo, permaneo, exspecto, sustineo: à μένω.
 Μίμος, υ, δ, ΜΙΜΟΣ, imitator, histrio. Th. μιμῶμαι, imitor, Angl. MIMIC.
 Μίμω, ὄος, contract. ῆ, ἡ, simia: quia μίμναι actiones hominum.
 ΜΙΝ, ἴψωμ, ipsam: alicubi et ἴψος, ἴψας; quasi ab ζ, inusit. cujus acc. ζ, v. Ionicè præpos. ζῖν facit; μ autem Dor. ζῖν.
 ΜΙΝΘΑ, seu μίνθη, ης, ἡ, ΜΕΝ-ΘΗ, herba.
 Μίνθος, υ, δ, stercus.
 Μινθᾶν, gen. Dor. pro Μινθᾶν: à Μινθά, nom. propr. urbis Thessaliciæ. Et Μινθᾶ Argonautæ dicuntur.
 Μινθία, ας, ἡ, eadem quæ et Μινθᾶ: vide præced.
 Μινύθει, minuit; 3. sing. ind. præ. et
 Μινύθει, 3. sing. sub. præ. à Μινύθω, minuo, marcesco. Th. μινύθω, parvus: Angl. TO MINCE.
 Μίνυθα, adv. paululum: et hinc Μινυνθάδιος, υ, δ, ζ ἡ, brevi tempore durans: à
 ΜΙΝΥΨΟΣ, à, δν, Eustath. Att. dici vult pro μικρός, parvus, exilis. Μινύριζε, præ. imperat. act. à

Μινυρίζω, exili voce lamentor: à μινυρός, idem quod Th. μινύθω, parvus.
 Μινυρομαι, querula voce loquor vel cantillo: ab eod.
 Μινυρόριος, υ, δ, καὶ ἡ, qui brevis est temporis, fluxus: ex μινύθω, et ῥα, tempus.
 Μίνως, ωος, ὁ, ΜΙΝΟΣ, nomen viri.
 Μίξις, εως, ἡ, mistio, temperatura, concubitus. Th. μίγνυμι, misceo.
 * Μιζοθάβρος, υ, δ, καὶ ἡ, semi-barbarus.
 Μιζοθάβριος, υ, δ, ζ ἡ, naturam habens virginis et animalis: à μίγνυμι, misceo, et παρθένος, ἡ, virgo.
 Μίξω, misceo: f. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, q. v.
 Μισάνθρωπος, υ, δ, ζ ἡ, osor hominum, inhumanus: ex μίσω, odi, et ἄνθρωπος, homo.
 * Μισογυρία, ας, ἡ, odium atque contemptum pecuniæ.
 Μισογάκτια, ας, ἡ, locus in convalle, in quo fit mistio aquarum ex montibus confluentium: ex μίγνω, se μίγνυμι, et ἄγκος, εος, τὸ, vallis.
 Μισογεία, Ion. pro μίσω, 3. sing. præ. sub. pass. verbi μίγνω, idem quod μίγνυμι, misceo.
 Μισογεία, præ. inf. à μίγνω, tempero.
 Μισογεία, miscebatur: 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi ejusdem.
 Μισογισοίαι, Dor. pro μισογισοίαι, miscentes: præ. part. pl. f. g. à μίγνω, idem quod μίγνυμι, misceo.
 Μισογίμνος, η, ον, præ. part. pass. ejusd. verbi.
 Μίσγω, misceo, tempero: f. ζω, p. μίμωχα, tanquam à μίγνω μίσγωμαι, coëdo, concumbo, congredior.
 Μισοί, 3. sing. præ. act. Sed Μισοί, præ. imperat. act. à Μισώ, -ῶ, odi, minus aco: imperf. ἐμίσηον, -ν, f. ἴσω, p. μεμίσηκα, a. 1. act. ἐμίσησα, a. 1. sub. μίσσηω, ῆ, η, et in 3. pl. μίσσησσι, præ. pass. μίσσηται, odio habeo: perf. pass. μεμίσημαι, perf. part. μεμίσημένος, η, ον, exotos, a, um. Th. μίστος, εος, τὸ, odium.
 Μισθηθῆς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. præced.
 Μισθήσῃ, oderit; 3. sing. a. 1. sub. act. ejusdem.
 Μιστήρῃ, ῆ, δ, osor: ab eod.
 Μιστήρῃ, ἡ, δν, odiosus, invidus: à μίστω.
 Μισθοποδοσία, ας, ἡ, mercedis persolutio, præmii retributio, pena: et Μισθοποδοτής, υ, δ, qui mercedem persolvit, præmiorum largitor: ex μισθός, merces, et ἀποδοῖμι, reddo. Th. δίδωμι, do.
 Μισθοπῶν, -ῶ, quæstum facio: ex μισθός, et ἀρνοῖμι, capio.
 Μίσθιος, -ια, -ιον, vel μισθίος, υ, δ, ζ ἡ, mercenarius. Th. μισθός.
 Μισθοδότης, α, δ, Dor. pro μισθοδότης, υ, δ, quod vide.
 Μισθοδοτήω, -ῶ, f. ἴσω, do mercedem: à

Μισθοδότης, υ, δ, mercedis dator: ex misos, et δίδωμι, do.

ΜΙΣΘΟΣ, υ, δ, merces, præmium, laborum, salarium, stipendium militum: * pæna, Callim. Vicissim, pœnæ pro misos, Salm. de usur. c. ii. p. 22.]

Μισθοφόρος, υ, δ, ζ ή, qui mercede aliquid facit, miles: ex misos, et φέρω, fero.

Μισθώω, -ω, f. ὠω, mercede loco. Med. misothoma, -ίμαι, mercede conducō. Pass. mercede conducor. Th. misos, merces.

Μισθωτός, ἄτος, τὸ, merces, sumptus, questus: à misos.

Μισθωτός, ή, δν, mercede conductus, mercenarius: ab eod.

Μισκελλος, υ, δ, sc. οἶνος, vile et nigrum vinum: et

Μισκελος, sordidus, præparcus, qui frustra etiam rejecta colligit: à ΜΥΣΚΟΙ, ων, οἰ, frustra et rejectamenta canarum, quæ everri solent; pomorum putamina.

Μισολογία, bonas literas odi, imperitium sum.

Μισολογία, ας, ή, odium literarum: à seq.

Μισολόγος, υ, δ, ζ ή, donarium literarum osor: per consequ. indoctus, imperitus: ex misos, τὸ, odium, et λόγος, in pl. λόγοι, studia literarum.

Μισοξενία, ας, ή, inhospitalitas: à Misoxenos, υ, δ, ζ ή, inhospitalis: ex misos, et ξένος.

Μισοποιέω, -ω, inimica seu hostilia facio: quæ alius odit facio: ex αἰσος, et ποίεω.

Μισοποιός, υ, δ, inimicus, infestus, hostilia faciens: ex iisdem.

Μισοπονήω, -ω, malos odi et detestor, f. ήω et

Μισοπονήτης, ας, ή, odium in sceleratos: à

Μισοπονήσος, ου, δ, ζ ή, malorum osor: ex misos, et ποιήσος.

ΜΙΣΟΣ, εος, -ος, τὸ, odium.

Μίσυλλον, ες, ε, imperf. Ion. à ΜΙΣΥΤ'ΑΔΩ, in parvas partes seco.

ΜΙΣΥ, succus in metallis concretus.

ΜΙΣΧΟΣ, υ, δ, pediculus, cui fructus et folia plantæ appenduntur: qu. ab ἰσχω, teneo.

ΜΙΤΟΣ, υ, δ, licium, filum quod staminis implicatur.

ΜΙΤΡΑ, ας, ή, MITRA, cingulum, balteus: acc. Ion. μίτρον.

Μιτροχίτων, -ωνος, δ, ζ ή, mitra tunica cingens: ex μιτρα, et χίτων, tunica.

ΜΙΤΥΛΟΣ, et μύτιλος, -λη, -λος, MUTILUS, cornibus carens.

Μιτυλήνη, ης, ή, nomen insulæ. Gr. μτυλος, interpr. Lat. mutilus.

ΜΙΤΥΣ, υος, ή, purgamentum ceræ: vox rei apiariæ.

Μιχαήλ, nomen proprium angeli, indecl. item viri.

Μιχθός, α. 1. part. pass. à μίγνυμι, misceo: qu. vide.

ΜΝΑ', ἄς, ή, ΜΝΑ', libra: varii ponderis apud diversos.

Μνάω, spondes: Poet. Pleonasm. τῷ α, pro μνά, 2. sing. pr. ind. m. verbi μνάομαι, memoro, recorder.

Μναήτιος, υ, τὸ, Dor. pro μνημίτιον, quod vide.

Μναμνεύθημεν, Dor. pro ἐμνημνεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. verbi μνημνεύω, meminî. Th. μνάομαι.

Μναμοσύνα, ας, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ή, quod vide.

Μνάομαι, -ώμαι, memoro, mentionem facio, recorder, memoro sun; item curo, operam do; et νυπτίας ambio; f. 1. med. μνήσομαι, a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο, perf. pass. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, ή.

Hinc μμνήσκομαι, recorder: ἀναμμνήσκομαι, idem: à μνάω.

Μνάσκειν, in memoriam reducere: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. et Dor. pro μνήσκειν, et hoc pro μνήσσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi μμνήσκω seu μνάομαι, recorder.

Μνάστis, memores: 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήστis: à μμνήσκω, f. μνήσκω.

Μνάσθαι, præ. inf. med. contract. pro μνασθαι: à μνάομαι.

Μνάστειρα, ας, Dor. pro μνήστειρα, ή, promuba: à μνηστήρ, monitor. Th. μνάομαι.

Μναστis, Dor. pro μνηστis, quod pro μνηστis, quod vide.

Μναστήσας, -ασα, -αν, a. 1. part. Dor. pro μνηστήσας: à μναστis.

Μνάστis, -ίος, Dor. pro μνηστis, quod pro μνήμη, memoria.

Μνάσων, -ωνος, δ, nomen viri.

ΜΝΑ'Ω, aliquid menti suggero: aliquid menti revoco; vide μνάομαι.

Μνέσθαι, Ion. pro μνείσθαι, commemorare: μνείμνος, ambiens: præ. part. m. Ion. ab eod. verbo.

Μνεία, ας, ή, mentio, memoria: à μνάω.

Μνήμα, ἄτος, τὸ, monumentum, sepulchrum: à perf. pass. ejusd. verbi.

Μνημίτιον, υ, τὸ, id. qu. μνήμη: à Μνήμη, ης, ή, memoria, mentio: à perf. pass. μνάω.

Μνημονεύω, memoriam teneo, meminî, memoro: f. εἶσω μνημνεύομαι, memoror, celebror: et

Μνημονικός, ή, δν, memoria valens; it. ad memoriam pertmens, memorabilis: à μνήμη.

Μνημοσύνη, ης, ή, memoria. Est et nom. deæ, Matris Musarum: et

Μνημοσύνη, υ, τὸ, quod nobis aliquid rei memoriam renouat, monumentum, memoria: à seq.

Μνήμων, -ωνος, δ, ζ ή, memor; item bonâ memoriâ præditus: à μνάω.

Μνησαίτρο, Ion. pro μνήσαιτρο, 3. pl. a. 1. opt. m. et

Μνήσασα, recordata: a. 1. part. act. f. g. et

Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. à μνάω.

Μνήσσαι, meminî: Ion. pro μνήστis, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusdem.

Μνησθείς, a. 1. part. pass. ab ἐμνήσθην, verbi ejusdem.

Μνησθε, 2. sing. a. 1. sub. pass. μνήσθητε, et in 2. pl. μνήσθητε, a. 1. imperat. pass. μνησθηταί, a. 1. inf.

μνησθήσομαι, f. 1. pass. verbi ejusd.

Μνηστικέω, -ω, mali vel injuriarum acceptarum memor sum: et

Μνηστικακία, ας, ή, injuriarum memoria: à

Μνηστικός, υ, δ, ζ ή, injuria acceptæ memor: ex μνήσις, et κακός, malus.

Μνήσομαι, memor ero: f. 1. m. et

Μνησμέβ' pro μνησμέβα, 1. pl. f. 1. m. verbi μνήσομαι.

Μνησέω, νυπτίας ambio, sumptus, concilio, comparo: f. εἶσω, μμνήσευκα, pres. pass. μμνησέομαι, desponsator, quod est mulieris, cum dat. perf. pass. μμνήσευμαι, perf. pass. part. f. g. μμνησέμενη, ης, ή, desponsata, a. 1. pass. ἐμνήσευθην, a. 1. part. pass. μμνησθείς, εἶσα, ἐν' à μνήστis, sponsus.

Μνησέω, -ω, f. ή, id. ac præced.

Μνησθή, ης, ή, sponsa, nupta: à μνήστis.

Μνηστήρ, -ήρος, δ, procius, candidatus, qui aliquid odit: à μνάομαι.

Μνήστis, -ίος, et -εος, ή, memoria, recordatio, mentio: ab eod.

Μνήστis, ή, δν, desponsatus: ab eod.

Μνήστis, υος, ή, conciliatio seu petilio uxoris: ab eod. Unde

Μνήστis, opor, δ, peritus; qui nuptiarum arrhabonem dedit.

* Μνιαρδός, -ρά, -ρόν, muscosus. μνιαρδίο τάρπιος, lupetis musci instar mollis, Epig. ab Suid.

ΜΝΙ'ΟΝ, υ, τὸ, muscus, alga.

Μνίω vel μίω, edo.

ΜΝΟΥ'Σ, μνούσ, δ, prima lanugo, pilus tener: à μνίον, quia est ut muscus.

Μνώω, Ion. pro μνώου, præ. imperat. pass. à

Μνώομαι, Poët. pro μνώμαι, recorder, mulieris nuptias ambio.

Μνώοντο, 3. pl. imperf. verbi præced. Ion. et Poët. pro ἐμνώοντο.

ΜΟΓΓΟ'Σ, υ, qui obtusâ est voce.

Μογερός, -ρά, -ρόν, laboriosus, ærummosus.

Μογεύμεν, Dor. pro μογέμεν, laboramus; 1. pl. præ. à

Μογέω, -ω, ærummas patior, laboro, labore fessus sum, doleo; f. ήω. Th. μόγος, labor.

Μογήσας, -αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

Μογιλάλια, ας, ή, hesitantia in verbis, difficultas loquendi: à

Μογιλάλος, υ, δ, ζ ή, difficultè loquens, hesitans, cui est lingua impedita: ex μόγος, ægrè, et λαλία, loquor.

Μόγος, adv. vix, ægrè: à

ΜΟΤΟΣ, ου, δ, labor, ærumna. Poët.

Μογοστόκος, υ, δ, ζ ή, partus laborem suscipiens, circa partum laborans: Epith. Lucine, circa τόκος μογίστα, ut quæ parturientibus assistit: ex μόγος, et τέκος, pario.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, υ, δ, MODIUS: men-

aura aridorum. Migravit vox à Græciâ in Latium.

ΜΟΨΑΞ, ἄκος, δ, verba.

ΜΟΨΟΣ, υ, δ, labor; item bellum, pugna, tumultus, terror.

Μόψων, -ωνος, δ, verba; vilis; navigator, garrulus; superbus: à μόψαξ.

Μόψωνικός, ἡ, δν, insolens, superbus: à præced.

Μοί, mihi: dat. sing. ἄν ἐγώ, ego.

Μοιμάω, et μοιβάλλω, contraho labia: à μύω.

Μοῖρα, as, ἡ, pars, portio; gradus, seu pars circuli in caelo; certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus; sors, conditio: officium, munus; honor; pretium; oraculum, aut alius monitus divinus; fatum, secundum aquæ ac adversum; fatum, lethum: Μοῖραι, Parca. Th. μέρω, divido, sortior: p. m. μέρορα.

Μοῖρα, fut. ἦσω, distribuo, partior: à præced.

Μοιρηγνής, εὖος, δ ζή ἡ, felici fati natus: ex μοῖρα, fatum secundum, et γίνομαι, nascor.

Μοιρῖδιος, -ία, -ιον, Poët. fatalis: à μοῖρα.

Μοῖσα, as, Dor. pro Μῦσα, ης, ἡ, Musa.

Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μοσῶν. Μοισαῖος, -αία, -αῖον, Poët. et Dor. pro Μωσαῖος, à Μοῖσι factus et paratus.

Μοιχαγρία, -ων, τὰ, quæ is persolvit qui in adulterio comprehensus est, vel quæ in comprehensione machorum persolvuntur: ex μοιχὸς, et ἄγρα, captura.

Μοιχῆλις, ἴδος, ἡ, adultera, adulterium. Th. μοιχός.

Μοιχόμοι, -οῦμαι, sum adulter, adulterium committo: [*μοιχῶμαι ἐπ' ἀβήν, Mar. x. 11. adulterium committit in illam, ut Jcti Latini loquuntur.] f. med. ἴσσομαι, p. pass. μοιχῶμαι, ab eod. Th.

Μοιχῶς, ἄδος, ἡ, adultera: à μοιχός.

Μοιχεία, as, ἡ, adulterium: à μοιχέω.

Μοιχευθεὶς εἶσα, ἐν, adulteratus; a. 1. part. pass. à seq.

Μοιχεύω, stupro, violor, adulter, sum, machor; f. εἶσω, p. μοιχέωκα, a. 1. ἐμοιχέωσα: à μοιχός.

Μοιχίδιος, -ία, -ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus: et

Μοιχικός, ἡ, δν, adulterinus, in adulterium pronus: à

ΜΟΙΧΟΣ, οἰ, δ, ΜΕΧΗΧΟΣ, adulter: q. à μῆ, et εἶσω.

ΜΟΑΓΟΣ, οἰ, δ, Ἐολ. βολγός, BULGA, saccus coriaceus, culeus; item deceptor. Est etiam id. ac tempus mulgendi.

ΜΟΑΕΨ, seu μόλω, venio, vado, curro: hinc μόλων, a. 2. part. act.

Μολιβάια seu μολιβάινα, ης, ἡ, pila, seu massa plumbea.

Μολιβάδιος, -ία, -ιον, contract. μολιβάδιος, ἡ, δν, et μολιβάδιος seu μόλιβδιος, -ιν, -ινον, plumbens: à ΜΟΨΑΙΒΑΟΣ seu μόλυβδος, ον, δ, plumbum, q. à μόλις εἰς βιάδος.

Μόλιθος seu μόλιθος, ον, ἡ, idem quod μόλιθος, Hom. II. λ', 237.

Μόλις, adv. εἰς: idem quod μόγεις. Th. μόλος, labor.

ΜΟΛΟΒΡΟΣ, -ρά, -ρον, vorax, gulosus: qu. μόλων ἐπὶ βορᾶν.

ΜΟΛΟΨΟΥΡΟΣ, herba nomen.

Μολοῖσα, profectus: Dor. pro μόλῳσα, a. 2. part. f. g. à μόλιω, quod vide.

ΜΟΨΑΟΣ, υ, ὁ, labor, pugna, fremulus.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ, υ, δ, ΜΟΛΟΣΣΟΣ: pes metricus, tribus syllabis longis constans: incola Molossidis, regionis Epiri.

Μολόχ, ὁ, nomen idoli, indecl. Hebr. interpr. Lat. regians.

Μολπή, ἡς, ἡ, cantilena; dat. sing. μόπη: à μέλω, cano; p. m. μίλωπα.

Μολιβάδινα, et μόλυβδος, vide in μόλιβάδινα.

ΜΟΛΥΨΩ, inquino, contamino, polluo, dicitur et de coloribus, inficere, tingo: f. ἴνω, a. 1. ἐμόλυνω, p. μεμόλυκα, p. pass. μεμόλυμαι, et Att. μεμόλυμαι, a. 1. pass. ἐμόλυθην, ης, η.

Μολυσμός, ἡ, δ, et μόλυψος, ἡ, contaminatio: à μόλυψω.

Μόλω, venio, à μόλιω.

Μολών, a. 2. part. act. præced.

Μομφία, ἄς, Dor. pro

Μομφή, ἡς, ἡ, querela, reprehensio: à p. m. μέμορφα, verbi μίμορμαι, incuso.

Μονομῦκία, as, ἡ, Poët. crs desultoria, seu agitatio, equorum quæ fit uno freno: ex μόνος, solus, et ἀμυξ, uox.

Μοναρχία, monarchiam obtineo, regno: et

Μονάρχης, υ, ὁ, monarcha, rex: à μόναρχος.

Μοναρχία, as, ἡ, ΜΟΝΑΡΧΙΑ, unius dominatus: à μοναρχία.

Μοναρχικός, ἡ, δν, ad monarchiam seu monarchiam pertinens, monarchicæ favens: à præced.

Μόναρχος, υ, ὁ ζή ἡ, qui solus imperat: ex μόνος, solus, et ἀρχή, imperium.

Μόνος, ἄδος, ἡ, unitas: à μόνος.

Μοναστήριον, ου, τὸ, monasterium: Angl. A MONASTERY.

Μονιχός, ἡ, δν, solitarius, unicus: ΜΟΝΑΧΟΣ: Angl. contract. MONK. Th. μόνος, solus.

Μονή, ἡς, ἡ, et Dor. μόνα, mansio, habitatio. Th. μένω. Sed

Μόνη, ης, ἡ, sola; à μόνος.

Μόνιμος, υ, ὁ ζή ἡ, stabilis: à μένω, maneo: p. m. μέμονα.

Μονός, ἡ, δ, solitarius, solitudines captans: et sumitur pro porco agresti. Th. μόνος, solus.

Μονοβῶμων, ονος, Dor. pro μονοβῶμων, ὁ ζή ἡ, qui singularem habet incensum: ex μόνος, et βῶμων, eo.

Μονογενής, εὖος, δ ζή ἡ, unigenitus: ex μόνος, solus, et γένος, generis. Th. γίνομαι, vel γίνομαι, nascor.

Μονοκόρον φυτόν, planta unicam habens truncum: ex μόνος, et ὄρπω, decerpo.

Μονοειδής, -είος, δ ζή ἡ, uniformis, uniusmodi: ex μόνος, et εἶδος, eus, τὸ, forma. Th. εἶδω, video.

Μονοβόλιος, υ, ὁ ζή ἡ, unam zonam habens, excellens bello, turmarius.

Μονοήμερος, υ, ὁ ζή ἡ, qui unius est diei: ex μόνος, et ἡμέρα, dies.

Μονοκέρως, ωτος, ὁ ζή ἡ, unicornis, animal unius cornu.

Μονοκρηπίς, ἴδος, δ ζή ἡ, qui unicam crepidam seu calcem habet: ὁ μόνην κρηπίδα ἔχων: ex μόνος, et κρηπίς, ἡ, basis, pes, &c.

Μονομάχῳ, fut. ἦσω, singulari certamine pugno: à μονομάχος.

Μονομάχια, as, ἡ, singulare certamen, duellum, gladiatoris cum gladiatore congressus: à μονομάχια.

Μονομάχος, υ, ὁ ζή ἡ, singulari certamine pugnans, gladiator: ex μόνος, et μάχη.

Μόνον, adv. [* ante verbum, at-tamen:] solim, solimmodo: à

ΜΟΝΟΣ, η, ον, solus, unius, desertus, separatus, celebs, viduus.

Μονότροπος, υ, ὁ ζή ἡ, unius modi, solitarius, celebs, austerus, contumax: ex μόνος, et τρόπος.

Μονόφθαλμος, υ, ὁ ζή ἡ, luscus, altero oculo captus: ex μόνος, et ὄφθαλμός, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

* Μονοχίτων, ονος, ὁ ζή ἡ, unam tunicam habens, D. S. ex μόνος, et χιτών.

Μοιψάφος, Dor. pro μονόψφος, υ, ὁ ζή ἡ, qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet. Th. ψήφος, υ, ἡ, calculus, suffragium.

Μονώω, solum relinquo, destituo, ad unum redigo: f. ὠσω, p. μεμόνωκα, perf. part. pass. f. g. μεμονώμενι, sola relicta, a. 1. pass. ἐμονώθη. Th. μόνος.

Μονώθεις, εἶσα, ἐν, solus, relictus: a. 1. part. pass. et

Μονωθήναι, a. 1. inf. pass. verbi μονώω.

Μοιώνυξ, sive μώνυξ, ὕχος, ὁ ζή ἡ, solidus habens ungulas: ex μόνος, solus, et ὄνυξ, unguis, ungula.

Μοιότατος, η, ον, maximè solus: superlat. à μόνος, solus.

ΜΟΡΕΨ, as, ἡ, ΜΟΡΟΣ, arbor.

Μορέψ, f. ἦσω, Poët. interficere: à μόρος, mors, q. v.

Μόρμος, idem quod μόρμος, υ, ὁ ζή ἡ, fatalis, q. v.

Μόριον, υ, τὸ, particula, portunculus; item membrum genitale seu pars quæpiam corporis; dim. à μόρος, portio.

Μοροδέκτειον, vel -εῖον, υ, τὸ, lurva. Th. μορῶ, ἡς, ἡ, mulier horrenda.

Μοροδέκτειον, terreo: à μορῶ.

Μορρός, terrificus, terror inanis, Hes.

Μορμόροια, ferverescentem; acc. sing. part. præc. à

ΜΟΡΜΥΨΑ, ΜΟΡΜΥΡΟ, inundo: qu. à μόρω, fluo.

ΜΟΡΜΩ, ἄς, ἡ, *strix, mulier horrendā facie, larva*. Est etiam *Mormo*, adv. pro φεῶ.
Μόρφαί, a. I. inf. act. et **Μόρφω**, abstergam: f. I. act. verbi μορφήω seu μόρφυμι, pro ὀμόρφυμι, abstergo.
Μορφία, ἔσσοα, ἔνν, *fatalis, exilium*: à μόρφω.
Μόρφοι, υ, τῶ, *mortui, fructus quidam*.
Μόρφοι, υ, ὅ, *portio, fatum, MORS*. Th. μορφήω, dividō, sortior; p. m. αἰμαρτα. Μόρφοι δίδονται τινὶ, necem alicui inferre.
ΜΟΡΦΟΘΕΟΣ, υ, ὅ, *lapis quidam Ægyptius, ad vestes dealbandas*.
Μόρτος, υ, ὅ, ἡ, *fatalis*: legitur et ὀρμος: à μόρφο, fatum. Th. μορφήω, sortior.
ΜΟΡΥΣΣΩ, inquino, fædo; f. ἴω, p. χα.
Μορφαῖ, ἄς, Dor. pro μορφή et **Μορφάεις**, Dor. pro μορφήεις, εντος, formosus.
ΜΟΡΦΗ, ἡς, ἡ, et Dor. μορφαῖ, ἄς, **FORMA**, species, statura corporis.
Μορφόσιο, gen. Ion. à **Μορφνός**, ἡ, ὄν, idem quod ὀρφνός, obscurus, tenebrosus, flavus, fulvus. Th. ὀρφη, tenebra, obscuritas.
Μορφώω, -ῶ, **FORMO**: fut. ὠσω, perf. μεμόρφωκα, perf. pass. μεμόρφωμαι, a. I. pass. ἐμορφώθη, a. I. sub. pass. μορφωθῶ, ἡς, ἡ. Th. μορφή.
Μορφώμα, ἄτος, τὸ, *forma, species, sonitum, spectrum*.
Μορφώσις, εως, ἡ, *formatio, figuratio, species*: à perf. pass. verbi μορφήω.
ΜΟΣΣΥΝ, ὄνος, ὅ, *turris, propugnaculum*.
Μοσχάριον, υ, τὸ, *vitulus*: et **Μόσχος**, υ, ὅ, ἡ, *vitulinus*: à μόσχος.
Μόσχωμα, ἄτος, τὸ, *surculus, qui ex arbore dempsu plantatur, tenella planta*: à p. pass. seq.
Μοσχέω, f. ἔσω, *surculus ex arbore dempsu planto*: à μόσχος.
Μοσχίον, υ, τὸ, *diminut. à μόσχος, vitulus*.
Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum facio, conflo*: f. ἴσω, p. μεμοσχοποίηκα, a. I. ἐμοσχοποίησα ex μόσχος, et ποίεω, facio.
ΜΟΣΧΟΣ, υ, ὅ, ἡ, *vitulus*; item *ramus novellus*; item **MOSCHUS**, vel **MUSCUS**, odoramenti genus.
Angl. musk. μόσχω, Dor. pro μόσχω, et μόσχος, Dor. pro μόσχος. Est et **Μόσχος**, υ, ὅ, **MOSCHUS**, nom. propr.
ΜΟΤΟΣ, ὅ, ὅ, *lignum quod vulneribus inditur*.
Μοτώω, *inmitto linamentum in vulnera*: à πράξει.
Μότωσις, εως, ἡ, *linamentorum in vulnera impositio*: à perf. pass. πράξει.
Μουναῖ, adv. seorsum, singularit, solūm: à μῆνος, pro μόνος, solus.

Μούναχος pro *μόναρχος, qui totus imperat*.
Μουναρχία, et Ion. -η, pro *μοναρχία, monarchia*.
Μουνογενής, ἴος, ὅ, ἡ, *unicus, unigenitus*: pro *μονογενής*.
Μουνοκόλων οἶκημα, *domus unius configurationis*: ex μῆνος, et κῶλον, membrum.
Μουνολίθος, υ, ὅ, ἡ, *ex unico saro factus, vel ex lapide solium constans*: ex μῆνος, et λίθος, lapis.
Μουνομάχισ, singulari praelio dimico: idem ac *μονομαχίω*.
Μούνος, Poët. pro μόνος, solus: nom. pl. μούνοι.
Μουνοσφύης, ἴος, -ῆς, ὅ, ἡ, *qui unius est naturæ, simplex*: ex μῆνος, quod vide, et φύω, nascor.
Μουνώ, -ῶ, f. ὠσω, pro *μουνώ*.
ΜΟΥΝΥΧΙΑ, ας, ἡ, **MUNYCHIA**; portus Atheniensium: à *Monychia*, quod Dianæ cognomen.
Μουνοχῆρον, ὄνος, ὅ, *meusis primus vernus Atheniensibus*; quia in eo sacra fiebant Dianæ: à πράξει.
ΜΟΥΣΑ, -ης, ἡ, **MUSA**: μουσῶν, gen. pl. Æol. et μουσῶν, Dor. pro μουσῶν. Hinc **Μουσῆον**, υ, τὸ, **MUSEUM**, locus Musis et studiis destinatus: à πράξει.
Μουσίω, cantu contendō: ab eod.
Μουσική, ἡς, ἡ, **MUSICA**, sc. τέχνη, ars: à **Μουσικός**, ἡ, ὄν, **MUSICUS**. Th. μῦσα.
Μουσικῶς, adv. musicè, elegantèr: à πράξει.
Μουσίαιδεν, Poët. et Dor. pro μουσίξει, canere.
Μουσογενής, ἴος, ὅ, ἡ, *Musæ genitus*.
Μουσοπόλος, υ, ὅ, ἡ, *Musarum famulus, poeta; Musis conveniens*.
Μουσῖν, Attici dicunt pro μῦσῖν.
Μοχθέντρας, Dor. pro *μοχθέντρας*, acc. pl. part. præ. à **Μοχθέω**, -ῶ, *laboro*: f. ἴσω, præ. inf. μοχθέω. Th. μόχθος, labor.
Μοχθηρῶν, pl. num. n. g. à *μοχθηρός*.
Μοχθηρότα, ας, ἡ, *malitia, improbitas*: à *μοχθηρός*.
Μοχθηρόμαι, -ῆμαι, *laboro*: ab eod.
Μοχθηρός, οὐ ρόν, *laboriosus, calamitosus, malus, improbus*: à μόχθος.
Μοχθησαντι, dat. sing. a. I. part. act. verbi μοχθέω, laboro.
Μοχθίζοντι, laborant: Dor. pro *μοχθίζουσι*, 3. pl. præ. ind. à **Μοχθίζω**, idem quod *μοχθέω, laboro*: à **ΜΟΧΘΟΣ**, υ, ὅ, *labor, molestia*.
Μοχλέω, μοχλέω, et -ῶ, *recte acillo, vel notico*: à **Μοχλός**, υ, ὅ, *rectis*; idem quod ὀχλέω. Th. ὀχλέω, moveo.
Μόψος, υ, ὅ, *nomen propr. viri*.
ΜΥ, *strepilis vocula*.
Μύαξ, ἄκος, *mytilus*. Th. μῦς, μύδος.

Μύαξ, acc. pl. à μῦς, μύδος, ὅ, *mus*.
Μύγαλη, vel *μυγαλή*, vel *μυογάλη*, ἡ, ὅ, *mus araneus*: qui ix μύδος ἡ γαλή, γίνεται. Th. γαλήν, vel γαλή, *felis, item mustela*.
Μύγμυς, ἄ, ὅ, *sonus qui labris occlusis è naribus emittitur*. Th. μύζω.
ΜΥΔΑΪΖΟΜΑΙ, *aversor, abhorreo*; qu. claudendo oculos: à μῦω.
Μύδατρω, f. ἔνω, *humecto*.
Μύδαλιος, ἴα, ἴον, *madidus, nimio madore vitatus*: à **ΜΥΔΑΪΩ**, **MIDEO**, *nimio madore et uligine vitior, putresco*; f. ἴσω, p. κα. Hinc per *Apocopen* fit *Angl. mud*.
Μύδασις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore*: à πράξει.
Μύδος, **MUTUS**: à μῦω, *labra claudō*. Sed **Μύδος**, υ, ὅ, *virus, virosus humor*.
Μυδῶσαν, Poët. pro *μυδῶσαν*, acc. sing. part. præ. f. g. verbi μύδωω, q. v.
ΜΥΔΡΑΪΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium*; ducamur à *μύδω*.
ΜΥΪΠΟΣ, υ, ὅ, *ferrum ignitum*.
ΜΥΔΩΝ, ὄνος, ὅ, *caro fungosa in ulcere fistuloso*: à *μυδῶν*, *putrescere*. Sed **Μύδων**, ὄνος, ὅ, **MYDON**, nom. propr. acc. *Μύδωνα*.
Μυελδέσις, ἔσσοα, ἔνν *medullulosus*. à **ΜΥΕΛΟΣ**, ἄ, ὅ, **MEDULLA**.
Μυελῶ, -ῶ, f. ὠσω, *medullā impleo*.
Μύες, nom. pl. à μῦς, -ῆς, ὅ, *mus*; voc. ὀ μῦ, gen. pl. μῦδων, dat. pl. μύεσσιν.
ΜΥΕΪΩ, *instituo in sacris, initio, doceo quæ ad sacra pertinent*; f. ἴσω, p. κα.
Μυζῶω et **μυζέω**, *sugo, exprimo*; à μύζω.
ΜΥΖΩ, f. ὠσω, *proprie, premo, compressum teneo, MUSSO, clausis labris sonum è naribus emitto*; item *sugo*.
Μύθεαι, Ion. pro *μύθη*, 2. sing. præ. sub. med. verbi *μύθομαι*, pro *μυθόμαι*, dico. Th. μῦθος, verbum.
Μυθεῖσθε, 2. pl. *μυθεῖται*, 3. sing. præ. med. *μυθεῖσθαι*, præ. inf. à **Μυθόμαι**, dico, loquor, narro, confabulor. Th. μῦθος, sermo.
Μυθεύω, f. ἔσω, *fabulosè narro, fingo*: ab eod. Th.
Μυθησαίμην, dixero, a. I. opt. m. et **Μυθησασθαι**, a. I. inf. m. et **Μυθησατο**, 3. sing. a. I. med. Ion. ab *ἐμυθησαίμην*, ω, ατο, verbi *μυθέομαι*, loquor.
Μυθίζουσα, Dor. pro *μυθίζουσα*, dicens: præ. part. f. g. à **Μυθίζω**, dico; item *missilo*. Th. μῦθος, verbum.
Μυθολόγος, f. ἴσω, *fabulæ narro, fabulosè narro, fabulosè celebra*

Ex μῦθος, fabula, et λέγω, quod λέγω, dico.

Μυθολογία, ας, ἡ, fabularum narratio, fabulosa, narratio: à præced. Hinc Angl. MYTHOLOGY.

Μυθολογία, ἡ, δ, ζ, ἡ, fabule conditor: ex μῦθος, fabula, et ποίω, facio.

ΜΥΘΟΣ, υ, δ, verbum, oratio, sermo; fabulæ: quasi à μύω. Hinc Angl. ΜΟΥΤΗ.

Μυθολόγος, eos, δ, ζ, ἡ, fabulosus. Th. μύθος.

ΜΥΓΓΑ, ας, ἡ, MUSCULA; qu. à μύγω, murmurio; gen pl. μυγῶν, Dor. pro μυγῶν.

ΜΥΚΑΛΩ, ΜΥΓΙΟ, βοσ; f. άσω, et ἔσω, a. 2. ἐμυκον, et Ion. μύκον à sono boum factum, qui est μῦ.

Μύκε pro ἐμυκε, Ion. 3. sing. a. 2. præced.

Μύκημα, άτος, τὸ, mugitus: à μυκάω, mugio.

Μυκήθηθην, adv. ex Mycenis.

Μυκήθηδος, mugitus: à μυκάω.

Μύκηρος, vel μύκηρος, υ, δ, angydala.

ΜΥΚΗΣ, ητος, vel υ, δ, fungus: item summa gladii pars; quæ est in ipso manubrio.

Μύκηται, ἡ, mugitus: à μυκάω.

Μυκήται, mugientium: gen. pl. Dor. pro μυκητών' à

Μυκητής, ε, δ, mugiens: à μυκάω.

ΜΥΚΑΑΙ, ου, ai, seu μύκλοι, oi, linee nigre, quæ in asinorum collis et pedibus sunt.

Μύκον, Ion. pro ἐμυκον, crepuculit, 3. pl. a. 2. act. verbi μυκάω.

ΜΥΚΤΗΡ, ηρος, ἡ, naris, nasus, proboscis; q. à μύσσω, emungo.

Μυκτηρισμὸς, ε, δ, subsannatio, irrisio: à μυκτρίζω.

Μυκτηριστής, ε, δ, subsannator, irrisor: ab eod.

Μυκτρίζω, naso suspendo, irritado, contemno; f. ἔσω, p. μεμυκτρήσω, a. 1. ἐμυκτρήσω. Th. μυκτῆρ,

λαζ, άκος, ό, lapis molaris. Th. μύλη.

ΜΥΛΗ, ης, ἡ, MOLA. Hinc Angl. MILL.

Μύλιω, dentes concutio præfrige, strido dentibus: à præced.

Μυλῆκος, ἡ, dv, molaris, -e. Th. μύλη, mola.

Μυλώνατες, Poët. pro μυλωῶνες, nom. pl. præ. part. act. verbi μυλιάω, q. v.

Μυλλάς, άδος, ἡ, meretrix; qu. à μύλλω, permolo.

ΜΥΛΛΟΣ, ε, curvus, tortuosus; qu. à κλλάς. Est verò

Μέλλος, υ, δ, MULLUS, piscis qui et τρίγλα.

Μύλλω, ore aliquid significo et velut inno; et Poët. pro molo et subagito sunitur. Th. μύλη.

Μυλοειδής, ίος, δ, ζ, ἡ, similis lapidi molaris: ex μύλος vel μύλη, mola, et είδος, τὸ, species. Th. είδω, video.

Μύλος, υ, δ, ilem quod μύλη, mola in pl. μυλῶι, dentes molares.

Μύλων, άκος, et μύλωρ, άνος, ό, pistrinum. Th. μύλη.

Μύρα, άτος, τὸ, edulium ex carnis et sanguine.

Μύρ, murem, acc. sing. à μύς, μύδος, ό, mus.

Μυρόδς, ἡ, dv, mutus; ό, μη άδωρ, Etym. malim. à μύω.

Μύρη, ης, ἡ, προσάσις, execusatio, prælectus, mora: à

ΜΥΝΟΜΑΙ, prætexto, prætendo.

ΜΥΞΑ, ης, ἡ, MUCUS, MUCOR; quia μύσσειται ο naris.

Μύξωτηρ, ηρος, ό, nasus.

Μυσοκόπος, υ, δ, ζ, ἡ, murium occisor: ex μύς, mus, et κτείνω, interficio.

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen, Gr. Lat. interpr. fundens; à μύρω, stillo fundo.

Μύρανα, ης, ἡ, MURÆΝΑ, piscis. Th. μύρος, q. v.

Μύροτο, legebat; 3. sing. imperf. Ion. verbi μύρομαι, lugeo. Th. μύρω.

Μυροψίδος, ἡ, dv, unguentarius, ad unguentarios pertinens: à

Μυροψίς, ε, δ, unguentorum coclor: ex μύρον, et ἔψω, coquo.

Μυρ' pro μυρία, nom. vel acc. pl. n. g. a. μυρίος, innumerus, infinitus.

Μυριάδες, nom. pl. à

Μυριάς, άδος, ἡ, decem milium numerus: à μύριοι.

Μυριάκις, sæpidus. Th. μυρίος.

Μυρίζω, ungo; f. ἔσω, p. μεμύρικα, a. 1. ἐμύρικα, a. 1. inf. μυρῖσαι.

Th. μύρον.

ΜΥΡΙΚΗ, ης, ἡ, MYRICA, arbor.

Μυρικίνος, ίνη, ίνον, MYRICINUS: à præced.

Μυριοπλάσιος, υ, δ, ζ, ἡ, infinite multiplicatus.

ΜΥΡΙΟΣ, ία, ίον, infinitus, innumerus, summus, extremus, maximus; pl. μυριοί, ίαι, ία, infiniti, innumeri, ut Lat. sexcenti, sercenta.

At μύριοι, ίαι, ία, decies mille, vel decem millia. Undè et composita sunt vel per infinitus sive innumerus, vel per decies mille, prout quis illa vel ex hoc, vel ex illo composita existimat; nihilque prohibet, quo minus Synecdochicè etiam τὸ μύριοι, per multos vel plurimos reddatur.

Μυρίοτης, ητος, ἡ, infinitus numerus. Th. μύρος.

Μυριαδός, ε, δ, aspersio unguentorum, unguentorum illitus: à μυρίζω.

Μύρομαζ, Dor. Æol. βύραμαζ, pro Μύρομας, ηκος, ό, ideum cum μύρομος.

Μυροδόνησσειν, dat. pl. Ion. et Poët. à

Μυροδών, ένος, ό, undè plur. Μυροδόνες, MYRMIDONES, nom. propr. militum Achill. gen. pl. Μυροδόνων.

ΜΥΡΜΟΣ, υ, ό, et μύρμηξ, ηκος, Th. μύς, mus.

ό, formica; μυρμηδών, ένος, ό, formicarum contubernium.

Μύρον, Ion. pro έμυρον, 3. pl. imperf. verbi μύρω, stillo.

ΜΥΡΩΝ, υ, τὸ, unguentum; q. à μύρω, stillo.

ΜΥΡΟΣ, υ, ό, piscis similis muræna.

Μύρα, ας, ἡ, MYRRHA. Th. μύρον, unguentum.

Μυροίτη, ης, idem quod.

ΜΥΡΤΟΣ, υ, ἡ, MYRTUS.

ΜΥΡΩ, stillo, stillo, fundo; μύρομαι, stello, ploro.

ΜΥΣ, μύδος, ό, MUS, sorex, musculus, torus, mytilus.

Μύσαν, clausurunt; Ion. pro έμύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, claudio.

* Μυσώρηης, υ, ό, detestabilis præfectus; 2. Maccab. v. 24. Ex μύσος, et άρηχί.

Μυσάρος, πά, όρν, acelestus, detestandus: et

Μυσάτρηται, abominor, aversor; f. m. έσται, p. pass. μεμύσασμαι' à μύσος.

Μύα, ας, ἡ, nomen regionis, Gr. à

ΜΥΣΟΣ, eos, τὸ, scelus.

Μύσος, ε, δ, detestandus, abominandus.

ΜΥΣΣΩ, vel -τω, Att. ΜΥΝΓΟ, emungo.

Μύσαζ, άκος, ἡ, superius labrum, et in eo nati pili; Angl. MUSTACHES: à μύω.

Μυστήριοι, υ, τὸ, MYSTERIUM, res arcana: à

Μύστης, υ, ό, sacris initiatus, MYST. Th. μύω, instituo in sacris.

Μυστικός, ἡ, dv, mysticus, cui subest mysterium.

ΜΥΣΤΙΔΗ, ης, ἡ, buccæ panis excavata, quæ pulmentum aut jus hauritur; cochlear.

Μυσέλλω, in parva seco: qu. eis μετόν έλλω, vide μυσέλλω.

Μύσρον, υ, τὸ, cochlear: à μυσίλη ΜΥΤΙΣ, ίδος, ἡ, nasus, propriè de magnis piscibus.

Μύττος, ε, quod et μύτης, nullus: q. à μύω, quia os ei clausum.

Μύτω, idem quod μύσσω.

Μυτωτόν, ε, τὸ, edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.

Μύχάτος, on, Poët. idem quod μύχιος, abstrusus. Th. μυχός, penetrale.

Μυχθίζω, suspiro, ingemisco, irrideo: à μύχω.

Μύχιος, ία, ίον, intimus, abstrusus: à

ΜΥΧΟΣ, ε, ό, penetrale, locus intimus, recessus, sinus maris, adytum.

ΜΥΩ, propriè, premo, comprimendo claudio, teneo, occludo; hinc conniveo, oculos claudio, labia comprimio; f. έω, a. 1. έμύω.

Μύων, άνος, ό, musculus; item pars quæ præcipuè habet musculos.

Th. μύς, mus.

Μωσαῖος, f. ἴσω, nihil procul
certo : ἄ
Μωσῶν, ωπος, ὁ ἄ ἡ, *convivens* :
q. d. μέγαν ὤπας, *claudens oculos,*
lusciosus.
Μωσαῖομαι, et -ῶμαι, *irrideo, illu-*
do. Th. μῶσος.
Μωσῶν, -ῶ, f. ἴσω. et *μωρίζω, f.*
ισω, idem :
ΜΩΡΚΟΣ, υ, ὁ, *fatuus irrisor* :
q. ἄ μω, *quæro, quod in aliena*
semper inquirat. Hinc Angl. *MOCK.*
Μωλάω, ὠ, *pugno :* ἄ
ΜΩΛΟΥΣ, υ, ὁ, *bellum, pugna,*
tumultus ; ædificium in fluctibus
exstructum, portus manu factus.
ΜΩΛΥ, υος, τὸ, *MOLY, herbæ*
nomen.
ΜΩΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii,*
genus alii.
ΜΩΛΥΣ, υος, seu μάλυξ, υκος,
indoctus, ignavus, tardus, remissus,
hebes.
Μωλώω, seu μωλώνω, *hebeo :* ἄ
μῶλος.
ΜΩΛΩΨ, ωπος, ὁ, *vibex, verber-*
gam in cute vestigium.
Μωμάσασθαι, Dor. et Ion. pro ἔμω-
ρῆσασθαι, 3. sing. a. 1. m. seq.
Μωμέομαι, vel μωμάομαι, *vitupero,*
reprehendo, derideo : f. m. ἴσομαι,
a. 1. m. ἐμωμήσομαι, a. 1. inf. m. ἐμω-
μήσοσθαι, a. 1. pass. ἐμωμήθημι,
a. 1. sub. pass. μωμηθῶ, ἦς, ἦ, a. 1.
sub. m. μωμήσομαι, η, ηται. Th.
μῶμος, *deducus.*
Μωμεύνομαι, præ. part. pass.
Dor. pro μωμεύομαι. Sic μωμεύνται,
Dor. pro μωμύνται, 3. pl. præ. ind.
pass. verbi μωμέομαι, q. v.
Μωμεύω, f. ἔσσω, *carpo, repre-*
hendo : idem cum μωμέομαι, et ab
eod. Th.
Μώμημα, ἄτος, τὸ, *dictum, quo*
aliquem reprehendimus seu irride-
mus ; reprehensio, irrisio : ἄ 1. sing.
perf. pass. verbi μωμέομαι.
Μωμήσοιστο, 3. sing. a. 1. opt. m.
μωμήσοσθαι, a. 1. inf. m. μωμήσο-
μαι, η, ηται, a. 1. sub. in. ejusd.
verbi.
Μωμητής, ἄ, ὁ, *vituperator, repre-*
hensor, irrisor : et
Μωμητός, ἡ, ὄν, *vituperabilis :* ἄ
3. pers. perf. pass. ejusd.
ΜΩΜΟΣ, υ, ὁ, *deducus, prob-*
rium, macula, lites, infamia. Item
ΜΟΜΟΣ, deus quidam, reliquo-
rum deorum irri or : et hinc *irri-*
sor, vituperator.
ΜΩΝ, nun, *numquid, an, utrum :*
et sequente μῆ vol ἔ, *nonne, annon.*
Μῶνος, α, ὀθ, Dor. pro μῶνος, η,
α, *solus.*
Μῶνυξ, ἴγος, per Sync. pro μῶ-
νῶνυξ, *solidas ungulas habens :* ex
βῶνος, *solus, et ὄνυξ, υκος, ὁ, ungula.*
Μῶνυχας, ejusd. acc. pl.
Μωραῖνον, *infatulo, stultè uso ; f.*
μωρήνω, a. 1. act. ἐμωρήνω, Att.
ἐμώρηνα, p. μεμώρηγκα, præ. pass.
μωροῖσθαι, *infatur, sultus fio ; p.*
pass. μεμώρημαι, a. 1. pass. ἐμω-
ράθημι, ης, η, et in sub. μωραθῶ, ἦς,
ἦ, a. 1. part. pass. μωραθῆς : ἄ μωρός.

Μωραθῆς, a. 1. part. pass. μωρα-
θῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi
præced.
* Μωρέ, Matt. v. 22. *contumax :*
vox Syriaca.
Μωρία, υς, ἡ, *stultitia.* Th. μωρός,
stultus.
Μωρολογία, υς, ἡ, *stultiloquium :* ἄ
Μωρολόγος, υ, ὁ ἄ ἡ, *stultiloquus :*
ex μωρός, et λόγος, quod ἄ λέγω,
dico.
Μωρόν, τὸ, *substantivè, stultitia :* ἄ
ΜΩΡΟΣ, ἄ, ὄν, vel μῶρος, Att.
stultus, fatuus : q. μῆ βῶν, *nihil*
videns.
Μωρός, adv. *stultè :* ἄ μωρός.
Μῶσα, υς, Dor. pro Μῆσα, ης, ἡ,
Musa.
Μωσῆς, ἄ, et Μωσῆς, ἴως, ὁ, dat.
Μωσῆ et Μωσῆ, acc. Μωσῆν, *Moses,*
nomen Hebræorum Legislatoris.
Μῶσθαι, per Sync. pro μῶσασθαι,
dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν
ἄ μῶω, quæro.
Μῶω, τὸ ἕδωρ, *agua, Hesych.*
Μωσῆς, ἄ, et Μωσῆς, ἴως, ὁ, idem
quod Μωσῆς.

N.

N LITERA decima tertia
apud Græcos ; in numeris
est *quinquaginta*, et cum lineolâ
infra positâ (v. *quinquaginta mil-*
lia.
Νασῶν, ὁ, *nomen viri indecl.*
Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans,*
Ναβῖν, ὁ, *cubiculum, thalamus :*
indecl.
ΝΑΒΑΑ, ων, τὰ, *M. ABIL. A,* in-
strumenta musica.
Ναβῆ, ἦς, ἡ, *navis.*
Ναγγαί, ὁ, *nomen viri indecl.*
Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*
Νᾶς, Dor. et Ion. pro νῆς, nom.
ἄ νᾶς, νᾶς, ἡ, *navis.*
Ναῖτης, seu ναίτης, υ, ὁ, *incola.*
Th. υἷον, *habito.*
Ναζαρεῖος, αἰα, αἶον, et Ναζαρη-
νός, ἦ, ὄν, *NAZARENUS :* item
Ναζωραῖος, υ, Act. xxvi. 9.
Ναζοῖθ', vel Ναζαρεθ', ἡ, *nomen*
urbis indecl. Heb. quod interpret.
Lat. *surgulus.*
Ναζωραῖος, αἰα, αἶον, *NAZAR-*
REUS.
Ναθῖν, ὁ, nom. Prophetæ indecl.
Hebr. quod interpr. Lat. *dedi.*
Ναθανᾶλ, ὁ, *nomen viri indecl.*
Hebr. quod interpr. Lat. *Deus*
dedi.
ΝΑΙ, adv. *NAË, profectò, imò,*
etiam : vai μὲ τῶν, &c. certè per, &c.
Ναίε, pro ἔναιε, Ion. 3. sing. im-
perf. act. verbi ναίω, *habito.*
Ναίε, *incolit.* 3. sing. ind. præ.
verbi ναίω, q. v.
Ναίεσκαι, *habitabat,* Poët. vel Ion.
Epenth. τῷ εοκ, pro ἔναιε, 3. sing.
imperf. act. verbi ναίω, *habito.*
Ναίεσσκου, ες, ε, per Epenth.
Ion. pro ἔναιεσαν, ες, ε, verbi ναί-
εσκου, idem quod ναίω, *habito.*
Ναίεσσαι, præ. part. f. g. ejusd.

verbi. Sic ναίεσκου' pro ναίεσκου,
3. pl. ind. præ. act.
Ναίεσκω, idem quod ναίω, *habito,*
incolo.
Ναίεσκωσι, Poët. vel Ion. pro
ναίεσκωσι, 3. pl. præ. ind. vel, ut
alii, Dor. pro ναίεσκωσι, ejusd.
verbi.
Ναῖν, ἡ, *nomen urbis, indecl.*
Syr. Lat. interpr. *amæni sc. agri.*
Ναῖσσα, Dor. pro νῆσσα, *habi-*
tans, præ. part. f. g. ἄ ναίω, val
οῖσι, Dor. et Æol. pro ναῖσσι, habi-
tant. 3. pl. præ.
Ναῖων, Ion. pro ἔναιον, *habita-*
bant, 3. pl. imperf. act. verbi
ναίω.
ΝΑΪΡΟΝ, υ, τὸ, *odoramentum*
quoddam, quod immiscet ungu-
entis.
ΝΑΪΩ, *habito, incolo :* ναίεσκω,
-ῶ, idem.
Νάκη, ης, ἡ, idem cum
ΝΑΚΟΣ, εος, τὸ, *pellis cum suo*
villo, vellus : qu. ἄ νάσσω, quia est
aliquid γασῶν, id est, *densè com-*
compactum.
Νάμα, ἄτος, τὸ, *flumentum, latex :*
dat. pl. νάμασι : ἄ νάω, *fluo.*
Νάω, Dor. pro ναῖν, *navem.*
ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, *patris matrisve*
soror. Angl. *NAUNT* pro *AUNT.*
ΝΑΝΟΣ, ἄ, ὁ, *NA. NUS, pumi-*
lio : hinc
Νανώδης, εος, ὁ ἄ ἡ, *pumilionis*
formam habens : ἄ præced.
Ναοί, nom. pl. ἄ νᾶς, ἄ, ὁ, *tem-*
plum.
ΝΑΟΣ, ἄ, ὁ, et Att. νεὸς, ὁ, *pro-*
priè domicilium ; templum : q. ἄ
ναίω, *habito :* hinc πρόναος, υ, ὁ,
templi vestibulum.
Ναοῦμ, ὁ, - *nomen viri indecl.*
Hebr. q. interpret. Lat. *verbum*
majestatis.
ΝΑΠΟΣ, εος, τὸ, seu νάπη, ης, ἡ,
saltus, clivus montis, locus caver-
nosus, vallis memorosa : q. ex τὸ
et φᾶος, quod *locus tenebrosus sit.*
Vel ἄ ναύ, *fluo.*
ΝΑΠΥ, υος, τὸ, *sinapi.*
ΝΑΡΔΟΣ, υ, ἡ, *NARDUS, fru-*
ex.
Ναρθηκίον, υ, τὸ, *NARTHECI-*
UM, liber medicamentarius, vas
medicamentarium : ἄ νάρθηξ.
Ναρθηκόφθορος, υ, ὁ ἄ ἡ, *ferulam*
ferens : cx φέρω, et seq.
ΝΑΡΘΗΞ, υκος, ὁ, *arbor quæ-*
dæm, ferula.
ΝΑΡΚΑΦΘΟΝ, υ, τὸ, *odoramenti*
genus, q. ex νάρδος, et kalω.
Ναρκάω, et -έω, f. ἴσω, *torpeo, ob-*
torpesco : ἄ
ΝΑΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo, piscis*
genus : item *torpor, veterinus.*
Νάρκημα, ἄτος, τὸ, et
Νάρκησις, εως, ἡ, *torpor :* ἄ p
pass. verbi ναρκάω, quod *videas.*
Νάρκησις, υ, ὁ, *nomen viri. Gr.*
NARCISSUS : et in f. g. pro
flore sumitur : ἄ νάρκη, i. e. *torpo-*
re, quem suo odore affert.
Ναρκόω, f. ὄσω, *torpore afficio,*
Th. νάρκη, *torpor.*

Ναρκώδης, εος, ὁ ζ ἡ, torpidus: ab eod.
Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio: et **Ναρκωτικός, ἡ, ὄν, torpefaciendi vim habens:** à p. pass. verbi **ναρκώω, q. v.**

ΝΑΡΤΑΔΟΣ, υ, ὁ, vasis genus.
ΝΑΡΤΗ, ης, ἡ, ΝΑΡΤΗ, planta odorata: an à **νάρθη;**

Νάσατο, Ion. et νάσσατο, Poët. 3. sing. a. 1. m. pro **ἐνάσατο**, verbi **νάω, habito, a. 1. infin. m. νάσσασθαι.** Th. **ναίω, idem.**

Νάσθη, ης, ἡ, Ion. pro ἐνάσθη, &c. a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω, habito.

Νασιώτας, α, β, Dor. pro νησιώτης, υ, ὁ, insulanus, insula incolae. Th. **νησός, υ, ἡ, insula.**

Νάσος, Dor. pro νήσος, υ, ἡ, insula.
Νάσσα, Ion. et Poët. pro ἐνασα, a. 1. ind. act. verbi νάω, pro ναίω, habito.

Νάσατο, vide in νάσατο.
ΝΑΣΩ, Γ νάσω, et νάζω, premo, comprimo, farcio: νεασμένος, re-fertus, plenus.

Νασός, ἡ, ὄν, confertus, densus: firmus, ut turre: à præced.

Ναυάγιο, q. d. τῆν ναῦν, ἄγω, navem frango, naufragium facio: f. ἡσω, p. **νεναύγηκα, a. 1. ἐναυάγησα.**

Ναυαγήσασθαι, dat. pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, avtos, verbi ναυαγέω.
Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium: et **Ναυάγιον, υ, τὸ, idem et fragmentum navis, tabulae ex naufragio:** à

Ναυάγος, ὁ, δ, naufragus: ex **ναῦς, navis, et ἄγω, frango.**

Ναυαρχέω, -ῶ, f. ἡσω, classi præsum: à **ναύαρχος.**

Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura clas-sis: ab eod.

Ναύαρχος, υ, ὁ, ΝΑΥΑΡΧΟΣ: ex **ναῦς, et ἀρχή.**

Ναύτης, ου, ὁ, ΝΑΥΙΤΗΣ, cor-rupte legitur pro

Ναυδάτης, υ, ὁ, qui navem scan-dit, nauta: ex **ναῦς, et βαίνω, scando.**

Ναυτήν, Ion. pro ναυαγέω, et Ναυτήν, Ion. pro ναυαγία, nau-fragium, calamitas: et

Ναυτήιον, Ion. pro ναυάγιον, et Ναυτήδς, Ion. pro ναυαγός, nau-fragus.

* **Ναυκληρία, ας, ἡ, nauticalium, sive navis locatio ad merces vehen-das.** Vide Salm. de usur. c. 17. p. 516. **navium gubernatio, nautica vita.** à seq.

Ναυκληρός, υ, ὁ, ΝΑΥΚΛΗΡΟΣ, navis dominus: ex **ναῦς, navis, et κληρός, sors, hæreditas.**

Ναύκαραι, ου, οί, magistratus quidam Athenienses, Reipub. prin-cipes magistratus.

Ναυκράτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui, scil. classe pollens, maris imperium ob-tinet, qui classis presidio locum ali-quem tenet, vel occupat: ex **ναῦς, et κρατήω.**

Ναυκράτωρ, οος, ὁ, qui navibus præstet, gubernator: ex iisdem.

Ναύλη, idem quod ναύλα.

Ναῦλον, υ, τὸ, ΝΑΥΛΟΝ, merces quæ pro navigatione persolvitur. Th. **ναῦς.**

Ναυλοχέω, f. ἡσω, in portu ma-neo: à

Ναυλόχος, υ, ὁ ζ ἡ, naves conti-nens: subst. statio navium, portus: ex **ναῦς, navis, et λόχος, lectus:** vel **λόχος, insidiæ.**

Ναυμᾶχέω, navule prælium com-mitto: à **ναυμάχος.**

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium: ab eod.

Ναυμάχος, υ, ὁ ζ ἡ, navali prælio aptus: ex **ναῦς, et μάχομαι, pug-ro.**

Ναυᾶχος, υ, ὁ ζ ἡ, navale præ-lium committens: ex iisdem

Ναῦν, navem, acc. sing. et Poët. νηῖν, νῆα, vel νία, à ναῦς, navis.

Ναύπακτος, υ, ὁ, ΝΑΥΠΑ-C-TUS, urbis nomen.

Ναυπηγέμενος, Dor. pro ναυπη-γόμενος, præes. part. pass. à

Ναυπηγέω, f. ἡσω, naves fabricor: à **ναυπηγός.**

Ναυπηγός, υ, ὁ ζ ἡ, fabrican-dis navibus aptus: ab eod.

Ναυπηγία, ας, ἡ, navium fabrica-tio: à **ναυπηγός.**

Ναυπηγικός, ἡ, ὄν, ad navium fa-bricationem pertinens: à præced.

Ναυπήγιον, υ, τὸ, locus ubi naves compinguntur: ab eod.

Ναυπηγός, υ, ὁ, navium fabrica-tor: ex **ναῦς, navis, et πηγνύω seu πήγνυμι, compingo, p. m. πέπγηα.**

ΝΑΥΣ, ναός, ἡ, ΝΑΥΙΣ, Ion. νηός, νηός, dat. νῆι, q. à νάω, fluo.

Ναυσιθόος, υ, ὁ, nom. viri, q. qui navi currit: ex **ναῦς, et θέω, curro.**

Ναυσίνοος, υ, ὁ, nomen viri, q. eu-jus animus est in navibus: ex **ναῦς, navis, et νόος, mens.**

Ναυσίπορος, υ, ὁ ζ ἡ, navibus per-vius, navigabilis: ex **ναῦς, et πόρος, via.**

Ναυσίστονος ὄβρις, ignominia quæ propter cladem acceptam classi ge-mitium et luctum aufert: ex **ναῦς, navis, et ὄβρις, gemitus.**

Ναυσιφόρητος, υ, ὁ ζ ἡ, Pind. qui navibus velitur: ex **ναῦς, et φέρω, fero.**

Ναύσθαμος, υ, τὸ, necnon

Ναύσθαμον, υ, ὁ, navium statio, navale; navales copiae: ex **ναῦς, navis, et σταθός, statio, quod ab ἵστημι, statio.**

Ναυσολέω, -ῶ, f. ἡσω, navem mitto, duco, rego, guberno, navi veho, per-meo, proficiscor: ex **ναῦς, et ἔλλω, mitto.**

Ναύτης, υ, ὁ, ΝΑΥΤΗΣ; pro quo Poëtæ, præsertim Tragici, ναυίτης, υ, ὁ, ΝΑΥΙΤΗΣ. Th. ναῦς, ἡ, navis.

Ναυτία, et Ion. ναυτία, ας, ἡ, ΝΑΥΣΕΑ: ναυτήσις, et ναυτοσίσις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, navis.

Ναυτιάω, et ναυσιάω, et -ῶω, ΝΑΥ-ΣΕΩ, metaph. respuo, quasi nau-seans: à **ναυτία.**

Ναυτικός, ἡ, ὄν, ΝΑΥΤΙΚΟΣ; pro quo Poëtæ, præsertim Tragici, ναυίτης, υ, ὁ, ΝΑΥΙΤΗΣ. Th. ναῦς, ἡ, navis.

Ναυτία, et Ion. ναυτία, ας, ἡ, ΝΑΥΣΕΑ: ναυτήσις, et ναυτοσίσις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, navis.

Ναυτιάω, et ναυσιάω, et -ῶω, ΝΑΥ-ΣΕΩ, metaph. respuo, quasi nau-seans: à **ναυτία.**

Ναυτικός, ἡ, ὄν, ΝΑΥΤΙΚΟΣ; rei nauticæ peritus: τὸ ναυτικόν. res nautica, copiae navales, classis: à **ναῦς, navis.**

Ναυτίλλα, ας, et Ion. ης, ἡ, navi-gatio: et

Ναυτίλλομαι, navigo, à seq.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυ-τικός, ου, ὁ, nauticus vel nauta; item **ΝΑΥΤΙΛΟΣ** piscis. Th.

ναῦς, navis.

Ναυτιόδης, εος, ὁ ζ ἡ, nauseam faciens, fustidiosus. Th. ναῦς.

ΝΑΨΘΑ, ης, ἡ, ΝΑΨΙΘΗΑ, oleum Medecæ, bitumen.

Νάω, habitare facio: a. 1. **ἐνασα, et Poët. ἐνασσα, habitare feci, col-locavi:** a. 1. pass. **ἐνάσθη, a. 1. m. ἐνασάμην, habitavi.**

Νάω, fluo; mano, scaturio.

Ναῦν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμα-χία, ἡ, navalis pugna.

Νε, in compositione negat. ΝΕ brevis Lat.

Νέα, et νῆα, Ion. et Poët. pro ναῖν, acc. sing. à ναῦς, ναός, ἡ, να-τις. Est etiam

Νέα, f. g. à νέος, quod vide

Νεάζει, juvenis est, 3. sing. ind. præes. à

Νεάζω, fut. ἄνω, juvenesco. Th. νέος, novus, juvenis.

Νεῖν, ἄνος, ὁ, item

Νεῖναιος, ου, ὁ, adolescens, audax, validus. Th. νέος, novus, juvenis.

Νεανικός, ἡ, ὄν, juvenilis; stre-nuus; audax; vehemens: comp. νεανικώτερος, superl. -ώτατος: à præced.

Νεανικῶς, adv. juveniliter; stre-nuè: à præced.

Νεανισκείω, juvenesco: à **νεανίσκος.**

Νεανίς, seu νεῖνις, ἡ, juven-cula: et

Νεανίσκος, υ, ὁ, juvenis, adole-scentulus: à **νεῖν.**

Νεάπολις, εως, ἡ, nom. urbis, Gr. quod interpr. Lat. nova urbs.

Νεῖρός, οῦ, ὄν, novus, recens, juvenis, juvenilis. Th. νέος, novus.

Νεῖς, naves, pro νῆας, accusativ. pl. Ion. à ναῦς.

Νεῖσις, εως, ἡ, renovatio, renovatio: à **νεῖω.**

Νεῖραι, habitantur, structa sunt, detracto augmento pro νεῖνται, ab eod.

Νεῖσις, Ion. Sync. pro νεῖστος, novissimus. Th. νέος, novus.

Νεῖσις, ἡ, ὄν, novatus, novalis, subst. tempus renovandi agrum: à seq.

Νεῖω, -ῶ, novo, in primis agrum: à **νεῖος.**

Νεῖλα, uter, amphora. Vox He-bræa, retenta à LXX. 1 Sam. i. 24.

Νεβρις, ἡ, ὄν, NEBRIS, hin-nuli aut cervi pellis: et indè

Νεβρισσα, serpentis genus à maculis sic dictum: à sequente Th.

ΝΕΒΡΟΣ, ὁ, ὄν, hinnulus, pullus cervi: **νεβρῶ, Dor. pro νεβρῶ, et νεβρός, pro νεβρῶς.**

Νεβρώδης, εος, ὁ ζ ἡ, Bacchi Epi-thet.

Νελασσα, exultat, læta est: vox Hebr. Job. xxix. 13.

Νειμῶν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat. *amenuis*.

Νείσθαι, redire, præs. inf. à νέωμαι, vel νέω, eo, redeo.

Νήται, Ion. pro νέη, eas, 2. sing. præs. sub. m. verbi νέομαι vel νέω, eo, redeo.

Νέεσσαι, dat. pl. Poët. à

Νέεσσι, eos, ó 3. h, recendèr acutus: ex νέος, novus, et ἀόδ, cuspis.

Νέστος, νέος, ó 3. h, qui nuper advenit: ex νέος, novus, et ἐλεύω, pro quo in præs. ἐρχομαι, venio: fut. med. Νέσομαι, a. 2. ἤλυθον.

Νεπῆς, Ion. pro νεάπας, juvenis, et

Νεπῆς, Ion. pro νεῆς, ἔτος, h, juvenula.

Νεῖ, nel; 3. sing. ind. præs. verbi νέω, neo: f. ἥω.

Νεΐαρη, ης, Ion. pro νεΐαρα, as, h, pars ima ventris.

Νεΐαρός vel νεαρός, novus, ultimus. Th. νέος, idem.

Νελατός, infimus, ultimus: per Syncopen pro νεϊότατος, superl. à νέιος pro νέος, novus, recens.

Νεκεία, ut et νεκεί, acc. pl. à νεῖκος, eos, τὸ, rixa.

Νεκείη, contendit: 3. sing. præs. ind. à νεκίω. Th. νείκος.

Νεκίεσκεν, Ion. Epenth. τὸ εκκ, Paragogeque τὸ ν, pro νεκίεσκε, 3. sing. imperf. act. verbi νεκίω, Poët. pro νεκίω, rixor: ab eod. Th.

Νεκίειν, et Ion. Paragoge τὸ σι, νακίησι, vincat, probris affecterit: 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Νεκίση, ἦρος, ó, objurgator, consiliator: à 3. pers. perf. pass. verbi.

Νεκίω, et Poët. νεκίω, rixor, objurgo: f. ἥω, et ἔσω. Th. νείκος.

Νεκίωσιν, et νεκίωσιν, Ion. pro νεκίωσι, ἐκίεσκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.

ΝΕΙΚΟΣ, eos, τὸ, rixa, jurgium, contentio; bellum: q. à νεῖ, et εἰκεν.

Νεϊλομέτρον, u, τὸ, Strabo. Vide Νεϊλοκοῦτιον.

Νεϊλος, ου, ó, NILUS, Ægypti fluvius.

Νεϊλοσκοπίον, ου, τὸ, Nili specula, eum in finem prope Memphim extructa, ut incrementa et decrementa fluvii observentur, incolis que maturè significantur, D. S. Ex Νεϊλος, et σκοπιω.

Νεϊπας, avros, qui tribuit: a. 1. part. act. νέμωτο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi νέμω, tribuo: a. 1. ἐνεμα.

Νεϊπε, vel νέμειν, tribuit: 3. sing. a. 1. Ion. pro νέμειν, ejusd. verbi.

Νεϊδοθεν, per Sync. pro νεϊαόθεν, adv. ex imo: et

Νεϊδοθι, adv. per Sync. pro νεϊαόθι, in imo fundo: à νεϊός et

Νεϊων, ης, τὸ, Ion. pro νέων, u, τὸ, novale; item adv. pro nuper: et

Νεϊός, et νεϊός, ὄ, ó, Ion. pro νέος, (sub. ἀγρός) et νεός, ager renovatus, novalis, novale: à

Νεϊός, idem ac νέος, recens, novellus: superl. νεϊότατος, novissimus, infimus.

Νεϊόσσαι, Ion. pro νέωσιν, 2. sing.

præs. sub. med. νέωσιν, Ion. pro νέωσιν, præs. imperat. med. à

Νεϊόσομαι, proficiscor: à νέω, eo.

Νεϊσονται, 3. pl. præs. ind. med. præced. verbi.

Νεϊραι, redit: 3. sing. præs. med. verbi νέομαι: à νέω, eo, redeo.

Νεϊφω, ningo, perf. med. νέωφα: à νέφω.

Νεϊφθεῖς, a. 1. part. pass. à νεϊόσομαι, redeo.

Νεκάδεσσι, mortuis, dat. pl. Ion. à Νεκός, ἄδος, h, cadaverum acer-

vorius: νεκάδες, mortui. Th. νεκρός, mortuus.

Νεκροῖδς, ἦ, ὄν, funebri: ab eod.

Νεκρομαντεία, as, h, NECROMANTIA, vaticinatio: est quidem magie seu divinationis genus, quod exercent ii, qui de rebus futuris vel verè vel simulatè mortuos

consulant: ex νεκρός, mortuus, et μάντις, vates.

Νεκρομαντεῖον, u, τὸ, vaticiniium quæ fit evocatis mortuis: ex iisd.

ΝΕΚΡΟΣ, ὁ, ὄν, mortuus, cadaver ipsum.

Νεκρῶ, occido, interimo: f. ὦω, p. νεκρῶωκα, a. 1. ἐνέκρωσα, a. 1.

imperat. act. νεκρῶσον, ἄτω, p. pass. νεκρῶμαι, perf. part. pass. νεκρῶμενος, η, or. Th. νεκρός, mortuus.

Νεκρῶθεις, ἐντος, neci datus: a. 1. part. pass. ab ἐνεκρῶθην, a. 1.

pass. verbi præced.

Νεκρῶσις, eos, h, occisio: à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΝΕΚΤΑΡ, ἄρος, τὸ, NECTAR, potus Deorum.

Νεκτάρεος, ῥέα, Ion. ῥήν, ρεον, VECTAREUS, nectaris suavitatem referens: à præced.

ΝΕΚΥΔΑΛΛΟΣ, insectum quoddam.

Νέκυς, defuncti, manes; νεκῶσιν, dat. pl. Ion. νεκῶν, gen. pl. à νέκυς, uos, idem cum νεκρός, mortuus

Νεκυμαντεία, as, h, id. ac νεκρομαντεία et

Νεκυμαντεῖον, u, τὸ, et Ion.

Νεκυμαντήριον, u, τὸ, idem quod νεκρομαντεῖον item oraculum, in quo mortui de re aliquâ consulantur: ex νέκυς, et μάντις, vates.

Νεκυσοσός, u, ó 3. h, mortuus suscitans: ex νέκυς, et σῶω vel σῶω.

Νέκυς, ὄος, ó, defunctus, cadaver: gen. pl. νεκῶν. Th. νεκρός.

Νεμείατος, αἶα, αἶων, NEMEEUS: à Νεμεία.

Νεμείας, ἄδος, h, Poët. pro Νεμεία, NEMEEA.

Νεμει, tribuit: 3. sing. præs. νέμειν, præs. inf. à νέμω, q. v.

Νεμεία, as, h, nomen regionis.

Νεμείη, ης, h, Ion. pro Νεμεία, h, nomen regionis: à νέμω, eos, τὸ, nemus. Th. νέμω, pascō.

Νεμειον ἄγαλμα, Nemæum ornamentum.

Νεμείσσαι, Dor. pro νεμείσθαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. à

NEMEEA, ὦ, indignor, irascor: à νύδο; indignationem for-

nido, timo; irritum facio hostis.

consilium, seu spem: f. ἥω, p. νεμείσθαι, a. 1. ind. pass. ἐνεμείσθην,

Νεμεισθῆς, ἦ, ὄν, ad indignationem propensus: et

Νεμεισθός, ἦ, ὄν, reprehensibilis,

Poët. νεμεισθός: à νεμείω, irascor.

Νεμείσθαι, præs. inf. pass. à νέμω, pascō.

Νεμείσθῃ, 2. sing. præs. subjunct. pass. à

Νεμείσθω vel -ομαι, reprehendo, indignor, reverere. Th. νεμείω.

Νεμείσις, eos, h, indignatio; reprehensio; cum quâdam invidiâ indignatio; indignatio ob sceleratum

facinus; ultio Divina vindicta; item NEMESIS, nomen Deæ insolentiam hominum reprimentis.

Th. præced.

Νεμείσθῃ, Poët. pro νεμείσθῃ, indignè fert: 3. sing. præs. ind. verbi νεμείω, indignor.

Νεμείσθός, Dor. pro νεμείσθός, quod vide.

Νεμείσθηεν, pro νεμείσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμείσθηον.

Ion. pro ἐνεμείσθηον, a. 1. pass. verbi νεμείω, indignor.

Νεμεισθός, ἦ, ὄν, Poët. pro νεμεισθός, ἦ, ὄν, reprehendus, a, um:

ab eod.

Νεμεισθῆς, tributus: a. 1. part. pass. verbi νέμω, tribuo: f. νεμῶ, perf. pass. νεμῆμαι, a. 1. pass. ἐνεμῆθην.

Νεμονται, fruuntur: 3. pl. præs. ind. pass. νέμονται, verbi νέμω.

Νέμος, eos, τὸ, NEMUS, locus arboribus densus: à

ΝΕΜΩ, tribuo, distribuo: νέμωμαι, tribuor, dividor, interdum divido, partior: νέμω, et frequentius νέμωμαι, possideo, habeo, colo: νέμω, pascō; νέμωμαι, pascor; νέμω, adm-

nistro, guberno: dicitur ut Lat. tribuo, pro concedo, largior: f. νεμῶ, p. m. νεμόμα.

Νεμάσται, Dor. pro νέμονται, perf. ind. pass. verbi νέω, scaturio.

Νεμῆται, Ion. pro νέμνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω vel νέω.

Νεμῆκα, distribui; perf. act. verbi νέμω, quod vide.

Νέμηκα, nevi: perf. act. verbi νέμω, neo: f. νέω, perf. pass. νέμνημαι, et νέμνημαι, p. part. pass. νεμνημένος, et νεμνημένος. Th. νέω, neo.

ΝΕΜΗΗΟΣ, cæcus, attonitus, recors.

Νεμῆκται, Dor. pro νεμῆκνται, 3. pl. perf. pass. verbi νέω, rimco.

Νεμῆκται, perf. pass. et νεμῆκται, perf. part. pass. ejusd. verbi.

ΝΕΝΝΟΣ, u, ó, patruus, avunculus.

Νεννός, ἦ, ὄν, stolidus; quasi ex νεῖ, et νός, meus.

Νενόμεμαι, perf. ind. pass. et Νενομημένος, η, or, perf. part. pass. verbi νομίζω, puto moribus

instituto. Th. νόμος, lex.

Νενοσημένα, legendum νεοσησεν-μένα, perf. part. pass. à νεοσησεν, cor: à νύδο; indignationem for-

nido, timo; irritum facio hostis.

Νένονται, per Sync. pro νεμῆται,

excogitatum est: 3. sing. perf. pass. verbi *νόω*, cogito.

Νένοφα, perf. m. verbi inus. *νέφω*, pro quo *νέφω*.

Νενώμεθα, per Synæresin Ion. pro *νενομήθα*, et *νένωμαι*, pro *νενοήται*, 1. pl. et 3. sing. perf. pass. verbi *νόω*, cogito.

Νεοαρός, *έος*, δ *ξ* *ή*, nuper irrigatus: ex *νέος*, novus, et *άρω*, ir-rigo: f. *σω*.

Νεγάμος, *υ*, δ *ξ* *ή*, qui recēns uxorem durit, vel recēns nupta: ex *νέος*, et *γαμέω*, uxorem duco.

Νεογενής, *έος*, δ *ξ* *ή*, nuper natus: ex *νέος*, et *γίνομαι*, nascor.

Νεογενής, *έος*, δ *ξ* *ή*, infans modo natus: à præced.

Νεογυός, *ή*, *δν*, idem, et ab eod.

Νεόγραφτος, δ *ξ* *ή*, nuper pictus: ex *νέος*, et *γράφω*, scribo.

Νεόγυος, *υ*, δ *ξ* *ή*, qui juvenilia membra habet, juvenis: ex *νέος*, ju-venis, et *γυών*, *υ*, τὸ, membrum.

Νεόματος, *ω*, *ή*, Dor. pro

Νεόδημος, *υ*, δ *ξ* *ή*, recēns ex-tructus; item nuper domitus, recēns nupta, i. e. νεοδμάτος: ex *νέος*, novus, et *δέμω*, struo; vel *δαμάω*, domo.

Νεόδρεπτος, *υ*, δ *ξ* *ή*, recēns decerptus: ex *νέος*, et *δρέπω*, decerpo: f. *ψω*.

Νεοθάλης, et *νεοθηλής*, *έος*, δ *ξ* *ή*, nuper virens et pullulans; item recens: ex *νέος*, et *θάλλω*, floreo.

Νεοή, *ης*, *ή*, juvenilis atas: à *νέος*, juvenis,

Νεοίκος, *υ*, δ *ξ* *ή*, recēns conditus et habitatus; item qui recēns alicubi ædes, habere capit; in nova urbe domum habens: ex *νέος*, et *οίκος*, domus.

Νεοκρήεις, *έος*, δ *ξ* *ή*, recentem do-lore habens; dat. sing. νεοκρήει: ex *νέος*, novus, et *κρήεις*, *εος*, τὸ, cura.

Νεοκλωστος, *υ*, δ *ξ* *ή*, recēns con-textus: ex *νέος*, et *κλώω*, neo.

Νεοκτις, *ος*, δ *ξ* *ή*, recēns conditus: ex *νέος*, et *κτίζω*, condi, creo.

Νεοκτονος, *υ*, δ *ξ* *ή*, Poët. recēns, interfectus; ex *νέος*, novus, et *κτείνω*, interficio: perf. med. *έκτονα*.

Νεολαία, *ας*, *ή*, juvenum cælus, juvenus. Th. *ιέος*, juvenis.

Νεομαι, neo, nato, vado. Th. *νέω*, idem.

Νεομηνία, et contractè *νεμηνία*, *ας*, *ή*, nova luna, vel novus mensis, aut prima dies mensis, Calendæ: ex *νέος*, novus, et *μήνη*, luna, vel *μήν*, mensis.

Νέων, nuper, adv. νεωσι, Att. idem. Th. *νέως*, novus.

Νεώπηκτος, *υ*, δ *ξ* *ή*, nuper com-pactus: ex *νέος*, et *πήγνυμι*, compingō.

Νεώπλωτος et *νεοπλύντος*, *υ*, δ *ξ* *ή*, recēns lotus: ex *νέος*, novus, et *πλύνω*, lavo.

ΝΕΨΟΣ, *νέα*, *νέων*, *NOFUS*, no-vellus, recens, juvenis; qv. à *εν*, nunc; comp. νεώτερος, *α*, *ον*, junior;

pl. num. *αί*, νεώτεροι, juveniculae, minores nati.

Νεοσίγαλος, *υ*, δ, propter novita-tem et excellentiam admirandus; præd ut eum audientis silentium adæ ut admiratione pariat. Homerus talem *σιγαλδεντα* appellaret. Ex *νέος*, et *σίγαω*, sileo.

Νεοσηκτος, *υ*, δ *ξ* *ή*, nuper tersus vel politus: ex *νέος*, et *σμάω* vel *σμήχω*, abstergo, purgo.

Νεοσιάνω, et Att. νεοσιάνω, nidu-lor, nidifico. Th. νεοσιός, *δ*, *ή*, pullus.

Νεοσιόα, *ας*, et νεοσιόα, *ας*, *ή*, ni-dus avium: à νεοσιός.

Νεοσιόν, *υ*, τὸ, parvus pullus; dimin. à

ΝΕΟΣΙΟΣ, et Att. νεοσιός, *υ*, *δ*, pullus, articula, vitellus; nidus.

Νεοσιός, Dor. pro νεοσιός.

Νεόστας, *άτος*, Dor. leg. pro νεό-

της, *q*. v.

Νεοτευχής, *έος*, δ *ξ* *ή*, nuper fac-

tus: ex *νέος*, et *τεύχω*, fabrico.

Νεότης, *ητος*, *ή*, *ή*, juvenus. Th. *νέος*, juvenis.

Νεοθήσιος, *υ*, δ *ξ* *ή*, juvenilis: ab eod. Th.

Νεότημος, *υ*, δ *ξ* *ή*, recēns sectus: ex *νέος*, et *τέμνω*, seco; perf. pass. *τέμνημαι*.

Νεοτήδης, *έος*, δ *ξ* *ή*, recēns tri-tus: ex *νέος*, et *τήβω*, tero.

Νεοτία, *ας*, *ή*, Att. pro νεοσιόα.

Νεοτιών, *υ*, τὸ, idem quod νεο-σιόν, *q*. v.

Νεοτροπιόμαι, -*θμαι*, pullos gigno: f. med. *ήσονται*. Hinc a. 1.

part. med. νεοτροπιούμενος: ex νεοσιός, seu -*της*, *δ*, pullus, et *ποιέω*, facio.

Νεοττός, *υ*, *δ*, Att. pro νεοσιός, pullus.

Νεοτρώ, secundo vento utor: ex *ναός*, et *τρος*, ventus secundus.

Νεοττατος, *υ*, δ *ξ* *ή*, recēns vulne-ratus: ex *νέος*, et *ττάω*, f. *ήσω*, vulnero.

Νεοφύτος, *υ*, δ *ξ* *ή*, nuper consi-tus seu plantatus; apud Script. Eccl. νεοφύτος de eo dicitur, qui nuper ad fidem Christianam acces-sit: ex *νέος*, et *φύω*.

Νεοχμέω, -*ω*, res novas molior: à seq.

Νεοχμής, *υ*, δ *ξ* *ή*, novus, qui in-tegrus est viridus: à *νέος*.

* *Νεοχρισος*, *οίκος*, domus nuper incrustata, nuper calce arenâque perpolitâ: ex *νέος*, et *χρίω*, ungo, D. S.

Νεώ, -*ω*, fut. *ώσω*, novo, innovo: à *νέος*.

ΝΕΠΟΔΕΣ, *ων*, *οί*, filii, proge-nies, *NEPOTES*. Est et

Νεπόδες, *ων*, *οί*, carentes pedibus, euntes ut pisces, pisces: ex *νέ*, et *πῆς*, pes.

Νέθη, et *νέθηεν*, per Aphær. pro *ἐνεθηεν*, infra, adv. et hinc

Νέθητος, -*ήρα*, -*ερον*, inferior; pro *ἐνίθητος*.

Νέσσορα, acc. sing. à *Νέσσω*.

Νεστούρης, *υ*, *δ*, *NESTORI*-DES: patronym. à

Νεστωρ, -*οπος*, *δ*, *NESTOR*, nom. propr.

Νέσμα, *άτος*, τὸ, nutus: à *νέω*, innuo.

Νέσμαι, Dor. pro *νέομαι*, -*θμαι*, vel Ion. pro fut. m. *νέσομαι*.

Νέσμεθα, Dor. pro *νέομεθα*, quod per Enallagen pro fut. νεοσμεθα, redibimus: à *νέω*, redco.

Νεούειν, nutabant vergent; 3. pl. opt. præs. à *νέω*, innuo; præs. part. *νέων*, *ουα*, *ον*.

Νεούα, *ας*, *ή*, et Ion. *ης*, nervus, arcus. Th. *νέωρον*, *υ*, τὸ, nervus.

Νευρεθ, *ης*, *ή*, Poët. pro præced.

Νεωρής, gen. Ion. ab eodem.

Νευρίς, *έδος*, *ή*, idem cum *νέωρον*, nervus.

Νευροκοπέω, -*ω*, enervo, nervus præcido: ex *νέωρον*, et *κόπτω*, scin-do.

ΝΕΥΨΟΝ, *υ*, τὸ, *NERVUS* in corpore animalium; chorda in ar-cu; νεύρα, nervi; vires; fide, instr. musicum.

Νευροπάτος, *υ*, δ *ξ* *ή*, qui ner-torium artificialium tractu movetur: ex *νέωρον*, nervus, et *πάτω*, traho.

Νεῦσ', et *νεῦσαι*, Ion. pro *ἐνεσαι*, annui: 3. sing. aor. 1. act. verbi *νέω*, innuo; f. *σω*, p. *νέυεκα*, aor.

1. part. *νεύσας*, avros.

Νεῦσαι, *εως*, *ή*, nutus; à 2. per-f. pass. verbi præced.

Νευσάω, fut. *άσω*, nuto, caput concuto: ab eodem. Th.

Νευσέκδς, *ή*, *δν*, idem quod seq.

Νευσής, *ή*, *δν*, natalis. Th. *ιτω*, f. *νεῦσω*, nato.

ΝΕΥΩ, *NUO*, innuo, annuo; promitto; vergo; f. *σω*, p. *κα*.

Νέφεα, nom. pl. *νεφέσαι*, dat. pl. Ion. à *νέφος*, *εος*, τὸ, nubes.

Νεφέλη, *ης*, *ή*, et Dor. *νεφέλα*, *NEBULA*, nubes: ab eod. Th.

Νεφέληγοιτάω, gen. *Æol*. à *Νεφέληγοιτης*, *υ*, *δ*, nubes exci-tans, vel cogens; Jovis Epithet. voc. *ω* *νεφέληγοιτάω*: ex *νέφος*, et *έγείρω*, excito, vel *άγείρω*, colligo.

Νεφέλιον, *υ*, τὸ, nubecula; dimi-n.

à *νεφέλη*. Th. *νέφες*.

Νεφέλησεν, dat. pl. Ion. à *νεφέλα*, nubes.

Νεφθαίειμ, *δ*, nomen viri indecl. Hebr. quod interpret. *Lut. lacta*.

ΝΕΨΟΣ, *εος*, τὸ, *NURES*, nubula; per Metaph. magna multi-tudo.

Νεψοίτης, *έδος*, *ή*, morbus seu af-fectus renium: à sequente.

ΝΕΨΡΟΣ, *υ*, *ή*, ren; *recta* et sensu animi in Sacris.

ΝΕΨΩ, eo, redeo; usitatum *νέομαι*, f. m. *νέψμαι*, redibo; inf. med. *νέψσθαι*, redire.

ΝΕΨΩ, f. *νέψω*, nato.

ΝΕΨΩ, *νέψ*, *νέψ*, neo, filium ducç, seu torqueo; inf. *νέψν*, *νερç*; f. *νέψω*.

ΝΕΨΩ, *glomerulo*, acerto, cumulo. Ab *hujus* f. *νέψω*, habemus a. 1.

ένησαν, 3. pl. *ένησαν*, cumularunt, inf. *ήσται*, cumulare, perf. part. pass. *νενημένος*, cumulatus.

Ναυαρός, υ, δ, *œditus*: ex νῆος, δ, δ, Att. pro ναός, *templum*, et ναρία, *scopis purgo*.

Ναώμεθ' pro ναώμεθα, *redeamus*; I. pl. sub. pass. νῶμαι, seu νῆω, *redeo*.

Ναώμεναι, præ. part. pass. f. g. à νῆω, *teno*. Th. νῆος, *notus*.

Νῆως, adv. *nuper*; ab eod. Th. Νῆως, ὦ, δ, Att. pro ναός, δ, δ, *templum*; hinc νῆων, gen. pl. pro ναῶν.

Νηώσοικοι, οί, *navalia*, q. d. *navium ædes*: ex ναῶς, *navis*, gen. Ion νῆος, Att. νεῶς, et οἶκος, υ, *domus*.

Νηῶσι, adv. *nuper*. Th. νῆος, *notus*.

Νηωπερίεσθαι, præ. inf. pass. à Νηωπερίζω, *res novas molior*: *impulso*; *novam rationem inco*; *juniorum mores sequor*. Th. νῆος.

Νηωπερίεσθαι ἢ, δν, *juvenilis*: à seq. Νεώτερος, υ, *junior*, *minor natus*; *superl. νεώτατος*: à νῆος.

Νῆ', *per*; adv. *affirmandi et jurandi*, cum acc. νῆ Δία, *per Jovem*: in compos. *privat*; *interdum intendit*.

Νῆ', pro νῆα, acc. Poët. pro ναῶν, *navem*; à nom. ναῶς, Ion. νῆος, νῆος, dat. pl. νῆοισι.

Νῆαίθος, υ, δ, **NEÆTHUS**: nom. fluvii.

ΝΗΓ' ΤΕΟΣ, υ, δ, ζ ἢ, *novus*, *nuper factus*.

Νῆγρετος, υ, δ, ex quo quis *excitari nequit*: ex νῆ, et γίγρω, *excito*.

Νῆτόνια, τὰ, *intestina*: à νῆδος, υ, δ, *venter*.

Νῆθύμος, υ, δ, *suavis*: per Pleonasm. τῷ υ, pro ἡδύμος. Th. ἡδύς, *suavis*.

Νῆθύμιον, Poët. adv. *ex utero*. Th. νῆθύς, υ, δ, *venter*.

ΝΗΔΥΣ, υ, δ, *venter*, *uterus*.

Νῆσσα', pro νῆσοι, dat. pl. Ion. et Poët. à ναῖς, et Ion. νῆος, *navis*.

Νῆσω, -ῶ, f. ἡσω, *glomero*, *acervo*, *cumulo*.

Νῆσσαι, a. I. part. act. *νησσαομαι*, a. I. inf. med. *νησσασθω*, a. I. imperat. med. verbi *νησω*.

Νῆσω, *neo*, *filium de colu duco*; f. νῆσω, p. *νήσκα*, perf. pass. *νήσμαι*. Th. νῆω, *neo*.

Νῆσι, dat. sing. à ναῖς, Ion. νῆος, *navis*.

Νῆια, τὰ, *navalia*: à Νῆιος, *ia*, *ion*, vel νῆιος, υ, δ, ζ ἢ, *navalis*: à νῆος.

Νῆις, ἴδος, δ, ζ ἢ, *inscius*, *rudis*, *timidus*: ex νῆ, priv. et εἶδος, *scio*.

* Νῆις, *Nais*, *una Nympharum Naidum*; *Κυλλήνην, Ναιδα νύμφην*, Dion. Hal. Ant. i. 13°. Vid. Drakenb. ad Sil. Ital. V. 21.

Νῆικεσον, *insanabilitèr*: adv. ex νῆ, *negandi particulâ*, et ἀκίωμα, *sano*.

Νῆκυστώ, ὦ, f. ἡσω, *non audio*: ex νῆ, et ἀκῶω, *audio*.

Νῆκός, ἦ, δν, *natus*: à νῆω, *nato*.

Νῆλεγής, ἴος, δ, ζ ἢ, *sævus*: q. ex ῆ et ἀλέγω, *curô*.

Νηλεῖς, ἴος, δ, ζ ἢ, et τὸ, *νηλεῖς*, *crudelis*, *sævus*, *immisericors*. *Di-*
citur et νηλεῖς, et νηλῆς, ἴος: dat.

sing. *νηλεῖ*, ex νῆ, priv. et ἔλεος.

Νηλεῖ, dat. sing. à νηλῆς, ἴος, δ, ζ ἢ, *inimilis*; vel per Sync. pro νηλεῖ, dat. à νηλεῖς, quod vide.

Νηλεῖς, idem quod νηλεῖς, quod vide.

Νηλεόπινος, υ, δ, ζ ἢ, *crudeli supplico puniens*: ex νηλεῖς, *inimilis*, et ποινῆ, ἡς, ἢ, *pœna*.

Νηλεσός, ἦ, δ, ζ ἢ, pro νηλεσός, *invisibilis*: ex νῆ, et λέσσω, *video*.

Νηληΐος, possessivum à Νηλεῖς. Vide *Πηληΐδης*.

Νηλῆς, ἴος, δ, ζ ἢ, pro νηλεῖς, quod vide.

Νῆλιτος, υ, δ, ζ ἢ, *discolleatus*: ex νῆ, et ἠλιψ, *æneus*.

Νηλιτῆς, ἴος, δ, ζ ἢ, *peccati expers*: ex νῆ, et ἀλιτέω, *pecco*.

Νῆμα, ἄτος, τὸ, *filium*: à νῆω, *neo*.

Νημερτέως, adv. *verè*: ζ.

Νημερτής, ἴος, δ, ζ ἢ, *verus*: a. 2. νῆ, et ἀμαρτάνω, *pecco*; f. ἡσω, a. 2. ἡμαρτον. Est et

Νημερῆς, nom. propr. *mulieris*.

Νημερέως, nullis ventis *agitator seu vexor*, *tranquillo celo fruor*: et

Νημερία, as, ἢ, *tranquillitas ventorum*: à

Νῆμερος, υ, δ, ζ ἢ, *venti vacuus*, *serenus*, *tranquillus*: ex νῆ, et ἀνεμος, *ventus*.

Νῆζει, dat. sing. *νήζεις*, acc. pl. à Νῆζις, *ews*, ἢ, *natio*: à νῆχω, *nato*.

Νῆζομαι, *navigabo*: f. I. m. verbi νῆχω.

Νῆοῖς, *templis*: Ion. pro ναοῖς: à ναός, ὦ, δ, *templum*. Sic νῆον, pro ναόν.

Νηοπόλος, υ, δ, *œditus*, *qui circa templum versatur*: ex νῆος, et πόλος, *versor*.

Νῆος, *navis*: gen. Ion. pro ναός: à νῆος, ἢ, dat. pl. νῆοισι et

Ἰνῆος, Ion. pro ναός, δ, *templum*.

Νῆεδᾶνδός, ἦ, δν, *firmus*: ex νῆ, et ἡπεδανός, *debilis infirmus*: q. ἀπεδανός: ex a priv. et πίδον, υ, τὸ, *solan* terra.

Νηπεκτής, ἴος, δ, ζ ἢ, *impevus*.

* Νηπευθῆς, ἴος, δ, ζ ἢ, *non sciscitandus*, *Orpheus apud Macrobo*. Saturn. i. 18. ex νῆ, et πευθομαι, *sciscitator*.

Νηπιᾶ, as, ἢ, *infantia*, *stultitia*: et

Νηπιᾶς, *puerilitèr ago*, *infans sum*: f. ἄσω, p. *νηπιᾶκα*, a. I. *ἐνηπιᾶσα*. Th. νῆπιος, *infans*.

Νηπιᾶτα, as, ἢ, *puerilita*.

Νηπιᾶχέω, *puerilitèr me gero*, *instar vagientis doleo*: ex νῆπιος, et ἀχέω, *doleo*. Th. ἄχος, *eos*, τὸ, *dolor*.

Νηπιᾶχος, υ, δ, idem quod νῆπιος, *infans*.

Νῆπιε, voc. sing. à νῆπιος.

Νηπιῆς, ns, ἢ, *infantia*: vid. Hom. Il. i. etiam Il. ο.

Νῆπιον, υ, το, *infans*, *infantia*: à ΝΗΠΙΟΣ, υ, δ, *infans*; per Metaph. *imprudens*, *stultus*: ex νῆ, priv. et ἔπος, *verbum*.

Νηπιότης, ητος, ἢ, *infantia*: præced.

Νῆπλεκτος, υ, δ, ζ ἢ, *incomptus*, *inoratus*: ex νῆ, et πλεκτός, *perus*

Νῆπνοιος, ου, δ, ζ ἢ, *impunius* ex νῆ, et ποινῆ, *pœna*.

Νῆπντίος, *ia*, *ion*, *stultus*, *infans*. Th. νῆπιος, *idem*.

Νηρεῖς, ἴος, et ἦος, ὦ, *nomen viri*. Gr. νηρός, *humidus*.

Νηρό, ὦ, *nomen viri indecl.* Hebr. interp. Lat. *lucerna*.

Νῆριθμος, υ, δ, ζ ἢ, *innumerebilis*: ex νῆ, et ἄριθμος, υ, δ, *numerus*.

ΝΗΨΙΟΝ, υ, τὸ, *fruticis species*, *circa amnes nascens*: q. à νηρός, *humidus*.

Νηρίτης, υ, ὦ, **NERITA**, *concha quaedam natalilis*: à νῆω, *no*. Vid. ἀνερίτης.

Νῆρίτος, vel νῆριετος, υ, δ, ζ ἢ, *de quo non est contentio*: quod ex νῆ, et ἔριζω, *contendo*. Th. ἔρις, ἴδος, ἢ, *lis*.

ΝΗΡΟΣ, ἄ, δν, *humidus*, *cavus*. Est et

Νηρός, pro νερός, *recens*: à νῆος, *notus*.

Νῆσαι, *cumulare*; a. I. inf. act. νῆσαντο, 3. pl. a. I. m. Ion. verbi νῆω, *glomero*.

Νησαῖη, ης, ἢ, *nomen mulieris*: à νῆσος, *insula*.

Νησολον, υ, τὸ, *parva insula*: ab eod.

ΝΗΨΟΣ, υ, ἢ, *insula*: q. à νῆω, *no*.

* Νησφύλακες, *insulae custodes*: ex νῆσος, et φύλαξ, *custos*, D. S.

ΝΗΨΣΑ, seu νῆπτα, as, ἢ, ἀΝΨΑΣ: q. à νῆω, *quia natare amat*.

Νησελα, as, ἢ, *jejunium*, *inedia*: à seq.

Νησεύω, *jejunio*: f. εῶσω, p. *νησεύστωκα*, aor. I. *νήσευσσα*, a. I. part. νησεύσας, *asa*, av. Th. νῆσις.

Νῆστις, *ews*, δ, ζ ἢ, *jejunus*: qu. ex νῆ, priv. et ἔστιω, *edo*.

Νησῶ, ὦ, ἢ, *nomen mulieris*.

Νῆτην, adv. *frustrâ*, *inutilitèr*.

Νῆτος, *ultimus*; *contractè à νεάτος*, υ, *novissimus*. Th. νῆος, *notus*.

Νητεκτής, ἴος, δ, ζ ἢ, *verus*, *certus*: ex νῆ, *valdè*, et ἀτεκτής, *verus*.

Νῆτη, acc. sing. Ion. pro ναῶν, *navem*, à ναῖς, ἢ, *navis*.

Νῆτοι, dat. pl. Ion. ab eod.

Νῆτρομος, υ, δ, ζ ἢ, *halitus et spiritus expers*: ex νῆ, priv. et ἀτρομί.

Νηφαίνω, *sobrius sum*. Th. νῆφω.

Νηφάλαος, et νηφάλαος, υ, δ, ζ ἢ, *sobrius*, *vigilans*. Th. νῆφω.

Νηφαλιότης, ητος, ἢ, *sobrietas*: à præced.

Νῆφουσι, dat. pl. part. præ. act. vel 3. pl. præ. ind. à

ΝΗΨΩ, *sobrius sum*, *vigilo*; f. ψω, p. *νήψα*, a. I. *ἐνήψα*, a. I. imperat. νῆψον, ἄτω, et in 2. pl. νῆψατε q. ex νῆ, et πτω, *non bibo*.

Νῆχαιρο, *natabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi νῆχω.

Νῆχον, *natabat*, 3. pl. imperf.

uct. Ion. verbi *νήχω*, nato, *νηχόμενος*, præ. part. m.

Νήχυντος, *ν*, *δ* *ζ* *ή*, late *fluens*, *effusus*: ex *νή* intendente, et *χών*, seu *χών*, fundo.

Νήχω, f. *νήχω*, usitatus *νήχματα*, no, nato: à *νέω*.

Νήω, *accumulo*. [Th. *νέω*, idem.]

Νήως, Dor. et Ion. *νηούς*, pro *ναός*, acc. pl. à *ναός*, *templum*.

Νίγερ, *δ*, cognomen Prophetæ. Lat. *niger*.

ΝΙΓΑΛΛΟΥΣ, *musici modulami nis* genus.

Νίζω, Tarentinorum lingua pro *νίπω*, *lavo*: propriè de manibus.

Νικά, 3. sing. præ. Sed

Νίκα, *vince*, præ. imperat. act. à *νικάω*, *vinco*.

Νικάω, præ. inf. ab eod.

Νικάνωρ, *oros*, *δ*, nomen Diaconi, Gr. interp. Lat. *vir victorie*.

Νικασῶ, *εις*, *ει*, Dor. pro *νικάσῶ*, et hoc pro *νικήσω*, *vincam*, f. 1. à *νικάω*, *vinco*.

Νικάσαι, Dor. pro *νικήσαι*, aor. 1. inf. act. et

Νικάσας, Æol. pro *νικήσας*, a. 1. part. act. qui *vicit*, *victor*. Sic et

Νικάσας, Dor. pro *νικήσας*, *artus*, a. 1. part. à *νικάω*, *vinco*.

Νικασῆν, f. 1. inf. Dor. pro *νικήσει*, *verbi* ejusd.

Νικάτω, *vincal*, 3. sing. præ. imperat. act. ejusdem.

Νικαφορία, *as*, Dor. pro *νικηφορία*, *as*, *ή*, *victoria adeptio*. Sic

Νικαφόρος, Dor. pro *νικηφόρος*, *ν*, *δ* *ζ* *ή*, qui *victoriam reportat*. Ex *νίκη*, et *φέρω*, *fero*.

ΝΙΚΑΨΩ, -ῶ, *VINCO*, *supero*, *antecello*: q. ex *νή*, et *έκω*, *cedo*; f. *ήσω*, p. *νικήκα*, a. 1. *νίκησα*, a. 1. sub. *νικήσω*, *ης*, *η*, a. 1. inf. act. *νικήσαι*.

Νίκη, *ης*, *ή*, *victoria*: à præced.

Νική, Dor. pro *νική*, *vincit*; 3. sing. præ. act. verbi *νικάω*.

Νικηθείς, *είσα*, *έν*, *victus*; a. 1. part. pass. ejusd.

Νίκημα, *ἄτος*, *τῶ*, *victoria*. *νικάω*.

Νίκημα, pro *νικάω*, *vinco*.

Νικήσας, *νικήσασα*, *superans*, a. 1. part. act. m. et f. g. à *νικάω*.

Νικητήρ, *ήρος*, *δ*, *victor*: ab eod.

Νικητήριον, *ν*, *τῶ*, *victoria præmium*, *palma*: à

Νικητήριος, *λα*, *ιον*, *ad victoriani pertinens*: à

Νικητής, *ῆ*, *δ*, *victor*: à *νικάω*.

Νικητικός, *ή*, *δν*, *vincendi peritus*; cui sæpè contingit *vincere*; qui *magni est ad victoriam momenti*: à præced.

Νικηφόρος, *ου*, *δ* *και* *ή*, qui *victoriam reportat*: ex *νίκη*, et *φέρω*, *fero*.

Νικόδημος, *ν*, *δ*, nom. viri Gr. populi *domitor*.

Νικόκλης, *εος*, *δ*, nom. propr.

Νικολάτης, *ν*, *δ*, *NICOLAÏΤΑ*, *asella Nicolai*; à

Νικόλαος, *ν*, *δ*, vel Att. *Νικόλεως*, *ω*, *δ*, nomen viri, Gr. populi *victor*.

Νικοποιέω, -ῶ, *victoriani facio*: ex *νίκη*, et *ποιέω*.

Νικοποιέω, *ῆ*, *δ* *ζ* *ή*, *victoriani faciens*: ex *ισδαιμ*.

Νικόπολις, *εως*, *ή*, nomen urbis, Gr. *civitas victrix*: ex *νίκη*, et *πόλις*.

Νίκος, *εος*, *τῶ*, *victoria*: *finis*, LXX. *εις* *νίκος*, *in perpetuum*. Th. *νικάω*, *vinco*.

Νικῶν, Att. contract. pro *νικάσων*, 3. pl. præ. opt. à *νικάω*, *vinco*.

Νίρ, *ipsum*, *am*, *um*: vide *μίρ*.

Νινευί, *ή*, *Νίνευε*, nom. urbis, indecl. Hcbr. *amœna habitatio*.

Νινευίτης, *ν*, *δ*, et in pl. *Νινευίται*, *οί*, *Νινευίται*: à præced.

Νιόβη, *ης*, *ή*, *NIOBE*, nom. mul.

Νιπήρ, *ήρος*, *δ*, *pelvis*, *malluivum*: à *νίπω*, *lavo*.

Νιπτρον, *ν*, *τῶ*, *agua manibus aut pedibus lavandis*: à

ΝΙΠΤΩ, act. *lavo*, *abluo*; propriè de manibus, f. *ψω*, p. *νίψω*, a. 1. *νίψω*, a. 1. sub. *νίψω*, *ης*, *η*, præ. m. *νίπτομαι*, *abluo*, f. 1. m. *νίψομαι*, a. 1. m. *νίψάμην*, *ω*, *ατο*, a. 1. imperat. m. *νίψαι*, *άσθω*, a. 1. sub. m. *νίψομαι*, *η*, *ηται*, a. 1. inf. med. *νίψασθαι*, a. 1. part. m. *νίψάμενος*, *qui se lavit*, *lotus*.

Νίσσομαι, vel *νείσομαι* *eo*, *vado*, *redeo*. Th *νίω*, *eo*.

Νισσομένης, gen. sing. part. præ. m. f. g. à præced.

Νισσόντ, pro *νίσσοντο*, *revertentur*, 3. pl. imperf. Ion. verbi *νίσσομαι*, *quod vide*.

ΝΙΤΡΟΝ, *ν*, *τῶ*, *NITRUM*, *sali simile*.

Νίφα, per Apocopen pro *νιφάω*, *acc. sing. et*

Νιφάδεσαι, dat. pl. Ion. pro *νιφάσαι*, à

Νιφάς, *ἄδος*, *ή*, *nix confertim et cum vehementi impetu decidens*; *Metaph. multitudo*. Ab obsoleto *νίψ*, *νίφος*, undè Lat. *nix*, et *νίψω*.

Νιφάτω, Græv. ad Hes. Op. 535.

Νιφετός, *ῆ*, *δ*, *idem quod præced.*

Νιφός, *δέσσα*, *δει*, *vinosus*: à *Νίψω*, et *νίψω*, *VINGO*, *indefacio*; *νίφομαι*, *nive conspergor*.

Νίψαι, a. 1. imperat. m. à *νίπω*, *lavo*; f. *ψω*.

Νιψάμενος, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Νιψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi *νίπω*, *lavo*.

Νοή, *νοή*, *sapit*, 3. sing. præ. sub. à *νοέω*, *cogito*. Th. *νόος*.

Νοεί, *cogita*, præ. imperat. act. à *νοέω*.

Νόεις, præ. part. pro *νοείς*, Æolicè retracto accentu, à *νόμι*, pro *νοέω*, *cogito*.

Νόοντι, Dor. pro *νοέσι*, *cogitant*; *vide νοέω*.

Νοέσω, pro *νοέσει*, 3. pl. præ. ind. act. à *νοέω*, *cogito*.

Νοήση, dat. sing. part. præ. f. g. à *νοέω*, *cogito*, præ. part. *νοέων*, *ων*, *νοέσα*, *-σσα*.

Νοήσος, *ῶ*, *δν*, *intelligens*, *philosophis capax*

Νοήσος, Dor. pro *νοήσος*, *cogitans*, nom. pl. præ. part. act. à

Νοέω, *intelligo*, *cogito*; *scio*; *supio*; *video*, *cerno*; præ. imperat. *νοεί*, *υεί*, *νοέτω*, f. *νοήσω*, p. *νοήσασα*, a. 1. *νέησα*, a. 1. sub. *νοήσω*, *ης*, *η*, a. 1. inf. act. *νοήσαι*, p. pass. *νοήσασα*. Th. *νόος*, *ῶ*, *δ*, *mens*.

Νοηέν, *έντος*, *τῶ*, a. 1. part. pass. n. g. à præced.

Νόημα, *ἄτος*, *τῶ*, *intellectus*; *cogitatio*; *consilium*, *inventum*, *machinatio*; *mens*, *ingenium*: à *νοέω*.

Νοήμων, *ονος*, *δ* *ζ* *ή*, *mentis compos*, *prudens*; *item uom. propr.*

Νοήσας, *αυτός*, a. 1. part. act. *νοήσαι*, a. 1. inf. à *νοέω*.

Νόησε, Ion. pro *νέησε*, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Νοήση, 3. sing. a. 1. sub. act. à *νοέω*, f. *ήσω*.

Νόησις, *εως*, *ή*, *ipsa actio cogitandi*; *cogitatio*; *intelligentia*: à *νοέω*.

Νοητικός, *ή*, *δν*, *intelligendi facultate*, *seu vi*, *præditus*: à seq.

Νοητός, *ή*, *δν*, *intelligibilis*; *quæ mente percipitur*, *nec sub sensum cadit*: à *νοέω*.

Νοητῶς, adv. *prudenter*: à præced.

Νοθεία, *ας*, *ή*, qu. dic. *spuritas*, *degeneratio*: à

Νοθεύω, *adultero*, *corrumpo*, *alieno*, *decipio*: à

ΝΟΘΕΩ, *ν*, *δ*, *NOTHUS*, *non legitimus*.

Νομαδέτις, *ή*, *δν*, *pascuis rivens*, *pastoralis*. Th. *νέπω*, *pasco*.

Νόμας, *ν*, *τῶ*, Ion. pro *νόμος*, *mos*, *ritus*, *institutum*.

Νομαίος, *αία*, *αίον*, *in pascuis degens*; *veniens ab armento*: à *νομή*.

Νομαρχος, *ν*, *δ*, *provincia præfectus*: ex *νομός*, *præfectura*, et *ἀρχή*.

Νομάδες, *Νομάδες*, *populi Scythiæ et Lybyæ*, *Nimidae*.

Νομάς, *ἄδος*, *δ* *ζ* *ή*, *in pascuis degens*: à *νομή*.

Νομής, *εὐς*, *οί*, pro *navium costis*, *Herodot.*

Νομίωμα, -ῆμαι, *dilatio*.

Νομῆς, *εὐς*, *δ*, *pastor*; *dator*; *tributor*. Th. *νέπω*, p. m. *νένομα*, *pasco*, *tribuo*.

Νορέω, f. *έσσω*, *pasco*. Th. *νέπω*.

Νορέω, *passideo*, *acquirō*: ab eod.

Νομή, *ης*, *ή*, *distributio*; *possessio*; *pubulum*, *pastus*: à *νέπω*.

Νομίζω, *lege sanctio*; *item existimo*; *habeo in usu*; *justa facio*, imperf. *νένομίζον*, *εσ*, *ε*, f. *έσω*, perf. *νένομίκα*, a. 1. *νένομισα*, a. 1. sub. *νομίσω*, *ης*, *η*, a. 1. part. act. *νομίσας*, *νομίζομαι*, *soleo*: à *νέπω*.

Νομικός, *ή*, *δν*, *ad leges pertinens*; *jurisperitus*, *jurisconsultus*: et

Νομίμων, *ν*, *τῶ*, *consuetum jus*: à

Νόμιμος, *ἡμ*, *μον*, vel *ν*, *δ* *ζ* *ή*, *legitimus*, *ad leges pertinens*; *æquus*; *peritus*, de Historicis et Philosophis: à *νόμος*, *lex*.

Νομίμως, adv. legitime: à præced.

Νομίμην, 1. pl. fut. 1. ind. act. Att. vide νομίω.

Νομίσει, a. 1. inf. act. et

Νομίσεις, avros, a. 1. part. et

Νομίσηται, 2. pl. a. 1. sub. act.

verbi νομίω, existimo, quod vide.

Νόμισμα, ἄρος, τὸ, Ν. U. M. I. S. M. A.

nummus legitimus, cujus pretium

νομίμαται, hoc est, lege sancitum

est; mos receptus, consuetudo. Νό-

μισμα ἐν τοῖς μέτροις, recepta ad usi-

litalam mensuram, τὸ νομιζόμενον μέ-

τρον. Saln. de usur. c. xv. p. 437.

Sub imperatoribus Byzantinis, soli-

dus aureus; si de nummo argen-

teo dicitur, addunt ἀργυρῖον. Gul.

Clarke de Nummis, p. 180. A νο-

μίω. Th. νόμος, lex.

Νομιστός, existimandus, verb. à

νομίω, pulo.

Νομίω, f. Att. pro νομίζω, verbi

νομίω.

Νομογραφέω, -ῶ, leges scribo: à

νομογράφος.

Νομογραφία, ας, ἡ, legum scriptio:

ab eod.

Νομογράφος, ας, ὁ ζή, legum

scriptor, legislator: ex νόμος, et

γράφω.

Νομοδιδάσκαλος, ας, ὁ, legis doctor,

professor juris: ex νόμος, et διδάσ-

καλος.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legis consultio;

legislatio, sanctio: ex νόμος, et θέ-

σις, positio.

Νομοθετώ, legem fero, sancio,

promulgo, f. ἦσω, p. νενομοθέτηκα,

a. 1. ἐνομοθέτησα, perf. pass. νενο-

μοθέτημαι sancitus fui: plusq. p.

ind. pass. ἐνενομοθέτημην, σο, το' à

seq.

Νομοθέτης, ας, ὁ, legislator: ex νό-

μος, et θέτω, pono.

Νομοθετήσια, ας, ε, a. 1. opt.

Æol. verbi νομοθετέω, leges sancio,

quod vide.

ΝΟΜΟΣ, ας, ὁ, lex, quia suum

Νοσηματικός, ἡ, ὄν, valetudinari-

us, morbosus: à præced.

Νοσοκομῖον, ας, τὸ, locus in quo

αἰγροὶ curantur: à seq

Νοσοκομῶ, ὦ, agros curo: à

Νοσοκόμος, ας, ὁ ζή, ἢ, qui vel que

αἰγροὺς curat: ex νόσος, et κομῶ.

ΝΟΣΟΣ, ας, ἡ, morbus, vitium,

pestis: qu. vñ, et νόσος, sanus.

Νοσοσάδας ὄντις, pro νεοσοσάδας ὄρ-

νίθας. Vide νεοσοσός, pullus.

Νοσοσάω, f. εἶσω, nidulor.

Νοσοτιά, ας, ἡ, nidus. Th. νεοσοσός,

pullus.

Νοσοσίον, ας, τὸ, pullus: à νεοσοσός,

pullus.

Νοσοσποιέω, -ῶ, f. ἦσω, nidum

struo: ex νεοσοσός, et ποιέω.

Νοσοσός, pro νεοσοσός, pullus.

ΝΟΣΤΕΩ, ὦ, f. ἦσω, redeo, eo,

proficiscor.

Νοσήσω, redibo, f. 1. à νοσήω, re-

deō, hinc νοσήσας, a. 1. part. act.

Νοσήμιος, ας, ὁ ζή, rediturus, vel

qui redire potest; suavis, dulcis.

Νοσιώτερον, ἕδωρ, aqua dulcior,

Jos. B. J. νόσιμον ἡμαρ, dies redi-

tūs. Th. νοσήω, redeo.

Νόσος, ας, ὁ, reditus: item dulce-

do. Νόσος πάλιν, retrorsum reditus,

Eurip. Supplic. 1209. ab eod. Th.

ΝΟΣΦΙ, seorsum, sine: νόσφι

θεῶν, exceptis Diis.

Νοσφιζομαι, subduco; depeccor;

prævaricor: f. m. ἴσομαι, a. 1. m.

ἐνοσφισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m.

νοσφισάσθαι à

Νοσφίζω, separo, segrego: à νόσφι.

Νοσφισθεῖς, εἶσα, ἐν, separatus, a.

1. part. pass. præcedentis.

Νοσῶν, αἰγροτans, præ. part.

act. à νοσέω.

Νοσῆρος, ῥά, ῥόν, humidus: à voris.

Νορία, ας, ἡ, idem quod νόρις,

ιδός.

Νορίζω, humecto, item humore

mado: à voris, humor.

Νόριος, humidus: à voris, humi-

ditas; item australis, austrinus: à

νόρος, auster.

ΝΟΤΙΣ, ἴδος, ἡ, humor, humidi-

tas.

Νότιο, gen. Ion. à

ΝΟΤΟΣ, ας, ὁ, ΝΟΤΟΣ, auster.

Νοβυστικός, ἡ, ὄν, prudens mentis

plenus: vox jocularis: ex νῦς, mens,

et βύω seu βύω, impleo.

Νοθεσία, ας, ἡ, admonitio: ex

νῦς, mens, et θέσις, positio.

Νοθετέω, admonéo, castigo; f.

ἦσω, p. νενοθέτηκα, a. 1. ἐνοθέτησα,

a. 1. inf. act. νοθεθήσαι ex νῦς, et

θήθημι.

Νοθετήμα, ἄρος, τὸ, admonitio,

communio: à præced.

Νοθετήσας, ἡ, ὄν, admonitionem

pertinens: à νοθετέω.

Νομηνία, ας, ἡ, nova luna; vid.

νομηνία. Ex νέος, novus, et μην

hena.

Νόμμος, ας, ὁ, nummus: à νόμος.

Νοσσητός, ἴος, ὁ ζή, cordatus, in-

telligens: ex νῦς, et ἔχω.

Νοσσητός, adv. cordatè, sapientèr;

ννοσσητότως, idem: à præced.

Νῦς, vide νόος.

Νῦσος, Poët. pro νόσος, ας, ἡ, mor-

bus, pestis.

Νῦ, expletiva particula, Poët.

Νυγεία, a. 2. part. pass. verbi

νύσσω, pungo; f. ζω, a. 1. ἐνυζα, a.

2. pass. ἐνυγήν.

Νυγμή, ἴς, ἡ, et

Νυγμός, ἄ, ὁ, punctus; stimulus.

Νόκτ', pro νύκτα, noctem, acc.

sing. à νύξ, νυκτός, ἡ, nox.

Νυκτερινός, ἡ, ὄν, nocturnus: à

νύξ.

Νυκτερίς, ἴδος, ἡ, vespertilio: ab

eod.

Νύκτερος, οὐ, ὁ, καὶ ἡ, nocturnus:

à νύξ, νυκτός, ἡ, nox.

Νυκτικράας, ἄκος, ὁ, nycticorax,

corvus nocturnus.

Νυκτιλαμπής, ἴος, ὁ ζή, qui noctu

lucet: ex νύξ, nox, et λάμπω, acco.

Νυκτινομος et νυκτινόμος, ας, ὁ ζή,

qui noctu pascitur: ex νύξ, et νόμος

à νύμω, pascō.

Νυκτιπλάνης, ἴος, noctu errans.

Νυκτομάχια, ας, ὁ, ἡ, prælium noctu-

turnum: ex νύξ, et μάχομαι, pugno.

Νύκτωρ, adv. noctu. Th. νύξ.

Νυμφαγωγός, ας, ὁ ζή, dux spon-

sæ: ex νύμφη, sponsa, et ἄγω, duco.

Νυμφαῖος, αἶα, αἶον, ad nymphas

pertinens.

Νυμφάς, ας, ὁ, nom. viri Gr. inter-

terpr. Lat. sponsus.

Νυμφάσις, ας, ὁ καὶ ἡ, nuptialis, ad

sponsam pertinens. Th. νύμφη.

Νυμφεῖσις, εως, ἡ, elocatio puel-

læ; à seq.

Νυμφεύω, f. εἶσω, nuptum, seu

nuptiâ do: à seq.

ΝΥΜΦΗ, ἡς, ἡ, sponsa, nova

nupta, ΝΥΜΦΗ: gen. pl. νυμ-

φῶν, Ion. pro νυμφῶν.

Νυμφίτιος, ἴα, ἰων, Poët. ad spon-

sam pertinens; nuptialis: à præced.

Νυμφικός, ἡ, ὄν, idem, et ab eod.

Νυμφίος, ας, ὁ ζή, sponsalis; quâ

nuptiâ datur: ab eod.

Νυμφίος, ας, ὁ, sponsus, maritus:

ab eod.

Νυμφόμοιο, gen. Ion. à

Νυμφόμοιος, ας, ὁ ζή, sponsam

ornans: ex νύμφη, sponsa, et κομῶ,

orno, curam gero.

Νυμφόληπτος, ας, ὁ ζή, lymphatus,

nympharum spiritu correptus, fan-

aticus: qu. qui speciem nymphæ in

fonte viderit: ex νύμφη, et λαμβάνω,

capio; f. m. λήψομαι.

Νυμφόσολος, ας, ὁ ζή, sponsam

ornans: ex νύμφη, sponsa, et ἔλλ-

λω, orno.

Νυμφών, ὄνος, ὁ, thalamus, cu-

bile sponsi. Th. νύμφη.

ΝΥΝ, vel Att. νυνί, ΝΥΝC:

ὁ, ἡ, τὸ, νῦν, sc. ὦν, οὖσα, ἔν, præ-

sensens: ἀπὸ τῷ νῦν, sc. καίρη, ad hoc

usque tempus: ἀπὸ τῷ νῦν, sc. χρόνῳ,

ab hoc tempore, post hoc tempus: at

Νῦν, igitur, enclit. idem quod νῦ.

ΝΥΞ, νυκτός, ἡ, ΝΟΧ: acc.

νύκτα. Et Metaph. pro tempore

ignorantia. Aliquando pro morte,

ap. Horat. at

Νέξ, pro νύξε, Ion. pro ἔνυξε, 3.

ing. a. 1. act. verbi *νύσσω*, *pungo*, *vulnere*, f. *ξω*, p. *νύνυχα*, a. 1. inf. *νύξαι*, part. *νύξας*.
Νύξω, *pungam*, f. 1. act. ejusd.
 ΝΥΟΥΣ, ὄ, ἡ, *NURUS*, sponsa: à *νίος*, qu. *nova filia*.
Νύσος, *claudus*, *χολδς*, Syracus.
Νύσσα, *equi*, ἡ, *meta*, ad quam *νύσσοιται*, *equi*.
Νύσσοιτες, nom. pl. præ. part. act. à
 ΝΥΣΣΩ, seu -ττω, *pungo*, *fodico*, *punctim cado*, *vulnere*: f. *ξω*, p. *νύνυχα*, a. 1. ἐνύξα, perf. pass. *νένυγμα*.
Νύσαγμα, ἄτος, τὸ' et
Νύσαγμός, ὄ, ὅ, *dormitatio*: à
 ΝΥΣΤΑΖΩ, *dormito*, præ somno, *capite tuto*: f. *ξω*, p. *νευόσαχα*, a. 1. ἐνύξα. Dicitur *νεύσαζω*, pro *νευόσαζω*, et *νευόσάω*: à *νεύω*, *nuo*.
Νύττω, vide in *νύσσω*, *pungo*.
Νύχαι, adv. *noctu*. Th. *νύξ*.
Νύχαια, *as*, ἡ, *Nymphæ* nomen.
Νυχθήμερον, *spatium 24 horarum*, ex die et nocte: ex *νύξ*, *noct*, et *ἡμέρα*, *dies*; κτ *mutantur in χθ*, ob sequentem aspirationem.
Νύχτιος, *ia*, *iov*, et *νύχτυος*, *Callim. nocturnus*, a, *um*. Th. *νύξ*.
Νύχτος, *eos*, τὸ, *noct*, *tenebræ*. Th. *νύξ*.
 ΝΩΤΆΛΛΑ, *qu*, τὰ, *edulia*, *suavia* et *delicata*: *qu. vion γάλα*.
Νωδός, ἡ, ὄν, *edentulus*: ex *νή*, et *δός*, *dens*.
Νωδύλα, *as*, ἡ, *vacuitas doloris*: à *Νώδυνος*, *us*, ὅ *ξ* ἡ, *expers doloris*: ex *νή*, et *δύνη*, *dolor*.
Νωε, ὅ, nom. viri, *indecl. Hebr.*
 Lat. *interp. requiescere*.
Νωθ' pro *νωτα*, ob seq. aspirat. nom. pl. à *νωτος*, *us*, ὅ, *dorsum*; in pl. τὰ *νωτα*.
Νωθεία, *as*, ἡ, et Ion. *νωθειν*, *tarditas*, *segnities*: à
 ΝΩΘΗΣ, *eos*, ὅ *ξ* ἡ, *tardus*, *pigger*; *stupidus*: q. ex *νω*, part. priv. et *θεω*, *curro*.
Νωθητι, *Synæresi Ion. pro νοήθητι*, a. 1. *imperat. pass. à νοέω*, *cogito*.
Νωθροκάριος, *us*, ὅ *ξ* ἡ, *excoits*, *stupidus*: ex *νωθρός*, et *καρδία*, *cor*.
Νωθρός, *ρά*, *ρόν*, *tardus*, *pigger*. Th. *νωθής*.
Νωθρότης, *ητος*, ἡ, *pigrilia*, *tarditas*, *segnities*: à præced.
Νωθρώς, adv. *tardè*, *segnitèr*, *lentè*.
Νωῖ, *νώ*, *ΝΟΣ*: et *νωίον*, *νωίον*, nom. et dat. dual. ab *ἐγώ*, *ego*.
Νώκαρ, *pos*, τὰ, *torpor*: adj. *admodum piger*: ex *νω* pro *νή*, et *σκαίρω*, *salio*.
Νωλεμῶς, *indesinentèr*, adv. à *ΝΩΛΕΜΗΣ*, *eos*, ὅ *ξ* ἡ, et τὸ *νωλεμῆς*, *indesinens assiduus*: qu. ex *νή* *λείπω*, p. pass. *λίλειμαι*.
Νωλεμῶς, adv. *indesinentèr*.
Νωμῶν, præ. inf. act. à *νωμάω*,
 Hinc
Νωμάσας, *Dor. pro νομήσας*, a. 1. part. act. et
Νωμῶσιν, *Dor. pro νομήσιν*, 3. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Νωμάω, *distribuo*, *moveo*, *vidro*, *observo*, *considero*. Th. *νίμω*, *divido*, *pasco*.
Νωμῶσιν, *distribuerunt*, 3. pl. a. 1. inf. act. Ion. et
Νωμήσας, *vibrans*, a. 1. part. act. à *νωμῶν*, quod vide.
Νωμῶ, *Dor. pro νίμω*.
Νωμῶς et *νώνυμος*, *Poët. pro ἀνώνυμος*, *us*, ὅ *ξ* ἡ, *obscurus*, *ignobilis*, *nomine curens*: ex *νή*, et *δνωμα*, *pro ὄνυμα*, *atos*, τὸ, *nomen*.
Νωρόψ, *σπος*, ὅ *ξ* ἡ, *splendidus*: quod *obscurè visum*: ex *νω* pro *νή*, et *ὄψις*, *cos*, *visus*: hoc ab ὀπτομαι, *video*.
Νωσαι, *Synæresi Ion. pro νοήσαι*, a. 1. inf. act. et
Νώσατο, *επεκοιλῆν*, *pro νοήσατο*, 3. sing. a. 1. m. Ion. Sic *νώσαθα*, *pro νοήσαθα*, a. 1. inf. m. et sic in aliis: à *νοέω*, *cogito*.
Νωτ' pro *νωτα*, nom. pl. à *νωτος*, *us*, ὅ, *dorsum*.
Νωτάκμονες, nom. pl. à *Νωτάκμων*, *onos*, ὅ *ξ* ἡ, *inculcugenens in tergo*: ex *νωτος*, *tergum*, et *ἀκμων*, *onos*, ὅ *ξ* ἡ, *incus*.
Νωτοκοπίω, -ῶ, *terga ferio*, *cervicem ampulo*: ex seq. et *κόπω*.
ΝΩΤΟΣ, *us*, ὅ, *dorsum*, *tergum*; *superficies*, ut *νωτα θαλλάσσης*, in pl. τὰ *νωτα*, dat. pl. *νωτόσι*, gen. pl. *νωτών*.
 * *Νωτοφορέω*, *opera dorso fero*: dicitur de camelis. Ex præced. et *φορέω*, *D. S.*
Νωτοφόρος, *us*, ὅ *ξ* ἡ, *humeris seu tergo gerens*: ex *νωτος*, et *φέρω*, *porto*.
Νωχελεύομαι, *piger* et *tardus* cum in opere: à
Νωχελής, *eos*, ὅ *ξ* ἡ, *tardus*, *segnis*; *invalidus*; *inutilis*: ex *νή*, et *κέλλω*, *moveo*, *curro*.
Νωχελία, *as*, ἡ, *segnities*, *socordia*, *tarditas*: à præced.

Ξανθόχροος, *us*, ὅ *ξ* ἡ, *qui flavam cutem habet*: ex *ξανθός*, et *χρόος*, *contr. χροός*, *cutis*.
Ξανθῶ, gen. *Dor. pro ξανθῶ*, à *ξανθός*.
Ξανῶ, f. 1. act. verbi *ξάλνω*, quod vide.
Ξανήτια, *hospitalia*: nom. pl. à *Ξανήτιον*, vel *ξείτιον*, *Poët. pro ξείτιον*, *us*, τὸ, *minus quod datur hospitii*. Th. *ξένος*, *hospes*.
Ξανίζω, *hospitem excipio*: à *ξείνιος*. *Poët. pro ξένος*, *hospes*.
Ξανιπέδς, ἡ, ὄν, *peregrinus*; *Ion. pro ξενιπέδς*, ab eod. Th.
Ξάνιος, *pro ξένιος*, *ia*, *iov*, *hospitialis*, *ad hospites pertinens*: ab eod. Th.
Ξαινοδόκος, et *ξαινοδόχος*, *us*, ὅ *ξ* ἡ, *hospitium præbens*: at
Ξαινοδόχος, *us*, ὅ *ξ* ἡ, *cui hospitium præbetur*: ex *ξένος* pro *ξένος*, *hospes*, et *δέχομαι*, *accipio*.
Ξαινοκτονία, *Ion. pro ξεινοκτονία*, *peregrinos interficio*, *hospitem*, vel *hospites occido*: ex *ξένος*, et *κτείνω*, *interficio*.
Ξείνιος, *us*, *ov*, *Ion. pro ξείνιος*, *hospes*.
Ξενάγεινς, *us*, ὅ, *qui est hospitem dux et acceptor*: à seq.
Ξενάγω, f. *ἦσω*, *duco hospites ad ea que visenda sunt*; *hospitio excipio*; *peregrinos moribus patrii instituo*: *militis mercenarius alo*, et *eloco*: ex *ξένος*, et *ἄγω*, *duco*.
Ξενάγωγιω, -ῶ, *idem quod præced.* et *us* *isdem*.
Ξενάπατας, a, ὅ, *Dor. pro Ξενάπατης*, *us*, ὅ, *hospitium decipitor*: ex *ξένος*, et *ἀπατέω*, *decipio*.
Ξεναρκίος, *eos*, ὅ *ξ* ἡ, *hospitibus æquus*. Sic vocatur ἡ *δίκη*, ἡ *τοῖς ξένους ἀρχὴν καὶ βοηθῆσαι*, καὶ *πάσαν ἔβαν ἀπ' αὐτῶν*, ἀποθῆσαι, *id est*, *justitia*, *quæ peregrinis et hospitibus opem fert*, &c.
Ξενία, *as*, et *Ion. ης*, ἡ, *hospitium*. Th. *ξένος*, *hospes*.
Ξενίζω, *hospitio accipio*; *peregrina sapio*, et *loquor*; *item novitate quasi peregrinā turbo*; *hinc part. præ. pl. neut. τὰ ξενίζοντα*, *peregrinā velugi sententiā abhorrentia*: f. *ἦσω*, p. *ξένικα*, a. 1. *ξένισα*, præ. pass. *ξενίζομαι*, *η*, *εταί*, *diversor*; *item re peregrinā percellor*; a. 1. pass. *ξενίσθην*, a. 1. sub. pass. *ξενισθῶ*: à præced. Th.
Ξενίπεδς, ἡ, ὄν, *peregrinus*, *exterminus*; *it. hospitialis*: ab eod. Th.
Ξείτιον, *us*, τὸ, *minus quod hospitii datur*, *XENIUM*: *quodlibet minus*.
Ξένιος, *ia*, *iov*, *hospitialis*, *hospitio accipiens*.
Ξενισθίς, *hospitio exceptus*; a. 1. part. pass. et
Ξενισθῆν, 1. pl. a. 1. sub. pass. à *ξενίζω*.
Ξενισμός, ὄ, ὅ, *hospitium susceptio*; *mutatio*, *seu perturbatio ob rem novitatem*: à *ξενίζω*.
Ξενιτεία, *as*, ἡ, *peregrinatio*, *hospitium*: à
Ξενιτεύω, f. *ἔσω*, *peregrè dego*,

Ξ.

DECIMA quarta litera
 Ξ, apud Græcos; in numeris *sexaginta*, et cum lineolâ infrâ additâ (ξ) *sexaginta millia* denotat. ξ pro σ, *Dor. in fut. et a. 1.*
ΞΑΙΝΩ, *carmino*; *carpo*; *cado*, *percutio*; f. *ξάνω*, p. *ξάγκα*.
Ξάνθη, *ης*, ἡ, nom. mul.
Ξανθήσιον, dat. pl. Ion. f. g. pro *ξανθαῖς*, à *ξανθός*, *flavus*.
Ξανθίζω, f. *ἦσω*, *flavum reddo*, seu *fulvum*: *item flaveo*, *flavus sum*. Th. *ξανθός*, *flavus*.
Ξανθότριξ, *ἦχος*, ὅ, *ξ* ἡ, *flavos pilos habens*: ex *ξανθός*, et *τριξ*, *τριχός*, ἡ, *capillus*.
Ξανθοκομῶν, gen. pl. *Dor. à Ξανθοκόμης*, *us*, ὅ, *flavam comam habens*.
Ξανθοκόμος, *us*, ὅ *ξ* ἡ, *idem*: ex *ξανθός*, et *κόμη*, *coma*.
ΞΑΝΘΟΣ, ἡ, ὄν, *flavus*, *fulvus*, *rubens*, *ruber*. Est et
Ξάνθος, *us*, ὅ, nom. *procr. fluvii*.

peregrinor; præ. med. ξενιτεύομαι, idem: exponitur et in alieno solo nierecede milito. Th. ξένος, hospes. Ξενόχλω, -ω, hospitalis sum; hospitio αἰώς accipio: ex ξένος, et δειχάται, r. eripio; p. med. δίδωχα. Ξεολογία, -ω, externos milites εἶρω, seu conscribo; f. ἴσω, p. ἔξω-2. ἠύλαρα: à Ξεολογία, δ, ζ ή, qui milites externos colligit; item XE.VOLO-GIUS; nom. propr. ex ξένος, et λήω. ΞΕΝΟΣ, et Poët. ξένος, u, hos-pes peregrinus. Ξενοστῆω, -ω, f. ἴσω, peregrinos et hospites alo: ex ξένος, et τρέφω, nutrio. Ξενόμαι, et ξενόμαι, hospitio sive hospitii necessitudine jungor: à ξένω. Ξενοφών, ὄντος, δ, XE.VO-PHON. Ξενώω, -ω, f. ἴσω, idem ac ξενίζω, quod vide. Ξένως, adv. peregrinè, peregrinorum more: à ξένος, hospes, peregrinus. Ξέρως, XERXES; Persicum est nomen: Gr. Ἀρπίος, Martius. Ξεσθεῖς, rarus; a. 1. part. pass. à ξέω, rado, quod vide. Ξέσις, εως, ή, rasura, sculptura: à ξέω. Ξεσπς, u, δ, sextarius, nomen mensuræ: gen. pl. ξεσπῶν' ex Lati-na voce sextus. Ξεσπς, ή, δν, rarus, scalptus, do-lando politus: à ξέω. * Ξεσπρία, ας, ή, sculptura, D.S. ΞΕ'Ω, rado, polio, scalpo, dolo; c. ἴσω, p. pass. ἔξεσμαι, a. 1. pass. ἔξισθην. Ξερά, ας, ή, terra continens; item terra: à ξηρός, aridus. Ξηραίνω, arcfacio, sicco; f. ἄνω, p. ἔξηρακα, a. 1. ἔξηρανα, perf. pass. ἔξηραμαι, perf. part. pass. ἔξηραμμένος, η, ον, a. 1. pass. ἔξηρανό-θην, ης, η, f. 1. pass. ἔξηρανόσσομαι. Th. ξηρός, aridus: Ξηρανθείς, siccatus; a. 1. part. pass. et Ξηρανθῶ, a. 1. sub. pass. à ξη-ραίνω, quod vide. Ξηροῦσία, ας, ή, ariditas, siccitas à Ξηροῦσις, εως, ή, idem: à ξηραίνω. ΞΗΡΟΣ, ρά, ρόν, aridus, siccus inanis, vacuus, scil. cibo, potu; pallidus, exanimis. Ξηρότης, ητος, ή, ariditas, siccitas: à præced. ΞΙ'ΡΙΣ, seu ξίρις, herba quædam. * Ξίρηθς, εος, δ, ζ ή, enseme- tens: ex ξίφος, et ἄρω, seu αἶρω. * Ξίρηθροῦ, gladium gero: ex ξίφος, et φορέω. * Ξίρηθρος, u, δ, ζ ή, gladium gestans: ex ξίφος, et φέρω. Ξίφιας, u, δ, piscis nomen; Angl. THE SWORD-FISH: à ξίφος, gladius. Ξίφιδιον, u, τῶ, gladiolus, pugio; dimin. à ξίφος. Ξίφισθρ, ἦρος, δ, balteus; item vagina: à

ΞΙ'ΡΟΣ, εος, τῶ, ensis, gladius; dat. τῶ ξίφει' hinc Angl. KNIFE. Ξυθός, ή, δν, flavus, albus, rufus, celer, suavis: à ξανθός. Ξυγκάρθαινε, Poët. Sync. pro συγκαρθεύεινε, 3. sing. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ, et θνήσκω, morior; a. 2. ἦθων, ης, ε. Ξυήλη, ης, ή, dolabra, radula: à ξέω. Ξύλα, ων, τῶ, ligna: pl. à ξύλον. Ξυλάριον, u, τῶ, surculus, parvum lignum. * Ξυλετά, ας, ή, lignatio: à Ξυλοῦμαι, lignor, ligna conve- ho: à Ξυλεῖς, εως, δ, lignator: à ξύλον. Ξυλοῦς, ἴνη, ἰνον, ligneus, a, um: ab eod. * Ξυλόφιον, u, τῶ, parvum lig- num, tabella, D. S. Ξυλλαμβάνω, corripio; item open- fero; pro συλλαμβάνω. Ξυλοκόπος, u, δ, lignarius, et ligna- tor: ex κόπτω, scindo, et ΞΥ'ΔΟΝ, u, τῶ, lignum; fustis, arbor: de variis rebus è ligno fac- tis dicitur, ut de mensâ, furcâ, cruce, materiâ lignea adificantium: q. à ξύω, rado quia secari et radi- potest. Ξυλοργία, faber lignarius sum: ex ξύλον, et ἔργον, opus. Ξυλοργικός, ή, δν, ad fabrum lig- narium pertinens: à præced. Ξυλοφάνης, ες, lignum habens nudum: τῶ ξυλοφάνις, est locus ad- ificii, ubi lignea materia non est lecta calce: ex ξύλον, et φαίνομαι, D. S. Ξυλοφορέω, -ω, f. ἴσω, ligna fero: ex ξύλον, et φορέω. Ξυλοφορία, ας, ή, portatio ligni: à seq. Ξυλόφορος, u, δ, ζ ή, qui ligna fert, calo: ex ξύλον, lignum, et φέρω, porto. Ξυλοξίροι, et Dor. ἰσδομαι, idem ferè quod ξυλοξίροι, ligna seco et findo, vel colligo, &c. à Ξυλόχος, u, δ, ζ ή, ligna habens; subst. locus arboribus consitus, sylva: ex ξύλον, lignum, materia, et ἔχω, habeo. Ξυμβαία, contingat; Att. vel Dor. pro συμβαία, a. 2. opt. act. verbi συμβαίω. Th. βαίω, eo. Ξυμβάλλειν, obviam ire: præ. inf. Att. pro συμβάλλειν. Ξυμβήτη, Ion. et Att. pro συνε- βέβητο, occurrebat: 3. sing. plusq. perf. pass. verbi συμβάλλω, con- jicio, committo. Ξυμπαντας, universos: acc. plur. masc. gen. Att. et Ξυμπάσω, f. g. Att. à σύμμας. Ξέν, Att. et Ion. pro σὺν, cum: præposit. regens dat. Ξύνανον, coegerunt: 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. et Att. à Ξυνάγω, congrego, committo, in eo: Att. pro συνάγω ξυνύοντες, nom. pl. part. præ. Ξυνάγειτε, præ. imperat. act. Att. à συναίω.

Ξυνῶς παραγυρῶν, Dor. pro ξυνῶν παραγυρῶν. Ξυνάων, ονος, δ, ζ ή, Poët. q. d. ξυνῶν, ὄντος, qui cum aliquo est versatur, socius alicujus, particeps. Ξυνδελήτω, Ion. et Att. pro συν- δέδεντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συνδέω, colligo. Ξυνδῆσαι, colligare: a. 1. inf. Att. ejusdem verbi. Ξυνεικοσσι, simul viginti: ex ξὺν pro σὺν, Att. et λικοσσι, Poët. per Pleouasm. pro εικοσσι, viginti. Ξυνήκα, ας, ε, Ion. dissolutione et Att. pro συνήκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συνήμι, committo, intelligo. Ξενεργε, contrahebat: 3. sing. imperf. Ion. et Att. pro συνείργε, verbi συνείργω' ex σὺν, et εἶργω, in- cludo: f. ξέω. Ξύνες, intellige: a. 2. imperat. act. Att. verbi συνήμι' ξύνετο, 3. sing. a. 2. m. Att. Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à Ξυνετός, intelligibilis; Att. pro συνετός. Ξυνετός, ης, ή, σὺν τινὶ εὐνωμῆνη, quæ cum aliquo dormit, ή, συνενέ- νη, ἴδος, ή ἀκοιτις, ἀδοχος, ejusdem cubilis et lecti consors, uxor. Ξυνήσις, u, δ, ζ ή, communis: et Ξυνήσων, ονος, δ, ζ ή, particeps: à ξυνός, communis. Ξυνίται, 2. pl. præ. ind. à ξύνει- μι, Att. convenio, congredior: ex σὺν, et εἶμι, eo. Ξύνιον pro ξύνισιν, quod pro ξύνι- σαν, pro συνίσαν, 3. pl. imperf. Att. verbi συνίω, vel συνήμι, in- telligo. Ξυνιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. à ξύνιμι, vel ξύνειμι, congredior: ex σὺν et ἴμι, vel εἶμι, eo. Ξυννεοφύται, acc. sing. perf. part. act. f. g. Att. al. med. f. g. pro συννεοφύται' à συννεφέω. Ξυνοῦσις, pro συνοῦσις, 2. sing. f. 1. act. verbi συμφέρω, simul fero, confero: ex σὺν, et φέρω, fero, f. οῦσα, a. 1. ἦνεγκα. Ξυνωμήλικι, æquali: dat. sing. à Ξυνωμήλις, ἴκος, δ, και ή, Att. pro συνωμήλις. ΞΥΝΟΣ, ή, δν, communis. * Ξυνοτάφιον, pro συνοτάφιον, u, τῶ, commune sepulchrum, ut lo- gi debet pro ξενοτάφιον' ap. Suid. voce Πολυάνθριον. ΤΟΥΡ. Ξυνοχή, ης, ή, Att. pro συνοχή, coarctatio, in augustiam contractio: à συνέχω, constringo. Ξυνώω, -ω, conjungo, consocio: à ξυνός. Ξυνών, præ. part. act. pro συ- νών, ὄντος: à σύνεμι, sum cum alio. Th. εἶμι, sum. Ξυνωρίς, Att. pro συνωρίς, ἴδος, ή, digæ; [* par, gemini, ξυνωρίς τέκ- των, par filiorum, Soph. CEd. Col. 433.] à σύνερις, connecto. Ξυνώριση, ης, ή, præ. part. pass. f. g. à ξίω, idem quod ξέω, rado, scalpo. Ξυράω, seu -έω, rado, tondeo ad euleni: præ. pass. ξυράμαι, -ώμαι,

tondeor: præs. inf. m. ξυρᾶσθαι, perf. pass. ἐξήρημαι undè perf. part. ἐξηρημένος, η, ον, tonsus, a, um: a. 1. m. ἐξηρησάμην, ω, ατο, a.1. sub. in. ξυρήσσομαι, η, ηται, et in 3. pl. ξυρήσονται' à ξυρῆς, novacula, qu. à ξύω, rado.

Ξυρήσις, εως, η, rasura, tonsura à 3. sing. p. pass. præced. abjecto e, et ai in -is mutato.

Ξήρομαι, rador, vel me rado: propriè novacula: à

Ξυρῆν, ἄ, τῶ, idem quod Ξυρῆς, ἄ, δ, novacula: à ξύω.

Ξυρῆς, ἄ, ὄν, acutus, a, um. Substantivè pro novacula: à Th. præced.

Ξυθεῖς, rasmus: a. 1. part. pass. verbi ξύω, rado novacula.

Ξυθῆς, ἦ, ὄν, rasmus, politus: ξυθῆ, τὰ, hastilia radendo polita, est et Ξυθῆς, ἄ, δ, seu ξυθῶν, ἄ, τῶ, locus ubi athlete exercentur: à ξύω, quia rasus et planus.

Ξύρα, vcl Ξυρῶν, pala ferrea ad radendum: qu. à

Ξύω, idem quod ξέω, rado, scalpo, radendo polio: f. ἔσω, p. ἔξυκα, p. pass. ἔξυμαι.

O.

O, DECIMA quinta apud Græcos litera, in numeris est septuaginta, et cum lineola infernè appositâ (o.) septuaginta, millia. Veteres autem s pro dicebant. Doricè vertitur in ε, Æolicè in υ, ut 'Απέλλων pro 'Απόλλων, ὄνυμα pro ὄνομα.

'O, ἦ, τῶ, hic, hæc, hoc, Articulus præpositivus. Notat (a) certum quid et notum, cuiusque jam facta mentio: (b) cum Genit. positus, omissum παῖς, vides, μήτηρ, aut simile quidpiam innuit; ut 'Αλέξανδρος ὁ Φιλίππου, Alexander Philippi, scil. filius: (γ) cum Adverbio pro Adjective ponitur; ut ὁ σήμερον, subin. ὦν, hodiernus: (δ) cum Participio idem est quod qui relatus cum Verbo; ut ὁ λέγων, pro ὁς λέγει, qui legit: (ε) cum μεν et δε adhibetur in divisionibus; ut ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, hic quidem ridet, ille vero plorat: (ς) pro ὁς, qui, usurpatur: (ζ) cum Præpositionibus periphrasi inservit; ut οἱ περὶ Κύρον, Cyrus cum sociis: (η) in genere neutro cum Infinitivo, Gerundo vel Sup. apud Lat. refert; ut καιρὸς τῆ μάχεσθαι, tempus pugnandi, ἔξιμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, exeo pugnatum: (θ) τῆ ponitur interdum pro τίνος, cuius? τῆ autem, sine accentu, pro τινός, alicuius: (ι) τῆ exponitur huc, illic, illac, eâ ratione, eâ parte, ex loco, ubi.

'Oa, ac, ἦ, pellis ovilla: ab οἷς, oris. Est et

'Oa, ac, ἦ, sorbus: q. ab εἰώ, 354

linquo, quòd ob insuavitatem relinquitur.

'OAP, ἄρος, ἦ, uxor: in pl. ἄρες, et contract. ὄρες, gen. pl. ὄρων, dat. pl. ὄροισι, Poët. pro ὄροι. Dictum ὄαρ, q. ὄραρ, ab ὄρα ἄρειν, simul congruere, quòd convenial viro. Hinc

'Oapίζω, colloquor familiaritèr, sicut cum conjugè.

'Oapισμός, ἄ, δ, confabulatio, colloquium: à præced.

'Oapιστής, ἄ, δ, confabulator, familiaris: ab eod.

'Oapιστής, ὄος, ἦ, confabulatio, commercium: ab eod.

'Oapros, υ, ὄ, confabulatio. Th. ἄρ.

'Oβελίζω, obelo noto. Th. ὀβολός.

'Oβελίσκος, υ, δ, OBELISCUS, lapis pyramidis formâ, veruculum. Th. ὀβελός.

'Oβελίσαν, dat. pl. Ion. ab

'OBEΛOΣ, ἄ, ἦ, veru; item nota, certis scriptorium locis apponi solita: q. βλός, telum.

'OBOΛOΣ, ἄ, δ, OBOLUS, sextia, pars drachmæ. Hinc τριῶβολον υ, τῶ, tres oboli.

*'Oβολοσᾶτέω, -ῶ, fenerator: ex ὀβολός, et ἔστημι.

*'Oβολοσᾶτης, υ, δ, fenerator: à præced. et

*'Oβολοσᾶτικῆ, ἦς, ἦ, ars feneratoria, quia nummus non signatus appendi solebat.

'Oβρια et ὀβρίκαλα, leonum, hyrorum, & c. catuli: fort. quia ὀβριμα ex ὀβρίοις nata, i. e. fortibus.

'Oβριμοεργός, ἄ, δ, ἦ, fortium facinorum patralor, ardua patrans: ex ὀβριμος, robustus, potens, et ἔργον, opus.

'Oβριμῶθῆμος, υ, ὁ, ἦ, forti animo præditus: ex ὀβριμος, fortis, et θυμός, animus.

'Oβριμοπάτηρ, ἦς, ἦ, forti patre nata: ex ὀβριμος, fortis, et πατήρ, pater.

'Oβρίμος, υ, ὁ, ἦ, fortis, potens. Th. βριῶν, robustum reddo.

'OBPYZON χουσίον, υ, τῶ, aurum OBRYZUM, purum.

'Oγούος, ἄδος, ἦ, numerus octonarius. Th. ὀκτώ, octo.

'Oγδότατος, ἀτη, ατον, Poët. pro

'Oγδοος, ὄη, οον, OCTAVUS. Th. ὀκτώ, octo. Undè

'Oγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta: et

'Oγδοηκοσῆς, ἦ, ὄν, octogesimus: et 'Oγδῶκοῦτα, Ion. pro ὀγδοήκοῦτα, OCTOGINTA, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. omnia ab ὀγδοος.

'Oγε, ἦγε, τῶγε, hic, hæc, hoc

'OGKA'OMAI, rudo; propriè de asinis: ὀγκωμένω, gen. sing. præc. part. m. Hinc

'Oγκηθμός, ἄ, δ, ruditus.

'Oγκηρός, ρά, ῥόν, tumidus: ab ὄγκος.

*'Oγκησις, εως, ἦ, id. quod ὀγκηθμός, Ælian. de Animal. v. 51.

'Oγκίον, et ὄγκαιον, υ, τῶ, vas in quo aliqua ponuntur: ab

'OGKOS, υ, δ, tumor, fastus: ὀδόν.

item gravitas, pondus, moles, eminentia. Hinc

'Oγκῶν, tumidum reddo: f. ὄσω, p. ὄγκωκα.

*'Oγκμῶν, f. εἶσω, sulcum duco, et per Metaph. ordine procedo. ὄγκυμον ἀντή, ante ipsum ordine procedebant, Xenoph. Cyrop. Soph. Philoct. ab

'OGMOΣ, ἄ, δ, sulcus; via.

'Oγχῆσις, ια, ιον, nomen adject. à Substantivo 'Oγχησῆς, ἄ, δ, Oichēsti urbis incolæ. Apud Pindar. Isthm. Od. 1. 439. 3. vitiosè legitur 'Oρχησις pro 'Oγχησις.

*'OGXNH vel ὄχνη, iugum, et pyrum.

'Od' pro ὀδε, hic, q. v.

*'Oδαγμος, υ, δ, morsus tenax: ab ὀδαῶ.

'Oδαῖος, αἱα, αἰον, venalis; item ad iter conficiendum idoneus. Th. ὀδός, via.

*'Oδᾶξ, adv. mordicè. Th. ὀδός, dens.

*'Oδαῖᾶσθαι, et

*'Oδαῖεῖσθαι, vid. ὀδαῖώ.

*'Oδαῖώ, -ῶ, et ὀδαῖῶν, -ῶ, dolco ex morsu dentium.

*'Oδάω, seu ὀδαίω, riatico instruo: ab ὀδός.

'Ode, ἦδε, τότε, hic, hæc, hoc: ex ὁ, et δέ.

'Odeλδς, Dor. pro ὀδελός.

'Odeῦω, iter facio, eo: præc. part. ὀδεύων, ontos, fer. εἶσω, p. ὀδεύκα. Th. ὀδός, via.

'Odeγει, in viam duc; præc. imperat. act. ab

'Odeγέω, sum dux itineris; duco, dirigo: f. ἦσω, p. ὀδήγηκα, ab ὀδήγηος.

*'Odeγητήρ, ἦρος, idem quod ὀδηγός, Inscript. Jovis Urii.

'Odeγῆς, ἄ, δ, ἦ, dux viæ: ex ὀδός, via, et ἄγω, duco.

'Odeῖος, υ, δ, nomen propr. viri.

'Odeῖras, a, δ, Dor. pro

'Odeῖτης, υ, δ, viator. Th. ὀδός.

'Odeῖν, ἦς, ἦ, odor. Th. ὄζω, oleo.

'Odeioπαῖω, -ῶ, iter facio, viam emetior: ab ὀδοίπαρος.

*'Odeioπαῖω, ac, ἦ, iter: ab eod.

*'Odeioπικόν, οὔ, τῶ, itinerarium (vestimentum).

'Odeipéros, υ, ὁ, ἦ, viator: ex ὀδός, et πείρω.

'Odeῖnta, dentem: acc. sing. ab ὀδός, ὄντος, ὁ, dens.

'Odeῖnoῖω, f. ἦσω, viam facio, seu munio; viam seu aditum patefacio: item ad methodum redigo: ex ὀδός, et ποίω.

'Odeῖnoῖς, ἄ, δ, qui facit viam: ex iisd.

'OΔOΣ, ἄ, ἦ, via; auxilium; insidia.

'Odeῖν, viam ostendere, ducere; præc. inf. verbi ὀδῶω. Th. ὀδός.

'OΔOYΣ, ὄντος, ὁ, DENS, accus. sing. ὀδόντα, dat. pl. ὀδῶσι.

'Odeῖφύλαξ, ἄκος, ὁ, ἦ, vel ὀδοφύλακος, υ, ὁ, ἦ, viarum custos: ex ὀδός, et φύλαξ, custos.

'Odeῖῶμαι, -ῶμαι, crucior. Th. ὀδόν.

'Οδυνάρης, pro δδυνάρης.
 'Οδυνάσαι, cruciariis: contractum pro δδυνάσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur δδυνᾶ, 2. pers. sing. ind. pass. verbi δδυνάομαι, crucior. Th. δδύνῃ, dolor.
 'Οδυνᾶων, gen. pl. Æol. pro δδυνᾶων' ab
 'ΟΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, dolor: gen. pl. Æol. δδυνᾶων, dat. pl. Ion. δδύνῃων.
 'Οδυνῆς, ῥᾶ, ῥᾶν, dolorem afferens: à præced.
 'Οδυνῆφῆτος, η, δ ζ ἡ, dolorem mitigans: in pl. n. g. τὰ δδυνῆφᾶτα' ex δδύνῃ, et φᾶσ, occido.
 'Οδύρο, λέγε: Ion. pro δδύρου, præs. imperat. ab δδύρομαι.
 'Οδύροεις, ῶ, δ, ejulatus, lamentatio: et
 'Οδύρμα, ἄτος, τὸ, luctus, lamentum: Angl. A DIRGE: et
 'Οδύρομαι, ῶ, δ, ejulatus, lamentatio: ab
 'ΟΔΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentator, pïoro: δδύρομαι, 3. pl. præs. sub. δδύρομενος, præs. part. med. δδύρομαι, f. med. ᾠδύρομαι, p. pass.
 'Οδύροῦ, dat. sing. Ion. ab 'Οδύροεις, ἔως, δ, Ulysses.
 'Οδύροσάμενος, iratus: a. 1. part. med. et
 'Οδύροσᾶτο, iratus fuit: 3. sing. a. 1. m. verbi δδύροσσω, irascor.
 'Οδύροσσία, ας, ἡ, ODYSSE.Α: ab 'Οδύροσσεις, ἔως, δ, et Æol. 'Υδύροσης, ULYSSES, acc. sing. 'Οδύροσσία, vel -ῆα.
 'ΟΔΥ'ΣΣΩ, f. δδύσω, irascor, succenseo: qu. ad δδύνῃ, dolor.
 'Οδῶδα, Att. pro ῶδα, olui: perf. m. verbi δῶσω, oleo: f. δῶσω, p. m. inf. δδῶδῆναι, perf. part. m. δδῶδῶς.
 'Οδῶδῆ, oluerat: Att. et Ion. pro ῶδῶδῆι, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.
 'Οδῶδῶσαι, Att. redupl. pro δδῶδῶσαι, 3. sing. perf. pass. verbi δδῶδῶσω, irascor: f. ῶσω.
 'Οδοσαι, Ion. et Æol. pro οἶσαι, ab οἶς, contractè, οἶς, ovis: gen. οἶδς, vel οἶος.
 'Οζειν, olere: præs. inf. ab δζω.
 'Οζῆ, ης, ἡ, factor pedis.
 'Οζῆσω, olebo: f. 1. verbi δζω.
 'Οζῆς, υ, δ, nomen viri Hebr. quod interpret. Lat. robur à Domino.
 'ΟΖΟΣ, υ, δ, nodus arboris, ramus. Metaph. homo bellicosus.
 'ΟΖΩ, OLEO: f. δζῆσω, et -ῆσω, p. ᾠζῆκα, p. m. ῶδα, et Att. δδῶδα' hinc
 'Οζῶδης, εος, δ ζ ἡ, olidus, fatidus, ramosus, nodosus: ab δζω, vel δζος.
 'Οθ' pro ὄτε, quando, quin.
 'Οθεν, unde: ex quâ causâ: pro ὅθεν, ubi, adv. ab ὅς, qui.
 * 'Οθ' ἔνεκα, eo quod, Eurip. Alcest. 306. Soph. Elect. 86.
 'Οθεν' pro ὅθεν, curabat: 3. sing. imperf. Ion. verbi ὀθομαι, ab
 'ΟΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio: q. cura consueta: ab ἔθω, consueta.
 'Οθῆ, ubi: adv. ab ὅς.

'Οθενῖνος, εια, εἰων, alienigena, peregrinus: quasi per Metath. pro νοθενῖος, à νόθος.
 'Οθομαι, curo, moveor. Th. ὀθη, cura.
 'ΟΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, linteum: item velum nauticum.
 'Οθόνιον, υ, τὸ, linteolum: dimin. à præcedente.
 'Οθόννα, ης, ἡ, herba quædam, et succus oculis conveniens.
 'Οθριε, ὄριχος, δ ζ ἡ, per Sync. pro θριεῶδες, qui est ejusdem capilli: ex ὄρις, similis, et θριε.
 'Οθρις, ὄος, ἡ, nomen montis.
 'Οθω, moveo: vide ὀθίω.
 'Οθῆ, hei, heu, lamentandi vocula: hinc οἰμᾶζω, f. ξω, ploro, ejulo. Οἶ, hi: artic. præposit. Vide δ. Οἶ, particula expletiva, ornativa inserti, Xen. Cyrop. p. 26.
 Οἶ, qui: vide in ὄς.
 Οἶ, adv. quâ, ubi: ab eod. Th. Οἶ, pronomen, dat. cas. Vide ὄς, sui' οἶ pro ἑαυτῶ.
 Οἶ' pro οἶα, qualia: ab οἶος, qualis: et οἶα, adv. ceu, tanquam: ab eod.
 Οἰακίζω, f. ἴσω, guberno, rego, propriè naveni: ab
 ΟΙ'ΑΞ, ακος, δ, gubernaculum, clavus navis: q. ab οἶω, fero.
 Οἶγε, aperi: præs. imperat. act. ab οἶγω, q. v.
 Οἶγήσομαι, aperiar: fut. 2. pass. ab
 ΟΙ'ΤΩ, seu οἶγῶω et οἶγῶμι, aperi: f. οἶζω, p. ᾠχα et ἔωχα, p. m. ἔωχα.
 Οἶδ' pro οἶδα vel οἶδε, vide seq.
 Οἶδα, ας, ε, novi: et in pl. οἶδῶμεν, -δατε, -δασι, p. m. verbi οἶδω, sciò.
 Οἶδαλω, seu οἶδᾶνω et οἶδαλω, tumefacio: præs. pass. οἶδῶνομαι, η, εται, tumefio. Th. οἶδῶ.
 Οἶδασθα, νόστι: Æol. Paragoge τῷ σα, pro οἶδας, 2. sing. p. m. verbi οἶδω, vel οἶδῶμι, sciò.
 ΟΙ'ΔΕ'Ω, -ῶ, f. ἴσω, tumeo, turgesco: perf. ᾠδῆκα: perf. part. ᾠδῆκῶς, tumidus, inflatus.
 Οἶδημα, ἄτος, τὸ, tumor: et
 Οἶδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio: à præced.
 Οἶδιπόδας, α, δ, Dor. pro Οἶδιπόδης, υ, δ, ŒDIPUS, Thebarum rex: Dicimus et Οἶδιπῶος, οδος, δ, et Οἶδιπῶος, ου, δ, idem.
 Οἶδισκω, tumefacio, intumesco: ab οἶδῶ.
 Οἶσμα, ἄτος, τὸ, per Sync. pro οἶδημα, ἄτος, τὸ, tumor. Th. οἶδῶ. tumeo.
 Οἶσαι, Ion. pro οἶη, putas: 2. sing. præs. m. verbi οἶσμαι, pulo: f. med. οἶσσομαι, p. pass. ᾠσμαι. Th. οἶσω, seu οἶω, pulo.
 Οἶει, putas: Att. pro οἶη, 2. sing. præs. ind. med. et
 Οἶεσθαι, præs. inf. med. verbi ejusd.
 'Οἶεσαι, dat. pl. Ion. ab οἶς, οἶδς, vel οἶς, οἶος, ἡ, ovis.
 Οἶετης, εως, δ ζ ἡ, ejusdem speciei:

pro θριεῶδες, ex ὄριος, similis, et ἔρος, annus.
 'Οἶζος, υ, δ ζ ἡ, miser, calamitosus, ab οἶζός.
 'Οἶζῶρη, dat. sing. Ion. f. g. ab
 'Οἶζῶρης, ἄ, δν, calamitosus: ab
 'ΟΙ'ΖΥ'Σ, ὄος, ἡ, arumna, miser: acc. sing. οἶζόν, q. ab οἶ, hei.
 'Οἶζῶα, f. ἴσω, arumnas et miserias perperior: à præced.
 Οἶη, soli: dat. sing. fact. gen. ab οἶος, solus.
 Οἶηθναυ, pulsâse: a. 1. inf. pass. ab οἶω seu οἶσμαι, pulo: f. med. οἶσσομαι, perf. pass. ᾠσμαι, a. 1. pass. ᾠσθη.
 Οἶηων, υ, τὸ, gubernaculum, clavus navis: pro οἶηκων, οἶακων, dim. ab οἶαζ, idem.
 Οἶηκες, vide οἶηζ.
 Οἶηκίζειν, Ion. pro οἶακίζειν, regere, gubernaculum regere: ab
 Οἶης, Ion. pro οἶαζ, ακος, δ, gubernaculum: οἶηκες, etiam dicuntur annuli, per quos habentur mulos rogentes trajicuntur.
 Οἶησις, εως, ἡ, opinio: ab οἶσμαι, Οἶησομαι, putabo: f. 1. m. verbi οἶσμαι seu οἶμαι. Th. οἶω, pulo.
 Οἶδα, acc. sing. ab οἶς, οἶος, ἡ, vel οἶος, οἶδῶος, ovicula. Th. οἶς, ovis.
 Οἶκα, perf. m. verbi οἶκω, cedo, similis sum: sed frequentius pro co usurpatur οἶκα.
 Οἶκαδ' pro οἶκάδε, et Dor. οἶκαδες domun: adv. ad locum: ab οἶκες, υ, δ, domus.
 Οἶκασι, et Atticè οἶκασι, videretur: 3. pl. perf. m. Sic οἶκατε, Att. οἶκατε, verbi οἶκω, similis sum.
 Οἶκε, et Att. οἶκε, videbatur, 3. sing. perf. m. ejusd. verbi.
 Οἶκῆν, vivere: præs. inf. act. verbi οἶκῶ, habito. Th. οἶκος.
 Οἶκῆος, εια, εἰων, domesticus, a, um; item proprius: οἶ οἶκῆος, domesticus: in superl. οἶκῆστᾶτος, familiarissimus: ab eod. Th.
 Οἶκῆστῆς, ητος, ἡ, domesticus usu. et consuetudo: familiaritas, amicitia: item propinquitas, cognatio: à præced.
 Οἶκῆσφῶνος, suâ voce: ex οἶκῆσι proprius, et φωνῆ, vox.
 Οἶκῆσῶ, familiarem reddo: consilio: mihi vindico: ab οἶκῆος.
 Οἶκῆσῶσαν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἶκῶ, habito.
 Οἶκῆων, habitans: Poët. pro οἶκῆων, præs. part. act. verbi ejusd.
 Οἶκῆως, adv. domesticè, propriè: ab οἶκῆος.
 Οἶκεντι, habitant: Æol. pro οἶκῆοισι, 3. pl. præs. verbi οἶκῆμι, ab οἶκῶ, habito.
 Οἶκῆοισι, Dor. et Æol. pro οἶκῆοισι, habitant: 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.
 Οἶκῆοιτο, Ion. pro οἶκῆοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. ejusd. verbi.
 Οἶκῆστῆς, α, δ, domesticus: item servus: gen. pl. οἶκῆστῶν, in nom. pl. οἶκῆται, et
 Οἶκῆτις, ὄος, ἡ, domestica. Th. οἶκος, domus.

Οικῶντες, habitantes : Dor. pro οἰκῶντες, praes. part. verbi οἰκῶ.
 Οἰκῆς, ἶος, ἡ, domesticus servus; acc. pl. Ion. οἰκῆς. Th. οἶκος, domus.
 Οἰκῶ, -ω, habito; [* administro, absolute. ἀσφαλῶς οἰκεῖν, securè regere, Dem. in Aristoc. p. 223. ed. Taylor. Eurip. Sup. 1231.] f. ἡσω, perf. ὤκηκα, a. 1. ὤκησα, praes. pass. οἰκέμαι, -μαι, ἵκολοι: praes. part. pass. οἰκέμενος, -έμενος in f. g. οἰκεομένη, -μένη, sc. γῆ, terra hinc incolitur: sub. orbis terrarum; Rom. imperium; terra Judaea. Th. οἶκος.
 Οἰκίας, acc. pl. ab οἰκίαις, q. vide.
 Οἰκίαι, τὰ, res domesticae: ab οἰκίαις.
 Οἰκίαις, Ion. pro οἰκίαις, domesticus. Th. οἶκος.
 Οἰκιστάθαι, Ion. pro οἰκεῖσθαι, sumum facere: ab οἰκεῖν, q. v.
 Οἰκισμα, ἄτος, τὸ, habitatio: carcer; quicquid structum: ab οἰκέω.
 Οἰκισμένος, Ion. pro ὤκημένος, v. perf. part. pass. et
 Οἰκίσαι, habitasse: a. 1. inf. act. οἰκῶσιν, a. 1. imperat. verbi οἰκέω, f. ἡσω, a. 1. ὤκησα et
 Οἰκιστός, εὖς, ἡ, sedes, habitatio: ab οἰκέω, habito: quod et
 Οἰκιστήριον, v. τὸ, domicilium: et
 Οἰκιστός, ἡ, ὄν, habitabilis: et
 Οἰκιστήρ, ὄρος, ὅ, habitator: omnia ab οἰκέω.
 Οἰκία, as, ἡ, domus: ab οἶκος.
 Οἰκισκός, ἡ, ὄν, domesticus, a, um: a praeced. Th.
 Οἰκιδίον, v. τὸ, aedicula: ab eod.
 Οἰκίζω, f. ἡσω, aedifico: in aedibus collos: coloniam in locum milito: ab οἶκος.
 Οἰκίον, v. τὸ, domicilium, dim. ab οἶκος.
 Οἰκίσαι, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω.
 Οἰκίσκος, v. ὅ, parva domus, cellula, ovium cavea.
 Οἰκίσται, nom. pl. ab οἰκιστής, aedificator, coloniam conductor.
 Οἰκιστήρ, ἦρος, ὅ, Poët. idem ac Οἰκιστής, ὅ, ὅ, aedificator, conditor; colonia conductor: ab οἰκίζω.
 Οἰκογενεῖς, nom. vel acc. pl. ab Οἰκογενής, ἶος, ὅ, ὅ, domi natus; vernaculus: ex οἶκος, domus, et γενεομαι, nascor.
 Οἰκοδέσποινα, ἡ, ἡ, hera, materfamilias: ex οἶκος, et δέσποινα.
 Οἰκοδεσπότης, domum administro: f. ἡσω, p. ὤκοδεσπότηκα ab
 Οἰκοδεσπότης, v. ὅ, herus, paterfamilias: ex οἶκος, et δεσπότης, herus, dominus.
 Οἰκοδομέω, -ῶ, aedifico: doceo, emendo: f. ἡσω, p. ὤκοδομηκα, a. 1. ὤκοδομησα, perf. pass. ὤκοδομημαι, plusq. p. pass. ὤκοδομήμην, σο, το, a. 1. pass. ὤκοδομήμην, ἡ, n. f. 1. pass. οἰκοδομηθήσομαι ab οἰκοδόμος.
 Οἰκοδομή, ἡ, ἡ, aedificium, structura; item emendatio: ab eod.
 Οἰκοδομημα, ἄτος, τὸ, idem: ab οἰκοδομέω.
 Οἰκοδομία, as, ἡ, aedificatio: ἐκ-

crementum in cognitione Dei: a seq.
 Οἰκοδόμος, v. ὅ, aedificator: ex οἶκος, et δόμο.
 Οἰκοδῶν, οἰκᾶδε, de domo, in domum: et
 Οἰκοδοί, domi: οἶκοι, idem. Th. οἶκος.
 Οἰκοισιν, dat. pl. Ion. ab οἶκος, v. ὅ, domus.
 Οἰκόνδε, domum, adv. ab οἶκος.
 Οἰκοσώμω, sum dispensator, rem familiarem administro; rego; gubernatio: f. ἡσω, p. ὤκοσώμωκα ab οἰκοσώμω.
 Οἰκοσμητικός, ἡ, ὄν, ad privatam administrationem pertinens, economicae peritus: a praeced.
 Οἰκοσμητικώτερος, τέρας, τερον, Xen. p. 28. 40. ad privatam administrationem magis idoneus: comparat. ab οἰκοσμητικός.
 Οἰκονομία, as, ἡ, dispensatio rei familiaris; administratio. Hinc Angl. ECONOMY: ab
 Οἰκονόμος, v. ὅ, dispensator rei familiaris; administrator: ex οἶκος, et νόμος, tribuo, rego.
 ΟἶΚΟΣ, v. ὅ, ὅ, domus, familia; bona seu facultates.
 Οἶκοσίτος, v. ὅ, ὅ, qui suo cibo vescitur, et ex suis facultatibus vivit: ex οἶκος, domus, et σίτος, frumentum.
 Οἰκοστένης, v. ὅ, vernas, servus vernaculus, divi domi nostrae versatus, aut ex parentibus servis natus: ex οἶκος, et τένης, tero.
 Οἰκομένη, ἡ, ἡ, scil. γῆ, terra habitabilis. Vide οἰκέω.
 Οἰκουρέω, f. ἡσω, domum custodio, domi me contineo; item domi latito, vel desideo: ex οἶκος, domus, et ἴρος, custos.
 Οἰκουρέων, gen. pl. pro οἰκουρέων ab Οἰκουρέας, ἴα, ἰον, ὅ τὸ οἶκος ἴρος καὶ φύλαξ, domus custos; domesticus.
 Οἰκουρῶς, ὅ, ὅ, ὅ, domi natus, domus custos: q. d. ἴρος τῷ οἴκῳ.
 Οἰκοφθερέω, -ῶ, f. ἡσω, rem familiarem perdo: ex οἶκος, et φθείρω, corrumpo.
 Οἰκοφύλακίω, domum custodio: ex οἶκος, et φυλάσσω, custodio.
 Οἰκτίρας, avtos, a. 1. part. act. ab οἰκτεῖρω, miseror, q. v.
 Οἰκτερίσμα, ἄτος, τὸ, miseratio, miseratio: a 1. sing. perf. pass. ejusd. abject. augment. et
 Οἰκτερίσσω, f. 1. ind. act. ab
 Οἰκτεῖρω, miseror, commiseror: f. οἰκτερῶ, et οἰκτερήσω, a. 1. ὤκτερα, a. 1. imperat. act. οἰκτερον, misere. Th. οἶκος, misericordia.
 Οἰκτίζω, et οἰκτιζομαι, miserationem excito, lamenter.
 Οἰκτιρῶς, ὅ, ὅ, commiseratio: ab οἰκτεῖρω, miseror, commiseror.
 Οἰκτιρῶν, onos, ὅ, ὅ, ὅ, misericors: ab eod.
 Οἰκτιρῶν, gen. pl. ab οἰκτιρῶς, ὅ, ὅ, commiseratio.
 Οἰκτιρῶς, ἴσῃ, ἴσων, superl. valde miserabilis, miserissimus. Vide οἰκτιρῶς.

Οἰκτιῶ, f. 1. Att. pro οἰκτιῶν verbi οἰκτιζῶ, miseror.
 ΟἰΚΤΟΣ, v. ὅ, ὅ, misericordia, commiseratio.
 Οἰκτότερος, Ion. pro οἰκτότερος, miserabilior, compar. ab
 Οἰκτός, μὰ, ῥὸν, miserabilis: in superl.
 Οἰκτότατος et οἰκτιστος. Th. οἰκτός, misericordia.
 Οἰκῶ, praes. ind. contractè pro οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.
 Οἰκῶς, ὄτος, et Att. οἰκῶς, similibus; perf. part. m. ab οἰκω.
 Οἰκωφελής, ἶος, ὅ, ὅ, qui domum et rem domesticam juvat: ex οἶκος, domus, et ὤφελω, juvo.
 Οἰκωφελία, as, ἡ, Ion. οἰκωφελίη, frugalitudo, totum familiam utilitatem afferens: a praeced.
 Οἶμα, ἄτος, τὸ, impetus: per Sync. pro οἶσμα ab οἰμάω, impetu feror. Th. οἶμα, via.
 Οἶμαι, πωλο, contract. ex οἶομαι, f. m. οἰήσομαι, p. ὤημαι.
 Οἶμάω, f. ἡσω, impetum do, irruo, proprie rectè viā. Th. οἶμα, via.
 Οἶμαίν, Ion. venire.
 ΟἶΜΗ, ἡ, ἡ, via, semita; cantus, vox: q. ab οἶω, sero: quia via fert euntes.
 Οἶμοι, et ὄμοι, heu mihi, adv. dolentis.
 Οἶμος, ov, ὅ vel ἡ, semita; vti ga; versus; circulus, tibia vel radius rote. Th. οἶμα.
 Οἶμωγῆ, ἡ, ἡ, ejulatus: ab Οἶμώω, ploro, ejulo; f. ἡσω. Th. οἶ, heu, heu, adv. aegre forentium
 Οἶμώας, plorans, a. 1. part. act. a praeced.
 Οἶμωχθεῖς, ἴτος, a. 1. part. pass. ab eod. verbo.
 Οἶν, ovem, acc. sing. ab οἶς, ἡ, ovīs.
 Οἶνάνθη, ἡ, ἡ, vitis florens; cum germinans: ananthe herba; aeniva quaedam: ex οἶνος, et ἄνθος, flos.
 Οἶνάρειον, ov, τὸ, idem ac οἶναρον, pro quo et οἶναρις, -ιδος, ἡ, vitis, pampinivus. Th. οἶνος.
 Οἶνάρειος, -έα, -εον, pampineus: in eod.
 Οἶνεῖδω, gen. Ion. pro Οἶνεῖδω ab
 Οἶνεῖδης, v. ὅ, ὅ, nomen patronymic.
 Οἶνεὺς, ἶος, ὅ, ὅ, Aeneus, princeps Calydonius.
 Οἶνήσων, gen. pl. Ion. pro οἶνῶν ab Οἶνῆ, ἡ, ἡ, vitis. Th. οἶνος, vinum.
 Οἶνηρός, -ρά, -ρὸν, vinosus, vinarius: ab eod.
 Οἶνηρίσις, εὖς, ἡ, vasculum quo vinum hauritur: ex οἶνος, et ἄρω, haurio.
 Οἶνεῖδαι, ωρ, οἶ, Aenide: id est, οἶ τῷ Οἶνεὺς, παῖδες. Ab Οἶνεὺς, sit Οἶνεῖδης, et inserto i, Οἶνεῖδης, v. ὅ.
 Οἶνίζω, vinum emo, vel vinosum seipsum refero: ab οἶνος, vinum.
 Οἶνοβήρις, ἶος, ὅ, ὅ, vinum gravis, in vocat. sing. οἶνοβαῖος ex οἶνος, vinum, et βήρις, gravis.
 Οἶνοδόκος, v. ὅ, ὅ, vinum cap-

Ὀϊωνισαΐην, a. 1. opt. med. verbi
ὀϊωνίζομαι.

Ὀϊωνισμα, ἄτος, τὸ, augurium: et

Ὀϊωνισμός, ἄ, ὁ, auspiciū: et

Ὀϊωνιστής, ἄ, ὁ, augur: ab ὀϊωνίζω.

Ὀϊωνοπόλος, υ, ὁ ζ ἦ, vates per
capitulum avium: ex ὀϊωνός, avis, et
πολίω, visor.

Οἰώνος, ἄ, ὁ, avis volucris;
propriè vultur, vel avis carnivora;
Item augurium, omnē.

Ὀϊως, adv. qualiter, quemadmo-
dum, quomodo. Th. οἴος, qualis.

*Οκα, Dor. pro ὄτε, quando.

*Οκείλαντες, appellantes, nom. pl.
a. 1. part. act. ab

*Ὀκέλλω, appello, accedo, f. εἰλῶ,

a. 1. ὄκειλα. Th. κέλλω, idem.

*Οκκα, Dor. pro ὄτε, quando, et

*Οκκα, pro ὄποτε, Dor.

*Οκκος, OCULUS, Dor. ab ὄ-
τομαι.

*ΟΚΚΑΪΩ, in genua succumbo;
labasco, deficio; q. à κλάω, genua
frango.

*Οκνήλευς, adv. pigrè: ab ὄκνος,
pigritia.

*Οκνέω, idem quod ὄκνέω.

*Οκνέω, piger et segnis sum, cunè-
tor, non audeo, timeo, tergiversor:
fut. ἤσω, p. ὄκνηκα, a. 1. ὄκνησα, a.
1. inf. ὄκνησαι. Th. ὄκνος.

*Οκνηρία, as, ἦ, pigritia: à seq.
*Οκνηρός, -ρά, -ρόν, segnis, piger,
timidus, cujus aliquem piget: ab

*ΟΚΝΟΣ, υ, ὁ, pigritia, metus,
ignavia: q. ab ὀκινέω, non movere.

*Οκνοῦσιν, 3. plur. præ. indic. et

*Ὄκνωσιν, 3. pl. præ. sub. verbi
ὄκνέω, quod vide.

*Ὄκῶσα, Dor. pro ὄποσα, qualia:
vide ὄποσος.

*Οκρῖας, numma cacumina: acc.
plur. à nom. ὄκρῖς, quod vide.

*ΟΚΡΪΒΑΣ, -αντος, ὁ, pulpitum,
scala: q. ex ἄκρον, et βῶα.

*Ὄκρῖτες, -έσσα, -έν, longas pro-
nuntientias habens: ab

*Ὄκρῖς, ιός, ἦ, idem quod ἄκρῖς,
summum montis cacumen. Th. ἄ-
κρος, summus.

*Ὄκρῖτες, -έσσα, -έν, horrendus,
dirus: pro κρῖτες, Poët. idem quod
κρυερός, frigidus, horrendus. Th.
κρύος, εος, τὸ, frigus.

*Ὄκρῖτοσης, gen. sing. f. g. ab
adject. præced.

*Ὄκράδλωμος, υ, ὁ ζ ἦ, qui octo est
buccellatum: ex ὄκτώ, octo, et βλω-
μός, buccella.

*Ὄκταήμερος, υ, ὁ ζ ἦ, octo dies
natus; qui fit octavo die: ex ὄκτώ,
et ἡμέρα, dies.

*Ὄκτάκις, octies: adv. ab ὄκτώ,
octo.

*Ὄκτακισχίλιοι, -λαια, -λια, octo
millia: ex ὄκτάκις, et χίλιοι.

*Ὄκτάνημος, υ, ὁ ζ ἦ, octo radios
habens, proprium rotæ: ex ὄκτώ,
et κνήμη, radius rotæ.

*Ὄκτακῆτοι, -ταία, -σια, octingen-
ti: ex ὄκτώ, et κόσιοι.

*Ὄκταμηνιαίος, -αία, αἶον, octa-
vium mensem agens: ex ὄκτώ, et
μήν

*Ὄκτάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἦ, qui octo
cubitum est: ex ὄκτώ, et πήχυς,
cubitus.

*Ὄκταπόδη, acc. sing. ab

*Ὄκταπόδης, υ, ὁ, octipes: ex ὄ-
κτώ, octo, et πῆς, pes.

*Ὄκτάπους, -οδος, ὁ ζ ἦ, octo pedes
habens: ex iisd.

*ὌΚΤΩ, ΟΚΤΟ, οί, αί, τὰ, in-
decl.

*Ὄκτωκαίδεκα, οί, αί, τὰ, octode-
cim: ex ὄκτώ, ζ, et δέκα.

*Ὄκτωκαιδέκατος, -άτης, -ατον, de-
cimus octavus: à præced.

*Ὄκχ' ἄ, Dor. pro ὄτε ἦ, quum,
&c. ὄκχ' pro ὄκα, quod vide.

*Ὄκχος, ου, ἦ, Poët. metri gratiâ
pro ὄχος, vehiculum, currus.

*Ὄκως, υί, postquam, pro ὄπως,
Dor.

*Ὄλβιοδαίμων, -ονος, ὁ ζ ἦ, felix:
ex ὄλβιος, felix, dives, et δαίμων.

*Ὄλβιος, υ, ὁ ζ ἦ, beatus, dives, lo-
cuplex: ab

*ὌΑΒΟΣ, υ, ὁ, felicitas, opes.

*Ὄλέσκον, pro ὄλεσκον, Pleonas-
mo ποῦ, imperf. act. verbi ὄλέσκω,
idem cum ὄλέκω, perdo. Th. ὄλλυμι,
idem.

*Ὄλεθρῖος, υ, ὁ ζ ἦ, exitialis, per-
niciosus, lethalis: ab ὄλεθρος.

*Ὄλεθρῖως, perniciosè: à præced.

*Ὄλεθρος, υ, ὁ, pernicities interitus,
pestis, mors. Th. ὄλλυμι, perdo.

*Ὄλεῖται, peribit: 3. sing. f. 2.
m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m. δλοῦμαι,
ἄλλῃ, δλείται.

*Ὄλεκον, peribam, imp. act. Ion. et

*Ὄλέκοντας, acc. pl. part. præd.
act. et

*Ὄλέκοντο, 3. pl. imperf. pass.
Ion. ab

*Ὄλέκω, idem quod ὄλλυμι, perdo.

*Ὄλῆσει, perdat, 3. sing. a. 1.
opt. Æol. verbi ὄλλυμι, perdo, f.
ἄλῆσω.

*Ὄλεσηoras, acc. pl. ab

*Ὄλεσηῶρ, -ορος, ὁ ζ ἦ, viros per-
dens: ex ὄλλυμι, perdo, et ἀνήρ, vir.

*Ὄλεσης, perdas, 2. sing. a. 1. sub.
act. verbi ὄλλυμι, f. ἄλῆσω.

*Ὄλεσθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

*Ὄλεσσα, as, ε, perdidit, a. 1. ind.
act. Ion. et Poët. pro ὄλεσα* et

*Ὄλεσσα, a. 1. inf. Poët. et

*Ὄλεσσας, avtos, qui destruxit: a.
1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι, f.
ἄλῆσω.

*Ὄλεση, perdat, Poët. pro ἄλῆση,
3. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

*Ὄλεσω, f. 1. ind. act. vel a. 1.
sub. Poët. ab ὄλλυμι.

*Ὄλετήρα, as, ἦ, perditrix: et

*Ὄλετήρ, ἦρος, ὁ, perditor, inter-
factor: ab ὄλλυμι, perdo.

*Ὄληαι, percas, Ion. pro ὄλη, 2.
sing. a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμι, f.
ἄλῆσω, a. 2. m. ὄλομην, p. m. ὄλα,
et Atticè ὄλωλα.

*Ὄληα, pl. n. g. et

*Ὄληαι, αί, pl. f. g. ab ὄλῖος,
paucus.

*Ὄληανθρωπία, as, ἦ, paucitas,
raritasque hominum, hominum in-
frequencia: ab

*Ὄληανθρώπος, υ, ὁ ζ ἦ. paucos
hominēs habens, non frequens ho-
minibus: ex ὄλῖος, paucus, et ἄν-
θρώπος.

*Ὄληαρχίω, -ῶ, undè ὄληαρχίω-
τες, pauci dominatum obtinentes.

*Ὄληαρχίσθαι, dominatu paucorum
regi: ὄληαρχέμενος, μένη, μενον,
paucorum dominatui subditus. Ex
ὄλῖος, paucus, et ἀρχή, imperium.

*Ὄληαρχία, as, ἦ, OLIGAR-
CHIA, paucorum potentia; gen.
pl. ὄληαρχιῶν* ex ὄλῖος, paucus,
et ἀρχή, imperium.

*Ὄληαρχέμενος, μένη, μενον, vide
ὄληαρχίω.

*Ὄληαχθῆν, adv. ex paucis locis:
ex ὄλῖος, et θῆν.

*Ὄληαχθῆν, idem quod ὄληαχθῆ-
λέω, q. v.

*Ὄληαχθῆν, ης, ἦ, virium defec-
tus, imbecillitas, Poët. pro ὄληαχθῆ-
ναι* ex ὄλῖος, paucus, et πῆλω, sum.

*Ὄλῖος, η, ον, paucissimus, su-
perl. ab ὄλῖος, paucus.

*Ὄλῖοθῖος, υ, ὁ ζ ἦ, parumpè-
vivens, minùs durabilis: ex ὄλῖος,
et θῖος.

*Ὄλῖογονος, ου, ὁ ζ ἦ, qui parùm
est fecundus: ex ὄλῖος, paucus, et
γόνος, soboles. Th. γένομαι, nascor,
p. m. γέγονα.

*Ὄλῖοθῶν, languero: ab

*Ὄλῖοθῶνῆς, εος, ὁ ζ ἦ, faciendū
facillate destitutus, infirmus, im-
becillus. Ex ὄλῖος, et θραίνω, facio.

*Ὄλῖον, adv. parum, propemod-
um. Th. ὄλῖος.

*Ὄλῖοπέλιω et ὄλῖοπέλιω, par-
va res sum; infirmus sum et ferè
mortuus: ex ὄλῖος, et πῆλω, sum.

*Ὄλῖοπίσιος, υ, ὁ ζ ἦ, exiguâ fidē
præditus: ex ὄλῖος, et πίστις, fides
Th. πείθω, persuadeo.

*Ὄλῖοποιεῶ, -ῶ, ad paucitatem
redigō: ex ποίω, et

*ὌΛΙΤΟΣ, ἴων, ἴων, paucus, par-
vus: Hinc οἱ ὄλιγοι, ον, optimates,
pauci illi penes quos imperium est:
ὄλῖον, paulum, parum, modicum:
ὄλῖον χρόνον, paulisper: ὄλῖον εἶν,
penè, fermè; ὄλῖον, ἴξ, ὄλῖον, bre-
vis temporis spatium, subitè, ex pro-
pinquo: ὄλῖον ὄλιγων paucis scil. ver-
bis: κατ' ὄλιγον, παρ' ὄλιγον, sensim,
paulatim: ἐν ὄλίγω, levitèr.

*Ὄλιγότης, ἦρος, ἦ, paucitas, par-
vitas. Th. ὄλιγος.

*Ὄλιγο, adverbialitèr, ferè, pro-
pèmodum: ab eod. Th.

*Ὄλιγοχρόνιος, υ, ὁ ζ ἦ, brevis
temporis, exiguo temporis spatio
durans: ex ὄλῖος, et χρόνος, tem-
pus.

*Ὄλιγοψύχῶ, -ῶ, f. ἦσω, pusilla-
nimus sum: ab ὄλιγόψυχος.

*Ὄλιγοψυχία, as, ἦ, pusillanimi-
tas: à seq.

*Ὄλιγόψυχος, υ, ὁ ζ ἦ, pusillani-
mis: ex ὄλῖος, exiguus, et ψυχή,
anima.

*Ὄλιγῶρ, parvi pendo, negligos
cum gen. præ. inf. ὄλιγῶρῖν* ab

*Ὄλιγῶρος, υ, ὁ ζ ἦ, negligens:
ab ὄλῖον ὄρα, id est, parva cura.

'Ομαδένω, in unum cogo; et
 'Ομάδω, f. ἴσω, tumultuosus: ab
 'Ομάδος, υ, δ, multitudo, tumultus: ab ὄμας.
 'Ομαίριος, seu ὄμαλος, υ, δ, ζ ἦ, et
 'Ομαίριος, ονος, δ, ζ ἦ, qui est
 ejusdem sanguinis, consanguineus:
 ex ὄμας, et αἷμα, τὸ, sanguis.
 'Ομαίχλια, ας, ἦ, belli societas:
 ex ὄμας, et αἰχμή, cuiuspi.
 'Ομάλλος, ἴος, δ, ζ ἦ, id. ac ὄμαλός,
 quod vide.
 'Ομαλίξω, f. ἴσω, planum reddo,
 ad aequalitatem redigo, adaequo;
 ὄμαλίξομαι, ad aequalitatem redi-
 gor: ab
 'ΟΜΑΛΟΣ, ἦ, δν, planus: item
 ΣΙΜΙΛΙΣ, aequalis, aequalis inώ-
 μαλος, υ, δ, ζ ἦ, asper, inaequalis,
 ἀνομαλῆς, ἴος, δ, ζ ἦ, idem.
 'Ομάρτει, sequere; praes. impe-
 rat. act. ab
 'Ομαρτέω, sequor, eo unā cum:
 f. ἴσω* ab
 'ΟΜΑΡΤΗ, Poët. idem quod
 ὄμα, simul, unā: qu. ex ὄμα, et ἄρω.
 'Ομαρτήσας, ατος, seculus: a. 1.
 part. act. ab ὄμαρτέω, sequor:
 quod vide.
 'Ομάς, ἴδος, ἦ, universitas, mul-
 titudo, omnes simul: ab ὄμας.
 'Ομβρέω, pluo: vide in ὄμβρος.
 'Ομβρημα, ἄτος, τὸ, imber: à
 praeced.
 'Ομβροῦς, ἦ, δν, seu
 'Ομβροῦς, ρά, ρόν, pluviosus: ab
 eod. Th. ὄμβρος.
 'Ομβροῦσαντος, gen. sing. a. 1.
 part. act. ab ὄμβρέω, pluo. Th. ὄμ-
 βρος, imber.
 'Ομβρομπατρος, υ, δ, ζ ἦ, item in
 f. g. ὄμβρομπατρῆ, forti patre geni-
 tus: ex ὄμβρος, pro ὄμβρος, for-
 tis, robustus, et πατήρ, pater.
 'Ομβρόσιος, υ, δ, ζ ἦ, robustus: ab
 ὄμβρος, idem.
 'Ομβροσιος, υ, δ, ζ ἦ, pluvius, pluvialis:
 ab
 'ΟΜΒΡΟΣ, υ, δ, IMBER, plu-
 via: qu. ab ὄμα ἴων, simul fluere.
 Hinc ὄμβρέω, pluo; a. 1. part. ὄμ-
 βρήσας, ατος.
 'Ομείτα, jurabit; 3. sing. f. 2.
 m. verbi ὀμναι, juro; f. ὄμωσα, p.
 ὄμωκα, f. 2. m. ὄμῃμαι, ἦ, εἴται.
 'Ομενέτης, υ, δ, maritus: et
 'Ομενέτις, ἴδος, ἦ, uxor: et
 'Ομενός, et ὄμενατός, υ, δ, καὶ ἦ,
 conjux, eodem cubili utens: ex ὄμας,
 et εἰνή.
 'Ομηγερός, ἴος, δ, ζ ἦ, simul con-
 gregatus: in nom. pl. ὄμηγερέες
 ex ὄμας, simul, et ἀγέρω, congrego.
 'Ομηγέρσις, ἴος, δ, ζ ἦ, Poët. et
 Aëol. pro praeced.
 'Ομήϊσις, ἴος, ἦ, caelus, multi-
 tudo, hominum congregatorum: ex
 ὄμας, simul, et ἀγέρω, congrego.
 'Ομηκία, ας, et Ion. ἦς, ἦ, atatis
 aequalitas: à seq.
 'Ομηκίς, ἴκος, δ, ζ ἦ, qui ejusdem
 aetatis est: ex ὄμας, similis, et ἡλι-
 κίος, status.
 'Ομηκισμός, ἄτος, τὸ, pignus, ob-
 ses; ab ὄμακείω.

'Ομηρέω, Dor. pro ὄμηρῶσαι,
 nom. pl. praes. part. f. g. ab
 'Ομηρῶσαι, sum obses: ab ὄμηρος.
 'Ομηρῶ, -ῶ, f. ἴσω, in unum
 convenio, occurrō; comitor: ab
 eod.
 'Ομηροῖαι, ὠν, οἱ, HOMERI-
 DÆ, Homeri imitatores, vel poë-
 tatum Homericorum recitatores et
 actores.
 'Ομηρον, υ, τὸ, pignus quod est
 obsidis vice, Polyb. 3. et
 'ΟΜΗΡΟΣ, ὅ, obses: qu. ab ὄμα
 εἶρειν, simul neclere, Thuc. 8. 31.
 'Ομηρος, υ, δ, HOMERUS, no-
 men Poëtæ Græci celeberrimi.
 'Ομίλει, praes. imperat. act. ab
 'Ομίλῳ, -ῶ, in actu aliquorum
 versor; in colloquium venio, collo-
 quor, sermocinor; consuesco; aliquid
 rei valde deditus sum; ut studiis,
 &c. ἐμιλεῖν τισὶ τόχαις, in aliquo
 casu incidere, variam fortunam
 experiri: cum dat. imperf. ὄμιλεω,
 -er, 3. sing. opt. praes. ἐμιλήοι, f.
 ἴσω, p. ὄμιληκα, a. 1. ὄμιλησα, a.
 1. part. act. ἐμιλήσας, ατος, praes.
 part. act. ἐμιλῶν* ab ὄμιλος, turba,
 cælus.
 'Ομιλῶν, adv. turmatim: ab
 eod. Th.
 'Ομιλητικός, ἦ, δν, qui dextrè ver-
 sator cum hominibus, elegans, hu-
 manus, comis: ab ὄμιλέω.
 'Ομίλια, ας, ἦ, commercium, con-
 versatio, colloquium. Hinc Angl.
 HOMILY: ab ὄμιλέω.
 'ΟΜΙΑΟΣ, υ, δ, cælus, turba:
 turba; plebs; tumultus: qu. ab
 ὄμα εἰλεῖσθαι, quidd unā cogatur.
 'ΟΜΙΞΕ'Ω, meo, mingo: qu.
 ὄμα χέω, simul fundo.
 'ΟΜΙΧΑΗ, et Ion. ὄμικλη, ης, ἦ,
 nebula, caligo, Arist. et Hom.
 'Ομμα, ἄτος, τὸ, visum; oculus;
 aspectus, facies: nom. pl. ὄμματα,
 dat. pl. ὄμμασι* ab ὄπτομαι, video:
 f. med. ὄφομαι, perf. pass. ὄμμαι.
 'Ομματ' pro ὄμματα* vide praeced.
 * 'Ομμάτω, oculatum et vigilem
 reddo: ab ὄμα.
 'Ομνω, jura: praes. imperat. act.
 pro ὄμνωθι, et
 'Ομνέεις, 2. sing. praes. ind. ab
 'ΟΜΝΥΜΙ seu ὄμνω, juro: f.
 ὄμωσα, perf. ὄμωκα, et Att. ὄμωμοκα,
 a. 1. ὄμωσα, a. 1. sub. ὄμωσω, ης, η,
 a. 1. part. ὄμωσας, ατος.
 'Ομογάστρος, υ, δ, ζ ἦ, frater qui,
 vel soror qua, ex eodem ventre pro-
 dū, uterinus: ex ὄμα, simul, (Th.
 ὄμας) et γαστήρ, uterus.
 'Ομογενής, ἴος, δ, ζ ἦ, qui ejusdem
 generis est, propinquus.
 'Ομόγλωσσος, υ, δ, ζ ἦ, qui eadem
 lingua utitur: ex ὄμας, et γλῶσσα,
 lingua.
 'Ομογνωμότω, -ῶ, f. ἴσω, ejusdem
 sententiae: ex ὄμας, et γνώμη,
 sententia, Xen. et Aris.
 'Ομογνωμότως, adv. æquè, uno
 animo; -τως, idem sentiens.
 'Ομόγιος, υ, δ, ζ ἦ, idem quod
 ὄμογενής, consanguineus, cognatus,

germanus: ex ὄμας, similis, et γί-
 νομαι, nascor.
 'Ομόδᾶμος, υ, δ, ζ ἦ, Dor. pro
 'Ομόδημος, υ, δ, ζ ἦ, q. d. ἐκ τῆ αὐ-
 τῆ ὄμῃ ὄν, qui est eodem populo:
 ex ὄμας, et δήμος, populus.
 'Ομοδαιτός, υ, δ, ζ ἦ, qui eodem
 victu, sua vitæ genere utitur: item
 convictor, contubernalis, sodalis:
 ex ὄμας, et δαιτα, vivendi mos,
 victus.
 'Ομόδρομέω, -ῶ, simul curro, con-
 curro: ex ὄμα, simul, et ὄδρομος.
 * 'Ομοειδέω, ejusdem gentis sum,
 D. S.
 'Ομοεινής, ἴος, δ, ζ ἦ, qui est ejus-
 dem generis, seu nationis: ex ὄμας,
 similis, et ἔθνος, gens.
 'Ομοβάλαμος, υ, δ, ζ ἦ, ὄμας ζ ἐν
 τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, qui simul et
 in eodem thalamo habitat.
 'Ομοβῆμι, simul: ab ὄμα, idem.
 Th. ὄμας, similis.
 'Ομόβρονος, υ, δ, ζ ἦ, qui eidem
 solio insidet, et ejusdem particeps
 est: ex ὄμας, et θρόνος, thronus,
 quod vide.
 'Ομοθυμῶδον, adv. uno animo: ab
 'Ομοθύμος, ου, δ, καὶ ἦ, unanimis
 concors: ex ὄμας, et θυμός, animus
 'Ομοια, pl. num. n. g. ὄμοιας, gen.
 sing. f. g. ab ὄμοιος, similis.
 'Ομοιάζω, similis sum: f. ἴσω, p.
 ὄμοιάκα* ab ὄμοιος, idem quod ὄμας.
 'Ομοίην, acc. sing. Ion. f. g. pro
 ὄμοίαν* ab ὄμοιος.
 'Ομοίως, Poët. pro ὄμοιος, similis.
 Th. ὄμας, idem.
 * 'Ομοισπάθεια, ας, ἦ, affectuum
 similitudo, D. S. ab
 'Ομοισπάθης, ἴος, δ, ζ ἦ, iisdem
 affectibus obnoxius: ex ὄμοιος, et
 πάθος, τὸ, affectus.
 'Ομοιος, οἴα, οἴων, similis, par-
 aequalis: [* tantundem est, nil re-
 fert, σὺ δ' ἀνεῖν, εἶτε με ψέγειν εἰ-
 λεις, ἔμοιον, tu verò sine me laudare
 seu vituperare velis, tantundem est,
 Aesch. Agam. 143. Vid. Markl.
 ad Eurip. Sup. 1060.] Th. ὄμας,
 idem.
 'Ομοιότης, ητος, ἦ, similitudo: à
 praeced. Plat. Aristot.
 'Ομοιοσις, similis essentiae: ex
 ὄμοιος, similis, et οὐσία, essentia.
 'Ομοίω, -ῶ, assimilo, comparo:
 f. ὄσω, p. ὄμοιωκα, a. 1. ὄμοίωσα, a.
 1. sub. ὄμοίωσω, ης, η, et in 1. pl.
 ὄμοίωσαμεν, p. pass. ὄμοίωμαι, a. 1.
 pass. ὄμοιωθῆναι, a. 1. sub. pass.
 ὄμοιωθῶ, ἦς, ἦ, a. 1. inf. ὄμοιωθῆναι,
 a. 1. part. ὄμοιωθεῖς, έντος* ab ὄμοιος,
 similis.
 'Ομοιωθῆναι, Dor. pro ὄμοιωθῆ-
 ναι, a. 1. inf. pass. ὄμοιωθῆναι, a. 1.
 part. pass. et ὄμοιωθῆμεθα, 1. pl.
 f. 1. pass. ab ὄμοίω, assimilo.
 'Ομοίωμα, ἄτος, τὸ, similitudo, si-
 mulacrum: à 1. sing. p. pass. ver-
 bi ὄμοίω.
 'Ομοίως, adv. similiter, perindè.
 ab ὄμοιος.
 'Ομοίωσις, ἴος, ἦ, ipsa assimilatio,
 similitudo: à 2. sing. p. pass. ver-
 bi ὄμοίω.

* Ὀράλαρος, υ, δ ζ η, Dor. pro Ὀράλαρος, qui ejusdem sortis cum alioquo est, particeps, consors: ex ὄρα, et κλάρος.

* Ὀροκλάω, seu -έω, hortor vociferando, increpro: ab ὄροκλή.

* Ὀροκλή, ης, ἡ, hortamentum, increpatio et comminatio: ex ὄρα, simul, et κέλωμαι, idem quod κέλωμαι, seu κέλω, hortor.

* Ὀροκλητήρ, ἦρος, ὅ, increpator, objurator: à 3. sing. perf. pass. verbi ὄροκλάω.

* Ὀροκλήσας, αντος, minans: a. 1. part. act. ab eod. verbo.

* Ὀροκλήνης, ἑος, et ὄροκλήνος, υ, δ ζ η, qui est in eodem lecto, vel toro; item simul accumbens mense: ex ὄρος, et κληνη.

* Ὀρολογέω, -ῶ, consensio, assentior: consilior, profiteor; spondeo; præs. fio; condiciones accipio; v. gr. pacis: affirmo, testor: similis sum, respondeo: laudo: [* gratias ago: in Hebraïsmis censet Vostius, Philot. S. P. c. 5. p. 137.] f. ἦσω, perf. ὄρολόγηκα, a. 1. ὄρολόγησα: ab ὄρολόγος.

* Ὀρολογητήτα, acc. sing. aor. 1. part. pass. et

* Ὀρολογήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὄρολογέω, quod vide.

* Ὀρολόγησις, confessio, concessio, D. S. à verbo præced.

* Ὀρολογητόν, confitendum est: nomen verbale ab eod.

* Ὀρολογία, ας, ἡ, confessio, consensus; assensus; item convenientia; pactum, pactio, compositio: ab

* Ὀρολόγος, υ, δ ζ η, ἴσδεν verbis utens; consentiens; τὸ ὄρολόγον, pactum: ex ὄρος, similis, et λόγος, serbum. Th. λέγω, dico: perf. μελ. λέλογα.

* Ὀρολογκρίτως, adv. ex confesso, sine controversiâ, à præc. part. pass. ὄρολογκρήμενος, -ήμενος, verbi ὄρολογέω, quod vide.

* Ὀρολόγως, adv. congruenter; item aperte, sine ullâ dubitatione: ab ὄρολόγι, quod vide.

* Ὀρομήτριος, υ, δ ζ η, qui est ex eâdem matre natus: ex ὄρος, et μήτριος, mater.

* Ὀρός, eundem, similem: acc. sing. ab ὄρος.

* Ὀροσίνω, -ῶ, f. ἦσω, p. ὄροσίνωκα, consensio: ex ὄρος, similis, et νόσος, mens.

* Ὀροσίνω, ας, ἡ, concordia, consensus: à præced.

* Ὀροσίνος, seu ὄροσίνος, ejusdem essentia, consubstantialis: ex ὄρος, et οὐσία, essentia: ab ὤν, ὄσα, ὄν, verbi εἶμι, sum.

* Ὀροστρίσιος, υ, δ, eodem patre genitus, vel eundem patrem habens: ex ὄρος, et τρίσιος.

* Ὀροστυν, abstersil, 3. sing. imperf. act. Ion. ab

* ὈΜΟΨΝΥΜΙ et ὄμορυνμι, abstergo, imprimo, inuro: f. ὄμωρξω, a. 1. ind. act. ὄμορξα, a. 1. ind. med. ὄμορξάμην, pæc. ὄμορξα.

* Ὀμορῶ, -ῶ, f. ἦσω, consinis sum: ab ὄμορος.

* Ὀμορῶ, tergum; f. 1. act. verbi ὄμορυνμι.

* Ὀμορος, π, δ ζ η, finitimus, consinis; adfins, amicus: gen. pl. ὄμορων' ex ὄρος, et ὄρος, terminus.

* ὈΜΟΨ, ἡ, δι, similis, par; idem.

* Ὀμοσαι, jurare: a. 1. inf. act. verbi ὄμνημι, juro; f. ὄμσω, p. ὄμοκα, ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

* Ὀμοσαι, adv. eundem in locum, eodem: ab ὄρος, idem. At

* Ὀμοσει, 3. sing. a. 1. Ion. ab ὄμω, unio; f. ὄμωσω.

* Ὀμοσχωρήσας πράγματι, effectu teno se periculo.

* Ὀμοσις, ης, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄμνημι.

* Ὀμοσitréω, simul edo: à seq.

* Ὀμοσitos, υ, δ ζ η, qui cum aliquo edit: ex ὄρος, et σitos, frumentum.

* Ὀμοσκηνία, τας, ἡ, contubernium; item tentorium: et

* Ὀμοσκηνώ, -ῶ, in eodem sum tabernaculo: ex ὄρος, et σκηνη, ης, ἡ, tabernaculum.

* Ὀμοσπορος, υ, δ ζ η, qui est ex eodem semine et genere: ex ὄρος, et σπείρω, semino.

* Ὀμοσση, juraverit: 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ut et ὄμοσσας, pro ὄμοσας, a. 1. part. verbi ὄμνημι, juro: f. ὄμωσω.

* Ὀμοσσον, jurato, a. 1. imperat. act. gem. σ, ejusd. verbi.

* Ὀμοστίχως, seu -έω, simul procedo, unâ eo; comitor: ex ὄρος, et στίχω, eo.

* Ὀμοστίχος, υ, δ ζ η, in eodem versu seu ordine locatus; comes: ex ὄρος, et στίχος, ordo, versus. Th. στίχω, eo, vado.

* Ὀμός, jurabo: f. 1. ind. act. verbi ὄμω, seu ὄμνημι, a. 1. ὄμωσα.

* Ὀμοτίδεντον, pro ὄμοιστίδεντον, quod similem habet finem, D. S.

* Ὀμοτέχος, υ, δ ζ η, qui eandem artem exercet: ex ὄρος, et τέχνη, ars.

* Ὀμότιμος, υ, δ ζ η, qui in pari habetur honore: ex ὄρος, et τιμή, honor. Th. τίω, honoro.

* Ὀμοτράπεζος, υ, δ ζ η, eâdem utens mensâ: ex ὄρος, et τράπεζα, mensa.

* Ὀμότροπος, υ, δ ζ η, similis, tam de ingenio, quam moribus; item consentaneus: ex ὄρος, et τρόπος, mores, ingenium. Th. τρέπω, verto.

* Ὀμν, unâ, simul, pariter; in eundem locum; in eodem loco; prope; ferè, circiter: ab ὄμος.

* Ὀμνμαι, jurabo: f. 2. m. verbi ὄμνημι, juro: f. ὄμωσω.

* Ὀμνῶ, finitimus sum: ab ὄμνημι, Ion. pro ὄμορος, finitimus, quod vide.

* Ὀμόφοιτος, υ, δ ζ η, comes, qui cum aliquo il: ex ὄμος, et φοιτάω, eo.

* Ὀμόφωνα et ὄμόφωνος, acc. sing. et pl. ab ὄμόφω, quod vide.

* Ὀμοφρονέω, consensio, concors sum: ab

* Ὀμόφρων, ανος, ὅ ζ η, unanimis, idem sentiens, concors: ex ὄρος, et φρήν, mens, animus.

* Ὀμόφυλος, υ, δ ζ η, Xen. ejusdem speciei, ejusdem generis, ex eâdem tribu: ex ὄρος, et φύλη, tribus.

* Ὀμόφωνέω, eâdem voce vel lingua utor: ex ὄρος, et φύλη, tribus.

* Ὀμόφωνος, υ, δ ζ η, qui eâdem lingua utitur; cujus eadem vox est seu idem sonus; consonus, consentiens: ex ὄρος, et φωνή, vox.

* Ὀμοχροῖον, Ion. pro ὄμοχροια, coloris similitudo: ex ὄρος, et χροῦ, color.

* Ὀμόψηφος, ου, ὅ ζ η, cujus idem suffragium est; eandem fovens sententiam; idem jus suffragii ferendi habens: ex ὄρος, et ψήφος, calculus.

* Ὀμός, in unum redigo, coire facio: ab ὄρος, similis, par: sed

* Ὀμοῦ, idem quod ὄμνημι, juro.

* Ὀμοφάκεις, uæ acerbæ, non. pl. ab ὄμφαξ, quod vide.

* Ὀμοφάκias, υ, δ, acerbus, acerbitate suâ uvas immaturas referens, seu ex uvis immaturis confectus: ab ὄμφαξ.

* Ὀμοφάκιζω, sum acerbus, f. ἴσω, p. ὄμφάκικα' ab eod.

* Ὀμοφάκion, υ, τὸ, omphacium, succus uæ acerbæ, Dios. 5. 7.

* Ὀμοφάδεις, ὄσασα, ὄν, umbilicatus, a, um. Epith. scuti: ab

* ὈΜΦΑΛΟΣ, ε, ἰ, UMBILICUS, umbro; media pars agminis. q. ab ἀμφαλίσσω, circumvolvo.

* ὈΜΦΑΞ, ἄκος, ἡ, uva acerba, necdum matura, [* vel quivis fructus immaturus,] quia uivis eis τὸ φαγεῖν, crudus ad vescendum.

* ὈΜΦΗ, ης, ἡ, vox divina, responsum à Deo datum.

* Ὀμοθηναί, similem factum esse vel unum: a. 1. inf. pass. ab ὄμος. Alii volunt per Sync. dici pro ὄμοιωθηναί, a. 1. inf. pass. ab ὄμοιω, similem facio: quod ab ὄμοιος, idem quod ὄρος, similis.

* Ὀμόμοκα, Att. pro ὄμοκα, juravi: perf. act. verbi ὄμνημι, juro.

* Ὀμόμωμος, υ, δ ζ η, idem nomen habens, cognominis: ex ὄμως, et ὄμομα, nomen.

* Ὀμως, tamen: conjunct. discret. ὄμως μὲν τὸ, veruntamen: sed

* Ὀμῶς, similiter, aequè, pariter, simul, unâ: Poët. pro ὄμοι, vel ὄμοιος. Th. ὄρος, similis.

* Ὀν, ὄντε, quem: acc. sing. ab ὄν, præs. part. neut. g. ab ὄν, ὄσα, ὄν, ab εἶμι, sum.

* Ὀναγρος, ου, ὅ και, ἡ, ὄνος ἄγριος, ONAGER. Th. ἀγρός, ager.

* Ὀνατήν, αio, αιο, adjutus fuerim; per Sync. pro ὄνοσάμην, a. 1. opt. m. verbi ὄνημι, juvo, prosum f. ὄνήσω, a. 1. med. ὄνησάμην.

* Ὀνάμαι, fruor; item vituperor. Vide ὄνημι.

* Ὀνήμενος, υ, qui fructum percipit; per Sync. pro ὄνοσάμενος, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, juvo. Alii volunt esse præc. part. ab ἔναραι, præced.

- *ONAP, τὸ, *somnium* : indecl. κατ' ἄναρ, in *somnio* : [* Matt. i. 20. Attici omittunt præpositionem, uti notat Phrynichus.
- *Ὀνάριον, ὄ, τὸ, *asellus*, dimin. ab ὄνος, *asinus*.
- *Ὀνάει, *juvabit*, Dor. seu Æol. pro *δήσει*, ab Æol. f. *δήσῃ* deinde *δνασῷ*, verbi *δήμη*, *prosum*.
- *Ὀνασθαι, *frui*; præ. inf. ab *δναμαι*, quod vide : vel a. 1. inf. m. per Sync. pro *δήσασθαι*, verbi *δήμη*, *juvo*.
- *Ὀνάσις, *ios, ἡ*, Dor. pro *δήσις*, *usus, utilitas* : ab eod.
- *Ὀνάσις, Dor. pro *δήσις*, 2. sing. a. 1. sub. act. ab *δήμη*.
- *Ὀνεαθ', quod pro *δνεάτα*, τὰ, *cibaria, commoda* : ab
- *Ὀνεαφ, ἄτος, τὸ, *utilitas, emolumentum* : ab *δήμη*.
- *Ὀνεαφα, et contractè *δνεαθ*, nom. p. ab *δνεidos, eos, τὸ, probrum*.
- *Ὀνειδεος, vel *δνείδιος, ia, ion, probrosus, contumeliosus* : ab *δνεidos*.
- *Ὀνείδω, *exprobro, vitupero, reprehendo, accuso*, imperf. *δνείδίζων*, f. 1. ἴσω, p. *δνείδικα*, a. 1. *δνείδισα*, a. 1. sub. *δνείδισω, ἡς, η*, præ. pass. *δνείδίζομαι, convilius laceror*; perf. pass. *δνείδισμαι* ab *δνεidos*.
- *Ὀνείδισαι, *avros*, a. 1. part. act. At
- *Ὀνείδισαι, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. *δνείδισον*, a. 1. imperat. act. ab *δνείδίζω*, quod vide.
- *Ὀνείδισαι, 2. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.
- *Ὀνείδισκα, ἄτος, τὸ, *contumelia, probrum* : et
- *Ὀνείδισμός, ἄ, δ, *convictum* : ab *δνείδίζω, exprobro*. Th. *δνεidos, eos, τὸ, probrum*.
- *Ὀνείδισσαι, 3. pl. a. 1. sub. act. et
- *Ὀνειδῶ, f. 1. Att. pro *δνείδισω*, verbi *δνείδίζω, exprobro* : f. ἴσω ab
- *ONEIDOS, *eos, τὸ, probrum, dedecus*; item *gloria, laus, decus*.
- *Ὀνειος, *eia, eion, utilis* : ab *δήμη*.
- *Ὀνεϊράτα, -ων, τὰ, in prosâ pro *δνειρα*, ab *δνειρον*, idem quod *δναρ, somnium*.
- *Ὀνεϊρεία, *eia, eion*, ut *δνειρεία πύλαι*, *somni vel insonniorum portæ* : ab *δνειρος*, quod vide.
- *Ὀνεϊροκράτης, a, δ, Dor. pro
- *Ὀνεϊροκράτης, ὄ, δ, *somniorum interpres* : ex *δνειρος, somnium*, et *κρίνω, iudico*.
- *Ὀνεϊροπόλος, ὄ, δ, ἡ, *somniorum interpres* : ex *δνειρος, somnium*, et *πολέω, versor*.
- *Ὀνεϊρος, ὄ, δ, *somnium*. Th. *δναρ*.
- *Ὀνεϊρων, dat. sing. *δνεϊρων*, gen. pl. præced.
- *Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi
- *Ὀνημαι, idem quod *δναμαι*.
- *Ὀνημένος, ὄ, præ. part. pass. ab *δνημαι*, quod ab
- *ONHMI, et *δνήμη*, *juvo, prosum, utilitatem affero*; item *vitupero* : eodem modo usurpat formâ med. f. *δνήσω*, (ab *δνήω*), a. 1. *δνησα*, p. *δνηκα* præ. pass. *δνημαι, δνήμαι*, et *δνήμαι, juvor, fructus et utilitatem percipio; fruor*; item
- vitupero* : fut. 1. med. *δνήσομαι*, a. 1. m. *δνησάμην*, ω, ατο, a. 1. m. opt. *δνησάμην, αιο, αιτο*, et contract. *δναμην*.
- *Ὀνησα, Ion. pro *δνησα*, a. 1. ind. act. et
- *Ὀνησαι, *frucere*, a. 1. imperat. m. verbi *δνημη*.
- *Ὀνησεται, *juvaberis*, Ion. pro *δνήσει*, 2. sing. f. 1. m. *δνήσομαι*, verbi ejusdem.
- *Ὀνήσει, *erit emolumento*, 3. sing. f. 1. act. *δνημη*.
- *Ὀνήσιμος, ὄ, δ, ζ, ἡ, *utilis*; item, prop. nom. ab *δνημη*.
- *Ὀνησις, *eiws, ἡ, fructus, utilitas*. Th. *δνημη, juvo*.
- *Ὀνησιφόρος, ὄ, δ, ζ, ἡ, *utilitatem afferens*; item nomen propr. *ferens openi, opitulor*.
- *Ὀνησο, præ. imp. pass. ab *δνημαι, fruor*.
- *Ὀνητός, ἡ, δν, *utilis* : *vituperabilis* : ab *δνημη, juvo, vitupero*.
- *Ὀνήτωρ, *opos, δ, utilis*; item **ONETOR**, *exprobro*.
- *Ὀνηλεύω, et *δνθλεύω, stercore bovino inquinio; fimo jumentorum aspergo agrum*; et indè *cibos condicio exquisitè*, quia ut *fimo agri facundiores*, sic *cibi condimentis delicatioris* fiunt : ab
- *ONΘOS, ὄ, δ, *stercus, seu fimo jumentorum*.
- *Ὀνήκος, ἡ, δν, *asinarius, a, um* : ab *δνος, asinus*.
- *Ὀνήσειν, *juvat* : 3. sing. præ. ind. verbi *δνήμη*, idem quod *δνημη*, f. *δνήσω*.
- *Ὀνοιτο, 3. sing. præ. opt. verbi *δνομαι*, quod vide; ut alii volunt a. 2. opt. m. verbi *δνομαι, vitupero, carpo*. Th. *δνημη, vitupero*.
- *Ὀνοκίταυρος, ὄ, δ, *Onocentaurus*.
- *Ὀνομ', pro *δνομα*, quod vide.
- *ONOMA, Poët. *δνομα, Æol. δνγημα, ἄτος, τὸ, NOMEN*; *fama, celebritas; prætectus; κατ' ἄνομα, nominativum, adv.*
- *Ὀνομαζε, *nominabat*, Ion. pro *δνώμαζε*, 3. sing. imperf. act. ab *δνομάζω, nomino, appello; celebros, decanto* : 3. sing. præ. opt. *δνομάσει*, præ. inf. *δνομάζειν*, f. ἴσω, p. *δνώμακα*, præ. pass. *δνομάζομαι, nominor*, p. pass. *δνώμασαι*, a. 1. pass. *δνωμάσθην, ἡς, η*, præ. part. pass. *δνομάζόμενος*. Th. *δνομα, ατος, τὸ, nomen*.
- *Ὀνομαι, *reprehendo, carpo, vitupero*; f. m. *δνόσομαι*, a. 1. m. *δνοσάμην* ab *δνώω*, idem.
- *Ὀνομαίνω, *nomino, nomine voco, nominativum recenseo*; f. ἴνω, a. 1. *δνώμην*, a. 1. sub. act. *δνομήνω*. Th. *δνομα, nomen*.
- *Ὀνομάκριτος, ὄ, δ, *nomen propr.*
- *Ὀνομάσθεν, Æol. et Bæot. pro *δνωμάσθησαν*, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab *δνομάζω*, quod vide.
- *Ὀνομάσι, dat. pl. ab *δνομα*, quod vide.
- *Ὀνομάσιτα, *ias, ἡ, nominatio, appellatio* : ab *δνομάζω*.
- *Ὀνομασι, *adv. nominativum*.
- *Ὀνομασιτικός, ἡ, δν, *nominativus; et*
- *Ὀνομασιών, ἡ, δν, *celebris, clarus* : in pl. *δνομασιών* ab *δνομάζω*.
- *Ὀνόμην, a, s, ε, a. 1. ind. act. Ion. et
- *Ὀνόμηνω, a. 1. sub. act. verbi *δνομαίνω*, quod vide.
- *ONOS, ὄ, δ, vel ἡ, *asinus, -a* : q. ab *δνημη, juvo*; item *bestiola multipes, dicta multipedo porcellio*; item *superior molæ lapis; axis; fusus*.
- *Ὀνόσσειται, *vituperabit*, 3. sing. f. 1. med. gen. o verbi *δνώω*, idem quod *δνημη, vitupero*.
- *Ὀνοσός, ἡ, δν, *vituperandus*; in pl. n. g. *δνωσά*, ab *δνομαι, vitupero*.
- *Ὀνοτάζω, *carpo, incuso* : ab *δνώω*, idem quod *δνημη, vitupero*.
- *Ὀνοτός, ἡ, δν, Poët. *vituperabilis*, ab eod.
- *Ὀνοφορδός, ὄ, δ, ζ, ἡ, *qui asinos pascit ac nutrit* : ex *δνος*, et *φίρω*, *pasco* : p. m. *πέφορβα*.
- *Ὀνώω, f. ὄω, *usitatus δνομαι*, idem quod *δνημη, vitupero*.
- *Ὀντα, *existente*, acc. sing. part. præ. m. g. ἄν, *δντος* : ab *εμί*, *sum*.
- *Ὀντήνα, *quemcumque*, acc. sing. ab *δςις*.
- *Ὀντων, 3. pl. imperf. Atticè pro *ἦσαν*, ab *εμί* *δικασαί τὸ δντων*, Plat. ix. de leg. pro quo Ionicè dicitur, *ἔδντων*, Herodot. p. 364, 67.
- *Ὀντως, *verè*, *adv.* ab *δν*, *δντος*, præ. part. verbi *εμί*, *sum*.
- *Ὀνύμα, ἄτος, τὸ, Æol. pro *δνομα, nomen*.
- *Ὀνύμαζα, a, s, ε, Æol. et Poët. pro *δνώμασα*, a. 1. ind. act. verbi *δνομάζω, nomino*, quod vide.
- *Ὀνομάζομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.
- *ONYE, ἔχος, δ, **UNGUIS**; *uncus*; **ONYX**, *gemma* : in dat. pl. *δνυξ*. Hinc
- *Ὀνύχες, *ungues, nom. pl. et*
- *Ὀνύχισσα, dat. pl. Ion. ab *δνυξ*, -υχος, δ, *unguis*.
- *Ὀνυχίζω, *ungues facio; divido unguulam penitus; unguis reseco; ad unguem exigo* : f. ἴσω, p. *δνώχικα* ab *δνυξ, unguis*.
- *Ὀνύχιον, ὄ, τὸ, *unguiculus*; item pro *lapide onychite*. Th. *δνυξ*.
- *Ὀνυχιμός, ὄ, δ, *unguium resectio* : *diligens et acerba rei examinatio* : ab *δνυχίζω*.
- *ONONIS, *idos, ἡ, herbæ genus*.
- *Ὄξάλην, ἡς, ἡ, *muria acida, δξεία ἄλην*.
- *Ὄξεια, a, s, ἡ, *acula, nom. f. g.* ab *δξός*. At
- *Ὄξεια, *exponitur per acule*, in pl. g. *δξεία*, metri gratiâ, quod pro *δξείω*, ab eod.
- *Ὄξει, dat. sing. ab *δξός, eos, δ, acutus*.
- *Ὄξειαν, gen. pl. f. g. Dor. pro *δξείαν* et
- *Ὄξεισι, dat. pl. Ion. pro *δξείαις*, ab *δξεία*, f. g. ab *δξός, acutus*.
- *Ὄξίως, *adv. acide; celeritè; velocitè* : ab eod

ὄφος, *tos*, τὸ, *acelum*: et pro viro iracundo. Th. ὄφς, *aculus*.
 ὄφδ, substantivè *acumen*, *micro*, *acies*; item *celeritas*: adv. etiam *aculé*; *celeritèr*. Th. ὄφς.
 ὄφουέλεις, adjectivum nominis δέουελεις, *acutum habens*, vel *emittens celeritèr*, *jaculum*: ab ὄφς, et βλος, D. S.
 ὄφουελής, *ios*, ὁ ζή, *acutum cuspidem habens*; qui *celeritèr jaculum emittit*: ex ὄφς, *acutus*, et βλος, τὰ, *telum*.
 ὄφουρον, *u*, τὸ, *garum aceto conditum*: ex ὄφς, et γάρου.
 ὄφουγιον, *u*, τὴ, *axungia*, *arvina*, Græc. à Lat.
 ὄφουγράφος, *u*, ὁ ζή, *celeritèr scribens*: ex ὄφς, et γράφω, *scribo*.
 ὄφουκοῖα, *as*, ἡ, *auditūs acumen*: ex βφς, *acutus*, et ἀκοή, *auditus*. Th. ἀφω, *audio*.
 ὄφουθιμος, *u*, ὁ ζή, *qui acerbo est animo, iracundus*. Hinc ὄφουθιμα, *animi acerbitas*; *sordes*: ex ὄφς, et θυμός, *animus*.
 ὄφουκίνητος, *u*, ὁ ζή, *ad motum subitus et præceps*, qui *subitò vel celeritèr movetur*; item ὄφουλος, qui *subitò irà commovetur*: ex ὄφς, et κίνηω, *moveo*.
 ὄφουπτήρ, *ἦρος*, ὁ, *scalprum*: ab ὄφδω, *acuo*, item *acidum*, *redo*: f. ὄφω, p. ὄφουγκα, a. 1. ὄφουβα. Th. ὄφς.
 ὄφουόεις, ὄεσσα, ὄεν, *aculus*; *spinosis*. Th. ὄφς.
 ὄφουρηπής, *ios*, ὁ ζή, *vel δρυφίπης*, et
 ὄφουβροπος, *u*, ὁ ζή, *qui celeritèr repit ac movetur*: *celer*, *velox*: ex ὄφς, *velox*, et βέτω, *repro*, *vergo*.
 ὄφουΐ, *ια*, ὃ, *aculus*; *acidus*; *velox*; *expeditus ad aliquid aggrediendum*.
 ὄφουόχουιος, *u*, ὁ ζή, *aculus junctus*: ex ὄφς, *aculus*, et σχοίος, *u*, ὁ ζή, *junctus*.
 ὄφουότερος, *u*, et in f. g. Ion. ὄφουρίον, *aculior*, *comparat*. ab ὄφς, *aculus*.
 ὄφουότης, *ἦρος*, ἡ, *acumen*, *acies*: *acrimonía*; item *celeritas*. Th. ὄφς.
 ὄφουότομος, *u*, ὁ ζή, *aculé secans*; *aculus*: ex ὄφς, et τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.
 ὄφου, Poët. pro ὄ, *cujus*: ab ὄς, *quis*.
 ὄφ, pro ὄφα, *vocem*, *sonum*: acc. sing. ab ὄφ, ὄφς, ἡ, *vox*.
 ὄφα, Dor. pro ὄπη, vel ὄπως, *ubi*, *quod* vide.
 ὄφάδω, pro quo Hom. ὄφάδω, *sequor*; *adsum*, *procedo*, *opitulator*: et
 ὄφάδς, *ᾶ*, ὁ ζή, *assecla*, *comes*: *quod et ὄφάδς*: ab ὄφάσω.
 ὄφάζόμενος, *u*, præs. part. pass. ab
 ὄφιαζώ, f. ἄω, *persequor*, *sequi jubeo*, *comitem do*; *præbeo*; ὄφάζομαι, *med. comitem accipio*; *à persequente premo*.
 ὄφάτων, *u*, τὸ, *foramen olla*; item

foramen per quod fumus è furno aut camino exit. Th. ὄπη, *foramen*.
 ὄπανακα, Dor. pro ὄπανίκα, q. v.
 ὄπανα, *as*, *ε*, Ion. pro ὄπανα, a. 1. ind. act. et
 ὄπάσαι, a. 1. inf. act. et
 ὄπάσαις, ἄεολ. pro ὄπάσαις, a. 1. part. ab ὄπάσω.
 ὄπάσαις, *præbeas*, a. 1. opt. act. gem. σ, sic ὄπάσαις, 3. sing. f. 1. act. ὄπάσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ὄπάσω.
 ὄπατρος, *u*, ὁ ζή, per Syncope pro ὄμπατρος, *eodem patre genitus*: ex ὄμδς, *idem et πατήρ*.
 ὄπαων, *onos*, ὁ ζή, *minister*, *comes*. Th. ὄπάσω, *sequi jubeo*. Alii ὄπάων legunt, q. ab ἔπω, *sequor*.
 ὄπερ, *quod*: ex ὄ, et πέρ.
 ὄπίω, *ωνος*, ὁ, Ion. pro ὄπάω, *quod* vide.
 ὄΠΗ, ἦς, ἡ, *foramen*, per quod *videri potest*: q. ab ὄπτομαι, *video*.
 ὄΠΗ, *ubi*; *quo*; *quà*, *quà* *vià*; *quà* *ratione*, *quomodo*: q. ab ὄς, *qui*.
 ὄπῆδω, *comitor*, *comes sum*, *assector*. Th. ὄπάσω, *comitem do*.
 ὄπνίκα, *quando*: ex ὄπν, et ἦνίκα, *quum*, *quando*.
 ὄπῆτιον, *u*, τὸ, *fabula*. Th. ὄπῆ.
 ὄπῆ, *voci*, dat. sing. ab ὄπ, ὄπδς, ἡ, *vox*.
 ὄπιόνδς, ἦ, ὄν, *reverendus*, *cauendus*. Th. ὄπις.
 ὄπίζω, *curabit*: 3. sing. imperf. Ion. ab
 ὄπίζομαι, *curo*, *revereor*: item *caueo*; *rependo*, *ulciscor*. Hinc
 ὄπιζόμενος, præs. part. med. Th. ὄπις, *idos*, ἡ, *ultio*, *cura*.
 ὄπιθεν, *retro*, *pòst*, à *tergo*, Ion. et Dor. pro ὄπισθην. Th. ὄπίσω, *retrosum*.
 ὄπιω, acc. sing. ab ὄπις, *idos*, ἡ, *ultio*.
 ὄπιω, *u*, τὸ, *OPIUM*, *succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat*. Th. ὄπδς, *succus*.
 ὄπιπτέωντ', pro ὄπιπτέοντα, *spectantem*, acc. sing. part. præsentis.
 ὄπιπτέω, *inspicio*, *circumspicio*, pro reduplic. ab *inuitat*. ὄπιπτέω, Th. ὄπτομαι, *video*.
 ὄΠΙΣ, ἴδος, ἡ, *ultio*, *vindicta* *divina*; *cura*, *respectus*: q. ab ἔπτομαι, *sequor*.
 ὄπισαμῶ, *itio retrograda*: ab ὄπίσω ἄμβαινειν, id est, *ἀναβαίνειν*.
 ὄπισθεν, *rouè*, à *tergo*: adv. Th. ὄπίσω, *retro*.
 ὄπισθιος, *ια*, *ιον*, *posterior*, à *tergo sequens*.
 ὄπισθίως, *adv. pòst*, *retrosum*.
 ὄπισθόδετος, *u*, ὁ ζή, à *tergo reuinctus*: ex ὄπισθεν, et δέω, *ligo*.
 ὄπισθόμβροτον ἀχρημ δόξης, *retro mortales sequens gloria laudis*. Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.
 ὄπισθινόμοι βδέες, *boves præpostèrè pascentes*: ex ὄπισθεν, et νίμω, *pasco*.
 ὄπισθόνοτος, *u*, ὁ ζή, *in aver-*

sum tendens, *aut lentus*: *subst. vinculum quo manus post tergum religantur*: ex ὄπισθεν, et τείνω.
 ὄπισθοφάνως, *retrosum*, *adv.* ex ὄπισθεν, et φάνω.
 ὄπισσω, Poët. pro ὄπίσω, *retro*.
 ὄπιστερος, *posterior*: ὄπιστατος, *postremus*: ab
 ὄΠΙΨΩ, *retrosum*, *retro*, *pòst*; *adv. cum gem. item sine casu τὰ ὄπίσω*, scil. ὄντα, *quæ retro sunt*.
 ὄπλα, τὰ, *instrumenta*: ab ὄπλων, *u*, τὸ, *arma*.
 ὄπλια, acc. sing. ab ὄπλευς, *ios*, ὁ, *nomen propr. viri*.
 ὄπλιεσθα, præs. inf. ab ὄπλομαι *armor*. Th. ὄπλων, *arma*.
 ὄπλιέω, *vide ὄπλιζω*, *quod idem est*.
 ὄπλιέων, Ion. pro ὄπλιών, gen. pl. ab
 ὄπλη, ἦς, ἡ, *ungula*. Th. ἔπλων.
 ὄπλιζω, *armo*: f. ἴω, p. ὄπλικα, præs. pass. ὄπλιζομαι, *armior*; item *activè instruo*, *paro*; præs. inf. ὄπλιζεσθαι, a. 1. m. ὄπλιομαι, *ω*, *ατο*, a. 1. imperativ. m. ὄπλισαι, *άσθω*, et in 2. plur. ὄπλισασθε. Th. ὄπλων.
 ὄπλισμα, ἄτος, τὸ, *armatura*: et
 ὄπλισμδς, *ᾶ*, ὁ, id. ab ὄπλιζω.
 ὄπλισόμεθα, *armabimur*, 1. pl. f. 1. m. Poët. à præced.
 ὄπλισης, *ᾶ*, ὁ, *armator*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὄπλιζω.
 ὄπλιτεύω, f. εῖσω, *sum miles gravis armaturæ*; *armatis præsum*: ab
 ὄπλιτης, *u*, ὁ, *armatus*, *miles armaturæ gravis*: ab ὄπλων.
 ὄπλιτικός, ἦ, ὄν, *ad milites gravis armaturæ pertinens*: τὸ ὄπλιτικός, *gravis armaturæ milites*: à præced.
 ὄπλοδοσίω, *ω*, *arma distribuo*: ex ὄπλων, et δίδωμι.
 ὄπλοθήκη, *ἡς*, ἡ, *armamentarium*: ex ὄπλων, *arma*, et θήκη, *loculus*.
 ὄπλογέω, *ω*, *arma lego*, *colli-*
ligo.
 ὄπλομάχew, f. ἦσω, *armis decerto* *lo* *vel pugno*: et
 ὄπλομαχία, *as*, ἡ, *pugna seu certamen quo armis deceratur*: ab
 ὄπλομάχος, *u*, ὁ ζή, *qui armis pugnat*: ex ὄπλων, et μάχομαι, *pugno*.
 ὄΠΛΑΟΝ, *u*, τὸ, *telum*; *scutum*; *instrumentum*: τὰ ὄπλα, *arma*; *instrumenta* *quævis*.
 ὄπλοτέρων, *juvenum*. gen. plur. f. g. ἄεολ. pro ὄπλοτέρων.
 ὄπλότερος, *έρα*, *ερον*, *junior*, *unus è posteris*: ὄπλότατος, *minimus natus*. Dicitur de iis qui arma, ferre possunt. Th. ὄπλων, *arma*.
 ὄπλοφορέω, *arma gesto*; item *armatus stipo alicujus latus*; in pass. ὄπλοφορέομαι, *ab armatis stipor*: à
 ὄπλοφόρος, *u*, ὁ ζή, *qui arma gestat*, *armiger*: ex ὄπλων, et φέρω.
 ὄποδύπδς, *ᾶ*, *cujas*, *ex quâ regione*: ex ὄπν, *ubi*, et δάπετον, *solum*.
 ὄπῶθεν, et Poët. ὄπῶθεν, *undè*: à *πῶθεν*, *idem*. Th. ὄς, *quæ*

*Οποι, ubi, quid: vide ποι.
 *Οποιος, οια, οιον, qualis, -e: idem quod οιος, citra interrogationem.
 *ΟΠΟΨ, ὄ, δ, succus, humor; coagulatum: qu. ab ὄψῃ, unde fluit. Est autem ὄψς, succus sponte manans: χυλός, expressus succus.
 *Οπίσση, acc. sing. f. g. ὄψσα, plur. n. g. ab ὄψσος.
 *Οπισσάν, adverb. aliquidulum, quantiticumque: ex ὄψσος, et οὐν.
 *Οπίσος, et Poët. ὄπισσος, ὄση, ὄσον, quantus: à πόςος, et hoc ab ὄος, quantus.
 *Οπίσση, adv. quum, ubi: conj. quandoquidem: pro ὄπίσῃ, et ἄν.
 *Οπίσῃ, et Poët. ὄπίσῃ, aliquando, olim, donec: à ποί.
 *Οπίσῃ, ἔρα, ερον, uler, ulervis, alleruter: à πόσῃ, uler.
 *Οπι, ubi, indefinitè, idem quod πυ, ubi, quo, quum.
 *Οπια, Dor. pro ὄππῃ, et hoc pro ὄππῃ, unde. Th. ὄπῃ, quando.
 *Οππῃ, Poët. pro ὄπῃ ἔπῃ, quid. Vide præced.
 *Οππόκα, Dor. pro ὄππῃ, quando, q. v.
 *Οππόσῃ, adv. quocumque.
 *Οππότῃ, pro ὄππῃ, vide ὄππῃ.
 *Οπποίερον, utram, acc. sing. f. g. Ion. et
 *Οπποίεροι, dat. pl. Ion. et Poët. ab
 *Οππότερος, uler: Poët. pro ὄππῃ.
 *Οπτάζομαι, videor: à seq.
 *Οπτάζω, video: ab ὄππῃ.
 *Οπτάλιος, ἰα, ἰον, assus, tostus: ab ὄππῃ, asso.
 *Οπτανόμενος, visus, versans in conspectu, part. præss. ab
 *Οπτάνω, video: ex ὄππῃ, idem.
 *Οπτασία, as, ἦ, apparitio, visio: ab ὄππῃ.
 *ΟΠΤΑΪΩ, torreo: asso; f. ἴσω, p. ὄππῃ, p. pass. ὄππῃ.
 *Οπτεύμενος, p. Dor. ὄππῃ, q. ab ὄππῃ, pro ὄππῃ, præss. part. m. ab ὄππῃ, torreo.
 *Οπτῃ, Dor. pro ὄππῃ 3. sing. præss. ind. act. ab ὄππῃ, torreo.
 *Οπθηθεῖς, έντος, a. 1. part. pass. ab ὄππῃ, torreo.
 *Οπτήρ, ἦρος, δ, speculator, explorator. Th. ὄππῃ.
 *Οπτησις, εως, ἦ, ipsa torrendi actio: ab ὄππῃ.
 *Οπτήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. verbi ὄππῃ, q. v.
 *Οπτήκός, ἦ, δν, visorius. Th. ὄππῃ. Hinc ἦ ὄππῃ, scil. τέχνη, ὄππῃ, Angl. OPTICKS.
 *Οπτήλος, υ, δ, oculus: ab
 *ΟΠΤΟΜΑΙ, video: f. med. ὄππῃ, p. pass. ὄππῃ, φαι, πται, a. 1. pass. ὄππῃ, η, η, f. 1. pass. ὄππῃ, σομαι, a. 1. m. ὄππῃ, a. 1. sub. m. ὄππῃ.
 *Οπτός, ἦ, δν, assus, a, um; tostus. Th. ὄππῃ, asso.
 *Οπτώ, Dor. pro ὄππῃ, gen. sing. ab ὄππῃ.
 *ΟΠΥΪΩ, in eo, coëo; uxorcm habeo, nubo; imperfect. ὄππῃ, ες, ε, ἔππῃ.

præs. pass. ὄππῃ, in matrimonio habeo.
 *Οπῶπα, vidī, p. m. Att. pro ὄππῃ. Hinc ὄππῃ, ες, ε, plusq. p. m. ab ὄππῃ, video.
 *Οπῶπει, Ion. pro ὄππῃ, 3. sing. plusq. p. m. Vide præced.
 *Οπῶπῃ, Ion. pro ὄππῃ, 3. pl. plusq. p. m. ὄππῃ. Vide in ὄππῃ.
 *Οπῶπῃ, ἦς, ἦ, conspectus, aspectus, visus. Th. ὄππῃ, video.
 *Οπῶπῃ, ἦρος, δ, speculator: à præced. q. v.
 *ΟΠΩΪΑ, as, ἦ, autumnus; fructus arborei; ponia; ætas maturior.
 *Οπῶριαι, Att. pro ὄππῃ, 3. sing. f. 1. ab ὄππῃ.
 *Οπῶριέντες, Dor. seu Æol. pro ὄππῃ, quod Atticum est pro ὄππῃ, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi.
 *Οπῶριζω, f. ἴσω, et Att. ἴω, fructus autumnales seu poma decerpo et colligo; pomis vescor seu fructibus autumnalibus. Th. ὄππῃ, fructus autumnales; autumnus.
 *Οπῶρινός, ἦ, δν, autumnalis: ab ὄππῃ, as, ἦ, autumnus.
 *Οπῶς, ut, quomodo: conjunct. ex themate πῶς, adv. quomodo?
 *Οπῶς, ἄν, ut, aded ut, Matt. vi. 5. Luc. ii. 35. ὄππῃ ἀλλὰ, non solum, non sed, tantum abest ut.
 *Οπῶσῃ, quomodocumque: à præced.
 *Οπῶ, videt, 3. sing. præss. ab ὄππῃ. Sed
 *Ορα, præss. imperat. act. ὄππῃ, præss. infin. ὄππῃ, præss. infin. pass. ab eod.
 *Οράμα, ἄτος, τῶ, visio, visus: quæ fieri solet κατ' ὄππῃ: spectaculum: ab ὄππῃ, video.
 *Οραμνός, frons, R.A.MUS: qu. contractè pro ὄππῃ. Th. ἴσω, υ, ἦ, spinosus frutex.
 *Οραῖν ἀκλῶν, Dor. pro ὄππῃ ἀκλῶν, ἦγνν βλέπειν ἀνδρείαν, spectare fortitudinem. Pro quo in prosâ diceretur πρόσωπον ἀνδρείων ἔχειν, bellicum robur adspectu præ se ferre, oculis vultuque Martem spirare.
 *Οραῖνός, ὦ, δ, Æol. pro ὄππῃ, δ, cælum.
 *Οραῖται, spectat, 3. sing. præss. m. et
 *Οραῖτο, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ὄππῃ, verbi ὄππῃ, video.
 *Οραῖτῃ, ὦ, δ, spectator: et
 *Οραῖτικός, ἦ, δν, videndi potentia, præditus: et
 *Οραῖτός, ἦ, δν, visibilis, -e: ab
 *ΟΡΑΪΩ, video, cerno; intelligo, præss. imperat. ὄππῃ, ὄππῃ, imperf. Att. ἔωραον, ἔωρον, f. ἔσω, p. ὄππῃ, et Att. ἔωρακα, perf. inf. ἔωρακέναι, plusq. p. ind. act. ἔωρακῃ, ες, ε, perf. pass. ἔωραμαι, σαι, ται.
 *Οργῶ, ἄς, ἄ, Dor. pro ὄππῃ, q. v.
 *Οργῶ, vide in ὄππῃ.
 *Οργῶν, ἦς, ἦ, Minerva, quæ et Ἐργῶν, ab ἔργον, opus, quia te-

*Οργῶν, ἦς, ἦ, instrumentalis ab
 *ΟΡΓᾶΝΟΝ, υ, τῶ, instrumentum, vel opus, ORGNUM; qu. ἔργον, ab ἔργον, opus, seu ab ἔργον, p. m. verbi ἔργον, facio. Hinc Angl. ORGAN.
 *ΟΡΓᾶΣ, ἄδος, ἦ, terra pinguis; locus vel lucus Deo sacient.
 *ΟΡΓᾶΣ, appeto impatientè: f. ἴσω, qu. ab ὄππῃ, impetus. Hinc ὄππῃ, instigo, incito; item subigo, mollio.
 *ΟΡΓῆ, ἦς, ἦ, ira; animi inclinatio, studium; impetus et ardor vehemens; qu. ab ὄππῃ, incito, et ἄγω, impello, quia est impulsus quidam animi: vel ab ὄππῃ.
 *Οργῆ, etiam Ionibus significat picem.
 *ΟΡΓΙΑ, -ων, τὰ, sacra Libertæ, et cuiusvis Dei, ORGIA, qu. ab ὄππῃ, impetus.
 *Οργιάζω, orgia cerebro: à præced.
 *Οργίζομαι, pass. ab
 *Οργίζω, ad iram incito, lacesso, facio irasci: f. ἴσω, p. ὄππῃ, præss. part. ὄππῃ, irascor, cum dat. præss. inf. ὄππῃ, a. 1. pass. ὄππῃ, η, η, a. 1. part. pass. ὄππῃ, έντος, f. 1. pass. ὄππῃ, Th. ὄππῃ, ira.
 *Οργίζομαι, 1. pl. præss. sub. pass. à præced.
 *Οργίλος, ἰλη, ἰλον, iracundus, ab ὄππῃ.
 *Οργίλότης, πτος, ἦ, iracundia: à præced.
 *Οργισθῆς, iratus fueris: 2. sing. a. 1. sub. pass. ab ὄππῃ, irascor: p. pass. ὄππῃ, ab eod. Th.
 *Οργυῖα, ἄς, ἦ, mensura sex pedum, passus, ulna. Est etiam extensorum pedum mensura: qu. ex ὄππῃ, perf. med. ὄππῃ, extenso, et γνῖον, pes.
 *Οργισθαί, præss. inf. pass. ὄππῃ, γόμενος, præss. part. pass. ab ὄππῃ, extendo.
 *Οργεμα, ἄτος, τῶ, quod porrigitur aut extenditur; item passus: ab eod.
 *Οργυνός, έντος, porrigens: præss. part. act. ab ὄππῃ, porrigo.
 *ΟΡΕΤΩ, seu ὄππῃ, vel pedes vel manus extendo; porrigo, extendo; f. ἴσω, p. ὄππῃ, a. 1. ὄππῃ, præss. m. ὄππῃ, appeto, cum gen. f. 1. m. ὄππῃ, a. 1. pass. ὄππῃ, η, η, a. 1. m. ὄππῃ, Hinc Angl. TO REACH, STRETCH.
 *Ορειῶν, Dor. pro ὄππῃ, gen. pl. ab ὄππῃ, montanus: ab ὄππῃ, eos, τῶ, mons.
 *Ορειβῆτιώ, montes scando, vel pererro: ab
 *Ορειβῆτις, υ, δ, montes scandens: ex ὄππῃ, eos, τῶ, mons, et βαίνω, eo.
 *ΟΡΕΓᾶΝΟΝ, seu ὄππῃ, υ, τῶ, ORIGANUM, herbæ nomen, quod ex ὄππῃ, mons, et γάνος, gaudium.
 *Ορειῶς, ἦ, δν, montanus, mon-

tosus: hinc ὄρεινός, ἦς, ἦ, sc. χώρα, montana regio. Th. ὄρος, εὖς, τὸ, mons.

*Ὀρείς, ὡ, δ, ζ ἦ, vel ὄρειος, εἰς, εἰον, idem quod ὄρεινός, et ab eod.

*Ὀρείται, 3. sing. f. 2. m. ὄρειται, ab ὄρω, excitio: f. ὄρω, et Æol. ὄρω.

*Ὀρείτης, ὡ, et ὄρειτωρ, monticola.

*Ὀρειχάλκοιο, gen. Ion. ab Ὀρειχάλκος, ὡ, δ, **ORICHALCUM**, aes montanum: interdum adjectivè significat, δ, ζ ἦ, consecutus ex orichalco; qu. ex ὄρειος, et χάλκος, aes.

*Ὀρεκτός, ἦ, δν, porrectus in longum; appetit seu appeti solet: ab οἰίγω.

*Ὀρῆσαι, porrigere: a. 1. inf. act. et Ὀρῆσθαι, a. 1. inf. m. ὄρεζήμενος, μένη, μενός, a. 1. part. m. et

*Ὀρῆξ, 3. siag. a. 1. sub. act. omnia ab ὄρέγω, porrigo.

*Ὀρεξίς, εὖς, ἦ, libido, appetentia, appetitus, **OREXIS**. Th. ὄρέγομαι, seu ὄρέγω, quod vide.

*Ὀρίοντο, rubeant, Ion. et Poët. Pleonasm. τῷ ε, pro ὄροντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὄρω, excitio.

*Ὀρισπάλω, -ῶ, in montibus versor vel erro: ex ὄρος, εὖς, τὸ, mons, et πολῆω, verso.

*Ὀρος, gen. sing. ab ὄρος.

*Ὀρεκφοίσι, montanis: dat. pl. Poët. ab

*Ὀρεσκέος, ὡ, δ, ζ ἦ, in montibus degens: ex ὄρος, et κῆω, seu κείμαι, jaceo.

*Ὀρεσσι, montibus: d. t. pl. Poët. Th. ὄρος, εὖς, τὸ, mons.

*Ὀρεοσίνωμος, ὡ, δ, ζ ἦ, in montibus pascens, monticola: ex ὄρος, εὖς, τὸ, mons, et νέμω, pasco: p. m. νένομα.

*Ὀρίστη, ὡ, δ, **ORESTES**: acc. sing. *Ὀρίστην etiam idem q. ὄρεστής.

*Ὀρεσιάς, ἄδος, ἦ, montana, monticola. Th. ὄρος, mons.

*Ὀρεῖς, Ion. ὄρεῖς, εἰός, δ, ζ ἦ, muls, mulla: ab ὄρος, mons, quod ad opera montana sit idoneus. Sed

*Ὀρεῦς, Dor. pro ὄρεῦς, gen. sing. ad ἴος, mons.

*Ὀρεχθῆω, ῶ, f. ἴσω, cupio, commoveor, Aristoph. Nub. ad littus allido, Theocr. xi, 43. extendor, ll. ψ. 23.

*Ὀρῶ, Ion. pro ὄρώω, video: sic ὄρει pro ὄρω, 3. sing. ind. præ.

*Ὀρον, Dor. pro ὄρα, vide: præ. imperat. ab ὄρώω.

*Ὀρηαι, noteartis: Ion. pro ὄρη, 2. sing. præ. sub. pass. verbi ὄρομαι, in sub. ὄρωμαι, η. Th. ὄρω, excitio.

*Ὀρης, Dor. pro ὄρης, sic ὄρητε, pro ὄρατε, 2. pers. sing. et pl. præ. ind. act. verbi ὄρώω, video.

*Ὀρηται, orta fuerit: 3. sing. sub. pass. vel alii a. 2. sub. m. verbi ὄρομαι. Th. ὄρω, excitio.

*Ὀρητε, videtis: Dor. pro ὄρατε, 2. pl. præ. ind. verbi ὄρώω, videb.

*Ὀρθαι, motum esse: per Systo-

len Ion. pro ὄρθαι, perf. inf. pass. verbi ὄρω, excitio: f. ὄρω, p. pass. ὄρωμαι, σαι, ται. At

*Ὀρθαί, nom. pl. f. g. ab ὄρθος, ἦ, δν, reclus, u, um.

*Ὀρθῆν, Dor. seu Æol. pro ὄρθην, præ. inf. act. verbi ὄρθωω, erigo. Th. ὄρθος, reclus.

*Ὀρθῆαν, Dor. pro ὄρθων, gen. pl. ab

*Ὀρθός, ἰα, ἰον, vel ὄρθιος, ὡ, δ, ζ ἦ, reclus in altum tendens, arduus: hinc ὄρθιον φωνεῖν, altum clamare. Th. ὄρθος.

*Ὀρθόβαλος, ὡ, δ, ζ ἦ, qui rectum consilium suppeditat: ex ὄρθος, et βαλῶ, consilium.

*Ὀρθογράφω, -ῶ, reclus scribo: et

*Ὀρθογράφια, as, ἦ, **ORTHOGRAPHIA**, reclus scriptura, seu reclus scribendi scientia: ex ὄρθος, et γράφω, scribo.

*Ὀρθογώνιος, reclus angulus: ex ὄρθος, et γωνία.

*Ὀρθοδικῆς, ὡ, δ, reclus judicia dans, veridicus: ex ὄρθος, et δίκη, jus.

*Ὀρθότριξ, δ, ζ ἦ, gen. ὄρθότριχος, qui erectos habet crines: ex ὄρθος, et τρίξ, τριχῶς, ἦ, pilus.

*Ὀρθοκρατῶων, gen. pl. fem. gen. Dor. ab

*Ὀρθόκρατος, αἰρα, αἰρον, caput erectum habens, cornua erecta habens: ex ὄρθος, reclus, et κραίρα, as, ἦ, caput, antenna, cornu.

*Ὀρθολογῆω, -ῶ, reclus loquor et propriè: ex ὄρθος, et λέγω.

*Ὀρθόμαντις, εὖς, δ, ζ ἦ, qui vera vaticinatur, veridicus vates: ex ὄρθος, et μάντις, vates.

*Ὀρθοπλῆω, -ῶ, reclus oede incedo, non claudio: ab ὄρθος.

*Ὀρθόπολις, εὖς, δ, ζ ἦ, erigens urbes, vel erectas incolumes conservans: Epithet. boni Principis, quia sua sapientiâ servat civitates: ex ὄρθος, et πόλις, civitas.

*Ὀρθόπους, -οδος, δ, ζ ἦ, reclus pede progrediens: ex ὄρθος, et πῦς, pes.

*Ὀρθόσ, ἦ, δν, reclus, erectus, porrectus; sincerus, æquus.

*Ὀρθος, ὡ, δ, nom. propr. v. Hes. Theog. 310.

*Ὀρθοτομέω, -ῶ, reclus seco, divido, distribuo: f. ἴσω, p. ὄρθτόμηκα, ab

*Ὀρθοτόμος, ὡ, δ, ζ ἦ, reclus secans: ex ὄρθος, et τέμνω, seco.

*Ὀρθοτρίχῆω, -ῶ, crines erectos habeo: et

*Ὀρθοτριχία, as, ἦ, affectio quâ quis erectos habet crines: ex ὄρθος, et τρίξ, τριχῶς, ἦ, capillus.

*Ὀρθῶν υνον, erigere hymnum: pro carmen in alicujus laudem componere, quod altâ voce canatur.

*Ὀρθῶω, f. ὴσω, erigo, dirigo: reclus facio: ὄρθῶμαι, -μαι, erigor: dirigo; bene rem gero, prospero successu utor. Th. ὄρθος.

*Ὀρθοίωω, manè surgo: ab ὄρθος, diluculum; ὄρθρευοῖσα. Dor. pro

ὄρθρευοῖσα, manè vigilant; dat. sing. part. præ. f. g.

*Ὀρθρίζω, diluculo, venio, vigilo: imperf. ὄρθρίζω, f. ἴωω, p. ὄρθρίκα, a. 1. imperat. ὄρθρίσσω, surge manè. Th. ὄρθρος.

*Ὀρθρινός, ἦ, δν, matutinus, a, um. Th. ὄρθρος.

*Ὀρθρίος, ἰα, ἰον, matutinus summo mane veniens: ab eod.

*Ὀρθρίωντες, a. 1. part. verbi ὄρθρίζω, quod vide.

*Ὀρθρίωω, vigilabo: Att. pro ὄρθρίσω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

*Ὀρθρογῶνη, ἦς, ἦ, manè garrivus; de hirundine: ex ὄρθρος, tempus matutinum, et γῶνα, f. ἴσω, gemo.

*ὈΡΘΡΟΣ, ὡ, δ, tempus matutinum, diluculum: ὄρθρον, ante lucem.

*Ὀρθωθῆ, feliciter succedat; 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ὄρθῶω.

*Ὀρθῶς, adv. reclus, ut par est et decet. Th. ὄρθος, reclus.

*Ὀρθῶσας, -αντος, a. 1. part. act. verbi ὄρθῶω, erigo. Th. præced.

*Ὀρθωθῆ, -ήρος, δ, Poët. erector: qui jacentem erigit; ab ὄρθῶω, erigo, ejusd. Th.

*Ὀριγνάομαι, -ῶμαι, idem quod ὄρέγομαι, desidero; item pugno, decerto. Th. ὄρέγω, porrigo.

*Ὀρίζω, termino, definio; constituo, instituo, censeo, cerno; præ. pass. ὀρίζομαι, p. pass. ὀρίσμαι, perf. part. pass. ὀρισμένος, η, ον, definitus, decretus; a. 1. pass. ὀρίσθην, a. 1. part. pass. ὀρίσθεῖς, -έντος, statutus. Th. ὄρος, terminus. Hinc

*Ὀρίζων, οντος, δ, **HORIZON**, circulus caeli visum terminans.

*Ὀρικτικός, ὡ, δ, ζ ἦ, pro ὀρικτικτός, in monte constructus; sive δ ἐν ὄρει τεθράμμενος, in montibus enutritus: ex ὄρος, εὖς, τὸ, mons, et κρίζω, condo.

*Ὀριμάλιδες, -ων, αἰ, montana pomata: ex ὄρος, et μάλα, Dor. pro μήλα, pomata. Th. μηλία, malus.

*Ὀρίνας, moveres; 2. sing. a. 1. opt. act. et

*Ὀρίνετον, commovent; dual. præ. ind. act. ab

*Ὀρίων, excitio, commoveo; f. ῶω, præ. inf. ὀρίειν. Th. ὄρω, excitio; f. ὄρω, et ὄρωω, Æol.

*Ὀριον, ὡ, τὸ, finis, terminus; in pl. τὰ ὄρια, av, fines. Th. ὄρος, terminus.

*Ὀριος, ὡ, terminalis: ab eod. Th.

*Ὀρίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὀρίζω, quod vide.

*Ὀρίσμα, atos, τὸ, terminus, limes; ὄρισματα, instituta: et

*Ὀρισμός, ὡ, δ, finitio, definitio: Th. ὄρος.

*Ὀρισθῆ, ὡ, δ, finitor; constitutor juris et arbiter conditionum: ab ὀρίζω, termino definio. Th. ὄρος.

*Ὀρισάομαι, appeto: ab ὄρέγομαι.

*Ὀρίῶ, definiam: Att. pro ὀρίωω, f. 1. verbi ὀρίζω, quod vide.

*Ὀρίων, gen. pl. ab ὀριον, finis, quod vide.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκά-
νη, septium: ab ἑργω, includo.

Ὀρκα, ης, ἡ, vas olearium: ab eod.

Ὀρκικο, jurejurando obstringo,
ad juro: f. ὄρω, p. ὄρκα, a. 1. ὄρ-
κισα. Th. ὄρκος, juramentum.

Ὀρκιον, ου, τὸ, fœdus juramento
sanctum: ab ὄρκος.

Ὀρκισμὸς, ὦ, ὁ, juramentum: ab
ἀρκίζω.

ὈΡΚΟΣ, ου, ὁ, jusjurandum.
[* Deus inferorum perjuri vindex.
Hes. Op. 804. Theogon. 231. se-
pulturum, Menand. ap. Varronem,
Græv. ad Hes. Op. 804.] ab εἰρ-
γω, coërceo.

Ὀρκώ, f. ὄσω, p. ὄκα, ad jusju-
randum adigo, jusjurandum exigo.
Th. ὄρκος.

Ὀρκομοσία, ας, ἡ, jusjurandum;
qu. ὄρκος ὄμοσις, juramenti juratio:
ex ὄρκος, et ὄρνωμι, juro.

Ὀρκομότης, ου, ὁ, jurejurando
adstrictus: vide præced.

Ὀρκοπῆς, ὦ, ὁ, qui jurejurando ali-
tum adstringit; ὄρκοται, diceban-
tur legati qui ad exigendum jusju-
randum missi sunt: ab ὄρκω.

ὈΡΜΑΘΟΣ, ὦ, ὁ, ordo, series,
catena; latibulum: ab ἄρμαθω, apto.

Ὀρμαίνω, impetu feror, ruo, pro-
rumpro; in animum verso, cogito. f.
ἄνω, p. ὄρμαγκα. Th. ὄρμη, impetus.

Ὀρμῆν ποτὶ πλώριον κλέος θεῶ
σὺν παλάμῃ, evehere ad ingens de-
cus, Dei cum auxilio. Pindari lo-
quendi genus.

Ὀρμάομαι, idem ferè quod ὄρμάω,
et significat proficiscor.

Ὀρμασαι, adaptatum est; 3.
sing. p. pass. per Metatn. pro ἄρ-
μοσαι, Ion. pro ἤρμοσαι, verbi ἄρ-
μάω, f. ὄω, quadro, convenio, apto:
perf. ἤρμοκα, p. pass. ἤρμοσαι, -σαι,
-σαι. Th. ὄρω, apto.

Ὀρμάω, -ῶ, incito, concito; ruo,
irruo, impetu feror, prorumpo; f.
ἴσω, p. ὄρμακα, a. 1. ὄρμησα, p.
pass. ὄρμημαι. Th. ὄρμη.

Ὀρμάτω, Ion. pro ὄρμητω, 3.
pl. plusq. p. pass. verbi ὄρμάω, q. v.

Ὀρμενιάδω, gen. Æol. pro -ου' ab

Ὀρμενίδης, ου, ὁ, nomen viri.

Ὀρμενος, per Sync. pro ὄρμε-
νος, qui citato impetu fertur, concitatus; præ. part. pass. verbi ὄρω,
excito.

Ὀρμενος, υ, ὁ, asparagus silves-
tris.

Ὀρμήω, -ῶ, stationem habeo; item
appello, scil. navem ad terram. Th.
ὄρμης.

Ὀρμεῶμενος, ruens, Ion. pro ὄρ-
μῶμενος, præ. part. pass. ab ὄρμάω.

ὈΡΜΗ, ἦς, ἡ, impetus, appeti-
tus animi: qu. ab ὄρμαι, cum im-
petu feror.

Ὀρμηθεὶς -έντος, a. 1. part. pass.
ὄρμηθῆτην, dual. a. 1. ind. pass.
Ion. verbi ὄρμαι.

Ὀρμηθῆναι, a. 1. inf. pass. præc.
verbi.

Ὀρμημα, ἄτος, τὸ, impetus: ab
ὄρμάω.

Ὀρμησῶσι, 3. pl. a. 1. sub. act.

verbi ὄρμάω, impetu feror: f. ἴσω,
a. 1. ὄρμησα.

Ὀρμητήριον, ου, τὸ, incitamentum,
auscitabulum; item locus è quo pro-
dimus ad bellum inferendum ad
quem pro perfugio habemus; sedes
belli: ab ὄρμάω.

ὈΡΜΙΑ, ἄς, ἡ, tenuis funiculus;
linum, hamus, arundo piscatoria.

Ὀρμίζω, naves in stationem sub-
duco: ab ὄρμος, statio navium;
monile.

ὈΡΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, herba porro
similis.

Ὀρμεις, ὤς, ἡ, quies in portu.
Vide in ὄρμίζω.

Ὀρμικος, ου, ὁ, parvum monile:
ab

ὈΡΜΟΣ, ου, ὁ, monile, colli or-
namentum; item statio navium:
qu. ab εἶρω, necto, vel ab ἔρμα, sta-
bilimentum.

Ὀρμιον, -ου, τὸ, volucris, avicula,
dimin. ab ὄρμις, -ιθος, ὁ vel ἡ.

* Ὀρμιθάριον, ου, τὸ, avicula.

* Ὀρμιθας, acc. pl. ab ὄρμις, -ιθος,
ἡ, vel ἡ, avis; acc. sing. ὄρμιθα.

Ὀρμιθιον, ου, τὸ, avicula.

Ὀρμιθισθήρα, ας, ἡ, aucupium, ve-
natio avium: ex ὄρμις, et θῆρα, ve-
natio. Th. θῆρ, fera.

Ὀρμιθιοσκοπέω, -ῶ, ex avibus au-
guro; f. ἴσω, p. ὄρμιθιοσκόπηκα' ex
ὄρμις, et σκοπέω.

Ὀρμιξ, -χος, ὁ vel ἡ, Dor. pro

ὈΡΜΙΞ, ιθος, ὁ vel ἡ, avis, ales,
gallina; item augurium.

Ὀρμισ, dat. pl. à superiori.

* Ὀρμιχα, Dor. pro ὄρμιθα, acc.
sing. ab ὄρμιξ, q. v.

Ὀρμιχολόχος, υ, ὁ ἢ ἡ, Poët. et
Dor. pro ὄρμιχολόχος, qui avibus
insidias struit; ὁ ταῖς ὄρμισι λόχων
ἴζων' ex ὄρμις, et λόχος, insidia.

Ὀρνήμαι, excitor, surgo: ab ὄρ-
νήω vel ὄρνημι, id. quod ὄρω, excito.

Ὀρνήμεν, et ὄρνήμεναι, motere:
Dor. pro ὄρνήναι, præ. inf. act. et

Ὀρνήμενοι, pro -υ, gen. Ion.
part. præ. pass. et

Ὀρνήσθε, concitamiini: 2. pl.
præ. imperat. pass. ὄρνησο, verbi

Ὀρνήω, et ὄρνήμι, moveo, incito,
impello: idem quod ὄρω.

* ὈΡΟΒΟΣ, υ, ὁ, ERVUM, legu-
minis genus: qu. ab ἐρέπω, edo.

Ὀρογνία, quæ porrexit: perf.
part. med. f. g. verbi ὄρίγω, por-
rigo: perf. med. ὄρογα, perf. part.
med. ὄρογνίς, via, et per Systol.

Ion. ὄρογνία.

Ὀροδανίς, -ιδος, idem quod ὄρ-
δαμνος, surculus.

Ὀροδανιάδες, nymphæ, et apes:
quia in ὄρει δέμνιον habent; aut ab
ὄρδαμνος.

* ὈΡΟΔΑΜΝΟΣ, υ, ἔ, surculus,
ramusculus.

Ὀροθέσια, ας, ἡ, terminus positus;
q. d. θείας τῆ ὄρου, positio termini.

Ab ὄρος, et τίθημι, pono.

Ὀροθύω, idem quod ὄρω, excito.

Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μάλα.

ὈΡΟΝΤΙΟΝ, υ, τὸ, herbæ no-
men. An quod amet ὄρη, montes?

* ὈΡΟΣ, ὤς, τὸ, mons: ab ὄρω
excito, erigo: est enim erecta in
tumorem terra. At

* ὈΡΟΣ, υ, ὁ, terminus, limes,
meta, titulus: ab ὄρω, video. Ter-
mini enim signari solent, ut sint
ὄρατολ.

Ὀρός, ὦ, ὁ, serum lactis.

Ὀροσάγγα, Persarum lingua
vocantur homines de rege benè me-
riti.

* Ὀρουσαν, irruerunt: 3. pl. a. 1.
ind. act. Ion. pro ὄρουσαν. Sed
ὄρουσα, præcipitans, pro ὄρουσασα,
a. 1. part. act. f. g. ab

Ὀρούω, IRRUO, gradu concit-
tato feror: f. ὄσω, p. ὄρουκα. Th.
ὄρω, concito.

* Ὀροφή, ἦς, ἡ, fastigium, culmen,
lacunar, contignatio, tectum. Hinc
Angl. roof; ab ἐρίφω.

* Ὀροφος, ου, ὁ, tectum. Th. ἐρίφω,
tego, f. ψω.

* Ὀροφῶω, -ῶ, concamero, tego: f.
ὄσω, p. ὄκα.

* Ὀροφῶμα, ἄτος, τὸ, tectum: à
præced.

* Ὀρόων, Poët. pro ὄρων. et in pl.
ὄρόωντες pro ὄρώντες, præ. part.
act. verbi ὄράω, video: f. ὄσω, p.
ὄρακα, et Att. ἑώρακα.

* Ὀρόωντι, Dor. pro ὄρώσι seu
ὄρώσι, vident: 3. pl. præ. ind. act.
ejusd. verbi.

* Ὀρόετε, videretis: Poët. pro
ὄρόετε, 2. pl. præ. opt. act. præc-
ced. verbi.

* Ὀροπετρον, ου, τὸ, idem ac ὄρμιον,
avis.

* Ὀρπηκα, stimulum: acc. sing. ab

* ὈΡΠΗΞ, -ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ,
stolo, ramus, surculus ex radice ar-
boris enatus: jaculum è ramo tere-
ti et recto: qu. ab ἔρπω, quia ex ar-
bore proscripit.

* Ὀρῖ' οί, Poët. pro ὄρα ἀτῶ.

* Ὀρροπύγιον, vel ὄρροπύγιον, vel
ὄροπύγιον, υ, τὸ, ultima pars spi-
næ: ex ὄρρος, quod vide, et πυγή,
nates.

* ὈΡΡΟΣ, ὦ, serum lactis. Di-
citur et ὄρως, ὦ, ὁ, qu. ab ἐροέω, seu
ἴέω, fluo. Sed

* ὈΡΡΟΣ, υ, ὁ, linea quæ scro-
tum medium intersecat: et sacri os-
sis extremum: scribitur et ὄρος.

* Ὀρρωδέω, timeo, metuo: sumpta
Metaph. ab animalibus, quæ in
metu caudam subter femora con-
trahunt. Th. ὄρρος, q. v. Scribitur
et ὄρρωδέω.

* Ὀρρωδία, ας, ἡ, timor, metus:
vid. in præced.

* Ὀρσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf.
act. verbi ὄρω, concito.

* Ὀροσο, surge; Ion. pro ὄρον
præ. imperat. m. verbi ὄροσομαι,
quod Poëtæ fixerunt à f. Æol.
ὄρω, verbi ὄρω, excito.

* Ὀροσπ, proceco; 2. sing. a. 1.
sub. act. verbi ejusd.

* Ὀροστέπος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. ἠρ-
ρισονος, vel qui strepitum excitat,
ὁ ὄρων κτύπον' ex ὄρω, et κτύπος,
sonitus. Th. τύπτω.

Ὀρσλοχοί, *u, δ, ORSILO-CHUS*: Idomeni filius.
 Ὀρσινεφής, *έος, δ, ζ, ή, excitator nubium*: Jovis Epithet. ex ὄρω, excito; f. Ἄεol. ὄρω, et νέφος, nubes.
 Ὀρσπειδος, *ου, δ, ζ, ή, quatiens solium*: ex ὄρω, et πείων, solium.
 Ὀρσο, per Sync. pro ὄρω, et hoc Ion. pro ὄρου, praes. imperat. pass. verbi ὄρω, quod à fut. 1. formatum verbi ὄρω, excito.
 Ὀρσοθήρα, *ας, ή, et Ion. ὄρσοθήρη, magna et alta janua*: ex ὄρω, f. θήρ, Ἄeol. ὄρω, et θύρα, janua.
 Ὀρσοτραίνα, *nom. Ἄeol. pro Dor. Ὀρσοτραίνας, gen. Ὀρσοτραίνας, pro comm.* Ὀρσοτραίνης, *υ, δ, agitator tridentis, Epithet. Nep- tuni*. Ex ὄρω, et τραίνα, *ης, ή, tridentis*.
 Ὀρω, *concitabo*; fut. Ἄeol. verbi ὄρω, fut. ὄρω.
 Ὀρω, ὄρωμαι, *surgo, propero*; verbum formatum à praeced. futuro verbi ὄρω.
 Ὀρωτάζω, *Ion. pro ἑορτάζω, diem festum celebror*. Th. ἑορτή.
 Ὀρωταλῖς, *incipio alas quaterere et volatum tentare*: ab Ὀρωτάλις, *γός, ή, pullastra, gallina*: qu. ab ὄρω, in altum erigo. Hinc
 Ὀρωτάλιχος, *υ, δ, avis pullus*.
 Ὀρωτή, *ής, ή, Ion. pro ἑορτή, dies festus*.
 Ὀρωτύλλα, *ας, ή, olim insula maris Aegaei, postea facta continens*.
 Ὀρωτυμήτρα, *ας, ή, coturnicum matris, coturnicum maxima, seu dux*: ex μήτρα, et ὈPTYΞ, *ύγος, δ, COTURNIX*: qu. ab ὄρω, quod facile ad pugnam concitetur.
 Ὀρωγμα, *ἄρος, τὸ, fossa, fovea*: ab ὄρωσσω.
 ὈΡΥΖΑ, *ης, ή, ORYZA*, Anglice RICE.
 Ὀρυκτός, *ή, δν, fossus, fossilis*. ab ὄρωσσω, fodio.
 ὈΡΥΜΑΓΔΑΟΣ, *ου, δ, strepitus, fragor, tumultus*.
 Ὀρυξ, *capra quaedam sylvestris*: ab ὄρωσσω, fodio, quia pedibus prioribus terram effodit.
 Ὀρυξίς, *εως, ή, fossio, fossura*: ab ὄρωσσω, fodio, q v.
 ὈΡΥΞΩ, seu ὄρωττω, *fodio*: fut. έω, perf. ὄρωχα, a. 1. ὄρωξας, a. 2. ὄρωγον, perf. pass. ὄρωγμαί, *έαι*. Hinc
 Ὀρωχτή, *ής, ή, fossio, fossura*; et Ὀρωκτήρ, *ήρος, δ, fossor*.
 Ὀρφάνια, *ας, orbitas liberarum*: et Ὀρφάνισω, *orbo, privo*; cum gen. ἄρφάνιέσσαι, *parentibus orbati, orbum esse*. Th. ὄρφανός.
 Ὀρφάνικός, *ή, δν, pupillaris*: ab ὈΡΦΑΝΟΣ, *ή, δν, ORPHANUS, pupillus*: orbis parentibus; desertus, privatus: qu. ab ὄρφνός, *obscurus*: negligitur enim et veluti in tenebris versatur. Hinc Angli. ORPHAN.
 Ὀρφεί, *-έως, δ, ORPHEUS*.

Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. iv. 253.
 Ὀρφάλα, seu *-αλι, substantivè pro ὄρφνη, f. g. à seq.*
 Ὀρφατός, *-ατα, -αίον, item ὄρφνι- νος, -ινη, -ινον, et ὄρφνός, ή, δν, tenebrosus, a, um, obscurus, ater*: à seq. Th.
 ὈΡΦΝΗ, *ης, ή, et Dor. ὄρφνα, tenebrae, obscuritas; nox*: qu. ab ὈΡΦΟΣ, *ή, δ, lucis expers*; or- bus aliis quoque rebus. Est et Ὀρφός, *vel Att. ὄρφός, ή, ORPHUS, piscis*.
 Ὀρχάμος, *princeps*; pro ἄρχος, idem quod ἄρχαμος. Th. ἄρχη, *principatus*.
 Ὀρχατος, *υ, idem quod ἄρχος, υ, δ, ordo*: hortus.
 ὈΡΧΕ΄ΟΜΑΙ, *salto, tripudio*; f. m. *-ήσομαι, a. 1. m. ὄρχησάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ὄρχησάμενος, η, ον, qu. ab ἔρχομαι, incedo*.
 Ὀρχεύνται, *tripudiant*; Dor. pro ἄρχυνται, *3. pl. praes. ind. med. verbi praeced.*
 Ὀρχηδών *vel ὄρχηιδών, viritum*; adv. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχεις, *εως, δ, testiculus*.
 Ὀρχηθμός, *ου, δ, saltatio*; gen. Ion. ὄρχηθμοί, et Ὀρχησις, *εως, ή, idem*: ab ὄρχεομαι, *salto, tripudio*.
 Ὀρχήσομαι, *f. 1. m. verbi ὄρχεομαι*.
 Ὀρχηστήρ, *-ήρος, δ, saltator*; et Ὀρχηστής, *ή, δ, idem*: ab ὄρχεομαι.
 Ὀρχηστήκος, *ή, δν, saltatorius*: ab ὄρχηστής.
 Ὀρχήστρα, *ας, ή, ORCHESTRΑ*, *locus in theatro ubi chorus saltabat, vel senatorum erant sub- sellia*: et Ὀρχηστὴς, *-ήσος, ή, saltandi ars*: ab ὄρχεομαι, *salto*.
 ὈΡΧΙΣ, *εως, δ, testis, testiculus*; item nomen herbae; et piscis: q. ab ὄρωμαι, *appello*.
 Ὀρχίμενος, *υ, δ, nomen viri*; tiam urbs Bœotiae.
 Ὀρχος, *υ, δ, plantarum series, vitium ordo, antes; hortus*. Hinc ὄρχως, *acc. pl. Dor. ex quo com- poni videtur unà cum YARD Angli. ORCHARD*.
 ὈΡΩ, *excito, concito, et in pass. excitōr*; *surgo*; cum impetu ruo: f. ἔρω; et ὄρω, p. ὄρωκα, p. m. Att. ὄρωμα.
 Ὀρω, *contract. ex ὄρω, video*.
 Ὀρωάτο, *Ion. pro ὄρωντο, 3. pl. opt. m. ab ὄρωμαι, video*.
 Ὀρών, *φής, φή, videam*; praes. opt. Att. pro ὄρωομαι, *-ῶμαι, verbi ὄρω, quod vide*.
 Ὀρωμαι, *contractè ab ὄρωμαι*; sic in pl. ὄρωμεθα, *praes. ind. pass. ὄρωντες, pl. part. praes. act.*
 Ὀρωμεν, *1. pl. praes. ind. act. verbi ὄρω, video*.
 Ὀρωῶ, *gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, mons*. Sed.
 Ὀρών, *praes. part. ab ὄρω*.
 Ὀρωρα, *Att. pro ὄρω, p. m. verbi ὄρω, excito*; plus. p. m. ὄρωρειν, et ὄρωρειν, *εις, et.*

Ὀρωρήχο, *3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ὄρωρηχέμενοι ἦσαν, ab ὄρω, porrigo, extendo*: f. έω, p. ὄρωχα, et Att. ὄρωρηχα.
 Ὀρωρη, *moveatur*: 3. sing. perf. sub. m. vide ὄρωρα.
 Ὀρωρηκα, *perf. act. Att. redupl. pro ὄρωρηκα, verbi ὄρω, -ῶ, f. ἦσω, unde p. pass. ὄρωρημαι*.
 Ὀρωρον, *extuli*: Att. pro ὄρον, ὈΡΩΣ, *ή, δ, lucis expers*; or- bus aliis quoque rebus. Est et Ὀρωρήχα, *fodi*: Att. pro ὄρωχα, *perf. act. verbi ὄρωσσω, fodio*: f. έω.
 Ὀρωσαι, *videntes, praes. part. f. g. pl. n. contract. verbi ὄρω, video*.
 Ὀς, *ή, δ, qui, quæ, quod*: Artic. postpos. variis part. jungitur, ut ὄσγε, ὄσπερ, ὄστε, ὄσκε, *interdum usurpatur pro τίς, quis? et pro τίς, aliquis*: item pro ἴσος, *vel ἕκινος, hic vel ille*.
 Ὄσα, *quanta*: nom. pl. n. g. ab ὄσος, *quantus*: adverbialitèr *quantum*.
 Ὄσαι, *et ὄσαι, quoties*: adv. citra interrog. Th. ὄσος.
 Ὄσαπλάσιος, *λαίον, et ὄσαπλάσιων, ονος, δ, ζ, ή, quatuorplex, (indefin.) ab eod. Th.*
 Ὄσαχού, *adv. ubicunque*: à praeced. Th.
 Ὄσγε, *ήγε, γε, qui quidem, quæ quidem, &c. ab ὄς, qui, et γε*.
 Ὄσονται, *olenti*: Dor. pro ὄζονται, *3. pl. praes. ind. verbi ὄδαο, pro ὄζω, oleo, spiro odorem*.
 Ὄσημέραι, *quotidie*: pro ὄσαι, *ήμέραι*.
 Ὄσια, *ων, τὰ, justa, parentalia*; item *beneficentia*: et Ὄσία, *ας, Ion. ὄσιν, ης, ή, fas, expialo, justa funebria*: et Ὄσίην, *acc. sing. Ion. f. g. ab Ὄσιος, la, ios, sanctus, justus, pius*: τὸ ὄσιον, *υ, quicquid legibus divinis et humanis, sed maxime illis, convenit*: hinc Ὄσίτης, *ητος, ή, sanctitas, pietas*: et Ὄσίω, *-ῶ, f. ὄσω, sanctum reddo*: item *pio, expio*: ab ὄσιος, *sanctus*.
 Ὄσίως, *adv. sanctè*: ab eod. Th. Ὄσκεν, *quicunque*: Poët. pro ὄς ἄν.
 Ὄση, *ής, ή, odor*: ab ὄζω, Dor. ὄσω, oleo.
 Ὄσον, *adverbialitèr, quantum, quatenus*: [* ὄσον μὴ, *tantum non, ὄσον δδέπω, et ὄσον ἄκ ἤδη, parum est. δδ' ὄσον, et μὴδ' ὄσον, ne minimum quidem*; μικρὸν ὄσον ὄσον, *brevi tempore*, Heb. x. 36. Esa. xxvi. 20.]
 Ὄσοντε, *idem ac ὄσοντε, circiter, fermè*; quod et Ὄσονῶν, *Ion. pro ὄσονῶν, tantum non ferè, fermè*: ab Ὄσος, *η, ον, et Poët. ὄσος, quan- tus, a, um, citrà interrog. in pl. ὄσοι. ὄσαι, ὄσα, quicunque, &c. ἐφ' ὄσον, quamdiu*; καθ' ὄσον, *quatenus*.
 Ὄσπερ, *ήπερ, ὄπερ qui, quæ, quod*. Th. ὄς.
 Ὄσπιον, *υ, τὸ, legumen. quod à σπείρω, semino*.

*'Οσσ' oculus: dual. num. pro δσσε vel δσσε, ab δσσος, εος, τδ, oculus: aut ab δσσος, υ; v. δσσε. Th. δπτομαι.

'Οσσ' pro δσσα, quacunq; ab δσσος, et Poët. δσσος, quantus.

*'ΟΣΣΑ, ης, ή, vox, fama, rumor, omen: qu. ab δψ, vox.

*'Οσσα, Poët. pro δσάκις, quoties. Th. δσος.

*'Οσσαι, Poët. pro ύσαι, quotquot: pl. num. f. g. ab ύσος, et Poët. δσσος, quantus.

'Οσσάτιον, pro δσον, quantum.

*'Οσσε, τδ, oculus, dual. num. pro δσσες, per Apocopen τδ ε, vel per Metaplasm. pro δσσω, ab δσσος, υ, ή, oculus: alii ab δσσος, εος, v. δσσ'. Th. δσσομαι, pro δπτομαι.

*'Οσσετο, praevidebat, 3. sing. imperf. Ion. verbi δσσομαι, video, Æol. pro δπτομαι, f. med. δψομαι, p. pass. ύμμαi.

*'Οσση, ης, ή, OSS.Α, mons. Thesaliae.

'Οσσηλον, Dor. pro δσον, quantum.

*'Οσσοι, Poët. pro ύσοι, quicunq; ab ύσος.

*'Οσσομαι, τideo, Æol. pro δπτομαι: hinc δσσόμενος, præs. part. med. Est et δσσομαι, prædico, auguror, vaticinor: ab δσσα, omen.

*'Οσσω, et δσσοντα pro δσον, quantum.

*'Οσσος, υ, δ, et δσσος, εος, τδ, oculus: ab δσσομαι, Æol. pro δπτομαι, video.

'Οσδ, pl. ab δσδν, δ, τδ, testa. Sed δσδ, contracte pro δσδέα, ossa, pl. num. ab δσδέον, -ών, os.

*'Οσακός, cancer marinus, idem quod άσακός, quod vide.

*'Οσδών, υ, τδ, ossiculum.

*'Οσδέα, -ά, ών, τδ, OSS.Α, pl. num. ab δσδον, os, ossis.

*'Οσδέτος, ίνη, ίνον, et δσδτος, υ, item δσδώτης, εος, δ ζ ή, osseus.

*'Οσσεογένης, εος, δ ζ ή, ossa procreans.

*'ΟΣΣΕ'ΟΝ, -όν, gen. -έου, -ού, τδ, os, ossis; costa.

'Οσσις, ήτις, δτι, gen. ύτινος, ήτινος, &c. quis, quisnam, quicunq; [Matt. xxv. 1. pro δς, Joan. viii. 53. Act. xiii. 43. et passim.] ex ύς, quí, et τισ.

*'ΟΣΤΑΙΓΕ, γος, ή, scintilla; item cirrus, cincinnus.

*'Οστολογία, ας, ή, ossium investigatio vel collectio: ex δστν, et λέγω.

'Οσδν, δ, τδ, testa.

'Οσδν, ύ, τδ, os, ossis.

*'Οσοφνείς, nom. vel acc. pl. cont. ab

'Οσοφδής, εος, δ ζ ή, osseus natura: ex άσέον, -ών, τδ, os, et φύσις, natura. Th. φύω, nascor.

*'Οσρακίος, testulis in urna coniectis damno, relego: ab άσρακον.

'Οσράκτιος, ίνη, ίνον, testaceus, a, um: ab άσρακον, υ, τδ, testa.

*'Οσρακισμός, ύ, δ, OSTRACISMUS, relegatio per testulas in urnam missas: ab eod. Th.

*'Οσρακδέρμος, υ, δ, tectus testá,

cui testa loco cutis seu pellis est: ex άσρακον, υ, τδ, testa, et δέρμα, ατος, τδ, pellis, quod à δέρω, excorio. Th. δέρας.

*'ΟΣΤΡΑΚΟΝ, υ, τδ, testa, etiam ea, que de pisce dicitur: testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.

*'ΟΣΤΡΕΟΝ seu άστροειον, υ, τδ, OSTREUM; et OSTRUM, color ostrinus: qu. ab άστρον, os, δτι.

*'ΟΣΤΡΥΣ, υος, vel άστρούς, ας, ή, OSTRYS vel OSTRΥ.Α, arbor.

*'ΟΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. med. άνύμαι, odoror, olfuscio.

*'Οσφράομαι, idem, f. m. άσφρήσομαι, perf. pass. άσφρημαι, σαι, ται.

*'Οσφρασις, ας, ή, odor: et

*'Οσφρησις, εως, ή, odoratus; à præced. άσφραίνομαι.

*'Οσφρόμενος, qui odoratur, per Sync. pro δσφραίνόμενος, præs. part. med. ab άσφραίνομαι, quod vide

*'ΟΣΦΥΣ, ύος, ή, lumbus, ilia: acc. άσφύς. Alii άσφύος, άσφύδν.

*'Οσχος, υ, et άσχοος, υ, δ, et άσχοον, υ, τδ, item άσχηα, ας, ή, necnon άσχην, ης, ή, ramus, novellus, palmes: et pro scroto sumitur; Th. μάχος, vitiulus, ramulus.

*'Ορ' aut όθ' pro ότε, quando.

'Οταν seu ότ' άν, quum, [άταν άντδν ιδεώρει, Marc. iii. 11. cum quamdñ; άταν άστρον, cum primium: ex ότε, et άν.

*'ΟΤΕ, quando, quum; quandoque; quoniam. Poët. όττε, Dor. όκακα.

*'Οτεο, Ion. et Dor. pro ότεν pro ύτινος, quum vide.

*'Οτιω τρόπω, Ion. pro ότινι τρόπω, quom modo.

*'Οτιώδη, Ion. pro ότινιδή, quicunq; Sed ότεων pro ών τίνων, quorum.

*'ΟΤΙ, et Poët. όττι, conj. quòd, quia, eo quòd, propterea quòd; quàm cum superlat. ut ότι πλείοις, quàm plurimí.

*'Ο, τι, quod; δ, τι άν, quodquod, quidquid: ab όσις.

*'Οτιών, quilibet, quidvis, quodvis: ex ό, τι, et ύν.

*'Οτλώ, f. ήσω, et ότλέω, f. εύσω, arumnas fero; sustineo: à seq. ότλος. Indè nonnulli Angl. TOIL ortum ducunt.

*'Οτλος, υ, δ, arumna; à τλώω, per Pleonasm. τδ ο, quod à τάλωω, suffero: ex quo per Syncop. fit τλώω.

*'Οτοβίω, et όττοβίω, -ώ, fut. ήσω, strepito: ab

*'ΟΤΟΒΟΣ, et όττολος, υ, δ, strepitus, tumultus, sonitus; qu. ab όττω, moveo, et βοή, clamor.

*'Οτου, Att. pro ύτινος, gen. sing. ab ότις, qui: quod ex ός, et τισ.

*'Οτράλιος, celeritèr, accuratè: adv. Th. ότρώνω, f. υνώ, incito.

*'Οτρηρός, ρά, ρών, celer, citatus, impiger, diligen: in nom. dual. ότρηρδ' ab ότρώνω, incito, hortor.

*'Οτρήρες, pro ύστρήρες, ejusdem pilí: ab άθριζ pro ύσθριζ.

*'Οτρώμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ότρώνω, incito.

*'Οτρωνίς, ύος, ή, hortatio, instigatio. Th.

*'ΟΤΡΥΝΩ, incito, instigo, ad hortor; fut. ύνώ, et loq. ότρωνώ, in pass. ότρώνομαι, incitor.

*'Οτρα, vide δσσα.

*'Οττι, quia, quoniam, Poët. pro ότι.

*'Οττικεν, Poët. pro ό, τι et αέν, quicunq;.

Όττοσος, vide in όττοσος.

*'Όττοσί, hei! heu! ah! hinc

*'Όττοσίω, dico όττοσί, fleo.

*'Ότο, Att. pro ότινι, cui; ab ότις, quicunq;.

Ό, adv. seq. conson. όκα, seq. vocali tenui, et ήχ seq. vocal. aspirat. Att. ήχι, non. Duplex negatio apud Græcos fortius negat. et vertitur nequaquam. ήχ ότι, ήχ όπως, non solum.

Ό, adv. ubi, quò? ήσιν ύ, est aliquid.

Ό, sui, gen. ab ός, ή, HE, Anglicè. [* ύ, οί, ε, sui, sibi, se; aliquando, sed rarius illi, illum.]

Ό, misisti, pro έσο vel έσο, contract. ύ, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ήμι, mitto; f. ήσω, a. 2. ήν.

Όδ, vah! interject. irridentis.

Marc. v. 29.

Όδαι, V. E. I. interject. dolentis. imprecantis, comminantis, cum dat. ή δαι, miseria.

ΟΥ'ΑΣ, άτος, τδ, auris: dat. pl. ύασιν.

Όυτρα, aures; vasorum ansæ: nom. pl. ab ύτας, ύτατος, τδ, auris.

Όυγγα vel ύγκια, UNCL.Α, pars una assis: vox Latina.

Όυδαίος, ατα, αιον, humilis, terrestris: ab ύδας, solum.

Όυδάμη, et Dor. δδάμη, nusquam, nullatenus: adv. ab ύδάμος.

Όυδαμίνος, ή, όν, qui nullius est pretii, contemptibilis: ab

Όυδάμω, ή, όν, nullus: quod ex ούδè, neque, et άμύς, unus, aliquis; qu. d. ούδ' άμύς, ne unus quidem.

Όυδάμωσ, nequaquam, adv. à præced.

Όυδασ, άτος, τδ, pavementum, humus, terra, indè quod δδος, εος, τδ, solum.

Όυδè, neque, conjunct. ex ύ, non, et δè, verò.

Όυδεις, ενός, δ, nullus; άδεμία, ας, ή, nulla; άδέν, ενός, τδ, nullum: ex άδè, neque, et εις, unus.

Όυδέκοτε, Ion. pro άδέποτε.

Όυδέμι, dat. sing. f. g. ab άδέμιτα. Vide in άδεις.

Όυδέν, ενός, τδ, nullum, nihil; άδέν ήττον, nihilominus; άδέν μάλλον, nihilo magis. Vide άδεις.

Όυδένσωπος, υ, δ, ζ ή, nullà curà dignus, contemnendus: ex άδεις, et άρα, cura. Vel qui ne momento quidem durat: ex eod. et άρα, tempus.

Όυδέποτ' pro άδέποτε, nunquam, adv. ex tee neque, et ταιè aliquando:

Οὐδέκω, *nondum, numquam*, adv.
 Οὐδέτερος, *ira, iram, neuter*: ex
 ἰδί, et ἔτερος, *alter*.
 Οὐδέτερον, *adv. neutrá ex par-*
te: et
 Οὐδέτερος, *neutro modo*: quod
 ab ἰδίτερος, pro ἰδί ἔτερος, *neuter,*
neque alter.
 Οὐδέθωσι, *neutram in partem*:
 à præced.
 Οὐδέτι, *neque ullum*: ex ἰ, non,
 et τί, *quid*.
 Οὐδέτος, *eos, τὸ, solum, pavimen-*
lum, humus, terra: q. ab ὀδός, ἡ,
 τῖν, *Sed*
 Οὐδός, ἄ, ὁ, *limen*. Est et
 Οὐδός, ἄ, ἡ, *Ion. pro ὀδός, iter*.
 Οὐδοῦν, *adv. nihil quidquam,*
nequaquam: ex ὀδός, nullus, et ἄν,
 ἰgitur.
 ΟΥΨΑΡ, ἄτος, τὸ, *UBER, mam-*
ma; abundantia, ubertas: hinc
 Angl. *UDDER*.
 Οὐθεῖς, ἰθέρια, ἔθην, *nullus, a, um*:
 et οὐθε, et εἰς, *imus*.
 Οὐθην, *non quidem*. Th. ἰ, non.
 Οὐκ, *non, sequente tenui*. Vide ἰ.
 Οὐκέτι, *non amplius*: ex ἄκ, non,
 et ἔτι, *adhuc*.
 Οὐκί, *Poët. pro ἔχι, hoc autem*
 ἴτο ἔκ.
 Οὐκων, *adv. non certè*. Sed
 Οὐκῶν, *nonne igitur? atqui pro-*
fecto; itaque, igitur: ex ἔκ, et ἄν,
 ergo.
 Οὐκω, *Ion. pro οὐκω, nondum*.
 Οὐκωρ, *Ion. pro ἔκ vel οὐκων, non*
igitur.
 Οὐκως, *Ion. pro οὐκως, nullo*
modo.
 Οὐλαί, ἄν, αἰ, *hordeum*: [* unde
 Islandicum *OL, CEOL, et YULE,*
convivium ex cerevisiâ et molis sal-
is. Gul. Bowyer, Præf. ad Con-
 ject. in Nov. Test. p. xlv. Ed.
 1772.]
 Οὐλάμος, ἄ, ὁ, *confertum agmen,*
cohors: q. ab ἔλος, *integer*; vel ex
 ἔμῃ et εἰσίσθαι, *simul cogi*.
 Οὐλαφός, *mortuus*: ex ἔλον, seu
 ἄλον, et ἀφῆ, q. dic. *quem res mor-*
tifera teligit.
 Οὐλή, ἦς, ἡ, *ciatritz*. Th. ἔλος,
 ἰnteger.
 Οὐλιάς, α, ὁ, *Dor. pro Οὐλιάς, α,*
 ὁ, *nomen viri proprium*.
 Οὐλίος, ἰα, ἰον, οὐλίμος, ἰμη, ἰμον,
 et ἔλος, ἄ, ὁ ἡ, *idem quod ἔλος,*
perniciosus. Th. ἔλλωμ *perdo*.
 Οὐλοδότης, α, ὁ, *merges, fasciculus*
hordei collecti: ex ἔλος, et δέω,
 ἴγο: vel ab ἔλαι, *hordea*. Hinc
 Οὐλόδωτον, α, τὸ, *funis, quo ἔλος*
ἔαται, id est, fasciculus colligatur.
 Οὐλόδορις, τρήχος, ὁ ἡ, *qui crispus*
habet capillos: ex ἔλος, *crispus,* et
 δριξί, *capillus*.
 Οὐλοθυέω, *immolo, q. ἔλας, ἔσω*.
 Οὐλοκρόνητος, α, ὁ ἡ, *crispo ca-*
pite: ex ἔλος, *contortus, (q. ab ἔ-*
λω, contorquere) et κάσνον, caput.
 Οὐλομένη, ἦς, *perniciosus*, *Poët.*
 pro ἔλομένη, a. 2. part. m. f. g. et
 Οὐλομένωιο, gen. *Ion. m. g. ejusd.*
 part. verbi ἔλλωμ, *perdo*; f. ἔλιέω,

p. m. ἔλα, *Att. ἔλωα, a. 2. m. ἔλω-*
μην: hinc a. 2. part. m. ἔλομένος, ἦον.
 Οὐλον, α, τὸ, *gingiva*: ab ἔλος, *te-*
ner.
 Οὐλόπος, *integer pedibus*: ab
 ἔλος, *integer, et πός, ποδός, ὁ, pes*.
 ΟΥΛΟΣ, ἦ, ὄν, *integer, sanus,*
perfectus: mollis, tener: crispus:
 item substant. ὁ, *manipulorum col-*
lectorum fascis. Tum etiam ἔλος,
 pro ἔλος, *perniciosus*. Ab ἔλος,
 tener, est ἔλον, *gingiva*: ἔλος, pri-
 ma *lingua ex puberum genis efflo-*
rescens: ἔλος, *per Epenh*. *Ion. τὸ*
υ, pro ἔλος, unde Angl. whole,
pro integro et sano manasse videat-
ur.
 Οὐλοχότας, *acc. pl. ab*
 Οὐλοχότης, α, ὁ, *mola, canistrum,*
 à quo olim *molæ adsumdebantur*
 [* Π. α, 449.] ex ἔλος, et χέω, seu
 χέωδω, *fundō*.
 Οὐλύμπιος, α, *Poët. pro Ὀλύμπιος,*
OLYMPIUS; *caelestis*: à seq.
 Οὐλύμπτος, α, et gen. *Ion. Οὐλύμ-*
ποιος, ὁ, Poët. pro Ὀλυμπος, OLYM-
PUS, q. δλόλαμπος, totus lucens.
 Οὐλύμπόδε, *ad Olympum, qu. eis*
 Οὐλύμπων.
 Οὐλώ, *VALEO, sum sanus*. Th.
 ἔλος, *integer*. Indè Angl. *TO AVAIL*.
 * Οὐμμεν, *nihil equidem, verun-*
tamen.
 * Οὐ μὴν ἀλλὰ, *verùm, Isoc. Pa-*
nath.
 Οὐμός, *per Synæresin pro ὁ ἔμός,*
meus. Sic τῶμόν pro τὸ ἔμόν.
 ΟΥΨΝ, *conj. igitur, itaque, ergo*.
 Οὐνεκα et ἔνεκ, ἔ ἔνεκα, *causæ*
reigratiæ, propter, quoniam. Sic
 τῶνεκα, *pro τῷ ἔνεκα*.
 Οὐνεσθε, *Poët. pro ἔνεσθε, da-*
plur. ind. pass. verbi ἔνομαι, idem
quod ὀνώω, vitulpero. Th. ὄνημι,
 idem.
 Οὐνομα, ἄτος, τὸ, *Poët. pro ἔνομα,*
nomen: et
 Οὐνομάζω, *pro ὀνομάζω, itidem*.
 Οὐνομαίνεω, *Ion. pro ὀνομαίνεω,*
nominare.
 Οὐνομάκλυτος, α, *Poët. τῷ, ὀνόμα-*
τι κλυτός, nomine clarus, incllytus.
 Οὐνομάρχης, α, ὁ, *provinciae*
fectus; *Ion. pro ὁ νομάρχης*: ex
 ἔνωμος (à νέμω, *rego*), et ἀρχῆ, *im-*
perium.
 Οὐνομασός, *celebris, Ion. pro ὀνο-*
μασός, q. v.
 Οὐξ, *Dor. pro ὁ ἔξ*.
 Οὐπερ, *gen. sing. ab ὀπερ, ἥπερ,*
 ὀπερ, *quî, quæ, quod*.
 Οὐποτε, *nunquam*; ex ἰ, et πότε,
 et hoc ab ὄτε, *quando*.
 Οὐπω, *nondum*: ex ἰ, et πω,
 (enclit.) *quodammodo*; hoc ab ὄς.
 ΟΥΨΑ, ἄς, ἡ, *cauda*; *extremum*
agmen; *puppis*: q. ab ὄρος, *termin-*
us.
 Οὐραγία, α, ἡ, *extremum agmen*:
 ὀυράγος, ἄ, ὁ, *extremi agminis*
dux: ex ἔρα, et ἄγω, *duco*.
 Οὐραϊος, αἰα, αἰον, *caudatus*; *ad*
caudam pertinens; *posternus*: ab
 ἔρα.

Οὐρανῆ, ἦς, ἡ, *meatus per quem*
urina defertur et renibus in vesti-
cam, idem quod ἔρητηρ. Item *ma-*
tula: ab ἔρον, *urina*.
 Οὐρανία, ας, ἡ, et *Ion. Οἰρανίη,*
 ἦς, ἡ, *URANIÆ, una ex Musis*:
 ab ἔρανός.
 Οὐρανίαιας, α, ὁ, *Dor. pro Οὐραν-*
ίης, α, ὁ, ὁ τὸ Ἐθρανῶ παῖς, Cæli filius.
 Οὐρανίτης, α, ὁ ἡ, *caelestis, cae-*
licola; in *nom. pl. ἔρανίαι*. Th.
 ἔρανός, *caelum*.
 Οὐρανός, ἰα, ἰον, vel ἔρανίος, α,
 ὁ ἡ, *caelestis, sublimis, magnus*:
 ab eod.
 Οὐρανίων, ανος, ὁ, *caelicola, cae-*
lestis; in *nom. pl. ἔρανίωνες, gen.*
pl. ἔρανιώνων. Th. ἔρανός, ἄ, ὁ, *ca-*
elum.
 Οὐρανόεις, ἔεσσα, ἔον, *caelestis*.
 Οὐρανόθεν, *adv. ἐξ οὐλο, caelitus*: et
 Οὐρανόθι, *adv. in caelo*. Th. ἔρα-
 νός, *caelum*.
 Οὐρανομήκης, εος, ὁ ἡ, *caelum*
altitudine tangens, altissimus: ex
 ἔρανός, *caelum, et μήκος, eos, τὸ;*
longitudo.
 ΟΥΨΑΝΟΣ, ἄ, et *Dor. ὠράνός,*
 ἄ, ὁ, *caelum, aër usque ad nubes;*
palatum: qu. ab ὄρος, *terminus,*
 vel ὄσάω, *video*.
 Οὐρανόσι, *in caelum, adv. à præ-*
ced. Th.
 Οὐρανοσκόπος, α, ὁ ἡ, *caeli con-*
templator; item *piscis sic dictus*
ab oculo in capite, quem, dum
natat, sursum tollit. Ex ἔρανός,
 et σκοπός, *quod à p. m. verbi σκίπ-*
τομαι.
 Οὐρανῶ, *gen. Dor. et Æol. pro*
ἔρανῶ, ab ἔρανός, caelum.
 Οὐράς, *acc. pl. ab ἔρα, ἄς, ἡ, cau-*
da.
 Οὐρβάνος, ἄ, ὁ, *Urbanus, nomen*
propr. viri Lat.
 Οὐρεα, *Ion. pro ὄρεα, vide οὐρεος*.
 Οὐρεῖν, *præs. inf. ab ἔρέω, uri-*
næ reddo. Th. ἔρον, *urina*.
 Οὐρεος, *Poët. pro ὄρεος, montis,*
gen. sing. Sic ὄρεα pro ὄρεα, *nom.*
pl. ὄρεσι, dat. pl. ab ὄρος, eos, τὸ,
mons.
 Οὐρεός, εος, ὁ, *Ion. pro ὄρεός, mu-*
lus: q. ab ὄρος, *eos, τὸ, mons*. Est
 et
 Οὐρεός, *custos, ab ὄρος*.
 Οὐρέω, ἰ. ἴσω, *urinam reddo,*
meio. Th. ἔρον, *urina*.
 Οὐρή, *Ion. pro ὄρη, dat. sing. ab*
 ἔρα, ἄς, ἡ, *cauda*.
 Οὐρήας, *midos, acc. pl. Ion. ab*
 ἔρεός, εος, et *Ion. ἦος, ὁ, mulus*.
 Οὐρήρα, ας, ἡ, *fistula, seu meatus*
per quem urina ex vesicâ defluit.
 Th. ἔρον.
 Οὐρημα, ἄτος, τὸ, *urina*: à 1.
 pers. præf. pass. verbi ἔρέω, *melo*.
 Οὐρήν, *acc. sing. Ion. pro ἔραν,*
 ab ἔρα, ἄς, ἡ, *cauda*.
 Οὐρήσις, *meias, 2. sing. a. 1. sub-*
act. verbi ἔρέω, meio, ἰ. ἴσω. Th.
 ἔρον, *urina*.
 Οὐρησις, εως, ἡ, *mingendi actus*;
 ἰ. ἴσω: et
 Οὐρητήρ, ἦρος, ἔ, *URETER,*

meatus urinarius: id. qu. ὀφρῶν, quod vide. Hinc Angl. URETER: et

ὀφρητικός, ἡ, ὄν, urinarius, urinam ciens; metendi facultatem habens: omnia à perf. pass. verbi ὀφρῶ, meio.

Ὀφίας, ὁ, δ, nomen viri Hebr. lux Domini.

Ὀφίω, Ion. pro ὀφίω, conterminus sun, finis. Sic ὄρισμα, Ion. pro ὄρισμα.

Ὀφρία, f. g. ab οὐρίος.

Ὀφρίος, ἰα, ὄν, vel οὐρίος, ὁ, δ ζ ἡ, secundus, prosper: ab ὄρος.

Ὀφρῖος, ὁ, δ, nomen propr. viri.

ΟΥ'ΡΟΝ, ου, τῶ, URINA, quia ὀφρεῖ ex vesicâ.

ΟΥ'ΡΟΣ, ὁ, δ, ventus secundus: prosper successus; item custos, Inspector: q. ab ὄρω, incilo, vel ὄρω, video.

Ὀφρος, Ion. pro ὄρος, finis, terminus.

Ὀφρος, εος, τῶ, Ion. pro ὄρο, mons.

Ὀφρός, ὁ, δ, alveus seu fossa per quam deducitur navis in mare: à præced. Est et

Ὀφρός, ὁ, δ, serum lactis et sanguinis: ab ὀφρός.

Ὀφς, ὄτος, τῶ, auris, in pl. τὰ ὄτα, aures. Th. ὄσας, aros, τῶ, idem.

Ὀφς, quos, acc. pl. ab ὄς, ἡ, ὁ. At ὄς est et suus, ab ὄς, ἡ, ὄν.

Ὀφσαν, acc. sing. ab ὄσα, ἡ, præp. part. f. g. ab εἰμί, sum.

Ὀφία, ες, ἡ, essentialis, natura, substantia; facultates: ab ὄν, ὄσα, ὄν, ens, præp. part. ab εἰμί, sum.

Ὀφισώδης, adv. substantialitèr, essentialitèr: à præced.

Ὀφ' ἄρ' pro ὄτι ἄρα, neque.

Ὀφασ', vulneravit, per Apoc. pro ἔτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔτάω, vulnero, f. ἀσώ. Alii volunt esse 3. sing. imperf. act. verbi ἔτάω, imperf. ἔταον, ὦν, αες, -ας, αε, -α.

Ὀφάζω, f. ἄω, idem cum Th. ἔτάω, vulnero.

Ὀφάμεν, Ion. pro ἔτάνα, Dor. ἔτάμεναι, præp. inf. act. verbi ἔτημα, idem quod ἔτάω, vulnero.

Ὀφάμενος, vulneratus, præp. part. pass. ab ἔταμαι, quod ab ὄτημι, pro ἔτάω, vel per Syncop. pro ἔτασάμενος, a. 1. part. m. ab ἔτάω, idem cum ἔτάω.

Ὀφασ' pro ὄτασε, vulneravit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔτάω. Th. ἔτάω, vulnero.

ΟΥ'ΤΑ'Ω, vulnero, vulnus infingo: f. ἴωω, p. ἡκα. Hinc ἔτάω, ἔτάσσω, et ὄτημι, idem.

ὄτε et ὄτ', ut et ὄτ', neque: ex ὄ, et τε, que. [* ὄτε τὶ, non omnino, II. a. 115.]

ὄτερος, Ion. pro ὄτερος, alter.

ὄτησις, εως, ἡ, vulneratio: à 2. pers. perf. pass. verbi ἔτάω.

ὄτησις, minimè, nedum.

ὄτιδανός, ὁ, vilis, homo nullius pretii: q. ab ὄτινος, gen. ab ὄτις, per Pleonasm. ὄα, vel ab ὄτις, nullus, et δανός, εος, τῶ, minus.

ὄτιν' pro ὄτινα, acc. siag. ab

ὄτις, nullus; gen. ὄτινος' ex ὄ, non, et τίς, aliquis.

ὄτινος, gen. sing. ab ὄτις, quicunque. Pro ὄτινος, Attici dicunt ὄτω, Ion. ὄτεο, Dor. ὄτεω. Pro ὄτινι, Attici ὄτιπ, Ion. ὄτεπ. Pro ὄτινω, Attici ὄτων, Ion. ὄτεων. Pro ὄτιστα, Attici ὄτοις, Ion. ὄτειος, et ὄτιοται. Ex ὄς et τίς, quis.

ὄτῖτω, nullo modo, nondum: ex ὄτι, et τω.

ὄτις, nullus, gen. ὄτινος, acc. ὄτινα' ex ὄ, non, et τίς, aliquis.

ὄτος, αῦτη, τῶτο, hic, hæc, hoc, gen. τῶτι, ταῦτης, nom. pl. ὄτοι, αῦται, ταῦτα, gen. τῶτων' qu. ex ὄ et αῦτός. Sic ἔτος, in voc. casu pro heus tu. [* τῶτο μὲν, —τῶτο δέ, Heb. x. 33. partim vero, —partim autem. τῶτο μὲν πόλις ἐπολιόρκει, τῶτο δὲ πᾶσαν τὴν χῶραν κατέτρεχε, Diod. Sic. Ecl. i. l. 36. partim urbes obsidioneungebat; partim totam regionem vastabat. Et ταῦτα, et quod magis est, formula quæ auget conditionem. Jamblich. v. p. 13. pro καίπερ, tametsi, quantumta. Μένωνα δὲ ἱκ, ἐξήτη, καὶ ταῦτα, παρὰ, Ἀραίων ὄν, Xenoph. Anab. ii. p. 147. Svo. ed. Hatch. Menonem non quærebatur, quantum ab Ἀραίοις missus.]

ὄτωω, et ὄτως, seq. vocali, Att. οὔτωσι, adv. ita, sic, perinde; negligenter, ut erat; tum demum: à præced.

ὄυχ, ante asperam; οὐκ, ante lenem; ὄ, ante consonantem, non.

ὄυχι, nonne? adv. interrogandi: item Atticè, non, adv. negandi. Th. ὄ.

ὄφελέτης, ὁ, δ, debitor, acc. pl. ὄφελέτας' ab ὄφειλω, debeo.

ὄφελῆ, ἡ, ὁ, et

ὄφελῆμα, ἄτος, τῶ, debitum: ab

ὄφει' ἄλω, debeo, mulctor, oportet me; sæneno: ὄτ' ὄφελῆσα, ἔτ' ὄφελῆσε με ὀδεις, Jer. xv. 10. non sæneneravi, non sæneneravit me quisquam. imperf. ὄφειλον, f. ὄφειλήω, p. ὄφειληκα, a. 2. ὄφελον, ὄφειλον, et ὄφελον, debebam: item utinam, scil. subintellig. εἶθε, O si debuissim: præp. pass. ὄφειλομαι, præp. part. pass. ὄφειλόμενος, μέν, μενον, debitus, a, um, perf. pass. ὄφειλημαι.

ὄφελος, vide in ὄφελον, utinam.

ὄφειλλεν, Poët. pro ὄφειλεν, quod Ion. pro ὄφειλεν, 3. sing. a. 2. verbi ὄφειλω, debeo.

ὄφει' ἄλω, εἰς, εἰ, audeo, adjuvo, (usurpatur et pro ὄφειλω, debeo,) f. ὄφειλῶ, p. ὄφειλκα, a. 2. ὄφελον.

ὄφειλλωσιν, augeant: 3. pl. præp. sub. verbi ὄφειλλω, augeo.

ὄφειλον, ες, ε, a. 2. verbi ὄφειλω, debeo. Et usurpatur ut adverb. optandi utinam, in primâ, secundâ, et tertiâ personâ. Vide ὄφειλω.

ὄφειλος, εος, τῶ, utilitas, usus: ab ὄφειλω, juvo.

ὄφειως, gen. Ion. vel Att. ab

ὄφεις, εος, ὁ, anguis.

ὄφθαλμα, as, ἡ, oculorum morbus: ab ὄφθαλμός.

* ὄφθαλμαρτίος ἀνθραξι, in oculato carboculis, Suid. voce ὄφθαλμαρτίος.

ὄφθαλμιάω, oculorum morbo laboro: ab ὄφθαλμία, quod vide.

ὄφθαλμοδωλεία, as, ἡ, obsequium (vel servitium) ad oculos heri presentis exhibitum: ab

ὄφθαλμόδωλος, ὁ, δ ζ ἡ, servus, qui inspectante hero se gratiam præstat: ex ὄφθαλμός, oculus, et δῶλος, servus.

ὄφθαλμός, ὁ, δ, oculus, per Metaph. vir illustris, vel qui res futuras suâ prudentiâ prævidere potest: dat. pl. Ion. ὄφθαλμοῖσι' ὄφθαλμῶσι, Dor. pro ὄφθαλμός. Th. ὄπτομαι, video.

ὄφθαλμοφᾶνῶς, adv. ad oculum, liquidè.

ὄφθεις, ἔντος, visus, a. 1. part. pass. ὄφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὄφθῆθαι, 2. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, video.

ὄφθῆναι, ὄφθῆθαι, vide in præced.

ὄφιν, acc. sing. ab ὄφεις.

ὄφισόπηκτος, ὁ, δ ζ ἡ, à serpente morsus: ex ὄφεις, et ἔπηκτός, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

ὄφιομάχης, ὁ, δ, qui cum anguibus dimicat, lacerta, locustæ species: ex μάχομαι, pugno, et ὄφεις, serpens.

ὄφιος, gen. sing. ab ὄφεις, ἡ, serpens: acc. ὄφιν.

ὄφιν, indecl. Ophir, nomen regionis.

ὄφισ, ios, et εως, δ, serpens, coluber, sideris nomen, ornamentum brachii.

ὄφισώδης, εος, ὁ δ ζ ἡ, anguinas, anguibus abundans: à præced.

ὄφειν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὄφειλῶν, verbi ὄφειλω, debeo, et per Syncop. ὄφειλω, f. ὄφειλήσω, et per Syncop. ὄφειλήω, p. ὄφειληκα, et per Syncop. ὄφειληκα, a. 2. ὄφελον.

ὄφειλημα, ἄτος, τῶ, mulcta impo-sita, debitum.

ὄφειλις, εως, ἡ, debitum, quod publico avario debetur.

ὄφειλῶ, per Syncop. pro ὄφειλήσω, f. 1. act. vide ὄφειλω.

ὄφλω, f. ἴωω, idem quod ὄφειλω, (ex quo per Syncop. fit) debeo, mulctor, damnor: criminini obnoxius sum.

ὄφρα, ut, quò, donec, quamdiu, interea dum: ei respondet τόφρα.

* ὄφρα, id. quod ὄφρα.

ὄφρῶδες, εντος, et in f. g. ὄφρῶδessa, ἡς, excelsus, superciliosus: à seq. Th.

ὄφρῶς, ὄς, ἡ, supercilium; fastus; tumulus, dat. pl. ὄφρῶσι. [* ὄφρα συνάγειν, contrahere supercilium.]

ὄχ' pro ὄχᾶ, valdè, præ caeteris, longè, ponitur pro superl. ab ἔχω, habeo, usitatus est ἔχοχον et ἔχοχα, ab ἔξίχω, emineo.

*Οχδον, ης, η, et
 *Οχδων, υ, τδ, *ansa clypei*, quā
 ille tonetur: ab ἔχω, *teneo*.
 *Οχέλα, ας, ης, *coitus*; *admissio*:
 ab ἔχου. *video*.
 *Οχεσκον, Ion. pro ὄχεσον, im-
 perf. act. verbi ἔχλω, *veho, porto*,
 f. ἔσω.
 *Οχεσφιν, *curribus*, dat. pl. Ion.
 pro ἔχεσφιν dicitur et ὄχεσσαι, dat.
 pl. Ion. ab ὄχος, *eos, τδ, currus*.
 *Οχερηγός, ὤ, δ ζ η, *riuos ducens*:
 ex ὄχερός, et ἄγω.
 *Οχρεδω, f. εσω, *riuos duco*;
qualitio; *loco moueo*: ab
 *ΟΧΕΤΟΣ, ὤ, δ, *canalis, aqua*
ductus, riuos; *item cloaca*: q. ab
 ὄχλω, *veho*; ὄχερός, *āras, canalis ca-*
lamitatis pro perpetuā calamitate.
 *Οχεύς, ἰος, δ, *retinaculum*; *vec-*
tis: in. pl. ὄχτες ab ἔχω, *teneo*.
 *ΟΧΕΥΩ, *admissarium admitto*;
coēdo: f. εσω, p. ὄχενκα.
 *Οχέω, f. ἔσω, *veho, porto, susti-*
neō, suffero: ὄχτιομαι, -ῆμαι, *ve-*
hor, equito; *item equitor, curruī sub-*
dor: ab ὄχος, *curtus*.
 *Οχῆ, ἡς, ης, *cibus*: ab ἔχω.
 *Οχῆμα, ἄτος, τδ, *vehiculum*: à
 1. pers. perf. pass. verbi ὄχέω, *veho*.
 *Οχῆσιος, υ, δ, *OCHESIUS*, nom.
 men pro-
 *Οχθαίμαι, *ingemo*, Hesych.
 *Οχθας, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ης,
ripa; dat. pl. ὄχθαις, et Ion. ὄχθη-
 σιν, et ὄχθαισι, Poët.
 *ΟΧΘΕΩ, fut. ἔσω, *indignor*,
grauiter fero.
 *ΟΧΘΗ, ης, ης, *ripa*; *intra quam*
aqua ἔχεται sero ὄχεται.
 *Οχθῆας, ἄτος, α. 1. part. act.
 ab ὄχθῆω, *grauiter fero*.
 *Οχθῆαι, dat. pl. Ion. et cum υ,
 pro ὄχθαις ab ὄχθη.
 *Οχθῆοις, υ, δ, *limbus, fimbria*;
Suidæ est ὄχθῆοις, υ' ab
 *Οχθῆος, υ, δ, *ripa*; *locus editus*;
labra ulcerum prætumida: ab ὄχθη.
 *Οχλαγωγέω, -ῶ, *turbam seu ple-*
bem duco, f. ἔσω, perf. ὄχλαγώγη-
 κα' ex ὄχλος, et ἄγω.
 *Οχλευνται, *turbantur*; Dor. pro
 ὄχλευνται, 3. pl. præ. ind. pass.
 verbi ὄχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.
 *Οχλεύς, ἰος, δ, *vectis, cardo, vin-*
culum: ab
 *ΟΧΛΕΥΩ, *moueo*; f. εσω.
 *Οχλέω, *turbo, commoueo*; *mole-*
stia afficio; fut. ἔσω, p. ὄχληκα,
 præ. pass. ὄχλέομαι, -ῆμαι, *vezor*.
 Th. ὄχλος.
 *Οχληρία, ας, ης, *molestia, turbu-*
lentia: ab
 *Οχληρός, ἄ, δν, *turbulentus, mole-*
stus: et
 *Οχλησις, *eos, ης, molestia, pertur-*
batio: ab ὄχλέω.
 *Οχλητός, ἄ, δν, *popularis, turbu-*
lentus: ab eod.
 *Οχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbum*; f.
 ἔσω, p. ὄχλοποιήκα, a. 1. ὄχλοποιή-
 σα' ex ὄχλος, et ποίω, *facio*.
 *ΟΧΛΟΣ, υ, δ, *turba, molus, mul-*
titudo, populus, plebs; *molestia*.
 [*Eol. Φόχος, *litteris trajectis et*

Digammate præposito, aliàs φο-
 λγός, *vulgus*; *Cretenses, πόλιος*,
 Anglicè *FOLK*: ut notat Salm. de
 lingua Hellen. p. 66. et Chishull.
 Antiq. Asiat. p. 127.]
 *Οχμα, ἄτος, τδ, *retinaculum*: ab
 ἔχω, *veho, retineo*. Hinc
 *Οχμάζω, *inhibeo*; f. ἔσω' à præ-
 ced.
 *Οχμος, *series, ordo*; ubi una res
 ἔχεται ἄλλης, id est, *adhæret alii*.
 *Οχοῖσα, ας, Poët. et Dor. pro
 ὄχθσα, ης, ης, *vehens, ferens*; præ.
 part. f. g. ab ὄχέω, *veho, sustineo*.
 *ΟΧΟΣ, υ, δ, et *eos, τδ, currus*,
vehiculum; *item fluxus aqua*: ab
 ἔχω, *contineo*, v. ἄγω, *inpello*.
 *Οχῦρός, ρά, ρόν, idem quod ἔχυ-
 ρός, *munitus, firmus*.
 *Οχῦρός, f. ὄσω, *munitio, firmum*
reddo, fulcio: ab ὄχυρός, *munitus*.
 *Οχῦρωμα, ἄτος, τδ, *munitio, cas-*
tellum, arx, præsidium: à 1. pers.
 p. pass. verbi præced.
 *Οχυρωμάτιον, υ, τδ, *paruum mu-*
nimentum: Dim. à præced.
 *Οχῦρωσις, *eos, ης, munitio, præ-*
sidium: ab ὄχυρός.
 *ΟΨ, ὄπς, ης, *vox, cantus*: qu. ab
 ἔπω, *loquor*: *item oculus*, per Apoc.
 pro ὄψ, ab ὄπτομαι, *video*.
 *Οψαῖτης, υ, δ, *qui serò melit*:
 ex ὄψ, *serò*, et ἄμῶ, *meto*.
 *Οψάομαι, *obsonium comedo, ves-*
cor cum pane: ab ὄψον, q. v.
 *Οψάριον, υ, τδ, *pisciculus*. Th.
 ὄψον, υ, τδ, *quicquid cum pane co-*
meditur; per Synecdoch. generis,
piscis.
 *Οψάρτης, υ, δ, *qui serò arat*:
 ex ὄψ, *serò*, et ἄρω, *aro*.
 *ΟΨΕ', adv. *serò*; *vesperi, post*:
 [*Matt. xxviii. 1. ὄψ, τῶν Τρω-
 κῶν, *post bellum Trojanorum*, Phi-
 lostrat.] ab ὄπισω, *post*: composi-
 tione e in e mutatur.
 *Οψεαι, *videbis*; Ion. pro ὄψη, 2.
 sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*,
 f. m. ὄψομαι, perf. pass. ὄψμαι, a.
 1. pass. ὄψθην.
 *Οψει, *videbis*; Att. pro ὄψη, 2.
 sing. fut. 1. med. ejusdem verbi.
 Est et
 *Οψει, dat. sing. ab ὄψις, *eos, ης*,
vultus. Th. ὄπτομαι, *video*.
 *Οψεῖ, *videre cupio, desidero*:
 ab eod. Th.
 *Οψεσθε, 2. pl. f. 1. med. verbi
 ejusd.
 *Οψηαι, *videbis*, Ion. pro ὄψη, 2.
 sing. f. 1. med. verbi ὄπτομαι, *vi-*
deo, f. m. ὄψομαι, perf. pass. ὄψμαι,
 a. 1. pass. ὄψθην.
 *Οψια, ας, ης, *vespera, serum diei*.
 Th. ὄψι.
 *Οψιγόνος, υ, serò *natus*; ὄψιγ-
 ον, *posteri*: ex ὄψι, et γίνομαι,
nascor: p. m. γίγωνα.
 *Οψίζω, f. ἔσω, *serò aliquid facio*.
 vel sub *vesperam facio*. Th. ὄψι.
 *Οψιμαθῆ, acc. sing. ab
 *Οψιμαθῆς, ἰος, δ ζ η, *serò doctus*:
 ex ὄψι, et *μανθάνω, aisco*.
 *Οψιμος, υ, δ ζ η, *serotinus, serus*.
 Th. ὄψι.

*Οψιμος, υ, δ ζ η, *qui serò sapit*;
 ex ὄψι, et νόος, *mens*.
 *Οψις, *eos, ης, vultus, facies, spe-*
cies, visus: à 2. sing. perf. pass.
 ὄψμαι, verbi ὄπτομαι, *video*.
 *Οψιση, 3. sing. aor. 1. sub. act.
 verbi ὄψίζω. Th. ὄψι.
 *Οψιτελειςος, υ, δ ζ η, *serò perfi-*
ciendus, imperfectus: ex ὄψι, et
 τελω, *perficio*.
 *Οψομαι, η, *erai, fut. 1. m. verbi*
ὄπτομαι, video, quod vide.
 *ΟΨΟΝ, υ, τδ, *obsonium, quicquid*
cum pane comedimus, piscis. Alii
 dicunt ab ἔψω, *coquo*, ut sit *coctum*
quid cum pane. Alii ab ὄπτων, *asso*.
 Alii ab ὄψι, *serò*, quod non mane
 sed *vesperi ea alimenta sumentur*.
 *Οψοποιός, ὤ, δ ζ η, *obsonium*
apparus: ex ὄψον et ποίω.
 *Οψοψάγος, υ, *gulsus, edax*: ex
 ὄψον, et φάγω, *comedo*.
 *Οψώνης, υ, δ, *obsonator*: ex ὄψον,
 υ, τδ, *quicquid cum pane comeditur*,
 et ἄνιομαι, -ῆμαι, *emo*.
 *Οψώνιον, υ, τδ, *OBSONIUM*,
stipendium: ab ὄψώνης.

II,

DECIMA sexta Græco-
 rum litera, octoginta, et
 cum lineolâ infernè appositâ (π.)
 octoginta millia, denotat.
 Iia, nullo accentu notata, En-
 clitica est.
 Iiâ, Dor. pro ηῖ, *quâ? quem in*
locum?
 Παγάν, Dor. pro πηγῆν, acc.
 sing. sed παγᾶν, gen. pl. Dor. pro
 πηγῶν à πηγῆ, ης, ης, *fons*; παγᾶσι,
 Dor. dat. pl.
 Παγᾶσαι, gen. sing. Dor. pro
 Πηγάσαι, Epith. Appollinis: à
 Πάγᾶσος, Dor. pro Πήγασος, υ, δ,
 PEGASUS, *alatus Persei equus*,
 Th. πηγῆ, *fons*.
 Παγγλωσσία, ας, ης, *nimia loqua-*
citas: ex πάς, *omnis*, et γλώσσα,
lingua.
 Πάγεις, *ētros, concretus*; aor. 2.
 part. pass. πηγίην, aor. 2. opt.
 pass. à πηγνυμι seu πηγνύω, *com-*
pingo, concresecere facio; f. ζω, p.
 πέπηχα, aor. 2. pass. *πέπηγα*, fut.
 2. pass. παγήσομαι, perf. m. πέπηγα.
 Πάγην, Ion. pro *πέπηγε*, 3. sing.
 aor. 2. ind. act. verbi πηγνυμι, *com-*
pingo.
 Παγερός, ὤ, δ, *glacies, compacta*
aqua. Th. πηγνύω, *compingo*.
 Πάγην, *defixum est*; Ion. pro
πέπηγα, 3. sing. a. 2. ind. pass. line
 παγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi præ-
 ced.
 Πάγην, ης, ης, *laqueus, decipulum*:
 ab eod. Th.
 Παγιδέω, *illaqueo, irretio*; f.
 εσω, p. παγιδέωκα' à παγίς, q. v.
 Πάγιος, *ia, ion, fixus, firmus, sta-*
bilis: à πηγνύω, *compingo*.
 Παγίς, ἰός, f, *laqueus in terram*
depactus, decipulum; acc. eing
 παγίκα' ab eod.

Παγκάλος, υ, δ ζ η, omnino malus, infamissimus: ex πᾶς, πάσα, πᾶν, omnis, e, et κακός, malus.

Παγκάλος, υ, δ ζ η, perpulcher, honestissimus: ex πᾶς, et καλός, bonus, pulcher.

Παγκάλως, adv. perpulchrè, honestissimè: à præced.

Παγκάρπος, υ, δ ζ η, qui fructuum omne genus fert: ex πᾶς, et καρπός, fructus.

Παγκοῖνος, υ, δ ζ η, omnibus communis: ex πᾶς, et κοινός, communis.

Παγκράτης, ἔος, δ ζ η, omniuolens: ut παγκράτης πῦρ, ignis omnium vincens et absumens: ex πᾶς, et κράτης, vinco. Th. κράτης, τὸ, robur.

Παγκράτιον, υ, τὸ, athletici certaminis genus, ad quod πᾶν κράτος adhibendum erat: pugilatus et lucta.

Πάγος, υ, δ, tumulus, collis; glacies; sal. Th. πηγνώω.

Παγχάλακος, υ, δ ζ η, lotus aureus, ex solido aere: ex πᾶς, et χαλκός, æs.

Παγχοῦσιος, υ, δ ζ η, totus aureus: ex πᾶς, et χρυσός, aurum.

Πάγχι, penitens; adv. Poët. pro πάντῃ ἃ πᾶς, omnis.

Παθήρε, saltatis; Dor. pro παθήρε, 2. pl. præ. verbi παθῶω, παθῶω.

Πᾶθα, as, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, casus, clades: à πάθος, τὸ, passio. Th. πάσχω, patior.

Παθαίνομαι, afficio vehementer, et conicior; item afficio morbis animi: à πάθος, q. v.

Πάθε, aor. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. pro ἔπαθε: et Παθέω. Ion. resolut. pro παθῶω.

Πάθε, 2. inf. act. verbi πάσχω, παθῶω; f. med. πέισομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Πάθει, dat. sing. à πάθος, eos, τὸ, affectus, passio.

Πάθειν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω: vide παθέειν.

Πάθειν, dat. pl. à πάθος, eos, τὸ, affectus.

Πᾶθῃ, ης, ἡ, calamitas, clades, casus, cædes, morbus: à πάσχω.

Πᾶθῃ, passionem, nom. pl. à πάθος, eos.

Πᾶθῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. vel 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi πάσχω, παθῶω; a. 2. ἔπαθον.

Πᾶθῃμα, ἄτος, τὸ, quod quis passus est, seu patitur, afflictio, vitiosus affectus; in pl. τὰ παθήματα, passionem: et

Παθητικός, ἡ, δν, passivus, passio-nis obnoxius; animi affectus commo-vens: à πάθος. Th. πάσχω, pa-tior. Angl. PATHETIC.

Παθητός, ἡ, δν, passibilis, qui pati potest: ab eod. Th.

Πάθειτε, 2. pl. a. 2. opt. et Πάθον, passus sum; Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. et

Παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, παθῶω. [* Τὶ παθόντες, Actica loquendi formula, quare, idem quod τί simplex, ut notat

Casaub. ad Athen. xiii. c. 6. Bos Anim. c. xxv.]

Παθόποια, as, ἡ, commotio affectuum: ex πάθος, eos, τὸ, affectus, q. v. et ποίωω, facio.

Πᾶθος, eos, -us, τὸ, affectus, passio, morbus, clades; dat. pl. πάθειν: à πάσχω, patior; aor. 2. ἔπαθον.

Παθῶσα, a. 2. part. act. f. g. à Παθῶν, ὄντος, aor. 2. part. act. à πάσχω.

Παῖ, voc. sing. à παῖς, puer.

ΠΑΙΔ'Ν, ἄνος, ὁ, P. E. L. N, hym-nus in laudem Apollinis, vel cujuslibet Dei; pes metricus; et Apollus ipse, sic dictus à παῖω, quia malo sedul; vel à παῖω, ferio. Hinc

Παιανεύς δήμος, Pœaniensis populus.

Παιανίζω, fut. ἴσω, pœanem seu pœanas cano: à παῖν.

Παιάνων, gen. pl. à παῖν, q. v.

Παιγμύσθη, ης, ἡ, lusus, oblectatio. Th. παίζω, ludo.

Παιγνήμων, ονος, ὁ ζ η, vir qui jocis delectatur, jocosus: et

Παιγνίον, υ, τὸ, et παιγνίον, ης, ἡ, Ionicè gen. pl. παιγνίων, ludus, res ludicra: à παίζω, ludo.

Παῖδ' pro παῖδα, acc. sing. à παῖς, παιδός, παῖδι, puer.

Παιδαγωγέιον, υ, τὸ, schola, ludus literarius: et

Παιδαγωγίω, f. ἴσω, instituo pueros, vel tanquam puerum; moderor, rego: à

Παιδαγωγός, ὁ, δ, P. E. D. A. G. O. G. U. S, puerorum custos et informator: ex παῖς, et ἀγωγός, dux, Angl. PEDAGOGUE.

Παιδῆριον, υ, τὸ, puerulus: dim. à παῖς, puer.

Παιδριώδης, eos, ὁ ζ η, puerilis, puerum decens: à præced.

Παιδεία, as, ἡ, institutio, doctrina, eruditio, disciplina, vitæ ratio: à παιδέω, erudio.

Παιδείος, ἔνμος, hymnus pueris conveniens, vel qui inter pueros canitur: ab eod.

Παιδερατής, ὁ, δ, amator puero-rum: ex παῖς, et ἔραω.

Παιδέρως, ωτος, ὁ, ἀκανθος, acanthus salivus; q. παῖδων ἔρως.

Παιδέω, 2. pl. præ. ind. act. verbi παιδέω, q. v.

Παιδέω, ἄτος, τὸ, quod docetur, disciplina: et

Παιδεις, eos, ἡ, institutio, disciplina, ipsa actio docendi: et

Παιδευτής, ὁ, δ, eruditior, præceptor, magister, castigato: à

Γαιδέω, erudio, doceo; admonéo, reprehendo, castigo; imperf. ἐπαίδευον, f. εὔσω, perf. πεπαίδευκα, a. 1. ἐπαίδευσα, p. pass. πεπαίδευμαι, hinc p. part. πεπαίδευμένος, instituo, aor. 1. pass. ἐπαίδευσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ἡς, ἡ. Th. παῖς.

Παιδιά, as, ἡ, lusus; item jocus. Dicitur de rebus quas contemni-mus. Th. παίζω, ludo. At

Παιδιά, as, ἡ, puerilia, puerilis atlas, Th. παῖς.

Παιδικός, ἡ, δν, puerilis: à παιδίον.

Παιδοῦθεν, adv. ab incunabulis, ab ineunte ætate, vel à pueritiâ: ab eod. Th.

Παιδίον, υ, τὸ, infans, puerulus, dim. à παιδία.

Παιδοκλή, ης, ἡ, puella, ancilla. [* Matt. xxvi. 69. Damnat Phry-nichus ut non satis Atticum. At ita Lysias Orat. I. et Orat. II. c. Agorat.] à

Παιδοσκος, υ, ὁ, puellus: dim. à παῖς.

* **Παιδογονία**, as, ἡ, liberorum pro-creatio: à

Παιδογόνος, υ, ὁ ζ η, liberorum procreator: ex παῖς, et γίνομαι, gigno.

Παιδοῦθεν, adv. ἀπὸ τῶν vel ἐκ παι-δός, à puero, à pueritiâ. Th. παῖς.

Παιδοποιώ, liberos procreo; hinc **παιδοποιήσιον**, verbale: ex παῖς, et ποίωω, facio.

Παιδοποιεῖα, as, ἡ, liberorum pro-creatio: ex iisd. Th.

Παιδοποιός, ὁ, δ ζ η, liberus procreans: vide παιδοποιώ.

Παιδός, gen. sing. à παῖς, puer; dat. pl. παῖσι.

Παιδοτρέβω, pueros exerceo, vel instituo: à

Παιδοτρέτης, υ, ὁ, qui pueros exer-cet, ludimagister: ex παῖς, et τρέβω, lero.

Παιδῶν, Dor. pro παῖδων, gen. pl. παῖς, παιδός.

Παίζω, contr. pro παιδίω, mori puerorum luso, ludo; joco, salto; [* Odys. ψ'. 147. Hes. Scut. Herc. 277.] f. ἴσω, et σω, p. πίπα-χα, a. 1. ἔπαιξα.

Παιήονα, hymnum; acc. sing. à Παιήων, ονος, ὁ, idem cum παῖων, ὄνος, ὁ, q. v.

Παιονες, οί, Macedones.

ΠΑΙΠ'ΛΑΑ, ων, τὰ, loca prærup-ta et salebrosa; à παιπλήν, i. e. πιπ-λῆν vis in rubibus.

Παιπλήν, ης, ἡ, farina tenuissi-ma; pulvis: q. à παιπάλλω, concu-tio. Th. πᾶλη, ης, ἡ, idem.

Παιπλήμα, ἄτος, τὸ, idem: à seq.

Παιπάλλω, fut. ἄλλω, quatio; id. quod σείω, q. v.

Παιπάλεις, εντος, ὁ, in f. g. παι-παλόσσα, præruptus, salebrosus, asper: à παιπαλα, τὰ, q. v. expern. et pulverulentus: à παιπλήν, p. l- vis, flos farinae.

Παιπαλοῖσσι, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοῖσσι, à præced.

ΠΑΙΣ, παιδός, ὁ καὶ ἡ, puer, vel puella; servus; filius: et sensu inhonesto, Aristoph. Plat. 154. et puro, Eurip. Supplic. 1058. Παί-δων ἐρατής, pro τίκτων, cupiens li-beros, et pro insciente, Benteleus, in Phal. p. 420. Pro παῖς, Cret. et Lacon. legunt πῶρ, undè **PUER**

Παλας, αντος, a. 1. part. act. παῖσθς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi παῖω, percutio: f. παῖω, p. πέπακα.

Παῖσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παῖω, ludo; fut. ἴσω, et σω,

a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, puer,

Παιδα, Dor. pro παιδα, accus. sing. ejusd. Th.

Παιδῶν, Dor. pro παλῶν, 3. sing. præss. sub. act. verbi

Παιδῶν, pro παλῶν, ludo.

Παισῶν, vide in παίσω.

Παισῶν, υ, ἦ, dat. Παισῶν, nomen proprium regionis.

Παιφάσσα, oculus circumfero; impetum facio; declaro, illustro; qu. à παιω φάη, quatio seu vibro oculos.

Παιφείν, εντος, illusus, a. 1. part. pass. παιφῶ, ludo; fut. ξω, p. pass. ἐπιπύρριμι, a. 1. pass. ἐπιπύρην.

ΠΑΪΩ, f. αἰσω, occurrit et παιφσω, p. αἰω, percutio, ferio, pulso; item ῥαπτιμ comedo. Hinc Angl. TO PAY, id est, ferire.

Παιῶν, ὄνος, δ, Deus medicinae, i. e. Apollo; medicus; hymnus. Th. παιῶν, ἄνος, δ, hymnus.

Πακτίς, ἴδος, Dor. pro πεκτίς, ἡ, pecten; musicum instrumentum: à πῆγνυμι.

Πακτός, Dor. pro πεκτός, compactus: ab eod. Th.

Πακτώω, -ῶ, f. ὦσω, compingo; obseco, claudio: à πακτός.

ΠΑΛΛΑΪΘΗ, ης, ἡ, massaficorum aut carvicularum.

ΠΑΪΑΙ, adv. olim, quondam, pridem.

Παλιγενής, ἴος, δ, ἡ, senex, annosus, vetulus, olim genitus; gen. pl. παλιγενέων ex παλαι, et γείνομαι, nascor.

Παλιγότος, υ, δ, ἡ, idem ac παλιγενής, in pl. παλιγόνοι, majores. At παλιγότος, qui olim genuit. Παλιγότος ergo accipere pro eo, qui aliquem olim genuit et procreavit; παλιγότος verò pro eo, qui olim est genitus, et qui est antiquus: ex παλαι, et γείνομαι, nascor.

Παλαίω, luctatur; 3. sing. præss. ind. act. à παλῶω, luctor. Sic παλαίωειν φῆσιν, cum caede luctari. Th. παλῆ, lucta.

Παλιμονέω, Poët. pro παλαεῖν, luctari, certare: vide præced.

Παλαίμον, PALÆMON, Portunus, nom. propr.

Παλιουράωφ, velerator, verbèro. Πάλαυς, ἄ, ὄν, antiquus, vetus, priscaus: in compar.

Παλαιότερος, ἴρα, ερον, antiquior. Th. παλαι, olim, adv.

Παλαιστῆς, ης, ἡ, vetustus antiquitas: à παλαιός, antiquus.

Παλαιῶω, -ῶ, antiquo, oboleo; f. ὦσω, p. πεπαλιωκα, præss. pass. παλαιῶμαι, -ῶμαι, veterasco; fut. 1. pass. παλαιωθήσομαι, υ, εται, ab eod. Th.

Παλαίσμα, ἄτος, τὸ, lucta; callidum consilium, artificium. Th. παλῆ, lucta.

Παλαισματέσσι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Παλαισσοῦνη, ης, ἡ, idem quod παλῆ, lucta.

ΠΑΛΑΙΣΤΗΨ, ης, ἡ, palinus, mencia: quatuor digitorum.

Παλαιστῆς, ἔδ, luctor: à παλαίω. Παλαιστῆσιος, αἰα, αἰον, vivens palma longitudinem, vel crassitiam habens: à παλαιστῆς.

Παλαίστρα, as, ἡ, PALÆSTRA, lucta, luctæ locus: à παλαίω.

Παλαιότερος, Ion. et Att. pro παλαιότερος, υ, antiquior; vide παλαιῶσι. [* Nusquam παλαιότερος, Tour. in Suid. l. p. 106.]

Παλαίφατον, Poët. pro παλαιφάτως, secundùm priscaam famam: à seq.

Παλαιφάτος, υ, δ, ἡ, olim celebratus, priscaus, antiquus; nomen proprium PALÆPHATUS, Peripateticus. Ex παλαι, olim, et φάτος, à φάω, seu φημι, dico.

Παλαίω, f. αἰσω, luctor: à παλῆ, lucta.

Παλαίωμα, ἄτος, τὸ, et Παλαίωμας, εως, ἡ, vetustus: à παλαιῶω.

Παλάμας, manibus, dat. pl. παλαμάων, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν: à παλάμη.

Παλαράομαι, -ῶμαι, f. m. ἴσομαι, manu tracto; struo, molior: à

ΠΑΛΑΪΜΗ, ης, ἡ, Dor. et παλάμα, manus, PALMA; ars; quia palma exerceatur; q. à πάλλω, vibro, agito, παλάμησι, dat. pl. Ion. pro παλάμας.

Παλαρήδης, ου, δ, PALÆMEDES, filius Nauplii.

Παλαξέμεν, Ion. seu Æol. pro παλαξέιν, f. 1. inf. et

Παλίσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Παλίσσω, sortior; item iniquo, fido, contantino; contundo: f. ξω, perf. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro, quatio.

ΠΑΛΕΥΨ, allicio, fallo, pertraho in retia; f. σω.

ΠΑΪΔΗ, ης, ἡ, lucta, quæ fit τῷ πάλλειν: item POLLEN.

Παλίσσει, 3. sing. a. 1. opt. Æol. à verbo inusit. si non planè mendoso, παλῶω, luctor.

Πάλι, pro πάλιν, adv. rursus.

Πάλω, secundus nuptiarum dies, repotia: qu. à πάλιν ἔναι, quòd tunc redemit ad convivium.

Παλιγενεσία, as, ἡ, quasi secundus ortus, instauration, reditus ad vitam, regeneratio: ex πάλιν, et γίνομαι, generatio.

Παλιγγλωσσοσ, υ, δ, ἡ, diversa lingua utens, παριγγλωσσοσ πάλω, urbs quæ lingua contrariâ utilis: ex πάλιν, rursus, è diverso, è contrario, et γλώσσα, lingua.

Παλιγοτος, υ, δ, ἡ, qui vicissim alieni irascitur, iracundus: ex πάλιν, uterum, et κότος, ira vetus.

Παλικῶτος, adv. animo vicissim irato, iracundè: à præced.

Παλλογέω, idem iterùm dico: à seq.

Παλλογος, υ, δ, ἡ, rursus numeratus, vel collectus: ex πάλιν, et λίγω.

Παλιβῆμος, υ, δ, ἡ, Dor. pro παλιβήμων, retrogradus, reciprocus,

ὀδὸς παλιβῆμος, ἡ, πάλιν βαίνω, ἡ, πορευμένη. Est et itus vestitusque manuum et textorii instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur: ex πάλιν, et βαίνω, eo.

Παλιμπετής, adv. retῶδ: à seq.

Παλιμπετής, ἴος, δ, ἡ, velapsus: ex πάλιν, et πίπτω, cado.

Παλιμπίγος, υ, δ, ἡ, iterùm compactus: ex πάλιν, et πῆγνυμι.

Παλιμπαγχοῖς, εντος, errans: a. 1. part. pass. à

Παλιμπαζομαι, aberro, vagis erroribus retῶδ agor: ex πάλιν, et πλάζω, errare facio, seduco, f. ξῶω.

ΠΑΪΑΙΝ, adv. iterùm, rursus, denud; vice versâ, è contrariò; retῶδ, seu retrorsùm. [* πάλιν αἴθης, rursus, passim.]

Παλινώρετος, ου, δ, ἡ, rursus congregatus, rursus congregans: ex πάλιν, et ἀγίρω, congrego.

* Παλινώκεια, as, ἡ, defendendî iterùm potestas.

Παλινώρεται, recurrrere: ex πάλιν, rursus, et τρέχω, curro; f. θρέξω, perf. med. δέδρομα.

Παλινορος, υ, δ, ἡ, retrogradus, resiliens: ex πάλιν, rursus, et ὄρω, excito; fut. ὄρω, et Æol. ὄρωω.

Παλινῖτος, υ, δ, ἡ, qui rependitur, retributus: ex πάλιν, et τίω, punio.

Παλινοτος, υ, δ, ἡ, reflexus: ex πάλιν, et τίωω, tendo.

Παλινοφῶω, -ῶω, recanto, retero orationem, mulo sententiam: et

Παλινοφῆα, as, ἡ, retractatio, recantatio, PALINODIA: ex πάλλω, et φῆω, cantus.

Πάλιον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, Thessalic mons.

Παλιβότιος, υ, δ, ἡ, refluxentes seu reciprocales habens fluctus; resiliens. Κῆμα παλιβόθειον, unda refluxa: ex πάλιν, rursus, vicissim, et βόθος, undarum strepitus.

Παλιυρος, PALIURUS, frutex spinosus.

* Παλισοῦτιω, retrogradus feror.

Παλιωξίς, legitur pro παλιδιωξίς, εως, ἡ, insuetudo: ex πάλιν, rursus, et διώκω, persequor.

Πάλλα, PILLA, idem quod σφαίρα. Hinc fort. Angl. A BALL.

Παλλάδ', pro Παλλάδα, acc. sing. à Παλλάς, ἄδος, ἡ, Pallas, Minerva.

Παλλάδιον, ου, τὸ, simulachrum Palladis.

Παλλάθη, idem quod παλάθη.

Παλλάκκομαι, sum concubinae pellicem habeo: à

Παλλάκι, ης, ἡ, PELLEX, puella, concubina. Th. πάλαξ, quod vide.

Παλλοκτοισι, dat. pl. Ion. à

Παλλάκτιον, υ, τὸ, adolescentulus: Dim. à πάλαξ.

Παλλάκτις, ἴδος, ἡ, idem quod παλλάκη.

ΠΑΪΑΛΛΑΣ, ἄκος, δ, juvenis, adolescentens; q. jam idoneus ad τὸ παλάειν, hastam. Hinc παλλακῆ, ης, ἡ, vel παλλάκτις, ἴδος, ἡ, puella, pellex, concubina.

Πάλλας, ἄδος, ἡ, *PALLAS*, sapientia Dca, quæ et Minerva dicitur: à πάλλω, quodd scil. hastam vibret ut bellicosa.

Πάλλε, *jaclabat*: Ion. πρό ἐπαλλε, 3. sing. imperf. act. et

Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πάλλω, vibro.

Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE*, nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præss. pass. à πάλλομαι, sortior, moveo eortes: quod à

ΠΑΪΔΩ, vibro, agito, quatio, *PELLO*; *PALPITO*, sortior: f. ἄλω, p. αλκα, perf. pass. πέπαλμαι, vai, ται. Hinc. fort. Angl. *TO PELT*.

Πάλμα, ἄτος, τὸ, vibratio, agitatio: à præced.

Παλμῶδης, εος, ὁ ζ ἡ, palpitationibus obnoxius: à præced.

Πᾶλος, υ, ὁ, concussio; sors: à πάλλω, sortior.

Παλτὸν, ῶ, τὸ, telum, quod πάλλεται.

Πάλτο, impactus fuerat: 3. sing. plusq. perf. pass. ἐπεπάλην, σο, το, et Ion. sublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, agito: f. αλῶ, p. αλκα, perf. pass. πέπαλμαι.

Παλυντή, et Ἔολ. πολυντή, ἧς, ἡ, *POLENTA*: à

Παλῶν, aspergo, albefacio: proprie de farinâ: à πάλη, tenuissima farina.

Παρθασίεὺς, εος, ὁ, omnium rex: ex πᾶς, omnis, et βασιλεὺς, rex.

Παρθίας, υ, ὁ, Poët. qui vim adversus omnia habet, adversus omnia violentus. Ex πᾶς, omnis, et βία, vis.

Παρθόανον τῷ ἀγρῷ, expon. herba agrî: ex πᾶς, et βοτάνη, herba. Th. ὄσω, pasco.

Πάρμα, ἄτος, τὸ, possessio: à πάω, possideo.

Παρμεγέθης, εος, ὁ ζ ἡ, omninò magnus; in pl. n. g. παρμεγέθῃ* ex πᾶς, omnis, et μέγθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, μεγάλη, μέγας, magnus.

Παρμύγης, εος, ὁ ζ ἡ, mixtus, ex omnibus compositus: ex πᾶς, et μίγνυμι, misceo.

* Παρμύια, as, ἡ, omne genus muscarum: ex πᾶς, et μύια, Aquilæ versio, Exod. viii. 21. Ps. lxxviii. 47.

Πάρπαν, adv. prorsus: q. d. πάντως. Th. πᾶς, omnis, gen. παντός.

Παρπειθής, εος, ὁ ζ ἡ, qui omnia persuadet. Ex πᾶς, omnis, et πείθω, persuadeo.

Παρπήδον, funditè, omninò, prorsus, ut nihil fiat reliqui: Poët. adv. et

Παρπησία, as, ἡ, universa possessio. Ex πᾶς, omnis, et πάω, seu πάομαι, possideo: perf. πέπαμαι.

Πάμπλειστος, (numerus) quàm plurimus.

Παρπηθεὶ, adv. quod fit à toto porpulo: è seq.

Παρπηθὲς, vel πάμπληθες, totâ

multitudine: ex πᾶς, omnis, et πλῆθος, τὸ, multitudo.

Παρπηθής, εος, ὁ ζ ἡ, permultus, confertus, quàm plurimus: ex πᾶς, et πλῆθος.

Παρποκίλος, υ, ὁ ζ ἡ, variè pictus: ex πᾶς, omnis, et ποικίλος, varius.

Πάρπολλα, pl. n. g. et

Πάρπολλοι, pl. m. g. παρπόλλω, gen. pl. à

Πάρπολος, gen. παρπόλλω, omninò multus, permultus: ex πᾶς, omnis, et πολλὸς, multus.

Παρπόρφρεος, υ, ὁ ζ ἡ, Poët. παντελῶς πορφύρεος, omninò purpureus: ex πᾶς, omnis, et πορφύρα, purpura.

Πάρπρωτος, υ, ὁ ζ ἡ, omnium primus: ex πᾶς, omnis, et πρῶτος, primus.

Παρφαίτησι, totus splendeat, 3. sing. præss. sub. act. Ion. à

Παρφαίνω, id. quod seq.

Παρφάνων, undecunq. appareo, totus luceo: hinc παρφάνωντα, pro παμφάνωντα, pl. n. g. præss. part. act. ut et παφάνωσαν, pro παμφάνωσαν, acc. sing. part. præss. f. g.

Ex πᾶς, omnis, et φαίνω, appareo: f. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον.

Παρφάνωντα, et παμφάνωσαν, vide in præced.

Παρφάρμάκος, υ, ὁ καὶ ἡ, πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, omnium venenorum peritus. Ex πᾶς, et φάρμακον, venenum.

Παρφόρος, υ, ὁ ζ ἡ, omnia rapiens ac trahens: ex πᾶς, omnis, et φέρω, fero.

Παρφύλια, as, ἡ, nomen regionis, Gr. societas omnium gentium et nationum: à seq.

Πάρφυλος, υ, ὁ ζ ἡ, omnis generis gentes habens: ex πᾶς, et φύλον, gens, natio.

ΠΑ'Ν, Πάνος, ὁ, *PAN*, pastorum Deus: q. à πάω, pasco. At

Πάν, omne; n. g. à πᾶς, πάσα, q. v. et τὸ πᾶν, vulgus.

Πανάγριος, υ, ὁ καὶ ἡ, ferox: ex πάνν, omninò: quod à πᾶς, omnis, et ἄγριος, ferus. Th. ἀγρός, rus.

Πανάγρον, υ, τὸ, rete, quod omnia capiat: ex πᾶς, omnis, et ἄγρα, præda.

Πανᾶγρις, εος, Dor. pro πανήγρις, q. v.

Πανᾶθλιος, υ, omninò miser, miserrimus: ex πᾶς, omnis, et ἄθλιος, miser. Th. ἄθλιος, certamen.

Πανάθειος, υ, ὁ καὶ ἡ, totus lucidus, splendidus: ex πᾶς, omnis, et αἰθῶ, luceo, viro.

Παναίολος, υ, ὁ ζ ἡ, omninò varius: ex πᾶς, èt αἰολος, varius.

Πανίκεια, as, ἡ, omnium morborum curatio; item *PANACEA*, nomen filie Æsculapii; herba quædam, sic dicta quæ omnia sanans: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἀκέομαι, sano.

Πανᾶκτης, εος, ὁ ζ ἡ, omnia sanans, omnibus morbis medens: ex iisdem.

Πανάπαλος, totus tener: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἀπαλὸς, tener.

Παναπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prorsus innoxius: ex πᾶς, et ἀπήμων, illeus.

Th. πῆμα, τὸ, damnum.

Πανάποτος, υ, ὁ ζ ἡ, miserrimus: ex πᾶς, omnis, et ἄποτος, miser;

quod ex α, et πότος, sors, salum.

Πανάριστος, υ, longè præstantissimus: ex πᾶς, et ἄριστος, optimus, superl. ab ἀγαθός, bonus. Th. Ἄριστι, Mars.

Παναφήλις, γκος, ὁ ζ ἡ, qui caret æqualibus et sociis: ex πᾶν, et ἀφήλις.

Παναῦριος, υ, ὁ ζ ἡ, omninò intemperativus; qui immaturâ morte moriturus est: ex πᾶς, et ἄωριος, idem quod ἄωρος, intempetivus, præceus; quod ex α priv. et ὤρα, tempus.

Πανόαισλα, as, ἡ, lautum convivium: ex πᾶς, et αἰσῆς, ἡ, epulum. Th. δάτω, epulum præbeo.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ ζ ἡ, omnia domans: ex πᾶς, et δαμάω, domo.

Πάνδαρος, υ, ὁ, *PANDARUS*, Lycaonis filius.

Πάνδεσιος, υ, ὁ ζ ἡ, omninò seu omnibus modis gravis, gravissimus: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et δεινός, gravis.

ΠΑΝΔΕΛΕΤΕΙΟΣ, υ, ὁ ζ ἡ, ini-probus, veteratorius: à Pandeletio deceptore quodam.

Πανδήμει, adv. cum omni populi totius frequentia: à πάνδημος.

Πανδήμιος, υ, ὁ ζ ἡ, popularis; publicus: ex πᾶς, omnis, et ἔημος, populus, plebs.

Πανδήμιος, υ, ὁ ζ ἡ, ad universum populum pertinens, publicus: ex iisd.

Πάνδια, ων, τὰ, *Jovialia*, festiva Atheniensium in honorem Jovis: ex πᾶς, et Διός.

Πανδοκείω, κυρονορ: q. d. omnes excipio: à πανδοκείω, Ion. pro πανδοχεύω, κυρο: et

Πανδοκος, seu πανδοκος, υ, ὁ ζ ἡ, Poët. ὁ πάντας, δεχόμενος, omnes excipiens: ex πᾶς, et δέχομαι, capio.

ΠΑΝΔΟΥΡΑ, as, ἡ, seu πανδουρίς, ἴδος, ἡ, *PANDURÆ*, musicum instrumentum. Hinc Angl. *A BANDORE*.

Πανδοχείον, υ, τὸ, diversorium, publicum hospitium: ex πᾶς, omnis, et δέχομαι, excipio: perf. m. δέδοχα* (quod tamen inusitat.) unde δοχείον, receptaculum.

Πανδοχεύς, εος, ὁ, publicus hospes: ex iisd.

Πανδώρα, as, ἡ, mulier ex luto facta, et omni dono donata; videtur etiam Epitheton telluris: quæ omnis generis fruges profert: ex πᾶν, et ὤρωρ.

Πανέλληνις, ων, οἱ, Dor. Πανέλληνας, omnes Græci: ex πᾶς, et Ἐλλην, ηνος, ὁ, Græcus.

Πανέλληνοισσι, omnibus ad unum Græcis, dat. pl. Ion. præced.

Πανεισκόπος, υ, ὁ ζ ἡ, omnia oculis suis lustrans: ex πᾶς, et ἐπισκόπος.

Πανείσιος, υ, ὁ ζ ἡ, cum totâ domo seu familiâ: ex πᾶς, et ἐστία, focus.

πάντες, Poët. adv. idem ac τὸ πάν ἔτος, κατὰ πάν ἔτος, per totum annum.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ἕξ ἡ, omni ex parte beatus, felicissimus: ex πᾶς, n. g. πάν, et εὐδαίμων, felix. Th. δαίμων, Deus.

Πάνερος, υ, ὁ ἕξ ἡ, omni ex parte coctus. [* Πάνερος, κασίτερος, plumbum bene purgatum, Herodot.] Ex πᾶς, et ἔψω, coquo, elizo. Πανηγύριον, -ῶ, exulto, celebroy.

Πανηγύριον, ἡ ἴσω, festam πανηγύριον, agilo, festum ludosve panegyricos celebroy, ferioy; panegyrica oratione laudo, in celebri catu praedico: à πανηγύρις

Πανηγυρικός, ἡ, ὄν, PANEGRYRICUS, celebris, festus; et indè Πανηγυρικός, adv. panegyricè, πανηγύριον, splendide: à

Πανηγύριος, εως, ἡ, conventus universalis: sollemnis; catus: ex πᾶς, et δγυρις, catus.

Πανηγυρισμός, ἄ, ὁ, festi panegyrici celebratio; panegyrica pompa: à πανηγύριον.

Πανήμαρ, totà die. Vide seq. Πανημέριος, υ, ὁ ἕξ ἡ, per totam diem, toto die: ex πᾶς, et ἡμέρα, dies.

Πανήμερον, seu πανήμερον, idem quod πανήμαρ, et ex iisdem.

Πανήθηρ, ἡρος, ὁ, panthera.

Πανήθηται, Dor. pro πανήθηται, conglomerabit, 3. sing. fat. 1. m. verbi πανήθηω. Th. πῆνος, seu πῆνη, tela.

Πανώνιον, τὸ, locus erat, in quem omnes Iones communiter de rebus communibus consultaturi contenebant, PANONIUM. Fanum erat à 12 Ionie civitat. exstructum et denominatum: ex πᾶς, et ἴων, nomen propr. viri, à quo ἴωνες dieti.

Παννυχίον, f. ἴωω, pernoctè, per vigilio, lucubro: à παννυχίς.

Παννυχίος, ἰα, ἰων, et πάνυχος, υ, ἑ ἕξ ἡ, per totam noctem; pernox: et Παννυχίς, ἴδος, ἡ, festum quod per totam noctem celebratur; vigilia: ex πᾶς, omnis, et νύς, nox.

Πανοικί, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, cum totà dono. Scribitur et πανοικεῖ.

Πανοικία, ας, ἡ, tota familia, tota domus. * Πανοικίος, adjectivum à πανοικία, cum omni familià, omne familià et comitatus.

Πανόδιος, υ, ὁ ἕξ ἡ, ex omni parte beatus: ex πᾶς, omnis, et δῖδιος, beatus. Th. δῖδιος, beatitudo.

Πανόδιθος, υ, ὁ ἕξ ἡ, prorsus exitialis: ex πᾶς, et δῖδιθος.

Πανορθάτος, ου, ὁ, PANOORTHÆUS, Epithet. Jovis: ex πᾶς, omnis, et ὀρθή, divina vox, responsum à Deo datum: vel sic dictus, quod omni voce et linguâ colatur.

Πανόρη, ης, ἡ, una Nereidum; etiam Phocidis urbs; q. d. pro omnibus loquens.

Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus legens: à seq.

Πανοπλος, υ, ὁ ἕξ ἡ, omni ex parte armatus: ex πᾶν, omne, et ὄπλα, arma.

Πανός, PANIS, Messapiis: qu. à πᾶω, pasco. Est et

Πανός, ἄ, ὁ, lucerna, pro φανός, et φαίνω et

Πᾶνος, FAUNUS, pro Πᾶν, Æol.

Πανίργεμα, ἄτος, τὸ, caliditas: à Πανυργέομαι, f. med. εὔσομαι, dolosus sum, callidè ago: et

Πανυργέω, -ῶ, callidè ago: à πανυργέος.

Πανύρημα, ἄτος, τὸ, vasrum factum: à praeced.

Πανυργία, ας, ἡ, calliditas: à Πανυργός, υ, ὁ ἕξ ἡ, callidus, vaser, astutus: q. d. πανόργος, per Sync.

τὸ τ, πανόργος, et factà Crasi πανυργός: ex πᾶν, omne, et ἔργον, opus.

Πανύργως, adv. versutè, dolosè, callidè: à praeced.

Πανόλιος, υ, ὁ ἕξ ἡ, qui omnium oculis cernitur: ex πᾶς, et ὄψις, aspectus. Th. ὄπτομαι, video.

Πανόληνος, υ, ἡ, sub. σελήνη' q. d. plenilunus luna, cum est in plenilunio: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et σελήνη, luna.

Πανόστρα, ας, ἡ, omnifaria seminum mixtio, semina omnis generis permixta: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ὄστρα, seneca.

Πανοστράτι, adv. toto exercitu, omnibus copiis: et

Πανοστράτις, Ion. et πανοστράτις, idem: ex πᾶς, omnis, et στρατός, exercitus.

Πανόσθι, et πανόσθι, adv. item πανοσθίη, quasi à πανοσθία, omninipetu, festinantissime, vel cum toto exercitu: πᾶν, et ὄσθην, celeritèr.

Πανύ, pro παντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis: gen. παντός.

Πανύ, Dor. pro παντὶ, in omnes partes, ubique. Th. πᾶς, omnis.

Πανύκῃ, Ion. pro πανύκῃ, adv. ubique, quoquoersus. Th. πᾶς.

* Πανύκῃσι, adv. omninò, planè: à πᾶς.

Πανύκῃσιν, dat. pl. à παντασ, univversus. Th. πᾶς, omnis.

Πανύκῃ, adv. ubique.

Πανταχόθεν, adv. undique, ex omnibus partibus: et

Πανταχόσε, adv. quoquoersus: Πανύκῃ, ubique, ubivis terrarum, adv. Th. πᾶς, omnis.

Παντελής, εὐος, ὁ ἕξ ἡ, ad finem perducens; plenus, univversus: εἰς τὸ παντελές, in perpetuum, prorsus: q. d. πᾶν τέλος ἔχων, omnem adeptus finem.

Παντελῶς, et παντελέως, Ion. omninò, prorsus; adv. à praeced.

Πάντεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, omnis, gen. παντός.

Πάντη, adv. prorsus, semper: à πᾶς, omnis. At Παντὶ, ubique: ab ecd. Παντοῦπιθ, ἡ, omnis generis, nom. sing. form. gen. et

Παντοῦπιθα, omnigenis, dat. pl. in. g. à

Παντοῦπιθός, ἡ, ὄν, quod est ex omni solo, omnigenus: ex πᾶς, et δᾶπῶον, solum.

Παντοῦπιθός, adv. omnifariam: à praeced.

Παντοδύναμος, υ, ὁ ἕξ ἡ, omnipotens: ex πᾶς, et δύναμις.

Πάντοθεν, ubique, undiqueque, adv. à πᾶς, omnis.

Παντοίν, acc. sing. f. g. Ion. à Παντοίης, οία, οἶοι, omnigenus, varius. Th. πᾶς, omnis.

* Παντοίως, adv. omnibus modis: à praeced.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ ἕξ ἡ, omnipotens: ex πᾶς, omnis, et κράτος, τὸ, robur, potentia.

Παντοκρέτης, υ, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, omnium appetens, qui res omnes concupiscit: ex πᾶς, omnis, et ὄρεγω, porriro.

Παντός, παντὶ, gen. et dat. à πᾶς, omnis.

Πάντος' pro πάντοσ, undique, adv. et

Πάντοτε, adv. semper. [* Luc. xviii. 1. Nusquam apud LXX. rarissime apud Profanos occurrit. Occurrit tamen apud Achil. Tat. l. 1. Dion. Hal. Ant. xi. Diog. Laërt. l. iv. c. 3. 84. Jos. Bel. Jud. l. vii. c. 2.] Th. πᾶς, omnis.

Παντοτρόφος, υ, ὁ ἕξ ἡ, omnium nutritor: ex πᾶς, et τρέφω.

Παντων, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, omnis.

Πᾶντως, adv. omninò: et Πᾶντῷ, adv. omninò, prorsus, validè; ὁ πᾶν, celebris ille, illustris ille: à πᾶς.

Πᾶνυσσα, nutritrix, Hesych. puto à πᾶω, pasco.

Πᾶνόςθενος, υ, ὁ ἕξ ἡ, omninò dolorem adferens: ex πᾶν, et ὀδόν, dolor.

Πᾶνωλεθρία, ας, ἡ, exterminio, exitium, quo res aliqua prorsus perit: à Πᾶνώλεθρος, υ, ὁ ἕξ ἡ, planè perditus, prorsus exitialis et perniciosus: ex πᾶς, et ὀλεθρος, exitium.

Πᾶνωλεθρως, adv. omninò, prorsus; q. dicas, penitus cum pernicie: à praeced.

Πᾶνώδης, εὐος, ὁ ἕξ ἡ, qui prorsus perit, omninò perniciosus: ex πᾶς, et ὀδλωμι, perdo.

Πᾶνωπῆος, ὁ, πανωπῆσσα, ἡ, omnibus conspicuus: ex πᾶς, et ὀψ, oculus.

Πᾶνωπος, υ, ὁ ἕξ ἡ, omni tempore crescens: ex πᾶν, et ὄρω, tempus.

Πᾶζ, mirantis et interpellantis, adv.

Πᾶζαι, Dor. pro πᾶζαι, a. 1. inf. Sic πᾶζαμι; pro πᾶζαμι, a. 1. opt. act. πᾶζε, Dor. et Ion. pro ἔπιζε, 3. sing. a. 1. ind. act. πᾶζας, Dor. pro πᾶζας, c. 1. part. act. πᾶζορον, Dor. pro πᾶζορον, 1. pl. f. 1. act. verbi πᾶζαμι, figo: f. ἴω.

Πᾶζαθ', Dor. pro πᾶζατο, 3. sing. a. 1. opt. m. Vide praeced.

Πᾶζαται, seu πᾶω, possideo; guslo; rescoro.

Παός, ἄ, ὁ, affinis, acquisitus affinitate: à πάομαι, acquiro.

Παπαί, P. A. P. E! atal! an à πόποι:

Παπαίος, Scythicè Jupiter appellatur.

Πάποχ' ἔλωσ, pro πάποκα ἔλωσ, Dor. pro πήποτε ἔλωσ, uiquam omnino.

Παπάζουσι, patrem appellant, 3. pl. præs. ind. à

Παπάζω, adblandior patri vocando pappam. Th. πάπας, υ, ὁ, pater.

ΠΑ ΠΠΑΞ, vox imitans crepitan-tem alium.

ΠΑ ΠΠΑΣ, υ, ὁ, P. A. P. P. A, pater; vox liberorum.

Πάππος, υ, ὁ, avus; item flos lanuginosus: à præced.

Παπποφόνος, υ, ὁ ζή, avi inter-lector: ex πάππος, avus, quod vide, et φόνος, caedes. Th. φένω, occido.

Παππός, φά, φων, avitus: à πάππος, avus. Th. πάππος, pater.

Παπταινοσα, Dor. pro παπταιν-σα, præs. part. f. g. à

ΠΑΠΤΑΙΝΩ, circumspicio, oculis lustrō: f. ἄνω, a. 1. ἐπάπτηνα, a. 1. part. act. παπτήνας.

Πᾶ ΠΥΡΟΣ, υ, ὁ ζή, P. A. P. Y. R. U. S, charta, res et vox Ægypti-aci.

Παρά, vel παρ, per Apoc. Poët. pro παρ', alicubi pro πάρεσι, adest. ΠΑΡΑ', præposit. cum gen. à, ubi: cum dat. apud, juxta, penes: cum acc. præter, contra, supra, juxta. In compositione valet trans, præter, apud. Sæpèque depravationem significat, et peccatum seu errorem, et vertitur perperam, vitiosè, male. [* Oi παρὰ αὐτοῦ, Marc. iii. 21. sui ipsius propinqui, Polyb. v. 85.

Πάρα, pro πάρεσι vel πάρεσιν, adest, vel adsumt: à πάρεμι. Th. εἰμί, sum.

Παραβαίνω, transgredior, transcendō, prætereo; prævaricor: Metaph. violo leges, aut jurjurandum, præs. part. act. παραβαίνω, υσα, f. m. παραβήσομαι, p. παραβήκα, a. 2. παρήβην, perf. pass. παραβήθημαι, υσαι, ται. Ex παρὰ, et βαίνω, eo.

Παραβῆλτι, 3. sing. f. 1. act. verbi παραβάλλω, quod vide.

Παραβάλλομενος, præs. part. pass. à Παραβάλλω, obijcio, projicio, tradō; appello navem; trajicio; accedo; assimilo, confero, comparo; flecto, detorqueo, ut oculos; depono apud aliquem, f. παραβῆλω, p. παραβήθηκα, a. 2. παρήβηλον, a. sub. παραβάλω, ης, η, p. m. παραβήδωλα. Ex παρὰ, et βάλλω, jacio.

Παραβαλόμενος, υ, a. 2. part. m. à præcedente.

Παράβῃσι, εως, ἡ, transgressio: à παραβαίνω, q. v.

Παραβάσκω, rugno ex curru, pro παραβάτης εἰμί. Ex παρὰ, et βάσκω, idem quod βαίνω, eo.

Παραβάτης, υ, ὁ, transgressor, vi-olator iegis; item qui è curru pug-

nat: pro quo legitur et παραβάτης. A παραβάλω, quod vide.

Παραβῆς, transilias, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Παραβιάζομαι, adigo, cogo: f. med. βιάσομαι, a. 1. m. παρειασθήην, υ, ατο. Ex παρὰ, et βιάζω, vim affero. Th. βία, vis.

Παραβιάζω, f. ἄσω, abire facio; aufero.

Παραβλάπτω, f. ψω, lædo, nocco.

Παραβλέπω, limis oculis intueor, straborum more: item negligenter aspicio: ex παρὰ, et βλέπω, video.

Παραβλήθην, adv. per comparationem; simulatè; dolosè; situ parallelo: à παραβάλλω, comparo, quod vide.

Παραβλήμα, ἄτος, τὸ, quod comedendum obijcitur, rabulum: ab eod. verbo.

Παραβλῶψ, ὤπος, ὁ ζή, strabus: in pl. παραβλῶπες: à παραβλέπω, oculis obliquis aspicio. Th. βλέπω, video.

Παραβολέομαι, a. 1. inf. med. παραβολέσασθαι, periculo se exponere, pericula adire: à παραβάλλω.

Παραβολή, ἡς, ἡ, P. A. R. A. B. O. L. A; obscura sententia, typus, exemplar, adagiū; similitudo. Hinc Angl. PARABLE.

Παράβολος, υ, ὁ ζή, qui temerè cuius periculo caput obijcit, præceps, incautus: à παραβάλλω, quod vide.

Παραβουέομαι, perperam consulo: a. 1. part. m. παραβουέσάμενος, non habità ratione: ex παρὰ, et βουέω, delibero. Th. βουλῆ, consilium.

Παράβωμος, υ, ὁ ζή, qui apud aram est, qui à latere aræ est: ex παρὲς, et βωμός, ara.

Παραγάγειν, producere, a. 2. inf. Att. et

Παραγάγσα, Att. a. 2. part. f. g. à

Παραγάγων, ὄντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ, mandatum; ambitus; denunciatio, interdictio: à Παραγγέλλω, præcipio, denuncio, nuncio; in vilo; veto, interdicō: imperf. παρήγγελλον, f. παραγγελῶ, p. παρήγγελκα, a. 1. ind. act. παρήγγελλα, a. 1. part. παραγγελας, αντος' ex παρὰ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Παράγγελα, ἄτος, τὸ, præceptum: à præced.

Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum, præceptio: ab eod.

Παράγγονα, υς, ε, p. m. verbi παραγίνωμαι, quod vide.

Παράγειν, 3. sing. præs. ind. verbi παράγω, quod vide.

Παραγενόμενος, υ, a. 2. part. m. et

Παραγένωμαι, ης, ηται, a. 2. sub. m. verbi παραγίνωμαι, q. v.

Παραγέω, gustum præbeo, obijcèr gustare facio: ex παρὰ, et γέω, gustum præbeo.

Παραγήραμα, ἄτος, τὸ, silicernium, delirium: à seq.

Παραγηράω, deliro præ senectute-

te; ex παρὰ, et γήρας, ατος, τὸ, senectus.

Παραγίνομαι, η, εται, advenio, pergo, adsum: imperf. in. παραγινόμενυ, υ, ετο, f. 2. pass. παραγενήσομαι, a. 2. m. παραγενέμην, υ, ετο, a. 2. m. sub. παραγίνωμαι, η, ηται, a. 2. part. m. παραγενόμενος, η, ον' ex παρὰ, et γίνομαι, sum, fio. Th. γεινόμεμαι, nascor.

Παραγινώσκω, præter jus et æquum statuo, perperam judico: ex παρὰ, et γινώσκω, cognosco.

Παραγκιστρώω, humum addo: παραγκιστρωμένος, hamatus: ab ἀγκιστρῶν.

Παράγοισα, ας, Dor. pro παράγωσα, ης, præs. part. f. g. à παράγω, quod vide.

Παραγορεύω, Dor. pro παρηγορεύω, consolabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi παρηγορέω, q. v.

* Παραγρᾶφή, ἡς, ἡ, exceptio litis, Isocr. c. Callimach. adscriptio in margine; præscriptio: à

Παραγράφω, f. ψω, adscribo, juxta scribo; perperam scribo; circumscribo, scil. ut tollatur è libro, & c. undè tollo de lectione; exceptione actionis non rectè institutæ submovo; hinc induco; abrogo; tollo libero, præscribo: ex παρὰ, et γράφω, scribo.

Παραγυμνώω, -ω, f. ὤσω, denudo, patefacio: ex παρὰ, et γυμνώω.

Παράγω, produco, profero, in me dium adduco; proveho, traduco: deduco; item disserendo fallo, à proposito subdolè oratione abduco, perverto; transeo: nauta dicuntur παράγειν, cum non rectè sed per snibages navigant, cedentes ventis; produco in concionem: f. παράγω, η, παρήχα, a. 2. act. παρήγον, ες, ε, et Att. παρήγαγον' cujus part. παραγαγών, ὄσα' ex παρὰ, et ἄγω, duco.

Παραγωνίζω, desino in angulum: ex παρὰ, et γανία, angulus.

Παραδάρθω, juxta dormio: ex παρὰ, et δαρθάνω, dormio: a. 2. ἐδάρθων, pro quo ἐδάρθων, undè fut. 2. δαρθῶ, per Metathes. lit. qu. à δαρθίω.

Παραδεδώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. et

Παραδίδωμαι, perf. sub. pass. à παραδίδωμι, tradō, quod vide.

Παράδειγμα, ἄτος, τὸ, exemplar, documentum: in dat. pl. παραδείγμασι' à παραδείκνυμι.

Παράδειγματιζω, publicæ ignominie expono; in triumpho duco: f. ἴσω, p. παραδέξιμάτκα' à præced.

Παράδεικνυμι, manifesto, ostendo; attribuo; efficio: ex παρὰ, et δείκνυμι, ostendo, f. ξω, p. χα.

ΠΑΡΑΔΕΙΞΙΣ, υς, ὁ, hortus, vitridarium; P. A. R. A. D. I. S. U. S: locus hortorum: à παραδεικνυμι, hortus irriguus. Angl. PARADISE.

Παράδεχομαι, excipio, recipio, [* comprodo, Justin. M. Apol. I. l.] f. med. παραδέξομαι, p. pass. παραδέξομαι' ex παρὰ, et δέχομαι, capio.

Παραδαιτρίδι, ἡς, ἡ, præposterum

studium, exercitatio et litigium, in quibus tempus præpostèr teritur; inanis disputatio: ex παρὰ. *perperam, et διαρπῆ, opera, quæ alicui rei impenditur: à διαρπῆ, versor.* Th. τρῶν, *tero.*

Παραδίδωμι, præs. inf. pass. et Παραδίδομαι, ὄντος, præs. part. act. à Παραδίδομαι, *trado; dedo, alicui in potestatem prodo; relinquo liberis, posteris; dicuntur de accusatoris: imperf. παρεδίδων, tanq. à παραδίδομαι, f. 1. part. act. παρεδίδομαι, a. 1. ind. act. παρῖδομαι, a. 2. sub. act. παραδῶ, ᾧ, ᾧ, a. 2. inf. παραδύναι, a. 2. part. παραδῶς, ὄντος, perf. act. παρεδίδοκα, a. 1. pass. παρεδόθη, εἶ, ῥ, f. 1. pass. παραδόθησμαι.*

Παραδύναμι, acc. sing. a. 2. part. act. παραδύνας, ὄντος, verbi præced. Παραδοξάζω, fut. ἄνω, honore priore, infirmo; item contr. sensu, valde honore, illustro, mirabile reddo; falsam opinionem concipio, seu teneo.

Παραδοξολογέω, παραδόξα loquor. Παριόδοτος, υ, δ ζ η, quod est παρὰ δόξαν, præter, sensu contra omnem opinionem, inopinatus; item admirabilis, incredibilis: ex παρὰ et δόξα.

Παράδοσις, εως, η, *deditio, traditio, doctrina quæ ore traditur; quod est maioribus institutum, traditum est: à παριδοῖμι.*

Παριδύναμι, a. 2. inf. act. et Παριεύς, ὄντος, a. 2. part. act. verbi παριδοῖμι.

Παριδύω, administro: ex παρὰ, et δρύω, famulor.

Παριδύω, et παριδύομαι, irrego, obrero: ex παρὰ, et δύω, subeo.

Παριδῶ, ᾧ, ᾧ, a. 2. sub. act. et Παριδύσω, f. 1. ind. act. verbi παριδύωμι quod vide.

Παριεύω, cano prope vel apud quem: ex παρὰ, et εἰδῶ, cano.

Παριεύω, ᾧ, vivo secus quam adest: ὅστις πένθος ἔχει, παρὰ ἕν ἄλλοις, Menand. Reliq. 293. quicumque in egestate vivit, vitâ abuti ad res malas vult.

Παραζέγγυμι, adjungo, adnecto: ex παρὰ, et ζέγγυμι.

Παραζηλώω, ᾧ, ad æmulationem, provoco: f. ὄσω, p. παρεζήλωκα' ex παρὰ, et ζηλώω.

Παραζηλώωσις, εως, η, *æmulationis: à præced.*

Ποριζώνη, ης, η, *balleus: ex παρὰ, et ζώνη, cingulum.*

Παριβαλάσσιος, υ, δ ζ η, *maritimus, et η παραβαλάσσιαι' ex παρὰ, et Σάλασσα, vel -ττα, mare.*

Παριβήρνω, et παριβηροῦμαι, fiduciam addo, confirmo: ex παρὰ, et βήρνω, vel βηροῦμαι, animum addo. Th. Σάροος, τὸ, *fiducia.*

Παριβήναι, a. 2. inf. act. verbi παριβηρῶμι, arpono. Th. τῖθημι, arpono.

Παρέθετα, ἄτος, τὸ, *depositorium, repositorium: à παρὰ, et θέτω, arpono.*

Παρεβήσσω, μένη, μενον, a. 2. part. m. à παρὰ, et βῆσσω. Παρεβηρῶμαι, calefacio, f. ἄνω, p. παρεβηρομαχα.

Παρεβόθαι, a. 2. inf. m. verbi παριβηρῶμι, arpono. Th. τῖθημι.

Παρεβόσις, εως, η, *appositio, conjunctio; depositio; commendatio; compositio, collatio; apparatus thesauri, copia rerum, auxilium; citatio locorum è scriptoribus; præceptio: et*

Παρεβότης, υ, ὀ, *structor, qui dapes arponit: à παρὰ, et βῆσσω, curro.*

Παρεβώ, *juxta curro, cominûs sequor; item prætercurro; ex παρὰ, et βῆσσω, curro.*

Παρεβωρίω, -ῶ, *juxta specio, comparo, despicio: fut. ἕσω, perf. παρεβωρήσθηκα, imperf. pass. παρεβωρούμεν, -όμεν' ex παρὰ, et βωρίω, specto.*

Παρεβώζω, f. ζῶ, *acuio, exacuio, instigo: ex παρὰ, et βήζω, instigo.*

Παρεβήκη, ης, η, *depositum, additamentum: à παρὰ, et βῆκη, arpono.*

Παρεβήσει, 3. sing. f. 1. act. et Παρεβήσομαι, f. 1. m. et

Παρεβησόμενος, υ, f. 1. m. part. à παρὰ, et βῆσσω, quod vide.

Παρεβλήω, *premo, opprimo, f. ψω, p. τέλλω.*

* Παρεβηροῦναι, *adhortor, fiduciam et alacritatem addo: vide παραβηροῦναι.*

Παρεβήρα, ας, η, *posticum, quod falsa δύρα, janua; ita ut παρὰ note perversionem.*

Παρά, per Ectasin Poët. pro τὸρὰ, quod vide.

Παρεβήσῳτα, ας, η, *delictum, transgressio: idem quod παραβήσῳτα à παραβῆτω, transgredior. Th. βῆσῳ, eo.*

Παρεβᾶτης, υ, ὀ, *pro παραβᾶτης, transgressor legis. Tum qui è curru pugnat; in pl. παραβᾶται' ab eod.*

Παριβᾶτις, ἴδος, η, *currulis pugnatrix: item mulier mercede conducta: ab eod.*

Παριβήσω, *incendo, excito, moveo; pronuntio: ex παρὰ, et αιβήσω, moveo, quasso. Th. αἰδῶ, uro.*

Παριβήσις, εως, η, *adhortatio, admonitio; consolatio: et*

Παριβητικός, ἦ, δν, *monitorius, adhortatorius, suavorius: à*

Παριβῆω, ᾧ, *admoneo: imperf. παρῆνω, υν, εε, εε, f. ἕνω, p. παρήνωκα, a. 1. παρῆνωσα' ex παρὰ, et αἰνῶ, laudo. Th. αἰνῶ, laus.*

Παριβήντος, gen. sing. παριβήντας, acc. pl. part. præs. verbi præced.

Παριβῆσθαι, præs. inf. pass. à Παριβῆω, ᾧ, *adimo, aufero, dirigo: ex παρὰ, et αἰρῶ, capio: fut. ἕσω, p. ἕρκα, a. 2. εἶλον.*

Παριβήνομαι, *in sensu fallor, non sum satis compos exacti sensus; item percipio: ex παρὰ, et βῆνω, et αἰσθῆνομαι, sentio.*

Παριβόσιος, υ, δ ζ η, *dirus, a, um, infastus: παρὰ, et αἰσῶσιος.*

Παριβόσιος, *prætereo, protipio, paripim: ex παρὰ, et αἰσῶσιος, ruo: f. ζω, p. ἕρκα.*

Παριβῆσθαι, præs. inf. m. à Παριβῆωμαι, -ῆμαι, *deprecor, evito, recuso, excuso; item precor, rogo: f. med. ἕσομαι, a. 1. m. παρησθήσομαι, ω, ατο, a. 1. part. m. παρησθησόμενος, perf. pass. παρήθημαι, undè part. παρησθημένος: ex παρὰ, et αἰσῶσιος, seu αἰσῶ, peto.*

Παριβῆσις, εως, η, *deprecatio, veniendi petitio, venia, excusatio: à præced.*

Παριβητόν, *fugendum: verbe ab eod.*

Παριβῆτος, υ, δ ζ η, *qui ex parte in causâ est: ex παρὰ, et αἰσῶσιος.*

Παριβῆμεθα, 1. pl. præs. ind. m. verbi παριβῆσθαι, quod vide.

Παριβῆμενος, *παριβῆμενη, admonens, appellans: a. 2. part. med. per Erpent. Poët. à παρὰ, et βῆμαι, hortor. Th. φημι seu φάω, dico.*

Παριβῆσις, εως, η, *admonitio, consilium, adhortatio, consolatio: ab eod. verbo et Th.*

Παριβῆφρονέω, -ῶ, *examminatus sum, vel metu, vel vulneris dolore: idem quod παραβῆφρονέω.*

Παριβῆφρονέος, υ, *juxta pendens: præs. part. med. à*

Παριβῆφρονέω, *juxta pendo: ex παρὰ, et αἰσῶσιος, sursum, tollo.*

Παρακαθεύω, *dormio apud, accubo.*

Παρακαθίζω, *sedeo, assideo: præs. part. παρακαθίζων, υσα, ον, fut. ἕσω, p. παρακαθήσεται' ex παρὰ, et καθίζω, sedere facio: q. ex κατὰ, et ἕσω, idem, f. ἕσω.*

Παρακαθίστημι, *juxta colloco; altrinsecus colloco: ex παρὰ, et καθίστημι, quod ex κατὰ, et ἕστημι, colloco.*

Παρακαίριος, seu παρῆκαιρος, υ, β ζ η, *intempestivus: ex παρὰ, et καίριος, opportunus temporis, occasio.*

Παρακαίριος, adv. *impetivè: à præced.*

Παρακάλω, -ῶ, *advoco, eroco; rogo, precor; hortor, consolor; [* παρακαλεῖς εἰς φόβον, Eurip. Orest. 1621. incultis mihi terrorem.] imperf. παρακάλειν, υν, εε, εε, εε, f. ἕσω, p. παρακάλωκα, a. 1. ind. act. παρακάλωσα, præs. pass. παρακάλωμαι, ἔμαι, consolatione erigor, fruor, a. 1. pass. παρακλήσθην, a. 1. inf. pass. παρακλήσθηναι, f. 1. pass. παρακλήσσομαι, η, εται' ex παρὰ, et καλέω, voco.*

Παρακάλωμαι, ἄτος, τὸ, *quod oblatitur alicui rei ad eam tegendam; velum, aulæum; item Metaph. obtinens, prætextus: à Παρακάλωπτω, velo, occullo; fut. ψω, p. παρακλήσθη, p. pass. παρακλήσθημαι, ψαι, πται' ex παρὰ, et καλύπτω, idem.*

Παρακαταβίνω, *descendo, v. gr. in acie ex equo, de navi: ex παρὰ, et καταβίνω.*

Παρακαταθήκη, ης, η, *depositum: à παρακατατίθημι.*

Παρακατάλογμαι, cubo apud, ad latus alicujus accubo: ex παρὰ, κατὰ, et λόγμαι, cubo.

Παρακατατίθημι, depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado; depono tanquam apud sequestrem: ex παρὰ, κατὰ, et τίθημι, pono.

Παρακατατίθωμεθα, committamus: 1. pl. præs. sub. pass. verbi præced.

Παρακατέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. per Sync. pro παρακατέλεξετο, verbi παρακατάλογμαι, quod vide.

* Παρακατέχω, retineo, complexor: coërcere, moror: ex παρὰ, et κατέχω.

Παράκειμαι, σαι, ται, adjaceo: 1. med. είσμαι' ex παρὰ, et κείμαι, jaceo.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, p. pass. verbi παρακαλώ, hortor, q. v.

Παρακεκριμένος, p. part. pass. verbi παρακρίνω, comparo; item perperam judico: ex παρὰ, et κρίνω, judico.

Παρακερβάται, insaniverunt: 3. pl. p. pass. Ion. pro παρακερμενένοι εἶσι, verbi παρακρύω.

Παρακείνωσι, εως, ή, adhortor: acc. sing. παρακείνωσι' à

Παρακείνω, adhortor: f. εύσω, Παρακείνομαι, idem: ex παρὰ, et κείνω, jubeo, hortor. Th. κείνω, idem.

Παρακεχειμάκωτι, dat. sing. p. part. act. verbi παραχειμάζω, idem quod χειμάζω, hiberno; f. άσω, Th. χειμα, ατος, τὸ, hiems.

Παρακείωμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi παρακείρωμαι, adjaceo, accubo: ex παρὰ, et κείρωμαι, pro κείμαι, jaceo.

Παρακλαίοντι, dat. sing. part. præs. à

Παρακλαίω, sine causâ fleo, frustulâ fleo: ex παρὰ, et κλαίω, ploro.

Παρακλείω, includo: item excludo, f. είσω, p. κέλεικα' ex παρὰ, et κλείω, claudo.

Παρακλείειν, excludere, Ion. pro παρακλείειν, præs. infin.

Παρακλήθητι, ης, η, a. 1. opt. pass. à παρακλείω.

Παράκλησις, εως, ή, consolatio, exhortatio: à παρακλείω, q. v.

Παρακλητήριος, ή, δν, consolatorius, adhortatorius: et

Παράκλητος, υ, δ ζ ή, accersitus, ut faveat in judicio aut consilium det in re dubiâ; advocatus; item consolator; sic vocatur Christus et Spiritus Sanctus: et

Παρακλήτωρ, ορος, δ, exhortator, deprecator, consolator: ab eod.

Παρακλῶν, præs. part. act. verbi παρακλάω, confringo: ex παρὰ, et κλάω, frango.

Παρακμάζω, senesco, florere desino; f. άσω, p. παρήκμακα' ex παρὰ, et άκμάζω, floreo.

Παρακοή, ης, ή, contemptus, inobedientia: à παρακώω, quod vide.

Παρακοίτης, υ, δ, maritus: et

Παράκοιτις, ἴδος, ή, uxor: ex παρὰ, juxta, et κοιτη, cubile lectus.

Παρακολυθῶ, -ῶ, εἰς, sequor, comitor; cum dat. fut. ήσω, perf. παρηκολυθηκα, ας, ε, seclatus sum, perscrutatus sum: ex παρὰ, et ἀκολουθῶ, sequor. Th. ἀκόλυθος, pedissequus, comes.

Παρακολυθηκῶτι, assecuto, dat. p. part. præced. detracto aug.

Παρακορίζω, præterveho, transveho; importo; deduco, comitor; seduco; f. ἴσω, p. παρακορίζμακα' ex παρὰ, et κορίζω, fero.

Παρακονάω, -ῶ, f. ήσω, acuo; incito; permulceo: ex παρὰ, et ἀκονάω, idem. Th. ἀκόνη, cos.

Παρακῶσας, άντος, a. 1. part. act. à

Παρακῶω, perperam audio; oscitantèr seu negligentèr audio, qu. non audierim; item dicto audiens non sum; et clam audio; f. άσω, p. πηρήκωσα, a. 1. part. act. παρακῶσω, ης, η, p. in. πηρήκωσα' ex παρὰ, et άκῶω, audio.

Παρακρίνω, comparo, judicium fero de re alicujâ; perperam judico: ex παρὰ, et κρίνω.

Παρακρύω, repello, rejicio, repudio; decipio; παρκρύομαι, defraudo; item erro, deliro; f. -έσω, p. -κέκρυκα' ex παρὰ, et κρύω.

Παρακρύομαι, -ῶμαι, insuper acquiro, possideo; in propinquo prædiala habeo: ex παρὰ, et κτάομαι, possideo.

Παρακῶπτω, incurvo me ut videam accuratè, diligentèr inspicio; levitèr aliquid attingo, traho; f. ψω, p. παρακῶψα, a. 1. part. act. παρακῶψας, αντος' ex παρὰ, et κῶπτω, pronus sum, inclino me.

Παρακῶψας, αντος, a. 1. part. à παρακῶπτω, quod vide.

Παράλβε, a. 2. imperat. act. παραλαβῆν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, assumo, q. v.

Παράλβων, όντος, a. 2. part. act. verbi

Παραλαμβάνω, accipio, assumo, [* jure hereditario possideo, Plat. Pol. B. I.] adduco; f. m. παραλήψομαι, p. παρελήφα, a. 2. παρελήβον, ες, ε, accepi; a. 2. part. act. παραλαβῶν, όντος, a. 1. ind. pass. παρελήφθη, f. 1. pass. παραλήφθησομαι' ex παρὰ, et λαμβάνω, capio.

* Παραλανθῶν, lateo.

Παραλέγεσθαι, præs. inf. m. verbi

Παραλέγομαι, cubo ad latus alicujus; lego litus; imperf. m. παραλέγομαι, υ, ετο' ex παρὰ, et λέγω, lego, colligo.

Παραλείπω, prætermitto, omitto, silentio prætereo; cum acc. Hinc τὰ παραλειπόμενα, prætermissa: ex παρὰ, et λείπω, linquo; f. ψω, p. λείψα, a. 2. ελιπον, p. m. λλοιπα.

Παραλειπόμενος, μένη, μνον, p. part. pass. παραλείπεται, 3. sing. perf. ind. pass. παραλείφθαι, p. inf. pass. verbi sup.

Παραλία, ίας, ή, rēgio maritima: à

Παράλιος, υ, δ ζ ή, marinus, mari adjacens: ex παρὰ, ορυδ, et άλιος, ή, mare.

Παραλίπῶν, a. 2. inf. act. παραλίπῶν, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi παραλείπω, q. v.

Παραλλάξῃ, ης, ή, mutatio, transmutatio: et

Παραλλάξῃ, vicissim, alternatim: et

Παραλλάξις, εως, ή, differentia, mutatio, alternatio: à

Παραλλάττω, f. ζω, transmuto, differo; prætereo; declino; fugio; aberro; vinco, supero, p. med. παρήλλαγα' ex παρὰ, et ἀλλάττω, mitto.

Παράλληλα, inter se ex adverso posito; n. g. pl. num. à

Παράλληλος, υ, δ ζ ή, mutuum, æque distans: ex παρὰ, et ἀλλήλων, invicem. Th. άλλος, alius.

Παραλογίζομαι, argumentando subdola supplantatione fallo; fut. med. ίσομαι, aor. 1. med. παρελογισάμην ω, ατω, perf. pass. παραλελογίζομαι ex παρὰ, perperam, et λογίζομαι Th. λέγω, dico; p. m. λέλογα.

Παραλογισμός, ὄ, δ, falsa ratiocinatio: et

Παραλογιστής, ὄ, δ, fallax ratiocinator, deceptor: à perf. pass. verbi παραλογίζομαι.

Παραλογιστήκος, ή, δν, fallacibus rationibus decipiendi peritus, captivus: à præced.

Παραλογος, υ, δ ζ ή, inopinatus, inexpectatus, absurdus: ex παρὰ, et λόγος. Th. λόγος, p. m. λλόγα.

Πάραιος, οί, qui maritima in colunt oram: à

Πάριδος, υ, δ ζ ή, marinus, maritimus: ex παρὰ, et άλις, mare.

Παράλυσις, εως, ή, resolutio; latio; PARALYSIS, seu resolutio nervorum: et

Παραλυτικός, ή, δν, PARALYTICUS: à p. pass. v. παραλύω.

Hinc Angl. PARALYTIC.

Παράλῃτος, υ, δ ζ ή, fractus, debilis, imbellis: à seq.

Παραλίω, ν, solvo; dissuo; debilito; libero; f. έσω, p. παραλέλυκα, p. pass. παραλέλυμαι' undè p. part. pass. παραλελυμένος, η, ον, propriè resolutus; item laborans paralysis: ex παρὰ, et λέω.

Παράμειβητι, prætereat; 3. sing. præs. sub. pass. à

Παράμειβω, permuto; prætereo, transeo, præterfio, præterveho: ex παρὰ, et άμειβω, f. ψω, commuto.

Παράμεψεται, transierit: 3. sing. f. 1. m. præced. verbi.

Παράμελω, negligo, contemno: ex παρὰ, et άμειλω, curam non habeo: quod ex a pr. et μέλω, curā est.

Παραμήνημαι, vide in μένημαι.

Παράμενος, permaneo; [* παρήμεναι αγωνιζόμενον, adsidere dimicantibus, ita ut præsto sint suis laborantibus succurrere, Herodot. l. 1. § 33.] fut. -μενῶ, perf. -μέμηνκα, a. 1. παρήμενα' ex παρὰ, et μένω, maneo.

Παράμερος, υ, δ, Dor. pro παρήμερος, quotidianus; ut τὰ παράμερα πράγματα, res quæ singulis diebus geruntur: ex παρὰ, et ήμερα, dies.

Παραμεύομαι, Poët. *prætereo*, *sub* : ex *παρὰ* et *ἀμείνω*, *vado*, *vincō*.

Παραμήκης, *eos*, *δ* *ζ* *ή*, *oblongus*.
Παραμῆρον, *propemodum*, *ferè* : ex *παρὰ* et *μικρός*.

Παραμύθομαι, *ἔμαι*, *consolor*, *hortor*; *verbis*, *vel quacunq̄ remulceo et sedo, mædeor*; *compensō*, *surticio*; *f. med. ἕσομαι*, *a. 1. m. παρεμυθισάνην*, *ἄ*, *ατο*, *a. 1. sub. m. παραμυθισομαι*, *η*, *ηται*, *et in 3. pl. παραμυθισομαι* : ex *παρὰ* et *μυθίζομαι*, *disco*. *Th. μῦθος, verbū*

Παραμυθησαμένη, *consolatus fuerō*; *a. 1. opt. m. παραμυθησοσθαι*, *aor. 1. inf. med. ἄ παραμυθίζομαι*, *consolor*.

Παραμυθητικός, *ἦ*, *δν*, *consolationem adferens* : ἄ *παραμυθίζομαι*, *quod vide*.

Παραμυθία, *as, h, consolatio, exhortatio* : *ab eod.*

Παραμύθιον, *υ*, *τὸ*, *consolatio, solamen* : *ab eod.*

Παραμυθιμένος, *dat. pl. part. præter. pass. παραμυθηνταί*, *3. pl. præter. ind. m. verbi παραμυθίζομαι*, *quod vide*.

Παρανακλίνω, *reclinare facio ad, inclino* : ex *παρὰ* et *ἀνακλίνω*.

Παραναλοσκω, *obitèr impendo, perperam consumo*; *item consumo simpliciter* : *f. ἀλώσκω*, *p. -ήλωκα*. *Th. ἄλισκω*.

Παρανομέω, *ῶ*, *contra leges, seu contra jus et æquum facio*; *legem legibus contrariam fero*; *f. ἦσω*, *p. παρανομήκα* : ex *παρὰ* et *νόμος, lex*.

Παρανομία, *as, h, transgressio* : ἄ *Παράνομος*, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *contra leges faciens*; *violator legis* : ex *παρὰ* *contra*, *et νόμος, lex*.

Παρανομός, *adv. contra leges, præter jus et æquum* : ἄ *præced.*

Παρανοχλῆω, *oblubo, molestiam adhibeo*.

Παρανύμφος, *υ*, *δ*, *pronobus*.

Παρανύμφις, *ἴδος, h, pugio, sica*.

Παραπείρω, *-ω*, *vel -δομαι*, *periculum alicujus rei lenitèr facio, exploro aliquid*. *Th. πείρω*, *conatus, experientia*.

Παραπίπτω, *f. ψω*, *prætermitto*; *transmitto*; *deduco*; *comitor*; *importo*; *sperno* : ex *παρὰ* et *πέμπω*, *mitto*.

Παραπεπλήσασαι, *3. pl. perf. ind. act. verbi παραπίπτω*.

Παραπεσόντας, *acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω, prolabor*, *quod vide*.

Παραπήγμα, *ἄτος*, *τὸ*, *proprie, tabula affixa columnæ, &c. ut legum, tabula, in quâ descripta erat cæli ratio, et siderum orientum, occidentumque, tempestatumque significatio, &c. tabula cujuscuq̄ discipulinar præcepta breviter continens* : ἄ *seq.*

Παραπήγνυμι, *configo, precipio*; *f. ζῶ* : ex *παρὰ* et *πήγνυμι, figo*.

Παραπικραίνω, *exacerbo*; *fut. ἀνώ*, *a. 1. παραπικράνω* : ex *παρὰ* et *πικραίνω*, *amarum reddo, exacerbō*. *Th. πικρός, amarus*.

Παραπικραμῶς, *ῶ*, *δ*, *exacerbatio* : ἄ *1. sing. perf. pass. sup. verbi*.

Παραπίπτω, *prolabor*; *incido*; *accido*; *pecco*; *fut. 1. παραπίψω*, *perf. παραπίπτωκα*, *a. 2. παρήπεισον*, *a. 2. part. παραπεσών, ἄτος*, *prolapsus* : ex *παρὰ*, *et πίπτω, cado*.

Παραπλάζω, *seduco* : *hinc a. 1. part. act. παραπλάζας*, *in 3. sing. opt. præter. pass. παραπλάζοιτο* : ex *παρὰ* et *πλάζω, errare facio*; *f. πλάζω*.

Παραπλήοντες, *et in acc. pl. παραπλήοντας, præter. part. act. verbi παραπλήω, præternavigo*; *f. πλεῖσω*, *a. 1. παρήπλευσα*, *a. 1. inf. act. παραπλεύσαι* : ex *παρὰ* et *πλέω, navigo*; *f. πλείωσω*.

Παράπληκτος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *vecors, stupidus, insanus*.

Παραπληξία, *as, h, insanitia*.

Παραπλήσιον, *adverbialiter, proxime, tantundem* : ἄ *seq.*

Παραπλήσιος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *proximè ad aliquem accedens, affinis, similis*; *in pl. n. g. παραπλήσια, similia* : ex *παρὰ* et *πλήσιος, propinquus*. *Th. πείλας, propè*.

Παραπλησιώς, *adv. similiter* : ἄ *præced.*

Παραποιέω, *falsa assumulo, adultero* : ex *παρὰ* et *ποιέω*.

Παραπομπή, *ἦς, h, importatio, advectio, pompa*.

Παραπορεύομαι, *transeo, prætereo, ad latus incedo*; *imperf. m. παρεπορεύμην*, *υ*, *ετο*, *f. m. εἶσομαι* : ex *παρὰ* et *πορεύομαι, eo, proficiscor*. *Th. πείρω, transeo*; *p. m. πέπορα*.

* Παραπρόβητος, *purpuratus*. *D.S. Παραπροβέβητα*, *as, h, malè gesta legatio* : ἄ *seq.*

Παραπροσεβύω, *et -εύσομαι, legationem malâ fide gero* : ex *παρὰ* *peritiam*, *et προσβεία* : *quod ἄ προσεβύω*.

Παραπροσποίησις, *ews, h, dissimulatio* : ἄ *2. pers. perf. pass. verbi*

Παραπροσποιέμαι, *dissimulo, cohibeo* : ex *παρὰ*, *πρὸς*, *et ποιέω, facio*.

Παραπίπτω, *ἄτος*, *τὸ*, *lapsus, offensio, delictum* : ἄ *παραπίπτω, offendo, quod vide*.

Παραπόλιον, *υ*, *τὸ*, *portella*; *q. portula juxta portam* : ἄ *πόλη, porta*.

* Παραπαθῦμεν τῆς φυλακῆς, *excubias negligentèr agere*. *D. S.*

Παράρος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *qui non est mentis compos*; *inutilis* : ex *παρὰ*, *quæ et vim privationis habet*, *et ἄρω, apto*.

Παράρρητος, *gen. sing. præter. part. act. ἄ*

Παράρρητος, *præterfluus* : ex *παρὰ*, *et ῥέω, fluo*; *fut. ῥέσω*, *p. ῥήρηνκα*.

Παράρρητος, *ῶ*, *δν*, *qui verbis flecti potest, adhortatorius* : ex *παρὰ*, *et ῥέω, dico*; *fut. ῥήσω*, *perf. ῥήρηκα*.

Παράρρητος vel παραρρήω, *præterfluus, prætereo*; *a. 2. act. παρήρηνκα*, *et hinc a. 2. pass. παρήρηνον*, *ἦς, ῥη*, *et a. 2. sub. pass. παραρρήω*, *ῥης, ῥη*, *et in 1. pl. παραρρήνυμεν* : ex *παρὰ* et *ῥέω*. *Th. ῥέω, fluo*.

Παραράω, *-ω*, *f. ἄω*, *suspendo* ἄ

cingulo, vel succingo ut ensem : ex *παρὰ* et *ἀράω*, *suspendo, vel ἀρτομαι, paro*.

Παράρρητος, *ἄτος*, *τὸ*, *quicquid è cingulo suspensum gestatur, quicquid ab alio dependet, appendix quælibet* : ἄ *præced.*

Παράρρητος, *ατος*, *τὸ*, *funis*.

ΠΑΡΑΣΑΥΤΑΞ *ecu parasæyngis, υ*, *δ*, *PARASANGA*, *apud Persas mensura est viarum, triginti stadia continens*.

Παρασείω, *f. εἴω*, *quatio, manus expando ac moveo, ut cursus adjuvem*.

Παρασημαίνω, *fut. ἀνώ*, *falsum signum imprimo, obisigno, adnoto, adscribo* : ex *παρὰ* et *σημαίνω*.

Παράσημον, *υ*, *τὸ*, *nota, insigne* : ἄ *seq.*

Παράσημος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, *insignitèr notatus* : ex *παρὰ*, *et σῆμα, atos*, *τὸ* *signum*.

Παράσιτος, *υ*, *δ*, *PARASITUS*. *Th. σῆτος, frumentum*. *Angl. A PARASITE*.

Παρασιώσω, *fut. ἦσω*, *reticeo* : ex *παρὰ* et *σιωπάω, sileo*.

Παρασιώσις, *ews, h, reticentia* : ἄ *2. pers. perf. pass. verbi præced*

Παρασκευάζω, *præparo, apparo, compono* : *f. ἄω*, *perf. παρασκεύακα*, *p. pass. παρασκεύασμαι, paratus sum*; *f. 1. m. παρασκευάσομαι* : ex *παρὰ* et *σκευάζω, paro*. *Th. σκεῶς, eos*, *τὸ*, *vas*.

* Παρασκευάσις *pro παρασκευῆ apparatus*. *D.S. ἄ* *præced.*

Παρασκευῆ, *ἦς, h, præparatio*. *PARASCEUE* : *ab eod. Th. Παρασκευῆς, fædus frango*; *fut. ἦσω*, *perf. παρεσπένδηκα* : ex *παρὰ*, *contra*, *et σπονδαί, fædera*. *Th. σπένδω, libo*; *fut. σπείσω*, *p. pass. ἐσπείσομαι*, *a. 1. pass. ἐσπείσθην*, *perf. med. ἔσπονδα*.

Παρασπονδῆσις, *dat. pl. aor. 1. part. pass. παρασπονδόντες*, *nom. pl. part. præter. act. verbi præced.*

Παρασπῶδον, *adstare à latere*; *verbale ἄ παρίσθην, sisto prope*; *quod ex παρὰ*, *et ἴσθην, sto*.

Παρασπῶδίζω, *perpendo, præpondero* : *quod ex παρὰ*, *et σπῶδός, ῶ*, *δ*, *statera, libra*. *Th. ἴσθην, appendo, sto*.

Παρασπῶδός, *ἄτος, h, postis, porticus* : *et*

Παράσπῶσις, *ews, h, representatio*; *animi præsentia*; *exilium et fuga, extorris*; *sententia, opinio, sensus aut iudicium mentis de re aliquâ perceptioni oblata* : ἄ *παρίσθην, quod ex παρὰ* et *ἴσθην, statuo*.

Παρασπῶδον, *f. ἦσω*, *adstare, adsum, auxilior* : ἄ

Παρασπῶδον, *υ*, *δ*, *qui à latere stat, auxiliarius*; *opitulator, socius* : ex *iisd.*

* Παράσπῶδον, *ἄτος*, *τὸ*, *animi præsentia, præstantia*; *auxilium, subsidium*; *documentum*; ἄ *παρίσθην*.

Παράσπῶδον, *adesse, opem ferre, &c. dedere*; *a. 2. inf. ἄ παρίσθην*.

Παρασησάι, a. 1. inf. act. et Παρασησάμενος, a. 1. part. m. et Παρασησάται, 3. sing. f. 1. m. verbi παρήσσειν, adsto; quod vide.

Παρασησάσαι, adstare, opitulari, adstipulari; a. 1. inf. m. à παρήσσειν, quod vide.

Παρασησάτε, 2. pl. a. 2. sub. act. παρήσσειν, ης, η, 2. sub. act. παρήσσειν.

Παρασρέφω, distorqueo, depravo; παρασρέφειν ἑμάτιον, vestem ex parte invertere; ἐκτρέφειν, eam quasi de integro reficere: f. ψω. Ex παρή, et σρέφω, verto, f. ψω, p. φα, a. 2. ἐσρέφον.

Παρασυβάλλω, assimilo, comparo.

Παρασύνθετον, (sc. ὄνομα) v, τὸ, verbum ductum à composito; item, compositum quod à Verbo ducitur: ex παρή, σύν et τίθημι.

Παρασύρω, f. υρώ, pravostere traho; distorqueo; perverto; corruptum: ex παρή, et σύρω, traho.

Παρασφαλίω, munio, confirmo; f. ἴσω, p. παρεσφάλικα.

Παρασφάλω, errare facio, divertito: ex παρή, et σφάλω, evertio, superplanto; f. ἄλω, p. ἐσφαλκα.

Παρασφραγίζω, praesigno; adulterio signo nolo: ex παρή, et σφραγίζω, ἴδω, ἡ, signum.

Παρασχεῖν, effecisse, praestitisse, exhibuisse, praebuisse; a. 2. inf. à παρήχω, παρήχων, imperf. act. ex παρή, et ἔχω, habeo, f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Παράσχοις, praebueris, 2. sing. a. 2. opt. act. παράσχει, exhibe, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.

Παράσχει, vide in παρήσχοις.

Παράσχων, ὄντος, qui praebuit, vel praestitit, part. a. 2. verbi παρήχω, quod vide.

Παράταξις, eus, ἡ, instructio aciei; praedium; contentio: à παρατάσσω, aciem instruo.

Παράτασις, eus, ἡ, extensio, pro ductio: à παρατείνω, extendo. Th. τείνω, tendo, f. τενω, p. τέτακα, a. 1. ἔτεινα.

Παρατατικός, ἡ, ὄν, extendendi vim habens: παρατατικός, sc. χρόνος, imperfectum tempus, quod adhuc παρατείνεται, protenditur in futurum. Th. τείνω, tendo.

Παρατατικός, adv. extensivè; laxè; solutè: à praeced.

Παρατάτω vel-άσσω, in acie colloco, aciem instruo: ex παρή, et τάσσω vel -ττω, ordino.

Παρατείνω, prolo, extendo; proptero; delinco; conficisco, eneco: f. ενώ, p. παρατέτακα, a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, tendo.

Παρατηρέω, -ω, observe, imperf. παρατηρέων, -ων, f. ἴσω, p. παρατηρήσκα, a. 1. παρατήρησα, a. 1. part. act. παρατηρήσας, avtos, et in f. g. παρατηρήσα, praes. m. παρατηρέομαι, idem. Ex παρή, et τηρέω, servo.

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Παρατηρήσις, eus, ἡ, observatio: ab eodem verbo.

* Παρατηρητής, ὁ, ὄν, observator: ab eod.

Παρατίθημι, arpono; praedico; confero, comparo; propono; commendo; f. παραθήσω, a. 1. παρήθηκα, a. 2. act. παρήθη, ης, η, a. 2. sub. παρήθω, ης, η, a. 2. inf. παρήθειναι, perf. παρήθεικα, praes. pass. παρήθεμαι, arponor; ien in mediâ formâ, arpono (cibum); depono aliquid apud aliquem; commendo; adhibeo in auxilium; cito aliûs testimonium; periculis affero meo; recondo in futuros usus meos: f. 1. m. παρήθησομαι, a. 2. m. παροεθήμην, σο, το' ex παρή, et τίθημι, pono.

Παρατίλλω, depilo, vulsellâ pilos extraho.

Παρατίλτρια, as, ἡ, ancilla, qua vulsellis glabrat: à praeced.

Παρατρέγωδος, υ, ὄν, ἡ, tragicus: ex παρή, et τράγωδος, quod idem significat.

Πατριρέω, diverto, deflecto: ex παρή, et τρέπω, f. ψω, verto.

Πατριρέχω, à latere curro; praetercurro; praetero, praeterlabor. Ex παρή, et τρέχω, curro, a. 2. εὔραμον.

Πατριρέω, lero, altero; πατριρέβομαι, infensus sum alicui, rixor: ex παρή, et τρέβω, lero, f. ψω, p. τέτριψα, perf. pass. τέτριψαμι.

Πατραροπή, ης, ἡ, deflexio: et Πατράροπος, υ, ὄν, ἡ, deflexus, aversus: alienus à recto; avertendi vim habens: à πατραρέπω, diverto.

Πατραρωπάω, diverto, deflecto: ex παρή, et τραπάω, quod à τρέπω, verto.

Πατραρωτώσ', pro πατραρωτώσι, convertant, 3. pl. praes. ind. vel sub. superioris verbi.

Πατραρωχάνω, obvius fio; adsum, intervenio: f. med. πατραρωχόμαι, a. 2. παρήνυχον, a. 2. part. act. πατραρωχόν, ὄντος' ex παρή, et νυχώνω, sum.

Πατραρωχόν, n. g. part. a. 2. act. praeced. verbi.

Πατραρωχόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. à πατραρωχάνω, obvius fio, quod vide.

Πάραυλος, υ, ὄν, ἡ, malè, sonans ad tibiam: ex παρή, malè, et αἰλὸς, tibia.

Παραυτικά, adv. confestim, in praesentia: ex παρή, et αυτικά, statim.

Παραφέρω, profero; huc illuc fero, abripio, supero: f. παρόσω, a. 2. παρήνεγκοι, a. 2. imperat. act. παρήνεγκε, a. 2. inf. παρήνεγκέναι

[* σημαίνει ὅτι τὰς ὕρας παρήνεγκε τῆς θύρας, Dem. c. Midiam, 1. 12. oraculum significat sacrum non tempore esse factum.] ex παρή, et φέρω, fero.

Παράφημι, persuadeo, hortor: ex παρή, et φημι seu φάω, dico.

Παραφθαίσι, superet, praerental, 3. sing. aor. 2. opt. act. per Paragogen σι, pro παραφθαίσι, à

Παραφθάνω, παραφθάω, et παρα-

φθῆμι, praecutio, praevecto; f. φθάσω, a. 2. ἐφθην, q. à φθῆμι. Th. φθάσω, praevectio.

* Παραφθίγγωμαι, sono.

Παραφορά, ἄς, ἡ, translatio; fraus, error,

Παραφορέω, -ω, f. ἴσω, affero, colligo: à παραφέρω.

Παραφράζω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quae alius dicit, et velut orationis ejus vestigiis insisto: quod ex παρή, et φράζω, dico, f. σω, p. ἐφράκα, a. 2. ἐφράον, p. m. ἐφράδα.

Παραφράσις, εως, ἡ, P.A.R. ἡ P.H.R.A.S.I.S, circumlocutio, interpretatio, quâ aliquis eodem sermone utens aliud latius eloquitur. Angl. a PARAPHRASE: à verbo praeced.

Παραφράσις, οὗ, ὄν, P.A.R. ἡ P.H.R.A.S.T.E.S, interpres: ab eod.

Παραφραστής, ἡ, ὄν, expository: à praeced.

* Παραφράττω, obsequio: ex παρή, et φράττω.

Παραφρονέω, -ω, demens sum, deficio: f. ἴσω, p. παραπεφρόνηκα. Ex παρή, contra, et φρονέω.

Παραφρονα, as, ἡ, dementia: à Παράφρων, onos, ὄν, ἡ, anens; q. d. παρὰ τὴν φρονα, contra mentem.

Παραφύας, ἄδος, ἡ, proptago, stirps: nom. pl. παραφύαδες' à παράφουμι.

Th. φέω.

Παραφυλακτέον, cavendum: verbale à

Παραφυλάττω, idem quod Th. φυλάσσω, custodio, observo: f. ξω, p. χα.

* Παραχαί, tumultus, turba, D.S.

Παραχειμάζω, hiberno; f. ἄσω, p. παραχειμάσκα, a. 1. παρεχειμάσα, a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Th. χείμα, atos, τὸ, hiems.

Παραχειμασία, as, ἡ, hibernatio, hiematio: à παραχειμάζω, q. vide.

Παραχορδίζεις, Att. pro παραχορδίζεις, 2. sing. f. 1. act. à

Παραχορδίζω, à chordâ, aberro, pecco, discrepo. Th. χορδή, ης, ἡ, chorda, fides.

Παραχορήμα, adv. extempore, illi-

co, q. d. in ipsâ re: ex παρή, et χορήμα, atos, τὸ, res.

Παραχρόσομαι, -ωμαι, f. m. ἴσομαι, abutor, contemno: cum dat. gen. et acc. παρή, et χρώω, vel χρώσομαι, ulor.

Παραχύτης, υ, ὄν, perfusor. Hic est servus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit: à χέω, fundo.

Παραχωρέω, f. ἴσω, cedo, concedo: ex παρή, et χωρέω, eo.

* Παραχώρησις, ἡ, cessio: à praeced.

Παραψυχόσομαι, -ωμαι, consolator. Th. ψυχή, anima.

ΠΑΡΔΑΚΟΣ, ἡ, ὄν, humidus, utidus: q. ab ἄρδω, irrigo, aut potiùs ex παρή, et ἄνω.

Παράδελις, ης, ἡ, scil. δερὰ, pantherina pellicis: à

κῶπω, pronus sum, inclino me : f. ψω, p. κίκυφα.
 * Παρεκχύω, effundo, slagno, D. S.
 Παρεΐδων, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio : f. med. λήψομαι, p. Att. εΐδωφα.
 Παρελαύνω, aveho, pratervehor. Ex παρὰ, et ελαύνω, agito : f. εΐσω, p. ἤλακα.
 Παρελεγχέω, -ῶ, arguo, probō, arguor : f. ἔσω, p. -ηλέγχωκα ex παρὰ, et ἐλέγχω, arguo, convinco. Παρεξέταο, concubuit, 3. sing. a. 1. m. à παραλέγομαι, cubo.
 Παρελεύσεται, prateribis, Ion. resolut. pro παρελεύσθ, 2. sing. f. 1. m. verbi παρέροχομαι. Th. ἔροχομαι, venio : f. m. ελεύσομαι.
 Παρεληλυθέναι, infin. perf. m. et Παρεληλυθώς, def. part. et in n. g. παρεληλυθώς, perf. part. med. Att. Hinc παρεληλυθῶτα, accus. sing. m. g. ejusd. temporis, verbi παρήροχομαι, praterleo.
 Παρελθεῖν, a. 2. infin. act. et Παρελθέτω, a. 2. imperat. ejusd. verbi.
 Παρελθόντας, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθῶσαν, accus. sing. f. g. ejusdem. temp. à
 Παρελθῶν, ὄντος, part. a. 2. à παρήροχομαι, transeo. Th. ἔροχομαι, venio : f. m. ελεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἤλθον.
 Παρελθῶσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.
 Παρελκοντα, acc. sing. part. præs. à παρελκω, attraho. Th. ἔλκω, traho : f. ζω.
 Παρελκῶσις, εως, ἡ, protractio : et Παρελκυστής, ὁ, δ, procrastinator : et in f. g. παρελκυστῆρα à
 Παρελκῶ, fut. ὕω, idem quod Παρελκω, protraho, prorogo, differo, remoror ; et freq. abundo : supervacaneus sum vaco : ex παρὰ, et ἔλκω, f. ζω, traho.
 Παρελογίζω, 3. sing. a. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.
 Παρεμβάλλω, immitto, clam immitasco ; ordine vel in acie colloco : castra loco : fut. βάλῶ, perf. παρεμβέβηκα, a. 2. παρενέβηλον, p. m. παρεμβέβηλα. Ex παρὰ, ἐν, et βάλλω, jacio : p. βέβηκα, a. 2. ἔβαλον.
 Παρεμβάλλωμεν, 1. pl. præs. sub. verbi præced.
 Παρεμβληκνίαν, acc. sing. f. g. perf. part. act. ejusdem verbi.
 Παρέμβησις, εως, ἡ, et Παρεμβόλη, ἡ, ἡ, interjectio ; castra ; item exercitus : à παρεμβάλλω, quod vide
 Παρευπηκῶ, intercido, interlabor : f. 1. m. παρευπησῶμαι. Th. πῆπω.
 Παρενιθάλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεβαλλω, quod vide.
 Παρενεγκε, a. 2. imperat. et Παρενεγκεῖν, a. 2. infin. à παρήφω, transfere. Th. φέρω, f. οἶσω, a. 2. ἤνεγκον.
 Παρενεῖ, Dor. pro παρελθεῖν, a. 2. infin. ε. παρενεῖς, Dor. pro πα

ρελθῆς, prateritas, a. 2. sub. act. à παρήροχομαι.
 Παρενθείσις, εως, ἡ, insertio ; P. RENTHESIS : et
 Παρενθήκη, ἡ, ἡ, interjectio ; ad ditamentum : à παρεντίθημι, ex παρὰ, ἐν, et τίθημι, pono.
 Παρενοχλέω, turbo, obstrepo : cum dat. f. ἔσω, p. παρενόχληκα. Ex παρὰ, ἐν, et ὄχλω, tubo. Th. ὄχλος, turba.
 Παρενῖθημι, intersero, interpono : ex παρὰ, ἐν, et τίθημι.
 Παρέξ vel παρέκ, extra, foris ; præter : ex παρὰ, et ἐξ, vel ἔκ.
 * Παρέξει, Luc. vii. 4. ut censent Beza, Passor, Castel. Vulg. Lat. Markl. Quæst. Gram. fut. 1. med. Attic. pro παρήξῃ, præstabis.
 Παρέξιν, f. 1. infin. act. à παρήξω, præbeo : f. ζω.
 Παρέξιλάνω, fut. ελάσω, ultra progredior ; prætereo ; in aciem progredior, in hostem impetum facio : ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, et ελαύνω.
 Παρέξληλάκει, Ion. Att. παρεξληλάκει, pro παρεξληλάκει, 3. sing. plusq. p. act. verbi præced.
 Παρέξῃτε, 3. sing. perf. m. Ion. verbi παρήξομαι, prætereo. Th. εἰμι, eo.
 Παρέξῃτε, supersedit : 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρήξομαι quod ex παρὰ, ἐξ, et ἔτιμι, mitto.
 Παρέξιναι, praterire ; præ. infin. verbi παρήξομαι, eo.
 Παρέξῃσι, de statu suo dimoveto : degenero, corrumpo, immulo : f. παρεξήσω, a. 2. παρεξήσῃ, p. εἴσῃκα.
 Παρέξομεν, dabimus, 1. pl. f. 1. act. verbi παρήξω.
 Παρεῖσα, Dor. pro παρεῖσα, Ion. pro παρήσα, præsens, præ. part. f. g. à παρίμι.
 Παρεῖσται, acc. sing. part. præs. à παρῶν, ὄντος, Ion. pro παρῶν, verbi παρίμι, adsum. Th. εἰμι, sum.
 Παρεῖσι, præsentibus, dat. pl. part. præs. pro παρῶσι, Ion. à παρῶν. Vide præcedenta.
 Παρέπεισσι, persuasit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραπεῖσω, idem quod πείθω, persuadeto : f. σω, p. κα, a. 2. ἔπειθον.
 * Παρεπιβοηθῶ, auxiliū fero, opitulor, D. S. ex παρὰ, ἐπὶ, et βοηθῶ.
 Παρεπιδείκνυμι, ostendo, demonstro : f. ζω, p. παρεπιδείχῃ ex παρὰ, ἐπὶ, et δείκνυμι, idem.
 Παρεπίδημος, υ, ὁ, ζ ἡ, advena, hospes : ex παρὰ, et ἐπίδημος, υ, ὁ, ζ ἡ, versans in populo : quod ex ἐπὶ, et ὄρηος, populus.
 Παρεπικράνα, a. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, exacerbo : f. ἄνω, ex παρὰ, et πικραίνω, idem quod πικρῶς, exacerbo, amarum reddo. Th. πικρῶς, amarus.
 * Παρεπινόεω, nova excogito : ex παρὰ, ἐπὶ, et νοέω, D. S.
 Παρέπλασαν, Dor. pro παρέπληξαν, in errore impulerunt, 3. pl. a. 1. act. verbi παραπλήττω, f. ζω. Vi

* Παρίπτοιμαι, consequor, assequor : ex παρὰ, et ἵπομαι.
 Παρίπτην, ἡ, η, a. 2. act. verbi παρίπτω, praterveho : ex παρὰ, et ἵπταμαι, volo : f. m. πῆσομαι, a. 2. m. ἐπῆμην.
 * Παρεργάτης, λόγων, qui præter ἔργον (ministerium suum) etiam oratoriam et facundiam ἐν παρήρογῳ exercet, Eurip. Suppl. 426. et Markl. ibid.
 Παρεργῶν, ῶ, τῶ, accessio, appendix ; perfunctoriè functum : à seq. Παέργος, υ, ὁ, ζ ἡ, qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens : ex παρὰ, et ἔργον, υ, τῶ, opus.
 Παρερεθίζομαι, malè irritor, ad invidiam accendor : à
 Παρερεθίζω, irritor, lacesso : ex παρὰ, et ἐρεθίζω.
 Παρίρπειν, dolosè subire. Th. ἔρπειω, serpo.
 Παρίρπεικα, as, ε, perf. ind. act. à seq.
 Παρίρρῆεω, praterfluo : ex παρὰ, et ῥέω, fluo : f. ῥέσις, p. ἔρρῆεκα.
 Παρίρροχομαι, prætereo, prodeō ; progredior : f. m. παρερῥοσομαι, a. 2. παρήλθον, a. 2. imperat. πάρελθε, a. 2. sub. παρελθῶ, ἡ, η, et in 3. pl. παρήλθωσι, a. 2. infin. act. παρελθεῖν, a. 2. part. παρελθῶν, ὄντος, adveniens : perf. m. παρελθῶτα. Hinc παρεληλυθῶς χρόνος, tempus præterlapsum.
 Πάρεσ, remitte, dimitte, permitto : a. 2. imperat. à παρήμι. Th. ἔμι, mitto.
 Παρσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi παρσημειομαι, annolo : ex παρὰ, et σημεῖον, noto : f. ὄσω. Th. σῆμα, atos, τῶ, signum, nota.
 Πάρσις, εως, ἡ, remissio : à παρήμι, pratermitto : ex παρὰ, et ἔμι, seu ἔω, mitto.
 Παρσιώπτα, 3. sing. imperf. act. verbi παρσιωπάω. Th. σιωπάω, síleo.
 Παρσεκευαῶτο, Ion. pro παρσεκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. et
 Παρσεκευάζοντο, 3. pl. imperf. pass. à παρσεκευάζω, præparo : f. ἄσω, a. 1. παρσεκεύασα, as, ε.
 Παρσεκευάσθην, ἡ, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.
 Παρσεπαραι, 3. sing. perf. pass. à παρσεπέρω, semino justa. Th. σπεῖρω, sero, semino : f. ῥῶ, a. 1. ἔσπειρα, p. ἔσπαρκα, p. m. ἔσπορα.
 Παρῆσῃ, aderis, Poët. pro παρήσῃ, 2. sing. f. 1. m. Sic παρίσσειται pro παρίσεται, verbi πάρεμι. Ex παρὰ, et εἰμι, sum. f. m. ἔσομαι, ἡ, et per Sync. ἔσαι.
 Παρέσαι, aderit, 3. sing. f. m. ejusd. verbi.
 Παρέσῃμεν, adesse, adstare, Ion. pro παρῆσῃναι, præ. infin. act. à παρήσῃμι pro παρήσῃμι. Ex παρὰ, et ἔσῃμι, seu ἔσῃμι, f. ἔσομαι, a. 2. ἔσῃ.
 Παρέσαν, adstiterunt, Poët. Sync. pro παρήσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρήσῃμι, adeto. Th. ἔσῃμι, síq.

Παρίστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, sisto, quod vide.

Παρεσθαιτο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Παρεσθίω, adest; et cum infin. licet, 3. sing. à πάρειμι, adsum. Th. ελπί, sum.

Παρεσθίω, ὄστος, adstans, qui praesens est, part. perf. act. contracte pro παρεσθίως, ὄστος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεσθῶτες, adstantes, ejusd. nom. pl.

Παρέωχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, obtineo.

Παρέωχεν, apposuit, 3. sing. imperf. act. à παρασχέω, idem quod παρέχω, praetereō. Th. ἔχω, habeo: inperf. ἔχων.

Παρεδῆξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi παραδῆσαι, actem instruo. Th. τάσσω, ordino.

Παρέτεινα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi παρτείνω, produco: f. ενῶ, p. ταπειτάκα. Th. τείνω, tendo.

Παρέτρεπε, deflexit, 3. sing. a. 2. ind. act. à παρατρέπω, diverto: f. ψω, p. φα, a. 2. ἐτρέπον, p. med. ἑτέροπα. Th. τρέπω, verto.

Παρέτρεσαν, trepidarunt: 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρτρέω. Th. τρέω, tremo, fut. τρήσω.

Παρευρισκο, reperio, excoquito: ex παρὰ, et εὕρισκω, invenio.

Παρεύσας, Dor. pro παρούσης, gen. sing. praes. part. f. g. à πάρειμι, adsum.

Παρεχάλκεοι, 3. sing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, sum faber ferrarius, cuido: quod à χαλκεύω, exercitium artem exerceo. Th. χαλκός, aes.

Παρέχμεν, Ion. pro παρέχειν, praes. inf. verbi παρέχω, exhabeo, quod vide.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχονσι, permittunt, praesent: 3. pl. praes. verbi ejusd.

Παρέχου, praede: praes. imperat. pass. à verbo sequenti.

Παρέχω, exhabeo, praetereō: imperf. παρείχων, f. παρίζω, p. παρίσχηκα, a. 2, παρίσχομαι, a. 2. part. act. παρασχών, ὄστος, praes. m. παρίσχομαι, praetereō: imperf. m. παρείχθην, u, ετο' ex παρὰ, et ἔχω, habeo.

Παρεύων, praesens: Poët. vel Ion. pro παρών, praes. part. à πάρειμι, adsum. Th. ελπί, sum.

Παρή, 3. sing. praes. sub. ab eodem verbo et Th.

Παρήγγει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, praecipio: fut. ελῶ, perf. παρήγγελα, a. 1. παρήγγελα, as, ε, a. 2. παρήγγελον, ες, ε, p. m. παρήγγελα' ex παρὰ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Παρηγορέσκει, conciliabat, 3. sing. imperf. Ion. pro παρηγόρει' à

Παρηγορέω, consolor; hortor; lenio; praes. part. παρηγορέων' παρηγορούμεν, 1. pl. praes. ind. παρηγορέατο, Ion. pro παρηγόρητο, 3. sing. plusq. p. pass. Ex παρὰ, et ἀγορεύω, f. ἔσω, idem cum ἀγορεύω, verba fi-

cio pro concione. Th. ἀγορά, ἄς, ἡ, forum.

Παρηγορία, as, ἡ, solatium: et

Παρηγορός, υ, δ ζ ἡ, consolator, consolatorius: à παρηγορέω.

Παρηρέθη, suspensum est: 3. sing. a. 1. ind. pass. à παραέρθημι' ex παρὰ, et εἰρω, attollo: f. ἀέρω, p. ἤερκα, a. 1. pass. ἤερθην, a. 1. sub. pass. δερῶθ.

Παρήξει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παρῆξω, praetereō. Th. ἀίσω, ruo; fut. ξω.

Παρήιον, υ, τὸ, gena: à παρειά, as, ἡ, idem: et

Παρήιον, υ, τὸ, ornamentum equestrum, maxillis apponi solitum: à Παρήϊος, υ, δ ζ ἡ, ad genam pertinens: à praecedente Th.

Παρήκα, a. 1. ind. act. verbi παρήκω, omitto, quod vide.

Παρηκολόθηκα, as, ε, sectatus sum; perf. ind. act. verbi παρακολούθη, f. ἴσω, sequor. Th. ἀκόλουθος, pedissequus.

Παρήκω, f. ἴξω, p. ἦχα, pertineo, pertranseo, pervenio. Th. ἦκω, venio.

Παρήλθον, a. 2. verbi παρήρχομαι, quod vide: et

Παρήλθσαν, Bæot. pro παρήλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρήρχομαι, praetereō: quod vide.

Παρόλιος, υ, δ, sol geminatus, gemini soles. Th. ἦλιος, sol.

* Παρηλλαγμένως, insolentē, inusitato more, D. S. alitē, cum dat.

Πάρημαι, assideo: ex παρὰ, et ἦμαι, sedeo.

Παρημελήκει, Ion. pro παρημελήκει, negligit: 3. sing. plusq. perf. act. verbi παραμελέω, q. v.

Παρήμεν, Dor. pro παρείναι, adesse; praes. inf. à πάρειμι, adsum.

Παρήμενος, assidens; praes. part. m. vide πάρημαι.

Παρήνει, 3. sing. imperf. act. verbi παραινέω, admoneo: f. ἴσω, et ἴσω, p. ἦνεκα. Th. ἄλω, u, δ, laus.

Παρηορία, as, ἡ, lorum exterius: παρηορία, habenæ: à

Παρήρος, υ, δ ζ ἡ, extensus; ad iugum devinctus: ex παρὰ, et εἶρω, ligo, vel εἰρω, attollo. Item stolidus: ex παρὰ, malè, et ἀρω, congruo.

Παρήπᾶφες, a. 2. ind. act. à παρᾶφω, decipio: ex παρὰ, et ἀπᾶφω, Poët. idem quod ἀπᾶτώ.

Παρηρημένα, nom. pl. perf. part. pass. neut. g. verbi παρῆρῶ, adimo, aufero. Th. αἰρέω, capio.

Παρηρήτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀρῆτω, suspendo; vel ἀρῆτωμαι, apparo.

Παρήσαν, 3. pl. imperf. verbi παρείμι, adsum. Th. ελπί.

Παρήσθην, sensit, Dor. pro παρήσθη, 2. sing. a. 2. m. ex παρὰ, et αισθάνομαι, sentio; f. m. αισθήσομαι, a. 2. m. ἡσθῆμην, ou, ero.

Παρήσονται, 3. pl. fut. 1. m. verbi παρήμι, omitto. Alii legunt παρόσονται, adveniunt: à πάρειμι, adsum. Th. ελπί, sum.

Παρήσσει, si eodex mendo curret, est 3. pl. a. 1. sub. verbi παρήμι,

permitto ut intrent: f. παρήσω. Fortè legendum παρήσσει, 3. pl. fut. ejusd.

Παρητήμενος, excusatus: p. part. pass. à παραιτίομαι, ἔμαι, excuso: quod à Th. αἰτέω, peto.

Παρθίμενος, apponens: Poët. seu Ion. Sync. pro παρθίμενος, a. 2. part. m. verbi παραιτίομαι, appono; f. παρθίω, a. 2. παρθην. Th. τίθημι, pono.

Παρθενελα, as, ἡ, virginitas: à παρθενέω.

Παρθενεῖα, ων, τὰ, status virginitatis: à

Παρθένειος, υ, δ ζ ἡ, virgineus: à παρθένω.

Παρθενέω, παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem custodio: ab eod.

Παρθενέων, ὄνος, δ, Ion. pro παρθενών, conclave virginum: et

Παρθένια, ων, τὰ, signa virginitatis: et

Παρθένια, as, ἡ, virginitas: à παρθένω, υ, ἡ, virgo.

Παρθενικῶν, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. f. g. Ion. παρβενικῶν' à

Παρθενικός, ἡ, δν, virgineus, a, um. Th. παρθένος, υ, ἡ, virgo.

Παρθενίων, ὄνος, vel παρθενέων, Ion. pro παρθενών, ὄνος, ἡ, conclave virginum: ab eod. Th.

Παρθενοπίτης, υ, δ, virgineus nimis avidus inspector, aut observator: ex παρθένος, ου, ἡ, virgo, et ὀπιπέω, quod ab inusit. ὀπτεύω, inspicio, observo. Th. ὀπτομαι, vīdeo.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ, υ, ἡ, virgo: inter dum adject. δ ζ ἡ.

Παρθενών, ὄνος, δ, vide παρθενών.

Πάρθος, ου, δ, Parthus: nomen gentile.

Παριατών, juxta dormiens; praes. part. à παριατώ. Th. ἰαώ, conmoror, divorsor.

Παρίενα, transire, introire, permittere, exporrigere: praes. inf. ex παρὰ, et ἵημι, eo: vel ἵημι, mitto.

Παρίεσαν, praeterebant; 3. pl. imperf. à παρίημι, quod ab ἵημι, pro ελπί, eo: imperf. ἵην, υς, η.

Παρίζω, f. ἴσω, juxta colloco, assidere facio, assideo: ex παρὰ, et ἴζω, sedere facio.

Παρήμι, omitto, praetermitto; admitto; permitto; dimitto, remitto, laxo; languidum reddo: fut. παρήσω, p. παρείκα, praes. pass. παρῆμαι, remissus fio: [* et med. obscuro, Plat. Apol. Socr. τῶτο βυῶν δέομαι ζ παρείμαι, hoc oro et obtestor, et

Id. i. de Rep.] perf. pass. παρείμαι, sai, tai, p. part. παρείμενος, η, ου, remissus; ex παρὰ, et ἵημι, seu ἴω, mitto.

Πάρηνος, id. quod

ΠΑΡΪΟΣ, Ια, Ιον, PARIUS, lapis: à Poro insulā.

* Παρῖπτεως, praeterequito, D. S. Πάρις Σιμηΐδας, P. ARIS, Simichi filius.

Παρισώω, ἀσάωρο, ἀσάωρο: ex

παρὰ, et ἰσώ, aequo. Th. ἴσος, par, aequalis.

Παρισᾶνω, seu παρῆσημι, sisto: f. παρᾶσησθω. Th. ἱσημι, slo.

Παριζῆναι, ἀντος, praes. part. act. et Παριζῆσο, praes. imperat. pass. et Παρίζατο, 3. sing. imperf. pass. à

Παρίζημι, sisto: in medium produco, exhibeo; demonstro, doceo; confero res inter se; concito, admotheo: fut. παρᾶσησω, p. παρῆσηκα, perf. part. act. παρᾶσηκῶς, ὄτος, et contractè παρᾶσητῶς, ὄτος, adstans; plusq. perf. ind. act. παρῆσηκηναι, a. 1. act. παρῆσησα, stili; a. 1. imperat. act. παρίζησον, et in 2. pl. παρᾶσησατε, sistite; a. 1. inf. act. παρᾶσησαι, probare; a. 1. παρῆσηης, η, adstili; f. 1. m. παρᾶσησομαι, sistar: ex παρῆ, et ἱσημι, slo.

Παρίσχειν, praes. inf. pro παρῆχειν' et

Παρίσχομεν, 1. pl. praes. ind. à παρῆσχω, praedeo: idem quod παρῆχω, q. ex παρῆ, et ἔχω, habeo.

Παριῶν, ὄντος, et in acc. pl. παριόντας, a. 2. part. verbi παρῆμι, praetero, pervenio: ex παρῆ, et εἶμι, eo; a. 2. ἴων, ες, ε, a. 2. part. ἴων.

Παρακτέλλετο, accubabat, 3. sing. plusq. perf. pass. per Sync. pro παρακαταλλέετο, verbi παρακατάλλομαι' qu. ex παρῆ, κατέ, et λέγωμαι, seu λέγω, cubare facio.

Παράκειμος, per Sync. Poët. pro παρακείμενος, adjacens, vicinus: vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, deflectunt, per Sync. pro παρῆκλίνουσι, 3. pl. praes. ind. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, reclino: f. νῶ, p. κα.

Παρκύπτουσα, procumbens: Dor. et Poët. pro παρῆκύπτουσα, praes. part. f. g. à παρακύπτω. Th. κύπτω, incipere me.

Παρμεμβλώκε, Aëol. per Sync. pro παρῆμεμβλώκε, curavi, adveniit, adstilit: 3. sing. perf. act. ex παρῆ, et μέμβλωκε, factum ex μεμβλώκε, 3. sing. perf. per Sync. τοῦ ο, et Euphoniae gratiâ inserto β, et η verso in ω. Th. μολέω, venio, advenio: f. ἦσω, p. μεμβλώκα, as, e.

Παρμενᾶς, ἄ, ὄ, nomen Dicaoni, apud Paul.

Παρμονιώτερος, u, Poët. Sync. pro παρῆμονιῶτερος, durabilior, et constantior: quod à positivo παρῆμόνιμος, deductum: hoc à παρῆμένω, persevero, constans sum. Th. μένω, maneo.

Παρήσσοιο, gen. Ion. et Poët. à Πάρησσοος, u, ὄ, nomen montis in Delphis.

ΠΑΨΝΟΠΕΣ, ὠν, οἶ, genus locustarum.

Παράσσειω, fut. εἰσώ, praetero, praetergredior: à

Πάροδος, ου, ἦ, aditus, ingressus, transitus: ὡς ἐν παρόδῳ, velut in transitu: proverb. ex παρῆ, et ὄδος, ἦ, ἦ, τίτι.

Πάροισθε, et πάροισθεν, ante, antea, coram: cum gen. Th. πάρος, Poët. ante.

Παροικεῖα, as, ἦ, incolatus: à Παοικίω, -ῶ, habito, incolam sum, peregrè adveni aliquem in locum habitandi causâ; f. ἦσω, p. παρῆικκα, a. 1. παρῆικκα, a. 1. inf. act. παρῆικῆσαι' ex παρῆ, et οἰκίω, habito. Th. οἶκος, donus.

Παροικία, as, ἦ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco: à praeced.

Παροικίζω, habitationis causâ migro; f. ἴσω, p. ὠκίκα' à seq.

Πάροικος, u, ὄ ζ ἦ, accola, advena: ex παρῆ, et οἶκος.

Παροῖμα, as, ἦ, proverbium: ex παρῆ, et οἶμη, seu οἶμος, u, ὄ ζ ἦ, via.

Παροιδιάζω, proverbio utor; fut. ἄσω, p. -φιδίκα' à praeced.

Παροιδιώθης, eos, ὄ ζ ἦ, proverbialis: ab eod.

Παροινέω, ebrius ago dicove quæ dedecet; pecco per vinolentiam: à παρῆνος.

Παροινία, as, ἦ, abusus vini, petulantia quæ abusum vini comitatur: ab eod.

Πάρινος, u, ὄ ζ ἦ, vinosus, ebrius, pelulans et temulentia: ex παρῆ, et οἶνος, vinum.

Παροίνεμος, u, praes. part. pass. à παρῆνω.

Παροισθέντι, dat. sing. a. 1. part. pass. verbi παραφέρω, transfero; fut. 1. παροίσω. Th. οἶω, inus. fero.

Παροϊστέω, insanio, erro, f. ἦσω, a. 1. παρῆσθησα, p. ὠσθηκα. Th. ὄϊστρος, stimulus.

Παροϊτερος, ἔρα, ερον, prior, ratione temporis vel loci: à πάρος, ante.

Παροίχομαι, praetero: imperf. m. παρῆχόμεν, u, ετο, f. m. παροίχομαι, p. pass. παρῆχρημαι, praeterivi; p. part. pass. παρῆχρημένος, η, ου, praeteritus: ex παρῆ, praeter, et οἰχομαι, eo, abeo: f. m. οἰχίσσομαι.

Παροίχομένοισι, praeteritis; dat. pl. part. praes. et

Παροίχῳκει, Ion. et Poët. pro παρῆχῳκεί, praeterierat: 3. s. plusq. perf. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παροισθαίνω, prolabor, lubricè aberro: ex παρῆ, et ὀλισθαίνω, labor. Th. ὀλισθος, lapsus.

Παρομαρτέω, comitor, assequor: ex παρῆ, et μαρτέω, unâ eo cum, sequor. Th. μαρτή, adv. simul.

Παρομαρτέντα, acc. sing. part. praes. à praeced.

Παρομοιάζω, similis sum, assimilo; f. ἄσω, p. παρῆμοίκα' à

Παρόμοιος, u, ὄ ζ ἦ, similis: ex παρῆ, et ὄμοιος, similis. Th. ὄμοος, idem.

Παρόξεναι, a. 1. inf. act. et Παρόξενθῆναι, ης, η, a. 1. opt. pass. à

Παρόξενω, eis, ei, acuo; ad iram concito, exacerbō; f. ἴνῶ, a. 1. παρῆξένη, p. παρῆξενκα, imperf. pass. παρῆξενόμεν, u, ετο, p. pass. παρῆ

ξενμαι, et Att. παρῆξενμαι' ex παρῆ, et ἔξενω, acuo. Th. ὄξος, acutus.

Παροξυσμός, ἄ, ὄ, exacerbatio, incitamentum: à praeced.

* Παροξύνω, asso, torreo, D. S.

Παρόραϊς, εως, ἦ, aspectus obliquus; contemplus: à verbo

Παρόραω, limis oculis aspicio, transversim intueor; item videre ne dissimulo; negligo, contemno; perperam video: ex παρῆ, perperam, et ὄραω, video; perf. act. Att. εἰώρακα.

Παροργίζω, ad iram provoco; f. ἴσω, et Att. ἴω, p. παρῆργικα, p. pass. παρῆργισμαι' ex παρῆ, et ὄργίζω, ad iram incito.

Παροργισμα, ἄτος, τὸ et Παοργισμός, ἄ, ὄ, concitatio ad iram, iracundia: à παροργίζω, quod vide.

* Παοορμῶω, vehementèr adhortor.

ΠΑΨΟΣ, ante priusquam, antequam; adv. cum gen. Hinc πάοοισθε et προπάοοισθε, idem.

Παροτρύνω, acerbo, incito, stimulo; f. ἴνῶ, p. παρῆτρυνκα, a. 1. παρῆτρύνω' ex παρῆ, et ὄτρύνω, instigo, incito.

Πάρσθης, gen. sing. à παρῆσα, praes. part. f. g. à πάρεμι, adsum: q. ex παρῆ, et εἶμι, sum; praes. part. ὄν, ἴσα, ὄν.

Πάρσθαι, vel παρῆσθαι, praesentibus; dat. pl. praes. part. παρῶν, ὄντος, ejusd. verbi.

Παρσσία, as, ἦ, adventus, praesentia: à πάρεμι, adsum. Th. εἶμι, sum.

Παροχετεύω, per alios canales deduco, nullati canalibus derivo: ex παρῆ, et ὄχετεύω, derivo. Th. ὄχετος, canalis.

Πάρωχος, u, f. praebitor: à παρῆχω, vel qui à latere aliquid vehitur, seu in curru alteri assidet: ex παρῆ, et ὄχος.

Παροψία, ἴδος, ἦ, PAROPSIS, palina in quâ opsonia ponuntur: ex παρῆ, et ὄψων, opsonium.

Παρπεπιθεῖν, et παρπεπιθῶν per Sync. pro παρπεπιθεῖν et παρπεπιθῶν, quæ Anadiplosi Ion. dicuntur pro παραπιθεῖν, et παραπιθῶν, a. 2. inf. et part. verbi παραπιθεῖω, persuadeo, arte pellicio, fallo. Th. κείθω, persuadeo; f. σω, a. 2. ἐπιθων.

Παρπόδιος, ἴα, ου, vel ἴω, ὄ ζ ἦ, ante pedes existens; ex παρῆ, et πῆς, pes.

Παρήρησια, as, ἦ, libertas, loquendi fiducia: hinc παρήρησια, aperte, palam: ἐν παρήρησια εἶνα, celebrè esse, et in omnium ore versari: q. d. πανρησία, vel πᾶσα ῆρησις. Th. ῆρω, dico.

Παρήρησιάζομαι, liberè loquor, palum et liberè ago: imperf. m. ἐπαρήρησιάζομαι, u, ετο, f. m. ἄσομαι, f. inf. m. παρήρησιάζεσθαι, a. 1. m. ἐπαρήρησιάζεσθην, ω, στο' à praeced.

* Παρήρησιάζης, ἄ, ὄ, qui liberè loquitur.

Παριθεῖ, opponit: Synec. Æol. pro παραθεῖ, 2. sing. præ. qu. à παρατιθεῖ pro παρατίθημι, oppono. Th. τίθημι.

Παριθίτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. sing. præ. imperat. verbi ejusd.

Παροΐω, altero: ex παρῶ, et ὀΐω, lexo. Th. ὀΐω, idem.

Παροΐω, altero: ex παρῶ, et ὀΐω, lexo.

Παροῦ, ἦ, ἡ, præclava præclava: à præcedente.

Παροΰμενος, Æol. Sync. pro παραφάμενος, quod Ion. pro παραφάμαι, a. 2. inf. act. et

Παροΰμενος, pro παραφάμενος, a. 2. part. m. παραφάμενος, Dor. pro παραφάμενῃ et

Παροΰσθαι, a. inf. in. à παράφρημι suadeo, hortor: ex παρῶ, et φρημι, dico; a. 2. act. ἔφρη, a. 2. m. ἔφρημι.

Παροΰσθαι, εως, ὅ, Sync. pro παραφάσθαι, oratio quâ quis decipitur, impostura, fraus: ab eod verbo.

Παροΰσθαι, ἦ, τὸ, Poët. Sync. pro παραφάσθαι, quod vitari potest: ex παρῶ, et φάσθαι, fugio.

* Παροΰσθαι, -ῶ, f. ἦω, canticum ad alterius imitationem compono: ex παρῶ, et ὄσθαι, ab ἀείδω.

Παροΰω, expello, ejicio, domo expello; item rejicio, asperno, negligo; procrastino: ex παρῶ, et ὄω, pello.

* Παροικεῖν, ἴδος, ἡ, ora Oceani.

Παροικία, ας, ε, a. 1. ind. act. verb. παροικίω, commoror; fut. ἦσω, perf. παρήκηκα ex παρῶ, et οἰκίω, habito. Th. οἶκος, domus.

Παροικίαι, p. ind. pass. verb. παροικίω, juxta habitare verbo: f. ἴσω, ex παρῶ, et οἰκίω, condo, loco: ab eod. Th.

Παροικώμενη, a. 3. pl. perf. ind. pass. verb. παροικώμενος, ἀδίδωμι juxta: ex παρῶ, et οἰκοδόμω, ἀδίδωμι: fut. ἦσω, perf. ἔκοδόμικα ex οἶκος, domus, et δίδωμι, struo: a. med. δίδωμι.

Παρόντως, ὡ, ὅ, ἡ, denominatiuus, ab alio denominationem habens: ex παρῶ, et ὄνομα, pro ὄνομα.

Πάρος, ὡ, ὅ, ἡ, præditus colore inter cinereum et rufum medio: qu. à πυρρός, rufus. Th. πῦρ, ignis.

Πάροστο, 3. sing. plusq. p. pass. verb. παρόστω, negligo. Th. ὀπτομαι, video: f. m. ὄψομαι, p. pass. ὄψμαι.

Παροΰς, ἴδος, ἡ, tumor glandularum sub auribus: quia παρῶ, ὄσι.

Παροΰρην, a. 3. pl. a. 1. ind. act. verb. παροΰρην, exstimulo: f. ἔνω, p. παροΰρηνκα ex παρῶ, et ὄρηνω, instigo.

Παροΰρην, præterit: p. ind. a. et Παροΰρην, ὄτος, præterit: part. perf. act. et

Παροΰρην, ἦ, ὡ, p. part. pass. verb. παροΰρην, præterec: f. 1. m. παροΰρηνκα. Th. οἰχομαι, eo; p. act. ὄχομαι.

ΠΑΣ, πάσα, πάν, gen. παντός,

πάντος, παντός, ὅμοιος; quicvis; lotus: dicitur de maximâ parte, plerique, reliqui omnes; in N. T. summus, maximus, ut πῶς χαρῶς, summum gaudium: [* verus, nisi, τὸ πᾶν ἴσως, ὅτι puella tota sacca, Theoc. Idyl. xv. 20. Sophoc. Philoct. 651.] in acc. πάντα, πάσαν, πᾶρ, gen. pl. f. gen. Ion. πασῶν, pro πασῶν, dat. pl. πασῖν, et Ion. πάντεσιν, et in f. gen. Ion. πάσῃ, pro πάσαι. Est et

Πᾶς, pater; vocula infantum: qu. à πάω, pasco.

Πασῶν, Dor. pro πασῶν, omnium: gen. pl. f. g. à πᾶς, πάσα.

Πάσασθαι, gustasse; a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, edo, gusto: hinc πασάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πάσθην, ἡς, ἡ, seu Ἄγλατα, una Gratiarum: Paus. 9. 35. Etiam una Nereidum: Hesiod.

Πάσθην, ἡς, ἡ, nomen mulieris, Gr. quæ ab omnes currit.

Πάσσακα, acc. sing. à πάσσαξ.

Πάσσαλκος, ὡ, ὅ, parillus. Dim. à seq.

ΠΑΣΣΑΛΟΣ, et Att. πάσσαλος, ὡ, ὅ, PESSULUS, clavus ligneus, PAXILLUS; à Dor. πάσσω, pro

πῆσσω, figo, insfigo.

Πασσάμενος, ὡ, adeptus: a. 1. part. m. gen. σ, à πάομαι, possideo; perf. pass. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσαξ, κοσ, ὅ, parillus; idem quod πάσσαλκος.

Πασσι, Ion. pro ἔπασσε, conspergebatur: 3 sing. imperf. act. verb. πᾶσσω est et præ. imperat.

Πασσούδη, idem quod πανούδη, ὄνη impetu, catervatim: adv. invenitur et πασσούδη, omnibus copiis, fundit: ex πᾶς, omnis, et ὄνομαι, inus. idem quod Th. σείω, qualto.

ΠΑΣΣΩ, vel -τω, inspergo, conspergo; superinjicio: item veriego: f. ἴσω, p. aka. Dicitur et

Πάνσω, pro πῆσσω, Dor. insfigo.

Πᾶσᾶς, ἄθος, ἡ, thalamus: à πάσσω, variegato, quia variegatus, et artificiosè factus: exponitur etiam porticus, atrium, locus convivi, qu. à πάομαι, edo.

Πᾶσᾶς, ἡ, ὄν, conspersus; item subst. thalamus: Psal. xix. 5. à πάσσω, conspergo.

Πασοφόριον, ὡ, τὸ, locus ubi est thalamus: ex πασῶς, et φέω.

Πάσχα, τὸ, indecl. pascha; vox origine Hebr. Lat. transitus.

Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν, præ. inf. à

ΠΑΣΧΩ, εις, ει, PATIOR, afficior: Att. facio; [* vel addito εἶ, vel absque εἶ, ὅσα, παθόντες ἐξ αὐτῶ, Jos. Ant. iii. 13. quantis bonis ab ipso adscitis; et sic fortè intelligendus Gal. iii. 4.] f. m. πέσομαι, a. 2. ἐπάθον, a. 2. inf. παθεῖν, a. 2. part. παθῶν, p. act. πεπάθηκα, p. m. πέποιθα, hinc πάθημα, ἄθος, τὸ, casus, afflictio, πάθος, εως, τὸ, animi perturbatio, affectus concitatus; ἀπειθεία, ας, ἡ, repugnantia, contracta affectio; συμπαθεία, ας, ἡ, con-

venientia affectuum; item commiseratio.

Πάρα, Scythicè, quod Græcè πτελεῖν, interficere.

Παράγιο, -ῶ, f. ἦω, strepo, strepito, fragorem edo: à

Παράγος, ὡ, ὅ, stridor, fragor: à πατίσσω, quod vide.

Πάρακοι, simulara Deorum in ruppidus navium Phœnicum.

Παράνη, ἡς, ἡ, PATINA, patella: à πατέω, pando, aperio.

Παράξαι, a. 1. inf. act. et Παράξας, υρος, percutiens; aor. 1. part. act. et

Παράξεις, 2. sing. fut. 1. act. verb. πατάσσω, percutio; πατάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act.

Πάραξον, ὄν, τὰ, nomen urbis Lyciæ in Asia: à Pataro conditore sic nominata.

ΠΑΤΑΣΣΩ, cum strepitu palpiato; percutio: f. ξω, p. πετάραχα, a. 1. ἐπάταξαι hinc πάταγος, fragor, strepitus.

Πατέσθαι, idem quod πάσασθαι, gustasse, Herodot. à πάομαι, gusto.

Πατέοντι, Dor. pro πατέσι, calcant, 3. pl. præ. ind. à πατέω.

Πάτεο, vocat. sing. sed Πατέρι', pro πατέρα, acc. sing. à πατήρ, quod vide.

ΠΑΤΕΩ, calco, concalco, proteoro: f. ἦω, p. πεπάτηκα, a. 1. pass. ἐπατήθη.

ΠΑΤΗΡ, ἦρος, et per Syncop. πατρός, ὅ, PATER, genitor, auctor, qu. à πάω.

Πατήσας, αντος, a. 1. part. act. et Πατήσεις, Dor. pro πατήσῃς, 2. sing. fut. 1. à πατέω, calco.

Πάτρος, ὡ, ἡ, nomen insulæ in Ægeο mari: hodiè Palmaς.

Πάτρος, ὡ, ὅ, calcata seu trita, via, callis. Angl. A PATH: à πατέω, calco.

Πάτρα, ας, et Ion. πάτηρ, ἡς, ἡ, familia, idem quod πατρίς, patria. Th. πάτηρ, pater.

Πατραδελφός, ὡ, ὅ, Poët. pro Πατραδελφός, ὡ, ὅ, patris frater, patruus: ὅ τῷ πατρός ἀδελφός.

Πάτραβη, ex familiâ: ἐκ τῆς πάτρας. Vide πάτρα.

Πατραλοῖας, ὡ, ὅ, vel Πατραλόφας, ὡ, ὅ, patris percussor, parricida: ex πατήρ, et ὄλοω, seu ὄλοω, -ῶ, trituro, multis ictibus contundo, verbero.

Πατράσι, dat. pl. à πατήρ.

Πατριά, ας, ἡ, familia, tribus, progenies, gentis origo. Th. πατήρ.

Πατριάρχης, ὡ, ὅ, PATRIARCHA: q. τῆς πατριᾶς ἀρχῶν, familiae princeps. Hinc Angl. PATRIARCH.

Πατρικός, ὄν, ὄν, paternus, aium: et Πάτριος, ὡ, ὅ, ἡ, PATRIUS, hæreditarius, à patre vel patribus traditus. Th. πατήρ, pater.

Πατρις, ἴδος, ἡ, PATRIA: in acc. πατρίδα [* Poëticè usurpatur pro πόλις, sive urbis patria, Pind. Od. v. 112. et alibi.] ab eod. Th.

Πατριότης, ὡ, ὅ, qui ejusdem est

patric, conterraneus, popularis. Hinc Angl. PATRIOT: et Πατριώτης, in f. gen. idem à πατρίς, patria. Πατροβάς, υ, ό, nomen viri. Πατροκαλίνγιτος, υ, ό, patrius: ex πατήρ, et καλίνγιτος, frater: quod ex κάσις, idem, et γέινομαι, nascor. Πατροκλής, -ης, gen. έεος, έος, ός, dat. έει, έι, έι, accus. έέα, έη, ή, voc. ες, εις. Dicitur et Πατροκλέως, υ, ό, P. ATROCLUS: ex πατήρ, et κλέος, εος, τδ, gloria: quod à κλέω, celebros. Πατροκτώρ, υ, ό, ζ ή, parricida, patris intersector: ex πατήρ, et κτένω, neco. Πατροπαρόδοτος, υ, ό, ζ ή, à parentibus traditus: ex πατήρ, pater, παρά, et δίδωμι, do. Πατροπάρωρ, υ, ό, id est ό πατήρ, pater patris, paternus avus. Πατροπύτης, υ, ό, qui patrem verberat: ex πατήρ, et τύπω, verbero. Πατρώχος, υ, ό, ζ ή, patris bona possidens: ut πατρώχος παρθένος, virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet: ex πατήρ, et έχω, habeo. Πατροφονεύς, έος, ό, parricida: item, qui alterius patrem occidit: ex πατήρ, et φονεύς, homicida. Th. φένω, intersecio. Πατρώα, as, ή, paterna. Th. παρῶος. * Πατρώζω, paternis vestigiis insisto. Πατρώϊος, υ, ό, ζ ή, seu Πατρώϊος, φά, φων, patrius, a, um. Th. πατήρ, pater. Πάτρωδος, υ, ό, vide in πάσσαλος. Πάτρω, Attice pro πάσσω, insigo. Παῦτε, cessa, desiste: præ. imperat. act. remis. Παύθη, actus: 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro έπαύθη, verbi παύω, cesso: quod vide. Παύλος, υ, ό, nomen propr. Apostoli Gentilium, et interpret. Lat. pusillus. Παυρίδιος, υ, αυριλλus, pauculus: et Παῦρον, adv. PARUM: et Παυρόνπερ, PARUMPER: à Παῦρος, υ, Poët. paucus, non nullus PARVUS: in compar. παυρότερος. Th. παύω, cesso. Παῦσαι, a. 1. inf. act. et Πανώμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. et Παύσασαι, a. 1. part. act. f. g. pl. à παύω, cesso: f. ω. Παύσειν, sedaret: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi. Παῦσις, εως, ή, cessatio, quies: à παύω. Πανωλή, ής, ή, cessatio: et Πανώμεθα, Poët. pro πανώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à ΠΑΥΩ, cessare facio, finio: coëreco, sedo: cesso: Angl. TO PAUSE, fut. ω, p. έπαυκα, a. 1. έπαυσα, a. 1. imperat. παύσον, άνω, a. 2. έπαύον.

a. 2. pass. έπαύον, præ. med. παύομαι, cesso, desisto, quiesco, imperf. m. έπαύομην, υ, ετο, et in 3. pl. έπαύοντο, a. 1. med. έπαυάμην, ω, ατο, p. pass. έπαυαμαι. Παφλάγων, όνος, υ, Paphlagon: nom. propr. gent. Παφλαγώνων, gen. pl. Παφλάζεν, fervebat: 3. pers. sing. imperf. Ion. et Παφλάζιτο, 3. sing. opt. à Παφλάζω, ferveo, astuo: à Th. φλάζω, ferveo. Πάφος, υ, ή, urbs insula Cypri, vocata à Paphlo conditore. Παχῆτα, as, ή, densa: nom. sing. f. g. et Παχέτη, dat. sing. f. g. Ion. à παχύς, crassus. Παχθη, Dor. pro πηχθη, 3. sing. a. 1. sub. pass. à πηγνυμι, compingo, quod vide. ΠΑ'ΧΝΗ, υς, ή, pruina, ros glaciatus. Παχυνέις, ήεσσα, ήεν, pruinosus. Th. πάχην. Πάχως, et πάχος, εος, τδ, crassities, pinguedo. Παχύνω, congelo, gelu constringo, expon. et contristo. Παχύνερος, υ, ό, ζ ή, crassam pellem seu cutem habens: item fulvis, rudis: ex παχύς, crassus, τδ, δέρμα, cutis. Th. δέρας, aros, τδ, pellis. Παχυνθείς, έντος, pinguefactus: a. 1. part. pass. à Παχύνω, crassum reddo, pinguefacio: f. ένω, p. πεπάχυνκα, p. pass. πεπάχυνμαι, a. 1. pass. έπαχύνθη, pinguefactus sum: à ΠΑΧΥΣ, έος, ό, crassus, spissus, densus: PINGUIS: stupidus, hebes, tardus, rudis, vilis, de veste et supellectili: dives, gravis, robustus: in f. g. παχῆτα, as, ή, et in u. g. παχύ: quasi à πήσω, compingo. Παχύντης, ητος, ή, crassities: à præced. ΠΑ'Ω, vel πάομαι, gustare facio, vescor, P. ASCO: item possideo, acquiro: f. m. άσσομαι, p. pass. πέπασμαι. Πέδα, præpos. Æol. pro μετά, post; acc. regit: qu. à πῆς. Πεδάα, Ion. Pleonasmio pro πεδά, 3. sing. præ. ind. act. et Πεδάαν pro πεδάαν, inf. act. Ion. verbi πέδω, irretio, compedibus adstringo. Th. πέδη, pedica. Πεδάσσοι, impediébant: Ion. pro έπίδασον, -ων, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd. Πεδάγρετος, υ, ό, ζ ή, reprehensus: ex fugά, à persequentibus: qu. ex πέδα, q. d. pro μετά, et άγρώ, venor, vel άγείρω, congredo. Πεδάρα, ε solo in sublime tollo: à πέδα, Æol. pro μετά, et άρω, tollo. Πεδάμειβειν, Æol. pro μεταμειβειν, ex πέδα, pro μετά, et άμειβειν, nutare. Πεδώνος, ή, άν, firmus: humilis. Th. πέτον, solum, terra.

Πεδύροισι, υ, ό, ζ ή, Poët. pro μετάρσιος, sublimis, quod vide: sc. Æol. πέδα, pro μετά. Πέδας, acc. pl. à πέδον, υς, ή, pedica. Πεδάσαι, Dor. pro πέδησαι, a. 1. inf. act. et Πιδάσον, Dor. pro πύδησον, a. 1. imparat. act. à πέδω, impedio, pedicis vincio. Th. πέδη, pedica. Πεδάφρων, υ, ό, ζ ή, mentem rictam habens, mente captus, stultus: ex πῆδη, pedica, et φρόν, mens. Πεδάω, pedicis vincio, illigo, irretio. Th. πῆδη, pedica. Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι, ex πέδα, Æol. pro μετά, et έρχομαι, accedo. Πεδίω, -ω, pedicis vincio: f. ήσω, p. πέδηκα, à ΠΕ'ΔΗ, υς, ή, pedica, compes. quasi à πῆς, pes. Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πέδω vel πέδω. ΠΕ'ΔΙΑΟΝ, υ, τδ, calceus, talare: qu. ex πῆς, et ελδω, quia circa pedem volvitur. Πεδίνος, ή, άν, campestris, planus. Th. πέδον, solum, terra. Πεδιον, υ, τδ, campus, planities: gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed Πέδιον, υ, τδ, parvum vinculum. Th. πῆδη, pedica. Πεδόθεν, adv. ex fundo, è terrā: à ΠΕ'ΔΟΝ, υ, τδ, solum, terra, humus: qu. à πῆς, quia pede calcatur. ΠΕ'ΖΑ, υς, ή, malleolus seu plantula: fimbria: aliarum rerum extremis, ut ripa, littus, &c. Πεζέω, pedibus iter facio: f. εύσο. p. πεζέυκα. Th. πέζα. Πεζή, pedibus: πεζή, sc. δόψ, pedestri itinere: ab eod. Th. Πεζικόν, υ, τδ, peditalus, exercitus terrestris: à Πεζικός, ή, άν, pedestris: πεζική δύνάμις, peditalus, pedestris exercitus. Th. πέζα, planta pedis. Πεζόβδα, υ, ό, qui pedestrem pugnam committit; pedes Poët. ex πέζος, pedestris et βοή, clamor, bellum. Πεζομάχας, as, έ, Dor. pro πεζομάχης, υ, ό, et πεζομάχος, υ, ό, ζ ή, qui pedestre pralium committit: ex πέζα, planta pedis, et μάχομαι, pugno. Πεζομάχέω, pedestre pralium committo: à præced. Πεζοραχία, as, ή, pedestre pralium: ab eod. Πεζός, υ, ό, pedes: item adjectivè, pedestris, vel pedibus iter faciens. Th. πέζα, planta pedis. Πεί, Dor. pro πῆ, ubi. Πείθ' pro έπιθε, persuasit, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πέθω, persuadeo. Πειθαρχέω, principi obedio, obtempero, pareo: f. ήσω, p. πεπειθαρχηκα, a. 1. έπειθαρχσα, q. d. νεύομαι άρχοντι. Πειθαρχία, as, ή, obtemperatio magistratū: à præced. Πειθίμεν, persuadere, Ion. et Dor

pro *πειθεin*, præs. inf. act. verbi *πειθω*, quod vide.

Πειθεω, obtempera, Ion. pro *πειθεω*, præs. imperat. m. et pass. et

Πειθεσθαι, præs. inf. pass. *πειθηται*, 3. sing. præs. sub. m. et pass. à *πειθω*, persuadere.

Πειθω, -ω, Poët. et Att. pro quo et *πειθω*, pro *πειθω*, q. v.

* *Πειθῆντιος*, ὅς ἐστι, obsequens: ex *πειθωμαι* et *hyla*.

Πειθωμαι, parco, morem gero; præs. m. et pass.

Πειθόμενος, u, præs. part. pass. à *πειθω*.

Πειθοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à *πειθω*, persuadere.

Πειθός, ἡ, ὄν, pro *πειθῶνός*, persuasorius. [* *Πειθοῖς λόγους*, 1 Cor. ii. 4. quæ vox nusquam aliâ occurrit adjectivè sumpta.] Th. *πειθω*, persuadere.

Πειθω, præs. imperat. m. et pass. à *πειθω*.

Πειθῶς, persuasivus, gen. sing. à *Πειθῶ*, ὄος, -ῶς, ἡ, suada, suadela; oratio ad persuadendum composita; persuasio; obedientia: à

ΠΕΙΘΩ, primitiva significatio verbi (secundum Ern. qui ad probandam sententiam, *πεισά* et *πεισμα*, adducit) est rincio, astringo ad aliquid, et sic fume religatum, quò volo, duco: hinc persuadere, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam; placo aliquem, impr. concilio mihi; undè et pro corruptum dicitur, cum scil. aliquis aliquem sibi etiam malis artibus conciliare conatur; imperf. *ἐπειθον*, ἡ, *πεισω*, a. 1. *ἐπεισά*, a. 2. *ἐπείθων*, perf. *ἐπέπεικα*, præs. m. *πειθωμαι*, assentior; item cum dat. obedi, parco, credo, imperf. m. *ἐπειθην*, u, ero, perf. pass. *ἐπέπεισμαι*, perf. part. pass. *πεπεισμένος*, η, ο, a. 1. pass. *ἐπέπεισθη*, η, ο, 1. pass. *πειθῶσθαι*, p. m. *πέπεισθα*, p. inf. m. *πεποιθέναι*, perf. part. m. *πεποιθός*, ὄτος, fretus, plusq. p. m. *ἐπιπειθεις*, eis, ei.

Πειθόμεθα, pareantur, 1. pl. præs. sub. m. à *πειθω*.

ΠΕΙΚΩ, vel *πέκω*, *PECTO*, carmino, carpo; f. ζω, p. *πέπexα*, a. 1. pass. *ἐπέχθη*, p. m. *πέποκα*.

ΠΕΙΝΑ, et Ion. *πεινω*, η, ἡ, *fames*, esuritio, q. à *πένομαι*, pauper sum. Hinc Angl. TO PINE.

Πεινώλιος, ἐσ, ἰόν, famelicus, qui esurit. Th. *πεινα*.

Πεινῶντι, esurientis, Dor. pro *πεινώντι*, dat. sing. part. præs. et

Πεινώσαι, a. 1. inf. act. à

Πεινώω, -ω, f. ἡσω, esurio, fame premor; appeto, desidero: à *πεινα*.

Πεινώω, -ω, f. ἡσω, id. et ab eod.

Πεινήν, Dor. pro *πεινῶν*, inf. à *πεινώω*, esurio, et *πεινήμεναι*, Dor. et Æol. pro *πεινήν*, vel ut alii volunt pro *πεινήσαι*, q. à *πεινήμι*, idem quod *πεινώω*, q. v.

ΠΕΙΡΑ, as, ἡ, conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus: q. à *πειρω*, transeo.

ΠΕΙΡΑ, ἄς, ἡ, cupis, vel acies gladii.

Πειράω, tento, exploro, f. ἄσω, p. *πειράκα*, a. 1. *ἐπειράσα*, a. 1. inf.

πειράσσαι, præs. pass. *πειράζομαι*, tentor, ad peccandum sollicitor, perf. pass. *πεπειράσμαι*, a. 1. pass. *ἐπειράσθη*, a. 1. sub. pass. *πειράσθω*, a. 1. inf. pass. *πειρασθῆναι*, tentari. Th. *πειρα*.

Πειραδῶν, η, σ, η, a. 1. opt. pass. et *Πειραθῶν*, in 3. pl. *πειραθῶσιν*, a. 1.

sub. pass. verbi *πειράω*, quod vide.

Πειραίνω, finio, necto: à *περιπλω*.

Πειραρ, seu *πείρας*, ἄτος, τὸ, *finis*. Th. *πείρας*, ἄτος, τὸ, idem.

Πείρας, avros, a. 1. part. act. à *πειρω*, transadigo, transfigo; f. *πείρω*, a. 1. *ἐπειρα*.

Πείρασαι, 3. sing. a. 1. opt. act. et *Πείρασαι*, a. 1. inf. act. et

Πείρασαι, a. 1. imperat. m. verbi *πειράζω*, tento. Th. *πείρα*.

Πειρασθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Πειρᾶσις, εως, ἡ, tentatio, sollicitatio: et

Πειρασμός, ὁ, ὅ, tentatio: à *πειράζω*, quod vide.

Πειραστής, ὁ, ὄν, tentator: ab eod.

Πειραστήκος, ἡ, ὄν, tentandi peritus; item qui inani conatu ulitur: à *πειράζω*.

Πείραρ pro *πείρατα*, nom. plur. à *πείρας*, ἄτος, pro *πείρας*, ἄτος, τὸ, terminus, finis.

Πειρατέον, tentandum, nomen verbale à *πειράω*, conor. Th. *πείρα*.

Πειρατέω, f. εἶσω, privatam exerceo; naves in mari capio, vasto, prædo; Gen. xlix. expon. apprehendo: à *πειρατής*, quod vide.

Πειρατήριον, u, τὸ, sedes piratarum, locus piratis infestus: à

Πειρατής, ὁ, ὄν, prædo marinus, *PIRATA*; Angl. A PIRATE: dat. *Πειραταίς* à *πειράω*.

Πειράτω, tento, 3. sing. præs. imperat. act. à

Πειράω, -ω, conor, nitor, periculum facio; item tento; f. ἄσω, vel ἡσω, p. *πειράκα*, imperf. m. *πειραδμεν*, -όμεν, -άμεν, -άμεν, 3. à

πειρα, experientia, conatus.

Πειραθῆναι, periculum fecisse, a. 1. inf. pass. et

Πειρασαι, experire, a. 1. imperat. m. verbi *πειράω*, quod vide.

Πειρατίζω, experior, periculum facio: à *πειράω*, idem. Th. *πείρα*.

Πειράθους, u, ὁ, Rex Lapitharum.

ΠΕΙΡΙΝΣ, ινθος, ἡ, crates, vel alveus ex viminibus in curru.

ΠΕΙΡΙΣ, transadigo, transfodio, infugio, affugio; item transeo: f. *πείρω*, p. κα, a. 1. *ἐπειρα*, a. 2. *ἐπείρων*, perf. pass. *πέπειρα*, u. 1. pass. *ἐπείραθη*, r. m. *πέπειρα*.

Πειρῶ, tento, præs. imperat. pass. *πειράω*, -ω, et

Πειράω, Ion. pro *πειρῶντο*, 3. pl. opt. pass. à *πειράω*, conor. Th. *πείρα*, conatus.

Πειραόμεθα, experimur, 1. plur. præs. ind. m. et

Πειρῶμενος, præs. part. m. vel pass. verbi *πειράω*, conor, periculum facio.

Πείρα, η, ἡ, funis anchoralis: à *πειθω*.

Πείσαι, pro *πείσαι*, intrigare, a. 1. inf. act. à *πείω* potum do, inus.

Πείσαις, Æol. pro *πείσαις*, avros, et *Πείσαις*, Æol. pro *πείσαις*, η, σ, η, a. 1. part. f. g. à *πειθω*.

Πείσαις, avros, persuadens, a. 1. part. act. à *πειθω*, persuadens; f. σω.

Πεισαχάλινος, u, ὁ ἐστι, frænis obediens; *πεισαχάλινα ἄρματα*, currus habentis obediens; τὰ τοῖς χαλινῶσι παθόμενα. Virg. Fertur equis auriga, nequie audit currus habenas. Ex *πείσω*, et *χαλινός*, ὁ, ὅ, frænum.

Πείσαι, obediens, Ion. pro *πείση*, 2. sing. f. 1. m. et

Πείσαις, 2. sing. f. 1. act. et *Πείσμεν*, persuasurum esse, Ion. pro *πείσειν*, f. 1. inf. act. à *πειθω*, f. σω, persuadere.

Πείσασθαι, f. 1. inf. m. et *Πείση*, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. f. 1. m. à *πειθω*, persuadere; f. σω.

Πεισθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. à *πεισθεῖς*, ἐντος, ἐντι: ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. inf. pass. et *Πεισθῶσθαι*, f. 1. ind. pass. à *πειθω*, quod vide.

Πείσμα, ἄτος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, persuasio; funis nauticus, quo navis religatur, ut patet gubernatori; retinaculum: à *πειθω*.

Πειρομένης, η, ἡ, persuasio: [* Gal. v. 8. et Eustath. ad Od. x. 16. alibi.] ab eod. Th.

Πείραμαι, patiar, vel parebo; f. 1. m. à *πάσχω*, patior, vel *πειθω*, parco.

Πείρος, vel *πίσος*, εος, τὸ, locus humectus, hortus, pratium: q. qui possit *πείσαι*, i. e. potum præbere: à *πείσσω*, potum præbeo.

Πεισήρ, ἦρος, ὁ, obediens, suavor *πειθω*.

Πέκω, idem quod *πέκω*, quod vide.

Πελάγεσσι, dat. pl. Ion. à *πέλαγος*.

Πελαγίζω, inundo, restagno: à *ΠΕΛΑΓΟΣ*, εος, τὸ, *PELLAGUS*, mare, in nom. plur. *πελάγη*, q. πλοία ἄγων, naves ducens.

Πελάγος, *Pelagion*, nomen viri.

Πελάω, appropinquo, accedo; item appropinquare facio, admoveo, pertingo; f. ἄσω, p. κα, præs. inf. *πελάζειν*. *Πελάζειν πράται*, admoveo victoriae. dare victoriam.

Sic κράται πέλασσοσ, victoriam mihi largire, a. 1. imperat. act. Poët. Th. *πέλας*, propè.

ΠΕΛΛΑΝΟΣ, u, ὁ, libum è polline farinæ: q. à *πᾶλην*, farina tenuis, vel *πᾶλῶν*, misceo.

ΠΕΛΛΑΓΟΣ, σ, ὁ, ciconia: q. ex *πελός*, et *ἀργός*, quia nigris et albis pennis.

ΠΕ'ΑΛΞ, adv. *propè*, q. à *πέλω*, *appropinquare facio*; comp. *πλησιον*, superlat. *πελαστῶτα*. Hinc ὀπίσθας, *anticus, propinquus, alius*.

Πέλασαν, *applicarunt*, Ion. pro *πέλασαν*, 3. pl. a. 1. act. et

Πελάσας, *avtos, accedens*, a. 1. part. act. *πέλασαι*, a. 1. inf. à *πέλαζω*, *admoveo*, f. *ω*, p. *πεπέλακα*. Th. *πέλας, propè*.

* Πελασγοί, Iones dicti sunt *Pelagii Ægialenses*, Πελασγοὶ Αἰγιάλιες, antequam Danaus et Xuthus in Peloponnesum transierunt, Herodot. vii. 94. sic dicti à *Ægialeo* rege.

Πελασθεὺς, *έντος, accedens*, a. 1. part. pass. et

Πελάσθη, *infixa est*, Ion. pro *ἐπελάσθη*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et Th.

Πελάσσαις, Æol. pro *πέλασας*, a. 1. part. act. Poët. gem. *σ*, verbi *πελάω*, quod vide.

Πελάτης, *υ*, *δ*, qui *appropinquat*; item *ήτοκα*, *cliens*: [* *vicinus, mercenarius*, qui *θῆς* Atticis, *πένεσης* Thessalis, *πελάτης* reliquis Græcis, Salm. de m. usur. p. 571.] à *πέλαω*.

Πελάτης, *ήτος, ή*, *cliens, famula*: à *πράξει*.

Πελάω, idem quod *πέλαζω*, quod vide.

Πελεθος, vide in *σπέλεθος*.

Πελεθρον, pro *πλήθρον*, *υ*, τὸ, *jugerum*.

Πελαί, *est, contigit*. [* *Ab inusitu πέλω*, sum. In Stobæo vox Poëtica habetur, sed sæpe eâ utuntur Fragici in Iambis, Markl. in Eurip. Suppl. 178.]

Πελαία, *ασ, ή*, et

Πελαῖας, *άδος, ή*, *columbarum quædam species, columba*: à *πέλος*, *niger, fuscus*, quia *nigro* erant colore.

Πελαῖσιν, *columbis*, dat. pl. à *πελαίς*.

Πελεκάν, *PELICANUS*, Gl. V. *πελεκάνος*, *marina avis, fulica*. Dicitur *πελεκάν*, *άνος*, et *άντος*, et *πελεκῆς*: à *πελεκάω*, *seco*, quod rostrum habet *magnum et latum, dolando aptum*. Th. *πέλεκυς, securis*.

Πελεκάω, *ω*, f. *ήσω*, *seco, securi incido*: à *πέλεκυς*.

Πελέκημα, *άτος, τὸ*, *fomes, id quod inter dolandum excidit, scobs, ramentum*, quod pro fomite esse potest: à *πράξει*.

Πελεκίζω, *securi ferio*; f. *ω*, p. *πεπελέκηκα*, perf. pass. *πεπελέκημαι*, perf. part. pass. *πεπελεκισμένος*, *η*, *ου*, *securi percussus*. Th. *πέλεκυς, securis*.

Πελεκίνος, *υ*, ὁ, *securidaca, herba, cuius semen est ut πέλεκυς, securis*.

Πελέκησαι, Ion. et Poët. pro *ἐπέλεκσαι*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *πελεκάω*, *seco*, quod vide.

Πελέκων, *υ*, τὸ, *manubrium seu capulus bipennis, bipennis ipsa*: à

ΠΕ'ΔΕΚΥΣ, *εως, ὁ*, *securis bipennis*; in acc. *πέλεκυν*.

Πελεμίξερ', Ion. pro *ἐπελεμίξερτο*, *contremuit, quassatus fuit*; 3. sing. imperf. pass. à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΟ, *moveo, commoveo, quasso*; f. *ξω*, p. *πεπελέμηχα*, perf. pass. *πεπελέμημαι*, a. 1. pass. *ἐπελέμηχθην*, *η*, *ου*.

Πελεμίχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. præced.

Πέλεν, Ion. pro *ἐπέλεν*, *exstabat*, 3. sing. imperf. et

Πέλεσκε, Ion. pro *ἐπέλε*, 3. sing. imperf. verbi Poët. *πέλω*, sum.

Πέλεω, Dor. pro *πέλω*, præter. imperat. verbi *πέλομαι*, idem quod *πέλω*, sum.

Πελεόνος, *ή*, *δν*, *nigrorem plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus*: à Th. *πέλος, niger*.

Πελεόνω, *ω*, *lividum reddo*, *sigillo*: à præced.

Πέλιος, *τα, ιον*, *niger, lividus*: à *πέλος*.

Πέλοντο, *erant*, 3. pl. imperf. Ion. verbi *πέλομαι*, sum: à *πέλω*, sum.

ΠΕ'ΑΛΑ, Ion. *πέλλη*, *η*, *ς*, *μυλεῖται*, *πέλλης, ίδος, ή*, idem; q. à *πέλος*, *plenus*, quod sæpe lacte impleri solet. Indè Angl. A PAIL, i. e. *mulctrae*. Item *vas rotarium*.

Πέλλα, *η*, *ς*, *ή*, *PELLA*, urbs Macedonia: unde Alexander Magnus *Pellæus* dictus.

Πέλος, *η*, *ου*, sive *πελλός*, *ή*, *δν*, idem quod *πέλος*, *niger*.

ΠΕ'ΑΜΑ, *άτος, τὸ*, *planta pedis; item solea*, q. à *πέλος*, quia *nigra*; aut à *πηλός*, *lutum*, quod eâ calcamus.

Πέλομαι, sum; id quod *πέλω*.

Πελόμεθα, Dor. pro *πέλομεθα*, 1. pl. præter. ind. m. præced. verbi.

Πελοπηΐδαι, Ion. Dor. et Poët. pro *Πελοπίδαι*, *οί*, nom. pl. à

Πελοπίδης, *υ*, ὁ, *Pelops filius*: à Πέλοψ, *σπος*, nom. propr.

Πελοποννησιαῖός, *ή*, *δν*, *Peloponnesiacus*: et

Πελοποννησιαῖός, adv. *Peloponnesiacè*: à

Πελοπόννησος, *υ*, *ή*, *Peloponnesus*, regio Græciæ; infra mare Ionium et Ægæum: ex Πέλοψ et *νήσος*.

Πέλοπος, gen. sing. à Πέλοψ, *σπος*, ὁ, *Pelops, filius Tantali, regis Phrygiæ*.

ΠΕΛΟ'Σ, *ή*, *δν*, *colorem nigricantem et subfuscum habens; item niger, fuscus*.

Πελασῆς, *ου*, ὁ, *PELTAΣΤΑ*, *peltatus, cetratus*: et

Πελαστικός, *ή*, *δν*, *ad peltastam pertinens; item qui peltâ se tueri in pugna novit*: à

ΠΕ'ΑΤΗ, *η*, *ς*, *ή*, *PELTA*, *scutum brevius*; q. *παλτόν*, quod *viduari* possit.

Πέλωξ, *υκος*, ὁ, vel *πέλως*, *εως*, *ή*, *securis*; *PELVIS*, propriè *liginea*; facta *τῷ πελεκῆν*.

ΠΕ'ΔΩ, et *πέλομαι*, sum; *vertio; admoveo, appropinquare facio*.

ΠΕ'ΔΩΡ, *ωρος*, τὸ, *monstrum*. Πέλωρη, *vasta*, f. g. Ion. à *πέλωρος*.

Πελώριος, *ου*, ὁ *ζ ή*, *monstruosus; item admirandus, suspiciendus, mirus; et immanis, ingens*. Th. *πέλωρ*.

Πέλωρος, *ωρα, ωρον*, *monstruosus, portentuosus; item ingens, immanis*: ab eod.

Πέμμα, *άτος, τὸ*, *coctum aliquid, peculiaritèr genus quoddam placentæ*: à *πέπω*, *coquo*.

Περπάδαρχος, *quincurio*; idem quod *πεντάδαρχος*.

Περμάζω seu *περμάζομαι*, f. *άω*, et m. *άσομαι*, perf. *πεπέρμακα*, *per digitos numero, præsertim quinos; numero; cogito*: à

Περπῆς, *άδος, ή*, idem quod *πεντάς*, *άδος*, *numerus quinquarius, quingitæ*: à

Πέμπτε, Æol. pro *πέντε*, *quinque*. Est et

Πέμπτε, pro *ἐπέμπτε*, Ion. 3. sing. imperf. verbi *πέμπω*, *mitto*.

Πέμπτος, *υ*, ὁ *ζ ή*, *senex*: q. *jam mittendus in sepulchrum*: à *πέμπω*.

Πέμποισα, *ασ, ά*, Dor. pro *πέμπωσα*, *η*, *ς*, *ή*, *mittens, præter. part. f. g.* à *πέμπω*, *mitto*, f. *ψω*.

Πέμπον, Ion. pro *ἐπέμπον*, *ε*, *ς*, imperf. Ion. ejusd. verbi.

Πεμπταῖος, *αλα, αιον*, *quintanus, quinque dies natus, quod quinto die filii venit, redit, &c.* à *πέμπτος*, *quintus*. Th. *πέντε, quinque*.

Πεμπτάμερος, *υ*, ὁ *ζ ή*, Ion. et Dor. pro *πεμφθήμερος*, vel *πενθήμερος*, *quinque dies durans, seu à quinque diebus: ex πέμπτος, υ*, *quintus, et ήμέρα, dies*.

Πέμπτης, *η*, gen. et dat. sing. f. g. à

Πέμπτος, *η*, *ου*, *quintus, a, um*, dat. plural. *πέμπτοις*: à *πέμπτε*, Æol. pro *πέντε*, *quinque*.

Πεμπτός, *ή*, *δν*, *missus, a, um*: à ΠΕ'ΜΠΩ, *mitto, dimitto, emitto, immitto, procul amando; veho, trajicio; mitto legatos*; [* *πέμπτην μαντεία σεμνά*, Eurip. in Phœniss. 293. *mittere ad oraculum venerandum*.] f. *ψω*, p. *πέπεμψα*, a. 1. imperat. act. *πέμψων*, *άτω*, a. 1. sub. *πέμψω*, *η*, *η*, a. 1. infin. *πέμψαι*, a. 1. part. *πέμψας*, *αντος*, præter. part. *πέμπομαι*, *mittor*, a. 1. pass. *ἐπέμψην*, f. 1. pass. *πεμφθίσομαι*, p. med. *πέπομπα*. [* *πέπομπα*, med. *curo aliquem deducendum*. Eurip. Hecub. 372. Orest. 107. 111.]

Πεμπάβων, *υ*, τὸ, *veru cum quinque cuspidibus: ex πέμπτε*, Æol. pro *πέντε*, *quinque*, et *ὀβολός*, *veru*.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, *ιγος, ή*, *flatus; item gutta, nubes, bulla*; qu. à *πέμπω*, ut sit quod *emittitur è re aliqua*.

ΠΕΜΦΗΔΩ'Ν, *βνος, ή*, *insectum è vesparum genere*.

Πέμφαν, Ion. pro *ἐπέμφαν*, 3. plur. a. 1. ind. act. et

Πέμφας, *αντος*, a. 1. part. act. verbi *πέμπω*, *mitto*; f. *ψω*.

Πέμψαι, 3. sing. et

Πέρψοι, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Περψῶ, Dor. pro πέρψω, fut. 1. verbi πέρπω, quod vide.

Πέρψωμεν, mittamus, 1. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Πένεσθαι, praes. infin. m. à πένωμαι, laboro, ago, quod vide.

Πένεσθης, υ, δ, servus, famulus: à πένωμαι, laboro. [* idem qui δῆς Atticorum.]

Πένηαι, Ion. pro πένη, 2. sing. sub. m. verbi πένωμαι, laboro, pauper sum.

Πένης, ηρος, ὁ ζ ἡ, qui labore victum quaerit, pauper, egens; dat. plur. πένησι: à πένωμαι, laboro, egeo.

Πένθαι, luce, praes. imperat. à πένθω, lugeo: Sed

Πένθει, dat. sing. à πένθος, eos, τὸ, luctus.

ΠΕΝΘΕΡΟΣ, οὔ, δ, socer, uxoris pater: πενθερά, ἄς, ἡ, socrus, uxoris mater: ut ἐκέρως, et -ρά, socer, et socrus mariti pater et mater.

Πένθω, -ῶ, lugeo: f. ἴσω, p. πεπίνθηκα, a. 1. ἐπίνθησα, a. 1. infin. πένθησαι. Th. πένθος, eos, τὸ, luctus.

Πενθῆναι, Dor. pro πενθῆναι, praes. infin. à πένθημι, pro πένθω. Alii pro πενθῆναι, praes. inf. verbi πένθω, lugeo. Th. πένθος.

Πένθιμος, υ, δ ζ ἡ, et πένθιμος, -ιμη, -ιμον, lugubris: à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, eos, τὸ, luctus, pauper; item funus: q. πόνθος, a. p. m. πέποιθα, verbi πάσχω, patior. Hinc πένθω, lugeo.

Πέντῃ, as, ἡ, at Ion. -η, ης, paupertas: à πέντς, pauper. Th. πένωμαι, laboro, inops sum.

Πεντηράεις, -εία, -έον, pauper, pauperculus, inops: à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, ago, puto, curo, struo; pauper sum; πένόμενος, praes. part. m. -πέποννα, p. m.

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. m. verbi praeced.

Πεντάραχος, υ, δ, qui quinque viris praesit: ex πέντε, quinque, et ἀρχῆ, principium.

Πεντάθλος, υ, τὸ, quintertium: et

Πεντάθλος, υ, δ, quintertio: ex πέντε, quinque et ἀθλος, certamen.

Πενταετηρικὸς, ἡ, δν, quinquennialis; lustralis: à

Πενταετηρῖς, ἴδος, quinquennialium, lustrum. Sed Att. πενταετηρῖς ponitur pro adjectivo, πενταετηρικῶ: à

Πενταέτηρος, υ, δ ζ ἡ, quinquennialis, quinquennialis: à

Πενταήτης sive πενταετῆς, ἴος, δ ζ ἡ, idem: ex πέντε, quinque, et ἔτος, eos, τὸ, annus.

Πένταθλον, ου, τὸ quintertium, quinque certamina: et

Πένταθλος, ου, δ, quintertio, qui quinque certaminibus victor evasit: ex πέντε, quinque, et ἀθλος, certamen. Th. ἀθλος, idem.

Πεντάκι, quinquies, adv. à πέντε.

Πεντακισχίλιοι, -αί, -α, quinquies mille: ex praeced. et χίλιοι.

Πεντακόσιοι, -αί, -α, quingenti, α, α: ex πέντε, quinque, et κόσιοι.

Πεντάπηχυσ, ὄος, δ και ἡ, qui est quinque cubitorum: ex πέντε, et πήχυς.

Πενταπλάσιος, -ία, -ιον, Ion. πενταπλήσιος, quinquies major. Th. πέντε, quinque.

Πενταπλασίως, adv. quintupliciter, quinque modis: à praeced.

Πενταπλόος, ὄς, δ ζ ἡ, et πενταπλόος, -ῆς, πλόη, -ῆ, πλόον, -ῆν, quinqueplex: à πέντε.

Πέντᾶχα, et πεντᾶχῆ, quinquefarriam, quinque modis: à

ΠΕ'ΝΤΕ, οί αί, τὰ, quinque.

Πεντεκαίδεκα, quindccim.

Πεντεκαίδεκάτος, -άτη, -ατον, decimus quintus: ex πέντε, et ἑκάτατος, decimus.

Πεντήκοντα, οί, αί, τὰ, quinquaginta: à πέντε, quinque.

Πεντηκονταετής, ἴος, δ, quinquaginta annos habens: ex πενήκοντα, quinquaginta, et ἔτος, eos, τὸ, annus.

Πεντηκονταετία, as, ἡ, quinquaginta anni: à praeced.

* Πεντηκοντάλιτρον, ου, τὸ, quinquaginta librae; nummus Siculus, ita à pondere dictus, quia scilicet quinquaginta libras valebat. D. S.

Πεντηκόνταρχος, υ, δ, qui quinquaginta militibus praesit.

Πεντηκόντορος, ἡ, navis, quae quinquaginta remis agitur: πενήκοντορος, ἡ, idem.

Πεντηκοντόβητος, υ, δ ζ ἡ, qui quinquaginta jugerum est: ex πενήκοντα, quod vide, et γύα, seu γύα, arvum, juger.

Πεντηκοντακάρητος, υ, δ ζ ἡ, qui habet quinquaginta capita: ex πενήκοντα, quod vide, et κάρητος, υ, τὸ, caput.

Πεντηκοστής, ἡ, δν, quinquagesimus, a, um. Hinc Πεντηκοστή, scilicet ἡμέρα, dies quinquagesimus: resurrectione Domini. Angl. PENTECOST. Th. πέντε.

Πεντόχοιο, gen. Ion. à Πέντοχος, υ, δ ζ ἡ, qui in quinque ramos dispergitur. Sic vocatur etiam manus: ex πέντε, et ὄχος, ramus. Digniti sunt velut quinque ramusculi.

Πέζαιτ' pro πίζαιτο, tondeatur: 3. sing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, seu πέκω, pecto, f. ζω.

Πέζω, Dor. pro πέζω, f. 1. verbi ejusd.

ΠΕ'ΟΣ, eos, τὸ, penis.

Πεπάγαι, Dor. pro πεπάγαι, 3. plural. perf. m. verbi πήγνυμι, compingo; f. ζω, a. 2. ἐπάγον, p. m. πέπηγα.

Πεπαθῦα, passa; per Sync. pro πεπαθηκῦα, p. part. act. f. g. verbi παθῶ, f. ἴσω, pro πάσχω, patior; a. 2. ἐπαθον.

Πεπαίδευται, 3. pl. p. pass. et

Πεπαίδευται, 3. sing. Vide παίδεω.

Πεπαλῶ, excoquo, et ad maturitatem perducio; matoro; mitigo, lenio: à πέπω.

Πεπωρίος, p. part. pass. à παίω, ludo, illudo; vel à παλω, percussio; fut. αἰώω, p. pass. πίπαισμαι. Sunt qui à πεπαλῶ, derivari dicunt.

Πεπαιρέτος, -έρα, -ερον, maturior, mitior; compar. Est πέπων, maturus, quod vide.

Πεπαλαγμένος, pollutus; perf. part. pass. à παλάσσω, inquinio, fædo; f. ζω, p. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. τάλλω, vibro: f. αλώ. Alii à πήλδς, lutum.

Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. ab eod.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. pass. à παλάσσω, sortior: quod à πάλος, sors; item agitatio. Th. τάλλω, agito.

Πεπάλλων, qui vibravit; Ion. redupl. pro παλλών, a. 2. part. act. verbi πάλλω, vibro; f. αλώ, a. 2. ἔπαλον.

Πεπάμαι, perf. verbi πάομαι, fut. m. άσομαι, possideo.

Πεπάνα, a. 2. infin. act. verbi πεπαίνω, coquo; a. 1. part. pass. πεπαθῆς, -είσα, -έν, coctus; nom. pl. πεπαθίντες.

Πεπαρείν, per Anadiplas. pro παρείν, a. 2. infin. verbi πείρω, transadigo; f. ερώ, a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορείν, a. 2. infin. pro πορείν, verbi πορῶ, vel πορέω, do, praedeo.

Πεπαράται, perf. infin. pass. à Πέπαρται, perf. ind. pass. et

Πεπαρμένος, η, ου, trajectus, confixus; p. part. pass. verbi πείρω, transadigo; f. περῶ, p. πέπαρκα, p. m. πέπορα.

Πεπαρήνηκα, perf. act. Att. pro παρήνηκα' et

Πεπαρῶνημένος, p. part. pass. Att. pro παρῶνημένος, verbi παρῶναι, pecco per violentiam. Th. οἶνος, vinum.

Πέπασαι, acquisivit; Poët. pro Πέπαται, 3. sing. p. pass. verbi πάομαι, possideo; f. m. άσομαι, p. pass. πέπαμαι.

Πεπαυμαι, -σαι, -ται, p. ind. pass. et

Πεπαυμένοις, dat. pl. perf. part. pass. et

Πεπαυσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi παύω, cesso; fut. παύσω, p. πέπαυκα, a. 2. έπαυον.

Πεπειθᾶται, persuasit sunt; Ion. pro πεπεισμένοι εἶσι, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πείθω, persuadeo; fut. σο, a. 2. ἐπιθον, perf. pass. πέπειμαι.

Πεπειθοντο, paruerunt; Ion. redupl. pro ἐπειθοντο, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Πεπειράμαι, expertus sum; Dor. pro πεπειρήμαι, p. ind. ἐπειράσθην, a. 1. pass. à πειράω, tento; f. άσω, et ἴσω. Th. πείρα, conatus experientia.

Πέπειρος, υ, δ ζ ἡ, maturus, mātis: à Th. πέπω.

Πεισθῶ, *persuasivi habeat*: 3. sing. perf. imperat. pass. et

Πίπεισμαι, perf. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*; f. σω.

Πεπλεκταμένος, υ, *decollatus, securi percussus*; p. part. pass. verbi πελεκίζω, *securi ferio*. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πεπεραγκίνα, p. infin. act. verbi περαίνω, f. ανῶ, p. πεπέραγκα, idem quod περατώ, *fovia*. Th. πέρας, τὸ, *finis*.

Πεπερημένος, υ, *adventus et venditus*: à περάω, *vendo*; f. ίσω, et ήσω, p. πεπέρηκα, p. pass. πεπέρημαι.

ΠΕΠΕΡΙ, ιος, vel εως, τὸ, **PIPER**, Angl. **PEPPER**: à πέταρος, quod calore suo coctionem juvet.

Πέπηγα, ας, ε, p. m. et

Πεπηγῶς, ότος, p. part. m. verbi πήγω, seu πήγω, *compringo*.

Πεπηγήκηναι, perf. infin. act. verbi πηδάω, *salto*.

Πεπισμένος, η, ον, *pressus*; perf. part. pass. verbi πιέζω, *premo*; f. σω, p. κα, p. pass. πεπίσμαι.

Πεπιδεύ, *inducere*; Ion. redupl. pro πιδεύ, a. 2. infin. verbi πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. έπιθον.

Πεπιθμένος, η, ον, p. part. pass. et

Πεπιθῶ, *persuadebo*; Ion. redupl. pro πιδῶ, f. 1. verbi πιδέω, pro πείθω, *persuadeo*: a. 2. έπιθον, undè πιδέω.

Πεπιθόμεν, per Sync. pro πεπιθόμεν, Ion. redupl. pro έπιθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω.

Πεπιθοίμεν, et in 3 pl. πεπιθοίμεν, Ion. redupl. pro πιδοίμεν, et πιδοίμεν, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro έπιθον, a. 2. ind. act. et

Πεπιθῶ, a. 2. part. act. Ion. pro πιδῶ, όντος, verbi πείθω, *persuadeo*; a. 2. έπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. p. ind. act. verbi πιστεύω, *credo*; f. εύσω' à πίστις, εως, ή, *fides*.

Πεπιστεύκοσαν, *crediderant*; 3. pl. plusq. p. Att. pro έπιστατεύκοσαν, ab cod. verbo.

Πεπιστευμένη, acc. sing. f. g. part. p. pass. verbi πιστεύω' vide in πιστεύκαμεν.

Πεπλανημένος, adv. *vagabundè*: à πλανᾶμαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.

Πεπλάσαι, 3. sing. perf. pass. πεπλάσθαι, perf. inf. pass. πεπλασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πλάσσω, *fungo*; f. σω, p. κα.

Πεπλάτνυται, 3. sing. perf. pass. verbi πλατώνω, *dilato*; f. ανῶ, p. πεπλάτνυκα. Th. πλατῆς, όνος, *latus, amplus*.

Πέπληγα, *percussi*; p. m. verbi πλήσω, f. ζω, a. 2. έπληγον.

Πεπληγέμεν, et πεπληγεμένα, Ion. Dor. pro πεπλήγειν, verbi πεπλήγω, *percutio*; quod à p. med. variū coloris.

Πεπληγα, verbi πλήσω, in præsens abiit: undè et imperf. πέπληγον. Ion. pro έπέπληγον, nisi malis esse

a. 2. act. verbi πλήσω. a. 2. πέπληγον, Anadiplas. Ion. pro έπληγον. *turus*.

Πέπληγον, *percussi*; vide in præced.

Πεπλήθνυται, 3. sing. perf. pass. verbi πλήθύνω, quod vide.

Πεπληθῶς, -νῦν, -δς, *plenus, a, um*; perf. part. m. verbi πλήθω, *impleo*; f. πλήσω, p. m. πέπληθα.

Πέπληντο, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*: f. πλήσω, p. pass. πέπλημαι.

Πεπληροφημίμων, *corum quæ impleta sunt*; gen. pl. perf. part. pass. à πληροφορίω.

Πεπλήρωμαι, et in 3. pl. πεπλήρωμαι, ind. pass. verbi πλήρωω, *impleo*; f. ίσω, p. πεπλήρωκα. Th. πλήρος, *plenus*.

Πεπλησιάζω, -ότος, p. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo, sector, accedo familiaritèr ad aliquem*; f. ίσω, p. κα' à πλησίον, *propè*. Th. πέλας, idem.

ΠΕΨΙΑΟΣ, υ, et Ion. πέπλιο, ό, et πέπλον, υ, τὸ, **PEPLUS**, -UM, *vestis muliebris*.

Πεπύσθαι, Poët. p. infin. pass. verbi inus. πλώω, *lavo*; f. ύσω, p. pass. πέπλυμαι. Th. πλώω, idem.

Πέπλος, vide in έπέπλω, ως, ω, et Πέπλος, acc. pl. Dor. pro πέπλος. Th. τέπλος.

Πεπνυμένος, η, ον, *prudens, sagacis*; perf. part. pass. et in dual. πεπνυμένοι, à perf. ind. τέπνυμαι, verbi πνύμι, seu πνώω, f. σω, *spiro*; in pass. πνύμαι, *sapio*. Th. πνέω, *spiro*.

Πεπνύσο, *sapio*; p. imperat. pass. verbi πνύμαι, *sapio*: à πνύμι, vel πνώω, id. quod præced. Th. πνέω, *spiro*.

Πεποιήκα, ας, ε, et in 3. pl. πεποιήκασι, Dor. pro πεποιήκασι, p. ind. act. et

Πεποιήμαι, et in 3. pl. πεποιήμαι, p. ind. pass. πεποιήσθαι, p. inf. pass. et πεποιήμένος, η, ον, p. part. pass. verbi ποιέω, ήσω, *facio*.

Πέποιθ' pro πέποιθε, *confidit*; 3. sing. p. m. πέποιθα, ας, ε, hinc πεποιθῆς, 2. sing. p. m. sub. et

Πεποιθέναι, p. inf. m. πεποιθῆς, ότος, in pl. πεποιθότες, p. part. m. verbi πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. έπιθον, πεποιθει, 3. sing. plusq. p. m. Ion.

Πεποιθεις, εως, ή, *persuasio, fiducia*: à p. m. πέποιθα, verbi ejusd.

Πεποιθόμεν, 1. pl. præs. ind. verbi πεποιθω, qu. Siculo more factum à p. m. πέποιθα, verbi πείθω.

Πεποιθῶτως, adv. *confidentèr, cum fiducia*: à

Πεποιθῶς, ότος, *fractus, confusus*; vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um*; perf. part. pass. verbi ποικίλω, f. λῶ, *variego*. Th. ποικίλος, *variū coloris*.

Πεπομφα, *misi*; p. ind. med. verbi πίμω, *mitto*; f. ψω.

Πέπον, *mollis, ignave*; voc. à nom. πέπων, *uos, δ' ε' ή, mitis, m-*

Πέπον, per Sync. pro πεπερά-

Πέπον, per Sync. pro πεπερά-

Πέπον, p. m. à πένομα, *laboro*.

Πεποναμένος, Dor. pro πεπονημένος, υ, *elaboratus: quod vide*.

Πίπωνες, όνων, ό' ε' αί, *perones*, nom. pl. à πίπω.

Πεπονημένος, η, ον, *elaboratus*; p. part. pass. verbi πονώω, *excolo, impleo*.

Πεπονησμένος, p. part. pass. verbi πονησάω, *improbus sum, improbd' ago*: à πονηρῆς, *malus*.

Πέπονθα, *passus sum*: p. m. ind. et

Πεπονθῶς, νῦν, ός, p. m. part. verbi πάσχω, *patior*; f. m. πέσομαι, a. 2. έπαθον.

Πέπορα, *peredi*; p. med. verbi πέρδω, *redo*.

Πεπορέιν, Ion. Anadiplas. pro πορέιν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, *fore, rō*, Poët. idem, quod πορίζω, *præbeo*. Th. πέρω, *transadigo*; p. m. πέπορα.

Πεπορέσο, præs. imperat. pass. verbi πορεύομαι, *eo*.

Πεπόσθαι, p. infin. pass. à πίνω, *bibo*; f. πόσω, p. πέποκα, p. pass. πέπομαι, a. 1. pass. έπόθην, a. 1. part. ποθείς.

Πεπόσθε, *laborastis*; per Sync. qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonasm. inserto σ, p. m. verbi πάσχω, *patior*; fut. m. πέσομαι.

Πεποτήται, *volabunt*; Ion. pro Πεπότηνται, 3. pl. p. pass. verbi ποτόμαι, *volo*; f. m. ήσομαι, p. πέπότημαι. Th. πέτομαι vel πετάομαι, idem.

Πεπότητο, *volabit*; 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ab eod.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πράσσω, vide έππραχα.

Πέπρακα, *terminavi*; per Sync. pro πεπράκα, p. ind. act. verbi πράω, *transco*; f. άσω, et ήσω. Alii à πράσσω, formant, quod vide. Est et

Πέπρακα, perf. verbi πιπράκω, *vendo*; fut. πράσω.

Πεπράσθαι, p. inf. pass. verbi πηράσκει, *vendo*; f. πράσω, f. 1. pass. πηράσσομαι, a. 1. pass. έπράσθην, ης. Th. πέρω, *vendo*.

Πεπράχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, *facio*, fut. ζω, perf. inf. act. πεπραχέναι, perf. ind. pass. πεπραγμαι, a. 1. pass. έπράχθην.

Πεπραχέναι, vide in præced.

Πεπράσθαι, Ion. pro πεπράσθαι, quod vide.

Πεπροσμένος, η, ον, *incensus*; perf. part. pass. verbi πρήσσω, *incendo*; perf. pass. πέπροσμα.

Πέπρομαι, *fato destinatus sum*; per Sync. pro πεπεράτωμαι, p. ind. pass. et

Πεπρομένος, η, ον, p. part. pass. verbi πρησάω, per Sync. πέρω, et πρῶω, *destino*. Th. πέρας, *atq*, τὸ, *terminus, finis*.

Πέπρομαι, per Sync. pro πεπεράτωμαι, 3. sing. p. pass. et

Πέπροτο, per Sync. pro πεπερά-

ωτο, 3. sing. plusq. p. Ion. Vide *πέτρομαι*.

Πέπταται, per Sync. pro *πέπτασαι*, sic in 3. pl. *πέπταται*, *expansis sunt*; pro *πέπτανται*, p. pass. verbi *πέπω*, vel *πέπω*, *expando*.

Πεπτόωτα, lapsus; acc. sing. p. part. act. à *πέπτως*, quod Pleonasm. τὸ ε, pro *πέπτως*, et hoc per Sync. pro *πέπτοῦς*, gen. -ῶτος, vel -ῶτος, p. part. act. à *πέπτω*, *cado*; f. πτώω, p. πέπτωκα, a. 2. έπεσον.

Πεπθῶς, ὄτος, p. part. act. verbi *πθῶσω*, *melu consterno*, *attonitum reddo*; f. ζω, p. πέπθηα, et sublat. χ, Ion. πέπθηα. Hinc part. πεπθῶς, et in acc. πεπθῶτα quod tamen per Ectasin dici pro *πέπτωτα*, quidam credunt, quod vide.

ΠΕΠΤΩ, coquo, maturo, pino; f. ψω, p. πέπεφα, Æol. πέσω, Att. εἴπω.

Πέπτωκα, cecidi; p. act. et *Πεπτώκως*, ὄτος, perf. part. act. verbi *πίπτω*, *cado*; fut. πώσω, a. 2. έπεσον, f. 2. m. πείσμαι.

Πεπτώτα, per Sync. pro *πεπτωότα*, acc. sing. perf. part. act. verbi ejusd. Vide *πεπτώτα*.

Πεπθῶτο, audiat, intelligat; 3. sing. a. 2. opt. m. pro *πίθωτο*, Poët. et

Πεπθῶνται, Ion. Anadiplas. pro *πύθωνται*, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi *πυθῶμαι*, *interrogo*; fut. m. πύσσομαι, perf. pass. πέπσομαι, a. 2. m. έπυθῶμιη.

Πεπυκαμένος, η, ον, perf. p. pass. verbi *πυκάω*, *denso*. [* *πεπυκαμένος ἰδόν*, animo sapiens, eadem ratione quâ Latinis *callidus*, cujus animus rerum suo occalluit, Græv. in Hes. Op. 793.] Th. πόκα, adv. uensè.

Πεπυμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi *πυρῶω*, *inflammo*; f. ὦσω, p. πεπύρωκα. Th. πυρ, πυρός, τὸ, ἴσθις.

Πεπύθηη, Ion. pro *ἰπεπύθηη*, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi *πυθῶμαι*. Vide *πεπύθωται*.

Πέπσομαι, *interrogavi*; perf. pass. et

Πέπσο, Ion. pro *ἰπέπσο*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Πέπωκα, *bibi*; p. act. verbi *πίνω*, *bibo*; f. πώσω, a. 2. έπιον.

Πέπων, ονος, ὁ ἢ ἡ, coctus à sole, maturus, de fructibus dicitur; item *PEPO*, et mollis, ignavus: à *πέπω*, coquo.

ΠΕΡ, particula expletiva, quâ aliis orationis partibus annecti solet; et plerumque significat *quantquam*, *tanetsi*; interdum respondet particulae *cumque*. Sapè etiam vacat. Æolibus *περ* est *περί*.

ΠΕΡΑ, *ultra*, *ultra modum*, *ultra quam*, *suprà*, *præter*.

Περάω, *penetrare*; Ion. pro *περῶν*, præs. inf. verbi *περάω*.

Περαίω, ης, ἡ, Ion. pro *περαία*, scil. γῆ vel χώρα, terra quæ est ultra aliquem locum, *ultra mare*; *orientis et occidentis*; à *περατός*.

Περάω, fut. ἄνω, p. *αγαλ*, *finio*, *perficio*, *efficio*; item *ex concessis aliquid efficio*, i. e. *infero*, vel *concludo* *sylogisticè*; *prædico*. Th. *πέρας*, *finis*.

Περαίω, αἰα, αἰων, *ulterior*, in *ulteriori parte situs*: à *πέρα*.

Περαῖω, ὦ, f. ὦσω, in *ulteriorem partem transeho*, *transeo*, *trajicio*; *finio*, *perficio*: à *præced*.

Περαίτερος, έρα, έρον, *ulterior*: à *πέρα*.

Περαίτερον et *περαίτερον*, *ulteriùs*, *amplius*: à *præced*.

Πέραν, adv. *trans*; cum gen. item *cis*, *secus*: idem quod *πέρα*, *ultra*. Sed

Πέραν, præs. inf. à *περάω*, *transeo*.

ΠΕΡΑΣ, ἄτος, τὸ, et *πέρας*, τὸ, *finis*, *terminus*; item adv. *denique*.

Περάσαι, Æol. pro *Περάσαι*, *avros*, a. 1. part. act. verbi *περάω*, *transeo*.

Περάσας, eos, ἡ, et *Περαρός*, ἄ, ὄ, *transitus*: à *περάω*.

Περάτα, τὰ, *finis*; nom. vel acc. pl. à *πέρας*, *avros*, τὸ, *finis*, [* *ἐκ περάτων τῆς γῆς*, Matt. xii. 42. pro *ἐ regione longè remotâ*. Vorstius, c. xxiii. hic Hebraismum quærit. Sic tamen Themistius, xiii. Jos. l. vi. c. 1. l. iv. 6. Philo. Legat. ad Caium.]

Περατῆς, ης, ἡ, *finis*; expon. etiam *extremis horizontis orientem versus*. Th. *πέρας*.

Περάτῶς, ἡ, ὄν, per quem *transitus patet*: à *περάω*.

Περάτῶω, *finio*, *termino*; f. ὦσω, p. κα, præs. pass. *περατῶμαι*, *finior*, *terminor*; p. ind. *πεπεράτῶμαι*, per Sync. *πέπρωμαι*, *fato destinatus sum*: cujus part. *πεπρωμένος*, η, ον, *fatalis*, *fato destinatus*: à *præced*.

ΠΕΡΑΨΩ, *transeo*, *supero*, *transporto*, *vendo*; f. ὦσω, et ἡσω.

Περγαία, ας, ἡ, Poët. pro *Περγάμος*, v, ἡ, *urbs Asiae insignis*; *Troja*, ita dicta, quod editè in *rupe sit*. *Pergama* enim omnia loca editiora olim appellabantur.

Περγασίης, υ, ὄ, *Pergasides*, nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, *Perga*: nomen metropoliticos Pamphyliæ Hebr. Lat. interpr. *velum*.

ΠΕΡΔΙΞ, ἴκος, ὁ ἢ ἡ, *PERDIX*, *avis*; Metaph. *astutus*, *libidinosus*: quod à *περιέω*, *circumedo*.

ΠΕΡΔΩ, *PEDO*, *crepîtum ventris edo*; fut. *σω*, p. κα, a. 2. έπαρόν, p. med. *πέπορα*.

Πέρην, Ion. pro *πέραν*, *ultra* idem quod *πέρα*.

Πέρσαι, a. 1. inf. act. et *Περάσεις*, 2. sing. f. 1. act. verbi *περάω*, f. ἡσω vel ὦσω, *transeo*.

Περίτῶς, Ion. pro *περατός*, ὦ, *qui transire potest*: ab eod. verbo.

Περίθαι, Ion. pro *πεπέρθαι*, p. inf. pass. à

ΠΕΡΩΩ, *privo*, *vasto*, *perimo*; *PERDO*, *trucido*; f. *σω*, p. κα, a. 2. έπαρθον, p. med. *πέπορθα*.

ΠΕΡΪ, *præpos*, cum gen. *de*, pro,

propter, *præ*, *ultra*. Cum dat. *circum circa*. Cum acc. *circa*, *circum*, *circiter*, *erga*. Inservit sæpe Periphrasi (a) *persona*, ut *ὁ περί Σωκράτην*, *Socratici*: *ὁ περί Κύριον*, *Cyrius cum suis*: (β) *rei*, ut *τὰ περί τὴν ἰαθυμίαν*, *cupiditatis*: (γ) *Genitivi*, ἢ *περί αὐτὸν ἀρετήν*, *virtus ejus*. *Intendit*, ut *περίδωπος*, *pertristis*: *intendunt nihil vel paululum significationi addit*.

Περί δειπῆτε φεύγειν, Poët. pro *ἀπὸ φόβου φεύγειν*, *præ metu fugere*.

Περί pro *περίεσι*, sicut *ἐπι* pro *ἐνεσι*. Vide *περίεσι*.

Περίγω, *circumeo*, *circumago*, *circumduco*: in 3. pl. sub. *περιάγωσω*, imperf. act. *περήγην*, fut. *περιάξω*, a. 2. *περήγῶν*. Att. pro *περιήγον* ex *περί*, *circum*, et *ἄγω*, *duco*.

Περιαγωγή, ἡς, ἡ, *circumactus*, *circumductio*, *conversio*: à *præced*.

Περιαίρω, -ῶ, *aufero*, *amputo*, *circumcido*: f. ἡσω, p. *περήσκηκα*, a. 2. *περήσκηκα*, ες, ε, a. 2. inf. *περιείλιν*, præs. pass. *περιαίρομαι*, -ῶμαι, *tollo*: imperf. *περηρόμην*, -ῶμην, -έω, -έτω, -έτω. Th. *αἰρίω*, *capio*.

Περιαίρῶσα, præ. part. f. g. verbi *præcedentis*.

Περίαλλος, υ, ὄ ἢ ἡ, *aliis præstans*, *eximius*: *περίαλλα* vel *περιάλλως*, *eximie*, *supra modum*: ex *περί*, *super*, et *ἄλλος*, *alius*.

Περίπτω, f. ἀψω, *adnecto*, *appendo*, *pro amulato appendo*; item *conparo*, *acquirō*; *impono*, *injungo*: ex *περί*, et *ἄπτω*, *necto*.

Περίργυρος, υ, ὄ ἢ ἡ, *argento obductus*, *argenteus*: ex *περί*, et *ἀργυρος*, *argentum*. Hinc

Περιαργύρω, -ῶ, *argento obduco*; f. ὦσω, p. -πρήγρωκα.

Περιασράπτω, *circumfulgeo*, *splendore circumdo*: f. ψω, p. *περήσραφα*, a. 1. *περήσραφα* ex *περί*, *circum*, et *ἀσράπτω*, *fulguro*.

Περιανγίης, έος, ὄ ἢ ἡ, *splendens*, *pellucidus*. Th. *ἀνγίη*, *splendor*.

Περιανγος, υ, ὄ ἢ ἡ, *undequaque splendidus*: ab eod. Th.

Περιαντολογέω, -ῶ, *de me ipso loquor* *jactabundus*, *ostento me*: ex *περί*, *autòs*, et *λέγω*, *dico*; p. m. *λέλογα*.

Περιαντολογία, ας, ἡ, *sui ipsius*: *prædicatio*, *ostentatio*: à *præced*.

Περίωω, *pernoctio*. Th. *ιαύω*, *commoror*; f. *σω*.

Περίωω, *dormiens*; præ. part. act. à *præcedente*.

Περίαχη, *insonuit*; 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *περιχηέω*, Dor. *περιαχέω*, *circumsono*; f. ἡσω, Th. *ἡχος*, *sonus*.

Περιβαίνω, *circumeo*; item *circumduco* *protego*, *defendo*; f. m. *βήσομαι*, a. 2. *έβην*, a. 2. inf. act. *βήναί* ex *περί*, et *βαίνω*, *eo*.

Περιβάλλομαι, a. 2. inf. m. à *Περιβάλλω*, *circumduco*, *cingo*, *amitico*; *ambio*, *amplector*; *afficio*; f. *βαλώ*, a. 2. -έβλων, *amitico*; perf. *βέβλεκα*, præ. pass. *περιβάλλομαι*, *tes*

tior; perf. pass. *βέβληκα*, perf.

part. pass. βεβλημένος, η, ον, amictus, a, um; fut. 2. med. βαλῆμαι, a. 2. m. εὐάλωμον, υ, ετο, vestitus fui; a. 2. imperat. m. βαλῆ, εἶθω, p. m. βέβηλα· ex περι, circum, et βάλλω, jacio.

Περιβάρα, genus calceamenti. Suid. περιβάλλα· an à περιβάλλω, quoddam pedum circumjiciatur?

Περιβῆναι, protegere; a. 2. infin. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

Περιβίωω, supervivo, superstes sum; f. ὄσω, p. -βεβίωκα.

Περιβλεπτός, υ, ὁ ζή η, conspicuus, spectabilis, illustris, admirabilis: à περιβλέπω.

* Περιβλέπτος, ἀγωνίζεσθαι, ἰλαρῶς pugnae, ut omnibus sit spectaculo. id est, egregiè pugnae, D. S.

Περιβλέπω, circumspicio; item affecto, adminor; f. ψω, p. -βίβλεφα, præs. m. περιβλέπεται, idem. Imperf. m. -ελεβήην, υ, ετο, a. 1. m. ἐλεβήην, ω, ατο, a. 1. part. m. βλεβήμενος η, ον· ex περι, et Th. βλέπω, video.

Περιβόημα, ἄτος, τὸ, pallium: à περιβάλλω.

Περιβόητος, υ, ὁ ζή η, clarus, celebris: à περιβοῶ, clamor.

Περιβόλαιον, υ, τὸ, amictus, velamen: et

Περιβολή, ἦς, ἡ, vestitus, amplexus, ambitus, periodus orationis: à p. m. περιβόλα, verbi περιβάλλω, circumdo, amictio.

Περιβραχιώνιον, υ, τὸ, armilla: ex περι, et βραχίων, onos.

Περιβράμιον, υ, τὸ, simulacrum, statua: ex περι, et βωμός, ara.

Περिवότος, celebris, famosus: pro περιβότος, q. v.

Περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, supersum; supero, vincō, saluus evadō; contingo; potior, adipiscor: præs. part. m. vel pass. περιγίγνομέμενος, υ, superstes: a. 2. m. περιγενόμενος, α. 2. part. m. -γενόμενος, a. 2. infin. -γενέσθαι: ex περι, et γίγνομαι, sum, fio, nascor.

Περιγλάγης, ἕος, ὁ ζή η, lacte plenus, lacte abundans: ex περι, et γλάγος, Poët. pro γάλα, -ακτος, τὸ, lac.

Περιγλήνάομαι, -ᾶμαι, oculorum pupillis lustro, circumspicio. Th. γλήνη, pupilla oculi.

Περιγλήνωμενος, circumspiciens: à præced.

Περιγλώσσοος, υ, ὁ ζή η, q. ὁ περισσός τὴν γλῶσσαν. qui lingua est eximius, disertus, eloquens.

Περιγογγύζω, f. ὄσω, obnurrunt: ex περι, et γογγύζω, murrunt.

Περιγογγύζουσι, murrunt; 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Περιγύρα, ας, ἡ, circinus, quo rotarum περιγυρίσ, id est circumferentia perficitur.

Περιγράφω, f. ψω, circumscribo; definio; finio, seu claudō, ut librum, orationem; leviter, non exactè describo; deleo, aufero de numero; coëreco: ex περι, et γράφω.

Περιδέεσσαι, verita; Ectasi

Poët. pro περιδέεσσαι, a. 1. part. act. f. g. verbi περιδέω.

Περιδέης, ἕος, ὁ ζή η, meticulous: ex περι, et δέος, εος, τὸ, metus.

Περιδέδια, p. m. à

Περιδέω, undiquaque metuo, perlinesco: ex περι, et δέω, timeo. f. εἶω, a. 1. εἶεσα, a. 1. part. δέσας, δέεσσα, p. m. δέδια.

Περιδέξια, τὰ, dextralia, urtmille: à

Περιδέξιος, υ, ὁ ζή η, ambidexter: ex περι, et δέξιός, dexter. Th. δέξιός, ἄς, ἡ, dextra.

Περιδέπνιω, -ῶ, f. ἔσω, epulum funebre cilebro: à

Περιδέπνιον, υ, τὸ, epulum funebre, parentalia: ex περι, et δέπνιον, convivium.

Περιδέσιον, υ, τὸ, collare, armilla; frequentius verò pro ornatu collari seu monili: à

Περιδέσιος, υ, ὁ ζή η, collaris: ex περι, circum, et δέσιον, collare. Th. δέση, cervix, collum.

Περιδέω, circumligo: fut. ἔσω, p. περιδέσμαι, præs. pass. περιδέσμαι, p. pass. -δέσμαι, plusq. p. pass. -ετέσμαι, σο, τῶ; ex περι, circum, et δέω, ligo.

Περιδέπλω, -ῶ, q. dic. circumduplico; ἴνολω, i. e. obtego.

Περιδραμόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à περιτρέχω, circumcurro, percurro: f. δραξίω, a. 2. -εδράμον, ες, ε, a. 2. part. act. περιδραμών, ὄτος, p. ind. act. περιδραμόντα· ex περι, et τρέχω, curro.

Περιδρομή, ἦς, ἡ, circuitus, ambitus: à

Περιδρομος, υ, ὁ ζή η, circumcurrens; rotundus, veloc: à περιτρέχω.

Περιδύω, circumvestio. Apud Hom. περιδύσε exponitur spoliavit; pro ἀπύδουε. Th. δύω vel ὄω, subeo, induco.

Περιδύομαι, f. 1. m. verbi περιδύομαι, depono, seu deposito pigroscere certo; raciscor: ex περι, et δίδωμι, do.

Περιδέατε, 2. pl. a. 2. ind. act. et Περιδέατο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιβάλλω, amictio, q. v.

Περιγενέτω, 3. sing. a. 2. m. verbi περιγίνομαι.

Περιδράμων, ες, ε, vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, η, ον, præcinctus, perf. part. pass. verbi περιζώνναι, præcingo, q. v.

Περιέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, circumpono: f. -θήσω, a. 2. περιέθη. Th. τίθημι, pono.

Περιεῖδω, circumspicio, speculo; probè novi; negligo, sino. Th. εἶδω.

Περιεῖλω, circumplico, circumvolvō: ex περι, et εἰλέω.

Περιεληθείς, ἔντος, involutus, indatus; a. 1. part. pass. à præced.

Περιεληθείς, εως, ἡ, circumvolutus: à eod.

Περιελήφασι, 3. pl. perf. act. tt. verbi περιλαμβάνω, complexor: quod ex περι, et λαμβάνω, capio: f. m. λήφωμαι, perf. Att. εἰλήφα, a. 2. ἔλαβον.

Περιελάζωντες, circumvolentes; nom. pl. a. 1. part. act. ex περι, et εἰλῶω vel -τω, volvo. Th. εἰλῶω, idem.

Περιεμῖ, superior sum, supero, antecello. [* τὸς γονεῖς ἔχοντες περιεμῖ, Zosim. l. ii. qui ambos parentes habent eminentiores. Majè Leuncl. superstites.] item supersum, abundo, resto: ex περι, et εμῖ, sum.

Περιεῖναι, præs. infin. à præced

Περιεῖχτο, 3. sing. imperf. pass à περιέχω, q. v.

Περιεκρύβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, occulto; f. ψω, perf. περικρύβφα. Th. κρύπτω, abscondo.

Περιελαί, a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, aufero: qu. vide; f. 1. ελῶ, ex inus. Th. περιελαω, un dè a. 1. ελαω.

Περιελάσις, εως, ἡ, circumactio Th. ελάσω, agito; f. ἄσω.

Περιελεγει, 3. sing. imperf. act verbi περιελέγω, circumlingo. Th. λέγω, lambdo.

Περιελεθῶν, ὄτος, a. 2. part. act verbi περιελέρω, circumleo. Th. ἐρχομαι, venio; f. m. ελεύσομαι, a. 2. ἔλθω.

Περιελαίω, 3. sing. a. 2. opt. act. περιελαίω, a. 2. infin. act. et

Περιελόντες, nom. pl. a. 2. part act. περιελῶν, ὄτος, in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω. Th. αἰρέω, capio; f. ἔσω, p. ἤρηκα, a. 2. εἶδοι.

Περιπέσσω, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi π ριπέτω, incido, cum dat. f. περιπέσω, p. περιπέτωκα· ex περι, et πέτω, cado, a. 2. πέσσω.

Περιπέλει, 3. sing. imperf. act. verbi περιπέλω, f. ξω, circumplector; item sensum animi verbis obumbrō vel contego: ex περι, et

πέλω, necto

Περιπέω, περιέτομαι, observantiā prosequor, curo; cola, ambio; tracto: ab ἔπω, tracto, sequor.

Περιπεράζωμαι, curiosè agor, inanimè scitago, et laboro; f. m. ἄσομαι, a. 1. m. περιπεράζωμαι, ω, ατο. Ex περι, et ἐράζωμαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Περιπερία, ας, ἡ, curiositas, nimis accurata diligentia: à

Περιπεριος, υ, ὁ ζή η, curiosus; item nimis exquisitus, superbaconeus. Th. ἔργον, opus.

Περιπέρωμαι, circumleo, lustro oberto, obambulo; circumvenio i. e. decipio; tenio; ulciscor punio: f. m. περιπελεύσομαι, a. 2. περιήλθον. Th. ἐρχομαι, venio.

Περιπέσκα, ας, ε, distraxi, p. ind act. et

Περιπέστω, 3. sing. imperf. pass verbi περισπάω, -ῶ, distraho, q. vide

Περιπέστε, 3. sing. a. 2. Ion. verbi περιπέσω, avello, distraho, a. 2. περιπέσπον. Th. σπάω, traho. Alii à

περίπω, oseo, prosequor, deductum volunt: quod ex περι, et ἔπω, sequor: a. 2. ἔσπον, ες, ε, Poët.

Περιπέσσαι, a. 1. infin. m. gem

α, verbi περιέννυμι, circuminduco. Th. ἔω, ἴνδου, f. ἴω, a. 1. εἶσα, a. 1. m. ἰσάμην, Ion. et Poët. pro εἰσάμην.

Περιεσάρκηνος, η, ον, obvolutus, circumcirca indutus; part. p. pass. verbi περιεσάρκω. Th. σέλλω, οπῆο, f. λῶ, p. ἐσάκα, perf. pass. ἐσαμαί.

Περιέσθ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιέσθμι, circumsto. Th. ἕσθμι, sto; f. σήσω, p. ἐσάκα, a. 2. ἕσθην. Περιέσθαι, 3. pl. a. 2. ind. act. περιέσθην, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιέσθμι, q. vide.

Περιέσθην, 3. sing. præs. ind. verbi περιέσθμι, superior sum, abundo. Th. εἶμι, sum.

Περιέσθην, pro περιέσθην, circumfulsi, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περιεσάρπτω. Th. ἀσράπτω, fulguro.

Περιεσῶτα, acc. sing. perf. part. act. περιεσῶς, ὄτος, contracte pro περιεσῆκός, verbi περιέσθμι, circumsto, q. v.

Περιεσχάτος, ἀτη, ατον, extremus. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσθον, es, e, a. 2. ind. act. verbi περιέσθω.

Περιέτρον, es, e, vel περιέτῶρον, a. 2. ind. act. verbi περιετρένω, circumcido, f. περιετρένω, περιετρέμκα, perf. m. περιετέροα. Th. τέρω, seco.

Περιετέρητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Περιετέρω, es, e, a. 2. ind. act. verbi περιετέρω, adipiscor. Th. τρυχάνω, sum, f. m. τεύξομαι, a. 2. τεύξω.

Περιεφθον, Ion. pro περιεφθον, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi περιεφθω, prosequor. Th. ἔπω, sequor.

Περιέχω, et in med. περιέχουμαι, comprehendo, occuro; contineo; circumdo, cingo, obsideo, undè premo, affligo; superior, major sum; consertis manibus relineo: hinc, complector, foveo, ano, curro, defendo: a. 2. περιέσθον, es, e. Th. ἔχω, habeo.

Περιέωρα, 3. sing. imperf. act. verbi περιεοράω, circumspicio. Th. δράω, video, imperf. Att. ἐώραον et perf. ἐώρακα.

Περιέωρα, ἄτος, τδ, fuscia, cingulum, ventrale, lumbare.

Περιέωννυμι, præcingo, f. περιέωσω, p. περιέωκα, a. 1. περιέωσα, perf. pass. περιέωσμαι, perf. part. pass. περιεωσμένος, præcinctus; a. 1. m. περιεωσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. περιεωσάτω, ἀσθα, a. 1. part. m. περιεωσάμενος. Ex περι, et ζώννω, vel ζώννυμι, cingo, f. ζώσω. Περιέωμαι, præcingere, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Περιέωρα, as, η, fascia, cingulum: à περιέωννυμι, q. v.

Περιέωμαι, -μαι, circuminduco; enarro: ex περι, circum, et ηγίομαι, duco, f. m. ἴσομαι.

Περιεωμητικός, η, δι, circumductus, adject. verbale, à præced.

* Περιήγης, in orbem, jacens: Κυκλάδας περιήγος, Callim. Hymn.

in Del. 198. Cyclades in orbem jacentes, ut legi debet.

Περιήγους, εως, η, circumductio; item expositio vel commemoratio rei alicujus qua sit sigillatim et quasi per singula duco: à περιήγεται.

Περιήγον, es, e, imperf. vel a. 2. verbi περιήγω, circuminduco. Th. ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἤξα, a. 2. ἤγον, et Att. ἠγάγον.

Περιήγεις, ει, plusq. p. m. verbi περιήγει, accedo. Th. εἶμι, eo, p. m. εἶα, plusq. p. ἦει, in pl. ἦεισαν, et Att. ἦεσαν: vel est imperf. ind. Att. ejusdem verbi. Nam, ut ab ἔω, fit εἶμι, ita, per eandem analogiam, ab antiquiore ἔω, fiet εἶμι; et in imperfecto, ut ab εἶμι fit εἶν, ita ab εἶμι fiet εἶεν; et cum Att. augmento ἦει. Vid. Moor. Elem. Ling. Græc. 114. 115.

Περιήκω, de illis dicitur, qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt. Th. ἦκω, venio.

Περιήλθον, es, e, a. 2. ind. act. verbi περιήρχομαι, circumco. Th. ἔρχομαι, venio, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, et per Syncopen, ἦλθον.

Περιήλυτέω, circumco; hinc 2. pl. præs. imperat. m. περιήλυτέσθε, circuite: ex περι, et ἐλεύθω, pro ἔρχομαι, venio.

Περιήκτεω, iniquo animo fero. Th. ἠμεκτέω, idem.

Περιήν, 3. sing. imperf. verbi περιήνω, adsum. Th. εἶμι, sum.

Περιήνεκα, circumtulsi, Ion. pro περιήνεκα, a. 1. ind. act. verbi περιήνω, q. v.

Περιήρῳμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi περιήρῳω, argento obduco: ex περι, et ἄργυρῳ.

Περιήρῳτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περιήρῳμαι, aufero. Th. αἰρέω, capio, f. ἦσω, p. ἦρηκα, a. 2. εἶδον.

Περιήραφα, as, e, perf. ind. act. verbi περιεσράπτω, circumfulgeo. Th. ἀσράπτω, fulguro, f. ψω, p. ἦραφα.

Περιθάπτω, circumfoveo: ex περι, et θάπτω, foveo, calefacio, f. ψω.

Περιθείς, έντος, a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono; f. θέσω, p. τίθεικα, a. 1. ἔθην.

Περιθεμα, ἄτος, τδ, quod circumponitur, telorium: à περιτίθημι.

Περιθεσις, εως, η, circumpositio: à περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono.

* Περιθῶ, in orbem curro: ex περι, et θῶ, curro.

Περιθρήγομαι, -γμαι, lamentis circumsono: ex περι, et θρήνω, lugeo. Th. θρήνω, ου, β, luctus.

Περιθρηγκῶ, -ῶ, circummunio lorica aut septo: ex περι, et θρηγκῶ, lorica aut septo munio, aut vallō. Th. θρηγκῶς, pinna minorum.

Περιθῆμος, υ, δ ζ η, in valde acensus. Th. θῆμος, ira.

Περιθῆμαι, et per Syncop. περιθῆμαι, (Dor. et Att. pro περιθῆμαι, a. 2. inf. verbi περιθῆω) circumspicere; scire probe; item conlemnere, negligere.

Περιθῆς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi περιθῆω.

Περιθῆναι, circumire, devenire, præs. inf. et

Περιθῆσθαι, a. 2. part. f. g. verbi περιθῆμι, accedo. Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον, a. 2. part. ἴδων, ἴδω.

Περιθῆμένος, μέν, μενον, præs. part. pass. à

Περιθῆμι, circumstisto, circumpono, circumdo, cingo; redigo; mutō in contrarium: f. περιθῆσω, p. περιθῆσκα, a. 1. περιθῆσκα, perf. part. act. περιθῆσῶς, ὄτος, et contracte περιθῆσῶς, -ῶτος, circumstans, præs. pass. περιθῆσμαι, cohideo, [* med. fugio, vitō, 2 Tim. ii. 16. Tit. iii. 9. Lucian. in fine Hermotimi. Græv. not. in Luc. Solœc. § xxv. Gat. ad Antonin. l. iii. 4. 92.] περιθῆσο, obsiste, cohibe, fuge, præs. imperat. pass. cum acc. ex περι, et ἔσθμι, sto, f. σήσω, a. 2. ἕσθην, a. 2. inf. act. σῆμαι, part. σῆς.

Περικαθαίρω, f. ἄρω, circumquatuor purgo, perpurgo; exponitur etiam circumcido: ex περι, et καθαίρω, purgo.

Περικαθαρίει, 3. sing. f. 1. à

Περικαθαρίζω, f. ἴω, et Att. -ῶ, circumcircā purifico: ex περι, et καθαρίω, purifico. Th. καθαίρω, purgo.

Περικαθάρα, ἄτος, τδ, purgamentum, sordes undique collectæ: à περικαθαίρω, quod vide.

Περικαθήμα, ἄτος, τδ, obsessio: à Περικαθήμαι, obsideo: ex περι, et κάθημαι.

Περικαθίζω, hostiliter circumsideo, obsideo: ex περι, et καθίζω colloco, sedeo. Th. ἴω, idem, f. ἴω.

Περικαλλῆς, εὖς, δ ζ η, perpulcher, in nom. pl. περικαλλῆος. Ex περι, et καλῶς, pulcher.

Περικαλύπτω, obvolvo, circumtego, f. ψω, a. 1. περιεκάλυψα, p. περιεκάλυφα, perf. pass. περιεκαλυμμένος, η, ον, circumtectus, a, um: ex περι, et καλύπτω, abscondo.

Περικαρφησῶς, α, δ, q. d. festucula, quæ gallina ovo edito se festucâ aliquâ purificat; purificatio: ex περι, et κάρφος, εὖς, τδ, festuca, palea. Th. κάρφω, sicco.

Περικατάληπτος, υ, δ ζ η, comprehensus, occupatus. Th. λαμβάνω, capio, prehendo.

Περικατάρρηγνυμι, dilacero: ex περι, et καταρρήγνυμι. Th. ῥήσσω.

Περικατάρρηγναι, 3. sing. a. 1. m. præced.

Περικατῆσθαι, Ion. pro περικατῆσθαι, præs. infin. m. Sic περικατῆσθαι, Ion. pro περικατῆσθαι, dat. sing. part. præs. m. verbi περικατῆσθαι, sedeo circum, obsideo.

Περικεκαίρω, circumjaceto, circum

ΠΕ

ΠΕ

ΠΕ

Περιπατήω, obambulo, deambulo; Metaph. vitam dego, vivo; f. ἴσω, v. περιπεπάτηκα. Ex περί, circum, et πατήω, calco.

Περιπατήριος, ἢ, ὄν, ambulator; hinc Περιπατηριεύς, ἢ, ὄν, PERIPATETICUS, qui proficitur sectam Aristotelis: Hinc Angl. PERIPATETIC. à præced.

Περιπατήριος, Att. pro περιπατήριος, ἢ, ὄν, opt. act. à περιπατήριος.

Περιπάτησις, ἢ, ὄν, ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus; it. disputatio Philosophica quæ fit inter deambulantes, seu disputatio ambulatoria; item locus in quo Philosophi ambulantes disputabant, peculiariter schola, seu secta Aristotelis: à περιπατήριος, q. v.

Περιπέσιος, ἴα, ἰον, terra propinquus: Hinc ἡ περιπέσις, as, humilitas: ex περί, et πέσις.

Περιπέριω, transfigo: f. περιπερίω, e. 1. περιπέριος, as, e' in pass. περιπέριος, q. v. et, transfigor: ex περί, et πέριω, transfigo.

Περιπέριαι, vide πέριαι.

Περιπετκάνειν, p. inf. act. verbi περιπέτω, incido, cado super: ex περί, et πέτω, cado, f. m. πεύμαι, p. πέττωκα, a. 2. έπεσον.

Περιπέσιον, ὄτος, a. 2. part. act. περιπέσιον, a. 2. infin. περιπέσιον, 2. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Περιπέσιος, ἴος, ὄ ζ ἡ, qui incidit. Res verò περιπέσιος dicuntur, quæ in contrarium statum sunt lapsæ: ex περί, et πέσις, ius. pro quo fit πέσις, cado.

Περιπεφλεσμένον, gen. pl. perf. part. pass. à περιφλέω, pro περιφύω, ambulo, quod à φλέω, ferreo. Th. φλέω, nugor, &c.

Περιπίπτω, incido, cum dat. f. περιπίπτω, p. περιπέπτωκα, a. 2. περιπέσιον, a. 2. inf. περιπέσιον' ex περί, et πίπτω, cadō.

Περιπίκτος, υ, ὄ ζ ἡ, implicitus, connexus; verbale à

Πειρίλεκω, circumligo, complector; item involvo orationem verbis, et sensum obambro: ex περί, et πλέω, f. ζω, necto. Hinc Angl. verbum PERPLEX.

Περιπλόμος, per Syncopen pro περιπλόμος, circumvolutus: in gen. pl. περιπλόμων' hinc περιπλόμος ἐναντός, vertens annus: à περιπέλω, circumverto. Th. πέλω, sum, et verτό.

Περιπλόμος, -ος, -όν, -ῶ, ὄ, circumrectio, circum aliquem locum navigatio; item adject. qui circum navigari potest: ex περί, circum, et πλόω, navigo; undè πλόος, ὄς, ὄ, navigatio.

Περιπνίγης, ἴος, ὄ ζ ἡ, suffocatus; ex περί, et πνίω.

Περιποιέω, tueor, servo; gigno, afferō; in med. acquirō, comparo; vindico mihi: f. ἴσω, p. περιποποίηκα, p. præs. m. περιποιέομαι, -ῶμαι, a. 1. m. περιποιοῦμαι, ω, ατο, hinc περιποιοῦμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. ex περί, et ποιέω, facio.

Περιποιοῦσι, εως, ἡ, tutatio, acquiritio, vindicatio: à præced.

Περιπολέω, in orbem ago seu verso, obeo, circumeo: ex περί, circum, et πολέω, verso.

Περιπόλια, ων, τὰ, civitates vicinae.

Περιπόρθητρον, υ, τὸ, praetexta, vestis purpurea.

Περιπρό, ultra, qu. circum et ante: ex περί, et πρό.

* Περιπρωτο, incido, cum dat. ἀλέφρω, Tryph. 333. Vid. not. Merric.

Περιπτερος, υ, ὄ ζ ἡ, undique pinatus, vel lectus: ex περί, et πτερόν.

Περιπτύχασα, complexa: aor. 1. part. f. g. à

Περιπτύσσω, complector: f. ζω. Ex περί, circum, et πτύσσω, plico.

Περιπτώμα, ἄτος, τὸ, casus, prolapsum: à περιπέτω.

Περιπυτος, υ, ὄ ζ ἡ, celebris, famolitus: ex περί, et πυθάνομαι, αὐθίο, cognosco, f. m. πύσσομαι, perf. pass. πέπυσμαι.

Περιπύτω, circum aspergo: f. βῶνῶ, p. περιπέπυγα' ex περί, et βῶνῶ, aspergo.

Περιπυτήριον, υ, τὸ, aspergillum, instrumentum ad adspargendum; vas aquarium: à περιβρῖαινω, circum aspergo: ex περί, et βρῖαινω, aspergo.

Περιπυρῖτιζω, idem quod περιβρῖαινω, q. v. f. ἴσω, p. περιπέπυρῖτικα.

Περιπύπτω, idem quod βῶπτω, suo; f. ψω, p. ἐπύπυφα.

Περιπύβω, circumfluo, alluo: ex περί, circum, et βέω, f. βέσω, fluo.

Περιπύβημι, dirumpo; περιπύβημι, perf. περιπέπυβηκα, a. 1. part. act. περιπέπυβης, avtos. Ex ποί, et βήνυμι, seu βήσω, frango.

Περιπύβω, υ, ὄ ζ ἡ, circumfluus: ex περί, circum, et βέω, f. βέσω, fluo.

Περιπύβω, q. v.

Περιπυλῶ, -ῶ, variego; include; f. ὦσα, p. περιπεσιῶλωκα.

* Περιπύβρος, ον, ferro obdurtus.

Περιπυλῆς, ἴος, ὄ ζ ἡ, perdurus, pertinax, præfractus, asper, molestus: ex περί, et σκέλλω, exsiccō.

Περιπυκλῆς, ἴος, ὄ ζ ἡ, cura ambiciens: ex περί, et σκῆλος, crus. Hinc Περιπυκλῆς, ἴδος, ἡ, feminine, caligata, braccata.

Περιπυκῆς, ἴος, ὄ ζ ἡ, circumlectus: ex περί, et σκέπω.

Περιπυκτός, υ, ὄ ζ ἡ, excelsus, altus: à περιπέκτομαι, circumspicio.

Th. σκέπτομαι, vido, f. m. ψομαι.

Περιπυκακίζω, lustro per σπύλλωκα. Veteres se lustrare et expiare solebant, catulo circa corpus ducto: quam lustrationem vocabant περιπυκακισμόν' à σκύλαξ, ἄκος, ὄ ζ ἡ, canis, cutulus. Th. ἰλάω, latro.

Περιπυκτίζω, eutem detraho, excoorio: fut. ἴσω, p. -εσκύτικα.

Περιπυαμῆς, ὄ, ὄ, distractio, circumactio; contentio, bellum; circumflexio: Vox Gram. à

Περιπυῶ, ὦ, detraho, distraho; f. ἴσω, p. περιπέπυκα, imperf. pass. περιπυαμῆν, -ώμην, -άω, -άτω, -άτω.

Th. σπῶ, traho, f. dow, p. ἴσκα. Περιπύρχω, et Att. vel Ion. περιπύρχω, studiosè propero, graviter fero, vel insensus sum. Th. σπύρχω, urgo.

Περιπύριον, υ, τὸ, suburbium.

Περιπύσασος, υ, ὄ ζ ἡ, studiosè expellitus: ex περί, et σπύσασος, sedulo ago, enitor. Th. σπύσασος, festino.

Περιπυμίνης, (sc. προσφία) circumflexus accentus, part. præs. m. f. g. à περισπῶ, -ῶ, quod vide suprâ.

Περυσῶ, eximia, nom. pl. n. g. vel pro περυσῶς, à περυσῶς, quod vide.

Περυσῶς, as, ἡ, abundantia: à περυσῶ.

Περυσῶμα, ἄτος, τὸ, abundantia, reliquia: à

Περυσῶω, vel περιπυτέω, abundo, supersum; feci exuberare. [* 2 Cor. ix. 8. Eph. i. 8. 1. Thess. iii. 12.] περισσῶσαι, a. 1. opt. act. περιπυτέω, onτος, τὸ, quod superest, reliquia, præs. part. n. g. Sic τὸ περιπυτέω, avtos, a. 1. part. act. n. g. à περυσῶ, eximius. Th. περί, suprâ.

Περυσῶσιον, υ, ὄ ζ ἡ, nullo sermone utens.

Περυσῶν, ὄ, τὸ, præstantia, excellentia, copia.

Περυσῶς, et Att. περιπύς, ἢ, ὄν, excellens; item nimis, redundans, q. d. περί ἄλλον ὄν, aliis prestant: ἐκ περυσῶ, multò magis: εἰκοσι περιπύς, viginti et amplius. Th. περί, suprâ.

Περυσῶτερος, υ, præstantior, compar. à περυσῶς.

Περυσῶτερός, adv. vehementius, magis, à præced.

Περυσῶς, adv. copiosè, eximie, valdè abundè: à περυσῶς.

Περυσῶδον, adv. circumstando, circumcirca: à περιῆμι.

Περυσῶν, ης, η, a. 2. opt. act. verbi περιῆμι, circumsto: et

Περυσῶντος, acc. pl. à

Περυσῶντος, circumstantans: part. aor. 2. ejusd. verbi, quod ex περί, et ἴσημι, slo: f. ἴσῶω, a. 2. ἔσην.

Περυσῶσις, εως, ἡ, statio; circumstantia; circumstantium corona; necessitas; vicissitudo; occasio; apparatus; involutum; magna rerum agendarum turba circumstantans: à περιῆμι.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περυσῶσις, υ, ὄ ζ ἡ, coronâ circumstantium cinctus; item Subst, ὄ, locus altus: ab eod.

Περισερῶν, ὄνος, δ, columbarium; item herba die dicta : à super.
 Περισερῶν, υ, τδ, dimin. pullus columbinus.
 Περισεροειδής, ἑός, δ ζ ἡ, columbinae speciei.
 Περισεφάνω, coronā cingo : vide σεφάνω.
 Περισεφεται, coronatur : 3. sing. præs. ind. pass. à
 Περισεφω, φ, ω, coronā cingo. Th. σεφω, coronā.
 Περισηθόν, ου, τδ, pectorale : ex περι, et σηθος, pectus.
 Περισειχίζω, fut. ἴσω, indagine claudio : ex περι et σιχως.
 Περισίμιον, υ, τδ, lingula locus in guttore, pinguedo : ora seu limbus; item puteal. Th. σίμα, os.
 Περισοαχίζω, idem quod περισίμιον, circumcirca gemo. Th. σεῖς, α, δ, angustus.
 Περισπάτω, pro περισπάτω, circumfulgeo. Th. ἀσπάτω, fulguro.
 Περισφόντα, acc. sing. præs. part. act. verbi
 Περισφω, circumago in orbem verto. Th. σφέω, verto : fut. φω.
 Περισροφή, ἡς, ἡ, conversio, rotatio : à præced.
 Περισρώμα, ἄτος, τδ, tapes, aulam; qu. circumstratum : à
 Περισρώννμι, prosterno : f. σρώσω, p. περισρώκα.
 Περισρωῦσθαι, Ion. pro περισρέφσθαι.
 Περισῦλον, υ, τδ, et περισῦλον, et Περισῦλος, υ, δ ζ ἡ, locus columnis cinctus. Th. σῦλος, columna.
 Περισῶω, circumcirca traho, distraho, divello; vezo, diripio, probris lædo. Th. σῶω, f. ρῶ, trahio.
 Περισφῶριον, υ, τδ, fimbria, talaria, fascia circa talos : ex περι, et σφῶρα, malleus.
 Περισχοω, auxiliare : Ion. pro περισχυ, a. 2. imp. m. ex περι, et χω, habeo : f. χῶ, et σχῶω, a. 2. ἔσχοι, a. 2. m. ἐσχόην.
 Περισχίζω, circumcido; diuino : ex περι, et σχίζω, fido.
 Περισταμνέμι, incidere : Ion. pro περιτάμνει, præs. inf. act. à
 Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, circumcido. Th. τέμνω, seco : f. τεμῶ, p. τέμνηκα, a. 2. ἐτάμον, p. m. τέτομα' hinc perf. infra. med. περιτομέναι.
 Περιτέθεικα, as, ε, perf. ind. act. verbi περιθήμι, attribuo. Th. τίθημι, pono : fut. θέσω, a. 2. ἔθην.
 Περιτειχίζω, circumvallo, muro includo : f. ἴσω. Th. τεῖχος, murus.
 Περιτειχίσις, εως, ἡ, item Περιτειχισμα, ἄτος, τδ, et Περιτειχισμός, ἄς, δ, circumvallatio : à περιτειχίζω, murum struo. Th. τεῖχος, eos; τδ, murus.
 Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, orior, exorior : med. à
 Περιτέλλω, f. ἐλώ, circumvolvo, versificio : ex περι, et τέλλω.
 Περιτεμῆναι, a. 2. infin. act. à
 Περιτέμνω, circumcido, anputo :

f. τεμῶ, p. περιτέμνηκα, a. 2. περιτέμον et -τέμων, a. 2. inf. act. περιτεμῆναι, p. pass. περιτέμνημαι, p. part. pass. περιτεμνημένος, a. 1. pass. περιτεμῆσθην, p. m. περιτέτομα' ex περι, et τέμνω, seco.
 Περιτέμνηται, 3. pl. p. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.
 Περιτέθημι, circumpono, appono, ut personam; addo, ut formam, vestem, &c. 3. pl. περιτέλλομαι, Ion. pro περιτέθεικα, f. περιθήσω, p. περιθήσομαι, a. 1. περιθήκα, a. 2. περιθήν, ης, η, a. 2. part. act. περιθείς, εντος. Th. τίθημι, pono.
 Περιτεμῆσθαι, a. 1. infin. pass. et Περιτεμῆσομαι, η, εται, fut. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.
 Περιτεμῆτος, circumcisus, undè ἀπεριτεμῆτος, υ, δ ζ ἡ, incircumcisus : à 3. pers. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.
 Περιτομή, ἡς, ἡ, circumcisio : à p. m. verbi ejusd.
 Περιτροπέσις, gen. sing. f. g. aor. 2. part. pass. verbi
 Περιτρέπω, circumago, converto, redigo, impello : f. ψω, p. περιτρέψω, a. 1. περιτρέψα, a. 2. περιτρέπον' ex περι, et τρέπω, verto, f. ψω, p. m. ἐτροπα.
 Περιτρέφω, conglacio, Od. 14. 477.
 Περιτρέχω, circumcurro, percurro : f. περιτρέξω, a. 2. περιτρέξω, ες, ε, aor. 2. part. act. περιτρέξων, εντος, p. περιτρέξωκα' quasi à δραμέω. Th. τρέχω, curro.
 Περιτρέω, circumtremo, Il. 11, 675. Th. τρέω, trepidō; f. τρέσω.
 Περιτροπέων, revertens : Ion. pro περιτροπέων' à περιτροπέω, circumteo. Th. τρέπω, verto.
 Περιτροπή, ἡς, ἡ, vicissitudo, quò aliqui per vices et in orbem fit : ab eod. Th.
 Περιτροπέω, vide in περιωσέω.
 Περιτροπέ, ὄς, &c. vide in περιωσός.
 Περιτυγχάνω, incido, fortè reperio. Th. τυγχάνω, sum, f. m. τεύχομαι, a. 2. ἐτύχων.
 Περιτυχῶν, εντος, et in f. g. περιτυχῶσα, a. 2. part. act. verbi præced.
 Περιφάβομαι, undique conspicuus sum. Th. φάβο, in lucem profero, ostendo : fut. ἀφῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἐφάβον.
 Περιφάβεια, as, ἡ, prospectus, evidenti, splendor : ab eod. Th.
 Περιφάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à περιφάβομαι, quod vide.
 Περιφάβης, ἑός, δ ζ ἡ, conspicuus, splendidus. Th. φάβω.
 Περιφάβως, adv. apertè, evidenter, clarè, splendidè : à περιφάβης.
 Περιφάβω, acc. sing. à Περιφάβω, αντος, δ, PERIPHAS, nom. proprium.
 Περιφάρεα, as, ἡ, circumferentia, rotunditas, convexitas : et περιφάρεα θαλάσσης, margo : à
 Περιφάρεθς, ἑός, δ ζ ἡ, rotundus, lacer : à
 Περιφέρω, circumfero ; in comitatu meo fero ; redigo in vel ad ; perturbo : in errorem induco : f.

περιφάω, a. 2. περιφέρω, præs. pass. περιφέρομαι, circumfero, vāgor : præs. part. pass. περιφερόμενος. Th. φέρω, fero.
 Περιφέγω, f. ξω, effugio : ex περι, et φέγω, fugio.
 Περιφθῆς, a. 2. part. act. à περιφθῆμι, pro quo usurpatur περιφθῆνω. Th. φθῆνω, ἄτος, τδ, antevertō : fut. φθῆσω, aor. 2. ἐφθην, tanquam à φθῆμι.
 Περιφθῶ, ἄς, ἡ, circumlatio, circumactio ; ferculorum missus ; conturbatio, error, vagatio : à περιφθῶ, quod vide.
 Περιφθορῆς, ἡ, δν, vagus clarus, sapiens : a περιφθῶ, quod vide.
 Περιφύραμα, ἄτος, τδ, septum, quo quid circumdatur ; sepes, murus, vallum, &c. à περιφύρασω.
 Περιφυράδεις, adv. accuratè, peritè : à
 Περιφυράδης, ἑός, δ ζ ἡ, sciens, peritius : à
 Περιφράζω, circumloquor, considero. Th. φράζω, dico : fut. σω, a. 2. ἐφράδον, p. med. ἐφράδα.
 Περιφρακτος, υ, δ ζ ἡ, circummunitus.
 Περιφροῖσις, εως, ἡ, circumlocutio, PERIPHRAISIS, Figura Gr. Th. φράζω, dico.
 Περιφράσσω, -πτω, circumserpio, circumvallo, f. ἀζω, p. πέφραχα, perf. pass. πέφραγμα' à φράσσω.
 Περιφρονέω, despicio ; accuratè cogito : f. ἴσω, p. περιπεφρόνηκα' quod à περιφρων, onos, δ ζ ἡ, valdè prudens ; superbus, contemplor : ex περι, et φρῆν, mens.
 Περιφρονος, gen. sing. à
 Περιφρώνω, onos, vide in περιφρονέω.
 Περιφροομαι, adnascor, adhaereo : f. m. ἴσομαι, p. pass. περιπέφρωμαι.
 Περιφραῖω, summoperè lator. Th. φραῖω, lator : f. χῆραῖω et χαιφῶω, a. 2. ἐχῆραῖω, perf. pass. κέχραμαι.
 Περιφραχῶς, -ω, f. ἴσω, aere obduco.
 Περιφρακῶω, -ω, vallo circummunio : f. ὦω, p. περιεφρακῶωκα.
 Th. φραξῆ, sulcus.
 Περιφραξῆς, ἑός, δ ζ ἡ, supra modum latus : à περιφραῖω.
 Περιφραγος, υ, δ ζ ἡ, circumjacens regio : ex περι, et φάρα, as, ἡ, regio. Th. χῶρος, υ, δ, locus.
 Περιφάω, circumquaque abstergo, defrico : ex περι, et φάω, tergo : f. ψήσω, p. ἐψηκα.
 Περιφύμα, ἄτος, τδ, sordes : à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.
 * Περιφύσις τῷ μύθῳ, mola contritilio, Suid.
 Περιφύλω, circumcirca nudo, spolio : ex περι, et φύλω, nudo. Th. φύλος, ὄ, nudus.
 Περιφῶω, -ῶ, indignè trudo, pulso, aut vezo. Th. ὄθω, f. ὄθῆσω, et ὄσω, trudo.
 Περιφῶπη, ης, ἡ, specula ; ipsa circumspiciendi actio : ex περι, et ὦψ, oculis. Th. ὄπωμαι, video.
 Περιφῶσω, adv. magnoperè, supra modum, supra cætera : à
 Περιφῶσις, υ, δ ζ ἡ, admodum

sanctus; eximius; numerosus: ex περι, et δσιος, sanctus. Vel quasi περιαισιος, qui facile exaudiri potest: quod à περιαιω, admodum clamo.

Περκάζω, nigresco, vario, f. άω, p. περκρακα. Th. πέρκος.

ΠΕΨΚΟΣ, seu περκνός, ή, άν, niger, nigris maculis variegatus.

Περμησός, ά, et Ion. οιο, ά, fluvius Beotia ex Helicone, Phœbo et Musis sacer.

Πέρνα, ης, ή, **PERNA**: πέρνα, ης, ή, calx; ex quo per ejectionem τή f. it πέρνα.

Πέρνας, præs. part. act. à πέρνημι, vendo.

Περνάσω, περνάω, πέρνημι, vendo: à περάω, idem.

Περνάμα, άτος, τή, Dor. pro πεόνημα, opus: sed propriè opus acutum factum: à περονάω.

Περοναρπίς, ίδος, ή, pepulum, vestis qua fibulâ succingebatur. Th. περόνη. Περονάω, fut. ήσω, fibulâ subnecto, fibulo: à seq.

ΠΕΡΟΝΗ, ης, ή, fibula, sura, acicula; item monile: q. à πέρω, transadigo, figo.

Περπερόμαι, perperam ago, leme' ago, praeceps sum; factio; f. m. έσομαι. Th. πέρπερος.

Περπερία, ας, ή, temeritas: à ΠΕΡΠΕΡΟΣ, q. **PERPERUS**,

levis, vanus, temerarius: qu. περιφόρος, άπό τήν περιφέρεισθαι, circumferri.

Περρβήκατο, metri gratiâ, pro περιεβήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono, f. ήσω, a. 1. έθηκα, a. 2. έθην.

Περρέγειν, pro περιέγειν' hinc verbale περίοχος, et per Sync. Poët. πέρροχος.

Πέρροχος, υ, ά, excellens, eminentis: vide præd.

Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, vasto: f. άω. Est et Πέρσαι, nom. pl. à Πέρσης, ου, ά, **PERSA**.

Περσός, έος, vel έως, ά, **PERSEUS**, nomen viri.

Περσεφόνη, ας, ή, seu Περσεφώνη, ης, ή, **PROSERPINA**, filia Jovis et Cereris: à πέρθω, vasto, et φόνος.

Περσήσις, ου. Poët. pro Περσεΐος, **PERSEIUS**, ex Persco natus: quod à Περσεΐος, έος, ά, Perscus.

Περσήσις, ίδος, ή, nomen mulieris.

ΠΕΨΡΗΣ, υ, ά, **PERSA**: nom. pl. οί Πέρσαι. Fuit et frater Hesiodi ita appellatus.

Περρής, ίδος, ή, nomen feminae: Heb. q. d. ungula.

ΠΕΨΨΙΣ, anno præterito: ante hoc tempus: quod à περάω, transeo.

Περρυνός, ή, άν, qui est anni superioris: à præd.

Πέρω, f. verbi πέρω, transfigo: p. πέπακα, a. 1. έπειρα, a. 2. έπάρων, p. m. πέπαρα' hinc πόρος, υ, ά, meatus.

Περών, transiens: præs. part. act. à περάω, transeo: f. άσω et ήσω.

Πέσις, seu πέσειν, cecidit: Ion. pro έπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πέτω, cado: f. η. πεσάμαι, p. πέπ-

τωκα, a. 2. έπεσον, hinc a. 2. inf. πεσείν, a. 2. part. act. πεσών, άσα, άν, et in accus. m. g. πεσόντα.

Πετέσθαι, casurion: diphthongi dissolut. pro πετίσθαι, f. 2. inf. m. verbi πέτω, cado: vide πέσις.

Πεσειν, a. 2. inf. act. et πεσείται, 3. sing. f. 2. m. πεσιτόθαι, f. 2. infin. m. ejusd. verbi.

Πεσειν, Ion. pro πεσείν, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πεσεισσαν, decidunt: 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi πέτω, cado; a. 2. έπεσον, a. 2. imperat. act. πέσειε, έτω.

Πεσειν, cadam: Dor. pro πεσάμαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Πέπειται, Ion. Paragoge pro πέσει, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi præd.

Πέσκος, έος, τή, idem quod πόκος, pellis tendenda, vellus: à πέικω, tondeo.

Πέσιον, Ion. pro έπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. sing. πεσόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πέτω, cado.

Πέσιος, έος, τή, cadaver: à πέτω, cado.

Πεσάμαι, f. 2. m. in 3. pl. πεσύνται, verbi ejusd.

Πεσειν, Ion. pro πέσειν, præs. inf. act. à πέσιω, Æol. pro πέπω, coquo, digero.

ΠΕΣΣΟΣ, seu πεπτός, υ, ά, calculus, vel scrupus lusorius; ipse ludus. Est et

Πεσός, medicamentum molli lanâ compositum, quod feminis subjicitur inter naturalia; Angl. A PESSARY: an à πέσιω, mollio? an à πέσκος, pellis lanata?

Πέσιω, Æol. pro πέπω, coquo: hinc præs. part. πέσιων, demulcens.

Πεσών, όντος, qui cecidit: a. 2. part. act. verbi πέτω, cado: f. m. πεσάμαι, p. πέτωκα, a. 2. έπεσον.

Περάζω, extendo, explico: idem quod περάω.

Περάλ' pro πέταλα, folia: nom. pl. à πέταλον, quod vide.

*Πεταλισμός, υ, ά, ostracismus, per folia: à πέταλον. Th. πετάω.

Πετάλοι, vituli: qui cornua habent instar πέταλων, id est, foliorum seu ramorum.

Πετάλον, et Ion. πέτηλον, υ, τή, folium: item lamina, bractea: dat. pl. Ion. πετάλοισι. Th. πετάω, extendo.

Πετάμαι, volo, vide πέτομαι.

Πετάννημι, id. quod πετάω, rapido.

Πετανός, ά, άν, Poët. et Dor. pro πετεινός, volatilis, volucris. Th. πέτομαι, volo, -as.

Πετόμαι, id. q. πέτομαι, q. v. Πέτασαν, et gem. σ, πέτασσαν, Ion. pro έπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω vel -άζω, f. άσω, expando.

Πετασθόμαι, η, εται, f. 1. pass. à πετόμαι, idem quod πέτομαι, volo; ubi videas.

Πετάσος, υ, ά, **PETASUS**, pileus, latior galerus: à πετάω, expando.

Πετάρω, extendam, f. 1. ind. act. verbi πετάννημι, vel πετάω, explico.

Πετάρω, PETASO, coquo cum costis: à πετάω, extendo.

ΠΕΨΤΑΥΡΟΝ, υ, τή, pertica, in qua gallina dormiunt, gallinarium; genus laquei; profunditas: παρά τή εν αύραις, πετάρωθαι.

Πεταχρον, vel πέδαχρον, υ, τή, poculum amplum in modum folio expressum: à

ΠΕΤΑΨΑ, (unde περάζω, πετάννηω, et πετάννημι) pando, explico, aperio: f. άσω.

Πετεινός, volucris: per Epenth. Poët. pro πετεινός, dat. pl. à πετεινός, υ, ά, volucris: et

Πετεινός, etiam dicitur pro πετεινός, volatilis: nam Poëtæ sæpissimè ei in ee mutant, quorum unus in η vertunt. Th. πέτομαι, volo, -as.

Πετεινός, υ, τή, volatile, avis: πετεινά, τὰ, volucres: ab eod. Th. Πετεινός, ή, άν, volucer: ab eod. Th. Πετρήθην, volabant: Ion. pro έπετρήθην, 2. dual. imperf. m. verbi πέτομαι, volo, -as.

Πέτευ, Dor. pro πέτυ, præs. imperat. m. ab eod.

Πετευρον, υ, τή, trabs, lignum: scandula; locus ubi gallina, aut alia aves, dormire solent. Dictum quasi πέτευον, παρά τή τὰ πετεινά εν άδρή εύδειν, quod volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur et πέταυρον.

Πετρών, άνος, ή, vicus Thebanus

Πετρώς, -ώ, άτ. ώ, ά, nom. propr.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. sing. præs. sub. m. verbi

ΠΕΨΤΟΜΑΙ, -άμαι, et πέτόμαι, volo -as: q. à πετάω volatus enim fit expansis alis: præs. part. med. πετάρμενος, -όμενος, a. 1. pass. έπετάρσθην, ης, η, volavi.

Πετόνεοσι, Ion. et Poët. pro πέτυναι, dat. pl. præs. part. act. vel ut alii, aor. 2. verbi πέτω, pro πέτω, cado.

Πετίν, præs. inf. act. idem valet ac επικίπτειν, επιτυγχάνειν, incidere in aliquid, nascisci: à verbo.

Πετώ, f. άσω, incido in aliquid, nasciscor: à πέτω, inus. pro quo πέτω, cado.

Πέτρα, ας, ή, **PETRA**, saxum grande, rupes. [* antrum in rupe. Il. β'. et passim. Vid. Græv. ad Hesiod. Op. 589.] Th. πέτρος, υ, ά, lapis, saxum.

Πετράσσα, ας, ά, Dor. pro πετρήσσα, ης, ή, saxosa: vide πετρήσις.

Πετράσις, αία, άιον, saxatilis, inter petras seu saxa versans; in petrosis et saxosis locis nascens. Th. πέτρος, lapis. Item

Πετράσις Ποσειδών. Cur et apud quos Neptunus **PETREUS** vocaretur et coleretur, consule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. iv. 248. 12.

Πετράκης, έος, ά, gemma quædam: à πέτρα.

Πέτρη, ης, ή, Ion. pro πέτρα, dat. pl. Ion. πέτρησι.

Πετάρω, PETASO, coquo cum costis: à πετάω, extendo.

ΠΕΨΤΑΥΡΟΝ, υ, τή, pertica, in qua gallina dormiunt, gallinarium; genus laquei; profunditas: παρά τή εν αύραις, πετάρωθαι.

Πεταχρον, vel πέδαχρον, υ, τή, poculum amplum in modum folio expressum: à

ΠΕΤΑΨΑ, (unde περάζω, πετάννηω, et πετάννημι) pando, explico, aperio: f. άσω.

Πετεινός, volucris: per Epenth. Poët. pro πετεινός, dat. pl. à πετεινός, υ, ά, volucris: et

Πετεινός, etiam dicitur pro πετεινός, volatilis: nam Poëtæ sæpissimè ei in ee mutant, quorum unus in η vertunt. Th. πέτομαι, volo, -as.

Πετεινός, υ, τή, volatile, avis: πετεινά, τὰ, volucres: ab eod.

Πετεινός, ή, άν, volucer: ab eod. Th. Πετρήθην, volabant: Ion. pro έπετρήθην, 2. dual. imperf. m. verbi πέτομαι, volo, -as.

Πέτευ, Dor. pro πέτυ, præs. imperat. m. ab eod.

Πετευρον, υ, τή, trabs, lignum: scandula; locus ubi gallina, aut alia aves, dormire solent. Dictum quasi πέτευον, παρά τή τὰ πετεινά εν άδρή εύδειν, quod volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur et πέταυρον.

Πετρών, άνος, ή, vicus Thebanus

Πετρώς, -ώ, άτ. ώ, ά, nom. propr.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. sing. præs. sub. m. verbi

ΠΕΨΤΟΜΑΙ, -άμαι, et πέτόμαι, volo -as: q. à πετάω volatus enim fit expansis alis: præs. part. med. πετάρμενος, -όμενος, a. 1. pass. έπετάρσθην, ης, η, volavi.

Πετόνεοσι, Ion. et Poët. pro πέτυναι, dat. pl. præs. part. act. vel ut alii, aor. 2. verbi πέτω, pro πέτω, cado.

Πετίν, præs. inf. act. idem valet ac επικίπτειν, επιτυγχάνειν, incidere in aliquid, nascisci: à verbo.

Πετώ, f. άσω, incido in aliquid, nasciscor: à πέτω, inus. pro quo πέτω, cado.

Πέτρα, ας, ή, **PETRA**, saxum grande, rupes. [* antrum in rupe. Il. β'. et passim. Vid. Græv. ad Hesiod. Op. 589.] Th. πέτρος, υ, ά, lapis, saxum.

Πετράσσα, ας, ά, Dor. pro πετρήσσα, ης, ή, saxosa: vide πετρήσις.

Πετράσις, αία, άιον, saxatilis, inter petras seu saxa versans; in petrosis et saxosis locis nascens. Th. πέτρος, lapis. Item

Πετράσις Ποσειδών. Cur et apud quos Neptunus **PETREUS** vocaretur et coleretur, consule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. iv. 248. 12.

Πετράκης, έος, ά, gemma quædam: à πέτρα.

Πέτρη, ης, ή, Ion. pro πέτρα, dat. pl. Ion. πέτρησι.

Περθεύς, εντος, saxosus, petrosus, lapidosus: f. g. περθέσσα, et in n. g. περθηεν. Th. πέτρος.

Πετρήσση, dat. sing. f. g. praeced. * Πετρωδῆτω, ω̄, fut. ἦσω, petras scando: ex balneo, et

ΠΕΤΡΟΣ, υ, δ, lapis, surum; undē PETRUS, nomen Apostoli: hinc etiam

Πετροφύης, έος, δ ζ ή, saxis adhaerens: ex πέτρος, et φύω.

Πετρώω, -ω̄, ώσω, in lapidem verto; item lapido.

Πετρώδης, εος, δ ζ ή, petrosus, lapidosus: à πέτρος, lapis.

Πετρός, calculus: vide in πεσός.

Πετρώμενος, ου, contract. à πετρώμενος, verbi πετρώμαι, seu πίτομαι, volo, -as.

Πίτω, cado: inus. pro quo πίπτω, idem, qu. à πίδων, solum: est enim ad solum moveor.

Πέθετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi πέθημαι, quod vide.

Πενθόλιτρο, audirent: Ion. pro πένθοντρο, 3. pl. opt. praes. m. à

Πένθομαι, idem ac πυνθάνομαι, audio, intelligo: f. m. πεύσομαι, a. 2. m. έπυθόμην.

Πενκάλγος, ιγη, ιμον, amarus; prudens, caulius. Th. πέκηη, ης, ή, picea, vel larix arbor. Vel qu. à πύκα, nam. et πυκνός est συντετός.

Πενκέαδός, ή, δν, amarus. Th. πέκηη, ης, ή, picea; cujus lachryma amara.

Πενκέϊδας, acc. sing. à Πενκέϊδης, υ, δ, nomen gentile.

ΠΕΥΚΗ, ης, ή, pinus, picea, larix, quicquid ex ligno tali fit, ut caeda, fax, &c. lignum ex Ophir allatum, sic Joseph.

Πεύκνιος, ιγη, ινω, pineus: à πρεced.

Πευσείσθε, audietis: Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. 1. m. verbi πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, audio.

Πευσόμενος, part. f. m. verbi ejusd.

Πέφμαι, interii: p. pass. pro πέφημαι à φάω, occido. Alii volunt esse praes. pass. verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3. sing. perf. πέφαται, et in 3. pl. πέφανται, infin. πέφασθαι, paulo post f. πεφήσομαι.

Πέφαμαι, apparui: et in 3. sing. πέφανται, p. pass. verbi φαίνω, apparere: f. φάνω, p. πέφαγκα.

Πεφραγμένος, obstructus; per Metathesin pro πεφραγμένος, perf. part. pass. verbi φράγγυμι, idem quod φράσσω, serpio: f. ζω, p. χα.

Πέφραμαι, apparui: perf. pass. Att. pro πέφαμαι, quod vide.

Πεφείσεται, parces: Ion. pro πεφείσθη, 2. sing. paulo post f. verbi φείδομαι, parco, remitto penam: f. m. φείσομαι et φειδήσομαι, p. pass. πεφείδημαι.

Πεφείσεται, 3. sing. paulo post f. verbi ejusdem.

Πεφειμένιος, perf. part. pass. ab eod. verbo.

Πεφενγίται, p. infin. m. à φείγω,

fugio: f. ζω, a. 2. έφύγον, p. m. πέφυγα.

Πεφενγίον, Att. Metaplasin. pro πεφενγίωμι, perf. opt. m. verbi ejusd.

Πέφηννα, visus sum; p. m. verbi φαίνω, ostendo: f. ανώ, p. πέφαγκα.

Πέφθησαι, Ion. pro πεφήση, 2. sing. paulo post f. verbi φάω, occido: f. φήσω, paulo post f. πεφήσομαι.

Πέφθησεται, apparebit: 3. sing. paulo post f. verbi φάω, quod est idem cum φαίνω, apparere.

Πεφιδέσθαι, Ion. per Anadiplasiasm. pro φιδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi φείδομαι, parco.

Πεφιδήσεται, parcel: 3. sing. paulo post f. verbi φιδέω, f. ἦσω, perf. pass. πεφίδημαι, sai. Vel est f. med. verbi πεφιδέω, factum ex

p. mcd. πέφίδα, quod à praeced. verbo.

Πεφίδοιτο, parcat: Ion. Anadiplasi. pro φίδοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. verbi φείδω, vel φείδομαι, parco: a. 2. έφίδον, et Ion. Anadiplasi. πέφιδον.

Πεφιλαιμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ου, amatus; perf. part. pass. verbi φιλέω, quod vide.

Πεφίμωσο, ώσθω, obmutescere; perf. imperat. pass. verbi φιμώω, os occludo, ad silentium adigo; f. ώσω, p. πεφίμωκα. Th. φιμός, ε, vel φίμος, υ, δ, camus, fiscella.

Πέφνε, interemit, 3. sing. imperf. vel a. 2. Ion. à

Πέφνω, occido, interficio: à φένω.

Πεφωδέητο, territi erant; Ectasi Poët. pro πεφωδέητο, quod Ion. dicitur pro έπεφωδέητο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi φωδέω, terreo; f. ἦσω, p. πεφωδέηκα, plusq. p. pass. έπεφωδέημην, σο, το. Th. φέβομαι, timeo; p. m. πέφωθα.

Πεφωρόητο, ferebatur: 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi φωρέω, fero; f. ἦσω, p. πεφωρόηκα. Th. φέρω, fero; f. οίσω.

Πεφωρισμένος, η, ου, oneratus sum; p. part. pass. verbi φορτίω, onero; f. ἦσω, p. πεφωρίκα: ab eod. Th.

Πεφωράδα, p. m. verbi φράζω, loquor: f. σω, p. πέφωρα, a. 2. έφωρόδον, perf. pass. πέφρασμαι.

Πεφωράδεται, locuti sunt; Ion. pro πεφωραμένοι είσι, 3. pl. perf. pass. verbi φράζω, loquor.

Πεφωράδοτο, itidem Ion. pro πεφωραμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

Πεφωράδε, Ion. Anadiplasiom. pro έφωράδε, 3. sing. a. 2. act. Hinc

Πεφωράδεμεν, a. 2. infin. act. pro πεφωράδεν, per Anadiplasm. προφωράδεν: à φράζω.

Πεφωράδην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro έφωράδην: ab eod.

Πέφραδμαι, Dor. pro πέφρασμαι, p. pass. verbi φράζω, loquor; f. σω, p. πέφρακα.

Πεφρωκά, εος, ή, nomen mulieris: à πέφραδα, p. m. verbi praeced.

Πέφρικα, hortui; perf. act. Ion.

pro -χα, vel perf. med. vei! φρέσω, vel -τωω, f. ζω, p. χα. Hinc

Πέφρικαν, Chalcidice dicitur voluit pro πεφρικάσι, 3. pl. perf. act. Th. φρίζ, ικός, ή, suctuum fremulus.

Πεφρικών, εντος, praes. part. à φρικόω, horreo. Quod praes. à perf. formatum, ut et alia multa verba

Vide πέφρικα.

* Πεφροντισμένος, prudenter, diligenter, accuratè: à φροντίω, D.S

Πέφωνα, natus sum; p. m. verb φάω, nascor; a. 2. έφων vel έφυν vel perf. act. dicitur pro πέφωκα, Poët.

Πεφύσας, pro πεφύκασι, 3. pl. perf. act. ejusd. verbi.

Πεφυμένος, qui fugit; perf. part. pass. à φεύγω:

Πεφύγω, fugio, praes. à p. m. πέφωγα, factum more Syracusano Alioquin est p. med. sub. verbi φεύγω.

Πέφωζα, Ion. pro πέφωκα, p. m. et πεφύζω, itidem pro πεφυνώδ: πεφύζοντες, fugitivi, pro πεφυνώτες, p. part. m. verbi φεύγω, fugio. Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυσηκότες, ut et Πέφωζα, pro πεφύζωκα, verbi φυζέω, -ω̄, f. ἦσω, à φυζα factum.

Πέφωκα, as, e, extiti, natura comparatus sum: et in 3. pl. πεφώκασι, perf. act. verbi φάω, sumi, nascor: f. φάσω.

Πεφώκει, natus erat: 3. sing. plusq. p. act. Ion. ab eod. verbo.

Πεφώκειν, 3. sing. p. act. πεφώκειναι, p. infin. act. ejusd. verbi.

Πεφώκός, innatus: p. part. act. verbi ejusd.

Πεφυλαγμένος, observatus; p. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -τωω, f. ζω, custodio, servio: pro πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. pass. cjusd. verbi.

Πεφωρικός, ότος, p. part. act. verbi φωράω, in furtoprehendo: f. άσω, Th. φώρ, φωρός, δ, fur.

Πεφώρηται, perf. pass. et

Πεφωρημένος, p. part. pass. à φωράω, in furtoprehendo: fut. άσω p. πεφώρακα, et Ion. πεφώρηκα.

Πεφωτισμένος, p. part. pass. à φωτίζω, illumino: f. ἦσω, p. πεφώρικα: à φώς, φωτός, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Πέψω, εως, ή, coctio: à πέπω.

Πη, sine accentu, encliticum est pro πως' ε' ηη, sicubi, δή ηη, utique igitur: at

Πῆ, extra interrog. aliquatenus, quodammodo: η; interrog. quid ratione? quoniam modo? ab inusit. pron. interrog. πός, πῆ, πό.

Πηγάςω, fut. άσω, scaturio. Th. πγυή, fons.

Πηγαί, pl. num. ejusd. Th.

Πηγάςω, aia, aion, fontanus: ab eod. Th.

Πηγαίνω, fut. ἦσω, rutam initor vel refero: à

Πήγανον, υ, τὸ, ruia herba, quia οσπέρα πηγνύει suo calore et siccitate. Idco castitatis herba. Th.

τηγνώω, *conspingo, conrescere facio*.

Πηγάς, ἄδρα, ἢ, *glacies*; quia concreta aqua; acc. pl. *πηγάδας*. Th. *πηγνώω*.

Πηγάσος, ὄ, δ, *PEGASUS*, equus Persei alatus. Th. *πηγή*.

Πηγεσμάλλος, ὄ, δ, ἢ, *villosus*; vel *habens vellus densum*, vel *nigrum*, vel *albus*: à *πηγός*, *compactus, albus, niger*, et *μάλλος, vellus*.

ΠΗΓΗ, ἦς, ἢ, *fons, scatebra*: quia *πηδῶ ἐκ γῆς*.

Πήγμα, ἄτος, τδ, *aliquid compactum, PEGMA*: à

ΠΗΓΝΥΩ, *πηγνῦμι*, et *πήσσω*, seu *-τω*, *compingo, cogo, conrescere facio, figo, f. ξω*. Hinc

Πηγός, ἦ, δν, *benè compactus, impropolis*; *niger*; *albus*, seu *niveus, qualis est glaciei color*.

Πηγάω, -ῶ, *silvestre reddo, exaspero, f. ὄσω, p. πεπηγῶκα*.

Πηγῶλις, ἰδος, ἢ, *glacialis, glacies*: ex p. m. *πέπηγε, compactum est*. Th. *πηγνώω*.

Πηδαίος, ὄ, δ, *PEDAËUS*: nom. propr.

Πηδάλιον, ου, τδ, *gubernaculum, eausus navis*. Th. *πηδῶν, ἦ, τδ, remus*; vel *πηδός, ὄ, δ, ligni species*.

Πηδάσος, ου, δ, ἢ, *uliginosus*, et *fonticulus scatus*, undè aqua *πηδῶν* item *PEDASUS*, nom. propr. regionis; est et *equus Achilles* sic dictus.

ΠΗΔΑΨ, *salio, salto, scaturio*: f. ἦσα, p. *πηδήσκα*.

Πηδῆμα, ἄτος, τδ, *saltus*: à præc.

Πηδῆσας, αντος, α. 1. part. act. et Πηδῆσσαι, 3. pl. a. 1. sub. verbi *πηδῶω*, *salto*.

ΠΗΔΟΣ, ου, δ, vel *πηδῶν, οὔ, τδ, ligni species*; *πηδῶν* vertitur etiam *palmae remi* ex eo ligno; item *remus*, præsertim ex eo ligno.

Πηδῶλις, ἴδος, ἢ, *petra* è quâ aquæ salunt. *Hesyh.*

Πηδῶω, f. ὄσω, *aquis scateo, aquas salire facio*.

Πήθω, inus, *patior*. Th. *πάσχω*.

Πηκῆς, ἴδος, ἢ, exponitur (α) *gelu factitium*; à *πήγω, compingo*; (β) *culter ad scindendas carnes*; q. à *πέκω*, *vello, carpo*; (γ) *instrumentum musicum, magadis*, quia *πηκτὸν ἐὶ lignis*.

Πηκῆδες, αἱ, *fides, -ium*; vel *aliud musicum instrumentum*.

Πηκῆς, ἦ, δν, *compactus concretus, congelatus*. Th. *πεγνώω, compingo*.

Πηλακίω, f. ἴσω, *proprie luto conspergo*; *probo afficio*: à *πηλός, ἦ, δ, lutum*.

Πηλακίωσος, οὔ, δ, *contumeliosa injuria*: à præc.

Πηλάμις, ἴδος, ἢ, *PELAMIS*, genus piscis; quia *ἐν πηλῶ μέει*. Th. *πηλός, lutum*.

Πήλας, qui *vibravit*, a. 1. part. act. et

Πήλω, *vibravit*, Ion. pro *ἐπῆλω*, a. 1. ind. verbi *πάλλω, vibro*; f. *παλῶ*, a. 1. inf. *πήλαι*.

Πηλαῖ, dat. sing. à *Πηλεῖς, ἴος, ὄ, PELLEUS*, nomen viri.

Πηλεῖων, ονος, ὄ, *Pelida*, nomen propr. Est et *ranæ* nomen, à luto sic dicta.

Πηληϊδέω, gen. Ion. per dissolut. *ἦι, pro ει, et εω pro ου, et insert. α, pro Πηλείδου, à Πηλείδης*.

Πηληϊδῶς, ου, Ion. *εω*, pro *Πηλεϊδῶς*, et per *Crasin* Πηλεϊδῶς, *patronymicum à Πηλεῖς, ἴος, Ion. ἦος, ὄ, Peleus*.

ΠΗΛΗΞ, ἴκος, ὄ, *galea, crassis*: q. à *πάλλεσθαι, id est κινεῖσθαι, quòd vibrari solcat*.

Πηλίκος, ἦ, ον, *quantus, a, um*? Th. *ἡλίκος, quantus, citra interrogationem*. Idem fit in *ἄσος, πόσος, οἶος, ποῖος, qualis*? *ὅτε, πότε, quando*? *ὅ, πῶ, ubi*? *ὅθεν, πόθεν, undè*? *ὡς, πῶς, quomodo*? &c.

Πηλικότης, ητος, ἢ, *quantitas*: à præc.

Πηλῆνος, ἴνη, ἴνον, *luteus, è luto factus*: à *πηλός*.

Πηλιον, ου, τδ, *PELION*, mons Thraciæ.

Πηλοδῆτης, ου, ὄ, nomen *ranæ*: ex *πηλός, lutum*, et *βαίνω, eo*.

Πηλον, *vibravi*, a. 2. ind. act. Ion. pro *ἐπῆλον*, verbi *πάλλω, vibro*.

ΠΗΛΟΣ, οὔ, δ, *lutum, cænum*; item *mortuarium*. Est et

Πηλός, *vinum*, Ion. *proprie faculentum, vel vinum rubrum, quod turbidum videtur*.

Πηλοῖστος, ὄ, δ, nomen *ranæ*: à *πηλός, lutum*.

ΠΗΜΑ, ἄτος, τδ, *damnum, exitium, clades*. Hinc *ἀπῆμων, ονος, ὄ, ἢ, illasus*; et

Πημαίνω, *noceo, lædo, pecco*; f. *ἄνω, α. 1. ἐπῆμᾶνα, Att. ἐπῆμῆνα, a. 1. pass. ἐπῆμάνθην, a. 1. inf. pass. πεμᾶσθῆναι*. Th. *πῆμα*.

Πημανθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *πημαίνω*, quod vide.

Πημῆνεια, ας, ε, a. 1. opt. *Æol.* pro *πημῆναιμι*, verbi ejusd.

Πημονῆ, ἦς, ἢ, *convictium*.

Πῆμος, Dor. pro *πηνικα, quando*? ab *ἦμος, quando*?

Πῆνα, pro *ἀπῆνη, rheda*.

Πηνεϊός, ἦ, δ, nomen viri, vel *fluvius PENEËUS*.

Πηνελόπη, ἦς, ἢ, *PENELOPE*, uxor Ulyssis.

Πῆνη, ἦς, ἢ, *tela*: vide in *πήνος*.

Πηνήκη, vel *πηνίκη, ficus*: à *φενάκη*.

Πηνίκα, quando? ab *ἦνίκα, idem*.

* Πηνικαῖστα, idem ac *πηνικῆτρα* quando *igitur*. Sic enim legend. ap. Aristoph. Av. 1513. Toup. in *Suid.* Par. iii. p. 52.

Πῆνον, ου, τδ, *radius, vel susus, cui filum involvitur, stamen, seu filum quod è colo deducitur, tela ipsa*; item *insectum ex erucarum genere*. Th. *πήνος, tela*.

ΠΗΝΟΣ, ὄ, δ, et *πήνη, ἦς, ἢ, tela, textum*: q. à *πένομαι, operor*.

Πηζάμενος, ἴ, qui *conpegit*, a. 1. part. m. verbi *πηγνώω, vel πήσσω, f.*

πήξω, a. 1. ἐπήξα, a. 1. part. act.

πήξας, a. 1. inf. m. πήξασθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro *ἐπήξεν*, verbi ejusd.

Πῆξις, εως, ἢ, *coagmentatio, congelatio*: à *πηγνώω, compingo*.

Πῆξις, *figam*, f. 1. act. verbi *πηγνώω*, vel *-ῦμι, compingo*.

Πῆος, ἦ, Ion. pro *παός, ἦ, affinis, cognatus*; in pl. *πηοί*. Th. *πάω, vel πάρομαι, possideo*.

ΠΗΡΑ, ας, vel *πῆρη, ἦς, ἢ, Ion. ΠΕΡΑ, saccus*: q. à *φίρω, fero*. *Malim à πάω, pasco, ut sit escaria pera*.

Πηρίδιον, ὄ, τδ, *perula, dim. præc.*

Πῆριν, ἴνος, *testiculus*: quia *δσχοεν* est, seu *πῆρα*.

ΠΗΡΟΣ, ἦ, δν, *mutilus, mancus, mutus, cæcus*.

Πῆρω, f. ὄσω, *mutilo*: à præc.

Πῆρωσις, εως, ἢ, *mutillatio*: à perf. pass. præced. verbi.

Πῆρσμένος, ἦ, ον, *passurus*: à *πήθω, f. πήσω, patior*: a. 2. *ἐπάθον*, pro quo magis usitat. *πάσχω*.

Πῆσσω, vel *-τω*, idem quod *πηγνώω, cono, coagulo, gelo*.

Πῆτια, ας, ἢ, *coagulum*: à præc.

Πῆχει, *lacerti, nom. dual.* à *πῆχως, εως, ὄ, cubitus*.

Πῆχθεν, *Bæot. Sync. et Ion. pro ἐπήχθησαν, fixi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi *πηγνώω, vel -ῦμι, f. πήξω, p. πέπηχα, perf. pass. πέπημαι, a. 1. pass. ἐπήχθη*.

Πῆχναίος, αἶα, αἶον, et *πηχνῖος, α, ον, cubitalis, qui unius cubiti est*: à

ΠΗΧΥΣ, εως, ὄ, *cubitus, idna, mensura à cubito usque ad summum medii digiti*; *norma fabrilis*; *testudinis manubria, quæ transtillo conjunguntur*; *pars arcus media*; gen. pl. *πηχῶων, -ῶν*.

Πιάζω, *capio, prehendo*; f. ἄσω, p. *πέπιακα, a. 1. ἐπίασα, et in 2. pl. ἐπίασατε, a. 2. sub. πιάσω, ἦς, ἦ, a. 1. inf. act. πιάσαι, a. 1. part. πιάσας αντος, a. 1. ind. pass. ἐπίασθη, ἦς, ἢ, captus fui*; fut. 1. pass. *πιασθήσομαι, capiar*.

Πιάωω, *pinguefacio*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιάωω, *pinguis*; f. ἄνω, a. 1. ἐπίπαιω, a. 1. sub. πιάωω, ἦς, ἢ, *pinguis*.

Πιδῶ, id. qu. πηδῶ, salto.

Πιδήσιος, scalebris abundantis, gen. sing. à πιδήσσα, ης, f. g. à

Πιδήσις, ήσσα, ήν, aquis salientibus scalens; per Sync. à πιδάκεις. Th. πιδάξ, ακος, ή, fons.

Πιε, bibe, a. 2. imperat. ut et πιει à πίνω, bibo, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. έπιων. Hinc πινει, pro έπιει, 3. sing. Ion.

Πιειν, bibere, Ion. Dialysi pro ειειν, a. 2. inf. verbi ejusd.

Πιειν, prenebant, Ion. seu Dor. pro έπιειν, 3. pl. imperf. act. verbi πιειν, idem quod πιζω, premo.

ΠΙΕ΄ΖΑ, prehendo, premo; item crucio; urgeo, quid, v. gr. in demonstrado, &c. fut. έσω, p. πέπεικα, perf. pass. πιέπισμαι. Dicitur et πιάζω, pro πιζω.

Πειν, a. 2. inf. act. verbi πίνω, bibo; f. πώσω, a. 2. έπιων.

Πειρος, υ, ή, et ή πειρα, pinguis, opulentus. Th. πίων, idem.

Πειρα, as, et Ion. Πειρία, ης, ή, PIERIA, regio Macedonia: quæ credita fuit Musarum sedes: hinc Πειρήθεν, ex Pieriâ, adv. è loco: et Πειρις, υδος, ή, et in pl. Πειριδες, PIERIDES, Musæ à Πειρα.

Πίσαι, pro πή, bibes, Luc. xvii. 8. 2. sing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίτε, 2. pl. a. 2. imperat. πεί, bibe, verbi πίνω, quod vide.

Πίρ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Πίρσα, Æol. Paragoge pro πίρς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, bibo; f. πώσω, a. 2. έπιων.

Πιθάνη, ης ή, dolium, et poculum instar dolii. Th. πιθος, υ, ή, dolium.

Πιθανολογία, -ω, f. ήσω, dico ad persuadendum idonea: ex πιθανός, persuasorius, (q. à πείθω, persuadeo,) et λόγος, sermo. Th. λέγω, dico.

Πιθανολογία, as, ή, oratio ad persuadendum apta: à præced.

Πιθάνος, ή, δν, persuasorius; probabilis, verisimilis; gratus, acceptus, elegans, impr. de oratore, qui placet, popularis, item de eo qui specie probabili utitur; speciosus; apte ad aliquid; qui naturam et formam rei ipsius aptè imitatur et exprimit; in compar. πιθανώτερος, superl. πιθανότατος: et hinc

Πιθανότης, ητος, ή, probabilitas, persuasio. Th. πείθω, persuadeo; f. σω, a. 2. έπιθον.

Πιθειθ' pro πιθειθε, persuadeamini, 2. pl. a. 2. imperat. m. πειθω, verbi πείθω, fut. σω, a. 2. έπιθον.

Πιθεισων, obediant, 3. dual. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Πιθειω, f. ήσω, confido, obsequor. Th. πείθω.

* Πιθειών, ωνος, ή, cella vinaria, D. S. à πιθος.

Πιθηαι, persuasus sis, Ion. pro πιθη, 2. sing. a. 2. sub. m. à πείθω.

Πιθηκος, υ, ή, idem quod πιθηξ, ηκος, ή.

Πιθηκοφάγευ, simiis vescor: ex πιθηξ, simia, et φάγω, εύο.

Πιθημι, idem.

ΠΙ΄ΘΗΞ, ηκος, ή, et πιθηκος, υ, ή, simia; item pumilio.

Πιθησος, fretus, a. 1. part. act. verbi πείθω. Th. πείθω, persuadeo; f. σω, a. 2. έπιθον.

Πιθηται, paruerit, 3. sing. a. 2. sub. m. πείθωμαι, η, ηται, verbi ejusdem.

Πιθι, bibe, pro πεί, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, undè πειθι, et per Crasin πιδι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, bibo; fut. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. έπιων.

Πιθειάτο, credul, Ion. pro πιθειάτο, 3. pl. a. 2. opt. m. πιθειομη, οιο, οιο. Th. πείθω, persuadeo.

Πιθειο, Ion. pro πειθω, gen. sing. à πιθος, υ, ή, dolium.

Πιθειμην, obedivi, a. 2. ind. m. Ion. pro έπιθόμεν, verbi πείθω.

Πιθον, Ion. pro έπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω, persuadeo.

Πί΄ΘΟΣ, υ, ή, dolium: q. ubi τοδ πειν θείας. Hinc πιθειών, torcular, cella vinaria.

Πίθω, Dor. pro πειθω, gen. sing. à πιθος, υ, ή, dolium.

Πίθων, ωνος, ή, Poët. idem ac πιθηξ, simia.

Πιθών, part. a. 2. à πείθω, a. 2. έπιθον.

ΠΙΚΕ΄ΡΙΟΝ, υ, τδ, butyrum.

Πικράζω, amarore afficio: à πικρός.

Πικραίνομαι, exacerbo, sum amarior; a. 1. pass. επικράνθη, ης, η' à

Πικραίνω, amarum reddo, exacerbo; f. άνώ, a. 1. επικράνα, a. 1. inf. πικράνα, Th. πικρός, amarus.

Πικράν, acc. sing. f. g. à πικρός, amarus.

Πικρασμός, ού, ή, amaritudo, simulas, odium; à πικραίνω.

Πικρα, as, ή, amaritudo, acritudo. Th. πικρός.

ΠΙΚΡΟ΄Σ, à, δν, amarus, acerbus; tristis, severus.

Πικρότης, ητος, ή, amaror, amaritudo: à præced.

Πικρόω, -ω, f. ώσω, amarum reddo, exacerbo. Th. πικρός.

Πικρώς, adv. anarè, acerbè; pressè; inimicè: à πικρός.

Πιδάτος, ου, ή, nomen præsidis Romani; interpret. Lat. telo armatus. Angl. PILATE.

Πιδώ, -ω, et πιδωω, -ω, lanam cogo; cogo, coarcto, constipo. Th. πιδω. Hinc Angl. TO FILE.

Πιλημα, άτος, τδ, lana coacta; quævis res constipata in modum lane coactæ: à præced.

Πιληξ, 3. sing. præ. ind. act. verbi πιλάω, id. quod πελάω, appropinquo.

Πιλημάι, pass. à πιλημι, appropinquo, idem quod πιλησά.

Πιληατο, Ion. pro έπιληατο, 3. sing. imperf. pass. à πιληαμαι, quod vide.

Πιληάω, -ω, idem quod πελάω, seu πελάζω, admoveo, appropinquo. Th. έλας, propè.

Πιλημι, idem.

ΠΙΓΛΟΣ, υ, ή, [* fasciæ candæ ex lana confectæ. Hes. Op. 542. ΠΙΛΕΥΣ seu pileum indumentum capitis: tegumentum ex lana coactum, sub quibus hyeme habitabat Scythæ. Justiu. Herodot. iv. 23.]

ΠΙΛΛ, strues: Arg. A PILE.

Πιλλω, -ω, f. ώσω, et πιλίω, lanam cogo; coarcto, constipo: à præced.

ΠΙΜΕΛΗ΄, ης, ή, pinguedo, adeps. Πιμελής, έως, ή, ή, pinguis, obesus: à præced.

Πιμπάνεται, impletur, 3. sing. pr. pass. verbi πιμπάνω, perf. pass. πέπλημαι, a. 1. pass. έπληθην.

Πιμπαν', plena erant, Ion. pro έπίμπαντο, 3. pl. imperf. pass. verbi πιμπάνω, f. πλήσω.

Πιμπλώω, πιμπλώω, et πίμπλημι, f. πλήσω, impleo: à πλήθω. Th. πλήτος.

Πιμπλώσαι, replentes, Æol. pro πιμπλάσαι, nom. pl. part. præ. f. g. verbi πιμπλημι, f. πλήσω, idem cum πλήθω, impleo. Th. πλήτος, plenus.

Πιμπλη, imple, Att. pro πίμπληθι, præ. imperat. à

Πιμπλημι, idem quod πλήθω, impleo. Vide πιμπλάω.

Πιμπράς, άσα, άν, præ. part. act. à πιμπρημι, idem quod πρήθω, incendo.

Πιμπράω, πιμπρημι, et πιπράω, πιπρημι, incendo: uro, inflo: f. πρήσω, p. πέπρηκα, a. 1. έπρησα, præ. pass. πιπράμαι, incendor; intumesco, rumpo: præ. infin. pass. πιπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιπρήσω, incendam, fut. 1. à πιπρημι, quod vide.

Πίν', pro πίνε, præ. imperat. à πίνω, bibo.

Πινάκειον, υ, τδ, tabella. Th. πιναξ.

Πινάκιον, υ, τδ, tabella: et Πινάκεις, ή, idem: à seq.

ΠΙΝΑΣ, άκος, ή, tabula, asser, libellus, index. Est et πιναξ, discus, quadra.

Πίνεθ' pro πίνεται, ob seq. aspirat. 3. sing. præ. pass. verbi πίνω, bibo: præ. imperat. act. πίνε, bibe.

Πίνεμαι, Ion. et πίνεμαι, Dor. pro πίνειν, præ. infin. verbi πίνω, bibo: f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. έπιων.

Πίνετο, bibebatur, Ion. pro έπίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusd.

ΠΙΝΝΑ, ης, ή, ΠΙΝΝΑ, genus conchæ. Scribitur et πινα. Hinc Πιννινος, η, ου, marinus, propriè ad πίναν pertinens.

Πίνον, υ, τδ, vinum herdeaceum. à πίνω.

Πίνον', pro πίνοντα, bibentem, acc. sing. part. præ. verbi πίνω.

ΠΙ΄ΝΟΣ, υ, ή, sordes. Sed Πίνος, υ, ή, pinus: qu. à πίνω pinguis, quia abundat resinâ.

Πίνωσ' pro πίνωσι, bibunt, 3. pl. præ. ind. act. verbi πίνω, f. πώσω

Πίνωσκω, seu πίνωσσω, toneo, za

Πλαγίως, obliquo, decipio, obliquè nutritio: f. ὄσω, p. πεπλάγιακα' à πλάγιος.

Πλαγιώριος, u, b, *plugiarius, fragosa, Gloss. Cyr.*

Πλαγίαντος, u, b, obliqua tibia: ex πλάγιος, obliquus, et αἰλός, ὄ, b, tibia.

Πλάγιον, adv. obliquè: à ΠΑΛ'ΓΙΟΣ, u, b, ὄ ἕ ἡ, et πλάγιος, ia, ior, obliquus, transversus; ambiguis; timidus; dolosus: q. à πλάζομαι, erro.

* Πλαγιοφθαζ, ἄκος, ὄ, qui obliqua, seu latera aciei, custodit: ex praeced. et φθαζ.

* Πλάγιος, adv. obliquè; obscurè; dolosè: à πλάγιος.

Πλαγχθίντες, errantes; et nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐπλάχθην, Euphoria gratiâ interposito γ, ἐπλάχθην, ης, η, ἐρρανί: verbi πλάζω, errare facio; f. ἐπλάχθω.

Πλάχθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάχθην, a. 1. ind. pass. Vide πλαγχθίντες.

Πλαυῖρος, ἄ, ὄν, praecumidus, unidus, flaccidus: et

Πλαῦσάω, ὦ, et ὄσω, ὦ, humore nimio abundo: à

ΠΑΛ'ΑΟΝ, u, τὸ, et πλάος, u, b, humor superfluus.

Πλάζομαι, vagabundus jaclor, erro; praes. part. m. πλάζόμενος: à ΠΑΛ'ΖΩ, errare facio; amoveo; disturbo; fut. πλάζω, a. 1. ἐπλάζω, p. χα, a. 1. pass. ἐπλάχθην, ης, η. Ponitur et πλάζω, per Sync. pro πελάζω, approprinoquo, accedo.

Πλάθαι, ὦν, αἴ, statuæ: à πλάσω, fingo.

Πλάθων, seu πλαθωνῶν, ὄ, τὸ, orbis super quo panes formantur: ab eod.

Πλάθω, pro πελάθω, f. ἄσω, appropriinoquo, admoveo: à πλάω. Th. πέλας, proprè.

Πλαίσιον, u, τὸ, lateris forma, vel forma in qua lateres formantur: à πλάσω, formo.

Πλάκα, acc. sing. à πλάξ, ἡ, tabula lata, &c. quod vide.

Πλάκεις, involutus: a. 2. part. pass. à πλέκω, plecto,necto: f. ξω, a. 2. pass. ἐπλάκην, a. 2. inf. pass. πλάκηναι.

Πλακερός, ὄ, ὄν, latus; textilis; à πλάξ, seu πλέκω.

Πλακία, as, ἡ, error: à πλάζω.

Πλακείας, ὄσσα, ὄεν, latus et tenuis: à πλάξ.

Πλακῆς, ὄντος, ὄ, **PLACENTA**; contract. à πλάκεις, εντος, ὄ, panis latus et tenuis crustae speciem referens.

Πλάκρον, u, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, plectrum, instrumentum quo citharae fides pulsantur: à πλῆσσω, percuto.

Πλάκω, aor. 2. sub. pass. verbi πλέκω, plecto: quod vide.

Πλάν, Dor. pro πλῆν, nisi, praeterquam quod; item praeter, seorsum. Πλανάω, errare facio, fallo, seduco; f. ἴσω, p. πεπλάγιακα, a. 1. ἐπλά-

ησω, praes. pass. πλανῶμαι, seducor, erro; perf. pass. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλάνημένος, ης, ον, seductus, a, um; a. 1. pass. ἐπλάνηθην, ης, η, seductus fui: à

ΗΛΛ'ΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio; πλάμαι, ambages.

Πλάνης, ητος, ἡ, erro, vagabundus: à praeced.

Πλάνησας, αντος, decipiens; a. 1. part. act. à πλανῶω, q. vide.

Πλανητης, ου, ὄ, erro, -ouis, erraticus: et subandito ἄσθηρ, stella erratica, **PLANETAI**; Angl. a PLANET: à πλανῶω, errare facio.

Πλानητικός, ἡ, δι, erraticus, vagabundus: à praeced.

Πλανητης, ἴδος, ἡ, vagabunda, erratica: ab eod.

Πλάνος, u, ὄ, seductor, impostor; item error. Sed

Πλάνος, η, ου, fallax, fraudulentus, **BLANDUS**. Th. πλάνη, error.

Πλάξ, ἄκος, ἡ, tabula lata; aquor; planities; crusta. Th. πλατῆς, εως, ὄ, latus: seu à πλάσσω, Ern.

Πλάξην, Dor. et Ion. pro ἐπλάξην, percussit; 3. sing. a. 1. verbi πλάττω vel πλάσσω, percuto; f. ξω.

Πλάξτεπος, ω, ὄ καὶ ἡ, Dor. pro πλῆξτεπος, equorum agitator: παρὰ τὸ πλῆττειν τὸς ἵππους.

Πλάσαντι, dat. sing. à Πλάσας, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, fingo: f. σω.

* Πλάσιος, εως, ἡ, fictio: à πλάσω, fingo.

Πλάσμα, ἄτος, τὸ, figmentum: ab eodem. Th.

Πλασματίας, u, ὄ, fictus, fictitius; item factor, fabulator: à praeced.

Πλάσσει, finxit: Ion. et Poët. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ΠΑΛ'ΣΣΩ, et Att. -ττω, fingo; communis cor, simulo: f. πλάσω, p. πέπλακα, p. pass. πέπλαμαι. Hinc

Πλάσης, u, ὄ, formator, factor.

Πλάσιγξ, ἡ, lanx et jugo suspensa, cui pondus imponitur; tum tabula, in qua coitibus iudebatur. Th. πλατῆς, εως, ὄ, latus. Est et

Πλάσιγξ, Dor. pro πλῆσιγξ, ἡ, ferula, flagellum: à πλῆσσω, percuto.

Πλαστικός, sub. τέχνη, fingendi, seu factorum ars, **PLASTICE**: à Πλαστικός, ἡ, δι, ad fingendi artem aptus; item fingendi arte valens. Th. πλάσσω, fingo.

Πλασῶς, ἡ, δι, fictus, a, um: ab eod.

Πλατᾶγέω, -ῶ, f. ἴσω, crepito, crepitanulo sonitum edo, manu pulsum edo: à

Πλατᾶγῆ, ἡς, ἡ, crepitanulum; fremitus maris; item homo garulicus: à πλατᾶσσω.

Πλατᾶγμα, ἄτος, τὸ, strepitus, sonus: à πλατᾶγέω.

Πλαταγίζω, idem quod πλατᾶγίω.

Πλαταία, ὄν, αἴ, **PLATEAE**: hinc Πλαταιεύς, εως, ὄ, Plataënsis; dat. plur. Πλαταειῶσι.

Πλατάνιστος, u, ἡ, idem quod

Πλατάνος, ου, ἡ, **PLATANUS** arbor, quia latè diffusa ramis. Th. πλατῆς, latus.

Πλατᾶσσω, ex ictu et collisione sonum edo. Th. πλατῆς.

Πλατᾶ, pro πλατᾶ, acc. sing. m. et nom. vel acc. pl. n. g. πλατῆς, gen. plur. ab eodem. Th.

Πλατᾶ, as, ἡ, subaud. ὄδός, **PLATEAE**: ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, palma, extrema et latior pars reni, vel ipse renus, ipsa navigatio: ὄρω πλάτη κατηγορῶν, Soph. Philoct. 358. Sigicum cursu secundo appuli. Th. πλατῆς.

Πλατίον, Dor. leg. pro πλεῖστον, proprè.

Πλάτος, εως, τὸ, latitudo. Th. πλατῆς.

Πλάττω, fingo, Att. pro πλάσσω, idem.

Πλατᾶσσομαι, Dor. pro πλατᾶσσομαι, ore diducto pronuntiantes: nom. pl. part. praes. fœm. gen. à πλατᾶσσω. Alii πλατᾶσσοισαι legunt, à πλατᾶσσω, Dor. pro πλατᾶσσω, ore in latum diducto loquor. Th. πλατῆς, latus.

Πλάτυγξ, sive potius πλάτιγξ, γγος, ἡ, summa et lata pars remi, quâ percussit aqua. Th. praeced.

Πλατῆκερος, ωτος, ὄ ἕ ἡ, qui latus cornibus st: nomen propr. animalis, quod cervorum generi annumeratur. Gall. Chamois. Ex πλατῆς, et κέρας, τὸ, cornu.

Πλατυθήσομαι, f. 1. pass. à

Πλατῶω, dilato, amplum et spatiosum reddo: fut. ἴνω, p. πεπλάττωκα, a. 1. ἐπλάττω, p. pass. πεπλάττωμαι, aor. 1. pass. ἐπλάτθην, a. 1. imperat. pass. πλατυθήτι, ἴτω. Th. πλατῆς, latus.

Πλατύωτος, u, ὄ ἕ ἡ, latum dorsum habens: quod ex πλατῆς, latus, et ὠτος, u, ὄ, tergum.

ΠΛΑΤΥΣ, εως, ὄ, **LATUS**, amplus: in f. g. πλατεία, as, ἡ in n. g. πλατῆ. Hinc Angl. **PLATE**, **PLAT**, **PLATTER**.

Πλατυσμός, ὄ, ὄν, latitudo; ostentatio, jactantia: à πλατῶω.

Πατῶψιχος, u, ὄ ἕ ἡ, lato animo, insatiabilis, avarus.

Πλάτων, ωνος, ὄ, **PLATO**, magister Aristotelis.

Πλάω, per Sync. pro πλέωω, appropriinoquo.

Πλέας, per Sync. pro πλέωω, acc. pl. et sic πλέες, pro πλέους, nom. pl. compar. à πολῆς, multus: compar. πλέων et πλείων, superlat. πλείστος.

Πλέγμα, ἄτος, τὸ, omne id quod nexum seu contextum est; opus vitæ, calathus, canistrum; textura: πλέγματα, crates; item circinnii. Th. πλέκω, necto.

Πλεθραίος, αια, αἶον, plethrum seu jugerum æquans: à

ΠΑΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ. [* plethrum, teste Suidâ, spatium centum pedum; jugerum, 240 pedum. Vid. Hutch. in Xen. Cyri Inst. l. vii.] apud Poët. πλεθρον.

Πλαί, *naviga*: pro *πλεί*, *præs.* imperat. act. vel 3. *sing.* *præs. ind.* à *πλώ*, *navigo*: fut. *πλεύσω*.

Πλειάς, *ἄδος, ἡ, Pleiās*, sidus est quod Latini *Vergilius* vocant. Proclus *Πλειάδα* nominari scribit stellas in tegore Tauri sitas, numero sex: *Plia*. verò in caudâ Tauri eas collocat, et septem esse scribit. *Quidam τῆς Πλειάδας*, vocarunt *τίνας Πλειάδας*. A *Poëtis* eadem *Πλειάδες*, dicuntur *Πλωιάδες*, *Ionice* resoluti diphthongo.

Πλευῖαι, *Ion.* seu *Poët.* Epenthesi pro *πλείω*, *præs. inf.* verbi *πλώ*, *navigo*: fut. *πλεύσω*.

Πλευῖ, per *Pleonasmum* syllaba: *θι*, pro *πλεί*, vel *πλείε*, *præs. imperat. act.* ejusd. verbi.

Πλέη, *Ion.* pro *πλεία, as, ἡ, plena*: à masculino *πλείος, plenus*: *Poët.* *πλείος*, *Att.* *πλείος*.

Πλείν, *præs. inf.* à *πλώ*, *navigo*: f. *πλεύσω*.

Πλείον, vel *πλίον, plus*: compar. n. g. *gen. sing.* *πλείονος*; *gen. pl.* *πλείωνος* acc. *sing. m.* et *f. nom.* vel acc. *pl. n. g.* *πλείονα, πλείονα, πλείω, plura*. *Th.* *πολὸς, multus*: compar. *πλείονες* et *πλείω*, *sup.* *πλείστος*.

Πλείος, *Poët.* pro *πλείος, plenus*.

Πλείος, *plures*, *nom. pl. m. g.* pro *πλείονες*, compar. à *πολύς*.

Πλείστα, *adv.* Vide *πλείστον*.

Πλείστη, *plurima*: *nom. sing. f.* g. et *πλείσταις*, *dat. pl. f. g.* à *πλείστος*.

Πλείστηριός, *pluris liceor, quam cæteri*: à *πλείστος*, *superl.* à *πολύς, multus*.

Πλείστηριός, *ἑ, ὅ, licitatio ejus qui pluris licitatur quam cæteri*: à *præced.*

Πλείστηριός, *ἑορτή, celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt*: *πρὸς ἢ πλείοι θροοὶ συνίρχονται*.

Πλείστον et *πλείστα, adv. plurimum, maximè, longissimè*: τὸ *πλείστον, maximè ex parte, ad summum, ad plurimum*: à

Πλείστος, *είση, εἶσον, plurimus, a, um*: *superl.* à *πολύς, multus*. *comp.* *πλείων* et *πλώω*.

Πλώω, *acc. sing. m. g.* vel *nom. pl. n. g.* *Att.* et *Ion.* pro *πλείονα*: alicubi *adverbii* more usurpari videtur. [* *Παραγενομένων δικάζων πλώω τῶν τετρακόκοντα*, *Diod. Sic. i. 92.*] *Adverbialiter* pro *πλόν*. *ῥώμη ἀνευ φρονήσεως πλώω τῆς ἔχουρας ἔβλαψε*, *Isocr. Paranes*. *Robur sine prudentiâ ipsis possidentibus magis, vel plerumque, nocuit*.

Πλώω, *ονος, ὅ, ἡ, major, amplior*: n. g. *πλείον, plus*, compar. à *πολύς, πολλή, πολύ, multus, a, um*.

Πλώω, *ονος, ὅ, annus*: sic dicitur quasi à *πλός*, *Poët.* *πλείος*, quòd eo compleantur tempora.

Πλεκός, *implicor, coëo*: à *πλέκο*. *Πλεκτήν, ης, ἡ, plexus; cirrus; rete, laqueus; undosus flammurum vertex*.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*: *dat. pl. Ion.* à *Πλεκτός, ὄν, δὲ, PLEXUS*: à ΠΛΕΞΩ, *ONOS, PLECO, PLECTO*:

necto, texo; *Metaph. struo*, f. *ξω*, p. *πέπλεχα*, p. *pass.* *πέπλεγμα, a.*

1. *pass.* *ἐπέλεχθη*, p. m. *πέπλοκα*. *Πλένω, seu βλίνω, mucus*.

Πλέζαντες, *nom. pl. a. 1. part.*

act. verbi *πλέω*.

Πλέξης, 2. *sing. aor. 1. sub. act.*

verbi ejusdem.

Πλέων, *ονος, τὸ, Poët.* pro *πλείω*, *PLUS*: [* *Πλέων ποιῶν* et *πλέων εἶναι, proficere*: *Τί δὴ ποιεῖς πλίον;* ἴδεν. *Quid autem proficis (lacrymando)? Nil, Menan. cclxxiv.*]

et

Πλείονα, pro πλείονα, vide πλείω.

Πλειούω, copiosior aut major sum, proficere: *Τί δὴ ποιεῖς πλίον;* *abundo*; item *facio abundare, augere*: fut. *ἴσω*, a. 1. *ἐπλεύνασα*. *Th.* *πολύς*.

Πλειούαις, *adverb. sapit*: à *πλείω*.

Πλειούασαι, 3. *sing. a. 1. opt. act.* vel a. 1. *inf.* à *πλειούω*.

Πλειούασμα, *ἄτος, τὸ, redundantiā; abundantia, copia*: à *πλειούω*.

Πλειούασμός, *ἑ, ὅ, abundantia, cumulatō; Figura sermonis, latior rei explicatio*: à *πλειούω*.

Πλειονεκτίω, *-ῶ, questui, vel plus habeo; superior sum; plus appeto, quàm par, aut satis est*: f. *ἴσω*, a. 1. *ἐπλειονέκτησα*, *perf.* *πεπλειονέκτηκα*, *aor. 1. pass.* *ἐπλειονέκτηθη*, *aor. 1. sub. pass.* *πλειονεκτήθω*, *ἡς, ἡ, et in f. pl.* *πλειονεκτιθῶμεν, superenur*:

ex *πλείω*, pro *πλείω, plus*, et *ἐχω, habeo*. [† *Qui ex alicujus injuriâ, aut ad alicujus injuriam πλίον ἔχει, tum πλειονεκτεῖν ἐκείνον dicitur; at si simpliciter sine cujusquam damno superior sum illo, tum πλειονεκτεῖν ἐκείνον dicor. Qui aliquem circumvenit, ut ei sua auferat, πλειονεκτεῖν ἐκείνον, non ἐκείνον ἵνα μὴ πλειονεκτιθῶμεν ἀπὸ τοῦ Σαραγῆ, ut non circumveniamur à diabolo, non verò, ἕνεκα expugnemur violentè ἀ Σατανῆ, Salm. de Trapezit fenore, p. 168. et seq.*]

Πλειονέκτημα, *ἄτος, τὸ, melior conditio, partes superiores, major potentia, gloria, &c. victoria; id quo circumvenitur aliquis*: à *præced.*

Πλειονέκτης, *ς, ὁ, avarus, fraudator*: ab eod.

Πλειονέξια, *ας, ἡ, avaritia; omninoque inexhausta cujuscuque rei aviditas, v. gr. voluptatis, laudis, &c.* Ex *πλείω*, et *ἐχω*, f. *ἴσω, habeo*.

Πλώεις, *plures*: *nom. pl. et*

Πλώεω pro *πλώεωσι, pluribus*: *dat. pl. Ion.* à *πλώω*, *Poët.*

pro *πλείων, major*: compar. m. *gen.* à *πολύς, multus, superlat.*

πλείστος, plurimus.

ΠΛΕΞΩ, *εία, ίων, PLENUS*: *Poët.* *πλείος*, et *Att.* *πλείος*.

Πλευῖστας, *navigantes*: acc. *pl. part. præs. act. f. g.* verbi *πλώω, navigo*, f. *πλεύσω*.

Πλώω, *Ion.* pro *ἐπλετο*, quod per *Syncopen* pro *ἐπλετο*, 3. *sing.* imperf. m. verbi *-ίλομαι, sum*.

Πλώω, *Ion.* pro *πλέων, plus*: et

Πλεύω pro *πλίω*, acc. *sing. m. g.* et

Πλεύνας, pro πλίνας, acc. pl. m. et

Πλεύνης, οί, pro πλίονες, plures: et

Πλεύνω, pro *πλείων*, et

Πλεύνω, pro *πλένω*, *plus, admodum, valde, præter modum*: hæc omnia à *πλίω* pro *πλείω*, quod vide.

ΠΛΕΥΡΑ΄, *ἄς, ἡ, membrana succingens costas*: *latus, costa*.

Πλευρῖτις, *ἴδος, ἡ, morbus lateris, PLEURITIS*: *Angl. PLEURISY*, à *præced.*

Πλευροθεῖν, *adv. à latere*: ab eod.

Πλευρῶν, τὸ, idem quod *πλευρά*.

Πλεύσται, *Ion* pro

Πλευσῶμαι, ἡ, εἴται, Dor. pro *πλεύσσομαι, f. 1. m. verbi*

ΠΛΕΞΩ, navigo: fut. *πλεύσω*, p. *πέπλευκα*.

Πλώ, *plura*: per *Sync.* et *Crasiu* pro *πλίω*, *sa*, *nom.* vel acc. *pl. n. g.* *Poët.* pro *πλείω*, compar. à *πολύς, multus*: compar. *πλείων*, et *Poët.* *πλίω*, in *neut.* *gen.* *πλίον, ονος, τὸ*.

Πλώ, *pleno*: *dat. sing.* à *πλείος, plenus*: est et

Πλώ, *Att.* pro *πλείω*, *nom. pl. m.* à *πλείος*.

Πλώω, *Poët.* pro *πλείω*, q. v.

Πλώεις, *Att.* pro *πλείος, plenus*.

Πληγίς, *ἴντος, percussus*: et in *scm. g.* *πληγίσα, a. 2. part. pass.*

à *πλήσσω*, vel *-τω*, *percutio*: fut. *ξω*, a. 2. *ἐπληγον*, et *ἐπलगον*.

Πληγή, *ἡς, ἡ, et Dor.* *πληγῆ, PLAGA, ἴντος, vulnus*: à p. m. *πέπληγα*, verbi *πλήσσω, percutio*.

Πληγήναι, *percussus esse*: a. 2. *inf. pass.* verbi ejusd.

Πληγῶν, *gen. pl.* à *πληγῆ*.

Πλήθει, *dat. sing.* à *πλήθος, eos, τὸ*.

Πλήθει, *impleti erant*: *Bæot.* per *Sync.* pro *ἐπλήθησαν*, 3. *pl. a. 1. part. pass.* *ἐπλήθη*, *ης, η, et Dor.* *πέπληθη*, *impleo*: f. *πλήσω*, ab *inusu*. *πλάω*.

Πλήθουτι, *dat. sing. part. præs. act.* à *πλήθω*.

Πλήθους ὄχλος ἐν ἀγορῇ, *cùm frequens esset turba in foro. Quod aliàs dicitur* *πληθούς ἀγορῆς*.

Πλήθος, *εὸς, τὸ, multitudo, numerus, copia, abundantia; populis, plebs, vulgus, frequentia, plenitudo, interdum magnitudo*: à *πλήθω*.

Πληθυνθεῖν, *ης, η, a. 1. opt. pass.* et

Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. à

Πληθύνω, multiplico, cresco: fut. *ἴνω*, p. *πέπληθυκα*, *præs. pass.*

πληθυνόμεαι, cresco: *perf. pass.* *πεπλήθυμαι, vsai, vsai, a. 1. ἐπληθύνθη*: à *πλήθος*. *Th.* *πλείος, plenus*.

Πληθῶς, *ἴος, ἡ, multitudo*: *accus.* *πληθῶν*: idem quod *πλήθος, eos, τὸ*, ab eodem *Th.*

Πληθῶω, *plenus sum, abundo, frequens sum*: *præs. pass.* *πληθῶομαι*, idem: à *præced.*

Πλήω, *impleo, imundo*: f. *πλήσω*, a. 1. *ἐπλήσα*, p. *act.* *πέπληκα*, a. 1. *pass.* *ἐπλήσθη*, *ης, η, impletus fui*; *1. sub. pass.* *πλησθῶ, ἡς, ἡ, a. 1.*

part. pass. πλησθεῖς, εἶσα, ἐν ἅ πλέος. (Α πλάω, vel πλῆμι. Ern.)

Πληθώρα, ας, ἡ, et Ion. πληθώρα, omnium humorum aequabilis redundantia. Galen. Apud Herodotum de impletione fori usurpatur: à præced.

Πληθῶσι, 3. pers. pl. præs. sub. act. verbi πλῆθω.

Πληθῶδες, Poët. pro Πλειάδες, vergilia: à Πλειάς, ἄδος.

Πλήκτης, υ, ὄ, percussor; item pugnae: à perf. pass. πῆληγμα, ξαι, κται, verbi πλῆσσω, percutio.

Πληκτιζόμεναι, pugnae usque ad plagas, digladior; ad miserationem induco, scil. plangendo: à præc.

Πληκτικός, ἡ, ὄν, qui percutiendi, vel pungendi vim habet: ab eod.

Πληκτρον, υ, τὸ, PLECTRUM, scutica, flagellum quo fides pulsantur; item calcar galli gallinae: à πλῆσσω.

Πλήμη, ἡς, ἡ, vel πλήμη, aestus maris accedens: à πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πλήμη, arriporipuro; impleo: à πλάω, per Sync. pro πλάω, idem. Th. πέλας, propè.

Πλημμελία, ας, ἡ, vitiositas, improbitas, peccatum, erratum: et Πλημμελίω, -ῶ, incompositè, immoderatè me gero, sive improbè delinquo.

Πλημμελίωμα, ἄτος, τὸ, peccatum, delictum, item quod pro peccato penditur: à præced.

Πλημμελής, εὖος, ὁ, ζ, ἡ, inconcinnus, immoderatus, vitiosus: ex πλῆν, et μέλος, qu. sine modulatione; aut à πλέον μέλος, cum membrum abundat.

Πλημμελήσις, εως, ἡ, delictum.

Πλημύρα, ας, ἡ, maris aestuantis accessus, inundatio: à πλήμη, vel πλήμη, aestus maris, et μύρω, fluo: cui opponitur ἀμρωσις, εως, ἡ, maris aestuantis recessus: pro ἀμρωσις, ab ἀνάπτωσις, quod ab ἀναπτῶν, resorbeo.

Πλημύρης, ἴδος, ἡ, idem quod præced.

ΠΑΗ' ΜΝΗ, ἡς, ἡ, modiolus rotæ; πλήμναι, sunt fistulae quibus axis inseritur.

Πλημνόδετον, υ, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolò colligantur: ex πλῆμνη, et δέω, ligo.

Πλημοχόνη, ἡς, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens: ex πλήθω, impleo, et χέω, fundo.

ΠΑΗ' Ν, adv. præterquam, præter, cum gen. sed, sed tantum, tamen, quinequam, ceterum, itaque, tantum, maximè. [*πλῆν τῶν ἀποστόλων, Act. viii. 1. præter apostolos.]

Πλήντο, implebantur: 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πλήξ', Ion. pro ἐπλήξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλῆσσω, percutio; f. ξω.

Πλήξας, αντος, et in nominat. dual πλῆξαντε, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πληξάθηρ, ἡς, ἡ, nomen mulieris, Gr. quæ multiloquio aërem verberat.

Πλήξεν, deterruit, Ion. pro ἐπλήξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi πλῆσσω.

Πλήξιστος, υ, ὄ, ζ, ἡ, equorum domitor, et stimulator: ex πλῆσσω, f. ξω, percutio, et ἵππος, equus.

Πλήξισ, εως, ἡ, percussio, consternatio: à πλῆσσω.

Πλήρη, acc. sing. à Πλήρης, εως, ὁ, ζ, ἡ, et πλήρης, τὸ, plenus, cum gen. perfectus seu integer. Th. πλέος.

Πληροῦ, 3. sing. præs. ind. et opt. act. verbi πλῆρῶω, impleo.

Πληροῦσθε, 2. pl. imperat. pass. à Πληροῦμαι, ὅμαι, impleor: vide πληρόω.

Πληροφορέω, -ῶ, justum pondus, justam mensuram do; certiore facio; satisfacio, dando, argumentis, testimoniis; planè probō: f. ἦσω, p. πεπληροφόρηκα, a. 1. ἐπληροφόρησα, a. 1. imperat. arriporipuro; præc. med. πληροφορέομαι, -οῦμαι, justum pondus, &c. accipio: certior fio; persuasum habeo, certò scio, p. pass. πεπληροφόρημαι, p. part. pass. πεπληροφορημένος, ἡ, ὄν, a. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθη, ἡς, ἡ, a. 1. part. pass. πληροφορηθείς, ex πλήρης, plenus, et φορέω, seu φέρω, fero.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena assensio, plena persuasio. certa fides: à præced.

Πληρῶω, ὄ, impleo, repleo, instruo; prægnantem reddo; suppleo; item absolvo, finio; satio, propriè et tropicè; solvo quod debeo: f. ὠσω, p. πεπλήρωκα, a. 1. ἐπλήρωσα, a. 1. opt. act. πλῆρῶσαιμι, αἰς, αἰ, a. 1. sub. act. πλῆρῶσω, ἡς, ἡ, p. pass. πεπλήρωμαι, aor. 1. pass. ἐπλήρῶθην, ἡς, ἡ, a. 1. sub. pass. πλῆρῶθῶ, ἡς, ἡ, p. part. pass. πεπληρωμένος, impletus, consummatus: à πλήρης, idem quod Th. πλέος, plenus.

Πληρωθῶσι, 3. plur. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Πλήρωμα, ἄτος, τὸ, supplementum, plenitudo, impletio: [*πλήρωματα, classiarū, remiges et milites navales, Ælian.] à præced. verbō.

Πληρώσας, αντος, aor. 1. part. act. ejusdem verbi.

Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cuiuslibet rei, et quacunque in parte; plenitudo; perfectio et absolutio; solutio ejus quod debeas: à præced. πληρόω.

Πληρώμενος, cum implevisset: a. 1. part. m. et

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, impleo, f. σω, a. 1. ἐπλήσα.

Πληθείς, εἶσα, ἐν, a. 1. part. pass. ejusd. verbi et Th.

Πληστάζε, præc. imperat. act. à Πλησιάζω, f. ἄσω, arriporipuro, familiaritèr utor; sector; rem habeo cum aliquâ: οἱ πλησιάζοντες, discipuli alicujus, Isocr. Α πλησίον.

Πλησιαίτερος, propinquior, propior: à πλησίος, q. v.

Πλησιαίτερον, Ion. adv. ἰγγύτερον, propius: à præced.

Πλησιέστερος, idem quod πλησιαίτερος.

Πλησίον, adv. propè; sed ὁ πλησίον, propinquus: quod et absque articulo, Luc. x. 29. 36. Vix usquam alibi, ut notat Markl. Eurip. Suppl. ver. 110.

Πλησίος, ἰα, ἰον, propinquus, proximus, vicinus. Th. πέλας, propè. Πλησιόχουος, υ, ὄ, ζ, ἡ, alicujus agro vicinus: ex πλησίος, et χῶρος, ager, locus.

Πλησιόσιος, υ, ὄ, ζ, ἡ, velum implens; item qui prospero cursu navigat, vento implete velum: ex πλήθω, et ἴσλον, υ, τὸ, velum. Th. ἴσημι, statuo.

Πλησίμως, ἰα, ἰον, implens, replens; de cibo dicitur: etiam delicatus, fastidiosus; τὸ πλῆσιμον, fastidium, satietas: à πλήθω, f. σω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πλησιμονή, ἡς, ἡ, satietas; intemperantia in cibo; plenitudo: acc. pl. πλῆσιμονάς, ab eod. Th.

ΠΑΗ' ΣΣΩ, ἰον, percutio, frango, percello, terreo: f. ξω, p. ἐπέληξα, a. 1. ἐπλήξα, a. 1. part. πλήξας, αντος, a. 2. ἐπλήγον, quod ad ictum corporis pertinet; et ἐπλάγον, quod ad consternationem animi: sic et in a. 2. pass. ἐπλήγην et ἐπλάγην, perf. pass. ἐπέληγα, ξαι, κται.

Πλήτο, implebatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, impleo, f. ἦσω. Sunt qui velint esse plusq. p. pass. et Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλέος, plenus.

Πλήττει, 3. sing. præc. ind. act. et Πλήττετε, 2. pl. præc. ind. vel imperat. à πλήττω, idem quod πλήσσω.

Πλήτων, υνος, ὁ, ζ, ἡ, Dor. et Æol. pro πλείων.

Πληθεία, ας, ἡ, laterum, fictio; lateritium opus; item agmen militare sic dispositum, ut ex omnibus lateribus quadrati formam representet: à πλινθεύω. Th. πλίνθος.

Πλινθεύωμαι, 1. pl. a. 1. sub. act. à Πλινθεύω, f. εῖσω, lateres fingo; item ex lateribus ædifico: à πλίνθος. Hinc

Πλινθίνος, ἰνθ, ἰνον, lateritius: et Πλινθίν, υ, τὸ, laterculus, dimin.

ΠΑΙ' ΝΘΟΣ, υ, ἡ, later, imbrex.

Πλινθορῖα, ας, ἡ, confectio laterum.

Πλιξ, gradus, gressus, passus; item spatium inter pollicem et medium digitum: à

ΠΑΙ' ΣΣΩ, seu -σομαι, lolulum, incedo, gressus glomero, gradior.

Πληχῖς, ἄδος, ἡ, pars corporis inter inguina et femur, cutis quæ pudendis subest: à præced.

Πλωίριον, υ, τὸ, navicula, cymba: dim. à πλοῖον.

Πλοῖον, et πλοῖομαι, navigo, *navi proficiscor*: à πλῆος.

Πλοῖον, *v, τὸ, navis, impr. oneraria*: à perf. m. inus. πέπλοια, verbi πλέω, navigo, f. πλέισω.

Πλοκῆς, ἴδος, ὄ, *crines plecti, cincinni, coma*: et

Πλοκῆς, ἄ, ὄ, *cincinnati, vel circi, crines plecti et intorti*: compositionis, connectio: à πλοκῆ.

Πλοκῆς, ἄ, ὄν, *textilis*. Th. πλοκῆ, πλοκῆ.

Πλοκῆς, ἄ, ὄ, *plexus, implicatio, casus, compositio*: item *dolus*: et

Πλοκῆς, *v, τὸ, cirrus, comu plectilis*: gen. s. quoddam monilis collatis: à

Πλοκῆς, ἄ, ὄν, *plexilis, textilis*: item *perplexus, intricatus*: à seq.

Πλόκος, *v, ὄ, Poët. cirrus, flexus capillus, coma plectilis*: à πλέω, necto.

Πλόος, ὄς, ὄ, gen. ὄν, -ὸς, *navigatio, cursus navis*. Item πλόος, πλοῦδ, *Th. πλέω, navigo, f. πλέωσω, a. 2. ἐπλεον, p. m. πέπλοια*.

Πλόε, gen. contract. à πλόος, πλόος. Πλωμάκιον, *ov, τὸ, plumacium, Gloss. Est cervical, à pluma*.

Πλωσιάζω, *idem quod πλωρίζω*.

Πλωσιός, ἰα, ἰον, *dives, locuples: πλωσία πόλις, urbs opulenta*: in comparat. πλωσιώτερος, ἔρι, ἔρον. Th. πλωσιός, *divitiarum, quod vide*.

Πλωτε, *voc. sing.*: à Πλωσιός, *v, ὄ, Plutus, Deus divitiarum praeses*.

Πλωτεῖν, *præs. inf. act.*: à πλωσιεύω, *quod vide*.

Πλωτῆρα, *Dor. pro πλωτῆρα, acc. sing. præs. part. act.*

Πλωτῆρ, -ῶ, *dives sum, divitias possideo*: f. ἴσω, p. πεπλωτῆρα, a. 1. ἐπλωτῆρα. Th. πλωτῆρ.

Πλωτῆρ, *ditto, locupletus, divitem reddo*, f. ἴσω, p. πεπλωτῆρα, a. 1. ἐπλωτῆρα, a. 1. pass. ἐπλωτῆσθην, *ab eod. Th.*

Πλωτῆρα, *as, ἡ, divitiarum datrix*: ex πλωσιός, et ὄτραρα, *datrix*: et

Πλωτῆρ, ἦρος, ὄ, *diritiarum dator*: ex πλωσιός, *divitiarum, et ὄτραρ, dator*. Th. ἰδῶμι.

Πλωσιός, *gen. Ion. pro πλωσιός, à ΠΛΩΣΙΟΣ, v, ὄ, divitiarum, opulentiæ, copia*: item **PLUTUS**, *Deus divitiarum*.

Πλωσιῶντι, *dat. sing. præs. part. act. et*

Πλωσιῶν, *dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλωσιεύω, dives sum, q. v.*

Πλωσιῶν, ὄος, ἡ, *nomen mulieris, q. d. opulenta*. Th. πλωσιῶν.

Πλωσιῶν, ὄος, ὄ, **PLUTO**: *Deus thesaurorum sub terrâ latentium in metallis*: qui item dicitur Πλωσιῶν apud Mosch. Th. πλωσιῶν, *divitiarum*.

Πλωσιῶν, *v, ὄ, crinis plectus, et intortus*, per Syncope. pro πλωσιῶν, *crines plecti*. Th. πλέω, necto.

Πλωσιῶν, *εἶσα, ἐν, lotus, a. 1. part. pass. verbi πλόω, lavō*; perf. pass. ἐπλωσιῶν.

Πλωσιῶν, *lavabat, Ion. pro ἐπλωσιῶν, 3. sing. imperf. act. verbi πλόω, lavō*.

Πλωσιῶν, ἄ, ὄ, *lubrum, ubi lavatur*: πλωσιῶν ποιεῖν τινά, *omnibus conviciis proscindere aliquem*. Th. πλόω, lavō.

Πλωσιῶν, *v, ὄ, qui vestimenta lavat, fello*: à

ΠΛΩΣΙΩ, *lavō, proprie vestimenta*: ut *πλόω, corpus*; *πίπω, manus et pedes*. Significat et *maledictus proscindo, objurgo*; f. πλωσιῶν, a. 1. ἐπλωσιῶν, a. 1. imperat. πλωσιῶν, ἄτω, p. ἐπλωσιῶν. Quidni line Angl. TO PLENGE? Gall. plonger?

Πλωσιῶν, *navigabat*: 2. sing. imperf. act. Ion. Sic πλωσιῶν, 3. sing. imperf. Ion. et

Πλωσιῶν, *præs. inf. act. verbi πλόω, Poët. pro πλέω, navigo*.

Πλωσιῶν, *præs. inf. act. verbi πλόω, Poët. pro πλέω, navigo*.

Πλωσιῶν, 3. sing. imperf. Ion. vel Poët. pro ἐπλωσιῶν: à

Πλωσιῶν, *navigo*. Th. πλόω, idem.

Πλωσιῶν, *seu πλόω, Poët. pro πλέω, navigo*: f. πλωσιῶν.

Πλωσιῶν, *natans, præs. part. f. g.*: à πλόω. Vide præced.

Πλωσιῶν, ἦρος, ὄ, *idem quod πλόω, oros, ὄ, nator, navigator*: à πλόω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.

Πλωσιῶν, ἡ, δι, *navigacioni vel natalioni aptus*: qui *navicæ rei dat operam*; item *mercator*: et

Πλωσιῶν, ἡ, ὄν, *navigabilis, natalilis, natans in aquis*: à πλωσιῶν.

Πλωσιῶν, oros, ὄ, *vide in πλωσιῶν*.

Πλωσιῶν, *vide in πλωσιῶν*.

Πλωσιῶν, *ambulantes, nom. pl. part. præs. act.*: à

Πλωσιῶν, *Poët. pro πνέω, spiro, fut. πνεύσω*.

Πνέσιμα, *as, ἡ, Dor. pro Πνέσιμα, ἡς, ἡ, spirans, præs. part. f. g.*: à πνέω, spiro.

Πνέσιμα, ἄτος, τὸ, *spiritus, ventus, aura, flatus*: *vita, anima, animus*; nota *aspirationis*. In Script. S. Spiritus Sanctus; angelus, et bonus et melius; spiritus propheticus; sanctitas animi, et studium pietatis; religio Christiana; omnia effecta virtutis divinæ, et miracula, &c. mens humana; sensus animi: à πνέω, spiro. Hinc

Πνευματικός, ἡ, ὄν, *spiritualis; ventosus; inflatus; inflans*. In Script. S. divinus, sanctus, purus, vi et efficiaciâ præditus; item quod Script. S. continet, *quod cum eâ convenit*. Hinc Angl. PNEUMATIC.

Πνευματικῶς, *adv. spiritualitèr, &c.*: à præced.

Πνευματοφορέομαι, -ῆμαι, *spiritu portor, duco*: p. pass. πεπνευματοφόρημαι: à

Πνευματοφόρος, *v, ὄ, spiritu ductus, efflatus*.

Πνέσιμων, *onos, ὄ, Att. πλέσιμων, PULMO, caro mollissima et laxissima, respirationis et vocis in-*

strumentum. Nulla enim in toto corpore caro rarior, laxior. molliorque est, et quæ spongiæ similior sit, spumamque sanguinis magis referat. A πνέω.

Πνέσιμα, a. 1. inf. act. verbi πνέω, spiro; f. πνεύσιμα, a. 1. ἐπνεύσιμα, a. 1. part. πνεύσιμα.

Πνέσιμα, *spiraret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Aol. ejusd. verbi.

ΠΝΕΨΩ, *slo, spiro, anhelo*; odorem spiro: f. πνεύσω, p. πνεύσεια, perf. pass. πέπνευμαι.

Πνέσιμα, *εἶσα, ἐν, suffocatus*: a. 2. part. pass. et

Πνέσιμα, *suffocor*, suffocabor: f. 2. pass. à πνέω.

Πνέσιμα, ὄ, ὄ, *suffocatio*: et

ΠΝΙΤΩ, *suffoco, ango, neco*; coquo vel asso in atheno collecto, ne quid vaporis exeat: f. ζω, imperf. ἐπνίγων, perf. πέπνικα, a. 1. ἐπνίκα, a. 2. ἐπνίγων, imperf. pass. ἐπνίγομαι, v, ετο, perf. pass. πέπνικα, ζαι, κται, a. 2. ind. pass. ἐπνίγην, f. 2. pass. πνέσιμα.

* Πνέσιμα, *eos, ὄ, idem*: à

ΠΝΙΤΩ, *suffoco, ango, neco*; coquo vel asso in atheno collecto, ne quid vaporis exeat: f. ζω, imperf. ἐπνίγων, perf. πέπνικα, a. 1. ἐπνίκα, a. 2. ἐπνίγων, imperf. pass. ἐπνίγομαι, v, ετο, perf. pass. πέπνικα, ζαι, κται, a. 2. ind. pass. ἐπνίγην, f. 2. pass. πνέσιμα.

* Πνέσιμα, *eos, ὄ, z, h, astu suffocans, astu molestus, fervens; suffocans*.

Πνέσιμα, ἡ, ὄν, *suffocatus, a, un*: à Th. πνέω.

Πνέσιμα, *suffocantes, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνέω*.

Πνέσιμα, ἡς, ἡ, *flatus, spiritus, aura*: à πνέω, spiro: p. m. πέπνισα.

Πνέσιμα, *flatus*: acc. plur. à

Πνέσιμα, ἡς, ἡ, per Epenthese. τῷ, Dor. pro πνοῆ.

Πνέσιμα, et πνέσιμα, *spiro, vivo; sapio, intelligo*: perf. πέπνισα. Th. πνέω, spiro: f. πνεύσω.

Πνέσιμα, ἡς, ὄ, *locus Athenis, ubi concio habebatur*.

Πνέσιμα, *spirabat*; intelligebat: 3. sing. imperf. Ion. verbi πνέσιμα.

ΠΟΨΑ, *as, ἡ, Ion. ποῖνα, herba, rabulum*: q. à πάω vel πάομαι, *gusto edo*.

Πόδα, *acc. sing. πόδας, acc. pl. à πῆς, ποδός, ὄ, pes*.

Ποδαβρός, *οῦ, ὄ, pedibus molliibus præditus*: ex πῆς, *pes*, et ἄβρος, *molliis*.

Ποδάγρα, *as, ἡ, pedicula, tendicula*; item *articularis morbus*, **PODAGRÆ**, q. d. πόδες ἀγρῶνται, *pedes capiuntur*. Ex πῆς, ποδός, ὄ, *pes*, et ἄγρα, *as, ἡ, captura*.

Ποδαγρικός, ἡ, ὄν, vel ποδαγρός, **PODAGRË**, qui podagrâ tentatur, **PODAGRIGUS**: τὰ ποδαγρικὰ, *subintelt. πάθη, podagrici dolores*: à præced.

Ποδαγρικός, ἡ, ὄν, vel ποδαγρός, *subintelt. πάθη, podagrici dolores*: à præced.

Ποδαγρικός, ἡ, ὄν, vel ποδαγρός, *subintelt. πάθη, podagrici dolores*: à præced.

Ποδαγρικός, ἡ, ὄν, vel ποδαγρός, *subintelt. πάθη, podagrici dolores*: à præced.

Ποδαγρικός, ἡ, ὄν, vel ποδαγρός, *subintelt. πάθη, podagrici dolores*: à præced.

Ποδαγρικός, ἡ, ὄν, vel ποδαγρός, *subintelt. πάθη, podagrici dolores*: à præced.

Ποδαγρικός, ἡ, ὄν, vel ποδαγρός, *subintelt. πάθη, podagrici dolores*: à præced.

Ποδαγρικός, ἡ, ὄν, vel ποδαγρός, *subintelt. πάθη, podagrici dolores*: à præced.

Ποδαγρικός, ἡ, ὄν, vel ποδαγρός, *subintelt. πάθη, podagrici dolores*: à præced.

Ποδαγρικός, ἡ, ὄν, vel ποδαγρός, *subintelt. πάθη, podagrici dolores*: à præced.

Ποδαγρικός, ἡ, ὄν, vel ποδαγρός, *subintelt. πάθη, podagrici dolores*: à præced.

Ποδαρκῆν, Ποῦτ, τοῖς ποσίν ἀρκῆν, pedibus valere, pedum volocitate præditum esse. Vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, eos, ὁ ζή ἡ, pedibus celer : ex πῆς, pes, et ἀρκῆν, sufficio, par sum.

Ποδέκράγιον, ὁ, τὸ, pedale : in quo πόδες, ἐκράσσονται, pedes absterguntur. Th. μάσσα, abstergo.

Πόδες, nom. pl. et

Πόδεςσιν, dat. pl. Ion. pro ποσίν, πῆς, ποδός, ὁ, pes.

Ποδῶν, ὄνος, ὁ, in utribus vocatur pediculus, ὁ pelibus dependens : et accipitur pro re alicujus figurā in angustum desinente, utque ad humani pedis similitudinem : necnon calcamentis rusticis genus. Th. πῆς, pes.

Ποδῆκεῖς, ἰός, ὁ ζή ἡ, usque ad pedes dependens : ex πῆς, pes, et ἡνεκῆς, ἰός, ὁ ζή ἡ, porrectus in longitudinem ; item perpetuus.

Ποδήμενος, ὁ, ὁ ζή ἡ, pedibus velox, ventipes : ex πῆς, pes, et ἄνεμος, ventus.

Ποδήρης, eos, ὁ ζή ἡ, (scil. ἰσθῆς) vestis talaris, sive ad pedes usque dependens : ex πῆς, ποδός, ὁ, pes, et ἄρω, apto.

Ποδίξω, vide in ποδίω.

Ποδίσκος, ὁ, ὁ μικρός πῆς, pediculus, parvus pes.

Ποδίσηρες, expron. lebetes, cacabi. Th. πῆς.

Ποδίω, conpede vinciam : Att. pro ποδίω, f. 1. ind. act. verbi ποδίξω, metior pede ; item pede ligo, pedicis obligo ; f. ἰω. Th. πῆς, ποδός, ὁ, pes.

Ποδοῖν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. et dat. dual. à πῆς, ποδός, ὁ, pes.

Ποδόκοilon, ὁ, τὸ, vola pedis, ποδός κοῖλον.

Ποδόρτιον, ὁ, τὸ, vestis ad pedes demissa. Ex πῆς, et ἄρω, vel ὀρίξω, vel ὄρω.

Ποδός, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. à πῆς, pes.

Ποδόσραβη, ἡ, ἡ, instrumentum tortorium, quo torquetur aliquis manibus ligatis et pedibus. Item instrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur ; et tendicula, quæ cervi capiuntur. Ex πῆς, et σρέφω.

Ποδόψελον, pediculus. Gl. Cyr. puto ποδῶν ψέλλον, pedicula.

Ποδόψοφοι, sunt qui pede strepitum excitant, ποδὶ ψοφῶσι.

Ποδώκα, acc. sing. à

Ποδώκης, eos, ὁ ζή ἡ, pedibus celer : ex πῆς, ποδός, pes, et ὠκῆς, celer.

Πόδωμα, pulpitum, tanquam res pedata, pedibus fulta : quod à πῆς, ποδός.

Ποῖα, Att. pro ποῖε, præ. imperat. act. à

Ποῖω, Att. pro ποῖω, facio.

Ποῖ, sequente aspirat, pro ποῖ, aliquando.

Ποῖέσκε, desiderabat, Ion. pro ἐπέσκε, ei, 3. sing. imperf. verbi ποῖω, desidero. Th. πόθος, desiderium.

Ποῖεῖν, ὁ, ὁ, desiderabilis. Th. πόθος, desiderium.

Πόθεν, unde ? interrogativum ab ὄθεν, unde, indefinit. Th. ὅς, qui.

Ποῖθίσαι, Dor. pro ποθίσαι, desiderantes ; nom. pl. part. præ. f. g. et

Ποῖθοντε, desiderantes, nominativ. dual. præ. part. à ποθίω, desidero ; præ. part. ποθίων, ἴσα. Th. πόθος, desiderium : ποθίοντι, Dor. pro ποθίωσι, 3. pl. præ. ind. act. ejusd. verbi.

Ποθίρω, Dor. pro προσίρω, serpendo accedo : ex πρὸς, et ἴρω, serpo.

Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθίω, desidero.

Ποθίπερα, vesper, Dor. pro προσίπερα. Th. ἴσπερα, vesper.

Ποθῆντες, amantes, Dor. pro ποθῆντες, nom. pl. part. præ. et

Ποθῆντι, Dor. pro ποθῆντι, 3. pl. præ. ind.

Ποθίω, desidero, excepto, amo ; f. ἴσω, et ἴσω, a. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος, ὁ, desiderium.

Ποθῆ, ἡς, ἡ, desiderium : ab eod. Th.

Ποθῆμεναι, per Ectasin pro ποθῆμεναι, desiderare : Dor. seu Ion.

pro ποθῆν, præ. inf. à ποθίω.

Ποθί, ubi ? qui ? sed

Ποθί, alicubi, aliquando : ab ὄθι, ubi, indefin. Th. ὅς, qui.

Ποθυρέωσα, Dor. pro προσορώσα, aspiciens : præ. part. f. g. et

Ποθυρή, Dor. pro προσορῆ, aspicio : 3. sing. præ. ind. verbi ποθωράω, Dor. pro προσοράω, aspicio : ex ποθί pro πρὸς, et ὄρώω, video.

Ποθῆρμη, Dor. pro προσῆρμη, Poët. pro προσορῆ, adspicio.

Ποθρησθα, Dor. et Æol. pro προσορῆς, aspicias : 2. sing. præ. ind. act. verbi ποθωράω, quod vide in ποθωρῆ.

Ποθωρώσα, ας, ἡ, Dor. pro προσορῶσα, ἡς, ἡ, aspiciens ; præ. part. f. g. ejusd. verbi.

ΠΟΨΟΣ, ὁ, ὁ, desiderum : q. à πόθω, desidero, inusit. alii à p. m. ἐπίπειθα, verbi πείθω, persuadeo.

Ποθῆμεν, desideramus : 1. pl. præ. ind. verbi q. v.

Ποῖ, quod ? quorsum ? ubi ? quousque ? quamdiu ? ab indefinit. οἶ, quō.

Ποῖ, aliquò ; alicubi ; quodammodo : ab eod.

Ποῖα, ας, ἡ, qualis : in mas. gen. ποῖος.

Ποῖαῖς ἄσσσα, ἄεν, herbosus, a. um : Dor. pro ποῖαῖς.

Ποῖα, facit ; 3. sing. præ. ind. sed

Ποῖε, 2. sing. imperat. præ. act. verbi ποῖω, facio.

Ποῖε, fac, Dor. pro ποῖε, præ. imperat. pass. ποῖέντι, facient ; Dor. pro ποῖέντι, dat. sing. part. præ. act. ποῖέντα, Dor. pro ποῖέντα, acc. sing. part. præ. act. verbi ποῖω, facio.

Ποῖέμεν, Dor. et Ion. pro ἐποῖέμεν, 1. sing. imperf. pass. sic ποῖέμεν, Dor. et Ion. pro ἐποῖέμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποῖω, facio.

Ποῖέντι, vide in ποῖε.

ΠΟΙΕΊΩ, facio, efficio, fabricor, carmina compono : f. ἴσω, p. ποῖοῖκα, perf. part. ποῖοῖκός, a. 1. ἐποῖοῖκα, a. 1. part. ποῖοῖσας, præ. pass.

ποῖοῖμαι, ἴμαι, sic ; statuo, ut panam ; simulo ; perf. pass. πεποῖοῖμαι, a. 1. pass. ἐποῖοῖθη, a. 1. m. ἐποῖοῖσθη, ω, ατο. Ποῖόν τὸν νόμον, servare legem ; θυσίας, sacrificare ; ἰορτήν, diem festum celebrare ; πρὸς τι, valere ad aliquid ; λέγοντα, inducere loquentem ; cum ἐπι, colloco, pono, & c.

Ποῖεῖν ἐκκλησίας, cogere ; χροῖον, commoventi : ἀργυρίον τεῖν, acquirere ; τινὰ κακὸς, affligere ; ἔξω, emittere.

Ποῖεῖσθαι νόμον, legem sancire : λέγον, dicere ; ἀρπῆν, incipere ; παιδα, adoptare ; περὶ πολλῶ, magni facere ; περὶ πλείονος, pluris facere ; περὶ διδύγ, continere ; ἰφ' vel ἰφ' ἰαντός, redigere ; ἐν θύρατι, admirari, & c.

Ποῖη, ἡς, Ion. pro ποῖα, ας, ἡ, herba.

Ποῖαῖς, ἡσσα, ἡεν, herbosus : à præced.

Ποιηθεῖς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. verbi ποῖω, facio.

Ποῖημα, ἄτος, τὸ, opus ; POE-MIA, opus Poëtæ ; ποιήματα, ἄν, res conditæ, à 1. sing. perf. pass. verbi ποῖω, facio, versus facio.

Ποῖήμενος, Ion. pro πεποῖήμενος, ἡ, ον, factus ; perf. part. pass. à ποῖω, facio.

Ποῖησατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. et

Ποῖησε, fecit ; Ion. pro ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποῖω, facio.

Ποῖησι, Ion. Paragoge pro ποῖη, 3. sing. præ. sub. act. ejusd. verbi.

Ποῖσις, εως, ἡ, factura, instructio, modus rei agendæ ; item PO-ESIS : Angl. POEST : à 2. sing. perf. pass. verbi ποῖω, facio ; cat. mīna compono.

Ποῖσομαι, faciam, pro ποῖσομαι, f. 1. m. à ποῖω.

Ποῖσω, εἰς, εἶ, Dor. pro ποῖσω, εἰς, α, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ποῖσιον, faciendum, nom. verbale : à ποῖω.

Ποῖσης, εἶ, ὦ, POETIA ; item effector, conditor, factor : dat. pl. ποιηταῖς sit à 3. sing. perf. pass. verbi ποῖω.

Ποῖσηκῆ, scd. τέχνη, ars faciendi carmina, POETICA : a

Ποῖσηκός, ἡ, ἐν, faciendi vim habens ; POETICUS ; Angl. POETIC : in pl. n. g. ποιητικὰ, à 3. sing. perf. pass. verbi ποῖω.

Ποῖσηδός, ἡ, δι, factus ; factitius ; adscititius ; adject. verbale à ποῖω.

Ποῖσηρια, ας, ἡ, POETRIA : Angl. POETRY : ab eod. verbo.

Ποῖσηγῶν, -ῶ, herbas comedo : ex ποῖη seu ποῖα, herba, et φάγω, edo.

Ποῖσιλῆνος, ας, ὁ ζή ἡ, qui variegatus habenas habet ; ὁ ποικίλας ἰγρίας ἔχων.

Ποικίλα, as, ἡ, *varietas*: à ποικίλος, *varius*.

Ποικίλων, *variegato*, *varie distinguo*; *vāfrē sūngo*: f. λῶ, *præs. inf. ποικίλλων*, *præs. part. ποικίλων*. Th. ποικίλος, *varius*.

Ποικίλαι, ἄσος, τὸ, *ornatus versicolor*: à *præced.*

Ποικιλόδουλος, υ, δ ζ ἡ, *versutus*, *qui animo suo agital varia consilia*: ex ποικίλος, *varius*, et βολή, *consilium*.

Ποικιλόγυρος, υος, δ και ἡ, Dor. pro Ποικιλόγητος, υος, δ ζ ἡ, *varium vocem sonantem habens*; δ ποικίλων γυρῶν ζ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρος, υ, δ ζ ἡ, *varium habens collum*; *versicolor*; *expon. α, canorus, varians vocem et ex ποικίλος, varius*, et δειρῶ, *idem quod ἔσρη, ης, ἡ, collum*, et per Metonym. causæ, *porc.*

Ποικιλομήτης, υ, δ, et

Ποικιλόρητις, ιος, δ ζ ἡ, *varia et multiplicia habens consilia*; *versivellus*: ex ποικίλος, *varius*, et ἀρητις, *consilium*.

Ποικιλόωτος, υ, δ ζ ἡ, *qui levigum variis maculis distinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, et ὠτος, *dorsum*.

ΠΟΙΚΙΛΟΣ, η, ον, *varius, maculosus*. Item qui varias artes collet, *versutus*.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, δ ζ ἡ, *E pith. carminis quod vario citharæ sono canitur*: ex ποικίλος, *varius*, et φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara*.

Ποικιλῆς, ἄ, δ, qui *varia, qui versicolore ornata vestimenta elaborat*: à ποικίλλω.

Ποικίλωσ, *varie multis modis*: à ποικίλος.

Ποιμαίνον', pro ποιμαίνοντα, *acc. sing. part. præs. act. et*

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνοντο, *pascunt*; 3. pl. *præs. ind. à*

Ποιμαίω, *pasco*; *rego*; *curo*; *doceo*; f. ἀνώ, a. 1. ἐποίμανα, a. 1. *imperat. ποιमाण, άτο, et in 2. pl. κοιμάνατε*. Th. ποιμή, ἔνος, δ, *pastor*.

Ποιμῆν, *pastor*, Dor. pro ποιμήν.

Ποιμάνατε, 2. pl. aor. 1. *imperat. act. verbi ποιμαίω, pascō*.

Ποιμαντίον, *pascendum, verbale à ποιμαίω*.

Ποιμαντικός, ἡ, ὄν, *pastorius*: à ποιμαίω.

Ποιμανῶ, *pascum*; f. 1. verbi ποιμαίω.

Ποιμήν, *dat. sing. à ποιμήν*.

Ποιμητικός, ἡ, ὄν, *pastoralis*: à ΠΟΙΜΗΝ, ἔνος, δ, *pastor*; pro-

priè *ovium pistor, opilin, οἶον ἐπιμελητής*, ideoque et ab *οἶς*; *derivatum putant, dictione quasi οἶμην*. Parabolicè autem Christus *ποιμήν* in Evang. vocatur, sicut *ποῦββατα singuli fideles*. Neonon Christi ministri et vicarii eodem nomine appellantur; *rector, ductor*. Hinc

Ποιμῆν, ης, ἡ, *græc.*; Dor. ποιμῆν et

Ποιμήνιος, ια, ἴων, *ad ovium gregeon pertinens*.

Ποιμῆνιον, υ, τὸ, *græc.*; *dimin. à ποιμῆν*.

Ποινάω, -ῶ, *PUNIO*, *prævas exigo*: à

ΠΟΙΝΗ, ἡς, ἡ, Dor. ποινῶ, *PEN-NA, ultio injuriæ se peccati; prævium quo injuria pensatur*; *Furia*; *pretium*, δῶχ' υἶος ποιήν Γα-νυμήδεος, ll. E. 266. Ab Antiqu. ποινος fit Lat. *FOENUS*, *Salm. de usur. p. 22.*

Ποιήν, ης, η, *Att. vel Æol. pro Ποίωμι, οἶς, οἶ, præs. opt. act. verbi ποιέω, facio*.

Ποιολογέσσα, Dor. pro ποιολογῶσα, ης, ἡ, *præs. part. f. g. à*

Ποιολογέω, -ῶ, *spicas lego*: ex ποίω, *herba*, pro πῶα, *Ion. et λέγω, colligō*.

Ποῖος, οἶα, οἶον, *qualis, -e*. [*Semper interrogativum, ὁποῖος, nunquam.] Th. οἶος, *qualis*, *citra interrog.*

Ποιότητα, *qualitatem*, *acc. sing. à Ποιότης, ητος qualitas*: à ποῖος.

Ποῖ, *præs. imperat. pass. verbi ποιέω, facio*.

Ποῖμες, Dor. pro ποιῶμεν, 1. pl. *præs. act. ejusdem verbi*.

Ποιῶντων, *faciant*, *Att. pro ποιέουσων*. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. part. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio*.

Ποιπνυός, ἄ, δ, *sedulus minister, fumulus*: à

Ποιπνύω, seu ποιπνεύω, *aliquid sedulò ago, satago, expeto, ministro*: ἀπό τοῦ ποιέω et πνεύειν, seu πνέειν, *spirare*: nam qui *satagit*, et *properantèr opus facit, anhelat*.

Ποιριν, ἴνος, δ, *scrotum, mentula, Etm. à σπείρω*. Vide ποῖν.

Ποῖτινος, υ, δ ζ ἡ, *Poët. remunerator, qui gratiam refert*; per *Syncop. ἐκ τῆ ποιητήνως*. Ex ποιηῖ et τίνω.

Ποῖση, *Att. pro ποῖωμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, facio*.

Πόκα, Dor. pro ποτῆ, *quandò*.

Ποκίς, ἄδος, ἡ, *lanigera*.

Ποκίω, *vide in seq.*

Ποκίζατο, Dor. et Ion. pro ἐποκίζατο, 3. *sing. a. 1. m. verbi ποκίζω, vello, tondeo*; f. ἴω' à

Πόκος, υ, δ, *vellus*. Th. πείκω, *vel πίκω, tondeo*.

Πόκος, Dor. pro πόκος, *acc. pl. à πόκος*.

Πόλευς, *Poët. pro πολλῆς, acc. pl. m. g. à πολλῆς, nullus*: sed.

Πόλευς, *urbes, acc. pl. à πόλις, εως, ἡ, urbs*.

Πόλεος, *Ion. seu Poët. pro πολλοῦ et*

Πόλεσσ', pro πολλέσσι, *dat. pl. Poët. et Ion. pro πολλοῖς' à πολῆς, nullus*.

Πόλετε, *dat. sing. à πόλις, εως, ἡ, urbs*.

Πολῆν, *præs. inf. act. à πολέω, verto*.

Πολέμαχος, υ, δ, *dux belli*: ex πόλεμος, *bellum*, et ἀρχῆς, *dux*. Th. ἀρχή, *principium, item principatus*.

Πολέμα, -ῶ, *bello, prætor*; f. ἴσω, p. *πεπολήμακα, a. 1. ἐπολήμα, a. 1. inf. act. πολεμῶσαι*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμήσιος, *Ion. Dialysi pro πολέμειος, υ, δ ζ ἡ, bellicus*: ab eod.

Πολεμήσει, *præliabitur*; 3. *sing. f. i. act. verbi πολεμῶ*.

Πολεμία, as, ἡ, (se. χῶρα) *solus hostile seu hosticum*: à πολέμιος.

Πολεμιζέμεν, et *πολεμιζέμεναι, pug-nare*: *præs. inf. Ion. et Dor. pro πολεμίζεω, verbi πολεμῶ*.

Πολέμιζον, *Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. à*

Πολεμίζω, *pugno, belligero*; f. ἴσω, *perf. πεπολήμακα*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμικός, ἡ, ὄν, *bellicus, militaris, bellicosus*. Hinc ἡ *πολεμική, ης, se. ἐπιστήμη, ars militaris*; et τὸ *πολεμικόν, ἢ, classicum bellum*; et Angl. *POLEMIC*. Th. πόλεμος.

Πολεμικῶς, *adv. bellicosè*: à *præced.*

Πολέμιος, ἰα, ἴων, *hostis, inimicus, infestus*; item *militaris*: à πόλεμος.

Πολεμισήριος, υ, δ ζ ἡ, *bellicosus*: à Πολεμιστής, ἄ, δ, *bellicosus, bellator*; *acc. sing. πολεμιστήν' à πολεμίζω*.

Πολεμοδόκος, υ, δ ζ ἡ, *Poët. bellum excipiens*; δ *πόλεμον δέχόμενος*.

Πολεμοῖσι, *dat. pl. Ion. à πόλεμος, bellum*.

Πολεμοσύνος, υ, δ ζ ἡ, *tumultuosus*: ex πόλεμος, et κλύος, *tumultus*.

ΠΟΛΕΜΟΣ, υ, et *Ion. οἶο, δ, bellum*, item *peculiaritèr pugna*, utroque enim modo accipitur apud Homerum.

Πολεμοστροφέω, -ῶ, *belligero, bellum nutrio seu foveo*: ex *præced.* et τρέφω.

Πολεμῶ, -ῶ, *ad bellum excito*: à πόλεμος.

Πόλεος, *gen. sing. Poët. pro πολλῆς, sic in gen. pl. πολέων pro πολλῶν' à πόλις, nullus*.

Πολέσκετο, *Ion. pro ἐπολέετο, -εἶτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ποιέω, verto*. Nisi ex *πολέσκω, derivari malis, idem quod πολέω*.

Πόλευς, *gen. sing. Dor. pro πόλιος' à πόλις, ἡ, urbs*.

Πολεῖω, *fut. εἴσω, versor; nutrio, ministro, contineo*: à

ΠΟΛΕΩ, *verto, verso; versor*; *aro; pascō*; f. ἴσω, p. *πεπόληκα' unde fortè Angl. TO FLOW. Πολεῖν Hesychius exponit νέμειν, βόσκειν*.

Πόλευς, et *Poët. πάλιος, gen. sing. à πόλις, ἡ, urbs*.

Πολήων, *gen. pl. Ion. pro πόλεων, urbium*: ab eod.

Πολιανομῶ, -ῶ, f. ἴσω, *præfectus urbis sum*: à

Πολιανόμος, υ, δ, *adilis, præfectus urbis*: ex πόλις, et νέμω, *rego*.

Πολιτοχος, υ, δ ζ ἡ, et per *Crasin πολῖτωχος, urbium conservator, vel præses*; *παρὰ τὰς πόλεις ἔχειν ζ φελάσειν*.

Πολιταρχος, υ, δ, *patria princeps, τῆς πόλεως ἀρχὸς, εἶτε ἀρχὼν ζ ἡγέμων*.

Πολιάς, ἄδος, ἡ, *urbana*; Palladis Epithet. quae urbis praeses tetratrixque credebatur. Th. πόλις, ἡ, ὄν.

Πολιᾶται, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. ἂ πολιητῶν.

Πολίω, urbem condidit, urbem statuo: f. ἴωσι, perf. πῶδικα, a. I. ἐπόλιε. Th. πόλις, ἡ, ὄν.

Πολίω, gen. sing. f. ἂ πολίω, ἂ, ὄν, canis, a, ὄν.

Πολιήταις, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. ἂ.

Πολιήτης, ὄ, ἡ, Poët. pro πολίτης, civis: ἂ πολίης.

Πολιοκόβητος, ὄ, ἡ, ὄν, *capa habens tempora*: ex πολίς, et κόβητος, ἡ, ὄν, ἡ, ὄν.

Πολιοκκῆ, ὄ, ἡ, ὄν, *urbem obsidione machinis et tormentis urbem oppugno*: πῶδικῆ, vastat; bello peto, de regione vero, affligo; praes. part. pass. πολιοκκῆμενος, ex πόλις, et ἴοκας, ὄς, τὸ, septim. Th. εἰργω, fut. ἴω, ἡ, ὄν.

Πολιορκητής, ὄ, ἡ, ὄν, *urbium obsessor*: it. nom. propr. viri: ἂ praeced.

Πολιορκία, αἰ, ἡ, ὄν, *obsessio, obsidio*: ab eod.

ΠΟΛΙΟΣ, αἰ, ὄν, *canis, albus*.

Πολίωχος, ὄ, ἡ, ὄν, *vide πολιάχος*.

ΠΟΛΙΣ, ὄς, ἡ, ὄν, *urbis, civitatis*. Interdum pro ipsâ urbe muris cinctâ, vicisque et aedificiorum serie distinctâ, interdum pro ipsis civibus.

Πολισια, ἄτος, τὸ, ὄν, *urbis*: ἂ πολίω.

Πολισμάτιον, ὄ, ἡ, ὄν, *oppidulum*, dimin. ἂ praeced.

Πολισσαμεν, Ion. et Poët. pro ἐπολίσσαμεν, I. pl. a. I. ind. act. verbi πολίω.

Πολιτάρχης, ὄ, ἡ, ὄν, *gubernator civium, urbis praefectus*: ex πολίτης, et ἀρχή, principatus.

Πολιτεία, αἰ, ἡ, ὄν, et Ion. πολιτηνῆ, *civitas, respubl. jns civitatis; respubl. cae status et administratio; vita institutio et ratio*; Angl. POLITY: ἂ πολιτεύω. Th. πόλις, ἡ, ὄν.

Πολιτεύεσθαι, praes. inf. pass. ἂ πολιτεύω.

Πολιτεύω, ἄτος, τὸ, *vita civilis; item idem quod πολιτεία*: in pl. τὸ πολιτεύματα' et

Πολιτεύης, ὄ, ἡ, ὄν, *magistratus*: ἂ πολιτεύω, rempubl. administro; f. εἶσω, p. πεπολίτευκα, praes. in. πολιτεύομαι, idem; item me gero; p. pass. πεπολίτευμαι, serrivi; cum dat. ἂ.

Πολίτης, ὄ, ἡ, ὄν, *civis*; in nom. pl. πολιται, in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, ἡ, ὄν.

Πολιτικός, ὄ, ἡ, ὄν, **POLITICUS**, *vilis; qui in administratione reip. versatur; comis, urbanus, elegans; opularis, ad sensum populi accommodatus*. Hinc ἡ πολιτικῆ, ἡς, sc. τέχνη, ratio, seu ars bene instituende vel administrandae reip. et Angl. POLITIC.

Πολιτικώτερος, ἔρα, ἔρον, et sup. perl. πολιτικώτατος, ὄ, ἡ, ὄν, *praevalente πολιτικός*.

Πολίτης, ἴδος, ἡ, *civis femina*; ἂ πολίτης.

* Πολιτογραφία, αἰ, ἡ, ὄν, *novus civium census*: ex πόλις, et γράφω, scribo, D. S.

Πολιχην, πῆ, ἡ, ὄν, *oppidulum*. Th. πόλις.

Πολλά, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολλῶν, *multum*; aliquandò pro πολλῶν, sarp. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλά, Poët. pro πολλῶν, *multum*; et

Πολλάκις, adv. saepe, saepenumero, frequentè: et

Πολλαπλάσιος, ὄ, ἡ, ὄν, *et*

Πολλαπλασίον, ὄς, ἡ, ὄν, *multiplex*; item nullâ copiosior: ab eod. Th.

Πολλαχῶ, adv. *multis in locis, passim*, sarp. ab eod. Th.

Πολλαχῶ, adv. *multis in locis*: ab eod.

Πολλαχῶς, adv. *multifariam*: ab eod.

Πολλῶ, ἡς, ἡ, ὄν, *multa*; f. g. ejusd. Th.

Πολληπλήσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος.

Πολλῶν, Poët. pro πολλῶν, *multum, longè*: ἂ.

ΠΟΛΛΟΣ, ὄ, ἡ, ὄν, *multus, fortis, vehemens, magnus*.

Πολλοσημέριον, ὄ, ἡ, ὄν, *pars multesima; minima pars*: ἂ.

Πολλοσημέριος, ὄ, ἡ, ὄν, *multissimus, unum ex multis partibus habens*; item minimus: ex πολλοσῶς, et μέριον, particula. Th. μέριω, dividit.

Πολλοσῶς, ὄ, ἡ, ὄν, *multissimus, unus è multis*. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλῶ, πολλῶ, gen. et dat. sing. πολλῶν, dat. pl. ejusd. Th.

Πόλος, ὄ, ἡ, ὄν, *terra aratro versa*; POLUS, vertex seu cardo mundi, caelum. Angl. POLE: ἂ πολέω, verto.

ΠΟΛΥΟΣ, ὄ, ἡ, ὄν, *PULS, pulmentum*. Angl. PULSE.

Πολύ, *multum*; n. g. adverbial. sumitur, et vertitur valdè; ἐπὶ πολὺ, *diu*. Sic in pl. τὰ πολλὰ, *multum, valdè*: ἂ πολὺς.

Πολυάκιος, gen. sing. ἂ πολυάκι.

Πολύαι, pro πολέαινε, voc. ἂ.

Πολύαινε, ὄ, ἡ, ὄν, *multum lavatus, lundatissimus*: ex πολὺς, et εἶνος, *lavis*. Est et nom. propr.

Πολυάκιος, ὄς, ἡ, ὄν, *impetuosus*: ex πολὺς, et αἴσσω, *ruo, cum impetu feror*.

Πολυάνθρον, ὄ, ἡ, ὄν, *caemeterium, quod multos viros capiat*: ex πολὺς, et ἀνθρ, *ἀνθρώπος, ὄ, ἡ, ὄν*.

Πολυάνθρωπος, ὄ, ἡ, ὄν, *idem* quod

Πολυανθής, ὄς, ἡ, ὄν, *multos habens flores, floribus abundans*: ex πολὺς, et ἄνθος, *eos, τὸ, flos*.

Πολυάνθρωπος, ὄ, ἡ, ὄν, *frequens hominibus*: ex πολὺς, et ἄνθρωπος.

Πολυάρητος, ὄ, ἡ, ὄν, *multis votis exoratus*: ex πολὺς, et ἀρητός, *precibus expletus*. Th. ἀρά, *precibus*.

* Πολυάρητος, ὄ, ἡ, ὄν, *infinitus, innumerabilis*. D. S.

Πολυαρκίσιμος, *copiosissimus, longè sufficientissimus*: superl. ἂ.

Πολυαρκής, ἴος, ὄ, ἡ, ὄν, *ad multa sufficiens, vel multum sufficiens; item diu durans*: ex πολὺς, et ἀρκέω, *sufficio*.

Πολύαρος, ὄς, ἡ, ὄν, *multos agnos habens, et per consequ. dives*: ex πολὺς, et ἄρος, ἀρούς, ὄ, ἡ, ὄν, *agnus*, vel agna.

Πολυαρχος, ὄ, ἡ, ὄν, *multorum princeps, ὄ, ἡ, ὄν, πολλῶν ἀρχός*. Alii leg. πολυαρχός, quod vide.

Πολυβενθής, ἴος, ὄ, ἡ, ὄν, *valdè profundus*: ex πολὺς, et βένθος, *eos, τὸ, quod ἂ βάθος, eos, τὸ, profunditas*.

Πολύβοσκος, ὄ, ἡ, ὄν, *Epith. teluribus, quae multos pascit*: ex πολὺς, et βόσκω, *pasco*. Th. βώω, idem.

Πολυβότρος, αἰ, ἡ, ὄν, et Poët. πολυβότρος, *multorum altrix, quae multos pascit*: ex πολὺς, et βώω, *pasco*.

Πολύβοτρος, ὄς, ἡ, ὄν, *multas habens uvas*: ex πολὺς, et βάτρος, *uva*.

Πολύβουλος, ὄ, ἡ, ὄν, *valdè prudens*: ex πολὺς, et βυλή, *consilium*.

Πολυβύται, nom. pl. ἂ.

Πολυβύτης, ὄ, ἡ, ὄν, *multos boves habens*: ex πολὺς et βύς, *bos*.

Πολυβύτω, Dor. pro πολυβύτῳ, ἂ praeced.

Πολυγᾶθής, ἴος, ὄ, ἡ, ὄν, Dor. pro

Πολυγηθής, ἴος, ὄ, ἡ, ὄν, *multum letitiae afferens*: ex πολὺς, et γηθῶ, *laetor*.

Πολύγυμτος, ὄ, ἡ, ὄν, *qui variis modis flectitur, qui multos habet flexus*: ex πολὺς, et γυμτός, *inflexus*: quod ἂ γνάμπτω, pro ἐάμπτω, *flecto*.

Πολύγνωτος, ὄ, ἡ, ὄν, *valdè notus, celeberrimus*: ex πολύς, et γνωτός, *cognitus*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Πολύγομφος, ὄ, ἡ, ὄν, *multos clavos habens*: ex πολὺς, et γόμφος, *cuneus, clavus*.

Πολύγονος, ὄ, ἡ, ὄν, *abundans factu, facundus*: ex πολὺς, et γονός, *proles*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Πολυδαίδιλος, ὄ, ἡ, ὄν, *multo artificio elaboratus*: ex πολὺς, et Δαίδαλος, *Dauidalus, ingeniosus ille artifex*.

Πολυδάκρυς, ὄς, ἡ, ὄν, *multum lacrymans, lacrymans; acc. sing. πολυδάκρυς*: ex πολὺς, et δάκρυ, *tearum, lacryma*.

* Πολυδαπέτιος, *sumptuosissimè, nullis impensis*. D. S.

Πολυδείρας, ἄδος, ὄ, ἡ, ὄν, *caecumtinus*: ex πολὺς, et δειράς, *ἀδος, ἡ, jugum montis*. Th. δειρῶ, et δειρῶ, *cervix, jugum montis*.

Πολυδένδρεος, ὄ, ἡ, ὄν, *qui multas arbores habet*: ex πολὺς, et δένδρον, *arbor*.

Πολυδερκής, ἴος, ὄ, ἡ, ὄν, *multa cerneus*: ex πολὺς, et ἐϊκόω, *video*.

Πολυδέκτος, **POLLUX**, *frater Castoris, alter τῶν Διοσκόρων, ἀριστερός πύκτης*. Nimirum hi δίσκοροι semine, alter, Castor, ex mortali semine Tyndareii, prognati erant.

Sed fratero singulari amore Pol-

lux suam immortalitatem sic cum fratre divisit, ut ambo unum diem essent mortui, alterum viverent ambo unū.

Πολυέπιος, υ, ó ζ ή, multum siticulosus; expon. et multum desideratus: ex πολῖς, et ἐπί, a, sitis.

Πολυέπιοι, υς, ή, filia Pelii, soror Achilles. Ex fluvio Spercheo peperit thum.

Πολύδοτος, υ, ó ζ ή, multa donatus; et qui ingentem dotem attulit - ex πολῖ, et δόρον, donum. f. et

Πολύδοτος, υ, ó, nomen propr.

Πολύειδος, εος, ó ζ ή, multiplex; diversas habens species: ex πολῖ, et εἶδος, εος, τὸ, species.

Πολύειδος, υ, ó, nom. propr.

Πολύειδος, υ, ó ζ ή, valde miserorū

* Πολύειρατος, ἀστυ, ατων, valde amabilis.

Πολυεργός, vel πολυεργος, υ, ó ζ ή, nulli operis homo, operosus: ex πολῖ, et ἔργον, opus.

Πολυετής, εος, ó ζ ή, annuus: ex πολῖ, et ἔτος, annus.

Πολυετικός, nullis volis expetitus: ex πολῖ, et εὔχομαι, opto.

Πολύζυγος, υ, ó ζ ή, habens multa transtra: ex πολῖς, et ζυγός, jugum; in pl. ζυγά, transtra. Th. ζευγῶν, jungo.

Πολύημερος, υ, ó ζ ή, multos dies habens: ex πολῖ, et ἡμέρα, dies.

Πολυήρατος, υ, ó ζ ή, peroptabilis: ex πολῖ, et ἥρα, -ω, amo; f. ἀσω.

Πολυήρης, εος, ó ζ ή, nullisonus; i. cc. sing. πολυηρία' ex πολῖς, et ἤρος, sonus.

Πολυήρηντος, υ, ó ζ ή, multum celebratus. Th. θρύλλος, susurrus.

Πολύθετος, υ, ó ζ ή, Epith. quod et convivio tribuitur et epulo, multis vicinis mactatis instructo: ex πολῖς, et θέω, macto.

Πολύθεριν, multa scientem; acc. sing. ἃ

Πολύθερις, εως, ó και ή, nulla sciens: ex πολῖ, et θέρις, εως, ó ζ ή, sciens. Th. ἴσημι, scio.

Πολύτις, υ, ερος, ó ζ ή, multiplici doctrinā praeclitus.

Πολυμήκης, ἴς, ε, ó και ή, multum aridus: ex πολῖ, et κάχησις. Th. κληχάω, arefacio.

* Πολυκάλαμος, υ, ó και ή, multicalamus.

Πολυκάρατος, Dor. pro πολυκάρητος, ου, ή, multiceps, qui multa capita habet: ex πολυ, et κάρηνον, υ, τὸ, caput.

Πολυκάρπος, υ, ó ζ ή, fructuosus: et

Πολυκαρότατος, ου, fructibus abundantissimus: ex πολῖς, et καρπός, fructus.

Πολυκρόδης, εος, ó ζ ή, quaestuosus; astutus. Th. κέρδος, lucrum.

Πολυκρόστος, υ, multum oculi pietus et ornatus: ex πολῖ, et κρόστος, acu pietus. Th. κειρέω, pingo.

Πολυκρήτης, εος, ó ζ ή, magnis piscibus abundans: ex πολῖ, et κρήνη, ε, -, et τε, bulentia

Πολυκλαύσιο, gen. Ion. ἃ

Πολύκλαυτος, seu πολόκλαυτος, υ, ó και ή, multum defletus: ex πολῖ, et κλαίω, fleo; fut. κλαίσω.

Πολύκλειστος, υ, ó ζ ή, bene clausus: ex πολῖ, et κλείω, claudio.

Πολυκλήϊδα, acc. sing. ἃ

Πολυκλήϊς, ἥϊδος, υ, ó ζ ή, nullis transtris instructus; multa compage junctus: ex πολῖ, et κλήϊς, sedes nautica: vel ἃ κλήϊς pro κλείς, ἔδος, clavis.

Πολυκλήτος, υ, ó ζ ή, ἃ multis locis conlocatus, nullis vocatus: ex πολῖ, et καλέω, voco.

Πολυκλήστος, υ, ó ζ ή, multum ablutus; undis agitatus: ex πολῖ, et κλύω, abluo; f. σω.

Πολύκρητος, υ, multum elaboratus: ex πολῖ, et κράτος, labor. Th. κάρνω, laboro.

Πολύκρητος, υ, ó ζ ή, multos habens colles, saltuosus: ex πολῖ, et κρητός, pars montis, &c. Th. κνίμη, libia.

Πολυκοιρανία, ας, ή, et Ion. ἴη, υς, ή, multorum imperium: ἃ

Πολυκοιράνος, υ, multorum dominus et rex: ex πολῖς, et κοίρανος, υ, ó, rex, princeps.

Πολυκτίανος, υ, ó ζ ή, multarum possessionum dominus: in gen. pl. πολυκτίανων' ex πολῖ, et κτίανον, υ, τὸ, Poëtis idem quod κτήμα, ατος, τὸ, res, possessio, et

Πολυκτήμων, ονος, ó ζ ή, dives: ex πολῖ, et κτάσμαι, possideo; fut. med. κτῆσμαι, p. pass. κέκτημαι.

Πολυκόκωτος, υ, ó ζ ή, luctuosus: ex πολῖ, multum, et κωκωτός, fletus. Th. κωκῶ, fleo.

Πολύλαος, υ, ó ζ ή, garrulus, multiloquus, loquax: ex πολῖ, et λαλέω, -ω, loquor.

Πολυλήϊος, υ, ó ζ ή, habens multas segetes; locuples: ex πολῖ, et λήϊον, υ, τὸ, campus, seges.

Πολυλογία, ας, ή, multiloquium, loquacitas: ἃ

Πολυλόγος, υ, ó ζ ή, multiloquus: ex πολῖς, et λόγος, sermo. Th. λέγω, dico: p. med. λέλογα.

Πολυμάθης, εος, ó ζ ή, qui multa didicit, multiscius, eruditus: ex πολῖ, et μάθηνω, disco; fut. med. μαθήσομαι, a. 2. ἔμθηθον.

Πολυμερής, εος, ó ζ ή, multis partibus constans, multifarius: ex πολῖ, et μέρος, εος, τὸ, pars: Th. μέρω, dividō.

Πολυμετώς, adv. multifarium; raritudo: ἃ praeced.

Πολύμηλος, υ, ó ζ ή, nullas oves habens: promiser: ex πολῖ, et μήλον, υ.

Πολυμήτις, ιος, υ, ó ζ ή, valde prudens vel sapiens: ex πολῖ, et μήτις, ιος, ή, consilium.

Πολυμήχαν', pro πολυμήχανε, voc. ἃ

Πολυμήχανος, υ, ó ζ ή, multis artibus ac dolis instructus, industrius, astutus: ex πολῖ, et μηχανή, ή, ή, artificium.

Πολυμόρφος, υ, ó ζ ή, multiformis, pleo.

iqui multarum formarum est: ex πολῖ, et μορφή.

Πολύμοχος, υ, ó ζ ή, laboriosus, arduosus: πολυμόχως, gen. Dor. pro -ω' ex πολῖ, et μόχος, υ, ό, labor.

Πολυμφέλας, α, ό, Dor. pro πολυμφέλης, υ, ό, qui multas habet nubes: ἃ πολλὰς ἔχων νεφέλας

Πολύζηνος, vel -εινος, υ, ó ζ ή, multorum hospes: ex πολῖς, et ζέινος, Poët. pro ζέινος, hospes.

Πολυζένη, ης, ή, pro quo dicitur aliās πολυζένης, quae multos habet hospites: ex πολῖς, multus, et ζέινος, hospes.

Πολυούδια, ας, ή, multa itinera: ex πολῖς, et ὁδός, via.

Πολυόδοτος, υ, ó και, ή, perbeatus: ex πολῖς, et ὁδοός, beatitudo.

Πολύορκος, υ, ό, ζ ή, multum jurans. Th. ὄρκος, juramentum.

Πολυοχλία, ας, ή, multitudo turbulenta, nulla turba: ex πολῖ, et ὄχλος, turba.

Πολυπαίτης, υ, ό, POLYPÆDA, nomen proprium.

Πολυπάρμων, ονος, ó ζ ή, dives: ex πολῖ, et πάρμα, ατος, τὸ, possessio. Th. πάω, possideo.

Πολυπειρία, ας, ή, multa experientia: ἃ

Πολύπειρος, υ, ó ζ ή, nullus experitus: ex πολῖ, et πείρα, experientia.

Πολυπενήθης, εος, ή ζ ή, luctuosus: ex πολῖ, et πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πολυπύμων, ονος, ó ζ ή, qui multa mala et damna dat, qui multas clades infert, ἃ πολλὰ, πύματα φέρων.

Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πολυπίδαξ, ἄκος, fontibus scatens: ex πολῖς, multus, et πίδαξ, ακος, ό, vel ή, fons, scatebra.

Πολύπλαγκτος, υ, ó ζ ή, multivaagus: gen. pl. πολυπλάγκτων' ex πολῖ, et πλάζω, fut. πλάξω, errare facio.

Πολυπλανέων, gen. pl. ἃ πολυπλανής, multivaagus.

Πολυπλάνης, εος, ó ζ ή, multivaagus, plenus erroris: ex πολῖ, et πλανάω.

Πολυπλάνητος, υ, ó ζ ή, qui multum vagatur: et

Πολυπλασιάζω, multiplico, f. ἀσω, p. πεπολυπλασίακα' ἃ

Πολυπλάσιος, ου, ό και, ή, idem quod.

Πολυπλασίων, ονος, ό και ή, multiplex.

Πολυπλέθρος, υ, ó ζ ή, qui multorum jugerum est: ex πολῖς, et πλέθρον, jugerum.

Πολυπληθής, -ω, multus numero sum, cresco numero: ἃ

Πολυπληθής, εος, ό και ή, multus numero: ex πολῖ, et πληθος, multitudo.

Πολυπλήθεια, et πολυπληθία, ας, ή, magna multitudo, frequentia; item copia: ἃ praeced.

Πολυπληθύνω, summopere multiplico: ex πολῖ, et πληθύνω, multiplico.

Πολυπλήθω, f. πλήσω, largitèr involo.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, *versutia* : à Πολύπλοκος, υ, ὁ ζ ἡ, *implicatus* ; *in quo multe sunt plœkai, sui nex- us* ; *vafcr* ; ex πολὺ, et πλῆκω, *necto*. Πολυποικίλος, υ, ὁ καὶ ἡ, *multiformis* : ex πολὺς, et ποικίλος, *varius*. Πολύπους, ὀδος, *multipes* ; item POLYPUS piscis, à multitudi- ne pedum dictus : ex πολὺς, et ποὺς, ποδός, *pes*.

Πολυπραγματώ, *multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico curiosè perscrutor* ; habet et significationem *oppellendæ rei alienæ, inpr. imperii* : præf. inf. πολυπραγμανεῖν : à πολυπρίμω.

Πολυπραγμοσύνη, ἡς, ἡ, *curiositas, sollicitudo inanis* ; tribuitur *privatis res publicas curantibus* ; *accurata rei tractatio, cognitio* ; *studia literarum*, *inpr. historie* : à πρᾶγμα.

Πολυπράγμων, ὀνος, ὁ ζ ἡ, *negotiosus, curiosus* ; *variarius doctrinarum studiosus* : ex πολὺ, et πρᾶγμα, *ατος, τὸ, res* : quod à πρᾶσσω, seu πρᾶττω, *facio* : f. ξω, p. pass. πέραμαι.

Πολυπρόβατος, υ, ὁ ζ ἡ, *pecoris abundans* : ex πολὺ, et πρόβατον, υ, τὸ, *pecus*.

* Πολυπρόσωπος, υ, ὁ καὶ ἡ, *multiformis πολυπρόσωπος γενεᾷ*, Jos. B. J. i. 17. *numerosa progenies*.

Πολύπυχος, υ, ὁ ζ ἡ, *multipliciter duplicatus* : ex πολὺ, et πύσσω, *duplico* : f. ξω.

* Πολυπύκωτος, εως, ἡ, *multarum urbium potens*, Call. Hymn. in Delum, 166.

Πολύπτωτον, υ, τὸ, POLYPTO- TON, *Figura Rhetorica* : à

Πολύπτωτος, υ, ὁ ζ ἡ, *multos habens casus* : ex πολὺς, et πτώω, *quod à πτώω, inus. idem ac Th. πίπτω, cado*.

Πολύπρῳμων, ὀνος, ὁ καὶ ἡ, *multi- loquus, loquax* : ex πολὺ, et πρῳμα.

Πολύπρηνες, nom. pl. à

Πολύπρηνος, ἡς, ἡ, *multos agnos habens, dives* : ex πολὺ, et ἀρς, ἀρῆς, ὁ vel ἡ, *agnus, agna*.

ΠΟΛΥΨ, πολλή, πολλὸν, *multus, frequens* ; *amplius* ; *prestantis, vehemens*. Hinc ἡ πολλή τῆς γῆς, Att. pro πολλή γῆ? *τί μοι πολὺ* ; *quid nā- hi prodest?* In pl. οἱ πολλοὶ, *plerique, bona pars, multitudo, plebs*. In Scrip. S. interdum pro πάντες, *interdum de perpaucis reperitur* ; gen. πολλῶν, ἡς, ὅ, acc. πολλῶν, πλ- λῶν, πολὶ, hinc in comparat. πλείω, ὀνος, ὁ ζ ἡ, *amplior, curiosior* : superlat. πλείστος, υ, *plurimus*.

Πολύσκαρθος, υ, ὁ ζ ἡ, *multum agilis in saltu* : ex πολὺ, multum, et σκᾶρω, *salio*.

Πολυσπερές, *dispersæ*, nom. pl. à Πολυσπερής, εως, ὁ ζ ἡ, *multum sparsus*. Th. σπείρω, *dissemino*.

Πολύσπλαγχνος, υ, ὁ ζ ἡ, *intimā misericordiā abundans* : ex πολὺ, et σπλάγχνον, *viscus*.

Πολυσπέρων, ε, POLYSPER- CHON, *nomen proprium*.

Πολυστρέλος, υ, ὁ ζ ἡ, *vis abun-*

dans : ex πολὺ, et τρέλλω, ἡς, ἡ, *uva*. Th. τραφίς, ἰδος, ἡ, *uva passa*.

Πολύστνος, ὀνος, ὁ ζ ἡ, *multum gemens* ; item *luctuosus* : ex πολὺ, et στῆνω, *gemo*.

Πολυστροφάλις, γγος, ὁ ζ ἡ, *vor- ticosus, multum volutus* : ex πολὺ, et τροφάλις, ἰγγος, ἡ, *versio, vortex*. Th. στρέφω, *verto*.

Πολυσύνδετον, *figura apud Gram- mat. (σύνδέτω contraria) quæ fit per conjunctionum multiplicatio- nem* : ex πολὺς, et σύνδετος, *colligatus* : quod ex σύν, et δέω, *ligo*.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, *fecunditas pullorum, vel liberorum* : ex πολὺ, et τέκνον, *fætus, proles*. Th. τίκτω, *pario* : f. τέξω, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, *magnificencia* : πολυτελεῖων, gen. pl. à

Πολυτελής, εως, ὁ ζ ἡ, *sumptuosus* ; *pretiosus* ; *exquisitus* : ex πολὺ, multum, et τέλος, εως, τὸ, *im- pensa, sumptus*.

Πολυτελῶς, adv. *sumptuosè, mag- nificè, abundè* : à præced.

Πολυτίμητος, υ, ὁ ζ ἡ, *multo honore dignus* ; *pretiosus* : et

Πολύτιμος, υ, ὁ ζ ἡ, *valdè pretio- sus* ; *multo honore dignus* : ex πολὺ, et τιμή, ἡς, ἡ, *pretium, honor*. Th. τίω, *æstimo, honoro*.

Πολύτλας, αντος, ὁ ζ ἡ, *multa passus* ; *nobilis* : ex πολὺ, et τλάω, *seu αλάω, tolero*.

Πολυτλήμων, ὀνος, ὁ ζ ἡ, *multum patiens* ; *multum miser* : ex iisd. Th.

Πολυτόκος, υ, ὁ ζ ἡ, *partu fecundus*. Th. τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ὀνος, ὁ ζ ἡ, *colu- mbis abundans* : ex πολὺ, et τρήρων, ὀνος, ἡ, *columba*. Th. τρέω, *tremō*.

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo

Πολυτροπία, ἡς, ἡ, *lon. varietas* ; *versutia* : à

Πολύτροπος, υ, ὁ ζ ἡ, *varius, cuius sunt multi modi* ; *versutus* : ex πολὺς, et τροπος, *modus*. Th. τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροπα.

Πολυτρόπως, adv. *multis modis* : à præced.

Πολυθύμητος, υ, ὁ ζ ἡ, *valdè cele- bratus*. Ex πολὺς, *multus*, et θυμός, υ, ὁ, *hymnus, carmen*.

Πολυθύμνία, ας, ἡ, POLYHYM- NIA, POLYMNIA, *nomen Musæ* : ex πολὺς, et θυμός, *hymnus, cantus*.

Πολυφάρμακος, υ, ὁ ζ ἡ, *nullorum venenorum peritus*. Ex πολὺ, et φάρμακον.

Πολύφημος, υ, ὁ ζ ἡ, *celebris* : ex πολὺ, multum, et φημί, seu φᾶω, *dico* : et

Πολύφημος, υ, ὁ, *nomen proprium*, Πολύφθυρος, υ, ὁ ζ ἡ, *qui multos perdit, et auctor est nullorum in- terituum* : ὁ πολλὰς φθείρω.

Πολύφίλος, υ, ὁ ζ ἡ, *multos ha- bens amicos*. Th. φίλος.

Πολύφιλος, υ, ὁ καὶ ἡ, *valdè præsumans* : ex πολὺς, et φίλος, υ, τὸ, *illæcebra*. Th. φίλος, *amicus*.

Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro πὸ

λυφλοίσβω, à Πολύφλοισβος, υ, ὁ ζ ἡ, *multo strepitu resonans, magnum strepitu faciens* : ex πολὺς, et φλοίσβος, *frenitus undarum*.

Πολύφοιτος, υ, ὁ ζ ἡ, *profusus, vagus* : ex πολὺ, et φοιτάω, *venio, ventilo*.

Πολυφόρος, ἡς, *multos pascens* f. g. à

Πολύφορος, υ, ὁ ζ ἡ, et παλυφό- ρος, ἡ, ὀνος, *multos nutriens* : ex πολὺς, et φέρω, *pasco* : f. ψω, p. m. πέφορα.

Πολύφορτος, υ, ὁ ζ ἡ, *qui multas habet sarcinas* ; *onustus* : ex πολὺς, et φόρτος, υ, ὁ, *onus*.

Πολυφραδέεσι, *astutus*, dat. pl. à

Πολυφράδης, εως, ὁ ζ ἡ, *valdè con- sultus*. Th. φράζω, *dico* : a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρόντης, ἰδος, ὁ καὶ ἡ, *multis curis plenus* : ex πολὺ, et φροντίς, ἰδος, ἡ, *cura*.

Πολυφροσύνη, ἡς, ἡ, *multiplex per- titia, prudentia* : in dat. pl. πολυ- φροσύναις. Th. φρήν, *ens, ἡ, mens*.

Πολύφωνος, υ, *nomen ranæ, à multo clamore sic dictæ*.

Πολύχαικος, *nullum habens æris* ; *dives æris* ; *firmus, validus*. Ex πολὺ, et χαλκός, ὅ, ὁ, *æs*.

Πολυχорδία, ας, ἡ, *in fidibus chor- datum multum* ; à

Πολύχορδος, υ, ὁ ζ ἡ, *multas ha- bens chordas* : ex πολὺς, et χορδή, ἡ, *chorda, fides*.

Πολυχρόνιος, υ, ὁ ζ ἡ, *diuturnus, antiquus* : ex πολὺς, et χρόνος, *tempus*.

Πολυχρονιώτερος, ἐρα, ερον, *diu- turgior, -us* : comparat. et πολυ- χρονιώτατος, *superlat* : à præced.

Πολύχρυσος, υ, ὁ ζ ἡ, *affluens au- ro* : ex πολὺ, et χρυσός, *aurum*.

Πολύψηφίς, ἰδος, ὁ ζ ἡ, *multis calculis seu lapillis abundans* : ex πολὺ, et ψήφος, υ, ἡ, *lapillus*.

Πολυώδυνος, υ, ὁ καὶ ἡ, *qui multos dolores affert* : ex πολὺ, et ὀδύ- νη, *dolor*.

Πολυώνυμος, υ, ὁ ζ ἡ, *multa ha- bens nomina, celebris*. Ex πολὺ, et ὄνομα, *ατος, τὸ, nomen*.

Πολυωρίω, -ω, f. ἡσω, *magnam curam gero* ; *honoro* ; *laudè et ac- curatè accipio* : ex πολὺ, multum, et ὠρίω, *curo, quod ab ὠρα, cura*.

Πόρω, ατος, τὸ, *potus*. Th. τίω, *bibō*.

Πορπαῖος, ὀδρος, *ventus secundus, qui nautes deducit, quò nauca per- venire cupiunt*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πορπεία, ας, ἡ, *porpora* ; à πορ- πείω.

Πορπύκειν, Dor. pro πορπείω in πορπά duci ; quod à πορμή, *ruis*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πορπέως, δυα, in pl. πορπέης, *porpurarum ductores* : et

Πορπέωω, f. εῖσω, *transmitto, transveho* ; *cum porpâ incedo*.

Πορπέωω porpam ducō ; *superbio, contumelians* : ex πολὺς, et φίλος, υ, τὸ, *illæcebra* ; à seq.

Πορπέη, ἡς, ἡ, *missio* ; POMPA ;

ΠΟΨΚΗΣ, υ, δ, annulus, seu fibula, cujus complexu hasta ferri cum ligno coërectur.

Πόρκιος, ου, δ, nomen viri, Gr. piscator.

ΠΟΨΚΟΣ, υ, δ, rele piscatorium; circulus quivis.

Πορεια, ας, ή, scortatio: [* adulterium, Matt. xiv. 9. incestus, 1 Cor. v. 1.] à seq.

Πορνεύω, scortor, f. εύσω, a. 1. επόρνεοσα, p. πεπόρνευκα' à seq.

Πόρνη, ης, ή, meretricis, quæ corpus suum περινώ, id est, vendit, ac prostituit, quod à περινώ seu πέρνωμι, vendo, p. m. πέπρωσα. Th. πέρνω, idem.

Πορνικός, ή, δι, meretricus: à πόρνη.

Πορνοκόπος, υ, δ, lenocinator, fornicarius.

Πόρνος, υ, δ, scortator. [* propriè virile scortium, publicè se prostituit, fornicarius, 1 Cor. v. 9. 10.] Vide πόρνη.

Πόρος, υ, δ, transitus, meatus, via; ora maritima, ubi sc. est tractus; vectigal, quæstus; via et ratio ali- quid efficiendi: undè πορίζω, acquiro. Th. πείρω, transdigo; perf. m. πέπρωσα. Hinc fortè Angl. a PORE.

Πόρραξ, κος, δ, idem ac ejus Th. πόρρα.

Πορτάω, χελ-έω, fibulis astringo; clypei.

ΠΟΨΠΗ, ης, ή, fibula, annulus clypei.

Πόρρω, adv. PORRO, procul, longè, antè, in anteriorem partem. Th. πρό, antè. Est autem idem πρόσω, πρόσω, et his opponitur επί- σω πρόσω και όπισω, antè et retrò. Hinc comparat. πορρώτερος, superl. πορρώτατος.

Πόρρωθεν, adv. e minùs, procul: à πόρρω, quod vide.

Πόρρωθτος, superl. longissimè distans, maximè procul dissitus: et

Πόρρωττω, adv. superl. longis- simè

Πόρρωτερον, adv. longiùs: et

Πόρρωτερος, longiùs dissitus, magis procul remotus: et

Πόρρωτρώ, adv. compar. longiùs: à πόρρω, quod vide.

Πορτάω vel πορτώνω, πράβεο; paro; curo; molior, &c. à πέρω, f. πρόσω, Poët. idem quod πορίζω, πράβεο. Th. πείρω, p. m. πέπρωσα.

Πόρσιον, Poët. adv. pro πορσίονω- ρον, longiùs, remotiùs. Quod à πρόσω, adv. longè, &c. et per Metath. lit. πρόσω, hinc comparat. πόρσιον, et superl. πόρσιστα, longissimè. Th. πέρω, antè.

Πόρσιστα, vide in præced.

Πορσιύεσα, Ion. pro πορσιούεσα, fut. part. f. g. verbi πορσίω.

Πορσίω, πράβεο; paro; ago, ad- ministro; colo, in pretio habeo, hono- ro; delecor: à πέρω.

Πόσσω, longè, compar. πόρσιον, longiùs. Vide πόρρω.

Πόσραξ, ακος, δ, ή, idem quod seq ejus. Th.

ΠΟΨΤΙΣ, ιος, δ, ή, vitulus, ju- vencus, aut vitula, juvenca: idem ac πόρις.

ΠΟΡΦΥΡΑ, ως, ή, PURPURA, genus concha nobilis; item pan- nus purpurea liquore tinctus, vestis purpurea.

Πορφύρεος, ία, τον, contract. πορ- φύρεός, α, δι, PURPUREUS, splen- didus, venustus; niger; versicolor. Th. πορφύρα.

* Πορφύρις βασιλίδιος, purpura in- peratoria.

Πορφύριον, ωνος, δ, Porphyrio, nomen avis aquaticæ, sic dictæ à colore rostri et pedum.

Πορφύρεϊς, εσσα, εν, idem ac πορ- φύρεος.

Πορφυρόπωλις, εως, ή, quæ pur- puram vendit: ex πορφύρα, et πω- λείω, vendo.

Πορφύρω, f. ήρω, purpureo colore profundo, rubeo. Et mare fluctuans πορφύρειν dicitur. Hinc et ani- mus dicitur πορφύρειν, cum æstuat, sed leniter. Th. πορφύρα.

Πόρω, f. πρόσω, suppediτο, πράβεο, do. Poët. idem quod πορίζω. Th. πείρω.

Ποσ' pro ποσι, pedibus sic et ποσ' pro ποσσι, Poët. dat. pl. à τὰς, pes.

Ποσάκις, quoties: adv. interro- gandi, quod à πρόσω, quantus? Th. όσος, quantus, citra interrog.

Ποσαπλάσιος, ία, ιον, et ποσαπλα- σίον, δ, ή, ή, quoluplex? et

Ποσαπλώς, adv. quot modis: à πρόσω.

Ποσαχώς, adv. quotnam modis: ab eod.

Πόσα, quod? quem in locum? à πρόσω.

Πόσει, dat. sing. à πόσις, εως, δ, μαριτίων.

Ποσειδών, άνος, δ, Dor. pro Ποσει- δών, Neptunus. Hinc

Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Πο- σειδάνιος, Neptunius, a, ιων: et

Ποσειδάνω, άνωος, et -άνοος, δ, pro Ποσειδών, δ, accus. Ποσειδάνω' in vocat. Ποσειδανών.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, gen. όνος, et Ion. Ποσειδών, δ, Neptunus, Deus maris.

Ποσειδώνιον, υ, τδ, Neptuni tem- plum: à Ποσειδών, Neptunus.

Πόστως, gen. sing. à πόσις, ή, πο- λυς; idem quod πόσις. Th. πίνω, bibo.

ΠΟΣΘΗ, ης, ή, pellis, quæ elavis rivilis tegitur, qu. πρόσθη, à ποσι- θεσθαι. [* Hinc Lat. PRÆPU- ΤΙUM, quasi προσθιτον, extrito σ.]

Πόσις, εως, ή, potus, idem quod πίνω, στος, τδ. Th. πίνω, bibo.

Πόσις, ιος, vel εως, δ, moritus.

Πόσος, υ, ον, quantus, a, ιων? quolius? πρόσω, quantus? πόσις, quot? Th. όσος, quantus, citra interrog.

Ποσός, ή, δι, aliquantis; quidam: τδ ποσόν, quantitas: et

Ποσότης, ητος, ή, quantitas: ab eod. Th.

Ποσικροτος, ου, δ και ή, Terra Epithet. quod pedibus pulsatur: lex τὰς, pes, et κρότος, pulsus.

Ποσόν, pedibus; dat. plur. Ποῒ, pro ποσόν à ποῖς, ποδός, δ, pes.

Πόσσω, Dor. pro πρόσσω, quanti pretii? à πρόσω, et gem. α, πρόσω.

Ποσός, ή, δι, quotus? quantus? qu. πρόσωτος. A πρόσω. Th. όσος, quantus.

Ποσός, αλ' aliquantulum: à præced. Πορ' et ποδ' pro ποῖ, aliquando

* Πσι ποῖ, λόγοις έπεισαν, Xen. Mem. Socr. l. 1. quibus tandem argumentis persuaserint, Ernesti.]

Πόραγε, άνωστε, Dorcs dicunt act. à Dorico verbo ποράγω, pro πρόσάγω. Th. άγω, άμω.

Ποτάγγυμιν, appropriquantus, Dor. pro ποσάγγυμιν, 1. pl. præz. indic. verbi ποσάγγυμι, ex πρόσ, pro quo Dorcs ποῖ dicunt, et άγγυμι, Th. άγγι, adv. propè, juxta.

Ποταείω, accino, Dor. pro ποσ- αείω, f. m. ποσάσειμαι.

Ποταίνιος, ία, ιον, recens, novus, peregrinus; primus, antiquus: à Dor. ποῖ, ad, propè. Th. πρόσ.

Ποτανός, ή, δι, idem: ab eod.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro ποσάμει- βεσθαι, responderi.

Ποταμείζομαι, η, εται, Dor. pro ποσάμείζομαι, f. 1. med. verbi άμείζω, mulgeo.

Ποτάμιος, ία, ιον; et

Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis. Th. ποταμός.

Ποταμόσ, gen. Ion. pro ποταμῷ à ΠΟΤΑΜΟΣ, ε, δ, fluvius, q. à πρόσω, quia potulentam aquam cor- tineat, non salsam, ut mare.

Ποταμόφρητος, υ, δ και ή, qui vel quæ à flumine aufertur sive rari- tur: ex ποταμός, fluvius, et φρητός, qui gestari potest; quod à φέρω, idem quod φέρω, f. όσω, [* Apoc. xii. 15. nusquam alibi, nisi apud Hesychum.]

* Ποταμόχωστος, υ, δ και ή, lim- brenside à fluvio delecta operiunt.

Ποτανός, volucer, qui volat, vo- latilis, Dor. pro ποτηνός, ε, à πο- τάριμα, volo: quod vide.

Ποτάριμα, volo; f. m. ποτήσομαι, p. pass. πεπότημαι' hinc 3. pl. Ion. πεποτήσεται, pro πεπότηται. Th. έτρομαι, volo, -as.

Ποτάρις, ή, δι, qualis, e? à Th. δίπτερον, υ, τδ, solium, pavimentum: hinc enim ποσάρις, cuius? undè ποσάρις, mutato δ in τ.

Ποτανγάζειν, Dor. pro ποσανγά- ζειν, τούτις προσορῆ, aspicerè, in- tueri: ex Dor. प्राpos. ποῖ pro ποῖς, et αγγάζομαι, video. Th. αγγή, ή, splendor, lux.

Ποταύδει, accinebat, Dor. pro ποσπηδαι, 3. sing. imperf. act. verbi αιδέω, tibid cano. Th. αιδός, s, tibia.

Ποταῶος, Dor. pro ποσπηῶος, ori- entalis. Th. ήός.

Πότε, quando? adv. interrogan- di; έως ποῖτε, quousque? Sed

Ποῖτε, aliquando, est dictio encli- tica, quæ particulis όῃ, μή, μηδέ, δδδ &c. annectitur, ut δέποτε,

μηδέποτε, *quoniam*. Th. δε, *quando*, *citra* interrog.

Ποτὲράμε, Dor. pro προσιδραμε, 3. sing. a. 2. à τρέχω, *curro*.

Ποτεκλήπτου, Doricè pro προσεκλεπτήν, imperf. pass. verbi προσκλήπτου, *furtim ad aliquem ducor*. Th. κλέπτω, *furo*.

Ποτεράματο, Dor. pro προσεμάζατο, a. 1. m. à προσμάττωμαι.

Ποτῆμαι, f. m. ποτήσομαι, idem quod τίττωμαι, *volo*, -as.

Ποτῆοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. m. Ion. praeced. verbi.

Ποτερίζειν, Dor. pro προσερίζειν, *cum aliquo certare*. Ex ποτὶ πρός, et ἔρις, ἰδός, ἦ, *lis*.

Ποτῆροι, dat. pl. à πότερος, quod vide.

Πότερον et ποτέρα, adv. *utrum*, an: à

ΠΟΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότερον, *uter*, *utra*, *utrum*, et interrogativè, ut πόσος.

Ποτῆρχεν, Dor. et Ael. pro προσέρχου, *accede*, praes. imperat. m. ab ἔρχομαι, *venio*.

Ποτῆρνετο, *adhærebat*, Dor. pro προσερίσθη, 3. sing. imperf. m. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, *nascor*.

Πότεχε' et πότεχε, *adhibe*, Dor. pro πρόσχε, praes. imperat. act. à προσίχω, quod vide.

Πότμα, atos, τὸ, *potus*.

Ποτῆμεν, Dor. pro προσεῖναι, praes. infin. verbi πρόσσεμι.

Ποτῆνός, ἦ, ὄν, *volucris*, *alatus*: à ποτῆρας.

Ποτῆ, ἦρος, ὄ, *poculum*: à 3. pers. perf. pass. verbi πίνω, *bibo*.

* Ποτῆδιον, υ, τὸ, *pocillum*: à ποτήριον, υ, τὸ, *poculum*, *calix*: à ποτήριον.

* Π τρηθήκη, ης, ἦ, *calicularium*, *abacus*.

* Ποτῆραπλῆτης, ου, ὄ, *cratere*: ex τρέφω, et πλύνω, *lavo*.

Πότες, υ, ὄ, *potor*, *bibax*: et ποτῆς, ἦτος, ἦ, *potus*, *potio*: à πίνω.

* Π τηδός, ἦ, ὄν, *volucris*: à ποτῆρας.

Ποτὶ et πῆτιν, Dor. pro πρός, ad.

* Π τιάττω, *alligo*.

Ποτῆλετεν, Dor. pro προσβλέπειν, *aspicere*, praes. infin. Th. βλέπω.

Ποτῆδα, as, ἦ, *POTIDÆ*, urbs Macedoniae.

Ποτῆδύμεναι, Dor. pro προσδέχομαι, nom. pl. praes. part. pass. vel potiùs pro προσδέχομαι, nom. pl. perf. part. pass. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, *expecto*: ex πρός, ad, et δέχομαι, *capio*: f. m. δέχομαι, p. pass. δέδομαι' et

Ποτῆδέμενος, Dor. pro προσδέχομενος, vel προσδέχομαι, *expecto*.

Ποτῆδῆν, Dor. pro προσιδῆν, *adsperisse*: a. 2. infin. ab εἶδω.

Ποτῆρέκεται, Dor. pro προσέρκεται, 3. sing. praes. ind. verbi προσέρκεται, *aspicio*. Th. εἶρα, *video*.

Ποτῆρέμαι, *indigeo*: Dor. pro προσερέμαι.

Ποτῆδοι, Dor. pro προσῆδοι, 3. sing. a. 2. opt. ab εἶδω, *video*.

Ποτῆδός, υ, ὄ, ζ ἦ, *ad canem utilis*: Dor. pro προσδότης. Th. ὄρπον, *caena*.

Ποτῆδω, Dor. pro προσῆδω, a. 2. sub. act. verbi προσεἶδω. Th. εἶδω, *video*.

Ποτῆζω, *do potum*; *duco aquatum*; *riro*: imperf. act. ἐπότηζον, es, e, f. ἰω, et Att. -ω, p. πεπότηκα, a. 1. ἐπότησα, a. 1. sub. act. ποτῆσω, ης, η, a. 2. ind. act. ἐπότησον, praes. pass. ποτῆσθαι, a. 1. ind. pass. ἐπότησθην, ης, η, ποτιζομένη, *irrigua*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποτῆθει, Dor. per Sync. pro ποτῆθῆι, pro Attico προσῆθῆι, *apponere*: et hoc pro προσῆθῆι, praes. imperat. à προσῆθῆμι.

Ποτῆκάριος, Dor. pro προσκάρδιος, *qui est in corde*. Th. καρδία.

Ποτῆκελμένος, Dor. pro προσκελμένος, ου, ὄ, *inclinatus*: quod ex πρός, et κλίνω, *inclino*.

Ποτῆξ, ἦ, ὄν, *bibax*: à πότος.

Ποτῆκρανον, ω, τὸ, Dor. *rudinarum*: ex ποτὶ πρός, et κάρνον, *caput*.

Ποτῆλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, *alloqui*: hinc

Ποτῆλέγαστο pro προσελέγαστο, 3. pers. sing. a. 1. m.

Ποτῆμάζατο, Dor. et Ion. pro προσεμάζατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσμάττω, *attingo*: ex πρός, et μάσσω, *lango*: f. ζω.

Ποτῆμιος, υ, ὄ, ζ ἦ, *potabilis*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποτῆμθεῖσθαι, *alloqui*: Dor. pro προσμθεῖσθαι. Th. μῆθος, *verbum*.

Ποτῆνίσσομαι, η, εται, *accedo*, *advoror*: Dor. pro προσνίσσομαι, *advoror*: praes. ind. ex ποτὶ, Dor. pro πρός, et νίσσομαι, *eo*, *venio*. Th. νέω, *eo*.

Ποτῆλοιοι, ου, οί, *nomen urbis Campaniæ*: Lat. *puteus*, *hod. Puteoli*.

Ποτῆσσεται, *aspicit*: 3. sing. praes. Dor. pro προσάσσεται, quod ab ὄσσομαι, *video*: Ael. pro ὄσσομαι, perf. pass. ὄσσομαι, p. m. ὄσα, Att. ὄσσοτα.

Ποτῆρπτεῖν, Dor. et Att. pro προσρπτεῖν, *projicere*. Th. ῥππω, idem.

Πότις, ἰδός, ἦ, *potrix*: à πότῆς.

Ποτῆδεν, Dor. pro ποτῆζεν, *potum præbere*: à ποτῆζω.

Ποτῆρον, *bibendum dederit*: 3. sing. a. 1. sub. act. et in 1. pl. ποτῆρωμεν; πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτῆζω, quod vide.

Πότισις, εως, ἦ, *adaquatio*.

Ποτῆμιός, υ, ὄ, *potio*: à ποτῆζω.

Ποτῆτάζω, Dor. pro προστάζω, *adstillo*, *instillo*: ex ποτὶ, Dor. pro πρός, ad, et στάζω, *stillo*: f. ζω.

Ποτῆθῆρον, ου, τὸ, *canalis*: à 3. pers. perf. pass. verbi ποτῆζω, quod vide.

Ποτῆρα, as, ἦ, *ubi animalia vivuntur*.

Ποτῆροσος, υ, ὄ, Dor. pro πρόσροσος, *accusmodatus*, *conveniens*, *aptus*.

Ποτῆ, fut. 1. Att. et in 1. pl. ποτῆσθαι, verbi ποτῆζω, quod vide.

ΠΟΤΜΟΣ, ου, ὄ, *sors*, *fatum*; *mors*: quod à πῆτω, *cado*, *πέτρω*, Doricè genit. pro πέτρω.

Πότμα, as, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότμος pro πότμος.

Πότνια, as, ἦ, et contractè πότνια, *veneranda*: à πότμος, quod vide.

Ποτῆνιάκτος, υ, ὄ, ζ ἦ, *dominatu venerandus*: ex πότμος, et ἀνάξ, *rex*.

ΠΟΤΝΙΟΣ, ἰα, ἰον, *venerandus*, *honorandus*: qu. à πῆτω, *cado*; quod coram iis, quibus veneratio debetur, solet proccidere.

Ποτῆ, gen. Ion. à ποτῆν, οὖν, τὸ, *potio*, *potus* quod *bibitur*: quod et

Πότος, υ, ὄ, *potatio*, *compotatio*; *POTUS*: à

Ποτῆς, ἦ, ὄν, *potulentus*: à πίνω, *bibo*.

Ποτῆδον, praes. part. n. g. à ποτῆδω, quod vide.

Ποτῆδω, Dor. pro προσῆδω, idem quod simplex ὄζω, *oleo*: f. ὄζωσω, et -ῖω, p. ὄζωκα, p. m. ὄδα et ὄδωσα, Att.

Ποτῆ, gen. sing. à ποτῆν, quod vide.

Ποτῆν, vel ποτ' τῆν, pro ποτὶ τῆν, Dor. pro πρός τῆν. Sic ποτῆν, Dor. pro ποτὶ τῆν, et hoc pro πρός τῆν.

Ποτῆ, Dor. pro ποτὶ τῆ, vel ποτ' τῆ, et hoc pro πρός τῆ.

Πῆ, adv. *ubi*? *quo in loco*: ποῦ ἴσι; *ubi est*? ab ἴ. Th. ὄς, *quæ*.

* Πῆ, adv. *alicubi*, *uspium*, *usquam*, *ferè*, *circiter*: ἐκατονταετής πῆ βιάρχων, Rom. iv. 19. *nonaginta ferè novem annis*: ἐτετα πῆ ἑκοσι, *viginti circiter annis*, Plut. in Numa.

Πουγγῆ, *pouggion*, *sacculus*.

Πουγγῆ, τὰ, *vincula ex sericis filis contexta*, *quæ ad superstitionem usurpantur*.

Πῆδης, εντος, ὄ, *nomen viri*, quod interpret. Lat. *puens*.

Πηλυδότερα, as, ἦ, *mullorum alumna*, Epith. terræ: ex πηλός, *Poët.* pro πηλός, et βόσκα, *pasco*. Th. βόω, idem.

Πηλός, *Poët.* pro πηλός, *multus*: quod vid. *ace*. πηλός.

ΠΟΥΣ, ποδός, ὄ, *PES*; *mensura*; *radix seu ima pars montis pes metricus: funis nauticus*, ποδός, *pedes*, quibus *extremi anguli veli versus puppim adducuntur*; *clavus*, *temo*. Ἄνα, τὸδα, *retro*; *ἐκ ποδός*, *è vestigio*; *ἐν ποσὶ*, *presentia*, *obvia*, *vulgaria*; *ἐπὶ πόδα*, *cessim pede referendo*; *κατὰ πόδα*, *id. quod ἐκ ποδός*, *item cursu*; *περὶ πόδα*, *apud*.

Ποχ' ὄ, Dor. pro ποτῆ ἦ.

Πῶω, *inusit. bibo*.

Πράγμα, atos, τὸ, *negotium*, *res*, *administratio reip. ol ἐν πράγματι*, *magistratus*, *principes reipubl. it. ipse status reipubl. conditio hominis*: à πέραγμα, p. pass. verbi πέρασσω, vel -ττω, *facio*: f. ζω.

Προβουλάς, ἡ, ὄν, *seculis*; antiquus: à præced.

Προβούτιν, acc. sing. à Προβούτις, ἰδος, ἡ, anus; acc. sing. προσβουτιά, et -ῶτιν. Th. πρόσβου, senex.

Προβουήσις, ἰδος, ὁ ἢ ἡ, placidus; à πρόσ, et εὐμενής, benevolus.

Προΐψας, ἄντος, qui convenit; a. 1. part. act. verbi πρίπω, f. ψω, decorus sum.

Πρόηγμα, ἄντος, τὸ, res, negotium, prelium, πρόηματα ἔχειν, molestias habere, dat. plur. πρόημασι. Th. πρᾶσσω, facio, f. ζω.

Προηρέων, pro προηρέων, gula, gutturi.

Ἐπρόβηται, Ion. pro προβῆται, venditum fuisse: vide πραδεις.

Προήω, incendio, inflammo, ἰνστο; f. σω, p. πέπρηκα.

Προηκτήρα, acc. sing. à προηκτήρ, ἦρος, ὁ, Ion. pro προηκτήρ, actor. Th. πρᾶσσω, facio.

Προηραίνω, furenti impetu spero; ex πρόηω, spiro, et μαίνομαι, furo. Th. πρᾶσσω, adv. deorsum; à

ΠΡΗΝΗΣ, ἰδος, ὁ ἢ ἡ, PRONUS, præceps.

Πρόηται, egisse; a. 1. inf. act. verbi πρᾶσσω, Ion. pro πρᾶσσω, facio; f. ζω.

Πρόηταις, facies; 2. sing. f. 1. ind. act. πρόητης, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πρᾶσσω, Ion. pro πρᾶσσω.

Πρόηταις, nom. pl. à πρόηταις, Ion. pro προᾶταις, εως, ἡ, utilitas, res: acc. sing. προῆται.

Πρόηται, incendisse: a. 1. inf. act. verbi πρόητω, incendio, f. σω.

Πρόηται, incendit: Ion. pro ἔπρηται, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πρόηταις, venditio: Ion. pro προᾶταις, quod vide. Est et

Πρόηταις, εως, ἡ, inflatio; apud Hippocr. à πρόηταις.

Προησσε, præ. imperat. act. Ion. à πρόησσω, pro πρᾶσσω, facio: f. ζω.

Προησσω, Ion. pro πρᾶσσω, facio: fut. ζω. Est et

Προησσω, traiseo; Odyss. ὁ. 47. à προῆσω.

Προησσω, ἦρος, ὁ, in gen. plur. προησσω, et acc. προησσω, qui incendit et inflammat; serpens quidam, ab ardore dictus: turbo igneus à nubibus prorumpens; exterior pars gutturis faucibus subjecta: à προησσω, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πρόητω, f. σω, incendio.

Προησσω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Πρόητην, agnus, vel hædus, agniculus.

Προητήριον, ἡ, τὸ, Ion. pro προητήριον, mercatus: à προῆταις, venditio.

Προῆταις, mitigat: Ion. pro προᾶταις, 3. sing. præ. ind. verbi προᾶνω. Th. πρᾶσις, vel πρόσ, lenis, mitis.

ΠΡΗΩΝ, ὄνος, ὁ, cacumen montis. Dicimus et πρῶν et πῶν: ex πῶ, et τίμ.

Πρίλατο, 3. sing. præ. opt. pass. à πρίλαται, eno.

ΠΡΙΑΜΑΙ, emo, redimo; seu opus faciendum conducō: qui. à πρίω. Hinc

Πριάμειν, præ. part. m. πρίασθαι, præ. inf. ejusd.

Πριάμειν, ἡ, δ, PRIAMIDES: à Πριάμος, ἡ, δ, PRIMUS: nomen proprium.

ΠΡΙΑΠΟΣ, ἡ, δ, et Ion. Πρίλαπος, PRIAPUS, hortorum custos, idolum hortorum; item membrum virile.

Πρίλατο, Ion. pro ἐπρίλατο, 3. sing. imperf. med. à πρίλαται, quod vide.

Πρίλω, idem quod πρίω, serrā seco: quod vide.

ΠΡΙΝ, priusquam: et pro πρό, cum gen. ante, adv. regit inf. et ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρό τῆ φωνῆσαι, antequam cecinerit. Eleganter postponitur ἢ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, antequam habitaret. Cum aliis etiam articulis, ἂν, ὅτε, γὰρ, μή, junctur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, pristinus, anteleactus.

Πρίνῃ, priusquam: pro quo sæpius πρὶν ἢ.

Πρίνιον, iligneum: n. g. à Πρίνιος, ἰνῆ, ἰνον, iligenus; robustus: à

ΠΡΙΝΟΣ, ἡ, ἢ, ilex, arbor.

Πρίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίω, vel πρίω, serrā seco: f. σω, p. πέπρηκα, p. pass. πέπρημαι.

Πρίσθεις, εἶσα, ἐν, sectus: a. 1. part. pass. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Πρίσθας, ὁ, nomen viri origine Latinum, q. d. Priscus.

Πρίσθαιλλα, ἡ, ἢ, nomen mulieris Latinum, q. d. Prisca.

Πρίσθροιδής, -ἰδος, ὁ ἢ ἡ, habens formam serræ similem: ex πρίσθρη, et εἶδος.

Πρίσθρη, ἦρος, ὁ, idem quod seq. item serrā.

Πρίστης, ἡ, δ, qui serrā aliquid sacal et findit; item PRISTIS piscis; et genus poculi et navigii: et

Πρίστω, ἡ, ὄν, serrā dissectus: à 3. sing. perf. pass. verbi

ΠΡΙΣΤΩ, seu πρίω, serro, serrā seco; stringo; frendeo; emo: f. σω, p. πέπρηκα, perf. pass. πέπρημαι, σαι, σται, a. 1. pass. ἐπρίσθην. Est et

Πρίω, Att. et Ion. pro ἐπρίω, 2. sing. imperf. vel est πρίω, eme, pro πρίω, præ. imperat. ut ἴστω, pro ἴστω, verbi πρίωμι, eno.

Πρίων, ὄνος, δ, serrā; à πρίω, serro.

ΠΡΟ, ante, coram, PRO, præ, propter: gen. regit. In compositis præ, modo tempus notans, modo ordinem; item pro, ante, ex, ad, et augmentum: interdum pro parā ponitur.

Προάγη, 3. sing. præ. sub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, prænuntia: nom. pl.

n. g. à προάγγελος, ὁ, ἢ, prænuntius; ex πρό, et ἄγγελος, nuntius Th. ἀγγέλλω, nuntio.

* Προάγγελοις, εως, ἡ, prædictio, denunciatio, qualis illa que arcebat finibus Atticæ homicidii reos. Salm. de mod. usur. p. 771. à

Προαγορεύω, f. εἶσω, prædico, prænuntio; præcipio, denuntio; testor: ex πρό, et ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορεύω, forum.

Προάγω, præco, præcedo, præcello; deduco, impello, educo; adeo, vado; perduco; ad honores proveho: f. ἀγώ, a. 2. part. προαγαγώντος: ex πρό, et ἄγω, duco.

Προαγαγέτης, constitutus: 3. sing. a. 1. sub. act. verbi

Προαγαγέω, propriè produco; constituto: à προαγαγός, perductor.

Προαγαγή, ἡ, ἢ, promotio, institutio: à προάγω.

Προαγωγός, ἢ, δ, productor; leno, prostitutor: à eod.

* Προαγωνίζομαι, ante alium pugno, pugno.

Προαδικέω, ὤ, injuriā laceo: f. ἴσω, p. προηδίκηκα.

Προαδικέομαι, -ῆμαι, laceo: p. part. pass. προηδικημένος, lacecessit.

Προαδίσθηται, alicui reverentiam ante alios debere; ab αἰδέομαι, reverere. Th. αἰδώς, pudor.

Προαιρέομαι, -ῆμαι, præfero, constituo, consulto: f. med. ἴσμαι, a. 2. m. προαιρέω, v. ero, perf. pass. προήρημαι, σαι, ται. Th. αἰρέω, eligo: f. ἴσω, a. 2. εἶδον.

Προαιρέσις, εως, ἡ, propositum, institutum, voluntas, consilium; benevolentia; factio, partes in rep. ἐκ προαιρέσεως, consullō; et

Προαιρητός, ἡ, ὄν, qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur: in neut. quod eligitur, liberum, arbitrarium: à seq.

Προαιρητός, ἡ, ὄν, arbitrarium: à perf. pass. verbi προαιρέομαι.

Προαιρημένους, dat. pl. part. præ. pass. ejusd. verbi.

Προαιτιάομαι, -ῶμαι, antè criminor; fut. med. ἴσμαι, a. 1. med. προητιάσθην, ω, ατο, antè evici et demonstravi: ab αἰτιάομαι, verbum demonst. id. est, causor. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προαηκούα, perf. part. m. f. g. à

Προακούω, prior audio, antè audio: f. ἴσω, p. προήκουα, a. 1. προήκουα, p. m. προήκουα, et Att. προακήκουα: hinc perf. part. m. προαηκούως, via. Th. ἀκούω, audio.

Προαήλις, ἰδος, ὁ ἢ ἡ, promptus, declivis: à προαήλωμαι, prosilio. Th. ἄλλομαι, salio.

Προαμαρτάνω, antè pecco, f. προαμαρτήσω, p. προμαρτήκα, perf. part. act. προμαρτηκώς, via, ὄς. Th. ἀμαρτάνω, pecco, fut. ἴσω, a. 2. ἡμαρτον.

* Προαναλίσσω, consumo.

Προαναμείπω, præcino, ante decanto: f. ψω, p. προαναμείψω. Th. μείπω, cano.

* Προανασείω, prius concutio, D.S.

Προανατίττω, <i>prætexo</i> . Th. ἀτίττω.	Th. <i>probatini</i> , ut <i>pecus</i> , <i>proventus</i> ex <i>pecudibus</i> : à <i>probatina</i> , quod vide.	à γεννώ, f. ἴσω, genero. Th. γίνομαι, nascor.
Προανατίλω, <i>prætorior</i> . Th. τέλω, <i>orior</i> .	Th. Προβατικός, ἡ, ὄν, ad <i>oves</i> seu <i>pecudes pertinens</i> : à seq.	Προγενέσθαι, genero. pl. 4. Προγενέσθαι, <i>vita</i> , ὄν, p. part. med. verbi προγίνομαι, antecedo, quod vide.
Προαίω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.	ΠΡΟΒΑΤΟΝ, <i>v</i> , τὸ, <i>ovis</i> , <i>decus</i> : in plur. <i>proβάτα</i> , dat. pl. <i>proβάτους</i> : à <i>probatina</i> , quia <i>probatini</i> , procedere solet pascendo.	Προγίνετος, <i>v</i> , qui <i>barbam</i> habet <i>promissam</i> : à γένεσις, <i>v</i> , τὸ, <i>mentium</i> , <i>barba</i> , quod vide.
Προαπαγγέλλω, <i>prænuntio</i> , <i>salutem</i> <i>nuntio</i> . Ex <i>πρό</i> , ἀπό, et ἀγγέλλω.	Προβήθηκε, ante stat; 3. sing. ind. perf. act. et hinc	Προγενέστερος, ἴρα, ἐρα, <i>major</i> <i>natus</i> , <i>antiquior</i> : comp. à <i>προγενής</i> , quod à <i>προγίνομαι</i> , <i>sum</i> , ante, <i>præcedo</i> . Th. γίνομαι, nascor.
Προαπελευθίνω, a. 2. infin. act. verbi Προαπέρχομαι, <i>prior</i> <i>abeo</i> , seu <i>discedo</i> : ex <i>πρό</i> , ἀπό, et ἔρχομαι, <i>venio</i> , fut. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἤλυθον, aor. 2. infin. ἔλθειν.	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγενέσθαι, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, quod vide.
Προαπὴλλον, a. 2. act. præced.	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγίνουσι, pro προγίνοισι, <i>procedebunt</i> : Ion. pro προγίνοισι, 3. pl. a. 2. m. verbi
Προαποδείκνυμι, <i>præius demonstro</i> : ex <i>πρό</i> , ἀπό, et δείκνυμι; ostendo: f. ζω, p. δέδειχα, perf. pass. δέδειγμα, aor. 1. pass. δέδειχθην, a. 1. part. pass. δειχθείς, εἶσα, ἐν.	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγίνομαι, antecedo, <i>stun</i> ante, f. m. προγενέσθαι, p. pass. προγενήναι, a. 2. m. προγενέσθην, a. 2. part. m. προγενέμενος, p. m. προγίγονα. Th. γίνομαι, nascor, quod vide.
Προαποδείχθην, gen. pl. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
* Προαπόλλυμι, <i>præius perdo</i> .	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
* Προαπριζω, <i>clypeo</i> <i>objecto</i> <i>protego</i> , <i>prospicio</i> .	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Προασήϊον, <i>v</i> , τὸ, vel ut alii leg. <i>πρόσσειον</i> , <i>suburbium</i> : ex <i>πρό</i> , et ἄστν, <i>eos</i> , τὸ, <i>urbis</i> .	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Προαυλιον, et <i>πρόαυλον</i> , <i>v</i> , τὸ, <i>aulæ</i> <i>vestibulum</i> : <i>πρό</i> τῆς <i>αὐλῆς</i> , <i>ante aulam</i> . Th. αὐλὴ <i>cula</i> , et	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Προαυλιον, <i>v</i> , τὸ, <i>præulidium</i> <i>libidinum</i> <i>cauti</i> . Th. ἀυλὴ, <i>libida</i> .	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Πρόβα, <i>progredere</i> : a. 2. imperat. à <i>probatina</i> ex <i>πρό</i> , et βαίω, a. 2. ἔβην, a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, et βᾶθι.	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Προβᾶθην, adv. in <i>progrediendo</i> : à <i>probatina</i> , <i>progredior</i> .	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Προβάειν, <i>progredere</i> : præ. imperat. act. à	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Προβαίω, <i>progredior</i> ; <i>præcedo</i> , <i>præsum</i> ; <i>antegredior</i> , seu <i>antecello</i> ; <i>succedo</i> <i>felicitate</i> : f. m. <i>proβήσμαι</i> , p. <i>proβήσκη</i> , p. part. act. <i>proβήσκη</i> , <i>vita</i> , ὄν, a. 2. ind. act. <i>proβήσκη</i> , <i>η</i> , <i>η</i> , a. 2. part. <i>proβᾶς</i> , ἄτος. Th. <i>βαίω</i> , eo; f. m. <i>βήσμαι</i> .	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Προβάλλω, <i>projicio</i> ; <i>emitto</i> , <i>profero</i> , <i>propello</i> ; <i>propono</i> , <i>promitto</i> ; <i>προβάλλω</i> , <i>produco</i> , v. gr. <i>testes</i> ; <i>projicio</i> <i>clypeum</i> , vel <i>scutum</i> <i>defendendi</i> <i>causa</i> , unde <i>nuntio</i> <i>me</i> <i>aliquid</i> <i>re</i> ; <i>defendo</i> ; <i>prætendo</i> ; <i>publici</i> <i>crimini</i> <i>accuso</i> ; <i>aversor</i> ; <i>honoros</i> <i>peto</i> , unde <i>in</i> <i>pass.</i> <i>creor</i> , <i>designor</i> ; <i>commemoro</i> ; <i>supero</i> ; <i>interrogo</i> : f. <i>proβαλῶ</i> , p. <i>proβέβηκα</i> , aor. 2. <i>proβᾶλον</i> , a. 2. sub. act. <i>proβάλω</i> , <i>η</i> , <i>η</i> , et in 3. pl. <i>proβᾶλοισι</i> , præ. part. pass. <i>proβαλλόμενος</i> , p. m. <i>proβέβηκα</i> . Th. <i>βάλλω</i> , <i>mitto</i> , <i>jacio</i> .	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Προβάλοισι, <i>proponat</i> : 3. sing. a. 2. opt. m. verbi <i>super</i> .	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Προβάλοισι, Ion. pro <i>προβᾶλοισι</i> , <i>projecerunt</i> : 3. pl. a. 2. ind. m. verbi <i>ejusd.</i>	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Προβάλοισι, 3. pl. aor. 2. sub. act. ejusd. verbi.	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Προβᾶς, ἄσα, ἄν, a. 2. part. act. verbi <i>proβαίνω</i> , quod vide.	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.
Προβᾶσι, <i>eos</i> , ἡ, <i>progressio</i> , <i>actio</i> τῶ <i>proβαίνετος</i> : <i>tum ipsa res</i> quæ	Προβήθηκα, ante stat, supero, quod vide.	Προγινώσκω, <i>præscio</i> ; ante <i>decerno</i> : f. m. προγινώσκω, p. προγινώσκα, a. 2. προγίνω, ὡς, w, perf. pass. προγινώσκω, p. part. pass. προγινώμενος. Th. γινώσκω, cognosco; fut. m. γινώσσω.

Προδεδότος, ante vesperam. Th. δέλη, promertianum tempus.

Προδίκτωρ, ipos, b, protector, patronus. Th. δέχεται, capio.

Προδίδωμαι, antè lado, auctor sum claudis.

Πρόδρομος, α, δ και η, idem quod ἄλλος, m. misfatus, perspicuus : πρό, augmentum significans.

Προδύλω, adv. perspicue : à præced.

* Προδιδέσθαι, antè criminor.

Προδίδωσι, ἴσα, dv, præ. part. act. ut

Προδίδαν, produnt, 3. plur. præ. ind. à

Προδίδωμι, do prior : prodo, dezero, deficio : ἔδο, ut urbem ; f. ἔδω, p. προδίδωκα, a. 1. προδίδωκα, aor. 2. προδίδω, ωσ, ω. Th. δίδωμι, do.

Προδικαστής, δ, δ, qui vel ante, vel loco alterius judicial. Th. δίκη, ης ή, jus.

Προδοκάω, fut. ἄσω, expecto, observo : et hinc

Προδοκῆ, ης, ή, locus insidius apertus, insidie. Th. δοκάω, observo.

Πρόδρομος, υ, δ, vestibulum, anterior domus pars : ex πρό, et δρος, domus. Th. δόρυ, strygo.

Προδοσία, ας, ή, proditio : à προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προδότης, υ, δ, proditor ; dat. πρόδότης, acc. pl. προδότης, ab eod. verbo et Th.

Προδύνασι, α. 2. infin. act. à προδίδωμι, quod vide.

Προδύρωμι, -ω, procurro, præcuro ; f. ήω, προδεδύρωκα.

Πρόδρομος, υ, δ και η, præcursor, anteambulo; excursor, præcox. subst. processio : ex πρό, et δρέω, curro ; f. δρέω, α. 2. ἴδραμον, p. m. δέδρομα.

Προδύροντες, ήλις, ante Solis occisum. Sed credo legendum πρόδύροντος, gen. sing. aor. 2. part. à δύνω, subdo ; α. 2. ἔδυν.

* Προτύγκμαι, antepositus sum alicubi.

Προτύγη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Προτυγασμένος, ηαν, prædecretus ; perf. part. pass. verbi προτινώσκω, quod vide.

Προτυγράφη, ης, η, α. 2. ind. pass. verbi προγράφω, antescribo, qu. vide.

Προτύρωψα, α. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Προδύρην, α. 2. ind. act. verbi προτρέχω, præcuro. Th. τρέχω, curro ; f. δρέω, p. δεδύρωκα, p. m. δέδρομα.

Προδύρα, ας, ή, et

Προδύρα, ης, ή, Ion. prior vel principalis sedes : à seq.

Προδύρος, υ, δ, qui sedet in prima sede, præses, præsul, antistes : apud Athen. qui præest senatui quingentorum, seu concionibus populii : ex πρό et δρα.

Προδύκη, præmisit, 3. sing. a. 1. Att. pro προδύκη, verbi προδύκη, præmitto. Th. ἵημι, mitto ; fut. ήω, p. εἶκα, α. 1. ήκα, α. 2. ήν.

Προδύειναι, præmississe, perf. inf.

act. per Sync. pro προδύκειναι, verbi εἶδω, scio ; f. ήω. Th. εἶδω, scio, video.

Προδύω, prospicio, providco, præscio ; f. m. εἶσομαι, α. 2. προδύω, ες, ε, α. 2. part. προδύων, ὄσα, dv, Th. εἶδω, scio.

Προδύωμαι, υ, ετο, aor. 2. ind. m. verbi προδύωμαι, præopto. Th. ἀρέω, capio ; f. ήω, p. ήρηκα, α. 2. εἶδον, α. 2. inf. act. εἶδιν.

Πρόεμι, procedo, proficiscor.

Th. εἶμι, eo.

Προείπα, ας, ε, α. 1. ind. act. et

Προείπειν, α. 2. infin. et

Προείπον, ες, ε, et in 1. pl. προείπομεν, α. 2. ind. act. verbi προείπω, prædico, quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, prædixi, perf. act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. προείρημένος, η, ον, prædictus, a, um, verbi προείρω, fut. ήω, p. προείρηκα, et Att. προείρηκα. Th. βέω, dico.

Προείρημένος, η, ον, perf. part. pass. à προείρω, -ω, prædico. Vide præced.

Πρόεισιν, 3. pl. præ. verbi πρόεμι, progredior. Th. εἶμι, eo.

Προεπισέψας, α. 1. part. act. à

Προεπισέπω, præmitto. Th. πέμπω, item

Προείχων, ες, ε, imperf. verbi προείχω, prætendo, prætexo, promineo, presto. Th. ἔχω, habeo ;

έξω, et σχήω, imperf. εἶχον, α. 2. εἶσχω.

Προεκβάλλω, prius emitto, antè ejectione : ex πρό, εκ, et βάλλω, jacio.

Προεκμανθάνω, antè edisco : ex πρό, εκ, et μανθάνω, disco ; fut. m. μανθίσσομαι, aor. 2. ἐμάθον.

Προεπέμψω, prius emitto.

Προείκρυνα, α. 1. ind. verbi προκρυνω, antè excerno. Th. κρύνω, subcerno, judico ; f. vā, p. κέκρικα.

Προεφέρω, antè profero ; f. προεξίσω. Th. φέρω, fero.

Προελάδω, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, quod vide.

Προελήατο, processisset, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. et Att. à προελάω, f. ἄω, p. προήλακα, et Att. προελήλακα, et in perf. pass. προελήλαμαι. Th. ἔλαυνω, agito.

Προελοσομαι, f. 1. et

Προελλήθην, 3. sing. p. m. ind. Att. et

Προελθεῖν, α. 2. infin. et

Προελεθθῆναι, 3. sing. a. 2. sub. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio ; f. m. ἐλεύσομαι, aor. 2. ήύθον, et per Syncop. ήλθον, p. m. ήλυθα, et Atticè ἐλήλυθα.

Προελάθω, ὄσα, dv, prodians, progressus, part. aor. 2. præced. verbi.

Προεδομέθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi προαιρέομαι, præfero, constituō. Th. ἀρέω, capio, f. ήω, α. 2. εἶδον, α. 2. inf. εἶδιν.

Προεπλήω, prior spero, antè spero ; fut. ἴω, p. προεπλήκα' ex πρό, et ἐπιζω, spero. Th. ἐπις, ἴδω, ής, spes.

Προεμαντεύω, 2. sing. imperf. ind. m. med. Ion. et Att. verbi προ-

μαντεύομαι, antè vaticinor, quod à μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, εως, δ, vates.

Προέμειν, promississe, Ion. seu Dor. pro προείναι, aor. 2. infin. act. verbi προίημι. Th. ἵημι, mitto, α. 2. ήν.

* Προεμπίπτω, antè incido, antè occurro, sic obvius fio.

Προεναρχομαι, antè incipio ; f. m. ζομαι, α. 1. m. προεναρχήσω, ω, ατο' ex πρό, εν, et αρχομαι, incipio. Th. αρχή, initium.

Προενεγκέιν, α. 2. infin. act. verbi προφέρω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero, f. εἶσω, α. 1. ήνεγκα, α. 2. ήνεγκον, perf. pass. ήνεγκα, α. 1. pass. ήνεχθην, α. 1. part. pass. ενεχθεῖς.

Προενεγκών, part. aor. 2. ejusd. verbi.

Προενέχομαι, jam antè implicatus lenear : ex πρό, et ενέχομαι. Th. ἔχω, habeo.

Προεκάτω, proruo : ex πρό, εἶξ, et ἀίτω, ruo.

Προεξέδρα, ας, ή, sedes prominens. Th. ἔδρα, sella.

Προεξανίσταμαι, ante alios surgo item ciliis justo exurgo, v. gr. ex insidiis : ex πρό, et ιστήμι, slo.

* Προεορτάζω, prius festum celebroy Th. επαγγέλλομαι, antè promitto, aor. 1. m. προεπαγγελάμην, ω, ατο' ex πρό, επί, et ἀγγέλλω, nuntio.

Προεῖπω, antè dico.

Προερέω, -ω, prædico vel prænuntio : ab ἐρέω, idem ac Th. εἶρω, f. ἐρώ, dico.

Προερεύσει, deduxit, Ion. et Poët. gem. σ, pro προείρουσε, 3. sing. a. 1. act. verbi προερέω, traho. Th. εἶρω, traho.

Προερεύσω, deduxero, aor. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ab eod. verbo et Th.

Προέρχομαι, prævenio, progredior, præco, præcuro, cum gen. imperf. m. προηρχήμην, υ, ετο, fut. med. προελθίσσομαι, præcedam, α. 2. προήλθον, ες, ε, α. 2. sub. προελθω, ης, η, α. 2. part. προελθών, ὄσα, dv. Th. ἔρχομαι, venio.

Πρόες, έτω, præmitte, α. 2. imperat. act. verbi προίημι, præmitto. Th. ἵημι, mitto ; f. ήω, p. εἶκα, α. 1. ήκα, α. 2. ήν, et in 3. pl. ἴναν.

Πρόεσαν, præmiserunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi προίημι. Vide πρόες.

Προεσάξαντο, Ion. pro προεσάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi προεσάγω, prius importo. Th. ἄγω, f. ζω, duco.

* Πρόεσθαι, α. 2. inf. med. à προίημαι, proijcio, frequenter ap. Demosth.

Προεσύναι, præesse, præ. infin. à προίημι pro προίημι.

Προεστέτε, præestis, per Syncop. Ion. pro προεστήκατε, 2. plur. perf. act. Vide προεστέτες.

Προεστέω, ὄρος, præses, part. perf. per Sync. pro προεστικός et

Προεστέτες, præfecti, ejusd. nom. pl. perf. part. Att. per προεστέτες,

verni προίσημι, præs. sum. Th. ἴσημι, statuo, sisto, f. ἴσω, p. ἴσηκα, a. 2. ἴσην.

Πρόσχω, ες, ε, a. 2. verbi προίχω, antecello. Th. ἔχω, habeo.

Προτοιμάζω, antè præparo; fut. ἄσω, a. 1. προτοίμασα: ab ἐτοιμάζω, parvo. Th. ἐτοιμος, promptus, paratus.

Προσηγγιλιόμαι, doctrinam Christianam propono; antè promitto; rem lectam pronuncio; a. 1. med. προσηγγελλοῦμαι, ω, αὐτ' ex πρό, εἶ, et ἀγγελλω, nuntio.

Προσητεύω, ες, ε, imperf. προσητεύω, as, ε, a. 1. ind. act. verbi προσητεύω, vaticinor; propheta expro, quod à προφήτης. Th. φημί, seu φάω, dico.

Προσθήσασθαι, as, ε, a. 1. ind. act. verbi προσθήσασθαι, prævenio; fut. προσθήσασθαι, p. προσθήσασθαι. Th. θιάω, prævenio; a. 2. ἔρθην.

Προσέχω, ες, ε, et in 3. pl. προσέχωσι, antè me teneo seu habeo, præterendo, præcello, præsto: f. προέξω. Th. ἔχω, habeo: f. ἔξω, a. 2. ἔσχω.

Προσεχώσαν, pervenerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo, f. ἴσω.

Προηγῶγον, a. 2. ind. act. verbi προάγω, præcedo, produco, f. ἴω, a. 2. προήγον. Th. ἄγω, dico.

Προήγειν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, q. v.

Προηγίμαι, -ῆμαι, præ, præcipuus sum; cum accus. in 3. sing. m. προηγίται, f. m. προηγίσομαι, p. pass. προήγημαι. Th. ἡγίμαι, dico.

ΠΡΟΗΓΩΡΩΝ, ὄνος, δ, gula, vesica eminetur in avibus, qui esca προαγείρεται, id est, præcolligitur.

Προηγόρος, υ, δ, qui primus causam dicit, patronus: à προαγορεύω, prædico, quod ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἄγορά, forum.

Προηγόμενος, μένη, μενον, antecedens: part. præ. m. verbi προηγίμαι: προηγμένη (sc. αἰτία) causa interna, ut προκαταρκτική, externa dicitur: undè

Προηγμένως, adv. ex antecedente; præcipuè; ex professo.

Προηδυνθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi

Προηδύνω, delecto antè: quod ex ποδ, et ἡδύνω, lætitiâ afficio. Th. ἰδός, ἐός, suavis.

Προίειν, ες, ε, progrediebar, plusq. p. m. vel imperf. Att. à προέειμι. Th. εἶμι, eo; perf. m. εἶα, plusq. p. m. ἔειν.

Προήκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et Προήκαστο, 3. sing. a. 1. m. verbi προίημι, præmitto.

Προήκω, procedo, progredior, antecello: profectus, part. provelctus. Th. ἦκω, fut. ἴω, venio.

Προήθη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προήρχομαι, prævenio. Th. ἄρχομαι, tenio: f. ἔλτοσμαι, a.

2. ἦλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, p. m. ἦλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προηλεκτός, acc. pl. m. g. perf. part. act. verbi προελέγω, prior spero, f. ἴσω, p. προήλεκτα, quod ab ἐλέγιστο, spero. Th. ἔλεπς, ες.

Προήμωρ, pro πρό ἡμέρας, antè diem.

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi προημαρτάνω. Th. ἄμαρτάνω, f. ἴσω, pecco.

Πρόηνη, processi, a. 2. ind. verbi προήνημι. Th. ἴημι seu ἴω, mitto.

Προήνεκα, as, ε, excellui, a. 1. ind. act. verbi προήνεκα, excollo. Th. φέρω, fero; fut. οἴσω, a. 1. ἦνεκα.

Προήρητο, 3. sing. imperf. pass. verbi προήρητομαι, præfero, constituo. Th. οἰρέω, capio, eligo, f. ἴσω, p. ἦρηκα, a. 2. εἶδον.

Προήρσιος, ἰα, ἰον, arationem præcedens. Undè προηροσία Δημητῆρ, Ceres ante arationem invocata: ex πρό, et ἄρώ, aro.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. m. verbi προήρχομαι, prævenio, cum gen. imperf. m. προηρχόμεν, υ, ετο. Th. ἔρχομαι, venio.

Προησκήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προησκήω, antè exerceo. Th. ἀσκήω, exerceo; f. ἴσω.

Προήσκησα, η, εται, profundam, f. 1. m. verbi προίημι, projicio. Th. ἴημι, seu ἴω, mitto: f. ἴσω.

Προησάμεθα, aor. 1. ind. m. verbi προησάμεθα, antè criminor; f. m. ἄσμαι. Th. αἰτία, as, ἡ, causa.

Προήχθη, ης, -ῆται, adductus sum, processi, a. 1. pass. verbi προάγω. Th. ἄγω, dico.

Προηλένυμα, funditùs, radicitùs, adv. à

Προηλένυμος, υ, δ, ζ, ἡ, è radice erulus, qui radicitùs extirpatur. Ex πρό, et δελνυμον, τὸ, fundamentum.

Προήνεκα, acc. sing. m. g. a. 2. part. verbi προίημι, propono. Th. τίθημι, pono, f. ἔσω, a. 2. ἔθην, a. 2. part. εἶς, εἶσα, ἐν.

Προηδέσασθαι, permittunt, 3. pl. ind. præ. verbi προθέω.

Προθέσας, εως, ἡ, propositum, propositio: à προτίθημι. Th. τίθημι.

Προθεσμία, as, ἡ, scil. ὄρα, tempus præstitutum: ab adject. seq.

Προθέσμιος, ἰα, ἰον, præstitutus, antè constitutus: à προτίθημι, antè constituo.

Προθέω, propono, permitto, concedo: vide τίθημι. Sed

Προθέω, procuro, accorro: à θέω. Προθήκη, ης, ἡ, propositio, res

proposita: ab eod. verbo.

Προθορῶν, prosiliens, a. 2. part. act. verbi προθορεύω. Th. θέρω, seu θέρω, salio, insilio.

Προθῆμέομαι, -ῆμαι, alacri sum animo, promptus sum; studeo, magno studio enitor: à πρόθυμος.

Προθυμηθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. à præced.

Προθυμία, as, ἡ, alacritas animi promptitudo: à seq.

Πρόθυμος, υ, δ, καὶ ἡ, animatum

alacrem habens, promptus. Th. ἴω, μός.

Προθύμως, adv. promptè, alacri animo, impigritè, enitè: à præced.

Πρόθυρον, υ, τὸ, idem quod προθύριον, vestibulum quod est ante θάλασσαν. Th. θέρα, as, ἡ, janua, ostium.

Προίπτω, præmitto, procièdè mitto: f. ψω, a. 1. προίψα, as, ε' a.

1. infin. προίψαι. Th. ἴπτω, mitto, f. ψω' undè

Προίψαι, 3. sing. aor. 1. verbi προίπτω.

Προίδειν, a. 2. inf. act. et Προιδέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi προείδω, prævideo. Th. εἶδω, video: f. m. εἶσομαι, a. 2. εἶδον et εἶδον.

Προῖδων, ὄσα, ὄν, a. 2. part. act. verbi προείδω.

Προίει, contract. ex προίει, 3. sing. imperf. act. inus. verbi προείδω, idem quod προίημι, præmitto.

Προίειν, Ion. et προίειναι, Dor. pro προίειναι, præ. inf. act. verbi προίημι, præmitto, negligo. Th. ἴημι, seu ἴω, mitto.

Προίεινος, emittens; præ. part. pass. προίεται, 3. sing. præ. ind. ined. verbi ejicere.

Προίειναι, projicere, dejicere; per millere, sinere; præ. inf. à προίημι.

Προίξεσθαι, antè alios sedere: ex πρό et ἴζομαι. Th. ἴζω, sedere facio.

Προῖητε, permisit, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προῖδω. Th. ἴδω, mitto, fut. ἴδω.

Προίημι, dimitto, immitto; projicio, abjicio; negligo, prætereo, prætermitto; [* concedo arbitrio alicujus: τήνδ' εἰψ' προῖς, Il. á. 127 hanc Deo permitte, i. e. Dei arbitrio trade.] et interdum ut Th. ἴημι, mitto.

Προίητι, Dor. pro προίησι, 3. sing. præ. ind. à προίημι. Th. ἴημι, mitto.

Προίκα, adv. gratis, sine mercede. Th. προῖξ, donum.

Προίκτης, υ, δ, mendicus: ex πρό et ἰκέτης, vel quia προίκα, gratis, petit.

ΠΡΩΓῆ, et προῖξ, κός, ἡ donum: dos; gratia: acc. proίκας, sed adverbialitè etiam unus usurpat pro

gratis, sine mercede, [* προίκός, δίκαι, actio quâ dos repetitur, Dem. c. Neæram.] qu. à πρό, et ἴω, tenio, quia est donum quo quis alium prævenit ultro. Aut à πρόεις, largitio quod à προίμαι, effundo, largitèr.

Προῖξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προῖκνέομαι, advenio, quod ex πρό, et ἰκνέομαι, venio, f. ἴζομαι.

Προῖκπέως, equito antè: ex πρό et ἴκπέως, equito. Th. ἴπκος, equus.

* Προῖσσομαι, stitem peto, manum scil. extendendo. Archilochus ap. Suidam, voc. Καταπροῖξεται. Th. ἴκομαι, venio.

Προῖσσημι, f. προσήσω, antepono, propono; πρόῖσσαι, sai, tai, præpono; prætendo, prætezo; proficior;

prostitio; operam do alicui rei: At in a. 2. et perf. act. et in pass. cst. **antisto**, **excello**, item **præsum**; **defendo**, **tuor**; **prosto**; **magistratum** **gero**. Th. ἱστημι, **sto**.

Προίσχω et **προΐσχωμαι**, **profendo**, **portorigo**, **pratendo**. Th. ἴσχω, vel ἴχω. **haheo**.

Προϊών, **όντος**, in f. g. **προΐουσα**, aor. 2. part. verbi **πρόειμι**, **procedo**. Th. εἶμι, εὐ, a. 2. ἴον.

Προΰεις, **εὐς**, ἡ, **persecutio**, per **Syne**. pro **προΰεις**, à **προδιώκω**, Th. διώκω, **prosequor**; f. ξω, p. χα.

ΠΡΟΚΑ, adv. **subitò**, **statim**; **at** **puto**, **more** **προκός**, i. e. **hinnuli**, qui **velox**.

Προκαθίστημι, gen. sing. f. g. perf. part. act. à **προκαθίστημι**, **antè** **constituo**.

Προκαθίσταμαι, **ducem** **me** **præbeo**, **ducatum** **præsto**, f. m. ἡσμαι, p. pass. **προκαθίστημαι**. Th. ἡγίμαι, ἤμαι, **dux** **sum**.

Προκάθημαι, **præsideo**, **antè** **sedes**; **imperf. med.** **προκαθήμεν'** ex **πρò**, et **κάθημαι**, **sedeo**.

* **Προκαθίζω**, **præsideo**, **consideo**.

Προκαθίστημι, **antè** **constituo**; **ex** **πρò**, **κατὰ**, et ἱστημι, **statuo**: f. εἴσω, p. εἴστω, ᾧ, ἡ, **εἴστω**, seu ἱσάκω a. 2. ἱστων.

Προκαλέσθαι, **evoco**, **provoco**, **laccio**; **in** **ἄνω** **voco**; **item** **hortor**. Th. **καλέω**, **voco**.

Προκαλέω, 3. sing. **imperf. m.** **ἴου**.

Προκαλιζομαι, **provoco**, **laccio**. Th. **καλέω**, **voco**.

Προκάμνω, **όντος**, a. 2. part. act. à **προκάμνω**, **laboro**. Th. **κάμνω**, **laboro**: fut. **κάμω**, p. **κέμηκα**, a. 2. **έκαμον**.

Προκάρηνος, ᾧ, ὁ, ὅ, ἡ, **præceps**. Th. **κάρηνον**, **caput**.

Προκαταγγέλλω, **prænuncio**, **antè** **denuncio**: f. **εἰλῶ**, p. **προκατήγγελλα**: a. 1. **προκατήγγελλα**: perf. part. pass. **προκατηγγελέμενος**. **Item** **κατὰ**, et **ἀγγέλλω**, **nuntio**.

Προκαταλάβειν, a. 2. **infin. act.** à

Προκαταλαμβάνω, **præoccuro**, **anticipio**, **antevertor**: **ex** **πρò**, **κατὰ**, et **λαμβάνω**, **capio**; f. m. **λήψομαι**, p. **έληψα**, et **Att.** **έληφα**, a. 2. **έλαβον**, perf. pass. **έλημμαι**.

Προκαταλύω, **antè** **dissolvo**, **antè** **everto**, **antè** **finio**; **ex** **πρò**, **κατὰ**, et **λύω**, **solvo**.

Προκαταρκτικός, ἡ, ὄν, **principalis**, **primarius**: **ex** **πρò**, **κατὰ**, et **ἀρχομαι**, **incipio**. Th. **ἀρχή**, **initium**.

Προκαταρτίσω, **præius** **absolvo**; f. ἴσω, a. 1. **προκατήρτισα**, a. 1. **subl. act.** **προκαταρτίσω**, ης, η, et in 3. pl. **προκαταρτίσωσι**. **Ex** **πρò**, **κατὰ**, et **ἀρτίω**, **perficio**. Th. **ἀρτίος**, **perfectus**.

Προκατασκευάζω, **præparo**: **ex** **πρò**, et **κατασκευάζω**, **struo**, **paro**.

Προκατελημνίην, ης, η, perf. part. pass. f. g. verbi **προκαταλαμβάνω**, **quod** **vide**.

* **Προκατέρχομαι**, **prior** **descendo**; **præcedo**, **præius** **eo** **seu** **venio**.

Προκατήγγελλα, as, ε, a. 1. **ind. act. et**

Προκατήγγελλα, as, ε, perf. **ind. act.** **verbi** **προκαταγγέλλω**, q. v.

Προκαθήμενος, Ion. pro **προκαθήμενος**, **antè** **sedens**, **præs. part. ined.** **verbi** **προκάθημαι**, **quod** à **κάθημαι**, **sedeo**: **quod** **vide**.

Προκατίζειν, Ion. pro **προκαθίζειν**. **Προκατοψόμεναι** **νήες**, **naves** **quæ** **exploratæ** **præmittuntur**, f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. **όππομαι**, **video**.

Πρόκειμαι, **σαι**, **ται**, **proporior**; **επιροιορ**; **projicio**: **Hinc** **part. præs.** **προκείμενος**, η, **ον**, **propositus**: f. m. **προκείσομαι**, **præs. inf. m.** **προκείσθαι**. **Ex** **πρò**, et **κείμαι** **iaceo**. [* **πρόκειται**, **dicitur** **vel** **de** **versione** **quæ** **originali** **adject.** **idem** **quod** **παράκειται**, **Hesych.** **vel** **de** **libro** **qui** **omnibus** **oculis** **exponitur**, **Is.** **Vossii.** **Variar.** **Observation.** **lib. p. 361.**]

Προκεκρηγμένον, **prænuntiatum**, **perf. part. pass.** à **προκρήρσσω**, **quod** **vide**.

Προκένω, -ῶ, f. ὦσω, **antè** **exhausto**.

Προκεχειροτονημένοις, **præius** **designatis**, **dat. pl. perf. part. pass.** à **προχειροτονέω**, **quod** **ex** **πρò**, et **χειροτονέω**, **decerno**, **creo**, **elatis** **manibus**: **ex** **χείρ**, et **τένω**, **tendo**.

Προκρήρσσω, **vel** **Att.** **όττω**, **antè** **prædico**, f. a. 1. **προκρήρσφα**, **perf. προκρήρσφα**, **perf. pass.** **προκεκρήρσγμαι**: **ex** **πρò**, et **κρήρσσω**, **prædico**. Th. **κήρσφα**, **præco**.

Προκινδύνεω, f. εῶω, **periclitator** **pro**; **propugno** **periclitando**; **ex** **πρò**, et **κινδύνεω**, **periclitator**. Th. **κινδύνος**, **periculum**.

Προκλέεις, ἔσας, ὄ, **PROCLIS**, **nom. propr.**

Προκληθείς, εἶσα, ἐν, aor. 1. part. pass. à **προκαλέομαι**.

Πρόκλησις, εὐς, ἡ, **provocatio**: **Item** **conditio** **lata**: **ab** **eod.** **verbo** **Προκλήτεις**, ᾧ, ὁ, ὅ, ἡ, **præcognitus**, **dudum** **notus**, **antiquus**. Th. **κλύω**, **audio**.

Προκοπή, ης, ἡ, **processus**, **progressus**; **projectus**, **incrementum**; **proventus**: à **seq.**

Προκόπτω, **proficior**, **incrementum** **capio**, **procedo**: **imperf.** **προκόκποτον**, f. ψω, **perf. act.** **προκόκοφα**, **perf. m.** **προκόκοπα**: **undè** **προκοπή**, ης, ἡ, **projectus**. Th. **κόπτω**, **scindo**.

Πρόκρημαι, **atos**, τὸ, **proprie** **prælatio**, **quâ** **alii** **alium** **antè** **ponimus**: à

Προκρίνω, εις, ει, **antefero**, **antepono**; **præs. inf.** **προκρίνειν**. **Ex** **πρò**, **antè**, et **κρίνω**, **judico**.

* **Πρόκρσις**, εὐς, ἡ, **prælatio**, **præjudicatio**.

Πρόκροσσαι, **νήες**, **dicuntur** **naves** **alia** **post** **alias**, **seu** **super** **alias** **in** **continua** **serie**: à **κροσσός**, ᾧ, ὁ, **fimbria**; **vel** **κροσσαι**, **scalæ**. **Vide** **Eustath.** et **Suidam**.

Προκρούω, -ῶ, **antè** **delatio**: f. f. ὦσω, **perf.** **προκεκρούωκα**, **perf. part.** **προκεκρούεμενος**, η, **ον**, **præius** **exaltatus**: **ex** **πρò**, et **κρούω**, **ratem** **propugnatoribus**, **dat. pl.** à **πρόμαχος**.

haheo, **auctoritatem** **do**. Th. **πύρρσι** **εὐς**, τὸ, **auctoritas**.

Πρόκτων, **PROCYON**, **sive** **Anticænis**: **sidus** **quod** **antè** **majorem** **canem** **oritur**: **ex** **πρò**, et **κῶων**, **canis**. * **Προκμίζω**, **profero**.

Πρόκωμιον, υ, τὸ, **Pindar.** **pro** **προκίωμιον**, τὸ **πρò** **τὸ** **κῶωμ** **γραφόμενον**, **quod** **antè** **κῶωμ**, **hymnum** **quod** **scribitur** **aut** **canitur**, **hymni** **præmittum**.

Πρόκωπος, υ, ὁ, ὅ, ἡ, **remex**, **qui** **est** **ad** **remum**. Th. **κῶπη**, **remus**.

* **Προδάλω**, **garrus**, **Epigr.** **Stratonicis** **ap.** **D'Orville** **ad** **Chariton**, p. 348.

Προλαβάνω, **occuro**, **antevertor**: f. **προλήψομαι**, p. **προλήψομαι**, a. 2. **προλήθον**, ες, ε, **præoccupavi**. Th. **λαβάνω**, **capio**.

Προλέγω, **antè** **dico**, **prædico**; **item** **antè** **deligo**: **imperf.** **προλέγομαι**. Th. **λέγω**, **dico**: f. ξω, p. χα.

Προλείπω, **relinquo**. **Vide** **in** **προλελυπέτες**.

Προλελεγμένους, η, **ον**, **antè** **delectus**: **perf. part. pass.** **verbi** **προλέγω**, **quod** **vide**.

Προλελοιπέτες, **relictis**, **nom. pl. part. p. m.** **verbi** **προλείπω**, **relinquo**; f. ψω, a. 2. **προλήπιον**, a. 2. m. **προλελιπώνη**, p. m. **προλελιπota**, Th. **λείπω**, **linquo**.

Προλεσχηνέω. **Vide** **λεσχηνέω**.

Προλήμιον, υ, τὸ, **antelocular**: **ex** **πρò**, et **ληνός**, **ocular**.

Πρόληψις, εὐς, ἡ, **anticipatio**; **occupatio**; **anticipata** **opinio**; **suspensio**, **præsumptio**: à **προλαμβάνω**, q. v.

Προλιπόνθ', et **προλιπόντ'**, **pro** **προλιπόντα**, **acc. sing.** **vel** **pro** **προλιπόντε**, **nom. dual.** a. 2. **part. act.** **verbi** **προλείπω**, **relinquo**: **quod** **vide** **in** **προλελοιπέτες**.

Προλιπών, **relinquens**; **in** **f. gen.** **προλιπώσα**, a. 2. **part. act.** **verbi** **ejusd.**

Πρόλοχος, υ, ὁ, **nomen** **viri**, **quasi** **d. primus** **instiator**.

Προμάθεια, as, á, **Dor.** **pro** **προμήθεια**, **quod** **vide**.

Προμάθειν, **prædicidisse**, a. 2. **inf. act.** **verbi** **προμαθάνω**, **quod** **vide**.

Προμάθειν, εὐς, ὁ, **Dor.** **pro** **προμηθείς**, **quod** **vide**.

Προμάθος, υ, ἡ, **plantæ** **species**, **viteæ**; **myrica**. Th. **μαθός**, **idem** **quod** **ἀμαλός**, **tener**.

Προμαθῆναι, **antè** **disco**: **ex** **πρò**, et **μαθάνω**, **disco**; f. m. **μαθίσσομαι**, a. 2. **έμαθην**.

Προμαστύρομαι, **antè** **testor**, **prænuntio**; f. m. **μαστύρομαι**, aor. 1. m. **προμαστύρωμαι**, **ω**, **αὐ**: à **μαστύρομαι**, **testor**. Th. **μαστύρω**, **testis**.

Προμάχων, -ῶ, **propugno**, f. ἡσω, p. **προμαμάχηκα**.

Προμάχων, ὄνος, ὁ, **Ion.** **pro** **μαχών**, q. v.

Προμαχίω, **in** **primâ** **acie** **pugno**: **pro** **μαχίω**. Th. **μάχομαι**, **pugno**: f. **μαχίσσομαι**.

Προμάχοισι, et **Ion.** **προμάχοισι**, **salutibus**: **ex** **πρò**, et **μαχίω**, **ratem** **propugnatoribus**, **dat. pl.** à **πρόμαχος**.

Προμάχομαι, in primâ acie pugno, propugno.

Προμάχος, α, δ ζ ή, qui pugnat in primâ acie, antesignanus, propugnator contract. πρόμος. Th. μάχομαι, pugno.

Προμάχων, gen. pl. præced. et Προμάχων, ὄνος, δ, propugnaculum. Th. μάχομαι, pugno.

Προμελετάω, antè meditor: f. ήσω, perf. προμελέτηκα, a. 1. προμελέτησα* ex πρό, et μελετάω, curo, meditor. Th. μελει, cure est.

Προμεριμῶ, -ῶ, prius sum sollicitus; f. ήσω. p. προμεριμῆνκα* ex πρό, et μεριμῶ, anxîè cogito. Th. μέριμα, ης, ή, cura.

Προμετωπίδιον, α, τδ, frontale: ex πῶδ, et μέτωπον, frons. Th. ὄπτομαι, video.

Προμηθεα, ας, ή, vel προμηθία, providentia, prudentia, cura, respectus: à προμηθς, quod vide.

Προμηθείη, et -ίη, Ion. pro præced.

Προμηθείμι, provideo, curam alicujus gero, rationem habeo: à προμηθς.

Προμηθεύς, έος, δ, PROMETHEUS, nomen viri: quod à Προμηθς, έος, δ ζ ή, providus, circumspectus: ex πρό, antè, et μηθος, εος, τδ, cura.

Προμηνῶ, antè significo, indico: f. ὤω, p. προμηῆνκα* ex πρό et unῶ.

Προμιγῆναι, misceri, a. 2. inf. pass. verbi Προμίνῃμι, prius misceo. Th. μίγνμι, misceo: f. ζω. p. χα, a. 1. pass. ἐμίγην, aor. 2. pass. ἐμίγην.

Προμολῶ, progredior: ex πρό, et μολέω, seu μολω, venio, eo.

Προμολή, ης, ή, vestibulum: quia προμολῆμεν, id est, prodimus per illud.

Πρόμος, α, δ ζ ή, antesignanus, contract. ex πρόμαχος. Th. μάχομαι, pugno. Nisi ex πρό, et μάω, ut sit qui antè ruit in hostem.

Προναυμάχῳ, antè aliquem prælio navali dimico: ex πρό, et ναυμαχίω, navale prælium in eo: ex ναῦς, et μάχομαι, pugno.

Πρόναον, α, τδ, et Ion. προνήιον, templi vestibulum. Th. ναός, templum.

Προνέμω, seu προσνέμω, lridio; progredior, propriè pascendo. Th. νέμω, idem.

Προνοή, -ῶ, et έομαι, -ῆμαι, antè mente percipio; provideo; procuro: f. ήσω, perf. προνοήηκα, præ. inf. act. προνοῖν, præ. inf. pass. προνοεῖσθαι* à νοέω, cogito. Th. νόος, νῶς, mens.

Προνοή, ης, ή, nomen mulieris.

Προνοήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοήτικῶς, η, δν, providendi solertiam habens, providus: ab eod.

Πρόνοια, ας, ή, et Ion. προνοία, cura, prudentia: ab eod.

Προνομέω, f. έσω, pabulum egredior; prædationibus infesto, ὄσα, ὄν. Th. πάσχω, pator: f. m. πέττω, captivum abduco: præ. pass. προ-κομαι, p. m. πέπονθα, a. 2. m. ἐπαθῆην.

νομέομαι, captivus abductor ab iis qui pabulum egressi sunt: à

Προνομή, ης, ή, pabulatio; item direptio; et præda ipsa: à νομή, pastus. Th. νέμω, distribuo, pascō.

Προνοῖται, 3. pl. præ. ind. προνοῖται, gen. sing. part. præ. verbi προνοέω, quod vide.

Προνομήνία, ας, ή, dies præcedens neomeniam.

Προνοῖς, ΡΟῖτ' α' λ. idem valet ac πρό νυκτῶς, ante noctem.

ΠΡΟ' Ξ, προκδ; δ vel ή, hinnulus, dana.

Προξενέω, -ῶ, sum hospes publicus, hospilio excipio nomine civitatis; sum înteres et conciliator versurarium, aliorumque contractuum: à πρόξενος.

Προξενῆς, ῆ, δ, proxeneta, pararius, conciliator: à præced. verbo.

Πρόξενος, α, δ ζ ή, hospes publicus civilis; privatus quicum civitas aliqua publice hospilium fecit; qui aliquidi civilis nomine procurat, seu procuravit alicui; conciliator, v. g. nuptiarum; socius, Lys. Th. ξένος, hospes.

Προοδηγῶς, δ, δ ζ ή, dux vie: ex πρό, et ὀδηγῶς, idem, quod vide.

Προοδοποιέω, viam præstruo, viam patefacio, præparo; item auctor et adiutor sum exemplum præbeo: ex πρό, ὀδός, ῆ, ή, via, et ποίεω.

Πρόοδος, α, ή, progressus, incrementum.

Προομιάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi προομιιάζομαι, exordior; f. m. ἄσομαι, præ. part. m. προομιιάζόμενος, μένη, μενον' à

Προομιον, α, τδ, exordium, PROCEMIUM. Th. οἰμη, via, semita.

Προοπτήν, prospiciendum: et Πρόσπτος, α, δ ζ ή, prævistus, manifestus. Th. ὄπτομαι, video.

Προοράω, -ῶ, ante me video, prospicio: imperf. m. προωραῖν, -ώμην, p. act. προεώρακα, p. part. act. προωρακῶς, via, δς, qui antea vidit. Th. ὄραω, video.

Προορίζω, prius definio: f. ήσω, p. προορίκα, a. 1. προορίσα prædestinavi, decrevi, a. 1. part. act. προορίσας, ασα, αν, qui prædestinavit: ex πρό, et ὀρίζω, definio. Th. ὀρος, terminus.

Πρός, profice: a. 2. imperat. m. πρόσεο, πρόσεο, πρόν, verbi προήημι. Th. ήμι, seu έω, mitto.

Προσφειδόμενος, μένη, μενον, antè debilis, præ. part. pass. à

Προσφειδω, prior debeo: item debeo. Th. ὀφείλω, debeo.

Πρόσπαν, n. g. et πρόσπας, m. gen. universum, -us. Th. πᾶς, πάσα, πᾶν, omnis, -e.

Πρόσπαπος, α, δ, proavus; atavus.

Πρόσπτορ, per Apoc. pro

Προσπῶσθε, antè, e regione: à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, antè, adv.

Προσπῶχω, antè partior, aor. 2. ex πρόεπᾶθον, u. 2. part. act. προπαθῶν.

Πρόσπασθαι, aor. 2. part. act. προπαθῶν.

Προσπῶσθαι, aor. 2. part. act. προπαθῶν.

Πρόπειρα, ας, ή, periculum; quod de re aliquâ fit, antequam aliquid egrediamur: ex πρό, antè, et Th. πέλας, conatus.

Προπέπω, mitto antè; item deduco, prosequor, conitor: f. ψω, a. 1. προπέψω, a. 1. imperat. act. πρόπεψον, έτω, a. 1. sub. act. προπέψω, ης, η, prosequor: a. 1. pass. προπέπθην, ης, η, a. 1. inf. pass. προπεπθῆναι, a. 1. part. pass. προπεπθῆς, έισα, εν' ex πρό, et Th. πέπω, mitto.

Προπετυσμένος, vel προπετυμένος, η, ον, qui ante aliquid intellexit: p. part. pass. verbi προτυσθῆναι, quod à τυσθῆναι, audio: f. m. πέψομαι.

Προπεινώ, acc. sing. a. 2. part. act. à προπέπω, procido. Th. πέπω, cado: f. med. πέσθαι, p. πέπτωκα, a. 2. έπσομαι.

Προπέτεια, ας, ή, petulantia, præcipitantia, temeritas, protervia: item proclivulus, propensio: à προπέτης, quod vide.

Προπετή, acc. sing. à Προπετής, έος, δ ζ ή, præceps, pronus; petulans, protervus, proceus, propeτής, præcipitantièr, adverbialitèr. Ex πρό, et πέτω, pro quo in usu est πέτω, cado.

Προπετός, adv. præcipitantèr, temerè: à præced.

Προπεφραδμένα, [* per præcones indicata, prædicata. Hes. Op. 655.]

Προπεφραδμένα, nom. vel acc. pl. n. gen. perf. part. pass. verbi προφράζομαι, prædicor, prævuntior. Th. φράζω dico: f. σω, a. 2. έφραδον, p. pass. έφρασμαι, p. m. πέφραδα.

Προπηδῶ, exilio, prosilio.

Προπηλακίζω, vide in seq.

Προπηλακίσεις, έισα, εν, a. 1. part. pass. verbi προπηλακίζω, propriè luto, seu fuligine inquino; probro et ignominia afficio; stupro per vim et licentiam: ex πρό, et πηλακίζω, contumeliâ afficio; propriè per aspersionem luti: à Th. πηλός, lutum.

Προπίνω, PROPIŒNO; item poculo provecoc; per Metaph. in gratiam alicujus alium prodo, concedo, largior: ex πρό, et πίνω, bibo: f. πῶ σω, p. πέπωκα, a. 2. έπινω.

Προπίπτοντες, incidentes: nom. pl. præ. part. à

Προπίπτω, προείδο: f. πῶσω, p. πέπτωκα* à πίπτω.

Προποδίζω, procedo, progredior: à ποδίζω, gradior: f. ήσω. Th. πῆς, ποδός, δ, pes.

Προποιέω, antè vel prius facio: ex πρό et ποίεω.

Πρόπολος, α, δ ζ ή, qui circa domum suam versatur, minister, servus. Th. πόλις.

* Προποικέω, f. εἶσω, *procedo*, in solemnī pompā *præeo*, vel *præfero*.

Προπομπή, ἡ, δ, *præmissio*, *deductio*: et

Προπομπός, ὁ, δ ζ ἡ, *anteambulo*, *prævis*, *deductor*: à προπίμπω, quod vide.

Προπορεύομαι, *præcedo*, *præeo*: f. m. εἶσομαι, p. pass. προπερέυομαι, ex πρό, et πορεύομαι.

Προπράττω, *antè facio*: ex πρό et πρᾶττω.

Προπρᾶν, ὄνος, δ, *promptus*, *benivolus*: qu. κέρθμος. Videtur *compolus*. ex πρό, et πρᾶν, δ, *cautum montis*: et per Systol. πρᾶν, idemque valet ac

Προπρᾶνός, ἴος, δ ζ ἡ, *præceps*, *pronus*, *proclivis*: *paratus*, *propensus*. Th. πρᾶνός, idem.

Προπροκυνίδομαι, *majoris emphaseos gratiâ* pro *προκυνίδομαι*, *provolor* ad *pedes alieujus more supplicis*: à κυλινθῶ, idem quod Th. κυλίω, *veloco*.

Προπύω, *antè exsuo*: ex πρό, et πύω, *exsuo*.

Πρόπτωσης, εως, ἡ, *procidentia*, *stolapsio*: à προπίπτω.

Προπύλαιον, et πρόπυλον, υ, τὸ, *vestibulum*. Th. πέλη, *porta*.

Προπύλης, υ, δ, *PROPOLA*: *tenditor primarius*. Th. πωλίω, *tendo*.

Προρεύει, *præfluit*: 3. sing. præ. ind. et

Προρεύει, *præfluenti*: dat. sing. præ. part. à

Προρέω, vel προρβέω, *profluo*: ex πρό, et ρέω, *fluo*, f. ρεύσω, p. ἔρρευκα' at

Προρβέω, *prædico*: f. ἴσω, p. προρβήκα, et Att. προρβήκα. Th. ρέω, *dico*. Hesych.

Προρβήσις, εως, ἡ, *vaticinium*. [* *oraculi septimum*. Luc. de Sacrif. p. 363.] dat. pl. προρβήσας: à *præced*.

Προρβήσις, υ, δ ζ ἡ, vel προρβήριξ, *unâ eius radice*, *radicitiis*. Th. ρίζα, ἡ, *radix*.

ΠΡΟΣ, *præp. cum gen. δ, ab, ea, erga, cum: cum dat. ad, apud, usque: cum acc. in, apud, inter, ad, contra, propter, iuxta, circum: f. δ, πρός ἀγγέλιος λέγει, Heb. i. 7. λέγειν τὸς Θεὸς πρός ἀνθρ. Ælian. V. H. xii. 64. Deos, declarare de ipso (Alexandror. scil.)*: ubi vide. Perizon. Absolutè, τὸς est *prose*: *præterea*, *pròs δὲ*, *ad hæc venò*.

Προσάβητον, υ, τὸ, *dies qui sabbatum antecedit*.

Προσαγγέω, aor. 2. *imperat. act. et*

Προσαγγάω, ἡς, η, a. 2. *sub. act. verbī* προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσαγγέλλω, *annuntio*, f. ἀγγελλῶ, p. προσήγγελα. Th. ἀγγέλλω, idem.

Προσαγορευτικός, ἡ, δν, *salutatorius*: à

Προσαγορεύω, *compello*, *saluto*, *cognominio* f. εἶσω, p. προσήγορευκα, *præs. pass. προσαγορεύομαι*, η,

erai, cognominor: a. 1. ind. pass. προσήγορεύθην, ἡς, η' ab ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορεύω, *forum*.

Προσαίγω, *adduco*; item *accedo*, *appropriquo*. In med. ad me *ad dico*, *allicio*, *concilio*; in *potestatem redigo*; *cogo*, vel *manere in partibus*, vel *redire ad partes*; *accedo*; *sumo*, v. gr. *cidium*: f. ζω, p. προσήχησα, a. 2. προσήχθων, a. 2. sub. προσαγάω, ἡς, η, a. 2. part. προσαγαγών. Th. αἶγω, *duco*.

Προσαγάω, ἡς, ἡ, *aditus*, *accessus*; *ductio*: à *præced*.

Προσαίτω, -ῶ, *mendico*: f. ἴσω, p. παρήτηκα. Th. αἶτω, *peto*.

Προσαίτης, υ, δ, *mendicus*. Vide *præced*.

Προσάκτιον, *adducendum*: *verbale à προσαγω*.

Προσαλέφω, *alino*, *illino*: ex πρός, et ἀλέφω, *tingo*.

Προσαρμύνει, *tutatur*: 3. sing. præ. ind. act. verbī

Προσαρμύνη, *insuper auxilior*. Th. ἁρμύνη, *auxilior*, f. ἄνω, p. ἡμυγκα, a. 1. ἡμύνα.

Προσαναβαίνω, *ascendo*: a. 2. *προσαναβῆν*, ἡς, η, a. 2. *imperat. προσαναβῆθι*, et Atticè *προσαναβαθι*, per *ἀνθρ. προσανάβα*. Ex πρός, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*, *tado*, f. m. βήσομαι, p. βέθηκα.

Προσαναβάσις, εως, ἡ, *ascensio*.

* Προσαναίρω, *contrucido*; *tollo*; *insuper suspicio*.

Προσαναλέγομαι, *præterèd commemoro*.

Προσαναλίττω, *impendo*: f. προσαναλώσω, *perf. προσανήλωκα*, aor. 1. act. προσηήλωσα, a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν' ex πρός, et ἀναλίττω, *consumo*. Th. ἔλιττω, *capio*: f. ἀλώσω, p. ἤλωκα, et Att. ἔάλωκα, a. 2. ἤλων.

Προσαναπαύομαι, *acquiesco*, *requiesco*; f. m. παύσομαι, p. pass. πέπασυμαι.

* Προσαναπλήρωμι, *repleo*, *refero*.

Προσαναπλήρωσις, -ῶ, *suppleo*: fut. ὶσω, a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα' ex πρός, ἀνὰ, et πληρώω, *impleo*. Th. πλήρω, *plenus*.

Προσανατίθεμαι, *confero*, *præs. ind. med. προσανετίθημι*, αο, το, a. 2. ind. m. ex πρός, ἀνὰ, et τίθημι, *pono*.

Προσανατρέπω, *præterèd subvertio*.

Προσαναφέρω, *offero*; *refero*.

Προσανέρπω, *adterpo*, *irterpo*, *perterpo*: ex πρός, ἀνὰ, et ἔρπω, *serpo*.

Προσανεπισπῶσθαι, *convulsi fuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. pass. verbī προσανεπισπῶσθαι' ex πρός, ἀνὰ, et σπῶω, *traho*: f. σπῶω, *perf. pass. ἐσπασμαι*.

Προσάνης, ἴος, δ ζ ἡ, Dor. *proσηνής*, qu. vide; dat. προσανεῖ.

Προσανοίγω, *adaperio*: ex πρός, et ἀνοίγω.

Προσανοικοδομέω, ᾧ, *in adversum ædifico*: ex πρός, ἀνὰ, et οικοδομέω, *velo*.

Προσανήσις, εως, δ ζ ἡ, *acclivis*; *κατάνης*, *declivis*: ab ἄνω, *coram*.

Th. ἀνὰ, *pro*.

Προσῶπαζ, *semel duntaxat*. Th. ἄπαζ, *semel*, *omnino*.

Προσαπειλομαι, -ῆμαι, *addo minas*: f. m. ἴσομαι, a. 1. m. προσηπειλομήνη, ω, ατο, *addidi minas*, aor. 1. part. m. προσηπειλομήνησιν. Th. ἀπειλίω, *minor*, *minitor*.

Προσαπίκτεται, *interfeci*, a. 1. verbī *προσαποκτείνω*.

Προσαποθνήσκω, *præterèd morior*, *etiam morior*. Th. θνήσκω.

Προσαποκτείνω, *occido*, *interficio*: ex πρός, ἀπὸ, et κτείνω, idem.

Προσαπολύετε, *nom. pl. f. 2. part. verbī*

Προσαπύλλωμι, *præterèd vel simul peteo*, vel *perdo*: ex πρός, ἀπὸ, et ὀλλωμι, *perdo*, f. ὀλέω, qu. ab ὀλίω, p. ὀλκα, et Att. δῶλεκα, f. 2. ὀλώ, inde f. 2. part. act. δῶν, ὄσα, ἔν.

Προσαπύλλω, *præterèd ablego*.

Προσάπτω, *alligo*, *appendo*, *affigo*, *attingo*. Th. ἄπτω, *necto*, f. ψω

* Προσαράττω, *impingo*.

Προσαρήρηται, *adjungit*, *aptat*: 3. sing. præ. ind. m. à

Προσαρήρηται, *adjungo*, *apto*. A *præterio medio* formatur *præsens*, *significans idem quod primitivum*. Sic ab ἄρω, *apto*, *congruo*; f. ἄρω, p. m. ἴρω, et Att. ἄρηρα, *undè præsens ἀρήρηται*.

Προσαρρήσεται, *nom. pl. n. g. vel acc. sing. m. g. p. part. à προσάρω*, *apto*. Th. ἄρω, *apto*; fut. ῶ, p. m. ἴρω, et Att. redupl. ἄρηρα, *undè p. m. part. ἀρηρῶς, ὄτος*.

Προσαρμύζω, *adurto*, *accommodo*: ab ἀρμύζω, *congruo*. Th. ἄρω, *apto*.

Προσαρτάω, *appendo*. Th. ἀρτάω, *part. ἴσω*, idem.

Προσάρω, *adapto*: vide in *προσαρηρότα*.

Προσανόσω, -ῶ, *alloquor*, *compello*: ex πρός, et αἰδέω, *loquor*. Th. αἰδέω, *vox*.

Προσαφοδέω, *alvi profluuium rejicio*.

Προσβαίνω, *ascendo*, *conscendo*; item *accedo*. Th. βαίνω, *eo*, fut. m. βήσομαι, *perf. βιθήκα*, a. 2. ἔβην.

Προσβαλλόντων, *gen. pl. præ. part. act. à*

Προσβάλλω, *adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*, *mitto*, quod vide.

Προσβᾶς, *adiens*: a. 2. part. act. verbī *προσβαίνω*, quod vide.

Προσβᾶσις, εως, ἡ, *accessus*: à *προσβαίνω*.

Προσβιδάω, *promoveo*, *impello*: f. ἄω, p. βιδιδάκα' ex πρός, et βιδάω.

Προσβλέπω, *obtueo*, *intueor*: ex πρός, et βλέπω, fut. ψω, idem.

Προσβολή, ἡς, ἡ, *adjectivus*; *impetuous*, *concurus in prætio*, *oppugnatio*, v. gr. *urbis*; *appulsus navium ad terram*; *aditus*, cum ad locum aliquem acceditur: à *προσβάλλω*, *adjicio*: p. m. βέβολα.

Προσβλώσις, εως, ἡ, *impetus*, *vis*.

Προσβλέω, *arrideo*: ex πρός, et γέλω, *rideo*.

Προσγίνομαι, vel προσγινομαι, *accedo ad aliquem*; *adnascor*: ex γίρω, et γίνομαι, *sum*: f. m. γιγῆναι.

Προσενείνω, magis intendo; magis caedo: ex πρός, ἐν, et reίνω, tendo, quod vide.

Προσεξασπίλλω, praterèd demit-to, exire judeo: ex πρός, ἐξ, ἀπό, et σίλλω, mitto.

Προσεξήγισμαι, praterèd narro: ex πρός, ἐξ, et Th. ήγισμαι.

Προσέκοικα, assimilis sum, videor, p. m. à προσέκοικω.

Προσεταικόετα, acc. sing. à Προσεταικόε, ύια, δς, assimilis, de-cens: p. part. med. verbi προσέκοικω.

Προσέπαίσι, Att. pro προσέπαίξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, joco. Th. παίζω, ludo, joco: f. ζω, et σω.

Προσέπειω, a. 2. ind. act. verbi προσπέπω, accido ad pedes: f. προσπέτω, p. προσπέτωκα, a. 2. προσπέσας, es, e, a. 2. part. act. προσπεσών, όσα, όν. Th. πέτω, ca-do; f. 2. m. πεσώμαι.

Προσπεδέξομαι, a. 1. opt. act. verbi προσπεδέκωνμαι, insuper os-tendo: ex πρός, ἐπι, et δέκνωμι, seu δέκνω, ostendo, fut. ζω, perf. δέ-δειχα.

Προσπεμέτρον, ultra justum sub-inde admetior, ad cumulum addo, largior: ex πρός, ἐπι, et μετρέω, metior. Th. μέτρον, mensura.

Προσπετιράω, insuper increpo, increpo: ex πρός, ἐπι, et τιμάω.

Προσπεφύθομαι, insuper adnascor: ex πρός, ἐπι, et φύομαι. Vide ἐτ-φύμι.

Προσπέληκ, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω, annecto. Th. πλέκω, neclo: f. ζω, a. 2. έπλάκων.

Προσπεποιέω, 3. sing. imperf. pass. verbi προσποιέομαι, fungo, si-mulo. Th. ποίω, facio.

Προσπέπαισιν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπατάω.

Προσπέπυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. à προσπεπύσσαμαι, applicor, circumspicor; item amice saluto: f. m. ζομαι, p. pass. προσπέπυγμαί, ζοί, και, circumvolutus, vel adplicitus fui: ex πρός, et πύσσω, plico.

* Προσπέω, saluto. Th. έπω, dico.

Προσπευάζομαι, aliquod operis ad-do, praterèd efficio, lucrifacio: f. m. άσσομαι, a. 1. m. προσπευάζωμιν, ω, ατο' ex πρός, et επυάζομαι, ope-ror: p. pass. επρυάζομαι. Th. έργον, opus.

Προσπερεί, 2. sing. præs. ind. verbi προσπερέω, alloquor: quod ab έπέω, dico. Th. έπρω, idem.

Προσπεριέω, f. είσω, affigo, έπι, ob-sideo: med. edidior, confido; studi-èd rem consector. Th. έριέω, figo, firmo.

Προσπεριέω, cum ruclu odsto; de mari, fluctus aspergo: ex πρός, et Th. έριέω, ruclu: f. ζω, a. 2. ήρύ-γοι.

Προσπείρομαι, adeo, accedo: pro-pinquitate conjunctus sum cum ali-quo, imperf. m. προσπερήομαι, v, ετο, f. m. προσπέλισσμαι, a. 2. προσπείθων, es, e, aor. 2. imperat. πρόσπεθε, aor. 2. part. act. πρόσπεθών, όσα, ός, p.

m. προσελήλυθα. Ex πρός, et Th. έρχομαι, venio.

Πρόσθε, 2. pl. a. 2. ind. vel im-perat. m. verbi προσθημι, admitto: qu. ab ήθημι, mitto, f. ήσω, a. 1. ήκει, a. 2. ήν, a. 2. m. έμην. Th. ζω, mitto.

Πρόσθεις, adest, additur, accedit; 3. sing. præs. verbi πρόσθειμι: ab εμί, sum.

Πρόσθηκα, as, e, p. ind. act. verbi πρόσθημι, adhibeo; quod vide. Προσπειρίζεσθαι έαντò τινα, ali-quem sibi socium adjungere: præs. infin. m. à

Προσπειρίζομαι, sodalem adscis-co: ex πρός, et έταιρίζω, fut. ίσω. Th. έταίρος, sodalis.

Προστέταξα, as, e, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel -τω, mando, praecepto, ordino; f. ζω, p. προστέ-ταξα, perf. pass. προστέταγμαί, p. part. pass. προσεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, ordino.

Προστέθην, ns, η, imperf. ind. verbi πρόσθημι, appono, quod vide.

Προστέτι, adv. adhuc, insuper, praterèd. Th. έτι, idem. Προστέθει, 3. sing. imperf. act. à προστίθει, pro προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Προστέθειτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πρόσθημι, quod vide.

Προστέζομαι, f. 1. m. verbi προσέζομαι, quod vide.

Προστυχή, ής, ή, precatio, preti-tio; item locus precatationis, extra urbem: Synagoga, intra.

Προστέχομαι, precor; imperf. m. Att. προστυχόμεν, v, ετο, fut. m. προστέχομαι, a. 1. m. προστυχήμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. προσεύξαι, άσθω, a. 1. sub. m. προστεύξομαι, η, ηται, a. 1. infin. m. προστεύξομαι. Ex πρός, et εύχομαι, precor.

Προστέφερον, 3. sing. imperf. act. verbi προσφέρω, offero. Th. φέρω, fero: f. είσω, a. 1. ήνεγκα.

Προστέφην, ns, η, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφηνι, alloquor. Th. φημι, seu φάω, dico.

Προστέφονεν, alloquebantur, 3. pl. imperf. act. à προσφώνω. Th. φωνή, vox.

Προστέχης, έος, ό ζ ή, attentus; item contiguus, coharens, proxi-mus, vicinus: à προσέχω, quod vide.

Προστέχοντας, gen. sing. præs. part. act. verbi προσέχω, quod vide.

Προστέχοντως, adv. attentè: τόν νύν, animum adverto, caveo; item au-sculto; obtempero; applico, appel-lo; permaneo, adhaereo; imperf. προστέχων, es, e, præs. infin. προσέ-χειν, f. προσέξω, p. προστέχονκα, a. 1. sub. act. προσέξω, ns, η. [* μή, είσω πολλήν προσέχοντας, 1 Tim. iii.

S. non nimis vino deditis, quæ signi-ficatio rarior.] Ex πρός, et Th. έχω, habeo.

Προστένωρος, gen. part. præs. verbi προστένω, permitto. Th. ένω, ένω; φέρω, fero, f. είσω, perf. pass. ήνεγα-μαι.

Προστέψα, as, e, a. 1. ind. act. Att. verbi προσάψω. Th. άίψω aperio.

Προσθη, 3. sing. sub. verbi πρόσθειμι. Προσθηγισμα, as, e, a. 1. ind. act. verbi προσηγίσω, quod vide.

Προσθηγε, accessit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, adduco quod vide.

Προσηγόρευκα, as, e, perf. ind. act. et προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθη, a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, cognomino, quod vide.

Προσηγορία, as, ή, allocutio, ap-pellatio: ab eod. verbo.

Προσηκτα, similis est, 3. sing. perf. pass. Ion. dialysi pro προ-sείκτα, verbi προσέκοικω, similis sum; in perf. pass. προσείγμαί, ζαι, και, et soluta diphthongo, mutatoque augmenti gratià e in η, προσήγμαι, ήζαι, ήκται. Th. είκω, similis sum, p. m. είκα.

Προσήκατο, admisit, 3. sing. a. 1. m. verbi πρόσθημι. Th. ήθημι, seu έω, mitto.

Προσήκει, pertinet, decet, 3. sing. præs. vel impersonale: à

Προσήκω, pertinere, convenio, cognatus, seu conjunctus sum, f. ήζω, p. m. προσήκα. Th. ήκω, venio.

Προσήκων, οντος, et τò προσήκω, pertinens; κατὰ τò προσήκον, ut decet; τὰ προσήκοντα, pl. n. g. à præ-ced.

Προσήθων, es, e, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, accedo, quod vide.

Προσήλιος, υ, ό ζ ή, soli expos-itus, arcticus: ex πρός, et ήλιος.

* Πρόσηλος, ύ ζ ή, idem: et ex iisd. Them.

Προσηλώ, -ω, clavis affigio: f. ώσω, p. παρήλωκα' a. 1. προσήλωσα' ex πρός, et ήλώω, clavis, affigo. Th. ήλω, clavis.

Προσηλόντειος, εως, ή, habitatio in gente cui insitus in gente: à Προσηλόντεω, in gente cui insitus sum, habito, sum advena: à

Προσηλόντος, υ, ό ζ ή, advena; PROSELYTUS, Angl. PROSE-LYTE: [* sic dictus adventitius

ad religionem Judaicam, quique distinguitur à Judæo nato; nam proselyti, quasi dicantur accesso-rii] à προσείχομαι, accedo, p. m. προσεήλυθα.

Προσημαίνω, ante significo: vide σημαίνω.

Προσην, imperf. act. verbi πρόσθειμι, adsum: ab εμί, sum.

Προσηνιραποδέσθαι, perf. infin. pass. verbi προσηνιραποδέσθαι, in-super in servitum redigo: vide άνιραποδέσθαι.

Προσηνεκα, as, e, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, offero, quod vide.

Προσηνετε, vide simplex ήνεπον, dicit.

Προσηνέχθη, ns, η, a. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, offero. Th. φέρω, fero, f. είσω, perf. pass. ήνεγα-μαι.

Προσπνής, *τος, ὁ ζή, benignus* : ex πρός, et ἤς, *bonus*. Th. ἔνδ, idem.

Προσπρημένος, *η, ον, appensus*, perf. part. pass. verbi προσαρτομαί. Th. ἀρτώ, *appendo*.

Προσπῆδα, *alloquebatur*, 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω, f. ἦσα, ab αὐτάω, loquor, imperf. ἦδαον, -ων, *ais, -as, et, -a*. Th. αὐθ, *vox*.

Προσπυζάμην, *ω, ατο, a. 1. m.* Att. verbi προσπύχομαι, *precor*, quod vide.

Προσπῆχα, *ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, adduco*. Th. ἄγω, f. ξω, p. ἤχα, a. 1. ἤχα.

Πρόσθε, *αντή, à πρό, πρόσθε βαλὼν, superans*.

Προσθέναι, a. 2. infin. act. et Προσθεῖς, *είσα, ἐν, a. 2. part. act. et Προσθεῖσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. act. verbi προσθίμη, addo*, quod vide.

Πρόσθεμα, *ἄτος, τὸ, additamentum, id quod apponitur; penis; clunis* : ab eod.

Προσθόμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόσθεν, *αντὲ, et Poët. πρόσθε*. Th. πρό, *ante*.

Πρόσθεσις, *ως, ἡ, appositio, additio, additamentum, augmentum* : à προσθίμη, quod vide.

Προσθετός, *ἡ, δν, et πρόσθετος, ω, ὁ ζή, appositivus, additivus; addictus et additus suâ sponte in servitute*; ab eod. verbo.

Προσθήκη, *ης, ἡ, additamentum* : à προσθίμη, *addo*. Th. πίθημι, *pono*.

Προσθήσμενος, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Προσθλίω, *opprimo, altero* : f. ψω, p. -έθλω, ex πρός, et Th. θλίω.

Προστίναι, *præs. inf. act. à Προσίμη, aggredior; admitto* : ex πρός, et ἴμη, *eo, seu ἴμη, mitto*. Th. ἔω, *eo, seu ἔω, mitto*.

Προσίσταν, *per Ectasin Poët. pro προίσταν, 3. pl. imperf. verbi προσίστημι, accedo* : qu. ab ἴμη, *eo*. Th. ἔω.

Προσιόντι, *dat. sing. à προσιών, ὄσα, δν, a. 2. part. verbi προσεῖμι, accedo, a. 2. πρόσιον, ες, ε, adivi* : ab εἶμι, *eo, a. 2. ἴον*. Th. ἔω, *eo*.

Προσιέμαι, *adsum, adsto, obvenio, proximus sum; obsisto, adversor; offendo* : à

Προσίημι, *sisto, arpono; item appendo, pondero* : ex πρός, et Th. ἴσημι, *sisto*; f. ἴσω.

Προσίχω, *adhibeo, adverto; appello aliquid; attendo* : ex πρός, et Th. ἴχω, *vel ἔχω, habeo*.

Προσιών, *όντος, accedens* : vide προσιόντι.

Προσκαθίω, *pertineo, advenio*; f. ἴζω, a. 1. -εκάθηξα, p. -εκάθηχα' ex πρός, *κατὰ, et ἦκω, venio*.

Πρόκαϊρος, *ω, ὁ ζή, temporarius; q. d. ad tempus durans*. Th. καίρος, *opportunitas*.

* Προκαίρως, *ad tempus* : à præced.

Προσκαίω, *adiuro, f. καθώω, p. κίκαυκα*. Th. καίω.

Προσκαλέσμενος, *μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προσκαλιόμαι, -ῶμαι, ἀνδύω*; f. m. ἴσομαι, a. 1. m. προσκαλέσσομαι, a. 1. imperat. m. προσκάλεσαι, *ἀσθω, a. 1. sub. m. προσκαλιόμαι, η, ηται, perf. pass. προσέκλημαι*. Hæc à

Προσκαλίω, *ῶ, advoco, accerso, advoco in auxilium; item in jus voco*. Th. καλίω, *voco, f. ἴω, p. κέκληκα*.

Προσκαρτέρω, *-ῶ, cum dat. semper sum præstō, perduro*; f. ἦσω, a. 1. προσκαρτέρησα. à καρτέρω, *tolero* : hoc à καρτός, *idem quod κράτος, eos, τὸ, robur*.

Προσκαρτέρησις, *ως, ἡ, perseverantia* : à præcedente.

Προσκαταλείπω, *dimitto, cesso*; f. λείψω, p. λείψα. Th. λείπω, *linquo*.

Πρόσκαυμα, *ἄ-τος, τὸ, adustio* : à τροσκάω.

Προσκέεται, *Ion. pro πρόσκειται* : à Πρόσκειμαι, *adjaceo; addor, adsto; addictus sum alicui, faveo; insulo, urgeo; incumbo*; præs. part. m. προσκείμενος, *η, ον'* ex πρός, et Th. κείμαι, *jaceo*.

Προσκησάμενος, *μένη, μενον, a. 1. part. m. à*

Προσκέομαι, *adhortor*. Th. κέλω, *seu κέλωμαι, jubeo, hortor*; f. m. κελήσομαι.

Προσκέφαλιον, *ω, τὸ, cervical, vulvinar* ex πρός, et κεφάλαιον, *caput*. Th. κεφαλῆ, *idem*.

Προσκέφαλῶ, *ἡς, ἡ, idem*.

Προσκηπής, *ἶος, ὁ ζή, gerens* : qui est affinis alicui : ex πρός, et κῆδος, *eos, τὸ, affinitas; cura*.

Προσκηνιον, *ω, τὸ, PROSCENIUM, vestibulum et aulaem scenæ* : ex πρός, et σκήνη.

* Προσκηρύττω, *edico* : ex πρός, et κηρύττω.

Προσκήρῶ, *-ῶ, sorte allego, seu sorte lectio adjungo; adjungo, consocio*; f. ὄσω, p. προσκεκλήρωκα. Th. κήρος, *sors*.

* Πρόσκλησις, *citatio, in jus vocatio* : à προσκαλέω, *in jus voco*.

Πρόσκλησις, *ως, ἡ, inclinatio in alteram partem, favor, benevolentia*. Metaph. à librâ. Ex πρός, et κλίσις.

Προσκόλλω, *ῶ, agglutino*; f. ἴσω, p. προσκολλήθηκα, a. 1. pass. προσκολλήθην, *ης, η, f. 1. pass. προσκολλήθισμαι, adhærebo* : ex πρός, et κολλάω, *glutino*. Th. κόλλη, *gluten*.

Προσκομίζω, *apporto, affero, advenho* : ex πρός, et κομίζω, *porto; ἴω*.

Πρόσκομμα, *ἄτος, τὸ, obstaculum in viâ, offendiculum; vultus, tubus in pedibus ex offensione; damnium* : à προσκόπτω, *offendo, quod vide*.

Προσκοπέω, *-ῶ, provideo, prospicio*. Προσκοπέω, *ἡς, ἡ, offensio* : à p. m. verbi προσκόπτω.

Προσκοπέσις, *ως, ἡ, contemplatio, prospectio* : à verbo προσκοπέω.

Προσκόπτω, *offendo, impingo* cum dat. vel seq. πρός, cum acc. f. ψω, p. προσκίκοφα, a. 1. προσκόψα, a. 1. sub. προσκόψω, *ης, η, perf. pass. προσκίκομαι, p. m. προσκίκοπα'* ex πρός, et Th. κόπτω, *scindo, ferio*.

Προσκρούσσης, *gen. sing. f. g. a. προσκρούω*.

Πρόσκρουσις, *ως, ἡ, offensio, offensio* : à seq.

Προσκρούω, *impingo, offendo* : [* *insensus sum alicui, Dem. c Mid. § 13.*] ex πρός, et Th. κρούω, *pulso, f. σω, a. 1. ἔκρουα*.

Προσκόρομαι, *acquiro, adjungo* : ex πρός, et κτάομαι, *possideo* : f. m. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι. * Πρόσκτησις, *ω, ὁ ζή, acquisitio*, D. S.

Προσκύλας, *ασα, αν, a. 1. part. act. à*

Προσκυλίω, *advolo, fut. ἴσω, p. προσκεκλίω, a. 1. προσκυλίω'* ex πρός, et Th. κυλίω, *volo*.

Προσκύνειω, *proprie osculor* : adoro, *venenor* : cum acc. et sapè dat. f. ἴσω, a. 1. προσκύνω, p. προσκύνωκα. Ex πρός, et κύνω, *idem quod Th. κύνω, osculor*.

Προσκύνημα, *ἄτος, τὸ, et Προσκύνησις, ως, ἡ, adoratio, osculatio* : et

Προσκύνητης, *ῆ, ὁ, adorator* : à præced.

Προσκύνω, *inclino me ad aliquid* : ex πρός, et Th. κύπτω, *fut. ψω, inclino me*.

Πρόσκυτος, *ω, ὁ ζή, qui est ad rem, remex* : ex πρός, et Th. κύπτω, *remus*.

Προσλαβόμενος, *μένη, μενον, a. 2. part. m. à*

Προσλάβω, *ῶσα, δν, addens, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide*.

Προσλάλω, *alloquor, cum dat. f. ἴσω, p. προσλελάληκα, a. 1. προσλελάησα, a. 1. infin. act. προσλαλήσαι'* ex πρός, et λαλέω, loquor.

Προσλαμβάνω, *accipio prætereñ, assumo, ascisco, adjungo mihi* : cum acc. f. m. προσλήψομαι, a. 2. προσλάβω, a. 2. infin. act. προσλαβείν, a. 2. m. προσλαβόμεν, ω, ετο, a. 2. imperat. m. προσλαβέθω, *recipe* : a. 2. part. m. προσλαβόμενος.

Th. λαβάνω, *capio*.

Προσλέγω, *insuper dico* : f. ξω, præs. med. προσλέγομαι, *alloquor, animo verso, cogito*, Hcs. Op. Th. λέγω, *dico*.

Πρόσληψις, *ως, ἡ, assumptio* : à προσλαμβάνω.

Προσλογίζομαι, *adnumero, computo, recenseo* : f. m. ἴσομαι, p. pass. λελόγημαι, *σαι,σαι'* ex πρός, et λογίζω.

Προσλογιστός, *ἴα, ἴον, adnumerandus* : à præced.

Προσμεῖναι, a. 1. infin. et Προμεῖναι, *ασα, αν, a. 1. part. act. et*

Προσμενέτω, *expectet*, 3. sing. imperat. præs. act. à

Προσμένω, permaneo, sustineo, persevero : expecto : cum dat. f. προσμένω, a. 1. ind. act. προσμένειν ex πρός, et Th. μένω, maneo.

Προσμιγνύω, vel προσμιγνύμι, admisceo in : apello : adeo quem confugio : a. 1. infin. προσμίξειν, appellare aliquod, προσμιγνύμι τινά κωδεται, aliquam victoriam compotem efficere : præs. infin. act. ex πρός, et Th. μίγνυμι.

Προσνέμω, tribuo, attribuo : προσνέμω ἱκανόν, permitto me, adjungo in, cum dat. præs. pass. προσνέμωμαι, tribuor, attributor : item ἀδύσκριτος. Th. νέμω, tribuo : f. εἶ, p. νειψήκα.

Πρόσποι, supplicationes ad Deorum templa : n. pl. à

Πρόσποδος, u. h, accessus, aditus : proventus : fractus ex re quavis, premium : coitus : ex πρός, et Th. εἶς, h, via.

Προσσοδύρομαι, lamentor ob aliquid : cum dat. ex πρός, et δόρυρομαι, lugeo.

Προσσόζω, oleo : Theocrit. προσσόζω. Th. ζῶω, idem.

Προσσίγω, adapero, fut. οἰζώ, p. προσίψω, Atticè.

Προσσίωειν, fut. 1. infin. act. verbi προσσίρω, adfero. Th. φέρω, fero : f. οἶσω, aor. 1. ἦνεκα.

Προσσίσησθε, 2. pl. aor. 1. sub. cl. verbi ejusd.

Προσσίχομαι, accedo, adeo. Th. οἰχομαι, abeo : f. m. οἰχόσομαι.

Προσσίλλω, appello, applico : it. ἰππῖσιν, cum dat. ab ὀκέλλω, idem quod κέλλω, appello.

Προσσηματίω, comitor : ex πρός, et ὄμαρτίω, f. ἡσω, sequor. Th. ὄμαρτή, idem quod ὄμα, simul.

Προσσηματῆ, comitetur, 3. sing. 1. part. sub. act. verbi præced.

Προσσημιέω, conversare : præs. imperat. act. à

Προσσημιέω, f. ἡσω, conversor. Th. ὄμηλος, turba.

Προσσημολογέω, insuper faleor, vel spondeo : faleor : ab ὀμολογέω, consentio, spondeo. Th. λέγω, dico.

Προσσημύρομαι, u. ὀξή, vicinus, confinis : ex πρός, ὄρος, et ἔρος, Ion. pro ὄρος, terminus.

Προσσηνέω, ὄντες, τὸ, quod superest : præs. part. n. g. verbi πρόσσειμι, adsum. Th. εἶμι, sum.

Προσσηνομαζέω, cognomino, f. ἄσω, p. ὀνομάκα' ex πρός, et ὀνομάζω, nomeno.

Προσσηρῖζομαι, appello, vel pertinio in portum : f. m. ἴσομαι, p. pass. προσσηρῖσμαι, a. 1. pass. προσσηρῖσθη, ἡ, ἡ ex πρός, et ὄρμίζω, navem in stationem subduco. Th. ὄρμος, statio navium.

Πρόσω, pro πρόσσω, admitte, a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Th. ἴημι seu ἴω, mitto : f. ἴσω, a. 2. ἴν, a. 2. imperat. m. ἴσο, ἴο, et ἴ.

Προσσηκίζω, humo allido. Th. ἴσος, eos, τὸ, solum.

Πρόσσημος, u. ὀξή, vicinus : ab ἔρος, Ion. pro ὄρος, terminus.

Πρόσσειναι, acc. sing. part. præs. f. g. à πρόσσειμι, adsum. Th. εἶμι, sum : præs. part. ὄν, ἴσο, ὄν.

Προσσεπίλω, insuper dedeo : f. ἡσω, p. προσσεπίληκα. Th. ὄπειλω, dedeo : f. ἡσω.

Προσσοχῆ, ἡς, ἡ, attentio, consideratio : prudentia.

Προσσοχθίω, idem quod seq.

Προσσοχθίζω, insensus sum : cum dat. f. ἴω, p. προσσοχθίκα, a. 1. προσσοχθίκα, as, ε' ex πρός, et ὄχθίζω, idem cum Th. ὄχθίω, indignor.

Προσσοχθισμα, ἄτος, τὸ, et

Προσσοχθισμὸς, ὄ, ὄ, offendiculum, offensio : à præced. verbo.

Προσσοχθρόω, -ὴ, insuper vel amplius nutio.

Προσσοψίς, εως, ἡ, facies : vultus : item color, species : ex πρός, et ὄψις, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Προσσοπαίζω, ut προσπαίζω, σοί, joco, iocor lei am. Th. παίζω, joco, ludo, f. ζῶω, et σω.

ΠΡΟΣΨΑΠΙΟΣ, u. ὀξή, recens, subitus.

Προσσοπαράκλέω, -ὴ, adhortor, f. ἴω, p. κέληκα. Th. καλίω, teco.

Προσσοπαῖνέω, paxillis affigo. Th. πάσσαλος, paxillus, clavus ligeneus.

Προσσοπέσω, inspergo, adspingo, f. ἴω, p. προσσοπέπωκα. Th. πάσω vel -τω.

Πρόσεινος, u. ὀξή, ἡ, qui valde esurit, famelicus : à πείνα, ἡς, ἡ, fames.

* Προσσελάζω, appropinquo, succedo, appello.

Προσσεπίτω, insuper, mitto : f. ψω, p. προσσεπέμψα, p. pass. προσσεπέμψμαι.

Προσσεπιβάλλομαι, circumdo, circumplector : item ultra modum amplexor : ex πρός, περί, et βάλλω, jacio.

Προσσεπριάω, fibulā adnecto, Xen. Cyrop. ex πρός, et περιάω.

Προσσεπέσαν, acc. sing. f. g. à

Προσσεπών, ἴσα, ὄν, qui irruit, adortus : a. 2. part. à προσπέπω, quod vide.

Προσσηγνύμι, affigo : fut. ἴξω, p. προσπέπηχα, a. 1. προσπέπηξα, a. 1. part. act. προσπέπης' ex πρός, et Th. πηγνύω seu πηγνυμι, compingo : f. ζῶω.

Προσπηζαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Προσπηλάμαι, appellor, admoveo : à πηλάω, vel πηλήμαι, admoveo. Th. πέλας, propè, adv.

Προσπηττωσι, 3. pl. ind. præs. à

Προσπηττω, accido : accido ad pedes, unde supplex fio, item adolor : adolor : occurrō : incido, cum dat. imperf. προσπέπτον, es, e, f. προσπέπω, p. προσπέπτωκα, a. 2. προσπέπτον, es, e, a. 2. part. act. προσπεπών, ἴσα, ὄν. Th. πίπτω, cado.

Προσπελάζω, per Sync. pro προσπελάζω, id. quod simplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, appropinquo, accedo. Th. πέλας.

Προσπηλάω, ἡ, ὄν, navigabilis, e. à πηλώ, idem ὅς πλώω, navigo.

Προσποιοίμαι, -ῖμαι, vindico mi-

hi : acquiro, in potestatem redigo : simulo : imperf. m. προσποιοίμην, -ῖμην, ἔω, -ῖ, ἔτω, -εἶτο' med. à

Προσποίω, ὤ, idem : item addo, adjungo : ex πρός, et Th. ποίω.

Προσποίῃ, 2. sing. præs. ind. vel sub. m. vel pass. verbi præced.

Προσποίσεις, εως, ἡ, vindictio : acquisitio : simulatio : à verbo præced.

Προσποίητος, u. ὀξή, ἡ, et προσποίητος, ἡ, ὄν, simulatio : ab eod.

Πρόσπολος, u. ὀξή, ἡ, famulus, -a. Th. πολέω, verso.

Προσπορεύομαι, proficiscor ad, accedo, advenio : cum dat. f. m. εἴσομαι, p. pass. προσπερένευμαι' ex πρός, et πορεύομαι, eo, proficiscor : hoc à πόρος, transitus. Th. πεύρω, transeo : f. πῶ, p. κα, p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. ω, idem quod Th. πταίω, offendo.

Προσπηῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi προσίπημι, advolo, quod ab ἴπημι, volo, -as : f. πῆσω, a. 2. ἔπηνη, a. 2. m. ἔπῆμην, et ἔπῆμην.

Προσπέσωω, f. ζῶω, applico : item complector : in med. προσπέσομαι, applico, circumplector : item ἀνιέω saluto, blandè compello, amicè excipio et amplector. Th. πύσωω, plico.

Προσπερῶω, -ὴ, magis accendo : ex πρός, et πυρῶω.

Προσπερῶω, inspergo, inspergo, adjicio, f. πῶω, aor. 1. ἔρῶω, p. προσεῖργακα' ex πρός, et ῥαίω.

Προσπέω, f. εἴσω, affluo. Th. βέω, fluo. Est et

Προσπέω, f. ἡσω, alloquor. Th. βέω, dico, loquor.

Προσπηγνύμι, allido, illido, f. ἴξω, p. προσπέπηχα, a. 1. προσπέπηξα, as, e' ex πρός, et Th. ῥήσωω seu ῥήγνυμι, frango.

Πρόσω, adv. ante se, in anteriorem partem. Poët. gem. σ, pro πρόσω. Th. πρό, ante.

Πρόσωγμα, ἄτες, τὸ, præceptum, mandatum : à προσέσω, q. v.

Προσάει, a. 1. infin. act. et

Προσάει, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi προσάσω, quod vide.

Προσάξω, εως, ἡ, ordinatio, mandatum : ab eod. verbo.

Προσάξομαι, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προσάσω, quod vide.

Προσάραττω, prætereῖ turbo. Th. ταρασσω, vel -ττω.

Προσάς, ἄδος, ἡ, porticus, postes ostii, antes : et

Προσάσια, as, ἡ, prefectura dignitas : item cura, tutela, patrocinium, auxilium : et cultus externus comitalis : à προέστημι.

Προσάσωω, vel -ττω, mando, præcipio : f. ζῶω, p. προσετάχα, a. 1. προσετέμα, as, e, perf. pass. προσεταγμαι, perf. part. pass. προσεταγμένος, ἡ, ὄν, in pl. n. g. τὰ προσεταγμένα, quæ præcepta sunt. Th. τάσωω, vel -ττω, ordino.

Προσάστια, as, ἡ, prefectura, procuratio : item patrocinium, defen-

sio : à

Προσατέω, f. εἶσω, vel
 Προσατέω, f. ἴσω, præsum, præsi-
 meo : item patrocinor, defendo : à
 Προσάτης, υ, ὄ, patronus, dux,
 quicumque est in aliquo genere pri-
 mus : in acc. sing. προσάτην,
 à κροίσημι, præpono, præfacio.
 Προσάτης, ἰδος, ἦ, patrona, hospi-
 ta : sic vocatur Phæbe, Rom. xvi
 2. quæ Christianos hospitio exci-
 pere solita fuit : à præced
 Προσατέντι, dat. sing. part. præ-
 s. à προσάτι, præsum, quod vide.
 Προσατέω, vide προσάσω.
 Προσθεῖς, εἶσα, ἐν, a. 1. part.
 pass. et
 Προσθεῖσθαι, η, εται, apponar,
 fut. 1. ind. pass. verbi προσίθημι,
 quod vide.
 Προσεταγμένος, η, ον, perf. part.
 pass. verbi προσάσω, mando, quod
 vide.
 Προσθήκω, f. ξω, linguefactum af-
 fundo : hinc Metaph. adhaereo, in-
 sideo. Th. τήκω, liquefacio.
 Προσθῆναι, a. 2. infin. act. à προ-
 ἔθημι, præpono, præfacio. Th. ἴθημι,
 statuo ; f. ἔθηω, aor. 2. ἔθην.
 Προσθεῖς, εἶσα, ἐν, præ- part.
 act. προσθίηναι, præ- infin. act. et
 Προσθίμεν, 1. pl. præ- ind. act. et
 Προσθίμενος, μένη, μενον, præ-
 part. pass. à
 Προσθίμη, appono, addo, adjicio ;
 adjungo ; ndaueo ; addico : propono
 imperf. act. προσετίθη, et in 3.
 sing. προσετίθη, et προσετίθει, tan-
 quam à προστιθέω, f. προστιθήσω, p.
 προστιθεῖκα, a. 1. προστίθηκα, a. 2.
 προστίθη, η, η, a. 2. imperat. act.
 πρόσθε, η, η, a. 2. inf. προσθεῖναι, a. 2.
 part. act. προσθεῖς, εἶσα, ἐν, Προσ-
 θεῖμαι, addor, adjungo me, assenti-
 or, faveo : imperf. med. προσετι-
 θέην, σο, το, a. 1. ind. pass. προσ-
 ετίθη, η, η, f. 1. pass. προσεθί-
 σμαι, η, εται, a. 2. m. προσεθίην, σο,
 το* ex πρόσ, et Th. τίθημι, ποιο.
 Προσθίμω, -ῶ, f. ἴσω, muleto. Undè
 Προσθίμηκα, ἄτος, τὸ, et
 Πρόσθιμον, υ, τὸ, mulcta, ræna.
 Προσθίπῶν, ὄσα, ὄν, qui evertit
 aliquid, et in suam protestam re-
 degit, a. 2. part. act. à
 Προσπίπω, oro, obsecro, ad genu-
 a procolutus precor ; expon. et
 evertō. Th. τρίπω, verto, a. 2. ἔτρα-
 πον, p. m. τρίποτα.
 Προσρίχω, accuro ; gratiam capto
 alicujus : in 3. pl. προσρέχουσιν,
 f. Σρίχω, perf. προσεδέρασμα, a. 2.
 προσείραχον, ε, ε, a. 2. part. act.
 προσράμων, ὄσα, ὄν, p. med. προσ-
 εἶδον. Th. τρέχω, curro.
 Προσρίχων, altero, effrico, infrico :
 præ- pass. προσρίχεται, mihi affri-
 catur vel infricatur ; item affrico,
 incutio, infriego, impingo ; item cu-
 piditās adjungo me alteri. Th.
 τριδω, tero, f. φω.
 Προστυχάνοντες, nom. pl. præ-
 part. à
 Προστυχῶν, occurro, offero me ;
 consequor aliquid ; alicui rei dedi-
 tus sum. ex πρόσ, et τυγχάνω.

Προστυδέλαμεν, 1. pl. aor. 1. ind.
 act. à
 Προστυδέκνυμι, ostendo : ex
 πρόσ, δπὸ, et δεκνυμι, monstro.
 Προστυνομίσσω, præterè à in-
 memoriam tenoco ; admoneo : ex
 πρόσ, ὑπὸ, et μιμνήσκω.
 Προστυψώ, -ῶ, attollo, insuper
 extollo, f. υψύσω* ex πρόσ, et ὑψώω.
 Προσφάγιον, υ, τὸ, (idem quod
 τὸ ψφον) quicquid cum pane comedi-
 ditur : ex πρόσ, et φάγω, edo.
 Προσφάτος, υ, ὁ ἢ ἡ, propriè re-
 cens dictus, vel occisus, et in ge-
 nere recens : πρόσφατον, adv.
 pro recens, modò, nuper. Th. φάω, lo-
 quor, vel occido ; p. pass. πέφαμαι,
 sai, tai.
 Προσφάτως, adv. nupèr, à præ-
 ced.
 Προσφέρῶ, ἔος, ὁ ἢ ἡ, similis : à
 Προσφέρω, affero, offero, apporto.
 adhideo. Προσφέρομαι, afferor, &c.
 irruo : in med. sumo, v. gr. cibum ;
 tracto aliquem ; manus consero ;
 adjungo me alicui, assentior : præ-
 s. imperat. act. πρόσφερε, έτω, imperf.
 προσέφερον, f. προσοσω, a. 1. προσ-
 ήνεγκα, a. 2. προσήνεγκον, a. 1. pass.
 προσνήθηθην, η, η, p. med. προσνή-
 νηχα, as, e, Att. pro προσήνεχα*
 πρόσ, et Th. φέρω, fero.
 Προσφεύγω, fugio ad, confugio,
 transfugio. Th. φεύγω, fugio, f. m.
 φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον.
 Προσφθείρω et προσφθείρομαι, ad-
 tero : à φθείρ, serpens, Taylor ad
 Lyeurg. § ii. p. 329.
 Προσφίλης, ἔος, ὁ ἢ ἡ, amabilis,
 gratus, amicus : ex τρὸς, et Th.
 φίλος, amicus.
 Προσφιλῶς, adv. amicè, benevolè :
 à præced.
 Προσφορά, ἄς, ἡ, oblatio, sumptio
 cibi, cibus ipse ; exprobratio, cri-
 men : et
 Πρόσφορος, υ, ὁ ἢ ἡ, pro partici-
 pio προσφερόμενος, allatus, advectus ;
 item accommodatus, apulus, conven-
 tiens : à προσφέρω.
 Προσφῶν, acc. sing. à
 Προσφῶνς, ἔος, ὁ ἢ ἡ, ingenuus,
 innatus ; naturà accommodatus ;
 adhærens : à προσφῶ.
 Προσφυλάκῃ, ἦς, ἡ, cautio, excu-
 bie, munus.
 Πρόσφυξ, γος, ὁ ἢ ἡ, qui confugit
 ad aliquem cujus patrocinium ex-
 petit ; cliens ; perfuga. Th. φεύγω.
 Προσφῶς, ὄσα, adhærens, aor. 2.
 part. act. verbi πρόσφνυμι, quod à
 Προσφῶν, agnasci, facio, f. σω, p.
 προσπέφικα, agnatus sum ; item an-
 nexus sum, adhaereo. Th. φῶω,
 nascor, aor. 2. ἔφυν, aor. 2. part.
 φῶς, ab inusit. φῶμι.
 Προσφῶν, -ῶ, acclamo, alloquo ;
 f. ἴσω, p. προσπεφώνηκα, aor. 1. ind.
 act. προσεφώνησα* ex πρόσ, et φωνέω,
 vocem, emitto. Th. φωνῆ, vox.
 Προσφίθημαι, prætendo, idem
 quod προίχομαι. Th. ἔχω, habeo.
 Πρόσχειρος, υ, ὁ ἢ ἡ, ad manum
 situs : ex τρὸς, ad, et χεῖρ, χεῖρς,
 manus.

Προσχέω, affundo, perfundo. Th.
 χέω, fundo, f. ἔσω.
 Πρόσχημα, ἄτος, τὸ, prætextus,
 color, species ; dignitas, decus ; sta-
 tus rei : ex πρόσ, et σχῆμα, atos, τὸ,
 habitus, forma. Th. ἔχω, a.
 2. ἔχων.
 Πρόσχος, 2. sing. a. 2. sub. act.
 προσχίν, a. 2. infin. act. προσχέ-
 σθαι, a. 2. infin. m. προσχών, a. 2.
 part. act. verbi προίχω, obtendo,
 objicio. Th. ἔχω, habeo, f. ἔσω, a.
 2. ἔχων.
 Προσχόντες, nom. pl. à προσχών,
 ὄντος, quod vide in præced.
 Προσχόντι, aggero, seu terrà aggestà
 munitio.
 Πρόσχυσις, εως, ἡ, affusio : à
 Προσχῶ, auffundo, f. ὄσω, p.
 προσέχικα, perf. pass. προσέχικμαι,
 sai, tai* ex τρὸς, et χῶω idem quod
 χέω, fundo.
 Πρόσχωμα, ἄτος, τὸ, agger ; terra
 et limus à fluvio aggestus : ἀπροσχῶ
 Προσχωρῶ, concedo, sive me con-
 fero ; vicinus sum ; item dedo me,
 venio in fidem ; et attriduo. Th.
 χερῶν, f. ἴσω, accedo.
 Πρόσχωρος, υ, ὁ ἢ ἡ, vicinus, fini-
 timus. Th. χῶρος, locus.
 Προσψάσω, attingo, cum dat. f.
 αὔσω, p. προσψάσκα* ex τρὸς, et
 ψάσω, id. qu. ψάω, contingo.
 Πρόσω, adv. in anteriore par-
 tem ; ultrà, longè, procùl. Th. πρό,
 ante.
 Προσῶδης, εος, ὁ ἢ ἡ, sætidus : ab
 ὄζω, oleo, f. δζήσω, p. m. ὄδα. Sed
 Προσῶδης, εος, ὁ ἢ ἡ, inflatus : ab
 οἰδέω, tumeo.
 Προσῶδια, as, ἡ, accentus, PRO-
 SODIA : hinc Angl. PROSODY :
 ex τρὸς, ἐτιδῶ, cantus. Th. ἀείδω, cano.
 Προσῶθίω, impello : fut. ἴσω, perf.
 ὄθηκα, aor. 1. ὄθησα* ab ὄθω, pello.
 Προσῶπαι, per Metaplasin. pro
 προσώποις, dat. pl. à πρόσωπον, τὸ,
 cultus, quod vide.
 * Προσῶπων, υ, τὸ, larva, perso-
 na ; prætextus : à πρόσωπον.
 Προσωποληπτικῶ, -ῶ, faciem respi-
 cio, persona rationem habeo : f.
 ἴσω et
 Προσωπολήπτης, υ, ὁ, qui accipit
 faciem, id est, movetur rebus ex-
 ternis, qui respectum habet personarum :
 ex πρόσωπον, et λαμβάνω, ca-
 pio, f. λήψομαι.
 Προσωποληπτικός, as, ἡ, faciei acce-
 ptio, personæ respectus. Vide προ-
 σωποληπτικῶ.
 Πρόσωπον, υ, τὸ, facies, q. d. quod
 est circa oculos ; item persona.
 Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν
 πρόσωπον, respicere faciem ; πρό-
 σωπον τρὸς πρόσωπον, 1 Cor. xiii. 12.
 à facie ad faciem, hoc est, coram ;
 ἴνα ἐκ πολλῶν προσώπων, 2 Cor. i.
 11. à multis personis, i. e. homini-
 bus ; τὸ πρόσωπον τῆς ἐκδοῦ αὐτοῦ,
 Act. xiii. 24. ante faciem ingressus
 ejus, i. e. ante ingressum ejus. Et
 mitor pro adificij fronte. Ex τρὸς,
 et ὄψ, oculus. Th. ὄπτοι, videro,
 Προσωποποιῶ, as, ἡ, factio perso-

ητο, **ΠΡΟΣΟΠΟΡΕΙΑ**, Figura: ex πρόσωπον, persona, facies, quod vide, et ποῖω, facio.

Προσωμύθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi προσωμίζομαι, appello an portum; f. m. ἴσομαι, p. pass. προσωμίζομαι, a. 1. pass. προσωμίζω, ης, η' ex πρός, et ἠμίζω, navem in stationem subduco. Th. ἄρμος, statio navium.

Προσώματα, adverbialiter, longissimè, superl. et

Προσώματος, ἀτη, ατον, longissimè progressus; superl. à πρόσω, ante se. Th. πρόσ, ante.

Προσώτως, adv. longissimè, vide præced.

Προσώτερος, ἔρα, ερον, qui longiùs antè est; com. à πρόσω, ante se, longè. Th. πρόσ, ante.

Προσώτιω, adv. longiùs antè, ullerius: à præced.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσώχθίζω, infensus sum; f. ζω, p. προσώχθικα. Th. ὀχθῖω, indignor.

Προσώτην, a. 2. opt. m. verbi προστένω, præscindo. Th. τένω, seco, scindo, f. 2. ταμῶ, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα.

Προσώτως, præcidents, a. 2. part. act. ejusd.

Προσώτις, εως, ἡ, prepositio, initium dramatis: à πρόστιον, prætendo, præpono. Th. τείνω, tendo.

Προσώτως, vel ττω, præstitio: fut. ζω, p. προτίταχα, p. pass. προτίταχμαι, p. part. pass. προτίταχμένος, η, ον' ex πρός, et Th. τάσσω, ordino; f. ζω.

Προσώτις, εἶσα, ἐν, a. 1. part. pass. verbi προτίθημι, propono: προτίθηκα pro προτίθεικα, p. act. Th. τίθημι, pono.

Προτίνω, profendo, distendo, propono: [* τοῖς, ἰμάσι, Act. xxii. 25. astringo loris, idem quod προβάλλω.] fut. ωῶ, a. 1. προτίνα, a. 1. part. fut. ἄσα, αν, p. προτίνακα. Th. τείνω, tendo.

Προτίχιζω, muro præmunio; f. ζω, p. pass. προτίχιζομαι.

Προτίχισμαι, ἄτος, τὸ, anlemurade, propugnaculum, præmunitionio: à perf. pass. verbi præced.

Προτίλευτάω, f. ἡσω, priùs morior. Προτέμνω, præscindo; ut sulco agrum rescio: ex πρός, et τέμνω.

Προτίερα, (sc. ἡμέρα) pridè: à πρότερος.

Προτεράϊος, αἶα, αἶων, prior.

Προτερεῖ, 3. sing. præ. ind. à Προτεάω, loco, tempore, dignitate, prior sum: à πρότερος.

Προτίερα, ἄτος, τὸ, priores partes; privilegium, prærogativa; victoria: à præced.

Προτίροισιν, dat. pl. Ion. à πρότερος.

Πρότερον, adv. priùs, potiùs: à πρότερος, ἔρα, ερον, prior, superior: dat. plur. Ion. προτίροισι. Th. πρόσ, ante.

Προτίρω, -ως, et -ωσε, adv. antè, ulterius: à præced.

Πρότι, idem quod πρός, Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, alligo, appello, uffigo; item attribuo: ex πρός, et ἄπτω, necto.

Προτιβάλλει, Doricè et Ion. pro προσβάλλει, 2. sing. præ. sub. pass. verbi προσβάλλω, aggredior, coëreo: quod ex πρός, et βάλλω, jacio; f. ἄλλω, p. βέλληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέθολα.

Προτιέγμενος, Dor. et Æol. pro προσδέεγμενος, p. part. pass. verbi προσδέχομαι, admitto, expecto. Th. ἔχομαι, capio; f. m. ζομαι. Vide et simplex ἔγμενος.

Προτιέθω, Doricè pro προσείδω, aspiciere; præ. inf. act. à προσείδω.

Προτιελεῖν, præ. inf. Dor. verbi προτιελίω pro προσελέω. Th. εἰλω, verso.

Προτιελεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαίριω. Th. αἰρίω, capio; f. ἡσω, p. ἤρηκα, a. 2. εἶδον.

Προτίθημι, propono; obijcio; suadeo; indico; in med statuo; consulto, decreto vel edicto; cibum arpono; spectandum propono; prætexulo; item destino; f. προτίθησο, το. Th. τίθημι, pono.

Προτιμάσω, Dor. pro προσμάσω, attingo. Th. μάσω, vel ττω, pinso, subigo; lango: f. ζω.

Προτιμάω, -ῶ, f. ἡσω, pluris facio, præfero; curo. Th. τίω, honoro.

Προτιμῶν, præ. part. act. verbi præced.

Προτίμοι, antè honoror: à προτίω, antè honoro: qu. à τίω.

Προτιδοσσομαι, aspicio, præscagio; Dor. pro προσδοσσομαι, quod Æol. esse ferunt pro προσδοττομαι. Th. ὀπτομαι, vidè: f. m. ψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, auguro. Th. ὄσα, ης, ἡ, voz, omen.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipsa actio præscindendi; id quod præscinditur: undè et umbilicus; quoniam ab ipso statim partu umbilicus infanti-bus præscindi solet: à πρότέμνω.

Προτολμάω, -ῶ, f. ἡσω, priùs au-deo: ex πρός, et τολμάω.

Προτομή, ης, ἡ, effigies animalis, ut canis, &c. species, persona, imago; effigies solida hominem usque ad umbilicum exhibens: à προτέμνω.

Προτόνοισι, dat. pl. à

Πρότνος, υ, ὄ, vel -ον, τὸ, funis ille qui delucitur à malo ad proram. Th. τείνω, tendo; p. m. τίτονα' undè τόνος, tensio.

Προτί, priùs, antè; q. d. πρό τῆς τῆ χρόνῳ.

Προτρέποτο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à προτρέπω.

Προτρεπτικός, ἡ, ὄν, adhortatorius: à

Προτρέπω, antè verto; subsistentem et cunctantem urgeo; adhortor: f. ψω, p. τῆρεφα, a. 1. m. ἔρεψάμη, ω, ατο' ex πρός, et τρέπω, verto.

Προτίρω, præcurro; f. m. δρέκομαι, f. 2. m. δραμῆμα, aor. 2. ἰδρά-

μον, p. act. δεδράμηκα, p. m. δέδρομαι. Th. τρίχω, curro: f. δρέλω.

Προτροπήν φοβέσθαι dicuntur, qui cum maxima celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes: à προτρέπω, q. v.

Προτροπή, ης, ἡ, exhortatio: à προτρέπω, adhortor. Th. τρίπω, verso, p. m. τίτροπα.

Προτοχόν, ὄντος, τὸ, pro παρατοχόν, quicquid se nobis fortuitè offerit, vel obvium est. Th. τυγχάνω.

Πρόβαλεν, Atticè Synæresi pro προέβαλεν, 3. sing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, jacio; f. βαλάω, p. βέλληκα, a. 2. ἔβαλον.

Πρόβη, itidem pro προέβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Πρόγραφο, Att. Synær. pro προέγραφο, 3. sing. imperf. act. verbi προγράφω, antè scribo. Th. γράφω, scribo; f. ψω.

Προδίδαξο, pro προεδίδαξο, 3. sing. a. 1. m. verbi προδιδάσκω, priùs doceo. Th. δίδασκο, doceo; f. ζω.

Προδώκας, itidem pro προέδωκας, 2. sing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Πρόθετο, itidem pro προέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi προτίθημι. Vide in

Πρόθηκεν, itidem pro προέθηκεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προτίθημι, pono. Th. τίθημι, pono; f. ἔθηκα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἔθην.

Πρόκειτο, propositus erat; Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. m. à προκείμαι' ex πρός, et κείμαι, jaceo; f. m. κείσομαι.

Προκχωρήκεισαν, Att. pro προεκχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. p. verbi προχωρήω, abeo.

Προκινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. sing. imperf. verbi προκινδύνευω, periculis me obijcio pro aliquo. Th. κινδύνος, periculum.

ΠΡΟΥΝΗ, ης, ἡ, PRUNUS, arbor.

Πρόνικος, υ, ὄ, mercenarius; homo turbulentus: ex πρός, et ἰνελκω, fero; vel à νέικος, τίκω.

Προξένησεν, Att. pro προεξένησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξένω, sum hospes publicus, &c. Th. ξένος, peregrinus, hospes.

Προῦπαρῖς, εως, ἡ, præexistentia: à

Προῦπάρχω, antè existo; item liberalitate prævenio; item prior incipio; imperf. act. προῦπηρχον, ες, ε, f. ζω, p. προῦπηρχα' ex πρός, et ὑπάρχω, sum, existo: quod ex ὑπό, et ἀρχω, incipio. Th. ἀρχή, initium.

Προπειλήφασιν, 3. plur. perf. ind. Att. ex πρός, ἔπι, et λαμβάνω, capio; f. m. λήψομαι, p. Att. εἰλήφα, a. 2. ἔλαβον.

Πρόπεψαν, Att. Synær. pro προέπεψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προπέπω, mitto antè, deduco. Th. πέπω, mitto.

Προϋπάρχοντα, τὰ, beneficia in quæpiam priùs collata; n. g. p. part. pass. et

Προϋπάρκει, 3. sing. perf. ind. pass. et

Προϋπάρχων, ες, ε, imperf. act. verbi προϋπάρχω, q. v.

Πρόπτος, υ, δ ζ ή, ante oculos positus; manifestus: ex πρό, et δπτομαι, video.

Προϋγιαιτερον, melius, utilius, antiquius: à πρόγιαι, pro πρό έργω, quod operæ pretium est. Th. εργων, υ, τδ, opus est.

Πρόργη, vide præced.

Προϋτίθει, Att. pro προϋτίθει, 3. sing. imperf. act. verbi προϋτίθει, propono, pro προϋτίθει, imperf. έτίθει, ης, η. Th. τίθει, pono.

Προϋτρέπετο, Att. Synæres. pro προϋτρέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, impello, adhortor. Th. τρέπω, verito.

Πρόϋψαν, Att. itidem pro πρόϋψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προϋψω. Th. τήπω, verbero, f. ψω.

Πρόϋφειλες, Att. pro προϋφειλες, debebas: Ion. pro προϋφειλες, 2. sing. imperf. à προϋφείλω, debeo: f. ήσω.

Προϋψίζεσθαι, idem ac

Προϋψίζημι, antecedo, prior sum: f. προϋψος ήσω ex πρό, ύπο, et ήσημι.

Πρόϋχειν, itidem pro προϋχειν, præ. infin. verbi προέχω, emineo. Th. έχω, habeo.

Πρόϋχοντο, similiter pro προέχοντο: à

Πρόχω, contractè pro προέχω, præcello. Th. έχω, habeo.

Προϋφάγειν, præcomedeo: ex πρό, et φαγείν, edere.

Προϋφαίνω, præluceo, præmonstro, ostendo. Th. φαίνω, appareo: f. ανώ, a. 1. έφηνα.

Προϋφάνη, 3. pers. sing. a. 2. sub. pass. præced.

Προϋφάνης, έος, δ ζ ή, perspicuus: έκ τδ προφανούς, manifestè: à προφαίνω.

Προϋφανής, as, ή, conspicuitas: à προφανής, perspicuus.

Προϋφαντων, υ, τδ, oraculum: à

Πρόφαντος, υ, δ ζ ή, idem quod προφανής, manifestus, præmonstratus, prædictus: à προφαίνω, ostendo.

Προϋφάνω, adv. operè, perspicuè: à προφανής.

Προϋφασίζομαι, singo causas, causæ loco assero, prætendo, excuso: f. m. ίσασμαι: à

Προϋφασίζω, causas singo, capio occasionem: à

Πρόφασις, εως, ή, prætextus, occasio: à πρόσφρημι.

Προϋφασιστικός, ή, δν, ad excusandum excogitatus, dictus, &c. à

πρόφρα, as, Dor. pro προφήτης, υ, δ, propheta.

Πρόφρα, præ. imperat. προφείρε, promovel, 3. sing. præ. ind. act. verbi προφέρω, q. v.

Προφρέως, έος, δ ζ ή, qui est provecià aetate; præstans: in com-

par. προφρέτερος, in superl. προφρέτερος: à πρόσφρω, præsto.

Πρόφρησι, adferat: 3. pers. sing. præ. sub. act. pro προφέρη, per Paragogen τδ σι, quod à

Πρόφρω, PROFERO, promo, exluo, propono, objicio, exprobro, enuncio, præsto, anteò, promoveo, mando, impero, Herodot. p. 269. 3) 1. 527. Ex πρό, et Th. φέρω, fero, fut. οίσω, a. 1. ήνεγκα.

Πρόφρημι, prædico, -cis: a. 2. πρόσφρην ex πρό, et φρημί, dico.

Πρόφρητέλα, as, ή, prædictio futurorum, vaticinium; manus prophetae: à

Προφήτεύω, futura prædico, vaticinor; in N. T. interpretator vaticinor et alia S. dicta; imperf. προεφήτευον, ες, ε, f. εύσω, a. 1. προεφήτευσα, as, ε, a. 1. imperat. act. προφήτευσον, ατω: à

Προφήτης, υ, δ, PROPHETA: Angl. A PROPHET: in N. T. etiam de Poëta; doctor divinitus missus et afflatus: ex πρό, ante, et Th. φημί vel φάω, dico.

Προφητικός, ή, δν, PROPHEVICUS: Angl. PROPHETIC: à

πρόφητις, έδος, ή, quæ futura prædicat: ab eod.

Προφθάνω, prævenio: f. προφθάσω, perf. προέφθακα, a. 1. προέφθασα, prævenio. Th. φθάνω, prævenio; fut. φθάσω, a. 2. έφθην.

Προφρα, as, ή, prolatio; vox; verbum; exprobratio: à πρόσφρω, profero, q. v.

Προφροικός, ή, δν, enunciativus: à

πρόφραζω, prædico. Th. φράζω, dico.

Πρόφρασσα, ης, ή, propensa, benevolens: à πρόσφρων, propensus. Th. φρήν, ένος, ή, mens.

Πρόφρωνος, animo prompto, lubenter: ab eod.

Πρόφρων, onos, δ και ή, prudens; propensus, promptus.

Προϋφύγειν, aor. 2. inf. act. verbi προϋφεύγω, effugio: Th. φεύγω, fugio: fut. φεύξω, a. 2. έφυγον, p. m. πέφυγα.

Προϋφύγοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Προϋφύλαξ, άκος, ή, qui ante excubat, prædianarius: à

Προϋφύλασσω, vel -τω, ante aliquem locum excubias ago, custodio, præsergo; f. ξω p. προσεϋφύλαξα ex πρό, et φυλάττω, custodio.

Προϋχέειν, infundere: præ. inf. act. à προχίω, infundo. Th. χίω, fundo; f. χεύσω, a. 1. έχευσα, et έχεα.

Προχειρίζομαι, proprie manum admoreo operi antequam fiat, sumo, ad aliquid faciendum, destino; instituo, paro, inchoo: promo; omnibus notum fucio: in pass. deligor; f. m. ίσασμαι, a. 1. m. προχειρισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. προχειρισσασθαι ex πρό, et χειρίζω, manu tracto.

Πρόχειρος, υ, δ και ή, qui est in promptu, expeditus.

Προχειροτονώ, priùs designo, præ cæteris designo; fut. ήσω, p. προεχειροτονήκα, perf. pass. προεχειροτόνηκα, perf. part. pass. προεχειροτονημένος, η, ον, priùs designatus, a, un: ex πρό, et χειροτονέω, inanum protendo: hoc ex χείρ, manus, et τείνω, tendo; f. τενώ, p. τίτηκα, p. m. τίτηνα.

Προχειρώς, adv. promptè: à πρόσχειρος.

Προχέουσι, Dor. pro προχίωσι, profundunt; 3. pl. præ. ind. act. Th. χίω, fundo; f. χεύσω.

Πρόχουσις, εως, ή, profusio. Th. χίω, fundo.

Προχέω, f. εύω, profundo, effundo

Πρόχυν, in genua; funditus: adv. ex πρό, et Th. γόνυ, γόνυατος, τδ, genu.

Προχού, ής, ή, fluxus aquæ, diluvium, inundatio, gurgis; ostium, quo fluvius in mare effunditur: à προχίω, fut. χεύσω, fundo.

Πρόχουος, υ, ή, aqualis, vas quo aqua manibus datur: ab eod.

Προχωρώ, f. ήσω, procedo, succedo; sæpè etiam impersonaliter usurpatur. Th. χωρέω. Hinc

Προχωρήμα, άτος, τδ, stercus.

Πρώμα, vel πρόωμα, deseram, remittam; et in 1. pl. πρώμεθα, a. 2. sub. m. verbi προίημι. Th. ήμη seu έω, mitto.

Πρώρισια, as, ε, prædestinavi, decervi: a. 1. ind. act. verbi προορίζω, priùs definio; f. τω, p. πρώορικα, perf. pass. πρώορισια, a. 1. pass. προορισθη.

Πρωρούμη, imperf. m. verb: προοράω, -ω, prospicio; imperf. lo προωράμην, -όμην. Th. δρώω, video

ΠΡΥΛΕ΄ΕΣ, ων, οι, propugnatores, pedites: multitudo in unum congregata.

Πρόλις, εως, ή, saltatio armata quam pedites saltant. Th. πουλίτες Πρύμνα, Ion. -η, ης, ή, pruppis posterior pars navis. Th. προμυνός, extremus.

Πρυμνήσι' pro πρυμνήσια, retinacula, nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, υ, τδ, funis, quo navis religatur ad terram: à

Πρυμνήσιος, Ια, Ιον, ad πρύμνα pertinens: à πρύμνα, ης, ή, pruppis

Th. πρυμνός, extremus.

ΠΡΥΜΝΟ΄Σ, ή, δν, extremus, ultimus: quod à πύρας, finis extremitas. Estque quod ad πύρας μένι.

Πρυμνώ, όος, ή, nom. mulier. qu. ultima.

* Πρυμνώρεια, as, ή, extrema pars montis: ex πρυμνός, extremus, et όρος, εος, τδ, mons.

Πρυτανεία, τὰ, pecunia quam actor et reus disceptantur reponebant: à

Πρυτανείω, υ, τδ, locus Athenis in quo Prytanen judicia exercebant, et in quo alebantur publicè benè de republ. meriti; item ampla et magnifica domus: à

Πρωτεύω, senator sum, aut aliud quod denotat πρόταυς rego, moderor, administro: à

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, ως, δ, Athenis senator ex numero 500, quorum decima pars decem anni parte rebus prierat: præfectus, administrator; princeps in aliquâ re, custos in nom. pl. πρωτάνεις, acc. sing. πρότανιν, et est nom. propr. qu. πρώταυς, ut sit propriè frumentorum præfectus; vel à πρώτος.

Πρωάν, Dor. pro πρώην, q. v. Πρωάν, adv. paulò antè, nuper, quomodien: à πρωτ, manè.

Πρωήθης, υ, δ, et πρώθης, υ, δ, z h, qui primos pubertatis annos agit; puber: ex πρώτος, et ήθη, puber

Πρωθήσερος, υ, præposterus, et πρωθήσερον, figura quæ ύστερόπρωτον, sive ύστερον πρότερον appellatur.

ΠΡΩΪ, manè, adv. temporis, cui opponitur διψè, vesperi. ήμι πρωτ, summo diluculo; tempestivè; ante tempus.

Πρωτα, as, ή, subaudi ώρα, matutinum tempus. Th. πρωτ, manè.

Πρωτεια, vel πρωτίζω, non ita durum; præmatuturè: adv. à πρωτ.

Πρωτίζω, vel πρωτίζω, idem; nudius tertius.

Πρωτίζω, adv. de mane: ab eod. Th. πρωτ, υ, δ, z h, matulinus, a, υm. Th. πρωτ.

Πρωτίνος, ή, όν, matulinus, a, υm: ab eod.

Πρωτίνος, τα, ίον, matulinus, a, υm. Th. πρωτ.

ΠΡΩΚΤΟΣ, υ, δ, poder, nates.

Πρωόν, ανός, et πρώων, ονος, δ, pro πρώων, ανος, δ, cacumen montis.

Πρώονες, οί, montium vertices: à πρώων. Vide præced.

Πρωξ, κός, ό, gutta, propriè roris. Th. πρωτ.

ΠΡΩΪΑ, as, ή, PRORAI, frons navis: qu. ex πρώ, et βίω, fluo; vel, ut alii volunt, ab δρώω, video.

Πρωράθεν, adv. è prorai. Th. πρώος, prorai.

Πρωρατέω, prorata sum: à

Πρωράτης, υ, δ, et πρωρεός, έως, δ, PRORETA. Th. πρώρα

Πρωτα, adv. primùm. Tà πρώτα pro οί πρώτοι. Έφισίων τὰ πρώτα γεγονότες, Heliodor. l. i. p. 24. εύγενείας τὰ πρώτα όντες. Idem. viii. 350. πρώτος, primus. Th. πρώ.

* Πρωται, vulgò Græcis dictæ, quæ Romanis metropoles, seu gentis capita. Sic ΕΦΕΣΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC in nummo Gallieni et al. Spanh.

Πρωταγωνιστής, υ, δ, qui primas partes agit.

Πρωτάρχος, υ, δ, militiae princeps: ex πρώτος, et αρχή.

Πρωτέιον, υ, τὸ, principatus, primatus. Tà πρωτεια, i. e. πρώτα, primæ partes: à πρώτος, primus. Th. πρώ, ante.

Πρωτεσίλας, a, δ, Dor. pro Ποοτεσίλαος, ου, δ, PROTESILAUS.

Πρωτεύς, έος, δ, PROTEUS, deus marinus.

Πρωτεύω, primas teneo, sum primus: f. εύω, p. πεπρωτεύεκα' à πρώτος, primus.

Πρώτη, ης, ή, prima, f. g. à πρώτος, q. v.

Πρωτηρότη, dat. sing. à Πρωτηρότης, υ, δ, qui primus arat: ex πρώτος, primus, et άρώω, aro; f. άω.

Πρώτης' pro πρώτιστα, quod et πρώτιστα, primùm, in primis, adv. superl. à πρώτον. Sic

Πρώτισος, ίση, ίσον, superl. à πρώτος, primus. Th. πρώ, ante.

Πρωτοβαθρέω, -ω, in primis subsellis, aut in subsellis primum collo: fut. ήσω, a. 1. έπρωτοβάθησσα, p. πεπρωτοβάθησσα, imperf. έπρωτοβάθησον, -ων' ex πρώτος, et βάθρον.

Πρωτοβόλω, -ω, primus emitto; f. ήσω, a. 1. έπρωτοβόλησα, p. πεπρωτοβόλησα.

Πρωτογένης, εος, υς, δ, PROTOGENES, nom. propr. Sed

Πρωτογενής, έος, δ, z h, primigenis.

Πρωτογενήμα, άτος, τὸ, quod primum enatum est: ex πρώτος, et γέννημα.

Πρωτόγονος, υ, δ, z h, primogenitus. Sed

Πρωτογόνος, primùm pariens: ex πρώτος, primus, et γείνομαι, nascor, p. m. γέγονα.

Πρωτογόνων, gen. pl. à πρωτογόνος, vide præced.

Πρωτοκθεσρία, as, ή, primus consensus, q. d. ή πρώτη καθέδρα, qu. ab έδρα, sella. Th. ζζομαι, sedeo.

Πρωτοκλισία, as, ή, primus accubitus: ex πρώτη, et κλίσια, as, locus in quo accumbitur. Th. κλίνω, reclino.

Πρωτοκρία, as, ή, prima tonsura, quæ sacrorum ordinum Candidati primò initiantur, et vocantur Clerici more Romano.

Πρωτολογία, as, ή, primus sermo, prima partes dicendi: ex πρώτος, et λόγος, sermo.

Πρωτομείλικα, as, ή, nomen mulieris, quæ prior curat.

Πρώτον, τὸ, πρώτον, adv. primùm. Th. πρώ, ante.

Πρωτοπαγείς, nom. pl. à Πρωτοπάγής, έος, υς, δ, z h, recens compactus: ex πρώτος, et πάγνυμι, compingo, f. ζω.

Πρωτοπειρος, υ, δ, z h, qui rei alticijus primus periculum fecit.

Πρωτοπλάσης, υ, δ, primus factor; et

Πρωτόπλασος, υ, δ, qui primus formatus est, ut Adam: ex πρώτος, et πλάσσω, seu ττω, fingo.

Πρώτος, πρώτη, πρώτον, primus; item pro comp. prior, superior; primus, i. e. primùm locum obtinens: πρώτοι, primates: τήν πρώτην, primùm: contractè ex πρώτος pro πρώτατος, superl. à πρώ, ante.

Πρωτοσαστα, as, ή, principatus: ex πρώτος, et σαστα, statio.

Πρωτοστάτης, υ, δ, qui primus stat in acie: item princeps, duz: ex πρώτος, primus, et ίστημι, stō.

Πρωτοτοκέω, primogenitum edo, primogenitura jura tribuo: f. έδω, p. πεπρωτοτέεκα' à πρωτότοκος

Πρωτοτοκίω, -ω, primùm pario f. ήσω, p. πεπρωτοτέεκα' ab eodem.

Πρωτοτόκια, αν, τὰ, jura primogeniti.

Πρωτοτόκος, υ, ή, primipura. Sed

Πρωτότοκος, υ, δ, z h, primogenitus: q. d. πρώτων τίκος, prima proles: à τίκω, pario; f. m. τίκομαι, p. m. τέτοκα, peperit.

Πρωτῶ, όος, ή, nomen mulieris, ή πρωτεύσα.

Πρώτως, adv. primò, primariè: à πρώτος. Th. πρώ, ante.

Πραίνω, volem; a. 2. opt. act. verbi πτήμαι, volo, -as; a. 2. έπνη. Th. ίπτημαι, idem.

Πραϊσος, offensus; Dor. pro πταισος, præ. part. f. g. à πταιω.

ΠΤΑΙΪΨΩ et πτάρω, sternulo: a. 2. έπάρων. Est aliquid cadere facio, sterno: ut possit esse à πέρω.

Πραϊσει, f. 1. inf. act. πταισθε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi πταιω, ίπpingo.

Πραϊσμα, άτος, τὸ, offensio, lapsus: à p. pass. seq.

ΠΤΑΙΪΩ, impingo, offendo, titulo, labor; pecco, erro; cladem accipio; (q. à πέτω, cado.) f. πταισω, a. 1. έπταισα, a. 1. sub. act. πτάσω, υς, η.

Πτάμνος, μένη, μενον, volans; præ. part. med. verbi πτήμι, et in pass. πτάμαι. Alii maluit esse a. 2. part. m. verbi ίπτημαι, volo; f. m. πτήσομαι, a. 2. m. έπτάμνη.

Πταρός, υ, δ, sternulentum: à πταίρω, sternulo.

Πτάτο, volabat: Ion. pro έπτατο, 3. sing. imperf. med. verbi πτάμαι, vel a. 2. m. ut dict. in πτάμενος.

Πτè, particula Poët. à ποτè.

ΠΤΕΛΕΑΪ, as, ή, ulmus; qu. πεταλεια, à πέταλον, folium. Est ab imo ramosa et foliosa.

Πτερά, nom. vel acc. pl. à πτερόν, υ, τὸ, alla, πτερά νίκας, alæ victoricia, id est, victoria, quam quis celeritèr adipiscitur

Πτέρεις, έδος, ή, silix, Angl. FERN, or BRAKES: à πτερόν, ala, quia folia habet incisa et explicata.

ΠΤΕΪΡΝΑ, ης, ή, calx; cuiusvis rei extremitas. Hinc

Πτερνίζω, f. ύωω, calce peto, calcitro, ferio, supplanto: à præced.

Πτερνίς, έδος, ή, calx pedis; item fundum et basis pelvis: à πτέρνα, calx.

Πτερνισμός, υ, δ, calcitratio; dolus: à πτερνίζω.

Πτερογλόφος, υ, δ, nomen muris: ex πτέρνα, et γλόφος, scalpro. Th. γλάφω, cavo.

Πτεροπράκτυ, gen. sing. à πτεροπράκτης, υ, δ, nomen muris: ex πτέρνα, et πράγω, rodo, comedo.

Πτεροφάγος, υ, δ, nomen muris: ex πτέρνα, et φάγω, comedo; a. 2. έφαγον.

Πτερρείς, όοσα, όεν, alatus, celer

acc. sing. *περβέντα, velocem*. Aliquando sagittis tribuitur; aliquando etiam verbis, quod emissæ ex ore revocari nequeant: à

ΠΤΕΡΟΝ, ἄ, τὸ, *ala*; item *penna, pinna*; qu. per Syncre. pro *πετρὸν* à *πέτρα, volo*.

Πτεροφύον, *alas gigno*.

Πτερώ, -ῶ, f. ὄσω, *alatum facio, alas addo*: à *πετρὸν*, ἄ, τὸ, *ala*.

Πτερόγεσσι, dat. pl. Ion. pro *πτερούξι*, à *πτερός, υγος, ἡ, ala*; dat. sing. *πτερούξι*.

Πτερόγιον, υ, τὸ, *adula, pinna, piscibus; et pinna ædificii; summa auricula; extremitas*: dim. à *πτερός, υγος, ἡ, ala*

Πτέρυξ, ὄγος, ἡ, *ala*; item *pinna sive penna*: à *πετρὸν*.

Πτερόσσομαι, *alarum plausu lateram ferio*; ut galli gallinæ ante cantum; item gesto; f. m. ἔζομαι à *πτερός*.

Πτερόσς, ἡ, ὄν, *alatus, pennatus*: à *πτερός*.

Πτέσθαι, *volâsse*; pro *πιάσθαι*, a. 2. inf. m. à *πτεώ*, pro quo *ἵπταμαι, volo, -as*: f. m. *πήσομαι, a. 2. act. ἔπτην, a. 2. med. ἐπάρην, a. 2. inf. m. πιάσθαι*.

Πτήμα, ἄτος, τὸ, *volatus*.

Πτήμι, (pro *πτάω*), *volo*, f. *πτήσω, a. 2. ἔπτην, p. πέπτηκα*.

Πτηνᾶ, ὄν, τὰ, *aves*.

Πτηναί, a. 2. inf. act. verbi *ἵπταμαι, volo, -as*, quod vide.

Πτηνὸν, ἄ, τὸ, *volatile, avis*: à

Πτηνός, ἡ, ὄν, *volucris*: à *πτήμι*.

Πτήξαι, *consternare*: aor. 1. inf. act. à

Πτήσω, *metu contrahor, expavescor; fugio; me abscondo*; item *activè perterrefacio*, Th. *πτοῖω, terrefacio*.

Πτήσω, *volabo*, f. 1. act. verbi *πτήμι seῦ ἵπτημι, volo, -as*.

Πτίλον, υ, τὸ, *penna mollis, pinna, lanugo*: à seq.

ΠΤΥΛΟΣ, υ, ὅ, *cuà ex ciliis pili perière*; *calvus*.

ΠΤΥΣΩ, seu -τω, f. ἴσω, *PI-SO, PINSO; tundo; decortico*; convenit cum *παρῶσω, percutio*.

ΠΤΟΕΨ, *terrefacio, terreo*; item *obstupescio*; amore vel aliquâ cupiditate vehementi incendio: f. ἴσω, p. ἔπτηκα, a. 1. pass. ἐπότηην, a. 1. sub. pass. πτοῦθῶ, ἤς, ἦ, et in 2. pl. πτοῦθητε, a. 1. part. pass. πτοῦθῶς, εἶσα, ἐν, *consternatus, allonitus*.

Πτοῦθητε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi præcedentis.

Πτομήμιος, *attonitus, admirans*, Ion. pro *ἐπτομημένος*, perf. part. pass. ejusd.

Πτόσις, *ews, ἡ, consternatio*: ab eod.

Πτολήν, οἶο, οἶτο, *volem, -es, -el*, pro *πταίην, αἶο, αἶτο*, a. 2. opt. m. verbi *ἵπταμαι, volo*; f. m. *πτήσομαι, a. 2. ἔπτην*.

Πτοῦμαι, *consternor, paveo*, præ. pass. à *πτοῖω*, Poët. pro *πτοῖω, extereo*.

Πτολεμᾶς, ἴδης, ἡ, *nomen urbis*. Gr. *bellatrix*.

Πτολεμίζειν, Poët. pro *πολεμίζειν*, præ. inf. à *πολεμίζω, bello, bel-ligero*. Th. *πόλεμος, bellum*.

Πτόλεμος, υ, ὅ, Poët. pro *πόλεμος, bellum*.

Πτολίθρον, υ, τὸ, *oppidulum, dimin.* à *πόλις, εως, ἡ*, Poët. pro *πόλις, urbs*.

Πτολίσεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. à *πόλις, εως, ἡ, urbs*, Poët. pro *πόλις, idem*.

Πτολίφθοριος, et *πολιφθορός, υ, ὅ, urbium eversor*: ex *πόλις, εως, ὅ*, Poët. pro *πόλις, urbs*, et *πέρθω, vastato*; p. m. *πέπορθα*.

Πτόλις, *ews, ἡ*, Poët. pro *πόλις, urbs*.

Πτόρθος, υ, ὅ, *tanus*. Th. ὄρθος, *rectus*.

Πτύγμα, pro *πτόγμα, ἄτος, τὸ, plicatura, sinus*: à 1. pers. perf. pass. verbi *πτόσω, plico*.

ΠΤΥΓΞ, ὄγος, ὅ, *avis genus*. Eadem censetur quæ *ὄβρις*.

Πτύχλον, υ, τὸ, *saliva*: à *πτόω, sprio*.

Πτυκτός, ἡ, ὄν, *plicatus, complicatus*: à *πτόσω, complico*.

Πτύξ, ὄχος, ἡ, *plica*; *ruca et sinus vestis; lamina pugillarium*: pl. *januæ, valvæ; sinus clivi, valles quidem*. Th. *πτόσω*.

Πτύξας, a. 1. part. act. à *πτόσω, complico*; f. ζω.

Πτύξις, *ews, ἡ, plica, plicatura*: ab eod.

Πτύον, υ, τὸ, *ventilabrum, quo sordes à frumentis veluti πύονται, seu ἐκβάλλονται*. Th. *πτόω, expuo*.

Πτύφει, *ventilabro*: Poët. à *πτόον, ventilabrum*, quod vide.

Πτύφω, *terreo*; f. πτύφω, p. ἔπτυφα, præ. pass. πτύφομαι, *trepido*. Th. *πτοῖω, terreo*.

Πτύφος, ἄτος, τὸ, *sputum*: à *πτόω, sprio*.

ΠΤΥΨΩΣ, *complico, plico*; *in rugas et sinus contrahor*; f. ζω, p. *πέπτυξα*, a. 1. ἔπτυξα.

Πτύχης, nom. pl. à *πτύξ, πτυχός, ἡ, plica*, quod vide.

Πτύχη, ἤς, ἡ, *plica*; pl. *vestes*, impr. *duplices*: it. *sinus montium*; *valvæ*: ab eod.

Πτυχάεις, *εἶσα, ἐν, plicatus, a. 1. part. pass. verbi πτόσω, plico*; f. ζω, a. 1. pass. ἔπτυχθην.

ΠΤΥΨ, f. ὄσω, *SPUO, expuo; contemno*.

Πτωκίζεσθαι, Ion. seu Dor. pro *πτοκάζεσθαι*, præ. inf. act. verbi

Πτωκίζω, idem cum *πτόσω, trepido*: à *πτόξ*.

Πτώμα, ἄτος, τὸ, *casus, lapsus; clades; delictum; cadaver*: à *πίπτω, cado*: f. *πτόσω*.

Πτώξ, *κός, ὅ ζή, timidus*: item *substantivè pro lepore*: à *πτόσω, trepido*. Th. *πτοῖω, terrefacio*.

Πτώσις, *ews, ἡ, casus, ruina, plaga*: à *πίπτω, cado*: f. *πτόσω, quasi* à *πτόω*, f. 2. m. *πεσῶμαι*, p. *πέπτωκα*, a. 2. ἔπεσον.

Πτώσης, 2. sing. præ. sub. à *πτόσω*, præ. inf. *πτόσσειν*.

Πτώσσοιτι, Dor. pro *πτόσσοσι, trepidant, formidant*, 3. plur. præ. act. à

Πτώσω, *trepido, trepidè oberro mendicans; fut. ζω*. Th. *πτοῖω, terrefacio*.

Πτώω, f. 1. act. verbi *πίπτω, cado*, q. à *πτόω*.

Πτωχέω, *as, ἡ, mendicitas, inopia*: à

Πτωχέω, *pauper sum, mendico*: f. ὄσω, p. *πτόωχευκα*, a. 1. *ἐπτόωχευσα* et

Πτωχίζω, *pauperem facio, depauperor*, f. ἴσω, p. *πεπτόωχευκα*: à

Πτωχός, ἡ, ὄν, *propriè timidus; mendicus, pauper*: à *πτόσω, trepido*.

Πυανψία, *as, ἡ, festum quoddam Athenis*: ex seq. et *ἐψω*.

Πύβων, υ, τὸ, *faba*; aliter *πύαμος, et πύαμον*.

ΠΥΨΑΡ, *coagulum, fortè quia est crassum ut πύον*.

Πυγαῖα, τὸ, *dicuntur clunes*. Th. *πυγῆ, ἤς, ἡ, nates, clunes*.

ΠΥΓΗ, ἤς, ἡ, et *πύξ, πυγός, ἡ, nates, clunes*, qu. à *πύκα*, quia *Jenssa* ibi caro.

Πυγίζειν, *ad execrandam Venere[m] quidem referunt*: alii, ut *sunt feride nates alicujus*. Hinc

Πύγιμα, ἄτος, τὸ, vel pro *præ posterâ Venere*: vel pro *plagis quas quos natus alicujus infligit*. Th. *πυγῆ, clunes*.

Πυγμαῖος, υ, ὅ, *PYGMÆUS*: Angl. PYGMY: à *πυγῆ, mensura spatium continens quod est à cubito ad digitos clausos*.

Πύγματος, *εἰσχατος, Hesych. pro πύματος*.

Πυγμαχέω, -ῶ, *pugilatu decerto*: et

Πυγμαχία, *as, ἡ, pugilatus, pugilum certamen*: à

Πυγμαχός, υ, ὅ, *pugil, luctator*: ex *πυγῆ, pugnis, et μάχομαι, pugno*.

Πυγῆ, ἤ, ὅ, *pugnus, manus in pugnum contracta; pugilatus*: *παρῶσειν πυγῆν, pugno perculere*: *πυγῆν, adverbialitè, credò; eniπέ*. Sumitur et pro *mensura à cubito ad pugnum*: undè dicti sunt *Pygmaei, Πυγμαῖοι*, q. d. *cubitales*. Th. *πύξ, adv. pugno*.

Πυγοςῶλος, υ, ὅ ζή, *qui vel quæ nates vestibis ornat*: ex *πυγῆ, nates*, et *εἶλλω, orno*, p. m. *ἐξολα*.

Πυγὸν, ὄσος, ἡ, *mensura à cubito ad extremam partem manus, digitis inflexis*. Th. *πύξ, adv. pugno*.

Πυσορίζω, *salio, resilio, calcitro*: qu. à *πηδῶω, salio*.

ΠΥΨΑΟΣ, υ, ὅ, vel ἡ, *solium balnearium, sun sella*; *alceus*: qu. ex *πῆς*, et *λόωω, lavo*. Dicitur et *πύαλος*.

Πυθῶγῶρος, ὅ, *PYTHAGORAS*, philosophus. Hinc

Πυθαγόσις, υ, ὅ ζή, *PYTHAGOREUS*; et

Πυθαγόρικος, ὅ, ὄν, *PYTHAGORICUS*; et

Πυθαγορείδης, ἄ, δ, Dor. pro Πυθαγορείης, ἄ, δ, Pythagoreus.

Πυθόδωρος, ὄνος, ἡ, putredo: à πύθω.

Πυθίοθαι, α. 2. inf. m. verbi πυθίνομαι, interrogo, quæro, f. m. πύθομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, perf. pass. πύθομαι.

Πύθειαι, 3. sing. præ. ind. m. verbi πύθομαι, putresco. Th. πύθω, f. πύσω, putrefacio.

Πύθειο, Dor. pro πύθου, α. 2. imperat. med. verbi πυθίνομαι. Vide πυθίνοθαι.

Πύθη, 3. sing. præ. sub. act. verbi πύθω, putrefacio. Est et 2. sing. α. 2. sub. m. verbi πυθίνομαι.

Πύθηαι, Iou. pro πύθη, 2. sing. α. 2. sub. m. verbi πυθίνομαι, audio, intelligo, quæro; f. m. πύθομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην.

Πύθια, ων, PYTHIA, -orum, i. e. Pythii ludii, vel tempus ipsum τῶν Πυθῶν: à Πύθιος.

Πυθιάς, ἄδος, ἡ, Poët. idem; et iacerdos Pythia.

Πυθικός, ἡ, δν, PYTHICUS: à Πύθιος.

Πυθιονίκης, α, δ, Dor. pro

Πυθιονίκης, α, δ, in ludis Pythiis victor: δ ἐν τοῖς Πυθίοις νικῆσας: et

Πυθιονίκος, α, δ, idem. Hinc Πυθιονίκον ἕμνον Θησαυρῶν vocat. Pind. thesaurum hymnorum de victoria Pythia, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici: à

Πύθιος, Ια, Ιων, PYTHIUS; cognomen Apollini, à serpente Pythone ei impositum, quem jaculis suis interemisse fertur.

ΠΥΘΜΗΝ, ἴνος, ὅ, fundus, imatars; propago, palmæ, vimen, rarius: dat. sing. πυθμῆνι, acc. πυθμῆνα.

Πυθόθεν, ex Pythone.

Πυθόθι, in Pytho, dat. sing. à Πυθόθι, ὄος, ἡ, nomen urbis. Πυθόθι, Pythium versus. Hic δὲ postponit dativo; postponi quoque solet accusativo, ut οἰκόνει, &c.

Πυθόθιτρο, rogavissent, Ion. pro πύθοιτρο, 3. pl. α. 2. opt. m. verbi πύθομαι, quæro; audio; f. m. πύθομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, a. 2. opt. m. πύθοιμην, et in 1. pl. πύθοιμεθα.

Πυθόθιτρο, a. 2. part. med. verbi πύθίνομαι, quæro.

Πύθοντο, audiverunt, Ion. pro ἐπιθόθοντο, 3. pl. α. 2. ind. m. verbi ejusd.

ΠΥΘΩ, putrefacio; f. πύσω, qu. in πύον, pus, redigo: hinc πύθομαι, putresco: at

Πυθώ, ὄος, ἡ, PYTHO, urbs

Phocidis.

Πυθῶν, ὄνος, ἡ, idem: at

Πύθων, ὄνος, δ, PYTHO, draco, vel serpens quem Apollo interemit, unde et Pythius cognominatus fuit: à πύθω, putrefacio, quia ex terra putredine ortus credebatur.

Πυθῶθεν, ἐκ τῆς, Πυθῶνος, ex Pythone.

ΠΥΚΑ, densè, spissè; accuratè, prudenter: qu. à πύγω, compingo, cogo.

Πυκάζω, densò, stipo; lego, orno; f. ἄσω. Th. πύκα, densè.

Πυκάζω, α. 1. inf. act. verbi πυκάζω.

Πυκάζου, Dor. pro πυκάζειν, ornare. Sic πυκάζη, Dor. pro πυκάζη, ornaris.

Πυκνός, ἡ, δν, idem quod πυκνός, creber, densus, spissus: prudens, elegans: à Th. πύκα, densè, adv.

Πυκνὰ, crebrò: prudenter; et Πυκνὸν, adverbialitèr, idem, à seq.

Πυκνός, ἡ, δν, per Sync. pro πυκνός.

Πυκνότης, τῆτος, ἡ, densitas, crebritas; prudentia: à præced.

Πυκνῶς, adv. densè, crebrò: in compar. πυκνότερον' ab eod.

Πύκτας, α, δ, Dor. pro πύκτης, quod vide.

Πυκτεύω, pugil sum, pugilem ago, f. εύσω, p. πεπύκτεκα: à

Πύκτης, α, δ, pugil, qui pugno certat. Th. πύξ, adv. pugno.

Πυκτός, ἡ, δν, plicatus; pro πυκτός: à πύσσω.

Πυλαγοί, et Πυλαγόροι, ων, οί, dicebantur isti legati, qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publici, et de republicâ acturi, mittebantur. Ex πύλη, porta, in pl. πύλαι, quod vide, et ἄγορά, forum, cætus. Vide πύλαι, apud Suidam, et alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. portæ; item Πύλαι, sive Πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμοπύλαι, PYLÆ: locus in Tauri montis parte, sic dict. quod ibi portæ, et fauces essent è Ciliciâ Syriam petentibus: gen. pl. Æol. Πυλῶν, pro Πυλῶν: à πύλη, ης, ἡ, porta.

Πύλαι, Ion. pro πύλαι, ας, ἡ, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat. Vide præced.

Πυλάτης, α, δ, habens portas validas vel benè compactas: ex πύλη, porta, et ἄρω, arto.

Πυλαυρός, vide πυλουρός.

Πυλών, gen. pl. Ion pro πυλῶν: à ΠΥΛΗ, ης, ἡ, vel πυλῆς, ἴδος, ἡ, porta; qu. πύλη, à πόλις, quam claudit; vel à πώλεω.

Πύλορ, pro πύλορ, dat. pl. Ion. à præced.

Πύλογες, pili qui in sede corporis nascuntur, ubi πύλη περιτωμάτων.

Πυλών, gen. pl. à Πύλιος, α, δ, PYLIUS, nom. propr. à

Πύλος, α, ἡ, PYLOS, nomen oppidi in Peloponneso. Est et Πύλος, α, δ, idem quod πύλα, porta.

Πυλουρός, πυλωρός, et πυλαυρός, ἄ, δ, ἡ, custos, urbis portarum custodiæ præfectus: ex πύλη, porta, et ἄρος, custos, vel ἄρα, cura.

Πυλῶν, ὄνος, δ, atrium, vestibulum; item ipsa porta, janua. Th. πύλη, porta.

Πυλωρός, ἄ, δ, ἡ, janitor; pars stomachi. Vide πύλωρ.

Πυρότρ, ultima; dat. sing. f. g. à Πύρματος, ἀτῆ, ατον, Poët. extremus, ultimus: à πυρῆ, ἴνος, ὅ, fundus.

ΠΥΡΔΑΞ, ἄκος, ὅ, fundus, manubrium gladii.

ΠΥΡΘΑΝΟΜΑΙ, seu πύθομαι, audio, intelligo, cognosco; percontor, quæro, præ. part. m. πυθάνομενος, α, f. m. πύθομαι, perf. pass. πέπυθομαι, α. 2. m. ἐπιθόμην, α, ετο, α. 2. inf. m. πύθεοθαι, α. 2. part. m. πύθόμενος.

ΠΥΞ, adv. pugno vel pugnus. Est et

Πύξ, assidudè, frequentèr, qu. contractè à πύκα.

Πύξιος, ἴνη, ἴνον, buxeus: et Πύξιον, α, τὸ, tabella scriptoria, quæ olim è buxo fuit; item parva pyxis, dim. à

Πύξις, ἴδος, ἡ, PYXIS, vasculum è buxo, aut etiam è quavis materia: à

ΠΥΞΟΣ, α, ἡ, BUXUS; Angl. BOX.

Πύον, α, τὸ, pus, sanguis corruptus. Th. πύθω, putrefacio.

Πύος, α, δ, et πύος, ὄ, δ, colostrum. Sed

Πύος, αος, τὸ, PUS, ab eod.

ΠΥΠΠΑΣ, vox poppysmatis.

ΠΥΡ, πύρος, τὸ, ignis; febris: qu. à πρῶν, inusit. vro, vel πρῆθω, incendo.

Πυρά, ἄς, ἡ, rogos, PYRA: à præced.

Πυράρα, ας, ἡ, forceps, quod πύρ ἀγροόμεν' ab ἀγρῶν, capto. Th. ἄγρα, captura.

Πυραῖσσα, præ. part. f. g. à Πυραῖθα, ignem facio: ex πύρ, et αἶθω, vro.

Πυράκτιος, Ια, Ιων, rufus, idem quod πυρῆκτις, quod vide: ex πύρ, ignis, et ἄγω.

Πυρακτίω, et ὄω, in igne verso, candefacio: ex πύρ et ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, falx, quæ πύρος demittitur: ex πύρος, triticum, et ἀμη, falx.

Πυράμις, ἴδος, ἡ, PYRAMIS, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata: Angl. A PYRAMID. Th. πύρ, ignis.

Πύραυον, α, τὸ, ignarium, vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur: ex πύρ, et αἶω, faciendo.

Πυρηγόν, ἐν modum turris: à πύργος.

Πυρηγῶρις, αος, ἡ, turris munita, propugnaculum: ex πυργός, et βάρης, donus turrita.

ΠΥΡΓΟΣ, α, δ, turris, arx, munita quæ ferdè turribus extracta: et inde urbs munita, seu cum arce; propugnaculum; acies quadrata, phalanx; frutillus. Ern.

Πυργῶ, turris instar erigo, turri instruo et munio: à præced.

Πυρετα, ας, ἡ, fornax, caminus.

Πυρεῖον, α, τὸ, ignarium, thuri-

bulum : quia in id πῦρ imponitur. Ion. πυρίον.

Πυρίσσω, vel -τωω, febricilo, *ferri laboro* : præs. part. πυρίσσω, f. ζω, p. πεπύροχα, a. 1. ἐπύρεξα' à

Πυρετός, ἦ, δ, febris, igneus calor. Th. πῦρ, ignis.

ΠΥΡΗ'Ν, ἦνος, δ, nucleus. Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, υ, δ ζή ἦ, ferens triticum : ex πυρός, et φέρω, fero.

Πυρία, ας, ἦ, sudatio sicca, quia πυρί elicitor : tum ipsum vas in quo πυρία peragitur, caldarium : et

Πυριατήριον, υ, τδ, locus in quo sudantes foventur, hypocaustum. Th. πῦρ, ignis.

Πυριεφθός, et πύρεφθός, υ, δ ζή ἦ, igni coctus : ex πῦρ, et ἐψω, coquo, Πυρίδος, ἦ, δν, ingenuus, a, um. Th. πῦρ, ignis. At

Πυρίδος, υ, triticeus, a, um. Th. πυρός.

* Πύριον, υ, τδ, fax, læda, Æl. de Anim. xii. c. 43.

Πυριπνεύστας, ignitas : acc. pl. part. præs. act. à

Πυριπνεύω, metri gratià pro πυριπνίω, ignem spiro : ex πῦρ, et πνίω, fluo.

Πυριπνεύσται, dat. pl. à

Πυριπνεύστος, υ, δ ζή ἦ, ardens : ex iisd.

Πυριφάραγος, υ, δ ζή ἦ, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et at sumit : ex πῦρ, ignis, et σφάραγος, sonus.

Πυρίτης, υ, δ, lapis ignem emittens, silex.

* Πυριτοφής, εός, δ ζή ἦ, igni nutritus : ex πῦρ et τρέφω.

* Πυριφλεγγής, εός, δ ζή ἦ, igni fulgens : ex πῦρ et φέγγω.

* Πυριφλεγέτης, εός, δ ζή ἦ, igneo ardore afflictus : ex πῦρ et φλέγω.

Πυριφλεγέθω, οντος, δ, igneardens : fluvius infernalis, igne ardens : ex iisd.

Πυρκαϊά, ας, ἦ, rogus : ex πῦρ, et καϊά, incendio.

Πυρναϊός, αϊά, αϊων, maturus, edulis : à

Πύρινος, η, ον, per Sync. pro πύρινον, triticeus : item subst. fragmentum panis : ab eod.

* Πυροειδής, εός, δ ζή ἦ, igni similis.

Πυροίς, όεσσα, όει, igneus, ignitulus : à πῦρ.

Πυρόπνους, υ, δ ζή ἦ, ignem spirans : ex πῦρ et πνίω.

Πυροίς, gen. Ion. pro πυρός, à ΠΥΡΟΣ, ἦ, δ, triticum, fragmentum : qu. σπυρός, pro σπορός : à σπείρω, semino : p. m. ἔσπορα.

Πυροφλεγής, εός, δ ζή ἦ, igne ardens, vel ustus : ex πῦρ, et φλέγω, urō.

Πυροφόρος, υ, δ ζή ἦ, ignem ferens : pro quo et πυρφόρος : ex πῦρ et φέρω et

Πυροφόρος, υ, δ ζή ἦ, triticum ferens : ex πυρός, triticum, et φέρω.

Πυρόω, -ω, accendo, cremo : fut.

ώσω, p. πεπύρωκα, præs. pass. πυ-

ρῶμαι, ἦμαι, uror ; præs. inf. pass. πυρῶσθαι, δοθαι, perf. pass. πεπύρωμαι, præs. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, ignitus, a, um ; item igni exploratus. Th. πῦρ, ignis.

Πυρῶλαρον, βίλος, fulmen : à Pindaro dicitur quod Jovis manu tractetur : à

Πυρῶλαμος, υ, δ ζή ἦ, ignem protrudens : ex πῦρ, et Th. παλάμη, manus.

Πυρῶλαειν, et -ἔσθαι, circa ignem versari ; incendere, flammis vastare : ex πῦρ, et πολίω.

Πυρῶράζω, rubeo : f. ἄσω, p, πεπύρῶκα' à πυρός, rufus.

Πυρῶρᾶς, υ, δ, rufus : idem quod πυρός.

Πυρῶρηχ, sub. ὄρηχοις, PYRRHICHA, saltatio in armis : à

Πυρρός, Pyrrhus, hujus saltationis auctor.

Πυρῶρηχίζω, Pyrrhicham salto, seu armatus salto.

Πυρῶρηχίος, υ, δ, Pyrrhichius. Πυρῶρηχίος, ὀρέμος, Pyrrhichus motus : πῦς, Pyrrhichius pes, duabus.

Πυρῶρηχίος, ὀρέμος, Pyrrhichus motus : πῦς, Pyrrhichius pes, duabus. syllabis brevibus constans : à πυρῶρηχ.

Πυρῶρηχιστής, ἦ, δ, Pyrrhichæ saltator : à πυρῶρηχίζω.

Πυρῶρηχος, Dor. idem quod πυρῶρῶς, rufus.

Πυρῶρῶμαι, -ῶμαι, rufesco : ex Πυρῶρῶς, à, δν, rufus, a, um ; colorem τῦ πυρός habens. Sed

Πύρρος, υ, δ, PYRRHUS, fuit rex Epirotarum.

Πυρῶρῶν, υ, δ ζή ἦ, rufus capillus præditus : ex πυρός, rufus (Th. πῦρ, ignis), et ῥῶρῶς, ἦ, πῖλος.

Πύρρω, gen. Dor. pro Πύρρῶ, à Πύρρῶς, Pyrrhus.

Πυρῶσσω, face accensâ signum do-

f. εύσω, p. πεπύρωκα' à seq.

Πυρῶσός, ἦ, ε, fax. Th. πῦρ, ignis.

Πυρῶσφός, υ, δ ζή ἦ, qui ignem fert, sacrificulus : ex πῦρ et φέρω.

Πυρῶσθός, εός, δ ζή ἦ, igneus, ignitulus : à πῦρ.

Πυρῶσθων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi πυρῶω, incendio, q. vide.

Πύρωσις, εως, ἦ, coctio ad ignem ; usus igniarius ; probatio per ignem ; incendium ; uredo : ab eod.

Πυρῶσθης, υ, δ, qui igne excoquit et purgat : ab eod.

Πύσει, 3. sing. f. 1. act. verbi πύσθω, putrefacio : f. πύσσα, a. 1. pass. ἐπύσθην.

Πυθείς, εῖσα, ἐν, putrefacio : a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Πύσμα, ἄτος, τδ, quæstio, sciscitatio : et

Πυρῶσθῆς, ἦ, δν, interrogativus.

Πυρῶσθῆς, ἦ, δν, interrogativus. rationalis : à πύσθαι, seu πυθᾶνομαι, quæro, interrogo : f. m. πύσθισμα.

Πύσω, putrefaciam : f. 1. act. à verbo πύσθω.

ΠΥΤΥΝΗ, ης, ἦ, lagena vini timine obducta ; vas vinarium, seu πῖθος quidam.

Πῶ, quomodo ? Dor. pro πῶ ubi?

Πῶ, enclit. quodammodo, alicum- dè. Th. δ, qui.

Πῶ, bibe ; præs. imperat. verbi πῶμι ; in imperat. πῶθι, et per Ec tasin πῶθῖ hinc per Apoc. πῶ.

Th. πῖνω, bibo.

ΠΩ'ΓΩΝ, υνος, δ, barbatus. Πωγωνίας, υ, δ, barbatus : à præced.

Πωγωνοτροφία, -ῶ, barbam nutritio, seu alo : ex πῶγων, et τρέφω, alo.

Πῶα, acc. pl. à πῶθῖ, eos, τδ, grex, quod vide.

Πῶλας, Ion. pro πῶλῃ 2. sing. præs. sub. pass. et

Πῶλεσκε, Ion. pro ἐπῶλεε, 3. sing. imperf. act. verbi πῶλιώ, vendō.

Πῶλισκετο, versabatur, 3. sing. imperf. med. Ion. pro ἐπῶλετο, o verso in ω ; quod à πῶλιώ, versor, dego ; nam πῶλιώ cum ω, est tendō. Vel est imperf. med. verbi πῶλεσκομαι, idem quod πῶλιώ, Po- et pro πῶλιώ, versor.

Πῶλεσκον, Ion. et Dor. pro ἐπῶ- λῶμην, imperf. pass. à

ΠΩΛΕ'Ω, vendō ; imperf. ἐπῶ- λεον, -ον, fut. ἔσω, perf. πεπῶληκα.

Πῶλησαι, a. 1. inf. act. et

Πῶλησας, ασα, αν, a. 1. part. act. πῶλησον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Πῶλησαι, Ion. pro πῶλησῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πῶλομαι, vendor. Th. πῶ- λῶω, vendō.

Πῶληκός, ἦ, δν, pullinus : à ΠΩ'ΛΟΣ, υ, δ, καί, ἦ, PULLUS, plerumque equinus.

Πῶλυψ, ὕπος, polyplus : ex πῶλῖς et πῦς.

Πῶρ', pro

ΠΩ'ΜΑ, ἄτος, τδ, operculum : at

Πῶμα, ἄτος, τδ, potus, poculum : à πῖνω, seu πῖω, bibo.

Πῶμῦλα, haudquaquam : ex πῶ, et μάλα.

Πωμῆλικός, à, δν, Dor. pro ποιμ- νικός, ἦ, δν, pastoralis. Th. ποιμήν, pastor.

Πῶποτε, pro πότε, unquam, adv. ab ὄτε, quando.

ΠΩ'ΡΟΣ, υ, δ, luctus ; callus ; to- plus, seu PORUS : At

ΠΩΡΟΣ, ρά, ρόν, cæcus.

Πῶρῶω, facio occallescere, callum induco ; sensum adimo ; f. ὠσω, p. πεπῶρωκα, obduravi ; præs. pass. πῶρῶμαι, ἦμαι, occallesco ; p. pass. πεπῶρωμαι, a. 1. pass. ἐπῶρῶσθην, ης, η, ex callo obdurui, occallui.

Th. πῶρος, callus.

Πῶρωσις, εως, ἦ, obduratio : à præced.

Πῶς, adv. quo modo ? quo pacto ? qui ? quâ ratione ? quâm ?

Hinc πῶς, ποτε ; quoniam tandem modo ? cur nam ? πῶς, εἰ ποῦτο ; qui fieri istud potest ? πῶς γὰρ, ap. Dem. nullo, modo, qui potest fieri ? πῶς γὰρ οὐ ; quidni ?

Πῶς, extra interrog. enclitic. quodammodo, aliquo modo : cum particulis, εἰ, μή, ut αἴως, si fortè ἡμῶς, ne fortè.

- Παρισός, ὁ, ὄν, *alapa percussus*: ab eod.
 'Πάρτης, υ, ὁ, *sutor, consutor*: et
 'Παρτός, ἡ, ὄν, *sulus, consulus*: à
 'ΠΑΠΤΩ, *sno, consuato, sarcino*;
machinor: f. ψω, p. ἑρβάφα.
 'Πάπυς, ἐτ βάφης, ὄσος, ἡ, *R.A.P.I.*
Angl. RAPE, inter radices.
 'Παπίς, ἄδος, ἡ, *Ceres*; quia ali-
 moniâ roborat mortales: à βῶω.
 'Πάριον, τὸ, *infans, cui solus ven-*
ter adhuc curatur: à
 'ΠΑΡΟΣ, υ, ὁ, *venter; robustus*:
 à βῶω.
 'Πάσατε, 2. pl. a. 1. *imperat. act.*
verbi πάω, pro παίω, aspergo,
quod vide.
 'Πασίρ, *Rhasim*: vox Hebræa
 quæ interpretatur Lat. *cursores,*
satellites.
 'ΠΑΣΥΩ, *allido, dejicio*; idem
 quod ἀρίσω, f. ζω, p. χα.
 'Πῶσα, *adv. succillimè*: vel nom.
 plur. neut. g. et superl. gr. à βῆδιος,
facilis; compar. n. g. βῆδιον.
 'Πασώνη, ης, ἡ, *facilitas; res se-*
cundæ; desidia: à βῆσος, *succilli-*
mus. Th. βῆδιος.
 'Πάσωρ, *puccinum, crater*: à βῶω.
irrigo.
 'ΠΑΦΑΝΟΣ, υ, ὁ, *radix, seu ra-*
dicula, RAPHANUS: dicitur et
 βαφανίς, ἴδος, ἡ, et βαφάνη, ης, ἡ, qu.
 à βῆπιος, *suo* βῆπιος.
 'Παφῆ, ἡς, ἡ, *sutura*. Th. βῆπιω.
suo, f. ψω, p. φα.
 'Παφιδέως, *sutor*: et
 'Παφιδεῦτης, ἄ, ὁ, idem: et
 'Παφιδεῦτης, ἡ, ὄν, *sulus, consuatus*;
 item *acu pictus*: à
 'Παφίς, ἴδος, ἡ, *acus, subula*: à
 δάπτω, *suo, consuato*; f. ψω, p. ἑρβάφα.
 'Παχία, *flagella in vilibus, quia*
fragilia: à βῆσος, *frango*.
 'Παχίλ, ἡ, *nomen mulieris, inde-*
decl. Hebr. eris, qu. quæ instar
oviculæ tenella.
 'Παχθεῖς, *aor. 1. part. pass. verbi*
πάσσω, allido, dejicio, f. ζω.
 'Παχία, *as, ἡ, rupes in mare pro-*
ciurens Angl. ACRAE, quia ibi
fluctus βήσσονται erepidi litoris pe-
trosa. litus petrosus; restagnatio
maris in oceani littore; strepitus.
 'Παχίω, *disseco per spinam dor-*
si, disseco: à
 'Πάχισ, *eos, ἡ, spina dorsi, lum-*
bus; dorsum montis; acc. βάχιν
à βήσσω, frango; quasi *rupta mul-*
tis vertebra.
 * 'Παχίτης, *quod et παχίτης, ἄ, ὁ,*
dissector; iactator: à βῆσιω.
 'Παφιδέω, -ῶ, *versus contexto, car-*
minibus decanto, rhapsodias reci-
to: et
 'Παφιδία, *as, ἡ, contextura car-*
minum, præsertim heroicorum.
Angl. RHAPSODY: à
 'Παφιδός, ἄ, ὁ ἢ ζή, *carminum*
contextor; et quasi *consutor*; *rhap-*
sodiarum recitator: ex βῆπιω, *tezo,*
 et φῶθ, *conticium*. Th. ἀείδω, *cano.*
 'Πάωω, *faciliior*; compar. à βῆδιος,
facilis.

ἄμυς, compar. et superl. à ῥηίδιος, q. v
 'Ῥῆμα, ἄρος, τὸ verbum carmen, mandatum, sermo res, factum. Th. ῥέω, dico.
 'Ῥῆμαί, dat. pl. à præced.
 'ῬΗ'ΜΟΣ, u, ὁ, instrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.
 'Ῥῆρ, ῥῆος, ὁ, ovis : ab ἄρς, ἄρῆος, agnus.
 'Ῥῆσαι, a. 1. inf. act. et
 'Ῥῆσας, avros, in f. g. ῥήσσα, a. 1. part. act. et
 'Ῥῆσάω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ῥήσω, seu ῥήσωμαι, frango, f. ζω, p. ἐῤῥηχα, aor. 1. ἐῤῥηξα.
 'Ῥῆς, τυπίλ, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐῤῥηξέ, ejusd.
 'Ῥῆσῆνωρα, acc. sing. à ῥῆσῆνωρ, q. vide.
 'Ῥῆσηνορία, as, ἡ, et Ion. ῥῆσηνορία, fortitudo in perrumpendis hostium copiis : à
 'Ῥῆσῆνωρ, opus, ὁ, qui viros frangere potest ; strenuus, bellicosus ; ex ῥήσω, frango, f. ζω, et ἀνήρ, vir.
 'Ῥῆσῶ, τυμπάν, f. 1. ind. act. et
 'Ῥῆσῶσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ῥήσω, f. ζω, a. 1. ἐῤῥῆσα, a. 1. part. ῥῆσας, asq, av.
 'PHIIAΓ, ἄ, ai, publicæ, tigilla ad substructiones apta.
 'Ῥησι, ὁ, nomen viri, indecl. Syr. quod interpret. Lat. aspersus.
 'Ῥῆσαντο, dixerunt ; Ion. pro ἐῤῥῆσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, dico ; f. ῥήσω, p. ἐῤῥηκα, Att. εἶρηκα.
 'Ῥησιδίων, u, τὸ, idem ac
 'Ῥησιδίας, u, τὸ, βαρχῆς λόγος, breve dictum : à
 'Ῥῆσις, ζως, ἡ, dictum, sententia, oratio, dictio ; locus certus in libro : à ῥέω, dico.
 'Ῥῆσος, u, nomen fluvii.
 'PH'ΣΣΩ, ῥηγῦω, seu ῥῆγῦμαι, frango, τυμφο ; erumpo ; vehementer serio ; proclamo : f. ζω, p. ἐῤῥηχα, a. 1. ἐῤῥησα, a. 2. ἐῤῥῆγον.
 'Ῥητῆ', pro ῥητορία, acc. sing. à
 'Ῥητῆος, ὁ, RHETOR, orator : à ῥέω, dico.
 'Ῥητιν, ης, ἡ, resissa : à ῥέω.
 'Ῥητοί, clari : ἀῤῥητοί, ignobiles : à ῥέω, dico.
 'Ῥητοσία, as, ἡ, actio dicendi, amplificatio oratoria : à seq.
 'Ῥητορεῖω, rhetoricam exerceo ; orationem habeo ; oratorum modo extollo, augeo ; garrus : f. εἶσω à ῥέω.
 'Ῥητορεῖος, ἡ, ὄν, ad rhetoricam seu artem oratoriam pertinens ; eloquens. Hinc ἡ ῥητορικῆ, ἡς, (scil. τέχνη, ars) RHETORIC. 1 : ab eod
 'Ῥητορίαι, dat. pl. ejusd. Th.
 'Ῥητός, ἡ, ὄν, dictus, certus, raptus ; celestis : à ῥέω, dico.
 'Ῥῆτος, as, ἡ, dicendi potestas, accepta à senatu, &c. oratio ipso oratoris ; item pactum, pactio ; decretum, lex, propriè Lycurgi : ab eod Th.

'Ῥῆτωρ, opus, ὁ, RHETOR, orator : à ῥέω, dico.
 'Ῥῆτως, adv. certis verbis, expressè, planè : à ῥητός.
 'Ῥηχος, ὁ, ὁ, sepes, vallum. Th. ῥήσω, frango.
 'Ῥηχέωδης, ὁ, ὄν, horribilis quem omnes exhorrent. Th. ῥίγος, eos, τὸ, rigor.
 'Ῥητω, RIGEO, FRIGEO, horreo, obstupesco : [* ad animum refertur, ut ῥηγώω, frigeo, ad corpus. Eustath. ad Il. γ'.] ab eod.
 'Ῥηγῆλδς, ὁ, ὄν, horrendus, horrificus : ab eod.
 'Ῥηγῆσαι, f. 1. inf. act. verbi ῥηγίω, q. v.
 'Ῥηγῆσαν, vide in
 'Ῥηγῆσι, maximè horrenda : superl. n. g. pl. compar. ῥηγιον, minus horrendum, acerbius, deterius, durius : à
 'ῬΗΤΟΣ, eos, τὸ, RIGOR, FRIGUS vehementes.
 'Ῥηγῶ, ὤ, ῥίγος, frigeo : à præc.
 'ῬΗΖΑ, ης, ἡ, radix, surculus.
 'Ῥηζοί, Ion. pro ῥιζαίς, dat. pl. à præced.
 'Ῥιζῶ, ὠ, radico, radicibus munio ; stabilio ; f. ὠω, perf. ἔῤῥιζωκα, aor. 1. ἔῤῥιζωσα, pras. pass. ῥιζώμαι, ὄμαι, p. pass. ἔῤῥιζομαι, αὐται, p. part. pass. ἔῤῥιζομένης, η, ον. Hinc
 'Ῥιζῶμα, ἄρος, τὸ, radix.
 'Ῥικῶ, decipio ; quod fit inanitate proposita pro veritate.
 'Ῥικνῶμαι, distrahor, et omnibus modis distorquor ; indecènter me flecto : à seq.
 'ΡΙΚΝΟΣ, ἡ, ὄν, rugosus, curvatus, tenuis, macilentus.
 'Ῥικνώσαι, Ion. pro
 'Ῥικνώσει, 2. sing. fut. 1. m. verbi ῥικνῶμαι.
 'Ῥίμφα, adv. celeritèr, facilè. Th. ῥίπτω, projicio.
 'Ῥιφῆμαίτος, u, ὁ, ἡ, qui celeritèr curru fertur : ex ῥίμφα, celeritèr, q. v. et ἄρμα, atos, τὸ, currus.
 'ΡΙΝ, et ῥίς, ῥίος, ἡ, nasus ; in pl. narcs : qu. à ῥεῖν, quia per eum fluit humor è capite. Hinc fortè Angl. TO GRIN.
 'Ῥινῶς, decipio, propriè nares, ut cum canes falluntur olfactu. [* limo, τὸν ἕξιν ῥινῶ. Ælian. H. An. im. vi. 3. habitum corporis extenuat.] à præced.
 'Ῥινίω, limâ polio : à
 'ΡΙΝΗ, ης, ἡ, limna. Est et ῥίνη, squatina piscis : squatinæ enim cutis pro limâ esse potest.
 * Ῥίνημα, ἄρος, τὸ, ramentum : à ῥινίω.
 'Ῥινοπῆλ, ης, ἡ, portula, posticum : q. ex ῥινέω, et πῆλν, ostium.
 'ΡΙΝΟΣ, ὁ, ὁ vel ἡ, pellis, cutis, scutula.
 'Ῥινοτόπος, u, ὁ, ἡ, scuta perforans ; item aciem dirumpens. Est Martis Epithet. et ῥινός, ὁ, ὁ vel ἡ, pellis, et per Synecd. clypeus, et ῥαπίω, perforo, ῥαπίω.

'Ῥίτων, narium : gen. pl. à ῥεῖν ῥινός, ἡ, nasus.
 'ΡΙ'ΟΝ, u, τὸ, montis cacumen, pronuntiorum.
 'ΡΙπῆ, ἡς, ἡ, impetus ejus quod projicitur ; impetus venti ; ictus, vel jactus telii missi, sicut fulminis ; incitamentum. Th. ῥίπτω, projicio.
 'ΡΙπῆω, flabello, ventilo : à
 'ΡΙπῆς, ἴδος, ἡ, flabellum : à ῥίπτω.
 'ΡΙπῆσός, ὁ, ὄν, qui ventilari potest, aut qui ventilatur ; persibilis et vento expositus : à ῥεῖω.
 'Ῥίπας, eos, τὸ, et u, ὁ, crates ; id. quod ῥίψ.
 'ΡΙπῆσῶ, jacto, projicio, præcipitem do ; f. ὠω. Th. ῥίπτω, projicio.
 'ΡΙπται, 3. sing. præs. verbi ῥίπτω. At
 'ΡΙπται, 3. sing. præs. verbi ῥιπῆω.
 'Ῥιπτοῦμαι, Atticè pro ῥιπτομαι, vel à præced.
 'ΡΙΠΤΩ, fut. ψω, et ῥιπτήω, fut. ῥωω, jacio, dejicio, projicio, præcipito.
 'ΡΙΣΚΟΣ, u, ὁ, RISCUS, cista pelle contexta.
 'Ῥιφῆσις, ἴντος, aor. 1. part. pass. verbi ῥίπτω, projicio ; f. ψω, p. ἐῤῥίψα, a. 2. ἐῤῥίψον, a. 1. pass. ἐῤῥίψθην.
 'ΡΙΨ, ῥίπος, ὁ vimen flexile, ramus salignus ; crates viminea : ἐπὶ ῥίπος πλεῖν, magno se periculo commitere.
 'ΡΙψαι, a. 1. inf. act. et
 'ΡΙψαίς, Æol. pro
 'ΡΙψας, aor. 1. part. act. à ῥίπτω, projicio, f. ψω.
 'ΡΙψε, Ion. pro ἐῤῥίψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
 'ΡΙψοκινδῶνος, u, ὁ, ἡ, qui se in pericula præcipitant, seu ad evidendum projectus : ex ῥίπτω, præcipito, et κίνδῶνος, periculum.
 'ΡΙψοκινδῶνος, adv. more eorum qui se in pericula præcipitant, projecti quâdam audaciâ, audactèr : à præced.
 'ΡΙψω, ης, η, a. 1. sub. act. verbi ῥέω.
 'ΡΟΑ', vel ῥοά, ἄς, ἡ, malus Punica, vel malum Panicum.
 'Ροαίσι, dat. pl. et
 'Ροῖς, acc. pl. à ῥοῖ, ἡς, ἡ, fluen. tum. Th. ῥέω, fluo.
 'Ροβῶμ, ὁ, nomen filii Salomonis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. angustus.
 'Ρόγχος, u, ὁ, tronchus. Th. ῥίγχο.
 'Ρόδα, rosæ ; nom. pl. à ῥόδον, q. v.
 'Ρόδαμος, germen. Vide ῥάδαμος.
 'ΡΟΔ'ΑΝΗ, ης, ἡ, trana, subtemen.
 'ΡΟΔ'ΑΝΟΣ, ἡ, ὄν, valde raptidus : subst. RHODANUS, fluvius in Galliâ ; sic dictus ob velocitatem notis. Quum roseus notat, est à ῥόδον.
 'Ροδάρος, ἄ, ὄν, roseus ; bonum colorem habens. Th. ῥόδον, rosa.
 'Ρόδη, ης, ἡ, nomen puellæ, Gr. rosa.

- Ρόδος, υ, δ, nomen fluvii: à ῥόδον, rosa.**
 'Ροδόδακτύλος, υ, δ καὶ ἡ, *habens roseos digitos: ex ῥόδον, et δάκτυλος, digitus.*
 'Ροδόδαφνη, ἡ, *arborescens stirps, quam Apuleius rosam lauricam appellat.*
 'Ροδοειδής, εὖς, δ καὶ ἡ, *roseus: ex ῥόδον, rosa, et εἶδος, eos, τὸ forma. Th. εἶδω, video.*
 'Ροδίαις, ἄσσσα, δέν, *rosaceus. Th. ῥόδον, rosa.*
 'Ροδόμαλον, Dor. pro
 'Ροδόμηλον, υ, τὸ, *rosea gena: item confectio ex rosis et malis cotoneis: ex ῥόδον, et μήλον, malum, in pl. genae.*
 'ΡΟ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *rosa. Angl. a ROSE.*
 'Ροδόπαχης, Dor. pro
 'Ροδόπηχυς, εὖς, δ καὶ ἡ, *qui, vel quae habet roseos cubitos: ex ῥόδον, rosa, et πήχυς, eὖς, δ, cubitus.*
 'Ρόδος, ου, ἡ, *RHODUS, nomen Nymphæ, et Insulæ: olim dicta videtur 'Ρόδος, υ, ἡ, ab undarum strepitu.*
 'Ροδόχρως, υ, δ ζ ἡ, *rosei coloris: ex ῥόδον, τὸ, rosa, et χρῶς, ἡ, color.*
 'Ροδόχρως, ωτος, δ καὶ ἡ, *idem, et ex iisd.*
 'Ρόω, *latro; sterto; potius ῥοίζω à ῥοίζος, stridor.*
 'Ροή, ἡς, ἡ, *fluentum, fluctus: à δέω, fluo.*
 'Ρόθιον, ου, τὸ, *impetus undarum, à*
 'ΡΟ'ΘΟΣ, ου, δ *undarum strepitus; tumultus, impetus: [*aspera semita, πῆς, δίκης, ῥόθος, Hes. Op. 219. iustitiæ aspera semita, ut interp. Schol.]*
 'Ροῖά, ἄς, ἡ, *videt ῥοά.*
 'Ροῖζαχ' pro *ῥοῖζαεκε, stridebat; ob seq. aspirat. 3. sing. imperf. act. verbi ῥοῖζέω, strideo; imperf. ἐῤῥοῖζεον, et Poët. ἐῤῥοῖζεσκον, et pro ε, α.*
 'Ροῖζέω, ᾧ, *stridorem edo, strido: latro; sibilò: à ῥοῖζος.*
 'Ροῖζήδον, adv. *cum stridore: à*
 'ΡΟΙ'ΖΟΣ, υ, δ, *stridor, impetus: à ῥέω, quia propriè aquæ fluentis.*
 'Ροῖν, ἡς, ἡ, *Ion. pro ροῖά, malum granatum.*
 'Ροικὸς, ἡ, δν, *incurvus: à ῥικνός: item, qui fluctione laborat; fluvidus, fluentus: à ῥέω.*
 'Ροῖσκος, qu. parva ῥοά, figura referens malum Punicum.
 'Ρομάσρα, ας, ἡ, *hasta.*
 'Ρόμβος, υ, δ, *RHOMBUS; turbo, inis; impetus; à ῥόμβω, circumago.*
 'Ρόμνξ, ἄκος, δ, *vermis ligna corrodens.*
 'Ρομφαία, ας, ἡ, *ROMPHÆA, gladius; fræna: à ῥέμβω, in gyrum circumago.*
 'Ρομφεῖς, ᾧν, οἰ, *lora, quibus consuntur calcei: an quia ῥέμβονται à*
 'Ρόνω, acc. sing. à
 'Ρόος, ἄς, δ, *fluctus: à π. m. ἐρῶ, verbi ῥέω, fluo, l. ῥέσω.*
 'Ροπαία, id. ac ῥομφαία, q. v.
- 'Ρόπαλον, υ, τὸ, *clava; sceptrum; virga, baculus: à ῥέπω, flecto.*
 * 'Ροπαλωτής, ἡ, δν, *in clava speciem formatus; Epith. poculi. Dion. C. à præced.*
 'Ροπη, ἡς, ἡ, *libramentum, inclinatio lancis, momentum: à ῥέπω.*
 'Ρυθὴν, δ, *nom. viri, idecl. filius visionis.*
 'Ρυθ, ἡ, *nomen piæ mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. trenor.*
 'Ρούσιος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus Lat. est; aut à ῥοά, ejus granum rubet.*
 'Ρυθός, οὐ, δ, *nomen viri, Lat. Rufus.*
 'ΡΟΦΕ'Ω, et -άω, *sorbeo, haurio: f. ἦσω, p. ἐῤῥόφηκα.*
 'Ροχέω, sonum edo: f. ἦσω.
 'Ρόχθος, ου, δ, *fluctuum strepitus, fluctus: quasi ex seq. et ὄχθος, ripa.*
 'Ρώω, moveo, tuo: à ῥέω.
 'Ρωάξ, ἄκος, ἡ, *rivus, fluctus: à ῥέω, fluo.*
 'ΡΥΓΧΟΣ, εὖς, τὸ, *rostrum, rictus.*
 'Ρῥόην, vel ῥυδός, adv. *fusè, affatim, abundè; impetuosè: à ῥέω, idem quod ῥέω, fluo.*
 'Ρυεῖς, qui fluit: a. 2. part. pass. verbi ejusd.
 'Ρύεο, libera, Ionicè pro ῥούω, est præc. imperat. et
 'Ρύεται, 3. sing. præc. ind. verbi ῥύομαι.
 'Ρύεω, -ᾧ, fluo: fut. ἦσω, p. ἐῤῥόφηκα.
 'Ρύζην, adv. *fluentèr, affluentèr.*
 'Ρύθηι, a. 2. imperat. pass. à verbo præced.
 'Ρυήσομαι, ἡ, εἶαι, *stuum: fut. 2. pass. ejusd.*
 'Ρυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, libero.
 'Ρυθμίζω, concinno, ad numeros aptos redigò; tempora, moderor: f. ἔω, p. ἐῤῥόμικα: à
 'ΡΥΘΜΟΣ, οὐ, δ, *RYTHMUS. Angl. RIME seu RHYTHM; concinnitas; quicquid certo modo et ratione fit.*
 'Ρύμα, ἄρος, τὸ, *fluentum: pro ῥέυμα. Th. ῥέω. Est et*
 'Ρύμα, ἄρος, τὸ, *tractus; tutamen munimentum, defensio: à ῥέω, traho.*
 'Ρύμαι, liberai: Ionicè dempto augmento pro ἐῤῥόμαι, p. ind. pass. verbi ῥύομαι, libero.
 'Ρύματα, nom. plur. à ῥύμα, quod vide.
 'Ρύμβος, rotula; turbo, impetus, vertigo: à ῥέμβω, circumago.
 'Ρύμν, ἡς, ἡ, *impetus; vicus, tractus in urbe: à ῥέω, traho.*
 'Ρυμνός, 2 Macc. xi. 5. ἐν ῥυμνῷ χορίῳ, al. et rect. ἰουμνῷ, i. e. fortis, munito: vet. interp. angusto à qu. ad ῥύμν, plateam. retulerit.
 'Ρύμνος, ἄ, ἡ, *temo currus, lignum inter equos, quo currus ῥύεται, i. c. trahitur. Th. ῥέω, traho.*
 'Ρύμαι, libero, eripio: fut. m. ῥύομαι, in 1. pl. ῥυόμεθα. Th. ῥύω.
- 'Ρύονται, *tuentur: 3. pl. ind. præc. m. verbi præced.*
 'Ρύοντο, *servabant, Ion. pro ἰῤῥόνοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.*
 'Ρυπάται, *nautica acclamatio.*
 'Ρυπαρευθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. à
 'Ρυπαρευθῶ, sum sordidus: f. εἶσω. Th. ῥύπος, sordes.
 'Ρυπαρία, ας, ἡ, *sordes, illuvies: et*
 'Ρυπάρδς, ᾧ, δν, *sordidus, squalidus; avarus: à*
 'ΡΥ'ΠΙΟΣ, ου, δ, *sordes: et per Metaph. avaritia.*
 'Ρύπω, -ᾧ, *sordeo: præc. part. ῥυπόων, -ᾧν, f. ᾧσω, p. ἐῤῥύπωκα, a. 1. ἰῤῥύπωσα, a. 1. imperat. act. ῥυπόωον, ᾧτω. Th. ῥύπος.*
 'Ρύπτω, *sordes eluo, purgo. Th. ῥύπος.*
 'Ρυσά, ἡ, *γῆρας, senectus: quum quis sit rugosus ob senectam: à ῥυσός, vel ῥυσός, rugosus; cum cutis veluti in sulcos ῥύεται, id est, trahitur. Ruga enim est cutis in plicis contractio. Th. ῥέω, traho.*
 'Ρυσαί, nom. plur. à ῥυσαί, quod vide.
 'Ρύσαι, -άσω, a. 1. imperat. m. et
 'Ρύσαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. m. et
 'Ρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ῥύομαι, libero: f. m. ῥύσομαι, a. 1. m. ἐῤῥύσάμην, ω, ατο.
 'Ρύσασθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. verbi ejusd.
 'Ρύσθαι, *Ion. pro ἐῤῥύσθαι, perf. inf. pass. verbi ῥύομαι, libero. Vel ut alii volunt ῥύσθαι, per Sync. vel Synaresin dici pro ῥύεσθαι, præc. infin. med. verbi ῥύομαι.*
 'Ρύσθω, libero, et in 1. pl. ῥυσῶμεν, α. 1. sub. pass. verbi ejusd.
 'Ρυστόφορος, υ, δ ζ ἡ, *Epithet. auriga, qui trahit, ac trahendo, currum regit: ex ῥέω, traho, et δίφορος, currus.*
 'Ρύτμον, υ, τὸ, *ruta; quod à venenis ῥύεται, liberet. Vide ῥυτή*
 'Ρύσιον, υ, τὸ, *quod pro ῥύσει, liberatione, datur; item pignus, spoliunt. [*sacrificum ut quidam exponunt, II. δ', 673. ap. Masson. Hist. Crit. tom. 1. p. 212.] Th. ῥέω, traho.*
 'Ρύσις, εὖς, ἡ, *liberatio, redemptio. Th. ῥέω, vel ῥύομαι, libero. Est et*
 'Ρύσις, εὖς, ἡ, *fluxio, fluxus: à ῥέω, pro Th. ῥέω, fluo: f. ῥέσω.*
 'Ρύσκω, seu ῥύσκομαι, *custodio, tueor: et idem quod ῥέω.*
 'Ρυσός, ἄ, δ, *Poët. rerum aliquarum series, tractus. Th. ῥέω, traho.*
 'Ρυσός, ἄ, δν, *rugosus: à Th. ῥέω, traho.*
 'Ρυσόςτης, ἡτος, ἡ, *rugositas: à præced.*
 'Ρυζάω, fut. ἔω, *trahendo rapto, traho. Th. ῥέω, traho.*
 'Ρύτης, υ, δ, *liberator: à ῥέω, libero.*
 'Ρυτά, τὰ, *fræna: à ῥέω, traho.*
 'Ρυταίνω, *convilio, detraho: ab*

*Ρυτή, ἤ, ἡ, **RUTA**: Angl. **RUE**: scrib. et ῥύτην ἃ ῥώω, **conseruo**; quia valotudinem contra venena, &c. conseruat.

*Ρυτήνη, ἡ, **resina**. Gen. xxxvii. 25.

*Ρυτήρ, ἄροσι, ὁ, **custos**, [*habena: επιπέθειν ἀπὸ βυτῆρος, effusus habenis currere. (Epid. Col. 893. a. 1955.)] ἃ ῥύσθαι, **custodie**. Est et tractor, ἃ ῥώω, **traho**.

*Ρυτιδῶω, f. ὠωω, **corrugo**, in rugas contraho: præter. part. ρυτιδῶμαι, in rugas contrahor: ἃ

*Ρυτις, ἴδος, ἡ, **RUGA**: ἃ ῥώω, **traho**. Vide ῥυσά.

*Ρύρα, Ion. seu Poët. pro ἔρῥορο, 3. sing. pres. p. pass. verbi ῥύσθαι, libero, tueor, vel ῥώω, **traho**.

*Ρυτήν, ἄ, τὸ, **peculi genus**, è quo potus tenuissimè fuit, et velut trahendo bibitur. Est et ῥυτήν, habena, quia eà equus ῥέεται, **trahitur**. *Ρυτής, ἡ, ὄν, **tractus**. Th. ῥώω, **traho**.

*Ρυτός, ἡ, ὄν, **incurvus**: Æol. ἃ ῥέσω, **inclino**, **curvo**.

*ΡΥΩ, vel potius ῥύσθαι, **traho**; libero, tueor: ut ἔρῳω. Est et

*Ρύω, fluo: ἃ ῥέω, **idem**.

*Ρυθικώτερος, υ, ὁ ζ ἡ, qui vix literam ῥῶ pronuciare potest.

*Ρυγάλιος, ἰα, ἰον, **fissus**, **fractus**: et

*Ρυγή, ἡς, ἡ, **fissura**: ἃ ῥάξ. Th. ῥήσω, **frango**.

*Ρυγήθ, ἡς, ἡ, **rīma**: ab eod.

*ΡΥΘΩΝ, ὠνος, ὁ, **naris**, frequen-tius plur. ῥύθωνες, **nares**: quasi ἃ ῥίς, vel ῥέω, **fluo**.

*Ρωμαίος, αἰα, αἰον, **Romanus**, α, ων: ἃ Ρώμη, **Roma**.

Ρωμαῖος ἰα, ἰον, **fortis**, **robustus**: ἃ ῥώμη.

*Ρωμαλίος, adv. **fortitèr**: ἃ præced.

*Ρώρη, ἡς, ἡ, **robur**, **vires**: ἃ ῥω-νώω. Est et

*Ρώρη, ἡς, ἡ, **ROMA**, Gr. **robur**.

*Ρώρυνσι, 3. sing. pres. ind. ἃ

*ΡΩΝΝΥΩ, seu ῥώννυμι, **confir-mo**, **roboro**; f. ῥώωω, qu. ἃ ῥώω, p. ἔρῳωκα, aor. 1. ἔρῳωσα, præter. pass. ῥώννυμαι, αι, ται, **corroboror**; valeo: perf. part. pass. ἔρῳωμένος, **corroboratus**; qui animo est fortis; **robustus**, **valēdus**; plusq. p. ἔρῳωμη, σω, το, **valēbim**: perf. imperat. pass. ἔρῳωσθε, ὠσθε, **vale**; et in 2. pl. ἔρῳωσθε, **valete**.

*Ρῶξ, ωξδς, ἡ, vel ὁ, **RUPES**; fissura; scula; acinus; **bacca**: pro ῥάξ: ἃ ῥήσω, **frango**, f. ξω. Hinc Angl. **A ROCK**.

*Ρῶωνν', pro ἔρῳωνντο, 3. plur. imperf. m. vel pass. Ion. ac inusit. ῥῳωμαι, **agitor**, **cum impetu feror**: ἃ ῥώω, **roboro**.

*Ρωπήιον, α, τὸ, **locus virgultis plenus**: ἃ ῥῳφ, **virgultum**. Th. ῥέτω, **vergeo**, **propendo**.

*Ρῳπος, υ, ὁ, et ῥῳπον, ου, τὸ, **merx parvi momenti**; **sarcina onni-φιστρία**: ἃ ῥῳφ.

*Ρωποπώλης, εος, ὁ, **venditor re-rum minutarum**: qu. dicas, ῥῳ-πον, **πωλῶν**, **viles et minutas merces vendens**.

*Ρωρds, ρά, ρόν, **vehemens**: ἃ ῥώω, seu ῥώννυμι, **roboro**.

*Ρῳς, **caput**, **vertex**, 2 Sam. xvi. 16.

*Ρωσθίς, vide in ῥώσω.

*Ρῳωω, **roborabo**: fut. 1. act. verbi ῥώννῳω, a. 1. pass. ἔρῳωσθην, a. 1. part. pass. ῥωσθίς, εἰσα, ἔν.

*Ρωτάζω, **literam ρ sacpè itero**.

*Ρωχμός, ὁ, ὁ, **scissura**, **rīma**, **hi-atu**: ἃ ῥωγή, **fissura**: quod ἃ ῥή-γνυμι, seu ῥήσσω, **frango**.

*ΡΩΧΩ, **dentibus fremo**: qu. eos inter se ῥήσσω.

*Ρῳψ, ωπds, ὁ, **merx non magni momenti**; **virgultum**: ἃ ῥέτω, **vergeo**, **propendo**.

*Ρῳω, **ROBORO**; sed pro eo usurpatur ῥώννῳω, vel ῥώννυμι, et **roboro**, q. v. ῥῳωμαι, **agitor**: et **me-d-ruo**, **irruo**, **festino**.

Σ.

Σ, DECIMA octava Græco-rum litera, in numeris denotat ducenta, et cum lineolâ infra appositâ (σ.), ducenta millia. Multarum vocum initio impunè σ adest, etiam abest; ut σικκός, μικρός, &c. Attici interdum pro eo habent ξ, item τ et Dor. et Æol. in ὀ mutant.

Σά, **lut**: ἃ σds, σή, σόν, **luus**. Th. σύ. Sed

Σά, **salva contract**. ex σάα, qu. ἃ σῶς, **idem quod σός**, **salvus**.

Σαβάζειν, **bacchari**; **motu indo-coro persulto**: ἃ σαβοί.

Σαβάσιος, υ, ὁ, **Bucchus**: ἃ σαβά-ζειν.

ΣΑΒΑΝΟΝ, υ, τὸ, **pannus aspe-rior siccatius corporibus aptus**.

Σαβαχθάνι, Syr. Gr. ἐγκυλίπτις, **descriuisti me**.

Σαβάθ, et Σαββάθ, **exercitio**. Est vox Hebr. ἄκλιτος, in plur. num. fem. gen.

Σαββαρίζω, **septimo die requiesco**, **Sabbatum seruo**; f. ἰωω, et Att. ἰω, a. 1. ἰσαββάτιστα ἃ σαββα-τον.

Σαββατισεύς, ὁ, ὁ, **SABBATIS-MUS**, **quies**: ἃ præced.

Σαββάτον, υ, τὸ, plur. σαββάτα, ων, σαββάτι, qu. ἃ σαββάς, **atos**, τὸ, **proprie cessatio à laboribus**, **re-quiēs**, **SABBATUM**. Synecd. hebdomas, septimana: ἃ radice

רצב, **cessavit**, **quieuit ab opere**.

ΣΑΒΟΓ, **vox Bacchantium**. Est et

Σαβοί, ὄν, οί, **Baccho initiat**; **Bacchi sacerdotes**; **loca Baccho consecrata**: ἃ præced.

ΣΑΤΑΠΙΣ, εως, ἡ, **securis Ama-sonum**; **gladius Persicus**; **securis**.

Σαγγάριος, υ, ὁ, **nomen viri**.

Σήγην, ἡς, ἡ, **tegmen**, **stratum**; **vestis militaris**, vel **quievis habitus externus**: ἃ σάττω.

Σαγγιεύω, **capio**, **diripio**: ἃ

Σαγήνη, ἡς, ἡ, **SAGENA**, **tertium**, **genus retis piscatorii**: qu. ἃ σάττω, **onero**.

Σάγμα, ἄτος, τὸ, **onus fument**ī **sarcinarii**. Th. σάττω, **onero**

Σάγος, εος, τὸ, vel υ, ὁ, **SAGUM**. Vox Lat.

Σαδδουκαῖος, υ, ὁ, **SADDUCE-US**: sic dictus, ἃ secta illius auctore, **Zadoko**.

Σαδῶκ, **nomen viri indecl**. Hebr. **justus**.

ΣΑΘΗΠΙΟΝ, ου, τὸ, **animal qua-drupes, ex mari victum quarens**.

ΣΑ'ΘΗ, ἡς, ἡ, **rudendum virile**.

Σαθρός, ῶα, ῶον, **idem quod σα-πρός**, **flaccidus**, **marcidus**, **putris**; **item debilis**, **futilis**: ἃ σήτω, **putrefacio**.

Σαθρώω, f. ὠωω, **debilito**, **marci-dum seu flaccidum reddo**: ἃ præc.

Σαῖν, acc. sing. ἃ Ζαῖς, ἴος, ἡ, **Sais**, **urbs Ægypti**.

Σαῖνι, **adulator**; 3. sing. præter. ind. ἃ σαῖνω.

Σαῖνυρος, υ, ὁ ζ ἡ, **caudâ diandē-ens**: ex σαῖνω, et οὐρά, ἄς, ἡ, **cauda**.

Σαῖνω, **idem quod σείω**, **proprie moveo**, **quatio**; **blandior**, **proprie de canibus**, **qui caudam movent blandientes**; f. σαῖνώ, a. 1. ἔσηνα, præter. pass. σαῖνωμαι, **commoveo**.

ΣΑΙ'ΡΩ, **scorpis purgo**, **verro**; **ore sum hianti**; f. σαῖρω, p. σείσαρ-κα, p. paes. σείσαρμαι.

Σακίσιπῶλος, υ, ὁ ζ ἡ, **scuti vibra-tor**: ex σάκος, εος, τὸ, **scutum**, (qu. ἃ σάττω, **onero**), et πάλλω, **vibro**.

Σακεσφόρος, **scutifer**: ex σάκος, et φόρω.

Σακίταν, **stabularium**; acc. sing. ἃ σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σικίτης, υ, ὁ. Th. σηκός, ἄ, ὁ, **stabulum**.

Σακκελίζω, f. ἰωω, **idem quod**

Σακκεύω, **vel**

Σακκίω, **vel**

Σακκίζω, f. ἰωω, **per saccum trans-mitto**, **colo**: ἃ

Σάκκος, υ, ὁ, **SACCUS**, **cilicium**; **colum**: ab Hebr. סַך, quod ἃ nobis Angl. **A SACK** etiam ap-pellatur.

Σάκος, εος, τὸ, **scutum**, **clypeus**; **σάκος**, Dor. pro σάκος, et σάκος. Dores enim mutant gen. υ in εν. Th. σάττω, **onero**, f. ξω. Sed

Σακός, ὦ, ἡ, Dor. pro σηκός, q. v. ΣΑΚΧΑΡ, ἄτος, **vel σάκχαρον**,

υ, τὸ, **SACCHARUM**.

Σακῶν, **gen. pl.** ἃ Σακαί, **Sacæ**; **Scythiæ populi**.

Σαδδ, ὁ, **nom. viri indecl**. Hebr. **jaculum**.

Σαλαθιήλ, ὁ, **nomen viri indecl**. Hebr. **petivi à Deo**.

Σαλαζήω, **lamentor**: ἃ σαλῶω.

ΣΑΛΛΑ'ΚΩΝ, ὠνος, ὁ, **pauper qui opulentiam simulat**, **faci'zibundus**: qu. ἃ σαλῶω, **facto**.

ΣΑΛΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, **animal la-certi figurâ**.

Σαλῳθή, **foramen per quod σέ-λας βύβει**, Hesychi.

Σαλῳπις, ἴνος, ἡ, **nomen insule** **σαλῳ ἄπις**, **matula salis**.

Σαλάσσω, vel -ττω, f. ζω, *moeseo, concutio*, ut modium; *impleo lar- riler*, ut diluunt: à σαλεύω.

Σαλάω, -ω, idem.

Σαλεύω, τὸ, nomen loci indecl. Hebr. quod interpr. Lat. *rupillus*.

Σαλεύω, *agilo, fluctuo*; propriè de mari, ventorum vi agitato; per Synecd. *concutio, commoueo, concito*; dicitur et neutralitèr, ut bello, periculo jactari; f. εἶσω, p. σεσάλευκα, a. 1. ἐσάλευσα, a. 1. inf. act. σαλεύωμαι, præs. part. pass. σαλεύομενος, qui agitatur; τὰ σαλεύομενα, res instabiles; p. pass. σεσάλευμαι, perf. part. pass. σεσαλευμένος, agitatus; a. 1. pass. ἐσαλεύθη, ης, η, concussus sui; a. 1. inf. part. pass. σαλευθήσεται, fut. 1. ind. pass. σαλευθήσονται, ης, εται. Th. σάλος, υ, δ, salum.

Σαλήη, ή, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpr. Lat. *par*.

Σαλών, δ, nomen atavi Davidis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pacificus*.

Σαλώνη, ης, ή, nomen mulieris, Hebr. quod interpr. Lat. *perfecta, pacifica*.

ΣΑΛΩΣ, οὐ, δ, SALUM, maris profundius locus; item jactatio ejus qui navigat, fluctuatio. Metaph. cura, dubitatio, &c. quasi ab ἄλς, ἄλως, ή, mare.

ΣΑΛΠΗ, ης, ή, SALPA, piscis: qu. ex eius, splendor, et φάω, appareo.

Σαλπύγω, f. ζω, tuba cano, buccino, resono: à σάλπιγξ.

Σαλπυκτής, ή, δ, tubicen, buccinator: à præced.

ΣΑΛΠΥΞ, ιγγος, ή, tuba buccina; acc. pl. σαλπύγας.

Σαλπύξω, tuba cano, buccino, f. ζω, et Att. ιώ, a. 1. ἐσάλπισα, ε. 1. sub. act. σαλπύξω, ης, η, a. 1. part. σαλπύξας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπύξω, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σαλπύξω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπύξω, οὐ, δ, tubicen: à σαλπύξω.

Σάρα, ἄρος, τὸ, Dor. pro σῆμα, signum, monumentum, q. vide: etiam pro σῶμα, corpus.

Σαραίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præ. pass. verbi σημαίνω, significo. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Σαμίρεια, ας, ή, nomen urbis, montis, et regionis. Hebr. à viro Shemer. Lat. *stex*. Hinc

Σαμαρείτης, υ, δ, Samaritanus: et Σαμαρίτις, ἴδος, ή, Samariitina, ex urbe aut regione Samariæ oriunda.

Σαμβάλων, υ, τὸ, idem quod σάμβουλον, indè ασάμβουλος, qui sandalis caret.

ΣΑΜΒΥΨΗ, ης, ή, SAMBUCA, instrumentum musicum; item machina bellica.

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, hodie, Att. τήμερον. Vide σήμερον.

Σάμη, ης, ή, insula sic dicta.

Σαμοθράκη, ης, ή, nomen insulae,

sic dicta à Samiis, tractum iilum occupantibus.

Σάμος, υ, δ, urbis et insulae nomen

Σαμῆλ, δ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpr. Lat. *exaditus à Deo*.

Σαμφόρας, qui σὺν φέρει, id est, literam sigma, ut equus cui impressum erat Σ.

ΣΑΜΨΥΨΧΟΝ, υ, τὸ, SAMPSUCHUS. Angl. MAJORAM, vel armataracis.

Σαμψῶν, δ, nomen viii, indecl. Heb. Sol.

Σάν, nom. lit. σ, ex Phœnicio skin, factum.

ΣΑΝΔΑΛΙΟΝ, ον, τὸ, SANDALIUM, calcamentum muliebri; dicitur et σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑΧΗ, ης, ή, succus concretus, SANDARACHA.

ΣΑΝΥΞ, υκος, ή, cerussa usta et rufa, SANDYX.

Σανίδες, αί, tabulae, in quibus leges, et similia inscribuntur; item valvae: et

Σανίδιοι, υ, τὸ, tabella: et Σανιδωτός, ή, δν, asseribus tectus: à

ΣΑΝΙΣ, ἴδος, ή, tabula, asser, qu. τανός, à τείνω, extendo.

Σάντας, vel σάντος, υ, δ, factus, Σάνταλον, υ, τὸ, SANTALUM, arbor.

Σάοι, servel, 3. sing. præ. opt. act. verbi σάω, Poët. pro σώζω, seruo. Th. σός, salvus.

Σάος, SANUS, idem quod σός, saluus; et contractè σός, compar. σαύτερος.

Σαούλ, δ, nomen regis, item Apostoli, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *petilus*. Flectitur etiam Græcè Σαῦλος, υ, δ, Act. viii. 3.

Σαόφροσι, prudentibus, dat. pl. à σαόφροσι, quod vide.

Σαόφρων, et σαόφρων, υ, δ, καί ή, cui mens est sana; item prudens: ex σάος, seu σός, sanus, saluus, et φρόνη, mens.

Σάσας, ἴμεα, quia σήπει vestes. Th. σήπω, putrefacio.

Σαύσιος, putrefacta, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, putrefacio, f. ψω, a. 2. ἐσάπων.

Σαυεί, εἶσα, εν, putrefactus, a. 2. part. pass. præc. verbi.

ΣΑΠΕΡΔΗΣ, υ, δ, SAPERDA, piscis; accipitur etiam pro homine sapienti et astuto. Varro *Saperdan* pro sapiente ponit; sed Lipsius *scurram* exponit.

Σαπρία, ας, ή, caries, putredo: et Σαπρίζω, putresco, fut. ζωω, p. σεσάπρικα: à

Σαπρός, δ, δν, putris, rancidus; fœdus, obscenus; nugax: à σήπω, putrefacio.

Σάπφεια, ας, ή, nomen mulieris. Gr. *Sapphirus*, gemma.

ΣΑΠΦΕΙΡΟΣ, υ, ή, SAPPHIRUS, gemma.

Σαπφίτις, ή, εν, SAPPHICUS: à Σαπφώ, δος, ή, poetria lyrica.

Σαπφῶ, pelvis, limen. Jer. lii. 19. legend. puto ἀσφῶδ.

Σάπων, ὄσσα, δν, qui putrefecit, a. 2. part. act. verbi σήπω, putrefacio; a. 2. εἶσων. Sed

Σάπων, ανος, δ, SAPO.

Σαράβαρα, SARABARA, braccæ.

ΣΑΡΑΒΟΣ, αἰδουον γυναικειον, generatio, familia.

ΣΑΡΤΑΝΗ, ης, ή, sporta, cista; vinculum: q. à ρω, implicavit: idem quod σαρτίς, ἴδος, ή.

ΣΑΡΓΟΣ, SARGUS, piscis è mugilum genere.

Σάρδεις, αί, Sardes, urbs Lydiæ princeps; pl. num. tantum. Syr. clypei.

Σάρδιος, υ, δ, et σάρδιος, υ, δ, subaudi λιθος, SARDIUS, nomen gemmæ, sic dicta à Sardinia insulâ, ubi laudatiss. nascitur. Rabbi *rubinum*. F. J. *pyrcrum* vocat.

Σάρδιον, υ, τὸ, εἶ

Σάρδιος, υ, δ, idem ac σάρδιος.

Σαρδόνει, ἔρχος, δ, SARDO-NYX, nomen gemmæ, compos. ex σάρδιος, υ, ε, sardius, et δνυξ, υχος, δ, unguis: quod colore suo unguem humanum imitetur.

ΣΑΡΑΩ, et Σαρδών, ὄνος, ή, Sardinia, insula.

Σαρεί, verret, 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, verbo, scopis purgo; f. ἄρω. Sed σαροί, est 3. sing. præ. optat. act. verbi σαίρω, idem quod σαίρω, verro.

Σάρεπα, nom. urbis Hebr. officina aurifabri. Vel est pl. n. g. indecl. vel sing. f. ή.

ΣΑΡΙΣΣΑ, ης, ή, SARISSA, Macedonia hasta.

Σαρκάξω, carnes detraho; item diducto rictu irrideo: à σαρξ.

Σαρκαρός, ε, ή, SARCASMUS irrisio annuulenta: hinc Angl. SARCASM: à p. pass. præced.

Σαρκίειν, seu σαρκάζειν, i. f. à σαρκάζω, quod vide, carnes carperæ ac vellere; irrideo. Th. σαρξ, caro.

Σαρκίτις, ή, δν, carnalis, carneus corporeus. In S. S. imperfectus, debilis, corruptus, pravus, impius: ab eod.

Σαρκίτις, ιν, ινον, carneus, q. f. est crasso corpore: ab eod. Th.

Σαρκοφάγος, ου, δ ζή, carnivorus; item subst. sepulchrum: indè Σαρκοφαγία, ας, ή, carnium esus: ex σαρξ et φάγω.

Σαρκόω, f. ὶωω, carnicum reddo, incarno: indè

Σαρκοσις, εως, ή, carnis generatio: à præced. Th. σαρξ, caro.

Σάρμα, ἄρος, τὸ, hiatus; sordes purgandæ collectæ.

ΣΑΡΞ, κός, ή, caro, pulpa; [* In S. S. homo; à λόγος σαρξ ἐγένετο, Joan. i. 14. Mat. xxiv. 22. Joan. xvii. 2. Rom. iii. 20. 1 Pet. i. 24.] ejus imperfectio, imbecillitas, corruptio, &c. item lex Mosis.

Σαρχίτι, δ, nomen viri, indecl. Hebr. palmes.

Σαρπηδών, SARPEDON, nom. propr. viri.

Σάφης, ἄ, ὄ, scopae; res, vel hominillus pretii: à σάφω.
 ΣΑ ΠΙΠ(Σ, ἡ, arcu, domus lignea.
 Σάφω, verro; fut. ὄσω, p. part. pass. *σαφωμένης*: à σάφω.
 Σάφρα, ας, ἡ, nomen mulieris, uxoris Abrahami. Heb. *princeps*.
 Σάφωθρον, κ, τὸ, scopae: à σάφω.
 Σάφρων, ὄνος, ὄ, nomen regionis, Hebr. *lorica*. Est et
 Σάφωρ, natura muliebris; item rete venatorum, et deus nauticus.
 Σαωνός, ἰδός, ἡ, quercus cava: quia *αἰσπερα*.
 Σάις, tuas: accusat. plur. f. g. à σά, σή, σόν, ius, a, um. Th. σθ, tu.
 Σάτρων, ὄ, nomen principis malorum angelorum, indecl. Hebr. ad-versarius.
 Σατάνῶς, ἄ, ὄ, idem; 2 Cor. xi. 14.
 Σάτιον, ὄς, ἡ, et *σάτινον*, οὐ, τὸ, austrum, vehiculum: à *σαττω*, cnero.
 Σάτωρ, οὐ, ῥ, frumenti mensura, *ἰατρία pars epha*, et respondet sesquimodius: et *sesquimodius* continet 6 cabos, cabus verò 24 ova.
 1° Ox Syr.
 Σατραπία, ας, et Ion. *σάτραπης*, ἡ, *σατραπία* principatus: à
 ΣΑΤΡΑΠΗΣ, κ, ὄ, *ΣΑΤΡΑΠΑ*, provinciae praeses, vox Persica.
 ΣΑΤΡΩ, onero, onus inpono, *refercio*, constipio, subigo; f. ζω, p. *σάωχα*, p. pass. *σάσχαμαι*.
 **Σατωικόν*, *Salyricum*, scil. subintelligitur *δοῦμα*, Ael. ii. 8.
 Σατυρικός, ἡ, ὄν, *SATYRICUS*; dicitur, mordax: et
 Σατυριον, κ, τὸ, herba ad Venetiam incitans: à
 ΣΑΤΥΡΟΣ, οὐ, ὄ, *SATYRUS*: q. 1. à *σάθη*. [**Σατυροί*, sibiula *Salyrica*. Athen. x. p. 420. *Λυκόφρων γοήφης Σατωός, Μενίδρον, σερπίσι fabulam, cui titulus est Me-nielemun.*]
 Σαυκός, ἡ, ὄν, siccus, aridus.
 Σαυλός, adverbialitèr, tardè: à
 ΣΑΥΛΟΣ, ἡ, ὄν, delicatus, mol-lis; stultus, levis, tardus, quietus. Est et
 Σαυλος, κ, ὄ, il. quod *Σαουλ*, no-men propr. Apostoli.
 Σαυιάζω, *saivio percutio*: à seq.
 Σαυιον, κ, τὸ, *S. AUNIVM*, has-tia: à *σαίω*, *quatio*.
 Σαυνός, ἀπαλός, mollis, tener; fortasse pro *σαυλάς*.
 ΣΑΥΡΑ, vel *σαύρα*, ας, ἡ, *lacerta*.
 Σαυρίων, κ, τὸ, *nasturtium*.
 Σαυρος, κ, ὄ, *lacertus*. Est et nom. p scis.
 Σαυρωτή, ὄνος, ἡ, *cuspis in iná haslá transversa*; seu *ferramentum concavum, imbricatatum, cui extre-ma hasta pars inserta, efficit ut eri-gatur, et solo iufigatur*: quod *σαυρωτή*, à *σαυρώω*, *palui depono*.
 ΣΑΥΣΑΠΙΣΜΟΣ, ἄ, ὄ, *linguae hasitatio*.
 Σαυσσός, ἄ, ὄ, *SUSURRUS*: Vox fictitia.
 Σαυῆς, per Crusin pro *σαυῆς*:

sic *σαυῆ* pro *σαυῆ*, et *σαυῆ* pro *σαυῆ*, *te ipsum*: ex *αὐ*, et *αὐ*, *ipse*.
 Σάφα, adv. *perspicue, certè, verè*: à *σαφός*, ἰός, ὄ ἡ, *manifestus*.
 Σαφάνης, ἰός, ὄ ἡ, Dor. pro *σαφνής*, *perspicuus, clarus, certus*.
 Σαφός, Poët. n. g. loco adv. *σαφώς, quertè, perspicue*.
 Σαφίστατος, superl. et
 Σαφίστατος, ἴρα, οἰ, comp. à *σαφής*, *manifestus*.
 Σαφίω, vide *σαφνήζω*.
 Σαφίως, et *σαφνήως*, Ion. pro *σαφώς, quertè, palam, quod vide*.
 Σαφή, acc. sing. à *σαφής*, quod vide.
 Σαφήνεια, ας, ἡ, *perspicuitas*: ab eod.
 Σαφνήζω, f. ἴω, et Att. ἴω, *explano, exprimo, declero*. Th. *σαφής, manifestus*.
 Σαφνήω, Att. pro *σαφνήω*, f. 1. verbi praeced.
 Σαφνήως, idem quod *σαφώς, q. vide*.
 ΣΑΦΗΨ, ἰός, ὄ ἡ, *manifestus, apertus, perspicuus, certus*.
 Σαφῶς, adv. *manifestè, perspicue*: à praeced.
 Σαχθαίς, εἴω, ἐν, *constipatus*; à 1. part. pass. à *σάττω*, onero; f. ζω, a. 1. pass. *σαχθήν*.
 Σαθ, ὄος, -ῆς, ἡ, nomen mulier, *salva*.
 Σάω, *servavit, servabat*; pro *ἐσάωσε*, 3. sing. a. 1. ind. act. re-jecto augmento et Apocope Poët. *σαίω*. Sumitur et pro *σάωσον*, *ser-va*; a. 1. imperat. act. per. eand. Apoc. Alii volunt esse 3. sing. imperf. pro *σαίωζε*, vel praes. im-perat. pro *σάωζε*, verbi *σαώζω*. Sunt qui *σαίω*, Doricè dici docent pro *σάω*, verbi
 Σάω, vel *σάωμαι*, *servo, proprie* (secund. Ern.) *eripiendo è pericu-lo vi alterius*: à *σάος*, Poët. pro *σάος, salvus*.
 Σάώζω, Poët. pro *σάωω*, *servo*: ab eod. Th.
 Σάωσε, *servavit*; Ion. pro *ἐσάω-σε*, 3. sig. g. a. 1. ind. act. verbi *σαώζω*, Poët. pro *σάωω*, *servo*: ab eod. Th.
 Σάώσει, *servabit*; 3. sing. f. 1. ejusd. verbi et Th.
 Σάώσμεν, *servaturum esse*; Ion. pro *σάώσμεν*, f. 1. infin. verbi *σαώ-ζω*, vide *σάωω*.
 Σάώσμεν, dual. f. 1. act. verbi ejusd.
 Σάώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejusd.
 Σάώστεος, *magis salvus*: comp. à *σάος*, idem quod *σάος, salvus*.
 Σαυεννέων, Ael. pro *σθεννέ-ων*, gen. pl. part. praes. pass. verbi
 ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, sive *σθεννέω*, *extin-guo, restringo; comprimo*; praes. imperat. *σθεννιθι, ἴτω*, et in 2. pl. *σθεννιτε*, f. *σθίω*, ab inus. *σθίω*, a. 1. *σθίω*, a. 1. inf. act. *σθίω*, p. *σθίω*, et -*ηκα*, praes. pass. *σθεννέ-μαι*, *σθίω*, et in 3. pl. *σθεννυται*,

perf. pass. *σθεννεται*, a. 1. pass. *σθεννέθη*, et in infin. *σθεννέθαι*, f. 1. pass. *σθεννέθημαι*, η, *σθίω*, f. 2. pass. *σθεννέθη*.
 Σθίω, ας, ε, Ion. pro *σθίω*, ac ε, a. 1. ind. act. verbi super.
 Σθίω, *εως, hē*, *extinctio*: à 2. pers p. pass. ejusd.
 Σθίω τε, gen. σ, Poët. pro *σθίω*, a. 1. inf. act. verbi *σθεννέ*.
 Σθιζικός, ἡ, ὄν, *hubens vin extin-guendi*: à *σθίννυμι*.
 Σθίσω, ες, ε, *extinguam*; f. 1. act. ejusd.
 Σθ, te; acc. sing. à *σθ, tu. σθ φρένας*, Att. pro *σθ φρένας*, vel potius pro *κατὰ φρένας*, per Synecd.
 Σεαυῆ ἡς, ἄ, et contractè *σαυῆ*, ἡς, ἄ, *lui ipsius*, caret nom. composi-tum ex *σθ* pro *σθ, tu*, et *αὐ*.
 Σεβάζομαι, idem quod *σέβομαι, colo, veneror*; item *veror*, f. m. *ἄσσομαι*, p. pass. *σεσέσσομαι*, *σθί*, *σθί*, a. 1. pass. *σεσέσθη*. Th. *σέω*, *colo*.
 Σέβας, τὸ, indecl. *reverentia, vene-ratio, pudor; res sacra*: ab eod. Th.
 Σεβάσθησαν, Ion. pro *σεβάσθησαν*, 3. pl. a. 1. ind. pass. à *σεβάζομαι*, quod vide.
 Σεβασμα, ἄτος, τὸ, *veneratio, signum dei; σεβάσματα, ὄν, τὰ, sacra*: ab eod.
 Σεβασμός, ἄ, ὄ, *veneratio; cultus; religio*: ab eod.
 Σεβασμός, κ, ὄ ἡ, vel *σεβασμῖος, ia, ion*, idem quod *σεβασμός*: ab eod.
 Σεβαστατο, Ion. et Poët. gen. σ, pro *σεβαστατο*, 3. sing. a. 1. m. verbi *σεβάζομαι*.
 Σεβαστός, ἡ, ὄν, *venerandus, colen-dus, adorandus*: Augustus, q. d. *veneratione dignus, cognomen Rom. Imperatorum*. *Σεβασῆ*, ἡς, ἡ, *Augusta, Caesaris uxor*: à p. pass. verbi *σεβάζομαι*, idem ac Th. *σέω*, *colo*.
 Σέβε, *cole*; praes. imperat. act. à *σέω*.
 ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, κ, τὸ, *palma invo-lucrum*.
 Σεβίζω, Poët. idem quod *σεβάζο-μαι, colo, veneror*.
 Σέβομαι, *colo, veneror, cum acc. item pass. color*: est et *pudet me, reveror*; praes. imperat. m. *σέβε*, praes. infin. m. *σέβου*, part. praes. m. *σέβου*, *μένν*, *μενν*. Th. *σέω*, *colo*.
 Σέβοντι, Dor. pro *σέβου*, 3. pl. praes. act. à
 ΣΕ'ΒΩ, *veneror, adoro, colo*.
 Σέβου, per Sync. pro *σέβου*. Poët. Dor. seu Ion. pro *σέ*, gen. sing. à *σέ, tu*.
 Σέω, et *σίο*, Ion. pro *σέ*, gen. sing. à *σέ, tu*.
 Σείδμενος, κ, praes. part. pass. à *σείω*, *moveo, ruo*, f. *σείω*, p. *σείω*.
 Σείωντες, nom. plur. praes. part. act. ejusd.
 Σείω, Laconicè pro *σείω*, *divi-nus*. Th. *σείω*, *Deus*.
 Σείρ, ὄος, ὄ, *Sol*: à *σείρω*, *lucisco*

ΣΕΙΡΑ, ἄς, ἡ, catena, funis, li-
nea, SERA et oboz, σειρα, quoque
bulborum et olerum fasciculi: ab
εἶρω, necto.

Σειρήν, ἦνος, ἡ, SIREN, monstri
marini genus; item insectum apti-
lud dissimile. [* Scarabæus, ge-
nus crabronum vivens in cremo,
Arist. et LXX. Vid. Voss. de Si-
byllis, p. 262.] Alii ab εἶρω, nec-
to: alli à σῆρω, traho. Alii autem
à σειρᾶ, quod audientes Sirenium
voce capti, ab eâ tanquam fune
penderent, et veluti alligati tra-
hantur.

Σειρίω, f. ἄσω, fulguro; inflam-
matione capitis laboro: à σείρω,
desicco.

Σείριον, υ, τὸ, astrum: et
Σείριος, υ, δ, SIRIUS, nomen
stellæ, quæ etiam Canicula dicitur:
à σείρω, hio; vel, ut alli, à
πράced. Th.

Σειρομάτης, υ, δ, hasta, 2 Reg.
xi. 10.

Σειρώ, -ω, evacuo, inanio, f. ὠσω,
p. σεσῆρωκα.

ΣΕΙΡΩ, desicco: hinc σείρω, sol.
* Σεισάχθεια, onerum allevatio,
Diog. Laërt. in Solone: ex σείω
et ἄχθος.

Σεισαμένης, Dor. pro σεισαμένης,
a. 1. part. m. f. g. à σείω.

Σεισθεῖς, commotus; a. 1. part.
pass. verbi σείω, moveo; f. σείσως,
a. 1. pass. ἐσεισθη, ης, η, et in 3.
pl. ἐσεισθησαν.

Σείσμα, ἄτος, τὸ, concussio: et
Σεισμός, ὄ, δ, agitatio, concus-
sio: terræ motus: à 1. pers. pass.
p. verbi

ΣΕΙΨΩ, qualio, moveo, vibro, agi-
to; calumnior, criminator; item
veho; p. f. σείσω, p. σείσεικα, a. 1.
ἔσεισα, p. pass. σείσειμαι.

Σεισνός, υ, δ, nomen viri, Lat.
Secundus.

Σείλα, jubarî, dat. sing. à σείλας,
ατος, τὸ dat. σείλατι, ejecto τ, σείλαι,
contract. σείλα.

Σελάγγω, f. ἦσω, splendo, fulgeo:
qu. σείλας ἄγω. Th. σείλας

Σελάγος, υ, δ, nomen proprium.

Σελαναία, as, Doricè, et σελαναίη,
ης, ἡ, Ion. luna.

Σελαναίη, Dor. pro σελήνην, acc.
sing. à σελήνη, luna.

ΣΕΛΑΣ, ἄτος, τὸ, fulgor, lumen,
jubar, fulgar: qu. ex σείω, et ἔλη,
splendor.

ΣΕΛΑΧΟΣ, eos, τὸ, genus pis-
cium cartilaginosum: an à σείλας,
cutis scil. splendore?

Σελεύκεια, as, ἡ, nomen urbis, à
Seleuco Nicanore sic dictæ.

ΣΕΛΕΥΚΙΣ, ἦδος, ἡ, poculi, na-
vis, et vestis quoddam genus.

Σελήνοιος, αία, αἶων, lunaris.
Hinc subst. in f. g. σεληναία, lu-
na: à

Σελήνη, ης, ἡ, luna; q. d. σείλας
νέον, lumen novum. Sic dictum
quòd subinde novas accipiat pha-
ses: à σελας.

Σεληνιάδες, σεληνιακός εἶμι lu-

naticus sum; conflictor morbo per-
certa lune intervalla redeunte, f.
in. ἄσμοι, a. 1. m. ἐσεληνιασάμην,
ω, ατο, præs. part. m. σεληνιαζόμε-
νος, μένη, μενος, lunaticus, a, um:
à præced.

Σεληνιακός, ἡ, δν, lunaticus, lu-
naris; morbo comitali laborans:
à σελήνη.

ΣΕΛΑΪΝΟΝ, υ, τὸ, apium, herba.
Angl. PARSLEY.

ΣΕΛΙΣ, ἦδος, ἡ, spatium inter
lineas, pagina.

Σίλλα, sella. Vox. Lat.
Σελλάστροις, sellisternium; Gl.
Cyr. σελλῶν, σῶσις.

ΣΕΛΛΟΣ, ἔ, δ, SELLUS,
pauper qui dives haberi volebat:
hinc jactator.

Σέλμα, spatium inter tabulata
navis, transtrum: à σείλας.

Σερίδ, δ, nom. viri, indecl. Hebr.
attonitus.

Σεμέλη, ης, ἡ, SEMELE, mater
Liberi, Cadmi filia. Ducuntur
ex σείλας, et μέλειν, quòd Jovi vo-
luit jungi cum fulgure et tonitru.

Σεμιάμβος, exiguus lacertus,
apud Italos tarantula: veteribus
Chalcidica lacerta dicta.

ΣΕΜΙΔΑΔΙΣ, eos, ἡ, SIMILA,
similago, flos farina triticeæ.

Σεμιράμις, ἡ, Semiramis. Ni-
ni uxor.

Σεμυλογέω, -ῶ, f. ἦσω, speciosè
et gravitèr loquor, glorior, jacti-
to: à

Σεμυλόγος, qui gravitèr de re
quâpiam disserit, ostentator: ex
σεμνός, et λόγος, quod à λέγω, dico,
p. m. λέγομαι.

ΣΕΜΝΟΣ, ἡ, δν, venerandus,
castus; augustus, honestus, gra-
vis: qu. à σέβω, veneror. Hinc
Σεμνότερος, præstantior, compar.

Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas; ma-
jestas; reverentia, honestas; pu-
dicitia: à σεμνός.

Σεμνώω, illustro, exorno, magnificè
prædicō: à σεμνός.

Σεμνύομαι, gravitatem præ me-
fero, jactilo me: à

Σεμνύω, fut. ἔνω, vincerandum
et augustum reddo, orno, extollo:
à σεμνός.

Σεμνός, adv. honestè, decentèr,
gravitèr: ab eod.

Σένα, sena: planta inter pur-
gantes maximè excellens.

Σέο, Ion. pro σεί, gen. sing. à
σῆ, tu.

Σεοί, Dor. pro θεοί, Dii.

Σεπτός, ἡ, δν, venerabilis: à σείω,
colo.

ΣΕΡΑΠΙΑΣ, ἄδος, ἡ, herbæ
nom.

Σεραφεῖμ, οἱ Seraphim, angelo-
rum nomen indecl. à ἤρω, urere,
comburiere.

Σεργίος, υ, δ, Sergius, nomen
civis Romani.

ΣΕΡΙΣ, eos, ἡ, cichoriî genus:
Angl. ENDIVE.

ΣΕΡΙΦΙΟΝ, vel σείριφοι, υ, τὸ,
adshintium maritimum.

ΣΕΡΙΦΟΣ, γράς, ἡ, anus, quæ
in virginitate consenuit.

ΣΕΡΨΟΣ, υ, δ, insecti genus,
culex.

Σεσάγμα, p. pass. verbi σάτω,
onero; f. ζω, p. σεσάχα, p. pass.
infin. σεσάχθαι, p. part. σεσαγμένος.

Σεσαρῖος, ridens, dentes siccus.
f. g. à σεσαρῖος, p. part. m. verbi

σαίρω, sum ore hiantè seu diducto,
prout illi faciunt qui cachinnantur,
undè pro ridente accipitur, f.
ἄρῶ, perf. σείσορκα, p. m. σείσρα et
σείσαρα.

Σεσείσθαι, perf. infin. pass. ver-
bi σείω, qualio, moveo.

ΣΕΣΕΛΙ, eos, τὸ, et σείσελις, ἡ,
herbæ nomen.

Σείσπα, putrefactus sum; p. m.
verbi σήπω, putrefacio: f. ψω.

Σείσρα, sum ore aperto: p. m. à
σαίρω.

Σεσῆρως, νῆα, δς, ejusd. part.

Σίσθεν et σέθεν, Poët. pro σεί, gen.
sing. vel acc. sing. à σῆ, tu.

Σεισηγμένος, Dor. pro σεισηγμένος,
perf. part. pass. à σιγάω, sileo; f. ἦσω.

Σεισωπαμένος, a, ον, tacilus, qui
silentio premitur: Dor. pro σεισι-
ωπημένος, p. part. pass. verbi σιω-
πάω, sileo.

Σεσοφομένος, η, ον, peritus: p.
part. pass. verbi σοφίζω, reddo sa-
pientem; f. ἴσω, p. σεσόφικα. Th.

σοφός sapiens.

Σεσοφισμένος, adv. scitè, callidè:
à præced.

Σεί, Dor. pro σῆ, gen. à σῆ, tu.

Σεία, fugavi: a. 1. Ion. pro
ἔσσα, verbi σείω, cicio, agilo. Th.

σειω, qualio.

Σεῦατο, Ion. pro ἔσεατο, 3.
sing. a. 1. m. verbi ejusd. [* σευά-
μινος, tuens, Il. χ'. 22.]

Σεῦθα, conciletur; per Sync
pro σευόσθω, 3. sing. a. 1. impe-
rat. in. σεία, ἄσθω, verbi ejusd.

Σεῦλαῖος, υ, δ, nomen ranæ: ἔ
Σεῦτλον, vei τεῦτλον, beta in quâ
versatur.

Σεῦω, f. εἶσω, agilo, concilo, per-
sequor, fugo: σεῦσμαι, concilor,
proturpro, ruo. Th. σείω, qualio.

Σεφθῆναι, a. 1. infin. pass. ver-
bi σείω, veneror, colo.

Σέψασθαι, a. 1. infin. m. ejusd.

Σεωῦτῆ, Ion. pro σεαυτοῦ, τῆ ἱρ-
stus.

Σῆθ, δ, nomen viri, indecl.
Hebr. repositus.

Σῆθος, executio, cribro: à σείω,
moveo.

Σηκίζω, f. ἄσω, stabulo, includo.
Th. σηκός, stabulum.

Σηκασθεν, Bæot. Sync. pro ἐση-
κάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
præced. verbi.

Σηκίς, ἶδος, ἡ, ancilla: à

ΣΗΚΟΣ, ἔ, δ, propriè septum:
undè stabulum; templum, fanum;
loculi avium; domus cujusque; sa-
cra alea, ap. Ath. Est. etiam pon-
dus vel statera: undè

Σηκώω, -ῶ, pondero: à præced.
Th.

Σήκωμα, ἄτος, τὸ, *libramentum*;
 Item *libratio faculi, ut momentum*
 accipiat: à σηκῶ. Th. σηκός.
 Σῆρ, ὅ, nomen viri, indecl.
 Hebr. *domus ὅς*.
 Σῆρ', pro σῆμα, quod vide.
 ΣΗ'ΜΑ, ἄτος, τὸ, *signum, nota*;
 vexillum, insigne nobilitatis; por-
 tentum, augurium; monumentum,
 o pulchrum: σημεῖον, ὅ, τὸ, idem.
 Hinc
 Σῆμα, as, ἡ, vexillum, cohors;
 simulacrum; insigne familiæ.
 Σῆμα' pro σῆμα'τε, præ. im-
 perat. à σῆμαίω, quod vide.
 Σηματοσία, Dor. pro σηματούσα,
 significans: præ. part. f. g.
 ejusl. verbi.
 Σημαίνω, signo, *signum do, signi-
 ficō, præcipio, nuncio; portendo;*
 iupero, præsum; f. ἀνώ, a. 1. ἐσή-
 μάνα et ἐσήμανα, a. 1. infin. act.
 σημάνα, p. ἐσήμαχα, præ. pass.
 σηματοῖμαι, perf. pass. ἐσήμαμαι,
 et Att. ἐσήμασμαι, p. part. pass.
 ἐσημασμένος, η, ον' à Th. σῆμα,
 signum.
 Σημαῖναι, a. 1. inf. act. verbi
 præced.
 Σημαίνω, Ion. pro σημανῶ, f. 1.
 ind. act. verbi ejusdem.
 Σημαίνω, significandum: ver-
 bale à σημάω.
 Σημαντικός, ἡ, ὄν, significandi-
 vim habens: ab eod.
 Σημαντωρ, opus, ὅ, qui aliquid
 significat: præfectus, dux, qui signi-
 num dat classicum canendo: ab
 eod.
 Σηματοσία, as, ἡ, significatio, signi-
 ficatio: à σῆμα.
 Σήματα, literæ: n. pl. à σῆμα,
 ατος, τὸ, signum.
 Σημαῖν, v, τὸ, nota; punctum
 apud Mathem. signum quodlibet
 militare, vexillum; miraculum;
 argumentum: ab eod.
 Σημαίνω, σῆμα, noto, signo;
 præ. imperat. M. σημαίνω, -ᾶ, ὀσά-
 θω, -ᾶσθω, et in 2. pl. ὀσάθε, -ᾶσθε,
 f. m. ὀσάσαι, perf. pass. ἐσημαίω-
 μαι' à
 Σημαίνω, -ᾶ, noto, signo: à ση-
 μαίνω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum.
 Σημαίνω, εως, ἡ, notatio, desig-
 natio, observatio: à 2. pers. perf.
 pass. præced.
 Σημαίνω, hodiernus: à
 Σημαῖνον, et Att. ἡμαῖνον, hodie:
 adv. qu. dicatur ἡμέρα ἡμέρα, hoc
 die ἡ σήμερον, scil. ἡμέρα, hodie-
 nus dies.
 Σημαῖνον, pro σημαῖον, v, τὸ, sig-
 num, quod vide.
 Σημαῖνον, significaverit; 3. sing.
 a. 1. sub. act. verbi σημαίνω, sig-
 nifico: f. ἀνώ, a. 1. ἐσημανα et ἐσή-
 μανα. Th. σῆμα, ἄτος, τὸ, signum.
 Σημακίνθιον, et σημακίνθιον, v, τὸ,
 (sunt Lat. origine.) semicinctium,
 quod et succinctorium aut subli-
 gaculum dicitur. Græcè περιζώμα,
 ατος, τὸ.
 Σιν, tuam, acc. sig. f. g. à σός,
 ἡ, ὄν. Th. σὺ, tu.

Σηπεδῶν, ὄνος, ἡ, *marcedo, putre-
 do, caries: à σήπω, putrefacio.*
 Σηπία, as, ἡ, SEPIA, nomen
 piscis: atrum liquorem emit-
 tens; accipit et pro alramento.
 Athen. lib. 7. Th. σήπω, putre-
 facio.
 Σηπτικόν, ᾶ, τὸ, unguentum pu-
 trefaciens: à
 Σηπτικός, ἡ, ὄν, putrefaciens:
 quod et
 Σηπτός, ἡ, ὄν, idem; it. putridus:
 à sequente.
 ΣΗ'ΠΩ, putrefacio; f. ψω, p.
 act. σήπησα, p. m. σήπησα, et Dor.
 σίστασ' σήπομαι, putrefio, putresco;
 marceo: a. 2. pass. ἐσήπην, ης, η.
 Σήραγξ, γγος, ἡ, rima et fissura
 terræ, antrum, caverna, specus:
 à σισπρήναι, verbi σάωω.
 ΣΗ'ΡΕΣ, ων, οί, SERES, popu-
 lus: sing. est σῆρ, ῥός, ὅ, quod est
 etiam bombyx, vermiculus qui net-
 sericum. Seres quippe arbores ha-
 bent undè sericum conficiunt.
 Σηρικός, ἡ, ὄν, SERICUS, a,
 um: à σῆρ, ῥός, ὅ, bombyx.
 Σῆς, τός, ὅ, linea: à σήπω, putre-
 facio: nascitur enim ex putredine.
 Σῆς et σῆσι, Ion. pro σαῖς, dat.
 pl. Vid. σίν.
 ΣΗΣ'Α'ΜΗ, ης, ἡ, seu σήσάρον,
 v, τὸ, SES.A.M.I, vel SES.A.MUM,
 frumenti Indici genus.
 Σηστία, ἄδος, ἡ, Sesta puella: à
 Σησῶς, ᾶ, nomen insulae.
 ΣΗΤΕΣ, adv. hoc anno: Att.
 τῆτες, quasi τῷ ἔτει τοῦτω. [* Sed,
 inquit Dup. in Theophr. Charact.
 c. iiii. p. 249. exemplum desidero
 ubi ὁπτες hoc sensus legatur.]
 Hinc
 Σητίδς, ἡ, ὄν, hornus.
 Σητίθρωτος, v, ὅ ζ ἡ, à tinea
 consumptus: ex σῆς, linea, et βρω-
 τός, voratus. Th. βρώσω, comedo.
 Σητόκος, a tinea casus, seu
 pertusus: quod ex σῆς, τός, ὅ, ti-
 nea, et κόπω, scindo; p. m. κέκοπα.
 Σῆψ, τός, ὅ ζ ἡ, serpentis no-
 men, à putrefaciendo sic dicti
 Th. σήπω.
 Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo:
 ab eod.
 Σθενῶ, ὄος, ἡ, nom. mulieris, ro-
 busta: qu. à σθένος, robur.
 Σθενᾶρός, ρά, ῥόν, robustus, vali-
 dus: à σθένος.
 Σθενεαῖδης, Sthenelaides: à
 Σθίνελος, v, ὅ, nom. propr. viri.
 Σθίνος, εως, τὸ, robur, vis, poten-
 tia: à Th. σθένω.
 Σθενῶ, -ᾶ, roboro, confirmo: f.
 ᾶσω, p. ἐσθίνωκα, a. 1. ἐσθίνωσα, a.
 1. opt. act. ἐσθίνωσαιμι, ais, ai' à
 præced.
 ΣΘΕ'ΝΩ, valeo, possum.
 Σιγῆριον, v, τὸ, pars maxillæ: à
 ΣΙΑΓ'Ε'Ν, ᾶνος, ὅ, vel ἡ, mala,
 maxilla.
 Σιαίρωμαι, lædio officior, Gloss.
 Syr.
 ΣΙ'ΛΑΟΝ, v, τὸ, seu σιάλος, v, ὅ,
 SALLIA. Dicitur et σιέλον, quasi
 à σιέλω, quia in ore movetur.

Σιάλος, v, ὅ, est etiam porcus
 saginatus; gen. Ion. σιαλοῦ: qu.
 ex σιεύω, et ἄλις, quia admodum
 pastus.
 ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, SIBYLLA,
 vaticinatrix, q. d. σιῶ βελή, σιῶς
 pro βιδε, Æol. vel Dor.
 Σιδῶνη, ης, ἡ, venabulum, prop-
 riè quo sues figuntur. Dicitur et
 συδῆνη' à σῆς, sus.
 Σιγᾶ, adv. tacite, ut σιγῆ' vido
 σιγῆ. At
 Σίγα, lace, præ. imperat. à σι-
 γάω.
 Σιγάλιος, εἰ, ἰόν, tacilus: σιγάω,
 sileo.
 Σιγάδεος, ὄσσα, ὄεν, qui pulchri-
 tudine suâ admirationem et silen-
 tium inducit, splendidus, elegans,
 in acc. sing. σιγαλόεντα. Th. σι-
 γάω, sileo.
 Σιγάδος, ἄ, ὄν, Dor. pro σιγηλός.
 Σιγῶν, tacere, præ. infin. act. à
 σιγάω, quod vide.
 ΣΙΓ'Α'Ω, -ᾶ, laceo, sileo, f. ἴσω,
 p. σιγήσκα.
 * Σιγητός, εἶος, Sigensis. Dion.
 Hal. i. p. 58. ed. Syb.
 Σιγηῶ, ης, ἡ, silentium, taciturni-
 tas: σιγῆ, dat. tacitè, clam, adver-
 bialitè sumitur. Th. σιγάω, sileo.
 Σιγηθείς, εἶσι, ἐν, a. 1. part. pass.
 verbi σιγάω, sileo, a. 1. pass. ἐσι-
 γήθην.
 Σιγηλός, ἡ, ὄν, tacitus, taciturnus.
 Th. σιγάω, laceo.
 Σιγῶν, Dor. pro σιγᾶν, silere,
 præ. infin. ejusd. verbi.
 ΣΙΓ'Α'Ι, ων, αἰ, inares. Sed
 Σιγλαί, ὦν, αἰ, cistra, nota com-
 pendiarie in scribendo; quòd per
 eas aliquid σιγᾶται.
 Σιγνοφόρος, v, ὅ ζ ἡ, manipuleri-
 tus, signifer. Ex σίγνον, signum,
 quod Lat. et φέρω, fero.
 Σιγνῶς, v, ὅ, jaculum è ferro:
 ut σιδῆνη, Oppian. I.
 Σιγῶντι, Dor. pro σιγᾶσι, silenti,
 3. pl. præ. à σιγάω.
 Σιδάριος, Dor. pro σιδήριος.
 Σιδαρδέτος, v, ὅ, Dor. pro σιγ-
 ρόδετος.
 Σιδᾶρος, Dor. pro σιδήρος, ferrum.
 Σιδαραχάρμας, a, ὅ, Dor. qui fer-
 ro, vel ferreè armis gaudet, belli-
 cosus, ὅ, σιδῆρ χαλῶν, σιδηροχαρ-
 μάων, Dor. gen. pl. Ex σιδήρος, fer-
 rum, et χαίρω, gaudio.
 ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, malus Punica, et
 fructus; à Sidà Bœotia oppido.
 Σιδήριος, -ῆς, ἐν, -ῆ, (et Dor. εἰ,
 -ᾶ) ἰόν, -ῆν, ferretus, a, um. Th. σι-
 δήρος, ferrum.
 * Σιδητικός, ἡ, ὄν, idem.
 Σιδητεύω, f. εἶσω, ferrum tracto
 et
 Σιδήριον, v, τὸ, ferrum, ferramen-
 tum: à σιδήρος.
 Σιδηρίτας, et σιδαρίτας, a, ὅ, Dor.
 pro
 Σιδηρίτης, v, ὅ, ferrarius; it. mag-
 nes: et
 Σιδηρίτις, ἴδος, ἡ, fabrilis; γῆ, ter-
 ra, ubi ferrum effoditur: ἴδος mag-
 nes; item herba sic dicta

Σιδηρόδετος, *ferro ligatus*: ex σιδήρος, *ferrum*, et δέω, *ligo*.

ΣΙΔΗΡΟΣ, υ, δ, *ferreus*; ex *ferro confectum*, et *ensis, telum, thorax ferreus*.

Σιδηρώω, -ω, *ferro obduco*, *præfingo*, *ferro munio*. Th. σιδήρος, *ferreum*.

Σιδών, ὄνος, ἡ, *nomen urbis Phœniciae SIDON*; Hebr. *venatio*. Hinc

Σιδώνιος, *SIDONIUS*.

Σιελος, υ, τδ, et σιελος, υ, δ, *saliva*: vide *σίαλος*.

ΣΙΨΩ. f. σίωω, vel σίξω, *strido*, *sibilo*; dicitur de ferro candente, quum in aquâ restingitur, à sono.

Σικάνοι, ὠν, οί, *SICANI*, gens.

Σικάριος, υ, δ, *sicarius*, vox origine Lat. à *sica*, qu. *seca*: à *secando*, Gr. ὄλων, *onus*, δ, *rugio*.

Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.

Σικελὸς, ἡ, δν, *Siculus*, α, um; in pl. Σικελοί.

Σικερα, τδ, *SICERA*, indecl. et sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum; ut *cerevisia*, &c.

Σίκιμα, ων, τὰ, *Sichem*, urbs et regio urbis circumvicina.

ΣΙΚΙΝΝΙΣ, saltatio quædam militaris: ex σικίω et κινέω. Exercent eam σαβίμενοι και κινούμενοι.

Σικκος, ΣΙΚΛΟΣ, *didrachmum*.

Σικκῶ, ας, ἡ, *cucurbita*, *κολοκύνθη* qui similis est τῷ σικκῶ. Th. σίκκος, *cucumis*.

Σικυήρατον, υ, τδ, *cucumerarium*, Aliter σικυήρατον, quod ibi σικκῶι ἐλαύνονται. Vel σικυήρατον, quod σίκκος κρατεῖ.

ΣΙΚΥΟΣ, υ, vel σικκός, υ, δ, et veteres Græci σικκός, *CUCUMIS*. Hinc σικκῶ, ας, ἡ, *cucurbita*.

Σικωνύθε, adv. pro ἐκ τῆς Σικκῶνος, ex urbe *Sicyone*.

Σικχαίνω, *fastidio*; f. ἄνω, p. σείκχαγκα' præs. med. σικχαίνομαι, *tædet me*: et

Σικχασία, ας, ἡ, *tædium*: à ΣΙΚΧΟΣ, ἡ, δν, *injucundus*, *molestus*, *derisor*; imbecillus, *fastidiosus*. Hinc Angl. *sick*.

Σίλας, υ, δ, *nom. viri*, Lat. *lactivus*.

ΣΙΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, *siligo*. Gr. à Lat.

Σιλικύτριον, υ, τδ, *planta quædam*.

Σίλλος, ων, οί *dicatiles*, *convictia*: qu. à σείω ἴλλος, *movere oculos*, Hesych. σέλλος, *χλευσμός*, *μῶζος*, *κακολογία*, Est et σίλλος, ἀναψάλατος, id est, *recalvaster*.

Σίλλυον, ἀνάθιον τι ἀόρον και ἐδώριμον, Diosc. l. iv. Est *spina lata*, *folia chamaeleontis*. Est et

Σίλλυον, τῶν, βιβλίον τδ ἄγρα' qu. à συλλαβάνειν, quia *pellis*, in quâ liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.

Σίλυανός, υ, δ, *Silvanus*, *nomen viri*, Lat.

Σίλυρος, υ, δ, *SILURUS*, *piscis*; quia σείει τὴν, ἑρῶν.

ΣΙΛΦΗ, υς, ἡ, *blatta*

ΣΙΛΦΙΟΝ, υ, τδ, *laserpitium*, *frutex*.

Σιλωάρι, δ, *nom. piscinæ*, indecl. Hebr. *nissus*.

Σιμαί, *citharæ partes summæ*, et in quibus quædam ponuntur continenda. Sed

Σιμαί sunt *apes*: qu. à σιμάος, υ, δ, et σιμβλον, υς, ἡ, *alveare*: qu. σιμβόλον, nempè ubi σιμαί βάλλουσι μίλι.

Σιμεών, vel Συμεών, δ, *nom. viri*, indecl. Hebr. *exauditus*.

Σιμη, ἡς, ἡ, et in *nom. pl. σιμαί*, οί, *apes*.

Σιμκλινθιον, vide *σημκλίνθιον*.

Σιμόεις, εντος, *SIMOIS*, *nomen fluv. et viri*.

ΣΙΜΟΣ, ἡ, δν, *SIMUS*, qui de pressis est *naribus*. Est et σιμάος, *arduus*, *arclivus*. Hinc τὰ σιμά, ὠν, *loca ardua et acclivâ*.

Σιμότης, ητος, ἡ, *simitas*: à præced.

Σιμόντα, pro Σιμόντα, acc. sing. à Σιμόεις, εντος, δ, *nomen viri vel fluv.*

Σίμων, ὄνος, δ, *nom. propr.*

Σιμωνίδης, υ, δ, *Simonides*.

Σινά, τδ, *nom. montis indecl.*

Hebr. *rubus*, *spina*.

Σιναμώρω, *noceo*, *vasto*; subigo *fæminam*, Aristoph. *Nub.* à

Σινάμωρος, υ, δ, ἡ, *qui quasi in fatis est nocere aliis*, ad alios ledendos natus: ex σίνω, et μώρος, *fatum*.

Σινάπῆ, *vultum adduco*, ut qui *sinapi edunt*.

Σινάπι, vide in *σίνηπι*, *sinapi*.

Σινάρδος, ρά, ρόν, *nozius*, *læsus*: à σίνω.

ΣΙΝΔΩ'Ν, ὄνος, ἡ, *SINDON*, *amicus* ex *lino*, *linteum tenue*.

Σίνεται, 3. sing. præ. ind. verbi σίνομαι, *lædo*, *noceo*.

ΣΙΝΗΠΗ, et σινάπι, εως, τδ, *SINAPI*.

Σινιάζω, *ventilo*, *ramino*, *cribro*, *concutio*. [* vox rara apud auctores Græcos: Is. Cas.] f. ἄσω, p. σσεινιάκα, a. 1. εσεινιάσα, a. 1. inf. act. σινιάσαι.

ΣΙΝΙΟΝ, υ, τδ, *cribrum*: à σίνω.

Σινόπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti*.

Σίνος, εως, τδ, *noxæ*, *dannum*, *clades*: à σίνω, *noceo*.

Σίντης, υ, δ, *nozius*.

ΣΙΝΩ, et σίνομαι, *proprie movendo agilo*, deinde *noceo*, *lædo*.

Σινυπίζειν, *lascivire more scortii*: à Σινόπη, *impudicâ muliere*.

ΣΙΟΥΝ, υ, τδ, *SIUM*, seu *laver*, *herba aquatica*.

Σιδ, *Deus*, Dor. *quia omnia σείει*, vel à θεός.

ΣΙΠΑΛΟΣ, *deformis*, *impurus*.

Σιπαχόρα, *nom. Indicum fluv. i.*

ΣΙΠΥΗ, ἡς, ἡ, *arca*, *proprie pararium*. Suidæ quasi σιτοβήη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Respicit, opinor, ad σίτος, et βίωω, *impleo*.

Σιρά, vide *σειρά*, et in Lat. *Ety-mol. sira*.

ΣΙΡΑΙΟΝ, υ, τδ, *defrutum*, *sapa*.

Σιρός, vel σιρόος, υ, δ, *SIRUS*, *fovea in usum granarii cavata*; qu. σιρόος.

Σισαμία, ἴδος, ἡ, *sesumum*, species *frugum*. Vide σισάμη.

ΣΙΣΑΡΟΝ, υ, τδ, *SISÆR*. οίος.

ΣΙΣΟ'Η, ης, ἡ, Suid. [* *cincinnus in vertice intonsus relictus*.] *tonsurae genus*.

ΣΙΣΥΒΟΣ *sinbria*.

ΣΙΣΥΜΒΡΙΟΝ, υ, τδ, *serpyllum sylvestre*, *SISYMBRIUM*.

ΣΙΣΥΡΑ, ας, ἡ, *sagum pelliceum*, *vestis è pellibus capris, penula*.

Σίτος βαιτη, *pellis capræ, vile vestimentum*: à σίτυρα.

Σισύφος, υ, δ, *SISYPHUS*, *nom. propr.*

ΣΙΣΩΝ, vel σίνων, ὄνος, δ, *semen ægizumum*, *aprio simile*.

Σιτάθη, Dor. et Ion. pro *σιτάθη*, *comedi*: a. 1. pass. à σιτίω. Th. σίτος, *frumentum*.

Σιτανίας, υ, δ, species *σίτυ*.

Σιτόμαι, οἶμαι, *comedo*, *vescor* med. à σιτίω.

Σιτυτός, ἡ, δν, *saginata*, α, um: à Σιτυῶ, *frugibus sagino*, f. εἴσω, p. σσιτίευκα. Th. σίτος, *frumentum*.

Σιτίω, -ω, αλο, *nutrio*, *pasco*, *sa-gino*: à σίτος.

Σιτηγός, δ, ἡ, *frumentarius*: ex σίτος et ἄγω.

Σιτηρίσιον, υ, τδ, *annonæ demensum*, *frumentum quod militibus pro stipendio in singulis mensis datur*; *frumentatio*, *frumentum*, *stipendium*, *commensal*, *annonæ*: ex σίτος, *frumentum*, et αἰρέω, *aufero*.

Σιτίω, *nutrio*, *pinguefacio*; f. ἴσω, p. σσιτίωκα, p. pass. σσιτίομαι, σαι, σαι. Th. σίτος.

Σιτίος, υ, τδ, *cibus*: à Th. σίτος.

Σίτιος, εως, ἡ, id. quod

Σιτισμός, υ, δ, *ipsa actio præbendi cibum*: à 1. pers. perf. pass. verbi σιτίω, *nutrio*.

Σιτισός, ἡ, δν, *saginata*, *altilis*: à σιτίω.

Σιτιβολών, ὄνος, δ, *horreum*: ex σίτος, et βίλλω, *jacio*.

Σιτιβολῶνας, *horrea*, acc. pl. præced.

Σιτοδία, ας, Ion. σιτοδῆη, ης, ἡ, *annonæ caritas*: ex σίτος, et ὀδομαι, *indigeo*.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio*: ex σίτος, et δίδωμι.

Σιτομετρίον, -ῶ, *frumentum metior*, f. ἴσω, p. πεσιτομετρηκα' ex σίτος, et μετρίω, *metior*.

* Σιτομετρία, ας, ἡ, *frumenti dimensio*, D. S. p. 89. A. ed. Rhodom

Σιτομέτριον, υ, τδ, vel σιτόμετρον, *cibarium dimensum*, q. d. *μέτρον τῷ σίτω*, *mensura cibi*.

Σίτον, υ, τδ, *panis ex frumento*. Th. σίτος.

Σιτοποιεῖσθαι, *infin. m. verbi*

Σιτοποιώ, *panem conficio*, *ad panificium utor*; alo, *cibum subministrō*: et *σιτοποιώμι*, *in panificio occipatus sum*; *frumentum mihi comparo*, *frumentatum eo*; *vescor*, *pro cibo utor*: ex σίτος et ποιέω.

Σκέπτεω, Ion. pro σκέπτω, præ-
imper. m. verbi σκέπτομαι, consi-
dero; f. m. σκέψομαι.

Σκεπτός, considerandum; adj. ec-
t. verbale: à σκέπτομαι.

ΣΚΕΨΟΜΑΙ, circumspectio; in-
visio, visio; speculor; delibero; præ-
part. m. σκεπτόμενος, f. m. ψομαι,
p. pass. ἔσκεμαι, ψαι, πται, p. m.
ἔσκοπα.

ΣΚΕΨΩ, tego, velo, operio.

Σκερβόλος, υ, δ ζ η, conviciator:
qu. ex κέρ, et βάλλω, ut sit cor pe-
cens verbis.

Σκευαγωγέω, -ω, vasa et utensilia
castrensis bajulo, sarcinas et impe-
dimenta veho: à

Σκευαγωγός, υ, δ ζ η, vasa seu in-
strumenta vehens, qui vasa castrensis
bajulat; λίξα, calo: ex σκεύος,
et ἄγω.

Σκευάζω, f. ἄσω, instruo, paro,
orno, molior, struo: à σκεύος.

Σκευᾶς, ᾶ, δ, nomen pontificis,
Hebr. æquator.

Σκευασία, ας, η, apparatus, com-
positio, conditura: et

Σκευασμα, ἄτος, τὸ, id quod con-
fectum seu compositum est: et

Σκευαστὴς, η, δν, paratus, factus,
confectus, factitius: à σκευάζω.

Σκευή, ης, η, apparatus, omnia
gestaminum genera, supellex, arma,
ornata: à

ΣΚΕΥΨΩΣ, eos, τὸ, vas, vasis;
utensile, instrumentum: [* velum,
rariùs, Act. xxvii. 17.] σκεύη, va-
sa, sarcinæ, impedimenta.

Σκευοφορέω, -ω, vasa et instru-
menta fero, seu bajulo: à

Σκευοφόρος, υ, δ ζ η, qui sarcinas
fert, λίξα, calo: ex σκεύος et φέρω.

Σκευοφύλαξ, ἄκος, δ ζ η, armariū
seu vasorum custos: ex σκεύος, et
φύλαξ, custos.

Σκευορῶ, sive σκευορῶμαι, vasa
et utensilia custodio; struo, molior,
capto, insidior; salago, perscrutor: à

Σκευορῶς, υ, δ ζ η, vasorum cus-
tos: ex σκεύος, et ἄρα.

Σκέψασθαι, a. 1. infin. m. σκέψο-
μενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι.

Σκέψις, εως, η, contemplatio, in-
spectio; consideratio et cogitatio,
qualis est Scepticorum; tractatio;
deliberatio, consilium; meditatio:
à σκέπτομαι.

Σκῆλη, arefecerit; 3. sing. a. 1.
sub. verbi σκέλλω, arefacio; vel
σκάλλω, fodio, fundo; f. σκέλλω, a.
1. ἔσκαλα, et ἔσκηλα. Hinc a. 1.
opt. Ἔολ. σκῆλαια, ας, ε, a. 1. sub.
act. σκῆλω, ης, η, arefecerim, a. 1.
inf. σκῆλαι.

Σκηνάω, -ω, tentorium figo, habito:
à σκηνή.

Σκηνή, idem quod præced. et
ab eod.

Σκηνητής, υ, δ, in tentorii habi-
tans: à præced.

ΣΚΗΝΗΨΩ, ης, η, SCENÆ, Angl.
A SCENE; tabernaculum, tentori-
um; campotatio; actio scenica.

Σκηνικός, υ, δ, SCENICUS: à
σκηνή.

Σκηπίτω, idem quod σκορπίζω,
q. σκῆνος ἵπτεω, id est, corpus læ-
dere: σκῆνος, corpus est, in quo
σκηναί anima.

Σκηνοπηγία, ας, η, tentorium figo:
sic vocatur festum apud He-
braeos à figendis tentoriis dictum;
quod ab ipsis agebatur in memo-
riam pristinae vitæ, quam in taber-
naculis egerant. Zechl. xiv. 16.

Joan. vii. 2. Dicitur et σκηνοπηγία,
τὰ. Ex σκηνή, tentorium, et πήγ-
νυμι, figo, compinga.

* Σκηνοποιέω, tabernacula confi-
cio: ex σκηνή, et ποιέω.

Σκηνοποιός, υ, δ ζ η, tabernaculo-
rum confector: ex eod.

Σκῆνος, eos, τὸ, tabernaculum, ten-
torium; corpus in S. S. à Th.
σκηνή.

Σκῆνω, tentorium figo, habito,
commoror; f. ἄσω, εις, ει, p. ἔσκη-
νωκα, a. 1. ἔσκηνωσα, habitavi: ab
eodem.

Σκῆνωμα, ἄτος, τὸ, tabernaculum;
Metaph. pro corpore humano, 2

Pet. i. 13. 14. à 1. pers. perf. pass.
σκηνώ, q. v.

Σκηπῆτιον, υ, τὸ, et Ion. σκηπῆτιον,
et Dor. σκαπῆτιον, scipio, sceptrum:
à σκῆπτω, innitor.

Σκηπτομαι, fulcio me, fulcior;
fingo, simulo: med à Th. σκῆπτω.

Σκηπτὸς, υ, δ, fulmen; procella.
Th. σκῆπτω.

Σκηπτῶφος, υ, δ ζ η, sceptri fer:
ex σκῆπτρον, et ἔχω, teneo, habeo.

Σκῆπτρον, υ, τὸ, SCEPTRUM:
Angl. A SCEPTRE: propriè scipio,
baculus: super quo quis σκῆπτεται ἢ

ΣΚΗΨΤΩ, propriè immittit eum
impetu; innitor, incumbo; cado, ruo.

Σκῆπτωνος, υ, δ, scipio: à præced.

Σκῆρῆτω, fulcio: ab eod.

Σκῆψις, εως, η, speciosa causa, præ-
lectus; impetus: à Th. σκῆπτω.

ΣΚΙΑΨΩ, ᾶς, η, umbra; item so-
cius, convivæ: diet. qu. κία, à κίω,
quia nos comitatur.

Σκιαγραφέω, adumbro: ex σκιά,
et γράφω, scribo.

Σκιαγραφία, ας, η, delineatio, ad-
umbratio: à præced.

Σκιάδιον, υ, τὸ, umbella, umbracu-
lum.

Σκιάζω, obumbro, umbrā tego;
f. ἄσω, p. ἔσκιακα ἢ σκιά.

Σκιαμαχέω, -ω, pugno cum um-
brā, per consequ. inaniter laboro:
ex σκιά, et μάχομαι, pugno.

Σκιαμαχία, ας, η, dimicatio cum
umbrā, sive non repugnante ad-
versario: à præced.

Σκιαρῶν παγῶν, Dor. pro σκιαρῶν
πηγῶν, umbrosorum fontium: vide
seq.

Σκιάρως, et σκίερως, ρά, ρὸν, um-
brosus, opacus: à Th. σκιά.

Σκιάς, ἄδος, η, umbraculum for-
nicatum, tabernaculum, tentorium.

Σκιατροφέω, in umbrā nutritio, in
umbrā vitam dego: ex σκιά, et
τρέφω, alo.

Σκιάω, f. ἄσω, obumbro, umbrā
loρααί obtego: à Th. σκιά, umbra.

ΣΚΙΤΤΟΣ, vel σκίλλος, υ, τ, σ, c. s.
codilus terrestris, SCINCUS.

Σκιδάμενη, dispersa; præ-
part. f. g. à

Σκιδῶμαι, et σκιδῶν, dispergo, dis-
sipo; in med. σκιδῶμαι, item dis-
sentio, sed de pluribus, 3. pl. im-
perf. pass. ἔσκιδῶντο. Th. σκιδῶ,
dissipo.

Σκίερως, umbrosus, vide in σκίερως.

Σκίη, dat. Ion. à σκιά, ᾶς, η, umbra.

Σκίητροφέω, Ion. pro σκίητροφέω.

ΣΚΙΨΑΛΑ, ης, η, SQUILLÆ,
herba bulbum insignem habens:
Angl. SQUILL.

ΣΚΙΜΑΛΙΨΩ, digitum infamem
ostendo, contentus et ignominia
causā; propriè (ut putetur) digito
pertento an gallina ovum conceperit

Σκιμβός, η, δν, claudus; qui σκίμ-
πτει in fulcro: vel à σκαμβός.

* Σκιμυδιόν, υ, τὸ, lectulus dis-
cubitarius.

* Σκίμυς, οδός, δ, idem: ex σκίμ-
πτω et πῦς.

Σκίμπτω, et σκῆμπτω, nitor, in-
cumbo; ingruo, irruo; ferio; vi-
cinus sum. Th. σκῆπτω, innitor.

Σκίμψθη, Ion. pro ἔσκίμψθη, fixa
est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi
præced.

Σκίνας, ἄκος, δ ζ η, τὸ, agilis ad
subsiliendum: qu. à κινεῖν.

Σκίναρ, ἄρος, τὸ, sætus: qu. à
σκίρατω.

Σκινδαλμός, υ, δ, assula, scindula,
festuca; in pl. subtiles nugæ: vide
σχινδαλμός.

ΣΚΙΝΔΑΨΩΣ, υ, δ, planta quæ-
dam hederæ similis; item vasis
instrumentum.

ΣΚΙΝΘΩΣ, η, δν, naufragus;
subst. δ, urinator.

Σκίθεις, θέσσα, δέν, umbrosus; in
acc. σκίθεντα. Th. σκιά, umbra.

Σκίυρος, SCIURUS, animalcu-
lum caudā sibi umbrum faciens;
Angl. A SQUIRREL: ex αιά, umbra,
et ἄρα, cauda.

Σκιογράφος, υ, δ ζ η, umbra pictor.

Σκισῶντο, Ion. et Poët. pro ἔσκι-
ῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi
σκιάω, obumbro, f. ἄσω. Th. σκιά.

Σκισνωτός, αία, αἶον, tardus, len-
tus, qui baculo innitens incedit.
Th. σκῆπτω, innitor.

Σκίρω, υ, τὸ, umbraculum: à σκιά.

Sed σκίρα, τὰ, festum quoddam
Athens; undè σκιορροφίον.

ΣΚΙΨΩΣ, υ, δ, marmoris frag-
mentum; cementum; gypsus: pu-
to à σκίω, pro ξίω, scalpro; et hinc

Σκίρρος, υ, δ, SCIRRHUS, tu-
mor quidam durus; ut in hepate,
liene, quia similis σκίρρω vide præ-
ced.

Σκίρρασητε, salletis: an legen-
dum σκίρρασητε, 2. pl. a. 1. impe-
rat. Dor. pro σκίρρασητε; à

Σκίρρῶω, salio, saltu lascivio; f.
ἴσω, p. ἔσκίρρηκα, a. 1. imperat.
σκίρρῶω, ἄτω et in 2. pl. σκίρρῶ-
σθε. Th. σκίρρω, salio.

Σκίρρῶσαι, a. 1. inf. act. verbi
præced.

Σκροπταίνω, -ω, *exultare facio*: ex
 Σκροπταίνω, -ω, idem, et *coitō*.

Σκροπταίνω, 3. pl. præs. ind. act.
 verbi *σκροπταίνω*.

ΣΚΥΤΑΛΟΙ, ὠν, οἱ, *homines*, *vid-
 les et improbi*: à Scitone quodam
 ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, εὐς, ὁ ζή, *umbrosus*,
opacus, obscurus. Th. σκιά, umbra.

Σκλήω, et σκλήμι, *durus* *super ex
 nimia ariditate*: per Syncop. pro
 σκλήνω. Th. σκέλλω, *exsicco*.

Σκλήνωσι, n. 2. inf. verbi σκλήμι,
 (quod à σκλήω, q. v.) p. ἔσκληκα,
 a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω, *arefacio*.

Σκληραγωγία, -ω, *durè tracto*,
minimè ingulsi genèrè *educō*: ex
 σκληρός, q. v. et ἀγώ, *duco*.

Σκληρία, ας, ἡ, *durities, rigor*: à
 σκληρός.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, *duritia cor-
 dis*; quasi dicas *σκληρὰ καρδιά*, *du-
 rum cor*, Matth. xix. 3.

Σκληροκάριος, υ, ὁ καὶ ἡ, *qui du-
 ro est corde*.

Σκληροπρόσωπος, υ, ὁ ζή ἡ, *qui du-
 rà est facie, impudens*: ex πρόσω-
 που, *facies*, et

Σκληρός, ἡ, ὄν, *durus*, a, um. Th.
 σκέλλω, *exsicco*.

Σκληρότης, ητος, ἡ, *durities*: à
 πρᾶξεδ.

Σκληροτάχηνος, υ, ὁ ζή ἡ, *durè
 certicis homo, pertinax*; est Me-
 taph. ab equo indomito: ex σκλη-
 ρός, *durus*, q. v. et τράχηνος, υ, ὁ,
collum.

Σκληρόνω, ἰνδуро, f. ἰνώ, a. 1.
 ἰσκληρῶνα, a. 1. sub. act. σκληρύνω,
 ης, η, imperf. pass. ἰσκληρυνόμην, υ,
 ετο, a. 1. ind. pass. ἰσκληρύνθημι,
 ης, η, a. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ,
 ης, η, ἢ ἀσκληρός. Th. σκέλλω, *arefacio*.

Σκληρῶ, Dor. pro σκληρῶ, gen. à
 σκληρός, q. v.

Σκληρῶς, adv. *duritèr*: à σκληρός.

Σκνήψ, ἡ, ὄν, *parvus*, a, um: *ut*:
 qu. à σκνήψ, *culx*, quia *μικρόβορος*,
parvi cibi, est.

Σκνήψ, ἡ, ὄν, *hebes visu*. Att.
 est σκότος, *nempè κνέψ*.

Σκνήψ, idem quod κνέψ

Σκοιδός, ἂ, ὄν, *densus, umbrosus*.

Σκοιδῶ, obliquo, *ago percersè*,
 et *tortuosè*: à σκολιός.

Σκολιῶς, dat. pl. Ion. f. g. pro
 σκολιῶς, quod à

ΣΚΟΛΙΟΨ, ἂ, ὄν, *tortuosus*, a,
 um, obliquis, et per Metaph. *pra-
 tus, versutus*.

Σκολιότης, ητος, ἡ, *tortuositas*,
obliquitas; *inæqualitas*; *pravitas*.

Σκολιῶ, *tortuosum reddo, per-
 verto*: à σκολιός.

Σκολῶς, adv. *tortuosè, obliquè*.

Σκόλλυς, ὁ, *villus*; quia *σκολιός*,
intortus.

ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ἄκος, ὁ, *gallinago*
avis; vel *piscis quidam*, a rostro
 extenso, instar *σκόλοπος*.

Σκόλοπας, palos, acc. pl. à σκό-
 λοιψ, *opes*, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕΨΑΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCO-
 LOPEΨΑΝΔΡΑ*, animal ex genere
multipedum.

Σκόλος, *spina species*; quia *σκόλ-
 λοι*, id est, *offendit*.

ΣΚΟΛΟΥΨ, ὀπος, ὁ, *palus praeta-
 culus, vallus*; *crux*; *veru*; *spina*.

Σκόλυρος, υ, *humilis, parvus*: *an*
 à σκελλός, *aridus*? quia *parci-
 se aridos gerunt*.

ΣΚΟΛΥΜΟΣ, υ, ὁ, *SCOLY-
 MUS*, *cardui species*: qu. à σκό-
 λος, aut à

ΣΚΟΛΥΨΤΑ, *lacerō, evello*.

Σκόλυφος, *letricus*: qu. *σκολι-
 φέρων*.

ΣΚΟΜΒΡΟΣ, υ, ὁ, *SCOM-
 BRUS*, *piscis marinus*.

Σκοπαίος, vel potius *σκαπαίος*, υ,
 ὁ, *panis*.

Σκοπάρχης, υ, ὁ, *speculatorum*
praefectus.

Σκοπεῖ, 3. sing. præs. ind. et

Σκοπέτι, præs. imperat. et

Σκοπεῖν, præs. inf. verbi *σκοπέω*,
 q. v.

Σκόπελον, υ, τὸ, *scopulus, statua*,
signum.

Σκόπελος, υ, ὁ, *SCOPULUS*,
locus altus; unde *σκοπεῖν licet*. Th.
σκέπτομαι, circumspicio.

Σκοπέω, f. εὔσω, *speculor, con-
 temptor*: à

Σκοπέω, -ω, *speculor, explorō*,
peratro; *observo*; *considero*; præs.
 imperat. *σκόπευ*, -ει, et in 2. pl.

σκοπίετε, -εῖτε, præs. part. *σκοπεῖν*,
 ὤν, f. ἦσω, p. ἔσκηκα' à *σκοπέω*.

Σκοπή, 3. sing. præs. sub. act.
 verbi *præced.*

Σκοπή, ης, ἡ, *specula, speculatio*:
 et

Σκοπιᾶ, ας, ἡ, idem, et ab eodem
 verbo.

Σκοπιάζω, Ion. seu Dor. pro
σκοπιᾶζω, præs. inf. act. à

Σκοπιᾶζω, *speculor*: à *σκοπιᾶ*, q. v.
 Σκοπιῆς, ῆ, gen. et dat. Ion. à

σκοπιᾶ.

Σκοπέω, ὁ, ὁ ζή ἡ, *speculator, in-
 spector*; *praefectus*; *praeses*: qui
σκοπιᾶ, seu *σκέπεται*. Est et

Σκοπέω, ὁ, ὁ, *SCOPUS, finis*;
 id quod acturus *σκοπεῖ*. Angl.
SCOPE. Th. *σκέπτομαι*, q. v.

Σκοπέω, acc. sing. m. g. et

Σκοπέω, nom. pl. præs. part.
 verbi *σκοπέω*, q. v.

Σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo*,
maledictis persequor, contumeliosè
repello. Ab ἐς κόρακας, *ad corvos*.

Th. κόραξ. Undè

Σκορακισμός, ὁ, ὁ, *contumelia*.

ΣΚΟΡΔΙΝΑΨΟΜΑΙ, *pandicular*:
 quod est *extendere membra cum os-
 cillatione, ut faciunt qui à somno*
surgunt. An à κόρος, et *δεικνύσθαι*;
accedit enim ille motus ex satietate
 et fastidio.

Σκρόδιον, *SCORDIUM*; herba
 quæ *allii odorem exhalat*, in ma-
 lignis morbis efficax: à *σκρόδιον*.

Σκορδίω, *alliis pasco*: à

ΣΚΟΡΟΔΟΝ, υ, τὸ, *allium*: qu.
σκόρ ὄζειν, quòd sedè oleat. Hinc

Σκορῶδων, ὠνος, ὁ, *plantarium allii*.

Σκορπίδιον, υ, τὸ, *parvus scorpio*;
machina bellica.

ΣΚΟΡΠΙΨΩ, *dissipo, spargo*;
 f. ἴσω, p. ἰσκόρπικα, a. 1. pass.

ἰσκόρπιθην, a. 1. sub. pass. *σκορ-
 πῶ*, ης, ἡ, qu. à *σκαίρω*.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ, υ, ὁ, *SCORPIUS*,
serpens; Angl. *A SCORPION*: *παρὰ*
τὸ σκορπίζειν τὸν ἰδί, à spargendo
veneno.

Σκορπίσθητε, 2. pl. aor. 1. sub.
 pass. verbi *σκορπίζω, disperso*.

Σκοτάζω, *obscurō*, f. ἴσω, p.
 ἰσκότακα' et

Σκοτεινός, ἡ, ὄν, *tenebrosus*, a,
 um: nom. pl. n. g. *σκοτεινά*. Th.
σκότος, eos, τὸ, caligo.

Σκοτιζώ, *tenebras obduco, obscurō*,
 fut. ἴσω, perf. ἰσκότικα, perf. pass.
 ἰσκότιμαι, perf. part. pass. ἰσκότισ-
 μένος, η, ον, aor. 1. pass. ἰσκότισθην,
 ης, η, a. 1. imperat. pass. σκοτίσθη-
 θητι, ἦτω, et in 3. pl. σκοτισθήτω-
 σαν, a. 1. sub. pass. σκοτιοθῶ, ης,
 ῆ, fut. 1. pass. σκοτισθήσομαι. Th.
σκότος, tenebra.

Σκότιος, ἰα, ἰον, *tenebrosus, tene-
 bricosus*; item *obscuris natalibus*
ortus, spiritus: ab eod. Th.

Σκοτοδινάσαι, a. 1. inf. act. à

Σκοτοδινάω, *tenebrosà vertiginè*
laboro: ex σκότος, et δίνω, *vortex*.

Σκοτίεις, ἄεσσα, ὄν, *tenebrosus*,
tenebrosus. Th. σκότος, *tenebra*.

Σκοτομήνη, ης, ἡ, *tenebrosa vel*
illunis nox: et

Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem: et

Σκοτομήνιος, υ, ὁ ζή ἡ, *illunis*.
 Epith. noctis: ex σκότος, et μήνη,
luna.

ΣΚΟΤΟΣ, υ, ὁ, vel *ἴος, τὸ, tene-
 bra, caligo*: quasi à *σκιά, umbra*.

Σκοτώω, *obscurō, tenebras indu-
 co*: fut. ἴσω, p. ἰσκότωκα, præs.
 pass. σκοτόμαι, -ῆμαι, *tenebrosus*
fit, vertiginè occupor; p. pass.
 ἰσκότῶμαι, p. part. pass. ἰσκοτωμέ-
 νος, η, ον' à *præced.*

Σκότωμα, ἄτος, τὸ, *vertigo*: à
 σκότω.

Σκυτόριον, *celtra*, Gl. Cyr. ex
 Lat. qu. *parium scutum*.

Σκυβαλίω, *rejicio, vilipendo*, f.
 ἴσω, p. ἰσκυβάλικα, præs. pass. *σκυ-
 βαλίζομαι, contemnor*; a. 1. m.
ἰσκυβαλίωμην' à σκύβαλον.

Σκυβάλισμα, ἄτος, τὸ, *res, quæ*
rejicitur: à *præced.*

ΣΚΥΒΑΛΟΝ, υ, τὸ, *stercus, fir-
 mus, quisquilæ*: qu. τοῖς κνὸς βαλ-
 ῶμενον.

Σκυβάνω, *irascor, tristi vultu*
sum: à σκίζω, *ad iram concito*.

Σκυζώ, *cautiō*: de canibus
 appetentibus *catellos*: ab eod.

Σκυζομένω, *irato*; dat. sing. præs.
 part. pass. verbi seq.

Σκίζω, *placide admurmuro*, ut
 canis; item *irrito*; præs. pass.
 σκύζομαι, *placide admurmuro*; item
ad iram provocor, irascor. Th.
 κῶν, *canis*.

Σκίθα, voc. sing. et

Σκίθαι, nom. pl. à

ΣΚΥΘΗΣ, υ, ὁ, *SCYTHA*, *quæ*
est è Schythiâ. Accipitur et pro
 fero, i. e. sævo, crudeli. Hinc

Σκυθικός, ἡ, ὄν, *Scythicus*.
 Σκυθίς, ἰδος, ἡ, mulier ἔ *Scythia*.
 Σκυθίσι, adv. *Scythicè*: ἃ *Σκυθῶν*.
 Σκυθοπολίται, ὢν, οἱ, civis urbis
Scythopolis.

Σκυθρός, ρῖ, ῥέν, vultum præfe-
 rens iratum et tetricum. Th. σκυ-
 θραῖνο, ἱρασκόρ.

Σκυθροπάζω, fut. ἄσω, vultu te-
 trico sum, contristor, mæstus sum: ἃ
 Σκυθροπάς, ῥ, ὅ *ζ* ἡ, vel ἡ, ὄν, qui
 est vultu tetrico, mæsto, torvo: ex
 σκυθρός, et ὤψ, ὠπός, ὅ, vultus.

Σκύλακας, acc. pl. et σκυλάκεσσιν,
 dat. pl. Ion. ἃ σκύλαξ, quod vide.

Σκυλάκιον, ῥ, τὸ, catellus, dimin. ἃ
 Σκύλαξ, ἄκος, ὅ *ζ* ἡ, catulus, prop-
 riè canis. Th. ὕλαω, latro.

Σκυλάω, -ῶ, spolio: legitur pro
 σκυλάω, q. v.

Σκυλαία, as, ἡ, prædatio: ἃ σκυ-
 λαίω.

Σκυλεύσαντες, nom. pl. a. 1.
 part. act. ἃ σκυλεύω.

Σκυλεύσεις, εως, ἡ, prædatio: et
 Σκυλευτής, ῥ, δ, spoliator, prædō: ἃ
 Σκυλεύω, idem cum σκυλεύω, vel
 σκυλαίω, -ῶ, spolio, f. εύσω. Th. σόλη,
 ἡ, ἡ, spoliū.

Σκυλίηναι, a. 2. inf. pass. et

Σκυλλῆς, præs. imperat. pass. ἃ
 ΣΚΥΛΛΩ, fatigo, vexo, jacto;
 fut. ἔλω, præs. pass. σκυλλομαι,
 vexo, jactor.

Σκυλαίνεις, 2. sing. f. 1. aet
 verbi σκυλαίνω, ἱρασκόρ; f. ανῶ,
 idem quod σκυθραῖνω.

Σκύλον, ῥ, τὸ, præda, **SPOLI-
 UM**: Angl. spoli. Est idem
 quod σόλον, ῥ, τὸ. Th. σόλη, idem.

Σκύμωνος, ῥ, ὅ, catulus leonis;
 item catulus in genere. Th. κύων,
 canis.

Σκύμνος, accus. pl. Dor. pro
 σκύμνος, ἃ præced.

ΣΚΥΝΙΟΝ, ῥ, τὸ, summa palpe-
 bra, cilium.

Σκύρον, **SCYRUM**, nomen urbis

Σκυρόω, -ῶ, ἢ, in lapidem verto.
 Σκυρωτή, ὄδης, aspera, petriosa:
 vide apud Pind. Pyth. 5. 124. in
 Gr. Scholiis.

Σκυτάλη, ἡ, ἡ, Dor. a, et Poët.
 σκύταλον, ῥ, τὸ, scutica; fustis;
 clava; apud Lacedæmon, gemis
 secretae epistolæ. Σκυτάληι vocan-
 tur etiam vectes, seu phalangæ.
 Th. σκύτος, corium.

Σκυτάλις, ἴδος, ἡ, idem.

Σκυτεύς, ἴος, ἡ, cerdo, qui artem
 sutorianam exercet, accus. plur. σκυ-
 τίας: ἃ Th. præced.

Σκυτεύω, f. εύσω, artem coriariam,
 seu sutorianam exercoco; cerdo sum:
 ab eod. Th.

Σκύτινος, ἰνή, ἰνον, ἔ corio factus:
 ἃ seq.

ΣΚΥΤΟΣ, εως, τὸ, corium, pellis,
CUTIS, SCUTICA: qu. ἃ ζῶω,
 quod olim scribebant σκῆω.

Σκυτοτόμος, ῥ, ὅ *ζ* ἡ, qui coria in
 suum usum scindit ad lora, calceos,
 &c. sutor: σκύτος, et τέμνω, scin-
 do, seco; p. med. τέμω.

ΣΚΥΦΟΣ, ῥ, ὅ, ἔ, eos, τὸ, **SCY-**

PHUS, quia κυφόν, aut. ἃ σκάπτω,
 quia excavatam.

Σκυληκόβρωτος, ῥ, ὅ *ζ* ἡ, ἃ verni-
 bus exesus seu erosus: ex σκῶληξ,
 et βρωτός, quod ἃ βρώσκω, comedo.

Σκυληκοτάκιω, ῶ, f. ἴσω, vermes
 genero seu procreo. Hinc

Σκυληκοτόκος, ῥ, ὅ *ζ* ἡ, vermes
 generans. Th. τικτω, pario.

ΣΚΩΛΗΞ, ἡκος, ἡ, vermis.

ΣΚΩΛΟΝ, ῥ, τὸ, offendiculum.

Ἄν ἃ σκῶζω, quia claudicare facit?
 Vide seq.

ΣΚΩΛΟΣ, ου, ὅ, spinæ genus;
 palus præacutus et præustus.

Σκωλύπτω, pro σκώλυπτω, Poët.
 lacero.

Σκῶμμα, ἄτος, τὸ, cavillum, sales,
 dicerium. Th. σκώπτω, q. v.

Σκώπτις, ῥ, ὅ, cavillator, derisor,
 scurra, scommata juctitans: ἃ

ΣΚΩΠΤΩ, cavillor, contumelio-
 so gestu subsanno: qu. σκαίω; ἔπω,
 vel ὀπτομαι. Angl. TO SCOFF:
 fut. σκώψω, perf. ἔσκαφα, perf. pass.
 ἔσκαμμαι.

ΣΚΩΠ, gen. σκατός, τὸ, stercus,
 oletum. Hinc

Σκωρία, as, ἡ, **SCORIA**, fæx,
 seu sordes metalli, stercus.

Σκῶψ, σκωπός, ὅ, ulula, bubo:
 ex σκῶ et ὤψ.

Σκῶπος, εως, τὸ, Dor. pro σμῆπος,
 quod vide.

Σμαράγδινος, ἰνή, ἰνον, smaragd-
 inus, a, uni; et

Σμαραγδίνης, ῥ, ὅ, lapis smarag-
 dinus: ἃ

Σμαράγδος, ῥ, ὅ, **SMARAGDUS**,
 gemma, id. quod μάραγδος.

ΣΜΑΡΓΕΩ, resonō, strepo, f.
 ἴσω. Hinc

Σμαργίζω, f. ἴωω, resonō.

Σμαργίνα, quæ et μαργίνα, fla-
 gellum.

Σμαράσσω, quod et μαράσσω, splen-
 deo: ἃ μαίρωω, luceo.

ΣΜΑΡΙΣ, ἴδος, ἡ, piscis quidam
 pusillus, mena candida: qu. ἃ μαί-
 ρωω, splendeo.

ΣΜΑΨ, et σμῆω, abstergo, do-
 tergo, purgo.

Σμερδύλεα, et -ῖον, adv. trucu-
 lentèr: ἃ

Σμερδύλης, ἴα, ἴον, terribilis vi-
 su: idem cum σμερδόνος, quod ἃ
 σμερδών, intueor. Th. μέρωω, in-
 tueor.

Σμερδόνος, ἡ, ὄν, terribilis. Vide
 in præced.

Σμηγμα, ἄτος, τὸ, **SMEGMA**,
 quo in abstergendo aliquid utimur:
 ἃ σμῆχω, idem quod Th. σμῶω, ab-
 stergo.

Σμήνεσι et σμήνεσαι. dat. plur.
 Ion. et Poët. ἃ

ΣΜΗΝΟΣ, εως, τὸ, examen arum;
 alveare; sermonis stavititas.

Σμῆξις, εως, ἡ, abstergio: ἃ

Σμῆχω, id. quod σμῆω, abstergo.

Σμικρός, ἄ, ὄν, parvus, a, uni.

Att. pro μικρός.

Σμικρῶν, (pro μικρῶν) inni-
 nuo, fut. ἔνωω, p. ἐμικρῶκα: ἃ præ-

ced.

ΣΜΙΛΛΑΞ, ἄκος, ἡ, tazus; fru-
 tex hortensis; herba quædam.

Σμιλέω, scalpellō, reseco: ἃ

ΣΜΙΛΗ, ἡς, ἡ, scalprum.

Σμιλιον, ῥ, τὸ, scalpellum: Dim.
 ἃ præced.

Σμίθα, mus domesticus: quia
 vasa escaria σμῆ.

Σμιθῶ, voc. sing. ἃ

Σμιθεύς, Apollo, sic dictus, quia
 cùm Smintham urbem mures in-
 festarent, ista animalia infesta
 confecit; cujus memores beneficii,
 templum et simulacrum Apollini
 Smintheo posuerunt, et figuram
 muris ad statuas pedes expressum:
 ἃ σμίθηα.

Σμυγίς, εἶσα, ἐν, exustus; a. 2.
 part. pass. verbi σμύχω, fut. ζωω,
 perf. ἔσμυχα, a. 2. pass. ἔσμυγην.

Σμυγέρω, ῥᾶ, ῥόν, ærimmosus:
 qui σμύχεται, atteritur malis. Th.
 σμύχω.

Σμύζει, incendere; a. 1. inf. act.
 ejusd. verbi.

ΣΜΥΡΙΣ, et σμύρις, **SMYRIS**,
 lapis quo annularii gemmas ad ex-
 poliendas utuntur.

Σμύρινα, ἡς, ἡ, myrrha. Est et
 nomen urbis, sic dicta ἃ Smyrῆ
 Amazone.

Σμυρίζω, myrrhā imbuo; f. ἴωω,
 p. ἐσμύρικα, perf. pass. ἐσμύριμαι,
 perf. part. pass. ἰομυρῆμένος, myr-
 rhā imbutus: ἃ præced.

ΣΜΥΨΩ, propriè de igne laten-
 te sine flammâ et paulatim tem-
 perantem, altero, consumo, inflamo;
 f. ζωω. Hinc fortè Angl. TO
 SMOKE.

ΣΜΩΔΙΞ, ἴκος, et σμῶδιγξ, γγος,
 ἡ, ribex, liquor ex percussione.

ΣΜΩΧΩ, mando, -ere, et conti-
 lior; Ion. et percutio: ἃ σμῶω.

Σοβαρῶν, Poët. pro σοβαρῶς.

Σοβῆρος, ῥᾶ, ῥόν, severus, te-
 tricus, concitatus, petulans: ἃ
 σοβῆω.

Σοβῆρῶς, adv. concitatè, magnò
 impetu; insolentèr, superbè: ἃ
 σοβαρῶς.

Σοβῶς, ἄδος, ἡ, insolens, ut me-
 retrix: ἃ

ΣΟΒΕΩ, abigo, expello, ago;
 insolentèr incedo: f. ἴσω, p. σοβῶ-
 θηκα. [* Σοβόνται πῆρες Τιβερῆνδια
 γαίαν, Apoll. Rhod. acti sunt præ-
 ter Tiberiniam terram.]

Σοβῶν, ἡς, ἡ, muscarium.

ΣΟΓΧΟΣ, ῥ, ὅ, cucurbita, lactu-
 ca leporina.

Σόδομα, ὢν, τὰ, nomen urbis;
 Hebr. qu. interpret. Lat. secretum.

Σόεις, σοῖς, σοῖι, σοῖ, 2. et 3. sing.
 præs. ind. act. verbi σῶω, Poët.
 pro σῶζω, servo. Th. σῶος, saluus.

Σόη, σοῖ, 3. sing. præs. sub. ver-
 bi ejusd.

Σοῖ, ἴβι: dat. sing. ἃ σοῖ, tu.

Σοῖο, gen. Ion. pro σοῖ, vel ἃ σοῖ,
 tu, vel σοῖς, tuus.

Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, tu-
 is: ἃ σοῖς, tuus. Th. σοῖ, tu.

Σολοικίζω, f. ἴωω, refero Solacos
 in loquendo, non loquor ut probatus

loquendi: mos fert: à Σολοικοι, quod vide.

Σολοικισμὸς, ὄν, ὁ. SOLÆCISMUS; Angl. A SOLÆCISM: quicquid non rectè, seil perperam fit: à præced.

Σολοικῆ, οἰ, qui Solis (Cilicia urbe) habitant; peculiaritèr sic appellati sunt ii, qui, cum Attici essent, Solis tamen habitantes, aliquantulum ab elegantia et venustate sermōnis Attici discesserant, et linguam ex Atticà et Solicà mixtam loquebantur: generalitèr barbari omnes, i. e. barbarè et vitiosè loquentes. Th. οἶκος, domus.

Σολωμῶν, ὄντος, ὁ, nom. regis, Hebr. qu. interpret. Lat. pacificus. ΣΟΛΩΣ, υ, ὁ, massa ferri solidi, quæris uassa; & discus.

ΣΟΜΦΟΨ, ἡ, ὄν, inanis, fungosus, spongiosus. Σοῦς, serues; 2. sing. præ. opt. act. verbi ὄσω.

Σόμμι, ὄμμι, med. à ὄσω. ΣΟΨΟΣ, saluus, incolonus, perfectus; salutaris. Sed

Σόος, ὄος, est motus corporum, quæ sursum feruntur, Aristot. l. iv. de Cælo, cap. ult. à αἰέω.

Σοφισμὸς, ὄν, ὁ, solæcismus in Græco sermone. An à Lt. sordes?

ΣΟΡΟΣ, ὄν, ἡ, loculus, sepulchrum, capitulum, arca funebris.

Σός, ὄν, ὄν, tuus, a, um: à σὺ, tu.

Σός, gen. sing. à σὺ, tu. Est et Σοῦς, contract. ex σόος, præ. imperat. pass. à σόομαι, vel ὄσω, seruo. Est et vox abigentis aves, curru: à σός, tu fugam conjicio.

Σόσιος, subula, Gl. Cyr.

Σόσις, animal terrestre marinis inuisionem, Oppian. lib. ii. Cynege. Σόσιον, υ, τὸ, sudarium: nomen origine Lat. à sudor qu. à Gr. ἴδω.

Σοσίνα, ης, ἡ, Susanna: nomen fœm. Heb. interpret. Lat. liliū.

Σόσως, et σοῖσθε, valat; ruilo, it: 3. sing. et 2. pl. præ. imperat. pass. verbi ὄσω, vado, irruo.

ΣΟΥΨΟΝ, υ, τὸ, liliū: linguâ Phœnicum.

Σός, pro σεαυτῷ, sui ipsius: ex ου, et ἀντὸς, ipse.

Σοφία, ας, et Ion. ης, ἡ, sapientia. Th. σοφός, sapiens.

Σοφισμῶν, dat. sing. part. præ. pass. à

Σοφίζω, sapientem reddo, doceo sapientiam; fut. ἴσω, p. ασοφίκα, a. 1. ἰσόφισα, a. 1. inf. act. σοφίσει, præ. pass. σοφίσειμαι, ἡ, εταί, doceor sapientiam, percipio sapientiam: doceor, i. e. intelligo; item arguè aliquid comminiscor vel conficio: artem in aliquâ re expromo; dolosè et fraudulenter dico; cavillor: in malam partem vafriè comminiscor: perf. pass. ασοφίσαι, perf. part. pass. ασοφισμένοι, Th. σοφός, sapiens.

Σοφίσμα, ἄτος, τὸ, inventum

quodcumque, etiam in bonam partem; sed maximè inventum callidum; consiliū, aut facinus astutum; commentum: à σοφίζω. Hinc Angl. SOPHISM.

Σοφιστῶν, f. ἑσώ, philosophor.

Σοφιστής, ὄν, ὁ, SOPHISTA, doctus et peritus artifex, impr. in dicendo; undè Orator; doctus et sapiens; qui tantum ostentationis causâ philosophatur, vel dicit; deceptor, qui verbis dolosis circumvenit: Angl. A SOPHIST. gen. pl. σοφιστῶν, acc. pl. σοφιστας; ὄν, ὁ.

Σοφοκλῆ, dat. sing. à Σοφοκλῆς, ἑσ, ὁ, SOPHOCLES: nomen proprium.

ΣΟΦΟΣ, ἡ, ὄν, sapiens. cui est ὄσον φῖος, scil. mentis; peritus aliquid rei vel artis; prudens, callidus. et uditus. Hinc

Σοφῶν, -ῶ, sapientem reddo; item illumino: f. ὄσω, p. ασοφῶκα; et

Σοφῶς, sapienter: adv.

Σοφωτέρω, sapientiori: dat. sing. à σοφώτερος, compar. à σ. φός, ὄ, sapiens: in superlat. σοφώτατος.

Σοῦ, ap. Poët. pro ὄσω, ὄσω, vel ὄσω, seruo, in 3. pl. sub. ὄσωσι, f. ὄσω: à ὄσους, salrus. Sed

Σός, moueo, incito; in fugam conjicio: σόομαι, in fugam vertor, fugio. incitatio cursu feror, curru, ruo, irruo: à ὄσους, vel αἰέω.

Σπαδίζω, detraho; fut. ἴσω, D. C. ἴζω. Th. σπαῖω, traho.

Σπαδῖον, ὄντος, ὁ, SPADDO, cui uerus, quo genitalè, membrum erigitur, avulsus est. Th. σπαῖω, traho, evello.

* Σπαδίζω, ἴσω, castro. Dictionaries. Hal.

Σπαθιλάω, quod à σπαθῶ, prodigo, quod vide.

Σπαθιρίσκος, Gen. cap. xxviii. 14. Σείριστρον Scholiastes exponit. Puto qu. textum ὄσθηθ.

Σπαθίω, licium inculco, τῇ σπαθῇ, vel simp. lexo: expon. et prodigè licia læta addo. Hinc per M. e. taph. profusè consumo, prodigo, luxuriō: à

ΣΠᾶ'ΘΗ, ης, ἡ, rudis seu rudicula SPATHA, gladius, instrumentum textorium, palma.

Σπαθῶσι, dissipant; 3. pl. præ. ind. act. verbi σπαθῶ, quod vide.

ΣΠΑΪΡΩ, palpiro, vibro, tremo. Idem et ἀσπαίρω. Esu et σπαίρω, ἑκπιέω, SPIRO, nempe expiro animam, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.

Σπαλά, ἄκος, ὁ, ΤΑΛΠΑ, quæ et ἀσπάλαξ. Th. σπάω, traho.

Σπαλαίς, Æol. pro σταλαίς, a. 2. part. pass. à σέλλω, mitto; f. 2. παλώ.

Σπαλάσσομαι, laceror, turbor: qu. à σπαράσσω, lurbō.

Σπανίω, ας, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, penuria: à πένυος, varus.

Σπανίω, ας, ἡ, Hispania.

Σπανίζω, penuriâ laboro; f. ἴσω,

ἰσπάνικα, p. pass. ἰσπάνισμαι, a. 1. pass. ἰσπανισθη' à σπανός.

Σπάνιος, ια, ἰον, varus: à

Σπάνις, ιως, ἡ, raritas, penuria. Th. σπανός, varus.

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω.

* Σπανίως, τὰρῶ; adv. à σπάνιος. ΣΠᾶ'ΝΟΣ, varus, infrequens: à πένυος, laboro.

ΣΠΑ'Ξ, σπακός, ὁ καὶ ἡ, canis. Vox. Pers.

Σπάργμα, ἄτος, τὸ, frustum rei dilacerata: et

Σπαργμὸς, ὄν, ὁ, laceratio: à ΣΠΑΡΑΨΣΩ, vel -ττω, lace-ro lano, vellico; (qu. ex σπάω, traho, et ἀρίσσω, seco) f. ξω, p

χα, a. 1. ἰσπάριχα, a. 1. part. σπαρτίχης, ὄσα, av, perf. pass. ἰσπάριχα.

Σπαργανίζω, fuscis involvo; fut. ἴσω, p. ἰσπαργάνικα' à σπάργανιο, quod vide.

Σπαργασσα, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω.

ΣΠΑΡΓᾶΝΟΝ, υ, τὸ, fascia, quâ infans infans involvitur, pannus oblongus.

Σπαργάνωω, fuscis involvo, f. ὄσω, p. ἰσπαργάνωκα, a. 1. ἰσπαργάνωσα, perf. pass. ἰσπαργάνωμαι, perf. part. pass. ἰσπαργανωμένος, fuscis involutus. Th. σπάργανον.

ΣΠΑΡΓᾶ'Ν, tuneco, distentus sum; ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc

Σπάργη, libido; propriè ἄσπῆ-tus exonerandi mamillas lacte distentas.

Σπάρθρα, ας, ἡ, Sparedra, Amoci Saorum regis uxor.

Σπαρίς, salus, a. 2. part. pass. verbi σπαίρω, semino, sero, f. 2. σπαρῶ, p. ἰσπάρω, a. 2. pass. ἰσπάρημι.

Σπαρίζω, palpiro: à σπαίρω.

Σπαρδός, ἡ, ὄν, infrequens, varus, paucus: à σπανός.

Σπάρδος, ἑχθός, cammarus, SPARUS, Gl. Cyr.

Σπάρτη, ης, ἡ, SPARTA, Lacedoniae urbs primaria.

Σπαρτιον, vel σπάρτιον, υ, τὸ, funiculus sparteus, funiculus: à

Σπάρτον, υ, τὸ, SPARTUM, ritile, junis, sparteus. Etiam ὁ σπάρτος: à σπάω, quia flecti et trahi potest; vel potius à σπαίρω.

Σπαροπίδιος, υ, ὁ ξ, ἡ, incanus, semicanus, cui sparsi sunt per tempora cani: ex, σπαρτός seminiatus, et πωλός, canis.

Σπαρτός, ἡ, ὄν, seminatus, sparus; sulu edulus.

Σπαρτών, γίνος Satorum genus. Thebani sic dicti, quod ex draconis dentibus à Cadmo satis nati credantur. Th. σπαίρω, semino.

Σπασάμενος, a. 1. part. m. à σπάω, traho.

Σπάσειν, ἑταξί, Ion. pro ἑσπασεῖν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σπάσμα, ἄτος, τὸ, acies nuda glandii: in corpore humano, quod

convulsum est, distensio, convul-

σιο, *SPASMA*. Σπάσμα, θαλάσσης, maris aestus. Th. σπῶν, traho.

Σπαρμός, ὄδ, *SPASMUS*, idem quod præced.

ΣΠΑΤΑΓΟΣ, ὄδ, *SPATAN-GUS*, echinorum species.

Σπατάλη, -ῶν, lascivio; præc. part. σπαταλῶν, -ῶν, ἀουσα, -ῶσα, ἀόν, -ῶν, f. ἦσα, perf. ἔσπατάληκα, a. 1. ἔσπατάλησα: ἃ

Σπατάλη, ἡ, ἡ, luxus, delicia: ἃ σταθῶν, prodigo. Th. σπάθη.

Σπάτειος, εἶα, εἶον, coriaceous: et Σπατίλη, ἡ, ἡ, stercus humanum humidum. Alii expon. coriorum reseminata: ἃ

ΣΠΑΤΟΣ, εὐς, τὸ, corium, pel-lis, Bæot. ἃ σπῶν, quia contrahi potest vel quia detrahitur. Hinc Σπατῶν, opus ex corio facio.

ΣΠΑΨΩ, traho, extraho, vello, sugo, dido; fut. σπῶσω, perf. ἔσπακα: præc. m. σπῶμαι, stringo; a. 1. m. ἔσπασάμην, ὠ, ατο, a. 1. part. m. σπασάμενος.

Σπείω, sequere, per Ectasin Poët. pro σπείω, quod Ion. pro σπῆ, præc. imperat. m. verbi σπείμαι, Poët. pro ἔσπμαι, sequor. Th. ἔπω, sequor.

Σπείος, Poët. pro σπείος, εὐς, τὸ, specus.

ΣΠΕΙΨΑ, ας, ἡ, *SPIRA*, funis; item colhors, legio. Hinc Angl. SPIRE.

Σπείρον, ὠ, τὸ, fascia, vestis lace-ra: σπείρα, panni, velum navis; funis nauticus in orbem convolutus: ἃ σπείρα.

ΣΠΕΙΨΩ, SERO, semino, SPARGO; f. 1. σπερῶ, f. 2. σπῆρῶ, perf. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. act. σπείραι, a. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν, a. 2. ind. act. ἔσπῆρον, ες, ε, præc. pass. σπείρομαι, perf. pass. ἔσπαρμαι,σαι, ται, perf. part. pass. ἔσπαρμένος, ἡ, ον, a. 2. ind. pass. ἔσπῆρον, ἡς, ἡ, a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ἦς, ἦ, a. 2. part. pass. σπαρῆς, p. m. ἔσπορα.

Σπείσας, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, a. 1. part. act. σπείσασθαι, a. 1. inf. m. σπείσάμενος, a. 1. part. m. verbi σπένδω, libo; f. σπείσω.

Σπείσαντ, libaverunt; Ion. pro ἔσπείσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, libo; f. σπείσω.

Σπείσω, libabo. Vide præced.

Σπείω, dos, ἡ, SPEO, nom. mulier. q. d. specu lalians.

Σπέκλον, speculum, Gl. Cyr. ex Lat.

Σπεκλοποιός, specularius.

Σπεκλάτωρ, ὤρος, ὄ, speculator, vox Lat. Alii tamen speculatorem, dictum volunt; sed e ratione per i scribi debet, ἃ spiculo quod gesta bat δορυφόρος, seu δεξιόδατος, satelles.

ΣΠΕ'ΑΕΘΟΣ, et πέλεθος, ὠ, ὄ, stercus, excrementum.

Σπένδεσκε, libabat, Ion. pro ἔσπενδε, 3. sing. imp. act. v. σπένδω.

Σπένδόμενος, præc. part. pass. ἃ

ΣΠΕ'ΝΔΩ, guttatim defundo, li-bo; σπένδω, et pr. m. σπένδομαι, mi-tuto libo; quod fieri solebat in sac-deribus inmundis: hinc sedus inco, ico, paciscor: pr. pass. σπένδομαι, ico, paciscor, immolar, sacrificor: f. σπεί-σω, a. 1. ἔσπεισα, p. m. ἔσπονδα, Hinc Angl. TO SPEND.

ΣΠΕΟΨ, εὐς, τὸ, *SPECUS*, spe-lunca, Poët. σπείος, Ion. σπῆος, dat. pl. σπείσι, Poët. et Ion. σπῆισσι.

Σπείρος, εὐς, τὸ, semen: ἃ σπείρω, semino.

Σπέρμα, ἄτος, τὸ, semen, SPER-M.: in S. S. genus, posteri, filius: in plur. σπέρματα, dat. pl. σπέρμασι.

Th. σπέρμα, semino.

Σπέρμαινω, id. q. σπείρω, semino.

Σπερματίζω, semenlo, semen scro.

Σπερματικός, ἡ, ὄν, seminialis, ge-nitalis: ἃ σπέρμα. Hinc Angl. SPERMATIC.

Σπερματώδης, εὐς, ὄ ζ ἡ, seminialis.

Σπερολόγος, ὠ, ὄ ζ ἡ, qui semina colligit, ul aves; garrulus, nugator, blaterator: ex σπέρμα, ατος, τὸ, se-men, et λέγω.

Σπερχθεις, εἶσα, ἐν, irritatus; a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, urgeo, a. 1. pass. ἔσπρχθην.

Σπερχθεις, ἡ, ὄν, celer, festinus; cum impetu ruens; asiduius: ἃ seq.

ΣΠΕ'ΡΧΩ, vehementer cupio; ur-geo, propello; festino: σπέρχωμαι, fugor, irā concitor, irascor: a. 1. pass. ἔσπρχθην.

Σπερῶ, f. 1. act. verbi σπείρω, se-mino, quod vide.

Σπῆς, dic, pro σπῆ, a. 2. ἱmperat. act. ad formam verborum in μ: ἃ σπῆω, vel σπῶ, dico: f. σπῆσω, a. 2. ἔσπον. Quod σπῆω, ponitur pro ἔσπω, Poët. pro ἔπω, dico. Vel pro ἔσπω, pro ἔπο, vel ἔομαι, sequor.

Σπῆσαι, sequi, præc. inf. m. verbi Bæotici σπῆμαι pro ἔπομαι.

Σπῆς, 2. pl. a. 2. imperat. σπῆς, quod vide.

Σπῆδεις, festinat, 3. sing. præc. ind. verbi σπένδω, festino.

Σπῆδοι, 3. sing. præc. opt. act. ejusd. verbi.

Σπῆδοντ, pro σπένδοντα, acc. sing. et

Σπῆδοντες, nom. pl. part. præc. et

Σπῆδοντι, Dor. pro σπένδοσι, pro-ferant, 3. pl. præc. ἃ

ΣΠΕΥ'ΔΩ, studeo, valde cupio; festino: σπένδω βίον ἀθάνατον, im-mortalen vi-am affectare: præc. imperat. σπένδε, ἔτω, imperf. ἔσπεν-δον, f. σπένσω, a. 1. ἔσπενσα, a. 1. imperat, σπένδων, ἄτω, a. 1. part. act. σπένσας, p. m. ἔσπενδα. Hinc Angl. SPEED.

Σπένδωμες, properemus: Dor. pro σπένδωμεν, 1. pl. præc. sub. et

Σπένσας, a. 1. part. act. verbi σπένδω, f. σω, festino.

Σπένσον, aor. 1. imperat. ejusd. verbi.

Σπῆτ, alii legunt σπῆτ, dat. sing. ἃ σπείος, pro σπείος, εὐς, τὸ, antrum, Ion. σπῆος.

Σπῆλαιον, ὠ, τὸ, spelunca, SPE-

LÆUM, Th. σπείος, εὐς, τὸ, specus, antrum.

Σπῆλυγξ, υγγος, ὄ, SPELUN-CA: ab eod. Th.

Σπῆλυες, lapides prægrandes in itinere hyvis projecti pontis loco: ἃ σπῆλῆς, saxum.

Σπῆδης, εὐς, ὄ ζ ἡ, amplus, spissus: ἃ σπῆζω, extendo.

Σπῆδός, ἃ, ὄν, densus, SPIS-SUS: ab eod. Th.

Σπῆζα, ἡς, ἡ, avis, sono similis est passeri: ἃ σπῆζω, pipio.

ΣΠῆ'ΖΩ, extendo, expando, qu. ἃ σπῶν, traho; etiam pipio, sonus quarundam avium.

Σπιθαμῶς, αἶα, αἶον, vide σπιθα μῶδης, quod idem significat.

ΣΠΙΘΑΜῆ, ἡς, ἡ, SPITHA-M.: spatium inter pollicem et mi-nimum digitem expansus; palma major, doctrans: dicta vox παρὰ τὸ δαμῶν ἐπιζῆσθαι τῷ δακτύλῳ, ἃ digi-tis extensis.

Σπιθαμῶς, αἶα, αἶον, idem ac

Σπιθαμῶδης, εὐς, ὄ ζ ἡ, spithamæ seu doctrans longitudinem æ-quans, doctransalis.

Σπιδάσσειν, procellis, dat. pl. Ion. ἃ

Σπιδάς, ἄδος, ἡ, rupes, scopulus maris. Est et σπιλάς, procella: ἃ

ΣΠΙ'ΔΟΣ, ὠ, ὄ, macula, labes vitiligio; item saxum: undè

Σπιδάω, maculo; f. ὄσω, p. ἐσπί-λωκα: et

Σπιδάω, ἄτος, τὸ, macula, labes.

ΣΠῆ'ΝΔΑΣΙΣ, εὐς, ἡ, avis pere-grina, avis incendiaria, Plin. an ἃ σπινοθήρ, scintilla?

Σπινθαρίδες, scintillæ. Th. σπιν-θήρ.

ΣΠῆΝΘ'Ρ, ἦρος, ὄ, scintilla.

Σπινθράκες, ὠν, ὄ, flammæ.

Σπῆνος, fringilla, avis: ἃ σπῆζειν

Σπλαγχνίζω, sacrificor; σπλαγ-χνίζομαι, misericordiā (ex ipso cordo profecta) moveor; a. 1. pass. ἔσ-πλαγχνίσθην, ἡς, η, a. 1. part. pass. σπλαγχνισθείς, ἐντος: ἃ σπλαγχνίζω.

Σπλαγχνισμός, ὠ, ὄ, sacrificium; misericordiā, commiseratio: ἃ præ-ccd.

ΣΠΛΑΤΧΝΟΝ, ὠ, τὸ viscus: τὰ σπλάγχνα, viscera, cor, jecur, pul-mones; affectus maternus, com-miseratio. Σπλάγχνον, frequenter de corde dicitur, ut liquet etiam in compositis: ἀσπλαγχνος, non habens cor, et εὐσπλαγχνος, animosus, mi-sericors. Eustath. ducit ἃ Dor.

σπλῆν, pro splῆν, splen, unum ex visceribus.

Σπλαγχνοφάγος, ὠ, ὄ ζ ἡ, vicera edens: ex σπλάγχνον et φάγω.

Σπληθός, ὠ, ὄ, cinis: ἃ σπυθός, ὠ, ὄ, idem.

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνός, ὄ, SPLEN, lien. Angl. THE SPLEEN.

Σπογγία, ας, ἡ, SPONGIA: Angl. A SPONGE: ἃ

ΣΠΟΤ'ΓΟΣ, ὠ, ὄ, spongia: qu. σπῶ ὑγρῶ. Hinc

Σπογγώδης, εὐς, ὄ ζ ἡ, spongius.

Σποδένας, α, ὄ, Dor. pro σπείδειν

ης, υ, β, qui in cinere jacet ac dormit. Ex σποδός, et τίνη, ή, cubile.
 Σποδός, ferventi cinere obruo; percutio; pergo: item subagito.
 Th. σποδός, α, β, cinis.
 Σποδία, ας, ή, cinis: à
 Σποδίω, f. γω, sub cinere coquo; comburo v. lut. in cinere; in cinerem colorem vergo, coëto. Th. σποδός.
 Σποδιστής, εός, β ζ ή, cinerous: ex σποδός, η, ή, cinis: et εϊδος, species.
 ΣΠΟΔΟΣ, α, β, ή, cinis: qu. σπεδός, à σπείω, quia extinctis et consumptis lignis remanet.
 Σποδω, -ω, cinere obruo, in cinerem redigo; f. ώσω, p. ἐσπόδακα' à præced.
 ΣΠΟΛΑ'Σ, αδός, ή, vestis coriacea.
 Σπολή, stola. Hesychius pro σολή, Dor.
 Σπόλια, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur: à σπάλω, traho, evello.
 Σπόμενος pro ἐπόμενος, sic σπομέω, Dor. pro ἐπομένη, ης, ή. Vide in σπέω.
 Σπονδός, acc. pl. à σπονδή, quod vide.
 Σπονδών, υ, τὸ, calix, crater, vas ad libandum vinum: à
 Σπονδή, ης, ή, libatio, libamen: peculiariter σπονδαί dicuntur libationes quæ in sanciendo federibus adhibentur; et sæpè etiam ipsa fœdera: à σπένω, libo; f. σπέλω, p. m. ἐσπονδα.
 Σπονδόφορος, υ, β ζ ή, qui libationes fert, sacerdos. Ex σπονδή, libatio, et φέρω, fero, p. med. πέφορα.
 ΣΠΟΝΔΥΛΟΣ, υ, β, SPONDYLUS, vertebra spinæ dorsii.
 Σπορά, ας, ή, semen, satio; genus, proles, fatus, semen genitale: à p. m. ἐσπορα, verbi σπείρω, semino.
 Σπορός, αδός, β ζ ή, sparsus, dispersus: et
 Σπορέως, εός, β, sator, seminator: ab eod.
 Σπορίμος, υ, β ζ ή, qui seminari potest: σπόριμα, ων, τὰ, sata: ab eod. Th.
 Σπόρος, υ, β, satio, semen: ab eod.
 Σπόρω, gen. Dor. pro σπόρω.
 Σπῶ, pro quo et σπέω, Ion. et Poët. præ. imperat. m. verbi σπέναι, Poët. pro ἐπομαι, sequor. Vide in σπέω. Et
 Σπῶ, Seythiçè oculum significat.
 Σπυδός, festino, propero; studeo, operam do, affecto; serid agò, loquor. Cum præp. περί, significat studium pertinens ad utilitatem nostram, cum πρός ad alienam. Σπυδάζομαι, color, æstimor, diligor: f. ασω, perf. ἐσπύδακα' à σπυδή.
 Σπυδαίος, αία, αϊών, diligens, probus, honestus, serius: comp. σπυδαϊότερος, et Att. σπυδαίεστος, majori studio utens: à σπυδή, studium.
 Σπυδαίωτατοι, nom. plur. superlat. grad. à σπυδαίος, quod vide.
 Σπυδαϊστρός, et σπυδαϊστερον, diligentius, adv. compar. grad. à σπυδαίος, studiosus.

Σπυδαίω, adv. studiosè, diligentèr, serid: à σπυδαίος, quod vide.
 Σπυδή, ης, ή, et Dor. σπυδή, propriè festinatio, deinde per Metaph. animi intentio, sedulitas, ardor, STUDIUM, instantia, industria, studium partium, factio. Th. σπυδός, festinatio; p. m. ἐσπύδα.
 Σπυδῆ, dat. præced. adverbialitèr, festinantèr; studiosè, sumndè diligentitèr, eniçè, magno labore; ægrè, vix, serid.
 ΣΠΥΡΑΘΙ'Α, ας, ή, et σπύραθος, υ, β, vel ή' tum σπυράς, αδός, ή, caprarum stercus.
 ΣΠΥΡΙΣ, γδός, ή, SPORTA, corbis, fiscella, seu vas viminèum aut junceum.
 Σταγερός, α, β, stilla: à στάζω.
 Σταγών, υ, τὸ, nota sciarū γ'.
 Σταγών, βνος, ή, stilla, gutta: à στάζω.
 Σταδιοδρόμω, cursu contendo; f. ήσω' à
 Σταδιοδρόμος, qui in stadio cursu certat: quod ex στάδιος, seu -ων, stadium, (quod ab ἴσημι, sto) et δρόμος, cursus.
 Σταδίον, STADIUM, curriculum. Æol. σπάδιον, SPATIUM: à στάδιος.
 Σταδῖος, υ, β, idem. Et
 Σταδῖος, τὰ, ιων, stabilis, firmus; benè compactus; longus et rectus: ab ἴσημι, sto.
 Σταζόντα, stillantem, acc. sing. præ. part. à στάζω, stillo.
 ΣΤΑ'ΖΩ, stillo; f. ζω.
 Σταθεῖς, έντος, status, positus; a. 1. part. pass. verbi ἴσημι, sto; f. ήσω, aor. 1. pass. ἐστάθη.
 Σταθεν, Bæot. Sync. pro ἐστάθησαν, steterunt, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἴσημι, sto.
 Σταθερός, α, β, dn, stabilis, firmus, constans: de die est meridianus: à στάω, seu ἴσημι, sto.
 Σταθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass.
 Σταθῆναι, a. 1. inf. pass. et
 Σταθῆσομαι, η, εται, fut. 1. pass. verbi ἴσημι.
 Σταθῆ, Dor. pro στήθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.
 Σταθμα, ας, α, Dor. pro στάθμη, ης, ή, meta, quod vide.
 Σταθμάω, et usitatius σταθμάομαι, -ώμαι, ad amussim exigo, pondero, æstimo; conjecturam facio, pensito, expendo: à στάθμη, amussis.
 Σταθμεμένος, Dor. pro σταθμέμενος, conjiciens: à σταθμομαι, pro σταθμάομαι.
 Σταθμη, ης, ή, amussis, regula ad quam aliquid æquatur; meta; perpendicularium: ab ἴσημι.
 Σταθμίζω, f. ἴσω, pondero, appendo, libro, pensito, trutino: à præced.
 Σταθμιον, υ, τὸ, statera, libra, pondus: à
 Σταθμός, α, β, stabulum; statio; postis; statera, libra, pondus: dicitur et de magnis locorum intervallis: dat. sing. σταθμῶν, dat. pl. ἰον. σταθμοίσι' ab eod. Th.

Στάθος, εός, τὸ, Dor. pro στήθος, εός, τὸ, pectus.
 Σταίμεν, σταίρε, σταίρε, Att. Sync. pro σταίμεν, ης, ή, σταιν, pl. a. 2. opt. act. verbi ἴσημι.
 ΣΤΑΙ'Σ, et σταίς, αϊτός, τὸ, furina triticea aquâ subacta; adeps.
 Στακτῆ, ης, ή, gutta, livida, aloë: à Στακτός, ή, dn, stillatitius. Th. στάζω, fut. ζω, stillo.
 Στάλα, ας, α, Dor. pro στήλη, ης, ή, columna.
 Σταλαγμός, α, β, distillatio.
 Σταλάζω, fut. ζω, STILLO. Th. στάζω, idem.
 Στάλας, idem ac præced.
 Σταλῆναι, missum esse, a. 2. inf. pass. verbi στέλλω, mitto; a. 2. pass. ἐστάλην.
 Στάλιξ, κος, varrus, pacillus, qui facit imposita σταίειν.
 Στάμεν, Poët. pro στήναι, a. 2. inf. act. verbi ἴσημι.
 Σταμίν, ένος, ή, lignum in navè erectum: à στάω, seu ἴσημι, quia stat.
 ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, υ, β vel ή, urna, hydria, amphora: ut putò à στάω, quòd erecta stet.
 Στάν, Ion. pro ἔσταν, hoc verò Bæot. Sync. pro ἔσταν, steterunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἴσημι, sto, f. ήσω, a. 2. ἴσην.
 Στάζεμεν, Dor. et Æol. pro στάζομεν, stillabimus, 1. pl. f. 1. et
 Σταζοίσι, Æol. et Dor. pro στάζεσι, 3. pers. pl. f. 1. verbi στάζω, stillo; f. ζω.
 Σταδτα, Ion. pro ἑδάστα, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἴσημι, sto, perf. part. ἐστακός, ότος, et Ion. Crasi ἑδάως, ότος, et per Aphæresin σταός, &c.
 Στάς, qui stetit, a. 2. part. act. Sed σταο' pro στασα, a. 2. part. f. g. ab ἴσημι, sto.
 Στάση, consistas, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro στήση' ab ἴσημι, sto.
 Στασιάω, f. ασω. seditioem excito, dissideo, contendo, insurgo, Vide in σταίσι.
 Στασιαρμός, α, β, seditio, seditio-nis concitatio; à præced.
 Στασίμος, υ, β ζ ή, stativus, stabilis, constans, firmus, quietus: Gl. Cyr. [* ἀργύριον στάσιμον εἶναι, Leg. Solon. ap. Lysiam, pecuniam saniori dari licere.] à seq.
 Στάσις, εώς, ή, status, statio, tpe-se standi actus, quietis; factio, seditio; ventus vehementior; agger: ab ἴσημι.
 Στασιώδης, εός, et στασιώ-ης, υ, β, seditiosus. Th. ἴσημι, sto, ergo; cum multitudo se erigit adversus prærites.
 Στάσων, Ion. et Poët. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἴσημι, sto.
 Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, fut. 1. med. vorbi ejusd.
 Στάσω, Dor. pro ήσω, f. 1. ejusd.
 Στατήρ, ήρος, β, STATER; nummus quatuor drachmas valens, Mat. xxvii. 27. Sub Atheniensis;

um republica nummus aureus un-
ciae ponderis: sub Byzantinis im-
peratoribus nummus sexta pars
uncia. Debitor qui pecuniam
mutuatur: πολλοὶ σαπίτες, ἀποδοτή-
ρες δ' οὐδ' εἰς, Epicharmus: mul-
ti sunt qui pecunias fœnore ac-
cipiunt, ne unus quidem qui red-
dat

Σταρός, ἡ, ὄν, stans, qui stat
stabilis, firmus, constans: ἀβ ἰσημι.
ΣΤΑΥΡΟΣ, ὄ, ὄ, valius, palus
ligneus, crux.

Σταυρός, -ῶ, palum seu vallum
figo, palo seu cruci adfigo: per
Metaph. impetum carnis, ne in
nie regnet, frango; virtute scil.
Spiritus S. precibus, &c. f. ὄσω,
p. ἐσαύρωμαι, a. 1. ἐσαύρωσα, a. 1.
imperat. act. σαύρωσον, ἄτω, et in
1. pl. σαυρώσατε, a. 1. sub. act.
σαυρώσασθε, ης, η, et in 3. pl. σαυρώ-
σασσι, a. 1. inf. act. σαυρώσασαι, a. 1.
part. act. σαυρώσας, ασα, av, perf.
pass. ἐσαυρώμαι, ασι, ται, sinu
contemptui et horrori; p. part. pass.
ἐσαυρωμένος, η, ov, crucifixus; a. 1.
pass. ἐσαυρώθη, ης, η, aor. 1. im-
perat. pass. σαυρώθητι, ἦτω, a. 1.
sub. pass. σαυρωθῶ, ἦς, ἦ, a. 1. inf.
pass. σαυρωθῆναι. Th. σαυρός, crux.

Σταυρώσιος, ο, ὄ ζ ἦ, ad cruci-
fixionem pertinens: à seq.

Σταυρώσις, εως, ἡ, crucifixio: à
2. pers. sing. perf. pass. verbi
σαυρός.

ΣΤΑΦΙΣ, ἴδος, ἡ, uva passa.
Hinc σαφύλη, ἦς, ἡ, uva: qu. à
σάζω, qui stillat liquorem: hinc et
σαφύλη ἀνθρώπων, columella, uva, sed
σαφύλη, ης, est perpendiculum; fu-
niculus rubricâ illitus, quo fabri
uoluntur ad lineam reclinam in ligno
exprimendam.

Σταφύλη, et σαφύλη, vide in σα-
φίς* σαφύλησι, dat. pl. Ion. à
σαφύλη uva.

Σταχῶν, ης, ἡ, trutina, Dor. ab
ἰσημι, pondero.

ΣΤΑΧΥΣ, ὄσος, ὄ, spica; in nom.
pl. σάχυες, qu. à σίζ, ordo; quia
certos habet ordines granorum;
item stella, quæ spica virginis di-
citur; et herba, marrubio similis.
Est et

Στάχυς, vos, ὄ, nomen viri.
Στάω, σῶ, STO, maneo: ab hoc
inusitat. et ἰσημι, statuo.

ΣΤΕ'ΑΡ, ἄτος, τῶ, sebium seu se-
vum; item farina aquâ subacta.

Στεῖρόμαι, -ῆμαι, pinguesco,
pinguefio: f. l. m. ὄσομαι* à præced.

Στεγάζω, tego, sustineo, fulcio;
f. ὄσω, p. ἐστέγακα* à στέγω.

Στεγάνος, et per Sync. στεγνός ἡ,
ὄν, tectus, opertus; qui secreta in
pectore retinet; densus, firmus: à
στέγω, tego, sustineo.

Στεγασπίδες, ad aliquid legen-
dum aptæ. Th. στέγω, tego.

Στέγη, ης, ἡ, tectum, edificium,
contignatio: undè Angl. STAGE.
Th. στέγω.

Στέγος, vel τέγος, εως, τῶ, idem,
ab eod. Th.

ΣΤΕ'Ω, TEGO, operio; item
tolero, sustineo, impedio, [* con-
tinuo; ἢ ἀν ἐναλίην, μὴ στέγωι
πυρπλάνα, Eurip. ap. Plut. de Gar-
rul. p. 504. Implere te nequeo con-
tinentem nihil;] f. ζω, p. ἐστέγα,
p. m. ἐστέγα.

ΣΤΕΙ'Ω, STIPO, calco; qu.
ex σῶω, et βῶω, quod enim calcat;
stat, et il, quodammodo; quia
stando movet pedes.

Στειλαντο, collegere, Ion. p.
ἰστέιλαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ver-
bi στέλλω, mitto, contraho, quod
vide.

Στειλιά, ἄς, ἡ, foramen securis,
in quod σίλλεται, id est, immittitur
lignum: et

Στειλῆν, et Poët. στείλειν, ὄ, τῶ,
et στείλεις, vel στείλεις, ὄ, ὄ, securis
navium: quod στείλειν immittit-
ur.

Στεινομένη, Ion. pro στενομένη,
pras. part. pass. f. g. verbi στένω,
gemos. Th. στένός, angustus, arc-
tus: Ion. στενός, item.

Στεινοντο, Ion. pro ἐσείνοντο, 3.
pl. imperf. à στένω.

Στένός, Ion. idem quod στενός.
angustus: sed.

Στένος, eos, τῶ, via angusta; an-
gustia. Th. στένός.

Στενώω, Ion. pro σενώω* et
Στένω, Ion. pro στένω. Th. στένός.

Στεινωπός, Ion. pro στενωπός, hoc
autem Poët. pro στενωπός, arctus,
seu angusta via: ex στενός, angus-
tus, et ὄπη, forum.

Στείμεν, steterimus, Ion. pro
στέμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω in eo
resoluto, στέμεν, et Ectasi Poët.
στέμεν, verbi ἰσημι, sto; f. στήσω,
a. 2. ἔστην, a. 2. sub. σῶ.

Στείρα, ας, et Ion. στείρη, ης, ἡ,
carina navis, quasi στέρα, firma: à
στέρος, solidus, pro στερεός, idem;
quod carina sit solidissima asse-
rum, quippe in quam, tanquam
fundamentum quoddam, edifican-
tur cætera partes navis. Est etiam

Στείρα, ας, ἡ, sterilis: à

Στείρος, ο, ὄ, vir sterilis; στείρα,
ας, ἡ, sterilis femina; tamen et
στείρος, de femina. Th. στείρω,
privo.

Στείρω, -ῶ, sterilem reddo:
med. sterilis sum; f. ὄσω, p. ἐστέ-
ρωκα.

Στείρων, Ion. pro ἐσείρων, ince-
debant, 3. pl. imperf. act. verbi
σείρω, eo, vado.

ΣΤΕΙ'Ω, vado, ordine incedo.
[* σείχειν πτόων, χθόνα, &c. super-
ambulo, ap. Poët. Græc. frequen-
tèr, v. Salm. de in. usur. p. 518.]
f. ζω, p. ἐστέγα, a. 2. ἐστέγω.

Στέλεις, ἴδος, ἡ, et

Στέλεγγις, ἡ, strigilis; item coro-
namenti genus, lamina: à στέλλειν
γυία, ornare membra. Vide στέλλειν.

Στέλεδν, et -ός, vide in τελέω.

ΣΤΕ'ΑΡΧΟΣ, εως, τῶ, truncus,
caudex: qu. ex radice σέλλεται.
ΣΤΕΑΙ'Σ ἴδος, ἡ, viscum, quod
arbori innascitur

Στέλλειν, ornare, Dor. pro στέ-
λλειν, præs. inf. act. v. σέλλω.

ΣΤΕ'ΑΛΩ, mitto; instruo, ap-
paro, orno, amicio; contraho, re-
primo, inhibeo, sisto: in voce
med. σέλλομαι, mitto meipsum; i.
e. eo, profectuscor, venio, expremitio-
nem suspicio, contendo; lineo, ca-
veo; lateo, fallo, minuo verbis; f.
σελῶ, f. 2. σῆλῶ, p. ἔσαλκα, a. 1.
ἔσειλα, p. m. ἔσαλα.

Στελμονίαι, fasciæ quibus canum
latera præmuniuntur: à σέλλω, in-
struo.

Στελῶ, mittam, f. 1. verbi σέλλω,
mitto.

ΣΤΕ'ΜΒΩ, contumeliâ, seu in-
jurîâ afficio. Est et

Στέμβω, assidue moveo: vide
σέμβω.

Στέμμα, ἄτος, τῶ, sertum, corona;
villa; lana; STEMMA nobili-
tatis: à 1. sing. perf. pass. verbi
στέφω, coronatio; f. ψω, p. ἔστέφα,
perf. pass. ἔστειμαι, Angl. A STEM.

Στέμφυλα, τὰ, vineæ, fruces.
Sunt folliculi σαφύλης.

Στέμφω, f. ψω, moveo: undè
ἀστεμφής, et ἀστεμφής; immotus. Mar-
tin. refert. ad στέβω, calco.

Στέναγμα, ἄτος, τῶ, et

Στεναγμός, ὄ, ὄ, suspirium, gemi-
tus: à σενάω, ingemisco. Th.

σενός, angustus.

Στενάω, gemo, ingemisco, sus-
pito; præs. imperat. act. σέναιε,
ἴτω, et in 2. pl. σενάζετε, f. ἄω, a.
1. ἐστέναω, ingemui: à στένω, gemo.

Th. σενός, angustus, gemitus enim
fit angusto corde.

Στενακτός, ὄ, ὄν, gemebundus, la-
mentabilis: à præced.

Στεναχίζε, ingemiscebol; 3. sing.
imperf. Ion. à

Στεναχίζω, f. ἴωω, gemo: Poët à
Στεναχίω, f. ζω, Poët. et σεναχίω,
idem ac σενάω, et ab eod.

Στενεύς, ὄεσσα, ὄν, gemebundus.
Th. σενός, arctus.

Στενεύρα, præced. acc. sing.
m. g. vel pl. n. g.

Στενολεχίω, de rebus frivolis et
subtilibus garrus: ex στενός, anxius,
et λέχω, sermocinatio.

STENO'Σ, ἡ, ὄν, angustus, arctus.

Στενοσχην, ο, τῶ, angusticlavium.
est ex στενός, angustus, et σῆρα,
ατος, τῶ, signum; ita πλατύσημον,
lati-clavium.

Στενότης, ητος, ἡ, angustia: à
στενός.

Στενοχωρέω, -ῶ, areto, angusto; f.
ἴσω, p. ἴστενοχώρηκα, præs. pass.
στενοχωρέομαι, -ῆμαι, coarctor: ex
στενός, et χωρέω.

Στενοχωρία, ας, ἡ, angustus lo-
cus; angor; inopia pecuniæ: ex
στενός, et χῆρος.

Στενώω, f. ὄσω, angusto, coarcto;
in angustias redigo. Th. στενός,
angustus.

Στένωρ, opus, ὄ, STENTOR,
præco, qui tantum vociferabatur
quantum alii quinquaginta: dat.
sing. Στένωρι.

Στῖνω, f. ενῶ, gemo, suspiro; de-
ploro, lugeo: ex angusto corde.
Th. σενός, angustus.

Στενωτός, Poët. pro στενωτός, an-
gustus, in quo visus contrahitur,
areta seu angusta via: ex σενός,
angustus, et δὲ, foramen.

Στενωτός, adv. contractè, angustè:
à σενός.

Στενωσις, eos, ἡ, angustia, coar-
ctatio: à σενός.

Στενωσις, stetitenuus, Ion. pro
σῶμαι, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi
ἴσημι, sto.

Στενωσια, Dor. pro. στέγωσια,
præs. part. f. g. à στέγω, diligo.

ΣΤΕΨΩ, naturali charitate
complector; item acquiesco, sum
contentus; oro, desidero; f. ζω, p.
ἔστω, p. m. ἔστωγα.

Στεψωσις, 3. pl. præs. sub. ver-
bi præcèd.

Στεψόσις, nom. pl. f. g. a. 1.
part. pass. à στεψώ, pro στεψήσι-
σι.

Στεροκάριος, u, δ, ζ, ἡ, firmus et
constans animo, duro corde: ex
καρδία, cor, et

ΣΤΕΡΕΩΣ, eà, ενδ, solidus, ri-
gidus, durus, firmus; sterilis ob
duritiam: (qu. à σάω,) firmiliter
stans. Hinc

Στερέω, -ω, confirmo, solidum
reddo, corroboro; f. σῶω, p. ἐστερί-
ωκα, imperf. pass. ἐστερέμην, -έμην,
et in 3. pl. ἐστερέοντο, -οντο, p. pass.
ἐστερέομαι, a. 1. pass. ἐστερέωθην, ης,
n. Th. στερέος.

Στερέομαι, pro στερήσαι, a. 1. inf.
act. verbi στερέω, privo.

Στερέομαι, privatur, 3. sing. præs.
pass. à στήρωμαι, idem ac στερέομαι,
-έμαι.

ΣΤΕΡΕΩ, privo, orbo; f. ἡσῶ,
perf. ηκα, a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερέωμα, ἄτος, τὸ, firmamentum,
robur: à στερέω, solido. Th. στε-
ρέος solidus.

Στερέως, adv. solidè, firmiliter,
constantè: à στερέος, quod vide.

Στερέωσις, eos, ἡ, firmatio, solidi-
tatio: à 2. sing. perf. pass. verbi
στερέω.

Στερέωσις, a. 1. part. act. στερέω,
privo.

Στερέωσις, eos, ἡ, privatio, fraus,
orbitas: apud Philos. quum quid
de re aliquà negatur: [* commissio
vel amissio mercimonii. Aristot.
(Econ. l. ii. v. Salm. de m.
usur. p. 616.) et

Στερεητικός, ἡ, ενδ, privativus: à
perf. pass. verbi στερέω, privo.

Στερεθῆναι, privatum esse, per
Sync. pro στερηθῆναι, seu στερεθῆ-
ναι, Ion. et Dor. pro στερηθῆναι, a.
1. inf. pass. verbi στερέω, privo; f.
ἡσῶ, a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερεοκοντα, privatur; 3. pl.
pr. ind. pass. à

Στερεοσκω, idem quod στερέω, privo.
Στερέφος, eos, τὸ, pectus, quia στε-
ρὸν, solidum. Et στείφος, -ης, -ον,
sterilis; firmus: vide στερεός, so-
lidus.

ΣΤΕΨΝΩ, ου, τὸ, pectus, quia
στερεόν, ossibus firmiliter inunitum.

* Στεψνός, u, δ, ζ, ἡ, pectore suo
continctus, cavus. Epith. terræ.
Ex præcèd. et ἔχω.

Στεψάει, amavisse, a. 1. inf. act.
verbi στέγω, naturali charitate
complector; f. ζω, a. 1. ind. pass.
ἰστέψθην.

Στεψομαι, Att. idem ac στερέομαι,
-έμαι, privo.

Στεροπή, ης, ἡ, fulgor, splendor,
fulgur: per Aphæresin pro ἀστε-
ροπή, Poët. pro. ἀσραπή, ab ἀ-
στράπτω, fulguro, ψω.

Στεροπή, nomen proprium Cy-
clopiis.

Στεροπηγέτρα, voc. sing. à
Στεροπηγέτης, u, δ, qui fulgur
suscitat; Jovis epithet. Ex στε-
ροπή, et ἐγείρω, excito.

Στεροψ, -ος, ἡ, idem quod στεροπή,
Στερήβης, à, ενδ, idem ac στερεός,
solidus: et

Στερήβης, ητος, ἡ, idem quod
στερεός.

Στερόφος, eos, τὸ, pellis: à στέφω,
lego, per Pleonasm. τὸ ρ. Dici-
tur etiam ἔρφος, et Dor. σρέφος,
qu. à τρέφω.

Στερχίδης, εἶσα, ενδ, dilectus, a. 1.
part. pass. verbi στέργω, f. ζω,
Vide in ἔρφαί.

Στερομαι, promitto, firmo, præ-
me fero.

Στερό', pro ἐστέρο, vide in

Στεῦται, firmatur, per Sync. pro
στέεται, 3. sing. præs. m. verbi
στέομαι: sic στέο', pro στέτο, firma-
batur, Ion. et per Sync. pro ἐστέ-
ρο, 3. sing. imperf. m. ejusd.

Στεφάνος, à, δ, nomen viri, Gr.
certum.

Στεφάνη, ης, ἡ, cujusque rei fasti-
gium, aut circumitus; corona; orbis;
cribri ambitus; montis culmen;
galeæ species; ungula. Th. σέφω,
corono.

Στεφανηφορέω, -ω, coronam fero;
f. ἡσῶ, p. ἐστεφανηφόρκα: à

Στεφανηφόρος, u, δ, ζ, ἡ, coronam
gestans; στεφανηφόρος, ἄγων, certam-
en, in quo victori corona datur
ferenda. [* Στεφανηφόρος, u, δ,
Aphæresin; f. ζω, perslo, constan-
tissimè is qui eligebatur quolibet an-
no à sacerdotibus, ut curam ha-
beret sacrorum, quæ ad Deos
spectabant; tanquam summum
pontificem in aliis urbibus. A-
porus Athenæum, Stephanephorus
Tarsi tunicam purpuream indutus,
albo distinctam, coronam lauream
ferebat, quam Plato de Legg.
semper gerere ait, cum alii sacer-
dotes non nisi inter sacra illam
portarent. Vaill. de Num. Græc.
p. 318.] Ex στεφάνη, quod à σέφω,
corono, et φέρω, fero.

Στεφανίζω, f. ζω, coronò: à σέφα-
νος, quod à σέφω.

Στεφάνος, u, δ, carona; Metaph.
decus honos; στεφάνως, Dor. pro σε-
φάνως. Th. σέφω.

Στεφανήνται, 3. pl. præs. ind.
pass. verbi στεφανέω, quod vide.

Στεφανοφώρα, as, ἡ, coronæ ges-
tatio: à

Στεφανοφόρος, u, ἡ, ζ, ἡ, coronatus,
coronam gestans. Ex σέφανος, co-
rona, et φέρω, fero.

Στεφάνωω, -ω, coronò; item ho-
norato, orno, decoro; f. σῶω, p. ἐστε-
φάνωωκα, præs. pass. στεφανώομαι,
-έμαι, ἡν, -οῖ, ἔσται, -έται, p. pass.
ἐστεφάνωμαι, σαι, ται, perf. part.
pass. ἐστεφανώμενος, coronatus: à
σέφανος.

Στεφάνωμα, ἄτος, τὸ, corona, et
Metaph. pro ornamento: à 1.
pers. sing. p. pass. præcèd.

Στέφον, coronārent, Ion. pro ἐστε-
φον, 3. pl. imperf. verbi σέφω.

Στέφος, eos, τὸ, coronæ suo corò-
la: à seq.

ΣΤΕΨΩ, coronò, redimio, orno;
cingo, circumdo, lego; impleo, de
poculis; f. ψω, p. φα, perf. pass.
ἔστωμαι.

Στέψας, avτος, qui coronavit
aor. 1. part. act. verbi præcèd.

Στέψωμεν, Ion. pro σῶμεν, 1. pl.
a. 2. sub. act. verbi ἴσημι, sto; a.
2. ἔστω.

Στέψ, stetit, Ion. pro ἔστω, 3. sing.
aor. 2. ind. act. et

Στέψ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi
ἴσημι, sto; f. ἔστω, a. 2. ἔστω.

Στέψ, vel στέψ, et στέψ, Poët. pro
στέψ, et hoc pro στέψ, quod Ion. pro
στέψ, 3. sing. a. 2. sub. Vel στέψ,
Pleonasmo τὸ η, pro στέψ, 3. sing.
Ion. a. 2. ἔστω: ab eod. verbo.

Στέψασιν, dat. pl. Ion. pro στέψ-
θαι, à στέψος, eos, τὸ, pectus.

Στέψασιν, dat. plur. ejusd.

Στέψθι, sta, a. 2. imperat. act.
verbi στέψω, sto, f. στέψω, a. 2. ἔστω.

Στεφθεσμός, ἴδος, ἡ, fascia pecto-
ralis; et

Στεφθεσμον, u, τὸ, pectorale: ex
τέω, ligo, et

ΣΤΗΘΟΣ, eos, τὸ, pectus; τὰ
σθήθη, aggeres arenæ, vel saxa in
mari latentia.

Στήκετε, 2. pl. præs. à

Στήκα, (ab ἔστηκα), firmiliter sto,
legitur verò in præsentì solo: di-
citur autem ἔστηκα, per ἔστηκα, per
ferenda. [* Στεφανηφόρος, u, δ,
Aphæresin; f. ζω, perslo, constan-
tissimè is qui eligebatur quolibet an-
no à sacerdotibus, ut curam ha-
beret sacrorum, quæ ad Deos
spectabant; tanquam summum
pontificem in aliis urbibus. A-
porus Athenæum, Stephanephorus
Tarsi tunicam purpuream indutus,
albo distinctam, coronam lauream
ferebat, quam Plato de Legg.
semper gerere ait, cum alii sacer-
dotes non nisi inter sacra illam
portarent. Vaill. de Num. Græc.
p. 318.] Ex στεφάνη, quod à σέφω,
corono, et φέρω, fero.

ΣΤΗΛΗ, ης, ἡ, lapis à terrâ ex-
tans, munitionis vel signi gratiâ,
sæpe pro cippo, vel columnâ, qu.
ab ἴσημι, statuo.

Στηλίδων, u, τὸ, et

Στηλῆς, ἴδος, ἡ, parvus cippus, seu
columnella; acc. pl. στηλίδας. Th.
στήλη.

Στηλῆτης, u, δ, in cippum inscrip-
tus: ob crimina notatus; colum-
naris: ab eod. Th.

Στηλογράφια, as, ἡ, tituli inscrip-
tio: ex γράφω, scribo, et στήλη, ti-
tulus.

Στηλώ, f. σῶω, erigo ut cippum,
et stabilio ut cippum, statuo. Th.
στήλη, cippus.

Στήλωμα, ἄτος, τὸ, columna, cipa-
rus.

Στήμα, ἄρος, τὸ, *stamen*, impr. in herbis: ab ἰσημι.
 Στήμονα, acc. sing. ἂ
 Στήμον, ονος, ὄ, *stamen*, dat. στήμονι. Th. ἰσημι, sto.
 Στήναι, potuisse, a. 2. inf. act. ab eod. Th.
 ΣΤΗΝΓΑ, ας, ἡ, *festum erat Athenis*, quo se mutud dieteris perstringebant.
 ΣΤΗΝΙΟΝ, α, τὸ, *pectus*: ἂ σήναι, *firmum stare*.
 Στηνώ, undē σηνῶσαι, *conviciis incensere*: ἂ σηνία.
 Στήριγμα, ἄρος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum*; item *temo, vel furca curvās*; et
 Στηριγμός, ὄ, ὄ, *ipsa actio stabilendi, firmitas*: ἂ 1. pers. p. pass. seq.
 ΣΤΗΡΙΖΩ, *firmiliter figo, statuo, confirmo, stabilio, figo, sto, constituo*; f. ζω, a. 1. ἐσθίει, a. 1. imperat. act. σθίει, ἄρω, a. 1. opt. σθίεσθαι, αἰς, αἰ, p. ἐσθίεσθαι, p. pass. ἐσθίεσθαι, ζαι, κται, perf. part. pass. ἐσθιγμένος, η, ον, *stabilitus*, a. 1. pass. ἐσθίχθην, aor. 1. infin. pass. σθιχθῆναι, *confirmari*.
 Σθίρει, *firmiliter fixit*; Ion. pro ἐσθίρει, 3. sing. a. 1. act. verbi præced.
 Σθῆς, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἰσημι, sto.
 Σθῆσαι, *statuisse*, ἂ 1. infin. act. et
 Σθῆσατο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἰσημι, f. σθῆσω.
 Σθῆσαντ' pro σθῆσαντο, *erexerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐσθῆσαντο verbi ejusd.
 Σθῆσα, et in f. g. σθῆσασα, a. 1. part. act. et
 Σθῆσαι, 3. sing. fut. 1. ind. act. et ἰσθῆσμεν, *constituemus*, 1. pl. f. 1. act. verbi ἰσημι, quod vide.
 Σθῆτε, σθῆσαν, 2. et 3. pl. a. 2. imperat. act. σθῆθι, σθῆτω, verbi ejusd.
 ΣΤΗΤΗ, vel σῆτα, ης, ἡ, *femina, mulier*, qu. ἂ σῆθη, *mamma*.
 Στήνη, Ion. pro ἰσῆτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἰσημι.
 Στήσαν, *steterint*, 3. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro σῆσαν, verbi ἰσημι, a. 2. sub. σῆω, et Pleonasma σῆω, deinde *Ectasi σῆω*, et Att. η pro α, σῆω, et in 3. pl. σῆωσι.
 ΣΤΙΛΑ, ας, et σῆια, ας, ἡ, et σῆιον, α, τὸ, *lapillus, calculus*.
 Στιβάρος, ῥά, ῥόν, *densus, crassus, firmus; ponderosus*, dat. pl. Ion. στιβαροῖσι ἂ στίβω, *calco, denso*.
 Στιβῶς, adv. *densē, firmiter*: ἂ præced. et
 Στιβᾶς, ἄδος, ἡ, *stratum calcatum, tortus ex herbis aut foliis humi stratis*. Στοιβάς, idem, et ab eod. Th.
 Στιβῶς, *vestigio, indago*; Gl. Cyr. *proprie est calco*: ἂ στίβω.
 Στιβή, ης, ἡ, *pruina*: ἂ στίβω, *condenso*. Hinc
 Στιβῆς, ἡσσοα, ἦεν, *pruinosis*.
 Στιβος, α, ὄ, *iter tritum, trames*: ab eod. Th.

Στιγμα, ἄρος, τὸ, *STIGMA*, *signum alicui inustum, aut impressum*; pl. ῥὰ στίγματα, etiam *maculae*; et hinc
 Στιγματίας, α, ὄ, *stigmatē notatus*; et
 Στιγματίζω, f. ἰσω, *notis signo*.
 Στιγμή, ἡς, ἡ, *punctum*: στυγμῆ χρόνου, *punctum temporis, momentum*: ἂ 1. pers. p. pass. verbi
 ΣΤΙΖΩ, *pungo, notis distinguo, stigmata inuro*; Metaph. *incesso, infamo*, f. ζω, p. ἐσίζω, perf. pass. ἐσίζωμι hinc
 Στικτός, ἡ, ὄν, *signatus, punctus, punctis signatus vel distinctus*: ἂ 3. sing. p. pass. præced.
 Στιλβή, ης, ἡ, *nilor, splendor*; et
 Στιλβός, ἡ, ὄν, *fulgidus, lucidus*: et in dē
 Στιλβώ, -ῶ, f. ὠσω, *splendidum reddo*: ἂ
 ΣΤΙΛΒΩ, *splendo, luco, corusco, illustro*, f. σιλψω, p. ἐσίλφα.
 Στιλβῶσις, εως, ἡ, *nilor, splendor*; ἂ σιλβῶω.
 ΣΤΙΛΗ, ης, ἡ, *nummulus minimi pretii, minimum quid, qu. punctum*.
 Στιλπός, ἡ, ὄν, *lucens*: ἂ σιλβω, *splendo*.
 ΣΤΙΜΜΙ, *stibium*.
 * Στίμιασμα, ἄρος, τὸ, *pigmentum*.
 Στιξ, σίχθός, ἡ, *ordo; versus; agmen*: in pl. αἱ σίχες, acc. pi. σίχας. Th. στείχω, *ordine eo, vado*.
 * Στιξίς, εως, ἡ, *compunctio*.
 * Στίον, α, τὸ, *lapillus*.
 Στιπνῶσις, ἂ *stuppā confectus*: ἂ Στίππων, α, τὸ, *stuppa, id. quod στυπνῶσιον*.
 Στιβός, εως, τὸ, *turma, globus militum*: ἂ στίβω, *denso*.
 Στιφρός, *denso, solido*: ἂ
 Στιφρός, ῥά, ῥόν, *densus, firmus, rigidus, aridus, contractus, qu. calcatus, ἂ στίβω, condenseo*.
 * Στιχαοῖδός, ὄ, ὄ, *poëta: ex στίξ, et δοῖδός*.
 * Στιχάριον, α, τὸ, *tunica, vestis episcoporum undulata*.
 Στιχος, acc. pl. ἂ σίξ, σίχθός, ἡ, *ordo, turma*. Th. σείχω, *ordine eo*: sed
 Στιχᾶς, ἄδος, ἡ, *herbæ nomen*: ab eod.
 Στιχῶς, et -ῶμαι, *ordine eo, vado*. Th. σείχω, *eo, vado*; a. 2. ἐσίχων.
 Στιχέ, *discede*, a. 2. imperat. act. ἂ σείχω.
 * Στιχῆρος, εός, ὄ ὄ ἡ, *per versus scriptus*: et
 * Στιχῆρός, ῥά, ῥόν, idem: ἂ σίχος, *ordo; versus*.
 Στιχθεῖς, εῖσα, ἐν, *notatus*, a. 1. part. pass. verbi σίχω, *pungo*, f. ζω, a. 1. pass. ἐσίχθην.
 Στιχός, α, ὄ, *versus, ordo, idem quod σίξ*. Th. σείχω, *eo, vado*.
 * Στιχῶδης, εως, ὄ ὄ ἡ, *durus, asper*: ἂ σία.
 Στιγγίζω, f. ἰσω, *destringo, strigili rado*: ἂ seq.
 ΣΤΑΓΓΙΣ, ἴδος, ἡ, *strigil*,

idem quod *σείγγις, et σείγις*.
Balnearis strigilis erat incurvo cum manubrio. Tum ab ejus similitudine *σείγγις, pellic deaurata, capili aptari solita, fasciola quadam; ταινίον, lamina, quā pro coronā utebantur*.
 ΣΤΟΑ, ἄς, ἡ, *porticus*; σοαί, *loca, in quibus frumenta reponuntur*.
 Στόβος, *convicium*: ἂ σίβω, *contumeliosū officio*.
 Στοιβάω, *stipo, compono, struo*: ἂ σοιβή.
 Στοιβάσιμος, α, ὄ ὄ ἡ, *stipabilis*.
 Στοιβάτης, α, ὄ, *stipator*: ἂ 3. sing. perf. pass. verbi σοιβάω.
 Στοιβάς, ἄδος, ἡ, *frons, -adis, idem quod βάον, α, τὸ*.
 Στοιβή, ἡς, ἡ, *stipatio; compositio; acervus; res exigua quæ ad explendum aliquid adhibetur; herba quadam*: ἂ σείβω, *calco*, f. ψω, p. ἐσειφα, p. m. ἐσειθα.
 Στοιχείον, α, τὸ, [* (a) *Elementum, ex quo aliquid componitur, aut in quod resolvitur; definiente Zenone apud Laërtum, l. vii. § 136. (6) Στοιχεῖα, literæ ex quibus sermo componitur*. Vid. Dionys. de collocat. verborum, et Priscian. de accentibus, p. 832. (γ) *Prima disciplinarum rudimenta*, Gal. iv. 3. Heb. v. 12. vi. 1. (δ) *De partibus mundi, astris, &c. dicitur*. Στοιχεῖα *imagines signorum Zodiaci lapidulis annulisque inculpæ ad averruncanda quæ nocitura essent, ut docet Salmias. de Annis climactericis. Vid. Jos. Mede de στοιχεῖα Apost. Petri. (ε) Umbra Solarii ex quâ signum capiebatur temporis ad cœnam eundi, testante Jul. Polluce Onomast. l. vi. c. 8. (ς) Signa Zodiaci, ut occurrit apud Epiphanium et Eusebium, notante Menagio ad Laërtii Menedemum, l. vi. § 102.* ἂ σείχως, *ordo*. Th. σείχω, *ordine eo*, f. ζω, p. ἐσειχα, p. m. ἐσιχα, et ἐσειχα.
 Στοιχεῖα, *rudimenta artis traditio*: ἂ præced.
 Στοιχεῖωσις, εως, ἡ, *elementorum traditio*: ἂ præced.
 Στοιχέω, -ῶ, *incedo, ordine procedo; in versus rectos porrigo*; fut. ἦσω, p. ἐσειχῆκα ἔσειχος.
 Στοιχῆδόν, adv. *ordinē, ordinatim*: ab eod. Th.
 * Στοιχημα, ἄρος, τὸ, *conventio, pactum, conventum*. Artemid. Oneir. c. xxxii.
 Στοιχος, α, ὄ, *ordo, versus*. Th. σείχω.
 Στολή, ἡς, ἡ, *STOLA*, *vestis amictus, ornatus*. Th. σέλω, *orno, amicio*.
 Στολητής, ὄ, ὄ, *vestiarius, vestiarum præses*, 2 Reg. x.
 Στολιζώ, f. ἰσω, *vestio, apparo*: ἂ σολή, quod vide.
 Στολιάς, aor. 1. part. act. σολίσσοι, *orna*, a. 1. imperat. act. Ποët. verbi σολίζω.

Στολιάρης, ὁ, vestitus, ornamentum: à σολίζω.
 Στολιάρης, ὁ, vestiarius: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ejusd.
 Στόλος, ὁ, militaris expeditio, classis, copia quae aliquid mittuntur; profectio, iter; amictus, apparatus: à σάλλω, mitto.
 ΣΤΟΜΑ, ἄρος, τὸ, os, oris; sermo; acies gladii: στόμα πρὸς σῆμα ἀλλῆσαι, loqui cum presentibus.
 Στόμαργος, ὁ, tabula. Gl. Cyr.
 Στομάτεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. à σῆμα, ἄρος, τὸ, os, oris.
 ΣΤΟΜΑΧΟΣ, ὁ, δ, STOMACHUS, venter, venter: à στόμα. Hinc Angl. STOMACH.
 Στόμβος, qui ore dilatato sonum edit convitium faciens: à σῆρω.
 Στόμβος, garrulitas, convitium: à σῆρα.
 Στόμω, (σῆμα ἔχειν, ποιῶ) ore officio, os facio, ferrum acuo et induro; disertum reddo: item os claudio; frontes in exercitu instruo. Th. σῆμα, os, oris.
 Στόμωμα, ἄρος, τὸ, chalybs; item vis, robur; et
 Στόμωσις, eos, ἡ, actio indurandi ferrum; item acies, acumen, robur: à perf. pass. verbi σῆρω.
 Στομφάξω, f. ἄσω, ulor grandibus verbis: à σῆμβος.
 Στοναχῶντι, Dor. et Aëol. pro στοναχῶσι, 3. pl. ind. præs. vel Dor. pro σοναχῶντι, dat. sing. part. præs. à
 Στονηχίω, f. ἄσω, gemo, cum genitulu requirō: à
 Στονῆξῆ, ἡ, ἡ, gemitus, suspirium: à σῆνω, gemo. Th. σῆνός, angustus.
 Στοναχίετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à
 Στοναχίζω, seu -ομαι, f. m. σομαι, idem quod σῆνω, gemo, ingenio: à στοναχῆ. Th. σῆνός, angustus.
 Στονόεις, ἔντος, ὁ, et in f. g. σονόεσσα, ἡ, ἡ, gemebundus, -a: à σῆνός, gemitus. Th. σῆνός, arctus.
 Στόνυξ, πρόνυξ, unguis, Oppian.
 Στοργῆ, actus τῷ σῆροντος, amor ingenitus; affectus naturalis, quo Parentes et Liberi se mutuo consequuntur. Th. σῆνω, ἀπο.
 Στορέννυμι. Vid. in σῆρω, sterno.
 Στορίσαι, sternere; a. f. inf. act. σῆσαι, Ion. pro ἔσῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. σῆσαι, σῆσαι, a. 1. part. act. verbi σῆρω, sterno, f. ἔσω.
 Στοριεῖντι, Dor. et Aëol. pro σῆρῶσι, sternent; 3. pl. f. 1. act. à
 ΣΤΟΡΕΩ, f. ἔσω, et hinc σῆρῶν, seu σῆρῶν, et σῆρῶν, seu σῆρῶν, STERNO.
 ΣΤΟΡΟΥΓΞ, γγος, ἡ, cuspis hastæ.
 ΣΤΟΧΑΖΟΜΑΙ, collineo, ad scopum tendo, conjecturam facio; satisfacio dicitur, sui facio quæ atiquis velle videtur; studeo alicui rei vel personæ; et hinc, miseror, pareo, consulo: f. m. ἄσομαι, p. ἄσσομαι. ἔσχασμα.

Στοχασόμενος, a. 1. part. m. verbi præced.
 Στοχασμός, ὁ, δ, collineatio ad scopum, conjectura: et
 Στοχαστής, ὁ, δ, conjector, qui recedat ad scopum tendit: à p. pass. verbi σῆσχάζω.
 Στοχαστικός, ἡ, δν, conjecturalis; ad scopum tendens: à præced.
 Στοχαστικός, conjectando: adv. à σῆσχαστικός.
 Στράβαλος, qui est tereti corpore; tortuosus: qu. à
 Στραβός, ἡ, δν, qui est oculis distortis, luscus: à στρεβλός, tortus. Th. στρέφω, verto, distorto.
 Στραγγάλη, ἡ, ἡ, laqueus; strangulatio: et
 Στραγγάλι, ἄς, ἡ, idem quod
 Στραγγάλις, ἴδος, ἡ, tortuosus laqueus; dolosum consilium. Th. σραγγός, tortus.
 Στραγγαλιώδης, eos, ὁ ζῆ ἡ, tortuosus: à σραγγαλιό.
 Στραγγαλιώω, -ω, f. ὄσω, STRANGLIO, torqueo, stringo. Angl. TO STRANGLE.
 Στραγγεῖσθαι, cunctor, tempus lero; m. à
 Στραγγεῖω, torqueo, STRINGO: à σραγγός; item guttatim exprimo. Metaph. premo: à σραγγός, ἡ, gutta, stilla.
 Στραγγίλας, species tritici: an à rotunditate guttæ?
 Στραγγίζω, guttatim exprimo, collo, torqueo: à
 ΣΤΡΑΓΓΙΣ, ἡ, δν, tortuosus, obliquus; impudens: qu. à σῆρῶ, verto.
 Στραγγυρία, as, ἡ, urina stillitidum. Angl. STRANGURY: ex σραγγός, γγός, ἡ, gutta, et ἄρον, ὁ, τὸ, urina.
 ΣΤΡΑΓΞ, γός, ἡ, gutta, stilla: quasi à σῆζω, stillo; f. σῆζω, undè Epenth. τὸ γ et ρ fit σραγγός.
 Στράπτω, pro ἀσρῆπτω, splendo; fulguro.
 Στράπτομαι, exercitum colloco, castra pono: hinc σπαρῶντο, Ion. et Poët. pro ἔσπαρῶντο, 3. pl. imperf. m. Th. στρατός, exercitus.
 Στρατάρχης, ὁ, δ, idem quod στρατηγός, dux: ex στρατός, et ἀρχή.
 Στρατάρχος, ὁ, δ, Poët. idem ac στρατάρχης, exercitūs dux, imperator: ex iisdem.
 Στρατεία, as, ἡ, militia, expeditio, stipendium; copia et agmen: [*ἐπι-ἄρον τὴν σπαρσίαν. Isocr. Archid. expeditionem suscepunt.] à σπαρῶ.
 Στράτευμα, ἄρος, τὸ, exercitus: à σπαρῶ. Th. idem.
 Στρατεύω, milito; exercitum in expeditionem educo, bello invado: f. ἔσω, p. ἔσπαρῆκα, a. 1. ἔσπαρῆκα, præs. m. σπαρῆομαι, idem. Th. σπαρῶ.
 Στρατηγία, præsum exercitū; stratagemate vinco: ex σπαρῶ, ἐροῖται, et ἄγω, duco.
 Στρατήγημα, ἄρος, τὸ, STRATEGEMA, gestum militare, con-

silium militare. Angl. STRATEGEM: à σπαρῆγω.
 Στρατηγία, as, ἡ, imperium rei militaris, peritia ducendi exercitum: à σπαρῆγός.
 Στρατηγικός, ἡ, δν, rei militaris peritus: οἱ στρατηγικοί, milites praetoriani. Δωρεῖν βίσιχοτο τοῖς αἰλοῖς ζ στρατηγικός προσαγορευοῖται, Plut. in Galba. Donatium promisit militibus anlicis, qui Praetorii appellantur. Vid. plura apud Perizonium de Praetorio, p. 124, 125, &c. ab cod.
 * Στρατήγιον, ὁ, τὸ, praetorium; cohors praetoria, in urbe sub Augusto, Dio. l. liii. vix alibi reperitur, nisi apud Suidam. Vid. Perizon de Praetorio, p. 224, &c. 624, 628.
 * Στρατηγός, ἴδος, ἡ, imperator, praetoria, App. B. Civ. l. v. p. 672. στρατηγία, σπίαρ, cohortem praetoriam dicit idem App. l. iv. p. 656.
 Στρατηγός, ὁ, ἡ, praefectus militia, dux, praetor: [* στρατηγός ἐπὶ τῶν πῆλων, praefectus armorum Marm. Oxon. xxv. στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, Luc. xxii. 52. &c. ἱπάρῶς στρατηγός, conjunctim, diuiviri in provinciis, sic dicti, Reines. Inscr. cl. i. lxx. p. 430.] ex σπαρῶ, exercitus, et ἄγω, duco.
 Στρατηγή, Ion. pro στρατεία, ἡ, militaris expeditio.
 Στρατηγασία, as, ἡ, eductio exercitūs, expeditio: ex Th. σπαρῶ, et ἄλασια.
 Στρατηγλάτιω, idem quod στρατηγέω, quod vide.
 Στρατιά, ἄς, ἡ, idem ac Th. σπαρῶ, exercitus.
 Στρατιώτης, ὁ, δ, et Dor. σπαρῶτας, miles.
 Στρατιώτικός, ἡ, δν, militaris; militia peritus; τὰ στρατιωτικὰ, res militares: à præced.
 Στρατιωτικός, adv. milititer: à præced.
 Στρατοκρήνῃ, κοῦ, ὁ, belli praeco: qu. d. στρατοῦ κρήνῃ, exercitūs praeco.
 Στρατολογία, -ω, delectum ago; et Στρατολογία, as, ἡ, delectus exercitūs: à
 Στρατολόγος, qui exercitū oolūgū: ex σπαρῶ, et λέγω.
 Στρατοπόδάρχης, ὁ, δ ζ ἡ, qui castris praesert, exercitum praefectus, imperator belli; qu. d. ἀρχῶν τῷ στρατοῦ, princeps castrorum: ex ἀρχή, imperium, et στρατοπέδου, q. v.
 Στρατοπέδεια, as, ἡ, castrametatio, castra ipsa, dispositio exercitūs: à seq.
 Στρατοπέδω, f. ἔσω, p. ἔσπαρῶ, castra metor: à
 Στρατοπέδον, ὁ, τὸ, [* praetoria, Herodot. iv. 4.] proprie castra, hoc est, locus, ubi imperator cum suo exercitu commoratur; tum per Metonym. exercitus: ex σπαρῶ, et πέδον, selum, campus.
 ΣΤΡΑΤΟΣ, ὁ, δ, exercitus, copia militares, sive terrestres, sive navales.
 Στρατῶντα, Ion. et Poët. pro

ἔσραδῶντο, 3. pl. imperf. m. verbi στρατόμαι, quod vide.
 Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, verbo, f. ψω, a. 2. ἔσραφον.
 Στραφῆεις, ἔντος, et σρεφθεῖς, conversus, a. 1. part. pass. à στρέφω, verbo.
 Στρέβλημα, ἄτος, τὸ, tormentum; clavus nūvis.
 Στρέβλη, ης, ἡ, tormentum, praelum.
 Στρέβλοκάριος, cordis perversi homino: ex καρδία, cor; et
 Στρέβλος, ἡ, ὄν, tortuosus; callidus, perversus. Th. στρέφω, verbo
 Στρέβλω, -ῶ, detorqueo, perverto, f. ὦσω, p. ἔστρέβλωκα à præced.
 Στρέμμα, ἄτος, τὸ, tortum; luxatum; opus pistorium, à perf. pass. verbi στρέφω.
 Στρεπτοῖο, gen. Ion. à σρεπτός, ὁ, ὅ, torques: et
 Στρεπτόν, ἔ, τὸ, torques: à
 Στρεπτός, ἡ, ὄν, flexibilis, versatilis; tortus. Est et
 Στρεπτός, ὁ, ὅ, substant. torques; à στρέφω, verbo.
 Στρεπτοφόρος, ὁ, ὅ, ἡ, torquatus: ex φέρω, et σρεπτός, torques.
 Στρεύω, dolore afficio, tardo, cesso; στρεύματα, paulatim deficio, tabesco: qu. σπρῆγγεομαι. Th. σπράγγος, ἡ, gulla.
 Στρεφεδένω, in gyrum verito: ex στρέφω, et ἐνέω, circumago. Th. δένω, ης, ἡ, vortex.
 Στρεφθεῖν, ἔντος, a. 1. part. pass. n. g. et
 Σρεφθῆναι, nom. dual. σρεφθῆντι, dat. sing. à σρεφθεῖς, a. 1. part. pass. verbi στρέφω, verbo f. ψω, a. 1. pass. ἔσρεφθην.
 ΣΤΡΕΦΩ, verbo, flecto; torqueo; verso, cogito; revertor; f. στρέψω, p. ἔστρεψα, a. 1. imperat. act. στρέψον, ἄτω, a. 2. ἔστρέψον, præs. m. στρέφομαι, convertor, converto me, mutor; contorqueo; contorqueo luxor; versor, occupatus sum, perf. pass. ἔστράμμαι, a. 1. pass. ἔστρεφθην, a. 2. pass. ἔστρεφθην, ης, η, a. 2. sub. pass. στρεφῶ, ἡς, ἡ, a. 2. part. pass. στρεφθεῖς, εἶσα, ἐν, p. m. ἔστροφα.
 Στρηνῆς, adv. asperè, horribilitèr. à σρηνῆς, asper.
 ΣΤΡΗΝΗΨ, ἔτος, ὅ, ἡ, asper; indomitus moribus.
 Στρηνιάω, luxuriosè de vino, lascivio: f. ἄσω, p. ἔστρηνιάκα. Th. σρηνῆος, eos, τὸ, luxus.
 ΣΤΡΗΝΟΣ, eos, τὸ, luxus, delicæ; asperitas morum, fastus; quasi à σρηνῆς, asper.
 ΣΤΡΗΒΟΣ, exilis et tenuis vox avis: à στρέψω pro τρέψω, strideo.
 Στρηγός, ὁ, ὅ, stridor quidam; à στρέψω pro τρέψω.
 Στρηκτός, strigosus. Gloss. Cyr. Στρεῖξ, columnarian canaliculus, STRIX.
 Στρηφίδης, ἡ, ὄν, strigosus: à στρέφω, strigo.
 Στρηφίδης, instrumentum quoddam fullonicum.

Στροβέω, f. ἴσω, circumago, torqueo, perturbo. Th. στρέφω, verbo.
 Στροβήλος, vortex, procella, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; pinus; item cochlea et murex marinus.
 Στροβῆος, ὁ, ὅ, vortex, vertigo, gyrus: à σροβίω.
 ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, η, ὄν, rotundus, globosus; leres instar cylindrici. qu. ex στραγγός, tortuosus, et γογγύλος, id. quod. σπρῆγγύλος.
 Στρογγύλω, -ῶ, rotundo, f. ὦσω, p. ἔστρογγύλωκα.
 Στρογγύλωσις, εως, ἡ, rotundatio, item acies exercitūs.
 Στρομβιχίδης, Strombichides, nom. propr.
 Στρομβος, ὁ, ὅ, turbo, idem quod σροβήλος: à σροβέω, torqueo. Th. στρέφω, verbo.
 Στροβίζω, f. ἴσω, strideo.
 Στροβήτις, ὁ, τὸ, passerulus, diminut. à σροβήτος, quod vide.
 ΣΤΡΟΥΘΟΣ, ἡ, ἑ, passer, parva avis, STRUTHIO; herba quedam.
 Στρούς, passer. Hesych. contractum ex σροβήτος.
 Στροφαλίς, ἡ, conversio, vertigo, gyrus, rotula, orbis; caseus: à
 Στροφαλίς, idem quod στρέφω, verbo, verso.
 Στροφάω, -ῶ, verso: Ion. hinc σροφάμεναι, versantes: à στρέφω, verbo.
 Στροφεύς, εως, ὅ, cardo ostii: ab eod.
 Στροφή, ἡς, ἡ, versio, flexus, STROPHA; calida terguersatio; undè Angl. STRIFE: à p. m. ἔσροφα, verbi στρέψω.
 Στροφίς, γγος, ὅ, vertebra, cardo; versura, flexio, versio: ab eod.
 Στροφίοιο, gen. Ion. à Στροφίος, ὁ, ὅ, nomen propr.
 Στροφίς, ἴδος, ἡ, conversio, volumen morbus. Hinc Angl. a ROPE. Th. στρέψω, verbo.
 Στροφωτός, ἡ, ὄν, versatilis.
 Στρούμαργος, furiosè libidinosus. Refer ad σρὸς, quia ὀχευτικός.
 Στρούμαρα, acc. sing. à
 Στρούμων, ὄνος, ὅ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.
 Στροφίδης, ἡ, ὄν, acerbus: idem quod σρηνός, undè et factum aiant interposito ρ. Alii referunt ad στρέψω, constringo.
 ΣΤΡΥΧΝΟΣ, ἄ, ὅ, solanum herba.
 Στρώμα, ἄτος, τὸ, stratum, stragulum: στρώματα, liber variè et mixti argumenti: à σρῶννυμι, sterno, quod ab inus. σρῶω.
 Στρωμῆτις, εως, ὅ, pultrinar, vestis aliqua suttilis. Th. σροίω, sterno.
 Στρωμῆ, ἡς, ἡ, idem: à
 Στρωμῆτι, vel στρωμῆτι, sterno: imperf. ἔσρῶννυον, f. στρώσω, a. 1. ἔσρωσα, a. 1. imperat. act. σρῶσον, ἄτω, p. ἔσρωκα, p. pass. ἔσρωμαι, σαι, ται, p. part. pass. ἔσρωμένος, η,

ov, stratus: hinc Angl. to STROW, Th. σροίω, idem.
 Στρώσις, εως, ἡ, stratio, stratura; item lecti structura: à 2. pers. sing. p. pass. præced. verbi.
 Στρώσον, sterno: a. 1. imperat. act. et
 Στρώσω, sternam: f. 1. act. verbi σρῶννυμι.
 Στρωτήρ, ἦρος, ὅ, strator; trabes parva, asser, crates.
 Στρωτός, ἡ, ὄν, stratus: à 3. sing. p. pass. verbi σρῶννυμι.
 Στρωφᾶσθαι, præc. inf. pass. à
 Στρωφάω, -ῶ, idem quod σροφάω, versor, circumago: f. 1. m. στρωφᾶσθαι à σροφή, versio, flexus. Th. στρέφω.
 Στρωφάμενος, præc. part. pass. verbi σρωφάω, quod vide.
 Στρώω, inusit. à σρωίω, sterno.
 Στυγίει, odii; 3. sing. in 1. præc. στυγέι, limeat; 3. sing. præc. sub. verbi στυγίω, odio persequor, q. v.
 Στυγερός, Ion. pro στυγερός, ἄς, ἡ, horribilis, odiosa: dat. pl. στυγεραῖς: à
 Στυγερός, ῥά, ὄν, terribilis, tristis, gravis. Th. στυγίω.
 Στυγερώτης, eos, ὅ, ἡ, inuisus; ex στυγρός, horribilis, et ὤψ, ὠδός, ὅ, vultus. Th. ὀπτομαι, video.
 Στυγερός, adv. horribilitèr: à στυγερός.
 ΣΤΥΓΕΩ, odio persquor, reformido; fut. ἴσω, et στέξω, ab inusit. στύγω, a. 1. ἔστυξα, a. 2. ἔστυγον.
 Στύγμα, ἄτος, τὸ, odium: et
 Στυγνός, ἡ, ὄν, odiosus, a, um à perf. pass. verbi στυγίω.
 Στυγνῶς, tristis sum, contristor: f. ἄσω, a. 1. ἔστυγασα, a. 1. part. act. στυγνῶσας à στυγνός, quod vide.
 Στυγνῶσας, ασα, ατ, a. 1. part. act. verbi super.
 Στυγνός, ἡ, ὄν, odiosus, inuisus, tristis: à
 Στύγος, eos, τὸ, odium. Th. στυγίω, odio persequor.
 ΣΤΥΛΟΣ, ὁ, ὅ, columna; item graphium, STYLUS: Angl. STYLE
 Στύξ, ἡ, ὄν, ὅ, STYX, nomen fluvii infernalis; à στυγίω, exhorresco.
 Στύξαιμι, edissem; a. 1. opt. act. verbi στυγίω.
 Στυπεῖω, ὁ, τὸ, et στυπεῖω, et στυπῆω, linum, stupa: à
 ΣΤΥΠΗ, et σύππη, ης, ἡ, STUPA. Est et
 Στύπη, stipes, truncus; quasi à στέφω, quia eâ utimur ad stipandum.
 Στύπνιος, η, ὄν, stupis confectus: à σύππη.
 Στύπος, eos, τὸ, idem quod præced.
 Στύπη. Vide. σύπη.
 Στυπηρός, as, ἡ, alumen: quia valdè ἔσφα, id est, adstringit.
 Στυπητικός, ἡ, ὄν, adstringendi vim habens. Hinc Angl. STYPTIC. Th. σύψω.
 Στυρακίνη, populea. Gen. xxx. ΣΤΥΡΑΞ, ἄκος, ἡ, STYRAX, arbor. In mas. g. ὅ, lignum jaculi, hostile; item jaculum ipsum.

Ἐσφάλλω, *asperè tracto, evertò*, quatio: f. ζω.
 Ἐσφάλλειν, *quaterè*; a. 1. inf. act. verbi *σφάλλω*, *adstringo*.
 Ἐσφάδης, ἄ, ὄν, *durus, asper*; et *Ἐσφάδης, adstringendi vim habens*. Th. *σφάω*.
 Ἐσφάδης, ρά, ρόν, *durus, rigidus*; qu. ab eod. Th.
 ἘΤΨ'ΦΩ, *adstringo*, de iis quæ gustantur; spisso; f. ψω. Hinc *Ἐτψάτης, ἄσπης, adstrictio; spissatio*.
 ἘΤΥ'Ω, f. ἴσω, *adstringo, durum reddo, denso*; *bristilità officio*: In med. *lentigine laboro*.
 Ἐτωϊκός, ἡδὲν, **STOICUS**, a, um. Angl. *stoic*; ἀπὸ τῆς στοῆς, ἀ porticu sic dicti, ubi disputabant.
 Ἐτωϊκός, -ῶ, *loquax sum, garrivus*. Th. *σῶμα*.
 Ἐτωϊκία, ας, ἡ, *loquacitas, nugæ*: ἃ *στωϊκός*.
 Ἐτωϊκίω, idem ac *στωϊκίω*.
 Ἐτωϊκίαι, ἄτος, τὸ, *loquacitas, nugæ*: ἀ *πρæced.*
 Ἐτωϊκίος, υ, ὁ ζ ἡ, *garrulus, lepidus, dicax*. Th. *σῶμα*.
 ΣΥ', et Dor. τὸ, ΤΥ, in gen. σῶ, &c. hinc σὺς, ἡ, ὄν, *tutus*.
 ΣΥαγρος, υ, ὁ, *aper*: σὺς ἄγροισ.
 ΣΥΒΑΡΙΣ, ἴδος, et ιος, ὅ, **SYBARIS**, *urbs magnæ Græciæ, et ut alii volunt, Italiæ; item luxus*.
 Συβαριτὴς, υ, ὁ, **SYBARITIS**, qui est à Sybari: et
 Συβαριτῆδος, ἡ, ὄν, **SYBARITICUS**, *mollis*. Th. *Σύβαρις*.
 Συβαριτίς, ἰτῆδος, ἡ, *mulier Sybaritica*.
 Σὺβηθη, vel *σὺβηθη, ης, ἡ, theca ex corio, propriè suillo; etiam venabulum*: à σὺς.
 Σὺβήσιον, σον, τὸ, *grex suum pascentium*: ex σὺς, et βόσις, ἡ, *pastus*. Th. βῶω, *pasco*.
 Σὺβήσιος, υ, ὁ, *subulcus; qui σὺς βύει, pascit*.
 Συγγεροσφάτης, ων, οί, nom. pl. à *συγγεροσφάτος, uia, ὄς, p. part. act. verbi συγγράφω, conscribo*. Th. *γραφέω, scribo*; f. ψω, p. *γέγραφα*.
 Συγγελάω, -ῶ, *unà rideo*.
 Συγγίγναι, ας, ἡ, *cognatio, generis et sanguinis communio*: à *συγγενίς*.
 Συγγενεῖσθαι, a. 2. inf. med. verbi *συγγίνομαι, simul sum, conversor*.
 Συγγενεῖσθαι, cognatis: dat. pl. à *συγγενίος, ἴος, ὁ ζ ἡ, consanguineus*: ex σὺν, et γένος, ἴος, τὸ, *genus*. Th. *γένεσθαι, nascor, sum*; a. 2. m. *γενέσθην*.
 Συγγενώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. à *συγγίνομαι*.
 Συγγηράσκω, εἰς, εἰ, *senescor*: ex σὺν, et γηράσκω, f. ἴσω, *senesco*. Th. *γῆρας, atos, τὸ, senectus*.
 Συγγινεῖσθαι, præς. inf. m. à *συγγίνομαι, simul sum, conversor; convenio, coëdo*: *adsum, auxilior; simul gignor*: ex σὺν, et *γενέσθην*.

Συγγινώσκω, *cognosco, mihi conscius sum; agnosco; consentio*; *ignosco*: ex σὺν, et Th. *γινώσκω, cognosco*; f. m. *γνώσσομαι, p. ἔγνω*; a. 2. *ἔγνω, ως, ω, a. 2. inperat. γνώθι*.
 Συγγνώμη, ης, ἡ, *ignoscencia, venia, permissio*: ex σὺν, et *γνώμη*.
 Συγγνωμοτικὸς, ἡ, ὄν, *proclivis ad ignoscendum, indulgens; veniâ dignus*: à *συγγνώμη*.
 Συγγνώμων, ονος, ὁ ζ ἡ, *facilis in danda veniâ, mitis; consentiens*: à *συγγνώμη*.
 Συγγνωσθῆναι, *veniam consequi*; a. 1. inf. pass. verbi *συγγινώσκω, ignosco*; f. m. *γινώσσομαι, a. 2. συνίγνω*.
 Συγγνωσῶς, ἡ, ὄν, *ignoscendum, cui danda venia esset*.
 Σὺγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cognatus*: Poët. idem quod *συγγενίς, qu. vide*.
 Σὺγγραμμα, ἄτος, τὸ, *scriptum, liber, opus*; dat. pl. *συγγράμμασι*: à *συγγράφω*.
 Συγγράφεύς, ἴος, ὁ, *scriptor, auctor*: ab eod.
 Συγγράφῃ, ἡς, ἡ, *scriptio, historia scriptum; SYNGRAPHË*: ab eod.
 Συγγράφω, *conscribo, scriptis manulo; stipulor*; f. ψω, a. 1. inf. act. *συγγράψαι*: ex σὺν, et *γράφω, scribo*.
 Συγγυμνασία, ας, ἡ, *exercitatio communis*: ex σὺν, *cum, et γυμνασία, exercitatio*.
 Συγκαθαίρω, -ῶ, *unà evertò, toleranti onus auxilior, juvo*: ex σὺν, et *καθαίρω, quod ex κατὰ, et αἰ-ρίω, capio*.
 * Συγκαθεύρω, *unà cum alio concludo*: ex σὺν, et *καθεύρω*.
 * Συγκαθίλω, et *συγκαθελύω, deorsum traho*: ex σὺν, et *καθελύω*.
 * Συγκαθεύθης, εως, ἡ, *concupitulus*: à *συγκαθεύω, simul dormio, concumbo*: ex σὺν, et *καθεύω*.
 * Συγκαθεύψω, -ῶ, *simul decoquo*.
 Συγκαθῆναι, *consideo*: ex σὺν, et *καθῆναι, sedeo*. Th. *ἦμαι, idem*.
 Συγκαθίζω, *unà colloco; item unà sedeo*; a. 1. ind. act. *συνεκάθισα, a. 1. part. act. συγκαθίσας*: ex σὺν, et *καθίζω, sedere facio*. Th. *ίζω, idem*.
 Συγκαθυφαίνω, *unà intexo*.
 Συγκαίω, *aduro, comburo, f. καίσω, p. συκκαίκα' ex σὺν, et Th. καίω, uro*.
 Συγκακοπῆθῶ, -ῶ, *sim particeps afflictionum, unà patior*; fut. ἴσω, perf. *συκκακοπέθηκα*: ex σὺν, et *κακοπαθῶ, malis afflictor*: quod ex *κακός, malus, et πάσχω, patior*; a. 2. *ἔπαθον, p. m. πέποιθα*.
 Συγκαικώξω, -ῶ, *unà malis vexo, f. ἴσω, p. συκκακώξωκα, præς. pass. συκακωξήσθαι, -ῆμαι, unà malè vexor, confictor*: ex σὺν, et *κακώξω, malè tracto*: hoc ex *κακός, et ἴχω, habeo*; f. ζῶω, a. 2. *ἔζων*.

Συγκάλλω, -ῶ, *seu -λομαι, -ομαι, conuoco*; f. ἴσω, perf. act. *συνέκληκα, a. 1. συνεκάλεσα, a. 1. med. συνεκαλέσθην, ω, ατο' ex σὺν, et Th. καλλῶ, uoco*.
 Συγκάλυμμα, ἄτος, τὸ, *operimentum, tegumen, operculum*: à *p. pass. verbi seq.*
 Συγκάλυπτο, *coopertio, occulto, obruo*; f. ψω. p. *συνεκαλύψα, p. pass. συνεκαλύμμαι, a. 1. pass. συνεκαλύβην, a. 2. pass. συνεκαλύβην, perf. part. pass. συνεκαλυμμένος, η, ον, operit, tectus*: ex σὺν, et Th. *καλύπτω, occulto, tego*. f. ψω, a. 2. *ἐκάλυθον*.
 Συγκάλυψεν, 3. sing. a. 1. opt. **ἔολ**. verbi *συνεκαλύπτω, q. v.*
 Συγκάμπτω, *incurvo*; fut. *ψω, p. συνεκάμψα, a. 1. συνέκαμψα, a. 1. pass. imperat. act. σὺγκαμψον, ἄτω, in curva*: ex σὺν, et *κάμπτω, flecto*. f. ψω.
 Συγκαταβαίνω, *unà descendo; descendendo, ad alterius captum me accommodo, suo conditionem probò*; a. 2. ind. act. *συνκατέβην, ης, η, a. 2. part. act. συγκαταβάς*: ex σὺν, *κατὰ, et βαίνω, eo*; f. m. *βήσομαι, a. 2. ἔβην*.
 Συγκαταβάτης, nom. pl. a. 2. part. act. verbi *πρæced.*
 Συγκαταγερῶ, -ῶ, *unà consenesco*: ex σὺν, *κατὰ, et γερῶ*.
 Συγκατᾶγω, *unà reduco, in reduciendo adjuvo*: ex σὺν, *κατὰ, et ἄγω, ducò*.
 Συγκαταζεύγνυμι, *conjungo*. Th. *ζεύγνυμι*.
 Συγκαταθίσθαι, a. 2. inf. m. *verbi συγκατατίθηναι, unà depono*.
 Συγκατάθεσις, εως, ἡ, *consensio, comprobatio, suffragium*: ab eod. verbo.
 Συγκατακαλύπτω, *unà tego*: à *καλύπτω*.
 Συγκατακληρονομέω, ῶ, *simul possideo*: à *κληρονομέω*.
 Συγκαταμίγνυμι, *commisceo*: ex σὺν, *κατὰ, et μίγνυμι*.
 * Συγκατασῆπω, *putrefacio*: à *σῆπω*.
 * Συγκατασκάπτω, *diruo, perdo*; à *σκαπτόω*.
 Συγκατασκευάζω, f. ἴσω, *unà instruo et adorno*: ex σὺν, *κατὰ, et σκευάζω, instruo, paro*. Th. *σκεπτός, εως, τὸ, vas*.
 Συγκιτασκευᾶσας, ασα, αν, a. 1. part. act. *πρæced. verbi*.
 Συγκατασκηῶ, *in eodem tabernaculo versor*; f. ὥσω' ex σὺν, *κατὰ, et σκηῶ*.
 Συγκατασπᾶω, *convello*; f. ἴσω' ex σὺν, *κατὰ, et σπᾶω*.
 Συγκαταστρέψω, *simul evertò*: ex σὺν, *κατὰ, et στρέπω*.
 Συγκατατίθηναι, *unà cum aliis colloco*.
 Συγκατατίθημι, *unà, depono, συγκατατίθηναι, assentior, consensio, comprobo*, [* *subaudi ψήσω*].

ut apud Lat. post concedo. Bos de Ellipsi, voce ψήφος.] p. pass. συγκατατίθειμαι, p. part. pass. συγκαταθείμενος, assensus fuerat: ex σύν, κατά, et τίθημι, pono.

Συγκαταφάγοντα, acc. sing. a. 2. part. act. à

Συγκαταφάγω, unā comedo: ex σύν, κατά, et φάγω, edo: a. 2. ἐφάγον, a. 2. inf. φαγεῖν.

*Συγκαταφλέγω, comburo. Συγκαταψηφίζω, unā damno; item unā eligo; f. ἴσω, p. συγκατεψηφίκα, præs. pass. συγκαταψηφίσκομαι, communibus calculis allegor; a. 1. pass. συγκατεψηφίσθη, ης, η, communibus calculis allectus fui: ex σύν, κατά, et ψηφίζω, calculis computo; item decerno, statuo. Th. ψηφός, ο, ἡ, calculus.

Συγκαταλθόμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi συγκατέρχομαι, infra accedo: ex σύν, et κατέρχομαι, descendo; hoc ex κατά, et ἐρχομαι, venio; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζομαι, unā conficido, aliquem in aliquā re conficiendā adiuvō: ab ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Συγκατορίζαι, a. 1. inf. act. à Συγκατορίζω, vel -ττω, confodio unā: ex σύν, κατά, et ὀρίζω, vel -ττω, fodio; f. ζω, p. χα.

Σύγκειμαι, simul positus sum, compositus sum: dicitur de rebus confictis, de quibus inter aliquos convenit: unā

Συγκείμενον, οὐ, τὸ, pactum. Th. κείμει, jaceo.

Σύγκειται, certum est, constat. Vide præced.

Συγκεκομμένος, p. part. pass. verbi συγκόπτω, quod vide.

Συγκεντώ, compungo, conficio: à κεντέω.

Συγκεννύμι, tempero, commisceo: f. συκεράσω, a. 1. συνεκέρασα, ας, ε, p. συκεκέρακα, p. pass. per Sync. συκεκέραιμαι, perf. part. pass. συκεκακέραιμένος, ης, ον, temperatus, unā permistus: ex σύν, et κεραννύμι, misceo: f. κεράσω.

Συγκερατίζω, -ρίζομαι, cornibus confligo cum aliquo.

Συγκεφάλαιώ, summam recenseo: et -δύομαι, -θύμαι, in summam colligo, vel colligor, consummo: ex σύν, et κεφαλαίω. Th. κεφαλή, caput.

Συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um, p. part. pass. verbi συγχύνω, vel -ύω, f. ύω, confundo, quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. sing. plusq. p. imperat. pass. verbi συγχωρέω, concedo, indulgeo: quod. à χωρέω, eo, accedo; capio; f. ήσω, p. κεχώρηκα.

Συγκεχωσμένα, humo congesta; p. part. pass. à συγχώω, quod vide.

Συγκινέω, -ώ, commoveo; f. ήσω, p. συγκεκίνηκα, a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, moveo. Hinc Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio.

Σύγκλασις, εως, ἡ, confRACTIO: et Συγκλασμός, θ, δ, idem: à verbo

Συγκλάω, confringo, f. άσω. Σύγκλεισις, εως, ἡ, et

Σύγκλεισμα, άτος, τὸ, et

Σύγκλεισμός, θ, δ, conclusio: à

Συγκλείω, concludo; f. είω, p. συγκέκλεικα, a. 1. συνέκλεισα, p. pass. συγκέκλειμαι, σαι, σαι, p. part. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, claudio; f. σω.

Συγκληρονομέω, -ώ, cohæres sum; f. ήσω, p. συγκληρονομήκα: à

Συγκληρονόμος, ο, δ, ζ, ή, cohæres: ex σύν, et κληρονόμος, hæres: hoc ex κλήρος, ο, δ, sors, et νόμος, tribuo, possideo; f. νεμῶ, a. 1. ἔνεμα, p. τετένεμα, p. m. νένομα.

Σύγκλησις, ο, δ, ζ, ή, convocatus; iudicatus: subst. ή, scil. βολή, senatus, impr. Romanus: à συγκαλέω.

Συγκλύζω, inundo, f. ύσω, p. υκακλύω.

Σύγκλυσις, υδός, collectitiis, convena: à præced.

Συγκοιμάομαι, -ώμαι, unā dormio, unā cubo; concumbo, coedo; f. m. ήσομαι: ex σύν, et κοιμάω, Hinc

Συγκοιμήμα, άτος, τὸ, concubitus; item conjux.

Συγκοινωνέω, unā cum particeps, unā communico, commercium habeo; cum dat. nom. pl. part. præs. συγκοινωνήντες, f. ήσω, p. συγκοινωνήνκα, a. 1. συνεκoinώνησα, a. 1. part. act. συγκοινωνήσας, ασα, αν:

ex σύν, et κοινωνέω, particeps sum: hoc à κοινωνός, θ, δ, ζ, ή, consors, particeps. Th. κοινός, communis.

Συγκοινωνός, θ, δ, ζ, ή, particeps, consors: ex σύν, et κοινωνός.

Σύγκοιτις, ιδός, ή, concubitus: à

Σύγκοιτος, ο, δ, ζ, ή, qui cum aliquo in eodem cubili cubat et dormit: ex σύν, cum, et κοίτη, cubile.

Συγκολλάω, -ώ, conglutino, f. ήσω, p. συγκεκόλληκα. Th. κολλάω.

Συγκολυμβήσις, 3. sing. f. 1. act. verbi συγκελυμβάω, simul nato. Th. κολυμβάω, nato; f. ήσω.

*Συγκομιδή, (historiæ) collectio: à Συγκομιζέω, unā afferō; f. ίσω, p. συκεκόμισκα, a. 1. συνεκόμισα: ex σύν, et κομιζέω, fero. Th. κομίζω, curo.

Συγκοπή, ης, ή, præceps lapsus omnium facultatum seu virium in corpore humano item SYNCOPE, fig. Gram. à

Συγκόπτω, f. ψω, concido; contrahendo; ex σύν, et κόπτω, scindo.

Συγκοσμέω, -ώ, simul orno, f. ήσω, f. 1. inf. συκοσμήσει: ex σύν, et κοσμέω.

Σύγκρασις, εως, ή, commixtio. Th. κεράννυμι.

Σύγκραμα, άτος, τὸ, coagmentum, concretum; interpretatio LXX, edictum: à συγκρίνω.

Συγκρίναι, a. 1. inf. act. et Συγκρίνας, ασα, αν, a. 1. part. act. à

Συγκρίνω, commisceo, coagmento; comparo; contendo, concerto; interpreter, LXX. f. νῶ, a. 1. συνέκρινε, a. 1. inf. act. συγκρίναμι. Th. κρίνω, judico.

Σύγκρισις, εως, ή, concretio, congregatio; comparatio: [* ritus ka-

τά την σύγκρισιν αυτών Num. xxiζ ritū, iusta ritum.] à præced.

Συγκροτέω, complodo, collido; compono, apparo, colligo, incito: ex σύν, et κροτέω, pulso. Th. κρότος, pulsus.

Συγκρούω, θ, ε, collisio: à Συγκρούω, collido, committo; vi aut arte efficio ut aliquis confitentur ea quæ celebrat. Th. κρούω, pulso.

Συγκρόττω idem ferè quòd κρούπτω, celo, abscondo; f. ψω, p. κέκρούψα, a. 2. ἔκρυθον.

Συγκρούψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Συγκτίζω, simul condo, concreo; coloniam deduco, f. ίσω, p. συνέκτικα: à κτίζω.

Συγκτίσις, ο, δ, ejusdem coloniae deducendæ socius: à præced.

Συγκύπτω, deorsum aspicio, simul inclinor; consentio; f. ψω, p. συγκέκυψα, a. 1. συνέκυσψα. Th. κύπτω, pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsum.

Συγκύρρω, invenio, contingo, occurro aliquid.

Συγκυρία, ας, ή, casus: [* κατά συγκυρίαν, fortè, fortunā.] à

Συγκύρω, concido, accido, evenio: ex σύν, et κύρω, incido; f. κύρω, a. 1. ἔκυρσα, vel à συγκυρίω.

Συγκύρω, contraho.

Συγκωμάζετε, Dor. pro συγκωμάσατε, choream unā instituite, 2. pl. a. 1. imperat. verbi

Συγκομάζω, (q. ex σύν, et κωμάζω) unā commissor, f. άσω. Th. κώμος, hymnus, commissatio.

Συγχαίρω, unā gaudeo; cum dat. imperf. συνέχαιρον, ες, ε, a. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, gratulatus sum, a. 2. imperat. pass. συχαρήσθι, ήτω, et in pl. συχαρήτε. Th. χαίρω, gaudeo; f. αρῶ, p. κέχαρκα.

Συγχαρείται, 3. sing. f. 2. m. et Συχαρήτε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. verbi συγχαίρω, gratulor.

Σύγχευ, turba, præs. imperat. act. à

Συγχέω, confundo, consterno; item concito turbam, udi omnis generis homines promiscud conflunt: f. συγχέσω, a. 1. συνέχεα, a. 2. συνέχεον, ες, ε. Th. χέω, et χέω, fundo: f. χέσω, χέσω, et χέσω, a. 1. ἔχεσα, ἔχενα, et ἔχεα.

* Συγχορεύω, f. έσω, unā sallo, Anacr. v. 11.

Συγχώω, humo congesta tego. f. ώσω, à χώω, aggerem duco. Th. χέω.

Συγχώομαι, -ώμαι, commercium habeo cum aliquo; cum dat. [* cum præp. commodatō accipio: συγχωράσάμενος παρά Δόκρων τριηρείς, Polyb. l. 20. à Locris tiremes commodatō accipientes.] f. m. ήσομαι, p. pass. συγχερημαι. Th. χράω, commodo.

Συγχορίζω, aequalis aetate sum; item commoror; f. ίσω, p. συκεράω, a. 1. inf. act. συκρίναμι. Th. χρίζω, tempus.

Συγχώνω, et συγχώω, confundo; f. έσω, p. συκέχικα, a. 2. vel im-

perf. συνέχων, es, z, disputando
pudesci, superavi: p. pass. συχά-
χθμαι, sai, rai, confurbatus fui; p.
part. pass. συκεχυμένος, η, ου, con-
fusus, a, um: a. 1. pass. συνεχέθη, η,
η, η. Ex σύν, et χύω, vel χύνω,
fido. Th. χέω, idem.

Συγχύσει, εως, η, confusio: à
præced.

Συγχύω, vide συγγνώ.

* Συγχωνεύω, conflo.

* Συγγνώμη, vel συγγωννύω,
aggere communitio; terrâ aggestâ
obruo.

Συγχωάρας, η, ejusdem regionis:
ex σύν, et χῶρα, locus. Th. χῶρος,
idem.

Συχωρίω, concedo, assentior;
indulgeo; condo, ignosco; do veni-
am: f. ἴσω, præs. part. pass.
συχωρούμενος. Ex σύν, et χωρέω,
eo, accedo.

Συχωρήσιον, concedendum est,
adj. verbale à præced.

Συγχώσαι, a. 1. infin. verbi συ-
χῶω.

Σύδην, adv. celeritèr, impetuosè:
à σῶω, concito. Th. σέω, agito.

Σύες, sues, nom. pl. à σῶς, σῶος,
ὄ, ζ ἡ, sus, pro quo usitatius ὄς, ὄος,
ὄ ζ ἡ.

Σύετο, concitatus est, 3. sing.
imper. vel a. 2. m. Ion. pro ἴστετο,
verbi σῶμαι, vel σεύομαι, concito.
Th. σέω, agito.

Συζῶω, -ῶ, unâ vivo: præs. inf.
συζῆν, pro συζῆν, Dor. f. συζῆσω,
p. συζήκα' ex σύν, et ζῶω, vivo.

Συζυγνῶω, vel συζυγνῶμι, con-
jungo: f. συζεύξα, a. 1. συζεύξαι,
perf. συνέξυχα, p. pass. συνέξυγ-
μαι, p. part. pass. συνεξυγμένος, η,
ου, ex σύν, et ζυγνῶω, jungo.

Συζῆν, Dor. pro συζῆν, à συζῶω.
Συζητέω, -ῶ, mutuâ quæro, dis-
cepto, disputo; imperf. συζητέου,
-ου, es, -εις, es, ei, f. ἴσω, p. συζη-
τήκα, a. 1. συνέζησα' ex σύν, et ζητέω.

Συζητήσις, εως, η, disputatio, dis-
ceptatio: et

Συζητητής, ὄ, δ, disputator, philo-
sophus, doctus: à συζητέω.

Συζυγία, es, η, conjunctio, copu-
latio; conjugium; in Gramm.
conjugatio: à

Συζύγος, υ, ὄ ζ ἡ, conjunctus,
copulatus; conjux: à ζυγός, ju-
gium. Th. ζυγνῶω, jungo.

Συζῶω, ὄτος, præs. part. act. à
συζῶω, unâ vivo, q. v.

Συζωνῶω, unâ cingo.

Συζωποῖω, unâ vitam reddo,
unâ ad vitam revoco: f. ἴσω, p.
συζωποῖκα, a. 1. συζωποῖσα'
ex σύν, et ζωός, vitus, (quod à ζῶω,
Poët. pro ζῶω, vivo, et ποίω, facio).

Συνοός, ἡ, ὄν, qui porcinis est mo-
ribus, stupidus, insulsus: hinc
συνήα, porcini mores. Th. σῶς, sus.

Συνοῖς, concitatus, a. 1. part.
pass. verbi σῶω, vel σῶω, concito:
perf. pass. σῶσμαι, et ἴσσωμαι, per
Metathes. a. 1. pass. ἰσθῆν. Th.
σῶω, agito.

Σύθεν, impetum facerent, 3. pl.

a. 1. ind. pass. Ion. et Bæot.
προ ἰσθῆσαν, verbi ejusd.

Σύθι, per Sync. pro σῶθι, festi-
na, a. 1. imperat. pass. verbi
σῶω, vide συθῆς. Vel est præsens,
vel a. 2. imperat. act. verbi σῶμι,
pro σῶω, concito. Th. σῶω.

Συκαλλῆς, ἴδος, η, ficedula; quia
fici pinguescit. Th. σῦκτι.

Συκῆρινος, υ, ὄ, SYCAMINUS,
sycomorus, nomen arboris Pro-
fructu est συκῆρινον, υ, τῶ, volunt
dici quod fructum ferat σῦκον ἀμε-
λιονα, qui ficibus meliùs sapit.

ΣΥΚΕ'Η, -ῆ, ἴης, -ῆς, ἡ, ficus, ar-
bor; σῦκον, υ, τῶ, ficus, fructus.

Συκίνος, ἰνη, ἰνον, ficulus; imbe-
cillus, fragilis, inutilis, ut lignum
ficulus: à præced.

Συκορορία, as, η, ficus Ægyptia,
arbor sycomorus: ex σῦκον, ficus,
et μορία, ως, η, morus.

Συκόμορος, SYCOMORUS;
Angl. SYCAMORE: ex iisd.

Σῦκον, υ, τῶ, ficus. Vide συκίη.

Συκοφαντέω, -ῶ, propriè, ἰνδico,
illos, qui ficus Æthenis aliò expo-
rabant absque vectigali expenso;
per Sync. speciei, calumnior; f.
ἴσω, p. σεσυκοφάντηκα, a. 1. ἰσυκο-
φάντησα' à

Συκοφάντης, υ, ὄ, SYCOPHΑΝ-
Τῆ, delator; Angl. A SYCOPHANT:
propriè, qui indicat si quis ficus ve-
litas exportet: ex σῦκον, υ, τῶ, fi-
cus, et φαίνω, in lucem profero, ju-
dico.

Συκοφαντία, calumniâ, calumnia-
sa delatio: et

Συκοφαντικός, ἡ, ὄν, ad Sycophan-
tam pertinens, calumniosus: à præ-
ced.

Σόκχοι, calceamenta Phrygia.

Σοκῶν, ὄνος, ὄ, ficetum.

Σολαγωγέω, -ῶ, prædas ago et
abduco, deprædor: ex σῶλη, præ-
da, et ἄγω, duco.

Σολῆεις, ἔντος, Dor. pro σοληθείς,
quod vide.

Σολάσκε, vî spoliabat, 3. sing.
imperf. act. Ion. pro ἰσῶλα' à

Σῶλα, vel -ῶ, spolio, adimo,
eripio: f. ἴσω, p. σεσῶηκα, a. 1.
ἰσῶλησα. Th. σῶλη, præda.

Σολῆμενος, ω, Dor. pro σολῆ-
μενος, υ, prædans: præs. part. m.
verbi σῶλέω. Th. σῶλη, præda.

Σολέω, spolio, deprædor: à

ΣΥ'ΑΗ, ης, η, præda, spolio;
prædatio, direptio.

Σοληθείς, εἶσα, ἐν, a. 1. part.
pass. et

Σολήσαντες, nom. pl. a. 1. part.
act. verbi σῶλα, deprædor.

Συλλῆδεν, a. 2. inf. act. et

Συλλῆσθαι, a. 2. inf. m. verbi

συλλαμβάνω, comprehendo, q. v.

Συλλῆθη, ης, η, SYLLABĀ, quæ
literas comprehendit; Angl.
SYLLABLE: à συλλαμβάνω, compre-
hendo, a. 2. συνέλαβον.

Συλλαβῆσα, a. 2. part. act. f. g.
verbi συλλαμβάνω.

Συλλαλέω, -ῶ, colloquor; cum

dat. f. ἴσω, p. συλλαλέηκα, a. 1.

ind. act. συνελάησα, a. 1. part.
συλλαλέησα, asa, av' ex σύν, et λα-
λέω, loquor.

Συλλαμβάνω, complector, prehen-
do; intelligo; item conscisc sum;
concipio, de feminâ; adjuvo; a.
m. συλλήψομαι, p. Att. συνέληψα,
perf. part. act. συνεληψῶς, υἷα, ὄς,
a. 2. ind. act. συλλῆδον, præs. m.

συλλαμβάνομαι, concipio; opulor,
auxilior, cum dat. a. 1. pass. συνε-
λήφθη, a. 2. m. συνελάβῶην, υ, ετο.

Th. λαμβάνω, capio.

Συλλέγω, colligo; f. συλλέξω, p.
συλλέλεχα, a. 1. συνέλεξα, a. 1. im-
perat. act. σῶλεξον, ἄτω, a. 1. sub
συλλέξω, ης, η, et in 3. pl. συλλέξωσι,
præs. pass. συλλέγομαι, colligor,
[* convenio.] ex σύν, et Th. λέγω,
lego; f. ξω.

Συλλέξατε, 2. pl. aor. 1. im-
perat. act. præced.

Συληθῶν, comprehensim, sum-
matini: adv. à συλλαμβάνω.

Συληθῆεις, a. 1. part. pass. συ-
λήθητι, aor. 1. imperat. pass.
συλληφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi
συλλαμβάνω.

Συλληψή, concipies, 2. sing. f. 1.
m. ejusd.

Συλληψίς, εως, η, comprehensio;
auxilium; conceptio; Syllepsis,
fig. Gram. ab eod.

Συλλογίζω, delectum habeo; συ-
λλογίζομαι, ratiocinor; ratiocinatio
colligo; computo; f. 1. m. ἴσωμαι,
et ἄτῶμαι, a. 1. m. συνελογισά-
μη, ω, ατο, perf. pass. συλλελόγη-
μαι' ex σύν, et λογίζομαι, quod à
λόγος, ratio. Th. λέγω, dico; f.
ξω, p. m. λέλογα.

Συλλογισμός, ὄ, δ, computatio;
collectio que ratiocinando fit,
SYLLOGISMUS: Angl. SYL-
LOGISM: à præced.

Συλλογος, υ, ὄ, concin, conventio,
cætus, concilium, collegium: à
συλλέγω, quod vide.

Συλλοιορέω, -ῶ, unâ convicior,
f. ἴσω, p. συλλελοιορέηκα' ex σύν,
et λοιδορέω.

Συλλοχῶω, -ῶ, copias congrego.

Συλλοχῆτος, υ, ὄ, ejusdem cohortis
socius. Th. λόχος, cohors.

Συλλοπιόμαι, ἔμαι, condoleo, com-
dolesco: ex σύν, et λυπέω, dolore
afficio, contristo. Th. λύπη, dol-
or.

Συλλῶω, lites dirimo, consentio,
reconcilio, f. ἴσω, aor. 1. pass. συ-
νελύθη' ex σύν, et λύω.

Συλῆμενος, præs. part. pass. ver-
bi σῶλέω, idem quod σῶλα.

Συλῶω, præs. part. act. verbi
σῶλα, vel -ῶω, spolio: præs. part.

pass. συλῶμενος.

Συμβαίη, evenial, 3. sing. aor.

2. opt. act. à

Συμβαίνω, eis, ei, evenio, contin-
go; transigo; paciscor, fedus
ineo: consentio: imperf. act. συνέ-
βαινον, fut. m. συμβήσομαι, p. συμ-
βέθηκα, perf. part. act. συμβέθηκῶς,
υἷα, ὄς, a. 2. ind. act. συνέθη, ης, η

a. 2. sub. συμβῶ, ης, η, a. 2. part.

act. συμβάς, ἀσα, ἀν' ex σύν, et Th. βαίνω, eo.
 Συμβάλειν, aor. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.
 Συμβάλλεσθαι, conjiciens, Ion. et Att. pro συμβαλλόμενος, præs. part. med. Sic συμβαλέμενος, pro συμβαλλόμενος, a. 2. part. m. ejusd. verbi.
 Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβάλλετον: ἀ συμβάλλω, confero, conparo, colligo conjecturá; congredivor cum aliquo; paciscor; pecuniarum mutuam do; conlexo, ut mendacia. Συμβάλλομαι, conjecturá assequor; rationem in eo, sup- pulo; confero aliquid de meo: unde, largior; adjuvo, prosum in aliquá re comparandá, &c. f. συμβάλλω, a. 2. συνβάλλω, a. 2. inf. act. συμβαλέειν, configere; perf. συμβέβηκα, a. 2. m. συνεβάλεην, η, ετο, p. m. συμβέβαλα' ex σύν, et Th. βάλλω, jacio.
 Συμβάμεν, Dor. pro συμβήναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, quod vide.
 Συμβάντα, acc. sing. m. g. à Συμβάς, ἀσα, ἀν, a. 2. part. act. verbi συμβαίνω.
 Συμβασιλεύω, uná regno; f. εὖσω, p. συνεβασίλευκα, a. 1. συνεβασίλευσα, ης, η. Ex σύν, et βασιλεύω, regno. Th. βασιλεύς, rex.
 Σύμβασις, εως, η, conventio, compositio, fœdus, pactum: à συμβαίνω, quod vide.
 Συμβαζάω, f. ἄσω, confero, comparo: ex σύν, et βαζάω.
 Συμβεβάναι, Ion. pro συμβεβήκειναι, p. infin. act. et
 Συμβέσθαι, as, ε, perf. ind. act. et
 Συμβῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. et Συμβήσομαι, f. 1. m. verbi συμβαίνω, evenio, quod vide.
 Συμβιβάζω, concilio; coagmento; accommodo; doceo, instruo, collatis scripturæ locis probó: f. ἄσω, εις, ε, a. 1. ind. act. συνεβίβασα, a. 1. ind. pass. συνεβιβάσθην, ης, η, a. 1. part. pass. συνεβιβάσθεις, εἶσα, ἐν, compactus: ex σύν, et βιβάζω, facio ascendere. Th. βαίνω, scandó, eo.
 Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi præced.
 Συμβιβῶ, instruum, contract. pro-αῶ, Att. pro συμβιβάσω, fut. 1. verbi συμβιβάζω, quod vide.
 Συμβίβω, f. ὦσω, convivo: ex σύν, et βίβω, vivo. Th. βίος, víta.
 Συμβίβωσις, εως, η, convictus: et Συμβιβώτης, θ, δ, convictor, contubernalis: à præced.
 Συμβλημα, ἄτος, τὸ, commissura: à συμβάλλω.
 Συμβλησις, εως, η, commissio, compago: ab eod.
 Συμβλητής, η, δν, conferendus, comparabilis; verbale ab eod.
 Συμβοηθός, θ, β, qui ad supplicias ferendas uná cum a is convenit, auxiliarius: ex σύν, et βοηθός, ἄνελμ.

* Συμβολαιεῖω, idem quod συμβάλλω, contrahó.
 Συμβόλαιον, η, τὸ, pactum, conventum; syngrapha; as alienum; pecunia credita; negotium quoddamque pecuniarium; necessitudo, ap. Lys. et
 Συμβολῆ, ης, η, conjectura, congressus, conflictus, commissura: à συμβάλλω, quod vide.
 Συμβολικός, ἡ, δν, conjecturalis; anigmaticus: à συμβάλλω, jacio.
 Συμβολικῶς, adv. conjecturalitèr: à præced.
 Συμβολοκοπέω, ὦ, symbolas do in convivio, frequento commissationes: ex σύμβολον, et κόπος, labor.
 Σύμβολον, η, τὸ, signum, lessera militaris, SYMBOLUM, pactum: à συμβάλλω.
 Συμβουλευκῆς, θ, δ, senator, consiliarius: à συμβουλεύω. Hinc
 Συμβουλευτικός, η, δν, idem: suavis.
 Συμβουλεύω, consulo, consullo, suadeo, consilium do; f. εὖσω, p. συμβεβέλευκα, a. 1. συνεβέλευσα, ος, ε, a. 1. part. act. συμβουλεύσας, a. 1. m. συνεβουλεύσασθην, ω, ατο. Ex σύν, et βουλεύω, consullo. Th. βουλή, consilium.
 Συμβουλή, ης, η, consilium, consullatio, suasio: et
 Συμβούλια, as, et Ion. ης, η, idem: et
 Συμβούλιον, η, τὸ, consilium. Th. βουλή, consilium.
 Σύμβουλος, η, δ, qui est è consilio, consiliarius. * Σύμβουλος δήμῳ rhetor qui populo, quid faciendum, sil, suadet. Fragm. Menandri ut notat Bos. Anim. c. iii. quod malè intellexit Bentl. p. 34.]
 Συμβροτεύω, uná operor, adjuvo.
 Συμβράζομαι, uná trulor, pellor.
 Συμβραστής, θ, δ, condiscipulus: à Συμβραθῆναι, uná disco. Th. μανθάνω, disco, f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.
 Συμμερτύριεω, ὦ, uná testimonium reddo, uná testor, f. ἴσω, p. συμμεμαρτύρηκα, aor. 1. συμμεμαρτύρησα' ex σύν, et μαρτύριεω, testor. Th. μάρτυρ, testis.
 Συμμάχῳ, ὦ, in bello sum socius, sum socius pugnæ; sto à partibus alicujus, defendo, tucor ex σύν, et μάχομαι, pugno.
 Συμμαχία, as, et Ion. ης, η, societas in bello, auxilium: à præced.
 Συμμαχίσα, acc. sing. à συμμαχίω.
 Συμμαχικός, η, δν, socialis auxiliarius: à σύμμαχος.
 Σύμμαχος, ἰδος, η, socia; à σύμμαχος.
 Συμμάχομαι, simul pugno: à Σύμμαχος, η, δ, ζ, η, commilito, socius pugnæ. Th. μάχομαι, pugno.
 Συμμένω, consisto, permaneo, duro. Th. μένω, maneo.
 Συμμερίζομαι, uná partem capio, participor: cum dat. Ex σύν, et μερίζω, partior, distribuo; f. ἴσω, p. pass. μεμήρισμαι. Th. μέριμ, divido.

Συμμετασχηματίζω, transfiguro. Hinc præz. part. m. συμμετασχηματιζόμενος' ex σύν, et μετασχηματίζω, transformo. Hoc ex μετά, trans, et σχῆμα, atos, τὸ, habitus. Th. ἔχω, habeo, f. ἴξω, et σχῆσω, p. pass. ἐσχῆμαι.
 Συμμετέχον, ες, ε, imperf. act. à Συμμετέχω, uná particeps sum: ex σύν, et μετέχω, particeps sum; f. μετίξω. Hoc ex μετά, et ἔχω, habeo, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.
 Συμμήτοχος, η, δ, ζ, η, consors, uná particeps: à præced.
 Συμμετρία, opta compositio membrorum, modus, seu proportio: moderatio: Angl. SYMMETRY: à Συμμετρος, η, δ, ζ, η, quasi dic. commensus, qui est ejusdem vel parvis mensuræ; qui justa magnitudinis est; modicus; accommodatus, aptus: ex σύν, et μέτρον.
 Συμμέτρως, odv. moderatè, modicè, salis, congruentèr: à præced.
 Συμμηχανᾶσθαι, præz. infin. med. verbi.
 Συμμηχανᾶσμαι, ὦμαι, simul excogito, comminiscor: ex σύν, et μηχανᾶσμαι.
 Συμμιγνύην, promiscuè, uná cum: à Συμμιγνύμι, commisceo, permisceo; consero manus. Th. γίγνυμι, misceo; f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. ἔμιγον.
 Σύμμικτος, η, δ, ζ, η, permixtus, promiscuus: à præced.
 Συμμιμητής, θ, δ, ejusdem rei imitator. Ex σύν, et μιμητής, imitator. Th. μιμήσομαι, ἔμαι, imitor: f. m. ἴσομαι.
 Συμμίξης, 2. sing. a. 1. sub. act. συμμίξαι, a. 1. infin. act. verbi συμμιγνύμι, commisceo; f. ξω. Th. γίγνυμι, misceo.
 Σύμμιξις, εως, η, commixtio, consortium: ab eod.
 Σύμμιξαι, præz. imperat. act. à Συμμίγω, idem cum συμμιγνύμι.
 Συμμοσπουηθῶ, ὦ, uná iuprobitatem odi: ex σύν, et μοσποηθῶ.
 Συμμιχθῆς, commiscearis, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμιγνύμι, quod vide.
 Σύμμορφος, η, δ, ζ, η, conformis; σύμμορφα, nom. pl. n. g. Et σύν, et μορφή, forma.
 Συμμορφῶ, ὦ, conformem facio, f. ὦσω, p. συμμεμόρφωκα, præz. pass. συμμορφόομαι, ἔμαι, conformis fio: à præced.
 Συμπάθεια, as, η, consensus in affectibus, convenientia et conjunctio nature, SYMPATHIA, Angl. SYMPATHY: et
 Συμπάθειω, ὦ, condoleo, uná partior; assentior eidem opinioni, placilo: f. ἴσω, a. 1. συνεπάθησα, a. 1. imperat. act. συμπάθησον, ἄτω, a. 1. infin. act. συμπάθησαι.
 Συμπάθῆς, εος, δ, καλ η, qui simul cum alio afficitur et angitur ejus malo: ex σύν, et πάθος, quod à πείσχω, partior; f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.
 Συμπλεκτωρ, ορος, δ, collisor: à συμπλέγω.

Συμπαίειν, *colludere*, inf. à
 Συμπαίω, *simul ludo*; f. ζω, p.
 συμπαίω. Th. παίω.

Συμπαθεῖν, Dor. pro συμπαίειν,
colludere. Th. παίω, *ludo*.

* Συμπανηγυρίζω, *unà festum ce-
 lebro*.

Συμπάντων. Vide σύμπας.
 Συμπαράγινομαι, *unà accedo, unà
 adsum*; etiam *reo in judicio*: fut. m.
 συμπαράγεινόςσμαι, a. 2. m. συμ-
 παρίγενόσμαι, v. ετο' ex σύν, παρά,
 et γίνομαι, sum.

Συμπαράγω, *simul prætereo, unà
 transeo*: fut. úω, p. συμπάρησχω.

Συμπαράκλιόμαι, -θμαι, *communi-
 nem consolationem percipio*: a. 1.
 ind. pass. συμπαρεκλήθημι, ης, η, a.
 1. inf. pass. συμπαράκληθήναι, *mit-
 tuà erigi consolatione*: ex σύν, πα-
 ρά, et κλήω, *occo*.

Συμπαρίκληθῆναι, vide in præc-
 ed.

Συμπαράλαβδνω, *unà accipio, si-
 mul assumo*: f. m. συμπαράληψο-
 μαι, a. 2. ind. act. συμπαρελάβον.
 ες, ε, a. 2. inf. act. συμπαράλαβεῖν.
 a. 2. part. act. συμπαράλαβών, ἴσα, ὄν
 ex σύν, παρά, et λαμβάνω, *capio*; p.
 pass. εἴλημαι, a. 1. pass. εἴληθῆσμαι.

Συμπαράληθῆς, 2. sing. a. 1. sub.
 pass. verbi præced.

Συμπαρμένω, *unà permaneo*; f.
 ἴω, p. συμπαρμενέμεθα, a. 1. ind.
 συμπαρμένεμεθα, ex σύν, παρά, et
 μένω, *maneo*; f. ἴω, a. 1. ἔμενα.

Συμπαρῆμι, *unà adsum, quod ex
 παρά, et εἰμι, sum, præs. part.
 ὄν, Poët. ἴων, ἰόντων*.

Συμπαρέιποντο, 3. pl. imperf. m. à
 Συμπαρέιπονται, *unà consequor*.

Th. ἴπομαι, sequor.

Συμπαρόντες, *qui cum iis sunt*,
 nom. pl. præs. part. Poët. pro συμ-
 παρόντες, à συμπαρί, *unà adsum*.

Συμπαρίζομαι, Dor. pro
 Συμπαρίζομαι, 3. sing. a. 1. ind.
 act. à

Συμπαρίζω, *adsto, adjuvo*: ex
 σύν, παρά, et ἵστημι, *sto, statuo*.

Συμπαρουστέω, -ῶ, *comitor, ad-
 sequor*: ab ἄμαρτή. Th. ἄμαρτή,
simul.

Σύμπας, πᾶς, αν, *universus, totus,
 simul omnis*: gen. plur. m. et n. g.
 συμπίτων' ex σύν, et πᾶς, πᾶσα, πᾶι,
 omnis, -e.

Συμπάσχω, *simul patior*: a. 2.
 συνέσθω, p. m. συμπέσθη' ex σύν,
 et πάσχω, *patior*: fut. m. πέσομαι.

Συμπᾶτω, -ᾶ, *conculco, utroque
 pede calco*: fut. ἴσω' ex σύν, et πα-
 τῶ, *calco*.

Συμπατεύω, *unà persuadeo, persuadeo*.
 Th. πείθω, f. σω, *persuadeo*.

Συμπεριος, v. δ, ζ ή, *qui idem cum
 aliquo experitior*. Ex σύν, et περα.

Συμπέμπω, *unà mitto*: f. ψω, a.
 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto*.

Συμπεραίνω, *concludo, termino*; f.
 -περάω, perf. συμπεπείραγα' ex σύν,
 et περαίνω.

Συμπεριερέθων, *undique tollen-
 dum*: verbale à

Συμπεμαίρω, *undique tollo*: ex

σύν, περι, et αἰρώ, *capio*; f. ἴσω, a.
 2. εἶδον.

Συμπεριλαμβάνω, *simul compre-
 tendo, circumdo, velut veste*: f. m.
 συμπεριλήφομαι, a. 2. συμπεριλάβον.
 a. 2. part. act. συμπεριλαβών, ἴσα, ὄν,
complexus: ex σύν, περι, et λαμβά-
 νω, *capio*; p. λέληφα. et Att. εἴληφα.

Συμπεριφέρω, *unà circumfero*: et
 συμπεριφέρομαι, *unà circumfero* *ie-
 ripsum; comitor; unà versor; fam-
 iliariat' utor; obsequor, unà plo-
 ro, gaudeo, &c. tracto, scu versor*
 in aliquà re: ex σύν, περι et φέρω.

Συμπεγγύμι, *συμπηγνύω, vel συμ-
 πήσσω, compingo, coagmento, coa-
 lescere facio*. Th. πηγνύω, *compin-
 go*; f. ζω.

* Σύμπησις, *compactio (lignorum)*

Συμπίνω, *bibo cum aliquo, cum
 dat. f. συμπίσω, p. συμπίτωκα, a.
 2. συνέπιον, ες, ε*. Th. πίνω, *bibo*.

Συμπιπτοντα, *accus. sing. part.
 πρᾶς à*

Συμπίπτω, *incido, incuro, con-
 lingo, &c.* Th. πίπτω, *cado*, f. 2. m.
 πεσέσμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπε-
 σον.

Συμπλακῆσομαι, η, *εται, vide in
 συμπλέω*.

Συμπλάσας, *ασα, αν, a. 1. part.
 act. et*

Συμπλάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi
 συμπλάσσω.

Σύμπλασσε, *conformavit*: Ion. et
 Poët. pro συνέπλασε, 3. sing. a. 1.
 ind. act. à

Συμπλάσσω, *tingo, accommodo*: f.
 συμπλάσω' ex σύν, et πλάσσω, *vel*
 -τω, *tingo*; f. πλάσω.

Συμπλατᾶγέω, *manibus complexio
 strepitum edo*: à πλαταγή, *crepita-
 cium*: quod à πλατάσσω, *ex ictu
 sonitum excito*.

Συμπλεκῆς, *εός, δ, ζ ή, connexus*: à

Συμπλέκω, *connecto, conservo* *man-
 us*; f. ζω, a. 2. συνέπλεκον, f. 2.
 ind. pass. συμπλεκῆσομαι, a. 2. inf.
 pass. συμπλεκῆσθαι, a. 2. part. pass.

συμπλεκῆς, *εἶσα, ἐν' ex σύν, et πλέκω,
 necto*; fut. ζω.

Συμπλήθω, *adv. collisim*: à συμ-
 πλήτω.

Συμπλήθω, *impleo*: à πληθῶ,
vel -ύω, quod vide.

Συμπληθῆνται, 3. plur. præs. ind.
 pass. à

Συμπληρόω, -ῶ, *compleo, expleo*; f.
 ὄσω, p. συμπληρώσω, *præs. pass.*

συμπληρόομαι, -θμαι, *imperf. pass.*
 συνεπλήροσμαι, -έσμαι, ὄν, -ῶ, δεσ-
 ῶσα, et in 3. pl. -όντο, -όντο, *præs.*

inf. pass. συμπληρῆσθαι' ex σύν, et

πληρόω, *impleo, quod à πλήρω, εός,
 δ, ζ ή, plenus*. Th. πλείος, *idem*.

Συμπληρωσις, *εως, ή, ipsa actio
 complendi; perfectio*: ab eod.

Συμπλήττω, *vel -σσω, f. ζω, col-
 lido, conculco*. Th. πλήσσω, *vel*
 -ττω, *percuto*.

Συμπλοκή, ἡς, ή, *connexio, amplex-
 us; manuum conserlio in prælio*; *figura
 oratoria*: à συμπλέω.

Σύμπλοος, et -ος, ὁ, ζ ή, *naviga-
 tionis socius*. Th. πλέω, *navigo*.

Συμπλώ, -ῶ, *conspiro; consentio*.
 Th. πλώ, f. πνεύω, *flo, spiro*.

Συμπνώω, *suffoco, strangulo, co-
 arcto*; imperf. act. συνέπνιγον, f.
 ζω, p. συμπνίγα, a. 1. συνέπνευα'
 ex σύν, et πνίγω, *suffoco*.

* Σύμπνοια, *ας, ή, consensus*.

Συμπόδιω, *fut. ἴσω, a. 1. συνεπόδι-
 σα, ας, ε, pedes obscuro, impedio, co-
 lideo, coërceo*: ex σύν, et ποδίζω,
pedes ligo. Th. πῆς, ποδός, δ, pes.

Συμπόλοος, *quoniam ligasset*: a. 1.
 part. act. præced.

Συμπόθεν, *absorptum, a. 1. part.
 pass. n. g. verbi συμπίνω, unà bibo*:
 a. 1. pass. συνεπόθεν. Th. πίνω,
bibo.

Συμποίω, -ῶ, *unà facio; adjūvo
 auxilior; societatem cum aliquo jun-
 go*: in med. est etiam *cogo, veluti
 exercitum*: f. ἴσω' ex σύν, et ποίω,
facio.

Συμπολέμω, -ῶ, *simul bellum ge-
 ro*; fut. ἴσω, p. συμπεπολέμηκα' ex
 σύν, et πολεμέω.

* Συμπολιτεία, *ας, ή, jus unà temp.
 administrandi: communia reip. ju-
 ra et instituta*: à

Συμπολιτεύω, *et -εούμαι, unà temp.
 administro, in eadem republ. cum
 aliis versor*: ex σύν, et πολιτεύω,
tempub. administro: hoc à πολιτής,
 v. δ, *civis*. Th. πόλις, *urbs*.

Συμπολίτης, v. δ, *conciuis*.

* Συμπονέω, *unà laboro*: à πονέω.

* Συμπονηρόομαι, *simul cum alio
 malè ago*.

Συμproficor, *unà proficiscor*:
 cum dat. item *convenio*: imperf. m.
 συνεπορεύεμην, v. ετο, f. m. συμπορεύ-
 σομαι, a. 1. ind. pass. συνεπορεύ-
 ῆσμαι, ης, η, συμπορευθεῖς, *εἶσα, ἐν, a. 1.*
 part. pass. ex σύν, et πορεύομαι, *eo,
 proficiscor*. Th. πέρω, *transeo*; p. m.
 πέπορα, *indè πόρος, transitus, &c.*

Συμποσία, *ας, ή, Poët. idem quod
 συμπίσιον, v. τδ, convivium, com-
 potatio; distinctio ordinum eorum
 qui accubant*: ex σύν, et πίνω, *bi-
 bo*; f. πῆσω, p. πέτωκα, a. 2. ἔπιον.

Συμπότης, v. δ, *comptolator, con-
 vivialis*: ex iis.

Συμποτῆκος, ἡ, ὄν, *comptolatorius,
 convivialis*: à præced.

Συμπράσσω, *vel -ττω, socius sum
 et adjutor; adjuvo, opitulator*: ex
 σύν, et πράσσω, *vel -ττω, facio, f ζω*.

Συμπροβύτος, v. δ, *unà presby-
 ter*. Ex σύν, et πρόβυς, *vos, et Att.*
 εως, δ, *senex, comparat. προβύτης,
 presbύτερος, senior*.

Συμπρόκτωρ, *ορος, δ, Ion. adjutor*:
 à συμπράσσω, *quod vide*.

* Συμπρόομι, *simul procedo*.

Συμπρόστω, *unà deduco*. Ex
 σύν, πρδ, et πρότω, *mitto*.

Συμπρόσφω, aor. 1. inf. act.
 verbi præced.

Συμπρόσσειμι, *simul adsum, adhæ-
 reo*; fut. m. συμπροσσομαι, *imperf.*
 συμπροσση. Vide εἰμι.

Σύμπρωμα, *ἄτος, τδ, casus, quod
 accidit*; Hinc Angl. SYMPROM:
 à συμπίπτωκε, p. pass. verbi συμ-
 πίτω

Συμφάγω, comedo, f. 2. m. συμ-
φάγομαι, pro -φαγεῖν, a. 2. συν-
φάγω. Th. φάγω, edo.

Συμφέρει, conducit, 3. sing. ind.
præs. verbi συμφέρω, q. v.

Συμφέρω, τὸ, commodum, utilitas;
et

Συμφερόν, ἢ, ὄν, collatus, congestus;
solidus: à

Συμφέρω, eis, ei, simul fero, con-
veho; συμφέρειν, convenire, conferre,
prodesse; συμφέρωμαι, unà moveor;
convenio, congruo, alicui consentio.
acquiesco in re aliquâ; congredior
cum aliquo; coëo; pugno, manus
confero; evenio, accido: f. συνολῶ,
a. 1. συνήνεκα, a. 1. part. act. συνή-
νεκας, asa, av' ex σύν, et φέρω, fero.
f. οἶσω.

Συμφεύω, unà fugio; fut. 1. m.
-φεύομαι, a. 2. act. συνιφεύω. Th.
φεύω.

Συμφημι, propriè unà loquor, et
per Metonym. consentio, cum dat.
a. 2. συνέφην, ης, η. Th. φημί, seu
φάω, dico.

Συμφλέγω, comburo, f. ξω, p. m.
-πέφλογα' à φλέγω, urō.

Συμφλογίζω, simul inflammo; f.
ἴσω, p. -πεφλόγισα' à φλογίζω, in-
flammo.

Συμφοιτητής, ὁ, condiscipulus.

Συμφορά, ἄς, ἡ, collatio, congestio;
item casus, eventus. Plerumque
fortuna adversa, calamitas. Vide
συμφορῆ.

Συμφοραίνω, calamitatem alicuius
deploro: à præced.

Συμφοράω, -ῶ, condoleo: à συμ-
φορά.

Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, com-
porto. Hinc συμφορήσαντες, a. 1.
part. act. pl. n. m.

Συμφορή, Ion. pro συμφορά, ἄς, ἡ,
collatio; calamitas, casus: et τὰ
συμφορὰ, idem: à συμφέρω.

Συμφόρος, υ, ὁ ζή, utilis, aptus:
item comes: ab eod.

Συμφόρος, adv. commodè, utilitèr;
à præced.

Συμφοράδμων, ονος, ὁ ζή, qui unà
consilia agital, consiliarius; item
unanimitis: à

Συμφράζομαι, simul delibero; fut.
m. ἄσομαι, et Poët. συμφράσσομαι.
Th. φράζω, dico, f. σω, a. 2. ἔφρα-
δον, p. m. πέφραδα.

Συμφράσσομαι, a. 1. inf. m. Poët. et
Συμφράσσομαι, contulerat, 3. sing.
a. 1. m. Ion. et Poët. pro συνεφρά-
σατο, verbi συμφράζομαι.

Συμφράσσω, vel

Συμφράττω, concludo, conserpio,
munio; f. ξω, p. -πέφραξα' ex εὐν,
et φράσσω, serpio.

Συμφρονέω, eadem sum mente,
consentio, assentior, communi con-
silio delibero; item intelligo, con-
scripio: ex σύν, et φρονέω, fut. ἴσω,
scripio. Th. φρήν, mens.

Συμφρύγω, torrefacio, unà frigo;
f. ξω.

Συμφύεσσαι, nom. pl. f. g. aor. 2.
part. pass. verbi συμφύομαι, qu-

est ex eadem tribu: ex σύν, et φυ-
λέτης, tribulis. Th. φυλή, tribus.

Συμφύομαι, una enascor; coalesco,
cohaeresco: a. 2. pass. συνεφυ-
εῖς, εἶσα, ἐν, med. à συμφύω.

Συμφυρόν, οὔ, ὁ, mixtura: à p.
pass. verbi

Συμφύρω, commisceo, f. φέρῶ, p.
-πέφυρα, perf. pass. -πέφυμαι.

Συμφύω, f. ὄσω, unà planto, co-
alescere facio; coagmento: vide
suprà συμφύομαι. Th. φύω, nas-
cor.

Συμφωνία, qu. ex diversis vo-
cibus unum efficio concentum; con-
cino. Per Metath. consentio, com-
muni consensu paciscor: f. ἴσω, p.
συμφωνήσα, a. 1. συνεφώνησα, as,
ei, factus; a. 1. pass. συνεφώνηθην,
ης, η' συνεφώνηθη ὑμῖν, convenit in-
ter vos. Ex σύν, et φωνέω, vocem
emitto. Th. φωνή.

Συμφωνηθεῖς, a. 1. part. pass.
præced.

Συμφώνησις, εως, ἡ, concordia: à
συμφωνέω.

Συμφωνία, as, ἡ, convenientia vo-
cum inter se, consonantia, concen-
tus; consensus; conventum: et

* Σύμφωνον, υ, τὸ, pactum, con-
ventum: et

Σύμφωνος, υ, ὁ ζή, consonus;
per Metaph. concors, consentiens,
conveniens: ex σύν, et φωνή, vox.

Συμφύω, -ῶ, contero, vestigia
alicujus ita conturbo, ut non am-
pliùs appareant: a. 1. part. συμ-
ψήσας. Th. ψάω, comminuo.

Συμφυρίζω, computo: f. ἴσω, a.
1. συνεψήφισα, as, ei, perf. συνεψή-
φισα' ex σύν, et ψυφίζω, calculis
computo. Th. ψήφος, υ, ἡ, calculus.

* Συμψήφος, υ, ὁ ζή, cuius idem
est suffragium, consentiens.

Σύμψυχος, υ, ὁ ζή, ὑτανίμις:
ex σύν, et ψυχή, anima.

ΣΥ'Ν, CUM, præpos. regens
dat. σύν Χριστῷ εἶναι, cum Christo
esse: [* cum acc. contra morem
Græcorum Lxx. Eccles.] In
compos. unà, pariter, eodem tem-
pore.

Σύν, suem, acc. à σῦς, σὺς, sus.
Συναγέγειν, a. 2. inf. act. et

Συναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat.
act. et

Συναγάγον, pro συνήγαγον, a. 2.
ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συναγγέλος, υ, ὁ ζή, legationis
socius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Συναγείρω, colligo me. Th. ἀγεί-
ρω, colligo.

Συναγέρθεν, Bæot. pro συνηέ-
θησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi
præced.

Συναγορεύσας, avros, a. 1. part.
act. à

Συναγορεύω, colloquor, adstipulor,
eandem causam defendo; tue-
lor, patrocinor: f. εἶσα' ex σύν, et

ἀγορεύω, idem quod ἀγοράζομαι, con-
cionor, dico. Th. ἀγορά, forum.

Συναγρόμενος, præpos. part. m.
verbi συνάγρομαι, congrego: quod
ex σύν, et ἀγρομαι, per Sync. pro
ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, congrego.

* Συναγροῦς, ὄ, ὁ, collectio: eis
συνάγρομος φρονήσεως, Plat. in Po-
lit. ii. tom. p. 272. ad colligen-
dam prudentiam: ab ἀγρόω, con-
grego, unà et

Συνάγροτος, υ, ὁ ζή, simul col-
lectus.

Συνάγω, eis, ei, colligo, congrego,
[* de uno dicitur, Matt. ἔτινος ἤμην,
ζή συνηγάγετε με' et Lxx. apud Jud.
ἐκ ἑστίν ἀπὸ συνάγων με εἰς τὴν οἰκί-
αν, et 2. Sam. Grotius inter He-
braismos refert, necdum suppetit
quicquam quod illum confutem.
Kypke.] f. συνάγω, a. 2. σύνηγον,
et Att. συνήγαγον, in 2. pl. συνηγά-
γετε, hospitio excepistis, a. 2. im-
perat. συναγάγε, collige, in 2. pl.
συναγάγετε, a. 2. sub. act. συναγά-
γω, ης, η, a. 2. part. act. συναγά-
γων, ουσα, ον, p. ind. act. συήγα-
ρω, p. pass. συήγμαι, φαί, κται, p. part.
pass. συνηγμένος, η, ον, congrega-
tus; a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης,
η, a. 1. part. pass. συναχθεῖς, f. 2.
ind. pass. συναχθῆσθαι, p. m. συ-
νήγαγα' ex σύν, et ἀγω, duco.

Συναγωγή, ἡς, ἡ, SYNAGOGĀ,
conventus, collectio, schola. Hinc
Angl. SYNAGOGUE: à præced.

Συναγωνίζομαι, unà certo, f. m.
ἴσομαι, p. pass. συνηγωνίσαι, a. 1.
m. συνηγωνισάμην, ω, ατο, a. 1. inf.
m. συναγωνισασθαι' ex σύν, et ἀγω-
νίζομαι, certo. Th. ἀγών, certame-
n.

Συναγωνιστής, ὁ, qui unà certat;
in acc. pl. συναγωνιστάς. Ex σύν,
et ἀγωνιστής, ὁ, ὁ, certator, athleta,
quod ab ἀγωνίζομαι, certo.

Συνάδω, 3. pl. præs. à

Συνάδω, consono; consentio. Th.
ἀέδω, et contr. ἔδω, cano, f. ἄσω,
p. ἦκα.

Συνᾶθλιω, -ῶ, unà certo, f. ἴσω,
p. συνᾶθληκα, a. 1. συνᾶθλησα, as,
ε, ab ἀθλέω, pro ἀεθλέω, certo. Th.
ἄεθλος, certamen.

Συναθροίζω, congrego, congero,
conglobo, glomero: f. οἶσω, p. συνή-
θροικα, a. 1. συνήθροισα, a. 1. part.
act. συναθροίσας, perf. pass. συνηθ-
ροίσαι, p. part. pass. συνηθροισμέ-
νος, η, ον, congregatus: ex σύν, et
ἄθροίζω, colligo. Th. ἄθροος, con-
ferlus, in unum collectus.

Συναίδην, adv. simul, uno im-
petu. Th. ἀίτωσ, cum impetu tuo.

Συναίεται, impetum paritèr fac-
iebant, Ion. pro συνηέκτην, 3. du-
al. plusq. p. pass. verbi συναίσσω.

Συναίμοις, dat. pl. à

Σύναμιος, υ, ὁ ζή, consanguineus;
ex σύν, et αἷμα, atos, τὸ, san-
guis.

Συναίραται, 3. sing. præs. pass.
verbi συναίρω, quod vide.

Συναίρω, simul prostingo; item
simul complector, contraho ita

unum: ex οὐν, et αἰρέω, capio, f. φω, p. ηκα, quod vide.

Συναίρω, simul tollo, confero, optulor : fut. συναίρω, p. συνήρα, a. 1. συνήρα, a. 1. inf. act. συνήραι. Th. αίρω, tollo.

Συναίσσω, simul irruo ; f. ζω, f. 1. m. συναίσομαι, p. pass. συνήγμαι, plusq. p. συνήγημην, ζο, κτο. Th. αίσσω, ruo, cum impetu feror ; f. ζω.

Συναϊχάλωτος, υ, δ ζ ή, captivitalis socius : ex οὐν, et αϊχμάλωτος, υ, δ ζ ή, captivus.

Συνακολούθεω, -ω, unā sequor, f. ήσω, p. συνηκολούθηκα, a. 1. συνηκολούθησα. Th. ακούθεος, υ, δ ζ ή, comes.

Συναλγέω, unā doleo, f. ήσω, p. συνήλγηκα. Th. άλγος, eos, τδ, dolor.

Συναλίζω, congrego, f. σω, p. συνήλικα, praes. part. m. συναλιζόμενος, conveniens, veniens in caelum, a. 1. part. pass. συναλίσθεϊς, ab άλλίζω, congrego. Th. άλλις, satis, adv.

* Συναλίσκω, unā consumo.

Συνάλλαγμα, άτος, τδ, commercium, contractus, impr. de pecuniā : à p. pass. verbi

Συνάλλω, paciscor cum aliquo ; item congredior cum aliquo ; concilio : ab άλλάττω, muto, f. ζω, p. χα.

Συνάμ' pro συνάμα, adv. simul cum, unā : ab άμα, simul.

Συνάμορος, vel συνάμορος, υ, δ ζ ή, vastator, maleficus. Vide συναμώριος.

Συναμώτερον, pro άμώτερον, utrumque. Th. άμωφ, ambo vel ambæ.

Συναμώρῳ, lædo, vasto. Alii malunt συναμώρῳ legere ; quod à συναμώρος, υ, δ ζ ή, cui in fatiis est nocere alii ; qui ad id natus est ut alios lædat. Scribitur et συνάμορος, ex σῖνω, lædo, et μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

Συναναβαίνω, unā ascendo, f. m. βήσομαι, a. 2. συνανέβην, ης, η, a. 2. part. act. συναναβάς, in f. g. συναναβάσα, ης, ή, et in pl. συναναβάσαι, quæ simul ascenderant : ex οὐν, ανά, et βαίνω, eo.

Συναναβάσι, dat. pl. m. et n. g. a. 2. part. act. συναναβάσα, ης, ή, a. 2. part. f. g. à præced.

Συναναίρέω, simul tollo : ex οὐν, ανά, et αἰρέω, capio : f. ήσω, a. 2. είλω.

Συνανάκειμαι, simul accumbo, imperf. m. συνανέκειμην, σο, το, et in 3. pl. συνανέκεινον, praes. part. m. συνανακείμενος, η, ον' ex οὐν, ανά, et κείμαι, jaceo : f. m. κείσομαι.

Συναναμίγνυμι, simul commisceo, f. συναμιγίω, aor. 1. συνανέμιξα, praes. inf. pass. συναναμίγνυσθαι' ex οὐν, ανά, et μίγνυμι, misceo f. μίξω, p. μέμιχα. Hinc

Συναναμίξις, eos, ή, commixtio ; commercium.

Συναναπαύομαι, simul quiesco,

unā refocillor ; f. m. άσσομαι' ex οὐν, ανά, et παύω, cesso ; a. 2. έπαον.

Συναναπλέκω, implico, f. πλέξω, p. ππέλεχα' ex οὐν, ανά, et πλέκω, necio.

Συνανασρέφω, unā revertor ; συνανασρέφομαι, converso cum aliquo : ex οὐν, ανά, et σρέφω, verto, f. ψω, Hinc

Συνανασροφή, ης, ή, reversio, conversatio.

Συναναφέρω, simul eveho, f. συνανοίω, a. 1. συνανήνεγκα' ex οὐν, ανά, et φέρω.

* Συναναφορά, άς, ή, relatio vel respectus ad aliquid, επί τδ θεία, ad res divinas. Antonin. iii. § 13. à præced.

Συνανασρέφω, a. 2. ind. pass. verbi συνανασρέφω.

Συναντάω, -ω, occurro : cum dat. f. ήσω, f. 1. part. act. συναντήσων, οντος, a. 1. ind. act. συνήντησα, a. 1. part. συναντήσας' ex οὐν, et αντάω, obvius fio. Th. αντί.

Συνάντημα, άτος, τδ, occursus, eventus, rtitus ; à præced.

Συνάντισις, eos, ή, occursus : ab eod.

Συναντιλαμβάνω, vicissim juvo, openi fero ; cum dat. a. 2. m. συναντιλάβωμην, υ, ετο, a. 2. sub. m. συναντιλάβωμαι, η, ηται' ex οὐν, αντί, et λαμβάνω, capio ; f. m. λήψομαι, a. 2. έλαβον.

Συνάντομαι, occurro, quovidm eo.

Poēt. pro συναντάω, quod vide.

Συναντώντων, gen. pl. part. praes. præced.

Συναντώσιν, occurrant ; 3. pl. praes. sub. verbi ejusd.

Συνάξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάρος, υ, δ ζ ή, conjunctus, socius, comes. Th. αίρω, erigo, f. 2. αίρω, p. m. ήρα, et Ion. άορα.

Συναπάγω, sinai ubripiō ; f. ζω, p. συναπήγα, praes. part. m. συναπαγόμενος, υ, obsecundans, obtemperans : a. 1. ind. pass. συναπήγην, ης, η, simul abreptus fui, a. 1. part. pass. συναπαχθείς, έντος, simul abreptus : ex οὐν, από, et άγω, duco.

Συνάπας, άσα, av, simul omnis : ex οὐν, et άπας, universus. Th. πάς, omnis.

Συναπέκρηψα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω.

* Συναπέρχομαι, unā cum aliquo abeo.

Συναπιστάω, Ion. pro συναφίσταω, 3. pl. imperf. m. vel pass. verbi συναφίστημι, vide άφίστημι. Alii legend. consent συναπιστάω.

Συναποδράω, -ω, unā aufugio.

Συναποθνήσκω, simul morior : cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, es, ε, a. 2. inf. συναποθανείν' ex οὐν, από, et θνήσκω, morior : f. 2. m. θανοῦμαι, p. act. τίθηκα.

Συναποκρύπτω, occulto : ex οὐν, από, et κρύπτω, abscondo ; f. ψω, a. 2. έκρύβην.

Συναπολέσθης, 2. sing. a. 1. sub. act. et crescere ; f. συνουξίσω, p. συνήξω

Συναπόλη, simul pereas ; 2. sing. a. 2. sub. med. à

Συναπόλλομαι, unā perdo, συναπέλλομαι, unā perreo ; a. 2. m. συναπολλομην, υ, ετο' ex οὐν, από, et άλλωμι, perdo ; f. έλλω, a. 2. m. άλλομην, p. m. έλλα, et Att. έλλαλα.

Συναποστέλλω, simul mitto, ablego ; f. συναποστέλω, p. συναπέσταλκα, a. 1. συναπέστειλα' ex οὐν, από, et έλλω, mitto.

Συνάπτω, adnocto, copulo, conjungo, ferrumino, continuo ; attingo, advenio, adsum : f. ψω, p. συνήφα' συνάπτει ώρα, tempus instat et urgei. Th. άπτω, necto ; f. ψω, p. ήφα.

Συνάπτω, a. 1. inf. act. verbi συναίρω, confero. Th. αίρω, tollo ; f. άρω, p. ήρα, a. 1. ήρα.

Συνάρασθαι, a. 1. inf. m. ejusd.

Συναρήρακται, Att. redupl. pro συνήρακται, 3. sing. p. pass. à

Συναράσσω, collido, conflijo. Th. άράσσω, pulso.

Συναριθμέω, -ω, connumero, computo : f. ήσω, p. - αριθμηκα' ex οὐν, et αριθμέω, numero.

* Συναρκόμαι, cum dat. sufficio, patienter aliquem fero, Theoph. Charact. c. iii. ex οὐν, et άρκόμαι, contentus sum.

Συναρμόζω, coarpo, concinno ; congruo, convenio, quadro : f. σω. Ex οὐν, et άρμόζω, apto. Th. άρω, idem.

Συναρμολογέω, -ω, congruentèr coagmento, apud concinno ; fut. ήσω, p. συναρμολογήκα, part. praes. pass. συναρμολογόμενος, -όμενος, -ομένη, -ομένη, congruentèr coagmentatus, -a : ex οὐν, et άρμολογέω, -ω, apud concinno, compingo, et hoc ab άρμός, (pro άρμός, δ, δ, compages, ab άρω, apto, f. άρω, p. ήρα, p. pass. ήραι, et λέγω, dico.

Συναρμόξεν, Dor. et Ion. pro συνήρμοξεν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω.

Συναρμωσθῆναι, aor. 1. inf. pass. ejusd.

Συναρπῆγῃ, ης, ή, abreptio, correptio, rapina : à

Συναρπάζω, simul abripiō, diripio ; f. άσω, p. συνήρακα, plusq. p. συνηροάκειν, εις, ει, a. 1. ind. act. συνήρασα, a. 1. part. συναρπάσας, a. 1. ind. pass. συναρπάσθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναρκασθείς, είσα, εν, abreptus. Th. άρπάζω, rapio ; f. σω, et Dor. ζω.

Συναρπάσας, avτος, vide in præced.

Συνασπίζω, confertis clypeis pugno, testudine factæ pugno : ab άπίζω, clypeo protego. Th. άσπις, ίδος, ή, clypeus.

Συνασπιστός, δ, δ, mutua defensio, cum milites mutua scuta et hastas obtendunt capiti : à præced.

Συναυλίσομαι, unā commoror, convensor, f. m. ύσομαι, p. pass. συνυλίσομαι. Th. αυλή, slabulum.

Συνυξίανω, simul augeo, facio

Συνουξίσω, p. συνήξω

κα, praes. m. συναυξάνομαι, simul cresco; praes. infin. m. συναυξάνεσθαι ex σύν, et αύξάνω, augeo; f. ήσω. Th. αύξω, idem.

Συναυξηθή, 3. sing. a. 1. sub. pass. praeced.

* Συνάφεια, ας, ή, conjunctio.

Συναχθήναι, α. 1. inf. pass. verbi συναγωγή, congrego; f. άξω, p. συήχα. Th. άγω, duco.

Συναχθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Συνάχθομαι, condolesco; in 3. pl. συνάχθονται ab άχθομαι, gravor, aggrē fero. Th. άχθος, cos, τὸ, pou-dus, onus.

Σύναψις, εως, ή, conjunctio: τὸ συνάπτω.

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνάπτω, connecto. Th. άπτω, nec-to; f. ψω.

Συνάκνω, commordeo, compungo. Vide άκνω, mordeo.

Συνδέπνέω, cum alio cano: à δειπνώ, cano. Th. δειπνον, caena.

Συνδέπνησον, άτω, a. 1. imperat. m. verbi praeced.

Σύνδεσμος, υ, δ, nexus, vinculum: à συνδέω, quod vide.

Συνδέσμενος, Ion. pro συνδέμενος, -ήμενος, qui vinculus est cum aliquo: à Συνδέω, simul vincio, colligo, con-necto, consocio, concilio: f. ήσω, p. συνδέσκα, p. pass. συνδέσμαι, p. part. pass. συνδέμενος, simul vinculus: ex σύν, et δέω, ligo.

Συνδιακινδυνεύω, cum aliquo periculum subeo: ex σύν, διά, et κινδυνεύω, periclitor. Th. κίνδυνος, periculum.

Συνδιατίθω, commoror apud vel cum, consuetudinem habeo cum: versor in, operam et studiam pono: imperf. συνδιατίθω, es, e' ex σύν, διά, et τίθω, lero: f. ψω, p. τίτριψα, p. pass. τίτριμμα.

Συνδιαφέρω, cum alio perfero aut sustineo, aliquem in re aliqua tolerandā adjungo.

Συνδιαχειρίζω, f. ήσω, contrucido. Vide in διαχειρίζω.

Συνδιατρέβω, es, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιατρέβω.

Συνδιήπατο, 3. sing. imperf. m. verbi συνδιαίτθαι, -ώμαι, cohabito, contubernalis sum; à διαίτθαι, vitam dego. Th. διαίτα, ης, ή, τι-vendi mos.

Συνδίκος, υ, δ ζ ή, testis, comes, adjutor: proprie σύνδικοι vocantur plures patroni, qui simul unam eandemque causam in judiciis defendunt. Th. δίκη, jus.

Συνδοίωκα, unā persequor.

Συνδοικέιν, dicitur de quo inter-multos convenit, quod communiter placet. Th. δοκέω, censeo.

Συνδοικμάζω, simul exploro seu probō: à δοκμάζω, probō, exploro.

Συνδοικισουντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi praeced.

Συνδοξάζω, simul glorifico: f. άσω, p. συνδοξάζακα, a. 1. ind. pass.

συνδοξάσθη, ης, η, a. 1. sub. pass. συνδοξάσθη, ης, η, et in 1. pl. συνδο-

ξασθῆμεν' à δοξάζω, et hoc à δοξα, ης, ή, opinio. Th. δοκέω, videor.

Σύνδολος, υ, δ ζ ή, conversus, -a. Th. δολος, seruus.

Συνδράμει, -ω, concurro, f. ήσω, p. m. δίδραμα.

Συνδράμειντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συντρέχω, concurro. Th. τρέχω, curro: f. δρίξω, δεδράμηκα, a. 2. έδραμον, p. m. δίδραμα.

Συνδρομάδες, ων, concurrentes: Epithet. insularum, quae et Συμ-πληγάδες appellantur. Vide प्रा-ced.

Συνδρομή, ης, ή, concursus: à συν-τρέχω: vide in συνδρομήντων.

Σύνδρομος, υ, δ ζ ή, Poët. con-currens; consentiens, curritis socius.

Συνδράζω, copulo, communico, conjungo; f. άσω, p. -ειδύακα.

Σύνδυσ, οί, αί, τὰ, Poët. duo simul conjuncti, bini; ex συν, et δύω, duo.

Συνδύαλον, es, ε, a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω.

Συνέβη, et Dor. συνέβα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, eve-nio. Th. βαινώ, eo; f. m. βήσο-μαι, a. 2. έβην.

Συνεβίσκετο, 3. sing. imperf. pass. verbi συμβόσσω, unā pasco; quod à βόσσω, pasco. Th. βόω, pasco: f. άσω, et άσω.

Συνεβλέπον, es, ε, imperf. verbi συμβολέω, consulto, hortor: quod à βολέω, idem. Th. βολή, con-silium.

Συνεβλεύσατο, et συνεβλεύσατο, 3. sing. et pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Συνείγειρον, a. 1. imperat. act. à Συνεγείρω, simul excito.

Συνεγείρω, simul excito. Th. ήγειρω, excito; f. -εωθί, a. 1. ήγειρω, a. 1. pass. ήγίσθη, ης, η.

Συνερεπύτιων, gen. pl. part. praes. act. à

Συνερέπυω, consideo; f. είσω ab έρπυ, sedes. Th. έρπυαι, sedeo; f. 2. m. έρπυαι.

Συνερέπια, ας, ή, assessio: à प्रा-ced.

Συνέτριον, υ, τὸ, consessus, sc. judicium: à

Συνέτριος, υ, δ, consessor, asses-sor, consiliarius: ex σύν, et έτριά.

Συνείργω, Poët. pro συνείργω, quod pro συνείργω, simul includo, colligo, constringo. Th. είργω, includo.

Συνείργημένος, η, ον, conjunctus, a, unum, perf. part. pass. verbi συ-ζεύγω, vel -ύρω, conjungo: quod ex σύν et ζεύγνύω, seu -ύρω, jungo; f. ζεύγω.

Συνείργητός, ης, ον, conjunctim; adv. à प्रा-ced.

Συνείζειεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζεύγνύω, conjungo, quod vide.

Συνείζει, 2. sing. imperf. act. verbi συζήτειω, discepto, quod vide.

Συνείζωποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζωποίηω, quod vide.

Συνήκα, ας, ε, Ion. pro συήκα, a. 1. ind. act. verbi συνήμι, f. συ-νήσω ex σύν, et ήμι, seu έω, mitto.

Συνεβίμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, constituo; f. συν-θίσω, p. συντίθεκα, a. 2. in. συνε-βίμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.

Συνέθεντο, componebant; 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Συνέθεν, Dor. pro συνέθεω, -θεο, vel -θη, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, a. 2. m. συνεβίμην. Th. τίθημι, pono.

Συνεβίξω, f. ήσω, consuefacio: quod ab έβίξω, idem. Th. έθος, τὸ, mos, consuetudo.

Συνειδήθη, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνθίζω.

Συνείδω, f. ήσω, sum conscius: ab είδω, scio. Th. είδω, idem.

Συνειδήσεις, εως, ή, conscientia, in-telligentia; in pl. συνειδήσεις: à प्रा-ced.

Συνείδων, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω.

Συνειδύια, ας, ή, f. g. et in m. g. συνειδώς, ότος, δ, conscius, et in n. g. συνειδός, ότος, τὸ, conscientia: contracte pro συνειδητός, ύια, ός, p. part. act. verbi συνείδω, q. v.

Συνείδω, scio, perspicio; a. 2. inf. συνιδέειν, a. 2. part. συνιδών, όντος, p. m. σύνιδια, conscius mihi sum. Th. είδω, scio; video: f. m. είσομαι.

Συνειδώς, ότος, vide in συνειδύια.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλεγεμένος, p. part. pass. verbi συλλέγω, colligo.

Συνείλιω, convolto, cogo, impel-lo, includo: vide είλιω.

Συνείληφα, perf. ind. act. Att. undē συνειληφώς, ύτα, ός, p. part. act. verbi συλλαμβάνω, comprehendo, q. v.

Συνειληφύια, et συνειληφώς, vide in συνείληφα.

Συνείληψα, ας, ε, Att. pro συλλέ-ληφα, ας, ε, p. ind. act. verbi συ-λλαχάω, simul, sortior. Th. λαγ-χίνα, sortior: a. 2. έλαχον, tan-quam à λίχω, inusitat. p. m. λέ-λοχα.

Συνείλοχίναί, collegisse: p. infin. Att. et

Συνείλοχώς, ύτα, ός, p. part. Att. verbi συλλίγω, colligo. Th. λίγω, lego; f. ήω, p. έλεχα, et Att. είλοχα.

Σύνειμι, suum cum ulio, consuetu-dinem habeo; sermocinor, in con-ventu discepto; cum dat. imperf. συνίην, f. m. -ίσομαι, praes. infin.

συνείμαι, praes. part. συνών, conversans; οί συνόντες τῷ Σωκράτει, Socratis familiares, discipuli: ex σύν, et είπν, sim.

Συνειπέειν, alicui assentire, alicui patrocinari. Th. έπω, dico.

Συνείπετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέπομαι, comitor. Th. έπω, sequor.

Συνείρω, connecto, perpetuā ora-tione declino, item coherco. Th. είρω, necto.

Συνείς, conscius: a. 2. part. act. verbi συνιμι, quod vide.

Συνείσελθει, a. 2. inf. act. à Συνείσερχομαι, simul ingredior,

cum dat. a. 2. ind. συνεσιήθων, es, e' ex σύν, εις, et ἔρχομαι venio; f. m. ἰκέσσομαι, a. 2. ἴλθεν.

Συνεσιφύρασι, Att. Sync. pro συνεσιφύρασι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεσιφύρω, simul inlucō: quod à φέρω, gēsto. Th. φέω. Alii volunt ab εἰσφύρω, derivari, inlucō admittō.

Συνεσιήθεις, 3. sing. a. 2. ind. act. Vide in συνεσιφύρασι.

Συνείχει, continuebat; 3. sing. imperf. act. verbi συνίχω, contineo. Th. ἔχω, habeo; imperf. εἶχον, f. σχίζω.

Συνείχεται, angebatur; 3. sing. imperf. pass. συνίχω, constringo. Vide præced.

Συνεκάθισα, as, e, a. 1. ind. act. verbi συνεκαθίζω, unā colloco et sedes, q. v.

Συνεκαέτο, coardebatur; 3. sing. imperf. pass. verbi συγκαίω, quod ex σύν, et καίω, uto; f. καύω, a. 3. ἔκαον, a. 2. pass. ἰκάην.

* Συνεκοόσα, unā cum aliis proclamā.

Συνεκόημος, u, δ ζ ή, socius peregrinationis: ab ἐκόημος, absens à populāribus suis. Th. ὄημος, populū.

Συνεκέκρατο, per Sync. pro συνεκεκράτο, 3. sing. plusq. perf. pass. et

Συνεκέρασα, as, e, a. 1. ind. act. verbi συκεράννυμι, tempero; f. συκεράσω, p. συκεκέρακα. Th. κεράννυμι, misceo.

Συνεκίτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκίτηω, -ῶ, commoveo, f. ἴσω: ex σύν, et κίτηω, moveo.

Συνεκεκνέτω, -ῶ, unā confodio occido: ex σύν, et ἔκκενέτω, effodio.

Συνεκίλειται, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, concludo, q. v.

Συνεκλέκτος, u, δ ζ ή, unā electus: ex σύν, et ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, lego, f. ξω

Συνεκπολεμέω, -ῶ, unā debello, simul vincō; f. σῶ. Vide πολεμέω.

Συνεκπράσσω, simul exigo; in med. unā uiscero: ex σύν, ik, et πράσσω.

Συνεκρότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συκροτέω, complodo.

Συνεκτάττω, simul instruo: à verbo τάττω, seu -σσω, ordino.

Συνεκτείας, ή, δι, cohibendi seu continendi vim habens; continens et in suo statu conservans; comparatus: à συνίχω.

Συνεκτρέφω, unā enutrio, simul alo; f. ψω, à verbo, τρέφω, nutrio.

* Συνεκτρέφω, unā excurro, evenio, adjuvo. Th. τρέχω.

Συνεκτρίβω, f. ψω, contero. Th. τρίβω.

Συνεκτροφος, u, δ ζ ή, simul nutritus: à συνεκτρέφω.

Συνελάδεις, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, comprehendo, quod vide.

Συνελάβων, u, ετο, a. 2. m. ab eod.

Συνελάων, 1. sing. vel 3. pl. im-

perf. act. verbi συλλάβω, -ῶ, colloquor, quod vide.

Συνελαύων, compello, -is: f. συνελάσῶ, a. 1. συνήλασα, compuli. Th. ἰλαύω, agito.

Συνελέξην, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

Συνελευεις, eus, ή, conventus: à συνίχομαι, convenio.

Συνεληλυθότας, acc. pl. p. part. m. verbi συνίχομαι, convenio, quod vide.

Συνελήφθην, ης, η, conceptus fui: et in 3. pl. συνελήφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, comprehendo, quod vide.

Συνελέθει, a. 2. inf. act. et

Συνεληθέντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνίχομαι, q. v.

Συνελέθω, contraho: ex σύν, et ἔλκω, f. ὄσω, traho. Th. ἔλκω, idem.

Συνελογίζαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi συλλογίζω, q. v.

Συνελόημι, dat. sing. a. 2. part. act. verbi συναίρω, simul everto, contraho in unum. Th. αἰρώ, capio; f. ἴσω, p. ἴρηκα, a. 2. εἶλος, a. 2. part. ἔλῶν, ὄντος.

Συνεμάχθησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμάχω, pugnae sum, socius, sto à partibus alicujus; f. ἴσω. Th. μάχομαι, pugno.

Συνίμεν, a. 1. inf. act. Dor. et Æol. pro συνίμαι, verbi συνίμι, percipio, intelligo, q. v.

Συνεικέειν, Ion. et Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, confero. Vide ἐνείκει.

Συνεικέται, confertur: 3. sing. præ. ind. pass. ab συνείκομαι, Poët. pro συμφέρω.

* Συνεήνοχη, as, e, p. m. ejusd. ἰδὲ τῆτο συνεήνοχεν, αιτῶ, Dem. de Rhod. lib. nihil hoc ei profuit.

Συνεζαίρω, -ῶ, f. ἴσω, unā diripio.

Συνεζαυράνω, eis, ei, unā erro vel delinquo: in 3. pl. συνεζαυράνεσαι: ex σύν, et ἀμαρτάνω, pecco; f. ἀμαρτήσω, a. 2. ἥμαρτον.

Συνεζεπρήξαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro συνεζεπράξαντο, à συνεζάρασα.

Συνεζήρομαι, convenio, unā exeo: f. 1. m. -ελεύσομαι, p. m. -ελήλυθα. Th. ἔρχομαι.

Συνεζετίζονται, 3. pl. ind. pass. à

Συνεζετάω, exquiro: ex σύν, ἔξ, et ἐτάω, examino; f. σω.

Συνεζετάττων, imperf. verbi συνεκτάττω, simul ordino.

Συνεζεκόλλω, pertraho: ex σύν, et δέλλω, appello; f. λῶ. Th. ἐέλλω, f. λῶ. Æol. σω, idem.

Συνεζομοίμαι, assimilor: ex σύν, ἔξ, et ομοίω, assimilo: et hoc ab ὁμοιος, similis. Th. ὁμός, idem.

Συνεζομοίσθαι, præ. infin. pass. verbi præced.

Συνεζορμάω, unā irrumpo: ex σύν, ἔξ, et ὁρμάω, irrumpo. Th. ὁρμή, impetus.

Συνεζώκειλεν, pertraxit; devenit: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεζέκω.

* Συνεοράζω, unā festum celebro.

Συνεοχμός, Att. pro συνοχμός, idem quod συνοχή, ης, ή, junctura commissura: à συνίχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Συνεπαθήσεται, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συμπάθω, condoleo, q. v.

Συνέπειται, u, δ ζ ή, consentiens, conprobans: ex σύν, ἐπι, et αἶνος, laus.

Συνεπακοθῶ, -ῶ, f. ἴσω, unā subsecro, simul sector: ex σύν, ἐπι, et ἀκοθῶ, sequor.

Συνέπεισα, Dor. pro συνέπησα, q. v. in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Ion. pro συνεψάψασθαι, simul attingere et aggredi: a. 1. inf. in. verbi συνεψάπομαι: ex σύν, ἐπι, et ἄπτομαι, tango.

Συνεπελαφρῶν, simul allevo: ex σύν, ἐπι, et ελαφρῶν, allevo. Th. ἰλαφός, levis, celer.

Συνέπερφα, a. 1. ind. act. verbi συμπίπτω, unā mitto. Th. πέρω, mitto; f. ψω, p. πέπερφα.

Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεπέστημι, unā præficio: ex σύν, ἐπι, et ἴστημι, sto; f. ἴσῶ.

Συνέπηξεν, condensavit: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι, idem; f. ξω, p. χα, p. m. πέπηγα.

Συνεπιθῆσαι, a. 2. inf. m. verbi συνεπιθήμι.

Συνεπιθῶμαι, unā curo. Th. μέλει, curare est.

Συνεπιτετύρω, -ῶ, testimonium insuper præbeo, adstipulor; f. ἴσω, a. 1. συνεπιμαρτύρηκα, ex σύν, ἐπι, et μαρτύρω, testor. Th. μάρτυρ, uros, ὅ, vel ή, testis.

Συνεπιπονο, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συμπίνω, bibo cum aliquo: cum dat. fut. συμπίσω, p. συμπίσωκα, a. 2. ind. act. συνέπιον, es, e. Th. πίνω, bibo.

Συνεπιπονῶ, unā laboro: ex σύν, ἐπι, et πονέω, laboro.

Συνεπισκέπτομαι, unā inspicio, unā considero: f. 1. m. ψομαι: à σκέπτομαι, considero.

Συνεπισπάσθαι, præ. inf. verbi συνεπισπάω, -ῶ, simul attraho. Th. σπάω.

Συνεπισπόμενος, simul sequens. Vide in σπείω, sequere.

Συνεπισζάμαι, conscius sum mihi simul scio. Th. ἴστημι.

Συνεπισχυω, adjuvo, auxilior, suppetias fero; f. ὄσω, p. συνεπισχύκα.

Συνεπιτήμι, simul impronō, imputo: συνεπιτήμαι, simul adior et invado, insurgo, aggredior; sum; uxor, abutor, ut tempore, &c. ex σύν, ἐπι, et τίθημι.

Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, suffoco; f. ξω, p. συμπνίχηκα, a. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπνιξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Συνεπόδιτα, as, e, a. 1. act. à συμποδίζω.

Συνέπομαι, consequor, comitor

cum dat. imperf. m. συνεπιόμην, u, ero' ex σύν, et έπω, sequor.

Συνεπτόκει, incidental; Ion. legitur pro συνεπτόκει, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συμπέτω, incido. Th. πέτω, cado, quod vide.

* Συνεραρίζω, f. ίσω, colligo, in fasciculum congero; contribuo, opitulator ad aliquid efficiendum, Isoc. ad Philippum: εκ σίν, et έρανός.

* Συνεράω, ώ, simul amo, Mosch. ult. αίνω, et έράω. Item confero aliquo, contribuo: έρανοί δέ ελάν άπό τώ συνεράν ζ συμφέρειν έκασον, Athen. l. viii.

Συνεργέω, -ώ, uná operor, adjuro; imperf. συνήργεον, -ων, εες, -εις, εε, -ει, f. ήσω, p. συνήργηκα' à συνεργός.

Συνεργήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi praeced.

Συνεργός, ό, δ ζ ή, adjutor, adnihiliter, collega: ex σύν, et έργον.

Συνερίδω, defigo, impingo, fortiter comprimo; in med. incumbio, impressionem facio; f. είσω ab έριδός, figo.

Συνερίθος, υ, δ ζ ή, socius laboris; proprie qui vel quae lanificium simul exercet: ex σύν, et έρίθος.

Συνέρχομαι, convenio, uná venio, in unum idemque consilium venio; matrimonium in eo; pro συμβαίνειν, accidere; imperf. m. συνήρχομην, υ, ετο, fut. m. συνελεύσομαι, aor. 2. συνήλθον, ες, ε, aor. 2. inf. act. συνελθειον, aor. 2. part. συνελθών, όσα, όν, p. m. συνελήλυθα, ας, ε, p. part. med. συνεληλυθώς, υία, ός, plusq. p. ind. med. συνεληλυθειν, εις, ει. Th. έρχομαι, venio.

Σύνες, intellige; et in 2. pl. σύνετε, a. 2. imperat. act. verbi συνήμι, intelligo. Th. ήμι, seu έω, mitto.

Συνείασι, dat. sing. à σύνεσις, intelligentia; acc. σύνεσιν' à συνήμι, intelligo, quod vide.

Συνεσθίω, vescor cum aliquo; imperf. συνήσθιον, ες, ε' ab έσθίω, f. έσω, idem quod έσθω, edo, comedo.

Σύνεσις, εως, ή, intellectus, prudentia, sapientia, conscientia; coitio: à συνήμι.

Συνεσχυρωπάσαιεν, 1. pl. aor. 1. verbi συσχυρωπάζω, simul contristor; f. άσω.

Συνεσπάραξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. à συσπαράσσω, vel -ττω, discerpo; f. έω, p. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, lacerō.

Συνεσάλμενος, contractus; p. part. pass. à συσέλλω, contrahō, q. v.

Συνέσασαν, constitui erant; Poët. pro συνέσσαν, 3. pl. a. 2. act. verbi συνήμι, q. v.

Συνεσαυρόθην, ης, ή, simul crucifixus sum; a. 1. ind. pass. et.

Συνεσαυρωμένος, ηον, p. part. pass. verbi συσαυρώω, f. ώσω, p. συνεσαύρωκα. Th. σαυρός, ό, δ, cruz, seu palus erectus.

Συνέσειλαν, composuerunt ad sepulturem, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συσελλω, contrahō, q. v.

Συνέσειλας, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συσελλω, f. συνεσελλώ, a. 1. συνέσειλα.

Συνεσευώσα μάχη, praelium quod

adhuc committitur; perf. part. act. fact. gen. per Epenth. τώ ε pro συνεσευώσα, quod per Crasin dicitur pro συνεστακώσα, verbi συνήμι.

Συνήση, 3. sing. a. 2. ind. act. et.

Συνήσκη, 3. sing. p. ind. act. et.

Συνεσήκει, Ion. pro συνεσήκει, perstitit, duravit; 3. sing. plusq. perf. act. verbi συνήσημι, quod vide.

Συνεστηκία, firmā; nom. pl. p. part. f. g. verbi ejusd.

Συνεστήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, constituo; fut. συστήσω, p. συστήσασα, p. part. συστήσας, υία, ός, et per Crasin, συνεστακώς, υία, ός, et per Crasin, συνεστακώς, υία, ός. Th. ιστήμι, stuluo.

* Συνεστάς, vel συνεστάομαι, convivio seu epulo excipio.

Συνεστήη, ης, ή, convivium. Th. έστία, focus.

Συνεστώς, acc. pl. p. part. act. verbi συνήσημι, quod vide.

Συνέσχομαι, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, constringo. Th. έχω, habeo; f. έξω, et σχήσω, aor. 2. έσχον.

Συνεταρίς, ίδος, ή, socia, amica; concubina.

Συνεταίρος, υ, δ, sodalis, adjutor.

Συνεταξα, ας, ε, praecepi; aor. 1. ind. act. verbi συντάσσω, constituo; f. έω. Th. τάσσω, -ττω, ordino; p. τίταχα.

Συνετάφημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. verbi συντάπτω, uná sepelio. Th. τάπτω, sepelio; f. ψω, p. τέθαφα.

Σύνετε, intelligite; 2. pl. a. 2. imperat. à συνήμι, intelligo.

Συνετέθεινον, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συντίθημι, constituo, q. v.

Συνετέλησα, ας, ε, finivi; a. 1. ind. act. à συνετέλω, quod vide.

Συνετήρει, 3. sing. imperf. act. verbi συντηρέω, observo, quod vide.

Συνετίξω, intelligentem reddo: à συνετός, et hoc à συνήμι, intelligo: quod ab ήμι, mitto. Th. έω, idem.

Συνετιώ, f. 1. Att. pro έσω, praec. verbi.

Σύνετο, intellexit; 3. sing. aor. 2. ind. m. verbi συνήμι. Th. ήμι, mitto; f. ήσω, a. 2. med. έμην, έσο, έτο.

Συνετός, ή, όν, qui intelligi potest; intelligens, sciens; prudens, solers; compactus, coagmentatus: à συνήμι, intelligo.

Συνετριβή, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συντριβώ, contero. Th. τριβώ, tero; f. ψω, p. φα, a. 2. έτριβον.

Συνετώς, adv. intelligent; à συνετός.

Συνευάδομαι, complacuerunt; 3. pl. imperf. vel aor. 2. Pleonasmō Ael. pro έαδον, et hoc pro ήδον, quod et detracto augmento dicitur έδον, ες, ε' ab άδω, placeo. Vel ut alii volunt, ab άνδάνω, p. m. ήδα, et έαδα.

Συνευδοκέω, consentio, comprobo; f. ήσω, perf. συνευδόκηκα' ex σύν, εΐ, et δοκέω, videor.

Συνευνάδω, cum aliquo sorpio; συνευνάσθαι verò concumbere, cubare cum uliquo: ab ευνάζω, sorpio.

Th. ευνή, ης, ή, cubile.

Συνευνάσθην, Baeot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi praeced.

Σύνευνος, υ, δ ζ ή, Poët. qui vel quae eodem cubili utitur; maritus, vel uzor: ex σύν, et ευνή, ης, ή, lectus.

Συνευπορέω, -ώ, uná comparo, operam suppedito: ex σύν, εΐ, et τέρω, transadigo.

* Συνευφραλνω, collator.

Συνευχάω, -ώ, f. ήσω, uná convitio excipio; et συνευχάομαι, -μαι, uná epulor; cum dat. ex σύν, et εύχάω, convivio excipio. Th. εύχάω, ας, ής, convivium, epulum: qu. ex εΐ, et έχειν, bene habere, laetus esse.

Συνεφίστημι, uná proficisco; attendo animum; aor. 2. ind. act. συνεπέστην, p. part. act. συνεφεστώς, ώσα, ός, uná profectus, praes. m. συνεφίσταμαι, uná praezum, uná insurgō: ex σύν, επί, et ίστημι, sto, statio; f. ήσθω.

Συνεφώνησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, consentio; f. ήσω, p. συμφεφώνηκα. Th. φωνή, vox.

Συνέχισον, ες, εε, imperf. vel aor. 2. verbi συγχέω, confundo, concito; f. συγχέσω, a. 1. συνέχεα. Th. χέω, fundo.

* Συνέχεια, ας, ή, continuitas, perpetuitas, assiduitas, crebritas: à συνεχής.

Συνεχέως, Ion. pro συνεχώς, assidue, frequenter; adv. à

Συνεχής, έος, δ ζ ή, continuus, conjunctus, creber, frequens, assiduus: et

Συνέχουσα, ης, ή, praes. part. act. f. g. à

Συνέχω, uná teneo, cohibeo, continēo, comprimo, coarctō, coarctō; conseruo, teuo; comprehendo, calleo; mecum retineo; f. συνέξω, p. συνέσχηκα, a. 2. συνέσχον, ες, ε, praes. pass. συνέχομαι, imperf. pass. συνειχόμεν, υ, ετο. Th. έχω, habeo.

Συνεχώς, adv. continenter, crebro, frequenter, assidue: à συνεχής.

Συνεψήφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, computo; f. έσω, p. συνεψήφισκα. Th. ψήφος, υ, ή, calculus.

Συνηγάγετε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi συνάγω, congrogō; f. έω, a. 2. συνήγον, et Att. συνήγαγον, ες, ε. Th. άγω.

Συνήγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Συνήγειρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, uná excito; f. συνεγείρω, a. 1. pass. συνεγέρθην, ης, η. Th. έγείρω, excito; a. 1. ήγειρα, ας, ε.

Συνηγέθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Συνηγμένος, η, ον, congregatus; perf. part. pass. verbi συνάγω, quod vide.

Συνηγόομαι, 3. sing. imperf. act. à

Συνηγόομαι, patrocinor; assentior, adstipulor: ab άγορεύω, seu άγορεύω, loquor, dico. Th. άγορεύ, ας, ή, forum.

Συνηγορία, as, ἡ, *patrocinium*: à
Συνήγορος, υ, δ ζ ἡ, *advocatus*,
patronus: ab eod. Th.

Συνηγορέω, 1. pl. imperf. act.
verbi συναγορέω.

Συνηδιάται, *cognovit*, 3. sing. p.
pass. verbi συνειδέναι, f. ἦσω, p. pass.
συνειδήματι, σαι, ται, et 3. sing. Att.
συνήδηται, et Ion. dissolut. συνήδία-
ται. Th. εἶδω, vel εἶδω, scio.

Συνήδει, *consciens eral*; 3. sing.
plusq. p. ind. Att. verbi εἶδω, vel
εἶδω, scio; f. ἦσω, p. κα, plusq. p.
εἶδόμενοι, et per Sync. εἶδειν, Att.
ἦδει, εες, ει.

Συνήδομαι, f. m. ἴσομαι, *pari vo-
luptate et gaudio afficior, gratulor*:
ab ἴσομαι, idem. Th. ἴδω, suavis.

Συνήθεος, acc. pl. à συνήθης.
Συνήθεια, as, ἡ, *consuetudo, fami-
liaritas*: et

Συνήθη, nom. pl. n. g. à
Συνήθης, εως, δ, ζ ἡ, *consuetus, fa-
miliaris*: ex σύν, et ἥθος, εως, τὸ,
consuetudo.

Συνήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
verbi συναθίσαι, -ῶ, unā certo; f.
ἦσω, p. συνήθηκα.

Συνήθως, gen. sing. à συνήθης, εως,
-ως, δ, ζ ἡ, *consuetus*. Th. ἥθος, εως,
τὸ, mos.

Συνθηροικόμενος, η, ον, p. part. pass.
verbi συναθροίζω, *congrego, quod
vide*.

Συνήθων, gen. plur. à συνήθης, εως.
Th. ἥθος.

Συνήθως, *pro more*; adv. ab eod.
Συνήκα, as, ε, *intellexi*; et in 3.
plur. συνήκα, aor. 1. ind. act. verbi
συνήκω, *intelligo, quod vide*.

Συνήλασα, as, ε, *compuli*; a. 1.
ind. act. verbi συναλαύω, *compel-
lo, -is*. Th. ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλά-
σω, p. ἤλακα.

Συνήλθον, ες, ε, aor. 2. ind. act.
verbi συνέρχομαι, *convenio, q. vide*.

Συνηλικιώτης, υ, δ, *coetaneus*,
aequalis: ex σύν, et ηλικιώτης, υ, δ,
idem quod ἡλικός, ἴκος, δ ζ ἡ, *coetane-
us*. Th. ἡλικία, as, ἡ, *statura*.

Συνήλικος, υ, δ ζ ἡ, *idem*. Dan.
i. 10.

Συνηλοῖσθε, 3. sing. a. 1. act.
verbi συναλοῖσθαι, -ῶ, *contundo*; f.
ἦσω. Th. ἀλοῶ, *comminuo*; dicitur
et ἀλοῖσθαι.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, *societas aut
fœderis sanctio, pactum*: à seq.

Συνήμω, socius: à σύνεμι.

Συνηείχθη, ης, η, a. 1. ind. pass.
à συμφέρω, *conduco*. Th. φέρω, *fero*;
f. οἶσω.

Συνήητσα, as, ε, aor. 1. ind. act.
verbi συνανθῶ, *occurro*; f. ἦσω
ab ἀντάω, *obvius fio*; p. ἦτηκα.
Th. ἀντί, *pro, contra*.

Συνήγοι, 3. sing. imperf. act.
verbi συναγορεύω, -ῶ, unā *operor*; im-
perf. συνήγορον, -ον, εες, -εις, εε, -ει,
f. ἦσω. Th. ἔργον, *opus*.

Συνηρέφης, εως, δ ζ ἡ, *lectus um-
brat. umbrosus, consitus, refertus,
densus*. Th. ἐρέφω, *lego*.

Συνήρητο, 3. sing. imperf. med.
verbi συνήρηται, *conprelio*; imperf.

med. συνήρημέν, υ, ετο, f. m. συ-
μελέσομαι, a. 2. συνήλθον. Th. ἔρ-
χομαι, *venio*.

Συνήσθον, imperf. act. verbi συ-
νεσθῶ, *versor cum aliquo*; f. ἴσω.
Th. ἔσθω, *edo*.

Συνήτε, *intelligatis*; 2. pl. aor. 2.
sub. act. verbi συνήτημι, *intelligo*,
quod vide.

Συνήθησθαι, a. 1. ind. pass. Vide
in συνήψα.

Συνήχθη, ης, η, et in 3. pl. συν-
ήχθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi
συνάγω, *congrego*. Th. ἄγω, *duco*;
f. ἄξω, p. pass. ἤγαμι, aor. 1. pass.
ἤχθη, fut. 1. pass. ἀχθήσομαι.

Συνήψα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi
συνάπτω, *conjungo*; f. ψω, a. 1.
pass. συνήψην. Th. ἄπτω, *necto*.

Συνήπατω, unā *sepelio*; f. ψω, p.
συνήψα, a. 2. -ἐτάφον, a. 2. ind.
pass. -ετάφην, ης, η, *consepultus fui*;
aor. 2. part. pass. -ταφείς, εἶσα, ἐν.
Th. θάπτω, *sepelio*.

Συνήθω, *simul volo, consentio*:
ex σύν, et θέλω, f. ἦσω, *volo*.

Συνήμα, ἄτος, τὸ, *signum, quod
ex composito datur, tessera; pactum,
fœdus*: à συντίθημι.

Συνήμενος, *conjungens, rumi-
nans, perpendens*: a. 2. part. m. verbi
συντίθημι, *conjungo*. Th. τίθημι,
pono; f. ἦσω, a. 2. ἔθην, a. 2. m.
ἔθην, ος, το, aor. 2. imperat. m.
ἔθω, (θίο, θῆ) θέσθω.

Σύνθεο, et σύνθεο, *compone, anim-
advertere*; a. 2. imperat. m. ab eod.
verbo.

Συνθεσία, as, ἡ, *compositio, pactum*;
gen. pl. Ἄολ. συνθεσιῶν' à
συντίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

Συνθεσις, εως, ἡ, *compositio, com-
missura cuiuslibet rei*; SYNTHESIS
figura Gram. acc. sing. σύν-
θεσις, ab eod.

Σύνθετο, Ion. pro συνθέτο, 3. sing.
aor. 2. ind. m. verbi συντίθημι.

Σύνθετος, υ, δ ζ ἡ, et συνθετός, ἡ,
ὄν, *compositus, conmentatus*: à

Συνθετός, à præced. composîtē:
à συντίθημι.

* Συνθέω, *concurro, unā curro*:
ex σύν, et θέω.

Συνθήκαι, nom. pl. à
Συνθήκη, ης, ἡ, *compositio, acer-
vus; pactum, fœdus, consensus*;
acc. pl. συνθήκας' à συντίθημι, *com-
pono*. Th. τίθημι, *pono*.

Σύνθημα, ἄτος, τὸ, *compositum,
constitutum, signum*: ab eod.
* Συνθηρευτής, ὄ, δ, *venationis so-
cîus*: ex σύν, et θνηρευτής, *venator*.

Συνθήσει, *componet*; 3. sing. fut.
1. ind. act. verbi συντίθημι.

Συνθλάσαι, aor. 1. inf. act. verbi
συνθλάω, *quod vide*.

Συνθλασθήσεται, 3. sing. f. 1. pass.
verbi sequentis.

Συνθλάω, *confringo; contundo*,
collido; f. θλω, aor. 1. -θλασα, p.
-τέβλακα, p. pass. -τέβλασαι, a. 1.
ind. pass. -εθλάσθη, fut. 1. pass.
-εθλαθήσομαι, η, εται' à Th. θλάω,
frango.

Συνθλίβω, *compremito*: f. ψω, im-

perf. -εθλίβον, ες, ε, perf. -τέβλιψ'
Th. θλίβω, *premo*: f. ψω.

Συνθρίσκωσι, 3. pl. præ. ind.
act. à

Συνθρίσκω, *commorior*. Th. θνήσκω,
potior; fut. 2. m. θανῆμαι,
perf. τίθηκα, a. 2. ἔθάνον.

Συνθροῦτω, *proprie delicias frango*,
effamino, enervato, affligo; item
comminuo, confringo: fut. ψω, a.
1. ἔθρουψα, p. -τίτρουψα. Th. θρού-
πω, f. ψω, *frango*.

Συνθροῦτω, *perspicere, considerare*:
a. 2. infin. act. verbi συνειδέναι, p. m.
σύνουδα, *consciens mihi sum*.
Th. εἶδω, *video*; f. m. εἶσομαι, a.
2. εἶδον et ἴδον.

Συνεῖν, præ. infin. pro συνίνασι'
à συνίω, pro συνίημι, *intelligo*: a.
2. σὴνη. Th. ἔω, *mitto*.

Συνεῖς, εἶσα, ἐν, *intelligens*;
præs. part. act. verbi συνίημι.

Συνέμαι, *paciscor, convenio*;
præs. med. et

Συνέμεν, Ion. pro συνίνασι, præ.
infin. act. et

Συνέτε, *intelligite*: 2. plur. im-
perat. præ. act. verbi συνίημι.
quod vide.

Συνίω, v. -ἄνω, *consido, dever-
go, declino, ut caput in pectus*: ex
σύν, et ἴζω, *sedere facio*.

Συνίημι, *proprie committo*; item
intelligo; gustio, edo vel bibo: 3.
plur. συνίωσι, pro -εἶσι. Sic Rom.
iii. 11. συνιών, pro συνίεις, ἔγρος

præs. part. ad formam ποιῶν, à
συνίω' præ. imperat. act. συνίηθι,
ἔτω, et in 2. plur. συνίετε, *intelligite*:
præs. sub. συνίῶ, ἦς, ἦ, et in
3. plur. ὡσι, præ. inf. συνίεναι, f.
συνίσω, εες, ει, et in 3. pl. συνίσαι,
perf. συνίκα, a. 1. συνίκα, a. 2. σὴ-
νην, ης, η, a. 2. imperat. σὴνε, σὴ-
νίτω, et in 2. pers. pl. συνίε, a. 2.
sub. συνῶ, ἦς, ἦ, et in 2. pl. συνήτε'
ex σύν, et ἴημι vel ἔω, *mitto*.

Συνίμεν, Ion. Ἄολ. et Dor. pro
συνίνασι, præ. infin. act. et

Συνίοντες, nom. plur. aor. 2.
part. verbi σὴνεμι, *simul eo*: aὐ
εἶμι, εο, a. 2. ἴον, a. 2. part. ἴων,
-όντος. Th. ἔω, εο.

Συνίεν, pro συνίεσαν, *intelliger-
bant*: 3. pl. imperf. act. quod à

συνίω, pro συνίημι, q. v.

Συνίωσι, *intelligunt*: 3. plur.
ind. præ. ab eod.

Συνίσω, *concurrerunt, unā inve-
runt*: 3. pl. imperf. act. verbi συν-
εἶμι, unā *eo*: quod ab εἶμι, εο;
imperf. εἶν, εἶς, εἶ, in dual. ἴτων, &c.
Th. ἔω, εο.

Συνίσασι, *sciunt*: 3. pl. ind.
præs. verbi ἴστημι, *scio*.

Συνισάμενος, μένη, μενον, præ.
part. m. συνισάσαι, præ. infin.
med. verbi συνίστημι, *constituo*,
quod vide.

Συνισᾶται, 3. pers. sing. præ.
m. verbi συνίστημι.

Συνισάντος, gen. part. præ. act.
verb. ejusd.

Συνισάνω, vel συνισάω, *commendo*;
idem quod συνίστημι, 2 Cor. iii. 1,

Συνίστημι, constituo, compono, creoo, molior; firmo, stabilio; commendo; demonstro, doceo; contrahoo: [* Παισιῶνα ἀντὶ συνίστησα, Isocr. Trar. p. 468. Pensionem sponsorem ei dedi. Τὴν παρασκευὴν αὐτῶν συνιστάμενον ἠθάβησεν, Xen. Cyrop. p. 46. 8vo. Hutch. Cum apparatus adversus se conflatum videret.] f. συνίσθη, p. συνίσθηκα, seu συνίσθηκα, p. part. act. συνεσθῆκως, et per Crasin συνεσθῶς, consistentes in ed. per Epenih. συνεσθῶς, aor. 1. ind. act. συνίσθησα, præs. inf. m. συνίσθησθαι. Th. ἴστημι.

Συνισῶν, et in nom. pl. συνισῶντες, præs. part. act. à συνισθῶν, commendo, idem quod συνίστημι, quod vide.

Συνισῶρ, opor, ὁ, cognitor, testis: ex σύν, et ἴσῶρ, sciens.

Συνισχυριεῖν, f. 1. infin. verbi

Συνισχυρίζω, corroboreo, f. ἴσω, et ἰῶ. (nam polysyllaba in ἴσω, habent fut. in ἴσω, vel ἰῶ) ex σύν, et ἴσχυρίζω.

Συνισῶν (pro συνίεις) præs. part. act. verbi συνίειν, idem quod συνίειμι, intelligo, committo. Sed

Συνισῶν, ὄντος, (pro συνίεις) aor. 2. part. act. ejusd. verbi.

Συνισῶσι, 3. plur. sub. præs. act. ab eod. verbo.

Συνεκμάζετε, Dor. pro συγκυμάζετε, choream unâ instituite: 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi συγκυμάζω ex σύν, et κωμάζω, commissor. Th. κῶμος, υ, ὁ, hymnus, commissatio.

Συνυλασκε, Ion. pro συνύλαιε, 3. sing. imperf. act. verbi

Συνυλαίω, cohabito. Th. ναίω, habito: f. σω.

Συννεβῆται, in acerrum congesti sunt: Ion. pro συννέβηται, 3. pl. p. pass. verbi συννέω.

Συννεβεία, as, ἡ, congregatio nubidium: et

Συννεφέω, nubes cogo: à

Συννεφῆς, ἴος, ὁ ζ ἡ, nubilis, nube obductus, obscurus. Th. νέφος, eos, τῶ, nubes.

Συννεχῆς, adv. assidue, continenter: à συνεχῆς.

Συννέω, vel συννήω, in unum acerrum congero: ex σύν, et νέω, glomero.

Συννήσαι, coaccervare, aor. 1. infin. act. à præced.

Συννόω, f. ἴσω, cogito, intelligo: ex σύν, et νόω, mente agito. Th. νόος, νῶς, ὁ, mens.

Σύννοια, as, ἡ, cogitatio diligens et seria, consideratio; intelligentia; unâ et tristitia oris: à σύννοος

Συννοή, ης, ἡ, Ion. pro præced.

Σύννομος, υ, ὁ ζ ἡ, qui cum aliquo pascitur; unâ educatus, unâ habitans; ejusdem ordinis homo; conjunctus, cognatus: ex σύν, et νομή, pabulum. Th. νέμω, pascō: p. m. νένομα.

Σύννοδος, ὁ ζ ἡ, cogitobundus, meditantibus: ex σύν, et νόος, mens.

*** Σύννομοκόρος, υ, ὁ, qui cum**

aliquo sponsam comitatur et curat, Eurip. Iphig. in Aul.

Σύννομφος, υ, ἡ, connumpta; fractura; connumus: ex σύν, et νόμφη.

Σύννοσις, iter facio cum aliquo: f. ἴσσω, p. συννώσκω: ex σύν, et ὄσως, ab ὄσος, ᾧ, ἡ, via.

Συνωδία, as, ἡ, comitatus, iter commune: ex iisd.

Συνωδιον, υ, τῶ, conjunctio, seu coitus lunæ cum sole: ex iisd.

Συνωδοκόπος, υ, ὁ ζ ἡ, comes in itinere: ex σύν, ὄσος, et κόπος, transitus. Th. πείρω, transeo: p. m. πίπορα.

Σύνωδος, υ, ἡ, congressus, concio, conventus, seu SYNODUS; item conjunctio, coitus; etiam protentus, reditus: ex σύν, et ὄσος, via.

Συνωδύνομαι, -ῶμαι, condoleo.

Σύνοϊα, conscius mihi sum, p. m. συνοϊόμαι, p. infin. m. à συνείδω. Th. εἶδω, scio.

Συνοικίω, unâ versor, unâ habito, matrimonium contraho: f. ἴσω, p. συνοϊκίω. Th. οἶκος.

Συνοικίσις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, consortium, connubium: et

Συνοικητήρ, ἦρος, ὁ, qui cum aliquo habitat, contubernalis: à συνοικέω.

Συνοικῖα, as, ἡ, propriè plures domus eodem loco conjunctæ; est et una domus, sed in quâ plures habitant, unâ vertitur et contubernium: à σύνοικος.

Συνοικίζω, f. ἴσω, unâ habitare facio; connubio jungo; nuptum do; marito; coloniam deduco: ex σύν, et οἰκίζω.

Συνοικιστής, αἰ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condendo ædificio, urbe, &c. ex σύν, et οἰκιστής, ᾧ, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, υ, ὁ, domus.

Συνοικοδομέω, -ῶ, unâ ædifico, f. ἴσω, p. συνοικοδομήκα, præs. pass. συνοικοδομοῦμαι, -ῶμαι, unâ ædificor: ex σύν, οἶκος, et δέμω, struo.

Σύνοικος, υ, ὁ ζ ἡ, simul habitans, consors, contubernalis: ex σύν et Th. οἶκος, domus.

Συνοισθῆθαι, congregiemur; 1. pl. f. 1. m. verbi συμφέρω. Th. φέρω, fero, f. m. ἴσομαι, a. 1. ἴνεγκα.

Συνολκῆ, ἦς, ἡ, contractio: ab ὀλκῆ, tractio.

Σύνολκω, adv. omninò, in universum: à

Σύνολος, υ, ὁ ζ ἡ, integer, universus. Th. ὀλος.

Συνολοφῆρομαι, unâ lamentor. Th. λλοφῆρομαι, lamentor, ejulo: f. m. ἴμαμαι.

Σύνολω, adv. prorsùs, omninò: à σύνολος.

Συνοπαλίξ, ἴκος, ὁ ζ ἡ, Dor. pro συνοπαλίξ, ætate par, æqualis. Vide ἴμαμαι.

Συνοπιλέω, -ῶ, versor cum aliquo, unâ colloquor: cum dat. f. ἴσω, p. συνοπιλέκα. Th. ὀπιλος, cælus, turba.

Συνόπνυμι, conjuro, conspiro. Vide ὀπνυμι, juro.

Συνορολογῶμαι, ἔμαι, assentior: et Συνορολογία, -ῶ, assentior, consentio, conprobo; confiteor; juriscor: ex σύν, ὀρος, et λόγος. Th. λέγω, dico.

Συνορορία, -ῶ, confinis sum: f. ἴσω, p. συνορορήκα: ex σύν, et ὀρορος, υ, ὁ ζ ἡ, conterminus: ex ὀρῶ, unâ, adv. et ὀρος, terminus.

Συνοροσία, as, ἡ, conjuratio: à συνόπνυμι, conjuro.

Συνοπαῖδος, ᾧ, ὁ καὶ ἡ, comes: ex σύν, et ὀπάζω, perssequor, comitem do: f. ἴσω.

Συνοράω, -ῶ, perspicio, intelligo: f. ἴσω, p. συνοράκα, et -εώρακα. Th. ἔρω, video.

Συνῶλωσις, εως, ἡ, cicatricis contractio: ab ἔλη, cicatrix.

Συνωπτα, as, ἡ, consuetudo, conversatio, concubitus: à σύνειμι, unâ sum, conversor. Th. ἴμι, seu ἴω, sum.

Συνωπιάζω, coho: f. ἴσω. Hinc Συνωπιάσις, ᾧ, ὁ, coitus, congressus.

Σύνωφρος, ὄος, ὁ ζ ἡ, juncta supercilia habens; tristis, trux, arrogans. Th. ὄφρως, ὄος, ἡ, supercilium.

Συνωχή, ἦς, ἡ, continuatio, compressio, coarctatio; angustia et anxietas; consuetus in prælio: [* ambitus, quo aliqui undique circumdatur, Jos. Ant. viii. 3. 2.] à συνέχω, constringo. Th. ἔχω, habeo.

Συνωχκότα, coarctati, in angustia coëntes: nom. dual. perf. part. act. Atticè pro συνοχκότε: Atticorum enim est ἠ vertere in ῶ, et Ion. rejicitur augmentum, à verbo συνοχέω, fut. ἴσω, p. συνώχηκα quod à συνοχή, coarctatio, angustia, hoc à συνέχω. Th. ἔχω, habeo.

Σύνωψις, εως, ἡ, conspectus, compendium, seu SYNOPSIS; æstimation: ex σύν, et ὄψις, ab ὀπταμαι, video.

Συντάγῃ, ἦς, ἡ, ordinatio, præceptum: et

Σύνταγμα, ἄρος, τῶ, res ordinata, seu ordinatio, agmen, exercitus, volumen, seu SYNΤΑΓΜΑ: à συντάσσω, vel -ττω, q. v.

Συντάμνω, Ion. pro συντήμνω, concido; breve facio. Th. τήνω, seco.

Συντασίαις, Æol. pro συντασσίας, a. 1. part. act. verbi

Συντανῶω, id. quod συντείνω, tendo, vergo. Th. τείνω, idem.

Σύνταξις, εως, ἡ, constructio, seu SYNΤΑΞΙΣ, hinc Angl. ΣΥΝΤΑΧ, apud Gram. item ordo, classis; series; volumen; stipendium; quicquid certo modo præscriptum, imperatum est: à συντάσσω.

Συνταράσσω, conturbo, fut. ἄσω, p. συντεράραχα: ex σύν, et ταραίσσω, turbo.

Συντάσσω, vel -ττω, unâ cum aliis ordino, colloco, constituo: [* præses. pass. συντάσσομαι, vel συντάττομαι, accingo, paratus sum; ὁ συντάττομαι, Dem. non sum paratus, instructus. Luc. in Asin. Vid. Grævii not. in Luc. Soléc. xxiv.] f. ἴω,

α. 1. συντάξα, ας, η, praecipī, p. συντάξαι, perf. pass. συντάχμαι, ζαι, κται. Th. τάσσω, vel -τω, ordino, f. ζω.

Συντατμένος, praes. part. m. vel pass. à συντάττω. Vide συντάσσω.

Συνταχώνω, proporo, accelero. Th. ταχύς.

Συντιθόμενος, simul educatus, p. part. pass. à συντίθω.

Συντίττω, contendo, incito, pergo, studiosè laboro, festino. Th. τίσιω.

Συντελέω, praes. infin. Poët. pro συντελέω, conficere, efficere, parare. Vide τελέω.

Συντέλεια, ας, η, collatio, pensio, tributum: consummatio, finis: improbilas, improbitas, LXX. ἀσυντελής, ιός, δ, ζή η. Th. τίλος.

Συντέλεσμα, ἄτος, τό, consummatio, perfectio: à p. pass. verbi

Συντέλειω, -ω, finio, conficō, consummo, perficō, perago; contribuo; item sacra facio cum aliis: fut. έσω, α. 1. συντέλισσα, ας, ε, p. συντέλικα, praes. inf. pass. συντέλεισθαι, -είσθαι, consummari, p. pass. συντέλεισθαι, α. 1. inf. pass. συντελέσθην, ης, η, α. 1. part. συντελέσθεις, εια, εν, exactus, ad finem perductus: ex οὖν, et τελίω.

Συντελής, ιός, δ, και η, utilis, qui tributum confert. Th. τίλος.

Συντελέω, acc. sing. part. praes. act. verbi συντελέω, quod vide.

Συντρέπω, concido, praecido, diminuo: f. ερω, p. συντρέπωκα, p. pass. συντρέπμαι, p. part. pass. συντρεπμένος, η, ον, concisus, a, um, p. m. συντρέπω. Th. τέρω, seco.

Συντέτακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi συντάσσω, constituo. Th. τάσσω, vel -τω, ordino.

Συντρεπόμενος, η, ον, contritus, a, um, perf. part. pass. verbi συντρέπω, contero, q. v.

Συντηρώ, conservo, observo, revereor, imperf. συντήρουν, -ον, ες, -εις, ε, -ει, f. ζω, p. συντηρήκα, praes. pass. συντηρόμαι, -ομαι, conservor. Th. τηρώ, servo.

Συντήρησις, εως, η, conservatio, observatio, et SYNTERESIS conscientiae: à 2. sing. p. pass. verbi praeced.

Συντηρητικός, η, ον, conservandi vim habens.

* Συντήριος, ις, δ, idem.

Συντιθέναι, praes. inf. act. συντίθενται, 3. pers. pl. praes. indic. m. vel pass. verbi

Συντίθηναι, compono, concinno, constituo: f. συνθίω, p. συνθίωκα, α. 2. συνθίην, praes. med. συνθίμαι, paciscor, consentio, perf. pass. συντίθειμαι, plusq. p. pass. συντεθείην, σο, το, α. 2. m. συνδύθην, σο, το, pactus sum. Th. τίθηναι, pono.

Συντίθειω, f. ηω, magni aestimo; συντιθέμαι, aestimo: ex οὖν, et τιμάω. Th. τίω, honoro.

Συντίθεισις, εως, η, aestimatio, indicatio prelii, prelium: à praec.

Συντομία, ας, η, brevis: à συντρέπω, concido. Th. τέρω, seco: perf. im. τίτομα.

Συντόμος, α, δ, ζή η, concisus: ab eod. Th.

Συντόμος, concisè, breviter: adv. et συντομώτατα, brevissimè; superl. à σύντομος.

Σύντομος, α, δ, ζή η, contentus, concitatus: à συντίτω, contenio. Th. τέρω, tendo: fut. ενώ, p. τίτακα, p. m. τίτονα.

Συντόνας, adv. vehementer: à praec.

Συντρεις, οί, αί, tres simul, terni. Th. τρεις, tres.

Συντριψω, simul educo, alo: fut. -θρήψω, p. pass. -τήθημαι ex οὖν, et τρέψω, q. v.

Συντρέχω, concurro, convenio, advenio; consentio; adjuro: fut. m. συντρέξομαι, α. 2. συνιδράω, p. med. συνείδω. Th. σπέρω, curro.

Συντρέβω, ης, η, contrito: à

Συντριβω, contero, comminuo, attero, crucio; labore, dolore, et tristitia veluti contero; praes. part. συντρίβων, σα, ον, f. ψω, p. συντρίψω, α. 1. συνέτριψα, α. 1. part. act. συντρίψας, σαα, αν, α. 2. ind. act. συντρίβων, praes. pass. συντρίβομαι, contero, p. pass. συντέτριμμα, p. infin. pass. συντετριπθαι, p. part. pass. συντετριμμένος, η, ον, α. 2. ind. pass. συντερίβην, ης, η, fut. 2. pass. συντριβήσομαι, η, εται. Ex οὖν, et Th. τριβω, lero. Hinc

Συντρίμμα, ἄτος, τό, contritio: et

Συντριμμός, ὀ, ἰδ, idem: à 1. sing. p. pass. verbi praeced.

Συντριψαί, α. 1. infin. ejusd.

Συντριψίς, εως, η, contrito: ab eod.

Συντρόφος, α, δ, ζή η, und educatus: à συντρέψω, simul educo. Th. τρέψω, nutrio, alo; f. ψω, p. m. τρέψωκα.

Συντροχάζω, concurro, simul curro: ex οὖν, et τροχάζω, curro. Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, concurro, conrenio; incido in aliquem; colloquor, commercium et consuetudinem habeo; contingo: eum dat. a. 2. συντύχων, ες, ε, α. 2. infin. συντύχειν. Th. τυγχάνω, sim, f. m. τείξμαι.

* Συντύχη, ης, η, nomen mulieris. Gr. affabilis.

Συντύχλα, ας, η, occursus, colloquium; casus: à συντυγχάνω.

Συντυχήν, praecedentis acc. sing. Ion.

Συννέμω, -ω, und cano, und celebro: ex οὖν, et ὑνέω, celebro.

Συννυκτέσθαι, praes. infin. m. vel pass. à

Συννυκτώ, und subauscillo: ex οὖν, ὑπό, et ἀκτώ, audio; f. σω, p. ἤκωκα.

Συννυκτέρομαι, und simulo: α. 1. ind. pass. συννυκτέρομαι, ης, η' ex οὖν, ὑπό, et κρύω, secerno.

Συννυγοίω, -ω, und operam confero, f. ζω, p. συννυγόηκα' ex οὖν, et νυγοίω, α, δ, ζή η, adjutor: quod ex ὑπό, et ἔργον, opus.

Συννυφάτω, vide ἡφάτω, τρω,

Συννύφω, ης, η, tela: ex οὖν, et ἡφά, texitura.

Συννύψω, -ω, simul extollo, f. ώω, p. -ύψωκα' ab ὑψώω, extollo.

Συνωδίνω, und instar perperæ doloribus afficio. Ex οὖν, et ὀδίνω, parturio. Th. ὀδύνη, ης, η, dolor.

Συνωφίδς, α, δ, ζή η, non absonus, consentaneus: ex οὖν, et φίδς, ab αείω, cano.

* Συνωθίω, simul detrudo, cogo, comcio, compello.

Συνωφικία, perf. part. act. f. g. verbi συνωικίω, und cursor. Th. οίκος.

Συνώριθα, 1. pl. a. 2. sub. m. verbi συνείμαι, paciscor, convenio.

Συνωροσία, ας, η, conjuratio: et συνωρότης, α, δ, conjuratus, confederalis: à συνόρνω, conjuro, f. συνωρόσω. p. Att. συνωρόσκα, Th. ὄρνω, juro.

Συνωνίαμαι, coëmo: vide ὠϊομαι, Συνωνμία, ας, η, nominis cum alio in significatione communio: à

Συνώνυμος, α, δ, ζή η, nomen commune habens: idem significans: ex οὖν, et ὠνομα, ατος, τό, nomen.

Συνωρίς, ἴδος, η, par equorum aut mulorum curruum tractum, biga; item par quodcumque: qu. συναιέω, connecto.

Συνωφελίω, ἴσω, und adjuvo.

Συνώχαιον, confertim, continenter: adv. à συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Συός, suis, gen. sing. à σῆς, Dor, pro ἔς, suis.

ΣΥΡΑΙ, ὠν, αί, parva vilesque lacernæ. Vide σίσρα.

Συράκασσαι, ωρ, αί, Dor, et Poët, pro

Συρακῆσαι, ὠν, αί, et Συράκασσαι, SYRACUSÆ, nom. urbis. Gr. trahentes invitem.

ΣΥΡΒΗ, ης, η, tumultus; Att. τυρβῆ, ης, η, idem. Hinc τυρβάζω, turbas seu tumultum excito: qu. à σίω, moveo, turbo.

Σύργαστος, operarius, expon. et subulcus: ex οὖν, et ἰργάζομαι, ἵτην serpens, in Theocr. ex ὄργω, et γαστήρ, que ventrem trahit.

Συρίνες, tracti, nom. pl. aor. 2. part. pass. à ὄργω, traho, f. ῶ, α, 2. pass. ἰόρην.

Συρία, ας, η, pinguis tunica; item herba: nomen.

Σύρια, ας, η, nomen regionis, factum ex Assyria, per Aphæ. ab Assur, hoc est progressus, qui fuit filius Seni.

Συρίγγω, gen. pl. à σύριγξ, ἰγγος, η, tibia.

Συρίγγος, α, δ, sibiui, stridor: à i. sing. perf. pass. verbi συρίσσω.

Συρίγξ, γγος, η, fistula; quicquid fistulosum est, ut in rotâ canum cui axis inseritur, colli et pedis vena grandiores; caverna; sed impr. σίργγες, sunt cuniculi in opere militari; viae tectæ. Th. συρίσσω, sibilô.

Συρίγγω, fistulâ cano, sibilô, f. ζω, p. σούρικα, perf. pass. αούριμαι' à συρίσσω.

Συμφωνία, ἰός, δ, ζ ἡ, genere Sy-
rius.
Συριάτις, ἀ, δ, Dor. pro **συριάτις**,
 ἔ, δ, fistulator.
Συρίλας, αντος, a. 1. part. act.
 verbi **συρίλω**, f. ζω, sibilu, fistulo.
Συρίλοειν, Dor. pro **συρίλειν**, fistu-
 lula ludere, verbi **συρίλω**, id. q. Th.
συρίλω, sibilu.
Συρίλοσ, ἔ, δ, sibilus : à **συρίλω**.
ΣΥΡΙΨΣΩ, vel **-τω**, f. ζω, sibilu,
 fistula cano; hinc **συρίψι**, γγος, ἡ,
 fistula.
Συρίσι, adv. Syriacè, linguâ Sy-
 riacâ.
Σύριμα, ἄτος, τὸ, SYRMĀ, quod
 trahitur, et vestis caudata mulie-
 rum; tractus, impetus, ut venti,
 imbris, &c. à **σύρω**.
Συρμαίειν, purgare potione ex
 aquâ et zedâ.
Συρμός, ἔ, δ, tractus : à **σύρω**.
Σύροσα, trahens, Dor. pro **σύρο-
 σα**, præ. part. f. g. à **σύρω**, traho.
Συροφοίνισσα, ἡς, ἡ, SYRO-
 PHOENISSA, ex Syriâ Phœni-
 cius continerina oriunda mulier.
Συρήρατω, consuo : ex **σύν**, et
ρήρω, suo; f. ψω, p. ἔρηραφα.
Συρήρασω, f. ζω, p. **συνήρηρα**, a.
 1 **συνήρηρα**, idem quod
Συρήρατω, f. ζω, confitigo. Th.
ῥάσω, vel **-τω**, allido.
Συρήρομαι, unâ vogor : ex **σύν**,
 et **ῥέω**, in gyrum ago.
Συρήρομαι, 3. pl. præ. ind. à
Συρήρω, confituo : ex **σύν**, et **ῥέω**,
 fluo; f. ῥέωσω.
Συρήρηνω, vel **συνήρηνω**, con-
 fringo; bellum concito; confitigo.
 Th. **ῥήρηνω**, seu **ῥήσω**, frango;
 f. ζω.
Σύρτης, υ, δ, traciore : à **σύρω**.
Σύρτις, εως, ἡ, SYRTIS, in pl.
 at **Σύρτες**, sunt duo sinus in Me-
 diterraneo periculosissimi : à **σύρω**,
 traho, quod naves attractas mer-
 gant.
Σύρφαξ, ἄκος, δ ζ ἡ, incomposi-
 tus item vilis multitudo undecun-
 que tracta : à **σύρω**, traho.
Συρφέτις, ἔ, δ, sordes, qu. con-
 tractæ, vilis plebecula, seu **fax** ple-
 bis : à
ΣΥΨΩ, traho, pro pavimentum :
 f. ὑψώ, p. **σίσυρκα**, p. pass. **σίσυρμαι**.
ΣΥΨ, σὺς, δ ζ ἡ, SUS, por-
 cus, aper : dat. pl. **συσί** Th. ἔς,
 idem.
Συσκέπτομαι, f. ψομαι, consulto
 cum alio : ex **σύν** et **σκέπτομαι**, vi-
 deo, delibero.
Συσκενάζω, f. ἄσω, in fasciculum
 colligo, compilo, appareo, subdolè
 struo : ex **σύν**, et **σκανάζω**. Th.
σκεός, vas.
 * **Συσκενέω**, ἡς, ἡ, fraudulenta mo-
 litio, consiliu.
Συσκηνέω, -ω, contubernalis sum,
 in eodem sum tabernaculo : ex **σύν**,
 et **σκηνώ**
Συσκηνόειν, 3. pl. præ. opt. à
 præced.
Συσκηνός, υ, δ ζ ἡ, contubernalis :
 à **σκηνο**ς ἰος, τὸ, idem quod **σκηνη**.

Συσκηνός, -ω, contubernalis sum :
 ex **σύν**, et **σκηνώ**.
Συσκιδάω, obumbro, occulto; fut.
 ἄσω. Th. **σκιδ**, ἄς, ἡ, umbra.
Συσκιδάει, aor. 1. infin. act.
 præced.
Συσκιδός, υ, δ ζ ἡ, umbrosus, opa-
 cus : ex **σύν**, et **σκιδ**.
Συσκοτάω, obnubilo, -άξει, ad-
 vespescit : ex **σύν**, et **σκοτάζω**.
 Th. **σκότος**.
Συσκοθρωπάζω, pariter tristi vul-
 tu sum, simul contristor, condoleo :
 f. ἄσω ex **σύν**, et **σκόθρωπος**, mas-
 tus, vultu letrico : quod ex **σκόθρος**,
 letricus, et **ὄψ**, vultus.
Συσπαράσσω, vel **-τω**, discerpo,
 lacero; f. ζω, p. **συνεσπάραχα**, a. 1.
συνεσπάραχα. Th. **σπαράσσω**, lacero.
Συσπυέω, studiosè impensè alii-
 cui faveo. Th. **σπυέω**, festino.
Συσσεισμός, ἦ, δ, concussio; à perf.
 pass. verbi
Συσσειώ, concutio, f. -είω, p.
 συσσειώμαι, p. pass. συσσειώμαι.
 Th. **σειώ**.
Σύσσημον, υ, τὸ, commune sig-
 num à
Σύσσημος, υ, δ ζ ἡ, unâ signifi-
 cans : ex **σύν**, et **σημα**, atros, τὸ,
 signum.
Συσσώτοιειν, sodalibus, dat. plur.
 Ion. à
Συσσώτος, υ, δ, sodalis : ex **σύν**,
 et **σώτος**, υ, δ, frumentum.
Συσσώω, unâ violentèr traho : à
σύρω.
Σύσσωμος, υ, δ ζ ἡ, ejusdem cor-
 poris particeps : ex **σύν**, et **σώμα**,
 corpus.
Συσσάδες, ων, αἱ, ut **συσάδες ἀμπε-
 λοι**, viles ordine plantatæ : à **συνί-
 σηναι**.
 * **Συσσάδην**, adv. cominùs : et
 * **Συσσάδων**, idem : ab eod.
Συσσάθεις, aor. 1. part. pass. ver-
 bi **συνίσηναι**, quod vide.
Συσσάται, acc. sing. fœm. g. a.
 2. part. verbi **συνίσηναι**, a. 2. **συνέ-
 τρη**, et part. **συσσάτης**, -άντος, -άσα, -ης, av.
Συσσάσεις, nom. pl. à **συσσάσις**.
Συσσασιάζω, f. ἄσω, seditiois so-
 cius sum : à **συσσάσις**.
Συσσασιαστής, ἔ, δ, socius seditiois :
 à 3. sing. perf. pass. præced.
Συσσάσις, εως, ἡ, constitutio : com-
 positio, coagmentum, crassitudo,
 concrelio, substantia; natura rei;
 origo rei, ortus, inilitum, Polyb.
 confirmatio per argumenta; concili-
 atio animorum ad concordiam;
 amicitia, et concordia ipsa; coitio,
 conjuratio; cælus; commendatio :
 à **συνίστημι**, constituo. Th. **ισηναι**.
 statuo.
Συσσασιώτης, υ, δ, qui ejusdem est
 factionis.
Συσσάτιδος, ἡ, δ, commendatilius,
 a, um : à **συνίσηναι**, commendo.
Συσσαυρόω, -ω, unâ crucifigō : f.
 ὄσω, p. **συνεσαυρόκα**, perf. pass.
συνεσαυρόμαι, aor. 1. ind. pass.
συνεσαυρόσθην, ἡς, η, a. 1. part. pass.
συνεσαυρόεις, εἶσα, ἐν, Th. **σαυρός**,
 lertuz, seu palus erectus.

Συστάζω, f. ἄσω, unâ **contego** :
 ex **σύν**, et **συστάζω**, à **σίστω**, lego, p.
 m. **ίστω**.
Συστάλλω, propriè **contraho**, **compono**;
 item **consterno**, **compono**,
 ad sepulcrum, testibus sepulchra-
 libus obvolutu; **corripio**; f. **συστάλλω**,
 f. 2. **συστάλλω**, p. **συνίσταλκα**, a. 1. ind.
 act. **συνίσταται**, præ. infin. pass.
συστάλλεσθαι, perf. part. pass. **συνε-
 σταλμένος**, η, ον, **contractus**, a, um
 ex **σύν**, et **στάλλω**, mitto, **contraho**.
Συσπνέω, unâ **suspiro**, **congemis-
 co**; f. ζω : ex **σύν**, et **σπνέω**, idem
 quod **σπνέω**, gemo. Th. **σπνέος**, an-
 gustus.
Σύστημα, ἄτος, τὸ, **compages**, **collectio**,
SYSTEMĀ, Angl. **SYSTEM**;
acertus, **conventus**, **turma**,
multitudo; opus quodlibet arte **com-
 positum** : à **συνίστημι**.
Συστῆναι, a. 2. infin. act. **συστῆσο-
 μεν**, 1. pl. f. 1. act. verbi **συνίστημι**,
constituo, in unum **congrego**. Th.
ιστημι, sto.
Συστοιχέω, -ω, **ejusdem ordinis**
sum, in eadem serie seu eodem ver-
 su sum **collocatus**, **conjunctus**; **re-
 spondeo**, **congruo**, **similis sum**; fut.
 ἴσω, p. **συνεστοιχῆκα** ex **σύν**, et **στοι-
 χέω**, ordine **procedo** : hoc à **στοιχος**,
 υ, δ, ordo.
Συστοιχία, ας, ἡ, **ordo**, **rerum con-
 venientia** : et
Συστοιχος, υ, δ ζ ἡ, **ejusdem ordi-
 nis** : **συστοιχα** dicuntur, **quæ in-
 ter se sunt affinia** : à **στοιχος**.
Συστολή, ἡς, ἡ, **contractio** : item
SYSTOLE, figura Gram. à **συσ-
 τῆλλω**, **contraho**. Th. **συστῆλλω**, idem,
 fut. **λῶ**, p. **ἐσταλκα**, p. m. **ἐστολα**.
Συστραπέτης, υ, δ, **commilito** : ex
σύν, et **στρατιώτης**, υ, δ, miles. Th.
στρατὸς, exercitus.
Συστραπημα, ἄτος, τὸ, **tumultus**;
 item **collectio** ; à
Συστρέφω, **convolvo in fascem**,
contorquero, **colligo**, **conglobo**, **co-
 go**; f. ψω, a. 1. **συντρέψα**, a. 1.
 part. act. **συστρέψας**, ασα, av, perf.
 m. **συντρέψοφα** ex **σύν**, et **τρέφω**, **ver-
 lo**, torquero.
Συστροφή, ἡς, ἡ, **versio** et **invo-
 lutio in orbem**; **tumultuosa** et **se-
 ditiosa concio**, **concurus** : à perf.
 m. **συντρέψοφα**, verbi **συστρέφω** q. v.
Συστῶ, ἡς, ἡ, **constituerim**, aor. 2.
 sub. act. verbi **συνίστημι**, **constituo**,
 a. 2. **συνίστηναι**.
Συστρίγγω, **constringo**, **cogo** et
contraho; f. ζω, a. 1. **συνστρίγγω**;
 à **στρίγγω**, **stringo**. Hinc
Συστρίγγις, εως, ἡ, **coactio**, **constrictio**.
Συστρέθεις, εἶσα, ἐν, a. 1. part.
 pass. et
Συστρέθῃ, 3. sing. a. 1. sub. pass.
 verbi **συνίστω**, **continuo**; f. **συστρέψω**,
 perf. pass. **συνίσθημαι**, a. 1. pass.
συνεστροχέθην ex **σύν**, et **έχω**, **habeo**.
Συστηματίω, **configuro**, **conformo**;
 f. ἴσω, p. **συνεστηματίκα**, præ.
 pass. **συσστηματίζομαι**, **configuro**,
 cum dat. ex **σύν**, et **σχηματίω**, à
σχῆμα, ἄτος, τὸ, **figura**. Th. **έχω**,
habeo.

Σφο, concitatus est, ruit: 3. sing. plusq. p. pass. Ion. pro *ισφω*, vel *ισφω*, verbo *ισφω*, ubi *ισφω*, concito; vel est 3. sing. a. 2. m. *ισφω*, u, *ισφω*, et per S.Vnc. et Ion. *ισφω*, ejusd. verbi.

ΣΥΦΑΡ, exurium anguis et cicada; pellicula rugosa; senectus.

Συφορδός, ἄ, ὄ, subulcus, pro *συφορδός*: ex *σός*, et *φορδός*, pubulum. Th. *φίρβω*.

Συφός, vel *συφός*, ἄ, et *συφών*, *σῖνος*, *hara*, suile, ubi *sues*.

Συφάρ, ἦ, nomen urbis indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *mercenaria*.

Συφάρ, ἦ, nomen urbis indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *humerus*.

Συφά, et *συφών*, adverbialitèr assidue: ἄ

Συφών, ἦ, ὄν, frequens, creber, nullus, spissus, confertus: ἄ *συφών*.

Συφών, crebrò, assidue: ἄ *praeced.*

Σύω, quatio, concutio, moveo: *σφωμαι*, moveor, incitor: ἄ *σύω*.

Σύν, aprorum, gen. pl. ἄ *σῖς*, *σῖς*, ὄ *ζή*.

Σφ, pro *σφέ*, nom. et acc. dual. ἄ *δς*, ὄ, *σῖ*, Angl. *HE*.

Σφάγανον, u, τὸ, ensis: ἄ *σφάζω*, jugulo.

Σφάγεις, *εἶσα*, ἐν, *trucidatus*, a. 2. part. pass. verbi *σφάζω*, seu *σφάττω*, jugulo; f. *ξω*, a. 2. ind. pass. *ισφάγω*.

Σφάγεις, *εἶω*, ὄ, occisor, jugulator; item *gladius*. Th. *σφάζω*.

Σφάγῃ, ἦς, ἦ, *maculatio*, *epulum*, *jugulatio*, *jugulum*: ab eod. Th.

Σφαιάσσομαι, *hostias* mactio: ἄ *σφάγῃ*.

Σφάγῃ, u, τὸ, *victima*, *hostia*; item *locus ubi vas quo victimarum sanguis excipitur*: ἄ *σφάγῃ*.

ΣΦΑΔΑΪΩΔ, f. *σω*, *pedes* jacto; palpi de more *orientibus*; *difficillè* *ignorior*; et item *indignor*, *gravitèr* *irascor*, propriè cum *plosione* *pedum*.

Σφαδασις, ἦ, *pedum* *jectatio*, *palpitatione*, *ira* *vehementior*: ἄ *praeced.*

ΣΦΑΪΩΔ, seu *σφάττω*, *jugulo*, *mactio*: f. *ξω*, p. *χω*, a. 2. *ισφάγω*.

ΣΦΑΤΡΑ, *as*, ἦ, *SPHERA*, *globus*, *pila*: q. ἄ *σπέτρα*.

Σφαιροδόν, *in modum* *pilae*, *instar* *globi*: et

Σφαιρίων, f. *ῖω*, *pilâ* *ludo*: et

Σφαιρίων, ἦ, ὄν, *ad sphaeram* *pertinens*, *globosus*: et

Σφαιριον, et *ιδιον*, u, τὸ, *globulus*, *pilula*: ἄ *σφάρα*.

Σφαιρίων, *εἰω*, ἦ, *ludus* *pilae*: ἄ *σφαιρίων*.

Σφαιριστήριον, u, τὸ, *SPHERISTERIUM*, *locus* *in quo* *pilâ* *luditur*: ab eod.

Σφαιροειδής, *εἰω*, ὄ *καὶ* ἦ, *globosus*: ex *σφάρα*, *sphaera*, et *ειδός*, *eos*, τὸ, *forma*, *species*. Th. *ειδω*, *video*.

Σφαιρίων, *in globi* *vel* *pilae* *modum* *rotundum* *facio*, *pilam* *gladii*

vel *hustae* *cuspidi* *prae*figo: ἄ Th. *σφάρα*.

Σφαιροτήρ, ἦρος, ἦ, *lorium*, *corrigia* *calceamenti*: ἄ *praeced.*

Σφρακλίω, f. *ῖω*, *sphacelo* *laboro*, f. *ῖω*, p. *ισφρακίκα*: ἄ

ΣΦΑΪΚΕΛΟΣ, u, ὄ, *gangrana*, *nortificatio* *partis* *alicujus* *inflammatae*; *puto* ἄ *σφάζειν*, *quia* *neccata* *ferè* *et* *mortua* *est* *pars* *illa* *aflecta*. Est et

Σφάκελος, *medius* *digitus*.

ΣΦΑΪΚΟΣ, u, ὄ, *salvia* *herba*.

Σφακτῆρα, *as*, ἦ, *sphacteria*.

Σφαλερός, *ρά*, *ρόν*, *tibubans*, *lubricus*, *instabilis*; *periculosus*, *noxius*: ἄ *σφέλλω*.

Σφαλλῆναι, *lapsum* *esse*, a. 2. ind. pass. verbi *σφέλλω*.

Σφάλλοντι, Dor. pro *σφέλλωσι*, 3. pl. præs. act. ἄ

ΣΦΑΪΛΛΩ, *supplanto*, *everto*, *FALLO*, *circumvenio*; f. *ἄλω*, p. *ἔσφαλκα*, a. 2. *ἔσφαλον*.

Σφάλαμα, *ἄτος*, τὸ, *lapsus*, *error*, *delictum*, *infortunium*, Th. *σφάλω*.

Σφάζ, Dor. pro *σφέξ*, ὄ, *vespa*.

Σφάζαι, *trucidasse*; a. 1. ind. act. et

Σφάζας, *asa*, *av*, a. 1. part. verbi *σφάζω*, vel *σφάττω*, *jugulo*, f. *ξω*.

Σφάζωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd.

Σφαραγῆντο, Dor. et Ion. pro *ἔσφαραγῆντο*, 3. pl. imperf. pass. ἄ

Σφαραγῆω, ὦ, f. *ἦσω*, *gutturis* *sonnum* *edo*. Th. *σφάραγος*.

- Σφαραγίζω, f. *ῖω*, *cum strepitu* *excito*: ἄ

ΣΦΑΡΆΓΟΣ, et *σφάραγος*, u, ὄ, *sonus* *qui* *gultere* *emittitur*; item *guttur*.

Σφάς, acc. pl. ab *δς*, Angl. *HE*.

Σφάττω, seu *σφάζω*, *quod* *vide*.

Σφέ, et *σφέ*, nom. dual. ab *δς*, Angl. *HE*; item *seipsum*, vel *seipsum*, acc. s. Poët. pro *ἔ* item *se*, vel *ipsos*, *ipsas*, *ipsa*, acc. pl. *Æol.* pro *σφάς*.

Σφέας, *illos*, Ion. pro *σφάς*; *quod* *vide*; et *σφέ* *pro* *αὐτὰ* *ipsa*.

ΣΦΕΔΑΪΩΣ, ἦ, ὄν, *vehemens*, *intensus*, *acer*, *durus*, *festinus*: q. ἄ *σπέδω*, *festino*.

Σφέις, nom. pl. ab *δς*, Angl. *HE*, et *pro* *αὐτοῖς*, *ipsis*.

Σφέων, Ion. et Poët. pro *σφῶν*, gen. pl. ab eod.

Σφέλας, *ἄτος*, τὸ, *scabellum*, *lignum* *cavum*. Th. *σφέλλω*.

Σφέλαμα, *ἄτος*, τὸ, *flos* *lentisci*, vel *ilicis*.

Σφενδάμινος, *ίνη*, *ιων*, *acernus*; item *durus*, *firmus*: ἄ

ΣΦΕΪΝΔΑΜΙΝΟΣ, u, ἦ, *acer* *arbor*.

Σφενδονάω, et *-έω*, *fundum* *torqueo*: ἄ

ΣΦΕΝΔΟΪΝΗ, ἦ, *FUNDI*, *qua* *lapides* *violenter* *jaci* *queunt*. Est et *ornamentum* *muliebre*: q. ἄ *σφενδονίς*.

Σφενδονίω, f. *ῖω*, *id.* *quod* *σφενδονάω*. Th. *σφενδονή*.

Σφενδονίης, et *σφενδονίης*, u, ὄ, *μυρσίνος*: ab eod. Th.

Σφῆρος, pro *σφέρος*, nom. pl. n. g. *σφετρίων*, gen. pl. *Æol.* pro *σφετρίων* et

Σφετρίων, acc. sing. Ion. f. g. ἄ *σφέτερος*, *ρα*, *ρον*, *σιος*, a, *ωσι*, *dat.* pl. *σφετρίων*.

Σφετρίω, *meum* *facio*, *usurpo*: ἄ *σφέτερος*.

Σφετρίωδς, ὄ, ὄ, *usurpatione*: ἄ *praeced.* q. ἄ

Σφέτερος, a, *ον*, *σιος*, a, *ωσι*; *proprius*; it. pro *εἰτέρος*, *vester*: ἄ *σφέις*, pl. ab *δς*, Angl. *HE*.

Σφέων, Ion. pro *σφῶν*, *ipsorum*.

Σφῆκῶ, -ῶ, f. *ῶσι*, *in angustum* *ex* *luto* *construo*; *cuneo*, *tingo*; *fulcio*, *firmo*; *ἔσφῆκῶντο*, Dor. et *Æol.* pro *ἔσφῆκῶντο*, 3. pl. imperf. pass. Th. *σφέξ*, ὄ, *vespa*.

Σφῆλα, pro *ἔσφῆλα*, *sefelli*; a. 1. ind. et

Σφῆλαι, a. 1. ind. act. et

Σφῆλας, a. 1. part. act. verbi *σφέλλω*, f. *λῶ*, a. 1. *ἔσφῆλα*.

Σφῆλῆς, *facile* *mobilis*, *obliquus*, *densus*: ἄ *σφέλλω*, *supplanto*.

ΣΦΗΪΝ, *ἦδς*, ὄ, *cuneus*.

Σφῆνῶ, -ῶ, *cuneo* *fundo*; *obstruo* *cuneo*, vel *obstruo* et *obstruo* *velut* *adacto* *cuneo*, *condensio*, *stirpo*; f. *ῶσι*, p. *ἔσφῆνωκα*, ἄ *σφῆν*, *cuneus*.

ΣΦΗΪΝ, *ἦδς*, ὄ, *vespa*, *crabro*.

ΣΦΗΪΤΤΙΟΣ, u, *acer*.

Σφῆ, et *σφῆν*, pro *σφῆσι*, et pro *αὐτοῖς*, *ipsis*. Nam Poëtæ pro *σφῆσι*, *dat.* pl. utuntur dual. *σφῆ*, per Apoc. *σφῆ*, et per *Aphæresin*, *σφῆ*.

Σφῆγγ', pro *σφῆγγα*, acc. sing. ἄ *σφῆγγ*.

Σφῆγγίαι, *as*, ἦ, *parsimonia*: ἄ *verbo*

ΣΦΗΓΓΩ, *stringo*, *constringo*, *ξ* *ξω*. Hinc *σφῆγγίαι*, *as*, ἦ, *parsimonia*. Angl. *TO FINCH*.

Σφῆγγῆ, *γγος*, ὄ, *SPHINX*; *nomen* *vatis* *cujusdam* *alacris*, *virgineâ* *facie*, *reliquo* *corpore* *leonâ* *scimitris*, *anigma* *hominibus* *proponeus*, *nesciosque* *illud* *solvere* *dilaminans*; item *qui* *æniigmaticè* *loquitur*: ἄ *praeced.*

Σφῆγγίαι, *constrinxisse*; a. 1. ind. act. verbi *σφῆγγίω*, f. *γγῶ*, a. 1. *ἔσφῆγγα*.

Σφῆς, *ipsis*; dual. vel *dat.* pl. pro *σφῆσι*: ab *δς*.

Σφέρα, *valdè*, *vehementèr*, *adv.* ἄ *σφῆρα*.

ΣΦΟΔΡΟΣ, *ρά*, *ρόν*, *vehemens*, *acer*, *alacer*, *validus*.

Σφοδρῶς, *vehementèr*, *adv.* ἄ *praeced.*

Σφοδρῆ, ἦς, seu *σπονδῆ*, ἦς, ἦ, *radix* *silphio* *similis*: item *insectum* *quoddam* *de* *blattarum* *genere*. Th. *σφόνδρος*.

Σφόνδρος, u, ὄ, *verticillus* *ventum* *faminiarum*; *vertebra*, *spina* *dorsi*.

Σφός, ὄ, Dor. pro *σφέτερος*, *siuos*.

Σφῶ, gen. sing. ἄ *praeced.*

Σφραγίζω, *signo*, *sigillo*; in *S.S.* *confirma*, *conservo*; item *oculto*;

f. τω, p. ἰσφράγισκα, a. 1. ἰσφράγισσα, a. 1. imperat. act. σφραγίσσον, αῖω, a. 1. sub. act. σφραγίσσω, ης, η, perf. pass. ἰσφράγισμαι, a. 1. ind. pass. ἰσφραγίσθη, ης, η, a. 1. m. ἰσφραγίσθημι, ω, ατο. Th. seq.

ΣΦΡΑΓΙΣ, ἰδος, ἡ, figura ex alio expressa, sigillum, signum. Hinc σφραγίς, signo, obsigno; f. τω.

Σφραγισάντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

σφραγίσσης, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίσσω, obsigno, quod vide.

Σφράγισμα, αῖτος, τὸ, signum, sigillum: à 1. sing. perf. pass. verbi σφραγίσσω. Th. σφραγίς.

Σφρηγίς, Ion. pro σφραγίς, q. v.

ΣΦΡΙΓΓΑ Ω, -ω, f. ἦσω, surgeo, sum vegetaliter et corpore bene habito; lascivio; insolseco, afferor de animo.

Σφυγμός, ὄ, ὄ, pulsus, motus cordis et arteriarum, dilatatione et contractione factus: à seq.

ΣΦΥ ΖΩ, f. ἰζώ, salio, pulso, miico, palpito; desiderio aestuo.

Σφύξις, εως, ἡ, pulsus, micatio arteriarum; cordis palpitatio: à præced.

ΣΦΥΡΑ, as, ἡ, malleus.

Σφυροκωπία, as, ἡ, ars fabrilis: à Σφυροκόπος, u. ὄ, ζ ἡ, malleator: à σφύρα, malleus, et κόπος, labor.

Th κόπτω, seco: fut. ψω, p. m. κίκοπα.

Σφύρον, ὄ, τὸ, malleolus pedis: extremities ima, ut montis; pes ipsa: à σφύρα.

Σφυρωτήρ (ἐπιδόμητος), corrigia calceamenti. Th. σφύρι.

Σφύσσειν, Dor. pro σφύξω, q. v.

Σφῶ, nom. et acc. dual. à σφύ.

Σφῶι, pro σφῆ, nom. et acc. dual. ab ὄ.

Σφῶι, nom. et acc. dual. σφῶιν, gen. et dat. dual. à σφύ, tu. Sed σφῶιν, gen. dual. ab ὄ.

Σφῶιτερος, suus; aliquandò tuus et vester: à σφῶι.

ΣΧΑΔΩΝ, ὄνος, ὄ, animal penis et pedibus carens; cella, vel soboles apuni; σχαδῶνες, οἶ, favi.

Σχάζω, f. ἄσω, sacrifico; demitto, deduco; relinquo; inhibeo, cohibeo: à σφῶω.

ΣΧΑΛΙΣ, ἰδος, ἡ, varus, paxillus, furcula atollendis retibus: id. quod σάλις.

Σχάσσειν, Æol. pro σχάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, f. ἄσω, a. 1. ἔσχασα. Th. σχίω, idem.

Σχισθεῖν, a. 1. opt. pass. verbi σχάζω, fut. ἄσω, a. 1. pass. ἔσχασθη.

ΣΧΑ Ω, -ω, fut. ἄσω, sacrifico, scalpo; laxo, demitto; deduco, transfero.

Σχῆ, habe; a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, habeo, a. 2. ἔσχον.

Σχίδιον, ης, ἡ, SCHEΔΑ, tabula in qua scribimus, propriè ex tempore: à σχειδῖν, propriè ἑλλικό. Hinc Angl. a SHEET.

Σχίδιον, cum lenitudine quâdam decora, modestè, compositè; q. re-

lento gressu: ab ἔχω, retineo, vel à σχειδῖν.

Σχέδα, as, ἡ, (sc. ναῦς, navis) ratis, navis subtilò facta: à σχειδῖν.

Σχειδίσσω, fut. ἄσω, extempore, vel tumultuariè facio, inconsidere valè ago; item extempore dico: à σχειδῖος, quod vide.

Σχειδίσμα, αῖτος, τὸ, opus extempore factum: à præc. verbo.

Σχειδῖν, adv. cominùs: à σχειδῖος.

Σχειδῖον, u, τὸ, assula. Th. σχίζω.

Σχειδῖος, ἰα, ἰω, vel ὄ, ζ ἡ, qui propriè est; subtilò factus. Th. σχειδῖον.

Σχειδῖον, adv. propriè: à σχειδῖον.

ΣΧΕΔΩΝ, adv. propriè, propenodum, serè, fermè, penè; cominùs.

Σχειθε, habe, præc. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔσχειθε, verbi ἔχω, habeo: à σχειέ. Th. ἔχω, idem.

Σχειθεῖς, ἔντρος, a. 1. part. pass. verbi ἔχω, habeo, f. ἔξω, et σχῆσω, a. 1. pass. ἔσχηθην.

Σχειθῖμεν, Ion. Dor. et pro σχειθῖν, habere, præc. inf. verbi σχειέ, θω, pro ἔχω.

Σχειθα, habeo, teneo, inhihero, reprimò, delineo: à σχειέ, pro ἔχω.

Σχειλῖς, ἰδος, ἡ, segmentum carnis.

Σχειμεν, Ion. seu Dor. pro σχειν, a. 2. inf. act. verbi ἔχω, habeo.

Σχειό, Ion. pro σχῆ, tene, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, habeo, a. 2. m. ἔσχημην.

Σχειρῶ, Poët. adv. pro ἑφεξῆς, deinceps, ordinè, propriè, justà.

Formant à σχειδῖος, quod vide. Hinc in dat. σχειδῖω, et per Sync. σχειδῖω, et κατὰ πρόπην τῷ ὄ, εἰς, ὄ, et accentu mutato, factum σχειρῶ.

Σχεις, habelo, mane; per Pleonasm, τῷ σ, pro σχει, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, habeo.

Σχεισίς, εως, ἡ, habitudo seu constitudo corporis; dicitur etiam de cultu externo: à σχειέ.

Σχειτήριον, f. ἄσω, conqueror: à ΣΧΕΤΑΙΟΣ, ἰα, ἰω, infelix, miserabilis; item durus, sevus, intractabilis; acer, audax, laborum patiens; scelestus, nefarius; importunus: quasi ex σχειέ, et τάλας, qui miseriam habet.

Σχειτό, tenebatur; Ion. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἔχω.

Σχειέω, fut. ἦσω, p. ἔσχηκα, habeo, teneo, inusit. Hinc σχεισίς, habitudo: et

Σχειήρα, αῖτος, τὸ, habitus, gestus, figura, cultus, SCHEMΑ: item decus, dignitas; etiam prætextus: à præced. Hinc

Σχηματίζω, formò, figuro; in med. simulo.

Σχηματισμός, ὄ, ὄ, figuratio, figura, cultus corporis: item orationis, et gestus compositio in certum modum; prætextus: à præced. perf. pass.

Σχῆσειν, fut. 1. inf. act. σχῆσεσθαι, fut. 1. inf. m. verbi σχίω, inu-

sit. pro quo ἔχω, habeo, f. ἔξω, et σχῆσω.

Σχίδαξ, ακος, ὄ, fragmentum, assula: et

Σχιδῖος, assula: à σχειζω, findo.

Σχίλα, et σχίλη, fissura: et Σχίληρ, dat. pl. Ion. à σχίλη, ης, ἡ, scissura. Th. σχίζω, findo.

ΣΧΙΖΩ, findo, SCINDO, dissecò; fut. ἴω, p. ἔσχιμα, perf. pass. ἔσχισμαι.

Σχινῆλαμος, ὄ, ὄ, assula, frustum τῷ σχίλειν, ablatum.

Σχίνος, u, ἡ, lentiscus, arbor. Th. σχίζω, findo.

Σχίσας, αντρος, a. 1. part. act. à σχίζω, findo.

Σχισθῆναι, scissum esse; a. 1. inf. pass. verbi σχίζω, scindo, f. ἴω, a. 1. pass. ἔσχισθην.

Σχίσμα, αῖτος, τὸ, fissura, dissidium, SCHISMA: à σχειζω.

Σχισμῶ, ἡς, ἡ, scissa ra fissura: ab eod.

Σχίσσιος, gem. σ, pro σχίσσιος, a. 1. part. act. à σχίζω, findo.

Σχιστός, ἡ, ὄν, fissus fissilis; r. 2. sing. perf. pass. verbi σχίζω.

Σχοιάτρω, contineret; Ion. pro σχοιόντω, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, habeo, f. ἔξω, et σχῆσω, a. 2. ἔσχον.

Σχοιόν, haberem: Att. pro σχοιμί, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Σχοινίω, fune melior, circumscribo, et finto: à Th. σχοίνιος.

Σχοινίον, u, τὸ, funiculus è junco pleaxus: à

ΣΧΟΙΝΟΣ, u, ὄ, et aliquandò ὄ, junctus, funis è junco: est idoneus ad τὸ σχειν, id est, retinendum, ligandum. Etiam

Σχοίσιος, u, ὄ, vel ἡ, mensura 60 stadiorum. Est vox Ægyptiaca, etiam duplex parasanga.

Σχοιστοτενής, ἰος, ὄ, ζ ἡ, funibus extensus, longus: ex σχοίσιος, et τείνω, tendo.

Σχοιόντω, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, habeo, f. ἔξω, et σχῆσω, a. 2. m. ἔσχημην.

Σχολάζω, otiosus esset: 3. sing. præc. opt. verbi

Σχολάζω, otior, vaco, cum dat. f. ἄσω, p. ἔσχολακα, perf. pass. ἔσχολασμαι, σαι, σαι. Th. σχολῶ, otium.

* Σχολαῖος, αἰα, αἰων, lentus, segnis, tardus: ab eod.

* Σχολαῖότης, ητος, ἡ, tarditas: à præced.

Σχολαίτερα, seu -ων, adv. tardius, segnitius: ab eod.

Σχολαῖω, adv. per otium, tardè: ab eod.

* Σχολαρχέω, -ω, scholæ præcæm: ex σχολῆ, et ἀρχω.

Σχολαστής, ὄ, ὄ, et σχολαστικός, ὄ, ὄ, otiosus: à σχολάζω.

ΣΧΟΛΗ, ἡς, ἡ, otium, vocatio, lubricatio; SCHOLÆ. Hinc Angl. a school.

Σχολῆ, dat. sing. præced. adverbialitèr sumpt. otiosè, lentè, tardè, vix: ægrè; haudquamquam; nullatenus; nullò minùs.

Σχόλιον, v, τὸ, glossa: brevis explicatio: à præced.

Σχόμενος, qui tenuit: a. 2. part. m. verbi ἔχω, habeo, a. 2. m. ἔσχόμεν. Σχῶ, habe, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Σχῶ, a. 2. sub. act. alii volunt esse fut. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Σῶαν, acc. sing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς. Th. σῶος, v, salvus.

Σωγηνός, ἶος, δ, nomen propr. Sogenes.

Σώσασθε, Ion. pro ἴσασθε, servabat: 3. sing. imperf. act. verbi σῶω, id. quod σῶζω, servo. Th. σῶος, salvus.

Σῶσαι, 3. sing. præ. ind. act. σῶσαι, servet, 3. sing. opt. præ. verbi σῶζω, q. v.

Σώσωντες, μένη, μενον, præ. part. pass. ejusd. verbi.

Σῶσω, salvo, servo, sospito; item à periculo munito, in futurum præ. tutum: f. ὄσω, p. σίωσκα, a. 1. ἴωσκα, a. 1. imperat. act. σῶσον, saluum fac; a. 1. sub. σῶσω, ης, η, perf. pass. σίωμαι, aor. 1. pass. ἴσῶθην [*σθεῖς, eis Σάλυς, τῆς Κιλικίας, Isoc. Evag. p. 32. Batt. in Solos Ciliciæ urbem incolunt receptus. Et in activo cum eis juncta occurrit, ut σῶσαι eis τὴν βίαιδιαν ἀν ἀτῶ, 2 Tim. iv. 18. incoluntur producti in regnum suum. Σῶσαι; Ἑλλάδ', Eurip. Iphig. in Tauris, 1068. salvam te producti in Græciam. Eis παριδίω σῶσαι, Soph. Philoct. 381. incolunt in patriam produceret.] Th. σῶος, salvus.

Σῶσθεις, εἶσα, ἐν, salvus, servatus. a. 1 part. pass. verbi præced.

Σῶσθηαι, a. 1. inf. pass. et σωθῆσθαι, a. 1. pl. et σωθῆσθαι, 3. pl. f. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Σωκῶω, possunt valen: à σῶκος.

Σωκλειδης, α, δ, Dor. pro Σωκλειδης, v, δ, Patronym.

Σῶκος, servator, Epith. Mercurii: à σῶζω, in perf. σίωσκα.

Σωκράτης, εος, -us, δ, SOCRATES: voc. ᾧ Σώκρατες.

Σωκρατικός, ῆ, ἐν, SOCRATICUS: à præced.

ΣΩΛΗ' Η, ἄνος, δ, canalus, tubus.

Σῶμ', pro ΣΩΜΑ, ἄτος, τὸ, corpus, [*corpus vitium, pecus, λέων. ἐπὶ σώματι κίβρας, Hom. II. γ'. 23. Hesiod. Scut. 420. in leo, qui magnium in corpus incidit: quævis persona, σώματα, ἄδικα, Eurip. Suppl. 223. à σώματα soutes.] dat. σώματι, n. pl. σώματα, corpora, servi.

Σωμακῆν, -ῶ, corpus exerceo, Xenoph. à præced.

Σωματικός, ῆ, ἐν, corporeus, a, um: ab eod.

Σωματικός, adv. corporealitèr: à præced.

Σωμάτιον, v, τὸ, corpusculum; hominus defuncti cadaver; codex, liber: à σώμα

Σωματοποιῶ, -ῶ, corpoream figuram tribuo, in unum corpus redigo, corpulentum reddo; reficio, etiam de animo; augeo, validior reddo; f. ἴσω, p. σωματοποιῆκα. Th. σώμα.

Σωματοφύλαξ, ἄκος, δ, custos corporis, satellites.

Σῶος, v, δ ἢ ἡ, vel σῶος, ὄω, ὄον, salvus, sospes; à σῶος.

Σώπατρος, v, δ, nom. viri, Gr. salutus pater.

Σωράκος, vasis genus, qualis: à σωρός, quia in id quædam σωρεύονται, acervuntur.

Σωρεύσασα, a. 1. part. act. f. g. à Σωρεύω, cumulo, ucervo; f. εἴσω, p. σσωρέκα, p. pass. σσωρεύμαι.

Σωρεύων, a. 1. part. pass. σσωρεύων, η, ον, cumulus, a, um. Th. σωρός.

Σωρηδόν, acervatim, cumulativè: adv. à

ΣΩΡΟΣ, ᾧ, δ, acervus, cumulus.

Σῶς, salvus, incolumis, integer: à σῶος, idem quod σῶος, et conlo tractè σῶς, δ ἢ ἡ.

Σῶσαι, servare: a. 1. inf. act. et Σῶσασα, a. 1. part. act. f. g. et Σῶσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σῶζω, q. v.

Σῶσαι, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σωσθῆνς, εος, δ, nomen viri, Gr. quod interpret. Lat. cui vires sunt integræ.

Σῶσι, per Crasin pro σῶσαι, vel σῶσαι, à σῶζω, vel σῶω. Th. σῶος, salvus.

Σωσίπατρος, v, δ, nom. viri, Gr. conservatio patris.

Σῶσον, ἄτω, a. 1. imperat. act. σῶσον, fut. 1. part. act. verbi σῶζω, q. v.

Σῶσον, v, τὸ, merces; quæ datur Medico ob sanationem; [*donarium Deo alicui oblatum ob valitudinem recuperatam.] item, quod datur ei qui fugitivum retraxit; item quod datur pro libertate; à σῶζω, servo.

Σῶστρα, as, ἡ, servatrix, liberatrix: et

Σωτήρ, ἦρος, δ, servator, salvator; à σῶω vel σῶζω.

Σωτήριον, as, ἡ, conservatio, salus: et

Σωτήριον, v, τὸ, idem: expiatio; LXX. à

Σωτήριος, v, δ ἢ ἡ, salutaris, prosper, saluber, hospitalis: à σωτήρ.

Σῶτρον, v, τὸ, lignum orbiculare rotæ; quod radios se σῶζει.

Σῶφρον', pro σῶφρονα, acc. sing. à σῶφρον, q. v.

Σωφρονέω, -ῶ, sanâ mente sum præditus, prudens sum; modestus sum; castus sum et pudicus; f.

ἴσω, p. σσωφρόνηκα, a. 1. ἴσωφρόνησα, a. 1. imperat. σσωφρόνησον, ἄτω, à σῶφρον, q. v.

Σωφρόνη, ης, ἡ, SOPHRONE, nomen propr.

Σωφρονίζω, ad sanam mentem reduco, facio ut quis sapiat; cos-

ηζω, reprimo, emendo, tempo-

moderor; f. ἴσω, perf. σσωφρόνηκα, perf. pass. σσωφρόνησμαι, à σῶφρον Σωφρόνησκος, v, δ, SOPHRONISCUS.

Σωφρονισμός, ῆ, δ, castigatio, emendatio: à σωφρονίζω.

Σωφρόνως, adv. temperantèr: à σῶφρον.

Σῶφροισι, temperantibus; dat. pl. à σῶφρον.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, temperantia, pudicitia, modestia; item mentis sanitas: à seq.

Σῶφρων, ονος, δ ἢ ἡ, cui mens est salva; prudens, sapiens; modestus, temperans, sobrius, honestus, probus, castus: ex σῶς, sanus, et φρόν, mens.

Σῶ'ΧΩ, tero, lævigō.

Σῶω, incito, moveo: à σείω.

Σῶω, f. ὄσω, idem quod σῶζω, servo, sospito: à σῶος.

Τ.

Τ EST decima nona litera, apud Græcos, et in numeris trecentorum, et cum lineolâ subjectâ (τ.) trecentorum millium est signum. Attica æd pro σ utuntur, Ion. pro ϑ, Dor. pro κ

Τὰ, hæc: τὰδε, τὰδ', τὰγε, cum Enclitic. nom. pl. n. g. ab δ, ἡ, τὰ, hic hæc, hoc. Et τὰ, Dor. pro τι.

Τὴν τὰ, Dor. pro τῆ' τὰδε pro τῆδε.

Ταβιδί, ἡ nom. mulier. Syr. ca. pra, dama.

Ταβιτὶ, Scythicè Vesta nominatur.

ΤΑΤΓΗ, ης, ἡ, rancor; cum vigor naturalis perit, et res τήκται, mollescit. Hinc

Ταγγίζω, fut. ἴσω, p. τετάγγικα, rancidus fio: et

Ταγγός, ἡ, δν, rancidus. Est etiam Angl. tang.

Ταγείς, constitutus; a. 2. part. pass. à τίσσω, ordino; f. ζω, a. 2. pass. εἰργην.

Τάγκισσφ, Att. et Dor. pro τῆ ἀγκίσφφ.

Τάγμα, ἄτος, τὸ, ordo; facio: agmen; [*legio, δίκαι, τάγματα, ἐξ ἀνδρῶν, τετρακισχιλίων ἕκαστον, Dion. Halic. l. vi. decem legiones à mille viris singulae: septiαν ἔχοντι ἀξιόλογον τριῶν τῶν ταγμάτων, Strab. l. iii. qui exercitum habet non contemnendum trium circiter legionum; malè ibi Casaub. cohortium. (2) cohors, vid. Jos. b. J. iii. 6. 2. et Echel. 4to. in Hyginum, p. 90.] à τίσσω.

Τάγος, ᾧ, δ, dux, imperator, præfectus belli: ab eod.

Τείω, extendo, corripio, apprehendo: à inusit. τῶω, capio, a. 2. ἴσω, unde a. 2. part. ταγῶν, et Ποῆτ. τεταγῶν. Th. τεῖω, tendo; ἔνω, p. τίτακα, a. 1. pass. ἐτάθη.

Ταβίς, extensus; a. 1. part. pass. verbi τεῖω.

Ταθῶσι, intenduntur; 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Tal, Ion. pro ai, et Dor. pro ai
 ταισι, pro ταις.

Ταλνῆρος, υ, δ, Stephanus περὶ πό-
 λεων, docet, et urbem, et promon-
 torium, et portum ita vocari.

Ταῖνια, as, ἡ, T. EN. I. I; fasciā,
 vitta, corona; item agger arenā,
 sub aquis latens, pulvinus, dorsum;
 genus vermium longiorum. Th. τείνω,
 tendo.

Τάκται, Dor. pro τήκται, et hoc
 Ion. pro τήκῃ, 2. sing. præs. pass.
 verbi τήκω, liquefacio, f. ζω.

Τακτεῖς, εἶσα, ἐν, liquefactus; a. 2.
 part. pass. verbi τήκω, liquefacio,
 f. ζω, aor. 2. ἐτάκον.

Τακερός, ρά, ρόν, liquefactus, humili-
 dus; mollis, tener, delicatus: à τήκω.

Τακῆσομαι, f. 2. pass. verbi ejusd.

Τακτά, demensa: à τακτός, q. v.
 Τακτικός, ἡ, δν, peritius ordinandi
 milites et aciem instruendi: τὰ τακ-
 τικά, quæ ad rem militarem perti-
 nent, scientia militaris. Th. τάσσω,
 ordino.

Τακτός, ἡ, δν, ordinatus; certus;
 status: à eod.

Ταλαεργός, ε, δ, ζ ἡ, qui patienter
 opus facit, laboriosus: gen. pl. τα-
 λαεργῶν' ex τάλως, et ἔργον, υ, τδ,
 opus.

Ταλαθος, υ, δ, Talathus, nomen
 propr.

Ταλαινα, ης, ἡ, misera. Th. τα-
 λάω.

Ταλαϊονίδας, α, δ, Dor. pro
 Ταλαϊονίδης, υ, δ, Ταλαῖ παῖς, i. e.
 Adrastus, Talai filius.

Ταλαιπώριω, f. ἦσω, miser sum;
 et transitivè, ἐν ἀρμυνας cio; τα-
 λαιπώρησας, αντος, α. 1. part. act.
 ταλαιπώρησος, præs. part. pass.
 Vide ταλαιπώρος.

Ταλαιπώρια, as, ἡ, miseria, moles-
 tia: à

ταλαιπώρος, υ, miser, arummosus:
 ex τάλω, et πῶρος, υ, δ, luctus.

Hinc
 Ταλαιπώρος, adv. miserè, difficul-
 tèt.

Ταλακάριος, υ, δ, ζ ἡ, cuius cor
 adversa tolerare novit, magnanî-
 mus: ex τάλως, suffero, et καρδία,
 as, ἡ, cor.

Τάλαν, miser; voc. sing. à τά-
 λως, q. v.

Ταλανταῖος, et -ταῖος, αἰα, αἰων, ta-
 lentum suo pondere æquans; et

Ταλαντεύω, libro, pondero; Me-
 taph. suspensum teneo; præs. pass.
 τάλαντεύομαι, ponderor; item vergo,
 inclino: à

ΤΑΛΑΝΤΟΝ, υ, τδ TALEN-
 TUM; Angl. a TALENT, qu. à τα-
 λάω, fero; statera enim fert. seu
 sustinet pondus. Origine lanx,
 Hom. Il. 3', 69. dein pondus, præ-
 cipuè quod in pensatione lanci-
 bus ponderabatur. Nummulari-
 um Talentum, ex minâ XII. unciarum,
 erat LX, seu quinquies sedecim minæ:
 Talentum magnum seu Alexandri-

num, ex minâ LX unciarum, erat
 c seu quinquies viginti minæ: quod
 patet ex Plaut. Mostell. Act. iii.
 Scen. i. ver. 102. 114. et Priscian.
 Grammat. Vet. vol. I. 134. Clarke,
 Num. Rom. Saxon. et Anglic.
 Connexion. p. 395. Egyptium idem
 quod Commerciale, idem, p. 483.
 Euboicum idem quod Atticum,
 seu Nummularium; p. 395. Sex
 millia drachmæ.

Ταλαπείριος, υ, δ, ζ ἡ, arummas
 expertus: ex τάλως, et πείρα, experi-
 tia.

Ταλαπειθής, εἶος, δ, ζ ὅ, luctum fe-
 rens, fortitèr maiorem ferens: ex
 τάλω, perpelior, et πείθος, εἶος, τδ,
 luctus.

Τάλῳρος, υ, δ, qualus, in quo lan-
 na et fusi reponuntur; calathus;
 vas, in quo lac reponitur; item vas
 quo utuntur in lacte premendo, et
 caseo formando. Th. τάλω, suffero.

Τάλως, ἄνος, δ, miser; f. g. τά-
 λαινα, n. g. τάλαν, voc. ὄ τάλαν.
 Th. τάλω.

Ταλάσια, lanificium; fortè quo
 τάλως se sustinet. Nam
 Ταλάσιοι, lana; id circa quod
 τάλωσται, occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, δ, ζ ἡ, arummo-
 sus, cuius pectus omnia tolerat: ex
 τάλω, suffero, et φρήν, mens.

Ταλασίνοι, υ, patiens laborum,
 audax, fortis: τάλωσταινον, adv. au-
 daclèt: à

ΤΑΛΑΪ, TOLERO, suffero,
 perpelior, sustineo, audeo.

Ταλθῆδιος, υ, δ, nom. propr.

Ταλιθά, ἡ, nomen Syriacum in-
 declinabile, quod interpret. Lat.
 puella.

ΤΑΛΙΣ, εἶος, ἡ, virgo nobilis:
 qu. à τάλῳ ἄνδρα, viri potens.

Τάλλα, Ion. pro τὰ ἄλλα, pl. n. g. ab
 ἄλλος, alius, adv. sump. est alioqui,
 caterùm.

Τάμω, pro τὰ ἐμὰ, mea; nom. pl.
 n. g. ab ἐμῶ, meus.

Ταμάλις, α, Ion. maxime; adv.
 idem quod μάλις.

Τάματα, Poët. Att. et Dor. pro
 τὰ ἡματα, dies.

Τάμε, scidit; Ion. pro ἐταμε, 3.
 sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, et
 Dor. τάνω, scindo; f. μῶ, a. 2.
 ἐτάμον, p. τέμνηκα, p. m. τέτομα.

Ταμίαι, Ion. pro ταμίῃ, 3. sing. f.
 2. act. et

Ταμίειν, pro
 Ταμίειν, a. 2. inf. act. verbi τέμ-
 νω, seco, quod vide.

Ταμίον, υ, τδ, cella, promptuari-
 um: pro ταμίειον. Th. ταμίας, υ, δ,
 promptus condus.

Ταμίεσθαι, a. 2. inf. m. verbi τέμ-
 νω, scindo.

Ταμοσίχωρος, οος, δ, ζ ἡ, incidens
 corpus: τέμνων τὸν χροά' ex τέμνω,
 et χροός, δ, et contractè χροός, χρο-
 ός, χροσί, &c. cuius cum carne sub-
 jectâ. Th. χροά, as, ἡ, color.

Ταμία, vel ταμίεια. Vide ταμίη.

ΤΑΜΙΑΣ, υ, δ, promus condus,
 dispensator, quæstor, qui, ἀνατίω

præest, arbiter: qu. à τίμνω, sciñ
 do.

Ταμίειον, υ, τδ. Vide in ταμίειον
 Ταμίειομαι, repono, recondo, præ-
 sertim mea; promo; recondo; in
 futurum; vires non uno impetu ef-
 fundo, sed parè, ut sufficiant uni-
 verso labori; undè et moderatè
 impero, moderatè ulor viribus;
 constituo, definio: med. à

Ταμίειω, sum promus condus,
 quæstoris munus obo; repono,
 scil. in publicum: undè et público,
 proscribo; f. εἶσω, p. pass. τα-
 μιείσομαι. Th. ταμίας, υ, δ, promus
 condus.

Ταμίη, ης, ἡ, proma, dispensatrix:
 à ταμίας.

Ταμίης, υ, δ, Ion. pro ταμίας,
 quod vide.

Ταμίσιος, coagulum, πιτύα, epud
 Hesych. vel peltis hirco recens de-
 tracta: à τέμνω, q. v.

Τάμνε, dividebat: Ion. pro ἐταμ-
 νε, 3. sing. imperf. à

Τάμνω, Dor. et Ion. pro τέμνω,
 quod vide.

Ταμῶ, incidam; f. 2. ind. act. à
 τέμνω, a. 2. ἐτάμον, a. 2. part. τα-
 μῶν.

Τάν, Dor. pro τήν vel ἦν sed
 τάν pro τῶν vel pro ὧν, quantum.

Τανάγρα, vas æreum, in quo con-
 diebant carnes, Hesych. Est et
 urbis nomen.

Ταναήκης, εἶος, δ, ζ ἡ, protensus
 habens aciem, proflensus, longus:
 ex τανῶ, extendo, et ἀκή, acies.

Τανατία, pro τὰ ἐναντία ab ἐναν-
 τίος, contrarius, adversus. Th.
 ἀντί, contra.

* Ταναδείριος, υ, δ, ζ ἡ, extantum
 collum habens, Aristoph. Av. 255.
 ex ταναδς, et δέση, collum.

Τανάδς, ε, δ, ζ ἡ, et ταναδς, ἡ, δν,
 protentus, extensus: à τανῶ. Th.
 τείνω, tendo.

Τανηλεῖς, εἶος, δ, ζ ἡ, longum
 somnum afferens, faciens τὴ ταναδν
 λέγεσθαι, in longum cubare: ex τα-
 ναδς, longus, et λέγω, cubare facio.

Ταίκα, Dor. pro τήνικα, lunc:
 quod ab ἦνικα, quum.

Ταντάλος, υ, δ, ΤΑΝΤΑΛΟΣ:
 rex in parte Phrygia; uxor ejus
 ἡ Εὐρυνόσσοα, liberi verd Pclops
 et Niobe. Fuit genere Διός,
 nunquam verd rex Corinthi. Apud
 inferos punitus, ut stans mediâ in
 aquâ sitiret, et poma ante os ha-
 bens esuriret. Hom. Euripides
 autem scribit puniri eum sic, ut
 pendens in aère. saxum super caput
 imminens habeat, quod semper
 casurum timeret. Sed Homeri
 fictio longè ingeniosior; et
 hinc Ταντάλος δένδρα, ἐπὶ τῶν ἀκρο-
 ύτων, pro verbi taliter ponuntur. Et
 verbum τανταλόμαι, f. λωθίσσομαι,
 i. e. πάσχω τδ τῶ Ταντάλω, utram-
 que fictionem respicit. Hinc Ang-
 licè TO TANTALIZE.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανύλωσσοι, υ, δ, ζ ἡ, linguam
 extensam habens: ex τανῶ, et
 ὡλωσσω, lingua.

Τανυγλώχιν, ἴνος, ὁ ζ' ἡ, extensus habens cuspidis: ex τανύω, et γλωχίν, ἴνος, ἡ, cuspidis.
 Τανυθώρα, ας, ἡ, Poët. Epith. mulieris passos habentis crines: ex τανύω pro τένω, extendo, et θώρα, ἡ, coma.
 Τανυήκης, εος, ὁ ζ' ἡ, longam habens aciem: ex τανύω, idem quod τένω, extendo, et ἀκί, cuspidis: scrib. 21 ταναήκης.
 Τανυόριξ, -τρέχως, ὁ ζ' ἡ, qui laxo capillo est: ex τανύω, pro τένω, et θορίξ, τριχός, ἡ, capillus.
 Τανύν, nunc: adv. aliàs τὰ νύν.
 Τανυόντα, extendebantur: 3. pl. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τένω.
 Τανυόπηλος, υ, ὁ ζ' ἡ, longum habens reptum: ex τανύω, idem quod τένω, extendo, et πέλος, vestis muliebris.
 * Τανυόπις, οδος, ὁ ζ' ἡ, pedes habens extensos, dicitur de ovibus: celer. Hom. Od. d. 464. ex τανύω, et πῆς, pes.
 Τανυόπερος, Poët. per Sync. idem quod τανυόπιτερος.
 Τανυοπέρυγεσσι, velocibus: dat. pl. Ion. et Poët. à
 Τανυοπίρουξ, ὄγος, ὁ ζ' ἡ, idem quod τανυόπερος, cui alæ sunt extensæ: ex τανύω, pro τένω, et πέρυξις, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, ἄ, τὸ, alæ.
 Τανυόφιζος, υ, ὁ ζ' ἡ, expandens radices: Epithet. arboris: ex τανύω, pro τένω, et ρίζα, ης, ἡ, radix.
 Τανυοσθαίς, εῖσα, ἐν, α. 1. part. pass. verbi τανύω, extendo: f. ὄσω, α. 1. pass. ἐτανύσθην. Th. τένω.
 Τανυοσπτερος, υ, ὁ ζ' ἡ, cui alæ extente sunt, extentis alis volans, velox: ex τανύω, pro τένω, et πτερόν, ἄ, τὸ, alæ.
 Τάνυοσαν, 3. pl. ἄνυοσας, 3. sing. Ion. α. 1. ind. act. verbi τανύω.
 Τανυόςθης, ὄος, ἡ, extensio: ab eod. verbo.
 Τανυόςθρος, υ, ὁ ζ' ἡ, malleolus pedum extendens inter eundem, latis passibus progrediens, pulchros et teneros talos habens: formosus, Hes. in Scuto, ver. 35. Ex τανύω, pro τένω, et σφύρον, malleolus pedis. Th. σφύρα, malleus.
 Τανυότριχος, hirsutum: acc. sing. à τανυότριξ.
 Τανύω, tendo, extendo: vide τένω.
 Ταζία, ὄρδιον, in acie colloco: à seq.
 Τάξις, εως, ἡ, ordo, series: in omnes vices, officium: exercitus: legio, cohors, cuneus, acies: τάξεις, classis: constitutio, ordinatio: tributa, vectigalia: modestia, in ore: [* similitudo, κατὰ τὴν τάξιν Μελαχινοῦ, Heb. v. 6. juxta similitudinem Melchisedec, ut ipse Paulus, Heb. vii. 15. πῆλαγος λίμνης ἔχει τάξιν, Diod. Sic. p. 223. A. ed. Rothom.] Th. τάσσω, ὄρδιον.
 ΤΑΠΕΙΝΟ΄Σ, ἡ, ὄν, humilis, -e; non multum à terrâ surgens.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas: à præced.
 Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, modestia, animi demissio: à
 Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ζ' ἡ, cujus animus est humilis: ex ταπεινός, et φρόν, mens.
 Ταπεινώω, -ῶ, humilem reddo: demitto seu submitto, deprimo. In S. S. affligo, calamitatibus premo: à f. ὄσω, p. τεταπεινώκα, α. 1. ἐταπεινώσα, præc. pass. ταπεινώομαι, -ῶμαι, p. pass. τεταπεινώομαι, σαι, ται, α. 1. ind. pass. ἐταπεινώσθην, f. 1. ind. pass. ταπεινωθήσομαι, η, εται. Th. ταπεινός.
 Ταπεινώω, adv. humilitèr: à ταπεινός.
 Ταπεινώσις, εως, ἡ, animi demissio, humilitas, abjecta sors, inopia: à ταπεινός.
 ΤΑ΄ ΠΗΞ, ητος, ὁ, ΤΑΠΕΣ; dat. pl. τάπριον, Angl. TAPESTRY.
 Ταρῶν', τὰ τάρωτα, ut prius. Th. πρό.
 Ταραγμός, ὄ, ὁ, turbatio, tumultus, consternatio, terror: à ταραάσω.
 Τάραξις, εως, ἡ, perturbatio. Ab eod.
 ΤΑΡΑ΄ΣΣΩ, vel ταραάτω, turbo; κομπούω: f. ξω, p. τεταράξα, α. 1. ἐτάραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἐτάραξαν, præc. imperat. pass. ταραάσω, -ίσθω, perf. pass. τεταράγαμαι, ξαι, κται, p. part. pass. τεταραγμένος, η, ὄν, turbatus, α. 1. ind. pass. ἐταράχθην.
 Ταράττεσθαι, præc. inf. pass. verbi præced.
 Ταράχῃ, ης, ἡ, turbatio, turba: ab eod.
 Τάραχος, υ, ὁ, tumultus: ab eod. Th.
 Ταραχώδης, εος, ὁ ζ' ἡ, turbulenti: ab eod.
 Ταρῶτω, timeo, tremo, vereor, honoro; f. ἦσω. Th. τάρβος, εος, τὸ, terror, metus.
 Ταρβήσαντε, nom. dual. a. 1. part. act. verbi præced.
 ΤΑ΄ΡΒΟΣ, εος, τὸ, terror, timor, metus.
 Ταργάλω, turbo: puto à ταραάσω.
 Ταργάνη, ης, ἡ, nexus, colligatio, pedica: ubi unum cum alio ταργαίνεται.
 Ταρχέω, sale, arenâ, fumo condio, induro, et arefacio: f. εῖσω à ΤΑ΄ΡΙΧΟΣ, υ, ὁ, vel εος, τὸ, salamentum piscium; caro sale condita.
 Ταρβύσω, terreo: qu. ταρβύσω à τάρβος.
 ΤΑΡΟ΄Σ, ῶν, ὄν, velox.
 Τάρπημιν. Ion. pro ἐτάρπημιν, 1. pl. α. 2. ind. pass. et
 Τάρπησαν, oblectati sunt; Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. α. 2. ind. pass. verbi τέρπω, delecto: f. ψω, α. 2. ἐταρπον.
 ΤΑ΄ΡΡ΄ΘΘΟΣ, υ, ὁ, auxiliator.
 Ταρρός, vel τάρρῶς, ὄ, ὁ, crates in quâ aliquid τέσσεται, id est, siccatur; vel aliquid ταρρῶ simile; ut lala avium, cum pennis ei insertis,

palmula reni palmula, manūs vel pedis. Est et
 Ταρρός, ὄ, ἡ, nomen proprium urbis Cilicis, S. Pauli patriæ, ut nonnulli vocem scribunt. Syr. quod interpret. Lat. marmoris exploratio.
 ΤΑ΄ΡΤΆΡΟΣ, υ, ὁ, et in pl. τὰ τάρταρα, inferi, TARTARUS; locus tenebricosus, carcer: qu. à τάρρῶσω, turbo, terreo.
 Ταρτάρω, ὄ, in Tartarum, item in carcerem detrudo, [* semel occurrit, 2 Pet. ii. 4. ἀλλὰ σκαιαῖς ζόφω ταρτάρωσας, sed calenis caliginis vincios in Tartarum detrusit. Mede Diss. iv. p. 24. f. ὄσω, p. τεταρτάρωκα, α. 1. ἐταρτάρωσα, α. 1. part. ταρτάρωσας. Th. τάρταρος.
 Ταρφέα, vehementer: adverbial. à τάρφῃς, q. v.
 Ταρφέεις, nom. pl. à τάρφῃς, seu τάρφῆς, εος, ὁ ζ' ἡ, densus, creber Th. τάρφος.
 Ταρφέος, ἄ, ὄν, et τάρφῃς, εος, ὁ ζ' ἡ, densus, frequens: ab eod. Th.
 Τάρφῶσιν, dat. pl. ab eod.
 Τάρφῃ, ης, ἡ, urbs Locorum, sic dicta ob sylvæ densitatem.
 Ταρφῆς, εος, ὁ ζ' ἡ, densus. Th. τάρφος.
 Ταρφήμενα, Dor. pro τερφήμηναι, α. 1. inf. pass. verbi τέρπω, f. ψω, delecto.
 ΤΑ΄ΡΦΟΣ, εος, τὸ, densitas, peculiaritèr sylvæ. Hinc
 Ταρφός, εος, ὁ ζ' ἡ, densus, creber, frequens.
 Τάρφος, sicco: qu. à τέρω, idem.
 ΤΑ΄ΡΧΕΑ, ὄν, τὰ, et τάρφα, ὄν, α, inferiæ, justa, parentalia.
 Ταρχέω, ταρχέω, ξαι, κται, p. part. pass. τεταρχέμενος, η, ὄν, ordinatus, status: a. 1. m. ἐταρχέμενος, α, ατο, constitui: a. 1. part. m. ταρχέμενος.
 Τάττωμεν, 1. pl. præc. sub. act. verbi τάττω, vel -σω.
 Τατώμενος, Dor. pro τητώμενος, privatus re aliqua: præc. part. pass. verbi τητάω, πρίτω.
 Ταυγέτη, ης, ἡ, Filia Atlantis, in cervam mutata à Dianâ, ut Jovis effugeret amores.
 Ταυγετον, υ, τὸ, Ionicè Τηυγετον, mons Læconicæ valdè celsus et arduus, pertinens usque ad Arcadiæ montes.
 Ταυθ', sequente aspiratione pro ταύθα, hæc, nom. pl. n. g. ab ἔτος, αὐτη, τῆτο, hic, hæc, hoc.
 Ταυθιον, υ, τὸ, Att. et Dor. pro ταύθα, hæc, nom. pl. n. g. ab ἔτος, αὐτη, τῆτο, hic, hæc, hoc.
 Ταυρείος, ελα, εἰον, et ταυρεος, ελα, εἰον ταυρος, ταυρινus. Th. ταυρος, ταυρινus.

Ταυρῶν, adv. in modum tauri, torus: ab eod.

* Ταυροκαψία, as, h, taurorum quædam venatio, à Thessalis primum instituta; tandem imperante Julio Cæsare in Circo Romano, et deinde etiam per alias civitates in spectaculo dabatur. Vid. Plin. N. H. l. vii. c. 45. et Marm. Oxon. xxxvi.

Ταυροπῆτορ, opus, δ ζ η, ex lauro procreatus: ex ταυρος, et πατήρ, pater.

ΤΑΥΡΟΣ, α, δ, TAURUS; signum caeleste: Taurus, mons vatisimus Asiae; item penis; dat. pl. ταύροις, acc. pl. ταύρους, Don. ταύρους.

Ταυροφόνος, α, δ ζ η, lauricida: ex ταυρος, et φόνος, occido; p. m. πέφονα.

Ταύρ', pro ταύρα, hæc; nom. vel acc. pl. ab έτος, αἵτη, πῦτο. Att. Ion. et Dor. pro διὰ ταύρα, ob hæc. Accipitur et ταύρα adverbial. pro quod magis est, imprimis, præsertim: ταύρᾳ, Dor. Æol. et Poët. pro τῇ αὐτῇ.

Ταύρᾶ, eadem; pro τὰ αὐτά. Ταύραν, Dor. pro ταύτην, hanc, istam; acc. sing. f. g. ab έτος, αἵτη, τῆτο, hic, hæc, hoc.

Ταύρῃ, dat. sing. ab eod. adverbial. ceteris, eâ ratione, eo modo; eâ ex parte; eâ de causâ; hæc.

Ταυτολογία, as, h, vitium sermonis, quando res eadem pluribus et planè res idem significantibus redditur verbis; ejusdem repetitio; Angl. TAUTOLOGY: à seq.

Ταυτολόγος, α, δ ζ η, idem dicens, ταυτὸ λέγων.

Ταυτέματος, α, δ ζ η, pro αὐτόματος, spontè, ultro, aliquid faciens, ταυτέματον, quod sui casu.

Τάφει, Ion. pro έταφει, obstupuit: 3. sing. a. 2. ind. act. et

Τάφεις, sepultus; a. 2. part. pass. verbi θάπτω, sepelio; item stupeo; f. ψω, a. 2. ind. pass. έτάφην.

Τάφη, ης, h, sepultura: ab eod.

Τάφιοι, ων, οί, populi quidam sic dicti.

Τάφος, α, δ, collis, tumulus; monumentum; sepultura, funus; epitaphium funebre, sepulchrum. Th. θάπτω, sepelio.

Τάφος, α, η, insula, eadem quæ η Κεφαλληνία. Incolæ vocabantur οί Τηλεθάοι.

Τάφος, α, δ, fossa, fovea, sepulchrum. Th. θάπτω. Est et

Τάφος, vallum: à præced. Th. ταφών, a. 2. part. act. Et notandum duplicem habere significationem: nonnunquam enim declarat idem quod θάψας, qui sepelivit; tum est à θάπτω, sepelio; nonnunquam, idem quod θαψίβιας, et tum est à θήπω, obstupeo; a. 2. έταφον, p. m. τίθηνα.

Τάψ', pro τάχα, adv. brevi, cito, velocitèr, forsitan, utiquè. Th. ταχύς, έος, celer.

Ταχίος, nom. pl. à ταχύς.

Τάχει, dat. sing. à τάχος, eos, τὸ, celeritas.

Ταχία, as, h, f. g. à ταχύς, έος, celer.

Ταχίων, gen. pl. ab eod.

Ταχίως, adv. celeritèr: ab eod. Th.

Ταχίηται, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, constituio; f. έω.

Ταχίνα, Poët. pro ταχινός, et hoc pro ταχίως, celeritèr: à

Ταχινός, η, έν, vernis, celer. Th. ταχύς, idem.

Τάχιον, adv. citius, velocius: à ταχίω, compar. à ταχύς.

Τάχισα, citissimè: τὴν ταχίστην, sc. ήμίραν, seu ώραν, quamprimum.

Th. ταχύς. Τάχος, eos, τὸ, celeritas: à ταχύς. Τάχῃ, celeritèr, adv. Th. ταχύς.

Ταχυάλωτος, α, δ ζ η, qui cito capri potest: ex ταχύς, et άλωκω, caprio.

Ταχυδρόμος, α, δ ζ η, qui velocitèr currit: ex ταχύς, celer, et τρέχω, curro: f. θρίξω, p. δεδράμκα, a. 2. έδράμον, p. m. δέδρομα' indè δρόμος, cursus.

Ταχυνεί, 3. sing. f. 1. act. à Ταχύνω, f. ένω, accelero, proprio.

Th. ταχύς. Ταχυπειθής, έος, δ ζ η, facile patiens; credulus: ex ταχύς, et πείθω, persuadeo.

Ταχύποτος, α, δ ζ η, pro δ τῷ ταχεῖ πότρω υποτεταγμένος, qui citæ morti est obnoxius: ex ταχύς, celer, et πότος, mors.

Ταχύπωλος, celeres equos habens; rei equestris peritus: ex ταχύς, celer, et πώλος, α, δ, nullus equinus.

ΤΑΧΥΨ, εία, δ, celer, citus, velox, præceps: comparat. ταχύτερος, celerior; pro quo usitatius ταχίων item θάσων, et -την' superl. ταχύρατος, seu τάχισος.

Τάχυσός, άτος, ά, Dor. pro Ταχυτής, ητος, h, celeritas, velocitas; aliàs ταχύτης, ητος. Th. ταχύς.

Ταχυτήτ', pro ταχυτήτα, acc. sing. præced.

Τάω, τῷ, capio. Indè format Eustath. τάω.

Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab h, hæc.

ΤΆΩΣ, ώ, ταώς, ώ, et ταών, ώνος, δ, ΡΑΨΟ.

ΤΕ', conjunctio copulativa et alque. Semper postponi solet: επί τε, dicilque. Et

Τῆ, Dor. pro τῇ, se.

ΤΕΤΓΩ, ΤΥΓΩ, humecto, molitio, f. έω τέγγειν ψεύδει λόγον, tingere mendacio orationem, promendaciam dicere. Hinc Angl. TO TINGE.

Τέγεια, as, h, urbs Arcadiæ, in felici solo posita. Alia Τέγεια fuit in Cretà.

Τέγειος, pro τέγειος, sub lecto, sublimis, altus: à τέγος.

Τεγκτός, η, έν, tinctus, malefactus; qui lingi et humectari potest; qui frangi oratione, et molliiri potest. Th. τίγγω.

Τέγος, eos, τὸ, tectum, domus, pro

στεγος, τὸ, idem: Poët. pro λάφος, vel όρος, collis, mons. Th. στεγω, τεγο.

Τέθυ, Iuvan: Poët. et Dor. dro σην, acc. sing. f. g. à σος, η, έν, Iuis, a, um Th. ου, Iu.

Τεθυλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. m. acc. sing. à θάλλω, floreo. Vide τεθαλυία.

Τεθαλυία, abundans, perf. part. m. f. g. verbi θάλλω, floreo: f. αλώ, p. m. τίθηλα, et τίθαλα, p. part. m. τεθαλώς, via, ός.

Τεθυβήκα, ausus sum, perf. incl. act. verbi θάρβω, fiduciam habeo: à θάρβος, έος, τὸ, id. quod θάρσος, έος, τῆ, fiducia.

Τεθραράκασι, 3. pl. perf. act. verbi θαρράω, fiduciam habeo. Th. θαρρσος.

Τεθράφται, Ion. pro τεθαρμνίται εἶσι, sepulture sunt: 3. pl. perf. pass. verbi θάπτω, sepelio.

Τεθάρμαι, perf. pass. verbi θάπτω, spectro; f. m. άσμοι.

Τεθειέν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. verbi τίθημι, pono: f. θήσω, a. 1. pass. έτίθην.

Τθεικα, perf. act. et

Τθειμαι, perf. pass. verbi τίθημι pono.

Τεθμελιωτο, fundata fuerat, 3. sing. plusq. p. pass. Att. et Ion. verbi θεμελιώω, fundamentum jacio; f. ώω, p. τεθμελιώκα' à θεμελιον, α, τὸ, fundamentum. Th. θέμηλον, α, τὸ, idem.

Τίθηλα, as, ε, floruit, p. m. et

Τέθλει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. verbi θάλλω, floreo.

Τέθηται, a. 1. inf. pass. verbi τίθημι, pono: f. θήσω, a. 1. pass. έτίθην.

Τίθηπα, p. m. verbi θάπτω, sepelio, stupeo: a. 2. έταφον, perf. inf. med. τεθηπέναι, perf. part. m. τεθηπώς, via, ός.

Τέθησατο, Ionico Pleonasm. pro έθήσατο, 3. sing. a. 1. m. vcri θάσμαι.

Τεθλασμός, p. part. pass. à θλάω, frango: f. άω.

Τεθλιμμένος, η, έν, pressus, a, um: perf. part. pass. verbi θλίβω, premo, affligo: f. ψω, p. τίθλιφα.

Τέθμιος, a, έν, legitimus, solennis: à

ΤΕΘΜΟΣ, έ, ό, lex, mos: quasi à τίθημι.

Τίθηνα, perf. m. qu. à θνάω, verbi θνήσκω, morior.

Τίθηναί, præs. imperat. τεθναίνη, præs. opt. τεθνάηται, præs. infin. τεθνήεις, præs. part. à τίθημι, morior: hoc à θνάω, seu θνήσκω, morior.

fut. 2. med. θανῆμαι, p. act. τίθηγκα, aor. 2. έθανον.

Τεθναίνη, moriatur, præs. opt. à τίθημι, pro θνήσκω, morior. Sunt qui Anadipiasmo Ion. poni volunt pro θναίνη, a. 2. opt. act. verbi τίθημι.

Τεθναίμεν, αίτε, αίεν, per Sync. pro τεθναίμεν, αίτε, αίσαν, plur. num. præced.

Τεθνάκρην, Dor. pro τεθνήσκω, morior: 1. pl. perf. act. verbi θνήσκω, morior; p. τίθηγκα.

Τεθνήκεδ, *δρος, mortuus*: Dor. pro τεθνήκεδ, p. part. act. verbi θνήσκω, *morior*; p. act. τεθνηκα. Τεθνήμεν, Ion. et τεθνήμαται, Dor. pro τεθνήμαι, præs. inf. à τεθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sed τεθνήμαι, contracte pro τεθνήμαι, p. inf. m. et τεθνώσι, *mortui sunt*, pro τεθνήσαι, 3. pl. perf. m. verbi θνήσκω, μοῖ' or; p. m. τεθναυ. τεθνήτω, *interficiuntur*, 3. sing. imperat. præs. τεθνώθι, verbi τεθνώμαι pro θνήσκω. Τίθνηται, Bæot. pro τίθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω. Τεθνηώς, -ώτος, per Syncop. pro τεθνηώς, *δρος*, perf. part. act. Bæot. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. in. τίθνηται, perf. act. τίθνηκα, et Bæot. τίθνηκα, aor. 2. έθανον, p. m. τεθναυ. Τεθνηώς, -ώτος, et Poët. τεθνηώς, pro τεθνηώς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. in. τίθνηται, perf. act. τίθνηκα, et Bæot. τίθνηκα, aor. 2. έθανον, p. m. τεθναυ. Τεθνηώς, f. 1. verbi τεθνήσκω, Syncopano more fact. à perf. τίθνηται, verbi θνήσκω. Τεθνηώς, Poët. pro τεθνηώς, q. v. Τεθνώσ, per Syncop. pro τεθνηώς, p. part. m. verbi θνήσκω, *morior*: p. m. τεθναυ. Τεθλώεται, *turbatus est*, 3. sing. perf. pass. à θλώω, *turbo*, *inquino*. Th. θλώω, α, δ, *sordes turbidæ*. Τεθροειν, Ion. Anadiptas. pro θροειν, præs. vel aor. 2. inf. act. verbi θρωω, vel θροώω, *salio*. Τεθροειναι, acc. sing. p. part. pass. f. g. verbi θρωώω, alo: f. ψω, a. 2. έταρον, p. pass. τίθρομαι. Τεθροειναι, Duricè pro τεθροειναι, perf. infin. pass. verbi τεθροώω, seu τίθρομαι, *persoro*: f. τρωώω, p. pass. τίθρομαι. Τεθροισμένος, *contractus, vulneratus*: perf. part. pass. à θρωώω, *frango*. Τεθροισθηώς, δ, qui quadrigis vehitur: ex τεθροισπον, τὸ, quadriga, et βίλωω, *ascendo*. Τεθροισπος, α, δ, ζ ή, *quatuor equos habens*; τεθροισπον, scil. άρμα, *currus quadrigæus, quadriga*: ex τεθροίς, άδος, ή, *quaternio* (quod à τέσσαρες, et ίππος, *equus*). Τεθροισποροφώς, -ώ, *equus quadrigæus alo*: à Τεθροισποροφός, α, δ, ζ ή, qui equos quadrigæus alit: ex τίθροισπον, τὸ, quadriga, et τρέφω, alo: p. m. τίτροφω. Τεθροίης, η, ον, perf. part. pass. verbi θρωώω, *sacrifico, immolo*, f. σω, p. τίθρωκα. Τεθροισθηται, *iratum esse*, perf. inf. pass. verbi θρωώω, *ad iram provo-* cō; ώσω, p. τεθρωώκα. Th. θρωός, *animus, ira*. Τεθροισμένος, η, ον, perf. part. pass.

verbi θρωώω, *odorem jucundum reddo*. Th. θρωώω, *uaclo*. Τίρω, et τίρω, Ion. Poët. et Dor. pro σοί, tibi, dat. sing. à τὸ, tu. Τίρωσ, υντος, a. 1. part. act. à ΤΕΙΓΝΩ, *TENDO*, *extendo, distendo, intendo, contendo*; *pertineo, specto*; f. τείρω, p. τείρωκα, a. 1. έτειρω, p. m. τέτοινα. Τείρω, ον, τὰ, *astra*, à τείλω. Τειρεσίας, η, δ, *TIRESIAS*, *vates Thebanus præstantissimus*. Τείρωτο, Ion. pro έτερωτο, *affligebatur*, 2. sing. imperf. verbi τερωομαι, *vecor*. Th. τείρω. Τειρώω, -ω, *domo, contero*; f. ήσω, p. τετερωώκα. Τειρώωω, εις, ει, f. 1. à τεριώω, *idem quod τείρω, affligo, vezo, domo*. Τειρωμένοιισαι, *vezalis*, dat. pl. part. præs. pass. verbi τείρω. Τείρωντι Dor. pro τερωοσι, 3. plur. præs. ind. à ΤΕΙΡΩ, *vezo, affligo, subigo, adsumo, TERO*: f. τερωά, a. 2. έταρον. Τειρωσπλήτης, η, δ, *manium quæstor*: ex τείρωσ, et πλάσσω, *percutio*. Τειρωσ, pro τειρωσ, *muris cincto*. Th. τείρωσ. Τειρωσται, gen. pl. à τείρωσ. Τειρωστος, *eos, δ, ζ ή, manibus conclusus*: ex τείρωσ, et άρω, *apto*. Τειρωστω, *murum struo*; *muo* cingulo, *munio*: f. ήω, p. τετεριώκα, a. 1. έτειρωσα. Th. τείρωσ, *eos, τὸ, murus*. Τειρωστος, *δεσσα, όεν, muris cinctus*: à τείρωσ, *eos, τὸ, murus*. * Τειρωστω, ον, τὸ, *murus parvus; munimentum; domus*, Hom. Dim. ab eod. Τειρωσται, a. 1. inf. act. et Τειρωσθηται, a. 1. infin. pass. verbi τειρωστω. Τειρωστωσ, δ, δ, *qui muros struit*: à 3. sing. p. pass. ejusd. verbi. Τειρωστωσ, muros oppugno: hinc Τειρωστωσ, et Ion. -ή, *murorum oppugnatione*: ex τείρωσ, et μάρωμαι, *pugno*. ΤΕΙΡΩΣ, *eos, τὸ, murus, locus quibus munilus, urbs, castellum, præsidium*: τείρωσ, *mania*: τείρωσ, *ξύλων, lignorum strues, rogos*. Τειρωστωσ, άκος, δ, ζ ή, *murorum custos*: ex τείρωσ, et φέλαξ, δ, ζ ή, *custos*. Th. φυλίσσω. Τέκ' pro τέκε, Ion. pro έτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Est et τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τέκωω, *pario*: fut. τέξω, p. m. τέτοκα. Τεκείσθαι, aor. 2. infin. med. verbi ejusd. Τέκεσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, *eos, τὸ, fetus*. Th. τέκωω, *pario*. Τέκετ', pro τέκωω, Ion. pro έτεκεται, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τέκωω, *pario*, f. τέξω, et m. τέξομαι, a. 2. έτεκων. Τεκνωομαι, η, εται, *conjectio, argumentum*: item *destino, ad finem perluco*: a. 1. m. έτεκνωέμην, à τεκνωέω.

Τεκνωέω, *certis signis ostendo et probō*: à ΤΕΚΝΑΡ, άτος, τὸ, *finis, exitus rei*: item *signum*. Τεκνωέρον, η, τὸ, *certum signum*: à τέκνωω. Τέκνωω, τὸ, *idem quod τέκνωω, item finis seu scopus, quem quis in actionibus suis proponit; testimonium, signum*. Τέκνω, τὰ, *liberi, nati*: nom. pl. à τέκνωω. Τεκνωον, η, τὸ, dim. *filioles, filiola*. Τεκνωονέω, *liberos pario*: f. ήω, p. τεκνωονέω, aor. 1. έτεκνωονέωσαι, *liberorum procreatio*: à Τεκνωονέω, η, δ, ζ ή, *liberos pariens*: ex τέκνωω, et γελωμαι, *nascor*: p. m. γέλωνα. Τέκνωω, η, τὸ, *fetus, proles, filius, filia*: τέκνωω, -ων, τὰ, *liberi*: à τέκνωω, *pario*. Τεκνωοπέω, *liberos procreo; filium adopto*: à τεκνωοπέω. Τεκνωοπηθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi præced. Τεκνωοπέωσ, δ, και ή, *liberos procreans*: ex τέκνωω, η, τὸ, *filius, et ποίωω, facio*. Τεκνωοτρέφω, -ω, *liberos educo*: f. ήω, p. τεκνωοτρέφωκα, a. 1. έτεκνωοτρέφωσα. Ex τέκνωω, η, τὸ, *filius, et τροφώω, nutrio*, quod à τρέφω, *alo*. Τεκνωοτρέφωσ, η, δ, ζ ή, *qui vel quæ liberos alit*: et Τεκνωοτρέφωσ, η, δ, ζ ή, *qui vel quæ à liberis alitur*. Τεκνωόφι, adv. *per filium, operâ filii*: διὰ τὸ τέκνωω, *Simonid*. Τεκνωόφος, η, δ, ζ ή, *liberos interficiens*. Τεκνωός, *liberos procreo, genero* it. *liberos habeo, peperit*: præs. pass. τεκνωόμαι, *gignor, nascor*: à τέκνωω, *proles*. Th. τείτωω, *procreo, pario*. Τέκνωοσις, *eos, ή, liberorum procreatio*: à præced. Τέκνω, εις, ει, Ion. pro έτεκων, a. 2. ind. act. verbi τέκωω, *pario*; f. m. τίξομαι, a. 2. part. τέκων, *δντος*, gen. pl. τεκόντων. Τέκος, εις, τὸ, *fælus, proles*: à τέκνωω, *pario*. Τέκνωω, *pariens*; a. 2. part. act. f. g. à τεκων, *δντος*. Τεκταινωω, *fabrico, struo; artem fabrillem exerceo*: f. άνω, à τέκτων, *onus, δ, faber*. Th. τεύχωω, *fabrico*. Τεκταινήτωω, Ion. et Att. pro έτεκταινήτωω, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκταινωώω, *fabrico*. Τεκτωνικός, ή, όν, *fabrilis*: à τέκτων. Τέκτων, *onus, δ, faber*; qu. τεκτωνών, à τεύχωω, *fabrico*: f. ζω, perf. τέκτωνγα, p. pass. τίκτωνγμαι, ζαι, και (ubi e abjici solet.) Τέκτων, άσαι, όν, aor. 2. part. act. verbi τέκτων, *pario*: f. m. τέκτωνγμαι, a. 2. έτεκων. Τελαμών, -ώνος έ, *Æaci filius, frater Pelei, pater Agæcis majoris et Teucris*.

Τελεμών, ὄνος, δ, fascia, lorum clypei aut ensis : à τελέω, suffero, sustineo.

Τελαμωνία, baltea coriacea quibus armanitur canes adversus feras : à præced.

Τελαμώνιος Ἀίας, Ἀΐαξ Τελαμώνιος, nomen. propr. Hinc Τελαμωνιάδης, υ, δ.

Τελεῖσθαι, præ. infn. pass. verbi τελέω, ad finem perduco. Th. τέλος, εως, τὸ, finis.

Τελεῖς, perficiens, 2. sing. præ. sub. act. verbi ejusd.

Τελεῖσθαι, sunt, Dor. pro Τελεῖσθαι, 3. pl. præ. verbi τελέω.

Τελεῖω, ει, ει, sum, fio, orio : Poët. τελέθωμαι, idem : in 3. plur. τελεῖσθαι, τελεῖσθαι, 3. pl. præ. sub. act. Th. τελλω, sum, fio.

Τελεῖα, dat. sing. à τέλος, εως, τὸ, finis.

Τελεῖα, perfecta : f. g. à τέλειος.

Τελεῖτο, perficiebatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τελέω.

Poët. pro τελέω, perficio. Th. τέλος.

Τέλειος, υ, δ ζ η, et τέλειος, εἰα, εἰον, perfectus, integer ; eximius, de victimis ; solidus, concinnatus, finitus : in comparat. τελεῖότερος, ἔρα, ερον. Th. τέλος, finis.

Τελεῖότης, ητος, η, perfectio, integritas, consummatio : à præced.

Τελεῖω, -ω, perficio, finio, conficio, consummo, termino ; sacro, initio : fut. ὦσω, p. τετελείωκα, a. 1. τελεῖωσα, a. 1. sub. τελεῖωσαι, aor. 1. infn. τελεῖωσαι, præ. pass. τελεῖσθαι, -οῦμαι, perficior, p. pass. τετελείωμαι, -σαι, -ται, perfectus sum, p. part. pass. τετελειωμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τετελειώθῃ, ης, η, et in 3. pl. τετελειώσῃσι ab eod.

Τελεῖσθω, 3. sing. præ. imperat. pass. verbi τελέω.

Τελεῖται, 3. sing. præ. pass. verbi ejusd.

Τελέω, Poët. pro τελέω, perficio. Th. τέλος, εις, τὸ, finis.

Τελεῖωψ, δ, sing. a. 1. sub. pass. verbi τελέω.

Τελεῖν, perfectè, absolutè ; integre, plene ; prius, omnino : adv. à τέλειος, perfectus. Th. τέλος.

Τελεῖσις, εως, η, perfectio, consummatio : et

Τελεωτής, ἄ, δ, consummator : à p. pass. verbi τελέω.

Τελέως, 2. sing. præ. opt. act. verbi τελέω, finio. Th. τέλος.

Τέλιος, idem quod τέλειος, perfectus : et

Τελέω, idem quod τελεῖω, perficio. Th. τέλος.

Τελεῖσαι, a. 1. inf. act. et

Τελεῖσαιμι, a. 1. opt. act. τελέωσας, a. 1. part. act. verbi τελέω.

Τελεῖσθαις, ἄολ. pro τελέσθαις, avτος, quod vide in præced.

Τελεσαν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.

Τελέσεια, ας, ε, aor. 1. opt. ἄολ. ejusd.

Τελεσειν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. sing. a. 1. act. et

Τελεῖσθαι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi τελέω.

Τελεσθῆναι, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.

Τελεσιάδας, α, δ, Dor. pro

Τελεσιᾶδης, υ, δ, Telesiadæ, Thebanus : Pind. Isth. 4, 77. ἐπρεῖ

Τελεσιᾶδα, germiui Telesidæ, vide τέλος in locum.

Τελείσιος, υ, δ ζ η, finem imponens, perfectus, ultimus. Th. τέλος.

Τελεσιουργέω, perficio ; item initio : à Τελεσιουργός, ὄ, δ ζ η, perfectior, qui τελέσιον, ἔργον producit. Th. τέλος.

Τελεσμα, ἄτος, τὸ, vectigal. Th. τέλος, tributum.

Τελέσω, ἄτω, perfice, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, perficio ; ab eod. Th.

Τελέσσα, Ion. et Poët. gem. σ, pro ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω.

Τελέσῃ, gem. σ, Poët. pro τελέσῃ, perfecerit, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Τελεσιγάμοισιν, pro τελεσιγάμοις, perficientibus nuptias : dat. pl. à

Τελεσιγάμος, υ, δ ζ η, pro τελεσιγάμος, qui vel quæ perficit nuptias : ex τελέω, perficio, et γάμος, υ, δ, nuptiæ.

Τελέσω, perficiam, Poët. pro τελέσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεσφορέω, ad finem perduco, perficio : à

Τελεσφόρος, υ, δ ζ η, ad finem perducens ; qui perfectum fructum fert, fructifer, utilis : ad finem perductus, perfectus, completus : [* mulier, quæ tributum pro corpore exigit, meretrix, Deut. At Is. Vos. de Lxx. c. 17. interpretatur

initia ferens, mulier quæ sacris gentium operatur. Idololatrica enim et scortatio passim in S. S. junguntur ; τελεσφόρος, ὀικη, ap. Soph. justitia summa. Jenson, Ferc. Literar. p. 45.] ex τέλος, finis, et φέρω, fero.

Τελετή, ης, η, finis, exitus ; item initialio, expiatio, sacerdotium, ceremoniæ. Th. τέλος.

Τελεῦντι, et τελεῦσαι, Dor. pro τελεῦσαι, 3. pl. præ. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος.

Τελευτάς, ἄς, ἄ, Dor. pro τελευτή, ης, η, q. v.

Τελευταῖος, αἰα, αἰον, finalis, ultimus, postremus, novissimus, extremus : à τελευτή.

Τελευτῆν, pro τελευταῖον, præ. infn. verbi τελευτάω.

Τελευτάσει, perficiet ; 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει, et

Τελευτάσειν, finivit ; Dor. et Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, finio, ad finem perduco morior : ἔ. ἦσω, a. 1. ἐτελεύτησα,

a. 1. par. act. τελευτήσας, avτος, perf. ind. act. τετελεύτηκα, πρῶτος, τελευτάομαι : à

Τελευτή, ης, η, finis, exitus ; mors, decessus, obitus. Th. τέλος, finis.

Τελευτήσαι, a. 1. infn. act. τελευτήσασαι, dat. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω.

Τελέω, -ω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo ; vendo, solvo : est et attributor ; initio sacris : neut tendo, pertinere aliquid : f. ἔσω, p. τετέλεκα, a. 1. ἐτέλεσα, a. 1. sub. act. τελέωσας, ης, η, perf. pass. τετελεσμαι, ης, η, f. 1. pass. τελεσθήσομαι, ης, ηται, a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ης, η, Th. τέλος, finis.

Τελέως, plenè, planè, perfectè, à τέλος.

Τελέωσις, εως, η, idem quod τελεῖωσις, perfectio, consummatio. Th. τέλος.

Τελέησις, ἥεσσα, ἦεν, perfectas, eximius : ab eod. Th.

Τελέησας, perfectas : acc. pl. f. g. à τελέησι.

Τελέσκομαι, compleor, perficior, initior ; Hesyh. Th. τέλος.

ΤΕΛΑΪΝΗ, ης, δ, nomen piscis, quem Athenæus esse putat illum qui à Latinis mytilus seu mutulus vocabatur.

Τελλῖς, totum : Hesyh. nempè τέλειον ex partibus, quæ illud τελέωσι.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, sum, existo : à

ΤΕΛΛΩ, inusit. facio, fio, orior. Hinc ἀνατέλλω, oriri facio ; ἐντέλλω, injungo.

ΤΕΛΑΜΑ, ἄτος, τὸ, lacuna, locus canosus seu palustris.

Τελέμις, ἴνος, δ, lutum : à præced.

ΤΕΛΟΣ, εως, τὸ, finis, exitus, vectigal ; impensa ; dignitas, quilibet magistratum, qui οἷεν τέλει δύνανται ; legio, turma, cohors ; maturitas virginis, undè et nuptiæ ; mysteria ; formulæ : τέλος, εις τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, denique, ad extremum : διὰ τέλος in perpetuum : τέλος δε, ad finem, ad mortem usque. Ion. scribentibus sæpè est χοῖμα, res. 'Εν τοῖς γὰρ τέλοις ἐστὶν ὄμως ἀγαθὸν τε κάκων τε, Hes. Op. penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque. 'Ενεκαίδικα ὀπλίτων γένη, Appian. de B. C. undeviginti militum legionem, scribens de numero legionum in pugná Philippicâ.

Τελοῦσαι, perficiunt : 3. pl. præ. ind. act. verbi τελέω.

Τέλοσιν, υ, τὸ, finis, extremitas : à τέλος.

Τελεχίν, ἴνος, δ, fascinator : qui homines in rebus non bonis δέλλει, demulcet.

Τελεῶν, perficiens : præ. part. verbi τελέω.

Τελεωῖω, -ω, portorium exigio, vectigalia conduco : à

Τάωνος, υ, δ, *tributorum emptor, vulgò publicanus*; *rectius portitor*: propriè qui portoriis exigendis præficièbatur ab ipsis publicanis, melioris conditionis hominibus. Illi in odia hominum incurrebant, ut notat Cic. de Offic. l. 1. et Salm. de Foen. Trap. 243. Ex τῆος, εος, τὸ, *rectigal, et ὠνίωμαί, -ῖμα, emò, quod vide.*

Τελώνιον, υ, τὸ, **TELONIUM**: locus ubi Publicani sedebant et vectigal exigebant: à præced.

Τέρμαχος, εως, τὸ, *frustrum sectione alicundè ablatum, impr. piscis*; *pisces, salsamenta*: à τέρνω, seco.

Τέρμος, εος, τὸ, *portio agri à cæteris resecli*: *ager sacer, nemus sacrum, Janum*. Th. τέρμω, seco.

Τέρνοσαι, secantes: Dor. pro. Τέρνισσαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΕΜΝΩ, seco, scindo: f. τερμῶ, p. τέμνηκα, a. 2. ἐτῆμον, p. m. τέτομα.

Τέμπεα, -η, τὰ, **TEMPE**, locus amoenissimus in Thessaliâ.

Τέρμω, f. 1. ind. act. verbi τέρνω. Τένυγος, εος, τὸ, *locus humidus, maris illuvies, limus*: à τέργω, humecto.

Τένδει, arrodit: 3. sing. præs. à ΤΕΝΔΩ, seu τένθω, comedo, rodo.

Τένειος, gen. Ion. Τενίδοιο, nom. propr. insulæ Eoicæ, Apollini sacrae. Dicta olim Δεκοφύρις. Dicta est et ἡ Τρίσιος, quia media sita est inter Ægeum et Hellespontum.

Τένθης, υ, δ, *vorator, liguritor*: à τένθω.

Τειθηρόων, et τευθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum, ut vespa*. Th. τένθω.

Τένοντα, acc. sing. à seq. Τένω, οντος, δ, *tendo, finis musculi*; quia pars nervosa, cujus actio præcipuè in τάσει, id est, tensione consistit: est et cervix: à τένω. Hinc Angl. TENDON.

Τενωντόω, -ω, *cervices abscindo*: à præced.

Τέξασθαι, f. 1. inf. m. verbi τέκω, pario: f. 1. m. τέξομαι, η, εται, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Τέω, Ion. pro τῶ, id est, τίως, Poët.

Τέως et τέοισι, dat. pl. à Τέως, à, δν, tuus, a, um, Dor. pro οὗ, ἡ, ὄν. Th. οὗ, tu.

Τέρματος, υ, δ, *arca; lectum, tentorium*: adj. τέρματος, η, ὄν, mollis: et Τέρμων, ονος, δ, ζ, ἡ, *mollis, tener*: à τέρω, idem.

ΤΕΡΑΣ, ἄτος, τὸ, *signum, portentum, prodigium*.

Τερασκόπος, Poët. Sync. pro τερασσοκόπος.

Τερατεύομαι, fut. εύσομαι, et Τερατεύω, monstra loquor. Th. τέρας.

Τερατοσκόπος, υ, δ, ζ, ἡ, *proaigiorum inspector et observator, vates*: ex τέρω, τὸ, *portentum, et σέπος,*

quod à ἐκτόρωμαι, inspicio, video, p. m. ἔτοκα.

Τερατοσκόπος, υ, δ, ζ, ἡ, *faciens prodigia*. Th. τέρω.

Τερατόδης, εος, δ, ζ, ἡ, *portentuosus*. Th. τέρω.

ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, υ, δ, **TEREBINTHUS** arbor.

Τέρεινυ, et Ion. τερείνη, ης, ἡ, *tenera*: à masc. δ τέρην, εως.

Τέρμινθος, et τέρμινθος, υ, ἡ, idem quod περιβήθος.

Τέρρενα, acc. sing. à τέρην.

Τέρριζω, cantum edo, sono; lascivè cano, garrico: à τετρίζω. Th. τέρριζω, cicada.

Τέρτριον, υ, τὸ, *terebella*. Dim. à Τέρτριον, υ, τὸ, *terebra*: à seq. ΤΕΡΕΩ, f, ἡ, *terebro, tornio, vulnere*: qu. à τέρω, tero.

Τερπιδών, ὄνος, δ, **TEREDO**: à τέρω.

Τέρην, ενος, f. g. τέρεινα, n. τέρην, **TENER**, mollis: Angl. TENDER: à τέρω, tero, quia facile teritur.

Τερθηρία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantatio*: à τερθρεύω.

Τερθρέυς, ἔως, δ, *præstigiator*: à τέρως.

Τερθεύω, vel -εύομαι, *præstigiis illudo*: à præced.

Τέρθρον, υ, τὸ *artemio, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum*. Etymol. qu. τέρθρον, quia per foramen ducitur. Th. τέρθρον, terebro.

Τέρρ' pro τέρρω, quod vide.

ΤΕΡΡΜΑ, ἄτος, τὸ, *terminus, meta, finis*: adv. tandem, ad extremum. Hinc τέρρως, et τέρρως, idem; et Angl. TERM.

Τέρρινθος, idem quod περιβήθος.

Τέρριμεις, ὄσσα, ὄν, *ad pedes usque demissus, talaris*. Th. τέρριμα, ατος, τὸ, *terminus*.

Τέρρως, et τέρρως, idem quod τέρρω, quod vide.

Τέρρει, delectat: 3. sing. præs. act. τέρρεται, 3. sing. præs. pass. verbi τέρρω.

Τέρρεω, Ion. pro τέρρω, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Τερέπσω, 3. sing. præs. imperat. pass. et

Τέρρετ', Ion. pro ἰτέρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi præced.

Τερπικέρανος, υ, *fulmine gaudens*: ex τέρπομαι, delector, et κερανώδης, ἄ, δ, *fulmen*.

Τερπνός, ἡ, δν, *delectationem et voluptatem offerens, jucundus, vultus*: τερπνός, ἄ, τὸ, *jucunditas, delectatio, voluptas*: à τέρπω, delecto.

Τερπνότατος, υ, *jucundissimus*: superl. à præced.

Τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas*: ab eod.

Τερπνώς, adv. *jucundè* à τερπνός.

Τερπομένη, præ. opt. pass. et Τερπόμενος, præ. part. pass. et

Τέρποντο, delectabantur: Ion. pro ἰτέρποντο, 3. pl. imperf. pass. et

Τέρπω, ἔσθω, præ. imperat. med. omnia à

ΤΕΡΠΩ, delecto, exhilaro: τέρπομαι, delector, gaudeo: τερπόμεθα. 1. pl. præ. sub. pass. f. 1. ind. act. τέρπω, p. φα. Hinc Τερπώλη, ἡς, ἡ, idem quod τέρψις, delectatio.

Τεροαίνω, idem quod τέρω.

Τέροισι, 3. sing. f. 1. Æol. verbi τέρω, f. τέρῶ, et Æol. τέρω.

Τέροιστο, est 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τέρω, quod vide. At τέροιστον est dual. fut. 1. Æol. verbi τέρω, lero.

Τέροιστε, siccat: 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τεροαίνω, idem quod.

ΤΕΡΕΩ, arefacio, sicco, uro; et ab Æolico τέρρω fit Lat. TORREO.

Τέρτιος, υ, δ, nom. viri, Lat. Tertius.

Τέρτυλλος, ο, δ, nomen Oratoris, seu *rabuia forensis*: à præced.

Τέρως, vos, *invalidis, imbecillus*; item *vorax*; quasi tritus; et

Τέρωσκω, affligo: à τέρω, tero, lero.

Τερφθῆ, delectetur: 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Τέρψας, oblectans: a. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τερψίμβροτος, υ, δ, καὶ ἡ, *delectans homines*. Epith. solis. ex τέρψις, et βροτός, mortalis.

Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*; in pl. τέρψεις: à p. pass. verbi τέρπω, delecto.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen *Musæ, tripudis* se oblectantis: ex τέρψις, et χορός, chorus, tripudium.

Τεσσαρα, ὄν, τὰ, *quatuor*: à τίσσασα.

Τεσσαράκοντα, οί, αί, τὰ, *quadraginta*. Th. idem.

Τεσσαρακωνταῖος, ἔος, δ, ζ, ἡ, *qui quadraginta annorum est, quadragenarius*: ex τεσσαράκοντα, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Τεσσαρακοσός, ἡ, δν, *quadragessimus*: à

ΤΕΣΣΑΡΕΣ, et Att. τήτταρες, ὄν, οί καὶ αί, et τὰ τεσσαρα, *quatuor, dat. τίσσασαι, acc. τίσσασας, et -a.*

* Τεσσαρακαίδεκα, οί, αί, τὰ, *quatuordecim*: ex præced. καί, et δέκα.

* Τεσσαρακαίδεκάτος, ἀτη, ατον, *decimus quartus*: a præced.

Τέσσερις, Ion. pro τίσσασας.

Τεταγμένος, η, ὄν, *ordinatus*: perf. part. pass. verbi τίσσω, ordino: f. ζω, p. χα.

Τεταγμένος, ordinatè, *stato tempore*: adv. à præced.

Τετᾶγών, ὄνιτος, *qui tendit*: Ion. redupl. pro τᾶγών, a. 2. part. act. verbi τᾶζω, *prehendo, capio, tendo*. Th. τένω, tendo.

Τέτακα, extendi: p. act. à τένω, tendo, f. ενῶ, a. 1. pass. ἰτάσθην.

Τέτακται, 3. sing. p. ind. pass. verbi τᾶσσω, ordino, f. ζω, p. χα.

Τέταγμα, p. ind. pass. verbi τέλλω, ostio, f. τελῶ, p. τέτακα, a. 1. ἔτελα.

Τετᾶνός, ἡ, δν, *lentus, extensus*,

exporrectus; glaber, lavis: à Th. *τείνω, tendo.*
Τέτανος, υ, δ, distentio: ab eod. *Τέτανται, exporrecti sunt:* 3. pl. p. pass. ejusd. verbi.
Τεταπεινωμένος, η, ον, p. part. pass. à ταπεινώω, q. v.
Τετίραγμα, ξαι, κται, p. pass. verbi ταράσσω, turbo, commoveo, f. ζω, p. χα.
Τεταργυμένος, perturbatè: inordinatè; adv. p. præced.
Τεταρπόμενος, Ion. redupl. pro ταρπόμενος, a. 2. part. m. verbi τάρπω, delecto.
Τεταρπόμεθα, Ion. et Poët. redupl. pro ταρπόμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.
Τεταρταῖος, αἴα, αἴων, quadriduanius, a, um: à *τέταρτος, -άρτη, -αρον, quartus, a, um.* Th. *τίσσαρες, quatuor.*
Τετάρτη, dat. sing. f. g. à.
Τετάρτος, άρτη, αρτον, et. Poët. τέταρτος, quartus: à Th. præced.
Τέταρα, 3. sing. p. pass. et
Τέτατο, Ion. pro τέτατο, 2. sing. plusq. p. pass. verbi τείνω, extendo, f. ενώ, p. τέτακα, perf. pass. τέταμαι, sai, tai.
Τετάχεται, ordinali sunt; Ion. pro *τεταγμένοι εις, 3. pl. p. pass. verbi τάσσω, f. ζω, p. χα, p. pass. τεταγμαί, ξαι, κται.*
Τεταχιμένος, η, ον, p. part. pass. verbi ταχιζώ, murium ædifico, f. ίσω. Th. τείχος, eos, τδ, murus.
Τέτληα, perfecì; p. m. verbi τέλλω, f. ίσω. Th. τέλος, eos, τδ, finis.
Τετλέκα, p. act. τετέλεξαι, 3. sing. p. pass. τετέλεσμαι, verbi τέλλω, perficìo. Th. τέλος.
Τετέλεσμένον, acc. sing. p. part. pass. verbi ejusd.
Τετυγμένος, pro τετυγμένος, consecutus: p. part. pass. verbi τυγάχω, assequor, f. m. τεύζομαι, a. 2. *ετύχον, p. pass. τίτυγμα.*
Τετεύχεται, fabricati sunt; Ion. pro *τετεύχμενοι εις, 3. pl. p. pass. et*
Τετεύχῃτο, pro τετυγμένοι, ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. Ion. verbi τεύχω, f. ζω, fabricor.
Τέτυχα, as, ε, p. ind. act. à τυγάχω, f. m. τεύζομαι, adipiscor.
Τέτηκα, p. m. indè τετηκώς, vñu, ός, p. part. m. verbi τήκω, liquefacio.
Τετιμνε, afflicte: voc. sing. à *Τετιμνένος, υ, p. part. pass. verbi τιέω, crucio, dolore afficio:* f. ήσω, p. τετήκα. Hinc p. part. act. *τετιμνός, per Crasin pro τετιμνός. Th. τίω. μνιο.*
Τετίσθον, 2. dual. p. pass. τετίρηται, ab eod. verbo.
Τετινός, ότος, per Crasin pro τετινός, ότος, mærens, tristatus, cruciatius, p. part. ab eod.
Τετιμνος, η, ον, per Syne. pro τετιμνένος, perf. part. pass. verbi τιμάω. Alii volunt esse p. part. pass. verbi τίω, f. τίωω, p. pass. τίημα.
Τετιμηκε, honore affecti: 3. sing. perf. ind. act. verbi τιμάω.

Τετιμημένος, æstimatus: p. part. pass. ejusd. verbi.
Τετιμησθαι, honoratum esse; perf. inf. pass. ejusd. verbi.
Τετιμησθαι, honoratum esse; perf. inf. pass. ejusd. verbi.
Τετιμηται, honoratus est: 3. sing. p. pass. ejusd. verbi.
Τέτλα, per Apoc. pro τέτλαθι, vel præs. imperat. act. verbi τέτλημι, lolero; vel *τέτλαθι, per redupl. Ion. dicitur pro τλάθι, a. 2. imperat. act. verbi τλήμι, ratior, a. 2. έτλην, a. 2. imperat. τλήθι, et Dor. τλάθι. Th. ταλάω, seu τλάω, perfero.*
Τέτλαα, p. m. ejusdem verbi. Sunt qui velint esse perf. ind. act. et per Syncop. dici pro τέτληκα.
Τέτλαθ', pro τέτλαθι, sustineas. Vide τίτλα.
Τετλαίνη, ης, η, præs. opt. act. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, et τετλάω.
Τετλάμεν, Ion. et πετλάμεναι, Dor. pro τετλάμεναι, præs. inf. verbi τέτλημι, ab eod. Th.
Τέτληκε, sustinuit; 3. sing. perf. act. verbi τλήω, sustineo, f. ήσω. Th. ταλάω, idem.
Τετλήως, ότος, passus: per Syne. pro *τετληκώς, p. part. act. ejusd. verbi et Th.*
Τέτμη, 3. sing. præs. sub. act. verbi τέτρω, invenio.
Τέτρηκα, incidi; perf. act. verbi τέτρω, seco, fut. *μῦ, p. pass. τέτρημαι;* p. part. pass. *τετρημένος, η, ον, incisus;* p. part. pass. ab eodem verbo.
Τέτοκα, as, ε, peperi; p. ri. verbi *τίκτω, ρατίο, f. m. τίξομαι, a. 2. έτεκον, p. part. m. τετοκός, vñu, ός.*
Τετοκύνες, ενίχæ; gen. sing. f. g. à *τετοκός, p. part. m. à τίτοκα.*
Τετοληκέναι, p. inf. act. verbi τολμάω, audio, f. ήσω, p. τετόληκα, et
Τέτομα, incidi; p. m. verbi τέμνω, seco, f. τεμώ, p. *τέμνηκα.*
Τέτορ', pro τίτορε. dual. à τίτορες, quatuor, Ion. et Poët. pro τίσσαρες. Sic τίτορα, τὰ, Dor. pro τίσσαρα.
Τέτρα, in compositione contractè est pro τέτταρα, vel potius τετραῖκis' id est, qualèr. Th. τίσσαρες, quatuor.
Τετράγνος, υ, ό ζ ή, qui est quatuor jугerum seu laterum quatuor.
Τετραγωνόπρσωπος, υ, ό ζ ή, quadratè facie præditus: ex *τετράγνος, ή, et πρσωπον, υ, τδ, facies. Th. όπρωμαι, video.*
Τετράγνος, υ, ό ζ ή, quadrangulus, quadrotus: ex *τετράς, αδος, ή, numerus, quaternarius, et γωνία, as, ή, angulus.*
Τετραδ', acc. pro τετράδα, à τετράς.
Τετράδιον, υ, τδ, quaternio; dim. à *τετράς, αδος, ή, idem.*
Τετράραχμον, τδ, species nummi.
Τετραῖνες, Dor. pro τετρανεις.
Τετρανής, ό ζ ή, et τδ τετρανές, έος, quadrimus, quatuor annos

habens: quasi *δ τέτταρας έως, το τίσι τίσσαρας έταυτès έχων. Th. τετρανής, έος, ό ζ ή, idem. Th. έτος, annus.*
Τετριετι, as, ή, quadriennium: à præced.
Τετραδύμνος, υ, ό ζ ή, quatuor habens fundamenta, quadruplex: ex *τέτρα, et δίδυμος, υ, τδ, fundamentum. Th. δισυλον, idem.*
Τετρινω, pro τετρινω, undè a. 1. τίτρηνα. Th. τετράω, perfero.
Τετράεις, qualèr: à *τίσσαρες, quatuor.*
Τετρακισμύριοι, αι, α, quadraginta millia: ex *τετράεις, et μύριοι, decies mille. Th. μύριος.*
Τετρακισχίλιοι, αι, α, qualèr mille: ex *τετράεις, (quod à τίσσαρες), qualèr, et χίλιοι, mille.*
Τετρακίναρος, υ, ό, Dor. pro τετράκηνος, δ, quatuor habens radios. Epith. τοτε. Ex τίσσαρες, quatuor, et κνήρη, ή, tibia.
Τετρακίσιοι, αι, α, quadringenti, α, a: ex *τέτρα, vel τετράεις, qualèr, et κίσιοι.*
Τετρακοισιός, ή, όν, quadringentesimus: à præced.
Τετρακτός, ύος, ή, idem quod τετρός, αδος, ή, quaternio. Th. τίσσαρες, quatuor.
Τετραμερής, έος, ό ζ ή, quadripartitus: ex *τετράεις, et μέρος.*
Τετράμηνον, υ, τδ, quadrimestre spatium: à
Τετράμηνος, υ, ό ζ ή, quadrimestris: quod ex *τέτρα, et μήν, μηνός, mensis.*
Τετραμμαί, ψαι, πται, perf. pass. à τρέπω, verto, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα.
Τετρημένος, η, ον, p. part. pass. verbi ejusd.
Τετρομία, as, ή, certamen quadrangulum: à
Τετρίορος, υ, ό ζ ή, quadrjugus, in quo quatuor equi juncti sunt: ex *τετρίοι, Dor. pro Att. τέτταρα, et per Syne. τίτρη, quatuor, et αείρω, conjungo, p. m. ήρωι, et Ion. άωρα, as, ε.*
Τετρίπεδος, υ, ό ζ ή, quadratus: ex *τέτρα, et πέδον.*
** Τετραπλασιάζω, quadruplico:* à *Τετραπλασιος, ία, ίον, quadruplus. Th. τίσσαρες.*
Τετραπλόσιω, ονος, ό ζ ή, quadruplo major: à præced.
Τετραπλή, quadrupliciter: adv. à *Τετραπλός, -ής, όη, -ή, όον, -έν, quadruplex. Th. τίσσαρες, quatuor.*
Τετραπλός, adv. quadrupliciter.
Τετραπλόος, υ, ό ζ ή, Epith. soli qualèr aratro versi: ex *τετρός, quod à τίσσαρες, quatuor, et ποδία, verso.*
Τετραπός, ό ζ ή, quadrupes: in gen. *τετραπόδος, dat. τετράποδι, acc. τετράποδα, et τδ τετράπων in pl. οι ζ αι τετράποδες, et τὰ τετράποδα, gen. τετραπόων, dat. τετράποσι' ex τέτρα, et ποίς, pes.*
Τετραπτερος, υ, ό ζ ή, quaternas gerens pinna: ex *τέτρα, et πτερόν.*
Τετραπτερής, ύος, ή, locusta: quòd *τίσσαρα πτερά habeat.*

Τετράρῃνον, vel τετράρῃνον ἄρμα, curtus : ex quatuor ῥυμοῖς, id est. lemonibus, seu jugis : is ab octo equis trahitur.

Τετράρχω, -ω, sum tetrarcha ; f. ἥσω, p. τετράρχηκα' à

Τετράρχης, υ, δ, ζ ἡ, **TETRARCHIA**, qui quatuor λόγους πρᾶτες ; qui τέρπαια regionis pleno jure regit : ex τέτρα, et ἀρχή, imperium.

* Τετράρχια, α, δ, ἡ, tetrarchæ nomen, re ipsâ in aliam formam mutatâ.

Τετράς, ἄδος, ἡ, quaternarius numerus, quaternio ; dat. sing. τετράδι, acc. τετράδιον à τέτρα.

Τέτρασι, Poët. metri gratiâ, pro τέτρασι, quatuor : Att. pro τῆσσοσι. Vide τῆσσοσι.

Τετράσιχος, υ, δ, ζ ἡ, quaternis versibus constans : ex τέτρα, et σίχος, versus.

Τέτρατος, per Metath. pro τῆρατος, quartus. Th. τῆσσοσι, quatuor.

Τετρατύφος, υ, δ, ζ ἡ, qui in quatuor partes dividitur : ex τέτρα, et δρότω, frango, f. ψω.

Τετραφάλληρος, υ, δ, ζ ἡ, τῆσσοσι, φάλλος ἔχουσα, habens quatuor conos, vel clavos eminentes, seu phaleras : ex τέτρα, et φάλλος, δ, δ, conus galææ splendidus ; vel φάλληρα, τὰ, pro φάλλαρα, phalera.

Τετραφάται, versi sunt : Ion. pro τετραμμένοι, εἰσι, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, verso : f. ψω, p. τέτραφα, perf. pass. τέτραμαι, ψαι, πται, p. m. τέτροπα.

Τετραφάτω, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Τετραῖα, -χῆ, -χῶς, et Τετραχθῆ, quadrifariam. Th. τῆσσοσι, quatuor.

Τετραφῶμαι, paulò post fut. verbi τρέπω.

Τέτραγχα, turbatus sum : perf. m. et

Τετροῖχα, turbatus eram : plusq. p. m. Ion. per Sync. perf. m. τέτραγα, et Ion. mutatione a in η, τέτραγη, et in plusq. p. m. ἐτεροῖγειν, verbi ταράσσω, turbo : f. ξω, p. τετάραχα.

Τέτρανα, α, ε, Ion. pro ἐτέτρανα, α, ε, a. 1. ind. act. verbi τετραίνω, idem quod τετραίνω, seu τετράω, perf. f. ἥσω.

Τέτραται, per Sync. pro τετρήνται, 3. sing. perf. pass. verbi τέρω, perfero. Th. τέρω, terebro, f. ἥσω.

Τέτραχα, α, ε, perf. ind. act. et Τετροῖχει, pro ἐτεροῖχει, 3. sing. plusq. p. Ion. verbi Poët. τρέχω, pro τραχύνω, asper, et salebrosus sum. Hinc perf. part. τετροχῶς, vĩa, ὄς. Th. τραχῦς, -έος, asper, Ion. τρηχῶς.

Τετροχῶια, perf. part. act. f. g. verbi τρέχω, pro τραχύνω. Vide in τέτραχα. Sunt qui velint per Sync. dici pro τετραραχῶια, et a in η converso, verbi ταράσσω, turbo : f. ξω, p. τετάραχα, et per Sync. τέτραχα.

Τετρώγει, 3. sing. plusq. p. med. Ion. pro ἐτερώγει, verbi τρέζω, strido : f. ὦσω, p. m. τέτρογια.

Τετρώγως, vĩa, ὄς, p. part. m. præced.

Τετρώγως, Poët. pro τετρώγως, acc. pl. præced.

Τέτροφα, perf. med. verbi τρέφω, alo ; f. δρέψω, p. τέτροφα, a. 2. ἐτροφον. At τέτροφα, verli, Att. dicitur pro τέτροφα. verbi τρέπω, verso ; f. ψω, p. ni. τέτροπα.

Τέτρομαι, perf. pass. et Τετρομένος, attritus, defatigatus : p. part. pass. à τρώω, tero.

Τέτροκα, vulneravi ; perf. act. verbi τρέπωσκω, f. τρώσκω. Hinc perf. pass. τέτρομαι, perf. part. pass. τετρομένος, η, ον.

Τέτρομαι, τετρομένος. Vide in τέτροκα.

ΤΕ΄ΤΤΑ, adv. vox quâ, benevolentia aut honoris causâ, seniore juniori compellat : qu. à τῆω, honoro.

Τέτταρες, Att. pro τῆσσορες, q. v. Τεττίζω, strido ut cicada : à

ΤΕ΄ΤΤΙΞ, ἴγος, δ, cicada ; in pl. τεττίγες.

Τέτρομαι, perf. ind. pass. et Τετρομένος, η, ον, fabricatus ; perf. part. pass. verbi τεύχω, fabricor : fut. ξω, a. 2. ἐτροχον.

Τετροκοντο, παρανέμυι ; 3. pl. a. 2. m. verbi τεύχω, fabricor : fut. ξω, a. 2. ind. act. ἐτροχον, a. 2. m. ind. act. et Ion. ἐτροκῆμυι, et Poët. Anadiphasiâ τετροκῆμυι, υ, ετο.

Vel est pro ἐτροκοντο, 3. pl. aor. 2. med. à τῆω.

Τέτροκται, fabricatus est ; 3. sing. perf. pass. τέτροκτο, Ion. pro ἐτέτροκτο, 3. sing. plusq. p. verbi τεύχω, fabricor : perf. pass. τέτρομαι, ξαι, κται.

Τετρόφωται, 3. sing. perf. pass. verbi τρέφω, sumo infesto ; item

insolentem reddo ; fut. ὦσω, p. τετρόφωκα' à τρέφος, sumas. Th. τρέφος.

Τετρόχκα, nactus sum ; perf. act. verbi τυχάνω, nanciscor : fut. m. τετρόμαι, et act. τυχῆσω, tanq. à τυχῆω, a. 2. ἐτροχον.

Τετρόχσοι, Ion. et Poët. reduplic. pro τῆχη, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi τυχάνω, sum, nanciscor : f. med. τεύξομαι, a. 2. ἐτροχον.

Τετρόχθοι, perf. ind. pass. verbi τεύχω, fabricor : fut. ξω, perf. pass. τέτρομαι, ξαι, κται.

Τεῖ, Dor. pro τῆ, et hoc pro σῆ, lui. Th. τῆ, tu. Sed teu sine accentu pro τῆός.

Τεῖμμα, ἄτος, τῶ, structura, opus. Th. τεῖμα, paro.

Τευθῆν, ἦνος, δ, exploratur : à τῶω, quero ; vel pro τευθῆν.

ΤΕ΄ΥΘΟΣ, υ, δ, piscis ex epianorum genere ; loligo major existimatur esse : τευθῆς, ἴδος, ἡ, loligo minor.

Τευκῆρ, ἦρος, δ, fabricator : à τεύχω, fabricor.

Τεῦκος, υ, δ, fabricator. Est et nom. propr. à quo Trojani dicti sunt Teucri. Th. τεύχω, fabricor.

Τευκόμαι, struo, fabricor : à τεύχω, idem.

Τεῦξ', Ion. pro τευξε, fecit ; 3.

sing. aor. 1. ind. act. et

Τεῦξαν, pro τευξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi τεύχω, fabricor :

f. m. τεύξομαι, f. inf. med. τεύξοσθαι.

Τεῦξαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Τεύξοσθαι, inf. f. m. et Τεύξομαι, fut. 1. m. verbi τεύχω, fabricor, et τυγχάνω, assequor.

Τεῦξόμενος, η, ον, consecutus : part. præced.

ΤΕ΄ΥΤΑ΄ΖΩ, f. ἄσω, salago, sedulo rem curvo, milito.

ΤΕ΄ΥΤΑΟΝ, υ, δ, beta ; Att. pro σῆτῶον, oleris genus.

Τεῦχε, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel præ. imperf. act. verbi τεύχω, fabricor : fut. ξω, a. 2. ἐτροχον.

Τεῦχε', pro τεύχεια, ὦν, τὰ, arma : dat. pl. τεύχισι' à τεύχος, vas, instrumentum.

Τεύχοισα, Doricè pro τεύχουσα, præ. part. f. g. à τεύχω, fabricor.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi τεύχω, fabricor.

Τεῦχος, εος, τῶ, vas : alveus ; liber ; instrumentum : et τὰ τεύχεια, instrumenta bellica, arma. Th.

τεύχω.

Τεῦχα, para ; præ. impera. med. à

ΤΕ΄ΥΧΩ, fabricor, struo, paro ; (qu. à τέκα, pario) fut. ξω, p. τεύχουσα, aor. 2. ἐτροχον, perf. pass.

τέτρομαι, pro quo τέτρομαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐτέροχθην, et ἐτέροχθην.

ΤΕ΄ΦΡΑ, α, ε, ἡ, et Ion. τέφρη, cinis. Hinc

Τεφρός, -ῶ, -ῶν, cinereus : et Τεφρόω, -ῶ, in cinerem redigo :

f. ὦσω, p. τετέφρωκα, a. 1. ἐτέφρωσα, a. 1. part. act. τεφρώσας, ἄσα, αν. Th. τέφρα.

Τεφρώδης, εος, δ, ζ ἡ, idem quod τεφρός. Th. τέφρα.

Τεχθεῖς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. τεχθῆναι, natum esse, a. 1. inf. pass. verbi τέκω, pario, f. m. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθην.

Τεχθῆσομαι, natus ero : f. 1. ind. pass. verbi τέκω, pario.

Τεχνάζομαι, fabricor, astutè edifico, machinor ; f. m. ἄσομαι, med. à

Τεχνάζω, f. ἄσω, arte paro et conficio ; machinor et fabrico, solertèr invenio ; dolis ulor. Th.

τέχνην.

Τέχνασμα, ἄτος, τῶ, dolus, machinamentum : à τεχνάζω, arte conficio. Th. τέχνην, dolus.

Τεχνάω, f. ἥσω, arte paro et conficio, artificiosè, fabricor solertèr invenio ; callidè ago : à seq. Th.

ΤΕ΄ΧΝΗ, η, δ, ars dolus, fallacia, TECHNĀ.

Τεχνηῖς, ἦεσσα, ἦεν, artificiosus : præced.

Τεχνηνῶς, adv. artificiosè : à præced.

Τέχνημα, ἄτος, τῶ opus arte confectum, artificiosum inventum : à

1. pers. perf. pass. verbi τεχνάω.
Th. τέχνη.

Τεχνήμων, ονος ὁ ζή, artificiosus à præced.

Τεχνικός, ἡ, ὄν, ad artem peritiosus; item artificiosus; ingeniosus præditus solertius. Th. τέχνη.

Τεχνικός, adv. artificiosè, solertè; à præced.

Τεχνικώτερον, artificiosus; comp. n. g. à τεχνικός, artificiosus. Th. τέχνη, ars.

Τεχνίτης, υ, ὁ, artifex: ab eod. Th.

Τέχνητις, ἴδος, ἡ, magistra: ab eod. Th.

Τεχνολογέω, de arte dissero; arte loquor, artificiosè disputo: et

Τεχνολογία, ας, ἡ, oratio de artibus: item oratio ex arte facta: à

Τεχνολόγος, υ, ὁ ζή, qui in arte loquitur; item qui artificiosè loquitur: ex τέχνη, et λόγος.

Τέψ, dat. Ion. pro τῆσι, cui: sed

Τέψ, dat. sing. à τῶς, tuus: et

Τεῶ, nom. dual. à τῶς, ἡ, ὄν, tuus, a, um: et

Τέως, Ion. pro τῶν, aliquid.

Τέως, tamdiu, antea, interea: ab εἶως, donec.

Τῆ, dat. f. g. adverbial. sump. ἕα, ed. parte. Th. ὁ, ἡ, τό.

Τῆ, Dor. pro τᾶς, carpe; præ: imperat. verbi τάω. Vel pro τῆσι, per Apoc. à τῆμι, capio.

ΤΗ'ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, et τῆβενος, υ, ἡ, toga, vestis Romana: à quodam Tebenno Arcade, inventore.

Τηγανίζω, frigo, in sartagine coquo: à γ. ἴσω, p. τεγανίκα: à

Τηγάνιον, υ, τὸ, sartago: qu. τῆκανον' à τῆκω, liquo.

Τῆδῃ, huc: ἰσθικ: τῆδῃ, κῆκεία, hic, illuc, adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.

Τῆθη, vel τῆθῆ, nutrix. Est et τῆθῆ, idem. Th. τῆθῆς, mamma.

Τῆθος, eos, τὸ, ostreum quoddam; à τῆθῆς, quia terreum.

Τῆθῆς, ὄος, ἡ, terra: qu. à τῆθη, nutrix, quia terra omnia nutrit.

Est et

Τῆθῆς, ὄος, ἡ, nom. propr. uxoris Oceani; physice, terra, quæ ab humido accipit facultatem nutritiadi scetus, tanquam κοινῆ τροφῆς, lantarum et animalium: nam est nomen ab ἡ τῆθη, nutrix.

Τηκεῶνι, dat. sing. à

Τηκεῶν, idem quod τῆξίς, εως, ἡ, laves, tabefactio. Th. τῆκω, liquefacio, f. ξω.

Τῆκεται, liqueſcit, 3. sing. præ: m. verbi τῆκω.

Τηκίτρος, ἡ, ὄν, liquefaciendi habens vim: et

Τηκτός, ἡ, ὄν, liquefactus, liquidus: à perf. pass. seq.

ΤΗ'ΚΩ, liquefacio, liquo, mace-ro, consumo, mollio; ξω, p. τέτχα, præ: pass. τῆκομαι, marceo, marcesco, liquor tabesco, macresco; a. 2. pass. ἐτάκην, ης, η, fut. 2. pass. τακῆσομαι.

Τηλαγέω -ῶ, longè, splendoreni

spargo, eminèns splendo: a τηλαγῆς.

Τηλαυγῆς, εως, ὁ ζή, longè splendorem spargens, lucidus, præfulgens: ex τῆλε, vel τηλᾶ, procul, et αὐγῆ, ἡς, ἡ, splendor.

Τηλαύγησις, εως, ἡ, splendor longè dispersus: à τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, adv. splendorem latè spargens; à τηλαυγῆς.

ΤΗ'ΔΕ, adv. procul, longè; τηλᾶ, et τηλόθι, idem.

Τηλεθαῖ, ὄν, οἱ. Taphii. Pind. Nem. 19. 27.

Τηλεβόλος, υ, ὁ ζή, eminèns, vel è remoto loco jaculans; ex τῆλε, procul, et βάλλω, jacio, p. m. βίβωλα. Sed.

Τηλεβόλος, qui è remoto loco feritur. Vide præced.

Τηλεβόντες, florentes: nom. pl. præ: part. à τηλεβάω. Th. Σάλλω, flore, p. m. τίθηλα, et per Metath. τηλεθα' undè

Τηλεθάω, germino, vireo, pullulo, floreo.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. à

Τηλεκλειτῶς, ὄ, inclylus. Est et nomen viri: ex τῆλε, procul, et κλειώ, celebrò.

Τηλεκλητῶς, ὄ, ὁ ζή, à longinquo evocatus: ex τῆλε, procul, et κλέω, voco, perf. pass. κέκλημαι, sai, tai.

Τηλεκλύτῶς, ὄ, clarus, cuius nomen inclyla fama procul pervenit: ex τῆλε, procul, et κλύω, audio.

Τηλέμαχος, υ, ὁ, nom. propr. Ulyssis ex Penelope filii. Eo vix

nato, pater proficiscitur ad bellum in longinquâ terrâ gerendum; à inde nomen filio datum; quasi à τῆλε μάχης. Erat supra annum vigesimum, quum rediret pater; et paucos dies ante istum reditum orditur Odyssea.

Τηλέσκοπος, υ, ὁ ζή, eminèns cernens: ex τῆλε, procul, et σπέσσομαι, video, fut. m. ψομαι, ἔσσομαι. Sed

Τηλεσκοπος, longè aspiciens. Vide præced.

ΤΗΛΕΨΙΟΝ, υ, τὸ, portulaca agrestis.

Τηλέφος, υ, ὁ, nomen propr. viri.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, et σπλία, vas situ-læ figurâ: arca, qualis est frumentaria: ambitus cribri: tabula in quâ tesseri luditur.

Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικῶτος, quod vide.

Τηλικός, υ, tantus, tantæ ætatis: ab ἡλικός, quantus: de magnitudine corporis.

Τηλικῶτος, τηλικαῦτη, τηλικῶτο, et frequentius τηλικῶτον, tantas, a, um, et de magnitudine, et de ætate.

Ex τηλικός, tantus, (quod ab ἡλικός, quantus) et ἴτος, αὔτη, -ἔτο, hic, hæc, hoc.

Τῆλινος, ἰνη, ἰνον, ex feno gracco factus: à

ΤΗ'ΑΙΣ, εως, et ἴδος, ἡ, fœnum græcum.

Τηλόθεν, eminèns, longè et

Τηλόθι, adv. regens gen. id. quod Th. τῆλε, procul.

Τηλᾶ, adv. idem cum Th. τῆλε, procul.

Τηλυκῶς, ὄ, ὁ ζή, cuius termini procul sunt, longinquus, longè remotus: ex τῆλε, et ὄρος, terminus.

Τηλυγέντης, υ, ὁ, per Sync. pro τηλυγενίτης, propriè procul absentis patris genitus, in senectute genitus, natu minimus, carus parentibus: ex τῆλε, procul et γίνομαι, nascor.

Τηλυγετος, ἴτη, ετον, item quod præced.

Τημελίω, -ῶ, f. ἴσω, curam habeo, à

Τημελῆς, εως, ὁ ζή, diligens: ex τᾶω, et μέλει.

Τήμερον, et -ρα, Att. pro σήμερον, adv. hodiè: ab ἡμέρα, dies.

Τῆμος, et τημόσσι, tum, Poëticum, respondet ἦμος, quum, à quo derivatur.

Τημότος, pro τῆμος.

Τῆν, hanc, τῆνός, τῆνε, acc. sing. ab ἡ, hæc.

Τῆνα, ista, Dor. à τῆνος, a, o, pro ἐκείνος.

Τηνάλλως, obitèr, levitèr, gratis, nullo periculo: inanis, frustra, temerè, alioqui, aliàs: adv. qu. τῆνο ἄλλως, hoc, frustra.

Τῆνεβα, ἡ, et -ος, ὁ, lyra harmonia et pulsatiuncula, quæ in victoria edebatur. An à τὰ ἄβλα?

Τῆνεῖ, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi, illuc.

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, et τῆνελλος, υ, ὁ, lyra harmonia.

Τηνεσμός, ὄ, TENESMUS: item τενεσμός, à τείνω, tendo.

Τῆνίκα, tunc, adv. et

Τηνικάδε, et τηνικάτα, pro eodem. [* τηνικάτα, tam serâ nocte, Lys. p. 14. Plat. Apoph. Lac. p. 21. tum demum, Lys. p. 79.] Th. τῆνίκα, quum: extra interrog.

Τῆνέθι, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi.

Τῆνος, τῆνα, τῆνω, ille, Dor. pro ἐκείνος.

Τῆνω, Dor. pro ἐκείνω, illius: gen. sing. Dor. à τῆνος, hic: hinc τηνώθε, adv. pro ἐκείθεν, illinc, ex eo loco.

Τῆπερ, Ion. et Poët. pro ὡσπερ, ut, veluti: est et ubi.

Τῆρει, servato: præ: imperat. act. et

Τηρείοθαι, servari: præ: infin. pass. à τηρέω.

Τηρέοντι, Dor. pro τηρέωσι, custodiunt: 3. pl. præ: ind. seq. verbi.

ΤΗΡΕ'Ω, -ῶ, εἶς, -εἰς, εἴ, -εἴ, servo, assero, tueor, custodio, observo: insidior, insidiosè observo: ex-pecto: imperf. ἐτήρειον, -ον, f. ἴσω, p. τετήρηκα, a. 1. ἐτήρησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. τήρησον. ἄτω, et in 2. pl. τηρέσατε, servate, a. 1. sub. act. τηρέσω. ης, η, a. 1. infin. τηρέσαι, aor. 1. part. act. τηρέσας, αντος, præ: pass. τηρέομαι, assero, imperf. pass. ἐτηρέομην, -ήμην, -ει, -ει, ὄ,

ἀρα, -ειρα, perf. pass. τέρθημαι, εαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐτήρηθην, ης, η.

Τηρήσῃς, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τερῶω.

Τήρησις, εως, ἡ, observatio; item custodia, carcer: à 2. sing. p. pass. τερῶω, seruo.

Τῆραι, Ion. pro ταῖς, his, dat. pl. f. g. ab ἡ, hæc.

Τηρῶ, quæras, careas, 2. sing. præ. med. verbi seq.

ΤΗΤΑΨ, primo. Est et τηρῶω, quæro, tento, f. ἴσω, qu. à τῶω, quæro. [*τηρῶωμαι, careo, destituor, Hes. Opt. 403.]

Τῆρες, Att. idem quod σῆρες, τῆ ἔρει, hoc anno.

Τῆρη, ης, ἡ, privatio, penuria.

Th. τηρῶω, privo.

ΤΗΥΨΙΟΣ, ια, ιω, inanis.

Τηψῶω, temerè, frustrà: à præced.

Τι, cur? quid? Poët. τῆ, à τίς, quis: interrog. gen. τίνος? τί, indefinitè aliquid: τειδῆ, gen.

ΤΙΛΨΑ, as, et Ion. -η, ἡ, capitatis gestamen apud Persas, TIL-R.I. An à τῶω, quòd honoratum esset gestamen?

Τειρεῖς, ἀδος, ἡ, nomen urbis à Tiberio Cæsare sic denominata.

Τείριος, υ, ἔ, nomen Cæsaris, quo nomine et appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.

TIBH'N, ἡνος, ὄ, tripus; qu. quia τρεῖς βάσεις habet

ΤΙΤΕΨ, ἴδος, et ιος, ἡ, TIGRIS, fera.

Τίτω, Xenoph. idem quod τίτωω, lango.

Τίω, honorat, 3. sing. præ. à τῶω.

Τίω, honorat, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιω, verbi ejusd.

Τίωω, honorabat, Poët. et Ion. pro τίω, 3. sing. imperf. act. à τῶω, honoro, f. τίωω.

Τίωται, 3. sing. præ. ind. pass. verbi τίωω, honoror, Th. τίω.

Τίωω, punio; idem quod τίωω.

* T η, τιαι, Hesych. Hom. II. γ'. 310. Γλαῖκε; -τη, δὴ νῶτ' ἐπιμήμιστα μελεῖται.

Τίω, Poët. pro τί, quid.

ΤΙΟΑΨΒΑΣΣΕΡ, vel τιαιβῶωωω, mel conficío.

Τίωωωωω, f. εῶω, cicuro, mansusario: à

ΤΙΟΑΣΣΕΟΨ, et τιθῶωδ, ῶ, ὄ ζ ἡ, cicur, mansuelus, salivus.

Τίθαι, Ion. pro τίθειαι, 2. sing. præ. ind. pass. verbi τίθημι, pono, f. τίθειω.

Τίθειαι, Ion. pro τίθειαι, 3. pl. præ. ind. act. et

Τίθειναι, Ion. pro τίθενναι, 3. pl. præ. pass. verbi ejusd.

Τίθεισι, Ion. pro τίθης, 2. sing. præ. sub. act. verbi τίθημι, pono, præ. sub. τίθῶ, ἡς, ἡ. Ion. τίθειω, ἡς, &c. et οἱ, additum per Paragogen.

Τίθει, ponebat, Ion. pro τίθει, 3.

sing. imperf. act. qu. à τίθειω, verbi τίθημι, pono. Sed τίθει, ponere, præ. imperat. act. pro τίθεο, verbi ejusd. At

Τίθει, 3. sing. præ. ind. à τίθειω, et

Τίθειμεν, τίθειτε, τίθειεν, per Sync. pro τίθειμεν, ης, ηω, pl. præ. opt. act. verbi τίθημι, pono, præ. opt. act. τίθειν, ης, η.

Τίθειμεν, Ion. pro τίθειμεναι, Dor. pro τίθειναι, præ. inf. act. et

Τίθειμι, Æol. pro τίθημι.

Τίθειν, posterunt, Poët. et Dor. pro ἐτίθειαι, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Τίθειναι, præ. inf. act. à τίθημι, Pindar. τίθειναι τινά ἐν φοναῖς, ponere aliquem in cædibus, pro interficere.

Τίθειω, nutritio: à τίθει, τίθειω, ῶ, pono: usitatus. τίθημι.

Τίθει, ἡς, ἡ, nutritrix: à τίθειδς, mamma.

Τίθειμεναι, Poët. Ectasi pro τίθειμεναι, Dor. pro τίθειναι, præ. inf. act. et

Τίθειμενος, Poët. Ectasi pro τίθειμενος, præ. part. pass. verbi

ΤΙΘῆΜΗ, pono, colloco. Dicitur iisdem ferè modis, quibus Latini pono et colloco dicunt, ut duco, v. gr. in laude; propono, v. gr. præmium; refero, v. gr. in numerum; propono disputandum, vel explicandum oratione; suppono, de hypothesei; concedo aliquid esse. Ac præterea, effero, alicui præbeo, præsto; reddo alicquem, v. gr. felicitem, miserum; tribuo, attribuo; pignori oppono: præ. imperat. τίθειτε, ἔτω, præ. inf. τίθειναι, præ. part. τίθεις, ἔντος, imperf. ἐτίθειν, ης, η, et ἐτίθειω, tanq. à τίθειω, fut. τίθειω, p. τίθεικα, a. 1. τίθει, a. 2. sub. act. τίθει, ἡς, ἡ, a. 2. part. τίθεις, ἔντος, perf. pass. τίθειμαι, pluraq. perf. ἐτίθειμην, σο, το, a. 1. pass. ἐτίθειν, ης, η, a. 1. sub. pass. τίθειω, ἡς, ἡ, a. 1. inf. pass. τίθειναι, a. 1. m. τίθεικαμην, ω, ατο, a. 2. ind. med. τίθειμην, ἔθειω, et ἔθειω, a. 2. imperat. m. τίθει, et τίθει, a. 2. part. m. τίθειμενος, η, ον, [*τίθειναι υποθήκην, act. pignus dare; τίθειναι, υποθήκην, med. pignus accipere, ὅπλα τίθειναι, armis indicias dare, Decanus Cestriensis; vers. Angl. Xen. de rebus Græcis. Νόμος τίθειναι, dicitur legislator; τίθειναι, populus, cui fertur et qui accipit, Salm. de modo usur. p. 502. c. 12. Kuster. de verbis med.]

Τίθεινέω, nutritio, curo, colo, more nutritricis tracto; permulceo, foveo; fingo, formo: f. m. ἡσσομαι, p. pass. τίθειθηνμαι à

Τίθειν, ης, ἡ, τίθειναι, Dor. nutritrix; et τίθεινδς, ῶ, ὄ ζ ἡ, nutritor, educator: à τίθει, idem. Th. τίθειδς, mamma.

Τίθειται, Dor. pro τίθειται, 3. sing. præ. verbi τίθειμι.

Τίθειδς, ῶ, ὄ, filius Laomedontis

ab ἄνυρῶ ἀδαμῆτος: dat. sing. Τίθειω.

Τίθειτε, Ion. pro ἔτιθειτε, 3. sing. imperf. act. et

Τίθεις, 2. sing. præ. sub. à ΤΙΨΚΤΩ, pario, gigno, creo; fut. τίθειω, et m. τίθειμαι, ης, εται, a. 2. ἔτιθειω, es, ε, a. 2. sub. τίθειω, ης, η, a. 2. inf. act. τίθειν, a. 1. ind. pass. ἐτίθειν, ης, η, aor. 1. part. pass. τίθεις, εῖω, ἐν, natus, creatus, genitus, progenitus, editus; f. 1. pass. τετίθεισμαι, ης, εται, p. med. τίθεικα, as, ε, perf. part. m. τετιθειδς, ὄτος, ὄ, et f. g. τετιθειναι, υἱας, ἡ.

Τίθει, ὄν, αἰ, parva quisquilæ seu corpuscula, quæ infusis per fenestram radiis solis, aerī videntur innatare: præsertim vult quibuslibet à panno vulso evolantes. At τῆλα Hesyck. sunt παρὰ, penne sine pinnæ, alæ. Sed τίθει, a. 1. inf. act. et

Τίθειω, imperf. Ion. pro ἐτίθειω, et

Τίθεισσαι, vellens: Dor. pro τίθεισσαι, præ. part. f. g. omnia à ΤΙΨΑΣΩ, VELLO, vellico, evello, discerpo; imperf. ἐτίθειω, es, ε, f. τίθει, p. τίθεικα, a. 1. ἐτίθει, p. pass. τετίθειμαι, p. part. pass. τετίθειμένος.

ΤΙΨΑΟΣ, υ, ὄ, stercus, merda.

Τίμῃ, honorat, 3. sing. præ. ind. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem. Sed

Τίμῃ, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel est præ. imperat. act. Τιμάωσας, υ, ὄ, nom. propr.

Τίμῃς, ὄσας, εν, Dor. pro τίμῃς, honoratus. Vide τιμῆντα.

Τίμῃς, dat. pl. à τιμή, ἡς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Τίμῃω, det. sing. à Τιμάωσας, υ, ὄ, Τιμάωσας; nomen. propr. Syr. Lat interpr. contaminatus.

Τίμαλφῆω f. ἴσω, ob ingeniosa inventa honoro: à

Τίμαλφῆς, ἴος, ὄ ζ ἡ, qui honorem sibi invenit; qui habetur in pretio; pretiosus; qui faciliè emptorem reperit: ex τιμάω, honoro, et ἀλφῆω, invenio, excogito.

Τίμῃν, Dor. pro τιμήν.

Τίμῃντα, Dor. pro τιμῆντα.

Τίμῃωσας, ου, ἡ, laudum alicujus celebrator: item punitor, ultor: ex τιμή, et ἀείρω, p. med. ἡσρα, et Ion. ἄωρα.

Τίμαρχος, ὄ, TIMARCHUS, nomen. propr.

Τίμασας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, honoro, quod vide.

Τίμασῶντι, honorabunt: Dor. et Æol. pro τιμήσασαι, 3. pl. f. 1. act. à

Τίμῶω, honoro, decoro, magni facio, æstimo: item punio, multo: f. ἴσω, p. τιμήμκα, p. pass. τιμήμμαι, εαι, ται, a. 1. med. ἐτιμήμσασην, ω, ατο' à τιμή, honor.

Τίμῃ, ἡς, ἡ, honor, cultus, evertatio, decus, dignitas; pretium, ἴσω res alicujus æstimatur; παντα

ultio, mulcta, census: [* *status*, Reines. Inscript. v. 43. tempor. Adriani vel Antonini Pii: *præai-um*, 1 Tim. v. 17. Sic Polyb. *τίως καὶ πηλικῆς τιμῆς δεῖ ἀξιοῦσθαι Μακίδονας; quoniam et quanto præmio afficiendi sunt Macedones?*] dat. pl. *τίμαϊς*: à *τίω*, honoro, f. τίω, p. *τίμα*, p. pass. *τίμαμαι*.
Τίμας, ἡσσα, ἦεν, honoratus. Th. τίω.
Τίμα, ἄτος, τὸ, *prelium, æstimatio, mulcta, census:* à 1. sing. perf. pass. verbi *τιμάω*.
Τίμηνα, per Crasin pro *τιμήνευ-τα*, accus. sing. m. g. à *τιμήεις*, quod vide.
Τιμήρος, υ, δ, vide *τιμήρος*.
Τιμήσις, honorasti: 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. et
Τιμήσατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi *τιμάω*, honoro.
Τιμήσις, η, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. et
Τιμήσοι, 3. pl. f. 1. ind. act. ejusdem.
Τιμήσις, εως, ἦ, honoratio, lilitis æstimatio, mulcta, pæna, census: à 2. sing. perf. pass. ejusdem.
Τιμησίος, ἴα, ἴον, honorandus adj. verbal. ab eod.
Τιμητής, ῥ, δ, æstimator litis; censor: à 3. sing. p. pass. ejusd.
Τιμητικός, ἦ, ὄν, propensus ad honorandum: item censorius: à præced.
Τιμός, ἴα, ἴον, honorabilis; præfiosus, carus: comp. *τιμώτερος*, superl. *τιμώτατος, ἄτη, ἀτον, à τιμή*.
Τιμότης, προς, ἦ, quasi dic. honorabilitas; nobilitas; excellentia, vretium; opulentia: à præced.
Τιμώτατος, ἄτη, ἀτον, superl. à τιμότης, quod à *τιμή*. Th. τίω.
Τιμογράφω, -ῶ, censeo, æstimo: ex *τιμή*, et *γράφω*.
Τιμοδημίαι, ὠν, οἱ, Timodemide.—*ῶσα δ' ἀμφ' ἀίλιθος, Τιμοδημίαι ἰξοχόωτατοι προλιγόναται. Quoties verò in certaminibus Timodemidæ præstantissimi recensentur!* Pind. Ne. 2. 26.
Τιμόθεος, υ, δ, nomen proprium viri Gr. quod interpret. Lat. colens Deum.
Τιμώμαι, color: præss. pass. contr. à *τιμάμαι*, verbi *τιμάω*, honoro. Th. τίω.
Τίμων, ὠνος, δ, nom. viri. Gr. interp. Lat. honorans. At
Τίμων, -ῶντος, honorans: part. præss. à *τιμάω*.
Τιμωρίω, -ῶ, auxiliior, defendo: At *τιμωρήμαι*, cum accus. *punio, ulciscor:* f. ἴσω, p. *τετιμώρηκα*, a. 1. pass. *τιμωρήθη, ης, η, aor. 1. sub. pass. τιμωρήθῃ, ἦς, ἦ, et in 3. pl. τιμωρηθῶσι, puniantur:* à *τιμωρός*.
Τιμωρηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.
Τιμωρία, ἄτος, τὸ, ullio, vindicta.
Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verb. ejusd.
Τιμωρήσις, εως, ἦ, vindicta: et
Τιμωρητήρ, ἦρος, δ, et

Τιμωρητής, ῥ, δ, vindex: omnia p. pass. verbi *τιμωρέω*, q. v.
Τιμωρία, ας, ἦ, pæna, supplicium, ultio: auxiliium: à *τιμωρός, ullor:* ab eod. verbo.
Τιμωρός, ῥ, δ, ζ ἦ, ullor, puhtor: item *adjutor, auxiliator, defensor:* ex *τιμή*, et *ῥορέω*.
Τιμωρῶν, præss. part. act. n. g. à *τιμωρέω*.
Τίμ, Dor. pro σοί, libi: à *σὺ, τί, τίμ*, pro *τίνα*, acc. sing. à *τίς, quis?*
Τίναγμα, ἄτος, τὸ, concussio, vibratio: à
ΤΙΝΑ'ΑΣΣΩ, *qualitio, concutio, vibratio:* f. ζω, p. χα.
Τίνεσθαι, Ion. pro τίνυσθαι, ulcisci. Vide τίνω.
Τίνεσαι, Ion. pro ἔτινε, 3. sing. imperf. act. verbi τίνω, luo. Th. τίω, idem.
ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, ἴα, ἴον, calidus, lepidus.
Τινύω, τίνω, et τίνυμι, med. τινύμαι, luo, solvo, pendo; punio, pænas exigo, ulciscor. Th. τίω, punio.
Τίνω, luo, persolvo. Th. τίω.
Τίον, honorarunt: 3. pl. a. 2. ind. act. pro *ἔτιον*. Sed *τίον, 3. pl. imperf. Ion. Th. præced.*
Τίποτε, cur? et per Sync. τίπτει: ex *τί, ex τί, et πότε, quando?* Th. ὄρε, idem.
Τίπτ', pro τίπτει, Poët. pro τίποτε.
Τίρυνθ', pro Τίρύνθω, dat. sing. à Τίρυνθος, nomen oppidi.
Τίς, τίς, τίος, ὁ καὶ ἦ, et in n. g. τί, QUIS? quid? Sed τίς, τινός, indefinitum aliquis, quidam. Cum numeralibus circiter, ferme.
Τίσι, a. 1. inf. act. et
Τισαῖτο, Ion. pro τίσιαιτο, plur. aor. 1. opt. m. τίσαισθαι, aor. 1. inf. med. verbi τίσιμαι, ulciscor, punio: et
Τισαίμεθα, uli fuerimus, 1. pl. a. 1. opt. m. et
Τισασθαι, a. 1. inf. m. et
Τίσει, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔτισει et
Τίσιαν, huissent: 3. pl. a. 1. opt. act. Æol. *τίσεια, ας, ε'* et
Τίσεις, 2. sing. f. 2. ind. act. omnia à τίω, luo, solvo.
Τίσιον, ullionem: acc. sing. à
Τίσις, εως, ἦ, ullio, pæna; persolulio, remuneratio: à Th. præced.
Τισιφόνη, ης, ἦ, nom. propr. unius Furiarum, qu. cædis ultrix: ex præced. à *τίω*, et *φόνος*, quod à *φένω, occido.*
Τίσιον, ἄτω, a. 1. imperat. act. et
Τίσιοναι, 3. pl. f. 1. act. et
Τισῶν, pro τίσιωσι, honorant: 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi *τίω*.
Τίταινε, 3. sing. imperf. Ion. et
Τίταινοντας, acc. pl. part. præss. act. verbi
Τίταινω, punio, ulciscor: quod à *τίω*, idem. Sed
Τίταινω, tendo, intendo: à *τείνω*, idem.
Τιτάμ, ἄνος, δ, Titan: dat. plur. Τιτάσι.

Τιτάμη, regina: puto quia *τιτῆ, honorata. Th. τίω.*
Τιτανοκτόνος, υ, δ, qui Titanes sustulit: à *Τιτῆνες, seu Τιτῆνες, Titanes, (Th. τιταίνω, ulciscor) et κτείνω, occido.*
ΤΙΤ'ΑΝΟΣ, υ, ἦ, calx, gypsus.
Τιτῆνες, Titanes: posterii Saturni: dat. plur. *Τιτῆσαι, et Poët. seu Ion. Τιτῆνυσαι:* à *τιταίνω, ulciscor* Th. τίω, punio.
Τιτῆνη, ης, et τιτῆνη, ἦς, ἦ, mamma, nutritrix; avia materna: à *τιτῆς, mamma.*
Τιτῆλον, υ, τὸ, mamilla: Dim. à *τιτῆς*.
Τιτῆλις, ἴδος, ἦ, nutritrix; avia matertera: à *τιτῆ, mamma.*
ΤΙΤΘ'Ε, ῥ, δ, mamma, mamilla. Angl. A TEAT.
ΤΙΤΙ'ΖΩ, pipio, imp. more pullo- rum.
Τίτλος, υ, δ, litulus: per Sync. ex Lat. Sed Græcè est *ἐπιγραφῆ, ἦς, ἦ, inscriptio.*
Τίτος, υ, δ, nomen propr. viri Gr. quod interpret. Lat. honoratus.
ΤΙΤΡΑ'Ω, τίτρημι, et τιτραίνω, f. τρήσω, (qu. à τράω), perforo, terebro; p. pass. τήρημαι.
ΤΙΤΡΩ'ΕΚΩ, fut. τρώσω, vulnere, lædo.
Τιτύος, ῥ, δ, TITYUS, gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper renascens à vulture exeditur.
Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. med. Ion. à
ΤΙΤΥ'ΕΚΟΜΑΙ, collimo, seu collineo, dirigo ad scopium; paro, struo.
ΤΙ'ΦΗ, ης, ἦ, frumenti genius.
Τίφθ', pro τίπτει, cur, Poët. pro τίποτε.
Τίφιος, ἴα, ἴον, palustris: à
ΤΙ'ΦΟΣ, εως, τὸ, palus, locus palustris.
Τί'Ω, honoro, magni æstimo, canum habeo; vindico, ulciscor; solvo, luo; f. ἴσω, p. τίμα, p. pass. τίμαμαι.
Τλαῖθι, tolera: Doricè pro *τληθι, præss. imperat. act. à τλήμι, tolero, quod à τλάω, pro ταλάω, idem.*
Τλάθμος, υ, δ, ζ ἦ, ærumnarum patiens: ex *τλάω*, seu *τλάω, tolero, et θυμός, animus.*
Τλαινω, tolerarem, præss. vel a. 2. opt. verbi τλήμι.
Τλάμων, ὠνος, δ, ζ ἦ, Doricè pro τλήμων.
Τλάς, ἄντος, part. præss. vel a. 2. verbi τλήμι.
Τλάω, per Syncop. pro ταλάω, perfero, patior; sustineo, i. e. audio.
Τληθ, toleret, 3. sing. aor. 2. sub. act. Sed
Τλη, sine iotâ subscripto, Ionici pro ἔτλη, 3. sing. aor. 2. ind. act. et
Τλήμεν, pertulimus; Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à
Τλήμι, perfero, patior; f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην, à τλάω.
Τλήμονες, miseri; nom. pl. in acc. sing. τλήμονα: à

Τλῆμωνος, *b* ξ *h*, *patiens, arum-nosus, miser; audax, fortis*: à Th. præced.

Τλῆμαι, *passum esse*: aor. 2. inf. verbi *τλήμι*.

Τληπόλεμος, *ou, b*, **TLEPOLE-MUS**, *filius Herculis, ex Ἀσυόχης*. princeps Rhodiorum. Alius Tlepolemus erat filius *Δαμάσφορος*, nobilis Lycius.

Τλήσις, *ως, h*, *patientia; audacia*. Th. *ταλάω*.

Τλήσω, *tolerabo*; f. 1. ind. act. à *τλήμι*, seu *τλάω, perforo*.

Τληρός, *h*, *dn*, *tolerabilis; tolerans*: ab eod.

Τράγεν, *seeli sunt*: Ion. et Bæot. per Synop. pro *ετραγήσαν*, a. 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi *τρήσσω*, idem cum *τράω, seco, scindo*; fut. *τρήξω*, aor. 2. *ετραύγον*. Potest esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion.

Τράω, *seco*: undè *τρήσσω*.

Τρηγείς, seu *τρηγείς, scissus*: a. 2. part. pass. verbi *τρήσσω* à Th. præced.

Τρηήν, *adv. incidendo, secando*: à *τράω*, inusit. pro *τρίνω, seco*.

Τριπλός, *ou, b*, **TMOLUS**, *mons altus et fertilis Lydiæ*. Ex hoc monte profuit *δ* *υμνόμενος χρυσοφόρος* Πακτωλός.

Τρηπίς, *sectus*: aor. 1. part. pass. verbi ejusd. p. pass. *τέτρημαι*, a. 1. pass. *ετρήθην*.

Τρήσω, *secabo*: fut. 1. act. verbi inusit. *τράω*, pro *τρίνω, seco*.

Τὸ, hoc; aliquando *quapropter*: et tunc subauditur *κατὰ* vel *διὰ*, ut *διὰ τὸ, ob id; τὸγ', τὸδ'*, pro *τῶγε, τόδε*. [* τὸ articulum quibusdam adverbii præponitur, subaudito *κατὰ*, ut τὸ μεταξὺ, pro *κατὰ τὴ μεταξὺ, intermedium, tunc τὸθεν, τοῦθεν, τοῦ παρῶν.*]

Τοσάμιον, *olim*, pro *πάλαι*.

Τοσὶ ἔνθον, pro *quantum in me*.

Τοσούτερον, *iterum, secundum*.

Τοσῆσαν, *adv. omnino, penitus*.

Τοσθί, ἰθί, ἰλλο in loco; ubi: ab *ἰθί*.

Τοτ', particula est quæ adverbii vel conjunctionibus adnectitur, ut *καὶ τοι, quavis, atqui; ἢ τοι, nequaquam*. Aliquando præponitur, ut in *τοιαῶν, proinde, igitur*: à τὸς, inusit. pro *ὅς*.

Τοῖ, tibi, Dor. pro *σοῖ*, à *σὺ, tu*, vel Dor. pro *οἱ*.

Τοιαῦτ' pro *τοιαῦτα, talia*: et *τοιαύτην, talem*, acc. sing. f. g. à *τοῖτ'ος*.

Τοιγάρ, equidem, itaque, τοιγαῦθ'ον, idem. Ex *τοῖ, γάρ, enim*, et *ἔν, ergo*.

Τοίς, ns, h, *talio*, Ion. à *τοῖος*.

Τοῖνυν, igitur, [* Hebr. xiii. 13. *sententiam inchoat, quod nusquam alibi legisse memini. Camerar.*] ex *τοῖ*, et *νῦν, nunc*.

Τοῖο, Ion. pro *τὸ, ab ὅ, hic*, artic. præpos.

Τοῖον, sic, ita, adv. à

Τοῖος, οἶα, οἷον, talis, hujusmodi. Th. *οἶος, qualis*.

Τοῖσδε, τοῖαδε, τοῖόνδε, talis, ejus-

modi. Ex *τοῖος, et ὅς*, syllabicâ adject.

Τοῖτος, τοιαύτη, τοῖτό, talis, hujusmodi. Ex *τοῖος, et ὅτος, hic*.

Τοῖς, ipsis, dat. pl. sic et *τοῖοι* et *τοῖοινα*, Ion. ab *ὅ, vel τὸ, hic, hoc*.

Τοῖσδε, et τοῖσδεσσι, Ion. et Poët. dat. pl. ab *ὅδε, hic*.

Τοῖτ'χος, u, b, *paries, murus*: etiam *latus navis*. Hinc

Τοιχώω, *murum struo*.

Τοῖω, tales, dual. num. à *τοῖος, talis*.

Τοῖως, adv. sic, ita, q. d. tali modo: ab eod.

Τόκα, Dor. pro τότε, tunc: ab ὅκα, Dor. pro *ὅτε*.

Τοκάς, ἄδος, h, Poët. idem quod *ἡ τεροκάα, quæ reperit*. Non solum autem mulieribus, sed et peccudibus tribuitur: à Th. *τίκτω, pario*.

Τοκίεσσι, Ion. et Poët. pro *τοκεῖσι*, dat. pl. à

Τοκεῖς, ἴος, b, *parens*, gen. Ion. -ῆος, acc. pl. Ion. *τοκῆας*. Th. *τίκτω, pario*, p. m. *τέτοκα*.

Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκίῃ, acc. τοκῆῖα, Ion. gen. pl. *τοκῆων* à præced.

Τόκος, u, b, *partus, ipse pariendi actus; usura, fœnus*: à *τίκτω, pario*: f. m. *τέζομαι*, p. m. *τέτοκα*.

* *Pecunia quæ pro usurâ solvebatur*: ξ *τὸς τόκος*, ἀπὸ τῷ ἐμπολίματος εἰς, τὴν γνάθον ἐκλέγειν, Theoph. Char. c. vi. *obolos ex usurâ proveniente partem sortis annuatim reddit, Latinè, dixeris dextantes usuræ, quod minimum erat apud Atticos fœnus*.—*Τόκος ἐπίτριτος*, usura quæ tertiam partem sortis annuatim reddit, Latinè, *tertianæ usuræ*, vel *lernæ centesimæ*, quod fœnus maximum apud Atticos. In hæc locutione, *sortis* pars, quæcunque fit, intelligitur annuatim solvenda, q. d. Anglicè, *the tenth penny*. At *τόκος ἐπὶ δραχμῆ* est cum drachma per mensem solvitur pro minâ.

—*Τόκος ἐπὶ τρεῖσι δραχμαῖς*, usura quæ tres drachmas reddit pro minâ singulis mensibus. In his iocutionibus *Mina* semper subintelligitur, q. d. Anglicè *one per cent. monthly*, sive *xii per cent. yearly*. Et *three per cent. monthly*, sive *xxxvi per cent. yearly*. Ἐπὶ ἐννέα, ὀβολοῖς usura quæ dat xviii drachmas in annum, h. e. ix obolos in singulis mensibus pro minâ. Vide Salm. de usuris, c. xix. p. 581. et de Fœn. Trap. xliii.

Τόκος ἑκατοσῆ, scil. δραχμῆ, vel ἑκατοσῆς τόκος, cum *ἑκατὸς δραχμῆ* ex *μινά*, (quæ centum drachmis valebat) hoc est, ut centesima drachma singulis mensibus præstaretur: *usuræ centesimæ*: xii per cent.

—*ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς ἡ ἡμιβολία*, Atticis; *ἐνδέκας τόκος*, Siculis; *δύμοιρος τετάρτος, ἑκατοσῆς*, Græcis re-

centioribus; *deunces*; xi per cent.

—*ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς*, Att. *δίκωντος τόκος*, Siculis; *τριάντας τόκος*, Siculis; *τρίη ἑκατοσῆς*, Græcis; *quincunces usuræ*, v per cent.

—*ἐπὶ ὀβολῷ ἡ ἡμιβολία*, vel *ἐπὶ τριῖνι ἡμιβολοῖς*, Atticis; *τριαντίνας τόκος*, Siculis; *τρίη ἑκατοσῆς*, Græcis; *quadrantes usuræ*; iii per cent.

—*ἐπὶ ὀβολῷ*, Atticis; *δίκωντος τόκος*, Siculis; *ἑκτὴ ἑκατοσῆς*, Græcis; *uncia usuræ*; i per cent.

Vide plura apud Salmas. de modo usuræ, c. vi. vii. & c.]

ΤΟ ΔΑΜΑ, ns, h, *audacia, fiducia*. Sed *τόδμα, fortis sis*, præc. imperat. act. à *τολμάω*.

Τολμᾶ, 3. sing. præc. ind. τολμᾶν, præc. inf. act. verbi *τολμάω*.

Τολμᾶίς, ἄσσο, ἄεν, Dor. pro *τολμῆίς, audax*.

Τολμασεῖς, Dor. pro *τολμῆίς*, 2. sing. f. 1. à

Τολμάω, -ῶ, audio, patior, sustineo; imperf. *ἐτόλμαον, -ων, -αες, -ας, f. ἴσω, p. τετόλμηκα*, a. 1. *ἐτόλμησα*, a. 1. inf. act. *τολμήσαι*, a. 1. part. act. *τολμήσας, -αντος*. Th. *τόδμα*.

* *Τολμῆίς, ἥεσσα, ἦεν, dudax, intrepidus, tolerans*. Th. *τόδμα, audacia*.

* *Τόλμημα, ἄτος, τὸ, facinus*: à *τολμάω*.

Τολμηρᾶς, ἂ, dn, audax: comparat. *τολμηρότερος, audacior*. Th. *τόδμα*.

Τόκοι, Siculis; *δύμοιρος ἑκτὴ ἑκατοσῆς* Græcis; *dextantes usuræ*; x per cent.

—*ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς ἡ ἡμιβολία*, vel *ἐπὶ πέμπτῳ ἡμιβολίῳ*, Att. *ἐννιάντας τόκος*, Siculis; *δύμοιρος δωδεκάτη ἑκατοσῆς*, Græcis; *dodrantes*; viii per cent.

—*ἐπὶ τίσσαρσιν ὀβολοῖς*, Atticis; *ὄκτας τόκος*, Siculis; *δύμοιρος* vel *δύμοιραῖος*, Græcis; *besses usuræ*; viii per cent.

—*ἐπὶ τρεῖσιν ὀβολοῖς ἡ ἡμιβολία*, vel *ἐπὶ τετάρτῳ ἡμιβολίῳ*, Atticis; *ἐπνάντας τόκοι*, Siculis; *ἦμεν δωδέκατον ἑκατοσῆς*, Græcis; *septunces usuræ*; vii per cent.

—*ἐπὶ τριῖνι ὀβολοῖς*, Atticis; *δύμολτροι*, Siculis; *ἡμικεκατοσταῖοι τόκοι*, Græcis; *semisses usuræ*; vi per cent.

Τόκος ἐπὶ ὄσιν ὀβολοῖς ἡ τετραχάλκω, Atticis; *πεντήκιοι* et *πίτναντες*, Siculis; *τρίη δωδεκάτη ἑκατοσῆς*, Græcis; *quincunces usuræ*, v per cent.

—*ἐπὶ ὄσιν ὀβολοῖς*, Atticis; *τετραντίνας τόκος*, Siculis; *τρίη ἑκατοσῆς*, Græcis; *trientes usuræ*; iv per cent.

—*ἐπὶ ὀβολῷ ἡ ἡμιβολία*, vel *ἐπὶ τριῖνι ἡμιβολοῖς*, Atticis; *τριαντίνας*, Siculis; *τετάρτη ἑκατοσῆς*, Græcis; *quadrantes usuræ*; iii per cent.

—*ἐπὶ ὀβολῷ*, Atticis; *δίκωντος τόκος*, Siculis; *ἑκτὴ ἑκατοσῆς*, Græcis; *sexantes*; ii per cent.

—*ἐπὶ ἡμιβολίῳ*, Atticis; *δύκωντος τόκος*, Siculis; *δωδεκάτη ἑκατοσῆς*, Græcis; *uncia usuræ*; i per cent.

Vide plura apud Salmas. de modo usuræ, c. vi. vii. & c.]

ΤΟ ΔΑΜΑ, ns, h, *audacia, fiducia*. Sed *τόδμα, fortis sis*, præc. imperat. act. à *τολμάω*.

Τολμᾶ, 3. sing. præc. ind. τολμᾶν, præc. inf. act. verbi *τολμάω*.

Τολμᾶίς, ἄσσο, ἄεν, Dor. pro *τολμῆίς, audax*.

Τολμασεῖς, Dor. pro *τολμῆίς*, 2. sing. f. 1. à

Τολμάω, -ῶ, audio, patior, sustineo; imperf. *ἐτόλμαον, -ων, -αες, -ας, f. ἴσω, p. τετόλμηκα*, a. 1. *ἐτόλμησα*, a. 1. inf. act. *τολμήσαι*, a. 1. part. act. *τολμήσας, -αντος*. Th. *τόδμα*.

* *Τολμῆίς, ἥεσσα, ἦεν, dudax, intrepidus, tolerans*. Th. *τόδμα, audacia*.

* *Τόλμημα, ἄτος, τὸ, facinus*: à *τολμάω*.

Τολμηρᾶς, ἂ, dn, audax: comparat. *τολμηρότερος, audacior*. Th. *τόδμα*.

Τολμηρῶς, adv. audacitèr, temerè: à præced.

Τολμῆς, Dor. pro τολμᾶς, 2. præc. à τολμάω.

Τολμηρῆς, ἂ, dn, homo audax: à

3. sing. p. pass. verbi τολμάω.

Τολμᾶν, ausini, 3. pl. præc. opt. act. τολμάσιν, contract. ἦεν, verbis

τοῖ μίω.

Τολμῶσι, *audent*, 3. pl. praes. act. verbi ejusdem.
Τολυκῶν, *glomerato, contexo; machinor, struo; conficio, ad finem perduco; erumnas, patior*: à **ΤΟΥΨ**, *ης, ἡ, lana carpta et peza.*
Τομῆ, *ης, ἡ, Dor. τομῆ, sectio, amputatio; segmen*: à **τέμνω, seco**, f. *μῶ, p. τέτρηκα, p. m. τέτρημα.*
 * **Τομίας**, *υ, δ, castratus*
Τόμον, *υ, τῶ, id. qu. τόμος, q. vide.*
Τομός, *η, δν, acutus, penetrans, scindens: compar. τομώτερος, sed*
Τόμος, *υ, δ, frustum sectione ablatum; TOMUS: Angl. A TOME.*
Th. τέμνω, seco.
Τόμρις, *η, nom. Scytharum reginae.*
Τομώτερον, *compar. n. g. à τομός, quod vide.*
Τόν, *pro ὄν, vel ἐκείνον, quem, acc. sing. ab ὄς.*
ΤΟΝΘΟΥΨ, *ΖΩ, et τονθορίζω, murmurato. nussu, submitte loquor; tremo; f. ἴωα, p. ἴκα.*
Τονθούω, *idem ac τονθορίζω, q. v. Hinc*
Τονθουρῆς, *η, δ, murmurator.*
Τόνος, *υ, δ, TONUS, accentus, intentio: quod à τεννω, tendo, p. m. τένωα. Hinc Angl. TONE.*
Τόξ, *pro τόξα, nom. pl. à τόξον, υ, τῶ, arcus.*
Τόξενμα, *ἄτος, τῶ, sagitta: et*
Τόξεντης, *η, δ, sagittarius: à τόξενω, jaculor.*
Τόξενω, *jaculor Th. τόξον, arcus.*
Τοξικάταροι, *peritissimi sagittarii: sup. à*
Τοξικός, *η, δν, sagittarius, ad sagittas aptus: τῶ τοξικόν, sagittarii: venenum, scil. ἔγχυμα, quod sagittis inlibebatur. Th.*
ΤΟΨΕΟΝ, *υ, τῶ, arcus: pharetra cum telis; ars ipsa sagittaria: qu. à τάζω, tendo. Hinc*
Τοψέτας, *α, δ, Dor. pro*
Τοψέτης, *υ, δ, sagittarius. Th. τόξον, arcus.*
Τοψέτης, *sagittaria. Epithet. Dianæ.*
Τοψέφορος, *υ, δ ζ ἡ, qui arcum gestat; τοψέφοροι Κρήτες, sagittarii Cretenses: ex τόξον, υ, τῶ, arcus, et ψίρω, fero.*
Τοπάσιον, *υ, τῶ, TOPAZIUS, Angl. TOPAZ, nomen gemmæ. Fortà à τοπάω, quaero, investigo.*
Τοπάω, *statuo, colloco, quasi in loco: à τόπος. Expon. et conjicio, suspicior; item quaero, investigo.*
Τοπάλαι, *idem quod πάλαι, olim.*
Τοπαλαίων, *antiquitatis.*
Τοπαράπαν, *omnino, prorsus.*
Τοπαρατικά, *statim, in presentia.*
Τοπάρος, *et τῶ παρόπερ, idem quod πάρος, Poët. pro πρό, ante.*
Τοπάρχης, *υ, praefectus, loci praefectus, loci praeses: ex τόπος, locus, et ἀρχή, principatus.*
Τοπαρχία, *α, ἡ, regio praefecturae, vel regionis praefectura: à praeced.*
ΤΟΠΟΣ, *υ, δ, locus, tractus, re-*

gio; argumentum; vulva; facultas, occasio.
Τόπιον, *adv. prius, olim.*
Τοπῶτον, *primum: à πρώτος, primus. Th. πρό, ante.*
ΤΟΠΑΨΑΙΟΝ, *seu τάρδουλον, υ, τῶ, seseli Creticum, herbæ nomen valdè diureticae.*
Τόρουμα, *ἄτος, τῶ opus caelatum: et*
Τορευτός, *η, δν, caelo elaboratus: à Τορευώ, f. εἶσω, caelo, sculpro.*
Vide de voce Salmas. in Plinianis Exerc. Th. περίω.
Τορίω, *perfero, penetro; perspicuè declaro et denuncio: περίω, idem.*
ΤΟΨΜΟΣ, *υ, δ, vel τόρμη, ης, ἡ, modiolus rotæ, in quem axis inseritur; vestigium rotæ; meta, carceres et repugula; fibula, uncus, clavus.*
 * **Τορνεύω**, *f. εἶσω, torno, rotundo.*
Τόρνος, *υ, δ, TORNUS, instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τέρω, terebro.*
Τορνῶ, *TORNŌ, caelo, rotundum facio, circulo, circumscribo. Hinc Angl. TO TURN: à praec.*
Τόρος, *υ, δ, finis, et idem quod τόρος: sed*
Τορός, *η, δν, penetrans, acutus; perspicuus, clarus: à τορίω, perfero. Th. περίω, idem.*
Τορῶν, *ης, ἡ, id quo aliquid intercoquendum agitur et teritur: à τέρω, idem.*
Τὸς, *inuit. pro ὄ, undè τῶ, huius, pl. Poët. τοῖ, pro αἱ, Vel τὸς, Dor. pro τός.*
Τοσαύτη, *ης, ἡ, tanta, f. g. à τοσαῦτος.*
Τόσος, *et Poët. τόσος, η, ον, tantus: τόσον πόσον, tantum, quantum. Th. ὅσος, quantum.*
Τοσῆτος, *τοσαύτη, τοσῆτος tantus, α, ωι: in pl. τοσῆτοι, lot. Ex τόσος, tantus, et ὄτος, hic. [* Έν τοσῆτω, ἰντερεα: ἐκίλευσέ, με ἐν τοσῆτω, φυλάττειν τὸ πέλγος, Luc Dial. Panopes et Galen. et Passim, me interea tranquillum servare pelagus.]
Τόσσα, *pro τόσα, tanta, nom. pl. n. g. à τόσος, pro τόσος, quod vide.*
Τοσσῆνον, *Dor. pro τόσος, tantum.*
Τότε, *tunc, tum, deinde: τότε δὲ, tum demum.*
Τοτῆ, *aliquando: ab ὄτε.*
Τοτρίτον, *adv. tertium*
Τῆ, *et τῆς, huius, gen. sing. ab ὄ, et τῶ, hic hoc.*
Τῆθ, *sec. aspirat. pro τῆτο, hoc.*
Τῆλασσον, *deterius, pro τῆλασσον, comparat. n. g. à μικρός, parvus, comparat. ἐλάσσων, superl. ἐλαχίστος.*
Τῆμῶν, *pro τῶ, ἐμῶν, meum, acc. sing. ab ἐμὸς, meus. Th. ἔγῳ, ego.*
Τῆμπροσθεν, *Att. pro τῶ ἐμπροσθεν, adv. ante, anterior pars, idem quod πρόσθεν. Th. πρό, ante.*
Τῆναντιον, *pro τῶ ἐναντιον, contrā, è contrario. Th. ἀντί, pro contra.**

Τῆνικ, *seu τῆνικα quocircè, pro τῶ ἔνικα, cuius gratia.*
Τῆνομα, *pro τῶ ὄνομα, nomen, Subaudi κατά.*
Τῆς, *hos, acc. pl. ab ὄ, hic.*
Τῆτ, *pro τῆτο, hoc quod vide.*
Τῆτάκι, *et τῆτάκις, tunc, adv. à τῆτο.*
Τῆτερον, *pro τῶ ἔτερον, Att. ἑτέρον, alterum.*
Τῆτῆσι, *hoc est, legitur et τῆτῆσι: ex τῆτο, et ἔτῆ.*
Τῆτῶν, *Ion. pro τῆτων, horum, gen. pl. ab ἔτος, hic.*
Τῆτι, *Dor. adv. ab Att. τῆτοί, hic, et hoc pro τῆτο.*
Τῆτο, *hoc, vide in ἔτος.*
Τῆτῶδε, *Dor. pro ἐντῆθεν, hinc, adv.*
Τῆτονί, *Att. pro τῆτον, hunc, ab ἔτος.*
Τῆτω, *Dor. pro ἐν τῆτω, τῶ τόπω, in hoc loco. Sed*
Τῆτω, *Dor. pro τῆτω.*
Τῆτῶθεν, *Dor. pro ἐντῆθεν, hinc.*
Τῆτῶρα, *tunc, tandum, ut · ab ὄτῶρα ut.*
Τῆγάων, *callosum, Gl. Cyr.*
Τῆγάω, *et τραγίζω, hircum refero; libidine incipio tentari; undè et pubesco; luxurio, ut seges, arbor: à τῆγάος.*
Τῆγάς, *α, ἡ, scil. ὄτῶρ, hircina pellis: à τῆγάος.*
Τῆγαῖν, *comedisse, a. 2. inf. act. verbi τῆγάω, comedo rodo, aor. 2. ἔτραγον.*
Τῆγάος, *et τῆγάος, hircinus: à τῆγάος.*
Τῆγάλαφος, *υ, δ, hircocervus, animal hirci et cervo simile: ex τῆγάος, et ἔλαφος, cervus.*
Τῆγάμη, *ἄτος, τῶ, TRAGEDIA, id quod in secundâ mensâ apponitur: idem quod τραγάλιον· à τῆγάω, comedo, aor. 2. ἔτραγον.*
Τῆγάχης, *η, δν, pertines ad tragediam, TRAGICUS.*
Τῆγάτος, *υ, ἡ, hircus, caper: à τῆγαῖν, quia arbores rodit. Vel à τῆγαῖν, quòd hirsutâ pelle.*
Τῆγάθῶα, *f. ἦωα, tragædiam decanto; tragicè exaggero; exclamo; deploro: res supra modum augeo: et*
Τῆγάθῶα, *α, ἡ, TRAGEDIA; Angl. TRAGEDY: à*
Τῆγάθῶος, *η, δ ζ ἡ, TRAGEDUS; Angl. A TRAGEDIAN: ex τῆγάος, et φῶή, cantus: utpote, qui cantando caprum meretur.*
Τῆγάμ, *vel τῆγάμ, linea quæ medium scrotum dividit.*
Τῆγάμης, *navicula, quâ trejicitur.*
Τῆγάνω, *et ὄω, f. ἦωα, et ὄωα, manifestum reddo: à*
Τῆγάνω, *η, δν, et τῆγάνης, ἴος, δ ζ ἡ, manifestus, apertus, q. d. perforatus.*
Τῆγάπ, *3. sing. aor. 2. Ion pro ἔτραπε, verbi τῆγάω, verbo.*
Τῆγάπια, *ης, ἡ, mensa cibaria; cibi in mensâ positi; μενῆα argentaria; fæcus: quod ὄστ*

Aphæresin pro τεράπεια. Ex τέρ-
ρα, et πείρα, ης, ή, pes.

Τραπεζίτης, υ, ή, mensarius,
numularius, collybista: in pl. οί
τραπέζιται, à præced.

Τραπεζοκόπος, υ, δ, ζ, ή, qui satia-
tur mensis appositis: ex τράπεζα,
et κορίω, satio.

Τραπεζόφορον, calculare, ubi cal-
lices reponuntur.

Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, vertere.

Τραπέοιον, vertamus, Ion. et
Poët. pro τραπέωμεν, 1. pl. a. 2. sub.
act. ω resolut. in εω, deinde ο
pro ω, per Systolen, et i inserto
metri gratiâ, verbi τρέπω, verto, a.
2. έτραπον.

Τραπέλος, ή, δν, mutabilis, -e: à
τρέπω, mulo.

Τράπειν, Ion. pro έτραπειν, 3. sing.
a. 2. ind. act. Vel dici etiam pos-
test Ion. et Bæot. Sync. pro έτρά-
πησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi
τρέπω, verto, fut. ψω, aor. 2. έτρα-
πον, p. m. τέ τροπα.

Τραπέντρα, acc. sing. part. aor. 2.
pass. verbi τρέπω, verto, aor. 2.
έτραπον.

Τράπεσσα, as, á, Dor. pro τράπε-
ξα, ης, ή, mensa.

Τραπέσθαι, aor. 2. inf. med.
verbi τρέπω.

Τραπίω, uvas calco in lacu: à
τρέπω, verto, calcando enim vertun-
tur.

Τράπηξ, ηκος, ή, hasta, quia pro-
test τρέπεισθαι, vibrari.

Τράπηγμα, aor. 2. sub. m. ver-
bi τρέπω, verto: vide τράπην.

Τρασία, as, ή, locus ubi siccan-
tur ficus: à τέρω, sicco.

Τραυλίξω, balbutio, balbus sum:
à seq.

ΤΡΑΥΛΟΣ, ή, δν, balbus, bla-
sus, ΤΡΑΥΛΟΣ.

Τραύμα, τδ, -άτος, vulnus, clades,
stages: à τραύω, pro quo usitatum
est τερύωκος, vulnere, f. τρώσω, p.
pass. τέτρομαι.

Τραυμάτις, υ, δ, vulneratus, sati-
cius: à præced.

Τραυματίξω, vulnere: fut. ίσω, p.
traumatίκα, p. pass. τραυματίσ-
μαι, p. part. pass. τραυματισμένος,
ε, ον: à τραύμα, vulnus.

Τραύξινα, (qu. τρώξινα) reliquæ
pabuli quæ de præsepi cadunt: qu.
a τούγειν, elere.

Τράψω pro τράψω, Ion. pro έτρα-
ψε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi
τρέπω, alo, f. Σπίψω.

Τραψέιν, Ion. et Dor. pro τρέψε-
ιν, eudicare, vel et educasse, pro
a. 2. inf. τραψέιν: à τρέψω, alo.

Τραψέϊς, nutritus, educatus, a.
2. part. pass. verbi τρέψω, alo, a.
2. έτραψον.

Τραψέμεν, Ion. pro τραψέιν, a.
2. inf. act. ejusd.

Τραψέην, Ion. et Bæot. Sync.
pro έτραψέησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass.
Sed et

Τραψέην est aor. 2. inf. Dor. et
Æol. pro τραψέιν, verbi τρέπω, alo.

Τρόψιδος, -ρά, -ρον, aridus, sic-

cus; alens, alendi vim habens:
τραφερδ, terra arida, continens. Th.
τρέψω, alo.

Τρόψη, nutritus est: 3. sing. a.
2. pass. Ion. verbi τρέψω, alo a. 2.
pass. έτρώψην.

Τρόψηξ, pars navis, ubi scalmi
ponuntur.

Τροφήσομαι, f. 2. ind. pass. τρα-
φήσσομαι, f. 2. inf. pass. verbi
τρέψω, alo.

Τροφίντες, Ion. pro τρεφίντες,
a. 1. part. pass. à τρέπω, verto.

Τράφοισα, as, ή, Dor. et Æol.
pro

Τραφύσα, ης, ή, quæ aluit, a. 2.
part. act. f. verbi τρέψω.

Τραφύσα, as, ή, f. g. à τραχύς.

Τραχέως, asperè: compar. τρα-
χύτερον, asperius, superl. τραχύτα-
τα, asperissime. Th. τραχύς.

Τραχηλιάω, -ω, cervicem attollo:
f. άω, p. τετραχηλίακα.

Τραχυλίξω, cervicem resupino:
obtorqueo collum: nudo, præbeo
conspectendum: converto, seu con-
vertere facio, cervicem et vultum:
item palefacio: f. ίσω, p. τετραχύ-
λικά, p. pass. τετραχύλιγμα.

ΤΡΑΧΗΛΟΣ, υ, δ, collum, cer-
vix: in pl. τὰ τράχηλα.

Τραχύωω, aspero, exaspero: et
ΤΡΑΧΥΣ, ζιύ, υ, asper, scaber,
hirsutus: acer, ferox.

Τραχύτης, ητος ή, asperitas: à
præced.

Τραχωνίτης, ιδος, ή, nomen re-
gionis Græc. Latine salebrosa.

Τράω, inusit. undè τετρώω, per-
foro.

Τρέετην, timebant: 3. dual. imper-
f. act. Ion. pro έτρέετην, verbi
τρέω, timeo, f. τρέωω.

Τρέϊν, præes. inf. à τρέω, tremo.
Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro
τρέμω.

ΤΡΕΪΣ, οί, αί, et τὰ τρία, TRES,
TRIA, Angl. THREE; gen. τριών,
dat. pl. τρισί.

Τρέϊς Ταβέραι, ων, αί, nom. hos-
pitium. Lat. Tres Tabernæ, Act.
xxviii. 15.

Τρέμω, TREMO, horreo, præ-
metu trepido, f. μω, p. m. τέτρομα.
Th. τρέω, idem.

Τρέων, Ion. pro έτροων, 1. sing.
vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω,
tremo.

Τρέπων, -οντος n. g. part. præes.
à ΤΡΕΠΩ, verto, converto; in fu-
gam converto; mulo; verso, consi-
dero; f. ψω, p. τέτροφα, a. 2. έτρώ-
πον, p. pass. τέτρομαι, p. m. τέτρομα.

Τρέσσω, territi sunt, Ion. et Po-
ët. pro έτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
sic

Τρέσσε, pro έτρεσσε, 3. sing. a. 1.
ind. act. Ion. et Poët. verbi τρέω,
tremo.

Τρέσση, υ, δ, timidus: à τρέω.

Τρέφωιν, ulerem, per Sync. pro
τρεφώιν, præes. opt. Att. pro τρέφω-
ιμι, verbi

ΤΡΕΦΩ, nutritio; item compingo:
f. Σπρέω, p. τέτρεφα, n. 1. έδρεψα, p.

pass. τίθραμμαί, -ψαι, -ματι, p. part
pass. τέθραμμένος, educatus p. m.
τέτροπα. Hinc Σπίψις, εως, ή, nu-
trilio, Σρεπτήρ, ηρος, ή, nutritor.

ΤΡΕΨΩ, curro, festino, prospere-
ro, f. 2. m. δραψάμαι, p. δεδράμκα,
a. 2. έδραμον, p. m. διάδρομα, qu.
à δρέμω.

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, avtos,
a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, ver-
to; f. ψω.

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, avtos,
a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, ver-
to; f. ψω.

Τρέψω, vertat, 3. sing. a. 1.
opt. act. Æol. verbi ejusd

ΤΡΕΨΩ, tremo, trepido, f. τρέσω,
p. τέτρεκα.

Τρέω, foro: à τείρω, perforo.

Τρήμα, άτος, τό, foramen: tanq.
à τρέω.

Τρηματίξω, aleâ ludo, qu. à τρήμα.

Τρήμων, -ωνος, ή, columba, dat. pl.
τρήμωνιν, à τρέω, quia timida.

Τρηπίς, gen. Ion. à

Τρηπίς, ή, δν, perforatus, forami-
nahabens. à τρέω, perforo, f. τρήσω.

Τρηχάλιος, έα, έον, asper: à τρή-
χύς.

Τρηχίνος, gen. sing. à τρηχιν, -ίνος,
ή, nomen mulieris.

Τρήχος, υ, δ, TRECHUS, no-
men viri.

Τρηχύς, έια, υ, asper, Ion. pro
τραχύς, έος: hinc

Τρηχύω, όος, -οός, ή, locus asper: sed

Τρήχω, Poët. pro τραχύνω, asper
sum. Th. τραχύς, asper.

Τρία, tria, pl. n. g. vide τρεΐς.

Τρίαίνα, ης, ή, tridens, fuscina: à
τρία, quia tres habet cuspides.

Τριάκός, άδος, ή, dies trigesima
mensis: numerus trigesimus.

Τριάκις, άδς, ter. Th. τρεΐς.

Τριάκοντα, οί, αί, τὰ, TRIGIN-
ΤΑ. Th. τρεΐς.

Τριακοντάστρα, υ, δ, ζ, ή, quæ habet
triginta lanstra; navis Epithet. ex
τριάκοντα, et ζυγὰ, transtra.

Th. ζευγύω, jungo.

Τριακίσιοι, -αι, -α, trecenti, α, α,
Th. τρεΐς.

Τριακοσός, ή, δν, trigesimus: à
τριάκοντα.

Τριάς, άδος, ή, numerus ternari-
us, ternio, trias; tres Personæ
sanctæ Trinitatis. Apud Theologo-
s autem Græcos ή άγία Τριάς,
quam Latini vocant sanctam Trini-
tatem, dicitur ή τρισυπόστατος
άδσα, seu ή τρισυπόστατος φύσις, ή τρι-
συπόστατος Θεός: à τρεΐς.

Τριάσωω, vinco, supero; f. ξω, ab
Athletis sunpt. quorum victoria
in triplici certamine sita erat: à
τρεΐς. Th. τρεΐς, tres.

Τριαχόθηνα, a. 1. inf. pass. ver-
bi τριάσωω.

Τριακάδς, homo diuturno usu ve-
lul tritulus: à τρέωω, tero.

Τριβέϊς, tritor, pistillum, quo τρι-
βετα.

Τριβή, ης, ή, tritura usus, exerci-
tatio; occupatio; mora. Th. τρέβω.

Τριβόλος, υ, δ, TRIBULUS,
herba sic dicta quia habet τρεΐς
βολὰς, tres cuspides. Etiam tribu-
lum quo palæus teruntur.

Τριβόμενος, præ. part. pass. à τριβώ, *tero*.
 Τρίβος, υ, ή, via trita, semita; quicquid stantes, cubantes, &c. terrimus, ut planta pedis, &c. à p. m. τέρειβα, verbi τριβώ, *tero*.
 Τριβώ, præ. imperat. pass. et Τρίβωσι, 3. sing. præ. ind. act. à TPÍBΩ, *tero, frico, trituro*; quotidiani laboribus exerceo; f. ψω, p. τέρειβα, perf. pass. τέρειμμαί, p. m. τέρειβα.
 Τριβώμος, *teramus*, Dor. pro τριβωμεν, l. pl. præ. sub. act. à τριβώ.
 Τριβών, -ωνος, έ, pallium tritum; homo usu rerum tritus: à τριβώ, *tero*.
 Τριγύμος, υ, δ ζ ή, tam de viro, quam de foemina dicitur, *ter uxorem ducens, vel ter nupta*: ex τρις, et γάμος.
 Τριγκύς, idem quod Φριγκύς, quod vide.
 Τρίγυλα, *TRIGLA* piscis; qu. τρίγυλα' quia τρις, γεννά', id est, *ter anno parit*.
 Τριγύληνος, υ, δ και ή, tres habens pupillas, *vel habens in modum trium pupillarum*: ex τρις, tres, et γλήνη, pupilla.
 Τριγύλωχιν, ίνος, δ ζ ή, *tricuspis*, in dat. τριγύλωχιν, ex τρις, tres, et γλώχισ, vel γλώχιν, -ίνος, ή, *cuspis, acies*.
 * Τριγονέω, -ω, tertio genero vel pario: et
 * Τριγονία, as, ή, *tertium genus, ut nepos*: à
 * Τριγονος, υ, δ ζ ή, *tertio generans vel pariens*: ex τρις, et γονή.
 Τριγυχός, maceria, de Φριγκύς.
 Τριγώνος, υ, δ ζ ή, *triangulus*: ex τρις, et γωνία, *angulus*.
 Τριετής, έος, δ ζ ή, *trinus, triennis*. Ex τρία, et έτεα, -η, τὰ, *anni*. Th. έτος.
 Τριετία, as, ή, *triennium*: à præced.
 Τριετίω, f. ίσω, *triennis sum*: præ. part. τριετίκων, *trinus*: ab eod.
 TPÍZΩ, et τριζώ, *STRIDO, murmuro*.
 Τριπκάς, άδος, ή, *tricesima pars*: Poët. pro τριακάς, acc. sing. τριπκάδα. Th. τρις.
 Τριπκοντα, *triginta*, Poët. vel Ion. pro τριακοντα.
 Τριπκονταετίδες σπονδαί, *triginta annorum sædus*.
 Τριπκόντερος, υ, δ ζ ή, *navis qua triginta remis agitur*: ex τριήκοντα, et έρίσω, *remigo*.
 Τριπκοσίας, *trecentas*, acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσια, *trecenti*. Th. τρις, tres.
 Τριπημερία, as, ή, *triduum, spatium trium dierum*.
 Τριπηρίς, έος, ή, *triremis, navis bellica*. Th. έρίσω, *remigo*.
 Τριπηρις, υ, δ, qui *triremi vehitur*: à præced.
 Τριπήνη, ης, ή, *tribula*, quâ scilicet trumentum, qu. à τείρω, *tero*.
 Τριακήριος, υ, δ ζ ή, *triceps*: qu.

τρία κάρηνα, *tria capita habens*. Ex τρις, et κάρηνον.
 Τρικλίνιον, υ, τὸ, *triclinium, conclave tribus lectis instructum*.
 Τριλιastos, et τριλλιστος, υ, δ ζ ή, *multum cupitus*; propriè *ter petitus votis, sæpè optatus*. Ex τρις, ter, quod vide, et λίσσασαι, *precor*.
 Τριμερής, f. ίσω, *in tres partes divido*.
 Τριμηνον, υ, δ ζ ή, *trimestre spatium*: à
 Τριμηνος, υ, δ ζ ή, *trium mensium, trimestris*. Ex τρις, tres, et μήν, μηνός, δ, *mensis*.
 Τριξέλλας, *gryllus*. Vide τρώξελλος.
 Τριξός, *triplez*, pro τρισός, à τρις, quod à τρις, tres.
 Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à
 Τριόδος, υ, ή, *trivium*: dat. sing. τριόδοφ. Ex τρις, tres, et όδος, via.
 Τριόδης, όντος, δ, *tridens*. Ex τρις, tres, et όδός, δ, *dens*.
 Τριόπος, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.
 Τριόπηχος, eos, δ ζ ή, qui *trium cubitorum est, tricubitalis*. Ex τρις, et πήχης, eos, δ, *cubitus*.
 Τριπλάσιος, ία, ίων, *triplo major*.
 Hinc
 Τριπλασίως, adv. *tripliciter*.
 Τριπλέθος, υ, δ ζ ή, qui *trium jugerum est*: ex τρις, et πλέθος.
 Τριπλή, adv. *tripliciter*: à
 Τριπλός, όν, όον, contr. τριπλός, ή, έν, *TRIPLUS*: à τρις.
 Τρίποδ', pro τριπόδα, acc. sing. à τριπός.
 Τριπόδης, υ, δ, *tripedalis*: ex τρις, tres, et πός, ποδός, *pes*.
 Τριποδοφόρῶ, τριπόδος φορέω, vel φέρω, *tripoda fero*.
 Τριποθάτος, ω, δ ζ ά, Dor. pro Τριποθήτος, υ, δ ζ ή, *ter optatus, desideratissimus*: ex τρις, ter, et ποθητός, à ποθέω. Th. πόθος, *desiderium*.
 Τριπόλις, eos, δ ζ ή, *τρις πόλεις έχων*, Epithet. loci tres urbes habentis.
 Τριπόλοφ, dat. sing. à
 Τριπόλος, υ, δ ζ ή, *ter aratus*: ex τρις, ter, et πολέω, *verto, aro*.
 Τριπορθος, υ, δ ζ ή, qui *ter captus ac direptus fuit*: ex τρις, ter, et πέρθω, *vasto*.
 Τριπος, υ, δ, *Æol. pro*
 Τριπος, όδος, ή, *tripes*; *tripus, id omne quod tres habet pedes*.
 Τριπύρχος, υ, δ ζ ή, *triplex*: ex τρις, et πυχή, *plicatura*. Th. πύσσω, *plico*.
 Τρις, *ter*; sæpè notat multitudinem, ut τρισάθλιος, i. e. δ κατά πολὺ άθλιος, *miser*; δ τρισεξάθλιος, est δ πάνυ έξώλης, *omniπῶδ perditus*; δ τριέυλος, est δ έκπρογόνων έδλος, τρις τόσα άδρα, *innumera dona*. Th. τρις, tres.
 Τρισολιτήριος, υ, δ, *scelertissimus peccator*: ex præced. et άλιτήης, *peccator*. Th. άλιτέω, *pecco*.
 Τρισεινάδα, acc. sing. à
 Τρισεινάς, άδος, ή, *tertius nonus dies mensis*: hoc est, *vigesimus*

septimus. Ex τρις, et *λειά, novem, undè εννάς, et εννάς, άδος, ή, novius dies*.
 Τρισκαίδεκα, *tredecim*. Ex τρις, tres, ζ, et *δεκα, decem*.
 Τρισκαίδεκάπηχος, eos, δ ζ ή, qui est *tredecim cubitorum*: ex præced. et πήχης, eos, ή, *cubitus*.
 Τρισκαίδεκάτος, άτη, άτον, *decimus tertius*: à τρισκαίδεκα.
 Τρισκελής, ίος, δ ζ ή, *tria habens crura*: ex τρις, et σκίλος.
 Τρισκοπάνισος, υ, δ ζ ή, *ter pistus*: ex τρις, ter, quod à τρις, et κόπανον, υ, τὸ, *pistillum*. Th. κόπτω, *scindo*.
 Τρισμύρια, *triginta millia*: ex τρις, et μύριοι.
 Τρισολυμπιοτικός, υ, δ, τρις, άλυμπια νικήσας, qui *ter Olympicus ludis victor fuit*.
 Τρισπιθήμος, υ, δ ζ ή, *tres spithamas longus*: ex τρις, ter, et σπιθαμή, ης, ή, *spithama*.
 Τρισσεύω, f. εύσω, *tertius sum*.
 Τρισός, vel τριπτός, ή, όν, *trilex, ternus, trinus*; tres: à τρις.
 Τρισσώω, *triplico, in tres partes divido, tertium facio*: à præced.
 Τρισσώς, adv. *tripliciter, trifariam*: item *tertii vice*: ab eod.
 Τρισάτης, υ, ζ, qui *tertias partes tenet, tribunus*.
 Τριοτεγον, υ, τὸ, q. d. *τρίτη στέγη, tertia contignatio*: et
 Τριοτειςος, υ, δ ζ ή, *tres contignationes habens*: ex τρις, ter, et στέγη, ης, ή, *lectum*. Th. *στέγω, tego*.
 Τριοτοιχεί, adv. *triplici serie*: ex τρις, et στέχω, *ordine eo*.
 Τριοχίλιοι, αι, α, *ter mille*: ex τρις, et χίλιοι, *mille*.
 Τριοώμος, υ, δ ζ ή, *tricornis*: ex τρις, et σῶμα.
 Τριταίος, ατα, αιον, *tertius, triduanus*: τριταίος άνεμος, *ventus post triduum oriens*. Th. τρις, tres.
 Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à
 Τριτάτος, άτη, άτον, *tertius*: à τριτος, *tertius*. Th. τρις, tres.
 Τριτημόριον, τὸ, *tertia pars rei, triens*: ex τριτος, et μέρος, δ μείρω.
 Τριτημορίς, ίδος, idem, et ex iisd.
 Τριτογένεια, as, ή, *Minerva*: Epith. à τριτώ, όος, ή, Βαεοτ, *caput, et γείνομαι, nascor*. Poëtæ enim fingunt illam έ Jovis capite esse genitam. Vel ex τριτος, *tertius, quodd nata est tertius mensis die*.
 Τριτογενέας, έος, δ, *Tritogenius*.
 Τριτομή, ex τρις, et τέμνω, *seco*. Gen. xvii. 12.
 Τρίτος, ή, ov, *tertius, a, um*: pro quo et τριτῶτος. Inde τὸ τριτόν, scil. μέρος, *tertia pars*: τοριτόν, vel τὸ τρίτον, adv. *tertio*: εκ τρίτου, *tertia vice*: εκ τρίτην, *perindè*. Th. τρις, tres. Hinc etiam.
 Τριτώω, f. ώσω, *in tres partes divido*.
 Τριτών, *TRITON*, nom. propr. Τριτώνης λίμνη, *Consule Græca Schol. Pind. Pyth. Od. iv. 35*.
 Τριπύσιος, ία, ίων, *triplex, trifarius qui tribus modis dicitur*: ex τρις, et φάσις.
 Τριπιδάτος, Dor. pro

Τριβληρος, υ, δ ζ η, *maximè amabilis*. Th. φίλος.
 Τριψάσα, ης, ή, nom. mul. Gr. *interpr. Lat. valdè lucens*.
 Τρίχνα, et Dor. τριχθά, *trifarium*: adv. à τρείς.
 Τρίχες, πili; nom. plur. à τρείς, τριχάς, ή.
 Τριχθά, adv. *triplicitèr*; Poët. pro τριχα.
 Τριχίας, κθα, τριχίας, *nullos in vertice capillos gerens sed in circuitu, qualis inducitur vetulus in Concediis scrvus*. Salm. de Casuarie, p. 238.
 Τρίχλιος, -λην -ων, *cilicinus, a um; confectus ex crinibus seu pilis*. Th. Δριξ.
 Τριχίων, αυτος, δ, *hirsutus*.
 Τρίχων, pilosum reddo, capillo: à Δριξ.
 Τρίχωμα, πτος, τδ, *coma, capilla. mentum*: à pass. præced.
 Τριψας, -αντοι, a. 1. part. act. verbi τριψω, lero; f. ψω.
 Τριψις, εως, ή, *tritura, frictio*: à τριψω.
 Τριάβολον, υ, τδ, *tres obili*. Th. δβολός.
 Τριάρσφον, υ, τδ, *tertium tabulatum*. Vide διάρσφον, ab ερίφα, lero.
 Τροια, ας, et Ion. ης, ή, *TROJA* in acc. Ion. τροϊνν. Th. Τρώς, Τρωάς, δ, Trojanus.
 Τρομαϊστό, Ion. pro Τρομαϊντο, 3. pl. præ. opt. pass. verbi τρομάω.
 Τρομαϊντι, Dor. pro τρομαϊσει, σοι, metunt; 3. pl. præ. ind. à Τρομάω, tremo; horreo, timeo aliquid: à τρόμος, tremor. Th. τρέω, tremo.
 Τρόμος, υ, δ, *tremor*; Æol. τρόμορ, undè Angl. TREMOR: à τρέωω.
 Τρόμα, lusus, quum pueri talos aut nubes in foveam quandam collineando projiciunt. Pollux, l. vii. 7. quasi à τρώμα, foramen.
 Τροπαιον, seu τροπαιον, υ, τδ, *TROPHEUM*, monumentum post τοσην hostium. Angl. a TROPHY. Th. τρέπω, verto.
 Τροπάω, -ω, *verto, converto*: à τροπή.
 Τροπίω, -ω, *verto, in fugam verito*: ab eod.
 Τροπή, ης, ή, *versio, versio, mutatio, conversio in fugam*: à τρέπω.
 Τροπήξ, manubrium reni, quod inter remigandum τρέπεται.
 * Τροπίες, υ, δ, ut οίνος μη τροπίας, Aristoph. vinum non evanidum, vinum firmissimum, Toup. in Suid. P. III. p. 228.
 Τροπικοί, κύκλοι, οί, *Tropici circuli, quos quando Sol attingit, convertit cursum suum*: à τροπήξ.
 Τροπήξ, ή, δν, *tropicus, figurativus*: à τροπή.
 Τροπήξω, *figuratè*: adv. à præced.

Τρόπος, υ, δ, *modus; mos, ritus, consuetudo; studium, institutio, mores, ingenium, animus*; TROPUS: à τρέπω. Sed
 Τρόπος, υ, δ, *lorum contortum, quo renus scalmo alligatur; rudens*: à præced. Th.
 Τροποφορία, -ω, *mores alicujus tolero, morem gero, indulgentèr* (Italo); f. ήσω, p. τετροποθορηκα, a. 1. *ετροποθορησα* ex τρόπος, υ, δ, mos, et φέρω, fero.
 Τροφειον, υ, τδ, *praemium nutritionis*: à
 Τροφεις, εος, ή, *allor, nutritor*: et Τροφή, ης, ή, *alimonium, alimonia, nutritio*: à Th. τρέφω, alo.
 Τρόφεις, οί, *qui jam sunt adulti*. Vide τρέφω.
 Τρόφμος, υ, δ, *nomen viri*, Gr. qu. interpret. Lat. *alumnus*.
 Τρόφης, εος, δ και ή, *benè nutritus, crassus, pinguis*: et
 Τροφεις, idem: à τροφή, alimention. Th. τρέφω, alo.
 Τροφός, υ, δ ζ ή, *altor, et alitrix, nutritrix*: ab eodem Th.
 Τροποφορία, legitur 2. Macc. vii. 27. *τροποφορήσασα σε, educavi te*: ex τροφή, et φέρω. Sed Martini legendum censet τροποφορησασα, lenitèr tuli tuos mores: à τροποφορία.
 Τροχαλια, *rota quæ circumagitur aquam educendam, TROCHLEA*: à
 Τροχάδης, ή, δν, *velox, citus, curvens; rotundus, circularis*. Th. τρέχω.
 Τροχάω, *curo, festino, rotor*. Th. τρέχω.
 Τροχιλιά, ας, ή, *orbita*: ab eod.
 Τροχιλία, *torquilla*: Gloss. Cyr. avis est. Lege τροχίλεια, *torlula, id est, trochlea*: à
 Τρόχιλλος, *TROCHILUS, regulus, aviculæ nomen*: à τρέχω, curro.
 Τρόχμαλα, τὰ, *aspera loca; septa et lapilli, quorum usus est ad macerias, ad cingendum agros*: ab eod. Th.
 Τροχοιδεί, dat. sing. à
 Τροχοειδής, εος, δ ζ ή, *rotæ speciem habens, rotundus*: et τροχός, ζ, δ, *rota, (quod à τρέχω, curro)* et ίδος, εος, τδ, *forma, similitudo*. Th. ίδω, video.
 Τροχός, υ, δ, *rota*. Sed
 Τρόχος, υ, δ, *cursor* Th. τρέχω.
 Τροχώσαι, Poët. pro τροχώσαι, nom. plur. præ. part. act. f. g. à τροχάω, quod vide.
 ΤΡΥΠΑΙΟΝ, seu -ων, υ, τδ, *calinus, paropsis, palina*.
 Τρύπαω, -ω, *fruges colligo; item vindemio, uvas decero; fruor, percipio*: f. ήσω, p. τετρύπηκα, a. 1. *ετρύπησα*, a. 1. imperat. act. τρύπησον, άτω. Th. τρύγη, ης, η, *tritium*.
 Τρύπιω, *siccò, arefacio*: ab eod.
 ΤΡΥΠΗ, ης, ή, *tritium, frumentum, fructus; messis; item*

ariditas in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum.
 Τρυγητήρ, ήρος, δ, gen. pl. τρυγητήρων, *vindemiator*: et
 Τρυγητός, υ, δ, *idem*: et
 Τρυγητός, υ, δ, *frugum collectio, vindemia*: à p. pass. verbi τρυγάω.
 Τρύγλα, ας, ή, f. ης: à τρέξ.
 Τρύγλας, υ, δ, scil. οίνος, *vinum saculentum, vini reliquia cum sud*: à præced.
 Τρυγάειν, Poët. pro τρυγάειν, 3. pl. præ. opt. act. verbi τρυγάω, quod vide.
 Τρυγών, -ονος, ή, *turtur*: à τρέξω, murmurò, idem quod τρέξω.
 * Τρυγώνιον, υ, τδ, *polumbula*, in Epig. ap. Suid. in voce.
 Τρυζόντων, gen. pl. præ. part. act. à
 Τρύζω, idem quod τρέξω, *murmuro*: vox per Onomatop. sed propriè turturis. Hinc turtur dicitur τρυζών.
 Τρύμα, άτος, τδ, vel τρύμη, ης, ή, *foramen; veterator, longo rerum usu veluti tritus*: à τρύω, pro τράω, foro.
 Τρυμαλία, ας, ή, *idem quod τρύμα*.
 Τρύξ, γος, ή, *sax vini, vinum recens, mustum*. Expon. etiam de granis recens à Sole duratis: scortia ferri. Th. τρύγη.
 ΤΡΥΠΑΙΑ, ης, ή, *foramen, terebra*.
 Τρύπανον, υ, τδ, *terebra*: à præced.
 Τρύπαω, *terebro, perforo*: ab eod.
 Τρύπημα, άτος, τδ, *foramen*: à τρυπάω.
 Τρυσός, ή, δν, *afflictus, æger*. Th. τρύω, veço.
 Τρύτάνη, ης, ή, *TRUTINA*: à τρύω, pro τράω.
 Τρύφαινα, ης, ή, *nom. mul. Gr. interpr. Lat. delicatula*.
 Τρύφαιλια, ας, ή, *galea tres conos habens*: dat. sing. Ion. τρεφάλειη. Ex τρείς, et φάλος, υ, δ, *conus galeæ*.
 Τρυφάλις, ίδος, ή, *caseus, lacteus, ex lacte concretus*.
 Τρύφωω, *in deliciis, vel delicatè vivo; insolens sum et arrogans*; fut. ήσω, p. τετρύφηκα, a. 1. *ετρύφησα*, nom. sing. part. præ. f. g. τρυφώσα, à τρυφή.
 Τρυφερών, pro τρυφερώς, *delicatè*: à Τρύφερός, α, δν, *delicatus, mollis*: undè
 Τρυφερώτερος, *delicatio*; comparat.
 Τρύφή, ης, ή, *luxus, delicia*: à τέρφωκα, p. verbi θρύπτω, frango.
 Τρύφημα, άτος, τδ, *delicia*: à τρυφάω.
 Τρύφος, εος, τδ, *fragmentum*: à θρύπτω.
 Τρυφώσα, ης, ή, *nomen mulieris*, Gr. interpr. Lat. *delicatè vivens*: à τρυφάω.
 Τρύχμαλα, τὰ, *aspera loca*: à τρυχέω, asper. Vide τρύχμαλα.
 Τρύχως, idem quod σρύχως, *molis*.

Τρώχοντα, affliguntur; 3. pl. præ. ind. pass. verbi τρέχω.
 Τρώχος, eos, τὸ, pannus tritus. Th. τρώω.
 Τρώχων, 3. pl. præ. act. à * Τρώχω, -ω, altero, absumo, conficio; item affligo: à τρώω, tero.
 † Τρώω, f. ξω, afflicto: ab eodem. ΤΡΥΪ, tero, altero; vexo, defatigo, exlauro, domo, conficio, affligo, exco. Hinc τρώσκω, τρέχω, et τρωχάω, idem.
 Τρωάνε, Poët. et Dor. pro Τροϊήνδε, à Trojam.
 Τρωάς, ἄδος, ἡ, nomen urbis. Gr. interpr. Lat. penetratrix.
 Τρωγάλα, bellaria; pro Τρωγάλια, bellaria. Th. τρώγω, rodo.
 Τρώγλη, ης, ἡ, foramen, caverna. propriè rosiene factâ; acc. pl. τρώγλας, ab eod.
 Τρωγλοδύοντα, acc. sing. part. præ. à
 Τρωγλοδύων, lateram subeo: ex τρώγλη, et δύωω, subeo.
 Τρωγλοῦτης, υ, δ, nomen muris: à præced.
 Τρωγίσας, Dor. pro τρωγίσας, rodentes, acc. pl. f. g. præ. part. à τρώγω, rodo
 Τρώγισσι, pro τρώγισσι, Dor. 3. pl. præ. ejusd. verbi.
 Τρωγύλιον, υ, τὸ, nomen urbis. Gr. interpr. Lat. cellu peniariâ.
 ΤΡΩΓΩ, RODO, comedo; f. m. ξομαι, p. τέρωχα, a. 2. ἐτραγον.
 Τρώεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro Τρωσίν, à Τρώς, Trojanus.
 Τρωθή, vulneretur; 3. sing. a. 1. sub. pass. τρωθῆς, a. 1. part. pass. verbi τερώσσω, f. τρώσω, p. τέρωχα, a. 1. pass. ἐτρώθη.
 Τρωτῆ, as, ἡ, Poët. pro Τροία, as, ἡ, Troja; et
 Τρωθῆν, Poët. adv. pro Τροίαθεν, et Ion. Τροϊθῆν, ex urbe Trojâ.
 Τρωτῆρ, Troî, dat. sing. à Τρώς, nom. propr.
 Τρώκτης, υ, δ, comestor, vorator; expon. astutus, deceptor. Th. τρώγω, comedo.
 Τρώμα, as, ἄ, Dor. pro τρώμη, ης, ἡ, foramen: à τωρέω, perforo. Th. τέρω, idem.
 Τρώμα, ἄτος, τὸ, vulnus, plaga; damnium: Ion. pro τραῖμα. Th. τερώσσω, vulnero.
 Τρωματίζω, saucio, vulnero: à præced.
 Τρώξ, γός, ἡ, vermiculus; qui le-gumina rodit: et
 Τρώξαλλις, grillus: à τρώγω.
 Τρωξάρται, gen. Æol. à Τρωξάρτης, υ, δ, panivorus, nom. muris, ἀπὸ τοῦ τρώξαι ἄρτων, panem vorando.
 Τρώξιμος, υ, δ, ἡ, edulis, maturus: à τρώγω, comedo.
 Τρωπάω, verio: à τρέπω, idem.
 Τρωσεν, vulneravit; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερώσσω, f. τρώσω.
 Τρώσμα, ἄτος, Ion. pro τραῖμα, εψήλις.

Τρωχάω, Poët. pro τρωχάω, idem quod τρέχω, curro.
 Τρώων, et Τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρώς, Τρωός, Trojanus; dat. pl. Τρωσίν.
 Τῷ, Dor. pro τῷ, TU; τῷγα, Dor. pro τῷγε, lu.
 ΤΥΓΧἌΝΩ, -εις, -ει, sum; accidit ut sim, contingo, venio; assequor; propriè scopum attingo, admiscor; impetro; cum gen. et cum acc. f. m. τεύχομαι, (à τεύχω, paro,) a. 2. ἐτύχων, es, ε, a. 2. opt. act. τύχομαι, οἰς, οἰ, a. 2. sub. τύχω, ης, η, et in 3. pl. τύχωσι, a. 2. part. act. τυχόν, ἄσα, ὄν, vulgaris, -ει; p. ind. act. τέτυχα, as, ε, et τετύχηκα, qu. à τυχεύω.
 * Τύδασι, pro ἰνταῖθα, Hesyeh.
 Τυδεΐδαι, et Τυδεΐδω, gen. Ion. à Τυδεΐδης, υ, δ, TYDIDES, nom. patronym. Tydei filius, Diomedes scil.
 * Τυιδ᾽, per Æol. pro ὤιδε, lic. Sappho.
 Τυκάνη, ης, ἡ, tribula: à τύκω, paro.
 Τυκίζω, scalpro, polio: à Τύκος, et τύχος, υ, δ, instrumentum lapicidæ, quo lapides scalpuntur: à τεύχω, fabricor.
 Τυκτά, Persicè nomen canæ.
 Τυκτός, ἡ, ὄν, factus: à τεύχω.
 Τύκω, et τύχω, paro: ab eodem.
 Τύλη, ης, ἡ, callus: culcita; gibbus camelî: à τύλος, idem.
 Τύλμος, criumena pellicea, quia ibi aliquid τυλίττεται.
 Τυλίττω, vel -σσω, in modum culcitrae involvo; perscruto: à τύλι, lodix, calcitra.
 ΤΥΛΟΣ, υ, δ, callus, seu callum: tuber, gibbus, torus in pectore; item clavus ligneus; etiam pudendum.
 Τύλωω, f. ὤσω, collosum reddo; p. pass. τετύλωμαι: à præced.
 Τυμβῆς, ἄδος, ἡ, venefica, quæ circa τήμβους versatur, et mortuus mutilat: à
 ΤΥΜΒΟΣ, υ, et Dor. τύμβω, δ, bustum, sepulchrum, tumulus. Hinc Angl. A TOMB.
 Τυμβοχέω, tumulum struo, sepelio: ex τύμβος, et χεώω, seu χέωω, terrâ aggestâ exstruo.
 Τυμβοχῆ, tumulus: à præced.
 Τύμβω, ἄτος, τὸ, Poët. ictus, vulnus, plaga: à τύπτω, verbero.
 Τυμπαίζω, tympanum pulso, seu tundo; fustibus cædo: item fustibus ad necem cædo; quovis violento supplicio afficio; f. ἴσω, p. τετυπάσσω, p. pass. τετυπάσμαι, a. 1. pass. ἐτυμπαίοθη, ης, ἡ, à τύπανον.
 Τυμπανίστρια, as, ἡ, tympanistria: à Τύμπανον, υ, τὸ, pro τύπανον. TYMPANUM, instrumentum quo pulsato sonus cielur: item fustilis. Th. τύπτω, verbero.
 Τύνη, tu; Dor. pro τῷ et hoc pro τῇ, tu. Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.
 ΤΥΝΟΣ, vel τύννος, υ, parvus.
 Τυνῶτος, et Att. τυνῶσαι, parvulus, tantillus: à præced.

Τυντλάω, f. ἄσω, lutum caleo luto aspergo, blutero à
 ΤΥΝΤΛΑΟΣ, υ, δ, lutum, nuge.
 Τύντων, υ, τὸ, idem ac τύντονον.
 Τυντῆς, percussus; a. 2. part. pass. à τύπτω, verbero.
 Τυντῆ, ης, ἡ, percussio, ictus; dat. pl. Ion. τυντῆσι: ab a. 2. verbi ejusd.
 Τυντῆκος, ἡ, ὄν, TYPICUS, figuratus: et indè
 Τυντῆως, typicè: à
 Τύπος, υ, δ, nota, figura quælibet, formula, norma, exemplar; simulacrum, seu effigies, signum percussione factum; TYPUS: à τύπτω, percutio.
 Τύπωω, -ω, f. ὤσω, informo, figurum, signum imprimo: à præced.
 Τυντῆσαι, verberabis; Att. pro τῷσαι, 2. sing. f. 1. act. verbi τῆσαι, f. ψω, tanq. à τυπῆω.
 Τύπτομαι, Dor. pro τύπτομαι, 1. pl. præ. ind. act. Sic τυντῆσθαι, pro τυπῆσθαι, 1. pl. præ. ind. pass. et
 Τυντῶτων, breverent; Att. pro τυπῆσθαι nam gen. pl. part. præ. act. usurpant Attici pro 3. pl. imperat. præ.
 ΤΥΠΤΩ, verbero, pulso, tundo; imperf. ἐτυπτον, f. ψω, p. τέτυφα, a. 1. ἐτυψα, a. 2. ἐτύπων, præ. pass. τύπτομαι, cædor, vapulo; p. m. τέτυπα, as, ε.
 Τυπῶθῆντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi τύπτω, f. ὤσω.
 Τύπωμα, ἄτος, τὸ, idem ac τύπος, à τυπῶω. [*δρῶ μορφῆς τύπωμα, Eurip. Orest. video simulacrum forme ipsius.] Th. τυπῶω.
 Τυραννεύοντων, gen. pl. part. præ. à
 Τυραννεύω, regno; impero: f. εἶσο. Th. τύραννος, rex.
 Τυραννέω, idem quod præced.
 Τυραννία, as, ἡ, TYRANNIS, dominatio: à τύραννος.
 Τυραννικός, ἡν, ὄν, TYRANNICUS; dominandi peritus: à τύραννος.
 Τυραννικῶς, tyrannicè; adv. à præced.
 Τυραννικώτατος, superl. à τυραννικός.
 Τυραννίς, ἴδος, ἡ, TYRANNIS, imperium; Angl. TYRANNY: à τύραννος.
 Τυραννοκτόνος, υ, δ, ἡ, tyrannicida: ex τύραννος, et κτείνω, occido; p. m. ἐκτονα.
 ΤΥΡΑΝΝΟΣ, υ, δ, ἡ, TYRANNUS, rex, qui imperium in suos vel vi vel consiliis et pecuniâ adeptus esset; regina, princeps: Angl. A TYRANT. Est et nomen viri et avis; item adj. pro τυραννικός.
 Τυράζομαι, turbor, sollicitus sum; med. à
 Τυράζω, turbas excito, tumultuor; fut. ἄσω, perf. τετύρακα' à τύρβη, ης, ἡ, Att. pro τύρβη, tumultus, turba.
 Τύρβη, ης, ἡ, TURBA; Att. δι citur pro ούρβη.
 Τυρία, as, ἡ, pro Europa.

Τυρογλίφος, α, δ, nomen muris: ex τυρός, caseus, et γλίφος, caro, ελεσος.

Τυρόεις, δεσσο, δον, caso similis, seu δ caso factus: à

ΤΥΡΟΣ, ὄ, δ, caseus: qu. à τέρρω, sicco.

Τυρός, α, ἡ, nomen urbis, Syr. Lat. interpr. turpes.

ΤΥΡΡΕΙΣ, εως, ἡ, TURRIS, propugnaculum: ab Heb. תור.

Τυρχάδ, ἡς, ἡ, FURCA: quæ et ἔρχη.

Τυρώδ, Dor. pro τυροῦ, casei; gen. à τυρός.

Τυρώδης, εως, δ ζ ἡ, caso similis. Τύσσω, συμπίπico; Hesych. puto pro πύσσω, ut fit plicare manus, seu genua.

Τυρόδης, ἡ, δν, vel τυρόδης, ὄ, δ ζ ἡ, parvus, τυρόδον, adv. paululum, τυρόδον ἕσσω, valde parum.

Τυρόδονα, acc. sing. à Τυρόδων, ονος, δ, nomen propr. viri hinc Τυροάδων, nomen propr. loci.

Τύφθη, idem quod τίφθη.

Τυφθεῖν, εἴτε, εἶεν, verberatissimus; per Sync. pro τυφθεῖναι, εἴτε, εἴσσω, pl. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω.

ΤΥΦΛΟΣ, ἡ, δν, cæcus; obscurus; Epith. parietis, in quo nulla fenestra; surdus.

Τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas: à præced.

Τυφλῆται, 3. sing. præ. pass. à τυφλόω.

Τυφλόφορος, cæcum ferens. Th. φέρω.

Τυφλόω, excæco; f. ὥσω, p. τετέφλωκα, ας, ε, a. 1. ἐτέφλωσα, ας, ε' et

Τυφλόπτω, cæcus sum, cæcilio: à τυφλός, cæcus.

Τυφός, seu τυφός, α, δ, fumus; res inanis fumo similis; fumosa arrogantia, fustus, stupor attonitulus. Th. τυφώ.

Τυφώω, fumo infesto; item effero, insolentem reddo; f. ὥσω, p. τετέφωκα, præ. pass. τυφόμοι, ἔμοιαι, inflor, turgeo: p. pass. τετέφωμαι, σαι, ται, perf. part. τετεφωμένος, η, ορ, inflatus, insanus, stultus; a. 1. ind. pass. ἐτυφώθη, ης, η, a. 1. part. pass. τυφωθείς, έντος, tumefactus: à τυφός, fumus, fustus: à

ΤΥΦΩ, propriè incendo paulatim, ut gliscat ignis sine flammâ; calefactio; undè τέφομαι, glisco; amoris aut altius cupiditatis latente igni macerer; incendo simpliciter, et pass. arceo, uror; f. Σύψω, p. τίψω, a. 1. ἰδύψα.

Τυφώος, gen. sing. et Τυφωῶν, dat. à Τυφωεύς, nomen gigantis: et

Τυφών, ὄνος, ΤΥΦΩΝ, nomen gigantis, qui et Τυφωεύς dicitur: item τυρόδ, procella à τυφώ.

Τυφωκέδς, ἡ, δν, turbulentus, a, um: à τυφών.

Τυφωῶς, ὄ, δ, pro Τυφών, ὄνος, Τυφωεύς canticæ ps

Τύχα, ας, ἡ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, fortuna, gratia, favor.

Τύχαις, dat. plur. à τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυχεῖν, sum, contingo; f. m. τεύχομαι, a. 2. ἐτυχον.

Τύχε, Ion. pro ἐτυχε, 3. sing. a. 2. verbi præced.

Τυχεῖν, Poët. pro τυχεῖν, aor. 2. inf. act. ejusdem verbi.

Τυχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. Τύχη, ης, ἡ, fortuna; eventus; in pl. calamitates, fortuna adversa; acc. plur. τύχας. Est et Τυχῆ, ἡς, ἡ, nomen propr. mulieris: à τυχεῖν, contingo.

Τυχηρός, ἡ, δν, fortuitus, a, um: à τύχη.

Τυχηρών, gen. pl. à τυχηρός.

Τυχηός, assecutis eris; 2. sing. a. 2. sub. act. verbi τυχεῖν.

Τυχηός, f. 1. qu. à τυχεῖν, idem quod τυχεῖν, assequor: hinc τυχηός, αντος, a. 1. part. act.

Τυχεῖς, έντος, δ, nomen viri. Gr. quod interpret. Lat. fortunatus: à τύχη, fortuna.

Τύχοιμι, a. 2. opt. verbi τυχεῖν, f. m. τεύχομαι, a. 2. ἐτυχον.

Τυχοῖσα, ας, ἡ, Dor. pro τυχεῖσα, adepta: a. 2. part. act. f. g. à τυχεῖν, q. v.

Τυχόν, forsitan, fortuitò: adv. à τυχών, a. 2. part. et

Τυχόντι, dat. sing. a. 2. part. act. verbi τυχεῖν, a. 2. ἐτυχον.

Τύχων, ἔσα, δν, consecutus: item obvius, vulgaris: aor. 2. part. verbi ejusd.

Τύχων, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi præced.

Τύχων, ἄολ. pro τύψας, aor. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυφάντων, verberent; Att. pro τυφάτωσαι, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Τυφέη, sordes in auribus: Hesych. Sed aliter est κνυφέη.

Τυφέην, percussit: Ion. pro ἐτυφεν, 3. sing. a. 1. ind. et

Τύφον, ἄτω, aor. 1. imperat. act. et

Τυφόντι, Dor. pro τύψοντι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.

Τῷ, [sine ἰῶτα subj.] Dor. pro τῷ. Sed

Τῷ, dualis est num. et

Τῷ, huic; dat. sing. ab ὄ, et pro ὄ, cui: τῷ πρόφω, quomodo? Exponitur etiam, quare, idcirco; pro διὰ τῷ. [* Τῷ ζ δαυμάσκων ἀκόοντες τότε μῦθος, quocirca mirabuntur qui illum tunc sermonem audiebant. Theoc. Idyll.]

Τῷ, seu τῷγε, hi; dual. num. ab ὄ, hic.

Τῷγαλα, ἄτος, Dor. pro τῷ ἄγαλα, simulacrum.

Τῷγκιστρα, Dor. pro τῷ ἄγκιστρα, hami.

Τῷσῶζῶ, diceriis incesso, irrideo, mordeo; f. ἄσω.

Τῷσῶδοσαι, Dor. pro τῷσῶδοσαι, crystallus.

conuiliis insectantes; part. præ. pl. num. f. g. à τῷσῶζω.

Τῷσῶδός, ὄ, δ, irrisor: et Τῷσῶσης, ὄ, δ, irrisor; à p. pass. verbi præced.

Τῷσῶγος, Dor. pro τῷ, i. e. τῷ ἄλγος: ab ἄλγος, εως, τῶ, dolor.

Τῷσῶχονος, Dor. pro τῷ ἀμύχονον, idem quod ἀμύχονη, ἡ, vestitus: ab ἀμύχων, pro ἀμύχων, circumdo. Th. ἔχω, habeo.

Τῷ μῶ, Dor. pro τῷ ἐμῶ, mei.

Τῶν, τῶνγε, et τῶντέ, gen. plur. ab ὄ, ἡ, τῶ.

Τῶντρο, Dor. vel Att. pro τῷ, ἄντρο, antrum.

Τῶνρον, Dor. vel Att. pro τῷ ὄρνιον, avis. Th. ὄρνις.

Τῷ τῶ τῶτου, pro τῷ ἀπὸ, τῶτου, postea.

Τῶργειν, Dor. vel Att. pro τῷ Ἄργειν, Argivi viri.

Τῶροτρον, Dor. vel Att. pro τῷ ἄροτρον, aratrum.

Τῶρχαῖον, Dor. vel Att. pro τῷ ἀρχαῖον, antiquitas, olim.

Τῶς, sic, pro ἔτος, per Aphæres. vel Dor. pro ὄς. Th. ἔτος, hic, et τῶς, Dor. pro τῶς.

Τῶςια, Dor. vel Att. pro τῷ ὄςια ossa.

Τῶτ' ἐπὶ χρίος, Dor. et Poët diction pro τῷ αὐτῷ ἐπὶ χρίος, ad idem ministerium.

Τῶτ' ἐπὶ, τῶτ' ἐπὶ, et τῶτ' ἐπὶ pro τῷ αὐτῷ, τῷ αὐτῷ, et τῷ αὐτῷ.

Τῶτ' ἐπὶ, Dor. pro τῷ αὐτῷ.

Υ

Υ, LITERA, vigesima apud Græcos, in numeris est quadringenta et cum lineola infra adjectâ (v.) quadringenta millia. Ἐολibus ponitur pro ο, ut δνυμα, ἰνὸνομα, v in ι, Dor. et Ἐολ. imitatum, ut in Μοῖσα, pro Μῦσα, &c.

Υ, olfacientis sonus; adv. à spiritu naribus attracto fictum, quum quis odoratu aliquid se probare ostendit.

Υἄδες, αἱ, HYADES, sucula; stella septem in cornibus Tauri, quæ, quum oriuntur aut occidunt, pluries excitant: ab ὤ, pluo.

Υαῖνα, ης, ἡ, bellua: nomen quadrupedis, dict. à setis sultis in dorso; item sucula, et HYÆΝΑ piscis: ab ὤ, sus.

Υακίω, f. ἔσω, pluo. Th. ὤ, idem.

Υακίνθια, festus in honorem Hyacinthi pueri: et

Υακίνθινος, ιν η, ινον, HYACIN. THINUS, a, um:

ΥΑΚΙΝΘΟΣ, α, δ, HYACINTHUS puer; flos, et gemma; item lana aufila hyacinthino coloris, imbuta; etiam nomen viri.

Υἄλινος, ιν η, ιεν, vitreus, a, um:

ΥΑΑΟΣ, seu ἕλος, α, ἡ, τιτάνη,

Υααόδοσαι, Dor. pro τῷσῶδοσαι, crystallus.

*Υαλωργίον, υ, τὸ, vitrarium: à
 *Υαλωργός, ἄ, δ, vitrarius: ex
 βαλος, vitrum, et ἔργον, opus.
 *Υάς, ἄσος, ἡ, **HYAS**. Vide
 βάδες.
 *Υβάλλειν, subvertere; Dor. seu
 Æol. Syncop. pro ὑποβάλλειν,
 præf. inf. act.
 *ΥΒΟΣ, ἡ, δν, civivus, inflexus.
 *Υβούλιον, Doricè pro Εἰδούλιον,
 Eubuli.
 *Υβρίω, contumeliâ afficio, inju-
 rias sum, insoleo; item stupro
 f. ἴωω, et Att. ἴω, p. ὑβρῖκα, a. 1.
 ὑβρίσα, a. 1. inf. act. ὑβρίσαι, p. pass.
 ὑβρίσμαι, σαι, σαι, aor. 1. pass. ὑβρίσ-
 θην, ης, η, a. 1. part. pass. ὑβρισθῆς,
 έντος, contumeliâ affectus; f. 1. pass.
 ὑβρισθῆσομαι, η, εται. Th. ὑβρις.
 *ΥΒΡΙΣ, εως, et eos, ἡ, injuria;
 contumelia; superbia: stuprum
 vel adulterium per vim illatum;
 noxa è re quâvis, v. gr. nimia plu-
 viâ, acc. ὑβρις.
 *Υβρίσαι, a. 1. inf. act. ὑβρίσαν,
 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίσω,
 contumeliâ afficio. Th. ὑβρις.
 *Υβρίσσειν, Dor. pro ὑβρίσειν.
 *Υβρισθέντας, acc. pl. a. 1. part.
 pass. νεῦθι ὑβρίσω.
 *Υβρισθῆσαι, 3. sing. fut. 1. ind.
 pass. ab eod.
 *Υβρισμα, ἄτος, τὸ, idem quod
 ὑβρις.
 *Υβρισμένος, η, ον, amidiitiosè
 ornatus: ἐν σοφῇ ἔδδεν τὴ ὑβρισμένη,
 Xen. Cyrop. i. 22. stolam habens
 haud valde pretiosam. Eurip.
 Phœniss. 1119. vid. Bos. Obs.
 Miscell. c. 4. et Hutchinson in
 Cyri Exp. l. i. p. 117. 8vo.
 *Υβρισῆρ, ἦρος, δ, et
 *Υβρισῆς, ἄ, δ, contumeliosus, in-
 juriosus; stuprator: à περὶ.
 pass. verbi ὑβρίσω.
 *Υβριστικός, ἡ, δν, pronus ad fa-
 ciendam injuriam: à τρασέδ.
 *Υβριστικός, adv. injuriosè, contu-
 meliosè: ab eod.
 *Υβριστρία, as, ἡ, contumeliosa,
 superba: à ὑβρις-τήρ.
 *Υβρωμα, ἄτος, τὸ, curvamen: et
 *Υβρωσις, idem; tanquam ab
 ὑβώω, curvo.
 *Υγιάζω, sano, curo: fut. ἄσω, p.
 ὑγιάκα. Th. ὑγιής.
 *Υγιάτης, 2. sing. præf. sub. ab
 *Υγιάινω, sanus sum; f. ἄνω. Th.
 ὑγιής, έος, δ ζ ἡ, sanus.
 *Υγία, acc. sing. ab ὑγιής.
 *Υγία, as, ἡ, sanitas: ab eod.
 *Υγιής, gen. sing. Ion. à præ-
 ced.
 *Υγιώνδς, ἡ, δν, sanus; saluber.
 Th. ὑγιής, idem.
 *Υγιονότατος, superl. à præc.
 *Υγιονός, ρά, ρόν, sanus, incolu-
 mus integer: à seq.
 *ΥΓΙΗΣ, έος, δ ζ ἡ, sanus, in-
 columus, integer: item rectus, utili-
 s; bonus, faustus; raltus.
 *Υγρῶ, seu Ion. ὑγρῆ, f. g. ab
 ὑγρός, interdum sumiter subst. pro
 ὑγρός, κίλευθος, humida via, mare,
 pelagus. Th. ὑγρός.

*Υγραίνω, f. ἄνω, humecto, irri-
 go: ab
 *ΥΓΡΟΣ, ἄ, δν, humidus, in aquis
 degens; liquidus, viridis; mollis,
 lubricus. Tropicè dicitur de eo,
 qui obsequitur omnium studiis:
 impr. de petulanti mobilitate ocu-
 lorum in feminis libidinosis; le-
 ner, de pulchritudine: flexibilis
 de arcu: facilis, lenitèr fluens de
 oratione: ab ἔω, pluo.
 *Υγρότης, ητος, ἡ, humiditas, hu-
 mor: flexibilitas; teneritas: de
 moribus, humanitas, facilitas: pro-
 digalitas, luxuria: à præced.
 *Υδατι, dat. et ὑδατος, gen. sing.
 ὑδάσι, dat. pl. ab inausit. ὑδās, pro
 quo ὑδωρ, aqua.
 *Υδάτις, ὑδός, ἡ, vesicula, stilla:
 Gl. Cyr. ab eod.
 *Υδάτεις, έοσσα, έεν, aquosus:
 ab eod.
 *Υδει, aqua, limo: dat. sing. ab
 ὑδός, eos, τὸ, aqua.
 *Υδέρος, , δ, hydrops: ab ὑδωρ.
 *Υδέω, idem ac ὑδω, cano.
 *Υδής, έος, δ ζ ἡ, qui peritè camit;
 sapiens, prudens: ab ὑδω, cano.
 *Υδνίω, nutrio.
 *Υδνον, υ, τὸ, tumor terræ, tuber;
 ὑδνα, tubera: ab ὑω.
 *Υδός, eos, τὸ, aqua: ab ὑω.
 *Υδρα, as, ἡ, **HYDRA**, aquati-
 lis serpens: ut et ὑδρος, hydrus.
 Th. ὑδωρ, ατος, τὸ.
 *Υδραγωγός, ἄ, δ ζ ἡ, aquæ ductor,
 aquæ ductus: ὑδραγωγέιον, υ,
 τὸ, aquæ ductio, aquagium: ex
 ὑδωρ, et ἀγωγός.
 *Υδραίνω, fut. ἄνω, lavo, humecto,
 irriro, effundo. Th. ὑδωρ, aqua.
 *Υδραλίτης, mola asuari; quia
 βλάτι ἀλει' ab ἀλείω, molo.
 *Υδράλην, aqua salsa: ex ἔδωρ,
 et ἄλην.
 *Υδραλῆς, υ, δ, organarius: et
 *Υδραυλις, εως, ἡ, sive ὑδραυλικόν,
 (scil. ὄργανον) **HYDRAULA**,
 cui simile organum, scil. musicum
 quo αἰλῆσαι pro ὑδωρ.
 *Υδραία, as, ἡ, aquatio, irrigatio:
 ab ὑδραίνω.
 *Υδρεῖον, υ, τὸ, Ion. -ήιον, vas hau-
 riendæ aquæ **HYDRIA**; ita aquatio
 *Υδρεύω, rigo, aquam polo, ferro,
 haurio: ὑδρευομαι, aquor, aquam
 haurio, irrigor; f. m. εύσομαι, ab
 ὑδωρ.
 *Υδρην, Ion. pro ὑδραν, acc.
 sing. ab ὑδρα, as, ἡ.
 *Υδρία, as, ἡ, **HYDRIA**, cadus,
 urna, aquatio. Th. ὑδωρ.
 *Υδροσκη, ης, ἡ, idem.
 *Υδρομεδύση, nomen ranæ: ex
 ὑδωρ, et μέδω, impero.
 *Υδροποτίω, -ω, aquam bibo, sum
 abstentius; f. ἡσω, p. -πότηκα' ab
 *Υδροπότης, υ, δ, aquæ potor: ex
 ὑδωρ, et πότης, à τίνω, bibo.
 *Υδρος, υ, δ, **HYDRUS**, serpens
 aquaticus. Vide ὑδρα.
 *Υδροφόρος, υ, δ ζ ἡ, qui aquam
 portat: ex ὑδωρ, et φέρω, ferō.
 *Υδροχάρης, nomen ranæ: ex
 ὑδωρ, et χάρω, gaudeo.

*Υδρόχος, aquarius; qui ἔδωρ χεῖ.
 *Υδρωπικός, ἡ, δν, **HYDROPI-
 CUS**, a, um, qui laborat aquâ in-
 tercule: ab
 *Υδρωψ, ωπος, ἡ, **HYDROPS**,
 aqua intercus: ex ὑδωρ, et ὤψ,
 facies. Th. ὑδρωμαι, video.
 *ΥΔΩ, cerebro, cano, dico: qu.
 ab ἄω.
 *ΥΔΩΡ, ἄτος, τὸ, aqua. Poët.
 est ὑδās, et ὑδός.
 *Υέ, vox minitantis, hui.
 *Υει, pluit; 3. sing. præf. verbi
 ὑω, f. ὑωω.
 *Υειος, ela, ειον, suillus: ab ὑς, sus.
 *Υελος, vitrum; pro ὑαλος.
 *Υεσθαι, pluviis irrigari: ab ὑω,
 pluo.
 *Υετίζω, pluo, f. ἴωω, p. ὑέτικα
 ab ὑετός
 *Υέτιος, ία, ειον, pluviuosus: ab
 *Υετός, ἄ, δ, pluvia: ab ὑω. Hinc
 forsān Angl. wet.
 *Υετότατος, ἀτη, ατος, maximè
 pluviuos; superl. à præced.
 *Υηνεία, vel ἡνεία, as, ἡ, hara,
 mores suilli; insulsitas: ab ὑς, sus.
 *Υης, υ, δ ζ ἡ, pluviuos; Jovis et
 Bacchi Epithet. ab ὑω.
 *Υθλίω, -ω, f. ἡσω, nigor: ab
 *ΥΘΛΟΣ, ἄ, δ, nauçā, loquacitas.
 *Υτασι, dat. pl. pro ὑσι, ab ὑσις,
 filius.
 Υτε, filii; nom. dual. ab ὑσις.
 Υτέα, acc. sing. et υτέας, acc. pl. et
 Υτές, nom. pl. ab
 Υτές, gen. έως, δ, filius. Th.
 υτός, idem.
 Υτι, dat. sing. contract. ab
 Υτις, υτιος, et contractè υτις, υτιος,
 δ, filius.
 Υτιοεία, as, ἡ, adoptio; q. d.
 δέις υτις, quum pro filio recipitur
 qui naturā filius non est.
 Υτις, gen. contract. ab υτις.
 *ΥΙΟΣ, ἄ, δ, filius: de brutis
 animalibus dicitur perindè ac ho-
 minibus; ut υιός μονοκεράτων, Psal.
 xxxviii. Ḡ. aliquando pro aliquo
 ex seriis nepotibus ponitur; ut
 apud S. Matt. υιός Δαβιδ, 'Αδραμ.
 Υιότης, ητος, ἡ, filiatio. Th. υιός.
 Υιόω, adopto; f. ὤσω, a. 1. υιόσω,
 a. 1. m. υιόσωμαι, ω, ατο, à præ-
 ced. Th.
 Υιωνός, ἄ, δ, nepos, filius filii: ab
 eod.
 Υιόωτο, 3. sing. a. 1. m. verbi υιόω.
 *ΥΚΗΣ, vel ὑκνης, υ, δ, et ὑκνη,
 ης, ἡ, piscis quiddam.
 *Υλα, as, ἄ, Dor. pro ὑλη, sylva.
 *Υλαγμα, ἄτος, τὸ, et
 *Υλαγμός, ἄ, δ, latratus: ab ὑλάω,
 latro.
 *Υλατός, ala, αιον, sylvestris; lux-
 urians frondibus et sylvescens;
 materialis: ab ὑλα, sylva.
 *Υλακῆ, ης, ἡ, idem quod ὑλαγμός.
 *Υλακτέω, -ω, f. ἡσω, idem quod
 *ΥΛΑΨ, ἡ, latro; f. ἄσω.
 *ΥΛΗ, ης, ἡ, materia quæcumque,
 unde aliquid fit; **SYLVA**, ligna;
 alimenta, feces cibi decocti. Hinc
 *Υληεις, ἡέσσα, ηεν, sylvocos, ar-
 boribus opacus. Th. ὑλη.

Ἰληοίται, nom. pl. ab
 Ἰληοίται, υ, δ, qui in sylva dor-
 mit: ex ἴλη, et κοιτή, lectus.
 Ἰλητόμος, υ, δ, sylvicida, ligna-
 tor: ex ἴλη, et τέμνω, seco; p. m.
 τίσημα.
 Ἰλμαί, ων, αἱ, præsegmina corio-
 rum, res feculentæ: ab ἴλη, fixæ
 Ἰλλίς καθῆρη, Dorica libra. Vi-
 de Scholiast. Pindar. Pythior
 p. 195.
 Ἰλορομία, -ω, f. ἴσω, ligna in
 sylvis ex lo: ab
 Ἰλορόμος, υ, δ, ζή η, ad succiden-
 das arbores aptus; lignorum cæsor,
 lignator: ex ἴλη, et τέμνω, seco.
 Ἰλοφάγω, gen. Ion. ab
 Ἰλοφάγος, υ, δ, ζή η, qui sylvas
 depascitur: ex ἴλη, et φάγω, edo.
 Ἰλώδης, eos, δ, ζή η, sylvovus. Th.
 βλθ.
 Ἰμάς, Ion. pro ἱμάς, vos.
 Ἰμές, nom. pl. Dor. pro
 Ἰμέις, vos; quod αἰμέις, à σὺ, tu.
 Ἰμέναιος, υ, δ, HYMENÆUS,
 nuptiarum præses, genias; nup-
 tiale carmen; nuptiæ: est et nom.
 Hæretici cujusdam. Th ἱμήν.
 Ἰμενάω, uxorem duco: hyme-
 næum cano: à præced.
 Ἰμέτρος, ἴρα, ερον, vester, a,
 um, ab ἱμέις, vos. Th. σὺ, tu.
 ἸΜΗ'Ν, ἴνος, δ, membrana,
 pellicula, claustrum virginale, HY-
 MEN, carmen nuptiale. Ponitur
 et ἱμήν pro ἱμετέραν, acc. sing. f.
 g. à σὺ, tu.
 Ἰμνας, Æol. pro ἱμάς, acc. pl.
 et
 Ἰμμε et ἱμμες, Æol. pro ἱμέις,
 nom. pl. et
 Ἰμμι et ἱμμιιν, Æol. pro ἱμήν,
 dat. pl. à σὺ.
 Ἰμιάσαι, Dor. pro ἱμνήσαι, cele-
 brare: a. 1. infin. act. et
 Ἰμνεῖσθαι, cantantes: nom. pl.
 part. præ. f. g. Poët. pro ἱμνεύ-
 σαι et
 Ἰμνέμεν, Dor. pro ἱμνεόμεν,
 hymno celebramus; 1. pl. præ. et
 Ἰμνεῖσθαι, Dor. pro ἱμνεῖσθαι, nom.
 pl. part. præ. f. g. et
 Ἰμνεῖσθαι, Dor. pro ἱμνεῖσθαι, 3. pl.
 præ. ind. ab
 Ἰμνέω, carmine celebroy: celebroy,
 laudo, etiam solutâ oratione; car-
 mine perstringo et diffinno; accu-
 so; deploro; imperf. ἱμνεον, -εν, f.
 ἴσω, p. ηκα, a. 1. ησα, a. 1. part.
 act. ἱμνεῖσθαι, avτος; ab ἱμνος, car-
 men. Th. ἴδω, celebroy.
 Ἰμνεῖσθαι, nom. pl. a. 1. part.
 act. à præced.
 Ἰμνοῖς, eos, η, hymni cantus,
 laudatio: à 2. sing. perf. pass.
 verbi ἱμνέω, carmine celebroy.
 Ἰμνητήρ, ηος, δ, et
 Ἰμνητής, υ, δ, laudator: propriè
 carminibus: et
 Ἰμνητός, η, ὄν, celebratus, cele-
 bris: à 3. sing. perf. pass. verbi
 ἱμνέω, celebroy.
 Ἰμνολογία, ας, η, hymnorum de-
 cantatio.
 Ἰμνος, υ, δ, HYMNUS est

men in honorem Dei scriptum. Th.
 ἴδω, celebroy.
 Ἰμννν, imperf. act. et
 Ἰμννναι, 3. pl. præ. ind. act.
 verbi ἱμνέω, quod vide.
 Ἰμνω, carmini; dat. sing. ab
 ἱμννε.
 Ἰμνωδέω. -ω, hymnos canto:
 Vocatum edo; à seq.
 Ἰμνωδός, δ, δ, hymnorum cantor:
 ex ἱμνος, et ψῶδός.
 Ἰν, et εἶν, et ἴν, pro Hebræo
 HIN, mensuræ genus.
 ἸΝΙΣ, et ἱνις, eos, η, vomer;
 qu. ab ἴς, sus; quia ut hæc rostro,
 ita et ille fodit terram.
 ἸΝΝΟΣ, υ, δ, equuleus, man-
 nus.
 Ἰός, gen. sing. ab ἴς, sus. Th.
 σὺς, σὺς; δ, ζή η, idem.
 Ἰσοκίμος, υ, δ, HYOSCYA-
 MUS, herba quædam; ἴδς κίμος,
 qu. faba suilla: Angl. HENBANE.
 Ἰσοφρόβς, qui ἴδς φόρβει, subul-
 cius: ὑοφόρβεον, porcinarium, hara:
 ex ἴς, et φέρβω.
 *Ἰπαγακτέω, subindignor.
 Ἰπαγγεῖνσα, Ion. pro ἱπαγγε-
 λῶσα, f. 2. part. act. fœm. gen. ab
 Ἰπαγγέλλω, clam nuntio: ex ἴπδ,
 et ἀγγέλλω, f. ελῶ, a. 1. ἡγγεῖλα.
 Ἰπάγεται, 3. sing. præ. pass.
 verbi ἱπάγω.
 Ἰπαγκώνιον, υ, τὸ, cervical; quod
 sub ἀγκῶνα ponimus.
 Ἰπαγορεύειν, vicissim dicendum;
 adj. verbale; ab ἱπαγορεύω.
 Ἰπαγορεύω, verba subjicio,
 respondeo; post factum addo verba:
 interpretor, expono; f. εῶσω, p.
 ἱπαγορεύεκα' ex ἴπδ, et ἀγορεύω, ἴ-
 ἀγορά, ἀς, forum.
 Ἰπάγω, subduco; subjicio, jugo,
 subdo, maxime in med. Est et
 defero, in judicium adduco: accuso:
 abeo, progredior. In med. est præ-
 terea subjicio mihi: illicio in frau-
 dem: item subjicio vel suggero ali-
 cui aliquid: [* morior, mortem
 obdeo, Matt. xxvi. 24. Marc. xiv.
 21. at usquam hoc significatum
 apud externos. Contrâ ἱπάγω φέ-
 ρω, τέρψας, vilam dego. Theog.
 917.] præ. imperat. ἱπάγε, vade:
 imperf. ἱπήγῳ, es, f. ἱπάξω, p. ἱπή-
 γω, a. 2. ἱπήγῶν, es, e' ex ἴπδ, et
 ἀγω, duco.
 Ἰπαγωγῆ, ης, η, subductio, sub-
 missio: à præced.
 Ἰπαῖ, Poët. pro ἴπδ, à, præ, sub,
 &c.
 ἸΠΑΙΘΑ, coram, recli: ex ἴπαῖ,
 et ἴθῶ.
 Ἰπαίθος, υ, δ, ζή η, subdialis, qui
 est sub dio: ex ἴπδ, et αἴθρα.
 Ἰπαίρισμαί, Ion. pro ἱπαίρισμαί.
 Ἰπαῖσω, f. ξω, clam prosilio,
 subrepro: a. 1. part. ἱπαίξας, avτος;
 ex ἴπδ, et αἴσω, f. ξω, ruo.
 Ἰπαῖτριον, υ, τὸ, culpa, noxa: ab
 Ἰπαῖτριος, υ, δ, ζή η, obnoxius tri-
 mini: ex ἴπδ, et αἰρία, ας, ἡ, causa.
 Ἰπακοῆ, ης, η, obedientia: à p.
 m. ἱπήκοα, et Att. ἱπακήκοα, verbi
 ἱπακῶ. Th. ἀκῶ, audio.

Ἰπακῶσιν, audi: Dor. pro ἱπα-
 κῶσιν, a. 1. imperat. act. et
 Ἰπακῶσ, Dor. pro ἱπακῶσ, a.
 1. sub. ab
 Ἰπακῶω, obedio, ausculto, respon-
 deo, subaudio: cedo, admitto:
 [* audio pulsantem ostium et scis-
 citando cognosco quis sit, Act. xii.
 13. vid. exempla apud Camerar.
 Raph. Xenoph. et Gesner.] imper-
 perf. ἱπήκων, f. ἴσω, p. ἱπήκωκα, a.
 1. ἱπήκωσα, a. 1. inf. ἱπακῶσαι. Ex
 ἴπδ, et ἀκῶ, audio.
 Ἰπακῶεσθαι, a. 1. inf. m. ab
 ἱπακῶσθαι.
 Ἰπακῶετο, Ion. pro -ε, præ. im-
 perat. m. verbi
 Ἰπακῶεσθαι, fugio, elabor: ex
 ἴπδ, et ἀκῶω, Poët. pro ἀκῶω, vito.
 Ἰπαλλάγη, ης, η, immutatio, et
 HYPALLAGE figura: ab
 Ἰπαλλάττω, multo, immuto, com-
 multo: unum loco alterius pono, seu
 exchibeo: ex ἴπδ, et ἀλλάσσω, vel
 -ττω, multo.
 Ἰπαλύξαι, effugere: a. 1. infin.
 act. verbi ἱπαλύσσω.
 Ἰπαλύξεις, eos, η, effugium: ab
 eod.
 Ἰπαλύσκω, f. ξω, subterfugio,
 effugio, evito: ex ἴπδ, et ἀλύσκω.
 *Ἰπαναχωρεῖω, clam retrò abeo.
 Ἰπάνδρος, υ, δ, vel ἡ, viro subjec-
 tus seu obnoxius: q. d. δ vel ἡ, ἴπδ
 τὸν ἀνδρα, qui vel quæ est in potes-
 tate viri.
 Ἰπανίσταμαι, adsurgo honoris cau-
 sâ alicui, esurgo: ex ἴπδ, ἀνά, et
 ἱστημι, sisto.
 Ἰπανίσσασο, surge; præ. impe-
 rat. m. præced.
 Ἰπαντάω, -ω, occurro, f. ἴσω, p.
 ἱπάντηκα, a. 1. ἱπάντησα' ex ἴπδ, et
 ἀντάω, occurro. Th. ἀντί.
 Ἰπάντησις, eos, η, et ἱπάντη, ης,
 ἡ occursum: à præced.
 Ἰπαντιάζω, Æol. pro ἱπαν-
 τιάσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi
 ἱπαντιάω.
 Ἰπαντιάζωαι τὸν εὐεργετην, bene-
 factori occurrere, i. e. viro de nobis
 bene merito gratiam referre: ab
 Ἰπαντιάω, et -άζω, f. ἴσω, obviâm
 prodeco, incurro, incido: ex ἴπδ, et
 ἀντιάω, seu ἀντάω, in occursum eo.
 Th. ἀντί.
 Ἰπαντρος, υ, δ, ζή η, qui in intro-
 est vel degit: ex ἴπδ, et ὤτρον.
 Ἰπάπτει, Ion. pro ἱφάπτει, suc-
 cendere.
 ἸΠΑΡ, τὸ, indecl. visio vera: ei
 ὄναρ opponitur.
 Ἰπαργμένα, τὰ, Ion. pro ἱπηργ-
 μένα, quæ jam facta sunt: ab ἱπάρ-
 χω.
 Ἰπαργυρος, υ, δ, ζή η, in quo arg-
 entum est mixtum: ἱπαργυρος φω-
 γῆ, vox pecuniâ venalis. Hoc de
 illis dicitur, qui linguam et vocem
 pretio venalem habent: ab ἀργυρος.
 Ἰπαρῶς, et ἱπαρήρνος, υ, η, ovīs
 sub se vel in se agnum habens: ex
 ἴπδ, et ἀρς, ἀρνίς.
 Ἰπαρῶα, a. 1. inf. act. verbi
 ἱπαρῶω, sum: ab ἀρχω. Th. ἀρχῶ

*Υπαρξις, εως, ἡ, substantia, res facultates: ab eod.

Υπαρπάξιν, Ion. pro ὑπαρπάξιν, eurriperere.

Υπάρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, erat, 3. sing. imperf. act. ab ὑπάρχω, sum.

Υπαρχῆ, ἡς, ἡ, initium, ortus; beneficii utroq. datus. Th. ἀρχῆ.

Υπάρχοντα, τὰ, facultates, quae quis habet. Vide ὑπάρχω.

Υπαρχος, υ, ὁ, qui sub alio imperium obtinet; dux: idem quod ἑπαρχος: item, nomen Indicum fluvii: ex ὑπό, et ἀρχος.

Υπαρχος, gen. singul. praes. p. f. g. et

Υπιρχοσι, 3. pl. praes. ind. act. ab

Υπάρχω, eis, ei, initium do, prius facio aut dico, sum, existo, superbo, adsum; sum ὑπαρχος, [* δ' ἀμνόμενος, ἀλλ' ὑπάρχων, ἰδίαις αὐτοῦ, Isoc. p. 443. ne cultor, sed auctor, eos injuriis affectis; x ὑπάρχει, ἡνὶ ἡ, ἐνὶ πόλει, Xen. de Cyri Exped. l. v. p. 394. ed. Hutch. 8vo. à parte vestrà stabit mea civitas, praesò erit vobis.] in 3. pl. ὑπάρχουσι τὰ ὑπάρχοντα, bona fortuita, quae quis habet; f. ὑπάρξω, p. ὑπῆρχα, a. 1. ind. act. ὑπῆρξα: ex ὑπό, et ἀρχει. Th. ἀρχῆ, ἡς, ἡ, initium, imperium, &c.

Υπασπίδια, adv. ab

Υπασπίδιος, υ, ὁ x ἡ, clypeo tectus; ex ὑπό, et ἀσπίς, ἰδος, ἡ, clypeus.

Υπασπίω, sub clypeo latentèr incedo, pugno: Metaph. sub alicujus patrocinio et tutelâ sum. Et armiger alicujus sum: ex ὑπό, et ἀσπίς, clypeus.

*Υπᾶρξία, as, ἡ, consularis: ab seq.

Υπᾶρξω, fut. εἶσω, consularium gero: ab ὑπατος.

*Υπάτικός, η, ον, consularis: ab eod.

Υπάτος, ἀτή, ατον, summus, a, um: contractè ex ὑπέρτατος. Est et ὑπατος, consul, quia penes illos erat summa potestas. Aliquando honoratus, imus, et profundus. Th. ὑπίρ.

Υπέαι, subsunt, Ion. pro ὑπειαι, 3. pl. praes. ind. verbi ὑπειμι, qu. ex ὑπό, et εἶμι, sum.

Υπέαι, cultro: sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

Υπέβαλον, es, e, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, subjicio, suboruro. Th. βάλλω, jacio, f. αὐῶ.

Υπέδειποντο, 3. pl. imperf. m. verbi ὑποβλέπομαι, torq. intueor. Th. βλέπω, video, f. φω.

Υπέγγυος, υ, ὁ x ἡ, qui sponsioni est obnoxius: vide in ἔγγυος, sponsor.

Υπέδεισαν, timuerunt; 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. ὁ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo: f. σω.

Υπέδεισαν, timuerunt; per Sync. pro ὑποδείδεισαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi ὑποδείδω quod ex ὑπό,

et δείδω, timeo: f. δείδω, p. m. Poët. δείδω, plusq. p. ἰδειείην.

Υπέδειξα, as, e, aor. 1. ind. act. verbi ὑποδεικνυμι, praemonstro: f. ζω, p. ὑποδείξα. Th. δείκνυμι, ostendo.

Υπέδεικτο, exceperit; Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέεικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑποδείχομαι. Th. δείχομαι, capio: fut. m. δείξομαι, p. pass. δέδειγμα, ζαι, κται.

Υπέδειξο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ὑποδείχομαι, suscipio: perf. pass. ὑποδείξομαι. Th. δείχομαι, capio.

Υπέθηκατο, instruxit; 3. sing. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, stirpono. Th. τίθημι, pono; fut. ἔθσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Υπέικω, obedio, succumbo, cedo: Poët. dicitur ὑποείκω, f. ὑπέικω, Ex ὑπό, et εἰκω, cedo.

Υπέιμι, subsum, adsum. Th. εἶμι, sum.

Υπέιναι, remittere; Ion. pro ὑπέιναι, a. 2. inf. verbi ὑφίημι, et ὑπέιναι, adesse; praes. infin. à praeced. Υπέιχομαι, f. 1. m. verbi ὑπέικω, q. v.

Υπέιρχον, per Metath. pro ὑπέιρχον, 3. pl. imperf. et

Υπέριχοι, teneat; 3. sing. praes. opt. ab ὑπερέχω, excello: quod ex ὑπέρ, super, et ἔχω, habeo, teneo.

Υπέροχος, υ, ὁ x ἡ, Ion. et Poët. pro ὑπέροχος, eximius, excellens, excellentior: ab eod.

Υπέσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑπέω, Ion. pro ὑπῆμι, submitto.

Υπεκθῶνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi ὑπεκτίθημι, subduco. Th. τίθημι, pono.

Υπέκειμαι, clam aliquo exportatus sum. Th. κείμαι, jaceo.

Υπέκοριζω, clam exporto: hinc ὑπεκοριαστρο, 3. pl. a. 1. m. ex ὑπό, ἐκ, et κορίζω, fero.

Υπεκπέρω, clam emitto, submitto. Th. πέρω, mitto.

Υπεκπροβεί, longè praecurrit; 3. sing. praes. ind. ab

Υπεκπροβέω, f. ἦσω, praecurro: ex ὑπό, ἐκ, πρό, et θέω, curro.

Υπεκπροφεύγω, clam profugio: ex ὑπό, ἐκ, πρό, et φεύγω, fugio; a. 2. φεύγον.

Υπεκπροφύγη, 3. sing. a. 2. sub. act. praeced.

Υπεκπροβή, clam expono; aliquò transportandum curo. Th. τίθημι.

Υπεκφέρω, clam effero. Ex ὑπό, ἐκ, et φέρω, fero; f. οἶσω, a. 1. ἦνεκα.

Υπεκφεύγουντι, Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, clam fugiunt; 3. pl. praes. ind. act. verbi

Υπεκφεύγω, clam fugio, subterfugio: ex ὑπό, ἐκ, et φεύγω, fugio.

Υπέφυγε, effugisset; Ion. pro ὑπέφυγε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi praeced.

Υπεχωρίω, -ω, ex aliquo loco me subduco: ex ὑπό, ἐκ, et χωρίω, eo.

Υπέλαβον, es, e, suscepi; aor. 2.

ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, suscipio. Th. λαμβάνω, capio; f. m. λήφομαι, a. 2. ἔλαβον.

Υπελήθη, relictus sum: aor. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω, relinquo: f. ψω. Th. λείπω, linquo: a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Υπελήθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, capio; f. m. λήφομαι, p. λήθησα. Att. εἰληθα, a. 2. ἔλαβον.

Υπελύσασ, solvisti; Ion. pro ὑπελύσω, 2. sing. aor. 1. m. verbi ὑπολύω. Th. λύω, solvo: f. σω, a. 1. m. ἔλυσαμι, ω, ατο.

Υπέμεναν, expectabunt, vel sustinuerunt: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, sustineo: a. 1. ὑπέμενα, as, e. Th. μένω, maneo: f. ἴω, p. μεμένηκα.

Υπέμενον, 3. sing. imperf. act. ejusd.

Υπεμνήσθη, deflexit; tristatus est: 3. sing. perf. act. pro ὑπέμνησθη, verbi ὑπεμνήσθη quod ex ὑπό, et ἠμῶς, inclino: f. ἴσω, p. ἦμνηκα, et Att. redupl. ἐμνήσθη, mutato η in ε, Epenth. Poët. τῷ η, ἐμνήσθηκα.

Υπεμνήσθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὑπομνήσθηκα, in memoriam revoco.

Υπεναντίος, a, ον, [*contrarius, nusquam subcontrarius ut contendit J. Albert, ad Colos. ii. 14.] adversarius; obvius, obviam factus. Ex ὑπό, et ἐναντίος, adversus. Th. ἀντί, pro. Hinc

Υπεναντίως, variè, è contrario: adv. à praeced.

Υπένηθε, Poët. sub, subtilis: ex ὑπό, et ἐνῆθε, infra.

Υπένοον, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ω, suspicor: f. ἦσω, p. ὑπονοέωκα.

Υπέαιρεσις, εως, ἡ, subtractio: ab

Υπέαιρέω, -ω, f. ἦσω, clam aufero; subtrahō: ex ὑπό, ἐξ, et αἴρω, capio.

Υπέαιρω, eximo, submoveo, clam de medio tollo: f. ἄρω, p. ὑπέαιρκα: ex ὑπό, et αἴρω, tollo.

Υπέαλύσκα, effugio, subterfugio: f. ζω: ex ὑπό, ἐξ, et ἀλύσκα, f. ζω, evito: a. 1. ἦλυζα. Th. ἀλέω, idem.

Υπέζυανδύς, emersus: praes. vel a. 2. part. ex ὑπό, ἐξ, ἀνά, et δύω, vel δύνι, subeo.

Υπέειμι, procuro in aliquem; impetum facio; excedo, [*in alicujus aspectum aggredior, Diod. Sic. p. 616. D. ed. Herodoman. ὑπέζιοντες, produentes: a. 2. part. Herod. l. i. c. 176. subterfugientes, l. iv. c. 120.] ex ὑπό, et εἶμι, exceo. Th. εἶμι, eo.

Υπέειρω, subtrahō: ex ὑπό, ἐξ, et εἶρω, Poët. pro εἶρω, trahō.

Υπέελθεις, a. 2. inf. act. verbi ὑπέειρχομαι, clam egredior.

Υπέειρχομαι, clam exire: ab

Υπέειρχομαι, clam egredior, me subduco; ulcisor, punio: ex ὑπό, ἐξ, et εἶρχομαι, venio: f. m. ἐπέεισομαι, a. 2. ἔηθον.

Υπέεισχε, effugit, pro ὑπέεισθη

mun. *ὑπεξέφυγε*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *ὑπέξυχο*.
Ἐξέφυγα, *clāni me subduco*. Th. *ἔξω*.
ὑπεξέφερον, es, e, imperf. act. verbi *ὑπεξίρω*.
ὑπεξέρισαν, se subducerunt. Vide *ἔρισαν*.
ὑπεξήλυξε, *evitavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ὑπεξήλυσα*.
ὑπεξέστεις, e, h, *filiiis fumilidit*, propriè qui est b' *ἔξωρα*, sub *potestate*, scil. patris, nondum emancipatus.
ὑπεκένωσμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi *ὑπεκένωσα*, *subnavigo*, *sublego*. Th. *πλώω*, *navigo*: f. *πλώωσα*, a. 1. *ἐπλώωσα*.
 ΥΠΕΡ, Poët. *ὑπερ*, cum gen. *SUPER*, *supra*, *pro*, *propter*, *per*, *de*; cum acc. *ultra*, *trans*, *suprà*, *præter*, *vel contra*. In compositione notat *supra*, *super*, *pro*, *præ*, *trans*, *præter*, et *intensionem*. [* *Pro*, in *commodum* vel *defensivè*, ut Rom. viii. 31. *et ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν τὴς καθ' ἡμῶν* vel *votivè* *προσέυχεσθε ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλοῦν ἡμῶν*, Matt. v. 44. *et orate pro persecutoribus et calumniatoribus vos*. (2) *Iuxta*, Ὁ θεὸς—*ἐνεργῶν ἐν ἡμῖν*—*ὑπὲρ τῆς ἐκδόκης*, Phil. ii. 13. *iuxta* *beneplacitum*. (3) *Vice*, *loco*, *sympliciter* *ἵνα εἰς ἀποθήην ὑπὲρ τῶν λῶν*, Joan. xi. 50. *loco totius populi* (*ἵνα ὑπὲρ οὗ διακονή μοι*, Philen. 13. (4) *De*, τὰ δὲ ἔθνη *ὑπὲρ ἐλπίος δοξάζοντες τὸν θεόν*, Rom. xv. 9. *de misericordia Deum glorificant*. (5) *Quod altinet ad*, *ὑπὲρ τῆς παρουσίας τῆς Κυρίου*, 2. Thess. ii. 1. *quod altinet ad adventum Domini*, ut Lat. *super*. (6) *Pro* *διὰ*, *per*, *ὑπὲρ*, ἧς *ἔθνηκε*, ex Soph. Trachin. *ver. 721. per quam moriebatur*. (7) *Per*, in formula *adjurandi*. *ἵνα οὐκ ὑπὲρ ψυχῆς ζήνῃς νω*, Hom. II. χ'. *precor pro animam et gentia*; *ζήνῃς ὑπὲρ καρτὸς ἰσώω*, II. ω. *per patrem supplicia*. Vid. plura L. Bos. Miscel. cxxiii. (8) *Propter*, *ὅτι* *πάθειον*, Eurip. *Hip. pol. 159. ob mala*; *ἰριδὸς ὑπὲρ*, *Androm. 90. ob discordiam*: *usitatio* *ἔπιδ*, *vide* *Markland. ad Eurip. Suppl. 1125.*] *ὑπὲρ*, as, h, *funis*, *quo antenarum cornua tenduntur et laxantur*: ab *ὑπὲρ*. *ὑπεράγαν*, adv. *valdè*, *maximè*. *ὑπεραγάσσω*, -ω, f. ἴσω, *deamo*. Th. *ἀγαπάω*, diligo. *ὑπεραγώντως*, *valdè*: adv. ab *ὑπεράγω*, f. ζω, *excello*. Th. *ἀγώω*, *duco*. *ὑπεραφί*, per *Dialys*. *pro* *ὑπεραφί*, *dat. sing. ab*. *ὑπεράφης*, *ἴος*, δ, ζ ἡ, *desuper stans*; ex *ὑπὲρ*, et *ἄω*, *flo*, *spiro*. *ὑπερανετός*, ἡ, δν, *maximè* *laudabilis*: ex *ὑπὲρ*, et *αινετός*, *laudabilis*. *ὑπεραρω*, *extollo*, *supra modum* *effero*: item *antecello*: fut. *ὑπεραρώω*, p. *ὑπερώωκα*, a. 1. *ὑπερώωρα*, p. *ὑπερώωρα*, *supra* *πο-*

dum efferor, vel *effero* *meipsum*: a. 1. *pass.* *ὑπερώωρην*, a. 1. *inf. pass.* *ὑπεραρώωμαι*. *ὑπεράσχορος*, e, δ, ζ ἡ, *supra modum turpis*. Th. *ἀσχορός*, *turpis*. *ὑπεράστροφος*, e, δ, ζ ἡ, *strem atatis excedens*: ex *ὑπὲρ*, *super*, et *ἀκμή*, *cuspidis*; item *flos ætatis*. *ὑπεράσχορος*, e, δ, ζ ἡ, *qui loca montana incolit*. Th. *ἀσχορ*, *summus*. *ὑπεράλλομαι*, *transilio*: ex *ὑπὲρ*, et *ἄλλομαι*, *salio*. *ὑπεράλλος*, e, δ, ζ ἡ, *eximius*, *præstantis*: ex *ὑπὲρ*, et *ἄλλος*, *alius*. *ὑπεράλμενον*, *transilientem*, per *Sync.* *pro* *ὑπεραλλόμενον*, *acc. sing. part. præsent. m. verbi ὑπεράλλομαι*, *salio*. *ὑπεράνω*, et *ὑπεράνωθεν*, *adv. cum* *gen. longè*, *suprà*. Ex *ὑπὲρ*, et *ἄνω*, *sursum*. *ὑπεραπολογεῖσθαι τινὸς*, *pro* *ὑπὲρ* *τινὸς ἀπολογεῖσθαι*, *pro* *aliquo causam agere*. *ὑπεραρῆναι*, a. 1. *inf. pass. verbi ὑπερίρω*. *ὑπεραρῶδέω*, *supra modum* *metuo*: ex *ὑπὲρ*, et *ἄρῶδέω*, *metuo*, *apud Herod.* *ὑπερασπίω*, *clypeo* *protego*, *propugno*. Ex *ὑπὲρ*, et *ἀσπίω*, *clypeo* *defendo*. Th. *ἀσπίς*, *idus*, *h. clypeus*. *ὑπερασπιστός*, ὁ, δ, *defensio*, *propugnatio*: et *ὑπερασπιστῆρ*, ἦρος, ὁ, *idem* *quod ὑπερασπιστής*, ὁ, δ, *propugnator*, *protector*: à *perf. pass. verbi ὑπερασπίω*. *ὑπερασπιώ*, f. 1. *Att. verbi ὑπερασπίω*. *ὑπεραυξάνω*, *vehementèr* *augeo*: f. *ὑπεραυξήσω*, a. 1. *ὑπεραυξήσας*: ex *ὑπὲρ*, et *αὐξάνω*. *ὑπεράφανος*, -ω, δ, ζ ἡ, *Dor.* *pro* *ὑπερήφανος*, e, *superbus*. *ὑπεραχθής*, ἴος, δ, ζ ἡ, *supra modum gravatus et onustus*: et *ὑπεραχθόμεναι*, *iniquissimo animo* *fero*, *valdè* *doleo*. Th. *ἄχθος*, *eos*, τὸ, *pondus*. *ὑπεραβαίνω*, *supergridior*, *transgridior*; *transcendo*: *excedo*, *superiore*, *antecello*; *opprimo*, *vinco*; *prætereo*, *omitto*, *non dico*: f. m. *ὑπεραβήσομαι*, p. *ὑπεραβήθηκα*, a. 2. *ὑπεραβήθη*, ἡ, ἡ, *ex ὑπὲρ*, et *βαίνω*, *eo*. *ὑπεράβλη*, *præterierit*: 3. *sing. præsent. sub. act. verbi ὑπεραβάλλω*. *ὑπεραβλήδωντας*, *adv. suprà* *quam*, *valdè*: ab *ὑπεράβλω*, *projicio* *ultrà*; *trajicio*: *excello*, *superio*: *excedo*, *redundo*: *contra liceor*: f. *ἄβλω*, *θηκα*, p. m. *ὑπεραβήθηκα*. Th. *βάλλω*, *facio*: fut. *ἄβλω*, p. *βέβηκα*, a. 2. *ἔβαλον*. *ὑπεραβάστα*, as, et *Ion.* -ης, ἡ, *transgressio*, *contemptus*: ab *ὑπεραβάσσει*. *ὑπεραβῆσαι*, *eos*, ἡ, *transgressio*, *transitus*, *præstantia*: *violatio legis*, &c. ab *ὑπεραβαίνω*, *transgridior*. Th. *βαίνω*, *eo*, fut. m. *βήσομαι*, a. 2. *ἔβην*.

ὑπεραβῆναι, ὁ, τὸ, *HYPERBATA*, *figura*, *i. e. trajectus* *verborum ordo*: et *ὑπεραβῆς*, ἡ, δν, *excellens*, *præstantissimus*: ab *ὑπεραβαίνω*, *transgridior*: q. v. *ὑπεραβήθη*, *Att. pro* *ὑπεραβήθη*, *transgressus fuerit*: 3. *sing. aor. 2. sub. act. verbi ὑπεραβαίνω*. Th. *βαίνω*, f. *βήσομαι*, a. 2. *ἔβην*, a. 2. *sub. βῶ*, ἦς, ἦ, *opt. βαίνω*, ἡς, ἡ. *ὑπεραβήναι*, *superare*, *aor. 2. inf. act. et*. *ὑπεραβήης*, *transseas*, 2. *sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusd.* *ὑπεραβήιος*, e, δ, ζ ἡ, *violentus*, *omnem vim excedens*, *SUPERBUS*: ex *ὑπὲρ*, *suprà*, et *βία*, as, ἡ, *vis*, *robur*. *Hinc* *ὑπεραβήιον*, *adv. suprà* *vires*: et *ὑπεραβήιος*, *adv. idem*. *ὑπεραβῶδην*, *adv. supra modum*: ab *ὑπεραβῶ*, ἡς, ἡ, *exsuperatio*, *excessus*; *excellencia*; *HYPERBOLE*, *figura*; *dilatatio*: *ὑπεραβῶλαι*, *saltus*, *loca montana*: ab *ὑπεραβάλλω*. *ὑπεραβῶλια*, as, ἡ, *excessus*: ab *eodem*. *ὑπεραβῶλικός*, ἡ, δν, *excedens*, *nimius*, *superans* *fidem*. *ὑπεραβῶροι*, ων, οἱ, *populi*, *qui ultra Æquilionem habitant*. Th. *Βορέας*, *Boreas*. *ὑπεραβῶσαν*, *acc. sing. ab* *ὑπεραβῶσαν*, -δασία, -δασον, *valdè* *hirsutus*: à *δασός*, *hirsutus*. *ὑπεραβῶτα*, per *Sync.* *pro* *ὑπεραβῶτα*, *acc. sing. ab* *ὑπεραβῶτα*, ἴος, δ, ζ ἡ, *qui metu superatur aut frangitur*: ex *ὑπὲρ*, et *δέος*, *eos*, τὸ, *metus*. Th. *δείδω*, *timeo*. *ὑπεραβῶιδω*, *supra modum* *timeo*. Th. *δείδω*, *timeo*. *ὑπεραβῶιδεύς*, f. ἴσω, *causam* *ago* *pro*: ex *ὑπὲρ*, et *δέω*, *jus*. *ὑπεραβῶικον* *Nίρεον* *φυγεῖν*, *Nemesin ultricem* *evitare*. Vid. *Scholiam* *Pindar.* *Pythior.* *Od. x.* *ab ὑπεραβῶικον*, *supra modum* *justus*. Th. *δέω*, *jus*. *ὑπεραβῶιμεν*, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi *ὑπεραβῶικω*, *prætercurro*. Th. *τρέχω*, *curro*, fut. *σπῆξω*, p. *δέω*, ἡ, ἡ, a. 2. *ἔδραμον*, p. m. *δέω*, ἡ, ἡ, *δρομα*. *ὑπεραβῶνω*, *prævaleo*: f. *ἴσω*, a. 1. *ὑπεραβῶνώμωσα*, *prævalui*: ex *ὑπὲρ*, et *δύναμαι*, *possum*, a. 1. *pass. ὑπεραβῶνωσθην*. *ὑπεραβῶιμην*, *σο*, *το*, a. 2. m. verbi *ὑπεραβῶικω*, *supra* *pono*. Th. *τίθημι*, *pono*, f. *θήσω*, a. 2. *ἔθην*. *ὑπεραβῶικω*, *convententiā* *dissimulo*; f. m. -*ἴσομαι*, a. 2. *ὑπεραβῶικω*, a. 2. *part. act. ὑπεραβῶικων*, ὄσα, δν' *ex ὑπὲρ*, et *εἶδω*, *video*, *aor. 2. εἶδον*, et *ἴδον* *item confirmo*, *suffulcio*: ex *ὑπὲρ*, *sub*, et *ἰδέω*, *fulcio*. *ὑπεραβῶικω*, a. 1. *inf. act. ab ὑπεραβῶικω*, *suffulcio*, *fulcime* *suppono*: ex *ὑπὲρ*, *sub*, et *ἰδέω*, *fulcio*. *ὑπεραβῶικω*, *adv. ultra*, *trans*: ab *ἰκέινω*.

Ἵπερκελίω, extendo me ultra quam fas est: f. Ἵπερκελιῶ, a. 1. Ἵπερξίτρινα ex ὑπέρ, ἐκ, et τείνω, tendo.

Ἵπερκελίω, solvo pro: et hinc Ἵπερκελίως, eos, ἡ, depensio, depensus: ex ὑπέρ, ἐκ, et τίνω, seu τίω, solvo,

Ἵπερκελίω, super effundo: ex ὑπέρ, ἐκ, et χέω, fundo, f. χέσω, imperf. Ἵπερξίχειον.

Ἵπερκελίω, nimium effundo: f. Ἵπερκελίω, p. Ἵπερκελίωκα sed Ἵπερκελίωμα, superfluo: ex ὑπέρ, ἐκ, et χύνω, f. χέσω. Th. χίω, fundo, f. χέσω.

Ἵπερεθῶν, qui superavit, qui vicit: a. 2. part. act. ab ὑπετόρηται.

Ἵπερίνυχάω, interperello, intercedo: ex ὑπέρ, et ἵνυγχάω, q. v. Ἵπερίει, 3. sing. f. 1. ab ὑπερίχω, q. v.

Ἵπερξελυσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab Ἵπερξίχουμαι, digredior: ex ὑπέρ, ἐξ, et ἔρχομαι, venio, f. m. ἔλευσομαι, a. 2. ἡλθον, et per Syn- cop. ἤλον.

Ἵπερεπίω, admodum effero: a. 1. ind. pass. ὑπερέπρηθην, ης, η' ex ὑπέρ, et αἶρω, tollo.

Ἵπεριπιθήμιω, admodum desidero: ex ὑπέρ, et ἐπιθυμέω, desidero, quod vide.

Ἵπερπλεόνασα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi Ἵπερπλεονάζω, superabundo, f. ἄω ex ὑπέρ, et πλεονάζω, plus habeo, quod à πλέω, seu πλέω, amplior, compar. à πολλός, nullus.*

Ἵπερρηχομαι, supervenio: supero, tragico: ex ὑπέρ, et ἔρχομαι, venio, f. m. ἔλευσομαι, a. 2. ἤλθον.

Ἵπερίσχε, prolexi, 3. sing. 2. ind. act. verbi ὑπερίχω, emineo, praesto.

* *Ἵπερρυφαίνω, mirum in modum laetitia afficio.*

Ἵπερξάνης, vide ὑπερξήφανος.

Ἵπερξόφθιτο, πατήρ, pro ὑπέρ τῷ πατρί ἔφθιτο id est, ἔθρονεθιζ ζῆθεν, qui pro patre periit, ac caesus est, Vide ἔφθιτο.

Ἵπερίχω, teneo super aut suprā; superemineo, praestantior sum, supero: τῷ ὑπέρχον, eminens, praes. part. et in a. g. pl. τῷ ὑπερέχοντα, sublimia; f. ὑπερέξω, a. 2. ὑπερέσχω ex ὑπέρ, et ἔχω, habeo, f. ἔξω, et σήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχω, es, e.

Ἵπερξόδομαι, supra modum delector. Th. ἡδύς, ἰός, ὁ ζ ἡ, suavis, latus.

Ἵπερμερία, as, ἡ, dilatio ultra praescriptum diem; senus pro debito ad diem non soluto: ab

Ἵπερήμερος, ἡ, ὁ ζ ἡ, praeteriens diem promissum, vel conductum; [qui intra diem non persolvit debitum. At (2) cum gen. ad alios transfertur, ut Ἵπερήμερος, τῶν γάμων, quae florem aetatis excessit, Luc. Phil. in Ep. ἡδὲ σταυτὸν νόμιζε ὑπερήμερον τῆς τῶτων ἀφοδοσεως, ne putes te aetatem excessisse quia audiendi sunt poëtae. At ὑπερήμε-*

ρον εἰσπράττειν, τινῷ, apud Dem. et passim, tardu nomina acerbe compellare, et morae prelium exigere, Dup. in Theophr. Char. p. 361.]

Ἵπερήμερος, ex ὑπέρ, et ἡμέρα, dies.

Ἵπερξήσσεις, excedentes numero dimidium. Th. ἡμίους, eos, dimidius.

Ἵπερξήσω, ultra virum possum, superbio: ab

Ἵπερξήνω, opus, ὁ ζ ἡ, superbus, supra modum virilis, fortis: ex ὑπέρ, et ἀνήρ.

Ἵπερξήρα, as, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, extollo, excedo, supero: quod ex ὑπέρ, et αἶρω, tollo, f. ἀρῶ, a. 1. ἤρα.

Ἵπερξήφανα τέκνα, superba proles. Vide ὑπερξήφανος.

Ἵπερξήφάνω, ᾧ, superbio; effero; fastidio, vel superbe contemno: et

Ἵπερξήφανα, as, ἡ, superbia, fastus: ab

Ἵπερξήφάνος, ἡ, ὁ ζ ἡ, superbus, qui supra alios vult videri: ex ὑπέρ, super, et φάνω, appareo, ostendo.

Ἵπερξήφάνως, adv. arrogantē, superbe: à præced.

Ἵπερθε, seu ὑπερθεν, desuper, suprā; ὑπερθε βάλλειν, Poët. pro ὑψῖν, extollere, in altum evahere. Th. ὑπέρ, super.

Ἵπερθεματίω, licitor, liceor, pretium augeo; tanq. ab ὑπερθεμα, pretium superadditum. Th. τίθημι.

Ἵπερθεματιστός, licitatio, adjectio: et

Ἵπερθεματιστής, licitator: ab ὑπερθεματίω.

Ἵπερθεσις, eos, ἡ, dilatio, mora, procrastinatio: ab ὑπερτίθημι, differo. Th. τίθημι, pono.

Ἵπερθερόνται, 3. pl. praes. m. verbi seq.

Ἵπερθορέω, transilio. Th. θόρω, vel θορέω, salio.

Ἵπερθρον, a. 2. ind. act. verbi præced.

Ἵπερθύμος, ἡ, ὁ καὶ ἡ, magnanimus: ex ὑπέρ, et θυμός, ἡ, ὁ, animus.

Ἵπερθύριον, superliminare: et Ἵπερθύρον, idem: ex ὑπέρ, et ἴριον, janua.

Ἵπερίδης, ἡ, ὁ, HYPERIDES, filius Glaucippi, orator Atheniensis, discipulus Platonis et Socratis.

Ἵπερίδων, ὄντος, a. 2. part. act. verbi ὑπερίδω, conviventiā dissimulo, q. v.

ἽΠΕΡΙΚΟΝ, ἡ, vel -ὸν, ἡ, τῷ, HYPERICUM, herba.

Ἵπεριοιδῶο, gen. Aol. pro -ω ab Ἵπεριοιότης, ἡ, ὁ, nom. Patron.

Solis, ab Ἵπερίω.

Ἵπερίονος, gen. sing. ab

Ἵπερίων, ovos, ὁ καὶ ἡ, supergre-

diens. Epith. Solis, qu. ὑπέρ ἰῶν, super iens; item filius Coeli et Terræ, pater Auroræ, Solis, et Lunæ.

Ἵπερισχῶ, vigeo, praevalco; f. ἴσω, p. κα' ab ἰσχύω, possum.

Ἵπερξικμαι, superjacio, praecedo, imminco.

Ἵπερκεράννυμι, superinfundo, f.

κεράσω, p. -κετέρακα ex ὑπέρ, et κεράννυμι, misceo.

Ἵπερκαταφής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, Luc. Necyom. pudibundus, supra modum tristis: ex ὑπέρ, κατὰ, et φάω, luceo.

Ἵπερκεράω, cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero: ex ὑπέρ, et κέρας, cornu.

Ἵπερκερόσας, exsaturaveris, 2. sing. a. 1. opt. act. verbi seq.

Ἵπερκερόω, exsaturato, f. ἴω ex ὑπέρ, et κορέω, satio.

Ἵπερκεράτω, -ῶ, superior sum: ex ὑπέρ, et κρατέω, teneo.

Ἵπερκεράω, et ὑπερκερανήω, super vel suprā suspendo. Th. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, suspendo. f. κρεμάω.

Ἵπερκεύαντα, acc. sing. ab

Ἵπερκεύδης, avros, ὁ, gloria supereminens: ex ὑπέρ, et αἶδος, eos, τῷ, gloria.

* *Ἵπερκεύτω, f. ψω, caput profero ad prospiciendum; exsupero.*

Ἵπερμάκης, eos, ὁ ζ ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης.

Ἵπερμάχης, f. ἴσω, propugno. Th. μάχομαι, pugno.

Ἵπερμεγᾶθης, Ion. pro

Ἵπερμεγᾶθος, eos, ὁ ζ ἡ, supra modum magnus. Ex ὑπέρ, et μέγθος, quod à μέγας, magnus.

Ἵπερμένος, gen. sing. ab

Ἵπερμενής, ἰός, ὁ ζ ἡ, praepotens. dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, eos, τῷ, animus.

Ἵπερμήκης, eos, ὁ ζ ἡ, praecelsus, praelongus, ingens: à μῆκος, eos, τῷ, longitudo.

Ἵπερμορον, et ὑπέρμορα, praeter fatum, contra quod in fatis erat: à μοῖρα, vel μέρος, fatum. Th. μέρω, divido.

* *Ἵπερνεφής, ἰός, ὁ ζ ἡ, nubes excedens.*

Ἵπερνεκῶ, -ῶ, victor sum, longè supero; fut. ἴσω, p. ὑπερνεκῆκα. Th. νικῶ, vincō.

Ἵπερνοῖοι, ἡ, οἱ, populiqui supra Austrum habitant. Th. νότος, ἡ, ὁ, Notus, Auster.

Ἵπερογκος, ἡ, ὁ ζ ἡ, practimidus, superbus: ex ὑπέρ, super, id est nimis, et ὄγκος, ἡ, ὁ, tumor, fastus.

Ἵπεροικίω, supra habito. Vide οἰκίω.

Ἵπεροικός, ἡ, ὁ ζ ἡ, qui insuperiori parte domus domicilium seu sedes habet: ex ὑπέρ, et οἶκος.

Ἵπεροπλία, as, ἡ, superbia, dat. pl. Ion. ὑπεροπλίαι ab

Ἵπεροπλᾶς, ἡ, ὁ, robustissimius, insolens, quidam, cujus robur arma superat: ex ὑπέρ, super, et ὀπλία, ἡ, τῷ, arma.

Ἵπεροπτης, ἡ, ὁ, superbus: et

Ἵπεροπτιδής, ἡ, ὁ, qui contemnere et superbe despiciere solet; superbus. Th. ὀπτομαι, video.

Ἵπεροπτικῶς, more eorum qui superbe contemunt: à præced.

Ἵπερορῶσις, eos, ἡ, despectio, contemplus: ab

Ἵπερορῶω, contemno, negligo

f. ἄσω, p. ὑπερῶρακα' ex ὑπέρ, et Th. ὄρω, video.

Υπερῶνας, acc. pl. part. praes. act. verbi praeced.

ΥΠΕΡΟΣ, υ, δ, pistillum. Veteres mortario usi fuerunt pro molis.

Υπεροχὴ, ἤ, ἡ, eminentia, excellentia: ab ὑπερίχῳ, quod vide.

Υπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, ingentes, immanes, acc. pl. ab ὑπερόχους.

Υπεροχώματα, as, ἡ, Dor. pro ὑπεροχωμάτη, ἡ, excellentissima: ab eod.

Υπεροψία, as, ἡ, despectus, contemptus; item superbia Th. ὑπεροψία, video.

Υπερόψις, εως, ἡ, idem.

Υπεροπαδία, Dor. pro ὑπεροπαδία, transillitis, 2. pl. praes. ind. verbi ὑπεροπαδίου.

Υπεροπδία, -ῶ, transilicio: ex ὑπέρ, et πηδία, sallo.

Υπεροπιστεύω, superabundo; f. εἶσω, a. 1. ὑπερεπιστεύω, praes. pass. ὑπερεπιστεύομαι, vehementer exundo: cum dat. ex ὑπέρ, et περιπαισός, eximius, praestans. Th. περί.

Υπεροπιστώσ, adv. suprā modum: ex iisd.

Υπεροπίπλημι, supēr impleo: ex ὑπέρ, super, et πίπλημι, idem quod πλῆθω, impleo. Th. πλῆσι, plenus.

Υπεροπίπτω, praeterlabor. Th. πίπτω, cado.

Υπεροπλέωνάω, superabundo, exundo; fut. ἄσω, a. 1. ὑπεροπλέωνάω: ex ὑπέρ, et πλεονάζω, plus habeo: hoc à πλέω, seu πλείω, amplior. Th. πολίσι, multus.

Υπεροπλημύρεω, -ῶ, -είσι, -εἴς, exundo: ex ὑπέρ, et πλημύρα, idem quod -λήμνη, aestus maris accedens. Th. πλῆσι, plenus.

Υπεροπόντιος, υ, δ, καὶ ἡ, Poët. transmarinus, a: ex ὑπέρ, et πόντος, υ, δ, mare.

Υπερῶρη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑπερῶρημι, sublitis rumpo; quod ex ὑπέρ, et ῥήγνυμι, seu ῥήσω, frango, f. ῥήξω, a. 2. ἔρρηγον, a. 2. pass. ἔρρηγην.

Υπεροσυντελέω, ἡ, ὄν, plus quān perfectus: ex ὑπέρ, et συντελέω, perficio. Th. τέλος.

Υπεροτάω, superficie tenuis sulcum duco: ab ὑπέρτατος, superl. ab ὑπέρ, super; comp. ὑπέρτερος.

Υπέρτατα, superba, nom. pl. n. g. ab

Υπέρτατος, ἄτη, ἄτον, superlat. summus, altissimus: item maximus: in comp. ὑπέρτερος, superior. Th. ὑπέρ, super.

Υπεροτέριος, gen. sing. Ion. ab ὑπεροτερία, as, ἡ, storea superior: ab eod. Th.

Υπέρτερος, era, eron, superior, compar. ab ὑπέρ, super, in superlat. ὑπέρτατος, supremus.

Υπεροτίθω, et ὑπεροτίθμεναι, Ion. et Dor. pro ὑπεροτίθμεναι, superponere, praes. inf. verbi

Υπεροτίθω, superpono, vel superpono: ad alium iudicem rejicio;

supero: ὑπεροτίθμεναι, differo, prosumo: ex ὑπέρ, et τίθω.

*Υπεροτρέχω, supercurro. Th. τρέχω.

Υπερομνητός, ἡ, ὄν, vel ὑπερομνητός, υ, δ, καὶ ἡ, superlaudabilis, admodum laudabilis.

Υπεροψία, -ῶ, in summam effero sublimitatem, f. ὄσω, p. ὑπερόψωκα, a. 1. ὑπερόψωσα' ex ὑπέρ, super, et ὕψω, in altum tollo. Th. ὕψος, eos, τὸ, altitudo.

Υπεροψέω, f. ὑπεροψώω, excello, supero. Th. φέρω.

Υπεροφερής, εός, δ, ζ, ἡ, praecellens: ab eod.

Υπεροφιάλος, υ, δ, ζ, ἡ, saedifragus, qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est: ex ὑπέρ, supra, et φιάλη, phiala, vas ex quo libamina fundebantur. Exponitur etiam vinosus, superbus.

Υπεροφιάως, adv. saedifragē, superbē, arrogantē: à praeced.

Υπεροφρονέω, -ῶ, supra modum de me sentio, insolesco; item suprā sapio: à φρονέω, sapio. Th. φρόνη, mens.

Υπεροφύα, et -ῆ, acc. sing. ab

Υπεροφύης, εός, δ, ζ, ἡ, naturā modum excedens, valdē admirandus, insignis: ex ὑπέρ, et φύη, ἡ, ἡ, natura. Th. φύω, gigno.

*Υπεροφύωσ, adv. mirificē: à praeced.

Υπεροφονέω, -ῶ, f. ἦσω, valdē clamor: ex ὑπέρ, et φωνέω.

Υπεροφάρης, εός, δ, ζ, ἡ, valdē gaudens: ex ὑπέρ, et χαίρω.

Υπεροφύω, effundo, supereffundo; f. χεύσω, praes. pass. ὑπεροφύομαι, exubero, supereffundor: à χέω, fundo.

Υπεροφύομαι, subeo: [* cum accus. circumvenio, deludo, Aristoph. in Equit. cum dat. in mentem venit, οὐδέ τι ὑπεροφύεται μοι τῆτο, Isocr. Pat. nat. p. 203.] obsequiosē colo. Th. ῥοφύομαι, venio.

Υπεροφύω, diffundo, superfundo; fut. -χύσω, p. κέχυκα' à χέω.

Υπεροφύα, as, ἡ, Ion. ὑπεροφύη, palatum, quod summum in ore locum possidet. Th. ὦρον, υ, τὸ, superior pars domūs.

Υπεροφύω, retrocedo: ex ὑπέρ, et ἔρω, εο, fluo, recedo.

Υπεροφύσαν, retrocesserunt, 3. pl. a. 1. ind. act. à praeced.

Υπεροφύσιος, idem quod ὑπεροφύσιος, quod vide.

Υπεροφύσιον, ἡ, τὸ, summa aedium pars; caenaculion; palatum: à seq.

Υπεροφύσιος, υ, δ, ζ, ἡ, in superiori aedium parte existens. [* contractē ab ὑπεροφύσιος, ut παρῶσιος, à παρῶσιος, Bos.]

Υπεροφύσιος, ἄτη, ἄτον, supremus, superlat. ab ὑπέρ, super, compar. ὑπεροφύσιος, superior.

Υπεροφύσιος, Dor. pro ὑπεροφύσιος, f. 1. m. verbi ὑπεροφύσιος, ab εμί, sum.

Υπεροφύσιος, Dor. pro ὑπεροφύσιος, f. 1. m. verbi ὑπεροφύσιος, ab εμί, sum.

Υπεροφύσιος, Dor. pro ὑπεροφύσιος, f. 1. m. verbi ὑπεροφύσιος, ab εμί, sum.

Υπεροφύσιος, Dor. pro ὑπεροφύσιος, f. 1. m. verbi ὑπεροφύσιος, ab εμί, sum.

3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπεροφύσιος, subjicio. Th. ἔσημι, statuo, f. στήσω, a. 2. ἔσην.

Υπεροφύσιος, a. 1. ind. m. verbi ὑπεροφύσιος, subduco. Th. ἔλλω.

Υπεροφύσιος, pollicetur; et in 1. pl. ὑπεροφύσιος, a. 2. verbi ὑπεροφύσιος. Th. ἔσημι, sto.

Υπεροφύσιος, subest; 3. sing. praes. ind. verbi ὑπεροφύσιος, subjicio. Th. σίμῃ, sum.

Υπεροφύσιος, avertat: 3. sing. imperf. act. verbi ὑπεροφύσιος. Th. ἔσφω, verto, fut. ψω, aor. 1. ἔσφωσα, a. 2. ἔσφωρον.

Υπεροφύσιος, 3. sing. a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Υπεροφύσιος, sustinuit: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεροφύσιος, sustineo. Th. ἔσχω, habeo: f. ἔξω, a. 2. ἔσχον, es, ε.

Υπεροφύσιος, promisit; 3. sing. a. 2. m. verbi ὑπεροφύσιος, -ῆμαι, promitto; fut. m. ὑπεροφύσιος, p. pass. ὑπεροφύσιος, a. 2. m. ὑπεροφύσιος.

Υπεροφύσιος, pollicis sum; perf. pass. verbi ὑπεροφύσιος, vide mox suprā.

Υπεροφύσιος, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑπεροφύσιος, subjicio, quod vide.

Υπεροφύσιος, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Υπεροφύσιος, υ, δ, ζ, ἡ, obnoxius reddenda rationi; reus, nocens: qui scilicet ὑπ' εὐθύνῃ, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogitur: ex ὑπέρ, et εὐθύνη, inquisitio in eos à quibus magistratus gesti rationem deposcit. Th. εὐθός, reclus.

Υπεροφύσιος, congressa: pro ὑπεροφύσιος, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπεροφύσιος, quod ab εὐνόω, sopio; f. ἦσω. Th. εὐνόη, ἡ, cubile.

Υπεροφύσιος, aor. 2. verbi ὑπεροφύσιος, praevenio. Th. φθάω, idem. f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, à φθῆμι, aor. 2. part. m. φθάμενος.

Υπεροφύσιος, suppono, submitto; sustineo; subeo: cum acc. f. ὑπέφω, aor. 2. ind. ὑπέφωρον, es, ε, pras. part. ὑπέφωρον, εσα, ον. Th. ἔχω, habeo.

Υπεροφύσιος, υ, δ, ζ, ἡ, obediens: ab ὑπακούω, obedio. Th. ἀκούω, audio; f. σω, p. ἤκουα, p. m. ἤκουα, et Att. ἀκήκουα.

Υπεροφύσιος, imperf. act. verbi ὑπακούω, obedio, f. σω, a. 1. ὑπήκουα, as, ε, et in 2. pl. ὑπήκουσατε, ab eod. verbo.

Υπεροφύσιος, 2. pl. ὑπήκουσατε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Υπεροφύσιος, subduzerunt: Poët. pro ὑπεροφύσιος, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπεροφύσιος, subduco. Th. φέρω, fero, a. 1. ἤνεκα, pro ἤνεγκα.

Υπεροφύσιος, ου, qui est sub vento positus. Th. ἀνεμος, ventus. Poët. ἤνεμος.

Υπεροφύσιος, ἡ, ἡ, barba, pili circa labia.

Υπεροφύσιος, υ, δ, juvenis, pubescens: à praeced.

Υπεροφύσιος, as, ε, et in 3. pl. ὑπέφωρον, es, ε.

ησαν, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, occidit, fut. ἦσω, p. ὑπήνηκα, quod vide.

ὑπαντίσασθε, obviam processit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντίσασθε.

ὑπαρξάντων, η, ον, qui sunt; perf. part. pass. verbi ὑπάρχω, sum; f. ζω, p. pass. ὑπήργμαι. Th. ἀρχή, ἡς, ἡ, initium.

ὑπηρεσία, as, ἡ, ministerium: ab ἵρεσία, vel ἰρεσία, remigatio. Th. ἱρέσσω, vel ττω, remigo; f. ἱρέσω, p. ἤρεκα, p. pass. ἤρμαι, σαι, ται.

ὑπηρετέω, 3. sing. imperf. pass. ab

ὑπηρετώ, -ω, servio, ministro: cum dat. f. ἦσω, p. ὑπήνηκα, a. 1. ὑπηρετήσα' ab ὑπήνητης.

ὑπηρετήματα, et ὑπηρετήσεις, ministerium: à præced.

ὑπηρετής, ου, ὁ, proprie remex; sed per Sync. speciei, quilibet minister, famulus: ex ὑπό, et ἱρέτης, υ, ὁ, remex. Th. ἱρέσσω, vel ττω.

ὑπηρετήσάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ὑπηρετώ, quod vide.

ὑπηρετικός, ἡ, ὄν, servilis, ministerialis.

ὑπῆρμαι, perf. pass. verbi ὑπαίρω, attolo: quod ex ὑπό, et αίρω, tollo; f. ἀρω, p. ἤρακα, a. 1. ἤρα, a. 1. pass. ἤρθην.

ὑπῆρξα, exstiti: aor. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, sum; fut. ζω, p. ὑπήρχα. Th. ἀρχή, initium.

ὑπῆρχα, as, ε, exstiti: perf. ind. act. et

ὑπῆρχον, es, ε, imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξα.

ὑπῆσαν, prominebant: 3. pl. imperf. verbi ὑπεμι, subsum. Th. εἰμι, sum.

ὑπῆσειν, Ion. pro ὑφήσειν, fut. 1. ind. ab ὑφήρη, submitto. Th. ἤρη, mitto; f. ἦσω.

ὑπῆσθαι, Ion. pro ὑφέσθαι, remittere; ab eod. Th.

ὑπῆλλω, claudio: ab ἔλλω, claudō, stringo, oculis convitveo. Th. ἔλλω, ὁ, oculus.

ὑπῆστασθαι, Ion. pro ὑφέστασθαι, subsidere, subesse. Th. ἱστημι, sto.

ὑπῆσχομαι, -ῆμαι, polliceor, promitto; fut. m. ὑποσχῆσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 1. ὑπέσχηθην, a. 2. m. ὑπέσχημην' ab ὑπέσχομαι.

ὑπῆσχομαι, polliceor, promitto; ex ὑπό, et ἴσχω.

ὑπῆστος, ἑα, εον, somno gravatus; somnolentus. Th. ὑπνος.

ὑπῆσω, dormio, somnium capio: ab ὑπνος.

*ὑπνομάχων, -ω, cum somno pugno. Xen. Cyropæd. II. ex ὑπνος, et μάχομαι.

ὑπῆνος, υ, ὁ, SOMNUS: quasi ab ὑπνοπέιν, lenitè spirare.

ὑπῆνωτα, acc. sing. præ. part. act. verbi ὑπνώω, sorpio: à præced.

ὑπνώω, dormio; item somnum affero, somnium concilio: ab eod. Th.

ὑπνω, Dor. pro ὑπνω, somni, gen. sing. ab ὑπνος.

ὑπνωστως, Ion. et Poët. pro ὑπ-

νωστως, acc. pl. part. præ. verbi ὑπνώω, dormio: ab eod. Th.

ὑΠΟ', (Poët. ὑπαι) præp. cum gen. junctum verbis passivis et neutris, à, ab, ex, præ, per. Cum dat. SUB, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite. Cum acc. sub, de loco et tempore; ad, de loco. ὑΠό τι, quodammodo, aliquantenus. In compositis sæpè significat præ, ante præminuit item significatum.

ὑΠοβαίνω, subeo; inferior sum; progredior. Th. βαίνω, eo; fut. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

ὑΠοβάλλω, subjicio, suppono; suggero, moneo; objicio; spurium pro genuino. falsum pro vero, vendito: f. ἔλλω, p. ὑποβέληκα, a. 2. ὑπέβηλον. Th. βάλλω.

ὑΠοβῆς, ἄσα, ἄν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω.

*ὑΠοβῆσις, ἑος, decrementum: item basis: ab eod.

ὑΠοβλέπω, dejectis oculis aspicio; limis intueor; suspicor; contemno. Th. βλέπω, video, f. ψω.

ὑΠοβλήσθην, adv. subjiciendo, vel interpellato sermone, excipiendo verba dicentis nondum finitū oratione: ab ὑποβάλλω.

ὑΠοβλήσθης, υ, ὁ ζ ἡ, subornatus, Jos. Bell. Jud. v. 10. 4. ab eod.

ὑΠοβόλη, ἡς, ἡ, subjectio, culcitra, cuiusque generis; subjectio rei falsæ pro verâ; admonitio; sermonis interpellatio; alternatio, ἔξ ὑποβόλης, per vices; insidie occultæ; Figura rhetorica, quâ, quæ pro adversario dici possunt, breviter proposita, breviter consultantur: ab eod.

ὑΠοβρυχία, acc. sing. ab

ὑΠοβρυχῆς, ἑος, ὁ ζ ἡ, aquis submersus: à βοέχω, madesco.

ὑΠοβυγίος, υ, ὁ ζ ἡ, subterraneus. Th. γαία.

*ὑΠογάμιος, ἑα, ἑον, sub nuptiis jam insecuturis: ἀδικημα ὑπογάμιον. Philo de certis legg. ad Decal. pertinent. p. 787. injustitia sponsæ ante nuptias ab alio vitiatæ.

ὑΠογάστριον, subventrale. Th. γαστήρ, venter.

ὑΠογραμμὸς, ἑ, ὁ, exemplar: ab ὑπογράφω, scribo; fut. ψω, p. pass. ὑπογράψω, scribō.

*ὑΠογράφῃ, ἡς, ἡ, descriptio: ab ὑπογράφω, subscribo; describo breviter; delineo: dictata alicujus excipio; præscribo, doceo scribere; probō me; tacitè indicio: f. ψω, p. pass. ὑπογέγραμμαι' ex ὑπό, et γράφω.

ὑΠογύγιον, et ὑπόγυιον, adv. nuper, ex tempore: ἔξ ὑπογυίου, subidè: ὑπογυίως, nuper. Th. γυίον, υ, τὸ, membrum: pl. γυία, pedes.

ὑΠογύγιος, υ, ὁ ζ ἡ, et ὑπόγυιος, qui jam quasi in manibus est, instans; item recens. Vide præced.

ὑΠοδέσσις, a. 1. part. act. gem. ὁ, verbi ὑποδέω.

ὑΠοδέετα, 3. sing. p. pass. verbi ὑποδέχομαι, excipio.

ὑΠοδέεμενος, acc. pl. p. pass. verbi ὑποδέω, subligo.

ὑΠοδῆς, timidus, humilis: ὑΠοδέειρος, inferior: ex ὑπό, et ἔλος, ἑος, τὸ, melius. Th. δαίω, timeo.

ὑΠοδείγμα, ἄτος, τὸ, exemplum, exemplar: ὑποδεικνυμι, indicio.

ὑΠοδείδω, subtereor, aliquantulum metuo; item simp. metuo. Th. δαίω, f. ω, timeo.

ὑΠοδέκω, per Apoc. προὑποδείκνυσαι, 3. sing. præ. ind. act. Sunt qui velint esse præ. imperat. ab ὑΠοδέκω, præmonstro, indicio: fut. δείξω, a. 1. ὑποδείξαι, p. χα, perf. pass. -είδωμαι, ζαι, κται. Th. δείκνυμι, seu δείκνω, ostendo, f. ζω.

ὑΠοδειμαίνω. Vide δειμαίνω, ἑμμεο. Th. δαίω, idem.

ὑΠοδείξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξω, 3. sing. a. 1. sub. et

ὑΠοδείξας, ατος, a. 1. part. act. verbi ὑποδεικνυμι.

ὑΠοδείξω, fut. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ὑΠοδέκασθαι, Ion. pro ὑποδέχασθαι, suscipere. Vide ὑποδέχομαι.

ὑΠοδέξαι, Ion. pro ὑποδέξαι, q. v. Sic ὑποδέξω, pro -είξω.

ὑΠοδέξια, as, et Ion. -η, ης, ἡ, apparatus quo quis excipitur; comitoditas excipiendi: ab ὑποδέχομαι, excipio. Th. δέχομαι, capio; f. m. ζομαι.

ὑΠοδέξισθι, ης, ἡ, susceptio, Ion pro præced.

ὑΠοδέξιστος, ἑα, ἑον, susceptor, capax, opportunus: ab

ὑΠοδέχομαι, excipio; probō; promitto: fut. m. δείξομαι, p. pass. εἰδέσθαι, a. 1. m. ὑπέδειξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, capio.

ὑΠοδῖω, subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo: fut. ἦσω, p. εἰδέκα, et -νκα, præ. pass. ὑποδῖομαι, calceor, vel calceo me: p. pass. -είδωμαι, perf. part. -δέειρος, η, ον, a. 1. m. ὑπέειράμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ὑπόδουαι' ex ὑπό, et δέω, ligo.

ὑΠοδήμα, ἄτος, τὸ, calceamentum, solea: à præced. verbo.

ὑΠοδέσθαι, a. 1. imperat. m. verbi ὑποδῖω, subligo.

*ὑΠοδισφείρω, corrumpo.

ὑΠοδιδόσκω, subdoceo, f. -δάσω, p. ὑποδεδίδαχα. Th. δίδωσκω, doceo.

ὑΠοδίκιος, υ, ὁ ζ ἡ, obnoxius, -a' cum dat. qu. d. ὁ ὑπό δικυ, scil. ὦν, qui subest pæna.

ὑΠοδμηθία, subjugata: aor. 1. part. pass. f. g. verbi ὑποδμάμαι f. m. ἦσομαι, p. pass. εἰδέμμαι, a. 1. pass. ὑπεμήθην' ex ὑπό, et δαμάω, domo, per Syncop. δρώω.

ὑΠοδοχή, ἡς, ἡ, exceptio, receptaculum; convivium; favor in causâ alicujus. approbatio, fides, quæ, v. gr. historico tribuitur: ab ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, capio.

ὑΠοδρα, adv. τότε, quasi ὑπόρα, ab ὑποράω, τότε aspicio, per Epenth. τὸ δ. Th. δράω, vel ut alii volunt δέρω, video.

ὑΠοδράμων, ὄντος, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω. Th. τρέχω, curro; f. φρίξω, a. 2. ἔφραρον.

Υποδράω, famulor, insercior. Th. δράω, -ω, facio.
 Υποδρᾶσθαι, fut. I. inf. act. à præced.
 Υποδρᾶσθῆρ, ἄρος, ὄ, famulus, minister : à δραστήρ, idem, Ion. pro δραστήρ.
 Υποδρᾶστος, υ, ὄ, ζ ἦ, subrosucidus. Th. δρᾶστος, τος.
 Υποδρᾶσται, inserciant : Poët. pro υποδρᾶσαι, 3. pl. præ. ind. verbi υποδράω.
 Υποδᾶσαι, suscipere, a. I. inf. act. verbi υποδᾶσαι, subeo.
 Υποδᾶ-ης, ου, ὄ, subucula, vestis interior : ab
 Υποδᾶω, subeo; clam ingredior; suscipio. Th. δᾶω, subeo.
 Υποδᾶω, Poët. pro υπῆκω, assimulo, morem gero, cedo. Th. εἰκω, cedo.
 Υποεργός, Poët. pro υποουργός, ἄ, ὄ ζ ἦ, adjutor, minister. Th. ἔργον, υ, -τό, opus.
 Υποελάκωρος, υ, ὄ ζ ἦ, æditui famulus : ex υπῆ, et ζα, intensiva partic. et κορέω, ferro, purgo.
 Υποεζύννυμι, vel -ῶω, subjungo, subhicio. Th. ζύννυμι, jungo, fut. ζω.
 Υποεζύννυμι, τὸ, jumentum subjugæ, asina subjugis : à seq.
 Υποεζύννυμι, et υποεζύννυμι, υ, ὄ ζ ἦ, subjugis : ex υπῆ, ζυγός, jugum.
 Υποεζύννυμι, succingo : præ. part. υποεζύννυμι, έντος, in f. g. υῖσα, in neut. υῖν, έντος, f. ζῶω, p. ἐζῶκα, ex υπῆ, et ζωννῶω, vel ζωννυμι, cingo.
 Υποθεμα, ἄτος, τὸ, quod supponitur, fundamentum : ab υποτιθημι.
 Υποθερμαινω, subcalesfacio, et υποθερμαινομαι, incalesco : à θερμαινω, id. q. Th. θερμω, calefacio.
 Υποθεσθαι, a. 2. inf. m. à verbo υποτιθημι, suppono. Th. τιθημι, pono, a. 2. m. ἰθῆρην, σο, το.
 Υποθεσις, εως, ἦ, fundamentum, basis alicui rei subjecta; suppositio; quæcunq; proposita; legis casus; argumentum, de quo agitur; conditio, sors; institutum, consilium; causa, v. gr. δῆσις, timoris; præceptum; opinio; ab eod.
 Υποθεσις, suggere : da consilium : a. 2. imperat. m. Dor. pro υποθεσσο, Ion. -εο, Att. -ω verbi υποτιθημι.
 Υποθεσθῶμαι, f. I. m. verbi υποθεσις, cursu subeo. Vide θεω, curro.
 Υποθηκαί, αἱ, præcepta, admonitiones : ab
 Υποθηκῆ, ης, ἦ, suppositio; argumentum; [* pignus, quod tam de rebus immobilibus quam mobilibus dicitur. Salm. de modo usur. p. 595.] ab υποτιθημι, suppono. Th. τιθημι.
 Υποθηκοσύννη, ης, ἦ, præceptum, admonitio : ab eod.
 Υποθησθῶμαι, præcepta dabo; fut. I. m. à υποτιθημι.
 Υποθραύω, levitèr saucio. Vide θραύω, ferio.
 Υποθυμιάδες, ων, αι, Alcæus. Scribitur et υποθυμιάδες. Vide υποθυμιάδες.

Υποθυμιάσθαι, -ῶμαι, præ. pass. et υποθυμιάμενος, η, ον, sufflitus, præ. part. pass. ab
 Υποθυμιάω, sufflio, odores incendio : ex υπῆ, et θυμιάω, sufflio.
 Υποθυμιάδες, vel υποθυμιάδες, corona de service pensiles : à præc.
 Υποθυμιάω, adulor, sublandior : ex υπῆ, et θυμιάω, idem quod θῶπτω, assentior.
 Υποιστίον, ferre oportet, subeundo : verba ab υποφέρω, suffero. Th. φέρω, fero : f. οἶσω, a. I. ἤνεγκα.
 *Υποκαθήμι, demitto, insidior.
 *Υποκαθίστημι, substituo.
 *Υποκαλώ, succendo. Th. καλώ, iuro, falo. καθῶω.
 *Υποκαρδῖος, υ, ὄ ζ ἦ, qui est sub corde. Th. καρδία, cor.
 *Υποκάτω, sub : præp. ex υπῆ, et κάτω, deorsum.
 *Υποκάτωθεν, adv. infernè.
 *Υπόκειμαι, σαι, ται, subjaceo, subiectus sum, constitutor : præ. part. υποκείμενος, μένη, μενον, subjectus, substratus : f. I. m. υποκείσθαι, η, εται. Th. κᾶμαι, jaceo.
 *Υποκείτω, suppingo pungo. Th. κεντέω, pungo.
 *Υποκινέω, commoveo. Th. κινέω, moveo.
 *Υποκλίντσα, abscondens : præ. part. f. g. ab
 *Υποκλίπτω, suffuror : item occulto, prætezo, fallo, dissimulo. Th. κλέπτω, furor : f. ψω, a. 2. ἐκλαπον, p. m. κέκλοπα.
 *Υποκλινθεῖς, εἶσα, έν, a. I. part. pass. verbi υποκλίνω, inclino. Th. κλίνω, reclino : f. νῶ, p. κέκλικα.
 *Υποκλινόμενος, præ. part. pass. verbi ejusd.
 *Υποκλόπῶ, -ῶ, idem quod υποκλέπτω, quod vide.
 *Υποκλόζω, subluo, proluo : inundo. Th. κλόζω, abluo.
 *Υποκλύσεις, εως, ἦ, subluvia, id est, sordes quæ subitis ex fundo luuntur : à præced.
 *Υποκολιον, υ, τὸ, iumen subventrale : qu. υπῆ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἦ, venter.
 *Υποκόλπιος, υ, ὄ καὶ ἦ, qui est in sinu. Th. κόλπος, sinus.
 *Υποκορίζομαι, subblandiens diminuta voce appello, blandis verbis compello : honestiori, item turpiori, et invidioso nomine appello : ex υπῆ, et κορίζομαι.
 *Υποκρέκειν, Poët. pro συμφωνεῖν, succinere, congruere, convenire : solum similis esse : ex υπῆ, et κρέκω, pectine seu radio pulso.
 *Υποκρητηρίδιον, υ, τὸ, basis crateris : à κρήτηρ.
 *Υποκρῶμαι, similo, fingo; respondéo; interpretor, explico, seu judicium fero; f. m. κρῶμαι, perf. pass. κέρημαι, σαι, ται, a. I. pass. υπεκρήθην, ης, η, a. I. med. υπεκρήνημι, ω, ατο. Th. κρῶω, judico.
 *Υποκρίσεις, εως, ἦ, simulatio. Angl. HYPOCRISY; histrionis gestus, personam alienam referens; pronuntiatio seu actio oratoris;

responsio : ab υποκρίνομαι, quod vide.
 *Υποκρίτης, ὄ, ὄ, simulator; Angl. HYPOCRITE; hystrio; interpres. IN VOC. ὄ υποκριτᾶ ab υποκρίνομαι simulo.
 *Υποκρῶω, f. σω, citharā respondeo; obturbo, interpello, obloquor; asperè alloquor. Th. κρῶω.
 *Υποκρίπτω, occultè condo, clandestinum repono; item dissimulo, celo, subliceo. Th. κρύπτω, abscondo, f. ψω.
 *Υποκρούφα, Poët. pro υποκρούφος, ζ λαθραῖος, clam, occultè : à præced.
 *Υπόκυκλος, υ, ὄ ζ ἦ, subitis rotundus, aliquantum rotundus. Th. κύκλος, circulus.
 *Υποκυμαλω, fluctuo; λόγος υποκυμαινών, oratio turgida.
 *Υποκυνομαι, f. ὄσμαι, gravida fio : ex υπῆ et κύω.
 *Υποκύπτω, succumbo, submitto me alicui. Th. κύπτω.
 *Υποκυσαμένη, ης, ἦ, prægnans, gravida facta; a. I. part. m. (gem. s, metri gratiā) verbi υποκυνομαι.
 *Υπολάβῃς, 2. sing. a. 2. sub. et
 *Υπολαβών, έντος, in f. g. υπολαβῶσα, a. 2. part. act. verbi υπολαμβάνω, quod. vide.
 *Υπολαῖς, seu υπολωῖς, ἴδος, ἦ, curruca, avis qu. υπῆ τῆς, λαῖς, id est, sub lapidibus, vermiculos inquirens.
 *Υπολαβῶω, suscipio; excipio; seil. insidiis, &c. undè et surripio, respondeo, excipio impetum hostis irruentis, &c. item cohæbo, repri-mo, suscipior, pulo; f. m. λήφομαι, p. υπελήφα, a. 2. υπελάβον, ες, ε, suscepi, a. 2. part. υπολάβῶω, έντος, excipiens, seu respondens. Th. λαμβάνω, capio.
 *Υπολαμπῆς, ἴος, ὄ ζ ἦ, sublucidus : ab
 *Υπολάμπω, subluceo. Th. λάμπω, luceo; f. ψω.
 *Υπολειμμα, ἄτος, τὸ, residuum, reliquæ : à p. pass. verbi
 *Υπολείπω, relinquo, reliquum facio; deficio. In med. non solum totum quod debeo; f. ψω, perf. υπολείπειθα, perf. pass. υπολείπειμαι, a. I. pass. υπελείφθην, relic-tus sum; p. med. υπολείποιτα, a. 2. m. υπελήπην. Th. λείπω, linquo.
 *Υπολειφθῆμαι, a. I. inf. pass. υπολειφθεῖς, έντος, a. I. part. pass. verbi præced.
 *Υπολείπω, pro υπῆλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi υπολείπω, relinquo, quod vide.
 *Υπολευκαίνω, album redde, υπολευκαίνομαι, albesco; in 3. pl. m. υπολευκαίνονται : λευκαίνω, dealbo. Th. λευκός, albus.
 *Υπολήνω, υ, τὸ, vas, quod τῷ ληνῶ, i. e. torculari subijacet, et in quod mustur expressum defuit; item lacus in torculari : ex υπῆ, sub, et λην-ς, ὄ, ὄ, lacus torcularis præli.
 *Υπολήψις, εως, ἦ, susceptio, re-

sponsio, suspicio; opinio: ab υπολαβάνω, quod vide.

Υπολιγίσκος, compar. aliquidantō minor: ab ἀλιγών, onos, ὁ ζή, parvus, minor. Th. ὀλιγός.

Υπολιμπάνω, relinquo; idem cum υπολείπω.

Υπολογίζομαι, f. m. ἴσμαι, reputo; excuso, obsolvo; item imputo; in rationibus est deductionem facio; dicitur de personis quarum ratio habetur: à λογίζω.

Υπολοισιν, n. g. ab

Υπολοιστος, υ, ὁ ζή, reliquus, restans: ab υπολείπω, quod vide.

Υπόλοις, εως, ἡ, solutio.

Υπόλω, subtiler solvo, de calceis dict. item solvo, libero. Th. ἄλω. solvo; f. σω.

ΥΠΟΛΩΨ, et υπολαΐς, curruca, avis. Vide υπολαΐς.

Υπομαζοί, ὤν, οί, loca quae sunt sub mammis: à μαζῆς, υ, ὁ, mamma.

Υπόμαζον, a. 1. imperat. verbi υπομάσσω, vel -τω, subigo, agito; f. ζω, p. χα. Th. μάσσω, idem.

Υπόμαρτος, υ, ὁ ζή, subsanusus. Th. μάργος, insanus.

Υπομάσχαλον, υ, τὸ, lateralium, Gloss. πω laterale tegumentum τὸ πρὸ μασχάλῃ.

Υπόμαρτος, obscurus, sublucidus: à μαρτὸς, per Aphær. προζμαρτὸς, ὁ, obscurus, qui non bene videtur.

Υπομένας, ατος, a. 1. part. act. et

Υπομενηκότα, acc. sing. p. part. act. ab υπομένω.

Υπομένω, sustineo, tolero, exspecto, perfero, cum acc. sine casu, persevero, f. μενῶ, p. μεμένηκα, p. part. act. μεμενηκὸς, ὄτος, a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, remansi; item cum acc. sustinui, p. m. υπομέμονα. Th. μένω, maneo.

Υπομινάσκω, Dor. pro

Υπομινήσκω, in memoriam revoco; praes. imperat. μινησκε, έτω, suggere, 2. sing. praes. sub. μινησκεις, f. μινσώ, a. 1. ὑπέμνηκα, ας, ε. a. 1. inf. act. μνήσκει, perf. ind. act. αέμνηκα, perf. pass. μίνμηται, οαι, ται, a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην' ex ὑπὸ, et μινήσκω, idem quod Th. ανάσμαι, recorder, commemoro; f. m. μνήσμαι.

Υπόμνημα, ἄτος, τὸ, admonitio, monumentum: à praeced.

Υπομνηματίζω, monumentis mando; commemorator; peto, rogo; f. ἴσω, p. -τικα, p. pass. -μάτιμαι, undē

Υπομνηματισμὸς, ὁ, δ, decretum, commentum, commentarium.

Υπομνηματογράφος, υ, ὁ, commentariorum scriptor.

Υπομνήσαι, in mentem revocare: a. 1. inf. act. verbi υπομινήσκω, quod vide.

Υπόμνησις, εως, ἡ, recordatio, commemofactio: ab eod. verbo.

Υπομνήσω, f. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Υπομονή, ἡς, ἡ, patientia, tole-

rantia, exspectatio: ab υπομένω quod vide.

Υπόμυξις, τὸ μέσον τῶν μυκτῆρων, cartilago, Gl. quia ὑπὸ μύξῃ.

* Υπομύρομαι, depasco; defraudo, decipio: ὡπερ αἱ ποιηταὶ μύροεις αἰθ' ὑπομύρονται γυναικας μωρῆς. Epicharmus Siculus apud Poll. ix. 82. à νύμω.

Υπονούω, -ῶ, suspicor, opinor, imperf. act. ὑπενόεον, -ῶν, p. νενόηκα' ex ὑπὸ, et νόω, intelligo. Th. νόος, -ῶς, ὁ, mens, animus.

Υπονόημα, ἄτος, τὸ, conceptus, suspicio.

Υπονοθεύω, adultero, decipio.

Υπόνοια, ας, ἡ, suspicio. Th. νόος.

Υπόνομος, υ, ὁ ζή, propriè occultè depascens, cuniculosus: subst. clouca, cuniculus: ex ὑπὸ, et νύμω, depasco.

Υπονύσσω, pungo, vero, f. ζω, p. ὑπονύνχα.

Υποπεπηῶτες, p. part. act. nom. pl. verbi υποπηήσω, quod à πηήσω, carpatesco; f. ζω, p. πέπηχα, p. part. act. πεπηχῶς, et per Crasin Ion. πεπηῆος, ὄτος, et in pl. οἱ πεπηῆστές, et Ecstasi Poëtica πεπηῆῶτες. Th. προίω, terrefacio.

Υπόπετρος, υ, ὁ ζή, saxosus. Th. πέτρα.

Υποπίξω, supprimo: à πίξω, digitis premo, premo.

* Υποπίνω, subbibō, i. e. plusculum vel largius bibo.

Υποπίπτω, decido, me submitto. Th. πίπτω, cado: f. 2. m. πεπίημαι, p. act. πέπρωκα, a. 2. act. έπειον.

Υπόπλακος, et υποπλάκιος, υ, ὁ ζή, planities subjacens, id est, planities, campestris: à πλάξ, ακὴς, ἡ, tabula, planities. Th. πλατὺς, latus.

Υποπλίω, subnavigo, sublego: f. εῦσω, a. 1. ὑπέπλευσα. Th. πλέω, navigo: f. εῦσω.

Υποπνεύσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab

Υποπνέω, aliquidantim spiro, adspiro: fut. εῦσω, perf. ὑποπένευκα, a. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, spiro.

Υποπόδιον, υ, τὸ, scabellum: q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, sub pedibus. Th. πός, pes.

Υποποιέω, qu. dic. sub me esse facio, acquiro, concilio: à ποιέω, facio.

Υπόπορτις, εως, ἡ, vacca vitulum habens: quae liberus habet: à πόρτις, εως, ἡ, vitula.

Υποπρήθω, succendo. Th. πρήθω, incendo.

Υπόπτερος, υ, ὁ ζή, alatus. Th. πτέρον, ala.

Υποπτέυησι, Dor. pro υποπτέυει, suspicatur, 3. sing. praes. et

Υποπτέοντες, nom. pl. part. praes. ab.

Υποπτέω, suspicor: observo: ex ὑπὸ, et inusitat. ὀπτέω, inspicio. Th. ὀπτομαι, video.

Υποπτίσω, f. ζω, praet. timore me submitto: formido: à πτίσω, timore.

Υποπτὸς, suspectus: ab eod.

Υπόπτωσις, εως, ἡ, casus; humiliatio: ab υποπτίτω.

Υποπράττω, consuo, compono, f. ψω, p. ὑπέπρᾶφα.

Υπόπρινον, υ, τὸ, barba quae sub naribus nascitur: Lat. mustax. Th. πρίν, ἡ, nasus.

* Υπόπρχημα, ἄτος, τὸ, cantilena, quae soltanibus accinitur. Hymni Apollinares sic dicti. Spanh. de Nummis, vol. ii. p. 523.

Υποπεισθεῖς, έντος, a. 1. part. pass. ab

Υποπειώ, succutio, concutio. Th. σείω, quatio, moveo.

Υποπειμένος, υ, irruens: praes. pass. ab.

Υποπειώ, irruo: à σείω, agito. Th. σείω, idem.

Υποσημαίνω, subsignifico, indico: praesignifico: f. ἄνω, p. σεσημαγκα.

* Υποσημείω, ὤ, fut. ὤσω, notis excipio: ex ὑπὸ, et σημείω, insignio.

* Υποσημείωσις, εως, ἡ, praecipia per notas ex ore docentis excerpta: à p. pass. verbi praeced.

Υποσκάπτω, suffodio, f. ψω, p. ὑπόσκάφα.

Υποσκεδάω, dissipo.

Υποσκελίξω, supplanto; decipio: f. ἴσω. Hinc

Υποσκελισμα, ἄτος, τὸ, ruina, lapsus.

Υποσκελισμὸς, ὁ, δ, supplantatio. Th. σπάω, divello, subtraho, f. ἄσω' à σπάω, traho.

Υποσάειν, υς, η, permitterem: a. 2. opt. act. et

Υποσάς, ἄτος, a. 2. part. act. verbi ὑψίσημι, subjicio, substituo. Th. ἴσημι, sto: f. εῦσω, a. 2. ἴσην.

Υποσάαντες, supponentes: Dor. pro ὑποσῆσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab. eod.

Υποσάσις, εως, ἡ, subsistentia, res naturā et reverā subsistens, persona, hoc est, ὑψίσημον νοερόν, res per se subsistens, intelligens: subjecta materia de qua disseritur, hypothesis, principia: item propositio, impr. ap. Diod. opinio, certa persursio: fiducia, praesentia animi: sedimentum, faeces; insidiae: statio militum: ab ὑψίσημαι, subsisto: ab eod. Th.

Υποσέλλω, contraho, me recipio, seu praet metu subduco. In med.

desero signa, seu partes reformido, refugio: aliquid ex parte dissimulo, imperf. ὑπέσῆλλον, ες, e, fut. σελῶ, perf. ὑπέσῆκα, a. 1. ὑπέσειλα, a. 1. ὑπεσειλάμην, ὡ, ατο, a. 1. sub. m. ὑποσειλάμμαι, η, ηται, p. m. ὑπέσειλα. Th. σέλλω, mitto.

Υπόσημα, ἄτος, τὸ, fulcrum: et

Υποσηναι, a. 2. infin. act. et

Υποσησομαι, ης, εται, f. 1. ni. verbi ὑψίσημι. Th. ἴσημι, statuo

f. σῆσω.

Υποσηρήμιω, ἄτος, τὸ, fulcrum: ab

Υποσηρίζω, suffulcio, f. ἴσω' ex ὑπὸ, et σηρίζω, statuo.

Υποσηῖω, subjiciatur: 3. sing.

a. 2. imperat. act. verbi ἐπι-
στημι.

Ἰγοςολή, ἧς, ἡ, contractio animi,
timiditas; fuga, desertio: dissi-
mulatio, remissio in agendo: ab
ἐποςέλλω, quod vide.

Ἰγοςοναχίζω, subingemisco: à
σοναχίζω, idem quod στένω, inge-
misco: qu. à Th. σενός, angustus.

Ἰγοςορῆγος, υ, δ, dux secunda-
rum partium.

Ἰγοςορίφω, converto, reduco: in
med. pedum refero, revertor, reci-
do: præs. imperat. ὑποσρέφε, -έτω,
imperf. ὑπέσρεφον, ες, ε, fut. ψω, a.
1. ὑπέσρεψα, ας, ε, a. 1. inf. act. ὑ-
ποσρέψαι, a. 1. part. act. ὑποσρέ-
ψας, ασα, αν. Th. σρέφω, verto.

Ἰγοςορήθω, ἧς, ἡ, reditus, conver-
sio: ab ὑποσρέφω, quod vide.

Ἰγοςορωννύω, vel -ῶμι, substern-
o: imperf. ὑπεσρῶννυον, ες, ε,
ῶω, a. 1. ὑπέσρῶκα, a. 1. ὑπέσρῶσα,
part. præs. pass. ὑποσρῶννύμενος,
μένη, μενον, substratus: ex ὑπὸ, et
σρῶννύω, idem quod Th. σρῶέω,
sterno: f. ἴσω.

Ἰγοςορίσας, αντος, a. 1. part. act.
verbi præced.

Ἰγοςοσχάζω, ἄω, subverto: ex
ὑπὸ, et σχάζω.

Ἰγοςοχέτω, idem quod ὑπέχω,
porrigo, subditi teneo, &c. Th.
ἔχω, habeo.

Ἰγοςοχοο, promitte: Ion. pro
ἐπόσχω, a. 2. imperat. act. verbi
ὑποσχομένω, promitto; f. m. ὑποσ-
χόμεαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 2. m.
ὑπέσχημην, quod ab ὑπέσχωμαι,
idem: hoc ab ὑπέχω, suppono,
sustineo. Th. ἔχω, habeo.

Ἰγοςοχοίς, εως, ἡ, promissio;
significatio verbi: ab ὑπέσχωμαι.

Ἰγοςοχίστομαι, f. 1. m. verbi ὑποσ-
χόμεαι.

Ἰγοςοχόμενος, pollicitus: a. 2.
part. med. verbi ejusd.

Ἰγοςοχῶν, submittens; a. 2.
part. act. verbi ὑπέχω, quod vide.

Th. ἔχω, habeo: a. 2. ἔσχω.

Ἰγοςογῆ, ἧς, ἡ, subjectio: ab
ὑποτάσσω, quod vide: sed

Ἰγοςογῆ, 3. sing. a. 2. sub.
pass. et

Ἰγοςογῆθι, a. 2. imperat. pass.
et

Ἰγοςογῆσθαι, fut. 2. pass. ab
ὑποτάσσω, quod vide.

Ἰγοςοάμεν, Ion. pro ὑποτίμειν,
succidere. Th. τέμνω.

Ἰγοςοαράριοι, sub Tartarum de-
trusi. Th. Τάρταρος, υ, δ, Tartarus.

Ἰγοςοάσω, vel -ττω, certo ordine
subjicio; subjungo, subdigo, in-
potestatem redigo; f. ζω, p. τέτῳχα,

a. 1. ὑπέταξα, a. 1. inf. act. τάξαι,
a. 1. part. act. τάξας, αντος, præs.
pass. -τάσσομαι, vel -ττομαι, certo
loco et ordine subjicio; pareo;
perf. pass. -τέταγαμαι, ξαι, κται, sub-
jectus sum; a. 2. ind. pass. ὑπε-
τάγην, ης, η, a. 2. imperat. pass.
τάγηθι, ἦτω, et in 2. pl. τάγητε. pa-
rele, a. 2. sub. pass. ταγῶ, ἧς, ἦ,
a. 2. part. pass. ταγείς, ἔντος, sub-
-

jectus: f. 2. pass. ταγήσομαι, η,
εται, subjiciar; p. m. τέταγα, undè
ὑποταγή, subjectio. Th. τάσσω, vel
-ττω, ordino.

Ἰγοςοτείνω, f. ενῶ, subtendo; sug-
gero. In med. disputando inter-
rogo, propono. Th. τέλω.

Ἰγοςοτελλω, persolvō tributum. Th.
πίλοσι, vectigal.

Ἰγοςοτίνω, succido, subditi seco,
præcido. Th. τέμνω, seco: f. μῶ,
a. 2. ἔτῳμον, perf. τέτμηκα.

Ἰγοςοτίθημι, suppono, subjicio;
suppono, i. e. veluti principium
pono; suppedito; pignori oppono;
subjicio alterius potestati; propono,
veluti spem. In med. moneo, edo-
ceo; pono, censeo, decerno, propo-
situm mihi habeo; hypothecam do;
singo: f. θήσω, p. τίθεικα, a. 1.

ὑπέθηκα, ας, ε, et in 3. pl. ὑπέθηκαν,
præs. m. ὑποτίθειμαι, -σαι, -ται, [pi-
gnori accipio. Salm. de m. usur.
p. 499.] præs. part. m. vel pass.
τιθέμενος, -μένη, -μενον, a. 2. part.
m. θήμενος. Th. τίθημι, pono.

Ἰγοςοτῖμάω, supra modum honoro;
item item mihi astimo contra ac-
torem: ex ὑπὸ, et τιμάω, honoro.

Th. τίω, idem.

Ἰγοςοτίθειος, υ, δ, ζ ἡ, qui adhuc à
namilla pendet et lactat: à τίθειος.

Ἰγοςοτοπέω, Ion. pro ὑποπτεύω,
suspicio.

Ἰγοςοτρέχω, infrà cursu deferor;
cursu comprehendo; cursu suffu-
gio, insinuo me: f. θρέξω, a. 2.

ὑπέθροάμην, ες, ε. Th. τρέχω, curro.

Ἰγοςοτρέω, perterrefacio. Th. τρέω,
tremo.

Ἰγοςοτρομέω, tremore succutor: à
τρομέω, tremo.

Ἰγοςοτροπος, υ, δ, ζ ἡ, rediens, re-
duz. Th. τρέπω, verto; f. ψω, p.
m. τέτροπα.

Ἰγοςοτρόχαλα, rotundè: à

Ἰγοςοτροχάω, idem quod ὑποτρέ-
χω.

Ἰγοςοτυγχάνω, appositè respondeo.
Th. τυγχάνω, sum; f. m. τεύξομαι,
a. 2. ἐτύχων.

Ἰγοςοτύπῳ, delineo: represento:
ex ὑπὸ, et τυπέω, figuro, quod à
τύπος, υ, δ, figura. Th. τύπτω, ver-
bero; f. ψω, p. φα, p. m. τέτυπα.

Ἰγοςοτύπω, suffringo; eximo fun-
do. Th. τύπτω.

Ἰγοςοτύποις, εως, ἡ, rei alicujus
informatica; exemplar; f. Rhetorica,
quæ species rei audientibus
vel legentibus accuratè exprimitur:
ab ὑποτύπω.

Ἰγοςοτύχισσα, vel -ττω, scilicet respondit:
aor. 2. part. act. fem. g. ab ὑποτυγ-
χάνω.

Ἰγοςουλος, υ, δ, ζ ἡ, subdolos, quasi
sub catatrice latens: ex ὑπὸ, et ἄλλ,
cicatrix.

Ἰγοςουράνιος, υ, δ, ζ ἡ, qui sub celo
est; item caelestis. Th. ἄραυς, υ, δ,
caelum.

Ἰγοςουρέω, -ῶ, operam navo, adju-
vo, inservio: ab ὑπευρέος.

Ἰγοςουργάμα, ἄτος, τὸ, ministerium:
præced.

Ἰγοςουργός, υ, δ, ζ ἡ, adjutor, mini-
ster: cujus ἕν' ἄλλω ἔργον.

Ἰγοςοφαινεσθαι, præs. infin. pass
ab

Ἰγοςοφαινομαι, declaro, subostendo.
Th. φαίνω, ostendo; f. φανῶ, p.
πίφαγκα.

Ἰγοςοφάτης, ιος, ἡ, Poët. et Dor.
pro ὑποφάτης, subvates, vatis alicujus
ministra; interpres, antistita:
vide in ὑποφάτης.

Ἰγοςοφάσις, εως, ἡ, cum aliquid le-
vilèr apparet. Th. φάω, luceo.

Ἰγοςοφέρω, suffero, sustineo; au-
fero: subduco; submitto; expro-
bero. In pass. recedo, incedo; labo-
raro, ruo in deterius; non firmilèr
sto: auferor; eximor, absum: f

-όλω, a. 1. ὑθένηκα, a. 2. inf. act.
ὑπενεγκέιν. Th. φέρω, fero.

Ἰγοςοφήτης, υ, δ, propheta, vel pro-
pheta minister: interpres, antistes
oraculi: à φημι, seu φάω, ūico.

Ἰγοςοφθάμενος, præveniens: a. 2.
part. m. verbi

Ἰγοςοφθάνω, prævenio. Th. φθάω
idem f. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Ἰγοςοφθῆς, aor. 2. part. act. verbi
præced.

* Ἰγοςοφοίνιον, υ, τὸ, cædis præmi-
um. Aristid. vol. II. p. 436. et
apud Suidam. à φόνος.

Ἰγοςοφόρος, υ, δ, ζ ἡ, tributarius:
ab ὑποφέρω.

* Ἰγοςοχαίρω, supra modum gau-
deō.

Ἰγοςοχείριος, υ, δ, ζ ἡ, in potesta-
tem reductus: ex ὑπὸ, et χεῖρ, ἡ,
manus. †

Ἰγοςοχέυμα, ἄτος, τὸ, liquor, hu-
mor: idem ac χυμός. Th. χέω,
fundo.

* Ἰγοςοχος, subjectus; πάντα τοῖς
θεοῖς ὑποχα, omnia Dîs subjecta
sunt. Xenoph. de Cyri Exped. l.
ii. p. 153. Hutch. 8vo. ex ὑπὸ, et
ἔχω.

Ἰγοςοχρεως, -ω, δ, ζ ἡ, debitor. Th.
χρεός.

Ἰγοςοχορῆσθαι, inf. pass. verbi

Ἰγοςοχρίω, lino, pingo: à χρίω,
idem.

Ἰγοςοχυτήρ, ἦρος, ὅ, vas quo lychnc
oleum adjundunt: à χύω, fundo.

Ἰγοςοχωρέω, secedo, clam me sub-
duco, fut. ἔσω, p. κεύσθηκα, a. 1.
ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, eo,
accedo.

Ἰγοςοψαμμος, υ, δ, ζ ἡ, aliquid are-
ne habens mistum, arenosus. Epith.
terræ. Th. ψάμμος, arena.

Ἰγοςοψία, ας, ἡ, suspicio; opinio:
gen. pl. -ψιών' à seq.

Ἰγοςοψίσιος, υ, δ, ζ ἡ, suspectus: ex
ὑπὸ, et ὄψις.

Ἰγοςοπίζω, resupino: à

Ἰγοςοπίσιος, -ία, -ιον, supinus, re-
supinitus: qu. ab ὑπὸ.

Ἰγοςοπλέσιος, -ία, -ον, vel υ, δ, ζ ἡ,
qui sub ulnis gestari solet. Th.
ἄλεπῃ, ἡ, ulna.

Ἰγοςοπτεία, scilicet καθ', ab ὑπόπιον,
aspectus: quasi d. suboculare, pars
quæ subjacet oculis; item sugilla-
tio sub ocula orta ex ictu: [per

Metaph. infamia. Auli filius ita se gerit, ut ejus consulatus non consulatus sit, sed Magni nostri ἰπώτων, Cic. ad Att. i. 20.] ab ὤφ, ὄ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἰπωπιδίω, plagis contundo, domo, validis, ictibus subijcio delictantem; f. ἄω. p. ἰπωπικάα ab Ἰπώτων, υ, τὸ, vide ἰπώπια.

Ἰπώρεια, ας, ἦ, ina montis pars, pes montis: ex ἰπὸ, et ὄρος, eos, τὸ, mons, Dor. ὄρος.

Ἰπωρόφιος, υ, δ, ζ ἦ, qui sub tecto, seu camerâ est, domesticus: ex ἰπὸ, et ὄροφι, contignatio. Th. ἐρίφω, tego, tecum inpono.

Ἰραξ, SOREX; mus: à suillo rostro ab ἴς, sus, porcus. Th. σός, idem.

Ἰριον, favius; examinis opus: ab

ἸΡΟΝ, υ, τὸ, exanen.

Ἰρίβις, sporta: ab ἴρω, quia aliquid à viminibus nexum seu plexum

Ἰρίβιας, ὄ, ὄ, vas viminium: à πρέει.

Ἰρήρ, ollæ operculum: quia ollæ ἐνέριεται, inseritur: ab ἴρω, insero.

ἸΡΧΗ, ης, ἦ, instrumentum, in quo nautæ onera bajulant; vas ficile: Sed

Ἰρχή, ἦς, ἦ, porca seu porcus famina.

Ἰς, ὄος, δ, ζ ἦ, sus, porcus, -a. Th. σός, idem.

ἸΣΙΝΟΝ, υ, τὸ, planta species.

Ἰσός, pro ὄος, ramus, Sapph.

Ἰσώω, pro ὄσώω, id est, ὄσω, oleo, Æol. Sapph. carminibus.

Ἰσθῆναι, pluvia madefactum esse: a. 1. inf. pass. ab ἴω, pluo, f. ἴωω, a. 1. pass.

Ἰσιον, υ, τὸ, vimen: quod ab ἴω, pluo.

Ἰσιολόκος, victor: à πρέει.

Ἰσκα, lignum quo quid accenditur: qu. fomes ignis.

ἸΣΜΙΝΗ, ης, ἦ, pugna: ab ἰπομένο, sustineo. Th. μένω, mane.

Ἰσμίη, pro ἰσμίη, per Metaplasm. dat. sing. præced.

Ἰσπλαγξ, Dor. pro

Ἰσπληγξ, scuticula, quâ ἴες, et alia animalia πλίσσονται sonus scuticæ vibratæ: nominatim id, quo cursoribus in stadio signum cursûs datur. Tum carceres, unde dimissi incipiunt: item laquei genus, quo aves capiuntur.

Ἰσσακος, ἴσκαος, vel ἴσαξ, paxillus cornuus. Hesychn. an ab

ἸΣΣΟΣ, ὄ, ὄ, verutum, pilum.

[Romanorum legionum jaculum.] ἸΣΣΟΠΟΣ, υ, ἦ, H Y S S O P U S, Angl. H Y S S O P: dicitur et ἴσσωπον, υ, τὸ. Th. ὄπτομαι, video.

Ἰσάρα, postrema; nom. pl. n. g. ab ἴσρατος.

Ἰσάτιον, adv. tandem, postremò: ab

Ἰσάτιος, -ία, -ιον, idem quod

Ἰσάτος, -άτη, -τον, postremus, ultimus, novissimus, imus, superl. ab ἴσρατος, posterior.

Ἰσάρα, ας, ἦ, vulva, uterus.

Ἰσάτιος, -ία, -ιον, idem quod

Ἰσάτος, -άτη, -τον, postremus, ultimus, novissimus, imus, superl. ab ἴσρατος, posterior.

Ἰσάρα, ας, ἦ, vulva, uterus.

Ἰσάρατος, -αία, -αίον, postriduanus: τῆ ἑσπέρῃ, postridid.

Ἰσάριος, -ῶ, suum posterior; de-

sum: ia 3. pl. ἑσπέρῃ, f. 1. ἴσω, p. ἑσπέρῃκα, a. 1. ἑσπέρῃσα, defeci, inferior fui; aor. 1. part. f. g. ἑσπέρῃσασα, ης, ἦ, præ. pass. ἑσπέρῃμαι, -ῶμαι, deficior, destitutor: perf.

pass. ἑσπέρῃμαι, -σαι, -ται, a. 1. pass. ἑσπέρῃην. [* παιδός, ἑσπέρῃσμαι, Eurip. Iph. in Aul. 1203. pri-

vador filiâ meâ. At vero Attici dicunt ἑσπέρῃσμαι, ἀποσπέρῃσμαι, quod

ferè hic restituendūm. Ἰσπέρῃσθαι, τῆς ὀξῆς, defici gloria, Rom. iii. 23. propriè dicitur de iis qui

in cursûs certamine, deficientibus viribus, relinquuntur à tergo. Markland. ad locum Euripidis.]

Th. ἑσπέρῃ, posterior.

Ἰσπέρῃμα, ἄτος, τὸ, penuria, defectus, inopia; in pl. ἑσπέρῃματα, -ωω, τὰ, reliquæ: à πρέει.

Ἰσπέρῃσις, εως, ἦ, inopia, egestas: ab eod.

Ἰσπέρῃω, f. ἴωω, idem cum ἑσπέρῃω, sum posterior: item tardo, cunctor, destitutor, deficior, superor, vincor: ab ἑσπέρῃ.

Ἰσπέρῃω, post, postea, posteriori loco, seriùs, tardiùs, deinceps, posthac: à seq.

ἸΣΤΕΡΟΣ, -έρα, -ερον, posterior, serior; sequens, secundus; inferior posthabendus, proximè futurus vel venturus.

Ἰστίξ, ἴχος, ἦ, HYSTRIX, suis pilos, aut porcinas setas habens, erinacei genus; est et flagrum ex corio adhuc setis suis munito; ex ἴς, et ἰξίξ.

Ἰττων, tuber: vide suprâ ἑττων.

Ἰφ', pro ἰπὸ, sub, & c.

Ἰφάγος, Dor. pro ἰφῆγῶ, clamor, præ. imperat. m. ab ἰφῆγῃομαι. Th. ἠγίομαι, duco.

Ἰφάινω, τερο; stros; solertèr, excoγιω, impr. dcluo: item τὸ, ἑφαγιον, ες, ε, f. ανῶ, perf. act. ἑφαγκα, perf. pass. ἑφαρμαι, et Att. ἑφασμαι. Th. ἑφάω.

* Ἰφαιρίω, subtraho, aufero. Th. αίρω, capio, f. ἴσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἶδον.

Ἰφαιρέμενος, præ. part. pass. verbi ἰφαιρίω.

Ἰφάλλος, υ, δ, ζ ἦ, sub mari latens, qui est intra mare. Metaph. subdolos; ἑφάλις, sc. πέτρα, petra, vel saxum latens, nempe ἑφ' αἰ, sub mari.

Ἰφάντης, υ, δ, textor: et

Ἰφαντός, ἦ, ὄν, textus, α, um: ab ἰφάινω, τερο. Th. ἑφάω, idem.

Ἰφάπτω, accendo, succendo; f. ψω, p. ἑφῆφα. Th. ἄπτω, accendo.

* Ἰφαρπάζω, surripio: ab ἀρπάζω.

Ἰφασμα, ἄτος, -ῶ, textura, tela, opus injustum, rapina: ab ἰφάινω, τερο.

ἸΦΑΨ, et -ῶω, τερο.

ἸΦΕΨΑΡ, -ἴσρος, τὸ, viscus, ex abiete; quia potest salvâ arbore ἰσφαιρῖσθαι, tolli.

Ἰφῆμαι, perf. pass. verbi ἰφῆμαι, remitto.

Ἰφαιρέω, ηον, perf. part. pass. ejusd. Th. ἰημι, seu ἴω, mitto.

Ἰφάις, -είσα, -έν, a. 2. part. act. ab ἰφῆμαι.

Ἰφελόατο, Ion. pro ἰφελῶντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἰφαιρίω aufero. Th. αίρω, capio, f. ἴσω p. ἥρηκα, a. 2. εἶδον.

Ἰφελόισα, ας, ἴ, Dor. pro ἰφελῶισα, ης, ἦ, quæ substraxit ævulsit, a. 2. part. act. f. g. verbi præced.

Ἰφελέμενος, a. 2. part. m. ejusd.

Ἰφῆν, simul, ἰφ' ἔν, Gloss.

Ἰφῆντες, demittentes: nom. pl. a. 2. part. ἰφάις, ab ἰφῆμαι, demitto. Th. ἰημι, seu ἴω, mitto.

Ἰφῆξ, 3. sing. f. 1. act. verbi ἰφῆχω, sustineo, f. ἰφῆξω, a. 2. ἰφῆσχομαι, ες, ε. Th. ἴχω, habeo.

Ἰφῆσι, 2. pl. a. 2. m. verbi ἰφῆμαι, demitto. Th. ἰημι, seu ἴω, mitto, a. 2. m. ἔμην.

Ἰφῆ, ἦς, ἦ, textura. Th. ἰφάω.

Ἰφῆγῆμαι, -ῖμαι, præeo, incipio; item hortor, suadeo; dicto; doceo; clamor duco. Th. ἠγίομαι, duco, f. mad. -ῆσμαι, p. pass. ἠγῆμαι.

Ἰφῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἰφῆμαι.

Ἰφῆνα, texui, a. 1. ind. act. et Ἰφῆναι, a. 1. inf. act. et

Ἰφῆνᾶν, -ωω, -ατο, a. 1. m. verbi ἰφάινω, idem quod ἰφάω, τερο.

Ἰφῆνηστος, υ, ὄ, administrator aurigæ, auriga: ex ἰπὸ, et ἠλοχος, υ, ὄ, auriga: quod ex ἠνία, ας, ἦ, habena, et ἴχω, habeo.

Ἰφῆρητο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἰφαιρίω, aufero, f. ἴσω, p. ἰφῆρηκα, a. 2. ἰφῆρῶν. Th. αίρω, capio.

Ἰφῆσσαν, aliquantò minor et junior: ex ἰπὸ, et ἦττων vel ἡσσαν, ονος, δ, ζ ἦ, minor.

Ἰφῆσσαι, subtextus est, 3. sing. perf. pass. Att. redupl. verbi ἰφάω, τερο, perf. act. ἰφάκα, perf. pass. ἰφασμαι, et Att. redupl. ἰφῆσσαι, substituto η pro υ.

Ἰφῆμι, f. ἴσω, submitto, demitto: ἰφῆμαι, at ἰφῆμαι, concedo, cedo: ex ἰπὸ, et ἰημι mitto.

Ἰφῆται, Dor. pro ἰφῆται, 3. sing. præ. ind. verbi præced.

Ἰφῆται, suppono, substituo recipio: pollicor: in aor. 2. et perf. neutralitèr dicitur subeo, succedo, sustienc: ἰφῆσῆμαι, supponor, sufficio, excipio impetum, tolero: est etiam in med. subsideo, demergor, occultè sto, digredior, puto, pollicor, recipio: ex ἰπὸ, et ἰσημι, sto.

Ἰφωάω, -ῶω, et ἰφωάομαι, -ῶμαι, suspicor pectum habeo: ex ἰπὸ, et ἰφάω, video.

Ἰφωόδς, ὄ, ὄ, idem quod σφωόδς, subulcus, qui seus pascit: ex ἴς, et φέρω, pascio.

Ἰφωος, εος, τὸ, tela, textura. Th. ἰφάω.

Ἰφωόσιν, texunt, 3. pl. præ. ind. Poët. Pleonasmo pro φῶσιν, verbi ἰφάω, τερο.

Υψόφρασι, vide ὑψόφρασι.
 Υψόφρασι, δ, altitioquus, Poët.
 προ ὑψόφρασι.
 Υψουχέι, inflat, 3. sing. prææs.
 ind. ab ὑψουχέω.
 Υψουχέω, -ω, f. ἤσω, cervicem
 effero: cervice erectâ incedo: su-
 perbus sum: ab ὑψουχῆν.
 Υψουχέω, idem: ex ὑψος, eos,
 τὸ, altitudo, et αὐχέω, glorior.
 Υψουχῆν, -ενος, δ, ζ ἡ, elatam
 cervicem habens: superbus, arro-
 gans: ex ὑψος, et αὐχῆν.
 Υψορεφῆς, et ὑψηρεφῆς, et ὑψορε-
 φῆς, ἴος, δ, ζ ἡ, altum tectum ha-
 dens: altus: ex ὑψος, eos, τὸ, alti-
 tudo, ex ἐρέφω, tego.
 Υψηρόρασι, υ, δ, altitioquus, gran-
 ditioquus ex ὑψος, τὸ, sublimitas, et
 ἀγορά, ἡ, oratio.
 Υψηλῆσι, altis: dat. pl. Ion. f.
 g. pro ὑψηλαῖς: βηηλός.
 Υψηλοκαρδῶσι, υ, δ, ζ ἡ, arrogans:
 q. d. βηηλῆς καρδίας, ὦν, qui est al-
 tā corde.
 Υψηλός, ἦ, ὄν, altus, a, um: sub-
 limis, -e: hinc
 Υψηλότερος, ἴρα, ερον, compar.
 Th. ὑψος, eos, τὸ, altitudo
 Υψηλοφρονέω, -ω, animo effero:
 prææs. imperat. ὑψηλοφρονέε, -ει, εἴτω,
 εἴτω, fut. ἤσω, p. ὑψηλοφρόνηκα: ab
 Υψηλόφρων, ονος, δ, ζ ἡ, qui est
 mente elatâ: ex ὑψηλός, altus, et
 φρήν, ἡ, mens.
 Υψηλῶς, sublimè: adv. ab ὑψη-
 λός, q. v.
 Υψηλῶρος, ορος, HYPSENIOR:
 nomen propr.
 Υψηρεφῆς, vide in ὑψηρεφῆς.
 Υψηχῆς, ἴος, δ, ζ ἡ, altè sonans:
 in plur. ὑψηχέες ex ὑψι, et ἵχος,
 υ, δ, sonus.
 Υψι, altè: adv. ab ὑψος, altitudo.
 Υψιβάτος, υ, δ, ζ ἡ, altigradus,
 excelsus: ex ὑψι, et βαῖνω, eo.
 Υψιδάσι, nomen ranæ, ab altâ
 voce sic dictæ.
 Υψιδρεμῆτις, υ, δ, altitonans: ex
 ὑψι, altè, (Th. ὑψος, altitudo,) et
 βρέμω, resono.
 Υψιγυῖος, υ, δ, ζ ἡ, alta membra
 habens: altus: ex ὑψι, et γυῖον,
 τὸ, membrum.
 Υψιδῆ, Poët. adv. pro ὑψῆ, et
 ὑψιδῆ, in alto, in sublimi. Th. ὑψ-
 ος, altitudo.
 Υψιζυγῶσι, υ, δ, ζ ἡ, altijugus:
 summus trutinator rerum humanarum:
 altus: ex ὑψι, et ζυγός, jugum.
 Th. ζευγύνημι, seu ζευγνύω, jungo.
 Υψιδερότος, υ, δ, ζ ἡ, qui in alto
 solio sedet: ex ὑψι, et δρότος, δ, so-
 lium.
 Υψικόμος, altè comatus: Epith.
 quercûs: ex ὑψι, altè, (quod ab
 ὑψος,) et κόμη, ἡ, ἡ, coma.
 Υψιλόφος, υ, δ, ζ ἡ, Epith. loci
 sublimis: q. d. qui cristam, vel
 verticem aut cacumen in alto habet.
 Th. λόφος, crista, &c.
 Υψιμόντος, gen. sing. ab
 Υψιμόν, ονος, in alto regnans:
 ex ὑψ-, et μέω, impero.
 Υψινοφῆς, ἴος, δ, καὶ ἡ, qui est in

altis nubibus. Epith. Jovis: ex
 ὑψι, et νέφος, eos, τὸ, nubes.
 Υψιπέδος, υ, δ, ζ ἡ, altum solum
 habens: ex ὑψι, et πέδος, τὸ, so-
 lum.
 Υψιτετᾶν, Dor. pro ὑψιτεπῶν,
 altivolantium: gen. pl. ab ὑψιπέ-
 τῆς, altivolans.
 Υψιπέτηλος, υ, δ, ζ ἡ, folia in ca-
 cumine gerens, altus, excelsus: ex
 ὑψι, et πέτηλον, folium, quod à πε-
 τᾶω, pando.
 Υψιπέτης, υ, δ, altivolans: ex
 ὑψι, et πέτομαι, volo, -as. Est et
 Υψιπετής, ἴος, δ, ζ ἡ, ex alto lap-
 sus: ex ὑψι, et πίπτω, cado.
 Υψιπέτος, ὀδος, δ, ζ ἡ, altus: ex
 ὑψι et πῶς, ποδός, δ, pes.
 Υψιρεφῆς, n. g. ab
 Υψιρεφῆς, ἴος, δ, ζ ἡ, vide in ὑψη-
 ρεφῆς.
 Υψισος, ἴση, ἴσον, altissimus: de
 Deo dicitur: ab ὑψι, adv. in alto,
 comp. ὑψιῶν, et ὑψίσερος, ἴρα, ερον,
 superl. ὑψισος. Th. ὑψος, eos, τὸ,
 altitudo.
 Υψιτένοτας, acc. pl. ab
 Υψιτένω, qui altâ cervice est:
 ex ὑψι, altè, (Th. ὑψος, eos, τὸ, alti-
 tudo,) et τείνω, tendo.
 Υψίφρων, ονος, δ, ζ ἡ, qui altum
 et elatum animum habet, superbus:
 ex ὑψι, altè, et φρήν, ἡ, mens.
 Υψιχαίτης, υ, δ, ζ ἡ, altè coma-
 tus: ex ὑψι, altè, et χαίτη, ἡ, coma.
 Υψόθεν, adv. ex alto, desuper:
 ab ὑψος, eos, τὸ, altitudo.
 Υψιδῆ, adv. in alto; in subli-
 mi; supèr, suprà; altè, in altum:
 ab eod.
 Υψόροφος, υ, δ, ζ ἡ, altum tectum
 habens: ex ὑψος, eos, τὸ, et ὄροφος,
 υ, δ, tectum. Th. ἐρέφω, tego.
 ΥΨΟΣ, eos, τὸ, altitudo, sublimi-
 tas; cacumen: ἐξ ὑψος, ex alto.
 Υψόσι, adv. in altum: à præ-
 ced.
 Υψῆ, adv. altè, in altum: et
 Υψῶς, exalto, in altum tollo, ex-
 tollo; f. ὦσω, p. ὑψώκα, a. 1. ὑψώ-
 σα, a. 1. sub. ὑψώω, ἡς, η, perf.
 pass. ὑψώμαι, σαι, ται, a. 1. pass.
 ὑψώθη, ἡς, η, et in 2. plur. ὑψώθη-
 τε, a. 1. sub. pass. ὑψώθῃ, ἡς, ἡ, a.
 1. inf. pass. ὑψώθηνα, a. 1. part.
 pass. ὑψώθεις, εἶσα, ἐν, f. 1. inf. dul-
 g. pass. ὑψώθησμαι, ἡ, εται, ab eod.
 Th. ὑψος, eos, τὸ, altitudo.
 Υψώθην, vide in præced.
 Υψώμα, ἄτος, πὸ, exaltatio, ele-
 vatio: altitudo, sublimitas; res al-
 ta, seu illustis: dat. pl. ὑψώμασι
 ab ὑψώω, q. v.
 Υψώσας, ασα, αν, a. 1. part. act.
 verbi ὑψώω, elcwo, exalto. Th. ὑψώ-
 σαι, ab ὑψώω, εως, ἡ, elevatio, exalta-
 tio: ab ὑψώω.
 ΥΩ, pluo; irrigo, pluvîâ per-
 fundo: prææs. part. ὦωρ, f. ὦσω, p.
 ὦκα: qu. à χύω, fundo.
 ὦδός, eos, δ, ζ ἡ, suillus, immun-
 dus, stupidus: ab ὦς, sus. Th. ὦς.
 ὦδία, ας, ἡ, porcina insulsi-
 tas vel stupiditas, porcni mores: à
 præced.

Φ. VIGESIMA prima, litera a
 pud Græcos, in numeris quin-
 genta, et cum lineolâ apposita (ψ.)
 quingenta millia significat. Æol.
 pro 3 utuntur ut φήρες, pro 3ήρες.
 Φᾶ, dixit, Dor. pro φῆ, et hoc
 pro ἴση, a. 2. vel imperf. verbi φη-
 μι, dico.
 Φᾶανθεν, visi sunt, Poët. Pleon-
 asm. pro φάνθεν, quod Ion. et
 Bæot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl.
 a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, appa-
 reo, videor; f. ανῶ, p. πέφαγκα, p.
 pass. πέφαρμαι, a. 1. pass. ἐφάνθη,
 a. 2. pass. ἐφάνην.
 Φαγέην, Ion. pro φαγέην, a. 2.
 inf. act. verbi φάγω, comedo.
 Φάγαυα, et φαγιδαινα, ἡς, ἡ, im-
 modicus cibi appetitus.
 Φαγέην, a. 2. inf. act. verbi φάγω.
 Φάγασαι, pro φάγη, 2. sing. prææs.
 m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2.
 sumitur, verbi φάγω, q. v.
 Φάγομαι, pro φαγῶμαι, f. 2. m.
 verbi ejusd.
 Φάγος, υ, δ, edax, vorax: à φάγω
 Sed
 Φᾶγός, Dor. pro φηγός, ἦ, ἡ, F-A-
 GUS, arbor.
 ΦᾶΤΩ, seu φῆγω, edo, comedo;
 f. 2. m. φάγομαι, σαι, ται, edam,
 pro φαγῶμαι, ἦ, εἶται, a. 2. act. ἐφᾶ-
 γων, ες, ε, a. 2. imperat. act. φάγε,
 ἴτω, a. 2. opt. φάγοιμι, οἰς, οἰ, a. 2.
 sub. φάγω, ἡς, ἡ, a. 2. infin. φαγέην, a.
 2. part. φαγῶν, ὄντος.
 Φάγωντι, Dor. pro
 Φάγοισι, vorent, 3. pl. a. 2. sub.
 act. verbi φάγω, edo, a. 2. ἐφαγον.
 Φάς, lucebat, Ion. pro ἐφας, 3.
 sing. imperf. act. verbi φάω, lu-
 ceo.
 Φαίθων, οντος, lucidus. Solis Epithet.
 stella Jovis: à φάω, splendo.
 Φαίνοι, lucet, 3. sing. prææs. verbi
 φαίνω, idem quod. Th. φάω,
 luceo.
 Φαινόμενος, prææs. part. m. verbi
 ejusd. et Th.
 Φαινός, ἦ, ὄν, splendidus; dat.
 sing. φαίνῶ. Th. φάω, splendo.
 Φαίνω, idem quod φάω, luceo,
 fulgeo.
 Φαεννὰ νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆ-
 σος, lucida insula. Nam φαεννός, ἦ,
 Poët. et Argivâ dialecto, pro φαει-
 νός, q. v. Hinc in compar. φαεννό-
 τερως, superl. φαεννότατος, splendi-
 διώτ, splendidissimus.
 Φαεννός, ἦ, ὄν, lucidus: vide præc.
 Φαειμόροτος, δ, ζ ἡ, lucem homi-
 nibus offerens: ex φάω, luceo, et
 βροτός, mortalis.
 Φαειφορία, ας, ἡ, lux: à
 Φαειφόρος, υ, δ. Lucifer, lucem
 adferens: ex φάος, eos, τὸ, lumen,
 (Th. φάω, luceo,) et φέρω, fero, p.
 m. πέφορα.
 Φαζάλη, ἡς, ἡ, morbus quidam qui
 mare Rubrum navigantibus accidit
 à φάζω, liquor: à φάω undè φημι,
 dico. Est et

Φάζω, interficio, ut φάζω, etiam à φάω, idem.
 Φάθι, dic, præ. imperat. à φημί, dico. Th. φάω, idem.
 Φαίλας, oi, Phæaces, populi.
 Φαίλαξ, dat. pl. à præced.
 Φαίδιμ', pro φαίδιμ, voc. sing. à φαίδιμος.
 Φαίδιμεις, όεσσα, όεν, idem quod φαίδιμος, u, ό ζ ή, illustris: à Th. ΦΑΙΔΡΟΣ, ρά, ρόν, nitidus, splendidus; hilaris, alacer, faustus; qu. à φάω, luceo.
 Φαίδρος, u, ό, PHÆDRUS, fabularum scriptor; discipulus quoque Platonis.
 Φαίδρότης, ητος, ή, hilaritas, nitor vultus; nitor: et
 Φαίδρόω, et φαίδρόνω, exhilaro; nitidum reddo: à φαίδρός.
 Φαίδρόνεσθαι, præ. inf. pass. à Φαίδρόνω, hilaro; nitidum reddo.
 Th. φαίδρός, alacer.
 Φαίδων, ονος, ό, PHÆDON, nomen viri.
 Φαίτη, ης, præ. vel a. 2. opt. act. verbi φημί, dico, a. 2. έφην.
 Th. φάω, idem.
 Φαίκανον, u, τός, πήγανον, rula.
 * ΦΑΙ'ΚΑΣ, et ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, u, τός, calcementi genus, quia φαίκων, id est, leve.
 Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ή, fax, vini cocta: à Lat. fecula.
 Φαίκός, splendidus; levis: à φάω, luceo.
 Φαίλόνης, vide φενόλης.
 Φαίμεν, φαίτε, φαίεν, pl. a. 2. opt. act. per Sync. Att. pro φαίμεν, ητε, ησαν, verbi φημί, dico, a. 2. έφην.
 Th. φάω.
 Φαινάρετης, u, ό, PHÆNARETES, nomen propr.
 Φαίνετ', Ion. pro έφαίνετο, apparerebat, 3. sing. imperf. m. verbi φαίνω, appareo, f. ανώ, p. πέφαγκα.
 Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, præ. inf. à φαίνω, q. v.
 Φαινέσκετο, Ion. pro έφαίνετο, 3. sing. imperf. m. verbi ejusd. nisi à φαίνέσκομαι, derivari malis.
 Φαίνεσθαι, apparere, 3. sing. præ. m. et in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, seu φαίνω, appareo.
 Φαίνετο, apparebat, 3. sing. imperf. m. Ion. verbi ejusd.
 Φαίνουσα, ostendens, Dor. pro φαίνουσα, præ. part. f. g. à φαίνω.
 Φαίνουτ', pro φαίνοιτο, appareat, 3. sing. præ. opt. med. verbi ejusd.
 Φαίνουλης, u, ό, PENULIA: quia φαίνεται όλος. Alii deducunt Græcæ vocem à Lat. Vide in φενόλης.
 Φαινομένην, apparentem; accus. sing. f. g. præ. part. m. verbi φαίνοω.
 Φαινομένηφι, per Paragoge, τή φη, pro φαينوμένη, dat. sing. f. g. præ. part. m. verbi ejusd.
 Φαίνοπος, gen. sing. à Φαίνωψ.
 ΦΑΙΝΩ, in lucem edo, ostendo
 [* defero ad magistratum, Isoc. c. Callim. p. 494. ed. Battie.] item luceo, splendo; fut. φήνω, p. πέφαγκα, a. 1. έφην, a. 2. έφάνον, es,

præc m. φαίνομαι, appareo, videor, luceo; defertor, accusor; f. sed m. φαίνμαι, perf. pass. πέφαγμαi, et Att. πέφασμαi, a. 2. ind. pass. φανώ, ης, ή, fut. 2. pass. φαθήσομαι, η, etai.
 Φαίνωψ, οπος, ό, PHÆNOPS, nomen propr.
 ΦΑΙΟ'Σ, ά, όν, fuscus, subniger. Hinc Lat. FÆDUS, a, um,
 Φαίτος, u, ό, nomen propr.
 ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελος, u, ό, fasciculus, FASCIS.
 Φ'ΑΚΗ', vel φακή, ης, ή, lens, lentacula.
 Φ'άκός, u, ό, lens cruda: à φακή.
 Est et vas, quo mortuorum cineres conduntur; nηtra quædam oculi macula.
 Φάλα, vel φαλά, ornamentum galææ: quia aliquid φαλόν, splendidum. Angl. a FALAL.
 Φάλαγγος, nom. pl. et in acc. pl. φάλαγγας: à
 Φ'Α'ΛΑΓΓΕ, αγγος, ή, PHAΛΑΝΧ, genus aciei apud Macedonas; acies quævis; arena quædam; φάλαγγες, sunt item ligna, quibus naves fulciuntur.
 Φ'Α'ΛΑΙΝΑ, ης, ή, cicindela, quæ noctu lucernis advolat. Est et φάλαινα, ΒΑΛ'ΕΝΑ.
 ΦΑΛΑΚΡΟΣ, ρά, ρόν, calvus, quia φαλόν, id est, λευκόν κάρα, habet, vel φαλόν άκρον.
 Φαλακρώω, calvum facio: à præc. Φαλάκρωμα, άτος, τός, calvitium: à præced.
 Φαλανθός, canus: qu. à φαλός, albus.
 Φάλαρα, τὰ, PHALERÆ: à φαλός, quia splendent.
 Φάλαρις, ίδος, ό, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Od. I. p. 200. ver. 4. in voce Καυτήρ.
 Φάλαρος, Poët. pro φαληρός, q. v.
 Φάληξ, ό, nomen viri, indeclin. Hebr. tivus.
 Φαληριάω, albesco spumâ: à φαληρός, albus. Th. φάλος.
 Φάληρός, ρά, ρόν albus, spumens: item subst. ferrum galææ; et nomen propr. viri. Th. φάλος.
 Φαλίπτω, desirio, qu. à φαλός, canus. Senectus extrema μωρά.
 Φαλίσομαι, spumo. Th. φάλος.
 ΦΑΛΔΟΣ, u, ό, penis ligneus vel coriaceus.
 Φ'ΑΛΔΟΣ, ή, όν, splendidus; albus: qu. à φάος, eos, τός, lux. Sed
 Φ'Α'ΔΟΣ, u, ό, cornus, apex galææ.
 Φαλδών, splendidum reddo: à φαλός.
 Φαλδσομαι, Hesych. καταβήσσω, περιέσχομαι.
 Φάμα, as, ά, Dor. pro φήμη, ης, ή, fama.
 Φαμέη, dicimus, 1. pl. præ. ind. à φημί, dico. Th. φάω, idem.
 Φάμενος, a. 2. part. in. verbi φημί, dico, a. 2. m. έφάμην. Th. φάω.
 Φαμί, Dor. pro φημί, dico.
 Φάν, dicebant, Bœot. Sync. pro έφασαν, vel έψησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημί, dico.

Φάναi, dicere, præ. inf. à φημί.
 Φάναi, apparuisse, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, appareo, f. ανώ.
 Φανείνη, ης, η, apparuerim, a. 2. opt. pass. et.
 Φανείς, έντος, in f. g. φανείσα, ης, ή, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, appareo, f. ανώ, p. πέφαγκα, perf. pass. πέφαγμαi, a. 2. pass. έφάνην, p. m. πέφηννα.
 Φάνεν, apparuerunt, Æol. vel Bœot. pro έφάνησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi ejusd.
 Φανερόμισος, u, ό ζ ή, qui apertè odit.
 Φάνερός, ρά, ρόν, clarus, evidens, apertus, manifestus, illustris. Th. φαίνω, appareo.
 Φανερόφιλος, u, ό ζ ή, apertè amicus.
 Φανέρωω, manifesto, declaro, clarum efficio, illustro, propalo; f. ύσω, p. πεχανέρωκα, a. 1. imperat. φανέρωσον, άτος, quæs. pass. φανερόμαι, ύμαι, perf. pass. πεφανέρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. έφανερώθη', v. φανερός, q. v.
 Φανερώς, adv. à manifestè: à φανερός.
 Φανέρωσις, εως, ή, manifestatio: à verbo φανερώω.
 Φανερώτερα, clariora, nom. pl. n. g. compar. grad. à φανερός, q. vide.
 Φάνεσκε, Ion. pro έφανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.
 Φάνη, Ion. pro έφάνη, apparuit, 3. sing. a. 2. ind. pass. Sed
 Φανή, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, appareo.
 Φανήη, videatur, Pleonasmο τού η, pro φανή.
 Φανίμεναι, apparere, Dor. pro φανήμαι, a. 2. inf. pass. verbi φαίνω, q. v.
 Φανήναι, vide in φανέμεναι.
 Φανής, ό, 2. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, q. v.
 Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi ejusd.
 Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. et
 Φανθείς, a. 1. part. pass. à φαίνω, appareo, a. 1. pass. έφάνθην.
 Φανοπέτις, έως, ό, pro Πανοπέτις, quod ab urbe Πανόπη, deductum.
 Φάος, u, ό, laterna, lucerna, fax; item sol, et luna. Th. φαίνω, luceo, a. 2. έφάνον.
 Φαντάζω, apparere facio, ostendo: φαντάζομαι, in med. imaginem seu speciem in mente concipio: conspiciendum me præbeo; in pass. cernor; accusor, defertor: f. ύσω, p. πεφάντακα, præ. part. pass. n. g. φανταζόμενον, visum, quod apparet; perf. ind. pass. πεφάντασμαi, σαι. Th. φαίνω, ostendo.
 Φαντασία, as, ή, (1) visum, visio, PHANTASIA, quod ad speciem modò fit: dicitur etiam in bonam partem de splendore, dignitate; [* (2) perceptio, cognitio, ostentatio, species: όπως εις φαντασιαν έρχόμεθα, ότι. Arrian. Epict. l. iii

21. ita ad notitium pervenimus quidd., &c. (3) διὰ φαντασίαν ἀγρῶν ποιεῖ, quare speciem animalium ferorum præbet, Polyb. l. v. p. 911.] à φαντάζω.

Φανταστικῶς, ὤ, f. ἦσω, imaginationibus indulgeo, iisque inaniter me vero: ex præced. et εἶπος, Φαντασμα, ἄτος, τὸ, visum, spectrum; ostentum, prodigium: à perf. pass. verbi φαντάζω.

Φασι, Dor. pro φασι, dicunt: 3. pl. præ. ind. verbi φημί, dico. Th. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, appareo, q. v.

Φάω, Ion. et Poët. pro ἐφάσω, 2. sing. a. 2. m. verbi φημί, dico, a. 2. ἔφη, a. 2. m. ἔφημην.

Φάος, εὐς, τὸ, lucens, lux, dies, solis ortus, dilucidum; oculus, φάν, oculi; vita, salus; victoria, gaudium: à φάω, luceo.

Φἄ'ΡΑΙΞ, γγος, ἡ, barathrum, precipitium, hiatus, vallis; quia in eâ φαίνεται, βήγμα, apparet ruptura.

Φαραῶ, nomen regis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. vindex.

Φαρίσσαι, dat. pl. Ion. est Poët. et Φηρέ, dat. sing. à φάρος, εὐς, τὸ, γ. v.

Φαρός, ὅ, nomen viri, indecl. Hebr. raptura.

ΦΑΡΕΤΡΑ, ας, ἡ, PHARETRA: ex φέρω, et τρώω, quia fert vulnificis tela.

Φαρετρῶν, ἄτος, ὅ, Poët. pro φαρέτρα, q. v.

Φαση, ης, et Φαρίς, εὐς, ἡ, urbs Laconiae.

ΦΑΡΙΚΟΝ, υ, τὸ, genus veneni. Φαρισάος, υ, ὅ, Pharisæus, hoc est, interpretans. Hebr. Erant enim scripturæ interpretes.

ΦΑΡΚΙΣ, ἴδος, ἡ, ruga.

Φαρμακία, ας, ἡ, veneficium; ipsa medicamentum: Th. φαρμακίον.

Φαρμακεία, εὐς, ὅ, veneficus, magus: et

Φαρμακείων, veneficio aut venenator, veneficio officio, prestigii utur: item conficio medicamenta, condio, tingo: et

Φαρμακίς, ἴδος, ἡ, venefica; et Φαρμακείος, ὄσσω, ὄσσω, medicinalis; venenatus: omnia à

ΦΑΡΜΑΚΟΝ, υ, τὸ, medicamentum, venenum, PHARMACUM: qu. φέρω, ἴδος, vel ἄχος, remedium, vel dolorem adferens.

Φαρμακοπώλης, υ, ὅ, pharmacopola, medicamentorum venditor: ex præced. et πωλέω.

Φαρμακός, ὅ, veneficus, magus: et Φαρμακῶν, f. ἦσω, Poët. pharmaca seu medicamenta misceo: à φάρμακον.

Φαρμάσω, et -ττω, veneno afficio; tingo, immergo ferrum in aquam frigidam: ab eod. Th.

ΦΑ'ΡΟΣ, vel Φἄ'ΡΟΣ, εὐς, τὸ, palla, pallium, vestis exterior, vel lum capitis: qu. à φέρω.

Φάρος, υ, ὅ, vel ἡ, turris maxima, prope Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lucem præbens; quavis turris ejusmodi. Insula olim Ægyptiaca, sed Strabonis ævo juncta continenti.

Φάρω, seu ἀφάρω, ατο, Hesych. φάρος, ἄροισ; φάρων, ἀροισίαν.

Φάρος, εὐς, τὸ, velum, involucrem; tractus, regio; pars, [* fragmentum, frustum rei alicujus; φάροςος, βότρυος, pars quaedam racemi. Phacna in Epigr. ap. Reiskium. (2) Pinna sive penna; quicquid in modum alæ formatur. (3) Securis, ut Lat. bipennis de securi dicitur utriusque pinnosa. Toup. in Suid. voce.] Pluto à φάρος. Hinc

Φαρσοφόρος, υ, ὅ, ἡ, significat, vexillarius: ex φάροςος, τὸ, q. vid. et φέρω.

Φἄ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὅ vel ἡ, guttur; fauces.

Φάς, dicens: a. 2. part. act. à φημι, idem quod. φάω, dico.

Φάσγανον, υ, τὸ, culter, ensis; qu. σφάγγανον à σφάζω, interficio.

Φἄσε, dixit; Dor. et Ion. pro ἔφησε, 3. sing. a. 1. act. à φημι, dico.

Φάσεις, dices; Dor. pro φήσεις, 2. sing. f. 1. verbi ejusd.

Φάσθαι, dixisse; aor. 2. inf. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. phaselus, actuarium, à Phaselde Pamphyliae oppido, ubi hoc navigii genus primo inventum fuisse traditur.

Φασί, inquirunt; 3. pl. præ. ind. Sed

Φἄσι, dicentibus: dat. pl. a. 2. part. act. φἄς, ἄντος, verbi φημί, dico. Th. φάω.

Φασιάδης, ἄ, ὅ, PHASIANUS, avis; Angl. A PHEASANT: à Φάσις, fluvius Colchidis.

Φασίαν, aiunt; 3. pl. præ. ind. à φημι, dico. Sed

Φάσειν, acc. sing. à

Φάσις, εὐς, ἡ, dictio, dictum, sententia, arophthegma, simplex affirmatio, propositio; rumor, fama: à φάω, dico. Est et φάσις, apparitio; Sic Luna habet multas phases seu apparitiones, modò falcata, modò gibbosa, &c. à φαίνω, appareo. Est et

Φάσις, εὐς, ἡ, fluvius Colchidis. Φάσκει, dictitabat; 3. sing. imperf. Ion verbi φάσκω, pro φημι, dico. Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præ. pass. à Φάσκω, dico, dictito. Vide in φάσκε.

Φάσσομαι, Dor. pro φήσσομαι, dicam: f. 1. m. à φημι, dico.

Φάσσα, vel Att. -ττω, ης, ἡ, avis, columbini generis, palumbes.

Φασσαφόνος, υ, ὅ, ἡ, occisor columbarum: ex φάσσα, columba, et φέρω, occido, p. m. πέφωνα.

Φασῶ, εἶς, εἶ, Dor. pro φήσω, εἶς, εἶ, f. 1. act. verbi φημι, dico. Th. φάω, idem.

Φἄτερος, ἄ, ὄν, dicendus, nominandus: à

Φἄτης, ἄ, ὄν, loquax; mendax: à φάω.

Φασι, Dor. pro φησι, quod vide. Φασιζω, dico; rumor, spargos: à Φἄσις, εὐς, ἡ, dictum sententia, oraculum, fama; gloria: à φάω, luceo, item dico.

ΦΑΤΝΗ, ης, ἡ, præsepe, stabulum: à φάγω, vel πάω, ibi enim pascitur jumentum; undè fortè Angl. FAT: est et laquear.

Φατώω, -ῶ, ad præsepi modum fabricor; f. ὄσω, p. pass. πεφάτωμαι. Hinc

Φάτωμα, ἄτος, τὸ, lacunar, foramen navis, per quod missilia, in adnavigantes emittuntur.

Φάτο, dixit; Ion. pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημι, dico, a. 2. ἔφην.

Φἄτος, ἡ, ὄν, dicendus; celebris; cæsus: à φάω.

Φαύζω, frigo. Hesych.

Φαυλίω, pro vili habeo, flocci facio; f. τω, p. pass. πεφάυλισμαι.

Th. φαύλος.

Φαύλισμα, ἄτος, τὸ, idem ac

Φαυλισμός, ἄ, ἔ, subsannatio, irrisio, contemptus: à subs. pass. verbi præced.

Φαυλιστρα, ας, ἡ, subsannatrix, contemptrix: ab eod. verbo.

ΦΑΥΛΟΣ, η, ὄν, Dor. φαῦρος, et Att. φλαῦρος, ῥα, ῥον, pravus, maculis; VILIS, levis; in bonam partem facilis, simplex, mediocris, tenuis, opp. difficult, arguta, sumptuosus, &c. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas: à præced.

Φαυλότατος, gen. sing. f. g. superl. gr. à φαῦλος, compar. φαυλότερος, superl. φαυλότατος, pravissimus.

Φαῦλος, adv. pravè; à præced. Th.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, q. v.

Φαυλιθροτος, υ, ὅ, ἡ, Solis Epith. παρὰ τὸ φαῖναι, τῆτις φῶς, τοῖς βροτοῖς φέειν, quod lucem mortalibus ferat. Vel παρὰ τὸ φαῖναι, ἦσαν φάειν ζ λάρπει τοῖς βροτοῖς, quod lucet mortalibus. Idem quod φασιμβροτος ab Homero vocatur.

Φαυσιγγες, vel φαῦσιγγες, maculae in tibiis ex igne contractae: quia à φαῖσι, ignis.

Φαῦσις, εὐς, ἡ, lux, splendor, ipsa lucendi actio; signum per ignes: à φάω, luceo.

Φαῦω, luceo: à φάω, idem.

Φἄψ, φἄδς, ἡ, avis à columbino genere: à φίβομαι, quia timida.

ΦΑ'Ω, Poët. luceo, splendo; item dico; item interficio.

Φίβομαι, fugere; præ. infin. m. à

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, timeo, metuo; item fugio; p. m. πέφοβα.

Φεβόμεθα, fugiamus: 1. pl. præ. sub. med. verbi φίβομαι.

ΦΕ'ΓΙΟΣ, εὐς, τὸ, splendor, lux, lumem: à φάω.

Φέγω, f. ὄω, splendorem præbeo illumino: à præced.

Φαίδω, *parcas*; præs. imperat. m. Ion. pro φείδω, verbi.

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, *parco, ignosco; parco ulor, abstinere, cum gen. præs. inf. m. φείδωμαι, f. m. φείσομαι, η, εται, a. 1. m. ἐφείσομαι, ω, ατο, reperci, a. 1. sub. m. φείσομαι, η, ηται, præs. part. m. φείδομενος.*

Φειδομένως, *parcè*; adv. à præs. part. m. verbi præced.

Φείδω, *dos, ή, parsimonia*: à Th. φείδουαι.

Φειδωλή, *ης, ή, idem*: à seq. Φειδωλός, *ή, δυ, et ή, δ ζ ή, parcus*: ab eod.

Φείσαται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd. Φισμονή, *ης, ή, parsimonia; misericordia*: ab eod.

Φισών, *Phison*, ita fluvius Ganges nominatur Hebr. ut aliqui volunt.

Φιλυώνω, *nugor, desipio*; Puto à φαῖλον. Hesychn.

ΦΕΛΔΕΥΣ, *έως, δ, locus petrosus Athenis; locus salebrosus vel lapidosus quivis.*

ΦΕΛΔΟΣ, *ε, δ, cortex, suber.*

Φευκακίω, f. ἴωω, *decipio, fallo*; à ΦΕ'ΝΑΞ, *άκος, δ, impostor; de-risor.*

Φενόλης, *υ, δ, penula*: [* *Librorum theca*, ut testatur Etymologicon magnūm è Suidā. Vid. Hieron. Quæst. ii. ad Damasum.] vox origine Lat.

ΦΕ'ΝΩ, *occido, interficio*; p. m. πέφωνα.

Φεραί, *ων, αί, urbs Thessaliæ.*

Φεραῖος, *adj. à præced.*

Φερέμεν, *pascere*; præs. infin. Ion. pro φέρειν et

Φέρεσθαι, *alere, nutrire*; Att. pass. pro act. φέρειν et

ΦΕ'ΡΒΩ, *pasco; alo*; fut. ψω, p. φα, p. m. πέφορβα, qu. est φέρω, et bios.

Φέρε, *fer*: præs. imperat. act. à φέρω.

Φεργύθος, *υ, δ ζ ή, sponsor, fide dignus*: ex φέρω, et ἔγγυή, *ή, sponsio.*

Φέρεσι, *ει, 2. et 3. sing. præs. ind. verbi φέρω, fero.*

Φερέκλος, *υ, δ, nomen proprium.*

Φερεκίδης, *υ, δ, præceptor Pythagoræ.*

Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præs. infin. verbi præced.

Φερέοκος, *υ, δ ζ ή, domiporta.*

Επιθ. cochleæ: ex φέρω, et οίκος, *domus.*

Φερέπνος, *υ, δ ζ ή, Poët. laborum tolerans, ærummas sustinens*: ex φέρω, et πνος, *υ, δ, labor.* Th. πένυμα, *laboro*: p. m. πέπνοια.

Φερέσιός, *υ, δ ζ ή, almus*: ex φέρω, et βιος, *υ, δ, vita.*

Φερέσκω, *imperf. act. Ion. pro ἔφερον, verbi φέρω, fero.*

Φερεσασκίας, *acc. pl. à Φερεσάκης, έος, δ ζ ή, scutifer, scutum fereus*: ex φέρω, et σάκος, *εος, τδ, scutum.* Th. σάττω, *onero.*

Φέρετ', Ion. pro ἔφέρετο, 3. sing. imperf. pass. et

Φέρεται, 3. sing. præs. pass. verbi φέρω, quod vide.

Φέρετρον, *υ, τδ, FERETRUM, capulum*: à φέρω.

Φέρη, *ferat*, 3. pers. sing. præs. sub. act. verbi præced.

Φέριστος, *optimus, validissimus, superl. à φέρω, fero.*

Φερνή, *ης, ή, dos quam uxor affert*; verna: à φέρω.

Φερνήζω, *doto, f. ἴωω, a. 1. ἔφερνισα*: à præced.

Φέροειν, *gererent*; 3. pl. præc. opt. act. et

Φέροισα, *ας, ά, Dor. pro φέρουσα, ferens*: præs. part. f. g. et

Φερόμεθαι, *Æol. pro φέρομεθα*, 1. plur. præs. ind. pass. et

Φερόμεθα, *Poët. pro φερόμεθα*, 1. plur. præs. pass. et

Φέροντι, *nom. dual. φέροντας, acc. pl. præs. part. act. et*

Φέροντι, *ferunt*; Dor. pro φέρουσι, 3. plur. pass. omnia à φέρω.

Φέρουσα, *ης, ή, præs. part. f. g. ejusd. verbi.* Est et nomen

Nymphæ.

Φέρουσιν, 3. pl. præs. ind. verbi φέρω.

Φερσεφόνα, *ας, ή, Proserpina*: Dor. et Æol. pro Περσεφόνη. Eadem et Περσεφόεια dicitur, et Περσεφόσσα.

Φέρτατος, *άτη, ατον, et φέριςτος, validissimus, robustissimus; præstantissimus*: superlat. à φέρω.

Φέρετε, *per Sync. pro φέρετε, fertè*; 2. plur. imperat. act. verbi φέρω.

Φέρτερος, *έρα, ερον, propriè qui plus portare potest; validior; robustior, potentior; præstantior, melior, utilior*: compar. à φέρω, *fero, φέρτατος, superl. άγαθός, pos.*

Φέριςτος, *vide in φέρτατος.*

ΦΕ'ΡΩ, *FERO, porto; valeo, prosum ad aliquid; obtineo, consequor; persolvo, profero; aufero, confero*; item cum præpos. εις, vel ἐς, ἐπι, et πρὸς, *pertineo, tendo, perduco.* Tempora sumit ab antiquioribus οἶω, ἐνέγκω, ἐνείκω, et ἐνέχω* scil.

ab Οἶω, f. οἶσω* ab 'Ενέγκω, a. 1. ἡνεγκα, pro ἡνεγξα, a. 2. ἡνεκουσ' ab 'Ενείκω, a. 1. ἡνεικα, pro ἡνεικα, a. 2. ἡνεικον, a. 1. med. ἡνεικάμην, pro ἡνεικάμην, p. ἡνεικα, p. pass. ἡνεικμαι, a. 1. pass. ἡνειχθην' et ab 'Ενέχω, a. 2. ἡνεχον, Att. ἐνήνεχον, p. ἡνεχα, Att. ἐνήνεχα, f. 1. pass. ἐνεχθήσομαι, p. pass. ἡνεγμαι, Att. ἐνήνεγμαι, a. 1. pass. ἡνεχθην, p. med. ἡνεχα, Att. ἐνήνεχα, imperf. ἔφερον, εις, ε, aor. 1. imperat. act. ἐνεγκον, άτω, a. 1. inf. act. ἐνέγκααι, a. 2. part. ἐνεγκών, ὄσα, δυ, a. 1. inf. med. ἐνέγκασθαι. Hinc forsitan Angl. TO BEAR.

Φέρω, *υσα, ον, ferens*: præs. part. verbi præced.

ΦΕΥ', *HEU, eheu, παρὰ: quod à φέω, turreo.* Est interjectio rejicientis, lamentantis, et admittantis.

Φεύγον, Ion. pro ἔφευγον, imperf. Sed

ind. act. verbi φεύγω, *fugio, quod vide.*

Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, *fugiunt*: 3. pl. præs. et

Φευγόντων, Att. pro φευγόντων, 3. plur. præs. imperat. act. et

Φεύγουσαι, *nom. pl. et φευγέσης, gen. sing. præs. part. act. f. g. et*

Φεύγουσι, 3. pl. præs. ind. omnia à ΦΕΥΓ'Ω, *FUGIO; evado; declino*; *exsulo, verto solum; fugo, in fugam do; desero aliquem; resus sum, accusor*: fortè à φέω, *quasi φέγω*) fut. ζω, fut. 1. med. φεύσομαι, a. 2. ind. act. ἔφθγον, p. m. πέφυγα, pro πέφυγα, *ας, ε.*

[* φεύγειν άσβητας, ὑπὸ Μελίτω, Plat. Apol. Socr. ἰ 24. impietatis à Μελίτω accusari. φεύγειν; ἀπὸ τῆς κρίσεως, Matt. xliii. 33. absolvo, vel elabor ex judicio.]

Φευκτέος, *εία, έον, fugiendus*: adj. verbale à præced.

Φευκτών, *gen. plur. à*

Φευκτός, *ή, δυ, vitabilis; vitandus*: ab eodem.

Φεύσομαι, f. 1. m. et

Φευξή, *fugies*: 2. sing. fut. med. Dor. verbi φεύγω.

Φεύξομαι, *δ ζ ή, à quo fugiendur est; qui effugi potest; ad quem con-*

fugitur: à

Φεύξις, *εως, ή, fuga*: à φεύγω.

ΦΕ'ΥΛΛΟΣ, *υ, δ, scintilla*: quas: φάος φάλε, *id est, lux flumina.*

Φεψαλόω, *comburo*: à præced.

Φῆ, *dixit*: Ion. pro ἔφη, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Sed

Φῆ, *est 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi φημί, quod à φάω, dico.*

Φηγέω, *Phegeus, nomen viri.*

Φηγύθος, *λων, ιων, fagenius*: adj. à ΦΗΓ'ΟΣ, *ε, ή, Dor. φαγός, FĀ-GUS*: ἀπὸ τῶ φαγεῖν quod glandes fuerint veterum cibis.

Φήγω, *in-usit. edo*: undè 2. aor. ἔφαγον.

Φῆη, *dicat*: per Pleonasm. τῶ η, pro φῆ, 3. sing. a. 2. sub. verbi φημί, *dico.* Th. φάω idem.

Φηλέω, *et -σω, decipio, fallo.* Th. φῆλος, *δ, impostor*: à φῆλος.

Φηλήτρισι, *furibus*: (alii legunt φηλήτρισι) dat. pl. Ion. à

Φηλήτης, *υ, δ, impostor*: à φηλέω.

Φηλήξ, *δ, nomen viri Lat. Felix.*

ΦΗ'ΛΟΣ, *υ, δ, impostor, fallax.*

Φῆμα, *rumores*: nom. pl. à Φῆμη, *ης, ή, et Dor. φάμα, ας, ή, FAMA, rumor, celebritas opinio, et existimatio concepta de aliquo*; Angl. FAME: item omen, prædictio, Isocr. Evang. 79. ed. Batt. Xenoph. Memorab. Socr. i. ἰ 3.

Φῆμι, *dico*; f. φῆσω, a. 2. ἔφη, Th. φάω.

Φημιζω, *divulgo, dico*: f. ἴωω et ἴζω' à

Φῆμις, *ή, idem quod φῆμη, fama, quod vide.*

Φῆν, *φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel aor. 2. verbi φημί, dico.*

Φῆναι, *aor. 2. infin. ejusd. verbi.* Sed

Φῆναι, Att. pro φῆναι, a. 2. in fin. verbi φαίνω, appareo.
 ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, aquila, quæ major ossifraga dicitur.
 Φῆρ, ηρός, ὅ, FER.1: Æol. seu Ion. pro Φῆρ.
 ΦΗ'ΡΕΑ, ον, τὰ, nervorum tumores et tensiones.
 Φηρῆ, ἡς, ἡ, PHERE: nomen proprium regionis.
 Φῆρος, antiquorum Deorum ci-bus. Hesyeh.
 Φηροῖν, dat. pl. à φῆρ, fera, q. v. loquor, clamo; f. m. φηρίζομαι, perf. pass. ἐφηρξαμαι, p. m. ἐφθόγγα, φηίζομαι, sonabant: Ion. pro ἐφθόγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φηίζομαι, quod vide.
 Φῆγμα, ἄτος, τὸ, vox, sermo, sonus: à φηίζομαι.
 Φηγξαμένω, dat. sing. a. 1. part. m. verbi ejusd.
 Φηγξείται, dicit: Dor. pro φηγξεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd.
 Φηγξῆ, loqueris: Dor. pro φηγξῆ, 2. sing. ejusd. temporis et verbi.
 Φηγξην, εἶο, εἶρο, præ. opt. med. vel pass. vel a. 2. opt. med. verbi φηίζομαι.
 Φηλομεν, anticipemus: 1. plur. a. 2. sub. act. à φηίζομαι, seu φθάνει, prævenio; a. 2. ἐφθην, a. 2. sub. φθῶ, ης, ἡ, et Ion. φθίω, ης, ἐη, Poët. φθελώ, ης, η, 1. pl. φθελωμεν, et Poët. Systole φθελωμεν.
 Φθειρ, ῥός, ὅ, pediculus: fructus piscæ, nomen piscis: à φθειρω, corruppo.
 Φθειρη, corrumpat: 3. sing. præ. sub. act. à φθειρω.
 Φθειραῖσις, εως, ἡ, pedicularis morbus: à φθειρω.
 Φθειρίζω, et φθειρίζομαι, pediculos venor; vel pediculus morder: ab cod.
 Φθειρωσι, 3. pl. præ. ind. φθειρωσι, 3. plur. præ. sub. verbi φθειρωσι.
 Φθειροφάγω, pediculis vescor: ex φθειρ, et φάγω.
 Φθειρω, corruppo, vitio; stupro, vexo, vasto; interficio, interino; f. -ρω, εἶς, εἰ, p. ἐφθαρχα, a. 1. ἐφθειρα, as, e, a. 2. ἐφθάρων, es, e φθειρωμαι, eo, vel venio cum perniciæ; pereo, a. 2. ind. pass. ἐχθάρων, ης, η, a. 2. sub. pass. φθαρωῖ, ης, ἡ, p. pass. ἐφθαρμαι,σαι, ται, p. m. ἐφθορα. Th. φθίω.
 Φθειται, 3. sing. præ. pass. verbi φθίω, quod vide.
 Φθειται, 3. pers. sing. f. 1. act. verbi φθίω, quod vide.
 Φθειρω, Æol. pro φθειρω, quod vide; undè f. φθειρω.
 Φθειρωσι, vastabil, 3. sing. f. 1. act. Æol. verbi præcedentis.
 ΦΘΕ'Ω, corruppo, labefacto, vitio, perdo; fut. φθίσω.
 Φθειμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθελωμεν.
 Φθῆ, Ion. pro ἐφθην, præoccupavit; 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi φθῆναι, seu φθάνω, prævenio; f. ἄω, a. 2. ἐφθην. Sed

Φθῆ, est 3. sing. u. 2. sub. ejusd. Φθῆη, ut Eustath. vult, pro φθῆη, 3. sing. a. 2. opt. Alii dicunt volunt pro φθῆη, per Pleonasm. τῷ, η. Estque a. 2. sub. verbi φθῆναι, seu φθάνω, prævenio.
 Φθῆσι, præoccupavit; Ion. pro ἐφθῆσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi φθῆναι, seu φθῶ, f. ἴσω. Th. φθῶναι, Ion. Paragoge pro φθῆ, 3. sing. a. 2. sub. ab eod. φθῆσομαι, et in 3. pl. φθῆσομαι, f. 1. m. ab cod.
 Φθία, as, et Ion. -ῖη, ης, ἡ, PHTHIA, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.
 Φθιμένοισι, mortuis; dat. pl. à φθιμενος, v. corruptus, perditus, interfectus; vel pro ἐφθιμένος, p. part. pass. Ion. detracto augmento, et mutato accentu; vel per Syncop. pro φθιόμενος, præ. part. pass. à φθιομαι, corrumpor; p. pass. ἐφθιμαι.
 Φθινόκαρπος, u, ὅ, z ἡ, Poët. qui fructum non amplius fert: ex φθίρω, (quod à φθίω,) et καρπός, ὅ, δ, fructus.
 Φθινοπαρινός, ἡ, δν, brumalis; marcidus: et
 Φθινοπωρίς, autumnalis; fructibus exitialis: ex φθίνω, labefacto, deficio, et ὄπωρα, as, ἡ, autumnus; item fructus autumnalis.
 Φθινόπωρον, autumnus: [* qui incepti juxta Cæsaris rationes xi. die Augusti, Plin. N. H. xviii.28; juxta Hesychium, xv. vel xxii. Augusti. Vid. Masson. vit. Plin. jun. ad ann. dcccxxxii.]. et iisd.
 Φθινόθησκω, consumebat; 3. sing. imperf. act. Ion. et per Epenthesein τῷ, eor, pro ἐφθινόθη, verbi φθινόθηω. Alii volunt esse imperf. verbi φθινόθησκω à φθίνω, idem cum. Th. φθίω, corruppo.
 Φθινόθηω, perdo, profligo; item corruppo, consumo, contabesco: à φθίνω, seu φθίω, idem quod φθίω, quod vide: φθινότρος μνηός, expon. mente desinente.
 * Φθινόδης, eor, ὅ, z ἡ, qui jam phthisi correptus est.
 Φθισήνορα, acc. sing. à Φθισήνωρ, oros, ὅ, z ἡ, homines perdens. Epithet. belli: ex φθίω, seu φθίω, corruppo, et ἄνηρ, vir.
 Φθισθαί, perisse: per Sync. pro φθισθαί, præ. infin. m. à φθίω vel potius, abjecto augmento pro' ἐφθισθαί, præ. infin. pass. verbi φθιομαι. Th. φθίω.
 Φθισθῶ, per Syncop. pro φθισθῶ, 3. sing. imperat. præ. med. verbi φθιομαι.
 Φθισήροτος, et φθισήροτος, u, ὅ, z ἡ, hominum interemptor; perniciosus: ex φθίω, corruppo, et βορῆς, mortalis.
 Φθίσις, εως, ἡ, corrupio, consumptio; PHTHISIS, seu tabes, præsertim pulmonum, necnon oculorum: à 2. pers. p. pass. verbi φθίω.

part. act. verbi φθῆναι, seu φθάνω, quod vide.
 Φθῶσας, avtos, et in acc. φθῶσαι-τα, a. 1. part. act. ejusd.
 Φθῶσω, f. 1. ind. act. et
 Φθῶσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. verbi φθάνω, quod vide.
 Φθίγγετ', Ion. pro ἐφθίγγετο, 3. sing. imperf. m. et
 Φθίγγουθ', Ion. pro φθίγγουτο, 3. sing. opt. m. à
 ΦΘΕ'ΥΤΟΜΑΙ, sonum edo; item loquor, clamo; f. m. φηρίζομαι, perf. pass. ἐφθεγαμαι, p. m. ἐφθόγγα, φηίζομαι, sonabant: Ion. pro ἐφθόγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φηίζομαι, quod vide.
 Φθέγμα, ἄτος, τὸ, vox, sermo, sonus: à φηίζομαι.
 Φθεγξαμένω, dat. sing. a. 1. part. m. verbi ejusd.
 Φθεγξεται, dicit: Dor. pro φθεγξεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd.
 Φθεγξῆ, loqueris: Dor. pro φθεγξῆ, 2. sing. ejusd. temporis et verbi.
 Φθεγξην, εἶο, εἶρο, præ. opt. med. vel pass. vel a. 2. opt. med. verbi φηίζομαι.
 Φθειρομεν, anticipemus: 1. plur. a. 2. sub. act. à φθῆναι, seu φθάνει, prævenio; a. 2. ἐφθην, a. 2. sub. φθῶ, ης, ἡ, et Ion. φθίω, ης, ἐη, Poët. φθελώ, ης, η, 1. pl. φθελωμεν, et Poët. Systole φθελωμεν.
 Φθειρ, ῥός, ὅ, pediculus: fructus piscæ, nomen piscis: à φθειρω, corruppo.
 Φθειρη, corrumpat: 3. sing. præ. sub. act. à φθειρω.
 Φθειραῖσις, εως, ἡ, pedicularis morbus: à φθειρω.
 Φθειρίζω, et φθειρίζομαι, pediculos venor; vel pediculus morder: ab cod.
 Φθειρωσι, 3. pl. præ. ind. φθειρωσι, 3. plur. præ. sub. verbi φθειρωσι.
 Φθειροφάγω, pediculis vescor: ex φθειρ, et φάγω.
 Φθειρω, corruppo, vitio; stupro, vexo, vasto; interficio, interino; f. -ρω, εἶς, εἰ, p. ἐφθαρχα, a. 1. ἐφθειρα, as, e, a. 2. ἐφθάρων, es, e φθειρωμαι, eo, vel venio cum perniciæ; pereo, a. 2. ind. pass. ἐχθάρων, ης, η, a. 2. sub. pass. φθαρωῖ, ης, ἡ, p. pass. ἐφθαρμαι,σαι, ται, p. m. ἐφθορα. Th. φθίω.
 Φθειται, 3. sing. præ. pass. verbi φθίω, quod vide.
 Φθειται, 3. pers. sing. f. 1. act. verbi φθίω, quod vide.
 Φθειρω, Æol. pro φθειρω, quod vide; undè f. φθειρω.
 Φθειρωσι, vastabil, 3. sing. f. 1. act. Æol. verbi præcedentis.
 ΦΘΕ'Ω, corruppo, labefacto, vitio, perdo; fut. φθίσω.
 Φθειμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθελωμεν.
 Φθῆ, Ion. pro ἐφθην, præoccupavit; 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi φθῆναι, seu φθάνω, prævenio; f. ἄω, a. 2. ἐφθην. Sed

φθίσω, *labeficiam*, f. i. ind. act. à φθίω, f. ἴσω, *corrumpo, labefacto*. *perdo, interino; consumor, deficio, tabesco*: φθίσαι, *corrumpor, perdo, pereor, morior*: à φθίω, quod vide. φθόγγος, υ, δ, *sonus, vox*: quod à φθίγγομαι, *loquor*, f. m. γέσμαι, p. pass. ἔφθεγγα, p. m. ἔφθογγα. Hinc Angl. a *TONGUE*. lingua quippe soni vocisque est instrumentum.

φθόη, ης, ή, seu φθίσις, *diminutio corporis et macies; corruptio*. Th. φθίω, *corrumpo*.

ΦΘΟΥΣ, et per contract. φθοῖς, ή, *amans placentæ genus*. φθονερός, ρά, ρόν, *invidius*: à φθόνος, *invidia*.

φθονέω, -ω, *invideo*; item *denego* cum dat. f. ἴσω, p. ἑφθόνηκα, a. 1. ἑφθόνησα. Th. φθόνος, *invidia*.

φθονήσας, ασα, υν, in gen. αντος, άσος, &c. a. 1. part. act. verbi præced.

ΦΘΟΥΝΟΣ, υ, δ, *invidia; reprehensio*; ἑδῆς φθόνος, *libenter*.

φθονῦμεν, 1. pl. præ. ind. act. et φθονῦντας, acc. pl. præ. part. et φθονῦσι, 3. pl. præ. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.

φθορὰ, ἄ, ή, *corruptio; lues; vitium*: et

φθόρος, υ, δ, *pernicities; item adjectivè υ, δ ζ ή, perniciosus*; à φθέρω, *corrumpo*; f. ἐρῶ, p. m. ἔφθορα. Th. φθέω, *idem*.

Φι, et φιν, *particula Paragog.*

Poët. ΦΙΛ'ΑΗ, ης, ή, *PHIALA, poculum*.

Φιαλσκη, ης, ή, et Φιάλις, ἴδος, ή, *parva phiala*: à φιάλη.

Φιάρος, ρά, ρόν, *lucidus, magis splendens*: qu. à φάος, et pinguis, qu. à πῖος.

ΦΙΒΑΔΕΉΗ, ης, ή, *carica, ficus arida, myrtus*.

φίβα, *fibula*. A Lat. Φιδά-φην, ης, ή, pro *πιθάκη, dololum*: à πίθος.

Φιδέομαι, Poët. pro *φείδομαι, parco*.

Φικίος, υ, δ, *montis nomen*. Ex ἴφι, *fortitudo*, et κίω, *incedo*, quia ardui montes summis viribus superandi sunt.

Φιλ', pro *φιλε*, voc sing. à φίλος, *amicus*: et

Φιλ', pro *φιλα*, nom. pl. n. gen. ejusd.

Φίλα φρονέων, τινί, *amicus alicui*. Φιλιάγθος, υ, δ ζ ή, *amans bonorum*: ex φίλος, *amicus*, et ἀγαθός, *bonus*.

Φιλιάγλαός, υ, δ ζ ή, Poët. *amicus splendoris*: ex φίλος, *amicus*, et ἀγλῆς, *splendidus*.

Φιλαδέλφεια, ας, ή, *nomen urbis*. Gr. *armor fraternus*.

Φιλαδέλφια, ας, ή, *fraterna charitas*: et

Φιλᾶδελφος, υ, δ ζ ή, *fratris seu fratrum amans*: ex φίλος, *amicus*, et ἀδελφός, β, δ, *frater*.

Φιλᾶθείς, *amatus*, Dor. pro *φιλήθεις*, a. 1. part. pass. verbi *φιλέω*. Φιλαίτατος, Ion. et Dor. pro *φιλότατος*, superl. à φίλος, *amicus*. Φιλαιτίας, Ιω, β ζ ή, *contentiosus*: ex φίλος, *amicus*, et αἰτία.

Φιλᾶρα, ἄτος, τδ, Dor. pro *φιλήρα*, τδ, *osculum*.

Φιλαραρτήμων, ονος, δ ζ ή, *peccandi avidus*: q. d. *φιλήων, ἀμαρτήμων, amans peccatum*: ex φίλος, et ἀμαρτήμων, *pecco*.

Φιλανόρια, ας, ή, *amor mariti*: et Φιλανόρος, υ, δ και ή, *amans viri*:

Φιλάνθρωπος, υ, δ ζ ή, *amans mariti*, Epith. probæ uxoris: ex φίλος, et ἀνῆρ, ἀνῆρδός, *vir, maritus*.

Φιλανθρωπέω, -ω, *humanus sum*, f. ἴσω, p. *πεφιλανθρώπηκα* et

Φιλανθρωπία, ας, ή, *humanitas*: à Φιλάνθρωπος, υ, δ ζ ή, *humanus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀνθρωπος. Undè Φιλανθρώπως, *adv. humanitèr*.

Φιλαργύρεω, -ω, *amans sum*, f. ἴσω, p. *πεφιλαργύρηκα* et

Φιλαργυρία, ας, ή, *avaritia*: à Φιλαργύρεος, υ, δ ζ ή, *avarus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀργυρος, *argentum*.

Φιλᾶσαι, Dor. pro *φιλήσαι, osculari*, a. 1. inf. act. verbi *φιλέω*.

Φιλᾶσε, Dor. et Ion. pro *ἐφιλήσε*, 3. sing. a. 1. ind. ejusd.

Φιλᾶσει, Dor. pro *φιλήσει*, 3. pers. f. 1. et

Φιλᾶσεις, 2. pers. f. 1. Dor. pro *φιλήσεις* et

Φιλᾶσον, Dor. pro *φιλήσον*, aor. 1. imperat. act. et

Φιλᾶσω, Dor. pro *φιλήσω*, fut. 1. verbi *φιλέω*, amo. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλᾶτο, *amabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro *ἐφιλάτο*, verbi *φιλήμι*.

Nisi mavis Syncopen esse pro *φιλήσατο*, 3. sing. a. 1. m. verbi *φιλέω*, amo, fut. ἴσω. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλαυτία, ας, ή, *amor sui ipsius*: à Φίλαυτος, υ, δ ζ ή, *qui nimis sibi placet, amans sui ipsius*: ex φίλος, et αὐτός, *ipse*.

Φίλε, *dilige*, pro *φιλεε*, præ. imperat. act. verbi *φιλέω*, amo, f. ἴσω. Th. φίλος.

Φιλέων, præ. inf. verbi ejusd.

Φιλέσκε, *diligebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro *ἐφιλέε*, ει, verbi ejusd.

Φιλεῖ, *solet, amat*, 3. sing. præ. ind. ejusd. verbi.

Φιλέωσιν, Dor. et Æol. pro *φιλέωσιν*, solent, 3. pl. præ. verbi ejusd.

Φιλέων, *diligebam*, imperf. Ion. pro *ἐφιλέων* à *φιλέω*.

Φιλέοντι, *amant*, Dor. pro *φιλέοντι*, 3. pl. præ. ind. ejusd.

* Φιλόροτος, υ, δ και ή, *qui amat festa seu dies festos*: ex φίλος, et ἑορτή.

Φιλετιμυρῆς, *amicorum oburgator, vel amator reprehensionum*: ex φίλος, *amicus*. et ἑπιτιμία, *reprehendo, objurgo*: hoc à τιμή, *honor*. Th. τίω, *honoro, punio*.

Φιλεσῶ, *sedulus sum*: et Φιλεργία, ας, ή, *sedulitas*: à Φιλεργος, υ, δ ζ ή, *operis amans, sedulus*: ex φίλος, et ἔργον, *opus*. Φιλέρημος, υ, δ ζ ή, *desertum diligens*: ex φίλος, et ἔρημος, υ, ή, *desertum*.

Φιλέριθος, υ, δ ζ ή, *lanificii amicus*: ex φίλος, et ἔριθος, ου, ή, *lanifica*, quod vide.

Φιλεύεται, Dor. pro *φιλένται*, 3. pl. præ. pass. et

Φιλεύεται, Dor. pro *φιλεύεται*, nom. pl. præ. part. act. verbi *φιλέω*, amo.

Φιλεύει, Dor. pro *φιλεύει*, *amant*.

Φιλέσσα, Dor. pro *φιλέσα, osculans*, præ. part. act. f. g. à *φιλέω*.

Φιλεύω, *amant*, Dor. pro *φιλέω*, 3. pl. præ. ind. act. ejusd.

Φιλεχθής, ἑός, δ ζ ή, *odiosus, et amans inimicitiarum*: ex φίλος, et ἔχθος, ους, τδ, *odium*.

Φιλεχθρος, υ, δ ζ ή, *idem*, et ex iis.

Φιλεχθρέω, -θρῶ, *inimicitias exerceo, inimico sum animo*; f. ἴσω, p. *πεφιλέχθηρα*.

Φιλέω, -ω, *amo, diligo; osculor; soleo*; imperf. *ἐφιλέων*, -ων, f. ἴσω, perf. *πεφιλήκα*, aor. 1. *ἐφιλήσα*, a.

1. sub. *φιλήσω*, a. 1. inf. act. *φιλήσαι*, perf. pass. *πεφιλήμαι*, p. m. *πέφιλα*. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλη, ης, ή, *amica*; f. g. à φίλος, *amicus*.

Φιλήδονος, υ, δ ζ ή, *voluptatibus deditus*: ex φίλδός, *amicus*, et ήδονή, ης, ή, *voluptas*.

Φιληκοῖτα, ας, ή, *audiendi cupiditas*: à

φιλήκοος, υ, δ ζ ή, *audiendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀκούω, *audio*; p. m. ήκοα.

Φίλημα, ἄτος, τδ, *osculum, ἀσπασμός*: à *φιλέω*, *osculor*.

Φιλήμεναι, a. 2. inf. Ion. seu Dor. pro *φιλήναι*: ab inusit. *φιλήμι*. Sunt qui per Ecstasin dici volunt pro *φιλέμεναι*, Doricè itidem pro *φιλένι*, præ. inf. act. verbi *φιλέω*, amo. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλήμων, ονος, δ, *nomen viri* Gr. *deosculans*.

Φιλήμων, ορος, *perblandus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀνῆρ, *vir*.

Φιλήσ', Dor. pro *ἐφιλήσε*, *amavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *φιλέω*, amo.

Φιλήσαι, *amare*, aor. 1. inf. act. et Φιλήσας, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Φιλησιμόλπος, υ, δ ζ ή, Poët. *ὁ φιλήων τὴν μολπήν, qui amat cautionem; amans hymnarum*: ex φίλος, et μέλω, *canto*; p. m. μέμολπα. Hinc *μολπή, cantus*.

Φιλησις, ους, ή, *amor, dilectio*: à *φιλέω*. Th. φίλος.

Φιλήτης, υ, έ, *fur*; quod *πιλήτης*, quod *pilo* se capitis tegumento fures se velarent, Grav. ad Hes. Op. 572. Alii, *qui amicitiam simulans, furatur, Cleric*. Sed

Φιλητῆς, ἄ, ὁ, amator : à φίλω.
Φιλητῆς, ἡ, ὄν, amabilis ; item
proprium nomen viri. Gr. dilectus :
à φίλω. Th. φίλος.

Φιλία, ας, ἡ, amicitia, amor : à
φίλος.

Φιλέω, amicitiam in eo, amicitia
jungor, fut. φῶω, p. πεφιλῶκα
à φιλῶ.

* Φιλέτης, ἡ, ὄν, amicitiae conve-
nientia.

Φίλιος, ἰα, ἰων, et φίλιος, υ, ὁ, ἡ,
amicus, carus, faderatus, dilectus :
etiam Jovis Epith. amicitiae praesens.
Th. φίλος, idem.

Φιλιππίσιος, Philippensis : à Φί-
λιπποι, urbs : et

Φιλιππίδης, ἡ, ὄν, idem.

Φιλιππος, υ, ὁ, Philippus, nomen
viri ; vel qui delectatur equis, belli-
cosus, ὁ φίλος τῶν ἵππων at

Φιλιπποι, PHILIPPI, urbs
Macedonia, à Philippo condita.

ΦΙΛΙΨ, ἰδός, ἡ, canua.

Φιλίτιος, υ, ὁ, Philistus ; dat. sing.
Φιλίτω' item pro φίλτατος, charissimus :
et

Φιλίσιον, pro φίλτερος, charior,
amicior ; à φίλος.

Φιλίσκος, ας, ἡ, propr. nomen
matris Chironis.

Φιλλυρία, ας, ἡ, arbor quaedam
ligustro similis : q. à φύλλος.

Φιλλυρίας, ας, ὁ, Dor. pro Φιλ-
λυρίας, υ, ὁ, Patronymic. ὁ τῆς Φιλ-
λυρίας τοῖς, Xείρων.

Φιλλυριώτης, nomen Patronymic.
Vide praeced.

Φιλοβολήτης, υ, ὁ, qui super ani-
cum se conjicit officii gratia ; ut
qui sui corporis injectu febricitantis
horrore colibet : ex φίλος, et
βολίω. Th. βιδίω, jacio.

Φιλοβώσιος, υ, ὁ, ἡ, studiosus
agriculturae.

Φιλογύνιος, υ, ὁ, καὶ ἡ, muliero-
sius, uxoriosus, uxori deditus : ex
φίλος, amicus, et γυνή, mulier.

Φιλοδόστος, υ, ὁ, καὶ ἡ, domini
amans, seu domini amator : ex φί-
λος, et δόσις, dominus. Th. δόσι-
σῶ, dominor.

Φιλόδημος, amans populi. Th.
δησιος.

Φιλόδοξος, gloriae cupidus, ambi-
tiosus ; item qui opinionem sectatur :
ex φίλος, et δόξα, opinio, glo-
ria. Th. δοκῶ, i.

* Φιλόδοπος, ὁ, καὶ ἡ, nullum so-
nans : ex φίλος, et δόπος, sono.
Suidas voce φάσιος, citat ex epi-
grammate quod apud Reiskium
est. Anth. p. 53. quae vox resti-
tuenda est Orpheo, Hymn. 64.
pro δολόσπε. Toup. in voce
Suid.

Φιλόζωος, υ, ὁ, ἡ, vitae cupidus :
vel animantium studiosus : ex φί-
λος, et ζωή, vitæ, animal. Th.
ζῶω, seu ζῶω, vivo.

Φιλόθεος, υ, ὁ, καὶ ἡ, Dei amans.
Th. Θεός.

Φιλοθρία, ας, ἡ, tenandi studium.
Th. θῆρ, fera.

Φιλοθρησῆς, ἑός, ὁ, ἡ, idem ac

Φιλόθρησος, υ, ὁ, ἡ, amans luc-
tūs : ex φίλος, et θρησος, luctus.

Φιλοῖ, ανεῖ, 3. sing. praes. opt.
act. verbi φίλω, amo. Th. φίλος,
amicus.

Φιλοφῶς, α, ὁ, Dor. pro φιλοφῶης,
υ, ὁ, homo libidinosus : ex φίλος, et
οἰφῶ, cōfō.

Φιλόκαλος, υ, ὁ, ἡ, pulchritudi-
nis amans : honestatis studiosus ;
elegans : ex φίλος, et κάλος, pulcher.

Φιλοκάλος, adv. cultē, ornate : à
praeced.

Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, amor lucri ava-
ritia : et

Φιλοκέρδης, ἑός, ὁ, ἡ, lucri cupi-
dus, avarus : ex φίλος, et κέρδος,
eos, τὸ, lucrum.

Φιλοκέρτομος, υ, ὁ, ἡ, convitio-
rum amans : ex φίλος, et κέρτομος,
quod ex κέρω, cor, (vel κέρω. ton-
deo.) et τομή, ἡς, ἡ, sectio. Th.
τέμνω, seco ; p. m. τέτομα.

Φιλόκομος, υ, ὁ, ἡ, ornatus seu
cultus amans : qui amat mundum.

Φιλοκτίανος, avarus, possessionum
cupidus, in comp. φιλοκτηανώτερος,
superl. φιλοκτηανώτατος, avarissimus :
ex φίλος, amicus, et κτέανον,
Poët. idem quod κτήμα, ἄτος, τὸ,
possessio. Th. κτάμαι, acquiro.

Φιλολογέω, -ῶ, fut. ἴσω, libentē
dissero ; philosophor et dissero cum
philosophis : et

Φιλολογία, ας, ἡ, studium disse-
rendi, studium seu amor litera-
rum : à

Φιλόλογος, υ, ὁ, ἡ, qui disere-
re amat ; qui libentē audit alios lo-
quentes ; literarum studiosus : ex
φίλος, et λόγος, quod à λέγω, dico.

Φιλομάθειω, -ῶ, discere cupio, fut.
ἴσω, p. πεφιλομάθηκα' à

Φιλομάθης, ἑός, ὁ, καὶ ἡ, discendi
cupidus : ex φίλος, amicus, et μα-
θῆναι, disco ; fut. m. μαθήσομαι, a.
2. ἔμαθον.

Φιλομαι, undē φίλαι, ἐφίλατο,
[se] semper longa ; à quae à φίλω,
semper brevis. Clarke in II. é. 61.
117. et κ'. 230.] amo ; item amor.

Φιλομετιός, ἑός, ὁ, ἡ, pro φιλο-
μειός, Poët. μ metri gratiā gemina-
to, amans risus. Veneris Epith.

ex φίλος, et μεϊόω, rideo.

Φιλομηδής, ἑός, ὁ, ἡ, pro φιλο-
μηδής, coitum appetens : est Vene-
ris Epith. apud Hesiod. Ex φί-
λος, et μήδεια, τὰ, genitalia, pu-
lenda.

Φιλόμοπος, υ, ὁ, ἡ, qui cantum
amat : ex φίλος, amicus, et μόπη,
cantus, quod à μέλω, cano, p. m.
μέμολα.

Φιλόμοσος, vide in φιλόμοσος.

Φιλόμυθος, υ, ὁ, καὶ ἡ, fabularum
amans : ex φίλος, et μυθος, fabula.

Φιλόμοσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλό-
μοσος, Musarum vel musicarū studio-
sus : ex φίλος, et Μόση.

Φιλονεικέω, f. ἴσω, rixor ; conten-
do, enitor ; amulor : à

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio ; rixa-
rum amor ; amulatio : à

Φιλόνεκος, υ, ὁ, ἡ, contentiosus ;

nullum in aliquā re laborans : ex
φίλος, et νεϊκος, eos, τὸ, jurgium,
contentio.

Φιλονεικόντων, gen. pl. part. praes.
verbi φιλονεικῶ.

Φιλονεικός, adv. contentiosē ; cer-
latim : à φιλόνεκος.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas : à
φιλόξενος, υ, ὁ, ἡ, hospitalis : ex
φίλος, et ξένος, υ, ὁ, hospes.

Φιλοπαίγιον, onos, ὁ, ἡ, amator
ludorum vel jocorum ; facetus, fes-
tivus : ex φίλος, et παίγιμα, quod à
παίζω, ludo. Th. παῖς, puer.

Φιλοπαρθένος, υ, ὁ, καὶ ἡ, amator
virginium ; item virginitalis stu-
diosa : ex φίλος, et παρθένος, υ, ἡ,
virgo.

Φιλοπολίμιος, υ, ὁ, ἡ, amans gre-
gis : ex φίλος, et ποίμιον, τὸ, grex.
Th. ποιμήν, ὁ, pastor.

Φιλόπολις, εως, ὁ, ἡ, amans civi-
tatis : ex φίλος, et πόλις, ἡ, urbs.

Φιλοπολιτῆς, υ, ὁ, ἡ, amans patriae,
studiosus civium.

Φιλοπονέω, -ῶ, f. ἴσω, laborem
diligō ; cum labore efficio ; elaboro :
et

Φιλοπονία, ας, ἡ, laborum amor,
industria : à

Φιλόπονος, υ, ὁ, ἡ, laboris amans,
industrius ; comparat. φιλοπονώτε-
ρος : ex φίλος, et πόνος, υ, ὁ, labor,
quod à πένωμαι, laboro, p. m. πέ-
πων.

Φιλοπονῶσιν, 3. pl. praes. ind.
verbi φιλοπονέω, diligere diligō.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, affabili-
tus : à

Φιλοπροσηγορος, υ, ὁ, ἡ, salutan-
di studiosus : ex φίλος, et προσηγο-
ρέω, compello, saluto : quod ex πρός,
et ἀγορεύω, seu -εύω, verba facio.

Th. ἀγορῶ, ας, ἡ, forum.

Φιλοπραγμία, ας, ἡ, amor princi-
palis : à

Φιλοπραγμῶν, primum amo, vel
ambio, cupio esse primus : à

Φιλόπρωτος, υ, ὁ, ἡ, cupiens esse
primus : ex φίλος, amicus, et πρῶ-
τος, primus. Th. πρό.

ΦΙΛΟΣ, υ, ὁ, amicus. Hinc,
transpositis prioribus literis, Belg.
Lief, et Angl. LOVE. Sed

φίλος, η, on, carus, amicus, gratus.

Φιλοσκώμων, onos, ὁ, καὶ ἡ, dicte-
rii mordacibus gaudens : ex φίλος,
et σκώμμα.

Φιλοσοφῶ, -ῶ, f. ἴσω, sapientiam
amo ; philosophiae studeo ; PHI-
LOSOPHOR ; universè aliquid
aquo, curo, video, Lys. a. 1. part.

act. φιλοσοφῆσαι, aza, an' et

Φιλοσοφία, ας, ἡ, PHILOSO-
PHIA ; eloquentia, Isoc. vita as-
cetica et monastica, ap. Serip. Ecel.

Angl. PHILOSOPHY ; et

Φιλοσοφικός, ἡ, ὄν, PHILOSO-
PHICUS : à

Φιλόσοφος, υ, ὁ, ἡ, PHILOSO-
PHIUS, studio sapientiae deditus :
q. φίλος σοφίας. Th. σοφός, sapiens.

Angl. PHILOSOPHER.

Φιλοσοφῶντας, acc. pl. part. praes.
act. verbi φιλοσοφῶ

Φιλοσοφία, as, ἡ, *propensio in amorem parentum et liberorum.*

Φιλόσοφος, υ, δ ζ ἡ, *ad amandum propensus* - ex φίλος, amicus, et στρογγ, amor inter parentes et liberos reciprocus: quod à p. m. ἱσοφία, verbi στήρω, amore naturali complector, diligo, acquiesco; f. ζω, p. ἑστερχα.

Φιλοσόφως, adv. benevolē, indulgentēr: à præced.

* Φιλοσώφρων, onos, δ καὶ ἡ, *moderatus.*

Φιλόστας, ἄτος, ἄ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, amor.

* Φιλοτεκνία, as, ἡ, amor liberorum: à

Φιλότεκνος, υ, δ ζ ἡ, *amans liberorum*: ex φίλος, et τέκνον, proles. Th. πικρω, pario.

Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor: à φίλος, δ, amicus.

* Φιλοτοσία, as, ἡ, *propinatio benevolentis ergo*: à

Φιλοτοσιος, υ, δ ζ ἡ, *ad amicitiam pertinens*. Th. φίλος.

Φιλοτοσιος, eos, ἡ, amicitia: ab eodem.

Φιλοτιμείσθαι, præ. inf. med. à seq.

Φιλοτιμῶμαι, -ῆμαι, f. ἡ ἴσομαι, *ambio honorem; ambitiosius et magno studio conor et enitor; lor, cum aliquo emulatione ductus contendendo; efferor, mihi placeo: largior populari; simpl. largior; gaudeo re aliqua; est etiam odio persequor vel ulcisci cupio: et*

Φιλοτιμία, as, ἡ, ambitio; ambitio; contentio; liberalitas: à

Φιλότιμος, υ, δ ζ ἡ, *honoris cupidus, ambitiosus; contentiosus; liberalis*: ex φίλος, et τιμή, ης, ἡ, honor. Th. τῶ, honoro.

* Φιλοτιμῶς, adv. studio honoris; enixē, certatim: à præced.

* Φιλότητος, υ, δ ζ ἡ, *incisione gaudens*. Epithet. diei quā circumcisio fit apud Judæos: ex φίλος, et τέμνω.

Φιλοτροφέω, ω, f. ἡ ἴσω, *lubentē alo, studiosus sum alendi*. Ex φίλος, et τροφέω.

Φίλυ, gen. sing. à φίλος, amicus.

Φιλοφρονέω, -ω, comis, seu benevolus sum, gratum me præbeo, f. ἴσω, p. πεφιλοφρόνηκα.

Φιλοφρόνως, adv. comitē, peramicē: à φιλόφρων.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, amicitia, comitas, benevolentia: à

Φιλόφρων, onos, δ ζ ἡ, comis, benevolus: ex φίλος, et φρόν.

* Φιλοχρημία, as, ἡ, avaritia: à

Φιλοχρημάτος, υ, δ ζ ἡ, *pecuniā cupidus, avarus*. ex φίλος, et χρήμα, τὸ, pecunia.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, avaritia, opulentia: ex ἴisd.

Φιλοψυχία, as, et Ion. -η, ης, ἡ, *vita desiderium*: à seq.

Φιλόψυχος, υ, δ, *animarum amans*: ex φίλος, et ψυχῆ, anima. vita.

Φιλᾶτος, amicissimus, superl. à

φίλος, amicus; comparat. φίλτερος, superl. φιλᾶτος, per Sync. pro

φιλώτερος, φιλώτατος.

Φιλᾶτος, vide præced.

Φίλτρον, υ, τὸ, *PHILTRUM*, amoris illecebra; item amatorium poculum. Th. φίλος, amicus.

ΦΙΛΥΚΗ, ης, ἡ, *PHLYCA*, arbor semper virens.

Φιλυπνος, υ, δ ζ ἡ, *amans somni*: ex φίλος, et ὄπνος, somnus.

ΦΙΛΥΡΑ, as, ἡ, *tilia*; Anglicè THE LIME.

Φιλώνδα, Dor. pro Φιλώνδω, Philonide.

ΦΙΜΟΣ', ὄ, δ, et φῖμον, υ, το, *fishella; camus, capistrum; instrumentum piscatorium; pyrgus in ludo aleatorio.*

Φιμός, -ω, os capistro obturo, occludo; os obligo; et per Metaph. ad silentium adigo; f. ὦσω, p. πεφιμωκα, a. 1. ἐφιμωσα, perf. pass. πεφιμώμαι, obmutui; perf. imperat. pass. πεφιμωσο, -ώσθω, obmutescere: a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, *prostrds obmutui, qu. capistro injecto*; a. 1. imperat. pass. φιμώθητι. Th. φῖμος, capistrum.

Φιμωθείς, a. 1. part. pass. verbi φιμώω.

Φιν, pro σφιν, sibi, dat. dual. ab ὄς. Anglicè HE.

ΦΙΝΤΙΣ, ὄ, auriga; animus, humani corporis auriga et rector. Vox Dorica.

Φιξ, κός, Bœot. pro σφίξ.

Φιτρὸς, ὄ, δ, *stipes, truncus, caulis*; qu. φιτρὸς nam φῖν est τὸ φυτόν.

Φιτύω, sero, genero: φυνέω.

ΦΛΑΨΩ, stultè et inarticulatè loquor; item serveo.

Φλαῦν, Att. pro Σλαῦν, *frangere, percutere.*

Φλανύσσω, garrilo, ineptio, deliro: à φλέω, nugor.

Φλάσσω, Ion. pro ἔφλασσω, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro Σλάω, -ω, *frango, comminuo, fundo.*

Φλασῶ, f. 1. Dor. pro φλάω.

Φλαῦρος, ra, ron, idem quod φαῦλος, vilis; malus: à φλύαρος, per Metaph.

Φλαῦρος, malè, adv. à præced.

ΦΛΑΨΩ, -ω, f. ἴσω, *frango; contundo; mollior; avidè comedo*; Att. pro Σλάω.

Φλεβοτομέω, sanguinem mitto. venam seco: et

Φλεβοτομία, as, ἡ, *venæ sectio*: à

Φλεβοτόμος, υ, δ ζ ἡ, *venam incidens*. Hinc τὸ φλεβοτόμεον, υ, instrumentum, quo vena inciditur. Ex

φλέψ, ἑὸς, ἡ, vena, et τομή, sectio: quod à τέμνω, seco, p. m. τέτομα.

Φλεγεθοῖάτο, Ion. pro φλεγέθειντο, 3. plur. præ. opt. pass. et

Φλεγέθοντος, ardentis, m. g. gen. pro sing. præ. part. à

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, uro: quod ex φλέγω, incendio, et ἔω, curro.

Φλεγεις, έντος, combustus, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, uro, f. ζω, a. 2. pass. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ἄτος, τὸ, *inflammatio*; item *PHLEGMA* seu pituita:

Angl. PHLEGM. Th. φλέγω, uro.

Φλεγμαίνω, ardeo; intumesco; superbio: f. ἄνω, a. 1. ἐφλέγηνα

à φλέγμα. Th. φλέγω.

Φλεγμήνα, intumuisse, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Φλεγμονή, ης, ἡ, *inflammatio*: ab eod.

Φλεγούτο, comburantur, Ion. pro φλέγοντο, 3. pl. præ. opt. pass. verbi φλέγω, uro.

Φλέγουτι, Dor. pro φλέγοι, 3. pl. præ. ind. à φλέγω.

Φλέγυρα as, ἡ, *urbis Macedoniae*.

Φλεγυάο, gen. Æol. à

Φλεγυάας, υ, δ, aquila, ἀπὸ τῷ φλέγειν.

ΦΛΕΪΤΩ, uro, incendo; illustro, illumino; FULGEO; FLA-

GRO, ardeo; f. φλέξω, p. πέφλεχα, perf. pass. πέφλεγμαι.

Φλέγων, onos, δ, nomen viri. Gr. Lat. interpr. urens.

Φλεδονεία, as, ἡ, *nugacitas, ineptia*: à φλεδονέω.

Φλεδονέω, et φλεδονω, nugor, garrilo: à

Φλέδων, onos, nugator, nugax: à φλέω.

Φλέξας, avtos, qui combussit, a. 1. part. act. verbi φλέγω, uro, f. ζω, a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθείς, εἶσα, ἐν, combustus; a. 1. part. pass. et

Φλεχθήναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, fut. ζω, uro.

ΦΛΕΨΩ, φλεβός, ἡ, vena animalis, item Aquarium et similitium.

ΦΛΕΨΩ, nugor; plenus sum, ebundo.

Φληνᾶφέω, -ω, nugor: à

Φληνᾶφος, υ, δ ζ ἡ, nugator; subst. υ, δ, nugax.

Φληνύω, nugor: à φλέω, idem.

ΦΛΙΑΨ, ἄς, ἡ, *portæ paginatum, vestibulum, limen*: φλια, valvarum postes.

Φλίβω, Æol. pro Σλίβω, premo, affligo.

ΦΛΙΑΨΩ, -ω, *putresco, putrefio, rumpor, lanior; rugas contraho*.

Φλόγεος, εἶα, cov, *flammeus; splendidus*: à φλόξ, γός, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.

Φλογεῖον, flammeum, acc. sing. f. g. à

Φλογερός, ρᾶ, ρόν, idem quod φλόγεος, et ab eod.

Φλογίζω, inflammo, præ. part. φλογίζων, usa, on, inflammans, f.

ἴσω, p. πεφλόγηκα, a. 1. ἐφλόγησα, præ. pass. φλογίζομαι, part. pass. φλογιζόμενος, inflammatus, aor. 1.

ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η, à φλόξ, γός, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.

Φλόγιος, ἴνη, ἴνον, et Φλογεῖς, ὄεσα, ὄεν, flammeus: ab eod.

Φλογός, gen. sing. à φλόξ, γός, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.

Φλοίζω, decortico: à

ΦΛΟΙΟΣ', ὄ, δ, cortex. Φλοῖοθιο, gen. Ion. à

ΦΑΟΙΨΕΒΟΣ, ου, ὁ, sonitus, quietus
excaia edit, praesertim, cum fluctus
excaia tur; murmur; tumultus.

Φλοῖα, decortico; undè Angl. TO
FLAY. Th. φλοῖος.

ΦΛΟΨΜΟΣ, υ, ὁ, verbascent, her-
ba.

Φλόξ, γὰς, υ, ὁ, flamma: à φλέγω,
uro, f. ξω.

Φλόξ, -ῶς, gen. -ῶν, ὁ, teges, sto-
rea; et cortex: à φλοῖος.

Φλυῶριος, νυγὸρ, garrio; f. ἦσω,
p. πεφλῶρηκα, a. 1. ἐφλῶρησα: à
φλυῶρος, nugaror, nugax. Th. φλέω,
nugor.

Φλυῶριος, ας, ἡ, νυγῶ, γαρρυλί-
τας: et

Φλυῶριος, υ, ὁ, ζή, vanus et futi-
lis: garrulus, nugax: à φλύω,
vel φλέω, nugaror.

Φλυῶριος, ρά, ῶν, humidus.

Φλυῶριος, humesco; flaccesco: à
φλύω, tumesco. Th. φλέω.

Φλυῶριος, idem quod φλύω.

Φλυῶριος, Ion. pro φλυῶριος.

Φλυῶριος, ης, ἡ, pustula ex fer-
vore: ex

Φλυῶριος, ἴδος, ἡ, idem: à φλύω,
ferveo.

Φλύος, νυγῶ. Th. φλέω, nugaror.

Φλύω, f. ἴσω, nugaror, ferveo, bul-
lio, fervendo, strideo; evomo: à φλέω.

Φοβῆριος, Dor. pro φοβήριος, me-
tius, 2. sing. a. 1. sub. pass. à
φοβίαμαι.

Φοβεσκον, Poët. pro ἐφοβῶν, 3.
pl. imperf. act. verbi φοβέω.

Φοβέσθαι, praes. inf. pass. à φοβέω.

Φοβίαμαι, -ῶμαι, timeo. Th. φοβί-
ομαι, idem.

Φοβήριος, terreo, f. ἴσω, p. pass.
πεφοβήρισμαι: à φοβήριος.

Φοβήριος, ἄ, ὁ, terror: à praeced.

Φοβήριος, ἄ, ὁ, formidabilis, -e:
horrendus, a, um; in comp. φο-
βηρώτερος, in superlat. φοβηρώτατος:
à φόβος, timor. Th. φοβίομαι, timeo,
p. m. πέφολα.

Φοβήριος, adv. horrendè: à praeced.

Φοβήριος, Dor. pro φοβήριος,
praes. part. pass. verbi.

Φοβίω, -ῶ, timorem injicio, ter-
reo; fut. ἴσω, p. πεφοβήκα, praes.
pass. φοβίομαι, -ῶμαι, metuo, cum
acc. praes. imperat. pass. φοβέω,
-ῶ, εἰσθῶ, -εἰσθῶ, -εἰσθε, -εἰσθε,
imperf. m. ἐφοβήμην, -έμην, -έω,
-έω, -εἴτω, -εἴτω, a. 1. pass. ἐφοβήθη,
ης, η, timui; et in 3. pl. ἐφοβήθη-
σαν, a. 1. imperat. pass. φοβήθητι, ἴτω,
et in 2. pl. φοβήθητε, a. 1. sub. pass.
φοβήθη, ἴς, ἦ, metuetur; et in 2. pl.
φοβήθητε, a. 1. part. pass. φοβήθει,
εἴσα, ἐν, metuetur; f. 1. pass. φοβή-
θησονται: à φόβος, timor. Th. φοβί-
ομαι, timeo, p. m. πέφοβα.

Φόβη, ης, ἡ, coma, juba, de equo
et leone; à φοβέω, quia terrifico. Sed

Φόβη, 3. sing. praes. sub. act.
verbi φοβέω.

Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass.
f. g. et

Φοβηθησά, a. 1. inf. pass. et

Φοβηθήσθε, 2. pl. a. 1. imperat.
pass. et

Φοβηθήσθε, ης, ἡ, a. 1. part. pass.
f. g. et

Φοβηθήσθε, a. 1. inf. pass. et

Φοβηθήσθε, 2. pl. a. 1. imperat.
pass. et

Φοβηθήσθε, ης, ἡ, a. 1. part. pass.
f. g. et

Φοβηθήσθε, a. 1. inf. pass. et

Φοβηθήσθε, 2. pl. a. 1. imperat.
pass. et

Φοβηθήσθε, ης, ἡ, a. 1. part. pass.
f. g. et

Φοβηθήσθε, a. 1. inf. pass. et

Φοβηθῶ, ἴς, ἦ, a. 2. sub. pass.
verbi φοβέω, terrificatio: à φόβος.

Th. φοβήομαι.

Φόβηρον, υ, τὸ, terriculamentum:
à φοβίω, quod à

φόβος, υ, ὁ, timor, metus; fuga;
à p. med. πέφοβα, verbi, φοβίομαι,
timeo.

Φοβῶ, praes. imperat. pass. à φο-
βέω. Sed.

Φόβη, gen. sing. à φόβος, timor.

Φοβήμαι, φοβόμενος, praes. ind. et
part. pass. à φοβέω.

Φοιβάζω, f. ἄσω, vaticinor: ac

Φοιβῶ, -ῶ, f. ἴσω, purgo, lustro;
splendidum reddo. Th. φοῖδος, pu-
rus.

Φοιβή, ης, ἡ, nomen mulieris.
Gr. Luna.

Φοιβόλαπτος, ὁ, ζή, Ion. pro

Φοιβόληπτος, υ, ὁ, ζή, Phæbi nu-
mine afflatus: ex φοῖδος, Phæbus,
et λαμβάνω, capio.

ΦΟΓΒΟΣ, υ, ὁ, PHÆBUS,
Apollo, Sol: qu. φάος, βῆ. Sed.

Φοῖδος, η, ον, purus, splendidus:
vaticiniosus.

Φοινίης, ἥσσα, ἦεν, idem quod
φοινικεύς, purpureus. Th. φοινίς,
ἴκος, ὁ, palma arbor, color ru-
ber.

Φοινικάνθεμος, ον, purpureus flo-
res habens: ex φοινίς, et ἄνθος, eos,
τὸ, flos.

Φοινικεύς, εἶα, εον, phæniceus, pu-
riceus. Th. φοινίς.

* Φοινικός, ἴος, τὸ, purpureum.

Φοινίκη, ης, ἡ, PHÆNICE,
vel PHÆNICIA, nomen regio-
nis, quæ et Syria dicitur. Gr.

Lat. interpr. palma.

Φοινικεύς, ἴα, ἰον, purpureus, a,
um. Th. φοινίς.

Φοινικίς, ἴδος, ἡ, puniceus vel pur-
pureus amictus, puniceus pannus:
à Th. praeced. undè et

Φοινικεύς, ἔσσα, ὄν, puniceus,
purpureus.

Φοινικέρος, υ, ὁ, ζή, ὁ φοινικὴν
κρόκην ἔχων, puniceam traman ha-
bens; à κρόκη, trana, filum, sub-
legmen.

Φοινικόλοφος, ὁ, ζή, rubram cris-
tam habens; Epith. galli galli-
nacei: ex φοινικός, et κόφος, ὁ, cris-
ta galeæ.

Φοινικοπύριος, υ, ὁ, ζή, phæni-
ceas habens malas seu genas, i. e.
phæniceæ coloris. Ex φοινίς, et πα-
ρεῖα, gena.

Φοινικόπεδα, quæ purpureos, i. e.
pulchros, pedes habet: ex seq. et

πέδα, ης, ἡ, malleolus pedis.

Φοινικός, ἡ, ὄν, puniceus, ruber;
Punicus: à φοινίς.

Φοινικοσερόπας, α, ὁ, Dor. pro
φοινικοσερόπης, υ, ὁ, Epithet. Jovis,
rubra seu rutila fulmina jaculan-
tis: ex φοινίς, et σεροπή, ἡ, fulgur.
Th. ἀσράπτω, fulguro.

Φοινικόρολος, υ, ὁ, Phænicum
more instructus aut armatus: ex
φοινίς, et σολή, ἡ, stola, vestis ob-
longa. Th. σέλλω, orno, p. med.
ἔ-τολα.

Φοινικόριος, ὄρος, ὁ, palmatum: à
ΦΟΙΝΪΕ, ἴκος, ὁ, palma arbor,
et palmula fructus; PHÆNIX,
nomen avis, et viri, et portus:
Punicus; instrumentum quoddam
musicum à Phæniceibus inventum,
purpura, puniceus color: et ad-
ject. ὁ, ζή, ruber, rufus.

Φοίνιος, υ, ὁ, ζή, cruentus; à φό-
νος, cædes.

Φοινισσα, ης, ἡ, PHÆNISSA:
Ion. à

Φοινισσα, ἱρπολά, Phænicia mer-
catura; φοινισσα φλόξ, rutila flam-
ma: à φοινίς.

Φοινισσο, 3. sing. imperf. pass.
Ion. à

Φοινισσο, f. ξω, rubefacio; cruen-
to. Th. φοινίς, ἴκος, ὁ, color ruber.
Φοινίχθην, a. 1. ind. pass. Ion.

à φοινισσο, rubefacio, cruento: ab
eod. Th.

Φοιτῶ, ἴβατ: 3. sing. imperf. act.
pro φοιτᾶ: à φοιτᾶω, q. v.

Φοιτῶς, ἄδος, ἡ, insana, furiosa;
meretricis: Epithet. viæ, trita: et

ΦΟΙΤᾶΨ, -ῶ, ἴω, vento, frequen-
tento, [* more discentium, non
docentium, quæ res decepit Vale-
mium ap. Eusebium: vid. Pearso-
nii opp. posth. p. 35.] redeo, de
fructibus, vectigalibus; insano;
f. ἴσω, p. πεφοίτηκα.

Φοιτῶ, Ion. pro praeced.

Φοιτῆ, Dor. pro φοιτῆ, ἰτ: 3.
sing. praes. ind. verbi φοιτάω.

Φοιτῆς, ἄ, ὁ, praeco. Th. φοιτᾶω.

Φοιτῆς, Dor. pro φοιτῆς, 3. praes.
et

Φοιτῆς, εως, ἡ, itatio, ventilatio,
frequentatio: à 2. sing. p. pass.
verbi φοιτάω.

Φοιτηγῆς, ἄ, ὁ, qui ventilat; qui
ad praecceptorem ventitat, discipu-
lus: à 3. sing. p. pass. ejusd.

Φοιτῶν, praes. part. act. et

Φοιτίζω, eo, venio, accedo: à
φοιτάω.

Φοιτῶσι, 3. pl. praes. ind. act. vel
sub. verbi φοιτάω.

ΦΟΛΓΙΣ, ἴδος, ἡ, squama, ut pis-
cis aut serpentis.

Φολκός, ἄ, ὁ, strabus, qui oculos
distortos habet: quasi φύλοκος: ex
φάος, et ἔλκω, traho.

Φονεύς, ἴος, ὁ, homicida: à φόνος.

Φονεύω, occido: f. εἴσω, et in 1.
pl. φονεύσομεν, p. ἐφόνευκα, a. 1.
ἐφόνευσα: à φόνος, cædes. Th. φένω,
occido.

Φονεύς, gen. sing. Att. à φονεύς.

Φονικός, ἡ, ὄν, ad cædem perti-
nens; triculentus; mortifer: et

Φόνιος, υ, ὁ, καὶ ἡ, et φόνιος, ἴα, ἰον,
sanguinarius, triculentus, lethalis:
à φόνος.

Φονοκτονίω, -ῶ, f. ἴσω, interficio:
et

Φονοκτονία, ας, ἡ, cædes: à

Φονοκτόνος, υ, ὁ, καὶ ἡ, occisor: ex
φόνος, et κτείνω, occido; p. m. ἐκτονα.

Φόνος, υ, ὁ, cædes, homicidium;
sanguis, qui in cæde effunditur:
à p. m. πέφωνα, verbi φένομαι, vel
φένω, occido.

ΦΟΨΙΝΟΣ, υ, δ, nomen piscis.
 ΦΟΞΟΣ, ἡ, δν, cuius caput est acutum et velut turbinatum; qui est vultu distorto: qu. ex φάος, et ξύς.
 Φορᾶ, ἄς, ἡ, lactu: motus vehementior, ut in jactu, lapsu; impetus; pensio, tributum; proventus; et bajulatonis seu vecturæ merces, portorium; quo in sensu et nostr. Angl. FARE: à φέρω, porto; f. οἶσω, aor. 1. ἤνεγκα, p. m. inusit. πέφορα.
 * Φορᾶδν, adv. portundo, gestando: à præced.
 * Φορᾶς, ἄδος, ἡ, idem quod φορδᾶς, Hesyeh. et Suid.
 Φορβαῖα, ἄς, ἡ, capistrum. Th. φέρβω.
 Φορβαῖος, αἶα, αἶον, pascuus: à φορβή.
 Φορβᾶς, ἄδος, ἡ, equa, gregalis, non domestica. Est autem φορβᾶς, ἄδος, ὁ ζή ἡ, alumnus, φορβόν, suppetitans: ut φορβῆς γῆ, alma terra; quæ alit; et passivè φορβῆς, qui alitur in grege cum aliis: cui opponitur τροφίας, qui domi τρέφεται φορβῆς γυνῆ, quæ se φέρβει prostitutione corporis. Th. φέρβω, pascō.
 Φορβεία, ἄς, ἡ, esca, φορβή. Et usurpatur pro capistro: à præced.
 Φορβεία, ἡς, ἡ, pabulum, esca; à φέρβω, alo: qu. φέρω βίον.
 Φορέϊον, υ, τὸ, feretrum, lectica: à φορέϊος.
 Φορέϊτω, 3. sing. præ. imperat. act. verbi φορέω, fero, porto. Th. φέρω, idem.
 Φορέϊοι, Dor. pro φορέϊοι, gestant; 3. pl. præ. ind. à φορέω, quod à φέρω.
 Φορέϊοντα, acc. sing. præ. part. verbi φορέω.
 Φορῆμενος, Dor. pro φορῆμενος, præ. part. pass. verbi ejusd.
 Φορῆντος, florentis; Dor. pro φορῆντος, gen. sing. præ. part. act. à φορέω.
 Φορῆς, ἔως, ὁ, bajulus: à φορέω, -ῶ, fero, gesto; f. ἴσω, et ἴσω, perf. πεφόρκα, et -εκα, a. 1. ἐφόρκα à φορός, ferens: quod à φέρω, perfect. med. πέφορα, verbi φέρω, fero.
 Φόρημα, ἄτος, τὸ, quod gestatur, Ph. gestamen, indumentum: à φορέω.
 Φορῆται, tulisse; a. 1. inf. act. verbi φοραίνω, fero; fut. ανῶ, a. 1. ἐφόρηται ab eod. Th.
 Φόριον, υ, τὸ, merces.
 Φόρκυν, ὄνος, δ, portus: quia naves in eum φέρονται. Est et φόρκυν, ὄνος, δ, et φόρκυνος, nom. monstri marini; dat. φόρκυνι, pro φόρκυνι, in acc. φόρκυν.
 * Φορμᾶ, sportula, corbula.
 * Φορμᾶ τῶν πυργάνων, Diog. Laërt. in Speusippo, fascia lignorum in usum foci.
 Φόρμιγγ' pro φόρμιγγι, dat. sing. à.
 ΦΟΨΜΙΓΞ, γγος, ἡ, cithara, testudo.

Φορμίζω, f. ἴσω, citharan pul. à præced.
 Φορμικτὰς, ἄ, ὁ, Dor. pro Φορμικτῆς, ἄ, ὁ, citharavius: (φορμικτῆς) etiam dicitur à φορμίζω.
 ΦΟΡΜΟΣ, ἄ, ὁ, sporta, corbis, calathus: quo aliquid φέρεται.
 Φορῶσαι, ferentes; Dor. pro φορῶσαι, noui. pl. part. act. f. g. contract. à φορέω.
 Φορολογία, -ῶ, f. ἴσω, tributum ætizo seu colligo: à φορολόγος, q. v. Φορολόγητος, υ, ὁ ζή ἡ, tributarius: à 3. sing. perf. pass. præced.
 Φορολογία, ας, ἡ, exactio tributi: à Φορολόγος, υ, ὁ, tributi collector seu exactor: ex φόρος, et λέγω, coligo; p. m. λέλογα.
 Φόρον, υ, τὸ, et φόρος, ὁ, forum: citeriores Græci à Romanis receperunt. Φόρον ἸΑππῖς, nomen oppidi in Latio, Forum Appii.
 Φόρος, υ, ὁ, tributum: quod φέρεται. Sed
 Φορός, ἄ, ὁ ζή ἡ, ferens; cum impetu ferens, vehemens; ferax; facinorosa, de muliere. Th. φέρω.
 Φοροῦντα, acc. sing. præ. part. act. verbi φορέω.
 Φορηγός, ἄ, ὁ ζή ἡ, onera ferens: ex φόρος, υ, ὄνος, et ἄγω, duco.
 Φορῆ' pro φορῆτα, onera; nom. pl. à φορῆτιον, υ, τὸ, idem quod φόρος, υ, ὁ, ὄνος.
 à Φορῆζω, onero; cum acc. f. ἴσω, p. πεφόρικα, perf. pass. πεφόρικται, perf. part. πεφορταίμενος, η, ὄν, ονερatus, onustus. Th. φόρος, υ, ὁ, ὄνος.
 Φορῆτός, ἡ, δν, onerarius, a, um; item Metaph. molestus; fastuosus; insulsus: et
 Φορῆτιον, υ, τὸ, ὄνος, sarcina; τὰ φορῆτα, merces: à
 ΦΟΡῆΤΟΣ, υ, ὁ, ὄνος; res molesta et odiosa; qu. φέρτος à φέρω.
 Φορτουῆατος, υ, ὁ, nom. viri, Lat. Fortunatus.
 Φορῶνω. Vide in φορῶν.
 Φόρος, podex: à φορῶν, inquit.
 Φορῶτός, ἄ, ὁ, quisquiliat, congeries: à
 ΦΟΡΥΨΩ, φορῶνω, et -ύσω, pinso, misceo, fædo: qu. à φύρω.
 Φῶος, τὸ, idem quod φῶος, Metaph. pro salute, auxilio et victoria: à φάος, eos, τὸ, lux, salus. Th. φάω, luceo.
 Φραγελλιον, υ, τὸ, flagellum: à Lat. et est diminut. à flagrum, quod est scutica, quæ servi cædebantur: sic dicta, quòd pars corporis eâ percussa quasi flagret, hoc est ardeat.
 Φραγελλῶω, -ῶ, flagello; f. ὠώω, p. πεφραγελλωκα, a. 1. ἐφραγελλωσα' a. 1. part. act. φραγελλώσας, ἄντος' à φραγελλιον.
 Φράγγῃ, obstruatur; 3. sing. a. 2. sub. pass. et
 Φραγῆσομαι, η, εται, f. 2. ind. pass. verbi φράσσω.
 Φράγμα, ἄτος, τὸ, septum, vallum, munimentum: et
 Φραγῆδος, ἄ, ὁ, septum: à 1. sing. p. pass. verbi ejusd.

Φράδῶω, indico, declaro: à φράδῆ, cognitio. Th. φράζω, memoro, dico, a. 2. ἔφραθον, p. m. πέφραδα.
 Φράδῶω, dicitur; Ion. pro ἔφραδῶω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.
 Φράδῆ, ης, ἡ, cognitio, prudentia: φράδαι, αἶ, mentes, apud Pindar. et hinc
 Φράδῆς, ἔως, ὁ ζή ἡ, consultus, prudens: à φράζω, dico.
 Φραδμοσύνησιν, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύνας' à
 Φραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium, prudentia, peritia: à seq.
 Φραδῶων, seu φράσμων, ὄνος, ὁ ζή ἡ, prudens, solers, consultus, peritus: et
 Φράζαι, Ion. pro φράζῃ, deliberas; 2. sing. præ. med. vel pass. et
 Φράζω, Ion. pro φράζῃ, præ. imperat. pass. et
 Φράζῆσθαι, præ. inf. pass. φραζῆσθω, 3. sing. imperat. pass. et
 Φράζῆσκε, Ion. pro ἔφραζε, 3. sing. imperf. act. et
 Φράζτω, Ion. pro ἔφράζτω, 3. sing. imperf. pass. et
 Φράζω, Dor. pro φράζῃ, cogitatio; præ. imperat. m. omnia à
 ΦΡΑΨΩ, dico, memoro, indico; φραψῶμαι, in animo versò, delibero, statuo; animadvertendo caveo, vitio; intelligo, cognosco: fut. ἴσω, p. πέφρακα, aor. 1. ἔφρασα, a. 1. imperat. act. φράσον, ἄτω, edisseri; a. 2. ἔφραδον, et Ion. Anadiplos. πέφραδον, perf. pass. πέφρασμα, σαι, ζαι, p. med. πέφραδα.
 Φρακτός, ἡ, δν, septus, munitus: à φρίσσω.
 Φραζάμενος, μέν, μενον, munitus. a. 1. part. m. verbi præced.
 Φρασαῖάτω, dicantur; Ion. pro φράσαντω, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, dico; fut. φράσω, a. 1. m. ἐφρασάμην.
 Φράσσαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. verbi ejusd.
 Φράσσειν, dicere; Dor. pro φράζειν, præ. inf. ab eod.
 Φρασί, Dor. pro φρεσί, mentibus. dat. pl. à φρήν, mens.
 Φράσις, eos, ἡ, PHRASIS; locutio, dictio, nomen loquendi: à φράζω.
 Φραζόμεθα, Poët. pro φραζόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi φράζω.
 Φράσον, ἄτω, a. 1. imperat. act. verbi ejusd.
 Φρασσόμεθα, gem. σ, pro φρασσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à φράζω.
 ΦΡΑΣΣΩ, sive -ττω, serpio, munitio; item obturo, occludo; f. φράξω, p. πέφραξα, a. 1. ἔφραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν, a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε, p. pass. πέφραγμαί, ζαι, κται, a. 2. pass. ἐφράγγην, ης, η, obstructus fui; a. 2. sub. pass. φραγγῆς, ἡς, ἡ, f. 2. pass. φραγῆσομαι, η, εται,
 Φρασεῖν, dicendum; adject. verbale; et
 Φρασώμεθ', cogitemus; 1. pl. a. 1. sub. pass. à φράζω, dico.
 Φράτηρ, ερος, ὁ, ejusdem curiæ vel

tribus sodalis : Att. vel Dor. pro φράτωρ, undè PRATER. Et φράτρεις, ων, οί, contribules : à φράτωρ, quod à ΦΡΑΤΡΙΑ, seu φρατρία, as, ή, curia, societas, tribus. φράτριος, υ, δ ζ ή, curialis, ad curiam pertinens : et φάτωρ, φρος, δ, ejusdem curia vel tribus consors. Th. φράτρια. φράτρυμα, άρος, τδ, fastus : à φρυάτρυμα, fremo, insolesco. φραχθεις, septus ; a. 1. part. pass. à φρασσαω, f. ζω, a. 1. pass. έφράχθην. ΦΡΕΑΡ, άρος, et Poët. φρέιαρ. άρος, τδ, puteus. φρεαταίος, ατα, αίων, putealis : à præced. φρέιν, ferre ; per Sync. pro φέρειν, præ. inf. à φέρω. φρεαπαύρω, decipio ; f. ήω, p. πεφραπαύρω, qu. φρένα, άπαράω, mentem decipio. φρεαπαύρης, υ, δ, mentium deceptor : ex iisd. φρένας, acc. pl. à φρήν, mens : φρένης, αί, intelligentia, nom. pl. φρενήριος, εος, δ ζ ή, mentis compo, cordatus : ex φρήν, et άρω, αρω. φρενήρις, ίδος, ή, mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam et mentis perturbationem inducens : à φρήν. φρενήριος, εος, δ ζ ή, mente captus, desipiens : ex φρήν, mens, et άλάττω, laedo. φρέω, f. ώω, ad mentem sanam reduco, castigo ; desipio ; fallo, seduco. Th. φρήν, mens. φρέινω καποός, pro ipsά prudentia Poët. sumitur. φρός, fer ; a. 2. imperat. act. à φρέω. Nisi φρέεις, pro φρέ, quod per Sync. pro φέρε, præ. imperat. verba φέρω, fero. φρέσι, et φρεσίω, dat. pl. à φρήν. ΦΡΕΩ, emitto ; f. φρέω, quod à φέρω vel ex πρδ, et έω, mitto : facta Crasi, et π in φ mutato. φρύγμα, Ion. pro φράγμα, άρος, τδ, septum. Th. φράσσαω. ΦΡΗΝ, ήος, ή, mens, sapientia, φρένης, pracordia, prudentia. * Φρηγία, ή, puleal, os putei, Hesyech. quasi φρηγία : à Th. φρέαρ, atos. Φρήτη, ης, ή, à φρατρία, as, ή, curia, sodalitas, tribus. Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, contribulis. Φρηκαίος, acc. pl. f. g. à φρηκαίος, ή, έον, idem quod φρικώης, horribilis. Th. φρίζ, εκδς, fremitus maris. Φρηκασιδς, ή, δ, horror. Φρήκη, ης, ή, horror, torpor : metus : à φρίζ. Φρικτός, ή, δν, tremendus ; à perf. pass. verbi φράσσαω, horresco. Φρικτός, adv. horrendum, horridè. Φρικώδης, εος, δ ζ ή, horribilis, horrendus : à φρήκη. Φριμάσσο, Ion. pro φριμάσσει, præ. imperat. pass. à

ΦΡΙΜΑΣΣΟΜΑΙ, f. m. ζομαι, flatum naribus emitto, fremo ; idem φριμάσσομαι, undè derevari possint. Φριμάσσει, Dor. pro φριμάσσει. Vide præced. ΦΡΙΞ, εκδς, ή, maris horror, maris motus incipiens, veluti cum mare exigua stringitur aurá et in eo breves humilesque exurgunt undæ, ut pili in homine exhorrescunt, maris vel fluctuum fremitus. Φρίζος, υ, δ, qui ille fuerit, vide Pind. Pylhior. Od. iv. 261. 3. et Gr. Scholia. Φρίσσει, Ion. pro έφρίσσει, imperf. act. verbi φρίσσω, horresco. Φρίσσει, pro φρίσσει, 3. pers. pl. præ. ind. verbi φρίσσω, vel -ττω, horreo, horresco ; item cum horrore reformido, fremitum edo ; cum acc. fut. φρίξω, p. πέφριχα, a. 1. έφριξα, p. pass. πέφριγμα, ζαι, κται. Th. φρίζ. Φριμιάζω, seu -ομαι, exordio utor : à φροίμων, Att. pro προοίμων, exordium. Th. οίρω, ης, ή, via, semita. Φριμιάζομαι, a. 1. infin. Att. à præced. Φρονήν, 3. sing. præ. sub. act. Φρονίω, (qu. φρενίω) intelligo, compos mentis sum ; cogito, sentio, judico ; delibero ; dicitur de conditione et habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut εδ, vel κακώς φρονέιν, benevolus vel malevolus sum ; præ. imperat. φρόνε, -ει, et fut. ζω, p. πεφρόνηχα, a. 1. έφρόνασα, usitatus est in med. Φρόναττομαι, fremo ; insolesco ; vana spe efflor. Φρόγανδν, υ, τδ, cremium, virgultum aridum : in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, sicco. Φρύγια, as, ή, et Ion. ης, PHRYGIA, regio in minori Asia. Gr. interpr. Lat. torrida. Φρύγιον, υ, τδ, frigidum ; id est, instrumentum frigendi. Th. φρύγω. Sed Φρύγιον, cantilena incitans ad arma : à Phygibus. Φρύγιος, -ια, -ιον, aridus ; proprie frigidum, τδ φρύγιον. Est et Φρύγιος, PHRYGIUS, gentile. Φρυγιάς, ή, δ, torrefactio, frictio : à ΦΡΥΓΙΩ, φρέσσαω, vel -ττω, f. έζω, torreo, torrefacio, FRIGO. Φρυκτός, ή, δν, torridus, tostus, torrefactus. Substantive varia notat, ut faba fricta ; calculus judicarius : fax quæ hostium adventus significatur ; sors μαρτυκή, &c. Th. φρύγω. Φρυκτώδς, ή, δ ζ ή, observans faces hostilis adentus prænuccias, ut et ipse tales suspendat. Ex φρυκτός, fax, et ώρέω, custodio, curo. Φρυκτωριον, ις, τδ, fax quæ hostium adventus prænucciat. ΦΡΥΝΟΣ, υ, δ, rubeta, rana venosa. Φρύξ, γδς, δ, Phrygia incolæ. Φρυξί, torreat ; Dor. pro φρίζει, 3. sing. f. 1. à φρύγω. Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.

lator ; studiosus : à p pass. verbi φρονίζω. Th. φρονίς. Φρόδος, έδη, δδον, evanidus, irritus ; qui abiit, disparuit : à πρδ έδδ. Φρωδ, άς, ή, custodia, præsidium ; milites ipsi præsidarii et custodes ; satellites ; ipsi locus custodia ; carcer : à φρωδς. Φρόραρχος, υ, δ, qui præsidariis militibus præest : ex præced. et άρχος, princeps. Φρόρει, custodi ; præ. imperat. act. à Φρονίω, -ω, præsidio teneo, custodio : cum acc. imperf. έφρέρεον, -ν, -εις, -εις, -ει, f. ήω, p. πεφρόρηκα, præ. pass. φρορέομαι, -μαι, præsidio teneor, custodior : à φρωδς, q. v. Φρόρημα, άρος, τδ, custodia : à φρωρίω. Φρωριον, υ, τδ, idem quod φρωρα, præsidium : à Φρωδς, ή, δ, custos, militis præsidarius : ex πρδ, et έρος, custos, facta Crasi, et π in φ mutato. Φρωρώμες, ecceubias agamus, Dor. pro φρωρώμεν, 1. pl. præ. sub. act. à φρωρίω. Φρύγγια, άρος, τδ, et Φρυγαγός, ή, δ, fremitus ; et Μεταφ. insolentia : à 1. sing. p. pass. verbi φρόναττομαι. ΦΡΥΑΣΣΩ, vel -ττω, fremo, proprie de equo feroci et hinnienti fut. ζω, p. πεφρούσχα, a. 1. έφρούασα, usitatus est in med. Φρόναττομαι, fremo ; insolesco ; vana spe efflor. Φρύγανδν, υ, τδ, cremium, virgultum aridum : in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, sicco. Φρύγια, as, ή, et Ion. ης, PHRYGIA, regio in minori Asia. Gr. interpr. Lat. torrida. Φρύγιον, υ, τδ, frigidum ; id est, instrumentum frigendi. Th. φρύγω. Sed Φρύγιον, cantilena incitans ad arma : à Phygibus. Φρύγιος, -ια, -ιον, aridus ; proprie frigidum, τδ φρύγιον. Est et Φρύγιος, PHRYGIUS, gentile. Φρυγιάς, ή, δ, torrefactio, frictio : à ΦΡΥΓΙΩ, φρέσσαω, vel -ττω, f. έζω, torreo, torrefacio, FRIGO. Φρυκτός, ή, δν, torridus, tostus, torrefactus. Substantive varia notat, ut faba fricta ; calculus judicarius : fax quæ hostium adventus significatur ; sors μαρτυκή, &c. Th. φρύγω. Φρυκτώδς, ή, δ ζ ή, observans faces hostilis adentus prænuccias, ut et ipse tales suspendat. Ex φρυκτός, fax, et ώρέω, custodio, curo. Φρυκτωριον, ις, τδ, fax quæ hostium adventus prænucciat. ΦΡΥΝΟΣ, υ, δ, rubeta, rana venosa. Φρύξ, γδς, δ, Phrygia incolæ. Φρυξί, torreat ; Dor. pro φρίζει, 3. sing. f. 1. à φρύγω. Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.

φῶ, per Sync. pro φῆρω, fero.
 Φῶ, coalitū, Ion. pro ἔφω, 3. sing.
 aor. 2. verbi φῆμι, inus. aor. 2. ἔφω, a. 2. inf. φῶμαι, a. 2. part. φῶς. Th. φῶω, gigno.
 Φῶά, αἶ, ἦ, Poët. pro φῶή, ἦς, natura, seu naturæ solertia. Th. φῶω.
 Φυγάδα, ας, ἦ, fuga, exitium: à φυγαδιώτριαι.
 Φυγαδεῖον, υ, τὸ, refugium: ab eod.
 Φυγαδεύομαι, in exitium pellor: à φυγάς,
 Φυγαδευτήριον, υ, τὸ, refugium, effugium: à præced.
 Φυγάς, ἄδος, ὁ ζ ἦ, profugus, exul. Th. φεύγω, fugio, a. 2. ἔφυγον.
 Φθγέιν, a. 2. inf. act. ejusd.
 Φθγελλος, υ, δ, nomen viri, Gr. interpr. Lat. hominum oculos fugiens.
 Φθγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. pers. sing. a. 2. ind. et
 Φθγῆ, ἦς, ἦ, FUG.Α. Th. φεύγω, fugio. Sed
 Φθγῆ, est 3. pers. sing. a. 2. sub. act. ut et φῆσιν, pro φυγῆ, per Paragoge. τὸ σιν, et in 2. pl. φθγῆτε, verbi φεύγω, fugio, a. 2. ἔφυγον.
 Φυγοδικίω, detrecto certamen et iudicium, tergiversor: qu. φεύγω δίκην.
 Φύγοι, οι, 2. et 3. sing. a. 2. opt. act. et in 1. pl. φύγοιμεν, verbi φεύγω, fugio, a. 2. ἔφυγον.
 Φυγόζενος, υ, ὁ ζ ἦ, φεύγειν τὸς ζέενος, hospites fugiens: vel pro ἀζενος, qui fugat hospites: inhospitalis, inhumanus erga hospites: ex φεύγω, et ζένος, hospes.
 Φυγοπόλεμος, υ, ὁ ζ ἦ, qui bellum fugit: ex φεύγω, et πόλεμος, Poët. pro πόλεμος, bellum.
 Φυῆν, a. 2. part. n. g. à φυεῖς, εῖσα, ἐν, verbi φύω.
 Φυέται, 3. sing. præ. pass. φέσονται, præ. infin. m. verbi φύομαι, seu φύω, sum, gigno.
 Φύζα, ης, ἦ, fuga cum timore: Ion. pro φυγή. Th. φεύγω, fugio.
 Φυτακίδος, ἦ, δν, fugax: à præced.
 Φυῆ, ἦς, ἦ, natura, indoles: statura, stirps; acc. φυήν. Th. φύω, nascor. At
 Φυῆ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. à φύω, nascor; f. φύσω, aor. 2. ἔφυον.
 Φυκιδεύς, -όσσα, -όεν, algosus. Th. φῶκος, eos, τὸ, fucus, alga.
 Φυκίς, ἰδός, ἦ, iuca, piscis, eujus mas. vocatur φύκης. Gl. v. φυκίς, ιχθύς, sazatalis, piscis; φυκίδες, sazatalis, Ph. Ex φύκος, vel φυκίον, quoniam loca amat algosa.
 ΦΥΚΟΣ, eos, τὸ, FUCUS, alga, herba marina undè lana inficitur, et vultus tingitur.
 Φυκτός, ἦ, δν, vitabilis, vitandus: à φεύγω, fugio.
 Φυλ', pro φύλα, nom. pl. à φύλον, υ, τὸ, idem quod φυλή, tribus, &c.
 Φυλάγμα, ἄτος, τὸ, quod custoditur aut servatur: custodia; præceptum; mandatum: à φυλάσσω, custodi.

Φυλάδην, adv. per tribus, tributim. Th. φυλή, tribus.
 Φυλάκᾶ, αἶ, ᾶ, Dor. pro φυλακή.
 Φυλάκες, nom. pl. à φελαῖς, ἄκος, ὁ ζ ἦ, custos: in dat. pl. Ion. φυλάκασσι. Th. φυλάσσω, custodio.
 Φυλάκη, ἦς, ἦ, custodia, tutela, vigilia, excubia; præsidium; quarta pars noctis, quoniam in quatuor partes erat divisa, in quibus vigiliatum munus ad alios, vicibus permutatis, veniebat: stipatores; satellites; φυλακαὶ, stationarii milites; locus ubi positi sunt custodes; carcer; caulio alicujus incommodi: [*Judæi primò habuere tres vigiliis, suâ libertate usi; sed à Pompeii temporibus, quatuor.] ab eod. Sed
 Φυλάκη, nom. propr. loci.
 Φυλακίω, in carcerem conjicio, vel petraho; f. ἴω, p. πεφυλάκιχα et Φυλακίτης, carcerarius: à φυλακή.
 Φυλάκος, ὁ, Ion. pro φύλας, custos.
 Φυλακτίον, φυλακτίον; ver-bale à φυλάσσω.
 Φυλακτήρ, ἦρος, ὁ, custos, vigil; in plur. φυλακτῆρες: à φυλάσσω, custido.
 Φυλακτήρια, -ων, τὰ, PHYLACTERIA, conservatoria, quibus memoria legis conservabatur. Angl. PHYLACTERIES: à φυλακτῆριον.
 Φυλακτήρια, ας, ἦ, custodia, præsidium, excubie: et
 Φυλακτήριον, υ, τὸ, statio excubitorum seu vigiliū; item præsidium, munimentum, arx: à φυλακτῆρ.
 Φυλακτικός, ἦ, δν, custodiendi seu servandi, et observandi, item conservandi peritus, cavendi peritus, qui sibi cavere novit, cautus, vel qui se tueri potest, vim habens amovendi. A φύλάσσω.
 Φυλαξ, ἄκος, ὁ ζ ἦ, custos, servator; item excubitor, vigil. Th. φυλάσσω, custodio.
 Φυλάξαι, a. 1. inf. act. At
 Φυλάξαι, a. 1. imperat. m. verbi φυλάσσω.
 Φυλάξαιτε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. ejusd. verbi.
 Φυλάσσει, Ion. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, custodio, f. ζω.
 Φυλασσίμηναι, Att. et Dor. pro φυλάσσειν, præ. inf. ejusd.
 Φυλάσσοι, custodiunt, Æol. pro φυλάσσαι, 3. pl. præ. ind. à ΦΥΛΑΣΣΩ, vel -ττω, custodio, conservo, tueor; φυλάσσομαι, et φυλάττωμαι, custodior; excubo; observo; caveo, vito; insidias pono: f. φυλάξω, p. πεφυλάχα, a. 1. ἐφύλαξα, aor. 1. imperat. act. φύλαξον, ἄτω, et in 2. pl. φυλάξαιτε, aor. 1. m. ἐφύλαξάμεν, ω, ατο, observati; p. παραφύλαγμαί, ξαι, κται.
 Φυλαττόμενος, præ. part. pass. à φυλάττω, seu -σσω.
 Φυλάττω, υσα, ον, custos; præ. part. act. ejusd.
 Φυλέτης, υ, ὁ, tribulis, qui est eadē tribu. Th. φυλή.

ΦΥΛΗ', ἦς, ἦ, tribus, classis.
 Φύλλα, τὰ, folia; hinc φύλλ' ἀοιδῶν, folia poetarum: à φύλλον.
 Φυλλὰς, ἄδος, ἦ, foliorum acer-vus. Th. φύλλον.
 Φυλλῆνος, ἐνθ, ἰων, foliaceus, ex foliis factus.
 * Φυλλοβολῶ, folia mihi decidunt; folia spargo: et
 Φυλλοβολία, ας, ἦ, foliorum amisi-lium; foliorum sparsio: à
 Φυλλοβόλος, υ, ὁ ζ ἦ, folia amit-tens; folia spargens: ex φύλλον, et βάλλω.
 ΦΥΛΔΑΟΝ, υ, τὸ, FOLIUM, frons, -dis; qu. à φύω, nascor.
 Φυλλοσφῶς, ἄτος, foliis constratus: ex φύλλον, τὸ, folium, et σφῶν-νμι, sfero. Th. σφῶω, idem.
 Φυλλοσφῶρος, υ, ὁ ζ ἦ, folia ferens: ex φύλλον, υ, τὸ, folium, et φῆρω, fero.
 Φυλον, υ, τὸ, idem quod φυλή, ἦ, tribus, &c.
 Φυλοπις, ἰδός, ἦ, pugna; clamor bellicus; ex φύλον, seu φυλή, ἦ, natio, gens, et ὄψ, ὀπός, ἦ, vox, qu. clamor nationum: vel qu. à τῶν φύλων ὀπις, id est, ultio, quòd bel-lis puniat Deos homines.
 Φύμα, ἄτος, τὸ, vomica, tumor præter naturam. Th. φύω, nascor.
 Φύμαι, nasci: a. 2. infin. act. verbi φῆμι, vel φύω, nascor: f. ύω, a. 2. ἔφω, a. 2. part. φῶς.
 Φύνω, nascebantur: Ion. pro ἔφωτο, 3. pl. imperf. pass. verbi φῆμι. Th. φύω, nascor.
 Φύζλις, ἰδός, ὁ ζ ἦ, profugus, exul, fugax, timidus: ex φεύγω, et ἄλις, satīs, adv. vel ἀπὸ τῆ φεύγειν ἴλας.
 Φυομένω, nascenti: dativ. sing. præ. particip. pass. verbi φύω, nascor.
 Φύοντι, Dor. pro φύοσι, nascuntur: 3. pl. præ. ind. à φύω, nascor.
 Φύραμα, ἄτος, τὸ, massa luti, farina aquâ subacta: à φῶρα. Th. φῶρω, misceo.
 Φύρασις, εως, ἦ, maceratio, com-mixtio: ab eod.
 Φύρασον, a. 1. imperat. act. à Φύραω, misceo, macero, subigo; f. ἄσω, p. πεφύρακα, perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω.
 Φύρονη, adv. mixtum, permix-tum; item confuse, inordinatè. Th. φύρω.
 Φύρειν, præ. inf. act. à φύρω.
 Φύρμα, ἄτος, τὸ, sordes. Th. φύρω.
 Φυρμός, ὦ, δ, inquinatio, inquit-namentum: à
 ΦΥΡΩ, misceo; inquino; per-fundo, rigo, pinso; f. φυρῶ, et Æol. φύρω, p. πέφωκα, perf. pass. πέφωμαι.
 Φῶς, φύντος, a. 2. part. act. verbi φῆμι, vel φύω, nascor, a. 2. ἐνν.
 Φῶσα, vel φύσσα, ης, ἦ, follis; flatus et spiritus crassior in corpore. Th. φῶσάω.
 Φωσαθείς, εῖσα, ἐν, Dor. pro φωθη-θείς, inflatus, a. 1. part. pass. à φῶσάω, inflo.

Φύσαι, a. 1. infin. act. verbi φέω.
 γίνομαι: f. σάω, a. 2. ἔφου.
 Φυσάλις, ἰδός, ἡ, *bulla in aqua nascens*; item *tibia vel fistula*: φυσάω, ἰνflo.
 Φυσάλει, υ, ἡ, *bulfo*. Th. φυσάω.
 Φύσας, αντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, aor. 1. part. act. verbi φέω. nascor. Alii per Syuc. pro φύσισας, dici volunt à φυσάω, ἰνflo.
 Φῦσα' Ω, et φυσάω, ἰνflo, ἰνflo; ἰνflo; ἰνflo; f. ἡσω.
 Φύσαι, *producet*: 3. sing. f. 1. à φύω, gigno. Potest esse etiam dat. sing. à φύσις, εως, ἡ, natura: à φύω.
 Φύσῃμα, ἄντος, τὸ, *flatus, inflatio*: a φύσῃω.
 Φυσήθη, ἡρος, δ, *flabellum*; item *foliis*. Th. φυσάω.
 Φυσίγνάθος, υ, ὁ ζ ἡ, *nomen propr. ranæ, qu. buccas inflans*: ex φυσάω, ἰνflo, et γνάθος, υ, ἡ, *maxilla*.
 Φύσιγί, γγγος, ἡ, *vesicula, seu pustula in manibus, vel pedibus*. Th. φυσάω, ἰνflo.
 Φυσίχρος, υ, ὁ ζ ἡ, *ad victum generans necessaria*. Epithet. terræ: Ex φύω, nascor, et ζίω, vivo: vel qu. φύσασα ζῷα, *gignens animalia*.
 Φυσικός, ἡ, ὄν, *naturalis*: PHY-SICUS: et hinc
 Φυσικός, adv. *naturalitèr*: à φύσις, natura. Th. φύω, nascor.
 Φυσάω, -ω, *anhelo*; item ἰνflo; f. ἡσω, p. τεύσῃω, præs. pass. φυσάομαι, -έμαι, ἰνflo, turgeo; perf. pass. ἐφυσάομαι, perf. part. pass. ἐφυσάμενος, η, ον, ἰνflatus, υ, ων. Th. φυσάω, ἰνflo.
 Φύσις, εως, ἡ, *natura*; ingenium, ἰνδός, sezus; *puenda*; *statuina*, [mos gentium receptus: 1 Cor. xi. 14.] φύσις, *valdè*: item *interdum verè, necessariò*. Th. φυσάω, nascor.
 Φυσίσις, εως, ἡ, *lunor, inflatio animalis*: à φυσείω, -ω, ἰνflo. Th. φυσάω, idem.
 Φύσκη, ης, ἡ, *VESICA*, quia ἰνflata: à φυσάω, ἰνflo.
 Φύσκη, υ, ἡ, *botulus*: ab eod. Φυσάω, præs. infin. à Φυσάω, Iou, pro φυσάω, ἰνflo.
 Φυσήθηρ, ἡρος, δ, *instrumentum inflatorum, flabellum*: à φυσάω.
 Φυτάλις, ἄς, η, *locus arboribus consitus*: hortus, vinea: à φυτὸν, ἔδ, τὸ *planta*. Th. φύω, gigno.
 Φυτάρια, *planto*: gigno, procreo: ab eod.
 Φυτεία, ας, ἡ, *plantatio, et idem quod φυτὸν, ἔδ, τὸ, planta*: à φτεύω.
 Φυτεύθη, Bœot. pro ἰδουτευθησαι, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φτερεύω.
 Φυτεύθητι, aor. 1. imperat. pass. ejusd.
 Φυτεύμα, ἄντος, τὸ, *planta*: semen: à φτερεύω.
 Φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. et
 Φυτεύση, *plantaret*: 3. sing. aor. 1. sub. act. à φτερεύω.
 Φυτεύσεις, εως, ἡ, *plantatio*: à seq.

Φυτεύω, *planto, novello, semino*: Metaph. *molior, struo, machinor*: φτερεύω τινι θάνατον, *mortem alicui machinari*; imperf. ἐφύτευον, ες, ε, f. εύσω, p. πεφύτευμαι, σαι, ται, p. 1. part. pass. πεφύτευμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. φυτεύθητι, ἤτω, *planti- teris tibi*: à φυτὸν.
 Φυτὸν, οὔ, τὸ, *planta, stirps*: à φύω, gigno.
 Φυτοσκάφος, υ, ὁ καὶ ἡ, *agricola, hortulanus, fossor*: ex φυτὸν. *plau- ta, et σκάπτω, fodio*.
 Φυτρῆγός, ἔ, ὁ ζ ἡ, *qui opus circa plantas facit*. Ex φυτὸν, et ἔργον, opus
 Φῦ' Ω, f. φύσω, p. πέφυκα, gigno, *propriè de terrâ*; *produco, eido, pario*: it. maxime in a. 2. nascor, orior; hæreo, adhaereco: habet p. act. πέφυκα insignes et elegantes usus, ita sum natus, usitum habeo à naturâ, comparatus sum à naturâ; soleo, aptus sum et egregiè natus ad, habilis sum, propensum sum; consentaneus sum; ἔρωσις πέφυκε, sic sua natura habet; ἡ πέφυκε, quâ fert natura; hinc adv. πεφύκτως, ut naturâ comparatum est, ut fert natura, pro suo ingenio, aptè, consentaneè, a. 2. ἔφωσις, ες, ε, et ἔφων, υς, υ, tanq. à φύμι, undè a. 2. part. φῖς, φύντος, p. med. πέφυκα, p. pass. πέφικμαι, in 2. sing. πέφικται (undè φύσις, εως, ἡ, *natura*), et in 3. sing. πέφικται (unde φυτὸν, ἔδ, τὸ, *planta*). a. 2. pass. ἐφύθη, ης, η, a. 2. part. pass. φῖσις, εἶσα, ἔν. [* δ τῶν δ' ἔφωσις, Eurip. Suppl. 202; ubi vide Markland. tu non ex eodem numero es, i. e. οὐκ ἔφωσις ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶνδε.]
 Φωγγύω, vel -ῆμι, *torreo, ruo*: à Φώγω, idem quod φώγω, q. v. φώζω, uro in foco, torreo: à φῶς, lux. Th. φάω, luceo.
 Φώξίς, vel φωξίς, *avis inimica har- pæ*: ἀφθαλμοβέρος, Arist. Hist. ix. 8. quia ἄπιστοι εἰς φῶτα, id est, ἀφθαλμῆς.
 ΦΩ' ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, *PHOCENIA*, balena: à Φώκη, ης, ἡ, *vitulus marinus*, PHOCIA: à præced.
 Φωκῆσις, οί, *Phocenses, μέγα ἔδ- νος, etiam Demosthenis orationis clarum*: cuius terra ἡ Φωκίς, ἰδός: nomen est ἀπὸ Φώκω, vñ Αἰακῶ ζ Ψαμάθης μᾶς τῶν Νηρηίδων. *Gen- titium multi malunt scribere Φω- κείων quam Φωκῶων*.
 Φώκος, υ, ὁ, *nomen viri*.
 Φωκυλῆδης, gen. Ion. pro -δω' à Φωκυλῆδης, υ, ὁ, *PHOCYLIDES*, nomen viri proprium.
 Φωλάδες ἀρκτοι, *ursi in lustris degentes*. Th. φωλῆς
 ΦΩΛΕΟ' Σ, ἔ, ὁ, et φωλεῖς, ἄς, ἡ, *lustrum, latibulum, antrum*.
 Φωλέω, idem quod
 Φωλέω, ἰν specu lateo. Th. φω- λῆς, lustrum.
 Φωλέωδης, εως, ὁ ζ ἡ, *latebrosus*; in modum antri factus: ab eod.

Φῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φη- μι, seu φάω, dico.
 Φωνάσις, ἄεσσα, ἄεν, Dor. pro φωνήσις, vocalis, sonorus: à φωνῆ, ἡ, vox, sonus.
 Φωνῶντα, per Crasin pro φωνάων- τα, Doricè pro φωνήεντα, acc. sing. à φωνήσις. Vide φωνάσις.
 Φωνάσαι, Dor. pro φωνήσαι, aor. 1. inf. act. à φωνάω, toco.
 Φωνῶντα, Dor. pro φωνῶντα, n. g. pl. part. præ. et
 Φωνεῖντες, loquentes, Dor. pro φωνῶντες, nom. pl. part. præ. act. à φωνάω, -ω, *vocem mitto, sonum edo*; dico, loquor, nomino: imperf. ἐφῶντων, -ων, f. ἡσω, p. πεφῶνηκα, a. 1. ἐφῶντοσα, ας, ε, a. 1. imperat. act. φῶνησον, ἄτω, a. 1. part. ἐφῶ- νήθη, ης, η, a. 1. inf. pass. φωνῶ- θηαι. Th. seq.
 ΦΩΝΗ', ἡς, ἡ, *vox, sonus*; *voca- bulum, dictum*; *lingua*; [* *rumor, fama*; *nomen*. Πρίσμος δ' Ἐλέ- νην ἰκαλίεσσατο φωνῆ, II. γ', 161. Priamus Helenam vocavit nomine.]
 Φωνήσας, αντος, aor. 1. part. act. At
 Φωνήσας', pro φωνώσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνάω.
 Φῶνησεν, dixit, Ion. pro ἐφῶνησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
 ΦΩ' Ρ, φωρός, ὁ, *FUR*: item φῶρ, vel φῶρος, υ, ὁ, *speculator, explorator*. Hinc
 Φωρῶ, ἄς, ἡ, *furtum*.
 Φωρῶν, præ. inf. à
 Φωράω, furor; in furto deprehendo: item quero, pervestigo. Th. φῶρ, fur.
 Φωρίπῶς, ἔ, ὁ, *serinium, arcua*: quæ contra φῶρας, id est, fures, servat.
 Φῶρος, υ, ὁ ζ ἡ, *furtivus*: à φῶρ. Φωρῶν, gen. pl. à φῶρ, fur.
 Φῶς, φωδῆς, ἡ, *ustio*: à φῶζω.
 Φῶς, φωτῶς, τὸ, *lumen*, [* *ignis*] lux; focus. Contract. ex φῶσις, εως, τῶ, idem. Th. φάω, luceo. Sed φῶς, φῶτος, ὁ, vir: ab eod. Th. vel à φάω, loquor.
 Φῶσκα, illucesco: à φῶς, τὸ, lux. Th. φάω, luceo.
 Φωσηρ, ἡρος, ὁ, *lumen, luminare*: à φῶσκα, idem quod φάω, luceo.
 Φωσφόρος, υ, ὁ ζ ἡ, *lucem afferens, lucifer*: ex φῶς, φωτῶς, τὸ, lumen, et φέρω, fero.
 Φῶσσω, ονος, ὁ, *velum*: à φυσάω.
 Φῶτα, acc. sing. à φῶς.
 Φωτεινός, ἡ, ὄν, *lucidus*: à φῶς, ωτῶς, τὸ, lumen, contract. pro φῶσις, τὸ, idem. Th. φάω, luceo.
 Φωρίζω, *lumino, illumino, illustro*: Metaph. *mentis oculos illumino*: doceo; in lucem profero, patefacio: f. ἴσω, et Att. -ω, p. πεφώ- τικαι, a. 1. ἐφώτισσα, aor. 1. inf. φωτί- σαι, a. 1. part. act. φωτίσας, αντος, perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, σαι, a. 1. pass. ἐφωτίσθη, ης, η, a. 1. part. pass. φωτίσθείς, ἔντος: à φῶς, lux. Th. φάω, luceo.
 Φωτισμός, ἔ, ὁ, *splendor, fulgor, lumen*: à p. pass. præced.

Φωχθείς, *lostus*, aor. 1. part. pass. verbi φώννυμι, seu φωνύω, a. 1. pass. ἐφώχθην.
Φῶβ, *lux*: à φάος.

X.

X EST litera vigesima secundâ, da apud Græcos; hâc notâ Atheniensis adulterinos numeros notabunt; unde χιάζω est, *ul spurium rejicio*. In numeris sexcenta, et cum lineolâ inferius affixâ (χ.), *sexcenta millia*, denotat. Tum χ', ob seq. aspirat. vocalem, pro κ' vel ζ, ut χ' á, vel χ' ú, pro ζ á: sæpe pro κε, vel κεν, quæ sunt dictionum potenciales.

Χάβος, *curvus*. Hesych. Sed Χάβος, subst. frænum.

Χάδε, vel χάδεν, Ion. pro ἔχαδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo; privo; capio*: a. 2. ἔχιδον, p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.

Χαδέειν, Ion. pro χαδέειν, *CEDERE*: a. 2. inf. verb. ejusd.

Χάτος, gen. sing. à χάος, eos, τὸ, *CHAOS, rudis indigestaque materia; tenebræ, hiatus*. Th. χάιωω, *hisco*.

Χάζεο, et χάζεν, Ion. et Dor. pro χάζε, præs. imperat. pass. à ΧΑΨΩ, *cedo, recedo; privo; capio, capax sum, contineo*: fut. áω, a. 2. ἔχιδον, p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.

ΧΑΨΩ, *hisco, delisico; hiante ore*, i. e. intendit, *aliquid specto, exspecto; cupidè appeto; cupidè excipio; admiror valde*: f. áνω, a. 2. ἔχάνω, a. 1. ἔχρηνα, a. 2. inf. χάνω, p. κέχακα, perf. pass. κέχασμαι, q. à χάω, inusit.

ΧΑΨΩΝ, ου, τὸ, *pedum, baculum pastorale*.

Χαῖος, vel χάιος, *probus bonus*. Vide χάος.

Χαίρ, pro χαίρε, χαίρετε, 2. sing. et 2. pl. præs. imperat. act. à χαίρω. Χαίροκαῖος, δ ζ ή, *qui gaudet malis alienis*.

Χαίρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3. sing. imperf. act. à χαίρω, *gaudeo*.

Χαιρετίζω, cum gaudio et salutatione blandâ suscipio.

Χαιρετον, dual. præs. imperat. act. verbi χαίρω.

Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, *oleris genus*. Th. φύλλον.

Χαίρην, Doricè pro χαίρειν, præs. inf. et

Χαίρης, 2. sing. præs. sub. act. et

Χαιρηδών, όνος, ή, *gaudium, lætitia*: à χαίρω.

Χαιρήσειν, inf. f. 1. verbi χαίρω.

Χαίροισα, Dor. pro χαίροισα, *gaudens*, &c. præs. part. f. g. à

ΧΑΨΩ, εις, α, *lætor, gaudeo, delector*; imperf. ἔχαιρον, εις, ε, præs. imperat. χαιρε, *salve, ave*; fut. χάρω, perf. κέχαρκα, a. 2. ἔχάρων, perf. pass. κέχαρμαι, a. 2. pass. ἔχάρην, ης, η, *gavisus fui*, a.

2. sub. pass. χαρῶ, ης, η, -τ. 2. inf. pass. χαίρηται, fut. 2. pass. χαρήσομαι, *lælabor*; p. med. κέχαρα. Hinc χαρά, ás, ή, *gaudium*: χαίρειν χαράν, *gaudere gaudium*.

Χαίταις, Dot. pro χαιτήεις, qui comam habet: à

ΧΑΨΤΗ, ης, ή, *juba, coma, cæsaries, SETA*.

Χαιτήεις, ήσσοα, ηεν, *jubatus, comatus*: à præced.

Χαλά, ás, á, Dor. pro χηλή.

ΧΑΨΑΖΑ, ης, ή, *grando*.

Χαλαζήεις, ήσσοα, ηεν, *grandinosus*: à præced.

Χαλαζών, ώ, *grandino*: ab eod.

Χαλαίνοντες, *laxantes*; nominat. plur. præs. part. à

Χαλαίωω, idem quod χαλάω, *laxo*: f. áω.

Χαλαρόρον, υ, ρὸ, *grabatum*, Hesych.

Χαλάζαις, Dor. et Æol. pro

Χαλάσας, αντος, aor. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλαῖσι, Dor. et Æol. pro χαλῶσι, 3. plur. præs. ind. à χαλάω.

Χαλασμός, ε, δ, *laxatio*. Th. χαλάω.

Χαλασών, ε, τὸ, *catenula, catena*: à χαλάω.

ΧΑΛΑΨΩ, vel χαλάζω, *LAXO, demitto; flacco, langueo*; fut. áω, a. 1. ἔχάλασα, ας, ε, a. 1. imperat.

χάλασον, άτω, p. act. κεχάλακα, p. pass. κεχάλασμαι, σαι, σαι, aor. 1. ind. pass. ἔχάλασθην, *demissus fui*.

ΧΑΛΒΑΝΗ, ης, ή, *GALBANUM, succus ferulae arboris*.

Χαλδαίος, υ, δ, *Chaldaeus, nomen gentile*.

Χαλεπαίνω, *difficilis sum succenseo*: item *injuriâ læcesso*: præs. imperat. act. χαλεπαίνε' χαλεπαίνωι, 3. sing. opt. præs. act. à χαλεπέω. Th. χαλεπῶ, *lædo*, f. ψω.

Χαλεπῆ, dat. sing. f. g. à

Χάλεπός, ή, όν, *sevus, acerbus, durus, gravis, difficilis*: gen. Ion. χαλεποῖο, dat. pl. Ion. χαλεποῖσι.

Th. χαλεπῶ, *lædo*.

Χαλεπότης, ητος, ή, *difficultas; asperitas; severitas sensu bono*, Thucyd. à præced.

ΧΑΛΕΨΤΩ, *damno afficio; everto, labefacio*: f. ψω, p. κεχάλεψα, p. m. κεχάλεπα.

Χαλεπός, *modestè, gravitèr, ægrè; vix, difficultèr; malè, difficilè cum fortunâ; iratè, asperè*; adv. à χαλεπός, *difficilis*.

Χαλεπώτερος, έρω, ερον, *difficilior, et in superl. χαλεπώτατος, άτη, ατον, difficillimus*: ab eodem.

Χάλικες, *lapides minuti*: à χάλιξ.

Χαλικήρατος, υ, δ ζ ή, *merus, purus*: ex χάλις, et κερῶω, *miscéo*.

Χαλιμάζω, *more Bacche in libidinem ruo*: à seq.

Χαλιμάς, άδος, ή, *Baccha, quod soluta in furorem*: à χαλάω, *laxo*.

Χάλμος, υ, *veneficus*: an quia animas χαλῶ ζ ἐκλύει;

Χαλιναγωγέω, ώ, *fræno duco*: cum acc. f. ύωω, p. κεχαλιναγωγή-

κα, a. 1. ἔχαλιναγωγήσα, a. 1. inf. act. χαλιναγωγήσαι, *fræno moderari*. Ex χαλινός, *frænum, et άγυγός, οὐδ, δ καί ή, dux viæ*. Th. άγω.

ΧΑΛΙΝΟΣ, ε, δ, *frænum, habenæ*: qu. à χαλῶν. Hinc πενιχάλινος, *frænis obediens*.

Καλίνω, *fræna*; præs. imperat. act. contractè pro χαλίνω, à

Χαλινός, -ω, f. ύωω, *fræno*. Th. χαλινός.

ΧΑΨΑΙΞ, *ικος, έπι, lapillus, SILEX, CALX*: vide etiam seq.

ΧΑΨΑΙΞ, seu χάλιξ, *ικος, δ, Bacchus, vinum merum*: quod à χαλῶ, *laxat, velut in lætitiâ*.

Χαλιφρών, *ονος, δ καί ή, cui mens laxata et enota est*: à χαλαῶσθαι φρένα, vel cui χάλις φρένα turbavit.

Χαλκάρματος, υ, δ ζ ή, *Poët et Ion. pro χαλχάρματος, qui æreo curru vehitur*: ex χαλκός, *æs, et άρμα, άτος, τὸ, currus*.

Χάλκαστις, ύδος, δ ζ ή, *qui æreo clypeum gestat*: ex χαλκός, *æs, et άρμα, άτος, τὸ, currus*.

Χάλκε', pro χάλκεα, *nom. pl. n. g. à χάλκεος, -εῖς*.

Χαλκείον, υ, τὸ, *officina fabri ærarii vel ferrarii; item ahenum; labula ærea*. Th. χαλκός, *æs*.

* Χαλκείος, *εία, ειον, æreus*: ab eod.

Χαλκίωω, gen. pl. à χάλκεος.

Χαλκίλωτος, υ, δ καί ή, *ex ære ducto factus; idem quod χαλκώλατος, quod vide*.

Χαλκέντερος, υ, δ ζ ή, *intestinalis habens ærea*. Ita cognominatus fuit Didymus Grammaticus διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν, Suid.

Ex χαλκός, *æs, et έντερον, intestinum*. Th. εντός.

Χαλκέντιος, έος, δ ζ ή, *Poët. qui æreis armis utitur*: ex χαλκός, *æs, et έντεα, τὰ, arma*.

Χαλκεόφυφος, υ, δ ζ ή, *æreis vel ferreis clavibus compactus*: ex χαλκός, et γόμφος, υ, δ, *clavus*.

Χαλκεοθήρηξ, ηκος, δ ζ ή, *qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus vel armatus*: ex χάλκεος, *quod vide, et θώραξ, thorax*.

Χαλκεοκόριος, υ, δ ζ ή, *qui æreum pectus habet; fortis et invictus*: ex χάλκεος, et καρδία, ή, *cor*.

Χαλκκομίτρας, υ, δ, *Poët. δ χαλκῶ κῆν μιτραν, φέρων, qui æream mitram gestat*.

Χάλκεος, -εῖς, -έη, -ή, -εων, -έν, et χάλκεος, υ, δ ζ ή, *æreus, α, um*. Th. χαλκός.

Χαλκεόφωνος, υ, δ ζ ή, *æream vocem habens*: dat. sing. χαλκκοφώνω' ex χάλκεος, et φωνή, *vox*.

Χαλκεύς, έος, δ, *faber ærarius*: item *quilibet artifex è metallo opera elaborans, impr. faber ferrarius, qui seras, claustra fabricat*. Th. χαλκός, *æs*.

Χαλκεύω, f. *εύωω, ærariam artem tracto*; ex *ære fabricor*: à χάλκεος.

Χαλκεύω, dat. sing. à χάλκεος, -εῖς, *æneus*.

Χαλκίως, adv. *ex ære*: ab eod.

Χαλκίως, adv. *ex ære*: ab eod.

Χαλκιδῶν, ὄνος, ὁ, nomen geminæ; Chalcedonius.
 Χαλκίον, ου, τὸ, Ion. pro χαλκείον, vas ahenum: et pro fabri ferrarii officina. Th. χαλκός.
 Χαλκὴλῶτος, ex are ductus: ex χαλκός, et ἑλῶτος, scu ἑλῶω, duco, ductile opus facio.
 Χαλκίρης, εὐς, ὁ, καὶ ἡ, æreus, ex are factus et aptatus: ex χαλκός, et ἄρω, apto.
 Χαλκίτα, acc. sing. à χαλκίς, ἴδος, ἡ, nomen urbis.
 Χαλκίον, ου, τὸ, vas æreum, quo coquus utitur. Th. χαλκός.
 Χαλκοσπῆν, gen. plur. Dor. pro χαλκοσπῶν: à
 Χαλκοσπῆς, ῆ, ὁ, idem quod Χαλκοσπῆς, εὐς, ὁ, χὲ ἡ, qui æreis aut ferreis armis est sublatas, ac interfecit. Vel activè qui ferro interfecit hostes. Ex χαλκός, εὐς, et σπῆν, tollo, cado, &c. Vel certè si eum vocant, qui τὸν χαλκὸν ἀπρόστα ἔλκει, id est, eis adaptatum habere corpori. Ex χαλκός, et ἄρω, apto.
 Χαλκοσπῆς, εὐς, ὁ, καὶ ἡ, ære gravis; item firmus, solidus: ex χαλκός, et βῆρος, εὐς, τὸ, poidus.
 Χαλκοσπῆς, εὐς, ὁ, χὲ ἡ, et τὸ χαλκοσπῆς, qui æri vel æreis fundamētis insistit, firmus, solidus, solidam habens basin: ex χαλκός, et ἑλῶτος, fundamētum. Th. βαίνω, εὐο.
 Χαλκοσπῆς, εὐς, ὁ, χὲ ἡ, qui æreas vel ferreas genas vel maxillas habet: ex χαλκός, εὐς, et γένυς, υὸς, ἡ, mentum.
 Χαλκοσπῆς, εὐς, ὁ, καὶ ἡ, æris domitor: ex χαλκός, et δαμάω, domo.
 Χαλκοσπῆς, gen. Ion. à χαλκός, ῆ, ὁ, εὐς.
 Χαλκοκίρανος, ære fulminans.
 Χαλκοκνήμιδες, æreis induti ocreis; per Synec. æreis armis induti: ex χαλκός, et κνήμις, ἴδος, ἡ, tibiale, ocrea. Th. κνήμη, tibia.
 Χαλκοκορυψῆ, dat. sing. à
 Χαλκοκορυψῆς, οἶ, ὁ, ἀρεῆ galatæ minutis: ex χαλκός, et κόρυς, υὸς, ἡ, galea.
 Χαλκοκροτος, υ, ὁ, καὶ ἡ, ære circumstrepens; æratus: ex χαλκός, et κρότος, pulsus.
 Χαλκοκλιβῶνον, υ, τὸ, CHALCO-LIBANUM; orichalcum: ex χαλκός, et λίβανος.
 Χαλκοκόπρος, Φολ. et Dor. pro Χαλκοκόπρος, hoc Att. factum ex χαλκοκόπρος, ὁ, χὲ ἡ, qui æreas genas habet: ex χαλκός, et παρείω, ἡ, gena.
 Χαλκοπέδος, υ, ὁ, χὲ ἡ, ære pavimentum habens: Epith. cœli χαλκῶν πῆδων ἔχων.
 Χαλκοπέσης, υ, ὁ, faber ærarius.
 Χαλκοπέτης, πῶτος, ὁ, καὶ ἡ, æripes: ex χαλκός, et πῆς, pes.
 Χαλκοπέτης, υ, ὁ, καὶ ἡ, æreas vel ferreas portas habens. Th. πύλη, porta.
 ΧΑΛΚΟΣ, ῆ, ὁ, εὐς; arma ærea, seu ferrea; moneta.
 Χαλκοτόξος, υ, ὁ, χὲ ἡ, qui æreum

arcum habet: ex χαλκός, et τόξον, arcus.
 Χαλκότοπος, υ, ὁ, χὲ ἡ, qui æs perforat et ahenatur: ex χαλκός, et τορῶω, perforo.
 Χαλκότυπος, υ, ὁ, χὲ ἡ, ære impressus; ferro inflicus: ex χαλκός, et τύπωω, verbero: p. m. τέτυπα.
 Χαλκόθαι, æreis armis armatus: præf. inf. pass. à χαλκῶω. Th. χαλκός.
 Χαλκοχάρμης, υ, ὁ, qui æreis armis delectatur: ex χαλκός, et χάρμη, ἡ, vel χάρμα, τὸ, gaudium. Th. χαίρωω, gaudeo.
 Χαλκοχίτωνων, gen. pl. à
 Χαλκοχίτων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, lorica ærea armata: ex χαλκός, et χίτων, tunica.
 Χαλκῶω, ex ære facio; ære obduco et tunico: à χαλκός.
 Χαλκῶω, æri: dat. sing. à χαλκός.
 Χαμῶδι, et χαμάζε, humi: adv. à ΧΑΜΑΙ, HUMI, in terrâ; in terram, adv.
 Χαμαιάκη, humilis ἀκτῆ, id est, sambucus, ebulus.
 Χαμαιβατον, υ, τὸ, fragum: et Χαμαιβατος, ου, ὁ, vel ἡ, humilis rubus: ex χαμαί, et βάτος, rubus.
 Χαμαιγενῆς, εὐς, ὁ, χὲ ἡ, ὁ χαμαί, χὲ ἐν τῇ γῆ γενόμενος, terrigena, qui que humi et in terrâ est natus.
 Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laureola, herba: ex χαμαί, et δάφνη, laurus.
 Χαμαιδιδάσκαλος, υ, ὁ, ludimagister: inferioris sc. ludi.
 Χαμαιδικαστῆς, ῆ, ὁ, pedaneus iudex: pedibus, non curru, in forum iens.
 Χαμαιδρόμος, υὸς, ἡ, CHAMÉDRYS, herba.
 Χαμαιένης, υ, ὁ, qui humi cubat: ex χαμαί, humi, et ἐνή, cubile.
 Χαμαιζήλον, υ, τὸ, viderium, genista: à
 Χαμαιζήλος, υ, ὁ, χὲ ἡ, et χαμαιζήλος, ἡ, ἡ, ἡ, humi repens, abjectus, humilis: qui: τὰ χαμαί ζήλων, humilia cum amulatione consecratis.
 Χαμαιλέκη, qu. humilis populus: λευκή enim populus alba.
 Χαμαιλέων, ἴοντος, ὁ, leo pumilus, animal quod subinde colorem mutat, CHAMÉLEON, Angl. CHAMELEON: Metaph. versipellis, qui vertit pellis suæ colorem ob pavorem: nullum enim animal pavidius eo dicitur. Est et
 Χαμαιλέων βοτάνη, carduus: sic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali: ex χαμαί, et ἑλῶω, ονος, ὁ, leo.
 Χαμαιμύλον, CHAMÉMELUM, Angl. CHAMOMILE: ex χαμαί, humi, et μύλον, malum: ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22. 21.
 Χαμαιπετοσαν, Dor. pro χαμαιπετοσαν, humi cadentem: acc. sing. part. præf. act. à
 Χαμαιπέτω, humi irritus cado: ex χαμαί, et πέτω, quod à πίπτω, cado. Hinc

Χαιραιπετής, εὐς, ὁ, χὲ ἡ, humi cadens: vel in terram decidens.
 Χαιραιπίτυς, υὸς, ἡ, CHAMÉPITYS, herba ita dicta, quia odore pīttum refert. Th. πίτυς, ἡ, pītus.
 Χαιραιπέδης, εὐς, ὁ, χὲ ἡ, in terram stratus: à ῥίπτω.
 Χαιραιπέτη, ης, ἡ, prostibulum, scortum vile: quod se sinit χαμαί τύπτεισθαι.
 Χαμελαία, εὐς, ἡ, contractè pro χαμελαία, humilis olea.
 Χαμεύνα, Dor. pro
 Χαμεύνη, ης, ἡ, per Sync pro χαμαεύνη, humi jacens cubile: et Χαμευνίς, υὸς, ἡ, humilis lectus: ex χαμαί, et ἐνή, cubile.
 Χαμηλός, ἡ, ὄν, humilis, vilis: Poët. χαμηλαί, unguela: à χαμαί, humi.
 Χαμηθεν, adv. ex humo, è terrâ. Th. χαμαί, humi.
 Χαμηλός, υ, ὁ, traha; machina quæ navis è mari in siccum trahitur: ex χαμαί, et ἔλκωω, traho.
 ΧΑΜΟΣ, υ, ὁ, frænum: Puto à κμηός, aut à χῆβος.
 Χαναὰν, ὁ, nom. viri et regionis indecl. Hebr. quod interp. Lat. depressus, humiliatus. Hinc
 Χανααίος, αἰα, αἰών, Chanaanæus.
 Χανῶω, capio, capax sum: à χῆζω, capio.
 Χανῶω, adv. ore hiantè: à χῆζω, capio.
 Χανῆν, a. 2. inf. act. verbi χῆζω, hisco; f. ανῶ, a. 2. ἔχανον, a. 2. part. χανῶν.
 Χανῆμα, f. 1. m. et
 Χανῆμενος, f. 1. part. m. et Χανῶω, liabo; f. 1. act. verbi χῆζω, hisco.
 Χῆος, εὐς, τὸ, propriè hiatus vastus: CHAOS, rudis et indigesta moles, materia ex quâ factus est orbis terrarum; terebræ. Angl. CHAOS.
 Χῆος, οἶ, bonus, illustris: Dor. à χῆω, capio: quia bonum est acceptabile.
 Χῆρα, εὐς, ἡ, gaudium: à p. med. κῆρα, verbi χαίρω, gaudeo.
 Χῆραγμα, ἄτος, τὸ, nota, impressum vestigium et veluti sulcus, sculptura, character; nummas; à χαράσσω, q. v.
 Χῆραδρα, εὐς, ἡ, et Ion. -ης, terræ fissura ex terræ motu facta; sulcus, quem torrens rapido suo impetu efficit et excavat; torrens, qui impetuosè è monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat; fossa, vallis, canalis: ab eod. Hinc
 Χῆραδρός, ῆ, ὁ, avis genus sic dictæ, ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκῆσθαι ποιεῖται.
 Χῆραδρῆν, acc. sing. Ion. à χαράδρα.
 Χαρακοβόλια, εὐς, ἡ, castra, vallum.
 Χαρακόω, -ῶ, circumvallo, fossâ munio, obsideo.
 Χαρακτῆρ, ἦρος, ὁ, CHARACTER, nota impressa vel insculpta aut inscripta, signaculum, nota; figura, lineamentum, titulus; vul

tus, habitus oris; insigne, et quicquid est ejusmodi, ut inde res agnoscitur et ab aliis discerni possit, velut sezus, formu rei, &c. Angl. CHARACTER. Th. χαράσσω.

Χαρακτηρίζω, insignio, characterem et notā distinguo: Angl. TO CHARACTERISE: à præced.

Χαρακώσις, εως, ἡ, munio, obsessio: à χαρακώ, obsideo.

Χήραξ, ακος, ὁ, sulcus terræ; aratro aut fossoris instrumento excavata fossa; vallum seu agger, quo castra muniri solent: item χήραξ, ἡ, vallus, sudes, pertica, adminiculum vilis. Th. χαράσσω.

Χαρασμέναι, Dor. pro χαράσσειν, præ. inf. act. et

Χαρασσοῖσα, ας, ἡ, Dor. pro

Χαρασσοῦσα, ης, ἡ, præ. part. f. g. à

ΧΑΡΑΨΣΩ, seu -ττω, scalpo, imprimo, impr. nummos cudo; cum accus. forno, fingo; etiam Metaph. ut animum; scariifico, incido; sulco, ut ceram, terram, mare, unde pro scribo, aro, navigo, dicitur; f. ξω, p. κεχάρηχα, p. pass. κεχάρηχμαι, ζαι, κται.

Χαρίην. Vide in χαρίς.

Χαρίς, εἶσα, ἐν, gavisus, a. 2. part. pass. verbi χαίρω, gaudeo: f. χαρῶ, a. 2. pass. ἐχάρην, a. 2. opt. pass. χαρίην, fut. 2. ind. pass. χαρήσομαι.

Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, lætatus est:

3. sing. a. 2. ind. pass. et

Χάρηται, a. 2. inf. pass. et

Χαρήσομαι, fut. 2. pass. verbi χαίρω.

Χάρεις, ἴσσα, ἔν, gratiosus; elegans: valde doctus: acc. plur. χαρίεντας. Th. χάρις, ἴρος, ἡ, gratia. Hinc. Lat. CHARUS.

Χαρίεις, pro χαρίεντα, acc. ejusd.

Χαριεντίζομαι, joco, facellē aliquid dico: à χαρίεις.

Χαριεντιρός, ὁ, δ, venustus sermōnis: à præced.

Χαρίεντως, adv. gratiosè: à χαρίεις.

Χαρίεστος, jucundissimus, venustissimus: superl. à χαρίεις, q. v.

Χαρίζομαι, gratificor; morigero;

indulgeo; numero, dono; corporis copiam facio, de fāmīnā, præ. part. m. χαρίζομενος, μέν, μείνον, fut. m. χαρίσομαι, p. pass. κεχάρησομαι, a. 1. pass. ἐχαρίσθη, ης, η, a. 1. inf. pass. χαρισθῆναι, aor. 1. part. pass. χαρισθείς, ἐντος, donatus, gratis datus: f. 1. pass. χαρισθῆσομαι, η, εται, a. 1. m. ἐχαρίσαμην, ατο, ἰgratis dedi, gratulid renisi. Th. χάρις, ἴρος, ἡ, gratia.

Χαρικλοῖς, gen. Æol. et Dor pro Χαρικλῶς;

Χαρικλῶδος, ὄης, ἡ, CHARICLO, nomen propr. nymphæ.

Χαρίζη, 2. sing. aor. 1. sub. med. Dor. pro χαρίση, à χαρίζομαι, quod vide.

ΧΑΨΙΣ, ἴρος, ἡ, gratia, venustus; gratus animus; benevolentia, amicitia; beneficentia, præmīum: in

acc. χάριν. Χαρίτες, grates, gratiæ. Χαρίτες Θεῶν, Gratia de a. [χαρίν δῶναι τι, prodesse alicui, bene de aliquo mereri, Ephes. iv. 29. ἐπιτελεῖν χάριν, perficere gratiam, 2

Cor. viii. 6. χάριν διδόναι ὄργη, ἐστὶ gratificari, Soph. (Ed. Colon. 902.

ἔχειν χάριν πρὸς τινά, gratiosum esse apud aliquem, Act. ii. 47. ἔχωμεν χάριν, ἐὶ ἡς λατρεύομεν τῷ Θεῷ, immeriti beneficii loco habemus, vel gratiam, unde Deo servianus, &c. Heb. xii. 28. οἱ μὲν παῖδες χάριν ἔδειξαν ἔχουσι, filii enim nullam gratiam habent. Plut. de amore proliis, p. 497. Bos de Exerc. Phil. p. 264. χάριν, sub. κατὰ, adverbialitèr usurpatur, et ponitur pro ἐνεκα ὁ νόμος τῶν παραβάσεων, χάριν προσετίθη, lex propter transgressiones instituta est, Gal. iii. 19. τὴν χάριν ἢ τὴν κοινωνίαν, 2 Cor. viii. 4. domum, collecta, τὴν χάριν τῷ Θεῷ, ibid. 1. beneficentiam ingentem: σημερινῶν τὴν παλαιὰν τοῦ ζῶον χάριν, Diod. Sic. p. 55. beneficium hujus bestiæ [canis] significare volentibus: et Eclog. iii. 31. 67. D. iii. l. 34. χάρις, elemosyna, 1 Cor. xvi. 3.]

Χαρίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, gratificor: f. m. ἴσομαι: à præced.

Χαρισθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Χάρισμα, ἄτος, τὸ, donum gratuitum, quod quis alicui gratificatur: à χαρίζομαι.

Χαριστήριον, ον, τὸ, gratia, gratiarum actio, munificentia.

* Χαριστήριος, υ, δ ζ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens.

Χαρίτες, tres sorores, Gratia dictæ: in gen. pl. Χαρίτων. Th. χάρις.

Χαρίτωσ, gratiâ officio facio ut alicui sit acceptus: f. ὄσω, p. κεχαρίτωκα, perf. pass. κεχαρίτωμαι, perf. part. p. κεχαριτωμένος, ης, ον, gratiam consecutus. Th. χάρις.

Χάρμη, ἄτος, τὸ, gaudium lætitia; id quod gaudium et lætitiā affert: Angl. A CHARM: et

Χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia: univus ad pugnandum promptus, pugna. Th. χαίρω, gaudeo.

Χαρμονί, ἡς, ἡ, gaudium, lætitia: Th. χαρμῶν, ης, ἡ, idem: ab eod. Th.

Χαροποιῶ, gen. Ion. à χαροπός, quod vide.

Χαροποῖος, υ, δ ζ ἡ, gaudium efficiens: ex χαρὰ, gaudium, et ποιέω, facio.

Χαροπός, υ, δ καὶ ἡ, vel χαρωπός, lætus, vultu sereno; caesius: ex χάρη, χαίρω, et ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus. Th. ὀπτομαι, video.

Χαροῖσιν, 3. pl. fut. 1. à χαίρω, gaudeo.

Χαρῶν, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. Lat. interpr. astus.

ΧΑΨΤΗΣ, υ, δ, CHARTA, scapus: sic dicta, quia literis χαράσ-

σεται, inscribitur. Hinc Anglicè CHART ET CARD.

Χαρτιον, ο, τὸ, volumen, chartula: à præced.

Χαρτοπώλης, chartarius: qui chartas πωλεῖ.

Χαρτοφύλαξ, ἄκος, ὁ, chartularius: φύλαξ chartarum.

ΧΑΨΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, CHARYBDIS, vortex maris, vorago.

ΧΑΨΩΝ, οντος, ὁ, CHARON, orci portitor, mors. Hinc

Χαρόνιος, ad Charontem pertinens.

Χάσσω, HISCO, idem quod χαίνω.

Χάσμα, ἄτος, τὸ, hiatus, CHASMA. Th. χαίνω, hisco: f. ανῶ, a. 1. ἔχνηα, a. 2. ἔχωνον, p. κίχασα, p. pass. κίχασμαι.

Χασμάω, undè χασμάομαι, hio; oscito: à præced.

Χασμέμενος, Ion. et Dor. pro χασμῆμενος, inhians: præ. part. med. à χασμέομαι, idem quod χασμέομαι.

Χάσμη, ης, ἡ, oscitatio; actus hiantis oris: à χαίνω, hio.

Χασσάμενος, retrocedens: aor. 1. part. m. gem. σ, Poët. verbi χάσσω, recedo.

Χασσόμεθα, Poët. pro χασώμεθα, cedamus: 1. pl. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χατίεισι, indigentibus: dat. plur. part. præ. act. à χαίτω.

Χατέω, idem quod

ΧΑΤΕΨΩ, CAREO, egeo, indigeo, cupio: qu. à χᾶω, capio, vel hio.

Χατίσω, f. ἴσω, idem. Hinc

Χαρίς, ἴδος, ἡ, indigentia seu usus; cupiditas.

Χαυλιόσων, οντος, ὁ, dentes eserlos habens: ex χαλαῶ, laxo, emitto, et ὀδὸς, ὄντος, dens.

ΧΑΨΝΟΣ, η, ον, larus, fungosus, mollis; inflatus, superbus; futilis, levis, negligens: quasi à χαίνω, hio.

Χανών, placenta: Jer. vii. 23. pro quo φανών.

* Χανῶν, adv. laxè: à χαίνω.

Χανῶν, ὠνος, idem quod χανῶν. Th. χανῶν.

Χᾶω, HIO, apertus sum: vacuus sum; capio.

Χέαι, fudisse: a. 1. inf. act. verbi χέω, fundo; fut. χέωσω, a. 1. ἔχεια, a. 1. imperat. χέον, a. 1. part. χέας.

Χελιδάφος, edulium quoddam Syrorum.

ΧΕΛΔΡΟΠΑΨ, ὶν, τὰ, legumina, qu. χειρόροπα, quia χειρὶ ἐπίονται.

Χέτι, fundit; 3. sing. præ. ind. à χέω seu χέωω, fundo; f. χέωω, χέωσω, et χέωσω, a. 1. ἔχενσα, ἔχενσα, et ἔχεια, a. 1. pass. ἐχίθη.

ΧΕΨΩ, caco, ventris omnis deponeo; f. ἴω, à χέω, est enim excrementa effundo.

Χεῖα, ἄς, ἡ, serpentum latibulum: à χέω.

Χεῖλαι, et Poët. χεῖλοισι, dat.

pl. à χείλος, eos, τὸ, labrum, labi-
um.

Χείλευς, Dor. leg. pro χείλευς,
labri: genit. sing. à

ΧΕΙΛΩΣ, eos, τὸ, labrum, labi-
um. Est et sermo; et per Me-
taph. littus et oris maris.

ΧΕΙΜΑ, ἄρος, τὸ, hiems, tempes-
tas: qu. à χίω, seu χείω, quod
multas fundat pluvias et vives.
Hinc

Χειμάζω, f. ἄσω, hiemo, hiberno;
item tempestate vexo; vexo velut
pruella: à præced.

Χειμαίνω, hiemo, sævio, de tem-
pestate, fluctuare facio: ab eod.

Χειμαρός, clavus ligneus sub ca-
rinâ.

Χειμάρηος, υ, δ, et χειμάρηος, -us,
è, torrens: ex χείμα, hiems, et ῥόος,
-ῆς, -ῶς, -ῆ, ὄ, fluxus. Th. ῥέω, fluo.

Χειμάρηο, dat. sing. à præce-
dente, quod videas.

Χειμᾶς, ἄδος, ἡ, sub. ὥρα, tempus
hibernum, HIEMS. Th. χείμα.

Χειμασία, as, ἡ, hiematio, hiber-
natio; item tempestus: à χειμαίω,
quod vide.

Χειμέθλον, pernio, morbus ex
frigore, cum χείμα, ἄλα calces:
dicitur et χίμετρον, υ, τὸ, et χιμέτλη,
ης, ἡ.

Χειμείζω, hiemen traduco. Th.
χείμα, hiems.

Χειμείριος, υ, δ, et χειμείριος,
ta, ion, et χειμείριος, ἡ, ὄν, hiema-
lis, hibernus, tempestuosus: à
præced. Th.

Χειμών, ὄνος, ὁ hiems; tempestus;
idem quod χείμα.

Χείωσι, 3. pl. præ. ind. verbi
χέω, pro χίω, fundo. Vide χέω.

ΧΕΙΡ, ῥός, ἡ, manus, palma; in
Elephantis, proboscis; scriptura;
capiens: qu. à χῶ, capio: est enim
capiendi instrumentum; χεῖρ' pro
χείρα, acc. sing. 'Εν χειρὶ ἀπέκ-
τειν, in prælio interfecit; ἐν χει-
ρὶν, εἶναι, pugnare: ἵεναι, ἐς χείρας,
in prælium ire; χειρῶν ὄνομα, in
acie; ἐκ χειρὸς, vi, in prælio; διὰ
χείρὸς, vel χειρῶν, manu, manibus
tenere; sed sæpius studiosè trac-
ture, administrare.

Χειραγωγίω, -ῶ, manu duco; f.
ἡσω, p. κεχειραγωγήκα' ὁ

Χειραγωγός, ὁ, δ, et χῆ, qui vel
quæ manu ducit: ex χείρ, et ἀγω-
γός, dux viæ. Th. ἄγω, duco.

Χειραπαίω, manibus tracto: ex
χείρ, et παίω, necto.

* Χειραψία, as, ἡ, manusfigio, exer-
citurum quoddam in Palæstrâ,
Plut. Galen.

Χείρσι, et χείρσσι, dat. pl. Ion.
et Poët. pro χεοῖ: à χείρ.

Χειρώτοιο, (χιτώνης tunicæ) ma-
nicatæ: ab eod. Th.

Χειρῖνη, acc. sing. f. g. superl.
grad. à κακός, malus, compar.
χείρων et χειρών, superl. χείριστος,
pessimus.

Χειροβαλίστρα, fularica; quasi
χείρὸς βαλίστρα.

Χειρογράφον, υ, τὸ, CHIRO-

GRAPHUM, syngrapha, q. d.
χειρὶ γεγραμμένον, manu propriâ
scriptum. Th. γράφω, scribo.

Χειροδέσμος, υ, δ, copula: qu.
χείρων, ὀσμός: à δέω, ligo.

Χειροδικαί, nom. pl. à

Χειροδίκης, υ, δ, cui jus est in
manibus: ex χείρ, manus, et δίκη,
ης, ἡ, jus.

Χειροδρόπος, υ, δ, et χῆ, qui χειρὶ
ἄρπει, manu decerpit.

Χειροδρῆτης, eos, ὁ, et χῆ, mansue-
tus, cicur: ex χείρ, et ἦθος, τὸ, in-
doles.

Χειροκοπέισθω, 3. sing. præ. im-
perat. pass. à

Χειροκοπέω, manum abscondo:
ex χείρ, et κόπτω, scindo, imputo;
f. ψω, p. πη. κέκοπα.

Χειρομακτρον, υ, τὸ, mantile,
mappa: quo scil. χείρας, μάσσομεν.

Χειρομόλον, υ, τὸ, mola manu-
lis: qu. χειρῶν μύλη.

Χείρων, τὸ, pejus; in pl. χείρονα
à χείρων, ὄνος, ὁ, et χῆ, pejor; com-
par. à κακός, malus. Th. χείρ, ἡ,
manus.

Χειρονομέω, -ῶ, manibus jesticu-
lor. Hinc

Χειρονομία, acutus gesticulandi
manibus.

Χειρόβαται, -ῆμαι, manuum viribus
supero vel manibus superatum ca-
pio, subigo, domo; tracto: à χείρω.

Χειροπέδαί, ὠν, αἱ, manicæ.

Χειροπληθής, εὐός, ὁ, et χῆ, manum
implens: ex χείρ, manus, et πλη-
θῶ, impleo, quod à Th. πλέος, ple-
nus.

Χειροποίητος, υ, δ, et χῆ, manu fac-
tus: ex χείρ, et ποιέω, facio.

Χειρός, gen. sing. à χείρ, ma-
nus: dat. χειρὶ, dat. pl. χειρῶ.

Χειροσκόπος, υ, δ, et χῆ, qui ma-
num inspicit: sc. ut inde χείρα
quæ χείρα σκέπτεται.

Χειροστένοντες, nom. pl. à

Χειροστένω, ὄντος, ὁ, et χῆ, qui ma-
nibus est nervosus: ex χείρ, ma-
nus, et τένω, tendo, -inis. Th.
τένω, tendo.

Χειρότερος, ἴρα, ερον, comparativ.
à Th. κακός, malus.

Χειροτέχνης, υ, δ, opifex: ex
χείρ, et τέχνη, ἡ, ars.

Χειροτονία, manum protendo et
altollo, per suffragio creo, proten-
sâ manu eligo, ut in suffragiis so-
lebant, fut. ἡσω, p. κεχειροτόνηκα,
a. l. ἐχειροτόνησα, a. l. ind. pass.
ἐχειροτονήθη, υς, υ', ex χείρ, et τένω,
tendo.

Χειροτονία, as, ἡ, suffragium:
plebiscitum; creatio magistratûs:
à præced.

Χειρῶν, in suam potestatem redi-
gere: à χείρω. Th. χείρ.

Χειρωργίω, -ῶ, manibus operor,
operor; item medicam manum ad-
moueo: à

Χειρωργός, quasi χειροεργός, ὁ, δ,
qui χειρὶ ἔργον facit; quæ manu
medicinam facit, CHIRURGUS.

Χειρώω, -ῶ, f. ὠσω, manum viri-

bus supero, domo. Th. χείρ.

Χείρω, deteriora: nom. vel acc
pl. a. g. pro χείρονα, -οα, ὠ' à

Χείρων, ὄνος, ὁ, et χῆ, pejor, deteri-
or; inops, pauper: comp. à κα-
κός, malus; in superl. χείριστος
quidam dicunt à χείρ, et alii à

χρεια, indigentia, ut sit, qui indi-
gentior. Est et

Χείρων, ὄνος, ὁ, CHIRON; mag-
nus inventor in arte medicâ max-
imè circa sananda vulnera et ul-
cerâ. Magister Æsculapii, et
Achillis et Jasonis. Fuit et bo-
nus miles, hastæque peritus

Χειρόνακτες, οἱ, nom. pl. à

Χειρόναξ, κτος, ὁ, opifex, qui pro-
priis manibus victum sibi quærit:
à ex χειρόναξ, contractum: qu.
d. ὁ τῶν χειρῶν ἀναξ, qui domi-
nus est suarum manuum. Hinc

Χειροναξία, as, ἡ, opificium.

Χειρώσασθαι, aor. l. inf. m.
verbi χείρω, manuum viribus su-
pero, domo: fut. ὠσω. Th. χείρ, ὁ,
manus.

Χείσται, capax erit: 3. sing. f.
l. med. verbi χείω, Poët. pro χίω,
capio.

Χελεύα, idem quod χεία, caver-
na, latibulum serpentum

ΧΕΛΑΙΩΝ, ὄνος, ἡ, hirundo;
piscis polygo similis; cavum in un-
gula equorum.

Χέλιδρος, υ, δ, testudo marina;
item venenatus serpens, qui CHE-
LYDRUS à Virgilio dicitur: ex
χέλις, testudo, et ὄδωρ, τὸ, aqua.

ΧΕΛΥΣ, vos, ἡ, testudo, animal
quod testam gerit; item CHELYS,
instrumentum musicum ab anima-
lis similitudine sic dictum; pec-
tus; machinamentum. Hinc χε-
λώνη, ης, ἡ, idem.

Χελύσσομαι, expectoro, erecto, tus-
sio: à χέλις, pro pectore.

Χελώνη, ης, ἡ, vide in χέλις.

Χελώνιον, υ, τὸ, tegumentum tes-
tudinis.

Χελώνης, ἴδος, ἡ, limen januae ta-
bernaculi.

Χέσσα, fundens: præ. part. act.
f. g. à χείω, f. χέσσω, a. l. pass.
ἐχέσθη.

* Χερᾶδος, eos, τό. Ἄλις χερᾶδος
χειρῆνας ῥύριον, sabulo affutum cir-
cumfuso, II. φ' 391. ubi nequi
jungit cum ἄλις in genitivo, cum
nunquam id adverbium apud Hom.
casu ita usurpatur. Obstat etiam
ῥύριον.

Χερᾶς, ἄδος, ἡ, acervus parvorum
lapidum; calluvis mista canè et
lapidibus: à χερᾶς, ἄδος ἡ, lapis
quæ manum implere potest. Th.
χείρ.

Χερᾶσινα, pejora; nom. pl. n. g.
à χερᾶων, vide seq.

Χερᾶστερος, et χερᾶτων, Poët. pro
χείρων, pejor, inferior, quasi ὁ ταῖς
χερᾶς ἤττω, qui manuum robore
superatur; compar. à κακός, malus,
superl. χείριστος, à præced. Th.

Χερᾶτων, vide præced.

Χέρσσει, dat. pl. Poët. pro χεί-
ρσσι, Ion. pro χερῶ. Th. χείρ.

Χίρρα, acc. sing. et
 Χίρρας, ol, nom. pl. et
 Χίρρῃ, dat. sing. à
 Χίρρας, eos, Poët. nos, quasi manu
 captus, debilior, deterior, minor.
 Th. χείρ.
 Χειρῶν, gen. pl. Dor. à
 Χειράρας, υ, ὅ, qui aliquid manu
 aptat et compingit, χειρὶ ἀρεί.
 Χειράδιον, υ, τὸ, lapis: ex χείρ,
 et μάσσω, lango: vel à χερμαίς.
 Χερμαίς, ἄδος, ἡ, lapis qui manum
 implere potest. Th. χείρ.
 Χέρνα, ἡ, paupertas; ut quum
 quis χειρὶ, victum quaerit; vel ex
 χείρ, et ἰώω, neco.
 Χερνῆς, ἦρος, ὁ ἕ, ἡ, et
 Χερνῆτος, υ, ὅ, manu victum quaerens,
 inops, pauper; et
 Χερνῆτις, ἄδος, ἡ, mulier victum
 quaerens neco manibus: ex ἰσδ.
 Χερνῆτιον, υ, τὸ, mullurium, pulvis:
 à χερνίπτω, manus lavo.
 Χερνίπτω, et -ομαι, manus lavo:
 ex χείρ, et ἰπτω, luto.
 Χερνίψ, ἴδος, ἡ, aqua vel va-
 vandis manibus; manuum ablutio,
 purgatio: à χερνίψω, f. verbi sup.
 Χερνίψαιτο, lavarunt manus: 3.
 pl. a. 1. m. Ion. verbi ejusd.
 Χερσῖν, dat. dual. Poët. gen. χερ-
 σὶς, à χείρ.
 Χερσικεύς, adv. vacuis manibus,
 sine munere, gratis.
 Χέρβης, αἰ, et χέρβας, τὰς, Dor.
 pro χείρες, et χείρας, manus.
 Χερβόννησος, vel Χερσόνησος, υ, ἡ,
 peninsula: ex seq. et ἦσος.
 ΧΕΡΡ'ΕΟΣ, seu χέρσος, υ, ὁ ἕ, ἡ,
 desertum, incultus, asper; vel subst.
 solum desertum; χέρσος γῆ, terræ
 quæ non aratur; terra, solum con-
 tinens.
 Χερσαῖος, αἶα, αἶων, terrestris;
 neglectus: à præced.
 Χερσεύω, f. ἔσωω, in terram con-
 tinentem vertor: incultus sum ne-
 gligor: ab eod.
 Χερσῖ, dat. pl. à χείρ.
 Χερσθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς
 χέρσος, ex humo, ex terrâ. Vide
 χέρβος.
 Χερσονησοειδῆς, ἴος, ὁ καὶ ἡ, quæ
 Chersonesi, id est, peninsula, spec-
 iem habet.
 Χέρσος, vide in χέρβος.
 Χερσώω, -ῶ, desertum, incultum-
 que facio, desolo: à præced.
 Χερσῶριον, υ, τὸ, dimin. à χείρ.
 Χερσῶ, ἐν χερσῶ, vel ἐν χερσῶν, in
 propinquo: à χείρ.
 Χερσῶω, cacuturio: à χέρξω.
 Χερσῶνται, fundant, Att. pro χερ-
 ἄτωσαι, 3. pl. aor. 1. imperat. act.
 à χερσῶν, ἀτω, verbi χείω, fundo, f.
 χείσω, aor. 1. ἔχρσα, et ἔχρα.
 Χεῦμα, ἄτος, τὸ, quod fustum, ef-
 fustum, aut diffusum fluit; unda,
 fluxus, flumen: vas fusile: discus:
 ab eod.
 Χεύσωσιν, 3. pl. aor. 1. sub.act. à
 ΧΕ'Ω, χείω, et χεῦω, propriè,
 HIO, undè copax sum, capio: fun-
 do, effundo, diffundo, liquefacio,
 liquo: f. χήσω, χείσω, et χεῦσω, a.

1. ἔχρσα, ἔχρω, et ἔχρω, p. κήσω-
 ω, p. pass. κήσωται.
 Χηλαῖος, ἡ, ὄν, nezilis, plexilis:
 nezus, plexus, sutus: à
 Χηλαίω, f. ἔσωω, suo, plecto, neco:
 lo: à
 ΧΗΛΗ', ἡς, ἡ, forfex, seu forepeps
 cancorum: item ungula bisulca:
 specillum bifurcum summâ parte
 incium: in sagittâ γλοφίς, moles
 præcurrens in mare ad arcedum
 impetum aqur; item pila, ejusdem
 usus.
 Χηλός, ὅ, ὁ, arca: à χείω, capio.
 Χήρω, ἡς, ἡ, hiatus: ex χείνω,
 hio. Est et mensura liquidorum,
 pendens drachmas tres vel duas.
 Χήρωσις, εως, ἡ, affectus albi in
 oculo, quum istud supra nigrum
 eminet. Th. χείνω, hisco.
 ΧΗ'Ν, χήνός, ὁ ἕ, ἡ, anser: in
 pl. χῆνες, quasi à χείνω, vel χείνω,
 hio, hisco.
 Χηνο-λήρῶτα, accubita, ex plunsi
 anserum: ex χῆν, anser, et Lat.
 pluma.
 Χήρα, as, ἡ, vidua: vide χῆρος.
 Χηράω, f. ἔσωω, viduo: à præced.
 ΧΗΡΑΜΟΣ, ὅ, ὁ, caverna, lati-
 bulum.
 Χηρέα, as, ἡ, viduitas: à χηρεῖω.
 Χηρῆσις, εως, viduitas: à
 Χηρῆω, f. ἔσωω, viduus, vidua
 sum, viduam ritam dego, destitutor;
 item viduum reddo: à
 ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, viduus, -a,
 -um, desertus, orbis aliquâ re: quod
 à χωρίς, quia seperatus à compare.
 Χηρόω, -ῶ, f. ἔσωω, viduo, viduum
 reddo: à præced. Th.
 Χήρωσε, desolarit, Ion. pro ἐχρί-
 ρωσε, 3. sing. aor. 1. act. verbi
 χηρόω, viduo; f. ἔσωω. Th. χῆρος,
 viduus, desertus.
 Χηρωσῖαι, οἱ, viduarum tutores;
 qui propinquitate juncti generi et
 familie sunt, hæredibus qui succed-
 unt ubi nulli legitimi et propinqui
 hæredes sunt: ab eod. Th.
 Χῆρει, dat. sing. à χῆρος, τὸ, q.v.
 Χητέω, indigeo, deficio: à
 Χῆτος, eos, τὸ, penuria, privatio.
 Th. χατέω, indigeo.
 Χθαμάλος, Pleonasm. τῷ ἑ, pro
 χαμάλος, humilis, depressus, non
 nullam à terra assurgens: à χα-
 μαί, humi.
 ΧΘΕ'Σ, adv. heri: ὁ χθῆς, scil.
 ὦν, hesternus.
 Χθεσινός, ἡ, ὄν, hesternus: à præ-
 ced.
 Χθίζᾶ, pro χθῆς, heri.
 Χθίζος, ἡ, ὄν, hesternus. Th. χθῆς.
 Χθῶα, corpus, Hesyech. An à
 χθῶν, terra?
 Χθωνί, dat. sing. à χθῶν, ονός, ἡ,
 terra.
 Χθόνιος, αἶα, εοι, et χθόνιος, υ, ὁ ἕ, ἡ,
 terrestris; subterraneus, mortuus,
 ad mortuos pertinens: infastus;
 sordidus, improbus. Th. χθῶν, ονός,
 ἡ, terra.
 Χθονός, terræ: gen. à
 ΧΘΩ'Ν, χθονός, ἡ, terræ, humus.
 Χῶ, idem quod χεῖα, latebra.

Χιάζω, nota figurâ literæ X;
 quæ quia Latinis decem significat,
 χιάζει, vertitur decussare. Est
 nota X nota ritii in scripturâ.
 ΧΙ'ΔΡΟΝ, υ, τὸ, χιόρα, dicitur
 novella tritici grana: q. à χεῖν
 ἔσωω, quòd indè cibus fiat, additâ
 aquâ.
 Χίλια, -α, mille: in pl. f. g. et
 n. Hinc χιλιάς, vide in χίλιοι.
 Χιλιάρα, nom. pl. à χιλιάρα.
 * Χιλιαρχίω, mille viris præ-
 sium: tribunum officio fungor. à χι-
 λιαρχος.
 Χιλιαρχος, υ, ὁ, idem quod χίλι-
 αρχος.
 Χιλιαρχία, as, ἡ, imperium in
 mille viros; tribunatus militum: a
 Χιλιαρχος, et -χης, υ, ὁ, qui mille
 præest; militum tribunus: ex χί-
 λιοι, mille, et αρχος, dux. Th.
 ἀρχῆ, imperium.
 Χιλιάς, ἄδος, ἡ, numerus mille
 continens: à seq.
 ΧΙ'ΑΙΟΙ, αἰ, α, mille, Æol. χεί-
 λιοι. Hinc
 Χιλιοσῆς, ἡ, ὄν, millesimus.
 Χιλιο-λασίως, adv. qu. millepli-
 cîtè.
 Χιλιόσῃν, acc. à
 Χιλιόσῆς, ὅος, ἡ, millesima pars:
 mille milites.
 ΧΙΛΙΟΣ, ὅ, ὁ, pabulum, scribi
 tur et χελός.
 Χιλῶω, -ῶ, pasco: à præced.
 Χίμαιρα, as, ἡ, et Ion. -ης, ἡ, ca-
 pra hieme nata; CHIMÆRÆ,
 monstrosa quedam bestia: à seq.
 Χιμᾶρος, υ, ὁ, hiemem aut hædus
 hieme natus. Th. χεῖμα, hiems.
 Χιμᾶρος, idem quod χίμαρος.
 Χιμᾶρος, Dor. pro χιμᾶρος, ac-
 cus. pl. præced.
 Χιμετῶν, idem quod χεῖμετῶν.
 Χιμεῖος, αἶα, εοι, nivalis, niveus:
 candidus in modum nivis. Th.
 χιῶν, ὄνος, ἡ, nix.
 Χιονίζω, f. ἔσωω, nite conspergo;
 niveo colore imbuo. Th. χιῶν, ἡ,
 nix.
 Χιονόβας, as, εος, per nives gra-
 diens: ex χιῶν, et βαινω.
 Χιονῶω, -ῶ, nivibus obruo; deal-
 bo: f. ἔσωω à χιῶν.
 Χιός, υ, ἡ, nomen insulæ.
 ΧΙΤΩ'Ν, -ῶνος, ὁ, et Ion. κίθων,
 TUNICÆ exterior et interior, lo-
 rica. Hinc
 Χιτωῖσκος, υ, ὁ, tunica.
 ΧΙΤΩ'Ν, ὄνος, ἡ, nix.
 ΧΛΑΜ'ΝΑ, ἡς, ἡ, L.E.N.Æ vestis,
 quæ tunica interiori superindue-
 batur, ad frigus arcedum: ideo
 à χλαῖνω, calefacio.
 Χλαμυδοφόρος, pro χλαμυδοφόρος,
 υ, ὁ ἕ, ἡ, qui chlamyden fert: ex
 χλαμύς, et φέρω, fero.
 Χλαμυδῖον, υ, τὸ, chlamys parva:
 Dim. à
 ΧΛΑΜΥ'Σ, ὄδος, ἡ, CHLAMYS,
 ejusdem originis cum χλαῖνα.
 Χλευάω, cavillor, irrideo: f.
 ἄω, p. κεχλεύεκα, p. pass. κεχλεύ-
 σμαι, σαι, ται: à χλεύω.
 Χλευάσμα, ἄτος, τὸ, et

Χλευσμός, ἄ, ὄ, *illusio* : et
Χλευστής, ἄ, ὄ, *illusor, irrisor* :
à verbo præced.

ΧΑΕΥΉ, ἡς, ἡ, *risus, derisio,*
ludibrium.

ΧΑΙΑΓΝΩ, *tepfacio, calcfacio* :
f. ἄνω, p. κεχλιαγκα, a. 1. pass.
ἐχλιαύθη.

Χλιαρός, ἄ, ὄν, *lepidus, placidus* :
suavis : χλιαρόν, Poëticè pro χλι-
άρως, suaviter : à Th. χλιατώ.

Χλιαῖαι, nom. pl. à χλιαῖδ, ἡς, ἡ.
Χλιαδασφύρος, υ, ὄ, ζ ἡ, *qui deli-*
catas pedum plantas habet ; qui te-
nellos pedes habet : ex χλιαδανός,
delicatus (quod à χλιώ, delicatis
frango), et σφυρόν, ἄ, τὸ, malleolus
pedis.

Χλιδάω, *delicior, delicias facio ;*
delicatus sum : sic χλιδάσα μοῦλα,
deliciosa modulatio, seu suavis
cantus.

Χλιδῖδ, ἡς, ἡ, *delicia, luzus ;*
mollities, Th. χλιώ.

Χλιδός, εὐς, τὸ, *idem.*

Χλιαῖων, ἄνος, ἡ, *armilla, monille* :
et

Χλιαῖωνες, *armilla* : quia delicati
eis utuntur : à χλιαῖάω.

Χλιήνας, ἄντρος, a. 1. part. act.
verbi χλιαῖάω.

ΧΛΙΨ, *deliciis frango, seu luxu*
effemino.

ΧΛΟ Α, as, ἡ, *herba virens, gra-*
men. Hinc

Χλωρός, et χλωρός, ἄ, ὄν, *herba-*
ceus, viridis.

Χλωρῶ, dat. sing. à χλωρός, vi-
ridis. Th. χλόα.

Χλοῦνης, et contractè χλοῦνης,
υ, ὄ, *qui in virenti gramine cubat ;*
agrestis. Angl. a clown. Ex

χλόα, *herba, et εὐνῖδ, ἡ, cubile.*

Χλόη, ἡς, ἡ, *idem quod χλόα*
item propr. nomen mulieris.

Χλοφῶρος, υ, ὄ, ζ ἡ, *germinans ;*
viriditatem ferens : ex χλόη, herba,
et φέρω, fero.

Χλόηαι, *agrestes, nom. pl. à*
Χλόνης, per Crasin pro χλοῦνης,

Χλωρίω, *viridis sum, vireo* :
Metaph. *vigeo ; item palleo* : à

Χλωρός, ἄ, ὄν, *per Crasin pro*
χλωρός, viridis, herbidus, recens ;
mellis ; pallidus ; pallidum faciens.
Th. χλόα, *viride gramen.*

* Χλωρότης, πτος, ἡ, *viriditas ;*
item pallor : à præced.

ΧΝΑΥΩ, *carpo, vellico ; voro,*
deglutio. Angl. to gnaw ; f.

χναύσω, qu. à χνάω, *carpo.*

Χνοάω, *lanuginem habeo, pubes-*
co : à

Χνόος, υ, ὄ, *contractè χνοῦς, οἶ,*
ὄ, rasio ; item lanugo, pubes : à

χναύω.

Χοάνη, *infundibulum ; à χέω,*
fundo.

Χοάνοιο, gen. Ion. à

Χοάνος, υ, ὄ, *fontiax fusoria, vas*
ex argilla ad fundenda metalla ; cati-
nus : à χέω, fundo.

Χοείς, et χόος, ἄς, ὄ, *congius,*
mensura liquidorum capiens libras
ix. Dor. χῶς : à χέω, capio.

Χοή, ἡς, ἡ, *libamen, χοαί, αἱ, in*
ferie : à χέω, libo.

Χοθαρόθ, tunica. Nehem.

Χοικός, ἡ, ὄν, *pulvereus ; terreus,*
terrenis : à χόος, χῶς, -ῶς, -ῶ, ἡ,
pulvis : à χέω, fundo.

Χοικίαι, *modiolus, rotæ medium*
seu fistula cui infixi sunt radii : à
χοῖνιζ.

ΧΟΓΝΙΞ, ἴκος, ἡ, *mensura duos*
continentes sextarios.

Χοιράς, ἄδος, ἡ, *porca ; item*
saxum in mari aliquantum emi-
nens, ut porco nanti simile videat-
ur. Th. χοῖρος.

Χοίρεος, εἶα, εὐν, *porcinus, -α,*
-ium. Th. χοῖρος. Est et

Χοίραος, εἶα, εὐν, *idem, et ab*
cod. Th.

Χοιρίνη, ἡς, ἡ, *concha quedam*
marina, quæ Athenienses in suf-
fragiis ferendis utebantur. Th.
χοῖρος.

Χοιραγρόλλιος, υ, ὄ, *cuniculus*
à γρόλλος.

Χοιροκομῖον, υ, τὸ, *locus ubi por-*
ci κομῖονται, curantur et aluntur.

ΧΟΙΡΟΣ, υ, ὄ, ζ ἡ, *porcus, sus.*
It. *puerulum muliebrem, apud Arist-*
oph. in Acharn. Est et nomen
Nilotici piscis, apud Athen. Fœ-
minino etiam genere usurpatum
reperitur.

Χοιροσφαγῖον, υ, τὸ, *confectori-*
um, ubi porci conficiuntur seu
mactantur : ex χοῖρος, et σφάζω,
macto.

Χολά, Dor. pro χολή, ἡς, *bilis.*

Χολάς, ἄδος, ἡ, *intestinum, quia*
χολῆν capit, vel quasi κοιλιάς.

Χολάω, *indignor, irascor : cum*
dat. f. ἄσω, p. κεχόλακα. Th. χολή.

Χολέρα, as, ἡ, *CHOLERIA, mor-*
bus. Angl. cholera ; item tubus
per quem aqua è tecto defluit : à
χολή.

Χολερικός, ἰδ, ὄν, *CHOLERI-*
CUS, iracundus : à

ΧΟΛΗ, ἡς, ἡ, *bilis, fel ; irā,*
nausea.

Χολήξ, *idem quod χολάς.*

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου' à

χόλος.

Χολόμοι, -οῦμαι, *irascor, f. m.*
-ώσομαι, p. pass. κεχόλομαι. Th.
χολή.

Χόλος, υ, ὄ, *idem quod χολή, bilis.*
Χολόμενος, *iratus, præc. part.*
med. à χολόμοι.

Χολωθεῖς, *iratus, a. 1. part. pass.*
et

Χολωθῆς, 2. sing. a. 1. sub. pass.
verbi χολόμοι, *irascor. Th. χολή,*
bilis, ira.

Χολωσάμενος, μένη, μενον, *iratus,*
a, um, a. 1. part. m. pro quod Poë-
tæ dicunt χωσάμενος, ejusd. verbi.

Χολωσάμεν, et χολωσάμεναι, *suc-*
censuram esse : Ion. et Dor. pro
χολώσαι, f. 1. infin. act. verbi

Χολώω, *irascor ; f. ὄσω. Th.*
χολή, ἡς, ἡ, bilis ; ira.

Χολῶτο, 3. sing. perf. opt. pass.
Ion. pro κεχολῶτο, *irascatur,*
ejusd. verbi et Th.

Χορόπτην, gen. sing. à χορόπτης,
υ, ὄ, *panis ex hordeo. Th. χονό-*
πος.

ΧΟΝΔΡΟΣ, υ, ὄ, *grammum ; gru-*
mum concretas, ut salis, thuris ;
cartilago ; alica.

Χόος, χῶς, -ῶς, ὄ, *humus ; pulvis ;*
terra aggregata ; agger : à χέω, fun-
do. Est et

Χόος, χῶς, -ῶς, ὄ, *congius : et*
Χόος, χῶς, ἡ, vas aquarium, quo
aqua manibus datur.

Χορασίω, ἡ, *nomen urbis, indecl.*
Syr. *promulgatrix, Lat.*

Χόραψος, vel χοράψος ἄ, ὄ, *tum-*
or tensus in intestinis ; et chorde
in instrumento musico aut arcu
quia : quia, fit ex intestinis : ex χο-
ρῶδ, et ἄπτω.

ΧΟΡΔΗ, ἡς, ἡ, *intestinum ; item*
CHORDA, χορῶαι, fides : dat. pl.
Ion. χορῶσαι. Hinc Angl. chord,
et *CORD.*

Χορεία, as, ἡ, *CHOREA : à χο-*
ρεῖω.

Χορείος, εἶα, εὐν, *quo chorus*
utilitur : à præced.

Χορείος, sive χέριος, υ, ὄ, *pes*
quidam nominatus fuit, quod eo
pedis genere descripti versus
chorus seu choreis apti essent
Undè et τροχαῖος, nomen invenit,
quod ἐν τοῖς χοροῖς agilius invenit,
in modum τῶν τροχόντων.

Χορευτής, ἄ, ὄ, *saltator : à*

Χορεύω, *chorus duco, salto,*
saltando celebrato, saltare facio.
Eurip. *Herc. Fur. 686. Th. χορός, cho-*
rus.

Χορηγέω, *sum dux chori ; item*
suppedito, sumptum præbeo, cum
acc. in pass. de iis dicitur qui in
aliquo genere abundant, qui aliqui
facultate præditi sunt, ut ingenio ;
f. ἴσω, p. κεχορήγηκα, a. 1. ἐχορή-
γησα, as, e, a. 1. infin. act. χορη-
γήσαι et

Χορηγία, as, ἡ, *manus, choragi ;*
præbitio, præbitus.

Χορηγός, ἄ, ὄ, *CHORAGUS,*
dux chori ; item is qui ornamenta
sacris choreis necessaria suis præ-
bent sumptibus, seu qui choros ce-
lebrandos certâ mercede suscipit.
Generalitèr *χορηγοὶ vocati fuere*
qui sumptus aliquot præberent,
quavis suppeditatores seu submi-
nistratores. Dicitur et χορηγός pro
χορηγός : ex χορός, et ἄγω, vel ἡγέ-
μαι, duco.

Χορηγόντες, nom. pl. part. præc.
act. verbi χορηγέω.

Χορία, et χορεία, -ων, τὰ *edulia*
è lacte et melle ; exia : à

Χόριον, χορείον, υ, τὸ, *secundina,*
quia foetum χορεύει, id est capit.

Χόριος, *idem quod χορείος.*

Χοροϊστία, ἡ, *chorea, ipsa actio*
plaudendi pedibus inter saltan-
dum : à

Χοροῖστος, υ, ὄ, ζ ἡ, *qui in cho-*
ρός, ἄ, ὄ, chorus, et τύπω, pulso.

ΧΟΡΟΣ, ἄ, ὄ, *CHORUS, cœtus*
canentium et saltantium : choræ, tri-

putium. Peculiaritèr verò χορδῶν, in tragœdiis, comœdiis, ac satyris, dicebatur multitudo vel virorum vel mulierum, quæ saltabat et canebat inter actus; quin etiam nonnulla interloquebatur, histrionis personam agens.

Χορτάζω, herbis, seu gramine pasco, fano saturo: item pasco, saturo; f. ἄσω, p. κειρόρακα, a. 1. ἐχόρασα, as, e, a. 1. inf. act. χορτάσαι, præ. pass. χορτάζομαι, saturo; p. pass. κειρόρασμαι, a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχορτάσθησαν, a. 1. sub. pass. χορτασθῶ, ης, η, et in 3. pl. χορτασθῶσι, a. 1. inf. pass. χορτασθῆναι, f. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, η, et in 2. pl. χορτασθήσεσθε. Th. χόρος, gramen, fœnum.

Χορτάσαι, a. 1. infiu. act. verbi χορτάζω.

Χορτασθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd.

Χορτασία, as, h, cibis: et Χόρτασμα, ἄτος, τὸ, cibis: à χορτάζω.

ΧΟΡΤΟΣ, υ, δ, fœnum, gramen, herba, simpliciter: cibis; item septum quo cincta est colers.

Χορτώδης, eos, δ ζ ή, gramine similis; graminosus, fœnarius: à præced.

Χορῶς, ἄ, δ, nomen viri, Hebr. videns, Lat.

Χῶς. Vide χῶος.

Χῶσι, fundunt, pro χέουσι, à χέω.

Χρωῖον, color, imbuo; ungo, illino; inquino, vitio: à χρώω, coloro.

Χρωῖον, Ion. pro. ἔχρωισμε, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Χρωισμέω, adjuto, opitulor, prosum: quæ χρωισμέω à χρωισμος, utilis, quod à χράωμαι, utor.

Χρωισμῆ, ης, h, auxilium: à præced.

Χρωισμῶς, auxiliatus est, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χρωισμέω.

Χρῶν, oraculum reddere, vaticinari, commodare: infin. à χράω, -ῶ, commodo.

Χρωῖνεις, pollutus, a. 1. part. pass. verbi χρωῖνω, ungo, coloro, f. ανῶ, a. 1. pass. ἐχρωῖνθην.

Χράωμαι, -ῶμαι, commutato accipio; utor; tracto aliquem: cum dat. præ. imperat. med. χράω, -ῶ, utere: imperf. med. ἐχράωμην, -ῶμην, -ἄω, -ἄτω, -ἄτο, et in 3. pl. ἐχράωντο, -ῶντο, f. m. χρώσομαι, p. pass. κέχρησμαι, usus sum: med. à Th. χράω, commodo, &c.

Χρῶσθαι, Ion. pro χρῶσθαι. Sic

Χράται, Ion. pro χρῆται, utitur: à χράωμαι.

Χρᾶσθῆν, saucietur, 3. sing. a. 1. sub. act. à

Χράωω, levitèr saucio; f. αῦσω, Th. χρώω, coloro, tingo.

ΧΡΑΪΩ, commodo, do utendum: quæ è manu in manum: f. χρώσω, p. κέχρηκα, a. 1. ἔχρησα, a. 1. imperat. act. χρήσων. Est et χράω, oracula edo: item coloro, tingo,

polluo; furiosè invado, cum impetu aggredior.

Χρεῖα, debita, per Sync. pro χρεῖα, à χρεῖος, eos, τὸ, debitum, pl. τὰ χρεῖα.

Χρεῖσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, χρεῖται, Ion. pro χρῆσθαι χρεῖνται, pro χρεῖνται, χρεῖσσαι, pro χράωσαι, et Att χρεῖσσαι.

ΧΡΕΪΪΑ, as, h, usus, utilitas, commodum; sententia gravis; indigentia, necessitas, negotium: à χρῆθ' hinc χρεῖαν ἔχω, egeo.

Χρεῖος, υ, δ, egenus: à χρεῖα, indigentia: est et

Χρεῖος, Poët. pro χρεῖος, τὸ, debitum.

Χρεῖω, Ion. idem quod χρεῖα, indigentia.

Χρεῖώδης, eos, δ ζ ή, utilis: à χρεῖα, as, h, usus.

Χρεῖών, gen. pl. à χρεῖα, as, h, ΧΡΕΜΕΤΙΪΩ, hinio; etiam χρεμῖω dicitur; f. ἴωω, p. ἴκα.

Χρεμετισμός, ἦ, ὶ, hinmitus: à præced.

Χρεμῖσαν, hinnivere, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verb χρεμῖζω, per Syncop. pro χρεμετίζω.

Χρέμα, ἄτος, τὸ, screatus, spiritum: à

ΧΡΕΜΙΤΟΜΑΙ, screo, exscreo.

Χρεμῖς, ὄος, et χρεμῖψ, χρεμῖδς, et χρέμυς, ιος, δ, nomina piscium.

ΧΡΕΪΟΣ, χρεῖος, debitum, mutuum, cas alienum; minus seu officium, negotium, res, causa; indigentia, opus; necessitas; utilitas; oraculum portentum; id quod accidit, casus; item fatum, mors, quæ dic. debitum nature, seu fatale.

Χρεῶ, ὄος, necessitas, vel necessarium negotium: cum gen. vel inf. opus. Sed

Χρῶ, Ion. χρώω, item

Χρῶω, Ion. pro χρῶω' ex χρεῖος, utere, præ. imperat. in. verbi χράωμαι.

Χρεωκόπος, seu χρεωκόπος, qui χρεῖος, seu χρεῖος κόπτει, debitum rescindit, fraudans, scil. creditores decocit pecuniâ: quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, rescindere, est nolle exsolvere, et foro cedere.

Χρεωλύτης, debitum solvo: tanq. à χρεωλύτης, qui χρεῖος λύει.

Χρεώμενος, Ion. pro χρωῖμενος, præ. part. m. verbi χράωμαι, -ῶμαι, f. m. χρώσομαι. Th. χρώω.

Χρεῶν, ω, τὸ, idem quod χρεῖος, debitum, mors, fatum: χρεῶν ἐστ', necesse est, sus est, decet, opera pretium est.

Χρεῶνται, Ion. pro χρωῖνται, à χράωμαι.

Χρεῖος, ω, τὸ, Att. pro χρεῖος, debitum, cas alienum.

Χρεῶσθε, sum debitor, χρεῶσθεσθαι, deberi: à

Χρεῶσθης, υ, δ, debitor: à χρεῖος, debitum.

Χρεωφιλῆτης, υ, δ, debitor: ex χρεῖος, τὸ, Att. pro χρεῖος, eos, τὸ, debitum, et ὀφείλω, debeo.

Χρῆ, vel χρῆθ', (illud per Apocopen τῶ σι, à χρῆσι, 3. sing. verbi

χρῆμι' hoc, ut apud Mc. Elem. Ling. Græc. contrahendo χρεῖαι 3. sing. antiquioris χρεῖα) oportet; item continet par est: impersonale, cum acc. imperf. ἐχρῆν, f. χρῆσαι, præ. infin. χρῆναι, et χρῆν.

Χρῆσθαι, volunt, Dor. pro χρεῖσθαι: à

Χρῆξω, indigeo, cum gen. item volo; rogo: [* Eupir. Phœnias

670. fut. χρῆσω, p. pass. κέχρημαι, p. part. pass. κέχρημένος, Hesych.

Opera et Dies, p. 318.] χρῆξοις, 2. sing. præ. opt. χρῆξοντι, dat. sing. præ. part. Th. χρεῖα, as, h, indigentia.

Χρῆξεν, præ. infin. à

Χρῆξω, idem quod χρῆξω.

Χρησκόσθαι, Ion. pro χρῆσθαι uti, infin. m. à χράωμαι.

Χρῆμ', pro seq.

Χρῆμα, ἄτος, τὸ, res, quâ quis potest χρῆσθαι pecunia, opes; merx; oraculum; opus, factum: [* τὶ χρῆμα ἐρᾶσαι, Eupir. Orest. 1621. quam rem fecisse? Portio magna alicujus rei, ὦ Ζεῦ —, τὸ χρῆμα τῶν

ευκτῶν, ὄον Ἀπέραιτον. Aristoph. in Nub. Act. 1. 2. quanta pars noctis nondum peragitur; σφενδά

νητῶν παμπόλῳ, τὶ χρῆμα, Xen. Cyrop. 1. ii. init. vis magna funditorum; τὶ τὸ χρῆμα χόρως, ut legi

debet, apud Theocrit. Idyl. xxi. 35.]

At in pl. τὰ χρῆματα, pecunia, opes, commoda, emolumenta: [* instru-

menta domestica, quævis utensilia, vasa, Hes. Op. 407. vid. ibid. Græ-

vium.] Th. χρώω.

Χρησθ', seq. aspirat. et χρῆματ', pro χρῆματα, nom. pl. à χρῆμα, vel ὄος, τὸ.

Χρηματίζω, rebus explicandis constituendisq. vaco; actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno; fero ad populum, ago cum populo, refero ad senatum, consilium agito, consulto, voluntatem meam verbis declaro; commercium exerceo; ago cum aliquo aliquid, negotium gero; nomen mihi sumo, appello me, nuncupo; rem, pecuniam facio; oraculum reddo, respondeo; pass. oraculum accipio, moneor divinitus

In med. pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, questum facio: f. ἴωω, perf. pass. κέχρηματίσμαι, sai, divinitus fui ammonitus, fui edoctus, perf. part. pass. κέχρηματῖμος, η, ο, divinitus promissis: a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. χρηματῖσθεις, εἶσα, ἐν, divinitus admonitus: à χρῆμα.

Χρηματῆα, a. 1. infin. act. et

Χρηματῖσθεις, εἶσα, ἐν, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω.

Χρηματῖς, εως, η, questus; jurisdictionio: à χρηματίζω.

Χρηματισμός, ἦ, δ, divinum responsum; jurisdictionio quæ sc. fil decretis edendis; responso ad interrogata, ut regis, vel senatûs ad legatos; pecunia comparatio; præ-

nomen, appellatio, nomen: ab eod. verbo.

Χρηματιστήριον, υ, τὸ, locus, in quo ars questuaria exercetur; locus, ubi jus redditur, vel legis respondetur: à

Χρηματιστής, ὁ, δ, qui pecunias colligit; negotiator: à χρηματίζω.

Χρημύ, ἡ, indigentia, penuria; utilitas: à χρῆμα.

Χρημύ, inusit. opus sum, debeo. Χρημοσύνη, ἡ, divitia: à χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Χρῆν, Ion. pro ἐχρῆν, imperf. vel cum i subscript. præs. inf. verbi ἰmpers. χρῆ, oportet, q. v.

Χρῆναι, oportere, præs. inf. verbi ejusdem.

Χρῆς, Hesych. exponit. ὁδαιεῖς, τῖς, pro ληθῆεις vel Dor. contractione ex ληθεῖς, 2. sing. præs. verbi χρῶμαι, commodo.

Χρῆσαι, pro χρῆσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi χρῶμαι. Vide χρῆσασθαι.

Χρῆσας, a. 1. part. à χρῶν, commodo.

Χρῆσασθαι, usum esse, a. 1. inf. m. verbi χρῶμαι, utor, a. 1. m. ἐχρησάμην, a. 1. part. m. χρῆσάμενος. Th. χρῶν.

Χρῆσθεῖν, Dor. pro χρῆζειν, vel χρῆζειν.

Χρῆσαι, dat. sing. à χρῆσις, eos, ἡ, usus. Th. χρῶν, vel χράσμαι, utor.

Χρῆσται, 3. sing. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χρῆσθα, Dor. pro χρῆ, oportet. Χρῆσθαι, Dor. pro χρῆσθαι, præs. inf. m. verbi χρῶμαι, utor.

Χρησθείς, εἶς, εἰ, a. 1. part. pass. verbi χρῶν, a. 1. pass. ἐχρησθήην, a. 1. inf. pass. χρῆσθήναι.

Χρησθῶν, utantur, 3. dual. Att. pro χρῆσθωσαν, 3. pl. præs. imperat. med. verbi χρῶμαι, ὦμαι, utor.

Χρησμεύω, utilis sum, f. εὔσω, p. κεχρησάμενκα: à

Χρησμός, υ, δ, ἡ, χρησμός, ἴμν, μων, utilis, commodus, frugalis: in compar. χρησιμώτερος, superl. χρησιμώτατος: à

Χρησμός, υ, δ, ἡ, usus, [* commoda] rei quæ gratis alicui datur utendo, Arist. l. v. ad Nicom. Salm. de usur. c. vi. p. 166.] locus scriptoris, quem confirmande, vel illustrande alicuius rei causâ apponitur: et Poët pro χρησμός, ὤ, δ, oraculum. Th. χρῶν, commoda oracula edo.

Χρησμολογία, -ῶν, vaticinior, oraculum vel oracula edo; l. ἡσω, p. κεχρησμολόγηκα: et

Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio; sortilegium: à

Χρησμός, υ, δ, ἡ, qui oracula edit; vates: ex χρησμός, et λέγω.

Χρησμοί, ὄ, δ, oraculum; et χρησμοί, sortes. Th. χρῶν, oracula edo.

Χρημοσύνη, ἡ, oraculum, vaticinium; inopia, egestas.

Χρησμοφόρος, υ, δ, ἡ, qui oracula perfert, interpres oraculorum.

Χρησμοφύλαξ, ἄκος, δ, qui oracula seu responsa servat.

Χρησμοδῶν, oracula edo, vaticinior: ex χρησμός, quod vide et ψῆδ, ἡ, cantus.

Χρησμοθεῖα, l. pl. f. l. m. verbi χρῶμαι, utor; fut. m. χρῆσομαι.

Χρηστέον, utendum, verbale à χρῶμαι.

Χρηστέομαι, benignus sum; f. l. m. εὔσομαι, perf. pass. κεχρηστέομαι: à χρῆσός.

Χρηστέον, ἡρος, δ, qui dat oracula: à χρῶν.

Χρηστιάζομαι, f. m. ἄσομαι, oraculum consulo: à

Χρηστίριον, υ, τὸ, locus, in quo eduntur oracula; ipsum oraculum editum; vicitima, quæ à consulentiibus oraculum sacrificatur; item cædes: undè pl. χρῆστῆρια, corpora occisa. Th. χρῶν.

Χρηστίς, υ, δ, qui commodavit, creditor; qui commutato accepit, debitor; qui oracula edit, vates. Th. χρῶν. Χρηστίς καὶ δανειστής, debitor et creditor, seu fenerator.

Χρηστικός, ἡ, ὄν, qui novit commode uti rebus; utilis.

Χρησθήθεια, ας, ἡ, honestas, probitas morum: à

Χρησθήτης, υ, δ, ἡ, qui probis est moribus: ex χρῆσός, et ἴθος.

Χρησθάρκος, υ, δ, ἡ, bonus fructus habens.

Χρησθολογία, ας, ἡ, blandiloquentia: à

Χρησθόλογος, υ, δ, ἡ, blandiloquus: qu. d. λέγων τὰ χρῆσθὰ. Vide χρῆσθός.

Χρησθῶν, ὤ, τὸ, utilitas, benignitas: à

Χρησθός, ἡ, ὄν, utilis, commodus; bonus, benignus; mitis, clemens, Th. χρῶν.

Χρησθότης, ἡρος, ἡ, utilitas, bonitas, benignitas; comitas; innocentia: et

Χρησθῶς, adv. rectè, utilitèr, frugalitèr; suavitèr, benignè: à χρῆσθός.

Χρησται, Dor. pro χρῆται, 3. sing. præs. ind. m. verbi χρῶμαι, utor.

Χρηταί, ἄτος, τὸ, unguentum. Th. χρῶν, ungo.

ΧΡΗΜΙΤΩ, allido, admoveo, appropinquo, accido; fulcio me, innotior: f. ψ. ὠ.

Χρησάμενη, uncta, f. g. a. 1. part. m. verbi χρῶν.

Χρησῖς, εἰς, ἡ, unctio: à χρῶν.

Χρησῖμα, ἄτος, τὸ, unctio; unguentum: à perf. pass. verbi χρῶν, ungo. Angl. CHRISM.

Χρηστιάζω, f. ἴσω, sum Christianus: Christianis faveo: à Χρηστιάζω.

Χρηστιάσις, ἡ, ὄν, professio, studium Religionis Christianæ: à præced.

Χρηστιάσις, ἡ, ὄν, CHRISTIANUS, -a, um. Angl. CHRISTIAN: à Χρηστιάς, ἡ, ὄν, unctus, imunctus. At subst. ΧΡΗΣΤΟΣ, ὤ, δ, CHRISTUS, UNCTUS, Angl. CHRIST.

Peculiari nomine dictus fuit filius Dei et Servator noster, eodemque sensu Hebræis MESSIAS, quoniam ipse verè erat sacerdos, propheta, et rex. Ea enim tria hominum genera sola sacro oleo inungi solebant: à χρῶν, ungo, p. pass.

κίχρησαι, σαι, σαι.

ΧΡ'Α, ungo, lino; f. ἴσω, a. 1. ἔχρησα, ας, ε, perf. κίχρηκα, perf. pass. κίχρημαι, σαι, σαι.

ΧΡ'Α, ας, ἡ, color; superficies; et corpus, vel cutis hominis. Est et χρῶν, acc. à χρῶν, χρῶν, χρῶν, ὄ, δ, cutis. Qu. à χρῶν, coloro.

Χρῶν, dat. sing. à χρῶν, ὄ, δ, cutis.

Χρῶν, ἄς, ἡ, inserto ι, pro χρῶν. ας, ἡ, color.

Χρῶν, ἡρος, ὄ, δ, med. unctio: à

Χρῶν, f. ἴσω, coloro, colore imbuo. Th. χρῶν.

Χρῶν, acc. sing. Ion. à χρῶν. Χρῶν, υ, δ, stridor dentium, dentium et maxillarum collisio: ex χρῶν, et ὄσος.

Χρῶν, υ, δ, CHROMIUS, nom. propr.

Χρῶν, -ῶν, vivo, mentis compos sum. Th. χρῶν, tempus.

Χρῶν, longo tempore duro, inveterasco: turdo, moror: f. ἴσω, et Att. χρῶν, εἰς, εἰ, a. 1. ἔχρησκα, ας, ε, p. κεχρησάμενκα, ας, ε, cunctatus sum. Th. χρῶν.

Χρῶν, ὄ, δ, ὄν, ad tempus seu tempora pertinens: τὰ χρῶν, -ῶν, annales. Th. χρῶν.

Χρῶν, pro tempore: adv. à præced.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, ἡ, diurnus; pestivus; qui dicitur moratur, diutinus, serus, lentus: à χρῶν.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, diurnitas: à præced.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, diurnitas: à præced.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, diurnitas: à præced.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, diurnitas: à præced.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, diurnitas: à præced.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, diurnitas: à præced.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, diurnitas: à præced.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, diurnitas: à præced.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, diurnitas: à præced.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, diurnitas: à præced.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, diurnitas: à præced.

Χρῶν, ἴα, ἴον, vel χρῶν, υ, δ, diurnitas: à præced.

Χρόω, χρωάνω, sive χρώνωμι, f. χρώω, coloro, tingo; contamino, polluo: à χροά.

Χρυσάλακτος, υ, δ ζ ή, Dor. pro χρυσάλακτος, υ, δ ζ ή, q. v.

Χρυσάλλις, ίδος, ή, blatta: à colore auri, quod χρυσός.

Χρυσάμμος, υ, δ ζ ή, auream habens arenam: subst. baluca: ex χρυσός, et άμμος, arena.

Χρυσάμπικας, acc. pl. à

Χρυσάμπυξ, ύκος, δ ζ ή, aureá fasciá ligátos crines habens: ex χρυσός, ύ, δ, et άμπυξ.

Χρυσάνθεμον, CHRYSANTHEMUM: est herba.

Χρυσάορος, υ, δ ζ ή, et χρυσάωρ, ορος, δ ζ ή, ensem aureum habens: ex χρυσός, et άωρ, άορος, τὸ, ensis.

Χρυσάρματος, υ, δ ζ ή, qui auro curru vehitur: ex χρυσός, et άρμα, currus.

Χρυσάσπις, ίδος, δ ζ ή, Poët. aureum clypeum ferens.

Χρυσάωρ, idem quod χρυσάορος. Est et nomen proprium viri.

Χρυσάργυρον, tributí genus, quod pro suis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσά, voc. sing. à χρυσός, ύ, δ, aurum.

Χρυσεί, pro χρυσεία, nom. pl. n. g. vel nom. sing. f. g. à

Χρυσείος, -εία, -είον, aureus. Th. χρυσός.

Χρυσελεφαντήλεκτρος, υ, δ ζ ή, ex auro, ebore, et electro factus: ex χρυσός, έλέφας, et ήλεκτρος.

Χρυσένδετος, υ, δ ζ ή, auro illigatus, vel inclusus: ex χρυσός, et ένδέτω.

Χρυσεοκόμης, υ, aureas habens comas: à κόμη.

Χρυσεοκύκλος, υ, δ ζ ή, aureum habens circumum. Epith. Solis.

Χρυσένωτος, υ, δ ζ ή, auratum tergum habens, i. e. auro tectus, ut clypeus.

Χρυσέος, -εία, -εον, aureus: auro ornatus; pulcher: subst. nummus aureus, æquans duas drachmas auri: à χρυσός.

Χρυσεοσιφάνος, υ, δ ζ ή, aureá redimitus coroná.

Χρυσέτευκτος, δ ζ ή, τζ, -ον, ex auro factus: à τεύχω.

Χρυσέω, aurei, gen. sing. Dor. pro χρυσέω.

Χρυσή, aureá, dat. sing. contract. pro χρυσήη. Sed

Χρυσή, ης, ή, Chrysa, urbs in Phrygiá minore: ibi Apollo in primis cultus est. Damm.

Χρῶσης, υ, δ, Princeps urbis Chryse, simulque sacerdos Apollinis, qui et novum templum luic numini extruxerat. Quum urbs Chrysa à Grecis capta fuerat (nam bellum Trojanum pervasit omnem Phrygiam metropolis postremum et diutissimè est obsessa) abducta fuerat eo tempore formosa principis et sacerdotis τρηΐς filia, et honoris causá Agamemnoni data. Prose suppliciter

redempturus filiam, contu neliosè rejectus erat ab Agamemnone: hinc Apollo pestilentiam immisit exercitui: hinc deinde occasio iræ Achillis. Damm.

Χρῶσις, ίδος, ή, in acc. χρῶσιδά, patronym. à χρῶσης, Chryses, sacerdos Apollinis.

Χρῶσηλάκτος, υ, δ ζ ή, auream habens colum, vel aureas habens sagittas: ex χρῶσός, et ήλακότη, colus; sagitta.

Χρῶσηλάτος, υ, δ ζ ή, ex auro ductus malleo, ex auro ductili constructus: ex χρῶσός, et έλαῶνω.

Χρῶσηνιος, υ, δ ζ ή, aureas habens habenas: ex χρῶσός, et ήνα, habena.

Χρῶσιζω, f. ζω, auro similis sum.

Χρῶσινος, ίνη, ίνον, idem quod χρῶσις: item solidus, aureus nummus: à χρῶσός.

Χρῶσιον, υ, τὸ, aurum, aureus nummus: ab eod. Th.

Χρῶσιβήτης, έος, δ ζ ή, auro tinctus: à βάπτω.

Χρῶσιβλεπενος, υ, δ ζ ή, aureis instructus jaculis: à βλέπενον.

Χρῶσιδοκτύλιος, υ, δ ζ ή, aureum gestans annulum: ex χρῶσός, et δοκτύλιος, annulus. Th. δάκτυλος, digitus.

Χρῶσιδέτος, υ, δ ζ ή, auro ligatus: et χρῶσιδά, Dor. pro -η, f. g. ex χρῶσός, et δέω, ligo.

Χρῶσιειδής, έος, δ ζ ή, auri speciem referens, fulvus.

Χρῶσιζύγιος, υ, δ ζ ή, aureum habens jugum.

Χρῶσιζωνος, υ, δ ζ ή, aureá zoná cinctus.

Χρῶσιβλεπεις, ή, CHRYSOLEPIS, nomen proprium mulieris.

Χρῶσιβρις, -τριχος, δ, auricomus.

Χρῶσιβρόνος, υ, δ και ή, aureum thronum habens: ex χρῶσός, et βρόνος.

Χρῶσιβκερως, ωτος, δ ζ ή, aurea vel deaurata habens cornua: ex χρῶσός, et κέρας, τὸ, cornu.

Χρῶσικόλλα, ης, ή, auri glutinum; edulium ex lini semine et melle paratum. Ex χρῶσός, et κόλλα, gluten.

Χρῶσικόμης, υ, δ, auro crine conspicuus, Dor. χρῶσικόμας, α, δ, dicitur et χρῶσικόμος, υ, δ ζ ή, ex χρῶσός et κόμη.

Χρῶσιλίθος, ου, δ, CHRYSOLEITHUS: aurei coloris gemma. Angl. CHRYSOLITE: ex χρῶσός, et λίθος, lapis.

Χρῶσιμάλλος, υ, δ και ή, aureum vellus habens: ex χρῶσός, et μάλλος, ύ, δ, vellum.

Χρῶσιμάλλος, υ, δ ζ ή, flavum lignum habens: à ξύλον.

Χρῶσιπάσος, υ, δ ζ ή, auro aspersus, auro intertextus, auro distinctus: ex χρῶσός, et πάσσω, inspergo.

Χρῶσιπέδιλος, υ, δ ζ ή, aureis calcantibus gaudens: ex χρῶσός, et πέδιλος, υ, τὸ, calceus.

Χρῶσιποιδής, ύ, δ, aurifex: à ποίω.

Χρῶσιπέρας, πέδος, δ ζ ή, auricos

habens pedes; aureis fulcris innulens.

Χρῶσιπρασος, ου, δ, CHRYSOLEPRASUS, gemma viridis: ex χρῶσός, et πράσσω, υ, τὸ, portum.

Χρῶσιπτερος, υ, δ ζ ή, aureas alas vel pinnas habens. Est et gemmæ nomen: ex χρῶσός, et πτερόν, ύ, τὸ, ala.

Χρῶσιρήπατις, et χρῶσιράπις, ίδος, δ ζ ή, auream habens virgam vel aureos calceos. Epith. Mercurii. Ex χρῶσός, et ραπίς, virga.

Χρῶσιρῥόδος, υ, δ, aurifilius: à ρῥή ΧΡΥΣΟΣ, ύ, δ, aurum; moneta aurea.

Χρῶσισιφάνος, υ, δ ζ ή, aureá redimitus coroná: ex χρῶσός, et σίφανος, coroná. Th. σίφηω, coronio.

Χρῶσιςμομος, υ, δ ζ ή, aureum os habens, scu aurea verba ore fundens. It. nom. propr.

Χρῶσιτέκτων, ονος, δ, aurifaber

Χρῶσιτοξος, υ, δ ζ ή, qui aureum arcum habet et gestat; à χρῶσιον τὸξον έχων.

Χρῶσιουργός, ου, δ, aurifex: (contractè pro χρῶσιουργός,) ex χρῶσός, et έργον, opus.

Χρῶσις, ή, ύν, vide χρῶσιος.

Χρῶσιφῆης, έος, δ και ή, ex auro tectus: ex χρῶσός, et ύφη.

Χρῶσιφοριών, aurum gesto; f. ήσω, p. κεχρῶσιφορηκα.

Χρῶσιφῶρος, υ, δ και ή, qui aurum gestat.

Χρῶσιφύλαξ, ύκος, δ ζ ή, auri custos: ex χρῶσός, et φύλαξ, custos. Th. φύλασσω, custodio.

Χρῶσιχαίρας, α, δ, Dor. pro χρῶσιχαίτης, υ, δ, auricomus: ex χρῶσός, et χαίτη, ης, ή, coma.

Χρῶσισχάλινος, υ, δ ζ ή, auro fræno ornatus: ex χρῶσός, aurum, et χάλινος, frænum.

Χρῶσιςχῶτος, υ, δ, aurifex: q. d. auri fusor: à χίω, fundo, p. m. κίχωα.

Χρῶσιω, -ω, f. ώσω, auro obduco, deauro: à χρῶσός.

Χρῶσιωμα, άτος, τὸ, vas aureum: à præced.

Χρῶσιωσις, εως, ή, auratura: et χρῶσιωτης, ύ, δ, aurator: et

Χρῶσιωτός, ή, όν, inauratus: ab eod.

Χρῶσιω, gen. Dor. et Æol. pro χρῶσι: à χρῶσιός.

Χρῶσι, contractè pro χρῶσιω, dat. sing. à χρῶσιος, υ, δ, cutis. Th. χρῶσι, color, cutis.

Χρῶσιζω, f. ώσω, coloro; polluo; tango, tango cutem: à χρῶσι, color.

Χρῶσιμα, άτος, τὸ, color; fucus; musicæ etiam harmoniæ tribuitur: à præced.

Χρῶσιματικός, ή, όν, ad colores pertinens; de harmoniá musicá, qu. dic. colorata, i. e. suavior, mollior. à præced.

Χρῶσιμενος, μένη, μενον, præc. part. m. à χράσμαι, ulor.

Χρῶσιω, vel χρῶσιώνω, coloro. Th. χρῶσι, ας, ή, color.

* Χρῶσιώνω, idem quod χρῶσιω mutuum do: Passivè, mutuum

dor: Med. mutuum accipio. Theoph. c. x. et lege Rhodiâ. Salm. de Modo Usurar. c. viii. p. 306. Hinc et ἐπιχρωσίνω.

Χρῶνται, 3. pl. præ. ind. m. verbi χρώσμαι.

Χρῶς, ὠτός, ὅ, cutis; cutis cum subjectâ carne; corpus: idem quod χρῆς, χρῶς, χρῶτ.

Χρωστίς, εὼς, ἡ, tinctura: et Χρωστήρ, ἦρος, ὅ, colorator: à χρώζω.

Χρῶσω, colorabo; f. 1. ind. act. verbi χρώσσωμι, seu χρώσω, coloro; f. ὠσος, a. 1. inf. act. χρώσαι, a. 1. inf. pass. χρωσθήναι.

* Χρωσάντω, -ῶ, f. ἦσω, nuntius aureum argento permulo, Isocr. Trapcz. p. 470.

Χρῶτο, utatur; 3. sing. præ. opt. pass. verbi χρώσμαι, utor. Th. χρώω, commodo.

Χυδαῖος, αἶα, αἶων, fusus; copiosus; vulgaris, vilis: à

Χυδῆν, fusè, copiosè, passim: à χύω, fundo.

Χυλίξω, f. ἴσω, succum exprimo; in succum resolvo: à

ΧΥΛΟΣ, ῶ, ὅ, succus: qu. à χύω, fundo. Hinc

Χυλόω, in χυλὸν redigo; succum exprimo.

Χύμα, vel χύμα, ἄτος, τὸ, id quod effusum est, seu effusum fluid; libamen, quod paterâ funditur super defuncti sepulchro; effusio; confusio; multitudo: à χύω.

Χυμίζω, spidium reddo, coquo, condio, capio: à χυμός.

Χυμικός, ἦς, ὄν, ad succos pertinet: ab eod.

Χυμός, ῶ, ὅ, succus, humor; sapor. Χύων, FUNDO; à χύω, fundo.

Χύσις, εὼς, ἡ, effusio; liquefactio: et

Χυτήρ, ἦρος, ὅ, fusorium: et Χύτης, υ, ὅ, fusor: à χύω.

Χυτλάζω, f. ὦσω, perfundo χύρω, et simpl. perfundo, lavo: à seq.

Χύτην, υ, τὸ, oleum aquâ permixtum, ad perfundenda lavantium corpora; item species divinationis que fiebat aquâ et oleo: à χύω.

Χυτλώω, oleo perfundo: à præced. quod vide.

Χύτο, f. ὦσω, erant; Ion. pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. pass. Sic χύντρο, pro ἐκέχυντρο, 3. pl. ejusd. temporis: à χύω, fundo; f. ὦσω, p. pass. κέχυμαι.

Χύτης, ἦ, ὄν, fusus, fusilis; item fossilis; aggestâ terrâ structus: à χύω, idem quod Th. χέω, fundo, terrâ aggestâ exstruo.

Χύτρα, as, ἡ, olla. Th. χύτρος, idem.

Χυτραῖος, αἶα, αἶων, et χύτρος, υ, ficilis, testaceus. Th. χύτρος.

Χυτρογάυλος, magna olla.

Χυτροπόδιον, gen. pl. à Χυτροπός, ποδός, ὅ, olla pedes habens: [* Hes. Op. 748.] ex χύτρος, olla, et πῆς, pes.

XYΤΡΟΣ, υ, ὅ, olla: à χύω.

Χῶω, fundo; f. χῶσω, p. κέχυμαι, p. pass. κέχυμαι, plusq. p. pass. ἐκέχυμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χῶ, capio; pro ἔχω vel χῶω, undè et χανδῶω, idem. Sed

Χ' ὦ, pro ζ ὅ, et Χ' ὦ * ὄνις, Dor. pro ζ ὅ * ἄδωνις.

Χῶω, Ion. pro χῶω, irascere; præ. imperat. med. verbi χῶωμαι.

Χ' ὦ κ, pro ζ ὅ ik.

Χωλαῖω, f. ἄνω, claudico, claudus sum: à χωλός.

Χωλεῖα, as, ἡ, claudicatio: à seq. Χωλεύω, claudico: f. εὔσω * à

ΧΩΛΟΣ, ῶ, ὄν, CLAUDUS, mutilus; imperfectus, vilis.

Χωλότης, ἦτος, ἡ, claudicatio: et Χωλόω, claudum reddo.

Χώλωμα, ἄτος, τὸ, claudicatio, et quavis membri depravatio aut distortio: à præced.

Χώλωσις, εὼς, ἡ, claudicatio: ab eod.

Χῶμα, ἄτος, τὸ, agger, tumulus, moles: à χῶω, quod vide.

Χωματίζομαι, in cumulo, seu aggere positus sum, vel aggere munitus sum.

Χ' ὦ * ῥός, Dor. pro ζ ὅ ἔρῶς.

Χῶν, fundens; pro χέων, præ. part. à χέω.

Χῶνεμα, ἄτος, τὸ, res conflata; et Χῶνεσις, εὼς, ἡ, conflatio: et

Χῶνετής, ῶ, ὅ, conflator: et Χῶνετής, ἦ, ὄν, conflatis: à

Χῶνεύω, conflo, in fornace fusorîâ fabrico; f. εὔσω, p. κέχῶνευκα, p. pass. νεύμαι: à

Χῶνις, ἦς, ἡ, vas argillaceum in quo metalla funduntur et liquefiunt; infundibulum; gula. Th. χέω, fundo.

Χῶννύω, aggerem educo; humo aggestâ exstruo tumulum, sepelio; f. χῶσω à χῶω.

Χῶνος, contract. à χῶανος, quod vide: undè χῶνεύω, in χῶνον conjicio.

Χῶμένος, μένη, μενον, succensens; gen. Ion. χῶμένοιο, præ. part. med. à χῶομαι, idem quod χολδομαι, -ῆμαι, irascor.

Χ' ὦπσαι, et quot; Dor. pro ζ ὄπσαι.

Χῶρα, as, ἡ, Ion. χῶρη, ἦς, ἡ, locus, sedes, spatium, locumamentum; solum, ager, arcum, terra, regio, provincia, impr. Attica; dignitas, honos, ordo; κατὰ χῶραν, in statione, in loco quem teneas, rectè à eodem ordine. Ἐν χῶρᾷ κείσθαι, est suo loco et ordine, sine ullâ perturbatione consistere: à χῶρος.

Χῶρεῖ, 3. sing. à

ΧΩΡΕΪΩ, -ῶ, eo, vado, tendo; evado; succedo, evenio, exitum habeo; cedo, locum do, recedo; capio, capax sum; comprehendo, percipio; f. ἦσω, p. κέχῶρηκα, a. 1. ἐχῶρησα, a. 1. imperat. act. χῶρησον, ἄτω, et in 2. pl. χῶρησατε, recipite vos; a. 1. inf. act. χῶρησαι, recipere.

Χῶρηβ, ὅ, nomen montis, indecl. Heb. quod interp. Lat. desolatio, vastitas.

Χῶρημα, ἄτος, τὸ, capacitas, receptaculum; ultens: à χῶρω.

Χῶρησαι, a. 1. inf. act. et Χῶρησας, ἄτος, a. 1. part. verbi χῶρέω, quod vide.

Χῶρησις, εὼς, ἡ, ipsi capiendi actio; capacitas: à χῶρω.

Χῶρητης, υ, ὅ, rusticus: à χῶρα. Χῶρητικός, ἦ, ὄν, capax: à

Χῶρητός, ἦ, ὄν, qui capi, percipi, aut intelligi potest: à χῶρω.

Χωριάζω, f. ἄσω, rusticor: à χῶρον.

Χωριάρης, ῶ, ὅ, arca, cista: quia χῶρεῖ, capit aliquid.

Χωρίζω, separo, sejungo, segrego, secerno: f. ἴσω, p. κέχῶρηκα, a. 1. ἐχῶρησαι, as, es, a. 1. inf. χῶρησαι, præ. imperat. pass. χῶριζέσθω, p. pass. κέχῶρημαι, a. 1. ind. pass. ἐχωριάζην, ἦς, ἡ, a. 1. sub. pass. χῶρισθῶ, ἦς, ἡ, a. 1. inf. pass. χῶρισθῆναι, a. 1. part. χῶρισθείς, εἶσα, ἔν.

Th. χῶρεῖ, sine.

Χωρίκός, ἦ, ὄν, rusticus, agrestis: à χῶρα.

Χῶρον, υ, τὸ, membrana extima, que fetum involvit et capit: quod foetus velut domicilium fit, in quo sensu scribitur etiam χῶριον significat item locum, regio: locus munitus, castellum; item ager, prædium, villa; locus, de auctore; domus, Ern. A χῶρος, locus, ager.

ΧΩΡΙΣ, seorsum; separatim; absque, sine; præter, citra.

Χωρίαι, a. 1. inf. act. et Χωρισθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi χῶρίζω, separo, q. vide.

Χωριστός, υ, ὅ, separatio, sejunctionio, divisio: ab eod.

Χωρισῆς, ῶ, ὅ, separator: et Χωρισῆς, ἦ, ὄν, separabilis; separatus: ab eod.

Χωρίτης, υ, ὅ, rusticus.

Χωρίτικός, ἦ, ὄν, rusticus, agrestis: à præced.

Χωρίτις, ἴδος, ἡ, rustica: à χῶρητις.

Χωρογάφω, -ῶ, locos alicujus regionis describo, singula loca commemorans.

Χωρομετρέω, -ῶ, regiones dimetior.

Χωρονομέω, -ῶ, regionem aliquam aut agrum divido.

Χωρονομήκός, ἦ, ὄν, ad agri divisionem pertinentis: νόμος χωρονομικός, lex agraria.

ΧΩΡΟΣ, υ, ὅ, locus, sedes, spatium, regio; item ager, prædium. Est et

Χῶρος, υ, ὅ, nomen venti, Act. xxvii. 12.

Χῶρητός, ῶ, ὅ, idem quod γῶρητός, pharetra.

Χ' ὦς, Dor. pro ζ ὦς.

Χῶσαι, aggressisse: a. 1. inf. act. χῶσας, ἄτος, a. 1. part. act. et Χῶσάμενος, a. 1. part. m. verbi χῶσσωμι, aggerem duco; f. χῶσω.

Χῶσατο, iratus fuit; 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et χῶσάμενος, a. 1. part. m. verbi χῶσσωμι.

Χῶσθεις, εἶσα, ἔν, aggestus: a. 1. part. pass. à χῶσσωμι.

Χώσις, *ωσις, h, aggeris ductio; agger, obex.*

Χώσμα, τὸ, pro χῶμα.

Χωσός, ἡ, ὄν, humo egeatū educulus vel extructus: à χῶμα.

Χωσίς, ἰδος, ἡ, ad cuniculos agendos, seu aggeres faciendos pertinens. Epith. testulinis seu vineæ.

Χώσω, aggerabo; fut. act. à χῶννμι. Th. χέω.

Χ' ὦταν, Dor. pro χ' ὄταν, et quando.

Χ' ὦ, τι, Dor. pro χ' ὄ, τι, et quod. Χῶμα, ad iram concito; contristo, molestiā afficio; χῶμαι, irascor; à χολός, λ extruso, et oo in ω contractis: vel à χῶ. Ern.

Υ.

Υ APUD Græcos est litera, vigesima tertia; valet πο, βσ, φσ. In numeris φ valet septingenta, et cum lineolā appositā (φ.) septingenta millia.

Υάγος, unguenti genus: à ψακάζω.

Υαδρός, ρά, ρόν, putris; friabilis; infirmus.

Υαθάλλω, contracto turpiter: à ψάω.

Υαθαρός, ρά, ρόν, id. quod ψαθαρός.

Υαθρόμαι, friabilis fio; item areSCO, inaresco: à seq.

ΥΑΘΥΡΟΣ, ρα, ρόν, Att. ψαθύρος, friabilis, fragilis.

ΥΑΙΔΡΟΣ, ρά, ρόν, rarus; rarus capillos habens.

Υαικάζω, roro, stillo; aspergo, madefacio. Th. ψακάς.

Υαικάς, idem quod ψακάς.

Υαίρω, rado, frico, tergo, levitèr attingo; propèro, festino; concutio: qu. à ψάω, tango.

Υαίω, tenuis facio, contero. Hinc ψαισός, ἡ, ὄν, attenuatus, subactus. Th. ψάω, comminuo.

Υακάω, f. ἄσω, roro, madefacio: à ΨΑΚΑΣ, ἄδος, ἡ, ros, stilla, gutta.

Υαλακτός, ἡ, ὄν, tactui parens, sub tactum cadens: à

Υαλάσσω, vel -ττω, f. ζω, ταίγω. Th. ψάω.

Υαδαίως, ου, ὄ, nomen gentile; Psaldaeus, pro Chaldaeus, à Cheseo filio Nachoris.

Υαλιδόσμορος, ὄ ζ' ἡ, habens forficem in ore: ex ψαλῖς, et σόμα, ατος, τῶ, ὄσ.

Υαλίζω, recido, reseco: fut. ἴσω, vel ἴξω. Th. ψαλῖς.

ΥΑ'ΑΙΟΝ, ψάλιον, et ψέλλιον, ου, τῶ, frænum; ψάλια, seu ψέλλια, ωι, τῶ, torques, monilia, collaria.

Th. ψάω.

ΥΑΔΙΣ, ἴδος, ἡ, forfex; fornix.

ΥΑ'ΑΔΩ, tango, leni motu percutio; fidibus cano, PSALLO, nabilizo: f. ἄω, p. pass. ἔψαλμαι, p. m. ἔψαλα.

Υαλακτός, ἡ, ὄν, ad psalmos pertinens: à

Υαλακός, ὄν, ὄ, fidium cantus seu pulsus; PSALMUS: Angl. *h, calculus, suffragium.* PSALM: à ψάλλω.

Υαλαφδέω, -ῶ, psalmos cano.

Υαλαφδία, ας, ἡ, psalmodum cantatio: Angl. PSALMODY.

Υαλομαχάρις, ἴος, ὄ, καὶ ἡ, psalmis gaudens, qui delectatur fidium pulsus et carminibus, quæ fidibus canuntur. Epithet. Apollinis. Ex ψαλαρός, et χαίρω, gaudeo.

Υαλοπόδης, ἔ, ὄ, qui psalmos canit: ex ψαλαρός, et πόδης.

Υαλοήρ, ἦρος, ὄ, qui psallere novit; cithara; lber psalmodum Davidis: à ψάλλω.

Υαλοήριον, ου, τῶ, PSALTERIUM; instrumentum quo psallitur: à præced.

Υαλότης, ου, ὄ, qui psallere novit, PSALTES: et

Υαλότρια, ας, ἡ, PSALTRIA: à ψάλλω.

Υαλοφδέω, -ῶ, cano simul voce et psallo: à

Υαλοπόδης, ἔ, ὄ, cantor, qui voce simul canit et psallit: ex ψάλοτης, et πόδης.

Υαλοχαιδάων, Dor. pro ψαλοχαιδάων, gen. pl. à

Υαλοχαιδάα, οί, Pind. Isthm. Od. vi. l. 92.

Υαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ eujusdam Nereidos nomen. Pind. Nem. Od. v. 370. 8.

Υαμάθη, ης, ἡ, nom. mulieris; et Υαμαθία, ἡ, liltus maris: à

Υάμαθος, et Poët. ψάμμαθος, ὄ, ἔ, arena, sabulum: liltus: gen.

Ion. ψαμάθιοι' à

ΨΑΜΜΟΣ, ὄ, ἡ, arena, sabulum.

Υαμαπόδης, εος, ὄ, καὶ ἡ, arenosus. Sabulosus: à præced.

Υαμματός, ἡ, ὄν, arenatus: à ψάμμος.

Υαρ, ὄς, et Ion. ψῆρ, sturnus. avis: dicitur et ψάρος, ὄ, ὄ, à ψαίρω, accelero.

Υαρός, ὄς, ὄν, celer, agilis, mobilis; varius, cinerei coloris: ab eod.

Υαρώ, attingam: f. verbi ψαίρω, quod vide.

Υαυέ, attinge: præc. imperat. act. à ψάω, idem quod ψάω, tango.

Υαυροπόδης, ου, ὄ, qui tam celer est in movendis pedibus ut terram non videntur attingere: ex seq. et πῆς.

Υαυκρός, ρά, ρόν, agilis, celer, levitèr; qui vix pedem in terram ponit: qu. à ψαύω, lenitèr tango. Th. ψάω.

Υαυσθεῖς, palpatus: aor. 1. part. pass. à ψαύω.

Υαυσις, εως, ἡ, tactus, contactus: ab eod.

Υαυσός, ἡ, ὄν, qui tactus est.

Υαύω, tango, contracto; tango ita ut capessam, vel accedam, adsequor, peruenio: f. σω, p. ἔψαυκα, a. 1. pass. ἔψαυσθην. Th. ψάω, q. v.

Υαψαυρός, ρά, ρόν, aridus, squallidus, infirmus; tenebrosus. Scribitur et

Υαφερός, ρά, ρόν, idem.

Υάφος, ὄ, ἄ, Dor. pro ψῆφος, ου, ἡ, calculus, suffragium.

ΥΑ'Ω, ψῶ, fut. ψήσω, p. ἔψηκα, tergo, radendo detergo, radendo complano: in tenues partes comminuo, extenuo; propinquo, accedo, attingo, contingo: mulceo, foveo, calefacio.

Υἄ, Dor. pro σφέ, σφᾶς, acc. dual pl. ab ὄ, HE, Anglicè.

Υἄγιος, ἰα, ἰον, Poët. idem ac ψόγιος, et ψογερός, ὄ, ὄν, vituperabilis. Th. ψέγω.

Υἄγερ, ἄτος, τῶ, vituperium: à ψΕΓΩ, reprehendo, vitupero: (qu. à ψάω, tango,) f. ψέξω, p. ἔψεχα, p. pass. ἔψεγαμαι, ξαι, κται.

Υἄγωμαι, 3. pl. præc. sub. pass. præced.

ΥΕΛΝΟΣ, ἡ, ὄν, rarus habens pilos, glaber.

Υεκάζω, guttas demitto, stillo, rigo: à

Υεκός, ἄδος, ἡ, τος; gutta, à ψέω, comminuo, quia minuta aqua.

Υεκτίον, verbale: à ψέγω, vitupero.

Υέκτης, ου, ὄ, vituperator, reprehensor: et

Υεκτός, ἡ, ὄν, vituperatus, reprehensus: ab eodem verbo.

Υέλιον, ὄ, τῶ, armilla. Est ut ψάλιον, quoddam.

Υελοιφόρος, ὄ, ὄ ζ' ἡ, vel ψελλιοφόρος, qui fert armillas: ex ψέλιον, et φέρω, fero.

Υελλίω, f. ἴωω, balbutio; nugor. Th. ψέλλος.

Υέλλιον, ὄ, τῶ. Vide ψέλλιον.

Υέλλιμα, ἄτος, τῶ, et

Υέλλιμος, ἔ, ὄ, balbuties, lingua titubatio, vel hæsitatio: à ψελλίζω, quod à

ΥΕΛΛΟΣ, ἡ, ὄν, balbus, blæsus; obscurus, qui vix intelligi potest.

Hinc

Υέλλότης, ἠτος, ἡ, balbuties.

Υέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, f. ξω, q. v.

Υέξομαι, 1. plur. f. 1. act. ejusd. verbi.

Υευδάγγελος, ὄ, ὄ ζ' ἡ, falsus nuncius, falsa nunciatus: ex ψεύδω, et ἄγγελος.

Υευδάδελφος, ὄ, ὄ, falsus frater: ex ψεύδω, et ἀδελφός, frater.

Υευδαπόσολος, ὄ, ὄ, falsus apostolus: ex ψεύδω, fallo, et ἀπόσολος, apostolus: quod à Th. ψέλλω, mitto.

Υεύδεια, mendacia: acc. plur. à ψεύδω, εος, τῶ, q. v.

Υευδίας, -εις, acc. pl. à ψευδῆ, ἴος, ὄ ζ' ἡ, mendax. Th. ψεύδω, fallo.

Υεύδεις, dat. sing. à ψεύδω, εος, τῶ, mendacium: ab eod. Th.

Υεύδωμαι, præc. inf. pass. verbi ψεύδω, fallo.

Υευδογορέω, -ῶ, mentior: ex ψεύδω, et ἀγορεύω.

Υευδός, ἴος, ὄ ζ' ἡ, mendax. Th. ψεύδω, fallo.

Υευδογράφω, -ῶ, falsè et mendosè describo, perpetuam describo: ex ψεύδω, fallo, et γράφω, describo.

Υευδοδιδάσκω, ὄ, ἄ, falsus doc-

lor: ex ψεύω, fallo, et διδάσκαλος, magister. Th. διδάσκω, doceo.

Ψευδόβροτος, υ, δ ζ η, falsa opinans: ex ψεύω, et δόξα.

Ψευδοθύρον, τό, qu. falsa porta, posticum; ex ψεύω, et θύρα, as, η, janua.

Ψευδολογία, as, η, mendacium: à Ψευδολόγος, υ, δ ζ η, falsiloquus: ex ψεύω, et λέγω, dico; p. m. λίσσα.

Ψεύδομαι, f. m. ψεύσομαι, mentior: frustror: vide ψεύδω.

Ψευδομάρτυρ, ὄρος, δ και η, falsus testis: ex ψεύω, et μάρτυρ, testis.

Hinc Ψευδομαρτύριω, falsa testor: fut. ἤσω, perf. ἔψευδομαρτύρηκα' et Ψευδομαρτυρία, as, η, falsum testimonium.

Ψευδόμενος, præ. part. pass. verbi ψεύδω, fallo.

Ψευδοπαρθένος, ου, η, falsa virgo, quæ virginitatem mentitur: ex ψεύω, et παρθένος, η, virgo.

Ψευδοπροφήτης, ου, δ, falsus propheta: ex ψεύω, fallo, et προφήτης, υ, δ, propheta: quod à πρόφημι, prædico. Th. φημί, seu φάω, dico.

Ψευδορκείω, ω, f. ἤσω, falsum juro. Ψευδορκία, as, η, falsum juramentum.

Ψευδορκιον, υ, τὸ, idem: à Ψευδορκίος, perjurus: à Ψευδορκος, υ, δ και η, idem: ex ψεύω, et ὄρκος, jusjurandum.

Ψεύδος, eos, τὸ, mendacium. Th. ψεύδω, eos, τὸ, mendacium.

Ψευδοσελίνον, apiastrum: ex ψεύδω, et σελίνον, υ, τὸ, apium.

Ψευδοφιλιππος, υ, δ, falsus Philippus.

Ψευδοχριστός, υ, δ, falsus Christus: ex ψεύδω, et Χριστός, Christus. Th. χρίω, tingo.

ΨΕΥΔΩ, decipio, fallo: f. ψεύσω, p. ἔψευκα, præ. pass. ψεύδομαι, mentior: item frustror: præ. imperat. pass. ψεύδου, έσθω, et in 2. pl. ψεύδεσθε, f. 1. m. ψεύσομαι, p. pass. ἔψευμαι, sai, sai, a. 1. med. ἔψευσάμην, υ, ατο, a. 1. infm. m. ψεύσασθαι, mentiri.

Ψευδώνυμος, υ, δ ζ η, falsò nominatus, nomen habens rei non respondens: ex ψεύω, et ὄνομα, τὸ, nomen.

Ψευδῶς, adv. falsò: à ψεύδης.

Ψεύσαντο, mentitii sunt: Ion. pro ἔψεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ψεύω, fallo: a. 1. infm. med. ψεύσασθαι.

Ψευθείς, falsus: a. 1. part. pass. ejusd.

Ψεύσις, eos, η, idem quod seq.

Ψεύσμα, ἄτος, τὸ, mendacium: à perf. pass. verbi ejusd.

Ψεύσας, α, δ, Dor. pro ψεύσης, υ, quod vide.

Ψευσίω, mendacium dico; propositum scopum non assequor: à Ψεύσης, υ, δ, mendax: à 3. sing. p. pass. Th. ψεύδω.

Ψεφαρός, ρα, ρόν, non clarus, obscurus: à

Ψίφος, et ψεφίς, tenebris: et Ψεφινός, η, δν, obscurus: à

ΨΕΨΦΟΣ, eos, τὸ, tenebræ, obscuritas: qu. ex ψίω, minuo, et φάος, τὸ, lux.

Ψηχεῖς, vituperatus: a. 1. part. pass. verbi ψίγω, vitupero: f. ζω, a. 1. pass. ἔψηχθην.

Ψίω, minuo: Eustath. à ψάω.

Ψήγμα, ἄτος, τὸ, quod radendo, destrigendo, et detergendo detractum; ramentum; parva particula: à ψήγω.

Ψηκτός, η, δν, rasmus: à ψήγω.

Ψήκτρα, as, η, strigilis, instrumentum quo radimus: à ψήγω.

Ψήλαι, cecinisse: a. 1. inf. act. et Ψήλας, qui cecinit: aor. 1. part. act. verbi ψάλλω, cano: f. λῶ, a. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, -ω, fut. ἤσω, contracto, palpo; persecutor: cum acc. part. præ. pass. ψηλαφώμενος, μενη, μενον, contractatur, contractabilis: ex ψήλω, quod à p. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, tango, et ἀφή, tactus.

Ψηλαφήσεια, as, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, contracto: f. λίσω. Undè

Ψηλάφησις, eos, η, palpatio: et Ψηλαφήτις, η, δν, palpabilis.

ΨΗΝ, ψηνός, δ, vermiculis in caprificis nascens. Fructus palme masculæ. An quia ψάει, radit vel urit?

Ψηνίζω, rado: caprifico; in eo: præced.

Ψηνός, η, δν, idem quod ψενός.

à ψήω, rado.

Ψήξις, eos, η, rasura, delersio: à ψήξω.

Ψήρ, ηρός, δ, Ion. pro ψήρ, sturnus, avis: à ψαίρω.

ΨΗΨΣΑ, vel -τα, piscis e genere latorum; anas; maledictum, delurcone.

Ψηφάρς, idem ac ψεφαρός, quod vide.

Ψηφάω -ω, cogito, curo, computo: à ψήφος.

Ψηφηφορέω, ω, suffragii meo creo.

Ψηφηφορία, as, η, suffragii latio: à ψηφός, υ, δ και η, idem quod à ψήφος.

Ψηφοφόρος, υ, δ, pro ψηφοφόρος, qui suffragium fert: ex ψήφος, υ, η, et φέρω.

Ψηφίω, calculi computo: supputo: decerno, statuo: f. ἔσω, p. ab eod.

ἔψηφικα, a. 1. ἔψηφισα. Th. ψήφος, υ, η, lapillus.

Ψηφίς, ἴδος, η, calculus: gemma: à ψήφος.

Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.

Ψηφισμα, ἄτος, τὸ, plebiscitum, decretum: à 1. sing. p. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψήφος.

Ψηφισματοπώλης, υ, δ, decretorum venditor. Vox Comica.

Ψηφισματοδότης, eos, δ και η, ad decretum pertinetis: decreti naturam aut vim habens.

Ψηφιστής, ἔ, b, calculator: à ψηφίζω.

Ψηφολογέω, -ω, artem circulatoriam exercere: tessello: f. ἤσω: à

Ψηφολόγος, υ, δ ζ η, circulator, calcularius: ex ψήφος, et λόγος, supputatio.

ΨΗΨΦΟΣ, υ, η, lapillus, calculus: gemma: calculus quo luditur: calculus, quo in computando utimur: calculus, quo suffragium fertur in comitiis: unde suffragium ipsum, seu sententia, et decretum quod calculus fertur: potestas sententiae aut suffragii de aliquo ferendi: auctoritas, voluntas: promissum auxilium, ut ψήφος Θεῷ, apud Joseph.

Ψηφορέω, -ω, suffragium fero: suffragio meo creo.

*Ψηφοφορία, as, η, suffragii latio: decretum: à

Ψηφοφόρος, υ, δ ζ η, qui suffragium fert calculo: à φέρω.

Ψήχω, rado, frico, fricando detergo: attero; demulceo. Th. ψάω, idem.

Ψιάδας, guttas: acc. pl. à ψιάς, -άδος, η, roris gutta.

Ψιάζω, roro, minutatim stillo: à ψιάς.

ΨΙΨΑΘΟΣ, υ, δ vel η, storea, teges: est maxime e junco.

Ψιαίνω, reprehendo: à ψάω.

ΨΙΑΣ, ἄδος, η, roris gutta, stilla minuta; ros.

ΨΙΘΥΡΟΣ, υ, δ, vel η, vitis species.

Ψιθυρίσκος, fut. ἔσω, p. ἐπιθύρικα, p. pass. ἐπιθύρησαι, sai, sai, susurro; obtrecco, obloquor: à ψιθυρος, susurrus.

Ψιθυρίσειν, vel ψιθυρίσειν, Doricè pro ψιθυρίσειν.

Ψιθύρημα, ἄτος, τὸ, susurrus: et Ψιθυρημός, ἔ, b, susurrus: occultata criminalio: et

Ψιθυρήσις, ἔ, b, susurro, onis; occultus delator: à perf. pass. verbi ψιθυρίζω, susurro.

Ψιθυρος, υ, δ ζ η, tenuiorem sonum edens: à

ΨΙΘΥΡΟΣ, υ, δ, susurrus: quod à ψίω.

Ψιλῆται, οί, velites: à ψιλός.

Ψιλάγος, ἔ, b, dux levis armaturæ militum: ex ψιλός, et ἀγός, dux.

Ψιλήκος, η, δν, levitèr armatus: ab eod.

Ψιλιζω, nudo; diminutio: ab eod.

Ψιλιμός, ἔ, b, diminutio; spiritus asperi mutatio in lenem, seu pronuntiatio per spiritum lenem: à p. pass. præced.

Ψιλοκρήσις, υ, δ, qui glubro copite est: ex ψιλός, et κρήση.

ΨΙΛΟΣ, η, δν, tenuis, cælis; nudus, glaber; merus, ut pura aqua; lenis, de spiritu; ψιλοί, milites levis armature.

Ψιλότης, ητος, η, lenitas, nuditas: à præced.

Ψιλόω, -ω, f. ὥσω, attenuo, nudo, privo; depilo; spiritu leni profero, vel nolo: ab eod.

Ψωθρον, υ, τὸ, medicamentum, quo utuntur in depilando corpore.

ΨΙΜΜΥΘΟΣ, vel ψιμύθος, υ, δ, cerussa.

Ψιν, ipsis, idem quod σφίν.

ΨΙΝΟΜΑΙ, acinos destuere sino, de vite; fleo: qu. à ψίω.

ΨΙΞ, -χός, ή, mica, minutum frustulum: qu. à ψίω, minuo.

ΨΙΤΤᾶ'KH, ης, ή, et ψίττακος, υ, δ, PSITTACA, vel PSITTACUS.

Ψιχάρπαξ, ἄγος, δ, nomen propr. muris: ex ψιξ, χός, ή, mica, et ἀρπαξ, raptor.

Ψιχίων, υ, τὸ, parva mica. Th ψιξ, ή, mica.

ΨΙΩ, minutim frango, contero. tenuo.

Ψά, as, ή, lumbus: in pl. ψάι, qu. à ψάω, rado, frico.

Ψογερός, -ρά, -ρόν, Poct. convitiator, vituperator; vituperabilis: et

Ψογιώ, -ώ, criminor, vituperor: f. ήσ, p. ἐψόγηκα à

Ψόγος, υ, δ, vituperatio, reprehensio: à ψέγω, vituperor.

Ψοθάλλω, strepo: à

ΨΟΘΟ'Σ, ἄ, δ, tumultus: at

Ψοθός, ή, δν, niger.

ΨΟ'ΘΟΣ, υ, δ, immundities.

Ψολείης, -όσσα, -όεν, ardens; fumosus. Th. ψόλος, υ, δ, fuligo.

ΨΟ'ΔΟΣ, υ, δ, fumus; item flamma; fuligo.

Ψοφέω, f. ήσ, strepitum edo, sono: et

Ψορητικός, ή, δν, strepitum edens, streperus; qui strepitum et sonum edere potest. A ψοφέω.

ΨΟ'ΦΟΣ, υ, δ, strepitus, sonus: quicquid inanem sonum habet, ut vanum promissum.

Ψά, as, ή, id. quod ψάα, lumbus.

Ψυγείς, -έντος, refrigeratus: a. 2. part. pass. et

Ψυγήται, refrigerari: aor. 2. inf. pass. et

Ψυγήσομαι, refrigerescam: fut. 2. pass. verbi ψύχω, refrigeror: f. ζω, quod vide.

Ψύγμα, ἄτος, τὸ, frigus; refrigeratio; labellum: et

Ψυγμός, ἄ, δ, refrigeratio; perfrictio, siccatio: à 1. sing. p. pass. verbi ψύχω, refrigeror.

ΨΥ'ΔΡΑΚΕΣ, ων, αί, et ψυδράκεια, ων, τὰ, pustulae: qu. à ψάω, uro.

Ψυδρός, ψευδής, fallax, falsus, [*Hesych. ψυδρόν, ψευδές. Hac

vox ap. Theognid. reponenda pro ψεδός, ψ. 122. Ruhken. Ep. Crit. p. ii. 65.] à ψεδώω, fallo.

Ψυθίζω, murmuro, susurre, minutā voce: à

Ψύθος, id. qu. ψεδός, mendacium, susurratio, ex quo ψεδός, mendacium, ex quo fit more Dor.

Ψυκτήρ, ήρος, δ, refrigerator; vas magnum, cupa; item locus frigidus, nemorosus: à ψύχω.

ΨΥ'ΛΑΟΣ, υ, δ, et ψύλλα, ης, ή, pulex. Hinc ψύλλιον, υ, τὸ, herba pulicaris.

ΨΥ'ΔΩΝ, -ωνος, δ, piscis in littoribus pariens.

Ψέσας, qui exsiccauit: a. 1. part. act. verbi ψέχω, spiro: f. ζω, a. 1. ἐψέσα.

Ψέξεις, εως, ή, refrigeratio: ab eod. verbo.

Ψυχή, dat. Doricè pro ψυχῆ, à ψυχῆ, ης, ή, anima.

Ψυχαγωγέω, -ώ, f. ήσ, animos duco, seu educo; animum allicio, seu oblecto: et

Ψυχαγωγία, as, ή, delectatio animi, solatium; itcm eductio animae ab inferis: à

Ψυχαγωγός, ἄ, animarum deducor; qui animas ex inferis evocat: ad ipsas placandas, seu petens responsa; qui animum trahit et stertit: item in mal. part. deceptor: ex ψυχῆ, anima, et ἀγωγός, dux. Th. ἀγω, duco.

Ψυχή, ης, ή, anima, animus, spiritalis; vita; ratio, ingenium, indoles; strenuitas, ferocia; cupiditas animi, etiam honestu; hono, pars pro toto: juxta Stoicos, anima tum sensitiva, tum rationalis. Ab ἐψυχα, p. act. verbi ψύχω, spiro. Est et

Ψυχή, ης, vel ψύχη, ης, ή, papilio, quia symbolum fuit animae.

Ψυχίος, υ, δ, animā præditus, vivus: à ψυχῆ.

Ψυχθαίς, εἶσα, ἐν, refrigeratus: aor. 1 part. pass. à ψύχω, refrigeror.

Ψυχιζομαι, algeo: à ψύχος.

Ψυχικός, ή, δν, ad animum vel animam pertinens; vitalis; animosus; animalis, -e. Hinc ψυχικά αγαθά, bona animi: à ψυχῆ, anima.

Ψυχοειδής, εός, δ ζή, anima similitis; à τὸ ψυχοειδές, anima, anima natura: ab εἶδος.

Ψυχομαχέω, -ώ, f. ήσ, ad extremum usque spiritum depugno, strenuè et fortissimè dimico: à μάχομαι.

Ψυχορρήγιώω, -ώ, f. ήσ, abrupitur nihil anima, singultio: ex ψυχή, et ρήγνυμι, frango.

Ψύχος, eos, -ος, τὸ, frigus: à ψύχω, refrigeror.

Ψυχώω, animo, animam induo. Th. ψυχή.

Ψυχολόγος, υ, δ ζή, qui frigidā oratione utitur: à λόγος, et

Ψυχρός, -ρά, -ρόν, frigidus, gelidus; ineptus, ridiculus et jejunus in verbis; levis, nil valens; tenuis, miser, ut bios ψυχρός, &c.

Ψυχρότης, -ητος, ή, frigiditas; segnitias; absurditas: à ψυχρός.

ΨΥ'ΧΩ, refrigeror; arefacio, siccō: flo, spiro: f. ζω, p. ἐψυχα, a. 2. ἐψύχου, præs. pass. ψύχομαι, refrigerico: perf. pass. ἐψύχμαι, a. 2. ind. pass. ἐψύχην, ης, fut. 2. pass. ψυγήσομαι, η, -εται.

Ψυχών, gen. pl. à ψυχῆ, ης, ή, anima, vila.

ΨΥ'Α, as, ή, factor.

Ψώα, morbi species: à præced.

ΨΥ'ΘΙΟΝ, υ, τὸ, frustulum, mica: à ψάω, minuo

Ψώκτης, quadratarius; est marmorarius, qui circa quadrata occipatur: qu. à ψώχω, pio λεπτενω.

Ψωλή, ης, ή, denudata glans mentula: à

ΨΩΛΟ'Σ, ἄ, δ, verpus, apella, reculitus: litio.

Ψωμίω, bucced in os inserta pasco; item alo, cibo frustulatum distribuo: f. ζω, p. ἐψώμικα, a. 1. ἐψώμικα, a. 1. sub. ψωμίω. Th. ψωμός, frustum.

Ψωμίον, υ, τὸ, offula, offella, frustulum: dim. à ψωμός, ἄ, δ, buccca.

Ψωμίω, fut. 1. à ψωμίω, quod vide.

ΨΩΜΟ'Σ, ἄ, δ, frustum, buccellaco: qu. à ψάω, minuo: hinc ψωμίον, υ, τὸ, frustulum, et ψωμίω, pasco, nutrio.

ΨΩ'ΡΑ, as, ή, scabies, asperitas cutis: quae ἀγρία, fera scabies: qu. à ψάω, frico, quia fricari solet.

Ψωραγιάω, ferā scabie laboro. Vide ψώρα.

Ψωραγιών, -ώντος, δ, ferā scabie laborans, Levit. xxii. præs. part. contr. præced.

Ψωράλλος, υ, scabiosus: et

Ψωρός, -ρά, -ρόν, et

Ψωρόδης, εως, δ ζή, scabiosus. Th. ψώρα, scabies.

Ψωρός, ἄ, δ, terra arenosa: à

ΨΩ'ΧΩ, f. ζω, in frusta comminuo, attenuo.

Ψώω, idem quod ψάω. Ψώωαι, mulcere; Hesych. mutare.

Ω.

Ω. VIGESIMA quarta et ultima, ma apud Græcos litera.

Hinc Metaph. in N. T. saltem, pro fine, ultimo, seu extremo accipitur, et est id. quod τὸ ἔσχατον, prout ex adverso a et principium et primum notat. Conflatum est ex duobus ο μικροίς, id est, parvis, ut ejus forma (ω) ostendit: undè ω μέγα, id est, magnum, vocatur. In numeris est octingenta, et cum lineola infra adjectā (ω), octingentia millia. Tum ω Dor. et Æol. in gen. siug. secundæ declinat. pro ω, ponitur; ut λόγω, pro λόγος. Et in α mutatur in tertiâ declinatione; ut Ποσειδών, pro Ποσειδών, ἄνος, δ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, sic κοιτάσων, pro κοιτάσων.

Ω, adv. vocantis et exclamantis. Sed

Ω, sim, præs. sub. ab εἶμι, sum.

Ω, adv. admirantis et dolentis.

Ω, cui, dat. sing. ab ὄς. Sed

Ω, ής, miserim, a. 2. sub. verbi ἔτημι, seu ζω, mitto, a. 2. ήν.

Ωα, vel ὠα, et ὠα, pellis ovina: ab ὄα, vel ὄα, ή. Sed

Ωα, dicitur etiam funbria vestimenti. At

Ωἶ, ὠών, pl. ab ὠών, ἄ, τὸ, ovum.

Ωάζω, f. ἄω, αὐδ, ad ὠας.

Ωορίωνεις, -εἶα, -εἶον, ad Oriorem pertinens: ab

Ωορίων, per Epenth. τῷ α, pro ὠρίων.

Ἦας, τὸ, atris, Dor. pro Ἦas, Ἦατος, τὸ, idem.
 Ἦαῖζω, populum in tribus distribuō, ab Ἦδη.
 Ἦάβρις, υ, δ, tribulis: à præced.
 Ἦέα, οσα, Argiv. pro Ἦά, inserto β, tanq. digamma.
 ἮΒΗ, ἦς, ἦ, tribus, pars populi.
 Vox Laconica.
 Ἦῖ, ἦ, nom. viri, indecl. Hebr. Lat. interpr. serviens.
 Ἦγα, aperui, p. m. et Att. Ἦγα, verbi οἶγω, aperio.
 Ἦγᾶῖ, Dor. pro Ἦγαθῖ, ὁ bone vir.
 Ἦγην, Oceanus, Hesych. qu. ab ἄγαθαί, quòd sit in perpetuo motu.
 Ἦγῖς, ἦ, δ, exclamatio adjuvantis aliquem: à p. pass. verbi ὀγυμαι.
 Ἦγυυτο, aperiebantur, 3. pl. imperf. pass. verbi οἶγυμαι, idem quod οἶγω, aperio, Ἰ. ζω.
 Ἦγον, aperiebam, imperf. act. verbi οἶγω, aperio.
 ἮΓΥΓΙΟΣ, υ, Poët. OGYGIUS; antiquus, velustus: ab Ogyge antiquiss. regis Thebanorum.
 Ἦγυρις, ἦ, palus, lacus: qu. ab ἄγειρω, quia est aquarum congregatio.
 Ἦγῶ, Dor. pro Ἦγῶ, quod ego.
 Ἦδα, p. m. verbi ὀζω, oleo; f. ὀζῆσω. Sed cum i subscripto, est ab οἰδέω, ἰδ, tumeo: p. ἰδέηκα, p. m. ἰδέα.
 Ἦδάριον, υ, τὸ, cantilena: ab ὀδή.
 Ἦδε, adv. sic, hoc modo: et pro τῶδε, hic, et huc: ab ἰδέε, ἦδε, τῶδε, hic, hæc, hoc.
 Ἦδειον, υ, τὸ, locus ubi cantabatur, ubi Poëta recitabat sua carmina: ab ὀδή.
 Ἦδή, ἦς, ἦ, ODE, cantus, carmen; per Crasin ab ἰδοδή, ἦς, ἦ, idem à p. m. ἦοδα, verbi αἰδέω, cano.
 Ἦδήγσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ὀδηγέω, duco.
 Ἦδῆκα, intumui: perf. act. verbi οἰδέω, perf. pass. ἰδέηκα.
 Ἦδῆκαντι, tumuerunt, Dor. pro ἰδέηκασσι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, tumeo.
 Ἦδημός, inflatus, perf. part. pass. verbi ejusd.
 Ἦδη, pro ἰδέε, sic, ita.
 Ἦδικός, ἦ, δν, canorus; musices peritus: ab ὀδή.
 Ἦδιν, sive ἰδῖς, ἰνος, ἦ, dolor parturientis; ipse partus; vehementissimus dolor; funis, vinculum. Th. δῶθην, ἦς, ἦ, dolor.
 Ἦδινῶς, summo dolore in parturiendo: à præced.
 Ἦδινολίων, -οντος, partus dolorem solvens sive levans: ex ὠδιν, λύω.
 Ἦδινω, parturio, dolore crucii parturientis instar; vehementer cupio, vel in re aliquâ laboro: f. ὠδινῶ, et -ῆσω, aor. 1. ὠδίνησα, aor. 2. act. ὠδίνων, es. c' p. ὠδίνηκα' ab ὠδιν, ἰνος, dolor parturientis. Th. δῶθην, dolor.
 Ἦδοσῶρον, imperf. act. verbi ἰδοσῶρέω, iter facio: f. ἦσω. Quod

ex δῶδε, ἦ, via, et πείρω, transeo, p. m. πείπορα.
 Ἦδός, ἦ, δ, cantor, per Crasin ab ἰδοῖς. Th. δέωδα, cano, p. m. ἦοδα.
 Ἦδοποιός, ἦ, δ, qui odas, sive carmina, conficit: ex ὀδή, et ποίεω.
 Ἦδῶν, tumebam, imperf. act. verbi οἰδέω.
 Ἦδῶροτο, 3. sing. imperf. m. verbi δῶρομαι, lamentor: fut. m. δῶρομαι.
 Ἦδῶσατο, et Poët. ὠδῶσατο, iratus est, 3. sing. a. 1. m. verbi δῶσομαι, f. m. δῶσομαι, a. 1. m. ὠδῶσάην, ω, aro. Th. ὠδῶσω, irascor.
 Ἦδῶσῖα, ας, ἦ, indignatio: ab ὠδῶσω, irascor.
 Ἦδῶδεν, plusq. p. m. ex p. m. med. Att. δῶδῶδα, assumpto augmento, verbi ὀζω, oleo: p. m. ὠδα, idem.
 Ἦει, OIE, adv. dolentis: ab ὠ, idem.
 Ἦετο, existimabat, 3. sing. imperf. m. verbi οἶομαι, vel οἶμαι, puto, imperf. m. ἠόην, ὦν, fut. m. οἶσομαι, p. pass. ἠήμαι, a. 1. ἠήθη. Th. οἶω.
 Ἦεσαν, oluerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀζω, seu ὀζέω, oleo, f. ὀζῆσω, et ὀζῆσω, a. 1. ὠζῆσα, et ὠζῆσα, p. m. ὠδα.
 Ἦεζω, exclamo, dico ὁ: ab ὠ, adv. vocantis.
 Ἦη, adv. exclamandi: ab ὠ.
 Ἦῆθην, ἦς, ἦ, putavi, aor. 1. ind. pass. verbi οἶομαι, et οἶμαι, puto, existimo. Th. οἶω, idem.
 Ἦεῖνθ' pro ὠθεῖντα, tradunt, Dor. pro ὠθῆντα' ab
 ἮΕΩ, et ὠθω, trudo, pello, impello, propello violento motu, à me dinoveo; in med. est irruo, invado: f. ὠθῆσω, et ὠσω, a. 1. ὠθησα, et ὠσα, p. ὠκα, perf. pass. ὠθημαι, et ὠσμαι, aor. 1. pass. ὠθη, a. 1. part. pass. ὠθεῖς, f. 1. m. ὠθησομαι, et ὠσομαι, a. 1. med. ὠθησάην, et ὠσάην. Temporibus quæ augmentum recipiunt sæpè e præfigitur: ut ἔωσα, pro ὠσα.
 Ἦθησις, εως, ἦ, trusio, expulsio, propulsio: à 2. sing. p. pass. verbi præced.
 Ἦθησω, pella: fut. 1. act. ab ὠθέω, quod vide.
 Ἦθίζομαι, in confertâ turbâ premor; contendo, rixor; irruo, irrumpo in locum periculosum: med. ab
 Ἦθίζω, trudo, pello; rezo, concutio, malè tracto.
 Ἦθισμός, ἦ, δ, nixus, quo aliquid amoliri, pellere, vel dejicere conantur; propulsio, impulsio; confictio, prælium; à 1. sing. p. pass. verbi ὠθίζω. Th. ὠθῆω, vel ὠθω, pello.
 Ἦθυυτο, patebant; 3. pl. imperf. med. Poët. seu Ion. resolutione pro ἠγυυτο, verbi οἶγυμαι, pro οἶγω, aperio.
 Ἦτετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὀτομαι pro οἶομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἶω, idem: hinc a. 1. ὠθην, vel potius ὠσθη.
 Ἦτε, aperui; 3. sing. a. 1. Ion.

dissolutione pro ὠξε, verbi οἶγω, aperio.
 Ἦτον, ideni quod ὠον, vel dim. ab ὠν, ἦ, τὸ, ovum.
 Ἦταστο, 3. sing. a. 1. m. Poët. verbi ὀτομαι.
 Ἦτχστο, Poët. pro ὠτχστο, 3. sing. imperf. m. ab οἶχομαι, abeo.
 Ἦκ, Dor. pro ὀκ.
 Ἦκα, adv. celeritèr: per Sync. pro ὠκία' sequente aspirat. ὠχ', Th. ὠκεις, acc. celer.
 Ἦκία, adv. sing. ab ὠκίς, ἰος, celer. Dicitur et ὠκία, metri gratiâ, pro ὠκία, f. g. ab ὠκίς' item nom. pl. n. g. et adverbialitèr pro ὠκίως.
 Ἦκαινίη, Oceanis, Oceani filia, nomen puerperæ: Ἦκαινίαι, filia Oceani.
 ἮΚΕΛΛΟΣ, ἦ, δ, et gen. Ion. ὠκαινότος, OCEANUS, mare ambiens orbem terrarum; adjectivè etiam apud Hom. usurpatur.
 Ἦκείς, veloces, nom. pl. m. g. ab ὠκίς, ἰος, celer.
 Ἦκία, ας, ἦ, velox; f. g. ab ὠκίς, ἰα, in acc. ὠκίαι, in dat. pl. Ion. ὠκίης, pro ὠκίαις.
 Ἦκίως, citò, celeritèr: adv. ab ὠκίς, velox.
 Ἦκηθεν, Bæot. Sync. pro ὠκήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi οἶκίω, habito; fut. ἦσω, p. ἠήκα. Th. οἶκος, domus.
 Ἦκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἶκίω, idem.
 Ἦκινάκης, Ion. pro ἀκινάκης.
 Ἦκίσταμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἶκίω, habito; f. ἰσω, p. ἠήκα. Th. οἶκος, domus.
 Ἦκιστα, adverbialitèr, celerimèr: ab
 Ἦκιστος, ἰση, ἰσον, velocissimus: superi. et
 Ἦκίον, ονος, ὁ ζῆς, velocior; comparat. ab ὠκίς, velox.
 Ἦκλῆσεν, defecit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, in genua procumbo, labesco.
 Ἦκομοθήνη, ἦς, ἦ, a. 1. ind. pass. et Ἦκοδῆρμα, ας, ε, et in 3. pl. ἠκοδῆρμα, a. 1. ind. act. verbi οἶκοδομῶ, ædifico; doceo; f. ἦσω, p. ἠκοδῆρκα, quod ex οἶκος, domus, et δέμα, struo; p. m. δέδομα.
 Ἦκτερος, miseratus est, a. 1. ind. act. verbi οἶκτερος, misereor. Th. οἶκτὸς, misericordia.
 Ἦκτίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi οἶκτίω, misereor; f. ἰσω, p. ἠκτίκα. Th. οἶκτος, misericordia.
 Ἦκάλως, υ, ὁ ζῆς, velocitèr per mare currens: ex ὠκίς, velox, et ἄλς, mare.
 Ἦκῶσας, υ, ὁ, citatus in clamore: ὠκῶσας, celeres in pugná: ex ὠκίς, et βοή.
 Ἦκῶδλος, υ, ὁ ζῆς, celeritèr ferrens, permix: ex ὠκίς, et βάλλω.
 Ἦκῶνίατος, υ, ὁ ζῆς, Dor. pro Ἦκῶνίητος, υ, ὁ ζῆς, velocitèr se movens, velox: ex ὠκίς, celer, et δισπητός, volubilis: quod à λείνω, verso. Th. δῶν, vortex.

Ἄωδρόμος, υ, δ ζ ή, qui veloci-
tèr currit: ex ὠκός, et δρόμος.
Ἄκυρητός, εός, δ ζ ή, celeritèr lo-
quens: ex ὠκός, et ἔπος.
Ἄκυθός, υ, δ ζ ή, cursu celer:
à ἴος, et θός.
Ἄκυλόχειος, α, ον, celeritèr pa-
riens, seu celerem, facilem, partum
efficiens: ex ὠκός, et λήχος.
Ἄκυμόλος, δ ζ ή, qui citò gradi-
tur: à μολεώ.
Ἄκυμόρος, υ, δ ζ ή, qui subito fa-
to abripitur; brevis aevi; item su-
bitam mortem afferens: ex ὠκός,
velox, et μοῖρα, ας, ή, fatum.
Ἄκυμορώματος, superl. ab ὠκύμο-
ρος.
Ἄκύνω, accelero, festino: ab ὠκός,
Ἄκυπέτη, ή, nomen mulieris: et
Ἄκυπέτης, υ, δ ζ ή, celeritèr et lo-
lans: ex ὠκός, velox, et πέτομαι,
volo, -as.
Ἄκύπλος, υ, δ ζ ή, celeritèr na-
vigans.
Ἄκύπλος, -ων, οί, velocipedes;
ab ὠκύπτος.
Ἄκυπόδιω, celeritèr curro, celer-
sum pedibus: ab
Ἄκυπόδις, υ, δ, pedibus celer:
ab ὠκύπτος.
Ἄκύποινος, υ, δ ζ ή, qui citò punit
ulciscitur: ex ὠκός, et ποιή.
Ἄκύπορος, υ, δ ζ ή, velox, dat.
pl. Ion. ὠκύποροις: ex ὠκός, celer,
et πέω, transeo, p. m. πέπορα.
Ἄκύπος, ὀδος, δ ζ ή, pedibus cel-
ler: ex ὠκός, celer, et πός, ποδός, δ, pes.
Ἄκύπτερος, υ, δ ζ ή, celeres ha-
bens alas: ex ὠκός, et πτερόν.
Ἄκυρότης, ή, nom. mulieris: ab
Ἄκύρος, υ, δ ζ ή, celeritèr flu-
ens: ex ὠκός, velox, et βέω, fluo.
Ἄκύρπος, υ, δ ζ ή, idem quod
praeced. et ex iisd.
ἌΚΥΨ, εός, δ, et in f. g. ὠκΐα,
in n. gen. ὠκύ, velox, celer; in
comp. ὠκύτερος, et ὠκίων, superl.
ὠκύτατος.
Ἄκύτας, ἄτος, ἄ, Dor. pro
Ἄκύτης, ητος, ή, celeritas, veloci-
tas. Th. ὠκός, celer.
Ἄκύτερος, celerior, et in superl.
ὠκύτατος: ab ὠκός.
Ἄκυτόκιος, υ, δ ζ ή, ad partus
celeritatem conferens: ut ὠκυτόκιον
φάρμακον: ab ὠκυτόκος.
Ἄκυτόκον, υ, τὸ, partus celer, fa-
cile puerperium: ab
Ἄκυτόκος, υ, δ ζ ή, citò pariens
partum accelerans: ex ὠκός, vel-
lox, et τόκος, partus. Th. τίκτω,
pario; p. m. τέτοκα.
Ἄλα, perit, perf. m. verbi ἄλλυ-
μι, perdo: f. ἄλειω, p. ἄλεκα, perf.
m. ἄλα, et Att. ἄλωλα.
Ἄλαξ, Dor. pro ἀλαξ, ακος, ή,
sulcus.
Ἄλαφος, Dor. pro δ ἔλαφος.
ἌΛΕΤΗ, ης, ή, cubitus, bra-
chium, ULN. A. dicitur et ὄλην, ἔνος.
Ἄλεσιθύμος, υ, δ ζ ή, animo per-
niciem afferens: ex ἄλλυμι, et θυ-
μός.
Ἄλεσίκαρπος, υ, δ ζ ή, fructum
perdens: ex ἄλλυμι, et καρπός.

Ἄλειοτικός, υ, δ ζ ή, domus seu
domitium perditur, familiae pestis:
ex ἄλλυμι, et οἶκος.
Ἄλετο, perit; 3. sing. a. 2. m.
verbi ἄλλυμι, perdo; f. ἄλειω, p.
ἄλεκα, p. med. ἄλα, a. 2. m. ἄλω-
μην, υ, ετο.
Ἄλεθερε, Dor. pro. ὄλεθερε,
δ ingenue.
Ἄλην, ἔνος, ή, idem quod ὄλην.
Ἄλλος, pro δ ἄλλος, alius.
Ἄλλος, ἄ, δ, curvatura brachii.
Ἄλλξ, κός, acc. ἄλκα, ή, sulcus.
Ἄλοκαύτωσεν, 3. sing. a. 1. ind.
act. verbi ἄλοκαύτω, totum combu-
ro, quod in quibusdam sacrificiis
fieri solebat: f. ὄσω, p. ἄλοκαύ-
τωκα: quod ex ἄλος, totus, et καίω,
comburo; f. καύσω.
Ἄλοφύροτο, 3. sing. imperf. m.
verbi ἄλοφύρομαι lamentor; f. m.
ἄλοφύρμαι.
Ἄμαρτεν, Ion. et Dor. pro ὠμαρ-
τεν, imperf. act. verbi ἄμαρτέω, se-
quor.
Ἄμαρτσει, 3. sing. a. 1. ind. act.
verbi ἄμαρτέω, sequor; f. ἴσω. Th.
ἄμαρτή, simul, idem quod ἄμαρ.
Ἄμαρθής, εός, δ ζ ή, humeris gra-
vis, humeros suo pondere premens:
ex ὠμος, et ἄρθος.
Ἄμεν, simus, 1. pl. praes. sub.
verbi εἰμι, sum, in sub. ὦ, ἦς, ἦ.
Ἄμες, simus, Dor. pro ὠμεν, 1.
pl. sub. ab εἰμι, sum.
Ἄμηλυσίς, ή, farina hordeacea:
ὠμη λύσις, etiam separatim dicitur.
Ἄμην, putabam, imperf. m. ver-
bi οἶμαι, vel οἴομαι, puto. Th. οἶω,
idem.
Ἄμνησής, ἄ, δ ζ ή, qui cruda edit,
crudelis: ex ὠμός, crudus, et ἔδω,
vel ἔσθω, edo.
Ἄμια, ας, ή, δ, extensura, vel ala,
vel humerulus.
Ἄμιαίος, αία, αἶον, qui est in hu-
meris: ab
Ἄμιας, υ, δ, qui est humeris re-
pandis et amplis.
Ἄμίλει, 3. sing. imperf. act.
verbi ἄμιλέω, colloquor, cum dat.
f. ἴσω, p. ἄμιληκα. Th. ἄμιλος, υ, δ,
lurba.
Ἄμιλησα, ας, ε, a. 1. ind. act.
ejusd. verbi.
ἌΜΙΨΑΛΑ, ης, ή, ludus nucum.
Ἄμιλιν, 1. sing. vel 3. pl. im-
perf. act. verbi ἄμιλέω. Vide ἄμιλει.
Ἄμιον, υ, τὸ, humerulus.
Ἄμοβόειν, ης, ή, cruda pellis bovis.
Ἄμοβείος, εία, ειον, et
Ἄμοβόειος, έα, Ion. έη, εον, idem
quod.
Ἄμοβόειος, ἴνη, ἴνον, ex crudâ
bovis pelle factus: ex ὠμός, crudus,
et βός, bos.
Ἄμοβόρος, υ, δ ζ ή, crudivora:
ex ὠμός, crudus, et βορᾶ, ἄς, ή, esca.
Ἄμοβοσορεϊβάτης, ἄ, δ, super cru-
dè vorata ambulans.
Ἄμοβρώς, -ῶτος, δ, crudivorus:
ex ὠμός, et βρώσκω.
Ἄμβρωτος, υ, δ ζ ή, qui crudas
comeditur: ex iisd.

Ἄμοβόροϊνος, ἴνη, ἴνον, è crudo
corio bovino factus: ab
Ἄμοβόρος, υ, δ ζ ή, idem: ex
ὠμός, et βίρωσα.
Ἄμογέρον, cui viridis et cruda
est senectus; cui, licet seni, caput
non est canum: ex ὠμός, crudus,
et γέρον, οντος, δ, senex.
Ἄμοδάκης, εός, δ ζ ή, valdè mor-
dens, acerbus: ex ὠμός, et δάκνω.
Ἄμόροπος, υ, δ ζ ή, qui nondum
maturus decerpitur; undè de vir-
gine, quae ante nuptias vel etatem
nuptialem per vim stupratur: ex
ὠμός, et ὄρετω.
Ἄμοθετέω, cruda pono, fut. ἴσω,
ex ὠμός, crudus, et τίθημι, pono.
Ἄμοθετέραν cruda posuerunt, 3.
pl. a. 1. ind. act. praeced. verbi.
Ἄμοθύρος, δ ζ ή, crudelis: à θυρός.
Ἄμοιοι, heu, interjectio, pro οἶμοι,
hei mihi, vox dolentis.
Ἄμοιος, et ὠμοιοι, dat. plur. ab
ὠμος, υ, δ, humerus.
Ἄμοιώσθη, ης, η, a. 1. ind. pass.
verbi ἄμοιω, assimilo, quod vide
f. ὴσω.
Ἄμοκα, et Att. ὄμώμοκα, juravi,
perf. act. verbi ἄμνημι, juro; f. ἴσω.
Ἄμοκράτης, εός, δ ζ ή, qui validis
robustisque humeris est, fortis: ex
ὠμος, et κράτος.
Ἄμόλιον, υ, τὸ, crudarium,
Gloss. id est, ὠμόν, λίον, linum
crudum nondum curatum.
Ἄμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act.
ὠμολόγηται, 3. sing. perf. pass.
verbi ἄμολογέω, confiteor; fut. ἴσω,
p. ὠμολόγηκα, quod ex ἄμος, similis,
et λέγω, dico, p. m. λέλογα.
Ἄμοπλάται, -ῶν, αί, scapulae, et
partes humeri posteriores: ex ὠμός,
et πλάτη.
Ἄμορξα, ας, ε, abstersi; impres-
si, inussi, a. 1. ind. act. ὠμορξάμην,
ω, ατο, idem; a. 1. ind. m. ὠμορ-
χα, ας, ε, idem; p. ind. act. ab
ὄμορξνμι.
ἌΜΟΣ, υ, δ, humerus: qu. ab
οἶω, fero; humeris enim ferimus
onera.
ἌΜΟΨ, ἦ, ὄν, crudus; immi-
tis, saevus.
Ἄμοσα, ας, ε, juravi a. 1. ind.
act. verbi ἄμνημι, seu ὄμω, juro:
fut. ὴσω, p. ὄμοκα.
Ἄμοσπάρακτος, υ, δ ζ ή, qui cru-
dus adhuc discerpitur et laniatur:
ex ὠμός, et σπαράσσω.
Ἄμότης, ητος, ή, cruditas, saevi-
tia: ab ὠμός.
Ἄμοτοκίω, -ῶ, fetum immaturum
pario, abortum facio: ab
Ἄμοτόκος, υ, δ ζ ή, crudum par-
tum edens; cum magno dolore pa-
riens: ex ὠμός, crudus, et τόκος,
partus. Th. τίκτω, pario, p. m.
τέτοκα.
Ἄμοτομέω, -ῶ, f. ἴσω, crudum et
immaturum seco: ab
Ἄμότομος, υ, δ ζ ή, qui crudus
seu immaturus, sectus vel caesus
fuit. Th. τέμνω.
Ἄμοτόραννος, υ, δ, crudelis tyran-
nus.

ἄμφω, *as, e, b, z, h, crudivorus*: dat. pl. Ion. ἀμφόφωγοι. Ex ὠμῶς, *cruidus, et fāyω, comedo*.
 Ἀμφέρων, *onos, b, z, h, crudelis*: à φρήν.
 Ἐμφω, *as, e, ploravi, a. 1. ind. act. verbi olμῶζω, ploro; f. ζω. Th. e7, hei.*
 Ἐνω, ἴσα, δν, et Æol. εἶς, εἴσα, ἐν, τῶ, δν, E.N.S, præs. part. ab εἰμ, sum.
 Ἐνω, gen. pl. ab δς, qui. Sed Ἐνω, pro ἴνω, ergo, Dor.
 Ἐνωθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. pass. ab ὄνημι, juvo, prosum.
 Ἐνάμη, σο, το, lucrifici vel despezzi, per Sync. pro ὠνσάμη, a. 1. m. verbi ὄνημι, prosum; vitupero; f. ὄνησω, a. 1. ὄνησα. Alii volunt esse imperf. m. verbi ὄνημαι, seu ὄνημαι, pass. ab ὄνημι.
 Ἐνάξ, Poët. pro ὠ ἄνα, vel ὠ ἄναξ, δ rex. Sic ὠ ἄνασσα, pro ὠ ἄνασσα, δ regina.
 Ἐνάσα, Dor. pro ὠνησα, a. 1. ab ὄνημι, juvo, prosum.
 Ἐνείδιον, imperf. act. verbi ὄνειδέω, exprobro, convitiator; fut. ἴσω, p. ὄνειδικα. Th. ὄνειδος, εος, τῶ, probrum.
 Ἐνείδισα, *as, e, a. 1. ind. act. verbi ejusd.*
 Ἐνειροπόλιον, imperf. act. verbi ὄνειροπόλιω, in somnium interpretatione versor, quod ex ὄνειρος, u, δ, idem quod ὄναρ, τῶ, somnium, et πόλιω, versor.
 Ἐνεκα, Dor. adv. pro ἔνεκα.
 Ἐνεμος, Dor. pro δ ἄνεμος, ventus.
 Ἐνε' ὈΜΑΙ, -ῶμαι, emo, mercor; fut. med. ὄνησομαι, perf. pass. ὠνημαι, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο.
 Ἐνή, 2. sing. præs. ind. vel sub. med. præcedens verbi.
 Ἐνή, ἦς, ἦ, emptio; idem ac ὄνησις, ab ὄνώω, emo.
 Ἐνημα, ἄτος, τῶ, res emptæ: ab ὄνώωμαι.
 Ἐνήρο, Ion. et Dor. pro δ ἄνήρ.
 Ἐνησα, *as, e, a. 1. ind. act. et ὄνησασθαι, 3. sing. a. 1. m. vel verbi ὄνημι, juvo; f. ὄνησω, vel verbi ὄνώωμαι.*
 Ἐνησις, *eas, h, emptio; item redemptio*: à 2. sing. p. pass. verbi ὄνώωμαι, emo.
 Ἐνησιώ, 2. sing. a. 1. m. vel verbi ὄνημι, juvo; f. ὄνησω, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο, vel verbi ὄνώωμαι.
 Ἐνησιός, τα, εἶον, emendus: verbale ab ὄνώωμαι.
 Ἐνησιός, δ, δ, emptor: à 3. sing. p. pass. verbi ὄνώωμαι, emo.
 Ἐνησιώω, -ῶ, emere cupio: ab ὄνησιός.
 Ἐνηστο, lucrificerat: vel est 3. sing. imperf. pass. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, juvo, prosum: vel est 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὄνώωμαι, emo.
 Ἐνησιός, ἦ, δν, emptus; item venalis: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ὄνώωμαι, emo, mercor.
 Ἐνήθραπε, Ion. et Dor. pro ὠ

ἄνθρωπε, sic φ ἄνθρωποι, pro οἱ ἄνθρωποι, &c.
 Ἐνιος, *u, b, z, h, et ὄνιος, la, ion, venalis*: ab ὄνώωμαι, emo.
 Ἐνομα, *ατορ, τῶ, Dor. pro ὄνομα, nomen.*
 Ἐνομᾶδται, *nominati sunt*: Ion. pro ὄνομαρμένοι εἰσι, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ὄνομᾶζω, nomino; f. ὄσω, p. ὄνομᾶκα, p. pass. ὄνομᾶσαι, sai, sai.
 Ἐνόμαζον, imperf. act. et Ἐνόμᾶσα, *as, e, nominavi*: a. 1. ind. act. et
 Ἐνομᾶσθην, *ns, η, nominatus sum*: aor. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
 Ἐνος, *u, b, pretium, quod emptor persolvit venditori pro re, quam emit; emptio; merx ipsa.*
 Ἐνοχοει, *propinabat*: 3. sing. imperf. act. verbi ὄνοχοίω, vinum infundendo, (imperf. φνοχοέων, vinum) quod ex ὄνος, ου, δ, vinum, et χέω, fundo.
 Ἐ'ξ, Dor. pro δ ἐξ.
 Ἐξᾶ, *aperui*; a. 1. ind. act. verbi ὄξω.
 Ἐξᾶην, imperf. m. verbi ὄξομαι, pulo; f. m. ὄξομαι, p. pass. ῶξμαι.
 Ἐξωτο, 3. pl. imperf. med. verbi ejusdem.
 Ἐ'ΟΝ, *u, τῶ, superior domus pars.* Sed
 Ἐ'Ο'Ν, οῦ, τῶ, ὈVUM, idque avium, piscium, serpentum et similibium.
 Ἐ'Ο'Π, ὠπ, ὠπ, acclamationes nauticæ. Angl. HO UP.
 Ἐ'Οτοκέω, -ῶ, ovum pario; et Ἐ'Οτοκία, *as, h, ovæ partio, seu generatio*: ab
 Ἐ'Οτοκόος, ου, ἦ, ovipara: ex ὠόν, et τόκος, à p. m. verbi ῥίτω.
 Ἐ'Οτοκείων, *ova pariunt*; 3. pl. ind. act. verbi ὄτοκεύω, q. v.
 Ἐ'Οπα, acc. sing. ab ὠψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.
 Ἐ'Οπασε, et ὠπασσε, *dedit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὄπάζω, præbeo: item insequor; f. ὄσω.
 Ἐ'Οπίμα, video; sæpè apud Oripian. hinc ὠπίσασθαι, a. 1. infin. m. ab ὠψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.
 Ἐ'Οπερ, Dor. pro ἔπερ, ubi.
 Ἐ'Οπια, *ων, τῶ, ὀφροδία, supercilia*; quia super ὠπας, Hesyech.
 Ἐ'Οπιμελήτᾶ, Dor. pro ὠ ἐπιμελητᾶ, δ curator.
 Ἐ'Οπλή, ἦς, ἦ, ictus qui fit manu; manus enim est naturale ὄπλον, Hesyech.
 Ἐ'Οπιμείνα, *armata*; neut. pl. p. part. pass. verbi ὄπιλλίζω, armo.
 Ἐ'Ο' πόλλων, Dor. pro δ ἄπόλλων.
 Ἐ'Ο' πόλοι, Dor. pro οἱ ἀπόλοιοι.
 Ἐ'Οπται, 3. sing. p. pass. verbi ὄπτομαι, video: f. m. ὄφομαι, p. pass. ὠμαι.
 Ἐ'Οπτασα, *as, e, et in 3. pl. ὄπτησαν, assarunt*: a. 1. ind. act. verbi ὄπτάω, terreo, asso, f. ἴσω.
 Ἐ'ΟΡΑ, *as, h, tempus*; item ἩΟΡΑ; pulchritudo, venustas; Deco pulchritudinis: ὠρῶ κεκαρμένος, qui ὠρα, tempus.

temperatam pulchritudine formam habet; formosus. Est et
 ἘΡα, respicitur: 3. sing. imperf. act. ὄραρον, -ων, ασ, -ας, ας, -α, verbi ὄράω, video.
 ἘΡΑ, *as, h, cura.*
 Ἐρατίζω, f. ἴω, decoro, venusto: venustate concilio, orno; ferè in deteriore partem de ninio cultu: item maturum facio: ab ὄραϊος.
 Ἐραϊός, *αιν, αἶον, tempestivus; qui est formâ pulchrâ; festivus; æstivus.* Th. ὠρα.
 Ἐραϊότατος, superl. à præced.
 Ἐραϊότης, *ητος, h, tempestivitas, maturitas; item pulchritudo*: ab ὄραϊός.
 Ἐραϊοται, Æol. pro ὄραϊζοται, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὄραϊζω.
 Ἐραϊσμός, ῆ, δ, ornatus exquisitior ad venustatem formæ extantidam; ornamentum; pulchritudo: ab ὄραϊζω.
 Ἐρανός, Dor. pro ἔρανός ὄρανῶ, gen. Æol. et Dor. pro ἔραϊός.
 Ἐ'ρατος, Dor. pro δ ἄρατος, Aratus.
 Ἐ'ργείος, Dor. pro δ ἄργείος.
 Ἐργισθήν, *ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὄργίζομαι, irascor*: hoc ab ὄργίζω, facio irasci; f. ἴω. p. ὄργικα. Th. ὄργη, ira.
 Ἐρεθία, *as, h, ORITHYIA, regina Amazonum.*
 Ἐρέζατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ὄρέζω, f. ζω, p. ὠρέζα, aor. 1. pass. ὠρέχθη.
 Ἐρεον, *videbam*; imperf. act. ab ὄρέω, Ion. pro ὄράω, video.
 Ἐρες, αἶ, pro ὄρες, (vid. seq.) urotures. Sed ὄρες, οἶ, turres; item curatores.
 Ἐρεσι, *uxoribus*; dat. plur. Ion. pro ὄροι ab ὄαρ, ὄαρος, ἦ, uxor; in pl. ὄρες et contractæ ὄρες.
 Ἐρέσω, ὠ, f. ἴσω, *curo*: ab ὄρα, cura; item custodio; ab ὄρος, custos.
 Ἐρη, *ns, Ion. pro ὄρα, as, h, hora, tempus*; dat. ὄρη, Ion.
 Ἐρριζε, 3. sing. imperf. act. et Ἐρριζα, *as, e, a. 1. ind. act. verbi ὄρριζω, diluculo venio; imperf. ὄρριζον, f. ἴω, p. ὄρρικα.* Th. ὄρρος, u, δ, diluculum.
 Ἐρθώθη, *ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὄρθω, erigo.* Th. ὄρθος.
 Ἐριγᾶτο, 3. sing. imperf. pass. et Ἐριγᾶτων, *certabant, porrigebantur*: 3. pl. imperf. pass. ab ἔριγγόμαι, -ῶμαι. Th. ὄρέζω, porriro; f. ζω, p. χα.
 Ἐρίδος, ἦδν, *tempestivus; florens atale.* Th. ὠρα, tempus.
 Ἐρίμος, *ιμη, ιμον, vel u, δ καὶ ἦ, maturus.* Th. idem.
 Ἐρίνε, *concitavi*; a. 1. ind. act. ὄρίνω, commovebatur; 3. sing. imperf. pass. verbi ὄρίνω. Th. ὄρω, eccito.
 Ἐρίος, *u, δ, z, h, vel ὄριος, la, ion, tempestivus; maturus; venustus; certo tempore factus*: ὄριαi τελετα, solemnitates, quæ quâlam certo staloque tempore celebrantur. Th. ὠρα, tempus.

Ἐρισάτο, 3. sing. a. 1. m. et
 Ἐρισίμενος, η, ον, p. part. pass
 verbi ἔριζω, definitio; f. ἴσω, a. 1.
 Ἐρίσα, ας, ε, perf. ἔρικα. Th. ἔρος,
 υ, δ, terminus.
 Ἐρίφος, Dor. pro δ ἔριφος, hæ-
 dus.
 ἘΡΙΨΩΝ, υνος, δ, **ORION**; pul-
 cherrimus sui ævi, simulque maxi-
 mē procerus et robustus staturā.
 Amatus dicitur ab Aurora, i. e.
 fuit pulcherrimus; occisus à Dia-
 na, i. e. subitā morte est extinc-
 tus: post mortem relatus est inter
 sidera, i. e. astronomi sidus ingens
 ex ejus nomine appellatur, quin
 sine dubio ipse fuit astronomus
 peritus, et quia venādi studiosus
 fuit, hinc et canem suum ei addi-
 derunt. At
 Ἐρίων, nomen avis.
 Ἐρίκισα, ας, ε, a. 1. ind. act.
 verbi ἔρικίζω, juro; quod vide.
 Ἐριμήθη, Dor. pro ἔριμήθη, cum
 impetu fecit; 3. sing. a. 1. ind.
 pass. ab ἔριμάμαι. Th. ἔρημ, im-
 petus.
 Ἐριμαίνε, ἀγίλαρετ, 3. sing. im-
 perf. act. verbi ἔριμαίνω, ruo; f.
 ἀνῶ, p. ἔριμαγκα' ab eod. Th.
 Ἐριμάτο, molus est: 3. sing. im-
 perf. pass. verbi ἔριμάω, impetu fer-
 or; f. ἴσω' à præced. Th.
 Ἐριμάτο, Ion. pro ἔριμητο, 3.
 pl. plusq. p. pass. verbi ἔριμέω, vel
 ἔριμάω' ab eod. Th.
 Ἐριμενος, per Sync. pro ἔριμη-
 μένος, concitatus: p. part. pass. ab
 ἔριμάω' et
 Ἐριμνε, 3. sing. a. 1. ind. act.
 verbi ἔριμαίνω, ruo.
 Ἐριμσα, ας, ε, et in 3. pl. et ἔρι-
 μσαν, a. 1. ind. act. et
 Ἐριμάντο, 3. pl. imperf. pass.
 verbi ἔριμάω, cum impetu feror. Th.
 ἔρημ, impetus.
 Ἐρίρες, Dor. pro οἱ ἄριρες, agni.
 Ἐριουτο, ruebat: 3. sing. im-
 perf. m. verbi ἔριυνμαι, excito. Th.
 ἔρω, excito.
 Ἐροογράφος, υ, δ, annalium scrip-
 tor, qui describit quid quoque anno
 evenerit: ex ἔρα, et γράφω.
 Ἐρολόγιον, υ, τὸ, **HOROLOGI-**
UM: ex ἔρα, et λόγος, à λέγω.
 Ἐρορα, per Metaph. pro ἔρωρα,
 p. m. Att. pro ἔρα, verbi ἔρω, excito.
 Ἐρος, υ, δ, annus; tempus; nox:
 ab ἔρα.
 Ἐρος, eos, τὸ, Dor. pro ἔρος, eos,
 τὸ, Ion. pro ἔρος, mons.
 Ἐροσκόπος, υ, δ, qui horas obser-
 vat; qui natalem alicujus horam
 considerat, atque inde futura præ-
 dicit: ex ἔρα, et σκοπός.
 Ἐροσα, ας, ε, concitavi: a. 1.
 ind. act. verbi ἔρω, excito; f. ἔρω,
 Ἐολ. ἔρω.
 Ἐρα', pro ἔρω, concitatus erat:
 3. sing. plusq. p. pass. ἔριμη, σο,
 το, verbi ἔρω, concito; f. ἔω, p.
 ἔρακα.
 Ἐράγγω, ες, ε, a. 2. ind. act.
 verbi ἔράσσω, vel -ρω, fodio; f. ξω.
 Ἐραρχιδός, ῖ, δ, idem quod.

Ἐραρυθός, ῖ, δ, ululatus, mugitus.
 Th. ἔωλω, ululo.
 Ἐραρξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ver-
 bi ἔράσσω.
 Ἐραρόμενος, præes. part. m. ab
 ἔρωω, rugio.
 Ἐραρόχαται, et Att. ἔρωρόχαται,
 Ion. pro ἔρωγγένοι ελεῖ, 3. pl. p.
 pass. verbi ἔράσσω, fodio; f. ξω, p.
 ἔρωχα.
 Ἐραρῶ, et ἔρωραμαι, ululo, ru-
 gio; propriè de canibus dicitur,
 lupis et leonibus, propter famem
 ingemiscentibus, aut alio ex dolo-
 re ejulatus similem vocem edenti-
 bus. Metaphoricè de homine di-
 citur erumpente in ejulatus simi-
 les canum luporumque ululatus et
 leonum rugitus. Hesych. f.
 ἔρα, p. ἔρωκα, a. 1. ἔρωσα. Hinc
 ἔρωτες, aī feræ dicuntur.
 Ἐράωμα, ατος, τὸ, rugitus: à
 præced.
 Ἐραχαῖος, Dor. pro δ ἔραχαιός,
 ille antiquus.
 Ἐραχίστε, 2. pl. imperf. m. et
 Ἐραχέωτο, Ion. scu Dor. pro ἔρα-
 χήτο, 3. pl. imperf. m. verbi ἔρα-
 χίμαι, -μαι, salto, f. m. ἴσωμαι.
 Ἐραχίσασθε, 2. pl. a. 1. m. ἔραχ-
 σάμην, ω, ατο, verbi ejusd.
 Ἐραχμενος, per Sync. pro δ ἔρα-
 χόμενος, incipiens: ab ἔραχομαι.
 Th. ἀρχή, initium.
 Ἐραφωειν, excitatus eram: plusq.
 p. med. verbi ἔρω, excito: f. ἔρω,
 p. m. ἔρα, et Att. ἔωρα.
 Ἐραφώχιστο, porrecti erant: Ion.
 pro ἔρωρεγγίμοι ἴσαν, 3. pl. plusq.
 p. pass. verbi ἔράγω, porrigo: f.
 ξω, p. ἔραχα, et Att. ἔρωραχα, in
 pass. ἔρωραι, Att. ἔρωραγαί, in
 plusq. p. pass. ἔρωράγγην, ξο, κτο.
 Ἐραφώχισαν, porrecteram me:
 plusq. p. act. Att. verbi ejusd. et
 eodem modo formatum.
 Ἐράωκετο, Ion. et Att. pro ἔρωκ-
 το, 3. sing. plusq. p. pass. verbi
 ἔράσσω, f. ξω, folio.
 Ἐραωύχισαν, foderam: plusq.
 Att. ejusd. verbi.
 Ἐς, particula varios habens
 usus: ab ἔς, est enim ἔν τρέπον,
 quemadmodum: valet ut, sicut,
 tanquam, perinde ac si: in com-
 par. ut, quemadmodum; item cir-
 citer, ferè; postquam; adeo ut:
 utinam; quàm, quantum; quan-
 doquidem, quare, idcirco, atqui
 alioqui; Att. pro πρὸς, ad cum
 ac ἔς ἔτιν, ut ita dicam: abun-
 dat, ut ἔς ἀληθῶς, verè, reverà,
 ἔσται, velut ἔσωπερ, sicut. ἔσται, adè
 ut. ἔσκει, ut, utinam. καθῶς, velut,
 sicut. ἔως, donec, usque dum. ἔως,
 lamdiu.
 Ἐς, sic, ita: ab δ vel ἔς, pro
 αὐτὸς, est enim αὐτὸν τρέπον, ἑωσά-
 τως.
 Ἐς, ἔως, τὸ, Dor. pro ἔς, auris.
 Ἐσα, ας, ε, impuli: a. 1. ind.
 act. verbi ἔσθω, pello; f. ἔσθω, et
 ἔσω, a. 1. infin. ἔσαι, p. pass. ἔ-
 σμαι, Att. ἔσωμαι.
 Ἐσαι, a. 1. inf. act. ἔσαιτ', pro

ἔσαιτο, repelleret: 3. sing. a. 1.
 m. verbi ejusd. Sed ἔσαι, pro
 ἔσαι, a. 1. inf. ab ἔσω, fero
 Ἐσαίμενος, μένη, μενον, a. 1. part.
 m. verbi ἔσθω, vel ἔσω, f. ἔσω, ἔ.
 1. ἔσα.
 Ἐσαν, repulerunt: 3. pl. a. 1.
 ind. act. ejusd. verbi.
 Ἐσανεῖ, quasi: pro ἔσαι. Th. ἔς.
 Ἐσαννά, Hebr. serva nunc qua-
 so felicem successum tribue: ἔσαν-
 νά τῇ νύψ, pro ἔσωσον νῦν τὸν νίδω,
 more Hebraeo.
 Ἐσαοικε, impulit: Ion. pro ἔσαι,
 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔσθω.
 Ἐσαίτως, eodem modo; adv. ex
 ἔς, sicut, et αὐτὸς, ipse.
 Ἐσάων, Dor. pro ἔσων, redolebat;
 3. sing. imperf. ab ἔσω, oleo.
 Ἐσαε, pepulit; 3. sing. a. 1. ἔσα.
 Ἐσαι, perinde, tanquam, circiter,
 ferè: ex ἔς, sicut, et εἰ, tanquam.
 Ἐσαε, ὄ, nomen Prophetæ, in
 decl. Hebr. quod interpret. Lat.
 servavit.
 Ἐσαεῖς, εἶσα, ἐν, pulsus, a. 1.
 part. pass. et
 Ἐσαθναί, a. 1. infin. pass. ab
 ἔσθω, pello; f. ἔσω.
 Ἐσαι, siné; 3. pl. præes. sub. ver-
 bi εἰμι, sum.
 Ἐσαι, miserint; 3. pl. a. 2. sub.
 act. verbi ἴμι, mitto; f. ἴσω, a. 2. ἴν.
 Ἐσαι, auribus: dat. pl. ab οἶς,
 ἔως, τὸ, auris. Th. ἔσαι, τὸ, idem.
 Ἐσαι, et Att. ἔσωμαι, p. pass.
 verbi ἔσθω, f. ἔσω, p. ἔσαι, p. part.
 pass. ἔσαίμενος, a. 1. pass. ἔσθη, a.
 1. part. pass. ἔσαεῖς.
 Ἐσαίμενος, pulsus; perf. part.
 pass. ab eod. verbo.
 Ἐσαεπερ, sicut; adv. ex ἔς, et περί.
 Ἐσαερον, adv. ferè, tanquam;
 ex præced. et ἔν.
 Ἐσαερανεῖ, adv. tanquam si, per-
 inde ac si: ex præced. et εἰ.
 Ἐσαερεῖ, adv. veluti, quasi: ex
 ἔσωπερ, et εἰ.
 Ἐσαε, ut, ita, adeo ut, utque;
 quamobrem, itaque; utpote, quippe,
 quòd: ex ἔς, et τε.
 Ἐσαης, υ, δ, impulsor, qui trudit,
 ab ἔσω, vid. ἔσθω.
 Ἐσαιεῖ, Att. pro ἔσαιεῖ, 2. sing.
 fut. 1. med. verbi seq.
 Ἐσαιώω, trudo; f. ἴσω, et Att.
 ἔσαιώω. Th. ἔσθω, idem.
 Ἐσατοργος, Dor. pro δ ἔσατοργος
 crudelis.
 Ἐσαφραντο, 3. sing. plusq. p.
 pass. verbi ἔσφαρηναι, olfascio; f.
 m. ἔσφαρηνάμαι, p. pass. ἔσφαρμαι.
 Ἐσαχος, υ, δ, et ἔσχη, ης, ἡ, ra-
 mus novellus: ab ἔσχω.
 Ἐσαχοφάρια, ων, τὰ, et ἰα, ας, ἡ,
 gestatio ramorum; festum Athe-
 niensium: ex præced. et φέρω.
 Ἐσω, pellam; f. 1. act. verbi
 ἔσθω, pello; f. ἔσω, tanq. ab ἔσω.
 Ἐσω, aures; nom. et acc. pl.
 ab ἔς, ἔως, τὸ, auris. Th. ἔσαι,
 ατὸς, τὸ, idem.
 Ἐσάγα, ας, ἡ, instrumentum quo
 aures torquentur, auricularius for-
 ceptus: ex ἔς, et ἄγα,

¹Ἀτακυστίω, f. ἡσω, *auribus capi* que dicuntur: ab

²Ἰτακυστός, ὁ, *delator, auricularius explorator*. Gl. qui ὠρί ἀκούει. Delatores enim principum ὠτα et ὠτόρια dicuntur, quia sunt eis pro auribus.

³Ἀταλύτω, -ῶ, *doleo auribus*: ex οὖς, ὤ, ὅ, socius, amicus.

⁴Ἄταν, *δ amie, heus bone vir*: pro ὦ ἱτάν, voc. Dor pro ἱτα, ab ἱτης, ὤ, ὅ, socius, amicus.

⁵Ἀτάριον, ου, τὸ, *auricula, auris Veneris*: ostreum quoddam Ἄολibus; ab *auriculæ* similitudine: dim. ab ἱς, *auris*. Th. ἱς, idem.

⁶Ἀτῆρός, ρά, ρόν, *auriculosus, auritus*: ab eod.

⁷Ἄτς, Poët. pro ὤσε, *ceu, velut, ut*.

⁸Ἀτεγχύτης, ὤ, ἱ, *auricularis clyster*: instrumentum quo in ὠτα ἐγχύεται. Th. χέω, *fundo*.

⁹Ἀτειλη, ἡς, ἡ, *vulnus*: ab ἀτάω, *vulnere*.

¹⁰Ἄτερος, vel ὦ τέρος, Dor. pro ὦ ζερος, *alter*.

¹¹Ἄτῆκός, ἡ, ὄν, *auricularis*; ab ἱς, ὠτός, τὸ, *auris*. Th. ἱς, idem.

¹²Ἄτιον, τὸ, *auricula*; item *auris*: dim. ab eod.

¹³Ἄτις, ἰδός, ἡ, *avis tarda*; Gl. quia aurita: ab eod.

¹⁴Ἄτὸς, gen. sing. ab ἱς, *auris*.

¹⁵Ἄτος, ὤ, sive ὠτός, ὤ, ὅ, *OTUS*, avi nycticoraci similis; ab auribus plumeis sic dicta; item *Meta h. homo fatuus*. Est etiam.

¹⁶Ἄτος, ὤ, ὅ, *OTUS*, nomen propr.

¹⁷Ἄτόμητος, ὤ, ὅ, ζή ἡ, *auribus mutilatus*: ex ἱς, τὶ τέμνω.

¹⁸Ἄτοχλέω, ὠ, *aures obturbo loquendo*: ex ἱς, et ὄχλος, *turba*.

¹⁹Ἄτρῶνον, ἐς, ἐ, imperf. vel a. 2. act. verbi δτρώνω, *incito*; fut. τνῶ, p. ἄτρωνκα, a. 1. ἄτρωνα, *as, e*.

²⁰Ἄτῶεις, ὠσσα, ὠεν, *auritus*; *ansatus, ansas habens*: et

²¹Ἄτων, gen. pl. ab ἱς, ὠτός, τὸ, *auris*. Th. ἱς, idem.

²²Ἄτῶς, Ion. pro ὀ αὐτός.

²³Ἄφάς, nom propr. loci auro optimo abundantis, Jer. x. 9.

²⁴Ἄφελον, imperf. et a. 2. ἄφελον,

debuī: ab ὀφείλω, f. ἡσω, p. ὀφείλκα.

²⁵Ἄφειν, plusq. p. act. verbi δπω, *video*: f. ψω, p. ὤφα.

²⁶Ἄφειρ, nom. propr. loci, vel regionis auriferæ.

²⁷Ἄφλεια, ἄς, ἡ, (et Poët. ὀφελίη, et ὀφελια) *utilitas; auxilium*;

tanq. ab ὀφελῆς, ἴος, ὅ, ζή ἡ, *utilis*. Th. ὀφελέω.

²⁸Ἄφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præ. verbi

²⁹ἌφΕΛΕῖΩ, -ῶ, *juvo, prosum*: bene de aliquo mereor: cum acc. sæpius absolutè: f. ὀφελήσω, a. 1. ὀφελῆσα, p. ὀφείλκα, præ. pass. ὀφελέομαι, -ῶμαι, *juvor, prodest mihi*; a. 1. pass. ὀφελήθην, ἡς, ἡ, *percepi commodum*: a. 1. sub. pass. ὀφελήθῶ, ἡς, ἡ, a. 1. part. pass. ὀφελήθεις, εἶσα, ἐν, *adjutus, a, um*.

³⁰Ἄφελήθης, 2. sing. a. 1. sub. pass. à præced.

³¹Ἄφείλημα, ἄτος, τὸ, *adjumentum, emolumentum*: a. 1. sing. p. pass. ejusd. verbi.

³²Ἄφείλῃσα, ἄς, ἐ, a. 1. ind. act. et Ἄφελήσεια, ἄς, ἐ, a. 1. ἌΕΟΙ. opt. verbi ὀφείλέω.

³³Ἄφελήσιμος, ὤ, ὅ, ζή ἡ, *utilis quo jvari possumus*: ab ὀφείλῃσις.

³⁴Ἄφείλῃσις, ἐως, ἡ, *utilitas, emolumentum*: ab ὀφείλέω.

³⁵Ἄφελήσιος, ἑα, ἑον, *juvandus*: ab ὀφείλέω.

³⁶Ἄφείλῃμος, ὤ, ὅ, ζή ἡ, *utilitatem, adjumentum sive emolumentum adferens*: ὀφείλιμον, *commodum profuturum*; ab eod.

³⁷Ἄφελίμως, adv. *utilitèr, commodè, cum commodo et emolumento*: ab ὀφείλιμος.

³⁸Ἄφελον, ἐς, ἐ, *debuī*; a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*: usurpat ad votum experimentum, vel solum, vel cum εἶθε, εἶθε aut ὤς. Sic εἶθ' ὀφελον δλίσθαι, *utinam periiissem!* εἶθ' ὀφελές δλίσθαι, *utinam periissem!* εἶθ' ὀφελ' δλίσθαι, *utinam periissem!*

³⁹Ἄφελμένους, acc. pl. præ. part. pass. ab ὀφείλέω.

⁴⁰Ἄφθην, ἡς, ἡ, *apparui*: a. 1. ind.

pass. verbi δπτομαι, *video*; fut. m. ὀψομαι, perf. pass. ὤμαι, ψαι, πται.

⁴¹Ἄφθησαν, visi sunt; 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

⁴²Ἄφλεε, 3. sing. imperf. ab ὀφείλω pro ὀφείλω

⁴³Ἄφρόντιστος, Dor. pro ὀ ἀφρότιστος, *securus*.

⁴⁴Ἄφρα, ἄς, ἐ, *aperui*: p. ind. act. verbi οἶγω, *aperio*; f. ξω.

⁴⁵Ἄφατο, Ion. pro ὀγγίνοι ἡσαν. 3. pl. plusq. p. pass. ὀγγην, ὀξω ὀκτο, verbi ejusd.

⁴⁶Ἄφχτο, ἱθαί, *gradiebatur*: 3. sing. imperf. med. verbi οἶχομαι, *abeo*: f. m. οἶχσομαι, p. pass. ὀφχημαι.

⁴⁷Ἄφχσαν, *ingemuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δχθίω, *indignor*; f. ἡσω, a. 1. ὀχθησα, ἄς, ἐ.

⁴⁸Ἄφχμεθ', pro ψχέμεθα, *idamus*. 1. pl. imperf. m. verbi οἶχομαι, *eo* fut. m. οἶχσομαι.

⁴⁹Ἄφρα, ἄς, ἡ, *OCHRA*: Anglicè *OCHRE*. Th. ὀφρός.

⁵⁰Ἄφραῖνον, *pallidum reddo*: et Ἄφράω, -ῶ, *palleo*; *pallesco*: et Ἄφράς, ἄς, ἡ, *pallor*: *qualitas ὀφροῦ*: ab ὀφρός.

⁵¹Ἄφράσις, ἐως, ἡ, *pallor*: ab ὀφρός, -ῶ, *palleo*, *pallesco*: ab ὀφρός.

⁵²Ἄφροειδής, ἐς, *pallidus*: ex seq et εἶδος.

⁵³Ἄφρόλευκος, ὤ, ὅ, ζή ἡ, *ex luteo candicans, seu in pallido candidus*: ex ὀφρός et λευκός, *albus*.

⁵⁴ἌΧΡΟΣ, ρά, ρόν, *pallidus*.

⁵⁵Ἄφρος, ὤ, ὅ, *pallor, palliditas*: et Ἄφρότης, ἡτος, ἡ, idem. Th. ὀφρός.

⁵⁶Ἄφρόω, et ὀφραῖνω, *pallefacio, pallidum reddo*. Th. ἄφρός.

⁵⁷Ἄφρομα, ἄτος, τὸ, *pallor*; *palliditas corpori alicui inducta*: ab ὀφρός.

⁵⁸Ἄφρακα, Att. pro ὀφρακα, perf. act. verbi οἶχέω, quod ab οἶχομαι, *abeo*; f. m. οἶχσομαι, p. pass. ὀφχημαι.

⁵⁹Ἄψ, ὠπός, ὀ, *oculus*; *aspectus, vultus, facies*. Th. δπτομαι, *video*.

⁶⁰Ἄώδης, ἐως, ὀ, ζή ἡ, *ovo similis ovi speciem gerens*: ab ὠδν, *ovum*

L E X I C O N

LATINO-GRÆCUM.

AB

AB

AB

A Vzi Ab, ἄπδ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
 ἢ puero, ἐκ παιδός, ἐκ παιδός.
 A secretis, ἀπὸ τῶν ἀπορήθων.
 Ab aliquo stare, μετὰ τίνος εἶναι, τὸν τινὲ εἶναι.
 Ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
 A vel Ab sequente usque, ἀπὸ sequente μέχρι, vel ἄχρι, vel ἕως, cum genit.
 Ab hoc tempore, ἐξέτι τῷ, ἀπὸ τότε, ἐκ τῷ νῦν, ἀπὸ τῷ νῦν.
 Ab ineunte adolescentiā, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νεότητος, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
 Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poet.
 Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
 Ab intestato, id est, sine testamento, ἀδιαιθέτως, μὴ διαθεμένως.
 Abs re, ἕξ λόγου, ἀπὸ τοῦ ἕξω τούτου, ἀπὸ τοῦ πράγματός, ἀπὸ σκοπῆ.
 Abacium, ἄβῆκιον.
 Abactus, αἰ, um, ἀπειλαυθείς.
 Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
 Abacus, ἀβάξ, ἀβάκος.
 Abalienatio, ἀπαλλοτριώσις.
 Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος.
 Abalieno, ἀπαλλοτριόω, -ω.
 Abalienor, ἀπαλλοτριούμαι.
 Abanita, ἡ θεία πρὸς πατρός, αἰ, ἡ, θεία τῷ προπάππῳ, ἀποτηθίς.
 Abarceo, ἀποκώλων.
 Abavia, ἀπομάριος.
 Abavunculus, ὁ θεῖος τῷ προπάππῳ, ἀπὸ τῆς, ὁ θεῖος πρὸς μητρός, μέγας.
 Abavus, ἀπὸπάππος, ἐπίπαππος, τῷόπιος.
 Abax, ἀβάξ.
 Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
 Abbatia, ἀββάτεια, κοινὸβιον.
 Abbatisa, ἀρχιμανδρίτις.
 Abbrevis, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, cum acc. ἀποκεφαλίζω, -ῶ.
 Abdicare magistratu se, ἀπέναι τῆς ἀρχῆς, ἀπεναι τὴν ἐξουσίαν, ἀποτιθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
 Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπορρήσις.
 Abdico, as, ἀποδοκιμάζω ἀποκηρύττω, ἀποποιεῖμαι.
 Abdico, is, id est repudio, re- uso, ἀπαγορεύω, παραιτέω, -ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, (ἀπέλω τὸν νῦν.)
 Adidit, ἐκρύβην, κρύφα, κρυφῶς, λάθρα.
 Abditum, κρύβος τόπος, κρυπτόν.
 Abditus, κρυπτός, ἀπκρυφός, ἰνδόμενος, μύχιος, μυχιατός, ἀπόρρητος.
 Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταβύνω.

Abdomen, ἐπιγάστριον, ἥτρον.
 Abdor, κρύπτομαι.
 Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
 Abductus, ἀπαγόμενος.
 Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
 Abeo, ἀπέρχομαι, ἀπειμι, οἴχομαι εἰς Οὐράνην.
 Aberceo, ἀπειρώγω σί τινος.
 Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαιμάρισμα, ἀπότευξις.
 Aberro, ἀμαρτάνω, ἀφαιμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro a viā, ἀπαρτάνομαι, ἀποσυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλάνομαι, cum gen.
 Aberro paulum, παρολισθαίνω.
 Aberruoco, ἐκθοτανίζω.
 Abesse et Abfore, ἀπέσσεισθαι.
 parum Abesse, μικρὸν εἶναι multum Abesse, πολλὸν εἶναι.
 Abgrego, ἀφορίζω.
 Abhinc, ἥδε, ἀπὸ τούτου, ἐι ταῦθεν, ἐνθένδε.
 Abhorreo, μυσάττομαι τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, ἐσχεραινώ.
 Abi, ἀπει, ἀπιθι, ἀφροπε, Poet.
 Abi in malam rem, φθεῖρω, ἀπέρρι, ἀπαγ' ἐς μακαριαν, εἰρή' ἐς κλοάκας.
 Abiecte, ἀπερβιμένως.
 Abiectio, ἀποβολή, ἀπόρριψις, ταπεινώσις.
 Abjecto, ἀπορρίπτω.
 Abjectus, ἀπερβιμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινός, ἀδόκιμος, ἀσύμφηλος, ἀπόθετος.
 Abiegnus, ἐλιτικός, εἰλιτικός.
 Abies, ἐλάτη.
 Abietarius, τέκτω, ξηλικός.
 Abigeatus, ἀπειασίτις.
 Abigeus, ἀπαλῆτης.
 Abigo, συβέω, -ῶ, ἀπελαύνω, πεοιελώνω τινὲ, ἀπειρώγω, ἀνίστημι, ἐξίλλω.
 Abicio, ἀπορρίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθῶ, -ῶ, προίτημι, cum acc.
 Abiit, pro mortuus est, ἀνοίχεται, οἴχεται, οἴχεται.
 Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, περιχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδείξις, χρώρησις.
 Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
 Abjugo, id est, à jugo removeo, ἀποξέγγυμι.
 Abjungo, ἀποξέγγυνω, ἀποξέγγυνημι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείρω, ἀναξέγγυνημι, μετάγω.
 Abjuratio, ἀπωμοσία, ἔξωμοσία.
 Abjuration, ἔξωμοθῆς.
 Abjuro, διομνύω τι ἀπομῶ, ἐπὶ-

μυνημι, ἀπομῶνω, ἐξόμνημι, cum acc, ἀποβάλλω τι ἐπὶ ὄρκων.
 Ablactatus, ἀπογαλακτισμένος.
 Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
 Ablaqueatio, βίξοτομία.
 Ablaqueo, βίξοτομέω, -ῶ, τοιαιρῶμαι, γυμνῶ σκαπάνη τὰς βίξας.
 Ablatus, ἀφρημένος.
 Ablectæ ædes, οἶκος κεκορημένος, κεκαλλωπισμένος.
 Ablegatio, ἀπόπειψις, ἀποπομπή.
 Ablegatus, ἀπόπειπτος, ἀπόβλητος.
 Ablego, ἀποπέμπο τινὲ, ἀποσέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
 Abligurio, καταλιχυνῶ, ἐκλείγω, διαλαφρῶσω, κατατρώγω, ἀναισιμῶ, -ῶ, κιχλίζω.
 Abluo, ἀπονίπτω, κλύω, πλύνω, ἀπολύω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύω.
 Ablutio, ἐκνίψις, ἀπόνιμμα.
 Ablutus, λελυμένος.
 Abluvium, κατακλυσμός.
 Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρός, μεγάλη.
 Abnato, ἀπονίχημαι, ἐκνίχημαι.
 Abneco, ἀποκτείνω, νεκρῶ, -ῶ.
 Abnegatio, ἀπαρνήσις.
 Abnego, ἀπαρνεύομαι, -ῶμαι, ἐξαρνός εἰμι.
 Abnepos, ἀπέκγονος.
 Abnceptis, ἀπεκχόνη.
 Abnocto, ἀποκτερευθῶ.
 Abnodo, ἐσμός, ἐκλῆθω.
 Abnormis, ἄμετρος.
 Abnuo et Abnuo, ἀνανεύω τῷτο, ἀπονέω, ἀπέπω, ἀνέομαι, -ῶμαι.
 Abolendus, ἐξαιρετός.
 Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρῶ, -ῶ, ἀμωσῶ, -ῶ, ἀπολέω.
 Abolere leges, ἀναιρεῖ τὸς νόμους, λῦει vel καταλύει νόμον, ἀπόψηφίτῃσθαι, vel ἀποχειροτονεῖν vel ἀποδοκιμαεῖν νόμον.
 Abolitio, ἀφανισμός, ἀφάνισις.
 Abolitus, ἀφανισθείς, ἐξαλειφθείς.
 Abominabilis et Abominandus, βδελυκτός, βδελυρός, μυσαρός, μυσός, ἀπόσποτος.
 Abominatio, βδελυγμα, μίσμα, ναυτία, μῦσος, προσοχθισμός.
 Abominator, βδελύττομαι σε, μυσαύττομαι, ἀφροσιόωμαι, -ῶμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
 Abortior, ἀπογινομαι, vel Abortio, ἀμβλίσκω, ἀμβλίσκω et ἀμβλίσσω, ἐξαμβλίσκω, ἐξαμβλίσσω, ἐκτερῶσσω ἀποκνίσκομαι.
 Abortire facio, ἀμβλίσκω

Abortivus, a, um, ἀβεινθλος, ἐκ-
βελιμος, ἐκρωματιαῖος.

Abortivus partus, ἀμβλοθριδίον.

Abortus, Abortio, ἐκτρωσμός,
ἐκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἀμ-
βλωσις.

Abrado, ἀποξῶ, ἀποξυράω, ἀπο-
κναίω.

Abrarus, ἀπόξεσος.

Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρ-
παζόμενος.

Abripio, ἀναρπάω vel ἀφαρπάω
τινα, ἑλκέω, -ῶ.

Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρῶγω,
ἀποκείρω.

Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν
νόμους.

Abrogatio, ἀποκῶρισις, ἐκῶρισις,
ἀναίρεσις, ἀποχειροτομία.

Abrogo, ἀποκυρῶ, ἀκυρῶ, ἀναί-
ρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀπαλαιῶ, ἄκυ-
ρον ποιῶ, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.

Abrotonum, ἀβρότονον.

Abrumperе vitam, ἀπορῆξαι τὸν
βίον.

Abrumpo, ἀπορῆγγυμι.

Abruptio, ἀποτόμιος.

Abruptio, ἀπορῆξις, ἀποτμή.

Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀπορῆξις
τόπος.

Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμήξ,
ἀπορῆξις.

Abscedo, ἀποσρέφω, ἀπέμι ἀπό-
τινος, ἀφίστημι τινος, ἐξαναχωρέω, -ῶ.

Abscessio, vel Abscessus, ἀπό-
σσημα, ἀπόσσεισις.

Abscido vel Abscindo, ἀποτέμ-
νω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρύπτω,
ἀνακείρω.

Abscissus, ἀποκοπέσις, ἀποκεκυρ-
μένος.

Abconditè, κρύφα, κρυφῆ.

Abconditus, κρυβείσις, ἀποκεκυρ-
μένος.

non Abconditus, ἀκατακάλυπ-
τος, ἀνεπίλητος.

Abcondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι,
ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκάλυπτο.

Abconsio, ἀπέκρυψις.

Absens, ἀπῶν, -όντος, ἄδημος,
ἀποδημιών.

Absentia, ἀπουσία.

Absentio, idem quod dissentio,
διεφώνεω, -ῶ.

Absento, ἀπέμι.

Absilio, ἀποπηδάω, -ῶ.

Absimilis, ἀνόμοιος, ἰσόμοιος,
ἀπειοικῶς.

Absinthium, ἀψίνθιον.

Absinthium marinum, σέριφον,
κερίφον.

Absisto, ἀφίστημι vel ἀποσταίω,
ᾤ, τινός διαλείπω.

Absoleo, id est, ab usu recedo,
ἀπαρχαίνομαι.

Absoletum, ἀπαρχαιωμένον, παρ-
ραλλαγμένον.

Absolvere, pro perficere, ἀποτε-
λείν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τε-
λείειν, κατασκευάζεσθαι.

Absolvere creditorem, id est, et
satisfacere, διαλύειν τὰ χρέω, ἀπαλ-
λάττειν.

Absolvo, ἀπολύω τινα, ἀπογινώσκω
τῷ ἐγκλήματος, ἀφήμι, ἀποψηφίζομαι.

Absolutè, id est, perfectè, τελῶς,
ἀπλῶς, ἐντελῶς.

Absolutio, ἀπόλυσις, λύσις, ab
iniqua facta, τῆς βλασφημίας.

Absolutorius, ἀπολυκτικῶς.

Absolutus, ἀπόλυτος, ἀνελεύσις, ἀφε-
τος, ἀνετος.

Absolutus, id est, perfectus, ἀπο-
τελευθείσις, ἀκοτελής, τελειος, εὐτρε-
πής, ἐκτελής.

Absolutus, omnibus partibus,
ἀπαρτισθείσις, κατὰ πάντα τέλειος.

Absono, ἀψίδω.

Absonus, ἀπηχῆς, ἀπιδός, ἄβηθη-
μος, κακοσηχῆς el κακόηχος, παρα-
πλήξ, ἐκμελής.

Absorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω,
βυφίω, el ἀπορροφίω, -ῶ, λαφύσσω.

Absorbio, βόφημα, βόφησις.

Absorptum, καταποθὲν συμποθὲν.

Absque, ἕξω, cum gen. ἀνεῖν el
χωρῆσι, δίχα.

Abs re, ἕξω λόγῳ, ἀπὸ vel ἕξ τρῶ-
ποῦ, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.

Vide A.

Abstemius, ἄσινος, ἄγευσος, ἀβρό-
μος.

Abstergeri vici habens, σμηκ-
τικῶς, βυτικῶς.

Abstergere calumnias, ἀπολύεσ-
θαι ἑαυτοῦ τὰς.

Abstergo el Abstergeo, ἀμοσμάω
el ἀποσμήχω, ἀποψάω, ἀποτριβίω,
ἀπομοργνύω, el -μι, ἀπομάττω, ἀνα-
μάττωμαι, σρέω, ἐπισμάω el ἐπιση-
χῶ, βύπτω.

Absterreo, ἀποτρέπω τινα, ἐκφο-
βέω, -ῶ, ἀποσπεύδω.

Abstersio, ἀτόμαξις, ἐκνιψις.

Abstineo, ἀπαλλάττομαι el ἀπέ-
χομαι τινος, ἀπέργω, ἀφίσταμαι,
ἀφesisκῶ.

Abstinens, ἀποσχῶν, ἐγκρατῆς,
ἀψασάς.

Abstinentèr, ἐγκρατῶς.

Abstinentia, ἀπόσχεσις, ἐγκρά-
τεια.

Absto, ἀφίσταμαι.

Abstractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ
ἀποκεχαρισμένον.

Abstractus, ἀφαιρετὸς, ἀποκεχω-
ρισμένος.

Abstraho, ἀποχωρίζω, διασπάω,
ᾤ, ἀπώγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.

Abstringo, ἀπολύω.

Abstrudo, ἀπωθέω, -ῶ, ἀποκρύπτω.

Abstrusus, ἀπόκρυφος, κρυφῆσις,
ἀνακεχωρηκῶς.

Absurè, ἢ γὰρ δὲ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆ-
τα, μὴ συμβαίνει.

Absum, ἀπειμι, ἀπολείπω, ἀποδίδω,
Absummedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.

Absumo, δαπανῶ, ἀποδανῶ,
ἀποτρῶω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατέδω.

Absurdè, ἀτόπως.

Absurditas, el Absurdum, ἀτοπον,
ἀτοπία, ἀπρεπον, ἀλλόκοτον, ἄμαθης.

Absurdus, ἄλογος, ἀτοπος, ἄδοξος,
ἀλόγιος.

Abterminatus, ἀφορισθείσις, ἐξοσρα-
κισθείσις.

Abundans, εὐπόρος, λαβρὸς, δαψι-
λῆς, ἄφθονος, περισσῶν, περιουσίος.

Abundantèr, el Abundè, ἐξαρκύν-
τως, ἀφθόνως, διαρκῆ, διαρκῶς, λιπα-

ρως, ἀδόν, εὐπόρος, περισσῶς, ἐκ τε-
ρρισείας, δαψιλῶς.

Abundantia, εὐπορία εὐθηρία, πε-
ρισσειά ἀρροσῆν, δαψιλία, ἀφθονία,
φορία, περιουσία.

Abundatio, πλημμυρίς, κατακλυσ-
μός, ἐπίκλυσις, χύσις.

Abundo, εὐθνήνω el -ομαι εὐπαρέω,
-ῶ, περισσεύω τινος, γέμω, δαψιλεύο-
μαι, ἐκκυμαίνω.

Abvolo, ἀφίπτωμι, vel ἀφίπτωμαι.

Abusivè, καταχρηστικῶς.

Abusus, καταχρηστικῶς, ἄχρηστος.

Abusus, κατὰχρησις, ἀπόχρησις.

Abusus sum, καταχράσσομαι, -χρῶ-
μαι τινι, ἀχρῶσομαι, -χρῶμαι τινι κα-
κῶς, ἐλαττεροκακῶς, παρακαταχράσομαι.

Abyssus, ἄβυσσος.

Ac, z, ἦ.

Acacia, ἀκακία.

Academia, ἀκαδημία.

Accantio, ἀκάτιον.

Accanto, προσάδω.

Accedere sententiæ, συγκατατι-
θεσθαι τινι.

Accidit ad hæc, ἐπιγίνεσθαι τοῦτοις.

Accedo, προσβαίνω τινι, παραγινο-
μαι, προσήρχομαι τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφ-
ικνέομαι, πρόσσιμι, μέτεμι, συνεγγίζω.

Acceleratio, ἐπιείξις, ταχεία, σπουδή.

Acceleratio, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγ-
κονέω, -ῶ, κατασπεύδω.

Accendo, ἀνακαίω τι, ἀπτω, ἀνάπτω,
δισπυρῶ, κοίω, πίμπρημι, κατα-
πίμπρημι.

Accendo rursus, ἀναρθῶ, ἀναθῶ.

Accensus, ἠμέλιος, ἀπτόμενος, θα-
λούμιος, ἕξαιπος, ἐνημέμιος, ἐφημέ-
μιος, πεφνημέμιος, πεφωμέμιος.

Accensus, προσάδω.

Acceptio, λήψις, πρόσληψις.

Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι,
ὑποδέχομαι.

Acceptum habeo, χαίρω τινι,
vel ἐπὶ τινι.

Acceptum fero, προσλογίζομαι,
ἀνατίθημι σοι τοῦτο, ἀφίεω, ἀπογράφω.

Acceptus, δεκτὸς, χαριεῖσις, ἀμε-
νῆς, καταθύμιος, εὐπρόδεκτος, προσ-
λεφέσις.

Accersitor, ὁ κλήτωρ, κλητῆρ.

Accersitus, a, um, προσκληθείσις,
μετακληθείσις.

Accerso, κατακαλέω, -ῶ, μετακα-
λέω, -ῶ, μεταπέμνω, προσπέμνω τινα.

Accerso aliquem crimine con-
juratiōnis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν
τινι.

Accessio, ἐπίδοσχις, πρόσθεσις,
ποσοθήκη, ἐφίκτησις, αἰθήσις.

Accessus difficilis, δυσέμβωτος,
δυσέμβωτος.

Accessus facilis, ἐπίδρομος, εὐπρό-
σιτος.

Accessus, ἀφίξις, ἐμβολή, ἐπέλευ-
σις, πρόσσδος.

Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκῶς.

Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται,
συμπέπει, καθίκει, el actiū pasciō.

Accido, συμπίπτω, προσυγχάνω.

Accido, περικόπτω, ἐκτρύχω.

Accio, ἐκαπέμνω τινα, ἐπικα-
λέομαι, -ῶμαι, προστέμνω.

Accingo, περιζώνω μου, διαζώνω μου,
διασκευάζω, ἐτοιμάζω.

Accino, προσφών *vel* παραψάλλοντι, προσφών, -ῶ.
 Accio, προσκαλίω, -ῶ, *vel* μετακαλίω, -ῶ τινα.
 Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι *el* ἀποδέχομαι, *el* προσδέχομαι τι, ἀναίρω, -ῶ, κομίζομαι τι παρά τινος.
 Accipiter, ἄραξ, ἱρῆς, κέραις, ἄστρίας.
 Accipitrarius, ἱεροκατροφός.
 Accisso, *id est*, simul, ἀκκίζω.
 Accitus, α, um, προσκληθεὶς, μετακληθεὶς.
 Accitus, ūs, ui, μετῴκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεισις.
 Acclamatio, ἐπικαυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπίδημα, εὐφήμιος.
 Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναδοῶ, -ῶ.
 Acclamo, ἐπικρίζω, ἐπαναδοῶ, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφήμιω, -ῶ.
 Acclinis *et* Acelinus, ἐπικλινής, προσκλινής.
 Accliuo, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
 Acclivis *et* Acclivus, ἀμφίχυτος, ἀνωφερής, ἀνάτης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
 Acclivitas, ἀνωφέρεια.
 Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
 Accolo, παροικέω, -ῶ, *el* προσοικέω, -ῶ τινα.
 Accommodatē, ἐπιτηδέως, ἰκανῶς, λυσιτελῶς.
 Accommodatio, ἐπιτηδέοτης, ἐπιτροπὴ, προσοικέωσις.
 Accommodatus *el* Accommodus, ἐπιτηδέοσις, ἰκανῶς, λυσιτελής, οἰκείος, ἀρμόδιος, ἀρμόττων τινα.
 Accommodo, ἀρμόδω *vel* προσαρμόδω *vel* ἐφαρμόδω τινα τι, προσοικέω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτήθημι, προσχωρέω, -ῶ.
 Accredo, ἐπιπέθομαι.
 Accrementum *el* Accretio, ἐπαύξεις, ἐπίδοσις.
 Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιπέδομαι.
 Accubatio *el* Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
 Accubitrium, ἀνακλιτήριον.
 Accubo *el* Accumbo, παρακείμεναι τι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατακείμεναι ἀναπίπτω τῆς γῆς *vel* ἐπὶ τῆς γῆς.
 Accudo, κόπτω, τυπῶ, -ῶ.
 Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
 Accumulatē, σωρηδόν, πυκνῶς.
 Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνίθροισις, νῆσις.
 Accumulatus, νητός, νευμένος.
 Accumulo, ἀροοίω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω cum acc. συμφορέω, -ῶ, νηέω, *el* νῆσω.
 Accuratē, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς *el* λιπαρῶς, περιέργως.
 Accuratē persequi, ἀκριβολογεῖσθαι τι *el* ὑπὲρ τινος, *el* περὶ τινος.
 Accuratio, ἐπιμελεία.
 Accuratus, ἐπιμελής, ἀκριβής, λιπαρής, *el* pass. ἐπιμεληθεὶς.
 Accuro, ἐπιμελέομαι, ἐξακριβῶ -ῶ.

Accurro, ἐπιτρέχει, προσρέχω, ἰεθίω.
 Accursus, προσδρόμημα.
 Accusabilis, αἰτιατός, ἔλεγκτός, ἐπιμεμπτός.
 Accusare falsō, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνος, *vel* τιδὸς φόνος, de eade aliquem.
 Accusari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίῳ εἶναι, κατατηγορεῖσθαι, γράφισθαι, ἐπὶ κρίσει παριδίδωσθαι, αἰτῶν ὑπομένειν.
 Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
 Accusatio, *id est*, conquisitio, καταμεψίσις, λαβή, μὴνι, ὑπαίτιον.
 Accusator, κατηγορὸς, δῶκος, κρίνων, γραβόμενος, εὐδύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
 Accusatorie, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
 Accusatorius, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
 Accusatus, ἔγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομεινὸς αἰτίαν.
 Accuso, αἰτιέομαι, -ῶμαι, σε τίττω, κατηγορέω, -ῶ, τινα φόνος *el* τιδὸς φόνος, ἐγκαλέω, ὠ, ἐπαυτίζομαι, -ῶμαι, μέφομαι, διαγράφω τινα αἰτίαν, ἐπιφέρω *vel* ἐπάγω, δικαστήριον τινα καθίζω, ἐπενέγκω γραφήν πρὸς τινα, ἐν αἰτία ποίωμαι -ῶμαι, τινα, εἰ' αἰτίας ἔχω, ἐνδίκασθαι τινα.
 Acedia, *id est*, incuria, ἀκηδία.
 Acco, *id est*, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.
 Aceratus, *id est*, palcis plenus, ἀχυράδης.
 Acer, eris, σῆθος, σφένδαμος, ἡ.
 Acer, acris, ὀξύς, ὀξύς, ἄτρεπτος.
 Acerbē, πικρῶς, σφυρῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
 Acerbitas, κῶτος, πικρία, ὀξύτης, σφυρῶντης.
 Acerbo, *id est*, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
 Acerbum, ὀμφάκιον.
 Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀγῆς, σφυρῶντης.
 Accro, *id est*, palcis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
 Accrosus, *id est*, palcis plenus, ἀχυράδης.
 Accerra, θυμιατήριον.
 Accerrimus visus, δευτάτη ὄψις.
 Accerrimus visu, ὀξυωπέστος, ὀξυδερκήςστος.
 Accervatio, σῶρευσις.
 Accervatim, σωρηδόν, ἄθρῶς.
 Accervo, as, σωρεύω.
 Accervo, σωρῶς, ὄγκος, θήμων, διν *el* δις, ὁ ἢ ἡ.
 Accesco, ὀξύνομαι, *el* ὀξύνω, ὀξίζω, παραξίζω.
 Accetabulum, ὀξυβιβῶν, ἐμῆφιον, κοτύλη.
 Actearium vas, ὄξις, -ίδος, ὀξυβιβῶν.
 Actum, ὄξος, εὐς, το' ὀξάλμη.
 Achates, gemma nomen, ἀχάτης.
 Acheron, fluvius infernalis, ἀχέρων.
 Acheta, *id est*, Cicada, ἀχέται.
 Achilus, *id est*, pabulo destitutus, ἀχιλος.

Achillea, herbae nomen, ἀχιλλεῖον, χιλιόφυλλον.
 Aciela, ἀκυσήριον, βελόνη, περόνη, βραβίδιον, ἠπυτήριον *el* ἠπυτήριον.
 Aciditas, ὀξύτης, σφυρῶντης.
 Acidulus, ὑπόξος, ὀξόδιος.
 Acidum reddo, ὀξύνω.
 Aciulus, ὀξύς, εἶα, ὅ' ὀξείος, ὁ.
 Aciem instruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν ὀνόμαϊν παρτάττειν ποιεῖν.
 Acies fulcis *el* gladii, ἄκη, ἀκίς, αἰχμή, ἀκμή, ἀκωχῆ, ὀξύτης, ἀκόνη.
 Acies exercitus, παρατάξις, σῆξ, τάγμα.
 Acies oculorum, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὑνδορξίς.
 Aciosus, βρωγῆς, εὐς, ὁ ἢ ἡ.
 Acinus *el* Acinum, βᾶξ, γῶς, ὁ ἢ ἡ βᾶξ, πυρήν.
 Acipenser, piscis, ἔλλωψ, ὄνισκος.
 Acoluthus, *id est*, servus, ἀκόλυθος.
 Acone, *id est*, eos, ἀκόνη.
 Aconitum, herbae genus, ἀκόνιτον.
 Acontia, *id est*, jacula, ἀκόντια.
 Acontia, serpentium genera, ἀκόντια.
 Acor, ὀξύτης, σφυρῶντης.
 Acorna, planta quaedam, ἄκorna.
 Aculesco, σέργω, ἐψηφασίζω, ἀρῖσκομαι, ἀπαναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκῶμαι, ἐπικλινομαι.
 Aculesco rebus, συμφέρομαι τοῖς παρσῖ, σέργω τίττω, ἀρκῶμαι τοῖς δεύρασεῦμαι τῶσις, ἐμένω τοῖς καθεσῆκσι, μένω ἐν τίττω, ἐπὶ τίττω χαρῆς ἀρῖσκομαι *el* ἀγαπάω, ὠ, *el* συγχωρέω, -ῶ, cum dat.
 Acquiro, ἀντέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτῶμαι, προσκτῶμαι, περιποιέομαι, -ῶμαι, προσπορίζομαι, περιπίπτω τινα.
 Acredula, *id est*, lusciniā, ἀρῆδων, ἀρῆδω, φιλομήλη.
 Acrimonia, ὀξύτης, ὀξύτης, σφοδρῆσις, σφυρῶντης, πικρία.
 Acris, acre, ὀξύς, ὀξύς, ἄτρεπτος.
 Acris irae, ὀξύθυμος, ὀξύθυμίας, ὁ.
 Acriter, πικρῶς, ὀξέως, ὀξύ, ὀξύμεις, σφοδρῶ, ἐντόνος.
 Acritudo, πικρία, ὀξύτης, ὀξύτης, σφοδρότης, σφυρῶντης.
 Aerodrya, *id est*, lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
 Acrostichis, ἀκροστιχίς.
 Acta, α, *id est*, litus, ἀκτή.
 Acta, orum, πράξις.
 Actio *el* Actus, πράξις, ἐνέργεια, ὄρσις.
 Actio, *id est*, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
 Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσαγεῖν, λαχεῖν δίκην τινα τῆς κατηγορίας, injuriarum.
 Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πρῶτα καταβῶμαι.
 Activē, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
 Activus, ἐνεργητικῶς, δραστήκις, δραστήριος, ἐνεργῆς, πρακτικῶς.
 Actor, ποιητής, πράττων, δραστήρ *el* δραστής.
 Actor *id est*, accusator, κατηγορὸς, δῶκος.
 Actor n. est. patronus, συνήγορος

Actor, *id est*, histrio, ὑποκριτής.
 Actuarium, *id est*, ἵστ, ονεγαρία πᾶ-
 vis, ἑκάς, ἄδος, ἵ.
 Actuarius, *id est*, actorum scri-
 ba, γραφεύς.
 Actuarius, *id est*, facilis, εὐαγήςτος.
 Actum est, *id est*, periit, πέπρακ-
 ται, οἴχεται.
 Actuose, μογερώς, ὀρασικῶς.
 Actuosus, φιλόργος, ἐργώδης,
 πρακτικός.
 Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχ-
 θείς. In ipso Actu, ἐπ' αὐτοφόρῳ.
 Actutum, αὐτίκα, παραχρήμα.
 Acuens visum, δυνώπης, ὁ ζή ἥ.
 Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος,
 κεντρούς.
 Aculeus in animis relinquere,
 τὰ κέντρα ἰγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκρομέ-
 νοις.
 Aculeus, κέντρον, ἀκανθα, ἔγκεν-
 τρίς, καρφίον, ὄγκος, ἥλος.
 Acumen, δεινότης, δξότης.
 Acumen auditus, δξυκοῖτα.
 Acumen ingenii, ἀγχινοια, σύνεσις.
 Acuminatus, κεντρούτης, ζξυτενής.
 Acumino, δξύνω.
 Acuo, δξύνω, θήγω, θηγάω, ἀκο-
 νάω.
 Acupictores, πολυκέσαι, φουγί-
 οες, οἱ ζωοτῶν ἐργάται.
 Acu-pictus, κεισός, πολυκέσος.
 Acu-pingere, βελόνας ποικίλλειν.
 Acus, eris, ἄχρον, ἀθήρ, σκόβαλον.
 Acus, ūs, ἀκέρτα, βελόνη, βράφις.
 Acutē, δξύνω, δξέως, λιγέως.
 Acutē vociferans, δξυβόας, ὁ ζή ἥ.
 Acutē videns, δξυδερκής, ὁ ζή ἥ
 δξυνοπίας, ἐλ δξυνοπίας, ὁ.
 Ad, παρὰ, ἀπὸς, εἰς ἐλ ἔς, cum acc.
 κατὰ, et *Alt.* ὡς.
 Adactio, βίαισι, ἐπαγωγή.
 Adactus, ἑπακτός, βιασθείς, εἰσαχ-
 θείς, ἀναγκασθείς.
 Ad amissum, ἀκριθῶς, κατ' ἀκρί-
 θειαν, πρὸς εἰσθῆμν.
 Adæquatio, ἀπίστωσις, παρίστωσις.
 Adædifico, προσικοδομῶ, ὡ.
 Adæque, ἐπίσως.
 Adæquo, ἀνισῶ, ὡ, ἐξισῶ, ὡ,
 ἀπαρτίζω, ἀπειθύω, ἐμαλίζω.
 Adæro, ἐξαρρηθῶ, ὡ.
 Adæstuo, ὑπερξέω, ἐκκυμαίνω,
 προσκυμαίνω, cum dat.
 Adaggero, ἐπισυναιβρωζώ.
 Adagium et Adagio, παροιμία,
 ἔπος, λόγος.
 Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω,
 διανάπτω, ἐνάπτω, παρεμφάπτω, ἐξάπ-
 τω, ἐφάπτω, καθίπτω, περικαθάπτω,
 περιάπτω, προσάπτω.
 Adamantinus, ἀδαμάντινος.
 Adamas, ἀδάμας.
 Adamatorius, ἐρωτικός.
 Adamo, υπερφιλιῶ, ὡ, τινα, ἀγα-
 πᾶω, ὡ.
 Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω,
 προσανοίγω, ἐμφανίζω.
 Adaperilis et Apertus, ἀνεψυγμέ-
 νος, εὐάνοικτος.
 Adapto, ἀρμόζω τί τινα, ἐπαρτύνω,
 διαπήγνυμι.
 Adasquo, ποτίζω τινα, δόραίνω.
 Adarca, vel Adarces, concreta
 quædam salsilago, ἀδάρκης.

Adareo, καταρραίεμαι.
 Adasceps, ἄς, αἰ, ἐπασκίσις.
 Adaugo, ἐπαύζω, ἀνάω.
 Adbibito, ἐπιπίνω, cum gen. vel ac.
 Adblandior, παρακίεω, ὡ, ὑπο-
 σαίω, ὑπαικᾶλλω.
 Adcorporo, σωματοποιῶ, ὡ.
 Aderesco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφθόμαι.
 Adescimo, ἀποῖκαθῶ, ὡ.
 Addenso, πεκνύω, ὡ.
 Ad dextram, ad sinistram, ἐπὶ
 δεξιᾷ, ἐπ' ἀριστερᾷ.
 Addico, *id est*, vendo, ἀπεμπώλω,
 ὡ, καταλλαττομαί τι, ἀποκηρύττω.
 Addico, *id est*, pronuntio, ἐπαγυ-
 γέλλω, ἀποκηρύττω.
 Addico, *id est*, condemno, κατα-
 δικάζω.
 Addictio, *id est*, condemnatio,
 καταδική.
 Addictus sum, ἀφιερῶ, ὡ τινι,
 δωλεύω, cum dat.
 Addisco, *id est*, bene disco,
 προλαμβάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς
 ἐπισήμαις.
 Additamentum, ἐπιβλημα, προσ-
 θήκη, παρενθήκη.
 Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσ-
 θεμα.
 Additus, a, um, πρόσθετος, προ-
 σθετιμένος.
 Addo, ἐπιτίθημι vel προστίθημι τί
 τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπ-
 τω τι πρὸς τι.
 Addoceo, προσδιδάσκω.
 Adormisco, προσκοιμάομαι, ὡριτι.
 Addubitantē, διαπορητικός.
 Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις,
 ὑπόψια.
 Addubitatus, ὑποπτος, ἀπορηθείς.
 Addubito, ἀμφισθητέω, ὡ, περί-
 τινος, διαπορέω, ὡ, ἐνδοιάζω, ἀμφι-
 βάλλω, υποπτεύω.
 Adducere in suspicionem, ἄγειν
 τινα εἰς ὑπόψιν.
 Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω,
 ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω,
 ὑπάγω τι εἰς τι.
 Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι,
 cum acc. προσίεμαι, cum ἡψ.
 Adducto, ἀναγωγή, παραγωγή,
 προσαγωγή, συναγωγή.
 Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμε-
 νος, προσαγόμενος, συνυγόμενος.
 Adductus donis, πεισθείς ὑπὸ δω-
 ρεῦς.
 Adduplico, διπλώω, ὡ, ἐπιδιπλα-
 σιάζω.
 Adedo, καταφάγω.
 Ademptio, ἀφαίρεσις.
 Ademptus, ἀφαιρεθείς.
 Aded, *id est*, usque eod, ὅτω, οὕτως,
 ὡς, εἰς τοσούτον.
 Aded ut, τοσούτον, ὡς, cum *ind.*
 vel *inf.*
 Adeo, *id est*, Accedo, ἐπιβαίνω,
 προσέρχομαι τινι, ἀφικνέομαι, ἐπιμι-
 φρόσις, προσπορεύομαι τινι, φοιτῶ
 πρὸς σε.
 Adeo, *id est*, adiorior seu aggre-
 dior, ἐπιχειρέω, ὡ, τινι, vel πρὸς τι-
 να, ἄπτομαι τινος.
 Adeo hereditatem, εἰς τὰ κτήμα-
 τα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρο-
 νομίαν, κληρονομέω, ὡ, κληρονομιάς.

Adeps, σίωρ, περιελά, ἰσχυγίω,
 ἀλειφαρ, ἄτος, ἄσπρος.
 Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπιτεύξις, ἀπο-
 λυσις.
 Adeptus, ἐπιτυχῶν.
 Adequito, *id est*, equitando pro-
 prius accedo, προσσιπέζω, προσσι-
 πεύω, παρσιπέυω.
 Adesdum, δεῦρο, δεῦτε, ἴθι δᾷ, ἴθι
 νῦν.
 Adespotus, *id est*, sine domino,
 ἀδόσποτος.
 Adesurio, βουλιμάζω, βουλιμαῖω,
 ὡ, βουλιμώττω.
 Audeum est, παρηγητιῶν ἐστὶ,
 δίκαιον παριέναι.
 Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρ-
 ἔχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, cum
 acc.
 Adfringo, προσάγνυμι.
 Adgannio, προσκίβομαι, cum *dat.*
 Adhabito, παροικίω, ὡ.
 Adhæc, ἅμα ἐλ, ζ εἰς ταῦτα, πρὸς
 τούτοις, ἐπὶ ταῦτο, προσέτι.
 Adhæreo, προσέχομαι, vel περι-
 ἔχομαι, προσκόλλομαι, ὡμαι, προ-
 λάττομαι, συνάπτομαι, προσισχύομαι
 omnia cum dat.
 Adhæsiō, προσκόλλησις.
 Adhalo, προσπνέω, προσεργῶ.
 Adhamo, ἀγκιστεύω.
 Adhibeo, ἀπονέμω, vel διανέμω τι,
 προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
 Adhibeo curam et diligentiam,
 ἔχω, vel ποίεω, ὡ, ἐπιμελείαν τινος.
 Adhibeo in consilium, παρακα-
 λείω, ὡ, σε vel εἰς συμβολήν, παραλα-
 βάνω τὴν συμβολήν, συμβουλευομαι τινι.
 Adhibeo mentem, προσέχω τινι,
 vel προσέχω τὸν νῦν τινι.
 Adhinnio, προσχρεμετίζω.
 Adhorresco, ἐπιπλήττομαι, ἐπι-
 φρίττω.
 Adhortatio, διακελευσμός, ἐγκέ-
 λευμα, ἐγκέλευσις, παραινέσις, προ-
 τροπή, παράκλησις, παρακλυσμα,
 παρακελευσμός, παρακλυσμα.
 Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέ-
 πων, παραινέτης, ἐρεθιστής, ἐργετικῆτος.
 Adhortatorius, παρακλυστικός.
 Advortor, ἀντιβολέω, ὡ, σε, προ-
 τρέπω τινα εἰς vel ἐπ' ἀρετήν, παρακα-
 λείω, ὡ, ἐγκληθῆναι, διακελεύομαι,
 ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαι σοι τῦτο,
 ὄτρυνω.
 Adhuc, μέχρι τῶν, μέχρι νῦν,
 προσέτι, ἔτι.
 Adhuc hodie, ἔτι ζ νῦν.
 Adjaceo, παράκειμαι vel πρόσκει-
 μαί τινι.
 Adjectio, et Adjectus, ūs, ui,
 ἐπιθεσις, προσθήκη, ἐπιβλημα.
 Adjectivus, ἐπιθετός, παραβλη-
 τικός.
 Adjectus, a, um, ἐπιθετός, πρόσ-
 θετός, ἐπεβλημένος, προσεβλημένος.
 Adigo, *id est*, adduco, προσάγω
 εἰσαγω, ἐπάγω.
 Adigo, *id est*, cogō, ἀναγκάζω.
 βιάζομαι τινα, παρτίζομαι τινα εἰς τι
 Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλ-
 λω τινι, προστίθημι, παραξύνωμι.
 Adjicio animum rei, vel ad rem
 περιεχόμεναι τινι, ἐπέχω τινι τὴν γνώ-
 μιν vel τὸν νῦν.

Adjicio oculos in aliquod, ἐπέχω ἀρθραλὸς τινι.	Administratio, διοίκησις, διακονία, ὑπερησία, ἐγχείρησις.	Admugio, ἐπιμυκδομαι, -ῶμαι.
Adimo, παρῶ, ἀφαίρω, -ῶ τι vel ἔξαιρώ, -ῶ, τί τινος vel τινά τι, παραίω, -ῶ, τι ἐν τινί τι vel τινός τι.	Administrator, διοικητής, ὑπέρ- της, ἐπίτροπος.	Admurmuro, ἐπιμυρρῶ, προσ- μορμυρίζω.
Adimpleo, ἐπιπληρῶ, -ῶ, vel προσπληρῶ, -ῶ τι, ἀναπλέω, -ῶ.	Administro, διοικέω, -ῶ, ὑπερ- τέω, -ῶ, ἀμφιλέω, -ῶ, ἐλ κατευθύνω, cum dat. διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πό- λεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.	Adnutilo, κολοδόω, -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, ἐκφευρίσκω, προσεὐρίσκω τινί τι.	Admirabile, ἐκπληκτικόν, -ῶν, ἐλ κατευθύνω, cum dat. διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πό- λεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.	Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adinventio, παρέρρεσις, ἐξέρρεσις, ἐπιτέγγυσις, ἐπιτέγγυμα.	Admiratio malè, ἐκδοικαίω, -ῶ τι. Admiratio sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.	Adnutatio, πρόσνηξις.
Adipalis, γαστρινός.	Admirabilis, θαυμαστός, θαυμα- τὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.	Adnoto, ἐπιπλέκω.
Adipatus et Adiposus, γαστρώδης et σπρώδης, πιμελώδης.	Admirabiliter, θαυμασίως, θαυ- μαστῶς, ἐκπληκτικῶς, ἀγαμένως.	Adnicto, ὀφθαλμιάω, -ῶ, ἐπιφθαλ- μιάω, -ῶ, ἐπιφθαλμιέω, -ῶ, σκαρδηύου- σω, -ττω, ἐπισκαρδαμιάσω, -ττω, ἑν- δύλω.
Adipiscor, προσλαβάνω, τυγχά- νω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀντιποιόμαι, -ῶμαι, cum gen.	Admirandus, θαυμαστός, θαυμα- τὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.	Adnotor, πειράομαι, -ῶμαι.
Aditio et Aditus, εἰσόδος, πρόσ- όδος, ὁδός, ἐπίθασσις, ἀφίξις.	Admiratio, θαῦμα, θαυμασμός, θαῦρος, θέλημα, θαυματοποιία.	Adnixus, πειρασθείς.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρό- σόδος.	Admirations sum, θαυμάζομαι κατὰ τι, ἐκπλήττομαι.	Adnominatio, παρονομασία, προσο- νομαζώ.
Aditu facilis, εὐφόδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσόδος, πρόσπλευρος.	Admirator, θαυμαστής, ἀγαστής, θελεκτήρ.	Adnominio, παρονομαζώ, προσο- νομαζώ.
Adiudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαι τινι.	Admiror, θαυμάζω τινά τῆς σοφίας vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἀγαμέω, ἐπάγωμαι, θήπω, καταθήπω, σβετίω.	Adnubilo, ζοφόω ἐλ ἐπιζοφόω, -ῶ.
Adjungo, ἐπιεγγύνω.	Admiror, θαυμάζω τινά τῆς σοφίας vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἀγαμέω, ἐπάγωμαι, θήπω, καταθήπω, σβετίω.	Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adjungo esse alicui, εἶναι τινι βοηθόν, συναγωνιστήν, σύνεργον, ἐπί- κρον ἐπιγωνιζέσθαι τινι.	Admisceo, ἐπιμίγνυμι τινι, παρα- πλέκω.	Adnutritus, ἐπιτρέπτός.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικρία.	Admissarium admitto, ὀχεύω.	Adobruo, ἐπισυγκαλλύπτω, περι- χωνύω.
Adjunctio, ἐπιζεύξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.	Admissarius scil. equus, ὀχευ- τῆς, ὀχεύσις, ἀναβάτης, θόρος.	Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, act. θείω, -ῶ, κτισάω, -ῶ, καθαγίζω.
Adjunctior, ἐπιζευκτικῆρ, ἐπιθέτης, πρόσθετης.	Admissio, εἰσδοχή, εἰσαγωγή, συγχώρησις.	Adolescens, μέρας, νεανίας, ἀκ- μαίος, ἐφηβος, νέος, ἀμφιγλιξ.
Adjungo, παραεγγύνω, προστί- θημι, προσάπτω, προσαρμύττω τινί τι, κολλάομαι, -ῶμαι.	Admissum scil. scelus, πλημμέ- λεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.	Adolescentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβία, ἐφηβότης, ab Adolescentiâ, ἐκ με- ρακίας.
Adjuratio, ἑρκασμός.	Admissura scil. equæ, ὀχεύμα, ὀχρεία.	Adolescentior et Adolescentu- gio, νεανειόμαι, μερακισομαι, μερα- κεύομαι, μερακισομαι, -ῶμαι.
Adjurgium, ἔρις, νείκος.	Admissus, προσεχθεῖς.	Adolescentula, νεανίς, μερακὸν λιον, μερακισκῆ, παιδείσκάριον.
Adjurgo, ὀρίζω, λοιδορέω, -ῶ, ἐπι- μέφομαι.	Admistio, μίξις, ἐπιμίξις, πρόσ- μίξις.	Adolescentulus, μερακίον, μερα- κισκός, νεανίσκος.
Adjuro, ὀρκίζω, ἑρκίζω, ἐφορκίζω τινα, ὀρκῶ, ὠ, ἐπορκέω, -ῶ, ἐπομάω, -ῶ, vel ἐπομύω.	Admistus, ἐπιμίκτης, πρόσμικτης.	Adolesco, ἀτάλλω, ἐνεαζώ, μερα- κεύομαι, μερακισομαι, ἦμαι, μερακί- ζομαι, ἀξάνομαι, κηράζω.
Adjuto, προσβοηθέω, -ῶ.	Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, cum acc. ἐφήμι, παρίμι, προσίμι τινα εἰς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφέω.	Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συγκαλύπτω.
Adjutor et Adjutrix, βοηθός, ἀμύτωρ, ἐπίκνος, σύνεργος, ἀλεκτήρ, ἀλεξήτης, βοηθόμυρος.	Admitto flagitium, δεινὸν vel αἰ- σχρὸν τι ποιέω, -ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημελέω, -ῶ, τι.	Adoptatio, τίθεσις, εἰσποίησις.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικρία, ἀλεξήτηριον.	Admodulator, προσάδω, ἀνιμερίζω.	Adoptatitius, Adoptivus, ἐλ
Adjutus est, ὠφελήθη.	Admodum, ἀπαρτί, δεινῶς, ἰκανῶς, κομῶδῃ, πάνυ.	Adoptivus, ποιητὸς υἱός, υἱὸς θεοῦ, υἱόθετος, εἰσποίητος.
Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικρία.	Admolior, ἐπιχειρέω, -ῶ.	Adoptator, υἱοθετῶν, -ῶν.
Adjuvator et Adjuvatric, βοηθός, ἄμύτωρ, σύνεργος, ἀλεκτήρ.	Admoneo, παρακαλέω, -ῶ τινα, ἐπὶ τι, παραινέω, -ῶ, cum dat. ὑπεθε- τέω, -ῶ, ἀναμνησκώ, ὑπομνησκώ.	Adoptio, υἱοθεσία, θεσία, ποίησις, εἰσποίησις.
Adjvno, βοηθέω, -ῶ, cum dat. ἀμύνω, ὠφέλλω, ἐπικρούω, -ῶ, ἐπωφε- λέω, -ῶ, συναφέλλω, -ῶ, βοηθομέω, -ῶ.	Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νυθέτημα, παραινέσις, ἀνίμνησις, ὑπό- μνησις.	Adopto, υἱοθετέω, -ῶ, υἱοποιέω, -ῶ, υἱώω, -ῶ, εἰσποιέω, -ῶ, τεκνοποιέω, -ῶ, παῖδα τίθημι, ποιέω, ὠ, vel εἰσ- ποιέω, -ῶ παῖδα, εἰς θεσίην λαμβάνω.
Adjvno te, συνάπτω σοι τὸ πᾶν, συναίρω σοι τὸν πᾶν, ὠφέλέω, -ῶ τινι, συναφέλλω, -ῶ τινι.	Admonitor, παραινέτης, νυθέτης, ἐπιμνηματιστής.	Ador, ζεῖ, χύνδρος.
Adlabio, τάλαιπωρέω, -ῶ.	Admoitorius, παραινετικὸς, νυ- θετικὸς.	Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adlubesco, ἀρεσκομαι.	Admonitus, παραινέσις, παραι- νεθείς.	Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Admaudo, ἐπιτάττω.	Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νυθέτημα, παραινέσις, ἀνίμνησις, ὑπό- μνησις.	Adorior, iris, vel eris, ἐπιχειρέω τινι vel πρὸς τινα, ἐπέρχομαι τινι, ἐσθιάλλω, ἐμβαλλώ, ἀναβάλλω, ἐφίττω, μαί, κατάγω, εἰσδιώζω.
Admetior, ἐπιμετρέω, -ῶ, προσμε- τρέω, -ῶ.	Admotus, a, um, ποσπελασθείς.	Adornatio, διακομὴ, συσκευασία.
Admiculor, ὑπερείδω, σφρίζω, ὑποσφρίζω, βοηθέω, -ῶ, χαρακίζω.	Admotio, ἐλ Admotus, ἴς, ιι, πρόσπαισις, πρόσθεσις.	Adorno, ἐπισκομῶ, -ῶ, ἐντύνω, ἐσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Admiculum, χάραξ, χαρακίον, ἔρισμα, σφρίγγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικρία.	Admotus, a, um, ποσπελασθείς.	Adorno canivium, συγκροτέω -ῶ συμπόσιον.
Admiister, ὑπέρτης, διάκνος.	Admoveo manum, προσάγω vel παραβάλλω vel προσβάλλω τινι τὴν χεῖρα.	Adoro, προσκυνέω, -ῶ τῷ θεῷ ἐλ τὸν θεόν, προσεύχομαι.
Administra, ὑπέρτης.		Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρτάμε- νος.

Adposco, προσαιτέω, -ῶ, ἐπαίξω, -ῶ.	Adversor, ἐναντιῶμαι σοι, ἀντίκειμαι.	Advolatio, vel Advolatus, πρόσπτισις, ἐπιπτήσις.
Adprecor, προσέχομαι.	Adversum, ἀτυχίς, ἐναντίον.	Advolo, προσπτόμαι, ἐπιπτάω, -ῶ.
Adpugno, προσμάχομαι.	Adversus vel Adversum, πρῶς, ἀντικρῶ, κατὰ cum gen. πρὸς, ἀντικρῶ.	Advolve, προσκυλέω.
Adquo, id est, quoad, ἕως οὗ, μέγχις οὗ.	Adversum vel Adversus, adv. ἀντικρῶ, ἐναντίον.	Advolver genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω ὡς, ἱκετεύω, ἑμαυτὸν καταβάλλω πρὸς τινος γόνατα.
Adrado, ἐπιξίω, ἐπιξίω.	Adversus, ἀντικείμενος.	Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
Adrasus, ἐπιξέσος.	Advertere animum, ἐφίσταμαι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νῦν, ἀποσκήπτειν, βάλλεσθαι εἰς νῦν.	Advorsor, pro adversor, ἐναντιῶμαι -ῶμαι, σοι.
Adrcpo, προσέρπω σοι, ἐφερπίζω ἐπὶ τινα.	Adverto, id est, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.	Ad votum, id est, ex sententiâ κατὰ νόμην.
Adruo, ἀνατρέπω.	Adversperascit, ἐσπεράζει, ἐσπέρα γίνεται, πρὸς ἰστέραν ἐστίν, κέκλικεν ἢ ἥμερα.	Adurge, ἐπισπέρχω.
Adscisco, προσαιρέομαι, -ῆμαι ἑμαυτῷ τι, ἀπάγομαι μοι ὄφελαν, ἐπισπάρω -ῶμαι κίνδυνον.	Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ τῆς νύκτας, ἐπιγρηγορέω, -ῶ, et pro incumbō, seu operam do, προσέχω τινι τὸν νῦν, σπουδάζω ἕξ ἀγωνίζομαι περὶ τινος.	Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Adscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.	Adulatio, κολακεία, θωπεία.	Adusque, μέγχι.
Adscriptus in tribum, προσνεμθεὶς τῇ φρατρῷ.	Adulator, κολαξ, εὐψ, θωπευτικός.	Adustio, ἀπόκαυσις, ἐπικανσις, ἐπικαύμα.
Adsignifico, προσσημαίνω, σημαίνω.	Adulatorius, κολακευτικός, θωπευτικός.	Adustus, κεκαυμένος.
Adsitus, παρήμεντος.	Adulatrix, κολακίς, κολακεύτρια.	Ædepol, νῆ τῷ Θεῷ, τῆ τὸν Πολυδέσκη.
Adspuo, καταπτύω.	Adulor, κολακεύω τινι et τινα, θωπεύω, κερκωπίζω.	Ædes, -dis, id est, locus sacer ναὸς τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.
Adstringo, σφύρω.	Adulter, μοιχός, μάχλος, μάχλης, τένης.	Ædes -ium, id est, domus, οἶκος αἰθλή.
Adsum, ἐγγίζομαι τινι vel πρὸς τινα, πάρεμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.	Adultera, μοιχαλῖς, μοιχᾶς, μαχλᾶς, μαχλῖς.	Ædicula, id est, parva domus, οἰκίδιον, τινακοθήκη.
Ad summam, ὅλως, ἐν κεφαλᾷ, κεφαλαϊῶδως.	Adulteratus, μοιχικός, κιδῆλος, κιδῆλευθεὶς.	Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλείστον, εἰς τὸ ἔσχατον.	Adulterina moneta, κιδῆλον νόμισμα, ἀδόκιμον vel παρακεκομμένον vel ἐκ ὀρθῶς κοπὴν vel κεικιδῆλευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.	Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστής, ἀρχιτέκτων.
Adtecto, παραπλέκω.	Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιδῆλευμα.	Ædificium, οἰκοδομή, οἶκημα, δομή, δῶμα, ἐπίδορον κατασκευάσμα, κτίσμα.
Advectio, ἐπαγωγή, ἐποχή, κομιδὴ, εἰσοκοιδή.	Adulterus, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ædificum, οἰκοδομῶ -ῶ, ἐξέμα, δομῶ, -ῶ.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.	Adulterus, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ædilis, ἀγορανόμος, ἀσυννομία.
Advectus, παρακομισθεὶς.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ædilitate fungor, ἀγορανομία -ῶ, ἀσυννομῶ, -ῶ.
Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, -ῶ, εἰσοκοιζῶ, -ομαι.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ædilitius, ἀγορανομικός, ἀσυννομικός.
Advolo, ἐπικαλύπτω.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Æditimor, νεωκορέω -ῶ.
Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Æditimus, et Ædituus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερὸδουλος, ἱεροκόμος, νεοφύλαξ, Αἰτ. νεοφύλαξ.
Advenero, σεβάζομαι, προσαιδέομαι, -ῆμαι.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Æditus, κορυψιτῆ pro editus, id est, altus, ὑψηλός.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπίδημος.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Æger, νοσῶν, νοσηρὸς et νοσηρὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νοσηχθῖς.
Advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι, -ῆμαι ἐπὶ τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελεύθω.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Æger animo, ὀδύνητος.
Adventitious, ἐπεισακτος, ἔξωτικός, ἔπηλυς, συμβεβηκὸς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισοδῖος.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ægilops, oculi vitium, et herbe seu arboris species, αἰγίλωψ.
Advento, προσέρχομαι τινι, ἐπειμι, παρίσταμαι, ἐπέχομαι, ἀφικνέομαι, -ῆμαι πρὸς τινα.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ægronomus, id est, caprarius, αἰπόλος.
Adventor, προσήλυτος, πλησιάζω.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μογίς, in compositis ὄως.
Adventus, ἐπηλύσις, ἐπιφάνεια, παουσία, ἀφίξις, ἐπίδημα, προσελύσεις.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ægrè fero, δεινοπαλέω, -ῶ τι, ἀγανακτέω -ῶ, cum dat. δυσχεραίνω, διαγανακτέω, -ῶ, δεινὰ ποιεῖμαι -ῆμαι, δυσφύρος ἐνέγκω, χαλεπῶς φέρω.
Adverbero, ἐπιμασιζῶ, προσαικίζω.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ægresso, ἀσθενέω -ῶ.
Adverbium, ἐπιήρημα.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Adversa, τὰ ἐναντία.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ægritudo animi, λύπη, νόσημα πάθος.
Adversa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία, δυσύχημα.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ægrotatio corporis, ἀρρώσσις, ἀρρώσημα, νόσημα, πάθος.
Adversâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυσχερῆν.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ægrotio, νοσέω -ῶ τῆς νεφροῦς, renibus: ἀσθενέω -ῶ, ἀρρώσέω -ῶ, πονηρῶς ἔχω.
Adversa res, ἀτύχημα, δεσπραξία.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ægrotus, ἀρρώστος, νόσιμος, ἐρπαθῖς.
Adversans, ἐναντιώμενος.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	Ælurus, id est, felis, αἰλουός.
Adversaria, ἐφημερίδες.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	
Adversarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστής, ἀντιστάτης, ἀντιλέγων, ὑπεναντίος, ἐναντίος.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	
Adversator, ἀντιστάτης.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	
Adversitas, ἐναντιώσις, ἐναντιώμα, ἀντίπραξις.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	
ex Adverso, ἀντωπῶν, καταντίστην, πάλιν.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	
Adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.	Adulterum, κιδῆλος, μοιχικός, κιδῆλος, μοιχός, μαχλῖς, μαχλῖς.	

Æmulatio, ζηλοτυπία, ζήλος, μίμησης.
Æmulacione dignus, ἐπὶ ἄριστος, ἄριστος.
Æmulator, ζηλωτὴς -ῶ τι, φθονέω -ῶ, κολέω -ῶ, φιλονικέω -ῶ πρὸς τινι, διαζηλοτυπῶ -ῶ.
Æmulor, id est, invidio, φθονέω -ῶ τινος vel ἐπὶ τινι.
Æmulus, ἀντιζήλος, φθονερός, ζηλοτυπος, ἀντιμιμος, φιλονεικος, ζηλωτής, ἀντιτεχνος, ἐφμίλλος.
Æneus, χάλκεος -ῆς, χάλκειος.
Ænigma, αἰνigma.
Æeum, pro Ahenum, χαλκεῖον.
Æquabilis et Æqualis, ἴσος, βραλδς, ἄριστος, ἡλικιωτής, ἐναλίγκιος, ὁμοιος.
Æquabilitas et Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, βραλδότης.
Æquavus, ἰσχρονος, ἡλικιωτής, βραλδής.
Æqualitèr, βραλδῶς, ἴσως, κατ' ἴσων.
Æquamentum, εὐσθμησις.
Æquator, ἰσημερινός.
Æquè, ἐξ ἴσου, ἀγχομάλως, ἐν ἴσῳ, ὀικαίως.
Æquanimitas, ἐπιεικεία, εὐγνωμοσύνη.
Æquanimitèr, εὐγνώμως, εὐγνωμόμως.
Æquanimis, εὐγνώμων, ἐπιεικής.
Æqui bonique facio, εὐλογιζέω -ῶ πρὸς τι, εὐγνωμονέω -ῶ τινι.
Æquidics, ἰσημερινός.
Æquilatatio, ἰσοπλατέες.
Æquilibris, ἰσοῤῥοπος, ἰσομοιρος.
Æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοστάσιον, ἰσοζύγαν ζυγα, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινός.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσαστός, παράλληλος, ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσασις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσῶω -ῶ, ἰσάζω, παρισῶω -ῶ, ἐξισῶω -ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω -ῶ, ἰσοῤῥοπέω -ῶ.
Æquipondium, ἀντιστήκωσις, στήκωμα.
Æquitas, ἐπιεικεία, εὐγνωμοσύνη, βραλδότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquitèr, βραλδῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόμως.
Æquivalens, ἀντίστροφος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaléo, ἰσῶω -ῶ, ἰσοδυναμέω -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικακῶς vel μὴ ἀνεκτῶς vel ἀλόπως vel ἀνεπαχθῶς vel ἐσχοχρόνος τι φέρειν.
Æquo -as -are, ὁμοίω -ῶ, ἰσῶω -ῶ, ἀναλογέω -ῶ, ἡμιλλῶ, ἐξομολίζω.
Æquor, πέλαιος, ἄλς.
Æquoreus, ἐνάλιος, πελάγειος et πελάγιος, πελαγικός.
Æquum, ἐπιεικεία, ἐπιεικῆς, ἀρετήν.
Æquum est, ἐπιεικῆς ἐστὶ, προσήματιζοι, εἰκός ἐστὶ.
Æquus, ἐπιεικῆς, βραλδς, ἴσος, κατικῆς, ὀικαίος.

Ær, ἀήρ, αἴρα, αἴθρα.
Ærumentum, χάλκωμα, χρῆμα-τοφολάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Praefecti et Tribuni, ἀποδέκται, ταμιεῖχοι.
Ærarium, ταμιεῖον, χαλκεῖον.
Ærarium militare, στρατιωτικόν, χρῆματοφολάκιον.
Ærarius sive ferrarius faber, χαλκεύς, χαλκουργός, χαλκοσπῆσης, χαλκόκροτος, χαλκοτύπος.
Ærarius, id est, qui ad Æs pertinet, χάλκεος, ὄς.
Ærarius, id est, qui Æs cogit, φορονόμος, ὑποτελής.
Ærarius homo, id est, debitor, ὑπόχρεωτος, χρεώσης.
Æratus, id est, are tectus, κεχαλκευμένος, κατάχαλκος.
Ære alieno obstructum esse, ὄφειλεν τινὶ τὸ χρεῖος.
Æreum vas, ὄλκεον, ὄλκαϊον, χαλκόν, ἀγγεῖον, χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, ὄς, χαλκοσφός.
Ærificium, χάλκωμα.
Æripes, id est, ferratus, χαλκόπτος.
Æris bonitas, εὐδία.
Ærius, ἀέριος, ἠέριος, ἡλίβατος.
Æro -as, χαλκῶω -ῶ.
Ærosus, χαλκώδης.
Æruginosus, ἰώδης, ἱρυσιβάδης.
Ærugo, ἰός χαλκῶ, ἱρυσίβη.
Ærumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, διζύς, τὰ δεινὰ, ἀθλιότης.
Ærumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχής, διζυρός, τάλας -αντος, πολύπονος, ἀταλοῖπώρω ψυχῇ, δυσυχής, ὁ δυσυχῶν, κακοπαθῶν.
Æs, χαλκός, ὁ, pro pecunia, χρῆματα.
Æs alienum, id est, debitum, χρεῖος, ὄφειλημα.
Æs caldarium, χαλκός, χυτός.
Æs alienum dissolvere, χρεολυτῆν, τὰ χρεῖα διαλύσαι.
Æs nostrum, id est, nobis debitum, τὸ χρεωσθένον.
Æs militare, χρέματα στρατιωτικά.
Æsculeus, βαλανώδης.
Æsculus, arboris species, βάλανος.
Æstas, θέρος, θέρεια, εἶαρ.
Æstifer, αἰθροφόρος.
Æstimabilis, τιμητός.
Æstimandum est, δοκιμαστέον.
Æstimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æstimator, δοκιμασῆς, ἀποτιμητής, κριτής, λογιστής, τιμῶν, τιμητής.
Æstimo, ἀναλογίζομαι, τιμῶω -ῶ, ἀποτιμῶω -ῶ, εἰσιμῶω -ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι -ῆμαι, μετρέω, -ῶ.
Æstiva, τὰ θερινὰ.
Æstivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æstivus, θερινός.
Æstu affligo, id est, exuro, καυματίζω.
Æstuarium, ἐκρῆς, βράξ.
Æstuat mare, ἄλς πλημμύρει.
Æstuatio, καύσων.

Æstuo, καυσόομαι, -ῆμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æstuo desiderio, σφρίζω.
Æstuosus, καυματώδης, κινσώδης, πνεύγδης.
Æstus, calor nimius, καύσων, ἔγκαισις, αἶθος, θάλαπος.
Æstus maris, κλύδων, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.
Ætas, blis, γενεά, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικία.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόθεον προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος, vel αἰδέσιμος.
Ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ἰσχρονομος, ἡλικιωτής.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatum, νηπιεία.
Æternitas, αἰδιότης, αἰὼν, ἀθανατία.
Æternitati mando vel Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternum et Æternò, αἰδιός αἰωνίος, εἰς αἰῶνα, ἀθανάτος.
Æternus, αἰδιός, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ.
Ætherius, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρεσβύ.
Ævum, αἰὼν.
Affabilem esse, ἔχειν vel διατιθεῖναι ἡδέως πρὸς τινι.
Affabilis, εὐπροσώγορος, βραλδητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabrè, id est, artificiosè, sci- tè, ἐντέχνως, διαιδαλιώς, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιποιέω -ῶ, et -έομαι -ῆμαι.
Affabrefactum, περιποιημένον.
Affania, ὕληματα.
Affatim, id est, abundè, δαψιλῶς, ἄσπην et ἄσπην, κατακρῶως, ἄλς, et cum gen. et absolutè.
Affatio, ἐπιλογος, πρόφασις.
Affectatè, id est, curiosè, κατεσπυδασμένως, περιέργως.
Affectatio, id est, nimia diligentia, περιέργεια, ἐπιτήδεσις, ζήλωσις.
Affectator, περιέργος.
Affectatus sermo, λογομανία, λογοδαϊδαλία, φραγματώδης λόγος.
Affectio et Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὄρηξ, φρόνημα.
Affecto, id est, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαι τι, μνησέομαι τὰς φιλείας, σπυδάω, cum acc. ζηλώω περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι, -ῆμαι τινος ἐπιθυλώω τῆ τρανυίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, id est, ægrutus, ἰμπαθῶς, κακοπαθῶν -ῶν, τραχθέντος, κατεργασμένος.
Affectus ita sum, ὅτως ἔχω γνωμῆν, τοιῦτός εἰμι, ὅτως ἔχω περὶ τῆτο, ὅτως ἐάλωκα τῷ πάθῳ.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus, -us, vide Affectio.
Aflero, προσφέρω σοι τι, ἐπιφέρω, κομῶω -ῶ, παρίχω -ομαι, παρακομίζω, ἀπαγαίνωω -ῶ.

Ala, πτερόν, πτέρυξ, θάσανον.
 Ala, locus subter brachium, μα-
 *χάλη.
 Ala, equitum turma, τὰ πτερά,
 ἢ λαός.
 Alabastrum, ἀλάστροον.
 Alacer et Alacris, εὐθυμος, φι-
 λόποιος, πρόθυμος, φαιδρός, ἀραιφ-
 νής, ἀνεπαχθής.
 Alacritas, φαιδρότης, προθυμία,
 εὐθυμία, εὐφροσύνη, δραστηρίον.
 Alacritèr, προθύμως, εὐθυμως,
 ἑτοίμως, φαιδρῶς.
 Alapa, κόλαφος, κόνδυλος, *All.*
 Alapam impingere, βατίζειν
 τινα, κολαφίζειν, κόνδυλος ἐντρίψαι.
 Alapis caedi, κονδυλίσ λαβεῖν.
 Alas addere, id est, animum
 addere alicui, ἀναπτερῶν, πτηρῶσαι.
 Alatus, πτερωτός, πτερωτής.
 Alauda, κέρυς -υθος, ἦ.
 Albarium, κονίωμα.
 Albatus, λευκαίνόμενος.
 Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
 Albeo, id est, albus sum, λευκός
 εἰμι, λευκαίνομαι.
 Albicans, ὑπόλευκος.
 Albico, ὠπόλευκός εἰμι, λευκανθί-
 ζω.
 Albidus, ὑπόλευκος.
 Albo, λευκὸν -ῶ, λευκαίνω.
 Albor -oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
 Albugum, ἀσφόδελος, ἀνθρῆκός.
 Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκόν, λο-
 γὰς, σφενδόνη, ἀλφος.
 Albugo in oculo, λευκὸν τῷ ὀφ-
 θαλμῷ, ἀλφος.
 Album, subst. γραμματεῖον.
 Albumen in ovo, λεύκωμα τῷ ὄβῳ,
 τὸ λευκὸν τῷ ὄβῳ.
 Albus, λευκός, ἀργός, φαιδρός, φα-
 ληρός, ἀλφος.
 Alcedo, ἀλκύνω.
 Alea, πεττεία, κύβος.
 Alea rem perdo, κατακυβεύω.
 Aleator, κυβευτής.
 Alec, μαινίς.
 Ales, οἰωνός, ὄρνις, πτερωτός, πτε-
 ροεῖς.
 Ales, id est, velox, ταχύς, ὠκύς.
 Alesco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
 Alga, φύκος θαλάσσιον, βρένυ.
 Algeo, ψύχνομαι, βρυγῶ -ῶ, ψφί-
 τω.
 Algidus, κρύεις, κρυερός.
 Algidicus, ψυχροποιός.
 Algor, ἄλγος, βίγος, φρίξ.
 Algosus, ψυχρός.
 Aliàs, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε,
 ἄλλῃ, ἐνίοτε.
 Alibi, ἀλλὰ πῶ, ἀλλοθι, ἐτέρωθε.
 Alia, ἀλιξ -ικος, ὁ χονδρός.
 Alicubi, ἐνιαχθῶ, ἐνίπου, ποθί.
 Alicunde, πόθεν, ἄποθεν.
 Alienatio, ἀλλοτριώσις.
 Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλο-
 τρώς ἔχων πρὸς ἑκείνου.
 Alienigena, ἀλλοδαπός, ἀλλόφυ-
 λος.
 Alieno, ἀλλοτρίω -ῶ.
 Alieno animo esse erga aliquem,
 ἀλλοτρώς ἔχειν πρὸς τινα.
 Alienum, ἀλλόκοτον, ξένον.
 Alienus, ἀλλότριος, ἀεὶ αἰτήτος, βλ. ξένος.

Aliger, πτερωτός, πτερωτής, πτερο-
 φῆρος.
 Alimentarius, σιτικός.
 Alimentum, Alimonia, τροφή,
 βόσκημα, βρώμα.
 Aliò, ἀλλὰ γὰρ, ἄλλῃ.
 Alioqui, ἄλλως.
 Aliorsum, ἄλλοσε, ἐτέρωσε.
 Alipes, πτερόπους.
 Aliquà, πῆ.
 Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
 Aliquando, ἄρτι, τότε, ἐνίοτε, ἤμος.
 Aliquantillum, ὀλιγον, ἐπιποσόν.
 Aliquantisper, δι' ὀλίγου χρόνον.
 Aliquantum, ἐπὶ ποσόν.
 Aliquantus, ποσός τις.
 Aliquantenus, μέχρι τινός, μέχρι τῶ.
 Aliquid, τί.
 Aliquis, τίς, ἐνίος, δεῖνα, ἄμός.
 Aliquo, ποῖ.
 Aliquo modo, ἀμυγέτως, πῶς.
 Aliquorsum, εἰς τινα τόπον.
 Aliquot, τινές, ἐνίοι.
 Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔστιν
 ὁσάκις.
 Aliquotifariam, ἐνίοτε.
 Aliter, ἄλλῃ πῆ, ἄλλως, κατ' ἄλ-
 λον τρόπον, τῆν ἄλλω.
 Aliubi, ἄλλῃ πῆ, ἀλλαχθῆ.
 Aliud nihil, nisi quod, μηδὲν
 ἄλλο πλὴν.
 Aliundè, ἀλλοχθθεν, ἄλλῃ.
 Alius -a -ud, ἕτερος, ἄλλος ἄλλοιός.
 Alius quispiam, τίς ἄλλος.
 Allabor, προσέρω -ῶ.
 Allaboro, ἐπιπινέω -ῶ.
 Allaeo, λειπνίω.
 Allambo, ἐπιελίχω.
 Allatro, προσυλακτέω -ῶ.
 Allaudo, ἐπαινέω -ῶ.
 Allecto et Allicio, ἐπάγω, ἐφέλ-
 κομαι.
 Allectus, προσηρημένος, προσκατει-
 λεγμένος, ἐπαγόμενος, ἐφέλεκόμενος.
 Allegatio, παραγγελία.
 Allego -as, παραπέμπω τινὰ, ἐγκρί-
 νω, προφέρω, ἐπάγω.
 Allego -is, ἐπιλέγομαι, προσκατα-
 λέγω.
 Allevamentum et Allevatio, ἀνα-
 κήφισις, ἐπικήφισμα.
 Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικηφίζω, ἐπα-
 ἱρῶ.
 Alliatus, ἐσκορδιωμένος.
 Allicio, ἐφέλεκω, ἐπάγομαι τινί τι.
 Alido, προσκρῶν, προσκόπτω, κα-
 ταφέσω.
 Alligatio et Alligatura, πρόσθε-
 σις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περιαιμα.
 Alligo, ἀπαρτάω, περιάπτω, προσ-
 δέω, ἔξορτάω -ῶ.
 Allii caput, γελγίς -τιος vel -ίδος.
 Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
 Allisio, προσάσισις.
 Allium, ἀγλίδιον, σκόροδον, ἄλκον.
 Alloquium, πρόσθεγμα, παράφα-
 σις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.
 Alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσ-
 φωνέω -ῶ τινα, λαλέω -ῶ τινι, ἐπαυ-
 δάω -ῶ, προσλαλέω -ῶ, προσαγορεύω.
 Alubesco, ἐπαρέσκω.
 Alluceo, ὑπερλάμπω, προφαίνω.
 Allucinatiò, ἀμβλυωπία, παρῶ-
 βλ. ψιψις.
 Allucinor, παραβλέπω.

Alludere ad aliquid, ἀνίττεσθαι
 εἰς τι.
 Alludo, προσπαίζω τινα, χαριεντι-
 ζομαι.
 Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
 Alluvies, πρόσλαυσις.
 Almus, τρόφιμος, ἐστραφής, ζείδω-
 ρος.
 Alnus, κλήθρη ἢ κλήθρα, ἄλγυ-
 ρος.
 Alo, τρέφω, πεινῶ, χιλιεύω.
 Aloe, ἄλοη.
 A longè, πῆρῳθεν.
 Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
 Altè, βαθέως, ὑψῆ, ὑψηλῶς.
 Altiosus, Altus, κρυβείς, κρυερός.
 Alter, ἕτερος.
 Alter, cum bis repetitur, ὁ μὲν,
 ὁ δὲ.
 Alter alterum calumniatur, ἀλ-
 λήως διαβάλλουσι.
 Alteratio, ἐτεροποίησις.
 Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβή-
 τσις, νεῖκος, ἀντιλογία.
 Altoreo, διαδικάζομαι ὑπὲρ τινος,
 εἰζῶ τινί τι, ἀμφισπῆτω -ῶ.
 Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδῆ,
 ἐναλλάξ.
 Alternò, ἀμείβω ἐλ -ομαι, ἐξάλλατ-
 τω, ἐπαμφοτερίζω.
 Altero, ἐτέρω -ῶ, ἄλλοιῶ -ῶ.
 Alteruter, ἐκάτερος, ὑποτεροσῶν.
 Alterutrinque, ἐπαμφοτέρα.
 Altisil, σιτισός, τρόφιμος.
 Altisonus, ὑψίχης.
 Altissimus, ὑψίστος, πανυπέρτατος.
 Altitudo, ὑψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
 Altisoni animi, μεγαλοψυχία.
 Altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λό-
 γον.
 Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
 in Alto, ὑψῶθι, ὑψῆ, ἄνωθι.
 Alto, τρυφός, τιθνήδης, τρόφιμος.
 Altinsecus, ἐτέροθεν.
 Altrix, τρυφός, θρέπτειρα.
 Altroversus, ἐτερεσε.
 Altum, id est, mare βαθός, θα-
 λασσα, χαῖτιον.
 Altus, τρυφθείς.
 Altus -a -um, ὑψηλός ὑψίβατος.
 αἰτῶς, ἄκρος.
 Alvear et Alvearium, κυψίλη,
 σῆμβλοι, σῆπτος.
 Alveolus, κύτταρος.
 Alveus, πλυτικός, βεῖθρον, κύθος,
 κρῆνος, κυψίλη μελιτῶν.
 Alveatus, κυτῶδης, βυακῶδης.
 Alvinus, κοιλιακός.
 Alumen, ζυπτηρία.
 Alumnus, τρόφιμος.
 Aluta, κάρβασα, βύσσα.
 Alutus, κάρβασος, βύρσοδέψης.
 Alvum exonerare, ἀποπατεῖν,
 βδενεῖν.
 Alvus, γαστήρ, κοιλία, κεινόν.
 Am, ἀμφί.
 Amabilis, ἐράσιμος, ἐρατός, ἀνα-
 πτήδης.
 Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
 Amabilitèr, ἀγαπῶν, ἐρασιμῶς.
 Amabò, παρακαλέω -ῶ πρὸς Θεῶ.
 Amandatio, ἀπόπεμψις.
 Amando, ἀποπέμπω τινὰ, ἀπο-
 στέλλω.
 Amans, ἐραστής.

Amans perditē, δυσερῶς.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amantēr, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amanucenses, ὑπογραφεῖς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, *herbæ nomine*, quimarcrescibilis, ἀμάρανθος.
Amarē, πικρῶς.
Amaresco, πικραίνομαι.
Amarities, **Amaritudo**, **Amaror**, πικρότης, πικρά.
Amarulentus et Amarus, πικρὸς, ἔχπευκῆς, κανυῖος.
Amarus valdē, ἔκπικρος, περιπευκῆς.
Amasia et Amatrix, ἐρωμένη, ἐραστρά.
Amasius et Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐράσης.
Amatio, id est, Amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραστῆς, φιλήτης, ζηλωτής.
Amatorie, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Ambactus, ὄσλος, μισθωτὸς.
Ambages, διέκονοις, περιπλοκαὶ γριφῶς, περιγαυή.
Ambagibus verborum uti, πολὺλογον εἶναι.
Ambagiosus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambesus, περιφαγεῖς.
Ambi-dexter, **Ambi-manus**, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, id est, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀπορῶν -ῶ, περιῶ, ἀμφισβητῶ -ῶ.
Ambiguē, ἀμφιβάλλω.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβωλος, ἀμφίλογος, ἀμφιδόξος, διττός.
Ambio, undique cingo, κυκλώ -ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρομαι.
Ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατεῖαν, consularium, μετιέναι τινὰ κέρην, puellam, μνάμοιαι.
Ambire, id est, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόμοιαι -θεῖαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitiosē, φιλοτιμῶς, φιλοδόξως.
Ambitiosus, φιλότιμος, φιλοδόξος.
Ambitus, circuitus, περίβωλος, κῆκλος, περίοδος.
Ambō, ἀμφῶ, ἀμφότερος.
Ambulacrum, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικὸς.
Ambulatorius, πορευτικὸς.
Ambulo, βαδίζω πρὸς τινά, βαίνω.
Ambulo animi causâ, περιπατέω -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Aments, ἀνῆς, μῶρος, ἄφρων.
Amentia, ἀνοια, μανεία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀματιζῶ.
Amentum, λῶρον, ἄμμα, ὀχάνη.
Ames, κάλαμος ἐξεντικὸς, ζάλιξ.
Amethystus, ἀμέθυστος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἐταῖρα.
Amicabilis, ἀγαπητὸς.
Amicio, id est, vestio, περιβάλλω,

λα, ἰνδύω ἰσθῆτα, veste, ἀμπέχω, ἀμφιεννύω *et* -μι.
Amictus -a -um, ἀμφιεσμένος.
Amictus -ūs -ūi, ἀναβολή, ἐπιβλήμα.
Amicē, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφίλως.
Amicissinus, φίλτατος, φιλότατος.
Amicitia, φιλία, ἐταῖρα, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conservare, σῶζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam dissolvere, διαλύεσθαι φιλίαν.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωστὸς.
Amissio, ἀποβολή.
Amitta, πατραδέλφη, θεῖα, τηθίς.
Amitto, id est, demitto, ἀποπέμπω τινά.
Amitto, id est, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποταμῖος.
Amnis, ποταμὸς.
Amo, ζήρω τὸς γονεῖς, ἀγαπῶ τινά, ἐράω -ῶ τινος, φιλέω -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementer, υπερφιλέω -ῶ, ζηλώω -ῶ.
Amœnē, ἀβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τρυφότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἀβρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλῆς, τερπνός.
Amomum, ἄμμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor sui, φιλαντία.
Amore carens, ἄσφοργος.
Amore captus sum, ἐράσομαι -ῶμαι, ἐφίεμαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοικῶς *vel* οἰκειῶς διακεισθαι *vel* ἔχειν πρὸς τινά.
Amolior, ἀποθῶμι *el* -ίομαι, ἀπείλυνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπόθησις.
Amotus, ὠθεῖς, ἐξαιρεθεῖς.
Amoneo, ἀποκινέω -ῶ τι, διακρῶ, ὠθῶ.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbœna, ἀμφίβωβια.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεύς, κεράμιον.
Amplē, πλατέως, ἐπύρως, ἐπιπλῶς.
Amplexor, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαι *se*, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, *cum accus.* συγχῶ περιπτύσσομαι.
Amplexus, *a -um*, ἀσπαθείς, κροσπυτῆζόμενος.
Amplexus, ἀσπασμός, περιπλοκή, κροσπυτῆσις.
Ampliatio, ἀναβολή, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, εἰσῶσις, ὑπέροβσις.
Amplifico, πληθῶμαι, μεγάλη ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ἐπὶ πλέον, ἐπιπλείσων, ἔτι.
Amplum, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ στομύλματα.

Amputatio, ἀποκοπή, κερτομήματα.
Amputatus, ἀποκοπέσις.
Amputo, ἀποκόπτω, τὸν τράχηλον, *collum*: ἀποκνίζω, περιτμῶ, ἀστέμνω, κολῶ.
Amauletum, ἀλεξίφάρμακον, περιεργαμα.
Amurca, αἰοργή, ἐλαιότρυγον.
ad Amussim, ἐπὶ σάβην.
Amussis, σάβην, προσαγῶγιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec ne, πότερον, ἤ, μη.
An, ἀλλὰ, ἀρα, μή, μήποτε.
An non, ἀλλ' ἔ, ἀλλ' ἔχι, ἀρ' ἔ-.
Anas-atris, βρέθως, νῆσσα *vel* -ττω.
Anatarius, νητροφιλάξ.
Anathema, ἀνάθεμα.
Anatica, νησοάριον.
Anatonia, ἀνατομία.
Anceps, id est, dubius, ἀμφίβωλος, ἀσφορς, ἀμφισφορς.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾶν ἀγκυραν, solvere, αἶρειν, ἔξ.
Ancilla, ἄλλη, θεράπεινα, παιδίσκη.
Ancillaris, ὄλιος.
Ancillor, δασέω, ταῖς ἡδοναῖς, *voluptatibus*, ὑπηρετέω -ῶ.
Ancillula, θεραπνίδιον, παιδαριον.
Anfractus, ἀμφιβόξ, περίοδος.
Angellus, γωνίσιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμω, ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ἄγχη.
Angiportus, σενωπὸς, ἀμφοδός.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω -ῶ, λυπέω -ῶ.
Angor, id est, mareo, ἀσθμονέω -ῶ, ἄχθομαι.
Angor -oris, ἀσθμονία, ἄχθος, ἀσθπῆ.
Anguiculus, ὀφίτιον.
Anguillæ, ἰχθύεσις, πλώται.
Anguis, ὄφις.
Angulatum, μετὰ γωνίας.
Angulosus, γωνιόδης.
Angulus, γωνία.
Angustē, στενῶς.
Angustia, στενοχωρία, στενότης, θλίψις.
Angusto, στενοχωρεῖω -ῶ, στενῶ -ῶ.
Angustus, στενός, στενυρὸς, ταπεινός, στυγρός.
Anhelatus, ἐκπνευθεῖς.
Anhelitus, **Anhelatio**, ἄσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευσιάω.
Anhelus -a -um, ἀσθματικὸς.
Anicula, γρατίδιον.
Anilis, γραικός, γραιώδης.
Aniliter, γραικῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχή, κῆρ, μένος, ἀνεμος.
Animadversio, id est, ræna, κολάσις, ἐπινύχημα.
Animadversor, κολαστής.
Animadvertere, id est, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νῦν, διανοέω πρὸς τι, προσέχω τὸν νῦν *τινι*, αισθάνομαι, κολάζω.
Animal, ζῶδιον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.

Animam debet, ψυχὴν ἀφείλει.
 Animam ago, ἐσχατίως ἐκτείριμι.
 Animans, *adj.* ἐμψύχων -ων.
 Animans, *subst.* ἐμψύχος.
 Animatio, ἐμψύχωσις.
 Animi causā, διατριβῆς ἔνεκα.
 Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
 Animo -as, καταπαρσύνω, προθυρίαν ἐμβάλλω.
 Animo abjecto esse, ἀθύρως ἔχειν.
 Animo concipio, περινοῶ -ῶ.
 Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμῶ -ῶ.
 Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπὶ τινί.
 in Animo habeo, ἐνθυμῶμαι -ῶμαι.
 Animosè, θυμοειδῶς, προθύμως, ἐμψύχος.
 Animositas, θυμωσις εὐτολμία.
 Animosus, θυμώδης, θυμοειδής, ἐμψύχος.
 Annula, Animulus, ψυχάριον, ψυχάριον, θυμίδιον.
 Animum addere, θαρσύνειν τινά.
 Animum despondeo, ἀθύρως ἀκείμαι, ἀπολόγομαι τὴν ψυχὴν.
 in Animum induco, προσθυμῶμαι τὴν ἐμβάλλωμαι εἰς νῦν.
 Animum recipio, ἀκακορίζομαι.
 Animus, διάνοια, γνώμη, νῦς, θυμός.
 Annales, ἐνιαυτοὶ, χρονικά.
 Annitor, προσκατερέω -ῶ τοῖς ἔργοις.
 Anniversarius, ἐτέσιος, ἐνιαυτοῦ.
 Anno præterito, πέρουσι.
 Anno sequente, εἰς νέωτα.
 Annona, σίτησις, περινομή.
 Annonæ penuria, σπανοσιτία.
 Annosus, πολυετής, μακρόβιος.
 Annotandum, παρασημειώσιον.
 Annotatio, ἀποσημείωσις.
 Annotator, σημάντωρ.
 Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημεῖω -ῶ.
 Annuatim, κατ' ἔτος.
 Annulus, ὀακτύλιον, σύμβολον.
 Annumero, προσομοιῶ -ῶ.
 Annuntiatio, προσαγγελία.
 Annuntio, ἐξαγγέλλομαι τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολύω.
 Anno, προσενῶ, ἐπικραίνω.
 Annus, ἐνιαυτός, ἔτος, χρόνος.
 Annus elapsus est, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
 Annuus, ἐνιαυτοῦ, ἐπέτειος.
 Ansa, λαβή, ἀφορμή, κωπή, ἀντιλαβή.
 Ansam præbere, ἀφορμὴν δίδόναι τινί.
 Ansatus, κωπήεις, ὠπτεῖς.
 Anser, χίην.
 Anserarius, χηνοβοσκός.
 Anserculus, χηνίσκος.
 Anserinus, χήνιος.
 Antæ, καρασάδες, παρασαμίδες.
 Antè, ἀπενάντι, ἐνώπιον, ἐπὶ, *cum gen.*
 Antea, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον.
 Antecambulo, πρόδρομος.
 Antecapio, προκαταβάλλω, προκαταβαίνομαι.

Antecedo, προέρχομαι, προσημειώμαι, προηγῶμαι.
 Antecello, υπερέχω τινός τινι, ἀλιγνεν in aliquā re, προέρχω, διατρέφω, υπεράβλλω.
 Antecessor, πρόδρομος, προηγούμενος, προηγόμενος.
 Antecenum, τὸ μετ' ἄριστον, πρόβειπον.
 Antecursor, πρόδρομος.
 Antedico, προλέγω, πρόφημι.
 Anteco, υπερέχω τινός τινι, ἀλιγνεν in aliquā re, προέρχομαι, πρόβειμι, προσημειώμαι.
 Antefero, προτιμάω -ῶ σε, ἔε, προκρίνω.
 Antegenitus, προτερογενής.
 Antegredior, προκατέρχω.
 Antehæc, ἔμπροσθεν, πρὸ τῶ, πρὶν, πρότερον.
 Antelatus, προτιμηθείς.
 Anteloquium, πρωτολογία, προθεωρία.
 Anteloquor, προλέγω, προφήτῶγομαι.
 Antelucanus, ὄρθρος, ἀμφίλοκος, (προειάνος) λυκαυγής.
 Antemeridianus, προμεσημβρινός.
 Antenna, ἐπικριον, καρχίσιον.
 Anteoceptio, (προπάντη,) πρόληψις, προκατάληψις.
 Anteocepto, προκαταλαμβάνω.
 Antepono, id est, præfero, προΐσαμαι τινά τινος, ἀλιγνεν ἀλιγνεν.
 Antequam, πρότερον, (ἀλλ' ὅταν,) πρὶν ἂν, πρὶν ἤ.
 Anterior, ἔμπροσθός.
 Antesignanus, πρόμαχος.
 Antesto, προΐσαμαι.
 Anteverto, προφθάνω τι.
 Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
 Antix, προκόμιον.
 Anticipatio, πρόληψις.
 Antieipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατέρχω.
 Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
 Antiquè, παλαιῶς, ἀρχαίως.
 Antiquior, γεραιότερος, προσδύτερος.
 Antiquitas, ἀρχαιότης, παλαιότης.
 Antiquitūs, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
 Antiquius, προτιμότερον.
 nihil est Antiquius, ἄδεν ἔστι τιμιώτερον.
 Antiquo, παλαιῶ -ῶ, ἀκρῶς -ῶ, καταργῶ -ῶ.
 Antiquus, ἀρχαίως, παλαιός, πρεσβύς.
 Antistes, προσάτης, ἐπισάτης.
 Antistitium, προσασία.
 Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθμός.
 Anus, -ūs, id est, vetula, γράυς, γράϊα, πρεσβύτις.
 Anus, ani, *rodex*, πρωκτός, πυγή.
 Anxiè, φροντιστικῶς, περιαλυθῶς.
 Anxietas, ἀδημονία, Σλίψις, ἀνία.
 Anxius, ἐσπέρστος, περιάλγητος, πολυμέριμος.
 Anxius sum, ἄγχω, λυπῶμαι.
 Aprage et Aprage te, ἀπαγε.
 Apragesis, ἀπαγε δὲ.
 Apella, sine pelle, λειπόδερμος.
 Aperi, κίπρος, σάγαρος, ὡς ἄγριος.
 Aperio ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνομαι.

Aperi, φανερώς, ἀναφανδόν, σαφῶς, ἄπλιος.
 Apertio, ἀνοίξις, διόισις.
 Aperto Marte, ἐκ τῆς ἔθελος.
 in Apertum profecto, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
 Apertus, pateus, ἀνοικτός, ἐμφανής.
 Apeus, vel Apeis, μέλισσα εἰς μέλιττα.
 Apeus, κεραία, κολοφών ἄκρον.
 Aperiarium, μελισσῶν, μέλιτροφεῖος, σμῖνος.
 Aperiarius, μελιττωργός, μελισσῶς.
 Aperium, σέλιον.
 Apeyphus, Ἄποκρυφος.
 Apeygraphum, ἀπόγραφον.
 Apollo, Ἐκατός, Παιῶν, Ἄγχιεύς.
 Apologus, ἀπόλογος.
 Apophlegma, ἀπόφλεγμα.
 Apostasia, ἀποστασία.
 Apostata, ἀποστάτης.
 Apostato, ἀποστατέω -ῶ.
 Apostema, ἀπόστημα.
 Apparate, παρασκευασμένως.
 Apparatio et Apparatus, παρασκευασμα, κατασκευή.
 Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
 Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, ὄφλον ὅτι.
 Apparitio, ἐπιφάνεια, παρασάσις.
 Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
 Apparitores, κλητήρες, δοροφόροι.
 Apparo, παρασκευάζω, ἐξάρτω.
 Appellare, ἐντυγχάνειν πρὸς τινά.
 Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος περὶ τῆς.
 Appellare, id est, provocare ad superiorcm judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
 Appello -as, id est, nomino, ἀνομάζω τινά.
 Appello -is -ere, προσκέλλω, προσομιζῶ εἰς λιμένα, ἀδ portum.
 Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νῦν τῆς.
 Appendere, pro ponderare, καθμίζειν, cum accus. τανατίζω.
 Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
 Appendo, προσαρτῶ τινά.
 Appentia, ὄρεσις.
 Appetio, seu Appetitus, ὄρηθ, ὄρεσις.
 Appetit dies, ἐγγίξει ἡμέρα.
 Appeto, ὀρέγομαι, gen. ἐπιθυμῶ τῆς, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω.
 Applauso, ἐπιδορθῶ, ἐπικροτέω.
 Applausor, ἐπικροτήτης.
 Applausus, ὁ κρέτος, ἐπικροτήσις.
 Applicatio, καταγωγῆ, κάτασις.
 Applicio, κασάγω εἰς λιμένα, προσκομιζῶ, ἐφαρμῶ, ἀπερέτω, προσάπτω.
 Appono, προστίθημι, παρατίθημι τι, προσάπτω τινί τι, ἐπιτάττω.
 Apporto, προσφέρω σοι τὰ, προσκομιζῶ.
 Appositè, ἐπιτηδείως, εἰθετῶς.
 Appositio, ἐπιθήμα, πρόσθεσις.
 Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἰκανός, ἀρμόσιος, πρόσφορος.
 Apprehendo, ἐπλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, crines, τινά τῆ χειρὶ, manu.
 Apprehensio, ἀντιλάβη, ἀντιληψις.
 Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
 Approbandum, ἀκριμασιός, ἀρετός.
 Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.

Approbo, δοκιμάζω, ἀρῶσκα τινά.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *ad principatum*.
Appropinquo, προσπέλασις προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρὸς τι, ἐπίστημι.
Approprio, ἰδίω, ἐξιδιάζομαι.
Appulsio, καταίρεισις, προσόρησις.
Apricari, εὐθερεῖσθαι, ἠλιάζεσθαι.
Apricatio, ἠλιασις, ἠλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηρίων.
Aprinus, καπρινός.
Apud, ἐν, ἐνθάδε, ἐπιπέδω, ἀρτίως.
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοσύνη.
Apto, ἄρω, ἀρμόττω.
Apulus, ἐπιπέδω, εὐσημίον, εὐθετός εἰς τι, ἐπιπέδω, εὐαρμοσός.
Apud, ἐν, *cum accus.* παρὰ, πρὸς, *cum dat. et accus.*
Aqua, ὕδωρ -ατος, τὸ, ὕδωρ, χεῖμα.
Aqueductus, ὑδραγωγίον, ἀμάρα, ἀγωγός.
Aquaticulus, γνίσμων, ἐπέλιον.
Aquarius, -α -ιον, *quod ad aquam pertinet*, ὑδατικός.
Aquarius, *undecimum signum Zodiaci*, ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, *qui in aqua degit*, ἑνὺν ὑπὲρ τῶν ἰερῶν ζ, φιλόδωρ.
Aquatio, ποτισμός, ὑδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, ἀετός, ὄ.
Aquilo, βορέας, βορρῆς.
Aquilonaris, βορειοῦ, βόρειος.
Aquosus, ὑδατώδης, ἐνυδρός.
Ara, θῦμα, βωμὸς, θυσιαστήριον.
pro Aris et focis dmicare, ἀμύνασθαι ὑπὲρ τῶν ἰερῶν ζ ὁσίων.
Arabilis, ἀροτὸς, ἀροτήσιμος.
Araneum tela, ἀράχνη.
Araneus, ἀράχνης ἀράχη, ἀράχνη.
Aratio, ἄρομα, ἄροσις.
Arator, ἀροτήρ, ἄροτής, ἀροτρεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτῆς, δοξαστής, διαγνώμων.
Arbitrari, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, καταμνάς.
Arbitrium, διαίτα, γνώμη, τὸ δοκῆν.
Arbitror, ἡγήσομαι, ὑπολαμβάνω, νῆμαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρον ζ δένδρον, τὸ.
Arborescens, *arboribus*, δενδρόωδης, ὄ ζ ἡ.
Arboresco, δενδρόομαι.
Arbusta, θάμνοι, δενδρῶνες.
Arca, κιβωτός, ἡ, θήκη, ζῆγασρον κίστη.
Arcanè, ἀποκρίτως, ἀμύρητως.
Arcanum, ἀποκρίτων, μυστήριον.
Arcanus, ἀποκρίτων, κρυφίαιος.
Arceo, ἀμύνω αὐτῷ, ἀπ' εο, ἀνεῖργω, εἶργω τινα τῶν ἰερῶν, ἀλέζω.
Aresco, ἀδωκο, μεταπέμω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονικός.
Architriclinus, ἀρχιτρέκλιος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arctenens, τοξοφόρος.
Arcto, γενῶν, στενωχῶρ.
Aretus, γενῶν, ὄ.
Arcula, κιβώσιον, ἀρχειοθήκη.

Arcus -ūs, τόξον.
Arcus caelestis, Ἰρις, -δος, ἡ.
Ardea, ἐρώδιος.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαῆς, καυστικός, περιφλεγής.
Ardenter, περικαῶς.
Ardeo, ἰλαγο, καίωμαι, πυρίσω.
Ardere, *vehementè amare*, ἐμμενῶς διατιθέναι πρὸς τινα.
Ardesco, φλέγομαι, ἐνάπτομαι.
Ador -oris, εὐάκαισις, καῖμα.
Arduus, ἀνωφερής, ὑψηλὸς -ῶ, ὄ.
Arca, ἀλωῶ, ἄλωος, πέδον.
Arcus, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenosus, ἄμαθῶσις.
Arefacio, ξηραίνω, αἰαίνω.
Arco, σκλέω, ἀνχμῶ, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Aresco, ξηραίνομαι, αἰαίνομαι.
Argentarium facere, ἀργυρεῖν.
Argentarius -ii, τραπεζίτης.
Argentus, *quod est ex argento*, ἀργυροειδής, ἀργυρεός.
Argenti spuma, λιθάργυρος.
Argentifodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρῶ τι.
Argentum, ἀργύριον, ἀργυρός.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἀργίλος -ῶ, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλωδής.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμός, ὄ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογιζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πῖσις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινα.
Argutor, σοφιστικός, σοφιστής.
Argutia, σωμαλία, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, subtilis, δξῆς, ἀγωνιστικός, λεπτολογιστής, κομψός.
Ariditas, ἡρασία, ξηρότης, αὐανσις.
Aridus, ξηρός, ἀαλέος, σκελλός.
Arics, κριδός, κτίλος.
Arista, ἀθήρ, ἀνθηριξ.
Arma, ὄπλα, τὰ, ἔντεα, σκεύη, τὰ.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὄπλα.
Arma capere contra aliquem, ὄπλα κατὰ τινος παρακομίζεσθαι.
Arma gero, ὄπλοφορέω.
Armamentarium, ὄπλοθήκη.
Armarius, ἄβαξ.
Armatura, ὄπλισμός, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὄπλιστής.
Armamentarius, ἀγελάρχης, βυκόλος, βυφορβός.
Armentosus, ἀγελώδης.
Armentum, ἀγέλη, ποιμῖνον.
Armiger, ὄπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Arms instruo, ὄπλιζω.
Arms spolio, ἐναρίζω τινα, ἀφοπλιζω.
Armo, ὄπλιζω, θωροῦσω, μορῶσω.
Armus, ἡμπεγυς, ὄμος, ἔμωσις.
Arto, ἀρῶ, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Artha vel Arrhabo, ἀρῶμαθον, ἐνέχουρον.
Arrideo, προσήλθω, προσμεριδιῶ.
Arrigo, ἔκωμι τὰ ὄπλη, τείνωμαι τὰ ὄπλη, ἀνασῶ, ἐπαῶ.

Artipio, προσαρτίζω, ἐπάπτομαι.
Arrodo, καταπρώγω.
Arrogans, ἀλαζών, ἀπονενομημένος.
Arrogantè, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνεια.
Arrogo, ἀπυνέμειν ἑαυτῷ τιμὴν ἀλαζονίζομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνουσίη.
Arsenicum, ἀρσενικός, ἀρσενικόν.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαίδεια, διευθῆριοι τέχνηαι.
Articularis morbus, ἀρθρίτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργός, μηχανουργός.
Artifex manuaris, χειροτέχνης.
Artificiosè, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artificiosus, ἐντεχνος, δαιδαλός, πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, εὐτεχνία.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τὰ.
Arvina, λίπος, τὸ, πιμελή, κνίσσα.
Arundo, κάλαμος, ὄναξ.
Arundineus, καλάρμιος.
Aruspex, θυροσκοπός, ἱεροσκοπός.
Aruspina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρόριον.
As, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.
As, assis, μνᾶ, ἀσάριον -ῶ, τὸ.
Ascendere ad honores, καταχεῖν ἀρχάς.
Ascendere in navem, ἐρβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Ascendo -is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι ἀνεῖμι.
Ascensor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνήλσις, ἔνοδος, ἐπίβασις.
Ascia, ἀξίη, πέλεκυς, ὄ.
Ascio, *id est*, ἀσκιᾶ ἐκείδω, πελέκω.
Ascisco, ἐπάγομαι τινί τι, εἰσποῖ ἐμ παῖδα.
Ascitius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Ascribere, ἐμπίπτειν, προστίθεσθαι.
Ascribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινί.
Ascribo, προσγράφω, ἐγκατατάττω.
Ascripto, προσγραφείος.
A Secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποκρίτων.
Aselli agitator, ὄνηλάτης.
Assellus, ὄνηριον, ὄνηδιον, ὄνησκός.
Asina, ὄνος, ἡ.
Asininus, ὄνειος, ὄνικος, ὄνωδός.
Asinus, ὄνος, βέταλος, βρωμήσις.
Asparagus, ἀσπίραγος.
Aspectu horribilis, βλοσυρῶτος ὄ βλοσυρῶπις -ίος, ἡ.
Aspectu mansuetus, τὸ βλέμμα ἴμερος.
Aspectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Asper, τραχῆς, χαλεπός, δεινός, σκληρός.
Asperè, τραχῆως, χαλεπῶς.
Aspergo, βρέχω, ἐπιβρίνω, δεινγρῶνω, αἰονῶ -ω.
Aspergo -inis, βαντισμός.
Asperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aspernatio, καταφρόνησις.
Aspernor, καταφρονεῖν τῶν νομῶν.

αυτῶν, μετα, ἀμελῶ των φρονῶν, ἀλιγω-
 ρῶν, ἀλιτίω.
 Aspicio, ἐπιβλέπω, προσέλεω τι-
 νά, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, εἰσορῶω, δέκω.
 Aspirare, favere, ἐπιρριζῶν.
 Aspiratio, ἐπιπνοία, ἐπίπνευσις.
 Aspiro, afflo, λειπνῶ.
 Asporto, ἐκφέρω τι, ἔκκομιζῶ.
 Assatura, carnes assæ, ὄππια,
 ὄππῆσις.
 Assutus, ὄππός, ὄππαλέος.
 Assecla, ἀκόλοθος, ἀμορφός.
 Assectatio, παρακολούθησις.
 Assector, ἀκόλοθος, ἀκολούθητι-
 κός.
 Assessor, παρακολούθῳ τινι, πε-
 σιέω.
 Assensus et Assensio, ὁμολογία,
 συγκατάθεσις, συμφωνία, δημοφροσύνη.
 Assentatio, κολακεία, θωπέα.
 Assentator, κολαξ.
 Assentatoricè, κολακτικῶς.
 Assentio et Assentior, συνευδο-
 κῶν, συγκατατίθημαί τινι, συναινέω,
 εποχράω.
 Asssequor, ἐπικαταλαμβάνω τι,
 ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω,
 -ιχέω.
 Asseres, σινίδες.
 Asserere in libertatem, ἐξαφαι-
 ρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
 Assero, affirmo, διαβεβαῖναι,
 συμβιβάζω.
 Assertio, διωδεβαίσις.
 Assertor, βεβαιωτής, ἐκδικητής.
 Asservo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυ-
 λατῶ.
 Assessor, παρέδρος, σύνεδρος.
 Asseverantèr et Asseveratè, βε-
 δαίως.
 Asseveratio, βεβαιώσις, ἰσχυρισ-
 μός.
 Assevero, διαβεβαῖναι τι, διίσχυ-
 ρίζομαι.
 Assideo, παρακαθίζομαι τινι, πα-
 ρεδρεύω.
 Assido, καθίζομαι.
 Assiduè vel Assiduo, ἐνδελεχῶς,
 συνεχῶς, ἀδιάλειπτος, συγχῶς.
 Assiduitas, τὸ συνεχές, ἐνδελεχία.
 Assiduus, συνεχής, ἀδιάλειπτος,
 πολὺς.
 Assiduus sum, προσλιπαρέω τινι,
 προσιέω τινι, διατελέω, ἐπιμελέω,
 ἐπιμελῶμαι.
 Assimilis, ὁμοιος, προσόμοιος.
 Assimiliter, ὁμοίως, κατὰ ταῦτα.
 Assimilo, ὁμοίω τί τινι, εἰκάζω.
 Assimilo, fingo aliquid esse,
 quod revera non est, ὑποκρίνομαι
 τινά.
 Assisto, παρίστημι τινι, παραμένω.
 Asso, torreo, ἀνθρακίζω, ὄππια.
 Associo, συνάπτω τινί τινά.
 Assolet, εἰώθε, φιλεῖ.
 Assuefacio, ἐθίζω τινά πρὸς τί
 συνεθίζομαι.
 Assuesco, ἐθίζομαι σὺν τινι, συνε-
 θίζομαι.
 Assuetus, σύντροφος, συνήθης.
 Assumo, προσλαμβάνω τινά.
 Assumptio, πρόσληψις.
 Assuo, προσάπτω.
 Assurgo, ἱκανίζομαι τινά.
 Ast, αὐτάρ.

Astipulatio, καταθέσις.
 Astipuloi, προσθέται τῇ γυνάμ.
 Asto, παρίστημι τινί.
 Astru contemplari, ἀστρονομεῖν.
 Astragalus, ἀσράγαλος.
 Astrictè, σενῶς, προσεσαμμένως.
 Astrictio, σύψις.
 Astringo, προσέλλω, ἐπισφίγω.
 Astrologus, ἀσρολόγος, ὁ.
 Astrum, ἄστρον.
 Astruo, προσκατασκευάζω.
 Astu, pro Astute, πανόργως.
 Astus, πανουργία, δολοφροσύνη.
 Astute, πανόργως, κεραδαίως.
 Astutia, πανουργία, δεινότης.
 Astutus, πανόργος, γλαφυρός, ἀλω-
 πός.
 Asylum, ἄστυον.
 At, ἀλλά, ἀλλά μήν.
 At at, ἦ, ἦ, αἶ, αἶ.
 At certe, ἀλλά, ἄρα, ἀλλ' ὄν.
 At enim, ἀλλά γάρ.
 At vero, ἀλλά τι.
 Atavus, διάπαππος.
 Ater, μέλας, μελαγχρῶς, ζοφερός.
 Athleta, ἀθλητής -ῶ, ἐπασκητής.
 Atque, ζ, τέ, μέν, δέ.
 Atque etiam, ἀλλά δὴ καί.
 Atqui, ποτερὸν ἄρα, ἀλλά τοι, γέ-
 τοι.
 Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
 Atramentum, μέλαν, τό.
 Atramentum sutorium, χάλικαν-
 θον.
 Atriensis, αἰλεις, αἰλικός.
 Atrium, αὐλῆ, μελαθρον, αὐλαία.
 Atrocitas, ὀμότης, ἀπῆνευα.
 Atrociter, ὀμῶς, ἀπηνῶς.
 Atrox, χαλεπός, ἀπηνής, δεινὸν ἀδι-
 κημα, atrox scelus, ἀμελίκος.
 Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὅς,
 καὶ μήν.
 Attemperate, ἐνκείρω.
 Attendere, προσάπτω τινί τι.
 Attendere animum, μενετεμ, προ-
 σέχειν τὸν νῦν τινι.
 Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
 Attentè ψιληκῶς, προσεχῶς.
 Attentio, προσοχή, προσέχεια, κα-
 τανόσις.
 Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
 Attenuatio, λεπτιομός.
 Attenuo, ψιλῶ, λεπτύνω.
 Attero, προσριθῶ τινί τι, παρατρι-
 βῶ, cum dat. et accus. σμύχω.
 Attestor, μαρτύρομαι.
 Attexo, προσίθιμι τινί τι.
 Attinere, pertinere, προσήκειν,
 ἀνήκειν.
 Attinet ad me, προσήκει μοι.
 Attingo, ἀπτομαι τινος, ἐπιψάω,
 καθάπτομαι.
 Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, ἀναβι-
 βάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω.
 Attondeo, ἐπικείρω.
 Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινά,
 aliquid: ἀτόξω, ἀτόξω.
 Attonitus, ἀτόξηκτος, ἐμβρόντητος.
 Attonitus sum, οὐδέττομαι ἐτ
 δέττω.
 Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς
 τὴν ὄψιν, aspectu.
 Attonsus, ἐπικεκαρμένος.
 Attractio, ἐκτενῶς, ἐπισπασίς.

Attrahit, ἐπιπῶ, ἐπιπῶ, ἐπισπῶ.
 Attractio, ἐπιπῶ, ἐπισπῶ, ἐπισπῶ,
 ἀρτι: ἡ πῶσις.
 Attribue, προσοίρω τί τι, ἀποτί-
 λωμι τί τι.
 Attributio, ἀπόδοσις, ἀπονουή.
 Attribuit, τριψίς, παράτριψις.
 Attrittus, παρατριβῆς, ἀνατριπτος,
 παρατεθριμμένος.
 Avarè, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως
 ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
 Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία
 φιλοχρηματία.
 Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρη-
 ματος.
 Aviceps, ἰξευτής, ὀρνιθευτής, ὄρι-
 θοθήρας.
 Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμι-
 τρον, τὸ ἐπέρμετρον, ἐπιβλήμα.
 Auctio, αὔξησις, ὀμιοποιεῖσι.
 Auctorem bonorum facere, κη-
 ρύττειν τὰ δυνά, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεσθ-
 θαι.
 Auctionor, ἀποκηρύττω τὴν πύρρα.
 Auctor, αὐτηγόρος, αἰτίας ὄππ.
 Auctoramentum, μεθεσθεσία.
 Auctorem suorumque se pra-
 bere, ὑποσημαίνειν τι.
 Auctoritas, ἀξιοσιτία, αἰθεντία,
 ἀξίωμα, κηρος, τό, σεμνότης.
 Auctoritate polleo, κατευμερῶ.
 Auctus, αὔξησις, αὔξητος.
 Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήμα
 Aucupor, θηράσομαι, acc. ἰξενῶ
 ὀρνιθοθήρα.
 Audacia, θράσος, τό, θρασύτης,
 τόλμα, ἡ.
 Audacia et impudentia fretus,
 τόλμη καὶ ἀναδεία πεποιθός.
 Audaciter vel Audacter, θρα-
 σείως.
 Audacter loquor, παρήρησιάζω.
 Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παρὰ-
 τολμος.
 Audax, τολμητής, θρασύς, ἄθαρβος.
 Audax sum, θαρρῶν ἐπὶ τινι, τολ-
 μάω.
 Audens, θαρραλέος, θαρραλῶς.
 Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, κυνῶ
 acc.
 Audiendo falli, audire perpe-
 ram, παρακένειν.
 Audio, ἀκούω, διακῶ τι ἐλ τινος,
 πεύθομαι, ἀκούομαι, πυνθάνομαι.
 Audire, praecipienti parere, ὑπα-
 κένειν τινος.
 Audire bene, id est, laudari, εὖ ἢ
 καλῶς ἀκένειν κακῶς ἀκένειν ὑπὸ τινος,
 malè audire.
 Auditor, ἀκροατής, ἀκουστής.
 Auditorium, ἀκροατήριον.
 Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
 Auditu valens, ὀξέκοος.
 Auditus -ūs, ἀκοή, ἀκρόσις.
 Auditus gravitas, δυσηκούα.
 Auditus, part. ἀκροθείς, διαπυθός.
 Ave, χαίρει, ἔβρωσο.
 Aveho, ἀπάγω.
 Avellana, λεπτοκάρπον.
 Avello, ἀποσπῶ, ἀποσπῶ, ἀπα-
 τίλλω.
 Avena, βρώμος, αἰγίλωψ.
 Aveo γλιγομαι, ἐπιθυμῶ, ἐφι-
 μαί.
 Avernus, ἄϊρνος.

Averruncare, id est, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπειν, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
Aversandus, αποτροπιαστός.
Aversatio, αποτροπίασις.
Aversè, κατεστραμμένος.
Aversio, αποτροπή.
Aversor, ἀποσρέφομαι τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρέπομαι.
Aversus, ἀποστροφής, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπέλθοι Θεός.
Avertere oculos aliquò, ἀποβλέπειν ποιο.
Avero, ἀποτρέπω τι, ἀποσρέφω, ἀπάγομαι.
Aufcro, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σὺ τῷτο.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιόρασκω.
Augeo, αὐξώ -ήσω, et αὐξάω, συνάγω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀδρέω.
Augesco, αὐξάνομαι, ἐπιτίδωμι.
Augmentum vel Augmentatio, αὐξήσις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαντις, ὄρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπικὴ, οἰωνομαντικὴ.
Augurium, οἰωνός, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, et -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διασχολιάζομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror benè, φημὴν ἀγαθὴν ποιεῖμαι.
Augustè, σεβασμῶς, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Augustus -a -um, σεβάσιμος, σεμνός, σεβαστός.
Augustus, mensis, αὐγυσις.
Avia, μάμμα.
Aviarium, ὄρνιθῶν, ὄρνιθοκομείον.
Aviarius, ὄρνιθοκόμος.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avicula, ὄρνιθάριον, ὄρνιθιον, ὄρνιθόπαις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐκθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονεξίας, ἐπιθυμητικός -ῆ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδῆς, ὁ ἕξ ἡ.
Avis, ὄρνις -ιθος, ἡ νεοσοδός, οἰωνός.
Avitus -a -um, προγονικός, παππῶς.
Avius, sive via, ἄβατος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασιλείον.
Aulæa -orum, αὐλαῖα, περιπετάσματα.
Auletes, τῆβεν, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποτροπή, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινα, ἀποτρέπω τινα τινός, ἀπάγω.
Avolo ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοή, ἀτμός.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, pîscis, χρυσοφύρος.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσοστός, διάχρυσος, χρυσοφαής, χρυσοβαφής.

Aureus, χρύσειος, ἐπίχρυσος χρύσειος -ῆς.
Auricula, ὠτιον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιός, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσοφυλάξα.
Auriga, ἡνίοχος, ἄρματηλάτης.
Aurigarius, ἄρματοποιός, ἄρματοπυγός.
-Aurigatio, ἡνιοχία, ἄρματηλασία.
Aurigo, ἵκετος.
Aurigor, ἡνιοχίω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, ὄς, ὠτός, τὸ ὄσος.
In utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὠτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀνατείνειν τὸ ὠτός.
Aures obtundere, ἐπιθρῦλλεῖν τὰ ὠτα, τὴν ἀκοὴν περιχεῖν, ὠτοκοπεῖν.
Auriscalpium, ὠτολυφίς, ἡ.
Auritus, magnas habens aures, ὠτόεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auri captus, χρυσεραψής, χρυσομανής.
Auro micans vel corruscans, χρυσοαυγής.
Aurora, ἕως, ἡώς.
sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω, εἰς ἕω.
Aurum, χρυσοδός -ῆ, ὁ χρυσιός.
Auscultatio, ἀκροασις, ἀκρόαμα, εὐτείδεια.
Auscultator, ἀκροατής, ἀκυσής.
Auscultare, obedire, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινί.
Ausculto, αὐδῶ, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὠτακυστέω, προσίσχω, προσέχω.
Ausim, τολμήσω.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπάλος.
Auspicato, εἰς καλόν, αἰσίοις.
Auspicium, οἰωνισμός, οἰωνοσκοπία.
Auspikor, οἰωνοσκοπέω.
Auspikor, negotium aliquod agrediòr, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐνίσταμαι.
Auster, νότος.
Austeritas, στυφρότης, αὐσηρότης.
Austerus, αὐσηρὸς, σκληρός.
Australis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἢ, εἴτε.
Audem, pro sed, δὲ, δαί, δέπω, δετοί.
Authenticus, ἀθεντικός.
Autumnalis, ὁπωρινός.
Autumnus, ὁπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, ζείος, μητριάδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, πατροπάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliare, συμβουλοῖ.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπάρκειος, ἀλεξήτηρ, βοηθός, ἐπίκυρος.
Auxilior, βοηθῶ τινι πρὸς τὸς πολεμῆς, ἐπικυρέω τινί.
Auxilium tibi venio, βοηθὴν παρίσθηναι σοί.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικურία, ἀντιλήψις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.

Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, θείοις ἔλαιον

B.

BACCÆ, ἀκρόδρα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἀγειν διονύσια.
Baccham, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, ἴνσαντιο, βακχεῖω εἰ βακχεῖω.
Bacchus, βάκχος, ἱακχος, εἰάνυσος.
Bacillum, βακτριδίον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βασάλω, ῥομφιάς, ἀχλουφορέω.
Bajulus, φορτοβασάλτης, φορτηγός, νοτοφόρος.
Balæna, φίλανα, κῆτος.
Balanus, βιλιανός.
Balatus -ūs, βληχὴν, βλήχημα.
Balbus, ψελλός, τριουλιός, ἀτυπος ἰσχυρόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεύς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λυτρή, πλυνός.
Balsamum, βάλαμον.
Baltus vel Balcum, ζωστήρ, ζώνη.
Baptismus, βαπτισμός, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βύραθρον.
Barba, πάγων, γενεῖον.
Barba tenus philosophus, ἀπὸ πάγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, παγωνοτροφεῖν.
Barbani vellere, τὸν πάγονα τίλλειν.
Barbare, βαρβαρίζω.
Barbaricus, βαρβαρότης, βαρβαρικός.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, παγωνίως, γενεεῖτης.
Barbitus, βάρβιτος.
Bardus, stupidus, βλάξ, μουλὸς φλος.
Barritus, ἐλέφαντος βρυχίωμα.
Barrus, ἐλέφας.
Basiator, φιλητής.
Basilica, βασιλικὴ, βασιλείου.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basio, osculor, φιλέω τινα.
Basis, βάσις, βάθρος, ἔδρα.
Basium, osculum, φίλημα.
Batillum, πύρανον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινα τῆς ἰσότητος, subintelligit ἕνεκα, historia causa.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, ἀταλαπύρετος, εὐτυχής, ὀδύσιος.
Beatus valdè, πανόδύσιος.
Bellaria, τραγάδιον, ἐπιφορήματα τραγήματα.
Bellator, πολεμιστής, ἀρνήφως αἰθων.
Bellè, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, ὀδύσιος τὰ πολεμικά.

Belli expers vel imperitus, ἀπειροπόλεμος, ὁ ἀπέπειρος.
Belliosus, fortis, πολεμικός.
Belligero, bellum gero, πολεμῶμαι, εἰ πρὸς σε, πολεμοποιῶμαι.
Bellieus, pollerius, πολεμικός.
Bello captus, δορυκτῆτος.
Bellua, θῆρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἀπτεσθαι πόλεμον, καθίσταται τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indicare, πόλεμον εἶπαι εἰς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρὸς τινα, πόλεμον ποιῶ.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναίρεισθαι πρὸς τινα* ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, κομψός, ὁ.
Bene, οὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Bene audire, εὖ ἀκείναι.
Benedico, εὐλογῶ.
Benefacio, εὐεργετῶ, εὐποιῶ.
Benefactum, εὐεργετήμα.
Beneficentia, ebergetia, ἑλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὐποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, ebergetus, αγαθουργός, εὐποιός.
Benevolē, εὐνοικῶς, φιλοσόργως.
Benevolentia, εὐνοία, ἐγνώμοσύνη φιλοφροσύνη.
Benevolentia complecti aliquem, ἔχειν εὐνοικῶς πρὸς τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνοος, πρόφρων.
Benignē, χρηστῶς, ἑλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἑλευθερία, χρηστότης, φιλιθροσύμα.
Benignus, χρησῆς, ἑλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Bestia, θηρίον, θῆρ, ζῶον ἄλογον.
Bestialis, θηριώδης.
Bestiola, ζωίδιον.
Beta, τεῦτον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, bibosus, πολυπότης, ποτικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, accis. sed Mlicē gen.
Aquam bibo, ἕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχρους.
Bicornis, δικέραος et δικέρως.
Bidens, εἰδύς.
Biduum, εἰς ἡμέραι, εἰήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετής, διετία.
Bifariam, δίχῳ, ἀνδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχληλος, δίφυς, διαχιδής.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ ἐκιδύες.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.

Bigæ, συνωρίς, δίφρος.
Bijugis et Bijugus, δίζυξ, δίζυγος, ου.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanz, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ἄργην ἐμβάλλειν τινα, χολᾶν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Bilosus, χελώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελής, δικώλος.
Bimestris, δίμηνος.
Bimulus, Bimus, διετής, διένος.
Bini, δίπτος, σύνδυο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartitior, δίχαστομέω, δίχαζώ.
Bipartitus, δίχασθεις, διμεράς.
Bipedalis, διποδιατός, διπόδης.
Bipennis, πέλικος, ἄξινη δίμορος.
Bipertitō, δίχῃ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, διήρης.
Bis, δις.
Bis in die, δις τῆς ἡμέρας.
Bissexus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Bisulcus, δίχληλος, δίοχιθής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτειος.
Bivium, ἀμφόδος, δίωδος.
Blæsus, βλαισός, τραυλός.
Blandē, ἠπίως, μελίσχως.
Blandiloquentia, χρησιολογία, ἡδονολογία.
Blandiloquus, χρησιολόγος, ἡδονολόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσήνεια, ἄρκευμα.
Blandior, σαίνω σε, τίβι; κορίζομαι, αἰκάλλω, ἀρεσκοῦμαι, αἰμῶλλω.
Blanditiæ, χρησιολογία, κολακεία.
Blandus, χρησιολόγος, ἄρεσκος, εὐπροσήγορος, αἰμόλος, ἠπίος, μελίσχος, ἐπαγωγός.
Blasphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογέω.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδόλοκαχής.
Blatta, σίλφη.
Boarium forum, βουπώλιον.
Boarius, βοικός, βόειος.
Boatus, βοή, μνηκθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ἡ ἄκκος, βλωγός.
Bombilatio, sonus arum, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκιος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, id est, opes, ἡ ἄσια, χρήματα.
Bonâ fide, ἐσπυδασμένως, ἐπεικῶς, κατὰ πίσιν.
Bonâ veniâ, ἐπεικῶς, εἰς παρής.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni consulo, ζήρω ἐπὶ τῇ ἐπεικειά, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii, seu natura, εὐφύτα.
Bonus, ἀγαθός, ἐσθλός, χρησῆς, καλός. Quod bonum faustumque sit, ἀγαθὴ τύχη.
Bonus et probus vir, καλοκαγαθός.
Boo, as, are, mugio, μωκιάσμαι, βῶω.
Bootes, Βούτης, υ, ὁ.

Borealis, βορειαιτός, βόρειος.
Boreas, Aquilo, Βορέας, Βορρῆ.
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βοουθτεῖν.
Boves pascere, βυκολεῖν, βουτροφεῖν.
Bovillus et Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βυφόρβια.
Boum cædes, βοκτασία, βοσφαγία.
Boum custos, βυκόλος, βυπόλος, βυφορβός.
Brabeum, certaminis præmiium, βραβείον.
Bracca femorale, ἀναξυρίς, ἴσος, ἡ, διαζώματα.
Brachiale, περιβραχίονον, χλιδῶν, χλιδόνη.
Brachium, βραχίον, -ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bractea tor, πεταλιστής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχεα.
Bressica, κράμβη, κοράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχεῖα.
Breviarium, compendium, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίον, βράσσων.
Brevis, βραχύς, ἀπτόμος, σύντομος.
Brevis vita, βραχύβιος, ὀλιγοβίος, μικρόβιος.
Brevisitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Brevitèr, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινή, τροπή, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, stupidus, ἀναισθητός, προδατώδης, ἄλογος.
Bubalus, βῦβαλος.
Bubile, βοασθιον, βυσάσιον.
Bubo, avis nocturna, βῦας, υ, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bulbulcus, βυκόλος, βοπλάτης, βοποιμν.
Bubulum corium, τὸ βόειον ἔρμα, βοστία, βυδῆσιον.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, στόμα. Quod in buccam venerit, ἡ ἄν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὸς γνάθους φουσιᾶν.
Buceea, α, ψωμός, ἔγκαφος.
Buccella, στόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κήρυξ, σαλπικτής.
Buccino, σαλιζώ, κηρόπυμα.
Bufo, μύσος, υ, ὁ φύσαλος.
Buglossus, βέγγλωσσοει, βέγγλωσσον.
Bulbaccus, βολβοδότης.
Bulbosus, βολβοδότης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φούσσημα, ἀπορυσία.
Bulla insignis, ἡ κάλυξ.
Bullatus, tumidus, πομφολυγώδης.
Bullatus, bullâ ornatus, ὁ κάλυξ ἐκκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, bullas emitto, ζέω, βράσσω.
Bullula, ψυσματῖον.
Bura, sive Buris, ἐχέλν.
Bustuarium, ἐπιτύμβιος.
Bustum, τύμβος, πυρᾶ.
Butum violare, τυμβωρυχεῖν.
Bctyruin, βύτυρον.
Buxetum, πυξείον.

Buxus, πύξινος.
Buxum vel Buxus, πύξος, ἡ.
Byssus, βύσσανος, ἡ.

C.

CABALLINUS, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κακάβος, λίθος.
Cacaturio, χειχάτιος, χειχάτιος.
Cachinnatio, καγχασμάτος.
Cachinnor, καγχαζώω, κιχλιζώω.
Cachinnum tollere, ἄθρον ἀνακαγχαζέειν, ἐκκαγχαζέειν.
Cachinnus, καγχασμάτος, κιχλισμάτος.
Caco, ventris onus depono, χιζώω, ἀφοδέω, ἀποκατίω.
Cacumen, κορυφή, ἄκρον, αἶπος.
Cacumen montis, ἀκρωρία, λοφία.
Cacuminatus, ἀφοζυνηθείς.
Cacumino, ἀποζύνω, κορυφώω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, ἢ νεκρὸς, πτώμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτήν, ὁδὸν, τοῖς τίνων νεκροῖς, ὁδὸν αὐτῶν ἀλιγοῦμαι, ἀθμως διαγιγνώσκω.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐπιπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἵκειν.
Cadivus, πτώσιμος, εὐκατάπτωτος.
Cado, ἄνω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κήρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τοκάς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκτοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκνήτος, ἐρείψιμος, φθαρός.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καίκιας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλώω.
Cæcus, τυφλός, ἀλαός, ἀφώσιτος.
Cæcutio, ἀμβλυώτω, τυφλώω.
Cædes, κτάνος, φόνος, σφαγή, ἀναιρέσις.
Cædo, percutio, πλήττω, κόπτω, ἔρω.
Cædua sylvæ, ἕλτομα.
Cædus, τομαίος, κέρμιος.
Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτής, γλυπτήρ.
Cælatura, γλυφή, ἀναγλυφή.
Cælatulus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælcus, ἄραμος, ἀγάμητος, ἀζυγής.
Cælestis, ἑράνιος, ἑπυράνιος, ὀλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, ἑράνιον.
Cælitus, ἑράνοθεν.
Cælo, sculiro, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, ἑράνοθεν.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, ἑράνος, ὁ πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικουργός.
Cæmentum, χάλιξ-κος.
Cæpe, κρίμμον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæsaries, κομά, κόμη, χαιῖτα, βύσσανος-χος, κυρά.
Cæsium, τμήση.
Cæsus, γλαυκός.
Cæsops, βῶλος, βῶλαξ.
Cæsario, παράφορον βαδίζω.
Cæsura, τομή, τμήμα.
Casus, κεκομμένος, τμηθείς.

Cætera, ἄλλα.
Cæterquin, ἄλλως τε.
Cæterum, ἄλλο, τοῖνον μόντοι, ἀτάρ.
Calamarius, καλαμοθήκη.
Calamister vel Calamistrum, καλαμίσκος, ἡ· κάλλυτρον.
Calamistratus, βοσρυχισθείς.
Calamistro, βοσρυχίζω.
Calamitas, miseritia, συμφορὰ, ἀποτυχία, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate allicere, τάλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἐν τινι, ἢ περὶ τι.
Calamitosus, δυστυχός.
Calamitosus, διζυρός, δυστυχός, δύστηνος, ἄθλιος.
Calamus, κίλαμος, ὄναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρίς, κάνης.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλήκτρον.
Calcaria equo subdere, κεντρίζειν ἵππον.
Calceamentum, περὶ ὄνημα.
Calceatus, ὑποδεύμενος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδεῖω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδηματίον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratulus, λακτισμάτος.
Calcitro -as, λακτιζώω, περιρίζω.
Calcitro -onis, λακτιστής, περιρρίζης.
Calco, πατέω, σιβέω.
Calculator, λογιστής, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψηφίς, λιθίδιον.
Caléfacio, θερμαίνω.
Caléfactus, θερμαινόμενος, θάλφθεός.
Caléfio, θερμαίνω, θάλπωμαι.
Calendæ, καλῆνδαι, νεομηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερις, ἐπιμήνιος.
Calens, ἐσθρένεις.
Caléo, ζέρωμαι, θερμαίνομαι.
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπωμαι.
Calculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκελεῖ, κρηπίς.
Caligatus, κρηπίδμενος.
Caliginosus, γνωφώδης, ζοφώδης.
Caligo -inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, caecitio, ἀμβλυώτω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλώω.
Calleo, perfectè scio, ἐπίσταμαι τὴν τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπειρὸς ἔχω.
Callidè, πανέργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σφίσημα, δεινότης.
Callidus, πανέργος, δολοφρόνως, δεινός.
Callis -is, τρίβος, πάτος.
Collosus, τυλώδης, ὁ ζῆ.
Callum obducere, σκληροῦν τυλῶν.
Callum et Callus, τῶλος.
Calo -onis, καλοπόδιον, σκευοφόρος.
Calones, καλοπόδια.
Calor et Calditas, θερμότης, θερμότης, καῖμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κράνιον.
Calvaster, ἀναφαλαντίως.
Calvus, φαλακρότατος.

Calvesco, φαλακροῦμαι.
Calvitium, vel Calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολή, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινα, συκοφαντῶ τινα τινος.
Calumniosus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, extrema pars pedis, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, f. g. CHALK, κονία, γύψος.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαριεύς.
Cameratus, καμαρωτός.
Camero, καμαρῶω.
Camino, καμινέω.
Caninus, κἀμινός, ὁ ζῆ.
Caninus, ἀσάκος.
Canicena, μῦσα.
Campana, κἀδων.
Campestris, πεδινός.
Campus, πεδῖον.
per Campum, καμπέδιον.
Camurus, inflexus et curvus, ἐπικαμπής, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Canalitus, σωληνιαίος.
Canellarius, ἄρχιγραμματεύς.
Canellatim, κυγκλιδόν.
Canellatus, κυγκλιόμενος, κυγκλιδωτός, εἰκτυωτός.
Canelli, ἡ κυγκλίς.
Cancello, κυγκλιζώω.
Cancel, -eri, καρκύσιος.
Cancer, morbus, καρκίνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, ignitum reddo, ἐμπυρῶω.
Candela, λύχνος, λυχνίσιον, διαιδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κυροπήγιον.
ferrum Candens, σίδηρος πυρῶμενος.
Candeo, candidus sum, λευκαίνωμαι, λευκός εἰμι.
Candescio, λευκώομαι.
Candidatus, albè veste indutus, λευκανθείς.
Candidè, ἐγγνωμῶως, ἀφρόνως, ἄπλως.
Candidus, λευκός, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, ἐγγνωμῶν, ἄκακος, χροσός, καθαρός, ἐπαικτός.
Candor -oris, albedo, λευκότης.
Candor, de animo dictus, ἐγγνωμῶσύνη, ἀπλότης.
Caneo et Canesco, πολίσσομαι.
Canere receptui, τῆ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σπῆμα.
Canis, αἰ πολία.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικός, κύνειος.
Canis, κύων, κύνος, γεν. σκυλάκιον.
Canistrum, κἀνεον, κἀνήνη.
Canities, πολίτης, πολία.
Canna, Rohr, κάνα, ὄναξ, κάλιμα

Cannabaceus, καννάβειος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάνειος.
Cano, ῥόδω, μελίτζω, μέλπω, ὑμνῶ.
Canon, κανών.
Canorus, φωνῆς, λιγυρός, λιγυρόφωγος.
Cantator, αὐδῆς, ψαλτῆς.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, αὐδοίμος, ἐπασθεῖς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ῥόδω, ἄσμα τὸ, μέλος.
Cantilena, ῥόδω, μέλος.
Cantio, **Cantus**, ἄσμα, μέλος, ψαλμός, ῥόδω.
Cantito, τερειζῶ.
Canto, ῥόδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantus lugubris, θρηνωδία.
Canus, πολὺς, λευκός, λευκάνθης.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικός, χωρητικός.
Capella, χίμαρος, αἰγίδιον.
Capere, τράγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, delectare, τέρπειν τινά.
Capere, eligere, αἰρέω τὰ ὅπλα, ἄρμα.
Capere, tenere, αἰρεῖν τὴν πόλιν, *urbem*
Capero, ῥυσσώω, ῥυτιδῶ.
Capero frontem, μέτωπον ἀνασπᾶω, συστῆλλω τὰς ὄψεις.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐπιχειρῶ.
Capessere fugam, φυγὴν εἰσθαί.
Capessere rempublicam, ἀπτεσθαί τοιαυτέματος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, ποταὶα τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομῆν, ἐπιτριβεῖν.
Capillusus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θριξί, τριχός, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδελαντος.
Capio, comprehendo, λαμβάνω, αἰσθῶ, ἀνίσκω, ὀχραίω, κρατέω.
Capio, decipio, πλανῶ.
Capistro, φιδός, κημῶ.
Capistrum, κεφαλοδέμιον, κημὸς, φιδός.
Capital, ἄμπτυξ, κρηδεμον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ἀδελρία, φθαρτικὴ, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτω ζημιῶν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαγέω, καρθηβαρῶ.
Capitis aliquem arcessere, θανάτω τιμ τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτω δίκην ἀφελικάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαγία, καρθηβαρία.
Capito, κεφάλω, κεφαλῶν.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρονῶν, ἔκτομας.
Capra, αἰξί.
Caprarius, αἰγιδότης, αἰγινόμος.
Caprea, δορκάς, αἰγίγιος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, ἀγρόκερας.
Capricornus, ἰρινοτός.
Capricornus, ἰρινοτός.

Caprinus, αἰγίος, αἰγίος.
Capsa, κάψα, κιβώτης, θύλαξ.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, venatio, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτής.
Captio, deceptio, ἔδωλος, ἀπάτη.
Captiosè, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλός, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λήψις, ἄλωσις.
Captus, ἄλδς ἔρωτι, ἀμορε, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἰλημένος.
Captus, comprehensio, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis senex, ὁ τυμβογέρον.
Capulus, manubrium gladii, λαθὴ, κόπη.
Capus -i, vel Capo -nis, ἀλεκτρονῶν.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κήρνον.
Caput, origo, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτειν, ἐκκαλύπτειν κρήτα.
Carbacea vela, λίνεα καλύματα.
Carbaceus vel Carbasinus, λίνεος.
Carbasus, λίνω, λαίφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακῆς, ἔος, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμοτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβαλλω, ἢ, ἀπάγω εἰς τὸ δεσμοτήριον.
Carceres, ἡ βαλδεις, ἀφετηρία, ἡ γραμμὴ.
à Calce ad Carceres revocari, ἐκ τῆς τέραςτος ἐπὶ τὴν βαλβίδα μετακαλεῖσθαι.
à Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τῆς καμπτηρίας.
Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νόσσης, ἐκ τῆς βαλβίδος ἐξεῖναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρός, στροφῆς, στροφίγις.
Carduelis, ἀκανθῆς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτιμῶς.
Careo, ἀποστερέομαι, *gen.* ὑστερῶ, δέομαι.
Carere sensu, ἀναισθητεῖν.
Carex, *quibusdam* τὸ ξιφίον, αἰῖς τὸ ἄκορον, *vel* ἡ κύπειρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, εὐρώς, σαπρότης.
Carina, τῆρσις, σῆτρα, ἐντερὸν κῦτος, τῶ.
Carino, κυτῶ.
Cariosus, εὐρώδης, σαπρός, εὐρώεις.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas summa, σπανοσιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ἄσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, κτενισμός, διάξαισις.
Carmino, κτενίζω, διαξάτω.
Carnarium, τὸ κρεῶν, κρεωπῶλιον.
Carnarius, κρεωπῶλης, κρεωδατης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασιανισήριον

Carnificus, κρεουργῶ, ἀναιρέω.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σὰρξ, ἡ κρέας, τῶ.
Carpentarius, ἀμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἄμαξα.
Carpo, decerto, ὀρέπομαι.
Carpo, reprehendo, κακίω σε τῆς ἀπιστίας, *ob infidelitatem*, ψίγω, ἐπιλαβάνομαι.
Carptim, ἀκροβυγῶς.
Carptor, reprehensor, διασέρτης.
Carptus, ὀρεφθεὶς.
Carpus, καρπός.
Carucca, ἄμαξιον, ἄμαξι.
Carrucarius, ἀμαξοπηγός, ἄμαξιλάτης.
Carrus vel Carrum, ἄρμα, ἄμαξα.
Cartilagineus, χονδρότουτος, χονδρόδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεαδίον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλιός, πολῦτιμος ἐντιμος.
Casa, σένη, ἔπαυλις, καλύθη.
Caseus, τυρός, προφάλις.
Cassis, rete tenatorium, οἰκτιον, ἄρκυς.
Cassis, galea, κόρυς.
Cassita, κορυθαλιός.
Cassus, inanis, φροδός, μάταιος.
Incassum, εἰς κενόν.
Castanea, κάστανα.
Castè, ἀγνός, καθαρῶς.
Castellum, φρόριον, κῶμη, ἔρμα, προβολή, ἐπιτείχισμα.
Castigare, punire, κολάζειν τινα, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.
Castigator, ἐπανορθωτῆς, ἐπιτιμητῆς, σωφρονιστής.
Castigo, ταιδεῶ τινα, ἐπιπλήττω τι νι εἰ τινα, ἐπανορθῶ, κολάζω.
Castitas, ἀγνεία, ἀγνότης.
Castor, κάστωρ.
Castoreus, καρφόριος.
Castra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Castra moveo, ἀναξίγγυμι πρὸς τι, ἐξαναχωρῶ τὴν στρατίαν.
Castra pono, στρατοπέδω.
Castrametator, στρατοπεδεύων, στρατιωτικός.
Castratio, εὐνυχισμός, ὀρχοτομία.
Castratus, εὐνυχός, ὁ ὀρχοτομηθείς, ἔκτομας.
Castrensis, τὸ τῷ στρατοπέδῳ.
Castro, excido, ἐκπέμνει τινα, εὐνυχίζειν, ὀρχοτοεῖν.
Castrorum metris, κατασκευή.
Castrum, locus muris munitus, ἔρμα, φρόριον.
Castus, ἀγνός, καθαρός, σάφρων.
Casula, κρηνίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πεσόμενος.
Casus, πῶσις, πῶμα, σύμπτωμα.
si Casus incidit, ἐάν τιχῆ.
Cataclismus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης -υ, ὁ.
Catapularius, καταπέλικός.
Cataracta, vel Cataractes, καταράσσης.
Catarrhus, κατάρροος -ρως.
Catechesis, κατήχησις.

Batellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
 Catena, ὄσμος, σειρά, ἄλυσις.
 Catenatus, ἄλυσιδωτός.
 Catenis constrictus, ἄλυσιδετός.
 Cateno, ὄσμοσ, ὄσμεσ.
 Catenula, ἄλυσίδιον.
 Caterva, ζήφος, σπείρα, ἴλη, ἑλαμύς.
 Catervatim, ἰλαίδν, ἀγελῆδόν.
 Cathedra, καθέδρα.
 Catinus vel Catinum, τρυβλίον, παροψίς.
 Catulus, ὀκύνος, σκύλαξ.
 Catus -a -um, sagax, ὄν ἔχων, ἔμφορον, εὐλαβής.
 Catus, felis, αἰλώρος, γαλή.
 Cavainen, κολίωμα.
 Cavatus, κοιλωθείς.
 Cauda, ὄρα, κέρας, ἦ.
 Cauda avium, ὄρροπύγιον.
 Caudam motitans, σήνυρος seu σαίνυρος.
 Caudex, σῆλεχον, σῆλεχος, τὸ κορμός.
 Caudicalis, σῆλεχώδης.
 Cave facias, φυλίττω νελ τρηῶ μη ποίησις.
 Cavea, κύρτη, κυρίς, οἰκίσκος, ὄρνιθοτροφεῖον.
 Cavendum est, εὐλαβητέον.
 Caveo, εὐλαβέομαι, ἀccus. φυλάττομαι, ἐξαλίσσω, φείγω.
 Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
 Cavernosus, ἄντροδῆς.
 Cavernula, ἦ μυχή.
 Cavilla -æ, σκῶμμα, σόφισμα.
 Cavillator, φιλοκέρτορος, σκώπτης.
 Cavillor, σκώπτω τινα εἰς τι, propter aliquid, ἐπικροτοῦμῶ, θώπτω.
 Cæula, ἔπαυλις, αὐλή.
 Cauliculus, καυλίσκος.
 Caulis, καυλός, ἦ, δ.
 Cavo, κοιλῶ, κοιλαίνω.
 Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
 Caupona, mulier, καπηλίς.
 Caupona, taberna, καπηλεῖον, οἰνώκλιον.
 Cauponarius, καπηλικός.
 Cauponor, καπηλεύω.
 Causa, αἰτία, αἴτιον.
 Causa est cur, αἰτία δι' ἦν.
 Causa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
 Causa indicta damnare, ἀκρίτως ἔδομοίς λόγων καταδικάζεσθαι.
 Causam dicere, λόγον διδόναι, δικὴν ἰπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
 Caussalis, αἰτιολογικός.
 Caussidici, οἱ κα' ἄγοράν.
 Caussidicus, δικαυλόγος, συνήγορος.
 Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
 Cautè, εὐλαβῶς.
 Cautela, εὐλαβεία, προφυλακή.
 Cauterium, καυτήριον.
 Cautes -is, βραχία, πέτρα, ἀποζῶμας.
 Cautio, εὐλαβεία, προφυλακή.
 Cautor, προφυλακτικός.
 Cautus, εὐλαβής, προφυλακτικός, ἐννοος, συνετός.
 Cavum, κολίωμα.
 Cavus, κοῖλος.
 Cædens, ὑπέκων, ὑποχωρέων.
 Cedere felicitèr, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυχεῖναι.
 Ceder bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
 Cedo, cessi, παραχωρέω τινι τῷ βήμοσ, ἔ suggestu, εἰκώ τινι. ὑπο-

χωρέω τινι ὄδῶν, de via, ἀναχάζω.
 Cedo, id est, dic, εἰπέ μοι, φέρε δέ.
 Cedrinus, κέδρινος.
 Cedrus, κέδρος.
 Celatus, κρυφιατός, ἀποκεκρυμμένος.
 Celebrare prædicare, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζειν τινα.
 Celebrare laudibus, ἐπιφημιζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινα.
 Celebrare festum, ἀγειν ἱορτήν.
 Celebratio, ἐπιφημισμός, διαδόσις.
 Celebratum vulgoque jaetatum, θρυλλόμενον.
 Celebratus, εὐφημισθείς, διαδότος.
 Celebris, ἐνόδος, περιβάτος, εὐκλεής.
 Celebritas frequentia hominum, πολυπληθεία, πανήγυρις.
 Celebritas, sumæ claritas, εὐδοξία, εὐκλεία, εὐφήμια.
 Celebro, frequento, φοιτῶ πρὸς σι.
 Celer, ταχύς, ὠκύς.
 Celer pedibus, ὠκύπους.
 Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
 Celeritèr, ταχέως, κατὰ σπουδὴν.
 Celerius opinione, θάττον ἐλπιδός.
 Celero, ταχύνω.
 Cellerime, τάχιςα.
 quam Cellerimè, ὅτι τάχιςα.
 Cella, ἀποθήκη, ταμίειον.
 Cella vinaria, οἰνῶν, οἰνοθήκη.
 Cellarium, ταμίειον.
 Cellarius, ταμίας.
 Cellula, τὸ μικρὸν ταμίειον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
 Celo, abscondo, ἀποκρύπτομαι, ἐλ ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
 Celox, κελῆς.
 Celsitudo, excellentia, ἕξοχή, ὑψηλότης, ἕψος.
 Celsus, ὑψηλός, μετέωρος.
 Cenotaphium, κενοτάφιον.
 Censeo, πρὸς, τιμῶ, ἀξιῶ, νομίζω, οἶμαι, δοκέω.
 Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμῶμαι.
 Censere, sententiam dicere, ἀποφαινεσθαι τὴν γνώμην.
 Censere, facultates aestimare, τιμῆν τινι τῶν, lanti.
 inter viros Censeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
 Censio, τίμησις.
 Censor, τιμητής.
 Censorius, τιμητικός.
 Censura, τιμητέια, δοκιμασία.
 Census, τίμημα.
 Census, parl. τιμημένος.
 Centaurus, κένταυρος.
 Centenarius, ἑκατονταῖος.
 Centenus, δ τῶν ἑκατόν.
 Centesimus, ἑκατοςδός.
 Centies, ἑκατοντάκις.
 Centimanus, ἑκατόγχειρ.
 Cento, κέντρων, δ.
 Centrum, κέντρον.
 Centupondium, ἑκατοντάσθαβον.
 Centuplex, ἑκατονταπλάσιον.
 Centuria, ἑκατοντάς.
 Centuriati milites, καταγραφέντες στρατεύται.
 Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
 Centurio, ἑκατόνταρχος vel -χης.
 Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.

Cera, κρόμμυον.
 Cera, κηρός, δ.
 Cerâ obduco, κηρώ, κηρώω.
 Cerarius, κηροπλάστης, κηρωγός.
 Cerastes, κεράστης.
 Cerasum, κέρασιον.
 Cerasus, κερασός, δ.
 Ceratum, κηρωτόν.
 Ceratura, κέρωμα, κήρωσις.
 Ceratus, κηρωθείς.
 Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
 Cerdo, βάνουσος, βυρσοδέψης.
 Cerealis, ὄρητρεῖος, ὄρητροιακός.
 Cerebellum, παρεγκεφαλῆς -ἶδος.
 Cerebrum, ἐγκέφαλος.
 Cereemonia, θρησκεία, τελετή, θεσμός ἱερός.
 Ceres, Ἀμητήρ.
 Cereus -a -um, κήρινος.
 Cereus -i, κηρός, κηρίον.
 Ceritus, ὄρητροπλάτης, μανιῶδης.
 Cerne, dimittere, ἀγωνίζεσθαι.
 Cerno, βλέπω τι νελ εἰς τινα.
 Cernuus, ἐπικεκυφῶς, πρηγής.
 Cero -as, κηρώ, κατακηρώ.
 Ceroma, κήρωμα.
 Certamen, ἄγων -ῶνος, ἄθλος, ἄμιλλα.
 Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
 Certamen navale, ἦ ναυμαχία.
 Certaminis præmium, ἄθλον.
 Certatio, ἀγωνιστικῶς.
 Certatio, ἀγώνισμα.
 Certator, ἀθλητής.
 Certè, ἀληθῶς, ἔμπεδῶς, ὄληνδόντι.
 Certico, προσημαῖον, ὄηλω.
 Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
 Certo, ἀγωνίζομαι πρὸς τινα, εὐελ ἀλίζω, ἀθλῶ, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, adversus hostes.
 Certo cum aliquo hæc de re, ἀμφοισθητικῶν τινι περὶ τῶν.
 Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
 Certò scio, εὐ οἶδα.
 Certus, ὄηλος, ἀκρίβης, βεβαίος.
 Cervicale, προκεφάλαιον.
 Cervisia, ζυθός.
 Cervix, πρᾶχλος, αὐχὴν, δέρη.
 Cerussa, ψιμυθῖον, ψιμμυθός.
 Cerussâ oblinere, ψιμμυθιδν.
 Cerussatus, ψιμμυθωθείς.
 Cervus, ἔλαφος.
 Cespes, cespito; vide suprâ Cæspes, cespito.
 Cessans, πἀνόμενος, ἀργός.
 Cessatio, ὄκηνηρα, ἀργία, βᾶθυμια, πᾶσις, ἀνάπαυσις.
 Cessator, ὄκηνηρός, βᾶθυμος.
 Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, βᾶθυμγιῶ, ἀργέω.
 Cestus, κεσός.
 Certarius -ria -gium, κητώδης, κητώως.
 Cetarius -i, κηποπώλης.
 Cete, τὰ κῆτα, κῆτη.
 Cetra, ἦ πέλτη, τὸ πέλτον.
 Cetratu, πελτοφόρος, πελταστής.
 Cetus, κῆτος.
 Ceu, οἶον, οἰνοῖ, ὄσπερ.
 Chaiybs, χάλυψ.
 Chamæleon, χαμαιλέον.
 Chamæmelum, χαμαιμηλον.
 Chaos, χάος, τό.
 Character, χαρακτήρ.
 Charitas, ἀγάπη, συγγή, φιλοσυγγία, φιλανθρωπία.

Charta, χάρτων, χάρτης.
 Chartaceus, ἡ ἐκ χάρτου.
 Chartula, χαρτίον.
 Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, προσφιλέως, ποθεινός.
 Chasma, χάσμα.
 Chela, χηλαί.
 Chelidonia, χελιδόνιον.
 Chelys, χέλυς.
 Chilharchus, χιλάρχος.
 Chilias, χιλιάς.
 Chiragra, χειρόγραφα.
 Chirographum, χειρόγραφον, ἀνταπόχθ.
 Chiromantes, χειρόμαντις.
 Chiromantia, χειρομαντεία.
 Chirotheca, χειροθήκη.
 Chirurgia, χειρουργία.
 Chirurgus, χειρουργός.
 Chlamydatum, ἡ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
 Chlamydia, χλαμύδιον.
 Chlamys, χλαμύς.
 Cholera, χολέρα.
 Cholera laborare, χολερίαν.
 Cholericus, χολερικός.
 Choragium, χορηγίον.
 Choragus, χορηγός.
 Choraules, χοραύλης.
 Chorda, χορδή.
 Choreia, χορεία.
 Choreas ducere, χορεύειν.
 Chorimagister, χοροδιδάσκαλος.
 Chorographia, χωρογραφία.
 Chorographus, χωρογράφος.
 Chorus, χορός.
 Christiana professio, χριστιανισμός, ὁ Christianus, χριστιανός.
 Chronica, χρονικά, τὰ.
 Chronicus, χρονικός.
 Chrysendeta, χρυσένδετα, ἐκτώματα.
 Chrysenocolla, χρυσοκόλλα.
 Chrysolithus, χρυσολίθος.
 Cibalis, ἐσώδιμος.
 Cibaria, σίτια, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐστιάσια.
 Cibariorum inopia, σιτοδεία, σπανοσιτία.
 Cibiarius, ἐσώδιμος, τρώξιμος.
 Cibiarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιζόμενος.
 Cibo, σιτίζω τινα.
 Cibum fastidians, ἀνόρεκτος.
 Cibum sumo, σιτοποιέμαι, αἰρέομαι σίτον, προσφέρομαι τροφήν.
 Cibum parere, σίτον ποιεῖν.
 Cibus, σίτος, βρώμα, ἕδωμα, τροφή, σίτιον, ἕσφα.
 Cicada, τέττιξ.
 Cicatrico, ἔλκος.
 Cicatricosus, ἐλώδης.
 Cicatricula, ἐλάδιον.
 Cicatrix, ἔλκος, ὠτειλή.
 Cicer, ἐρέβινθος.
 Cicercula, λάθροσ.
 Cicindela, φάλασσα, λαμπυρίς, πυρλαμπίς.
 Ciconia, πηλαγός.
 Cieur, τιθαστός, ἡμερος, πρῶος.
 Cieuro, τιθαστεύω.
 Cieuta, κόνειον.
 Cieo, item Cieo, ἔξορμάω τινα, κινέω πάντα λίθον, omnem lapidem.
 Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμος ἡ εἶεν.

Cilicium, κιλίκιον, τριχῆνιον, διφθέρα.
 Cilium, βλεφαρίς.
 Cimex, κόρις.
 Cinædus, κιναιδός.
 Cinara, κινάρα.
 Cincinatus, βόσρυχισθεῖς, ὁ κινέωνος κεκοσμημένος.
 Cincinni, κινέωνιοι, πλόκαμοι, σβρόφοι, βόσρυχοι.
 Cinctus -us, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
 Cinctus -a -um, ἔζωσμένος, περιβεβλημένος.
 Cinerarius, σφραγίδης, ὁ ἡ.
 Cingere, circumserpere, περιβάλλειν τῇ πόλει τείχος, urbein muro.
 Cingo, σοῦτρεο, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
 Cingula -æ, quæ cinguntur jumentis, ζῶμα.
 Cingulum, ζυζήρ, ταινία.
 Cinis, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ἢ ἐπὶ τοῖς σποδοῖς θερμαίνων.
 Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδός, ἡ.
 Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
 Cinnamomum, κιννάμωμον -u, τὰ.
 Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμυγία.
 Cio. Vide Cieo.
 Cippus, ποδοκάκη στήλη.
 Circa, ἐπὶ cum genit. κατὰ cum accusat. περὶ μέσην ἡμέραν, circa meridiam.
 Circensis, κύκλιος.
 Circenses ludi, ἡ ἵπποδამία, δίαυλος, ὁ.
 Circinatio, περιαγωγή, περιδρομή, γύρωσις, περιστροφή.
 Circino, περιάγω, γυρῶ, κυκλάω, περικυκλώ.
 Circinus, διαβήτης.
 Circiter, idem quod circa, περὶ, ἀμφί.
 Circitores, οἱ ἔθοδοι, οἱ περίστολοι φάλακες.
 Circuitio, περίστος.
 Circuitor, περιουθεντής, ὁ ἔθοδος.
 Circuitus -a -um, περιαχθεῖς, περιελθήμενος.
 Circuitus, νομ. περίστος, περιβολή.
 Circulatin, κυκλήδον, κύκλιρ.
 Circulator, ὁ ἀγύρτης, ἀχλαγωγός.
 Circulatorius, ἀγυρτικός.
 Circulo, κυκλώω, γυρῶ.
 Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
 Circum, περὶ accusat. ἀμφί.
 Circumactio, περιαγωγή, περιστροφή.
 Circumaggero, περιχωρνύω ἢ περιχωρνύμι.
 Circumago, περιάγω, κυκλώω, περιφέρω.
 Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
 Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
 Circumcirca, περίξ.
 Circumcisio, περιτομή, περικοπή.
 Circumclaudio, περικλείω, κατακυκλώω.
 Circumcolo, περιοικέω.
 Circumcurro, περιτρέχω.
 Circumdatus, περιδληθεῖς, περιβεβλημένος.
 Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τείχος, urbi murum, κυκλώω, περιέχω.
 Circumducere, decipere, παρακροθεῖσθαι τινα, ἀλιγεύω, ἐξαπατῶ.
 Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
 Circumdeo, περιβαίνω, περιουθενώ τι.

Circumemito, περιπικέω.
 Circumferentia, περιφέρεια.
 Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
 Circumflexo, περιπλάω, περιγυμνάω.
 Circumflexus, περικλάσις, περιφορά, περιγυμνάσις.
 Circumfluo, εὐπορῶ τινας, περιβρέω ἢ Circumfluo, περιβρέω, περιβρέω.
 Circumfodio, περιρῶω, περισκάπτω.
 Circumforaneus, ἀγύρτης -us, ὁ ἀγοραῖος, ἀλῆμων.
 Circumforo, περιτραίνω.
 Circumfossura, περισκαφή, περιβρέσις.
 Circumfrico, περιτρέβω, περικνίω.
 Circumfulgeo, περιλάμπω, περιελάω.
 Circumfundo, περιχέω, περιβρίνω.
 Circumfusus, περιβράνθεις, περιβρέσις, περιεσίμενος.
 Circumgelatus, περιπαγείας.
 Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστενομαί.
 Circumgesto, περιφέρω τι.
 Circumglorior, περισφαιρόμαι.
 Circumjaceo, περίκειμαι.
 Circumjicio, περιβάλλω.
 Circumlambo, περιείχω.
 Circumlatus, περιφορηθεῖς.
 Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
 Circumlino, περιχρίω.
 Circumlitrus, περιχρισθεῖς.
 Circumlocutio, περιφρασις.
 Circumloquor, περιφράζομαι.
 Circummitto, περιπέτω.
 Circummunio, περιφράττω.
 Circumunitio, περιφραγμός, περιφραγίς.
 Circummunis, περιφραχθεῖς.
 Circumnascor, περιφύομαι.
 Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
 Circumobruo, περιχωρνύω.
 Circumplector, περιπλέκω.
 Circumpono, περιτίθημι τινί τι.
 Circumrado, περιξέω.
 Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
 Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείας.
 Circumrodo, περιδρόσκω, περιτρέγω.
 Circumscalo, περικολάω, περικνίω.
 Circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
 Circumscribo, desino, determino, περιγράφω, ὀρίζομαι.
 Circumscriptio, περιγραφή, διορισμός.
 Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
 Circumseco, περιτέμνω.
 Circumsedeo, obsideo, περικάθημαι.
 Circumserpio, περιφράττω, περιβάλλω.
 Circumseptus, περιφραχθεῖς, περιβεβλημένος.
 Circumsero, περιφυτεύω.
 Circumsessio, περιεδρεύσεις, περικάθησις.
 Circumsessus, περικαθεζόμενος.
 Circumsideo, περικαθεζομαι, πολιορκέω.
 Circumsido, περικαθεζομαι.
 Circumsigno, περισημαίνω, περισφραγίζω.
 Circumsisto, περιεσίμη, ἀμφίστημι.
 Circumsono, περιηχέω, περιβουλλῶ.
 Circumspēctē, περισκεμμένος, πεφυλαγμένος, εὐλαβός.
 Circumspēctio, περισκεψίς.
 Circumspectio, κατασκοπία.

Circumspectus, *qui prudens est*, περιφλαγμένος, περισκεπμένος, συνετός.
Circumspingo, περιβρίπτω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιούριω.
Circumstantia, περιστάσις.
Circumsto, περιέστημι.
Circumstrepo, περικυτυπέω, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιεκοδοιέω.
Circumsumo, περιβρίπτω.
Circumtectus, περιεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περιερίρω.
Circumtono, περιεβρομέω.
Circumtonsus, περιεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περιταφρευθείς, περιεβλημένος, περιφραχθείς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιεχόμαι.
Circumvectus, περιαχθείς.
Circumveho, περιεχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλώω, περιέστημι.
Circumventus, περιελημμένος.
Circumversor, περιειλέομαι, περιερίφομαι.
Circumverto, περιερέφω, περιειλέω, περιειδέω.
Circumvestio, περιεζολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιπέταμαι.
Circumvolvo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περιεκυκλίζω, εγκυκλώω, περιειλέω.
Circumvolutio, ελιξ, κυλίνδωσις.
Circus, κύκλος.
Cirratu, βεβροσχυμένος.
Cirrus, βροσχυρός, κίρινος, ερόφος.
Cis, Citra, εντός, επί τάδε.
Cista, κίσπη, κιβωτός.
Cistella, κιστίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχεισθαι, μάρτυρα παριστάειν.
Citatus, εξορηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κίθαρα, χέλις, φόρμιγξ.
Citharâ cano, κιθαρίζω, φορμιξίζω.
Citharista, κιθαριστής.
Citharistria, κιθαρίστρια.
Citharædus, κιθαρωδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito-as, ἐφορμάω.
Citrâ, εντὸς τῆ Ῥήνου, Rhenum ἄνευ.
Citra mala, τὰ κίτριά μηλα.
ultrò Citròque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρὸς καὶ ὀπίω, ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν.
Citus, ἐξορηθείς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civillis, πολιτικός, ἀσείτος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀσειότης.
Civis, πολίτης, δ.
Civitas, πόλις, ἢ πολιτεία.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἕττα, ὄλεθρος, λύπη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν, κρύφα τινός.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης.

Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὖ.
Clamor, κραυγὴ, λαχὴ, βοή.
Clamosus, κραυγαστικός, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτός, κρύβιος.
Clanculum, λαθραῖος, κρύβδον.
Clandestinus, κρυφάτος, λαθραῖος.
Clango, *libâ cano*, κλάζω, κλάγγω.
Clangor, κλαγγή.
Clare ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Claritas visus, τὸ ὀξυτερέσις.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Clarum, πρόδηλον.
Clarus, perspicuus, λαμπρός, ἀγαυός, ἀγλαός, φανερός.
Clarus, insignis, ἐνόμος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχέων.
Classicum canere, ὑποσημαίνει τὸ εἰς ἐφοδὸν, σημαίνει τὸ ἀνακλητικόν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλείθρω κεκλεισμένος.
Clathro-as, κλείθρω εἰριδῶ.
Clathrum, κλείθρον, τό.
Clava, κορδύλη, ῥοπαλόν, τὸ, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἰργω, κλείω, κληίζω.
Claudo oculos, καμνῶ ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλός, κολλός, γυῖος.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεῖς, ἢ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clavis affigo, καθίστώ τινα.
Claustrum, κλείθρον.
Clausula, τὸ πέρασ-ατος τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἦλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάταλος.
Clemens, πρῶος, ἐπιεικής, ἥπιος.
Clementer, πρῶως, ἥπιως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πραότης, ἐπιεικεία.
Clepo, *surgo*, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικός, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπιστάματα, κανθῆλια.
Clitellarius, νατοφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινα.
Clivus, βουνώδης.
Clivus, γεώλοφος, βυθός.
Cloaco, ἀφειδῶν -δνος ἀμάρα, βόρβορος.
Clunes, πυγὴ, γλετός.
Clypeatus, ἀσπίδοφόρος.
Clypei umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσοφάλλον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyster, κλυστῆρ.
Coaccervatio, συναθροισμός.

Coaccervatus, συσσωρευθείς.
Coacervo, ἀπασαρῶω, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτό, *in unum* : συγκομιζω, συσσωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, ἡ συναγωγὴ.
Coactus, συνηγμένος, συναγαμμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθείς.
Coactus necessitate, βιασθείς.
Coaduno, συνερίω, συναρμόζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλός, ὁμηλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, ἀεὶ.
Coætaneus, ἠλικιωτῆς -υ, δ, σύγχρονος.
Coætus, ὁμηλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ, σύστημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πήξις.
Coagulum, πήσσω, πηγνύω, τυρῶ.
Coagulum, πηγάα.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνήπημι, συμφύρομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριερίσαι, στενεῖν στενωχάρειν.
Coarctatio, ἀντιπερίερασις, συστολή.
Coargo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinatus, κοκκοβαφής.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτῶν.
Coccineus, κόκκινος.
Coecum, κόκκος.
Coehla, κόχλος, ἢ, κοχλίαις.
Cochleare, εὐιδυξ, κοχλιάριον.
Coctilis, ἐφθός.
Coctio, ἐξήτης, πέψις.
Coctor, ἐψητής.
Coctus, ἐψηθείς, ὠπημένος.
Codex, κορύθς, ἡλεχος, τό *sed pro libro* ἢ βιβλός.
Codicillus, γραμματίον, βιβλίδιον.
Cocmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνεύομαι -θημαι, συμπράττω.
Coëmpcio, συνώνησις.
Cœna opripara, δειπνον πολυέσπον καὶ ποικίλον, πολυτελέειν.
Cœna, δειπνον, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνοτήριον, ἀνώγειον, ὑπερβιον.
Cœnatorium, δειπνησεῖα.
Cœno, δειπνέω, παρά τινα, *arud ali-quet*, συνδιδέπω μετὰ τινας.
Cœnobium, κοινώβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum*, πηλός, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, σύνειμι, συνήκω.
Coire, *concurrere*, μιγέσθαι γυναικί συγκυβεύδειν.
Coitus, *concupitus*, μίξις, ἀνάμιξις, συνουσία -ας, ἢ.
Cœruptum, *institutum*, καταρχθέν, τό ἀρχή, ἐπιχρήσημα.
Coëquito, συνιπέτω.
Coërcere, καθείρω τινα, ἀπειρῶ σέ τινας, ἀναχατίζω, συνείρω.
Coërcitio, καθείριξις.
Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία, πανηγυρίς.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαι τινα, ἀγγαρεύω, ἐπέγω.
Cogitabundus, σὺννευς.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τό ἐπίνοια.
Cogitatio, *consulto*, ἐκ προνοίας.
Cogito, *meditor*, ἐννοίω, ἐνθυμέομαι τῶτως, διανοίω τὶ λογιζομαι.
Cognata, σύσροια, τό σύμφυλα.

Cognati, συγγενείς.	Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.	Combibo, συμπίνω τι τινα, συμπίνω αλιεύω.
Cognatio, συγγενείς, τὸ συγγένειον.	Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεδεθείς.	Combibo -onis, συμπότης.
Cognatus, συγγενής, ὁ ἢ ἡ ἄδελφός, συμφοιτῆς, ἀγχιστεῖς.	Colligo -as, simul ligo, συνδέω, καταδέω.	Combinatio, σύνθεσις.
Cognitio, γνώσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.	Colligo -is, συλλέγω τι, συναθροίζω.	Combindo, συνδέω τι.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.	Colligo -is, συλλέγω τι, συναθροίζω.	Comburendi vim habens, καυστικός.
Cognitus, γνωστός, γνώριμος, ἐγνωσμένος.	Colligere pro reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζητῶν τινα.	Combuo, ἐμπρῆθω, ὑποκαλώ τι, φλέγω, συμπλέγω.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἑπωνυμία.	Colligere stipem, ἔρανον αἰτεῖν ἢ συνάγειν.	Combustio, ἀπόκαυμα, ἐμπρησις, ἐμπρησμός.
Cognomines, ὀνόματιοι, ἐπίσημοι.	Collimare, φορᾶσθαι σκοπῶ, εὐσκοπεῖν.	Comedo, φάγω, τρώω, βρώσκω, ἔσθω.
Cognominio, ἐπικαλέω τινα, ἑπωνυμίζω.	Collimare -as, εὐσκοπεῖν, κατασκοπεῖν.	Comedo -onis, et Comestor, καταφάγος, ὁ, βυφάγος.
Cognosco, γινώσκω τινα, γνωρίζω τι.	Collino -as, εὐσκοπεῖν, κατασκοπεῖν.	Comes, ἀκόλουθος, συντέτονος.
Cogo coaceruo, συνάγω, ἐπισυνάγω.	Collino, συναλείφω.	Comessabundus, ἐπικωμος.
Cogo in unum, ἀμύζω ἐς ταυτὸ.	Colliquefacio, συντήκω.	Comessatio, κῆμος -us, ὁ ἄσωτία.
Cohabitatio, συνοικίσις.	Colliquesco, συντήκωμαι.	Comessor, κωμάσις.
Cohabitator, συνοικιστής, σύναυλος.	Collis, λόφος, βουνός, κνηρός, χῶνος.	Comestura, ἑδωδὴ, βρωσίσις.
Cohabito, ἐτοικέω, συναυλιζομαι τινα, συναύλω.	Collisio, πρόσρηξις, συγκρούσις.	Comesus, βεβρωμένος.
Coharens, ἐχόμενος, συνασής.	Collisus, συγκρούσις.	Cometa, κομήτης.
Cohærentia, ἀσάφεια, ὀσάσις.	Collocatio, θέσις, τάξις.	Comice, κωμικός, κωμωδικός.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόζω τινα, συνάπτομαι.	Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.	Comicus -i κωμικός, κωμικός.
Cohæres, συγκληρόνομος.	Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.	Comicus -a -um, κωμικός.
Colhibeo, ἐπέχω τινα, καταστέλλω, συνίχω.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Cominus, ἐγγύθει, συσάδον.
Colhibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργήν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.	Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.	Cominus pugnare, συσάδον ἢ συσάδον μάχεσθαι.
Colhibito, κλύωσις.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comis, κωμικός, κωμωδικός, φιλοπροσηγός, εὐμενής, μέλιχλος.
Cohonesto, ἐπικασμέω τινα, σεμνολογέω.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Cohorresco, καταφοβέομαι.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Cohortatio, παραινέσις, παράκλησις.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Cohortor, συμπαροκαλέω, παρηγορέω, ἐπικαλέω, παραινέω.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Coinquino, συμμολύνω, συμμάλνω.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Coitum appeto, ἐγκισσάω.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Coitus, συνουσία -ας ἢ.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Colophus impingere alicui κολαφίζω, βριζέω τινα ἐπὶ σιγῶνα, ἐπὶ κόρη.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Colophus, κόλαφος, ῥάπισμα.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Colens, θεράπειν.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Coliculus, καυλίον, καυλίσιος.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Colis, καυλός, ὄ.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collabasco, συνολοισθαίνω.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collabor, συμπέτω, συνολοισθαίνω.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collacrymor, συνδάκρυον τινι, ἐπιδάκρυον.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collactaneus, συγγάλακτος, σύντροφος, βρογάλακτος.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collapsus, συμπεπτωκός.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collare, περιτραχιλίον, περιῆραιον.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collatio, συγκομιδὴ, συμβολή.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collatitius, συγκομιστός.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collatus, συμφορηθείς.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συνεπαίνεσις.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collaudo, προσιπαινέω, συνεπαίνω.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collecta, συνεισφορά, ἔρανος, ὁ συμβολή.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτα.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collectio, συλλογὴ, συλλέξις, ἀθροισμός.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collectivus, συνειλεγμένος.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collectus, συλλεγείς, συνειλεγμένος.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collega in consulatu, συνυπατεύων, συνυπάτος.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collegæ, συνήγοροι, συνάρχοντες.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.
Collido, συνβάλλω τι, συγκρούω.	Colloquio, συνομιλία, κοινολογία.	Comitatus -us, ἀκόλουθος, ἐμπρησία.

Commilito, συστρατιώτης, ὁ, ἔνιμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminisco, συμπλάττω, ἐξυρίσκω τι, ἐθυμέομαι, ἐπινοῶ.
Commino, συντρίβω, λεπτόνω.
Commisceo, συμμιγνύμι τι, συγκυκάω, συκεράννωμι, συκερανούω.
Commiseratio, κατοκτικταίς, οἰκτος.
Commiscresco, οἰκτίζω σε τάτι.
Commiseror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commissum, τὸ πλημμέλημα, ἀμάρτημα.
Commisura, ἐφαρμογή, συνάφεια.
Commisus, περιετραμμένος, συμβεβλημένος.
Commistio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, alicuius fidei trađo, ἐπιτρέπω τινί τι, πείθω σοι ταῦτα.
Committtere, peccare, πλημμελεῖν τι.
Committtere, idem quod sociare, συνῖπτεν, συζευγνύειν.
Committtere praelium, πόλεμον καθίστασθαι, μάχεσθαι, καταρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, utendum dare, χρῆσαι τιμὶ ἄλλοῦ, pecuniam.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτήδειως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδείότης, συμφέρον, τὸ, εὐκαίρια.
Commodò, commoditati alicuius inservio, συνωφελῶ τινα, συμφέρω τινα.
Commodum, utile, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodum, opportunè, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χηρσός.
Commonefacio, ἀναμνησκω τι, ὑπομνησκω, νθετέω.
Commoneo, ὑπομνησκω τινά τι, παραινώ, νθετέω, παρακαλῶ.
Commonitio, νθετήσις, νθετήμα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νθετέμενος, ὑπομνηθεῖς.
Commonstro, καταδεικνύω.
Commoratio, habitatio, οἰνδία γριθή.
Commoratio, νιοτα, ἐγχερόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθῆσκω.
Commoror, maneo, χρονίζω, διατρέβω τι, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, periturbō, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνῶ τινί τινος, et τινί τι, μεταίδωμι.
Communio -onis, κοινωνία.
Communio -is -ire, περιφράττω, ἀνατεχίζω, περισκεπάω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitae, συμβίσις.
Communitèr, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβληπτός.
Commutatio, μεταβολή, ἀλλαγῆ.
Commuto, permuto, ἀλλάττωμαι τί τινος, ἐπαμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἔξασκέω, κομβίω.
Comedia, κομῳδία.

Comædus, κομῳδός.
Compactio, σύμμηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συναρμυγείς, εὐπαγείς.
Compago et Compages, σῶσασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σῶξ.
Comparabilis, παραβλητός, συμβληπτός.
Comparare, emere, πορίζομαι τινί τι.
Comparatio, συγκριτικός.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολή, σύγκρισις.
ita Comparatum est, ὅτω πέφυκε.
Compareo, φαίνομαι, καταφανῆς γίνομαι.
Compareo, confero, συμβάλλω τι πρὸς τι.
Compascuus, σύμβοτος.
Compascuus ager, σύμβοτος ἄγρος, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόκλησις, ἐντευξις.
Compello -as, alloquor, κοινολογεῖμαι τινί, ἐντυγχάνω πρὸς τινα, προσκαλοῦμαι.
Compello -is, συναλαίνω, συνωθεῖομαι.
Compendiariò, συντόμος.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελής, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομή, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβή, ἀντάμειψις.
Compensò, ἀντικαλλάττωμαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξυρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, conperitum habeo, καταλαμβάνω.
Compertus et exploratus habeo, ἐπίσται τῶτο ασφῶς.
Compertus -a -um, πεπληροφορημένος, βίβαιος.
Compes, πέδη.
Compesco, συσέλλω τινα, συνειλογώ, κατέχω.
Competers, ἀρμόδιος.
Competentèr, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιπαιόμενος.
Competitores, συμπαρηγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω ἠερορομῶ.
Compilatio, περισέλησις.
Compilatus, περισυλημένος.
Compilo, συσκει ἀζομαι, accid. περισλάω τι, περικόπτω.
Compingo, συμπίγνυμι τι, συνάπτω.
Compita, ἀμφοδός, ἀγυιά.
Compitalia, εὐρηθ ἠμοτελής, ἐν ταῖς ἀγυαῖς, ἢ ἀμφοδαίς.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρίσκω.
Complano, δμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαιτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθῶνω.
Completus, perfectus. τελείος, συμπλη-

Complexio, συμπελοκή.
Complexio, verborum, περίσδος.
Complexus, περιπλέξας, περισχών.
Complico, συμπλέκω, συμπύσσω.
Comploratio, ὀδύφρησις, δῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδεκρω, κατακλαίω, δῆνῶ.
Complures, Compluria, συμπλέωνες, συμπλείς, συμπλείνια -ῶ.
Complusculi, ἔνιοι, πολλοί.
Componere, pro disponere, συντάττειν.
Componere, ornare, εὐθετεῖν.
Componere, concordare, συναλλάττειν πρὸς τινα.
Compono, coniungo, συντίθημι λόγον.
Comporto, συμφορέω τι, συγκοιμίζομαι.
Compos, ἐγκρατής, ἐπιβολός.
Compos mentis, νυνέχων, ἔμφρων.
Compositè, εὐτάκτως.
Compositio, ἄρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης ποιεῖν τι.
Compositus, διατεταγμένος, καθεστηκός.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμποτής, συμπότρια.
Compreatio, κατεχθῆ, εὐχθῆ.
Comprecor, δέομαι σε τῶτο, κατέχωμαι.
Comprehendere, intelligere, κατανοεῖν.
Comprehendo, manu teneo, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehensibilis, καταληπτός.
Comprehensio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehensus, συνειλημένος.
Compressio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compressus, συνθλιβόμενος, συσεσθλημένος, πεσιωμένος.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
Comprimo, premo, συμπίεζω, συσέλλω.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναίνεω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὐθριξ, κεκαλωτισμένος.
Compulsus, συνωθεῖς, ἀναγκασθεῖς, βιασθεῖς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασῆποιμαι.
Conamen, ἐγγεῖρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβλημένος, ἐγγεῖρησας.
Conatus -us, ἐγγεῖρημα, πείρα.
Concameratio, ἢ καμάρωσις, δρόφωσις.
Concamero, καμαρῶ, δροφῶ.
Concavitas, κοιλίωμα.
Concavo, κοιλῶ.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τῷ βήματος, ἰδόμεναι τινί, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἄρμονία, συνφῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεῖς, συνειλημένος.
Conceptus -us, σύλληψις, τὸ κῆμα.

Concerno, συνορώ.	Concordia, ὁμόνοια, ἁρμοφροσύνη.	Conditus, κτισθείς.
Concerno, συναπαρτῶ, διαβήθηνυμι.	adduco ad Concordiam, ἀποκαταλάσσω τινά τινα.	Condo, εἰς τρω, κτίζω, δημιουργώ.
Concerptus, κατατετλιμένος, συνόλισσασθαι.	Concorditer, ἁρμοστικῶς, ἁρμοφρώνως.	Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Concertatio, ἀγωνισμός.	Concordo, convenio, ἁρμογυμνοῦμαι τῷ τῷ, ἁρμοφρονέω, ἁρμαιοῦ.	Condocefacio, συμπαιδεύω.
Concerto, ἀγωνιολογῶ τινι συναγωνίζομαι τινι.	Concorpo, συσσωματοποιέω.	Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Concessio, συγχώρησις.	Concors, ἁρμογνῶμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ἁρμοφρῶν.	Condoleo, συμπόθημι σοι, λυψύμαι.
Concessum est, ἔξεστι.	Concratitius, σύνταρβος.	Condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Concessus, συγχωρηθείς.	Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἔχειρίζω, καταπιστεύω.	Condonatio, συγγνώμη.
Concessus -ūs, συγχώρησις.	Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.	Condonatus, συγγνώμη.
Concha, κόγχη.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Condonatus, συγγνωμένους.
Conchyliata vestis, ἀλουργίς.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Condo, δωροῦμαι pro ignoscere, συγγνωσκῶσιν τινι τι, καταχαρίζομαι.
Conchyliatus, ὄστρεος, ἀλουργίς.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conducibilis, λυσιτελής, χρήσιμος.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conducit, utile est, συμφέρεται.
Concidere animo vel mente, ἑκκακεῖν, καταθῆναι, ἀλδεν.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conduco, ducō, σὺνάγω, accūs, συμφέρω.
Concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Concido, cado, καταπίπτω, συμπίπτω.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conductor, μισθοδότης, μισθαρνής.
Concilio, συγκαλέω.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conductus, μεμισθωμένος.
Conciliabulum, συνέδιον.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conduplicatio, ἀνάδιπλασιασμός.
Conciliatio, συναλλαγή, προσαγωγή.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conduplico, ἀνάδιπλώω.
Conciliator, προενητής, διαλλακτής.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Condus, ὁ ταμίς.
Conciliatrix, προενητρία.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confabulatio, διαλογισμός, ὀμιλία.
Conciliatus, συνηλλαγμένος.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confabulo, συνομιλέω τινι, διαλαλέω, διαμυθολογῶμαι.
Concilio, benevolunt facio, προσάγομαι σε χρισίμως, φιλιῶ, ἐξιλιάω, συναλλάττω.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confarreo, προτελέω, προτελίζω.
Concilium, συνέδος, συνέδριον.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confector, διάπραξις.
Concilium cogere, ἐκκλησιαν συνάγειν.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confector, διάπρακτωρ, συντελεστής, δημιουργός.
Concinna oratio, ἔγκατάσκευος λόγος.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	laboribus Confectus, καμάτους τετραχῶμένος.
Concinnatio, κατασκευή.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confertus, συναθροίζω.
Concinnē, κομψῶς, εὐαρμῶσως.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conferendus, comparandus, συμψηφιστός.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθροσύνη.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conferto, congego, συμφορέω τι, συμφέρω.
Concinnō, συντίθημι, συναρμῶζω.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conferre verba in pauca, διὰ βραχείων εἰπεῖν.
Concinnus, ἐμμελής, κομψός, εὐθετος.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confertim, ἀθρόως.
Concino, συμφωνῶ, συνάδω.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confertus, ἀθρόως.
Concio, ἐκκλησιάζω, ἀγορεύω, δημηγορία.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confessio, ἔξομολόγησις, ὁμολογία.
Concionabundus, δημηγορικός.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confestim, ἐ vestigio, ἄρτι, παραχρῆμα, παρατιτικά.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστής, ὁ.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conficio, perficio, διαπραττόμαι, διαπονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confidens, θαρραλέος, θαρσύνος.
Concionor, orationem habere, δημηγορεῖν, λόγον ποιῆσαι, ἀγορεύω.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confidenter, θαρραλέως.
Concipere animo, εἰς τὸν νῦν λαβεῖν.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confidentia, θάρσος, τό εὐτολμία.
Concipio, συλλαμβάνω.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confido, θαρρεύω ἐπὶ τινι, θαρσύνωμαι, ἐπιθαρεύω.
mulier Concipit, κυεῖ.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Configo, καθηλώω, κατακεντέω.
Concisē, ἀποτόμως.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confingo, συμψηφίζω.
Concisus, συγκεκομμένος.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confinis, μεθόριος, συνόριος.
Concitare alicui invidiam, συνάγει τινι φθόνον.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confinium, μεθόριον.
Concitatō, ἐξόρησις, διέγερσις.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Concitorator, ἐρεθιστής.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confirmator, βεβαιωτής, ἑγγυητής.
Concitatatus, παρορμηθείς.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confirmatus, βεβαιωθείς.
Concito, παρορμῶ τινά πρὸς τι.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confirmito, βεβαιῶ, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Concitus, κινήσις, ἐξορμηθείς.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confisco, δημεύω.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὸ ἔπαι.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confusus, θεαθρήκως, πεποιθός.
Conclamatio, συμβῆσις, καταβοή.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confiteor, ὁμολογῶμαι σοι ταῦτα, ἔξομολογῶμαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Conclamatum est, ἐπίπραται.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confixus, καθηλωθείς, κεκέντημένος.
Conclamo, συμβῶμαι, ἀνακραζέω.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conflixus, κατακοντισθείς.
Conclave, μυχός, ταμίειον, δωμάτιον.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Collagratō, καταφλεχθείς.
Concludo, κατεργάζω, συγκατακλείω.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conflagro, καταφλέγομαι.
Conclusio, ἐπιλόγιος, σύγκλεισις, συμπίρασμα.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conflare ael alienum, δανείζομαι ὑπὸ τινος, χρεωστῶν.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conflare invidiam, συνάγει τινι φθόνον.
Concoctio, πέψις, πέψανσις.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Conflatio, χώνευσις.
Concoctus facilis, εὐπέπτος.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confatus, συγχώνευθείς.
Concoctus, πεπομένος.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	Confictatio, συγκρησις.
Concolor, ὁμοχρόσιος, ὅμοιο.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	
Concoquere odium, καταπίπτω χόλον.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	
Concoquo, πεπαίνω, πέπω.	Concrepro, ἐπικτυπέω.	

Conflictor, συγκρίνω, συμβάλλω.
 Conflictus, σύγκρισις.
 Confligo, acie decerno, συμβάλλω, συβρίττω τινι, συγκρῶ, &c.
 Conflo, συμφυσιώ.
 Confluens, ὑβήρσις, σβήρσις, δμοβήρσις.
 Conflo, συβρίω.
 Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
 Confederatus, ὁμοσπονδός.
 Confore, συντίσσειναι.
 Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
 Conformis, σύμμορφος.
 Conformis, σχηματίζω, διαμορφώω.
 Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταίωω.
 Confossus, διορυγείς.
 Confractus, συβράγεις.
 Confragosus, κατεβράγως, ἀπτόμος, τραχύς.
 Confremo, ἐπιβρύχω.
 Confringo, διαβήγγυμι, συγκλάζω, συντρίβω.
 Confugio, καταφεύγω πρὸς τινα.
 Confugium, καταφυγή, προσφύγετον.
 Confundo, συγχέω, ἀσυχώνω, ταρίττω.
 Confusē, perturbato ordine, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χυδῶν, ψυβρόν.
 Confusio, σύγχυσις, συντάραξις.
 Confusus, συγκεχυμένος, ταρχυθείς.
 Confutatio, ἀνασκηδὴ, ἐξέλεγξις.
 Confuto, ἀντιλέγω τινι πρὸς τὸτο, διαλύω, ἐξελέγχω.
 Congelatio, σύμπτυξις.
 Congelo, κρυσαλλῶμαι, συμπίηνυμι.
 Congemino, ἀναδιπλώω.
 Congemisco, συσενάξω, συνάχθωμαι.
 Congener, συγγενής.
 Congenero, συγγενῶω.
 Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
 Congeries, συμμόρημα, ἄθροισμα.
 Congero, συμφέρω, συναθροίζω.
 Congerero, συλληρέω, συμπαικτῶ, συνδύμιω.
 Congestio, συμμόρησις.
 Congestus, συγκομισθείς.
 Congiarium, δόσις, τομή.
 Congius, γόα.
 Conglacio, συμπίηνυμι.
 Conglobatim, σφαιρηδόν.
 Conglobatio, συνείλησις, σφαιρωσις.
 Conglobo, εἰλέω, σφαιρῶ.
 Conglomeratio, συναλλίζω τι, εἰς τι, συνελίττω.
 Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
 Conglutino, συγκολλῶω, ἀρμόζω.
 Congratulatio, σύγχαρμα.
 Congratulatio, συνήδομαι τινι εὐτυχίας, συχαίρω σοι τῶτ.
 Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
 Congregatio, συναγωγή, ἄθροισις, ἦ.
 Congregatus, αναθροισθείς, ἐπισυναχθείς.
 Congrego, ἀγείρω τι, ἄθροίζω τι, συναγώ τι, ἀσπλίζω, ἐπισπλίζω.
 Congressio, δμίλις, συνδιατριβή.
 Congressus, συνέλευσις, δμίλις.
 Congruenter, ἄρμοζόντως, προσηκόντως.
 Congruentia, ἐναρμοσία, ἐφαρμογή.
 Congruo, conuenio, συμπίπτω τινι, ὁμοφρονέω, ἄρμόζομαι, ὁμοσιώω.
 Congrus vel Conger, γόγγρος, δ.
 Congruus, ἄρμόδιος.

Conjecto, divino, τεκμαίρομαι, διασχάζομαι.
 Conjector, δνειροπλός, δνειροκρίτης.
 Conjectura, σχασμός, εἰκασμα, τεκμήριον.
 Conjecturā assequor, εὐσχάζομαι, γεν.
 Conjecturalis, σχαστικός.
 Conjectus, συμβεβημένος.
 Conjicere, conjecturā assequi, συμβάλλειν τι, σχάζεσθαι τινος, de aliquo.
 Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
 Conjugalis, γαμικός.
 Conjugalis, γαμήλιος, γαμικός.
 Conjugatio, συζυγία.
 Conjurator, συζευκτής.
 Conjungatus, συζευχθείς.
 Conjungium, συζυγία.
 Conjugo, συζεύγγυμι.
 Coniunctio vel -im, συνημμένος.
 Coniunctio, σύζευξις, συναξις, συναφή.
 Coniunctus, συνεζυγμένος.
 Coniungo, ἄλληλων, συνάπτω τι πρὸς τι, ἄρμόζω, συντίθωμι.
 Coniuratio, οἰσθησις.
 Coniuratio, σύσασις, συναμοσία.
 Coniurationem facere, συναμοσιᾶν συνάγειν.
 Coniuro, συνδύμιμι, συνίσαμαι.
 Coniunx vel Coniunx, σύζυγος.
 Coniunctio, συμπλοκή, συναφή.
 Coniunctio -is, συμπλέκω, συνάπτω.
 Connexus, συμπλεκόμενος.
 Coniunctor, συντίθειμι.
 Coniunctio, ἐπίμοσις.
 Connivus, σκαρδαμύττω, καταμύω.
 Connixus, συντεινόμενος.
 Connubialis, ἐπιγαμικός, γαμικός.
 Connubium jungere, συγκαταξέζειν τινα.
 Connubium, γάμος, συζυγία.
 Conopeum, κωνοπέιον.
 Conor, πειράζομαι, πειράζω.
 Conquassare, concutere, συσσειν τι.
 Conquassatio, συσεισμός.
 Conqueror, μέφομαι σοι, αἰτιόδομαι.
 Conquestio, καταμεμψίς, μεμψιμοιρία.
 Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in caeteris, ἀναπαύομαι.
 Conquiesco, ὑπόκπτω.
 Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
 Conquisitio, συζήτησις.
 Conquisitus, συζητηθείς.
 Consanguinei, συγγενεῖς, δμαιομοσύνη.
 Consanguinitas, συγγένεια, δμαιομοσύνη.
 Consarcino, συβράπτω, ἐπισάττω.
 Conscelerare, μαινεῖν.
 Conscondo, ἐπιθαίνω τὴν ναῦν, navim. ἐπιθαίνειν ἐπὶ, accus.
 Consensio, ἐπιθασις, ἀνάθασις.
 Consentientia, συνειδός, τὸ συνείδησις.
 Conscondo, διαβήγγυμι, κατατένω.
 Consco, συναισθάνομαι.
 Consiscere sibi mortem, παραλείπειν τὴν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν.
 Consissus, διεσχισμένος.
 Consciens, συνειδός ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
 Consciens sum, σύννοια, συνήμι.
 Conscribere milites, στρατίωτας παρασκευάζεσθαι, vel συλλέγειν.
 Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.

Conscripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
 Conscriptio, συγγραφή, καταγραφή.
 Conscriptio, συγγραμμένος.
 Consecratio, καθιέρωσις, ἐκθειωσις.
 Consecratus, καθιερωμένος.
 Consecro, καθιερῶ τῷ θεῷ τι, ἱερῶω.
 Consector, θρηδῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
 Consecuto, συνακολῶθῆσις.
 Conscnesco, συγγρασκῶ, παρακράζω.
 Consensus -ūs -ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
 Consentancum, ἀνάλογον, εἰκός.
 Consentancus, σύμφωνος.
 Consentio, ὁμοδοξέω περὶ τινος, συμφωνίω σοι, ὁμολογίω, συναισθάνομαι.
 Conscripo, περιφράττω.
 Consequentia, ἐπικολῶθῆσις, συνέπεια.
 Consequor, ἀκολουθίω, pro obtineo, τυγχάνω τινος, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
 Conserere manum, πόλεμον συστήσασθαι.
 Consero -ui, συμπλέκω, συνάπτω.
 Consero, planto, φυντεύω.
 Consertus, ἄπτερος, συμπλεκής.
 Conserva, συνδύλη.
 Conservatio, σωτηρίασις, σωτηρία.
 Conservator, σωτήρ, φύλαξ.
 Conservatus, διασσωσμένος.
 Conseruo, custodio, φυλάττω, σώζω τινα, τηρέω, συντηρέω.
 Conseruus, δμόδουλος, σύνδουλος.
 Conessor, συνέροτος.
 Consessus, συνέροτος, συνίջσις.
 Considero, συνεδρένω, συκαθίζομαι.
 Consideratē, περισκεμμένως.
 Consideratio, ἀκρίβεις, διανοήσις.
 Consideratus, περισκεμμένος.
 Considero, ἀκρίβομαι τι el περί τινος, κατανώω τι el περί τινος, ἐνθυμέομαι, περισκέπτομαι.
 Consignatus, κατεσφραγισμένος.
 Consigno, ἐπισμαίνω.
 Consiiliarius, βουλευτής, σύμβουλος.
 Consilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμηχανῶν.
 Consilii sum inops, ἀπορῶ, διαπορέω.
 Consilium, βουλή, βουλεία, βουλευμά.
 Consilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην ἐισηγέομαι.
 in Consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετὰ τινος.
 Consimilis, ὁμοιος, προσόμοιος.
 Consisto, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι.
 Consitio, φυντεύω, φύτευσις.
 Consociatio, κοινονία, κοινότητα.
 Consociatus, συνεζυγμένος.
 Consocio, κοινωνῶ σοι, συνδύαζω, συναγείρω.
 Consolatio, παραμυθία, παράκλησις.
 Consolator, παρακλήτωρ, παρηγορός.
 Consolatorius, παραμυθητικός.
 Consolido, συμπτῶω, καταβεβαίωω.
 Consolor, παρακαλέομαι σε, παραμυθίζομαι σε, παρηγορέω.
 Consonans, εὐσῶχος, σύμφωνος.
 Consonantia, συμφωνία.
 Consono, simul sono, συμφωνῶω σοι Consonus, σύμφωνος.
 Consopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
 Consopitus somno, ὄπιον κάτοχος.
 Consonz, κοινωνός, μέτοχος, σύγκληρος.

Consortium, *κοινωνία, μετοχή.*
 in Conspectu, *ἀπέναντι, έναντι, ἐνώπιον.*
 Conspicuo, *συνοραθείς, κατοπτρευθείς.*
 Conspicuum, *ὄψις, σύνοψις, δράμα.*
 Conspingo, *καταπάσσω, καταδρέχω.*
 Conspersus, *καταπασθείς.*
 Conspicillum, *κόνσποτρον.*
 Conspicio, *ἀφορώ εἰς τι βλέπω.*
 Conspicior, *ὄρω, κατοπτρεύω, περιδίδω, περιδέρω.*
 Conspicuosus, *περὶβλεπτος, ἄξιος, περιφανής, προσάσης.*
 Conspiratio, *σύσπαισις.*
 Conspirator, *συσπαιστής.*
 Conspiro, *συμπνέω τινι, ἁρμονεύω, συνίσταμαι τινι, συμφωνῶ τινι, ἁρμονεύω τινι.*
 Conspuo, *καταπτύω, προσπτύω.*
 Conspuro, *μιαίνω, καταμιαίνω.*
 Constans, *εὐστάθης, βέβαιος.*
 Constantèr, *εὐστάθως, ἑμμένως.*
 Constantia, *εὐστάθεια.*
 Consternari, *ταράττεσθαι.*
 Consternatio, *ἐκπληξίς, παραχή.*
 Consternatus, *ἐκπλαγείς, ἐξεπτοημένος, τεταραχμένος.*
 Consterno -as, *ἐκπλήττω, ταράττω.*
 Consterno -is, *κατασρωννύω, κατασρωννύμι.*
 Constipo, *ἐπιστάτω, καταπικνύω.*
 Constituo, *decerno, βυλεύομαι ἕtem locum et tempus determino: ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίστημι.*
 Constitutio, *οἰσάσις, κατάσπαισις.*
 Constitutio corporis, *ἔξις bona, εὐεξία mala, κακεξία.*
 Constitutus, *κατασπαισθείς, τακτός.*
 Constitutus dies, *ἡμέρα τεταγμένη.*
 Consto, *συνίσταμαι, ἐπισυνίσταμαι.*
 Constrictio, *πίλωσις, ἡ σφύσις.*
 Costringo, *συστέλλω τι vel τινα, σισφιγγώ, βρόχω περιστρέφω, λαquois, &c.*
 Constructio, *σύνταξις, κατασκευή.*
 Construo, *συντάττω, κατασκευάζω.*
 Construpio, *καταμοιχεύω.*
 Consubstantialis, *ἁρμόσιος.*
 Consuesco, *ἔθιζομαι τινος, συνεθίζω.*
 ex Consuetudine, *παρὰ τὸ ἔθος.*
 Consuetudinem habeo, *ἐπιφοιτῶ σοι, tecum: ἠμιλέω τινι.*
 Consuetudo, *ἔθος, τὸ συνήθεια.*
 Consuetus, *ἐθισμένος, συνήθης.*
 Consuevi, *εἴωθα.*
 Consul, *ὁ ὑπάτος.*
 Consularis, *ὑπατικός.*
 Consulatus, *ἡ ὑπατεία.*
 Consulere sibi, *ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτῶν.*
 Consulo, *συνβουλεύω.*
 Consultatio, *συνβουλεύσις.*
 Consultè vel Consultò, *ἐκ προνοίας, ἐκ ποσειδέσεως, ποσειδομαίνω.*
 Consulto, *συνβουλεύομαι.*
 Consultor, *βουλευτής.*
 Consultus, *βεβουλευμένος.*
 Consummatio, *συντέλεια, τελείωσις.*
 Consummo, *perficio, συντελέω, ἀπαρτίζω, accūs. ἑκοίω.*
 Consumo, *δαπανῶ τινι ἀναλίσκω.*
 Consumptio, *κατανάλωσις.*
 Consumptus, *καταναλωθείς.*
 Consuo, *συνήθιζω, ἀναβάρπτω.*

Consurgo, *συνανίστημι.*
 Contabo, vel Contabesco, *μαρῶνομαι, συντήκομαι.*
 Contabulatio, *σανίδωσις.*
 Contabulo, *σανίδω.*
 Contactus, *συναφθείς.*
 Contages, *συναφή.*
 Contagio, *συνάφεια, διαφορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.*
 Contaminatus, *καταμεμολυσμένος.*
 Contamino, *μιαίνω, διαφθείρω.*
 Contego, *περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.*
 Contemnendus, *εὐκαταφρόνητος, δλιγworthyτός.*
 Contemno, *δλιγworthy τῆς ἀρετῆς, virtutem: καταφρονέω τινος, ἀμελῶ.*
 Contemplatio, *θεωρήσις, σκέψις, θεωρία.*
 Contemplator, *θεωρῶς, θεωρητικός.*
 Contemplor, *διασκέπτομαι τινι, θεωρῶ τινι, κτανεύω, κατασκοπεύω.*
 Contemporaneus, *κογχρονός τινι.*
 Contemptibilis, *εὐκαταφρόνητος.*
 Contemptim, *καταφρονητικῶς, ἀμελητῶ.*
 Contemptor, *δλιγworthyς, καταφρονητής.*
 Contemptui habere, *περὶ ὄλιγον ποιεῖσθαι τι, δλιγworthy ἔχειν.*
 Contemptus -us, *καταφρόνησις.*
 Contemptus, *δλιγworthyθείς.*
 Contendo, *ἀμφισβητέω σοι περὶ τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.*
 Contentio, *ἔρις -ιδος, ἡ νείκος, μάχη.*
 Contentiose, *ἐριστικῶς.*
 Contentiosus, *φιλονεικός, ἐριστικός.*
 Contentus, *αὐτόκοπος.*
 Conterminus, *ἕμορος, μεθόριος.*
 Contero, *συντριβῶ τι.*
 Contero tempus, *διατριβῶ τὸν χρόνον.*
 Contraneus, *παρῴσιος, ἐπ' ὁρώσιος.*
 Contestatio litis, *ἐνστάσις δίκης.*
 Contestor, *ἐπιμαρτύρομαι τινα.*
 Contexo, *ἐμπλέκω τι, συνυφανῶ.*
 Contextè, Contextim, *κατὰ συμπλοκήν.*
 Contextus us, *συνπλοκή, ὕψη.*
 Conticeo, *κατασιγῶ, σιωπῶ.*
 Conticinium noctis, *πρῶτη νύξ, νυκτὸς ἄωρια.*
 Confignatio, *ξύλωσις, ὄροφή.*
 Configno, *ὄροφῶ, κιστρατεύζω.*
 Configuus, *συναφής.*
 Continens, *συνέχων, aliquando temperans, ἐγκρατής.*
 Continens terra, *ἡπειρος.*
 Continentèr, *συνεχῶς.*
 Continentia, *ἐγκράτεια, σωφροσύνη.*
 Contineo, *καταλαμβάνομαι, περιέχω, κατακλείω.*
 Contingit, *accidit, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.*
 Contingo, attingo, *ἄπτομαι τινος, συνίπτω.*
 Continuatio, *συνέχεια, συνάφεια.*
 Continue, assidue, *συνεχῶς, διηλεκτός, αἰ, ἀδιαλείπτως.*
 Continuò, *id est, statim, confestim, πασαντίκα, παραχοῆμα.*
 Continuo, *persevero, διατελέω ποιῶν.*
 Continuus, *διηλεκτός, συνεχής.*
 Contorqueo, *συστρέφω, κατεῖλω, περιεργάζω.*
 Contorsio, *συσσοφή, περιεργαγή.*
 Contortè, *συνεσομαίνω.*

Contrà, *ἀντί, ἐπὶ cum gen. κατὰ cum gen. ἀντικρῶ, ἐναντίον.*
 Contra ac licet, *παρ' ὃ ἔδει.*
 Contractio, *συσχολή.*
 Contractus, *συνάλλαγμα, ἀλλαγή.*
 Contradico, *ἀντιλέγω τινι, εἰ πρὸς τινά, κατεῖπναι τινι, ἀντιγυμνασιῶν.*
 Contradictio, *ἀντιλογία, ἀντιβῆσις.*
 Contraho, *συστέλλω, συνέλω, συνάγω.*
 Contrahere est alienum, *ὀφείλειν.*
 Contrariè, *ἐναντίως, ἀντιθέτως.*
 Contrarietas, *ἐναντίωσις.*
 è Contrario, *ἀντικειμένως, ἄπτην.*
 Contrarium, *ἀντικείμενον.*
 Contrarius, *ἐναντίος, ἀντιθετός.*
 Contreatio, *συνάφεια, ἄψις, ψηλάφησης.*
 Contrecto, *καθάπτομαι, ψηλάφω.*
 Contremisco, *τροιμῶ, ἀποδειλιάζω.*
 Contribulis, *σύνφυλος, δ.*
 Contribuo, *συντελέω τινι, προστίθημι.*
 Cristro, *ἐπιλυτέω τινά, ἐνοχλέω.*
 Contritrus, *συντριβής.*
 Controversia, *ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.*
 sine Controversiâ, *ἀναντικετως.*
 Controversias dirimere, *καταστῆσαι τὴν ἀντιλογίαν.*
 Controversor, *ἀμφισβητέω.*
 Controversus, *ἀμφισβητισμός.*
 Contubernalis, *σύσιτος, συνιβάσιος, σύνοικος, ἁρμόσιος, ἁρμόσιος, ἁρμόσιος.*
 Contubernium, *κοινόθιον, συνοίκησης.*
 Contutor, *ἐμπλέκω σοι, συνοράω.*
 Contumacia, *ἀπειθεία, ἀθάδεια.*
 Contumaciter, *αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.*
 Contumax, *αὐθαδῆς, ἀπειθῆς τινι.*
 Contumelia, *ὑβρις, ἀσελγία, λώδη.*
 Contumeliâ afficio, *ἐνυβρίζω, αἰκίζω.*
 Contumeliam patior, *ἀνασφαλγάνομαι.*
 Contumeliosè, *ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.*
 Contumeliosus, *ὑβριστής, ἐπικεινέσιος.*
 Contundo, *συντριβῶ, συγκλύπτω, φλάω.*
 Conturbo, *διαταράττω.*
 Contus, *κόντος.*
 Contusus, *θλασθείς, συντετριμμένος.*
 Convalesco, *ἐπιβρῶννυμαι.*
 Convallis, *συνάγκεια.*
 Convectio, *συγκομιδή.*
 Conveho, *συγκορίζω, συνάγω.*
 Convello, *κατασπῶ, ἀποσπῶ.*
 Conveniens, *συνερχόμενος, συνηκῶν.*
 Convenientèr, *συνηκόντως.*
 Convenientia, *ἡμολογία, ἐφαρμογή.*
 Convenio, *συνιέμαι, συνέρχομαι, ἁμολογῶ τινι, ἀνῆκω, ἐφαρμόζω.*
 Convenit, *συνήκει.*
 Conventum, *συνθήκη, ἡμολόγημα, σύμβασις.*
 Conventus, *σύμβασις, σύνδοδος.*
 Conversatio, *διατριβή, συνομιλία.*
 Conversio, *ἐπιστροφή.*
 è Converso, *καταλλάσθην.*
 Conversus, *consuetudine alicujus utor, διατριβῶ μετὰ τινος, προσομιλῶ τινι, ἐτυγχάνω.*
 Converto, *συστρέφω, ἀναστρέφω.*
 Convexitas, *συνκλίβεια, κοιλότης.*
 Convexus, *ἐπικαμπής, ἀγκύλος.*
 Convictus, *κατελεγχθείς.*
 Convictus -us, *συνβίωσις.*
 Convincio, *κατελέγω τινα, ἐπικρατέω.*

Convitiator, λοιδορος, βλάσφημος.
 Convitiator, λοιδορία τινα, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλάσφημέω.
 Convitium, λοιδορία, σκώμμα, βλασφημία, ὑβρις.
 Conviva, σύμβιος, συντραπέζος.
 Convivialis, συμποσιακός.
 Convivio exceipio, ἐξιάω, τὸς πρόσβεις, ἑτάτος.
 Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
 Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
 Convivium finire, συμπόσιον διαλύσαι.
 Convino, ἠμιλέω τινα, συμβιώω, συνδιάγω.
 Convivore, εὐωχέομαι, οἰνάω, δαίνυμαι.
 Convocatio, σύγκλησις.
 Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
 Convolo, συμπέτωμαι, συνίπαται.
 Convolvere, συμπλέκω τὰς πράξεις, συστρέφω, συνελίττω.
 Conus, λόφος, κώνος.
 Convulsio, σπασμός.
 Convulsus, σπασθείς.
 Cooperculum, πώμι, προκάλυμμα.
 Cooperio, παρακαλύπτωμαι, συγκαλύπτω τι.
 Cooratio, ἔγκρισις.
 Coorto, ἐπιλέγωμαι, ἐκλέγω, ἔγκρινω.
 Cophinus, κόφισος, φορμός.
 Copia, εὐπορία, ἄδεια.
 Copiae equestres, ἱππικὴ δύναμις.
 Copiae navales, δύναμις ναυτικὴ.
 Copiae pedestres, δύναμις πεζικὴ.
 Copias ducere, ἄγειν στρατίαν.
 Copiose, εὐπρόως.
 Copiosus, εὐπόρος, δασιφιλής.
 Copula, σύνταγμα, σύνδεσμος.
 sine Copula, ἀσυνδέτως.
 Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
 Copulo, συνδέω τί τινα, ἀναρμώττω, ἔπτω.
 Coquina, *culina*, μαγειρεῖον, ὄπτανεῖον.
 Coquinarius, μαγειρικός.
 Coquo, ὄπτω, πέπτω, ἔψω.
 Coquus, μάγειρος.
 Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
 Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
 Coram, πρὸς, *cum genit.* ἐμπροσθεν, *genit.* ἐναντίον, ἄντα.
 Corbis, κόβισος, σπυρίς.
 Corbula, σπυρίδιον, σπυρίχιον.
 Coreatum, Συριδίον.
 Cordatē, σοφῶς, νουχῶς.
 Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγγμος.
 Coriaccum, σκῆτινον.
 Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσός.
 Corium, βύρσα, δέρμα, σκῆτος.
 Corneus, κεράτινος, β.
 Cornibus carens, ἄκρωτος.
 Cornicen, κεραταύλης.
 Cornicula, κλοιός.
 Cornix, κορώνη.
 Cornu, κέρας, τὸ.
 Cornupeta, κερατιστής, κορυνπίλος.
 Cornupeto, κεραιτίζω.
 Cornutus, *quod cornua habet*, κεραιτῆς, ἐκέρως, κερὰς.
 Corolla, στέφανον, σεμμάτιον.
 Corollarium, ἐπιφορά, προσθήκη.
 Corona, στέφανος, σέμμα' *item pro conventu hominum*, ὁ δῆμος κικῶλη περιεσῶς.

Coronis, κορώνη, ἰδός, ἥ.
 Corono, σφραγίσω τὸν νεκρὸν, *εὐφωτίνα*.
 Corporeus, σωματικός, σωματοειδής.
 Corpulentia, πολυσαρκία, ἥ.
 Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὐσαρκός.
 Corpus σῶμα, τὸ, χρῶς.
 Corpuseulum, σωματίον.
 Corrado, συνιάγω, καταξύνω.
 Correctio, διορθώσις.
 Corrector, ἐπανορθωτής, εὐθυνός.
 Corroboratus, ἐπανορθωθείς.
 Corroboratus, ἐπιτήμημα, τὸ.
 Corruptor, ἐπιτιμητής, παιδευτής.
 Corrigia calcamentis, ἱμάς τῷ ὑποδήματος.
 Corrigo, διορθῶ τι' εὐθύνω τι.
 Corripio, *reprehendo, obijungo*, ἐπιτιμάω σοι τῶτο, ἐπιλαβάνομαι τίνος.
 Corriavale, ἀντρασαί.
 Corroboro, κρατιύω, ἰσχυρίζω.
 Corrodo, καταβιβρώσκω.
 Corrogo, συνειρνίζω, συλλέγω.
 Corrugare frontem, ἀνασπῆν τὸ μέτωπον, βυσσῶ, βυτιδῶ.
 Corrumpe, *contaminio*, διαφθείρω τὴν γυναῖκα; *item illicere muneribus*, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασι τινα.
 Corruptor, φθείρομαι.
 Corruo, συμπέτω, καταπίτω.
 Corruptibilis, εὐφθαρτός, εὐδιάφορος.
 Corruptio, διαφθορά, φθορά.
 Corruptor, ἀπολυμαντήρ, ὑβριστής.
 Corruptus, διεφθαρμένος.
 Cors -tis, ἡ ἔπαυλις.
 Cortex, λέπισμα, φλοιός.
 Corticosus, φλοιώδης.
 Cortina, παραπέτασμα.
 Coruseo, ἀπαναξίνω, ἀσράπτω.
 Coruscus, ἀσράπτων, σιλπνός.
 Corvus, κόραξ -κος.
 Corylus, κάρυλος.
 Coryphaeus, κορυφαίος.
 Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
 Cosmographia, κοσμογραφία.
 Costae, πλευραί.
 Coturnus, κόθορνος.
 Cotulla, βάσανος.
 Coturnix, ὄρνυξ.
 Coxa, Coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
 Crabro, ἀνθρήνη.
 Crabrones irritare, ἐριθίζειν τὰ σφηκία.
 Crambe, κράμβη.
 Cranium, κράνιον.
 Crapula, κραπάλη.
 Crapulor, κωμάζω, κραπαλιζώ.
 Cras, ἄριον.
 Crassescere, παχύνεσθαι.
 Crassitudo, Crassities, πάχος, παχύτης.
 Crassus, παχύλος, παχύς.
 Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
 Crater -eris, κρατήρ.
 Crates, ταβύρος, τάλαρος.
 Craticula, ἐσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχαρίς.
 Creatio, κτίσις, δημιουργία.
 Creatio magistratum, αἵρεσις, χειροτονία.
 Creator, κτιστής, δημιουργός, ποιητής.
 Creatura, κτίσμα, τὸ, κτίσις.
 Creatus, κτισθείς.
 Creber, θαιμνός, πυκνός, συνεχής.
 Crebro, συχνῶς, πυκνῶς, θαιμνά,

Credibilis, πιστός, πιθανός.
 Creditor, δανειστής, χρηστής.
 Creditum, δάνεισμα, τὸ.
 Credo, *fidem habeo*, πιστεύω, *quandoquidem mutuum dare*, δανείζω *interdum pro puto*, οἰμῶ, νομίζω.
 Credulitas, ταχυπίεσις, εὐπίεσις.
 Credulus, ἐπιειθής, εὐπίσιος, ὁ *ἢ*.
 Crematio, πύρωσις.
 Crema, καίω, φλέγω.
 Cremor, τὸ παχὺ τῷ γαλακτός.
 Crena, γλυφίς -ιδός, ἥ.
 Creo, κτίζω, ποίω, δημιουργέω.
 Crepida, κρηπίς -ιδός.
 Crepidarius, κρηπίδοποιός.
 Crepidatus, κρηπίδόμενος.
 Crepido, φάρυγξ.
 Crepitaeculum, κρητάλον, κώδων.
 Crepito, ἐπιψοφίω, ἀποκορτάω.
 Crepitu reddo, ἀποπέρω μίγα.
 Crepitu, ψόφος, κρότος.
 Crepo, ψοφέω.
 Crepundia, κρυτοπαγνία, ἀθύρματα.
 Crepusculum, ἀέλη, κνέφας.
 Cresco, αυξάνω.
 Creta, κιμωλία γῆ.
 Cretaecus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
 Cribri instar, κοσκινηδόν.
 Cribro, κοσκινίζω, σήβω.
 Cribrum, κόσκινον ἐ -ος.
 Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
 Criminatio, διαβολή, ἔγκλημα, αἰτία.
 Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
 Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτῇ ποιῶμαι τινα.
 Crimino, αἰτιάομαι τινα ταυτ, τρεῖς εἰς τι, διαβάλλω τι, ἐγκυλίω, μμφομαι.
 Criminosē, ἔγκληματικῶς.
 Criminosus, ἔγκληματικός.
 Crinis, θριξ -χθός, πλόκαμος, κόμη.
 Crinibus pulchris, εὐπλόκαμος.
 Crinitus, κομήτης.
 Crispo, ἔδλω.
 Crispus, ἐλαθριξ, ὁ, ἔλος.
 Crista, λύφος.
 Cristatus, λόφον ἔχων, εὐλόφος.
 Croceus, κρόκος.
 Crocodilus, κροκόδειλος.
 Crocus et -um, κρόκος ἐ -ον.
 Cruci affigere, συμφορεῖν.
 Cruciatius, βάσανος, ἀληθδών.
 Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, *basaco* νίω.
 Crudelis, ὠμός, ἀτηνής.
 Crudelitas, ὠμότης, ἀπῆνεια.
 Crudeliter, ὠμῶς, ἀπηνῶς, *χαλ* *ω*.
 Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
 Crudus, ὠμός, ἀπεπτος.
 Cruentus, αἱματώδης, αἱματίζω.
 Cruentus, αἱματώδης, αἱματώδης.
 Crumena, βαλάντιον, μάρσιπος.
 Cruor, αἷμα -ατος, τὸ, ἔχωρ.
 Crus, σκέλος, κνήμη.
 Crusta, πλιξίς, ἡ, ὄστρακον.
 Crusto, πλακόω.
 Crustula, τὸ πλακιδίου.
 Crustum, πλακῶς, ὁ.
 Crux, *patibulum*, σταυρός.
 Crystallinus, κρυστάλλινος.
 Crystallum et Crystallus, κρυστάλλος, κρυστάλλινος.
 Cubicularis, εὐναίος.
 Cubicularius, κατακοιμιστής.

Cubiculum, οικηστῆριον, θαλάμη, δω-
μαίσιον
Cubile, κούβη, εὐνή, θαλαμος.
Cubitalis, κτηχιώδης.
Cubito innotio, διακωνίζω.
Cubito percutio, κυβητίζω.
Cubitus ire, εἰς κούβην ἵσταναι.
Cubitus, κούβητις, ἢ, κούβησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκών, β.
Cubo -ui -itum, κατέκειμαι, κοιμάο-
μαι, ἐνούχομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκηξ -γος, β.
Cucumer, σίκυς ἢ σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo -di, cusum, κόπτω νόμισμα,
πυγματίω, χαράττω, τυπώω.
Cujas, ποδαπός, ποταπός.
Cujus -a -um, τινός ὄν.
Cujusmodi, ποῖός τις.
Cujusvis est, ἕ παντός ἐστίν.
Culcitra, σρωμίς, σρώμα, κνέφαλον.
Culeus, κυλῆς.
Culex, κώνωψ -πος, σέρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὄπτανεῖον.
Culmen, ἔγχοϋς, τὸ, κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀθερῆνη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταίωμα.
Culpabilis, πλημμελής, ἐπιμερπτος.
Culpandus, πλημμελής, ἐπιμωμητός.
Culpo, αἰτιώμαι τινα τῷ, διαβάλλω.
Cultellus, μάχαριον, μαχαίρις.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter sutorius, σμῖλη.
Cultor, λατρευτής, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός.
Cultrarius, faber, μαχαίροποιός.
Cultura, ἔγροασις, ἀεραπεία.
Cultus, εὐλασμένος, κεκοσμημένος.
Cultus, ἔγροασις, ἀεραπεία.
Cum, ἠσσροσίοιο, ἕν ἐν εὐν, *cum*
dat. κατὰ *cum genit.* μετὰ *cum*
genit.
Cum diluculo, ἄμα τῇ ἡμέρῃ.
Cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum venia tua, σοὶ τεταβήρηκός, συγ-
χέωμαι εἰς σε.
Cumulatē, ἀδροῦς, σωρηδόν, εὐπόρως.
Cumulatum, σωρηδόν.
Cumuiatio, φροά.
Cumulatus, ἐπισσωρευθείς, ἐκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθειμι τὶ τινα.
Cumulus, σώρος, β, σώρευμα.
Cunae, κοιτίς -ίδος, ἢ σπάργγανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίτι βιαδάζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλι-
κίας, ἐκ παιθῶν.
Cunctabundus, μελλητιώδης.
Cuncta nter, σχολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητής, ὄκνητος.
Cuncti, σίμωνατες, ἄπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuncatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδῆς, γουφοειδής.
Cuneo, σφηνώω, γομφώω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφῆν, γόμφος.
Cuniculus, φορτηνὸν *sub terra*, ὑπό-
γυμος, οὐάρυξ, ὑπόρρυμα.
Cuniculos agere, ἰπποναρῆσαι.
Cura, κούρα.
Cupedia -orum, φιλοψία, ὑσσοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.

Cupide, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμερόβυτος.
Cupidus cognitionis, φιλειδήμων.
Cupio, ἐπιθυμῶ τινος, ὀρεγομαι τὸ
εἶδέναι, scire : ἐράω, ἔλδομαι, γλί-
χομαι, ἱμερώ.
Cupressus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος, χαλκός.
Cur, διὸ τί, τίς, ἕνεκα, τίποτε.
Cura, φροντίς -ίδος, ἐπιμελεια, κῆδος
-εος, τὸ.
Curae est mihi hoc, μέλει μοι τῷτο.
Curam gero, habeo, προσμελῶμαι πε-
ρὶ τινος, φροντίζω ποῖωμαι.
Curam suscipere, ἐπιμελειαν ἔχειν.
Curator, procurator, ἐπιμελητής,
ἐπόπτης, item *tutorem significat*,
ἐπιτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiosē, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμασύνη.
Curiosus, πολυπρίγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμαμένος ἔ-
στιν.
Curo, στυάω περὶ τι, vel ὑπὲρ τινος,
φροντίζω, ἐπιμελῶμαι περὶ τινος sig-
nificat etiam *mederi*, ἰσθασι τινα,
θεραπεύειν νόσον.
noni Curo, ἀφροντισέω τινος.
Curriculo, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἄμαξ, ἄμα, δίφορος.
Currus agere, ἐξοφλατεῖν, ἠνιοχεύειν.
Cursim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Cursito, περιτοέχω.
Cursitare sursum, deorsum, *Ter.*
περιπατεῖν ἦνω κάτω.
Cursor, δρομεύς, δρομαῖος.
Cursus, δρόμος, τρέχος.
Cursus lunae, σελήνης περιφορά.
Curtus, brev's, κολοβός, βραχύς.
Curvamen et Curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμψθείς.
Curvitas, καμπυλότης.
Curulis, ἀρμάτειος.
sella Curulis, ἀγκυλόπους δίφορος.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπής, καμπύλος.
Cuspidatim, κατ' ἀκκῆν, κατ' ἀλκμήν.
Cuspis, ἀλκμή, ἀκίς, ἀκκῆ.
Cuspidaliter, ἀκρον τῷ δρόματος.
Custodia, φυλακή, φυλακτήριον.
Custodio, φυλάττω τι vel τινα, φρου-
ρέω, τηρέω.
Custos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Custos domus, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis χῶς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῶ.
Cyathus, κύαθος, ἐκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulso, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβalon.
Cynobatus, κυνίσβατον.
Cynosura, κυνίσουρα.

Damnatio, κατάδικωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, εὐν *geni. pers.*
et accus. rei, καταψηφίζομαι τινος
ἀνάτων, *capitis*, κλοπήν, *furti*.
Damnatus, ζημιώδης, βλαβέρδης.
Damnium, βλάβη, ζημία, θωή.
Damnium infero, ζημιῶ τινα, ἐπάγω
ζημίαν.
Damnium patior, ζημιῶμαι, βλάβην
ἔχω.
Dapes, ἰδέματα.
Dator, δοτήρ.
Datus, δεδομένος.
De, περὶ, ἀμφί, παρὰ, *cum genit.*
Dea, θεά, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσῶ.
Deacehor, παραινέσθαι πρὸς τινα,
in aliquem, ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum est, ὁ πόλεμος καταπο-
λεμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμῶ τινα, καταγω-
νίζομαι τινα.
Debeo, ὀφείλω τινα χάριν *gratiam*.
Debilis, ἀσθενής -εος, βληχρὸς -ῶ,
ἄρρωστος.
Debitatio, ἀσθένεια.
Debitus, ὀφειλόμενος, ἀσθενῶ.
Debitor, ὀφειλίτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere ὀφείλημα ἀφίεναι
Debitum solvere, ὀφείλημα διαλύειν.
Deblatero, φλυαρώ, σπυρολογέω.
Decanto, λαλοῦ, ἐγκωμιάζω τινα,
πριεῖω.
Decas, δεκάς.
Decedere, προμοτῆ, ἀπαλλάττεσθαι
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, ἕκα.
Decem millia, μυριάς.
Decembris, ποσειδεῖον.
Decempeđa, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, ἑκαδαρχία.
Decemviri, οἱ ἕκα ἀρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, ὀιον, ἐπεικεῖς.
Decentē, καθήκοντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἀρροῶ, καθίρω, δαί.
Deceptor, σοφιστής, ἀπατητικῶς.
Decceptu facilis, εὐεπατάτητος.
Decerno, statuo, ἐπιψηφίζομαι, ali-
quando pro *dimicare*, κρινέσθαι.
Decerpo, ὀπολέγω, ἀποτρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decerto, ἀγωνίζομαι περὶ τινος.
Decessio, ἀποχώρησις.
Decet, πρέπει, χρῆ, ἀξίον ἐστίν, προσ-
ῆκει.
Decido, *id est*, abscindo, ἀποκόπτω,
ἀποτέμνω pro *deletiminate*, διαλύεσθαι.
Decido, *deorsum cado*, καταπίπτω
ἀπ' ὄνω, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimā -arum, δεκάτη, δεκασμός.

D.

DAEMON, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, ὄρκας.

Decimo, δεκάτω.	Decedere, μεταδιδάσκειν.	Deglutio, καταπίνω.
Decimus, δέκατος.	Decedoleo, ἀπαλύγω.	Dego, άγω, διάγω, διατρέβω.
Decipio, εξαπατώ σε τῆτο, παράγω.	Deduco, έξάγω, καθελκύω, προπέμπω, παραπέμπω.	Degusto, απογούμαι.
Decipula, ή παγίς.	Deductio, παραγωγή, άπαγωγή, δόηγλα.	Dehinc, τὐντεῦθεν, ἀπὸ τότε, εκ τότε.
Decisio, διάλυσις, δίκαιόφισ.	Defectio, ἀφαιμάρτάνειν, ἀποπλανών.	Delicchio, ἀποχαλίνω, χασιμάομαι.
Decisus, διαλυθείς.	Defæco, ἀποτρυνύω, καθαίρω.	Dehonesto, άσχύνω τινα, άτιμάζω.
Declamatio, λογοποιία, φωνασκία.	Defatigatio, κάματος, δ' καταπόνησις.	Dehortatio, ἀποτροπή.
Declamator, λογοποιός, φωνασκός.	Defatigo, καταπονέω τινα, κατατρέχω.	Dhortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπέβω, άποκαλίω.
Declamo, φωνασκέω, βρητορεύω.	Defectio, rebellio, άποστασία, εκλείψις.	Deiectio, άποβολή, καταβολή.
Declaratio, εκδήλωσις.	Defectus, έλλειμμα, έλλειψις.	Dejoro, δίδωμμι, έπόδωμμι.
Declaro, εμφανίζω τι, δηλώω τι, μηνώω.	Defectus animi, λειποθυμία, λειποψυχία.	Dejicio, καταβάλλω.
Declinatio, εκκλίσις.	Defensio, διασώζω τινα, άμύνω σοι.	Deinceps, ἀπὸ τότε, εκ τότε, έξής.
Declino, άποκλίνω πρὸς τὰς ήδονάς εκόνγω τι.	Defensio, προστασία, άντίληψις, άπολογία, συνηγορία.	Deinde, έτεπτεν, εκ τότε, καθέξής.
Declivis, επικλινής, περικλινής, καταφερής, πρηνής, κατάντης.	Defensor, υπερασπιστής -δ' συνήγορος.	De integro, έξ άπαρχής.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρηνές.	Deferso, άπάγω, καταφέρω.	Delabor, καταπίπω άπ' όνω, άπολειθαίνω, τινος, καταφέρομαι.
Declivitas montis, κλιτύς.	Deferre aliquem falsò, συκοφαντέω τινά τινος.	Delapsus cælo, θρανοπετής.
Decoctor, χρωκόπος, δ' άσματος.	Defervesco, άποζέω.	Dclasso, καταπονέω, κοπιάζω.
Decoctus, άφεψηθείς.	Defessus, κατάκοπος, κατάπονος, καμνός.	Delatio, ένδοξίς, εισηγγελία.
Decollo, κεφαλοτομώ, εκτραχηλίζω.	Defetiscor, άποκάμνω, κοπόομαι.	Delator, ένδοκτής, εισηγγελεύς, συκοφάντης.
Decolor, άχρους -ως, όσ -α, δόσχροος.	Deficere animo, λειποψυχέιν.	Delectabilis, τερπνός.
Decoloro, άχρον ποιώ.	Deficio, έπιλείπω, εκλείπω.	Delectamentum, ψυχαγωγία.
Decoquo, καταπίπω, άφέψω.	Deficio ab aliquo, άποστρέφω τινος.	Delectatio, έφροσύνη, τερπολή, τέρψις.
Decor, κάλλος, τιμή, έπρέπεια.	Defigere oculos, άνατενίζην τῆ άληθεία, in veritatem.	Delecto, τέρπω τινά τινι, ευφραίνω, ήβώω.
Decorè, πρέποντως, καλώς.	Defigo, καταπιγνύω τι, καταπίττω.	Delector, ευφραίνωμαι, τέρπομαι, χαίρω.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.	Definio, καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω.	Delectum habere militum, διαγράφειν τὸς στρατιώτας, ζ' διαλέγει τὸς επιτηδούς καταλέγειν.
Decortico, άπολέπω, άπολεπίζω.	Definitio, όρος, όρισμός.	Delectus, εκλογή, έπιλογή, έπιλέξις.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.	Definitivus, όριστικός.	Dclebare, επιτρέπειν σοι τῆτο, άποσέλλειν τι, άποπέμπειν, έντέλεισθαι.
Decorus, εύπρεπής, δ' ζή ή, εύσχήμων, καλός.	Defixus, καταπεπηγμένος.	Delegatio, έπιτροπή, έντολή.
Decrepitus senex, ύπέργηρος, έσοχατόγηρος.	Deflagratio, έμπρησις, έμπύρωσις.	Delcno, καταστραίνω, καταθελγω.
Decrescere, μειθθαί, έλαττωθθαί.	Deflagro, έμπρήσομαι, κατακαίσομαι.	Deleo, εξαλείφω, άποτρίβω.
Decreta senatus, τὰ βεβουλευμένα.	Deflecto, κατακλίνομαι εἰς τι, μεταβίνω, εκκλίνω, άποκλίνω, άποτρέπω.	Deleto, εξαλείφω, άπογενομός.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δόκον τῶ θεῶ.	Defleto, καταδακρύω τῆν τύχην, sorstem : άνακλαίω, κατολοφύρομαι.	Deliberandus, οἶον συμβουλευσόμενος.
Decretum, όγμα, ψήφισμα.	Deflexus, κατακαμφθείς.	Deliberare, συμβουλευέιν περί τινος, σκέπτομαι, βιβούομαι.
Decretus, έψηφισμένος.	Deflorescere, άπανθεῖν.	Deliberatio, συμβουλευσις, συμβόλευμα.
Decumanus, δεκαταίος.	Defluo, καταβέβω, καταπίπω.	Deliberativus, συμβουλευτικός.
Decumanus fluctus, δεκακμρία, σιωαί τρικμια dicuntur.	Defluvium, defluxus, άπόβροα.	Delibo, άπολείβω, άπογενομαι.
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.	Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.	Delibro, άπολεπίζω, φλοίζω.
Decuria, δέκας, λόχος.	Defore, εξαλείφειν.	Delibutus, άηλιμμένος, λιπαρός.
Decurio, δέκαδάρχος.	Deformatio, άμαύρωσις, άμορφία.	Delicate vivere, τρυφών.
Decurro, κατατρέχω, καταθέω.	Deformis, άμορφος, άσχήμων.	Delicatus, τρυφερός, άβρός, άπαλός.
Decursus, καταδρομή.	Deformitas, άμορφία.	Delicia, τὰ παιδικά, άβροσύνη, τρυφή, σρίνος, τό' άβρότης.
Decus -oris, άξία, κύδος, κάλλος.	Deformo, άμαυρώω τινα, άτιμάζω, άμορφον ποιώ.	Delicias facio, έπεντυφάω, δρύπτομαι.
Decussatim, κατὰ χιασμὸν, οἶον χι'.	Defraudare genium, άνταγωνίζεσθαι τῆ φύσει.	Delicior, έντυφάω, άβρύνομαι.
Decussis, δέκας.	Defraudatio, νοσφισμός, άποστέρησις.	Delictum, πηνημελίω, άμίτηγμα.
Decusso, χιάζω.	Defraudator, νοσφιστής, άποστέρητής.	Deligo, εκλέγω.
Decutio, άποσιόομαι, άποκινέω, άποσπάω.	Defraudo, παρακρέω, άπονοσφίζω τινα.	Delineatio, καταγραφή.
Dedecet, άπρεπές έξι, ή πρέπει' άπέοικε.	Defrutum, έψημα, έψητόν, σίραιον.	Delineo -as -are, καταγράφω, διαγράφω.
Dedecore officio, καταισχνών σε, τε : καθυβρίζω τινα, άτιμάζω.	Defugere, άναχάζεσθαι, εκφεύγειν.	Delinco -is -ire, καταχαρίζω. pro per mulceo, κηλέω, θελγω τινα, μελίσω.
Dedecoro, καταισχνών τινα, άτιμάω.	Defunctio, προφάσεως ένεκα, τυχόντως, ή μάλα έπιμελδς.	Delinitio, κήλησις.
Dedecus, άσχύνη κακή, άτιμία, άπρέπεια, άκοσμία.	Defunctorie, προφάσεως ένεκα, τυχόντως, ή μάλα έπιμελδς.	Delinitor, θελκτήρ.
Dedicatio, καθιέρωσις, άνάθεσις.	Defunctus, άπαλλαγείς' item mortuus, νεκρός, ή άπελθών.	Delinitus, θελχθείς.
Dedico, καθιέρωω, άνατίθημι.	Defungi officio, άπαλλάξαι τῶ καθήκοντος.	Dclinqno, πλημμελώω τι εἰς τινα, πταίω, άφαιμαρτάνω.
Dedignatio, άπατίσις.	Defungor, άπαλλάττομαι.	Deliquium, εκλείψις.
Dedignor, άταξίζω, άγανακτέω.	Degener, άγενής, δυσγενής.	Deliramentum, λήρονημα, παραλήρημα.
Dedisco, μεταμανθάνω, άπομανθάνω.	Degenerare, έξίστασθαι τῶ γένεω, καταπίπτειν ἀπὸ τῶ γένεω, εκτρέπεσθαι.	Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Dedita opera, εκ προνοίας, έξέπιτηδός.	Degeneratio, εκτροπή.	Delirium, παραλήρημα.
Deditio, εκδοσις, έγχείρησις.	Degere vitam, διάγειν βίον.	Deliro, παραφρονέω, παραλήρω.
ad Deditioem compellere, παρασφάσθαι τινα.	Deglubo, άποτέρω, άπολεπίζω, ξυράω.	Delirus, παράφρων, παραπληής.
Dedititius, εκδοτός.		Delirus senex, χρονόληρος.
Deditus, εκδοθείς, προσκειμένος.		Deliteo, vel Delitesco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
Dedo -is -ere, έχχειρίζω τινά τινι, εκδίδωμι έμαντόν τινα.		

DE

Delitigo, φλονακίω.
 Delphin, vel Delphinus, ὁ Δελφίνος
 vel Δελφίς -ίνος.
 Delubrum, ἱέμενος, τό.
 Deludo, καταλάζω, ἐπιπαίζω.
 Delumbis, μαλακός.
 Demando, ἐπιτρέπω σοι τῆτο, ἐντέλλομαι.
 Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἀνόητος.
 Demensum, σιτομέτριον.
 Dementèr, ἀνόητως.
 Dementia, ἀνοσία, παράνοια, ἀφροσύνη.
 Demereor, εὐεργετῶ τινα, κερδαίνω.
 Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
 Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
 Demigrare ἐν vitâ, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τῷ βίω.
 Demigro, μοικιζομαι, καταλύομαι.
 Demiror, ὑπερβαυρίζω τι, ὑπεργαμαίω.
 Demissè, ταπεινῶς.
 Demissio, κάθιστος, ταπεινώσις.
 Demisso animo esse, μικρὸν vel μικρὰ φρονεῖν.
 Demissus, καθιμένους.
 Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
 Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
 Demo -is -ere, ἀφαιρέω τι, ταῖτα.
 Democratia, imperitium populare, δημοκρατία.
 Demolior, κατασρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
 Demolitus, καταβολή, καθαιρέσις.
 Demolitus, καταβληθίς.
 Demonstratio, ἀποδείξις, ἀπόφανσις.
 Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
 Demonstro, δείκνυμι τὴ, ἀναδείκνυμι τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
 Demoror, διαμέλλω πρὸς τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
 Demoveo, ἀποκινῶ.
 Dempus, ἀφαιρέσις.
 Demulceo, καταμειλίσσω, δέλγω.
 Demulcere populum, δημαγωγεῖν.
 Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
 Denarius -us, ἑμ, δεκαταῖος.
 Denarius -ii, δηνάριον.
 Denascor, ἀπογίνομαι.
 Denego, ἀπαρνύμαι, ἀπαναίνομαι.
 Deni -æ -a, οἱ χεῖ ἀί δεκά.
 Denigro, ἀπομεινῶ.
 Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
 Denomino, ἐπινομάζω, ἀποκαλέω.
 Denoto, σημειῖμαι, ἀποσημαίνω.
 Dens, δῶς -όντος, δ.
 Dens moralis, γόμφιος.
 Densè, πυκνῶς.
 Densitas, πυκνότης, παχύτης.
 Dentatus, δodontωθεῖς.
 Dentes canini, κυνόδοντες.
 Dentificium, δodontύριμμα.
 Dentio -is -ire, δodontιάζω.
 Dentscalpium, δodontόγλυφίς.
 Denudo, ἀπογυμνῶ.
 Denuntiatio, παραγγελία, φάσις.
 Denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
 Denud, ἐξ ὑπαρχῆς, αἰθίς, πάλιν.
 Dorsum, κάτω.
 Dorsculor, καταφιλῶ, accus.
 Depaciscor, συντίθεμαι τῆτο πρὸς τινα, συμβιβῶ.
 Depasce, καταμένωμαι τὴν χώραν.
 Depascor, ἐπιδοσκομαι, κατατρέφω.

DE

Depastio, ἡ νομή.
 Depastus, νομηθείς.
 Depauperor, πτωχίζω.
 Depecto, κτενίζω.
 Depreculator, ἀποσυλητής.
 Depeculor, ἀποσυλέω.
 Depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀπάγομαι, ἐξωθῶ, ἀπεργω.
 Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
 Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
 Dependurus, ἀποβληθείς.
 Deperdo, ἀποβάλλω.
 Depreco, ἀπόλλυμαι' item impatientèr amare, ἐπιμαίνεσθαί τι.
 Depexus, κτενισθείς.
 Depilis, ἄβριξ, ἀσθριξ.
 Depilo, ψιλῶ, ἀποτίλλω.
 Depingo, καταγράφω τι, διατυπῶ.
 Depleo, ἐξαντλῶ, ἀπαντλῶ.
 Deplorandus, δλοφροντός.
 Deploratus, κατόδυρθεῖς.
 Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγυωσμένος.
 Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαῶ.
 Deploro mortuum, δακρύνω τὸν ἀποθανόντα, δλοφύρομαι, καταθρηνῶ.
 Deplumis, ἄπτερος.
 Depluo, κατομβρέω.
 Depono, κατατίθεμαι' pro fidei aliquid committito, παρακατατίθημι σοι τῆτο.
 Depopulatio, πόρθσις.
 Depopulator, πορθητής.
 Depopulor, ἐκπορθῶ, διαπέρθω.
 Deportatio, ἐκφόρσις.
 Deporto, κατακομίζω, βασάζω.
 Deposco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
 Depositum, παρακαταθήκη.
 Depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδύναι.
 Depositus, παρακατατιθείς.
 Deprædor, συλάω.
 Depravator, παρατροπή, διαστροφή.
 Depravatus, διεσθαρμένος.
 Depravo, διασθιρίζω, διασρέφω τι.
 Deprecatio, δῆσις, παραίτησις.
 Deprecator, παραιτητής.
 Deprecor, supplicor, δέομαι, παραιτῶμαι τι.
 Deprehendo, καταλαμβάνω.
 Deprehensio, κατάληψις.
 Deprehensus, καταληφθείς.
 Depressus, καταπιεσμένος.
 Deprimo, ταπεινῶ, καταπιέζω, υποβάλλω.
 Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
 Depromptus, ξενεχθείς.
 Deproporo, κατασπεύδω.
 Depugnatus, καταμαμαχημένος.
 Depugno, διαμάχομαι.
 Depulsio, ἀπωσις.
 Depulsor, ἀπτόροπος, ἀποτρόπαιος.
 Depulsus, ἀπωσμένος.
 Depurgo, ἀποκαθαίρω.
 Deputo, resceco, ἀποτέμνω' et pro existito, νομίζω, οἶμαι.
 Derado, ἀποξέω.
 Derelictio, κατάλειψις.
 Derelinquo, καταλείπω, ἀφήμι.
 Derepentè, ἐξαίφνης.
 Derideo, καταγελῶ τινος, χλευάζω.
 Deripio, ἀφαρτάζω.
 Derisor, καταγελῆσις -ῶ, δ, σκίπτῆς.
 Derivatio, παραγωγή, ὀχέτευσις.
 Derivo, παροχετεύω, ὀχτετεύω.

DE

Derodo, ἀποτρέφω, καταδιδρώσκω.
 Derogo, ἀφαιρέω τι, δακρύνω, ἀναίσιω.
 Desævio, ἐξαγρινομαι.
 Descendo, καταβαίνω' ex equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, καθίρομαι, καταδύω.
 Descensus, κατάβασις, καταβαθμός.
 Descisco, deficio, ἀφίσταμαι τινος, ἀσφαζῶ.
 Describo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπῶ.
 Descriptio, διαγραφὴ, περιήγησις.
 Descco, abscondo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
 Desero, ἀπολείπω τινα, ἀπολειπύνομαι.
 Deserere vadimonium, ἐς τὸ δικασθῆσθαι ἄκ' ἀπαντῆν, φυγοδικεῖν.
 Desortor miles, ὁ λειποτάκτης.
 Desertum, ἔρημος -ῶ, ἐρημία.
 Desertus, ἀπολειφθείς.
 Deses -idis, βιβνῶμος, σχολαῖος, ὑπτιος.
 Desiccò, ἀποξηραίνω.
 Desideo, βραδυνῶ, βραθυμῶ.
 Desiderabilis, ἐπιθυμητός, ποθεινός.
 Desideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
 Desiderium, ἐπιθυρία, πόθος -us, δ.
 Desidero, ἐπιθυμῶ τῆτο, ἐπιποθῶ τι, ἐρέγομαι, γεν. ἱμεῖρομαι, μαίρωμαι.
 Desidia, βραθυμία, ἀργία.
 Desidiosus, βραθυμος, ἀργός.
 Desido -is -ere, καθιζάνω, πυκνῶμαι.
 Designare senatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
 Designo, depolo, σημειῖομαι, ὑποτυπῶ, ἀποφανῶ, ἀποδεικνύω.
 Desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπὸ τοῦ δέφους, ex curru: ἀφάλλωμαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος, ἐκθορέω.
 Desino, id est, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
 Desipio, deliro, παραφρονέω, ληρέω, μελαγχολῶ.
 Desisto, ἀφίσταμαι τινος.
 Desolatio, ἐρήμωσις, πόρθσις.
 Desolo -as -are, ἐρημῶ, χηρῶ.
 Despectio, καταφρόνησις, παράραμα.
 Despectus, καταφρονηθείς.
 Despectus -us, παρόρωσις, καταφρόνησις.
 Desperantèr, ἀνελπίζως.
 Desperatio, ἀπύγνωσις, ἀνελπείσις.
 Desperatus, ἀπελπισθείς.
 Despero, ἀπελπίζω τινος vel ταῖτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, de salute.
 Despicio, καθοράω τι, pro contemno, παροράω τινα, καταφρονέω τινος.
 Despicor, καταφρονέω τινος.
 Despolio, ἀποτυλάω, ἀπογυμνῶ.
 Despondeo, id est, promitto, ἐγυνώσομαι γυναῖκα.
 Despondere animum, ἀπονενομημένως ἔχειν.
 Desponsus -a -um, καθωμολογημένος.
 Despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
 Despuo, καταπτύω συ, τε; item contemtere, ἀπαξίω τινος.
 Destillo, μεταλείβω, υπολείβομαι.
 Destinatio, ἀποσταγμός.
 Destino, consititio, προορίζω, ἀποσάπτω τι εἰς τι, διανοῖομαι.
 Destituo, ἀπολείπω, μεθίημι, καταλείπω.
 Destitutus, ἀπολειμμένος.
 Destruo, λυμαινόμαι τινα, ἀπόλλυμαι, acc. ἀναίρω, ἐκπέρθω.
 Desudo, καθιδρόω.

Desuasiatio, ἀπειθίζω.
 Desuesco -is, ἀπεθίζωμαι, ἀπομα-
 θίνω.
 Desuetudo, ἀπειθισμός.
 Desuctus, ἀήθης, ἀπειθισμένος.
 Desultor, κελτηστής.
 Desultorius, κέλης.
 Desum, Deficio, ἄπειμι, ἔλλειπω,
 ἐνδύω.
 Desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
 Desuper, ἄνωθεν, ἐξῆνω, καθυπερθεν.
 Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
 Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποσγάζω.
 Detergeo et Detergo, ἀποσμάω.
 Deterior, χείρων.
 Determinatio, ἀφορισμός.
 Determino, ἀφορίζω, ὀρίζω.
 Detero -is, κατατριβώ, ἀποτριβώ.
 Deterreo, καταπλήττω πάντως, ἀπέρι-
 γω σέ τινος ἢ ἀπό τινος.
 Deterrinus, χείριστος, κάκιστος.
 Deterritus, ἐκφοβηθείς, ἐκφοβός.
 Destabilis, βδελυκτός, βδελυρός.
 Detestandus, μουσαχθής, βδελυρός.
 Detestatio, κατάρτα, βδελυρία.
 Detestor, ἀβομολοῦν, μυσάττομαι,
 βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
 Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
 Detondeo, ἀποξυρίζω, ἀποκείρω.
 Detono, καταβροντάω.
 Detonsus, ἀποκεκαρμένος.
 Detorquco, κατακάμπτω, ἀποσρέφω.
 Detraho, ἀφαιρέσις, καταλάλια.
 Detractor, κατάλαλος.
 Detractus, ἀφαιρεθείς.
 Detraho, ἐπισύρω, ἀφαιρέω, ἀφελκύνω.
 Detrectatio, ἠνάνεσις.
 Detrecto, fugio, ἀρνῆμαι χρεῖαν τινα,
 in Diem aliquid: ἀνανεύω τι, ἀπο-
 διδράσκω.
 Detruo, κατωθῶ, ἀπωθῶ.
 Detrunco, κολλῶμα.
 Detrunco, ἀποκόπτω, κολλῶ.
 Detuqueo, ξυζοδαίνω.
 Deturbo, παρωθῶ, ἀπαράσσω, κατα-
 βάλλω.
 Deturgo, μολύνω, αἰσχύνω, δεικνίζω.
 Devasto, καταπορθῶ, ἀποικοδομῶ.
 Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
 Devexitas, κατασφείρα.
 Devexus, κατάντης, κατακλινής.
 Devictus, νενικημένος.
 Devincio -is -ire, ἐξαρτάω pro ob-
 noxiuum reddo, καταδέω.
 Devinctus, καταδεόμενος.
 Devio, ἀφαρμαγάνειν τῆς ὁδῆ, διαμ-
 ροδέω.
 Devio, declino, ὑποσέλλομαι τι, ἐκ-
 φεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
 Devius, ἄβαστος, ἄνοδος.
 Devolo, κατῆπτται.
 Devolvo, κατακύνω, κυλίω, ἐπικυλίω.
 Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
 Devotio, ἀνάστημα.
 Devotus, κατάρτος.
 Devovco, κατεχόμαι, ἀνατίθημι.
 Deus, θεός.
 Deus avertat, μὴ γένοιτο.
 Dexter, δεξιός, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
 Dexteritas, ἀριτιυδο, δεξιότης.
 Dexteritas ingenii, ἐδφνία.
 Dextra, δεξιὰ δεξιτερή, ἀριυ Ροῦτ.
 Dextra prehendo, δεξιόμαρ σε.
 Dextram porrigere, τὴν δεξιάν προ-
 τείνω.

Dextrè, ἀριτῶ, ἐπιδεξιῶς, δεξιῶς, ἂ
 Dextris, δεξιᾶδην, ἐκ δεξιῶν.
 Dextrorsum, ἐπὶ δεξιῇ.
 Diabolus, διάβολος.
 Diaconus, διάκονος.
 Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
 Diata, διαίτα.
 Dialectica, διαλεκτική.
 Dialectus, διάλεκτος.
 Dialogus, διάλογος.
 Diana, Ἄρτεμις.
 Diarium, ἡμερηῖς, τὸ ἡμέμερον.
 Dic, ἐπέ, φάθι, φέρε.
 D ca, δίκη.
 Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
 Dicam impingo, accuso, ἐπάγω δι-
 κην, δίκην εἰσάγω.
 Dicatio, ἀνάθεσις.
 Dica, σκόπτης, εὐτραπέλος, εἴρων.
 Dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
 Dicere leges, ἐπιτάττειν τὸς νόμους.
 Dico -as -are, consecro, ἱερῶν τῷ
 θεῷ, ἀφοσιῶ.
 Dico -is -ere, loquor, λέγω, φημί,
 φράζω, ἀγορεύω.
 Dictator, δικτάτωρ.
 Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
 Dicteris incessere, σκώπτειν τινα,
 εἰ τινη.
 Dicterium, σκῶμμα.
 Dictio, oratio, λέξις, ῥήσις, φάσις.
 Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημιζώ.
 Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
 Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
 Diduco, διίσημι.
 Dicerca, ἡμερίδιον.
 Diem dico, κρίνω τινά τινος.
 in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
 per totum Diem, πανήμερον.
 Dies, ἡμέρα, ἡμερ.
 Dies natalis, γενέθλιον.
 Difamatus, διαφημισθείς, διαθερμυ-
 λημένος.
 Difamo, διαφημιζώ, δυσφημέω.
 Differentia, διαφορῶ, ἀνομοιότης.
 Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
 Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλε-
 πῶς.
 Difficilis, δυσχερής, χαλεπός, δυσάρεστος.
 Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσ-
 χίροια.
 Difficultas spirandi, ὀσπνοια, ἀσθ-
 μα, ὀρθόπνοια.
 Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
 Difficultas annonæ, δυσετηρία σπανο-
 στία.
 Difficultèr, χαλεπῶς, δυσκόλως δυσ-
 χερῶς.
 Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
 Diffido, ἀπιστέω, cum dat. ἀπελπίζω.
 Diffindo, διασχίζω.
 Diffusus, ὁ ἀπισήσις.
 Diffiteor, nego, ἀπάρνημαι τι, ἀρνέομαι.
 Diffuso, διαῤέω ὑπὸ μαλακότητος, las-
 cività.
 Diffluere luxuriā, ἀστυτεύσθαι.
 Diffringo, διαῤήγγυμι.
 Diffugio, διαφεύγω.
 Diffundo, διαχέω.
 Diffusus, διακεχυμένος.
 Diffusio, διάχυσις.
 Diffusus, διαχυθείς.
 Diger, σπάτω, διατάττω, διακοσμέω
 τι.
 Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.

Digitale, δακτυλόθηρα, ἡ.
 Digitalis, δακτυλιώτιος.
 Digo ostendere, χειροδεικνῶν τι.
 Dignus, δάκτυλος pollex, ἀντίχειρ ἢ
 μέγας index, λιχναὸς ἢ δακτυλικός
 medius, infamis, μέσος medius
 seu annularis, παράμοστος, δακτυ-
 λιώτης minimis sive auricularis,
 μικρός ἢ ὠτίτης.
 Digladiator, διαμύχουμαι τινη.
 Digna memoratu, ἀξιολομνῶντα.
 Dignatio, ἀξίωσις.
 Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
 Dignitas, honor, ἀξία, ἀξιοπρέπεια
 item pro dignitate in sermone,
 σεμνότης, ἀξιοτήτης.
 Dignor, ἀξιώω.
 Dignosco, διαγιγνώσκω.
 Dignum iudicio, πῦλο-ἀξίωμα, κατὰξίω-
 μα.
 Dignus, ἀξίος.
 Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον ἐπι-
 τσαιμι, μεταβάλλω.
 Digressio, ἐκβασις, ἀποχώρησις.
 Digressus, ἀπαλλαγῆ, ἐκβασις.
 Djudicare controversias, καθιστῆ-
 σαι τὰς ἀντιλογίας.
 Djudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
 Djudico, διαπικάζω, διακρίνω.
 Dijungo, διαξύννυμι.
 Dilabor, συμπέτω clam discedo,
 ἐιολισθαίνω.
 Dilacero, διασπῶ, διασπαράττω,
 metaph. disperdo, διαξείρω τι.
 Dilanio, σπαράττω τι, διασπῶ.
 Dilapido, disperdo, διασπαθῶ τὸ
 ὑπάρχοντα, dona: κατασπῶ.
 Dilargior, διαδίδωμι λόγους, τυπὸ-
 τες: δωρέομαι.
 Dilatio, ἀναβολή.
 Dilato, πλατύνω.
 Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
 Dilectus, ἀγαπητός, φίλος, προσφιλής.
 Diligens, ἐπιμελής, σπουδαστικός, σπου-
 δαίος.
 Diligentèr, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς,
 ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
 Diligentia, σπουδή, ἐπιμελεια, ἀκρίβεια.
 Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν
 περὶ τινος εἰ πρὸς τι.
 Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, ζέρω.
 Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
 Dilucidus, ἐμφανής, καταφανής.
 Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτῃν ἑω, ἅμα ἐπι-
 ἅμα ἡμέρα.
 Diluculum, περιόρθρον, λυκαυγής.
 Diluo, purgo, ἀπολύομαι, διαλύομαι
 διαβολῶς.
 Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
 Dilutus, διακλυσθείς.
 Diluvius, κατάκλυσις, ἡ.
 Diluvium, κατάκλυσμός.
 Dimano, διαῤήνω, διαθρυλλῶμαι.
 Dimensio, διαμέτρησης, μέτρησης.
 Dimensum, σιτομέτριον.
 Dimetior, διαμετρέω.
 Dimicatio, ἀγωνίσις, ἀγωνισμός.
 Dimico, διαμύχουμαι τινη, ἀγωνίζο-
 μαι πρὸς τινα, cum aliquo.
 Dimidiatum, ἐξ ἡμισιῶς, ἡμισυ.
 Dimidiatus, ἡμισυθείς.
 Dimidium, ἡμισυ.
 Dimidius, ἡμισυς.
 Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
 Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
 Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
 Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.

Dimissio, ἀφίσις, ἀποπομπή.
 Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολήν, ἀποπομπὴν τινά.
 Dimoneo, ἀποτρέπω, διακινέω.
 Diploma, δίπλωμα.
 Diræ, ἀραιά, εὐμενέαις, ἐρινύεις.
 Directe sive Directæ, ἐπ' εὐθείας.
 Directio, ἐπιβολή.
 Directus, διεκθύνθεις.
 Direptio, διαλύσις.
 Direptus, διαρπαγής.
 Diribitorium, λογιστήριον.
 Dirigo, διεκθύνω τὸν λόγον, oratio-nem.
 Dirium, διαλύω, cum acc. ἀπαρτάω.
 Diripio, διαρπάσσω τινά· ἐκπύρω.
 Iris devotus, ἀρὰ ἐνεχόμενος.
 Diritas, ἀπήθεια, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.
 Dirumpo, διαρρήγγνυμι.
 Dirus, καταβιάλλω τι· κατασκάπτω.
 Dirus, ἐπάρτωσις, δεινός.
 Dirutus, καθαιρεθείς, κατασκαφής.
 Discalceo, ἔξυποδῶ.
 Discedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, magistratu: ἀπολύομαι τὸ ζῆν, ex hinc vilit: ἀπέρχομαι, ἀπειμι.
 Discendi cupidus, φιλομαθής.
 Disceptatio, διάγωνσις, ἀμφισβήτησις.
 Disceptor, ἀγώνισμῶν, μεσοδίκης.
 Discepto, διακρίνω, ἀμφισβητέω.
 Discere cupio, μαθητεῶν, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
 Discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγιγνώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
 Discepro, διαπέπωσις, διαπαράσσω σε.
 Discessio et Discessus, ἀποχώρησις, ὁδὸς, διάλυσις.
 Disceinctus, ἀτέλειος.
 Disceindo, καταρρήγγνυμι, διακόπτω.
 Disceingo, ἀποθνήσκω τινά.
 Discipula, μίθρημα, μάθησις, παιδεία.
 Discipula, μισθῆτρα.
 Discipulus, μισθῆτης, φοιτητής.
 Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
 Disco, μαρτίνω τὸτο παρά σε, à te.
 Discolor, ἐτερόχρους, -χρῶς.
 Discordia, διαφωνία, διαφορὰ, διχογνωμία.
 Discordo, διαφέρωμαι, διαφωνέω τινι.
 Discors, ἀνάμοιος, ἀσιμφωνός.
 Discrepantia, διαφορὰ, ἀναρμοσία.
 Discrepro, διαφωνῶ τινι, οἰζαμαι.
 Discretio, οἰκισις.
 Discrimen pro differentiâ, διαφορὰ, οἰκισις, διαλλαγὴ Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
 Discrimino, ἀφορίζω.
 Diserucio, διασπείρω, διαβασιάζω.
 Diserucior, ἀνάμοιος διὰ τι, ἀχθομαι ἐπὶ τινι.
 Disceubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
 Discumbo, ἀνέκειμαι, ἀνακλίω.
 Discurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
 Discursio, διαδρομή, περιδρομή.
 Discus, δίσκος.
 Discutio, διασείω pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
 Disertè, διαρρήδην.
 Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
 Disjectus, διαρρημένος.
 Disjicio, διαρρίπτω, καταβάλλω.
 Disjuncti lecorum intervallis, δια-

ζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
 Disjunctio, διαζεύξις, διαχώρησις.
 Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπῶ.
 Dispar, ἄμοιος, ἀνόμοιος, διάφορος.
 Dispellō, διελαύνω, διαθῶ τὸν ὄχλον, λυτάω.
 Dispandium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
 Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
 Dispensator, οἰκονόμος.
 Dispensio, οἰκονομία, διάνεμο τι τινι.
 Disperdo, διαφθείρω τινά, ἐξολοθρεύω.
 Disperere, διαφθείρομαι, διαπόλλυμι.
 Dispergo, διασκεδάσω τι· διασπείρω.
 Dispersim, σποράδην.
 Dispersus, διασπαρμένος, διεσκέδα-μένος.
 Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
 Dispicio, διασκοπεύω, διασκέπτομαι.
 Displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω.
 Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τὸτο.
 Displodo, διακρούω.
 Dispolio, περιουλάω.
 Dispono, διατίθωμι.
 Dispositio, διάταξις, διάθεσις.
 Dispositus, διατεταγμένος, ἐνυπόθετος.
 Disputatio, διάλεξις, διατριβή.
 Disputator, διαλεκτικός.
 Disputo, διαλέγομαι τὸ πρὸς σε, συζητέω τινι, διαλογίζομαι.
 Disquiro, ζετέω.
 Disquisitio, ἐξετάσις.
 Disrumpo, διαρρήγγνυμι.
 Dissecto, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
 Dissectus, διασχισθείς, διχοτομηθείς.
 Dissemino, διαδίδωμι λόγους, διασκεδάννυμι.
 Dissensio, διχονοία, διαφωνία.
 Dissertio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίσαμαί τινος, ad aliqum: διαφέρωμαι πρὸς τινά, διαφωνέω.
 Disserpio, διαφράττω.
 Dissero, disprilo, διαλέγομαι σοι, lecum: διαλογίζομαι περὶ τινος.
 Dissertatio, διαλογισμός, διάλεξις.
 Disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
 Dissideo, οἰζαμαι, ζασιάζω, ἀφίσα-μαί τινος.
 Dissidium, διαστάσις, διαφορὰ.
 Dissilio, διαπήδαω.
 Dissimilis, ἀνόμοιος, ἄλλοιος.
 Dissimilitèr, ἀνομοίως.
 Dissimilitudo, ἀνομοιότης.
 Dissimulantèr, εἰρωνικῶς.
 Dissimulatio, εἰρωνεία, εἰρωνύσις.
 Dissimulator, εἰρων, προσποιούμενος, κρυψίνος.
 Dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
 Dissipatio, διασκέδασις, διασπασμός, διαδόρησις.
 Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθῶ, διασπῶ.
 Dissitus, διανεμηθείς.
 Dissociatio, διάλυσις, διαζεύξις.
 Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
 Dissolutè, ἀσώτως, ἀνεμένως ζῆν.
 Dissolutus, ἀνεμένως pro luxuriosus, ἄσωτος.
 Dissono, διαφωνέω, ἀψῶ.
 Dissuadeo, παραπέτω τι, ἀποτρέπω.
 Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
 Dissuo, ἀπορρήπτω, καταλύω.
 Distans, διάστατος.
 Distantia, διάστημα, τό· διαχωρημα.
 Distendo, διατείνω τι.

Distensio, διάστασις, διάσπασις
 Distentus, διατεταμένος.
 Disterno, διορίζω.
 Distillatio, ἀπόσταξις, κατάρροια.
 Distillo, καταρρίνω, ἀποσάζω.
 Distinctè, διορισμένως.
 Distinctio, ἀφορισμός, διορισμός.
 Distinctus, διορισθείς.
 Distineo, περισπάω.
 Distinguo, διορίζω, διαγιγνώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, οἰζαμαι.
 Disto, differo, διαφέρω τινος, ἀπέχην τινος.
 Distorqueo, διασπείρω, ερβλάω.
 Distorsio, διαστροφή.
 Distortus, διεστραμμένος.
 Distractio, διασπασμός, διασπασμός.
 Distraho, divello, διασπῶ.
 Distribuo, διανέμω τι πρὸς τινά, cum aliquo, μερίζω τι εἰς τι.
 Distributio, διανομή, διάδοσις.
 Distringere gladium, ξίφος ἐλκεσθαί.
 Distringo, διασέλλω, διασπῶ, περισπῶ, διασφίγγω.
 Disturbo, ἀναστατώω, ἐξίργω τι.
 Ditesco, πλούτω χρημάτων, εὐπρωέω.
 Ditto, ἐπικράτει, δυναστεία.
 Ditior, Ditissimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
 Diu, καθ' ἡμέραν· sæpius pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δῆν, ἐκ πλείονος, χρόνου.
 Divagor, πλανῶμαι.
 Divarico, τὰ σκέλη διατείνω.
 Divello, διασπῶ.
 Divendo, διαπιπράσκω.
 Diversitas, διαφορὰ, ἐτερότης è Diverso, τὸναντίον.
 Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
 Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον
 Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἄλλοιος, ἐτεροῖος.
 Diversus natione, ἀλλογενής, ἄλλο-εθνής.
 Diversus formâ, ἄλλοειδής.
 Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
 Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, vel
 Diverto, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω item in diversorium se recipere, παραλείπει παρά τινι, καταλείπει εἰς πανδοχεῖον.
 Dives, πλείσιος, εὐπόρος, ἀφελός.
 Dives sum, πλούτῳ, χρηματίζομαι.
 Diveho, καταπονέω, τελέω.
 Divido, διανέμω, διαίρω, διαμερίζω.
 Divinatio, μαντεία, μάντευμα, ἔσπασμα.
 Divinitas, θεϊότης.
 Divinitus, θεόθεν, κατὰ Θεόν, ἐρανόθεν
 Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
 Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
 Divisibilis, et Dividius, διαίρετος διχοτόμος.
 Divisim, διάδιχα, δίχα.
 Divisio, διαίρησις, μερισμός, δ.
 Divisor, μεριτής, διανομέσις.
 Divisus, διαίρεθείς.
 Divitiæ, πλῆθος, χρήματα.
 Divitiis coacervare, πλῆθος συνάγειν.
 Divortium, ἀποπομπή, ἀποτροπή.
 Divortium facere, διάλυσιν ποιῆν.
 Diurnum, ἡμερήσιον.
 Diurnum, ἐν τῇ αἰθέρῃ

cub Dio morari, αθροισκοειτέιν.
 Diurnus, ημερινός.
 Dius -a -um, όιος.
 Diutinus, πολυχρόνιος.
 Diutius, χρονιώτερον.
 Diuturnitas, χρονιώτης.
 Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
 Divulgo, διαλαλέω τι, φηλλίω τι,
 διαφηρίζω τι, εκφέρω, καταγορεύω.
 Divulus, διαρπαστής.
 Do, δίδωμι, παρέχω.
 Dare manus, id est, se victum præ-
 bere, τὼ χεῖρε προσχέσθαι.
 Dare fidem, πίσιν δίδουαι.
 Dare operam, προσέχειν τι.
 Dare pœnas, δίδουαι τιμωρίαν.
 Dare potestatem, δδουαι εξουσίαν.
 Dare filiam alicui in uxorem, δδουαι
 τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
 Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μυθητεύω,
 et pro monere, παραινέω.
 Docilis, εύμαθής, εύπειθής, πιθάνός.
 Docilitas, εύμαθεια, φιλομάθεια.
 Doctæ, επισμαμένως, πεπαιδευμένως.
 Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀλη-
 θῶς τετυγηκότες.
 Doctus, παιδευτής· ὁ παιδεύων.
 Doctrina, διδασκαλία, διδάχη, παι-
 δεία, μάθησις.
 Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτός, σο-
 φός, ἄλλογμος.
 Documentum, δίδαγμα.
 Dodrans, σπιθαμὴ, τριμύριον.
 Dogma, δόγμα, δόξα.
 Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
 Dolens, περιαλγής, ἀχθόμενος.
 Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
 Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι,
 συνάχθομαι σοι, συμπάθω ἑτέρω.
 Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλὴν
 Doliolum, κέραμιον, πιθάριον.
 Dolium, πίθος, κέραμος.
 Dolo, πελεκέω, πελεκίζω.
 Dolon, δόλων, ξηφίδιον.
 Dolor, ἄλγος, τὸ λύπη, δόνη, ἄχος.
 Dolere officio, λυπέω σε πολλὰ,
 nullis doloribus : ἀνιάω, ἀλγύνω.
 Dolore carens, ἀνάλγτος.
 sine Dolo, ἀδόλος, ἀτέχνως.
 Dolosè, δολερῶς, δολίως.
 Dolosè ago, δολῶ.
 Dulosus, δολερὸς, δόλιος.
 Dolus, ὄλος, πανουργία, ἀπάτη.
 Domesticus -a -um, οικιακός, ἐφέ-
 σιος· σύννοικος, ἐνέσιος.
 Domi, οἶκος, ἔνδον, οἶκοι.
 Domi militiaque, ἐν οἰκίᾳ ἔν ἐν πο-
 λεμῷ.
 Domicilium, οικητήριον, οἶκημα.
 Domina, δέσποινα, κυρία.
 Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
 Dominator, ἀυτοκράτωρ, ἀρχικός.
 Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
 Dominatus, κράτος, τυραννίς, ἀρχή.
 Dominicus, κυριακός.
 Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
 Dominor, δεσπόζω τινος, κυριεύω τι-
 νος, δυναστεύω.
 Dominus, κύριος, δεσπότης.
 Domitor, δαμασῆς, δαμάτωρ.
 Domitus, δεδαμασμένος.
 Domo -as -are, δαμάζω, δαμάω.
 Domo, οἶκον, ἀπὸ τῷ οἴκῳ, οἰκοῦ.
 Dumum redire, οἰκάει ἢ οἰκοῦδε ἐλ-
 θεῖν

Domucula, οικημάτιον.
 Domus, οἶκος, ὁ οἶκος, δῶμα.
 Donare civitate, πολιτείαν δίδουαι.
 Donatio, δόσις, δωρεά, χάρισμα.
 Donativum, ἡ νομή, ἡ λαμπρὰ ἐπίδο-
 σις.
 Donec, μέχρι, μέχρι ἤ, μέχρι τότε,
 ἕως, ἄχρι.
 Dono, δωρίζω σοι ἵππον, εἰ σε τῷ-
 τοις, χαρίζομαι, δωρεάν ἐίδωμι.
 Donum, δῶρον, δωρεά, δόσις.
 Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπ-
 νῶ.
 Dormito, νυσάζω, ὑπνώτω.
 Dormitorium, κοιμητήριον.
 Dorsum, ὠπτός, μετάφρενον.
 Dos, dotis, προίξ, φερνή.
 Dotalis, προικτός.
 sine Dote, ἀένος, ἄφενρος, ἄπρο-
 κος.
 Drachma, δραχμή.
 Draco, δράκων.
 Dualis, δυτικός.
 sine Dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφι-
 λέκτως.
 Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
 Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τι-
 νος, διςάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιά-
 ζω.
 Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
 Ducatus, ἡγεμονία.
 Ducenarius, διακοσιαίος.
 Duceni, διακόσιοι.
 Ducentesimus, διακοσιασμός.
 Ducenties, διακοσιαίκις.
 Duo, ἄνω, ἡγεύομαι.
 Ductilis, εύαγωγός.
 Ductor, ἡγεμών, στρατηγός.
 Ductus aquarum, ὑδατῶν ἄγωγαί,
 ὑδραγωγαί.
 Dudum, πάλαι, ἐκ πολλῶ.
 Duellum, πόλεμος, νεὶ μονομαχία.
 Dulcè, et Dulciter, γλυκερῶς.
 Dulcedo, γλυκύτης, ἡδυσμα.
 Dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
 Dulciarius panis, χαρισίως ἄρτος.
 Dulciloquus, εύόμιλος, ἡδυσπής.
 Dulcis, γλυκός, γλυκερός, μελιτώδης.
 Dulcisonus, γλυκύφωνος.
 Dum, μέχρι τῷ, ἄχρις ἀν, ἕως ἀν.
 Dumetum, ἀκάνθων.
 Dumosus, ἀκανθώδης, ὁ ἔξ ἡ.
 Dumus, βάτος, ἡ.
 Duntaxat, γδν, γὰ δὴ, μόνον.
 Duo, δύο.
 Duodecies, δωδεκάκις.
 Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
 Duodecimus, δωδέκατος.
 Duplex, διπλῆς, διπτός.
 Dupliciter, διχῆ, διττῶς, διτταχῶς.
 Duplico, διπλώω, διπλασιάζω.
 Duplus, διπλάσιος.
 Durabilis, ἔμμοςος, μόνιμος.
 Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης,
 σκληροτραχήλος.
 Durè, et Duritèr, σκληρῶς.
 Duresco, σκληρύνομαι.
 Duritia, et Durities, σκληρότης.
 Duro, σκληρύνω, permaneo, διαμένω,
 χρονίζω.
 Durus, σκληρός, χαλεπός.
 Duumvir, δυάδαρχος.
 Duumviratus, δυαδουρχία.
 Dux, ἡγεμών, ἄγωγός, ἀρχων.
 Dux viæ, δόηγός.

E Vel Ex, ek, ante consonan-
 tem, vel lz ante vocalem, cum
 genit.
 Eatonus, ρισσάδ, ἐφ' ὄσον, κατὰ τοῦ-
 τον.
 E contrariò, ἐναλλάξ, ἔμπαιιν, ἐξ
 ἐναντίας.
 E propinquo, ἐξ ὀλίγου.
 E regione, ἐκ τῷ ἀπαντικρῷ, ἐξ ἐναν-
 τίας.
 E vestigio, παραντίκα.
 Ebenus, ἕβενος, ἡ.
 Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
 Ebrietas, μέθη, ἡ· οἰνωσις, μέθημα.
 Ebriositas, οἰνοφυλία, φιλοπίνια.
 Ebriosus, οἰνολόητος, οἰνοφλυξ, οἰ-
 θυστικός.
 Ebrius, μέθων, μεθυστικός, πάρινος.
 Ebruius sum, μεθύω, ὑπομεθύσκομαι.
 Ebullo, ἀναξέω, ἀναφλόω.
 Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
 Ebur, ἐλέφας.
 Eburneus, ἐλεφάντινος.
 Ecce, ἰδὲ.
 Ecclesia, ἐκκλησία.
 Echo, ἡ ἠχώ, γεν. -δος -δς.
 Eclipsus, ἐκλειψίς.
 Ecquando, ἡ ποτέ.
 Equis, ἡ τις.
 Edacitas, πολυφαγία.
 Edax, ἀδδὴράγος, ὁ ἔξ ἡ· βόρος, πολυ-
 φάγος.
 Edentulus, νωδός -δς, ὁ ἀνόδος.
 Edere exemplum, παράδειγμα δεικ-
 νῶναι.
 Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ
 φῶς.
 Edere librum, ἐκδίδουαι βιβλιον ἢ
 βιβλίον.
 Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πό-
 λεμον, bellum ; διατάτω, ἀναγο-
 ρεύω.
 Edictum, διάταγμα, τὸ, οὐίαγραμμα.
 Edisco, παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκ-
 μαθάνειν τι, ἐξεπίσταμαι.
 Edissero, διεξίημι τι, περί τινος.
 Editio, ἐκδοσις, ἀναγόρευσις.
 Editus, in lucem emissus, ἐκδοτός,
 ἐκδεδομένος.
 Editus, excelsum, ὑψηλὸς τόπος, locus.
 Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
 Edocœo, ἐκδιδάσκω.
 Edomo, ἐκδαμάζω.
 Edormio, κατακοιμάομαι.
 Educatio, τῶν παιδῶν ἀγωγή, ἔκτρο-
 φή, ἀναγωγή.
 Educator, τροφεύς, τιθωνός.
 Educare -as -are, ἀνάγω, ἐκτρέψω τινα.
 Educare -is -ere, ἐξάγω, ἀνάγω
 Edulis, ἐδώδιμος.
 Edulium, τὸ ἔδεσμα.
 Effabulis, ῥητός.
 Effari, ἐκφαίνειν, ἀποφάσκειν.
 Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικός λόγος.
 Effector, ποιητής, δημιουργός.
 Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
 Effero -as, φηρίζω, ἐξαγριαίνω.
 Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
 Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκ
 κομιζῶ.
 Effusus, φηριώδης, διαγριαίνόμενος.
 Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
 Efficaciter, ενεργῶς, ἐραστικῶς.

Ephraim, ενεργητικός, ενεργής.
 Efficientia, ιντογειου.
 Epi-bio, επιτελώ τι, διαπράττω τι, απογάζομαι τι, ποιέω.
 Edigies, είκιον, έκπύωμα, είδος.
 Edingo, διατυπόω, απομιμνάω.
 Edragito, λιπαρώ τινα, ζηαιτέιν τι.
 Editare animam, εκνεύειν.
 Edo, εκφυσάω, εκπνέω.
 Edloresco, ζηνθλώ, άπανθλώ.
 Edmo, εκφέρομαι, εκέρω pro divulgari, διαδοσάομαι.
 Edudio, άνορούτω, κατασκάπτω.
 Eduminate, γυναικοειδής, μαλακός.
 Eduminatus, εκτεθιλυμένος, θηλυόφρος.
 Edumino, αποθλήνω, εκθλήνω.
 Eductus, εκτεκώω.
 Edunate, εκανωλώτως.
 Edfrānatus, et Edfrānis, άχάλινος, άσθησιος.
 Edfringo, διορούτω, διαβήγγυμι.
 Edugio, απορεύγω, εκφεύγω.
 Edugium, αποφυγή, διαφυγή.
 Edulgeo, άποτίθλω, απολάμπω.
 Edundo, εκχιώ.
 Edusus, εκχεχυμένος.
 Edusio, εκχυσίς, διάχυσίς et pro prodigialitate, άπωτία.
 Edutus, ψυχολογέω, φλυαρέω τι.
 Eduxio, ένδειξις, άπορος, πτωχός.
 Egeus, άπορος, ένδειξις, άχρήματος.
 Egeo, άπορίω τών χρημάτων, pecunia, είμι έν άπορίω, έν ένδειξι, δέομαι τινοσ, υστερόομαι.
 Egero, εκφορώ τι εκ τής οικίας, εκκορίζω.
 Egestas, ένδειξις, άπορία, πένια.
 Egestio, εκκόμισις, εκφορά.
 Ego, έγώ, έγωγε.
 Egredior, εκβαίνω, εξέρχομαι.
 Egregio, γενικώς, ζειραίτως, διαφερότως.
 Egregius, ζειραίτετος, επιλεκτός, υπερχος, εξοχος.
 Egregius forma, καλλίμορφος, εξηρημένος τῷ κάλλει, εύμορφος.
 Egressus, et Egressio, παρέκβασις.
 Ehem, Ohc, ω.
 Eheu, αϊ, φεϊ.
 Eho, ω, εία, ίω.
 Ehodum bone vir, ω' γαθί, ω' τάν.
 Eja, εία, ω εία, εία μάλα.
 Ejaculor, εκτοξεύω, άκοντίζω εις τόν, εξαφήμι.
 Ejectio, εκβολή, εξώθησις, εξέλτασις.
 Ejectus, εκβληθείς, πρόβλητος.
 Ejicio, εκβάλλω τινα, άποκρόομαι, εξώθειν τινα, εξάγω, εξώθω.
 Ejulatio, et Ejulatus, όλολογμός, κλαυθουρισμός.
 Ejulo, όλολόζω, κλαίω, ώροομαι.
 Ejuo, εξηρνύω.
 Ejusmodi, τοίδητος, τοιούτοτροπος.
 Elabor, effugio, διαλλεύομαι, διεκπίπω, εξολισθαίνω, υπεκφεύγω.
 Elaboratus, εκπονηθείς, εξησκημμένος.
 Elaboro, εξεργάζομαι τι, διαπονέω, φιλοπινέω τι, ποινέω περί τι.
 Elanguesco, εκμαρνούομαι, εκκάμνω.
 Elapsus est annus, εξήλθεν ό ένιαυτός.
 Elargior, καταχαρίζομαι τινί τι.
 Elate, άλαζνικώς.
 Elate dicere, μεγαληγορεύειν.

Elatio animi, έπαροις τής ψυχής.
 Elatus, έπαρθείς.
 Electio, εκλογή.
 Electrum, έκλεκτρον.
 Electus, εκλεκτός.
 Eleemosyna, ελεημοσύνη.
 Elegans, χαριείς, κομψός, περικαλλής, άλλόγιμος.
 Eleganter, εκπρεπώς, χαριέντως.
 Elegantiā, καλλώπισμα, λαμπρότης, εκπρέπεια.
 Elegia-orum, vel Elegus, ό έλεγος.
 Elementa, σοιχεία.
 Elephantiasis, ελεφαντίασις, λέπρα.
 Elephantinus, ελεφάντινος.
 Elephas, έλέφας -αντος.
 Elevo, μετεωρίζω, αίτω, έπαίρω.
 Elicio, εξάγω τι, εφέλκομαι.
 Elido, εκθλώ τι, εκκόπτω.
 Eligo, αίρώμαι τινα, ζειραίρομαι έμαντώ τινα, εκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
 Elimino, εκβάλλω εκ τής πατρίδος, άποτέπω τινα, εξορίζω, εξοικίζω.
 Elinguis, άφωνος, κωφός, άγλωσσος.
 Elixo, έψλώ, άναθράσσω.
 Elixus, έφθός, έψάλιός, εκζετος.
 Elychium, έλλύχγιον, θραυλλίς -ιδος.
 Elocare alicui filiam, εκδίδοναι την θυγατέρα.
 Elocatio, μισθωσις, ή θυγατέρων εκδοσις.
 Eloco, άπομισθώ, μισθώ οίκον.
 Elocutio, έρμηνεύα, φράσις, λέξις.
 Elogium, έγκώμιον, μαστούρα.
 Eloquens, λέγειν διειδός, άλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, εύφραδής, εύγλωσσος.
 Eloquentia, ή περί λόγου δεινότης, εύφραδία, λογότης.
 Eloquium, λόγος, ρήσις, εκφρασις.
 Eloquor, άποφθέγγομαι, φράζω.
 Eluceo, εκλάμπω.
 Elucor, εκπαλαίω, εκνικώ τινί.
 Elucubro, φιλοπονέω, νυκτογραφώ.
 Eludo, καταπαίζω.
 Elugeo, εκδακρύω, άποθρηνέω.
 Eluo, εκπλύνω, εκνίπτω et εκνίπτομαι τι, εκκλύθω.
 Eluvies, κατακλυσιμός, χαράδρα.
 Emancipare se alicui, εκδοτόν τινί εαυτόν ποιείσθαι.
 Emancipor, εκποιείσθαι, άπαλλάττω τής χειρόσεως, αφήμι.
 Emano -as -are, άποφέρομαι, εκβρύθω, ήεύ, εκπίπτω.
 Emblema, έμβλημα, τό.
 Embryo, εκβρύθων, έμβρυον.
 Emendatē loqui, όρθολογείν.
 Emendatio, επανόρθωσις, διόρθωσις.
 Emendator, επανορθωτής.
 Emendo, επανορθώω, κατορθώω τῆν πόλιν, διευθαίνω.
 Emendo meipsum, σωφρονίζω έμαντόν.
 Ementior, κοψιγγο, ψεύδομαι τι, προσποιέομαι, ψευδολογέω.
 Emergo, et Emergor, μισθοφορέω.
 Emergo, αναδοομαι, ανακούπτω, εξαναδόομαι, αναβαίνω.
 Emeriti, ό υπέρ τόν κατάλογον, ό μισθοφορείν πεπαυμένοι.
 Emersio, εκήυσις.
 Emetior, metior, διαμετρέω.
 Emico, splendo, εκλάμπω, ανατελ-

λω' pro excellere, εξίχειν' pro exillire, εκπιδώω.
 Emigrare vitā, id est, mori, τόν θνον τελευτήν, τελείν, καταλείβει τόν θνον.
 Emigro, μετοικίζω, μετοικίζομαι.
 Eminens, εξοχος.
 Eminentia, εξοχή, προβολή.
 Emineo, προκώπτω' pro excello; προχειν έν τι, υπερεχειν, cum genit. υπερβαίνω.
 Eminus, έ longinquo, πόρρωθεν, μακρόθεν, άπόπροθι, άποσάδά.
 Emissarius, προσαγγελεύς, προσαγωγός.
 Emissarius equus, ό άναβάτης ίππος.
 Emissio, εκπομπή, εξαποσολή.
 Emitto, προτέμαι, εκπέμπω' pro ita lucem edere, εκδίδοναι τι.
 Emo, αγοράζω τι, πρίομαι, ώνέομαι τι.
 Emolior, κατεργάζομαι.
 Emolio, μαλακύνω τι, εκμαλάττω.
 Emolumento esse alicui, ώφέλειν τινα.
 Emolumentum, ώφέλημα, τό εύχρήσμη, τό ώφέλεια.
 Emorior, εκθνήσκω.
 Emortualis dies, θανάσιμος.
 Emoveo, άποκινέω, εκκινέω.
 Empiricus, εμπειρικός.
 Emplastrum, εμπλαστρον.
 Emporium, εμπόριον.
 Emptio, ώνή, ώνησις, αγοράσμός.
 Emptor, ώνητής, αγοραστής.
 Emptus, ένυρνένος.
 Emptus argento, άργυρώνητος.
 Empragrum coelum, εμπόριος έρανός.
 Emulgeo, εξαμύλω.
 Emungere candelam, προμύττειν τόν λύχνον.
 Emungo, άπομύττω.
 En, ίδθ.
 Enarratio, εξήγησις, διήγησις.
 Enarro, διηγούμαι τινί τι, άπολογίζομαι, παρατίθεμαι.
 Enasco, εκθύομαι, αναθύομαι.
 Enato, εκνήχομαι, άπονήχομαι.
 Enavigo, εκπλέω, διαπλέω.
 Encenia, εγκαινία.
 Enchiridion, έγχειρίδιον.
 Encomium, έγκώμιον.
 Eneco, άποκτονέω τινα, άποκτείνω.
 Enectus siti, δίψει τακείς.
 Enervis, vel Enervus, άνευρος, άβρωσος.
 Enervo, εκνευρίζω, εκθηλύνω.
 Enim, γάρ, δέ, μέν.
 Enimvero, άλλά μήν, επει; χ' μήν, ήκν.
 Enitendum est, πειρατέον.
 Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι άποσώδω.
 Enitor, παύο, άποτίκτω, αναβήγγνω' interdum conari, πειράομαι τι, σπυδάζω, φιλοπονέω.
 Enixē, φιλοτρίως, εκτενώσ.
 Enodatio, άνάπτυξις; φανέρωσις.
 Enodo, άνοον ποιώ' pro explicare; ποιήσαι καταφανείς, ποιήσαι φανερόν; εκδηλώ.
 Enormis, ένκομος, άμετρος, εκτοπος; άνώμαλος.
 Enormiter, άμέτρως, εκτόπως.
 Ense jugulare, ζιφοκτονέιν.
 Ensem stringere, ζιφυλκείν; ραν σπῆν.

Ensis, ξίφος, τό φάσγανον, μάχαιρα.	Eradico, ἐκρίζω, ἀπορρίζω, cum acc.	Esuritor, πειναλός.
Ensis vagina, γυμνὸν ξίφος.	Erado, ἀποζύω, ἐξυλείφω.	Et, ἔ, ἤμην, ἠδὲ, τέ.
Enucleatē, exquisitē, διεκρινημένως.	Erectus, ἰσθραβεῖς.	Etenim, ἔ γαρ, εὐ γάρ.
Enucleo, pro declaro, σαφηνίζω.	Eremita, ἐρημίται, ἀναχωρητά.	Etenim non, ἢ γάρ, ὅπως μή.
Enudo, ἀπογυμνῶ.	Eremus, solitudo, ἔρημος, ἦ.	Etiam, ἀλλά, ἀλλ' ἤδη, δὲ, μὲν τοι,
Enumeratio, ἐξαριθμοῖς, κατάλογος.	Erepro, ἐξεργάζω, ἐξέρπω.	ἄρα, ἔ, ἔ ὅ.
Enumero, ἐξαριθμῶμαι.	Erga, πρὸς, περὶ τινα, eis vel is	Etiamnum, ἔτι ἔ νῦν, ἔτι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.	Ergastulum, ἐργαστήριον, δεσμιτήριον.	Etiam atque etiam, ἔ, πάλιν ἔ πολ-
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.	Ergastulus, ἀνδράποδον.	λάκις.
Eo, is, βαδίζω ἐπὶ, τινα, ad aliquem;	Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀρ' ἔν, τοιγαρόν.	Etsi, tamen, εὐ, καὶ τοι, sequitur
πρὸς οικίαν, domum: εἰμι ἐς τὴν	τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, virtutis, ergo.	ἄνω, κτλ εὐ.
Κυπρὸν, in Cyprum: ἔρχομαι,	Eri-go, αἶρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω. pro	Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μὲν τοι.
βαίνω, πορεύομαι.	consolari, παραμυθῶμαι τινα.	Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Eo obviam alicui, ἀπαντᾶω πρὸς τι-	Eripi-o, ἱξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τῦτο,	Evacu-o, κενῶ, λαπάζω, ἀποκενῶ.
να' τοῖς πολεμίοις, hostibus.	ἀπὸ σὲ τῦτο' ἀναρπάζω.	Evado, ἀποφεύγω τι, σώζομαι ἐκ τῶν
Eo, ἐφ' ᾧ εἰς τῦτο ἀνοίας ἦλθον, ἐδ	Erodo, ἀποδρώσκω, ἀποτρώγω.	κινδύνων, ἔd periculis: ὑπέκλυμι.
dementia devenerunt ἐνταῦθα, εἰς	Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα,	Evasit in virum optimum, ἀπέβη
τοσῦτο.	φιλοτιμία.	ἀνὴρ ἀριστός
Eo insolentia processit, ἐνταῦθα	Erogo, ἐπιδίδομαι τί τινα, ἐκδίδωμι	Evagor, ἀποπλανῶμαι, παρεκβαίνω
τῆς ἕβρωσις ἐλήλυθε.	τινὶ τινα, ἐρανίζω, προτήμι.	pro extra propositum aliquid
Eo quod, διότι, ἀνθ' ᾧ, ἐξ ᾧ, παρὰ	Errabundus, πλανώμενος, πλανητὴς,	dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανῆν,
τῦτο.	πλανητικός.	ἔξω τῶ σκοπῷ ἔρειν.
Eo magis, quia, τοσούτῃ, ὅσῳ.	Erraticus, πλανήτης.	Evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξοθενίζομαι.
Eo usque, ἐπὶ τοσούτον, μέχρι τέτυς.	Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.	Evangelium, εὐαγγέλιον.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.	Errare facio, πλανᾶω, σφάλλω.	Evanidus, ἐξίτελος.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον,	Erratum, σφάλμα, τό πταῖσμα, πα-	Evaporatio, ἀναθυμίασις.
ὄνπερ πρότερον.	ράπτωμα, τό ἀμάρτημα.	Evapor-o, θυμιάω, ἐξατμίζομαι
Ephebus, ἐφηβός, ἀντίπαις.	Erro, ἀμαρτάνω περὶ τι, ἦν ἀδικία	Evax, εὐχε.
ex Ephēbis excedere, ἤβην, ἐξελθε-	re; τῆς δόξ, ἀ νία: διαμαρτάνω τῶ	Eveho, ἐξάγω, ἐξάρω, ἐκκομίζω pro
ἔν ἐκ παίδων.	παντός, τοτὰ νία: πταίω, πλανῶ-	extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
Ephemeris, ἐφημερίς, ἦ.	μαι, πλημμελῶ.	Evello, ἀποσπῶ σε, ἀποτίλλω.
Ephippium, ἐφίππιον.	Erro, Erroneus, πλάνος, εὐδ' πλανή-	Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω
Epiramma, ἐπιγράμμα.	της, πλάνης πτος, ὅ.	Evenit, συμβαίνει σοι τῦτο.
Epilepsia, ἐπιληψία.	Error, πλάνη, σφάλμα, τό ἀμάρτημα,	Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω
Epilogus, ἐπιλόγιος.	τό.	Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβη-
Epinicia, ἐπινίκια.	Erubesc-o, ἐρυθρίαώ, αἰσχύνομαι λέ-	κός.
Episcopus, ἐπίσκοπος.	γων, dicere: αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.	Everriculum, σαγήνη.
Epistola, ἐπιστολή, γράμματα.	Eruca, κέμμη.	Everro, scopis purgo, ἐκκορέω.
mitto Epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.	Erueto, ἐξερύγομαι, ἀπερעύγομαι.	Eversio, ἀνάσσις, ἀνατροπὴ καθαι-
Epistomium, ἐπιστόμιον.	Erudiendus, παιδευτέος.	ρεισις.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.	Erudivo, παιδεύω τινά πρὸς ἀρετὴν,	Eversor, ἀνατροπέω, καθαίρετης.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.	ad virtutem: διδάσκω τινα τὰ	Evertere decreta, ἀκυρα ποιεῖν τὰ
Epitome, ἐπιτομή.	γράμματα, παιδαγωγίω.	ψηφίσματα.
Epoto, ἐκπίνω.	Erudite, πεπαιδευμένους.	Everto, δίρω, ἀνασάτω ποιέω, πορ-
Epulæ, εὐωχία, δαῖς, δόνη, βρώματα.	Eruditio, παιδεία, παιδενσις, κατήχη-	θέω, καταστρέφεται πόλεις, ἀνα-
Epularis, θοινητήριος.	σις.	τρέπειν.
Epulatio, ἐστίασις, εὐώχησις.	Eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας	Eventigio, confestim, ἐκ ποδός, κατὰ
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, accūs-	ἐληλακώς.	πόδας, παραχορήμα, αὐτικά.
εἰσάδομαι.	Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τε-	Euge, εὐγε.
Epulum, ἐστίασις, ὑποδοχὴ, εὐωχία.	τυχηκώς πεπαιδευμένος, ὁ ἀσκηθεῖς.	Evictio, ὑπέλεγγξις.
Equa, ἡ ἵππος.	Eruere oculos, ἐξορύττειν ἢ ἐκκόπ-	Evidens, σαφής, ἐνεργής, ἐμφανής.
Eques, ἵππευσις, ὁ ἵπποβάτης.	τειν ὀφθαλμούς.	Evidenter, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Equester vel Equestris, ἵππικὸς, ἵπ-	Erumpro, ἐξορμάω, ἀναρρήγγυμαι.	Evidentia, ἐνάργεια.
πειος.	Erunco -as, ἐκβοτανίζω.	Evigilia, ἐγείρομαι, ἐξυπνο γίνομαι.
Equestris copiae, ἵππικὴ δύναμις.	Eruo, ἐκτραῶ, ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀνα-	Eviseseo, ἐκφαυλίζω, μαλακῶν ποιῶ.
Equestris ordo, ἵππικὸν τάγμα.	εῖρῶ.	Evinc-o, ἐνικιάω, ἐπικρατέω τινος.
regna Equestris, ἵππομαχία.	Eruptio, ἀνάβρηγμα, τό διεκβολή.	Eviratus, ἐνυχητικός.
Equitem, γέ, ἔ ὅτα μὲν, μὲν τω.	Eruptionem facere, ἐκθεῖν ἐκ τῆς	Eviro, ἐνυχιζέω, μαλακῶν ποιῶ.
Equile, ἵπποσάσιον, ἵπποσάσις.	πλευς, ex utro.	Evisero, ἐξεντερίζω.
Equiso, ἵπποκόμος, ἵπποφόρος.	Erum, ὄροβος.	Evito, φεύγω, διαφεύγω κακόν τι'
ars Equitandi, ἵππικὴ, ἵπποσύνη.	Esca, ἔδεσμα, τό βρῶμα' τὸ δέλεαρ	ἐκκλίνω.
Equitatio, ἵππεῖα, ἔλασις.	-ατος.	Eunuchus, εὐνυχος, σπάδων.
Equitatu superari, ἵπποκρατεῖσθαι.	Esulentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.	Evocati milites, ἐκκλητοί.
Equitatu praesum, ἵππάχω.	Esse alicui adjumento, εἶναι τινὶ	Evoco, ἐκτρα τοκο, ἐκκαλέω τι τ'
Equitatus, τὸ ἵππικόν, ἵππος, ἦ.	βοηθόν.	παρακαλέω σι' pro averti, απο-
Equito, ἵππεύω, ἵππάζομαι.	Esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ ἔ	τρέπω.
Equitum magister, ἵππαρχος, ἵππαρ-	τιρῆ εἶναι τινί.	Evolo, ἀφίπταμαι.
χικός.	Essedarius, ἀρματηλάτης.	Evolvero, ἀποκυλίω, ἐκκυλίω ἀναπ-
Equorum pastor, ἵπποδοτος, ἵππονδ-	Essedum, ἄρμα, δχημα.	τύσω.
μος.	Essentia, ὄσιας.	Evom-o, ἐξεμέω.
Equorum studiosus, φιλιππος, ἵππε-	Esto, γινέσθω, ἀλλ' ἔσω	Eurus, εὐρος, ὅ.
ρασός.	Esuriens, πεινάων.	Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, ὄμω-
Equuleus, ἵππάριον.	Esuries, πειναλότης.	σιτεύ, ἐκθουλλίω.
Equum agitare, ἵππηλατεῖν.	Esurio, πεινάω.	Evulsio, ἐξαιρέσις.
Equus ἵππος, ὁ ἔ ἦ.	Esuritio, πείνα.	Evulsus, ἐξρημένος.

EX

EX

EX

Ex, ic, sequente consond: ἔξ, sequente vocali, cum genit.
Ex animo, εὐθυμῶς, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo, ἐξ ἧ, ἀφ' ἧ.
Ex improvise, ἐξ ἀπροσδοκῆτου, ἀπροσδοκῆτως, ἀπροσπῆτως.
Ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχου.
Ex quo, ἐξ ἧ, ἐξ οὗ, ἐπειδὴ.
Ex tempore, αὐτοσχεδῶς, αὐτοσχεδῶς.
Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐπικραίνω.
Exacesco, ἀποξύνομαι.
Exactor, εἰσπρακτωρ.
Exactus, ἀκονῶν, ὄξυνω, παραθῆγω.
Ex adversum, ἀντικρῶ.
Ex ædificio, ἐξ οἰκοδομῆς, ἀποικοδομέω.
Ex æquatio, ἐξίσωσις, ἐξομαλίσις.
Ex æquo, ἐξίσω τί τινα, ἐξομαλίζω.
Ex æstus, ἐκκυμάλω, περὶ θλάξω.
Exaggeratio, σφύρισις.
Exaggero, σφωρέω, ἐπιχώννυμι.
Exagatio, διασφύρι τινα, διασφωρέω.
Exaltatio, ὑψώσις.
Exalto, ὑψώω, μετεωρίζω.
Examen, pro diligenti inquisitione, ἀνίκρισις, ἐξέτασις.
Examen arum, ὁ ἐσμός, τὸ σμήνος.
Ex animo, ἐξ ἐπιθυμίας, ἀνακρίνω τι.
Ex amissim, ἀκριβῶς, ἐπὶ σάθην.
Exanguis, ἀναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἐκπλήξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἀψυχος, ὁ ζῆ, ἄπνοος.
Ex animo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκθύματα.
Exantlo, ἐξαντλώ.
Exardesco, ἐκτυρόμαι, ἐκκαίρομαι.
Exaresco, ἀφαναινομαι, ἀπομαραινόμεαι.
Exarmo, ἀσποπλίζω.
Exaro, ἐξάρω· pro scribo, διαχαράττω.
Exaspero, ὄξυνω· pro irritare, παροξύνω, ἐξαγορεύω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐφθορίζω.
Exauctorati militis, ἀφειμένοι, ἀπεξουσιμένοι.
Exauctorio, ἀφήμι τῷ στρατεύεσθαι ἀποχωννύμι.
Ex audio, ἐξ ακῶ τῆς φωνῆς, vocem: εἰσακῶ, κατακῶ.
Exaugeo, ἐξασίζω.
Excæco, τυφλῶ, ἐκτυφλῶ, ἐξομιμῶ.
Excalsceo, υποδήματα λῶ.
Excandescencia, θυμωσις, θξυθυμία.
Excandescio, incendio, ἐκτυρόμαι metaph. irasci, ἄγαν θυμόμαι, ὄξυθυμέω, βριβόδομαι.
Excarnifico, κατακαρνεργέω, ἐκτυρῶ.
Excavatio, ἐκκοιλώσις.
Excavo, ἐκκοιλῶ.
Excedo, discedo, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, ἵππο supero, ὑπεράφειν τινα, διαφέρειν τινας ἐν τινι.
Excedere ἐ vitā, ἀπολέγεσθαι τὸν βίον, ἀπέιναι τῷ βίῳ.
Excedere ex ephebis, εἰς ἀνδρας τελεῖν, εἰς ἀνδρας λθεῖν ζῆ ἀφικέσθαι.
Excelsens, προέχων, ἐξέχων, ἐπιφανής, περικτῶς, ἐξαίρετος, ἐξοχος.
Excellentia, ἐξοχή, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή.
Excello, supero, διαφέρω τῶν ἄλλων

ἐν τινι, πλεονεκτώ σῶ τιμαῖς, honoribus: πρωτεύειν τῇ σοφίᾳ, ἐν sapientia: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περιεμι.
Excelsè, ὑψηλῶς.
Excelsitas, ὑψηλότης, ὑψος -εος, τό, ἐξέχω, περιεμι.
Excelsitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.
Excelsus, ὑψηλός, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerno, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
Excessus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις, ἵππο ἢ ἐξοχή, ὑπερβολή.
Excidium, ἀνάσσωσις, ἄλωσις.
Excido, ἐκπίπτω· pro oblivisci, ἐπιλανθάνεσθαι, ἢ ἀμνημονεῖν.
Excido, Excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινὰ· ἀναίρω, κατασκάπτω.
Excio, vel Excicio, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι· διέσσομαι ξένους, hospites excipere: pro eximo, ἐξαιρέω.
Excisus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἀγείρω τινα ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores; ἀνεγείρω ἐξ ὕπνου, ex somno.
Excitus, ἐγερθεῖς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβῶ, ἀναφωνέω, ἀνακράζω, ἐπιφωνέω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκπέω τὰ ὡς, ἢ· ἀποθυρόω.
Excogitatio, ἐπινοήσις, περινοία.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
Excolo -is -ere, ὀργίω, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαι τι, ἐξασκίω, διαπνεύω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
Excommunico, ἐκκρίπτω, εἶρω τινὰ τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποτέρω, ἐκτέρω.
Excors, ἀνόητος, ἐκφρων.
Excreatio, ἐκτυσις, ἀπόχρησις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἔκκοις.
Excreo, ἐκπύω, ἀποχρέμτομαι.
Exeresco, ἐκφόμαι, ἐπαυθίστομαι.
Exercucio, βασανίζω, σφειδῶ, ἀνιάω.
Excubiæ, φρουρὰ, ἢ νυκτοφυλακήσις, προκοιτία.
Excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι· φρουρεῖν.
Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.
Excudo, ἐκκοιλῶ, ἐκτυπῶ, κόπτω νόμισμα.
Exculpō, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθεῖς, ἐξεργασθεῖς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excursus, παρεκβασις, καταδρομή.
Excusabilis, συγγνωστός.
Excusatio, ἀπολογία, παρατήρησις.
Excuso, πύργο, παρατίρομαι· ἀπολογίρομαι, προφασίζω.
Excusor, χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excuto, ἐπισείω, ἐκτινάσσω, ἐκκρῶ.
Execo, ἀποτίμω, ἀποκόπτω.
Execrandus, et Execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρὰ, βδελύγμα.
Execror, καταράσομαι τινα ἢ τινα.
Executio, ἀποτιμή, ἐκμητις.
Exedo, κατέω, pro absumo, ἐκφάγω.

Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbere, παράδειγμα καταρῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἐξεμι.
Exequiæ, ἐναγίσματα, ἐπικτεῖρα, ἢ νεκρῶ ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτα τινι· ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Excreco, ἀσκίω τὸ σῆμα, corruis: εὐθείαν, preletari; ἐργάζεσθαι τέχνας, artes; γυμνάζω τινα πόνοισι, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitium duco, στρατεύω γῆν τινὰ, στρατηγέω.
Exercitus, στρατιά, στρατός, στρατευμα, τό.
Exercitus desertor, λειποταξίας· ἢ· δ.
Exero, προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαιρώ.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληρῆν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμός.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλώ, ἐκκενώω, ἐξάρω ἀφύσσω, ἀπαντλώ.
Exhaustire sentiam, τὸν ἀντλον ἀντλεῖσθαι.
Exhaustio, ἀπάντλησις, ἐξάρωσις.
Exhaustus, ἐξητλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι, προσφέρωμαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινα.
Exhibitio, παράσσις.
Exhibo, ἐυφορίω, ἰαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβίμαι τινα.
Exhortatio, προτροπή, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινὰ ἐπὶ τῇ, παρακαλεῖμαι σε ἐς μάχην, ad pugnam.
Exhibito, κλωγμῶς, ὁ.
Exhibo, κλώζω.
Exicio, ἐξικμάω vel -άζω, ξηραίνω, accus. ἐξαναίω.
Exigo, expello, ἐξοθῶ, ἐξελάνω σε· exigere pecuniam à debitoro, ἀπαίτεῖν ἢ εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸν χρεῖος· item traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
Exiguus, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχύς, μικρός.
Exilio, ἐκπίδω, pro vehementer gaudeo, ἀναπιδῶ, ἐξάλλομαι.
Exillis, λεπτός, ἰσχνός, ἀμυδρός.
Exillitas, λεπτότης, ἰσχνότης, vocis Exillitas, ἰσχυροφονία, λεπτοφονία.
Exiliter, λεπτός, ἰσχνός, ἀμυδρός.
Exiliter de rebus disputare, λεπτολογεῖν, ἀμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγή, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαίρετός, εἰ ἐξαίρετος.
Eximie, ἐξαίρετως, λίαν.
Eximius, ἐκλεκτός, ἐξοχος, ὁ ζῆ ἢ, ἐξαίρετος, ὑπεροχος, ἐξηρημένος.
Eximo, ἐξαιρέω τινὰ τὸν φέρον τὸν πυλιῶν, ἢ τινος εὐθείας· ἀποκρίνω
Exin Exinde, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τίνος
Ex'nanio, ἐκκενώω, κενώω.
Ex insperato, παρ' ἄπείδια.

Extra, ἐκτός, ἔξω, gen.
Extra propositum, ἔξω τῆς υποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἔξωλω τι, ἐκσῶρω.
Extraneus, ἕτερος, ἑξωτικός, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἐκτακτός, ἐπιλεκτός.
Extremitas, τὸ ἔσχατον, ἐσχατιά, τὸ ἄκρον, τὸ πέραν.
Extremò, ἔσχατον, τελευταῖον.
Extremus, ἐσχατος, ἄκρος, ἔσχατος.
Extricio, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinsicus, ἑξωθεν, θύραθεν.
Extorsimus, ἐξώθειν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οικοδόμησις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπεσοιθασμένη.
Extrudo, ἐξώθειν τινα τινος, ἐξελᾶνω.
Extruo, κατασκευάζω, οικοδορῶ.
Extubero, ἔξωιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumesco, ἐξογκομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινα ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio : ἀπωθῶ, ἐξώθειν.
Exubero, ἐκθύνην, πληθύνω.
Exuccus, ἀικμος, ἀχνός, ἀννηρος.
Exudo, ἀφιδρώ, ἐξιδρώ.
Exugo, ἐκθλάζω, ἐκμυζέω, ἐτ-άω.
Exul, φυγίς-άδος, ἀπολις, ἐξοριστός.
Exulceco, ἀφελκώω pro exasperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀσρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exultantèr, vel **Exultim**, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia, et **Exultatio**, ἐκπῆδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγαλλομαι, ἐ ἀγαλλιόμαι χαρᾷ, γαυριῶν, σκιρτῶν, ἐκπῆδάω.
Exululo, ἐξωλολύζω.
Exundatio, κατακλύσις, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.
Exuo, ἀποθύω, ἐκδύω, σερω σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχή, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, γέγρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuvix, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuvix leonis, ἡ λεοντή, ἤ.
Exuvix serpentis, σύμφαρ, τό.

F.

FABA, κάβα, μούρα.
Fabella, μούραριον.
Faber, δημιουργός, τεχναστής, τέκτων.
Faber ararius, χαλκεύς, χαλκυργός, χαλκευτής.
Faber aurarius, χρυσοποιός, χρυσοργός, χρυσοχοός.
Faber ferrarius, σιδηρυργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, officina fabri, ἐργαστήριον τοῦ τοικῆν ἢ pro arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχναστής, κτιστής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico et **Fabricor**, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργῶ, ἐξυλοργῶ.
Fabrillem artem exerceo, ἐξυλοργῶ.
Fabrilis, τεκτονικός.

Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula mÿθος, δ' ἑρέμια, τό.
Fabula anilis, γραφώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογῶ.
Fabulosè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ὁ ζή.
Facere fidem, πίσιν ποιεῖν, διδομαι πίσιν, πῆσιν παρέχεσθαι.
jacturam seu damnum Facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Facessere negotium alicui, παρέχειν τινι πράγματα, ἔργον παρέχειν τινι, ἐνοχλεῖν.
Facessere, pro discedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικεῖσθαι.
Facetè, σωμυλῶς, χαριέντως, κομφῶς.
Facetia, εὐτραπέλεια ἢ τὰ γελοῖα κομψά.
Facetus, εὐτραπέλος, κομψός, σωμυλός, φιλοσοκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facile, βράδιος, εὐχερῶς.
Facilis, βράδιος, δ' εὐκόλος, εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, βραδύνη, ἐυμαρία.
Facilitas sermonis, εὐπροσηγορία.
Faciliùs, βραῦν.
Facillimè, βραῖσα.
Facinus, in bonam partem, ἀνδραγαθία, ἐν malam, κακὴ ἔργημα, βραδύεργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Facio, γάσις, αἴρεσις, συσροφή.
Factiosus, φασιώτης, φασιωτικός, φασιώδης.
Factitius, σκευαστός, τεχνικός.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus est, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητής, ἐργάτης.
Factum, πράξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, δὲ γὰρ ἐστὶ τὰ γενόμενα ἀναλῶσαι λοιπόν.
Facula, δαδίον.
Facultas, ἐξυτία, δύναμις.
Facultates, id est, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ ὄσια.
Facundè, ἐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, ἐυγλωττία, ἐνέπεια.
Facundiâ, πρᾶδῖτος, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, ἐφραδής, ἐνεπής, ἐυγλωττος.
Fæculentus, τρυγερός, τρυγώδης.
Fæx, τρῆξ, ὑποσάβμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φάγιος, φηγιένος.
Fagus, φάγιος, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἐλαξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallacitèr, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλός, ἀπατητικός, ψευδής.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψευδομαι σε, σφάλω τινὰ, φενακίζω.
Falsarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falsidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falsitus, τὸ ψεύδος.
Falsò et **Falsè**, ψευδῶς, ὁ ἀληθῶς.
Falsum, ψεύδος, τό τὸ ψευδές.

Falsus -a -um, ψευδής, ὁ ζή ἡ.
Falx ἄρη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama est, ὡς λόγος, ὡς φάσις.
Fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
Famam spargere, φήμην κατασκευάσαι.
Fama spargitur, est, φήμη κατασκευάδνυται.
Fama vagatur, διαφοιτῆ φήμη.
Famelicus, βολυμῶν, πειναλός, πεινητικός, λιμῶτων.
Fame perire, λιμῶ ἀπόλλυσθαι λιμῶ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, δ' πείνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βυθία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiaris, οἰκείος, ἢ καθ' ἡμᾶρ.
Famaliaris, οἰκεῖος ἢ pro amico, συνήθης, εὖς, ὁ ζή ἡ' εταῖρος, ἐφῆσι os, significat etiam usita tum, εἰθισμένον.
Familiaris sum illi, φίλος ἐμὶ ζή os νῆθης αὐτῷ.
Familiarissimus, συνηθέστατος ἀναγκαῖστατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, εταίρια συνίγειν.
Familiaritèr uti aliquo, οἰκεῖως τινὰ ἔχειν.
Famosus, περιβόητος, διαβόητος εὐφημος ἢ et cum in malam partem accipitur, δόσφημος.
Famula, ὑπηρετὶς, παιδική, θεράπαινα.
Famularis, δούλιος, ὑπηρετικός, ἀνδραποδοδής.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινι, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρετὴς, θεράπων, δούλος.
Famulicus, ἄθετος ἢ ἐνθεαστικός.
Fandus, φασέος, φατίος, βητός.
Fanum, ἑστῆριον, ναός, ἱερός, ἕμενος.
Far, farris, ζῆα, vel ζεῖα, ἄς, ἡ.
Farcio, συμπληρῶ, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἀλευρον, ἀλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμυγία.
Fareus, σιτικός, ὁ ἐκ τῆς ζεῖας.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτευνός.
Fartum, τὸ ἐμφορηθῆν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σιτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas est, δέμις ἐστὶ, δεινὸν ἐστὶ.
non Fas est, ὅκ εὐσεβές ἐστὶ.
Fasces, βαβδίαι ἢ βαβδόχια.
Fascia, ἐπίδησις, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμός.
Fascinat, γοήτευμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, δεσμή, φάκελος.
Fasti -orum, ἡ ἐφημερίς, ἡμερολόγιον.
Fasti dies, αἱ ἐνίκιοι, δικαστικοὶ ἡμέραι.
Fastidio, ἀπεσφρόμαι, βδελύττωμαι.
Fastidiosè, ὑπεροπτικῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπεροπτικός, καταφροντικός.
Fastidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδελυγμα.

Fastigio -as, κορυφή.
 Fastigium, κορυφή, κολοφών, ἔκρον.
 Fastuosus, υπέρκομος, υπέρφρων, υπερρόπτης, ἀλαθὼν, ἀυχέως.
 Fastus, τύφος, φρόνημα, τὸ ἀλαζονία.
 Fatalis, ἐμαρμένος, μόριμος.
 Fateor, ἐξομολογῶ, ἠμολογῶ, σὺμφημι.
 Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρος.
 Fatigatio, κόπος, κάματος.
 Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινά.
 id Fatis est, ἐμαρται, πέφρωται.
 Fatisco, χαίνω· pro deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
 Fatuitas, εὐθεία, μορία.
 Fatum, ἐμαρμένη, ἀνάγκη.
 Fatuus, ἀνόητος, μωρός, ἔκφρων.
 Faveo, προστίθεμαι τινι, συμπράττω τινι.
 Favilla, αἰθάλη, μαρλή.
 Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
 Favonius, ζέφυρος.
 Favor, εὐφημία, εὐνοία.
 Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδσος.
 Favorabilitèr, ἐσπουδαμένως.
 Faustè, εὐτυχῶς.
 Faustitas, εὐτυχία.
 Faustus, εὐτυχής, ὁ ζή· εὐσημος, βοηθὸς, αἴσιος.
 Fautor, σπουδαστής, παρακλήτωρ, βοηθός, ἄνοος, εὐμενής.
 Fautrix, σπουδασική, εὐμενής, ἡ.
 Favus, κριών.
 Fax, λάρυγξ, δ' φάρυγξ.
 Fax, δαίς, λαμπάς, ἡ.
 Faxo, ποιήσασμι, ποιήσω.
 Fabricio, πυρήτω, πυρεταίνω.
 Fabricula, πυρήτιον.
 Febrilis, πυρετικός.
 Febris, πυρετός.
 Februarius, φεβρουάριος.
 Fecales, εἰρηνοποιεῖς.
 Fel, fellis, χολή.
 Felicissimè, εὐδαιμονίστατα, εὐτυχέστατα.
 Felicissimus, πανευδαιμών, τρισευδαίμων, τρισόλιος.
 Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
 Felicitèr, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
 Felicitèr evenit, συμβαίνει σοι τῆτο καλῶς.
 Felicitèr vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
 Felis, αἴλυρος, γαλή.
 Felix, μακάριος, εὐδαιμών, εὐτυχής, εὐκλήρος, ἄλιος.
 Felix sum, εὐδαιμόνως, πράττω μακάριως.
 Felleus, χολώδης.
 Femcn -inis, ὁ ἐντός μηρός, τὸ παραμήριον.
 Femoralia, περιζώματα.
 Femur -oris, μηρός, ὁ.
 Fenestra, θυρίς.
 Fenestram aperire alicui ad nequitium, λαθὴν παραδίδόναι.
 Fenestratus, θυριδωτός.
 Fera, θῆρ, θῆρς, θηρίον.
 Feracitas, εὐφορία, πολυκυρπία.
 Feralis, νεκείσιος, ἐπιτάριος.
 Ferax, fertilis, εὐφορος, καρτόφορος.
 Ferculum, ἕϊσμα, παραθεσις, φορεῖον.

Ferè, μικρῶ δεῖν, ὀλίγω δεῖν, ὡς ἐπιτὸ πολῦ.
 Feretrum, φέρετρον, σορός, ἡ.
 Feriæ, ἑορταί, τελεταί, αἱ ἑορτάσιμα ἡμέραι.
 Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
 Ferina, τὸ θῆριον.
 Ferinus, θῆριος, θηριώδης.
 Ferio, percutio, τύπτω, πληγῶς δίδωμι, πλήσσω, βιάλλω, παύω.
 Ferio, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
 Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
 Fermè, μικρῶ δεῖ, μονονεχλ, παρὰ μικρόν.
 Fermento, ζύμω.
 Fermentum, ζύμη, ζύμμα.
 Fero, porto, φέρω, βασίζω, aliquando tolero, ἀνέχω, πολλὰ κακὰ καρτερῶ λιμὸν, famem, ὑπομένω.
 prae me Fero, δηλώω, ἠνδελκνυμαι.
 Ferocia, ἀγριότης, θῆρας -εος, τὸ.
 Ferocio -is, ἀγριῶμαι, ἀγριαίνομαι.
 Ferocitèr, ἀγρίως.
 Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
 Ferramentum, τὸ σιδήριον.
 Ferrarius, σιδηρικός.
 Ferre æquo animo, ῥέρειν καλῶς.
 Ferre gravitèr, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παρῶσι, præsensentem statum.
 Ferre suffragium, λαγχάνειν, τιθεῖναι ψήφον.
 Ferreus, σιδήρεος, σιδηρός.
 Ferrugineus, σιδηροειδής.
 Ferrugo, ἰδς σιδήρ.
 Ferrum, σίδηρος.
 Ferrumino, συνάπτω, συγκολλῶ.
 Fertilis, εὐφορος, πολυφόρος.
 Fertilitas, εὐθηρία, εὐφορία, πολυφορία.
 Fertilitèr, εὐφόρως.
 Ferventer et Fervidè, θερμαίνοντως.
 Ferveo et Fervesco, ζέω, βράζω.
 Fervidus, θερμός.
 Ferula, νάρθηξ, βῆθος.
 Fervor, ζέσις, βρασμός.
 Ferus, θηριώδης ἄγριος.
 Fessus, ἀπειρηκῶς -ότος, ὁ, καταπόνος.
 Festinantèr, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
 Festinatio, σπουδή, ἐπειεξις.
 Festinè, σπουδαίως, ταχέως.
 Festino, σπεύδω πρὸς τινά, ἐπισπεύδω, ἐπιέλω.
 Festinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
 Festivè, τερονῶς, χαριέντως.
 Festivitas, ἀσειότης, εὐτραπέλια.
 Festivus, ἀσειός, εὐτραπέλος.
 Festuca, τὸ κάρφος, φύγγανον.
 Festum, ἑορτή.
 Festum celeberrò, ἄγω τὴν ἑορτήν.
 Festus -a -um, ἑορτάσιμος.
 Fiber, κάστω -ορος, ὁ.
 Fibrae, ἴνες, λοβοί.
 Fibula, πόρπη, περόνη.
 Fibulo, πορπάω, περονῶ.
 Ficedula, ἡ συκαλὶς -ιδος.
 Fictè, πεπλασμένως.
 Fictile, κεράμιον, δσράκιον.
 Fictilia, γὰρα, κεράμια, δσράκια.
 Fictilis, πλασῶς, δσράκιος.
 Fictio, ποίσις, πλάσις, πλάσμα.
 Fictor, ποιητής, πλάστης.
 Fictrix, πλάσειρα, ποιήτρια.
 Fictus, πεπλασμένος, πλασῶς.
 Ficulnus, Ficulneus, σύκενος.

Ficus, συκὴ, ἄνθος: σύκου -υ, τὸ fructus.
 Fide dignus, ἀξιόπιστος.
 Fide jubeo, ἐγγυόμαι.
 Fidelia, κεράμιον, ἀγγεῖον, λαπίς, χύτρα.
 Fidelis, πιστός, εὐσκόπος.
 Fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης.
 Fidem dare, ἐγγυῆν, ἐπαγγέλλεσθαι.
 Fidem dare et accipere, πίσιν διδοῖναι καὶ δέχεσθαι.
 Fidem non habere, ἀπιστεῖν τινι.
 Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίσεις.
 Fides, πίσις -εως, ἡ.
 Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
 Fides, fidium, χορδή, κιθάρα.
 Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαροδεῖν.
 Fidicus, κιθαρωδὸς, κιθαριστής.
 Fiducial, τὸ λυρίον.
 Fiducialæ, ὁ κύψαν.
 Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν θεὸν, Deo; θαρρῶ.
 Fiducia, πεποίθησις, θῆραος.
 Fidus, πιστός, ἀξιόπιστος.
 Fimentum, τὸ πλάσμα.
 Figo, πηγνυμι, ἐρεῖδω, παχνῶ.
 Figuraris, κεραμικός, κεράμιος.
 Figularis, rota, τροχός, τὸν κεραμικὸν.
 Figulus, κεραμεύς, πλάστης.
 Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
 Figuratio, σχηματισμός.
 Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
 Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
 Filia, θυγάτηρ.
 Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θηλυ.
 Filiolus, τεκνίον, υἱίδιον, παιδίον.
 Filius, υἱός -ῶ, τέκνον, παῖς, ὁ.
 Filix, πτέρις.
 Filum, νῆμα, τὸ σπάρτη, βῆμμα, τὸ.
 Fimbria, κράπεδον, θύσανος, κροσσός.
 Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
 Fimetum, κοπρὸν, ὁ.
 Fimus, κόπρος, ὁ ζή, σκύβαλον.
 Finalis, τελευταῖος.
 Findo, σχεῖζω -σι, διαρρήσσω, ρήγγνυμι.
 sine Fine, διὰ βίην, εἰρηκεῶς.
 Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
 Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι· pro simulare, προσποιεῖσθαι εἶναι φίλος.
 Finio, τελέω τι, τελευτῶ λόγον.
 Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
 Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτή, τέμμα.
 Finitimus, πρόσσορος, ὁμορος, πρόχωρος.
 Fio, fis, γίνομαι, ἐπιγινομαι, υπάρχω.
 Fit, pro evenit, συμβαίνει.
 Fiat, γίνομαι.
 Fieri potest, ἐνδέχεται, οἷν τε, δυνατὸν ἐστίν.
 Fieri non potest, quin, ὅπως ἄξεν, ἵπως ἔ, ἄχ' οἷόν τε.
 Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
 Firmè et Fermite, βεβαίως, στερεῶς.
 Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
 Firmo, στερεῶ, καθίστημι, σπρίζω.
 Firmus, stabilis, βέβαιος, στερεός, ἰδραῖος.
 Fiscella, θίσθη, ταλαρίσκος, pro capistro, φεμός.
 Fiscus, ἀγρarium, φίσκος, ταμίσιος.
 Fissilis, σχιζός.
 Fissio, σχίσις.

FL -

FO

FR

Fissura, σχίσμα, τὸ σχίσμα, βαγός.
Fistuco -as, ἰδιφίλω.
Fistula, σφύριχ, δόναξ, ἀδός.
Fistulā cano, σφύριχ, -ισω *vel* -ιττω.
Fistulor, σφυρίκτης, αἰλητήρ.
Fistulosus, σφυριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum et Flabrum, πτύον, βιπίδιον.
Flaccesco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρισμός.
Flaccidus, χαλαρός, σαθρός.
Flagellum, μαστίχ, βραπίχ *σε*, μασιγύω.
Flagellum, μαστίχ, ἡ.
Flagitiosus, μοχθηρός, ἕβρις, ποινῆς.
Flagitium, μοχθηρία, ποινῆς, ἕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι ποινῆς, ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, ἐνοχλώω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμός, δ' καύμα.
Flagrare desiderio, ποθεῖν τινα *vel* τί, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, *dativ*.
Flamen -inis, ἱερεῖς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογόεις, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμμιγγώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυρρίζω.
Flavesco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθός, πυρρῆς.
Flebilis, πολυδάκρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλώω.
Flectus, θρηνητός, κλαυτός.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαι τινα, πενθῶ τινά.
Fletus, κλαυθμός, θρήνος, ὄδυρμός.
Flexibilis, καμπύλος, λυγρός.
Flexilis, λυγρός.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuosus, καμπύλος.
Flexus -ūs, καμπή, κάμψις.
Flo, σπῖτο, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλιγορως ἔχειν τινός, ἀμελεῖν τινός, ὀνείδης ποιῆμαι.
Floccus, κροκίς, κνάφαλον.
Floreo, ἀνθῶ, *pro* eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχεῖω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογέω.
Florus, εὐανθής, ἀνθηρός.
Floris -oris, ἀνθος, τὸ ἀνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Flosculus, τὸ ἀνθήλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ κυράτωσις.
Fluctuo et Fluctuo, κυματίζεσθαι, κυματῶσθαι, *per Metaph.* ταρατῶσθαι, ἐν ἀπορία γίνεσθαι.
Fluctus, κύμα, τό.
Fluentum, βέηρον, βέτρα, τό.
Fluidus, βροματικός, κατάρβυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποταμῖος.
Fluo, βέω, καταβέβω, νέω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluvialis, fluvaticus, ποταμῖος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοή, διάβροια.
Fluxus -a -um, βρυσός, ῥυτός* *et pro* momentanco, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, -ūs, ῥεύμα, βρῆσις, ῥοή.
Focus, ἰσχάρα, ἐστία.

Fodico, πῶττω, σκαλλίζω.
Fodina, μέταλλον, μετάλλεια.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτεκνώσα.
Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιεῶ.
Fœcundus, εὐφορός, ἔγκαρπος, εὐτοκος.
Fœdera facere, *ferire*, ποιεῖσθαι συνθήκας πρὸς τινα, *cum aliquo*.
Fœderati, πρόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παρῆσπονδος, ἀσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιλῶ.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus -a -um, *deformis*, αἰσχρός, ὀσσειδής, μιαρός.
Fœmina, γυνή, θῆλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκός, θηλυδῶριος.
Fœneratio, δανεισμός, δ' δάνεισμα.
Fœneratō, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστής, δ' τοκιστής.
Fœnero, *et Fœneror*, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχείον.
Fœniseicum, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, δ' κάρφη.
Fœnus, τόκος, δ' δάνειον, δάνισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδιάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, δ' ζῆ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα, τὸ γονή.
Fœtus -ūs, γονή, ἔκγονον, ἐπιγονή.
Fœliosus, φυλλώδης, δ' ζῆ ἡ' πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον.
Follis, φῶσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θάλπηριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκαυμα, ἔναυσμα, ζῶπυρον, τό.
Fons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγήδιον.
Foramen, ὀπή, πῆρος, τρύπημα, τρήμα.
Foramen acūs, κύαρ -ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminosus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτός, θύραξ.
Forceps, πυράγρα λαβῆς -ιδος.
Fore, ἔσσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενεῖμην.
Forensis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύρας, θυρίδες θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφορευτήριον.
Forinsecus, Foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
Forma, ἰδέα, μορφή, σχῆμα, τὸ τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, δ' εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμηκίον.
Formidabilis, φοικτός, δ' φοβερός, δ.
Formido -inis, φόβος, δ' δέος, τὸ φοικία.
Formido, μετῶ, φοβέω τινά, ἀποδειλιάω, πτήσω.
Formidolosus, περιφόβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidolosus sum, φοβερός γίνομαι.
Formo, σχηματίζω, τυπῶ, μρψῶ.

Formositas, εὐμορφία, καλλονή, κάλλος, εὐείδης.
Formosus, εὐείδης, εὐμορφος, εὐσχημων, ὠραῖος, καλός.
Formula, σχηματίον, γραμμειτίον.
Fornax, κάρμιος, δ' ζῆ ἡ' βάννος, υ, δ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνείω, πορνεύομαι.
Fornix -icis, καμάρα, *et pro* lupanari, πορνείον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsan, Forsitan, ἴσως, τυχόν, τάχα *pu*.
Fortassis, ἴσως.
Fortè fortunā, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Fortè, ἴσως, τυχόν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι κραταῖω.
Fortis, ἀνδρείος, ἰσχυρός, κραταῖος.
Fortissimus, ἀνδρωδέστατος, ἄριστος.
Fortitè, γενναῖως, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortitudo, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρός, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλήρος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunā prosperā uti, εὐ πράττειν, *vel* καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυστυχία.
adversā Fortunā uti, ἀτυχεῖν ἐν τινι.
Fortunatus, εὐτυχής, εὐδαιμων, μακάριος.
Fortuno, ὀδιδάξω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Fossa, τάφος, ἡ' λάκκος, διώροξ.
Fossilis, ὀρυκτός.
Fossio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Fossor, σκαπτήρ, ὀρυκτήρ.
Fossura, ὄρυγμα.
Fotus, *participi*. θάλψθεῖς.
Forum, πυρίσις, περιβολή.
Fovea, βιβνός, βόθρος, τάφος, ἡ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.
Fractio, κάταγμα, τὸ κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus -a -um, κεκλασμένος, κατεαγός.
Fræno, χαλινός.
Frænum, χαλινός, δ.
Fraga -orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρός, εὐθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὐθραυστον, ψαθυρότης.
Fragilitèr, ψαθυρῶς.
Fragmen et Fragmentum, κλάσμα θραύσμα.
Fragor, κτύπος -υ, δ' πάταγος, δ.
Fragrans, εὐσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐώδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ρομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γυνάμει.
Frango, κλάω, ἀποβρίθηνμι, θλάω.
Frater, ἀδελφός, κασιγνήτος.
Frater uterinus, ἡμιγάστριος ἀδελφός.
Fraternus, ἀδελφῖδιον, τό.
Fraternè, ἀδελφῶν ἴκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικός, ἀδελφός.

fratricida, ἀδελφοκτόνος.
 Fraudator, ἀποστρεφτής, συλητής.
 sine fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
 Fraudo, ἀποστρέφω, ἐξαπατάω, παρα-
 κόπη, παρακράω.
 Fraudulentus, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
 Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
 Fraudulentus, ἀπατηλός, δολερός.
 Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
 Fraxineus, μελίτινος.
 Fraxinus, μελία.
 Fremebundus, φρονάττων.
 Fremitus, βρόμος, ὄρυγμός, φράγμα.
 Fremo, ἐμβρόμωμαι, φρονάττω.
 Frendeo, βρούχω τὸς ὀδόντας.
 Frequens, συχνός, θαμνινός, πυκνός.
 Frequenter αἰεὶ et αἰεὶ, συχνῶς πολ-
 λάκις.
 Frequentia, πλῆθος, τὸ σύλλογος.
 Frequentia hominum, πολυανθρω-
 πία.
 Frequento, φοιτῶ εἰς τὸ διδασκα-
 λείον, scholam : πολὺς διατριβῶν.
 Fretum, πορθμός, συνοχή ἄλλος, πέλα-
 γος, τό.
 Fretus, confisus, πεποιθῶς, θεβαρή-
 κῶς.
 Friabilis, εὐθραυστος, ψαθυρός.
 Frico, ψύχω, ἀνατριβῶ.
 Frietus, Frictio, τρίψις, ἐπιτριμμα.
 Frietus -a -um, τριανισθείς.
 Frigefacio, ψύχω.
 Frigeo, ῥιγῶ et ῥιγέω, καταψύχομαι.
 Frigescio, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
 Frigidè, ψυχρῶς.
 Frigiditas, ψυχρότης.
 Frigidus, ψυχρός, δ.
 Frigo, φρύγω τι, τριανίζω.
 Frigus -oris, τὸ κρύος, τὸ ψύχος, τὸ
 ῥιγός.
 Frigus intensus, κρυμός, δ.
 Frio, ἔργο, λεπτοποιέω, λεπτόνω,
 φραῖω.
 Fritillus, πύργος, δ.
 Frivulus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
 Frondator, κλαδευτήρ, φυλλοκοπῶν.
 Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
 Frondosus, πολυφυλλός, φυλλώδης.
 Frons -dis, φύλλον, πέταλον, κλάδος
 -υ, δ.
 Frons -tis, μέτωπον.
 Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπερμετώ-
 πιον.
 Frontem contrahere, τὸ μέτωπον
 ἀνασπῆν.
 Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον
 χαλῆν.
 Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν
 αὐτῷ, ex ea re fructus.
 Fructum ferro, ἐπικαρπίζομαι.
 Fructuosus, πολυκαρπός, ἔγκαρπος.
 Fructus, καρπός.
 Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
 Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ἀπωρίζω.
 Frugalis, χρηστός, σώφρων, ἐγκρατής.
 Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
 Frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐ-
 τελῶς.
 ad Frugem bonam redire, χρηστὸν
 αὐτὸν γίνεσθαι.
 Fruges, καρπός, ἐπικαρπία.
 Frugi, χρηστός, σώφρων.
 Frugifer, καρποφόρος, εὐφορος.
 nullius Frugis, ἀχρηστός, ἀχρείος.

Fructio, ἀπόλαυσις.
 Frumentaceus, σιτικός.
 Frumentarius mercator, σιτοκόπη-
 λος, σιτοπώλης.
 Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμός,
 σίτησις, σιτανία.
 Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
 Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι,
 σιτανῶ.
 Frumentum, σίτος, δ.
 Frumentum meliri, σιτομετρεῖν.
 Fruror, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, dopis :
 ἐπιτυγχάνω, cum genit.
 Frustatum, κατὰ μέρος.
 Frustra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέ-
 λεια.
 Frustrà c onari, ματαιοποιεῖν.
 Frustratio, ἀπάτη, ἀπότρυγμα.
 Frustrò, ψεύδομαι σε, ἐξαπατάω, ἀπο-
 τρυγχῶ.
 Frustor, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος,
 ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
 Frustulum, ψαμίον, τεμάχιον.
 Frustum, τεμάχιον, ψαμῖος, θραύσμα.
 Frutetum, θαμνῶν, τὸ θλημα.
 Frutex, θάμνος, δ.
 Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
 Frutico, θαμνίζω, θάμνος φύω.
 Fruticosus, θαμνώδης.
 Frucatus, φυκωθείς.
 Fuco -as, ψυκός.
 sine Fuco, ἀδόλως, ἀπλάσως.
 Fucum alicui facere, φρενακίζειν τινά
 Fucus, φύκος -εος, τὸ pro fraude,
 φρενακισμός, δ.
 Fucus, pro ape sine spiculo, δ κηφὴν
 -ήνος.
 Fuga, φυγή, ἀναφυγή, φύξις.
 in Fugam veterè, τρέπειν εἰς φυγήν.
 Fugam adorno, βυλεύω τὴν ἀπόδρα-
 σιν.
 Fugax, φυγαδικός, φυγᾶς, διαπέτης.
 Fugio, φεύγω, διαφεύγω τὸς κινδύνους,
 pericula : pro latere, λανθάνειν.
 Fugitivus, δραπέτης, φυγᾶς.
 Fugito, δραπετεύω.
 Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως τρο-
 πὴν ποιῆσα τῶν πολεμίων, hostes :
 διώκω.
 Fui, ἦν, ἐγενόμην.
 Fulcimentum, ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.
 Fulcio, εἰρέω, σπρίζω.
 Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
 Fulcrum tori, sive pes lecti, ἐρμίνιον
 ἐρμίν, ἦ.
 Fulgeo, ἀπαυγάζω, εἶλω, σελαγίζω.
 Fulgetrum, ἀσραπὴ, σεροπή.
 Fulgor, σέλας -ατος, τὸ αὐγὴ -ῆς, ἦ.
 Fulgur, ἀσραπὴ, σεροπή.
 Fulguratio, ἀσραπὴ.
 Fulguro, ἀσραπῶ, ἀπασραπῶ.
 Fulica, ἐρώδιος, δ.
 Fuliginosus, λιγννώδης.
 Fuligo, λιγνός, καπνία, ἄσβολος, ἦ
 αἰθάλη.
 Fullo, γναφεύς.
 Fullonia, γναφεῖν el γναφίον.
 Fulmen, κεραυνός, δ.
 Fulmine ictus, κεραυνίος, δ' κεραυ-
 νοβοληθείς.
 Fulmineus, κεραυνίος.
 Fulmino, κεραυνῶ, κεραυνηβολέω.
 Fulvus, κίρβος -ῦ, δ' πυρρός.
 Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
 Fumidus, καπνώδης.

Fumigo, καπνίζω.
 Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδέωμαι
 Fumosus, καπνώδης, ψόλεις.
 Fumus, καπνός, δ' ψόλος, δ.
 Funale, λαμπάς.
 Funambulus, σχοινοβάτης.
 Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελεῖσις.
 Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
 Funda, σφενδόνη.
 sine Fundamento, ἀθεμελίος.
 Fundamentum, θεμελίον, βάσις.
 Fundamentum jacere, καταβάλλεσ-
 θαι θεμελίον.
 Fundatus, θεμελιωμένος.
 Funditus, ἄρῃην, εἰς ἔδαφος, παντο-
 λῶς, ἐκ θεμελιῶν, ἐκ βάθρων.
 Fundo -as, θεμελιῶ, καταπροβάλλω.
 Fundo -is, ἀποχέω, σπένδω, κατα-
 χέω, χωνεύω.
 Fundo carcans, ἀπυθνήν.
 Fundum, πυθμῆν, βένθος, τὸ ἔδαφος,
 εὐς, τό.
 Fundus, χωρίον, ἀγρός.
 Funebriis, ἐπιτάφιος, ἐπικηδῖος, ἐντά-
 φιος.
 Funebris conicio, ἐπιτάφιος λόγος.
 Funereus, ἐντάφιος, κήσις.
 Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
 Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγαια,
 κῆρυλλος.
 Funesto, μαινώ, ἐναγίζω, μαιφονέω.
 Funestus, δέθριος, ἐναγῆς.
 Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀπο-
 τελέω, πράττω τὸ προσήκον, ἐπιτελέω.
 Fungosus, μυκητόδης.
 Fungus, μύκης -υ, et μύκης -ητος, βω-
 λητής.
 Funiculus, σχοινοῖον, καλώδιον, σπάρτη
 Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ἦς, ἦ.
 Funus, κηδεία, τάφος.
 Funus curio, κηδεύω τινά.
 Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel
 ἀποθανόντα.
 prodire in Funus, εἰς τὸ κηδος ἀπαν-
 τῆν.
 Fur, κλέπτης, κλοπεύς, φῶρ.
 Furacitas, κλεπτοσύνη.
 Furaciter, κλεπτικῶς.
 Furax, ἐπικλοπιός, κλεπτικός.
 Furca, δίκρανον.
 Furfifer, κύψων -ωνος, δ.
 Furens, ἐμμανής, μανικός.
 Furentèr, μανικῶς.
 Furfur, πίτυρον.
 Furfuraceus, πιτυρώδης.
 Furfures, τὰ πίτυρα.
 Furia, ἐριννυδῆς, ἀλάστορες, εὐμενίδες.
 Furlialis, μανιώδης, ἐμπληκτικός.
 Furibundus, ἐξίσταμενος, μανιώδης.
 Furius, μανιώδης, μανικός.
 Furnaria, ἀρτοποιητικῆ.
 Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
 Furnus, κλιβάνος, ἱνός.
 Furo -is -ere, μαινῶμαι, ἐνθουσιάζω,
 ἐμμανῆς εἶμι.
 Furor -oris, μανία, ἦ τῆς διανοίας
 παραφορά.
 Furor, κλέπτα, κλοπεύς, συλεύς.
 Furore corripì, ἐκμανίσθαι, ἐνθουσι-
 αζειν.
 Furtim, κλεμμάδων, λαθραῖως, λαθραῖ.
 Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
 Furtum, κλοπῆ, κλέμμα.
 Furtus, niget, ὀρθναῖος, μέλας, ἔμαν-
 ρός.

Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
 Fuscus, λευκόβαϊος.
 Fusè, χυδῖον.
 Fusilis, κυτὸς, βυτὸς, χωνευτός.
 Fusor, χωνευτής.
 Fusorius, χωνευτικός.
 Fustus, βάκτρον, βόταλον, ξύλον.
 Fusus, ἄτρακτος, κλωστήρ.
 Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
 Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
 Futurus -a -um, γενεσάμενος, ὁ μέλλον ἔσσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆSUM, teli genus, γαισὸς -ῶ, ὁ.
 Galea, κόρυς, ἀλόφος, ὁ· πήληξ -ηκος, ἡ περικεφαλαία.
 Galeâ tegi, κράνη σκέπασθαι.
 Galeatus, ὁ κορυφίς.
 Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φεγάκη.
 Galcrita, κορυθαλάς, κόρυς.
 Galerus et Galcrum, πέτασος, πέλμα.
 Galla, κηκίς -ίδος, ἡ.
 Gallieinium, ἀλεκτροφώνια.
 Gallina, ἀλεκτορίς.
 Gallinaceus, ἀλεκτορίας.
 Gallinago, ἀσκαλώπας, -αδος, ἡ.
 Galius, ἀλέκτωρ, ἀλεκτροῦν, ὁ.
 Gammarus, ὁ ἀστράκος.
 Ganea, πορνείον.
 Ganeones, ἄσπις, γαστρομαργίον.
 Gangræna, γάγγραινα -ης, ἡ.
 Gannio, κνυζάω ἐκ κνυζέω, ἕλακτέω.
 Gannitus, κνυζήθης, κνυζήμα.
 Gargarizo, γαργαρίζω.
 Garrio, σωμόλλομαι, φλυαρέω, ληρέω, ἀβουλεσχέω, κωτίλλω.
 Garrulitas, ἀβουλεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
 Garrulus, ἀβουλεσχος, κάλος, σώμωλος.
 Garum, τὸ γέριον.
 Gaudeo, ἐπιγηθέω τινί, ἦδομαι τῷτις, χαίρω.
 Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακά τινος.
 Gaudium, χαρὰ, χάριμα, τό.
 Gausape, ἀμφιμαλλον.
 Gaza, γάζα, θησαυρός.
 Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
 Gehenna, γέεννα -ης, ἡ.
 Gelasco, πήγνυμι.
 Gelatio, ἐμπηξίς.
 Gelatus, παγεῖς.
 Gelidus, κρυερὸς, ψυχρός.
 Gelo -as, κρυσαλλῆμαι, πήγνυμι.
 Gelu, κρυμὸς ἐκ κρυμῶς, κρύος -εος, τό.
 Gelu concrecere, πήγνυσθαι ὑπὸ τῷ κρύος.
 Gemebundus, ὁ ἐπιεζένων.
 Gemellipara, διδυμότοκος, διδυμοτοκίσα.
 Gemellus, διδυμῶν, διδυμός.
 Geminatio, διπλασιασμός, διδυμότης, ἐπαναδίπλασις.
 Gemino, διπλασιάζω, διπλώω.
 Geminus, διδυμός, δίττος.
 Gemisco, γενέω ἐπὶ τινί, γενάζω.
 Gemitus, στεναγμός.

Gemma, λίθος, ἡ.
 Gemma in vitibus, ὄφθαλμός.
 Gemmeus, διάλειθος.
 Gemmo, λιθίζω· et de vite, ὄφθαλμίζω.
 Gemo, γενάζω, γένω ἐπὶ τινί, propter aliquid· ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
 Gena, γένυς, ἡ· παρεῖα, γνάθος, ἡ.
 Genealogia, γενεαλογία.
 Gener, γαμβρός, ὁ.
 Generalis, γενεϊκός, καθολικός.
 Generalitèr, καθολικῶς, γενεϊκῶς.
 Generatim, κατὰ γένη.
 Generatio, γένεσις, γενεά.
 Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὦν, ἐγγύτιστα γένεως.
 Genero, τίκτω, sœmi. γενῶν verò virorum.
 Generosè, γενναῖος.
 Generositas, εὐγένεια, γενναϊότης.
 Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
 Genialis, γαμήλιος, γενεϊκός.
 Genialitèr, τρυφερῶς, διαφῶς, ἑορτασίμως.
 Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατιῶδες.
 Genuculatus, πολυγόνατος, γονατιῶδης.
 Genuculum, τὸ μικρόν ζεπτὸν γόνυ.
 Genitale, τὸ αἰδοῖον.
 Genitalis, γεννητικός, γενέθλιος, γονιμός.
 Genitor, γενέτης, γενέτηρ, γενέτωρ.
 Genitrix, ἡ γενέτειρα.
 Genitus, γεγεννημένος, γεννηθεὶς.
 Genio indulgere, καθ' ἥδονην ποιεῖν.
 Genius, ὁ δαίμων.
 Gens, ἔθνος, γενεά· pro familiâ φύλον.
 Gentiles, Ἕλληνες, οἱ ἕξωθεν.
 Gentilis, ἔθνεός, ἐμφυλός.
 Genu, γόνυ -ατος, τό.
 Genua flecto, γυμνάσσομαι, γονυπετέω.
 Genuinus, γνήσιος.
 Genuus, γένος, τό.
 Geographia, ἡ γεωγραφία.
 Geographus, γεωγράφος.
 Geometra, γεωμήτορας.
 Geometria, γεωμετρία.
 Geometricè, γεωμετρικῶς.
 Geometricus, ὁ γεωμετρικὸς.
 Germana soror, αυτοκασιγνήτη.
 Germanè, id est, sincerè, ἀδελφικῶς, γνησίως.
 Germania, Γερμανία.
 Germanus, Γερμανός.
 Germanus frater, δημοπάτριος, δημοπάτωρ, ἀντάδελφος.
 Germen, ὁ βλαστὸς, γέννημα, τό.
 Germinatio, βλάστησις, ἐκνήσις.
 Germino, βλαστέω, ἐκβλαστάνω.
 Gero, κομίζω, φέρω· pro administro, πράττω τὰ τῆς πόλεως· παρέχω ἑμαυτὸν δίκαιον, gero me honestè.
 Gerro, οἱ λήροι.
 Gerro, φλυαρῶς, ληριώδης, ἀβουλεσχος.
 Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγός.
 Gesta, res gesta, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
 Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρὶ.
 Gestatio, φορὰ, ἡ.
 Gesticulator, μέμος, χειρονόμος.
 Gesticulus, χειρονομέω.
 Gesticulosus, ὑποκριτικός, χειρονομικός.
 Gestio -is -ivi, γυριῶν, cum dat.

pro cupere, προθυμῶμαι τὰ θέοντα, ὀρῶν.
 Gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, apostulum· περιφερῶν.
 Gestus -us, σχῆμα, ὁ τύπος.
 Gibbus, κόρτωμα, κύφωσις, ὄβωμα.
 Gibbus, gibbosus, κυτὸς, κυφός.
 Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
 Gigas, γίγας -αντος, ὁ.
 Gigno, γεννάω, de viris· τίκτω, de mulieribus· φύω.
 Gilvus, κίβριος.
 Gingiva, ἐνδοχίον.
 Gircillus, βόμβος.
 Glaber, ψιλός, λείος, φαλακρός.
 Glabresco, ψιλοῦμαι, μαδάω, φαλακρόμαι.
 Glabro, ψιλῶ, μαδίῳ, φαλακρόν.
 Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
 Glacies, κρύσταλλος, κρυμὸς, πάγος.
 Glacio -as, πυγνύω.
 Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
 Gladiatorius, μονομαχικός, ἀθλητικός.
 Gladiolus, ἐπιδιδόν, μαχαίριδιον.
 Gladio confectus, ξιφόκτονος.
 Gladium stringere, γυμνῶν ξιφίος· σπείν ξίφος, ξιφολκείν.
 Gladius, ξίφος, τό· μάχαιρα.
 Glandula, ἀδὴν -ένος, ὁ.
 Glandulosus, ἀδενώδης.
 Glans, βάλανος, ἡ.
 Glans unguentaria, βάλανος μυθεψική.
 Glarea, ψηφίς, ψάμμος, ἡ.
 Glareola, ψαμμίον.
 Glaucus, γλαυκός.
 Gleba, βάλος, ἡ· βάλαις, ἡ.
 Glebosus, βλωδώδης, ἀδρόβωλος.
 Gles -iris, ἐλειός.
 Gliscra, cresco, αἰξάνω, ἐπιτείνωμαι.
 Globosus, σφαιρικός, σφαιροειδής.
 Globulus, σφαιρίδιον.
 Globus, σφαῖρα· pro multitudinè hominum, σύστημα, τό.
 Glocio, κακκίω, κακαβίζω.
 Glomeratio, σρόμβωσις, ἐνέλιμα.
 Glomero, ἐνελίω, σρομβώω.
 Glomus -i et -eris, ἀγαθὸς -ίδος.
 Gloria, δόξα, κλέος.
 Gloriæ cupidus sum, ὀρέγομαι δόξης.
 Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
 Gloriabundus, κανχηματίας.
 Goratio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
 Glorifico, δοξολογέω τινα, ἐπικλείω.
 Glorior, γαυριῶ ταύτη, ἀχέω, καύχομαι ἐπὶ τινί, ob aliquid remi.
 Gloriosè, ἐκλεῶς, ἐνδόξως.
 Gloriosus, ἐνδοξός, κλειτός, ὁ· εὐδοξέος· pro ostentatore, ἀλαζών, κενθόςος.
 Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
 Glubo, ἀπλόω, ἀποδέρω.
 Gluma, ἐλυτρον, ἄχυρον.
 Gluten et Glutinum, κόλλα -ης, ἡ.
 Glutino, κολλᾶω, συνάπτω.
 Glutinosus, κολλώδης.
 Glutio, λενοτο, καταπίνω, γλύζω.
 Gnavus, ἐπισήμων, ἔμπειρος.
 Gnavus, filius, υἱός, τὸ τέκνον.
 Gnavitèr, ἀρετικῶς, σπονδαῖως.
 Gnavus, strenuus, δασεϊκός, δραστήριος, ἐνεργής.
 Gnomon, γνώμων.

Gobius, κωβίος.
 Gossipium, πάμβαξ, έρισοφόρον δένδρον
 Gracileco, ισχυρία, λεπτόνομα.
 Gracilis, λευκός, ισχνός, λεπτός, δ.
 Gracilitas, ισχνότης, λεπτότης.
 Graculus, κορακίας, υ, δ.
 Gradarius, δ βάρην πορευόμενος.
 Gradatim, βάρην, κλιμακθόν.
 Gradatio, κλίμαξ, ή.
 Grador, βάρην, πορευόμενος, δέδομαι.
 Gradus, βήμα, ανάβαθρον, κλίμαξ.
 Gracè, ελληνιστί, τή ελληνίδι.
 Græcia, 'Αχαία, Έλλάς.
 Græcor, κωμάς.
 Græcus, έλλην -ινος, ελληνικός, άχαιός.
 Grallæ-arum, καλοδατών βάρρα.
 Grallator, καλοδάτης.
 Grallis incedere, σκωλοβατίζειν.
 Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
 Gramineus, ή της άγρώσεως, χλοποφόρος.
 Graminosus, χορτώδης, ποώδης.
 Grammatica, ή γραμματική.
 Grammaticè, γραμματικός.
 Grammaticus, γραμματικός.
 Granarium, σιστοφυλακείον, σιστοβολών.
 Granatum, ή ροιζή vel ροά.
 Grandævus, πολυετής, προσηλικώς, γηραιός, μακρόβιος.
 Grandescere, μικρύνομαι, μεγαλύνομαι.
 Grandiloquentia, μεγαλορήμοσση.
 Grandiloquus, μεγαλορήμων, ύψηλόγρος.
 Grandis, de ætate, προσηλικώς, πολυετής de magnitudine, μεγαλειός, δ.
 Grandio-inis, χάλαξα.
 Granosus, κοκκώδης.
 Granum, κόκκος, δ χόνδρος -υ, δ.
 Graphicè, γραφικός.
 Graphicus, γραφικός.
 Graphium, γραφείο.
 Grassatio, λωποδυσία, ληστεία.
 Grassator, λωποδύτης.
 Grassor, σένον, κατασκήπτω εις την πόλιν, λωποδύτης την Έλλάδα, εις Græciam: έπερχομαι.
 Grate, εγνωμόσιος.
 Gratia, ή χάρις.
 Gratia meâ, ήμην χάριν.
 Gratiam habere, χάριν έχειν τινί επό τινος, ειδέναι χάριν τινί τότε, χόιν τιθέναι.
 Gratiam referre, αποδιδόναι τινί χάριν επό τινος.
 Gratias agere, εύχαρισείν τινι επό πάντων, pro omnibus; χάριν ειδέναι.
 Gratificor, χαρίζομαι τινι τι, άρεσκω τινί, ευεργετέω, χάριν δίδωμι.
 Gratosè, χαριέντως.
 Gratosus, χαρίεις, εύχαρις.
 Gratis, δωρεάν, προικτα, άμισθί.
 Gratitude, εύχαριστία, εγνωμοσύνη.
 Gratuito, άμισθί.
 Gratuitus, άμισθος, προικτα δίδόμενος.
 Gratulatio, σύγκαρμα, φιλοφροσύνη.
 Gratulor, συγκαίρω σοι τότε.
 Gratum est, καθ' ήνοιον φαίνεται.
 Gratum facio, gratificor, χαρίζομαι τινί τι.
 Gratus, εγνωμων, εύχαρις, idem quod acceptus, ήδός, χαρίεις.

Gravatè, άκνωσίως, δυοχερώς
 Gravatus, βεθαυμένος.
 Gravatus somno, ύπνω βαρυθείς.
 Gravedo, κόρυζα.
 Gravelens, δυσώδης, βαρύζος.
 Gravelcolentia, δυσωδία.
 Gravesco, βαρύνομαι.
 Gravia patior, δεινοπαθίω.
 Gravida, έγκυος, εν γαστρί έχουσα.
 Gravis, βαρύς -εία, -ύ, el pro molestia, δεινός, βαρύς, χαλεπός' idem pro severo viro, σεμνός.
 Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος
 Gravitās, βάρος, τό βαρύτης' pro severitate, σεμνότης.
 Gravitās orationis, δεινολογία.
 Gravitèr, molestè, βαρέως, δυοχερώς, χαλεπός, el cum auctoritate, σεμνός.
 Gravitèr ferre, δυοχεραίνειν' άγανακτέιν τῷ θανάτῳ, mortem: χαλεπώς έχειν.
 Gravo, βαρύνω, πιέζω.
 Gravo, βαρύνομαι, δ εφορέομαι.
 Gregarius, άγελαιός.
 Gregatim, άγελθόν' κ τ' άγέλην.
 Gremium, κόλπος.
 Gressus -ūs, βάδισμα, τό ρήμα.
 Grex, άγέλη, ποίμνη.
 Grumus, θρόμβος, χόνδρος
 Grunio, γρουλλίζω, γρούζω
 Grunitus, γρουλλισμός, δ.
 Grus, γίρανος, δ.
 Gryllus, γρούλλος.
 Gryphes, γρούφος.
 Gubernaculum, πηδάλιον, οίαξ, δ.
 Gubernare remp. διοικείν τό κοινά.
 Gubernatio, κυβερνήσις, διοίκησις.
 Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντής, πρύτανις.
 Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
 Gubernare, κυβερνάω ναυη, navem: pro administro, διοικέω την πόλιν.
 Gula, οισοράγιος, λαιμός, δ.
 Gulositas, γαστριμαργία, λιχνεία.
 Gulosus, γαστριμαργος.
 Gummi, κόμμι.
 Gurgēs, ή όίνη, πέλαγος' pro homine insatiabili, λαφύσιον, λαίμαργος.
 Gurgulio, γαργαριών' pro vermiculo, πρως -γός.
 Gurgustium, Gurgustiolum, οικιδιον
 Gustatus, γούσις.
 Gusto, γεύομαι.
 Gustus, γεύσις, ή' γεύμα, τό.
 Gutta, σακτιή, βανίς, σαλαγάδος.
 Guttatim, κατά σαγόνα.
 Guttula, ψεκάδιον -υ, τό.
 Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
 Gutturium, βρόχος.
 Gymnasi præfectus, γυμνασίαρχος
 Gymnasium, γυμνάσιον.
 Gyppo illino, γυψώω.
 Gypsum, γύψος, ή.
 Gyro, γυρώω τι, κυκλίζω, δινεύω.
 Gyrus, γύρος, γύρωσις.

H.

HABENA, ή ήνια.
 Habendus, εκτός.
 Habeo, έχω, pro tenere, κρατώ τινος' idem pro credere, δοκίω' sic τιθέναι τινά εις τός έχθρός.

Habere rationem, λόγον ή πρόνοιαν ποιείσθαι' επιμελείσθαι τάτω.
 Habere se bene vel male, έχειν καλώς ή φαυλότατα.
 Habilis, εύαρμος, επιτήδειος, δίξιος
 Habilitas, εύαρμοσία, επιτήδεια.
 Habitabilis, οικισσιμος, οικητός.
 non Habitabilis, άνοικητος.
 Habitatulum, οικηρα.
 Habitatio, οικισμός, οικησις.
 Habitatior, οικητώρ, οικητής.
 Habito, οικώω τινί vel εν τῷ άσει, in urbe; ναίω, κατοικέω, ναίτώ
 Habitus, έξις, κατάστασις, διάθεσις.
 Habitus, ή έξις, διάθεσις, κατάστασις, σχήμα.
 Hac, ταύτη, τῆδε.
 Haecenus, μέχρι τό δε, μέχρι τότε.
 Hæc, αὐτή.
 Hædulus, έρίφιον.
 Hædus, έριφος.
 Hæredem instituere, κληρονόμω τινά απολείπειν.
 Hæredipeta, κληρονομέσις.
 Hæreditarius, κληρονομήμενος.
 Hæreditas, κληρονομία, κλήρος.
 Hæreditatem adire, πορεύεσθαι εις τὰ κτήματα, κλήρον λαμβάνειν.
 Hæreo, συνάπτω πρός τι, aliquid: συμφύομαι, pro dubitare, άμφισβητέιν περί τινος.
 Hæres -edis, κληρονόμος.
 Hæresis, αίρεσις, ή.
 Hæreticus, έτεροδόξος, αίρετικός.
 Hæsitantia, ή ήτορία.
 Hæsitatio, άπορία.
 Hæsitio, άπορέω, ισχυρομαι.
 Hælycon, άλκυών -ίνος, ή.
 Hælyconci dies, άλκυόνεια ήμείρα, άλκυονιτιδες.
 Hælec, μαινίς -ιδος' μαινίη.
 Hælecula, μαινιδιον.
 Hælitus, άναπνοή, εκπνοή, άσθμα.
 Hællucinatio, παράδειξις, ήμάρτημα, πλάνη.
 Hællucinator, παραδέλω, σφάλλομαι.
 Halo, άτιμίζω, εκπνέω.
 Hæmatus, άγκισρωτός.
 Hæmo capio, άγκιστρέω.
 Hæmus, άγκιστρον.
 Hæra, συμφέλις' σιών εύνή.
 Hæriolatio, μαντεία, χρησμοθήμη.
 Hæriolor, μαντεύομαι, χρησμοθώδ.
 Hæriolus, μάντης, δ' χρησμοδόλος
 Hæmonia, άρμονία.
 Hærapgo, άρπαξ.
 Hæruspex, ιεροσκόπος, μάντης.
 Hæruspicina, ιεροσκοπική.
 Hæsta, δόρυ, τό' δόρυχ' έγκυος -εος.
 sub Hæstâ vendere, λαφυροποιείν τι.
 Hæstatus, λογαχίος, λογοχοφόρος.
 Hæstille, τό άκοντίς ξύλον' ή λόγχη.
 Hæud, ή, άκ, ήχι.
 Hæud dubie, άναμφισθητώς.
 Hæud quaquam, ή μη, ήχι, ήδωμώς.
 Hæud ita pridem, πρό βραχέος, πρό μικρῷ.
 Hæurio, άρρούμαι, άντλώω, άντλέω.
 Hæustrum, situla, άντλιον, άντλημα
 Hæbdomas, εβδομάς -άδος, ή.
 Hæbes, obtusus, άμβλύς -είος, δ' stitpidus, άναίσθητος.
 Hæbesco, άμβλύνομαι, άμβλύς γίνωμαι άφανρόσομαι.

Hebetatio, ἀμβλυσις.
 Hebetior, ἀμβλύτερος.
 Hebeto, ἀμβλύνω.
 Heeatombe, ἑκατόμβη.
 Hedera, κισσός, δ.
 Hederaceus, κισσιώδης, κισσιεύς.
 Hei, οἶμοι.
 Helleborum, ἡλιβορός -υ, δ.
 Hellaatio, λαφυγμός, ἀσωτία, λιχ-
 νεία.
 Helluo -onis, καταφαγής, ἄσωτος,
 πολυφάγος, γαστρίμαργος, λαφύκτης.
 Melluor, λαφύσσω, καταπίνω.
 Hem, φεδ, ἰδύ.
 Hemina, κοτύλη, ἥμινα.
 Hemisphaerium, ἡμισφαίριον.
 Hepar, ἥπαρ.
 Hepaticus, ἥπατικός.
 Hera, δέσποινα, δеспότις, κυρία.
 Heraclaus lapis, ἡράκλειος λίθος.
 Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
 Herbaceus, βοτανώδης, πωδής.
 Herbarius, βοτανιστής.
 Herbas colligo, βοτανολογέω.
 Herbidus et Herbosus, βοτανώδης,
 χλωδής.
 Herbis victitans, ποηφάγος.
 Herele et Hercule, ἡ τὸν ἡρακλέα,
 ναί.
 non Hercle, μὴ εἰά' μὴ τὸν ἡρακλέα.
 Hercules, Ἡρακλῆς -είος, δ.
 Heri, χθές, ἐχθές, τῇ παρελθούσῃ.
 Heri et nudius tertius, χθές 3 πρώην
 Heri vesperi, ἐχθές ἑσπέρας.
 Herilis, δεσποτικός.
 Hernia, κήλη, ἔντεροκήλη.
 Herniosus, κηλικός.
 Heroicus, ἥρως, ἡρωϊκός.
 Heroina, ἡρώϊνη, ἡρώϊνη.
 Heros, ἥρως -ως, δ.
 Hecrus, δεσποτικός, κύριος.
 Hesperus, ἑσπερος.
 Hesterno die, τῇ χθές ἡμέρα.
 Hesternus, ἑθυσίνος, χθιζός -ῶ, δ
 Hen, φεδ, ὦ, ὦμοι.
 Hcus, ὦ.
 Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμα.
 Hic, pronomen, ὅδε, ὅγε, ὅτος.
 Hic, adverb. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
 Hiccine, μὴν ὄτος, μὴν ἔχ ὄδε.
 Hilarresco, ἰλαρόνομαι, φαίδρονομαι.
 Hilari animo esse, φαίδρον, ἡ περι-
 χασθῆ εἶναι.
 Hilaris, φαίρως, ἰλαρὸς, περιχαρής.
 Hilaritas, ἰλαρότης.
 Hilaritèr vivo, εὐθηνέω, εὐθύμως
 διαβίωω, ἡδῶς ζῶ.
 Hilla, ὁ ἀλλὰς -ἄντος.
 Hinc, ἐθεν, ἐνθένδε, ἐντέθεν.
 Hinc et illinc, ἐθεν 3 ἐνθεν.
 Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τῷ ἐπιθάτερα.
 Hinnio, χρεμετίζω.
 Hinnitus, χρεμετισμός, δ.
 Hinnulus, νεφρός, δ.
 Hio, χάλιν εἰ ἀναχάσκω.
 Hippodromus, ἵπποδρόμος.
 Hippomanes, τὸ ἵππομανές.
 Hircinus, ποιγείος, τραχικός.
 Hircorum caeter, κινιάθρα, γρίσιος, δ.
 Hircum olere, τραγίζειν, κινιάθρῶν.
 Hircus, τρίγος, δ.
 Hirkus, κάνθος -υ, δ.
 Hirsutia, τὸ ἄσπ, τραχὺ, δασύτης.
 Hirsutus, Hirtus, λάσιος, δασύς.
 Hirudo, βδέλλα.

Hirundo, χελιδών, ἡ.
 Hisco, χάλινω.
 Hispidus, ἄσπς, λάσιος.
 Historia, ἱστορία.
 Historiam scribo, ἱστορέω, λογογρα-
 φέω.
 Historicus, ἱστοριογράφος, λογύγρα-
 φος, συγγραφεύς.
 Histriones, ὑποκριταί, μῦμοι.
 Hiulco, σχίζω, διασχίζω.
 Hiulcus, κεχρηνώς, διεσχισμένος.
 Hoc, τῆτο.
 Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
 Hoc modo, τῆτον τρόπον, ἐκείνως.
 Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, εἰς
 παρόν.
 Hodie, σήμερον vel τῆμερον.
 in Hodicrum usque diem, μέχρι
 τῆς τῆμερον ἡμέρας.
 Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
 Homicidium, ἀνδροφονία.
 Hominum frequentia, πολυανθρω-
 πία, ἀνδροπλήθεια.
 Homo, ἀνθρωπος, ὁ 3 ἡ' βροτός.
 Homo nihil, ἀνθρωπος ἀχρηστος.
 Homunculus, Homuncio, ἀνθρω-
 πίσκος, ἀνθρώπιον.
 Honestas, καλοκάγαθία, κάλλος,
 κοσμιότης.
 Honestè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
 Honestissimus, ἐπιφανέστατος.
 Honesto, τιμῶν τινῶν, ἐπικοσμέω.
 Honesto loco nasci, γίγνεσθαι κα-
 λῶς.
 Honestum, τὸ καλόν.
 Honestus, καλός, εὐσχήμων, σεμνός,
 ἔντιμος.
 Honor vel Honos, τιμῆ, κλίος.
 Honorabilis, ἔντιμος, ἐπιτιμικός, σε-
 βαστός, ἀξιότιμος, γεραρός.
 Honorarium, τιμητέος.
 Honorandus, γερόσιον, τὸ γέρας.
 Honorarius, ὁ τιμητικός, γερόσιος.
 Honoratus, ἔντιμος, ἐνδοξός.
 Honoratus valde, γεραρός.
 Honore afficio, τιμῶν τινῶν μεγαλῶσαι
 τιμαῖς, summis honoribus; ἄγω
 ἐν τιμῇ τινῶν νέμω τιμὰς, γεραίρω,
 προσβεβῶ.
 Honore privo, ἀτιμῶ.
 Honorem exhibeo, ἀπονέμω τινὶ
 τιμὴν, τιμῶ.
 Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἐνδοξός.
 Honoris experts, ἀτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
 Hora, ὥρα, ἡ.
 quota est Hora? ὅπουσάν ἐστὶ τὸ
 σοιχεῖον;
 Hordeaceus, κριθίνος.
 Hordeum, κριθή, ἡ.
 Hornus, αἰτωϊκής.
 Horologium, ὥρολόγιον.
 Horrendus, φρικτός, φοβερός.
 Horreo, φρίττω, ὀρθῶδέω.
 Horresco, ἐπιφρίττω.
 Horrum, ἀποθήκη, σιτοφυλακτεῖον.
 Horribilis, φοβερός, φρικτός, φρικῶ-
 δής.
 Horridus, φοικτός, φοικώδης' pro
 duro, aspero, δασύς, λάσιος.
 Horror, φρίκη.
 Horsum, δεῖτρο, ἔνθα.
 Hortamen et Hortamentum, πα-
 ριγάγλημα, νυθίτημα, κέλειασμα.
 Hortatio, προτροπή, νυθίτησις, πα-
 ράκλησις.

Hortator, κελευτής.
 Hortensius, κηπίσιος.
 Hortor, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, προ-
 τρέπειω, πειραίνω σοι τῆτο, ἐπεγειρέω
 πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem, νυθιτέω.
 Hortulanus, κηπυρός, κηπυρός.
 Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
 Hortum excolo, κηπέω.
 Hortus, κῆπος.
 Hospes, ξένος, ξενοδόχος.
 Hospita, ξένη, ξενοδόχος.
 Hospitalis, ξενικός, φιλόξενος.
 Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
 Hospitaliter, ξενίως, φιλοξενίως.
 Hospitium excipio, πάντω λαμπρῶς ξε-
 νίζω τινὰ, ξενῶ, ξενοδοχέω.
 Hospitium, ξενών, κατάλυμα, ξενο-
 δοχεῖον, πανδοχεῖον.
 Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινὰ.
 Hostia, θυσία, θύμα.
 Hostiam immolare, θύσαι θυσίαν.
 Hostilis, πολέμιος, ἐχθρός, πολεμικός,
 ἐσμενής.
 Hostilitas, ἐσμενεία, ἀπέχθεια.
 Hostilitèr, πολεμικῶς, πολεμίως.
 Hostimentum, ἀμοιβή, ἀνταμοιβή.
 Hostis, ἐχθρός, πολέμιος, ἐναντιός.
 Huc, ἀδερβ. δεῖτρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
 Huc ades, δεῖτρο ἴθι.
 Huc et illuc, δεῖτρο κἀκεῖσε.
 Huc usque, μέχρι τῆδε, μέχρι τῆτου.
 Hui, βαβλή, ὦ, φέτο.
 Hujusmodi, ποῖός.
 Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρω-
 πία, ἡνιεκέα.
 Humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώ-
 πως, ἀνθρωπείως.
 Humanitùs, more humano, ἀνθρω-
 πικῶς.
 Humanum se præbere, φιλανθρώ-
 πως ἔχειν πρὸς τινὰ.
 Humanus, φιλάθρωπος, ὁ 3 ἡ' ἀν-
 θρώπινος, ἐπεικής.
 Humatio, ταφή, ἐνταφιασμός, ἐντά-
 φιον.
 Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἱκμάζω.
 Humeris gestare, βασάζειν τι, φέ-
 ρειν τι, αἰρεσθαι τι.
 Humerus, ὦμος.
 Humi, ἐπί γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
 Humiditas, ὑγρασία, ἱκμάσις, νοτία.
 Humidus, ὑγρός, δῦγρος, ὁ, νότιος.
 Humiliatio, ταπεινώσις.
 Humilio, ταπεινῶ.
 Humilis, ταπεινός, ἀδοξός.
 Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφρο-
 σύνη.
 Humiliter, ταπεινῶς.
 Humiliter sentire, ταπεινοφροεῖν.
 Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκρός
 ἐνταφιάζω.
 Humor -oris, νοτίς, ὑγρότης, ἱκμάς.
 Humus, ἡ γῆ, χθών.
 Hyacinthus, ὑάκινθος.
 Hyæna, θάνα.
 Hyberna, τὰ χειμάδια χωρὰ.
 in Hyberna proficisci, εἰς χειμάδιον
 φοιτῆν, Herod. sub. χωρὰν vel
 γῆν.
 Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον,
 ὁ χειμάδιος τόπος.
 Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
 Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
 Hybernus, χειμερινός, χειμερίσιος.
 Hydropicus, ὑδροπικός.

Hydrops, ἰδρωψ -ωπος.
 Hyematio, παραχειμασία, χειμα-
 σία.
 Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
 Hymens, χειμών, χέιμα.
 Hymen, ἕμην.
 Hymnus, ἕμνος.
 Hyperbole, υπερβολή.
 Hypocrita, ὑποκριτής.
 Hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος.
 Hystrix, ὕστριξ -ικος, ἦ.

J.

JACEO, κείμαι, κατακείμαι ἐν γῆ,
 in solo; ἀναπίπτω, κατακλίνο-
 μαί.
 Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν
 ὑποθεῖσθαι vel βιάλλασθαι, καταβιά-
 λασθαι Σεμελιον, Σεμελιῶν.
 Jacere proba, κακοῖς βιάλλειν τινά.
 Jacio -is, βιάλλω τινά λίθους, Iapi-
 dibus; βίπτω.
 Jaetabundus, ἀλαζῶν, ὁ.
 Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία,
 ἀλαζονεία.
 Jactator, ἀλαζονικός.
 Jactito, Ξυλλέω, ἐπικομπάζω.
 Jacto, frequentēter jacio, ἀναβίπτέω,
 βίπτάζω τι pro sese efferre, με-
 γαλαυχίω, μεγαλοφρονέω ἐπὶ τινί.
 Jactura, ζημία, βλάβη.
 Jacturam facere, ζημιῶσθαι τὴν ψυ-
 χὴν, ἀνίμα.
 Jactus, βολή, ἀποβολή.
 Jaculandi peritia, εὐσوخία, εὐημο-
 νία, εὐτοξία.
 Jaculandi peritus, εὐσυχος, εὐδουκῆ-
 μερος.
 Jaculatio, ἀκόντισμα.
 Jaculator, ἀκοντιστής, τοξότης -ς, ὁ.
 Jaculor, ἀκοντίζω, βιάλλω λίθον, vel
 τινά λίθον.
 Jaculum, ἀκόντιον, δῶρον -ατος, τό.
 Jam, ἤδη, νῦν.
 amdia, πάλαι, ἐκ πολλῶ χρόνου.
 Jamdudum, πολλὸν ἤδη χρόνον.
 Jam jam, παραντικά.
 Jam inde à pueris, εὐθὺς ἐκ παιδίων.
 Jam nunc, hoc tempore, ἤδη νῦν, ἐν
 τῷ νῦν.
 Jam olim. ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιῶ.
 Jam pridem, πάλαι.
 Janitor, θυρωρός, ὁ ζή ἢ πυλωρός.
 Janua, θύρα, πόλη, εἰσοδος.
 Januam cadere, θυροκοπήσαι.
 Januarius, Ιανουάριος, γαμηλιών.
 Ibi, adv. αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτῷ, ἐνταῦθα.
 Ibidem, αὐτόθι, αὐτῷ.
 Icere fœdus, ποιέσθαι συνθήκας
 πρὸς τινά, cum aliquo; συνδο-
 ποιέσθαι.
 Ico, ici, πλήττω, τύπτω. παίω.
 Ictericus, ἰκτερικός.
 Icterus, ὁ ἰκτερος.
 Ictus -ūs, πληγή, πληγμα.
 Id, τῷτο.
 Idcirco, διό, διόπερ, δι αὐτῷ.
 Id quod res est, τὸ ὄν.
 Idea, ἡ ἰδέα -ας.
 Idem, masc. ὁ αὐτός, αὐτὸς, ἕτος.
 Identidem, ἐκάστοτε, ὡσαύτως, αὐθις
 ἢ αὐθις.
 Ideo, δὲ, διότι, διὰ τῷτο.

Ideo quod, διὰ τῷτο, διότι, τῷτο
 ἕνεκα.
 Idiota, ἰδιώτης.
 Idololatria, εἰδωλολατρεία.
 Idolum, εἰδῶλον.
 Idoneè, ἐπιτηδῶς, ἰκανῶς.
 Idoneus, ἐπιτηδῶς, ὁ ζή ἢ ἐς τῷτο
 χρῆσιμος ἐπὶ τι, ἰκανός, ἐπαρκής.
 non Idoneus, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
 Jecur, jecoris, ἡπαρ -ατος, τό.
 Jejunè, ἀπασί, ἐνδεῶς.
 Jejunii dies, νήσιμος ἡμέρα.
 Jejunium, νηστεία, ἀπασία, ἀσιτία.
 Jejunus, νηστεῖω, ἀσιτέω.
 Jentaculum, ἀκράτισμα, τό ἔμβρο-
 μα, τό πρωτὸν ἄρισθον.
 Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
 Jesus, Ἰησὺς.
 Igitur, ἄραγε, ὁ, γὰρ, τοιγαρῶν.
 Ignarus, ἀγνός, ὁ ζή ἢ ἀνεπιστήμων.
 Ignarus philosophiæ, ἀφιλόσοφος.
 Ignavè, βραδύμως.
 Ignavia, βραδυμία, ἀργία.
 Ignavus, βραδύμος, ἀργός, ὁ ἄκνηρος,
 ἀπράγμων.
 Ignavus sum, ἀργίω, βραδυμέω.
 Igneus, πυρίνης, ἔμπυρος.
 Igniarium, πυρίον, ἔναυσμα, ἔμπυ-
 ρημα.
 Ignis, τὸ πῦρ ἡφαίστος -ς, ὁ.
 Ignis sacer, ἔρυσίπελας, τό πῦρ ἄγ-
 ριον.
 Ignitus, πυρῶς, πυρῶδης, διάπυρος.
 Ignobilis, δυσγενής, ὁ ζή ἢ ἀκλήεις,
 ἀγενής, ἀγνώστος, ἀδόξος, ἀσημος.
 Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδό-
 ξία.
 Ignominia, αἰσχύνη, ὀνειδος, τό ἄδοξ-
 ῖα, ἀτιμία.
 Ignominia afficere, καταισχυίνειν,
 ἀτιμᾶσθαι.
 Ignominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ,
 ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
 Ignominiosus, ἀτιμος, ἀδόξος.
 Ignorandum est, ἀγνωστέον.
 per Ignorantiam aliquid facere, δι-
 ἀπειρίαν τι πράττειν.
 Ignoratio vel Ignorantia, ἀγνοία,
 ἀγνώσμα, ἀγνώσια.
 Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, ἐκ
 οἶδα.
 Ignoscibilis, venià dignus, συγγνω-
 στός.
 Ignosco, συγγινώσκω τινί τὴν ἄμαρ-
 τIAN, συγγνώμην δίδομαι.
 Ignotum erat, ἀἴσκον ἦ.
 Ignotus, ἀγνώστος ἔμοι, ἀἴσλος, ἄγ-
 νωστος.
 Pex, illic, πρίνος.
 Pia, λάπαρα, κενῶν, κῶλον.
 Plicet, statim, εἰν ὁ, ἔτι παραντικά.
 Plico, εὐθὺς, εὐθῶς, παραντικά, αὐ-
 τῷτο.
 Plabor, εἰσπίπτω εἰς, καταβῆναι εἰς
 τὴν γῆν, κατολισθαίνω.
 Plaböratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασκευ-
 αστος.
 Pllic, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
 Pllaegmo, καταδακρῶς, καταλοφθόρ-
 μαί.
 Plläsus, ἀπαθής, ἀδελφός, ἀλωθητὸς,
 ἀπῆμων.
 Pllaqueo, ἐμπεριβάλλω, παγιδεύω.
 Pllaudatus, ἀνεγκωμίαςτος.
 Plle -a -ud, ἐκείνος, αὐτός.

Pllecebræ, Ξαλητρα, ἐπαγωγαί, δέ
 λεαρ, ατος.
 Pllecebrosus, ἐπαγωγός, Ξελκτήριος
 Pllectus, δειλασεθίς.
 Pllogitimus, ἀνέγγυτος, ὁ ζή ἢ ἄνομος
 νόθος, ὁ, ἢ ἐκθεσμος.
 Pllibatus, πυρὺς, ἀψαυστος, ὁ ζή ἢ ἄφ-
 θορος, ἀδικτος, ἄμικτος.
 Plliberalis, ἀνελευθέρως, ὀμλοπρητής.
 Plliberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
 Plliberaliter, ἀνελευθέρως, ὀμλοπρη-
 τῶς.
 Pllic, ἐκεῖ ἐλ αὐτόθι, αὐτῷ.
 Pllicio, ἐπάγω, Ξημάω τινά, ἐφελέκω,
 δειλέζω.
 Pllicite, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
 Pllicitus, ἀθεσμος, ὁ ζή ἢ ἀθεμίτος, ὁ
 ζή ἢ παράνομος, ἀπρητής.
 Pllicò, αὐτόθι, παραντικά, εὐθός.
 Pllido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσ-
 κῶω.
 Plligatus, προσδεθείς.
 Plligo, προσδέω, συνάπτω.
 Pllico, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεθεν.
 Pllino, ἐπιχρῖω, ἐναλείφω.
 Plllisus, προσωληθείς.
 Pllliteratus, ἀπαιδευτος, ἀγράμματος,
 ἀμαθής, ὁ.
 Plllitus, ἐπιχειρισμένος, ἐπιχειρηθείς.
 Plllotus manibus, ἀνίπτους χερσίν.
 Plllotus, ἀκντος, ἀνίπτος, ὁ ζή ἢ.
 Pllluc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, εὐθα.
 Pllluceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
 Plllucescente die, ὑπολαμπήσης ἡμέ-
 ρας.
 Pllludo, ἐμπαίζω, ἐντροφάω, ἐπισκώπ-
 τω, κατακροτομέω.
 Pllluminatio, ἐπιλάμπω.
 Plllumino, λαμπύρω, διαφωτίζω, κα-
 ταλάμπω, ἀναγάζω.
 Plllunis noc, νηξ ἀσέλγητος.
 Plllusio, ἐμπαιγμα.
 Plllusor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
 Plllustratio, καλλώπισμα, τό αὐγασ-
 μα, τό.
 Plllustris, φωτεινός, λαμπρός. pro no-
 bili, ἐπιφανής, εὐδοκίμος.
 Plllustrissimus, διασημότητος, κείσετος,
 ὁ δόξωτος.
 Plllustro, καταδάμνω, καταναγάζω pro
 dclarare, ὁπλῶν, φανερῶν.
 Plllusus, ἐμπαίκτης, ἦ.
 Pllluvies, ἀλεσία, ἡ.
 Plmaginatio, φαντασία.
 Plmaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
 Plmagzo, εἰκῶν, ὄνος, ἢ ἄγαλμα, τῷ
 τὸ εἶδος.
 Plmagunculæ, εἰκάνιον, ἀγαλμάτιον.
 Plmbecillus, ἀσθενής, ἀβήρωτος, ἀδύνα-
 τος, ἀδελγητός.
 Plmbecillis sum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
 Plmbecillitas, ἀδυναμία, ἀβήρωσις.
 Plmbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἀναπ-
 ὄρος, δειλός.
 Plmber, ὄμβρος, ὁ.
 Plmberbis, ἀγένειος, ἀπόγων.
 Plmbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἔλλαμ-
 βάνω.
 Plmbrex -icis, σωλῆν, γείσσων.
 Plmbriaticum, γεισσωεῖδῶς.
 Plmbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω pro cru-
 dio, παίδεω.
 Plmbutus sacris literis ab infan-
 tia, ἐκ βρέφους τὰ ἐπὶ γράμματι
 παιδαγωγέμενος.

Imprecari, καταράσσομαι τιτι ἀριά, πικραίνω κατά τινος.
 Impressio, προσβολή, ἐπιβολή, ἐμβολή.
 Impressionem in hostes facere, ἐφορμῶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
 Imprimere sigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
 Imprimo, ἐντυπῶ, ἐγχαρατῶ, ἐπισημαίνω.
 Improbabilis, ἀδοκιμαστος, ἀπίθανος.
 Improbatio, ἀδοκιμασία.
 Improbè, ἀναίδη, πονηρῶς.
 Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
 Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφραυλίζω.
 Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἀδοκιμος, μιαρὸς.
 Impropiè, ὁ κυρίως.
 Impropiè loqui, ἀκυρολογεῖν.
 Improperè, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
 Improvidè, ἀπρονοήτως, ἀδολῶς.
 Improvidus, ἀπρονοήτος, ἀπερίσκεπτος.
 Improvisò, ἐκ τῷ ἀφάνει, ἀπροσδοκῆτως, ἀπροσπῆτως.
 Improvisus, ἀπρονοήτος, ἀφνίδιος.
 Impudens, ἀφρων, ἀνόητος, ἀσύνητος.
 Impudentèr, δι' ἄγνοιαν.
 Impudentia, ἄγνοια, ἀσυνεία, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀνοησία.
 Impubes, ἄνηδος.
 Impudens, ἀναίσχυτος, ἀναίδης, ὁ ζ' ἡ.
 Impudens sum, ἀναίσχυντέω.
 Impudentèr, ἀναίδως, ἀναίσχυντως.
 Impudentia, ἀναίσχυντία, ἀναίδεια.
 Impudicitia, ἀσελγεια, ἀκαλοασία.
 Impudicus, ἀσελγής, ἀκαλος, λάγνης, μάχλος.
 Impugnation, προσβολή.
 Impugno, προσβάλλω, καταπολεμῶ.
 Impulsio, Impulsus, ἐλασία, ὠθησμός.
 Impulsor, ὤσης, παροξυντής.
 Impunè, ἀτιμωρητῶ, ἀζημίως.
 Impunè aliquid facere, ἀεὼς πράττειν τι.
 non Impunè ferere, ἀμώσῃ.
 Impunitas, ἀτιμωρησία, ἀδεια.
 Impunitus, ἀτιμωρητός, ἀζημίως.
 Impurè, ἀαγνῶς, ἀκαθάρτως.
 Impuritas, μίαιμα, ἀκαθαρσία.
 Impurus, ἀαγνος, ἀκρατῆς, ἀκάθαρτος.
 Imputo tibi culpam, ἀνατίθημι σοὶ τὴν αἰτίαν· vel σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν· προσίθημι.
 In, ἐν, ἐνί, ἐς vel εἰς.
 In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νῦν βάλ्लεσθαι.
 In causà sum, αἰτίος τίτου εἰμί.
 In hunc modum, κατὰ δὲ τῶτον τὸν τρόπον· ὅτως.
 In posterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
 Inaccessus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἀβάτος, ὁ ζ' ἡ.
 Inædifico, ἐνοικοδομῶ, ἐτοικοδομῶ, παροικοδομῶ.
 Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
 Inæqualis, ἄισος, ἀνώμαλος.
 Inæstimabilis, ἀτίμητος, ἀσάθρητος.
 Inanimatus, ἄψυχος.
 Inanis, κενός.
 Inanis, κενός, μάταιος, φρεδός.

Inanis gloria, κενόδοξία.
 Inanitus, κενότης, τὸ κενόν.
 Inanitàr, κενῶς, μάταιως.
 Inanitàr loquor, κενολογῶ.
 Inartificialis, ἀτεχνος.
 Inartificialitàr, ἀτέχνως.
 Inassuctus, ἀήθης.
 Inauditus, ἀήθης, ἄψυτος.
 Inauguratus, αἰσιμαθής, οἰωνιστής.
 Inauratus, ἐγχρυσος, ἐπίχρυσος.
 Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
 Inauro, ἐπιχρυσῶς, διαχρυσῶς.
 Inauspicatò, ὅκ εἰς καλόν, ἀπαισίως.
 Inauspicatus, ὄσοισιῶνιστος.
 Incalesco, διαθερμαινόμεναι, βράσσομαι.
 Incandesco, ἐκπυρόσομαι, ἐκθερμαινόμεναι.
 Incantamentum, γοητεία, ἐπωδή, μαγεία.
 Incantator, ἐπωδός, γόνος, φαρμακεύς.
 Incanto, ἐπῶδω, γοητεύω, μαγεύω.
 Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
 Incassum, frustra, φρεδόν, μάτην.
 Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
 Incautus, ἀπρονοήτως, ἀφύλακτος.
 Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκτος, ἀπλῆς, ἀνευλαθής, ἀπερίσκεπτος.
 Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατῶ.
 Incendarius, πυρπολεῖν.
 Incendium, ἔμπρησις, ἔμπρησμός, ἔμπρησις, φλογμός, ἔκκαυμα.
 Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἰθῶ, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
 Incensum, θυμίαμα.
 Inceptum, ἐπιβλήμα, ἐγχέρισμα.
 Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἀδηλον.
 Incertum reddo, ἀδηλῶς ἄπορον, ἀδηλον, ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
 Incertus, ἀδηλος, ἀγνώριος, ὁ' ἀσαφής, ἀμφίβολος.
 Incessere saxis, λίθοις βιάλλειν.
 Incessit mihi cupidò, ἐπιθυμία μοι ἦν.
 Incessit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
 Incesso, βάλλω.
 Incessus, βάδισμα, βάδισις.
 Incestus, ἡ ἀνόσιος συνίσις, ἡ ἄνομος μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
 Incestus -a -um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγής, αἰσχρουργός.
 Inchoare, ἀρχεσθαι λόγῳ, σεῖρησθαι.
 Incido, κατακόπτω, κόπτω, διατίμνω.
 Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, ἰν calamitates, ἐπιπίπτειν εἰς τὸς πολέμους, ἰν hostes, ἐπιτυγχάνω τινί.
 Incipio, ἀρχομαι, cum genit. ἀπάρχομαι.
 Incisio, διακοπή, τμήσις, τομή.
 Incisus, ἐπικοπεῖς, τετμημένος.
 Incitamentum, ἔλεγκτρον, κινήτριον.
 Incitatus, ὁρητικῶς, σπυδαῖος.
 Incitatio, ὁρησις, παρῶρησις.
 Incitatus, παρῶρηθής, παροξυνθής.
 Incito, παρακαλέω τινά, ἐπί τι, εἰ πρὸς τι· παροράω τινά ἐπί τὰ ἀγαθὰ, αὐ honesta facta: προτρέπω τινά εἰς τι· παροξύνω.
 Incivilis, σκαιὸς -ῶ, ὁ' ἀπειροκάλος.
 Incivilitàr, ἀπειροκάλως, ἀκόσμου, ὅκ ἀείκως.
 Inclema, ἐπιβῶα, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.

Inclaiasco, ἐπιφανομαι, εὐδοκίμαζομαι, ἐλαμπρύνομαι.
 Inclemens, ἀνεπιεικής, ἀπειθής, ἀνήμερος.
 Inclementèr, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
 Inclementia, ἀπηνεία, ἀνεπιεικεία.
 Inclination, ἐγκλίσις, κλίσις, ῥοπή.
 Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιβρέπω.
 Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, εὐπιγενί.
 Inclusus, ἐγκλεισμένος.
 Inclytus, διὰσημος, ὁ ζ' ἡ· λαμπρὸς ἐνδόξος, κλειτὸς, περικλυτός.
 Incogitans, ἀλόγιος, ἀλογος.
 Incogitantia, ἰλογισία, ἀδελτηρία.
 Incognitus, ἀγνώριος, ἀγνώριος.
 Incola, ἐνοικος, οἰκητής -ῶ, ὁ' ἐγχώριος, ἐπιοικος.
 Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, vel ἐν τῷ ἀεὶ· ἐνοικῶ, ναίω.
 Incolumem evadere, σώζεσθαι.
 Incolumis, ἄνοσος, ὁ ζ' ἡ· ἀνιψος, ὑγιής, σῶος, ἀδολῆς, ἀορμηής.
 Incolumitas, ὑγεία, ἀσφάλεια, σωτηρία, ἰοκληρία.
 Incomitatus, ἀκολούθῳ ἄμοιρος.
 Incommodè, ἀουμόφωρος, ἀχρησῶς.
 Incommoditas, βλάβη, ἀχρησία.
 Incommodo, βλάπτω, τινά, ζημιῶ.
 Incommodum, βλάβη, δυσχρησῶν.
 Incommodum accipere, βλάβη ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
 Incommodus, βλαβερός, ἀλυσιτελής, ἀχρησῶς, ἀκαιρος, ἀνεπιθῆσιος.
 Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμλητος, ἀπαράβλητος.
 Incomperius, ἀσῆλος, ἀγνώριος.
 Incompositè, ἀτάκτως· μὴ ἀτάκτως.
 Incompositus, ἀτάκτως, ἀσύβητος, ἀτακτος, ἀκαλλῆσιος.
 Incomprehensus, ἀκαλλῆσιος.
 Incomptus, ἀκομψός, ἀκαλλῆσιος.
 Inconcessus, ἀσυγχώρητος.
 Inconcinntas, ἀρρυθμία, ἀεραμοσία.
 Inconcinntèr, ἀρρυθμῶς, ἀεραμῶς.
 Inconcinntus, ἐκμείλις, ἀεραμῶς.
 Inconcordis, ἀείσιος, ἀσάλευτος.
 Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνευθέτως.
 Inconditus, ἐκμείλις, ἀσύτακτος.
 Incongruè, ἀκαταλλῆλως.
 Incongruitas, ἀκαταλλῆλότης.
 Inconsiderantia, ἰλογισία, ἀσύνεσις.
 Inconsideratè, ἀπερίσκεπτος, ἀφρονητής.
 Inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀδύλητος.
 Inconstans, ἀβιθαῖός, ἀστατός, ἀσυνθής, ἀκατάστατος.
 Inconstantèr, ἀθεταῖως, ἀσθαῖως.
 Inconstantia, ἀσασία, μετάνοια.
 Inconsultè, ἀβῶλως, ἀπροβλεπῶς.
 Inconsultò, εἰρή, παρὰ προαίρεσιν.
 Inconsultus, ἀβῶλος, ἀπροβλεπῶς.
 Incontinens, ἀκρατῆς, ἀκόλαστος, ὁ ζ' ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατῆς.
 Incontinentèr, ἀκρατῶς.
 Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
 Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόβόφορος, ἀσύμμετρος.
 Incorporeus, ἀσῶμος, ἀσώματος.
 Incorrptibilis, ἀδιεφθόρως.
 Incorruptus, ἀφραπτός, ὁ ζ' ἡ· ἀσπυτος, ἀφραπτός, ὁ ζ' ἡ.

Interdiu, μὴ ἡμέραν, εἰ ἡμέρας.
 Interdum, ἔνδοξοι.
 Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
 Interemptio, καθαιρέσις.
 Interemptus, καθαιρέσις.
 Intereo, ἀπώλλυμαι, διαφθείρομαι.
 Interest, vide Refert.
 Interfecto, φονεὺς, ἀναρέτης.
 Interficio, ἀναρέω τινα, κτείνω τινα, φονεύω.
 Interfluo, διαρρέω.
 Interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
 Interim dum, ἐν ὄσῳ.
 Interimo, διαφθείρω τινα, κτείνω.
 Interior, ὁ ἐνδοτερος.
 Interlabor, παρεμπέτω.
 Interlocutio, ἐξαλογισμός, διάλεξις.
 Interloquor, λόγον, παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
 Intermedius, παράμεσος.
 Interminatus, ἀπέραντος.
 Interminor, ἐπαλείφω, ἐμβριμάρομαι.
 Intermissio, διάλειψις, ἄνεσις.
 sine Intermissione, ἀδιαλείπτως.
 Intermitto, cesso, διαλείπω, ἐπέχω.
 Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
 Internecio, πανώλεθρία.
 Internosco, διαγιγνώσκω, διακρίνω.
 Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
 Intero, ἐντρέβω.
 Interpellatio, λόγον παρεμβολή, διακοπή.
 Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
 Interpo, ἀνασκευάζω, ἀνανεύω.
 Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
 Interpositio, παρεμβολή, παρένθεσις.
 Interpres, ἐξηγητής, ἑρμηνεύς.
 Interpretatio, ἐρμηνεία, μεταφράσις.
 Interpretor, ἐρμηνεύω, ἐρμηνεύομαι, acc. παρηγορέω, ἐξηγέομαι.
 Interpungo, σιγμαῖς διαιρέω.
 Interregnum, μεσοβασιλεία.
 Interrex, μεσοβασιλεύς.
 Interritus, ἀδείης, ἄφοβος.
 Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσιμα.
 Interrogo, ἐρωτῶ σε τῷτο, de hæc re: vel περὶ τούτου πυνθάνομαι.
 Interrumpo, ἀπορήγγυμι, ἀπαύω.
 Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
 Interruptio, ἀπορήγγυσις, διακοπή.
 Interseco, διατέμνω.
 Intersero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
 Interstitium, διάστημα, τό διαχωρημα, τὸ μεταξὺ.
 Intersum, ἐγκαθίσταμαι, πάρεμι τοῖς πράγμασι, rebus: pro differre, διαφέρειν.
 Intervallum, διάσπασις, διάστημα, τό.
 Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
 Intersula, χιτωνικός.
 Instestato, ἀειπαθέτης.
 Instestatus, αὐάθετος.
 Instestina -orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχανα.
 Intestinum, ἔντερον, ἐγκολιον, ένστρον.
 Intestinus -a -um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἐνδοθεν, ὁ ἔσω.
 Intexo, ἐνφυάομαι, ἐμπλέκω.
 Intimè, οικειότατα.
 Intimus, ἐνδοτάτος, μόχατος.

Intinctus, ἔμβαμμα.
 Intingo, ἐμβίπτω, ἐγχεύω.
 Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος, ἀπλητος.
 Intolerandus, ἀπόρροιστος.
 Intono, βροντῶ, ἐκβροντῶ.
 Intonsus, ἄκυτος, ἀκερασκύμης.
 In totum, διάμαπαξ.
 Intrà, ἐντός, gen. ἐνδον, ἔσω.
 Intractabilis, ἀδάματος, ἀπεγκυτος, ὁ ἄ ἡ ἀτειρής, ἀμεταχειρίσιμος.
 Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
 Intrepidus, ἀδείης, ἀθαμβής, ὁ ἄ ἡ ἀτρημος, ἀφοβος, ἄκνος.
 Intrinsecus, ἔσωθεν, ἐνδοθεν.
 Intritum, μυττωτὸν -ῶ, τό.
 Intrò, ἀπὸ, ἔσω, εἰσω.
 Intro, εἰσέρχομαι, εἰσιμι εἰς τινα.
 Introduco, εἰσφέρωμαι, εἰσάγω.
 Introductio, εἰσαγωγή, προσαγωγή.
 Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσιμίζω.
 Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
 Introitus, εἰσοδοίς, εἰσοδος, ἐμβασις.
 Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
 Introrsus vel -sun, εἰς τὸ ἔσω, vel εἰσω.
 Introspectio, εἰσοράα, ἐπισκοπέω.
 Introdo, εἰσθεῖω.
 Intueor, θεάομαι τινα, βλέπω εἰς τινα, εἰ πρὸς τινα δρᾶν τι, καθορᾶω.
 Intuitus, ἐπιψις, ὄψις.
 Intumesco, ὀγκύλλομαι, ὀγκομαι, οἰδαίνω.
 Intus, ἐνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
 Invado, ἐπιχειρῶ ἀπαρασκευόσις, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικὴν, Atticam: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
 Invalesco, ἐπιβρῶννυμαι.
 Invalutudo, ἀβρῶσις, ἀσθενεία.
 Invalidus, ἀβρῶσις, ἀσθενής, ἀδόνατος.
 Invasio, ἐπιθεσις, ἐσβολή.
 Invasor, ἐπεμβάτης.
 Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
 Invenio, εὐρίσκω εἰ ἐυρίσκομαι.
 Inventio, εὐρέσις, εὐρημα.
 Inventor, εὐρέτης, εὐρήτωρ.
 Inventum, ἐνθύμημα, τό εὐρημα, ατος, τό.
 Inventus, εὐρημένος, εὐρεθείς.
 Invenustè, ἀχαρτίως, ἀμόσως.
 Invenustus, ἀμοσος, ἀχαρτίως.
 Inverecundus, ἀναίτιος, ἀνάσχυτος.
 Inversio, ἀναστροφή, ἀναστροφή.
 Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
 Investigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
 Investigator, ἰχνευτής.
 Investigo, ἐξίχνεω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
 Inveterasco, περιγνηρόσκω, παλαιῖμαι.
 Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
 Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοισι, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
 Invictus, ἀνίκητος, ἕμαχος, ἀνάλωτος, ἄπλητος, ἀκαταμάχητος.
 Invidè, φθονεὺς τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω σοι τῷτο, φθόνον ἔχω.
 Invidià, φθόνος, ὁ βασκανία.
 Invidià carens, ἀφθονος, ἀβάσκανος, absque Invidià, ἀφθόνως.
 in Invidià esse, ἐπιφθονος εἶναι, ἐπιφθόνος διακείσθαι, φθονεῖσθαι.
 Invidus, φθονερὸς, ἐπιφθονος, βασκανος, νεμσητικός.
 Invigilare studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.

Invigilo, ἐπαγρυπνεῖω.
 Involatus, ἀνεκβλαστος.
 Inviso, ἐπισκοπέω τινα, ἐφορᾶω, ἐπισκέπτομαι.
 Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναι τινι.
 Invitâ naturâ, παρὰ φύσιν.
 Invitatio, πρόσκλησις.
 Invitò, ἀκούτι, ἀκούς.
 Invito, καλέω τινα πρὸς οὔτινον, alicenam: κατιπάγω, προσκαλέω.
 Invitus, ἄκων, ἀκείσιος, ἐκ ἐκόν.
 In univèrsum, ὅλως, καθόλου.
 Invidus, ἄνοδος, ἀβατος.
 Inula, ἐλκτιον.
 Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
 Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
 Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλημμα, τό.
 Inundatio, κατάκλυσις, καταλυσις.
 Inundo, πλημνύρω εἰ πλημμυρέω.
 Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχερώ.
 Invoatio, ἐπίκλησις.
 Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιδοῶμαι.
 Involò, ἐφίπταμαι.
 Involucrum, ἐπιδημα, ἐνελημμα.
 Involvere fasciis infantem, σπαργινῶν τὸ βρέφος.
 Involvere, ἐπικυλιεῖω, ἐγκυλιεῖω εἰς τι περιβάλλω τινα συμφοραῖς, calamitatibus: περιελέω.
 Inurbanè, ἐκ ἀσέλιος, ἀχαρτίως.
 Inurbanus, ἀγροικος, δ' ἐκ ἀστέιος.
 Inurere alicui ignominiam, προτρέβεσθαι τινι δνεικίως.
 Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
 Inusitatè, ἀχρεῖον, ἀχρεῖως, ἀθύως.
 Inusitatus, ἀχρεῖος, ἀθύς, ἀτιβός.
 Inutilis, ἀχρηστος, ἀνωφελής, ἀχυτίος.
 Inutilitas, ἀχρησία, τὸ ἀνόμφορον.
 Involuntarius, ἀπρωτος.
 Io, iò, iò.
 Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
 Jocere an seriò, παίξω, ἡ σποδάζω.
 Jocerè, παίξω, τροπαίξω τινι, cum alicui: ἀσεῖως, χαριεντίζομαι.
 Jocosus, ἐντρέπεις, παιγνιώδης.
 Jocularis, παιγνιώδης.
 Jocus, παιδιὰ, σκῶμμα -ατος, τό παίγιον, τό γελοῖον.
 Ionìa, Ἴωνία.
 Ipse, αὐτός.
 Ipsissimus, αὐτότατος.
 Ira, ὄργη, ἄργος, θυμός, μῆτις.
 Iram accendere, ὀργίζειν τινα.
 Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
 Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργῆν.
 ad Iram provocare, εἰς ὄργην προκαλεῖσθαι.
 Iracundè, υπερθεθῶμος, ζῆν ὀργῆ, μετ' ὀργῆς.
 Iracundia, ὀργιόδότης, ὀργή.
 Iracundus, ὀργιλος, ἀκρόχολος, ἡ.
 Irascor, ὀργίζομαι τινι, vel πρὸς τινος, propter aliquam rem: ἔχθω αἰ τινι.
 Iratus, ὀργισθεῖς, θυμῶμος.
 Iris, ἶρις, τὸ τοξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
 Irradio, ἀκτινωδέω.
 Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιος.
 Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογισία.
 Irreligious, ἀσεβής.
 Irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος.
 Irepro, παρεσιπτάω, παρεσιδοῖμαι.
 Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀκατάγνωστος, ἀμόμητος.

Irrequietus, ἀτακτος, ἀκαίματος.
 Irretio, σαγηνώω, περιβάλλω.
 Irretitus, περιπλακείς.
 Irreverētē, ἀνάιδην, Ἰταρῆς.
 Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναίσχυνη-
 λία.
 Irrevocabilis, ἀναπότρεπτος, ὁ ἡ
 ἀμετάπειστος.
 Irrideo, καταγέλω τινός ἐλ τινί,
 ἀποσκώπτω, χλευάζω τινά.
 Irrogatio, ἀρδέα, ἀρδέουσι.
 Irrogo, ἀρδέω, ἀρδῶ, βρέχω, δαίνω.
 Irriguus, κατάρητος.
 Irrisor, χλευαστής, μῦκος.
 Irisus et Irrisio, χλευασία, χλευασ-
 μός, διαστροφή, καταγέλω.
 Irritamentum, ἐρεθισμα, παροργισμός.
 Irritatio, παροξυσμός, ἐρεθισμα, ἐρε-
 θιασμός.
 Irritatus, ἐρεθισθείς, παροξυνθείς.
 Irrito, ἐσθγιῶ τινά πρὸς, ἕ. c. παροξύ-
 νω τὸς πολλὰς ἐπ' αὐτὸν, cives in
 eum : ἐρίω, ἐρεθίζω.
 Irritum facio, ἀκυρον ποιεῖν.
 Irritus, ἀθετος, ἀκυρος, ἀπρακτος.
 Irrogo, ἐπιτιθῆμι τίμημα, multam.
 Irroto, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
 Irrumpo, ἐπισπίπτω τινί, ὑβάλλω.
 Irrovo, ἐμβάλλω, ἐπιπίπτω τινί, ἐφορμάω.
 Irruptio, ἀνάρρηξις, ἢ ἰβολή.
 Irruptionem facere, προσβάλλειν τινί.
 Is, ea, id, ἐκείνος, ἕτος, αὐτός, ἡ, ὁ.
 Istac, διὰ, τὸδε τὸ τόπον.
 Iste, ὅτος, ὅς.
 Istic, adverb. αὐθι, τῆδε, αὐτόθι.
 Istuc, αὐτόθεν, ἐνθάδε.
 Istiusmodi, τοιοῦτοσποσ, τοιούτος.
 Istorsum, πρὸς τὸνδε τὸν τόπον.
 Ita, adverb. ὅτως, ὅτωσι, ναί, πάνυ.
 Ita, ut, ὅτως, ὡς, vel ὅτως, ὡσπερ.
 Itane, ἂν ἀραγε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
 Itaque, ἂν ὄν, τοίγαρ, τοίγαρῶν.
 Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
 Iter, πορεία, ὁδός, ὁδοπορία.
 Iter facere, πορεύσθαι, ὁδοπορεῖν.
 Iter facere Iter facere, πορεύσθαι τοῦ-
 πορεύσθαι.
 Iter ratio, ἀνάληψις.
 Iterum, ἑπανάληψις, ἑπενεργία.
 Iterum, αὐθις, αὐ, εἰσαύθις.
 Iterum atque iterum, αὐθις ἂν αὐθις.
 Itibus, παραπλησίως, ὁμοίως.
 Itinerarium, ὁδοπορικόν.
 Itura, χαίτη, ἡ.
 Jubar, σέλας-ατος, τό.
 Jubeo, κελεύωσι, ἐπιτάττω, προσάττω
 σοι τῆτο, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
 Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀγαλάζω.
 Jubilum, τὸ ἀλλάγμα, ἀλαλαγμός.
 Jucunde, ἀλύτως, ἡδύως.
 Jucundissimè, ἡδίστα, ἀλυπτότατα.
 Jucunditas, ἡδονή, τερπνότης.
 Jucundus, ἡδύς, ἀλυπος, τερπνός.
 Jucur, ποιητής-ῶ, ὁ δικαστής.
 Judicau difficilis, δύσκριτος, δύσνοη-
 τός.
 Judicialis, δικαστικός, κριτικός.
 Judicium, δίκη, κρίσις-εως, ἡ κρίσις,
 τό pro opinione, ἄξιωσις.
 Judico, κρίνω τινά, ἐπερί τινός, δι-
 κάζω, διαγιγνώσκω.
 Jugerum, τὸ πείθρον, ἐλ πείθρον.
 Jugiter, διηκώς.
 Juglans, κάρουον βασιλικόν.
 ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.

Jugulatio, ἀτόσφαξις, σφαγή, ἡ.
 Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχιλίζω.
 Jugulum, δειρή, ἡ ἀτρήν.
 Jugum, ζυγός, ζεύγος, τό montis,
 κορυφή, λόφος.
 Jugum servitii, τὸ ὄσλειον ζυγόν.
 Jumentum, κτήνος, ἵπποζύγιον.
 Juncetum, ὁ σχοινοῦν.
 Juncosus, σχοινοῦδης.
 Juncosus, idem.
 Juncum, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκῆν.
 Juncura, ζεύξις, σύνθεσις, συναφή.
 Juncus, σχοῖνος.
 Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
 Junior, νεώτερος.
 Juniperus, ἀρκυθος, ἡ.
 Junius, ἑκατομβαιῶν, ἰόνιος.
 Juno, Ἥρα.
 Jupiter, Ζεὺς, τὸ διός κρονίων.
 Jura violare, θέμιδας πατεῖν.
 Juramento se obstringere, ὄρκον
 ποιεῖσθαι πρὸς τινά.
 Juramentum, ὄρκος, ὁ ὄρκιον.
 Jurè, δικαίως, ἐνδίκως.
 Jurgiosus, φιλονεικός, ἐριστικός.
 Jurgium, φιλονεικία, ἐρις, νεῖκος-εως,
 τό λειθορία.
 Jurgo, ζυγομαχίω πρὸς τινά, ἐρίζω.
 Juridicus, δικαστής.
 Jurisconsultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευ-
 τικός.
 Jurisdicatio, δικαιολογία.
 Juris interpres, ἐξηγητής τῶν νομίμων.
 Jurisperitus, δικαστικός, νομικός.
 Jurisprudencia, νομικὴ τέχνη.
 Juro, ὀρνωμι ἐλ ὀρνώμι.
 Jurulentus, ζυγώδης.
 Jus pro liquore, ὁ ζωμός.
 Jus, δική, τὸ δικαίον ἔξιμι-εως pro
 potestate, ἔξισια.
 in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν
 τινά ἐλ τινί.
 Jusculum, ὠμίδιον.
 Jusjurandum, ὄρκος, ὁ ὄρκιον.
 Jussum, ἐπιτάξις, πρόσταγμα.
 Justa, ἐσθγιῶσι, ἐναγίσματα, τὰ.
 Justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα
 ποιεῖν.
 Justè, ἄκαλως.
 Justificatio, δικαιοσύνη, καθοσίωσις.
 Justifico, δικαιοῦ.
 Justitia, δικαιοσύνη.
 Juvat, delectat, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἔσι.
 Juvena, δάμαλις, πόρτις.
 Juvencula, Juvenculus, νεώτεροι,
 νεώτερος.
 Juvencus, μῦχος-εως, ὁ πύργος-ακος ὁ.
 Juvencus, ἀκμάζω, νεανίζω.
 Juvenilis, νεανικός, μειρακιώδης.
 Juvenilitèr, νεανικῶς, ἡβήδην.
 Juvenis, νέος, νεανικός, κύρος, ὁ νεο-
 νίας-εως, ὁ ἡβήτος, ἀΐσιος.
 Juvenis sum, νεανικός ἐλ νεανιάζω.
 Juvens, νεότης, ἡβή.
 Juvo, ὠφέλιω τινί ἐλ τινί, βοηθίω
 σοι πρὸς πολέμους, adversus hostes.
 Juxta, παρὸς, ἀμφί, πρὸς, cum dat.
 adv. ἐγγύς, πλησίον, παραπλησίως.

K.

KABBALA, v. Cabbala.
 Kalendæ, αἱ καλῆνδαι, ἡμε-
 ρημεῖα, idem.

Kalendarium, Καλενδῆριον.
 Klimax, v. Climax.

L.

LABASCO, καταβρομαι, pro
 animo concidere, ἀθυρεῖν.
 Labefactio, λῶδη, ἡ λῶση, πτασίσημα.
 Labefacto et Labefacio, λυμαινώ-
 μαι, accus. et dat.
 Labellum, χελιδόνιον.
 Labellum, vasculum, λεκάνη.
 Labem, aspergere alicui, βυπαίνειν
 τινά.
 Labes, λῶμη, πτώμα, τό κηλις, βλά-
 βη, ης, ἡ.
 Labium et Labrum, χείλος-εως, τό.
 Labo-as-are, υποβέρομαι, ἀποβρέω.
 Labor, cado, πίπτω, δλισθαίνω, πταίω.
 Labor, πόνος, ὁ κάματος-εως, κόπος,
 μόχθος.
 Laboratus, ξεροσθαιθείς.
 citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθεῖ.
 Laborem detrectare, ἀποποιεῖν,
 ἀπολιγεσθαι τὸν πόνον.
 Laboriosè, ἐπιπόνως.
 Laboriosus, ἐπίπτος, ὁ ἡ καματώ-
 δης, μοχθηρός, τλήμων.
 Laboro, operari do, πονίω, ἀσκή-
 ω pro male habeo, μοχθίω pro an-
 gor, φροντίζω, σπουδάζω περὶ, &c.
 Laborum patiens, ἐμπόνως, φερέπτος
 Labrum, χείλος, τό.
 Labrum mordere, χελιδνήν ἔσθειν.
 Labrum, vas, πλυνός, λεκάνη.
 Lac, lactis, γάλα, γάλακτος.
 Lac concretum, τεθροβωμένον γάλα.
 Lacer et Lacerus, διεβρωγός, βακώ-
 δης.
 Laceratio, σπάρραγμα, σπαραγμός.
 Lacerata, φελέων, μαυδίη-ης, ἡ.
 Lacerō, περισύρω, σπαράττω, κοβάω,
 δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
 Lacerata et Laceratus, σαῦρος.
 Laceratus, μυῶδης.
 Laceratus, μύων, ὁ ἐν-τῶ βραχιόνι μῦς.
 Laccissus, προσηλακισθείς λόγος,
 contumeliosè.
 Laccio, προνοκο, προκαλέομαι τινί
 ἐς ἀγῶνα προσηλακίως, ἐρεθίζω.
 Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
 Laciniosus, κοιλώδης.
 Lacryma, δάκρυον, δάκρυ-εως, τὸ
 Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυετός.
 Lacrymas abstergere, ἐξαλείφειν
 δάκρυα.
 Lacrymatio, δάκρυσσις, δάκρυμα.
 absque Lacrymis, ἀδακρυτί.
 Lacrymo et Lacrymor, δακρῶν,
 κλαίω, δακρυχθῶ.
 Lacrymosus, ἐνδάκυστος.
 Lacrymula, δακρυδόνιον.
 Lactari spe vanà, κενάειν ἐλπεί
 θερημένεσθαι.
 Lactens, γαλαθηνός, θηλάζων.
 Lactens porcus, ἑλέφας, ἐλεφάκιον.
 Lacteo, lac sugo, θηλάζω.
 Lactes, τὸ μαστερίον.
 Lacteus, γαλακτικός, γαλαγερός.
 Lacto, lac præbeo, γαλακτιάω, γα-
 λακτοτροφῶ.
 Lactuca, θριδάξ, ἡ θριδάκην.
 Lacuna, τέναχος, τό τελεῖς, τέλμα
 -ατος, σπράγγις.

Lacunar, φάτνωμα, τό καταστρώμα, ὄροφ.
Lacuno, καρμάρω
Lacunosus, τεναγώδης, τεσματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκος, τλίμα.
Lacuo, βλάπτω τινα, κακῶ, σίνομαι.
Lana, χλαίνα, τρίβων.
Lætio, ἕβρισις, ἐπήγρια.
Latè, ἰαρωῶς, εὐθύμως.
Latifico, εὐφραίνω τινα, ἡδύνω.
Latitia, εὐθυμία, χαρὰ ἄς, ἡγηθούνη.
Latitia perfundor, γανύομαι.
Latò animo esse, εὐθυμῆν, εὐθύμως διαβίω.
Lator, χαίρω, ἡδομαι τότοις, γηθῶ.
Lætus, φαίρος, εὐθυμος, ὁ ἕ ἡ, γηθόνους, ἰαρός.
Læva, πᾶνσι sinistra, σκαιά.
Lævigo, συμπλάνω, λαίνω.
Lævis, glaber, lætus, λείωδης.
Lævitas, λείωτης, τὸ λείον.
Lævus, λαῖος, σκαῖός· pro inauspicatò, δυσουώσιμος.
Lægena, οἰνοφόρος, λάγιον.
Laguncula, λαγύριον.
Læicus, λαῖκός, ἰδιώτης.
Lambo, λείω, λημάω.
Lamentabilis, πολυθήρνος, θρηνώδης, πολυτελής, σόνειος.
Lamentatio, ἰδυρμός, θρήνος, ὀλοφύρμης, κλαυθμὸς, οἰκτιρμὸς.
Lamentor, θρηνῶ, ὀδοῖμαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκίζω.
Lamentum, θρήνος, οἰμωγή.
Lamiae, λαμία.
Lamina, λαμῆς, πέταλον.
Lampas, λαμπάς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, lacero, θυνάζω, καταχάζω.
Laneus, ἱρῆς.
Langueo, ἀσθενῶ, μαραινόμεναι, χαλάω, ἀτονῶ, ἀποκίμνω.
Languesco, χαλάω, ἐκκίμνω.
Languide, δυσθύμως, ἐπιγλήνη.
Languidus, χαλαρός, νωθός.
Languior, παρακμή, ἀσθενεία -ας, ἡ.
Laniatio, ἀμφίς, σπάρραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεουργεῖον.
Lanifex, ἑριουργός, τάλαιουργός.
Lanificium, ἑριουργία, τάλαιουργία.
Laniger, ἑρισφόρος, μαλλοφόρος.
Lanio, κρεουργῶ, ἀρύσσω, σπαράττω.
Lanista, γυμναστής.
Lanius et Lanio, κρεωπώλης, κρεουργός, ἄρταρος, κρεωδαίτης.
Lanuginosus, ἰελώδης.
Lanugo prima, ἰσθος, ἔλος, λάχνη, προσηύωτον, χνίς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατῆρος, λιθοργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοθέτης, λιθοτόμος.
Lapidator, λευσίης.
Lapide ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες, -ων, οἱ.
Lapidesco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λάινος.
Lapidibus stratus, λιθοστρωτός.
Lapido, λιθάξω, λιθοβολῶ τινα.
Lapidosus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.

Lapis, λίθος, ὁ νεὶ ἡ πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξυθιον.
Lapsus, part. ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὄροφ.
Laqueo vitam finivit, τῷ βροχῷ τὸ ζῆν ἀνήρτησε.
Laqueos tendere, ὀκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγίς, πέδη, ὁ βροχός.
Lardum, χοιρεία σὰρξ, τὸ θειον λίπος.
Lares, ἐφέσιοι θεοὶ, δαίμονες.
Largè, θαψιλῶς.
Largior, δωρέομαι σοὶ ἵππον, equum· χοῖρομαι.
Largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρός, θαψιλῆς, πολυδώρος.
Larix, λάριξ -κος, ἡ.
Larvæ, μορμῶνες, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Lascivia, ἀσελγεία, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ἕβρις.
Lascivio, ἐξυθείζω, ἀσελγαίνω ἐτὶ ἀσελγῶ, ἀκολοισαίνω, λαγνεύω.
Lascivus, ἀσελγῆς, ἀκόλαστος, λάγνος, ἀκρατής, μάχλος, κωμαστής.
Lassescio, ἐκκίμνω.
Lassitudo, κόπος, κάματος.
Lasso, fatigo, κοπῶ, καταπονῶ.
Lasso, κεκμηκῶς, κοπωθεῖς, κατάπονος.
Latè, πλατέως, εὐρέως.
Latèbra, κρησφύγετον, φωλεός, ὁ.
Latèbrosus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἀδηλος, κρυφάτος.
Latentèr, κρύβδην, κρυφῶς, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Lateralculus, πλινθιον.
à Latere, πλευροθεῖν, ἐκ τῆς πλαγῆς.
Laterem layo, πλινθον πλένω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνόχος, δέλτρον -υ, τό.
Latex, γάμα, βείθρον.
Latibulum, φωλεός -ῶ, ὁ· χρηραῖος.
Laticlavium, πλατῖσημον.
Latifundium, εὐρουχωρία.
Latinè, λατίνιστ', Ῥωμαῖστ'.
Latinus, Λατίνος, Ῥωμαῖκός.
Latito, φωλεῶ.
Latitudo, εὖρος, τὸ πλάτος, πλατυμὸς, εὐρότης.
Latratus -ūs, ἰλαγμός, ἰλακή.
Latrina, ἀφειρῶν, ἀπύρατος, κοπρών.
Latro -as, ἰλακτῶς τινα, ἰν αἰτήσμετ· βαδῶ.
Latro -onis, ὁ ληστῆς, ὁ κλέπτης.
Latrocinium, ληστία.
Latrocinor, ληστεύω, λαφυραγωγέω.
Latruculus, τὸ λησίδιον.
Latus eris, πλευρῆν, πλευρά.
Latus -a -um, πλατῶς, εὐρῆς -έος, ὁ εὐρουχωρός.
Lavacrum, λουτρὸν, κολυμβήθρα.
Lavacrum, ἴσσις, λουτρῶν.
Laudabilis, αἰνετός, ἐπαινετός, δξέπαινος.
Laudabilitèr, ἀξιεπαινώς.
Laudatio, αἰνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινετῆς ἐγκωμιστής.
Laudatus, ἐπαινετός, κατεψηφμένος, εὐδοκίμος.

Laude dignus, ἀξιεπαινετός, ὁ· ἰξιεπρίτης, ἐγκωμιάζομαι ἄξιος.
Laudi docere, τὸν πόνον ἐπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudò, αἰνῶ σε, εὐλογῶ τὸς ἀγαθὸς ἀνδράς, viros bonos· ἐγκωμιάζω τινά.
Laudò valdè, καταίνω λίαν, ἀνευφημῶ, ἰν πολλῷ ἐπαινω τίθημι.
Lavo, abluo, λῶω, de corpore· νίπτω, de manibus· πλένω, de vestibus.
Laurea, δαφνῆς, δάφνηνον φύλλον.
Laureati, δαφνηφόρητες.
Lauretum, δαφνῶν, ὁ.
Laurus, δάφνη.
Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
Lautè, λαμπρῶς.
Lautè vestitus, ἀβροχίτων, ἀβροσειμων.
Lautitia, πολυτέλεια, θαψιλία.
Lautus, θαψιλῆς, μεγαλοπρεπῆς.
Laxamentum, ἄνεσις, ἀψείσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνῶς, χαλάω ἔσμα, tincula· ἀνήμι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρός· pro amplo εὐρύς.
Lea et Læna, λέαινα.
Lebes, λίθος, θερμαντήριον.
Lectica, φορέτιον, κλίνη.
Lecticarius, κλινιφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectio, ἐπιταγινώσκειον.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινάριον, κλειτήριον.
Lectus, κλίνη, ἐνήθ, κοίτη, ἡ· κράβατος.
Legare aliquid alicui, καταλιπεῖν τὴν τιμήν.
Legatio, πρεσβεῖα, πρεσβεύω, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρὸς τινα.
Legatum, τὸ καταλειπέμενον ὄρωι.
Legatus, πρεσβευτής.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κοῖμοι.
Leges servare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα· λεγεών, ὁ.
Legislator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitime, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικός, ἔθνομίτης.
Lego -as, πρεσβῶω, ἀποστέλλω, τίθημι.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo, συλλέγω· pro praternavigare, παραλέγεσθαι· pro surripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδρωψ, φακή.
Lembus, λέμβος -υ, ὁ.
Lemures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μασρωπὸς, ἡ· πορνοδόσκος, ἡ.
Lenimentum, ἀλγήσις, πρᾶνσις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πρᾶνθω, ἡπιῶω, κηλέω.
Lenis, προσηνῆς, ἡπιος, πρῆος, μείλιχος, λείος, ἀνοργος.
Lenitas, ποσότης, ἡπιότης, προσηπτης.
Lenitèr, ἡπιῶω, πρῆως, ἡσυχῶς, λείως.
Leno -onis, μασρωπὸς, ὁ· ἕ ἡ· πορνοδόσκος.
Lenocinium, μασρωπεία, pro illecebriς, θέλγητρον.
Lenocinor, μασρωπέω· pro blandiri, κοριόσκειν, κολακέω.
Lens -dis, κόνης, ἡ.
Lens -tis, φακός, φακή.

Longævitas, μακροβιότης, πολυετής.
 Longævus, πολυετής, μακροβίος.
 Longanimis, μακροθύμος, μακροθυμῶν.
 Longanimitas, μακροθυμία.
 Longè, μακρῶν, πῆρῶθεν, πῆρῶ.
 Longè latèque, διεξοδικῶς.
 Longè melius, μακρῶ τινι ἄμεινον.
 Longinquitas, διάστημα, διαμονή, μακρότης -ητος, ἡ.
 Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
 Longior, μακρότερος.
 Longissimè, πορρωτάτα.
 Longissimus, μήκιστος, μακρότατος.
 Longitudo, μακρότης* μήκος, τό.
 Longius, ἀπότερος, πορρωτέρω.
 Longo tempore post, χρόνῳ συγχρῆστον.
 Longum, μακράν.
 Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
 Loquacissimus, λαλίστατος.
 Loquacitas, πολυλογία, ἀδόλεψχία.
 Loquacitèr, λαλητικῶς, φλυσηῶς.
 Loquax, ἀδόλεψχος, σπερμολόγος.
 Loquela, λαλιὰ, λέσχη.
 Loquor, λαλέω τινί, εἰ πρὸς τινα ἄγορεύω, φράζω, φλέγγωμαι.
 Loquor multa, μακρολογέω.
 Lorica, θώραξ.
 Loricatus, θωρακισμένους.
 Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης -υ, δ.
 Lorum, ἱμάς.
 Lotium, ιουρίνα, οὖρον, ὕρμα.
 Lubens, ἀμενος, ἡδόμενος.
 Lubentèr, ἀμενῶς, ἑκούτως.
 Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φιλονεξί.
 Lubricus, σφάλερός, γλισχρός, εὐκόλος, ἐβόλιστος.
 Lucanica, ἀλλᾶς -άντος, δ.
 Lucéo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
 Lucerna, λύχνος, λαμπάς, ἡ.
 Lucidus, φωτεινός.
 Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
 Lucri causâ aliquid facere, ποιεῖν τὴ ἐπὶ τῷ κέρδει.
 Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζωμαι.
 Lucri studium, φιλοκέρδεια.
 in Lucro debutare, κέρδος νομίζειν τὴ ἐν κέρδει ποιεῖσθαι.
 Lucror, κερδαίνω ἀπὸ τίνος, ex ali-quâ re: κέρδος ποιῶ.
 Lucrosus, κερδαλέος, κερφήος, πολυκέρδης, χρηματικὸς, ἐπιφέλιμος.
 Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
 Lucta, πάλη, ἄθλος, πάλαισμα.
 Luctatio, πάλαιμα, τό* πάλη.
 Luctator, ἀγωνιστής, ἀθλητής.
 Luctor, παλαίω.
 Luctuosus, γοῶδης.
 Luctus, ὁ γόος, θρήνος* πένθος, τό.
 Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγροπνία.
 Lucubro, νυκτογραφέω, πρυσωγρυνέω.
 Luculentè, φανερώς.
 Luculentus, διαυγής, ἐκόηλος.
 Lucus, τέμενος, τό* ἄλσος -ος, τό.
 Ludere aleâ, πεττεύει, κυβεύειν.
 Ludere nubicus, κάρνα παίζειν.
 Ludibrio habeo, ἐντροφᾶω τινί* καταμειδιάω, ἐπαίω.
 Ludibrium, τό καταγέλασον, ἔμπαιγμα, χλεύη, χλεύασμα.
 Ludibundus, παίζων.
 Ludicer, παιγιώδης.

Ludicrum, ὄθημα, παίγνιον.
 Ludificatio, ἐμπαιγμα, χλευασμός.
 Ludifico, ἐπαίω, ψεύδομαι, ἐντροφᾶω, ἐξπατάω.
 Ludimagister, γραμματιστής, γυμνασιάρχης.
 Ludo, παίζω* pro derideo, καταγέλαω, τινός, σκώπω.
 Ludus, παιδιὰ παίγνιον.
 Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
 Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύπη, βλάβη.
 Legendus, θρηνητός.
 Lugeo, πενθῶ τινί, εἰ ἐπὶ τίνος, propter aliquid: θρηνώ μητέρα θανούσαν, matrem mortuam: δῆδύρομαι, κατακταίω.
 Lugubris, πενθικός, δ' γοῶδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύσσανος.
 Lumbrici, ἔμμητες, ἀσκαριδές.
 Lumbus, δσφός, ψάα, ἴξος, ὄσος, ἡ.
 Lumen, φῶς, τό* φέγγος, τό.
 Luminare, φωσῆρ, δ.
 Lumine cassus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος φωτός.
 Luminosus, φωτεινός, φεγγώδης.
 Luna, σελήνη, σεληναία, μήνη.
 Luna crescens et decrescens, σελήνη τικ τομένη ἔ φθινυθῆσα.
 Luna nova, νυμνία.
 Luna curvata, μνηοειδής σελήνη.
 Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηπία.
 Luna orbe pleno, πανσέληνος, δ.
 Lunaris, σεληναίος.
 Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
 Luo, persolvō, ἀποτίνω, διατινυθῶ, τίω.
 Luo pœnas, τίειν ἀποτίνω.
 Lupa, λύκαινα, λυκίς, ἡ πόρνη.
 Lupanar, πορνεῖον, πορνοδοκεῖον.
 Lupina pellis, λυκεῖον, λυκίη.
 Lupinus, θέρμος.
 Lurus, λύκος.
 Lurcones, λήχνοι, λαίμαργοι.
 Luridus, ὄχρδός, πελιδνός, μελᾶγχλωρος.
 Luscinia, ἀηδὼν, ἡ, εἰ ἀηδῶ -ός -ος.
 Lusciosus, μύψ.
 Luscus, ἐτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
 Lutor, παίκτης.
 Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
 Lustrare exercitum, καταλόγος ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
 Lustratio, περιπόλησις, ἔπει καθαρῶσις.
 Lustrō, περιπολέω, περιεῖμι, περιοδεύω deinde expro, καθαίρω, ἀγνίζω, tum lustrare animo, ἐξεταζέω.
 Lustrum, στήλαιον, pro lupanaribus, πορνεία, τὰ πορνοδοκεία, εἰπαι ἰdem quod Olympias, ἡ πενταετία, ἡ πενταετηρίς.
 Lusus, παιδιὰ, παίγμα.
 Luteus, πηλώδης, πῆλειος.
 Luteus, ὄχρδός, χλωρός, κροκώδης.
 Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
 Lutra, ζυνίρις.
 Lutulentus, πηλώδης.
 Lutum, πηλός, δ' ἰλὺς, βόρβορος.
 Lux, φῶς.
 Luxatio, παραρθρώσις.
 Luxatus, ἐξηθρωμένος.
 Luxu, ἔξαρθῶ.
 Luxuri indulgere, τρυφᾶν.
 Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγυεία.

Luxurio vel Luxurior, κατάρνη-δῶ, δουτεῖομαι. Luxuriantur arborcs, ἐλομανθῶνιν.
 Luxuriosè, ἀσώτως.
 Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
 Luxus, τρυφή, ἀσωτία, ἀκρατεία.
 Lydius lapis, βάσανος.
 Lymphæ, ἕδωρ, πᾶμα.
 Lymphaticus, νυμφόληπτος.
 Lynceis oculis contemplari, λυγρικῶν βλέπειν.
 Lynceus, λύγκειος.
 Lynx, λύγξ -κός, δ ἔξ ἡ.
 Lyræ, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
 Lyricen, λυροφῶδς.

M.

MACELLUM, κρεωπάλιον.
 Macer, Macilentus, ἰσχνός, λεπτός, λειψόσαρκος, ἄσαρκος.
 Maceratus, ἑκτακείς, ἐναποβραχέλις.
 Maceria, τειχίον, περίφραγμα. ἰ
 Macero, ἐκτίκω, λεπτεύνω.
 Machina, Machinatio, μηχανή, μηχανήμα.
 Machinor, μηχανῶμαι τὴ ἐπὶ τινα.
 Macies, λεπτότης, ἰσχνότης, ἀτροφία.
 Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
 Maceror, macer fio, λεπτεύνωμαι, συντέκομαι.
 Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρετῆς.
 Macto, σφάττω, θῶ εἰ -ομαι.
 Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
 Mactus -a -um, ἐπανήθηλις.
 Macula, σπιλος, κηλίς.
 Maculâ aspergere aliquem, προσπρῆσθαι τινι ἐνείδος.
 Maculo, βυπαίνω τινά, σπιλώω.
 Maculosus, βυπαρδός, σπιλωτός.
 Madefacio, διῦγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
 Madefio, διαινώμαι.
 Madeo, βρέχωμαι, νοτίζομαι, εἰαίνομαι.
 Madidus, διάβροχος, κάθυργος, ὑγρός.
 Magica, μαγική.
 Magicus, μαγικός.
 Magis, πᾶλλον, ἐπιπλέον εἰ ἐπιπλέον, περισσύτερον.
 Magis magisque, πᾶλλον ἔ πᾶλλον αἰεὶ πᾶλλον.
 Magister, παιδευτής, παιδαγωγός, διδάσκαλος, ἰ ἔξ ἡ* προστάτης.
 Magister equitum, ἑπάρχος.
 Magisterium, προεδρία, προσασία.
 Magistratibus obedire, τοῖς ἀρχισυνεῖται βεῖν.
 Magistratu se abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
 Magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
 Magistratum gerere, ἀρχήν ἀρχειν, ἀρχειν.
 Magistratum inire, εἰσείναι εἰς τὴν ἀρχήν.
 Magistratus, οἱ ἀρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες* pro imperio, ἀρχή.
 Magna loquor, μεγαληγορεύω.
 Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
 Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρείος, μεγαλόφρων.
 Magnates, μεγαθύνοις.
 Magnes, μαγνήτης, μάγνης -ητος, ἔ.

MA

Magni aestimare, τιμῶν πλεῖς.
 Magni facio, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας, περί πολλῶ ποιῶμαι.
 Magnificē, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλειώς.
 Magnificē de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπὶ τινί.
 Magnificentia, μεγαλοπρέκεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλυργία.
 Magnifico, μεγαλύνω, ἑπαίρω.
 Magnificus, μεγαλοπρέπης, μεγαλόφρων, περισμένος, φιλότιμος.
 Magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, μεγαληγορία.
 Magniloquus, μεγαλοῤῥήμων.
 Magni pendo, περί πολλῶ ποιῶμαι.
 Magnitudo, τὸ μέγεθος.
 Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
 Magnoperē, μέγα, λαν.
 Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
 Magus, μάγος.
 Majestas, τὸ σεμνόν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
 Major, ὁ ζ' ἢ, μείζων.
 Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
 Maius, Μείος, Σκιῆροφροσίων.
 Mala, σαγῶν, παρὰ ἄς, ἡ.
 Malē, κακῶς, φαθλώς.
 Malē agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, ὄντοσ χεῖν.
 Malē audire ab aliquo, κακῶς ἀκένειν ὑπὸ τινος.
 Malē facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
 Malē habere, ἀρῆσως, κακῶς ἔχειν.
 Malē loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινα· λυόρετιν τινα.
 Malē mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
 Malē opto tibi, καλῶς εὐχομαι σοι.
 Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
 Maledico, βλασφημεῖν λέγω τινί, ἐλ κατὰ τινος· κακολογέω τινα.
 Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, ἄλαστονεία, κατάρα.
 Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
 Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λυόρετις, ἄβυστικὸς.
 Malefactor, κακούργημα.
 Maledicentia, κακούργημα, ἀδικήμα.
 Maleficius, κακῶς, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
 Malevolentia, κακέννοια, ὄδονοια.
 Malevolus, κακέννοος, ὄδονοος, ἀπεχθής, κακόφρων.
 Malignē, κακοφθώς.
 Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
 Malignus, κακοφθής, κακόθυμος, κακότροπος.
 Malitia, κακία, πονηρία, βυδουργία.
 Malitiosē, κακοτέχνως.
 Malitiosus, βυδουργός, πανῦργος.
 Malleolus, σφυρίον.
 Malleus, σπῆλαι· βυδούρη, ἦρος, δ.
 Mollivium, χειροδιπτόνον, χειρῖβον.
 Molo, αἰρέωμαι, παροῤῥημαι.
 Malarum depulsor, ἀλεξίκακος.
 Malum, αὐτὸ ἔγρ.
 Malum, πάλον.
 Malum Citreum, τὸ κεδρόμηλον· κίτρον μηλον.
 Malum punicum, βοῦά, βοῦά.
 Malum, substant. pro afflictione, ταλαιπωρία· δεῖνδ.
 Malum, interjectio, φεῦ· φεῦ τῶν κατῶν.
 Malum consilium, κακοβυλία· κακή βυλία, κακοβυλία.

MA

Malus, μηλία, ας, ἡ.
 Malus in navi, ἴσος, ὤ, δ.
 Malus, improbus, κακός, φαθλός, κακῶργος, πονηρός.
 Mamilla, ὁ μαζός· ἡ τιτθῆ.
 Mamma, μαζός, μαζός, θηλή, τιτθῆ.
 Mammam præbere, ἐπιχειρεῖν τὸν μασθ.
 Mammosus, μασιώδης.
 Manceps, ἔργολάδος, δ'· τελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.
 Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
 Mancipium, ἀνδραπόδον, ἀργυρώητος.
 Manceiro, ἀνδραποδίζω, ἐλ-ομαι.
 Mancus, πηρός, πηρωθείς, κῆλλος.
 Mandata facere, τὰ προστάτουμενα ποιεῖν, τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν.
 Mandatum, πρόσταγμα, τὸ ἐντολή.
 Mandibula, γνάθος.
 Mando, -as, commillo, παρατιθῆμι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμι τινί τι· ju-deo, ἐντελλομαι σοι· προσάττω.
 Mando, -is, -ere, μασιῶμαι, ἐσθίω.
 Mandra, μάνδρα.
 Manduco, μασιῶμαι, τρώω, ἐσθίω.
 Manē, πρῶτ' ἐν τῷ ὄρθρω.
 Maneo, μένω παρὰ τι, apud aliquem: pro expectare, ἀναμένω τινα, προσδοκάω.
 Manes, manium, οἱ νεότεροι, αἱ ψυχῶν τῶν νεκρῶν.
 Mangonium, μαγγανία.
 Mangonium, μαγγανεύω.
 Manica, χεῖρῖς.
 Manicatus, χειρῖδωτός.
 Manifestatio, ἐκφανσις, ἐξαγέρουσις.
 Manifesto, ὀηλῶ, φανερός.
 Manifesto, adu. σαφῶς, φανερός.
 Manifestus, ὀηλός, φανερός, ἐκόηλος, σαφής, περιφανής, τρανής.
 Manipulatum, κατὰ σπέρας, σπειρηδόν.
 Manipulus, ὄραγμα, ἄμαλλα, ἡς, ἡ.
 Manipulus militum, λόχος, ἡ σπέρα.
 Manna, ἡ μάννα, ἀερόμελι.
 Mano, -as, -are, ἔρω, προέρχομαι, βρῶω.
 Mansio, μονή, διαμονή.
 Mansuefacio, παρῶω ἵππον, ἐπιτιμῶ· ἡμέρω, τιθασσεύω.
 Mansuefactio, ἐξημέρωσις.
 Mansuefactio, τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι.
 Mansuesco, τιθαστεύομαι.
 Mansuetē, παρῶμένως, ἡμέρω.
 Mansuetudo, παρῶτης, ἡμερότης, ἡ.
 Mansuetus, πρῶτος, ἡμερός, ὁ ζ' ἢ, ἡπιος, ἡσυχος, ἐμεινής, ἐπεικής.
 Mantica, πῆρα, βαλάντιον.
 Mantile, χειρῶμακτρον.
 Manu duco, χειραγωγέω.
 in Manu in manum, διὰ χειρῶν.
 in Manu, id est, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.
 Manubia, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
 Manubrium, λαβή, κώπη.
 Manufactus, χειροποίητος.
 Manumissio, ἀπελευθέρωσις.
 Manumissus, ἄφρατος, ἐλευθερωθείς.
 Manumittere, ἀπελευθεροῖν, ἀνεῖναι τινα.
 Manus, χεῖρ, ἡ.
 in Manus sumo, ἐγχειρίζομαι.
 Manus conserere, συμβάλλειν πρὸς τινα, ἐλ τινί.
 Mapalia, καλῶσαι, οἰκία.

MA

Mappa, ὀδὴν ἐπιτραπίσιος, χεῖρ μακτρον.
 Marcesco, παρακμάζω, μαραινομαι.
 Marcidus, σαπρός, δ'· μαρσιώδης.
 Marcor, μάρσινος, σπῆσις, λίθαρρος, β.
 Mare, θάλασσα, ἄλς, ἡ πόντος.
 Margarita, μαργαρίτης, δ.
 Margines fluvii, χεῖλαι ποταμῶ.
 Margo, κρῆσπέδον, χεῖλος.
 Mari se committere, πλεῖν, θαλατοπορησαι.
 Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἄλιος πελάγιος, ἐνάλιος.
 Maris æstus, πλημμυρίς.
 Maris dominus, θαλατοκράτηρ.
 Marita, ἡ γαμέτις, ἰδος.
 Maritalis, γαμικός.
 Maritimus, ἐπιθαλάττιος.
 Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζευγνύω.
 Maritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, γαμέτις.
 Marmor, μάρμαρος.
 Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
 Marmoreus, μαρμάρειος.
 Marra, μάρρον, τὸ.
 Mars, Ἄρης, ἡσ, ἡσ, δ'· Ἐνυάλιος.
 Mars anceps, ἀγχιμαλός μάχη.
 Marsupium, μαρσῦιον, βαλάντιον.
 ancipite Marte, ἀγχιμαλῶ τῆς μάχης γενομένης.
 Martius et Martialis, ἀρέτος, ἀρήσιος.
 Martius mensis, Μουνυχιών, δ' Μάρτιος.
 Martyr, μάρτυρ· ἡνικ.
 Martyrium, μαρτύριον.
 Mas, maris, ἀρῆν, ἀρῆν.
 Masculinum genus, τὸ ἀρῆνικόν γένος· fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
 Masculus, ἀρῆν, ἀρῆν.
 Massa, μάσα· ὄγκος, δ'· φύραμα.
 Mastigia, μαστίγας, μαστίγων ἀξίος.
 Mastix, μαστίξ.
 Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τεκῶσα.
 Matercula, μητράριον, μητρίδιον.
 Mater familias, οἰκοῖέποινα.
 Materia, ὄλη, pro argumento, ὑπόθεσις, ὑποκειμένη.
 Materialis, ὑλικός, κάθυλος.
 Maternus, μητρικός, μετρώος.
 Matertera, ἡ μητρός ἀδελφῆ, δεῖα πρὸς μητρός.
 Mathematicus, μαθηματικός.
 Matricida, ἡτροκτόνος.
 Matrimonialis, γαμικός.
 Matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τὸ γάμον συνεζευγμένοι.
 Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
 Matrimonium contrahere, συναρτεῖν γάμον.
 in Matrimonium collocare, εἰς νόμον δίδωαι.
 Matris frater, μητράδελφος.
 Matrona, οἰκοῖέποινα.
 Matronalis, γυναικίος.
 Matruelis, ἡ ἀνεψιός ἐκ μητράδελφῶν.
 Matra, δ φορρὸς.
 Matula, σκυφίον, αἰς, ἄρητις.
 Matura etas, ἡ γαία ἡλικία.
 Maturatio, ἐπισηρχία.
 Maturē, ὠραλώς.
 Maturesco, πειναῖομαι, περκαῶω.
 Maturitas, πεινασις, ὠραλότης.
 Maturus, πεπαινῶ τε· ἐπισηρχνῶ, πέπτω.
 Maturus, πέπειρος, ὠραλός.

Matutinum tempus, τὸ ἑωθινόν, πρωτ.
 Matutinus, ἑωθινός, πρωτίνος, φθερινός.
 Maxilla, ἡ σταγών, γνάθος, ἡ.
 in Maxilla percutere, γναθῶν, εἰς
 γνάθος τύπτειν.
 Maximè, μάλιστα.
 Maximus, μέγιστος.
 Me, ἐγώ, ἐγώ.
 Meâ quidem sententiâ, κατ' ἐμὴν
 γνώμην.
 Meâpte causâ, ἐπιγὰ ἕνεκα.
 Meatus, πορεία, πόρος.
 Mecastor, νῆ τὸν Κάστωρα.
 Mechanica ars, βιναυσία.
 Mechanicus, ἀποχειροβίωτος, μηχαν-
 ικός.
 Mecum, μετ' ἐμῶ, μετὰ μου.
 Medela, λατρεία, θείασις, θεραπεΐα.
 Medeor, ἰατροί τινα, ἰατροῦ, Θεο-
 οραπεύω, ἀκούμαι, ἀλθίωμι.
 Mediastinus, μεσαστίνος ὄσλος.
 Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατροῦνός.
 Medicamen et Medicamentum,
 φάρμακον, ἄκσις, ἰασίς.
 Medicina, ἰατρικὴ, ἰασίς, ἄκσις.
 Medicinalis, ἰατροικός.
 Medico et Medicor, ἰατροῦ τινα.
 Medicus, ἰατρός, ἄκσις, θεραπευτής,
 ἰατροτέχνης.
 Medietas, τὸ ἕμισον, μεσότης.
 è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείν-
 νειν.
 in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
 Mediocris, μέτριος, ἐπιεικής.
 Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
 Mediocritèr, μετρίως* ἐπ' ὀλίγον,
 μέσως.
 Meditabundus, σύνως* ὁ ἐπὶ φροντί-
 δων.
 Meditatè, ἐσκεμμένος.
 Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία,
 φροντίς, σκέμμα.
 Mediteraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
 Meditor, μελετάω, σκέπτομαι τι,
 φροντίζω, μεριμνάω.
 Meditullium, μεταλλιον.
 in Medium affero, εἰσφέρωμαι τι,
 παρατίθεμαι, παραφέρω.
 Medium, τὸ μέσον, μεταξύ, μεσότης.
 Medius, μέσος, μεσαίωτος.
 Medius fidius, νῆ τὸν Ἡρακλέα, νῆ
 Δία, νελ ἰν negando, μὴ Δία.
 Medulla, μυελός, ἐντεριώνη.
 Medullitùs, ἀπὸ μυελός.
 Meis, ἡμέω.
 Mel, mellis, μέλι, -ιτος, τὸ.
 Melancholia, μελαγχολία.
 Melancholiosus, μελαγχολικός.
 Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
 Melius, ἄμεινον.
 Melius et optabilius est, αἰρετώτε-
 ρον.
 Meliusculè habet, μικρόν τι ἄμεινον
 ἔχει.
 Mellificium, μελιτοποίησις, μελιτο-
 γία.
 Mellitus, μελιτώδης.
 Membrana, ἔμνη.
 Membranæus, βενίνος, περιγραμμός.
 Membranula, τὸ βενίνον.
 Membratim, κατὰ μέλη, μεληθόν.
 Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τὸ
 Memet, ἑμαυτὸν.
 Memini, μέρησαι τινας* ἀναμνήνη-
 αι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.

Memor, μνήμων, μνημονικός.
 Memorabilis, ἀξιόμνητος, ἀξιολόγος,
 μνημονευτός.
 Memorandus, μνημονευτός.
 Memoratu dignus, ἀξιολόγος.
 Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
 Memoria dignum esse, τῆς μνήμης
 ἄξιον εἶναι τι.
 Memoria teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
 Memoria mandare aliquid, μνήμη
 παρακατατίθεσθαι τι.
 Memoria prodere, διδόναι τῷ λόγῳ,
 παραδιδόναι εἰς μνήμη.
 Memorialis liber, τὸ ἀπομνημονεύμα.
 in Memoriam reduco, διαμνημονεύω
 in Memoriam revoco, ἀναμνήνησαι
 τι, μνησθῆναι ποιῶ.
 Memoritèr dicere, ἀπὸ εὐματος
 εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ
 γλώσσης εἰπεῖν.
 Memoro, pro narrare, λέγω, ἰσορώω,
 δηγίωμαι, ἀναμνήσκω.
 Menda et Mendum, πταίσμα, ἀμάρ-
 τημα, πλημμέλημα.
 Mendacium, ψεῦδος, τὸ ψευδολογία.
 Mendax, ψευδής, ψευδολόγος.
 Mendica, ἡ πρῶσις.
 Mendicatio, πρῶσις.
 Mendicitas, πτωχεία.
 Mendico, πτωχεύω, ἐπαίτω.
 Mendicus, πτωχός, ἐπαίτης.
 Mendosus, πλημμελής, ψευδής.
 Mendum, πταίσμα, σφάλμα, πλημ-
 μέλημα.
 Mens, νόος, νῆς, δ' ὀφθαλμ., -ενός, γνώμη.
 Mensa, τράπεζα.
 Mensæ secundæ, δευτεραὶ τράπεζαι,
 τραγῆματα.
 Menses muliebres, τὰ καταμήνια
 γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρος.
 Mensis, μῆν.
 Mensium suppressio, ἐμμήνων ἐπίσ-
 χυσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
 Menstruus, ἐμμήσιος ἢ ἔμμησιος.
 Mensura, τὸ μέτρον.
 Mente captus, ἄνω, παράφρων, φρε-
 νήτης, φρενέληπτος.
 Mente pendere, ἐπισκοπεῖν τι.
 in Mentem venire, ἔλθειν ἐπὶ νοῦν τινα.
 Mentio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
 Mentionem facere alicujus, μνησθῆ-
 ναί τινας εἰ τινα, εἰ περί τινας,
 μνείαν ποιῆσθαι τινας.
 Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑπο-
 κρίνω.
 Mentis compos, εὐνός, ἐχέφρων.
 Mentis delirium, φρενίτις.
 Mentum, γένειον, γνάθος, δ' ἄνθρωπων.
 Meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, δέρο-
 χομαι, ἴδιον, fluere, ῥεῖν.
 Meo quidem iudicio, ὡς οἴμαι,
 κατ' ἐμὴν γνώμην.
 Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρα-
 τος.
 Meræus, ἄκρατος, ζωρὸς.
 Mercator, ἔμπορος, ἔμπολος.
 Mercatura, ἔμπορία.
 Mercatus, ἐμπόρευμα.
 Mercede conductus, ὑπόμισθος.
 Mercede loeo,μισθώ τινα τι.
 Mercedem fero,μισθοφορέω παρά σοι.
 Mercenarius,μισθοφόρος,μισθοφάρος.
 Mercus,μισθός, δ' μίσθωμα, ἀποφοράς.
 Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινας, ab
 aliquo: ἐμπορεύομαι, ὠνεύομαι.

Mercurius, Ἑρμῆς.
 Merda, σκῆρος, σκατὸς, ἰν γεν. ἡ κόπρος.
 Merenda, τὸ πρόβειπνον.
 Mereo et Mereor,μισθὸν φέρω, ἀξίος.
 εἰμί,μισθοφορία,μισθοφάνω.
 bene de aliquo Mereri, εὐεργετῆν
 τινα, εὐποιεῖν τινα.
 Malè mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
 Meretricius, ἑταιρικός, πορνικός.
 Meretricor, πορνεύω.
 Meretricula, ἑταιρίδιον.
 Meretrix, ἑταῖρα, πόρνη.
 Merges, -itis, θείρουν.
 Mergo, δύνω, βαρύνω, βάπτω.
 Mergus, αἰθυσία, ας, ἡ.
 Meridianus, μεσημβρινός.
 Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς
 ἡμέρας.
 Meritò, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
 Meritorium, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
 Meritus, -a, -um, ἀξίος.
 Merula, κόβρυφος.
 Merum, ἄκρατος, subauditur οἶνος*
 τὸ ἄκρατον.
 Merus, ἄκρατος.
 Merx, ἔμπορία, τὸ ὄνιον, ἀγόρασμα.
 Mesenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.
 Mespilus, ἡ μεσπύλη.
 Messem facio, θείρω.
 Messis, θείρισμός, δ' ἄμνητος.
 Messor, θείριστής, ἦ, δ.
 Meta, ὄρος, τέρμα.
 Metallum, τὸ μέταλλον.
 Metari castra, στρατοπεδεύειν.
 Metatio, καταμέτρησις.
 Metator, διατακτής.
 Methodus, μέθοδος.
 Meticulosus, ψυφολίος, δειλός, φοβέ-
 ρος, -ασφάλος.
 Metior, μετρώω, διαμέτω.
 Meto, ἀράω, θείρω.
 Meteor, -aris, καταμετρίω, ὀρίζω.
 Metu consternor, προέμαι ποιῶ τι.
 Metuendum est ne, δέος ἐστὶ μὴ.
 Metum alicui incutere, δέος ἐνεφ-
 γάζεσθαι τινα.
 Metuo, δέω περὶ λησῶν, ἀ πρῶτο-
 nibus: φοβέομαι κινδύνου, pericu-
 lum.
 Metus, φόβος, δέος, δέσμα, δειλίασις.
 Meus, ἐμός, ἡ, ὄν.
 Mica, ψεῖς, χός, ἡ* ψίχυνον, ψώμισμα.
 Micans, εὐθίων, ἀσφαπών.
 Mico, εἰδῶ.
 Micturio, ὄσητιάω.
 Migratio, ἀποκίσις, μετακίσις.
 Migro, μετακίζομαι, μετακίω, ἀνα-
 γῶω, μεταβάνω τὸν τόπον.
 Mihi, ἐμοί, μοί.
 Mihimetipsi, ἑαυτοῖ.
 Miles, -itis, στρατιώτης, ἦ, δ.
 Militaris, στρατιωτικός, στρατιώσιμος.
 Militaris, tessera, σύνταγμα.
 Milites conscribere, στρατεύτας κα-
 ταγγεῖν vel καταγράψαι.
 Militis emcriti, ἀφίμοιο.
 Militia, στρατία, στρατὶ, πόλεμος.
 Militiæ peritus, στρατιωτικός, ἰδρὶς
 αἰχμῆς.
 Milito, στρατεύω.
 Mille, χίλιοι, χίλια εἰ χίλια.
 Millesimus, χιλιοσός.
 Milliare, μίλιον, μιλίτριον.
 Millies, χιλιάκις.
 Milvus, ἰκτὶν εἰ ἰκτινός, δ.

Mulceo, θέλω, καταφάω, κηλιώ.
 Muletta, ζημία, τιμωρία.
 Muletam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιτείναι, ἢ ἐπ' αὐτὴν ἐπιγράφειν.
 Muletatio, ἡ τίμησις.
 Muleto, -as, ζημιῶν τινα θανατῶν, ἢ χρεῖμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προσιμάω.
 Mulgeo, ἀμείλω, ἀθλέω, βόδῳ.
 Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
 Muliebritèr, γυναικεῶς.
 Mulier, γυνή, -αῖκός.
 Mulicrositas, φιλογυνελα.
 Mulicrosus, φιλογύναιος, γυναικώδης, γυναικομανής.
 Mulsum, οἰνώμελι, τὸ.
 Multifariè, πολυμρφῶς.
 Multifarius, πολυτρόπος.
 Multifidus, πολυσχιδής.
 Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυτέπεια.
 Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
 Multimodus, πολυτρόπος.
 Multiplex, πολλαπλασίος, πολυμερής.
 Multipliciter, πολλαπλασίως.
 Multiplicio, πολλαπλασιάω.
 Multitudo, πλῆθος, βήμηγυρις.
 Multò, παρὰ πολὺ.
 Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
 Multo minus, σχολήγε, ἦπυ.
 Multoties, πολλοσὸν.
 Multum abest, πολλὰ δεῖ.
 Multum, πολὺ, κατὰ πολὺ.
 Multus, πολλὸς, πολλή, πολὺ· συχρὺς.
 Mulus, ἄρεῦς, ἡμίονος.
 Mundanus, κοσμικός.
 Mundities, καθαρῶτης, κοσμιότης.
 Mundo, καθαρῶς, καθαρὸν ποιῶ.
 Mundus, -a, -um, καθαρὸς.
 Mundus, διδύ, κόσμος.
 Munera offerre, δωροφορεῖν.
 Muneribus corruptus, δωροῖς μαλθασασμένος, δωρολήπτης.
 Munero vel Muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
 Munia, τὰ προσήκοντα.
 Municeps, πολιτής.
 Municipalis, ὁ πολιτικός.
 Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄπυ.
 Munificè, δαφιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
 Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
 Munificus, μεγαλοπρεπής.
 Munimentum, ἐπιτειχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρμα, ἔρκος.
 Munio, ἐχυρῶ, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
 Munio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
 Munitus, -a, -um, τετειχισμένος, ἐχυρὸς, ἀσφαλισθείς.
 Munus, ὄρων, ὄρημα τὸ πρὸ officio, τὸ προσήκον, τὰ δόντα, ἔργον.
 Munus obire, ποιεῖν ἢ διαπράττειν ἔργον.
 Munus suum exequi, τὸ ἔργον εὐτελεῖν.
 Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
 Muræna, μύραινα.
 Murex, κογχήλιον.
 Muria, ἡ ἄλμη, τὸ τάρχιος.
 Murmur, ψόφος, γογγυσμὸς.
 Murmuratio, μορμυρισμὸς, δ' γογγυσμὸς, δ.
 Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
 Murus, τείχος, τὰ.
 Mus, muris, μῦς.

Mus araneus, μυγάλη.
 Musa, μῦσα.
 Museum, μουσεῖον.
 Musca, μύια.
 Muscarium, σόβη, μουσοβή.
 Muscipula, μύσπονον, μύαγρα.
 Muscosus, βρωδός.
 Musculus, ὁ μῶν, ὠνος.
 Muscus, μῦνος, φυκίος, βρούνος.
 Musica, μουσική.
 Musicus, μουσικός.
 Mussito, μῦζω, διαψιθυρίζω.
 Mustela, γαλῆ, ἰκτίς.
 Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
 Mutabilis, εὐμετάβολος.
 Mutabilitas, ἀσασία, εὐκνησία.
 Mutatio, μεταβολή, ἀλλοίωσις.
 Mutilatio, πέρωμα, τὸ πέρωσις.
 Mutilatus, πηρωθείς, κολοθωθείς.
 Mutilo, κολοθῶ, πηρῶ.
 Mutilus, κολοθός, κυλλός, -ῶ, πηρὸς, -ῶ, δ' ἑλλειπής.
 Mutio, -is, -ire, μῦζω, γρῆζω.
 Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam.
 Muto, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
 Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
 Mutuo do, δανεῖζω, χράω.
 Mutuor, mutuò accipio, δανεῖζομαι χρήματα παρὰ τινος.
 Mutus, κωφός, ἄφωνος, ἄφθογγος.
 Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
 Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατὰλληλος.
 Myrias, μυριάς, -άδος, ἡ.
 Myropola, μυροπόλις.
 Myrrha, μύρρα, σμύρνα, ης, ἡ.
 Myrtus, μύρτινος, μύρτος, υς, ἡ.
 Mysteria, μυστήρια.
 Mysticus, μυστικός.

N.

Næ, ναί, νῆ Δία.
 Nænia, ἐπικηδῖος μονοῖα.
 Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
 Nam, γὰρ, ἐπὶ ἕνεκα, ὅτι.
 Nanciscor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem : περιποιεῖμαι, εὐρίσκω.
 Nanus, νανός, νανώδης.
 Nares, νῆρας, αἱ.
 Narratio, ἀφήγησις, οἰήγησις.
 Narratiuncula, οἰηγημάτιον.
 Narro, διηγέομαι τινὶ τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
 Nascor, γίνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
 Nassa, κύρτος.
 Naso suspendere, μνηκτριεῖν.
 Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
 Nasus, ῖν, ῖτις, μνηκτῆρ.
 Nasuti, μνηκτριεῖται, χλευασαί.
 Nata, -æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
 Natale solum, πατρίς, ἔγγενής γῆ.
 Natalis, γενεθλιακός, γενέσιος.
 Natalis dies, γενεθλιος ἡμέρα.
 Natalitius, γενεθλιακός.
 Nates, γλυτοὶ, πυγαί.
 Natio, γένος, Σύρος τὸ γένος, natio-
 ne Syrus, ἔθνος, φῦλον.
 Nativitas, γενετή, γένεσις, γονή.
 Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.

Nato, κολυμβῶ, νέω, νήχομαι.
 Natura, φύσις, γενεά, γένεσις.
 Naturalis, φυσικός, ἔμφυτος.
 Naturaliter, κατὰ φύσιν.
 Natus, γεγονός, πεφυκός, τεχθείς.
 Natus, id est, filius, ὁ παῖς, υἱός.
 Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
 Navale prælium, ναυμαχία.
 Navale, τὸ ναύσταθμον.
 Navalis, ναυτικός.
 Nauci facio, περὶ ὄλιγυ ποιῆμαι.
 Nauculerus, ναυκλήριος.
 Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
 Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
 Naufragium facio, ναυαγίω.
 Naufragus, ὁ ἢ ναυαγός, ναυαγέων.
 Navicula, πλοίαριον.
 Navigabilis, πλωσίμος, πλωτός.
 Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
 Navigatio, ναυτιλία, πλῆος, -ῦς.
 Navigium, πλοῖον.
 Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
 Navis, πλοῖον, ναῦς.
 Navis gubernator, ναύκληρος.
 Navitèr, σπουδαίως.
 Naulum, ναῦλος, πορθμείον.
 Naumachia, ναυμαχία.
 Navo, -as, -are, operam, προσέχω τὸν νῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζω περὶ τούτων ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
 Nausea, ναυτία, ἐπὶ ναυτησίας.
 Nauseo, ναυτιῶ.
 Nauta, ναυτής, ναυτίλος.
 Nautice rei rudis, ἀθαλάσσιος.
 Nauticus, ναυτικός.
 Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
 Ne, interrogandi, ὅρα, πότερον.
 Ne, dehortativum, υδὺ μὴ, μὴ ὄητα, pro ut non, ἵνα μὴ.
 Nebula, νεφέλη, νέφος, βρέξιλη.
 Nebulo, ὁ νέφος ἀξίος, ἵταδανός, β.
 Nebulosus, νεφελώδης, νεφώδης.
 Nec et neque, μηδὲ, ἄδὲ, ὅτι.
 Necessario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαῖως.
 Necessarius, ἀναγκαῖος.
 Necessitate, ἀνάγκη, ἀναγκαῖον ἐστὶ.
 Necessitas, ἀνάγκη, χρεῖα.
 Necessitate coactus, ληφθείς ὑπὸ ἀνάγκης, ἀναγκάζομενος.
 Necessitudo, συνθήθεια, οικειότης.
 Necessitudo mihi est cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οικειότης.
 Neco, κτείνω, ἀναίρω, φονεύω.
 Necromantia, νεκρομαντία.
 Nectar, νέκταρ.
 Necto, πλέω, εἶρω, ἄπτω.
 Necubi, μήπω· ἵνα μήπω.
 Nedum, μήκα ἐπὶ μήτι, ἴτιγε.
 Nefandus, ἀπίστος, ἀνόσιος, ἀθέμιτος, ὀσφρατος, ἔκθεσμος.
 Nefarius facinus, ἀθέμιτον ἔργον.
 Nefarius, μαρῶτατος, ἀθέμιτος.
 Nefas est, ὃχ θεῶν ἐστὶ· ὁ θεῖος.
 Nefasti dies, ἀποφράεις ἡμέραι, ἀποκταί ἢ ἀπρακτοί.
 Nefastus, ἀθέμιτος.
 Negatio, ἀρνήσις, ἀπόφασις.
 Neglectus, -us, ἀμελεῖα.
 Neglectus, -a, -um, καταφρονουμένος.
 Negligens, ἀμελής, ὀλιγωρὸς.
 Negligenter, ἀμελῶς.
 Negligentia, ἀμελεῖα, ὀλιγωρία

Negligo, ἀλιγωρέω τῶν φίλων, ἀνί-
 eos: καταφρονέω, ἀμελίω, βαδερ-
 γώ.
 Nego, ἐξαρνέομαι, ἐξαρνός εἰμι.
 Negotia domestica, τὰ ἐνδόν ἔργα.
 Negotiatio, ἐμπολιή, ἐμπορία.
 Negotiator, ἔμπορος.
 Negotiis occupari, ἀσχολῆσαι ἀγεῖν
 ἐν τινὶ ἀσχολεῖσθαι πρὸς τι.
 nullo Negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδισ-
 τως, εὐπέτως, ἀκονετι.
 Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
 Negotiosus, πραγματώδης.
 Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγ-
 ματεία.
 Negotium facessere, ἀσχολιᾶν τι
 παρέχειν, κόπως παρέχειν.
 Nemo, ἰδέσις, ὅτις.
 Nemorosus, ὑλώδης, ἀλωώδης.
 Nempē, δηλαδὴ, δηλονότι, ὄψην.
 Nemus, -oris, νέμος, τὸ τέμενος, τὸ
 ἄλγ' ἄλσος, τὸ.
 Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
 Neo fila, μίτον κλώθω.
 Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
 Nepotes, id est, intemperantes, οἱ
 ἄσωτοι ἃ ἀκολαζαίνοντες νέοι.
 Neptis, νιωνή, ἡ θυγατριδῆ.
 Neptunus, Ποσειδῶν.
 Nequā, μὴ πῆ.
 Nequam, ἀχρηστος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
 Nequando, μήποτε.
 Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμῆ, ἴδα-
 μῶς, ἰδοῦτε, μὴ ὅττα, ἢ μὲν τοι.
 Neque, μήτε, ἠδέ, ἕτε.
 Neque verū, ἀλλὰ μὴν, ἰδεμὴν.
 Neque, ἀσθενέως, ἀδυνατίως.
 Nequequam, οὐκ pro frustra, μάρτην.
 Nequis, ἠσπίς.
 Nequid nimis, μηδὲν, ἄγαν.
 Nequitia, κακίαν, ἀχρηστέτους.
 Nequis, ἠσπίς.
 Nequissime, κολίσις.
 Nequissimus, πειρητότατος.
 Nequitia, κακία, ἀχρεΐστης.
 omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
 Nervosus, νεφώδης.
 Nervus, νεύρον.
 Nescio, ἀγνοῶ, οὐκ οἶδα, οὐ γνώσκω.
 Nescius, ἀγνωστών, ἀπειρος, ἀδαής, ἢ
 εἰδώς.
 Neu, μήτε, ἢ μὴ.
 Neuter, ἄλλοτερος ἢ ἄλλοτερος.
 Nequam, μηδαμῶς, ἰδὲν τι.
 Nex, ἄσπαστος, φόνος.
 Nexas, συμλοκή.
 Ni, nisi nisi, εἰ μὴ, εἰν μὴ.
 Nihil, κακομάρτυς.
 Nihilō, εἰ Nidulus, νεοττεύω.
 Nidor, κλισία.
 Nidum facio, ἀποικοδοτέω, νεοσσεύω.
 Nidas, νεοττεύω, καλιᾶ.
 Niger, μέλας, ἢ μέλαινα, ἢ μέλαν, τὸ.
 Nigra, μελανόχρους, μελανία.
 Niger, niger sum, μελανόχρους.
 Nihil, ἰδὲν, ἰδὲν, οὔτι.
 Nil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ἃ,
 τι.
 Nihil, παρ' ἰδὲν.
 Nihil facio, περὶ μηδενὸς ποιῆσαι.
 Nihilō, εἰν ἰδὲν εἰμι μερῆς, παρ'
 ἰδὲν λογίζομαι.
 Nihil pendo et duco, περὶ μηδενὸς
 ποιῆσαι, καταφρονέω, φαυλιζώ.

Nilominus, ἰδὲν ἦτρον.
 Nil, ἰδὲν.
 Nimbus, δμβρώδης, νεφώδης.
 Nimbus, δμβρος, νέφος, τὸ.
 Ninietas, τὸ περισσόν.
 Nimirum, ὄψην ὄψιν, ὄψην.
 Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
 Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσός.
 Ningō, νήφω, κατανήφω.
 Nisi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἂν μὴ.
 Nisi quod, ἀλλ' ὅτι.
 Nisus, ἡ πείρα.
 Niteo, σιλῶ, καλλύνομαι, λάμπω.
 Nitidus, λαμπρός.
 Nitor, σιλνότης, λαμπρότης.
 Nitor, -eris, conor, ερείδω, ἰσχυρίζο-
 μαι, πειράομαι, σπουδάζω.
 Nitrosus, νιτρώδης.
 Nitrum, νίτρον.
 Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
 Niveus, χιόνειος.
 Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.
 Nix, nivis, χιών, ἢ νιφετός.
 No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
 Nobilis, γνωριμὸς, εὐγενής, γενναῖος.
 Nobilitas, εὐγένεια.
 Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
 Nobis, ἡμῖν.
 Nobiscum, μετ' ἡμῶν.
 Nocens, κακοποιός, βλάπτων, βλαβερὸς.
 Nocentē, βλαβερῶς.
 Noceo, βλάπτω τινα, κακῶς ποιῶ τι-
 να, κακῶς τινα, ἀδικῶ, ἀτάω, ἴπω.
 Noctu, νύκτωρ, νυκτός.
 Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
 Noctua, γλαυξ.
 Nocturnus, νυκτερινός, ἐννύχιος.
 Nocumentum, βλάβη, λύπη.
 Nocus, βλαβερὸς.
 Nodus, πολυπόκος.
 Nodus, ἄμμα, τὸ δισμὸς.
 Nolo, ἢ θέλω, ἢ βύλομαι.
 Nomen, ὄνομα, τὸ.
 Nomenclator, ὄνοματολόγος.
 Nominatim, ὄνομασι.
 Nominatio, ὄνομασις, κλήσις.
 Nomine tuo, ἐξ ἑνόματος σῶ.
 Nominis ejusdem, συνώνυμος.
 Nonino, ὀνομάζω, καλῶ τινα, ὀνο-
 μα τιθέναι τι.
 Non, οὐ, οὐκ, μὴ, οὔτι, οὐδὲν.
 Non enim, ἢ γὰρ.
 Non per Jovem, μὰ Δία.
 Non equidem, ἢ γὰρ ἔν.
 Non modo, μὴ ὅτι, ἔχ ὅπως.
 Non ita pridem, ἢ πρὸ πολλῶ, πρὸ
 μικρῶ.
 Non multo post, ἢ πρὸ πολλοῦ, ἢ
 εἰς μακρόν.
 Non solum, sed etiam, ἔχ ὅτι, ἀλ-
 λά καὶ.
 Non tamen, μὴ μέντοι, ἢ μὴν.
 Nona mensis, νόναι.
 Nonagenarius, ἐνενηκονταετής.
 Nonaginta, ἐνενηήκοντα.
 Nondum, μῆπω, οἴπω.
 Nonne, εἰ, ἢ οὐχ' ἔρῃς, annon vi-
 des?
 Nonnihil, μικρόν τι.
 Nonnullus, ἔστιν ὅς, ἕνιος.
 Nonnunquam, ἔσθ' ὅτε, ἕνιοτε, ἕποτε.
 Nonus, -a, -um, ἕννατος.
 Norma, κανὼν, γνώμων.
 Nos, ἡμεῖς.
 Noscere artem, εἰδῆσαι τέχνην.

Nosco, γινώσκω, οἶδα.
 Noster, ἡμέτερος.
 Nota, σημείον, συνθημα, σύγγραμμα, τὸ.
 Notabilis, γνωστός, γνωρίμος.
 Notare ignominia, ἀτιμάζειν τινα.
 Notarius, γραμματεὺς, ὑπογραφεύς.
 Notatu dignum, σημειώσιμος ἄξιον
 ἀξιολογημένον.
 Notus, ὄψην.
 Notio, τὸ νόημα.
 Notitia, γνώσις, γνωρίσις, νόσις.
 Notitia, γνωρίζομαι, διασημαίνω, στίζω.
 Notum est, φανερόν ἐστι προσηλὸν ἐστὶ
 Notum factum, γνωρίζω, δηλώω.
 Notus, γνωρίμος, γνωστός.
 Notus, auster, νότος.
 Novacula, ξυρίον.
 Novem, ἕννα.
 November, ἀνθεστηριῶν, Νοέμβριος.
 Novenarius, ἕνναταῖος.
 Noveni, οἱ ἕννα.
 Noverca, μητριὰ.
 Novercalis, ὁ τῆς μετριῦς.
 Novices, ἑντάκις.
 Novilunium, νέα σελήνη, νεομήνια.
 Novissime, ἐπὶ τέλει, ἰσχυρώς.
 Novitas, νεότης, καινότης.
 Novitius, νεαρός.
 Novus, νέος, καινός.
 Nox, νύξ, nox intempesta, ἀκρο-
 νυχία.
 Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
 Noxius, βλαβερὸς, πονηρὸς, βλαπτικὸς.
 Nubecula, νεφέλιον.
 Nubes, νεφέλη, νέφος.
 Nubilis, ὁ ζ' ἢ, ἐπίγαιος, ὠραῖος πρὸς
 γᾶμον, ἀκαμάτος.
 Nubilus, συννεφής, νεφέλωδης.
 Nubo, velo, καλέπτω pro viro tra-
 di, γαμίσθαι τι, νυμφεύεσθαι.
 Nudititas, γυμνότης.
 Nudiustertius, πρόχθεις.
 Nudo, γυμνός.
 Nudus, γυμνός, ψιλός, ἀνεμίμων.
 Nuga, φλαγρία, ἢ λήρος, ὁ.
 Nugas agere, ληρέει, φλυαρεῖν.
 Nugator, φλύαρος.
 Nugatorius, φλυαρώδης.
 Nuxigerulus, ἰθλοφόρος.
 Nugor, -aris, φλυαρέω, ἀδόλοσχέω.
 Nullibi, ἰδομῶ.
 Nullius pretii, ἰτιδανός.
 Nullo modo, οὕτως, οὐδ' ὅπως τι οὐν
 οὐδαμῶ, οὐδαμῶς, οὐδ' ἂν πω.
 Nullo pacto, μηδιστοιῦν, οὐδ' ἂν εἰ τι
 γένοιτο.
 Nullus, μηδεις, ὅδεις, οὔτις.
 Nullus sum, id est, peri, μηδεις
 εἰμι.
 Num, ἄραγε, εἰτι ἰδοῦν' ἄρα μὴ.
 Numen, τὸ θεῖον, θεϊότης, δαιμόνιον.
 Numerabilis, ἀριθμητός.
 Numeratio, κατ' ἀριθμῶν.
 Numeratio, ἀριθμοσις.
 Numeratus, ἀριθμηθείς.
 Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
 Numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τῶν
 ἀριθμῶν.
 Numerosus, πολλὸς ἀριθμῶν εἰ ἀριθ-
 μῶν πολύχρους, πολυπληθής.
 Numerus, ἀριθμὸς.
 Numerus in Oratione et Misticis
 βυθός.
 Numine afflor, ἐνθουσιάζω.
 Nummosus, πολυχρηματος, πλήρης

Nummularius, κολληβυζής, τραπεζίτης.
 Nummulus, νομισμάτιον.
 Nummius, νόμισμα, τδ.
 Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
 Nunc, νῦν, νυνί' ἐν τῷ παρόντι.
 Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
 Nuncubi, μὴ ἄν πᾶ.
 Nuncupatio, προσαγόρευσις.
 Nuncupo, ὀνοματοποιῶ, προσαγορεύω.
 Nundina, πανήγυρις, ἰος, ἢ παντοπωλείον, ἀγορά.
 Nundinalis, ἀγοραῖος.
 Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
 Nundinator, ἀγοραστής.
 Nundinor, καπηλόω, ἱγοράζω.
 Nunquam, ὀδέποτε, μηδέποτε.
 Nunquam non, ἡπαντῶς.
 Nunquid, ἄραγε, ἄρα μὴ, μὴ ὄν τι.
 Nunquis, ἄρα μὴ τις, μὴ τίς τις.
 Nuntiatio, ἀγγελία, ἀγγελμα, τδ.
 Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
 Nuntius, qui nuntial, ἀγγελλός' pro eo quod nuntiat, ἀγγελία, ἢ.
 Nuo, νέω.
 Nuper, νεώσι, ἄρτι.
 Nuper mortuus, νεοθανής.
 Nuper natus, ἄρτιτοκος, νεόγονος.
 Nuperimè, πρό μικροτάτη.
 Nuperus, ὁ ἄρτι.
 Nupta, νόμφη.
 Nuptiae, γάμος.
 Nuptiae secundae, διαγαμία.
 Nuptiale carmen, ἐπιθαλίμιον.
 Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
 Nurus, ἡ νύος, ἐννύος.
 Nusquam, ὅδαρη, ὅδαρθ.
 Nusquam non, πανταχῶ.
 Nuto, νευάζω.
 Nutricatio, ἀνατροφή, τιθήνησις.
 Nutrico, ἐλ-ογ, ἀνατρέφω, διατρέφω.
 Nutrimentum, τροφή, διατροφή.
 Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
 Nutritio, σιτισμός, τροφή.
 Nutritor, τροφέας.
 Nutrix, τροφέας, τιθήνη, ἢ.
 Nutus, τὸ νεῦμα.
 Nux, κάρβα, ἢ κάρνον νετὸ fructum significat.
 Nympha, νόμφη.

O.

Ω, ὦ.

O dii boni, ὦ θεοὶ ἀνάγαθοι.
 Ob, ἔνικα, gen. διὰ, acc.
 Obætatus, ὑπόχρεως.
 Obambulatio, περιόδευσις.
 Obambulo, περιπατῶ, περινοσῶ.
 Obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
 Obdormio, κατακοιμάομαι, ἐπικαθεῖω.
 Obduco, ἔγω, ἐπισείγω, προσβάλλομαι.
 Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
 Obduro, σκληρύνομαι.
 Obediens, εὐπειθής, ὁ εἴ ἢ ὑπήκοος.
 Obedientèr, εὐπειθῶς.
 Obedientia, ὑπακοή, εὐπειθεια.
 Obedio, πείθομαι τινί ὑπακούω τινί.
 Obeco, περιέρχομαι, ἐπιτελώω.

Obequito, περιπέζω, περιπτεύω.
 Oberro, -as, πλανῶμαι, περινοστέιν.
 Obesitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
 Obesus, πίων, πολυσαρκος, ὁ λιπαρός, παχὺς, κατσάρκος.
 Obex, ἱμπόδιον, κώλυσις, μοχλός.
 Obfirmo, διαβεβαιῶμαι, ἐπιστηρίζω.
 Obgannio, ἐπικουζάομαι, περιπαλέω.
 Objectio, προβολή, ἀντιλογία.
 Objecto, δεικνύω.
 Objicere se periculis, ἐπιβρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνους.
 Objicio, προβάλλω' pro exprobare, δεικνύειν τινί τι.
 Obire mortem, τελευτῶν -ν βίον.
 Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβίαν.
 Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
 Obiter, παρήγως, ἐν παρόδῳ.
 Obitus, μορσ, τελευτή ὁ θάνατος.
 Objurgatio, ἐπιτιμῆσις, λοιδορία.
 Objurgator, ἐπιτιμητής.
 Objurgo, ἐπιτιμῶ τινί ταῦτα, ἐπιπλήττω' λοιδοροῦμαι τινί.
 Oblatro, προσυλακτέω' pro obloqui, κατακαλεῖν.
 Oblatum, προσφορά.
 Oblatus, προσφερόμενος.
 Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
 Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινα.
 Obligatio, ἐπίδειξις, ἐνοχή.
 Obligue, ἐπιδῶ, καταδεσσεύω.
 Obliqué, πλαγίως, παραβλήθην.
 Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
 ex Obliquo, ἐκ πλαγίῳ.
 Obliquo, λοξῶ, σρεθλῶ.
 Obliquus, καμπύλος, λοξός.
 Obliteratio, ἐξάλειψις.
 Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τίνος, memoriam alicujus.
 Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
 Oblivio, λήθη, ἀμνησία.
 Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνεσθαι τι.
 Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνημων.
 Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνησιέω, ἀμνημονεύω.
 Oblongus, παραμήκης.
 Obloquor, κατακαλέω.
 Oboluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
 Obomurmuro, καταγογγύζω.
 Obmutescor, καταφιμόμαι.
 Obmutescio, καταφιμόμαι.
 Obnitor, ἀντιτρέπω, ἀνθίσταμαι τινί.
 Obnixò, συντονῶς, διατεταμένως.
 Obnoxiosus, ἔνοχος.
 Obnuabio, ἐπινίφω.
 Obnuco, περικαλύπτω.
 Obnuntio, καταγγέλλω.
 Obolus, ὀβολός.
 Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
 Obrepro, ὑπιστέρχομαι.
 Oburo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
 Obrutus, κατακαλυφθεὶς.
 Obscænè, αἰσχρῶς, ἀναίδῶς.
 Obscænitas, αἰσχρότης, ἀσελγεία.
 Obscænus, αἰσχρός, ἀσελγής, ἀναίδης, αἰσχρολόγος.
 Obscure, ἀσαφῶς.
 Obscuritas, σκότος, ἀσάφεια.
 Obscuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρῶ, ἐπικαλύπτω.
 Obscurum erat, ἀήθλον ἦν.
 Obscurus, ἀφανής, ἀήθλος, ἀμαυρός' pro ignobili, ἀσημος.

Obsecro, λιπαρῶς, δέομαι σου τοῦτο πρὸς παιδῶν, per liberos.
 Obsecundo, σου ἐργῶ τινί, θουουργῶ.
 Obsepio, περιφρίττω.
 Obsequenter, πειθηνύς.
 Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
 Obsequiosus, ὑπηρετικός.
 Obsequium, θεραπεία, λατρεία, ἐπηγρέσας, θουοεία, ἀνθύσειξις.
 Obsequor, ὑπηρετῶ, χαρίζομαι τινί.
 Obsero, -as, περιελέω, μοχλεύω.
 Observantia, θεραπεία.
 Observatio, παρατήρησις, εὐλάβεια' pro observantia, θεραπεία.
 Observator, ἐπισκοπος.
 Observo, ἐπιτηρέω, ἐφορῶ' pro nocerari, θεραπεύειν τινα.
 Obses, ὁ ἄμφορος.
 Obsessor, πολιορκητής.
 Obsides dare, δίδόναι ἄμφορος.
 Obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
 Obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
 Obsidium, obsidio, πολιορκεία, περικαθήσις, ἢ.
 Obsido, -is, et obsideo, πολιορκεῖω, περικαθίζω, περιεστημι.
 Obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισηματοῦμαι.
 Obsisto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι.
 Obsitus, περιεληθμένος.
 Obsitus pannis, ῥυπαρῶς διακείμενος.
 Obsolesco, ἀπαρχαίωμαι.
 Obsoleta verba, ἀπρρχαίωμένα ῥήματα.
 Obsoletus, παλαιός.
 Obsolium, ἑξοπιστήν.
 Obsolusio, κώλυμα, τὸ ἱμπόδιον.
 Obstetrico, μαίωμαι.
 Obstetrica, μαῖα, μαϊεύτρια.
 Obstinate, ἰσχυρογνώμωνος.
 Obstinatio, σκληρὴ καρδία.
 Obstinatus, ἀπίος, ἁμετανόητος.
 Obstruo, ἐμφράττω.
 Obsto, ἀνθίσταμαι πρὸς τινα' ἐνίσταμαι τινί, ἐναντιόομαι, ἀντέχω.
 Obstrepro, δοῦλω σὺν παρενοχλεῖω τινί ἐλ τινα.
 Obstringere jurejurando, κατακαλεῖν ἄρκει.
 Obstringo, κτερίζω.
 Obstructio, ἐμφράξις, περίφραξις.
 Obstruo, ἐμφράττω τὸ στήμα, os.
 Obstupefacio, ἐκπλήττω.
 Obstupesco, ἐκπλήττομαι πρὸς τινα' θαμβέω, ἀναισθητῶ.
 Obsuta, βλαπτῶ κακῶς ποιῶ τινα.
 Obsurdusco, ἐκκοφίζομαι, ἐκβριμῶ.
 Obtego, κατακρύπτω, περιεργίζω.
 Obtempero, πειθίζομαι τινί πειθαρχεῖν τινί ὑπακούω τινί.
 Obtendo, περιστρέφω, προβάλλομαι.
 Obtenebro, σκοτίζω.
 Obtero, ἐπιτιμῶ, καταπατέω.
 Obtestatio, ἔξορκισμός, ἐπιμαρτυρία.
 Obtestor, ἀντιλέω, λιπαρῶς τινα, ἐπιμαρτυροῦμαι.
 Obtineo, ἐπίχω, περιέρχομαι, κρατέω.
 Obtrectatio, ἐμωμῆσις, κακοίπεια.
 Obtestator, ἀντιλέων, λιπαρῶς τινα, ἐπιμαρτυροῦμαι.
 Obtrecto, λοιδοροῦ τινα ἐλ τινί' διεσῶ, διεβάλλω σε.
 Obtrudo, προσωβίζομαι, ὀβέω

Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
 Obtueor, ἐνατερίζω, ἐφοράω.
 Obtundo, καταβλύνω, παρενεχλέω
 τινι *el* τινά.
 Obturatio, ἐμφραγμός, φίμωσις.
 Obturbo, ἐκταράττω.
 Obturo, ἀποφράττω, ἐπέθω, ἐπι-
 τορίζω.
 Obtusus, ἀμβλός.
 Obtutus, πρόσφοις, ἀτενισμός.
 Obviam, εἰς συνάντησιν.
 Obviam fio, ἐμπίπτω τινι, περιτυ-
 χάνω τινι.
 Obvius, ἀπαντάω.
 Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχῶν.
 Obumbratio, ἐπίσκιασις.
 Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπικρίπτω.
 Obvolvō, περιελίττω, περικαλύπτω.
 Oca, βωλοκόπημα.
 Ocasio, καιρός, δ' ἀφορμή.
 eum Occasio ita tulit, παρατυχῶν,
 παραπίπτους.
 quaecunque Occasione, ὅπῃ ἐνδέχε-
 ται.
 captare Occasionem, καιροφυλατ-
 τῆν, καιρὸν ἢ πρόσβασιν λαμβάνειν.
 Occasionem observo, καιρὸν παρα-
 τηρῶ, ἀφορμὴν λαμβάνω.
 Occasionem præbere, λαθὴν *sem-*
per πρόσβασιν, ἢ ἀφορμὴν παρέχειν ἢ
 παραδίδουαι.
 Occasionem quaero, πρόσβασιν ζητῶ.
 Occasus, ὁσμῆ, ὄσις.
 Occidens, ὄσις.
 Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπερινός.
 Occido, φονεῦν *et* φονεῖν τινά, κτεί-
 νω, ἀναίρειν, μεταφρονεῖν, ἐναίρω.
 Occido, πέττω, καταδύω, πίπτω.
 Occipit, ἰνίω.
 Ocellus, κατακλείω, καταμύω.
 Oco, -as, -age, βωλοκοπιῶ.
 Oculo, κρούπω, καλύπτω.
 Oculatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
 Oculatē, κρυφῆ, κρυφίως, κρύφα.
 Oculatō, ἀποκρούπω, κρύπτω.
 Oculatus, κρυπτός, κρύφιος.
 Ocumbo, τελευτῶ, ἀποιχομαι.
 Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
 Occupatus, ἀσχολούμενος.
 Occuro, καταλαμβάνω, κατέχω, συλ-
 λαμβάνω πόλιν, urbem.
 Occupor, *negotiiis distrahi*; ἀσχο-
 λίαν ἄγειν *en* τινι.
 Occurro, ἀπαντῶ τινι' ἀπάντομαι,
pro in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπι-
 νὴν τινι' ἐπελθεῖν τινι.
 Occursus, ἀπάντησις, συνάντημα.
 Oceanus, ὕκεανός, Ἄμφιτρίτη.
 Ocio, -aris, σχολάζω, σχολῶν ἄγω.
 Ociosus, σχολαίως, κατὰ σχολῆν.
 Ocius, σχολαίως, ἀπράγμων.
 Ocium, σχολή.
 Ocrea, κνημὶς, -ῆος, ἡ.
 Ocreatus, κνημιδοφόρος.
 Octavus, ὄγδοος.
 Octies, ὀκτάκις.
 Octingentesimus, ὀκτακοσιοστός.
 Octingenti, ὀκτακῆσιοι.
 Octo, ὀκτώ.
 October, γαμηλιῶν, ὀκτώβριος
 Octogesimus, ὀγδοηκοστός.
 Octoginta, ὀγδοήκοντα.
 Oculatus, πολυδύνατος, ὀφθαλμικός.
 Oculus captus, διεφθαρμένος τὴν
 ὄψιν

Oculus, ὀφθαλμός, δ' ὄμμα, τὸ ὄψ,
 ὄπός, δ' γλήνη, ἡ' φάσις, τὸ.
 Ocyor, ὄκιων, *vel* ὠκύτερος.
 Ocyssimē, ὄκιςτα, τάχιςτα.
 Ocyus, ὠκύτερον, τάχιτερον.
 Odi, μισῶ τινά, ἐχθαίρω, ἐχθρεύω
 τινι.
 Odio esse, ἀπεχθάνεσθαι τινι.
 Odio persequi aliquem, κατεχ-
 θραίνειν, σκορικίζειν, συγείν.
 Odiosē, ἀπεχθῶς.
 Odiosus, μισητός, δυσχερής, συγερός
pro molestō, λυπηρός, ἀπεχθής.
 Odium, μίσος, -εος, τὸ' ἐχθός.
 Odor, ὄσμη, ὄσμός, ὄσμη.
 Odoratus, -a, -um, εὐώδης, ἀρωμα-
 τωδής.
 Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρασις.
 Odor gratus, ἡδυσμία, εὐωδία.
 Odor malus, δυσωδία, δυσσομία.
 Odore carens, ἄοσμος, ἄοσμος.
 Odoror, -aris, ὀσφραίνομαι' *pro in-*
vestigare, βηνλατῆν τινι.
 Odorus, εὐοσμος, εὐοδμος.
 Oestro percutis, οἰσθηθείς.
 Oestrum, ὁ οἰστρος.
 Ofla, μάζα.
 Oflia, ψωμίον, ψωμίδιον.
 Oflendiculum, πρόσκομμα, προσκοπή,
 σκάνδαλον.
 Ofendo, περιπίπτω τινι, προσκρέω,
 περιτυγχάνω' *pro* laedere, λυπεῖν,
 βρῶναι τινά, προσκόπτειν.
 Offensa, Offensio, πταίσμα, βλάβη.
 Offensiuacula, πταισμάτιον.
 Offerre, προσφέρειν σοι' δοῦναι ἑαυτὸν
 εἰς κινδύνους, *vel* πρὸς τοὺς κινδύ-
 νους ὀρμῆν, offerre se periculis;
 ἐπάγειν.
 Officia, ἐργασίην ὀνηυργίον.
 Officio, βλάπτω, ἐμπούζω.
 Officio deesse, προδιδόναί τα καθή-
 κοντα.
 Officio suo fungī, τὰ καθήκοντα
 ἀποτελεῖν ἢ ποιεῖν.
 Officiosē, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
 Officiosus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελής.
 Officium, τὸ καθήκον.
 Officium, tuum est, καθήκει σοι,
 ὑμῆτέρον ἐστὶ' ἐμὸν ἐστὶ τοιαῦτα λέ-
 γειν.
 Ofendo, ἐπιχέω.
 Oh, *interjectio*, ὦ, ἄ, ὦ, ἄ.
 Olea, ελαία.
 Oleaginus, ελαιώδης.
 Oleaster, ἀργεῖλαια.
 Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
 Oleosus, plenus olei, ελαιώδης.
 Oleum, ελαιον.
 Olfacto, ὀσφραίνομαι, ὀσφραίνομαι.
 Olfactus, ὀσφρησις, ὄσμη, ὄσμος.
 Olin, πάλαι, ἐκ παλαιῶ.
 Olitor, κήπωνος, λαχαναπώλης.
 Oliva, ἡ ελαία.
 Olivetum, ελαιῶν, ἐλιόφυτον.
 Olla, χύτρα, ἡ' χυτρίς, λέβης.
 Olor, κύκνος.
 Olorinus, κύκνειος.
 Olus, -eris, λάχανον.
 Omasmus, τὸ ἐχίνος.
 Omen, οἰωνός, δ' οἰωνίαμα.
 bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδῶσι.
 Omeatum, τὸ ἐπίπλοον.
 Ominor, οἰωνοτολέω, οἰωνίζω.
 Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω' ἔπο-

τίθεται τὴν ἀρχὴν, abdicō me
 magistratu: παύομαι, ἀφήμι.
 Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
 Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ
 Omnifariam, πανταχῆ, παντοίως.
 Omnigenus, παντόδαπος, παντοῖος.
 Omniud, ὄλιος, παντελής, ἄπαξ.
 Omnipotens, παντοκράτωρ, παγ-
 κρατής.
 Omnipotentia, παντοδυναμία, παγ-
 κρασία.
 Ominis, πᾶς, σύμπας, ὄλιος.
 Onager, ὄνυξ.
 Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, δλ-
 κός.
 Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
 Onerosus, φορτικὸς, ἐνσβύστατος.
 Onus, φορτός, δ' φορτίον, βάρος, μέχ-
 θος.
 Onus navis, γόμος.
 Onus suscipere majus viribus, τὸ
 μείζον φορτίον ἢ ἑαυτὸν αἰρεῖσθαι.
 Onustus, βαρυνθείς, φορτισθείς.
 Onyx, ὁ ὄνιξ, ὄνυχιτις.
 Opacus, σκιερὸς, σκιδίος, ζοφώδης.
 Opera, -æ, ἐργασία, ἔργον.
 Opera pretium, ἀξίον ἐνθυμηθῆναι,
 considerate; ὃ τὸ ἔργον μισθός.
 Operam do, σπουδαίω περὶ τινος
 σχολάω τινι' σπεδῶν ἔχω.
 Operam loco, ἐργαλαθεῖω.
 Operam alicui navare, διακονεῖν
 τινι.
 Operam ludere, διατριβὴν ποιῆσθαι.
 Operarius, ἐργαστῆρ, ἐργάτης.
 Operarius, -a, -um, ἐργαστικός, ἐρ-
 γατικός.
 Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
 Opericulum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
 Operimentum, ἐπίδημα, σκέπασμα,
 κάλυμμα.
 Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, σέγω.
 Operior, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι,
 αὐτεργῶ.
 Operosus, ἐπιπόνητος.
 Operositas, τὸ ἐπίπονον.
 Operosus, ἐνεργός, ἐργώδης.
 Operus, καταεργός, καλυπτός.
 Orbes, πλῆθος, κειμήλια, χρήματα.
 Orifex, κατασκευαστής, δημιουργός.
 Orificium, χειρουργία κατασκευῆ.
 Orpilo, ποιμῆν, προβατός.
 Orpimē, πολυτελής.
 Orpinus, πίων, ὄνος, ὃ ζ' ἡ' πιμελής.
 Orpinatio, ὄρμα, ὄρμασμα.
 Orpinio, ὄρμα, ὄρμασις.
 Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς
 δόξης.
 Opinione celerius, θάττον ἐλπιδός.
 Opinione habere de aliquo, δόξαν
 ἔχειν περὶ τινος.
 Opinione mutare, δόξαν μετα-
 θίσθαι.
 Orpinor, δοξάζω, οἰμαι, ὑπολαμβάνω,
 νομίζω, δοκεῖ μοι.
 Oripare, εαψιλῶς, λαμπρῶς.
 Oriparus, πολυτελής, εαψιλής.
 Oris, ore, ορε, τῆς ἐπικυρίας,
 βοηθείας, δυνάμεως, &c. orem fe-
 ro, βοηθείας, συλλαμβάνω, συνεργῶ
 τινι, ἐπικυρέω.
 Oritulum, ἀλιεῖα, ἐπικυρέω νόσιος,
 morbis; παριστάμαι σοι βοηθός
 tibi praesidio adsum.
 Oprium, τὸ ὄπιον.

Opportet, δεῖ, χρῆ' αξίον ἐστὶ.
 Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
 Oppressulatus, μοχλωθείς.
 Oppetere mortem, αποθνήσκειν, τελευτᾶν.
 Oppidanus, πολίτης, δ' κατὰ τὴν πόλιν.
 Oppidanus, -a, -um, πολιτικός.
 Oppidatim, κατὰ πόλεις.
 Oppidò, valdè, κομίδι, Μαν.
 Oppidulum, πόλινιον.
 Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
 Oppignero, ὑποτιθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
 Oppio, ἀναπληρόω.
 Oppono, προτείνω, προσβάλλομαι.
 Oppoutunè, ἐν καιρῷ ἐν τῷ δέοντι· εὐκαιρῶς, κατὰ καιρὸν.
 Opportunitas, εὐκαιρία, καιρὸν.
 Opportunus, εὐκαιρος, ἐπικαιρος, ἐπιτήδειος πρὸς τι.
 Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντιώσις.
 Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
 Oppressio, ἀντιβίψις, κατὰτριψις.
 Oppressor, καταθλίβων, κατατριβών.
 Oppressus, καταπιεσθείς, κατατριβείδης.
 Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταύναστέω, βιάζω, καταθλίβω.
 Opprobrium, ὀνειδισμός· ἄμμος, δ.
 Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδοροῦμαι.
 Oppugnatio, πολιορκησις, προσβολή.
 Oppugnator, πολιορκητής.
 Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμαχομαι· τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
 Opsonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
 Optabilis, εὐκτὸς· ἐν χῆς αξίος.
 Optandus, εὐκτὸς, αἰρετέος.
 Optatò, κατ' εὐχὴν.
 Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστεῖς.
 Optimus, ἀριστος.
 Optio, αἵρεσις, εὐχὴ, εὐλογία.
 Opto, εὐχόμεναι, ποθῶ, ἐπιθυμέω.
 Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
 Opulentus, δ' εὐπορος, πολυχρήματος.
 Opus, ἔργον.
 Opus aggregi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
 Opus est, cum genit. χρῆ.
 Opus habeo, δέομαι τίνος· χρεῖαν ἔχω τίνος.
 Opusculum, ποιημάτιον.
 Ora, ἔσχατιά, ἡ ὄρος.
 Oraaculum, χρησμός, χρησμοφῶδία, μαντεῖον.
 Oraaculum peto, μαντεύομαι.
 Oratio, ὁ λόγος, ἡ βῆσις, λέξις.
 Oratio funebris, λόγος, ἐπιτάφιος.
 Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατὰ, περὶ, πρὸς τίνος.
 Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
 Orator, βήτωρ, -ορος.
 Oratoricè, βήτορικῶς, δίκην.
 Oratorius, βήτορικὸς.
 Orbatus sum, ἀποφανίζομαι.
 in Orbem ago, κυκλώω.
 Orbiculatim, κυκλιθῶν.
 Orbis, κυκλὸς, σφαῖρα.
 Orbis terrarum, οἰκουμένη.
 Orbita, τροχία.
 Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
 Orbo, ὀρφανίζω, ἀποσερέω.
 Orbis, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
 Oreus, ἄδης, ἔρεβος.
 Ordinatus, τακτός, τεταγμένος.
 Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
 Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.

in ordinem redigo, κατατάττω.
 Ordino, διατάττω el -ομαι, ἐγκοσμέω, εὐτρεπίζω.
 Ordior, ἀρχομαι, καταβάλλομαι.
 Ordo, τάξις, εὐταξία.
 Ore tenuis, μέχρι τῷ στόματος.
 Orea, κηρός, δ' σβόμιον.
 Organum, ὄργανον.
 Orichalcum, ὀριχαλκόν.
 Oricus, ἀνατολή.
 Orientalis, ἀνατολικός, ἠϊός.
 Orificium, στόμα.
 Origo, γένεσις, αἴτια, ἀρχή.
 Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατίλλω.
 Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος· ἔκφυς.
 Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, δ'
 Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
 Ornatus, -a, -um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
 Ornatus, -us, κόσμος, δ' κόσμησις.
 Orno, κοσμέω, acc. περιστέλλω.
 Ornus, ἡ ὄρεινὴ μελία.
 Oro, peto, δέομαι σοι τῶτο, παρακαλέω δίκαια, justa : αἰτέω σε σίτον, &c.
 Orphanus, ὄρφανός.
 Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
 Ortus, natus, γεγονώς, πεφυκός.
 Ortus, subst. γένεσις, ἀνατολή.
 Oryza, ὄρυζα.
 Os, oris, στόμα, σβόμιον.
 Os obturo, ἀποσομόω, el ἀφοσορίζω.
 Os, ossis, ὄστυν.
 Oscitantè, βραθύμως, ἀμελῶς, ὑπτιώς.
 Oscitatio, ἡ χάσμη.
 Oscito, χασμάομαι, ἀναχαίνω.
 Osculatio, φίλημα.
 Osculor, φιλέω τινά· κυνέω, κύω.
 Osculum, σματίον, τὸ φίλημα.
 Osor mulierum, μισογοννής.
 Osseus, ὄσσιος, ὄσώδης.
 Ostendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλώω τι, ἐμφανίζω.
 Ostentatio, ἀλαζονεία, κομπασμός.
 Ostentator, ἀλαζών.
 Ostento, προσποδεικνύω pro jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
 Ostentum, τέρας, -ατος, τὸ.
 Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
 Ostiarius, θυρωρός.
 Ostiatim, κατὰ θύρας.
 Ostii annulus, κορώνην, βόπτρον.
 Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
 Ostium, θύρα, εἰσοδος.
 Ostracismus, ὄστρακισμός.
 Ostreum, ὄστρεον.
 Ostrum, τὸ ὄστρον.
 Otio frui, καρπῶσθαι τὴν σχολὴν.
 Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
 Otiosè, ἀργῶς, σχολῆ.
 Otiosus, σχολαίος, δ' ἀπράγμων.
 Otium, σχολή, ἡ, ἀνεσις, ἀργία, ἀπονοία.
 Otium dare, σχολὴν δύναι.
 Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.
 per Otium, ἐπὶ σχολῆς el κατὰ σχολήν.
 Ova parere, ὠοτοκεῖν.
 Ovans, θριαμβεύων.
 Ovatio, θρίαμβος, ἐλάττων.
 Ovile, ποιμνιον, αὐλή.
 Ovina pellis, μηλωτή· κῶος, τὸ.
 Ovinus, προβάτειος, μήλιος, δ.
 Ovis, πρόβατον, μῆλον, αἴς.

Ovo, λατὸρ, ἡδομαι, χαίρω.
 Ovum, ὄων, τὸ.

P,

PABULATIO, προνομή, νομή.
 Pabulatum exire, ἐπὶ χιλῶν ἐξήρχεσθαι.
 Pabulor, ἵνομαι.
 Pabulum, τροφή, νομή, βορᾶ.
 Pacatus, εἰρηνικός, εἰρηνηθεὶς.
 Pacificatio, εἰρηνοποιία.
 Pacificator, εἰρηνοποιός.
 Pacifico, εἰρηνοποιέω.
 Pacificus, εἰρηνοποιός.
 Paciscor, συμφωνέω μετὰ τίνος, συντίθεμαι, δημολογέω τινι.
 Paco, εἰρηνοποιέω, ἰάσκομαι.
 Paeta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
 Paeta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λείπει τὰς συνθήκας.
 Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
 Paean, ὁ παῖν, -ἄνος.
 Paenam cantare vel canere, παιανίζειν, παιᾶνα ἄζειν.
 Paedagogus, παιδαγωγός, παιδευτής.
 Paedor, αὐχμῶς, ῥύπος.
 Paganus, κωμῆτης, ἰδιώτης.
 Pagatim, κατὰ κώμας.
 Pagella, σελίδιον.
 Pagina, σελίς.
 Pagus, κώμη, πάγος, δ.
 Pala, σκάφη.
 Palabundus, περιφερόμενος.
 Palaestra, παλαιστρα, ἀγωνιστήριον.
 Palaestricus, παλαιστρικός.
 Palam, φανερώς, ἀφανθῶν.
 Palam est, δημολογεῖται, ἅπασιν φανερόν ἐστι.
 Palam facio, φανερώω, προφαίνω, δηλον ποιεῶ.
 Palatium, βασιλείον, παλάτιον.
 Palatum, τὸ ἵππεδον.
 Palea, ἄχρον, τὸ κάρφος.
 Palla, χλαῖνα, τὸ φάρος.
 Pallas, Πάλλης, -άδος.
 Paleo, ὠχρίάω, χλωρίζω.
 Palliatus, τριβονόφορος.
 Pallidus, ὠχρός, χλωρός, ἄχρους.
 Pallium, τριβῶν, δ' περιβλήμα.
 Pallor, ὠχρίσις, ἄχροια.
 Palma, θῆναρ, παλάμη.
 Palma, pro victoria, νίκη pro arbor, φοῖνιξ.
 Palmaris, σπιθαμιαίος.
 Palmes, κλήμα.
 Palmus, σπιθαμή, δοχμή.
 Palor, -aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
 Palratio, ψηλάφησις, κολακεία.
 Palpebra, βλέφαρα.
 Palpitatio, παλμός, ὄ, δ, καρθμός.
 Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σφάιρω.
 Palpo, ψηλάφω τι, θυπέτω.
 Paludamentum, χλαμῶς.
 Paludatus, χλαμυδότης.
 Paludosus, ἐλώδης.
 Palumbes, φαττος, δ' φάσσα, ἡ.
 Palus, σκόλοψ, πάτταλος, χάραξ, ἡ.
 Palus, -udis, λίμνη, ἔλος, -τος, τὸ.
 Palustris, ἔλειος, δ' ἐλώδης, δ' ζῆ ἡ.
 Pampineae, οἰναρώδης.
 Pampino, οἰναρίζω.
 Pampinus, κλήμα, οἴναρον.

Panarium, ἄρτοθήκη.
 Pandiculatio, σκορδίνισδος.
 Pandicuior, σκορδίνισδομαι.
 Pando, -as, κυρτώ, κυφθώ
 Pando, -is, πετάννυμι.
 Pandus, -a, -um, κυρτός, κυφός.
 Pane vescor, ἄρτοσιτέω, ἄρτοφαγέω.
 Pangevrica oratio, πανηγυρικός λόγος.
 Panem facio, ἄρτοποιέω.
 Pangō, πήγνυμι.
 Panificium, ἄρτοποιεία.
 Panis, ἄρτος, ὄ.
 Panis bis cotus, δίπυρος, ἄρτος.
 Panis siliginicus, σιλιγινίτης ἄρτος.
 Panis azymus, ἄζυμος.
 Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
 Pannis obsitum esse, βυπαρῶς διακεῖσθαι.
 Pannosus, βακώδης, κατάρβαφος.
 Pannus, ῥάκος.
 Panther, πανθήρ, ἤρος, ὄ.
 Papae, παπαί, βαβαί.
 Papaver, μίκον.
 Papilio, ἡ ψύχρη.
 Papilla, Σηλή, μαζός.
 Papula, ξανθήμα.
 Papyrus, πάπυρος, ἡ.
 Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
 Par, impar, ἄρτιον ἢ περιττόν.
 Par est, ἀξίόν ἔστι, δίκαιόν ἔστι, εἰκός ἔστι.
 Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν.
 Par, διῶς, ζεῖγος.
 Par, satis sum, ἰκανός εἰμι, ἀργέω ἐπὶ τῷτο.
 Parabilis, εὐπόριστος.
 Parabola, παραβολή.
 Paradisus, παράδεισος.
 Paradoxum, παράδοξον.
 Parallelus, παράλληλος.
 Parasitor, παρασιτέω, κολακέω.
 Parasitus, παράσιτος, κόλαξ.
 Parca, μότρα, αἴσα.
 Parcē, φειδομένως, εὐτελῶς.
 Parcaitas, φειδωλή.
 Parco, -is, -ere, φειδομαι τινός, ἀφίμη τινί, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
 Parcus, φειδωλός.
 Parens, γονεὺς, γενήτωρ.
 Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσματα.
 Parentatio, κτέρισμα εἰς κτέρος, εὐς, τῷ.
 Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκίες.
 Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
 Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινι.
 Pares, οἱ ἕξ ἴσου.
 Paries, τοῖχος, ὄ' τοιχίον, θρίγκος.
 Parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
 Parillis, ἴσος.
 Parilitas, ἰσότης.
 Pario, τίκτω, κῶν' *pro comparare*, κεραιοποιέωμαι.
 Paritē ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
 Parma, πέληρ.
 Pario, -as, ἰνσίτρω, παρασκευάζω' *pro comparo*, κτῶμαι, ἐτοιμάζω.
 Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
 Parricidium, πατροκτονία.
 Pars, αἴρος, τῷ' μερίς, μότρα.
 Parsimonia, φειδωλή.
 aliquā ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρος.
 Partes alicujus tueri, μετὰ τινος εἶναι.
 Particeps, μέτοχος, κοινωδής.

Particeps sum, μετέχω τῆς φιλίας' amicitiae : μοιροδοκίω.
 Participatio, κοινωνία, μετοχή.
 Participem facere aliquem, συμμερισθῆν ποιεῖν.
 Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νύκτῃς, victoriam : μερίζομαι, μεταδίδομι.
 Particula, μερίς, μέρος.
 Particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
 Partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος, partim, τὰ μὲν, τὰ δὲ' τῇ μὲν, τῇ δὲ.
 Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τὴν εἰς μέρος, divido aliquid in partes.
 Partitio, μερισμός, ἀναδασμός.
 Partum accelerans, ὠκυτόκιος.
 Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
 Partus, -a, -um, τετεγμένους, κεκυημένους.
 Partus, -ūs, τοκετής, κύσις, τόκος.
 Parvifacere, parvipendere, περιδύλον ποιεῖσθαι τι, παρὰ δὲν ἠγέσθαι' ἀμελεῖν τινος.
 Parum, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
 Parum abset quin, μικρὸν ἀπέλιπον τῷ μῆ' παρὰ μικρὸν ἤλλον ἀποθανέντων, parum abfuit, quin mortuus essem.
 Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρὸν.
 Parvulus, ἄγαν μικρός, τυτθός.
 Parvus, μικρός, σμικρός.
 Pascha, πάσχα, εὐροτή τῶν ἀζύμων.
 Pasco, σιτοῦμαι, βόσκειν, νέμωμαι.
 Pascuum, βόσκημα, νομός, ὄ' νομή.
 Passæ unæ, σαφίδες, σαφυλαί.
 Passer, σφρῆθος.
 Passereculus, σφρῆθιον.
 Passim, πάντη, ἐκάστοτε, πανταχοῦ.
 Passus, βήμα.
 Pastinaca, ὄ' σαφυλίς.
 Pastor, ποιμήν, -ένος, νομῆς, βόσκων.
 Pastoralis, ποιμαντικός, βουκολικός.
 Pastus, -ūs, σίτησις, νομή.
 Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω' *pro palam facere*, γνωρίζω.
 Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
 Patella, λεκάκιον.
 Patens, ἀνεβρωγός, ἀνεφυγμένος.
 Pateo, -es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
 Pater, πατήρ, γονεὺς.
 Patera, κρατήρ, δέπας.
 Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
 Paternus avus, πάππος, ὄ' ἐκ πατρός.
 Paternus, πατρῷος, πατρικός.
 Patesco, ἀνακαλύπτομαι.
 Patibulum, σωρός.
 Patiens laborum, φερέκακος, φερέπνος, τλησίπνος.
 Patienter, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
 Patientia, ὑπομονή, τλημοσύνη.
 Patina, λεκάκη, λοιπός.
 Patior, πάσχω, ὑπαίνομαι, *cum accus.*
 Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
 Patria, πατρίς.
 Patriarcha, πατριάρχης.
 Patrimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῶα χρήματα, τὰ κτήματα.
 Patrimonium consumo, τὰ πατρῶα καταφθείω.
 Patritius, εὐπατριδής, ὄ' πατρικός.
 Patritius, πατρικός.
 Patro, -as, διαπαράττωμαι.
 Patrocinium, συνηγορία, προστασία.

Patrocinor, συνηγορέω τινι, συνδίδω τινι, προστατεύω, προΐσταιμι.
 Patronus, προστατής, ὄ' προστατεύων
 Patruclus, ἀνεψιός, ἐξιδέλωφοι.
 Patruclis, -e, ἀνεψιός, ἐξιδέλωφος.
 Patruus, ὄ' πρὸς πατρός θεῖος.
 Paucis absolvere, διὰ βραχύων ποιῆσαι τὰς λόγους.
 Paucissimus, ἐλάχιστος
 Paucitas, ὀλιγότης.
 Paucus, ὀλίγος.
 Pauesco, περιφοβημαι, θαμβέω
 Pavidus, περιδής, περιφροβός.
 Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
 Pavito, ἐκπλήττωμαι.
 Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρίμας, ἐπὶ βραχῶ.
 Paulisper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχῶ.
 Paulo ante, μικρὸν προδύοντος ἤλιου, solis occasum: σμικρῶ ἔμπροσθεν.
 Paulo post, ὀλίγῳ, vel μικρῶ ὕστερον.
 Paulo minus, βραχῶ ἀποδέων, ὀλίγον ἦπτον.
 Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
 Paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρὸν.
 Pavo et Pavus, ταῦς, ὄ' ταῶν.
 Pavoninus, ὄ' τῶ ταῶνος.
 Pavor, δέσμα, τῷ' δειλία, θάμβος.
 Pauper, πένης, πτωχός, ἐνδεής.
 Pauperior, πενέστερος.
 Pauperimus, πενέστατος.
 Paupertas, πενία, πτωχεία.
 Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
 Pauxillum, ὀλίγον.
 Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
 Paxillus, πάταλος.
 Peccator, ἁμαρτωλός, ὄ.
 Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τῷ σφάλμα, παράπτωμα.
 Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω πλημμελέω.
 Pecorosus, πολυθέρμεμον.
 Pecten, κτείς, κτέιον.
 Pecto, κτενίζω.
 Pectorale, τῷ περισσήθιον.
 Pectus, -oris, στήνιον, στήθος, θώραξ.
 Peculator, κλέπτης τῷ δημοσίῳ.
 Peculatus, τῷ τῷ δημοσίῳ κλέμμα.
 Peculiaris, ἴδιος, ἰδιοκτήτης.
 Peculiariter, ἰδίως, ἰδία.
 Peculium, τῷ ἴδιον, τῷ ἰδιοκτήτην.
 Peculor, κλέπτω τῷ δημοσίον.
 Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
 Pecuniā, instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
 Pecunia cupidus, φιλοχρήματος.
 Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
 Pecuniosus, πολυχρήματος.
 Peneus, -oris, el -udis, θρέμμα, τῷ βόσκημα, τῷ.
 Pedalis, ποδῆταιος.
 Pedamentum, κάμαξ' χάραξ, ἡ.
 Pedes, πόδες, nom. pl.
 Pedes, -itis, πεζός.
 Pedester, πεζός.
 Pedestres copiae, πεζικὴ στρατιά, περὶ δόναμις.
 Pedestris, πεζικός.
 Pedestris oratio, πεζός λόγος.
 Pedestris pugna, πεζομαχία.
 Pedetentim, κατὰ πόδας, βιάσην.
 Pedica, ποδωσάβη, πέδη.
 Pedicularis morbus, φθειρίστις

PE

Periculosus, φθειράζων.
 Pediculus, φθέρη, δ.
 Peditatus, τὸ πεδῶν, τὸ πεζικόν.
 Pedito, -is, βήτω, πέρδω.
 Pedum, καλαίροψ, ἡ ββάδος ποιμεικῆ.
 Pejeratio, ἐπιορκία.
 Pejero, ἐπιορκίω, ἐπόμνυμι.
 Pejor, κακίω.
 Pelagus, πέλαγος, τὸ.
 Pellex, παλλακὴ, ἐτ παλλακίς, -ίδος.
 Pellicator, προσαγωγεὺς.
 Pellicio, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
 Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
 Pellicula, δερμάτινον.
 Pellis, δρῆμα, τὸ δορὶ, διφθέρα, βινός.
 Pello, -is, -ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθεῖω, διώκω.
 Pelluceo, διαγίνω, διαφανής εἰμι.
 Pellucidus, διαφανής, διαύγησις.
 Pelta, πέλη.
 Peltata, ὁ πελταστής.
 Pelvis, λεκάνη, λυτήρ, -ῆρος, δ.
 Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατῆροι.
 Pendeo, κρέμαιναι, αἰωρέομαι, ἐξερτάομαι· ἐτ pro dubitare, ἀπαρτᾶσθαι, ἀπορέιν.
 Pendo, -is, -ere, σταθμῶ, σταθμῶμαι ἐτ pro solvere, ἀποτίνειν, ἐκτίσαι.
 Pendulus, ἐκρομεῖς, μετώρος.
 Penē, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.
 Penes me est, ἐπ' ἐμοὶ ἐστι.
 Penetrabilis, διάπορος.
 Penetrabile, ὁ μυχθός, τὸ ἐνδύμοχον.
 Penetro, εἰσδύνω, διατείρω.
 Peniculus et Penicillus, σπάγγος, δ.
 Peninsula, χερρόνησος· αἰεὶ, χερσόνησος.
 Penis, ἀνδρεῖον, αἰδοῖον.
 Penitus, -a, -um, ὁ ἐνδός, ἐνδότερος.
 Penitus, ομπηδόν, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερῶς, πάντως.
 Penna, πενὴν ἐτ πτερίον, κάλαμος.
 Pennatus, περωτὸς, πτερόεις.
 Pensator, θαμνοχόος.
 Pensilis, μετώρος, κρεμαζός.
 Pensio, -onis, καταβολή, ἔκτισις.
 Pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
 Pensitatio, ἔκτισις.
 Pensito, σταθμῶμαι.
 Pensus, τὸ τεταγμένον, τὸ σταθμηθὲν.
 Pentecoste, πεντηκοστή.
 Penuaria cella, ὀψών, ταμεῖον.
 Penula, φαινόλης.
 Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ· μανδύην περιβεβλημένος.
 Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἐνδεία, ὑστέρησις, ἐπίλειψις.
 Penuria rerum necessarium laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, ἐν τῶν ἐπιτηδείων.
 Penus, -us, ei hoc penu, βίος, δ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτηδεία· ταμεῖον.
 Peplus, vel Pæplum, πέπλος.
 Peppo, -onis, πέπω.
 Per, διὰ, gen. ἐν dat. εἰς, accus. ἐπὶ, gen. μετὰ ἐτ πρὸς, gen.
 Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
 Pera, πῆρα.
 Perago, διαπραττομαι, τελῶ.
 Peragratio, πρηνότησις.
 Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
 Peramantē, προσφιλιῶς.
 Xerambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.

PE

Perca, περκίς.
 Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
 Perceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
 Percipio, sentio, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγιγνώσκω.
 Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
 Percitus, ἐλαυνόμενος.
 Percolo, -as, -are, διυλίξω, διηθῶ.
 Percommode, πᾶν εὐκάρως.
 Percontatio, ἀνάκρισις· ἐρώτησις.
 Percontator, πυνθανόμενος, πευστής.
 Percontor, ἀνίρομαι σε τοῦτο· πυνθάνομαι τίνος, ἀνακρίνω.
 Percrebreco, διαθρυλλῶμαι.
 Perculsus, ἐκπλαγείς, ἐμβρόντητος.
 Pereupidus, πᾶν ἐπιθυμῶ.
 Percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
 Percussio, πλήξις, ἐπίκρισις.
 Percussor, πλήκτης, πληκτικὸς.
 Percutio, κατακόπτω, παῖω τινα, τύπτω, τατάσσω, πλήσσω, κόπτω· λιθοβολῶ, lapido.
 Perdifficilis, παρχάλεπος.
 Perdisco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
 Perditē amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμανεῖσθαι τινα.
 Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
 Perditus, πανόλεθρος, πανώλης.
 Perdives, πολυχρήματος.
 Perdix, πέρδιξ.
 Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, ὀλλυμι, φθείρω, ὀλοθρεύω.
 Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
 Perdomo, καταδράζω.
 Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
 Perduellio, συνομοσία.
 Perduellus, πολέμιος.
 Perduro, χρονίζω διαιτελῶ, ὑπομένω.
 Peredo, περιτρέγω, κατεσθίω.
 Peregrē absum, ἀποδημέω.
 Peregrinatio, ἀπόδημα.
 Peregrinator, ἀπόδημος.
 Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
 Peregrinus, ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπός, δ· ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
 Perclegans, ὁ πᾶν κομψός.
 Perelegantē, παγκάλως, πᾶν κάμψω.
 Perendī, μεταθρίον, τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
 Perendinus dies, ἡ μεταθρίον ἡμέρα.
 Perennis, αἰδιός, διετήςσιος.
 Perennitas, αἰδιότης.
 Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὀλωλα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
 Perequito, διεπίάζω.
 Pererro, περιπλαιόομαι.
 Pereruditus, πολυμαθής, ὁ ζῆ.
 Perexiguus, ὁ πᾶν μικρός.
 Perfectē, τελείως, ἐντελῶς.
 Perfectio, τελείωσις.
 Perfectus, τελείος, ἐντελής.
 Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· pro nuntiare, ἀγγελλεῖν· pro sustinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
 Perficio, ἀποτελέω, διαπραττομαι τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
 Perfidelis, πολύπιστος, δ.
 Perfidia, ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη.
 Perfidiosus, ἀπιστος, παράσπονδος.
 Perfidus, ἀπιστος, ἀγνώμων, ἀσπονδος, μετὸς ἀπιστίας.
 Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
 Perfluo, καταβρέω.
 Perfidio, διουρτῶ, διαβρήγγνυμι.
 Perforo, τρυπῶ, διαπείρω, διατρέω.

PE

Perfrictā fronte, ἀπρηθρισμένης.
 Perfricte frontis esse, ἡ ἐπίσασθαι ἐμβροχῶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
 Perfugio, διαβρήγγνυμι.
 Perfuga, αὐτόματος, πρόσφυξ.
 Perfugio, καταφεύγω.
 Perfugio, καταφυγή, καταφύγιον.
 Perfunctio, λειτουργία, ἐπίργεια.
 Perfunctoriē, προς ἀφοσίωσιν.
 Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
 Perfundo, διγυραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
 Perfungo, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπραττῶ ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
 Perfusio, βροχή, εἰσῆσις.
 Perfusus, διαβεβρεγμένος.
 Pergo, πορεύομαι, σιεύδω, ἐρχομαι· pro persevero, διατίλειω, ἐμμένω.
 Pergrebo, πᾶν εὐχαρίς.
 Perhibeo, dico, κατάφημι, κατασχρίζομαι, pro dare, δίδωμι.
 Perhibere testimonium, μαρτυρεῖν τινα.
 Perhonorificē, πολυτίμως.
 Perhonorificus, πολυτίμος.
 Perhormaco, καταθαρβέομαι τινα.
 Perhormanus, πᾶν φιλάνθρωπος.
 Periclitatio, κινδύνεμα.
 Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπὲρ τίνος, κινδυνον ὑπόδομαι.
 in Pericula se conjicere, δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνος.
 in Periculis versari, ἐν κινδύνοισι εἶναι.
 sine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
 Periculosē, ἐπικινδύνως.
 Periculosus, ἐπικίνδυνος, ἐπισηφαλής, κινδυνώδης.
 Periculum, κίνδυνος, ἡ, δ· κινδύνευμα, τὸ.
 Periculum dare, κίνδυνον ὑπολαμβάνειν, vel ποιεῖσθαι.
 Periculum facere, ἀπέπειραν ποιεῖσθαι.
 Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
 extra Periculum esse, ἔξω, vel ὀρόβω τῶν κινδύνων εἶναι.
 Perillustris, ὁ πᾶν λαμπρός.
 Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
 Perindē, ὡσπερ εἶ, ὡσπερ αὐ εἰ ὡσπερ ac si, ὡσπερ, ὡσπερ αὐ εἰ ὡσπερανεῖ.
 Periodus, περίοδος.
 Periphraasis, περίφρασις.
 Peritē, ἐπισπεμένος, ἐμπείρωσις.
 Peritia, ἐμπειρία, πείρα, ἐπισήμη.
 Peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
 Peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τίνος.
 Peritus, ἐμπείρος, ἐπισήμων, ἐπιστημονικός, δῆμιον, εἰδώς.
 Perjucundus, ὁ πᾶν ἡδύς.
 Perjurium, ἐπιορκία.
 Perjuro, ἐπιορκέω.
 Perjurus, ἐπιορκός, ἐπιορκητικὸς.
 Perlatus, πᾶν εὐφραίνόμενος.
 Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγιγνώσκω, διεξέρχομαι.
 Perluceo, διαλάμπω.
 Perlucidus, διαφανής.
 Perlustro, κατασκοπεῖμαι, ἐξετάζω.
 Permado, διαβρέχομαι.

Permaneo, μένω παρά τινι, ἢ pro per
severare, μένειν ἐν τινι, ἐπὶ τινι.
Permano, -α, καταρῆμα, διαρῆμα.
Permansio, διαμονή.
Permo, -as, διαδύνω, διέξωμαι, δια-
βαίνω, διοδεύω, διερχομαι.
Permisceo, μεταμιγνύμι, ἐπιπέλω.
Permissio, συγχύσις, ἄφρασις.
Permissus ejus, αὐτῷ συγχύσις ἄφρατος.
Permistio, κρίσις, διάρξις.
Permitto, concedo, ἐπι, ἐπιτρέπω.
Permodestus, εὐμετρος.
Permoolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διεκινῶ.
Permulceo, καταψάλλω, κατακλήθω.
Permultum, ἄπειρον.
Permutatio, διάλλαγή, διάλλαγμα, τὸ.
Permutio, ἀλλάττω, ἀλλοίω, τὴν
γνώμην, sentimentiam, ἀνιθωμαι.
Perna, πέρινα, πετασών.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ξιροῖομαι.
Pernicies, δόλιχος, ὁ βλάβη, ἐξώλεια.
Perniciosus, δόλιχος, ὁ ζή ή βλαβε-
ρός, πανώλερος.
Pernicitas, ὠκότης, ταχύτης.
Pernix, ὠκός, ταχύς, ὠκύτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχίς, -ίδος, ή.
Pernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernoso, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernoxx, παννυχίος, πάννυχος.
Pero, -onis, ἀσκέρα.
Peropportune, πάνυ εὐκαιρός.
Peropportune venis, εἰς αὐτὸν τὸν
καιρὸν ἔρεις.
Peropus est, πάνυ χρέων ἐστίν.
Peroratio, ἐπιλόγιος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαίω.
Perrosus, διαμυσών, ὑπερσυνέων.
Perparum, πάνυ μικρὸν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπιαναγκάζω.
Perpendicularum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, εξετάζω τὴ σταθμίωμαι·
λογίζομαι τὴ πρὸς ἑμαυτὸν, insecum·
σκοπέω τὴ παρ' ἑμαυτῶ, διανοῖομαι.
Perperam, κακῶς, πονηρῶς· παρά ἐπὶ
compositione.
Perpressio, ἐπιμονή, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πά-
χω, τλάω.
Perpetro, διαπραττομαι, πράττω.
Perpetuitas, αἰδιότης, τὸ διηνεκές.
Perpetuum, αἰδί, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκής, αἰδιός.
Perplexè, πολυπλόκος.
Perplexitas, ἀπόρησις, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπιπλοκός,
ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνῶ.
Perraro, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρτω.
Perrumpo, διεξέημι, διεξελύνω, δι-
ασπῶ, διαρῆγγυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφή, ἀναγραφή.
Perscrutor, ἀκριβῶς, διερευνῶ.
Persecutio, δίωξις, διωγμός.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.

Perseutio, ἐπιπέλω, διαισθάνομαι.
Persequor, παρακολουθεῖν τινι, διώκω
τινα· διαμένω ἐν τινι, μετέρχομαι.
Perseverantèr, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἐπιμονή, καρτερία.
Persisto, διηνεκῶς, μένω ἐπὶ τινι,
in aliquà re : προσκαρτερώ.
Persimilis, παρὴλθσιος, πάνυ ὁμοιος.
Persisto, διηνεκῶς ἀφίσταμαι.
Persolvō, ἐκτίω χρήματα· pecuniam,
διαλῶ, ἀποδίδωμαι.
Persona, πρόσωπον.
Persono, ἐξηχῶμαι.
Perspecium habere alicujus ani-
mum, διανοεῖν τινος εὐγνώμονα.
Perspectus, δεσκαμαρμένος.
Perspicacitas, πολυέρεια, δευτέρ-
κεια.
Perspicax, ἐξυτέρης, κατοπτικός.
Perspicio, θεωρῶ, διοράω, διαβλέ-
πω, διασκοπέω, καθορῶ.
Perspicuus, φανερός, σαφής.
Perspicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὐδλον.
Perspicuus, φανερός, ὅλος, καταφα-
νής.
Perstare in sententià, ἐμμένειν τῇ
γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἐν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συνείρω, ἐπιγράφω, διασ-
φίγγω· pro taxare, καθάπτεσθαι
τινος.
Persuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπί-
θω τινα, ὑπάγομαι, ἀνάγω, ἐνσωπέω.
Persuasio, πείσις, πειθῶ, πείσις.
Persuasor, πεισῆριος, πεισικός.
Persuasorius, πεισικός.
Persuasum habeo, πέπεισομαι.
Persuasus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæsus, ἐξαπορῆμένος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρύπω.
Petterrefacio, φοβέω τινα, ἐκπλήσσω.
Petterrefacio, φαράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Petterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Petterritus, καταπλαγίσις.
Pertexo, διυφαίνω, κατηγοράομαι.
Pertica, κάμαξ ὁ πάτταλος.
Pertinco, ἐκφοβῶμαι.
Pertinacia, ἀθάδεια, τὸ ἄπεισον.
Pertinaciter, ἐπιμόνως.
Pertinax, ἀθάδης, δεισιπείσιος.
Pertinco, pertinco, διατείνω· pro
attinere, προσήκει μοι τῖτο, ἐλ ταῦ-
τα, id est, hoc vel hæc ad me
pertinent.
Pertinco, διεκνέομαι, ἀνέκω.
Pertracto, διαχειρίσις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω,
καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλω, καθέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, διεκνέομαι.
Pertristis, πολυδίνος, πάνυ λυπηρὸς.
Pertundo, διακόπτω, ἀνατιτρώ.
Perturbatio, παραχλῆ, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, παρακτής.
Perturbo, παραττώ, θορυβῶ, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφουτάω.
Pervagor, περιφέρωμαι, περινοσέω.
Pervasto, περιπορθέω.
Pervcho, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, παρῆκω, ἀφικνέομαι.
Perversè, διωσρόφως, κακοήθως.
Perversitas, διαστροφή, κακοήθεια.
Perversus, διάστροφος, πονηρός.

Pervorto, διασρέφω, παραίτιομαι,
παρασρέφω, παρασῶμαι, παρακινῶ.
Pervestigatio, ἀνίχνευμα, ἀνίχνευσις.
Pervestigo, ἀνίχνεω, ἀκριβῶς.
Perviciacia, ἀθάδεια.
Pervicax, ἀθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχίς,
-ίδος, ή.
Pervigilo, διαγρυπνῶ, παννυχίζω.
Pervius, διαβάτος, πορεύσιμος, ἐμβα-
τός, εὐπορος, περάσιμος.
Pervolo, δειπταμαι, διεπέτομαι.
Pervulvo, διακλυθῶ.
Pervurbanus, ὁ πάνυ ἄστειος.
Pevuro, διακυῖω.
Perutilis, πάχρηστος, μεγαλυφελής.
Pervulgo, διωσπείρω, ἐπιφρῆζω.
Pes, πῶς.
Pes lecti, λεινόςπυς.
Pessime, κακίστη.
Pessimus, πονηρότατος.
Pessulus, μοχλῖον, μοχλός.
Pessulum eo, retrocedo, ὑποφέρομαι·
pro in fundum eo, χαμαὶ πτότω·
καταφύομαι.
Pessundo, καταπατέω.
Pestilens, λοιμώδης.
Pestilentia, λοιμός.
Petaso, πέρινα, πετασός.
Petre aliquid lapide, βάλλειν τινα
λίθω.
Petigo, λειχῶ.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τὸ αἴτησις, ή.
Petitor, αἰτητής.
Peto, στο, αἰτέω, vel αἰτέομαι σε δοῦ-
ναί μοι τούτο, ut mihi hoc des :
pro proficiscor : χωρέω εἰς Κό-
ρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λάος, πέτρος.
Petulans, ὑβριστής, ὑβριστικός ἀνὴρ,
ἀσελγής, ἀναδής, προπετής.
Petulantèr, ὑβριστικῶς, ἀνασχύντως.
Petulantia, ἀσελγεία, ὑβρις, ή, φλυ-
αρία.
Phalax, φάλαξ.
Phalera, φάλαρα.
Phanaticus, εὐθεος, ἐνθεσιῶν.
Phantasia, φαντασία.
Phantasma, φάντασμα.
Phanum, seu fanum, tempium, νέως.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπῶλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phasianus, φασιανός.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philosophia, φιλοσοφία.
Philosophor, φιλοσοφός.
Philosophus, φιλόσοφος, ὁ.
Philtrom, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβτόμον, μαχαι-
ρίς.
Phoca, φώκη.
Phoenix, φοίνιξ.
Phrasis, φράσις.
Phrenesis, φρένησις.
Phreneticus, φρενετικός.
Physiognomia, φυσιογνωμία.
Physiognomus, vel Physiognomus,
φυσιογνώμων.
Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.

Placulum committere, ἰργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσίθημα.	Placidè, ησυχῶς, εἰρηνικῶς.	Plus, πλεόν, πλείον.
Pica, κίττα.	Placidus, sedatus, πρῶτος, ἡμέρος, ἡσυχος, εὐμενής, γαληναῖος.	Plus ininus, πλείον ἑλαττον.
Picea, πίτσας, ἦ.	Placitus, ἀρεσθός.	Plus satis, πλείον τῷ κόρῳ.
Piceus, πισσάδης.	Placitum, decretum, ἀρεσθόν, ἀρεσκόμενον.	Plus quam decet, μᾶλλον τῷ δέοντος
Pico, πισσόο.	Placo,πραθῶν, ἀρίσκουμαι.	Pluto, -onis, Πλούτεις, Ἰδῆος.
Picus, ὄρουκλάπτης.	Plaga, -æ, πληγῆ, πληγμα, ἐκπληξίς.	Pluvia, βετὸς, βροχῆ.
Piè, Θεοσεβῶς.	Plaga, pro regione, τὸ κλίμα, ἡ χώρα.	Pluviosus, ὑετώδης.
Pietas, εὐσεβεία, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεόν· Θεοσεβεία, Θεοφοροσύνη.	Plagæ, -arum, τελία, ἄρκυες vel ἄρκυα, πᾶ.	Pluvius et Pluvialis, ὄμβριος.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τὸς θεὸς· τὴν εὐσεβείαν ἄσκεῖν.	Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινι.	Pocillator, οἰνοχόος.
Pictor, γραφεὺς, ζωγράφος.	Plagiarius, ἀνδραποδίστης.	inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.	Plagium, ἀνδραποδισμός.	Pocula ministrare, οἰνοχεύειν Δεῖ, Jovi.
Piger, ὀκνηρὸς, βῆθμος, ὀκνώδης, ἀργός, νωθρός, δόσκουμος.	Planetus, κοπετός, θρήνος, ὀ.	Poculum, ποτήριον, ἐκπομα, ὄπας.
Piget, μεταμίλει μοι.	Planè, ομπινὸν, ἀκριβῶς, σαφῶς· pro penitus, πάντως, πάνυγε.	Podagra, ποδάγρα, ποδαγλία.
Pigmentarius, μυροπῶλης.	Planetta, πλανήτης.	Podagræ laboro, ποδαγλίω.
Pigmentum, φῶκος, ἄλειμμα, χρίσμα, τὸ ἐντριμα.	Plango, tundo, κόπτομαι· pro lamentari, θρηνεῖν, τὸ ζέρμον πληττειν.	Podagricus, ποδαγριῶν, ποδαγρικός.
Pignori do, ὑποτίθῃμι τὶ τινι.	Planities, βμαλότης, πεδῖον.	Podex, -cis, προκτός, κῶλος.
Pignoro, ἐνεχυράζω.	Planta, φυτὸν, φύτευμα.	Poëma, τὸ ποίημα.
Pignus, ἐνεχυρον, ἀσφάλισμα, ὑποθήκη, ὀμνήρα.	Plantatio, φύτευσις.	Pœna, τιμωρία, τμήμα, τὸ ζήμια, δίκη.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.	Planto, -as, φυτεύω, φυτουργέω.	Pœnam exigere, ἐπαίτειν δίκην.
Pigresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνεύω.	Planum facio, ἐξομαλίζω.	dare Pœnas, τιμωρίαν δύναι· δίκην ἱκανὴν ἐκτεῖν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
Pigritia, ὀκλία, ὀκνησις, βῆθυρία.	Planus, βμαλός, τρανός· pro manifestus, σαφής.	Pœnis afficere, κολάζω τινὰ ζήμιας.
Pila, -æ, pro sphaerula, σφαῖρα, σφαίριον.	Platanus, ἡ πλάτανος.	Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δύναι τῶν ἀμαρτημάτων.
Pila ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιριρίζειν.	Platea, πλατεία, εὐρύπορος δόδος.	Pœnitentia, μεταμελητός.
Pileum gestare, πλῖον φορεῖν.	Plaudo, -is, κροτέω, κροταλίζω.	Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pileus, πλῖον, πῖλος.	Plausibilis, κεκροτημένος.	Pœnitet, μεταμίλει μοι τῷτο, μετάνοία, μεταγινώσκω.
Pilosus, τριχώδης, παραπλόκαμος.	Plastrum, ἄμαξα, ὄχημα.	Pœtæ, ποιητής.
Pilula, καταπότιον.	Plausus, κρότος, κρότημα.	Pœticus, ποιητικός.
Pilum, γρόσφος, πῖλος.	Plebecula, τὸ ὀμίδιον.	Pœtria, ποιήτρια.
Pilus, θρίξ.	Plebeius, δημοτικός, ιδιώτης, idem quod vulgaris, ὁ τυχών.	Polenta, ἄλιφτον.
Pincerna, οἰνοχόος.	Plebiscitum, ψήφισμα, τὸ χειροτομία.	Poli, πόλι.
Pingere acu, βελόνας ποικίλλειν.	Plebs, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος, ὄχλος.	Polio, ξέω et ξύω, λειανώ.
Pingo, -is, γράφω, ζωγραφέω.	Plecto, -is, κολάζω, τιμωρέω τινα.	Politia, γλάφυρος.
Pingue, ξέαρ, πιμελή.	Plectrum, πλήκτρον, τὸ.	Politia, πολιτεία.
Pinguedo, λιπαρία· πιμελή, ξέαρ.	Pleiades, πλειάδες.	Politicus, πολιτικός.
Pinguefacio, λιπαρὸν ἢ πῖονα ποιῶ.	Plenè, ἐμπλέως.	Politura, ἐξεργασία.
Pinguesco, παχύνομαι, παίνομαι.	Plenilunium, πυνσεληνον.	Politus, ξεσθός, ξυσθός, γλαφυρός.
Pinguis, παχὺς, λιπαρός, πῖωγ.	Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.	Polleo, valeo, ἰσχύω, δύναμαι, μέγα, potentia valeo.
Pinna, πτέρυξ, πτερόγιον, πίννη.	Plenus, μεσθός, cum genit. ἀνάπλεος, πλήρης.	Pollex, μέγας, δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Pino, -is, μάττω, λειανώ.	Plenus sum, γέμω, πληθύνω, cum genit.	Polliceo, ὑπισχυρόμαι, ἐπαγγέλλομαι τινι πολλά, ἐγγυνομαι.
Pinus, πίτσας, ἡ πέσκη.	Plerique, οἱ πολλοὶ, ἀμπολλοι.	Pollicitatio, ὑπόσχυσις, ἐπάγγελμα.
Piper, τὸ πέπερι.	Plerumquè, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλείστα.	Pollinctor, ταφεὺς, κτεριστής.
Pipio, proprrium est pullorum, πίπιζω.	Pleuritis, ἡ πλευρίτις.	Pollis, -nis, vel Pollen, γύρις, καιπάλη.
Pirata, πειρατής.	Pleuriticus, πλευρίτικος.	Polluo, μολύνω, μαίνω, χραίνω.
Piraticus, πειρατικός.	Plica, πτῖξ, πτύγμα, πτύξις.	Pollutus, μεμασμένος, ἀνιερός.
Piscator, ἄλιεγ.	Plicatio, ἡ πλοκή, -ῆς.	Polypus, ὁ πολύπους.
Piscatorius, ἄλιευτικός.	Plico, πλέχω, πτύσσω.	Pomarium, παράδεισος, δωροφυλάκιον.
Piscatura, ἄλιευτική.	Plorabundus, κλαυθμώδης.	Pomeridianus, δειλινός.
Pisciculus, ἰχθυῖδιον.	Ploratus, κλαυθμὸς, κλαῖμα, τὸ δλοφυρμός, ὄδυρμος, κώκυμα.	Pomerium, τὸ πωμήριον.
Piscinæ, ἰχθυοτροφεαί.	Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρῶν, οἰμώζω, κωκῶς.	Pompa, πομπή.
Piscis, ἰχθύς.	Pluma, πτίλον, χυθός.	Pomum, μήλον, ὀπώρα.
Piscor, ἄλιεω, ἰχθυάω.	Plumbeus, μολύβδινος.	Pomus, gen. fism. μηλία.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.	Plumbum, μολύβδος et μολύβδος.	Pondero, ἴβρω, ἴσημι, ζυγοςατέω, σαθραόμαι, ταλαντεύω.
Pistillum, ὑπερος.	Plumeus, πτίλινος.	Ponderosus, βάρυς, υπερβριθής.
Pistor, ἀρτοποιός, σιτοποιός.	Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.	Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὄληκ.
Pistrinum, μύλον, μύλη, ἀλφειτεῖον.	Plures, οἱ πλείονες.	Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Pistura, ἀρτοποιαί.	Plurimi æstimare, τιμᾶν πλείους· περι πλείους ποιεῖσθαι τινα.	Ponè, ὀπίσω, ὀπισθεν.
Pisum, τὸ πῖον.	Plurimum, πλείστον.	Ponere operam in re aliquâ, σπῶ δάξειν, περὶ τινος.
Pituita, κόρυφα, φλέγμα.	Plurimus, πλείστος.	Pono, -is, τίθημι, τίθειμαι ὑφίσταμαι.
Pituitosus, φλεγματώδης.	Pluris æstimare, τιμᾶσθαι πλείονος.	Pons, γέφυρα.
Pius, εὐσεβής, εὐλαβής, Θεοσεβής.		Ponticulus, γεφυρῖς.
Pius sum, εὐσεβέω, Θεοσεβέω.		Pontifex, ἱεραρχής, ἀρχιερεὺς.
Pix, πίσσα.		Pontificatus, ἀρχιεροσύνη.
Placabilis, εὐλάσας, εὐδιᾶλλακτος.		Pontificius, ἀρχιερευτικός.
Placamen, ἐξιλάσμα.		Pontus, πόντος.
Placenta, πλακίς.		
Placeo, ἀρέσκω τινι· εὐδοκίμω.		
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἴδοξε.		

Popina, ὀπιπιάνιον, καπηλεία.
 Populus, ἰγυρία, ἰγυρίς.
 Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικὸς ἢ pro-
 carus populo, ἀρετὴς τῷ δήμῳ.
 Popularitas, δημογωγία, δημοκρασία.
 Popularitèr, δημοτικῶς.
 Populatio, ἐκπόρευσις, δένδρωσις.
 Populator, ἐκπορήτωρ.
 Populus, -aris, -ari, ἀναστάς ποιεῖ
 τὰς πόλεις, παρθεὺς τὴν πατρίδα,
 patriam: ἐκπορήεις, λεηλατῶς.
 Populus, δῆμος, δ' λαὸς, ὄχλος.
 Populus, ἄριστος, ἢ αἰγιόρος.
 Populus alba, ἢ λευκή.
 Porca, ἢ ὄς.
 Porcinus, χόριος, κίβος.
 Porculus, ἢ Porcellus, χοιρίδιον.
 Porcus, -ci, χοῖρος.
 Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
 Porrigo, ὄρεγναι τὰς χεῖρας, manus:
 ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνῆκω.
 Porrigo, -inis, ἢ λεπὶς, -idos.
 Porro, sanè, γέμνη, μέντοι, πόρρω.
 Porrum, πράσον.
 Porta, πύλη, θύρον.
 Porta custos, πυλωρός, πυλωρὸς.
 Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
 Portentosus, τέρατοδής, τέρασιος.
 Portentum, τέρας.
 Porticus, ἢ σοῦ, ἢ παρασῶς.
 Portio, μέρος, μερίς, συμμερία.
 Portitor, πορθνέας, ναύλος.
 Porto, -as, αἰρομαί τι, φέρω, βασάζω.
 Portorium, πορθμείον.
 in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
 Portuosus, λιμενώδης.
 Portus, -us, λίμνη.
 Porus, πόρος.
 Posco, αἰτέω σε δίκα, à te pœnas:
 αἰδέω.
 Positio, positura, κατάθεσις, διάθε-
 σις.
 Possessio, κτήσις, κτῆμα, κατοχή.
 Possessor, ὁ κτηνημένος, κτήτωρ.
 Possibilis, δυνατός, οἶός τε.
 Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
 Possum, ὅτις τ' εἶμι, δύναμαι, κατ'
 ἐμὲ εἶναι δύναμι, &c.
 Post, ἐπὶ, μετὰ, cum acc. pro postea,
 ἔπειτα, ὕστερον.
 Postea, εἴτα, ἔπειτα, ὕστερον.
 Posteaquam, μετὰ ταῦτα, ὡς ὅποτε, ἐπει-
 ῶς.
 Posteri, -orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ
 ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
 Posterior, el -us, ὕστερος, α, ον, με-
 ταγενεστερός.
 Posteritas, ὁ μέλλον χρόνος, ἄπογονοί.
 in Posterus, αἰθίς, εἰς αἰθίς, εἰσέτι.
 Postes, παρασῶδες, σταβιοί.
 Posthabeo, ἐν ὁδῷ λόγῳ τιθέναι,
 ὀλιγαφῶς, δευτέρῳ ἢ ὕστερον νομίζω.
 Posthac, κατὰ ταῦτα, τὸ λοιπὸν.
 Posthinc, ἐξῆς, ἐφεξῆς.
 Posthumus, ἄλιγος.
 Postico fallere, τῇ κηπαίᾳ ἀποχωρεῖν.
 Posticum, πλαγία θύρα.
 Posticus, α, um, ὀπίσθιος.
 Postis, παρασῶς, ἢ.
 Pos. liminium, ἡ ὑποστροφή, τὸ ἀνα-
 πύριον.
 Postpono, περὶ ἐλάττωτος ποιῶ τι
 pro omittere, παραλείπειν τι.
 Postquam, ἔπειτα, ἔπαι, ὀπίσθαι.
 Postremo, ἐσχάτον, τὸ τελευταῖον.
 Postremus, ὕστατος, ἔσχατος.

Postridie, τῇ ὕστεραιῳ.
 Postulatum, ἀζέλωμα, αἴτημα.
 Postulo, καλέω, δέομαι, αἰτέομαι
 tum idem quod accusare, αἰτείσο-
 μαι δικην.
 Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
 Potatio, ἢ πολλὴ ζε συχὴ πόσις.
 Potator, φιλοπότης.
 Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἰγκρατής.
 Potentia, δύναμις, ἰσχύς, κράτος.
 Potest fieri, pro possibile est, οἶον
 τε, δυνατόν.
 Potestas, δύναμις, ἐξουσία.
 in Potestatem redigere, ἐφ' ἑαυτὸν
 ποιῆσαι, ὑποτάσσεισθαι.
 Potestatem dare, ἐξουσίαν δίδοναι.
 Potio, πόσις, πόμα, πόσημα.
 Potior, -iris, κρατέω, cum gen. el
 dul. ἰγκρατής γίνομαι, ἐπιτυχάνω
 τινος.
 Potior. melior, κρείσσω, βελτίων.
 Potissimè, potissimum, μάλιστα.
 Potissimus, κράτιστος, βέλτιστος.
 Potius, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
 Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
 Potum do, ποτίζω τινα ποτήριον.
 Potus, πόσις, ποτὴν.
 Præ, præpositio, πρὸ, gen. ὑπὸ λό-
 πης, præ dolore.
 Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
 Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
 Præacutus, ὁ πάνν ὀξύς.
 Præbeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
 Præbibo, προπίνω.
 Præcaveo, προσφύλαττομαι.
 Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρ-
 χομαι, προπροεβόμαι.
 Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
 Præcello, τοσέχω, τῶν ἄλλων τὴν
 ὄψιν, formâ alii: διαφέρω, ὑπερ-
 βαίνω.
 Præceps, παρίκρημος, κρημνώδης,
 προκάκρητος, πρηνής.
 Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
 Præceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα,
 ἐντολή.
 Præcido, ὑποτέμνω, ἐπικόπτω.
 Præcinctus, περιεζωσμένος.
 Præcingo, περιζώννυμι.
 Præcino, προφύω.
 Præcipio, πρᾶνενιο, προλαμβάνω
 pro jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν
 τινα.
 Præcipitantèr, ἐπικεφαλῆν, προπετῶς.
 Præcipitantia, præcipitatio, προ-
 πέτεια, κατακρήμνησις.
 Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός.
 Præcipito, κατακρημνίζω, βίπτω ἐν-
 τὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
 Præcipuè, μάλιστα, ἐξαιρετῶς.
 Præcipuus, ἐξαιρετὸς, πρόκριτος, ἐπί-
 λεκτὸς, προηγόμενος, κράτιστος, ὑπέ-
 ροχος.
 Præcisè, συντόμως.
 Præclarus, ἐνδοξός, δαιμῆσιος, γνώ-
 ριμος.
 Præcludo, διακλείω, οἰεῖργω.
 Præco, -onis, κήρυξ.
 Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις,
 pro laude, ἔπαινος.
 Præcordia, ἐπίφρονα, περικάρδια.
 Præcox, πρῶτιμος, πρῶτινος.
 Præcurro, προτρέχω.
 Præcursor, πρόδρομος.
 Præda, λεία, λησεία.

Prædabundus, ὁ λαφυραγωγός.
 Prædatio, λησεία, ἀχρηματοσία.
 Prædator, λαφυραγωγός, ληστής.
 Prædatorius, ληστικός.
 Prædicatione, κήρυξις, ἀνακήρυξις.
 Prædico, -as, celebrō, ἀναγορεύω.
 acc. κατευλογέω, κροῦττω.
 Prædico, -is, -ere, προεξαγγέλλω,
 προλέγω, προσημαίνω.
 Prædictio, προἰγύγνημα, προφητεία.
 Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
 Præditus, ὁ ἔχω, ὁ λαχάνων.
 Præditus bonâ indole, εὐφύνης ὢν.
 Prædites, ὑπερπλούσιος, ταμπλύσιος,
 πολυπόλιος, ἰακτιήμων.
 Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
 Prædo, -ouis, ληστής, πειρατής.
 Prædones temporum, οἱ ἱερθούλοι.
 Prædor, ληζέω, ἐλ ληζίζομαι, ἀποου-
 λῶ, ἀρπάζω, ληστεύω, σπυλῶ.
 Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
 Præexisto, προῖπάρχω.
 Præfari, προομιάζεσθαι, προλέγειν.
 Præfactio, προίμιον, πρόλογος.
 Præfectura, ἐπαρχεία, ἐπιστάτεια.
 Præfectus, ὁ προεστώς, ἐπιστάτης, ἡγε-
 μὼν, ἐπαρχος, σατράπης.
 Præfero, προφέρω, προκρίνω, προί-
 ζαμαι, προτιμῶ.
 Præficia, αἱ θρηνητήρια.
 Præficio, ἐφίστημι, καθίστημι τινα τὰ
 μέγιστα, προίτηρι.
 Præfiguro, ὑποτυπῶ.
 Præfinitio, προορίζω.
 Præfringo, προσφηνύω.
 Præfulgeo, προλάμπω.
 Prægnans, ἐγκυος, ἰγκύμων.
 Prægnans sum, κύω, κυοφορέω.
 Prægrandis, ὑπερμέγας, περιμήκης,
 εὐμεγέθης.
 Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
 Prægredior, προέρχομαι.
 Prægressio, προπρόεσις, πρόβασις.
 Præagator, προεστῆς.
 Prægusto, προγεύομαι.
 Præhendo, λαμβάνω, ἐλ -ομαι.
 Præjudicium, προκατάγνωσις, πρό-
 κριμα.
 Præjudico, προκαταγνώσκω, προ-
 κρίνω.
 Prælectio, ἐξήγησις, προαναγνώσις.
 Prælector, ἐξηγητής, προαναγνώστης.
 Prælogo, προαναγινώσκω.
 Prælior, μάχημα.
 Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
 Prælium terrestre, πεζὴ μάχη.
 Prælium navale, ναυμαχία.
 Prælium committere, μάχεσθαι
 πρὸς τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν
 λόγου, memoriâ dignum.
 Prælongus, προμήκης.
 Prælucio, προφαίνω pro facem
 præferre, δάσκειν.
 Præludium, προίμιον.
 Præludo, προταίζω, προαναβάλλομαι,
 προομιάζομαι.
 Præmando, -is, προμασσοῖμαι.
 Præmaturus, πρόβριος.
 Præmeditatio, προμελέτησις.
 Præmeditor, προμελετώ.
 Præmitto, προσήμιω, προίτημι.
 Præmia proponere, ἄθλον τιθέναι.
 Præmium, ἄθλον, γέρα.
 Præmonere, προπροαγγέλλω.
 Præmonstro, ὁ βουεῖκνῶ

Præmunio, προσταλιζώ.
 Prænomen, προωνυμία.
 Prænuntio, προαγγέλλω, προαγγέλλω.
 Præoccuro, προκαταλαμβάνω.
 Præparatio, παρασκευή.
 Præparat, παρασκευάζω.
 Præpedio, παρεμποδίζω.
 Præpes, ώκρυπτερος.
 Præpolleo, υπερέχω.
 Præpondero, υπεραριώ' pro pluris esse, προτιμώσθαι.
 Præpono, μάλλον αἰρέομαι, προϊζαμαι, προτιμώ' pro Præficio, ἐπισημι.
 Præposterè, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
 Præposterus, πρωθύστερος.
 Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
 Præproperè, λίαν ταχέως.
 Præputium, ἀκροβυστία.
 Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
 Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ πρότερημα.
 Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
 Præs, prædis, ἔγγυητής.
 Præsagio, προφήτειά, προαισθάνομαι.
 Præsagium, προμάντευμα, προφήτεια.
 Præsicio, προγιγνώσκω.
 Præsciis, προειδώς.
 Præscribo, προγράφω.
 Præsscriptum, ὑπογραφή, ἐπίταξις.
 Præsens, παρὼν, δ' ἐνεσθώς.
 Præsentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
 Præsentia, -um, τὰ ἐν ποσὶ.
 Præsentia, -æ, παρούσια.
 Præsentiō, προαισθάνομαι.
 Præsepe, φάνη, κάπη.
 Præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δὲ.
 Præsertim si, ἄλλως τε καὶ.
 Prases, πρόεδρος, ἔφορος, προεσθώς, ἡγεμών, ἐπιστάτης.
 Prasideo, προστατεύω, seu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi : προεδρεύω.
 Præsidia in civitates, collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
 Præsidiarius, φρουρός.
 in Præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
 Præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινα.
 Præsidium, φρουρᾷ, ἢ φρούριον.
 Præsignifico, προσημαίνω.
 Præstans, προϊσάμενος, πρότιμος, ἔξοχος, υπερέχων, διάφορος.
 Præstantia, ἔξοχή, ὑπεροχή, ὑπερβολή.
 Præstantissimus vir, ἀποτετελειωμένος ἀνὴρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
 Præstat, ἄμεινον, ἢ κρείττον ἐστὶ, διαφέρει.
 Præsterno, προσφωνώ.
 Præstigia, μαγία, γοητεία, φλυαρία.
 Præstigia verborum, τερατολογίαί.
 Præstigiator, γόης, -ητος, ὁ ἀγύρτης, ἀπόπλανος, τερατοποιός.
 Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
 Præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
 Præsto, -as, antecello, διαφέρω τινος, ὑπερφόρος μεγάθυος πάντας magnitudine cunctos, et pro perficere, ἡμμένει τοῖς εἰρημένοισ, ea quæ dicta sunt : διαπαρῶτω, ἐπιτελέω.
 Præsto sum, ἀπέριμαι, μετὰ τινος εἶναι.

Præstoloi, ἐσπεροί, περιμένω τὸ προσεχέον τι, ὑπομένω.
 Præstringo, περιστέλλω, ἀμβλύω τὰς ὄψεις, oculos.
 Præstruo, προκατασκευάζω.
 Præsul, prases, πρόεδρος, ἀρχιερεὺς.
 Præsum, ἐπιστάτης, ἐφίσταμαι, ἐπαρχω, προστατεύω, δυναστεύω Ῥώμης, Romæ.
 Præsumo, προλαμβάνω.
 Præsumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
 Præsuō, προβράπτω.
 Prætego, προκαλύπτω.
 Prætendo, προτεινόμεναι' quæmodo exhibeo, παρέχω' pro prætexo, προτείνω.
 Prætento, προπειράομαι.
 Præter, παρὰ, cum acc. πλήν, et χωρίς, cum gen.
 Præter aquum, παρὰ τὸ δέον.
 Præter decorum, παρὰ τὸ καδεστῆκος.
 Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
 Præter spem, παρ' ἐλπίδα.
 Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.
 Præterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ, ἀλλὰ τε, ἄλλως τε ἔτι.
 Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
 Præterequito, περιπράζω.
 Præterfluo, παραρρέω.
 Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
 Præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
 Præterlabor, παραρρέω.
 Prætermisso, παραλείπω.
 Prætermisum erat, ἐκλειπὲς ἦν.
 Prætermittere occasionem, παρῆναι ἔργον τινὸς καιρὸν.
 Prætermitto, παραλείπω, παρήμι.
 Præternavigo, παραπλέω.
 Præterquam, πλήν ἢ, πλὴν εἰ μὴ.
 Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἢ.
 Præterveho, παραφέρω, παράγω.
 Prætervolo, παραπέτομαι.
 Prætexto, προῖφαίω pro prætexere, προφασίζομαι, προτείνω.
 Prætextata toga, περιπόρφυρος.
 Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
 Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
 sub Prætextu, ἐπὶ προσχηματι.
 Prætextus, πρόσχημα, πρόσφασις.
 Prætor, -oris, ὁ τὸν στρατὸν ἄρχων, ἐπαρχος.
 Prætorianus, πραιτωριανός, ἡγεμονικός.
 Prætorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
 Prætura, -æ, ἡ πραιτώρα, ἡ ἐπαρχία.
 Prævaleo, ὑπερισχύω, κασιχέω, ἐπικρατέω τενος.
 Prævalidè, πάνυ ισχυρῶς.
 Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
 Prævaricator, καθόψεσις.
 Prævaricator, καταποσείμενος τὴν δίκην.
 Prævaricor, καθυφιμίμαι, καταπροίμαι τὴν δίκην.
 Prævenio, φθάνω, προίρχομαι.
 Præverto, προφθάνω.
 Prævideo, προοράω, προβλέπω.
 Prævius, δεηγός, χειραγωγός, προῖων.
 Prævus, ὄσγε.
 Prævideo, ἄριστά, ἄριστον ποιῶμαι.
 Prævidio, ἄριστίζω.
 Prævidio, ἄριστίζω.

Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
 Prætensis, ὁ λειμῶνος, ὁ ἐν λειμῶνι.
 Prætulum, τὸ λειμῶνιον.
 Pratum, λειμῶν.
 Prævè, σφελῶς, πονηρῶς.
 Prævitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
 Prævus, ποιηρός, φαῖλος.
 Præcarid, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
 Præcarius, δεδαιτυμένιος.
 Præcatio, δέσις, ἐδήμα, τὸ εὐχῆ.
 Præces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
 Præces publicæ, πάνδημος ἱκετεία.
 Præcis, præci, præcem, γένημα, τὸ εἶσις.
 Præcor, ἔδομαι, σὺ τὸτο, hoc à te : εὐχομαι τοῖς Θεοῖς, παρακαλέω τινα.
 Præhendo, vide præhendo.
 Prælo, πιεστήρ, πιεστήριον.
 Præmo, εὐλίω, πιέζω, pro insequi, κατέχειν' pro occultare, καλύπτειν.
 Præsbyter, προσβύτερος.
 Pressè, πεπεισμένως.
 Pretii magni, ἄξιος πολλῶ.
 Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
 nullius Pretii, ὕδενός ἄξιος.
 in Pretio habere, τιμὰν, ἐν τιμῇ ἔχειν.
 Pretiosus, ἐντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
 Pretium, ἡ τιμῆ, τίμημα.
 Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
 Pretium solvere, τὴν τιμὴν ἐπιδιδόναι.
 Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλῶ.
 Pridie quam, τῇ προτεραία.
 Primâ occasione, ὅταν τάχιστα.
 Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
 Primæ, -arum, τὰ πρωτεία, τὰ πρῶτα.
 Primævus, πρωτόγονος.
 Primarius, πρῶτος, ἀρχικός, δυνάστης.
 Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινι.
 Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
 Primum dare alicui, τὰ πρωτεία μείνειν τινι.
 Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριστεῖον.
 Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
 Primipara, πρωτότοκος, ἡ.
 in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένοις' τὰ πρῶτα.
 Primitivè, ἀπαρχαί, τὰ πρωτεία.
 Primitivæ frugum, τὰ Σαλύσια.
 Primitivus, πρωτότοπος.
 Primitus, ἐξαρχῆς.
 Primò, ἀρχῆς, πρώτως.
 Primo quoque tempore, ὅταν τάχιστα ἐν τάχει.
 Primogenitus, πρωτότοκος.
 Primordia, ἀρχαί' τὰ προῤφεσηκότα.
 Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
 Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
 Primum, πρῶτος' pro optimo, κράτιστος.
 Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἀρχων, ἐνθάστης, ἀρχός, κορυφαίος.
 Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
 Principalitèr, ἀρχικῶς.
 Principatus, ἀρχῆ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
 Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
 in Principio, ἐπ' ἀρχῆς.
 Principium, ἀρχῆ, προκαταρξίς.
 Prior, πρότερος.
 Priscus, ἀρχαῖος, παλαιός.
 Pristinus, παλαιός, ὁ πάλαι.

Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
 Privata vita, ἰδιωτεία, ἢ.
 Privatam vitam agere, ἰδιωτέειν βίον.
 Privâ, vel privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἴδιαν.
 Privatum et publicè, ὁμοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
 Privatio, στήσις, ἀποστήσις.
 Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ ἰδιωτικὸς.
 Privatus homo, ἰδιώτης.
 Privignus, πρόγονος.
 Privilegium, προνομία, προτέρημα.
 Privo, στερῶ σε ἀγαθῶν, bonis.
 Prius, πρότερον, πρῖν.
 Priusquam, πρὶν ἢ, πρότερον ἢ.
 Pro, ὑπὲρ, ἀντί, πρό, cum gen.
 Proavia, ἡ προτήθη.
 Proavus, προπάππος, τριτοπάτωρ.
 Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
 Probabilis, πιθανὸς, εἰκὼς.
 Probabilitas, ἡ πιθανότης, τὸ εὐλογον.
 Probabiliter, εἰκῶτως.
 Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
 Probatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
 Probè, καλῶς, εὐδόκιμος.
 Probitas, χρηστότης, καλοκάγαθια.
 Probo, δοκιμάζω pro demonstrare, ἔλεγχειν.
 Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἰς τινα.
 Probrosus, ἐπνείδιστος, ὀνειδιστός.
 Probrum, ὀνειδος, τὸ ὕβρις, αἰσχος.
 Probus, χροστὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
 Proccacitas, τὸ ἀκόλασον, ὕβρις.
 Proccaciter, ἀκόλαστος, ἀσελγῶς.
 Proccas, ἀσελγής, ἀνασχυντος.
 Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινα.
 Procedo, προβαίνω, προχωρῶ, προέρχομαι.
 Procella, θύελλα, ἄελλα, καταγίς, -ίδος· ἀλάλαψ, ἄλιη.
 Procellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
 Proceres, ἰ δυναστεύοντες, προστάται.
 Proceritas, τὸ πρῆμικες.
 Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
 Proccessus, πρόσσις, προχώρησις pro profectu, προκοπή.
 Procido, προσπίπτω, καταπίπτω.
 Procinetus, -ύς, ἢ, προβολή.
 Proclamatio, ἀναβήσις.
 Proclamator, ἀνακηρύττων.
 Proclamatus, ἀναβήθεις.
 Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
 Proclino, κατακλίνω.
 Proclivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονάς, ad voluptates.
 Proclivis, ἐπιφορὸς, ἐπέμπτως πρὸς τι pro facile factu, ὁιον τε.
 Proclivitas, ἐπιβήθεια, ἐπέμπτως.
 Pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
 Proconsul, ἀνθύπατος.
 Proconsularis, ἀνθυπατικὸς.
 Proconsulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
 Procrastinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
 Procrastino, ἀναβάλλομαι· ἀνατίθεμαι εἰς ὕψους, in aliud tempus.
 Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
 Procreatio liberorum, παιδοποιία.
 Procreator, γεννητῶρ, γεννητής.
 Procreo, γεινῶ, ὁμιοργεῖω.

Proculo, πικρολάττω.
 Procul, ἀπὸθεν, πρῆμικ, εὐμιοργεῖω.
 Proculdubio, ὁμολογημένω, ἀναμφιβόλως.
 Proculco, καταπατέω.
 Procumbo, κατὰκειμαι, προσπίπτω.
 Procuratio, ἐπιτροπή, διοίκησις.
 Procurator, ἐπιμελητής, ὁ ἐπιτροπος, ἐπιστάτης.
 Procuro, ἐπιστεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελῆμαι, διοικέω, κήδομαι.
 Procuro, προτρέχω, προβίω.
 Procursus, ἐκδρομή.
 Procus, ὁ μνηστήρ.
 Prodeambulo, προπεριπατέω.
 Prodeo, -is, παρέιμι, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
 Prodere memoriae, ἰσορεῖν τὰ πεπραγμένα, res gestas, παραδόναι γραφήν.
 Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαφυργός.
 Prodigè, ἀσώτως.
 Prodigiosè, τεραστικῶς.
 Prodigiosus, τερατώδης, τεράσιος.
 Prodigium, τέρας, τὸ τεράσιον.
 Prodigio, καταναλίσκω.
 Prodigus, ἄσματος, ἀκόλαστος.
 Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
 Proditor, προδότης, προδοτικὸς.
 Proditoriè, προδοτικῶς.
 Proditrix, προδότις.
 Prodo, ostendo, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, pro tradere, προδίδοναι τινα.
 Prodromus, πρόδρομος.
 Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω, producere testes, παράσχειν τὸς μάρτυρας pro verum exponere, προάγειν, προαγωγέειν.
 Productio, prolongatio, ἔκτασις.
 Profanatio, βεβήλωσις.
 Profano, βεβηλὸς.
 Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
 Profectio, πορεία, δόδοποιία.
 Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
 Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
 Profeto, ἔξαγορεύω, προσφέρω, παρέχομαι pro prolatare, παρεκτείνω, ἀναβάλλω.
 Professio, ἔξομολόγησις.
 ex Professo, ἐκ τῆ προφανῆς.
 Professor, ἐπαγγελτὴς, καθηγητής, διδάσκαλος.
 Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν pro κέπτω σοφία.
 Proficiscor, προεῖομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
 Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογεῖω pro artem aliquam docere, διδάσκειν τὸς ἄλλους τέχνην τινα.
 Profligatus, perditus, διαφθαρείς profligatus homines, δεικνύμις, ἀπονενομημένους.
 Profigo, κατεργάζομαι, διαφθερῶ, λυμάνομαι.
 Profluens, προρρέων.
 Profuio, ἀπαρρέω, προρρέω.
 Profluvium, καταρῆθρ.
 Profore, ὠφελῆσειν.
 Profugio, ἀποφεύγω.
 Profugium, καταφυγή, κρησφύγετον.
 Profugus, αὐτόματος, ὑπερήριος.
 Profundè, βαθῶς.
 Profunditas, τὸ βαθὺ, βάθος, βαθύτης, βένθος.

Profundo, προχέω, δαυτερομαι, κατακλιναίω, διαστασιάζω.
 Profundus, βαθὺς, ἄσυστος.
 Profusus, κατακλιμαίνω.
 Profusio, πρόχυσις.
 Progeneratio, γέννησις.
 Progenero, γεινῶ, προγεννώ.
 Progenies, γενεὰ, γέννημα.
 Progenitor, πρόγονος.
 Progenitus, προτόκος.
 Prognatus, γενωνός, ἀπόγονος.
 Progredi longius, ποῦνῶτέρω προσελθεῖν.
 Progreli obviam, ἀντιάζειν τινα, ἀπαντᾶν.
 Progrelior, διεκπροερόμαι, ὀδοποιεῖμαι, πρόειμι, προέρχομαι.
 Progressio, progressus, προκοπή πρόσσις.
 Progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
 Progressus facere, προκοπήν ποιεῖν, ἐπιδύναμι πρὸς ἀρετὴν.
 Proh, φεῦ.
 Prohibeo, κωλύω τινα τῶν κακῶν, εἰργῶ, ἀποκωλύω.
 Prohibitio, κώλυσις, εἰργός.
 Projectio, projectus, προβολή.
 Projectitus, ἀποβλητός, ἐκβλητός.
 Projicio, ἀποβρίπτω, ἀποβάλλω.
 Proin, τοιαυτῶν, τοίνυν.
 Prolabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram; διασθαίνω.
 Prolapsio, πρόπτωσις, δόλοσημα.
 Prolatio, ὑπέρθωσις.
 Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
 Proles, γενεὰ, γονή, γένος, τὸ εἶργω, ἐκτενῶς.
 Prolixitas, τὸ μήκος.
 Prolixus, μακρὸς, ἐκτενής, εὐμήκης.
 Prologus, πρόλογος.
 Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
 Prolongo, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
 Proludo, προαγωνίζομαι.
 Prolo, ἀποκλιζῶ, βρέχω.
 Prolusio, προλύμασις.
 Proluvies, τὸ λυμα.
 Promeritalia, ὄνια.
 Promereor, ἐυεργετέω.
 Promeritum, ὁ μισθός, τὸ ἄξιον.
 Promineo, ἔξίζω.
 Promiscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
 Promiscuus, ἀδιάφορος, συμμιγῆς.
 Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
 Promissa violare, παραβαίνειν τὰς δρολογίας.
 Promissio, promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
 Promittor, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
 Promo, προχειρίζομαι τι, ἐκφέρω.
 Promontorium, ἄκρα, ἀκροῦπριον.
 Promotus, ἐπληκῶς, προσημύμενος.
 Promoveo, προάγω σε εἰς ὄξαν, ad gloriam; προβαίνω, προχωρῶ.
 Promptè, προθύμως, ἐπιθύμως.
 Promptissimè, προχειρότατα.
 Promptitudo, εὐθυμία, ἐτοιμεία.
 res est in Promptu, πρόχειρον ἐστὶ.
 Promptuarium, ταμίσιον, ἐκδοχέσιον.
 Promptus, πρόχειρος, προθυμὸς, ἐτοιμὸς, πρόθυμος.
 Promptus sum, προθυμὸς εἰμι πρὸς τῷ

Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀνυγούρι- σις.	Propugnatio, ὑπερασπισμός.	Proverbialis, παροιμιώδης.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλο- μαι, ἐσφένρω νόμον.	Propugnator, ὑπερασπιστής, προβολός.	Proverbio trita sententia, παροιμι- ώδης λόγος.
Promus, ὁ ταμίης.	Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τι- νος pro aliquo: ποπολεμῶ, προμάχομαι.	ut est in Proverbio, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν.
Pronepos, ἀπύγονος, ἀπόγονος.	Propulsatio, ἐξώθησις.	Proverbium, παροιμία.
Proneptris, προεγγόννη.	Propulsator, ἀμυντωρ.	Provide, ἐκ προνοίας.
Pronitas, καταφέρεια.	Propulso, ἀμύνω, κωλύω.	Providentia, πρόνοια, πρόγνωση.
Pronuba, ἡ προμνησαμένη.	Proquæstor, ἀντιταμίης.	Provido, προνοῶ, προοράω, προγι- νώσκω aliquid, prospicio, προ- νοῦμαι τῆς ὁσίης, fortunis meis.
Pronuntiatio, ἀξίωμα.	Prora, πῆρα, τὸ ἐμπροσθεν τῆς νηδ.	Providus, προνοός, προνοητικός.
Pronuntium, ἀπαγγέλλω.	Prorpro, ἐξερπίζω.	Provincia, ἐπαρχία.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης εἰπέυ.	Proreta, πρωρεύς, πρωράτης, -ῶ, ὁ.	Provinciæ præfectus, ἐπαρχός, σα- τράπης.
Pronus, καταφέρως, ἐπιπληνής, ἔτοι- μος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.	Propripio, ὑπεξάγω ἑμαυτὸν, ἐκθορεύω.	Provincialis, ἐπαρχικός.
Proomium, προομιον.	Prorogatio, ἀνέβλησις, ὑπερημερία.	Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δόναμον.
Propagatio, παράφρασις, παρίκτασις.	Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.	Provisio, πρόφρασις, προμελέτησις.
Propago, παραφυάς, ἐπιφυάς, ἀπο- γονή pro stirpe, τὸ φῦλον.	Prorsus, πάντως, παντελῶς, τὸ πᾶν.	Proviso, πρὸς τὸ ὅραν πρόοχομαι.
Propago, -as, παραφυάς, ἐπαυξάνω pro dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.	Prorumpo, διεξελάνω.	Provoeatio, πρόκλησις, παρακλίνοσις.
Propalam, ἐν τῷ φανερίῳ.	Proruo, καταβάλλω.	Vocare, ἐκκαλιῶ ad certamen vocare, προκαλεῖσθαι τινα εἰς ἀγῶ- να, vel εἰς μάχην ἑρεθίζω.
Propalatus, προφανής, καταφανής.	Prosa oratio, πεζὸς λόγος.	Provolvere se ad genera alicujus, προκυλινδεῖσθαι τινας.
Propè, ἐγγύς, cum gen. πρὸς, dat. Sine casu adverbium est ἐγγύς item σχεδόν, παρὰ μικρόν.	Prosapia, γένεια, γένος, τὸ.	Provolvo, προκυλίω.
Propedim, αὐτίκα, ἐν βραχεϊ.	Proscenium, προσκίניον.	Prout, ὡσαυτε, καθάπερ.
Propello, ἐνέργω, ἀνέργω, ὁρμάω.	Proscindo, κατακόπτω, κατατέμνω et pro conviciis lacessere, ὑβρί- ζω τινα, διασφύρω, διαβάλλω σε.	Proximè, ἐγγύς, ἐγγύτατα.
Propemodum, ὀλίγος δεῖ, παρὰ βρα- χυ, παρὰ μικρόν.	Proseribo, προγράφω, δημεύω pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινα.	Proximitas, ἐγγύτης.
Propendo, μέτω πρὸς τι.	Proscriptio, προγραφή, δήμευσις.	Proximum est ut, ἐπόμενον ἐστίν.
Propensio, προθυμία, ἐπιβρόπη.	Proselutus, προσήλυτος.	Proximus, ἐγγύτατος.
Propensitas, εὐκαταφορία.	Prosequor, κατακολουθῶ, ἐπιδιώσκω.	Prudens, εὖβηλος, συνετός, φρονιμός, ἐπισήμων, δαιμόμων, ἔννοος.
Propensus, εὐκατάφορος, ἐπιβρέπης.	Proserpina, Περσεφόνη.	Prudentèr, φρονίμως, ἐμφραδίως.
Propcrantèr, ἐπὶ σπουδῆς, ταχέως.	Prosilio, ἐκθορεύω, ἀναπηδάω.	Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, ἐθ δουλία, σύνεσις.
Properatio, σπουδή, κατέπεισις.	Prospecto, περισκοπέω.	Pruna, πάχνη.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.	Prospectus, πρόφρασις, ἀποφρασις.	Prunosus, πεχυνώδης.
Propheta, προφήτης.	Prosper, εὐήμερος, εὐτυχεύς.	Pruna, ἀνθρακία, ἡ ἄνθραξ, -κος, ὁ.
Prophetia, προφήτεια.	Prosperè, εὐτυχῶς.	Prunum, κοκκύμηλον.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.	Prosperitas, εὐημερία, εὐτυχία.	Prunus, κοκκύμηλος.
Propinator, προσπάτης, ὁ.	Prospero fortunæ statu ut, ἐν- πράττω.	Prurigo, κνηθμός, κνησμός.
Propino, προσίνομαι.	Prospero, ὀλβιώω, εὐδαίμονα ποιῶ.	Prurio, κνησθῆναι, ἐπικινεῖω, κνησιῶναι.
Propinquitas, ἀγχιεσία, συνάφεια.	Prospicio, προορῶ, προβύττωμαι, προ- γινώσκω τι, προβλέπω.	Pruritus, κνησμός, κνίσμα.
Propinquo, -as, προσεγγίζω.	Prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.	Psallo, ψάλλω.
Propinquo, ὁ οικεῖος, συγγενής, ὁ ἐγγύς, παραπλήσιος.	Prostibulum, πορνεῖον, et pro me- trice, ἡ ἑταίρα.	Psalmus, ψαλμός.
Propior et Propius, ἐγγύτερος, ἐγ- γύτερον.	Prostituo, πορίζω, προάγω, πορνεύ- ωμαι, προαγωγέω.	Psalterium, ψαλτήριον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.	Prostro, πορίζω.	Psittacus, ψιττακός, ψιττάκη.
Propitio, ἱλασμός, ἱλάσκομαι.	Prosum, ὠφελῶ, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi, χραιστεῖω.	Puber, ἡβήτης, ἡβητήρ.
Propitius, ἱλασός, ἐπὶ κωός.	Protectio, ὑπερασπισμός.	Pubertas, ἑφήβια, ἡβη.
Propitius sum, εὐλιτετέω.	Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσ- φαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.	Pubes, πρόσθεος ἡβη, ἡ.
Propola, μεταβολεύς, προπόλης.	Protelo, ἀπελάυνω.	Pubescio, ἡβάσκω, ἡβάω.
Proponere præmium, τιθέναι ἄλλον.	Protendo, προτείνω.	Publica via, λεωφόρος δόξ.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.	Protenus, τήλοθι.	Publicatio, δήμευσις.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.	Protero, καταπατέω, κατατρέβω.	Publicè, κοινή, δημοσίῳ.
Propositio, πρόβλημα, πρότασις.	Protèrvè, ἀκολάσις.	sumptu Publico, ἐκ δημοσίου.
Propositum, προαιρεσις, σκοπός, πρό- βησις, ὑπόθεσις.	Protèrvia, ἀκολασία, ἀσελγεία.	Publico, φανερός, δημοσιῶν pro in populi potestatem redigere, δη- μεύειν τὰ χρήματά τινος pro in lucem edere, ἐκδίδοναι βιβλίον, ἢ βιβλίον.
Proprator, ἀντιστρατηγός.	Protèrvitas, ἀσελγεία, ἀκολασία.	in Publicum prodeō, ἐπιόημι.
Proprie, κυρίως, ἰδίως.	Protervus, ἀσελγής, ἀκολασός.	Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιοπισμός.	Protestor, διαμαρτύρομαι.	Pudèfio, αἰσχύνωμαι, αἰσχύνομαι.
Proprius, ἰδίος, οικεῖος, κύριος.	Protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.	Pudendum, τὸ αἰδοῖν.
Propter, διὰ, cum accus. χάριν, ἔνε- κα, cum gen. ἐπὶ, cum dat. περὶ, et πρὸς, accus.	Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω pro difficili, ἀναβάλλω.	Pudendus, -a, -um, αἰσχυνητός.
Propter quod, διὰ τῆς, διότι, τῆτων ἐνεκα.	Protrudo, προσωθῶ, ἐξωθῶ.	Pudentèr, αἰδομένως.
Propterea, ἀτὰρ οὖν, διὰ τῆτος οὖν, καθ' ἧ.	Proturbo, ἀνωθεῖμαι.	Pudèct me, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Propterea quod, ἀνὸρ ὧν διότι, ἐκ τῆ, ἐφ' ἧ.	Provectus ætate, προβεβηκός τῆ ἡλι- κία, πρεσβύτερος.	Pudibundus, αἰδήμων.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.	Proveho, προάγω.	Pudicè, μετ' αἰδῶς, ἄγνως.
	Provenio, προέρχομαι pro nasci, φθίσθαι.	Pudicitia, ἄγνεια, ἄγνότης.
	Proventus, πρόσκοδος, ἀποφορῆ.	Pudicus, ἄγνός, σεμνός.
		Pudor, αἰδώς, αἰσχύνη, ἄγνελα.
		Pudor rusticus, ὀσσηνία.

Puella, κόρη, κοράσιον.
 Puellaris, κορασιώδης.
 Puellariter, κορασιωδώς.
 Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
 Puerilis, παιδαριώδης, μερακιώδης.
 Pueriliter, παιδικώς.
 Pueritia, παιδεία, παιδική.
 à Pueritiā, ἐκ -αιδίων, ἐκ βρέφους.
 à Puerō, ἐκ νέου, ἐκ παιδός, ἐκ νέου.
 Puerpera, λεχώ, τετοκία.
 Puerperium, λοχεία, ἀποκύησης.
 Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
 Pugil, πύκτης, αγωνιστής.
 Pugillaris, πειναίς, πεινακίδιον.
 Pugillatus, ἐλ-τιο, πυγμαχία, πυγμαή.
 Pugio, ἔγχυριδίον, ἐξιδίον.
 Pugna, μάχην.
 Pugnator, ὁ μαχητής.
 Pugnax, μαχητικός.
 Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμοῖς, cum hostibus: ἀγωνίζομαι πρὸς τινα, cum aliquo.
 Pugno percuto, κατακονδυλίζω.
 Pugnum ingerere alicui, κονδυλοῦς ἐντρέβειν.
 Pugnus, δρεξί, κόνδυλος.
 Pulcher, καλός, περικαλλής, ἐκπροεπής.
 Pulchre, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
 Pulchritudo, κάλλος, τὸ κάλλωπισμα.
 Pulex, ψέλλα, ψέλλος.
 Pulicosus, ψυλλώδης.
 Pullatus, μελανεῖμων, μελάγχλαιος.
 Pullulo, παραβέω, βλασάνω, θάλλω.
 Pullus, πῶλος, νεοττός.
 Pullus, -a, -um, φαιός.
 Pulmentum, ὄψον.
 Pulmo, -onis, πνεῦμων.
 Pulpamentum, προσφάγιον, τὸ.
 Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
 Puls, κλύμος, πόλτος.
 Pulsatio, κρούσις.
 Pulsator, κρουστής.
 Pulsator citharæ, κιθαριστής.
 Pulsio, κρούω, τύπτω.
 Pulsus, -ūs, κρούσις.
 in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
 Pulverulentus, κονιορτώδης.
 Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
 Pulvinus, τὸ κνήφαλον, προσκεφάλαιον.
 Pulvis, κόνις, κονιορτός.
 Pumex, κισσηρίς, -ίδος, ἡ.
 Punicusos, κισσηροειδής.
 Pumilio, νάνος.
 Punetim, σίγλην.
 Punctum, ἄτομος, σιγμή.
 Punctum temporis, χρόνος ἀκαρής.
 Puro, νύττω, κεντέω, καρινύσσω.
 Punicus, φοινικέος.
 Punio, κολάζω, τιμωρέω τινά ζημιόω.
 Punio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
 Punitor, κολαστής, τιμωρητής.
 Pupa, -æ, παιδείακίριον, κοράσιον.
 Pupilla, κόπη, γλήνη.
 Pupillus, δοφανάς.
 Puppis, πρύμνα.
 Pure, καθαρός.
 Purgatio, καθάρισις et pro excusatione, ἀπολογία.
 Purgo, μυιάω, σάιρω τὴν οἰκίαν καθάριζω, et pro excusare, ἀπολογεῖσθαι.
 Purificatio, καθαρισμός.
 Purifico, καθαρίζω.
 Puritas, ἀγνεία, καθαρότης.
 Purpura, πορφύρα, φοινικίς.

Purpuratus, πορφυρίδι περιβλημένος.
 Purpureus, πορφύρεος, πορφυρεός.
 Purulentus, πωδής, πρσιεύής.
 Purus, καθαρός, ἀγνός, ἀκαρτός, ἢ ἡ εὐκρινής λόγος, purus et dilucidus sermo.
 Pus, -uris, πύον, τὸ.
 Pusillanimitas, ἀνιδύρα, μικροθυμία.
 Pusillanimus, ἀθύμος, μικροθύμος, ἀνανόρος, ἀλιγόφρων.
 Pusillum, τὸ βραχὺ.
 Pusillus, τυττός.
 Pusio, -onis, παιδάριον.
 Pustula, φλύκταινα, φλυκτῖς, ἕξιθημα.
 Pustulosus, φλυκταινώδης.
 Putamen, κελύφος, λέπισμα.
 Putandum est, ὑποληπτέον, οἰητέον.
 Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
 Puteus, φρέαρ, τὸ βάθος, βόθυνος.
 Putidus, μυδαλός, ὁ ἐνσώδης.
 Puto, inutilia ex arboribus resedo, ἄμπελον κλαδεύω, vitem; pro considerare, ἐιανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τε pro existimare, νομίζεν et calculum subducere, λογιζέσθαι.
 Putredo, σαπρία, σαπορτής.
 Putrefacio, σήπω, πύθω.
 Putrefactio, μύκησις, σήψις.
 Putresco, καταπύθουμαι, σαπρίζω.
 Putris, σαπρός.
 Putus, -a, -um, καθαρὸς· vide purus.
 Pyra, ἡ πυρά.
 Pyramis, πυραμῖς.
 Pyrum, τὸ ἄπιον.
 Pyrus, ἡ, ἄπιον.
 Pythius, πύθιος.
 Pyxis, πυξίς, πυξιδίον.

Q.

QUA, adverb. ἤ, ὅπην, πῆ.
 Quacunq̄ue, ὅπην, ἂν· ὅπην οὖν.
 Quā de causā, ἀνθ' ὧν, διότι· τίνας χάριν.
 Quā ratione, πῆ, ὅπην, ἤ.
 Quā voce, ποία φωνή.
 Quadantenus, ἔστι ὅπως, ἔστιν ὅπην.
 Quadra, πινακίδιον τετράγωνον.
 Quadragesima, ἡ τεσσαρακοστή.
 Quadragesima, τεσσαράκοντα.
 Quadrangulus, τετράγωνος.
 Quadrans, τεταρτημόριον, κωδράντης.
 Quadriennium, τετραετία.
 Quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῆ.
 Quadriga, τεθριππον, τετράβαλον ἄρμα.
 Quadrimus, τετραετής.
 Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
 Quadrupartitus, τετραμερής.
 Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
 Quadrivium, τετραόδος.
 Quadro, τετραγωνίζω et pro consentire, ἀρμόζειν.
 Quadrupes, τετράπους.
 Quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
 Quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
 Quadrupliciter, τετραχῶς.
 Quadruplum, τετραπλοῦν.
 Quadruplus, τετραπλάσιος.
 Quæ, facti ἦτε, ἦπερ.
 Quæ, plur. neut. ū, ἄπερ, ἄτινα.
 Quæcunq̄ue, ὅσα ἂν.

Quærito, ἐπιζητέω.
 Quæro, ζητέω, μεταλλάω pro interrogare, ῥωτάω σε τῆρο, hoc ex te: συνθινομαί τι, ἕξετάζω, ἀνακρίνω.
 Quæsitur, ζητητής.
 Quæsitio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
 Quæsto, δέομαι, ἱκετέω.
 Quæstio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα pro tortura corporis, βάσανος.
 Quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
 Quæstionem adhibere, βασανίζειν.
 Quæstioncula, ἐρωτημάτιον.
 Quæstor, ταμίης, υ, ὁ.
 Quæstum facere, κερδαίνειν ἐκ τίνος.
 Quæstuosus, κερδαλέος.
 Quæstura, ταμειευτική, ταμεία.
 Quæstus, -ūs, χρηματισμός, κίρτος, τὸ.
 Qualis, οἷος, ὁποιός· Ponitur et interrogativè, ποῖός τις.
 Qualis, talis, ὁποιός, τοῖός τις.
 Qualiscunq̄ue, ὁποιόσση, ὁποιόσπερ.
 Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποῖον.
 Qualitèr, οἷως, οἷώς, περ, οἷον περ.
 Qualitercunq̄ue, ὁποιωσῶν.
 Qualitas, ὁ κάλθος, τέρθος vel τάρσος.
 Quàm, συγκλητικὴ, ἢ, ὅσον, μάλιστα, quàm maximè.
 Quamdiu, μέχρι οὗ ἄχρις ἂν ἔως· Et interrogativè, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
 Quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὅ· διὰ ταῦτα, διὰ τι.
 Quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ὡς τὰ πολλά.
 Quamprimum, ὅσον αὐτίκα ὡς τάχιστα.
 Quamvis, ἢ τοῖ· κῆν εἰ, καίπερ.
 Quando, πότε· ἐν οἷς χρόνοις pro quoniam, cum, ἐπειδὴ.
 Quandoocunq̄ue, ὁποιοῦν, ὁπότε γῶν.
 Quandoque, ἐνίοτε, ὅπην μὲν· ὅπην δὲ.
 Quandoquidem, ἐπειδὴ.
 Quancquam, ἢ περ, ὅμως, ἐκ τῆ δῆψυ.
 Quanti, πόση εἰδόσκει, docet?
 Quantillus, μικρός, ὅσος, πηλίκος.
 Quantitas, ποσότης.
 Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
 Quantoperè, ὡς ἂν, εἰ ὅσον γε.
 Quantumcunq̄ue, ὅσον, ὅπην.
 Quantum ad me attinet, τόγ' ἐμὸν· τὸ κατ' ἐμὲ.
 Quantum fieri potest, καθ' ὅσον, οἷον, τε· ὡς οἷον τε.
 Quantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.
 Quamtuvis, εἰς ὅσον ἂν δέλτος.
 Quantus, ὅσος, ἡλικός, οἷος, ἡλικιόσση, ὅσος, ἡλικός.
 Quanteocunq̄ue, ὁποσοῦν.
 Quapropter, ἀνθ' ὧν, διὰ τοῦτο.
 Quaqueversus, πανταχῶς.
 Quare, διὰ τι, τίνας ἕνεκα.
 Quarta dies, ἡ τετράς.
 Quartanus, τεταρτεύς.
 Quartus, ἐλ-τιμ, τετάρτος.
 Quartus, τεταρτός.
 Quasi diceret, ὡς περ ἂν ἐῖποι.
 Quasillus, καθαθικός, στυρίς.
 Quasso, διακραδαίνω, ἀνασειώω.
 Quatenus, παρ' ὅσον· καθ' ὅσον.
 Quater, τετράκις.
 Quaterni, τέσσαρες.
 Quatio, σείω, εἰασείω, σαλεύω, κλώϊω, ζεαύω.

Quatriduun, τὸ τετραήμερον.
 Quatuor, οἱ ἄ τίσσαρις.
 Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
 Que, τε, ἕ.
 Quemadmodum, καθάπερ, ὡςπερ, καθὼς, pro quomodo, πῶς, ὅν τρόπον.
 Queo, δύναμαι, οἶος εἶμι.
 Quercus, ὄρεϊς.
 Querula lugubris, θρηνηθία.
 Queribundus, μεμφιμοιροῦντι ἐοικὼς.
 Querimonia, μεμφιμορία.
 Queritor, διαμείφομαι.
 Quernus, ὄρεϊνος.
 Quercor, μέμφομαι σοι, de le: δόδοσμαι.
 Querculus, ἰγκλησιακὸς, μεμφιμορορός, ὄρεϊνοκὸς.
 Questus et Querela, μίψις, μομφή.
 Qui, quæ, quod, ὅς, ἦ, θ, εἰ ὅστις, ἦτις, ὅτι.
 Quî, pro quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
 Quia, ἐπειδὴ, ἐπειδὴπερ.
 Quicquid, ὅ, τῶν, ὅταν ὅ.
 Quicunque, πᾶς, ἕκαστος, ὅστις ἄν.
 Quid, τί.
 Quid istuc, τί τοῦτο.
 Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
 Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι· τίς.
 Quidem, μὲν γέ, γεθὼ, γοῦν, ἦτοι.
 Quidnam, τίποτε, θ, τι.
 Quid ni, τί μὴ, πῶς δ' ἢ, πῶς γὰρ ὅ.
 Quidvis, ὅτιοῦν.
 Quies, ἡσυχία, ἡρεμία, παύσις, εἰρήνη.
 Quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι pro dormio, κοιμάω.
 Quietè, ἡσυχῆ, ἡσυχῶς, ἡρέμα.
 Quietus, ἡσυχος, ἡσυχαιός.
 Quilibet, ὁ τυχῶν, ὅσισοῦν, πᾶς.
 Quin, τί μὴ ἕ μὴν, ἀλλὰ μὴν, μὴ ἔχι· pro etiam, ἕ.
 Quin etiam, ἕ μὲν, ἕ ἔτι· οὐ μὴν, ἀλλάγε.
 Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
 Quingentesimus, πεντακοσιοστὸς.
 Quingenti, πεντακόσιοι.
 Quini, οἱ πέντε.
 Quinimo, ἀλλὰ δὲ καὶ ἕ μὲν ἕ.
 Quinquaginta, πενήκοντα.
 Quinque, πέντε.
 Quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
 Quinquies, πέντακις.
 Quintanus, πεμπταίος.
 Quintus, πέμπτος.
 Quintus decimus, π ντεκαδέκατος, ὁ δέκατος ἕ πέμπτος.
 Quippe, οἶα, οἷον, ἀλλῶ, ἐπει.
 Quiritatio, σχετηλασπῶς.
 Quiritis, οἱ ἀνῆρες Ῥωμαῖοι.
 Quirito, σχετηλιάζω, ποτινιάομαι.
 Quis, quæ, quid, interrogativè, ποῖος, ποῖα, ποῖόν· τίς, τίνος.
 Quis tandem, τίς ποτε.
 Quisnam, ὅστις, ὅποιος.
 Quisquam, τίς, εἰς τίς.
 Quisque, πᾶς τις, ἕκαστος.
 Quisquiliæ, περιψήματα.
 Quisquis, ὅστις.
 Quivis, ὅστις, ὅστις ἄν, πᾶς ὅστις.
 Quo, ποῖ καταφεύξω, quò fugiam?
 Quo pacto, ὅν τρόπον, ἢ τίνα τρόπον.
 Quo minus, ὡς ἂν ἦκισα διδάξῃς, dubites.
 Quoad fieri potest, κατὰ τὸ δυνατόν

Quoad, μέχρι, ἢ.
 Quoad vixero, ἐὰν βίω.
 Quocirea, εἰ ὅ, τὴ δὶ ὁ παρ' ὅ.
 Quod, ὅτι, ἰδίῃ.
 Quod si, εἰδὴ, εἴπερ γὰρ.
 Quodammodo, ἔστιν ὡς.
 Quodcumque, θ, τι ἄν, πᾶν ὅ, τι.
 Quomodo, ὅν τρόπον, τίνα πρόπον.
 Quomodocumque, ὅποιος ἄν.
 Quondam, πάλαι.
 Quoniam, ἐπεὶ ὅτι· διότι· διότιε.
 Quoquam, ποῖ.
 Quoque, ἕ ἔτι· τὲ.
 Quoquomodo, ὡς ἂν τῷχοι.
 Quoquosum, πάντη, πανταχῶς.
 Quorsum, ἕ τὴ· ποῖ τὴ ὄψεος, τῶ δι ἔνεκα.
 Quot, πόσοι.
 Quotannis, καθ' ἕκαστον ἔνιαυτόν, κατ' ἔτος.
 Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν ἑπιπέσιος, ἐφημερινός.
 Quotidiè, καθ' ἡμέραν ἡμέραν, ἡσμεῖται.
 Quoties, ποσάκις, ὅσοσάκις.
 Quotiescumque, ὡσάκις ἄν· ποσάκις ἄν.
 Quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι ὄν.
 Quotuplex, ὅσοπλάσιος, ποσαπλάσιος.
 Quotus, πόσος, ὀπόσος.
 Quotusquisque, πόσος, ὅποσοσῶν.
 Quousque, ἕς τὴ· μέχρι ὅ ἄν. ἕως ἄν.
 Quum, ὅτε, ὅταν, ὅποτε, ὅπταν.

R.

RABIDE', λυσσομανῶς.
 Rabadus, λυσσοδῶδης.
 Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
 Rabiosus, λυσσοδῶδης, μανικὸς.
 Rabula, δικολόγος, δικολόφος.
 Racematio, βοτρυώσις.
 Racemosus, βοτρυώδης.
 Racemus, βῆτρος, ἡ σαφυλή.
 Radiatio, ἀκτινοβολία.
 Radices agere, ριζοβολεῖν, ριζῶν.
 Radicitus, ριζῶθεν· pro penitus, πάντως, ἀλοβήκει, ἐκ ριζῶν.
 Radicor, ριζῶ, ριζοβολῶ.
 Radii in rotâ, ῥάβδοι, κνήμαι.
 Radio, -as, -are, ἀκτινοβολεῖν, λάμπωμαι.
 Radiosus, ἀκτινώδης.
 Radius, ἀκτίν, -ίνος, ἢ pro instrumento textorio, κερκίς, πηνίον.
 Radix, ρίζα.
 Rado, ξέω, ἐπίξω.
 Ramentum, βίνημα, περίψημα.
 Ramosus, κλαδῶδης, πολυλόγος.
 Ramulos amputo, κλωνίζω.
 Ramus, κλαδός, κλαδῶν, κλών, ὄξος, ὅ.
 Ramusculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
 Rana, βάτραχος.
 Ranceo, σαπρὸς εἶμι.
 Rancidè, σαπρῶς.
 Rancidus, σαπρὸς.
 Raneunculus, βατράχιον.
 Rapa et Rapum, γογγυλή, γογγυλις.
 Rapacitas, τὸ ἀρπακτικόν.
 Rapax, ἀρπαξ, ἀρπακτικός.
 Raphanus, ῥάφανος.
 Rapidè, ὀρμητικῶς.
 Rapidus, ἀρπαλῶς, ταχρῶς, ὀρμητικῶς, ὀξῆς

Rapina, ἀρπαγμα, ἀρπαγμός.
 Rapio, ἀρπαζῶ· pro vim afferre βιάζεσθαι.
 Raptin, ἀρπάγη, ἀρπακτικῶς.
 è Rapto vivens, ἀρπαξίβιος.
 Raptor, ἀρπακτῆρ.
 Raptrix, ἀρπακτεῖρα.
 Raptus, -us, λελα, λάφυρον, ἀρπαγή.
 Rarefacio, αἰραίω, μανῶ.
 Rareco, σπανίζομαι.
 Rarissimè, σπανιώτατα.
 Raritas, μανότης, ἀραιότης· pro paucitate, σπανία, σπανιότης.
 Rardè, σπανίως.
 non Rari, ἢ ὀλιγάκις.
 Rarus, μαῖος, ἀραιός, σπάνιος.
 Rasilis, ξεσῶς.
 Rastrum, ξύρον, λίτρον.
 Rasura, ἔσρα.
 Ratio, τὸ λογικόν· λόγος· pro supputatione, λογασιός.
 Ratio constat, ἐξ ἔχει λόγος.
 Ratio non congruit, ὅχ ἡμιολογεῖται ὁ λόγος.
 Rationem alieujus habere, ἐπιμελεῖν ἔχειν τίνος, λόγον ποιεῖσθαι τίνος.
 Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
 Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τίνος.
 Rationem reddere, λόγον εἶναι.
 Rationis expert, ἀλογος.
 Ratiocinatio, λογισμός, συλλογισμός.
 Ratiocinor, συλλογιζῶ, συλλέγωμαι.
 Rationabilis, λογικός.
 Rationalis, λογικός, νοητικός.
 Rationarium, ἐφημερίς.
 Ratis, σχεδιά.
 Ratus, -a, -um, κύριος, νομιζόμενος.
 Raucitas, βραγχαίω.
 Raucosus, βραγχαίος, ὅ.
 Raucus, βραγχοδῶδης, βραγχαλιός.
 Ravus, -a, -um, χαροπός.
 Reâpse, τῶς ὄντι.
 Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κτήσασις.
 Rebelator, ἀφηνιαστής.
 Rebellio, -onis, ἀποστασία.
 Rebellis, ἀποστατικός, ἀφεςῶς.
 Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαι τιν.
 Recalcitro, ἀναλακτίζω.
 Reclavus, ἀναφαλαντίας.
 Recantatio, παλινοψία.
 Recanto, -as, -are, παλινοψεῖω.
 Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπῆμι, ἀφίστημαι, ὑπονοσέω, ὑποχωρεῖω.
 Recens, νεαρός.
 Recens, recensetèr, νεωστὶ, πρῶν, ἀγα.
 Recensio, καταλόγοι· et pro nar rare, ἀπομνημονεῖν τι, διηγείσθαι pro enumerare, καταριθμεῖν.
 Recensus, ἐξήτασις, κατάλέξις.
 Recentiores, οἱ κάτω.
 Receptaculum, ἐκδοχείον.
 Receptio, εἰσδοχή.
 Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημᾶναι.
 Recessus, ἀναχώρησις.
 Recidivæ febres, ὑποτροπιάζοντες πυρετοί.
 Recido, μεταπίπτω ἐπὶ τι, ἀναπίπτω.
 Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
 Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
 Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
 Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντιστροφή.

RE

Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
 Recito, ἀναγιγνώσκω, ἀπὸ στόματός
 λέγω.
 Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
 Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
 Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
 Recognitio, ἀναγνώρισις.
 Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγιγνώσκω
 κτλ. pro corrigo, διερθεῖω.
 Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν
 αὐτόν.
 Recolligo, ἀναλέγωμαι, συλλέγω.
 Recolo, ἀναμνησκόμενος pro me-
 ditari, μελετῶ.
 Reconciliatio, καταλλαγὴ, εὐνοία, εὐνοια-
 σία.
 Reconciliator, διαλλακτής.
 Reconcilio, καταλλάττω τινὸς εἰς
 ἄλλω, inter se : διαλλάττω.
 Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
 Reconditus, κρυπτός, κρήβιος, ἀπό-
 κειτος.
 Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
 Recordatio, ἀνάμνησις.
 Recordari, μέμνημί τινος, et peri-
 τινος, ἀναμνησκόμενος.
 Recreatio, ἀνάληψις.
 Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ
 τῆς νόσου, ἀναληφθεὶς.
 Recreo, ἀναπαύω ἐμᾶντόν, ἀναζωπυ-
 ρέω, ἀνακομίζω.
 Recrudescio, ἐξαρθρόμαι, ἐξαργιαρομαι.
 Recta, εὐθεία.
 Recte, ὀρθῶς.
 Rector, κυβερνητής, διοικητής.
 Rectus, ὀρθός, εὐθύς.
 Recumbo, ἀνακλινομαι, ἀνακαθίζω.
 Recuperatio, ἀνάληψις.
 Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
 Recuro, ἐπιστρέφω, ὑποστροφῆν
 ποίω, ἐπαναστρέφω, ἀναθίω.
 Recursus, ἀναδρομή.
 Recurvus, καμπύλος.
 Recusatio, ἀνάντησις, παρτίτης.
 Recuso, ἀνοίγωμαι, παροπίστωμαι.
 Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
 Redargutio, ἀτελεργής.
 Reddere beneficium, ἀναποδοδίδειν
 τι.
 Redditio, προσπαύσισις.
 Reddo, ἀνατίθωμι, ἀμείβομαι, ἀπο-
 τίω pro efficere, καταστήσαι τι,
 διευτελεῖν.
 Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
 Redemptiois pretium, λύτρον, ἀν-
 τιδύτρον.
 Redemptor, λυτρωτής, ἀντιλήπτωρ.
 Redeo, ἐπανόχωμαι, ἀναστρέφω, ἐπι-
 μιέω, illuc.
 Redigere in potestatem, ἐφ' ἐάντη
 πεισθῆ ἢ τινα ὑποτάττειν τὴν πό-
 λιν, urbem.
 Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem,
 κτλ. ἔπιμα, περιάγω.
 Redimiculum, κάλυπτρον.
 Redimio, κοροπῶ, ἀναπλέκω, ξεφυ-
 νισθῶ, περιερίβω.
 Redimo, λυτράομαι τινα, λύομαι.
 Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκα-
 τίσις.
 Redintegro ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
 Redire ad se, ἀναλαθεῖν αὐτόν.
 Reditus, proventus πρόσδοσις, τὰ
 ἐπισησέναι.
 Redo, ἀναμνησκώ, ἀμνήξιν τινος αἰ κα-
 τὰ, in patriam : διαστροφῆ.

RE

Redivivus, πελιδνός.
 Redoleo, ἀπάζω.
 Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
 Reductio, ἀναγωγή, καταγωγή.
 Redundans, περιττός, περιπληθής.
 Redundantia, πλεονασμός, περισσεία.
 Redundo, ἀναπληρυνέω, περισσεύω
 pro recidere, περιπίπτειν.
 Redux, ἀνάστροφος, παλίντροπος.
 Refectio, ἐπισκευή, ἀνάληψις.
 Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
 Refero, ἐμπληρῶ, ἀναπληρῶ.
 Refero, terrore, ἀνακομίζω, ἀναφέ-
 ρω pro numerare, τίθειναι, ἀριθ-
 μεῖν ἐν referre in Deorum nu-
 merum, ἀποθεῖν τινα aliquando
 uarum, ἐπαναφέρειν τι, ἡγγέλλω
 aliquando dico, λέγω.
 Referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς
 τὴν σύγκλητον.
 Referre pedem, ἀμφοδίειν.
 Referre alicui acceperum, ἀνατιθέ-
 ναι τι τῷτο.
 Refert, interest, διαφέρει μοι τῷτο,
 ἰδὲν, διαφέρει, nihil refert.
 Refertus, ἐμπλεῖς, ὁ πλεός, ὁ.
 Reficio, repono, ἐπισκευάζω, ἐξαοτί-
 ζω pro reereo, ἀναλαμβάνω,
 ἀναπαύω τινα, ἀναψύχω, ἀποκα-
 θίζωμι.
 Refigo, ἀποκαθίδω, πάλιν πῆγνυμι.
 Reflecto, -is, ἀνακρίπτω pro revo-
 carc, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.
 Reflexus, ἀνακαμπθεὶς.
 Refloresco, ἀναβάλλω.
 Refluo, ἀναβρέω.
 Refluxus, ἀναβρέω, ὁ.
 Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινα.
 Reformator, ἀναπλαστής.
 Reformidatio, φόβος, ὁ ἄβηθία.
 Reformido, ἄβηθός, φοβέομαι τῷτον.
 Reformo, διαρτίζω, ἀναπλάττω.
 Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.
 Refreno, ἀναχαιτίζω, χαλινῶ, σω-
 φρονίζω τινα, ἐπέχω.
 Refragor, ἀντιλέγω τῷτοίσι, ἀντίπειω.
 Refrigo, ἀναψύω, ἀνακνίζω.
 Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυχμός.
 Refrigo, ἀναψύχω, καταψύχω.
 Refrigoresco, ἀναψύχωμαι.
 Refringo, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
 Refugio, ἀποφεύγω pro detrectare,
 ἀποδιερίσκω, ἐκκλίνω.
 Refugium, καταφυγή.
 Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
 Refutatio, ἀνασκευή, διάλυσις.
 Refuto, ἀποσκευάζομαι, ἀποδοῦμαι.
 Regalis, βασιλικός, βασιλείος.
 Regeneratio, ἀναγέννησις.
 Regenero, ἀναγεννάω.
 Regermio, ἀναψύω, ἀναβλαστίνω.
 Regero, ἀνακομίζω, ἀναδιδοῦμαι.
 Regia, τὸ βασιλείον.
 Regia, τὰ ἀρχεῖα, τὰ βασιλεία.
 Regimen, ἐπιστάσις, διοίκησις.
 Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
 Regio, χώρα, χηρίον, κλίμα. E re-
 gione, καταντικρῶ, ἐξ ἐναντίας.
 Regius, α, um, βασιλικός.
 Regno, βασιλεύω τινος, ἄρχω, τυραν-
 νεύω.
 Regnum, ἀνακτορία, βασιλεία, ἀρχή.
 Rego, ἐπιστάτω, διοικέω, βασιλεύω.
 Rego, ἑστίασιν, τῆς, Ἀσίας, Asiam.
 Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπανατίθωμι.

RE

Regressus, ἀναχωρήσις.
 Regula, κανὼν, γνῶμων.
 Regularis, κωνονικός.
 Regulus, βασιλικός.
 Relectio, ἀναγωγή, ἀποβολή, ἀποσις.
 Relectus, ἀδεδίμενος.
 Rejectionis, ἀποδοκιμασίας, ἀπο-
 θίω pro differre, ἀναβάλλεσθαι τι.
 Reipsa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
 Reipublicæ administratio, δημαγω-
 γία.
 Reiteratio, ἀνάληψις.
 Reitero, ἀναλαμβάνω.
 Relabor, ἀναπίπτο, ἐπανήκω.
 Relatio, ἀναφορά, δόξησις.
 Relaxare animum, ἀνίγειν τὴν ψυ-
 χήν.
 Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
 Relegatio, ἐξορισμός, δεσρακισμός.
 Relego, ἀποπέμπω pro in exilium
 rejicio, ἐξστρακίζω, φυγαδεύω.
 Relego, -is, ἀναγιγνώσκω.
 Relevo, ἐπαύω pro recreare, ἀνα-
 λαμβάνειν, διαπαθεῖν.
 Religio, εὐσέβεια, Σρησκεία, εὐλάβεια.
 Religiosè, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
 Religiosus, εὐσεβής, εὐλαβής, θεοσε-
 βής.
 Religio, -as, ἀναθίω, ἀναδοσεύω.
 Relino, ἀνοίγω, ἀνασοροῦμαι.
 Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφήμι.
 Reliquia, τὰ λείψανα, ἔγκαταλείμμα.
 Reliquum est, λοιπόν.
 Reliquus, λοιπός, ἐπιλοιπός.
 Reluceo, διαλάμπω, ἀποσιλβῶ.
 Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντισχῶ.
 Rem eum aliquo habere, συγγίνεσ-
 θαι τινα, γινώσκειν ἄνδρα ἢ γυναῖκα.
 Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
 Remansio, διαμονή, καταμονή.
 Remedium, φάρμακον, γερασία.
 Remco, ἐπανέχομαι.
 Remetior, ἀναμετρίω, ἀντιμετρίω.
 Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.
 Remigatio, Remigium, ἡ ἐρέσια.
 Remigo, ἐρέσω, κωπηλατῶ.
 Remigo, ἀποικίζωμαι, ἐπανέχομαι.
 Reminiscencia, ἀνάμνησις.
 Reminiscor, ἀναμνησκόμενος.
 Remissè, ἀνεμύσως.
 Remissio, ἄνεσις, ἀφεσις.
 Remissus, languidus, ἐκλεμνός,
 ἀνεμύσως.
 Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω pro
 recreo, ἀνίημι et pro condono,
 ἀφήμι τι τὸ χρέος, debitum :
 χαρίζομαι τι.
 Remolior, ἀποσείω.
 Remollesco, ἀναμαλαττοῦμαι.
 Remora, ἐποχή, παρέκλισις.
 Remotor, ἀναβάλλω, ἐπισημι, ἐπέχω.
 Remotus, χωρισμένος τινος, ab ali-
 quā re.
 Removeo, ἀφίστημι τινα τότε ἀναί-
 ρω, ἀποκνέω.
 Rempublicam administrare, δημα-
 γωγείν, πολιτεύεσθαι.
 Remuneratio, ἀντιδῶρημα, ἀμοιβή.
 Remunero, ἀντιμετρῶμαι, ἀμείβομαι
 αὐτοῖς, te dono : ἀντιδῶμαι.
 Remus, ἐρετμός, κόπη.
 Renascer, ἀναψύω, ἀναγεννάομαι.
 Renes, νεφροί.
 Renideo, φαίρομαι.
 10

Renitor, ἀντερείδω τινι.	Reputo, ἀναλογίζομαι pro recen- sere, ἀριθμῶν, ἐπισκέπτεσθαι.	Restinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβῆ
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.	Requies, ἀνάπασις, ἀνεῖσις. Sine ullā requie, ἀπαύσις, ἀπαύσις.	Restio, καλωσφάρος, σχοινοπλάκη
Renovo, ἀνανεύω, καινοποιῶ.	Requiescere, ἀναπαύεσθαι ἐκ τινος.	Restis, σχοῖνος, κάλωσις.
Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.	Requiro, ἐπιζητέω pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δέσθαι, ἀπαίτείν.	Restituere in integrum, ἐπανορθῶν.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόταξις.	Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.	Restituo, ἀποδίδωμι, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitati- locum restituo: ἀποκαθίστημι.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγορεύω.	Res adversæ, ἀνυχταί, δυσπραξία.	Restitutio, ἀποκατάστασις.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.	Res secundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.	Resto, περιέλιποναι pro in loco ali- quo remanere, ἐφίστασθαι: item resistere, ἀντιμάχεσθαι.
Reor, νομίζω, ἠγῆμαι.	Res bellicæ, τὰ τῷ πολέμῳ.	Restrictus, περιοφίχθεις, καταστα- λέις.
Repagulum, μοχλὸς, βαλδὶς.	Res domestica, τὰ οἰκεία τὰ ἐν οἴκῳ.	Restringo, καταστῆλλω pro coër- ceo, ἐπιχῶ, φειδόμεναι.
Reparatio, ἐπισκευή, ἀνακαίνωσις.	Res fortuita, τὰ παρὰ τῆς τύχης δο- θέντα.	Resumo, ἀναλαμβάνω.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαίνιζω.	Res controversæ, ἀντιλεγόμενα.	Resupino, ἐξυπτιάζω.
Repello, ἀποδιώκω, ἀναστέλλω τὴν ἀποπῶ, ἀντικρίω.	Res gesta præclaræ, τὰ καλῶς παχ- θέντα.	Resurpinus, βπτιος.
Rependo, ρεπιδίω, ἀμεθορμαι, ἀντι- μετρῶ, ἀποτίω, ἀτακαοδίδωμι.	Res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.	Resurgo, ἀνίστημι, ἀνεγείρομαι.
Rependē, ἐξαίφνης, ὄξεις.	Res sic se habet, οὕτω ἂν ἔχει.	Resurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαίφνης.	Resaluto, ἀντασπάζομαι τινι.	Resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Repercussio, ἀντανάκλασις, ἀντιτι- πία, ἀντανაკοπή.	Resarcio, ἀναρῆσθαι, ἀκέραια τι.	Resuscito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Repercutio, ἀντικρότω, ἐπανάκρῶ.	Rescindo, ἀνασχίζω, ἀποτέμνω pro non ratum habere, ἀναίρειν, ἀπο- κόπτειν.	Retardatio, ἀναβολή, διατριβή.
Reperio, εὐρίσκω, ἀνευρίσκω.	Rescisco, μαθηάνω, γινώσκω τι ἀγνωρίζω.	Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.	Rescribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.	Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Repeto, ἀπαίτεω τινά ἠγούριον, ab aliquo pecuniam: ἀναλαμβάνω.	Rescriptum, ἀντιγραφὴ.	Retege, ἀνακαλύπτω.
Repetundarum accusare, κρίνειν τινα κακώσεως ἐπαρχίας.	Reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.	Retentio, ἐπισχίσις, ἐποχή.
Repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν εἰδυμένων ἀπολογούμενος.	Resectio, ἀποτομή, ἀποκοπή.	Retexo, ἀνάλω, ἀνυφαίνω.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεσῶ.	Resegmen, ἀπόκομμα.	Retia tendere, δίκτυα πλέκειν
Repletus, ἀναπληρωθείς.	Reservo, ταμιεύω, διαφυλάττω.	Retiarius, δίκτυοφόρος.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπλοκή.	Reses, -idis, segnīs, σχολαίος, νοθίς.	Reticentia, ἀποσιώπησις, ἔχεμυθία.
Replico, ἀναπτύσσω.	Resideo, καθίζομαι ἐπὶ τι, ἀνάκειμαι.	Reticico, σιωπᾶω, ἀποσιωπᾶω.
Repo, ἔρω, ἐπιτίζω.	Resido, ἀνακαθίζομαι.	Reticulum, ἄρκυα, τὰ pro vittâ mulierum, κεκρόφαλος, ἡ.
Repono, ἀνατίθηναι ἀποτίθεμαι.	Residium, τὸ λοιπόν.	Retinaculum, ἔχμα, τὸ πέδιλον.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.	Residuum, λοιπός, ὑπόλοιπος.	Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
Reporto, ἀνακομίζω, ἐσφέρωμαι.	Resigno, λύω, νεὶ ἀπολύομαι ἐπιστο- λήν, ἀνασφραγίζω.	Retorqueo, ἀνασείρω, τρέπω.
Repositorio, ἕστηκ, ταμιεῖον.	Resilio, ἀναπηδῶ, ἀναβρῶσκω.	Retortus, ἀνεστραμμένος.
Repotia, -orum, τὰ ἐπαυλία.	Resina, ῥητίνη.	Retractatio, ἐπανορθώσις, पुलινφεία.
Repræsentatio, παράστασις, ὑποτύ- πωσις.	Resipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.	Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀνα- λαμβάνω pro renovare, ἀνανεύω pro palinodiam canere, παλιψη- δεῖν.
Repræsentatio, παρίστημι, ἀποδίδωμι.	Recipio, ἐκνήφω, ἀναφρονέω, με- τανοέω.	Retraho, ἀνέλκω πάλιν ἀνασπῶ.
Reprehendo, ἐπιτακαλαμβάνω, ἐπι- τιμῶ τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον μωρόμαι, μέφομαι.	Resisto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατέω, ἀν- ταίρω, ἀντιτίνω.	Retribuo, ἀμοιβῆ, ἀνταπόδοσις.
Reprehensibilis, ἐπιμεμπτός, μωμητός.	Resolvo, ἀνάλωω pro mollire, μα- λακύνειν pro destruere, καταλύειν	Retritum, ἀπόκριμα, ἀπόβλημα.
Reprehensio, ἐπιπληξις, ἐπιτίμησις.	Resolutio, ἀνάλωσις, ἐκλυσις.	Retrō, ὕστερον, ὀπίσθεν, ἄψ.
Reprehensione dignus, ἐλεγκτός.	Resonantē, κλαγγηδόν, καναχηδᾶ.	Retroago, ἐπανακάμπτω.
Reprehensor, μωμός, ἐτιμητής.	Resono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.	Retrocedo, ἀναποδίζω, ἀναχάζω, et -ομαι ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Reprimō, κατέχω τὴν ὄργην, iram; καταστῆλλω καταπιέζω, ἀνείρω.	Resorbeo, ἀναρρόφῶ.	Retrogradior, ἀναποδίζω.
Reprobatō, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.	Respectus, λόγος, ἐπισκεψίς.	Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Reprobō, ἀποδοκιμάζω, ἀβερῶζω.	Respergo, βαντίζω, διαβρῆανω.	Retrorsum, et Retrorsus, ἐπὶ πόδι, ἐπὶ ἐπιπόδα ἀνάπαλιν εἰς τοῦμπάλιν.
Reprobus, ἀδοκιμος, ἄθετος.	Respersio, βαντισμός.	Retundo, ἀντανακλώω, ἀπαμβλύνω.
Repto, ἐρπίς.	Respicio, ἀποβλέπω εἰς τι ἀφοράω εἰς τι, ἀναλογίζομαι, ἀνακρίπτω.	Revaleo, ἀναρῶννυμι, ῥαίζω.
Repubesco, ἀνηθάω.	Respiratio, ἀναπνοή, ἀνάπνευσις.	Revelatio, ἀνακαλύψις.
Repudiatio, ἀποπομπή, ἀπόπεμψις, ἀπόταξις.	Respiro, ἀναπνέω, ἀμπνέω.	Revello, ἀνασπῶ.
Repudio, ἀποβάλλω. ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem: pro recuso, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.	Resplendo, ἀποσείλω, ἐκλάμπω.	Revelo, γνωρίζω καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω
Repudium, ἀπόπεμψις ἐλ ἀποπομπή, ἀποστάσιον, τᾶ. Libellus repudii, βιβλίον ἀποστάσιον.	Respondeo, ἀποκρίνομαι τινι, ἀμεί- δομαι, ἀναφώνεω.	Reverā, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reperasco, ἀναηπιῶμαι.	Responsum, ἐλ Reponso, ἀποκρι- σις, ἡ ἀμοιβή pro oraculo, χρῆσ- μός, θέσφατον.	Reverbero, ἀντιτυπέω.
Repugnantia, ἐναντιώσις, ἀντιλογία.	Respublica, τὰ κοινά τὰ δημόσια ἡ πολιτεία.	Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ οὐδᾶσιμος αἰδέσιος, εὐλαβητός.
Repugno, ἀντιμάχομαι τινι ἐναντιώ- σοι εἰς τῷτο, in hæc re tibi.	Respuo, ἀποπτῶ, ἀποβάλλω τι.	Reverentia, εὐλαβία.
Repullulo, ἀναβλασάνω, παραφόβομαι.	Restagno, ἀναπλημμυρέω.	Reverentia, αἰδώς, ἡ αἰδώς, εὐλαβία, τᾶ θερατεία τὸ σεβάσμα.
Repulsa, ἀνάνευσις, ἀπότευξις.	Restat, λοιπόν.	Revereor, ἀσχεγόμεναι τὸν Θεόν.
Repulso, ἀποθίζω.	Restauro, ἀνασκευάζω, ἀνίστημι, ἀνορ- θίζω.	Reverso, ἀναστροφή, ἀναχώρησις.
Repulsus, ἄπωσις.		Revertor, ἀναστροφή, ἐπαύρομαι
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.		
Reputatio, ἀναλογισμός, διαλογισμός,		

Revincio, ἀναδύω.
 Reviresco, ἀναβαλλω.
 Reviso, ἐπισκέπτομαι.
 Revivisco, ἀναβίω, ἀνακομίζομαι.
 Revocare pedem, ἀνασφρίειν.
 Revocare se, παλινφρέειν.
 Revocare in memoriam, υπομνήσαι τινά τι.
 Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
 Revoco, ἀνακλέω, ἐλ -ομαι.
 Revolo, ἀνακυλίω, ἀποκυκλινδύω ἀνασφρέω.
 Revolutus, ἀνασφραφέις.
 Reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
 Reum ago, κρίνω, δικάω.
 Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων ὁ ἀπολογούμενος ὁ ἐν αἰτίᾳ ὢν ἔνοχος, ὑπαίτιος, πῶδικος.
 Reus laesae Majestatis, ἀπεισαιγγε-
 λίας φεύγων δίκη.
 Revulsio, ἀπόσπασμα.
 Rex, βασιλεὺς, ἀναξ.
 Rheda, ζεύγος, βαῖδον, βαῖδιον.
 Rhedarius, ζευγηλάτης.
 Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
 Rhetorica, ῥητορικὴ.
 Rhetoricè, ῥητορικῶς.
 Rhetoricus, ῥητορικὸς.
 Rheuma, ῥέυμα.
 Rhombus, ῥόμβος.
 Rhonchissus, ῥογχάζω.
 Rhonchus, ῥόγχος.
 Rictus, χάσμα.
 Ridentus, γελαστός, γελοῖος.
 Rideo, γελῶ, ἐπ' ἐμαντῶ, mecum ; μειδῶ, ἐπ' ἄντι, pro derideo, καταγε-
 λῶ τινας.
 Ridiculè, καταγελάσας, γελοῖος.
 Ridiculus, καταγελάσας, γελοῖος.
 Rigatio, δέμα, τὸ ἀρβενσις.
 Rigeo, ῥιγῶ, πέπηγυ.
 Rigesco, σκληρύνομαι, φρίττω.
 Rigidus, ῥίγιος, κρυερός ὁ pro durus, ἀπαθής.
 Rigo, δέμω, βρέχω.
 Rigor, ῥίγος, περιψύξις, pro duritie, σκληρότης.
 Rigor juris, ἀκριβεία.
 Rima, κλειθρία, ῥήγμα, τὸ σχίζα.
 Rimor, -aris, ἰχθυῖος, ἕξατόμος λόγος.
 Rimosus, κλειθριώδης, πολύτρητος.
 Ringo, τὴν ῥίνα συσέλλω, αἰρώ, σίσπρα.
 Rira, ὄχθη, χεῖλος ποταμῶ.
 Risum comperere, vel tenere, ἀποσοφείν γέλωτα.
 Risum movere, γέλωτα παρέχειν τινι, ἢ κινεῖν.
 Risus, γέλως, κατάγεως, μεῖδημα.
 Sine risu, ἀγελαστός.
 Ritè, καλῶς, δεόντως.
 Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
 Ritus, θεσμός, ὁ δημοθεσία.
 Rivalis, ἀνταρσής, ἕξάτομος.
 Rivulus, ῥυάκιον.
 Rivus, ῥίγας, ἀγωγὸς ὕδατος, ἀχευτός, ὁ.
 Rixa, ἔρις, ἢ ἀμφισβήτησις ἀντιλο-
 γία.
 Rixosus, ἐρίων, ἐπαγωνίζομαι τινι.
 Rixosus, ἐριστικός, φιλονεικός.
 Roboreus, ἐρῖνιος.
 Roboro, κραταῖω, ἰσχυρίζω, ἐπι-
 χυρίζω, κατασχυρίζω, κρατύνω.
 Robur, ἐρῖς, Metaph. pro animi

fortitudine, ἀρετῆ, δύναμις, ἀνδρεί-
 ης, ἀλκή, ἰσχύς.
 Robustus, ἀκριμῶς, ῥωμαλός, ἀνδρ-
 ῖος, ἰσχυρός, εὐσθενής.
 Rodo, κατατρώγω ὁ pro obtrecto, κακολογῶ, διασφρώ.
 Rogandus, ἀιτήτος.
 Rogatio, δέησις, ἱκεσία, ἐρώτησις.
 Rogito, πολλὴν δέησιν ποιῶμαι.
 Rogo, πέτο, αἰτέω σε τίον, à te ci-
 bum : δέομαι συ τῷ, ἐρωτῶ.
 Rogus, πυρά
 Roma, Ῥώμη.
 Romanus, Ῥωμαῖος.
 Rorulentus, ὀροσερός, πολυδρόσος.
 Ros, roris, δρόσος, ὁ φάκας, ἔρση, ῥ.
 Rosa, ῥόδον.
 Roscidus, ὀροσερός, ἑρσαῖος.
 Ro tum, ὁ ῥόδων.
 Rosus, ὁ ῥόδοις, ῥόδιος, ῥόδιος.
 Rosmarinus, ὁ λιβανωτής.
 Rostrum, in foro Romano, αἰ ἐμβόλοιο.
 Rostratus, ὁ ῥύγχυτος.
 Rostrum, ὁ ῥύγχος, εὐς, τὸ ῥάμφος.
 Rota, τροχός, ὁ κύκλος.
 Roto, γυρῶ, κυκλῶ, κατατροχάζω.
 Rotundè, στρογγύλως.
 Rotunditas, στρογγυλότης, περιφέρεια.
 Rotundo, σφαιρῶ, στρογγύλως.
 Rotundus, τροχαλός, ὁ τροχαιοδής.
 Rubedo, ἐρυθρήμα.
 Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφινίζω.
 Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθρίω.
 Rubeta, φρένιος.
 Rubetum, βατῶν.
 Rubeus, ῥυθέρ, ἐρυθρός, ἐρυθρίος, φοινίκιος, -ος.
 Rubicundus, ἐρυθραῖος.
 Rubiginosus, ἰώδης, ἐρουσιώδης.
 Rubigo, ἰός, ὁ ἐρουσίθη.
 Rubor, ἐρυθρόημα, τὸ ἐρυθρότης.
 Rubrica, μίλτος, ὁ ἦ.
 Rubrum mare, Ἐρυθρὰ θάλασσα.
 Rubus, βάτος, ὁ ἦ.
 Ructo, ἐλ ῥυκτορ, ἐρεύγω.
 Ructus, -us, ἐρυγή, ἐρυγμός.
 Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον
 Rudem esse alicujus rei, ἀπειρώς
 ῥυχειν τινός.
 Rudens, πρότονος, κάλως.
 Rudes, σπᾶθη.
 Rudes litterarum, ἀγράμματοι.
 Rudimentum, παιδεία, προπαιδεία, παιδευμα, εἰσαγωγή.
 Rudis, ἀπειρός, ἀμαθής, ἀπαιδέντος.
 Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
 Ruditus, βρώμησις, ἀγκηθμῖς.
 Rudo, -ere, ἀσπιοντιον est, ἀγκάσμαι, βρωμάομαι.
 Rudus, -eris, ἐρείπιον.
 Rufo, rufus sum, ξανθὸς εἰμι πύ-
 ρίζομαι.
 Rufus, ξανθός, πυρρός, ἐρυθρός.
 Ruga, ῥυτίς, ἦ.
 Ruga, βρυμαῖων, βρυμάω, βρυμάομαι
 Rugio, βρυχηθμῖς, βρύχημα.
 Rugo, ῥυτιδῶ.
 Rugosus, ῥυτιδῶδης.
 Ruina, πτώσις, πτώμα.
 Ruinam sibi ipsi accersere, πτωμα-
 τίζειν ἑαυτόν.
 Ruinosus, πτώσιμος, εὐπτωτος.
 Rumen, ὁ κεκρόφαλος.
 Ruminatio, μρυκτικισμός.
 Rumino, ἐλ -or, ἀναμυροκόμομαι, pro

in memoniam revoco, ἀναπολέω
 τι.
 Rumor, φήμη, ἀκοή, φάσις, λόγος.
 Rumor est, λόγος ἐπι, λόγος διήλθεν.
 Rumorem spargere, διαπέριον τὸν
 λόγον, διαφρῖζειν, διαδιδόναι λό-
 γον.
 Rumpo, ῥηνύω, καταράσσω, σχίζω.
 Runcatio, βοτανισμός.
 Runcator, βοτανιστής.
 Runcus, βοτανίξω.
 Ruò, ἐρείπω, καταφίρομαι, φέρομαι
 ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius ; pro in
 præceps ferri, ὀρμῶν.
 Rupes, ἀπότομος, πέτρα.
 Ruptura, ῥήξις, ῥήγμα, θραύσις.
 Ruri, ἀγροῖ, ἐν ἀγρῶ.
 Ruricola, γεωργός, ἀγροῦλος.
 Rursum, αὖ, αὖτις, ἐμπάλιν.
 Rus, ruris, ἀγρός, ἀγροικία, χωρίον.
 Rusticè, ἀγροικῶς.
 Rusticities, ἀγροικία, ἀγρότης.
 Rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῶ διάγω.
 Rusticus, ἀγροιώτης, γεωργός, ἀγρο-
 κός, γεωργικός.
 Rusticus, -a, -um, γεωργικός, ἀγρο-
 κός.
 Ruta, πήγανον, ῥύτη.
 Rutilo, ξανθίζω, πυρράζω.
 Rutilus, πυρρός, πυρρός, ἐρυθρός,
 ξανθός.

S.

SABBATUM, σάββατον, ἡ ἑβδό-
 μη.
 Sabulosus, ἀμυδός.
 Sabulum, ἄμμος, ψάμμαθος.
 Saburra, ἕρμα.
 Saborro, ἐρματίζω.
 Saccharum, τὸ σάκχαρον.
 Saccis induti, σάκκος ἀπεδύοντες.
 Sacculus, μαρσύνιον.
 Saccus, σάκκος, ὁ σακκίον.
 Saccellum, ἱερὸν σμικρόν.
 Sacer, ἱερός, ἐναγής, ὄσιος ὁ pro se-
 lesto, κἀτάρατος.
 Sacerdos, ἱερεὺς.
 Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
 Sacerdotissa, ἱερεῖα.
 Sacerdotium, ἱεροσύνη, ἱεράτευμα.
 Sacramentum, ἱερομυστήριον.
 Sacrarium, ἱεροφύλακον, ἄδυτον.
 Sacrificium, θυσία.
 Sacrifico, θύω, τῷ Θεῷ, ἱερῶ Θεῷ.
 Sacrificus, ἱεροποιός, ἱεροφάντης.
 Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
 Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
 Sacrilegus, ἱεροσύλος, θεοσυλῆς.
 Sacris initio, μνῆ, καθιερόω.
 Sacrosanctum, ἐκτεθεισισμένον.
 Sacrum, θυσία ὁ pro templo, ἱερὸν
 Σαπρῆ, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.
 Sapsissimè, πλεῖστακις.
 Sævio, χαλεπαίνω, ἐκταίνομαι, ἀγρ-
 αῖνομαι.
 Sævitia, ἀπηνεία, χαλεπότης.
 Sævus, χαλεπός, δεινός, ἀπηνής.
 Saga, φαρμακευτρία, μάγος, ἦ.
 Sagacitas, μνηλασία ὁ pro astutia,
 ἀγχινοία, σύνεσις.
 Sagaciter, ἀγχινώ, δεξιῶς.
 Sagax, σαγνήφορος.
 Sagax, μνηλάτης, ὁ ὁ σὺν ἡλιασος.

Sagena , σαγήνη.	Sanctifico , ἁγιάζω, ἁγιάζωμαι, ἁγιάζω.	Satrapa , σατράπης.
Sagina , τὸ λίπος.	Sanctio , ἐπιβολή-ημα.	Satur , -ῖ, τὸ σπέρμιον.
Saginatius , σιτισθεὶς, σιτευτὸς, ὁ.	Sanctitas , ἁγιότης, ἁγιασμοῦ, ὁσιότης, ἁγιοσύνη, ἀκρυσία, σεμνότης.	Satur , ἔπιλος, κορυσθεὶς.
Sagino , σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.	Sanctuarium , ἁγιασθήριον.	Saturitas , πληροσὴ, κόρος.
Sagitta , τόξευμα, δίσκος, βέλος, ἰός.	Sandalus , ἁγιάσθηριον.	Saturnalia , τὰ Κρόνια.
Sagittarius , τοξότης, τοξεντής.	Sandali , ἁγιάσθηριον.	Saturnus , Κρόνος.
Sagitto , τοξεύω, βάλλω.	Sane , μέντοι, ὅμως, ἀλλήθις.	Saturo , κορενύω, χορτάζω.
Sagulum , περιβρακίδιον.	Sanguinari , φιλαλατμοῦ, αἰμοχαρῆς.	Satyr , τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Sagum , σάγος, ἰσθίς, στρατιωτικὴ.	Sanguine junctum esse alicui , προσήκειν τινὶ τῷ γένει.	Satyri , σάτυροι.
Sal , salis, ἅλις, ἄλς, ὁ' <i>pro u-banitate</i> , εὐτρα-ελία, ἀσειρόμος.	Sanguinem mittere , φλεβοτομεῖν.	Satyricus , σατυρικός.
Salacitas , ἀσελγεία, τὸ ἀφροῦσιαστικόν.	Sanguineus , Sanguinolentus, αἱματώδης.	Saucio , κατάτρωσις, τραῦμα.
Salamandra , ἡ σαλαμάνδρα.	Sanguinis conjunctio , συγγένεια.	Saucio , -as, κατατραυματίζω, τρώω τραυματίζω, τιρώσκω.
Salarium , μισθός.	Sanguis , αἷμα, -ατος, τὸ. <i>Sine sanguine et sudore</i> , ἀναιμωτὶ.	Saucius , τραυματίας.
Salax , ἰσέλγος, ἀφροδισιαστικός.	Sanguisuga , βδέλλα.	Saxatilis , πετρώδης, πέτρινος.
Sale condio , ταραχέω, ἀλίξω.	Sanics , ἰχθύς, βρότος, μύξα.	Saxosus , πετρώδης, ἰπώλιθος.
Salebrae , τὰ βήγματα γῆς, <i>vel ἐκρίγματα</i> .	Sanitas , ὑγεία, ὑγιεία, εὐρωσία, ῥῆσις.	Saxum , λίθος, πέτρα, πέτρος.
Salcrosus , κατεβρωτός.	Sanitati restituo , ἐξυγιαίνω τινα.	Scabellum , ὑποπόδιον, ξρανίδιον.
Salicetum , Salicium, ὁ ἱτέριον.	Sano , ἰάομαι, ἀγιάζω, ἐξάκω.	Scaber , ψωρώδης, τραχύς.
Salignum , ἱτέριος, οἰσίνιος.	Sanus , ὑγιής, ὁ ἢ ἡ εὐρωσος.	Scabe laboro , ψωριώω.
Salina , ὁ τόπος ἐξ ἧ ἅλις ἐξορῦνται.	Sapidus , -a, um, εὐχυλος.	Scables , ψώρα, ψωρίασις.
Salinum , ἀλοσόχος, ἄλοδοχεῖον.	Sapienter , σοφῶς.	Scabiosus , ψωρώδης.
Salio , -is, ἄλλομαι εἰς τὸ πῦρ, <i>in ignem</i> ἢ σκαίρω, σκιρτάω. <i>El salio</i> , ἂ sal, ἀλίξω.	Sapientia , σοφία, σωφροσύνη, <i>el τὸ σοφόν, εὐθυλία, φρόνησις.</i>	Scabo , κνάζω, κνήθω, κνήθω.
Saliva , σάλιον, πτύελον.	Sapio , φρονέω, εὐφρονέω, σοφός εἰμι.	Scabritia , ἐλ-εθ, τραχύτης.
Salix , -icis, ἱτέα, οἰσά.	Sapo , -onis, σμῆλη, σμῆγμα.	Scabrosus , τραχύδης.
Salsamentarius , ταραχολύτης.	Sapor , -oris, χυλός, χυμὸς.	Scala , κλίμαξ, ἀνάβαθρον.
Salsamentum , τάραιχος, ὀξύγαρον.	Sapphirus , ὁ σάπφειρος.	Scala gradus , ἀναβαθμοί.
Salsè , ἀλμυρῶς, σκαπτικῶς.	Sarcasmus , σαρκασμὸς.	Scalpellum , φλεβοτομον.
Salsè dicere , σκώπτειν, ἀστελεζεσθαι.	Sarcina , σκεῦος, τὸ ἐπίταγμα.	Scalpo , κνάζω, κνήθω, κνήθω.
Salsedo , ἄλμη.	Sarcio , ῥάπτω, ἀκτομαι' <i>pro instaurare</i> , ἀνασκευάζειν, καταρτίζειν' <i>pro dandum solvere</i> , ἀντεμβάλλειν.	Scalprum sutorium , σμιλιον σκυτικόν.
Salsus , ἄλικός, ἀλμυρὸς <i>pro faceto</i> , ἀείσις.	Sarcium , σκαλίς.	Scalprum , κλαπτήρ, ἡ ἄμλλη.
Saltatio , χοροεὶα, ὄρχησις.	Sarmentum , κληματὶς φρύγανον.	Scalptor , κολάτης, κοπετής.
Saltator , ὄρχηστής, ἀλτικὸς.	Sarrio , σκαλίξω.	Scaptura , γλυφὴ.
Saltatrix , ὄρχηστριά, ὄρχηστρίς.	Sarta tecta , ἐπισκευαὶ, καὶ κατασκευαὶ.	Scannum , βάθρον.
Saltem , ἀλλὰ ἔν, ἀλλὰ μὴν.	Sartago , τήγανον.	Scandalum , σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Salto , ὄρχεομαι, χορεύω.	Sartor , ἀκροτής.	Scandalum praebere , σκανδαλίξω.
Saltuarium , ὄρχηστῆρα, ἀλοσόχος.	Sat , ἰκανῶς, ἄλις.	Scando , -is, -ere, ἀναβαίνω.
Saltus , <i>nepus</i> , ἄλσος, βήσσα.	Satagere rerum , ἐνδεῶς τοῖς ἰδίους πράττειν.	Scansilis , ἀναβατός.
Saltus , <i>sallatio</i> , πῆδησις, πῆδημα.	Satago , διαπονώ, <i>el -εομαι τι, <i>vel εἰς τι, el περί τι, ἐκπονήμαι, σπυδάξω τι, περιεργάζομαι, πολυπραγματώω.</i></i>	Scapha , σκάφη, ἐφθάλκιον.
Salvatio , σωτηρία.	Satanas , Σατανᾶς.	Scapula , ὠμοπλάτη, νῶτον.
Salvator , σωτήρ, ἦρος, ὁ.	Satelles , δορυφόρος, ὑπερασιπτής.	Scarus , ὁ σούλος, ὁ καυλός, <i>in herbis.</i>
Saluber , ὑγιένος, σωτηριώδης.	Satellitium , δορυφόρον, τὸ.	Scarabæus , κάνθαρος.
Salubritas , ὑγιεία, τὸ ὑγιενόν.	Satiabilis , κορεστός.	Scarificatio , σχάσις.
Salubritèr , σωτηριῶς.	Satiatus , Satur, διάκορος, διακορῆς.	Scarifico , σκαριφόρομαι, ἐπιξύω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Salve , χαίρει, εὖ πράττει.	Satieta , κόρος, -s, ὁ' πληρωσις, ἄδος.	Scatebra , ὁ βλυμὸς, ὁ κρινός.
Salum , <i>mare</i> , ἅλις, ἡ.	Satio , -as, -are, κορέω, κορέντημι, χορτάζω.	Scateo , Scaturio, βλιζώ, περιβλιζώ.
Salvo , σώζω τινα, διασώζω.	Satis , ἅλις, ἰκανῶς, διακόρος, ἀδην.	Scaturigo , ἀνάβλυσις, κρινός, -ῦ, ὁ.
Salus , σωτηρία, ἡ.	Satis est , ἀπόχρη μοι τῆτο, ἰκανόν ἐστι.	Sceleratè , ἀνοσίως.
Salutaris , σωτήριος.	Satis superque , ἄδην τῶν τοιούτων.	Sceleratissimus , πονηρότατος, μιαιφώτατος, ἐξάγιος.
Salutatio , ἀσπασμός, ὁ' προσηγορία.	Satis , ἅλις, ἰκανῶς, διακόρος, ἀδην.	Sceleratus , κατὰ τὸν νόμον, ἀπάρατος.
Saluti reipublicæ consulere , σώζειν τὰ κοινά.	De his satis superque , ἄδην τῶν τοιούτων.	Scelestus , ἀνόσιος, μιαιφός, πονηρός, ἀδέμιος, ὁ ἢ ἡ ἀλιτρός, ἐξάγιος.
Saluto , ἀσπάζω τινα, προσφωνέω.	Satis est , ἀπόχρη μοι τῆτο, ἰκανόν ἐστι.	Scelus , ἀσέβημα, τὸ κακόν, παρανομία, ἀδικημα, πανήργημα, κακία.
Salutem die meo nomine , χαίρειν κέλευ παρ' ἐμῆ.	Satisfactio , κατεγγύησις.	Scelus admittere , ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα, φανθόν τι πράττειν.
Salvum conductum dare , ἄδειαν δίδόναι.	Satisfactio , πληροφορία.	Scena , σκηνή, θυμέλη.
Salvum conservo , σώζω τινα.	Satisfactio , πληροφορία.	Scenicus , σκηνικός.
Salvus , σῶς, ὑγιής.	Satisfactio , πληροφορία.	Sceptrum , σκῆπτρον.
Salvus conductus , ἀσφάλεια, ἄδεια.	Satisfactio , πληροφορία.	Scheda , σχέδη.
Sanabilis , ἰάσιμος, εὐεράτευτος.	Satisfactio , πληροφορία.	Schedula , σχέδιον.
Sanatio , ἰασις.	Satisfactio , πληροφορία.	Schema , τὸ σχῆμα.
Sancio , -is, κυρῶς <i>el</i> κυρῆμαι.	Satisfactio , πληροφορία.	Schisma , σχίσμα.
Sancire leges , νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.	Satisfactio , πληροφορία.	Schœnobates , σχοινοβάτης.
Sanctè , ὁσιῶς, ἁγίως.	Satisfactio , πληροφορία.	Schola , διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Sanctificatio , ἁγίασμα, -ατος, τὸ ἁγιασμός, ὁ.	Satisfactio , πληροφορία.	Scholam frequentare , φοιτῆν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
	Satur , σπορῆς, φυτευτής.	Scholarcha , σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.

Scholasticus, σχολαστικὸς.
 Scholiium, σχολίον.
 Sciens, εἰδὸς, ἐπιστάμενος.
 Sciens et volens, εἰδὸς καὶ ἐκὼν.
 Scitēnter, ἐπιστημόνως.
 Scientia, ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη.
 Scilicet, ὅπου, ὁπλαδὴ, ὁπλονότι, ἄρα ἔδ.
 Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
 Scintilla, σπιθῆρα, ἰμπόρευμα.
 Scintillatio, σπιθηρισμός.
 Sciutillo, σπιθηρίσιον.
 Scintillula, σπιθηρίδιον.
 Scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσθμι, γινώσκω.
 Scipio, σκῆπτρον, βῆδδος.
 Scirpus, σπάρτη, σχοῖνος.
 Sciscitor, ἐπιζητοῦμαι, ἐρωτῶμαι, κινηθῆναι τι, aliquid.
 Scissura, σχίσμα, πρισμα, ῥωγμὴ.
 Scitē, pulchre, ἐπιστημόνως, ἐμμελῶς.
 Scitum, ψήφισμα, τὸ ἔδγμα.
 Scitus, elegans, κομψός, χαρίεις, ὠραίος.
 Sciurus, σκίυρος.
 Scobis, βίνισμα, περίψημα.
 Scomma, σῶμμα, ἄλλος.
 Scommata jacere in aliquem, ἀποσκῶπτειν τινα.
 Scopae, σάρωτρον, κόρημα.
 Scopis purgare domum, σαρῶν ὀκλιαν.
 Scopolosus, σκοπελοῦδης.
 Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
 Scopum non attingere, ἀποτύγχεσθαι τὸ σκοπεῖν.
 Scopus, σκοπός.
 Scoria, σκόρια, τῆξ.
 Scorpium, σκορπιός.
 Scortatio, πορνεία, μοιχεία.
 Scortator, πόρνος.
 Scortor, πορνέω, ἑταιρίω.
 Scortum, πόρνη, ἡ, ἑταῖρα, ἡ.
 Sereatus, χρέμψις, πτυαλισμός.
 Screo, -as, χρέμπτωμαι.
 Scriba, γραμματεὺς, γραμματιστής.
 Scribo, -is, γράφω, λογογραφέω pro litteras exarare, γράφειν πρὸς τινα.
 Serinium, κίση, εἰ κίσις, κιδώτιον.
 Scriptio, γράφη, συγγραφὴ.
 Scriptor, συγγραφέας.
 Scriptor legum, νομοθέτης.
 Scriptorius, γραφικὸς μέλαν γραφικόν, atramentum scriptorium.
 Scriptum, scriptura, σύγγραμμα, γραφὴ.
 Scriptura, γραφὴ.
 Scrips, δρυγμα, βῆδρος.
 Scrofa, γρομφάς.
 Scrofula, ἡ χυρίρα.
 Serotum, δαχία, ἡ.
 Serupulosē, υπερακριθῶς.
 Serupulositas, τὸ υπερακριθῆς, δυσχίρεια.
 Serupulosus, πολυψήφος, λιθακώδης pro anxio: ὁ ζῆ ἡ, υπερακριθῆς, δυσχερής.
 Serupulus, ψήφισμα, pro sollicitudine, ἡ ἄσποια, ἡ δυσχερεία. Est etiam exigua pars ponderis, γραμμῶσιον.
 Serupus, λιθαξ, ψήφος.
 Seruta, -orum, ἡ ῥότνη, τὰ γροτάρια.
 Serutarius, γροτοπόωλης.
 Serutatio, ζήτησις.
 Seruator, ζήτησις.

Serutinum, investigatio, ἱξερέννησις.
 Serutor, ἱξεράζω, ἱξερενάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω, διερευνάω, ἱξερέω.
 Seulpo, -is, γλόφω, κολάπτω, χαράπτω.
 Sculptile, γλυπτὸν, εἶδωλον.
 Sculptor, γλόπτης, ἔκτομεύς.
 Sculptura, γλυφὴ, γλυφίς.
 Seurra, βωμολόχος, ἀκόλασος.
 Seurritis, βωμολοχικός.
 Seurritas, βωμολοχία, γελωποποιία.
 Seurror, -aris, βωμολοχέω.
 Seutatus, ἀπειθοφόρος.
 Seutella, πινακίσκος.
 Seutica, σκυτάλη.
 Seutum, θυρεός, ἀσπίς.
 Seypplus, σκύφος, ὁ.
 Se, εἰαυτὸν, αὐτὸν.
 Sebaeus, σεαυθῶδης.
 Sebum, σίαρ.
 Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίστημι ἀπὸ τίνος, ἀποχωρέω.
 Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀπορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
 Secessio, et Secessus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
 Secius, ἤττον, ἥσσον.
 Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
 Seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
 Secretarius, ὁ τῶν ἀποβήτων γραμματεὺς.
 Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἀπόκρισις.
 Secretio, κρυψή, κατ' ἴδιαν.
 Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόβητον.
 Secta, ἡ αίρεσις.
 Sectilis, σχιστός.
 Sectio, τομή, τμήμα, σχίσις.
 Sector, ὁ τομεύς.
 Sector, -aris, ἀκολοθέω.
 Seculo, ἀποκοιμάσθαι.
 Secularis, ἡ κατ' αἰῶνα γινόμενος.
 Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεῆς.
 Secculum, αἰὼν, γενεή.
 Secum, πρὸς εἰαυτὸν, παρ' εἰαυτῶν.
 Secunda fortuna, ἀγαθὴ, τύχη.
 Secunda fortuna uti, εὖ ἢ καλῶς πράττειν.
 Secunda, τὰ δεύτερα.
 Secundarius, δευτεραίος.
 Secundas fero, δευτερεύω.
 Secundo, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
 Secundo, αἰσιῶ.
 Secundum, πρῶτος. κατὰ, μετὰ, εἰ παρὰ, cum accus.
 Secundus, δεύτερος, ὕστερος pro prospero, εὐήμερος.
 Securi percute, πεδικεῖσιν τῆ πελίκει παλεῖν.
 Seecuris, πέλικος, ἀξίνη.
 Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
 Secutum esse, ἀφροντίστος ἔχειν.
 Seccurus, ἀσφαλής, ἀδείης, ἀκύνδυνος, ἔρρυντος pro negligens, ὀλιγώρος, ἀφροντίστος.
 Secus, juxta, παρὰ, cum dat. pro aliter, ἄλλως ἢ ἄλλωστί ἢ, secus atque.
 Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, ὁ, καὶ τοι.
 Sed enim, ἀλλὰ γὰρ.
 Sed tamen, ἀλλὰ δὲ ἢ ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλ' ἔν.
 Sed sanē, ἀλλὰ τε, ἀλλὰ δὲ.
 Sedatus, ἡσυχος, ἡσυχαιός.
 Sedentarius, ἡσυχός.

Sedeo, κάθημαι, ἔδρευω, καθίζομαι, ἰδρίζομαι pro morari, ἰμμεῖν τινα.
 Sedeo unā, συγκαθίζουσα.
 Sedere facio, ἀνέλω, ἔλω.
 Sedes, ἔδρα, ἕδρασμα, καθέδρα.
 Sedile, καθέδρα, ἕδρανον.
 Sedimentum, ὑπόστγμα.
 Seditio, κτάσις, ἡ διχαστασία.
 Seditioem concitare, στάσιον ποιῆσαι στασιάζειν.
 Seditiois auctores, στασιάρχα.
 Seditiosē, στασιαστικῶς.
 Seditiosus, στασιώδης.
 Sedo, -as, παύω τῆς ὀργῆς, ἱραπῆ, καταστῆλω, κατέχω, ἡρεμίζω.
 Seduco, ἀπάγωμαι pro decipio, ἀποπλανῶ, ἔξαπατῶ, περιτρίβω.
 Seductio, ἀπαγωγή, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
 Seductor, ἀπατηλός, πλάνος.
 Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκριβεία, σπουδή.
 Sedulus, ἀτεχνός, πεφροντισμένος.
 Sedulus, ἐπιμελής, ἀκριβής, σπουδαίος φιλεργός, ενεργητικός.
 Sedum, ἀειζών.
 Seges, ἄροτος, νέατος, λήϊον.
 Segmen et Segmentum, ἀπόκομμα.
 Segnis, -e, ἄργος, βῆθμος, ὀκνηρός.
 Segnis sum, νωθριάω εἰ νωθεύω.
 Segnitē, βῆθμους.
 Segnitiei se dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ βῆθμεῖν.
 Segnitie, ἄργια, βῆθμια, νωθία.
 Segrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
 Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
 Sejungo, χωρίζω, διίστημι, διαίρει.
 Selectio, ἱκλογή, ἀπόκρισις.
 Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἔξαιρέω.
 Sella, ἔδρα, καθέδρα, θρόνος.
 Sella curulis, εἶδος ἡγεμονικός.
 Sellula, θροনীδιον, καθέδριον.
 Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
 Semen, σπέρμα, τὸ σπέρμα.
 Sementis, σπέρμα.
 Semestris, ἕξμηνος.
 Semeus, ἡμίβρατος.
 Semet, εἰαυτὸν.
 Semianimis, ἡμιανής.
 Semicirculus, τὸ ἡμικυκλιον.
 Semicoctus, ἡμίεβδος.
 Semihora, τὸ ἡμίωρον.
 Semimortuus, ἡμιθανής.
 Seminarium, φυτετήριον.
 Sminatio, σπορά.
 Seminatio, σπορεύς.
 Semino, σπεῖρω, φυτεύω pro divulgo, διασπείρω.
 Semis, semissis, ἡμισυς, ἡμίσεια, ἡμισυ.
 Semita, ἀτραπός, τρίβος.
 Semovēo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
 Semper, αἰ, διαπαντός.
 Sempiternus, αἰδῖος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ.
 Senator, βουλευτής, -ῶ, ὁ γεροσιαστῆς.
 Senatorius, βουλευτικός.
 Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινα τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
 Senatus, βουλή, ἡ σύγκλητος, γεροσία.
 In senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γεροσίαν.
 Senatusconsultum, βούλευμα, τὸ διαβιβδουλευμένον.
 Senectus, γῆρας, -ατος.

Senectus extrema, πανύστατον γήρας.	Sequester, προσαγωγεύς, προξεντής, δ' μεσίτης, μέσος.	Sica, ξίφος, -εος, τὸ κοπίς, ξιφίδιον.
Senesco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.	Sequestratio, μεσιτεία.	Sicarius, φονεύς, ξιφίφορος.
Senex, γέρον, πρεσβύτερος, γηραιός.	Sequitur, ἔπεται τινί, ἀκολουθῶ, δηγέρω· quae sequuntur, τὰ ἀκόλουθα.	Siccine, ὕψωσι.
Seni, οἱ ἔξ.	Sera, κλειθρον.	Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμῶς.
Senilis, γεροντικὸς, γερόντειος.	Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.	Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Senilitèr, γεροντικῶς.	Sereno, αἰθριάζω, γαλήνω.	Siccus, ξηρός, ἀνικμος, αὐχμώδης.
Senio confectus, παρήλιξ, -ικος, δ.	Serenus, αἰθριος, εὐδιος, εὐήμερος.	Siculus, σίκλος.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.	Seria, -orum, τὰ σπυδαία.	Sicubi, εἶπυ, εἶποτε, ἐάνποτε.
Senium, τὸ γήρας.	Sericum, σηρικόν.	Sicundè, εἶποθεν.
Sensibilis, αἰσθητὸς.	Sericus, -a, -um, σηρικὸς.	Sicut et Sicuti, ὡς, ὡσπερ, καθάπερ, καθῶς, ὅσιν.
Sensim, ἀκροβιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἡδέα.	Series, τάξις, ἰσμός, ἰσμός.	Sideratus, ἀσροβλής, -ῆτος.
Sensus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.	Serio, σπουδῆ, ἐν σπουδῇ.	Sidereus, ἀσρηῶς, ἀσρηεῖς.
Sensus expers, ἀναισθητος.	Serius, -a, -um, σπουδαῖος, σεμνός.	Sido, καθιζάνω.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νῆς, ψήφος, κρίσις, δόγμα. Ex sententiâ, κατὰ νῆν, κατὰ γνώμην. In eâ sum sententiâ, ἔγω γνώμης ἔχω. A sententiâ dimovere, μεταπεθεῖν τινά.	Sermo, λόγος, διμλία.	Sidus, ἄστρον.
Sententiæ ejusdem, σύμφηφος τινί.	Sermocinor, διμλιῶ, διαλέγομαι.	Sigillaris cera, ῥύπος.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαινομαι, ψήφον τίθεσθαι.	Sermocinon disseminare, θρυλλεῖν τινί.	Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.	Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.	Sigillo, σφραγίζω, σφραγίδα ἐπιτίθημι.
Sententiosè, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.	Serò, Serius, ὀψί, ὀψιαίτερον.	Sigillum, σφραγίς, σφραγτρον.
Sententiosus, γνωμικὸς, ἀποφθεγματικὸς.	Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.	Signator, σημάτων.
Sentina, ἄντλος, ἄντλια.	Serpens, anguis, ὄφεις, ἔρπετόν.	Signatura, σημασία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem: pro intelligere, νοεῖν, κατεῖναι, διαγνώσκειν τὶ ἀκούειν. Sentiti mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.	Serpo, ἔρω, ἐρπίζω.	Signatus, σημειωτὸς. Non signatus, ἀσημαντος.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.	Serra, πρίων.	Signifer, σημειοφόρος.
Sentus, λάσιος, διασίδ, τραχώδης.	Serrâ secare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.	Significantèr, ἐμφατικῶς.
Seorsim, χωρὶς, ἴδια, καθ' αὐτόν.	Sertum, γέφανος, σεφάνιον.	Significatio, σημασία, ἐμφασίς, σημείωσις.
Separabilis, χωριστός.	Serva, ὄλην, ὄλις, Σεράπεινα.	Significativus, σημαντικὸς.
Separatim, χωρὶς, cum gen.	Servator, σωτήρ.	Significo, σημαίνω, ὀηλόω.
Separatio, ἀφορισμός, ἀποκρίσις.	Servilis, δουλικὸς, ὄλιος.	Signo, σφραγίζω· pro ostendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι τινί.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διζήσημ διαιρέω.	Servilitèr, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.	Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. Deinde significat vexillum, σύμβολον, σὶνήθημα, τὸ. Tum quo aliquod obsignamus, σφραγίς.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.	Servio, ὀλεβῶ καιρῶ, tempori; λατρεύω τινί, alicui: υπηρετεῖω.	Signum dare alicui, καταστέλλειν τινί.
Sepes, Sepimentum, φραγμῶς, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.	Servitium, idem quod Servitus.	Silentio, præteritèr aliquid, ὑπερβαίνεισθαι τι, σιωπῆ παροδεῖν.
Sepia, σπηία.	Servitum redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.	Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.	Servo, σώζω, φυλάττω τινά, παρατηρέω τινά.	Silentium, σιγῆ, σιωπῆ, ἀρρησία.
Serono, ταμεῖω, ἀποτίθημι.	Serum lactis, ὀρός, ὄ.	Silentium impero, καταστωπαίω.
Septem, ἑπτὰ.	Serus, tardus, χρόνιος.	Altum acre silentium, μακρὸν σιγῶν σιγῆν.
September, Μαϊμακτηριῶν, ὠνος, δ' Dem. Σεπτέμβριος.	Servulus, ὀθαλίον.	Sileo, σιγῶν, σιωπαίω, ἐχευρόμαι.
Septemdecim, ἑπτακαίδεκα.	Sesos, ὄλος, Σεράπων, οἰκέτης, domesticus.	Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Septemplex, ἑπτάπλοος, -us.	Servus, -a, -um, δουλικὸς.	Silex, πυρίτης.
Septemvir, εἰς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.	Sese, ἑαυτόν.	Silicernium, γέρον, τυμβογέρον.
Septenarius, ἑπτὰς, ἦ.	Sessio, ἐφέδρευσις.	Siligneus, σιλιγνίτης.
Septenarius, οἱ ἑπτὰ.	Sessor, ἐφεδρευτής.	Siligo, ὄλυρα, σιλιγνίς.
Sententio, ἄρκτος, ἄμαξα.	Seta, χαίτη.	Siliqua, λοθός, κεράτιον.
Septentrionalis, ἀρκτικός, ἠ, ὄν, ἀρκτώος, α, ον.	Seu, ἦ, ἦτοι, εἴτε.	Simia, τίθηκος, δ ζ ἦ.
Septicollis, ἑπτάλοφος.	Severè, σεμνῶς.	Simila, σιμίκαλις.
Septiès, ἑπτάκις, N. T.	Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.	Similagineus paus, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Septimana, ἑβδομάς.	Severus, αὐσηρὸς, σεμνός, ἀπότομος.	Similis, ὁμοιος, εἰκικός. Per omnia similis, ἀπαράλληλος.
Septimus, ἑβδομος.	Sevos, ἀποκαλέω.	Similis sum, ὅμοιος, ὁμοῦμαι.
Septingentesimus, ἑπτακοσιοστός.	Sevosus, σεμνότης.	Similiter, ὁμοίως, παραπλήσιως.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.	Sevum, γέαρ, ατος, τὸ.	Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Septuaginta, ἑβδομηκοντα.	Sex, ἕξ.	Similo, ὁμοίω.
Septum, φράγμα, ἔρκος, τό.	Sexageni et Sexaginta, ἐξήκοντα.	Simplex, ἀπλοῦς· pro sincerus, ἀφέλης, ἀπλοῦς· εὐγνώμων, εὐθήης, ἄκακος.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.	Sexcenti, ἑξακόσιοι.	Simplicitas, ἀπλότης, ἀφέλεια, εὐθήεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Sepulchrum, τάφος, δ' μνήμα, τό.	Sexdecim, ἑκκαίδεκα.	Simplex, ἀπλοῦς, ἀπλοικῶς.
Sepultura, ταφή, ἐνταφιασμός.	Sextus, ἕκτος.	Simul, ἄμα, ὁμῶ.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς. Non sepultus, ἀταφος.	Sexus, φύσις, γένος.	Simul ac, ἄμα et ἄματε.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἐφεξῆς.	Sexus utriusque, γυνάνδρος, ἕρμαφρόδιτος.	Simulacrum, εἰδωλον, εἰκὼν, ἀγαλμα.
	Si, εἰ, ἂν, εἴπερ, ἐπειδάν.	Simulatè, προσποιητικῶς.
	Si verò, ἐάν δὲ, εἰ δὲ, εἰ δ' ἄρα.	Simulator, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
	Si unquam aliàs, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.	Simulo, προσποιεῖσθαι, εἶναι φίλος,
	Sibi, ἑαυτῶ.	
	Sibilo, συρίττω.	
	Sibilus, συριγμός, σύριγμα.	
	Sibilus, -a, -um, ὁ συρίττων.	
	Sibylla, σίβυλλα.	
	Sic, ἔγω, ὅπως.	
	Sic ut, ὅπως ὡς, ὅπως, ὡσπερ.	

me esse anicum, υποκρίνομαι, πλάττω.
 Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
 Simultatem iuicem gerere, ἔχειν δυσάρτους πρὸς ἀλλήλους.
 Simus, σίμος.
 Sin, *ei dē*, ἢν δέ, κἄν.
 Sin minus, *ei dē* μή.
 Sincere, vide Syncrēte, &c.
 Sinciput, βρέγμα.
 Sindon, σινδῶν, ἡ.
 Sine, *prap.* ἀνευ, ἐκτός, χωρὶς, δίχα *cum gen.*
 Sine controversiā, ἀδιάσπαστως ἀναμφιλόως.
 Sine dubio, ἀναμφισθητήτως.
 Sine fraude, ἀδόλως.
 Singularis, ἐνικός, ἐξ αἰρέτος.
 Singulatin, καθ' ἕκαστον.
 Singuli, ἕκαστος.
 Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
 Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
 Singulis horis, ὅσαι ὥραι.
 Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
 Singultio, λύζω.
 Singultus, λυγμὸς, δὲ λυγξ, -γός.
 Sinister, λαῖος, σκαῖος, εὐάννημος.
 Sinistra, σκαῖά, ἀριστερά. *A sinistra*, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐανήμου.
 Sinistris, σκαῖός.
 Sinistrosi, ἐπ' ἀριστερά.
 Sino, ἐδώ τι, ἐπιτρέπω, ἀφήμι.
 Sinuo, κάμπτω.
 Sinuosus, κοιλώδης.
 Sinus, κόλπος, ὄ.
 Siquando, εἴποτε, εἴποτε.
 Siquidem, εἶγε, εἴπερ, ἄρα.
 Siquis, εἴ τις, εἴαν δεξιῶν.
 Sirmus, ὁ Σείριος.
 Siser, τὸ σίσαρων.
 Sisto, ἐφίστημι, παρίσταμαι τινα, καθίστημι, ἐπίχω.
 Sistrum, τὸ σείστρον.
 Siticulosus, διψαλῖος, ἀνδροῦς, πολυδιψίος.
 Sitim restringere, σθενεῖν τὸ δίψος.
 Sitio, διψᾶω, καταδιψᾶω.
 Sitis, δίψα, τὸ δίψα.
 Situla, κάλυπ, ὄβρια, ὄβριση.
 Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
 Situs, -a, -um, κείμενος.
 Situs, ἀνχωρὸς, ἐνρὸς *pro positione loci*, τοποθεσία, θέσις.
 Sive, εἴτε, ἦτε, ἤκεν.
 Smilax, σμίλαξ, ἡ.
 Soboles, γενεὰ, τέκνον, ἀπόγονον.
 Sobolesco, ὑποφύομαι, τῷ γένει ἀξίνομαι.
 Sobriē, νηφαλιῶς, σωφρόνως.
 Sobrietas, νήσις, νηφαλισμός, σωφροσύνη.
 Sobrinus, ἀνεψιός.
 Sobrium reddo, ἀνανήφω.
 Sobrius, δὲ νήφω, νηφαλιός.
 Soccus, ἐμβάτης, ὁ καυσιπόδιον.
 Socer, πένθερος, κηδεστὴς, γαμβρός.
 Socia, ἑταῖρα.
 Socialis, ἑταιρικός.
 Socialitēr, ἑταιρικῶς.
 Societas, κοινόνημα, κοινωνία.
 Societatem cum aliquo facere, συμμαχίαν ποιῆσθαι πρὸς τινά.
 Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.

Socio, συμμίγνυμι, συναγαλάζω.
 Socius, ἑταῖρος, κοινῶνος, σῆμαχος.
 Socordia, ἀνυεσία, βῆθυμία, ἀκηδία.
 Socors, βήθυμος, μεθῆμων, ἐκμηλῆς.
 Socrus, πενθερά, ἑκουρά.
 Sodalis, ἑταῖρος, σύσιτος.
 Sodalitas vel Sodalitium, συσσίτια, φρατρία.
 Sodes, ὡ τάν.
 Sol, ἥλιος, Φοῖβος.
 Sol occidit, ἥλιος δύεται.
 Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
 Solamen, Solatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμύθια.
 Solarium, ὠρολόγιον ἡλιακόν.
 Solatio esse alicui, φέρειν τινα παραμύθιον.
 Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
 Solea, ἐμβῶς, κρηπίς *pro pisce*, βόλυσσοσ.
 Solenne, ἑορτή.
 Solenne est, νομίζεται.
 Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
 Solennitas, δημοβοῖνία, πανήγυρις, ἑορτή.
 Solenniter, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
 Soleo, εἰθῶα, εἰθισμαι, ἔθος ἔχω.
 Solers, ἀγχίνος, δεξιός, πανήργος.
 Solertēr, ἀγχίνως.
 Solertia, ἀγχίνωια, δεξιότης, περινοια.
 Solet, ἔθος ἐστὶ τινα, εἰθισμένον ἐστὶ φιλῆι.
 Solicitudatio, ἀνίασις, πειρασμός.
 Solicitudator, ἐπεικτής.
 Solicitudē, ἐπιμελῶς.
 Solicitudē, ἀνιάω, λυπέω, σε πολλὰ *pro impellere*, ἀναπείθειν τινά.
 Solicitudum, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
 Solicitudum esse, σπουδάζειν, φροντίζειν, περὶ τινός.
 Solicitudus, πολυμέριμος, μέριμνος, ἐπιμελῆς, περιδεής, πεφροντικός.
 Solidē, σερεῖως.
 Soliditas, σερεῖτης, τὸ σερεῖν.
 Solido, σερεῖω, σερέβω.
 Solidus, σερεῖς *pro perfecto*, δλόκληρος, ἐντέλης.
 Solitaria vita, μοναστικὸς βίος.
 Solitarius, μοναχός, μοναστής, ἐρημαῖος.
 Solitudo, ἐρημία.
 Solitus, εἰθιμῶς.
 Solium, θρόνος, ὁ θρονίδιον.
 Solo aquare, κατασκάπτειν εἰς ἑδάφος.
 Solæcismus, σολοικισμός.
 Solor, -aris, παραμύθιομαι.
 Solstitialis, τροπικός.
 Solstitium, ἡ τροπή.
 Solum, ramentum, πῆδιον, ἑδάφος.
 Solum vertere, μετανίστασθαι.
 Solum, Solummodo, μόνον, μόνως.
 Solvendo non sum, ἀξίχρωτος ἢ κείμι, πρὸς τὴν ἔκτισιν, ἀπορῶ.
 Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur item solvere, qui navi vehuntur aliquid*, ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξανδρίαν.
 Solus, μόνος, καθ' αὐτὸν, ἔρημος, ὅσις.
 Soluta oratio, περὶ λόγος.
 Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
 Solutus curis, ἀμέριμνος.
 Somnio, δνειρώττω, ἐνυπνιαζώ.
 Somniorum interpres, δνειροπόλος.

Somniorum interpretatio, δνειροπολία.
 Somniosus, δνειρώδης.
 Somnium, ἐνθῆπιον, ὄναρ. *Per somnium*, καθ' ὄναρ, καθ' ὕπνου.
 Somno corripit, ἕνυφ καταλαμβάνεσθαι. *Cum somno pugnare*, ἕνυφαχεῖν.
 Somnolentus, ἕπναλος, ἕπνωτικός.
 Somnum capere, ἕπνω τυχαίην καταπίπτειν εἰς ἕπνον.
 Somnus, ὕπνος, ὄ.
 Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει, ἕπνάω.
 Sonitus, ἤχος, ὄπτος.
 Sono, -as, ἠχίω, δουπέω.
 Sonorus, ἠχῶδης, πολυηχητός, ψοφώδης.
 Sons, βλατίος, ἕπεθῆνος.
 Sonum edo, φθίγγομαι.
 Sonus, ἤχος, φθογγή, φθόγγος.
 Sophisma, σόφισμα, τὸ.
 Sophista, ὁ σοφιστής.
 Sopia, ἐνάζω, κοιμίζω.
 Sopor, ὕπνος, κοῖτος, κάρσιος.
 Soporifer, ἕπνωτικός, καρωτικός.
 Soporosus, κατακοιμίζω.
 Sorbeo, ροφέω.
 Sorbilia ova, ὡὰ ροφητῶ.
 Sorbilib, ροφητὸς, ροφητός.
 Sorbitio, ρόφημα, βόμμα.
 Sorde, ρυπάω.
 Sordeo, ἕπσ, ρύπασμα *pro immoderata parsimonia*, ρυπαρία, σμικρολογία.
 Sordes aurium, ἡ κνύελη.
 Sordesco, σπιλάμαι, ρυπαίνομαι.
 Sordidatus, ὁ ρυπῶν, ὠντος.
 Sordidē, σμικρολόγως, ρυπαρῶς.
 Sordidus, ρυπαρός, ἀνελεύθερος, γλισχωρός.
 Sordidus homo, σμικρολόγος.
 Sorex, ἀρουραῖος μῦς.
 Soror, ἀδελφή.
 Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
 Sororius filius, ἀδελφεῖδης.
 Sororius, ἀδελφικός.
 Sors, fortuna, κλήρος, ὁ *pro officio*, ἔργον, καθήκον. *Dicitur etiam fatalis necessitas*, μοῖρα.
 Sortilegium, χρησμοβία.
 Sortilegus, χρησμοβός.
 Sortior, κληρῶς, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
 Sortitio, κλήρωσις.
 Sortitō, κλήρωφ, κατὰ κλήρον.
 Sospes, ὄσιος.
 Sospitalis, σωτήριος.
 Sospito, ὄσως, διασώζω.
 Spado, σπάδων, βακχλος, ἔκτομιτας.
 Spargo, -is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπέρω. *Spargere rumores*, λόγον, vel φήμην διαδοῖναι.
 Sparsim, σποράδην, χυδῶν.
 Spatior, περιπατέω, περιουεῖω.
 Spatiosus, εὐρῆχωρος, πλατύς.
 Spatium, διάστημα.
 Specialis, εἰδικός, ἴδιος.
 Specialitēr, εἰδικῶς, ἴδια.
 Speciatim, εἰδικῶς, καθ' εἶδος.
 Species, εἶδος, τὸ ἴδιον, σχήμα.
 Specillum, μίλην.
 Specimen, δείγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
 Specimen dare, δείγμα ἐκφέρειν τινός πείραν ἐαυτῷ δοῖναι, sui specimen.

Speciosus, εὐειδής.	Spisso, πυκνός, συνίστημι.	Stannum, κασσίτερος.
Speciositas, φαιδρότης, ἀδρόσυνη.	Spissus, πυκνός, συνεχής, συχνός.	Stare ab aliquo, μετὰ τινός, εὐεῖ τινὶ εἶναι.
Speciosus, εὐειδής, ὄρατος, φαιδρός.	Splen, ὁ σπλήν.	Statarius, ἑδραῖος, σταδίατος.
Spectabilis, ἀξιωματικός, κίδιμος, ὄ.	Splendeo, λάμπω, λαμπεῖν, σελα- γίζω, μαρμαίρω, εὐλιθώ.	Statera, σταθμός, ζυγός. Ad statera- ram exigere, ἐπιτὸν σταθμὸν ἀγειν.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.	Splendescio, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.	Statim, βεβαίως· pro mox, illico, εὐθὺς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἴψα, ἄφρα.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδεικ- νυσθαι.	Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγ- λαῶς.	Statio, σταθμός, ἐφεδρεία.
Spectandus, θεατός.	Splendidum reddo, στίλδοποιεῖν, φαλίνω.	Statio navium, ἄρμος, ἐφορμος. In statione sua manere, εἶναι κατὰ χώραν, vel ἐν χώρῃ.
Spectator, θεατῆς, ἐφορος.	Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ἀγλα- δός, φαινδός, εὐδόκιμος.	Stationem habeo, ἐφορμῶ, αὐλιζο- μαι.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.	Splendor, ἀγλή, ἀπαύγασμα, λαμπρό- της· pro gloria, εὐδοξία, δόξα.	Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Specto, ὄρω, θεάομαι· οὐ τι ποιήσεις, obseruo quid acturus sis : προσ- έχειν τι, ἀποβλέπω, θεωρῶ· hoc ad me spectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμὲ προσήκει μοι τῦτο.	Splendens, σπληνητικός.	Stationem -orum, σταθμός, ἔρμα, στρατόπεδον.
Spectrum, φάσμα, τὸ εἰδωλόν, φάν- τασμα.	Spoliatio, ἀποληύσεις, ἐλ σὺλευσεις.	Stato tempore, ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ.
Specula, σκοπῆ, σκοπιά.	Spoliatio fauorum, ἱεροσυλία.	Statua, ἀγαλμα, ἀνδριάς.
Speculabundus, κατασκοπῶν.	Spoliator, λαφυραγωγός, σπλητής.	Statuaria ars, ἐρομγλυφικὴ τέχνη.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.	Spolio, κολυεῖω, σὺλλῶ τῦτον.	Statuarius, ἀγαλαματοποιός.
Speculatores, κατασκοποῖ, δι πτήρες.	Spolium, σκόλον, λάφυρον, ἔναρα, τὰ Sponda, ἡ κλίνη.	Statuere exemplum, παραδειγματί- ζειν τινα.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.	Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυῶ τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui despon- deo : παρτεγγυῶ σοι τῦτο, ἐπαγ- γέλλομαι.	Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Speculatorius, κατασκοπικός.	Spongia, σπόγγος.	Statumino, χαράσκω.
Specular, exploro, κατασκοπέω ἐι -ῦμαι· et pro exacte considerare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.	Spongius, σπογγώδης.	Statuo, τίθωμι, τίστω· pro delibero, προαιρέομαι· pro censeo, ψηφίζο- μαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Speculum, κάτοπτρον, εἰσοπτρον. In speculum intueor, ἐνοπτρίζο- μαι τι· εἰσοπτρίζομαι.	Sponsa, μνηστῆρ, νύμφια, μνηστῆρ. Sponsalia, μνηστῆρ, νύμφια, τὰ. Sponsalis, μνηστῆρικός, νυμφικός. Sponsalis thalamus, νυμφεῖον. Sponsio, ἐγγύησις. Sponso, -as, are, μνηστῆρ. Sponsor, ἐγγυητής, ἀνάδοχος. Sponsus, a, um, μνηστῆρθεὶς, ἐγγυη- τός. Sponsus, -i, νυμφίος, μνηστῆρ, ὁ, ἡ μνηστῆρ. Spontaneus, αὐτόματος, ἐκούσιος. Sponte, ἐκ προαιρέσεως, vel προνοίας, ἐκ νοήσεως, ἐκοντί, αὐτομάτην. Sponte sua, αὐτομάτως, αὐτοματί. Non sponte, ἀπροαιρέτως. Spota, σπυρίς, κόφινος, σαργάνη. Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμῆς. Spuma, ἀφρός. Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάζω. Spumous, ἀφρώδης, ἀφριδής. Spuo, πτύω, ἀποπτύω. Spurcilia, ἀκαθαρσία, βρπαρία. Spureus, μαυρός· pro fetido, δυσώδης. Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ. Sputo, πτυελίζω, ἐλ πτυαλίζω. Sputum, πτύελον, πτύσμα. Squalo, ἀνχμῆρ, ἐλ -άω, βρπαίω. Squalidè, βρπαρῶς. Squalidus, ἀνχμηρὸς, βρπαρὸς. Squalor, ἀνχμῆρ, ὁ βρπτός. Squalore obsitus, ἀνχμῆρ πλέος. Squama, λεπίς, λέπισμα. Squameus, λεπιδωτός, φολιδωτός. Squamosus, λεπιδώδης. Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα. Stabilio, βεβαίωω. Stabilis, ἑδραῖος, σάσιμος. Stabilitas, βεβαιότης, σεριότης. Stabularius, πανδοχεὺς, ἀλτήτης. Stabulum, αὐλή, ἐπαυλῆς, σταθμός. Stadium, σάδιον, σάδιος. Qui sta- dium currunt, σαδιόδρομοι. Stagno, λιμνάζω, ἐπιτελίζω. Stagnus, λίμνη. Stamen, σήμων, στημνόν. Stamineus, σημιδός.	Statumino, χαράσκω. Statuo, τίθωμι, τίστω· pro delibero, προαιρέομαι· pro censeo, ψηφίζο- μαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω. Statura, μέγεθος, τό. Status, -a, -um, τεταγμένος. Status dies, ἡμέρῃ συνδοκῆσαι, τεταγ- μένη. Status, -us, condilio, κατὰστασις, στάσις. Status reipublicæ, ἡ κατὰστασις τῆς πόλεως. Statutum, τὸ καθεστὸς, νόμος, θεομῶς, διατεταγμένον, τὸ δόγμα. Stella, ἀστῆρ, -ῆρος, ὁ. Stella fixæ et errantes, ἀστῆρ ἀπλανεῖς τε καὶ ἀπλανεῖς. Stemma, σῆμα, τό. Stercoratio, κοπρισμός. Stercoreus, κοπρικὸς, κόπριος, κο- πριώδης. Stercoro, κοπρίζω, κοπρίω. Stercus, ἀφθόδευμα, τὸ κόπριος, ἡ κοπρία. Sterilesco, ἀκαρπὸς ἢ στείρος γίνομαι. Sterilis, ἀγονος, ἀκαρπὸς, ἀτεκνος. Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία. Sternerè mensam, κατασκευάζειν τραπέζαν, ἢ κοσμεῖν. Sterno, prosterno, καταβάλλω τι· pro occidere, κατασορῆσαι· pro extendo, σφρόννυμι κλίνην. Sternutatio, παρμῶς, ὁ. Sternuto, παρμύω, πταίρω. Sterquilinum, κοπρία, κοπρών. Sterto, βέγγω, κνώσσω. Stigma, τὸ σῆμα. Stilla, σταγὼν, σταγαμῶς, ὁ. Stillicidium, σταγαμῶς. Stillo, στάζω, σταλάζω, ψεκάζω. Stilus, τὸ γραφεῖον· item ὁ τῆς λέξ- εως τρόπος. Stimulatio, κέντημα, οἰσθησις. Stimulator, ὁ κέντωρ. Stimulo, παρορμῶω, παροξύνω, κεν- τέω. Stimulus, κέντωρ, κέντημα, λάκτιος. Stipator, ἐξηφθόρος, ἐξήφθρος. Stipatus, ὀροφωμένος.

Stipem cogere, ἀγυρνν ποιεῖν.
 Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
 Stipendarius, ὑποτέλης.
 Stipendium, μισθός, δ' μισθοφορά.
 Stipendium dare, μισθὸν δίδόναι.
 Stipendium mereri, στρατεύεσθαι ὑπὸ τινί.
 Stipes, κορμὸς.
 Stipo, ἐπάγω, σελῶ, πυκνῶ.
 Stips, stipis, ἀγυρνός, δ' κέρμα, τό.
 Stipula, καλάμη, φρύγανον.
 Stipulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτημα.
 Stipulor, συγγράφω, διομολογῶμαι.
 Stiria, σαλαγὸς συμπαγείς.
 Stirpitus, βίζβεν.
 Stirps, progenies, γενεά, γονή* pro trunco, βίζβοφύτον.
 Stiva, ἐχέλιη.
 Sto, -as, -are, ἵστημι, ἐσθίω. Stare promissis, ἔμμένειν τοῖς λελεγμένοις. Stat sententia, δέδοκται.
 Stoicè, στωϊκῶς.
 Stoicus, στωϊκός.
 Stola, σολή.
 Stolidè, ἀνοήτως.
 Stoliditas, ἀδελτερία, ἀτασθαλία.
 Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μαρός.
 Stomachor, ἀγανακτεῖ ἐπὶ τῷ τῶν, δυσχεραίνω.
 Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
 Stomachus, στόμαχος, οἰσφάγος* pro iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
 Storea, τὸ σῶμα.
 Strabo, σραβῶν, σραβός, παραβλῶψ.
 Strages, δάειρος, φόνος, ἕττα πολέμου.
 Stragulum, σῶμα, τὸ ἐπιθήλημα, τάπης.
 Stramen, κάρφη, ἐλ κάρφης, -ιος, ἡ, ἐλ κάρφος.
 Stramineus, καρφίτης, ἐλ καρφώδης.
 Strangulo, ἀποτινίω, ἀγχω τινά.
 Stranguria, σραγγουρία.
 Stratagema, τὸ στρατήγημα.
 Strena, ξένιον, ἐπιτομὸς.
 Strenuè, ἀνδρικῶς.
 Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριεσία.
 Strenuus, ὀραστήριος, ἀγνοροδής, -ος, ἀγνώριος, -ορος, δ' ἀνδρείος.
 Strepitus, ψόφος, δ' κτύπος, ὄσπος. Cum strepitu, βομβηθῶν. - Sine strepitu, ἀθροῦσως, ἀβρόμως.
 Strepo, ψοφέω, κτυπέω, ὄσπεω.
 Strictè et Strictim, ἐπιψαύθην, λιγύθην, ἐν βραχεῖ.
 Strictura, σπιθήρη.
 Strideo, τρέζω, βοῖζέω, βρούχω.
 Stridor, βρουγμός.
 Stridulus, ψίθυρος, λιγυρός.
 Strigilis, ἕξτρα, σελγίς, ἡ.
 Strigosus, λαγαρός, σκληρός, σριφνός.
 Stringere ensem, γυμνῶ, σπᾶω τὴν μάχαιραν.
 Stringo, σφίγγω, ψαύω.
 Strix, strigis, σῆρνιον.
 Structor, κατασκευαστής, τέκτων.
 Structura, κατασκευή, οἰκοδομή.
 Struere, pro machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
 Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινά, ἐνέδρας θέσσαι τινί.
 Strues, ὄκος, σαρὸς, θημῶν.
 Struma, χυαίρας, κραιρα, ἡ. Strumâ laborat, κραιρᾶ.

Strumosus, χυαρωδής.
 Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
 Struthiocamelus, στρωθιοκάμηλος, στρωθός, Xen. Anab.
 Studeo, σπουδάζω περὶ τινός, ἐπιτηδέω ἀρετὴν, virtuti: προσέχω, προθυμῶμαι* pro favere, σπουδάζειν πρὸς τινά.
 Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
 Studiosè, σπουδῇ, ἐπιτηδῆς, συντόνως.
 Studiosi philosophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
 Studiosus, σπουδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελής* pro fautore, σπουδαστής* pro literarum cupidus, φιλομαθής.
 Studium, σπουδῇ, ἀσκησις, ἐπιτιθέμενα.
 Studium philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδῇ.
 Studium in aliquâ re ponere, σπουδὴν ἔχειν περὶ τινος.
 Stultè, ἀγνωμῶνως, ἀνόητως.
 Stultiloquentia, μωρολογία.
 Stultiloquus, μωρολόγος.
 Stultitia, εὐθεμία, μωρία, ἄνοια.
 Stultus, μαρός, ἀνόητος, τῶν ἐκ ἔχων, ἄφρων, ἄσυνίτος.
 Stupa, σῦπη, ἐλ σῦπη, σῦπιον.
 Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
 Stupefactus, ἐκπληγμένος.
 Stupescio, ἐκπλήττομαι τινί, ταράττομαι.
 Stupéo, ἀναισθητῶς ἔχω, ἐξίσταμαι.
 Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, ἄμβολος.
 Stupidius, ἀδελτερος, ἀναισθητος.
 Stuprator, διακορευτής, μοιχευτής.
 Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
 Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθεῖρειν γυναῖκα τινός.
 Sturnus, ψᾶρ, δ.
 Styx, Στύξ.
 Suada, ἡ πειθῶ.
 Suadeo, πείθω σε τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινῶ, εἰσηγέομαι.
 Suamet, τῇ ἐαυτοῦ.
 Suapte, αὐτομάτως, τῇ ἐαυτοῦ.
 Suasio, παραινεσις, πασαύλησις.
 Suasor, σύμβουλος, εἰσηγητής.
 Suasorius, συμβουλευτικός, παραινετικός.
 Suaviloquus, ἡδύλογος, ἡδυστής.
 Suavior, -aris, καταφιλέω.
 Suavis, -e, ἡδύς, εἶα, ὅ.
 Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
 Suavitè, ἡδέως, γλυκέως.
 Suavium, osculum, τὸ φίλημα.
 Sub, ὑπὸ, cum genit. dat. et accus.
 Sub dio, ὑπ' αἰθέρι, ὑπαίθριον.
 Sub umbrâ, ὑπὸ προσχήματι.
 Subæratius, ὑπόχαλκος.
 Subcineritius panis, σποδῖτης ἄρτος.
 Subditus, ὑπότακτος.
 Subditum esse alicui, ὑπὸ τινί εἶναι.
 Subditus, -a, -um, ἐπιτατῆμενος* pro subjectus, ἀρχόμενος, ὑποταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατῆμενος.
 Subdo, -is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω* pro subjungere, ἐπιλέγειν, ὑφίσταμαι.
 Subdolos, ἀπατηλός, ὑποδόλιος.
 Subducere rationem, λογιζέσθαι.
 Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαίρω, κλέπτω.
 Subductio, λογισμός, ὑπαγωγή.

Subeo, ὑποδύμαι, ἐπύρχομαι. Subire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τῆ* pro venire in mentem, ἐπιτέλειαι. Suber, φελλός.
 Subjaceo, ὑπόκειμαι.
 Subjectio, ὑποταγή.
 Subjectus, subditus, ὑπεξείσιος, ἀρχόμενος.
 Subigo, βιάζομαι, ἐπάγω* pro domare, καταγέζομαι, δαμάω* pro commisceo, ἀναμίττω, ἀναφύρω.
 Subjicio, συρροῶ, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω* pro subigo, καταγέζομαι, ἐπάγω τινί τι.
 Subindè, εἶτα, ἔπειτα* pro frequenter, θαμᾶ.
 Subirasco, ὑποργίζομαι.
 Subitò, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρῇ, εὐθύς.
 Subitus, ἀφηνίος, ἐξαπνείσιος.
 Subjurgis, ὑποζυγιάδης, ζύγιος.
 Subjugo, -as, -are, ἐκδοτον ποιεῖ, ὑποτάττω, ὑποχειρίζω, ὑποζευγνῶ.
 Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζευγνύμι.
 Sublevo, ὑπεξείρω, κουφίζω* pro prosedes, ὠφελεῖν ἄλλος.
 Sublicius pons, γέφυρα ἐξυλίη.
 Subligar, Subligaculum, περιζώμα, περισκελῖς.
 Sublimis, μετέωρος, αἰώρος, ἐψηλός. In sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
 Sublimitas, μετεωριότης, ὑψηλότης.
 Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχωρίζω.
 Sublustris nox, ἀμφιβλύη νύξ.
 Submergo, καταδύω, καταπονίζω.
 Submersus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
 Subministro, ὑπουργέω, ὑπηρετῶ τινί τι.
 Submissè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
 Submissio, ταπεινώσις.
 Submissus, ταπεινός, ὑφειμένος.
 Submitto, ὑποτάττω ἐμαυτὸν τινί ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
 Submoneo, ὑπαναμνήσκω.
 Submoueo, ὑποκινῶ, ὑπεξείρωμαι τι.
 Subnasco, ὑποφύομαι.
 Subnecto, ἐμπλεκέω.
 Subnitor, ὑπερείδομαι.
 Suboleo, ὑπόβω.
 Suborior, ὑπανατέλλω.
 Subornatio, παρασκευή.
 Suborno, ὑποτιμᾶω, ὑποκοσμέω* pro clam submittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, προβιβάζω.
 Subrepro, ὑφέρω, ὑπέρχομαι.
 Subreptitius, κλοπῆσιος.
 Subrideo, ὑποκρινέομαι.
 Subripio, ὑφαρπάζω.
 Subrogo, ἀντικαθίστημι.
 Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
 Subsannatio, χλευαστία, χλευασμός.
 Subsanno, -as, ὑπτιλέω, χλευάζω τινά, σκόπτειν, καταμωλόομαι.
 Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνωμαι, σνγκατατίθημι.
 Subscriptio, ὑπογραφή, ὑποσημείωσις.
 Subsella, ἕδρα* τὰ βῆθρα.
 Subsequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθεῖν τι.
 Subservio, ὑποδράσσω, ὑποδιακονᾶμαι, ὑφεδρεύω.
 Subsidiarius, ἐπικυρικός.
 Subsidium, ἐπικυρία, βοήθειαι.
 Subsidio, pessum eo, ὑποκαθίζω.
 Subsigno, ὑποσημαίνωμαι, κατασημαίνωμαι.

Subsisto, *ὑφίσταμαι, μένω, ἀντίχω.*
 Subsolanus, *ἀπληρώτης.*
 Substantia, *ὑπόστασις, ἴσια, ὑποκει-
 μενών pro facultatibus, τὰ ὄντα, ἴσια.*
 Substantialis, *ὑπαρκτικός.*
 Substerno, *-is, ὑποσπώννυμι.*
 Substitutio, *ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.*
 Substitutio, *ὑποκατάστασις.*
 Substo, *ὑφίσταμαι.*
 Substramen, Substratus, *-ūs, ὑπό-
 στρωμα.*
 Substringo, *καταστέλλω.*
 Subsum, *ὑπείμι, ὑπέκλω.*
 Subtegmen, *κρόκη.*
 Subtendo, *ὑποτείνω.*
 Subter, *ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ,
 κάτω.*
 Subterfugio, *ὑπαλέθεομαι, ὑπεκφεύ-
 γω. Subterfugere laborem, φεύ-
 γειν τὸν πόνον, ὑπαλόσκω, ὑπεκ-
 κλίνω.*
 Subterlabor, *ὑπολοισθαίνω.*
 Subterraneus, *κατάγειος, καταχθό-
 νιος, ὑπάγειος.*
 Subtexo, *καθυφαίνω, προσθήμι.*
 Subtilis, *λεπτὸς, λεπτομερής.*
 Subtilitas, *λεπτομερεια, ἀχνίνοια.*
 Subtiliter, *λεπτῶς. Subtiliter dis-
 serere, λεπτολογεῖν.*
 Subtrahō, *ὑπεξάγω, ὑποξέλλομαι.*
 Subtristis, *ὑπολυπρός.*
 Subtus, *ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.*
 Subucula, *ὑποχιτών, χιτωνίσκος.*
 Subvectio, *ἀνακομιδή.*
 Subveho, *ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀνα-
 φέρω.*
 Subvenio, *βοηθῶ τινι, συλλαμβάνω
 σοί, ἐπικυρῶ τινι.*
 Subvereor, *εὐλαβέομαι.*
 Subversio, *ἀνατροπή, καταστροφή.*
 Subverto, *καθαίρει, καταστρέφω,
 καταβάλλω, ἀνατρέπω.*
 Subula, *ραβδίον, κεντήριον.*
 Subulcus, *ὑφορδός, ὑδοόσκος.*
 Subvolo, *ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.*
 Suburbanus, *ὁ ἀστυ παρακειμένος.*
 Suburbium, *προάστειον.*
 Succedaneus, *διάδοχος, ἄντανδρος.*
 Succedo, *ὑποδύομαι, διαδέχομαι πε-
 ρισσῶν τινός, ἐν bonis alicui suc-
 cedo; ἐκδέχομαι' successit ex
 animi sententiā, ὑπήκει μοι τὸ
 πρᾶγμα.*
 Succendo, *ὑποκαίω, ὑφάπτω.*
 Succenseo, *ἀγανακτέω πρὸς τινά,
 χαλεπαίνω τινί, ὀργὴν ἔχω ἐπὶ τινά.*
 Succenturiatus, *ὑποταχθεὶς.*
 Succenturio, *ἐπιλαχών.*
 Successio, *διαδοχή, διαδέξεις.*
 Successivē, *ἐκ διαδοχῆς.*
 Successor, *διάδοχος, διαδέξάμενος.*
 Succensus, *τῆρι, εὐπράγλια, εὐτυχία.*
 Succidia, *ταρχία.*
 Succido, *ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.*
 Succinctē, *ἐπὶ κεφαλαίαι, συντόμως.*
 Succinctus, *διεξωσμένος, σύντομος.*
 Succingo, *ὑποζώννυμι.*
 Succino, *ὑπόδω.*
 Succinum, *ἤλεκτρον.*
 Succisivis horis, *ἐν παρίοις μέρει.*
 Succosus, *χυλώδης, πολύχυλος.*
 Succresco, *ὑποφθόμαι.*
 Succubus, *ὑπόκοιτος.*
 Succumbo, *ἀπολέγομαι, ὑπέκειμαι*

*τινί, ὑποκατακλίνομαι τινί' ἤττα-
 θαι ἔρωτος, succumbere amori;
 ὑποπίπτω.*
 Succurro, *βοηθῶ τινί, ἐπικυρῶ,
 ἔξαρκέω, ἀμύνω, σοί' pro in men-
 tem venire, ὑπέρχεσθαι τινί τι.*
 Succus, *χυλός, χυμὸς, χυλίσμα.*
 Succutio, *ὑποσειώ.*
 Sudarium, *συδᾶριον, βινυμακτρον.*
 Sudatorium, *τὸ πυριετήριον, ὑπο-
 καυσόν.*
 Sudes, *κάμαξ, ὄρυφακτος.*
 Sudo, *ἰδρώω.*
 Sudor, *ἰδρὸς, ἐφιδρώσις. Sine su-
 dore, ἀνιδρωσί.*
 Sudum, *-i, τὸ αἰθρίον, εὐμερία.*
 Suesco, *ἐθίζομαι.*
 Suffero, *ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, πάσχω,
 ἀνέχω, ὑπομένω.*
 Sufficiens, *ἀνταρκής, ἱκανός.*
 Sufficienter, *ἀποχρώντως, ἀρκύντως.*
 Sufficientia, *ἀντάρκεια, ἱκανότης.*
 Sufficio, *ἀρκεί μοι ταῦτα, hæc mihi
 satis sunt, ἔξαρκέι τινί' pro sub-
 ministrare, ἔπαρκείν' pro substi-
 tuere, ὑφίσταμαι τινά, ἀντικαθίστημι.*
 Suffigo, *προσερίδω, προσηλώω.*
 Suffio, *θυμιᾶω, ὑποθυμιᾶω.*
 Suffitus, *θυμίαμα, θυμιασις.*
 Sufflamin, *-inis, ὁ ἐποχλεύς.*
 Sufflamo, *ἐποχλεύω.*
 Sufflo, *φυσᾶω, ῥιπίζω.*
 Suffocatio, *πνίξ, ἀπώνιξις, ἀχνόνη.*
 Suffoco, *-as, πνίγω, ἐμπνίγω.*
 Suffodio, *ὑπορύττω.*
 Suffossio, *ὑπορυγή.*
 Suffragatio, *ψηφοφορία, ψήφος.*
 Suffragium, *ὁ ψήφος, ψηφοφορία,
 γνώμη, χειροτονία.*
 Suffragium ferre, *ψῆφον τίθεσθαι,
 ἐπιφέρειν ψῆφον.*
 Suffragor, *ψηφοφορέω, ψηφίζομαι
 σοί, χειροτονῶ.*
 Suffulcio, *ὑπερείδω.*
 Suffundo, *ὑποχέω, καταχέω.*
 Suffundor pudore, *καταδυσωπῶ.*
 Suffuro, *διακλέπτω, ὑφαρπάζω.*
 Suffusio, *ὑπόχυσις.*
 Suggesto, *suppedito, ἔπαρκέω, συμ-
 βάλλω τινί λόγον, alicui verba:
 ὑπομνήσοι τινά τι, ὑποτίθεμαι.*
 Suggestus, *βῆμα, ἀκροατήριον.*
 Suggillatio, *ὑποπιασμός, ὑβρισμός.*
 Suggillatus, *ὑπόπιος, ὑποπιασθεὶς.*
 Suggillo, *ὑποπιᾶζω' pro contumeliā
 afficio, καθυβρίζω τινά, λοιδορέω,
 βλασφημέω.*
 Sugo, *σηλάζω, μυζέω, εἰ-άω, ἀθέλω.*
 Sui, *gen. ἑαυτοῦ.*
 Sui juris esse, *ἑαυτῷ εἶναι, ἀτεξέ-
 σιος εἶναι.*
 Sui, *ὁ συφεός.*
 Suillus, *ὁ βειός' βειον κρέας, suilla
 caro.*
 Sulcatim, *κατ' αὐλακας.*
 Sulco, *αὐλακίζω, ἀλοκίζω.*
 Sulcus, *αὐλάξ.*
 Sulphur, *θεῖον, θεάφειον, θείον.*
 Sulphureus, *θειώδης.*
 Sum, *εἰμί, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλωμαι.*
 Sum ejus ingenii, *οὕτως ἔχω, ὅτω
 πέφικα.*
 Sumen, *ἔσρον, ἐπιγᾶσιον.*
 Summa, *κορυφή τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.*

Summarius, *ἐπιτομή, ἡ.*
 Summatim, *ἐν κεφαλᾷ εἰπεῖν τ,
 ὡς ἔδον εἰπεῖν.*
 Summē, *εἰς τὰ μέγιστα.*
 Summilia, *ἀκρα, ὑπεροχῆ.*
 Summoperē, *μέγιστα.*
 Summoneo, *ἀποκινέω.*
 Summum bonum, *τὸ πέρας τῶν
 ἀγαθῶν.*
 Summum, *τὸ ἄκρον. Ad summum,
 τὸ μεγίστον, τὸ σῦμμαν.*
 Summus, *ἐσχατος, ὑπέρτατος, ὑψιστος.*
 Sumo, *-is, λαμβάνω, αἰρέω' pro ar-
 rogo, ἀπενέμω ἐμαυτῷ' pro eligo,
 αἰρεῖσθαι, ἐκλέγειν.*
 Sumptio, *λήμμα, λήψις.*
 Sumptuosē, *δαπανηρῶς.*
 Sumptuositas, *πολυτέλεια.*
 Sumptuosus, *δαπανηρὸς, πολυτελής.*
 Sumptus, *-ūs, δαπάνη, ἀνάλωμα.*
 Sumptus facere, *δαπανᾶν.*
 Suo, *ῥάπτω, ἀκίομαι.*
 Suo more, *κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτοῦ.*
 Suo tempore, *ἐν δέοντι, καθ' ὥραν,
 εὐκαιρῶς.*
 Superlex, *τὰ ἐπιπλα, κατασκευῆ, σκευὸς*
 Super, *ἐπὶ, ἐν, dat. ὑπέρ, acc. vel
 gen. κατά, cum gen. adv. ὑπέρθεν.*
 Superabilis, *ὑπερβατός, ἐνίκητος.*
 Superaddo, *ἐπιπροσθήμι, προσεμ-
 βάλλω.*
 Superbē, *ὑπερηφάνως.*
 Superbia, *ὑπερηφάνια, ὑπεροχῆ, ἀλα-
 ζονεῖα, ἀγνηορία, ἀγερωχία.*
 Superbiloquentia, *μεγαληγορία.*
 Superbio, *ὑπερηφάνομαι, ὑπερηφα-
 νέω, μεγαλοφρονεῖν ἐπὶ τινί, τυ-
 φθόμαι.*
 Superbus, *ὑπερήφανος, ὑπερόγκος,
 ἀλαζών, μεγαλοφρονής.*
 Supercilia contrahere, *τὰς ὀφθαλ-
 μῶν ἀνασπᾶν.*
 Supercilium, *ἐπισκύνιον, ὀφθαλμῶν
 superbia, ὑπερηφάνια.*
 Superemineo, *ὑπερέχω.*
 Superficies, *ἐπιφάνεια. In super-
 ficie, ἐπιγυράδων.*
 Superflue, *περισσῶς.*
 Superfluitas, *περισσεία, περισσεύμα.*
 Superfluo, *πλεονάζω, περισσεύω.*
 Superfluous, *περισσός, ὑπέρπλεως.*
 Superfundo, *ἐπιχέω.*
 Supergradior, *ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.*
 Superi, *οἱ ἄνωθεν, ἐπυράνιοι.*
 Superimpono, *ὑπερεπιτίθημι.*
 Superinduco, *ἐπιεισάγω.*
 Superinduo, *ἐπενδύω.*
 Superingero, *ἐπιεμφροέω.*
 Superior sum, *πλεονεκτῶ σε τῷτο,
 προέχω.*
 Superior, *ἀνώτερος, κρείττων.*
 Superiore anno, *πέρουσι.*
 Superiore tempore, *ἐν τῷ παρελ-
 λυθῶτι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον
 χρόνοις.*
 Superne, *ἀνωθεν.*
 Supernus, *ὑπέρτερος, ὁ.*
 Supero, *ὑπερβαίνω' pro vineo, κρα-
 τέω τινός, νικάω, ὑπερνικάω. Item
 supervino, περιγίνομαι.*
 Superpono, *ἐπιτίθημι.*
 Superscribo, *ἐπιγράφω.*
 Superscriptio, *ἐπιγραφή, ἐπιγράμμα.*
 Supersedeo, *ἐπέχω, παύομαι, δια-
 λίσσω.*

Supersilio, υπεράλλομαι, υπερεπώνω.
 Superstes, περιγενόμενος, επιών, περιών.
 Superstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείβομαι, επιδίδω, περιγίγνομαι.
 Superstitio, δεισιδαιμονία, δειλοθηρία.
 Superstitiosus, δεισιδαιμονικός.
 Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισιθής.
 Superstruo, ἐπικοδομῶ.
 Supersum, ἐπιέμι, περιγίνομαι, περιρυσώω.
 Supervacaneum est, μάτην ἐστίν.
 Supervacuum, μάταιος, περισπός.
 Supervenio, ἐπιέρχομαι, περιτυγχάνω.
 Superus, ὀ ἄνω, ἄνωθεν.
 Supinus, ὕπιος.
 Supparus, περιώμιον.
 Suppeditatio, χορηγία, πορισμός, ἐπάρκεια.
 Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τὴν χορηγίαν, ἐπαρκῶ, παρέχω, ὑποτίθημι.
 Suppetit, ἐπιτυχία, βοήθεια.
 Suppetit, salis est, ἐπαρκῆ, περιγίγνεται.
 Suppeto, ἔπαρκῶ.
 Supplanto, ὑποκλιζομαι, περνίζω.
 Supplementum, πληρωμα, ἐκπλήρωμα.
 Suppleo, ἐκπληρῶ, ἀναπλήθω.
 Supplex, ἐκίτης, ἐκετήριος, ἐκίσσιος.
 Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
 Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν θεόν.
 Suppliciter, ἱκεσίως.
 Supplicium, pro pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
 Supplicium capitis constitucere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
 Supplicium de aliquo sumere, μετέχειναι τινά.
 Supplicio, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνῶ, δέομαι ἱκεσίαι, ἀντιβολῶ.
 Supplodo, κατακοστῶ, ὑποκορτέω.
 Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
 Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
 Suppositivus, ὑποδιδάκτικός.
 Suppressâ voce, σιγῇ.
 Suppressio, ἀπόκρυψις.
 Supprimo, κοhibitεω, ἐπέχω, κατασέλω· pro occultare, ἐπικρύπτειν τι.
 Suppuratio, ἐμπύρισις, ἐμπύριμα.
 Suppuro, ἐμπύρω, πυθώ.
 Supputo, συμπυρῶ, λογιζομαι.
 Supra, praepos. ὑπὲρ, acc. ἐπι, παρὰ, cum gen. πρὸς, dat. ἄνω, quando est adverb. ἄνω, πρόσθεν.
 Supra quam credibile est, πέρα πείσεως.
 Supra dictum, ὃ ἐν τοῖς πρότερον εἶρηται, προειρημένον.
 Supra modum, καθ' ὑπερβολήν, παρὰ τῆ μετρίας.
 Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
 Suppreus, κρῆνις, ὑπερτοστος.
 Sura, γαστροκνήμη, κνήμη.
 Sureulus, κλαδέσκος, φρύγανον.
 Surdaster, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
 Surdesco, κωφόδομαι, ἐκκωφόδομαι.
 Surditas, κωφώσις, ἀνηκία.
 Surdus, κωφός, ἀνήκοος.
 Surgo, διανίστημι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
 Surreptivus, ὑφαρπαστός.
 Surrigo, ἐπαίρω.
 Surripio, ὑφαίρω, ὑφαρπάζω.
 Surrogo, ἀντικαθίσταμαι.

Sursum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
 Sursus deorsum, ἄνω καὶ κάτω.
 Sursus versum, ἐς τὸ ἄνω.
 Sus, suis, ὄς, σός.
 Susceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
 Susceptor, ὑποδέξις, ὑποδοχῆς.
 Susceptum, ἐγχείρημα, ἔργον.
 Suscipere liberos, ἀναρῆσαι παῖδας.
 Suscipio, παραδέχομαι τινά, ἀναρῶμαι πόλεμον, bellum ἀναλαμβάνωμαι, ἐπιχειρῶν.
 Suscito, ἐγείρω, ἀναζωγράφω, ἀνίστημι.
 Suspectum esse alicui, ὑποπτεῖσθαι ὑπὸ τινός.
 Suspectum habere aliquem, ὑποπτέειν τινά.
 Suspectus, ὑποπτος.
 Suspensium, κρέμασις, ἀνασάφρισις.
 Suspendo, ἀναρτῶ, ἀνῆπτω, κρεμῶν τινά ἐκ δένδρου, ex arbore : el pro differre rem, ἀναβάλλειν τι ἐς τὴν.
 Suspensus, dubitans, ἀπορος, ἀπορών.
 Suspensio, ἀναδλίεω· pro admirari. θαναρξίζειν, ἀγαμαι τινά τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· pro suspectum habere, ὑφορδοῦσθαι τινά.
 Suspicio, -onis, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
 Suspiciosus, ὑποληπτικός, ταχύκοπτος.
 Suspiciosus, ὑπόπτως.
 Suspicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοῶ.
 Suspiriosus, ἀσπματικός.
 Suspirium, στέναγμα, σοναχή.
 Suspiro, στένω ἐπὶ τινί, propter aliquid : σοναζῶ, σοναχίζομαι.
 Susque deque ferre, ἀδιαφορῶ περί τι.
 Sustentaculum, εἶρημα, βάσις, στήριγμα.
 Sustentatio, ὑπομονή, ἀποσφίριξις.
 Sustento, ἀνέχω· pro tolerare, ὑπομείνειν pro alere, τρέφειν.
 Sustineo, ἀνέχω, βασάζω, ἢ. quod pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
 Susurro, ψιθυρίζω τινί.
 Susurro, -onis, ψιθυρός, ψιθυριστής.
 Susurrus, ψιθυρισμός.
 Sutor, βῆπτης.
 Sutrina, σκυτεῖον.
 Sutura, βράχι.
 Suus, ὄς, ἦ, ὄν.
 Sycephanta, συκοφάντης, συκολόγος.
 Syllaba, συλλαβή.
 Syllogismus, συλλογισμός.
 Sylva, ἔλη, λόχη, ὄρυμός.
 Sylvaticus, ἐλαῖος, αἶα, αἶον.
 Sylvescio, ἕλομαι, ἐξελομαι.
 Sylvester, ἕλεις, ὄρινός.
 Sylvosus, ἕλωδης, ὄρυμώδης.
 Sylvula, ὄρυμλίον, ἡ, τὸ.
 Symbola, ἢ συμβολή, Plat.
 Symbolum, τὸ σῆμαλον.
 Symmetria, συμμετρία.
 Sympathia, συμπάθεια.
 Symphonia, συμφωνία.
 Symptoma, σύμπτωμα.
 Synagoga, συναγωγή.
 Synecdoche, συνεκδοχή.
 Syncerê, ἀκρόβηλος, ἀκραιώσις.
 Synceritas, καθαρότης, ἀκραιότης.
 Syncerus, ἐλικρινής, ἀντόκριτος.

Syngraphum, συγγραφή.
 Synodus, σύνοδος, οὐ ἢ, locr.
 Synopsis, σύνοψις, ἑως, ἢ.
 Syrma, σῆρμα, αἶος, τὸ.

T.

TABANUS, ὁ οἰστρος.
 Tabefacio, ἐκθήκω, μαρῶνω.
 Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
 Tabellarius, γραμματοφόρος.
 Taberna, οἰκῆμα· pro diversorium, καπηλεῖον.
 Tabernaculum, σκηνή, σκηνή.
 Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
 Tabes, μάρασις, μαρῶσις, ὀ φθίσις, φθοή, ἀτροφία, τήξις.
 Tabesco, φθίω, τήκομαι, μαρῶνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
 Tabidus, συντηκτικός, μαρῶσώδης.
 Tabificus, φθιστικός, φθινώδης.
 Tabula, πίναξ, πλάξ, σάνις, ἐλάτος.
 Tabularium, γραμματοφλακίον.
 Tabulatum, τὸ σανιδώμα, ἢ πινάκιος.
 Tabum, τὸ λύθρον.
 Tacendus, ἀσπιτητός.
 Taceo, σιγῶ, σιωπῶ, ἡσυχάζω.
 Tacitè, σιγῇ, σιωπῶς.
 Taciturnitas, ἐχρηθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπή, σιγή.
 Taciturnus, σιωπηρός.
 Tacius, qui tacet, ὁ σιωπῶν, σιωπικός· pro eo quod tacetur, σιωπῶμενος.
 Tactus, ἡ ἀφή.
 Tædet, ἀχθομαι, βαρύνομαι.
 Tædium, ἀκημία, ἀχθος· δ' κῆρος.
 Tænia, ταινία.
 Talaria, τὰ πέδιλα.
 Talaris, πόδηρος, πεζοφόρος.
 Tala, ξυλάριον, θαλία.
 Talentum, τάλαντον.
 Talio, -onis, ἢ δι ἴσων ἀμοιβή.
 Talis, -e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιαύτος.
 Talis, qualis, τοιοῦτος οἶος, τοιοῦτος οἰόσπερ.
 Talis ludo, ἀπραγαλίζω.
 Talitèr, τοιοῦτως.
 Talitrum, σκανθαρισμός, κόνδυλισμός.
 Talorum lusus, ἀπραγαλίσαις.
 Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψις.
 Talus, ἀσράγαλος, πεσός.
 Tam, τοσούτον, ὅσος, ὡς.
 Tam quam, τόσον ὅσον, ὅπως ὡς.
 Tamdiu, quamdiu, τοσούτον, ἵσφ' ὅσον.
 Tamdiu, τοσούτον χρόνον.
 Tamen, ὅμως, μάλιστα, ἀλλ' ὅμως.
 Tametsi, κῆν, καίτοι, ἐ καί.
 Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
 Tandem tamen, τέλος δὲ ἔν.
 Tango, ἀπτομαι, ἐπάπτομαι.
 Tanquam, ὡσπεραινέ, ὡςῶς, ὡσπερ.
 Tanti quanti, περὶ τοσούτου, περὶ ὅσου.
 Tantillum, τηλικόνδε, μικρὸν ὅσον.
 Tantillus, μικρός ὅσος.
 Tantisper donec, μέχρι τῆς μέξης ἔν.
 Tanto quanto, τοσούτῳ, sequente ὅσῳ, vel ἀσπιπερ.
 Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μάλιστα, ὡσπερ.
 Tanto tempore, τοσούτον χρόνον.
 Tantoperè, τηλικόνδε, ὅπως

TE

TE

TE

Tantum, μόνον, μόνως.
 Tantum abest, τοσούτου δεύται.
 Tantundem, τοσούτον.
 Tantis, -a, -um, ηθλικῶτος, τόσος.
 Tantis quantum, ηθλικῶτος, τὸ μέγεθος, ὅσος.
 Tapes, τάπης, τάπις.
 Tardè, ὀψί, βραδύως, σχολιαῶς.
 Tardesco, βραδύνω, βραδύς, γίνομαι.
 Tardigradu-, βραδύπους.
 Tarditas, βραδύτης, βραδεία.
 Tardiùs, βραδύτερον.
 Tardiusculus, βραδύτερος πῶς.
 Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρέπω, ἐγχρονίζω, δηθῶνω.
 Tardus, ἄκνηρός, βραδύς.
 Tartareus tartarus.
 Tartarus, Tartara, ὁ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα.
 Taurinus, ταύρειος.
 Taurus, ταῦρος.
 Taxatio, τίμησις, ἀξία. Item reprehensio, ἐπιτίμησις.
 Taxo, reprehendo, καθάπτομαι τινὸς καταμέφομαι τινὰ pro aestimare pretio, τιμῆν.
 Taxus, ἀμιλῶς.
 Tector, κονιάτης.
 Tectum, ὄροφος, ὄροφή, σέγη, σέγος.
 Tectus, -a, -um, κρύφιος, ἀσάφης.
 Tecum, μετὰ σὺ.
 Teda, ὄψις, ὄραδιον.
 Teges, φορμὸς, φορμὴς, ψίαθος.
 Tegmen, προβολή, σκίασμα, κάλυμμα.
 Tego, καλύπτω, ἐρέφω, σέγω pro abscondo, κρύπτομαι pro conservare, ἀσφαλίζω.
 Tegula, κέραμος, πλίνθος.
 Tela, ἰσὸς, ὁ ὕφαντος.
 Telam ordiri, ἰσχυροῦν, ἰσθν ἰσασθαι.
 Tellus, γῆ, γαῖα, χθών, ἡ.
 Telum, βέλος, τὸ τὸξενμα, ἀκόντιον. Extra teli jactum esse, ἔξα βέλος ἰσῶς.
 Temerarius, ἀθάλος, ἀπειροκαπτος, τολμηρός.
 Temerè, εἰκῆ, ἀπειροκαπτός, ἀθύλλος.
 Temeritas, προπέτεια, ἀθυλία, τόλημμα.
 Temero, βεβηλῶ, μιαιῶνω.
 Temetum, μέθυ, μέθυσμα.
 Temno, καταρροῖω.
 Temo, -onis, ἴμυδος, ἐφόλκαιον, πηδάλιον.
 Temperamentum, κράσις, μίξις.
 Temperans, σώφρων, μέτριος.
 Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
 Temperatè, σωφρονικῶς.
 Temperatus, μέτριος, εὐκρατος, εὐκρατής.
 Temperies, εὐκρασία.
 Tempero, συγκρινῶ, κερδύνωμι pro abstinere, κατέχειν ἑαυτὸν.
 Tempestas, iniquus, χρόνος, ὥρα, pro caeli inquietore statu, χειμῶν, χειμασία.
 Tempestivè, εὐκαιρῶς.
 Tempestivus, καιρῶς, εὐκαιρῶς, ὥραιος.
 Tempestuosus, θυελλώδης.
 Templi vestibulum, πρόναυον.
 Templum, ναός, ἱερὸν.
 Tempora, οἱ κρότυφοι.
 Temporalis, καιρῶς, χρονικός.
 Temporaneus, πρόσκαιρος.
 Temporarius, πρόσκαιρος.

Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρων ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
 Tempore quodam, ποτὶ χρόνον.
 Tempori servio, δουλὸς εἰμι καιροῦ.
 Tempus, χρόνος, δ' καιρὸς, δ' ὥρα. Ex tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere. In tempore, ἐν τῷ δόντι ἐν δόντι.
 Tempus succissivum, πάρεργον.
 Temulentè, μεμεθυμένος, μεθύσας.
 Temulentia, οἶνοφλυγία, οἶνωσις, μέθη.
 Temulentus, οἰνώφλυξ, -υγος, δ' οἰνώδης, μέθυσος, οἰνώδης.
 Tenacissimæ memoriæ, μνημονικός.
 Tenacitas, μικρολογία, γλισχροτής.
 Tenacitèr, μικρολόγως.
 Tenax, κολλώδης pro avaro, ψευδολῶς, ῥυπαρὸς tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.
 Tendere arcum, τῶσον ἐνείνεσθαι.
 Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
 Tendit ed res, τείνει εἰς τὸ, νεὶ πρός τι.
 Tendicula, γαγίς, ἡ.
 Tendo, extendo, τείνω, συντένω pro ire, οὐκίω.
 Tenebræ, σκότος, τὸ σκοτία, ἔρεβος.
 Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τὸ ἀμαρῶς, σκοτίζω.
 Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτεινός, σκοτώδης.
 Tenellus, λίαν ἀπαλὸς, ἀπαλώτερος.
 Teneo, ἔχω, αἰρέω, καταλαμβάνω τὸ κρατέω τὶ pro possidere, κατέχειν.
 Teneor, obligatus sum, κατέχομαι τὶ lege, κρατέομαι ὑπὸ νόμου.
 Tener, ἀπαλός, δ' τρυφερός, δ.
 Teneritas, ἀπαλότης, ἡ.
 Tenor, ὁ ἄνωγος, ἡ συνέχθεια.
 Tentare pudicitiam alicujus, πειρῶν γυναῖκα.
 Tentatio, πείρα, πειρασμός.
 Tentator, πειραστής, δ' πειράζων.
 Tento, πειράω, πειράομαι τινὸς πείραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιῶμαι.
 Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκηνώμα.
 Tentorium figure, σκηνῶσθαι.
 Tenuis, λεπτός, λιτὸς, ψιλὸς pro pauper, πίνης, ἐνδεής.
 Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, πένια, σπανία.
 Tenuitèr, λεπτῶς, ψιλῶς.
 Tenuis, usque ad, μέχρι, γενεῖ.
 Tenuifacio, ἀλειῶνω, θερμαίνω.
 Terepo, χλιαρὸς εἰμι, ἀλειῶνω.
 Tereposco, χλιαίνομαι.
 Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
 Tepidus, χλιαρός, ἀλειῶνός.
 Ter, τρίς.
 Ter felix, τριευδαίμων, τρισόλιος.
 Terebra, τρίετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
 Terebro, τρυπῶ, τερέω.
 Terebro, τερηδὼν, δὴξ, θρίψ.
 Terebro, τερηδὼν, δὴξ, θρίψ.
 Teres, στογγύλος.
 Terga dare, τὰ νῦτα ἐπιστρέφειν. ;
 Tergeminus, τρίδυμος.
 Tergivatio, ἡ τῷ νῶτι σροφή.
 Tergiversator, περικάμπτης.
 Tergivator, σφίβομαι, ἀναστρέλλομαι, ἐτραπυλίζομαι, νωτίζω.
 Tergo, -ie, σμῆχω διδρυγιμι.

Tergum, ὁ νῶτος, in plur. τὰ νῦτα. A tergo, ὀπισθεν.
 Tergus, -oris, σκύτος, βύσσα, ὄμμα.
 Terminatio, ὄρισμός.
 Termino, περατῶ, ὀρίζω, περιγράφω.
 Terminus, ὄρος, ὄριον, πέρας.
 Ternarius, τριαδικός.
 Terni, τράεις, σύντριος.
 Tero, consumo, τριβῶ, συντριβῶ, εἰ -ομαι, τρύχω, ψάχω. Terere tempus, διατριβῶ ἐν τινι, χρονοτριβῶ.
 Terra, χθῆ, γαῖα, χθών.
 Terræ marique, περὶ ζ κατὰ θάλασσαν.
 Terra culta, εἰργάσμενη γῆ.
 Terræ motus, γῆς σεισμός.
 Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χθῶρα.
 Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
 Terrenus, Terrestris, γαῖῶν, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
 Terreo, φοβέω, δειλότομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτόω, ἐκαράττω.
 Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
 Terribilitèr, φοβερῶς.
 Terriacamenta, φθόγητρα, τά.
 Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
 Terrigena, βροτός, γηγενής.
 Territo, δειματός.
 Territorium, ὁ ἀγρὸς τοπαρχίας χωρίον.
 Territus, ἐκπαγίεις, ἐκφοβηθείς.
 Terror, φόβος, δ' δέος, τὸ ἐκπληξίς.
 Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαι τινὸς φόβον πέπειν.
 Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
 Tertio, -as, τρισσῶς, τρισσεῶ.
 Tertius, τρίτος.
 Teruncius, τεταρτημόριον.
 Tessera, κύβος, σύμβολον.
 Tesseri, lusito, κυβέω.
 Testa, κέραμος ὄσρακον.
 Testaceus, κεράμενος, ὄσρακινος.
 Testamentarius, βράδιωγός, διαθηκογράφος.
 Testamentum, διαθήκη, διάθεσις.
 Testamentum abolere, ἀφανίζει διαθήκην.
 Testamentum condere, διαθήκη ποιῆσθαι.
 Testem subornare, παρασκευάζει μάρτυρα.
 Testes citare, ἐπάγεσθαι, ἡ προβάλλεσθαι μάρτυρας.
 Testes producere, μάρτυρας παρῆχεσθαι, παραστήναι.
 Testiculis, ὀρχιδίον, ὄρχις.
 Testificor, μαρτυρέω τινι.
 Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
 Testis, μάρτυρ, μάρτυρος ἕτερος ὄρχις.
 Testor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι pro suppliciter petere, ἱκετεύει τὰς εἰς pro testamentum condere, διαθήκην ποιῆσθαι.
 Testudo, χελώνη, χελύς.
 Teter, βλοσυρός, θυώδης.
 Tetraarcha, τετράρχης.
 Tetricus, σκυθρωπός, σκυθρός.
 Texo, ὀφαίνω, διδύφωμι pro conponere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
 Textilis, ὀφαντός, πληκτός.
 Textor, πλοκτεῖ, ἱματωργός, ὀφαντής.
 Textrina, ἰσχυροῦν.
 Petrix, ὀφάντρα.

Textus, a, um, ἴφαντός.
Textus bene, εὐπλοκάς.
**Textus et Textura, ἴφανσις, συμ-
 πλοκή, ἴφανμα.**
Thalamus, θάλαμος, θάλαμη.
Theatralia, θεατρικὸς.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Therma, αἰ θέρμαι.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, ἴλιανος, λιθανωτόν.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrus, θύσος.
Tiara, τίαρα, καυσία.
Tiberis, Τίβερις, Τύβερις, ἐλ Θύβρις.
**Tibia, κνήμη' pro instrumento musi-
 co, αἰλὸς, δόναξ.**
Tibiā canere, αἰλεῖν.
Tibiale, περικνημῖς, κνημῖς.
Tibicen, αἰλητής, χωροδότης.
Tignum vel tignum, ἡ δοκὸς, ἱκρίον.
Tigris, φερα, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
**Timendum est ne, δέος ἐστὶ μὴ κιν-
 ὄνους ἐστὶ μη.**
Timeo, φοβῶμαι τοὺς θεοὺς, Deos :
 περὶ τινός, de aliquā re: ὑπὲρ σοῦ,
 tibi: ἡλιλάω, δευλιλάω, δῖω, περι-
 τρομέω, δρῶδέω.
Timidē, φοβερώς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ δέος, τό.
Timidus, δειλὸς, φοβερός, ἐτιδέης.
Timor me cepit, ἔλαβε με δέος.
Tinctor, βαφεὺς, ραγυὺς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφή, βάμμα, χρωσῖς.
Tinea, σὴς, βρωτῖς.
Tineosus, σπηώδης.
Tingo, βάπτω, χρωάζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμός, βόμβος, ἤχος.
**Tinnitus aurium, τῶν ὠτων ἤχος, ἢ
 συριγμός.**
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμός, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, ἐλ -ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, θαλδός.
Titubantē, παραφόρως, ὀλερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δέννησις, συγκλόνησις.
**Titubo, παραφόρομαι, ὑποσκελίζομαι,
 τραυλίζω, σφαδάζω.**
Titulo carens, ἀντίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφή, ἐπιγράμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
**Togam virilem sumere, ἀνδρέϊον
 ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἀνδρας
 ταχθῆναι.**
Togati, τηβεννοφόροι.
**Tolerabilis, ἀνεκτός, φορητός, ἀνά-
 σκετος, τλητός, εὐφόρητος.**
Tolerabilitē, ἀνεκτῶς.
**Tolerantia, καρτερία, ἀνοχή, ὑπομο-
 νή, τλήσις.**
**Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακῶ,
 πάσχω τί, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.**
Tollere de medio, ἐπεξαιρεῖν.
Tollo, αἶρω, ἀναιρέω, ἀποσκεινάζομαι.
Tolutim, εὐδρόμους, ἐπιτροχάζειν.
Tomentum, γυνάβαλον.

Tomex, τὸ σκάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πίκω.
Tonitru, βροντή, βρώμος.
Tono, -as, βροντάω.
Tonsilis, καρτός.
Tonsillae, παρισθμίλα, ἀντιάδες.
Tonsor, κυρεὺς, κυρσεύς.
Tonstrina, κυρεῖον, κορωστήριον.
Tonsura, κυρῖ, πέξις.
Tonsus, καρεῖς, κειροκόμης.
Tonus, τόνος.
Torpus, πυρός.
Torcular, ληνός, πιεστήρ.
**Tormentis subjicere, παραδῶναι τι-
 νὰ εἰς βάσανον.**
Tormentum, βάσανος, σρέβλη.
Tormina, σρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τερνευτής, τερνευτής.
Torno, τερνεύω, τερνύω, δυνώω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
**Torpeo, ἀναισθητός ἔχω, ἀργέω,
 νάρκος, κατοκνέω, νωθρέω.**
Torpidus, νάρκωδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκοσις, ἀναισθησία.
**Torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω,
 κυκλώω, βασανίζω, ὑβρίζω τινά.**
Torques, ἀλυσίον, στρεπτός.
Torrens, χεῖμαρρος, ὁ χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἀνικμος, ἔκκαιόμενος.
Torris, δάς, θαλός.
Tortē, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστής, δημόκοινος.
Tortuosus, στρεβλός, ἑλικωδής.
Tortus, δεστραμμένος, βασανισθείς.
Torvè inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
**Torus, στιβάς, στιβάδιον' pro emi-
 nentia musculorum, οἰ μῦνης.**
Torvus, ἀγριωπός, δεινωπός.
Postus, ὠπημένος, φωχθείς.
Tot, ποσῖτοι, τόσοι, τόσοιδε.
Tot et quanta, ποσαῦτα ἢ τληκαῦτα.
Tot, quot, ποσῖτοι, ὅσοι περ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, ποσαυτάκις, ποσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
**Totus, ὅλος, ὀλοτελής. In totum,
 τὸ πᾶν, πρόπαν, δι δλω.**
Totus est in his, πᾶς ἐστὶ ἐν τοῖς.
**Toxicum, τοξικόν, δηλητήριον φάρ-
 μακον.**
**Trabea, ἀλουργίς, -ίδος' τήβεννα, πε-
 ριπόρφουρον.**
Trabecatus, ἀλουργίδι κεκοσμημένος.
Trabs, δοκός, ἡ δοκίς.
**Tractabilis, ἀπτός, ψηλαφήτος, εὐπει-
 θής.**
**Tractatio, Tractatus, μεταχειρήσις,
 ψηλάφησις.**
Tractim, ἑλκρόδον.
**Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι' pro
 convivio excipere, ὑποδέχεσθαι,
 διαλαμβάνειν. Tractare aliquem
 humanitē, φιλανθρώπως χηρῆσθαί
 τινι.**
**Tractus, -ūs, regio, plaga, χώρα,
 κλίμα' pro serpentum progres-
 sus, συμρῶς.**
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἰσόρηται.
Trado, παραδέδωμι, ἐγχειρίζω' pro

**scriptis mandare, et tradere
 memoriæ, παραδῶναι γραφῆ ἰσορηῖν
 τι.**
**Traduco, μετάγω' pro vitupero,
 διαβάλλω.**
Treductio, διαγωγή.
Tragicē, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragedia, τραγωδία.
Tragedus, τραγωδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
**Traho, σύρω, σπῶω, ἔλκω' pro du-
 cere, ἀγείν' pro allicere, ἀφελκέ-
 vine' pro differre, ἀναβάλλεσθαι.**
Trajectio, πόρθμευσις, διάβασις.
**Trajicio, διαίρω, πορθμέω, διάγω'
 pro transeo, ποραιοῦσθαι' pro
 transfigo, διελαύνω.**
**Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω
 τὴν αἰτίαν.**
Trama, κρόκη.
Trames, ζῖβος, τρίβος.
Tranquille, γαληνῶς, ἡσυχῶς.
**Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐ-
 δία, νηνεμία, ἀταραξία.**
**Tranquillo sum animo, εὐθυμέω,
 ἀτρεμίζω, τὴν ψυχῆν.**
**Tranquillus, de mari, γαληνός, νή-
 νემος, ἀχέμασος' pro miti, εὐθυ-
 μος, ἡσυχος.**
Trans, πέραν, πέρα, γενίτ.
Transalpinus, υπεράλειπος.
Transcendo, υπερβαίνω, υπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Transcriptio, μεταγραφή.
Transcurso, μετατρέχω, διαδραμῶ.
Transcursus, παραδρομή.
**Transenna, κικυλίς. Per transen-
 nam, id est, obiter, ἐν παρόδῳ.**
**Transseo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξ-
 αιμι. Transire silentio, διαλεί-
 πειν τι.**
**Transfero, μεταφέρω, μετέγω, δια-
 πορθεύω' pro interpretari, ἐρμη-
 νεύειν.**
Transfigo, διελαύνω, διατείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφῶω.
**Transfodio, διορύττω, διελαύνω, δια-
 πέρω.**
Transformo, μεταμορφῶω.
Transfuga, αὐτόμοδος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
**Transgredior, παραβαίνω, μεταβαί-
 νω, υπερέχω, υπερπηδῶω.**
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
**Transigo, διατρέπομαι, διάγω, δια-
 τελέω, μετάγω' pro controversias
 dirimere, ἐκλύειν τὴν ἐριν.**
**Transilio, υπερπηδῶω, υπεράλλομαι,
 παραλείπω, υπερπορέω.**
Transitu facilis, εὐπορος, εὐθοδός.
**Transitus, διάβασις, μετάβασις, δε-
 ξέσδος.**
**Translata ad verbum, μεθερμηνέω-
 μενα κατὰ λέξιν.**
Translatio, μεταφορά, μετάθεσις.
Translativus, μεταστατικός.
Transluceō, διαφαίνω.
Translucidus, διαφάνης.
Transmarinus, υπεραλλοσσιος.
Transmigratio, μετακίησις.
Transmigro, μετοικέω, υστεοικίζω

Transmissio, μεταπέμψις.	Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, δολοχίμαι.	Tumultuosè, θορυβώδως.
Transmissus, -us, διάβασις.	Tripudium, χορεία, χορός.	Tumultuosus, θορυβώδης.
Transmitto, δίμη, διαπέμνω· προtrajicio, διαπορθεύω.	Tripus, Tripes, τρίπους.	Tumultus, θόρυβος, δ' παραχθ.
Transmutatio, μεταβάσις, ἑτεροίωσις.	Triremīs, τριήρης.	Tumulus, γεωλόφος, λόφος, δ' ἄχθος pro sepulchro, τάφος.
Transmutio, μεταλλάττω, μετάγω.	Tristis, σκυθρωπός, λυπηρός, λυπούμενος· pro sævus, ὠμός, δεινός.	Tunc, τότε, τρηκαίτα· ἐν τῷδε.
Transnato, διανήχομαι.	Tristitia, λύπη, ἀπῆλα, ἀνια.	Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Transpono, μετατίθημι, μετάγω.	Tristitia afficio, λυπέω, ἀνιάω.	Tundo, κόπτω, δλοάω, ἀράσσω.
Transstrum, ζυγόν, σέλιμα, θράνος.	Tristor, Tristis sum, λυπέομαι, ἄθυμέω, ἀχθομαι τινός, εἰ ὑπὲρ τινός.	Tunica, χιτῶν, -ῶνος.
Transvectio, διακομιδή.	Tritavus, τρίπαπος.	Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Transveho, διακομίζω.	Triticæus, πρίριος.	Tuo nomine, ὑπὲρ αὐ, ἀντὶ αὐ.
Transversus, -a, -um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.	Tritici messis, πυροτομία.	Tuoque Marte, ἐπὶ σιαιυτῷ.
Transvolo, ἐπιρίπταμαι, μεταπέτομαι.	Triticum, πύρος, δ.	Turba, seditio, τύρρη, παραχθ, θάρυθος· pro multitudinè, δ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Trecenti, τριακόσιοι.	Trituro, ἀλόω.	Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Trecenties, τριακοσιάκις.	Trivium, τρίσδος.	Turbator, παρακτῆς.
Tredecies, τριακαίδεκάκις.	Triumphalis, θριαμβευτικός.	Turbidus, θολερός, ὄχληρός.
Tredecim, τριακαίδεκα.	Triumphator, θριαμβευτής.	Turbinatus, κωνοειδής.
Trem bundus, περίτρομος.	Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.	Turbo, ταράττω, διαχλέω, κικκάω.
Tremefacio, ἐκπλήττω.	Triumphum agere, θριαμβεύειν.	Turbo, -inus, σρόβιλος, βέμβιξ, τρύχος· ventus, λαίλαψ.
Tremendus, φοβερός, φοικτός.	Triumphus, θρίαμπος, δ.	Turbulentè, παραχωδώς.
Tremo, Tremisco, τρέμω, κρούω, ἀμφιτρούω, ταρβέω.	Triumvir, εἰς τῶν τριῶν ἀρχόντων.	Turbulentus, θορυβώδης, παραχωδῆς.
Tremor, τρέμος, παλμός.	Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.	Turbo, κίχλη, κίχλα.
Tremulus, τρομάδης, τρομερός.	Trochlea, τροχός, ῥόμβος.	Turgeo, ὀγκύμαι, οἰδέω.
Trepidatio, φόβος, τρέμος.	Trochus, τροχός, ῥόμβος.	Turgescio, ὀγκύμαι.
Trepidè, ἐντρέμω.	Trophæum, τρόπαιον.	Turgesco, ὀγκύδης.
Trepidus, τρέμω, φοβέμαι, φρίττω.	Trophæum erigere, τρόπαιον ἀντίστηναι, de eo.	Turibulum, θυμιατήριον
Trepidus, ὑπόφοβος, περιδείης, ἐντρέμω.	Tropus, ὁ τρόπος.	Turma, ἴλη, ἡ' ζεῖς, -χός.
Tres, τρεῖς. Triā, τρία.	Trucidatio, φόνος, δ' σφάζεις.	Turmatim, ἰαδδῶν, ἑμιαδδῶν, κατἴλας.
Triangulus, τὸ τρίγωνον.	Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.	Turpis, αἰσχρὸς, ἀσχημῶν.
Triangulus, Triangularis, τρίγωνος.	Truculentus, ἀπηνής, θονικός, δ.	Turpiter, αἰσχροῦς.
Tribulis, ex eadem tribu, φυλῆτης, συμφυλῆτης.	Trudo, ὠθέω, εἰ -ομαι.	Turpitude, αἰσχος ασχροτής, αἰσχύνη, δυσειδία.
Tribunal, δικαστήριον, βῆμα.	Trulla, τύκος, ἀμῖς, ἡ.	Turpo, αἰσχύνω.
Tribunus, χιλιαρχία, ἡμαρχία.	Truncatus, ἀποκοπέις.	Turris, πύργος.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν ἡμαρχῶν ἐξουσία.	Trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.	Turritus, εὐπυργος, πυργοφόρος.
Tribunitius, ἡμαρχικός.	Truncus, -a, -um, κολοδὸς τῶν χειρῶν, manibus.	Turtur, πρυγῶν, -ῆρις.
Tribunus, ἡμαρχος.	Trusatilis mola, χειρομύλων.	Tus, seu Thus, -urus, λίβανος.
Tribunus legionis, στρατοπέδαρχος τῷ τάγματος.	Trutina, πλάστιγγ, τρυάνη, ζυγός, σαθρός.	Tussio, -is, -ire, βήττω, χελύττω.
Tribunus plebis, ἡμαρχος.	Trutino, σαθμάομαι τὶ, σαθμίζω.	Tussis, βήξ, ἡ.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω· pro imputare, ἀνατιθῆμι σοι πῆτο.	Trux, ἀπηνής, ὠμός.	Tute, σὺ αὐτός.
Tribus, φυλῆ, ἡ φαρτρία. Per tribus, κατὰ φυλάς.	Tu, σὺ.	Tutela, ἐπιτροπή, ἀσφάλεια.
Tributarius, ὑποφορὸς, ὑποτελής.	Tuba, σάλπιγγ.	Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tributum, εισφορὰ, φόρος, δ' τέλος.	Tuber, -eris, ὄγκος, οἰδήμα.	Tute, ἐν ἀσφαλί, ἀσφαλῶς.
Tributum imponere, εισφορὰν προσάπτειν.	Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.	Tutor, ἀσφαλιζῶ.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν, εὐελεισφέρειν.	Tubicen, σαλπικτής.	Tutor, -oris, ἐπιτροπος.
Triceni, οἱ τριάκοντα.	Tubulus, σωληνικός, σιφώνιον.	Tutus, ἀσφαλής, ἀκίνδυνος.
Tricenteni, τριακόσιοι.	Tubus, σωλὴν, σίφων.	Tuus, σὸς, σφωίτερος.
Tricenties, τριακοσιάκις.	Tueor, προϊσμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.	Tympanicus, τυμπανικός.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.	Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.	Tympanico, τυμπανίζω.
Tricesimus, τριακοστός.	Tugurium, καλύβη, σκηνοδριον.	Tympanum, τύμπανον.
Triclinium, τρικλίνιον.	Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.	Tyrus, τύπος.
Tridens, τρίαινα.	Tum, τότε.	Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tridium, τριήμερία.	Tum—cūm, μὲν—δέ.	Tyrannicidium, τυραννοκτονία
Triennis, τριετής.	Tum demum, τότε δὴ, τέλος.	Tyrannidem invadere, καθάπτεισθαι τυραννίδος.
Triennium, τριετής, τριετής, χρόνος.	Tumefacio, ἔξογκάω.	Tyrannis, τυραννὸς, -ίδος
Trifariam, τριχθ, τριχῶς.	Tumescio, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκώω· pro superbire, ὀγκῶσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.	Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Trigesimus, τριακοστός.	Tumescere, ὀγκῶσθαι γίνομαι, ὀγκῶμαι.	Tyro, νέος στρατιώτης· pro quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτότερος, ἀρχόμενος, πρωτομύτης.
Triginta, τριάκοντα.	Tumidus, ὀγκῶδης.	Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιασός.	Tumor, οἰδήμα, τὸ οἰδήσις, ὄγκος.	
Trini, τρεῖς, σύντροις.	Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.	
Triones, οἱ Ἄρκτοι.	Tumultuarid, ἐκ τῷ παρατυχόντος.	
Tripartitus, τριμερής.	Tumultuarius, παρατυχῶν, ἀύποσχεῖσις.	
Triplex, τριπλῆς, τριπλάσιος.	Tumultuor, ἐξορκίζω, θόρυβον ποιεῖν.	
Tripliciter, διάτριχα, τριχῶς.	Tumultuosè, θορυβώδως, θορυβῶς, ταραχῆν ποιεῖ.	

VACANS, σχολάζων, σχολαστός.
 Vacat mihi, εὐσχάτως ἔχω.
 σχολῶν ἐστὶ.
 Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
 Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν
 Vacca, ἡ βεε, δάμαλις.

Vaccinus, βδέϊος.
 Vacillatio, παραφορά.
 Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλωμαι.
 Vaco, σχολάζω ἐν τινί, σχολῶν ποιῶμαι πρὸς τί, pro vacuum esse, κενὸν εἶναι, vacare culpā, ἀνατίον εἶναι.
 Vacuitas, κενότης, ἀμυρία, κένουσις.
 Vacuo, κενός.
 Vacuus, κενός, ἐρηκτικός, ἀργός.
 Vade, βῆθι, ἴθι, βάσκε' ἴθι.
 Vadimonium, ἐγγυή, ἐγγυήσεις, ἡμερηλία.
 Vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.
 Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντῆν.
 Vado, -is, εὐ, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἰμι.
 Vador, -aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
 Vadosus, πορώδης, διάβατος.
 Vadum, πόρος.
 Va, οἱ, ἄπλ, φεῦ.
 Vaser, παιπύργος, κακότεχνος.
 Vastre, πανήργιος, τεχνικός.
 Vafrities, πανήργημα.
 Vagabundus, ἀλήτης, πλάτος.
 Vagatio, περιφορῆ, πλάνη, ἄλη.
 Vagina, θήκη, κυλέος.
 Vagio, βαδίζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
 Vagitus, βῆδαξίς, κλαυθμυρισμός.
 Vagor, ἀλάομαι, περιφέρωμαι, πλανώμαι, περινοσέω, ἀλαίνω.
 Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
 Vah, φεῖ, ἰδ, βαβαί.
 Valde, λίαν, μάλα, σφόδρα.
 Valdè hendè, εὖ μάλα.
 Vale, ἔρρωσθ, ὑγιαίνε, χαῖρε.
 Valedictio, ἀποτάσις.
 Valedico, ἀποτάττομαι τινί, χαίρειν εἶω, χαίρειν ἐπιω.
 Valens, sānis, εὐρωστος, ὑγιής, ἔρρωμένος' pro potenti, ἐνεργητικός, ισχυρός.
 Valeo, ὑγιαίνει, βῶννυμαι' pro polere, ισχύειν πλέον' de pretio, ισχύειν τάχαυτον, talcentum.
 Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
 Valetudinarius sum, καχεκτίω.
 Valetudo bona, ἐνείξια, ὑγίεια, εὐρωστία.
 Valetudo aduersa, ἀρρωστία, νόσος.
 Validè, ισχυρός.
 Validissime, κράτιστα.
 Validiùs, ισχυρωτέρως.
 Validus, ἔρρωμένος, εὐρωστος, ἐνθενης, ισχυρός.
 Vallis, ἀγκός, τὸ ἀπλὸν, φάραγξ.
 Vallo, -as, περιβάλλομαι, περιταφροῦμαι, περιτειχίζω.
 Vallum, χάραξ, δ' πρόσφραγμα.
 Valor, -oris, prelium, τιμή.
 Valva, δικλῆς.
 Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
 Vaniloquentia, σπερμολογία.
 Vaniloquus, σπερμολόγος, μεταιολόγος, ψευδόλογος.
 Vanitas, ματαιότης, ματαιοσύνη, ψευδός, τό.
 Vanno, λικμάω, λικμίζω.
 Vannus, λικμάς, λικμητήριον.
 Vanus, κενός, μάταιος' pro stulto, φιλαλάζων' pro mendace, ψευδόλογος. In vanum laborare, ματαιοποιεῖν.
 Vapidus, ἀτμώδης.

Vapor, -oris, ἀτμός, ἀτμός.
 Vaporarium, ἀτμιστήριον.
 Vaporatio, ἀναθυμίασις.
 Vaporosus, ἀτμίζω, ἀναθυμιώω.
 Vappa, ἐκτροπίσις ἢ ἐξιστηκός οἶνος.
 Vapulo, τύπτομαι, μασιγῶμαι.
 Vari, ἰονθοί.
 Variatio, πεποικιλμένως.
 Variatio, ποικιλία, παράλλαξις.
 Varicor, διατείνω, ἢ δίστημι τὰ σκέλη.
 Varius, ποικίλως, πολυμερῶς.
 Variiegatus, ποικίλος.
 Varietas, ποικιλία, ποικιλμός, πολυεΐδία.
 Variο, distinguo, ποικίλλω' ἀλλοιῶμαι τὴν γνώμην, sententiam : ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
 Varius, ποικίλος πολύχρως, παντοδαπός, αἴσλος.
 Varix, ὁ κερκός.
 Varus, ὁ βαϊβός.
 Vas, vasis, ἀγγός, ἀγγεῖον, σκεῦος.
 Vas, vadis, ἐγγυητής, ἡμερος. Vadem constitute, ἐγγυητὴν καταστήσασαί τι. Vades accipere, ἡμέρους ἐγχειρίζειν.
 Vasa colligere, τὰ ἑαυτῷ συσκευάζειν.
 Vasculum, σκευάσιον, ἀγγεῖδιον.
 Vasculum angustis oris, βομβόλιον.
 Vastatio, πόρθησις.
 Vastator, πορθητής, λυμαντήρ.
 Vastatrix, λυμάντιτρα.
 Vastatus, -a, -um, ἐρημωθείς, λυμανθείς.
 Vastitas, ὑπερμέγεθος, τὸ ἀμετρία' ἔτεμ ἔρημια.
 Vasto, πορθέω, ἀναστάντες ποιῶ, ἐρημώω, λυμαννῶ, πέρω, ὀθίω.
 Vastus, ἀχανής, εὐμεγέθης' pro deserto, ἔρημος, ἀνάστατος.
 Vates, μάντης, μάντις, δ' οἰωνοσκοπός.
 Vates verus, ἀληθομάντις.
 Vaticinium et vaticinatio, μαντεία, μάντινα.
 Vaticinor, χρησμοδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
 Vaticinus, μαντεῖος, μαντικός.
 Uber, fertilis, ἀφθονός, εὐφύρος' pro mamma, θῆλα, θηλή, μαστός.
 Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
 Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
 Ubertim, εὐφύρως.
 Ubi, πῶ, ἕω, ἐνθα' pro postquam, ἔπειτα, ἐπεὶ.
 Ubi ubi, ὅπου ἂν, ἐνθα ἂν.
 Ubique, ὅπου ποτέ, πανταχῆ.
 Ubinam, πῶ γῆς.
 Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχῶ.
 Ubique locorum, πανταχῶ γῆς.
 Ubivis, ἐπικρατέ, πανταχῶ, ὅπου ἂν βέλη.
 Udu, ὕδρος, ἐφυγρός, ἐφύδρος.
 Ueordia, παραφροσύνη, ἀνοία.
 Ueors, ἀνόητος, ἀνυς, παράφρων.
 Veetabulum, ὄχημα.
 Vectarius, ὄχηματικός.
 Veetigal, πρῶτος, πόρος, τέλος.
 Veetigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
 Veetigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
 Veetigal pendere, δασμοφορεῖν.
 Veetigalis, ὑποτελής, τελειφόρος.
 Veetio, ὄχησις.
 Veetis, μοχλός, κλιθρον, μοχλῶν.

Veeto, ἐποχῆ.
 Vector, ἐπιβάτης.
 Vectorius, φορηγός, ἐπιβατικός.
 Vectura, ἀγώγιμος φορῆ, ἢ.
 Veetus, ἀχηδῆς.
 Vegeto, εὐλαθῆ ποιῶ.
 Vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν.
 Vegetus, εὐχός, εὐρωστος, εὐκίνητος.
 Vegrandis, εὐασήητος.
 Vehemens, σφοδρῶς, δεινός, βλαύς.
 Vehementèr, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
 Vehementis motus animi, βλαύτα παθήματα.
 Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
 Vehiculum, ὄχημα, φορέτιον, ἄρμα.
 Veho, ὄχω, κομίζω, βασάζω.
 Vel, ἦτοι, ἢ, εἶτε, εἰ' ὄν.
 Vela contrahere, καταρρεῖν τὰ ἱστία.
 Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
 Velamentum, τὸ κάλυμμα.
 Velandus, ἀποκρυπτός.
 Velarium, παρατέτασμα.
 Velatura, προκάλυμμα.
 Velatus, κεκαλυμμένος.
 Veles, ἀψίμαχος.
 Velifer, ἱστιοφόρος.
 Velificatio, πέτασις ἱστία.
 Velifico, ἱστιοδρομέω.
 Velificus, ἱστιοδρομῶν.
 Velitaris, γυμνητικός.
 Velitatio, ἀεροβολισμὸς, ἀψίμαχλα' rixa, λογομαχία.
 Velitor, ἀεροβολίζομαι, ἀψίμαχέω' pro rixari, λογομαχεῖν.
 Vellicatio, τιμρός, λοιδορία.
 Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίξω' pro accusare, διασύρεισθαι.
 Vello, -is, τίλλω' radicitus, ἐκρίζω.
 Vellus, -eris, πόκος, κώδιον, μάλλος.
 Arcum vellens, χρυσόμαλλον ὄρας.
 Velo, -as, τείσο, σκεπάσω, καλύπτω' pro vestire, περιβάλλειν' pro abscondere, ἀποκρύπτειν.
 Veloceitas, ταχύτης, δξύτης, σφοδρότης.
 Velociter, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τάχει.
 Velox, ταχύς, ὀκίς, ὄξυς, ὄξος.
 Velum, σκέπασμα, ἱστίον, παρατέτασμα.
 Velum dimittere, χαλρῖν ἱστίον.
 Veluti, ὡς περαινέ, ὡς περ, ὡς οἶον περ.
 Veluti, exempli gratiā, ὅσον, παραδείγματος χάριν.
 Vena, φλέψ, -βός. Venæ sectio, φλεβοτομία.
 Venabulum, προβόλιον, χαιτών.
 Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυριτέδες.
 Venalis, πρῶσιμος, ὄσιος, ὠνήτης.
 Venales, τὰ ὠνια, τὰ ὠνια, -ων, Dena.
 Venaliter, ὠνήτως.
 Venam seco, φλεβοτομέω.
 Venans, θηρεύων.
 Venaticus, θηρευτικός, κυνηγετικός.
 Canis venaticus, κύων θηρευτικός.
 Venatio, ἡ θήρα.
 Venatio et aucupium, κυνηγία, ἄνυθοθήρα.
 Venator, ἀγρευτής, θηρατής.
 Venatorius, θηρευτικός.
 Venatrix, κυνηγίτις, -ίδος, κυνηγέτιρα, θηράτιτρα.
 Venatus, -us, θήρα, κυνηγεσία.
 Vendax, φιλοπράτης.
 Vendibilis, τιμαφής, ὠνήτης.
 Venditare se cuiquam, ἐνδείκυσθαι ἑαυτὸν τινί' χαρίζεσθαι ἑαυτῷ.

Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πωλή, ἀπεμπολή, πρῶσις.
Vendito, ἀπεμπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητής, πράτης.
Vendo, -is, πωλέω, ἄλλω τι, parvo pretio; πιπράσκω, ἀποδίδομαι τί.
Venefica, φαρμακίς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκεις.
Veneficus, -a, -um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακικός, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ιώδης.
Veneno, -as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίους φαρμάκους ἀπολθεῖν τινά.
Venenosus, ιώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικόν, δηλητήριον.
Veneo, vendor, πωλέμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσιμος διὰ τὴν ηλικίαν, ἕτατε; αἰδέσιμος, σεμνός, ἐνδοξός.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβάσιος.
Veneratio, σεβάσμα, αἰδέσις.
Venerator, σεβαστής.
Veneratus, σεβασθείς.
Veneratus, ἀφροδισιακός.
Venerator, σεβόμεαι, ἀσχύνομαι, αἰδέομαι τὸς φίλους, ἀμικός; θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἕξις.
Venialis, συγγνώμης ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγνώσκω τινί.
Veniam consequi, συγγνώμης τυχεῖναι.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐστ.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἔγω οἰκοθεν, ex domo; ἀφικνέομαι πρὸς τινά, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω θηρία, θηρεύω.
Venosus, φλεβώδης.
Venter, -tris, γαστήρ ἢ κοιλία, λαπάρα.
Venter imus, ὑπόγαστριον.
Ventilabrum, πτόνον, λιμηνήριον.
Ventilatio, διπτερός.
Ventilator, λιμηνήτης.
Ventilo, λιμνάζω, καταπνέω.
Ventito, φοιτῶ.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμείς, pro inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγαστριον.
Ventri deditus, γαστρικός, γαστρίδουλός.
Ventricosus, γαστρώδης, γαστροειδής.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἢ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαστρώδης.
Venturus, ἐλκεσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψύχος, ἀήτης.
Ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπολήσις.
Venundo, πωλέω, ἀποδίδομαι.
Venus, Ἀφροδίτη, Κύπρις, Κυθέρεια.
Venustus, εὐσηχημονία, κοσμητότης, pro gratiā, χαριεντισμός.
Venustē, χαριέντως, σεμνός.
Venusto, καλλύνω.
Venustus, ἐπαφροδίτος, χαριεῖς.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἔαρ, -tos, τὸ ἦρ, ἦρος, τὸν vere, ἐν ἦρ, ἔάρω.

Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἑλλίβορος.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιερεῖον, ἡ ἑρὰ βοτάνη.
Verber, -ris, μάστιξ, αἰκίαμα.
Verberatio, ἡ μαστιγώσις, ἡ βραδέλα.
Verbero, μαστιγῶ, τόπτω, παύω, ἔρω.
Verbero, -onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiā, λόγῳ χάριν.
Verbose, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλογία, πολυρῥοία, πολυλαλία.
Verbosus, πολυλόγος, πολύρροος.
Verbum de verbo, αὐτολεξεί, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verē, ἀληθῶς.
Verecundē, αἰδομένως.
Verecundia, αἰδώς, αἰδέσις, ἀσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Vereodus, ἵππος ταχυδρομός.
Verenda, -orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβητός.
Vereor, ἀσχύνομαι ἑμαυτὸν, δέω, εὐλαβέομαι τί.
Vergilix, αἰ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπὶ τί.
Veridicus, ἀληθινολόγος.
Verisimilis, εἰκὼς, πιθανός.
Verisimilitēr, πιθανῶς.
Veritas, ἀληθεία.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, -a, -um, αἰδεσάμενος.
Vermibus scateo, σκωληκίζω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκωθείς, διαποικιλμένως.
Vermiculus, σκωληκεῦμαι.
Vermiculus, σκωληκίον.
Vermina, seu tormina, σφόδρος.
Verminalio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, τὰ κολῆξ.
Verna, -æ, οἰκοτρόψ, οἰκοτραφής.
Vernaculus, οἰκογενής, ὁ ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπής.
Verniliter, δουλοπρεπῶς.
Verno, -as, ἐαρίζω, ἀναβλεσάινω.
Vernus, ἐαρινός, ἡρινός, ἡρινεός.
Verō, sanē, μέντοι, δέμην, γένοι.
Verpus, λειπόδερμός.
Verres, ὁ χοίρος ἄβρην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro, -is, τραῖω, ἐλκύω, ἔλκω, pro scopis purgo, κορῷ τί, σαρώω, domum, σαρώω οἶκον, N. T.
Verruca, ἀκροχόρδων, μυρμηκίον, v, τό.
Verrucis infestari, μυρμηκιάη.
Verrucosus, ἀκροχορδώνων μεστός, item βυνωδής.
Versatilis, παλινδρομος, στρεπτός, δινωτός.
Versatio, δίνωσις, περιστροφή.
Versicolor, ποικίλος.
Versiculus, σχιδίον.
Versificatio, ἐποποιία.
Versificator, ἐποποιός.
Versifico, ἐπιποιῶ, βαφραδέω.

Versio, σφόδρα.
Versipellis, ποικιλόμενης.
Verso, κυκλώ, κυκλοφορῶ, σφόδρα, pro volvo, κυλῶ, versari animo, διανοεῖσθαι τί.
Versor, διαστρέβω ἐν τινί, ἐμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magna paupertate, διάγω, σφόδρα.
Versura, σφόδρα, καμπή, pro mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τῶ δουλειῶ.
Versuram tradere, τόκον ἐκτείνω.
Versus, carmen, ἔπος, μέτρον.
Versus, praesertitio, πρὸς, cum gen. eis, cum acc.
Versutē, πανέργως.
Versutia, πανουργία.
Versutus, πανούργος, σφραβδός, σφραβῆτος, ἀγκυλομήτης, παλιντροπος.
Vertere in fugam, τρέπει εἰς φυγήν.
Vertebrae, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφω.
Vertex, σφραβδός, δὴν, pars summa, κορυφή, ἄκρα.
Vertex capitis, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripit, ἰλιγγιάη, σκοποδιναῖα.
Vertiginosus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἰλιγξ, περιελίξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω. Bene vertat tibi, πρὸς ἀγαθὸν γίγνεται σοι.
Veru, δελείος.
Vervaculum, ὁ νέατος.
Vervaculum, δελείσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετραμένως.
Verum, ἀληθές, δίκαιον, ἐπιεικές.
Verum dicere, τάληθῆ λέγειν.
Verum, γέμην, δέ, και τοι, ἀλλὰ ὁμως.
Verum enimvero, ὁ μὲν ἀλλὰ, ὁτ γὰρ τὸ ἀλλὰ.
Veruntamen, ἢ μὲν δὲ, ἢ μὲν ὅτε.
Verus, ἀληθής, ἀκριβής, ἔτυμος, pro veridicus, ἀληθινός, pro natus, γνήσιος.
Verutum, δελείης.
Vesania, παραφροσύνη, μανία.
Vesania, μάνισμος, παραφροσύνη.
Vesanus, παράφρων, μανιώδης.
Vescor, ἴσθω, σιτοποιεῖμαι καρπὸν, fructu; ἔδομαι, τρέφομαι.
Vescor carne, ζωοφαγέω.
Vescus, -a, -um, ἰδιώσιμος.
Vesica, κύστις, φύση.
Vespa, ἀσθήνη.
Vesper, ἑσπερος.
Vespera, ἑσπέρα, ὄψια, δελή. Sub vesperam, ἵπὸ δελήης.
Vespera advenit, ἑσπέρα καταλαβέσθαι.
Vesperascit, ἑσπέρα γίνεται.
Vesperī, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Vespertilio, νυκτερίς.
Vespertinus, ἑσπερινός, ὄψιος.
Vespillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Vesta, Ἑστία.
Vestales virgines, ἐστιαῖδες παρθέναι.
Vester, ἕμων, ὑμέτερος.
Vestiarium, ἱματιοφύλακίον.
Vestiarus, -i, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarus, -a, -um, ἱματικός.
Vestibulum, πρόδρομος, προπύλαιον.
Vestigator, ἐρευνητής.
Vestigium, ἔχνη, τὸ ἔχνη, βήμα.

pro cuiusque rei indicio, σημει-
ον. E vestigio, τὸ παραυτίκα,
ἰζηπίτης.
Vestigo, ἰχνεύω, σιβεύω τί.
Vestimentum, ἠμάτιον, ἐπίδημα.
Vestio, ἰματίζω, ἐνθώω.
Vestia, ἰσθῆς, ἰσθημα, περιβολή, ἱμά-
τιον.
Vestis pellicea, ἔμα ἱμοποινον.
Vestis vilis, τρίθων, βέκιον, βέκιωμα.
Vestitus, ἱματισμός, στολισμός.
Vestitus, -a, -um, ἱματιομένος.
Vestras, ἱμεδάπός.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος.
Veterator, παλιμπράτος, πανούργος.
Veteratoriē, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veternosus, ληθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero, -as, γηράσκω.
Vetum est, ἀπέριται, ἀπερήθη.
Vetitus, ἀπογορευτός.
Veto, -as, καλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραιτί, γραιτά, γραιτίον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιός, ἀρχαῖος, γεραῖός.
Vetustas, ἀρχαιότης.
Vetustate confectus, παλαιόμενος,
οἶτος, vinum.
Vetustē, παλαιώς.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, ἀνάγκη, ἐνδραχίσις.
Vexator, κακῆργος, λυμνιτήρ.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, ταραπιπρῶω, κακῶς τινά, πε-
ριελαύνω, ἀνίσω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδός, ἡ πορεία.
Via publica, ἀμαρτήτος.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticum, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μεθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδότης, ὁδοπότης.
Viatorius, ὁδοπότης.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.
Vicarius, ὁ ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κάμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου εἶναι.
Vice versa, ἐμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σοῦ
ἀπέχθομαι σε, συναλγεῖν τινά.
Vicenarius, εἰκοστός.
Viceni, εἰκοστί.
Vicesimus, εἰκοστός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicina, γειτονία, συνοικία.
Vicinius, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτονία, συνοικησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, adj. ὁ ἐγγύς, ὁ πλησίον.
Vicus, ἀντί, gen. ἐν τάξει.
Vicissim, ἀμοιβαδόν, ἐναλλάξ, ἐναλ-
λάδην.
Vicissitudo, ἀμοιβή, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θύρα, σφάγιον.
Victimarius, θυτής.
Victito αἰτέομαι.

Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικητήρα.
Victus, νικηθείς.
Victus, -ūs, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, βύμη.
Vide, ἴδω, ἴδω.
Videlicet, δηλαδή, ἦγουν.
Videndi causā venio, ἔρχομαι θεατῆς.
Video, βλέπω, δρᾶω τί, δέκω, θεω-
ρῶ, ἀποβλέπω εἰς τί, ὄπτοιμαι
τινά.
Video, βλέπομαι, δρῶμαι pro ar-
pareo, δοκῶ, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκῶ μοι, εἰσικε, visum
est, ἔδοξε, εἰσικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὔνις.
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρῶ, ἀποσερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, ἴσχω, λυγίζω.
Viotor, λυγιστής.
Vietus, ὑπέρακμος, μαλακός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, ἐσωματιντές.
Aristoph.
Vieo, ἐπακμάζω, ἠβάω, ἐτ ἠβάσκω.
Vigesimus, εἰκοστός.
Vigil, adj. ἐγρήγορος, ἄγρυπνος.
Vigil, subst. φρουρὸς, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilantē, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilantē se tueri, ἀγρυπνεῖν τῷ
ἐαυτῷ φυλακῆ.
Vigilantia, et Vigilia, ἀγρυπνία, ἐγ-
ρήγορις, φυλακῆ.
Vigilantius, γρηγορότερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρουρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνῶ, γρηγορέω.
Viginti, εἰκοσί.
Vigor, ἀκμή, βύμη, ἰσχύς, εὐτομία,
σθένος.
Vilesco, εὐτελιζομαι, φαυλιζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλιζω, εὐτελιζω, ἐξ-
θενέω τινά.
Vilis, φαῦλος, εὐτελής, ἄτιμος, ὀδεός,
ἄξιος.
Vilitas, εὐτελεία, εὐωνία, φαυλότης.
Vilitē, εὐδάνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico et villicor, ἀγροαυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλήτης.
Villosus, τριχωτός, τριχωτός.
Villum, dim. ἂ vinum, τὸ ἀνάρμιον.
Villus, θρίξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσά, βίψ, δ' ὕλος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσίνος, λύγιος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, adj. οἰνοπός cella vinaria,
οἶνός.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, ἴσχω, δέω, δεσμεύω, δεσμῶ,
περιβάλλω τινά.
Vincō, κρατέω, νικάω ἐπικρατέω τι-
νός, ἡττάω, ὑπερέχω, κατιχῶω, κα-
ταπολεμῶ.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, προελίω;
κρατέομαι, νικάομαι.

Vinctus, δεσμεύμένος.
Vincula, δεσμοτήριον. In vincula
conficere, εἰς τὸ δεσμοτήριον ἐμ-
βάλλειν, ἐλαδοῦν, ἀπάγειν, εἰργεῖν,
κατακλείειν, καταθίσθαι. In vin-
culis esse, δεθῆναι, ἐμβληθῆναι εἰς
τὸ δεσμοτήριον.
Vinculum, δεσμός, δ.
Vindemia, τρομηγός, δ.
Vindemiare, ἀνηγνίς.
Vindemiatus, τρομηγός.
Vindemiis, τρομηγός, ὄρτω.
Vindex, τιμωρὸς, ἐκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖ-
σθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindicatē, ἐλευθερίοις.
Vindico, -as, ἐκδικῶ σε, τιμωρῶ σοί,
ἀμύνομαι pro ab injuriā defen-
dere, ἀπαλλύττειν τινά τῶν συμ-
φορῶν pro asserere, ἰδιοποιεῖμαι,
προσποιεῖμαι, ἀντιλαμβάνω.
Vindicta, ἀμύνη, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελῶν, οἰνόςπεδον.
Vinearius, ἀμπελῆνός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Viniator, οἰνοπότης.
Viniator, ἀμπελοφύτης.
Viniatorius, ἀμπελοφύτικος.
Vino obrutus, καταφωμένος.
Violentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Violentus, οἰνόφλυξ, πάρονος, οἰ-
νώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φιλοῖνος.
Vinum, οἶνος, δ.
Vinum infundō, οἰνοχοῶ.
Vinum potō, οἰνοποτέω.
Viola, ἴων.
Violaceus, ἰοειδής.
Violarium, ἰωνιά, ἄς, ἡ.
Violatio, βιασμός, ὑβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violentē, βιασίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βιασός, βιαστής, ἀντίβιος,
ὑβρισμῶς.
Violo, βιάζομαι, παρανομῶ, ὑβρίζω,
λυθίζομαι. Fœdera violo, τὰς
σπονδὰς λύω, παρασπονδέω τὰς
σπονδὰς, ἀσεβῶ.
Vipera, ἔχις, ἐχιδνα.
Vipereus, ἐχιδναῖος.
Viperinus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνήρ, ὁ φῶς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοαίω, θάλλω.
Vires, ἀλή, ἰσχύς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἑμαυτόν.
Viresco, θάλλω, θάλλω.
Vira, βιάδης.
Virginalis, παρθενικός, ἡ, ὄνα.
Virgineus, παρθενικός, εἶα, εἶον.
Virgineus ornatus, κοροκοσμία.
Virginitas, παρθένια, κορεία. In
virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, βιβλίζω, βιβλίζω.
Virgo, -inis, παρθένος, ἡ κόρη.
Virgula, βιάδην.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, βιάδην.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω. Totis
viribus, κατὰ τὸ δυνατόν
Viridarium, ἀλώω, ἄλοος.

Viridis , χλωρός, ἐθάλης pro florente, ἀκμαστικός.	Vituperator , ψίκτης, κακήγορος.	Undecim , ἑνδεκα
Viriditas , χλωρότης, θάλεια pro vigore, ἀκμή.	Vituperio dignus , ψεκτός.	Undecimus , ἑνδέκατος.
Virilix , ἀνδρικός, ἀνδρείος. Pro virili, κατὰ τὸ δυνατὸν.	Vituperium , ψόγος.	Undecunque , ὅπουθεν ἂν
Virilis toga , ἀνδρείον ἱμάτιον.	Vitupero , ψίγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήτω, διαμύφωμαι τινὰ τῆς ἀχαριστίας.	Undeni , οἱ ἔνδοκα.
Virilitas , ἀνδραγαθία, ἀνδρείτης.	Vivacitas , μακροβιότης, εὐζωία.	Undisonus , ποτόφλοισθος.
Viriliter , ἀνδρικῶς.	Vivarium , ζωογρεῖον, ζωοτροφεῖον.	Undique , πανταχῶθεν, ἐν κύκλῳ.
Viritim , κατ' ἀνδρας.	Vivax , μακρόβιος, ζωτικός.	Undulus , κυματωδής.
Virosus , ἰσθής, δυσώδης.	Vivendum est , βιωτέον.	Ungo , ἀλείφω, χρίω.
Virtus , ἀρετὴ, δύνανμις, ἀνδρότης, ἰσχός.	Viverra , ἡ ἰκτίς.	Unguentarius , μυρσφός, μυρσφώλης.
Virtute præditus , χρηστός τῷ ἦθος.	Vivida , ἡ ἀκρίς.	Unguentum , μύρον, μύρωμα, χρίσμα.
Virtute vivere , κατ' ἀρετὴν ζῆν.	Vivifico , ζωοποιεῖω.	Ungues reserare , ἐξονυχίζειν.
Virulentus , ἰσθής, ἰσθάλος.	Vivificus , ζωοφόρος, ὃ ἢ ζωαρκής.	Unguiculus , τὸ δούχιον ἢ teneris unguiculis, ἐξ ἀπαλῶν δονυχιῶν.
Virus , venenum, ἰδός, δυσωδία.	Vivo , βιώω, βιοτεύω, ζάω.	Unguis , δυνή, ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίσασθαι ad unguem factus, ἀκριβής.
Vis , violentia, βία, ἰσχύς, δύναμις. pro multitudine, πλῆθος.	Vix tandem , μόλις τελευταῖον.	Ungula , ὄπλη.
Viscera , σπλάγγχια, τὰ τὰ ἔντερα.	Ulceratio , ἔλκωμα, ἔλκωσις.	Unicè , μόνως.
Visceratio , σπαραγχοτομία.	Ulcero , ἔλκωω, ἔλκοποιεῖω.	Unicolor , ὁμόχρους.
Visco aves capio , ἰξεύω.	Ulcerosus , ἔλκωδής.	Unicornis , μονοκέρας.
Viscosus , γλοιώδης, ἰξείεις.	Ulcis , ἐκδικῶ σε, te; τιμωρέω, vel τιμωρῆμαι σοι, injuriam tibi factam.	Unicus , μόνος, μοναδικός.
Viscus vel -um , ἰξός, γλοιός.	Ulcus , -eris, ἔλκος.	Unigenitus , μονογενής.
Viscus , eris, τὸ ἔντερον.	Uliginosus , εὐκιμος.	Unio , ὃ μαργαρίτης.
Visendus , ἐπισκεπτεύς.	Uligo , ἰκμάς, ἰκμασία.	Unio , -is, -ire, ἐνώω.
Visibilis , ὁρατός.	Ullus , τίς.	Unitas , μονάς, ἑνωσις.
Visio , ἡ ὄρασις, ὄψις.	Ullus , τίς.	Universalis , καθολικός, ὀλικός.
Visito , πολλάκις ἐπισκέπτομαι.	Ullus , τίς.	Universè , καθόλου, ἐν κύκλῳ, σύνολον.
Viso , ἐπισκεπτομαι.	Ullus , τίς.	Universitas , τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Visum , ὄραμα, ὄσσμα.	Ullus , τίς.	Universon , σύμπας, ἀπαξάπας.
Visurus , ὀφόμενος.	Ullus , τίς.	Unius causâ , παρ' ἐν.
Visus , ἡ ὄψις, ὄρασις.	Ullus , τίς.	Uniusmodi , μονοειδής.
Vita , βίος, ζωὴ, βίσιος.	Ullus , τίς.	Uno ore , ἐξ ἐνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Vita defungi , ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τῷ βίω.	Ullus , τίς.	Unquam , ποτέ.
Vita institutum , βιοτεία.	Ullus , τίς.	Unus , εἷς pro solus, μόνος.
Vita ratio , ἡ τῷ βίω διαγωγή.	Ullus , τίς.	Unus et alter , εἷς ἢ δύο.
Vita brevis , βραχύβιος, ὃ ἢ ἡ.	Ullus , τίς.	Unusquisque , πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.
Vita brevitatis , βραχυβιότης, -ητος.	Ullus , τίς.	Vobiscum , σὺν ἡμῖν.
Vitalis , βιωτικός, βιωτικός, βιωτός. Non vitalis, ἀβίωτος.	Ullus , τίς.	Vocabulum , λέξις, ὄνομα.
Vitam agere , βιοῦν ζῖον, διαβιῶσαι.	Ullus , τίς.	Vocalis , φωνήεις.
Vitam transigere , βίον διατελεῖν.	Ullus , τίς.	Vocandus , κλητέος.
Vitatio , ἐκφυγή.	Ullus , τίς.	Vocatio , κλήσις.
Vitellus , λέκκος, τὸ ὄχρον τῷ ὄδι.	Ullus , τίς.	Vocativus , κλητικός.
Vites putare , ἀμπελογεῖν.	Ullus , τίς.	Vocator , κλητῶρ.
Vitiare virginem , διαφθεῖρειν τινά.	Ullus , τίς.	Vocatus , κληθεὶς.
Vitiatio , διαφθορά, φθορά.	Ullus , τίς.	Vociferans , κράζων, βοῶν.
Vitiator , φθορεὺς.	Ullus , τίς.	Vociferatio , κραυγὴ, βοή.
Vitiatus , διαφθαρείς.	Ullus , τίς.	Vociferor , κρίζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vitifera , ἀμπελοφόρος.	Ullus , τίς.	Vocito , ὀνομάζω.
Vitilis , λυγιστικός.	Ullus , τίς.	Voco , καλέω, φωνέω ad cenam vocare, εἷς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν, Lucian.
Vitiligator , συκοφάνται.	Ullus , τίς.	Vocula , λεξίδιον.
Vitio , κατασχύνω τὰς γυναικας, φθείρω, διαφθείρω, λωβόδομαι.	Ullus , τίς.	Vola , ἔναρ, κοτύλη, γύαλος.
Vitio vertere , ἐν αἰρία ποιεῖσθαι, ψόγον ἠγείσθαι τί.	Ullus , τίς.	Volatilis , πτηνός, περσείσις.
Vitiosè , κακῶς.	Ullus , τίς.	Volatus , πτήσις, πτήσις.
Vitiositas , κακία.	Ullus , τίς.	Volens , ἐκὼν, βολομένος.
Vitiosus , κακός, πλημμελής, φαῦλος.	Ullus , τίς.	Volo , -as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Vitis , ἀμπέλος, ἡ οἴνη, οἶναρον.	Ullus , τίς.	Volo , vis, βύλλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Vitium , Vitiositas, κακία, ἀμάρτημα, βλάβη, κακότης.	Ullus , τίς.	Volubilis , ἐπιτροχος, εὔστροφος, δινητός.
Vito , εὐλαβοῦμαι, φεύγω τί, ἐκκλίνω.	Ullus , τίς.	Volubilitèr , εὐστροφῶς.
Vitreus , θάλεινος.	Ullus , τίς.	Volucèr , πετεινός, περσείσις pro velox, ταχύς, ὀκός.
Vitriarius , βαλουργός.	Ullus , τίς.	Volucris , δονεον, τὸ πτηνὸν, πετεινον.
Vitricus , ἐπιπτότω, ὄρος.	Ullus , τίς.	Volumentum , σίνταγμα, βεβλόν.
Vitrum , ἕλας, ἡ ὕλη.	Ullus , τίς.	Voluntariè , ἐκοντί, ἐκυσίως.
Vitta , ταινία, κεκρόφυλος.	Ullus , τίς.	Voluntarius , ἐκὼν, ἐκυσίως, αὐτόματος.
Vittatus , ταινιωθεὶς.	Ullus , τίς.	Voluntas , βούλη, θέλημα, βέβλημα.
Vitula , ἡ μόσχος, δὲ μάλη.	Ullus , τίς.	Volvo , verso, κυλίω, κυλίω pro cogitare animo, ἐξετάζειν.
Vitulinus , μόσχος.	Ullus , τίς.	Voluptè , ἡδὴ, τερπνόν.
Vitulus , ὁ μόσχος, ὁ πόρταξ, ὁ πόρτις.	Ullus , τίς.	Voluptarius , τερπνός, φιλήδονος.
Vituperabilis , ἐπίψυχος, μωμητός.	Ullus , τίς.	Voluptas , ἡδονή, τέρψις, τερπνότης.
Vituperatio , μέμψις, ἡ ψάωα ὀύβρις.	Ullus , τίς.	

Voluptates corporis , αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.	Usque adhauc , μέχρι τῆδε τῶ χρόνου.	Uvifer , σταφυλήφόρος.
Voluptates sectarij , φιληθῆναι.	Usque eo , παρὰ τοσούτον, ἔωσι.	Vulgari lingua uti , ἰδιωτεύεσθαι.
Voluptatibus se dedere , ἐπιιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς. Voluptatibus deditus , ταῖς ἡδοναῖς προσηρημένος.	Usquequoque , πάντη, πάντως.	Vulgaris , ὁ τυχῶν, δημόδης, ἰδιωτικῆς.
Voluptuosus , φιληδόμος.	Usquequo , ἕως ἕ, εἰσοτε.	Vulgaritèr , κοινῶς, τυχοντῶς.
Volutabrum , κελύσμα, κλίσιμα.	Ustio , καύσις.	Vulgator , διαφημιστής.
Volutatim εἰς κελύματος.	Ustor , ἐμπρηστῆς.	Vulgatus , δημοσιευθείς.
Volutatio , κελύσιμα.	Ustulo , καίω, καυτηριάζω.	Vulgo , -as, διαφημιζώ, διαβυλλῆσαι δημοσιεύω.
Voluto , σπέρνω, κελυθίζω <i>pro accuratè perpendo</i> , ἐξετάζω.	Ustus , κεκαυμένος.	Vulgus , κοινῆ, πανδημεί, πάνδημον.
Vomer, vomeris , βους, εὐλάκα, δόντις.	Ustusario , δανειστῆς.	Vulnus obligare , τοσάματα ἐπιθεῖσαι.
Vomica , ἀπόστημα.	Ustusario , ἰδιοποιήσις.	Vulnearius , τραυματικὸς, λατρός.
Vomito , πολλὰκις ἐμῶ.	Ustusario , λαμβάνω, χράσμαι.	Vulnerarius , -a, -um, τραυματικὸς.
Vomitus , ἔμετος, ἐξέρουγμα.	Ustus , -a, -um, χρησόμενος.	Vulneratio , τὸ τραῦμα, ἡ τρωσίς.
Vomo , ἐμῶ, accus. ἐξερύγωμαι.	Ustus , -us, χρῆσις, χρεία.	Vulneratus , τρωθείς.
Voracitas , πολυγάρια.	Ustus postulat , χρεία βγαγορεύει.	Vulno , τιτρώσκω τινά.
Voraginosus , βαραβρόδης.	Ustus fructus , ἐκκάρπωσις.	Vulnificus , τρωτικὸς.
Vorago , βάρβαρον, χάσμα.	Ut , ὥστε, ὅπως, ἵνα.	Vulus , -eris, τραῦμα, τό.
Vorax , πολυβόρος, παμφάγος.	Ut, pro postquam , ἐπεὶ.	Vulus recens et vetus , τραῦμα νεὸν ἢ χρόνιον.
Voro , -as, βρώσκω, καταφάγω.	Ut, pro sicuti , καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.	Vulus infigo , εἰσφέρω τὴν πληγὴν.
Vos , βυεῖς.	Ut ita dicam , ὡς ἔπος εἰπεῖν.	Vulpecula , ἀλωπέκιον.
Vota persolvere , εὐχὰς ἀποτελεῖν.	Ut breviter dicam , ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.	Vulpes , ἀλώπηξ, κερῶν, ἡ.
Voti compos , κατατυχῶν, ὁ, γενίτ.	Ut par est , ὡς τὸ εἶδος, κατὰ τὸ προσοῆκον.	Vulpinor , ἀλωπεκίζω.
Voti non compositum fieri , ἀποτυχῶν εἶναι τῆς ἐπιπέδος.	Ut est apud Platonem , κατὰ Πλάτωνα.	Vulpinus , κερῶδης.
Votivus , εὐκτός.	Ut est in proverbio , τὸ τῷ λόγῳ, ὥσπερ ἡ παροιμία.	Vulus , το τίμα, ὁ τελεμὸς.
Votum , εὐχῆ, εὐχολῆ, ἀρά.	Ut aiunt , ὡς λόγος, ὡς ἂν εἴποι τίς.	Vulsus , τετελεμένος.
Votum facere , εὐχὰς ποιῆσθαι. Pro voto succedere , κατὰ γνώμην προχωρεῖν.	Ut fama est , ὡς λόγος.	Vultus , προσωπίδος, σεμνοπρόσωπος.
Vox , φωνή.	Ut plurimum , ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολὺ.	Vultur , γυψ, ὁ.
Urpilio , ποιμήν.	Ut solet fieri , ὡς ἔχει.	Vulturinus , -a, -um, γόπειος.
Urupa , ἔποψ.	Ut mihi videtur , ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.	Vulturus , ὁ εὐρόνοτος.
Urbanè , ἀσειῶς.	Utuncque , ὡς ἔτυχεν ὅπως δῆ.	Vultus , βλέμμα, πρόσωπον, ὄψ.
Urbanitas , ἀσεισμός, ἀσειώτης, εὐτραπέδεια.	Utendum accipere , χρῆσασθαι.	Vulva , μήτρα, δελφίς, ὑστέρα.
Urbicus et Urbanus , ἀσειῶς <i>pro faceto</i> , χαρῆσις, εὐτραπέδος.	Utendum dare , χρῆσαι, κυχρῆναι.	Uxor , γυνή, ἀκοιτις, παράκοιτις, σονοικῶσα, ἀλοχος.
Urbs , ἄστυ, πόλις, ἡ.	Utensile , τὰ χρεῖωδῆ, σκευὸς ἐπιπλα, τὰ ἔργα.	Uxoratus , γεγαμηκός.
Urceolus , τὸ κεράμιον.	Uter , -a, -um, πότερος, ὀδότερος.	Uxorcula , γυναικάρια.
Urceus , κέραμος, κεράμιον.	Uterina soror , ἐμομητρία.	Uxorem duco , γαμέω, γαμέω γυναικα, λαμβάνω γυναῖκα, ἀγομαι γυναῖκα, ἀνάγομαι τὴν σόνικον alteram, λαμβάνω γυναῖκα ἑτέραν.
Urdo , ἐρύσσω, καυθμός.	Uterinus frater , ἐμομητρίος.	Uxorem repudio , ἀποπέμπομαι γυναῖκα.
Ureter , ὄρητῆρ.	Uternam , πότερος γάρ.	Uxorius , γυναικείος <i>pro eo qui uxoris nimis inservit</i> , γυναικίας, ἡ, ὁ, Lucian.
Urgens , ἐπέγνων.	Uterque , ἑκάτερος ἡμῶν, nostrum.	Uxorius fio , γυναικοκρατέομαι.
Urgeō , ἐπέγνων, ἐπιναγκάζω, ἐπισπέρχω.	Utervis , ὀποτεροσῶν.	
Urigo , καύσις.	Uterum ferre , κύνειν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.	
Urina , ὄρον.	Uterus , μήτρα, ὑτέρα, δελφίς.	
Urinæ difficultas , σπυγγυρία.	Uti , ut, ὥσπερ.	
Urinam non facere , δυσουρία ἐνεχεσθαι.	Utilis , ὠφέλης, ὠφέλιμος, χρισίμος, εὐχρηστος, δνησίμος, σύμφορος.	
Urinator , κυβιστήρ, κολυμβητής.	Utilis sum , ὠφελῶ, acc. συμφέρω σοι.	
Urinor , κυβιστά, κολυμβάω.	Utilitas , ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρηστότης, ὄφελος, τὸ λυσιτέλεια.	
Urinum ovum , ὄρον ὄν, quod et ἱππινέιον ἢ ζευφυρίον.	Utilitatem capere ex re aliqua, ὠφελῆσθαι ἀπὸ τινός.	
Urna , κάλπη, κάλπις.	Utiliter , εὖ, χρηστῶς, συμφερόντως.	
Urna mortuorum , σορός, ἡ.	Utinam , αἶτε, εἴτε, ὡς, ἀπὲ ὠφέλης, & c <i>cum infinitivo</i> .	
Urnula , καλπίδιον.	Utique certe , ἄρα, γέμην, δῆλον.	
Uro , φλέγω, καίω <i>pro cruciare</i> , περικαίει.	Utor , χράσμαι, uti aliquo familiaritèr, χρῆσθαι τινί, προσομιλεῖν τινί, συνδιατρίβειν.	
Ursinus , ἀρκτεῖος.	Utrōque , οἷα δῆ, οἷον.	
Ursus , ἀρκτος, ὁ ζῆ ἡ.	Utriculus , ἀσκίδιον.	
Urtica , ἀκαλήφης, κνίδη.	Utrinqwe , ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.	
Urus , ἕρως.	Utrōque , ἑκατέρωθεν.	
Usitate , εἰθισμένως.	Utrum , an, ἄντε, εἴτε, πότερον.	
Usitatus , εἰθισμένος.	Utrumque , nec ne, πότερον, ἢ μή.	
Usuriam , πῶ.	Utrum , an, ἄντε, εἴτε, πότερον.	
Usquam , πῶ.	Utrumque , nec ne, πότερον, ἢ μή.	
Usque , ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἂν.	Utrumque , nec ne, πότερον, ἢ μή.	
Usque ad hoc tempus , μέχρι τῶ πῶ.	Utrumque , nec ne, πότερον, ἢ μή.	
Usque adeo , ἕως, ἕως, ἔωσι.	Utrumque , nec ne, πότερον, ἢ μή.	

X.

XANTHUS , ξάνθος.
Xeniolum , ξένιον μικρόν.
Xenium , τὸ ξένιον.
Xenodochium , ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes , ξηραμπελινῶ χιτῶνια.
Xiphias , ξιφίας.
Xylinum , ξύλινον.
Xylinus , ξυλίνος.
Xylobalsamum , ξυλόβαλαμον.
Xylophagus , ξυλοφάγος.
Xysticus , ζυστικός.
Xyston , -i, τὸ ζυστόν.
Xystus , ὁ ζυστός, ἡ παραδρομῆς.

Z.

ZEA , ζεία, seu ζεία, as, ἡ.
Zelo , -as, et Zelor , -aris, -atus sum, ζήλω.

ZI

Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζήλος.
Zephyrius, Ζεφύριος.
Zephyrus, ὁ Ζέφυρος.
Zeugma, ζεύγμα.
Zingiber, vel Zingiberi, et Zingi-

ZO

beris, ἡ γιγγίβερις, τὸ γιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζιζίφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam solve, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιαπλόκος. **Sector zo-**
narius, ζωνιοτόμος, βαλαυτινόμος.

ZY

Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωογραφία.
Zoographus, ζωογράφος.
Zoophthalmus, ζωοφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωστήρ, -ήρος.
Zythum, τὸ ζυθόν, ἴσση.
Zythum, ὁ ζυθός.

Ἑλληνικαὶ Βραχεῖαι,

Sententiæ Græcæ,

Ῥωμαῖσι μεθερμηνευμέναι,

Latinè explicatæ,

Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ὁπωσῶν συλλαβεῖσθαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος ῥήματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τιθεῖται.

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunq̄ue modo inclusa comprehenduntur, ut eo faciliùs omnes Græcæ linguæ radices à junioribus edisci, eoque accuratiùs memoriæ infigi possint.

ΚΕΦ. Α.

CAP. I.

Θεός, Θεοσέβεια, καὶ Λατρευταὶ αὐτοῦ. Ἐδόξασθησεῖσθαι, Οὐρανός, Ἄστρες.

Deus, Cultus, et Cultores ejus. Superstitio, Cælum, Stellæ, &c.

ἌΡΧΗΝ, ἀπάντων καὶ τέλος ποιεῖ Θεόν.
Ἐτοιμος εἶναι εὐσεβῶν μύσων ὁ Χριστός.

INITIUM omnium et finem facit Deum.
Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.

Ἄγιοι ἐν χορῶ ἀγίων ἀγάλλονται.
Σφαῖρα ὁ κόσμος εἴκει.
Καὶ μὴ εἰδόντος, ἔδεν ἰσχυεῖ πόνος.
Κωρίς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐπιπέδου ἦτορ, ὁμοίως πρῶτῳσι.

Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Sphæræ mundus similis est.
Arcus sine telo, et cor sine spe, idem præstant

Ἄπὸ Διὸς ἐκ ἀλέγειν φένακες.
Θεὸν διδόντος, ἔδεν ἰσχυεῖ φθόνος.
Καὶ μὴ εἰδόντος, ἔδεν ἰσχυεῖ πόνος.
Ῥῆμα διῶν κανὼν βίη.
Ὅν φιλεῖ Θεός, θνήσκει νέος.
Αἰθραν οἱ ἀστέρες μνήσσει.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρον ἐστὶ τῷ ἐν βίῳ ναλοντος.
Εἰ Θεὸν τίς ἀνήρ ἐλπεται τί λαθίμεν εἶδων, ἀμαρτάνει.

Dei vocem impostores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia ;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ est.
Quem amat Deus, moritur adolescens.
Aëris serenitatem stellæ indicant.
Videre vitam beatam donum est altissimi.
Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.

Ὅσα τῷ βίῳ ὁ νόμος Θεῦ.
Τῷ ἄγειο χωρὸς ἐν ναῦ.
Εὐχαὶ ἀγερωχῶν ψῆα ἐμπροσθεν τῷ Θεῷ.
Νέφος φρονέει ἀγῆ ἀγίας γραφῆς εἶπει.

Gubernaculum vitæ lex Dei est.
Venerationis locus in templo est.
Superborum preces factor in conspectu Dei.
Nubem mentis splendor sacrarum literarum expellit.

Πίστως ἐστὶν ἔρκος ἡ σφραγίς.
Ὅ αἰτῶν δανὴ λήψεται.
νεύδει πολλάκις Ὀρίων τὸς ναύτας.
Οἰδὲ ὁ Ζεὺς, ἐθ' ὕων πάντας ἀνδάνει, ἐθ' ἀνέχων.

Septem fidei est sigillum.
Qui petit dona excipiet.
Fallit sæpissimè nautas Orion.
Ipse Jupiter neque placens omnibus placet, neque abstinet.

Ἐν ἄλει τῆς πίσεως νάβλα καὶ ναῖρον.
Χάνρος τῆς πίσεως πανταχῇ βλασάνει.
Τῷ Θεῷ ἡεξιά διὰ ματαῖ ἀσπίδι ἀλιγκία.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφεῖς τὰς τῆς σωτηρίας πηγὰς.
Τὸ εἰσαίνει ἐχθρὸς πίσεως.
Χπραμὸς καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλῆα.

In luco Fidei nabilia sunt et odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei scuto similis est.
Scrutamini scripturas salutis fontes.
Inimica fidei dubitatio est.
Cavernas et inum terræ ventrem calor solis penetrat.

Μυῦμενοι βίη ἀγιότητα λαμβάνουσι.
Τίτω ὄραε, καὶ μάκαρ ἐστὶ.
Εὐχαὶ τοῖς Θεοῖς, ὁ βόας θεός.
Ἐκῶν ὁ ἄρκος τῷ δεινῷ ταλῶντος ἐπικυρος ἐστὶ.
Ὅξῆς Θεῷ ἀφθαλμὸς εἰς πάνθ' ὄραν.
Ὅχι ἀνδάνει τῷ Δαιμονος ἕσασιν τὸ θρησκεύειν.
Πόντος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερῶν πραπίδας κυβερνεῖ.

Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Hoc age, et eris beatus.
Preces diis, non boves, offer.
Sponte suminus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.
Venerandus illo Jupiter præcordia hominum gubernat.

Ἰλῆσι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτῆρ, καὶ δόλυμπυ αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει. 35
 Οὐδέεις ἀδμονοεῖ περὶ τοῦ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἔλεου.
 Οὐδέεις εἰς πλὴν τῷ Θεῷ
 Οὐ μὰψ ὁμοσεῖ ὁ Θεός.
 Μετὰ θάμβως ἠῆθειο ἀκούων ὀμφῆς.
 Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν ὄδεχεται. 40
 Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.
 Ἰρις ἅ ἐστι μίνεως Ζηνὸς σημεῖον.
 Λγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.
 Λιδὸς ὄψιν ἀλέγειν δεῖ.
 Ἰραδίως ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει. 45
 Σὺς, ἐξ ἐρέβως ἀντρω θνήτεις ἐσπασεν ὁ Σωτῆρ.
 Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

Propitius est humilibus Salvator, et cæli ipsis janu-
 am aperit.
 Nemo de peccatis angitur, nisi qui indigent miseri-
 cordiâ.
 Nemo bonus nisi Deus.
 Non frustra jurabit Deus
 Cum stupore adolescentes divinam audiunt vocem.
 Amplus mundus Deum non capit.
 Non ea quæ infrâ sunt sapere oportet, sed quæ su-
 præ.
 Non est iræ Jovis indicium arcus cælestis.
 Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
 Dei vultum revereri oportet.
 Jupiter facillè arefacit superbum.
 Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
 Pabulum animarum est sermo divinus.

ΚΕΦ. β'.

CAP. II

Ἀρετῇ, Κακία, Ἀγαθοί, Κακοί.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

ΚΟΝΕΙ μερόπων γένος ὄλλειν πονηρία.
 Ζήλος ζῆλον ἐστὶ τίκτων.
 Κελευροῦσε φαῦλος τὴν συνελθῆσιν κεντῶμενος. 50
 Ἰσοπεία καὶ ἀργυρον ἀρετῇ νικᾷ.
 Ἀβρότη, ἐρως καὶ οἶνος, μεγάλων πημάτων αἰτία.
 Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.
 Σκίταλος ἀλέξει ἀκινάκης.
 Κακὸς ποιήσας αἰεὶ τὴν μύνηται.
 Νωλεμῆως κρίνει συνελθῆσιν κακῆ.
 Οὐκ ἐστὶ ταυτὸ λεῖον καὶ χέρισον.
 Οὐ δέρκοισι αἰγλήν οἱ σκέτλιοι.
 Φεῦγε τὸς φαγομένους ἐλέφαντα.
 Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετῆ. 60
 Πολλοὶ μὲν τὸ ὄρθον, γαστρὸν ποιῶσι, ὄλλοι δ' ἐναντίον.
 Καὶ φαῦλοις ἀγαθοῖς ἄσω ἀγνώστους ὄλλει.
 Ἀφελῆεις πέλισθαί φειλομεν.
 Σπρηνῆς ἐπ' ἀρετῆν ὀλμος πολλὰς ποιεῖ.
 Θεσπὸς συνελθῆσιν θύγει.
 Μὰψ πολλὰ μεμπτεῖς μύνηται.
 Παῖδες παίζουσι καρπούς, γέροντες δ' ὄρκοις.

Ut perdat hominum genus properat malitia.
 Æmulatio æmulationem parit.
 Murmurat improbus conscientia tactus.
 Iaspidem et argentum superat virtus.
 Nox, amor et vinum magnorum malorum causa sunt.
 Infinita occultat mala intus recessus.
 Acinaces viles depellit homines.
 Qui malè fecit semper aliquid præterdit.
 Indesinentèr judicat mala conscientia.
 Non eadem res lævis et aspera est.
 Splendorem non vident improbi.
 Fuge illos qui elephantem deglutiunt.
 Coronat virtus cultores suos.
 Multi quidem rectum quod est, curvum faciunt, sed pauci contrâ.
 Urbs vicis tam malis quàm bonis aperit.
 Simples nos et integros esse decet.
 Aspera ad virtutem via multos perterrefacit.
 Lex conscientiam tangit.
 Frustrâ multa præterdit reus.
 Pueri ludunt nucibus. senes verò juramentis.

ΚΕΦ. γ.

CAP. III

Σοφία, Ἐπισήμη, Τέχνη, Ἀγνοία.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

ἘΝ σκότῳ πλίσσων πόδας σφάλλει καὶ πλάνην ἐπιταί. 70
 Ἀγρὸς καὶ πόλεως σοφίη, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
 Τὸ θανάτῳ παλαίει δλισθον φέρει.
 Μήτιδα ἀπόκρυστον μὴ γήτην σχήματα.
 Περὶ τῷ Ἰλίῳ ἱστορίαν Ἰλιάς Ὀμήρου ἔχει.
 Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη
 Νίλη ταῖς Μάσαις ἡῆς.
 Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιῶσι.
 Θήγει φρένα τὸ ἥδὺ τεχνῶν.
 Ὀλλίγη ὁμιλία καὶ φωτὸς καὶ τὸ ζῶφου.
 Εἰς ὁδὸν ἀλλούτοτα ὄγει.
 Ἰδῶρ ἦθει μωρός.
 Ἀργύριον σερμέντοι ἱαμβον ἰάλλομεν.
 Ἀρῦει ἕδωρ κρησέρα, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.
 Ἀντὶ τῶν γονῶν γόητας τίθει βροτοί.
 Μαθητῆς προτέρῳ ἕστερος ἐστὶν ὄρθρος.
 Διπλὸν ὄρθρῶσιν οἱ μαθόντες ἰαμβοῦ.
 Βλέτομεν ἐν ὄφθαλμῷ τὸ ἀδέλφῳ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ
 ὄφθαλμῷ τὴν δοκὸν ἢ κατανοῦμεν. 85
 Ἰῆτωρ πονηρὸς τὸς νόμους λυμάλνεται.
 Χορδὸς κρέκειν οἰδὸν ἀοιδός.
 Ἀτὸς σκεδὸν πάσχει. μῶκος, μέλιος, καὶ μῶλον.

IN tenebris ambulans pedes offendit, et errorem sequitur.
 Agros, et civitates sapientia, et navem gubernat.
 Crebrò impingere lapsus indicium est.
 Consilium arcanum mulieri ne aperias.
 Ilias Homeri de Trojâ historiam continet.
 Portus infelicitatis ars est mortalibus.
 Aurora Musis amica.
 Vulgus consuetudinem pro lege habet.
 Incitat mentem ipsa artium dulcedo.
 Exigua est consuetudo inter lucem et tenebras.
 Errantem in viam reducito.
 Stultus aquam colat.
 Argento destituti mittimus carmen.
 Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
 Parentum loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.
 Discipulus est prioris posterior dies.
 Duplum vident qui didicerunt literas.
 Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò
 ne trabem quidem animadvertimus.
 Orator improbus leges subvertit.
 Chordas pulsare novit cantor.
 Ejusdem fermè sunt farinae irrisor, stultus et ignarus.

Breves Sententiæ Græcæ Latine explicatæ.

Μέγα μὲν πίνει ὁ μωρὸς, ἰσχυρὸς δ' οἱ μικρὸν.
 Ψέγειν ἅπαντες εἶδουσι.
 Γράσος γράσον εὐρίσκει.
 Μέλει τῷ μέλποντι ἢ περὶ μετᾶξης, ἀλλὰ περὶ μέτρων.
 Μίσην ἢ μῶνος ἢ νόθος ἀλείφεται.
 Λώβη ἐστὶν ἕκ ἁλαχίστη, εἴαν δὲ τὸν μάννον φέρων μακκοῦ.
 Καὶ λήθος πολλάκις σφίλαν ζέγει.
 Πρίστους λεύσσει τὰ πρόσω χ' ὄπισω.
 Ὀδύγηδ' ἐν δὴδῷ δέλετρον.
 Χιρρὸς μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' εἰτα ὀμάλδος ὑπάρχει.
 Οὐ κλυτὸς βήτωρ ὁ μογγῶδης.
 Ὑγιεὶς πάντας τὸς νοσούντας λαμβάνει.
 Τὰ ἴδια μελίθεινε.
 Πολλὰς ἐπλαγξε ἄνοια.
 Ἀντὶ ὁ βᾶκλος ἄχος βᾶπτει.
 Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκήπτρον.
 Ἄνηρ ἠλεὸς ἄγγυι τοιμμένῳ θυὸς.
 Οὐ σφιγξ' ἄνευ φλοίσβου ἐστὶ.
 Τὶ βαναύσῳ χ' σοφῷ;
 Φίλιυρα γελγῶδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.
 Τυφλὸς τυφλὸν ἐγὼν εἰς βόθρον ἐαυτὸν μετ' αὐτὸν βίπτει.
 Τῶν δειλῶν ἀπέχου.
 Πῶγων τράγω μὲν ἐστὶ, ἀλλ' ἢ νῦν σοφὸς.
 Ἄμαρτάνει χ' οὐψὲ σοφώτερος.
 Θέσπιν δῆτα κύριος τιμᾶ.

Magnum quidem spirat stultus, robur verò ipse parvum.
 90 Reprehendere omnes sciunt.
 Fatuus fatuum invenit.
 Non sericum Poëtæ, sed versus curæ sunt.
 Momus aut nothus unguento non ungitur.
 Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gessit, stultè se gerit.
 - 95 Sæpè etiam vile vestimentum sapientiam tegit.
 Videt senex quæ antè et à tergo sunt.
 Dux viæ laterna est.
 Aspera quidem primum ad cruditionem via est, sed postea fit plana.
 Non præclarum agit rhetorem qui obtusâ est voce
 100 Sani omnes ægrotos sanamus.
 Propria cures.
 Multos errare fecit demencia.
 Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem consult.
 Ferula disciplinæ sceptrum est.
 105 Vir stultus vasi perforato similis est.
 Non est Sphinx absque umulto.
 Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
 Tilia alii caput habens futura prædicat.
 Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
 110 Ab ignavis abstine.
 Barba quidem hircò est, sed non mens sapiens.
 Peccat et sapiente sapientior.
 Vaticinum servum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ'.

CAP. IV

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπεικεια, Ἡδονή, Ἀλαζόνεια, Ἐδεσμα, τὸ Πόσιμον.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.

Ἐξ ἀλικος δολήν νηδὸν μεσοῖ.
 Βρένθος μερόπων δλλοισι μένος.
 115 Βράζει κῆρυ ἐν κύριος, ὅταν τρυφή ἡγείται.
 Οὐ κηλίδας ὀμρῶζει κασάλη.
 Ὀλγ' ἄλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
 Κράμβη δις ἐψομένη, πτόμων φέρει.
 Ἦνα μὴ μορφὴν ἡ ἐσθῆτας μωρῶσσωσι ἀτται, μορῶχθος πάονται.
 120 Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέει πρὶν ἀλλ' ἔξει.
 Ὡσπερ τὴν κόνιν νότος, ἔω χ' φαύλος τρυφή κυκλεῖ.
 Οὐ τοῖς αἰχμοῖς ἀθέρειν, ἀλλὰ νηπιὸς ἔξεισι.
 Μὴ ἀισχυρῶς οἰφεῖν πρέπει.
 125 Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἀσελγειαν κύπριν ὀρίνειν.
 Δίει νεκτὰρ οἶψαν, πείναν τε ἄρτος.
 Ἀγίρωχοι ἐν εἰωχία ἠλιθιοὶ εἰσίν,
 Ἦσομοι χ' ἦπιοι ἔδαμῶ.
 Ἐν οἷ τῷ ἠρώμ τοῖς λοιποῖς ὀμοιοι.
 130 Γυναῖκα αἰδῶς, ἢ κομῶς κάζει.
 Εἴτις ἐν εἰλαπῆνι πολὺ πλείσον πῆνη μέθυ, χ' φῶτα ἄλλον κεδεύη, πασῶν ἀξιοσ ἀρετῶν κρίνεται.
 Ἄντι τῆς βορᾶς γάλα ἀθελγει τὸ βρέφος.
 Τὰ ἐμῶμενα αὐτὸ χναεῖ κύων.
 Ἄρτος χ' ζῆθος τῷ βίω χιλδος εἰσίν.
 Ἄβαλει μὴ γένοιτο ἄθροσ μοιχυδς ἐν ὀλιφ τῷ κόσμῳ.
 135 Ἄωτα εἰ μὴ γλυκῶ, ὄρηνος ἀραλοῖς φέρει.
 Νῶγαλα μὴ πᾶς τένδει.
 Πορφόραν ἐσάμενος ὁ πένις αὐτῷ ἀμνησεῖ.
 Φωλὸς ἐστὶ, ἢ φάγεται κρέας.
 Βάκχου βλάζει κόνυν λυαίφ.
 140 Μῶσι νῆσις λιμὸν δέειν.
 Ὅργια ἐκ παλαιῶ ἐν ὄρσι χ' ἄγκισσι ἐγένετο.

Ex alicâ confectum epulum ventrem implet.
 115 Perdit genus hominum fastus.
 Fervet curmi, quando in commessationibus luxus dominatur.
 Non maculas abstergit meretrix.
 Pauca abundè mediocribus sufficient.
 Crambe bis cocta mortem fert.
 Ne formam aut vestes fodent turpitèr amati, morochthos habent.
 Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.
 Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
 Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
 Non turpitèr coire decet.
 Nec furtivis nuptiis vaces, nec venerem obscenam exerceas.
 Sitim expellit nectar, panisque famem.
 Superbi homines in conviviis stulti sunt,
 Placidi ac mites nusquam.
 In sepulchro verò reliquus similes.
 Verecundia mulierem, non color fucatus ornat.
 Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, et alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
 Pro cibo lac sugit infans.
 Evomita iterum vorat canis.
 Panis et cerevisia sunt vitæ pabulum.
 Utinam non sit in toto terrarum orbe effeminatus aliquis adulter.
 Nisi suaviter spirent flores, luctum mollibus afferunt.
 Non quisvis suavia comedit edulia.
 Purpurâ indutus pauper sui ipsius immemor est.
 Apella est, non vescitur carne.
 Vino Bacchi poculum manat.
 Famen jejunus nimium expellere cupit.
 Sacra Liberi in montibus olium et vallibus facta sunt

Breves Sententiæ Græcæ Latinè explicatæ

Γλυκαίνει λιμὸς κυψῆς.
 Ἄγαθὸν τὸ νῆφειν, ἢ τὸ κραπαλῆν.
 Οὐθαρ ὄψον τοῖς βρέφειν ὀρέγει.
 Κείρουσι μίσκος κύνες.
 Πολλῶ τοι πλείονας λιμῷ κόρος ὄλεσεν ἄνδρας.
 Μηδὲν ἄγαν.
 Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρπε ἡδονή.
 Ἐκαστος ἐν ἴδιῳ νάκει λαυθάνει.
 Ἄρτος ἐκ κρήμυθι γλίγην τέρψιν ἔχει.
 Τροφὴ θορόβων αἰεὶ αἰτία ἐστὶ.
 Τραχήλυ ἀκείσθαι νόσον μόλοβρος ἢ δύναται.
 Ξανθὰ μήλα ἀρέσκει.
 Ἦδονὴ δέλεαρ κακῶν.
 Ἄγουιν εἰς φευγίτω.
 Κρωθύλυ κόσμος λύγος.
 Βρῦτυ καρχῆσιον μῆδὸν ἄλγη διώκει.
 Ἄλλαντος ἢ γεύεται ὁ ἀβιτῶν δέπνον.
 Ἄλλὰ γαστήρ ἐκ ἀλέγει βήματα.
 Κάσσα θῆρ χειρὶσι ἀκόνη δάκρυα σμάει.
 Γλύκος ἔ ἀκρίδος κρίας σίτος εἰσὶ φέρτιςος.
 Κολῆει μᾶλλον κόμας, ἢ κομῆεν δεῖ ἄνδρα.
 Ἄγαλλει τὸ μὲν δέμας λαίφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδῶς.
 Ἄρτων μὲν κορεῖσθαι σῶμα, ἀλλ' ὁ ὀφθαλμὸς πολλάκις
 δύναται.
 Ψωμῷ ἄρτων παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.

ΚΕΦ. 3

Δικαιοσύνη, Ἄδικία, Κριτής, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἄρχόμενοι.

ἜΡΑΔΙΟΝ μὲν γὰρ πόλιν στίσαι ἔ φαυλοτέροις, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὐθις ἔσσαι, δυσπαλεῖς.

Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ' ἢ λῶθην.

Οὐκ ἐστὶ δεσπότης ἄνευ ἀτιμῆς.
 Ἄνακτος καθυδούτος οἱ λαοὶ φροντίζονται.

Γοργοὶ πόδες ληστῶν.
 Τόπον ἥσων ὄδω μείζονι.
 Ἀρχὴ τῆς πόλεως κόβη ἐστὶ.

Σκόπτοντι στέμβων ἔπειται.
 Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημαῖς κείται.

Μέλει αἰσμητῆ ἀγῶν.
 Μὴ τὸ μέδων λειρέτω, λῶθην ταλῆν μὴ δυνάμενος.

Μηδένα τωθάσει.
 Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα.

Καὶ πρὸ ἐκείνου ἀγνώσον ἐκ ἀγάπα.
 Εἷς ἐστὶ δόλος οἰκίας ὁ δεσπότης.

Διῶκει δόδρα δοθειῆνα.
 Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία.

Ὅς μείν ἐκ εἶδεν ἰδ' ἄρχειν.
 Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότη ὄδλος τῇ δὲ δεσποίνῃ ἄβρα.

Ἀτιμένον κριθὴν ἀλοῶντα ἢ μέμψω.
 Βαλανεὺς ταυτῶ τῷ πυέλῳ ἀγαθὸν τὸν τε κακὸν λέει.

Ἀἶολοι ὁ μάγος μάγανον σπείρει.
 Ἀἵρησι ἢ λήματος εἰσὶ τέκμαρ.

Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς καινὸν ἀγαθὸν ἐστὶ.
 Ἀἱ τέχνων κενῶν! φεῖ δόλων ἀναριθμῶν!

Σπένδει μὲν ὁ καυχόμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.

Ἀλῶθην λῶθην σχάζειν ἐξέσι.
 Ἀψηρὸς ἄψφῶς βλωμὸν παίδεσσι βλίττει.

Οὐ πρόπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, ἰδὲ τὸ ἀλάξειν.
 Τὸ ξυδὸν, μὴ σὸν μόνον λέγει.

Μὴ ἀδικῶς χρῆματα κτάει.
 Δίτρα δικάια δίκην τρεῖ.

Fabas dulces reddit fames.
 Melius est sobrium esse quam crapulari.
 Uber infantibus opsonium præbet.
 Devorant canes rejectamenta cænarum
 Multò plures satietas quàm fames perdidit viros
 Nequid nimis.
 Sybarim turgentem voluptas atterebat.
 Quilibet in propria pelle latitat.
 Panis ex farinâ crassiore exiguam delectationem
 habet.

Luxus semper tumultus causa.
 Colli sanare morbum gulosus non potest.
 Flava poma placent.
 Voluptas esca malorum.
 Cedat unus pudor.

Virga cinnamomum puerorum decor.
 Poculum cerevisiâ plerumq; dolores expellit.
 Lucanicam non gustabit, qui cænam aspernatur.
 Venter cæcus verba non curat.
 Meretrix fera pessima cotè abstergit lacrymas.
 Mustum et cicadæ caro cibus sunt optimus
 Resecare comam potius quam nutrire virum decet.
 Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
 Quis quidem panibus satiari, sed non oculi sapissimè
 possunt.
 Frusto panis libertatem vendit parasitus

CAP. V.

Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c

FACILE quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare difficile.

Damnium quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.

Non est dominus absque servo.
 Rege dormiente populi ferociunt.

Veloces sunt latronum pedes.
 Det locum superiori inferior.

Magistratus civitatis caput est.
 Cavillatorem sequitur injurius.

Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
 Curæ est certamen præsidii.

Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
 Neminem irridebis.

Ne doleas propter patrem absentem:
 Neque ignotum illi præferas.

Unus est servus domus herus.
 Dodra furunculum persequitur

Justitiam injuria premit.
 Qui nescit dissimulare, nescit regnare.

Dominum servus, et dominam sequatur famula.
 Servum triturantem hordeum ne reprehendas.

Balnearior in eodem solio et probrum et improbrum
 lavat.

Varias spargit præstigias præstigiator.
 Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.

Bonus princeps commune bonum est.
 O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!

Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.

Injuriâ injuriam cohibere licet.
 Austerus parens perhibet buccellam vi aufert.

Neque flere nepue lamentari regem decet.
 Commune quod est, ne tuum solum dicas.
 Ne injustè opes possideas.
 Libra justa justitiam servat.

'Ανδρεία, 'Αδυναμία

Fortitudo, Imbecillitas.

ΑΓΛΑΟ'Ν ἦρωα οὐλος ἔδενδς σρετ.
Στόλος οἴκου παῖδες εἰσὶν ἄρρητες.
'Ισχίς γλιαντος ἐν βραχίονι.
Θωριζόμενον δὴ παῖς τύπτοιεν.
Οὐδαίς δειλὸς δαῦκος.
'Υπὲρ τῷ βιωμῷ ζ' ἐσχάρας μάρνασο.
Θάρσος μετανοίας ἔτης.

ILLUSTREM herosa bellum nullâ re privat.
200 Columna domûs filii sunt mares.
Gigantis robur in brachio est.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax est.
Pugna pro aris et focis.
205 Audacia pœnitentiæ comes est.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

*Ἡμισὸν μὲν τῆθνηκε, τὸ δ' ἡμισὸν λιμὸς ἐλέγχει.
Σῶσόν μὲν βίσιελὸν μουικὸν ἡμίτονον.
'Ενθα ζ' ἐνθα ἔλκει ἄκοντα δυνατὸς.
'Ινας σώματος ἰχώρ κίμππει.
Λαῦρον ἐνόον ἔλεγον ὄρει ἔλκος.
Δέρν ἐν ἀγῶνι μέλη ζ' μίνος δεικνυσι.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla est.
Dimidium serva rex miserate tonum.
Huc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus corporis flectit robur.
Mullam intus lamentationem ulcus excitat.
Membra et animum fortem in certamine hasta ostendit.
Non in certamine adolescentiam exercet jactator.

Οὐκ ἐς πάλην ἀλαζῶν ᾄθην ἀσκει.

Πόνος, 'Απραξία, 'Υπνος, 'Επιμέλεια.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

*ΕΛΛΑΦΟΣ ζ' λαγῶδες περὶ ταχέας ἐρίζουσι.
'Ο φεύγων μὲθλην, ἀλφίτον ἕκ ἀλφει.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὄμοιοι εἰσιν.
Οἶος ἀτρακτος, τοιαῦτα ἠλακάτη.
Κακῶς ἐρῶδες ἐκποῖνι τὴν ἐλῶάν.
'Ησύχως νυσάζουσι ἀργοί.
Καὶ ἀτρακτος ὄργανον χρησδόν.
Πλὴν ὕπνου ἔδεν τὰ ἕγιη ἄρθρα ἀλλει.
'Υρόρον βραδεί ἐπιτίθει κίνθωνι.
Σχολὴ γλιανίδα δέρεσι.
Πλάνην βίον τίθεισι σωφρονέστρον.
'Οπάσει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.
Φιλόπονον ζῶνον μῆρμος.
Εκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τῷφ μινέτω παρὰ Θεῶ.

CERVUS et lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
215 Dormientes mortuis similes sunt.
Qualis fusus, talis colus.
Pessimè colit vineam aper.
Quietè dormiunt otiosi.
Etiam fusus instrumentum utile est.
220 Præter somnum plures sanis membris medetur.
Onus segni impone asello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modestiorem.
Persequitur veritatem somnium.
225 Laboriosum animal formica est.
Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.

Γεωργὸς μὴ λείποι ἀλύην.
'Οθη τὸ πᾶν.
Οὐκ ἄπας τύλος ζ' ἦλος αἶρει.
Μόνη ἡ μέλισσα τιθαίβασσει.
230 Καὶ κτήνος, ζ' ὁ ἀρῶν, ἦσυχος ἔσαι ταῖς κυριακαῖς.

Ne linquat agricola lignum, cui stiva infigitur.
Curæ nihil impossibile est.
Non quilibet callos et clavos tollit.
230 Sola apis mel conficit.
Et jumentum et arator quietus erit diebus dominicis.

Τῷ νέειν ἄστυ νικᾶν ἢ βῆδισον.
'Ηφαιστῷ ἔργα ἕκ ἀτερ ἦχου.
Σίδηρος ζ' χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐντρίβονται.

Nendo superare civitatem non facile est.
Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.
Æs et ferrum manuum contrectationibus atteruntur.

Πρόβατα ζ' αἶγας φροντίς φυλάττει.
235 Οἶας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἴνα μὴ σκορπίση αὐτὰς ὁ λύκος.

Oves et capras cura custodit.
Congregat oves pastor bonus, ne lupo ea dissipet.

Σχολὴν θλίβονται κῦδος κίχτι.
'Οπου ἕκ ἐστὶ πρύγη, ἐκεῖ ἕκ ἐστὶ σάϊς.

Otiosum dedecus comprehendit.
Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aquâ subacta.

Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄκνος ἀνήρ.
'Αἶθλο ἀδρῶ ἄεθλαν ἀδρῶν ἐστὶ.
240 Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνῶς ὅτι δειλῶν ὄλιγη χάρις.

Egregiè domum juvat vir impiger.
Magnum certamen magnum meretur præmium.
Ab ignavorum consortio abstine, scies ignavorum exiguum esse gratiam.

Χαλεπὸν ἀγοςος μὲθρον χιτάζει.
Διὰ ἀκτῆς κήτος λάζεσθαι ἕχ ἀπαντις.
Σταγόνες ὑδάτος πέτρας κοιλαίνουσι.
'Η μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, ζ' ὕδεν ὠφέλει.
245 *Ἄγευ ἴδους ζ' πόνου ἕδεν πράγμα τέλειοι.

Molestum laborem manus recusat.
Non cujusvis est cete in littore capere.
Aquæ guttæ saxa excavant.
245 Sollicitudo cor devorat, et nihil prodest Absque sudore et labore nullum opus perfectum est.

*Οπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μέζων ἡ ἡσυχία.
Μάτην ὁ Σισύφοσ πέντραν ἀλείει.

Ubi major labor, illic major voluntas Frustrâ saxum volvit Sisypheus.

Breves Sententiæ Græcæ Latinè explicatæ.

Ἰμαίμακτον ἄμα ζ' ἄφαιρὸν μῶλος δαμῶ.
 'Ιθὺς ζ' λορρὸς ἀλλήλοισ μίχονται.
 'Ο ἰσχὸς θνατὸς ἔντα βασιύζειν ἢ δδναται.
 Πᾶσα γῆ λοιδόρον τρίψει.
 Εἰρήνη τὰγαθὰ ἀδέει.
 *Οαρα κακὴν ὀβολὴ ἔκ ἂν ἐνέωμαι.
 *Ἀμφὶ κραιῖρας ἐρίδα βῆλλον σμερδαῖλα ἰρευέει.

Μετὰ ἀλαλήν ἴπανται ἔκοντες.

ΚΕΦ. ιγ'.

Φήμη, Δυσφημία.

'ΡΑΔΙ'ΩΣ οἱ φαῦλοι κακότητι αἰωνῶσι τὺς σπυδαίς.
 *Ἀπαξ κλέπτων ἀεὶ φῶρ ἐστὶ.
 'Αρετῆς γέρας τὸ κῦδος, ἢ χροῖνος ἄρῃ.
 Ὀνε ἀβρόστονον, ἢ δ' ἀβρονα, ἢ σικάμυνα, ἢ δ' ἀβροτάκη
 τέπει· ἀλλὰ φήμη καλὴ κήγυθη.
 Διωλβγίος φήμη τὸ μὴ ὄν ποιεὶ εἶναι.
 Τὸν ἰδρόντα ἰδρυε, ζ' τιμὴ σοι ἔσαι.
 Μῦθος ζ' αἰσχος ἐγκώμιον ἵγχουσι.
 *Ἀμεβεὶ εἰάν μὴ εἶδωρ πνιγίηται φήμη.

ΚΕΦ. ιδ'

Μισθός, Ηοινή.

ΒΟΤΡΥΑΣ ἢ κῦει ἔκανθα.
 Οἱ διθάουτες ἐν πόντῳ ληίδα, ἀκάτω χροῶνται.

Μὴ κρίν' ὀρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
 Πληγὴ νῶτω φίντις.
 Ποιὴν φῶρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.
 *Ορταλὶς ὠδν τίκτεσα ἐλευθέρα ἐστὶ.
 Οὐχ ἅπαντες τῖρας ἄξιοι.
 Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίρει.
 Οἱ αἰέθοντες τὸ πλάθν γλίχονται.
 Βακτηρίαν ἀερίων αἰκίαν ἀπειλεῖ.
 Μέγον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' ἔκ ἄγραν ὀρίγει.

'Εν σταδίῳ σωτηρίας, λοῖσθιοις ζ' πρῶτος ἐν βραβεῖον
 λήφονται.
 Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.
 Δίκαια ζ' μῶλωψ.
 *Εἴην ἔκαστος μανθάνη κομίζει.
 *Ἄξιον τῆς χύτρας πάμα.
 Κολιίζει μάρμαγα λήγοντα.
 Κοιλίαν ἠδέποτε πληροῖ τάρταρος.
 Μείων αἰτία, μείων δίκη.
 Μῶλωψ ἐν σῶματι, ὄγμος ἐν ἄγγῳ.
 Τὸ ἡδὺ μᾶστιγος δίκην, χοίρους δονεῖ.

ΚΕΦ. ιε'.

Γλῶσσα, 'Ομιλία, 'Αλήθεια, Ψευδός

'Εἰ πᾶν τὸ λαθὼν ἄνωρωπος ἐστὶ, ζ' ἡ ψιττάκη ἔσαι.
 *Ἀκκῶ, κῆν ζειρεῖ κοσμηθεῖσα, τὰ ἀνάδοντα μὴ λαλεῖ.
 *Ἐπαινον φίλων μᾶλλον ἢ σαυτῷ λέγει.
 Γλῶσσα κακὴ δέξυτερα ἀκρῆς ἔξίφεις.
 Εν ἔργῳ ὦν ὁ φῶρ ἢκ ἰέχει.
 Ἀκείθετα λίλογχε θυρινὴ καυηγόρος.
 Γηῖσις ἢ τῶν πολλῶν λόγος.
 Ξίφος μὲν πιτρώσκει σῶμα, τὴν δὲ λόγος.

Ἀλόγοις ἀνεῖθν, τὸν λόγους πείθοντα σε.
 Δουγος ἀσελγῆς ἔθη χλκεί μεράκων.

Insuperabilem paritèr et debilem bellum domat.
 Rectus et curvus adversus se invicem pugnant.
 Homo macilentus arma gerere non valet.
 Quævis terra convitiatorem alit
 Pax auget facultates.
 Uxorem malam obolo non emerem.
 Circum caput contentionem jactans terribis eructat.
 Post acclamationem bellicam jacula volant.

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

FACILE improbi malitiâ suâ aspergunt probos.
 Qui semel furatur, semper fur vocatur.
 Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
 Non abrotinum, neque mora, neque abyrtæce delectat; sed fama bona et honesta.
 Magna fama quod nihil est, esse facit.
 Sedere jubeas eum, qui sedile præbet, et erit tibi gloria.
 Turpitude et scelus laudem suffocant.
 Pertransit nisi suffocetur statim fama.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

Non producit racemos spina.
 Prædam in mari quærentes actuario utunter na vigio.
 Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
 Plaga dorsi auriga est.
 Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
 Gallina ova pariens libera est.
 Non omnes tiarâ digni sunt.
 Guttur Gehennæ immane biando captat.
 Cantatores amant humores.
 Baculum attollens verbera minatur.
 Lahorem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
 In stadio salutis ultimus et primus unam accipient præmium.
 Merces virtutis laus est.
 Verbera et vibex.
 Suam quisque pellem portat.
 Dignum patellâ operculum.
 Cessantem punit flagellum.
 Nunquam ventrem explet tartarus.
 Minor culpa, minor pœna.
 Vibex in corpore, sulcus in agro.
 Quod dulce est scuticæ instar, porcos impellit

CAP. XV

Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas

Si omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
 Acco, licet mitrâ ornata, non loquitur quæ placere possint.
 Anicorum magis quàm tuam ipsius laudem prædica.
 Lingua mala acutior cuspidè gladii.
 In opere existens fur non vociferatur.
 Noxa sortitur crebra maledicos.
 Inanis est vulgi sermo.
 Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verus sermo.
 Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
 Impudicus sermo deliciis adolescentium frangit mores.

Brevēs Sententiæ Græcæ Latine explicatæ.

Μολύνει ἤθη κατὰ ἡ βριλία τῶν φαύλων.
 Λόθην ἔγχελυς δηλεῖται.
 Βράγχος τὸ φθίγγεσθαι ἰσητέι.
 ῥίψας λόγον τις ἐκ ἀναρίεται πάλιν.
 Ἐχθρὸς μὲν μοι κείνος ὁμῶς αἰδοῦ πολέσιν,
 Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ βάζει.
 Βαυδαίνειν ἕξες ἕως ἢ λαλεῖν δυνάμεθα.
 Ὡς φῶρ κλέπτων ἔκραξεν.
 Ἡχῶ νόμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.
 Πίτυλος ἰχθύας σοδεῖ.
 Μύθοις ἢ κείθεται πείνα.
 Ἀκριθὸς λέσχη κοίραρον ζ' ὄχλω ἄπτεται νόυ
 Φθίει τὰ ἤθη κατὰ ὄμιλος λίρων.
 Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὄρφνῃ.
 Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
 Ἐρεσχεύωντα ἱρεσχεῖται.
 Οὐδέτις κρῶσειν λωπτερον οἶδεν, ἢ κακὰβα.

Consuetudo malorum bonos inores contaminat.
 Voci anguilla nocet.
 Raucedo vocem inlibet.
 Jaculatus verbum aliquis non recipit rursus.
 Inimicus quidem mihi ille est æque ac portæ in ferorum,
 Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
 Balbutire licet, donec loqui possimus.
 Sicut fur furans clamavit.
 Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
 Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
 Verbis fames non obtemperat.
 Accurata sermocinatio principis et populi tangit mentem.
 Corruptit mores honestos turba impudentium.
 Non vocem, sed visum inpediunt tenebræ.
 Sermo doloris remedium est.
 Cavillatorem illude.
 Nemo melius crocitarare novit quàm perdix.

ΚΕΦ. ΙΣ΄.

CAP. XVI.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικά, Ζῶα.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

ΔΕΨΕΤΑΙ τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ κίδαφον φωλεῖ.
 Χείρισα φέρει κόμαρος μήλα.
 Ἐκ κέρκυ καρβατίνη.
 Τί κρησῆσι ζ' μελισσαις ;
 Λίκυμ κἄσω ἔοικε.
 Ἡ κίβρῶ χροῦ ἐρίσμιος.
 Κίγχανος κελλομένης, τὰ κακὰ κέλλει.
 Κατῆλιψ οἴκου κρησῆσι.
 Κάνωπον ἢ δέει κόρην.
 Εἰ μή σοι κόσμος ἐστὶ, ἰωγήν σου Πᾶν παρελεύσεται.
 Σίαραρον ἔσαι σισάμβιον, ὅταν βέτυρον εἰδῶσι σίδη.
 Ελάγισον ζῶον ψύλλος ἄλωματι μέγισον ἐλέφαντα νικᾷ.
 Σοδεῖ μελισσας ψόλος.
 Φάλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' ἐκ ἐν ὄφθαλμοῖς.
 Καρόκην βρώκος ἐριθάκη, τ' ἄθετεῖ.
 Βόνην ζ' ἰνδικὸν κίς λείπει.
 Βρόνον μὲν ἑλλὸς ἀλλ' ἐκ ἑλλέβορον ἔδει.
 Γραβίς ἢ δέεται ἐχίνος, ἕτε βῶλω.
 Φασιανὸς πρένης πρότανις.
 Φέριβη ψήσσαν φακῆ.
 Τὸ ῥόδον ἀκριζεῖ βαῖον χρόνον' ἀν δὲ παρέλθρ.
 Ζητῶν εὐρήσεις ἢ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.
 Ἀχοῖς βυίον ἢ φέρι.
 Βαίταν ἐνδύει βαίονι.
 Τὸ πομπύσειν σκίγγον νάρκην τ' ἢ διώκει.
 Τὸ ἄγαν ἕιν πυρὸν σήπει.
 Ἴβις ὄφεις ἐναίρει, αἰγιθαλὸς μελίττας.
 Πλίνθον πλίνει ἢ κῆρακα καθαρῖζαν.
 Τὸ μὴ ἔπον, πῦρ ἢ ἐστὶ.
 Ἐν κολωνοῖς θροῖ. ζ' ἥπαρ ἀκρυμένη μόγις εὐοίσκεται.
 Ἴκτις σρικρόν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.
 Καιομένη ὄτλιγξ κρηθέμνη ἐκ ἐμπάζεται.
 Διαιτεῖ ὄρσος χλόαν, ἢ ἔξ χλιαίνει ἔλη.
 Δρυὸς πεσῶσης πᾶς ἀνήρ ξυλευεται.
 Βαρὸ οἱ ὄνοι ἄχθος βασιάζουσι.
 Ποικίλοι οἰνωποί πετροῖς διὰ μετώρῳ ἀέρος πετώνται.
 Οὐ πᾶσω ἀγορᾷ ὄρκα, ἔχει.
 Οὐδέμια ὄμφακος χρεῖα.
 Κολοκύνθης κίκυς κούλη ἀγνώστος.
 Ἐω κλέθροις πλέθρα κάλλιστα.

EXCIPIT fumum caminus, vulpem verò spelunca.
 Pessina arbutus fert poma.
 Ex caudâ calcementum vile.
 Quid fuci commercii habent cum apibus ?
 Lupo similis est fiber.
 Fulvus color amabilis est.
 Appellente hordeo in furno tosto, mala appellant.
 Fundamentum domûs trabs est.
 Sambuci flos cinicem non expellit.
 Si tibi costus non est, præteribit Pan diversorium tuum.
 Quando ex malo punico butyrum elicitor, siser in serpillum sylvestre mutabitur.
 Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.
 Apes fumus abigit.
 Grata quidem arena est, sed non in oculis.
 Lydorum condimentum, arumque cibos Bruchus aversatur.
 Hordeum madefactum et piper Cis relinquit.
 Muscum quidem hinnulus, sed non helleborum devorat.
 Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque argo.
 Phasianus pruni custos atque inspector est.
 Nutrit lenticuia Latum piscem.
 Rosa senescit brevi tempore : ubi verò transierit Inquirens invenies non rosam, sed rubum.
 Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
 Bæoni pisci lanam ex corio consutum induit.
 Sibilando crocodilus terrestris et torpedo non fungantur.
 Nimia pluvia frumentum putrefacit.
 Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
 Laterem lavat qui corum mundare conatur.
 Quod non urit, ignis non est.
 In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
 Mustela sylvestris animal parvum, magnorum sæpe malorum causa est.
 Urens scintilla vittam non curat.
 Irrigat ros herbam virentem, et calor solbris tepescit.
 Arbore dejectâ quilibet ligna colligit.
 Grave onus asini portant.
 Variæ aves per sublimem aëra pennis volitant.
 Non omne forum capras habet.
 Fructus immaturi nullus est usus.
 Curcubitæ vis cunilæ ignota est.
 Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis et herbosis locis sunt.

Breves Sententiæ Græcæ Latinè explicatæ.

Οὐκ ἴστί χώρα ἄνευ σκωλήκων.	460	Non est regio quæ vermibus careat.
* Ὅσπερ τὸ λαλεῖν τῷ ἀνθρώπῳ ἰδίον ἐστίν, ὕω καὶ τὸ μυκᾶν τῷ βοῷ.		Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
Ἐὐρίπου κραιπνὸν ὕδευμα τριβὴ δῆθηται.		Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ὅπῃ πολλοὶ μύσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἐσονται βόες.		Ubi multi sunt vituli ibi multi quoque boves erunt.
Κοράβης ββάδισμα μιμῆται.		Caneri marini incessum imitatur.
Οὐκ ἔχει φοιδίας φρόνας	465	Caret squamis rubeta.
Δέλφικα τρέφων χοῖρον ζεῖσι.		Porcellum alens porcum habebit.
Μὴ βρόδιως ψαθυρὸν λίθον ἐβρίσεις.		Non faciliè friabilem invenies lapidem.
* Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.		Umbilicum medium occupat.
* Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἰθῦναι.		In fluviis et stagnis mergi.
Ἰδα φύει ἰβίσκον ἰὼν τε, ἠδεῖται ἰόρκους βορᾶν.	470	Ida mons hibiscum producit violasque, capris pabulum gratissimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.		Et junctis facti sunt labyrinthi.
* Ἄμπελον * Ἰξ ἄχ ἱμάτια ἔπτε.		Vitem non lorum Ix lædit.
Γαῖαν ψεκᾶς εὐκαρπον ποιεῖ.		Terram ros ferulum reddit.
Νεβρὸν ποδωκεῖνη νικᾷ χελώνη.		Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ζωρὸν γίνεται.	475	Non fit ex speltâ vinum merum.
Βαύζοντῶς ἐνδὸς, ἀντίκα βαύζει καὶ ἕτερος κύων.		Latrante uno, latrat statim et alter canis
Χρμετίζει πῶλος, ἔππυ ἀπύσῃ.		Hinnit pullus, equâ absente.
Τὰ νηρὰ φιλεῖ νῆσσα.		Humida quæ sunt anas diligit.
Οἰδεὶ καὶ ἄλυνθος.		Turget etiam grossus.
Ὅυ τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.	480	Non absterget nigredinem corvus.
Χωρὶς μίσχου ἢ γίνεται μῆλον.		Absque pediculo pomum non crescit.
Ζαλέας κράδη κριθὸν γέρπει.		Lauris alexandrinæ surculus arietem delectat.
Λεθροῖδι θῆσι ἀπὸ κάλυ κρεμωμένη προεῖται.		Exuvlis anguis in ligno suspensis perterretur.
Γέρον ἰξίας θραύει.		Ferit lumbos scutum Persicum.
Γέιντα κλιβάδιον θεραπεύει.	485	Medetur visceribus clybadium.
Ἐἰ πρῶτον χειρᾶγρα αἰοεταί ἢ ἀλλων φαρμάκων χρειαῖν ἔχουεν.		Si porro chiragra tollitur, non opus habemus alia remediis.
Ψῆσαν φορύων νοτιδα ζεῖσι.		Latum piscem pensens humorem habebis.
Θοοὶ τυψέλης οὐροὶ εἰσὶν αἰγιθαλὸς καὶ ἀνθρώπῃ.		Acuti sunt alvearis apum inspectores parus et crabro.
* Ἐκ πόρτιος βῆς γίνεται.		Ex vitulo bos fit.
* Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.	490	Mel diligit ursus.
* Ὅροθος, ἀκοσῆ, καὶ τὰ ἄλλα ὀσπρία ζῶων σπρίζουσι βιοτήν.		Ervum, hordeumque, et alia legumina animalium corroborant vitam.
Ζωῆς σῆμα κρότος.		Vitæ signum pulsus est.
* Ἐν νῆσῳ σκῶρ νόσει.		In insulâ oletum punctim exdit.
Χειμῶνα φεύγοντες καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ βοάων ὤκαιων.		Frigus fugientes et imbres grues ad oceanî fluentæ volant.
Ὁὐ ποιεῖ ἔαρ μία χιλιδών.	495	Una hirundo non facit ver.
Μυδαίει μώλυσα κναομένη.		Putrescit alii caput resectum.
Νάρδον ἀμέλγει ἀπειρος.		Nardum immaturè carpit imperitus.
* Ἄριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.		Optimus hædi custos est lupus.
Δόφος κᾶν λισσὸς ἢ μασθλή ὀφειλεταί.		Cervix jumentorum, licet glabra sit, tamen habet nis debetur.
* Ἀλάβασρον εἰ μὴ λευκὸν, ἢ καλόν.	500	Alabastrum nisi album sit, non est bonum.
Ὁὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ζεῖσι.		Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.		Junguntur cum tritico zizania.
Μηκᾶσθαι πρόβατα ἢ ἀνθρώποι ἔθουσι.		Balare oves solent, non homines.
Τὰ ὕατα ὄνον δηλώσι.		Ex auribus cognoscitur asinus.
Κοσμὸν προσθεῖσι κάλχη σίγλαι τε.	505	Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum superaddunt.
* Ἰπτεὶ λῆϊον ἕτερος πολὺς.		Lædit nimia pluvia segetes.
Κυρτῶ βάμφει σύλην αἰγύπτιος ἀρπάζει.		Aduncum prædam rostro vultur rapit.
Κόπρω ἀλισγεῖ οἶκον κολοιδῶς.		Stercore polluit nidum monedula.
Ἐυλάκαν ἄμβη ἤτε κάμαξ ἢ καὶ λαινυσι.		Vitis pedamentum et supercilium petræ non exhiberant vomerem.
Γαργαίρει θόννος ἐν κακκάβῳ.	510	Splendet in olcâ testaceâ thynnus.
Θάει καὶ ἰέραξ τὸς πῶλος αὐτῶ.		Docet etiam accipiter pullos suos.
* Ὅσέα πιμελῆ κεκαλυμμένα γαλαίαι τρώγουσι.		Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Ἀιγυλιὸς ἐν σπείρῳ κοράκων.		Ulula in cœtu corvorum.
Χαίρει λέων μεγάλῃς ἄγρας κύρσας.		Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus est.
Ἐλαίαν ἐν κήφῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.	515	Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.
* Ὀγκῶται μόνος ὁ κάνθων.		Solus asinus rudit.
Στελεῖς πίτους ἰδρώς.		Viscum pini sudor est.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος ἔχ ζεῖσι.		Qui smariden asperratur, neque cetum habebit.
Γάγγλιον ἔρνος θάλλον ἢ καίεται.		Nervi contortionem planta virens non sanat.
Ὀὐχ ἄπαν τὸ ἀμαρτίσσον χρωδὸς ἐστίν.	520	Non omne id quod fulget aurum est.
Ξῆνα ἀποσειλάς, χῆνα ἀναλήψῃ.		Anserem emittens, anserem recipies.
Ὁὐ φυσᾶται μογάς.		Flatu distendi bulga nequit.
Κτίλος τῶν οἴων ἡγεμὼν ἐστίν.		Aries ovium dux est.

Ἦρώνα ἐν ἔργῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.

Ὅρμιτῶ δνον ῥαδίως δήσσει.

Ὅρχονται κλάδοι ἔρπηκος κοφθέντος.

Σκελλαν σκολοπέδρα ζείδει.

Ἡ λῶσσα ὄρθαλις ἐκ εὐθείας νοσοία ἔχει.

Ἐθμον ἰσπτοντα εἰς κήπῳν σὺ μὴ λαττε.

Καὶ ἄροντιν ὅπως χρῆσθαι.

Ὀύχ βροία τῶ ἰρεβίνθῳ γαλοψίσι.

Ὀὐ τρέφει θάσος θάψον.

Δεῖσα σῶσον φθεί.

Τεῖρι σῶμαχον τεύθος.

Κηλεῖ ἔγκατα ἔσχιν τ' ἰσίκιον.

Ὀύχ ἄπας ραιμάων ρήκωνα δρέπει.

Νωθῆς κερκὰ ἐκ ἐστὶ, εἰ μὴ κέρμη.

Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ εἴζει μέλι.

Ἐνθεν δ' ἀράχην αἰανὴν ἴδν πίτει.

Ἄψινθιον ἄμάρακος ἕξις ἄσθας ἐπέγεισι.

Κεῖματα καὶ κίσσαν, μόνῳ γάρῳ μῶγις αἶρει.

Ἐλλίβορος ἐν πρασίαις φέεται.

ΚΕΦ. Ζ΄.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία,
Κοσμήματα.

Εἰς Ἄτυχίαν.

ἸΑΘΥΤΟΣ Ἄριστεύθῃ δαμάλις μία, ζ χρυσομαλλος,

Ἢν δ' οἷς ἐκ τῶντων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.

* Ἢμβροτε δ' ἀμφοτέρων ἄμην λύκος ἕκτανεν, ὡδὶς 545

Τὴν δάραλιν πένθης δ' ὤλετο βυκόλιον.

Πηροδέτω δ' ὄγ' ἰμάντι κατ' ἀυχίνος ἄμμα λυγώσας.

Ὀικτρὸς ἀμύκτητος κάθτανε παρ' καλύθη.

Ἐὼν ληκῆ νῆμιος εἰς κόρυκα βυλλόμενος,

Παπαίων ψυχὰι ἕξ ἴδν ἕξαιούται.

Χρυσὸς τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἦδὲ καὶ αὐτοὶ.

Ἄαες ἐπὶ ἥρημι πωλυψηφίδι θαλάσσης.

Δύη καὶ φεύγοντα δρῶσαι.

* Ἦθὸ τῆς ἀνάγκης ὀδυῖται ταχὺ πάντα.

Μένει ἕκασον τῶθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.

Γλισχρὰ τύχης βήματα.

Ὀὐκ αἰεὶ ποθῆ κόχλαξ ἀκόλυθεῖ.

Χεῖραι ποτὶ δύαι εἰσι παρὰ ἀλείσον καὶ χεῖλη.

Ὀὐδέμια δύη ἦκει μόνη.

* Ἴθ', ἕξως φεύγσας ὄρνις βρόχῳ ἔκρυσε.

Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος.

Τῶ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.

* Ἄπαντες ἐν θαλάσῃ κακῶν πλείομεν.

Τὰ χρῆματα ἐστὶ ψυχῆ δειλῶν ἀνθρώπων.

Κάκιστος θυσάνων κοσμὸς ἰλῶς.

* Ὁ νῆμμος ἐστὶ ψυχῆ καὶ γάνος βροτῶν.

Ὀὐ πᾶσα ἡμέρα ἀνὺ ζημίας.

Τοῖχον χροῦ κάζει.

Μή μοι γένοιθ' ἢ βέλομ', ἀλλ' ἢ συμφέροι.

Ἄπειτις πύργοι ἄστος εἰσι κόσμος.

* Ἀρχαλέον πενία κακὸν, ἀσχετον, ἀμέγαρτον δάμησι

λαδόν.

* Ὀρφανοὶ ὡς ἀνεμοὶ πολλὰκις ἀλῶνται, ζωμὸν ἐκ ἔχον-

τες.

Τύχης κινήσης θαιρὸν εὐ πρᾶττομεν.

Διμὸς, λοιμὸς ζ πόλεμος, λαὸ εἰσι λοιγδός.

Δίθους καὶ ἀγάλλοχον, πάλλακες τίονσι καὶ πρεσβύτε-

ροι.

* Ἰθία ἕστια ἀπάντων ἄριστον.

Ἄστα χροῦς φέροι, χρῆματα καὶ πλέτον αὐ αἶρει.

Flores in horto magnam pariunt voluptatem.

525 Tenui funiculo facile asinum ligabis.

Tripudiant surculi stolone amputato.

Cal' at squillum scolopendra.

Singultiens gallina non statim pullos habet.

Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.

530 Orontii quoque succus utilis est.

Haud similis est ciceri gelliosis.

Thasus insula herbas ad tingendum aptas non ha-

bet.

Corrumpt lilium sator.

Affligit stomachum loligo.

535 Mulcet viscera lumbagum isicium.

Non quivis vehementer cupiens papaver decer-

pit.

Non est tarda perdix, nisi ægrotet.

Aribus quidem dulce stillat mel rosa.

Inde verò aranea grave venenum bibit.

540 Absinthium et amaracus ordine exulcerationes in

oris superficie persequuntur.

Diuturnà ex deflutione affectus, et picam, vix tol-

lit garum.

Nascitur in hortorum areis helleborus.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria,
Ornamenta.

In Infelicitatem.

OPES Aristida: bucina una et lanigera

Erat ovis: his famem expulit à janua.

Privatus autem est utraq: ovem enim lupus oc-

cidit, partus

Buculam: pauper verò perdidit armentum.

Peræ verò corrigia hic circa cervicem nodum flec-

tens.

Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.

Si resonet nummus qui in sacculum immittitur,

Papistarum animæ ex inferno liberantur.

Aurum sanè et argentum pulvis sunt, et ipsi

Lapides in calculosâ maris crepidine.

Infortunium etiam fugientem comprehendit.

A necessitate omnia in servitute rediguntur bre-

vi.

555 Manet unumquemque id quod passurus est.

Lubrici sunt fortunæ gressus.

Non semper desiderio satisfacit calculus.

Vel mille calamitates sunt inter calicem et labra.

Nullum infortunium solum.

560 Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidit

Nervi belli argentum est.

Fortunato omne solum patria est.

Omnes in malorum mari navigamus.

Opes sunt vita improborum hominum.

565 Pessimus fibriarum ornatus est cœnum.

Nummus est anima et lætitia mortaliū.

Non omnis dies damni expers est.

Parietem color exornat.

Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt uti-

lia.

Altæ turres civitatis sunt ornamentum.

Grave paupertas malum est, et intolerabile, quæ

magnum domat populum.

Orphani sicut venti sæpenumero vagantur non ha-

bentes jus esculentum.

Fortunâ cardinem movente bene nobiscum agitur.

Fames, pestis et bellum populi sunt perniciæ

Gemas et Arabicum lignum juvenes senesque in

pretio habent.

Propria domus omnium optima.

Mortem Parca affert, opes et facultates rursus au-

fert.

Χρήματα ἀνδρ.
Εἶμα ἀνδρ.

Divitiæ virum faciunt.
Vestis virum facit.

ΚΕΦ. ιή.

CAP. XVIII.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἡβη, Γῆρας,
Καιρὸς.

Tempus, Ætas, Juventus. Senectus,
Opportunitas.

*ΕΣΠΕΡΟΣ τῆς ἡμέρας τέτρα.
Τέρεται κράσις ἀπώρας μολύσης.
*Ὀπώραν ἢ καλύπτει κρόταφος.
Χιτώνα χλαϊνάν τε χιῶν καλεῖ.
Αἴψα ἢ ἀκαλήφῃ ἀπρεκῆς αἰθεῖ.
*Ἐχει τὸ ἔτος μῆνας δύο καὶ δέκα.
Μνῆς ἔτη προδίδωσι.
Ὀκ ἀεὶ θέρος ἔσαι, ἔρχεται χεῖμα.
Τέμαρ αἰὼν ἕκ εἶδει.
*Ὡσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, ἔτω καὶ φλόξ ἢ καιρὸς κρίνει.

*Ὀλόλυξε σὺν λύκοις, καιρῷ ἀναγκάζοντος.
*Ἄλει λείρια ῥίγος.
Τὸ εἶθαρ χρόνου μακρότητα βραχύνει.

Τρέχει λυκάδας θηρὸς δίκην.
*Ἔργα νέων, βυλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.
Χειμῶν ὅταν παράγεται, θώρακα μὴ θρύπτει.
*Ἀχρὶς ἂν σιδηρὴ ἦως, θρόνα μείρακες ὀτρυνόμενοι λέγετε.

Ἰδοὺ γόνυ τὸ γῆρας.
Τῆν ἀκμὴν ἰόνθος ὡς τὸ μάλισα σημαίνει.
Τὰ ὠγύγια ἀριστα.
*Ἡμέραι ἐπιλοισοὶ μάρτυρες σουφώτατοι.
Καλεπὸν τὸ γῆρας ἐστὶν ἀνθρώποις βάρος.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἔξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ τιθῆς.

*Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.
Δελητὸν τὸ ἥλικον ἠτρίου φαίνει.
Πολιᾶς τρίχας σκύλλειν ἀσεβῆς.
*Ἄρα ὦραν μινύθει.
*Ὅτου κρύσαλλος, ἐκεῖ χεῖμα.

580 VESPERA diei terminus est.
Arescit gramen, veniente Autumno
Ætatem non tegunt tempora.
Tunicam nix lænamque accersit.
Urit maturæ urtica vera.
585 Habet annus menses duos et decem.
Lanugo annos prodit.
Non semper ætas erit, venit hyems.
Finem ævum ignorat.
Sicuti aurum ignes, ita etium amicos tempus judi-
cat.
590 Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Exsiccat lilia frigus.
Longinquitatem temporis CONFESTIM abbre-
viat.
Feræ instar annus currit.
Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Cum appropreat hyems, thoracem non lacerabis.
595 Dum aurora fulget, moniti adolescentes flores col-
ligite.
Incurvat genu senectus.
Ætatem plerumque indicat lanugo.
Antiqua sunt optima.
600 Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Grave senectus est hominibus pondus.
Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi dubium
non erit.
Vigor ætatis fluit ut flos veris.
Vespera quanta pars staminis confecta sit ostendit.
605 Molestiam exhibere canis crinibus, impium est
Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ'

CAP. XIX.

*Υλλη παμμυγής.

Miscellanea.

ΑΥ'ΕΤΗΡΟΝ μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνιον, αὐτὰρ
βάλασμον δόδοιοι.
Βλάπτει ἄλλος ἀγλήη, ἀκτινῶν τῷ ἥλιυ σιδηρότων.

Οἱ ὑφ'ὄντες ἀγνυθας ἢ λείπωσι.
Γέλη ἐν ἀγοσῇ ζητεῖται.
Κακίση ἐκ μύξης λεκμῆς μύρει.
Βαρύτερον μολιβδὸν ἐστὶ πτίλυ ψιλότερον.
*Ἐν ὀξεί πυρετῷ ὤτα κωφῶσθαι μανικῶν.
*Ἄχροι, ἰσχυροὶ, πτυαλίζοντες, ἐν τυτέοισιν ἐν ὑπνοῖσιν
ἰδρωτες ἀγαθοὶ.
615 Ὀὐ διώκει ῥίγος ψίταθος.
Τὴ ἀγγῆ καὶ ψίφει ;
*Ἀκὴν μάλλον ἢ τὸ καρπύλον ὀλέσει ἄσθληος.
Τόσον διαφέρουσι κοτύλη καὶ βραιβοειδῆς, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ
τὸ μέλαν.
Κλασματῶν φύλαξ φορμὸς.
620 Φλιὰ οἰκίας στίμα.
Κῶ κολυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κῶπαι.
Μαγὰς πῶρον φυγαδεύει.
Πύθει μαμηρὰ σαθῆριον.
Ψύχει ἠδέως σῶμα ψίθυρος.
*Ἀθρόαν ἢ πάσχει χελαζᾶν ἀθήρ.
Σμικρὰ ζῆμη ὕλον φύραμα ζυμοῖ.
Ναρτάλο λωτὸν κάρποτος.
Δύχνος τῆς λόγγης ἔχθρος.
625 Ὁὐ κῶβυλις βράθυκα μινύθει.

FÆTUM involvens membrana austeram quidem re-
nuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.
Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis
radiis.
610 Ponduscula texturarum non linquunt textores.
Variæ merces in foro quæri solent.
Pessimus humor ex mucore fluit.
Plumbo gravior est, et pennâ levius.
In febre acutâ surdescere furiosum.
Pallidi, graciles, spatantes, in his per somnum su-
dores boni sunt.
615 Non propulsat frigus storea.
Quæ splendori cum tenebris communis est ?
Acieum potiùs quam curvitatem scalpnum amittet.
Tantum est discrimen inter concavitatem et con-
vexitatem, quantum est inter album et nigrum.
620 Fragmentorum custos sporta est.
Vestibulum domus ornamentum est.
Urinatori manus sunt remi.
Expellit luctum magas.
Putrefacit mamera satherium.
625 Frigefacit suaviter corpus susurrus.
Coacervatam non patitur grandinem arista.
Pusulim fermenti totam conspersioem fermentat.
Mactra narvalo vase melior est.
Adversatur tenebris lucerna.
630 Pruna damasema non comminuit radula caseæ
destinata.

Breves Sententiæ Græcæ Latine explicatæ.

Ἐίδεος δίκην κούρος ἴσιν.
 Ἰδόντων ἐν πύσματι ναὸς ἕδω.
 Ἄγκυλον ἄτερ ἀγκύρου ἰχθύος ἢ ἀλώσεως.
 Τὸ θλον ψαθὴν μείζον.
 Κρίνον σφόδρα μὴ κραινέι.
 Ἀπὸ λαλαῖ ἱεραὶ ἀμύλλη κρόνων ἔθλοι.
 Μὴ νόσφι νοτίδος νότος.
 Κάμπτει εἰς σάτε γνάμην ὁ ἀσανόνης.
 Χαλκείη πόδας τιθὴν τίθησι.
 Φαλδί τριχὰ ἐ τμήσεσι.
 Ἰδὲν ἄθροαν ἀδαίμων πανίτω.
 Ἰ. Ἰρανος δακτύλων λιχανὸς ἴσιν.
 Ἀντὶ ἄρματος ἱπποῦς χράται ἱππεῶς.
 Οὐκ ἴσιν ἀγκυρα γάλλοις βυθός.
 Βορίων ἄλλως ὑποτε εὐδαν τίθησι.
 Μητῆρος δέικλον θυγάτηρ.
 Ἐλινοσ ἠνία ἢ δέεται.
 Δραπῶν κορυφῆς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαίζεται καὶ
 μουσικῆς ἐν αὐτῶν.
 Ἀγναοὶ εἰς χῶραν ἄγνωστον χωρίσαντες ἀγῶσι τὰ
 ἰριεῖα εὐθραπῶν.
 Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς διζυρὸς.
 Λίπτει ἱκμάδος υἱεῖρος.
 Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπος, ἀλλ' ἢ λιμὸν ἐλεφαίρει.
 Νίφει γύαν ψιάς.
 Ἄει τοῦ ἐπιχέον κέρκος.
 Ἰσθρία κῆρσι ἔχει.
 Θηρίοις νάπος ἦθη δίδωσι.
 Ἐκ μιᾶς ἀλεκτῆ, ὡσπερ ἐκ πηγῆς πηδῆ.
 Δεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.
 Σύφρα ἴψον ψαφαρὸν ποιεῖ.
 Οὐμιάζουσι Κῆρες ἀκρούμενοι Σατύρους.
 Σπουλιὸν πείρινθος ἀμείλων.
 Κολοσθὸν μυκτῆρα ὁ λέων φρονεῖ.
 Ψίξ ὡμὴ κρέατος σῆμαχον βλάπτει.
 Κάλωα τὸ κύσρ ἢ λήψεται.
 Πέλεκυς ἀργάμου ὄργανον, ὡσπερ τῷ σιδηρουγῶ αἶρα.
 Φυρομένον φύσις οἶνον ἔρρει.
 Ἄδαρα ποθῶσι ἀμόρας Ἔ' οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.
 Πρὸς ἡϊόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν ἐ ἅλα κινεῖ.
 Σπίος ἐκ ἄνευ ὀνόφου.
 Σὺ φωνῆ κρατίζει θρηναὸς σοβεῖ ἀπάσας.
 Σπίλος θολὸν μαιναίει.
 Ἀσθενεῖ ὁ βραχίλων ἐτωμένω ἀγκῶνος.
 Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.
 Κίβου κρημνὸν ἀπειλῶσι
 Λιγύς κυβήλιδος σμῆξιν σφίλλει.
 Ο Κρόνος κρόνων γενετήρ.
 Τόξω ἄκων τρίχει, προκὸς δὲ δόεποτε.
 Λάτρης ἀμβλύς λεκίθω χρίμπτεν λαυκανίαν ὄφελει.
 Ὅς διάσθεσι ἢ θέλει, λιτὸς δῆσεται.
 Γαῖσον θίθη μὴ ἐμβάλλει.
 Οὐδέτι δηναρίῳ ἱκρίον ὠνήση.
 Νούτης ὦν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.
 Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ σίλην ἐ πωλεῖται.
 Ἰνεὶ γαυλὸν καῖνος.
 Κόαξ ἐ καὶ σπάταγγον ἄγνωσι.
 Ἦ, ὦ, τινθαλέας ῥινὸς αὐδῆ ἴσιν.
 Ὀδὸς ὁ δέινα ἐ ὁ δέινα ἐποίησεν, ἐδ' ἴγῶ.
 Ἐκ πλευρῆς Ἀδάμῃ ἢ Εὐὰ γεγένηται.
 Ἐρωεῖ Ἐλλέβορος λειχῆνα.
 Σπαργάνω χαίτην λέγεται οἶνον πληρωθεῖσα.
 Οὐκ ἂν πριαίμην ὀδονὸς λόγῳ βρυτόν.
 Ὀδόντας τριακοντα ἐ δὴ ἔχει ἀνθρώπος.
 Δέκας τῷ Διόντω, ἐ τῷ Πλοσῷ βάρια.

Ferrum ignitum instar gladii est.
 Clavum quo educto aqua à navi effluit, in navis
 fundo quæras.
 Curvo sine hamo pisces non capies.
 Totum parte majus est.
 Lilium malleus non perficiet.
 Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ sunt.
 Non est auster sine pluvii.
 Flecitur interdum sententiam cursor.
 Alieno pedes supponit tripus.
 Forfice pilum non reseceabis.
 Pulmentum edere qui nescit desinat.
 Princeps digitorum medius est.
 Loco currius, equis utitur eques
 Non est hasta absque cuspidē.
 Non est collis spadonibus anchora.
 Orbis circa lunam præsupponit ventum non se-
 renitatem.
 Matris imago filia est.
 Habenâ ramus non ligetur.
 Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam
 Musices in flore resplendet.
 Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes
 hominum mirantur.
 Obscurum infaustus numerus tegit.
 Gaudet humore populus.
 Cor quidem aliquando crepitus, sed non famem
 decipit.
 Madefacit arvom roris gutta.
 Cauda semper extremum est.
 Imæ parti ventris vesica inest.
 Lustra feris saltus præbet.
 E medullâ robur tanquam ex fonte salit.
 Lesliorum mores obscænos imitari stultum cogit
 pituita.
 Anguis exuvium suber aridum reddit.
 Colunt Seres audientes Satyros.
 Vestis coriacea crate melior est.
 Mutilatam nasum levans sapit.
 Frustulum etiam crudæ carnis stomacho nocet.
 Non admittit rudentem foramen acis.
 Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii
 malleus.
 Mixti vini natura perit.
 Placentas appetunt, et coctas melle similes, qui in
 deliciis vivunt.
 Propè litus cadens grandis ramus terram et mare
 movet.
 Spelunca non est tenebrarum expers.
 Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
 Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
 Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
 Non omnis pharmacopola crocum vendit.
 Tesseræ præcipitium minantur.
 Argutus Ligur securis ictum decipit.
 Saturnus mōrosorum est genitor.
 Arcus jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
 Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
 Qui stamini, quod deest, addere non vult, subtili
 ac tenui linteo carebit.
 Gæsum fiseellæ ne immittas.
 Nullam denario tabulam emes.
 Nauta qui es Neptunum placato.
 Scalprum magnum quidem non est, attamen mini-
 mo pretio non venditur.
 Evacuât sors mulctram.
 Coax et cōi spatangum agunt.
 Hy, hy, fervidi nasi vox est.
 Neque hic aut ille fecit, neque ego.
 E latere Adami Eva facta est.
 Inhibet Helleborus lichenem.
 Tumere chænix dicitur vino repleta.
 Non emerem ullâ ratione mortalem.
 Dentes homo triginti et duos habet.
 Peoculum Baccho, et navigium Plutoni.

Breves Sententia Græcæ Latine explicatæ.

*Ηραν ἰσάλη ἢ κάζει.
Σκάνδις χυλόν, ἢ φελλὸς δίδωσι.
*Ὅπου δαγὸς, ἐκεῖ κρύος.
Λεκάνης ἢ ἀμβίκος χεῖλαν ταμίς οἶδεν.
Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρὸς.
*Αγχι αἰγιαλῷ λήμβος θείτο.
Μαγείου σῆμα τομεὺς.
Κροσσὸς ἰσθῆτα κρατεῖ.
Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινόμενος κινήματος.
*Ηκα ὄρει ἀμάρα ἤπειρον.
Οἰχομόνῃ σελαι ἐν ἔρα ἀίδενος δνέρος ἔπεται.

*Αμαξία τὸρμος στρομένη ἄλλεται.
Θάρυρον γίγγρας θιάσον τ' ἐκ ὄρει.

Τὸ βέγγειν ἢ κοιμᾶν τὸ αὐτὸ ζῶν εἶδεν ἔργα.
Βάπτει μὲν ἄσκη, ἕδωρ δ' ὑγρὸν ἢ δύοσι πότει.

Κώθωνι λαμία κούβιτον βλάπτει.
Εὐλον ἀνθραξ ἢ πρήθει.

ΚΕΦ. κ'.

Ζωὴ Θάνατος.

ΚΙΡΣΟΝ κνάειν κινδυνῶδες.

*Ἐκ τῆ κεράμῃ μέροπος εἰσὶν ἅπαντες.

*Ὡς χόρτος, οὕτω ἢ βροτὸς σκέλλεται.

Κωφή σκιά, ἢ ἀτμίς ἐστὶν ἀνδρῶν βίος.

Πάντες τῷ θανάτῳ τερέμεθα, ὡσεὶ ἡ ἀγέλη βοῶν λαρινῶν
σφαζομένων.

Φοδὸς ὑγιὸς ἠδέποτε νοσεῖ.

Τέφρα ἀνθρώπος, ἄνθος ἢ πέμφιξ.

*Ἀπάντων Χάρων κάλην βάπτει.

*Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτει.

Τῶν θυητῶν βίος σοοδὸς ἐστὶν ἢ καπνὸς.

*Ὁ βίος βροτοῖς ἀόηλος.

Ζάγκλη μοῖρα ὀξεῖα πᾶν βροτῶν γένος ἀμψ.

Βέβαιον ἠδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πελιν.

Νεκρὸς ἢ δάκνει.

Οὐδέμια πᾶα, ἢ βία, τῷ θανάτῳ βέλη κλάει.

Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ.

Ὀπίπερ φύλλον γενεῆ, τοιγῆδε ἢ ἀνδρῶν.

Δάξειν δεῖ, ὃν βάσανος τῷ ἤδου πιέζει.

Νένυ κτέρτα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.

Ἀνκάθαντας μηνύει φαρκίς.

Πάντα γέλωσ ἢ πάντα κόνις, ἢ πάντα τὸ μηδέν.

Σμύχειν πρόκα σέλεχος ὀμλαξ.

695 Non exornat Junonem vestis è pelle caprinâ.

Succum dat scandix, non suber.

Ubi glacies, ibi frigus.

Catini et ollæ usum promus condus novit.

Ren ferculum periculosum est.

700 Prope littus currat lembus.

Ex cultro incisorio cognoscitur coquus.

Fimbria vestem continet.

Facto motu arteriæ saliant.

Lenitèr irrigat aquæ ductus terram continentem.

705 Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.

Perit currus modiolò rotæ privatus.

Tumultum, cætumque tripudiantium gingras non excitat.

Stertere et dormire ejusdem animalis opera.

Mergit quidem utrem, verâm aquam humidam haud subit.

Poculo saga os cubiti lædit.

Lignum carbo non accendit.

CAP. XX.

Vita, Mors.

VARICEM scindere periculosum.

Ex argillâ omnes homines facti sunt.

Ut fœnum, ita et homo arefit.

Vana umbra et vapor est hominum vita.

715 Omnes mortî servamur, velut armentum boum saginatorum mactandorum.

Si sanus is est, cui caput acutum est, nequaquam ægrotat.

Cinis homo est, flos et bulla.

Omnium Charon urnam submergit.

720 In fruticeto mortuum nê sepelias.

Vita mortalium cinis est et fumus.

Sua cuique vita obscura est.

False mors acutâ omne mortale genus metit.

Constans nihil in vitâ videtur esse.

Mortuus non mordet.

Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.

Pronus terram spectat.

Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.

Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.

Patruî exequias nê omnino asperneris.

Annos rugâ indicat.

Omnia risus, et omnia pulvis, et omnia nil sunt.

Celeritèr truncum taxus venenata consumit.

DICTA SEPTEM GRÆCIÆ SAPIENTUM.

SOLONIS ATHENIENSIS.

Γνωθι σεαυτὸν, Nosce teipsum.

CHILONIS LACEDÆMONII.

Τέλος ὁρᾶν μακρῷ βίῳ, Finem videre vitæ longævæ.

PITTACI MITYLENÆI.

Καιρὸν γνῶθι, Occasionem cognosce.

BIANTIS PRIENENSIS.

Οἱ πλείους κακοὶ, Plures sunt mali.

PERIANDRI CORINTHII.

Μελέτη τὸ πᾶν, Industriæ nihil impossibile.

CLEOBULI LINDII.

*Ἀριστον μέτρον, Modus est optimus.

THALETIS MILESI.

*Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη, Sponde, prope est damnum.

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUATUOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numeris præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum et idioma in quibusdam habuerunt Poëte, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cum tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici mutant $\left\{ \begin{array}{l} \sigma \text{ in } \xi, \text{ ut } \xi\delta\nu \text{ pro } \sigma\delta\nu \text{ } \sigma\sigma \text{ in } \tau\tau, \text{ ut } \theta\acute{\alpha}\lambda\alpha\tau\tau\alpha \text{ pro } \theta\acute{\alpha}\lambda\alpha\sigma\sigma\alpha \text{ } \sigma \text{ in } \rho, \text{ ut } \acute{\alpha}\rho\rho\eta\nu \text{ pro } \acute{\alpha}\rho\sigma\eta\nu, \\ \text{vir: et contractionibus imprimis gaudent.} \end{array} \right.$

Iones ponunt $\left\{ \begin{array}{l} \eta \text{ pro } \alpha, \text{ ut } \phi\iota\lambda\eta \text{ pro } \phi\iota\lambda\alpha \text{ } \textit{amicilia.} \\ \epsilon \text{ pro } \alpha, \text{ ut } \gamma\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\omega \text{ pro } \gamma\epsilon\lambda\acute{\alpha}\omega, \textit{rideo.} \\ \text{et contrà } \alpha \text{ pro } \epsilon, \text{ ut } \tau\acute{\alpha}\mu\omega \text{ pro } \tau\acute{\epsilon}\mu\omega, \textit{seco.} \end{array} \right.$

Ex consonantibus κ pro π , ut $\kappa\acute{\omega}\varsigma$ pro $\pi\acute{\omega}\varsigma$; π pro ϕ , ut $\acute{\alpha}\pi\alpha\iota\rho\acute{\omicron}\mu\alpha\iota$ pro $\acute{\alpha}\phi\alpha\iota\rho\acute{\omicron}\mu\alpha\iota$; contractionibus prorsus abstinent, et diphthongos resolvunt.

Dores usurpant $\left\{ \begin{array}{l} \text{pro } \eta \text{ ut } \phi\acute{\alpha}\mu\alpha \text{ pro } \phi\acute{\eta}\mu\eta, \textit{fama.} \\ \text{pro } \epsilon, \text{ ut } \pi\acute{\iota}\acute{\alpha}\zeta\omega \text{ pro } \pi\acute{\iota}\acute{\epsilon}\zeta\omega, \textit{premo: } \gamma\alpha \text{ pro } \gamma\epsilon, \text{ ut } \acute{\epsilon}\gamma\omega\gamma\alpha \text{ pro } \acute{\epsilon}\gamma\omega\gamma\epsilon. \\ \text{pro } \omega, \text{ ut } \mu\upsilon\sigma\acute{\alpha}\nu \text{ pro } \mu\upsilon\sigma\acute{\omega}\nu, \textit{musarum: } \pi\rho\acute{\alpha}\tau\omicron\varsigma \text{ pro } \pi\rho\acute{\omega}\tau\omicron\varsigma, \textit{primus.} \\ \text{pro } \epsilon\iota, \text{ ut } \kappa\lambda\acute{\eta}\delta\acute{\alpha}\varsigma \text{ pro } \kappa\lambda\epsilon\acute{\iota}\delta\acute{\alpha}\varsigma, \textit{claves.} \\ \eta \text{ pro } \alpha, \text{ ut } \zeta\eta\nu \text{ pro } \zeta\acute{\alpha}\nu \text{ et pro } \epsilon\iota, \text{ ut } \kappa\omicron\sigma\mu\eta\nu \text{ pro } \kappa\omicron\sigma\mu\epsilon\acute{\iota}\nu. \\ \omega \text{ pro } \upsilon, \text{ ut } \mu\acute{\omega}\sigma\alpha \text{ pro } \mu\acute{\upsilon}\sigma\alpha, \textit{musa; et pro } \epsilon, \text{ ut } \acute{\omega}\nu\epsilon\kappa\alpha \text{ pro } \acute{\epsilon}\nu\epsilon\kappa\alpha. \\ \alpha\iota \text{ pro } \epsilon\iota, \text{ ut } \acute{\alpha}\iota\theta\epsilon \text{ pro } \acute{\epsilon}\iota\theta\epsilon, \textit{utinam.} \\ \epsilon\nu \text{ pro } \upsilon, \text{ ut } \acute{\alpha}\lambda\epsilon\acute{\iota}\mu\alpha\iota \text{ pro } \acute{\alpha}\lambda\acute{\upsilon}\mu\alpha\iota, \textit{saliat.} \\ \omicron\iota \text{ pro } \upsilon, \text{ ut } \tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\iota\sigma\alpha \text{ pro } \tau\acute{\upsilon}\pi\tau\upsilon\sigma\alpha. \end{array} \right.$

Ex consonantibus $\sigma\delta$ pro ζ , ut $\sigma\upsilon\rho\lambda\acute{\alpha}\delta\omega$ pro $\sigma\upsilon\rho\lambda\acute{\zeta}\omega$; σ pro θ , ut $\sigma\epsilon\delta\varsigma$ pro $\theta\epsilon\delta\varsigma$; κ pro τ , ut $\pi\acute{\omicron}\kappa\alpha$, $\delta\kappa\alpha$, pro $\pi\acute{\omicron}\tau\epsilon$, $\delta\tau\epsilon$, aliquando: et contrà τ pro κ , ut $\tau\eta\nu\omicron\varsigma$ pro $\kappa\epsilon\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma$, *ille*.

Æoles utuntur $\left\{ \begin{array}{l} \omega \text{ pro } \omicron, \text{ ut } \kappa\acute{\omega}\rho\omicron\varsigma \text{ pro } \kappa\acute{\omicron}\rho\omicron\varsigma, \textit{puella.} \\ \text{et contrà } \omicron \text{ pro } \omega, \text{ ut } \acute{\epsilon}\rho\omicron\varsigma \text{ pro } \acute{\epsilon}\rho\omega\varsigma, \textit{amor.} \\ \epsilon \text{ pro } \alpha, \text{ ut } \theta\acute{\epsilon}\rho\sigma\omicron\varsigma \text{ pro } \theta\acute{\alpha}\rho\sigma\omicron\varsigma, \textit{audacia.} \\ \alpha\iota\varsigma \text{ pro } \alpha\varsigma, \text{ ut } \kappa\alpha\lambda\alpha\iota\varsigma \text{ pro } \kappa\alpha\lambda\acute{\alpha}\varsigma, \textit{bonas.} \end{array} \right.$

Ex consonantibus $\pi\pi$ pro $\mu\mu$, ut $\delta\pi\pi\alpha\tau\alpha$ pro $\delta\mu\mu\alpha\tau\alpha$, *oculi*: et β ante ρ , ut $\beta\rho\acute{\alpha}\kappa\eta$ pro $\beta\acute{\alpha}\kappa\eta$, *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut $\kappa\acute{\alpha}\lambda\omicron\varsigma$ pro $\kappa\alpha\lambda\delta\acute{\omicron}$: et aspirationem rejiciunt, ut $\acute{\eta}\lambda\omicron\varsigma$ pro $\acute{\eta}\lambda\omicron\varsigma$; atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut $\sigma\pi\acute{\epsilon}\rho\acute{\rho}\omega$ pro $\sigma\pi\epsilon\iota\tau\omega$, $\chi\acute{\epsilon}\rho\acute{\rho}\epsilon\varsigma$ pro $\chi\epsilon\acute{\iota}\rho\epsilon\varsigma$.

Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos commiscent Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectes adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Æschylus in choris et cantilenis subinde sunt Dorici.

FIGURÆ DITIONIS.

PROSTHESIS.

PROSTHESIS est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut *τεταγών*, pro *ταγών*, à *ταζω*, *aprehendo*; *σμικρός*, *parvus*, pro *μικρός*.

APHÆRESIS.

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut *δρῆ* pro *ἰορῆ*, *festum*, *ἱρός* pro *ἱερός*. *sanctus*.

SYNCOPE.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut *εβράμην* pro *εβρησάμην*, *ινυέτι*; *λυίνωτο* pro *ἐγενήσατο*, *natus est*.

EPENTHESIS.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interjicitur, ut *Ἐλλαβε* pro *ἔλαβε*, *sumpsit*; *ἑπύτερος* pro *επότερος*, *ulter*; *ξείνος* pro *ξένος*, *peregrinus*.

APOCOPE.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut *δῶ* pro *δῶμα*, *domus*; *Ποσειδῶ* pro *Ποσειδῶνα*, *Neptunum*; *δρῖ* pro *βριαροί*, *robusti*.

PARAGOGE.

Paragoge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut *ἦσα* pro *ἦς*, *etas*; *τόπτεσκε* pro *ἔτυπτε*, *verberabat*.

METAPLASMUS.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut *κλαδί* pro *κλάση*, *ramo*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

ANTITHESIS.

Antithesis (nonnulli *ἀντισείχον* vocant) est literæ commutatio, ut *πόρω* pro *ποβῶ*, *prociat*; *θάλαττα* pro *θάλασσα*, *mare*.

METATHESIS.

Metathesis est literarum ordinis immutatio, ut *ἐρξω*, *faciam*, pro *ῥίξω* à *ῥίξω*. *ἔπαθον* pro *ἔπαρον* à *πίρω*, *vasto*; *ἔδρακον* pro *ἔδρακον*, à *ἔδρακω*, *video*; *καρτερῶς* pro *κρατερῶς*, *fortis*; *κάρτος* pro *κράτος*, *robuit*.

SYNALŒPHA.

Synalæpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut *τάμᾱ* pro *τὰ ἐμᾱ*, *mea*. *ἴνομα* pro *τὸ ἄνομα*, *πισπιεῖ*; *Θοιμάτιον* pro *τὸ ἱμάτιον* *vestimentum*.

ANADIPLISIS.

Anadiplosis (id est, reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut *κακῶσαι* pro *κακῶσι*. *Ἰταρτηρῶς* pro *ἰταρτῶς*. *ἑτήτυμον* pro *ἑτυμον*.

TRACTATUS

DE

RESOLUTIONE VERBORUM.

TΝΩΡΙΣΤΙΚΗ' ἡ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν πτώσεων χρῆσις: hoc est, Modus singularis inflexa verba cognoscendi, et illa in sua Themata brevissimè et sine errore deducendi: In quo fructus Regularum percipitur, et unitas conjugationis Barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis quibus Themata slectuntur in cæteris personis et modis, docuimus modum compositionis verborum; hic verò docemus modum resolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum seu Thema facilè reperitur. Ex suprâ dictis igitur Regulis facile est deprehendere quod illa in suâ slectione et formatione tripliciter immutentur; nimirum,

In initio (licet hoc non omnibus contingat) in fine, et in medio, idque in omni voce, viz. *Init.* activâ, passivâ, et mediâ: in initio, quia solent recipere incrementa syllabica, et temporalia, ut λέπω, ἔλεπον, λείπει, ἐλείπειν' in quo exemplo Thema λέπω in uno tempore excrevit unâ syllabâ, et in altero duabus à parte antè; et ἦδω, ἦδον' ἦκα, ἦκειν' in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est, vocales producuntur, sicut et ἡγγύζω, ἡγγυκα' ὀρύσσω, ὄρυχα' nam α, ε, et ο in præsentī sunt breves, at præterito mutantur in longas

In fine verò, quæ solent recipere terminos, necnon consonantes terminales, quibus *Fin.* Thema crescit interdum unâ syllabâ, ut τύπτω, τύπτομεν' interdum duabus, ut τυπτόμεθα' primum verò et secundum futurum cujuslibet verbi in passivâ voce crescunt tribus syllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione; e. g. τυφθισόμεθα, τυπησόμεθα' idem numerus invenitur etiam in illis verbis quæ incipiunt ab unâ consonante, vel à duabus, quarum prima est muta, et secunda liquida, habitâ ratione initii et finis, ut ἐλελεμμεθον, λειλεψόμεθα, à verbo λέπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut et illa quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut ἠδόμεθον, ἦσμεθον, à verbo ἦδω, et ἠδόμεθον, ἦσμεθον, à verbo ἦδω' excepto tamen primo et secundo futuro passivæ vocis, ut suprâ diximus.

Præterea, accidit ut figurativæ verborum rejiciantur, quæ sunt Dentales, ut ἦδω, ἦσω' πλήθω, πλήσω' ἀνύτω, ἀνύσω, aliquandò mutantur in alias consonantes, nimirum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείψθην, ἐλείψθην' λήθω, ἐλήθθην' λείμμαι et ἐλημμαι' in quibus exemplis videntur π figurativam verbi λέπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in aoristo primo pass. et in μ proximam suam affinem in præter. perfecto pass. quemadmodum et β figurativam verbi λήθω mutatam fuisse in φ in aoristo primo pass. et in μ in præter. perf. pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilem, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronuntiatur. Præterea accidit ut vocales figurativæ, viz. breves, quæ sunt, ε, ι, ο, in longas mutantur in aliis temporibus, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω' ἀπορίω, ἀπορήσω' πληρώω, πληρώσω.

In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur *Med.* aliquandò in breves, et vice versâ breves in longas, ut λήθω, ἔλαθον' ψάλλω, ἔψαλα' et aliquandò subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην' et aliquando præpositivæ, ut λέπω, ἔλεπον' φεύγω, ἐφυγον' et aliquandò adduntur subjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα' ἐλλάω, ἔελλα' et aliquandò nil rejicitur, aut producitur; sed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λέπω, λέλοιπα' ερέφω, ἐροφα.

Quoniam verò σ inter terminales consonantes (quæ unâ cum illo sunt sex, viz. ϑ, κ, μ, ν, σ, τ,) pro vario usu diversimodè consideratur, necesse est ut illud accuratius hic examinemus, et nominibus idoneis donemus quæ ejus officia significant, eo, viz. fine, ut in investigando Themate Regulæ plenius intelligantur.

In nostris Regulis mentionem fecimus τῷ σ, quod in genere et καθόλου vocavimus Scrvile, ob ipsius multiplicem et inmaximum usum. Postea subdistingimus illud in Explicitum, Implicitum, et Potentiale: hoc σ invenitur in activâ et mediâ voce. Præterea in pass. voce tribus (diversis à prioribus) modis consideratur. Nam in secundâ personâ præter. perfecti passivæ vocis reperitur σ, quod (si placet) vocetur Terminale, eò, quod semper sit annexum suo termino α, viz. σαι, ut τετήρησαι, τετήρησαι, Dein datur σ quod semper subsequitur dentalem aspiratam ϑ, nam si quis velit inspicere terminos omnes pass. vocis qui solent incipere à ϑ, vel ab α et ε, quas vocales subsequitur; nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετήρησθον' vel figurativam Thematis, ut ἔψαλλθον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philothetum, et reperitur etiam in voce mediâ. Datur postremò σ quod reperitur in primâ personâ præterit. perfecti passivæ vocis, et interdum non (prout

in Regulis nostris declaravimus,) quod idèd nominabitur Hotethetum. In his quæ de o
d ximus elucescit utilitas et potestas τὸ σ, quam omnes Grammatici nominarunt, et nullus
hactenus (quem scio) manifestavit.

2 servile, seu χρήσιμον, e- jusque po- testas.	Vox Activa	σ Explicitum, λύσω.
		σ Implicitum, λείψω.
		σ Potentiale, σπερῶ.
	Vox Media	σ Explicitum, λύσομαι.
		σ Implicitum, λείψομαι.
		σ Potentiale, σπερῶμαι.
		σ Philothesisum, ἐσπειράσθε.
		Vox Passiva
	σ Philothesisum, τετήρησθον.	
σ Hotethetum, τετέλεσμαι.		

Hoc præterèd non ignorandum est, figurativas verborum, viz. (Labiales et Palatinas) posse etiam dici Implicitas et Explicitas: nam in duplici consonante ψ tres Labiales im-
plicantur, viz. β, π, φ, et in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimentur; quare ubi σ implicitum est, ibi quo-
que sunt prædictæ figurativæ implicitæ, ut in λείψομαι π est implicita, et per consequens β et φ ob affinitatem: et in ἐλεξάμην κ est implicita, et eadèd de causâ γ et χ. Verùm in ἐτυ-
πάρην π, et in ἐλεγάρην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activæ vocis,
et σ Terminale pass. vocis fieri implicitum quando Labiales et Palatinæ antecedunt illud σ,
ut γράψω, γέγραψαι* λίξω, λέξει.

His præmissis, ut faciliùs inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt

1. Primò rejiciantur à parte antè incrementa syllabica seu temporalia, si adsint; si enim
nulla sint, nulla datur dubitandi causa.

2. Secundò rejiciantur à parte pòst termini, necnon terminales consonantes, ut et σ quo-
cunque modo consideratur.

3. Tertiò non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio ver-
bi, viz. a restituantur in suam, η, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λήβω' ἐτραγον, τρώγω'
ἐτράπην, τρέπω' quemadmodum et ε rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, et ο
vertatur in ε vel addatur, υ, ubi opus erit, secundum Regulas traditas de incrementis ver-
borum.

4. Observandum est præterèd, quòd rejectis terminis à parte pòst in pass. voce et in me-
diâ, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figu-
rativa vel affinis ei; si verò restat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen
Dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duplex σ (σσ), et per consequens duplex τ
(ττ), vel aliquam vocalem mutabilem, α, ε, ο' quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisi-
tione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa
maximâ ex parte diminuetur.

Nota igitur, rejecto σ Terminali, vel Hotetheto, seu Philothesiso, si restat diphthongus,
illa est figurativa: si vocalis ε, verbum sit hyperdissyllabum; tum semper ζ' si verò α,
tunc aliquandò ζ, aliquandò α est figurativa: si verò restat η vel ω, tunc horum breves erunt
figurativæ; viz. η vertitur in α vel ε, et alterutrâ erit figurativa. Præterèd ω vertitur in ε,
quod est figurativa; si verò restabat α, ε, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur
benè observatis, et omnibus extrinsecùs ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum activæ
vocis per ω' pass. verò seu mediæ per ομαι' et verbum in μι claudetur per terminum μι acti-
væ vocis, et passivæ seu mediæ per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut faciliùs
intelligantur quæ hactenus diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur huicse linguæ candidatum in legendis auctoribus incidisse in has
dictiones ἐξελείψαι, ἐκέκασθε, ὑπερέσχθη, διπράξαντο, κεκλώσθαι, διεληλυθότες, μεθαρμοσθέντες,

participialis *δτες*, et quoniam *η* habet *ε* subscriptum. ideoque cum sit impropria diphthongo, vertetur in propriam, viz. *αι*, et addito termino generali *ω*, verbum erit *σαιω*, *εσσαιω*, *εσσειω* *πιργω*, ut *πεφηνότες*, à *φαίνω*. Verba hujusce ordinis, scil. immutabilium, feliciter et citius reperiuntur quam cetera; quia servant figurativam Thematicam. Excepto *ν*, quod solet mutari interduo vel in *γ* vel in *μ*, prout in Regulis videre est.

Ἐπιζητεῖται.

Vocabulum in Homero, et juxta meas Regulas video esse aor. 1. act. voc. ab *σ* Explicitum. Præterea puto *ε* esse incrementum syllabicum, quo rejecto unâ cum *αι*, et addito *ω*, restabit *πίρω*, quo quæsitio et haud invento, concludam *π* non esse Thematicam litteram, sed præpositionis *ἐπι*, quâ rejectâ, restabit *ήρω*, quod si quærâ non inveniam: dicam igitur *η* esse temporale incrementum, quod si veram in *ε*, erit, *έρω*, quod tamen non est, quia est *άρω*, *ορω*, cujus futurum facit communiter *άρω*, et Æolicè *άρσω*, et ex hoc *ήρσε*, et cum præpositione *ἐπι*, *ἐπήρσε*, ut apud Homerum, 'Ιλιάδ. β. ψ. ξ'. ver. 166.

— τὴν οἱ φίλος νῆος ἔτευξεν

* Δφαιστος, πυκινὰς τε δούρας θαυμάσιον ἐπήρσε.

Παθήνασθαι.

Est aor. 1. infin. med. ideoque *ασθαι* rejecto, et versâ *η*, impropria diphthongo, in *αι* propriam, et termino passivæ vocis adjecto, crit *παθαίνομαι*, vehementer afficior.

Ἐπισημηνάμεν.

Cognoscitur esse particip. a. 1. med. per terminum *αμένω*, in quo *σ* Potentiale subinteligitur: quare rejecto termino *αμένω*, et versâ impropria diphthongo *η* in *αι*, et addito generali termino *ω*, est *ἐπισημῶν*, indicium facio seu significo.

Ἐπανασεισθῆναι.

Cognoscitur esse aor. 1. pass. infin. per terminum *σθῆναι*, quo rejecto, *σ* Hotethetum indicabit esse verbum tertii et quarti, vel saltem sexti ordinis, et ultimum erit: nam illo termino cum *σ* rejecto, et addito communi termino pass. *ομαι*, crit *ἐπανασείομαι*, adversus aliquem conciliator, à *σείω*.

Ἐπιπροσπευμένω.

Hæc vox est particip. præter. perf. pass. à quâ, rejecto *μένω*, et duplicato *τε* à parte antè, et addito termino act. *ω*, vel pass. *ομαι*, verbum erit *ἐπιπροσπέω*, vel *ἐπιπροσπέομαι*, procuro, administro, in tutelâ habeo. Hujusce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur propter diphthongum figurativam *ευ*.

Ἐπεπυργώμιθα

Est plusquamperf. pass. undè rejecto in initio incremento *επι*, et in fine *μιθα*, restat *πυργώ*: deinde *ω* in *ο* verso, additoque terminali *ω*, fit *πυργώω*, *μυγίω*, seu *ιυγίω* *urbem instruo*, à nomine *πύργος*, *turris*. Hujusce generis verba nullâ difficultate deprehenduntur; quia omnia ferè sunt derivata à nominibus, ac proindè solent mutare figurativam *ο* præsentis in *ω* in ipso futuro, ut videre est in Regulis nostris de futuro activæ vocis.

Ἐβροφήσσω.

Constat esse imperfecto pass. mod. imperat. tertiam personam; quare rejiciendum est *ε*, unâ cum *ρ*, et in fine *σσω*, cum *σ* Philotheto, et verso *η* in *α*, et addito communi termino *ω*, fit *βροφίω*, quod etiam et *βροφίω*, rectè dicitur *sorbero* et *exhaustio*. Hujusce quoque generis verba facilè deprehenduntur; nam *η* figurativa longa est indicium quodd figurativa primitiva erat *α* vel *ε*: neque *σ* vobis dubium erit; quod licèt nom admittatur in primâ personâ præter-perf. pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties *σ* terminalis subsequitur, ibi *σ* desideratur, atque idèd vocatur *σ* Philothetum.

Ἀπελαθῆσθαι.

Est fut. 1. pass. infinit. quare *θήσθαι* rejecto, restat *α* figurativa, cui addito termino *ω*, fit *ἀπελάω* inusitatum, pro quo *ἀπελάωνω*, *abigo*: in hoc verbo debucrat esse *σ* Hotethetum ut *γελασθήσασθαι*, à *γελάω* *πε-ασθήσασθαι*, à *πετάω*, secundum Regulam; sed *ελάω*, *pellō*, facit *ήλαμαι*, et *ήλασμαι*.

Ἀναδραμῶν.

Est aor. 2. act. *ων* participii termino rejecto, verso *α* in *ε*, additoque termino *ω*, fit *ἀναδράω* inusitatum, pro quo *ἀνατρέχω*, *recurro*.

Κατεβίω.

Aor. 2. verbi in *μι* rejecto enim incremento *ε*, additoque termino verborum in *μι*, fit *καταβίωμι*, *video*. Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut *γνώμι*, aor. 2. *έγνων*, *έγνωσ*: sic et *βίωμι*, aor. 2. *έβίων*, *ωσ*, *ω*, *έσ*.

Καταγείξω.

Aor. 2. pass. à quo rejecto *εις*, termino participiali, et addito communi termino *ω*, fit *κατάγω*, *confringo*, inusitatum, pro quo *κατάγνυμι*.

Ἀπέδοα.

Aor. 2. act. cujus incremento rejecto, et figurativâ *α* versâ in *η*, et cum termino verborum in *μι*, fit *ἀπόδορμι*, *uisugere*. Hoc esset *ἀπίορ* juxta Regulam, quia aor. 2. solet servare figurativam longam; sed unum est eorum quæ excipiuntur.

Παρίβη.

Aor. 2. act. verbi in *μι*, quod cognoscitur à figurativâ *η*, quare incremento *ε* rejecto, et addito termino *μι*, fit *παρίβημι* inusitatum, pro quo *παρβαίνω*, *transgredior*.

Ut autem memoriæ aliquid sit levamen, et ut constet omnibus unam esse verborum Barytonorum conjugationem, et alteram verborum in *μι*, tabulam sequentem exaravimus: quæ in formandis et resolvendis verbis respicienda est; illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis adduntur. ita in resolvendis rejiciuntur

PARADIGMA VERBI GRÆCI.

Hoc verbi Græci paradigma,—complectens varias formas præsentis Indicativi, à quibus jure fluunt diversa illa tempora, quæ uni præsentis vulgò attributa sunt—ex libello, describitur cui titulus “*Analysis of the Greek Verb: Edin. 1813.*” Anglicè scripto à Prof. Dunbar; ad quem libellum ù relegantur, qui de initiis hujus schematis sese certiores facere velint.

VOX ACTIVA.

τύπ-ω—Anglicè *I strike.*

PRÆSENTIS Variæ formæ.	IMPERF.	FUTUR.	AORIST.	PERFECT.	PLUPERF.
τύπ-ω.	ἔ-τυπ-ον.	{ τύπ-σω. τύψω.	{ ἔ-τυπ-σα. ἔ-τυψα.	{ τέ-τυπ-α. τε-τύπ-εα.	{ ἔ-τε-τυπ-έειν ἔ-τε-τύπ-ειν.
τυπ-έω.	{ τυπ-έσω, Ion. τυπ-ᾶ, Att.	{ τε-τύπ-εα. τέ-τυπ-εα.	{ ἔ-τε-τυπ-έ-ειν. ἔ-τε-τύπ-ειν.
τύπ-τω.	ἔ-τυπ-τ-ον.
τυπ-τέω.	τυπ-τ-ήσω.*

* Vide Aristoph. Nub. 1445, et Plut. 21.

VOX MEDIA et PASSIVA.

τύπ-ο-μαι—Anglicè *I strike myself, or am struck.*

PRÆSENTIS Variæ formæ.	IMPERF.	FUTUR.	AORIST.	PERFECT.	PLUPERF.
τύπ-ο-μαι.	ἔ-τυπ-ό-μην.	{ τύπ-σο-μαι. τύψομαι.	{ ἔ-τυπ-σά-μην. ἔ-τυψά-μην.	{ τε-τύπ-α-μαι. τί-τυπ-μαι. τέ-τυμ-μαι.	{ ἔ-τε-τυπ-ό-μην. ἔ-τε-τύμ-μην.
τυπ-έο-μαι.	{ τυπ-έσο-μαι. τυπ-ήσο-μαι. τυπ-έσο-μαι. τυπ-έο-μαι. τυπ-ᾶ-μαι, Att.
τύπ-το-μαι.	ἔ-τυπ-τ-ό-μην.
τυπ-τέο-μαι.	τυπ-τ-ήσο-μαι.*
τυπ-θείο-μαι.	τυπ-θ-ήσο-μαι.

* Vide Aristoph. Nub. 1579.

VOX ACTIVA.

PRÆSENTIS.
Variæ formæ.

IMPERFECT.

{ τυπ-έ-μι, τύπ-ημι.
{ τυφ-θέ-μι, τφ-θημι.

{ σ-έ-μι, σῆμι.
{ ι-σά-μι, ισημι.

{ θέ-μι, θῆμι.
{ τι-θέ-μι, τί-θημι.

{ δά-μι, δῶμι.
{ δι-δά-μι, δι-δῶμι.

δεικνύ-μι, δείκνυμι.

{ ἔ-τύπ-ην.
{ ἔ-τύφ-θην.

{ ἔ-σ-ην.
{ ἔ-σ-ην.

{ ἔ-θην.
{ ἔ-τι-θην.

{ ἔ-δων.
{ ἔ-δι-δων.

ἔ-δεικνυ-ν.

VOX MEDIA et PASSIVA.

PRÆSENTIS
Variæ formæ.

IMPERFECT.

.....
.....

{ στά-μαι, σά-μαι.
{ ιστά-μαι, ισαμαι.

{ θέ-μαι, θέ-μαι,
{ τι-θέ-μαι, τί-θη-μαι.

{ δά-μαι, δά-μαι.
{ δι-δά-μαι, δι-δῶ-μαι.

δεικνύ-μαι, δείκνυμαι.

.....
.....

{ ἔ-στά-μην.
{ ἔ-ιστά-μην.

{ ἔ-θέ-μην.
{ ἔ-τι-θέ-μην.

{ ἔ-δά-μην.
{ ἔ-δι-δά-μην.

ἔ-δεικνύ-μην.

Cetera tempora hujus Conjugationis formantur à verbis puris in ω.

TERMINATIONES BARYTONORUM.

INDICA- TIVI.	Sing.			Dual.			Plural.		
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ω	εις	ει	ετον	ετον	ομεν	ετε	υσι
	P	ομαι	η	εται	ομεθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται	ομεθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται
Imperf.	A	ον	ες	ε	ετον	ετην	ομεν	ετε	ον
	P	ομην	υ	ετο	ομεθον	εσθον	ομεθα	εσθε	οντο
	M	ομην	υ	ετο	ομεθον	εσθον	ομεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ες	ε		ητον	ημεν	ητε	ησαν
	P	ην	ης	η		ητην	ημεν	ητε	ησαν
	M	ομην	υ	ετο	ομεθον	εσθον	ομεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ω	εις	ει	ειτον	ειτον	ομεν	ειτε	οσι
	P	οσομαι	η	εται	ομεθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται	ομεθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ομεν	ετε	υσι
	P	οθσομαι	η	εται	ομεθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται	ομεθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται
Aor. α.	A	α	ας	ε		ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	αθην	αθης	αθη		αθητον	αθημεν	αθητε	αθησαν
	M	αμην	αμω	αμω	αμεθον	αεσθον	αμεθα	αεσθε	αεσθησαν
Perfect.	A	α	ας	ε	ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	αμαι	ασαι	αται	αμεθον	αεσθον	αμεθα	αεσθε	αεσθησαν
	M	α	ας	ε	ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Plus. Perf.	A	ειν	εις	τοι	αμεθον	αεσθον	αμεθα	αεσθε	αεσθησαν
	P	αμην	αμω	αμω	αμεθον	αεσθον	αμεθα	αεσθε	αεσθησαν
	M	ειν	εις	ει	αμεθον	αεσθον	αμεθα	αεσθε	αεσθησαν
P. post F.	P	ομαι	η	εται	ομεθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται

Impera- tivi.	Sing.			Dual.			Plural.		
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A		ε	ετω		ετον	ετων	ετε	ετωσαν
	P		υ	εσθω		εσθον	εσθων	εσθε	εσθωσαν
	M		υ	εσθω		εσθον	εσθων	εσθε	εσθωσαν
Aor. β.	A		ε	ετω		ετον	ετων	ετε	ετωσαν
	P		ηθει	ητω		ητην	ητων	ητε	ητωσαν
	M		υ	εσθω		εσθον	εσθων	εσθε	εσθωσαν
Aor. α.	A		ον	ατω		ατον	ατων	ατε	ατωσαν
	P		θητι	θητω		θητην	θητων	θητε	θητωσαν
	M		αι	ασθω		αεσθον	αεσθων	αεσθε	αεσθωσαν
Perfect	A		ε	ετω		ετον	ετων	ετε	ετωσαν
	P		σο	θω		θον	θων	θε	θωσαν
	M		ε	ετω		ετον	ετων	ετε	ετωσαν

Terminationes Verborum contractorum in Ε'Ω.

INDICA- TIVI.	Sing.			Dual.			Plural.		
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ᾶ	εἶς	εἶ	εἶτον	εἶτον	οἶμεν	εἶτε	οἶσι
	P	ᾶμαι	ἦ	εἶται	ᾶμεθον	εἶσθον	οἶμεθα	εἶσθε	οἶνται
Imperf.	A	οῦν	εἰς	εἰ	εἶτον	εἶτην	οἶμεν	εἶτε	οῦν
	P	οὔμην	οὔ	εἶτο	ᾶμεθον	εἶσθον	οὔμεθα	εἶσθε	οὔτο
	M	οὔμαι	οὔ	εἶτο	ᾶμεθον	εἶσθον	οὔμεθα	εἶσθε	οὔντο

Imperativi Verb. in εῶ.	Sing.			Dual.			Plural.			
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	
Præsens.	A		εἰ	εἶτω		εἶτον	εἶτων		εἶτε	εἶτωσαν
	P		οὔ	εἶσθω		εἶσθον	εἶσθων		εἶσθε	εἶσθωσαν
	M		οὔ	εἶσθω		εἶσθον	εἶσθων		εἶσθε	εἶσθωσαν

Terminationes Verborum contractorum in Α'Ω.

INDICA- TIVI.	Sing.			Dual.			Plural.		
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ᾶ	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶσι
	P	ᾶμαι	ᾶ	ᾶται	ᾶμεθον	ᾶσθον	ᾶμεθα	ᾶσθε	ᾶνται
Imperf.	A	ᾶν	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτην	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶν
	P	ᾶμην	ᾶ	ᾶτο	ᾶμεθον	ᾶσθον	ᾶμεθα	ᾶσθε	ᾶντο
	M	ᾶμαι	ᾶ	ᾶτο	ᾶμεθον	ᾶσθον	ᾶμεθα	ᾶσθε	ᾶντο

Imperativi Verb. in ᾶω.	Sing.			Dual.			Plural.			
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	
Præsens.	A		ᾶ	ᾶτω		ᾶτον	ᾶτων		ᾶτε	ᾶτωσαν
	P		ᾶ	ᾶσθω		ᾶσθον	ᾶσθων		ᾶσθε	ᾶσθωσαν
	M		ᾶ	ᾶσθω		ᾶσθον	ᾶσθων		ᾶσθε	ᾶσθωσαν

Terminationes Verborum in Ο'Ω.

INDICA- TIVI.	Sing.			Dual.			Plural.		
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ᾶ	οἶς	οἶ	οἶτον	οἶτον	οἶμεν	οἶτε	οἶσι
	P	οἶμαι	οἶ	οἶται	οἶμεθον	οἶσθον	οἶμεθα	οἶσθε	οἶνται
Imperf.	A	οῦν	οἶς	οῦ	οἶτον	οἶτην	οἶμεν	οἶτε	οἶν
	P	οὔμην	οὔ	οἶτο	οἶμεθον	οἶσθον	οὔμεθα	οἶσθε	οὔντο
	M	οὔμαι	οὔ	οἶτο	οἶμεθον	οἶσθον	οὔμεθα	οἶσθε	οὔντο

Imperativi Verb. in ᾶω.	Sing.			Dual.			Plural.			
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	
Præsens.	A		οὔ	οἶτω		οἶτον	οἶτων		οἶτε	οἶτωσαν
	P		οὔ	οἶσθω		οἶσθον	οἶσθων		οἶσθε	οἶσθωσαν
	M		οὔ	οἶσθω		οἶσθον	οἶσθων		οἶσθε	οἶσθωσαν

Terminationes Verborum in MI, quæ descendunt à Verbis in έω, άω, ίω, ύω.

INDICATIVI.		Sing.			Dual.			Plur.			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	
Præsens.	A	η, η, ω, υ	μι	σαι	σει	ε	τον	τον	μεν	τε	1. 2. 3. 4.
	P M	ε, α, ο, υ	μαι	σαι	ται	ο	μεθον	σθον	σθον	μεθα	σθε
Imperf.	A	η, η, ω, υ,	ν	σαι	1. 2. 3. 4.	ε	τον	τον	μεν	τε	σαν
	P M	ει, α, ο, υ,	μην	σο	το	ο	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθ
Indef. β.	A	η, η, ω	ν	σαι	1. 2. 3.	ε	τον	την	μεν	τε	σαν
	M	ει, α, ο	μην	σο	το	ο	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε

Imperativi		Sing.			Dual.			Plur.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A		ετι, α, ο, υ, -δε	τω		τον	των		τε	τωσαν
	P M		ε, α, ο, υ, -σο	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν
Indef. β.	A		εις, η, δε, -δε	τω		τον	των		τε	τωσαν
	M		ει, α, ο, -σο	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν

Optavi Sing.			Dual.			Plur.			Infin- tiv.	Partici- pium
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		
οιμι	οις	οι	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, υσα, ον
οιμην	οιο	οιοτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	δμενος, η, ον
οιμην	οιο	οιοτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	δμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præsenti.

οιμι	οις	οι	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, υσα, ον
ειην	ειης	ειη	οιμεθον	οισθον	οισθην	ειημεν	ειητε	ειησαν	ηναι	εις, εισα, εν
οιμην	οιο	οιοτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	δμενος, η, ον
οιμι	οις	οι	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, υσα, ον
ησοιμην	οιο	οιοτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	ησασθαι	δμενος, η, ον
οιμην	οιο	οιοτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	δμενος, η, ον
θησοιμην	οιο	οιοτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	δμενος, η, ον
ειμην	οιο	οιοτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	δμενος, η, ον
αιμι	αις	αι	αιμεθον	αισθον	αισθην	αιμεν	αιτε	αιεν	αι	ας, ασα, αν
θειην	θειης	θειη	αιμεθον	αισθον	αισθην	θειημεν	θειητε	θειησαν	θηναι	θεις, θεισα, θεν
αιμην	αιο	αιτο	αιμεθον	αισθον	αισθην	αιμεθα	αισθε	αιντο	ασθαι	δμενος, η, ον
οιμι	οις	οι	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειναι	ως, υια, δε
μενος ειην	ειης	ειη	ω	ειημεν	ειητε	ειησαν	ειητε	ειησαν	δαι	δμενος, η, ον
οιμι	οις	οι	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειναι	ως, υια, δε

Plusquam-perfectum ut Perfectum.

Sing.			Dual.			Plural.			Infinit. Particip.		
1	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.			
οἶμην	οἶο	οἶτο	οἶμεθον	οἶσθον	οἶσθην	οἶμεθα	οἶσθε	οἶντο	εἶσθαι	ἴμενος, η, ον	
Subjunct.			Sing.			Dual.			Plural.		
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		
Pr.	A	ω	ῆς	ῆ		ἦτον	ἦτον	ῶμεν	ἦτε	ῶσι	
&	P	ῶμαι	ῆ	ῆται	ῶμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ῶμεθα	ῆσθε	ῶνται	
Im.	M	ῶμαι	ῆ	ῆται	ῶμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ῶμεθα	ῆσθε	ῶνται	
In. 6.	A	ω	ῆς	ῆ		ἦτον	ἦτον	ῶμεν	ἦτε	ῶσι	
	P	ῶ	ῆς	ῆ		ἦτον	ἦτον	ῶμεν	ἦτε	ῶσι	
	M	ῶμαι	ῆ	ῆται	ῶμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ῶμεθα	ῆσθε	ῶνται	
In. a.	A	ω	ῆς	ῆ		ἦτον	ἦτον	ῶμεν	ἦτε	ῶσι	
	P	ῶ	θῆς	ῆ		θῆτον	θῆτον	θῶμεν	θῆτε	θῶσι	
	M	ῶμαι	ῆ	ῆται	ῶμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ῶμεθα	ῆσθε	ῶνται	
Per.	A	ω	ῆς	ῆ		ἦτον	ἦτον	ῶμεν	ἦτε	ῶσι	
&	P	ῶ	ῆς	ῆ	ω	ἦτον	ἦτον	οἱ ῶμεν	ἦτε	ῶσι	
P. p.	M	ω	ῆς	ῆ		ἦτον	ἦτον	ῶμεν	ἦτε	ῶσι	

Hactenus de Barytonis. Sequuntur Circumflexa, quæ contrahuntur in Præsenti et Imperfect. omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in ἔω, ἄω, ὄω, ex quibus contrahuntur.

Verborum in ἔω.

Optativi			Sing.			Dual.			Plurari.			Infinit.	
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.				
Pr.	A	οἶμι	οἶς	οἶ		οἶτον	οἶτην	οἶμεν	οἶτε	οἶεν	εἶν		
&	P	οἶμην	οἶτο	οἶτο	οἶμεθον	οἶσθον	οἶσθην	οἶμεθα	οἶσθε	οἶντο	εἶσθαι		
Im.	M	οἶμην	οἶτο	οἶτο	οἶμεθον	οἶσθον	οἶσθην	οἶμεθα	οἶσθε	οἶντο	εἶσθαι		
												Infinit. Part.	
P. & P.M.	P	ἤμην	ἦσο	ἦτο	ἤμεθον	ἦσθον	ἦσθην	ἤμεθα	ἦσθε	ἦντο	ἦσθαι	ἡμένος,	η, ον

Subjunct.			Sing.			Dual.			Plural.			Particip.	
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.				
Pr.	A	ῶ	ῆς	ῆ		ἦτον	ἦτον	ῶμεν	ἦτε	ῶσι	ῶν, ὄσα, ὄν		
&	P	ῶμαι	ῆ	ῆται	ῶμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ῶμεθα	ῆσθε	ῶνται	ἴμενος, η, ον		
Im.	M	ut Passiva.	Perf. pass.	πεποιῶμαι, ῆ, ῆται, ῶμεθον, ῆσθον, ῆσθην, ῶμεθα, ῆσθε, ῶνται.									

Verborum in ἄω.

Optativi			Sing.			Dual.			Plural.			Infinit.	
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.				
Pr.	A	ἄμι	ἄς	ἄ		ἄτον	ἄτην	ἄμεν	ἄτε	ἄσι	ἄν		
&	P	ἄμην	ἄτο	ἄτο	ἄμεθον	ἄσθον	ἄσθην	ἄμεθα	ἄσθε	ἄντο	ἄσθαι		
Im.	M	ἄμην	ἄτο	ἄτο	ἄμεθον	ἄσθον	ἄσθην	ἄμεθα	ἄσθε	ἄντο	ἄσθαι		
												Infinit. Part.	
P. & P.M.	P	ἤμην	ἦσο	ἦτο	ἤμεθον	ἦσθον	ἦσθην	ἤμεθα	ἦσθε	ἦντο	ἦσθαι	ἡμένος,	η, ον

Verborum in *άω*.

	Subjunct.	Sing.			Dual.			Plural.			Infinit.
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	
Pr.	A	ᾶ	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶσι	ᾶν, ᾶσα, ᾶν
&	P	ᾶμαι	ᾶ	ᾶται	ᾶμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ᾶμεθα	ᾶσθε	ᾶνται	ᾶμενος, ἡ, ον
Im.	M	ut Passiva. Perf. Pass. βεβᾶμαι, ᾦ, ᾦται, ᾶμεθον, ᾦσθον, ᾦσθον, ᾶμεθα, ᾦσθε, ᾶνται.									

Verborum in *όω*.

	Optativi.	Sing.			Dual.			Plural.			Infinit.
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	
Pr.	A	οἶμι	οἶς	οἶ	οἶμεθον	οἶτον	οἶτην	οἶμεν	οἶτε	οἶεν	οἶν
&	P	οἶμην	οἶο	οἶτο	οἶμεθον	οἶσθον	οἶσθην	οἶμεθα	οἶσθε	οἶντο	οἶσθαι
Im.	M	οἶμην	οἶο	οἶτο	οἶμεθον	οἶσθον	οἶσθην	οἶμεθα	οἶσθε	οἶντο	οἶσθαι

Infinit. Part.

P &	P	οἶμην	οἶο	οἶτο	οἶμεθον	οἶσθον	οἶσθην	οἶμεθα	οἶσθε	οἶντο	οἶσθαι	οἶμείος, ἡ, ον
P. p.												

	Subjunct.	Sing.			Dual.			Plural.			Particip.
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	
Pr.	A	ᾶ	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶσι	ᾶν, ᾶσα, ᾶν
&	P	ᾶμαι	ᾶ	ᾶται	ᾶμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ᾶμεθα	ᾶσθε	ᾶνται	ᾶμενος, ἡ, ον
Im.	M	ut Passiva. Perf. pass. κεχρᾶσᾶμαι, ᾶ, ᾶται, ᾶμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον, ᾶμεθα, ᾶσθε, ᾶνται.									

Verborum in *μῖ*.

	Optativi.	Sing.			Dual.			Plural.			Infinit.	
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		
Pr. &	A	εἶ, αἶ, οἶ	μην	ἡς	ἡ	μητον	ἡτην	ἡμεν	ἡτε	ἡσαν, εν	εἶ, ᾶ, ὀ, ὀ, -ναι	
Im.	P M	εἶ, αἶ, οἶ	μην	ᾶο	ᾶτο	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο	ε, α, ο, υ, -σθαι
P &												
P. p.	P	εἶ, αἶ, οἶ	μην	ᾶο	ᾶτο	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο	
Ao. β.	A	εἶ, αἶ, οἶ	μην	ἡς	ἡ	μητον	ἡτην	ἡμεν	ἡτε	ἡσαν, εν	εἶ, ἡ, ὀ, ναι	
	M	εἶ, αἶ, οἶ	μην	ᾶο	ᾶτο	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο	εἶ, ᾶ, ὀ, σθαι

	Subjunct.	Sing.			Dual.			Plural.			Particip.
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	
A		ᾶ	ᾶς, ᾶς, ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶσι	ᾶν	εἶς, εἶσα, ἐν ἡμενος
P M		ᾶμαι	ᾶ, ᾶ, ᾶ	ᾶται	ᾶμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ᾶμεθα	ᾶσθε	ᾶνται	ᾶς, ᾶσα, ἐν ἡμενος
A		ᾶ	ᾶς, ᾶς, ᾶς	ᾶ, ᾶ, ᾶ	ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶσι	ᾶν	εἶς ἡμενος
M		ᾶμαι	ᾶ, ᾶ, ᾶ	ᾶται	ᾶμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ᾶμεθα	ᾶσθε	ᾶνται	ᾶς ἡμενος

TRACTATUS ALTER

DE

ARTICULIS.

ARTICULUS duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur προτακτικὸν, ἄρθρον, quòd Nominibus, Participiis, et interdum Verbis Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus verò dicitur ὑποτακτικὸν, quod Nominibus tantùm postponitur, ideòque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit, ὅς, ἡ, ὃ, qui, quæ, quod. Nos autem de præpositivo tantùm agimus, qui accuratius loquendo solus est Articulus.

Quando sermo est de re quæriam certâ, de quâ viz. nobis constat, tunc nomen illud gaudet Reg. i. articulo; sin' minus, respuit; ut Isocr. ad Nicocl. Ὅλως γὰρ, εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὐρήσομεν τὸς πολλὸς αὐτῶν, ὅτε τῶν σιτίων χαιρόντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, ἔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις; in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, et ἐπιτηδευμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc Regula sola penè sufficeret, ut de usu articuli minime dubitaremus: pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt.

Nomen Substantivum seu Apellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum; Reg. ii. ita tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficiat. Demosth. pro Coronâ; Σκοπεῖτε δὲ τὴ χροὴν τὸν εὖνον πολίτην ποιεῖν, ἃ τὴ τὸν μετὰ πάσης προνοίας ἃ προθυμίας, ἃ δικαιοσύνης, ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτεύμενον. Ubi εὖνος adjectivum, quia præponitur Appellativo πολίτην, contentum est unico articulo.

Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno scilicet pro Adjectivo; pro Appellativo seu Substantivo, altero. Lysias contra Eratosthenem; Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ἴσοι εἰς τὰς οἰκείας ἤλθοι τὰς ἡμέτερας. Idem in Nicom. Εἰ γὰρ ὅτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἔξ τάλαντα εἰσαγε τὰς δυνάμεις τὰς πατρὸς ἀν ἐξήρκεσεν, &c.

Quod si adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen repeti debet. Ut Demosth. pro Coronâ; Ἔως ἂν τὰ τῆς στρατίας, ἐπὶ τὸς Φωκέας, εὐτρεπῆ ποιήσαιο; ubi τῆς ἐπὶ τὸς Φωκέας, subintelligitur susceptæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maximâ cum venustate, si Nomen Substantivum sequatur genitivus possessivus; et potissimum si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cum genitivus possessivus juxta Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Coronâ; Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ ἃ Φοκεῶσι ἃ ἡμῖν ὁμοίως ἄπασι τῆς ἀναληγῆς ἃ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θεβαίων; ubi articulus τῆς τῶν Θεβαίων reperitur designando molestiam et stupiditatem Thebanorum.

In definiendis rebi s, neque subjectum, neque attributum exigit articulum. Aristot. ad Nicom. Ἀρετὴ εἰς ἐξίς προαιρετικὴ ἐν μεσότητι ἴσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὀρισμένη λόγῳ, ἢ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὀρίσσειν. Et in Topicis: Ἐστὶ δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τιθέντων τινῶν, ἕτερον τὶ τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nominibus ἀρετῆ et συλλογισμὸς, ut subjectis; nec nominibus ἐξίς et λόγος, ut prædicatis. Sæpè tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimum apud Oratores, sed non prædicatis; ut Demosth. pro Coronâ. Ἴνα τοῖνον ἃ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοέων ἃ τῶν Βυζαντιῶν ἐποίησατο συκοφαντίας ἄσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod est subjectum, præponitur articulus; at nomini συκοφαντίας non item veluti prædicato.

Genitivus possessivus nominis vel participii, imò et nomen ipsum, à quo possessivum regitur, Reg. iv. gaudet articulis: ut Demosth. pro Coronâ. Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία ἃ προίρησις, ἂν τις ὀρθῶς σκοπῆ, ταῖς τῶν τότε ἐπαινεμένων ἀνδρῶν ὁμοία, ἃ ταυτὰ βυλομένη φανήσεται, ἢ δὲ σὴ ταῖς τῶν τὸς οὐίτης τότε συκοφαντήνων. Ubi nomini, unâ cum participio ἐπαινεμένων et συκοφαντήνων, præfigitur articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediatè gaudet poni; ut ταῖς, τῶν, τὸς, &c. Insuper licèt non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, viz. πολιτείας magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum et in priori. Interdum verò hic articulus genitivi possessivi omittitur, et potissimum in nominibus propriis, ut in exemplo septimæ Regulæ videre est. Διὸ ἃ τὴν Ὅμηρον ποιήσας, &c. et Demosthen. pro Coronâ; Οὐ δὲ γ' ἠτήθη ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου.

- Reg. v. *Nomen quod ante se, vel post se, habet pronomine eictōis, eictōis, eictōis, vel ūtos, αὐτός, αὐτή, αὐτό, semper exigit articulum.* Demosthen. pro Coronā: Δῆλον γὰρ ὅτι ἔ κατ' ἐκείνους τὸς χρόνους, &c. Idem, ἄλλοι δ' αὐτὸς τῶτο τὸ ἐπιγραμμίον. Et Lysias contra Theom. Οὐχ ἕτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει κατεσκευάσθαι. Idem pro Aristophan. Πολλὴν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὗτος, ὡ ἀνδρες ὁκάσαι.
- Ante se*
Post se
Reg. vi. *Articulus locum habet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctionibus μὲν, quae pronomi, et ὃ, quae subsequi solet. Hic modus loquendi perelegans quidem est et usitatissimus.* Isocrat. ad Nicol. Διὸ ἔ τὴν Ὀμήρου ποιήσιν, ἔ τὰς πρώτους ἐβρόντας τραγοῦδιον ἀξίον θαυμάζειν, ὅτι κατ' ὁμῶν τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδίαις ταύταις κατεχρῆσαντο πρὸς τὴν ποιήσιν, ὁ μὲν γὰρ τὰς ἀγῶνας ἔ τὸς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν· οἱ δὲ τὰς μύθους εἰς ἀγῶνας ἔ πρῆξαι κατέψασαν· ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus sc.) et οἱ δὲ, (sc. Tragic.)
- Reg. vii. *Nomina propria seu cognomina, si solitariae ponantur, τὰρὸ adsciscunt articulum.* Lysias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν ἂν ἔ φίλῳ ὄντι Ἀρχιερστὰρ ἰσοφθῶν, ἔ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἱμαυτῷ τιμωρόμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφισασθαι. Idem pro Arist. Πρῶτον μὲν γὰρ βυλομένη Κόνωπος πέμπειν τινα εἰς Σικελίαν φέρετο σὺσας μετὰ Εὐνόμου ἔ Λυσίου.
- Interdum tamen illo gaudet.* Demosthen. adversus Aristocr. Ὡς δὲ συλλέξας ὄνοματι παρὴν ὁ Ἀράβατος ἀφαιμένους παρὰ τῷ Αὐτοφροδάτῳ.
- Quod si proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine patriae unà ponantur, saepius accidit, ut ultimum solummodo sortiatur articulum: Ut Lysias contra Eratosthenem· Τῶν τούτων Φειδῶν ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος, ἔ Ἰπποκλῆς, ἔ ἐπιχάρης ὁ Λαμπερός, &c. Et alibi: Ἐνέθη μὲν τοι πολλῶν λοιπορίων αὐτοῖς γενομένων Ἀρχιερστας, ἔ Φερίαιος, &c.*
- Si verò nomen patriae non datur in recto instar adjectivi (ut in praedicto exemplo Λαμπερός) sed necesse sit ut nomen patriae in diverso casu ponatur cum aliqua praepositione vel adverbialitèr, tunc articulo maxime gaudet.* Demosthen. adversus Andr. Οὐδὲ δὲ εἰσπραξέ Δειπτήν τὸν ἐκ Κολίης γέταρας ἔ τριάκοντα δραχμὰς, ἔ Θεόθενον, τὸν Ἀλοπεκίθη δραχμὰς Ὁ, ἔ μικρὸν τι πρὸς.
- Reg. viii. *Nomina propria post se recipiunt articulum. cum genitivo possessivo parentum.* Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametsi rarissime exprimitur: ut Halicarnass. Αυσίας ὁ Κεφάλῳ Συρακυσίων μὲν ἦν γονεῶν, ἐγενήθη δὲ Ἀθήνησι μετρίκων τῷ πατρὶ, h. e. Lysias, Cephali filius, &c. Hoc tamen nil impedit quò minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth. pro Coronā: ἐπὶ Χαϊρώνδῳ Ἀρχοντος, Ἐλαφβολιῶντος ἐκτη Ἰσαμένῳ, Αἰσχίνῳ Ἀτρομήτῳ Κοθωκίδῳ ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἀρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφώντους τὸ Λεωσθένῳ Ἀναφλυσίῳ, h. e. filius Atrometi, &c.
- Reg. ix. *Pronomen demonstrativum ὅτος, αὐτή, τῆτο, conjunctionum cum adjectivis in gradu superlativo quibus terminus universalis πάς, πᾶσα, πᾶν, superadditur, ante istum terminum vindicant articulum, idque venuste admodum.* Lysias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων ἕτος πονηρότατος ἔτω φανερώς συνιστάσασιν, &c. h. e. Et hic omnium sceleratissimus ita aperte collusionem suam prodidit.
- Reg. x. *Terminus universalis, πάς, πᾶσα, πᾶν, nominibus praepositus, articulum post se requirit; ut Demosth. pro Coronā; Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ἡμοῖς, ἐκ τῶτων ἂν τις ἴδοι ἔτω δικαίως, ἔτ' ἐπ' ἀληθείας ἰδέμεναι εἰρημένα.* Lysias contra Theom. Ἐγὼ, γῶν δεξαίμην ἂν πᾶσας τὰς ἀσιτάδας ἐρήφεναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.
- Demosth. pro Coronā: Ὁ γὰρ τότε ἐνσὺς πόλεμος ἀνευ τῷ καλῆν δόξαν ἐνεργεῖν, ἐν πασι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀθανάτοτεροις ἔ ευνοωτέροις διηγαγεῖν ἡμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.
- Quod si terminus universalis priveretur nomine substantivo vel adjectivo, tunc articulum ante se elegantèr exigit, ita tamen ut articulum inter et nomen universale, aliquid inseri debeat.* Lysias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐννόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.
- Reg. xi. *Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, in re certà ante se exigit articulum; ut Plato de Legibus. Τὸ μὲν γὰρ κλατέν δὴ χρεῶν διπλάσιον πρῶτον ἐκτείνειν, ἔαν ὄσλη τις τὴν τοιαύτην δίκην, ἔ ἰκανὴν ἔχη τὴν ἀλλήν ὅσταν ἀποτίειν. Lysias de Niciaῖ bonis publ. Ἄλλ' οἷς μάλιστα προσήκον ἔ διὰ γένους, ἔ διὰ πᾶσιν, ἔ διὰ τὴν ἀλλήν ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Isoc. de Pace; Ἄλλα τὰς μὲν τυραννίδας ἠγεῖσθαι χαλεπὰς εἶναι, ἔ βλαβεράς, ἔ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ ἔ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.*
- Lysias ad delationem: Καίτοι ὅσις τύτοις φθονεῖ, ἔς οἱ ἄλλοι ἐλευσι, τινας ἂν ἡμῖν ὁ τοῖτος ἀποχέσθαι δοκεῖ πονηρίας.
- Quod si ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, notam quandam indeterminatam secum conjunctam habet, tunc secundum primam regulam articulo destituitur; ut Demosth. in Onit. Καὶ γὰρ ὀδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχον ἐστὶ τὸν αὐτὸν αὐτῷ μὴ δυνάμενον κομισσασθαι τάλαντον, τῶτον ἄλλῳ τινὶ φάσκον, ἀποτίειν καὶ ταῦτ' ἐγγυᾶσθαι, h. e. Nullà enim ratione nititur hæc causa, quæ ipse talentum recuperare nequeat, eum alteri cuiquam se satis esse facturum polliceri, atque aded spondere. Et inferiùs, Ἐπεὶ φέρε πῶς ἐστὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς σῆς μηδέτω καὶ τῆμερον ἄλλῳ συνοικέσας, μηδ' ἀπηλλαγμένῳ Ἀφρόβῳ, μηδὲ τὴν προικὰ δωδωκότος τῆν, μηδ' ὑπὲρ τῶτων εἰς βάσανον, μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἰθέλοντος; h. e. Aut qui æquum est, sorore tuâ ne hodie quidem alteri cuiquam niptâ, nec ab Aphrobo desertâ, neque per istum dote numeratâ, quæ in his rebus neque questionis, nec ullum aliud jus accipit?*
- Reg. xii. *Genitivus partitivus semper gaudet articulo.* Isocr. Orat. Panath. Ἐτι δὲ τῷ μὴ τῶν κατὰ βελθημένων εἰς εἶναι, μηδὲ τῶν κατηρημένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέσταιοι τῶν Ἑλλήνων, ἔ μνηστέον ἂν, ἔ διαλέχθηεν ὡς σπυδαῖον ὄστων. Lysias in Apolog. Ἐγὼ ἀλλὰ, ἔ εἰ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοῖστων ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ἡμᾶς ἂν ἔξιν ἐμοὶ ὄδων τὴν χάριν.
- Reg. xiii. *Nulla pronominum ante se requirunt articulum.* Ut Lysias pro Arist. Αὐτοὶ γὰρ ἐναγχοὺς ἠκέρτε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferiùs, Ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογισσασθαι, &c.
- Pronomen verò αὐτός, αὐτή, αὐτό, quandò sonat, idem, eadem, idem, tunc necessariò ante se postulat articulum.* Ut Demosth. pro Coronā: Ἐστὶ δὲ ἔχ ὁ λόγος τῷ Ἠρότορος, Αἰσχίνῳ, τίμος, οὐδ' ὁ νόμος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταῦτα προαιρέσθαι τοῖς πολλοῖς, ἔ τὸ τῆς αὐτῆς μούσιν ἔ φιλεῖν, ὡσπερ ἂν ἡ πατρίς, h. e. Non est enim Oratoris honoranda oratio, ὁ Ἐσχινης, neque sonus vocis, sea quòd eandem cum populo eligat, et eosdem, quos et patria, amet et odio habeat.
- Reg. xiv. *Quandò procedunt nominibus adjectivis, et nominibus propriis adverbia ἔτω, vel ἔτος, imò et nomen τοσούτος, τοσαύτη, τοσούτο, tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum.* Lys in

Apolog. 'Εγὼδ' ἴτω πολλὰς κενούσας ὑπὲρ ἑμῶν κενουνοευκῆς, ἡ τοσαῦτα ἀγαθὰ ἐργασμένος τὴν πόλιν, νὺν δέομαι μὴ γερῆσθαι τῶν ἑμαυτῶ' ἐτ' αὐτοῖς, Ἀκρωκῆς δὲ ἴτως ἄνομος ἡ δεινὸν πρῶγμα, ἡ &c.

Πολλοὶ, πολλοὶ, πολλὰ, si numerum designant ἀπροδιόριστον, i. e. indeterminatem, nullatenus Reg. xv. exigunt articulum. Isocr. de Pace; καὶ ταῦτα ὄρωστές αὐτοὶ τὴν πόλιν εὐδαιμόνιζον ἡ πολλοὶ τῶν ἄλλων ἐκ ἐχθρῶν ἑρακρίζον αὐτήν, h. e. quæ dum viderent, cum ipsi, cum nulli non meritis composites, urbis felicitatem prædicabant. Et inferius, Εἰς ἃς πολλοὶ ἡ τῶν ἀστυνοτόνων, ἡ ἄλλων Ἑλλήνων ἑβόταιων, ὁ συμπεθεθόντες τῆς τεθνεώσας, ἀλλ' ἐρησθησόμενοι ταῖς ἐπιείκειαις συμφοραῖς, h. e. ad quas nulli δὲ finitimis aliisque Græcis conveniebant, &c. Lysias contra frumentarios; Πολλοὶ μὲ προσελθούσας, ὡ ἀνδρες δικασαί, δαυμάζοντες, h. e. Multi me adirent, ὁ Judices, admiratione ducti. Demosth. in Aphobum; τῶτων τοῖνον ἐστὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἐτι δ' οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων, h. e. Cum autem harum rerum multi testes sint, non minora etiam argumenta nobis suppetunt.

Quid si πολλοὶ sonat, πλῆθος, h. e. Vulgus vel populus tunc necessarium desiderat articulum. Ut Isocr. ad Demon. Εἰλαθὲ τὰς διαβολὰς, κῆν ψευδεῖς ὄσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλίσθιαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν ὀξίαν ἀποδέκτουσιν, h. e. Cave criminationes etiamsi falsas, vulgus enim veritatem ignorat, sed ex famâ et opinione iudicat. Demosth. adversus Timocrat. Τίς ἐν μόνῃ φιλικῆ, ἡ δικαία, ἡ βίβαιος τῶν νόμων; ἡμεῖς οἱ πολλοὶ, h. e. Quæ igitur sola est custodia, et justa, et firma legum? Vos Populus. Idem περί συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τῶτο λέγουσι, ὡς Κέρκυραν εἶλε Τιμόθεος, h. e. Nunc verò vulgus hoc dicit, quòd Cereyram cepit Timotheus.

Pari modo πολλοὶ, πολλοὶ, πολλὰ, si sese habeant ut subjècti in oratione, non respiciunt articulum. Exempl. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῶ νῦν αὐτῷ τότε συμβεβηκότα, αἰτία γίγνεται, ἡ νῦν δὲ τὸν πατέρα ἑκατόντης ἡμιλίσιαι δαυμάτρ, h. e. Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipsius contigerunt, in causâ fuere, cur pater δὲ vitis excesserit. Demosth. pro Phormione; Τὰ μὲν ἐν πολλὰ, ὡν Ἀπολλόδορος ἐρεῖ, νομίζετε εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν, h. e. Verba verò multa, quibus Apollodorus utitur, nugas esse et calumnias putate.

Versum πολὺς, πολλή, πολλῶ, quandò ponuntur ἀπροδιόριστως, respiciunt prorsus articulum. Ut Lysias adversus Pandeon; Ὅς γὰρ ἀδικῶν με πολλὸν χρόνον ἐκ ἐπαύετα, h. e. Hic enim cum me jamdudum negotium faceres non destiterat. Idem ad Nicom. Περί δὲ τῶν μεγίστων τῆς ἀπὸ τῆς ἴατε πολλὸν χρόνον κυρίως ἴναί, h. e. Vos in maximis magistratibus eisdem sinit's longo jam tempore summum obtinere magistratum.

Πλείστοι, πλείσται, πλείστα, cum obtinent locum subjècti, gaudent articulo. Isocr. de Pace, Reg. xvi. Εὐρήσετε γὰρ τῆς πλείστων τῶν ἀνθρώπων περί τὰς ἀίρεσιν τῶν πραγμάτων ἀμαρτάνοντας, καὶ πλείους ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν ἡ τῶν ἀγαθῶν.

Μὰ, Adverbium jurandi, nomini subsequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μὰ τὸς Reg. xvii. Δεὸς ἐγὼ μὲν ἐκ ἂν ἔχομαι ἐπιδείξει τῶν ἀκριβέστερον, ἡ τῶτων τὸν τρόπον. Ego mediis fidius, &c.

Quid si conjungatur cum nomine Δία, respicit prorsus. Ut Demosth. ib. Οὐ μὰ Δία ἀχ' ἐτι τὸν Μιλθάν ὡμολόγησεν εἶναι ἐλευθέρου. Non mehercle quod, &c.

Regula prædicta convenit etiam particula νῆ. Idem pro Phormione; Κἄν ταῦτα ποιῆτε, οὐτοί, τὲ εὐοκῆσεται, ἡ τοῦτον δικαίως ὡσώτε ἀξίον ὄντα νῆ τὸν Δία καὶ τὸς Δεὸς ἀπαύετα. Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo destituatur. Ut Demosth. de Ordinand. Republ. Καὶ νῆ Δία, ὡ ἀνδρες, &c.

Nomina Appellativa seu Adjectiva virorum, qui in aliquâ arte seu scientiâ excelluerunt, Reg. xviii. necessarium articulo insigniri debent. Ut cum vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητῆς, et Aristot. ὁ φιλόσοφος, quia sicut hic Philosophiâ, ita ille Poësi primas tenet.

Sæpe articulus destituitur Participio magna cum elegantia, idque cum variis præpositionibus, vel adverbis, quæ immediate subsequi solent articulum. Ut ἐν ἐν πόλει, hoc est, Civis Oppidani: Οἱ ἐν ἡλικίαι, Adolescentes: Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, Emeriti; Οἱ ἐν ὄπλοις, Milites. In quibus omnibus subintelligitur Participium ὄντες vel γινόμενοι, vel quid simile. Demosthen. in Philip. Καὶ γὰρ τοὶ διεσηκῶτων εἰς ὄσο μέρη ταῦτα τῶν ἐν πόλει, hoc est, cum Oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Δαυμάθεν ἡμᾶς ἡμῶν χροῖαν τὸ ἴσον ἑκάστοι, τοῖς μὲν ἐν ἡλικίαι στρατιωτικῶν, τοῖς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἑξετασικῶν.

Pari modo: Οἱ ἐπειτα, posterius; τὰ ἐπειτα, posteritas; οἱ πρόσθεν, præsci; οἱ πόρρω, dissili; οἱ περί τὸν βασιλεία, qui stant à parte Regis; οἱ περί τὰ ἱερὰ, Sacerdotes, &c.

Sæpius articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine sumitur. Demosth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκόων στυνίδα, τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ἡμᾶς ἐκπεφεγγίναί, τῶ μὴ βάλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ὁ τῶ μὴ στυνεῖναι. Ubi τῶ μὴ βάλεσθαι pro neglecta, et τῶ μὴ στυνεῖναι pro inscitâ sumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, studium; τὸ σωφρονεῖν, temperantia; τὸ φρονεῖν, prudentia, &c.

Nomina κλητικὰ respiciunt prorsus articulum: ut Demosth. pro Coron. Πρῶτον μὲν, ὡ Reg. xxi. Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

Articulus neutrius generis, vel uni tantum dictioni, vel pluribus materialitèr, vel artificialitèr Reg. xxii. positus, solet præponi. Aristot. de Interp. Οἷον ἐν τῶ ἑπακτροκίδης, τὸ κέλης ὄδὸν τὴ σημαίνει καὶ' αὐτῶ. Idem paulo inferius, τῶ δὲ ἐκ ἀνθρώπων. Ubi notandum est hujuscemodi articulum vocari ἀρθρον ἐντεχνον, quoniam ex consulto præponitur illis dictionibus, quæ pro seipsis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantum est Græcis, quo explicant suas mentes ἐκφαντορικῶς καὶ διαζήρητον, h. e. enucleatè et clarè, ut Dem. in Orat. Olynth. 3. Ἐδὼν γὰρ τῶτο ὑπάρξη, τότε καὶ περί τῶ τίνα τρόπον τιμωρῆσεται, τίς ἐκείνον ἑξέσαι σκοπεῖν, h. e. Si enim certò hoc constiterit, tum quâ ratione quis illum ulciscatur, licebit dispicere. Quo in loco articulus τὸ completitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρῆσεται τίς ἐκείνον ἑξέσαι σκοπεῖν. Pro Coron. idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περί τῶ πῶς ἀκέειν ἡμᾶς ἐμῷ δέ. Ne adversarium adhibeatis in conciliu, de modo quo me audire vos oporteat.

Observandum est Poetas, et potissimum Hom. rarò uti articulis præpositivis, ut Ἰλ. β. ψ. γ'. ver. 532. Εἶσομαι, αἴκε μ' δ' Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

De Articulis.

Aristoph. tamen crebè iis utitur.

Ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λίξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρῶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum est Poëtas sæpè usurpare articulos præpositivos loci pronominum, ut Hom. Ἰλ. β. ver. 52. Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μαλ' ὤκα, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι.

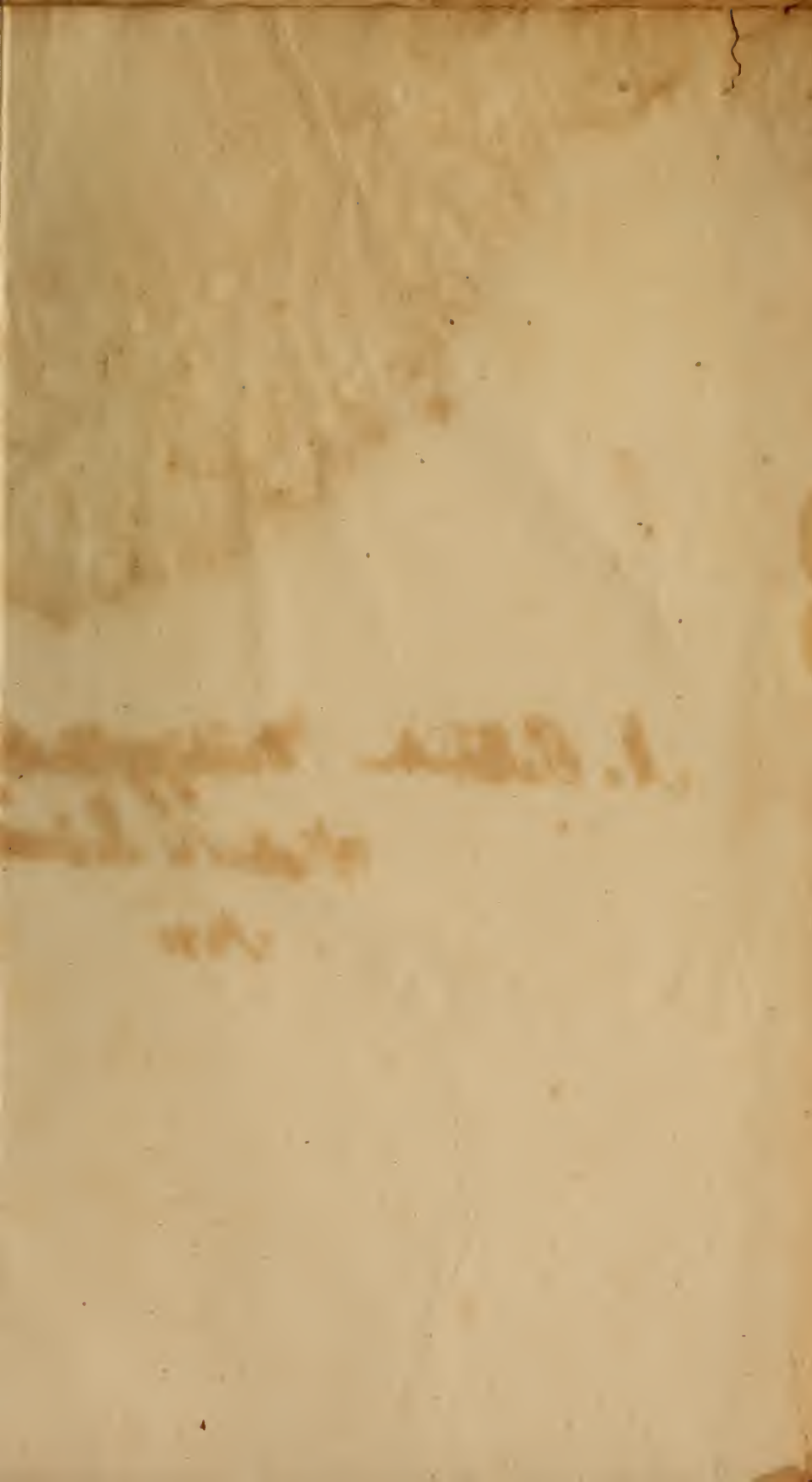
Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro τίς vel τί, ut Dem. in Orat. Olynth. 3. Ἀλλὰ σαυμάζω εἰ τὸ ποτὲ ἀνθρώπων, ἠγέροντε, ἢ γενήσεται, &c. pro εἰ τίς ποτὲ ἀνθρώπων. Et Idem pro Coron. Ἄλλως τὲ κἄν ἐπ' ἔχθρῶ τῷ τῆτο συμβαίην' pro τινί.

A. B. Baker
Boston, Mass.
1850

A. Pettich Washington D.C.

District of Columbia

1840

J. P. [unclear] [unclear]

[unclear] [unclear]

1860

LIBRARY OF CONGRESS

00009025765 ●